PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ

ANUL VI Nr. 249 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 9 Ianuarie 1954

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ: Să întărim prin toate m[illegible]
  Elemente de politehnism în școala elementar[illegible]
  Dirigintele clasei și educația elevilor
- Elena Adamescu — Dezvoltarea gândirii logice în pre[illegible] clasele I—IV
- Marin Mocanu — Pentru o justă exprimare în scris a ele[illegible]
- A. Apostu — Organizarea schimbului de experiență — sar[illegible] a organizațiilor sindicale
- Un vast program de măsuri pentru dezvoltarea creșterii anima[illegible]
- N. Chișu — Cabinetul pedagogic în ajutorul cadrelor didactice (p[illegible]
- Din țările capitaliste (pa[illegible]

Să ridicăm nivelul muncii didactice în cea de a doua jumătate a anului școlar

Zilele acestea au loc în toată țara consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Educatoarele, învățătorii și profesorii își comunică cu acest prilej experiența câștigată, analizează pe larg munca pe care au desfășurat-o în prima jumătate a anului școlar. Atât referatele prezentate în ședințele plenare și în ședințele pe secții, cât și discuțiile care au loc pe marginea acestor referate scot la iveală noi succese ale pedagogilor, arată lipsurile existente în munca învățătorilor și profesorilor în primele două pătrare și contribue la găsirea căilor celor mai juste de ridicare a calității muncii didactice în cea de a doua jumătate a anului școlar.

In cadrul consfătuirilor se dezbat cele mai importante probleme ale muncii din școală, cum sunt problemele îmbunătățirii procesului instructiv-educativ în clasele I—IV, problemele legate de ridicarea nivelului predării limbii române și limbii materne, problemele privitoare la legarea cunoștințelor teoretice de practică, la munca de conducere a școlii, la activitatea obștească a cadrelor didactice etc.

Lucrările consfătuirilor arată succesele obținute în acest an școlar de învățători [illegible]sori în direcțiile cele mai impor[illegible]tru progresul muncii din școală. Ast[illegible]drele didactice au reușit în a[illegible] baza ajutorului primit la cons[illegible] septembrie, să-și întocmească mai bine planurile calendaristice. Mulți învățători au îmbunătățit calitatea predării lecțiilor de citire și de aritmetică printr'o pregătire mai minuțioasă decât în trecut, au acordat mai multă grijă însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor de gram[illegible]ă, a unei scrieri corecte. Majoritatea profesorilor de limba română au [illegible] desfășoare lecții de gramatică [illegible] interesante decât în anii trecuți, folosind texte din literatura noastră clasică, organizând analize gra[illegible] pe aceste texte. S'a ridi[illegible]ă măsură nivelul științific al lec[illegible]atematică, de fizică și de științe [illegible]uptând împotriva învățământului mecanic, formal, învățătorii și profesorii au folosit în mai largă măsură materialul didactic și intuitiv, au organizat mai multe excursii și lucrări practice. Este interesantă din acest punct de vedere experiența tovarășului Chițu Ion, dela școala de 7 ani din comuna Urziceni, care a învățat pe elevi să mânuiască și chiar să confecționeze ei înșiși diferite aparate de fizică. Merită deasemenea să fie extinsă experiența colectivului didactic al școlii medii de băieți din Sibiu, care s'a preocupat îndeaproape să realizeze o cât mai strânsă legătură între cunoștințele teoretice predate și activitatea practică, organizând [illegible]eresante demonstrații și lucrări [illegible]cursii și vizite în producție, [illegible]levii în confecționarea materialului didactic necesar școlii proprii, [illegible] școli cu mai puține mij[illegible]

[illegible] importante s'au înregistrat și [illegible]nducerea activității didac[illegible] experiența școlii sovietice, [illegible] au izbutit să ducă o muncă [illegible]ă de îndrumare și control, [illegible]ăsat absorbiți, ca în trecut, [illegible]nile administrative. De pildă, [illegible] Paveliu Eliza, directoarea [illegible] nr. 50 de băieți din București, [illegible]ază cu pricepere munca [illegible] școală, acordând o atenție [illegible], ca verigă de bază [illegible] învățământului și urmă[illegible]esterea calității muncii cadrelor [illegible] le conduce.

Datorită [illegible] astfel de succese, nivelul [illegible] învățătură al elevilor a fost mai ridicat în primele două pătrare ale acestui an școlar decât în anul școlar trecut.

Totuși, în unele școli, procentul elevilor căzuți la una sau mai multe materii este încă destul de mare. Lucrările consfătuirilor raionale ajută pedagogilor să găsească împreună căile pentru înlăturarea lipsurilor în munca instructiv-educativă. Folosind arma criticii și autocriticii, cadrele didactice scot la iveală care sunt adevăratele cauze datorită cărora mai există neajunsuri în organizarea activității în școală și în predarea diferitelor materii, înțeleg cât de strâns sunt legate insuccesele elevilor de lipsurile propriei lor munci.

O problem[illegible]osebit de importantă dez[illegible]ută în con[illegible] este lipsa simțului de [illegible]spundere [illegible]adre didactice mun[illegible]sc fă[illegible] fără să se gândească [illegible] instruesc și îi educă [illegible] cu ușurință materia [illegible]diu. Deaceea se în[illegible] uneori insuficient [illegible]ementară în clasa a [illegible]-a în primul an al [illegible] școala medie în [illegible]rior.

[illegible] mai ales din discuțiile [illegible]l consfătuirilor, reiese [illegible]este subapreciată lega[illegible]oretice de practică, de [illegible]mă este dezbătută pe [illegible]fătuirea cadrelor di[illegible]oești.

In multe școli din mediul sătesc nu este încă popularizată și extinsă experiența învățătorilor fruntași, care leagă întregul conținut al muncii lor de sarcinile transformării socialiste a agriculturii, care știu să facă din lecțiile lor, din diferitele lucrări practice, din excursiile organizate, instrumente puternice pentru a trezi în rândurile elevilor interesul față de munca în agricultură, dorința de a deveni cadre pricepute în domeniul producției agricole. In unele școli încă nu este folosit lotul de experiență, încă nu s'au organizat colțuri ale naturii vii. Unii învățători și profesori nu folosesc în suficientă măsură materialul didactic și intuitiv, nu se preocupă să confecționeze cu elevii diferite aparate. La școala de 7 ani din Buziaș, de exemplu, cadrele didactice neglijează cu totul înarmarea elevilor cu deprinderi practice în domeniul fizicii și al științelor naturale, iar munca școlii este ruptă de problemele producției agricole, deși în comună există o gospodărie agricolă colectivă, o gospodărie agricolă de stat și o întovărășire.

Cu un interes deosebit sunt analizate în cadrul consfătuirilor problemele privitoare la educarea elevilor în spiritul comunismului, problemele îmbunătățirii muncii educative a diriginților și ale întăririi legăturilor între școală și organizația de tineret.

Consfătuirile scot la iveală o serie de lipsuri serioase care există în munca unor directori de școli și a unor inspectori școlari raionali, care nu ajută în suficientă măsură cadrele tinere și pe cele cu rezultate slabe în muncă, nu organizează schimbul de experiență și nu se preocupă în suficientă măsură de calitatea predării, de felul cum se pregătesc învățătorii și profesorii pentru lecții, de felul cum își ridică pedagogii nivelul lor ideologic și profesional.

Indată după consfătuiri, cadrele didactice vor începe o nouă perioadă de muncă. In pătrarele III și IV trebue să crească calitatea întregii activități didactice, trebue să crească nivelul de cunoștințe al tuturor elevilor. La consfătuiri cadrele didactice au prilejul să cunoască succesele pe care le-au obținut învățătorii și profesorii fruntași, rezultatele bune la care au ajuns cei ce au știut să aplice în mod creator experiența școlii sovietice. In același timp, sunt analizate cu seriozitate lipsurile muncii și cauzele care le-au determinat. Pe baza acestei analize cadrele didactice trebue să adopte în consfătuiri rezoluții care să cuprindă nu numai sarcinile privitoare la îmbunătățirea muncii în cea de a doua etapă a anului școlar, ci și măsurile concrete ce trebue luate pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Pedagogii din școlile elementare, de 7 ani și medii vor putea să ridice simțitor calitatea muncii lor didactice în perioada care urmează dacă vor ști să folosească cu perseverență tot ceeace au învățat la consfătuirile raionale. Folosirea experienței cunoscute la consfătuiri trebue să devină una din preocupările principale ale fiecărui colectiv pedagogic. Secțiile de învățământ au datoria să trimită la fiecare școală câte o copie după rezoluția adoptată. Din notițele culese cu prilejul consfătuirilor, din sarcinile prevăzute în rezoluție, pedagogii trebue să extragă măsuri importante care să le aplice în munca lor, pentru ridicarea calității predării și a activității educative. In ședințele consiliilor pedagogice, ce vor avea loc în școli după consfătuiri, cadrele didactice trebue să discute pe larg tot ceeace au învățat în consfătuiri, trebue să arate ce-și propun în planul lor de muncă pentru ridicarea nivelului procesului de învățământ din școală, pentru ridicarea calității predării obiectului lor, pentru înlăturarea lipsurilor pe care le au.

Trebue înlăturată și combătută atitudinea pe care au avut-o până acum unele școli și unele cadre didactice care au lucrat ignorând cu totul sarcinile trasate în rezoluția adoptată la consfătuire, care nu și-au îmbunătățit cu nimic, pe baza învățăturilor desprinse în consfătuire, planul de muncă și nu s'au ocupat de creșterea calitativă a muncii lor.

In fiecare școală trebue creată preocuparea de a face din consfătuirile raionale, din schimbul larg de experiență realizat cu acest prilej, un mijloc important de ridicare a nivelului științific și educativ al muncii. In acest scop trebue întărită activitatea întregului colectiv pedagogic, ca unitate închegată, trebue întărită și sprijinită munca colectivului de pedagogi care se preocupă de folosirea experienței consfătuirilor raionale. Lucrându-se în felul acesta, experiența pedagogilor fruntași poate deveni curând un bun al tuturor școlilor care lucrează în aceleași condiții sau în condiții asemănătoare, se poate îmbogăți și îmbunătăți această experiență cu noi succese, cu contribuția masei largi a pedagogilor. Pentru a da patriei, la sfârșitul acestui an școlar, cadre cât mai bine pregătite, să facem din consfătuirile la care participăm o pârghie importantă în ridicarea calității întregii munci didactice pe care o vom desfășura în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Răspunsurile lui G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., la întrebările d-lui Kingsbury Smith

MOSCOVA — TASS transmite:

Ziarele din 1 Ianuarie publică răspunsurile lui G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările d-lui Kingsbury Smith.

La 28 Decembrie 1953, d-l Kingsbury Smith, directorul general pentru Europa al agenției americane „International News Service", a adresat lui G. M. Malencov cu prilejul Anului Nou rugămintea de a-i răspunde la câteva întrebări.

Dăm mai jos întrebările d-lui Kingsbury Smith și răspunsurile lui G. M. Malencov:

Prima întrebare: Care sunt urările dvs. pentru poporul american în anul 1954?

Răspuns: Urez din toată inima poporului american fericire și viață pașnică. Urez poporului american succes în dezvoltarea legăturilor de prietenie cu toate popoarele și rezultate rodnice în nobila acțiune de apărare a păcii împotriva tuturor încercărilor de a o turbura.

A doua întrebare: Sperați că noul an va fi marcat de o întărire a legăturilor de prietenie dintre popoarele Americii și Rusiei?

Răspuns: In primul rând ar fi de dorit îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre. Eu cred că nu există piedici obiective în calea îmbunătățirii în noul an a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și S.U.A. și a întăririi legăturilor tradiționale de prietenie dintre popoarele țărilor noastre. Și sper că așa va fi.

A treia întrebare: Cum apreciați dvs. posibilitățile de menținere a păcii în întreaga lume și de slăbire a încordării internaționale în anul 1954?

Răspuns: Toate popoarele sunt însetate de o pace trainică și există posibilități favorabile pentru slăbirea continuă a încordării internaționale în anul 1954. Guvernele, și în primul rând guvernele marilor puteri, nu pot să nu-și plece urechea la glasul popoarelor și nu pot să nu țină seama de năzuința lor crescândă spre o pace trainică.

In ceeace privește Guvernul Sovietic, el a făcut, face și va face și de aici înainte totul pentru ca popoarele să trăiască în pace, pentru ca încordarea internațională să fie slăbită și între state să fie stabilite relații normale.

A patra întrebare: Care este, după părerea dvs., cel mai important pas care ar putea fi întreprins în interesul păcii în întreaga lume în anul 1954?

Răspuns: Un astfel de pas ar fi încheierea unui Acord între state, în virtutea căruia semnatarii Acordului să-și ia angajamentul solemn și necondiționat de a nu folosi arma atomică, arma cu hidrogen și alte arme de exterminare în masă. Un astfel de Acord ar ușura posibilitatea de a se ajunge la o înțelegere cu privire la interzicerea completă a armei atomice și cu privire la instituirea unui strict control internațional asupra înfăptuirii interzicerii de a se folosi energia atomică în scopuri de război.

In același timp Guvernul Sovietic ar considera necesar să se ajungă la o înțelegere cu privire la reducerea considerabilă a tuturor celorlalte tipuri de armament și a forțelor armate.

Toate acestea ar micșora, fără îndoială, cheltuielile de stat pentru nevoile militare și ar ușura situația economică a populației.

In toată țara se desfășoară consfătuirile raionale

In orașul Constanța

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

La consfătuirea cadrelor didactice din orașul Constanța participă un număr de 420 educatoare, învățători și profesori. In prima zi a consfătuirii, cadrele didactice au ascultat referatul prezentat de secția orășenească de învățământ cu privire la rezultatele muncii instructiv-educative în prima jumătate a anului școlar și la sarcinile ce le revin școlilor în viitoarele două pătrare.

Referatul a scos în lumină succesele dobândite în școlile orașului în primele două pătrare. Astfel, într'o serie de școli s'a ridicat nivelul la învățătură al elevilor, s'au obținut rezultate bune în ceeace privește legarea predării de practică, precum și în privința activității extrașcolare a elevilor. Referatul a arătat în același timp că într'o serie de școli mai există elevi rămași în urmă la învățătură. Deasemenea, n'a fost rezolvată mulțumitor problema disciplinei elevilor. Există o serie de lipsuri și în ceeace privește munca de alfabetizare.

Discuțiile care se vor desfășura în cadrul secțiilor pe specialități ale consfătuirii vor prilejui un schimb larg de experiență, care va contribui într'o măsură însemnată la ridicarea nivelului muncii didactice.

CORNELIA MUȘAT

In raionul Ploești

(Dela trimisul nostru). — Peste 500 de cadre didactice care lucrează în școlile raionului Ploești s'au întrunit în dimineața zilei de 7 ianuarie în sala cinematografului Popular pentru a participa la lucrările consfătuirii raionale. Referatul prezentat de către secția de învățământ a scos în evidență realizările obținute în privința asigurării învățământului general obligatoriu la numeroase școli, cum sunt cele din comunele Bărcănești, Brazi, Brătășanca și altele. Deasemenea, au fost subliniate succesele obținute în ceeace privește ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Pe lângă succesele obținute, referatul a scos la iveală și o serie de lipsuri, ca de pildă faptul că nu toate cadrele didactice își întocmesc cu regularitate planul de lecții zilnice, faptul că se mai țin în școli lecții formale.

Referatul a indicat metodele care trebue folosite în munca secției de învățământ și a școlilor pentru dezvoltarea succeselor obținute și pentru lichidarea lipsurilor care s'au manifestat în trecut.

MARIA PANAITOPOL

Un aspect dela consfătuirea cadrelor didactice din raionul Gheorghiu-Dej

In raionul Gheorghiu-Dej din Capitală

In sala de festivități a școlii medii „N. Bălcescu" din Capitală s'au adunat peste 620 de educatoare, învățători și profesori din raionul Gheorghiu-Dej, pentru a dezbate în cadrul consfătuirii raionale cele mai importante probleme ale muncii didactice desfășurată în prima parte a anului școlar.

La consfătuire participă reprezentanți ai Comitetului raional P.M.R., ai Comitetului raional U.T.M., ai sfatului popular raional, ai secției de învățământ a Capitalei și ai comitetului raional sindical.

In prima zi a consfătuirii, tov. Gh. Călin, șeful secției de învățământ a raionului Gheorghiu-Dej, a prezentat un referat în care s'a analizat munca desfășurată de cadrele didactice pentru îndeplinirea sarcinilor puse în fața școlii.

In referat au fost analizate pe larg problemele privitoare la asigurarea învățământului general obligatoriu și la îndeplinirea planului de școlarizare în școlile raionului. Deasemenea, au fost înfățișate succesele obținute în munca instructiv-educativă. S'a arătat astfel că școlile au înregistrat în al doilea pătrar al anului școlar un progres simțitor în ceeace privește însușirea cunoștințelor de către elevi.

Referatul a scos deasemenea în evidență unele succese obținute în ceeace privește îmbunătățirea disciplinei elevilor. Aceste succese se datoresc în special preocupării pedagogilor de a realiza în școli colective bine închegate de elevi.

In referat au fost subliniate și o serie de lipsuri care mai dăinue în activitatea didactică. Astfel, se desfășoară slab procesul de învățământ în clasele V—VII. Profesorii care predau la aceste clase au lipsuri în ceeace privește controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor, nu folosesc în măsură suficientă materialul didactic, încarcă adeseori pe elevi cu prea multe teme.

In cadrul discuțiilor pe marginea referatului, pedagogii au ridicat problemele însemnate ale muncii lor. Astfel, directoarea școlii de 7 ani nr. 4 a arătat că este necesar să se ia măsuri hotărîte împotriva supraîncărcării elevilor. Directorul școlii medii „Nicolae Bălcescu" a criticat secția de învățământ pentru faptul că n'a asigurat încadrarea la timp a învățătorilor și profesorilor. Deasemenea, a criticat Ministerul Invățământului pentru întârzierea cu care apar unele manuale și programe.

In orașul Craiova

(Prin telefon dela corespondentul nostru). Joi dimineața s'a deschis în sala de festivități a Institutului Agronomic din Craiova consfătuirea cadrelor didactice din instituțiile preșcolare, din școlile elementare și medii ale orașului.

Tovarășul Florea Mitruț, șeful secției de învățământ, a prezentat în consfătuire un referat privitor la desfășurarea procesului instructiv-educativ în prima jumătate a anului școlar. In referat s'au subliniat succesele obținute în ceeace privește îndeplinirea planului de școlarizare precum și progresele simțitoare înregistrate în privința însușirii cunoștințelor de către elevi și a îmbunătățirii disciplinei.

O contribuție însemnată la ridicarea nivelului muncii în școli a constituit-o activitatea organizației U.T.M., care a mobilizat pe elevi și pionieri în lupta pentru însușirea cunoștințelor și pentru îmbunătățirea disciplinei.

Referatul secției de învățământ s'a oprit și asupra lipsurilor care mai dăinue în munca didactică, analizând cauzele care le-au determinat.

Discuțiile care s'au purtat pe marginea referatului au arătat că pedagogii și cadrele secției de învățământ sunt hotărîți să lupte cu stăruință pentru înlăturarea lipsurilor, luând măsuri concrete, care să ducă la o continuă îmbunătățire a muncii.

ANDREI NICOLAE

In raionul Gherla

(Prin telefon dela corespondentul nostru). Pregătirea consfătuirii cadrelor didactice a constituit o preocupare însemnată a secției de învățământ și a comitetului sindical din raionul Gherla.

Referatul prezentat în consfătuire de către secția de învățământ a cuprins numeroase date concrete privind activitatea școlilor în prima jumătate a anului școlar, a înfățișat experiența pozitivă a cadrelor didactice și a trasat căile de înlăturare a lipsurilor în viitoarea etapă de muncă a școlilor.

Realizând un schimb larg de experiență, educatoarele, învățătorii și profesorii din raionul Gherla au stabilit în comun numeroase măsuri îndreptate spre ridicarea nivelului predării și spre îmbunătățirea muncii educative în rândurile elevilor.

ION MUREȘANU

Au început examenele în învățământul superior

Inceputul noului an a constituit un prilej de muncă mai intensă pentru tineretul studios din facultăți și din institutele de învățământ superior. In sălile de cursuri, care au cunoscut până în ultimele zile ale anului trecut freamătul a mii de studenți, au loc acum examenele din sesiunea de iarnă.

La Institutul Politehnic din București studenții s'au pregătit cu seriozitate pentru examene. Rodul muncii lor s'a dovedit din prima zi. Toți cei 96 studenți ai Facultății de Metalurgie, care s'au prezentat în prima zi de examen, au promovat. Deasemenea, studenții din grupa 127 a anului I dela Facultatea de Chimie Industrială și-au trecut cu succes primul examen. 12 au obținut calificativul „foarte bine", 10 au primit calificativul „bine", iar restul de 11 au fost notați cu calificativul „suficient".

Examenele, care în trecut erau un adevărat chin pentru studenți, sunt astăzi un prilej de reală verificare a cunoștințelor. Studenții nu se mai pregătesc ca altădată în cursul ultimelor nopți din preajma examenelor. Dovedind o bună pregătire în tot cursul anului, studenții anului II dela Facultatea de Filologie au așteptat sesiunea de examene ca pe un eveniment important. La examenul de dialectologie, studenții s'au întâlnit din nou cu profesorul D. Macrea. La examen studenții au arătat că străduința lor și a profesorului lor n'a fost zadarnică.

Toți studenții din grupele 439 și 434 au promovat. Din grupa 439, 19 studenți au obținut calificativul „foarte bine" și 3 calificativul „bine", iar din cei 25 studenți ai grupei 434 unul singur a obținut calificativul „suficient", în timp ce 24 au primit calificativul „foarte bine".

★

Conducerea Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București a luat încă dela începutul anului școlar o serie de măsuri menite să ducă la o temeinică însușire a materiei de către studenți. In perioada de pregătire a examenelor, acțiunea de sprijinire a studenților a fost intensificată.

Prin organizarea consultațiilor și a meditațiilor, studenții au primit un sprijin efectiv din partea cadrelor didactice, iar rezultatele obținute la examene sunt o dovadă grăitoare a grijii acestora pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților.

Studenții din anul III dela Facultatea de Zootehnie dau examen la zootehnie generală. Studenții vorbesc cu competență despre problemele creșterii efectivelor de animale și păsări, precum și despre problemele privitoare la creșterea productivității în acest domeniu. Prin răspunsurile pe care le dau, studenții dovedesc că ei înțeleg importanța pe care o acordă partidul și guvernul nostru sectorului zootehnic. Deasemenea, ei dovedesc că s'au străduit să se pregătească temeinic pentru examene, să-și însușească cât mai multe cunoștințe, pentru a putea face față cu cinste sarcinilor ce le stau în față ca viitori zootehnicieni. Răspunsuri bune și foarte bune au dat studenții Gheorghe Pavelescu, Veturia Răboi, Valentina Popescu, Vasile Pelcaru și alții. Ei au studiat materia cu conștiinciozitate, s'au pregătit serios pentru lucrările practice, iar în cadrul orelor de consultație și-au lămurit o serie de probleme care le erau neclare.

In urma sarcinilor trasate de conducerea Institutului, catedra de zootehnie generală a dat studenților, la începutul lunii decembrie, lucrări de control. După ce aceste lucrări au fost verificate, întreaga atenție a cadrelor didactice s'a îndreptat spre studenții care au obținut calificative slabe. Aceștia au fost ajutați în cadrul orelor de consultație iar la lucrările practice au fost chestionați în legătură cu materialul predat la curs și la lucrările practice.

In preajma examenului, catedra de zootehnie generală a organizat meditații, în cadrul cărora s'au discutat unele probleme esențiale ale cursului.

Totuși, nu toți studenții au înțeles să folosească orele de consultații, fapt care a făcut ca aceștia să se prezinte mai puțin pregătiți la examene.

Studenții din anul II al Facultății de Agricultură, secția Protecția plantelor, au obținut rezultate frumoase la examenul de mecanizare și electrificare a proceselor de producție în agricultură. In cadrul acestui examen li s'a cerut studenților să rezolve probleme practice strâns legate de activitatea pe care vor trebui s'o desfășoare mai târziu ca ingineri agronomi. Studenți ca Andrei Popa, Teofila Lazo, Marian Pădureanu, Gh. Milea și alții au dovedit că și-au însușit temeinic cunoștințele, că vor fi capabili să contribue, atunci când vor intra în producție, la ridicarea productivității muncii și la ridicarea calității lucrărilor, prin utilizarea mașinilor agricole.

Cadrele didactice care lucrează la catedra de mecanizare și electrificare a proceselor de producție urmăresc îndeaproape felul cum progresează studenții dela o sesiune de examene la alta. Tovarășii asistenți și-au alcătuit fișe pentru fiecare student în parte, în care fac aprecieri în legătură cu lucrările practice executate de aceștia, cu calitatea răspunsurilor pe care le dau în cadrul seminariilor și cu calitatea lucrărilor de control, cu activitatea pe care o desfășoară în ateliere etc.

Cunoscând bine studenții din grupa lor, tovarășii asistenți s'au putut ocupa mai îndeaproape de aceia care au întâmpinat greutăți în însușirea cunoștințelor.

In perioada care a mai rămas până la terminarea sesiunii de examene, cadrele didactice trebue să-și continue și să-și intensifice activitatea de ajutorare a studenților, pentru a putea obține la toate examenele cele mai bune rezultate.

★

La Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „Victor Babeș" din Cluj, atât profesorii cât și studenții acordă o importanță deosebită examenelor. Pentru o cât mai bună pregătire ei au organizat în timpul sesiunii ore de consultații unde profesorii au ajutat pe studenții mai slab pregătiți. Deasemenea, utemiștii fruntași la învățătură Vasile Fornade și Ion Costea din anul II i-au sprijinit pe mulți dintre colegii lor.

Ajutorul colegial la învățătură s'a dezvoltat mult printre studenții acestei facultăți. Astfel, studentul Vasile Mocanu, care a fost câtăva vreme bolnav, a putut să se prezinte la examene datorită ajutorului primit din partea colegilor săi.

[illegible]acanță minunată

[illegible] școlare, mii [illegible]re frumosul [illegible]enilor. Aci [illegible] vie activi[illegible]are dă po[illegible] vacanță [illegible]ectacol [illegible] După [illegible] a dat un [illegible]

[illegible]ează bogata bibliotecă a palatului, citind cărți științifice, literare etc.

Miercuri după amiază, a avut loc un concert simfonic pentru copii dat de orchestra sfatului popular al Capitalei, iar seara a avut loc o serată dedicată basmelor lui Pușchin.

Mii de pionieri au așteptat cu înfrigurare minunatul Carnaval pionieresc, care se desfășoară în după amiezele de 8 și 9 ianuarie.

Seria manifestărilor culturale și artistice [ale] Palatului Pionierilor în cadrul vacanței [de] iarnă se încheie duminică 10 ianuarie, [când] se va organiza „Duminica Scânteii Pionierului".

234.986 P

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să întărim prin toate mijloacele școala sătească

Dela Plenara C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățământul elementar și mediu al R.S.F.S.R.

Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a ridicat sarcina urgentă a dezvoltării continue a agriculturii U.R.S.S. La rezolvarea acestei sarcini sunt chemate să participe activ și organele învățământului public, organizațiile Sindicatului muncitorilor din învățământul elementar și mediu, masele largi ale cadrelor didactice. De activitatea pedagogului depinde în mare măsură amploarea muncii culturale la sate, propagarea cunoștințelor agricole și a realizărilor fruntașilor din agricultură, nivelul educației și instrucției tineretului școlar, pregătirea plină de succes a acestuia pentru munca în producție.

Plenara C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățământul elementar și mediu al R.S.F.S.R., care a avut loc de curând, a discutat activitatea organelor învățământului public și a organizațiilor sindicale în legătură cu hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Au prezentat referate locțiitorul ministrului învățământului, tov. Dubrovina, și președintele C.C. al Sindicatului, tov. Grivcov.

Printre problemele care au atras în mod deosebit atenția participanților la Plenară s'a numărat în primul rând problema calității muncii școlilor sătești.

In Uniunea Sovietică, după cum a arătat tov. Dubrovina, nu există vreo deosebire de principiu între școlile dela orașe și cele dela sate. Și unele și celelalte urmăresc același scop — de a educa o generație de oameni dezvoltați din toate punctele de vedere, constructori activi ai societății comuniste. Bineînțeles că ar fi nejust să credem că hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. nu privește de loc școlile dela orașe. Totuși, în fața școlilor dela sate se ridică o sarcină urgentă în lumina acestei hotărîri: ele trebue să dea agriculturii socialiste oameni culți și instruiți, gata să pornească la muncă, capabili să-și însușească tehnica înaintată.

Există multe școli și mulți pedagogi care cultivă la elevii lor dragostea pentru munca agricolă. Despre asemenea școli și pedagogi au vorbit atât referenții cât și cei ce au luat cuvântul la discuții.

In regiunea Groznâi — a spus tov. Filonova — este vestit profesorul de biologie I. C. Pedașenco dela școala din Malo-Areșevo, raionul Chizliarsc. El desfășoară împreună cu elevii o bogată muncă experimentală. Activitatea aceasta este atât de atrăgătoare și de interesantă, încât elevii, după absolvirea școlii, rămân cu plăcere în colhoz.

Tov. Jmachina (Cita) a vorbit despre rodnica activitate a profesorului de biologie F. S. Solohov dela școala medie din Maletino, raionul Petrovsco-Zavodsc. Sub îndrumarea lui, elevii cultivă grâu, obținând recolte de trei ori mai mari decât colhozurile din vecinătate. Școlarii studiază deasemenea cu mult succes agrotehnica culturii orzului cu spic golaș și a ovăzului. Profesorul Solohov se bucură de o mare autoritate în mijlocul colhoznicilor. Nu este deci firesc faptul că elevii săi visează ca după absolvirea școlii să lucreze în colhoz?

Președintele Comitetului sindical regional din Murmansc, tov. Soloviov, a citat exemplul școlii medii nr. 1 din Candalancsa și al profesorului ei de biologie, tov. Narodnițchi. In toamna trecută, această școală a organizat o expoziție agricolă la care au fost reprezentate peste două sute de culturi diferite, dela Nord și dela Sud, crescute de tinerii miciuriniști.

Tov. Șelepina, directoarea unei școli din Rostov pe Don, a arătat succesele obținute de profesoara școlii din sovhozul „Gigant" și, în special, de profesorul de biologie Ovsiannicov. Elevii obțin pe lotul școlar recolte de cereale care întrec recoltele obținute în colhozurile din apropiere.

Trebue propagată mai pe larg și introdusă cu mai multă perseverență în practică experiența școlilor sătești și a cadrelor didactice fruntașe care cultivă cu pricepere la elevii lor dragostea pentru producția colhoznică. Aceasta trebue să preocupe atât organele învățământului public, cât și sindicatul.

La creșterea viitoarelor cadre active pentru agricultura socialistă trebue să ia parte nu numai profesorii de biologie. Tov. Neciaev (Academia de Științe pedagogice) a amintit de marele rol ce aparține stațiunilor de mașini și tractoare în dezvoltarea continuă a agriculturii. In legătură cu aceasta el a vorbit despre sarcinile care stau în fața profesorilor de fizică, matematică și desen liniar. Aceștia au datoria să-i familiarizeze pe elevi cu tehnica, să le trezească interesul pentru mașinile agricole.

Dezvoltând aceeași idee, tov. Firsov (Stațiunea centrală a tinerilor tehnicieni „Șvernic") a spus că în școli trebue create cercuri de studiere a tehnicii agricole.

Foarte just a subliniat tov. Șelepina că în lumina hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., capătă o importanță extrem de actuală problemele politehnizării școlii și în special, a școlii sătești. Nu putem rupe școala de producție. Trebue ca elevii, mai ales cei din clasele superioare, să dobândească la fiecare treaptă a dezvoltării lor, nu numai cunoștințe, ci și anumite deprinderi de muncă. Elevii, mai ales cei din școlile sătești, trebue să cunoască în practică și din toate punctele de vedere organizarea muncii agricole, trebue să capete priceperea și îndemânarea de a aplica cele mai noi metode de organizare a agriculturii. Trebue să sădim în elevi dragostea pentru munca agricolă, să-i învățăm să prețuiască importanța marilor măsuri trasate de partid pentru dezvoltarea agriculturii.

Tov. Cairov, ministrul Invățământului al R.S.F.S.R., care a luat cuvântul la discuții, a spus că pedagogul și școala trebue să pregătească tineretul sătesc pentru munca în colhozuri, unde se vor folosi pe scară din ce în ce mai largă electricitatea și mașinile agricole complicate. Aceasta ne obligă să dăm mai multă atenție activității didactice a școlii sătești, să intensificăm legătura ei cu munca colhoznică și cu viața.

Tov. Cairov a subliniat rolul uriaș al loturilor școlare în instruirea și educarea tineretului sătesc. El a arătat deasemenea marea importanță a participării școlarilor, după puterile lor, la munca obștească productivă în colhozuri.

Totuși, chestiunea nu constă numai în organizarea justă a activității instructiv-educative în școală. Școala de cultură generală nu poate da viitoarelor cadre din agricultură toate cunoștințele și deprinderile speciale necesare. Iată dece trebue să li se dea absolvenților școlii medii posibilitatea de a urma și un curs scurt de pregătire într'o specialitate sau alta.

— Colhozurile noastre din Cuban trăiesc o viață bogată, iar tinerii și tinerele care termină școlile medii rămân cu mare plăcere în colhozuri — a spus tov. Borisova (Crasnodar). — Trebue să-i ajutăm însă să capete o calificare, pentru ca ei să-și poată întrebuința forțele cu cel mai mare folos. Ministerul Invățământului și Ministerul Agriculturii trebue să se înțeleagă asupra organizării unei rețele de cursuri de pregătire a absolvenților școlilor medii pentru munca în agricultură. C.C. al sindicatului este dator să ridice această problemă în fața Consiliului Central al Uniunilor Sindicale din Uniunea Sovietică.

Un rol esențial în ridicarea nivelului activității școlii sătești îl pot juca comitetele sindicale, dacă ele vor ști să organizeze ajutorarea efectivă a cadrelor didactice dela sate de către pedagogii dela oraș. Exemple de astfel de ajutor există și despre ele au vorbit la Plenară tov. Gonciarenco (Briansc), Borisova (Crasnodar), Burova (Cicalov), Levasova (Sverdlovsc) ș.a.

Comitetul sindical al ținutului Crasnodar, împreună cu secția de învățământ a ținutului, cu Institutul de perfecționare a cadrelor didactice și Institutul Pedagogic au elaborat un vast plan de măsuri pentru ajutorarea școlilor sătești. Acest plan este în curs de realizare. Școlile dela sate sunt vizitate de brigăzi complexe în componența cărora intră nu numai inspectori, ci și colaboratori ai Institutului Pedagogic și ai Institutului de perfecționare a cadrelor didactice. Aceste brigăzi studiază cu atenție activitatea fiecărei școli, constată cauzele rămânerii în urmă la învățătură și ajută la înlăturarea lor. Ele organizează seminarii pentru cadrele didactice, iau parte la organizarea controlului asupra activității pedagogilor.

Paralel cu aceasta se desfășoară ajutorul acordat de diferite școli dela orașe școlilor sătești. Cadrele didactice ale multor școli din orașul Armavir vizitează școlile pe care le patronează, îi invită la ei pe pedagogii dela sate, se întâlnesc cu ei pentru schimb de experiență. Colectivul școlii nr. 4 din orașul Crasnodar, care se distinge printr'un înalt nivel la învățătură al elevilor săi, a început să-i ajute pe pedagogii școlii elementare nr. 4 din raionul Cerenovsc. Această școală a fost vizitată de directorul de studii al școlii din oraș și de unul dintre cei mai buni pedagogi ai săi. Ei au cunoscut activitatea școlii, au ajutat la realizarea integrală a învățământului general obligatoriu. Școala a primit din partea patronilor săi o mare cantitate de material didactic. La rândul lor, pedagogii școlii au fost invitați la Crasnodar, „ca musafiri ai patronilor". Ei au asistat la câteva lecții și au studiat planul de muncă al școlii.

La Plenară s'a vorbit și despre alte metode de ajutorare a școlilor sătești. S'a subliniat, totuși, că trebue să se evite „caracterul de paradă", că ajutorul ce-l dau casele învățătorului bibliotecile învățătorești, precum și școlile dela orașe școlilor sătești, trebue să fie real, efectiv și, dacă e posibil, sistematic. El trebue să contribue la lărgirea orizontului pedagogului dela sat, la ridicarea măestriei sale pedagogice, la îmbogățirea lui cu experiența înaintată.

Referenții și cei ce au luat cuvântul la discuții au vorbit despre înalta răspundere a pedagogului școlii sătești. Se înțelege că n'a fost vorba numai despre profesorii de biologie, ci despre toți membrii oricărui colectiv școlar dela sat. Mulți au citat indicația tov. N. S. Hrusciov cu privire la faptul că cadrele conducătoare de partid și sovietice nu trebue să fie neapărat agronomi, dar ele sunt obligate să se orienteze bine în problemele agriculturii, și au declarat că această indicație trebue raportată în întregime și la cadrele didactice sătești.

Datoria organizațiilor sindicale și a secțiilor de învățământ este de a ajuta pedagogii dela sat să dobândească cunoștințe agricole. In acest scop trebue să se organizeze prelegeri și referate calificate pentru pedagogi, cercuri agricole în școli, excursii, seminarii și cursuri de ridicare a calificării. Trebue să se trimită la școlile sătești mai multă literatură de specialitate, trebue organizate mai des „Zile ale învățătorului" consacrate temelor agricole.

Plenara a acordat deasemenea multă atenție problemelor legate de îmbunătățirea activității școlilor pentru tineretul sătesc și de organizarea grădinițelor de copii în colhozuri.

In hotărîrea adoptată se arată ce trebue să facă organizațiile sindicale pentru rezolvarea sarcinilor ridicate în fața lor.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Dirigintele clasei și educația elevilor

In justa organizare a colectivului de copii, un rol important îi aparține dirigintelui clasei. Sprijinindu-se pe întregul colectiv pedagogic, el trebue să întrețină o permanentă legătură cu fiecare profesor al clasei sale, cu părinții elevilor, să îndrepte eforturile lor spre rezolvarea sarcinilor comune în munca instructiv-educativă.

In decursul îndelungatei mele activități pedagogice, am avut prilejul să fiu dirigintă la multe și diferite clase. Se înțelege că fiecare dintre acestea își avea particularitățile sale, că am întâmpinat și o serie de dificultăți. Dar cât este de mare bucuria și satisfacția pe care o simți ori de câte ori, învingând aceste dificultăți, vezi că munca ta îndârjită și plină de răbdare este încununată de succes!

In anul școlar trecut am fost dirigintă la clasa a IX-a. Bineînțeles că în cursul anului nu toate elevele aveau aceleași succese la învățătură. Unele obțineau câteodată și note nesatisfăcătoare, mai ales la limba rusă și la matematică. Colectivul pedagogic a depus multe forțe și multă muncă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevelor, mai ales al celor ce rămâneau în urmă. Ca urmare, toate elevele au reușit la examenele de sfârșit de an și au fost promovate în clasa a X-a, unde sunt dirigintă în prezent.

După cum se știe, metodele și formele de educație a elevilor sunt foarte variate. Eu îmi desfășor munca de dirigintă după un plan care prevede asemenea măsuri ca organizarea de discuții și referate, vizitarea familiilor elevelor, organizarea ajutorului în pregătirea lecțiilor, activitatea extrașcolară etc.

Acord o atenție deosebită studierii particularităților individuale ale elevelor. Este și firesc, căci fiecare dirigint de clasă, fiecare învățător sau profesor trebue să-și cunoască bine elevii, caracterele, cerințele, nevoile, aspirațiile lor. Practica ne arată că acest lucru se poate obține prin observarea atentă a elevilor în timpul lecțiilor, al recreațiilor, al ședințelor școlare, precum și prin convorbiri cu părinții. Inainte de a stabili măsurile ce trebue luate pentru înlăturarea rămânerii în urmă a diferitelor eleve, eu caut neapărat să-mi dau seama de cauzele care le fac să rămână în urmă. Iată un exemplu. A fost o vreme când eleva B. era considerată la noi ca rămasă în urmă. Ea nu era atentă la explicațiile profesorilor, venea adeseori la școală cu lecțiile nepregătite. Ne-am pus întrebarea care este cauza? S'a constatat că fetița pur și simplu avea o atitudine neglijentă față de învățătură, îi era lene să muncească cu perseverență. Trebuia să găsim o cale justă, să trezim interesul acestei eleve pentru obiectele de studiu, s'o obișnuim cu perseverența în muncă. Am început să discutăm mai des cu B., să fim mai exigenți față de ea. Comportarea elevei era discutată în ședințele clasei, criticată în gazeta de perete. Aceasta a avut o influență pozitivă asupra fetiței și, în prezent, ea este printre elevele bune din clasă.

Este foarte important să antrenăm în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură și pentru îmbunătățirea disciplinei pe toți elevii clasei, să știm să educăm la ei simțul colectivității, o atitudine critică față de actele de indisciplină ale prietenilor și colegilor lor. In această privință au o mare importanță ședințele de clasă și de comsomol, care se organizează la noi în mod regulat.

La discutarea problemelor referitoare la viața și învățătura clasei iau parte un mare număr de eleve. Ele critică lipsurile în purtarea și învățătura diferitelor colege, vorbesc despre sarcinile lor proprii. E adevărat că, la început, observațiile critice produceau asupra unora dintre eleve o impresie dureroasă: cum se poate, ce fel de prietenă îmi este cutare, dacă mă critică? A trebuit să le explicăm că o asemenea părere nu este îndreptățită. Acum, toate fetițele primesc just criticile tovărășești, le socotesc ca un ajutor în lupta pentru înlăturarea lipsurilor.

Dirigintele clasei trebue să lucreze în strânsă legătură cu organizația de comsomol a clasei, să pătrundă în activitatea ei, s'o ajute în lupta pentru ridicarea calității învățăturii și întărirea disciplinei. In clasă, împreună cu mine, desfășoară o însemnată muncă și activul de eleve.

Noi acordăm o mare atenție activității extrașcolare, care joacă un rol important în viața școlii. Dirigintele clasei nu poate fi indiferent față de pațiile pe care le au elevii lui în liber. Eu mă interesez întotdeauna tesc elevele mele acasă, mă strădu le cultiv dragostea pentru lecturi

Majoritatea elevelor din clasă pa la cercul literar. Aici ele își împă ideile și impresiile asupra cărților țin referate. In afară de cercul lite noi mai funcționează un cerc al ti naturaliști, un cerc al tinerilor fizic altele. Noi organizăm deasemenea v rea în colectiv a filmelor și a piese teatru. Toate acestea contribue la voltare multilaterală a elevelor, girea orizontului și cunoștințelor l trebue să uităm, totuși, că nu treb încărcăm peste măsură pe elevi cu în cercuri și cu alte munci extraș deoarece aceasta poate avea o in negativă asupra învățăturii lor. Am următorul caz. Eleva S. s'a pasiona într'atât de muncă în cercul dram Casei pionierilor, încât nu mai ave să-și pregătească lecțiile și a înce rămână în urmă la matematică. A să am o discuție serioasă cu fetiț ajut să-și repartizeze just timpul și vingă rămânerea în urmă la învă

Ca dirigintă eu întrețin o perm legătură cu părinții, caut să-i at participe la viața școlii. La noi se o zează ședințe generale pe întreaga și ședințe pe clase cu părinții, în cărora se discută probleme ce prive gimul zilei elevilor, crearea unor c mai bune pentru pregătirea lecțiilor educația voinței și a dragostei muncă, relațiile dintre părinți și Luând cuvântul la discuții, părinți besc despre metodele lor de educație, lipsurile din activitatea școlii.

Pe unii dintre părinții elevelor îi la școală pentru discuții, iar când îi zitez elevele la domiciliu caut să mă tez îi ma

M. NICOLINA

Copiii din Moscova în Palatul Cremlinului

Piața Roșie din Moscova arăta cu totul neobișnuit la 1 ianuarie 1954. Sute de elevi moscoviți se scurgeau în șuvoi vesel mergând spre Cremlin, pentru a lua parte la festivitatea Pomului de Iarnă.

Multe lucruri interesante au văzut copiii la Cremlin. Incântați de priveliștile vechiului Cremlin ei au admirat minunatele sale palate și catedrale, clopotul lui Ivan cel Mare și alte minunate monumente ale arhitecturii ruse.

Palatul Cremlinului, la a cărui intrare erau scrise cu litere de aur cuvintele „La Mulți Ani!" a fost pus cu totul la dispoziția copiilor.

Urcând măreața scară de marmoră tinerii moscoviți au ocupat binecunoscuta sală Gheorghi și au admirat uriașul Pom de Iarnă care era minunat împodobit.

La amiază, fanfarele au anunțat începerea festivalului. Tânăra artistă Vera Volschaia, care a apărut în chip de Albă ca Zăpada, a felicitat pe copii cu ocazia Anului Nou.

M. Nezvanov artist emerit al R.S.F.S.R., înfățișându-l pe Moș Gerilă, întovărășit de cele mai iubite figuri din poveștile rusești, a intrat în sală. El a salutat cu căldură pe copii și le-a dorit noi succese în noul an.

Albă ca Zăpada a aprins minunatul Pom de Iarnă în care străluceau miile de becuri de diferite culori. Moș Gerilă, Albă ca Zăpada, bufonii, urșii, iepurii, vulpile și veverițele au dansat cu veselie în jurul pomului.

In continuarea programului, artiștii Teatrului Mare au dansat un vals din baletul „Frumoasa din pădurea adormită". Ei au fost urmați de artiști din Ansamblul de dansuri populare al U.R.S.S. In pauzele dintre reprezentații, copiii au dansat și au jucat în jurul Pomului de Iarnă.

Ti de 1 ianuarie în numeroasele pala Cremlinului.

Fericiți, cu impresii de neuitat, au părăsit Cremlinul, fiecare ducând sine un dar.

Peste 2.000 de copii au luat parte festivitatea Pomului de Iarnă care a loc în marele palat al Cremlinului. fost deasemenea de față N. M. Șve președintele Consiliului Central al Sin telor din U.R.S.S.; N. A. Mihailov, sec rul Comitetului din Moscova al P.C.U A. N. Șelepin, secretarul Comitetului tral al Comsomolului; V. I. Dub locțiitor al ministrului învățământului R.S.F.S.R.

La festivitatea Pomului de Iarnă marele palat al Cremlinului care va până la 10 ianuarie vor lua parte ze mii de elevi și eleve din Moscova.

Elemente de politehnism în școala elementară

(Din experiența de muncă a învățătorilor claselor a III-a și a IV-a dela școlile din raioanele Leningrad și Sovietschi din Moscova).

In Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. este arătată uriașa importanță a învățământului politehnic, care trebue să asigure absolvenților școlii medii alegerea liberă a profesiunii.

In timpul celor zece ani cât învață la școală, elevii trebue să-și însușească treptat principiile fundamentale ale proceselor de producție, atât în domeniul industriei cât și în cel al agriculturii.

Aceste sarcini extrem de importante, puse de Congresul al XIX-lea al partidului în fața școlii, impun noi cerințe și învățătorilor care predau în școlile elementare.

Fiecare învățător, indiferent de clasa la care predă, este dator să lege mai strâns munca sa de viață, de practică. Noile cerințe provoacă necesitatea aplicării unor noi forme de muncă. Trebue să remarcăm în mod special că problema unei predări intuitive capătă o importanță primordială.

Predarea obiectelor pe o bază concretă — folosind tablouri, tabele, excursii în întreprinderile locale, lucrări practice cu elevii — este absolut necesară la realizarea învățământului politehnic.

In articolul de față este descrisă experiența muncii învățătorilor dela școlile din raioanele Leningrad și Sovietschi din Moscova în anul școlar 1952/53.

Pentru elevii claselor a III-a dela școlile nr. 596, 157, 643, 689, 128, 149, ș.a., a fost organizată o excursie la șantierele de construcție a caselor de locuit din apropiere. Această excursie s'a programat în legătură cu studierea bucăților „Strada Cincinalului" și „Nașterea unei case" din cartea „Rodnaia Reci".

Mulțumită excursiei, elevii au căpătat o reprezentare intuitivă a succesiunii lucrărilor de construcție și a materialului necesar pentru construcția casei. Deasemenea, ei au putut să cunoască diferitele profesiuni ale muncitorilor constructori.

Elevii claselor a IV-a dela școlile nr. 689, 596 și 163 au vizitat școlile profesionale din apropiere. Scopul acestei excursii era de a afla cum se pregătesc în Țara Sovietelor cadrele de muncitori de diferite specialități și de a compara această pregătire cu „ucenicia" dinainte de revoluție.

Elevii clasei a IV-a dela școala nr. 122 au făcut o excursie la o tipografie, pentru a cunoaște cum se tipăresc cărțile. Ei au căpătat o idee concretă despre procesul de confecționare a cărților, lucru pe care au oglindit în compozițiile lor. Inainte de a-i duce pe copii în excursie, învățătorii au discutat cu administrația întreprinderii, i-au făcut cunoscute scopul excursiei și temele pe care vor trebui să le îndeplinească elevii după excursie. Conducătorul excursiei, desemnat de administrația întreprinderii, a arătat și a explicat elevilor numai ceeace era necesar, conform scopului și planului excursiei. Materialele excursiei au fost apoi prelucrate la școală, sub formă de notițe, colecții, machete, modele etc.

Inainte de fiecare excursie li se spunea elevilor cărui lucru trebue să-i dea o atenție deosebită, ce lucrare vor trebui să execute pe urmă. De pildă, înainte de excursia la școala de meserii, elevii din clasa a IV-a au primit următoarele teme: 1. Să afle pentru care specialități îi pregătește pe elevii săi școala respectivă; 2. Cum se desfășoară munca practică în ateliere; 3. Cine și cum îi asigură pe elevi cu îmbrăcăminte, încălțăminte și hrană; 4. Cum își petrec elevii timpul lor liber.

Elevii clasei a IV-a au scris după acest plan o compunere despre cele văzute de ei la școala de meserii (în timpul excursiei elevii și-au luat scurte însemnări și note în carnetele lor). Dăm mai jos câteva din aceste compoziții:

Compoziția elevei S. (clasa a III-a, școala nr. 149):

„EXCURSIE LA ȘANTIERUL DE CONSTRUCȚIE A UNEI CASE"
(lucrare făcută acasă)

„Am fost împreună cu toată clasa la șantierul de construcție a unei case noi. Acolo ni s'a povestit și ni s'a arătat cum se construește o casă.

La început se fac lucrări pregătitoare. Terenul de construcție se nivelează, se împrejmuește. Apoi se aduce materialul de construcție. Se sapă șanțurile pentru fundații. Zidarii fac fundamentul și toarnă peste el ciment. După aceasta se zidesc pereții casei. In timpul zidirii pereților se lasă locuri pentru ferestre și uși. La fiecare etaj se așează grinzi de fier, iar pe grinzi se pun plăci de beton, care servesc drept tavan pentru etajul de jos și drept pardoseală pentru etajul de sus. Acoperișul casei se face din tablă. Casele se construesc din cărămidă roșie și albă. Cărămida roșie este mai rezistentă, dar cea albă se fabrică mai repede.

La locul de construcție am văzut diferite mașini: macarale, mașini de excavație, buldozere etc. Pe șantier lucrează ingineri, zidari, dulgheri, tâmplari, zugravi, lăcătuși, instalatori de apă".

Compoziția elevului N. (clasa a IV-a, școala nr. 679):

„IN EXCURSIE LA O ȘCOALA PROFESIONALĂ"

„Clasele a IV-a dela școala noastră au făcut o excursie la școala profesională nr. 5. Ne-am strâns la școală la ora 11 dimineața. Când am sosit la școala profesională, am fost duși în atelierul de lăcătușerie. Aici ni s'a arătat cum se mânuiesc sculele. Am văzut cum lucrează ucenicii-meseriași. Din atelierul de lăcătușerie am trecut în atelierul de tinichigerie. Acolo, ucenicii făceau din tablă cazane, bidoane, cutii. Intr'un alt atelier ucenicii făceau aparate de radio. La depozit ni s'au arătat diferite obiecte făcute de ucenici.

Toate încăperile școlii profesionale sunt curate și luminoase. Elevii sunt bine îmbrăcați, toți au îmbrăcămintea și încălțămintea la fel.

Elevii școlii profesionale lucrează bine și se odihnesc bine. Ei au un club, o sală de lectură, o bibliotecă. In școala lor sunt organizate cercuri de șah, de muzică și de sport.

Viața elevilor școlii profesionale nu seamănă de loc cu viața lui Vanea Jucov, care a fost dat ca „ucenic" la un cismar".

Compoziția elevului M. (clasa a IV-a, școala nr. 122):

„O EXCURSIE LA O TIPOGRAFIE"

„Am vrut să știm cum se fac cărțile. Pentru aceasta am făcut o excursie la o tipografie.

Inginerul tipografiei ne-a condus prin ateliere. In primul atelier — cel de cules — muncitorii culegeau paginile unei cărți. Ei luau litere și le puneau în formele pregătite. Intr'o formă încăpeau opt pagini. Caracterele culese se vopsesc și se imprimă pe o foaie de hârtie. Această foaie se verifică și, după corectarea greșelilor, se întoarce la zețar, care îndreaptă greșelile. Formele verificate sunt scufundate în tuș și trimise la atelierul de tipărit. Acolo, cu ajutorul unor mașini mari, se tipăresc paginile culese ale cărții. Foile gata trec în atelierul de montaj, unde sunt tăiate pe pagini, care se așează în ordinea numerelor.

In atelierul de legătorie se fac scoarțele care trec apoi în secția de imprimat titlurile. Aici scoarțele sunt puse la presă și li se imprimă titlul. Apoi, paginile cărților sunt prinse în scoarțe și puse la presă.

Cărțile gata trec la secția de control. Acolo fiecare carte este verificată. Dacă ceva nu este făcut bine, cartea se trimite la secția de reparații, unde defectul este îndreptat.

Cărțile tipărite trec la secția de ambalaj, unde sunt așezate în teancuri, învelite cu hârtie. Pachetele de cărți au pe deasupra o etichetă. Pe etichetă este scris titlul cărții, numele autorului și numărul cărților din pachet. Cărțile merg la vânzare.

Excursia la tipografie ne-a plăcut foarte mult.

Am văzut cu ochii noștri cum se tipăresc cărțile și câtă muncă necesită fiecare din ele. Acum vom avea și mai multă grijă de cărți".

Pe lângă compoziții, după excursii se făceau și alte lucrări scrise. Astfel, elevii primeau propoziții disparate, care trebuiau așezate în ordine succesivă. De pildă:

„CUM SE CONSTRUEȘTE O CASĂ"

„Zidarii zidesc fundamentul și pereții. Tencuitorii, zugravii, tâmplarii execută lucrări de finisaj interior. Săpătorii sapă șanțurile pentru fundație. Terenul pe care se construește casa se împrejmuește și se nivelează. Se aduce materialul de construcție".

Elevii mută locul propozițiilor, amintindu-și succesiunea lucrărilor de construcție și scriu textul sub forma următoare:

„CUM SE CONSTRUEȘTE O CASĂ"

„Terenul pe care se construește casa se împrejmuește și se nivelează. Se aduce materialul de construcție.

Săpătorii sapă șanțurile pentru fundație. Zidarii zidesc fundamentul și pereții. Tencuitorii, zugravii, tâmplarii, execută lucrări de finisaj interior".

După excursie se poate folosi o copiere la alegere sau o dictare la alegere. De exemplu, învățătorul le dă elevilor ca temă: să aleagă dintr'un grup de cuvinte (scrise pe tablă sau citite de învățător) cuvintele care se potrivesc cu titlul „Cine construește casa?" Astfel, se dau cuvintele: ingineri, aviatori, zidari, tâmplari, artiști, dulgheri, croitori, tencuitori, zugravi, factori poștali, instalatori de apă și canal, lăcătuși etc. Elevii scriu răspunsul complect: Casa o construesc inginerii, zidarii etc. Cuvintele sunt despărțite prin virgule.

★

Pe lângă excursii, multe școli din raioanele Leningrad și Sovietschi din orașul Moscova au organizat lucrări practice legate de observații asupra naturii, care îi ajută pe copii să cunoască ramurile principale ale agriculturii: cultura câmpului, legumicultura, pomicultura.

Elevii țin calendare în legătură cu starea timpului (precipitații, vânt etc.), fac colecții de semințe, de culturi leguminoase și cereale. O parte din semințe au fost semănate în cutii, pentru ca elevii să poată cunoaște încolțirea plantelor.

Elevii trebue să știe să deosebească plantele leguminoase răsărite. Luând parte la lucrări pe lotul școlar de experiență, lucrând în colhoz sau în tabăra de pionier, plivind și rărind plantele, copiii trebue să știe ce să smulgă și ce să lase. Datorită observațiilor asupra înmuguririi ramurilor puse în sticle cu apă pe ferestrele clasei, elevii au căpătat priceperea de a deosebi după ramuri și frunze diferiți pomi și arbuști fructiferi. Școlile au organizat excursii la câmp, în grădină, în livadă. Toate lucrările practice, observațiile, excursiile sunt urmate de diferite lucrări scrise, care fixează cunoștințele dobândite de elevi. De pildă, se poate face o dictare la alegere sub formă de răspunsuri scrise la întrebări.

Invățătorul scrie pe tablă titlul și trei întrebări:

Câmpul, grădina, livada

Ce se seamănă pe câmp?
Ce se sădește în grădină?
Ce pomi și arbuști fructiferi cresc în livadă?

După ce elevii au scris în caiete titlul „Câmpul, grădina, livada", învățătorul le cere să citească prima întrebare și să răspundă la ea în scris. Ei vor scrie astfel: „Pe câmp se seamănă..." Apoi trebue să aleagă dintr'un grup de cuvinte citite de învățător numai denumirile plantelor de câmp și să le scrie. Invățătorul citește: secară, ovăz, grâu, hrișcă, mere, in, mei, trifoi. Elevii scriu. Apoi, învățătorul le cere să citească întrebarea a doua și să răspundă în scris. Elevii scriu „In grădină se sădesc..." și complectează apoi răspunsul cu cuvintele corespunzătoare din grupul de cuvinte citit de învățător: varză, morcovi, castraveți, pătlăgele roșii, păpădie, mazăre, portocale, salată, ridichi, lămâi. In același mod ei scriu răsp la întrebarea: „Ce pomi și arbuști f feri cresc în livadă?" (Se dă urm grup de cuvinte: meri, pruni, vișini, perci, peri, roșcovi, arbuști de a smeură, coacăze).

Invățătorul nu are totdeauna po tatea de a-i duce pe elevi în excursie a le arăta ceeace se cere în legătu studierea materiei de învățămâ chiar dacă se organizează excursii, ori trebue să se examineze amănun căodată unele lucruri văzute cu aces lei. Deaceea are o mare importan losirea materialului didactic. Un ma didactic valoros îl constitue filmele filmele și diapozitivele.

Cu prilejul citirii în clasa a III-a bucăților din capitolul „Plantele cere am folosit diafilmul „In colhozul «Z Scopul lecției era de a da elevilor o justă despre măsurile folosite în ag tură, de a le arăta folosirea util tehnic perfecționat în condițiile gos riilor colhoznice și de a le cultiva mentul unei permanente tendințe sp sușirea cunoștințelor. Cu ajutorul mului, care era însoțit de povestire teresantă a învățătorului, elevii au cunoștință cu diferite mașini agrico

Diafilmul didactic „O călătorie nată" l-am folosit în clasa a III-a gătură cu citirea bucății „Cum am nit mecanic" de A. Avgustâniuc (di tea „Rodnaia Reci". Acest diafilm po folosit și în clasa a IV-a, la lecții științele naturii (de pildă, la tema losirea forței aburului"), cu scopul da elevilor o idee concretă despre p sul de fabricare a pieselor principa locomotivei.

A. A. DA

Dezvoltarea gândirii logice în predarea aritmeticii la clasele I-IV

...n consfătuirile raionale ale cadrelor di-...ctice, care au loc acum în întreaga țară, ...discută pe larg problemele muncii in-...uctiv-educative în școlile elementare, ...re au menirea să înarmeze pe toți copiii ...triei noastre cu cunoștințe temeinice pri-...oare la bazele științelor. O mare însem-...tate în această privință o are predarea ...tmeticii.

In predarea aritmeticii la clasele I—IV ...școlii elementare se pornește dela con-...nplarea vie a obiectelor lumii materiale, ...la intuirea lor concretă de către copii ...ntru a se ajunge la formarea treptată a ...lor noțiuni și generalizări cu caracter ...stract, pe care elevii să le poată aplica ...oi în practică.

Cadrele didactice din regiunea Iași în-...leg din ce în ce mai limpede ce însem-...tate are materialul intuitiv în predarea ...ctiilor de aritmetică și cât de mult ajută ...esta la dezvoltarea gândirii logice a co-...iilor. Tocmai deaceea un număr din ce ...ce mai mare de învățători folosesc larg ...predare materialul intuitiv. In acest fel, ...ctiile de aritmetică devin mai vii și mai ...răgătoare, sunt legate strâns de aspec-...le vieții reale și contribue efectiv la în-...ișirea conștientă de către copii a cunoș-...ntelor.

In privința aceasta poate fi dată ca ...emplu activitatea învățătoarei Aurora ...aharescu, care predă la clasa I-a a școlii ...edii mixte din Pașcani. Iată, de pildă, ...um a organizat tov. Zaharescu o lecție ...aritmetică în care a trebuit să rezolve ...elevii o serie de probleme de adunare ...scădere în cercul numerelor 1—20. ...entru a prezenta cât mai clar și mai ...ncret diferitele aspecte ale problemelor ...urmau să fie rezolvate în clasă, tov. ...aharescu a găsit o formă foarte atractivă ...entru copii, care le-a ușurat mult înțele-...erea datelor fiecărei probleme. Ea a ilus-...at enunțul problemelor cu câte o planșă ...lorată, pe care a desenat obiectele des-...e care era vorba în probleme. In ge-...ral, felul cum conduce lecția tov. Zaha-...scu, felul cum pune întrebările, cum fo-...sește materialul didactic, dovedește o ...rioasă preocupare pentru stimularea ...ândirii logice a copiilor.

O activitate la fel de frumoasă desfă-...ară tov. învățătoare Ana Avădanei, care ...nduce clasa I-a dela școala de aplicație ...pe lângă școala pedagogică nr. 1 de ...te din Iași. Atât lecțiile model ținute pen-...u elevele anilor III și IV ale școlii peda-...gice cât și lecțiile de aritmetică desfășu-...I-a sunt bogate în con-...dic, cu material didac-...a tovarășei Avădanei ...ămas în urmă la arit-...pentrucă ea le învață ...adă raporturile cauza-...ale, să cerceteze trăsă-...să găsească în însăși ...rea regulilor și să facă ...alizările ce se desprind ...ptele date.

...didactice care nu au ...predării intuitive a ...la elementară. O serie ...au remarcat în privința ...lți învățători tineri, ab-...pedagogice. Unii din-...să folosească just ma-...sau lucrează chiar fără ...erial didactic, cum face ...învățătoare M. Leuștean ...din Vaslui. Tov. Leuș-...nerația până la 10 folo-...oda expunerii, fără să se ...cu vreun material in-...

...a școlii ...la clasa ...raionul ...rialul di-...st pentru ...rezolvării ...

...le tinerii ...la șco-...dag...ic regio-...bue să-și îndrepte atenția asupra îmbunătățirii practicii în școlile pedagogice. Metodiștii cabinetului au cercetat îndeaproape modul cum se desfășoară practica în școlile pedagogice din Iași. Ei au constatat că elevii și elevele anului IV se străduesc să-și pregătească cu seriozitate planurile lecțiilor de probă și materialul didactic necesar acestor lecții, că ei consultă materialul bibliografic în legătură cu lecția. Totuși, profesorii școlilor pedagogice nu-i îndrumă suficient pe elevi în direcția dezvoltării gândirii logice a copiilor și deaceea mulți elevi practicanți se mulțumesc cu însușirea mecanică de către copii a cunoștințelor.

Iată, de pildă, pe elevul Timofte Constantin din anul IV al școlii pedagogice de băieți din Iași, care a predat la clasa a II-a o lecție despre „înmulțirea cu 6". El n'a stăruit deloc, în decursul întregii lecții, asupra deosebirii între funcția deînmulțitului și a înmulțitorului, deși aceasta trebue să formeze elementul esențial al lecției.

Eleva Usaciuc Maria, din anul IV al școlii pedagogice de fete din Iași, în predarea unei lecții de aritmetică la clasa I-a a rezolvat între altele, cu copiii, problema următoare: „Pavel a făcut 12 stegulețe, Marioara a făcut cu 2 stegulețe mai mult. Câte stegulețe a făcut Marioara?" Copiilor li s'a prezentat un desen cu 12 stegulețe și altul cu 2 stegulețe. Ei au adunat și au găsit rezultatul. Judecata, însă, a fost greșită, deoarece s'a procedat ca pentru o problemă de reunire a 2 numere și nu ca pentru o problemă de mărire a unui număr cu câteva unități, așa cum ar fi trebuit.

O greșală asemănătoare a făcut eleva Petrescu Georgeta din anul IV. Ea a trebuit să rezolve cu copiii din clasa a III-a o problemă în care se arăta că sunt 430 kg. fân, iar trifoi cu 480 kg. mai mult, întrebându-se cât trifoi există. Copiii au propus să se adune cantitatea de trifoi cu aceea de fân, iar eleva practicantă a fost de acord. Ea nu i-a făcut pe elevi să înțeleagă că problema se rezolvă nu adunând cantitatea de fân cu aceea de trifoi, ci mărind cantitatea de 430 kg. cu 480 kg., efectuând deci operația 430 + 480 și nu invers, cum au făcut copiii.

Aceste exemple ne arată că unii profesori metodiști din școlile pedagogice neglijează înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, astfel încât ei să fie în stare să contribue la dezvoltarea gândirii logice a copiilor. De pildă, tov. E. Tufescu, profesoară de matematică la școala pedagogică de fete din Iași, nu-și rezervă suficient timp pentru a da consultații elevelor practicante, pentru a le da îndrumările necesare și pentru a le face să folosească în predarea lecțiilor de probă cele mai bune metode și procedee, care să asigure însușirea conștientă de către copii a cunoștințelor.

Materialul didactic pentru aritmetică confecționat de elevele acestei școli este în mare parte necorespunzător din punct de vedere psihologic și chiar metodic. Tabelele numerice sunt prea mici, lucrate cu cerneală de culoare ștearsă, înghesuite. Tot materialul didactic aritmetic este colorat în culori palide, ceeace face ca el să fie intuit cu greutate de copii.

Trebue să ne gândim însă la faptul că aceste eleve vor începe peste puțin timp să lucreze la rândul lor ca învățătoare. Dacă ele nu sunt acum îndeajuns de bine pregătite, aceasta se va resimți apoi serios în nivelul de cunoștințe al elevilor lor.

Colectivele didactice ale școlilor pedagogice, învățătorii școlilor de aplicație, profesorii metodiști și profesorii de pedagogie trebue să privească cu mai multă seriozitate răspunderea pe care o au în vederea pregătirii temeinice a viitorilor pedagogi.

ELENA ADAMESCU
metodistă la cabinetul pedagogic regional din Iași

Pentru o justă exprimare în scris a elevilor

Pregătindu-mă pentru consfătuirile raionale, mi-am analizat în adâncime munca pe care o desfășor ca profesor de limba română, căutând să adâncesc experiența pe care am dobândit-o în prima jumătate a anului școlar, să-mi dau seama de cauzele lipsurilor ce mai dăinue în activitatea mea.

Rezultatele obținute la sfârșitul anului școlar 1952—1953 mi-au arătat că n'am acordat destulă atenție dezvoltării exprimării scrise a elevilor. De exemplu, analizând lucrările scrise ale elevilor din clasa a V-a am constatat că ei nu cunosc suficient tehnica compoziției, că nu folosesc planul la alcătuirea compozițiilor, nu știu să folosească citatul. Mi-am dat seama că aceasta s'a întâmplat pentrucă am supraapreciat importanța dictărilor.

Fără a diminua importanța dictărilor, în acest an școlar mi-am îndreptat atenția spre o altă latură a muncii independente cu elevii, și anume spre lucrările de creație, folosind larg experiența școlii sovietice în această privință. In planificarea materiei pentru clasa a V-a, de exemplu, am prevăzut patru compuneri creatoare, câte una pe fiecare pătrar. Munca de pregătire a elevilor pentru aceste lucrări am început-o chiar din primele zile ale anului școlar, după ce mi-am făcut o primă părere asupra deprinderilor de scriere ale elevilor. Iată cum am început. După ce elevii au citit basmul „Vizor, craiul șerpilor", le-am cerut să reproducă în scris conținutul acestuia. I-am pus apoi pe elevi să povestească și alte basme cunoscute de ei. Deprinderile de alcătuire a planului și a rezumatului au fost consolidate cu prilejul studierii baladelor „Toma Alimoș" și „Novac și corbul".

In cadrul lecțiilor în care s'au discutat baladele am dat elevilor cunoștințe teoretice despre unele mijloace artistice care ajută la exprimarea conținutului operei de artă. Ca temă pentru acasă am dat să extragă din basme sau să alcătuiască ei înșiși exemple de hiperbole și comparații.

La sfârșitul capitolului „Creația populară orală" am organizat cu elevii o discuție despre „Viața țărănimii muncitoare oglindită în basmele, doinele și baladele studiate".

Am trecut apoi la pregătirea primei compuneri libere „Toamna". Tema a fost tratată în patru ore și s'a desfășurat în felul următor: în prima oră, elevii au arătat observațiile lor în legătură cu toamna povestind ceeace li s'a părut lor caracteristic pentru acest anotimp. In ora următoare am citit și am analizat poezia „Sfârșit de toamnă" de V. Alecsandri. Un elev a redat în proză conținutul poeziei, iar alții au scos în evidență caracteristicile toamnei înfățișate de poet. Apoi s'a întocmit pe tablă o primă schiță de plan a compunerii „Toamna". Am atras atenția elevilor asupra expresiilor celor mai plastice folosite de poet: „Vesela verde câmpie acu-i tristă, veștejită"; „Lunca bătută de brumă, acum pare ruginită" etc. In ora a treia am citit fragmente cu tema „Toamna" din operele scriitorilor M. Sadoveanu, Al. Vlahuță, P. Dumitriu, Zaharia Stancu etc.

Am arătat apoi câtă viață capătă tablourile de toamnă în operele unor poeți ca Gh. Coșbuc și St. O. Iosif.

La sfârșitul fiecăreia dintre orele de pregătire a lucrării am dat ca temă pentru acasă studierea unor figuri de stil din textele prezentate și memorarea versurilor mai frumoase. In ora a patra am făcut câteva exerciții stilistice. Astfel, de pildă, am cerut elevilor să aleagă epitetele din poezia „Sfârșit de toamnă" sau să găsească cele mai potrivite epitete și comparații pentru substantivele: nor, pădure, vânt, soare etc. Apoi a fost definitivat planul compunerii.

Un elev a făcut o expunere orală după acest plan. Au fost corectate unele deprinderi greșite de exprimare, s'au dat ultimele indicații cu privire la alcătuirea compunerii și la folosirea citatelor. Elevii au primit ca temă pentru acasă revederea explicațiilor ce li s'au dat în ultimele lecții. In ora următoare, elevii au scris compunerea „Toamna".

Am observat că posibilitățile lor de exprimare au sporit simțitor. După ce am notat pe fiecare lucrare greșelile, am clasificat aceste greșeli. Deși toți elevii au obținut note între 3 și 5, totuși au mai existat unele greșeli de ortografie, punctuație și de exprimare (repetiții, nerespectarea topicii, folosirea greșită a unor cuvinte).

Am atras atenția fiecărui elev asupra greșelilor celor mai frecvente din lucrarea lui. Ținând seama de greșelile făcute de fiecare elev, am înmânat fiecăruia o fișă cu câte o temă. Cele mai multe teme au fost discutate în clasă cu toți elevii, ceeace a contribuit într'o largă măsură la dezvoltarea exprimării orale și scrise.

Fără îndoială că numai cu atât nu s'a rezolvat problema exprimării corecte și frumoase a elevilor, dar cred că experiența pe care am câștigat-o îmi va ajuta să obțin până la sfârșitul anului școlar rezultate însemnate.

MARIN MOCANU
profesor la școala de 7 ani din Costești

Organizarea schimbului de experiență — sarcină însemnată a organizațiilor sindicale

Popularizarea experienței școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe, extinderea ei în vederea îmbunătățirii muncii tuturor colectivelor pedagogice este o datorie de frunte a organelor sindicale.

Cunoașterea experienței bune dă învățătorilor și profesorilor posibilitatea să-și îmbogățească propria lor experiență, să ia măsuri eficace pentru a îmbunătăți munca de instruire și educare a fiilor oamenilor muncii.

Sunt din ce în ce mai numeroși învățătorii și profesorii care se preocupă zi de zi să-și perfecționeze metodele de predare, să asigure însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice. Urmând exemplul pedagogilor sovietici care muncesc cu avânt pentru realizarea sarcinilor cu privire la învățământul politehnic, numeroși învățători și profesori din patria noastră se străduiesc să lege strâns predarea lecțiilor cu practica, să înarmeze pe elevi cu priceperea de a executa lucrări practice în laborator și pe lotul școlar etc. Comitetele sindicale au datoria să cunoască experiența acestor pedagogi, s'o studieze și s'o răspândească.

Activitatea desfășurată în școli în cursul primelor pătrare a arătat că învățătorii și profesorii, în majoritatea lor, au învățat să folosească mai bine decât în trecut experiența fruntașilor. S'au organizat cu mai bune rezultate interasistențele, lecțiile deschise și, în special, consfătuirile de producție. Totuși, munca de studiere și popularizare a experienței înaintate trebue extinsă, trebue îmbunătățită.

Pornind dela rezultatele obținute în prima jumătate a acestui an școlar, dela constatările consfătuirilor raionale care se desfășoară acum în toată țara, organele sindicale din învățământ au datoria de a lua o le...ră nemijlocită cu cadrele fruntașe, de a studia îndeaproape întregul sistem de muncă al acestora. Cunoscând activitatea celor mai buni pedagogi, organele sindicale vor putea să desprindă elementele noi, pozitive din munca lor pentru a le populariza în masa largă a cadrelor didactice.

Pentru a se putea realiza schimbul de experiență trebue să se trezească la cadrele didactice dorința ca cel mai bine pregătit să ajute pe cel mai puțin pregătit și, în același timp, să fie învățat cum să-și transmită experiența, iar cel care are lipsuri în muncă să dorească să primească ajutorul și să știe cum să și-l însușească.

Trebue deasemenea să se organizeze schimbul de experiență în așa fel încât experiența înaintată să nu fie însușită în mod mecanic. In însușirea unei experiențe înaintate nu se pot ignora posibilitățile profesorului ce-și însușește experiența, individualitatea elevilor cu care lucrează, cunoștințele pe care aceștia le au etc. ...

...tătorului fruntaș și, în mod deosebit, consfătuirile de producție.

In numeroase regiuni și raioane ale țării noastre comitetele sindicale și comisiile muncii de masă în producție s'au preocupat serios de organizarea consfătuirilor de producție, contribuind într'o mare măsură, prin aceasta, la îmbunătățirea muncii instructiv-educative. Astfel, în raionul Cluj, consfătuirile de producție sunt pregătite cu cel puțin o lună înainte. Organizatorul de grupă sau responsabilul cu munca de masă în producție stabilește, în colaborare cu directorul școlii, problema ce va fi urmărită și discutată în cadrul consfătuirii și desemnează profesorul sau învățătorul care va întocmi referatul și a cărui experiență va fi popularizată. Se formează un colectiv de 2—4 tovarăși care urmăresc, timp de aproximativ o lună munca pedagogului a cărui experiență urmează să fie discutată. Pe baza constatărilor se întocmește, pentru a fi prezentat în consfătuirea de producție, un coreferat. Intr'o ședință a grupei sindicale sau a comitetului de instituție se aduce la cunoștința membrilor organizației sindicale ordinea de zi a consfătuirii de producție, numele tovarășului care va prezenta referatul, colectivul care va întocmi coreferatul, precum și locul și data când se va ține consfătuirea. Pe baza materialului prezentat în referat și coreferat și a discuțiilor purtate în cadrul consfătuirii de producție, organizatorul de grupă sau responsabilul cu munca de masă în producție, în colaborare cu directorul școlii, întocmesc un proiect de hotărîre, cuprinzând o serie de măsuri menite să contribue la îmbunătățirea muncii.

Organizate în acest fel, consfătuirile de producție din raionul Cluj ajută efectiv școlile să ridice calitatea predării. Din păcate însă nu toate organele noastre sindicale s'au preocupat de organizarea consfătuirilor de producție. Unele au considerat chiar drept consfătuire de producție ședințele consiliilor pedagogice sau diferitele ședințe profesionale. Așa s'a întâmplat, de pildă, în regiunile Suceava, Craiova, Bârlad. In raionul Ploești, din lipsa de îndrumare a comitetului raional, consfătuirile de producție s'au organizat în cadrul cercurilor pedagogice. In raionul Huși, la nicio consfătuire de producție nu s'au luat hotărîri.

Ținând sear... organizarea ... în special, a c... misiile munci... ganizatorii s... organizarea ... bului de exp... sistematic și ... în primul râ... enței fruntaș...

Fără îndo... trebue nu n... rile de pro... scară cât m... profesorii tr... rile pedagog...

...nile ...noasue si...

Folosirea materialului intuitiv în predarea limbii ruse

Folosirea materialului intuitiv sub formă de tablouri are o deosebită importanță în predarea limbii ruse, deoarece contribue la însușirea prin simțuri a fenomenelor limbii, studiate anterior.

Prin caracterul lor, tablourile pot fi simple, dacă reprezintă un singur obiect sau o acțiune elementară (de exemplu, „Tata citește o carte") și complexe, dacă ele exprimă o serie de acțiuni sau un episod. Tablourile simple au drept scop îmbogățirea vocabularului prin însușirea cuvintelor noi — de pildă denumiri de obiecte concrete, denumiri ale însușirilor (mare, mic etc.), denumiri ale culorilor și ale acțiunilor simple. Tablourile complexe pot fi folosite pentru narațiuni compuse dintr'un șir de evenimente și acțiuni, pe baza textelor studiate anterior și pentru recapitularea materialului lexic și gramatical.

Prin urmare, în folosirea tablourilor se urmăresc două scopuri: pe de o parte, îmbogățirea vocabularului, iar pe de altă parte, repetarea și fixarea materialului studiat. Planșele alcătuite pentru alte materii nu pot fi folosite în totalitatea lor la predarea limbii ruse, deoarece ele nu corespund întotdeauna programei și vocabularului cuprins în manualele existente.

Tablourile oferă un material concret și bogat pentru exerciții lexice și gramaticale, pentru dezvoltarea vorbirii în general, urmărind totodată și scopuri educative.

Este bine ca la începutul studiului limbii ruse (clasa IV-a) să se folosească tablourile simple, aplicându-se următoarele procedee metodice: a) observarea și denumirea obiectelor reprezentate într'un tablou, în scopul de a îmbogăți vocabularul elevilor prin însușirea noilor cuvinte; b) formularea titlurilor unui tablou; c) conversația în jurul tablo... procedee servesc la f... de a construi corect ... limba rusă.

Tablourile complexe ... diate de elevi după ... ... diază tabloul, elevii s... părțile componente al... ceasta se face pregătirea pentru descrierea tabloului, elevii reamintindu-și vocabularul necesar. Profesorul trebue să le atragă atenția asupra părților componente ale tabloului, asupra obiectelor și acțiunilor reprezentate în tablou.

Urmează apoi descrierea taboului, pe baza întrebărilor fixate în prealabil de profesor în plan. Profesorul are grijă ca întreaga clasă să participe activ la această descriere, corectează pe elevi și le cere să repete, ori de câte ori este necesar, o denumire sau o propoziție.

După aceasta elevii descriu liber tabloul, iar profesorul pune doar întrebări ajutătoare, dacă este nevoe.

Tablourile trebue să fie folosite pentru acumularea unui fond lexic, pentru exerciții gramaticale, în cadrul dezvoltării vorbirii și pentru exerciții stilistice, în strânsă legătură cu programa de învățământ a clasei respective. De exemplu, peisagiile pot fi folosite concomitent cu studierea substantivelor și a adjectivelor, tablourile tematice concomitent cu studierea verbelor etc.

Tablourile ajută deasemenea la studierea textelor literare, contribuind atât la o mai bună înțelegere a conținutului lor ideologic, cât și la fixarea materialului lexic studiat.

Material didactic pentru activitățile cu preșcolarii

La grădinița de copii nr. 16 din Orașul Stalin se desfășoară activități interesante și instructive cu copiii din grupa mare. Educatoarea a confecționat un material didactic variat, care întărește valoarea educativă a jocurilor, contribue la fixarea și aprofundarea cunoștințelor, la îmbogățirea vocabularului și dezvoltarea vorbirii copiilor.

Astfel, prin posibilități locale s'au alcătuit loturi cu păsări și animale, jocuri pentru a-i învăța pe copii să numere, un joc în legătură cu anotimpurile, un joc pentru identificarea mijloacelor de locomoție etc. Deasemenea, s'a confecționat prin mijloace proprii material didactic cu ajutorul căruia li se dau copiilor cunoștințe în legătură cu gospodăria agricolă colectivă.

Rodnica activitate care se desfășoară în grădinița nr. 16, experiența dobândită aici în ceeace privește confecționarea și folosirea materialului didactic au fost popularizate în cadrul cercului pedagogic nr. 2 al educatoarelor din Orașul Stalin. Cu acest prilej s'au prezentat variate modele de material didactic folosite la această grădiniță, pentru a fi folosite și la alte instituții preșcolare din oraș.

MARIA IONESCU
educatoare

Școlile organizează propaganda pedagogică

Pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative în școala elementară de pe lângă școala pedagogică din Carei, direcția școlii pedagogice a organizat o consfătuire cu părinții elevilor.

După ce aceștia au fost informați asupra rezultatelor obținute de copiii lor, s'a citit referatul „Rolul familiei în educarea copilului".

Părinții au arătat mult interes față de problemele ridicate și au participat activ la discuții. Ei au arătat cât de mult contribue „Carnetul elevului", introdus de curând în școală, la cunoașterea mai bună de către părinți a felului cum învață și se poartă copiii lor la școală.

La adunarea cu părinții elevilor din clasele elementare au participat și cele peste o sută eleve din anul IV al școlii pedagogice.

Prof. POP GHEORGHE
corespondent

Colectivul de profesori al școlii pedagogice de băieți din Gherla a organizat o serie de conferințe pentru părinți. Astfel, părinții au ascultat conferințele „Cum poate familia să ajute școala", „Mijloacele prin care părinții își pot ajuta copiii la învățătură", „Rolul părinților în creșterea copiilor", „Ce să citească copiii" etc.

Deasemenea, se organizează regulat ședințe cu părinții pe clase. In cadrul acestor ședințe au loc discuții cu privire la munca elevilor și la educația în familie. Apoi elevii prezintă în fața părinților lor scurte programe artistice.

Cadrele didactice și-au propus să organizeze în școala lor, după exemplul școlilor sovietice, un „colț al părinților".

A. VAIDA
corespondent

Să îmbunătățim pregăt... a viitorilor teh...

Școlile medii tehnice din țara noastră pregătesc viitori tehnicieni pentru toate ramurile economiei naționale. In aceste școli, paralel cu predarea cunoștințelor privind bazele științifice ale tehnicii și ale tehnologiei specialității pentru care se pregătesc elevii, se organizează lucrări de laborator și ore de practică în atelierele școlii. Această practică este premergătoare practicii în producție, care dă elevilor prilejul să cunoască nemijlocit procesul tehnologic.

Dezvoltarea mereu crescândă a tehnicii moderne, utilarea uzinelor noastre cu mașini sovietice, produse ale unei tehnici superioare, cere cadrelor de tehnicieni care intră în producție, pe lângă cunoașterea tehnologiei specialității respective, și temeinice deprinderi practice. Aceste deprinderi le capătă elevii școlilor medii tehnice în cadrul practicii în atelierele școlii.

Practica în atelierul școlii medii tehnice face parte integrantă din procesul de învățământ și se execută după programe de învățământ întocmite pe baza bogatei experiențe a „tehnicum"-urilor sovietice. Scopul acestei practici este multiplu. Elevii învață să aplice în practică cunoștințele teoretice dobândite, pentru a putea aduce la îndeplinire sarcinile concrete ce li se vor pune în producție, pentru a cunoaște condițiile de lucru în ateliere, pentru a organiza producția atelierelor și pentru a studia metodele celor mai buni stahanoviști. In urma pregătirii practice pe care elevul o capătă în atelierul școlii, el trebue să dobândească o calificare echivalentă cu cea a unui muncitor calificat de categoria a treia sau a patra.

Școlile medii tehnice și ministerele tutelare depun eforturi deosebite pentru înzestrarea atelierelor, pentru desăvârșirea în bune condițiuni a practicii în școală. Astfel Ministerul Industriei Metalurgice și Construcției de Mașini a repartizat școlilor medii tehnice, în cursul anului școlar 1952—1953, un număr de 101 mașini-unelte. Deasemenea, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și-a înzestrat școlile cu grupuri electrogene, motoare electrice, aparataj etc.

Multe școli au procedat prin mijloace proprii la auto-înzestrarea lor. Astfel, școala medie de electrotehnică din Timișoara s'a utilat în mare parte prin mijloace proprii. Doi maiștri dela această școală lucrează permanent numai pentru utilarea ei și, în măsura posibilităților, și a altor școli din sector. Școala medie tehnică din Arad are în plan să construiască până la 30 iulie 1954 un număr de 4 shepinguri cu cutii de turații în 6 trepte. Elevii școlilor medii tehnice cu specialitățile „scule și dispozitive" și „mecanică pură" au început să construiască, în cadrul executării programei de atelier, instrumente de precizie ca șublere, micrometre etc.

Totuși, în atelierele unor școli medii tehnice există încă lipsuri în ceeace privește utilajul. Astfel, la școala medie tehnică de mecanică căi ferate din Cluj, pilele folosite de elevi sunt uzate, în atelier nu există decât un singur strung și o singură mașină de găurit. Atelierele școlii de mecanică căi ferate din București sunt neîncăpătoare și dotate cu mașini vechi, de tipuri care nu se mai folosesc... Unele școli nu au deloc ateliere ... obligate să organizeze lucrările ... mereu în altă parte. Este surprinză...tul că Ministerul Energiei Elec... Industriei Electrotehnice a lăsat ... la medie tehnică de electrotehn... Orașul Stalin să fie lipsită de at... obligată să folosească atelierel... de mecanică. La această școală la... rele de specialitate sunt inexiste...

Intr'o serie de școli lipsesc un... strict necesare — burghie, chei fi... patent etc. Lipsa de scule ... lerabilă pentru buna desfășurare... rilor practice — dar, cu toate c... scule se pot face cu mijloace prop... școli nu se îngrijesc de confe... lor.

Pentru a se îmbunătăți pregăti... tică a elevilor din școlile medii ... Ministerul Invățământului a aprob... unele ateliere — de pildă în atel... forjă, sudură, mașini-unelte etc. ... tica să se facă pe grupe de 10—1... de maistru. Prin aceasta li s'a dat elevilor posibilitatea să folosească din plin timpul rezervat pentru lucrările practice precum și utilajul școlii, asigurându-se și o supraveghere mai atentă a elevilor la lucru din partea profesorilor maiștri.

Pentru o mai bună desfășurare a muncii în atelierele școlilor, este necesar ca aceasta să se desfășoare după un grafic pe toată durata semestrului. Elevul trebue să execute lucrările în mod progresiv și fiecare lucrare în parte trebue precedată de o expunere introductivă, în care să se arate modul și ordinea executării lucrării precum și uneltele cu care a fost realizată. Deasemenea, fiecare lucrare trebue executată într'un timp anumit. Normarea timpului are o mare importanță pentru pregătirea elevului, deoarece acesta trebue să învețe să îndeplinească atât condițiile de calitate, cât și cele de productivitate. La luarea în primire a lucrării, profesorul maistru trebue să analizeze calitatea și exactitatea lucrării, precum și timpul folosit de elev pentru executarea ei. Notarea fiecărei lucrări arată progresul realizat de elev și va ajuta pe profesorul maistru la aprecierea elevului când acesta își va susține colocviul de practică.

Unele minister... Energiei Electrice ... tehnice, Ministeru... și Construcției de ... lucrări în care se ... folosesc, schița, n... necesar pentru e... ca astfel de foi d... în toate școlile m...

In unele școli n... ză încă profesori ... gătirea necesară ... bune condiții a ... necesar ca pent... organizeze regu... și perfecționare a ...

Imbunătățirea ... lare, organizarea ... practice și ridica... maiștri vor duce ... nătățirea pregăti... noastre cadre de ...

Note bibliografice

„Limba română" nr. 5/1953

...timul număr al revistei „Limba română" cuprinde un material variat și interesant.

...rticolul redacțional „Marea prietenie" ...închinat legăturilor de prietenie dintre ...orul nostru și popoarele sovietice, sub-...ind ajutorul neprețuit pe care ni-l dau ...stea în opera de construire a economiei ...culturii noi. Articolul se oprește mai ales ...pra influenței hotărîtoare pe care a ...t-o lingvistica sovietică în dezvoltarea ...nței lingvistice din țara noastră. „Fără ...concepție științifică la bază și fără o ...plă cercetare a lingvisticii sovietice — ...arată în articol — lingviștii noștri nu au ...ut da în trecut decât lucrări de impor-...tă minoră".

...evista reproduce în întregime Hotărîrea ...nsiliului de Miniștri al R.P.R. pentru a-...barea noilor norme ortografice ale lim-... române.

...ov. prof. D. Macrea semnează articolul ...minescu și problemele limbii noastre" (Pe ...ginea unei scrisori a lui Eminescu) în ...arată dragostea și interesul marelui ...tru poet pentru problemele referitoare la ...varea și dezvoltarea limbii române.

...umărul de care ne ocupăm prezintă un ...terial deosebit de bogat la rubrica „Me-...ica predării limbilor". Articolul redacțio-...„Unele probleme ale predării limbilor ...învățământul elementar și mediu" sub-...ază importanța studierii și însușirii lim-...Celelalte articole cuprinse în această ...rică urmăresc — pe baza materialului ...es pe teren de către colectivele institu-...r de lingvistică — aspecte variate ale ...dării limbii române în școlile elementare ...medii. Astfel, în articolul „Probleme ...limbii române în clasele I—IV", tov. I. Rizescu analizează conținutul programelor și manualelor de limba română pentru școlile elementare. Autorul se ocupă pe larg de metodele folosite în clasele I—IV pentru asigurarea însușirii temeinice a citit-scrisului și pentru îmbogățirea vocabularului elevilor. Aspecte interesante ale muncii de predare a limbii române în școli cuprind și articolele „Probleme în legătură cu predarea limbii române în clasele V—VII", de S. Stati și „Probleme în legătură cu predarea limbii române în clasele VIII—XI", de Em. Vasiliu.

Articolul „Probleme în legătură cu predarea limbii române în școlile pedagogice", de A. Nicolescu, subliniază că programele de limba română pentru școlile pedagogice de învățătoare și educatoare sunt redactate cu atenție și conștiinciozitate și arată că predarea metodicii limbii române nu trebue să aibă un caracter teoretic, ci trebue să fie prilejul cel mai nimerit de a transforma cunoștințele de metodică a limbii în deprinderi pedagogice.

Rubrica „Cronica științifică" cuprinde două articole. In primul articol, „Unele probleme ale studiului limbii române în școli", semnat de F.I. Bociort, se scoate în evidență importanța studierii în școli a gramaticii, lexicului și a limbii operelor literare. Al doilea articol, „Cursurile de îndrumare a cadrelor didactice la specialitatea limba română în vara anului 1953", de C. Otobâcu, analizează unele aspecte ale activității Institutului de perfecționare a cadrelor didactice.

Revista mai cuprinde o rubrică de critică și bibliografie și o rubrică de consultații.

S. M.

„...abăra din munți" — de G. Naum

...a apărut lucrarea ...care scriitorul G. ...fericită a pionierilor ...oastră. ...oșia și specificul co-...ște să împletească ...cu problemele noi ...ului în țara noastră. ...ipal, tipul ...oate întâlni ...re, Irina și ...ă în tabără ei participă la realizarea unor munci de folos obștesc ca de pildă construirea unui pod în satul vecin, sau strângerea de plante pentru îmbogățirea materialului didactic al școlii.

Cartea este străbătută de un humor sănătos, izvorît din felul artistic în care sunt povestite faptele eroilor.

Pionierii și școlarii vor găsi în „Tabăra din munți" încă un prieten care le va povesti despre frumusețile patriei, despre munca lor și le va arăta cum se încheagă o adevărată prietenie în activitatea comună pe care ei o desfășoară în tabără.

Un vast program de măsuri pentru dezvoltarea creșterii animalelor

In sesiunea care s'a desfășurat recent, deputații Marii Adunări Naționale au votat în unanimitate Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, în Republica Populară Română.

Problema creșterii animalelor este deosebit de importantă pentru dezvoltarea economiei noastre naționale. Legea votată de Marea Adunare Națională este menită să dea un nou și puternic avânt acestei ramuri a agriculturii. Sarcinile pe care le pune în fața oamenilor muncii această lege izvorâsc din programul de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită din 19—20 august 1953 a C.C. al P.M.R. și urmează să determine în următorii 2—3 ani o simțitoare îmbunătățire a aprovizionării populației muncitoare dela orașe și sate cu produse alimentare și a industriei ușoare cu materii prime, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

In ultimii ani, țăranii muncitori cu gospodării individuale, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective au obținut o serie de succese însemnate în ceeace privește creșterea animalelor. A sporit mult numărul bovinelor, cabalinelor și porcinelor. Realizări valoroase au dobândit multe gospodării agricole colective care au organizat ferme cu efective mari de animale de calitate superioară. Deasemenea, gospodăriile agricole de stat au obținut o creștere simțitoare a numărului de animale și păsări. S'au realizat succese în ceeace privește extinderea rețelei de stațiuni comunale de montă, organizarea și extinderea înmulțirii păsărilor prin incubație artificială, organizarea asistenței sanitaro-veterinare etc.

In același timp însă, în ultimii ani a crescut considerabil atât consumul propriu de produse alimentare al gospodăriilor țărănești cât și consumul orășenesc al produselor animale. Față de această creștere, șeptelul și producția animală s'au dezvoltat în mod necorespunzător.

Deficiențele care s'au manifestat în domeniul creșterii animalelor se datoresc în primul rând producției și aprovizionării nesatisfăcătoare de furaje. Există unele lipsuri și în ceeace privește asigurarea fondului de furaje necesare creșterii animalelor proprietate obștească în gospodăriile colective. Deasemenea, există lipsuri în ceeace privește sprijinirea colectiviștilor spre a-și cumpăra vite pentru gospodăriile lor personale, în ceeace privește munca de lămurire în rândurile țăranilor muncitori pentru alcătuirea întovărășirilor de creștere și îngrășare a animalelor, precum și în pregătirea de noi cadre de specialitate.

Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor arată căile și mijloacele care vor duce la lichidarea grabnică a tuturor lipsurilor din acest domeniu, astfel încât efectivele de animale și păsări, ca și producția de lapte, lână, ouă de găină etc., să crească simțitor până la sfârșitul anului 1956.

O condiție principală pentru dezvoltarea creșterii vitelor o constitue asigurarea bazei furajere. Legea adoptată de Marea Adunare Națională arată în amănunțime căile prin care se vor realiza consolidarea și lărgirea bazei furajere, pe măsura sarcinilor de creștere a efectivelor de animale.

Printre altele, legea stabilește o serie de măsuri privind lărgirea suprafețelor însămânțate și sporirea productivității la hectar a plantelor furajere precum și îmbunătățirea pășunilor și fânețelor naturale; introducerea mecanizării în domeniul creșterii animalelor, în producerea nutreturilor și în domeniul muncilor care cer un mare volum de muncă la fermele agrozootehnice; asigurarea întregului efectiv de animale și păsări cu adăposturi pentru îngrășirea, păstrarea și creșterea lor rațională etc.

Gospodăriilor agricole colective li se recomandă ca, pentru creșterea veniturilor și pentru îndeplinirea mai bună a planului de predare a cotelor obligatorii de carne către stat, să organizeze îngrășarea în fiecare an a porcinelor și îngrășarea la graid și la pășune a bovinelor și ovinelor.

Legea prevede apoi o serie de măsuri pentru stimularea creșterii animalelor în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori, în gospodăriile agricole colective, în întovărășirile agricole și zootehnice și în întreprinderile agrozootehnice ale statului. De pildă, gospodăriilor agricole colective li se vor acorda credite pentru procurarea de animale și materiale de construcție, iar S.M.T. le va da ajutor la crearea bazei furajere și la mecanizarea muncilor la ferme. Deasemenea, gospodăriile colective care-și creează ferme de animale și își îndeplinesc obligațiile față de stat se vor bucura de reduceri de cote de carne, lapte și lână.

Legea prevede în continuare o serie de măsuri pentru intensificarea activității științifice menite să contribue la îmbunătățirea neîncetată a raselor și a asistenței zootehnice și veterinare, indicând în același timp căile care vor duce la ameliorarea lucrărilor de selecție a animalelor.

Legea adoptată de Marea Adunare Națională prevede o serie de măsuri în legătură cu pregătirea cadrelor în domeniul zootehniei. Astfel, o atenție deosebită se acordă creșterii cadrelor cu o înaltă calificare de către instituțiile de învățământ superior de specialitate. Începând cu anul școlar 1954—1955 va fi sporit numărul studenților din primul an al facultăților de zootehnie și medicină veterinară și se va îmbunătăți organizarea învățământului prin corespondență pentru pregătirea cadrelor zootehnice.

Pentru pregătirea cadrelor medii, legea hotărăște ca în anul școlar 1954—1955, să se deschidă o școală medie tehnică de avicultură și apicultură.

Legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor obligă Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale să asigure facultățile de zootehnie și medicină veterinară, școlile medii tehnice și alte școli care pregătesc cadre pentru sectorul creșterii animalelor cu clădirile și sălile necesare pentru studiu, cu cămine, cadre didactice, manuale, mobilier școlar și materiale didactice.

Învățătorii și profesorii dela sate, care muncesc neobosiți pentru sprijinirea acțiunilor inițiate de partid și guvern, au datoria de onoare de a răspândi în rândurile oamenilor muncii din agricultură prevederile deosebit de importante ale legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Desfășurând munca de lămurire dela om la om și folosind larg toate mijloacele muncii culturale, învățătorii și profesorii dela sate trebue să arate țăranilor muncitori cu gospodării individuale sau întovărășiți, colectiviștilor și celor ce muncesc în gospodăriile agricole de stat însemnătatea pe care o are aplicarea legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului nostru popor muncitor.

O sarcină deosebită revine cadrelor didactice din instituțiile de învățământ zootehnic și de medicină veterinară, superior și mediu, care trebue să ridice continuu nivelul pregătirii studenților și elevilor, astfel încât să promoveze cadre capabile, să dea un avânt și mai puternic dezvoltării creșterii animalelor. Fermele didactice care, așa cum prevede legea, se vor înființa pe lângă toate facultățile, școlile medii tehnice și alte școli care pregătesc cadre pentru creșterea animalelor, trebue să constitue un exemplu dela care să învețe cei ce muncesc în această importantă ramură a economiei noastre naționale.

Să contribuim cu toate mijloacele la lupta pentru mărirea și îmbunătățirea calității șeptelului, pentru continua creștere a nivelului de trai al poporului muncitor.

In tabăra de pionieri dela Sinaia

Iarna, Sinaia se învestmântează în mantia sclipitoare a zăpezii. Deopotrivă, când ninge sau când soarele își răsfrânge razele în cristalele fulgilor de nea, această minunată stațiune climaterică devine unul din centrele spre care se îndreaptă oamenii muncii spre a-și petrece concediul de odihnă în timpul iernii.

In zilele acestea însă, în Sinaia răsună o larmă neobișnuită. Călătorului care coboară din tren și pornește dela gară spre oraș, i se înfățișează un spectacol plin de viață, de veselie. Aproape 800 de pionieri și școlari, fruntași la învățătură, au sosit din toate colțurile țării și s'au răspândit pretutindeni în Sinaia. Zăpada este bucuria copiilor. Ei se bucură de aleile și poenile pline de farmec ale Sinaiei, de brazii împodobiți cu zăpadă, de aerul curat de munte. Pe pante, săniuțele coboară în mare viteză. Întrecerile între sănii dau loc unor lupte pasionante. Într'o poiană, micii schiori încearcă pentru prima oară acest sport care cere curaj și îndemânare. Dar schiurile, buclucașe, prieniuesc necazuri stăpânilor lor. O căzătură, două și iată, însfârșit, o încercare izbutită. Câtă bucurie ai când pornești de sus, alunecând într'o viteză ametitoare și ajungi la țintă, cu obrajii îmbujorați, bătuți de vânt, după un drum în care „primejdia" unei băi de zăpadă te așteaptă la fiecare pas!

Undeva, în apropiere, se aud discuții aprinse. O scurtă tăcere urmată apoi de notele unui cântec:

Azi e zi de sărbătoare,
Ziua când noi, voioșii pionieri
Am pornit cu înflăcărare
Pe un drum presărat cu primăveri.

...Pionierii și școlarii din tabăra organizată de C.C.S. și C.C. al U.T.M. s'au adunat în careu. Este ora ridicării drapelului pe catarg. Programul zilei, anunțat de instructorul superior de pionieri, cheamă unele detașamente la sportul cu schiurile, pe altele în excursie la Piscul Câinelui sau la stânca Sfânta Ana.

Vie și interesantă este și activitatea cultural-artistică desfășurată de școlari și pionieri. Ei joacă șah, domino, citesc cărți în cluburile stațiunii. Printre cărțile cele mai căutate de pionierii și școlarii dela tabăra de iarnă din Sinaia sunt operele marelui nostru scriitor Mihail Sadoveanu, „Un om între oameni" de Camil Petrescu și „Povești adevărate" de Petru Dumitriu, basmele lui Pușchin, povestirile pentru copii de Lev Tolstoi etc. Ei citesc deasemenea cu un mare interes volumele de versuri pentru copii și tineret apărute cu prilejul decadei cărții.

Numărul adreselor scrise în carnețelele de însemnări zilnice ale pionierilor și școlarilor din tabără devine din ce în ce mai mare. Mihăiță, fiul strungarului stahanovist Susai dela Centrul mecanic S.M.T. din Galați, e în clasa a VII-a la școala elementară nr. 4 din orașul Galați. El și-a însemnat în carnețel impresiile lui despre vacanța petrecută în tabără și a asternut aceste impresii și într'o scrisoare trimisă părinților și fraților lui. Carnețelul lui Mihăiță cuprinde și o sumedenie de adrese ale multor pionieri din regiunile București și Iași, pionieri cu care s'a împrietenit acum și cărora le va scrie în curând, când se vor reîntoarce acasă.

Mult timp vor povesti pionierii și școlarii care și-au petrecut vacanța în stațiunile climaterice de munte despre zilele minunate ale vacanței de iarnă dela începutul anului 1954.

M. ZAHARIA

Cabinetul pedagogic în ajutorul cadrelor didactice

La cabinetul pedagogic depe lângă secția de învățământ a Orașului Stalin lucrează 15 metodiști, aleși din rândurile celor mai bune cadre didactice. Cabinetul are la dispoziție o bibliotecă și numeroase colecții de material didactic necesar consultațiilor.

Intre planul de muncă al cabinetului pedagogic și planul de muncă al secției de învățământ există o strânsă legătură. Astfel, de pildă, în planul pentru luna octombrie 1953 al secției de învățământ figura o ședință cu directorii, în cadrul căreia urma să se analizeze nivelul cunoștințelor de matematică al elevilor din clasele V—VII. Colectivul cabinetului pedagogic a urmărit în mod special această problemă la mai multe școli, aducând o serioasă contribuție în ceeace privește scoaterea în evidență a experiențelor bune în predarea matematicii, a lipsurilor care există în această privință și a cauzelor lor.

Unul din obiectivele principale fixate în planul de muncă al cabinetului pedagogic este sprijinirea cadrelor tinere, care în Orașul Stalin sunt în număr de circa 60. Numai în anul școlar 1953—1954 au fost încadrați în școlile din Orașul Stalin peste 40 de învățători și profesori tineri, deabia ieșiți depe băncile școlilor sau ale facultăților.

Alte probleme de care se ocupă cabinetul sunt popularizarea experiențelor bune, sprijinirea cadrelor didactice care urmează cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți. Săptămânal, cabinetul dă acestor cadre consultații pe specialități.

Ședințele de analiză a muncii, ca și seminariile cu privire la diferite probleme de metodică aduc o însemnată contribuție la îmbunătățirea întregii munci organizate de cabinetul pedagogic. De exemplu, în luna noembrie, cabinetul a studiat, printre alte probleme, tema „Munca dirigintelui pentru formarea colectivului de elevi".

Organizând vizite dese în școli, organele de îndrumare și control ale secției de învățământ și metodiștii cabinetului pedagogic au sesizat o serie de lipsuri în activitatea cadrelor noi, lipsite de experiență. Unele din aceste cadre, de pildă, nu știau să alcătuiască planuri de lecții. Altele nu știind să planifice materia în funcție de cerințele programei, cuprindeau într'o lecție materia pentru care în programă erau prevăzute câte 4—5 lecții. Unii profesori, după o lună de cursuri, încă nu începuseră materia clasei respective, limitându-se la recapitularea materiei din anul trecut. Alții nu reușeau să-și țină lecțiile la nivelul de înțelegere al elevilor. De exemplu, tovarășul Puscariu Ion, profesor de limba română la școala nr. 11, fără să țină seama de posibilitățile de asimilare ale elevilor, a trecut repede peste substantiv și, la jumătatea primului pătrar, făcuse și adjectivul, care trebuia planificat de abia în pătrarul II. Tovarășul Puscariu nu asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Trecea cu multă ușurință peste explicarea cuvintelor. Vorbea de meditație, de contemplație, fără ca elevii să cunoască aceste noțiuni. Nu arăta legătura dintre opera scriitorului studiat și viața acestuia. In întocmirea planurilor de lecții, avea, deasemenea, serioase greșeli pedagogice.

Tovarășa Florian Viorica, profesoară la școala de 7 ani nr. 15, la începutul anului își alcătuise planuri de lecții nesistematice, nu știa să realizeze în expunerea cunoștințelor o proporție justă între diferitele verigi ale lecției, nu utiliza materialul didactic etc.

Prin munca de îndrumare dusă în mod organizat de către colectivul de metodiști dela cabinetul pedagogic, prin schimbul de experiență organizat între metodiști și ceilalți pedagogi, aceste cadre și-au îmbunătățit în mare măsură munca lor. De exemplu, după schimbul de experiență organizat cu metodistul de limba română, după indicațiile date de către acesta în legătură cu predarea diverselor tipuri de lecții, tovarășul Puscariu și-a ridicat mult nivelul lecțiilor sale. Tovarășa Florian Viorica a ajuns, deasemenea, să desfășoare lecții din ce în ce mai bune. De exemplu, în predarea lecției: „Regiunile industriale ale U.R.S.S." la clasa a VI-a, a arătat la fiecare regiune industriile de bază, materiile prime locale, a comparat dezvoltarea industriei actuale cu cea de până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, a scos în evidență cauzele care au determinat localizarea [illegible] anumite centre.

Aceste rezultate arată cont[illegible] care o aduce cabinetul pedagogic la îmbunătățirea activității din școală.

N. CHIȘU
șeful secției de învățământ
a Orașului Stalin

Cerc de studii pentru studenții înscriși la cursurile fără frecvență

In orașul Ploești și în localitățile apropiate sunt foarte mulți studenți înscriși la cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți. Pentru a veni în ajutorul acestor studenți în vederea pregătirii lor pentru examene, s'a organizat în Ploești un cerc de studii care organizează lecții, consultații individuale și pe grupe, lucrări practice de laborator și seminarii. Cercul funcționează sub conducerea unui colectiv pedagogic format din cadre didactice cu experiență și ingineri dela întreprinderile locale, pentru disciplinile tehnico-științifice. Cercul pune la dispoziția studenților o bibliotecă unde aceștia au posibilitatea să consulte bibliografia necesară pregătirii examenelor.

In cadrul cercului, studenții primesc îndrumări asupra felului cum trebue să-și organizeze studiul individual și indicații cu privire la întocmirea caietelor de conspecte și rezumate. Indrumați îndeaproape, studenții și-au întocmit planuri individuale de muncă, pentru a căror realizare sunt ajutați de profesori în cadrul seminariilor. Deasemenea, studenții sunt ajutați prin consultații să-și îndeplinească în condiții bune temele de control trimise de facultăți.

Cercul organizează lucrări practice de laborator pentru studenții care urmează fizica și chimia. Aceste lucrări se execută în laboratorul școlii medii de 10 ani „I.L. Caragiale", sub îndrumarea profesorilor, și în întreprinderile industriale din localitate, sub conducerea inginerilor. Studenții execută aceste lucrări practice de laborator numai după ce au efectuat temele de control premergătoare. După executare, ei întocmesc referate care sunt notate de profesorii respectivi.

Decanatele facultăților unde sunt înscriși studenții sunt informate de felul în care aceștia își desfășoară munca în cadrul cercului.

Cercul a făcut cunoscut planul său de muncă școlilor și întreprinderilor unde lucrează studenții înscriși la cerc. Pe baza acestui plan li se asigură studenților timpul necesar pentru pregătire.

TRAIAN POPESCU
profesor

Pe urmele scrisorilor nepublicate

La redacția gazetei noastre s'a primit o scrisoare din partea unui cititor în care se arătau unele aspecte negative ale muncii școlii de 7 ani din comuna Gladna-Română, raionul Făget. Mihai Tomescu, fiu de chiabur, profesor de matematică la această școală folosea bătaia ca mijloc de „educare" a copiilor. Procesul verbal care consemna o asemenea manifestare a fost sustras din dulapul directorului de către Mihai Tomescu. In felul acesta, bătăușul socotea că poate scăpa de răspunderea abaterilor pe care le-a comis.

Scrisoarea cititorului nostru a fost trimisă forurilor competente, care ne-au răspuns, arătându-ne că, în urma cercetărilor efectuate, s'a dovedit că cele semnalate de cititorul nostru corespund adevărului. Secția de învățământ a luat măsuri pentru sancționarea profesorului bătăuș și a hotărît să prelucreze acest caz cu prilejul consfătuirii raionale.

★

Un învățător dela școala din satul Mila 23, comuna Crișan, raionul Tulcea, ne-a sesizat printr'o scrisoare că în acest sat cadrele didactice nu au posibilitatea să se aprovizioneze cu alimente raționate. Deasemenea, învățătorii nu au primit cantitatea de combustibil la care au dreptul, așa cum arată Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

Secția de învățământ a raionului Tulcea, căreia i-a fost trimisă scrisoarea cititorului nostru, ne face cunoscut că s'au luat măsuri pentru aprovizionarea învățătorilor din comună cu alimente raționate.

In răspuns, șeful secției de învățământ, tov. I. Stănciulescu, nu amintește însă nimic despre problema aprovizionării cu combustibil pe care o semnala cititorul nostru.

Consfătuire de producție

La școala de șapte ani din comuna Racovița, raionul Lugoj, a avut loc de curând o consfătuire de producție în cadrul căreia s'a analizat munca dirigintelui clasei a VII-a.

Data ședinței a fost fixată cu o lună înainte. In acest răstimp, directorul școlii, profesorii și îndeosebi diriginții tuturor claselor au urmărit îndeaproape activitatea educativă la clasa a VII-a. Astfel, cadrele didactice ale școlii, au studiat planul de muncă și caietul de observații al dirigintelui clasei respective și s'au interesat îndeaproape de metodele pe care le aplică.

Referatul și coreferatul expuse la consfătuire au scos la iveală metodele bune folosite în munca educativă la clasa a VII-a: planificarea și organizarea [illegible] zilnice a elevilor, repartizarea [illegible] concrete pentru fiecare elev în parte, faptul că dirigintele este foa[illegible] elevi și tinde mereu spre [illegible] îmbunătățire a muncii. Totoda[illegible] e însă și deficiențele muncii di[illegible] trolul insuficient al activității [illegible] timpul lor liber, s[illegible]ba legătu[illegible] lipsa de preocupar[illegible]tru [illegible] în afară de clas[illegible]nal a[illegible] formal al organiz[illegible]lectivului, [illegible]erul

Concluziile cons[illegible] de prodi[illegible] elevi, contribui fără îndoi[illegible] îmbunătățire vor[illegible] cii educative la șco[illegible]e șapte ani munmuna Racovița.

O școală pentru viitorii metalurgiști

In anii regimului de democrație populară au fost construite pe cuprinsul patriei noastre nenumărate clădiri de școli. Printre ele se numără și clădirea impunătoare a școlii profesionale nr. 2 de metal din Ploești. Cabinetele, atelierele, clubul, dormitoarele acestei școli dovedesc grija deosebită care se acordă în țara noastră creării unor condiții de muncă și de viață cât mai bune pentru elevi.

Munca instructiv-educativă în cadrul școlii se desfășoară în cabinetele școlare, unde au loc lecțiile de cultură generală și de specialitate. Colectivul de profesori și maiștri se pregătește cu multă conștiinciozitate pentru activitatea instructiv-educativă. La un nivel ridicat se desfășoară îndeosebi orele de educație politică, precum și lecțiile de fizică și de tehnologie.

O atenție deosebită se acordă în școală pregătirii practice a elevilor. Pe lângă activitatea pe care o desfășoară în ateliere, aceștia participă, alături de profesori și maiștri, la confecționarea materialului didactic. Astfel, de exemplu, ei au executat, sub conducerea profesorului de tehnologie, 68 de planșe pentru cabinetul tehnologic.

Cadrele didactice ale școlii se preocupă mult de îmbunătățirea muncii instructiv-educative. In școală se organizează schimburi de experiență pedagogică, au loc interasistențe la lecții. Fiecare profesor și maistru organizează regulat consultații individuale și colective pentru elevi, în vederea înlăturării rămânerii în urmă la învățătură.

Cu multă grijă este organizată activitatea elevilor în atelierele școlii, care sunt înzestrate cu instalații și utilaj modern. Cele mai bune lucrări ale elevilor sunt expuse la cabinetul tehnologic al școlii.

Pentru ca viața elevilor să fie cât mai frumoasă, organizarea timpului liber constitue o preocupare de frunte a [illegible]ncerii școlii. Se acordă o atenție deosebă [illegible]ulării activităților sportive. Astfel, s'a [illegible]jat pe lângă școală o pistă pentru cu[illegible] teren de volei, un teren [illegible]astică.

In școală funcționează [illegible]ea 8 cercuri de elevi. Printre acestea [illegible]ară cercul literar, tehnic, artistic etc.

Elevii petrec adesea cl[illegible] în s[illegible] clubului școlii. Aci citesc, [illegible]pă la întâlniri cu stahano[illegible]

Expoziția permanentă a rezervelor de

Expoziția permanentă a școlilor din sistemul rezervelor de muncă atrage un număr mare de vizitatori din rândurile tineretului și ale oamenilor muncii. Cercetând piesele expuse aici, ei iau cunoștință de realizările deosebit de valoroase ale elevilor din școlile profesionale, care se pregătesc cu sârguință să devină muncitori fruntași, inovatori, stahanoviști.

In pregătirea expoziției a fost antrenată marea majoritate a școlilor din sistemul rezervelor de muncă. Un colectiv larg de profesori de specialitate a lucrat la ilustrarea documentară a muncii instructiv-educative din aceste școli, precum și la adunarea și selecționarea unui bogat ma[illegible] statistic documentar. Expozi[illegible] de mașini-unelte în [illegible] machete și miniaturi [illegible] funcțiune, și un numă[illegible] unelte — toate lucrate [illegible] prinde deasemenea un [illegible] grafii reprezentând munca elevilor din [illegible] se bucură de condi[illegible] dezvoltării lor.

Expoziția a sc[illegible] valoare tehnică, [illegible] spiritul inventiv al e[illegible]

Dece nu se deschide internatul

In întreaga țară s'au deschis pe lângă multe din școlile sătești internate școlare menite să asigure frecvența regulată a elevilor și să le creeze condiții cât mai bune de viață și de învățătură.

Și în comuna Drăgoești, raionul Novaci, regiunea Craiova, există toate posibilitățile pentru organizarea unui astfel de internat. Acesta n'a fost însă deschis nici până în prezent, datorită faptului că sfatul popular se [illegible] dezinteresează de aceast[illegible]

Este necesar ca mem[illegible] cutiv al sfatului popular [illegible] mai mult de sarcinile ce [illegible] asigurării unor condiții [illegible] a școlilor. Deasemenea, o [illegible] datoria să intervină pentru [illegible] cestei prob[illegible]

Un nou local de [illegible] școală

Țăranii muncitori din satul Valea Seacă, raionul Huși, au ridicat prin autoimpunere un frumos local de școală.

In timpul regimului burghezo-moșieresc, copiii oamenilor muncii din acest sat nu aveau unde să învețe carte. Moșiereasa Zoița Negrea refuza categoric să dea măcar cinci prăjini pentru clădirea unui local școlar. Deaceea, majoritatea copiilor [illegible] rămâneau [illegible] îngroașe r[illegible] Situația [illegible] vârsire în [illegible]

Din țările capitaliste

Conferința învățătorilor din Anglia

In zilele de 29 și 30 decembrie 1953 a avut loc la Londra o conferință a învățătorilor luptători pentru pace. Convocată din inițiativa Comitetului britanic pentru apărarea păcii, conferința urma să aibă un caracter internațional, prin participarea la dezbateri a unui important număr de invitați membri ai corpului didactic din diferite țări.

Incălcând însă în mod samavolnic cele mai elementare drepturi constituționale, ministerul englez al afacerilor interne a refuzat să acorde vize de intrare unui număr de delegați străini.

Cu toate piedicile puse de către autoritățile engleze, conferința n'a putut fi totuși împiedicată. 219 delegați, precum și un număr însemnat de oaspeți și observatori din câteva dominioane și colonii engleze au participat la dezbaterii în cele două zile cât au ținut lucrările conferinței.

Problema principală discutată în cadrul conferinței a fost influența nefastă a politicii înarmărilor asupra învățământului. Învățătorul Charles Darvill, din Schefield, membru în Comitetul executiv al Sindicatului național al învățătorilor din Anglia, a arătat, pe bază de documente, situația dezastruoasă în care se află localurile de școli din Anglia ca urmare a politicii războinice în care este împinsă Anglia de către S.U.A. „Peste 600 de clădiri școlare din Anglia, a spus el, au fost declarate insalubre încă din anul 1925. Cu toate acestea, în ele se țin cursuri, deși nu există niciun fel de condiții pentru un învățământ de calitate". Intr'adevăr, în Anglia a sporit numărul clădirilor destinate școlilor devenite necorespunzătoare. La Birmingham, de exemplu, [illegible] a 27, câte erau în [illegible]

[illegible]ăr de 20 de școli [illegible] clădiri care erau [illegible] 1925.

[illegible]arvill, în Anglia [illegible]ră sterlină destinațională ale țării [illegible]are", în timp ce [illegible]ului se cheltuesc [illegible]bung, membru în [illegible]șului Glascov, a [illegible] de după război, [illegible]lev au fost reduse [illegible] cu 28 la sută în [illegible]5 la sută în cele

Cifrele de mai sus ilustrează situația tragică în care se află învățământul în Marea Britanie. Participanții la conferință, observatorii și invitații au scos la iveală fapte tot mai elocvente care arată unde duce goana înarmărilor și pregătirile febrile pentru un nou război mondial, al cărui principal propagator sunt cercurile agresive din S.U.A. Reprezentanta Uniunii Sud Africane a declarat între altele că în țara ei se duce în școli politica ațâțării urii dintre rase, fapt ce constituie o primejdie tot mai mare pentru cauza păcii. Pentru învățământul copiilor de rasă albă din Uniunea Sud Africană se cheltuesc de zeci de ori mai multe fonduri decât pentru învățământul copiilor de culoare.

Influența nefastă a politicii războinice asupra învățământului în țările capitaliste, printre care și Anglia, se datorește desigur tendinței tot mai vădite a guvernanților S.U.A. de a supune cu ori ce preț țările vest-europene, din punct de vedere politic și economic, dominației americane.

Școlile engleze au intrat tot mai mult sub influența „pedagogiei" americane reacționare.

Conferința învățătorilor din Marea Britanie a arătat încă odată că poporul englez începe să-și dea seama tot mai limpede de intențiile S.U.A. Poporul englez știe că propaganda războinică este o preocupare a cercurilor agresive nord americane. Cercurile politice din Wall-Street, direct interesate în acaparărea pieții aliaților lor, caută pe ori ce căi să folosească școlile engleze ca instrumente în lupta pentru cucerirea dominației mondiale. După cum se știe, bugetul S.U.A. pe anul 1952—1953 prevedea 4/5 din întreaga sumă a cheltuielilor bugetare ale S.U.A. pentru finanțarea pregătirilor militare, în timp ce pentru învățământ aceste cheltueli nu au reprezentat decât 1% din totalul cheltuielilor bugetare, iar prevederile bugetare pe anul 1953—1954 — ce urmează a fi discutate în Congres — nu se deosebesc de cele precedente. Potrivit informațiilor preliminare, 87% din alocații urmează să fie destinate cheltuielilor militare (de trei ori mai mult decât în 1949—1950), în timp ce pentru învățământ sumele alocate sunt sub nivelul celor din anul trecut. Așa după cum a arătat în cadrul conferinței profesorul Peter Moger din Essex, propaganda războinică pătrunde și în școlile din Anglia. O influență dezastruoasă o au filmele și „comicsurile" americane (publicații ilustrate care glorifică asasinatul), pătrunse de spiritul militarismului. Potrivit relatărilor ziarului american „The Christian Science Monitor", scopul bibliotecilor americane din străinătate, al serviciului de filme, al serviciului de presă și publicații de sub conducerea lui Streibert — este de a explica și interpreta pentru popoarele străine „obiectivele și politica guvernului Statelor Unite".

Scopurile influenței exercitată de S.U.A. asupra educației copiilor prin filme, cărți și „comicsuri" sunt arătate limpede în cartea scriitorului progresist american Albert Kahn, intitulată „Jocul Morții". Această carte este un adevărat document în ceeace privește condițiile create educației copiilor de cursa înarmărilor și de pregătirile războinice ale cercurilor guvernante ale S.U.A. Participanții la conferința învățătorilor luptători pentru pace din Anglia au protestat cu hotărîre împotriva tendinței de a transforma școlile engleze în instrumente ale „războiului rece", împotriva educării tineretului în spiritul războaielor de agresiune, al ideologiei rasiste și al asasinatului.

In rezoluția adoptată la conferință, învățătorii și profesorii englezi au cerut reducerea armamentului și folosirea științei spre binele omenirii. Salutând apropiatele tratative ale celor patru mari puteri, participanții la conferință și-au exprimat îngrijorarea tot mai crescândă în legătură cu planurile de reînarmare a Germaniei occidentale, planuri care, așa cum arată rezoluția adoptată, „măresc într'un grad simțitor pericolul unui nou război". Invățătorii și profesorii englezi luptători pentru pace, observatorii și invitații la conferință s'au pronunțat pentru crearea „unei Germanii unite și iubitoare de pace". Dându-și seama că singura condiție a obținerii păcii este înțelegerea între marile puteri, ei s'au pronunțat pentru destinderea încordării internaționale, pentru respectarea drepturilor tuturor popoarelor la o viață liberă și democratică.

Poporul englez, care a avut de suferit în lupta împotriva Germaniei hitleriste, nu poate privi indiferent faptul că militarismul german sprijinit de guvernanții nord-americani își ridică din nou capul. Invățătorii și profesorii englezi partizani ai păcii se alătură oamenilor cinstiți din întreaga lume și cer încetarea tuturor acțiunilor menite să ducă la un nou dezastru.

Impotriva înarmării Germaniei occidentale

Cercuri tot mai largi ale intelectualității franceze se încadrează în lupta împotriva înarmării Germaniei occidentale care se efectuează sub paravanul „comunității defensive europene". Ziarul „L'Humanité" publică un manifest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale semnat de 88 de profesori dela facultățile de litere, de drept, de medicină și dela alte facultăți ale Universității din Paris.

In manifest se arată că deși semnatarii lui împărtășesc convingeri politice diferite și majoritatea lor nu s'au ocupat niciodată de politică, acest lucru nu-i împiedică să se unească în lupta pentru salvarea Franței și a păcii.

Problema la ordinea zilei, se spune în manifest, este problema înarmării Germaniei occidentale. Deoarece opinia publică manifestă o atitudine ostilă față de înarmarea Germaniei occidentale astăzi se pretinde că această înarmare ne-ar ajuta să evităm renașterea unui Wehrmacht de sine stătător. Ca și pe timpul Münchenului și al ocupației germane, în prezent se aduce argumentul răului cel mai mic. In 1938, trecerea regiunii sudeților în posesia Germaniei hitleriste a putut să pară unora drept răul cel mai mic. In 1940 semnarea armistițiului putea deasemenea să pară răul cel mai mic. Indată ce politica răului cel mai mic duce la încheierea unor tranzacții dăunătoare intereselor naționale, ea capătă forma unei capitulări politice.

Acceptarea înarmării Germaniei occidentale ar însemna capitularea Franței. Formele „independentă" și cea „europeană" a acestei înarmări, se deosebesc prea puțin între ele. Statul major general german fie oficial, fie neoficial, poate cu ușurință să treacă dela o formă la alta.

Autorii manifestului subliniază că renașterea militarismului german „poate să ducă lumea într'un viitor apropiat la calamități ireparabile". Ei declară că sunt hotărîți să lupte împotriva faimoasei „comunități defensive europene", care va atrage după sine „instaurarea dominației germane cu toate consecințele ei politice și economice".

EDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

TG.MURES
REDACTIA Steau
Rosu

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ

ANUL VI Nr. 251 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 23 ianuarie 1954

Lenin a trăit,
Lenin trăieşte,
Lenin va trăi!

Leninismul — steag al luptei pentru pace, democraţie şi socialism

La 21 ianuarie 1924, omenirea a pierdut pe V. I. Lenin, cel mai mare geniu al vremurilor noastre, marele corifeu al gândirii şi acţiunii revoluţionare. Cea de a 30-a comemorare a morţii lui Lenin este pentru proletariatul internaţional, pentru toţi oamenii muncii, un prilej de adâncă cinstire a memoriei lui, un prilej de a strânge şi mai mult rândurile sub steagul biruitor al leninismului.

Intreaga viaţă a lui Lenin a fost un exemplu neîntrecut de fapte măreţe, de cunoaştere şi înţelegere a poporului, de slujire plină de devotament a cauzei comunismului. Numele lui Lenin este indisolubil legat de întreaga istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de apariţia şi dezvoltarea primului Stat Socialist din lume — Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice creat şi călit de Lenin, geniul Revoluţiei, a condus popoarele din Rusia la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, a organizat dictatura proletariatului, a ridicat masele largi populare la făurirea conştientă a istoriei, a asigurat construirea societăţii socialiste şi conduce cu fermitate poporul sovietic spre comunism. Marile succese obţinute de Uniunea Sovietică întruchipează forţa şi măreţia ideilor nemuritoare ale leninismului.

Leninismul a apărut şi s'a dezvoltat în condiţiile imperialismului, când contradicţiile capitalismului atinseseră punctul culminant, când revoluţia proletară devenise o chestiune de practică, când vechea perioadă de pregătire a clasei muncitoare pentru revoluţie fusese depăşită, făcând loc unei perioade noi, perioada asaltului direct împotriva capitalismului. În această perioadă de cotitură pentru întreaga mişcare muncitorească internaţională, Lenin a întemeiat partidul marxist din Rusia, partid organizat, cu un înalt nivel de conştiinţă, cu o voinţă unică, strâns unit şi centralizat, în stare să conducă clasa muncitoare la victorie.

Uriaşa forţă transformatoare a leninismului izvorăşte din faptul că el se întemeiază pe cunoaşterea legilor obiective de dezvoltare a societăţii, pe ştiinţă. Lenin a acordat o mare importanţă teoriei, subliniind cu toată tăria însemnătatea unirii mişcării muncitoreşti cu socialismul ştiinţific. El a proclamat cunoscuta teză „fără teorie revoluţionară nu poate exista nici mişcare revoluţionară", arătând că rolul luptătorului de avantgardă poate fi îndeplinit numai de un partid călăuzit de o teorie înaintată.

Marx şi Engels, creatorii comunismului ştiinţific, au arătat limpede inevitabilitatea pieirii capitalismului — orânduire socială istoriceşte trecătoare, aşa cum au fost şi orânduirile precedente. Ei au subliniat misiunea istorică a proletariatului, ca gropar al capitalismului şi eliberator al maselor. Dezvoltând în mod creator marxismul, Lenin l-a aplicat la epoca sa, dovedind că imperialismul este capitalism parazitar, intrat în putrefacţie, este ajunul revoluţiei socialiste care a devenit în această epocă o necesitate practică imediată. Meritul istoric al lui Lenin constă în faptul că, în analiza imperialismului pe care a făcut-o pe baza legii descoperită de el, a dezvoltării economice şi politice inegale a capitalismului, el a formulat genială concluzie despre posibilitatea ruperii lanţului frontului mondial al imperialismului în veriga lui cea mai slabă, concluzia despre posibilitatea victoriei socialismului la început în câteva ţări sau chiar într'o singură ţară capitalistă. Această teorie nouă, închegată, a revoluţiei socialiste a îmbogăţit marxismul şi l-a dus înainte, a deschis o perspectivă revoluţionară proletarilor din diferitele ţări şi a întărit încrederea lor în victoria revoluţiei proletare.

Principalul în leninism este învăţătura despre dictatura proletariatului. Lenin a arătat că după smulgerea puterii politice din mâinile burgheziei, proletariatul, pentru a putea înlătura stăpânirea burgheză, pentru a putea construi socialismul, trebue să zdrobească definitiv vechea maşină de stat burgheză, să creeze o formă largă de participare a maselor populare la conducerea statului. El a găsit această nouă formă de stat în puterea sovietică. „Orânduirea sovietică — a spus Lenin — reprezintă pentru muncitori şi ţărani maximum de democratism, dar în acelaşi timp ea înseamnă ruperea de democratismul burghez şi naşterea unui nou tip de democraţie, de importanţă istorică mondială, anume democratismul proletar sau dictatura proletariatului". Învăţătura lui Lenin despre dictatura proletariatului ne arată că sâmburele acestei dictaturi este alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, că rolul conducător în această alianţă îi revine clasei muncitoare.

Învăţătura leninistă a fost verificată de istorie. Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie reprezintă triumful teoriei leniniste a revoluţiei proletare, verificarea forţei organizatoare, mobilizatoare şi transformatoare a ideilor leninismului.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a deschis o eră nouă în istoria omenirii. Zdruncinând din temelii imperialismul, ea a deschis noi orizonturi luptei proletariatului internaţional împotriva capitalismului. Primei brigăzi de şoc a mişcării revoluţionare mondiale i-a revenit sarcina de a sprijini lupta revoluţionară a tuturor popoarelor pentru o viaţă mai bună. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului său Central, în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui V. I. Lenin, a apărat leninismul împotriva tuturor duşmanilor şi a înfăptuit cu succes planul leninist de construire a socialismului. In urma acestui fapt, Uniunea Sovietică a făcut un gigantic pas înainte, transformându-se, dintr'o ţară agrară înapoiată, într'o mare putere socialistă industrială şi colhoznică, în care poporul cunoaşte o îmbunătăţire radicală a stării sale materiale, în care sunt create condiţii pentru o viaţă îmbelşugată şi civilizată. Ca urmare a victoriei U.R.S.S. în cel de al doilea război mondial, din sistemul capitalismului s'au desprins o serie de ţări din Europa şi Asia, în care s'a statornicit regimul democrat popular.

In succesele epocale ale poporului sovietic, care zideşte temeliile societăţii comuniste, în victoriile marelui popor chinez şi ale ţărilor de democraţie populară, ale luptătorilor din întreaga lume pentru progres social şi democraţie, în valul uriaş al luptei popoarelor din ţările capitaliste străluceşte puternic lumina ideilor marelui geniu al omenirii — Vladimir Ilici Lenin.

O strălucită confirmare capătă astăzi învăţătura leninistă asupra imperialismului. Societatea capitalistă contemporană înfăţişează tabloul întunecat al unei economii în plină stagnare şi regres, al reducerii producţiei bunurilor de larg consum şi al dezvoltării producţiei de război, al creşterii nemăsurate a preţurilor şi impozitelor care apasă masele muncitoare, aruncându-le într'o tot mai neagră mizerie. In felul acesta se adevereşte deosebit de viu aprecierea lui Lenin care arăta că imperialismul condamnat la pieire nu poate aduce omenirii decât foamete şi mizerie, catastrofe economice şi războaie sângeroase.

In toate ţările lumii, ideile leninismului pătrund din ce în ce mai adânc în mase. Ele însufleţesc proletariatul din ţările capitaliste în lupta pentru înfăptuirea misiunii sale istorice, mobilizează şi organizează masele în lupta pentru zădărnicirea planurilor imperialiste.

Incă din primele zile ale puterii sovietice, Lenin a proclamat ideea păcii între popoare şi a luptat împotriva războaielor imperialiste. In întreaga sa politică externă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice urmează poruncile lui Lenin, se sprijină pe indicaţia leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei îndelungate şi a întrecerii paşnice între cele două sisteme — sistemul socialist şi cel capitalist.

Glorioasa experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în înfăptuirea poruncilor leniniste constitue un tezaur nepreţuit de învăţăminte pentru lupta partidelor clasei muncitoare din ţările de democraţie populară. Toate problemele ridicate de construcţia socialistă din ţara noastră — problemele industrializării şi ale electrificării, problemele transformării socialiste a agriculturii, problemele făuririi culturii noi — sunt rezolvate de partidul nostru în lumina uriaşei experienţe a P.C.U.S., în lumina învăţăturii leniniste.

O importanţă deosebită pentru oamenii muncii din ţara noastră o are cunoaşterea şi aplicarea învăţăturii leniniste despre n.e.p., al cărei scop este întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi atragerea pe făgaşul socialismului a milioanelor de producători mici şi mijlocii. Aplicând teoriile leniniste despre dezvoltarea armonioasă a întregii economii naţionale, partidul şi statul nostru luptă pentru lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, pentru dezvoltarea producţiei agricole şi a producţiei bunurilor de larg consum. Scopul suprem al politicii partidului nostru este înfăptuirea poruncii leniniste a satisfacerii nevoilor materiale şi culturale ale poporului. In vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, partidul a luat o serie de măsuri concrete pentru ridicarea producţiei agricole, pentru dezvoltarea sectorului socialist în agricultură şi pentru stimularea cointeresării ţăranilor muncitori în scopul folosirii totale a posibilităţilor gospodăriilor lor de a spori producţia agricolă. In centrul atenţiei partidului şi guvernului stă deasemenea dezvoltarea multilaterală a comerţului de stat şi cooperatist.

Succesul în opera de construire a socialismului este asigurat prin faptul că partidul nostru îşi întemeiază activitatea pe legătura cu masele, pe credinţa nestrămutată în forţa creatoare a maselor. Partidul nostru se călăuzeşte după cunoscuta teză leninistă, după care „numai acela va învinge şi va menţine puterea, care are încredere în popor, care se va adăpa la izvorul creaţiei populare vii".

Chezăşia succesului în lupta noastră pentru construirea socialismului este prietenia cu marea Ţară a Socialismului, ajutorul permanent pe care U.R.S.S. îl acordă patriei noastre.

Lenin ne învaţă că opera de construire a socialismului se înfăptuieşte printr'o luptă de clasă ascuţită, îndârjită, împotriva exploatatorilor, care nu se pot împăca cu gândul că au pierdut posibilitatea exploatării şi jefuirii oamenilor muncii. Partidul nostru mobilizează pe oamenii muncii pentru o luptă hotărită împotriva elementelor capitaliste din economie, aplicând fără denaturări şi abateri politica de îngrădire a chiaburimii, pentru sporirea vigilenţei faţă de uneltirile cercurilor imperialiste şi faţă de agentura lor dinăuntrul ţării.

De o deosebită importanţă este învăţătura lui Lenin cu privire la atenţia continuă care trebue acordată muncii ideologice, însuşirii teoriei revoluţionare de către comunişti, de către toţi oamenii muncii. Bazându-se pe învăţătura leninistă, partidul nostru duce lupta împotriva influenţelor vrăjmaşe în ideologie şi în viaţa de toate zilele. Partidul cheamă pe oamenii muncii să combată dogmatismul şi bucherismul în studierea teoriei, să îmbine strâns munca ideologică cu sarcinile ridicate de practica construcţiei socialiste.

Strâns unit în jurul partidului şi guvernului, poporul nostru muncitor păşeşte cu hotărâre pe calea luminată de ideile nemuritoare ale lui Lenin, calea socialismului, a bunei stări şi a păcii.

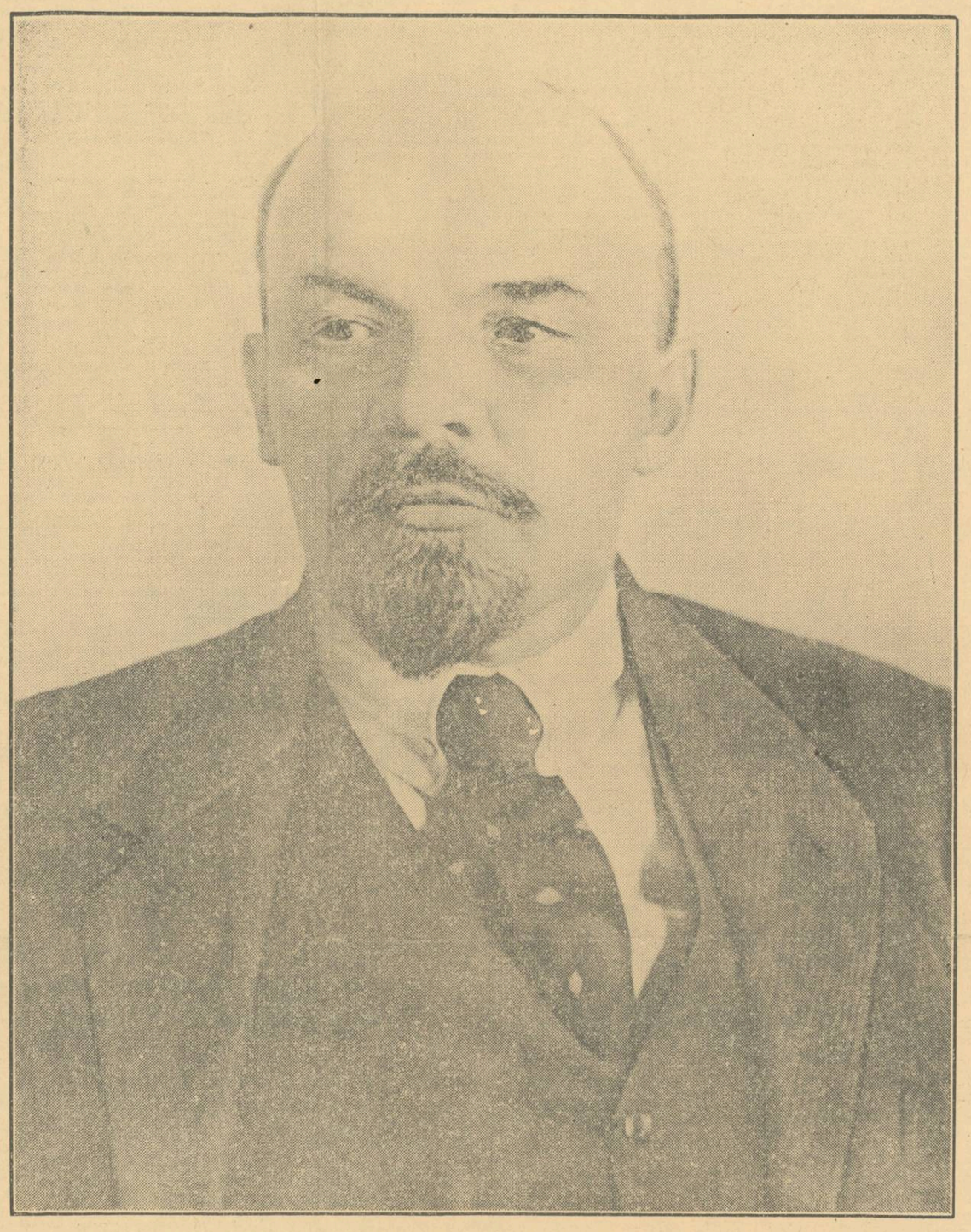

A 30-a comemorare a morţii lui V. I. Lenin

Şedinţa solemnă de doliu dela Moscova

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS:

Cu prilejul comemorării a 30 de ani dela moartea marelui întemeietor al Partidului Comunist şi al Statului Sovietic, V. I. Lenin, la 21 ianuarie a avut loc la Moscova la Teatrul Mare al U.R.S.S. o şedinţă solemnă de doliu. Pe fundalul scenei, încadrat de flori, se află un mare portret al lui V. I. Lenin. In stânga portretului se vede data 1924, în dreapta — 1954. Lângă steagurile purpurii este alinlată o gardă militară de onoare. Deasupra scenei stau scrise cuvintele chemării de luptă: „Sub steagul lui Lenin, sub conducerea Partidului Comunist — înainte, spre triumful comunismului!"

In sală s'au adunat membrii Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetului Moscova al P.C.U.S., miniştri, membri ai Prezidiilor Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., Sovietelor regional şi orăşenesc Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii, membri ai Comitetului Central şi Comitetului Moscova ale Comsomolului, Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, reprezentanţi ai Armatei Sovietice, cei mai vechi membri de partid, muncitori, colhoznici, cei mai de seamă reprezentanţi ai ştiinţei, culturii şi artei.

Salutaţi cu căldură de asistenţă, la ora 18,50 iau loc în Prezidiu conducătorii Partidului şi Guvernului: G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Şvernik, P. K. Ponomarenko.

Şedinţa solemnă de doliu a fost deschisă de N. S. Hruşciov, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In scurta sa cuvântare introductivă el a vorbit despre măreţia ideilor nemuritoare ale lui Lenin, despre Partidul Comunist victorios creat de acesta, care duce poporul sovietic la victoria comunismului.

N. S. Hruşciov a propus să se cinstească printr'un moment de reculegere memoria luminoasă a marelui conducător şi învăţător al oamenilor muncii din întreaga lume, V. I. Lenin. Intreaga sală s'a ridicat în picioare.

Raportul despre comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin a fost prezentat de P. N Pospelov, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

Cuvintele de salut în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a marelui popor sovietic, în cinstea leninismului, cu care P. N. Pospelov şi-a încheiat raportul au fost întâmpinate cu aplauze furtunoase şi prelungite.

După aceasta, şedinţa solemnă de doliu a fost declarată închisă. Ridicându-se în picioare, participanţii la şedinţă au intonat imnul partidului, „Internaţionala".

Adunarea comemorativă din Capitală

Alături de oamenii muncii din întreaga lume, oamenii muncii din ţara noastră au comemorat împlinirea a trei decenii de când a încetat să bată inima lui V. I Lenin, marele teoretician al marxismului, geniu al revoluţiei proletare, întemeietorul şi conducătorul gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice şi al Statului Sovietic.

Joi seara în Capitală, la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R, a avut loc adunarea solemnă comemorativă organizată de Comitetul oraşenesc Bucureşti al P.M.R. şi Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei cu prilejul împlinirii a 30 de ani dela moartea lui Lenin.

Tribuna era dominată de un mare portret al lui Lenin, străjuit de drapele roşii şi tricolore şi înconjurat de flori. De o parte şi de alta erau înscrise datele 1924 şi 1954.

La adunare au participat membri ai Comitetului Central al P.M.R., ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, activişti de partid şi de stat, activişti ai organizaţiilor de masă, militari, oameni ai ştiinţei, artei şi literaturii, stahanovişti şi fruntaşi în producţie.

La masa prezidiului au luat loc tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, I. Chişinevschi, Al. Moghioroş, Miron Constantinescu, M. B. Mitin, membru al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., Chivu Stoica, general de armată E. Bodnăraş, C. Pârvulescu, D. Coliu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Al. Drăghici, L. Răutu, Constanţa Crăciun, Sorin Toma, L. Rădăceanu, M. Mujic, Th. Iordăchescu, acad. I. Murgulescu, V. Muşat, Stela Enescu, acad. St. Vencov, Dan Deşliu, arh. Pompiliu Macovei, stahanoviştii Nicolae Militaru, Elena Chişiu, Iorgu Marin, Gan Ghizela, Avram Pârvulescu şi preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Livedea, regiunea Bucureşti, Gheorghe Tache.

Adunarea solemnă comemorativă a fost deschisă de tov. D. Coliu, prim secretar al Comitetului Regional Bucureşti al P.M.R.

Participanţii la adunare au păstrat un minut de reculegere în memoria lui V. I. Lenin.

Despre a 30-a comemorare a lui V. I. Lenin a vorbit tov. C. Pârvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Participanţii la adunare au ovaţionat pentru marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru Uniunea Sovietică eliberatoare, pentru prietenia veşnică dintre poporul sovietic şi poporul român, pentru patria noastră scumpă care construieşte socialismul sub steagul lui Lenin.

Adunarea solemnă comemorativă a adoptat în unanimitate textul unei telegrame de salut adresată Comitetului Central al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Telegrama a fost citită de tov. M. Mujic, secretar al C.C.S., vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

La sfârşit, participanţii la adunare au intonat „Internaţionala".

(Agerpres)

Intregul popor muncitor cinsteşte memoria lui V. I. Lenin

Şedinţa solemnă dela Academia R. P. R.

Miercuri 20 ianuarie, Academia R.P.R. a organizat în aula Academiei din Calea Victoriei nr. 125, comemorarea a 30 de ani dela moartea genialului corifeu al ştiinţei, V. I. Lenin.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele de onoare al Academiei R.P.R., a deschis şedinţa solemnă vorbind despre însemnătatea leninismului în lupta popoarelor pentru pace şi libertate şi despre geniala creaţie ştiinţifică a lui V. I. Lenin. In continuare, au fost prezentate comunicările „30 de ani dela moartea genialului corifeu al ştiinţei, V. I. Lenin", comunicare întocmită de acad. I. S. Gheorghiu, „Lenin — omul pe care-l iubesc milioane de oameni", comunicare prezentată de Geo Bogza, membru corespondent al Academiei R.P.R.

La şedinţă au participat membrii Prezidiului Academiei R.P.R., membrii şi membrii corespondenţi ai Academiei R.P.R., colaboratori ştiinţifici ai institutelor Academiei R.P.R. şi departamentale, profesori dela Universitatea „C. I. Parhon", Institutul Politehnic, Institutul Medico-Farmaceutic etc.

Manifestări cu prilejul comemorării lui V. I. Lenin

In Capitală şi în întreaga ţară, în instituţii şi întreprinderi, au avut loc manifestări în care oamenii muncii au comemorat 30 de ani dela moartea marelui Lenin.

Institutul de Istorie a Partidului de pe lângă Comitetul Central al P.M.R. a organizat o şedinţă comemorativă în sala de conferinţe a Muzeului „Lupta revoluţionară a poporului". Şedinţa a fost deschisă de tov. P. Niculescu, care a dezvoltat comunicarea: „Viaţa şi opera marelui teoretician al comunismului, V. I. Lenin". Au urmat comunicările: „V. I. Lenin despre evenimentele revoluţionare desfăşurate în România în anii 1917—1921", prezentată de tov. C. Cuşnir Mihailovici, „V. I. Lenin despre jefuirea industriei petrolifere din România de către trusturile imperialiste", prezentată de tov. A. Teodoreanu şi Emilia Vacaru.

La şedinţă au participat colaboratori ai institutului şi numeroşi oameni ai muncii.

★

La Casa Prieteniei Româno-Sovietice a avut loc o adunare comemorativă la care au participat scriitori, artişti, compozitori. A conferenţiat prof. univ. Ion Vitner, despre „V. I. Lenin şi problemele literaturii". Conferinţa a fost urmată de un program literar în cadrul căruia acad. A. Toma, Eugen Jebeleanu, Veronica Porumbacu, Mihu Dragomir şi Cicerone Theodorescu au citit lucrări originale şi traduceri din lucrările poeţilor sovietici consacrate lui V. I. Lenin.

★

Numeroşi tineri din Capitală, muncitori, studenţi şi elevi s'au întrunit miercuri seara în sala „Filimon Sârbu" la adunarea comemorativă organizată de C.C. al U.T.M. şi Comitetul regional Bucureşti al U.T.M.

A luat cuvântul tov. Vasile Muşat, prim secretar al C.C. al U.T.M., care a vorbit despre cea de a 30-a comemorare a morţii lui V. I. Lenin.

A fost prezentat apoi filmul sovietic „Omul cu arma".

★

Catedrele de Economie Politică şi Planificarea economiei naţionale, dela Institutul de Ştiinţe Economice şi Planificare „V. I. Lenin", au ţinut miercuri dimineaţa o şedinţă comună consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin. Cu acest prilej, conf. univ. A Beraru şi conf. univ. M. Nicolaescu au prezentat referatele: „Lenin despre economia perioadei de trecere" şi „Lenin despre bazele ştiinţifice ale planificării economiei naţionale". La şedinţă au participat profesorii celor două catedre, precum şi studenţi ai Institutului.

★

Profesorii şi studenţii Institutelor de învăţământ superior din Capitală au cinstit memoria lui Vladimir Ilici Lenin printr'o adunare comemorativă care a avut loc miercuri seara în aula Facultăţii de Ştiinţe Juridice. La adunare a conferenţiat tov. Avram Bunaciu, rectorul Universităţii „C. I. Parhon".

★

La şcoala medie „N. Bălcescu" a avut loc adunarea comemorativă a cadrelor didactice din Capitală. Tov. N. Sipoş, din partea Ministerului Invăţământului, a vorbit despre „Nemuritoarea învăţătură a lui Lenin". Conf. univ. Iosif Cernea a vorbit apoi despre „Lenin, înflăcărat apărător al culturii".

★

La adunarea comemorativă dela uzinele „Boleslaw Bierut" a participat un mare număr de muncitori, tehnicieni şi funcţionari. Inainte de începerea conferinţei, muncitorii au ascultat fragmente reproduse din cuvântările rostite de Lenin în anul 1919, care au fost imprimate pe discuri.

★

Directorul universităţii serale de marxism-leninism, de pe lângă Comitetul de partid al regiunii Stalin, a făcut o expunere în cadrul universităţii despre contribuţia marelui Lenin la dezvoltarea marxismului.

★

In oraşul Cluj, în sala mare a Casei Universitarilor, la adunarea membrilor corpului didactic, a colaboratorilor şi studenţilor Universităţii „Victor Babeş", tov. Radu Ioan, prorectorul universităţii, a vorbit despre „Lenin, mare corifeu al ştiinţei". In aula Universităţii „Bolyai", la adunarea comemorativă a membrilor corpului didactic şi a colaboratorilor tehnici ai Institutului Politehnic din Cluj, a vorbit despre Lenin inginerul Vasile Brumaru, prorectorul institutului.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Problemele învățământului politehnic

La cursul de biologie

Școala medie de cultură generală trebue să dea elevilor o instrucție generală și o instrucție politehnică. Instrucția politehnică se determină ca instrucție care îi familiarizează pe elevi, în teorie și în practică, cu toate ramurile principale de producție. Din cele de mai sus reiese că în învățământul politehnic trebue să deosebim două laturi: învățământul politehnic **teoretic** și învățământul politehnic **practic.**

Atât învățământul politehnic teoretic cât și învățământul politehnic practic trebue să se realizeze pe baza învățământului general. Învățământul politehnic teoretic începe cu studierea legilor naturii, a legilor științei care stau la baza proceselor de producție. Totuși, studierea legilor naturii în sine, fără lămurirea legăturii lor cu practica producției, nu poate constitui învățământul politehnic. Această studiere a legilor naturii a avut loc în școală și atunci când încă nu se făceau niciun fel de încercări de instrucție politehnică. Vorbind în sensul strict al cuvântului, studierea legilor naturii fără legătură cu aplicarea și folosirea lor în practica producției reprezintă un domeniu al învățământului general. Învățământul politehnic începe acolo unde aceeași lege a naturii este studiată ca bază științifică a procesului de producție respectiv. Iar aceasta este posibil atunci când se studiază nu numai legea naturii, ci și procesul de producție la baza căruia stă legea studiată. In felul acesta, învățământul politehnic teoretic cere, în primul rând, familiarizarea elevilor cu legile naturii, cu legile științei care stau la baza proceselor de producție și, în al doilea rând, familiarizarea cu procesele de producție la baza cărora stau aceste legi. In aceasta constă esența învățământului politehnic teoretic.

Plecând dela aceasta și analizând procesul învățământului politehnic teoretic, nu e greu să lămurim prin ce se determină în mod obiectiv posibilitățile acestui învățământ. Inainte de toate, aceste posibilități sunt condiționate de existența în obiectul sau tema dată a acelor legi ale biologiei, pe care se bazează procesele de producție. Și când profesorul de biologie se întreabă dacă e posibilă aplicarea învățământului politehnic la lecția sau în lucrarea de laborator dată, el trebue să-și lămurească, înainte de toate, dacă conținutul lecției sau al lucrării se referă la vreo lege a naturii care stă la baza unui proces de producție oarecare.

Tocmai existența în curs a legilor naturii care stau la baza unor procese de producție desc ide posibilitatea învățământului politehnic în cursul dat. Totuși, existența acestor legi este numai prima, dar nu singura condiție a realizării învățământului politehnic. Imediat după studierea unor legi ale științei trebue să le fie prezentat elevilor procesul de producție bazat pe această lege. Prin urmare, a doua condiție indispensabilă care asigură posibilitatea învățământului politehnic teoretic în cursul de biologie este existența în cursul dat, în calitate de obiect de studiu, a proceselor de producție corespunzătoare. Acest lucru este legat de studierea la cursul de biologie a obiectelor activității de producție a omului (solurile, plantele de cultură, animalele domestice). Fără studierea obiectelor activității de producție a omului, care se bazează pe legile corespunzătoare ale biologiei, învățământul politehnic în cursul de biologie nu este posibil.

Să explicăm aceasta printr'un exemplu. La timpul său școlarii au studiat legea hranei minerale a plantelor și cunosc faptul că, pentru a se hrăni, plantele au nevoie să ia din sol sărurile de azot, fosfor și sodiu necesare. Apoi, studiind grâul, cartoful, varza, mărul, ei se întâlnesc din nou cu legea de mai sus și află cum este folosită această lege în practica alimentării cu îngrășăminte a culturilor mai sus enumerate. Aici este vorba atât de studierea legii biologice, cât și de familiarizarea elevilor cu procesele de producție care se bazează pe această lege. Prin urmare, se realizează învățământul politehnic al elevilor.

Așa dar, în urma analizei procesului de învățământ se scot la iveală legile pedagogice care lămuresc prin ce se determină, prin ce se condiționează obiectiv posibilitățile învățământului politehnic în cursul de biologie. Aceste legi pedagogice pot fi exprimate astfel: 1. Posibilitățile învățământului politehnic în cursul de biologie depind de natura materiei de învățământ care se studiază. 2. Concret, posibilitățile învățământului politehnic în cursul de biolgie sunt condiționate, în primul rând, de existența în acest curs a legilor naturii care stau la baza procesului de producție și, în al doilea rând, de existența în el, în calitate de obiecte în studiu, a acelor procese de producție care se bazează pe legile studiate ale naturii.

In procesul activității de învățământ, elevii capătă oarecare deprinderi practice. Unii trag concluzia că tocmai aceasta reprezintă învățământul politehnic. Și deoarece cu prilejul fiecărei lucrări practice de laborator elevii capătă neapărat deprinderi de un fel sau altul, se trage mai departe concluzia că lucrările practice de laborator (indiferent de felul lor) constituie în sinea lor învățământul politehnic practic.

Or, lucrările practice (de laborator) ale elevilor au un conținut diferit. Unele din ele dau cunoștințe generale, altele — cunoștințe politehnice. Ca urmare, primele țin de domeniul studiilor generale, iar celelalte — de domeniul învățământului politehnic teoretic. Dar în aceste lucrări practice cu caracter de laborator nu există acel element cerut de învățământul politehnic practic, și anume munca productivă a elevilor.

Munca productivă a elevilor, legată de crearea bunurilor de consum, are loc în lucrările practice ale elevilor pe lotul școlar, precum și în colhoz sau sovhoz. Aceste lucrări practice fac parte din domeniul învățământului politehnic practic.

In acest fel, deși lucrările practice cu caracter de laborator și lucrările practice cu caracter de producție poartă aceeași denumire — lucrări practice — aceasta nu poate servi nici într'un caz ca bază pentru identificarea lor.

Intre lucrările practice de un gen și de celălalt există o deosebire esențială: în primele nu există muncă productivă, în celelalte această muncă există.

Așa dar, în sistemul învățământului politehnic practic trebue să fie prezentă munca productivă, care nu poate fi înlocuită sau substituită prin niciun fel de lucrări practice cu caracter de laborator. Această muncă productivă a elevilor își are specificul său pedagogic: ea trebue să fie combinată cu instrucția. Combinarea instrucției cu munca productivă a copiilor și adolescenților constitue principiul pedagogic de bază al învățământului politehnic practic. Acest principiu cere ca munca productivă a elevilor să fie combinată cu instrucția nu numai până la, sau după procesul muncii, ci și în însuși procesul muncii, nemijlocit la locul obiectului muncii. Și aici, în fața profesorului de biologie stau două sarcini.

Prima sarcină constă în a-i deprinde pe copii cu munca. Inainte de toate, elevii trebue învățați să mânuiască cele mai simple unelte de muncă (bunăoară cazmaua, grebla etc.). Apoi ei trebue să-și însușească procedeele de executare a unor operațiuni de producție (prelucrarea solului, introducerea îngrășămintelor, însămânțarea culturilor etc.). Toate acestea reprezintă așa numita latură tehnică a muncii. Aici elevii capătă obișnuința tehnică elementară — priceperi și deprinderi practice de mânuire a celor mai simple unelte de producție și de executare a principalelor operațiuni de producție.

Pe lângă aceasta, în munca productivă a elevilor există și o altă latură, care poate fi numită latura științifică a muncii. Așa cum orice proces de producție executat de muncitori se bazează pe o lege sau alta a naturii, tot așa și orice operație de producție executată de elevi își are baza sa științifică în aceleași legi ale naturii. Deaceea, în fața profesorului stă și sarcina de a explica în chip elementar elevilor bazele științifice și biologice ale operațiilor de producție executate de ei. Această îmbogățire a muncii productive a elevilor cu cunoștințe științifice are o importanță esențială pentru învățământul politehnic. Numai cu această condiție munca productivă a elevilor, pe lângă că le dă o anumită obișnuință tehnică, servește și la o însușire mai adâncă și mai temeinică a bazelor științei și a bazelor științifice ale producției.

Fără îndoială că munca productivă a elevilor în sistemul învățământului politehnic creează și bunuri materiale. Sunt școli unde producția obținută de pe lotul școlar se consumă chiar de către elevi, sub formă de dejunuri calde. Alte școli valorifică producția de pe lotul școlar prin sistemul cooperației rurale. Totuși, oricât de bună și îmbelșugată ar fi producția muncii productive a elevilor pe lotul școlar — nu datorită acestei producții se introduce în școală munca productivă a elevilor. Munca productivă a elevilor se introduce în școala de cultură generală în scopuri pedagogice, care urmăresc dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor fizice și intelectuale ale elevilor. Odată cu introducerea învățământului politehnic, elevii noștri trebue să lucreze în școală, după cum spunea Marx, nu numai cu mintea, ci și cu mâinile.

După cum se știe, în perioada când în școala sovietică se făceau încercări de introducere a învățământului politehnic, s'a manifestat o pronunțată subestimare a importanței pedagogice a muncii productiv-sociale a elevilor. In legătură cu aceasta, Comitetul Central al Partidului, în Hotărirea din 5 septembrie 1931 „Despre școala elementară și medie", a dat următoarea directivă: „Combinarea instrucției cu munca productivă trebue să se facă pe o asemenea bază, încât întreaga muncă productiv-socială a elevilor să fie subordonată scopurilor instructive și educative ale școlii". Această directivă a partidului rămâne actuală și în prezent. Așa dar, învățământul politehnic practic cere, în primul rând, introducerea muncii productive a elevilor și în al doilea rând combinarea muncii productive a elevilor cu instrucția, pe baza subordonării acestei muncii scopurilor instructiv-educative.

O condiție deosebit de importantă a realizării învățământului politehnic practic este existența unei baze pentru munca productivă a elevilor. După cum se știe, baza principală a muncii agricole a elevilor este lotul de experiență al școlii. Intr'o măsură mai mare sau mai mică se folosește ca bază și marea producție agricolă a colhozurilor și sovhozurilor.

După un articol de V. TETINREV, candidat în științe biologice

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O viață nouă

Pe o câmpie netedă, acolo unde râul Vorsclița face o cotitură bruscă îndreptându-se spre sud, este așezat satul Soldatscoie din regiunea Suma.

Acesta este un sat colhoznic bogat și frumos, un sat unde nu există niciun neștiutor de carte. Aici trăiesc agricultori și mecanizatori, învățători și agronomi, ingineri și mecanici. In locul fostelor cârciumi și prăvălioare, cu ferestrele mici și strâmbe, în timpul puterii sovietice au fost construite magazine uriașe, un minunat club, un dispensar, un spital, o școală medie, o stațiune de mașini și tractoare, o clădire pentru poștă.

In anii puterii sovietice, din familiile țăranilor au ieșit sute de oameni cu studii, specialiști în toate ramurile economiei, științei și tehnicii. La școala din sat învață circa 500 de copii ai colhoznicilor și ai funcționarilor.

In centrul satului, pe frontispiciul unei clădiri mari și frumoase, se poate citi: „Biblioteca sătească de stat din Soldatscoie". Acum, biblioteca are 450 de cititori. Colhoznicii au devenit foarte buni prieteni cu cartea. In fiecare seară poate fi întâlnit aici preparatorul de furaje I. P. Soloviov, care a citit în decurs de un an 80 de cărți. Mulgătoarea T. D. Haleieva a citit 50 de cărți. Bătrânul G. M. Rahitin, de 65 de ani, care a învățat carte în timpul puterii sovietice, a citit anul trecut 55 de cărți.

Când se înserează, satul este luminat de o puternică lumină electrică, străzile se umplu de minunatele melodii de acordeon. Cântecele răsună deasupra satului, deasupra ogoarelor și pășunilor colhoznice.

Studenții în brigăzile colhoznice

Direcția și biroul de partid al Institutului pedagogic din Semionovsc, regiunea Gorchi, au întocmit un plan concret, conform căruia fiecare grupă studențească este atașată unei brigăzi colhoznice. Studenții vor prezenta de două ori pe lună referate în fața colhoznicilor, îi vor ajuta la redactarea gazetelor de perete, vor organiza odată pe lună concerte artistice de amatori, vor îndruma ocupațiile sportive ale tineretului colhoznic.

Studenții au primit cu mare căldură aceste măsuri și, cu prilejul discutării lor, au adus multe propuneri suplimentare. In special, ei au propus să fie invitat la institut, la prelegerile organizate în fiecare sâmbătă, tineretul din satele apropiate.

La această muncă importantă vor lua parte și catedrele. Catedra de bazele marxism-leninismului și-a propus să țină un ciclu de prelegeri și discuții și îi va instrui la fiecare temă pe studenții referenți. Catedrele speciale (de pedagogie, de limbă și literatură rusă etc.) și-au propus să țină în fața colhoznicilor o serie de prelegeri.

Munca a și început. In toate brigăzile colhoznice au fost organizate discuții și s'au redactat primele numere ale gazetelor de perete. Colhoznicii iau parte cu plăcere la discuții. Ei cer să se țină mai des prelegeri despre situația internațională, precum și lecții cu teme științifice.

A 50-a aniversare a unei școli sătești

Populația satului Volânca a serbat cea de a 50-a aniversare a școlii locale

O căsuță veche, un singur învățător și 20 de elevi — iată ce era această școală cu o jumătate de secol în urmă. Colhoznicii Grigori Vasilievici Malâș și Alexei Sviridovici Verșoc își amintesc că, absolvind primii din sat școala de patru ani, erau considerați până la Revoluție drept cei mai învățați oameni dintre țărani.

Astăzi, Volânca nu mai are niciun neștiutor de carte. Cărțile, ziarele și revistele au devenit prima necesitate a fiecărei familii colhoznice. Acum funcționează în sat și o școală medie. In clasele ei luminoase învață 525 de elevi. Școala are 29 de pedagogi. Mulți copii de țărani au terminat școli superioare și lucrează ca ingineri, profesori și învățători, medici, agronomi.

Din experiența muncii într'o școală cu un singur post

Anna Dmitrievna Camișna a lucrat timp de nouă ani ca directoare a școlii elementare cu un singur post de pe lângă sovhozul Telinsc, regiunea Rostov — și în tot acest timp n'a avut niciun repetent.

A. D. Camișna ținea lecții cu trei clase într'un schimb și jumătate. In primele două ore ea se ocupa cu două clase — I-a și a II-a. In ora a treia, veneau la școală elevii clasei a IV-a, și în cursul următoarelor două ore lecțiile se desfășurau concomitent cu trei clase. In ultimele două ore rămânea la școală numai o singură clasă, a IV-a. In primul pătrar, când elevii clasei I-a nu erau încă obișnuiți cu munca individuală, învățătoarea lucra în primele ore numai cu ei.

Pregătindu-se pentru lecții, Anna Dmitrievna acorda o deosebită atenție problemelor metodice. Examinând planul tematic de muncă pentru fiecare clasă, ea stabilea, înainte de toate, conținutul lecției, apoi trasa etapele ei, adică împărțea lecțiile în părți determinate: munca clasei cu învățătorul și ocupații independente ale copiilor

Anna Dmitrievna își organiza lecțiile în așa fel, încât în una din cele două clase să se desfășoare explicarea materialului nou, iar în cealaltă (sau concomitent în două) în acest timp să se fixeze cunoștințele la tema studiată mai înainte.

Iată cum a organizat A. D. Camișna o zi de lucru în care trebuia să explice în două clase materialul nou, iar în a treia să fixeze tema studiată mai înainte. In clasa I-a (lecție de scris), învățătoarea trebuia să-i învețe pe copii să scrie câteva litere noi. Elevilor din clasa a IV-a (lecție de aritmetică) trebuia să le explice măsurarea suprafeței dreptunghiului, iar elevilor din clasa III-a (lecție de gramatică) să le fixeze deprinderea scrierii terminațiilor substantivelor de declinarea doua la toate cazurile.

La începutul lecției, Anna Dmitrievna a dat elevilor de clasa IV-a o ocupație independentă (pe timp de 4 minute) — să deseneze în caiete un centimetru pătrat și un decimetru pătrat — iar elevilor din clasa a III-a (pe timp de 18 minute) să decline 5 substantive, să sublinieze terminațiile și să repete după manual scrierea terminațiilor substantivelor de genul masculin și de genul femenin la toate cazurile. In timp ce elevii din clasa a IV-a lucrau la tema dată, învățătoarea a verificat lucrarea făcută acasă de către elevii din clasa I-a, care avuseseră de scris elementele literelor ce urmau să fie învățate; le-a arătat pe tablă scrierea acestor litere, a chemat doi elevi și i-a pus să scrie literele pe tablă.

Impreună cu elevii, ea „a scris" literele cu tocul în aer, după care le-a dat copiilor o temă independentă pe timp de 8 minute: să scrie în caiet câte un rând din fiecare literă. Apoi, A. D. Camișna a trecut la elevii clasei a IV-a, care în acest timp terminaseră lucrarea ce le-a fost dată. Ei avuseseră de îndeplinit acasă următoarele teme: să taie din hârtie un centimetru pătrat și un decimetru pătrat și să rezolve o problemă. In timp de opt minute, învățătoarea a verificat dacă elevii au îndeplinit lucrarea de acasă și cea din clasă și le-a dat o altă temă independentă (pe timp de 10 minute): să rezolve două probleme din manual.

In timp de șase minute, Anna Dmitrievna a verificat îndeplinirea de către elevii din clasa I-a a lucrării independente și le-a arătat cum se scriu literele învățate în cuvinte. Ea a scris cu copiii două cuvinte care cuprindeau literele învățate. După aceea le-a dat o lucrare independentă (pe timp de 20 minute) și anume: să scrie pe două rânduri din caiet ambele cuvinte, precum și o propoziție cu unul din aceste cuvinte.

Trecând la clasa a III-a, învățătoarea a verificat în timp de patru minute îndeplinirea de către elevi a temelor lucrate acasă și în clasă, prin controlul caietelor și interogare orală asupra regulilor de scriere a terminațiilor substantivelor la toate cazurile. A dat copiilor (pe timp de 12 minute) o nouă lucrare independentă — să rezolve un exercițiu — și a trecut la clasa a IV-a.

Aici, tov. Camișna a verificat rezolvarea de către elevi a problemelor, le-a explicat materialul nou: „Măsurarea suprafeței dreptunghiului". Ea a arătat elevilor cu ajutorul decimetrului pătrat, cum se poate măsura suprafața tablei din clasă. A explicat aflarea suprafeței tablei cu ajutorul calculului fără suprapunerea unei măsuri pătrate. Acest lucru l-a făcut intuitiv cu ajutorul unui desen. Făcându-i pe elevi să înțeleagă cum se poate măsura suprafața dreptunghiului, A. D. Camișna a formulat regula, i-a pus pe elevi s'o citească din manual, iar apoi a rezolvat cu copiii câteva probleme de aflare a suprafeței diferitelor dreptunghiuri (12 minute). Invățătoarea a terminat ocupațiile cu elevii clasei a IV-a, cerându-le ca până la sfârșitul lecției să deseneze în caiete și să calculeze suprafața a două dreptunghiuri. Apoi a scris pe tablă tema pentru acasă.

Terminând lecția în clasa a III-a, învățătoarea a verificat timp de 3—4 minute îndeplinirea de către copii a lucrării independente și le-a propus să scrie până la sfârșitul lecției în caiete, răspunsuri la o serie de întrebări scrise pe tablă. Pentru acasă le-a dat un exercițiu. In cele 7 minute care i-au mai rămas, învățătoarea s'a ocupat de elevii clasei I-a; a verificat lucrările lor, le-a arătat greșelile făcute, i-a chemat pe câțiva dintre ei la tablă spre a se exercita în scrierea corectă a literelor și le-a dat tema pentru acasă.

Planul de muncă a fost îndeplinit la toate clasele, materia de învățământ a fost însușită de elevi și, în felul acesta, scopul lecției a fost atins.

A. D. Camișna începea educarea deprinderii de a fi atent în timpul lecțiilor chiar din prima zi a venirii copilului la școală, insuflând în permanență elevilor ei ideia că fără atenție nu poți exista succese nici la învățătură și nici în oricare altă muncă. A. D. Camișna expunea materia nouă clar și expresiv, folosind adesea metoda euristică, de discuție, spre a da copiilor posibilitatea de a-i urmări liber ideile și de a chibzui asupra problemei împreună cu ea. Aceasta întreținea vie atenția copiilor. In timpul expunerii materiei de învățământ, explicând un nou capitol, învățătoarea le punea elevilor întrebări care mobilizau atenția lor și contribuiau la perceperea activă a temei.

A. D. Camișna proceda astfel încât elevii să nu obosească la lecție. Ea vorbea clar, rar, scurt, nu prelungea mult una și aceeași formă de muncă, schimba tipurile de ocupații mai ales în clasa I-a, dădea copiilor posibilitatea de a se odihni cu prilejul momentului de cultură fizică. Inainte de a începe lecția, Anna Dmitrievna punea în fața elevilor sarcini terminate și îndrepta atenția lor asupra rezolvării acestor sarcini. Așa, de pildă, înainte de citirea unei povestiri, ea propunea elevilor să scoată în evidență ideia principală a povestirii, să pregătească caracterizarea unui personagiu sau să compare povestirea cu o altă citită mai înainte etc. Aceasta învioa atenția copiilor, obliga gândirea lor să se creeze într'o direcție determinată și adâncea înțelegerea materiei de învățământ.

Tov. Camișna avea în fiecare clasă un activ de elevi care îi ajuta să organizeze munca în școală, să pregătească clasa pentru lecții, să aducă materialul didactic, să împartă elevilor caietele etc.

Exigența strictă a învățătoarei față de sine însăși și față de elevi, ordinea exemplară din școală, metodele chibzuite de lucru cu copiii au făcut ca mica școală să fie considerată și să devină una dintre cele mai bune ale raionului Telinsk.

A. SILOV
Inspector școlar din Ministerul Invățământului din R.S.F.S.R.

(Din „Nacialnaia Școla")

V. I. Lenin despre școală și educație

Au trecut 30 de ani de când popoarele Uniunii Sovietice, oamenii muncii din lumea întreagă au primit zguduitoarea veste a încetării din viață a lui V. I. Lenin, marele întemeietor și înțeleptul conducător al P.C.U.S., creatorul Statului Sovietic, învățătorul iubit al tuturor oamenilor muncii. Ca o flacără veșnic vie, învățătura lui nemuritoare arde în inimile tuturor luptătorilor pentru o viață mai bună, organizându-i și dându-le forțe inepuizabile, luminându-le calea către viitorul fericit al omenirii. Nemuritoarele idei ale lui V. I. Lenin luminează poporului sovietic calea spre comunism. Ele arată întregii omeniri muncitoare drumul luptei pentru înlăturarea jugului imperialismului, dezvălue legile și perspectivele dezvoltării societății omenești și insuflă celor ce muncesc încrederea de nezdruncinat în victoria inevitabilă și deplină a revoluției proletare. Leninismul a devenit steagul oamenilor muncii din toate țările în lupta pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru viitorul luminos al popoarelor.

Moștenirea ideologică a lui V. I. Lenin este uriașă. Ideile lui geniale au devenit un bun al întregii omeniri muncitoare. Nu există niciun domeniu al științei și al activității practice, legat de lupta proletariatului, pe care Lenin să nu-l fi îmbogățit. I. V. Stalin, discipolul și continuatorul operei lui Lenin, ne îndeamnă „să ne sfătuim" cu Lenin, să ne adresăm operelor sale pentru rezolvarea tuturor problemelor mari și mici. Intreaga viață a lui Lenin, faptele, operele lui geniale ne învață să luptăm cu încredere și hotărire pentru cauza comunismului.

I.

In marele tezaur al ideilor leninismului un loc însemnat îl ocupă problemele culturii socialiste și ale educației comuniste a oamenilor muncii.

Cunoscând adânc poporul, viața lui, năzuințele și nevoile lui, forțele lui creatoare, fiind însuflețit de o nemărginită credință în masele largi populare, în capacitățile lor creatoare, Lenin a înarmat proletariatul cu geniala învățătură cu privire la doborîrea puterii burgheziei și instaurarea dictaturii proletariatului. El a îndrumat inițiativa maselor spre construirea vieții noi, arătând că pentru a putea construi socialismul oamenii muncii trebue să-și însușească cultura. Pentru a crea condițiile necesare dezvoltării activității creatoare a maselor, Lenin s'a ocupat îndeaproape de problemele culturii. El a creat o teorie unitară despre cultura socialistă, despre particularitățile istorice ale nașterii și dezvoltării ei, despre rolul și importanța culturii socialiste în lupta pentru victoria comunismului.

Subliniind deosebirea fundamentală dintre cultura burgheză și cultura socialistă, Lenin a arătat că pe când cea dintâi este o cultură care servește interesele înguste ale exploatatorilor, cultura socialistă este cu adevărat populară, slujind interesele poporului. „Inainte, — spunea Lenin în 1920 — întreaga minte omenească, întreg geniul său creator numai pentru a da unora toate binefacerile tehnicii și culturii și pentru a priva pe alții de lucrul cel mai necesar, cultura și dezvoltarea. Acum însă, toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii devin un bun al întregului popor și, deacum înainte, niciodată mintea și geniul omenesc nu vor mai fi transformate în mijloace de exercitarea violenței, în mijloace de exploatare. Noi știm acest lucru. Și atunci, nu merită să muncești și să-ți consacri toate forțele în numele acestor sarcini istorice atât de măreț?" (Lenin, Opere complete vol. XXII Ed. rusă pag. 225).

Zdrobind „teoriile" oportuniștilor care susțineau că proletariatul n'ar fi capabil să cucerească și să mențină puterea de stat, să construiască socialismul, fără a crea încă sub capitalism cadrele sale proprii de intelectuali, de conducători ridicați din sânul muncitorimii, Lenin a arătat că proletariatul trebue să cucerească mai întâi puterea de stat. Cucerind puterea de stat clasa muncitoare crează condițiile necesare pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, pentru însușirea tuturor bunurilor culturii, pentru pregătirea cadrelor provenite din rândurile muncitorilor și ale țăranilor muncitori.

Viața a confirmat justețea tezei lui Lenin. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a condus masele la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, răsturnând puterea capitaliștilor și moșierilor și instaurând dictatura proletariatului. Revoluția a trezit în mase o uriașă sete de cultură, a deschis un câmp larg pentru activitatea creatoare a oamenilor muncii în domeniul politic, economic și cultural. In anii puterii sovietice, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au ridicat și au călit cadrele necesare măreței opere de construire a socialismului și comunismului.

Uriașă este însemnătatea pe care Lenin a acordat-o revoluției culturale. El privea revoluția culturală ca un vast proces în care să fie lichidat analfabetismul și în care milioanele de oameni ai muncii să-și însușească comorile culturii, să creeze o intelectualitate nouă născută din popor, să dezvolte știința și arta, să participe activ la cârmuirea țării.

Lenin a arătat că știința de carte este condiția necesară a culturii politice, a educației politice. Pornind dela ideea că într'o țară analfabetă nu se poate construi socialismul și comunismul, el a acordat o atenție deosebită acțiunii de lichidare a analfabetismului. Din inițiativa lui Lenin, la 26 decembrie 1919 a fost publicat decretul pentru lichidarea analfabetismului. Pe baza indicațiilor lui Lenin, Partidul Comunist și Statul Sovietic au desfășurat o largă activitate pentru a lichida neștiința de carte și pentru a asigura toate condițiile ridicării nivelului cultural al poporului. In acest scop au fost mobilizate toate forțele înaintate ale poporului, a fost organizată o largă rețea de școli, s'au creiat diferite forme de învățământ extrașcolar, s'au deschis facultăți și cursuri pentru muncitori, s'au creat biblioteci și edituri.

Aplicând cu fermitate ideile lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Guvernul Sovietic și întregul popor au transformat Uniunea Sovietică nu numai în țara cu economia cea mai înaintată din lume, ci și în țara culturii celei mai înaintate și mai pline de conținut, cultura care are la bază ideile nemuritoare ale marxism-leninismului.

II.

In lupta pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, pentru educarea tinerei generații în spiritul comunismului V. I. Lenin a acordat o mare importanță școlii, învățământului, veriga principală în revoluția culturală.

Lenin a militat pentru un învățământ al poporului care să formeze omul nou, constructor al socialismului, înaintat, cu o conștiință nouă, socialistă, cu o nouă atitudine față de muncă și de proprietatea obștească.

Incă în 1897 în lucrarea „Câteva perle din proiectele utopice ale narodnicilor", dezvoltând teza marxistă cu privire la dependența educației de relațiile sociale concrete în cadrul cărora ea se desfășoară, Lenin a definit caracterul de clasă al învățământului în condițiile societății împărțite în clase.

In repetate rânduri Lenin a demascat fățărnicia democrației burgheze care afirmă că școala s'ar găsi în afara politicii El a arătat că școala ruptă de politică este minciună și ipocrizie. In societatea burgheză școala este transformată într'un puternic instrument al dominației de clasă a burgheziei. Ea este în așa fel organizată încât este accesibilă numai pentru cei avuți. Cerând tuturor copiilor să plătească pentru învățătură, școala burgheză exclude poporul dela posibilitatea de a învăța.

Clasele exploatatoare nu sunt interesate în răspândirea culturii printre oamenii muncii, ci, dimpotrivă, urmăresc menținerea lor în stare de incultură, de obscurantism și misticism.

Oricât ar trâmbița Dewey și ceilalți reprezentanți ai pedagogiei reacționare, că burghezia înfăptuește în domeniul educației interesele întregului popor, că educația e chemată să mențină unitatea națiunii americane, realitatea demască aceste declarații demagogice. Anul acesta, după cum recunoaște ziarul „New York Times" 7 milioane și jumătate de copii ai oamenilor muncii americani au rămas în afara școlii fiind condamnați la analfabetism. Situația este asemănătoare în toate statele capitaliste. In Italia sunt 2.000.000 de copii care nu merg la școală; în Austria există 500 de sate fără școli; în Turcia 90 la sută din populație este analfabetă; în Brazilia 50 la sută dintre copii rămân neștiutori de carte.

Fără cruțare a demascat Lenin declarațiile false după care în societatea burgheză școala ar servi intereselor întregului popor, după care principiul ei conducător ar fi umanismul, iar scopul ei instruirea multilaterală a omului. Școala burgheză este pătrunsă de spiritul burghez de castă și are drept scop să facă din copiii oamenilor muncii slugi servile care să slujească exploatatorilor, să le aducă profit și să nu le turbure liniștea și trândăvia.

Sistemul burghez de educație poartă în sine germenii descompunerii. Școala burgheză nu înarmează pe elevi cu cunoștințe științifice, ci, dimpotrivă încarcă memoria tinerelului și otrăvește conștiința acestuia cu cele mai reacționare teorii. Nu este pentru nimeni astăzi o noutate faptul că în S.U.A. se propagă în școli ura de rasă, malthusianismul, weismanism-morganismul etc. Scopul exploatatorilor este ca prin propagarea acestor teorii să vicieze conștiința tineretului și să-l împiedice de a cunoaște adevărul cu privire la dezvoltarea societății, la soarta capitalismului, la viitorul luminos pe care omenirea îl făurește printr'o luptă neîntreruptă. Orânduirea burgheză cu rasilele ei organice, cu condamnarea el de către istorie, cu tendința ei de a frâna mersul dezvoltării istorice și-a imprimat pecetea și asupra școlii burgheze.

V. I. Lenin a opus mișcării și fățărniciei societății burgheze cu privire la școală, adevărul deschis despre caracterul de clasă al școlii sovietice. El a arătat că pentru proletariat munca în domeniul învățământului constitue și ea unul din mijloacele de luptă pentru răsturnarea burgheziei.

Pentru clasa muncitoare are o deosebită importanță ca școala să deservească intereselе poporului muncitor. Oamenilor muncii nu le este indiferent în mâinile cui se află învățământul și a cui politică o oglindește, pe cine deservește școala, ai cui copii învață în ea, ce cunoștințe primesc ei în școală.

In ceeace privește conținutul educației, al instrucției și învățământului oamenii muncii acordă o mare însemnătate următoarelor chestiuni: ce ideologie, ce concepție despre lume capătă copiii în școală, ce învață ei, ce cadre creează școala.

In concepția marxist-leninistă școlii îi revine sarcina de a asigura elevilor cunoștințe temeinice și durabile în domeniul științelor, de a asigura educația lor comunistă.

V. I. Lenin a subliniat cu o deosebită tărie necesitatea educării tineretului în spiritul moralei comuniste.

Morala comunistă este subordonată intereselor luptei de clasă a proletariatului, izvorăște din interesele luptei de clasă a proletariatului. La baza moralei comuniste stă lupta pentru întărirea și desăvârșirea comunismului. In aceasta constă baza educației, a învățământului și a instrucțiunii comuniste. Schițând chipul omului educat în spiritul comunismului, Lenin a subliniat rolul hotărâtor al școlii în înarmarea tineretului cu bazele științelor, în instruirea lui, în pregătirea lui pentru a participa la lupta celor ce muncesc împotriva exploatatorilor.

Incă din anii grei ai țarismului bolșevicii s'au ocupat de problema educării tineretului pe baza concepției materialismului dialectic și istoric. „Iskra" leninistă făcea apel la pedagogi pentru a susține cercurile marxiste ale elevilor. Această activitate a „Iskrei" era inițiată de Lenin. La 1 decembrie 1902, ziarul a publicat o notă din partea redacției, scrisă de Lenin „Către elevii școlilor secundare", în care se indică drept scop principal al organizațiilor elevilor studiul individual.

La Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. Lenin a propus un „proect de rezoluție cu privire la atitudinea față de tineretul studios" în care deasemenea se recomandă tuturor grupelor și cercurilor de elevi și studenți, să pună pe primul plan al activității lor formarea unei concepții socialiste despre lume, închegată și consecventă, în rândurile membrilor lor.

Ideile lui Lenin privitoare la școală și educație și propaganda bolșevică în favoarea ei, au determinat creșterea conștiinței revoluționare a elevilor și studenților care au participat activ la evenimentele din 1905—1906. Ziarul muncitoresc de masă „Pravda" fondat în 1912 conform directivelor date de Lenin s'a ocupat și de problemele școlii. Lozinca „Pravdei" — „Poporul cere știință" — reprezenta aspirațiile spre învățătură, spre cultură ale maselor largi ale poporului. Politica țaristă față de școală osândea masele la neștiință, tindea să facă din Rusia una din cele mai înapoiate țări ale Europei. Intr'un mic studiu al său din 1913 V. I. Lenin a supus unei severe critici această politică care persecuta masele dornice de cultură și pe învățători, care înăbușea tendințele progresiste ale poporului.

★

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie care înseamnă o cotitură radicală în domeniul relațiilor economice și politice, este totodată și o revoluție în gândire, în ideologia maselor exploatate din toată lumea. Revoluția din Octombrie a creat cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea forțelor gigantice ale poporului încătușate în sânul vechii orânduiri. Statul Sovietic nu putea însă să se bizuie pe sistemul burghez de educație deoarece prin însăși esența sa acest sistem nu corespundea scopurilor educației revoluționare a copiilor și tineretului. Prin conținutul, metodele și orientarea sa, acest sistem, care se împletea și cu rămășițele sistemului feudal de educație, servind orânduirea burghezo-moșierească, era în contradicție de neîmpăcat cu scopurile și sarcinile Revoluției Socialiste.

V. I. Lenin a formulat cu o deosebită limpezime sarcina transformării radicale a învățământului, necesitatea creării sistemului sovietic de educație. „...Odată cu transformarea vechii societăți capitaliste — a spus Lenin — învățământul, educația și instrucțiunea dată noilor generații care vor crea societatea comunistă nu pot rămâne cele de altă dată... Numai transformând radical învățământul, organizarea și educația tineretului, vom izbuti, ca prin sforțările tinerei generații să obținem crearea unei societăți care să nu semene cu cea veche, adică crearea societății comuniste". (V. I Lenin, Opere Alese, vol. II, Partea a doua, Ed. P.M.R., 1949, pag. 431).

Sub conducerea Partidului Comunist, pe baza indicațiilor lui Lenin s'a născut și s'a dezvoltat sistemul sovietic de educație, croindu-și drum în focul unei ascuțite lupte de clasă împotriva pedagogiei burgheze, împotriva forțelor reacționare care căutau să se mențină pe vechile poziții.

★

Școala sovietică este un puternic instrument de lichidare completă a împărțirii societății în clase, un instrument de transformare comunistă a societății. In programul P.C. (b) din Rusia, adoptat de Congresul al VIII-lea al partidului se prevedea că în perioada dictaturii proletariatului școala trebue să fie nu numai un promotor al principiilor comunismului în general, ci și un promotor al influenței ideologice, organizatorice și educative a proletariatului asupra păturilor proletare și semiproletare ale maselor muncitoare, în scopul educării unei generații capabile să instaureze

In zilele acestea, la Institutul care poartă numele lui Lenin

Deasupra coloanelor sobre ale clădirii stă scris în litere mari: „INSTITUTUL DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI PLANIFICARE „VLADIMIR ILICI LENIN". Valuri de tineri și tinere, cu obrajii îmbujorați de ger, pătrund pe porțile largi, îndreptându-se spre sălile de cursuri...

In zilele acestea, zilele comemorării marelui Lenin, studenții și studentele din Institutul care-i poartă numele, încordându-și toate eforturile, duc bătălia examenelor. Acest tineret care mâine va fi chemat să ocupe posturi de conducere în economia noastră, să lupte pentru înflorirea patriei verifică măsura în care și-a însușit cunoștințele studiate în primul semestru.

Cu deosebită dragoste s'au pregătit studenții pentru colocviile și examenele de marxism-leninism. Învățăturile celui care a întemeiat Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Statul Sovietic au fost însușite cu temeinicie de viitorii economiști. Încă dela colocvii, la marxism-leninism s'au înregistrat rezultate frumoase în toate facultățile institutului. Studenți ca Florescu Dumitru, Florea Marin și Arita Tănăsescu dela Facultatea de Cooperație, Toma Vasile, Octavian Moraru sau Gheorghe Ioan dela Facultatea de Finanțe și mulți alții s'au prezentat foarte bine pregătiți la această disciplină.

Succese însemnate au obținut studenții și la celelalte colocvii și examene. Pregătindu-se cu seriozitate, folosind în mod temeinic bibliografia ce le-a fost recomandată și în primul rând operele lui V. I. Lenin, care luminează toate problemele ce se ridică în fața lor, studenți ca Visăroiu Cornel și Drăghici Ioan dela Facultatea de Finanțe, ca și mulți alți colegi ai lor, au obținut calificativul „foarte bine" la economia industriei socialiste, la finanțe și la celelalte examene.

...Dealungul luminoaselor coridoare ale Institutului sunt așezate panouri executate cu deosebită grijă. In timp ce în săli se desfășurau examene, studenții mobilizați de organizația de partid, fără a uita de aceste examene, au lucrat cu dragoste, în timpul lor liber, pentru amenajarea unei expoziții închinate comemorării marelui Lenin.

Pe panouri, pe faldurile de pânză roșie care coboară de sub tavanele înalte, studenții au prins fotografii, grafice, tabele, citate, care ilustrează opera marelui geniu al revoluției și roadele învățăturii leniniste pe întreg pământul. Imaginile și datele evocă măreața figură a lui Lenin, ilustrează însemnătatea operei lui. Portretul care reprezintă pe dascălul proletariatului lumii lucrând la însemnata sa operă „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", panourile care ilustrează lupta lui V. I. Lenin pentru izbânda socialismului în Rusia, graficele în care se reflectă realizările obținute în patria noastră, sub conducerea partidului, toate acestea contribue la îmbogățirea cunoștințelor studenților despre viața lui Lenin, la înțelegerea mai clară a rolului învățăturii lui în eliberarea popoarelor.

Conducerea Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin", organizația de partid și organizațiile de masă au făcut numeroase alte pregătiri pentru comemorarea a 30 de ani dela moartea conducătorului Revoluției Socialiste din Octombrie. In Institut s'a organizat o ședință comemorativă cu prilejul zilei de 21 ianuarie. Cabinetul de economie politică a organizat o conferință despre opera lui Lenin. In cadrul bibliotecii a fost organizată o expoziție a operelor leniniste. Studenții au lucrat un frumos panou, cu texte în limba rusă, purtând un citat din Lenin: „Arta aparține poporului" și conținând imagini din viața artistică a Uniunii Sovietice.

...Opera lui Lenin, atotbiruitoarele lui idei constitue farul călăuzitor al muncii viitorilor noștri economiști. Cu câtă dragoste vorbește despre viitoarea lui activitate și despre ajutorul neprețuit pe care l-a găsit în operele lui Lenin studentul Ioan Drăghici! Fiu al unui muncitor ceferist din Turnu-Severin, Ioan Drăghici este de mult atras de problemele economice, de problemele luptei pentru făurirea bunei-stări a poporului. Regimul nostru de democrație populară i-a dat posibilitatea să-și închine viața acestor probleme. Studiind în Facultatea de Finanțe a Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin", el a găsit în operele lui Lenin ca „Despre impozitul în natură", „Despre cooperație" și multe altele răspuns la nenumăratele probleme pe care le ridică practica. Urmând învățătura leninistă de a înfăptui o trainică legătură între teorie și practică, Ioan Drăghici nu și-a precupețit nici vacanțele, lucrând intens la o gospodărie agricolă de stat — la Rogova — Vânjul Mare — unde s'a ocupat cu evidența recoltei, cu problema creșterii animalelor etc. Acum, fiind în anul III al Institutului, el se pregătește temeinic pentru a lucra în domeniul care-i este atât de drag și în care învățătura leninistă l-a îndrumat zi de zi...

Institutul care poartă numele lui Lenin luptă zi de zi pentru traducerea în viață a învățăturii leniniste. Contingentele de tineri economiști, fii de muncitori și de țărani muncitori ce părăsesc porțile lui, înarmați cu cunoștințele necesare luptei pentru întărirea economică a țării și pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, vor aduce o însemnată contribuție la lupta poporului nostru muncitor pentru socialism.

Astăzi cadrele didactice ale Institutului, împreună cu toți studenții, comemorând pe marele Lenin, pornesc la luptă și mai înflăcărată pentru a contribui cu toate puterile lor ca în patria noastră, sub conducerea partidului, să triumfe pe deplin nemuritoarele idei leniniste.

V. SAPUNA

V. I. Lenin la cel de-al III-lea Congres al Comsomolului

Pictură de B. Iohanson, V. Sokolov, D. Țeghin, N. Faldiș-Krandievskaia, N. Cebacov

Pionierii învață să fie dârzi și neînfricați ca Lenin

Vladimir Ilici Lenin a iubit nespus de mult copiii și tineretul. Numeroase pagini din opera lui oglindesc grija deosebită pe care a arătat-o el educării multilaterale a tinerei generații, creșterii ei în spiritul comunismului.

Noi, cei care lucrăm la Palatul Pionierilor, punem la baza tuturor eforturilor noastre munci educative învățătura lui Lenin cu privire la făurirea chipului moral al omului nou. Îi învățăm pe pionieri să lupte pentru a-și însuși cunoștințele, pentru a deveni oameni culți și instruiți, capabili să construiască societatea socialistă. Îi educăm în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul urii față de dușmanul burghez de exploatare, în spiritul devotamentului nemărginit pentru cauza socialismului și a păcii.

Cu interes nespus citesc pionierii cărțile care vorbesc despre copilăria și tinerețea lui Lenin. Ei cunosc multe despre felul cum studia Lenin, despre caracterul lui dârz și neînfricat, despre modestia lui, despre dragostea lui înflăcărată pentru popor, pentru cei ce muncesc.

In aceste zile, când oamenii muncii din țara noastră comemorează, alături de întreaga omenire progresistă, împlinirea a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, pionierii patriei noastre învață să cunoască și mai adânc viața și lupta lui, să urmeze în fapte marea lui pildă.

La Palatul Pionierilor au loc acum, în cadrul cercurilor, convorbiri cu tema „Despre marele Lenin". Deasemenea s'au organizat adunări în care sunt discutate asemenea teme ca „Familia lui Volodea Ulianov", „Și Lenin a fost copil". „Tinerețea lui Vladimir Ilici Lenin", „Marea prietenie dintre Lenin și Stalin", „Ilici n'a murit, el trăiește în inimile tuturor oamenilor cinstiți". In vederea acestor convorbiri și adunări, pionierii au pregătit gazete de perete festive, albume și fotomontagii, hărți, schițe, precum și cântece și poezii despre viața lui Lenin. Biblioteca palatului organizează pentru pionierii mai mari recenzia cărții „Volodea Ulianov", iar pentru cei mai mici o prezentare a cărții „Copilăria lui V. I. Lenin". Sunt organizate vizionări de filme și piese de teatru, precum și vizite la expoziții.

Toate acestea fac să crească și mai puternic în inimile pionierilor noștri dorința de a-i semăna lui Lenin, de a fi dârzi și neînfricați ca și el, de a lupta sub steagul învățăturii lui pentru o viață frumoasă și plină de bucurii, pentru pace, pentru un viitor însorit.

T. PRUNEA
Directorul Palatului Pionierilor din București

In spiritul măreților idei leniniste

Armata învățătorilor, a arătat Lenin, este o imensă forță culturală, care trebue să participe direct la rezolvarea practică a problemelor socialismului. Învățătorii și profesorii școlilor noastre își desfășoară activitatea de fiecare zi în lumina acestei învățături, pentru a pregăti astfel tineretul încât el să devie un constructor activ și priceput al vieții noi.

In munca mea ca profesor de istorie și ca diriginte, caut să-i înarmez pe elevii mei cu cunoștințele necesare dezvoltării lor multilaterale, mă străduesc să lucrez astfel ca ei să nu învețe nimic pe de rost, ci să gândească, să-și însușească conștient cunoștințele transmise.

Multe dintre lecțiile de istorie dau elevilor mei prilejul să cunoască puternica forță a învățăturilor leniniste, care au condus proletariatul rus la cucerirea puterii și care au luminat drumul victorios al poporului sovietic pentru construirea vieții noi, socialiste.

De curând, elevii mei din clasa a X-a au studiat capitolul din manual referitor la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Ei au urmărit cu un interes deosebit lecțiile care vorbeau despre venirea lui Lenin la Petrograd, despre insurecția armată, despre cucerirea Palatului de Iarnă, despre primele decrete ale Puterii Sovietice. Cunoștințele lor despre această măreață etapă a luptei proletariatului rus s'au îmbogățit mult prin vizionarea unor filme cum sunt „Lenin în Octombrie", „Cartierul Văborg", „Omul cu arma" etc.

Tablourile pe care le-am folosit în predarea lecțiilor au făcut să rămână vii în mintea elevilor, figura lui Lenin și momentele importante din lupta lui. Tabloul pictorului V. Moravov, reprezentând pe Lenin în drum spre Petrograd în aprilie 1917, al pictorului Serebrianogo, care îl înfățișează pe Lenin vorbind la al II-lea Congres al Sovietelor, sau cel al pictorului Socolov, înfățișându-l pe Lenin la Subotnicul pe întreaga Rusie la 1 mai 1920, la Kremlin, au făcut să rămână vii în mintea elevilor aceste momente importante din istorie.

La lecțiile de istorie predate în clasa a XI-a, elevii și-au dat seama de puternica forță a leninismului sub steagul căruia s'a făurit și luptă partidul nostru.

Crescându-l pe elevii mei în spiritul învățăturilor lui Lenin, mă străduesc să fac din ei cetățeni de frunte ai patriei noastre libere, oameni culți și destoinici, gata să-și pună toate cunoștințele în slujba poporului muncitor.

ION DRAGOMIRESCU
profesor la centrul școlar nr. 4-13 din București

Grija leninistă pentru știință și slujitorii ei

DESPRE CREAREA UNOR CONDIȚII CARE SĂ ASIGURE ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ A ACADEMICIANULUI I. P. PAVLOV ȘI A COLABORATORILOR SĂI *)

Hotărire a Consiliului Comisarilor Poporului

Luând în considerație meritele științifice cu totul excepționale ale academicianului I. P. Pavlov, care au o însemnătate uriașă pentru oamenii muncii din lumea întreagă, Consiliul Comisarilor Poporului hotărăște:

1. Se institue, pe baza propunerii Sovietului din Petrograd, o comisie specială cu împuterniciri largi formată din: tov. M. Gorchi, tov. Cristi, șeful instituțiilor de învățământ superior din Petrograd, și tov. Caplun, membru al colegiului secției administrative a Sovietului din Petrograd, comisie însărcinată să creeze în cel mai scurt timp condițiile cele mai favorabile pentru asigurarea activității științifice a academicianului Pavlov și a colaboratorilor săi

2. Editura de Stat este însărcinată să tipărească în cea mai bună tipografie din Republică, în ediție de lux, lucrarea științifică întocmită de academicianul Pavlov, care totalizează rezultatele activității sale științifice din ultimii 20 de ani, rezervându-se academicianului I. P. Pavlov dreptul de autor asupra acestei lucrări atât în Rusia, cât și în străinătate.

3. Comisia pentru aprovizionarea muncitorească este însărcinată să acorde academicianului Pavlov și soției sale o rație alimentară specială, egală în ceeace privește caloriile cu două rații academice.

4. Sovietul din Petrograd este însărcinat să asigure profesorului Pavlov și soției sale folosința pe viață a locuinței ocupată de ei și să înzestreze atât locuința cât și laboratorul academicianului Pavlov cu maximum de confort.

Moscova, Kremlin
24 ianuarie 1921

Președintele Consiliului Comisarilor Poporului
V. ULIANOV (LENIN)

*) (Lenin, Opere, vol. 32, ed. rusă, pag. 48).

TOVARĂȘULUI CLIMENTII ARCADIEVICI TIMIRIAZEV *)

(din partea lui Lenin)

27.IV.1920

Scumpe Climentii Arcadievici! Multe mulțumiri pentru cartea Dvs. și pentru caldele Dvs. cuvinte. [1]) *Am fost pur și simplu entuziasmat citind observațiile Dvs. împotriva burgheziei și pentru Puterea Sovietică. Vă strâng mâna cu multă, multă căldură și din tot sufletul vă doresc sănătate, sănătate și sănătate!*

Al Dvs.
V. ULIANOV (LENIN)

*) (Lenin, Opere, vol. 35, ed. rusă, pag. 380).

[1]) Este vorba de cartea lui C. A. Timiriazev „Știința și democrația. Culegere de articole pe anii 1904—1919". Moscova, 1920.

CĂTRE PREZIDIUL SOVIETULUI DE DEPUTAȚI DIN PETROGRAD

Stimați Tovarăși! După părerea mea, a da oamenilor de știință la Petrograd (oraș cu desăvârșire neaglomerat în ceeace privește locuințele) o cameră în plus pentru birou și laborator nu este, zău, niciun păcat. Ar trebui chiar să luați voi inițiativa.

Vă rog foarte mult să rezolvați această chestiune, iar dacă nu sunteți de acord, vă rog să-mi scrieți îndată câteva cuvinte, pentru ca să văd care anume este piedica. [1])

21.X.

Cu salutări comuniste, V. ULIANOV (LENIN)

(Scrisă la 21 octombrie 1920)

*) (Lenin, Opere, vol. 35, ed. rusă, pag. 394).

[1]) Scrisoarea de față a fost scrisă în legătură cu comunicarea trimisă de A. M. Gorchi Comisiei pe întreaga Rusie pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor de știință, comunicare în care el arăta diferite cazuri de restrângere nejustă a locuințelor oamenilor de știință.

A. M. Gorchi era pe atunci președintele Comisiei din Petrograd pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor de știință.

In școlile marelui șantier

Pe șantierul Hidrocentralei care poartă numele lui Lenin, se desfășoară — plină de eroism — lupta oamenilor cu natura. Avântul măreț al constructorilor făuresc Bistriței un făgaș nou pe sub stâncile unde acum, zi și noapte, fără încetare, se aude zgomotul perforatoarelor. La Baraj, la Tunel-Intrare și Tunel-Ieșire, în toate colțurile acestui uriaș șantier, oamenii luptă cu însuflețire pentru a grăbi ziua în care Hidrocentrala va trimite până departe raze de lumină, razele „lămpii lui Ilici".

Lupta aceasta cu natura nu este însă singurul aspect impresionant depe șantier. In focul acestei lupte cresc mii și mii de oameni noi, care se ridică la înălțimea noilor vremuri. Constructorii învață. Luminile culturii sunt aprinse pe marele șantier.

...Bicaz. Se lasă noaptea. In sălile de clasă ale școlii de 7 ani se adună, unul câte unul, elevii școlii medii serale. Nicolae Maxim, mecanic la pompa de apă din Dodeni, Gheorghe Cojocaru, lăcătuș, Constantin Mitroiu și alți muncitori urmează cu sârguință cursurile școlii medii. Aceasta însă nu este singura școală medie dela Hidrocentrală. Unii dintre constructori frecventează cursurile școlii medii tehnice hidroenergetice. Pe șantier funcționează, deasemenea, un curs seral al Facultății de construcții hidroenergetice.

Pe Valea Bistriței, odată cu uriașa Hidrocentrală, înfloresc și școlile care cresc constructorii de azi și de mâine ai unei vieți din ce în ce mai bune.

reze în mod definitiv comunismul. Programul partidului a proclamat deschis, pe baza indicațiilor lui Lenin, legătura dintre educație și lupta de clasă a proletariatului, legătura dintre școală și sarcinile transformării societății pe baze socialiste. In 1923 Lenin scria că este necesar „în primul rând — să învățăm, în al doilea rând — să învățăm și în al treilea rând să învățăm și pe urmă să verificăm, ca știința să nu rămână o literă fără viață sau o frază la modă... ca știința să intre într'adevăr în carne și în sânge, să se transforme cu adevărat și pe deplin într'un element component al vieții noastre de toate zilele". (Lenin, vol. XXVII, Ed. rusă, pag. 107).

Indrumată îndeaproape de Partidul Comunist, pe linia indicată de Lenin, școala sovietică a devenit unul din principalele instrumente ale Statului Sovietic în desfășurarea activității sale cultural-educative.

Experiența școlii sovietice constitue cea mai bună confirmare a rolului covârșitor pe care îl joacă aplicarea în practică a principiului fundamental al pedagogiei sovietice: legătura dintre școală și politică. Practica a arătat că pe baza acestui principiu se pot rezolva cu succes atât problemele teoretice cât și cele practice ale educației, instrucției și învățământului comunist.

Școala sovietică este o școală a poporului. Ea asigură tuturor fiilor poporului sovietic cunoștințe temeinice în domeniul științelor și asigură educația comunistă a generațiilor de constructori și apărători ai comunismului.

Schimbarea conținutului școlii în Uniunea Sovietică a determinat și o radicală înoire a metodelor de predare. Au fost înlăturate metodele școlii burgheze, școala mustruluelii, școala tocelii, așa cum a caracterizat-o Lenin. In Uniunea Sovietică a fost înlocuită atmosfera cazonă, înăbușitoare, caracteristică școlii burgheze, printr'o astfel de organizare a vieții școlare care asigură închegarea unui puternic colectiv de copii și relații strânse, noi, între colectivul de copii și colectivul pedagogic.

In școala sovietică rolul conducător al pedagogului constă în a organiza și conduce întregul proces instructiv-educativ canalizând inițiativa elevilor, capacitățile lor creatoare în direcția unei munci creatoare, în vederea asimilării cunoștințelor, în vederea dobândirii aptitudinilor și deprinderilor necesare pentru viață. Demascând și zdrobind pedologia, „știința" reacționară care nega capacitățile creatoare ale elevilor și osândea pe pedagog la rolul unui înregistrator al faptelor și evenimentelor, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a stabilit adevăratul rol al pedagogului în procesul de învățământ și a creat condițiile pentru ca toți copiii să fie înarmați cu cuceririle științei. In școala sovietică realizarea de către pedagog, în activitatea lui practică, a principiului leninist al legăturii dintre școală și politica Partidului Comunist și a Statului Sovietic își găsește expresia în lupta pentru reușita deplină și generală a elevilor la învățătură, în lupta consecventă pentru educarea elevilor în spiritul comunismului.

★

Leninismul ne învață că a educa tânăra generație în spiritul comunismului nu înseamnă numai să învățăm tineretul să cunoască și să înțeleagă politica Partidului clasei muncitoare și a Statului Socialist, ci și să lupte cu toate forțele pentru înfăptuirea acestei politici. In concepția pedagogică a lui Lenin școlii îi revine sarcina de a pregăti pe elevi în vederea participării active, cu toate forțele lor, la lupta pentru aplicarea în viață a politicii Partidului Comunist. „N'am avea încredere în învățământ, în educație, în instrucțiune, — a spus Lenin — dacă ele ar fi limitate la școală și rupte de viața plină de frământări" (Lenin, Opere Alese, vol. II, partea II-a, Ed. P.M.R., pag. 443). Fiecare pas al muncii pe tărâmul școlii, fiecare pas al educației, instrucțiunii și învățământului trebue să fie strâns legat de lupta oamenilor muncii pentru lichidarea exploatării omului de către om, pentru construirea societății care asigură ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului.

Incă Marx și Engels au prevăzut în mod genial că în condițiile societății comuniste înlocuirea educației unilaterale, înguste, prin educația și dezvoltarea multilaterală a omului devine o necesitate obiectivă, o condiție esențială a dezvoltării ulterioare a societății. Marx a indicat în mod genial rolul instrucției politehnice în orânduirea socialistă.

Dezvoltând această genială teză marxistă, Lenin a determinat esența instrucției politehnice și a indicat căile concrete pentru realizarea ei.

In lucrarea sa, „Câteva perle din proectele utopice ale narodnicilor", V. I. Lenin scria încă în 1897 că „nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățământului cu munca productivă a tinerei generații: nici învățământul și studiile fără muncă productivă, nici munca productivă fără învățământ și studii făcute paralel n'ar putea fi ridicate la înălțimea cerută de nivelul actual al tehnicii și al științelor" (Lenin, Opere, vol. II Ed. P.M.R., pag. 465).

Subliniind necesitatea îmbinării nu numai a instrucției cu munca în producție, ci și a muncii în producție cu instrucția, Lenin arată că înfăptuirea educației, învățământului și instrucției în vederea dezvoltării multilaterale a omului nu este o sarcină îngustă care s'ar putea realiza printr'un proces unilateral de îmbinare a instrucției cu munca în producție. Pentru realizarea acestei sarcini este necesară și îmbinarea muncii în producție cu instrucția.

In observațiile făcute pe marginea tezelor Nadejdei Constantinovna Crupscaia „Despre învățământul politehnic", V. I. Lenin a definit conținutul învățământului politehnic. El stăruie ca omul care a absolvit școala medie să aibă orizontul politehnic și bazele instrucției politehnice, să aibă noțiuni de bază din domeniul electricității și al aplicării ei în industria mecanică și chimică, să aibă cunoștințe despre planul de electrificare, să fi vizitat de cel puțin de 1—3 ori o centrală electrică, o uzină, un sovhoz, să cunoască unele principii fundamentale ale agronomiei etc.

Invățământul politehnic trebue să fie asigurat prin școala de cultură generală care are datoria să stabilească o strânsă legătură între învățământ și munca socială în producție, să familiarizeze pe școlari cu uneltele simple de producție etc., să pregătească membri ai societății comuniste multilateral dezvoltați.

Lenin arată că instrucția politehnică nu înseamnă studierea mai multor ramuri industriale, a unui mare număr de mașini și procese variate de producție. Sarcina constă, ca pe baza câtorva obiecte alese cu minuțiozitate și accesibile elevilor, să li se facă cunoscute principiile generale fundamentale ale tehnicii și tehnologiei moderne. In septembrie 1920, la a treia sesiune a Comitetului Executiv Central din întreaga Rusie, Lenin a subliniat că principiul politehnic nu cere să se învețe totul, ci numai bazele industriei moderne, în general. Cunoașterea bazelor tehnologiei moderne, deprinderile în muncă sunt necesare pentru cele mai diferite specialități. Ele constitue un mare pas în pregătirea omului pentru alegerea liberă a profesiunii.

A da elevilor cunoștințe asupra principiilor producției și a uneltelor de muncă nu înseamnă în niciun caz încălcarea caracterului de cultură generală al școlii medii. Lenin a subliniat că familiarizarea teoretică și practică a elevilor din școala de cultură generală cu problemele principale ale producției nu trebue să ducă în niciun caz la profesionalizarea școlii. Cunoștințele asupra principiilor fundamentale ale producției trebue să intre organic în conținutul disciplinelor studiate.

In zilele noastre, școala sovietică îndeplinește cu succes indicațiile geniale ale lui Lenin cu privire la învățământul politehnic. Continuând și dezvoltând în mod genial opera lui Lenin, I. V. Stalin a arătat în epocala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", că una din condițiile preliminare principale ale trecerii treptate dela socialism la comunism este asigurarea unei asemenea creșteri a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor săi dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale pentru a le da posibilitatea să capete o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, să poată să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți de o singură profesiune oarecare, în virtutea diviziunii existente a muncii. Pentru a asigura membrilor societății un asemenea nivel cultural, pentru a le da posibilitatea alegerii libere a profesiunii, I. V. Stalin a indicat introducerea învățământului politehnic general obligator.

Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal prevăd înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și luarea măsurilor necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general

Corespunzător întregii dezvoltări a societății sovietice, școala sovietică se dezvoltă neîncetat. Ea a devenit școala cea mai înaintată din lume, școala care crește omul sovietic, constructor al comunismului.

III.

V. I. Lenin a acordat o mare atenție învățătorimii. El a considerat armata învățătorilor ca o imensă forță culturală chemată să participe direct la rezolvarea practică a problemelor construirii socialismului. In repetate rânduri Lenin s'a adresat direct învățătorilor lămurindu-le problemele urgente ale Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic și chemându-i să contribue la rezolvarea lor.

Salutând primul Congres Unional al Învățătorilor (iunie 1918) în numele Consiliului Comisarilor Poporului, Lenin a arătat că armata învățătorilor și profesorilor trebue să-și pună sarcini culturale gigantice, să devină armata de bază în răspândirea culturii socialiste, să lupte pentru învățământul socialist, pentru eliberarea oamenilor de robia capitalului.

Lenin a arătat că învățătorul nu se poate limita numai la activitatea lui didactică. Dacă vrea să fie cu adevărat folositor patriei învățătorul are datoria să se contopească cu masa luptătoare a oamenilor muncii, să lege activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății.

Leninismul ne învață că pedagogii trebue să participe în mod direct la educarea maselor în spiritul comunismului, să introducă politica partidului în rândurile maselor largi ale poporului, să fie un sprijin sigur al Statului Socialist.

In cuvântările și articolele sale Lenin s'a ocupat de nenumărate ori de munca pedagogilor.

Grija lui Lenin pentru învățători, dragostea lui pentru educatorii tineretului, străbate ca un fir roșu activitatea lui în legătură cu învățământul.

In „Pagini de jurnal" găsim următoarele idei ale lui Lenin cu privire la învățători: „Învățătorul trebue să fie ridicat la noi la un nivel la care nu s'a aflat, nu se află și nu se poate afla în societatea burgheză. Acesta este un adevăr care nu mai trebue să fie demonstrat. Pentru a ajunge la această situație, trebue să muncim sistematic, hotărît și dârz, nu numai pentru ridicarea spirituală și pregătirea multilaterală a învățătorului în vederea misiunii sale într'adevăr înalte, dar în special, și aceasta este fără îndoială lucrul cel mai important, pentru îmbunătățirea situației sale materiale".

Inaltă a fost aprecierea pe care Lenin a dat-o învățătorimii. Din numeroasele lui note adresate Comisariatului de învățământ public, reiese atenția pe care Lenin a acordat-o problemelor zilnice ale învățătorului, vieții lui personale. Subliniind importanța ridicării continue a nivelului de pregătire politică și profesională a pedagogului, Lenin a arătat că de nivelul pregătirii lui depinde însăși calitatea muncii pe care o desfășoară. In articolul „Cu privire la Comisariatul pentru învățământ" Lenin scria că organele locale ale învățământului trebue să ajute partidul să scoată în evidență raioanele, instituțiile școlare și pedagogii model. Bazându-se pe realizările bune ale acestora, verificate, organele de învățământ trebue să popularizeze experiența lor și să pună pe pedagogii înaintați, talentați și capabili la posturi de mai mare răspundere, cu un mai larg cerc de activitate.

In Operele lui Lenin pedagogii găsesc indicațiile cele mai prețioase, cu privire la activitatea lor pedagogică și obștească. Lenin ne învață cum să educăm pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul muncii în colectiv, al dragostei de muncă, al disciplinei conștiente.

Deosebit de prețioase sunt indicațiile lui Lenin cu privire la învățarea comunismului. El atrage atenția că studierea comunismului, însușirea lui nu poate consta numai în însușirea cunoștințelor expuse în manualele, broșurile și operele comuniste. Cunoașterea comunismului din cărți e lipsită de valoare, fără muncă, fără luptă. Sarcina școlii noi constă în lichidarea rupturii dintre carte și viața practică, dintre teorie și practică, ruptură care constitue trăsătura cea mai respingătoare a școlii burgheze. Lenin ne învață că respingând școala veche, luptând pentru distrugerea ei „...trebue să înțelegem că în locul învățământului vechi, în locul vechii tocile, al vechiului mustru, trebue să ne însușim suma tuturor cunoștințelor omenești, și să ne-o însușim astfel, încât comunismul să nu fie ceva învățat pe de rost, ci ceeace ai prelucrat tu însuți, să însemne acele concluzii care sunt necesare din punctul de vedere al educației comuniste." (Lenin, Opere Alese, vol. II, partea a doua pag. 436).

Indicațiile lui V. I. Lenin cu privire la învățământ au fost aplicate în practică de către P.C.U.S. Învățătorul sovietic a fost ridicat cu adevărat la o asemenea treaptă pe care numai în societatea socialistă poate să stea.

★

Genialele idei leniniste cu privire la educație au o importanță internațională. Ele stau la baza activității tuturor partidelor comuniste și muncitorești în lupta lor pentru educarea tineretului și a maselor largi populare în spiritul moralei comuniste.

In patria noastră școala nouă, școala poporului se dezvoltă cu succes pe baza învățăturii marxist-leniniste.

Pornind dela teza leninistă că învățământul, educația și instrucțiunea dată noilor generații care vor crea societatea comunistă nu pot rămâne cele de altă dată, partidul nostru a schimbat radical principiile de organizare a școlii, de orientare a învățământului și de îndrumare a cadrelor didactice. Reforma învățământului, care se numără printre marile înfăptuiri ale regimului nostru de democrație populară, marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă, a regimului nostru de democrație populară.

Ridicându-ne împotriva școlii vechi care făurea slugile necesare capitaliștilor, care făcea din oamenii de știință, din specialiști, oameni care să scrie, să gândească și să lucreze pentru exploatatori, așa cum le convenea exploatatorilor, înlăturând această școală, distrugând-o și păstrând dintr'însa doar ceeace e bun, ceeace ne trebue pentru construirea socialismului, noi valorificăm în mod critic întregul tezaur de cunoștințe pe care le-a acumulat omenirea.

Pedagogii noștri aplică pe scară din ce în ce mai largă bogata experiență a școlii sovietice obținută pe drumul indicat de Lenin.

Imensă este pentru școala noastră însemnătatea învățăturii lui Lenin cu privire la legătura școlii cu viața, cu lupta poporului pentru construirea socialismului.

In cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că indicațiile leniniste cu privire la educația politehnică trebue să servească pentru cadrele noastre didactice drept călăuză în activitatea lor pedagogică educativă.

„Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

In învățătura atotbiruitoare a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin pedagogii din țara noastră au o călăuză sigură în lupta pentru educarea tineretului patriei noastre în spiritul comunismului.

I. DRAGU

Oamenii muncii din Moscova și-au luat rămas bun dela M. F. Șkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 ianuarie, oamenii muncii din Moscova și-au luat rămas bun dela Matvei Feodorovici Șkiriatov, unul din cei mai vechi activiști ai Partidului Comunist și Statului Sovietic.

Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor este în doliu. Lustrele de cristal și oglinzile sunt drapate cu crep. Pe un cafafalc înalt, este așezat între flori sicriul cu corpul defunctului. La căpătâi este lăsat în bernă un mare steag roșu încadrat în negru. În jur — nenumărate coroane. Pe panglica uneia din ele se poate citi: „Lui Matvei Feodorovici Șkiriatov din partea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.". Au fost depuse coroane din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a Comitetului din Moscova și a Comitetului orășenesc Moscova ale P.C.U.S., din partea Comitetului Controlului de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., din partea Sovietului din Moscova de deputați ai oamenilor muncii, din partea familiei și a rudelor defunctului.

...Ora 14. Se permite accesul oamenilor muncii în Sala Coloanelor.

Din garda de onoare la sicriul luptătorului plin de abnegație pentru cauza măreață a comunismului fac parte G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin.

Sub bolțile sălii răsună melodii de doliu. Mii de locuitori ai Moscovei trec prin fața sicriului aducând ultimul lor omagiu dârzului comunist M. F. Șkiriatov, care și-a dedicat întreaga viață slujirii partidului, luptei pentru cauza oamenilor muncii. Într'o adâncă tăcere, descoperiți, prin Sala Coloanelor pășesc încet reprezentanți ai organizațiilor de partid și sovietice, delegații ale uzinelor și fabricilor, ministerelor, institutelor, instituțiilor de cercetări științifice. Printre ei sunt vechi comuniști, tovarăși de activitate revoluționară ai lui Matvei Feodorovici.

Garda de onoare se schimbă din cinci în cinci minute. Garda de doliu este alcătuită din N. M. Șvernik, P. K. Ponomarenko, I. F. Tevosian, A. N. Kosighin, V. A. Malișev, N. A. Mihailov, N. M. Pegov, M. A. Iasnov, miniștri, mareșali, generali și amirali, activul de partid și sovietic al capitalei, muncitori, oameni de știință și cultură.

Au venit să aducă ultimul omagiu lui M. F. Șkiriatov, fruntaș de seamă al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, și reprezentanți ai altor țări. Sunt depuse coroane din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, a Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Vietnam, a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, din partea ambasadei Republicii Populare Mongole în U.R.S.S.

Ora 22. Accesul publicului în Sala Coloanelor încetează. La sicriul lui M. F. Șkiriatov rămân membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, familia și rudele defunctului. Se apropie ultimile minute înainte de despărțire.

Noaptea a avut loc incinerarea corpului lui M. F. Șkiriatov.

Din partea Comisiei pentru organizarea funeraliilor tov. M. F. Șkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS:

In noaptea de 19 spre 20 ianuarie a avut loc incinerarea corpului tovarășului M. F. Șkiriatov.

Urna cu rămășițele pământești ale lui M. F. Șkiriatov a fost așezată în sala Coloanelor din Casa Sindicatelor. Accesul publicului în Sala Coloanelor este permis la 20 ianuarie între orele 11 și 14.30.

Funeraliile vor avea loc la 20 ianuarie 1954, la ora 15.30, în Piața Roșie.

Funeraliile lui M. F. Șkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS:

La 20 ianuarie au avut loc în Piața Roșie din Moscova funeraliile lui Matvei Feodorovici Șkiriatov, eminent fruntaș al Partidului Comunist și al Statului Sovietic. În Piața Roșie s'au adunat mii de oameni ai muncii din Moscova. La tribuna Mausoleului se aflau conducătorii Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic. Meetingul de doliu consacrat memoriei lui M. F. Șkiriatov a fost deschis de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S. Din partea Comitetului Central al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a luat cuvântul N. M. Șvernik; din partea oamenilor muncii din orașul și regiunea Moscova — N. A. Mihailov.

Urna cu rămășițele pământești ale lui M. F. Șkiriatov a fost depusă în zidul Kremlinului.

Concluzia medicală asupra bolii tov. M. F. Șkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele sovietice din 20 ianuarie publică concluzia medicală cu privire la boala lui M. F. Șkiriatov.

M. F. Șkiriatov, născut în 1883, a suferit timp de mai mulți ani de litiază biliară și de inflamație cronică a căilor biliare. În ultimele două luni, boala s'a agravat simțitor.

Energicul tratament aplicat n'a împiedicat progresul bolii, care s'a complicat cu o pneumonie și cu o gravă perturbare a funcțiunilor hepatice, renale și cardiace.

Concluzia a fost semnată de profesorii Markov, Bakulev, Petrovski, Vasilenko și Strukov.

Cercul pedagogic al profesorilor de educație fizică

Cercul pedagogic al profesorilor de educație fizică din Târgu Mureș desfășoară o intensă activitate în vederea ridicării nivelului de predare a lecțiilor de educație fizică, precum și în vederea îmbunătățirii muncii sportive în școlile din orașul Tg. Mureș.

Cercul pedagogic ține o legătură strânsă cu Comitetul local pentru cultură fizică și sport, precum și cu cercurile pedagogice ale profesorilor de alte specialități. Acest fapt a contribuit la o mai bună orientare a activității sale. Pe baza folosirii experienței sovietice, profesorii de educație fizică au reușit să obțină realizări însemnate. Ei se întrunesc în fiecare săptămână în cadrul unei ședințe de lucru. La această ședință se analizează munca desfășurată în cursul unei săptămâni, se predau lecții deschise, se țin conferințe, se analizează activitatea colectivelor sportive școlare, se iau măsuri de îmbunătățire a muncii în viitor. De exemplu, în ședințele de lucru din luna decembrie au fost predate lecții deschise de schi, de gimnastică și pentru pregătirea fizică generală în vederea activității sportive de iarnă.

Un număr mare de profesori de educație fizică sunt repartizați de către cerc în diferite comisii sportive organizate de Comitetul local pentru cultură fizică și sport, unde desfășoară o muncă rodnică. Multe din aceste comisii sunt conduse de către profesorii de educație fizică; de exemplu, comisiile de volei, atletism, handbal, gimnastică, schi, patinaj etc.

Cercul pedagogic este acela care antrenează pe elevii Școlii Medii Tehnice de Cultură Fizică din Tg. Mureș la conducerea lecțiilor practice de sport în diferite școli din oraș, contribuind astfel la buna pregătire didactică a acestor elevi.

Cercul controlează în mod permanent activitatea pe teren a profesorilor de educație fizică și îndrumează munca lor pentru continua îmbunătățire a nivelului de predare a lecțiilor. El îndrumează deasemenea și activitatea în domeniul complexului G.M.A. Aceasta a avut drept rezultat faptul că în cursul anului mulți elevi au obținut insigna G.M.A. Cel mai frumos rezultat în acest domeniu l-au obținut elevii școlii profesionale nr. 1 Metal și Energie Electrică, unde într'un singur an 319 elevi au devenit purtători ai insignelor G.M.A. și F.G.M.A. Această școală cuprinde cel mai mare număr de purtători ai insignei G.M.A. din Tg. Mureș. Realizări însemnate au obținut și elevii școlii Medii Tehnice de Mecanică, dintre care 17 sunt purtători ai insignei G.M.A. gradul II.

Trebue arătat însă că mai sunt și unii profesori de educație fizică care nu-și îndeplinesc sarcinile, neglijează activitatea sportivă în școli, nu participă în mod regulat la ședințele de lucru ale cercului, fapt ce a dus la o totală delăsare a muncii de educație fizică în școlile respective. Printre aceștia se numără profesorii de educație fizică dela școala medie tehnică financiară, dela școala elementară nr. 4 și dela școala medie de arte.

Conducerea cercului pedagogic trebue să ia legătura cu directorii școlilor respective pentru a asigura participarea acestor profesori la activitatea atât de bogată și plină de roade a colectivului profesorilor de educație fizică din oraș.

Se întăresc legăturile între școală și familie

Colectivul pedagogic al centrului școlar de fete nr. 5—7—8 din București primește un ajutor însemnat din partea comitetului de părinți. Astfel, cu sprijinul acestuia, s'au putut construi obloane la ferestrele laboratorului de fizică, pentru a se putea desfășura în condiții bune experiențele de optică și proecțiile. Deasemenea, s'a construit un banc pentru un mic atelier mecanic, s'a rebobinat un motor de calorifer, s'a recondiționat un automat de protecție la hidrofor și s'au instalat difuzoare în sălile de curs.

De curând, comitetul de părinți a organizat pentru elevele școlii un concert dat de un grup de artiști dela Filarmonica de Stat.

ROZA CASIAN
corespondentă

Olimpiada tinerilor fizicieni

Pentru dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei pentru fizică, pentru adâncirea cunoștințelor pe care le capătă în școală, „Scânteia pionierului" organizează „olimpiada tinerilor fizicieni".

Olimpiada este condusă de Acad. Ștefan Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R. și Valeriu Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Poate participa la olimpiadă orice elev din clasele a VI-a și a VII-a.

Olimpiada se va desfășura în două etape: etapa I-a, dela 16 ianuarie la 1 martie; etapa a II-a, dela 1 martie la 15 mai.

Problemele și întrebările primei etape sunt publicate în nr. 5 (257) al „Scânteii pionierului", iar răspunsurile se trimit la redacția acesteia cel mai târziu până la 1 martie.

Noi localuri de școli și internate

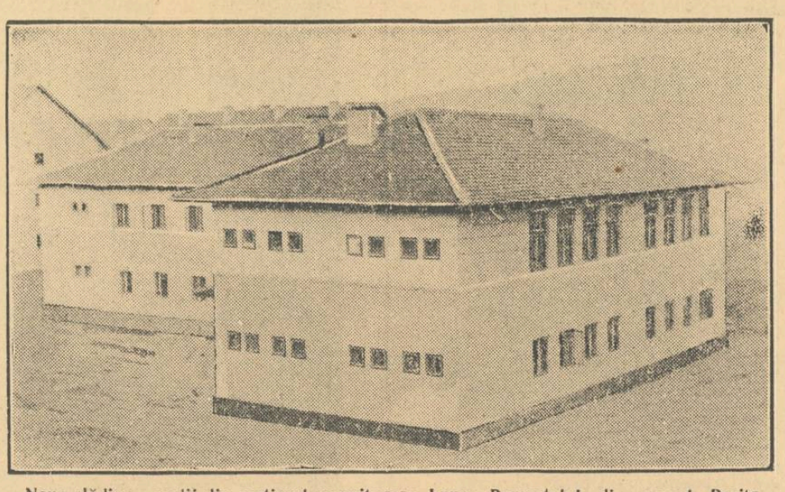

Noua clădire a școlii din cartierul muncitoresc Lunca Pomostului din orașul Reșița.

In locul vechiului local de școală din cartierul Lunca-Pomostului din Reșița se ridică azi o nouă și frumoasă clădire școlară. Elevii școlii, fii ai muncitorilor din acest cartier, se bucură din plin de condițiile bune de învățătură pe care le au în noul local.

★

In orașul Sibiu a luat ființă încă din anul școlar trecut școala pedagogică mixtă cu limba de predare germană. Neavând un local propriu, școala era nevoită să funcționeze în localuri diferite, fapt care îngreuna mult buna desfășurare a procesului de învățământ.

Prin grija comitetului raional P.M.R. și a sfatului popular raional, școala pedagogică mixtă cu limba de predare germană din Sibiu a primit anul acesta un frumos local de școală. Cadrele didactice, ajutate de elevi, au lucrat cu drag pentru amenajarea noului local. In această muncă au fost antrenați și părinții elevilor, care au contribuit din plin la terminarea lucrărilor. **(I. Kurzberg,** corespondent voluntar).

★

De curând s'a terminat construcția unui nou local de școală în cătunul Uscăci, comuna Fratoștița, raionul Filiași. Copiii din acest cătun erau nevoiți să parcurgă până de curând distanțe mari pentru a ajunge la școala din comuna de centru. Acum, datorită sprijinului acordat de sfatul popular al raionului și de comitetul de părinți, ei pot învăța chiar în comuna lor, într'un local care corespunde pe deplin nevoilor învățământului.

★

Cu sprijinul sfatului popular raional s'a înființat anul acesta, pe lângă școala de 7 ani din comuna Sudriaș, raionul Făget, regiunea Timișoara, un internat pentru 42 de elevi.

Totodată, la școală s'au amenajat încă trei săli de clasă. Datorită acestor măsuri procesul de învățământ se desfășoară acum în condiții mai bune. **(Ion Enășescu,** corespondent voluntar).

★

Un internat nou a luat ființă pe lângă școala de șapte ani din comuna Tomești, regiunea Iași. Acest internat creează elevilor posibilitatea de a frecventa regulat școala și de a învăța în condiții bune.

Un internat bine înzestrat și bine aprovizionat a luat ființă de curând la Căbinești, raionul Brezoi, regiunea Pitești. La amenajarea internatului au participat cadrele didactice, comitetul de părinți și organizațiile de masă din comună.

Examenele semestriale în școlile medii tehnice

Examenele semestriale în școlile medii tehnice sunt în plină desfășurare. S'au înregistrat primele rezultate ale muncii cadrelor didactice și a elevilor, rezultate care oglindesc străduința și eforturile depuse pentru buna însușire a materiei.

In scopul bunei desfășurări a examenelor, cadrele didactice au luat din timp măsurile necesare. Astfel, au căutat să asigure o bună frecvență a elevilor, au mărit numărul meditațiilor și al consultațiilor și au ținut lecții de recapitulare a materiei parcurse în cursul semestrului, insistând îndeosebi asupra capitolelor mai grele sau insuficient asimilate de către elevi.

Cadrele didactice dela școala medie tehnică de industrie alimentară din Capitală s'au îngrijit în mod deosebit de asigurarea unor cât mai bune condiții materiale, care să dea elevilor posibilitatea să se pregătească temeinic pentru examene. Astfel, în școală s'au amenajat săli speciale pentru meditații, pentru studiu individual. Deasemenea s'a făcut din timp programarea examenelor pe obiecte, precum și programarea profesorilor examinatori și a asistenților.

Profesorii au organizat meditații pentru elevii rămași în urmă la învățătură și consultații care au constituit un sprijin puternic în aprofundarea materiei predate la cursuri. Tovarășul D. Damian, profesor de chimie fizicală și coloidală, tovarășul V. Zvolnic, profesor de fizică și alții au obținut rezultate bune pe aceste căi.

Examenele de chimie și fizică s'au desfășurat în laboratorul școlii pentru ca elevii să poată face aplicații practice în legătură cu cele învățate. Lucrările practice executate de elevi au arătat că ei și-au însușit temeinice deprinderi practice, că sunt stăpâni pe materie.

Eleva Năucu Elisabeta, din anul III B, poate fi citată printre elevele fruntașe ale școlii, printre elevele care au muncit cu râvnă pentru a obține rezultate bune la examene. La examenul de chimie fizicală și coloidală ea a intrat fără emoție în sala de examinare. Răspunsurile date de ea cu privire la calorimetru au fost clare și precise. După ce a făcut descrierea justă a calorimetrului și a desenat schița lui pe tablă, a executat cu succes lucrarea practică.

Rezultate bune la examene au obținut și alte eleve, ca Pântea Maria, din anul II C, care a primit la examenul de matematică calificativul „foarte bine", sau Gheorghe Zamfira, care a dat răspunsuri bune la examenul de Organe de mașini, dovedind că și-a însușit temeinic cunoștințele privitoare la transmiterea forței cu ajutorul curelelor și benzilor.

Au fost însă și elevi care s'au prezentat slab la examene. Gazeta de perete a școlii vorbește despre unele rezultate nesatisfăcătoare care au ieșit la iveală cu prilejul examenelor. Aceste rezultate sunt și o urmare a faptului că unele cadre didactice nu au acordat suficientă atenție muncii cu elevii rămași în urmă. Profesorii au datoria să-și îndrepte în mod special atenția, în cursul celui de al doilea semestru, către acești elevi, să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului lor la învățătură.

In scopul asigurării succesului la examene, conducerea Centrului școlar de energie electrică „Iosif Rangheț", în colaborare cu organizația U.T.M. a întocmit un plan amănunțit în care a prevăzut măsuri concrete menite să ducă la buna pregătire a elevilor. In organizarea examenelor, centrul școlar a primit sprijinul Ministerului Energiei Electrice care, prin Direcția de învățământ, a organizat o ședință a colectivului didactic în cadrul căreia s'au prelucrat instrucțiunile cu privire la desfășurarea examenelor și s'au luat măsuri pentru buna organizare a lor. Tot în scopul asigurării succesului examenelor s'au ținut ședințe cu comitetele de clasă, care au analizat munca depusă de elevi în cursul semestrului întâi. Aceste ședințe au mobilizat elevii la o muncă stăruitoare de pregătire a examenelor. Ca rezultat al acestor măsuri precum și al grijii cadrelor didactice pentru îmbunătățirea procesului de învățământ, examenele s'au desfășurat la un nivel mai ridicat decât în trecut. Majoritatea elevilor s'au pregătit conștiincios și temeinic pentru examene. Astfel, eleva Veleat Dobrița din anul I a dat răspunsuri deosebit de bune la fizică; elevul Lazăr Sandu din anul IV C a dezvoltat pe larg tema „Aplicațiile redresorilor uscați" arătând aplicațiile tehnice ale acestor redresori în industria chimică, electro-tehnică și în telecomunicații.

Examenul de electrotehnică pentru elevii din anii III D și III C s'a ținut în laboratorul de electrotehnică, unde elevii au executat lucrări de laborator, strâns legate de problemele teoretice tratate la curs.

Intreaga desfășurare a examenelor a reflectat grija cu care profesorii au pregătit elevii în prima jumătate a anului școlar.

M. ILEA

Consfătuirea cadrelor de conducere ale școlilor rezervelor de muncă

In zilele de 20 și 21 ianuarie a avut loc la București prima consfătuire pe țară a cadrelor conducătoare din școlile rezervelor de muncă. La această consfătuire au participat toți directorii acestor școli, precum și inspectorii raionali și regionali din întreaga țară.

In cadrul consfătuirii, tovarășul Pop Petru, director general adjunct al Direcției Generale a Rezervelor de Muncă din Ministerul Învățământului, a prezentat un raport cu privire la munca școlilor profesionale în prima jumătate a anului școlar. In raport au fost subliniate o serie de realizări obținute în domeniul școlarizării, al predării și al planului de producție. Deasemenea, au fost scoase în evidență lipsurile care mai există în unele școli profesionale și s'au dat îndrumări pentru înlăturarea lor și pentru îmbunătățirea muncii în cel de al doilea semestru, în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

In continuarea consfătuirii, tovarășul I. Motronea, locțiitor al ministrului învățământului, a prezentat referatul „Necesitatea pregătirii la un înalt nivel a elevilor școlilor profesionale".

Luând cuvântul în cadrul discuțiilor, participanții la consfătuire și-au împărtășit experiența lor în muncă, au criticat lipsurile și au făcut numeroase propuneri.

Lucrările consfătuirii vor ajuta cadrelor de conducere ale școlilor profesionale să-și îmbunătățească mult munca în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Consfătuirea pe țară a directorilor școlilor medii tehnice

Ministerul Învățământului, în înțelegere cu toate ministerele și instituțiile centrale care au școli medii tehnice, organizează o consfătuire pe țară a tuturor directorilor școlilor medii tehnice. Consfătuirea va avea loc în București în zilele de 1 și 2 februarie.

Cu prilejul acestei consfătuiri se va analiza desfășurarea procesului de învățământ în școlile medii tehnice pe semestrul I și se vor trasa directorilor sarcini referitoare la pregătirea încheierii anului școlar. Totodată, consfătuirea va analiza și măsurile necesare pentru ridicarea nivelului teoretic și practic al tuturor cadrelor didactice și de conducere din școlile medii tehnice.

24 ianuarie

In fiecare an, la această dată, poporul nostru sărbătorește aniversarea Unirii Munteniei și Olteniei cu Moldova. Cu 95 de ani în urmă, în noaptea de 23 spre 24 ianuarie, masele populare ale Bucureștiului și clăcașii veniți din împrejurimi, înfrângând împotrivirea boerimii reacționare, au consfințit istoricul act al Unirii, act care a stat la baza întemeierii și dezvoltării statului național român.

Rezultatul unei îndelungate lupte de clasă, Unirea Principatelor a constituit încă din 1848 unul din dezideratele elementelor revoluționare cele mai înaintate din acea perioadă care luptau pentru crearea unui stat unitar menit să pună capăt jugului otoman și să asigure libertăți democratice maselor largi populare. Marele patriot, democrat și revoluționar Nicolae Bălcescu, arăta, după înfrângerea revoluției din 1848 că, „Revoluția viitoare nu se va mărgini a cere libertatea dinlăuntru, care este fără putință a fi dobândită, fără libertatea dinafară, libertatea de sub dominarea străină, ci va cere libertatea și unitatea națională. Deviza ei va fi: dreptate, frăție, unitate. Ea va fi o revoluție națională".

Această dorință fierbinte a poporului român a fost înfăptuită abia zece ani mai târziu, când gruparile democrate din acea vreme, în frunte cu Kogălniceanu, Al. Ion Cuza, Vasile Alecsandri și alții, sprijinindu-se pe lupta maselor populare, au realizat visul de veacuri al poporului român, unirea.

Lupta nu a fost ușoară. Împotriva unirii s'au ridicat atât dușmanii dinlăuntrul țării — boerimea reacționară, care se temea de revolta poporului — cât și dușmanii dinafară — Anglia, Turcia și Austria, care se temeau că făurirea unui stat român independent le-ar îngreuna asservirea poporului nostru. Moșierimea a împins trădarea atât de departe încât nu a pregetat să solicite ajutorul dușmanilor poporului nostru — cotropitorii turci, guvernanții englezi și habsburgii — sperând ca în felul acesta să poată împiedica unirea Munteniei și Olteniei cu Moldova.

Cauza poporului nostru a cunoscut însă și prieteni care ne-au ajutat să punem temelia unui stat național. Adevărații reprezentanți din acea vreme ai poporului rus, luptătorii revoluționari democrați în frunte cu Cernâșevski și Dobroliubov, strâns grupați în jurul revistei „Sovremenic", au întâmpinat cu simpatie și au salutat călduros năzuința poporului român de a-și dobândi independența. „Rusia simpatizează cu dorința poporului român de a se uni într'un singur stat — scria Cernâșevschi în 1859 — simpatia se preface în speranță. In timpul conferințelor dela Paris, publicul nostru a căpătat siguranța că dorința românilor de a forma un stat unic se va realiza".

Și astfel, prin luptă unită, bizuindu-se pe prietenia marelui popor rus, masele populare, cele mai înaintate elemente revoluționare, au înfăptuit unirea la 24 ianuarie 1859, alegând pe Al. Ion Cuza ca domn al Moldovei, Munteniei și Olteniei.

Fără îndoială, masele populare vedeau în această realizare mai mult decât alcătuirea formală a unui stat unic. Ele nădăjduiau că unirea le va aduce înfăptuirea idealurilor de eliberare națională și socială. Puținii deputați clăcași ajunși în divanurile ad-hoc, cereau desființarea clăcii și împroprietărirea pe două treimi din marile moșii. Aceasta lăsa să se înțeleagă limpede speranțele pe care țărănimea și le-a pus în unire. Moșierimea reacționară și vârfurile burgheziei trădătoare nu se puteau împăca cu această situație. Ele au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a trăda interesele poporului. Dușmanii unirii au reușit, într'un timp relativ scurt, să împiedice realizarea revendicărilor democratice cerute de masele populare, golind actul unirii de conținutul lui democratic și patriotic. Șirul trădărilor moșierimii și ale burgheziei reacționare sunt cunoscute: înscăunarea sângeroasei domnii a Hohenzollernilor, înlocuirea jugului otoman cu robia marelui capital din Occident, înăbușirea răscoalelor țărănești din 1888 și 1907, împușcarea, în 1933, a muncitorilor care se ridicaseră pentru o viață mai bună, atragerea României în odiosul război antisovietic. In locul libertăților democratice — teroare, închisori și lipsa oricăror drepturi pentru oamenii muncii. In loc de pâine — foamete și război.

Cu toate acestea, actul unirii a avut un însemnat rol progresist, a marcat o etapă nouă de dezvoltare în istoria sbuciumată a țării noastre. El a făcut cu putință dezvoltarea proletariatului, clasa cea mai înaintată a societății, căreia i-a revenit misiunea istorică de a desăvârși revoluția burghezo-democratică și de a înfăptui revoluția socialistă. Acest ideal măreț a fost realizat abia după 23 August 1944 când clasa muncitoare din țara noastră, eliberată de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică a doborît puterea de stat a burgheziei, realizând visurile pentru care s'au jertfit cei mai buni fii ai poporului român.

In anii noii puteri populare, clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei de avangardă, a înfăptuit și depășit cu mult visurile îndrăznețe ale înaintașilor. Dintr'un pașalâc turcesc, dintr'o colonie înapoiată a bancherilor din apus, cum era odinioară România, țara noastră a devenit astăzi cu adevărat independentă, cu adevărat liberă. Statul nostru de democrație populară a înlăturat pe veci stăpânirea străină și exploatarea nemiloasă a moșierimii și burgheziei. Masele largi populare din țara noastră se bucură de toate libertățile și drepturile dorite atât de fierbinte de cei care, acum 95 de ani, luptau pentru o patrie liberă și fericită.

Firește, și astăzi urmașii dușmanilor de ieri încearcă să ne aminteînte drepturile câștigate. In schimbul dolarilor mânjiți de sânge, imperialiștii de peste ocean recrutează toate lepădăturile din rândul claselor exploatatoare, transfugii, care sunt astăzi, ca și ieri, în slujba capitalului străin. Dar încercările lor sunt sortite eșecului, pentru că stăpân în țara noastră este astăzi poporul muncitor. Planurile lor criminale se izbesc de puterea mereu crescândă a statului nostru democrat-popular, de victoriile lui, de cuceririle mărețe pe care poporul nostru le realizează cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Clasa muncitoare, continuatoarea eroicelor lupte ale poporului pentru libertate și independență, acordă o înaltă prețuire tradițiilor progresiste din trecutul țării noastre. Poporul nostru muncitor socotește ziua de 24 ianuarie 1859 o pagină glorioasă în istoria luptei pentru libertate și independență. Oamenii muncii din țara noastră cinstesc această zi și aduc omagiu tuturor celor care prin luptă și jertfă au contribuit la măreața cauză a clasei muncitoare. Poporul nostru este hotărît să ducă mai departe tradițiile glorioase de luptă ale înaintașilor săi, să depună noi eforturi în vederea construirii socialismului în patria noastră, să-și închine toate forțele cauzei nobile a menținerii păcii.

R. CAMPEANU

Elevele se pregătesc pentru viitoarea lor profesiune

Indrumarea profesională a elevilor către munca lor viitoare constituie una din preocupările principale ale direcției și ale comitetului de instituție dela școala pedagogică de educatoare din orașul Ploești. Astfel, în cadrul orelor educative se organizează discuții despre rolul important al educatoarelor în munca de educare a copiilor patriei și în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor. Comitetul de instituție a organizat de curând o întrunire tovărășească la care au participat cadrele didactice ale școlii, educatoarele dela grădinițele de copii din oraș și elevele școlii. La această întrunire educatoarele au vorbit despre viața lor, despre succesele pe care le-au obținut în muncă, despre felul cum se pregătesc pentru a-și desfășura cât mai bine activitatea în mijlocul copiilor. Intrunirea a contribuit mult la dezvoltarea dragostei și a interesului elevelor pentru viitoarea lor profesiune.

GHEORGHE ANGELESCU
corespondent

Casa pionierilor din Huși

Recent s'a deschis la Huși o casă a pionierilor. La festivitatea inaugurării au luat parte membri ai comitetului raional de partid, ai comitetului executiv al sfatului popular, ai comitetului raional U.T.M. și ai secției de învățământ, precum și numeroși oameni ai muncii, pionieri și școlari.

In cuvântul de deschidere, președintele sfatului popular a subliniat grija deosebită pe care o acordă copiilor partidul și statul nostru democrat-popular.

Deschiderea casei pionierilor a fost întâmpinată cu multă bucurie de către pionierii și școlarii din oraș. Acum, în sălile frumos împodobite ale casei pionierilor se desfășoară o activitate interesantă și variată. Pionierii și școlarii își petrec timpul liber fie în sala de lectură, înzestrată cu două biblioteci, fie în sala de povestiri, fie în alte săli în care funcționează cercurile de specialitate. La casa pionierilor s'a organizat o secție artistică în cadrul căreia funcționează un cerc de desen, unul de pictură și unul de muzică; deasemenea, există o secție de știință în cadrul căreia funcționează un cerc de matematică și un cerc de fizică, un cerc al tinerilor naturaliști, precum și cercul „mâini îndemânatice".

IUJU SCHAFFER
corespondent

Din activitatea cursurilor de alfabetizare

La cursul de alfabetizare care funcționează pe lângă Trustul Alimentației Publice din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, munca se desfășoară în condiții bune datorită sprijinului pe care îl acordă conducerea întreprinderii, organizația de bază și comitetul sindical. Responsabilul cultural al comitetului sindical, tovarășul N. Dumitru, ajutat de colectivul cultural, desfășoară o largă acțiune de lămurire în rândurile nestătorilor de carte, mobilizându-i să frecventeze regulat cursurile și să învețe conștiincios. Președintele comitetului sindical, tovarășul Abobului, se interesează îndeaproape de cursul de alfabetizare, la lecțiile cărela asistă în fiecare săptămână.

Conducerea întreprinderii a pus la dispoziția cursanților manualele și rechizitele de care au nevoie.

Evidența frecvenței este ținută la zi prin grafice, cât și prin trecerea prezenței în catetele cursanților.

Datorită acestor măsuri, cei 50 de cursanți care sunt înscriși în anul I și cei 56 de cursanți care urmează anul II, frecventează regulat, obținând pe zi ce trece rezultate din ce în ce mai bune.

Invățătoarele care predau la acest curs de alfabetizare, tovarășele Virginia Șerbănescu și Eleonora Buzdugan, muncesc stăruitor pentru a înzestra pe cursanți cu cunoștințe temeinice. Invățătoarele corectează regulat caietele de teme ale cursanților, le dau indicații amănunțite privitoare la felul cum să-și înlăture greșelile și îi chestionează în cadrul fiecărei lecții. Ele acordă deasemenea o mare atenție dezvoltării interesului pentru lectură al cursanților.

Majoritatea cursanților învață cu sârguință, conștienți de marile foloase ale științei de carte. Muncitoare, cum sunt de pildă, tovarășele Cristea Petra din anul I, Constanța Vâlcu, Reveica Bezidan și Teodora Vasilescu din anul II muncesc cu multă tragere de inimă pentru a-și însuși cunoștințele. **(D. Vasile)**

★

In regiunea Timișoara analfabetismul e pe calea dispariției. Datorită muncii stăruitoare de alfabetizare a cadrelor didactice desfășurată în fabrici, gospodării colective și școli, analfabetismul a scăzut cu 83,3% față de situația din anul 1947.

Se evidențiază îndeosebi cursurile de alfabetizare de pe lângă fabricile „Ocsko Terezia" — unde frecvența este de 100%, precum și cele de pe lângă Fabrica de Chibrituri și Uzinele Textile Timișoara, care se bucură de sprijinul intens al conducerii acestor întreprinderi **(L. Dunajecz).**

★

Cadrele didactice din comuna Cătina, raionul Sărmaș regiunea Cluj, desfășoară o vie activitate la centrele de alfabetizare din comuna lor. Comisia de alfabetizare duce o muncă susținută pentru mobilizarea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte care au mai rămas în comună. Cele 12 cadre didactice și cei 13 lectori voluntari care predau la cursuri își pregătesc temeinic lecțiile și se îngrijesc în mod deosebit de calitatea predării acestora. Ducând o muncă bine planificată, învățătorii și profesorii din Cătina vor să încheieze în cursul acestui an școlar ultimele rămășițe ale analfabetismului în comună.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 252 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 30 ianuarie 1954

In acest număr:

- *Educarea ideologico-politică a pionierilor din clasele V—VII.* — pag. 2-a
- *Treizeci de ani de muncă pe ogorul școlii.* — pag. 2-a
- *Pentru ridicarea calității muncii în școlile pedagogice.* — pag. 3-a
- *SĂ LUPTĂM PENTRU UN INALT NIVEL DE PREGĂTIRE A ELEVILOR: Din munca unui consiliu pedagogic; La lecțiile de limba română; Activitatea metodică a profesorilor de pedagogie* — pag. 3-a
- *Pentru slăbirea încordării situației internaționale.* — pag. 4-a

Să îmbunătățim activitatea în școlile rezervelor de muncă

Dezvoltarea continuă a economiei noastre, folosirea pe scară tot mai largă a tehnicii înaintate cere un număr mare de muncitori stăpâni pe temeinice cunoștințe profesionale. Ridicarea continuă a bunăstări a poporului muncitor, sarcină către care partidul și guvernul nostru își îndreaptă grija cea mai de seamă, trebue înfăptuită cu cadre de nădejde, capabile să ducă o muncă rodnică, creatoare în toate domeniile de activitate. Tocmai de aceea pregătirea cadrelor de muncitori calificați este o importantă problemă de stat.

Din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 cu privire la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii izvorăsc sarcini însemnate în legătură cu pregătirea cadrelor de muncitori calificați. Școlile profesionale ale Ministerului Învățământului trebue să pregătească astfel pe elevii lor încât ei să desfășoare în producție o muncă de calitate înaltă.

In cele mai multe școli profesionale această cerință este îndeplinită din ce în ce mai bine, datorită creșterii nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice. Absolvenții din ultimii ani sunt tot mai bine pregătiți și, intrând în producție, ei își ridică zi de zi calificarea pe baza cunoștințelor primite în școală și a experienței pe care o capătă în munca practică. In acest an școlar, nivelul învățământului în școlile profesionale s'a ridicat într'o măsură însemnată, datorită faptului că activitatea școlilor se desfășoară pe baza unor planuri și programe de învățământ întocmite cu mai multă grijă, precum și datorită faptului că un mare număr de cadre didactice și-au ridicat calificarea urmând cursurile de perfecționare profesională. Situația încheiată în primul pătrar al anului școlar arată că marea majoritate a elevilor și-a însușit temeinice cunoștințe generale și profesionale. Rezultate deosebit de bune a obținut, de exemplu, școala metalurgică și energie electrică nr. 1 din Cluj, care a primit titlul de „Școală fruntașă pe țară". Au obținut deasemenea rezultate bune școlile de energie electrică nr. 5 din Sibiu, metal-lemn din Suceava și metalurgie nr. 2 din Craiova, care au primit titlul de „Școală fruntașă pe regiune", ca și școlile din Schitul Goleși și Filipeștii de Pădure. In aceste școli planul de școlarizare a fost îndeplinit în condiții bune, iar procesul de învățământ s'a desfășurat la un nivel ridicat.

Consfătuirile regionale ale cadrelor didactice care predau în școlile profesionale, ca și recenta consfătuire a Ministerului Învățământului cu cadrele de conducere ale Direcțiilor Regionale și ale școlilor profesionale, analizând munca desfășurată în prima parte a anului școlar, au arătat că pe lângă însemnatele realizări obținute, școlile profesionale au încă numeroase lipsuri. In unele locuri se constată o slabă pregătire teoretică și practică a elevilor. In regiunea Hunedoara, de exemplu, au rămas în urmă la învățătură un procent de 31% elevi. In unele școli, deși notele nu arată o situație proastă, cerințele programei nu sunt îndeplinite, parcurgerea materiei nu se face în mod sistematic.

Ceeace se cere în primul rând pentru ridicarea nivelului activității școlilor profesionale este efortul unit al întregului colectiv, hotărîrea cadrelor didactice de a asigura toate condițiile necesare pentru predarea temeinică a cunoștințelor și pentru însușirea acestora de către elevi, pentru buna desfășurare a activității practice.

Elevii trebue să-și însușească în școală temeinice cunoștințe de limbă, o scriere și o vorbire corectă și expresivă. Deasemenea, o deosebită grijă trebue să se arate predării cunoștințelor de matematică, fizică etc. Numai printr'o bună pregătire la materiile de cultură generală, elevii pot ajunge să-și însușească mai departe noi cunoștințe generale și profesionale, deprinderi și priceperi, să învețe tehnica și tehnologia producției moderne. Indreptându-și atenția spre înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe profesionale, colectivele didactice au datoria să studieze sistematic problemele pedagogice, să organizeze în toate școlile interasistențe la lecții și forme variate de într'ajutorare a cadrelor. Este necesar deasemenea să fie lărgit schimbul de experiență între școli. O cale importantă de îmbunătățire a predării este asistența directorilor și a directorilor adjuncți de studii la lecțiile predate în școală. Această activitate trebue să se planifice ținându-se seama de situația fiecărei clase, de lipsurile existente la anumite materii sau în activitatea cadrelor didactice.

Calitatea muncii didactice este condiționată în mare măsură de pregătirea profesorului pentru lecție. O garanție a faptului că lecția se va desfășura la nivelul corespunzător este întocmirea planului lecției. Multe cadre didactice din școlile profesionale își întocmesc cu grijă asemenea planuri. Unii tovarăși însă, cum sunt profesorii Pericle Papaianopol, Ion Teodorescu și Dumitru Marinescu, dela școala profesională nr. 1 București, sau maiștrii-instructori Nicolau și Vârgolici dela școala profesională nr. 4 din Galați intră la lecții fără să-și fi întocmit vreun plan. In școlile unde directorii trec cu vederea peste neîndeplinirea acestei îndatoriri, este încurajată munca de suprafață. Cadrele didactice și directorii școlilor profesionale trebue să înțeleagă necesitatea reală a planului și să ia atitudine hotărîtă împotriva celor care mai manifestă nepăsare în această privință.

Nivelul predării trebue să crească deasemenea prin folosirea la lecții a materialului didactic. Meritâ să fie cunoscută experiența școlilor profesionale nr. 1 din Cluj, nr. 1 și 2 din Brăila, nr. 5 din Sibiu, nr. 1 din Satu Mare, care au obținut succese în pregătirea elevilor prin organizarea cabinetelor școlare dotate cu un bogat material didactic. Este necesar însă ca toate școlile să acorde aceeași atenție confecționării și folosirii materialului didactic.

Cei care pregătesc viitoarele cadre de muncitori calificați au datoria să fie ei înșiși la curent cu tot ce este nou și înaintat în domeniul pentru care pregătesc elevii. Deaceea în pregătirea lecțiilor profesorii și maiștrii-instructori trebue să folosească material suplimentar, care să completeze datele manualului. Este necesar ca ei să fie la curent cu inovațiile, cu metodele înaintate de muncă ale stahanoviștilor în ramura respectivă. Folosind la lecții materiale din reviste și ziare, care să facă cunoscute elevilor eforturile muncitorilor fruntași pentru găsirea metodelor înaintate, cadrele didactice vor putea realiza legătura lecțiilor cu viața de fiecare zi, cu producția, vor dezvolta dragostea elevilor pentru profesiunea aleasă.

O problemă care merită atenție deosebită este parcurgerea sistematică a materiei. Cei mai mulți profesori din școlile profesionale caută să îndeplinească această cerință. In unele locuri însă — de exemplu la școala profesională nr. 4 din Galați, la școala profesională nr. 1 din București etc. — datorită faptului că profesorii și maiștrii-instructori lipsesc dela lecții, materia nu poate fi parcursă sistematic. Este necesar să se ducă o luptă hotărîtă împotriva acestei grave abateri dela disciplină, dovadă grăitoare a lipsei de răspundere față de sarcinile încredințate și care duce la mari goluri în pregătirea elevilor. Colectivele școlare, directorii școlilor, direcțiile regionale trebue să ia măsuri concrete care să ducă la lichidarea grabnică a acestei situații.

O mare însemnătate pentru munca din școlile profesionale o are pregătirea practică a elevilor. Este necesar să se acorde o grijă deosebită creării unor condiții cât mai bune pentru desfășurarea activității practice. Astfel, în timpul practicii la întreprinderi, trebue să se asigure locuri separate de muncă pentru elevi, așa încât să se poată parcurge sistematic programele școlare de învățământ și să se ușureze însușirea temeinică a meseriei. Este necesar deasemenea să fie judicios întocmit graficul de mutare a elevilor pe locurile de muncă, pentruca, schimbând la timp operațiunile, să se poată parcurge în bune condiții programa de învățământ. In atelierele-școală trebue organizat locul de muncă al elevilor și al maiștrilor-instructori, trebue complectate trusele individuale ale elevilor. Cade în directa răspundere a maiștrilor-instructori grija ca în trusele elevilor să nu existe scule uzate sau din materiale necorespunzătoare, nereconditionate la timp, care constitue un pericol pentru elevi.

In unele ateliere-școală se mai folosesc mașini de tip vechi. Aceasta face ca absolventul mergând în întreprindere să nu poată mânui mașinile moderne, deoarece nu le cunoaște. Deaceea are o mare însemnătate înzestrarea atelierelor cu utilaj modern. Un sprijin serios îl pot da în această privință întreprinderile. Multe școli — cum sunt școlile profesionale nr. 3 din Brăila, nr. 1 din Bacău, nr. 2, nr. 4 și nr. 10 din București etc. — au obținut sprijinul comitetelor de întreprindere pentru dotarea atelierelor cu mașinile-unelte necesare. Este necesar ca toate școlile profesionale să ceară sprijinul întreprinderilor pentru soluționarea acestei probleme.

Intâlnirile cu stahanoviștii, cu fruntașii în producție au pentru elevii școlilor profesionale o deosebită valoare instructiv-educativă. Arătând elevilor cum luptă ei pentru o înaltă productivitate a muncii, stahanoviștii și fruntașii îi ajută să cunoască metodele înaintate de muncă, fac să crească dragostea tineretului pentru meserie.

In școlile profesionale trebue să se organizeze mai bine acțiunea de ajutorare sistematică a elevilor rămași în urmă la învățătură. Cea mai însemnată formă de ajutorare este antrenarea elevilor la desfășurarea lecțiilor și îndrumarea lor pentru pregătirea temelor acasă. In același timp însă este bine să se organizeze ore de consultații. Directorii școlilor și organele de îndrumare și control au datoria să cerceteze îndeaproape dacă notele obținute de elevi corespund nivelului lor de pregătire. S'a constatat în prima parte a anului școlar tendința unor cadre didactice de a da elevilor note mai mari decât merită. Aceasta constitue un pericol real în pregătirea elevilor. Deaceea este necesar să fie luate măsuri hotărîte pentru a înlătura această tendință periculoasă.

In întărirea muncii instructiv-educative școlile trebue să obțină ajutorul susținut al organizației U.T.M. Colectivele didactice au datoria să lucreze mână în mână cu organizațiile U.T.M. în vederea mobilizării elevilor la învățătură. Sprijinul organizației U.T.M. este deasemenea deosebit de însemnat în educarea disciplinei conștiente a elevilor, în organizarea activității lor extrașcolare, astfel încât ei să desfășoare o activitate variată, plăcută și instructivă, să vadă filme, să citească cărți, să viziteze expoziții, să facă sport.

Valorificând experiența câștigată, aplicând învățămintele consfătuirilor, studiind zi de zi, profesorii și maiștrii-instructori care pregătesc pe viitorii muncitori calificați vor reuși să dea țării cadre de nădejde. Patria noastră are nevoie de muncitori calificați, capabili să ridice în permanență producția și productivitatea muncii pentru ca astfel viața poporului întreg să fie mereu mai îmbelșugată. Școlile profesionale vor realiza cu cinste sarcina lor atât de însemnată, dacă vor căuta să învețe continuu din experiența școlilor rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică, a celor mai bune școli profesionale din țara noastră, dacă toate colectivele didactice vor munci cu râvnă pentru îndeplinirea importantelor sarcini care le-au fost încredințate.

Școala în orașele și satele patriei noastre

Cabinetul tehnic al școlii

La școala medie tehnică de mecanici din Ploești a început de curând să funcționeze un cabinet tehnic. Amenajat prin grija profesorilor într'o încăpere spațioasă, acest cabinet cuprinde peste 1250 piese de material didactic, aranjat pe specialități. Astfel, se găsesc alci planșe, machete, aparate și mașini, ca de pildă motoare în secțiune, microscoape metalografice, mașini pentru încercat metalele, aparate pentru încercat rezistența metalelor la tracțiune, utilaj petrolifer, strunguri etc.

O mare parte din aceste piese și machete au fost confecționate chiar de elevi, în atelierele școlii.

Cabinetul tehnic organizează deseori proiecții de diafilme cu conținut tehnic, precum și conferințe cu caracter științific.

Prof. AL. COPCEA
corespondent

Cercul pedagogic al viitoarelor învățătoare

Cercul de pedagogie al elevelor din anul III de la școala pedagogică de fete din orașul Ploești desfășoară o activitate interesantă și rodnică. La lucrările cercului participă cu regularitate 40—45 eleve. Ele studiază în cadrul cercului operele pedagogilor sovietici, prezintă referate privitoare la diferite probleme pedagogice etc.

Ședințele cercului sunt pregătite cu seriozitate. Elevele studiază atent bibliografia pe baza căreia se întocmesc referatele și astfel ele pot participa activ la discuțiile ce au loc.

Cercul de pedagogie contribue mult la îmbogățirea cunoștințelor elevelor, la ridicarea pregătirii lor ideologice și profesionale.

GH. ANGELESCU
corespondent

Lucrări practice în cadrul predării astronomiei

Cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a regiunii Iași, folosind experiența școlii sovietice, a luat o serie de măsuri menite să ajute profesorilor care predau astronomia în ceeace privește organizarea lucrărilor practice cu elevii la acest obiect. Astfel, prin grija cabinetului a fost amenajată o platformă astronomică din beton, cu o masă-suport de instrumente, tot din beton. Meridiana locului a fost determinată prin metoda înălțimilor egale, de către un grup de elevi dela școala medie nr. 2 de băieți, sub conducerea profesorului lor. S'au construit deasemenea din beton stâlpul cu firul de plumb și stâlpul cu placa cu dioptrii, reprezentând cel mai simplu instrument al platformei: o lunetă meridiană rudimentară. Mai sunt în curs de executare un gnomon, un cadran solar, un cerc orizontal și un goniometru.

Observatorul astronomic din Iași a contribuit la verificarea determinării meridianei locului cu ajutorul teodolitului. Deasemenea, Observatorul a pus la dispoziția cabinetului pedagogic un ecuatorial portativ, cu ajutorul căruia elevii claselor a X-a și a XI-a dela școala medie nr. 2 de băieți au putut cunoaște planeta Jupiter și sateliții săi. Observațiile cu ecuatorialul vor fi reluate sistematic, pe baza unui plan organizat, astfel ca toți elevii care învață astronomia să facă câte 2-3 observații cu ecuatorialul până la sfârșitul anului școlar.

Elevele claselor a X-a și a XI-a dela școala medie de fete au urmărit la platforma astronomică eclipsa de lună care a avut loc în noaptea de 19-20 ianuarie a.c. Câteva eleve au cronometrat intrarea lunei în circul Herodot, Copernic până la întunecarea completă a lunii.

Cabinetul pedagogic a îndrumat pe profesorii de astronomie să folosească în predare filmele științifice. De curând, la școlile medii nr. 1 de băieți și nr. 1 de fete a fost proiectat diafilmul „Universul", dându-se simultan toate explicațiile necesare. Această lecție a contribuit în mare măsură la consolidarea cunoștințelor elevilor.

D. RIMER
corespondent

In preajma seminariilor recapitulative de limba rusă

In luna februarie vor avea loc seminariile recapitulative la cursurile populare de limba rusă.

Comisia raională A. R. L. U. S. pentru cursurile de limba rusă din raionul 23 August-București a luat o serie de măsuri importante pentru pregătirea acestor seminarii. Astfel, de curând a avut loc o ședință de instructaj cu profesorii care predau la aceste cursuri. In cadrul ședinței, profesorii au primit indicații amănunțite cu privire la felul cum trebue să organizeze recapitularea materiei predate până acum. Deasemenea, s'au dat indicații cu privire la sprijinul ce trebue acordat cursanților care au rămas în urmă, pentruca și aceștia să se poată prezenta bine pregătiți la seminarii.

La cursurile populare din raionul 23 August studiază limba rusă numeroși învățători și profesori din școlile raionului. Aceștia se pregătesc cu multă sârguință pentru seminarii. Se remarcă în această privință cadrele didactice dela școlile nr. 14 mixtă, nr. 34 de băieți și nr. 34 de fete, nr. 9 de băieți etc.

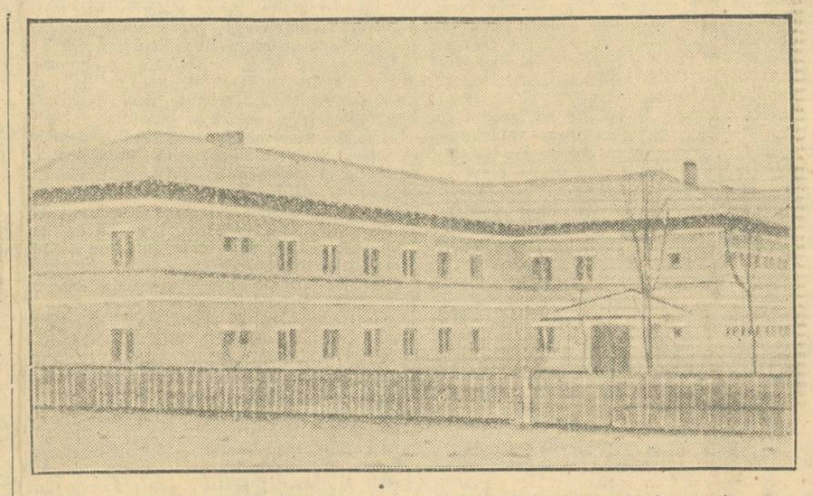

In orașul Petrila din Valea Jiului s'a construit un nou local de școală cu 14 săli de clasă

Au început lucrările consfătuirii cadrelor didactice din învățământul superior

Joi dimineața au început în Capitală lucrările consfătuirii cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior din întreaga țară.

In cuvântul de deschidere, acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățământului, a arătat că scopul acestei consfătuiri este de a analiza activitatea desfășurată în acest an universitar, de a lua măsuri pentru îmbunătățirea procesului de învățământ în instituțiile de învățământ superior din țara noastră.

In darea de seamă prezentată de prof. univ. Cristofor Simionescu, director general al Direcției Generale a Învățământului Superior din Ministerul Învățământului, au fost arătate rezultatele obținute în primul semestru în aceste instituții. Referatul a analizat problema școlarizării în unitățile superioare de învățământ, problema examenului de stat, organizarea procesului de învățământ, activitatea cadrelor didactice și altele.

Au urmat apoi întrebări și discuții asupra referatului prezentat.

Consfătuirea a continuat în zilele de 29 și 30 ianuarie. (Agerpres).

Vacanța de iarnă a studenților

...Zilele vacanței de iarnă a studenților. In cabanele și vilele din cele mai pitorești colțuri ale patriei noastre, mii de studenți și studente din întreaga țară petrec într'un chip plăcut o vacanță binemeritată. Practicarea sporturilor de iarnă și excursiile turistice ocupă un loc important în programul variat al zilelor de vacanță.

Prin grija asociației sportive „Știința", 250 de sportivi fruntași ai asociației, împreună cu antrenorii lor, se găsesc în localitatea Homorod din Regiunea Autonomă Maghiară.

Alți 480 de studenți din Capitală au plecat la 26 ianuarie într'o excursie de 4 zile. Turiștii vor vizita stațiunile de sporturi de iarnă de pe Valea Prahovei și vor vizita cabanele din această regiune a țării. Lotul de schi al asociației, care numără peste 80 de sportivi, se antrenează în această vacanță la Poiana Stalin, în vederea diferitelor concursuri din acest sezon.

In vacanța de iarnă din anul acesta, peste 1.000 de studenți vor participa la excursii și tabere de odihnă organizate de catedrele de educație fizică din facultăți. Alți 650 de studenți, fruntași la învățătură, vor petrece vacanța în stațiunile Borsec, Lacul Roșu, Poiana Mărului, Păltiniș unde vor învăța să schieze și vor trece normele de schi și turism G.M.A.

La Sinaia, prin grija asociației „Știința" se va deschide o școală cu cadrele conducătoare din cadrul colectivelor sportive universitare.

Spectacole date de cadrele didactice

Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățământ din București, premiat cu premiul al 2-lea pe țară cu prilejul celui de al III-lea concurs al echipelor sindicale de amatori, a organizat de curând o serie de spectacole de teatru cu piesa „Ultima Oră" de Mihail Sebastian. Spectacolele au fost prezentate la Teatrul C.C.S. în fața stahanoviștilor, a fruntașilor în producție și a familiilor lor, precum și în fața cadrelor didactice fruntașe din Capitală.

Colectivul de teatru al Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, antrenând învățători și profesori, personal tehnic și administrativ din școlile elementare și medii și din instituțiile de învățământ superior ale Capitalei, a reușit să prezinte această piesă la un înalt nivel artistic. Spectacolele s'au remarcat printr'o justă interpretare a piesei de către artiștii amatori membri ai Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

Prin punerea în scenă a acestei comedii, precum și a altor piese, cum sunt „Nae portarul învață carte", „Zestrea Ilenuței" etc., Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățământ aduce o contribuție importantă la culturalizarea maselor muncitoare, la dezvoltarea activității culturale a cadrelor didactice.

G. ILIONIU
corespondent

Cărți pentru tineret și copii ce vor fi editate în anul 1954

Anul care a trecut a însemnat un deosebit succes în domeniul literaturii pentru copii din țara noastră, succes marcat prin cele aproape 250 titluri — într'un tiraj de aproximativ 4.000.000 exemplare de cărți — tipărite numai în „Editura Tineretului".

Datorită perspectivelor largi de dezvoltare pe care le are literatura din țara noastră și ținând seama de cerințele mereu crescânde ale masei de cititori, „Editura Tineretului" își propune pentru anul 1954 realizarea unor sarcini de plan care vor depăși cu mult pe cele din 1953. Astfel, sunt prevăzute să vadă lumina tiparului peste 300 de titluri într'un tiraj de aproape 5.350.000 exemplare de cărți pentru tineret și copii.

Dintre acestea, 115 sunt lucrate pentru tineret, iar 206 pentru copii; în limba română vor apare 241 cărți, iar în limbile minorităților naționale 80 de cărți.

Se va îmbogăți mult literatura originală pentru tineret și copii. Astfel Cezar Petrescu va scrie un volum de „Nuvele", Petru Dumitriu va publica romanele „Pasărea furtunii" și „Tinerețe nouă", Dan Deșliu un poem, Marcel Breslașu un volum de „Fabule", Alex. Toma va publica volumul „Piuici și frații lui mici", Tudor Arghezi volumul de versuri „Prisaca", C. Serghi romanul „Cantemiriștii", C. Ignătescu volumul II din „Mitruț al Joldii".

In limbile minorităților naționale vor apare lucrări ale scriitorilor Nagy Istvan și Horvath Istvan

Vor apare deasemenea în limba română valoroase opere traduse din literatura sovietică și universală. De pildă, vor fi traduse din limba rusă cărțile „Pentru puterea sovietelor" — roman de V. Cataev, distins cu Premiul Stalin, „Asediul" de Vera Chetlinscaia, „Tătucul Amur", trilogie de Zadornov; din limba engleză se vor traduce cărțile „Coliba unchiului Toma" de Henriette Beker Stowe și „Comoara din insulă" de Stevenson; din limba franceză, „Rose France" de Jean Lafitte. Deasemenea, va fi tradus din limba chineză, romanul „Fii și fiice".

In limbile minorităților naționale se vor tipări traducerile: „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu, „Nică fără frică" de Nina Cassian, „Pâine albă" de D. Mircea, „O pânză în depărtare" de V. Cataev și alte lucrări.

Lucrări valoroase vor apare și în colecția „Ogoare Noi". „Biblioteca școlarului" va publica lucrări ale scriitorilor N. Mureșanu, Popovici Bănățeanu, G. Săulescu. In colecția „Știința învinge" vor apare lucrările „Pâinea industriei" de ing. Ilie Barbu, „Știința despre viață și plante", de N. Botnariuc, „Povestiri despre electrochimie" de ing. Al. Băneanu etc.

In anul acesta vor apare două noi colecții pentru tineret și copii: „Viața oamenilor însemnați" — colecție în care se vor publica aspecte din viața și munca celor mai de seamă oameni ai patriei noastre, din trecut și de azi — și colecția „Patria noastră", în care va apare o serie de reportagii, nuvele, schițe etc. înfățișând viața minunată a constructorilor socialismului, bogățiile și frumusețile țării noastre.

Toate aceste lucrări vor contribui mult la îmbogățirea cunoștințelor tineretului și copiilor din țara noastră și la educarea lor în spirit comunist.

Bibliotecile în ajutorul studenților

Bibliotecile institutiilor de învățământ superior din orașul Iași au luat o mare dezvoltare.

In septembrie 1944 existau în Iași puține biblioteci ale instituțiilor de învățământ superior. Biblioteca Centrală a Universității „Al.I. Cuza", cea mai mare dintre toate, avea pe atunci doar câteva zeci de mii de volume. Astăzi, Biblioteca Centrală a Universității care poartă numele revoluționarului Nicolae Bălcescu cuprinde aproape 1 milion de volume. In anul 1953, biblioteca a fost frecventată de peste 100.000 de studenți, muncitori, ingineri, oameni de cultură, știință, artă.

In bibliotecile Universității „Al. I. Cuza" se găsesc aproximativ 90.000 de cărți de literatură politică, beletristică și de specialitate. In cadrul Universității funcționează biblioteca Cabinetului de marxism-leninism, înzestrată cu 12.000 volume, biblioteca reunită a Facultății de Științe Juridice și a Facultății de Filologie și Istorie, totalizând 40.000 de volume, precum și biblioteca Facultății de Matematici care pune la dispoziția studenților 20 de mii volume. Această bibliotecă de specialitate este una din cele mai complecte din țară.

Bibliotecile celorlalte instituții de învățământ superior din Iași dispun deasemenea de multe cărți. Bibliotecile Institutului de Agronomie și Institutului de Medicină cuprind câte 20.000 volume ideologice și de specialitate, iar biblioteca Institutului Politehnic are circa 18.000 de cărți.

In sala de lectură a Institutului de Științe Economice și Planificare, sute de studenți cercetează zilnic volumele de specialitate și de literatură politică.

Facultatea muncitorească înființată în ultimii ani dispune astăzi de o bibliotecă cu 12.000 volume.

Din activitatea școlilor medii tehnice

Comitetul de părinți de pe lângă școala medie tehnică de petrol din orașul Ploești desfășoară o vie activitate. In cadrul acestui comitet sunt organizate diferite comisii, ca de pildă comisia pedagogică, comisia administrativ-gospodărească, comisia culturală etc. Acestea se întrunesc regulat în cadrul unor ședințe de lucru și iau măsuri pentru îmbunătățirea mai departe a condițiilor materiale și culturale ale școlii. Astfel, cu ajutorul comisiei administrativ-gospodărești s'a reparat sala de gimnastică a școlii, a fost instalat un cazan pentru calorifer, a fost sporită cantitatea de material didactic confecționat prin mijloace locale.

Un ajutor însemnat în munca școlii îl aduce și comisia pedagogică. Aceasta organizează vizite la domiciliul elevilor și ține o legătură strânsă cu toți părinții.

★

Intre școlile medii tehnice de petrol din regiunea Ploești s'a organizat de curând un schimb de experiență pentru ridicarea nivelului de predare a lecțiilor de matematică și de chimie.

Profesorii școlii de petrol din orașul Ploești au ținut în acest scop lecții teoretice și au organizat lucrări de laborator, la care au participat și profesori dela școlile de petrol din Târgoviște, Moreni și Câmpina.

Profesorii au discutat pe larg problemele ridicate cu prilejul schimbului de experiență. Ei au scos în relief părțile pozitive și negative ale lecțiilor la care au asistat și au vorbit despre metodele pe care le folosesc ei în predarea disciplinelor respective.

După discuțiile în legătură cu lecțiile au urmat referatele ținute de profesorii dela școala medie tehnică de petrol din orașul Ploești asupra predării chimiei și matematicii la școala lor.

Schimbul de experiență a constituit un bun prilej pentru îmbunătățirea metodelor de predare în școlile medii tehnice de petrol. In același timp, s'a hotărît ca în semestrul II acest schimb de experiență să se extindă și la alte materii de învățământ, cum sunt mecanica, rezistența, detalii de mașini etc.

prof. MARIA NEGREA
Școala medie tehnică de petrol
Ploești

Învățătorii răspândesc știința

Învățătorii și profesorii din orașul Dej desfășoară o intensă activitate în cadrul Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, ținând deseori conferințe în satele din împrejurimi. Astfel, de curând ei au ținut o serie de conferințe cu temele „Constelațiile", „Transfuziile de sânge" etc.

Deosebit de interesantă a fost conferința cu tema „Constelațiile" ținută în comuna Rața. Conferința a fost însoțită de un bogat material documentar din albumul sovietic „Vselennaia" (Universul), ale cărui planșe au fost expuse în fața ascultătorilor.

Țăranii muncitori care au asistat la conferință au pus numeroase întrebări asupra formei pământului, asupra climei, asupra posibilității existenței vieții pe alte planete etc., primind răspunsuri amănunțite la aceste probleme.

prof. G. GALEA
corespondent

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Educarea ideologico-politică a pionierilor din clasele V-VII

V. Caspina
învățătoare la școala nr. 445 din Moscova

In raportul de activitate al C. C. al P. C. U. S. la Congresul al XIX-lea al Partidului, G. M. Malencov a subliniat că una din sarcinile partidului este să dezvolte mai departe activitatea politică și patriotismul oamenilor sovietici, să întărească unitatea moral-politică și prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice. Călăuzindu-se după această indicație, școala sovietică trebue să acorde și mai multă atenție educării ideologico-politice a elevilor. Pedagogii și instructorii de pionieri au toate posibilitățile de a duce munca politico-educativă, atât în școală cât și în afara școlii. In articolul de față se relatează experiența educării politice a elevilor în cadrul muncii în afară de clasă pe baza materialului în legătură cu evenimentele social-politice curente.

Una din formele principale ale muncii în afară de clasă, pentru a face cunoscută elevilor din clasele V-VII viața politică curentă, o constitue informațiile politice, organizate cu regularitate. Acestea pot fi tematice sau generale. Informațiile politice tematice, spre deosebire de cele generale, lămuresc o anumită problemă, dar nu dau copiilor o idee despre situația politică generală sau despre evenimentele din diferite țări. Deaceea, ele trebue organizate mai rar decât cele generale, deoarece elevii trebue să fie ținuți permanent în curent cu toate problemele importante ale politicii curente. Cu atât mai mare este importanța pe care o capătă alegerea justă a unui număr nu prea mare de probleme fundamentale, de cea mai mare actualitate, pentru informațiile politice tematice.

Organizând informațiile politice, pedagogii trebue să evite în primul rând superficialitatea. Atât în informațiile politice generale cât și în cele tematice trebue să explicăm elevilor cauzele diferitelor evenimente social-politice, să facem legătura între ele și evenimentele care s'au petrecut înainte sau care se petrec în momentul de față în alte țări.

Foarte importantă este deasemenea problema **conținutului** informațiilor politice, a legăturii acestora cu problemele pe care le studiază copiii; cunoștințele primite în cadrul lecțiilor trebue să servească drept bază pentru a face cunoscute elevilor evenimentele politice curente, iar tot ceeace au ascultat aceștia în cadrul informațiilor politice trebue nu numai să adâncească și să lărgească aceste cunoștințe, dar și să sporească interesul elevilor pentru învățătură.

In clasa a V-a a școlii nr. 648 din Moscova, în timpul studierii operelor lui C. Simonov, am atras atenția elevilor, în cadrul informațiilor politice, asupra faptului că scriitorul Simonov a adus prin creația sa o mare contribuție la cauza păcii. Au fost citite poeziile sale în care este vorba despre lupta popoarelor pentru pace, împotriva atățătorilor la un nou război.

In cadrul unor informații politice, în clasa a VI-a am vorbit elevilor despre faptul că în S.U.A. se admite batjocorirea nepedepsită a populației „de culoare" și linșarea negrilor. In cadrul lecturii literare despre creația lui Maiacovschi, elevele au citit în legătură cu aceasta schițele și poeziile lui despre viața grea, plină de injosiri și mizerie a poporului din S.U.A. Am subliniat că ... lui Maiacovschi au și în zilele noastre actualitate și că ele ne ajută pe ... e trăim într'o țară liberă, să ne ... cât de îngrozitoare este viața oamenilor în țările capitaliste și să ... mai puternic cât de frumoasă este ... unata noastră țară.

... elevelor despre marile construcții, ... importanța acestora pentru dezvoltarea ... omiei țării noastre, contribuim la fi... și aprofundarea cunoștințelor lor de ... ie.

... agogul trebue să caute să lege informațiile politice de interesele școlarilor, de ... clasei, de activitatea organizației de ... eri. Vorbind copiilor despre schimburile ... onoare în cinstea zilelor de 1 Mai și 7 ... embrie, noi le punem deobicei în vedere că colectivul clasei noastre nu poate să nu participe la această mișcare patriotică, și că noi avem datoria de a obține în cinstea sărbătoririi noi succese la învățătură, așa cum muncitorii din fabrici și uzine obțin în aceste zile cei mai buni indici în munca lor.

Discutând despre fapta vitejească a Raymondei Dien, elevele au vorbit despre felul cum trebue să-și formeze încă de acum, de pe băncile școlii, tăria de voință, curajul, fermitatea; cum trebue să se manifeste toate aceste calități în viața lor de toate zilele, în munca lor din școală și în activitatea lor de pioniere.

Legătura dintre evenimentele social-politice și sarcinile elevilor nu trebue să fie forțată, artificială. Nu trebue să uităm că nu toate problemele de politică curentă au o legătură nemijlocită cu viața și activitatea școlii sovietice. Trebue să căutăm să prezentăm informațiile politice în așa fel, încât elevii înșiși să ajungă la concluziile cuvenite.

O condiție obligatorie a informațiilor politice este actualitatea lor. Informarea elevilor asupra evenimentelor politice nu trebue să rămână cu mult în urmă față de timpul când s'au petrecut aceste evenimente. Copiii află despre cele ce se petrec în Uniunea Sovietică acasă — în familie, la radio, sau citind „Pionierskaia Pravda". Pedagogul trebue să explice copiilor evenimentele atunci când toată lumea vorbește despre aceste evenimente, când ele preocupă lumea și sunt discutate pretutindeni.

Pentru o prezentare mai concretă și pentru o mai bună întipărire în minte a materialelor aduse la cunoștința elevilor în cadrul informațiilor politice, trebue să fie citate mai multe date comparative, exemple grăitoare, imagini vii. Bineînțeles însă, că informațiile politice nu trebue să se trasforme într'o simplă relatare a faptelor și într'o înșirare de cifre, fie ele chiar foarte semnificative.

Despre orice s'ar vorbi în cadrul informațiilor politice, pedagogul trebue să sublinieze întotdeauna faptul că guvernul sovietic duce o politică de pace, având drept scop construirea comunismului, înflorirea culturii, științei și artei popoarelor U.R.S.S. și întărirea păcii și prieteniei între popoarele lumii.

Atunci când le vorbim elevilor despre evenimentele social-politice, trebue să ținem seama de vârsta copiilor. In clasa a IV-a de pildă, trebue să se vorbească numai despre foarte puține evenimente, dintre cele mai importante, folosindu-se pentru aceasta materialele publicate în „Pionierskaia Pravda". Nici în clasele V—VII nu trebue să se insiste asupra amănuntelor vieții politice, care încă nu pot fi înțelese de elevi.

O problemă însemnată este problema sistemului în conținutul informațiilor politice. Dat fiind că temele acestora sunt sugerate chiar de viață, există pericolul ca elevii să rețină din informațiile politice cunoștințe confuze, lipsite de continuitate. Pentru ca pe baza informațiilor politice să se formeze la copii o idee justă despre situația actuală în ansamblu trebue să facem în așa fel încât fiecare informație politică să fie o continuare și o dezvoltare a celei precedente.

In clasele V—VII am aplicat următoarele **metode** de organizare a informațiilor politice: relatarea dirigintelui sau a instructorului de pionieri; convorbiri cu elevii; citirea și comentarea articolelor și corespondențelor apărute în ziarele și revistele pentru elevi; comunicările elevilor înșiși.

Uneori, informațiile politice au început cu o relatare a dirigintelui, transformându-se apoi într'o convorbire cu elevii. Așa s'a întâmplat la informația politică despre clădirile înalte din Moscova, organizată de noi în clasa a VII-a a școlii nr. 648. In introducere am vorbit despre istoria construcției și reconstrucției Moscovei, iar atunci când am trecut la chestiunea clădirilor înalte, elevele înseși au început să vorbească despre ceeace știau. In felul acesta, relatarea s'a transformat pe neobservate într'o convorbire. In comparație cu relatarea dirigintelui sau a instructorului de pionieri, convorbirea prezintă oarecari avantaje: elevii nu numai că ascultă, dar își și exprimă gândurile, folosesc cunoștințele căpătate la informațiile politice și lecțiile precedente, fac propuneri în legătură cu felul cum ar trebui să răspundă la diferite evenimente colectivul clasei sau cel al detașamentului de pionieri. Convorbirea îi face pe elevi să gândească mai activ, să participe la informațiile politice. Un avantaj al convorbirii este și faptul că dă pedagogului posibilitatea să afle dacă elevii au înțeles totul, dacă ei sunt în stare să se orienteze, într'o anumită măsură, în evenimentele vieții social-politice și să tragă concluziile cuvenite, dacă ține minte cele ce au aflat la informațiile politice precedente.

O mare însemnătate pentru justa desfășurare a informațiilor politice o au simplitatea și accesibilitatea expunerii. Trebue să evităm cuvinte și expresii pe care copiii nu le înțeleg, ca bunăoară „leader", „agresor" „presiunea economică" etc. Uneori, ceeace nouă, celor adulți, ni se pare foarte simplu, este de neînțeles pentru un adolescent.

Elevii din clasele V-VII pot primi însărcinarea de a face ei înșiși o comunicare în cadrul informațiilor politice abia după ce pedagogul a depus o muncă intensă în vederea lămuririi lor asupra politicii curente. In școala nr. 648 am muncit timp de trei ani cu o clasă înainte de a da elevilor sarcina de a face comunicări în cadrul informațiilor politice, pentru a evita interpretarea vulgară, simplistă a evenimentelor social-politice, denaturarea terminologiei politice, ascultarea unor referate plictisitoare care nu interesează pe nimeni.

Insărcinându-i pe elevi să facă o comunicare în cadrul informației politice, pedagogul sau instructorul de pionieri trebue să le recomande ce anume teme să aleagă, cum să-și întocmească planul referatului, ce bibliografie să folosească. Cu o zi înainte de informația politică, verificăm deobicei conspectul aceluia care se pregătește să facă comunicarea, facem complectări și corecturi, punem întrebări cu scopul de a verifica dacă vorbitorul are o idee justă despre ceeace se pregătește să spună în cadrul informației politice.

De cele mai multe ori încredințăm pregătirile în vederea informațiilor politice mai multor elevi: unul pregătește comunicarea, altul desenează o hartă, al treilea alege ilustrații pentru referat, doi-trei se pregătesc să citească fragmente din opere literare. In general, sarcina pedagogului constă în a atrage un număr cât mai mare de elevi la pregătirea și ținerea informației politice. Pregătirea elevilor a fost înlesnită la noi prin faptul că am făcut cunoscut elevelor conținutul ziarelor centrale, le-am indicat materialele asupra cărora trebue să-și concentreze în primul rând atenția. Cu prezentarea comunicărilor au fost însărcinate pe rând toate elevele. La început am atras la aceasta elevele cele mai bune, iar apoi le-am antrenat și pe cele rămase în urmă. Ce-i drept, acestor eleve le-am încredințat prezentarea unor comunicări despre teme relativ simple, am verificat de câteva ori conspectele lor etc. Succesul obținut cu prilejul comunicării îi face pe elevii slab pregătiți să prindă încredere în propriile lor forțe, le dă un imbold să muncească activ în vederea lichidării dificultăților și a rămânerii în urmă.

La început, pregătindu-le pe eleve în vederea ținerii unor cuvântări, le-am sfătuit să folosească unul sau două articole, apoi, pe măsura capacității lor, trei articole sau corespondențe din ziare. Pentru toate nelămuririle, inclusiv pentru explicarea cuvintelor neînțelese, elevele s'au adresat profesoarelor. Apoi am încercat să mărim lista literaturii recomandate și s'o facem mai complicată în privința conținutului. Uneori am spus pur și simplu elevelor: „In colecția revistei „Ogoniok" există mult material care poate fi folosit pentru referat. Găsiți și arătați-mi acest material". Sau: „Aduceți o listă a povestirilor, schițelor și poeziilor din revista „Ogoniok" pe baza cărora vă veți pregăti în vederea cuvântării".

Atunci când elevele, după ce au ales literatura, ne-au arătat-o, le-am indicat ce să folosească și de ce se pot dispensa pentru a nu încărca referatul cu amănunte neinteresante și secundare. La început am explicat noi înșine elevelor toate neologismele, apoi le-am învățat să folosească dicționare de cuvinte străine.

Pregătirile în vederea comunicărilor asupra diferitelor teme social-politice și a cuvântărilor în cadrul informațiilor politice au o mare importanță instructiv-educativă. Ele îi deprind pe copii să citească cărți, ziare și reviste, să facă conspecte și planuri, să aleagă material despre tema dată, să distingă ceeace este esențial și ceeace este secundar sau lipsit de importanță. Referatele elevelor în cadrul informațiilor politice ridică simțul lor de răspundere în fața colectivului, dezvoltă simțul datoriei obștești. Elevele știu că comunicările pe care le fac în cadrul informațiilor politice sunt discutate apoi de întreaga clasă, iar adeseori se fac următoarele observații: „Mult prea scurt", „Povestirea trebuia să fie mai interesantă", „Ce înseamnă agregat?", „Dece nu a arătat nimic pe hartă?" etc. Adeseori elevele fac complectări la referat. In cursul pregătirilor în vederea referatelor, multe eleve au învățat să-și organizeze mai bine munca, s'au obișnuit să fie ordonate și perseverente (de pildă, cu prilejul desenării unei hărți). In cadrul informațiilor politice este absolut necesară folosirea hărții. Este inadmisibil ca elevii care vorbesc destul de curgător și just despre evenimentele social-politice din diferite țări să nu știe să arate aceste țări pe hartă. La informațiile politice trebue să folosim, în afară de hărți, afișe, tabele și diferite tablouri. Astfel, în cursul unei convorbiri despre casele înalte din Moscova am arătat elevelor două tablouri, unul reprezentând Moscova veche, iar celălalt — noua stradă Gorchi.

Un mare folos îl aduce folosirea literaturii beletristice. Aceasta sporește interesul elevilor, face conținutul informațiilor politice mai accesibil și mai clar, întipărindu-l pentru multă vreme în mintea elevilor.

Uneori am inclus în referate fragmente din opere literare. De cele mai multe ori însă, s'au citit după referate, de către pedagogi sau eleve, poezii și povestiri. Mult folos aduce deasemenea utilizarea ilustrațiilor. Deobicei, tematica informațiilor politice este oglindită în fotomontaje, albume și „vitrine" cu ziare — rezultatul muncii independente a pionierilor. De pildă, în vederea informației politice „Prietenii noștri" (despre țările de democrație populară), s'a pregătit un album al detașamentului, cuprinzând ilustrații fotografice, tăieturi din ziare și reviste și desene ale copiilor. In vederea informațiilor politice cu caracter general fiecare echipă a pregătit câte o „vitrină" pentru o anumită temă, folosind cele mai interesante știri din ziare. Această muncă îi atrage mult pe pionieri; fiecare echipă caută să lucreze astfel, încât vitrina sa să fie cea mai frumoasă. Această muncă a unit strâns colectivul și a contribuit și la dezvoltarea simțului estetic al elevilor.

Forma organizatorică principală a desfășurării informației politice este informația politică cu o singură clasă, având o durată de 25—30 minute. Este foarte important ca ea să aibă loc într'o zi anumită și la o oră anumită (deobicei odată pe săptămână) deoarece aceasta îi disciplinează pe elevi, îi face să participe mai activ la informațiile politice.

Nu este bine să se organizeze informații politice cu mai multe clase în același timp, deoarece astfel nu se poate ține seama de cunoștințele, de gradul de dezvoltare și de orizontul politic al tuturor elevilor, este exclusă posibilitatea de a folosi metoda convorbirii, care este superioară relatării faptelor, iar pedagogului îi este greu, aproape imposibil, să facă legătura între evenimentele social-politice și sarcinile elevilor din fiecare clasă în parte și să vegheze ca informația politică să aibă o înrâurire efectivă. Pe lângă aceasta, ținerea informațiilor politice cu câteva clase face dificilă utilizarea materialelor vizuale, deoarece mulți dintre elevi nu au posibilitatea să le vadă.

Uneori informația politică se ține la începutul lecției, timp de 5—10 minute. O astfel de formă de organizare este deasemenea nejustă, deoarece în acest caz nu se respectă procesul de învățământ, se rupe din lecție un timp pentru efectuarea unei munci care nu are legătură directă cu obiectul respectiv.

Munca de organizare a informațiilor politice în școli este îndrumată de organizația de partid. In școala nr. 848 se ține în fiecare săptămână referate de instructaj pentru diriginți. In aceste referate se face o trecere în revistă a evenimentelor social-politice din cursul săptămânii sau o comunicare despre o anumită temă; se indică literatura care poate fi folosită de pedagog și cea care urmează să fie recomandată elevilor. Toate clasele sunt repartizate între comuniștii din școală pentru efectuarea controlului asupra organizării informațiilor politice. In școala nr. 445 se organizează săptămânal consultații date de un membru de partid comsomoliștilor din clasele superioare (VII-VIII) care pregătesc comunicări în clasele lor.

Muncind în școală, am citit numeroase opere ale lui Lenin și Stalin. Aceasta ne-a ajutat să înțelegem mai adânc politica internă și internațională a guvernului sovietic, politică ce decurge din învățătura marxist-leninistă despre stat, despre revoluție, despre pieirea inevitabilă a orânduirii capitaliste și despre victoria socialismului. Citim zilnic unul din ziarele centrale, răsfoim în ajunul informației politice alte câteva ziare, precum și revistele „Timpuri Noi", „Ogoniok", „Crocodil" și „Blocnot Agitatora".

Firește că tematica informațiilor politice cu caracter general nu poate fi planificată pe mult timp înainte. Informațiile politice tematice pot fi însă prevăzute cu o lună înainte. Pregătirile în vederea informației politice pentru săptămâna viitoare le începem imediat după ținerea informației din săptămâna curentă. Intr'un caiet special notăm evenimentele social-politice petrecute în cursul săptămânii, despre care urmează să relatăm în cadrul informației politice. La sfârșitul săptămânii ne închelem însemnările, ne fixăm asupra faptelor interesante, asupra materialelor vizuale și asupra literaturii beletristice cu care vom ilustra comunicarea și întocmim un plan al organizării informației politice. Pentru a înlesni pregătirile în vederea informațiilor politice tematice, ținem un caiet în care am rezervat câte o pagină sau două pentru fiecare țară și pentru câteva teme care îi interesează pe copii. In acest caiet se notează știrile interesante, titlurile de lucrări literare, ilustrațiile ta temele corespunzătoare. Acest lucru ne dă posibilitatea să nu căutăm de fiecare dată literatura necesară cu prilejul pregătirilor în vederea informațiilor politice tematice, ci să ne folosim de lista gata pregătită.

Diriginte sau instructorul de pionieri care conduce informația politică trebue să aibă neapărat un plan în care să fie indicate materialele vizuale și literatura beletristică ce urmează să fie folosite. Citâm ca exemplu planul informației politice tematice asupra temei „Copiii în țările capitaliste": 1. Cauzele situației mizere a oamenilor muncii și a familiilor lor în țările capitaliste. 2. Munca grea a copiilor în fabrici și uzine și marea mortalitate infantilă din țările capitaliste. 3. Decăderea învățământului în țările capitaliste. 4. Micii robi (copiii oamenilor muncii din țările coloniale). 5. Lupta pentru pace este lupta pentru fericirea copiilor din întreaga lume. 6. Participarea copiilor la lupta pentru pace.

Atunci când informația politică este condusă de către instructorul de pionieri, acesta trebue să se sfătuiască neapărat cu dirigintele, care cunoaște bine copiii și nivelul dezvoltării lor generale, care știe să ia în considerare particularitățile vârstei lor. El va da instructorului indicațiile necesare cu privire la materialul pe care trebue să-l aleagă, îi va arăta de unde să-și procure acest material, cum să alcătuiască planul informației politice, cum să-i atragă pe copii să participe la ea etc.

(După un articol publicat în „Sovietscaia Pedagoghica")

Treizeci de ani de muncă pe ogorul școlii

Sună clopoțelul. Profesoara, o femee nu prea tânără, dar încă voioasă și zveltă, intră în clasă. Zeci de ochi o fixează. Privirile elevelor sunt deschise, încrezătoare, luminoase. Și cu toate că aceste minute simple și obișnuite dela începutul lecției se repetă atât de des, Ana Ivanovna Pancenco încearcă întotdeauna un sentiment de adâncă bucurie, de satisfacție morală pentru munca sa.

In sala de clasă spațioasă, inundată de razele strălucitoare ale soarelui, totul îi este familiar profesoarei. Ea cunoaște până în cele mai mici amănunte pe fiecare din elevele sale. Iat-o pe nerăbdătoarea și neastâmpărata Tamara Rzaeva, cum o priveste fără să clipească. Desigur că ea, ca întotdeauna, știe lecția la perfecție și tare ar dori să răspundă. Verocica Andreeva, atentă, calmă, liniștită, și-a așezat frumos caietele și s'a pregătit să noteze explicațiile profesoarei. Visătoarea Emma Grigorian privește pe fereastră — gândurile ei plutesc acum undeva departe. Iar Valia Socolova a repetat lecția în timpul recreației — manualul i-a rămas deschis pe bancă...

Cât sunt de diferite toate aceste 35 de fetițe!

Ana Ivanovna Pancenco, profesoară emerită a R.S.S. Azerbaidjan, predă de peste 30 de ani limba și literatura rusă la școlile din orașul Bacu. In acești ani ea a acumulat o uriașă experiență, a devenit un adevărat maistru al muncii pedagogice.

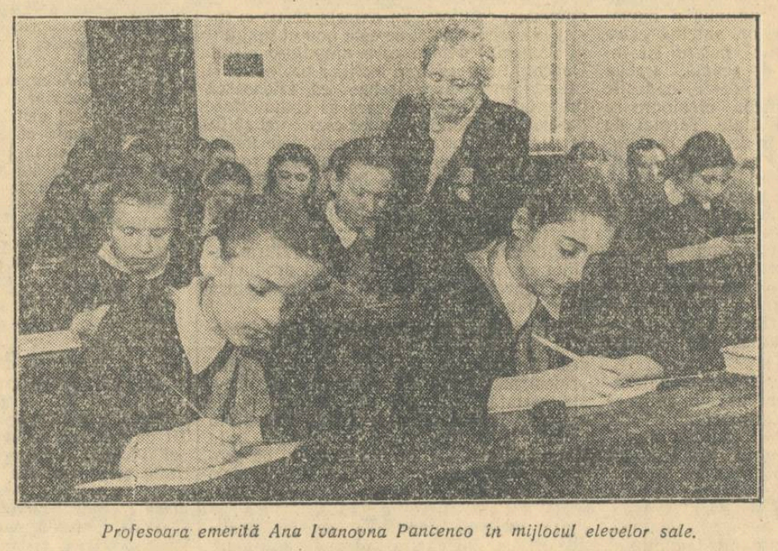

Profesoara emerită Ana Ivanovna Pancenco în mijlocul elevelor sale.

Ea și elevele sale se bucură de o faimă bine meritată în mijlocul opiniei publice pedagogice a republicii. Toți știu că elevele Anei Ivanovna Pancenco se disting la examenele de admitere în școlile superioare prin cunoașterea perfectă a limbii, se exprimă ușor și liber, oral și în scris, știu să analizeze adânc și cu pătrundere operele clasicilor și ale scriitorilor contemporani.

In ce constă secretul măestriei bătrânei profesoare?

Ana Ivanovna își iubește nețărmurit de mult obiectul, munca sa. Lecțiile ei sunt pline de însuflețire. Ea obligă la muncă activă întregul colectiv al clasei.

O mare parte din lecția pe care o ține astăzi este consacrată recapitulării materiei. Elevele cunosc literatura nu numai din manuale și crestomații. Profesoara le-a dezvoltat o adâncă dragoste și un mare interes pentru lectură. Elevele țin jurnale în care își notează impresiile despre cărțile citite, extrag din opere ideile, care le-au impresionat mai mult. Când profesoara întreabă:

— Cine dintre voi, dragele mele, îmi va povesti despre romanul lui Tolstoi „Război și pace"? — zeci de mâini se ridică deasupra băncilor.

Profesoara cheamă una după alta, câteva eleve. Fiecăreia din ele îi propune să dea caracterizarea unuia dintre eroii romanului. Fetițele dau răspunsuri sigure, chibzuite și întreaga clasă își reamintește iarăși paginile simple, apropiate tuturor, din cartea dragă. In închipuirea elevelor apare chipul minunatei și poeticei Natașa Rostova — fermecătoare în sinceritatea sa — al visătoarei și blândei prințese Maria. Ele își reamintesc încăodată trăsăturile care caracterizează bogăția sufletească a lui Andrei Bolconschi și Pierre Bezuhov, minunatele calități ale sufletului poporului, proprii oamenilor simpli — eroi modești și nebăgați în seamă ai Războiului de Apărare a Patriei din 1812.

Ascultând răspunsurile elevelor, Ana Ivanovna încearcă un sentiment de bucurie a creației, cunoscut fiecărui pedagog. Ea este sigură de adâncimea și temeinicia cunoștințelor elevelor sale. Acestea cunosc nu numai literatura progresistă rusă și sovietică. In orele de activitate în afară de clasă, la adunările cercului literar, în timpul discuțiilor despre cărțile citite, Ana Ivanovna își familiarizează elevele cu operele clasicilor din Europa occidentală și ale celor mai buni scriitori contemporani din țările de peste hotare. Elevelor le sunt dragi operele lui Dickens și Heine, le sunt cunoscute și apropiate chipurile create de Shakespeare și Schiller, ele vorbesc cu emoție despre luminoasa și eroica viață a lui Iulius Fucic și André Stil.

— Literatura! Ce minunat și bogat material pentru educarea copiilor și a tineretului! — spune Ana Ivanovna. Doar pedagogul nu trebue să se preocupe numai ca elevii să cunoască la perfecție obiectul. Datoria noastră este de a educa tineretul în spiritul ideilor de patriotism, umanism, internaționalism proletar.

După lecție, elevele se îngrămădesc în jurul Anei Ivanovna. Ele au multe de împărtășit scumpei lor profesoare. Aceasta discută cu plăcere cu elevele după lecții, ascultă impresiile lor despre un nou spectacol sau film, noutățile lor dela școală sau de acasă.

Adeseori se întâmplă ca Ana Ivanovna să se întoarcă acasă însoțită de eleve. Fetițelor le place să-și conducă profesoara, ele îi duc cu plăcere servieta plină cu caiete și cărți. Ana Ivanovna merge fără să se grăbească, pe străzile largi ale orașului și, ascultând vorbele lipsite de griji ale elevelor, se gândește fără să vrea la propria-i copilărie. Ea s'a scurs tot aici, în acest oraș al petrolului. Dar cât de puțin se aseamănă copilăria ei cu fericita copilărie a elevelor sale!

Tatăl Anei Ivanovna era muncitor la o rafinărie, situată în acea parte a orașului Bacu care purta numele de Orașul Negru. Profesoara își aduce aminte de cocioabele joase și afumate — locuințele muncitorilor dela uzinele Nobel. Nu întâmplător această suburbie purta numele de Orașul Negru — era într'adevăr un oraș al caselor negre, al pământului negru stropit cu țiței.

Tatăl Anei Ivanovna era un om cu puțină știință de carte, dar el a făcut tot ce a putut ca să-și dea copiii la studii.

Ana Ivanovna a absolvit înainte de revoluție clasa pedagogică specială a liceului Marinsc. Ea a obținut diploma care-i dădea dreptul de a preda la școală.

Pentru munca ei îndelungată și conștiincioasă în școală, Ana Ivanovna Pancenco a fost distinsă cu titlul de profesoară emerită a R.S.S. Azerbaidjan. Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat-o cu Ordinul Lenin și cu Ordinul „Insigna de Merit".

Ana Ivanovna merge pe străzile orașului natal. Este impozant și minunat acum orașul Bacu, cu populația lui numeroasă, de toate naționalitățile. Sondele înalte înconjoară orașul din toate părțile. Se zăresc apele albastre ale golfului adânc care nu îngheață niciodată, iar vântul aduce murmurul valurilor sbuciumate ale Mării Caspice. Arbori veșnic verzi înconjoară c a s e l e înalte, împodobesc bulevardele, piețele. Străvechea siluetă, severă și posomorită, a Turnului Fecioarei se ridică deasupra zidurilor cetății, amintind trecutul îndepărtat, iar în centrul orașului stă pe un postament de granit figura de bronz a marelui poet și gânditor azerbaidjan Nizami. Anei Ivanovna îi place să se plimbe prin oraș, să respire aerul umed al mării, să admire noile clădiri, să asculte treamătul viu al mulțimii.

Astăzi însă, profesoara se grăbește spre casă. Seara, la fiul ei Misa — un tânăr student la drept — se vor aduna colegii. Ana Ivanovna este o gospodină foarte primitoare. Ei îi plac aceste seri vesele, pline de viață, când în casă se strânge tineretul. Ea pregătește cu mâinile sale plăcintele care-i plac lui Misa, își amintește diferite secrete privind prepararea sosurilor și a salatelor, îndeplinește cu bucurie oficiul de gazdă.

Tinerilor le place să vină în această familie de „învățători" cum o numesc ei. Soțul Anei Ivanovna — Vasili Nicolaevici Pancenco, este deasemenea profesor. El predă biologia. Iar când vin în vizită sora Anei Ivanovna — profesoara Anisia Ivanovna, și fratele ei — profesorul Timofei Ivanovici, atunci Misa, râzând, afirmă că se poate organiza pe loc, în casă, o ședință de consiliu pedagogic.

Locuința familiei Pancenco este spațioasă și confortabilă. Camerele sunt pline de flori îngrijite cu multă pricepere de Vasili Nicolaevici.

...Seara târziu. Din sufrageria spațioasă se aud sunetele aparatului de radio — a început dansul. Vasili Nicolaevici mai discută cu unul dintre studenți, iar Ana Ivanovna pleacă în camera sa și se așează comod la birou. Alături — un raft înalt de cărți. Aici sunt Puschin, Tolstoi, Necrasov și Gogol, Lermontov și Turghenev, prieteni nedespărțiți ai profesoarei emerite. Ei îi plac aceste ore liniștite de pregătire a lecțiilor. Ceeace va povesti mâine elevelor trebue să fie interesant, semnificativ, nou. Cuvintele profesoarei trebue să rămână pentru totdeauna în inimile lor.

Profesoara se gândește la noua ei întâlnire cu elevele, cărora le dăruește forțele și cunoștințele ei, răbdarea și gingășia ei, inima ei înflăcărată și plină de dragoste.

E. CRECETOVA

Pedagogii sovietici luptă pentru ridicarea cunoștințelor elevilor

A da elevilor cunoștințe adânci și temeinice este una dintre sarcinile principale ale școlii sovietice. Activiștii pe ogorul învățământului public fac tot ce le stă în putință spre a îndeplini cu succes această sarcină de onoare și răspundere, îmbunătățind cu fiecare an calitatea muncii lor.

Știința reacționară burgheză, pedologia, de pildă, consideră repetența un fenomen inevitabil, afirmă că în școală există și vor exista elevi care rămân în urmă și că pedagogii nu au puterea de a înlătura acest fapt.

Cei mai buni reprezentanți ai școlii sovietice au dovedit însă în practică că în societatea socialistă fiecare elev își poate însuși cu succes cunoștințele, dacă procesul instructiv-educativ este just organizat. Experiența celor mai buni pedagogi arată că trăsăturile negative pe care le manifestă unii dintre copii, în mod obișnuit, se modifică în urma unei influențe pricepute și juste a pedagogului și a școlii asupra copilului.

Numai în orașul și regiunea Moscova se numără peste șapte mii de pedagogi care lucrează de mulți ani fără niciun repetent. Acesta este rezultatul unei înalte pregătiri ideologico-teoretice a cadrelor didactice, rezultatul înaltei lor măestrii pedagogice.

Organele învățământului public și directorii școlilor se străduiesc să facă din experiența pedagogilor fruntași un bun al tuturor cadrelor din învățământ. In acest scop se organizează regulat expoziții de lucrări ale cadrelor didactice, „lecturi pedagogice", conferințe etc.

Practica arată că studiul limbii materne are o mare influență asupra nivelului general la învățătură. Experiența școlilor fruntașe confirmă că acolo unde elevii capătă cunoștințe temeinice la limba maternă, ei învață mai ușor și la celelalte obiecte. Pedagogii fruntași arată deasemenea că, pentru a ridica și mai sus nivelul întregii munci instructiv-educative, trebue ridicată în primul rând calitatea lecției. Elevii trebue să dobândească la lecție toate cunoștințele necesare. Temele date acasă ajută doar la fixarea cunoștințelor căpătate la lecție. Prin urmare, lupta pentru o lecție bună este cea mai importantă sarcină a fiecărei școli.

Pentru ca toți pedagogii să știe să organizeze just lecțiile lor trebue îmbunătățită îndrumarea muncii pedagogilor, trebue să se acorde ajutor pedagogilor tineri.

Pedagogii din raionul Puschin, regiunea Moscova, au ascultat de curând cu mult interes un referat prezentat de învățătoarea Maria Grigorievna Ostalțeva, dela școala medie din Cliazma, despre sistemul de muncă în clasele I-IV. Această învățătoare este bine cunoscută nu numai în regiunea Moscova, ci și dincolo de hotarele ei. Sunt zece ani de când ea nu mai are în clasele sale niciun repetent. Majoritatea elevilor săi au numai note bune și foarte bune. In referatul său, Maria Ostalțeva a arătat că, începând din clasa întâia, ea acordă o atenție deosebită dezvoltării vorbirii copiilor. Eminentul pedagog rus K. Ușinschi a arătat la timpul său că lipsurile în exprimarea orală duc la greșelile ortografice ale elevilor, deoarece adeseori se întâmplă că aceștia, deși cunosc regula, scriu totuși cu greșeli. Ținând seama de aceste teze ale lui Ușinschi, Maria Grigorievna face cu elevii un antrenament zilnic de pronunțare a cuvintelor, nu lasă să treacă nediscutat niciun caz de pronunțare greșită, urmărește construirea corectă de către copii a propozițiilor.

Pentru lărgirea orizontului general al copiilor și pentru complectarea vocabularului, Maria Grigorievna face adeseori cu elevii săi excursii în natură. Materialul strâns în timpul acestor excursii este folosit la lecții. Invățătoarea recomandă copiilor să-și întocmească mici dicționare cu cuvinte noi și grele, îi învață să folosească corect aceste cuvinte în compozițiile scrise. Ea acordă multă atenție lecturii extrașcolare a copiilor, îi obișnuiește să citească regulat cărți, începând chiar din clasa întâia, practică discutarea în colectiv a cărților citite.

Școala medie de băieți nr. 340 din Moscova se remarcă de mult timp printr'o organizare exemplară a procesului de învățământ și printr'un înalt nivel la învățătură al elevilor. Această școală este condusă de experimentatul pedagog A. Mostovoi, care are un stagiu de 35 ani în munca pedagogică. La examenele de sfârșit de an ale acestei școli 70 la sută dintre elevi obțin numai note bune și foarte bune.

Circa 25 la sută dintre absolvenții școlii sunt decorați cu medalii de aur și argint.

Baza succeselor școlii o constitue — după cum explică A. Mostovoi — colaborarea strânsă a membrilor colectivului pedagogic. In școală lucrează peste cincizeci de pedagogi. Cei mai mulți au o îndelungată experiență în munca pedagogică. Există și pedagogi tineri, dar aceștia primesc regulat ajutor din partea conducerii școlii și a colegilor lor mai vârstnici. Cea mai bună experiență a pedagogilor fruntași, inițiativele lor de valoare, devin repede un bun al întregului colectiv.

Pedagogii își ridică în mod sistematic calificarea. In cursul anului școlar fiecare din ei lucrează la o problemă pedagogică actuală. In legătură cu elaborarea acestei probleme, pedagogul studiază temeinic ultimele realizări ale științei sovietice și experiența înaintată a celor mai buni pedagogi din țară. După ce problema a fost elaborată de către pedagog, ea este pusă în discuția consiliului pedagogic al școlii. Această activitate aduce un mare folos tuturor pedagogilor școlii, deoarece îi îmbogățește cu o experiență prețioasă, care ajută la îmbunătățirea instrucției și educației copiilor.

In ultimii ani cadrele didactice acordă multă atenție ridicării nivelului predării științelor biologice și învățământului politehnic al elevilor. Invățământul politehnic — mai corect — primii săi pași, se realizează și în procesul unei studieri mai aprofundate a fizicii, chimiei, matematicii, biologiei și desenului liniar.

Cu prilejul studierii acestor obiecte profesorii fac cunoscută elevilor producția industrială și agricolă modernă, organizează excursii la fabricile și uzinele din capitală și la muzeul politehnic. Deasemenea, în școală se folosește pe scară largă cinematograful. Pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor în domeniul tehnicii s'au organizat diferite cercuri tehnice — cercul mâini ori îndemânatice, cercul de fizică, de radiotehnică, de aeromodelism. Aceste cercuri lucrează sub îndrumarea profesorilor în orele din afara programului.

Pentru îmbunătățirea predării biologiei micliuriniste și pentru formarea la elevi a unor deprinderi și priceperi folositoare s'a creat pe lângă școală un lot de experiență. El cuprinde o pepinieră de pomi roditori, o pepinieră de plante decorative, o grădină de flori, o parcelă pentru legume. Studierea biologiei este însoțită de experiențe practice pe lotul școlar. S'a organizat, deasemenea, un cerc al tinerilor micliuriști. Copiii învață cu multă dragoste la biologie, se deprind să cultive plante și să le îngrijească.

Intregul colectiv pedagogic al școlii luptă pentru o exprimare corectă scrisă și orală a elevilor. Fiecare pedagog urmărește ca elevii să formuleze just și precis răspunsurile orale și să știe să-și expună concret în scris ideile. Greșelile sunt îndreptate pe loc. Aceastâ muncă întărită de lectura extrașcolară a copiilor, îndrumați de pedagogi, dă rezultate pozitive.

A. SOLOVIOV

Pentru ridicarea calității muncii în școlile pedagogice

Cadrele didactice care muncesc în școlile pedagogice se vor întruni în curând în consfătuiri regionale pentru a analiza în adâncime cum au lucrat în prima perioadă a anului școlar, cum au răspuns sarcinilor ce le revin în pregătirea viitorilor pedagogi.

Pe lângă problemele privitoare la îndeplinirea planului de școlarizare, la înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice și deprinderi trainice, la realizarea educației comuniste a elevilor, consfătuirile cadrelor din școlile pedagogice vor trebui să acorde cea mai mare atenție problemelor speciale pe care le au de rezolvat aceste școli.

În școlile pedagogice se predă pedagogia, psihologia, logica, se studiază metodicele de predare a diferitelor obiecte, se organizează practica pedagogică. Elevii trebue să fie înarmați cu cunoștințe și deprinderi practice de confecționare a materialului didactic, a diferitelor aparate de care vor avea nevoie în predare. În cadrul orelor de practică agricolă, trebue să li se facă cunoscute elevilor metodele practice ale agriculturii înaintate, pe care ei le vor populariza și extinde în satele unde vor munci ca învățători. Deaceea, cadrele care vor participa la consfătuirile regionale trebue să analizeze în adâncime cum și-au desfășurat munca în aceste direcții, să găsească căile de îmbunătățire a întregii activități didactice în cea de a doua etapă a anului școlar.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită problemelor privitoare la predarea pedagogiei. Studierea științei pedagogice dă elevilor posibilitatea să înțeleagă în mod clar care este scopul educației în școlile patriei noastre, care sunt sarcinile ce revin educatorilor și care sunt căile de realizare a acestui scop. Știința pedagogică le arată elevilor care sunt principiile și metodele de instruire și educare comunistă a elevilor, îi ajută să înțeleagă caracterul istoric și de clasă al educației, să înțeleagă cât de strâns sunt legate problemele educației din școlile noastre, conținutul și sarcinile ei de problemele construirii socialismului. În același timp, studiind pedagogia, elevii își dau seama de necesitatea de a se înarma cu bazele științelor, de a-și forma deprinderile necesare pentru a realiza în școlile în care vor lucra educația politehnică a viitorilor lor școlari.

Atât referatele cât și discuțiile ce vor avea loc pe marginea lor în cadrul consfătuirilor regionale trebue să scoată la lumină activitatea celor mai buni profesori de pedagogie, trebue să arate în mod concret cum au pregătit și cum desfășoară acești profesori lecțiile de pedagogie, pentruca elevii lor să-și însușească temeinic materia, să poată exemplifica cele afirmate cu exemple vii din practica lor pedagogică, din viața școlii, din literatura pedogogică și beletristică pe care o cunosc, să poată aplica în muncă cele învățate. Este necesar să se arate cum reușesc acești pedagogi să fundamenteze lecțiile despre particularitățile de vârstă ale elevilor, despre formarea deprinderilor, despre rolul educativ al muncii etc. pe învățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară, cum reușesc să lege cunoștințele teoretice de practică. Deasemenea, în cadrul consfătuirilor trebue să se arate cum au reușit profesorii de pedagogie să dezvolte în rândurile elevilor dragostea pentru misiunea de învățător. Este demnă de popularizat în această privință activitatea colectivului didactic dela școala pedagogică de învățători cu limba de predare germană din Sighișoara, unde toți elevii anului IV așteaptă cu nerăbdare să intre în învățământ, și își pun de pe acum probleme legate de munca lor viitoare.

Consfătuirile trebue să scoată la iveală mijloacele concrete folosite pentru cucerirea unor astfel de succese.

Totodată, pentruca munca școlilor pedagogice să se desfășoare la un nivel mai ridicat în cea de a doua etapă a anului școlar, este necesar ca în cadrul consfătuirilor să fie scoase cu curaj la lumină lipsurile care mai există în predarea pedagogiei. Trebue combătută atitudinea acelor profesori care pentrucă încă nu și-au însușit în mod temeinic învățătura marxist-leninistă, pentrucă încă nu sunt stăpâni pe cunoștințele de pedagogie, nu reușesc să dea lecțiilor lor un conținut științific ridicat, nu reușesc să lege în mod organic materia predată de realitatea vie din școală, de sarcinile ce le revin elevilor ca viitori educatori. Lecția profesorului de pedagogie trebue să constitue pentru elevi exemplul cel mai bun atât din punct de vedere al conținutului cât și din punct de vedere al organizării ei, al felului cum sunt legate diferitele momente ale lecției pentru a forma un tot închegat.

Răspunsurile date de elevii unor școli pedagogice la recentele examene semestriale au oglindit în mod evident rezultatele la care ajung profesorii care predau schematic, superficial, nereușind să asigure o însușire conștientă a materiei din partea elevilor. Elevele anului IV dela școala pedagogică de educatoare din București, de exemplu, n'au putut să justifice din punct de vedere științific răspunsurile pe care le-au dat la examene. Multe dintre ele și-au însușit definiții al căror conținut nu l-au înțeles, iar la întrebările care se refereau la anumite probleme de psihologie răspundeau foarte schematic, dovedind o foarte slabă cunoaștere a învățăturii lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară.

Cu o seriozitate deosebită trebue analizate în cadrul consfătuirilor regionale problemele privitoare la predarea psihologiei și a logicii în școlile pedagogice. Construită pe baza învățăturii materialist-dialectice, psihologia ce se predă astăzi în școli îi înarmează pe elevi cu cunoașterea științifică a vieții psihice, cu cunoașterea modului de formare a proceselor de percepție, memorie, gândire, a particularităților de vârstă ale elevilor. Lucrările consfătuirilor trebue să popularizeze experiența pozitivă a acelor profesori care au reușit să-i ajute pe elevi să înțeleagă în mod conștient ce este psihicul, care sunt procesele fiziologice prin care creerul reflectă realitatea obiectivă, să înțeleagă principiul de bază al întregii psihologii: conștiința este condiționată de elementele social-istorice. În același timp, mânuind cu mai mult curaj decât în consfătuirile trecute arma criticii și autocriticii, profesorii trebue să scoată la iveală lipsurile care există în propria lor muncă și a tovarășilor lor, să arate deschis problemele care nu le sunt încă pe deplin clare, pentruca organele de învățământ și sindicale, directorii de școli să-și poată da seama ce măsuri să ia în cea de a doua etapă pentru îmbunătățirea muncii.

Trebue combătută atitudinea acelor profesori care se mulțumesc să predea la începutul anului școlar învățătura lui Pavlov despre activitatea nervoasă superioară și mai târziu transmit cunoștințele de psihologie cu totul izolate de această învățătură. Deasemenea, trebue combătută atitudinea unor profesori care în desfășurarea lecțiilor de psihologie și de logică, se mulțumesc să transmită conținutul manualului și acela în mod schematic, fără să pregătească alte exemple, fără să citească materialul bibliografic care le-ar da posibilitatea să-și lărgească orizontul în problemele respective.

Este necesar ca lucrările consfătuirilor regionale să acorde o deosebită atenție problemelor privitoare la predarea metodicilor. Sunt unii profesori care au înțeles specificul predării metodicilor, care se preocupă lecție de lecție să le facă cunoscute elevilor principiile și metodele de predare a obiectului respectiv, cele mai bune procedee de realizare a lecției. Așa lucrează de exemplu, profesoara care predă metodica geografiei la școala pedagogică de învățătoare din Slatina, profesorul care predă metodica geografiei la școala pedagogică de învățători din Buzău, profesoara care predă metodica istoriei la școala pedagogică de învățătoare nr. 2 din București etc. Întrebările pe care le-au dat acești profesori la examenele semestriale au fost formulate just, cuprinzând probleme de metodică și nu probleme ale obiectului respectiv. De pildă, elevii școlii pedagogice de învățători din Buzău au primit la examen astfel de întrebări: „Ce facem când ajungem cu copiii în excursie la malul unui râu?", „Cum explicăm în mod concret formele de relief observate în natură?" etc. Elevii dela această școală s'au prezentat la examenul de metodică a geografiei cu planșe și aparate lucrate de ei — giruete, pluviometre, gnomoane etc., cu ajutorul cărora au demonstrat cum vor lucra în clasă. În răspunsurile pe care le-au dat la examen acești elevi, se reflectă nu numai temeinica lor pregătire pentru predarea geografiei, ci și dragostea pentru munca de învățător, dorința de a instrui și educa pe fiii oamenilor muncii cât mai bine.

Unii dintre profesorii care predau metodicile în școlile pedagogice, însă, confundă predarea acestora cu predarea obiectului lor. Acești profesori n'au înțeles încă scopul predării metodicilor. În loc să urmărească în desfășurarea lecțiilor însușirea de către elevi a principiilor pedagogice, a metodelor și a procedeelor de predare, ei urmăresc însușirea cunoștințelor de geografie, istorie etc., repetând de cele mai multe ori materia predată la orele obiectului lor. Așa au lucrat, de exemplu, profesoarele care predau metodica geografiei la școala pedagogică de învățătoare din Pitești și la școala pedagogică de învățătoare nr. 2 din București, sau profesorul care predă metodica istoriei la școala pedagogică de învățătoare din Râmnicu-Sărat. La examenul semestrial, profesoara de geografie dela școala pedagogică de învățătoare din Pitești a formulat astfel de întrebări în biletele întocmite: „Ce localitate se găsește la 42° latitudine nordică și 12° longitudine estică?", „Determinarea poziției geografice a localității Praga pe glob", „Câte fuse sunt și la ce ne ajută cunoașterea lor?".

Elevii acestor profesori nu stăpânesc cunoștințe temeinice cu privire la predarea obiectelor, nu și-au confecționat și nu știu să lucreze cu materialul didactic indicat în metodică.

Este necesar ca în cadrul consfătuirilor regionale să fie ridicate cu toată seriozitatea astfel de lipsuri, întrucât predarea slabă a metodicilor în școlile pedagogice va duce la desfășurarea unor lecții slabe de către viitorii învățători.

În strânsă legătură cu predarea pedagogiei, a psihologiei, a logicii și a metodicilor trebue analizată organizarea practicii pedagogice, nivelul științific al lecțiilor desfășurate de elevi, calitatea observațiilor elevilor la lecții, nivelul lor general de pregătire pentru munca de învățători Cadrele didactice din școlile pedagogice au datoria să analizeze cu un adânc simț de răspundere cum au muncit pentru ridicarea nivelului de pregătire al elevilor la limba română, la limba rusă, la matematică, la istorie, la geografie, la fizică, chimie, științele naturii etc. Fiecare dintre acești elevi va trebui la rândul lui să transmită copiilor temeinice cunoștințe de limbă, de aritmetică, de științele naturii. De nivelul științific al întregii activități didactice pe care o va duce fiecare dintre acești elevi sunt răspunzătoare colectivele didactice din școlile pedagogice. În această lumină trebue analizată predarea tuturor obiectelor de studiu și mai ales desfășurarea practicii pedagogice. În cadrul consfătuirilor regionale trebue popularizată experiența acelor școli pedagogice — ca cele din Sendriceni și Dorohoi, regiunea Suceava, ca cele din Sighișoara și Pitești — care au studiat din timp planul de muncă al școlilor unde elevii vor face practică de o zi și de două săptămâni, au planificat desfășurarea întregii practici la aceste școli și au comunicat elevilor această planificare, pentru ca fiecare elev să poată lua dinainte contact cu școala respectivă, să se ducă bine pregătit la lecții.

Majoritatea elevilor din școlile pedagogice vor merge ca învățători la sate. Ei vor trebui să înarmeze pe elevii lor cu temeinice cunoștințe de limbă, de matematică, de științele naturii, vor trebui să le formeze deprinderi de mânuire și de construire a diferitelor aparate, să le facă cunoscute metodele agrotehnice înaintate, să le dezvolte dragostea și interesul de a deveni cadre pricepute în industrie, în agricultură, în gospodăria agricolă colectivă sau la stațiunea de mașini și tractoare. În cadrul lucrărilor consfătuirilor regionale trebue să se analizeze felul cum au reușit școlile pedagogice în această primă etapă să-i înarmeze pe viitorii învățători cu cunoștințele și deprinderile necesare pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce revin școlilor sătești, să se arate în mod concret nivelul de cunoștințe agro-biologice al viitorilor învățători, măsura în care ei s'au înarmat cu învățătura miciurinistă și o pot aplica pe loturile experimentale în cadrul orelor de practică agricolă.

Sarcini deosebit de importante le revin viitorilor învățători și în munca cu pionierii. Deaceea, în cadrul consfătuirilor regionale trebue să se analizeze pe larg felul cum sunt pregătiți elevii pentru munca cu pionierii, pentru a face educația comunistă a elevilor.

Participarea largă la discuții a cadrelor didactice, atitudinea lor critică față de propria muncă, față de ajutorul primit din partea directorilor de școli, a organelor de învățământ și sindicale, propunerile concrete ce se vor face pentru înlăturarea lipsurilor semnalate vor putea să asigure adoptarea unei rezoluții cu sarcinile și măsurile cele mai indicate pentru îmbunătățirea muncii.

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Din munca unui consiliu pedagogic

Consiliul pedagogic al școlii de 7 ani cu limba de predare tătară din Medgidia desfășoară o activitate susținută în vederea îmbunătățirii activității instructiv-educative. Datorită acestui fapt, nivelul muncii didactice s'a îmbunătățit cu mult în anul acesta față de anul trecut.

Rezultatele obținute la învățătură de către elevii școlii la sfârșitul anului trecut au fost destul de slabe. Cadrele didactice ale școlii nu reușiseră să organizeze și să desfășoare în mod temeinic lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură.

Analizând situația școlii, secția de învățământ a hotărît ca majoritatea cadrelor didactice să urmeze cursurile regionale de perfecționare, pentru a avea prilejul să studieze mai temeinic problemele legate de metodica obiectului pe care îl predau. Cursurile au contribuit la ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice, le-au ajutat să înțeleagă mai bine cum trebue să muncească pentru a asigura succesul la învățătură al tuturor elevilor.

Hotărît să-și îmbunătățească munca, consiliul pedagogic al școlii a fixat la începutul anului școlar, ca principal obiectiv al activității sale, lupta pentru asigurarea însușirii cunostintelor de către toți elevii In planul de muncă al consiliului pedagogic s'au precizat și formele de activitate pentru realizarea acestui obiectiv: continua îmbunătățire a lecțiilor, perfecționarea metodelor de predare, cunoașterea și sprijinirea elevilor etc.

Astfel, în primul pătrar a prezentat un raport în fața consiliului pedagogic învățătorul Amet Hussein, care predă la clasa I. Situația acestei clase fusese nemulțumitoare în primul pătrar. Raportul prezentat în fața consiliului pedagogic n'a analizat însă cauzele acestei situații, lipsurile în munca învățătorului, ci s'a limitat doar la o simplă expunere de fapte. În cadrul discuțiilor care au avut loc, membrii consiliului pedagogic l-au ajutat pe tov. Amet Hussein să vadă că rezultatele slabe la învățătură se datoresc faptului că el însuși nu s'a pregătit temeinic pentru lecții, că n'a studiat suficient nici programa, nici îndrumările metodice pentru predarea citit-scrisului, că nu s'a preocupat cu stăruință de ridicarea nivelului său profesional. În ședința consiliului pedagogic s'a mai arătat că lipsurile în muncă ale tovarășului care predă la clasa I-a se datoresc și faptului că ceilalți pedagogi nu l-au ajutat suficient — n'au asistat la lecțiile lui, nu i-au dat indicații în legătură cu pregătirea pentru lecții, cu îmbunătățirea planurilor de lecții.

Consiliul pedagogic a hotărît să organizeze mai bine ajutorul reciproc al cadrelor didactice, acordând o mare atenție bunei desfășurări a interasistențelor la lecții. Pentru ca această formă de muncă să aibă mai multă eficacitate, s'a hotărît ca timp de câte o săptămână întregul colectiv să asiste la lecțiile unui singur învățător sau profesor, deoarece astfel se pot cunoaște mai adânc metodele bune precum și lipsurile muncii de predare.

De curând au fost organizate astfel de asistențe la lecțiile de limba română. Cadrele didactice au analizat apoi într'o ședință a consiliului pedagogic felul cum se desfășoară în școală predarea limbii române. Au fost dezbătute asemenea probleme cum sunt pregătirea pentru lecții, folosirea schemelor în predarea gramaticii, grija pentru dezvoltarea vocabularului elevilor, pentru asigurarea însușirii unei scrieri și exprimări corecte. Cadrele didactice au criticat lipsurile predării, arătând că profesoara de limba română nu-i antrenează suficient pe elevii slabi în participarea la lecții și nu organizează regulat controlul însușirii cunoștințelor predate.

În cadrul consiliului pedagogic a fost analizată deasemenea problema muncii diriginților. Una dintre ședințele consiliului a fost rezervată discutării activității pe care a desfășurat-o dirigintele clasei a V-a iar într'o altă ședință s'a dezbătut referatul „Rolul dirigintelui în lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură". În urma discuțiilor ce au avut loc s'a luat hotărîrea ca dirigintii să asiste la cel puțin două ore de curs pe săptămână, pentru a urmări felul cum își însușesc elevii lor cunoștințele. Deasemenea, s'a hotărît ca diriginții să viziteze mai regulat la domiciliu pe elevii rămași în urmă și pe cei cu frecvență neregulată. Pe lângă aceasta, consiliul pedagogic a luat măsuri pentru organizarea mai regulată a ședințelor cu părinții și pentru amenajarea în școală a unei săli unde să-și poată face lecțiile copiii care nu au acasă condiții suficient de bune pentru aceasta.

Datorită activității sale, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani cu limba de predare tătară din Medgidia a reușit să îmbunătățească frecvența și să reducă simțitor numărul elevilor rămași în urmă la învățătură.

IOAN BADICA
șeful cabinetului pedagogic regional din Constanța

La lecțiile de limba română

În munca mea de predare a limbii române în clasele V—VII, acord o atenție deosebită îmbogățirii vocabularului elevilor, mă străduesc ca aceștia să-și însușească o exprimare orală și scrisă corectă.

Le-am indicat elevilor să-și întocmească caiete-vocabular, în care să-și noteze cuvintele noi și expresiile neînțelese nu numai din operele studiate în clasă, ci și din lectura extrașcolară, ca și cuvintele noi auzite cu prilejul unor conferințe, a unor convorbiri, a vizionării unor filme etc. Pentru a-i face pe elevi să folosească just aceste cuvinte și expresii nu mă mulțumesc să le explic sensul lor, ci le cer să formeze propoziții și fraze în care să le includă. Cu prilejul controlului caietelor mă opresc și asupra acestor propoziții și fraze, pentru a-mi putea da seama dacă elevii au înțeles just sensul cuvintelor și al expresiilor. Îi sfătuesc apoi pe elevi să folosească, în scurte compoziții, cuvintele și expresiile nou însușite.

În timpul expunerii lecțiilor insist asupra cuvintelor noi, asupra înțelesului lor, iar la ascultare cer elevilor să folosească în expunerile lor expresii asemănătoare celor din text.

La lecțiile de gramatică folosesc texte din literatura populară, din operele scriitorilor noștri clasici și contemporani. Analizând cu elevii aceste texte, eu le atrag în același timp atenția asupra mijloacelor artistice folosite de autori și mă străduesc să-i fac pe elevi să înțeleagă și să simtă frumusețea imaginilor, bogăția și varietatea limbii noastre. Mă opresc apoi asupra unor cuvinte și expresii, cer elevilor să le înlocuiască cu altele, potrivite, și îi fac să-și dea seama și să explice de ce cuvântul folosit de scriitor este cel mai potrivit, cel mai sugestiv.

Aceste mijloace mă ajută să obțin o exprimare corectă, în scris și oral, a celor mai mulți dintre elevii mei. Întâmpin însă greutăți în această privință la clasa a V-a, deoarece o serie de elevi au promovat în această clasă fără să fie stăpâni pe cunoștințe temeinice.

Întreg colectivul școlii noastre acordă o mare atenție problemelor legate de felul cum vorbesc și scriu elevii, ceeace contribue la o mai bună exprimare în scris și oral a acestora.

ANGELA BUHAESCU
profesoară la școala de 7 ani din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu

Activitatea metodică a profesorilor de pedagogie

Cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a regiunii Timișoara se preocupă îndeaproape de îndrumarea activității cercului pedagogic al profesorilor de pedagogie din regiune.

Dela începutul anului școlar, cabinetul a trasat cercului pedagogic sarcina de a contribui la îmbunătățirea predării pedagogiei, psihologiei și logicii în școlile pedagogice, la realizarea planului practicii pedagogice după specificul fiecărei școli în parte, la organizarea și îndrumarea activității colțurilor pedagogice de pe lângă școli, la îndrumarea muncii comisiilor metodice pe obiecte și a consiliilor pedagogice, la îndrumarea activității diriginților și directorilor de școli, a învățătorilor dela clasele I—IV și a pedagogilor din casele de copii.

Pentru a putea fi cuprinsă toată munca, cercul pedagogic și-a alcătuit un plan amănunțit, repartizând problemele acelor membri ai cercului care pot răspunde cel mai bine de rezolvarea lor. Astfel, profesoara de pedagogie dela școala pedagogică de educatoare din Timișoara răspunde de problema îndrumării muncii diriginților, pregătind și un referat cu tema „Munca dirigintelui la clasă", deoarece această problemă a format pentru ea obiectul unei preocupări deosebite.

Planificarea referatelor pe întreg anul a fost strâns legată de desfășurarea procesului de învățământ. De exemplu, în luna noembrie s'a ținut referatul cu tema „Procesele de cunoaștere", ceeace a dat profesorilor posibilitatea să arate pe larg, în cadrul discuțiilor, cum aplică în desfășurarea lecțiilor teoria leninistă a reflectării și învățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară.

După discuțiile ce s'au dus pe marginea referatului, a urmat o lecție deschisă cu tema „Operații ale gândirii".

Atât referatul, cât și lecția și discuțiile care au avut loc pe marginea lor au contribuit mult la îmbunătățirea muncii profesorilor. În același timp, discuțiile au scos în lumină greutățile pe care le mai întâmpină unii dintre profesori în predarea psihologiei. Astfel, s'a arătat că unora dintre profesori le sunt confuze o serie de probleme cu privire la baza fiziologică a activității nervoase superioare. Nici secția de învățământ, nici cabinetul pedagogic nu s'au străduit însă să pună la dispoziția profesorilor material bibliografic în legătură cu aceste probleme. Cadrele didactice au cerut cabinetului pedagogic să intervină pentru îmbunătățirea aprovizionării lor cu literatură de specialitate. Totodată, au propus cabinetului pedagogic regional să ceară sprijinul catedrei de psihologie a Universității „V. Babeș" din Cluj în vederea îmbunătățirii conținutului științific al lecțiilor de psihologie.

Însușindu-și critica adusă, cabinetul pedagogic a făcut propuneri secției de învățământ regionale pentru îmbogățirea bibliotecii cabinetului și a bibliotecilor școlare din regiune, ca și pentru stabilirea unei legături permanente între cercul pedagogic al profesorilor de pedagogie și catedra de psihologie a Universității „V. Babeș" din Cluj. Apreciind importanța acestor propuneri, secția de învățământ a distribuit bibliotecii cabinetului și bibliotecilor școlare cărți în valoare de 100.000 lei și a obținut sprijinul Universității din Cluj.

Pe baza acestor măsuri, ședința cercului pedagogic din luna decembrie a avut un nivel științific mai ridicat. La ședință a participat și un reprezentant al Facultății de Pedagogie din Cluj. Acesta a vorbit cadrelor didactice despre mecanismele fiziologice ale activității psihice, despre discuția pe care o poartă psihologii sovietici în legătură cu raportul dintre procesele fiziologice și psihice în lumina învățăturii pavloviste despre activitatea nervoasă superioară, despre felul cum poate fi folosită această învățătură în procesul instructiv-educativ. În cadrul ședinței s'a prezentat, deasemenea, referatul „Activitatea" și a avut loc o lecție deschisă cu tema „Deprinderile".

Lucrările ședinței au ajutat profesorilor de pedagogie și psihologie să înțeleagă mai bine baza materială a proceselor psihice, precum și unitatea dintre activitatea nervoasă superioară și activitatea psihică. În același timp, s'au stabilit o serie de concluzii pedagogice cu privire la educabilitatea personalității elevului, cu privire la înarmarea lui cu cunoștințe temeinice, tocmai pe baza cunoașterii de către educatori a legilor obiective ale activității nervoase superioare.

Deosebit de interesante au fost și discuțiile purtate în legătură cu lecția deschisă cu tema „Deprinderile". Profesorii au apreciat faptul că la această lecție s'a folosit în mod just învățătura lui Pavlov despre stereotipul dinamic, ca principiu al formării și dezvoltării deprinderilor. Totodată, ei au arătat, ca o latură negativă a lecției, faptul că nu s'a aplicat învățătura lui Pavlov despre al II-lea sistem de semnalizare în formarea deprinderilor. Orientându-se prea îndeaproape după conținutul manualului de psihologie tradus în limba germană, manual care are serioase greșeli de traducere, profesoara care a condus lecția deschisă a făcut și unele greșeli care au fost sesizate de membrii cercului. De pildă, noțiunea de „automatizare", care în psihologia sovietică marchează un moment caracteristic al mișcărilor, actiunilor și activităților conștiente devenite deprinderi în procesul repetiției, a fost înlocuită prin termenul de „mecanizare", termen care constitue expresia concepției mecaniciste în formarea deprinderilor.

Nivelul științific ridicat al acestei ședințe a subliniat încăodată necesitatea unei colaborări cât mai strânse între cercurile pedagogice ale cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu și instituțiile de învățământ superior. Această colaborare este de un real folos atât membrilor cercurilor pedagogice — care primesc lămuriri în diferite probleme, indicații bibliografice etc. — cât și cadrelor din învățământul superior, care în felul acesta au posibilitatea să strângă un bogat material în legătură cu predarea diferitelor discipline, cu particularitățile elevilor etc. De exemplu, membrii cercului de pedagogie din Timișoara și-au propus să studieze în acest an școlar, în mod organizat, particularitățile individuale ale elevilor. Datele culese vor servi atât diriginților, pentru caracterizările ce le vor face la sfârșitul anului, cât și Facultății de Pedagogie din Cluj, în vederea unui studiu mai amplu în legătură cu această problemă.

Cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a regiunii Timișoara își propune să extindă experiența cercului profesorilor de pedagogie, pentru a contribui astfel la ridicarea nivelului activității metodice a tuturor profesorilor.

D. DIJMARESCU
metodist la cabinetul pedagogic regional din Timișoara

Organizarea schimbului de experiență în raionul nostru

Una din formele de bază pentru extinderea metodelor înaintate de predare, pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ este organizarea schimbului de experiență.

Un rol deosebit de important în munca de organizare a schimbului de experiență îl are comisia muncii de masă în producție de pe lângă comitetul sindical raional. De felul cum această comisie este îndrumată și controlată de către comitetul sindical raional, de felul cum ea însăși știe să-și organizeze munca depinde în bună măsură înarmarea cadrelor didactice cu cele mai bune metode de muncă. Pornind dela acest fapt, comitetul sindical al muncitorilor din învățământ din raionul Grivița Roșie a ales în comisia muncii de masă în producție tovarăși cu o bună pregătire profesională. În centrul preocupării comisiei muncii de masă în producție de pe lângă comitetul nostru sindical stau sarcini ca: întărirea contribuției pe care o aduc la îmbunătățirea procesului de învățământ organizațiile sindicale din școli și comitetele de instituție, organizarea schimbului de experiență prin diversele lui forme etc.

În scopul pregătirii activiștilor sindicali în vederea întăririi contribuției lor la îmbunătățirea procesului de învățământ, comisia muncii de masă în producție de pe lângă comitetul sindical raional a organizat de curând un curs de perfecționare. Acest curs a fost frecventat de către președinții comitetelor de instituție, de către organizatorii sindicali și de către responsabilii cu munca de masă în producție. Pe baza unui plan de muncă bine întocmit, fiecare organizație sindicală de bază din raion a pregătit câte un referat menit să scoată în evidență aspectele pozitive și negative ale activității sale. Discuțiile purtate la seminarii de către cursanți au constituit un real schimb de experiență, contribuind la popularizarea celor mai bune metode de muncă în activitatea sindicală.

Folosind larg interasistențele, ajutorul reciproc și în special consfătuirile de producție ca forme ale schimbului de experiență, cadrele didactice din raionul nostru au reușit să obțină însemnate realizări în munca lor profesională. Învățătorii și profesorii cu mai multă experiență dela școlile nr. 59 de băieți, nr. 41 de fete, dela școala „Vasile Roaită" etc. dau un sprijin deosebit cadrelor didactice tinere dela școlile respective, ajutându-le la întocmirea planurilor de lecții, la clarificarea diferitelor probleme privind metodica predării, dându-le indicații în legătură cu folosirea materialului didactic la lecții etc.

Una din formele schimbului de experiență care a dat cele mai bune rezultate și pe care noi o folosim din plin sunt consfătuirile de producție. În primele două pătrare ale acestui an școlar s'au ținut în raionul Grivița Roșie 12 consfătuiri de producție.

Prin alegerea unor teme interesante ca: „Preîntâmpinarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor", „Disciplina în clasa mea", „Legătura dintre școală și familie", „Cum sprijină organizația noastră sindicală munca de alfabetizare", „Lectura extrașcolară a elevilor" și altele, consfătuirile de producție au reușit, în marea lor majoritate, să atragă un număr mare de participanți și să-și atingă scopul. De pildă, după consfătuirea de producție cu tema „Preîntâmpinarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor" ținută la școala nr. 59 de băieți, cadrele didactice dela această școală au început să se preocupe mai mult de înlăturarea cauzelor care determină rămânerea în urmă la învățătură. Consfătuirea și-a atins scopul prin faptul că, ulterior, numărul elevilor rămași în urmă la învățătură a început să scadă.

La școala de fete nr. 41 a fost organizată o consfătuire de producție cu tema: „Lectura extrașcolară a elevelor". Profesoara de limba română dela această școală a prezentat un referat în care a arătat ce metode folosește pentru a cultiva la eleve gustul pentru citit. Printre alte metode, tovarășa profesoară a vorbit despre graficul de evidență care cuprinde numele elevelor și cărțile citite de fiecare în parte, despre gazeta literară de perete la care elevele afișează scurte recenzii ale cărților citite, despre discuțiile organizate în clasă în legătură cu diferite cărți etc. Referatul și coreferatul, cât și discuțiile purtate cu prilejul acestei consfătuiri, au contribuit în mare măsură la îmbunătățirea muncii profesorilor de limba română participanți la consfătuire.

Prin organizarea schimbului de experiență, și în special a consfătuirilor de producție ca formă principală a schimbului de experiență, comitetul nostru sindical a reușit să obțină realizări serioase în ceeace privește îmbunătățirea procesului de învățământ.

În vederea obținerii unor rezultate cât mai bune în munca de predare, comitetul nostru sindical se străduește să îmbunătățească organizarea schimbului de experiență, să extindă realizările cadrelor didactice fruntașe, să popularizeze larg metodele celei mai înaintate pedagogii — pedagogia sovietică.

SIȘU DOBRE
președintele Comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din raionul Grivița Roșie

Realizările unei școli profesionale

Școala profesională metal și energie electrică nr. 1 din Cluj a obținut titlul de școală fruntașă pe țară, precum și steagul roșu al rezervelor de muncă pe anul școlar 1952/53.

Succesele obținute de această școală dovedesc munca organizată a întregului colectiv didactic. Bazându-se pe experiența școlilor sovietice, colectivul didactic al școlii s'a pregătit temeinic pentru lecții, căutând să ridice nivelul muncii sale printr'o strânsă legătură între teorie și practică. Profesorii au folosit din plin în predare material didactic ca mașini, mașiniunelte, mostre naturale, modele, machete, planșe, tabele etc. Întregul material intuitiv a fost adunat în cabinete pe specialități, pentru a putea fi folosit cu ușurință. Înzestrarea cabinetelor cu dulapuri, bănci, table corespunzătoare și altele s'a făcut din fonduri locale și cu sprijinul comitetului de părinți. Totodată, conducerea școlii a luat legătura cu alte școli profesionale din țară, care au secții ce lipsesc școlii profesionale nr. 1 din Cluj (de pildă, secții de tâmplărie). În schimbul confecționării unor alte materiale, acestea au procurat școlii din Cluj vitrine pentru păstrarea materialului intuitiv.

Dintre toate cabinetele din școală, cel mai bine înzestrat este cabinetul de tehnologie pentru strungari. Aci se află un strung la care elevii, sub îndrumarea profesorilor, fac toate demonstrațiile teoretice și aplicațiile practice. Profesorul care răspunde de acest cabinet a confecționat cu elevii un aparat special pentru prezentarea planșelor în ordine succesivă. Aparatul constă din trei cilindri, acționați de un motoraș electric, pe care se găsește înfășurată o pânză lungă de cca. 30 m. Pe pânză se află prinse, în ordine succesivă, toate planșele colorate. Înzestrarea cabinetului de tehnologie cu material intuitiv a făcut ca nivelul cunoștințelor elevilor să crească considerabil.

Frumoase realizări a obținut cu elevii săi din clasele a II-a E și a II-a I maistrul Ștefan Kabos, instructor la grupele de strungari. El a ținut o legătură strânsă cu uzinele metalurgice „Unirea" din Cluj, unde fac practică elevii săi. Aceștia au învățat să lucreze după metoda sovietică Bâcov-Bortchevici pentru tăierea rapidă a metalelor și după metoda de tăiere rapidă-intensivă Colesov. Elevii au format cercuri tehnice „Colesov", care funcționează de două ori pe săptămână.

Prin întrebuințarea înaintatelor metode sovietice, elevii școlii au reușit să îndeplinească realizarea normelor din uzină între 80-90%.

Prof. ENEA PAPP
corespondent

Pentru slăbirea încordării situaţiei internaţionale

Privirile întregii omeniri iubitoare de pace sunt îndreptate în aceste zile spre Berlin unde se desfăşoară conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia şi Franţa.

Incă din primele zile ale conferinţei s'au văzut străduinţele Uniunii Sovietice de a contribui la o slăbire a încordării situaţiei internaţionale, de a face toate eforturile pentru a se ajunge la o înţelegere care să fie corespunzătoare intereselor popoarelor europene şi ale lumii întregi în asigurarea securităţii şi întărirea păcii.

Declaraţia ministrului de externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov făcută în prima şedinţă dela 25 ianuarie a conferinţei dela Berlin a fost străbătută de dorinţa de a îndreptăţi speranţele opiniei publice mondiale în succesul acestei conferinţe. In această declaraţie V. M. Molotov s'a ocupat în primul rând de problema germană, arătând perspectivele primejdioase ce s'ar crea pentru ţările învecinate cu Germania precum şi pentru toate ţările europene în eventualitatea că dezvoltarea Germaniei occidentale s'ar face potrivit planurilor de reînviere a Wehrmachtului. V. M. Molotov a arătat că problema restabilirii unităţii Germaniei şi a constituirii unui guvern al întregii Germanii este indisolubil legată de problema dacă Germania unită va fi un stat democrat şi iubitor de pace sau va deveni din nou un stat militarist şi agresiv. Din declaraţia lui V. M. Molotov a reeşit limpede că singura cale justă pentru întărirea securităţii popoarelor Europei, pentru înlăturarea primejdiei pe care o poate ridica renaşterea Germaniei revanşarde, este calea încheierii neîntârziate a tratatului de pace cu Germania şi restabilirea unităţii întregului teritoriu german într'un stat democrat şi paşnic. Aceasta ar contribui totodată la micşorarea încordării existente în relaţiile dintre state.

V. M. Molotov a arătat că baza pentru rezolvarea paşnică a problemei germane există deja şi anume acordurile încheiate la Yalta şi Potsdam.

V. M. Molotov a propus în declaraţia sa ordinea de zi a conferinţei care să cuprindă trei puncte:

1) Despre măsurile pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi despre convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze.

2) Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene.

3) Despre tratatul de stat cu Austria.

Declaraţia ministrului de externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, a trezit un puternic ecou în rândurile opiniei publice din Germania ca şi ale opiniei publice internaţionale. Ziarul german „Neues Deutschland" scria: „Poporului german ca şi tuturor popoarelor iubitoare de pace din lume, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, le-a vorbit din inimă. Toate popoarele împărtăşesc aşteptările poporului german ca con[illegible] dela Berlin să ducă la rezultate [illegible]ntrucă milioane de oameni do[illegible]lucru. A te împotrivi acestei [illegible] o cutezanţă periculoasă". So[illegible]se întru totul cu propunerea [illegible]Molotov că rezolvarea proble[illegible]e trebue legată de problema [illegible]securităţii în Europa, ziarul [illegible]eitung" sublinia în articolul [illegible] că V. M. Molotov a arătat în [illegible]a singura cale acceptabilă pen[illegible] german.

[illegible]sebit de semnificativ faptul că [illegible] externe ai S.U.A., Angliei şi [illegible] acceptat în cea de a doua zi [illegible]ei ordinea de zi propusă de [illegible]otov. Trimisul special al ziaru[illegible] „Franc Tireur" la Berlin a [illegible]ptul că d-nii Dulles, Eden şi Bi[illegible] întârziat în discuţii de proce[illegible]aceea că „omenirea întreagă are [illegible]tiţi spre conferinţa dela Berlin".

[illegible]punerea sa din 25 ianuarie ca şi [illegible]nerea din 26 ianuarie, V. M. Mo[illegible]a arătat prin argumente greu de [illegible]tut care trebue să fie ţelurile actua[illegible]nferinţe dela Berlin.

[illegible]oblema fundamentală a situaţiei mon[illegible]e, a spus V. M. Molotov, este problema [illegible]şorării încordării în relaţiile interna[illegible]nale. Această problemă se găseşte în [illegible]rânsă legătură cu problema convocării [illegible]nei conferinţe a celor cinci puteri Franţa, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. şi R.P. Chineză. V. M. Molotov a arătat că numai convocarea unei asemenea conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri, la care să participe reprezentantul R.P. Chineze ar putea duce la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale, ar putea realiza succese în dezbaterea problemelor litigioase.

V. M. Molotov a propus convocarea în mai-iunie 1954 a unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A. U.R.S.S. şi R.P. Chineze pentru examinarea măsurilor urgente în vederea micşorării încordării în relaţiile internaţionale.

Deşi dela bun început miniştrii de afaceri externe ai puterilor occidentale au acceptat ordinea de zi propusă de V. M. Molotov, ei au căutat totuşi în cursul lucrărilor conferinţei să restrângă conţinutul acestei conferinţe. Ministrul de externe al Statelor Unite, Dulles, a declarat că S.U.A. resping ideea unei conferinţe a celor cinci puteri al cărei scop ar fi să se pună capăt încordării situaţiei internaţionale. Deasemenea, ministrul de externe britanic Eden a arătat că după părerea sa întreaga problemă a dezarmării şi multe alte probleme de importanţă internaţională pot fi examinate „cel mai bine în cadrul Naţiunilor Unite". El a propus ca conferinţa actuală a miniştrilor afacerilor externe să se limiteze la problemele Germaniei şi Austriei faţă de care cele patru puteri au obligaţii speciale.

In declaraţia sa din 27 ianuarie, V. M. Molotov a arătat lipsa de temei a afirmaţiilor miniştrilor de externe ai puterilor occidentale în ceeace priveşte participarea Chinei la soluţionarea problemelor internaţionale. El a arătat că China este o mare putere care are posibilitate să ajute la soluţionarea problemelor internaţionale privind nu numai Asia şi că participarea Chinei va fi foarte utilă pentru soluţionarea unor probleme internaţionale ca reducerea armamentelor, un acord în problema atomică, dezvoltarea comerţului internaţional şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre state, atât mari cât şi mici.

„Este mai presus de orice îndoială — a spus V. M. Molotov — că dacă celor patru state — Anglia, Franţa, S.U.A. şi U.R.S.S. — cu o populaţie de 460.000.000 de oameni li se va alătura China cu populaţia ei de 500.000.000, aceasta va permite celor cinci state să ia hotărîri cu mai multă greutate şi autoritate şi va corespunde năzuinţelor tuturor popoarelor Asiei".

Ocupându-se de problemele economice V. M. Molotov a subliniat marea însemnătate a faptului că populaţia Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi altor state de democraţie populară, este de 800.000.000 de oameni şi a arătat importanţa atât pentru ţările apusene cât şi pentru cele din lagărul democrat a dezvoltării schimburilor internaţionale. Expresie a puternicei dorinţe de pace a Uniunii Sovietice este şi rezoluţia propusă de V. M. Molotov participanţilor la conferinţă în şedinţa din după amiaza zilei de 28 ianuarie. Conform acestei rezoluţii, conferinţa celor patru este de acord pentru a se lua — în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite — măsurile necesare privind convocarea în 1954 a unei conferinţe în vederea reducerii generale a armamentelor, cu participarea statelor nemembre ale O.N.U. Acest proiect ar urma să fie pus în legătură cu discuţiile actuale privind chestiunile atomice.

Propunerile prezentate de ministrul de externe al Uniunii Sovietice la conferinţa dela Berlin corespund intereselor vitale ale tuturor popoarelor care cer marilor puteri să facă totul pentru slăbirea încordării internaţionale. Până şi presa de dreapta din apus subliniază însemnătatea pe care ar avea-o adoptarea primului punct de pe ordinea de zi pentru mersul general al conferinţei. Ziarul francez „Le Populaire" scria: „Puterile occidentale nu au nimic de pierdut într'o discuţie cu China comunistă la o conferinţă în cinci. Dimpotrivă, ele pot câştiga pacea în Asia". Trimisul special al ziarului „Paris Presse l'Intransigeant" scria deasemenea că occidentalii îşi dau seama că nu vor putea spune nu Uniunii Sovietice când ea va insista pentru admiterea Chinei la discuţii.

Lucrările conferinţei miniştrilor de externe dela Berlin stârnesc un puternic ecou în rândurile cercurilor celor mai largi ale opiniei publice mondiale. Opinia publică din toate ţările este interesată în reuşita acestei conferinţe, oamenii iubitori de pace din toate ţările doresc din toată inima acest lucru.

Apelul adresat poporului francez de un grup de profesori universitari din Paris

PARIS 28 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" publică apelul adresat poporului francez de un grup de 100 profesori universitari din Paris, care cheamă întreaga naţiune franceză să lupte împotriva ratificării acordurilor militariste dela Bonn şi Paris de către Adunarea Naţională.

„Tratatul semnat la Paris de conducătorii naţiunii franceze — se spune printre altele în apel — prevede punerea armatei noastre naţionale sub comanda unor ofiţeri străini. In felul acesta, apărarea naţională a Franţei va fi desfiinţată, în timp ce Statele Unite şi Anglia îşi vor păstra intactă capacitatea militară, iar Germania occidentală va dispune de o armată puternică.

Comunitatea defensivă europeană va îngădui staţionarea pe teritoriul francez a unor divizii străine, în majoritate germane, supunând jurisdicţiei lor militare populaţia din acele regiuni. Ea violează cele mai elementare principii ale Constituţiei franceze, întrucât preşedintele republicii şi parlamentul vor fi deposedaţi de prerogativele lor esenţiale în favoarea comandamentului suprem american şi a ofiţerilor germani a căror preponderenţă în această comunitate va fi foarte curând un fapt împlinit.

Cerem naţiunii franceze să se alăture protestului nostru şi să reamintească reprezentanţilor săi că nu pot dispune singuri de soarta Franţei şi că poporul francez vrea să rămână stăpân pe soarta sa".

Apelul este semnat printre alţii de Louis Barrabe, profesor la Sorbona, René Capitant, profesor la Facultatea de drept din Paris, fost ministru al învăţământului, Marcel Cohen, directorul şcolii de înalte studii din Paris, Frédéric Joliot-Curie, membru al Institutului (Academia de Ştiinţe Franceză) profesor la Colegiul Franţei, Bernard Lavergne, profesor la Facultatea de drept din Paris, Georges Lefebvre, profesor la Sorbona etc.

Sesiunea Comitetului Executiv al Uniunii Internaţionale a Studenţilor

PRAGA 28 (Agerpres). —

Zilele trecute a avut loc la Viena o sesiune a Comitetului Executiv al Uniunii Internaţionale a Studenţilor.

Sesiunea Comitetului Executiv a aprobat planul de măsuri al Uniunii Internaţionale a Studenţilor pe anul 1954. S'a hotărît să se desfăşoare în diferite ţări conferinţe şi seminarii studenţeşti internaţionale, să se organizeze tabere studenţeşti şi schimburi de studenţi din diferite ţări.

Comitetul Executiv a hotărît ca ziua de 21 februarie să fie proclamată ca Zi a colaborării cu studenţii din colonii şi ţările dependente.

Raportul la cel de al 2-lea punct de pe ordinea de zi consacrat celei de a 12-a ediţii a jocurilor studenţeşti internaţionale de vară, a arătat că studenţii sportivi au manifestat un viu interes pentru aceste jocuri olimpice tradiţionale.

Comitetul Executiv a primit cu recunoştinţă propunerea organizaţiilor studenţeşti şi sportive din Ungaria de a se organiza aceste jocuri la Budapesta în a doua jumătate a lunii iulie 1954.

S'a hotărît ca următoarea sesiune ordinară a Consiliului Uniunii Internaţionale a Studenţilor să se ţină în luna august 1954 la Moscova.

In vederea înlăturării neştiinţei de carte

In regiunea Arad se desfăşoară intens lupta pentru lichidarea neştiinţei de carte. Prin grija comisiei regionale de alfabetizare s'au creat condiţii bune pentru funcţionarea cursurilor. Secţiunile culturale ale sfaturilor populare raionale şi comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învăţământ au pus la dispoziţia cursanţilor toate manualele de care au nevoie. Astfel, în raionul Sânnicolaul Mare s'au procurat manuale în valoare de 3500 lei, în raionul Gurahonţ manuale în valoare de 3000 lei etc. Aceste manuale au fost repartizate comunelor după numărul neştiutorilor de carte.

In regiune se desfăşoară o muncă intensă pentru mobilizarea la cursuri a neştiutorilor de carte. Pe lângă munca de lămurire dela om la om, s'au folosit cu succes în acţiunea de agitaţie staţiunile de radioamplificare, în special în unele cartiere ale oraşului Arad, în comuna Sântana din raionul Criş etc. Un ajutor important în acţiunea de alfabetizare îl aduc şi lectorii trimişi de către comitetul local S.R.S.C., care ţin adeseori conferinţe la căminele culturale din comunele regiunii.

Muncind stăruitor, comisia de alfabetizare a regiunii Arad obţine succese importante în lupta pentru înlăturarea neştiinţei de carte. **(Iancic Ioan, corespondent).**

★

Invăţătorii şi profesorii din comuna Răchitoasa, raionul Zeletin, au realizări importante în munca de lichidare a analfabetismului. Datorită sprijinului pe care-l primesc din partea organizaţiei de bază P.M.R. şi a sfatului popular comunal, cadrele didactice pot lucra în condiţii bune la cursul de alfabetizare, care dispune de un local curat şi încăpător. Prin grija secţiei de învăţământ li s'au procurat cursanţilor manualele şi rechizitele necesare

Cadrele didactice desfăşoară o intensă acţiune de lămurire în rândurile analfabeţilor, mobilizându-i să participe regulat la cursuri. S'au organizat deasemenea şezători, audiţii la radio, conferinţe şi convorbiri la căminul cultural din comună.

In urma măsurilor luate, frecvenţa la cursuri s'a îmbunătăţit mult. Majoritatea cursanţilor învaţă conştiincios, obţinând rezultate bune.

Invăţătorii şi profesorii sunt hotărîţi ca în cursul acestui an şcolar să lichideze neştiinţa de carte din comună. **(Constantin C. Predescu, corespondent).**

★

O muncă susţinută pentru înlăturarea neştiinţei de carte desfăşoară şi învăţătorii din raionul Târnăveni, regiunea Stalin.

Secţia de învăţământ a raionului se preocupă îndeaproape de controlul şi îndrumarea cadrelor care lucrează la cursurile de alfabetizare. Astfel, de curând a fost organizată o brigadă care, cercetând activitatea celor ce predau la cursuri a contribuit la răspândirea celor mai bune metode de muncă, a scos la iveală lipsurile şi a indicat mijloacele pentru înlăturarea lor.

Majoritatea învăţătorilor care predau la cursurile de alfabetizare se pregătesc temeinic pentru lecţii. Invăţătorii acordă o atenţie deosebită dezvoltării interesului pentru cultură al cursanţilor. In acest scop ei organizează regulat recenzii de cărţi, ţin conferinţe ştiinţifice pentru combaterea superstiţiilor, au organizat o echipă artistică formată din foşti şi actuali cursanţi.

Cursuri fără frecvenţă pentru oamenii muncii din agricultură

Agricultura noastră în plină dezvoltare are nevoie de un număr din ce în ce mai mare de tehnicieni care să posede cunoştinţe temeinice şi să poată aplica cu succes în practică agrotehnica înaintată sovietică. Pentru a se crea unui număr mare de oameni ai muncii care-şi desfăşoară activitatea în domeniul agriculturii, viticulturii, silviculturii, zootehniei etc. posibilitatea să se califice, funcţionează şi în acest an şcolar pe lângă şcolile medii tehnice care aparţin Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, cursuri fără frecvenţă. Cursurile vor începe la 1 martie. Aceste cursuri pot fi urmate de orice persoană care a absolvit şcoala de 7 ani şi care lucrează în domeniul respectiv de activitate. Pot urma deasemenea aceste cursuri şi cei care au absolvit numai patru clase, dar care au o vechime în producţie de cel puţin doi ani. Dela caz la caz, unii candidaţi vor putea să se înscrie direct în anul II sau III. Limita de vârstă este 40 de ani.

Cei ce doresc să urmeze cursurile fără frecvenţă trebue să aibă recomandarea întreprinderii unde sunt angajaţi, precum şi avizul comitetului sindical respectiv. Cererea de înscriere, certificatul de studii şi cel eliberat de întreprindere trebue înaintate şcolilor până la 1 martie.

Cursanţii vor primi contra cost manuale şi materialul bibliografic de care au nevoie. Deasemenea, vor primi periodic, prin poştă, subiectele pentru lucrările scrise pe care trebue să le facă în timpul anului. La sfârşitul cursurilor, în luna decembrie toţi elevii care şi-au trimis lucrările scrise se vor prezenta la şcoala respectivă unde timp de 15 zile vor executa lucrări în laboratoare şi vor fi ajutaţi de cadrele didactice pentru a-şi lămuri unele probleme. După această perioadă se vor prezenta la examene. Pentru perioada de pregătire dinaintea examenelor, precum şi pentru examene, întreprinderile acordă concedii celor care urmează cursurile fără frecvenţă.

Invăţătorii şi profesorii din satele noastre, mai ales acei din localităţile în care există unităţi agricole socialiste, au sarcina de a îndruma spre aceste şcoli pe tinerii care muncesc în agricultură. Insuşindu-şi cunoştinţele teoretice care le sunt necesare în activitatea lor practică de fiecare zi, viitorii tehnicieni vor putea să ridice agricultura noastră la o treaptă mai înaltă, contribuind prin aceasta la îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale celor ce muncesc în patria noastră.

O interesantă adunare tematică

Unitatea noastră de pionieri şi-a propus ca, în legătură cu lecţiile studiate de elevi în şcoală, să organizeze adunări tematice în vederea lărgirii şi adâncirii cunoştinţelor pionierilor şi şcolarilor. La una din aceste adunări tematice organizată pentru pionierii şi elevii clasei a VII-a, au fost invitaţi şi pionierii din clasele a VI-a şi a V-a.

Analizând în cadrul lecţiilor de limba română poezia „Cheia Văii" de Veronica Porumbacu, elevii clasei a VII-a au aflat despre lupta dusă de Elisabeta Szacsko în timpul când Partidul Comunist Român activa în ilegalitate. Pe atunci, Elisabeta Szacsko îndeplinea o muncă grea şi periculoasă, făcând legătura între organizaţiile de partid din Valea Jiului. Datorită hotărîrii şi curajului cu care îşi ducea munca ilegală, ea a fost supranumită „Cheia Văii".

Mulţi pionieri din Lupeni o cunoşteau pe bătrânica Elisabeta Szacsko, deputata unei circumscripţii din raionul lor, dar nu ştiau decât prea puţine despre lupta ei hotărîtă dusă cu ani în urmă. Deaceea, pionierii au invitat-o de curând să vină în mijlocul lor.

Stând de vorbă cu pionierii, tovarăşa Szacsko le-a povestit cu multă însufleţire despre lupta grea dusă de clasa muncitoare pentru a-şi cuceri libertatea. In continuare, ea le-a arătat pionierilor cum trebuie să se poarte ei pentru a deveni oameni de nădejde ai ţării noastre, care să ştie să muncească cu folos în fabrici, în uzine şi pe ogoare pentru construirea socialismului, pentru făurirea unei vieţi din ce în ce mai bune.

Pionierii şi elevii au ascultat cu un deosebit interes cuvintele rostite de tovarăşa Elisabeta Szacsko. Ei şi-au luat angajamentul că vor căuta să ajute, prin munca lor, la înflorirea patriei noastre, că se vor strădui să învete din ce în ce mai bine.

PAULINA GURAN
Instructoare superioară de pionieri
Şcoala elementară nr. 1 Lupeni

In întâmpinarea concursului echipelor artistice de amatori

In sprijinul pregătirii celui de al III-lea concurs pe ţară al echipelor artistice de amatori dela căminele culturale, casele de citit şi colţurile roşii din gospodăriile agricole colective, comisia raională de concurs a organizat zilele trecute o consfătuire la care s'au întâlnit responsabili ai echipelor artistice de cor, dansuri şi teatru din cuprinsul raionului participante la concurs, instructorii echipelor artistice ai casei culturale raionale, membrii comisiei raionale de concurs şi instructorii de cor şi dansuri ai secţiunii culturale raionale.

Lucrările consfătuirii s'au desfăşurat pe secţii separate pentru cor, dansuri şi teatru. Cu acest prilej au fost expuse în faţa participanţilor lecţii teoretice şi practice conform tematicii trimise de Ministerul Culturii.

Tovarăşii care au luat cuvântul în cadrul consfătuirii au arătat cum sunt pregătite echipele pentru participarea lor la concurs. Deasemenea, ei au arătat unele greutăţi în munca lor, ca de pildă, lipsa unor îndrumări tipărite în ceeace priveşte executarea dansurilor sovietice şi româneşti. In continuare, vorbitorii au cerut comisiei raionale de concurs să-i sprijine prin trimiterea unor instructori bine pregătiţi, care să contribue efectiv la îmbunătăţirea activităţii căminelor culturale.

MARCEL GRIGORIU
Şeful secţiei de artă şi cultură a raionului Sighişoara

Casa pionierilor din Tg.-Jiu

De curând în oraşul Tg. Jiu s'a deschis o Casă a pionierilor. Lucrările de amenajare a celor două localuri în care funcţionează Casa pionierilor s'au făcut cu sprijinul întreprinderilor şi al instituţiilor din oraş şi raion.

La deschiderea festivă a Casei au participat reprezentanţi ai comitetului raional P. M. R., ai organelor locale de stat, ai comitetul raional U.T.M. precum şi numeroşi părinţi, pionieri, elevi etc.

In cuvântul rostit cu acest prilej, tovarăşul Flucuş Ioan, prim secretar al comitetului raional P.M.R. a arătat dragostea cu care sunt crescuţi astăzi copiii patriei noastre şi importanţa pe care o are activitatea pionierească pentru educarea multilaterală a copiilor. Totodată, i-a felicitat pe pionieri pentru rezultatele obţinute până acum în munca lor, urându-le noi succese pe viitor.

După terminarea şedinţei festive de deschidere, întreaga asistenţă a vizitat sălile în care se desfăşoară activitatea pionierilor.

In cadrul Casei activează diferite cercuri, cum sunt cercul de ştiinţă şi tehnică, de educaţie politică, de cultură fizică, de arte plastice, de coreografie, etc.

Condiţii mereu mai bune de învăţătură

Cu fiecare an se îmbunătăţesc condiţiile în care învaţă copiii oamenilor muncii. In această privinţă s'au obţinut o serie de realizări frumoase şi în raionul Huşi.

In anii puterii populare s'au construit în acest raion 14 şcoli noi. Deasemenea, s'au înfiinţat 10 internate noi unde sunt cazaţi şi hrăniţi 630 de copii.

Pentru copiii de vârstă preşcolară din oraşul Huşi au fost înfiinţate două cămine de zi. In oraş funcţionează deasemenea o casă pentru copiii orfani.

Pentru elevii din şcolile raionului s'au acordat în acest an un număr de 934 burse a 75 lei lunar, 950 burse pentru procurarea de rechizite şi 24 de burse a 100 lei lunar pentru procurarea de îmbrăcăminte.

I. SCHAFFER
corespondent

Lucrările sesiunii ştiinţifice anuale a Secţiunii Ştiinţelor Medicale a Academiei R. P. R.

In zilele de 22—26 ianuarie 1954 a avut loc sesiunea ştiinţifică anuală a Secţiunii Ştiinţelor Medicale a Academiei R.P.R.

La lucrările Sesiunii au participat academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., colaboratori ştiinţifici ai institutelor medicale ale Academiei R.P.R. din Bucureşti, Cluj, Iaşi şi Timişoara, cercetători din institutele Ministerului Sănătăţii, profesori din centrele universitare din Capitală şi ţară, clinicieni şi medici din reţeaua sanitară a Ministerului Sănătăţii.

Raportul de activitate pe 1953 şi planul de muncă pe 1954 al Secţiunii Ştiinţelor Medicale a Academiei R.P.R. au fost prezentate de secretarul Secţiunii, acad. prof. Ştefan St. Nicolau.

Au fost prezentate 167 de lucrări, tratând probleme de fiziologie normală şi patologică, medicină clinică, biologie, embriologie, inframicrobiologie, microbiologie, parazitologie, morfologie, antropologie, higienă a muncii, profilaxie şi medicină sportivă, medicină infantilă, istoria medicinii etc.

Raportul de activitate şi comunicările au fost supuse unor largi dezbateri la care au luat parte un număr mare de oameni de ştiinţă, printre care acad. C. I. Parhon, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. D. Danielopolu, directorul Institutului de Fiziologie normală şi patologică, acad. Şt. Milcu, acad. A. Kreindler, directorul Institutului de Neurologie „I. P. Pavlov", acad. V Mărza, prof. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. J. Niţulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. B. Menkeş, membru corespondent al Academiei R.P.R., dr. Miron Lupşa din Petroşani, dr. Eugen Levy din Baia Mare, dr. M. Saragea, candidat în ştiinţe etc.

Un ajutor deosebit în desfăşurarea rodnică a lucrărilor şi dezbaterilor Sesiunii l-au constituit documentele Sesiunii a 8-a a Academiei de Ştiinţe Medicale a U.R.S.S., care a avut loc în luna decembrie 1953, în lumina căreia va fi îmbunătăţit planul de muncă pe anul 1954 al Secţiunii Ştiinţelor Medicale a Academiei R.P.R (Agerpres)

Pârghii de bază în opera de construire a socialismului

S'au împlinit la 28 ianuarie 5 ani de când în urma propunerii C.C. al P.M.R., a apărut decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale cu privire la stimularea activităţii ştiinţifice, literare şi artistice.

Una din formele importante de stimulare a activităţii de creaţie o constitue decernarea Premiului de Stat şi a titlului de laureat al Premiului de Stat oamenilor ştiinţei, tehnicii, literaturii şi artei, pentru opere de deosebită valoare puse în slujba construirii socialismului. In fiecare an, decernarea Premiului de Stat a devenit o adevărată sărbătoare a ştiinţei şi culturii noastre, prilej de bucurie şi mândrie pentru întregul popor muncitor.

Deasemenea, unui mare număr de oameni ai ştiinţei, literaturii şi artei li s'au acordat înalte distincţii ale R.P.R.

Pentru dezvoltarea creaţiei ştiinţifice, în cadrul Academiei R.P.R. funcţionează numeroase institute de cercetări, dotate cu cel mai modern utilaj.

S'au creat, tot în urma decretului din 28 ianuarie 1949, pentru a acorda sprijin creatorilor în domeniul literaturii şi artei, Fondul literar, Fondul plastic, Fondul muzical, pe lângă uniunile de creaţie respective.

Astazi, aproape toate categoriile de oameni ai ştiinţei şi culturii au „casele" lor, instalate în clădiri frumoase, confortabile, cu interioare amenajate artistic.

Oamenii ştiinţei şi culturii au deasemenea la dispoziţie vile şi case de odihnă în cele mai frumoase staţiuni balneare şi climaterice.

Trecerea în revistă a realizărilor din ultimii 5 ani pe linia stimulării activităţii ştiinţifice, literare şi artistice dovedeşte limpede consideraţia şi preţuirea pe care regimul democrat-popular o acordă ştiinţei, literaturii şi artei, pârghii de bază în opera de construire a socialismului.

Bibliografie

Sub îngrijirea Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. au apărut de curând Analele Româno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie nr. 4/953, cu următorul sumar:

Teoria şi practica educaţiei sovietice în ajutorul învăţământului din ţara noastră: **A. P. Albiţcaia:** Particularităţile muncii educative cu pionierii în clasa a VII-a a şcolii medii; **N. G. Dairi:** Importanţa instructivă a chestionării elevilor; **S. A. Ponomarev:** Contribuţii la problema învăţământului politehnic în predarea matematicii.

Pentru o justă atitudine faţă de moştenirea pedagogică a trecutului:

P. A. Riabniceva: Concepţiile gnoseologice ale lui C. D. Uşinschi şi teoria sa asupra instrucţiei.

Psihologia ştiinţifică sovietică se dezvoltă pe baza învăţăturii lui I. P. Pavlov: **E. N. Socolov:** Problema constanţei percepţiei în lumina învăţăturii lui I. P. Pavlov; **N. I. Crasnogorschi:** Despre particularităţile tipice ale activităţii nervoase superioare la copii; **L. S. Bogacenco:** Influenţa programului şcolar zilnic asupra legăturilor condiţionate din cadrul primului şi al celui de al doilea sistem de semnalizare şi asupra corelaţiei dintre aceste sisteme.

Şcoala burgheză, instrument al reacţiunii imperialiste:

N. G. Loran: Esenţa reacţionară a educaţiei „prin muncă" în instituţiile preşcolare din S.U.A.

★

Au apărut deasemenea Analele Româno-Sovietice seria Istorie, nr. 4/1953. Din cuprinsul revistei semnalăm articolul tov. acad. Petre Constantinescu-Iaşi, intitulat „Relaţiile culturale româno-ruse în epoca lui Petru cel Mare". In articol se arată ajutorul multilateral pe care l-a dat Petru cel Mare românilor, rolul spătarului Nicolae Milescu, relaţiile culturale dintre cărturarii ruşi şi români, activitatea dusă de Antim Ivireanu, datorită sprijinului acordat de ţar, precum şi relaţiile de prietenie şi culturale dintre Dimitrie Cantemir şi Petru cel Mare.

Pe lângă alte articole interesante revista prezintă, în rubrica *„Din experienţa şcolii sovietice"*, studiul intitulat *„Grecia sub stăpânirea Macedoniei"*, semnat de N. N. Picus. Studiul poate fi folosit ca material didactic la studierea istoriei Greciei antice în clasa a V-a.

Scrisori către redacţie

Prin grija regimului democrat-popular şi cu contribuţia ţăranilor muncitori, au fost construite în satul Cernădia, comuna Baia de Fier, raionul Novaci, o şcoală elementară şi un cămin cultural înzestrat cu o sală de spectacole, o bibliotecă, o sală de lectură etc.

Datorită neglijenţei comitetului executiv al sfatului popular comunal, aceste două lăcaşuri de cultură sunt acum deteriorate, nimeni neocupându-se de buna lor întreţinere.

Organele în drept trebue să dea dovadă de mai mult simţ de răspundere faţă de bunul obştesc şi să ia măsuri urgente pentru repararea şcolii şi a căminului cultural.

★

In comuna Drăgoeşti, raionul Novaci, a luat fiinţă de curând un internat pe lângă şcoala elementară de 7 ani din comună. Era de aşteptat ca comitetul executiv al sfatului popular comunal să sprijine buna funcţionare a internatului, să se preocupe de aprovizionarea elevilor cu alimentele necesare. Dar iată că după puţin timp dela deschidere, magazia de alimente a internatului a fost închisă. Timp de 10 zile elevii au rămas fără mâncare.

Asemenea greşeli nu trebue să se mai repete. Comitetul executiv al sfatului popular, trebue să se îngrijească îndeaproape de bunul mers al internatului, de calitatea şi cantitatea mâncării ce se serveşte copiilor.

EMANOIL CINTEZA
corespondent

FOILETON

Dac'ar fi ştiut că plouă...

Oricine pricepe că ghiaţa, la o anumită temperatură, se preface în apă, iar apa în vapori. Numai tovarăşul Stoian, şeful secţiei de învăţământ a sfatului popular raional Urziceni şi tovarăşul Dinulescu Constantin, preşedintele comitetului sindical raional n'au cunoscut acest lucru până la data de 7 ianuarie a.c., prima zi a consfătuirilor cadrelor didactice...

...Nori posomoriţi călătoresc încet sub tavanul alb, plin de promoroacă, al sălii C.F.R. din Urziceni. Cadrele didactice venite la consfătuire au impresia că se găsesc într'o lume plină de vrăji. Din pereţii celor două sobe proaspăt zidite se cerne un strat albuiu de vapori. Aerul din sală se încălzeşte treptat...

Organizatorii consfătuirii, în frunte cu şeful secţiei de învăţământ şi preşedintele comitetului sindical raional, se mişcă dintr'un loc în altul, dând semne de nerăbdare. Au şi motive. Ceasurile trec: 8... 9... 10... — fără să-i consulte dacă totul e gata pentru a începe lucrările consfătuirii, dacă sala e încălzită sau nu, dacă le-a sosit microfonul din comuna Bărcăneşti sau nu, dacă firul electric e prelungit până la masa prezidiului sau nu, dacă becul e pus sau nu, dacă... dacă... Câtă neînţelegere din partea acestor ceasuri care nu se încadrează în planul de muncă stabilit cu atâta grijă de către secţia de învăţământ şi comitetul sindical raional Urziceni!

...„Norii" se înţeleg. Peste câtva timp, adică pe la orele 10 şi 20 minute, când tovarăşul Stoian trebuia să-şi audă la microfon propria sa voce, o adevărată ploaie se abate asupra celor 400 de cadre didactice adunate la consfătuire. Nu se mai vede nimic. Participanţii la consfătuire aleargă de colo-colo, speriaţi de răpăitul stropilor, care cad de pe tavan repezi şi grei. Fiecare se întreabă:

— De unde atâta ploaie?

— O fi cumva tavanul spart?

— Nu, nu se vede nicio spărtură!

— Şi totuşi, cum se explică faptul că afară ninge iar în sală plouă?!

— Şi încă ce ploaie!.. Din mulţime se aude vocea unei învăţătoare: „dacă ştiam că plouă, veneam cu umbrelă!"

Cu chiu, cu vai, „organizatorii" reuşesc să se adăpostească într'un colţ al sălii, în apropierea mesei dela care urmau să fie conduse lucrările consfătuirii, căutând cu toţii, deocamdată, explicaţia fenomenului..

Şi explicaţia veni curând: In această sală nu se făcuse foc din iarna trecută până în această dimineaţă; apa din sobele zidite acum două zile s'a prefăcut la căldură în vapori, iar vaporii, luându-şi nasul la purtare, s'au urcat până la tavanul îngheţat şi plin de promoroacă; promoroaca s'a prefăcut în apă. Apa, fiind un corp lichid, a început să curgă.

— Da — spun miraţi şeful secţiei de învăţământ şi preşedintele comitetului sindical — Intr'adevăr! Apa curge...

Noroc că prin mintea câtorva profesori de fizico-chimice şi de geografie trecu o idee năstruşnică. Să alunge cu mătura precipitaţiile atmosferice. Incercarea a reuşit. „Norii" bat în retragere. „Ploaia" încetează. Doar ici, colo, câte un strop mai cade nevinovat pe serveta unei profesoare, pe referatul şefului secţiei de învăţământ sau pe fruntea preşedintelui comitetului sindical. Insfârşit, pe la orele 12 şi jumătate, consfătuirea cadrelor didactice din Urziceni îşi începu lucrările..

Pentru ca viitoarele consfătuiri să înceapă la timp şi să se desfăşoare în condiţii mai bune, ar fi mai multe soluţii. Prima: data începerii consfătuirilor, fixată de către Ministerul Invăţământului, să fie amânată în raionul Urziceni cu o zi, pentru ca tovarăşii Stoian, Dinulescu Constantin şi Procopie Vasile să aibă timpul necesar asigurării condiţiilor materiale necesare bunei desfăşurări a consfătuirii. A doua soluţie: timpul să fie obligat să se „încadreze" în planul de muncă al secţiei de învăţământ şi al comitetului sindical raional Urziceni.

Noi recomandăm tovarăşilor care răspund de organizarea consfătuirilor o a treia soluţie: de a privi în viitor această sarcină cu mai mult simţ de răspundere.

M. ZAHARIA

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 şi 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 253 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 6 februarie 1954

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ: Pentru ridicarea nivelului ideologic al predării; Colaborarea între catedrele institutului; Din experiența cadrelor didactice — Planul de lecție (pag. 2-a)
- SĂ LUPTAM PENTRU UN INALT NIVEL DE PREGĂTIRE A ELEVILOR: Colțul pedagogic al școlii; Foloasele schimbului de experiență; Material didactic confecționat prin mijloace proprii (pag. 3-a)
- **Eliza Paveliu:** Luminița, sprijin prețios în munca noastră (pag. 3-a)
- Noi victorii ale poporului sovietic (pag. 4-a)
- Conferința dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri (pag. 4-a)
- Studenții în zilele vacanței de iarnă (pag. 4-a)
- Pentru îmbunătățirea frecvenței la cursurile de alfabetizare (pag. 4-a)

Să intensificăm munca obștească la sate

In toate satele patriei noastre se desfășoară pregătirile pentru campania agricolă de primăvară. Indrumați de organizațiile de partid, oamenii muncii din S.M.T. și gospodării agricole de stat, colectiviștii, țăranii întovărășiți și țăranii cu gospodării individuale folosesc din plin lunile de iarnă pentru repararea uneltelor agricole, pentru selecționarea și tratarea semințelor, pentru pregătirea răsadnițelor și îngrășămintelor etc.

Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 au arătat că în scopul satisfacerii în proporții din ce în ce mai mari a nevoilor de trai mereu crescînde ale oamenilor muncii este necesar ca agricultura să ia un avînt deosebit.

Bogata experiență a agriculturii sovietice, ca și experiența din ultimii ani a agriculturii noastre ne arată că sporirea randamentului culturilor agricole și mărirea în acest fel a producției agricole globale depinde în cea mai mare măsură de calitatea însămînțărilor și de timpul cînd se execută aceste lucrări. Realizarea lucrărilor agricole de primăvară la timpul nimerit și într-un termen cît mai scurt sporește recoltele la hectar la toate culturile agricole.

In munca pe care au început s-o desfășoare de pe acum pentru a asigura îndeplinirea la timp și în condițiile cele mai bune a pregătirilor pentru primăvară, oamenii muncii din agricultură trebuie să găsească în învățătorii satelor sfătuitori apropiați și pricepuți, gata să-i ajute cu indicații competente, cu îndrumări amănunțite și concrete.

In cuvîntarea rostită la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că învățătorii formează detașamentul cel mai numeros al intelectualității. Învățătorii, care vin în contact zilnic cu masele largi ale oamenilor muncii, au misiunea să lupte activ pentru stîrpirea obscurantismului și misticismului, să ducă în rîndurile celor ce muncesc făclia culturii și a științei înaintate.

Sute de învățători desfășoară în satele patriei noastre o activitate rodnică mobilizînd pe toți oamenii muncii dela sate în lupta pentru îndeplinirea Hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la ridicarea producției agricole, răspîndind cunoștințe agrotehnice înaintate, experiența fruntașilor în agricultură. Așa procedează, de exemplu, cadrele didactice din comuna Livedea, raionul Brănești, care țin deseori conferințe interesante la cursul agrozootehnic al gospodăriei agricole colective, sau învățătorii din comunele Nușfalău și Zăuani-Uileac, raionul Șimleul Silvaniei, care popularizează la cercurile agrotehnice metodele înaintate folosite de colhoznicii sovietici.

Numeroși învățători organizează cu regularitate sezători, recenzii, programe artistice menite să contribuie la ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare. Mobilizați de cadrele didactice, mii de țărani muncitori se adună la așezămintele culturale sătești unde ascultă conferințe, citesc cărți, iau parte la serile literare, la cursurile cercurilor agrotehnice, asistă la spectacole date de echipe artistice, vizionează filme, ascultă emisiunile de radio. In școală și în cadrul activității lor obștești, învățătorii și profesorii explică țăranilor muncitori Hotărîrile partidului și guvernului care prevăd un ritm înalt de creștere a producției agricole în vederea asigurării bunăstări a întregului nostru popor muncitor. Invățătorii arată țăranilor muncitori că lupta pentru o recoltă îmbelșugată se împletește strîns cu toate măsurile economice pe care partidul și guvernul nostru le iau în vederea creșterii continue a bunei stări materiale și culturale a întregului popor muncitor, că luptînd pentru o recoltă mai bogată vor contribui la întărirea neîncetată a puterii de cumpărare a leului.

Unele lucrări agricole pe care învățătorii le execută împreună cu elevii lor în cadrul activității extrașcolare servesc drept exemplu țăranilor muncitori de felul cum trebuie să aplice cunoștințele agrotehnice înaintate. Așa, de pildă, colectivul școlii de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman, a desfășurat o activitate intensă în cadrul cercului agrotehnic din comună, ajutînd țărănimea muncitoare să ridice calitatea muncii agricole. In această privință a avut o importanță deosebită exemplul concret pe care l-a dat țărănimii muncitoare școala din sat prin lucrările agricole executate pe lotul școlar.

Acum, în centrul întregii activități obștești a cadrelor didactice din școlile sătești trebuie să stea problemele pregătirilor pentru campania de primăvară.

Una din măsurile menite să asigure succesul însămînțărilor de primăvară este pregătirea și selecționarea semințelor. De calitatea semințelor care vor fi semănate depinde în mare măsură recolta ce se va obține la hectar. De aceea învățătorii și profesorii trebuie să sprijine sfaturile populare în acțiunea pentru înființarea centrelor de curățit și tratat semințele și pentru înființarea centrelor de încercare a germinației semințelor. Este bine ca învățătorii și profesorii de științele naturale dela sate să antreneze și pe elevi, în afara orelor de clasă, la pregătirea și selecționarea semințelor, socotind aceasta ca un prilej nimerit pentru legarea celor învățate în școală de practică.

La căminele culturale, la colțurile roșii ale gospodăriilor colective, în cercurile agrotehnice, în convorbirile individuale pe care le au cu sătenii, învățătorii au datoria să arate colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor cu gospodării individuale că este în interesul lor de a alege din timp cele mai bune semințe pe care le au schimbînd semințele necorespunzătoare la baza de recepție.

In cadrul pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară cadrele didactice trebuie să mobilizeze pe țăranii muncitori în vederea sporirii producției de legume și cartofi, prin cultivarea loturilor individuale, a terenurilor virane și a grădinilor proprii, arătîndu-le cum să pregătească răsadnițele, îndemnîndu-i să repare la timp utilajul necesar pentru cultura legumelor etc. In această acțiune, colectivele școlare vor trebui să fie exemplu, pregătind cu ajutorul elevilor și pe baza celor mai înaintate metode de cultură, răsadnițe proprii precum și terenurile disponibile ale școlilor pentru cultura de legume.

O altă problemă care merită o atenție deosebită este îngrijirea semănăturilor de toamnă. Invățătorii și profesorii au datoria să explice țăranilor muncitori cît de important este să se cerceteze în fiecare zi starea semănăturilor și să se execute lucrările de îngrijire a acestora după sfatul agronomilor. Totodată cadrele didactice au datoria să-i antreneze pe elevi în orele libere, la îngrijirea pomilor din livezi, a viilor, a pepinierelor, la curățirea lor de lăstărișuri, de pomi uscați, de toate dăunătoarele și bolile de plante.

Experiența anului trecut a arătat că cursurile agrozootehnice de masă sunt una din principalele forme de popularizare a științei și experienței înaintate. Un mare număr de țărani muncitori și-au sporit recoltele lor datorită aplicării metodelor înaintate de muncă învățate din conferințele pe care le-au ascultat la căminele culturale, în cadrul cursurilor agrozootehnice de masă. O sarcină de cea mai mare însemnătate a învățătorilor și profesorilor este aceea de a ajuta și de acum înainte la buna desfășurare a acestor cursuri, sprijinind cursanții, pregătind conferințe etc. Conferințele cadrelor didactice trebuie expuse într-o formă vie, clară și expresivă, accesibilă maselor, iar conținutul lor trebuie să fie legat de condițiile locale concrete și îmbogățit cu exemple din munca sătenilor, astfel încît să trezească interesul cursanților pentru problema respectivă. Pentru aceasta, este necesar ca învățătorii și profesorii să cunoască temeinic problemele pe care le expun și situația concretă a producției locale.

O datorie însemnată a cadrelor didactice este aceea de a contribui la întărirea vigilenței țăranilor muncitori împotriva uneltirilor elementelor chiaburești care ar încerca să împiedice pregătirea și executarea lucrărilor agricole de primăvară, nereparîndu-și mașinile și uneltele agricole, nepregătind semințele la timp etc.

Pentruca aportul adus de învățători și profesori la pregătirea campaniei agricole de primăvară să fie cît mai efectiv, secțiile de învățămînt și organele sindicale au datoria să ia serioase măsuri de organizare și îndrumare a acestei acțiuni, mobilizînd cadrele didactice dela sate ca atît în școală cît și în munca obștească să acorde o mare atenție pregătirilor pentru campania de primăvară.

Dacă în majoritatea satelor învățătorii și profesorii desfășoară o activitate rodnică în această direcție, mai există totuși unele cadre didactice care nu contribuie din toate puterile la lupta pentru sporirea producției agricole, nu contribuie la ridicarea culturală a satelor. Astfel, de exemplu, unele cadre didactice din comuna Dorna, raionul Marghita, nu sunt preocupate de ridicarea calității muncii agricole a țărănimii muncitoare. In comunele Ghiriș și Tinca din raionul Salonta unii învățători și profesori nu participă la viața culturală a comunei.

Organele de învățămînt și sindicale au datoria să mobilizeze toate cadrele didactice în vederea întăririi contribuției lor la pregătirea campaniei agricole de primăvară. In același timp însă, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să înlăture greșita înțelegere a rolului învățătorilor la sate și încărcarea lor cu diferite sarcini tehnico-administrative care-i împiedică să-și îndeplinească sarcinile profesionale și obștești. Activitatea cadrelor didactice trebuie astfel îndrumată încît să nu fie stingherit procesul de învățămînt, și, în același timp, învățătorii să aibă posibilitate de a-și îndeplini rolul de răspînditori ai culturii și științei celei mai înaintate în satele noastre.

Secțiile de învățămînt și organele sindicale au datoria să asigure un conținut ridicat din punct de vedere politic și științific al muncii obștești pe care o desfășoară învățătorii, îndrumînd și controlînd activitatea lor, înlesnindu-le aprovizionarea cu literatură de specialitate — broșuri și reviste, material demonstrativ etc.

Datoria patriotică a cadrelor didactice în această perioadă este aceea de a împleti cu pricepere munca profesională cu munca obștească, de a depune toate eforturile pentru antrenarea țărănimii muncitoare la îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, contribuind astfel la pregătirea din timp și în cele mai bune condiții a campaniei agricole de primăvară.

Informații

Ministerul Învățămîntului comunică:

Cursurile școlilor medii tehnice, școlilor pedagogice și instituțiilor de învățămînt superior vor începe luni 15 februarie a.c.

Cel mai tîrziu pînă la aceiași dată, pe măsura creării condițiilor de funcționare, vor fi reluate și cursurile școlilor elementare, de 7 ani, medii și profesionale care și-au întrerupt activitatea din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile.

★

Consfătuirea cu șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale, care trebuia să înceapă în București la 17 februarie a.c., se amînă pentru 24 februarie.

Tratatul prieteniei

La 4 februarie s-au împlinit șase ani dela semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Română.

Eveniment de o importanță deosebită pentru dezvoltarea vieții noastre economice, politice și culturale, tratatul încheiat la Moscova la începutul anului 1948 consfințește o formă nouă de relații, necunoscute pînă acum în istoria țării noastre, relații care au la bază recunoașterea egalității în drepturi a părților contractante, respectarea independenței țării noastre și a suveranității noastre naționale.

Pentru prima oară țara noastră a avut posibilitatea să încheie cu o mare putere un astfel de tratat, în condițiile unei depline egalități. Tratatele încheiate în trecut de către burghezo-moșierime, urmăreau nu colaborarea de pe poziții egale, ci înrobirea și mai crîntă a poporului nostru, jefuirea bogățiilor patriei noastre. Un tratat de felul celui semnat în 1948 între U.R.S.S. și Republica Populară Română este de neconceput în lumea capitalistă, unde se aplică întotdeauna „principiul" celui mai tare.

Romînia burghezo-moșierească era într-o înjositoare situație de înrobire economică și politică față de țările imperialiste.

Eliberarea țării noastre de către Uniunea Sovietică, răsturnarea burgheziei dela putere, instaurarea regimului de democrație populară au deschis țării noastre noi și largi perspective de dezvoltare pe baza unor relații noi, de colaborare și ajutor frățesc, cu marea noastră vecină dela răsărit. Aceste relații, care se bazează pe mărețele principii ale internaționalismului proletar și slujesc păcii, au făcut cu putință redresarea într-un timp scurt a economiei noastre distrusă de război, au creat posibilități pentru trecerea la construirea socialismului în patria noastră. „In anii de după război — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — prietenia și alianța cu marea Uniune Sovietică, sprijinul și ajutorul ei dezinteresat și frățesc au constituit chezășia independenței și suveranității statului romîn democrat-popular, chezășia construirii cu succes a socialismului în țara noastră".

Ajutorul frățesc pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică se face puternic simțit în toate ramurile vieții noastre economice, politice și culturale.

Folosind bogata experiență a construirii socialismului în U.R.S.S., oamenii muncii din țara noastră au dobîndit succese însemnate pe calea industrializării țării. Mașinile și utilajul trimis de Uniunea Sovietică, precum și tehnicienii sovietici de cea mai înaltă calificare care ne ajută, au făcut posibilă nu numai dezvoltarea industriei noastre existente, dar și crearea unor noi ramuri ale industriei naționale. Datorită acestui ajutor substanțial, uzinele noastre produc astăzi mijloace de producție complexe, pe care acum zece ani eram nevoiți să le importăm din străinătate. Peste 90 la sută din mașinile agricole și 90 la sută din utilajul necesar industriei alimentare și celei ușoare se fabrică în țară. Industria noastră produce astăzi întregul utilaj necesar pentru extracția petrolului, precum și aparate complexe pentru rafinarea petrolului. „Acesta — spunea tovarășul Micoian la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. — este singurul exemplu din lume cînd un stat mic bogat în petrol, are și o industrie proprie de construcții de mașini destinate industriei petrolifere".

Ajutorul Uniunii Sovietice are un rol deosebit de important în lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru transformarea ei socialistă. Experiența colhoznicilor sovietici, vizitele numeroaselor delegații de țărani muncitori romîni în Uniunea Sovietică au contribuit mult la creșterea numărului gospodăriilor agricole colective care au luat ființă în țara noastră. Ca urmare a aplicării cuceririlor agrotehnice și zootehnice sovietice s-a mărit recolta la hectar a principalelor culturi agricole. Ajutorul acordat de Uniunea Sovietică țării noastre a permis înzestrarea agriculturii cu o tehnică înaintată, cu mașini și unelte perfecționate, care duc la ușurarea muncii omului și la creșterea productivității muncii.

Sprijinul multilateral de care se bucură poporul nostru din partea Uniunii Sovietice a creat toate condițiile pentru creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Știința și cultura sovietică joacă un rol hotărîtor în dezvoltarea științei și culturii din țara noastră. S-au creat sute de noi școli destinate pregătirii unor cadre de înaltă calificare. Lupta împotriva analfabetismului se duce cu succes. Numărul elevilor și studenților a atins cifre necunoscute în trecut în țara noastră. Condițiile de studiu se deosebesc ca de la cer la pămînt de felul în care se învăța în trecut. Tineretul nostru studios are asigurate astăzi cele mai bune mijloace materiale pentru a-și putea însuși știința nouă. Însăși conținutul învățămîntului a fost schimbat, după experiența învățămîntului sovietic, în conformitate cu cerințele regimului nostru democrat-popular.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat acum șase ani între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă reprezintă o pîrghie importantă în eforturile pe care aceste două țări le depun pentru menținerea păcii și a destinderii situației internaționale. El constituie un puternic scut împotriva celor care încearcă să stîrbească libertățile cucerite de poporul nostru, să atenteze la independența Republicii Populare Romîne.

„Inaltele Părți contractante — se spune în acest tratat — declară că ele intenționează să participe în modul cel mai sincer la toate acțiunile internaționale, avînd drept țel asigurarea păcii și securității popoarelor și vor aduce întreaga lor contribuție la realizarea acestor înalte sarcini". Această precizare pune într-o lumină vie și clară scopurile pașnice și creatoare ale acestui tratat. Prin el, părțile contractante își propun nu numai realizarea unei colaborări dezinteresate în scopul dezvoltării economiilor lor, dar și mărirea eforturilor în vederea apărării păcii și a menținerii ei.

Poporul romîn năzuește fierbinte spre pace. Alături de Uniunea Sovietică, oamenii muncii din țara noastră depun toate eforturile în vederea apărării cauzei păcii, a menținerii ei spre binele tuturor popoarelor. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală cristalizează aceste eforturi ale Uniunii Sovietice și ale Republicii Populare Romîne. Politica externă a statului nostru urmărește nu învrăjbirea între popoare, ci înțelegerea și rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor litigioase. Tocmai de aceea poporul romîn vede în Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat cu Uniunea Sovietică un mijloc în plus menit să ducă la înțelegere generală și pace.

Cu prilejul celei de a șasea aniversări a tratatului prieteniei cu marea Uniune Sovietică, întreg poporul nostru muncitor și-a exprimat încăodată dragostea și recunoștința sa puternică pentru gloriosul popor sovietic.

Pentru unitatea de acțiune a învățătorilor din lumea întreagă

Situația materială și morală a școlii și a învățătorilor din țările capitaliste se înrăutățește din ce în ce. Această stare de lucruri a determinat cele două greve ale cadrelor didactice care au avut loc recent — una în Franța, la 9 noiembrie 1953 (cu participarea a 90% dintre pedagogi), și alta în Italia, la 11 decembrie 1953.

Aceste două greve au fost motivate de aceleași revendicări — îmbunătățirea situației economice, apărarea drepturilor la grevă și a drepturilor sindicale, menținerea independenței școlii prin înlăturarea oricărei propagande de război în cadrul ei și democratizarea învățămîntului.

Dar nu numai pedagogii francezi și italieni cunosc greutățile materiale și suprimarea libertăților. Aceasta este situația cadrelor didactice din toate țările capitaliste, dependente și coloniale.

Aspirațiile pedagogilor din întreaga lume au fost exprimate la Conferința Internațională care s-a desfășurat la Viena în iulie 1953. Ele au fost concretizate în Charta Educatorilor, aprobată în unanimitate de către reprezentanții a 6.400.000 de învățători din lumea întreagă.

Charta Educatorilor constituie o largă platformă de acțiune pentru toți învățătorii care luptă în fiecare țară pentru realizarea principiilor ei.

In țările lagărului socialist, aceste principii sînt realizate. Sarcina noastră constă în a cunoaște, a studia situația, revendicările și luptele oamenilor muncii din învățămînt din țările capitaliste, coloniale și dependente și de a-i ajuta să-și cucerească drepturile lor, să înlăture tendința de militarizare a școlii și primejdia care amenință tineretul.

Acțiunea unită a învățătorilor din lumea întreagă pentru obținerea revendicărilor lor materiale și sociale pe baza principiilor cuprinse în Charta Educatorilor este o problemă de importanță mondială.

Charta Educatorilor, elaborată pe baza propunerilor făcute în prealabil de F.I.A.I. și F.I.S.E., este un document ale cărui principii pot fi acceptate de toți învățătorii și este valabil pentru orice țară.

Iată textul Chartei Educatorilor, așa cum se prezintă după Conferința dela Viena:

Charta Educatorilor

Educatorii se bucură, fără nicio restricție, de drepturile cetățenești și au aceleași obligații. Cu toate acestea, caracterul unei funcțiuni prin care colectivitatea încredințează membrilor săi calificați, educația tineretului, crează obligațiuni speciale și reciproce între societate și educatori.

Art. I. Indatoririle cele mai importante ale educatorilor sînt:

— Respectarea personalității copilului;
— Dezvoltarea aptitudinilor sale;
— Educarea copilului prin instruire;
— Obiectivul permanent de a forma moralitatea viitorului om și cetățean și de a face educația copilului în spiritul democrației, al păcii și al prieteniei între popoare.

Art. II. Drepturile educatorului nu depind nici de sex, nici de rasă, nici de culoare. Deasemenea, aceste drepturi nu depind de credințele religioase sau de părerile politice. Niciun educator nu poate fi persecutat pentrucă își educă elevii — conform îndatoririlor sale — într-un spirit de democrație, de pace și prietenie între popoare. Orice propagandă de război este interzisă în școli.

Luîndu-și ca sarcină educarea democratică a tineretului, educatorii recunosc și respectă libertatea credințelor religioase ale elevilor.

Art. III. Educatorii au drepturile pe care le conferă munca. Ei au drept la un contract de muncă prin care să li se asigure stabilitatea în serviciu și prin care să fie la adăpost de măsurile samavolnice în ce privește activitatea lor profesională în general și mai ales în ce privește angajarea, stagiul de probă, numirea, foaia calificativă, avansarea, sancțiunile disciplinare.

Art. IV. Educatorii sînt ajutați și îndrumați de inspectori din învățămînt aleși în baza capacității lor profesionale și ale căror puteri sunt definite și limitate.

Art. V. Educatorii au dreptul de a se înscrie liber în organizațiile profesionale sau sindicale, fără a fi expuși la persecuții din această cauză. Aceste organizații au calitatea de a-i reprezenta în orice ocazie, pentru apărarea drepturilor și intereselor lor.

Art. VI. Toți educatorii, indiferent de specializarea lor ulterioară au dreptul de a-și ridica pregătirea culturală și profesională în școli echivalente cu studiile universitare; cursurile trebuie să fie în așa fel organizate, încît condițiile materiale de familie să nu-i împiedice de a frecventa aceste cursuri sau de a le duce la bun sfîrșit. Aceste școli (cursuri) dau calificarea ce se cere oricărui educator.

Art. VII. Educatorii au dreptul de a beneficia de o cultură profesională suplimentară și de mijloacele materiale corespunzătoare și în special, de avantagii speciale de călătorie sau pentru a face schimb de experiență, pentru a-și desăvîrși instrucția sau pentru a cunoaște direct viața națională sau internațională.

Art. VIII. Toți educatorii, indiferent de rasă sau naționalitate au drept la un salariu egal la muncă egală. Dat fiind importanța socială a profesiunii de învățător, salariul unui educator nu poate fi inferior celui pe care îl primește un salariat care exercită o meserie de aceiași importanță socială și care cere o calificare asemănătoare. Salariul trebuie să asigure educatorului și familiei sale o situație materială independentă.

Art. IX. Toți educatorii au drept:
— la concedii plătite și egale cu vacanța școlară;
— la concedii de boală cu plata salariului integral;
— la o pensie care să le asigure o viață materială demnă.

Art. X. Educatorii au dreptul să profeseze în localuri adecvate, să aibă aparatele și materialul necesar. Numărul elevilor trebue să fie fixat după normele pedagogice și în niciun caz să nu treacă de 40, pentru a se realiza efectiv programul de învățămînt.

Art. XI. Dotarea școlilor cu cele necesare nu trebuie să depindă de starea socială a elevilor, ci de necesitățile programului de învățămînt. In toate școlile trebuie să fie amenajate săli speciale pentru personal, pentru ca acesta să-și poată executa serviciul care îi este încredințat: serviciul medical și dentar, cantina, educația fizică, laboratoarele, atelierele, bibliotecile etc.

Art. XII. Alegerea metodelor și a procedeelor trebuie să fie făcută de educator, sub controlul unui inspector școlar, excluzînd pedepsele corporale și alte metode nejuste. Alegerea manualelor școlare trebuie să fie făcută de o Comisie compusă din educatori și reprezentanți ai autorității administrative, în număr egal.

Art. XIII. Copiii, care din cauza unor deficiențe organice sau defecte fizice nu se pot acomoda cu clasa obișnuită, trebuie să fie instruiți în clase speciale, prin metode și procedee care corespund naturii și caracterului infirmității lor.

Art. XIV. Clasele sau școlile de cercetări trebuie să fie constituite în așa fel încît să permită inovatorilor în învățămînt să-și experimenteze metodele, controlați fiind, și să se ajute în felul acesta realizarea descoperirilor și progreselor în pedagogie.

Art. XV. In general, educatorii trebuie să poată participa, prin reprezentanții lor, la administrarea școlilor și la ridicarea nivelului de calificare profesională; ei trebuie să participe la fixarea și la alegerea localurilor pentru învățămînt.

Insuflețiți de avînt patriotic

Asupra mai multor regiuni ale țării noastre s-a abătut în ultimele zile un viscol de o violență deosebită. Pentru a se înlătura efectele viscolului, în urma Comunicatului Consiliului de Miniștri al R.P.R., au fost organizate comandamente care au întreprins o largă acțiune de mobilizare a tuturor forțelor locale pentru deszăpezirea drumurilor de acces spre centrele de aprovizionare cu alimente, lemne etc. precum și pentru eliberarea liniilor de cale ferată de cantitățile mari de zăpadă. Sfaturile populare au luat măsuri pentru asigurarea furnizării continue a electricității și a apei necesare populației și întreprinderilor.

Consiliul Central al Sindicatelor a adresat o chemare către toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii îndemnîndu-i să se pună la dispoziția comandamentelor alcătuite în regiunile înzăpezite pentru a face posibilă aprovizionarea populației, curățind drumurile de acces către fabricile de pîine și centrele de distribuire a pîinii, magazine, căi ferate, căile de acces spre spitale, creșe, întreprinderi, depozite de lemne și centre de distribuire a petrolului.

Deasemenea, C.C. al U.T.M. a chemat pe utemiști și pe toți tinerii să fie în primele rînduri ale luptei pentru înlăturarea greutăților provocate de viscol.

Cu o mare însuflețire au răspuns cetățenii chemării sfaturilor populare. Infruntînd viscolul, dînd dovadă de abnegație, cetățenii au contribuit la asigurarea normalizării circulației în orașe și la asigurarea aprovizionării.

Fapte eroice

Nenumărați sunt oamenii muncii care, cu un deosebit elan, au contribuit la învingerea greutăților provocate de viscol. La stația Est din Fundeni a Intreprinderii I.R.E.B. din Capitală s-au rupt o serie de fire, ceeace făcea imposibil iluminatul cartierului. Prin munca șefului de stație Aurel Trifu și a doi responsabili de echipă, care au lucrat în tură fără întrerupere, s-a reușit să se refacă legăturile electrice. Impiegatul de mișcare Ion Miu, din Gara de Nord, a condus în plin viscol o echipă formată din ceferiști, cu care a reușit să curețe o porțiune mare a liniei ferate înspre stația Chitila. Factorii poștali Ioan Iancu și Ioan Strungaru, împreună cu Ștefan Barbu dela Oficiul Special Gara de Nord, au muncit fără întrerupere două zile și două nopți pentru a asigura expedierea ziarelor. Liniorul P.T.T., Nicolae Ionescu dela sectorul tehnic de linii Ghimpați a restabilit, în timpul viscolului, circuitul București-Turnu-Măgurele.

Sprijinul cadrelor didactice și al elevilor

Alături de ceilalți oameni ai muncii, învățătorii și profesorii, elevii și studenții au contribuit voluntar la deszăpezirea arterelor principale și restabilirea circulației. Astfel, la școala medie nr. 1 de fete, la îndemnul organizației de bază U.T.M., echipe de utemiste și eleve au pornit în mijlocul viscolului pentru a asigura pîinea necesară elevelor din internat. In acest fel au fost transportate dela fabrica de pîine la internat cîte 250 kg. pîine zilnic. In această acțiune s-au evidențiat Viorica Stan, instructoare superioară de pionieri, Emilia Tănăsescu, utemistă, Măgălescu Lucia, utemistă și altele. Deasemenea, colectivul didactic, administrativ și de îngrijire al școlii, împreună cu echipe de eleve din clasele X-XI, au deszăpezit curtea școlii precum și o porțiune a trasecului liniei de tramvai 16.

Incepînd de joi dimineața, echipe formate din învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire, precum și elevi ai școlii medii de 10 ani nr. 6 de băieți au participat, alături de ceilalți oameni ai muncii, la deszăpezirea căii Rahovei.

Cu schiurile în Capitală

Joi dimineața, la ora 8, elevii anilor III și IV ai școlii medii tehnice de cultură fizică și sport din Capitală au fost mobilizați de către organizația de bază U.T.M., să se prezinte la școală cu echipament de schi. In curtea școlii din Dealul Spirii s-au adunat zeci și zeci de tineri îmbrăcați cu pantaloni de schi, bocanci și bluze de vînt. Unul dintre profesori a anunțat care este scopul chemării lor la școală. Ei erau chemați să participe, alături de ceilalți oameni ai muncii, la acțiunea de deszăpezire a Capitalei, la acțiunea patriotică pentru aprovizionarea populației. Puțin timp după ora 8, tinerii sportivi ai școlii medii tehnice de cultură fizică și sport alunecau pe zăpadă cu schiurile ducînd în rucsacuri pîinea necesară muncitorilor și funcționarilor din întreprinderile și instituțiile din cartier.

★

Activitatea susținută desfășurată în Capitală și în alte regiuni pentru înlăturarea urmărilor viscolului va fi continuată și în zilele următoare.

Exemplele de înalt patriotism de care au dat dovadă oamenii muncii trebuie să însuflețească pe fiecare învățător și profesor la lupta pentru restabilirea cît mai grabnică a circulației și asigurarea bunei aprovizionări.

V. ANTONESCU

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Pentru ridicarea nivelului ideologic al predării

Intreaga viață a Uniunii Sovietice, orînduirea sovietică socială și de stat îi educă pe oameni în spiritul comunismului.

Un loc de onoare în sistemul educației comuniste îl ocupă și școala sovietică.

In Uniunea Sovietică domnește și poate domni numai ideologia socialistă, a cărei bază de neclintit este marxism-leninismul. Dar citeodată mai pot fi întîlnite și rămășițe ale ideologiei burgheze, împotriva cărora trebuie dusă o luptă hotărîtă.

Intreaga predare trebuie să fie pătrunsă de spirit partinic și de principialitate. Școala și cadrele didactice, chemate să educe tineri patrioți sovietici, sînt datoare să demaște în mod sistematic, în procesul predării, teoriile antiștiințifice, reacționare, să educe la elevi concepția dialectică materialistă despre natură și legile ei.

Instrucția și educația just organizate contribue la formarea concepției marxist-leniniste despre lume a elevilor, ne ajută să-i înarmăm cu cunoașterea legilor fundamentale descoperite de știință. Iată dece nivelul ideologico-teoretic al predării fiecărui obiect de învățămînt este determinat de felul cum îi ajută pedagogul pe elevi să stabilească legături juste între fenomene, de felul cum îi orientează spre înțelegerea legilor naturii și ale vieții sociale.

Predarea biologiei trebuie să fie strîns legată de viață, de practica construcției socialiste; altfel, discuțiile despre educația ideologico-politică vor rămîne simple fraze. Știința biologică are o mare importanță pentru agronomie și agricultură. Profesorii au datoria să lămurească pe larg întreaga măreție și importanță a sarcinilor trasate de partid pentru dezvoltarea agriculturii, să intensifice munca de familiarizare a elevilor cu experiența înaintată și cu realizările științei agricole, să-i educe pe elevi ca luptători convinși pentru înflorirea colhozurilor.

Este necesar ca fiecare profesor să expună materia obiectului său din punctul de vedere al nivelului actual al științei marxiste. In această privință are o uriașă importanță științifică și politică lămurirea justă a rolului maselor populare în istorie. Or, după cum arată practica, unii profesori se limitează adeseori la arătarea unor exemple disparate și a unor evenimente izolate din lupta poporului rus pentru independență, tratează activitatea maselor populare în mod superficial, iar citeodată admit exagerarea rolului personalității în dezvoltarea istorică.

Cea mai importantă sarcină a profesorilor de istorie este să lichideze cu hotărîre acest mod nejust de tratare a fenomenelor istorice și, în opoziție cu istoriografia burgheză, să arate elevilor, pe baza materialului istoric concret, că istoria societății omenești reprezintă un proces bazat pe legi în care rolul principal îl joacă condițiile vieții materiale a societății iar destinele istoriei le hotărăște activitatea maselor populare.

Sînt necesare nu exemple izolate, ci un sistem de expunere a istoriei, care să dezvăluie în fața elevilor forțele nesecate ale poporului nostru, forțe care au crescut în lupta sa multiseculară pentru independență, în lupta sa eroică revoluționară împotriva asupritorilor.

Ar fi însă profund greșit dacă profesorul și-ar transforma lecțiile sale în lecții de materialism dialectic și istoric și ar începe să opereze pe scară largă cu categorii filozofice. Inadmisibilitatea acestui lucru a fost arătată de repetate ori în directivele partidului și guvernului despre școală. Totodată, unei predări științifice îi este străin empirismul gol. O studiere simplă a faptelor fără sintetizarea și analiza lor teoretică duce la coborîrea nivelului științei predate și îngreuiază înțelegerea legilor fenomenelor studiate.

A-ți însuși bazele unei științe oarecare înseamnă în primul rînd a-ți însuși sistemul de noțiuni ale acelei științe. Profesorul va putea să mărească mult eficacitatea muncii sale instructiv-educative numai dacă va dirija cu pricepere formarea noțiunilor științifice în conștiința elevilor.

In articolul „Despre ziarul „Svoboda", V. I. Lenin dă indicații cu privire la trezirea activității gîndirii și la dirijarea ei, indicații care au o valoare uriașă nu numai pentru scriitori, dar și pentru fiecare pedagog. Scriitorul popular — arată Lenin — nu presupune un cititor care nu gîndește, nu dorește sau nu se pricepe să gîndească, dimpotrivă, el presupune într-un cititor nedezvoltat o serioasă intenție de a lucra cu capul și îl ajută să facă această muncă serioasă și grea, îl conduce, ajutîndu-l să facă primii pași și învățîndu-l să meargă mai departe singur. Scriitorul vulgar presupune un cititor care nu gîndește și nu e capabil de a gîndi, el nu-l îndrumează spre primele începuturi ale științei serioase, ci într-o formă monstruoasă și simplistă, presărată de glume și flecăreli îi servește, „de-a gata" toate concluziile învățăturii respective, astfel încît cititorul nici nu trebuie să rumege ci pur și simplu să înghită acest păsat.

Din păcate, unii pedagogi, dorind să grăbească și să ușureze însușirea de către elevi a materiei studiate, se străduesc să-i elibereze de orice fel de muncă intelectuală de sine stătătoare. Acești profesori cred în mod greșit că studiind o lege sau alta, pentru descoperirea căreia omenirea a avut nevoe de milenii întregi, e suficient să arate experiența, să transmită elevilor formularea, pentru ca înțelegerea legii sau a fenomenului să fie asigurată. Trebuie să se ducă cea mai hotărîtă luptă împotriva acestei interpretări vulgare, simpliste și primitive a instrucției. Reprezentările, noțiunile, legile, nu pot fi băgate mecanic în capetele elevilor. Elevii își însușesc cel mai adînc, mai conștient și mai temeinic acele teze ce reprezintă concluzii la care au ajuns chiar ei înșiși. Sarcina pedagogului este de a îndruma în mod priceput această muncă. In caz contrar, se va ajunge în mod inevitabil la formalism în cunoștințele elevilor, la scăderea nivelului ideologico-teoretic al predării. Pentru ca profesorul să poată îndruma în mod conștient procesul complex al cunoașterii, care se desfășoară în cadrul lecțiilor, este obligat să posede el însuși, la perfecție, materia de învățămînt și metodica predării. O condiție indispensabilă a ridicării calității instrucției și a orientării ei ideologice este inspectarea calificată și ajutorul metodic acordat pedagogilor din partea organelor învățămîntului public.

Un mare rol în pregătirea teoretică și practică a profesorilor sînt chemate să-l joace cercurile pedagogice și seminariile din cadrul institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Activitatea lor trebuie organizată astfel încît ele să-i înarmeze într-o mare măsură pe pedagogi cu cunoștințe științifice la obiectele cursului școlar și cu metode de predare a acestor obiecte.

V. I. Lenin a arătat că orientarea ideologico-politică a lecțiilor în orice școală este determinată în întregime și exclusiv de compoziția lectorilor.

Aceasta se referă în întregime la pedagog. Profesorul trebuie să înțeleagă perfect că el trebuie să știe să aplice învățătura marxist-leninistă în domeniul concret al disciplinei sale, în instruirea și educarea comunistă a tinerei generații. Numai în acest caz pedagogul va putea asigura formarea concepției marxist-leniniste despre lume la tineretul studios, îl va putea înarma din punct de vedere spiritual pentru activitatea social-politică viitoare, va putea educa patrioți sovietici înflăcărați — constructori ai comunismului.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

V. Orlov, colaborator științific superior al Observatorului din Pulcovo, în timpul unei observații.

O inițiativă prețioasă

Studenții din anul IV al Institutului Pedagogic din Vologda, care au făcut practică la școala medie nr. 9 din oraș, au organizat pentru elevii clasei a IX-a dela această școală o conferință cu tema „Industria sovietică de îngrășăminte minerale și importanța ei în realizarea hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.".

La conferință au asistat și elevi din clasele a IX-a dela școala medie de fete nr. 8. In sala școlii a fost organizată o expoziție specială cuprinzînd colecții de îngrășăminte și mostre de plante cultivate de studenți pe lotul de experiență al Institutului Pedagogic pe parcele cu diferite îngrășăminte. Tot aici a fost expusă literatura în legătură cu tema acestei conferințe.

Școlarii și studenții au făcut diferite comunicări: „Rolul azotului, fosforului și potasiului în procesul creșterii și dezvoltării plantelor", „Microîngrășămintele", „Industria îngrășămintelor de fosfor" etc.

Școală-internat pentru fiicele locuitorilor dela munte

Intr-una din cele mai bune clădiri situate în centrul orașului Mahacicala funcționează o școală-internat pentru fiicele locuitorilor dela munte. Un număr de 185 de eleve — reprezentante ale tuturor naționalităților care trăiesc sus, în munți Daghestanului, duc aici o viață de familie strîns unită. Umucusum Musaeva, fiica unui colhoznic dela arteluI agricol „Crasnii Octiabr" din aulul alpin Salib, raionul Ciarodinsc, învață aici în clasa X-a. Colhoznicul Abdulgamid Burjaev din satul Bațada, raionul Guvibsc, are la școala-internat trei fiice — Nafisad, Patimat și Asma.

In timpul liber, elevele citesc, se ocupă cu muzica, cu sportul, brodează, învață cîntece populare ruse, frecventează cercurile pe obiecte și cercurile dela casa pionierilor.

Profesoara E.F. Nevscaia, directoarea internatului și ceilalți pedagogi educă cu multă dragoste pe fetițele-muntence. Ele le ajută să-și însușească limba rusă. E. A. Pereverzeva conduce cercul „Mîini îndemînatice", L. I. Isaeva — cercul de literatură.

O cale ferată a copiilor

La Stalinogorsc a avut loc solemnitatea inaugurării unei linii ferate a copiilor.

Timp de două luni, constructorii „Mosbass"-ului au executat un mare volum de lucrări de terasament, au montat linia ferată lungă de doi kilometri, au construit două stații și un depou. Calea ferată trece pe marginea unui cring de mesteceni — unul dintre cele mai pitorești colțuri ale orașului Stalinogorsc.

Un dar făcut școlarilor

Pe lîngă școala medie din Camenca, raionul Gliboca, regiunea Cernăuți, s'a deschis un club școlar.

Clădirea clubului, cu 400 de locuri, a fost construită prin contribuția benevolă a populației. Clubul și-a început activitatea printr-o seară festivă.

Jubileul școlii pedagogice

De 50 de ani funcționează școala pedagogică din Petrozavodsc. In acest timp, școala a pregătit 6000 de învățători pentru școlile din R.S.S. Carelo-Finä. In îndepărtatul raion Calevala, la Oloneț, la Rugozero, la Pudoj și la Condopog, la Padani și Sortavala, în Zaonejie și în capitala Republicii, peste tot pot fi întîlniți absolvenții acestei școli.

Școala pedagogică nu pierde legătura cu foștii ei elevi. Mulți dintre aceștia scriu cadrelor didactice, vizitează școala, își împărtășesc experiența, cer sfaturi și ajutor.

In școală lucrează un colectiv larg de profesori, în rîndurile căruia se numără profesorii emeriți ai școlii din R.S.S. Carelo-Finä Crasicova, Leontiev, Nadejina, Petrov. Acest colectiv acordă o mare însemnătate muncii în școală și celei extrașcolare.

Colaborarea între catedrele institutului

Catedrele de științe sociale dela Institutul de industrie alimentară din Crasnodar au aplicat în ultimul timp o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii activității lor: pe lîngă revizuirea programelor cursurilor și introducerea unor îndreptări și complectări în prelegeri și seminarii, în lumina ultimelor hotăriri ale partidului și guvernului, ele au revizuit și tematica activității de cercetări științifice. In prezent, activitatea științifică a catedrelor de marxism-leninism și de economie politică este îndreptată asupra elaborării următoarelor teme: „Rolul stațiunilor de mașini și tractoare în dezvoltarea colhozurilor pe calea spre comunism", „Productivitatea muncii în colhozurile din Cuban și factorii de bază care influențează asupra creșterii ei", „Noile relații de producție ca principal motor de dezvoltare a forțelor de producție", „Rolul Partidului Comunist în lichidarea contradicției dintre oraș și sat și a deosebirii esențiale dintre ele".

Pentru îmbunătățirea activității ideologice în institut, în conformitate cu noile cerințe, nu este însă suficientă numai reorganizarea activității catedrelor de științe sociale. Este necesar ca toate catedrele să reorganizeze procesul de învățămînt în lumina sarcinilor care stau în fața institutelor de învățămînt superior. Catedrele de științe sociale și-au asumat sarcina de a acorda profesorilor de discipline generale și speciale un ajutor permanent în această privință.

Acest ajutor se realizează prin cele mai diferite mijloace și aduce foloase reciproce. Colaboratorii catedrelor de științe sociale arată profesorilor de discipline generale și speciale cum să oglindească just tezele fundamentale ale filozofiei marxiste și ale economiei politice în lecțiile lor și în lămurirea problemelor științifice. In același timp, colaboratorii catedrelor de discipline generale și speciale ne dau material faptic din cadrul disciplinelor lor, pe care noi îl folosim ca material ilustrativ cu prilejul tratării trăsăturilor fundamentale ale dialecticii marxiste și a problemelor cursului de economie politică. Deasemenea, ei ne fac cunoscute cele mai raționale procese tehnologice.

Trebuie să spunem că toți colaboratorii institutului participă cu un deosebit interes la acest ajutor reciproc, al cărui scop este de a obține o ridicare generală a nivelului activității ideologice și didactice.

Munca în comun, după cum ne-am convins, face să crească rolul conducător al catedrelor de științe sociale.

Catedrele de științe sociale acordă ajutor profesorilor de discipline generale și discipline speciale mai ales prin organizarea sistematică de prelegeri cu privire la problemele teoriei marxist-leniniste. Deasemenea, profesorii de științe sociale țin la ședințele consiliului institutului și la ședințele colaboratorilor științifici, referate cu privire la cele mai importante probleme de teorie și practică a construirii comunismului în țara noastră. Ei acordă permanent consultații profesorilor care studiază individual științele sociale și participă activ la consfătuirile teoretice ținute în cadrul institutului.

Se practică discutarea stenogramelor prelegerilor ținute de profesorii de discipline generale și speciale. De obicei, se stenografiază (adeseori chiar la cererea profesorilor) și se discută lecțiile introductive la cursurile generale și la cursurile speciale; acestea cuprind multe probleme a căror discutare împreună cu colaboratorii catedrelor de științe sociale este cît se poate de folositoare.

In anul școlar trecut au fost discutate în acest mod lecțiile introductive la cursurile de bazele construcțiilor, chimie anorganică, termotehnică, fizică și altele. In mod obișnuit, toți participanții la discuție citesc dinainte stenogramele. Materialele discuțiilor, observațiile scrise și recenziile sînt folosite de autorii prelegerilor cu prilejul repetării acestora; multe observații sînt luate în considerare cu prilejul expunerii unor prelegeri cu alte teme din același curs. Astfel, autorului lecției introductive la cursul de chimie anorganică i s-a arătat că din prelegerea sa lipsește critica curentelor burgheze în chimie, că în ea nu se vorbește nimic despre rolul chimiei în dezvoltarea economiei naționale, că ea nu cuprinde, în sfîrșit, definiția obiectului. Lecția a fost declarată nesatisfăcătoare și profesorul a refăcut-o pe baza observațiilor.

Importanța discutării prelegerilor este evidentă, dar metoda practicată de noi are o lipsă serioasă: prelegerea este discutată de abia după ce a fost ținută. Important este însă ca greșelile și lipsurile constatate să fie înlăturate înainte de aceasta. In ceea ce privește lecțiile introductive, acest lucru este greu de realizat, deoarece ele sînt ținute în primele zile ale anului școlar, cînd fiecare catedră este ocupată cu rezolvarea numeroaselor sale probleme organizatorice. Considerăm că această greutate poate fi învinsă, deoarece colaboratorii principali ai catedrei se întorc din concediu pe la 25-26 august, deci cu 5-6 zile înainte de începerea anului școlar. Acest timp este suficient pentru munca pregătitoare și pentru discutarea cîtorva prelegeri.

Cît de solidă este legătura ce s-a stabilit între catedre, se vede din faptul că a devenit o tradiție invitarea colaboratorilor catedrelor de științe sociale la discutarea referatelor ținute de profesorii de discipline generale și speciale cu privire la diferite probleme ale cursului sau probleme științifice. Dacă problemele puse în discuție au o însemnătate filozofică sau politică, profesorii de științe sociale participă activ la dezbaterea lor și se străduiesc să contribuie la interpretarea justă, marxistă a problemelor.

In acest punct de vedere a fost interesantă discuția despre prelegerea tov. S. I. Șevtov, docentul catedrei de fizică, cu tema: „Fizica ca știință" și despre referatul tov. L. M. Voitco, asistent la catedra de chimie anorganică, cu tema „Cu privire la problema definiției leniniste a materiei".

Se practică, deasemenea, ședințe comune ale catedrelor de științe sociale și ale altor catedre, în cadrul cărora se țin referate despre noile realizări în dezvoltarea chimiei, fizicii, mecanicii, despre problemele actuale ale economiei socialiste etc.

Se bucură de aprobare unanimă și discuțiile individuale ale profesorilor de științe sociale cu colaboratorii catedrelor de științe generale și speciale. Aceștia ni se adresează de multe ori cu rugămintea de a cerceta textele prelegerilor lor și de a-i sfătui cum ar fi mai bine să expună materialul din punctul de vedere al teoriei marxist-leniniste. In cursul primelor luni ale acestui an școlar, au cerut asemenea sfaturi catedrelor de științe sociale numeroși colaboratori științifici ai catedrelor de matematică, energetică etc.

Una dintre formele de legătură dintre colaboratorii catedrelor de științe sociale și colaboratorii catedrelor de științe generale și speciale o constituie excursiile comune la întreprinderile industriei alimentare. Astfel, profesorii de economie politică și catedrele de prelucrare a grăsimilor și de extracție a grăsimilor, studiind procesul de producție la Combinatul de uleiuri și grăsimi din Crasnodar au descoperit, pe baza materialelor culese, rezerve pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției.

Aceeași lucrare s-a executat la Combinatul de tutun, care a fost vizitat de colaboratorii catedrelor de economie politică și de tehnologie a tutunului.

Folosirea acestei măsuri pentru procesul de învățămînt constau în faptul că prelegerile de economie politică și prelegerile ținute la disciplinele speciale capătă mai mult conținut și devin mai accesibile; apare posibilitatea de a lămuri aprofundat tezele teoretice pe baza unor exemple și fapte înțelese și cunoscute de studenți. Practica a arătat că această concretizare a tezelor teoretice contribuie la creșterea interesului studenților pentru economia politică.

Noi continuăm să dezvoltăm legătura dintre catedrele de științe sociale și celelalte catedre. In timpul cel mai apropiat, se vor discuta la ședințele comune, în cadrul pregătirii pentru anul școlar 1954/1955, lecții introductive de tehnologia metalelor, chimie-fizică și coloidală, matematică superioară, economia și organizarea producției, tehnica securității muncii.

Pe lîngă aceasta, colaboratorii catedrelor de științe generale și speciale și-au exprimat dorința de a discuta cu profesorii de științe sociale referate cu următoarele teme: „Spațiul și timpul în lumina teoriei relativității"; „Schimbul de substanțe între organisme și mediul exterior" (după cursul de biochimie); „Influența demoraților revoluționari asupra lui A. M. Butlerov" etc.

Experiența noastră în domeniul legăturii dintre catedrele de științe sociale și catedrele de științe generale și speciale ne dovedește că o asemenea colaborare conține în ea mari posibilități de ridicare a nivelului ideologic al predării.

Docent **N. H. CERCHEZOV**
(Din „Vestnic Visșei școli")

Din experiența cadrelor didactice — Planul de lecție

Planul de lecție este oglinda muncii pedagogului. El reflectă nu numai pregătirea conștiincioasă pentru lecție, ci și desfășurarea ei. Aceasta din urmă poate fi judecată după observațiile pe marginea planului, observații în care pedagogul arată în ce măsură a reușit o lecție sau alta, dacă a atins sau nu scopul propus.

Cercetînd minuțios planul de lecție, pătrunzînd în toate amănuntele lui, conducătorii școlii pot și trebuie să acorde pedagogilor un ajutor serios. In anul școlar trecut, la școala noastră a fost introdusă în practică întocmirea planurilor cu una sau două lecții înainte. Aceasta dă directorului școlii posibilitatea să verifice din timp și cu deamănuntul planurile de lecții, să dea pedagogului sfaturi fundamentate. Pedagogul trebuie să aibă întotdeauna un plan de perspectivă al lecțiilor, cel puțin pe o săptămînă. Dacă ai o schemă, e mai ușor s-o complectezi cu o idee nouă, cu un nou procedeu metodic. Unii pedagogi declară că sunt nevoiți citeodată să se abată dela planurile calendaristice, să întîrzie cu o lecție sau două. Aceasta nu e exclus. Dacă n-ai dat cunoștințe temeinice la o temă, nu poți trece la tema următoare. Mai devreme sau mai tîrziu însă, materia trebuie studiată.

Planul de lecții poate fi modificat. Niciodată nu trebuie să-ți fie teamă să complectezi chiar și cel mai bun plan.

In observațiile la planurile de lecții, noi arătăm nu numai calitatea desfășurării acesteia. Interogîndu-i pe elevi, pedagogul se lovește adeseori de răspunsuri slabe la întrebările puse. Aceasta se întîmplă cel mai des atunci cînd se repetă materia studiată

Este posibil ca unii elevi să nu înțeleagă deloc unele chestiuni datorită unor cauze diferite. Se înțelege că pedagogul nu poate trece cu indiferență peste un asemenea caz. Dar nu întotdeauna este posibil să explici chestiunea neînțeleasă la lecție — sau chiar după lecție — în aceiași zi. In aceste cazuri procedez în felul următor: îmi notez în planul de lecție, bunăoară, că eleva cutare nu cunoaște caracteristicile economiei feudalo-iobage deși elevii clasei a VIII-a au studiat această materie. Bineînțeles, aș putea propune unui alt elev să facă această caracterizare și să cer apoi elevei în cauză să repete materia. Dar pedagogul trebue să știe cît de conștient și-a însușit materia din programă fiecare elev.

Intr-o altă clasă putem întîlni o situație diferită. Să zicem că un elev a fost bolnav și a lipsit dela cîteva lecții de istorie, rămînînd astfel în urmă. Să i se explice numai lui sau chiar cîtorva elevi care sînt în aceeași situație întregul material la lecție, nu este posibil. Și aceasta nu numai pentrucă profesorul ar rămîne în urmă cu predarea materiei, dar și pentrucă ceilalți elevi n-au niciun interes să asculte a doua oară explicarea lecțiilor. Eu îmi notez în plan care elev a rămas în urmă. Odată pe săptămînă, răsfoindu-mi planurile de lecții, mi-i amintesc pe toți elevii notați în acest fel, iar sîmbătă îmi întocmesc un plan de lecții suplimentare pentru acești elevi.

Pedagogul trebuie să știe întotdeauna dacă sînt mai mulți elevi care nu și-au însușit una și aceiași temă sau o parte din ea. Pe baza acestui fapt se pot alege grupe mici, de cîte 3 pînă la 5 elevi, pentru lecții suplimentare. In general, în timp de o săptămînă apar la observații 5 pînă la 7 nume. Dacă nu se pot face lecțiile cu toți într-o singură zi, atunci unii trebuie amînați pentru a doua zi. Se înțelege că pedagogul își notează în caiet numele elevilor care, în adevăr, au nevoie de lecții suplimentare. Golurile mici în cunoștințele elevilor pot fi înlăturate totdeauna în cursul lecțiilor.

Cei mai buni pedagogi, care obțin succese mari în munca lor, consideră necesar ca înainte de explicarea materialului nou să facă cunoscut elevilor planul temei ce trebuie expusă. De aici reiese, prin urmare, necesitatea directă a includerii în planul de lecție a întrebărilor principale ale temei, pe care pedagogul le va dicta elevilor iar aceștia și le vor nota în caiete.

De obicei, eu includ într-un astfel de plan citate din operele clasicilor marxism-leninismului, definiții și concluzii precise. La început, spre a-i învăța pe elevi să întocmească planuri-conspecte de lecții, eu le dictez în întregime aceste citate, definiții și concluzii. După ce elevii dobîndesc o anumită obișnuință în această privință, le dau numai planuri schițate, ei trebuind să găsească singuri citatele și definițiile.

Trebuie să spun că această formă de muncă independentă nu numai că aduce un mare folos, dar este și îndeplinită cu plăcere de către elevi, atît de către cei din clasele VI—VII cît și de acei din clasele superioare. Este de dorit ca întrebările să nu fie puse în forma în care sînt în manual, ci într-o formulare nouă. In planurile mele, după ce studierea temei s-a încheiat, eu arăt neapărat întrebările de control pe care le voi da elevilor pentru repetiții.

Cum arată planurile de lecție ale pedagogilor din școala noastră? In primul rînd noi indicăm în plan tema lecției și scopul ei. Notăm apoi numele elevilor cari vor fi interogați și întrebările pentru fiecare din ei. Materialul care urmează să fie explicat este expus sub forma unui plan-conspect dezvoltat. Planul cuprinde drept elemente obligatorii întrebările pentru fixarea materialului lecției, caracterul și volumul temei pentru acasă.

Iată, de pildă, planul unei lecții de istorie în clasa a VIII-a:

Tema: Consulatul și instaurarea imperiului.

Scopul lecției: Caracterizarea bonapartismului.

Mersul lecției:

1. Interogarea a 4 elevi (se arată numele lor): a) războaiele Conventului din Thermidor. Bonaparte. b) campania lui Napoleon în Italia, c) campaniile în Egipt și Siria, d) campaniile lui Suvorov și Ușacov.

2. Materialul nou: Războaiele Consulatului; politica internă a guvernului lui Napoleon: instaurarea imperiului; spionajul și diversiunile; esența bonapartismului (elevii vor găsi singuri în manuale și vor copia caracterizarea leninist-stalinistă).

3. Fixarea lecției pe baza întrebărilor principale. Expun schema de organizare a puterii centrale după constituția anului al VIII-lea al Republicii.

4. Pentru acasă: pag. 94—97 din manual. Se va desena schema în caiete.

După cum se vede, planul acesta nu prezintă nimic nou și neobișnuit. Noi nu insistăm în mod special asupra formei, dar punem un accent deosebit pe conținutul planurilor de lecție ale pedagogului. Fiecare profesor trebuie să fie pătruns de conștiința că forma principală de instruire a elevilor este lecția. De aici reiese că nu lecția trebuie „ajustată" după plan, ci planificarea trebuie realizată pornind dela conținutul și structura lecției.

P. Cozlov
profesor de istorie la școala medie Sobolevsc
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Locuințe pentru învățători

In satul Apașchino, raionul Icialchi (R.S.S.A. Mordvină) se află o casă nouă, construită cu fondurile Sovietului sătesc. In această casă s'a instalat o familie de pedagogi dela școala de 7 ani — profesorul de matematică Vladimir Vasilievici Dupleacov și soția sa Maria Semionovna, profesoară de istorie.

Organele sovietice din raionul Icialchi manifestă o mare grijă pentru cadrele didactice. Nu de mult s-a instalat într-o casă nouă familia pedagogilor Marchelov, dela școala de 7 ani din Protasovsc. Deasemenea, a fost construită o casă cu două apartamente în satul Labaschi. In această casă au întîmpinat anul nou două familii de pedagogi dela școala medie. Se apropie de sfîrșit construcția caselor pentru învățători în satele Permeevo și Icialchi.

Cu ajutorul Sovietelor sătești și-au construit locuințe proprii profesorii Jurcencov și Ariutia, dela școala de 7 ani din Novie-Icialchi, învățătoarele Naumovo și Culnina, dela școala combinatului forestier, învățătorul Perepiolchin dela școala din Obrocensc și alții. In anul care a trecut au fost construite circa 40 de case pentru cadrele didactice.

In satul Oșacan, raionul Aștaracsc, s-a terminat construcția unei case pentru învățători. Frumoasa clădire este înconjurată de o livadă de pomi roditori. Un număr de doisprezece pedagogi dela școala medie din sat au primit aici locuințe.

Asemenea case pentru învățători s'au construit și în satele Voscheraz, Araghiuh, Coș. In prezent, în toate raioanele rurale ale Armeniei se construiesc case de locuit pe lîngă școli.

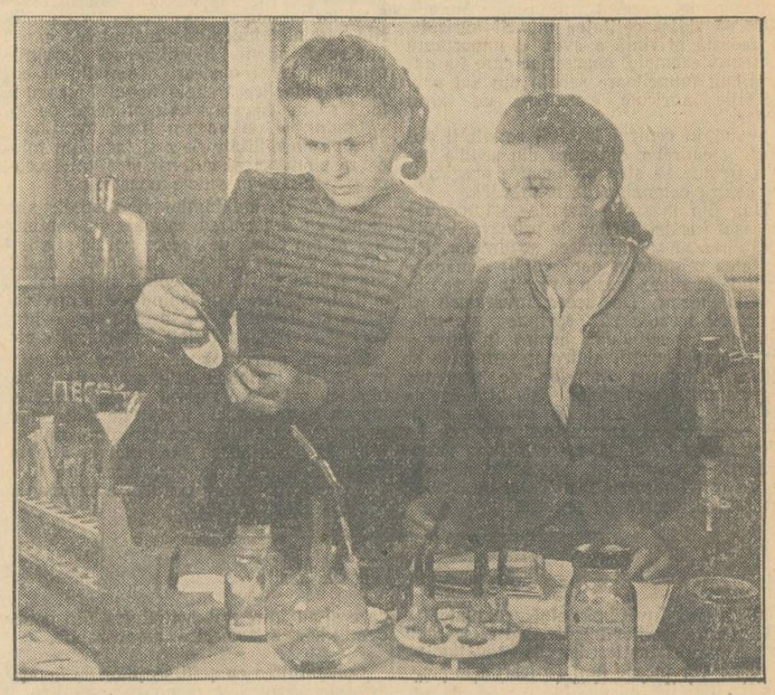

Studentele N. Batișeva și R. Zabrodina, membre ale cercului științific studențesc al Institutului politehnic „S. Chirov" din Sverdlovsc, îndeplinesc o lucrare științifică în laboratorul de chimie analitică.

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

* * * *

Colțul pedagogic al școlii

Activitatea școlii de 7 ani din Buziaș se îmbunătățește datorită faptului că învățătorii și profesorii caută să cunoască și să folosească în instruirea și educarea elevilor experiența înaintată.

Ca urmare a aplicării experienței înaintate popularizată în consfătuirile raionale din preajma deschiderii anului școlar, a luat ființă în școală un colț pedagogic, care a devenit acum unul din principalii stîlpi de susținere a muncii școlare.

Pe baza învățăturilor trase din consfătuirile raionale, conducerea școlii s-a îngrijit ca în colectivul cadrelor didactice care urma să desfășoare munca la colțul pedagogic să intre oameni pricepuți, de specialități diferite, pentru a putea cuprinde problemele variate ale muncii instructiv-educative desfășurate cu elevii din toate clasele.

Justa alegere a colectivului, grija directorului de a pune omul potrivit la locul potrivit, au asigurat desfășurarea unei munci rodnice a colțului pedagogic. Dela început, colectivul ales a pornit la muncă în mod sistematic. A precizat mai întîi obiectivele pe care trebuie să le urmărească, a stabilit apoi forme variate de activitate pe care să le folosească pentru a realiza cu cele mai bune rezultate sarcinile propuse. Pe baza acestora s-a întocmit planul de muncă.

Printre principalele sarcini prevăzute în plan sînt: legarea învățămîntului de viață, îmbunătățirea metodelor de predare, îndrumarea cadrelor tinere, justa aplicare a sistemului de notare, îndrumarea cadrelor care studiază la cursurile fără frecvență, îndrumarea activității independente a elevilor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor din planul de muncă se organizează acțiuni variate, forme diferite de activitate. Astfel, se țin lecții deschise, se organizează interasistențe la lecții, se confecționează material didactic, se studiază cataloagele și caietele în care cadrele didactice își notează observațiile făcute cu prilejul asistenței la lecții, precum și caietele diriginților cu observații asupra elevilor, se elaborează directive, se țin referate urmate de discuții în legătură cu diferite probleme ale muncii instructiv-educative.

La colțul pedagogic profesorii găsesc cărți de specialitate, metodici, planuri de lecții, lucrări personale ale profesorilor și învățătorilor, recenzii, referate, planșe, modele de material didactic confecționat cu mijloace proprii.

La îmbogățirea materialului documentar al colțului pedagogic sînt antrenate toate cadrele didactice din școală. Conducătorii colțului pedagogic au dat în grija fiecărui învățător și profesor sarcina de a strînge materiale din reviste și ziare în legătură cu una din problemele muncii școlare. Există acum la colțul pedagogic al școlii din Buziaș 28 de dosare care cuprind materiale privitoare la predarea fiecărei materii de învățămînt, la problema educației comuniste, la lupta împotriva ideologiei burgheze, la munca diriginților, la activitatea directorului, a organizației de pionieri, a grupei sindicale etc. Acest material îi ajută pe învățători și profesori în pregătirea lecțiilor, a referatelor, a conferințelor. Selecționarea lui pe probleme ușurează cunoașterea și aplicarea în școală a experienței înaintate. Învățătorii și profesorii arată o deosebită grijă pentru complectarea acestui material cu tot ceeace apare nou în reviste și ziare. Dosarul privitor la predarea limbii române, de exemplu, conține un material deosebit de bogat, îmbrățișînd diferitele aspecte ale muncii profesorului de limba română ca: pregătirea pentru lecție, predarea citit-scrisului la clasa I-a, predarea gramaticii, recapitularea materiei, lectura elevilor, activitatea cercurilor de elevi, recenzii etc.

La colțul pedagogic s-au analizat lecțiile deschise pe care învățătorii și profesorii din școală urmau să le țină în cadrul cercului pedagogic raional. În felul acesta, cadrele didactice cu experiență, colectivul întreg al școlii a contribuit la îmbunătățirea lor.

Colțul pedagogic se preocupă de studierea și generalizarea experienței înaintate In acest scop a fost analizată, de pildă, munca tovarășei Constanța Popescu, învățătoare la clasa a II-a, care, deși este numai în al doilea an de învățămînt, a obținut succese însemnate în pregătirea elevilor săi. Directorul școlii, profesorul de limba română și un instructor de pionieri au urmărit timp de o lună de zile întreaga activitate a tovarășei învățătoare. Directorul s-a interesat de activitatea extrașcolară, profesorul de limba română a asistat la lecțiile învățătoarei, iar instructorul de pionieri a cercetat activitatea ei ca instructoare de pionieri. A avut loc apoi o ședință cu întregul colectiv didactic în care tovarășa învățătoare a expus referatul „Cum am reușit să obțin o scriere corectă și frumoasă a elevilor mei". După referat, cei trei tovarăși care au cercetat munca tovarășei învățătoare au arătat grija cu care ea urmărește să îmbunătățească scrierea elevilor săi. Printre metodele folosite în acest scop au fost arătate: grija pentru a scrie corect pe tablă, pentru a da un bun exemplu elevilor, alegerea ca teme pentru acasă a unor texte scurte pe care elevii să le copieze fără grabă, controlul regulat al caietelor, grija ca părinții să creeze și acasă copiilor condițiile necesare pentru un scris curat, ordonat și frumos, lupta pentru a combate tendința părinților sau fraților mai mari de a scrie temele în locul copiilor. Discutarea acestei probleme însemnate a contribuit la întărirea luptei comune a tuturor cadrelor didactice pentru un scris corect, îngrijit și frumos al elevilor.

Activitatea colțului pedagogic a contribuit la îmbunătățirea muncii din școală. În planul de muncă sînt prevăzute măsuri care pot duce școala la noi succese în instruirea și educarea elevilor. Acestea trebuie duse la îndeplinire. Colțul pedagogic trebuie să se ocupe de pildă mai stăruitor de problema legării lecțiilor de viață, de problema îndrumării cadrelor tinere, a folosirii materialului didactic la lecții.

Despre experiența rodnică a colțului pedagogic au aflat și alte școli. Colectivul școlii de 7 ani din comuna Castra-Nova, raionul Craiova, de pildă, a trimis o scrisoare colectivului de conducere a colțului pedagogic din școala dela Buziaș, cerînd să se arate pe larg cum este organizată munca, ce sarcini principale sînt prevăzute în planul de activitate, prin ce forme de activitate se realizează aceste sarcini.

Îmbunătățind conținutul muncii colțului pedagogic, lărgind activitatea lui metodică asupra tuturor laturilor esențiale ale activității din școală, cadrele didactice vor izbuti să obțină succese însemnate în pregătirea elevilor.

M. P. IONESCU

Foloasele schimbului de experiență

Îndrumată de cabinetul pedagogic regional, secția de învățămînt a raionului Arad duce o muncă organizată pentru studierea și popularizarea metodelor înaintate de muncă. În planul anual de muncă ai secției au fost prevăzute măsuri speciale în acest scop. În luna decembrie s-a organizat un schimb de experiență între directorii școlilor de șapte ani din raion. Schimbul de experiență s-a desfășurat pe baza analizei muncii unor școli. Astfel, directorii școlilor cu limba de predare română au cercetat și au analizat munca școlii de 7 ani din satul Galsa, iar directorii școlilor pentru minoritățile naționale au cercetat și au analizat munca școlii de șapte ani cu limba de predare maghiară din satul Pîncota.

Pentru ca schimbul de experiență să fie cît mai rodnic, pregătirea lui a început încă din luna noiembrie.

Schimbul de experiență a cuprins întreaga activitate școlară. A fost cercetata în primul rînd activitatea cadrelor didactice din școlile amintite mai sus pentru a se constata cum luptă ele pentru temeinica pregatire a tuturor elevilor, împotriva rămînerii în urmă la învățatura. Directorii au participat la numeroase lecții, urmarind de fiecare data metodele folosite în acest scop de către cadrele didactice. Astfel, directorii care au analizat munca școlii din satul Pîncota au urmărit, la lecția de limba română predată în clasa a V-a, în ce măsură contribuie predarea literaturii la dezvoltarea vocabularului elevilor; la lecția de științe naturale predată în clasa a VI-a A, cum își iau elevii notițe; la lecția de matematică predată în clasa a VI-a B, cum se face verificarea cunoștințelor elevilor și notarea lor, cum se realizează principiul participării active și conștiente a elevilor la lecții; la lecția de gramatică la limba maghiară în clasa a VII-a, cum lucrează profesoara cu elevii rămași în urmă la învățătură în timpul lecției etc.

O deosebită atenție s-a acordat muncii învățătorilor care predau la clasele I—IV și mai ales la clasa IV-a. La această clasă au fost urmărite mijloacele folosite pentru formarea deprinderii citirii cursive și conștiente a elevilor, precum și a deprinderii de a rezolva cu ușurință problemele de matematică.

Discuțiile care au avut loc pe marginea observațiilor făcute la lecții au dus la concluzii importante, la stabilirea unor măsuri concrete în vederea îmbunătățirii muncii în toate școlile raionului Arad.

Urmărind diferitele laturi ale muncii școlilor din satele Galsa și Pîncota, directorii au cercetat în special cum coordonează conducătorii acestor școli lupta cadrelor didactice pentru prevenirea și lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. S-a cercetat în ce măsură planurile de muncă ale acestor școli, sarcinile și măsurile organizatorice din plan sînt îndreptate în această direcție. A ieșit în evidență faptul că munca de îndrumare și control a activității cadrelor didactice și a elevilor este obiectivul principal în planurile de muncă ale școlilor din comunele Galsa și Pîncota. Aceasta are ca rezultat ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe al elevilor și formarea unor temeinice deprinderi practice ale acestora.

Participanții la schimbul de experiență au dezbătut pe larg, împreună cu reprezentanții Secției Școli și Pionieri a Comitetului raional U.T.M., problema contribuției pe care o aduce organizația de pionieri în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, precum și metodele folosite în acest scop.

A fost analizată deasemenea cu mult interes munca diriginților. Toți directorii care au participat la schimbul de experiență organizat la școala din Pîncota au asistat la o oră educativă în clasa a VI-a A, în cadrul căreia s-a discutat cu elevii situația lor la învățătură la diferite materii. Cu acest prilej, dirigintele a subliniat necesitatea ca elevii să discute cu profesorii toate problemele care au rămas neînțelese pe deplin din conținutul lecțiilor.

În urma schimbului de experiență au fost subliniate o serie de măsuri care pot duce la îmbunătățirea muncii diriginților, cum sunt notările în carnetul de observații asupra elevilor, colaborarea organizată și permanentă cu cadrele didactice care predau la clasa respectivă, asistența la lecții, legătura cu părinții, și, în special, colaborarea de fiecare zi cu organizația de pionieri.

În multe școli de 7 ani din raionul Arad au fost organizate colțuri pedagogice și comisii metodice pe obiecte ale profesorilor. Activitatea acestora a fost de un real folos, a contribuit la ridicarea calității învățămîntului. Acum, această muncă s-a îmbunătățit pe baza rezultatelor pozitive ale schimbului de experiență.

Prin măsurile concrete care s-au luat, schimbul de experiență a contribuit în mare măsură la ridicarea nivelului muncii școlilor din raionul Arad.

Material didactic construit prin mijloace proprii

În munca de laborator în școală, la chimie, în cazul cînd vrem să facem experiențe cu ajutorul cărora să demonstrăm descompunerea oxidului roșu de mercur, sau sinteza apei după Dumas, ca și în cazul cînd trebuie să încălzim ceva în vase din sticlă greu fuzibilă, sau să îndoim tuburi de sticlă etc., lampa de spirt obișnuită nu poate fi folosită cu bune rezultate.

Mulți profesori de chimie din regiunea Ploești, folosind îndrumările din volumul „Tehnica și metodica experiențelor de chimie în școala medie" (Editura Cartea Rusă, 1950, vol. I.) au încercat să rezolve prin alte mijloace problema procedeelor de încălzire. De exemplu, la școala pedagogică de învățătoare din Buzău, în lipsa instalației de gaze sau a unei lămpi Barthel, s-a realizat prin mijloace proprii un dispozitiv care dă o temperatură mai ridicată și poate fi folosit în practica de laborator la chimie. Cu ajutorul acestui dispozitiv se pot realiza multe din experiențele care nu se pot face folosind lampa de spirt obișnuită.

Pentru confecționarea acestui dispozitiv sînt necesare următoarele materiale: un balon de sticlă de 200 cm. cubi, un balon de sticlă de 100 cm. cubi, dopuri perforate, tuburi de sticlă, un tub de cauciuc, un tub filat (poate fi folosit cu bune rezultate tubul de sticlă dela o pipetă), un tub de aluminiu găurit (se poate folosi un tub de aluminiu dela medicamente), o lampă de spirt obișnuită. Montarea dispozitivului se face ca în figura de mai jos.

După ce se pune spirt denaturat în balonul mare, se încălzește pînă la fierbere. Vaporii de spirt se aprind și ies prin tubul filat, antrenînd cu ei și un curent de

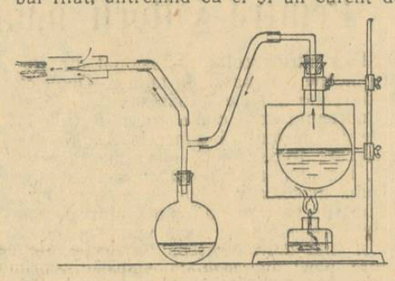

aer. În balonul mic se adună spirtul condensat Pentru a asigura securitatea experiențelor este bine să se pună în jurul balonului mare un tub sau o rețea metalică (se poate folosi un cilindru făcut dintr-o cutie de conserve).

Prof. TRAIAN POPESCU

N. Red. Un colectiv de profesori de fizică din București, lucrînd cu un asemenea dispozitiv, a constatat că flacăra arde mai bine dacă tubul de ardere este așezat vertical și dacă tubul ascuțit prin care ies vaporii este introdus într-un bec Bunsen.

De vorbă cu viitorii învățători

Școala pedagogică mixtă cu limba de predare maghiară din Timișoara, înființată cu cîțiva ani în urmă, duce o muncă stăruitoare în vederea pregătirii cadrelor de învățători pentru școlile elementare cu limba de predare maghiară. În anul trecut, această școală a dat prima serie de absolvenți.

De curînd, diriginta anului IV al acestei școli a organizat, în colaborare cu organizația U.T.M. a școlii, o întîlnire tovărășească între tinerii învățători absolvenți ai școlii și elevii anului IV. La această întîlnire tinerii învățători au vorbit despre realizările pe care le-au obținut prin aplicarea celor studiate în școală, arătînd ce metode folosesc pentru a asigura însușirea de către toți copiii a cunoștințelor predate. Deasemenea, tinerii învățători le-au vorbit elevilor și despre lipsurile din munca lor, arătînd cum le-au rezolvat, pentru ca elevii de astăzi, care vor fi și ei în curînd învățători, să le poată evita atunci cînd își vor desfășura munca didactică.

Discuțiile tinerilor învățători cu viitorii absolvenți au avut o deosebită valoare educativă. Frumoasele lor realizări în activitatea școlară au făcut să sporească încrederea elevilor din anul IV în propriile lor forțe, au făcut să crească mai mult dragostea elevilor pentru munca de învățător.

Prof. NICOLAE KESZTENBAUM
corespondent

„Luminița", sprijin prețios în munca școlară

„Luminița", revista celor mici, editată de C.C. al U.T.M., își are în școală locul ei de cinste, pe care și-l consolidează și lărgește pe zi ce trece. Răsfoind colecția „Luminiței", constați cu bucurie că începînd cu primul număr și pînă la ultimul apărut, obiectivele urmărite, planul tematic după care se orientează — se împletesc strîns cu sarcinile care stau astăzi în fața școlii: instruirea și educarea copiilor în spiritul moralei comuniste.

În viața de fiecare zi a școlii, la lecții, la orele educative sau în ședințele pionierești, „Luminița" este îndeaproape folosită atît de educatori în explicații, în îndrumări, cît și de elevi în răspunsurile pe care le dau, în compunerile pe care le fac, în comportarea lor.

La clasele I—IV de pildă, această revistă a avut un rol deosebit în educarea elevilor dela școala noastră în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în lărgirea cunoștințelor elevilor. Subiectele literare despre patria noastră, despre țările prietene — publicate în paginile acestei reviste — au contribuit în largă măsură nu numai la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, ci și la educarea lor. Citind aceste bucăți, copiii au aflat cît este de frumoasă și de bogată patria lor, au învățat să iubească pe oamenii muncii din celelalte țări care luptă pentru libertate, să iubească poporul sovietic, cel mai bun și mai nepreținut prieten al poporului nostru.

Copiii găsesc în „Luminița" povești și poezii culese din literatura noastră clasică și contemporană. Ei reproduc cu multă vervă „Cîntărețul" și „Cioc! Cioc! Cioc!" de Emil Girleanu, „Iepurele" de M. Sadoveanu, „Fata Craiului din Cetini" basm de G. Coșbuc și au recitit de nenumărate ori „Valea Motrului" de Al. Vlahuță.

Revista prezintă copiilor un bogat material din scriitorii contemporani, ca: Mihai Beniuc, Marcel Breslașu, Nina Cassian, M. Banuș, Dem. Botez, din scriitorii mai tineri, ca Mioara Cremene, O. Pancu-Iași, Tamara Pînzaru, I. Jipa, Mihnea Gheorghiu și alții. În versuri construite atent, aceștia redau aspecte vii din viața noastră cea nouă, educă elevii în spiritul dragostei pentru pace, pentru prietenie, le dezvoltă interesul pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, a fenomenelor naturii.

Sînt deosebit de căutate în revistă și poveștile și poeziile care le vorbesc copiilor despre viața plantelor și a animalelor. Aproape toți știu să recite poezia „Veverița" de Dem. Botez. Sunt gustate mai ales versurile:

„...Din căsuță, pe portiță,
A ieșit o veverită.
Are ochii mici căprui
Și o coadă-ce să spui —
Cum în lume alta nu-i!"

O importanță deosebită au în instruirea și educarea copiilor bucățile literare scrise de muncitori stahanoviști. Povestirile „Cum se fac pantofii" de tov. Ilie Popescu dela fabrica „Flacăra Roșie", București, „Așa construim noi", de tov. Gh. Cioc, zidar stahanovist la Centrul de producție cinematografică Buftea — au fost citite și comentate cu deosebit interes de către elevi. Aceste bucăți redau pe înțelesul copiilor diferite aspecte ale muncii din fabrici, îi ajută pe elevii noștri să cunoască eroul pozitiv, viu, combativ, activ, care contribuie sub văzul lor la transformarea vieții, la înflorirea patriei noastre, să cunoască viața nouă a fabricilor și uzinelor noastre.

O influență deosebită au avut în educarea elevilor și bucățile: „Poveste despre pescar și peștișor" de A. S. Pușchin, „Cine este mai puternic" de V. Osseeva, „Promovați în clasa II-a" de N. Nichitici, „Carnet de comsomolist" de Arcadie Culesov, „Sărbătoarea" de L. Voroncova, „Un dar pentru mame" de V. Osseeva, „Omul cel bogat" de B. Emelianov etc.

Citind aceste bucăți și altele asemănătoare, elevii au pătruns mai bine noțiunea de patrie, care este redată de scriitorii sovietici într-o atmosferă de imagini vii, de culori strălucitoare, au cunoscut curajul copiilor și tineretului sovietic, dragostea lor nețărmurită pentru organizația de tineret. Luînd ca exemplu dîrzenia cu care pionierii și comsomoliștii sovietici au înfruntat și au sfîdat dușmanii în situații deosebit de grele, copiii noștri învață să fie și ei tot așa de dîrzi ca și comsomolistul despre care scrie Arcadie Culesov în „Carnetul de comsomolist".

Aceeași influență educativă a avut-o asupra copiilor dela școala noastră și poezia lui Gh. Ladonscicov, care oglindește viața cea nouă și preocupările copiilor sovietici:

... „Detașamentul hotărî să ia
Tot grajdul din colhoz în grija sa"...
Tot din lectura bucăților scrise de marii scriitori sovietici, copiii noștri au învățat să iubească școala, să iubească munca și pe cei care muncesc. Ei au citit cu deosebită plăcere bucata „Bun venit celor dintr-a-ntîia"! de U. Nichitici. Majoritatea au memorat versurile din poezia „Fierarii", de Gh. Ladonscicov și în multe recreații îi auzi recitind în cor:

„Bate cu ciocanul.
Moșul se-avîntă,
Ies scîntei și-oțelul
Îl auzi cum cîntă".

Revista „Luminița" instruește și educă elevii nu numai prin poezii și povești, ci și prin ilustrațiile sale. Ilustrația revistei educă în elevi calități morale. Am văzut adeseori elevi stînd îndelung cu privirea aținută pe unele poze, bucurîndu-se de ele.

Pictorii „Luminiței" au înțeles, în mare majoritate, că o ilustrație este bună atunci cînd reflectă cu exactitate și profunzime textul bucății, cînd ajută pe copii să-și amintească clar eroii, cadrul acțiunii, conținutul, cînd le dezvoltă anumite priceperi.

Tematica ilustrațiilor din revistă este determinată de subiectele literare. Aprecînd după plăcerea și interesul cu care le-au cercetat copiii, au fost reușite mai ales ilustrațiile: „Împărțirea avansului la G.A.C." de I. Darie, „Plute pe Bistrița" de G. Suster, „La colțul roșu" de Vexler, „Prima zi de școală" de D. Zura, „Omul de zăpadă" de I. Darie, ilustrațiile pictoriței Tina Val pentru basmul în versuri „Povestea Jiului de Sus" de M. Gheorghiu, ca și desenele Ioanei Olteș și ale lui Dem.

Pictorii s-au străduit să redea exact ideile de bază ale lucrărilor, trăsăturile lor caracteristice. Ei au creat chipul omului în procesul muncii („Fierarii", „Trotinete"), chipul nou al copilului de muncitor, de țăran muncitor — vioi, plin de viață, doritor de a cunoaște. De exemplu, ilustrația „Telefonul" de V. Crivăț, „Colț deștară" de P. I. Iusein etc.

Cadrul limitat al acestui articol nu-mi permite să arăt în întregime sprijinul pe care ni-l dă revista „Luminița" în școală prin conținutul ei, prin acțiunile întreprinse, cum a fost concursul literar cu tema „Să vă povestesc despre orașul, satul sau cartierul meu", vizitele organizate în cartierele muncitorești și fabrici, concursul sportiv „Cupa Luminița", corespondența pe care o duce cu elevii.

Pentru a ne sprijini și mai mult în viitor, pedagogii dela școala noastră propun „Luminiței" să publice mai multe materiale ale scriitorilor clasici și contemporani cu teme din trecutul patriei, din viața poporului, să aducă mai des în paginile ei, cuvîntul maestrului Sadoveanu, al acad. A. Toma, al lui Barbu Lăzăreanu.

Deasemenea, pentru a ne ajuta să dezvoltăm mai adînc interesul elevilor pentru studiu, dragostea lor față de școală, față de muncă, ar fi necesar ca revista să invite scriitorii să viziteze școlile noastre, Palatul Pionierilor, șantierele — și să scrie mai mult despre ele.

Apoi, ar fi foarte bine dacă „Luminița" ar vorbi mai mult despre mame, despre bunicuțe, despre viața de familie, dacă ar da mai multe versuri, cîntece și dome din popor. Din discuțiile pe care le-am avut cu copiii din școala noastră, am constatat că ei ar dori să le povestească despre uteciști, despre eroii clasei noastre muncitoare. Acest material ne-ar ajuta foarte mult la lecțiile noastre de limba română, de istorie, în dezvoltarea dragostei la elevi pentru trecutul glorios al poporului nostru.

Noi știm că tot ceeace avem bun, măreț și frumos, tot ceeace clădim, tot ceeace făurim datorim iubitului nostru partid. Copiii noștri trebuie să știe mai multe despre Partidul Muncitoresc Român, să învețe povești și poezii, să vadă mai multe ilustrații care să oglindească aspecte din lupta partidului.

O atenție deosebită trebuie să acorde „Luminița" ilustrațiilor care reprezintă diferite aspecte din viața copiilor. În general, aceste ilustrații au multe lipsuri. Unii copii dela școala noastră sunt chiar nemulțumiți că pictorii „Luminiței" care desenează atît de frumos animale, case, flori, pe ei îi desenează întotdeauna cu fețe de păpuși și țepeni de parcă ar fi de lemn. Noi suntem vii, spun ei — și nu semănăm unul cu altul cum semănăm în ilustrațiile „Luminiței".

Și avînd în vedere pentru cine este scrisă „Luminița", considerăm că revista trebuie să fie mult mai veselă. Ride prea puțin și prea rar. Dece? E scrisă doar pentru copii, pentru „primăvara vieții".

ELIZA PAVELIU
directoarea școlii nr. 50 de băieți din București

Contribuția cercurilor de elevi la ridicarea nivelului de cunoștințe

Munca cercurilor de elevi capătă importanța cuvenită numai atunci cînd tematica acestor cercuri este alcătuită în raport cu nivelul de cunoștințe al elevilor, cînd ține seama de interesele colectivului de elevi.

Profesorilor care conduc cercurile de elevi trebuie să le fie clar adevăratul scop al muncii pe care o desfășoară acestea — de a lărgi și adînci cunoștințele elevilor însușite în cadrul lecțiilor, de a dezvolta interesul elevilor pentru studierea mai amplă în domeniul diferitelor probleme.

Trezirea interesului elevilor pentru cercul respectiv depinde foarte mult de felul în care conducătorul cercului știe să prezinte într-o lumină justă sarcinile ce urmează a fi îndeplinite de elevi în cerc, precum și metodele cu ajutorul cărora se pot rezolva aceste sarcini.

De aceste cerințe au ținut seama în mare măsură conducătorii cercurilor de elevi dela școala medie „Nicolae Bălcescu" din Capitală. Atît anul trecut, cît și anul acesta, o importantă activitate au desfășurat la această școală cercurile de literatură, de matematică, cele trei cercuri istorico-sociale, cercul de geografie, cercul de științele naturii și cercul tinerilor artiști amatori.

Activitatea cercurilor literare se caracterizează prin actualitatea și varietatea tematicii. De exemplu, cu prilejul lunii prieteniei romîno-sovietice, în cadrul cercului literar s-au prezentat recenziile romanelor „Pămînt desțelenit" de Mihail Solohov și „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu. În alte ședințe ale cercului, au fost prezentate referatele: „Lupta de clasă oglindită în folclor", „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu, „Literatura Griviței luptătoare". Pregătind aceste teme, participînd la discuții în ședințe, elevii și-au lărgit cunoștințele în legătură cu aspectele luptei de clasă în țara noastră în diferite perioade. Pentru a putea participa în mod activ la discuții, elevii citesc anumite opere în întregime, fapt ce contribuie la înțelegerea mai adîncă a materiei predate în clasă. Datorită activității duse în cadrul acestor cercuri, mulți dintre elevi participă cu mai mult interes la discutarea unor opere cu conținut literar, aducînd complectări din lectura făcută individual în afara clasei. Deasemenea, mulți dintre ei au început să obțină rezultate frumoase în redactarea compunerilor, a diferitelor analize literare.

Cercul literar care cuprinde elevii claselor a VIII-a A, B, C și D își desfășoară activitatea prin următoarele forme: referate asupra operelor literare, prezentări ale noilor opere literare apărute în ultimul timp, lecturi comentate și cronica unor spectacole.

La alegerea temelor din cadrul acestor patru forme de activitate literară s-au avut în vedere următoarele obiective generale: să se studieze acele opere literare care nu sînt prevăzute în programa școlară, dar care pot aduce o contribuție importantă la completarea cunoștințelor elevilor și mai ales să se dea elevilor posibilitatea să analizeze în adîncime anumite opere literare cunoscute din cadrul lecțiilor. Astfel, pentru ședințele cercului s-au întocmit referate asupra operei „Ciucotca" de Tihon Semușchin, asupra romanelor „Frații Jderi" și „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu și asupra romanului „Zorile" de Laptev. Într-o altă ședință, s-a prezentat referatul: „Influența literaturii ruse asupra dezvoltării literaturii noastre". În cadrul acestei ședințe, s-a prevăzut și lectura și comentarea unor fabule de Krilov și în legătură cu aceasta, prezentarea fabulelor de Al. Donici, scoțîndu-se în evidență influența fabulelor lui Krilov asupra creației lui Donici.

Conținutul ședințelor cercurilor de literatură a contribuit în mod deosebit la educarea ideologică și politică a elevilor. Prin prezentarea și dezbaterea în cerc a unor teme ca „Figuri de tineri eroi din literatura sovietică" sau „Romanele marilor construcții" etc. s-a văzut cum a crescut interesul elevilor pentru cunoașterea problemelor legate de viața politico-socială a țării, pentru succesele obținute de oamenii muncii în domeniul construcției socialiste, pentru evenimentele politico-internaționale.

În activitatea din anul trecut a cercurilor istorico-sociale un loc important l-au ocupat temele „Lupta P.C.R. în perioada anilor 1924—1944" și „Lupta clasei muncitoare în februarie 1933". În acest an școlar, membrii cercului alcătuiesc referate care urmăresc cunoașterea cauzelor, condițiilor și urmărilor marilor transformări revoluționare din țara noastră.

O activitate bogată desfășoară și cercurile de matematică. În cadrul acestora se dezbat o serie de teme, în înțelegerea cărora elevii întîmpină greutăți. Astfel, au fost programate pentru ședințele din acest an următoarele teme: „Inegalități și inecuații", „Teoreme remarcabile în geometria triunghiului", „Teoreme remarcabile în geometria tetraedrului", „Calculul algebric", „Sisteme de ecuații liniare și nelineare". (Pentru cercurile care cuprind elevi din cl. X—XI.)

Cercul de matematică al elevilor din clasele a VIII-a A, B, C și D, studiază capitolul „Radicali", folosind metoda „exponenților fracționari" cu scopul de a verifica metoda directă folosită la clasă. Pentru problemele de geometrie, planul cercului prevede folosirea metodei „omotetiilor".

Teme interesante, bazate pe observații științifice minuțioase, au discutat și membrii cercului micilor naturaliști și ai cercului de științe naturale. Conducătorii acestor cercuri au avut grijă să canalizeze întreaga activitate a elevilor spre problemele de bază ale științelor naturale. Una din metodele folosite în activitatea acestor cercuri, metodă care a stimulat și mai mult interesul elevilor pentru această activitate, este complectarea referatelor prezentate în ședințele cercului, prin imediate observații practice, prin excursii, prin vizite la diferite muzee etc. De pildă, după prezentarea referatului cu tema „Viața într-o picătură de apă", membrii cercului au cercetat molecule de apă la microscop. Referatul „Creșterea și foloasele păsărilor de apă" a fost urmat de disecția unei păsări. Elevii au dovedit un interes deosebit pentru recunoașterea diferitelor părți ale organismului păsărilor, despre care învățaseră la lecții. Referatul „Cultivarea și recoltarea plantelor medicinale" a fost urmat de o excursie la cîmp, unde elevii au cules plante. Referatul „Cum să cultivăm bumbacul" a fost urmat de o vizită la Institutul de Cercetări Agronomice. Aici, elevii au cerut specialiștilor explicații în legătură cu cultivarea și recoltarea bumbacului.

În general, activitatea cercului tinerilor naturaliști și a cercului de științe naturale dela școala medie „Nicolae Bălcescu" din Capitală este bine orientată, dar legătura între problemele teoretice și practică s-a făcut numai sub formă de observații de laborator, în excursii sau la diferite muzee publice. Este necesar ca profesorii conducători ai cercurilor, împreună cu directorul școlii, să găsească posibilitatea de a amenaja un teren experimental sau cel puțin un colț al naturii vii în școală.

Un număr însemnat de elevi, mai ales din clasele superioare, au fost antrenați în munca cercului electrotehnic și a cercului de fizică. Anul acesta, tematica cercului de fizică a fost axată pe legarea cunoștințelor teoretice dobîndite la lecții de activitatea practică. Citeva referate prevăzute în plan sînt consacrate temelor: „Studiul balanței analitice", „Sisteme de unități de măsură", „Lumina polarizată", „Izvoare de electricitate în lumina legii conservării energiei". Aceste teme vor fi susținute de elevi în fața cercului. Un mare interes printre membrii cercului l-au stîrnit lucrările practice de laborator cu temele: „Verificarea legii Ohm", „Determinarea rezistenței electrice a unui conductor prin puntea cu fir", „Emisie și recepție de unde electromagnetice", „Turbina cu aburi" etc. Ceeace a făcut posibilă construirea de aparate în cadrul cercului de electrotehnică este înființarea unui atelier de lucru, prevăzut cu unelte de fierărie și tîmplărie.

Cuprinderea în cercuri a unui număr mare de elevi, precum și rezultatele frumoase obținute de aceștia în cadrul acestei activități au fost posibile numai printr-o justă conducere pedagogică, atît din partea conducerii școlii, cît și a profesorilor conducători de cercuri.

M. VIȘAN

Pe baza unei juste colaborări cu părinții elevilor

Pedagogii dela școala de 7 ani nr. 3 din București acordă o deosebită atenție colaborării cu părinții elevilor. Pe baza acestei colaborări ei au reușit să obțină o serie de succese în educarea elevilor.

La începutul acestui an școlar, o elevă venită în clasa a II-a dela altă școală crea învățătoarei sale serioase greutăți. Ceeace o deosebea în mod evident de colegele sale — liniștite și disciplinate — era o stare de continuă agresivitate. În fiecare recreație, ba uneori și în timpul lecțiilor, izbea în colegele sale cînd în stînga, cînd în dreapta, fără să o impresioneze cîtuși de puțin plînsul fetițelor, reclamațiile lor sau observațiile tovarășei învățătoare. Un singur copil deranja liniștea și disciplina întregii clase. Ce trebuia făcut în această situație?

Ajutată de experiența școlii sovietice, tovarășa învățătoare și-a dat seama că trebuie să țină o strînsă legătură cu părinții elevei și să ia împreună cu ei anumite măsuri, a căror îndeplinire să fie urmărită cu perseverență. Sprijinită îndeaproape de conducerea școlii, ea a reușit să-i intereseze pe părinți în educarea propriului lor copil. Din discuțiile duse cu ei, și-a dat seama de adevăratul motiv al comportării agresive a elevei. Pentru cea mai mică greșeală, fetița era bătută de mama ei, din care cauză ea se obișnuise cu bătaia și o considera ca un lucru foarte firesc.

Învățătoarea, susținută de conducerea școlii, a izbutit să-i convingă pe părinți că bătaia este o metodă foarte dăunătoare pentru dezvoltarea copiilor. Pe baza îndrumărilor și a materialului sovietic primit dela școală, părinții și-au dat seama că trebuie să renunțe pentru totdeauna la acest mijloc de constrîngere. Comentînd cu ei anumite capitole din „Cartea pentru părinți" de A. S. Macarenco, pedagogii au reușit în același timp să facă cunoscute părinților acestei fetițe o serie de metode juste de educare a copiilor.

Folosirea acestor metode juste atît la școală cît și acasă și-a atins repede scopul. Curînd, fetița și-a schimbat comportarea față de colegele ei, împrietenindu-se cu ele și integrîndu-se în disciplina colectivului clasei.

Același succes l-a obținut colectivul școlii și în educarea unei eleve din clasa a VI-a care nu voia să participe la nicio acțiune de folos obștesc. Și aici, ca și în primul caz, viața familiară avea o mare influență în determinarea atitudinii elevei. Părinții acestei eleve, avînd încă serioase rămășițe ale mentalității burgheze în ceeace privește munca fizică, considerau că fiica lor nu trebuie să facă anumite munci.

Colectivul didactic al școlii și-a dat seama că trebuie să ducă o serioasă muncă de lămurire cu părinții acestei eleve, arătîndu-le rolul deosebit de important pe care îl are munca socială în educarea copiilor, datorile ce revin părinților de a forma din copiii lor cetățeni folositori patriei noastre. Atitudinea apropiată a cadrelor didactice, grija cu care ei au discutat cu părinții, fără să-i jignească, le-a dat acestora posibilitatea să-și dea seama de poziția greșită pe care o aveau în înțelegerea muncii obștești. În același timp, ei au simțit nevoia să vie mai des pe la școală, să se intereseze mai îndeaproape de problemele școlii, devenind în scurtă vreme colaboratori destoinici ai cadrelor didactice.

GEORGE PANFILIE

Noi victorii ale poporului sovietic

Oamenii muncii din țara noastră au citit cu multă bucurie, alături de toți oamenii muncii din lumea întreagă, Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1953. Comunicat care anunță noile victorii obținute de oamenii sovietici.

Cifrele cuprinse în Comunicat oglindesc cu o mare putere de convingere avîntul puternic al economiei sovietice, superioritatea sistemului economic socialist față de cel capitalist, rezultatele politicii de pace pe care o duce cu consecvență Statul Sovietic.

Comunicatul vorbește lumii întregi despre dezvoltarea neîntreruptă a industriei, agriculturii și transporturilor, despre creșterea construcțiilor capitale, despre lărgirea comerțului interior și exterior, despre sporirea numărului muncitorilor și funcționarilor, despre continua ridicare a nivelului material și cultural al poporului sovietic. Comunicatul ilustrează cu tărie faptul că, sub îndrumarea partidului, Statul Sovietic conduce viața economică pe baza cunoașterii legilor economice obiective, în concordanță cu cerințele actuale ale trecerii treptate dela socialism la comunism.

Cifrele Comunicatului sunt o dovadă grăitoare că poporul sovietic, unit în jurul marelui Partid Comunist și al Guvernului Uniunii Sovietice, dă viață cu succes sarcinilor trasate în Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S.

Întreaga lume iubitoare de pace vede în Uniunea Sovietică chezășia menținerii și apărării securității popoarelor, a apărării bunului celui mai de preț — pacea. Iată deci fiecare victorie obținută de poporul sovietic este considerată de popoarele lumii ca o victorie a păcii și democrației. Iată deci datele Comunicatului contribue la întărirea încrederii în viitor a sutelor de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă, cărora le dau o nouă speranță și un nou imbold în lupta pentru triumful păcii.

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. arată ritmul impetuos de creștere al industriei socialiste din U.R.S.S., temelia puterii Statului Sovietic, izvorul creșterii nivelului material al poporului. Planul producției globale pe anul 1953 în industrie a fost îndeplinit în proporție de 101%. În comparație cu anul 1952, producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut cu 12%, iar față de 1950 cu 45%, ceeace dovedește că sarcina prevăzută în cel de al 5-lea plan cincinal cu privire la creșterea producției industriale este îndeplinită cu succes.

În timp ce în statele capitaliste producția industrială continuă să scadă din ce în ce sau să se dezvolte într-o singură direcție — și anume în direcția producției de război, ceeace atrage după sine sărăcirea maselor largi ale oamenilor muncii — în Uniunea Sovietică se dezvoltă într-un ritm rapid producția bunurilor de larg consum.

Cifrele Comunicatului oglindesc cu limpezime ritmul mereu crescînd de dezvoltare a producției ramurilor de construcție. Astfel, producția acestor ramuri a crescut în anul 1952 cu 10,5%, iar în anul 1953 cu 12%. În semestrul al doilea al anului 1953 ea a crescut cu 14%. Planul a fost depășit la numeroase tipuri de produse industriale, ca de pildă la extracția petrolului, la energia electrică, la o serie de mașini și mașini unelte etc.

În anul 1953 în toate ramurile economiei naționale sovietice s-au desfășurat lucrări pentru dezvoltarea și introducerea tehnicii noi. Industria sovietică a creat aproximativ 700 de noi tipuri și mărci de mașini și mecanisme din cele mai importante, printre care peste 100 de tipuri de utilaj de mare randament pentru industria ușoară și alimentară. În anul 1953 a continuat cu succes procesul de automatizare și mecanizare a producției în scopul ușurării muncii oamenilor.

Dezvoltarea industriei grele și în special a industriei constructoare de mașini, dezvoltarea continuă a agriculturii au creat o bază solidă pentru creșterea producției bunurilor de larg consum destinate populației. Aceasta se oglindește în depășirile de plan înregistrate în diferitele sectoare ale industriei ușoare și alimentare, ca de pildă la producția de țesături de mătase, lînă, în și bumbac, la mezeluri, ulei vegetal, paste făinoase, produse zaharoase, săpun și alte mărfuri de consum popular.

Succese însemnate au fost obținute și în agricultură. În anul care a trecut, agricultura a fost înzestrată cu 139.000 de tractoare cu destinație generală și 18.000 tractoare de prășit, 41.000 de combine pentru cereale, dintre care 22.000 de combine autopropulsate, 69.000 de autocamioane, peste 2 milioane de unelte pentru prelucrarea pămîntului, și numeroase alte mașini de recoltat, de semănat, mașini și utilaj pentru fermele de creștere a animalelor etc.

Oamenii muncii din instituțiile de învățămînt ale Republicii noastre Populare au aflat cu bucurie despre cifrele din Comunicat care vorbesc despre realizările învățămîntului din Uniunea Sovietică în cursul anului 1953. Astfel, în învățămîntul mediu, numărul elevilor din clasele VIII-X ale școlilor medii a crescut, în comparație cu anul 1952, cu 1.307.000 dintre care 518.000 în localitățile rurale.

Corespunzător cu sarcinile puse de trecerea de la învățămîntul de 7 ani la învățămîntul mediu general, numărul elevilor din clasele VIII-X dela școlile din capitalele republicilor, din orașele de subordonare republicană, din centrele regionale, de tinut și din cele mai importante centre industriale a crescut în 1953 cu 34%. Numărul absolvenților școlor medii de zece ani a crescut cu 40% în comparație cu 1952.

În instituțiile de învățămînt superior (inclusiv instituțiile de învățămînt prin corespondență) au studiat 1.562.000 de studenți, adică cu 120.000 mai mulți decît în 1952. În școlile tehnice și în celelalte școli medii speciale (inclusiv cele prin corespondență) au studiat 1.644.000 de persoane, adică cu 166.000 mai multe decît în anul 1952. În anul care a trecut, instituțiile de învățămînt superior și cele medii speciale au fost absolvite de peste 500.000 de tineri specialiști. A crescut numărul aspiranților pregătiți în instituțiile de învățămînt superior și în instituțiile științifice.

Numărul total al specialiștilor cu studii superioare sau absolvenți ai învățămîntului mediu tehnic care lucrează în economia națională a fost în 1953 cu 8% mai mare decît în 1952.

A continuat să se extindă învățămîntul oamenilor muncii fără scoatere din producție. Numărul studenților și elevilor din școlile superioare și medii speciale, serale și prin corespondență și din școlile teoretice pentru tineretul muncitoresc și sătesc a crescut cu 17% în comparație cu 1952.

Succesele mărețe obținute în anul 1953 în toate domeniile de activitate de către constructorii comunismului sînt o pildă luminoasă pentru poporul nostru în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, pentru pace și socialism.

Conferința dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

La 4 februarie s-a desfășurat a 10-a ședință a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri care au continuat discuțiile la punctul al doilea al ordinei de zi: „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene". Ședința a fost prezidată de A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

Primul a luat cuvîntul Bidault, ministrul de externe al Franței, care a încercat să respingă obiecțiile întemeiate prezentate de V. M. Molotov la propunerile celor trei miniștri occidentali. Bidault a căutat să argumenteze că acordurile dela Bonn și Paris nu ar angaja guvernul unei viitoare Germanii unite, aducînd din nou vechile argumente expuse în ședințele anterioare.

Bidault a reluat în intervenția sa vechile acuzații calomnioase pretinzînd că politica blocurilor agresive este „impusă" țărilor vesteuropene de politica Uniunii Sovietice și a democrațiilor populare.

În intervenția sa, Eden a sprijinit declarațiile lui Bidault.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov care a prezentat o propunere în legătură cu formarea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie și cu efectuarea unor alegeri libere în toată Germania.

Propunerea prezentată de V. M. Molotov cuprinde cinci puncte, subliniindu-se că sarcina imediată este formarea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie de către parlamentele Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane cu participarea organizațiilor democratice. Sarcina principală a acestui guvern provizoriu este pregătirea alegerilor libere pe întreaga Germanie, asigurînd crearea în Germania a condițiilor necesare pentru garantarea caracterului democratic al alegerilor. Propunerea sovietică arată că în aceste alegeri libere poporul german trebuie să hotărască asupra orînduirii sociale și de stat a unei Germanii democrate. Guvernul provizoriu pe întreaga Germanie va avea de asemenea ca sarcină să asigure reprezentarea Germaniei la pregătirea tratatului de pace și în organizațiile internaționale.

Propunerea delegației sovietice prevede ca guvernele U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A., asigurînd adoptarea măsurilor corespunzătoare care să permită guvernului provizoriu al întregii Germanii să-și exercite sarcinile, să cadă de acord asupra retragerii trupelor de ocupație încă înainte de alegeri, atît de pe teritoriul Germaniei occidentale, cît și de pe teritoriul Germaniei răsăritene.

Contingente limitate necesare îndeplinirii funcțiilor de control ale puterilor de ocupație vor rămîne pe teritoriu german pentru a asigura îndeplinirea acestor funcții.

★

La 5 februarie a avut loc cea de a 11-a ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Au continuat discuțiile cu privire la problema germană și la sarcinile asigurării securității europene. Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Primul a luat cuvîntul J. F. Dulles, secretarul departamentului de stat al S.U.A., care a susținut din nou planul occidental privitor la organizarea așa numitelor alegeri libere, cu toate că acesta nu poate duce la unificarea Germaniei. Fără a aduce vreun argument cît de cît temeinic, Dulles s-a împotrivit propunerilor sovietice cu privire la Germania și a prezentat în chip denaturat relațiile dintre U.R.S.S. și R. D. Germana.

În intervenția sa, Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței, s-a declarat împotriva planului prezentat de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. cu privire la organizarea alegerilor în Germania, pretinzînd ca acest plan ar pune „condiții preliminare inacceptabile"

Apoi a luat cuvîntul Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii care, sprijinind poziția celorlalți miniștri occidentali, s-a declarat împotriva constituirii unui guvern provizoriu alcătuit din reprezentanții Germaniei apusene și răsăritene și a cerut să se lase Germaniei dreptul de a adera la orice fel de tratate. În sprijinul planului de „alegeri libere" occidental, Eden a citat ca exemplu recentele alegeri efectuate în Germania occidentală care însă, după cum se știe, s-au caracterizat printr-o totală lipsă de libertate de acțiune pentru forțele democratice. Susținînd ca planul occidental pe care l-a prezentat nu urmărește reînvierea militarismului german, Eden nu a putut aduce niciun argument în sprijinul acestei afirmații.

Ultimul a luat cuvîntul V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. Scoțînd în evidență necesitatea continuării tratativelor în vederea găsirii unei căi pentru unificarea Germaniei, el a criticat tendința de a respinge fără argumentări planul sovietic. V. M. Molotov a subliniat politica dusă de Uniunea Sovietica în vederea unificării Germaniei pe baze democratice. Amintind calea care a dus în anii de după 1930 la instaurarea hitlerismului în Germania și referindu-se la „alegerile libere" pe care le are în vedere planul occidental, V. M. Molotov a subliniat ca actuala politică a puterilor occidentale creează din nou posibilitatea renașterii fascismului german. Se propune — a spus V. M. Molotov — ca alegerile să fie facute cu mîinile trupelor de ocupație. Noi propunem ca alegerile să fie efectuate de însuși poporul german.

V. M. Molotov a susținut cu fermitate necesitatea constituirii unui guvern provizoriu alcătuit din reprezentanții celor două părți ale Germaniei care să organizeze alegeri pe întreaga țară. Într-o propunere suplimentară, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a precizat că guvernului provizoriu urmează să i se fixeze o dată limită în vederea organizării alegerilor și a insistat ca tratativele asupra problemei germane să continue.

Următoarea ședință va avea loc sîmbătă 6 februarie.

Cei patru miniștri ai afacerilor externe au căzut de acord ca luni să aibă loc o ședință închisă în cadrul căreia să se reia discuțiile asupra primului punct al ordinei de zi cu privire la măsurile în vederea micșorării încordării internaționale și convocarea unei conferințe a celor cinci mari puteri.

(Agerpres)

Printre viitorii muncitori metalurgiști

...La centrul școlar profesional din Reșița începe o nouă zi de muncă. După ce se dă raportul, elevii părăsesc curtea și se îndreaptă spre clase. Încep lecțiile la materiile de cultură generală. Cu fiecare ceas care trece, tinerii elevi învață ceva nou, folositor pentru munca lor viitoare.

După încheierea orelor de curs, rînduri, rînduri de elevi se îndreaptă plini de voioșie spre ateliere. Aici, viața pulsează cu și mai multă putere. Cei mai mulți dintre elevi lucrează la atelierul-școală de pe lîngă Combinatul Șovromutilaje-trolifer. Alții sunt repartizați chiar în secțiile Combinatului.

Tovarășul Alexandru Szabo, maistru stahanovist la secția lăcătușerie, dă îndrumări unui băiețaș negricios, cu ochi vioi, care abia se vede de după strung. Este elevul Francisc Pentz, fiul minerului stahanovist Pentz din mina Doman. El este unul dintre cei mai buni elevi din anul său.

În ultimii doi ani, centrul scolar profesional a dat producției 1910 absolvenți maiștri, calificați în 19 meserii. Dintre aceștia, pînă în prezent au fost confirmați 25 stahanoviști și 186 fruntași în producție în cadrul Uzinelor S.R.M. (Sovrommetal) și S.R.U.P.

...Munca în atelier s-a sfîrșit. Mașinile sunt șterse cu grijă, iar piesele sînt frumos aranjate. Fiecare rotită, fiecare șurub este controlat. Elevii și elevele se îndreaptă spre școală. Aici își pregătesc lecțiile pentru a doua zi. Elevii s-au adunat din nou în careu. În liniștea serii, glasul elevului care dă raportul de activitate a zilei răsună limpede. Totul s-a desfășurat în ordine. A trecut încă o zi. Cu gîndul la cele ce s-au petrecut în clase și ateliere, elevii trec în dormitoare. A sunat stingerea.

...Încă nu au adormit toți. Un prichindel roșcovan șoptește vecinului de pat:

— Mîine vreau să-l întrec pe Francisc...

MARIA PANAITOPOL

Studenții în zilele vacanței de iarnă

În fața cabanei dela Clăbucet-Predeal, studenții își împărtășesc impresiile dela prima lor lecție de schi. În clișeu, dela stînga la dreapta, studenții Constantin Hobincă, anul III, Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, Buna Octavian, anul III, Facultatea de zootehnie din Arad, Săftica Grigore, anul II, Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, Nicolae Baiu, anul II, Facultatea de medicină veterinară din Capitală și Radu Nicolae, anul III, Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani.

După ultimul examen, studenții universităților și institutelor din toată țara au intrat în zilele unei vacanțe bine meritate. Ei s-au despărțit de laboratoare, de amfiteatrele și de sălile de cursuri în care — dealungul unui semestru — au învățat cu sîrguință, pentru a-și reîmprospăta forțele, pentru a prinde noi puteri de muncă.

În prima zi de vacanță, cei mai merituoși dintre studenți au primit o veste plină de bucurie: Consiliul Central al Sindicatelor îi trimite pentru 12 zile în cele mai minunate stațiuni climaterice dela munte. S-au pregătit de drum, s-au echipat de munte, mulți dintre ei și-au luat schiurile, și iată-i pe toți îmbarcați în trenurile care îi duceau spre culmile înzăpezite ale munților.

Pe biletul de trimitere la odihnă al studentului Buna Octavian din anul III al Facultății de Zootehnie din Arad, era indicată localitatea Predeal. A coborît din tren și s-a îndreptat spre direcția stațiunii, care l-a repartizat la una din casele de odihnă din Predeal. A doua zi, alături de ceilalți oameni ai muncii sosiți în Predeal pentru a-și petrece concediul de odihnă, sute de studenți și-au început programul zilelor de vacanță.

Zăpada cădea din belșug. Dinspre pîrtia dela Clăbucet se auzea larma iscată de începătorii într-ale schiului. Nicolae Baiu, student în anul II al Facultății de Medicină Veterinară, și-a pus schiurile în spate și a pornit spre pîrtie. Împrejurimile Predealului păreau decorul unui basm minunat. Brazii își plecau crengile, copleșite de greutatea zăpezii, nori alburii teseau cununi crestelor de munte. Sus, la mijlocul pîrtiei, studenții luau prima lecție de schi: oprirea în plug. Cîteva încercări—și iată-i pe primii care au prins curaj pornind la vale, în viteză. „Plugul" buclucaș funcționa cam greu la primele lecții. Proaspeții schiori cădeau unul după altul, stîrnind hazul celor care, peste cîteva minute, deveneau ei înșiși obiectul veseliei generale. După cîtva timp, instructorul anunță sfîrșitul primei lecții. Toată lumea la masă!

După somnul de după amiază, studenții s-au reîntîlnit la club. Aici au citit cărți și reviste, au jucat șah sau șubac. Într-un colț, o pasionantă partidă de șubac între Constantin Hobincă, student în anul III la Facultatea Agrotehnică din București și Radu Nicolae, student în anul III al Institutului de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, a atras o mulțime de spectatori care încurajau pe unul sau pe altul dintre jucători. „Hai Hobincă! Hai Radule!" Mai îndemînatic, Hobincă a terminat învingător.

Seara, studenții au vizionat filmul „Dușmanii".

Astfel s-a desfășurat la Predeal prima dintre zilele minunate ale vacanței. În zilele următoare, studenții au organizat excursii la Trei Brazi și la Castelul Peleș, au participat la consfătuiri cu stahanoviștii aflați în concediu de odihnă și la reuniuni tovărășești, au văzut spectacole oferite de ansambluri artistice, au avut nenumărate prilejuri de a-și petrece plăcut vacanța bineme-ritată.

La Predeal, ca și în toate celelalte stațiuni climaterice, în toate cluburile deschise în centrele universitare, zilele vacanței trec repede. Cînd cursurile se vor deschide din nou, studenții își vor reîncepe munca rodnică pentru încheierea cu succes a anului universitar.

ANDREI VALENTIN

Consfătuirea cadrelor de conducere ale școlilor medii tehnice

Între 1 și 4 februarie s-au desfășurat în aula Facultății de Științe Juridice din Capitală lucrările primei consfătuiri a cadrelor de conducere ale școlilor medii tehnice din întreaga țară.

La consfătuire au participat cadrele de conducere din peste 350 de școli medii tehnice, reprezentanți ai ministerelor tutelare și ai Ministerului Învățămîntului.

În prima parte a consfătuirii, tovarășul Nicolae Bologan, directorul Direcției școlilor medii tehnice din Ministerul Învățămîntului, a prezentat un referat asupra rezultatelor obținute de școlile medii tehnice în primul semestru și asupra sarcinilor în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar.

Tovarășul Costin Nădejde, locțiitorul ministrului Învățămîntului, a prezentat un referat asupra ridicării nivelului de pregătire teoretică și practică a elevilor. În zilele de 2 și 4 februarie au avut loc discuții pe marginea acestui referat.

În încheierea consfătuirii, acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, a analizat rezultatele obținute pînă în prezent în școlile medii tehnice și a arătat măsurile ce trebuie luate pentru continua îmbunătățire a muncii în aceste școli.

Pentru îmbunătățirea frecvenței la cursurile de alfabetizare

La Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului a avut loc de curînd o ședință în care s-a analizat munca de alfabetizare din regiunea Ploești.

Din conținutul referatului prezentat la această ședință de către șeful secției de învățămînt a regiunii Ploești și, în special, din discuțiile purtate pe marginea acestui referat, a reieșit faptul că, acolo unde secțiile de învățămînt raionale, directorii de școli și cadrele didactice, s-au preocupat cu seriozitate de munca de alfabetizare, acolo unde acestea au fost sprijinite îndeaproape de organele locale, cursurile de alfabetizare s-au deschis la timp și se desfășoară în condiții bune. Astfel, au obținut succese în muncă multe cursuri de alfabetizare din raioanele Tîrgoviște, Rîmnicu Sărat Pogoanele, Cislău, Urziceni și altele. Comisiile raionale de alfabetizare, sub îndrumarea comitetelor raionale de partid, au organizat ședințe cu conducerile întreprinderilor, cu reprezentanții organizațiilor de masă și cu directorii școlilor de centru, luînd dela început o serie de măsuri care să asigure o frecvență regulată la cursuri a neștiutorilor de carte și o temeinică însușire a cunoștințelor. Rezultate bune au obținut cursurile de alfabetizare din comunele Voitin, Bogza și Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat, Flavia și Cornești, raionul Cricov, Smirdan, raionul Pogoanele și altele, unde directorii de școli au fost ajutați de sfaturile populare, unde acestea s-au interesat îndeaproape de pregătirea și deschiderea cursurilor la timp și în bune condiții.

O activitate susținută au desfășurat la cursurile de alfabetizare cadrele didactice din comunele Cornetu, Mocești, Valea Boului și Tomișanul, raionul Cricov, care au asigurat o frecvență de sută la sută a neștiutorilor de carte. La baza rezultatelor bune obținute în aceste comune stă munca intensă de lămurire desfășurată de cadrele didactice, hotărîrea lor de a lichida analfabetismul.

O frecvență bună au obținut și cadrele didactice care conduc cursurile de alfabetizare de pe lîngă Rafinăria nr. 4 și întreprinderea Sovromconstrucție din Cîmpina, fabrica de sticlă din Tîrgoviște, gospodăria agricolă colectivă din comuna Broșteni, raionul Urziceni, gospodăria agricolă colectivă Cioranii de Jos etc.

În ședință au fost scoase în lumină o serie de lipsuri serioase care mai dăinuie în munca de alfabetizare din regiunea Ploești. Din discuții a reieșit că secția de învățămînt a regiunii nu și-a întocmit dela început un plan de muncă pentru lichidarea neștiinței de carte, cu sarcini și răspunderi concrete, ceea ce a făcut ca această muncă să se desfășoare în mod neorganizat. În asemenea condiții nu este de mirare că în orașul Ploești și în raionul Cîmpina planul de alfabetizare nu s-a realizat pînă acum decît într-o proporție scăzută.

Una din cauzele principale care au dus la slaba frecvență a cursanților este și aceea că nu peste tot cadrele didactice au fost sprijinite în suficientă măsură de către sfaturile populare și organizațiile de masă, precum și de către direcțiile întreprinderilor. Așa s-a putut întîmpla că unele cursuri — cum sunt de exemplu acelea de pe lîngă întreprinderile I.C.I.A. Balan, Electromontaj Doicești, Termocentrala Doicești etc. — s-au deschis cu mare întîrziere.

În ședință au fost criticate o serie de ministere care nu sprijină suficient munca de alfabetizare. Astfel, Ministerul Industriei Petrolului a neglijat problema îndrumării și controlului muncii de alfabetizare din întreprinderile petrolifere. Deasemenea, participanții la ședință au arătat și insuficienta contribuție la munca de alfabetizare a unor organizații U.T.M. — subliniind că acest lucru se datorește în mare parte și faptului că secția de învățămînt a regiunii nu a ținut o strînsă legătură cu comitetul regional U.T.M. cu care trebuia să întocmească un plan comun de acțiune.

Frecvența la cursurile de alfabetizare depinde în mare măsură și de condițiile materiale în care se desfășoară munca în cadrul lor. În această privință este necesar sprijinul sfaturilor populare comunale și al întreprinderilor, care trebuie să pună la dispoziția cursurilor localurile necesare, precum și sprijinul cooperativelor, care trebuie să se îngrijească de asigurarea cursurilor cu petrolul necesar iluminatului, de aprovizionarea cursanților cu manuale și rechizite etc. Cooperativele din raioanele Pucioasa și Tîrgoviște s-au preocupat de această problemă. În schimb, în raionul Mizil, manualele necesare neștiutorilor de carte au stat mult timp în rafturile cooperativelor fără ca învățătorii să fie anunțați să vină să le ridice. Față de această situație o vină serioasă o au și cadrele didactice care nu s-au interesat la vreme de aprovizionarea cursanților cu manuale. Dacă cele mai multe întreprinderi au pus la dispoziția cursurilor de alfabetizare săli corespunzătoare, unele întreprinderi — cum sunt, de exemplu, Uzinele 1 Mai din Ploești sau Întreprinderea I.F.E.T. din Măneci-Ungureni — au neglijat complect această problemă.

Frecvența la cursurile de alfabetizare depinde în foarte mare măsură și de felul cum muncesc directorii de școli, învățătorii și profesorii, de măsura în care aceștia reușesc să atragă pe cursanți prin conținutul și calitatea predării. În multe locuri cadrele didactice țin lecții interesante și atractive. De exemplu, învățătorii din comunele Trunari și Păltiniș, raionul Cislău, ca și cei din comuna Mocești, raionul Cricov, au trezit mult interes pentru învățătură în rîndurile cursanților, prin organizarea unor lecții pline de conținut, bazate pe o planificare amănunțită, precum și prin legătura strînsă cu cei ce urmează cursurile. Din păcate însă, se mai întîlnesc învățători care tratează problema alfabetizării cu destulă indiferență. De pildă, tovarășii Negrea Ion și Cecilia Gheorghe, dela școala din comuna Girbovi, raionul Urziceni, nu s-au preocupat de deschiderea cursurilor de alfabetizare pînă în luna ianuarie. Lecțiile pe care le țin acești învățători sunt pregătite în grabă și superficial. Învățătoarea Mateescu Despina, de la cursul de alfabetizare de pe lîngă Rafinăria nr. 4 din Ploești a dat deasemenea dovadă de multă superficialitate în munca de alfabetizare. Nici directorii de școli, nici secțiile de învățămînt raionale însă n-au întreprins peste tot o muncă sistematică de îndrumare și control a cadrelor didactice, în vederea asigurării unei predări temeinice. De exemplu, directorii școlilor din comuna Gîrbovi și din circumscripția Rafinăriei nr. 5 Ploești nu au luat nicio măsură pentru a înlătura lipsurile muncii de alfabetizare din aceste școli, deși lor le revenea această răspundere ca prim organ de control și îndrumare. În schimb, acolo unde munca de control și îndrumare a fost bine organizată, cursurile de alfabetizare funcționează în condiții bune. De exemplu, la secția de învățămînt din raionul Cislău a fost organizat un colectiv permanent de control și îndrumare, format din cei mai buni directori de școli. Ca urmare, activitatea cursurilor de alfabetizare din raion se desfășoară în condiții bune.

În ședință s-a arătat că în cele mai multe cazuri, brigăzile de control ale secției de învățămînt regionale s-au mulțumit să facă numai constatări, fără însă a lua pe loc măsuri pentru îndreptarea lucrurilor. Materialul cules de către aceste brigăzi n-a fost valorificat de către secția de învățămînt.

Participanții la ședință au criticat Ministerul Învățămîntului pentru faptul că manualele pentru anul II al cursurilor de alfabetizare au apărut cu întîrziere, deabea după deschiderea cursurilor. Deasemenea, s-a arătat că cei ce lucrează la cursurile de alfabetizare întîmpină greutăți în munca de predare datorită faptului că încă n-a apărut îndrumătorul metodic.

Ținînd seama de constatările făcute în cadrul ședinței și de îndrumările primite, secția de învățămînt a regiunii Ploești are datoria să controleze și să îndrume în mod sistematic cursurile de alfabetizare, să urmărească îndeaproape desfășurarea lor și să ia operativ măsuri pentru lichidarea lipsurilor. Secția de învățămînt a regiunii Ploești, în colaborare cu comitetul sindical regional, are sarcina să treacă neîntîrziat la organizarea unui larg schimb de experiență între cadrele didactice pentru răspîndirea experienței înaintate în munca de alfabetizare.

Un concurs pentru instructorii de pionieri

Revista „Instructorul de pionieri" organizează un concurs de scrisori cu tema **„Cum folosesc literatura clasică română în educarea patriotismului la pionieri și școlari".** Concursul se desfășoară între 1 ianuarie — 1 iulie 1954.

În scrisorile pe care le trimit pentru concurs, instructorii de pionieri arată cum l-a ajutat literatura clasică română în educarea sentimentului patriotic la copii, înfățișează concret metodele și mijloacele pe care le-au folosit în această privință, precum și rezultatele obținute.

Scrisorile cele mai concrete, care vor oglindi o activitate mai bogată și cu rezultatele cele mai bune, vor fi premiate astfel: Premiul I — o bicicletă sau un aparat de radio; Premiul II — un aparat de fotografiat sau o servietă de piele; Premiul III — un abonament pe timp de 6 luni la revista „Instructorul de pionieri" și un joc de șah.

În rîndurile instructorilor de pionieri se găsesc și numeroși învățători tineri. Este bine ca aceștia să participe în număr cît mai mare la concursul de scrisori, împărtășind experiența lor în ceeace privește folosirea literaturii clasice române în educarea patriotismului la pionieri și școlari. Deasemenea, este necesar ca profesorii de limba română să ajute pe instructorii de pionieri care participă la concurs, dîndu-le indicații pentru organizarea diferitelor acțiuni pe care le inițiază aceștia, sprijinindu-i în munca cu pionierii și școlarii etc.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor ne-a trimis o scrisoare în care sublinia faptul că în comuna Milcoiu, raionul Rîmnicu Vîlcea, nu se respectă prevederile Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice. Deasemenea, în scrisoare se arăta că profesorii Indra Leontin și Paraschiva Gibescu, dela școala de 7 ani din comuna Milcoiu, precum și fostul director al școlii, Nicolae Sindulescu, au o comportare nejustă și se fac vinovați de mahalagisme.

În urma cercetărilor efectuate pe baza acestei sesizări, ni s-a comunicat că, pentru lichidarea lipsurilor în aplicarea Hotărîrii din 16 august 1951, Comitetul regional P.M.R.-Pitești a indicat Comitetului raional P.M.R.-Rîmnicu Vîlcea să analizeze periodic munca sfatului popular raional și a secției de învățămînt raionale în problemele învățămîntului. Deasemenea, s-a indicat secției de învățămînt regionale să trimită un inspector care să îndrume munca școlii din comuna Milcoiu, și să ajute la îndeplinirea sarcinilor trasate de Hotărîrea cu privire la cadrele didactice.

Constatînd că sesizarea privitoare la situația școlii din comuna Milcoiu corespunde adevărului, organele locale au hotărît să mute disciplinar pe profesorul Leontin Indra și să sancționeze cu „mustrare" pe profesoara Paraschiva Gibescu.

Rectificare

În articolul „Pentru ridicarea calității muncii în școlile pedagogice", publicat în numărul 252 din 30 ianuarie 1954, rîndurile 5—12 din coloana a treia trebuie citite astfel: ...Așa au lucrat, de exemplu, profesoara care predă metodica geografiei la școala pedagogică de învățătoare din Pitești, profesorul care predă metodica geografiei la școala pedagogică de învățători din București, sau profesorul care predă metodica istoriei la școala pedagogică de învățătoare din Rîmnicu-Sărat...

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, tele fon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 254 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 13 februarie 1954

In acest număr:

- G. CARPINSCHI: Atelierul nostru (pag. 2-a)
- I. POPOV: Lîngă harta geografică (pag. 2-a)
- S. IVANOV: Educarea disciplinei conștiente a elevilor (pag. 2-a)
- MARIA NEGREA: Cabinetul metodic al școlii noastre (pag. 3-a)
- A. WEISS: Din munca unei organizații de bază U.T.M. a cadrelor didactice (pag. 3-a)
- ILIE D. ISTRATE: Să îmbunătățim activitatea de educație fizică în școlile medii. (pag. 3-a)
- Noua propunere sovietică cu privire la asigurarea securității în Europa (pag. 4-a)
- Aniversarea eroicelor lupte din februarie 1933 (pag. 4-a)

Pentru continua dezvoltare a economiei naționale

In anii luminoși ai regimului de democrație populară, poporul nostru muncitor condus de partid a obținut realizări însemnate în opera de dezvoltare a economiei naționale pe calea socialismului. Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romîne pe anul 1953 oglindește noile succese obținute de oamenii muncii din țara noastră în lupta pentru ridicarea bunei stări a poporului, pentru înflorirea patriei.

Cu un sentiment de puternică mîndrie patriotică au luat cunoștință oamenii muncii din toate colțurile țării de rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pe anul 1953. Ei știu că la baza tuturor realizărilor noastre stă munca lor devotată, plină de avînt și ajutorul frățesc multilateral pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică.

In cifrele Comunicatului Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R., poporul nostru muncitor vede marile succese ale sale, vede tabloul luminos al economiei noastre naționale în plin progres. Rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pe anul 1953 constituie o nouă și puternică dovadă a faptului că economia noastră națională se dezvoltă în interesul satisfacerii nevoilor materiale și culturale în permanentă creștere ale oamenilor muncii.

Poporul nostru muncitor a primit cu bucurie vestea că planul producției globale pe anul 1953, pe întreaga industrie socialistă, a fost îndeplinit în proporție de 101,8%. In comparație cu anul 1952, producția globală a întregii industrii a crescut în 1953 cu 14,4%, ceea ce dovedește ritmul vertiginos de dezvoltare a forțelor de producție în țara noastră, imensa superioritate a economiei noastre planificate față de economia statelor capitaliste care se dezvoltă nu în interesul societății, ci în interesul asigurării profitului maxim pentru capitaliști

In timp ce în țările capitaliste s-au agravat fenomenele crizei economice, producția s-a redus sistematic, o serie de uzine și-au închis porțile iar oamenii muncii au fost aruncați pe drumuri, în țara noastră anul 1953 a fost un an în care poporul muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a obținut noi și însemnate realizări. S-au produs peste plan însemnate cantități de plumb, cupru, zinc, motoare cu combustie internă, motoare și transformatori electrici, strunguri paralele, utilaj petrolifer, tractoare agricole etc. Succese remarcabile a obținut poporul nostru în ceea ce privește introducerea tehnicii noi în economia națională, fabricarea de noi tipuri de mașini, mecanisme și materiale.

Anul 1953 a fost marcat în țara noastră prin noi măsuri în vederea dezvoltării economiei naționale. Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 a dat un puternic impuls muncii în toate sectoarele de activitate, în vederea creșterii rapide a nivelului de trai, material și cultural al celor ce muncesc. Ca urmare a vastului program de măsuri economice trasat de partid, în ultimul trimestru al anului 1953 a crescut producția bunurilor de larg consum în comparație cu trimestrele anterioare.

In cursul anului 1953 a crescut volumul lucrărilor capitale cu 28% față de anul 1952. Au fost puse în funcțiune noi fabrici și uzine și s-a mărit capacitatea celor existente.

Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică oglindește prin cifre grăitoare și eforturile depuse de poporul nostru muncitor în vederea dezvoltării agriculturii. Incordîndu-și eforturile pentru a traduce în viață sarcinile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, întărind în permanență alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, poporul nostru muncitor luptă pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii noastre, pentru continua ei dezvoltare. In anul 1953 la principalele culturi s-a realizat o producție sporită față de anul 1952.

Datorită eforturilor mereu sporite ale clasei muncitoare, agricultura noastră a fost înzestrată în anul 1953 cu încă 2535 tractoare, 148 combine autopropulsate, 778 batoze și cu alte mașini agricole. In felul acesta s-a întărit considerabil baza tehnico-materială a agriculturii.

Gospodăriile agricole de stat au realizat în cursul anului 1953 producții superioare față de anul 1952.

Numărul gospodăriilor agricole colective s-a mărit cu încă 202 noi gospodării, iar suprafața lor arabilă a crescut cu aproape 10%. Ca urmare a folosirii mijloacelor mecanizate asigurate de S.M.T. și a aplicării într-o mai mare măsură a regulilor agrotehnice avansate, gospodăriile colective au obținut producții sporite față de gospodăriile țăranilor individuali.

Un însemnat număr de țărani muncitori care au urmat îndrumarea partidului și s-au convins de rezultatele muncii colective, s-au unit în întovărășiri pentru lucrarea în comun a pămîntului. In anul 1953 numărul întovărășirilor agricole a crescut cu 192, ajungîndu-se la 2026 întovărășiri. Suprafața arabilă a întovărășirilor a crescut cu peste 25 la sută față de 1952.

Pe baza însemnatelor măsuri izvorîte din Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 s-a intensificat ajutorul acordat țărănimii muncitoare.

Ca urmare a însemnatelor realizări obținute în domeniul industriei și în agricultură s-a mărit volumul circulației mărfurilor.

Datorită politicii juste a Partidului Muncitoresc Romîn, datorită eforturilor întregului popor muncitor, în anul 1953 a crescut nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii. Veniturile oamenilor muncii au crescut. Au fost date în folosință celor ce muncesc locuințe cu o suprafață de peste 350.000 m.p. atît pe baza investițiilor în construcția de locuințe cît și pe baza creditului acordat oamenilor muncii în vederea construirii de locuințe individuale.

Cifrele Comunicatului Direcțiunii Centrale de Statistică vorbesc despre marile realizări obținute de regimul nostru de democrație populară, în cursul anului 1953, în domeniul social-cultural. In total, în anul 1953 s-a cheltuit pentru învățămînt, cultură, sănătate, cultură fizică și sport, asistență socială, ajutor familial de stat, pensii și asigurări sociale suma importantă de 5,4 miliarde lei, adică cu 24,4% mai mult decît în anul 1952.

In timp ce în statele capitaliste cursa înarmărilor și militarizarea economiei naționale reduc la o cantitate minimă fondurile destinate acțiunilor social-culturale, în țara noastră se dezvoltă învățămîntul de toate gradele, știința literatura și arta.

Grăitoare sînt cifrele Comunicatului cu privire la realizările obținute în anul 1953 de regimul nostru democrat-popular în domeniul învățămîntului.

Peste 83.000 absolvenți au dat economiei naționale și culturii noastre școlile profesionale, medii tehnice, pedagogice și institutele de învățămînt superior. In anul școlar 1953/1954 au fost cuprinși în școlile de toate gradele un număr de peste 2 milioane elevi și studenți. Numărul studenților din acest an școlar depășește cu aproape 12% pe cel din anul școlar precedent. A crescut în mod simțitor numărul aspiranților care se pregătesc pe lîngă institutele de învățămînt superior.

Școlile de toate gradele și-au început activitatea, în acest an școlar, în condiții mai bune decît în anul precedent. Au fost executate noi lucrări de construcții și s-au făcut amenajări la numeroase școli elementare, profesionale, medii tehnice și institute de învățămînt superior. In acest an școlar beneficiază de burse un număr de aproape 400.000 elevi și studenți, ceea ce reprezintă o creștere de 9,2% față de anul școlar 1952/1953.

Pedagogii din toate colțurile țării noastre au dus o muncă rodnică pentru lichidarea neștiinței de carte. In cursul anului 1953 au fost alfabetizați nu număr de peste 300.000 neștiutori de carte.

In anul 1953 s-a mărit simțitor tirajul cărților și broșurilor, a crescut numărul abonaților la radio și numărul de spectatori care frecventează teatrele, operele și cinematografele, toate acestea dovedind continua ridicare a nivelului cultural al maselor largi ale poporului nostru. In cursul anului care a trecut s-au dat în folosință Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Teatrul de Vară și cinematograful din raionul Grivița Roșie, Complexul Cultural-Sportiv „23 August", școala medie tehnică de mecanică din Bîrlad, noi cămine, case de cultură, cămine culturale și biblioteci. Au fost date în folosință de asemenea noi spitale, dispensarii și sanatorii.

Peste 445.000 oameni ai muncii s-au odihnit și au beneficiat de cură în cursul anului 1953 în stațiunile balneo-climaterice. A continuat extinderea măsurilor de ocrotire a sănătății oamenilor muncii. S-a dezvoltat acțiunea de ocrotire a mamei și copilului. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii a crescut.

Scoțînd în evidență realizările obținute în cursul anului trecut, Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică face și o adîncă analiză asupra unor lipsuri și deficiențe care s-au manifestat în diferite sectoare ale economiei naționale. Astfel, unele ministere nu și-au realizat în întregime sarcinile de plan, iar altele n-au realizat sarcinile la unele produse. O serie de întreprinderi din industria ușoară au livrat mărfuri de calitate necorespunzătoare. Anumite ministere și organizații economice au trecut încet la organizarea secțiilor pentru producția bunurilor de larg consum. Desi s-au obținut unele îmbunătățiri, a continuat să fie nesatisfăcătoare aprovizionarea populației dela orașe și centre muncitorești cu carne, lapte, legume și zarzavat.

Partidul mobilizează toate forțele poporului nostru pentru lichidarea lipsurilor care au existat în anumite sectoare ale economiei noastre, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Succesele însemnate obținute de poporul nostru muncitor ne însuflețesc în lupta pentru noi și însemnate realizări, pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru ridicarea bunei stări a oamenilor muncii, pentru continua întărire a patriei.

Cresc cadre de ingineri

Primii absolvenți ai Institutului de Mecanică din Orașul Stalin au susținut zilele trecute proiectele de diplomă prezentate în cadrul examenului de stat. Multi dintre acești tineri au lucrat cu cîțiva ani în urmă ca strungari sau electricieni. Peste cîțva timp mulți dintre ei se vor înapoia în întreprinderile de unde au plecat, specializați în diferite ramuri. Printre aceștia se află inginerii Octavian Bria și Iuliu Cojocneanu, foști electricieni la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Temele proiectelor de diplomă susținute de absolvenți au fost întocmite pe baza propunerilor venite din întreprinderi. Aproape 85 la sută din problemele proiectelor sunt utilizate în producție.

La examenul de stat s-au prezentat toți absolvenții institutului. Examenul a fost absolvit de 98,2 la sută dintre studenții care au urmat cursurile cu frecvență. Mulți dintre ei au primit diplome de merit. (Agerpres).

Au trecut normele complexului G. M. A.

Tineretul din comuna Bahnea, raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, desfășoară o vie activitate sportivă. Sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, tinerii țărani muncitori și elevii, membri ai cercurilor sportive, s-au pregătit pentru trecerea normelor G.M.A. și F.G.M.A. Astfel, pînă acum, 20 de învățători și profesori tineri și 39 de tineri țărani muncitori sînt posesori ai insignei G.M.A., iar 12 tineri țărani muncitori din comună sînt sportivi calificați. In cursul primelor pătrare ale anului școlar, 59 dintre elevii școlii de șapte ani au trecut probele F.G.M.A.

In prezent, în cadrul cercurilor sportive se desfășoară o vie activitate de schi, patinaj, săniuș etc.

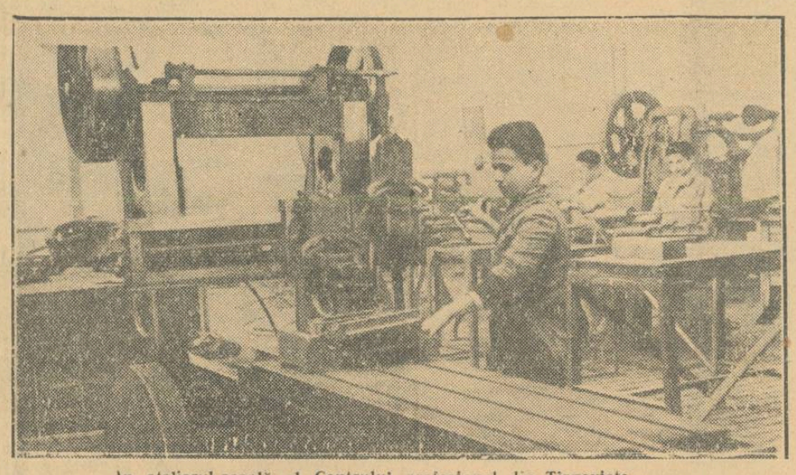

In atelierul-școală al Centrului profesional din Tîrgoviște.

Premiați pentru contribuție deosebită la acțiunea de culturalizare a maselor

Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au acordat premii speciale unui număr de 1784 cadre didactice care s-au evidențiat printr-o participare activă la opera de culturalizare a maselor largi muncitoare. Astfel, au primit premii speciale, de categoria I-a, a cîte 2.500 lei, tovarășii:

Popa Vasile, director la școala de șapte ani din comuna Lupșa, raionul Cîmpeni, reg. Cluj, care a desfășurat o muncă susținută pentru lichidarea neștiinței de carte, obținînd rezultate deosebit de bune în lupta pentru răspîndirea culturii în rîndurile oamenilor muncii dela sate.

Petre Zaharia, director la școala de 7 ani din comuna Peciul Nou, raionul Deta, reg. Timișoara, care a muncit cu o stăruință deosebită în cadrul căminului cultural. A reușit să alfabetizeze, împreună cu colectivul didactic al școlii pe care o conduce, peste 360 neștiutori de carte.

Popescu Octavian, învățător emerit al R.P.R., șeful secției de învățămînt a raionului Buhuși, reg. Bacău, care a antrenat cetățenii din raion la diferite acțiuni obștești contribuind în mare parte la construirea unui nou local de școală în satul Socia, la construirea unui drum de țară etc.

Hurmuz Grigore, șeful secției de învățămînt din raionul Gurahonț, regiunea Arad, care a reușit să dezvolte activitatea culturală din raion, mobilizînd cadrele didactice la o largă acțiune de lichidare a neștiinței de carte.

Petre Gheorghe, director la școala de 7 ani din comuna Teiuș din Deal, raionul Topoloveni, reg Pitești, care a contribuit la înființarea unei gospodării agricole colective și a unei întovărășiri agricole, a înființat pe lîngă școală un lot miciurinist model și a desfășurat o activitate deosebită în opera de lichidare a analfabetismului.

Grămadă Vasile, director la școala de șapte ani din comuna Vlădeni, reg. Iași, care a desfășurat o activitate rodnică la căminul cultural din comună, cămin devenit fruntaș pe raion. Se interesează, de asemenea, în mod deosebit de promovarea sportului în rîndurile tineretului.

Cioroianu Elvira, învățătoare la școala mixtă nr. 10 din orașul Craiova, care desfășoară o activitate însuflețită la căminul cultural din cartier și a alfabetizat un număr însemnat de neștiutori de carte.

Contribuie la înlăturarea urmărilor viscolului

La chemarea comitetelor executive ale sfaturilor populare ale regiunii și orașului Ploiești, oamenii muncii luptă cu un deosebit devotament pentru combaterea urmărilor viscolului și zăpezii căzute în cantitate mare în ultimul timp.

Mii de oameni ai muncii luptă pentru curățirea străzilor și trotuarelor, contribuind astfel la restabilirea circulației normale.

Numeroase echipe formate din cadre didactice, personal administrativ și elevi au lucrat la curățirea trotuarelor și la formarea cărărilor în curțile școlilor, spre a se putea pătrunde în sălile de clasă în vederea începerii cursurilor. S-au format de asemenea echipe cari au ajutat la deszăpezirea locuințelor unor școlari.

La școala medie tehnică de petrol din Ploești, o echipă formată din cadre didactice și personal administrativ, precum și un grup de 25 elevi din ultimul an, în fruntea cărula erau utemiștii, au lucrat la curățirea zăpezii pe stradă în fața școlii, au făcut cărări de intrare în local

In centrul orașului s-au format echipe de elevi care contribuie la curățirea pieței centrale. Alături de toți oamenii muncii, cadrele didactice și elevii din Ploești au răspuns la chemarea comitetului executiv al sfatului popular regional cu multă însuflețire și, prin munca depusă de ei, au contribuit la asigurarea circulației în cuprinsul orașului și a ieșirilor spre satele vecine.

Lumină în școala din Rătești

De curînd la gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din Rătești, raionul Satu Mare, regiunea Baia Mare, s-a instalat lumina electrică. Cadrele didactice ale școlii din comună și comitetul de părinți au luat inițiativa de a instala lumina electrică și în clădirea școlii. Această inițiativă a stîrnit un mare interes în rîndurile elevilor și părinților. Datorită muncii voluntare depusă de părinți, învățători, profesori și elevi, în scurt timp în clădirea școlii și a internatului din comuna Rătești s-a aprins lumina electrică, îmbunătățindu-se astfel simțitor condițiile de învățămînt.

IOAN SCHEFF
corespondent

Să îmbunătățim activitatea instituțiilor de învățămînt superior

Prof. Cristofor Simionescu
Director General al Direcției Generale a Învățămîntului Superior din Ministerul Învățămîntului

Invățămîntul superior din țara noastră a înregistrat, dela reforma învățămîntului, continui și importante succese în toate domeniile de activitate.

Grija permanentă acordată de Partid și Guvern școlii noastre superioare a dat posibilitatea ca munca personalului didactic, a studenților și a conducerilor instituțiilor de învățămînt superior să se îmbunătățească an cu an. Construirea socialismului în patria noastră a pus și pune în fața învățămîntului nostru superior sarcina plină de răspundere de a pregăti cadre cu un înalt nivel științific, capabile să-și însușească știința și tehnica înaintată, înarmate cu cunoașterea socialismului științific, devotate cauzei socialismului și apărării păcii.

Pentru a răspunde acestei sarcini, folosind din plin bogata experiență a învățămîntului sovietic, învățămîntul superior din țara noastră s-a desvoltat și lărgit. Astăzi funcționează în țara noastră 50 institute de învățămînt superior cu 147 facultăți și 290 specializări.

Aplicînd învățătura marxist-leninistă în problema națională, statul nostru democrat-popular a creat largi posibilități minorităților naționale. Numărul facultăților cu limba de predare maghiară în centrele Cluj și Tg. Mureș se ridică astăzi la 16.

Pentru prima dată în țara noastră au fost înființate facultăți fără frecvență și secții serale, care oferă oamenilor din producție posibilitatea să dobîndească o calificare înaltă corespunzătoare necesităților economiei și culturii noastre în plină dezvoltare. Inființarea facultăților muncitorești este mărturia grijii Partidului și Guvernului pentru ridicarea noii intelectualități din rîndurile muncitorilor și țărănimii muncitoare.

Imbunătățirea profilului institutiilor noastre de învățămînt superior a fost urmată de o serioasă creștere a nivelului învățămîntului, de orientarea științifică a întregului proces de învățămînt. Asigurarea unei importante părți a disciplinelor predate cu programe de curs, contribuie la creșterea continuă a nivelului învățămîntului.

S-au făcut de asemenea progrese importante pe linia asigurării învățămîntului cu manuale și cursuri.

Anul universitar 1952—53 este anul în care au apărut o serie de importante documente de stat privind funcționarea învățămîntului superior, documente care-i asigură condiții de bază pentru o serioasă dezvoltare. Unul dintre cele mai importante din aceste documente este Statutul tip aprobat printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri. El creează cadrul legal de funcționare a instituțiilor de învățămînt superior și reglementează scopurile și sarcinile lor, precum și mijloacele de realizare a acestor scopuri și sarcini.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind stabilirea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni a personalului didactic din învățămîntul superior, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind aprobarea Regulamentului de organizare, îndrumare și control al activității de cercetări științifice în institutiile de învățămînt superior, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind încadrarea cu personal didactic a funcțiunilor din învățămîntul superior, Decretul privind acordarea titlurilor științifice și a gradelor didactice superioare, Decretul privind pregătirea cadrelor științifice și didactico-științifice și Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind aprobarea Regulamentului de organizare și îndrumare a aspiranturii sînt tot atîtea acte normative care deschid orizonturi noi învățămîntului superior și creează un cadru legal corespunzător perspectivelor viitoarei dezvoltări a învățămîntului nostru.

Consfătuirea pe țară cu cadrele de conducere din instituțiile de învățămînt superior, care a avut loc în zilele de 28, 29 și 30 ianuarie 1954, a constituit un prilej de trecere în revistă a activității în școala noastră superioară, cu complexele sale aspecte.

Rezultatele consfătuirii au evidențiat unele progrese importante pe care le-a înregistrat învățămîntul nostru superior în ultimii ani, privind pregătirea de cadre la un nivel tot mai înalt. Cu toate progresele realizate, din discuțiile purtate în cadrul consfătuirii au reieșit o serie de lipsuri pentru a căror înlăturare vor trebui reunite toate forțele.

Analiza rezultatelor muncii cu studenții, reflectate în asigurarea unei dinamici sănătoase a studenților a arătat că atenția Ministerului Învățămîntului, a conducerilor instituțiilor de învățămînt superior și a cadrelor didactice trebue mai temeinic îndreptată asupra problemelor legate de îndeplinirea planului de școlarizare.

In anul școlar 1951—52 procentul promovaților în întreg învățămîntul superior a fost de 86%, iar în anul 1952-53 acest procent a crescut la 88%. Progresul realizat față de condițiile din ce în ce mai bune în care s-a dezvoltat învățămîntul, față de condițiile în care au lucrat cadrele didactice și studenții, este încă nesatisfăcător.

Analiza rezultatelor examenelor care au avut loc în sesiunea de iarnă a anului universitar 1953—54 a scos la iveală însă o situație care trebue să dea de gîndit cadrelor de conducere a instituțiilor noastre de învățămînt superior și care reclamă din partea acestora, precum și din partea Direcției Generale a Invățămîntului Superior o grijă deosebită.

Creșterea exigenței față de nivelul de pregătire a studenților și o mai bună pregătire a acestora sunt fapte pozitive care trebuie remarcate. Cu toate că numărul notelor bune și foarte bune a crescut, cu toate că a scăzut numărul repetenților, procentul promovărilor integrale a scăzut. In consfătuire a fost aspru criticată tendința unor conduceri de a justifica scăderea procentului de promovați integral prin creșterea exigenței. Creșterea calității învățămîntului nostru nu poate să ducă la scăderea cifrei promovărilor, ci dimpotrivă. Adevăratul progres în activitatea cu studenții trebue să se reflecte atît în îmbunătățirea calității pregătirii studenților cît și în creșterea corespunzătoare a cifrei studenților promovați.

Intreaga activitate a instituțiilor de învățămînt superior trebue să fie în așa fel îndrumată încît studenții corigenți să constituie o excepție. Concluziile consfătuirii au arătat că în problema dinamicii studenților nu s-au realizat progresele așteptate.

Aceasta se datorește faptului că problema planului de școlarizare este insuficient aprofundată de conducerile instituțiilor noastre. Despre vechea școală se spunea adeseori „în învățămîntul superior intră cine apucă și iese cine poate" In regimul nostru de democrație populară o astfel de lozincă este inadmisibilă. Asigurarea pregătirii cadrelor superioare conform planului de stat este tot atît de obligatorie pentru învățămînt ca și îndeplinirea planului pentru toate sectoarele vieții noastre de stat. Respectarea acestei discipline impune însă instituțiilor noastre o preocupare plină de grijă față de munca studenților, în special față de studiul individual al acestora. Indeplinirea sarcinilor de plan și asigurarea unei dinamici juste a studenților nu sînt probleme care se rezolvă dela sine

Cauza principală a lipsei arătate mai sus o constitue fără îndoială insuficienta preocupare, începînd de la Direcția Generală a Invățămîntului Superior pînă la catedre, față de problema organizării muncii studenților.

Direcția Generală a Invățămîntului Superior a căzut în greșala de a se autolinisti și a mobilizat slab institutele de învățămînt superior în pregătirea recentei sesiuni de examene.

O mare vină poartă pentru această situație conducerile institutiilor noastre de învățămînt superior. Munca de conducere în institutiile de învățămînt superior trebue concepută, planificată și executată în mod științific. Conducerile institutiilor noastre trebuie să cunoască toate pîrghiile care pot fi utilizate pentru ridicarea învățămîntului nostru și să știe să le utilizeze cu pricepere. Aceste pîrghii sînt catedrele și grupele de studenți. Slaba colaborare cu organizațiile obștești s-a reflectat de asemenea în insuficienta mobilizare a studenților la învățătură.

Catedrele nu au dat suficientă atenție organizării studiului individual al studenților, asigurării acestora cu materialul bibliografic necesar.

Introducerea în practică a măsurilor luate pentru asigurarea studiului individual al studenților este una dintre sarcinile centrale ale institutiilor noastre. Indrumarea planificată a activității individuale a studenților de către cadrele didactice și controlul sustinut al acestela este garanția atingerii unor bune rezultate în învățămîntul nostru superior. Acest lucru îl arată bogata experiență a învățămîntului superior sovietic. Din institutiile noastre de învățămînt superior n-a fost încă desrădăcinată practica muncii în asalt în perioada examenelor.

Conducerile institutiilor noastre, mobilizînd în acest scop catedrele și prin ele cadrele didactice, trebue să întărească totodată legătura cu U.T.M. spre a face o mobilizare largă și susținută a studenților pentru pregătirea examenelor, nu în ajunul lor ci zi de zi de-a lungul întregului semestru și an școlar.

Lucrările consfătuirii au accentuat importanța pe care o are disciplina și frecvența studenților la cursuri, seminarii și lucrări practice. O serie de lipsuri care au reeșit, s-au datorat în bună măsură slabei preocupări a unor conduceri de facultăți față de activitatea grupelor studențești.

Decanilor facultăților le revine sarcina de a analiza periodic activitatea grupelor de studenți, de a controla personal munca acestora și de a se preocupa de alegerea celor mai buni studenți ca responsabili de grupă.

Folosind toate aceste recomandări conducerile institutiilor de învățămînt trebue să ia de îndată toate măsurile pentru lichidarea fenomenelor care s-au ivit în dinamica studenților. Aceasta în primul rînd în sesiunea de corigență.

Ridicarea continuă a conținutului învățămîntului este o sarcină permanentă a institutiilor noastre de învățămînt superior. Lupta pentru un înalt nivel științific al învățămîntului superior este indisolubil legată de lupta împotriva ideologiei vrăjmașe, pentru demascarea cosmopolitismului și obiectivismului, a idealismului care frînează dezvoltarea științei și demobilizează pe cercetător. In acest scop trebue să fie continuate și întărite analizele de lecții și de cursuri, dezbaterea lor largă în colectivele de catedră, de facultate, de institut. Crearea unei atmosfere prielnice desfășurării unei largi lupte de opinii este fără îndoială o condiție esențială pentru mersul nostru înainte.

Atragerea mai activă a catedrelor de științe sociale în activitatea institutiilor de învățămînt superior va contribui deasemenea la ridicarea nivelului științifico-ideologic al predării.

Problema îmbunătățirii calității învățămîntului este condiționată în primul rînd de dezvoltarea activității de cercetare științifică în institutiile de învățămînt superior, de continua ridicare a calificării cadrelor didactice. In acest an școlar s-a trecut la organizarea activității de cercetare științifică pe baza unor planuri larg dezbătute în colective de specialiști: ținîndu-se seama de problemele ridicate de întreprinderile și ministerele interesate.

Cele peste 300 de contracte încheiate cu întreprinderile și ministerele constitue un început rodnic pentru întărirea legăturii dintre știință și problemele concrete pe care le indică producția în diferitele sectoare ale economiei.

Cercetarea științifică trebue să devină în felul acesta o sarcină principală a institutiilor de învățămînt superior. Crearea condițiilor necesare bunei sale desfășurări, urmărirea perseverentă a mersului activității științifice, generalizarea rezultatelor bune obținute — prin organizarea sesiunilor științifice anuale, sînt numai cîteva din problemele care trebue să preocupe conducerile institutiilor de învățămînt superior din țara noastră.

Pe lîngă activitatea științifică a cadrelor didactice nu trebue nici un moment să fie pierdută din vedere activitatea științifică a studenților desfășurată în cadrul cercurilor științifice studențești. Consfătuirea care a avut loc a accentuat îndatoririle de seamă care revin catedrelor în îndrumarea acestei activități.

O problemă de prim ordin în învățămîntul superior fără de care nu poate fi asigurată dezvoltarea și continua ridicare a învățămîntului este pregătirea cadrelor științifice și didactico-științifice. Organizarea aspiranturii în țara noastră, crearea celor mai bune condiții de studiu pentru aspiranți (burse, indemnizații, concedii, îndrumarea științifică a studiului), reflectă grija Partidului și Guvernului nostru pentru ridicarea unor noi promoții de oameni de știință.

Conducerilor institutiilor de învățămînt superior, conducerilor facultăților, colectivelor de catedră le revine sarcina de mare răspundere de a îndruma și sprijini atent activitatea desfășurată în cadrul aspiranturii pentru formarea cadrelor didactico-științifice cu înaltă calificare.

Consfătuirea pe țară cu cadrele de conducere din institutiile de învățămînt superior a clarificat o serie de probleme importante și a indicat căile de îndeplinire a sarcinilor complexe care stau în fața institutiilor de învățămînt superior. Totodată consfătuirea a scos la iveală faptul că o serie de lipsuri se datoresc în bună măsură insuficientei aprofundări a directivelor date de Ministerul Învățămîntului.

Sarcinile multiple care stau în fața învățămîntului superior din țara noastră, traducerea în viață a directivelor Partidului și Guvernului vor putea fi duse la bun sfîrșit dacă conducerile institutiilor de învățămînt superior vor ști să folosească bogata experiență a învățămîntului superior sovietic, dacă vor folosi în mod permanent sprijinul organizațiilor de partid și al organizațiilor de masă și dacă vor ști să mobilizeze consiliile științifice nou create în institutiile noastre de învățămînt superior.

Indeplinindu-și sarcinile care le stau în față, cadrele care lucrează în învățămîntul superior vor dovedi că trăiesc mîndria de a fi participanți activi la crearea unui învățămînt de tip nou, în plin avînt, care dă patriei mii de cadre valoroase, vor dovedi că știu să răspundă cu toată căldura și puterea lor de muncă la chemarea Partidului și Guvernului pentru înfăptuirea noii societăți.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Atelierul nostru

In cabinetul nostru de fizică stătea încă din anul 1948 un mic strung. Era greu să găseşti un loc special pentru a-l instala, dar băieţii lucrau la el cu mult interes, chiar şi în aceste condiţii.

In vara anului 1952 s-au făcut primii paşi pentru crearea unui atelier în şcoală. Administraţia şcolii a construit cu mijloace proprii şase mese de tîmplărie şi a reparat una dintre clădirile anexe, destinînd-o atelierului şcolar. La începutul anului şcolar s-au achiziţionat diferite scule de tîmplărie prin Direcţia generală a aprovizionării din Ministerul Învăţămîntului şi prin reţeaua comercială.

La una dintre şedinţele lărgite ale consiliului pedagogic al şcolii, şeful cabinetului de fizică a ţinut un referat despre învăţămîntul politehnic. La acest consiliu au luat parte şi conducătorii întreprinderilor care patronează şcoala; ei şi-au luat angajamentul de a ajuta şcoala în utilarea atelierelor.

Un ajutor însemnat l-au dat şcolii comsomoliştii din organizaţiile întreprinderilor ce patronează şcoala. Ei au reparat şi au instalat un strung pentru tăiat şuruburi de metal, o maşină de găurit şi o maşină de frezat. Pe lîngă aceasta comsomoliştii au executat lucrările de instalare a unei linii de putere pentru curentul electric, aducînd curent la prizele de pe masa de lucru (36 volţi), au instalat două transformatoare de 36 volţi, au reparat instrumentele de măsurat (micrometrele şi compasurile de grosime) şi au confecţionat sculele de tăiat necesare pentru lucrările de lăcătuşerie şi strungărie.

Comitetul de părinţi a ajutat şcoala cu materiale, a procurat metalele necesare atelierului de lăcătuşerie.

In felul acesta, fără a cheltui fonduri din buget, cu ajutorul întreprinderilor ce patronează şcoala şi al părinţilor s-au organizat ateliere destul de bune. Nu mult timp după aceasta, conducerea şcolii a repartizat atelierului încă două camere. Suprafaţa totală a atelierelor a devenit astfel de 170 m.p. O cameră a fost rezervată lucrărilor de tîmplărie, alta lucrărilor de lăcătuşerie şi mecanică, iar camera situată între ele a fost prefăcută într-o „secţie auxiliară". Comsomoliştii şi pionierii şcolii au participat activ la instalarea utilajului.

La adunarea generală a tuturor conducătorilor cercurilor pe obiecte din şcoală s-au hotărît următoarele în legătură cu organizarea activităţii: fiecare cerc va lucra în atelier, o dată pe săptămînă, cîte două ore. Munca cercului va începe şi se va termina la timpul fixat în orar. Vor merge să lucreze în laboratorul-atelier numai acei elevi care doresc. Înainte de a trece la îndeplinirea lucrării în atelier, fiecare elev trebuie să întocmească desenul sau schiţa viitorului aparat, motor sau prototip. Indiferent dacă în atelier se află sau nu maistrul de tîmplărie sau lăcătuşerie, asistă numaidecît la activitatea elevilor şi profesorul conducător al cercului. Responsabilul cercului primeşte dela profesorul conducător scule, iar după terminarea lucrului le predă îndărăt. Elevii de serviciu pe cerc părăsesc ultimii încăperea şi o lasă în stare de perfectă curăţenie.

Crearea atelierelor, pe lîngă că a întărit baza materială a activităţii cercurilor, a dat şi posibilitatea să se folosească mai pe larg la lecţie utilajul atelierului.

Cu prilejul studierii compunerii şi descompunerii forţelor, elevii din clasa a VIII-a află care sunt forţele ce acţionează asupra cuţitului de răiat.

Elevii au aflat din ziare şi reviste despre metoda de tăiere intensivă a metalelor, propusă de strungarul Vasilii Alexandrovici Colesov. Această metodă îi interesează foarte mult şi de aceea ei au pus o mulţime de întrebări. Bineînţeles că răspunsurile la aceste întrebări trebuie să le dea în primul rînd profesorul de fizică.

A doua parte a lecţiei cu privire la descompunerea forţelor (15—20 de minute) se desfăşoară în camera de lucru, la strung. Elevii află care sunt forţele ce acţionează asupra cuţitului, văd cum arată cuţitul însuşi, suportul etc.

La strungul nostru nu este posibil să demonstrezi tăierea prin forţă, dar lîngă piesa fixată în strung noi povestim elevilor cum a modificat Colesov randamentul cuţitului dela 0,1 mm pînă la 2—4,5 mm de fiecare turaţie a piesei, mărind considerabil prin aceasta productivitatea muncii. In acest scop strungarul-inovator a trebuit să modifice întrucîtva geometria cuţitului. Toate acestea, luate la un loc, au deschis noi căi de ridicare a productivităţii maşinilor, au scos la iveală noi rezerve ale industriei noastre.

Elevii văd un exemplu concret de atitudine creatoare faţă de muncă.

In clasa a VII-a se rezervă două ore pentru studierea transformării energiei mecanice în energie termică şi a legii conservării şi transformării energiei.

La lecţia a doua, după ce am demonstrat în faţa elevilor, în cabinet, experienţele corespunzătoare, am lucrat 15—20 de minute în atelier.

Aici elevii au observat în condiţiile producţiei transformarea energiei mecanice în energie termică. De exemplu, ei au urmărit acţiunea acestei legi la prelucrarea pieselor la strung. Se încălzeşte piesa, se încălzeşte şi cuţitul. Elevii picură cîteva picături de apă pe piesă (apa este pregătită din timp). Picăturile se transformă imediat în aburi. Aceasta produce asupra elevilor o impresie puternică: înainte de începerea prelucrării piesei, cînd ei au ţinut-o în mînă, aceasta era rece, iar peste cîteva minute s-a înfierbîntat.

Ulterior, răspunzînd în clasă, elevii dau exemple pe care le-au observat singuri în timpul muncii în atelier.

In clasa a VI-a elevii studiază motoarele electrice. In cadrul lecţiei, care se desfăşoară în cabinet, le arătăm mişcarea conductorului cu curent în cîmpul magnetic şi principiile de funcţionare a motorului electric. Apoi demonstrăm prototipul cu motoare electrice; mai departe, stabilim cu elevii cauzele datorită cărora motoarele sînt introduse pe o scară din ce în ce mai largă în economia naţională.

Cele 15 minute care ne mai rămîn pînă la recreaţie le petrecem în atelier. Aici elevii văd cum se aplică motoarele electrice la strung, la maşina de găurit etc.

Lecţiile ţinute în atelierul-laborator au o mare influenţă asupra caracterului cunoştinţelor elevilor. Vorbind despre metodele de micşorare şi mărire a frecării, elevii din clasele a VII-a şi a VIII-a arată în mod concret necesitatea ungerii pieselor de frictiune ale strungului. Cu acest prilej ei subliniază dece nu trebuie unse suprafeţele roţilor şi ale curelelor de transmisiune.

Bineînţeles că aceştia nu sînt decît primii paşi în domeniul politehnizării învăţămîntului. Trebuie să muncim încă foarte mult pentru a realiza o legătură mai strînsă între predarea teoretică a obiectelor de învăţămînt şi munca în atelierul-laborator, între cunoştinţele şi deprinderile pe care le capătă elevii la lecţii şi în atelier.

G. CARPINSCHI
profesor de fizică
la şcoala nr. 9
din oraşul Sverdlovsc

La fabrica de textile „Crasnaia Crutilşcita" se acordă o deosebită grijă copiilor textilistelor. Pe lîngă fabrică există o creşă în care sunt îngrijiţi 150 de copii şi o grădiniţă cu 180 de copii. Ei sunt îngrijiţi de 7 educatoare, un medic şi un numeros personal de serviciu.

In clişeu: **Copiii textilistelor dela „Crasnaia Crutilşcita" ies la plimbare.**

120 de ani dela naşterea lui Mendeleev

La 8 februarie s-au împlinit 120 de ani de la naşterea genialului savant-chimist Dmitri Mendeleev. Opinia publică din U.R.S.S. marchează pe larg această dată. La Universitatea din Leningrad au avut loc tradiţionalele lecturi din lucrările din Mendeleev, lucrări consacrate realizărilor oamenilor de ştiinţă sovietici care dezvoltă ideile creatorului sistemului periodic al elementelor chimice. Muzeul-arhivă „Mendeleev" de pe lîngă această Universitate este vizitat de numeroase persoane, printre care diferite delegaţii şi oameni de ştiinţă din Republica Populară Chineză, R. Cehoslovacă, Anglia etc.

Opinia publică chineză sărbătoreşte de asemenea 120 de ani de la naşterea lui D. I. Mendeleev. Presa chineză publică numeroase materiale în legătură cu viaţa şi activitatea marelui savant rus. Asociaţia chimiştilor chinezi a convocat o şedinţă lărgită consacrată memoriei marelui savant rus. La această şedinţă au participat peste 900 de reprezentanţi ai cercurilor oamenilor de ştiinţă chinezi.

Un colectiv dramatic format din profesori

Colectivul dramatic format din profesori ai Institutului pedagogic de limbi străine din Gorki şi-a serbat cinci ani de activitate, prezentînd pe scena Casei regionale a învăţătorului piesa „Aşa va fi" de Constantin Simonov.

In momentul organizării sale, colectivul număra în total şase persoane. In această situaţie el nu putea organiza decît mici scenete şi piese într-un singur act.

In prezent, acest colectiv, condus de B. V. Costin, artist al Teatrului de Dramă din Gorki, are peste 20 de persoane. In acest timp au fost pregătite şi jucate un mare număr de piese.

In legătură cu cea de a cincea aniversare a colectivului dramatic, Comitetul sindical regional al muncitorilor din şcolile elementare şi medii a decernat diplome profesorilor şi colaboratorilor institutului, tov. Veselitschi, Cardovscaia, Potiochin, Velicichin, Gormatova şi Panova.

Noul spectacol a fost primit cu căldură de spectatorii care umpleau sala Casei învăţătorului.

Ajutor metodic pedagogilor de la sate

Consiliul ştiinţific al Institutului pedagogic „Nizami" din Taşkent a dezbătut problema ajutorării din punct de vedere metodic a cadrelor didactice de la sate.

Colaboratorii Institutului şi studenţii din ultimul an au ajutat şcoala „Ahunbabaev" din raionul Sredne-Circicsc, pe care o patronează, să utileze cabinetele, să organizeze lotul de experienţă. De asemenea, ei participă regulat la activitatea consiliului pedagogic şi a comitetului de părinţi.

Cadrele institutului întreţin o strînsă legătură şi cu un şir de alte şcoli din regiune.

Consiliul ştiinţific al institutului a hotărît să intensifice ajutorul acordat pedagogilor de la sate în organizarea muncii instructiv-educative, să ţină o serie de prelegeri despre pregătirea pentru introducerea politehnizării în şcoală, despre problemele de lingvistică şi despre învăţătura lui I. P. Pavlov.

Cadre pentru şcoala naţională

S-au împlinit zece ani dela înfiinţarea Institutului pedagogic din Leninabad. In acest timp, institutul a pregătit aproape 600 de profesoare pentru clasele V-VII. In toate colţişoarele Tadjikistanului, în Pamir, în regiunile muntoase ale regiunii Garmsc, în raioanele din valea Vahsse lucrează absolvente ale acestei şcoli superioare. In prezent, la institut studiază aproape 300 de studente.

Lîngă harta geografică

Şcoala medie din oraşelul muncitoresc Dagomis este bine cunoscută cercetătorilor geografi. Intr-adevăr, munca creatoare a tinerilor geografi de la această şcoală poate servi drept exemplu. Elevii editează revista „Dagomis", care se ocupă cu cercetarea geografiei regiunii; ei au organizat un post maritim şcolar şi o staţiune meteorologică şcolară. Se organizează regulat conferinţe interesante cu privire la studiul regiunii.

In această muncă este antrenat întregul colectiv al şcolii, dar rolul principal îl joacă tinerii geografi, în frunte cu profesorul de geografie P. P. Losev.

Natura din jurul şcolii este foarte bogată. Deasupra unei văi adînci care se lărgeşte înspre mare şi pe care aleargă rîul Dagomis, se ridică munţii înverziţi, acoperiţi de păduri în vale şi pe colinele munţilor sunt răspîndite căsuţe noi, care dovedesc că aici totul este în construcţie în creştere.

In centrul oraşelului este situată clădirea modestă a şcolii medii. In apropiere se află terenul staţiunii meteorologice şcolare şi punctul de observaţie alpin şcolar. In şcoală există un laborator de geografie. Aici sînt numeroase ierbare, colecţii de minereuri, machete, hărţi în relief, hărţi-scheme, diagrame, cartograme, tablouri didactice, reviste etc.

Sîntem la o lecţie de geografie în clasa a VII-a „A". La lecţie se folosesc multe hărţi. Printre ele — harta fizică a U.R.S.S., harta zonelor de vegetaţie, harta în relief a Caucazului, confecţionată de elevi, harta în relief a zonelor păduroase şi a zonelor de protecţie ale U.R.S.S., hărţi de relief şi machete. Pe bănci, în faţa elevilor, stau hărţi mai mici, precum şi jurnale geografice, caiete, atlasuri.

— Tema lecţiei: Repetarea şi verificarea cunoştinţelor din capitolul „Zonele de vegetaţie ale U.R.S.S." — anunţă profesorul P. P. Losev.

Sînt chemaţi patru elevi. Fiecare din ei primeşte însărcinarea de a hăşura pe harta sa una dintre zone şi de a descrie pe verso solurile, flora şi fauna acestei zone.

După aceasta, profesorul pune clasei o întrebare generală:

— In ce direcţie are loc modificarea zonelor de vegetaţie pe teritoriul U.R.S.S. (a se arăta pe hartă) şi prin ce se explică această modificare?

Colea Sidorenco se apropie de harta U.R.S.S. Elevul arată succesiv modificarea zonelor dela sud spre nord, dar nu poate explica destul de bine legile acestui fenomen. Il ajută din bancă Vania Gubarev, care dezvoltă şi generalizează răspunsul.

— Teritoriul marii noastre Patrii — îşi încheie răspunsul Gubarev — se întinde pe 43 de grade geografice după latitudine. Prin aceasta, precum şi prin înălţimea reliefului, prin apropierea sau depărtarea de oceane se explică varietatea condiţiilor climatorice şi modificarea zonelor în U.R.S.S.

Profesorul pune clasei o altă întrebare — Care sînt particularităţile principale ale fiecărei zone în ceea ce priveşte clima, solurile, vegetaţia şi fauna? Aceasta este o întrebare vastă şi complexă.

Cel mai bun răspuns îl dă Valea Davidov.

Şi totuşi, s-au găsit mulţi elevi care au dorit să completeze răspunsul colegului lor.

Profesorul a limitat numărul răspunsurilor suplimentare şi a trecut la întrebarea următoare:

De ce în Caucaz (şi în ce locuri) s-au format subtropice şi prin ce se deosebesc ele de alte zone?

Iese la hartă elevul Colia Hlopţov. Vărguţa conturează repede şi cu precizie partea apuseană a Caucazului, pe malul Mării Negre, şi şesul Lenconansc, pe malul Mării Caspice. In răspunsul său, elevul s-a oprit asupra naturii subtropicelor. El a descris just condiţiile în care s-a format flora subtropicelor, a subliniat importanţa excepţională a reliefului muntos înalt şi influenţa Mării Negre.

Cu prilejul răspunsului, elevul a folosit cu pricepere hărţi, tablouri şi ierbarul şcolar.

Descrierea naturii localităţilor natale a stîrnit o mare înviorare.

Profesorul a rugat-o pe Ela Sapunova, şefa staţiunii meteorologice şcolare, să vorbească despre observaţiile sale asupra timpului din ultima perioadă, precum şi despre clima localităţii Dagomis în general. Folosind tabelele şi datele staţiunii meteorologice a şcolii, Ela Sapunova a vorbit clasei despre temperatura şi umiditatea aerului, despre direcţia şi puterea vîntului, precum şi despre alţi indici ai timpului din localitatea lor, după care a descris microclima localităţii Dagomis.

A urmat apoi întrebarea:

— Ce este zonalitatea climatică verticală şi cum este exprimată ea în Caucaz şi de apus?

Expunerea dezvoltată şi sigură a elevului Vartavanian, care a folosit foarte bine harta în relief şi alt material didactic, a arătat că el cunoaşte nemijlocit natura locurilor natale.

— Prin ce se exprimă acţiunea oamenilor sovietici asupra naturii ţării lor? — pune ultima întrebare profesorul.

Elevul Valea Curasov s-a apropiat de o mare machetă a zonelor forestiere de stat şi a zonelor de protecţie, a noilor hidrocentrale şi canale ale U.R.S.S.

El a vorbit despre lichidarea secetei, despre ridicarea recoltei la hectar şi despre crearea belsugului de produse, arătînd că în cel de al cincilea cincinal vor lua fiinţă hidrocentrale gigantice, canale navigabile şi de irigaţie. A vorbit apoi despre crearea canalului navigabil „V. I. Lenin" Volga-Don, frumuseţea şi mîndria Patriei Sovietice.

— Toate acestea sunt menite să contribuie la ridicarea bunăstării a omului sovietic, la progresul poporului sovietic, la construirea societăţii comuniste — şi-a încheiat el răspunsul.

La sfîrşitul lecţiei, profesorul de geografie a generalizat răspunsurile elevilor, a tras concluziile cu privire la legea aşezării geografice a zonelor în U.R.S.S. la folosirea largă şi planificată a bogăţiilor naturale în Ţara Sovietelor, la înrîurirea activă a omului sovietic asupra naturii.

Pe baza unui material interesant, viu şi cunoscut de toţi elevii din Dagomis, profesorul a arătat cum se transformă natura acestei localităţi. In locul pădurilor sălbatice, cu arbori prinşi de liane, au luat fiinţă în anii Puterii Sovietice minunate livezi subtropicale şi plantaţii de ceai.

*

La lecţie au fost interogaţi 17 elevi. Mulţi dintre ei au răspuns de pe loc. Pe lîngă aceasta, pentru îndeplinirea temei de control în clasă, pe hărţi, au fost puse note unui număr de patru elevi.

I. POPOV
membru activ al Societăţii
Geografice a U.R.S.S.

Educarea disciplinei conştiente a elevilor

Problema educării la elevi a unei discipline conştiente are o importanţă excepţională. Rezolvarea acestei probleme depinde în cea mai mare măsură de munca pedagogilor şi a organizaţiilor de comsomol.

Colectivul nostru pedagogic a muncit mult şi cu perseverenţă pentru stabilirea regimului şcolii, a stilului ei. La baza regimului şcolii stau „regulile pentru elevi". Regimul şcolii noastre, format în decurs de mulţi ani, concretizează în amănunţime „regulile pentru elevi", cuprinde cerinţele categorice obligatorii ale pedagogului faţă de elevi, contribuie la formarea unor deprinderi temeinice de conduită civilizată. Munca de zi cu zi cu elevii asupra „regulilor" ne-a permis să stabilim cerinţe unice faţă de ei. Exigenţa perseverentă în ceea ce priveşte îndeplinirea de către elevi a „regulilor" le-a format acestora un cerc determinat de deprinderi şi obişnuinţe de comportare civilizată, priceperea de a găsi în diferite situaţii linia justă de conduită.

Noi ne-am străduit să extindem cerinţele noastre unice asupra tuturor laturilor vieţii şcolare. Ne-am străduit să vorbim nu numai despre ceea ce nu este permis să facă elevii, ci şi despre cauzele pentru care trebuie îndeplinit un lucru, precum şi despre modul cum trebuie îndeplinit. Cerinţele unice îi impun elevului imediat ce păşeşte pragul şcolii un cadru determinat. Fiecărui elev i se prezintă la sosirea lui în şcoală următoarele cerinţe: 1. Ajungînd la şcoală, curăţă-ţi încălţămintea de praf şi noroi. Închide fără zgomot uşa în urma ta. 2. Revizuieşte-ţi ţinuta în faţa oglinzii. în clasă vei intra curat, pieptănat, cu îmbrăcămintea în ordine. 3. Să iei poziţia cuvenită la întîlnirea cu cei mai în vîrstă. 4. Salută pe directorul şcolii, pe profesori, pe elevii de serviciu.

Elevilor le sînt impuse cerinţe determinate la lecţii, în recreaţie, la bufet. Este stabilită o formă unică de adresare faţă de superiori, o formă unică de salutare a acestora.

Dar cerinţele unice ca atare încă nu rezolvă întreaga problemă a educării unei discipline conştiente. Este necesar să obţinem ca purtarea disciplinată să fie o necesitate interioară a elevilor. Ce facem noi în vederea acestui lucru?

Eminentul pedagog sovietic A. S. Macarenco spunea că el ar începe munca într-o şcoală cu o adunare generală bună, unde ar spune din suflet copiilor cîteva lucruri: în primul rînd ce vrea el de la ei, în al doilea rînd ce le cere el, iar în al treilea rînd le-ar prezice ce va fi la ei peste doi ani. Urmînd indicaţiile lui A. S. Macarenco, noi am început tocmai cu o asemenea adunare generală, unde am spus din suflet şcolarilor ce vrem de la ei şi ce le cerem şi le-am prezis că peste doi ani, în urma colaborării strînse a pedagogilor şi elevilor, şcoala va fi prima în oraş nu numai prin numărul ei, ci şi prin organizarea activităţii instructiv-educative. Mai pe scurt, ne-am străduit să dezvăluim în faţa elevilor bucuria zilei de mîine, să începem marşul spre un scop limpede şi precis. Acest scop a fost formulat pe scurt, în cuvinte care au devenit, după această adunare, deviza şcolii — „Şcoala nr. 1 trebuie să fie prima".

Adunarea a marcat începutul unei munci stăruitoare. Am organizat în şcoală discuţii cu temele: „Să ştii cum să te porţi", „Ordinea economiseşte timpul", „Să ştii să rezişti la influenţe dăunătoare", „Nu e destul să cunoşti regulile, ci trebuie să ştii să le îndeplineşti", etc.

Educînd conştiinţa elevilor, noi am acordat multă atenţie formării deprinderilor şi obişnuinţelor de comportare civilizată. Le-am cerut cu insistenţă copiilor să vină la şcoală curaţi, să închidă fără zgomot uşile, să ştie cum să-şi scoată ghiozdanul, cum să se dezbrace de paltoane, să înlăture lipsurile ţinutei lor, să pregătească sala de clasă pentru lecţii etc. Dar noi înţelegeam că fără un control sistematic, fără un exerciţiu permanent va fi imposibil să le formăm elevilor aceste deprinderi. De aceea am stabilit un control de zi cu zi asupra purtării elevilor. Acest control îl îndeplinesc elevii din clasa de serviciu.

Elevii din clasa de serviciu au pe mînecă o insignă pe care este trecut numărul clasei. In şcoală sînt stabilite cu precizie posturile şi obligaţiile fiecărui elev de serviciu din postul respectiv. Repartiţia elevilor de serviciu pe posturi se anunţă zilnic la difuzor cu o jumătate de oră înainte de începerea lecţiilor. Comportarea elevilor este urmărită cu atenţie de elevii de serviciu şi de pedagogii de serviciu. Dacă un elev, sosind la şcoală, a trîntit cu zgomot uşa, i se spune: „Treci încă odată". Elevului care vine la şcoală cu o ţinută neîngrijită i se propune să meargă la oglindă şi să-şi pună în ordine hainele. Citeodată, elevului care a încălcat „regulile" sau cerinţele unice ale şcolii i se propune să citească punctul din „reguli" pe care l-a încălcat. Principalul în această muncă este exigenţa perseverentă, exerciţiul şi indicaţiile cu privire la felul cum trebuie să se procedeze. Noi desfăşurăm zilnic această muncă migăloasă, prin eforturile întregului colectiv pedagogic şi ale activului de elevi. Această muncă va da roadele sale.

Elevii de serviciu verifică de asemenea starea caietelor, a manualelor şi a ghiozdanelor elevilor. In fiecare simbătă se verifică starea sălilor de clasă: se curăţă tot ce s-a murdărit în timpul săptămînii, se repară tot ce s-a stricat în acest timp. In acest scop în fiecare clasă este organizată o brigadă care se numeşte „Lucrează tu însuţi".

In organizarea colectivului de elevi şi în educarea disciplinei conştiente colectivul pedagogic primeşte un ajutor foarte însemnat din partea organizaţiei de comsomol a şcolii. In şcoală s-a format tradiţia de a nu se aplica măsuri importante în ceea ce priveşte colectivul de elevi fără a mobiliza în prealabil forţele activului de comsomol şi de pionieri. Puternica organizaţie de comsomol a şcolii noastre, capabilă să meargă în fruntea colectivului de elevi, nu s-a creat dintr-o dată. Inainte de toate a trebuit să educăm la comsomoliştii o atitudine plină de răspundere faţă de îndatoririle lor şcolare şi sociale. Folosind experienţa lui A. S. Macarenco, noi dăm fiecărui elev, în scopuri educative, o însărcinare. Comitetul U.T.C.L. încredinţează organizaţiile de comsomol pe clase să aplice măsurile trasate prin planul de activitate al organizaţiei de comsomol. Colectivele de comsomolişti răspund de organizarea măsurilor sportive, a serilor tematice, a solemnităţilor, lor li se cere să chibzuiască în amănunt planul de aplicare a măsurilor, să-l aplice şi apoi, în mod obligatoriu, să înainteze comitetului comsomolului o dare de seamă cu privire la îndeplinirea lui. Responsabilii pentru aplicarea diferitelor măsuri au dreptul de a folosi pe larg forţele altor clase (pictori, muzicanţi, etc.). Aceste activităţi sudează colectivul, scot la iveală aptitudinile membrilor lui, educă deprinderi şi priceperi organizatorice şi mai ales spiritul de răspundere al elevului, al clasei întregi pentru munca încredinţată: la întreaga clasă răspunderea în faţa întregului colectiv, la fiecare elev în parte — răspunderea în faţa colectivului clasei.

Am avut odată de rezolvat următorul caz: unul dintre elevi nu voia cu nici un chip să recunoască cerinţele organizaţiei de comsomol; el căuta să se distingă nu prin modestie şi politeţe, ci prin neglijenţă şi lipsă de disciplină. Multă vreme colectivul pedagogic şi comitetul U.T.C.L. n-au putut găsi o cale potrivită pentru reeducarea acestui elev. El se interesa prea puţin de învăţătură, sportul nu-l pasiona, nu-l interesau nici cercurile pe obiecte. Totuşi, acest tînăr avea o preferinţă. Îi plăcea muzica. El cînta adeseori pe ascuns; avea o voce destul de bună, dar ascundea toate acestea cu grijă, chiar şi faţă de colegii lui cei mai apropiaţi. Cînd comitetul comsomolului a discutat problema organizării unei seri consacrate muzicii clasice ruse, secretarul comitetului a propus ca organizarea serii să fie încredinţată tocmai acestui comsomolist. Propunerea a fost primită cu scepticism, dar s-a hotărît să se facă această încercare. Tînărul s-a apucat cu tot elanul de muncă ce i-a fost încredinţată, a lucrat cu multă energie şi simţ de răspundere. El a ales programul pentru sine şi pentru colegi, a găsit plăcile, a organizat editarea unei gazete de perete tematice. Seara muzicală s-a bucurat de succes. In prezent, tînărul a absolvit şcoala, dar noi am păstrat gazetele de perete tematice închinate creaţiei lui Glinka, Ceaicovschi, Rubinstein, redactate sub îndrumarea lui.

Noi ne-am stabilit regula de a educa tineretul dîndu-i însărcinări sociale folositoare, chiar dacă ele sînt, în aparenţă, mici şi nesemnate. Fiecărui comsomolist — o însărcinare socială; dela fiecare comsomolist — socoteală pentru îndeplinirea ei.

A. S. Macarenco, maestru excepţional al organizării şi educării colectivului, al educării personalităţii prin colectiv, a afirmat că cea mai bună metodă de educare a colectivului este aceea de a deschide în faţa lui perspectiva dezvoltării, perspectiva creşterii sale, a bucuriei eforturilor în muncă şi a succeselor zilei de mîine. Aceasta cere colectivului pedagogic să pună în faţa colectivului de copii sarcini noi, din ce în ce mai complicate, să-l organizeze pentru marşul spre un scop bine determinat. După acest principiu se conduce şi colectivul nostru. In decursul unui şir de ani noi am pus în faţa colectivului de elevi sarcini mereu noi şi ne-am străduit ca ele să fie rezolvate cu succes. Aşa au fost create cercul de şah, corul, un ansamblu de muzică instrumentală, un punct de radioficare şcolar — primul la Sverdlovsc şi în regiunea Sverdlovsc. Am creat un atelier, am păşit la crearea unei fanfare.

A. S. Macarenco a afirmat că nimic nu sudează atît de strîns colectivul ca tradiţiile. In ultimii ani, tradiţiile au pătruns adînc în viaţa noastră. Astfel, în fiecare an noi organizăm „Ziua ştiinţelor naturii", care este rezultatul activităţii din timpul verii pe lotul şcolar; „Ziua Armatei Sovietice", zi cînd se trec în revistă realizările sportive ale şcolii şi se prezintă în faţa colectivelor de elevi dările de seamă ale secţiilor sportive; „Ziua Radio-ului", în care se face o dare de seamă asupra activităţii punctului de radioficare şcolar.

O serie de absolvenţi ai şcolii noastre a hotărît să lase în urma ei o amintire frumoasă, realizînd ceva în domeniul obştesc. Ei au creat un cor, care dă reprezentaţii la serbările şcolare. A lăsa o amintire bună a devenit o tradiţie. Absolvenţii din anii trecuţi au creat punctul de radioficare „Congresul al XI-lea al U.T.C.L.", au organizat o orchestră, au utilat un atelier. Elevii din clasa a X-a, care termină şcoala în acest an se pregătesc să marcheze prin lucrări folositoare ziua convocării Congresului al XII-lea al Comsomolului — o dată însemnată în istoria U.T.C.L.

In fiecare an se organizează în şcoală conferinţa tradiţională cu tema „Prima şcoală şi tradiţiile ei". Inainte de această conferinţă, comitetul U.T.C.L. şi comitetul de elevi al şcolii afişează spre cunoştinţă generală planul conferinţei. Anul trecut comitetul U.T.C.L. a pus la conferinţă următoarele probleme: 1) Rolul şcolii în viaţa ta. 2) Impresia ta despre primele zile de şcoală. 3) Ce-mi dă şcoala şi pentru ce îmi este dragă? 4) Ce nu-mi place la şcoala noastră? 5) Ce lipsuri ai observat în activitatea colectivului de elevi? Care este cauza lor? 6) Cum înţelegi tu sensul devizei şcolii noastre „Şcoala nr. 1 trebuie să fie prima"? Ce înseamnă a apăra cinstea şcolii? Care este părerea ta despre regimul şcolii? Ce trebuie modificat în acest regim?

Noi ţinem un jurnal al şcolii, în care înregistrăm cele mai însemnate evenimente din viaţa colectivului şcolii, succesele lui.

Colectivul de elevi este un organism viu, în dezvoltare, care nu trebuie lăsat să se anchilozeze. A. S. Macarenco ne dă un sfat bun cu privire la aceasta. Cînd a fost întrebat cum poate fi păstrat colectivul format, el a răspuns că în primul rînd trebuie să păstrăm viu nucleul colectivului, să urmărim ca o generaţie să fie schimbată numai atunci cînd există o altă generaţie pregătită să-i ia locul, iar în al doilea rînd, că trebuie să păstrăm regulile, tradiţiile. Această teză a lui A. S. Macarenco ne-a obligat să ne gîndim cum poate fi rezolvată problema succesiunii. Noi am pus în faţa absolvenţilor sarcina de a pregăti, de a creşte un schimb care să le ia locul. Nici un elev nu trebuie să plece dela postul de muncă socială pînă cînd nu va pregăti un schimb demn de a-l ocupa locul. Noi rezolvăm această sarcină crezînd în jurul comitetului U.T.C.L. şi al comitetului de elevi un activ larg. Acest activ lucrează după însărcinările comitetului, îndeplinind sarcini determinate. Noi am creat astfel o succesiune în toate sectoarele de muncă socială (comitetul de elevi, colegiul de redacţie al gazetei şcolare, conducătorii colectivului sportiv, instructorii detaşamentelor de pionieri etc.). Sarcina colectivului pedagogic în această privinţă este de a asigura ca o generaţie de elevi să fie înlocuită printr-o altă generaţie bine pregătită şi atunci nu va exista nici o piedică, nici o stagnare în viaţa colectivului, care va păşi tot timpul înainte.

S. IVANOV
directorul şcolii medii de băieţi
nr. 1 din oraşul Sverdlovsc
(Din „Ucitelscaia Gazeta").

Cabinetul metodic al școlii noastre

In primul semestru al anului școlar cabinetul metodic al școlii medii tehnice de petrol din Ploești a desfășurat o activitate rodnică, contribuind în mare măsură la ridicarea nivelului muncii din școală.

Dela înființarea lui, cabinetul metodic și-a înscris în plan obiective importante, legate direct de întărirea continuă a muncii cadrelor, de perfecționarea lor profesională. Aceste obiective priveau în primul rînd studierea și aplicarea experienței școlii sovietice, popularizarea experienței înaintate a cadrelor noastre didactice, precum și ajutorarea cadrelor tinere.

În cadrul colectivului de metodiști al cabinetului metodic lucrează cei mai buni profesori ai școlii. Aceștia sînt îndrumați permanent de organizația de partid și primesc un ajutor important din partea direcției școlii. Colectivul de metodiști și-a început activitatea prin alcătuirea unui plan de lucru, în care a stabilit sarcinile concrete ce le avea de îndeplinit. Acest plan a fost întocmit pe baza rezultatelor muncii din anul școlar trecut și ținînd seama de specificul acestei școli. Pe baza lui, cabinetul metodic a organizat variate forme de activitate: schimbul de experiență între profesori de specialități înrudite, între diriginți, lecții deschise ale inginerilor și profesorilor urmate de discuții, ore educative deschise urmate de discuții, consultații, studierea materialului documentar aflat la cabinet, ținerea unor referate, popularizarea metodelor înaintate folosite de cadrele fruntașe.

Rodul străduinței și al interesului cu care au muncit metodiștii a și început să se vadă. Cabinetul metodic a adunat pînă acum un material destul de bogat în legătură cu activitatea instructiv-educativă: planuri de lecții pentru disciplinele de specialitate și de cultură generală, planuri pentru orele educative etc. De asemenea, la cabinet se găsesc planuri de muncă ale diriginților și o schemă de organizare a clasei. Întreg acest material este folosit în practica profesorilor școlii.

O serie de grafice întocmite de colectivul metodiștilor arată situația elevilor la învățătură, frecvența elevilor, participarea profesorilor la activitatea colectivelor de specialitate, activitatea diriginților, legătura dintre școală și familie.

Dar cabinetul metodic nu este doar o expoziție. El este un organ viu, care desfășoară în școală o activitate susținută. În mape speciale sînt strînse, pe probleme, materiale originale în legătură cu diferitele metode folosite de cadrele didactice ale școlii, pe baza aplicării experienței școlii sovietice. Aci se pot citi, de exemplu, referatele: „Din experiența cadrelor noastre didactice", „Cum fac legătura dintre predare și practică", „Cum a devenit anul IV A un an fruntaș". În toate aceste referate sînt arătate concret metodele folosite de cadrele didactice în munca lor de fiecare zi și rezultatele obținute.

Dosarul cu lucrări intitulat „U.R.S.S. ne învață" cuprinde numeroase traduceri din presa și literatura pedagogică sovietică în legătură cu problemele instructiv-educative: dirigintele și familia, profesorul și elevul, despre ordinea și curățenia în școală etc.

La cabinet se păstrează o serie de referate expuse de către profesori la cercurile pedagogice de specialitate. Printre acestea se numără referatele cu privire la chimia petrolului, la posibilitatea de mărire a capacității de prelucrare a instalațiilor de cracare termică, la foraiul rotativ cu turbină etc.

La cabinetul metodic se găsesc și unele dintre cele mai bune lucrări ale elevilor, precum și cîteva albume alcătuite de elevi, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, albume care servesc ca material didactic și documentar pentru lecțiile de istorie, de limba română, pentru orele educative etc.

Cabinetul pune la dispoziția cadrelor didactice o bogată bibliotecă, cu volume de ideologie, pedagogie și tratate de specialitate, metodici, reviste, cărți tehnice etc.

Prin toate formele sale de muncă, cabinetul a reușit să ridice nivelul predării lecțiilor în școală. Acum toate cadrele didactice,—atît profesorii de cultură generală cît și inginerii care predau materiile de specialitate — s-au convins de necesitatea planului de lecții și își întocmesc cu regularitate astfel de planuri. De aceea lecțiile lor sînt întotdeauna bine pregătite. S-au îmbunătățit simțitor metodele de control și de apreciere a cunoștințelor elevilor, care au devenit cu adevărat mijloace de stimulare în muncă a elevilor. Cabinetul a ajutat colectivul didactic să organizeze și să desfășoare just lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, să dea o atenție deosebită conținutului educativ al lecțiilor.

Pentru ca activitatea cabinetului metodic al școlii să contribuie cu mai mult succes la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative din școală, în a doua jumătate a anului școlar vor fi antrenați la activitatea de fiecare zi a cabinetului mai mulți profesori. Cabinetul își propune, de asemenea, să se ocupe mai îndeaproape de munca cercurilor de elevi și de problema colaborării dintre școală și familie.

MARIA NEGREA
profesoară
la școala medie tehnică
de petrol din Ploești

Să îmbunătățim activitatea de educație fizică în școlile medii

Institutul de științe pedagogice al Ministerului Învățămîntului a tipărit recent programa pentru activitatea de educație fizică din școlile medii. În acest fel s-a rezolvat o problemă deosebit de importantă pentru cadrele didactice care predau educația fizică.

Dezvoltarea din ce în ce mai mare luată de activitatea de educație fizică în școli, introducerea noilor norme de clasificare sportivă și a Complexului G.M.A. gradul II au făcut ca programa existentă pînă acum — programă elaborată în anul 1950 — să fie depășită de cerințele terenului, cu atît mai mult cu cît ea privea numai activitatea în cadrul orelor obișnuite de curs. Pentru activitatea sportivă, care ocupă în cadrul planurilor școlare jumătate din numărul total de ore destinate educației fizice, nu au fost alcătuite în trecut nici un fel de programe și nu s-au dat nici un fel de indicații organizatorice și metodice, profesorii fiind lăsați să se descurce singuri, fără o linie unitară de orientare.

Din acest punct de vedere, noua programă vine să umple un gol serios, cuprinzînd atît materialul care trebuie predat la orele de curs, cît și material pentru desfășurarea principalelor ramuri de sport indicate a fi practicate în școală.

Prima parte a programei cuprinde indicații cu caracter organizatoric și metodic, referitoare la scopul și sarcinile educației fizice a elevilor, la particularitățile lor biologice și psihologice, la mijloacele și condițiile de bază ale educației fizice și la formele de organizare a activității.

Partea a doua cuprinde materialul practic care trebuie predat la orele de curs, împărțit pe clase și, în cadrul fiecărei clase, pe grupe de exerciții de gimnastică, atletism, jocuri, înot, schi, dansuri populare românești.

Partea a treia cuprinde planurile de studii și programele secțiilor de atletism, gimnastică, volei, baschet, handbal, schi, și înot ale colectivului sportiv școlar.

Partea a patra cuprinde un număr de 19 anexe. Acestea conțin exemple referitoare la planificarea și evidența activității, tabele ale inventarului necesar, melodiile dansurilor populare descrise etc.

Spre deosebire de conținutul programelor pentru celelalte obiecte de învățămînt, care este obligatoriu și în general se poate aplica la fel în toate școlile, conținutul programei de educație fizică se aplică în funcție de condițiile climaterice și de posibilitățile materiale, care diferă mult de la o regiune la alta și de la o școală la alta. Pentru aceste considerente, programa de educație fizică și programa secțiilor colectivului sportiv din școală cuprind un material mai bogat, la alcătuirea căruia s-a avut în vedere ca el să poată fi utilizat în cele mai variate condiții. Astfel, de exemplu, pentru școlile cu săli de gimnastică bine dotate se găsesc în programă exerciții la diferite aparate, iar pentru școlile fără săli sau cu săli insuficient utilate programa cuprinde exerciții libere corespunzătoare.

Dacă exercițiile nu pot fi obligatorii în întregime, rezultatele aplicării exercițiilor, concretizate prin normele de control cuprinse în programă și axate pe complexul G.M.A. sînt obligatorii și trebuie realizate de toți elevii. Măiestria pedagogică a profesorului de educație fizică trebuie să se manifeste în găsirea drumului just prin care elevii să fie conduși la îndeplinirea normelor de control, indiferent de condițiile climaterice și materiale existente. În realizarea acestui țel o deosebită importanță o are felul în care profesorul își organizează și își planifică activitatea, folosind mijloacele din programă pe care are posibilitatea să le aplice și orientîndu-se după indicațiile date în anexele programei.

Planificarea activității contribuie la o folosire rațională a timpului acordat obiectului educației fizice și exercițiilor cuprinse în programă. Ea îl ajută pe profesor să stabilească din timp sarcinile concrete pe care trebuie să le realizeze și să prevadă căile prin care poate ajunge la îndeplinirea lor.

Programa prevede trei documente de bază pentru planificarea activității didactice: planul de studii anual, planul calendaristic pe pătrare (sau semestre) și planul conspect de lecție.

Planul de studii anual se alcătuiește la începutul anului școlar, separat pentru fiecare clasă (an). El cuprinde eșalonarea pe pătrarele (semestrele) anului școlar a materialului din programă, luat pe capitole mari. Înainte de a trece la alcătuirea planului de studii anual, profesorul de educație fizică trebuie să cerceteze în amănunțime atît datele de evidență ale activității din anul școlar precedent, cît și condițiile de lucru existente în școală. După aceea, profesorul trebuie să consulte tabelul normelor de control prevăzut în anexele programei și să repartizeze exercițiile de control pe pătrare (cîte 2-3 exerciții pe pătrar), ținînd seama ca în decursul unui an școlar să fie trecute toate normele indicate la programă pentru fiecare clasă (an).

Întocmind planul de studii anual, profesorul adaptează de fapt programa la posibilitățile de lucru din școală, selecționînd exercițiile pe care le poate parcurge cu elevii și împărțindu-le pe pătrare în funcție de normele de control.

Planul calendaristic se alcătuiește la început de pătrar și cuprinde formularea concretă a sarcinilor pedagogice ale fiecărei lecții, eșalonate în ordinea predării lor pe întreg pătrarul. În planul calendaristic se indică data ținerii fiecărei lecții și normele de control propuse a fi realizate. Trebuie remarcat faptul că, spre deosebire de planul de studii anual, în care împărțirea materialului din programă este făcută pe discipline (gimnastică, atletism, jocuri), în planul calendaristic aceste discipline nu mai apar separat. În cadrul sarcinilor unei lecții pot să apară fie elemente privitoare la una din disciplinele amintite, fie la două, sau mai rar, la toate trei disciplinele.

Planul conspect al lecției cuprinde descrierea amănunțită a lecției, conform sarcinilor din planul calendaristic.

Pentru activitatea sportivă desfășurată în secțiile colectivului sportiv, documentele de planificare sînt aceleași ca și la orele de curs. Planul calendaristic se întocmește însă pe perioade de antrenament, iar lecția are un caracter de specializare, sarcinile ei privind o singură disciplină sportivă.

În anexele programei se găsesc exemple privitoare la felul cum trebuie alcătuite fiecare din aceste documente.

Aplicarea programei nu trebuie să fie făcută în mod mecanic, formal, întrucît condițiile de lucru nu sînt aceleași în toate școlile. Profesorii de educație fizică sînt chemați să depună o muncă intensă, pe de o parte în vederea însușirii temeinice a conținutului programei, iar pe de altă parte în vederea aplicării creatoare a acesteia.

Fără îndoială că justa aplicare a programei va duce la realizarea unei linii unitare în activitatea de educație fizică și sport și la creșterea calitativă a rezultatelor obținute de elevii școlilor medii în acest domeniu.

prof. ILIE D. ISTRATE

Pentru notarea justă a cunoștințelor elevilor

Este bine cunoscut faptul că mînuirea justă a sistemului de notare în școală constituie un factor important pentru stimularea elevilor la învățătură.

La școala medie tehnică financiară din Bîrlad au existat în anii trecuți mari lipsuri în privința aprecierii cunoștințelor elevilor, lipsuri care s-au răsfrînt în mod negativ asupra nivelului la învățătură al acestora. Ele au constat în neglijarea controlului cunoștințelor elevilor, în notarea în pripă a acestora la sfîrșitul semestrului, și uneori chiar în lipsa de obiectivitate în notare. Unii profesori au încheiat situația semestrială a elevilor numai pe baza unei singure note la oral și a lucrării de control. Acest lucru este cu atît mai grav cu cît mulți dintre acești elevi erau slabi la învățătură.

Lipsa de obiectivitate s-a manifestat la această școală în anul trecut mai ales sub forma inconsecvenței în notarea elevilor. Au existat, de pildă, profesori care au notat elevii cu note mici la începutul anului sau al semestrului, crezînd că numai așa îi vor determina să învețe. La sfîrșitul semestrului sau al anului școlar, din necesitatea „rotunjirii" procentelor de promovați, s-a trecut în schimb la o apreciere prea indulgentă. Așa a procedat, de exemplu, profesoara de istorie Ioachim Georgeta, care în cursul anului a manifestat o exigență exagerată iar la sfîrșitul anului școlar o prea mare indulgență.

Toate acestea au impus ca la începutul anului școlar 1953—54 să se ia măsuri hotărîte în legătură cu problema controlului și a notării cunoștințelor elevilor. Consiliul pedagogic a subliniat necesitatea ca toate cadrele didactice să-și organizeze în așa fel lecțiile, încît să le rămînă timp suficient pentru interogarea elevilor. S-au discutat și celelalte aspecte ale problemei notării elevilor, în special în legătură cu notarea elevilor rămași în urmă.

Chiar din primele luni ale anului școlar s-au îmbunătățit controlul și evidența cunoștințelor elevilor. Totuși s-au mai menținut o serie de lipsuri. Mai sînt și acum profesori care neglijează verificarea și notarea cunoștințelor elevilor. De asemenea nu a fost cu totul înlăturată lipsa de obiectivitate în aprecierea cunoștințelor. De curînd, cadrele didactice ale școlii au analizat din nou problema notării în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic. Cu acest prilej, au ieșit la iveală și alte lipsuri în legătură cu această problemă, ca, de exemplu, tendința de a nota elevii numai, sau în special, pe baza lucrărilor de control curent, precum și notarea elevilor la unele materii pentru abateri disciplinare.

Ținînd seama de faptul că lipsurile din trecut nu au fost cu totul lichidate, consiliul pedagogic a stabilit măsuri mai concrete, mai eficiente, menite să ducă la îmbunătățirea radicală a aplicării sistemului de notare. Astfel, s-a organizat studierea sistematică a capitolelor din manualele de pedagogie în legătură cu această problemă. Pe baza materialului studiat și a experienței profesorilor din școală se vor organiza discuții în cadrul consiliului pedagogic menite să ducă la cerințe juste și unitare în aprecierea cunoștințelor elevilor.

Conducerea școlii își va intensifica munca de îndrumare participînd cu regularitate la lecții și discutînd apoi în mod special problemele privitoare la notarea elevilor, atît cu fiecare profesor cît și în cadrul consiliului pedagogic.

Confecționează și folosesc material didactic

Pentru a ridica nivelul predării lecțiilor și a asigura astfel o bună pregătire a elevilor, cadrele didactice se preocupă de folosirea și confecționarea materialului didactic.

O deosebită preocupare pentru această problemă o arată tovarășul Sipoș Ion, director la școala elementară din comuna Berghia, raionul Tîrgu-Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară. El folosește în predarea lecțiilor un material didactic bogat și variat, care îi ajută pe elevi să-și însușească cunoștințe temeinice. Astfel, a confecționat cu mijloace proprii „micul tipograf" (dosarul cu literele alfabetului decupat) care ajută elevii să alcătuiască cuvinte și propoziții, contribuind în mare măsură la formarea deprinderilor de citire corectă. Tot pentru consolidarea cunoștințelor de scriere și citire ale elevilor a alcătuit un panou pe care a aplicat literele mari și mici ale alfabetului, de o parte vocalele și de alta consoanele, pe măsură ce acestea erau predate.

Și cadrele didactice de la școala elementară din comuna Lămășeni, raionul Fălticeni, dau o mare atenție confecționării materialului didactic. De exemplu, tovarășul învățător care predă la clasa I-a, înțelegînd importanța și necesitatea folosirii materialului didactic, a confecționat prin mijloace proprii un bogat material intuitiv, după indicațiile date în „Metodica aritmeticii" de A. S. Pcelco și în volumul „Școala elementară". Astfel el a confecționat din carton tăblițe numerice cu figuri numerice și cifrele respective de tipar și de mînă, pentru fiecare număr dela 1—9 și figuri numerice care ilustrează exerciții de adunare rezolvate în cercul numerelor 1—5. De asemenea a confecționat un abac și tabla de adunare și scădere dela 1 la 10.

Consfătuirile de producție

Grupele sindicale ale școlii de 7 ani nr. 1 și ale școlii nr. 2 — secția cu limba de predare germană, din comuna Măeruș, raionul Stalin, au organizat de curînd o consfătuire de producție. În cadrul acestei consfătuiri s-a analizat cum se desfășoară activitatea educativă în clasa a VI-a.

Data consfătuirii a fost stabilită încă cu trei luni înainte. În tot acest timp au fost urmărite metodele muncii educative în clasa a VI-a.

Referatul și coreferatul ținut cu prilejul consfătuirii au scos în evidență atît realizările obținute în munca educativă, cît și lipsurile acestei munci, ca, de pildă, faptul că nu se menține o strînsă legătură cu părinții, faptul că nu a existat o preocupare pentru organizarea cercului de elevi etc.

Concluziile trase la sfîrșitul consfătuirii au arătat cît de mult au avut de învățat cadrele didactice din această consfătuire.

ALTRAUT ZELGY
corespondent

Din munca unei organizații de bază U. T. M. a cadrelor didactice

Organizația de bază U.T.M. care cuprinde pe tinerii pedagogi dela Centrul școlar Nr. 5-7-8, dela școala de băieți nr. 20 și dela căminul de copii al sfatului popular al Capitalei își desfășoară activitatea pe baza unui plan alcătuit cu grijă, axat pe problemele cele mai însemnate ale procesului instructiv-educativ. Astfel, una din problemele principale prevăzute în plan este întărirea contribuției pedagogilor utemiști la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, organizația de bază U.T.M. îi mobilizează pe învățătorii și profesorii utemiști în lupta pentru extinderea metodelor înaintate de muncă, bazate pe experiența școlii sovietice și pentru combaterea lipsurilor existente în procesul de învățămînt.

În legătură cu acest punct din planul de muncă s-a prevăzut și un schimb de experiență între pedagogii tineri dela Centrul școlar nr. 5-7-8 și cel dela școala de băieți nr. 20.

Ridicarea nivelului politic și ideologic al pedagogilor utemiști constituie pentru biroul organizației de bază U.T.M., o preocupare deosebită. Toți membrii organizației de bază U.T.M. sînt cuprinși în diferite forme de învățămînt politic. Biroul organizației de bază controlează atît participarea utemiștilor la formele de învățămînt cît și felul în care-și însușesc aceștia materialul studiat. Acei tovarăși care nu studiază conștiincios sau nu vin cu regularitate la seminarii sînt criticați în cadrul adunărilor generale sau la gazeta de perete și ajutați să-și schimbe atitudinea.

În cadrul organizației de bază se țin ore de informare politică în care pedagogii utemiști discută problemele de politică internă și internațională.

Organizația de bază se preocupă, în același timp, și de ridicarea calificării tinerilor pedagogi, îndrumîndu-i spre învățămîntul superior și creîndu-le condiții bune de studiu. Astfel, tov. Ioana Corbescu, învățătoare la centrul școlar Nr. 5-7-8, s-a înscris din îndemnul organizației de bază U.T.M. la facultatea de pedagogie. Biroul organizației de bază U.T.M. a dat în același timp ajutor învățătoarei studente Elisabeta Alexandrescu în perioada examenelor.

Organizația de bază a pedagogilor utemiști acordă un sprijin important organizației de bază U.T.M. a elevilor și organizației de pionieri. Secretarul organizației de bază U.T.M. a cadrelor didactice se preocupă în mod special de munca comitetului U.T.M. dela Centrul școlar nr. 5-7-8, îndrumîndu-l în activitatea lui.

Una din condițiile care asigură buna desfășurare a muncii pedagogilor utemiști o constituie justa colaborare a acestora cu direcția școlii și cu celelalte cadre didactice din școală. Secretarul organizației de bază U.T.M. a cadrelor didactice dela Centrul școlar Nr. 5-7-8, dela școala nr. 20 de băieți și dela căminul de copii al sfatului popular ține o legătură strînsă cu direcțiile acestor două școli și a căminului sfatului popular, ceea ce contribuie la justa îndeplinire a sarcinilor profesionale și obștești ale pedagogilor utemiști.

Realizările obținute de către organizația de bază a cadrelor didactice se datoresc, în cea mai mare parte, îndrumării permanente pe care o primește din partea organizației de partid. În perioada de față, aceasta îi mobilizează pe pedagogii utemiști în lupta pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în activitatea lor. Astfel, biroul organizației de bază U.T.M. trebuie să asigure condiții mai bune pentru desfășurarea vieții de organizație, trebuie să asigure o mai justă repartizare a sarcinilor între utemiști etc.

A. WEISS

Mai multă grijă față de copii

În casele de copii din țara noastră sînt adăpostiți și educați mii de copii orfani. Prin grija partidului și a guvernului, acestor copii li se creează condiții din ce în ce mai bune de viață și de învățătură, li se deschide posibilitatea de a deveni cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

Cei mai mulți dintre conducătorii caselor de copii le asigură acestora o îngrijire atentă, creîndu-le posibilități bune de dezvoltare. Conștienți de răspunderea lor, mulți directori ai caselor de copii s-au interesat îndeaproape de rezolvarea problemelor materiale și educative ale unității lor, au știut să îndrepte atenția sfatului popular asupra casei și să folosească just ajutorul primit, ceea ce a avut drept rezultat îmbunătățirea condițiilor de viață și de învățătură ale copiilor. De asemenea, mulți directori ai caselor de copii, precum și numeroși educatori care lucrează în aceste case, muncesc cu stăruință pentru a-i face pe copii să trăiască într-o atmosferă plină de căldură și de înțelegere, pentru a-i educa într-un spirit just.

Din păcate, nu același lucru se poate spune și despre directorul casei de copii din Pitești, tov. Bodescu Pompiliu, sau despre educatorii din această casă. Este de neiertat lipsa de grijă de care au dat dovadă aceștia față de asigurarea unor bune condiții materiale în unitate. În toiul iernii, copiii au fost lăsați să locuiască în încăperi neîncălzite, să doarmă pe saltele rupte, au fost lipsiți de controlul și îngrijirea sanitară necesară.

Trebuie subliniat faptul că alte case de copii din regiune, cum sînt, de exemplu, acelea dela Curtea de Argeș sau dela Lerești, au izbutit să le asigure copiilor condiții bune, deși nu aveau la dispoziție posibilități mai mari decît casa de copii din Pitești. Aceasta dovedește încă o dată cît este de însemnat rolul conducerii, al cadrelor, de hărnicia și conștiinciozitatea cărora depinde în cea mai mare parte buna desfășurare a muncii.

Deficiențele grave dela casa de copii din Pitești se datoresc în mare măsură și secției de învățămînt regionale. Șeful secției de învățămînt nu a controlat și nu a îndrumat sistematic activitatea caselor de copii din regiune, și de aceea activitatea acestora s-a desfășurat la întîmplare: acolo unde directorii și cadrele de educatori au muncit cu simț de răspundere, rezultatele au fost bune; acolo unde ei au muncit de mîntuială, copiii sînt lipsiți de îngrijirea necesară și trăiesc în condiții proaste.

Pe lîngă faptul că n-a îndrumat și n-a controlat activitatea casei de copii din Pitești, secția regională de învățămînt nu s-a îngrijit nici să-i repartizeze acesteia cadre corespunzătoare. Schimbîndu-se în cursul unui an trei directori, nu s-a asigurat continuitate în munca cadrelor educative și astfel copiii nu s-au simțit legați de cei care îi conduceau, disciplina a slăbit și întreaga comportare a copiilor a devenit nesatisfăcătoare.

Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt nu a acordat casei de copii nici un fel de ajutor metodic. Acest lucru este cu atît mai condamnabil cu cît în cadrul cabinetului lucrează ca responsabil pentru metodele muncii educative în casele de copii chiar fostul director al casei de copii din Pitești, un om cu experiență în această privință.

Trebuie spus că, deși inspectoarea preșcolară a căutat să rezolve într-o măsură problemele casei de copii din Pitești, ea n-a reușit, deoarece șeful secției de învățămînt n-a ajutat-o suficient, socotind că activitatea caselor de copii este o treabă personală a inspectoarei preșcolare și nu o problemă de care trebuie să răspundă întreaga secție de învățămînt. Este răspunzătoare pentru această situație și Direcția caselor de copii din Ministerul Învățămîntului. Timp de un an de zile aceasta nu a controlat activitatea caselor de copii din regiunea Pitești, mulțumindu-se cu rapoartele și informațiile primite dela secția de învățămînt, care nu arătau însă lipsurile mari din activitatea caselor de copii.

În urma unui control efectuat în decursul lunii ianuarie la casele de copii din Pitești de către Ministerul Învățămîntului s-a constatat că cele mai multe din problemele materiale ale casei au putut fi rapid rezolvate prin mijloace locale și că nu depinde decît de interesul cu care muncesc oamenii ca aceste mijloace să fie valorificate. Astfel, în scurt timp, cu ajutorul organelor locale, s-a obținut pentru casa de copii încă un local, lărgindu-se în felul acesta spațiul necesar copiilor. Au fost înlocuite paturile uzate cu paturi noi. De asemenea, s-au luat măsuri pentru asigurarea combustibilului necesar și a alimentației corespunzătoare. Comisia de femei de pe lîngă sfatul popular, muncind voluntar, a pus la punct echipamentul copiilor și cazarmamentul casei și a confecționat papuci pentru copii. Pe lîngă aceasta, secția de învățămînt a luat măsuri în vederea unei mai bune încadrări a casei cu personal pedagogic.

Este necesar ca secția de învățămînt să înțeleagă pe deplin răspunderea mare care îi revine în asigurarea unor condiții bune de viață pentru copiii din casele de copii, în asigurarea unei bune dezvoltări a acestora. În nici un caz nu poate fi tolerată lipsa de grijă față de copii, față de cei a căror creștere și educare ne-a fost încredințată.

NOTE BIBLIOGRAFICE

E. V. Spolschi: „Fizica atomică"

Profesorul de fizică trebuie să se preocupe continuu de ridicarea nivelului său profesional, pentru a reuși să dea lecțiilor sale un conținut științific cît mai corespunzător cerințelor programei școlare.

Un ajutor prețios în lărgirea orizontului științific al profesorului de fizică și în informarea lui asupra ultimelor descoperiri din domeniul fizicii atomice moderne îl constituie lucrarea „Fizica atomică", de E. V. Spolschi, traducere din limba rusă, Editura tehnică, 1952. E. V. Spolschi este profesor la Institutul Pedagogic din Moscova, iar tratatul tradus reprezintă conținutul cursului său ținut pentru studenții din ultimii ani de studii ai acestui institut, precum și la alte instituții superioare de învățămînt. E. V. Spolschi a fost elev al lui P. P. Lasaref, succesorul lui P. Lebedev la catedra de fizică din Moscova.

Tratatul „Fizica atomică" se adresează studenților avansați și se sprijină pe elemente de fizică experimentală și pe calcule de fizică teoretică. Considerînd că pentru înțelegerea mecanicii cuantice sînt necesare cunoștințe din dinamica lui Newton și din mecanica analitică a lui Lagrange-Hamilton, precum și cunoștințe privitoare la ecuațiile electromagnetice Maxwell-Lorentz, autorul a introdus un capitol special de dinamică și mecanică analitică.

Citind acest tratat, profesorii de fizică își vor improspăta cunoștințele cu privire la legile dinamicii exprimate vectorial, la oscilatorul liniar, la seriile lui Fourier, la ecuațiile lui Lagrange, la coordonatele generalizate la relațiile de incertitudine. De asemenea, își vor improspăta și îmbogăți cunoștințele în legătură cu ecuațiile canonice ale lui Hamilton, cu aplicații la relațiile de incertitudine și principiul cauzalității.

Profesorii de fizică găsesc în acest tratat și un bogat material privitor la activitatea experimentală. Astfel, sînt redate 7 metode de separare a izotopilor: prin metoda de difuzie, prin metoda termodifuziei, cu ajutorul metodelor electromagnetice, prin distilare fracționată, prin metoda reacțiilor de schimb, prin metoda centrifugării și obținerea izotopului greu al hidrogenului și a apei grele. În același timp, ei vor cunoaște mai bine determinarea sarcinii electronului și realizarea practică a experienței lui Millkan, ca și metodele experimentale pentru determinarea sarcinii specifice a electronului, e/m, prin metoda celor doi condensatori și prin metoda focalizării cu ajutorul cîmpului magnetic longitudinal.

În „Fizica atomică" găsim și un bogat material de interpretare. Astfel, la sistemul natural al elementelor găsim formele variate sub care poate fi reprezentat sistemul natural al elementelor.

De asemenea, sunt tratate relațiile de incertitudine și principiul cauzalității, unde autorul combate concluzia idealistă întîlnită în literatura străină, conform căreia, din relația de incertitudine, ar decurge imposibilitatea de a se aplica principiul cauzalității la fenomenele microcosmosului.

Studierea organizată a acestui tratat va da profesorilor de fizică posibilitatea să predea problemele respective în cadrul lecțiilor cu mai multă competență, îi va ajuta să trezească în rîndurile elevilor un interes mai viu pentru cunoașterea capitolelor privitoare la fizica atomică.

„Metodica predării fizicii în școala medie"

De curînd, Editura de Stat Didactică și Pedagogică a publicat în traducere „Metodica predării fizicii pentru școala medie" de I.I. Socolov. Această metodică constituie un ajutor însemnat pentru profesorii de fizică din școlile noastre.

Metodica predării fizicii în școala medie cuprinde trei părți și anume: 1. Fizica știință și fizica obiect de învățămînt; 2. Organizarea procesului didactic și metodele de lucru la fizică; 3. Metodica predării diferitelor teme din programă. Îndrumările date au la bază observarea sistematică a muncii profesorului de fizică în clasă și în afara de clasă și a rezultatelor acestei munci, experiențele făcute cu scopul de a verifica noile procedee didactice, concluziile cu privire la folosirea unor aparate în predare.

În ce privește metodele de predare ce trebuie folosite în fizică sînt indicate și dezvoltate metodele verbale, ca discuția, povestirea și conferința, precum și metoda demonstrativă, metoda lucrărilor de laborator executate de elevi, excursiile și metoda ilustrativă, adică folosirea graficelor, proiecțiilor, inclusiv a proiecțiilor cinematografice, a modelelor și colecțiilor.

Metodica dă un mare ajutor profesorilor de fizică în privința legării teoriei cu practica. Ea se ocupă pe larg de metodica lucrărilor de laborator și dă cîteva soluții practice pentru școlile unde nu există un număr suficient de aparate. De asemenea, capitolul care tratează despre exerciții și probleme de fizică arată concret cum trebuie folosite problemele în care elevii învață să calculeze constantele fizice, să dea viață formulelor de fizică, să recapituleze cele învățate și să lege între ele diferitele capitole ale cursului de fizică. Problemele în legătură cu studiul unui capitol anterior — spune I. I. Socolov — trebuie să intre în capitolele următoare ale studiului. Autorul insistă asupra importanței folosirii „problemelor întrebări", care trebuie să fie rezolvate fără calcule, printr-un șir de raționamente asupra proceselor fizice.

Metodica dă ample îndrumări asupra organizării excursiilor și a lucrărilor de laborator cu elevii. De asemenea, lucrarea lui I. I. Socolov ajută profesorii de fizică să organizeze recapitularea materiei, să verifice și să aprecieze just cunoștințele elevilor, să ridice nivelul de pregătire a elevilor rămași în urmă la învățătură.

Autorul metodicii lămurește problema importanței manualului în predarea fizicii și arată profesorului cum trebuie să învețe pe elevi să folosească manualul. Sunt tratate apoi diferite probleme privitoare la îndrumarea muncii individuale a elevilor, ca lucrarea notițelor în clasă, folosirea literaturii de popularizare etc. Sînt date de asemenea o serie de indicații privitoare la îndrumarea elevilor care urmează cursurile fără frecvență și deci se pregătesc singuri. I. I. Socolov nu recomandă să se facă rezumat după manual, deoarece chiar manualul conține o expunere foarte rezumativă.

Deși după titlu metodica se referă la predarea fizicii în școala medie, totuși, în partea a treia, profesorii de fizică dela școlile de 7 ani găsesc un capitol cuprinzător privitor la predarea mecanicii, a căldurii, a electricității și a opticii. În această parte din metodică se arată cum trebuie tratată fiecare temă prevăzută în programa școlară, ce lucrări de laborator se pot efectua, ce material didactic să se întrebuințeze la lecție, ce material didactic se poate confecționa prin mijloace proprii, ce experiențe se pot face și ce probleme trebuie date spre rezolvare elevilor etc. Se indică de asemenea ce bibliografie să folosească elevii și profesorul, pentru temele respective.

Metodica cuprinde indicații amănunțite privitoare la predarea temelor din programa claselor VIII—X. Materialul este împărțit astfel: mecanica, căldura și fizica moleculară, electricitatea și radiațiile. Și aci sunt descrise nenumărate experiențe care pot fi realizate de profesori cu multă ușurință. În multe cazuri materialul este împărțit pe lecții. Metodica recomandă bibliografia necesară pentru elevi.

Prin îndrumările date, prin soluțiile concrete pe care le dă pentru rezolvarea unor probleme practice, „Metodica predării fizicii în școala medie" este o lucrare de bază pentru profesorul de fizică.

prof. TRAIAN POPESCU

Noua propunere sovietică cu privire la asigurarea securității în Europa

In ședința din 10 februarie a Conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, a făcut următoarea propunere cu privire la asigurarea securității în Europa:

„Cu privire la asigurarea securității în Europa"

1. Guvernele Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. își asumă obligația de a continua eforturile îndreptate spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane în conformitate cu principiile respectării independenței și suveranității statelor, precum și al neamestecului în treburile lor interne, dorind să prevină crearea unor grupări de state europene îndreptate împotriva altor state europene, care provoacă înăsprirea relațiilor și fricțiuni între țări, dorind să obțină o coordonare a eforturilor tuturor statelor europene, pentru asigurarea securității colective în Europa, statele europene, călăuzindu-se după scopurile și principiile Cartei O.N.U., încheie un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, având la bază următoarele principii:

1. Pot fi părți în acest tratat toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, care recunosc scopurile și care își asumă obligațiile prevăzute de tratat.

Pînă la crearea unui stat german unit, iubitor de pace și democratic, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi părți cu drepturi egale în acest tratat. Se are în vedere că după unificarea Germaniei statul unit german poate deveni parte în acest tratat pe baza principiilor generale.

Încheierea tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa nu afectează competența celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța — în problema germană, care urmează să fie reglementată după procedura stabilită anterior de către cele patru puteri.

2. Statele părți în acest tratat se obligă să se abțină de la orice atac împotriva altuia, iar în relațiile lor internaționale să se abțină de la amenințarea cu forța sau de la folosirea forței și, în conformitate cu Charta O.N.U., să rezolve toate litigiile care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice, în așa fel încît să nu pună în primejdie pacea internațională și securitatea în Europa.

3. Ori de cîte ori unul din statele părți în tratat va considera că s-a ivit primejdia unui atac armat în Europa, împotriva unuia sau a cîtorva state părți în tratat — statele părți în tratat se vor consulta între ele în scopul adoptării unor măsuri efective pentru înlăturarea acestei primejdii și pentru menținerea securității în Europa.

4. Un atac armat în Europa dezlănțuit de unul din state sau de un grup de state împotriva unuia sau a cîtorva state părți în tratat va fi considerat drept un atac împotriva tuturor părților în tratat. În cazul unui asemenea atac, fiecare parte în tratat, în cadrul exercitării dreptului la autoapărare individuală sau colectivă, va ajuta statul sau statele atacate prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv folosirea forței armate, în scopul restabilirii și menținerii păcii internaționale și securității în Europa.

5. Statele părți în tratat se obligă ca în cel mai scurt termen să discute împreună și să stabilească modalitatea acordării de ajutor, inclusiv ajutor militar, de către statele părți în tratat, dacă în Europa se va ivi o situație care ar necesita eforturi colective pentru restabilirea și menținerea păcii în Europa.

6. Statele părți în tratat, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, vor trimite neîntîrziat Consiliului de Securitate al O.N.U. informații asupra acțiunilor întreprinse sau proiectate în cadrul exercitării dreptului la autoapărare sau în scopul menținerii păcii și securității în Europa.

7. Statele părți în tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliție sau alianță și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri ar fi contrare scopurilor tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa.

8. În scopul realizării consultărilor prevăzute de tratat între statele părți în tratat și pentru discutarea problemelor ivite în legătură cu sarcina asigurării securității în Europa se prevede:

a) conferințe periodice și, în caz de nevoie, conferințe speciale, la care fiecare stat să fie reprezentat de un membru al guvernului său sau de un alt reprezentant desemnat special în acest scop;

b) crearea unui comitet politic consultativ permanent, avînd atribuția de a pregăti recomandări corespunzătoare pentru guvernele statelor părți în tratat;

c) crearea unui organ militar consultativ ale cărui împuterniciri urmează a fi precizate ulterior.

9. Recunoscînd deosebita răspundere care incumbă statele membre permanente ale Consiliului de Securitate al O.N.U. pentru menținerea păcii internaționale și a securității — statele părți în tratat vor invita guvernele Statelor Unite ale Americii și Republicii Populare Chineze să-și trimită reprezentanți în calitate de observatori în organele ce se vor crea conform tratatului.

10. Prezentul tratat nu afectează obligațiile cuprinse în tratatele și acordurile internaționale dintre țările europene ale căror principii și scopuri sînt în conformitate cu principiile și scopurile prezentului tratat.

11. Durata tratatului este de 50 de ani".

Delegația sovietică speră că propunerile prezentate de ea vor fi examinate cu atenția cuvenită la actuala conferință.

Iată textul acestui proiect:

„Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" (principii fundamentale)

În scopul asigurării păcii și securității și al preîntîmpinării agresiunii împotriva oricărui stat din Europa, în scopul întăririi colaborării internaționale în conformitate cu principiile respectării independenței și suveranității statelor, precum și al neamestecului în treburile lor interne, dorind să prevîntîmpine crearea unor grupări de state europene îndreptate împotriva altor state europene, care provoacă înăsprirea relațiilor și fricțiuni între țări, dorind să obțină o coordonare a eforturilor tuturor statelor europene, pentru asigurarea securității colective în Europa, statele europene, călăuzindu-se după scopurile și principiile Cartei O.N.U., încheie un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, avînd la bază următoarele principii:

1. Pot fi părți în acest tratat toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, care recunosc scopurile și care își asumă obligațiile prevăzute de tratat.

Pînă la crearea unui stat german unit, iubitor de pace și democratic, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi părți cu drepturi egale în acest tratat. Se are în vedere că după unificarea Germaniei statul unit german poate deveni parte în acest tratat pe baza principiilor generale.

Încheierea tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa nu afectează competența celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța — în problema germană, care urmează să fie reglementată după procedura stabilită anterior de către cele patru puteri.

2. Statele părți în acest tratat se obligă să se abțină de la orice atac împotriva altuia, iar în relațiile lor internaționale să se abțină de la amenințarea cu forța sau de la folosirea forței și, în conformitate cu Charta O.N.U., să rezolve toate litigiile care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice, în așa fel încît să nu pună în primejdie pacea internațională și securitatea în Europa.

3. Ori de cîte ori unul din statele părți în tratat va considera că s-a ivit primejdia unui atac armat în Europa, împotriva unuia sau a cîtorva state părți în tratat — statele părți în tratat se vor consulta între ele în scopul adoptării unor măsuri efective pentru înlăturarea acestei primejdii și pentru menținerea securității în Europa.

4. Un atac armat în Europa dezlănțuit de unul din state sau de un grup de state împotriva unuia sau a cîtorva state părți în tratat va fi considerat drept un atac împotriva tuturor părților în tratat. În cazul unui asemenea atac, fiecare parte în tratat, în cadrul exercitării dreptului la autoapărare individuală sau colectivă, va ajuta statul sau statele atacate prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv folosirea forței armate, în scopul restabilirii și menținerii păcii internaționale și securității în Europa.

5. Statele părți în tratat se obligă ca în cel mai scurt termen să discute împreună și să stabilească modalitatea acordării de ajutor, inclusiv ajutor militar, de către statele părți în tratat, dacă în Europa se va ivi o situație care ar necesita eforturi colective pentru restabilirea și menținerea păcii în Europa.

6. Statele părți în tratat, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, vor trimite neîntîrziat Consiliului de Securitate al O.N.U. informații asupra acțiunilor întreprinse sau proiectate în cadrul exercitării dreptului la autoapărare sau în scopul menținerii păcii și securității în Europa.

7. Statele părți în tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliție sau alianță și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri ar fi contrare scopurilor tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa.

8. În scopul realizării consultărilor prevăzute de tratat între statele părți în tratat și pentru discutarea problemelor ivite în legătură cu sarcina asigurării securității în Europa se prevede:

a) conferințe periodice și, în caz de nevoie, conferințe speciale, la care fiecare stat să fie reprezentat de un membru al guvernului său sau de un alt reprezentant desemnat special în acest scop;

b) crearea unui comitet politic consultativ permanent, avînd atribuția de a pregăti recomandări corespunzătoare pentru guvernele statelor părți în tratat;

c) crearea unui organ militar consultativ ale cărui împuterniciri urmează a fi precizate ulterior.

9. Recunoscînd deosebita răspundere care incumbă statele membre permanente ale Consiliului de Securitate al O.N.U. pentru menținerea păcii internaționale și a securității — statele părți în tratat vor invita guvernele Statelor Unite ale Americii și Republicii Populare Chineze să-și trimită reprezentanți în calitate de observatori în organele ce se vor crea conform tratatului.

10. Prezentul tratat nu afectează obligațiile cuprinse în tratatele și acordurile internaționale dintre țările europene ale căror principii și scopuri sînt în conformitate cu principiile și scopurile prezentului tratat.

11. Durata tratatului este de 50 de ani".

Delegația sovietică speră că propunerile prezentate de ea vor fi examinate cu atenția cuvenită la actuala conferință.

Un centru de cultură fizică medicală

În cadrul spitalului de copii „Grigore Alexandrescu" din București s-a înființat un centru de cultură fizică medicală pentru copii. Acest centru completează practica medicinii generale prin îndreptarea diferitelor diformații ale oaselor, anchiloze, debilități fizice, urme de poliomielită, insuficiențe respiratorii sau turburări glandulare (obezitate etc.) cu ajutorul gimnasticii, apei, soarelui și aerului.

Personalul medical specializat în probleme de cultură fizică, a trecut încă de anul trecut la depistarea cazurilor care necesită tratamente prin gimnastică. Medicii au vizitat școli din Capitală și au consultat elevii. Cei cu defecțiuni fizice au fost îndrumați spre centrul de cultură fizică medicală. Aici, un corp medical specializat examinează copiii, prescriind tratamentele necesare. Copiii suferinzi iau parte la programe de gimnastică, sub conducerea unor profesori de educație fizică. Aceste programe sînt elaborate pentru fiecare defecțiune fizică în parte. Mulți copii continuă programele de gimnastică și acasă, după indicații date de medici și profesori.

În urma tratamentelor efectuate, starea multora dintre copiii cu defecțiuni fizice s-a ameliorat. (Agerpres)

—o—

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Tov. Mihnea Zenaida, învățătoare la școala elementară din comuna Milcov-Vale, raionul Slatina, ne-a trimis o scrisoare în care arăta că secția de învățămînt a raionului Slatina refuză să-o transfere în orașul Slatina, deși există toate temeiurile legale.

Organele în drept ne comunică că cererea învățătoarei Mihnea Zenaida este îndreptățită și că s-au dat dispoziții secției de învățămînt a raionului Slatina, pentru transferarea ei la o școală din orașul Slatina.

★

La redacția gazetei noastre s-a primit o scrisoare din partea unui cititor din raionul Strehaia, în care acesta arată că secția de învățămînt raională nu se preocupă de procurarea atributelor pionierești necesare unităților de pionieri din raion.

Scrisoarea cititorului nostru a fost trimisă organelor locale, care ne răspund că cele relatate corespund adevărului. Tov. Elena Jianu, dela secția de învățămînt raională, a tărăgănat aducerea acestor materiale. Cu aceiași nepăsare au privit această problemă și tov. Mihai Tiparescu, șeful secției de învățămînt raionale.

În urma măsurilor luate, atributele pionierești au fost ridicate dela Craiova, transportate la centrul raional și distribuite unităților de pionieri din raion.

★

„În comuna Berghin, raionul Alba, la o distanță de 18 km. de orașul Alba Iulia, sînt două școli. Cadrele didactice de la aceste școli nu sînt aprovizionate prin cooperativa locală și, din această cauză, sînt nevoite să parcurgă o distanță mare pînă la unitățile comerciale din Alba Iulia care distribuie alimente raționate..."

Această relatare a unui cititor al „Gazetei Învățămîntului" a fost trimisă spre cercetare sfatului popular al raionului Alba Iulia, care ne-a răspuns că, pentru a se evita în viitor deficiențele semnalate, s-a hotărît să se deschidă în comuna Hăpria — comună apropiată de Berghin — un centru de distribuire a produselor raționate care să deservească și cadrele didactice din ambele comune.

★

Într-o scrisoare trimisă redacției „Gazetei Învățămîntului", un cititor ne relata despre metodele nejuste de educație practicate de Nicolaie Diaconu, dela școala din comuna Brănești, raionul Brănești.

Organele cărora redacția noastră le-a trimis scrisoarea cititorului, ne comunică că cele relatate corespund adevărului. Nicolaie Diaconu a fost sancționat cu „mustrare cu avertisment" iar abaterile lui au fost criticate cu prilejul consfătuirii raionale din ianuarie.

Aniversarea eroicelor lupte din februarie 1933

16 februarie 1933, ora 6 dimineața. Lumina zilei nu se ivise încă. În curtea atelierelor C.F.R.-Grivița, mii de muncitori ceferiști continuau greva începută în ziua precedentă. Dincolo de baricadele ridicate de greviști, priveau amenințători, echipați ca-n zile de război, jandarmii și elevii unei școli de grăniceri trimiși în ajun să înlocuiască o companie a regimentului 21 infanterie. Guvernanții au căutat să evite în acest fel „pericolul" înfrățirii soldaților cu muncitorii. În stradă se zăreau rămășițele celor două camionete cu care urmau să fie transportați cei arestați și care fuseseră sfărîmate de greviști. Începură din nou să răsune chemările lozincilor: „Jos starea de asediu!", „Cerem eliberarea arestaților!", „Jos cu scăderea salariilor!", „Jos cu războiul antisovietic!", „Trăiască Partidul Comunist!", „Trăiască frontul unic al muncitorimii!". Deodată, un semnal de trompetă. Armata primise ordinul să tragă. Muncitorii nu s-au clintit. Din curtea atelierelor, semnalul trompetei este întîmpinat cu strigăte de îmbărbătare și noi apeluri. Primul, cade lovit de gloanțe un ceferist care se ridicase, cu o torță în mînă, să vorbească soldaților. După cele cinci minute care au fost date greviștilor pentru a părăsi atelierele, mitralierele încep să secere primele rînduri ale ceferiștilor care respinseseră cu hotărîre ultimatumul comisarului regal Hotineanu. Muncitorii se retrag în ateliere, unde se baricadează. Soldații dărîmă porțile. Un grup întreg de autoapărare, format din tineri muncitori, este culcat la pămînt. Printre ei se află și unul dintre conducătorii comuniști, Dumitru Popa. Utecistul Vasile Roaită, care continua să tragă sirena, este ciuruit de gloanțe și lovituri de baionete. Ofițerii au dat ordin ca toți cei prinși să fie doborîți cu lovituri de puști și de baionete. Pînă spre miezul nopții a durat măcelul dela Grivița. Apoi, muncitorii care rămăseseră în viață, în lupta dusă pentru fiecare colțișor al atelierelor încadrați între baionete au fost duși la cazarma Malmaison și în beciurile prefecturii poliției. Morții au fost transportați pe ascuns la crematoriu. Pe buletinele de deces, călăii scriau: „omor scuzabil"...

16 februarie a înscris o pagină de glorie nepieritoare în istoria luptei împotriva capitalismului, împotriva războiului și fascismului, pentru pace, libertate și independență națională. La 16 februarie se împlinesc 21 de ani dela eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști, organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia. În strînsă legătură cu această glorioasă aniversare, întregul popor muncitor din patria noastră sărbătorește „Ziua Ceferiștilor".

În Romînia burghezo-moșierească, anii 1929—1933 au fost anii unei crize economice ascuțite care făcea să crească și mai cumplit suferințele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii. Burghezia și moșierimea căutau să scape de criză, întețind exploatarea sîngeroasă a celor ce munceau, înfeudînd și mai mult economia țării noastre imperialiștilor străini. „Curbele de sacrificiu" se țineau lanț, numărul șomerilor creștea considerabil, foametea și mizeria maselor muncitoare luau proporții înspăimîntătoare.

În țara noastră, ca și în întreaga lume capitalistă, criza bîntuia cu o violență cumplită. Burghezia căuta să iasă din criză, pe de o parte prin înrobirea și mai puternică a clasei muncitoare, prin instaurarea dictaturii fasciste, iar pe de altă parte, prin pregătirea dezlănțuirii războiului antisovietic.

În anii aceia, clasa muncitoare din întreaga lume privea plină de speranțe spre Uniunea Sovietică, acolo unde Partidul Comunist conducea oamenii sovietici din succes în succes, pe calea construcției pașnice.

În aceste condiții interne și internaționale Partidul Comunist din Romînia, demascînd cu vigoare politica criminală a burgheziei și a uneltelor ei — social democrații de dreapta — a fost singurul partid care a mobilizat și a condus masele la luptă hotărîtă pentru pîine, pace și libertate, împotriva transformării țării noastre într-un cap de pod al războiului antisovietic. În cuvîntarea rostită în 1952, la Consfătuirea pe țară a ceferiștilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că: „Însemnătatea deosebită a luptelor din februarie 1933 constă în aceea că în ciuda terorii sălbatice îndreptate împotriva partidului, în ciuda josnicei acțiuni diversioniste a reformiștilor, cărora burghezia și moșierimea le crea cele mai favorabile condiții de activitate, Partidul Comunist din Romînia a fost acela care a pregătit, organizat și condus luptele muncitorilor ceferiști și petroliști".

Luptele din februarie 1933 duse de eroicii muncitori ceferiști și petroliști, în frunte cu comuniștii, au stăvilit pentru un timp fascizarea țării și dezlănțuirea criminalului război îndreptat împotriva Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii, exploatați atunci de burghezo-moșierime, sînt acum stăpîni pe propria lor soartă. Eliberarea țării noastre de către vitezele oști sovietice, lupta neînfricată a clasei muncitoare condusă de partid, au dat viață regimului de democrație populară în care poporul muncitor obține succese hotărîtoare pe calea construirii socialismului.

Sărbătorind, alături de toți ceilalți oameni ai muncii, aniversarea eroicelor lupte în februarie 1933 și „Ziua Ceferiștilor", cadrele didactice din școlile patriei noastre au un nou prilej de a întări educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist, al dragostei nețărmurite pentru clasa muncitoare și partid, de a aprinde și mai vie flacăra dragostei pentru marea Uniune Sovietică.

Învățătorii și diriginții, profesorii care predau istoria, Constituția R.P.R., limba română etc. au datoria ca, în cadrul lecțiilor și al activității extrașcolare să le vorbească elevilor despre actele de eroism ale muncitorilor căzuți în luptele pentru cucerirea libertății tuturor celor ce muncesc, despre participarea tineretului la aceste lupte, despre lupta neînfricată a Partidului Comunist din Romînia care, cu hotărîre și avînt revoluționar, a condus masele muncitoare pînă la victoria deplină asupra regimului de exploatare burghezo-moșierească.

Învățătorii și profesorii trebuie să sădească și mai adînc în inimile elevilor dragostea și prețuirea pentru clasa noastră muncitoare, pentru muncitorimea ceferistă, unul dintre detașamentele cele mai avansate ale clasei muncitoare, din rîndul cărora și-au vărsat sîngele muncitorii revoluționari din februarie 1933, pentru libertatea și fericirea poporului.

La aniversarea eroicelor lupte dela Grivița și cu prilejul „Zilei Ceferiștilor", cadrele didactice, studenții și elevii din patria noastră își vor manifesta și mai puternic dragostea față de partid, față de întregul popor muncitor, sentimentele de devotament în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace.

La școala „Hristo Botev"

Școala cu limba de predare bulgară din București este o veche instituție de învățămînt. Aici au învățat în trecut luptători revoluționari bulgari ca poetul Hristo Botev, scriitorul Liuben Caravelov și alții.

Dela 23 August 1944, și îndeosebi dela reforma învățămîntului, s-au schimbat multe la această școală, care poartă astăzi numele marelui poet Hristo Botev. În afară de școala de șapte ani funcționează aici și o școală pedagogică, unde sînt pregătite noi cadre de învățători pentru școlile elementare cu limba de predare bulgară din țara noastră.

La școala „Hristo Botev" învață un număr de 150 de elevi, dintre care 95% sînt bursieri. Pe lîngă școală există un internat curat și spațios, care adăpostește un mare număr de elevi, precum și o cantină bine aprovizionată.

Cadrele didactice ale școlii, în frunte cu directorul Anghel Șîrletov, absolvent al Universității din Sofia, se străduiesc să înarmeze pe elevi cu cunoștințe adînci și temeinice.

Școala este înzestrată cu un muzeu de științe naturale ce cuprinde colecții bogate de anatomie, mineralogie, geologie și botanică. De asemenea, în școală există un laborator de fizică și chimie bine utilat. Biblioteca școlii cuprinde un mare număr de cărți, dintre care multe au fost dăruite de curînd școlii de către Uniunea Scriitorilor și Sindicatul Învățămîntului din R. P. Bulgaria.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală mobilizează elevii în lupta pentru însușirea cunoștințelor. Numărul elevilor care învață bine crește mereu. În școală sînt mulți elevi care nu au decît note bune și foarte bune. Printre aceștia se numără, de exemplu, Petre Lazarov din anul IV și Nicola Petcov din anul III al școlii pedagogice, Ioana Ivanov din clasa a II-a a școlii elementare etc.

Elevii școlii pedagogice „Hristo Botev" se pregătesc cu sîrguință pentru viitoarea lor activitate de învățători. În școală funcționează cercuri de pedagogie, de științe naturale, de limba bulgară. În cadrul cercului de limbă bulgară elevii studiază cu mult interes operele clasicilor literaturii bulgare. Astfel o ședință recentă a acestui cerc a fost consacrată activității poetului revoluționar Hristo Smirnenschi.

O activitate rodnică o desfășoară și cercurile de limba română și de matematică.

D. VASILE

Într-o școală profesională

Peste cincisute de elevi și eleve urmează cursurile centrului școlar profesional de textile și pielărie din Timișoara.

Școala are un atelier de metalurgie, înzestrat cu menghine, strung, mașini de perforat, polizor, aparat de sudură etc. De asemenea, în școală există un atelier de țesătorie, avînd 15 războaie, urzitori, mașini de răsucit și de depănat, precum și un atelier de pantofărie.

Școlarii dobîndesc în această școală cunoștințe practice și teoretice, pe care le completează apoi în principalele întreprinderi timișorene — Industria Linei, Bonatin, Nicos Beloiannis, Industria Română de Piele — unde sînt repartizați pentru practică.

Elevii sînt cu toții bursieri. Ei locuiesc într-un cămin curat și confortabil, instalat chiar în edificiul școlii, și primesc — de patru ori pe zi — mîncare consistentă, gustoasă și igienic preparată la cantina școlară. De asemenea, ei primesc echipament complet — palton, costum, bocanci, lingerie, salopetă, cărți școlare, rechizite etc.

Școlarii răsplătesc această grijă părintească pe care le-o arată partidul și guvernul purtîndu-se disciplinat, frecventînd regulat cursurile și îndeosebi învățînd cu multă sîrguință.

Cei peste 30 de profesori și maiștri-instructori ai școlii duc o muncă susținută, căutînd să aplice metodele înaintate. Ei au făcut schimb de experiență cu cadrele didactice din școlile similare din Orașul Stalin, Arad și Lugoi.

Școala a și dat industriei textile și industriei de piele cadre tinere bine calificate. Printre acestea se numără, de exemplu, absolventele Margareta Dirb, Ana Soterborn, Otilia Lazăr, Maria Kirsch, Iulian Talpa și Gertrude Veitz, acum fruntașe în producție la fabrica „Industria Linei" și care lucrează în renumita brigadă a țesătoarei Vera Mihoc. Absolventul Iacob Kirsch este fruntaș în producție la fabrica „Industria Română de Piele". Mulți absolvenți ai școlii lucrează acum la întreprinderile „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin, Fabrica de Postav din Azuga, „Libertatea"-Sibiu, „Dorobanțul" din Ploești etc., obținînd rezultate frumoase în muncă. De asemenea, numeroși absolvenți ai școlii, ca Dragutin Cărăbaș, Ion Munteanu, Alexandru Pentea, Ion Panduru și mulți alții învață acum în învățămîntul mediu sau superior de specialitate.

L. DUNAJECZ

Ştiri culturale din Polonia populară

Realizări în domeniul învățămîntului

Învățămîntul public general, cele 5.853 școli elementare noi de 7 ani, rețeaua de unități a învățămîntului preșcolar, cei aproape 36.800 de învățători cu pregătire nouă, lichidarea analfabetismului și cele peste 1.300 școli de cultură generală pentru oamenii muncii — iată care sînt realizările Poloniei populare în domeniul învățămîntului, în cei cinci ani care au trecut dela primul Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

În anul 1951 a fost realizat pentru prima dată în Polonia principiul învățămîntului general, adică au fost cuprinși în cadrul învățămîntului elementar toți copiii de virstă școlară. În felul acesta s-a realizat ceea ce guvernele capitaliste n-au fost în stare să realizeze în timp de 20 de ani de guvernare în Polonia burgheză. Anual, în Polonia capitalistă circa un milion de copii nu puteau frecventa nici un fel de școală.

În Polonia populară se duce o luptă hotărîtă pentru realizarea învățămîntului general de 7 ani. În decursul ultimilor cinci ani, numărul școlilor de 7 ani a crescut dela 7.819 la 13.672, astăzi fiind de trei ori mai mare decît înainte de război. În aceste școli învață 87,3% din numărul total al copiilor de virstă școlară. Aproape toate școlile sînt înzestrate cu biblioteci în care numărul volumelor a crescut, numai în cursul ultimilor cinci ani, de peste 25 ori, atingînd cifra de peste 16 milioane și jumătate.

Dezvoltarea rețelei școlilor de 7 ani la sate contribuie nu numai la lichidarea diferenței dintre nivelul cultural al populației orășenești și sătești, situație moștenită dela guvernele de dinainte de război, ci creează copiilor țăranilor muncitori posibilitatea de a primi o pregătire elementară completă în localitatea lor, fără a mai fi necesar să facă drumul anevoios pînă la școlile situate uneori în localități îndepărtate. Dezvoltarea rețelei școlilor de 7 ani deschide de asemenea multor mii de tineri, fii de țărani muncitori, drumul spre școlile medii.

Aceste realizări au fost posibile datorită, printre altele, și construirii a sute de școli noi. Numai în anii planului de 6 ani, Polonia s-a îmbogățit cu peste 1150 clădiri noi pentru școlile elementare și medii, pentru școlile pedagogice, pentru internate și pentru alte instituții culturale.

Concomitent cu dezvoltarea învățămîntului au luat naștere și s-au dezvoltat instituțiile de educație extrașcolară — instituții necunoscute înainte de război în Polonia — și care asigură elevilor o asistență pedagogică calificată în orele libere.

Cei cinci ani care au trecut dela primul Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, au adus realizări importante și în domeniul învățămîntului pentru adulți. La sfîrșitul anului 1951, analfabetismul — moștenire tristă lăsată de regimul capitalist-moșieresc — a fost lichidat ca fenomen de masă. Cartea și ziarul au pătruns pînă la toți oamenii muncii din Polonia.

Absolvenților cursurilor elementare și persoanelor care au putut termina înainte de război școala de 7 ani, li s-a dat posibilitatea să-și continue studiile prin crearea unei rețele de școli pentru oamenii muncii.

Învățămîntul pentru oamenii muncii cuprinde încă de pe acum 1.200 școli de bază în orașe și sate, majoritatea lor funcționînd pe lîngă întreprinderi, gospodării agricole de stat, S.M.T. și gospodării colective. În urma organizării a 107 școli medii de cultură generală și a 42 de școli medii tehnice prin corespondență, oamenilor muncii li s-a asigurat de asemenea posibilitatea de a urma cursurile școlilor medii.

Burse pentru studenții fruntași la învățătură

Recent a apărut o Decizie a Consiliului de Miniștri al R.P. Polone referitoare la acordarea burselor de Stat în școlile superioare. Pe lîngă bursele obișnuite, întregi și parțiale, pe lîngă bursele de locuință și ajutor, Decizia prevede introducerea unor burse superioare, burse de premii și burse științifice pentru tineretul studios, fruntaș la învățătură.

Pe baza acestei Decizii, studenții fruntași ai școlilor superioare, primesc încă de pe acum burse de premii. Aceste burse sunt cu 60 de zloți mai mari decît bursele obișnuite de gradul I și cu 80 de zloți mai mari decît bursele pentru studiile de gradul II.

Se acordă burse de premii pentru studiile de gradul I, studenților care au trecut anul sau semestrul cu nota „foarte bine" sau „bine", la toate materiile, iar burse de premii pentru studiile de gradul II obțin studenții care au trecut anul sau semestrul primind nota „foarte bine" la cel puțin jumătate din numărul disciplinelor și nici o notă sub „bine". Bursele de premii, sînt acordate de rectorii școlilor superioare, la propunerea decanilor, pe o perioadă de un semestru.

Decizia Consiliului de Miniștri prevede, în plus, introducerea în învățămîntul superior a burselor științifice care vor fi cu 25—30% mai mari decît bursele de premii.

Bursele științifice vor fi acordate studenților, care pe lîngă faptul că au obținut rezultate bune la studii în decurs de cel puțin patru semestre succesive, s-au evidențiat printr-o activitate științifică de sine stătătoare. Aceste burse vor fi acordate anual de către rectorii școlilor superioare, pe baza hotărîrilor senatelor universitare.

Conform Deciziei, absolvenții școlilor superioare care au primit în timpul studiilor burse de premii sau științifice și obțin nota „foarte bine", capătă dreptul la salariul cel mai mare care, în conformitate cu normele în vigoare, poate fi acordat absolvenților școlilor superioare în instituțiile unde vor fi angajați.

Studenții care termină studiile de gradul II și care pînă la absolvire au primit burse științifice au de asemenea dreptul de întîietate la admiterea la studiile de aspirantură.

Palatul de cultură și știință „I. V. Stalin"

Datorită muncii pline de rivnă a constructorilor sovietici care au lucrat la Palatul de cultură și știință „I. V. Stalin", acest palat minunat — darul Țării Sovietelor — va împodobi curînd capitala Poloniei cu silueta lui impunătoare.

Acum un an, scheletul de oțel al Palatului atingea de abia înălțimea de 26 metri, iar aripile sale laterale se ridicau deasupra pămîntului doar cu cîteva rînduri de cărămizi. În decursul anului 1953, Palatul s-a ridicat pînă la înălțimea de 272 metri. A fost terminat montajul construcțiilor, a fost montată partea înaltă, în formă de săgeată, iar lucrările de elevație se află în stadiul final.

Aripile laterale și sala de congrese sunt gata. În interiorul acestora continuă lucrările de finisaj. Au fost începute de asemenea lucrările pentru construirea intrării principale în Palat, iar terenul din jurul Palatului a fost acoperit cu granit și beton.

Lucrările principale au loc în clipa de față în interiorul părții înalte a Palatului, care are treizeci de etaje. Ascensoarele de persoane, care au și fost puse în funcțiune, urcă pînă la etajul al 26-lea. În majoritatea încăperilor au și fost instalate radiatoarele de încălzire centrală, alimentate cu energie termică printr-o conductă a Uzinei electrice din Varșovia.

În interioarele părții înalte au început lucrările de tencuit. Montajul tuturor instalațiilor se află în stadiul final. Apa ajunge pînă la ultimul etaj al clădirii.

În cursul anului 1953, constructorii sovietici au montat aproape 16.000 de tone de construcții de oțel, au executat pe o suprafață de zeci de mii de metri pătrați lucrările de căptușit cu plăci, care împodobesc fațada Palatului. Greutatea materialelor folosite pînă în prezent pentru construirea Palatului se ridică aproximativ la 340.000 tone.

Constructorii sovietici nu slăbesc nici un moment ritmul muncii, pentru a putea da spre folosință Varșoviei și Poloniei întregi cea mai mare și cea mai minunată clădire.

Informații

Olimpiada de matematică pentru anul 1954, organizată de Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R., cu sprijinul Ministerului Învățămîntului, olimpiadă la care participă elevii din școlile medii de zece ani, școlile medii tehnice și școlile pedagogice, se va desfășura astfel:

1. etapa pe școală — pînă la 28 februarie;
2. etape pe oraș — pînă la 7 martie;
3. etapa pe centre universitare — la 4 aprilie;
4. etapa pe țară — la 25 aprilie.

Planul de activitate rămîne tot cel comunicat de Societate prin circulara nr. 341 din 14 ianuarie a. c

★

„Scînteia Pionierului" din 16 ianuarie 1954 a anunțat deschiderea „Olimpiadei tinerilor fizicieni" din clasele VI—VII. Pionierii și elevii au primit această veste cu mult entuziasm, cu hotărîrea de a participa la olimpiadă în număr cît mai mare și cît mai bine pregătiți.

Avînd în vedere rolul pe care-l are olimpiada în îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor de fizică ale elevilor, directorii de școli și case de pionieri, diriginții, instructorii superiori de pionieri, trebuie să popularizeze această olimpiadă în rîndurile cele mai largi ale elevilor, să o sprijine îndeaproape. Profesorului de fizică îi revine în această privință un rol deosebit. El trebuie să dea elevilor consultații, să le dea prilejul să facă cît mai multe experiențe în cadrul cercului tinerilor fizicieni, să rezolve cu ei problemele propuse de gazeta lor. Rezultatele grijii deosebite a profesorului de fizică pentru consolidarea și lărgirea cunoștințelor de fizică se vor vedea atît la încheierea olimpiadei cît și la examenele de sfîrșit de an.

Rectificare

În articolul: „Lucrări practice în cadrul predării astronomiei" publicat în nr. 252 din 30 ianuarie 1954, rîndurile 10—11, 11—15, 38—40 trebuie citite astfel: Meridianul locului a fost determinat (10—11); S-au fixat în beton stîlpul cu firul cu plumb și stîlpul cu placa... (14—15); întrarea în umbră a circuitor Herodot, Copernic pînă la întunecarea lor completă (38—40).

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12.50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 255 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 27 februarie 1954

In acest număr:

- L. Pomerantseva: Creștem cadre tinere. (pag. 2-a)
- Toată atenția școlii sătești (pag. 2-a)
- A. S. Svețov: Educarea activității creatoare a studenților. (pag. 2-a)
- M. Popescu: De 37 de ani pe ogorul școlii. (pag. 3-a)
- Dela consfătuirile regionale ale cadrelor din școlile pedagogice. (pag.3-a)
- Th. Sorbală: Realizări în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură (pag 3-a)
- Pentru pregătirea viitorilor absolvenți. (pag. 3-a)
- Ecoul mondial al conferinței de la Berlin. (pag. 4-a)
- Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării d cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari în orașe și centre industriale. (pag. 4-a)

Să ridicăm calitatea muncii metodice în școală

Industria și agricultura noastră, mereu în creștere, dezvoltarea culturii cer cadre din ce în ce mai bine pregătite, înarmate cu cunoștințe temeinice despre bazele științelor și despre bazele producției moderne, cu trainice deprinderi practice. Pentru a pregăti astfel de cadre, învățătorii și profesorii trebuie să îmbunătățească necontenit conținutul ideologic și științific al muncii lor. A da patriei promovați și absolvenți cu cunoștințe complete și durabile, cu deprinderi trainice de muncă independentă, de mînuire a diferitelor instrumente și aparate, a da patriei un tineret cu convingeri puternice comuniste, înseamnă a pătrunde clar scopul educației, a cunoaște cu temeinicie întregul conținut al muncii didactice, înseamnă a folosi cele mai bune metode și procedee de predare, cele mai juste metode educative.

Tocmai de aceea, în școlile noastre se acordă o deosebită atenție îmbunătățirii continuie a muncii metodice. In cadrul consiliilor pedagogice, al comisiilor metodice, al cercurilor, al cabinetelor și al colțurilor pedagogice se frămîntă din ce în ce mai mult probleme legate de predarea diferitelor obiecte de studiu, se prezintă diferite capitole din metodicile sovietice, care sînt cristalizarea celor mai bune experiențe sovietice în munca de instruire și educare a tinerelor generații în spirit comunist, se discută experiența pedagogilor noștri fruntași. Organizațiile sindicale din învățămînt organizează tot mai multe și mai reușite consfătuiri de producție cu scopul de a face cunoscute succesele obținute de pedagogii fruntași în minuirea metodelor și procedeelor de predare, în construirea și folosirea diferitelor aparate, a materialului didactic.

In acest an școlar, munca metodică din școlile noastre s-a intensificat în mod simțitor. Învățînd din experiența bogată a cabinetelor pedagogice sovietice, majoritatea cabinetelor pedagogice regionale din țara noastră au pornit să desfășoare o serioasă acțiune de îndrumare a cercurilor pedagogice din raioane. Organizînd consfătuiri cu conducătorii acestor cercuri, metodiștii cabinetelor pedagogice regionale au lămurit împreună cu ei diferite probleme privitoare la predarea limbii romîne, a matematicii, la legarea teoriei de practică în cadrul lecțiilor și al activității extrașcolare. Cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara, de pildă, sprijină îndeaproape activitatea cercului de specialitate al profesorilor de pedagogie din regiune. Printre obiectivele planului de activitate pe întreg anul al acestui cerc, un loc important îl ocupă îndrumarea muncii consiliilor pedagogice, a comisiilor metodice pe obiecte și a activității diriginților și directorilor de școli, a învățătorilor dela clasele I-IV. Aceeași atenție o acordă îndrumării muncii metodice a cercurilor pedagogice, cabinetul pedagogic din Capitală. Cercul pedagogic al profesorilor de matematică din raionul 23 August din București, de exemplu, a reușit să organizeze ședințe deosebit de interesante și de folositoare. La una din aceste ședințe, în cadrul căreia s-a prezentat referatul cu tema „Metodica predării numerelor și ecuațiilor iraționale în școala medie de 10 ani", profesorii și-au dat seama de procedeele concrete pe care trebuie să le folosească pentru a ajuta elevii să-și însușească în mod conștient noțiunea de număr irațional.

Brigăzile formate de către secțiile de învățămînt regionale, cu ajutorul metodiștilor de la cabinetele pedagogice, au ajutat atît la cunoașterea și extinderea celor mai bune metode de predare, cît și la descoperirea lipsurilor existente în pregătirea metodică a anumitor învățători și profesori, la îndrumarea acestora. Cabinetul pedagogic al Orașului Stalin, de exemplu, pornind dela constatările făcute cu prilejul consfătuirilor raionale din ianuarie cu privire la predarea gramaticii la clasele I-IV, a hotărît să studieze în cursul pătrarului III, timp de o lună de zile, metodele folosite în predarea gramaticii la toate școlile din oraș, iar la sfîrșitul acestei acțiuni să organizeze o consfătuire cu învățătorii de la clasele I—IV. In cadrul acestei consfătuiri se vor analiza pe larg metodele și procedeele folosite în predarea gramaticii, se vor trasa sarcini cu privire la îmbunătățirea predării acestui obiect și se vor stabili măsuri pentru extinderea schimbului de experiență prin organizarea unui ciclu de lecții deschise.

O contribuție importantă aduc în intensificarea muncii metodice și cabinetele și colțurile pedagogice înființate în unele școli. Aici, la colțurile pedagogice sînt expuse cele mai bune planuri de muncă, cele mai bune planuri de lecții, diferite referate, recenzii, material didactic confecționat de către profesori pentru predarea diferitelor lecții, se organizează consfătuiri cu diferite teme metodice, lecturi pedagogice. La unele colțuri pedagogice se alcătuiesc dosare cu materiale privind diferite probleme ale muncii metodice care dau cadrelor didactice din școală posibilitatea să cunoască tot ce apare în presă și în literatura pedagogică în legătură cu problema respectivă, tot ce s-a făcut în școală în această privință. Astfel de dosare a întocmit, de exemplu, colțul pedagogic dela școala de 7 ani din Buziaș.

De asemenea, un sprijin deosebit de valoros aduc în îmbunătățirea muncii metodice din școală consiliile pedagogice. In acest an școlar, mai mult decît în anii trecuți, tematica ședințelor consiliilor pedagogice a fost axată pe problemele privitoare la ridicarea calității muncii metodice din școală. Referatele susținute în majoritatea consiliilor pedagogice au fost mai bine pregătite, iar cadrele didactice și directorii de școli au analizat cu mai multă răspundere calitatea lecțiilor predate în școală, valoarea pedagogică a metodelor și procedeelor folosite. De exemplu, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani cu limba de predare tătară din Medgidia acordă o atenție deosebită muncii metodice pe care o duce fiecare învățător sau profesor. Astfel, deoarece pe primul pătrar învățătorul care predă la clasa I-a a obținut rezultate slabe, consiliul a analizat întreaga activitate metodică a acestui învățător ajutîndu-l să-și îmbunătățească munca, îndrumîndu-l să studieze cu mai multă seriozitate programa și îndrumările metodice pentru predarea citit-scrisului, să-și pregătească lecțiile mai temeinic.

Un factor deosebit de important în dezvoltarea interesului cadrelor didactice pentru îmbunătățirea metodelor și procedeelor de predare, pentru justa folosire a materialului didactic îl constituie schimbul de experiență și consfătuirile de producție organizate de către organizațiile sindicale. Referatele pedagogilor fruntași, prezentate în cadrul schimbului de experiență sau în cadrul consfătuirilor de producție, constituie un material metodic deosebit de prețios pentru activitatea zilnică a cadrelor didactice. Studiind aceste referate, învățătorii și profesorii se înarmează cu noi metode și procedee de predare, cunosc întregul sistem al activității instructiv-educative desfășurate de către pedagogii cu rezultate bune în muncă.

Toate aceste realizări au contribuit la întărirea muncii metodice în multe școli. Rezultatele bune se oglindesc în calitatea mai ridicată a lecțiilor. Referatele prezentate în cadrul consfătuirilor raionale, ca și discuțiile duse pe marginea acestora au oglindit importante succese pe care le-au obținut pedagogii în această privință. Lecțiile sînt pregătite cu mai multă seriozitate. Planurile de lecții și însăși desfășurarea lecțiilor reflectă o mai justă orientare metodică în predarea diferitelor obiecte de studiu, o mai adîncă cunoaștere a metodelor și procedeelor de predare, o mai profundă înțelegere a scopului fiecărei lecții. Această întărire a muncii metodice a avut ca rezultat, cum era și firesc, o creștere simțitoare a nivelului de cunoștințe al elevilor în primele două pătrare ale acestui an școlar. Totuși, mai sînt încă multe școli al căror directori neglijează datoria ce le revine de a conduce și coordona întreaga activitate pedagogică din școală. Acești directori nu luptă în suficientă măsură pentru ridicarea calității muncii metodice a cadrelor pe care le conduc. Adeseori planurile de lecții ale cadrelor didactice sînt controlate în mod formal; o serie de consilii pedagogice, în loc să lupte pentru îmbunătățirea metodelor de predare, se preocupă de probleme neesențiale. Astfel lucrează, de exemplu, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Gostavăț, raionul Caracal. Cu toate că o parte dintre învățătorii și profesorii acestei școli nu-și întocmesc cu regularitate planuri de lecții, cu toate că la multe lecții predate în școală nu se folosește material didactic, în cadrul consiliilor pedagogice, directorul școlii nu analizează astfel de lipsuri, nu cere cadrelor didactice să privească în spirit autocritic munca lor.

Lipsa de preocupare pentru continua îmbunătățire a metodelor de predare face ca la unele școli să mai dăinuie influențe ale pedagogiei burgheze reacționare, menite să facă din tineri roboți și nu oameni cu o gîndire proprie, capabili să cunoască realitatea înconjurătoare și mijloacele de transformare a acestei realități. Deși în articolul redacțional din „Scînteia", apărut în ianuarie 1952, s-a arătat necesitatea combaterii deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei, mai sînt inspectori, directori de școli, organizații de bază și organizații sindicale care nu combat cu toată hotărîrea folosirea metodelor vechi, antiștiințifice în școală.

Lipsuri în îndrumarea muncii metodice au și unele cabinete pedagogice regionale. Adeseori aceste cabinete nu îndrumează în suficientă măsură activitatea cercurilor pedagogice ale învățătorilor care predau la două sau la mai multe clase, dau îndrumări foarte sumare cu privire la legarea învățămîntului de viață, cu privire la împletirea cît mai strînsă între instrucția școlară și practica agricolă.

De asemenea, trebuie combătută atitudinea colectivelor de conducere a acelor colțuri pedagogice care se mulțumesc să păstreze în dosarele lor diferite referate, recenzii și caiete cu planuri de lecții, fără să organizeze lecturi cu teme metodice, conferințe, consfătuiri, lecții deschise, schimb de experiență etc.

Școlile noastre sînt chemate să lege strîns activitatea de practică, de sarcinile puse de partidul și guvernul nostru în fața industriei și agriculturii. Pentru aceasta, învățătorii și profesorii de limba romînă, de istorie, geografie, de matematică, fizică, chimie, biologie trebuie să-și perfecționeze necontenit măiestria lor pedagogică, pentru a-i înarma pe elevi cu cunoștințele și deprinderile de care vor avea nevoie ca viitori constructori ai socialismului. In sînul fiecărui colectiv pedagogic trebuie să fie mereu prezentă problema calității lecțiilor desfășurate în școală, a metodelor și a procedeelor de predare folosite, a felului cum este folosit materialul didactic. Fiecare învățător sau profesor trebuie să tindă a-și cunoaște cît mai bine elevii pentru a ține seama de particularitățile lor în predare, pentru a transmite cunoștințele cît mai clar și mai pe înțelesul elevilor, pentru a-i ajuta pe elevi să aplice aceste cunoștințe în studiul disciplinei respective, în viață. In această direcție trebuie orientată întreaga activitate metodică a cabinetelor pedagogice, a cercurilor și a colțurilor pedagogice, a consiliilor pedagogice din școli, a fiecărui colectiv didactic în parte. Experiența pozitivă acumulată pînă acum trebuie extinsă în toate raioanele patriei noastre, în fiecare școală.

Armata Sovietică — scut neînfricat al păcii

Cu un secol în urmă, Engels arăta, pe baza analizei faptelor istorice, că o armată care luptă nu pentru o iluzie, ci pentru o realitate adevărată, devine de neînvins și că membrii societății comuniste pe care el o prevedea, înarmați cu o conștiință înaintată, își vor apăra patria cu o asemenea însuflețire, dîrzenie și bravură, încît în fața lor se va spulbera ca pleava orice armată vrăjmașă. Adevărul acestor cuvinte s-a verificat pe deplin în zilele noastre, cînd în istorie a apărut prima armată a maselor de milioane de oameni eliberați de exploatare, prima armată a primului stat socialist — Armata Sovietică.

In întreaga sa politică, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-a călăuzit de ideea că proletariatul poate să-și apere puterea numai în cazul cînd își va crea propria sa armată, o armată regulată muncitorească-țărănească, perfect disciplinată. „Noua clasă socială în drum spre putere — arăta V. I. Lenin — nu putea niciodată și nu poate nici acum să ajungă la această putere... altfel decît formînd treptat, în condițiile grele ale războiului civil, o armată nouă, o disciplină nouă, o nouă organizație militară a clasei noi". Armata Sovietică s-a născut în focul luptei pentru instaurarea puterii sovietelor, pentru apărarea revoluției de cotropitorii străini și de contrarevoluția internă. La 28 ianuarie 1918, V. I. Lenin a semnat Decretul cu privire la organizarea Armatei Roșii muncitorești-țărănești, iar după două săptămîni a fost publicat Decretul cu privire la organizarea Flotei Roșii muncitorești-țărănești. Ziua de 23 februarie, cînd tinerele mlădițe ale revoluției — regimentele Armatei Sovietice — au nimicit la Narva și Pskov trupele imperialismului german, a devenit ziua de naștere a Armatei Sovietice, zi pe care an de an o sărbătoresc oamenii muncii din întreaga lume.

In cei 36 de ani de existență, Armata Sovietică a dovedit că este de neînfrînt, că este cea mai puternică armată pe care a cunoscut-o vreodată istoria. Ea a înscris în istorie pagini de glorie nepieritoare și de eroism legendar. In 1918-1921, tînără fiind încă, dar înconjurată de dragostea și devotamentul întregului popor sovietic, a înfrînt intervenția militară străină a 14 state și a zdrobit armata contrarevoluționară, apărînd cu dîrzenie statul muncitorilor și țăranilor. In anii celui de al doilea război mondial, Armata Sovietică și-a dovedit din nou invincibilitatea, zdrobind cea mai puternică mașină de război alcătuită de reacțiunea internațională — mașina de război hitleristă — și eliberînd o serie de popoare din crunta robie fascistă.

De unde izvorăște această forță și tărie fără seamăn a Armatei Sovietice? I. V. Stalin a arătat încă la a zecea aniversare a Armatei Sovietice care sînt particularitățile ce o fac invincibilă. Armata Sovietică este în primul rînd armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata Revoluției din Octombrie, armata dictaturii proletariatului. Pentru prima dată în lume, muncitorii și țăranii au creat o armată a lor proprie, o armată a foștilor robi, deveniți oameni liberi. Aceasta dă naștere acelor nemaicunoscute dovezi de dragoste și grijă manifestate de poporul sovietic pentru armata sa. Ostașii Armatei Sovietice cunosc această prețuire și sînt pe deplin conștienți de înalta menire ce le revine. Și este cunoscut faptul că o armată al cărei ostași știu că apără o cauză măreață, o cauză dreaptă, că luptă pentru cele mai scumpe idealuri ale poporului, este capabilă de adevărate minuni.

Care este, în contrast cu aceasta, situația armatelor capitaliste? Ele sînt puse în slujba unui pumn de exploatatori care nu se dau în lături de a vărsa sîngele a milioane de oameni nevinovați pentru a-și mări profiturile. Ele sînt armate ale reprimării oamenilor muncii, armate care luptă împotriva intereselor poporului. Este clar că, posedînd chiar cei mai experimentați generali și ofițeri, asemenea armate pot fi lesne înfrînte dacă soldații consideră profund nejust războiul ce le-a fost impus.

Forța Armatei Sovietice constă și în faptul că ea este armata înfrățirii între națiunile Țării Socialismului, că este armata eliberării națiunilor asuprite și a apărării libertății și independenței lor. Ea este înconjurată de dragostea tuturor popoarelor sovietice. In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ruși, kazahi, georgieni, ucraineni, bieloruși, toți s-au ridicat ca unul și, înmulțind rîndurile Armatei Sovietice, au apărat cu cel mai înalt eroism Patria împotriva cotropitorilor.

O înaltă calitate a Armatei Sovietice e faptul că ea este educată în spiritul internaționalismului proletar. Spre deosebire de armatele capitaliste, educate în spiritul vrăjbei naționale și al urii de rasă, în spiritul cotropirii și subjugării altor popoare, Armata Sovietică se caracterizează printr-o atitudine de profund respect și dragoste față de oamenii muncii din lumea întreagă, prin lupta devotată pentru menținerea și consolidarea păcii între țări. Armata Sovietică provoacă groază tuturor dușmanilor clasei muncitoare din întreaga lume și bucurie adîncă tuturor asupriților și înrobiților din lume. Armata Sovietică păzește Statul Sovietic — puternicul bastion al păcii și democrației din întreaga lume, ale cărui interese sînt de nedespărțit de interesele vitale ale oamenilor muncii de pe întregul glob. Fiind conștienți de legătura indestructibilă care există între interesele marelui Stat Socialist și interesele lor arzătoare, oamenii muncii din toate țările salută din inimă, alături de poporul sovietic, glorioasa aniversare a invincibilei Armate Sovietice. Fiecare om conștient, indiferent din ce țară, vede în Forțele Armate ale Uniunii Sovietice acele forțe care, nimicind fără hitleristă, au salvat omenirea de monstruoasa robie fascistă, acele forțe care au dat multor popoare posibilitatea să scuture jugul robiei capitaliste și să pornească pe calea făuririi unei vieți noi.

Nimicind primejdia fascistă, dînd o lovitură distrugătoare reacțiunii mondiale și contribuind la creșterea forțelor democrației și socialismului în lumea întreagă — Armata Sovietică, întreg poporul sovietic, în frunte cu gloriosul Partid Comunist, și-a îndeplinit cu cinste obligațiile internaționale față de oamenii muncii din toate țările. P.C.U.S. și-a meritat pe deplin glorioșul nume dat de partidele frățești, acela de „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale.

Vor rămîne nepieritoare în paginile istoriei pildele de înaltă ținută morală date de ostașul sovietic în cel de al doilea război mondial, patriotismul său înflăcărat și generozitatea sa, devotamentul său fără margini, sacrificiul pus în slujba măreței cauze a eliberării popoarelor. Nepieritoare vor rămîne imaginile ce vorbesc despre dragostea cu care popoarele au înconjurat Armata Sovietică. In drumul pînă la Berlin, oamenii muncii îmbrățișau și sărutau în semn de caldă recunoștință pe eroicii ostași sovietici, așternînd covoare de flori în drumul lor victorios.

Armata Sovietică este de asemenea puternică și invincibilă pentru că este înzestrată cu o armă pe care n-a posedat-o nici o dată o altă armată: arma științei militare sovietice. Știința militară sovietică a pus capăt haosului, necunoscutului și incertitudinii care domneau în domeniul gîndirii militare, punînd pentru prima dată bazele interpretării științifice a fenomenelor militare. Aceasta constituie busola sigură a Armatei Sovietice, care o conduce fără greș spre victorie.

Este știut că cel de al doilea război mondial a dus la rezultate nepreveăzute de inițiatorii și organizatorii lui. Ca urmare a eroismului ostașilor sovietici, a cauzei drepte pentru care au luptat, Armata Sovietică a învins. In locul slăbirii Uniunii Sovietice, în locul înăbușirii mișcării de eliberare a maselor, așa cum scontau imperialiștii, a rezultat întărirea Uniunii Sovietice, creșterea prestigiului ei internațional. Datorită victoriei Uniunii Sovietice asupra fascismului s-au putut desprinde din sistemul capitalismului țările de democrație populară care alcătuiesc azi împreună cu U.R.S.S. marele lagăr al democrației și păcii.

Lagărul imperialist, sfîșiat de contradicții interne și zguduit de declinul economic, caută astăzi din nou scăparea în dezlănțuirea unui al treilea război mondial. Uniunea Sovietică și țările de democrație populară luptă fără încetare pentru pace și securitate internațională. La conferința celor patru miniștri de externe de la Berlin, delegația sovietică a desfășurat o activitate neobosită pentru găsirea căilor destinderii internaționale și ale asigurării securității și păcii popoarelor. Propunerile sovietice prezentate de V. M. Molotov cu privire la asigurarea securității în Europa au avut un profund răsunet în cercurile cele mai largi ale opiniei publice internaționale, care din nou se convinge că Uniunea Sovietică este apărătoare fermă a cauzei păcii.

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică urmăresc cu vigilență uneltirile cercurilor agresive imperialiste și întăresc prin toate mijloacele forțele lor armate, ridică capacitatea lor de luptă.

Intărînd vigilența împotriva dușmanilor interni și externi ai patriei, poporul nostru întărește capacitatea de apărare a țării, conștient fiind că astfel contribuie la întărirea marelui lagăr al păcii și democrației. O permanentă preocupare a partidului și guvernului nostru este întărirea continuă a Armatei noastre Populare — făurită după înaltul model al eroicei Armate Sovietice. Călăuzindu-se după înalta știință militară sovietică și întărind neîncetat legătura cu poporul al cărui vlăstar este, Armata noastră Populară, urmînd exemplul glorioasei Armate Sovietice, stă fără șovăire de strajă hotarelor țării, suveranității și independenței poporului romîn, securității sale și păcii.

Legătura școlii cu familia

Colectivul pedagogic de la școala de 7 ani din Lupeni primește un ajutor important din partea părinților elevilor și a comitetului de sprijin al școlii. Comitetul de sprijin a contribuit la reparațiile aduse exteriorului clădirii și la înlocuirea dușumelelor din toate clasele. De asemenea, părinții au reparat băncile și au montat tablele pe scripeți de metal. Unul dintre părinții elevilor, tov. Ion Vlădiceanu, a dăruit pentru colțul naturii vii din școală un frumos acvariu.

ION SURCEL
corespondent

★

Comitetele de părinți de pe lîngă școlile din orașul Baia Mare aduc o contribuție de seamă la îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățătură în aceste școli.

Prin munca voluntară a părinților, în curtea școlii de 10 ani s-au amenajat pentru elevi, două fîntîni cu apă potabilă.

La școala de 7 ani din cartierul Valea Borcutului părinții elevilor au amenajat în clădirea școlii o bale cu cinci dușuri și au instalat lumină electrică. Materialul necesar lucrărilor a fost dăruit școlii de către comitetul de părinți.

Pe lîngă școlile nr. 5 și nr. 6, datorită acțiunii inițiate de comitetele de părinți respective, au fost construite prin muncă voluntară o serie de clădiri anexe.

★

In urma unei ședințe de analiză a muncii, colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Iclod, raionul Gherla regiunea Cluj, a hotărît ca, în vederea înlăturării unor lipsuri din activitatea școlii, să se îmbunătățească legătura cadrelor didactice cu părinții elevilor. Ca urmare, a fost convocată la școală o consfătuire cu părinții, în cadrul căreia s-a arătat că la școală va lua ființă în curînd un lectorat pentru părinți. In cadrul aceleiași ședințe s-a subliniat rolul deosebit pe care îl joacă familia în educarea copiilor.

Scurt timp după această consfătuire, la școală s-au deschis cursurile lectoratului pentru părinți. In cadrul acestor cursuri s-a discutat cu părinții despre programul școlar și extrașcolar al elevilor, despre regulile de purtare, despre necesitatea de a se crea un regim al activității copiilor etc.

Pînă în prezent s-au ținut, de asemenea, două referate: „Rolul familiei în societatea socialistă" și „Familia educă pe copii în spiritul patriotismului socialist".

Pentru bune rezultate în însușirea limbii ruse

Profesorii și învățătorii care predau limba rusă în școlile din raionul Marghita muncesc cu stăruință și perseverență pentru a îmbunătăți calitatea lecțiilor de limba rusă. Ei aplică cu pricepere cele mai variate metode de predare, ceea ce contribuie la însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor elevilor.

In acest an școlar, cadrele didactice din cuprinsul raionului și-au planificat materia la timp, după indicațiile date în programă, ținînd seama de nivelul de pregătire a elevilor, precum și de condițiile concrete de muncă cu clasa respectivă.

Cadrele didactice din comunele Spinuș, Marghita, Popești, Suplacu de Barcău acordă în predarea limbii ruse o deosebită atenție pronunțării și însușirii corecte a cuvintelor, precum și formării deprinderilor de scriere ortografică. Se folosește în acest scop metoda conversației și un bogat material didactic: ilustrații, scheme, diagrame etc.

In predarea lecțiilor, cadrele didactice urmăresc, pe lîngă însușirea și fixarea cunoștințelor de limba rusă, să dezvolte interesul elevilor față de lecții, să le îmbogățească cunoștințele, să le dezvolte dragostea pentru această limbă. In acest scop s-a folosit schimbul de scrisori în limba rusă între elevii diferitelor unități școlare. O bună activitate în acest sens au desfășurat-o pionierii clasei a VII-a din comuna Spinuș, care au schimbat cu colegii lor din raion și din regiune numeroase scrisori. Pe această cale s-au consolidat cunoștințele de limba rusă ale elevilor.

O altă cale folosită în școlile din raionul Marghita pentru însușirea limbii ruse este învățarea cîntecelor rusești. Toți elevii arată un interes deosebit pentru această metodă ușoară și frumoasă de a învăța limba rusă. Repetînd aceste cîntece, elevii învață multe cuvinte noi și reține sensul lor. In același timp, se deprind pe această cale cu pronunțarea corectă a cuvintelor și cu accentuarea lor justă.

Profesorii insuficient calificați din raion primesc un ajutor serios în cadrul cercurilor pedagogice ale profesorilor de limba rusă. Aici ei aprofundează și își completează cunoștințele gramaticale și de limbă.

De asemenea, pentru ridicarea nivelului predării limbii ruse în școli, secția de învățămînt a raionului Marghita caută să atragă la cercurile de limba rusă și pe învățătorii care predau limba rusă la clasa a IV-a. In cadrul acestor cercuri ei primesc indicații cu privire la metodele ce trebuie folosite în predarea lecțiilor, precum și la atitudinea pe care trebuie s-o aibă față de elevi. Aceste măsuri îi ajută pe învățătorii care predau la clasa a IV-a să-i pregătească în așa fel la limba rusă pe elevii lor, încît aceștia să treacă în clasa a V-a cu cunoștințele de bază însușite.

Profesorii de limba rusă din raionul Marghita desfășoară o frumoasă activitate și în cadrul cursurilor populare de limba rusă, care funcționează cu regularitate și în bune condiții.

Metodiștii și organele de control, precum și cadrele didactice care predau limba rusă în raionul Marghita, muncesc zi de zi, cu mult simț de răspundere, pentru ca limba rusă să fie însușită de către elevi și de către oamenii muncii.

MERTIC IRINA
metodistă la cabinetul pedagogic al raionului Marghita

Și-au îndeplinit datoria

Deși cursurile școlare au fost suspendate din cauza viscolului, cadrele didactice ale școlii nr. 34 de băieți din București s-au prezentat la școală pentru a-și continua activitatea. Pe tot timpul viscolului, tovarășa directoare a fost prezentă în școală pentru a lua măsurile de preîntîmpinare a stricăciunilor ce s-ar fi putut ivi.

Mobilizate de organizația de partid din școală, cadrele didactice au pornit la munca de deszăpezire, îndepărtînd zăpada de lîngă pereții clădirii, făcînd pîrtii prin curte și curățind zăpada depe stradă în fața școlii.

Exemplul cadrelor didactice a fost urmat și de o serie de elevi care, venind la școală pentru a se interesa de redeschiderea cursurilor, din inițiativă proprie s-au alăturat educatorilor lor pentru a contribui și ei la deszăpezire. S-au evidențiat elevii Vărgatu Sergiu, Păun Gh., Constantinescu Nicolae, Alexandrescu Cristian, Tănase Andrei, Ilieșcu Constantin din clasa a VII-a și alții.

Cadrele didactice și personalul administrativ și de serviciu dela școala nr. 34 băieți au continuat zilnic munca de deszăpezire pe străzile din jurul școlii.

—•—

La începutul celui de al doilea semestru

Consfătuirea pe țară cu cadrele de conducere ale școlilor medii tehnice a trasat directorilor acestor școli sarcini precise cu privire la activitatea ce urmează să o desfășoare în semestrul II, pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Inainte de începerea semestrului II, la școala medie tehnică de chimie din București, în cadrul consiliului pedagogic, s-a făcut o temeinică analiză a activității din semestrul I și s-a trecut apoi la discutarea măsurilor pentru lichidarea lipsurilor existente în munca colectivului didactic.

In urma ședinței consiliului pedagogic s-au și luat primele măsuri în vederea deschiderii cursurilor după vacanța de iarnă. Conducerea școlii s-a preocupat să asigure elevilor condiții cît mai bune de învățătură. S-au executat lucrările de reparație și curățenie necesare localului și mobilierului și s-a făcut aprovizionarea cu combustibil. Acest lucru a asigurat din primele zile o bună frecvență în școală.

Consfătuirea a ajutat conducerea școlii să vadă cu mai multă claritate căile pe care se poate îmbunătăți procesul de învățămînt.

Colectivul didactic a înțeles, de pildă, că va trebui să-și îndrepte activitatea cu deosebire asupra justei întocmiri a planurilor calendaristice și de lecții, să urmărească cu grijă parcurgerea în întregime și în mod temeinic a materiei. Mobilizat de conducerea școlii la o activitate mai temeinică în cea de a doua jumătate a anului școlar, cabinetul tehnic al școlii a dat cadrelor didactice o serie de îndrumări pentru alcătuirea planurilor de lecții.

Un obiectiv principal al cadrelor didactice ale școlii medii tehnice de chimie pentru etapa actuală îl constituie însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor predate precum și lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură. Fiecare profesor a organizat ore de consultație, în cadrul cărora elevii pot să-și lămurească problemele pe care nu și le-au însușit suficient în orele de curs.

Pentru elevii care nu au acasă cele mai bune condiții de muncă, s-a obținut sprijinul Bibliotecii Centrale a sfatului popular al Capitalei, care se află în apropierea școlii. Aceasta a repartizat pentru acești elevi o sală de lectură bine încălzită și special amenajată, unde ei pot să-și pregătească lecțiile sub supravegherea profesorului de serviciu și a educatorului.

Luînd aceste prime măsuri, muncind din ce în ce mai bine, colectivul didactic al școlii medii tehnice de chimie din București va putea să-și îmbunătățească mereu munca, obținînd la sfîrșitul anului școlar rezultate bune.

prof. AL. COPCEA

—•—

Concurs de recenzii

Direcția Generală a Rezervelor de muncă din Ministerul Învățămîntului și Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. organizează între 15 ianuarie și 9 mai a.c. un concurs de recenzii asupra lucrărilor „Prietenii mei comsomoliști" de M. Crupaciova și „Se înalță școala" de Mehes Gyorgy apărută în limba romînă și maghiară („Verőfeni").

La concurs pot participa elevii școlilor profesionale.

Concursul se desfășoară în 3 etape:

In etapa I-a, 15.I—15.III a.c., se va face selecționarea recenziilor, pe clase, ani și școli.

In etapa II-a, 15.III—15.IV a.c. se va face selecționarea recenziilor pe regiuni.

In etapa III-a, 15.IV—9.V a.c., se va face selecționarea recenziilor pe țară.

Incheierea concursului se face la București, în jurul datei de 9 mai, cînd se vor decerna premiile.

Pentru cele mai bune lucrări se acordă următoarele premii:

— premiul I un aparat fotografic
una servietă, un stilou
un creion mecanic și cărți

— premiul II — una servietă, un stilou
un creion mecanic și cărți

— premiul III — una servietă
un creion mecanic
un joc de șah și cărți.

Se vor da, de asemenea, mențiuni constînd din servicte, creioane mecanice și cărți.

In vederea bunei desfășurări a concursului, profesorii de limba romînă și educație politică din școlile profesionale vor folosi îndrumările publicate în caietul cultural pe anul 1953—1954 al D.G.R.M.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Toată atenția școlii sătești

Plenara C.C. al sindicatului lucrătorilor din școlile elementare și medii ale R.S.S. Chirghize a ascultat referatul președintelui C.C. al sindicatului, tov. Chendjebaev, despre sarcinile organizațiilor sindicale ale școlilor în legătură cu hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

In referat au fost citate multe fapte care arată cum desfășoară pedagogii fruntași munca de lămurire în mijlocul colhoznicilor. In regiunea Issîc-Calsc activează ca agitatori peste 800 de pedagogi. Ei organizează discuții și țin prelegeri în colhozuri, sovhozuri și S.M.T. Sute de cadre didactice din regiunea Gialal-Abadsc participă la munca de culturalizare.

Printr-o activitate deosebită se distinge colectivul pedagogic al școlii medii din Bazar-Curgansc. Douăzeci și cinci dintre pedagogii acestei școli, în frunte cu tov. Iavorscaia, președinta biroului sindical, organizează discuții în colhozuri, ajută la redactarea gazetelor de perete etc. Pedagogii acestei școli sînt inițiatorii construirii unui mare club, unde în prezent se desfășoară munca politică și culturală de masă.

Multe colective pedagogice acordă o mare atenție loturilor școlare. In referat a fost menționată în această privință școala medie din Uzghensc, regiunea Osșc. Profesorii de biologie Caracheev și Alhanov de la această școală însămînțează împreună cu elevii, pe lotul școlar, 12 varietăți de bumbac, cultivă grîu ramificat, plante uleioase și viță de vie.

Lotul școlii din Uzghensc devine un laborator de experiențe agricole înaintate nu numai pentru profesori și elevi, dar și pentru pomicultorii și cultivatorii de bumbac din localitate.

Experiențe interesante se fac și pe lotul școlii de 7 ani „Lenin", din regiunea Talassc.

Luînd cuvîntul la discuții, participanții la plenară au vorbit despre metodele de organizare a muncii de lămurire în mijlocul populației sătești.

— Noi propagăm hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al Partidului în strînsă legătură cu chestiunile curente ale școlii — a spus tov. Luchianov, președintele biroului sindical al școlii medii din Groznîi, regiunea Talassc. Acest lucru dă rezultate foarte bune. Fiecare pedagog se ocupă de un anumit număr de gospodării colhoznice. Discutînd cu colhoznicii despre Plenara din septembrie, pedagogii le vorbesc și despre frecvența și situația la învățătură a copiilor, explică importanța învățămîntului general obligatoriu și sarcinile școlii în educarea la copii a dragostei pentru agricultură. Aceste discuții ajută școlile în lupta pentru realizarea învățămîntului general și pentru îmbunătățirea calității muncii instructiv-educative.

*

La Minsc a avut loc plenara C.C. al Sindicatului lucrătorilor dela școlile elementare și medii din R.S.S. Bielorusia care a dezbătut referatele locțiitorului ministrului Invățămîntului al R.S.S. Bielorusse, tov. Cazacov și al președintelui C.C. al Sindicatului, tov. Cernov, despre activitatea organelor învățămîntului public și a organizațiilor sindicale în legătură cu hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

Colectivele școlilor fruntașe din republică, odată cu propagarea hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., îmbunătățesc prin toate mijloacele activitatea instructiv-educativă.

Totuși, după cum au arătat tov. Iancevschi, locțiitorul șefului secției de învățămînt a regiunii Molodecinensc, tov. Soprunova, președinta comitetului sindical regional din Brest, tov. Halpucova învățătoare emerită a școlii din R.S.S. Bielorusia și alți participanți la plenară, colectivele multor școli din Republică n-au tras încă concluziile necesare din hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Nu pretutindeni se acordă atenția cuvenită legăturii teoriei cu practica în procesul predării.

Participanții au făcut o serie de observații critice îndreptățite la adresa Ministerului Invățămîntului al R.S.S. Bielorusse și a instituțiilor din subordinea ministerului.

Ministerul Invățămîntului a elaborat măsurile practice care decurg din hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Totuși, aceste măsuri nu ajung decît foarte încet la secțiile de învățămînt și școli.

Pedagogii simt necesitatea de ridicare a cunoștințelor agrotehnice. Pe teren însă nu s-au primit indicații despre felul cum trebuie organizată această muncă.

Institutul de cercetări științifice în domeniul pedagogiei al Ministerului Invățămîntului al R.S.S. Bieloruse nu studiază și nu generalizează experiența de muncă a școlilor sătești fruntașe. Unele școli pedagogice superioare din Republică aproape că nu acordă niciun fel de ajutor școlilor dela sate.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

„Săptămîna cărții pentru copii"

Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. a organizat o consfătuire a reprezentanților organizațiilor care iau parte la pregătirea și desfășurarea tradiționalei „Săptămîni a cărții pentru copii".

In anul acesta, ca și în anii trecuți, „Săptămîna cărții pentru copii" va fi organizată în zilele vacanței școlare de primăvară.

La consfătuire au luat parte reprezentanți ai Ministerelor Culturii ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R., ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Uniunii scriitorilor sovietici, ai secției de învățămînt orășenești, ai Direcției editurilor din Ministerul Culturii al R.S.F.S.R., ai Direcției generale a cineficării și ai altor organizații.

Referatul cu privire la măsurile ce vor fi luate în legătură cu „Săptămîna cărții pentru copii" a fost făcut de tov. S. T. Liubimova, director al Casei cărții pentru copii.

In acest an se va acorda o mare atenție organizării „Săptămînii cărții pentru copii" la sate, unde se trimite un mare număr de cărți și filme pentru copii. De asemenea, se vor stringe cărți care vor fi dăruite bibliotecilor școlare sătești.

Tov. Moghilevschi, reprezentantul Uniunii scriitorilor sovietici, luînd cuvîntul la consfătuire, a arătat necesitatea de a se practica mai pe larg întîlniri ale scriitorilor cu școlarii din orașe și sate, a propus să fie antrenate la organizarea „Săptămînii cărții pentru copii" marile întreprinderi, cluburile lor și Palatele culturii.

In timpul „Săptămînii cărții pentru copii" planetariul din Moscova va fi vizitat de 15.000 de școlari. Ei vor asculta prelegeri și conferințe cu privire la astronomie, se vor întîlni cu scriitori, cu oameni de știință, cu exploratori polari.

In școli, unde conform instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului al R.S.F.S.R., pregătirile pentru „Săptămîna cărții pentru copii" se desfășoară dela începutul anului, ca și în Casele orășenești și raionale ale pionierilor din Moscova, se va organiza strîngerea de cărți pentru școlile sătești, vor avea loc concursuri pentru cel mai bun cititor tînăr, pentru cel mai bun cerc școlar literar.

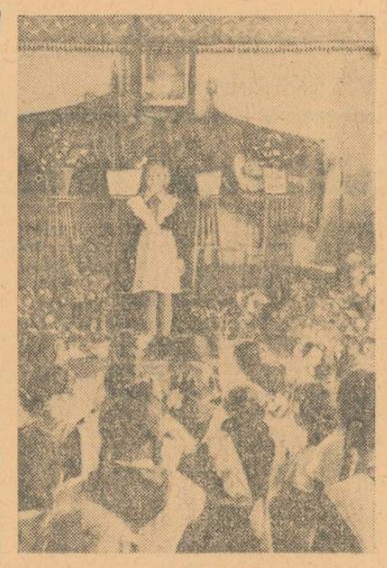

Un festival literar. Eleva Cozlova recită din lucrările lui Lew Tolstoi.

Studenții în brigăzile colhozurilor

Conducerea Institutului pedagogic din Semenovo, regiunea Gorchi și biroul de partid au alcătuit un plan concret pe baza căruia fiecare grupă studențească din institut este repartizată la o brigadă colhoznică pentru munca obștească. De două ori pe lună, duminicile, studenții vor ține în fața colhoznicilor diferite referate, îi vor ajuta să editeze gazetele de perete, vor organiza concerte, vor activiza munca sportivă a tineretului colhoznic etc. Studenții au primit cu căldură aceste măsuri și au adus multe propuneri noi. Indeosebi, ei au propus ca tinerii din colhozurile apropiate să fie invitați la institut pentru a participa la conferințe, serate etc.

La această importantă acțiune participă și catedrele institutului. Catedra de bazele marxism-leninismului a elaborat un ciclu de conferințe și va da îndrumări studenților care vor expune referate în legătură cu temele din acest ciclu. Catedrele de specialitate (pedagogie, limba rusă, literatură etc.) au stabilit de asemenea o serie de conferințe pe care le vor ține pentru colhoznici.

Munca a și început. In toate brigăzile colhoznice s-au organizat convorbiri, s-au editat primele numere ale gazetelor de perete. Colhoznicii vin cu interes la aceste convorbiri și cer să li se expună mai multe referate despre situația internațională, despre diferite probleme științifice etc.

V. VINOGRADOV
secretarul biroului de partid al Institutului pedagogic din Semenovo

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O Casă a învățătorului într-un sat de cazaci

In raionul Briuhovetsc s-a deschis Casa învățătorului. Ea are camere pentru odihnă și pentru activitatea cercurilor, o sală de spectacole cu 200 de locuri, o bibliotecă cu cîteva mii de volume de literatură artistică, politică și științifică.

S-au deschis Case ale învățătorilor în satele de cazaci Corenovscaia și Canevscaia, la Anapa, la Primosco-Ahtarsc etc.

Creștem cadre tinere

Școala sovietică este puternică prin faptul că ea cultivă la elevi, începînd dela cea mai fragedă vîrstă, dragostea fierbinte pentru patrie, pentru Partidul Comunist, pentru munca omului care construiește comunismul. Pentru a forma la elevi aceste înalte calități morale, însuși pedagogul trebuie să fie un om de înaltă cultură, bine educat, un adevărat patriot, care își iubește cu patimă profesiunea. Aceste condiții sînt o chezășie că milioanele de tineri și tinere care termină școala medie vor primi o bună pregătire pentru viață, pentru participarea la construirea socialismului.

Răspunderea învățătorului poporului este uriașă. De aceea, este foarte important ca el să fie un om deosebit de cult, cu tact pedagogic, să aibă priceperea de a instrui și educa pe copii.

Ne putem oare aștepta ca un pedagog tînăr, care pășește pentru prima dată în munca din școală, să devină dintr-o dată un maestru al acestei munci, al procesului atît de subtil și de complex, pe care-l reprezintă activitatea instructiv-educativă? Chiar dacă tînărul învățător are un talent pedagogic deosebit, este necesar totuși ca pedagogii cu experiență să-i acorde atenție, să-l îndrume. Pedagogul își formează măiestria și deprinderile de-a lungul anilor, studiind cu atenție experiența colegilor mai în vîrstă și aplicînd-o în practica proprie, studiind aprofundat, în același timp, teoria pedagogiei, îmbogățită cu experiența școlii sovietice.

In felul acesta, în sarcina colectivului școlar intră pregătirea cea mai atentă a tineretului pentru munca pedagogică, creșterea unui puternic schimb pedagogic.

Colectivul pedagogic al școlii noastre are o experiență de mulți ani de muncă cu tinerii specialiști. Trebuie să menționez că, în școala noastră, venirea unui pedagog tînăr este fenomen relativ rar, deoarece cadrele noastre de bază sînt formate din pedagogi cu experiență și cu un mare stagiu de muncă în școală. In decursul ultimilor 15 ani, schimbările de pedagogi în colectivul nostru au avut la bază numai trei cauze: ieșirea la pensie, plecarea din Moscova din motive familiare și mărirea numărului claselor.

Venirea unui pedagog tînăr într-un colectiv cu tradiții formate cere o atitudine foarte atentă față de nou venit. Noi căutăm să procedăm astfel încît tînărul nostru coleg să se simtă într-un cerc de oameni apropiați de el, să nu rămînă singur cu toate îndoielile sale, inevitabile la un specialist începător. Ne străduim, de asemenea, să creăm tînărului pedagog o astfel de atmosferă, încît munca să fie pe măsura puterilor sale din primele zile, pînă cînd el își va însuși toate tradițiile școlii.

Tînărul pedagog vine din școala pedagogică cu deprinderi practice insuficient consolidate. El a studiat temeinic istoria și teoria pedagogiei, dar adevărata școală practică o face de abia cînd începe să lucreze cu clasele. Iată de ce trebuie să avem o atitudine foarte atentă față de pedagogul tînăr, deoarece fără ajutorul și îndrumarea colegilor mai în vîrstă, el poate pierde dragostea față de munca pedagogică, încrederea în forțele sale.

Noi ne pregătim din timp să-l ajutăm pe tînărul pedagog, chibzuind cine să-i fie cel mai apropiat ajutor, în afară de directorul de studii și de directorul școlii.

Munca cu cadrele începătoare care predau în școala elementară este plină de răspundere. Activitatea cu copiii mai mici ridică probleme pedagogice pe care nu le poți rezolva decît după o practică îndelungată. Incredințînd o clasă elementară unui pedagog tînăr, noi ne străduim să organizăm lucrurile astfel încît copiii să nu fie puși în condiții nefavorabile de învățătură iar învățătorul să poată învinge singur toate greutățile. Pentru aceasta îl includem pe tînărul pedagog într-un cerc de pedagogi cu experiență, astfel încît el să simtă din primele zile un sprijin puternic.

Un mare ajutor îl acordă tineretului pedagogii cu experiență de la clasele elementare: A. N. Lichina, învățătoare emerită a școlii din R.S.F.S.R. și M. N. Pastuhova. Ele prezidează cercurile respective și urmăresc cu atenție activitatea colegilor tineri: întocmesc împreună cu ei, în colectiv, planurile de lecții, aleg tot materialul necesar pentru acestea alcătuiesc textele lucrărilor de control, pregătesc materialul didactic. Tovarășele Lichina și Pastuhova asistă adeseori la lecțiile tinerilor învățători. La rîndul lor, și aceștia asistă regulat la lecțiile colegilor mai în vîrstă. Tinerii pedagogi învață dela tovarășii lor cum să corecteze lucrările scrise ale elevilor, cum să întrețină legătura cu părinții etc.

Sistemul de muncă cu pedagogii tineri din clasele superioare este același. Aici însă el se concentrează mai mult în comisiile pe obiecte. Tînărului pedagog nu i se va da nici o dată textul pentru lucrarea de control înainte ca el să fie discutat în comisia obiectului respectiv.

Pedagogii mai în vîrstă dau celor tineri sfaturi cum să rezolve în practică diferite probleme metodice. La ședințele comisiilor pe obiecte se analizează atît lecțiile pedagogilor tineri, cît și cele ale pedagogilor cu experiență. Trebuie să arătăm că noi nu analizăm niciodată lecțiile tînărului pedagog între patru ochi, socotind că va fi mult mai folositor și pentru el și pentru toți colegii săi tineri, dacă aceasta se va face în ședința comisiei obiectului respectiv sau a cercului pedagogic. Aici se discută în colectiv lipsurile lecțiilor, cauzele acestor lipsuri, se trasează căile pentru înlăturarea lor. Dacă lecțiile se discută în colectiv, tînărul pedagog nu va avea nici o dată bănuiala că cei de la conducerea școlii „îi caută nod în papură", căci aici toate observațiile critice se discută sincer, tovărășește.

Pe lîngă această muncă colectivă cu tinerii pedagogi, acestora li se acordă și un mare ajutor individual. Fiecare dintre pedagogii noștri calificați, cu experiență, se ocupă de asemenea tineri pe care-i ajută zi de zi, la fiecare pas. Tinerele profesoare de limba și literatura rusă N. V. Netrebina și L. V. Plavscaia lucrează sub îndrumarea directă a Ecaterinei Andreevna Perepelițina și a Valentinei Ivanovna Bimbirecova, minunați maeștri-pedagogi, distinși cu titlul de profesori emeriți ai școlii din R.S.F.S.R. Activitatea profesoarei începătoare de istorie N. R. Scegoleva este îndrumată de profesoara emerită a școlii din R.S.F.S.R Tatiana Dmitrievna Csanf și de profesoara Valeria Valentinovna Basina. Profesoarele emerite Valentina Nicolaevna Beliaeva și Nadejda Ignatievna Sobolev, care predau biologia, lucrează mult cu tînăra profesoară N. D. Priaievscaia.

Numărul acestor exemple poate fi mărit considerabil.

Tinerii învață nu numai să predea obiectul lor, să țină lecții. Ei primesc cele mai amănunțite indicații și în ceea ce privește organizarea muncii extrașcolare. Experiența îndelungată în domeniul activității extrașcolare a profesorilor de literatură, istorie și matematică a pus bazele unor tradiții temeinice în școala noastră. Tineretul se străduiește să nu rămînă în urma pedagogilor mai în vîrstă nici în acest domeniu, cu atît mai mult cu cît formele și conținutul activității extrașcolare se discută întotdeauna la ședințele comisiilor pe obiecte. In felul acesta, tinerii pedagogi primesc dela pedagogii mai în vîrstă sfaturi cu privire la toate tipurile de activitate în școală.

Noi privim munca cu pedagogul tînăr nu numai ca un ajutor ce i se dă la început — ci și ca o instruire practică a lui în decursul multor ani. In clasele elementare ale școlii noastre lucrează o învățătoare tînără de tot. Cînd a venit la școală i s-a dat clasa a II-a, pe care a condus-o timp de doi ani. Acum i s-a dat clasa I-a. Aici ea trebuie îndrumată la fel ca și un pedagog începător, deoarece fiecare clasă nouă prezintă noi dificultăți, mai ales pentru un pedagog tînăr. Intr-un an sau doi nu putem creste un pedagog bun.

Iată de ce la școala noastră s-a stabilit o tradiție: să-l înveți pe tînărul specialist încredințîndu-i un anumit timp munca în unele și aceleași clase. Profesoara de matematică Alexandra Sergheevna Ivanova lucrează al doilea an în școala noastră. Anul trecut i-am dat clasele a V-a. In acest an, pentru ca ea să se întărească mai bine în predarea aritmeticii, i s-au dat iarăși clasele a V-a, pe care însă le va duce mai departe pînă în clasa a VII-a.

O foarte bună profesoară — un element în creștere — este Nadejda Victorovna Netrebina, fostă elevă a școlii noastre. Cînd a venit la noi i s-au încredințat două clase a V-a; în anul următor, ea a trecut cu ele în clasele a VI-a și a mai primit încă o clasă a V-a; peste un an ea avea clasele a VI-a și a VII-a. In acest an ea lucrează numai la clasele a VII-a și nu mai are nevoie de aceeași îndrumare ca mai înainte. Dar la anul, cînd ea va preda la clasele a VIII-a, va trebui să-i acordăm un mare ajutor.

Tocmai așa lucrează în prezent profesoarele noastre de limba și literatura rusă, tov. Perepelițina și Bimbirecova, cu profesoara Ludmila Ivanovna Plavscaia, care a făcut cîteva „ture" în clasele V—VII și acum predă literatura în clasele VIII—IX.

Aceasta este tradiția școlii: îi dăm pedagogului tînăr clasele superioare numai după ce acesta a trecut de două, iar dacă trebuie și de trei ori, prin veriga medie, adică prin clasele V—VII. In acest timp, el se obișnuiește cu cerințele pedagogilor mai în vîrstă și, participînd la munca comisiei, asistînd la lecțiile colegilor de specialitate, își însușește toate metodele lor. In timpul examenelor de sfîrșit de an pedagogii tineri sînt numiți asistenți la colegii lor mai în vîrstă. In felul lor, toate acestea constituie un însemnat curs practic, în urma căruia noi obținem pedagogi buni. Astfel, Valeria Valentinovna Basina, care cîndva a lucrat ea însăși sub îndrumarea Tatianei Dmitrievna Csanf și care a făcut cîteva „ture" în clasele V—VII, a devenit ea însăși un pedagog de înaltă calificare și o ajută în prezent pe tînăra profesoară Nina Petrovna Scegoleva la dotarea lecțiilor de istorie în clasele a V-a cu material didactic.

Spiritul colectiv în îndrumarea tinerilor pedagogi este un lucru însemnat. Cu o asemenea organizare, conducătorii școlii au pe cine să se bazeze. E greu să ne închipuim această muncă dacă directorul școlii și directorul de studii ar lua-o numai pe umerii lor și ar duce-o fără contribuția pedagogilor cu experiență ai școlii. Doar știm că un pedagog tînăr nu poate fi la fel de sincer cu conducătorii școlii, cum este cu colegii-pedagogi, cărora le descrie mai ușor toate insuccesele și îndoielile sale. Iar pedagogii cu experiență îi ajută întotdeauna cu plăcere pe cei tineri. Aceasta contribuie, de asemenea, la sudarea colectivului într-un colectiv închegat, unit. Nici o dată nu pot exista conflicte lipsite de principialitate, felurite plîngeri ale pedagogilor tineri împotriva colegilor mai în vîrstă și invers. Iar în munca noastră pedagogică atît de complexă, un colectiv calificat, sănătos, este baza succesului educației și instrucției copiilor.

L. POMERANTEVA
profesoară emerită a școlii din R.S.F.S.R., directoarea Școlii de fete Nr. 610 din Moscova

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Educarea activității creatoare a studenților

Formarea la studenți a deprinderilor de muncă independentă are o importanță deosebit de mare pentru studierea științelor sociale, unde izvoarele principale ale cunoștințelor sînt operele clasice ale marxism-leninismului, hotărîrile Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic.

Catedra de economie politică de la Universitatea din Saratov acordă o mare atenție organizării muncii individuale a studenților. Plecînd de la necesitatea de a cultiva dorința și priceperea lor de a studia sistematic teoria marxist-leninistă, catedra folosește pentru aceasta toate formele de activitate didactică, fără a transforma, totuși, ajutorul în tutelă, iar controlul asupra muncii studenților într-o supraveghere școlărească.

Este îndeobște cunoscut faptul că rolul hotărîtor în procesul de învățămînt îl au prelegerile. De caracterul lor, de nivelul lor ideologico-teoretic, de construcția metodică justă a acestora, de atitudinea lectorului față de auditori depinde înrîurirea îndrumătoare a prelegerilor asupra celorlalte forme de activitate didactică și asupra muncii individuale a studenților.

Fără a-și slăbi atenția, catedra se străduiește să facă totul pentru ca lecțiile de economie politică să fie adînci, pline de conținut, partinice, ca profesorii să-și amintească totdeauna de necesitatea de a-i îndruma pe studenți spre o studiere creatoare, nu dogmatică, a teoriei economice a marxismului, se străduiește ca studenții să nu-și însușească în mod mecanic diferite formule și concluzii, ci să înțeleagă esența învățăturii revoluționare. In orele de prelegeri, fiecare student trebuie să înțeleagă și să se convingă că studierea economiei politice nu poate fi redusă în nici un caz la memorarea diferitelor categorii și legi economice, la însușirea terminologiei științei economice. Studentul trebuie să înțeleagă în adîncime care sînt relațiile de producție exprimate în diferitele categorii economice, să știe să descopere acțiunea legilor economice pe baza unui material concret și real, să înțeleagă ce concluzii practice reies din aceasta pentru oamenii muncii.

Interpretarea într-adevăr științifică de către lectori a esenței și a acțiunii legilor economice ale socialismului va dezvălui studenților baza științifică a politicii Partidului Comunist, îi va ajuta să înțeleagă profund activitatea practică multilaterală a Statului Socialist, să înțeleagă rolul lor, ca viitori specialiști, în munca creatoare a poporului sovietic. Numai asemenea prelegeri pot trezi interesul studenților și dorința lor de a studia aprofundat izvoarele prime și realitatea contemporană. O prelegere bine pregătită nu numai că îi îmbogățește pe studenți cu cunoștințe noi, dar le și arată care sînt metodele de cercetare științifică, de punere a problemelor, de analiză, de argumentare.

De aceea, ținînd prelegeri despre economia politică a socialismului, profesorii catedrei noastre expun problemele teoretice într-o unitate indisolubilă cu practica și pe baza experienței construcției socialiste în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Acum, noi punem în centrul atenției noastre Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, materialele Sesiunii a V-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., care a determinat sarcinile urgente ale construcției comuniste.

Prelegerile conțin, de asemenea, indicații și îndrumări metodice, iar în cazurile necesare — caracterizarea literaturii recomandate, trimiteri la material concret etc.

Noi considerăm drept un lucru foarte important ca studenții să aibă o atitudine activă față de prelegeri. Uneori se întîmplă că o parte din studenți au o atitudine lipsită de atenție față de materialul expus, iar alții, dimpotrivă, sînt absorbiți de dorința de a-și nota pînă la ultimul cuvînt tot ce spune lectorul și își însușesc în mod pur mecanic conținutul lecției. Nu este vorba de o „activitate" în cadrul căreia studentul să-l poată întrerupe în orice moment pe lector, să arunce o replică, să facă schimb de păreri cu colegii săi, deranjîndu-i pe alții și sustrăgîndu-se el însuși dela ascultarea prelegerii — aceasta nu este activitate, ci lipsă de disciplină. Noi avem în vedere activitatea în cadrul căreia studentul înțelege tot ce spune lectorul, extrage principalul, îl notează, caută să obțină răspunsuri la problemele pe care i le ridică prelegerea, se pregătește pentru prelegerea următoare, revăzînd în prealabil programa și cercetînd literatura necesară. Toate acestea constituie o parte componentă foarte importantă a muncii individuale a studenților.

Munca individuală a studenților depinde, de asemenea, în modul cel mai direct de felul cum sînt organizate seminariile.

Un seminar desfășurat numai pe baza materialului expus în prelegere, un seminar care nu pune probleme noi, necesitînd o cunoaștere adîncă a literaturii recomandate, nu va trezi niciodată un interes viu și nu va prilejui nici un schimb de păreri. Un asemenea seminar nu stimulează o activitate intensă pregătitoare a studenților, ci se transformă în mod inevitabil în interogare, produce plictiseală și nu-și atinge scopul. Cu totul altfel se desfășoară seminariile la baza cărora este pusă studierea literaturii ce oglindește realitatea contemporană.

Prin urmare, însuși caracterul seminarului determină într-o mare măsură atitudinea studenților față de el: într-un caz ei văd că profesorul se mulțumește cu o simplă reproducere a conspectelor de prelegeri și studiază prea puțin literatura recomandată, în celălalt caz ei sînt pătrunși de necesitatea de a studia cu toată atenția izvoarele prime și se antrenează în scurt timp la o muncă serioasă.

Trebuie să arătăm și dependența caracterului seminariilor de calitatea pregătirii studenților. Nici un fel de măiestrie pedagogică, nici un fel de experiență a profesorului nu sînt în stare să asigure o bună activitate a seminarului dacă grupa nu s-a pregătit pentru seminar. Aceasta îl obligă pe profesor să fie la curent cu modul cum se pregătesc studenții pentru seminar, să verifice periodic gradul de pregătire a diferiților studenți, să lămurească dificultățile întîmpinate.

In universități, economia politică se studiază în ultimii ani, cînd studenții au căpătat o anumită experiență de muncă cu cartea. Totuși, pășind la studierea operelor economice și în special a „Capitalului" lui Marx, ei întîmpină dificultăți serioase. Catedra organizează în timpul liber prelegeri cu tema: «Cum să studiem „Capitalul" lui Marx», în care se dau indicațiile metodice și îndrumările necesare. In afară de aceasta, profesorii organizează în orele de consultații, citirea pe grupe și analiza primului capitol din „Capitalul", a cărui studiere întîmpină cele mai mari greutăți. Această experiență s-a justificat pe deplin: studenții frecventează cu plăcere aceste lecții și au despre ele o părere pozitivă.

In anul acesta, în unele grupe, studierea în comun a diferitelor paragrafe din capitolul I al „Capitalului" a fost organizată înainte de ținerea prelegerii cu tema „Marfa".

Studenții care au luat parte la această studiere în comun au perceput mult mai ușor și mai aprofundat materialul prelegerii și au apreciat sfatul profesorului de a cerceta literatura încă înainte de prelegere. Totuși, nu trebuie să se exagereze în această privință. Experiența noastră ne arată că studenții căpătă chiar dela studierea primului capitol din „Capitalul" deprinderile necesare, că li se trezește interesul pentru studierea individuală a operei nemuritoare a lui Marx.

O mare importanță o are problema conspectelor pe care și le fac studenții în timpul studierii clasicilor marxism-leninismului. Din păcate, se mai întîlnesc studenți care nu înțeleg necesitatea conspectelor și, bizuindu-se pe memorie, consideră conspectele de prisos.

Profesorii catedrei nu numai că explică studenților necesitatea de a-și conspecta materialele din izvoarele prime, ci îi și ajută să-și însușească priceperea de a face conspecte scurte, dar pline de conținut, din operele studiate. Verificînd conspectele studenților, ei analizează lipsurile și popularizează experiența celor mai buni studenți. In acest an, catedra și-a propus să organizeze conferințe studențești pentru schimb de experiență în ceea ce privește conspectarea operelor clasicilor marxism-leninismului. Profesorii vor trece în revistă conspectele verificate, iar studenții vor vorbi despre experiența lor. In perioada pregătirii pentru conferință, cabinetul de economie politică va organiza o expoziție a celor mai bune conspecte.

Verificarea conspectelor este doar una dintre formele de control asupra muncii individuale a studenților. Noi nu considerăm rațional să verificăm toate conspectele (fără a mai vorbi de faptul că, dacă fiecare profesor are cîteva grupe, acest lucru este irealizabil): în acest caz, conspectul s-ar transforma dintr-un mijloc de studiere aprofundată a teoriei marxismului, într-un scop în sine.

In organizarea muncii independente a studenților un mare rol îl au consultațiile. Succesul consultațiilor și atitudinea studenților față de ele depinde de conținutul lor, de modul în care sînt organizate, și de faptul dacă se desfășoară cu succes din punct de vedere metodic. Noi considerăm că trebuie să organizăm consultațiile în mod regulat, în decursul întregului an școlar, iar nu numai în perioada din ajunul examenelor. Dar formele și metodele de organizare și desfășurare a consultațiilor nu pot rămîne neschimbate.

La începutul anului școlar, cînd studenții abia pășesc la studierea economiei politice, profesorii acordă o mare atenție, în cadrul consultațiilor, metodicii, nu numai explicînd problemele cele mai complexe, dar și arătînd cum trebuie studiate acestea. Sarcina profesorilor în această privință este de a-i face pe studenți să se ocupe cu studierea economiei politice chiar din primele zile ale anului școlar.

Odată cu introducerea seminariilor, adică mai tîrziu cu o lună și jumătate sau cu două luni, caracterul consultațiilor se schimbă întrucîtva: profesorii încep să-i antreneze din ce în ce mai mult pe studenți la discutarea și rezolvarea problemelor neclare, activizează consultațiile. In același timp se intensifică importanța consultațiilor și ca mijloc de control asupra activității diferiților studenți, mai ales a celor care sînt pasivi la seminarii.

La unele teme mai complexe, ca de pildă, „Circuitul și rotația capitalului", „Profitul și prețul de producție", „Renta funciară" la care nu se organizează seminarii, noi practicăm consultații sistematice pe grupe. In acest an școlar se vor organiza astfel de consultații și din capitolele „Socialismul", la temele: „Perioada de trecere dela capitalism la socialism", „Trăsăturile fundamentale ale producției colhoznice", „Trecerea treptată de la socialism la comunism", „Construirea socialismului în țările europene de democrație populară", „Transformările democratice în Republica Populară Chineză".

In perioada din preajma examenelor, numărul consultațiilor se mărește, dar în acest timp noi suspendăm așanumitele consultații „la chemare", deoarece ele împiedică pregătirea studenților pentru examene. Totuși, deși frecventarea consultațiilor este absolut benevolă, ele sînt frecventate de un mare număr de studenți. Studenții care termină studierea unei părți sau a cursului întreg, au diferite întrebări, îndoieli. De obicei, o parte din întrebări se repetă, ceea ce dovedește nu numai complexitatea lor deosebită, ci cîteodată și lipsurile predării; în aceste cazuri profesorii trag concluziile cuvenite.

Cel mai bine organizat se desfășoară consultațiile care au fost precedate de o anumită pregătire. Prin intermediul responsabililor de grupe se string în prealabil toate întrebările, care sînt grupate de către consultant și analizate în ordine succesivă. Aceasta permite să se dea răspunsuri mai scurte, dar totodată și mai complete.

Un rol determinant în dezvoltarea activității individuale a studenților cu privire la studierea teoriei marxist-leniniste îl au conferințele teoretice ale studenților, organizate în fiecare an de către organizația de comsomol, sub îndrumarea catedrelor de științe sociale. Anul trecut, sub îndrumarea catedrei de economie politică, s-au organizat în anul III al tuturor facultăților conferințe cu tema: „Cel de al cincilea plan cincinal — o nouă dovadă a uriașei superiorități a sistemului economic socialist față de sistemul capitalist". In prezent se desfășoară pregătirile pentru conferințele cu tema: „Marxism-leninismul despre trecerea treptată de la socialism la comunism". Pregătirea și desfășurarea conferințelor teoretice cuprinde de obicei un mare număr de studenți; aceștia participă la dezbaterea referatelor, la organizarea expozițiilor de literatură, la alcătuirea diagramelor, a tabelelor.

A. S. SVEȚOV
Universitatea de Stat Cernișevski din Saratov

(Din „Vestnic Vissei Scoli")

De 37 de ani pe ogorul școlii

Cursurile se terminaseră la orele două. Cele două femei de abia avuseseră vreme să mătuie și să aerisească clasele și coridoarele. Un scîrțîit prelung al porții vesti sfîrșitul liniștii în care se cufundase de cîteva ore clădirea școlii de 7 ani din Buziaș.

— Au și început să vină, își spuseră cele două femei și alergară grăbite în cancelarie să așeze scaunele, să închidă fereastra. Oamenii ăștia nici nu mai știu ce e hodina. Cîtu-i ziulica, tot la școală îi vezi, spunea cea mai în vîrstă, ștergînd globul pămîntesc de praf.

După pași rari, greoi, ce se auzeau urcînd scările, își dădură seama cine vine. Se retraseră sfioase.

Învățătorul Ion Almăjan intră încet în cancelarie. Își puse pe masă caietul de lecții, maculatorul, manualele și programele, metodica aritmeticii și a fizicii. Se așeză pe scaun și răsuflă adînc. Întinse încet picioarele sub masă, își frecă genunchii cu mîinile și se hotărî să nu se mai gîndească deloc la picioarele acestea, care din iarna lui 1917 îl chinuiau an cu an, devenind din ce în ce mai grele. Deschise un caiet și citi ce lecții avea de predat a doua zi. Trei lecții de matematică și una de fizică. Fusese toată viața învățător. De trei ani încoace, însă, preda matematica la clasele V—VII, iar în acest an, i s-a cerut să predea și fizica la clasa VI-a. Dornic să țină lecții cît mai bune muncește seară cu seară, cu o conștiinciozitate ce nu s'ăbește niciodată.

Se hotărî să se pregătească mai întîi pentru lecțiile de aritmetică. Și ca și cum zecile de ani ar fi zburat departe, începu să citească cu nesaț, să însemneze în maculator, să rezolve exerciții și probleme, să compună probleme cu date din viața acestei comune în care s-au schimbat atîtea în anii puterii populare: are o gospodărie de stat, o gospodărie agricolă colectivă și o întovărășire agricolă. Cînd lectura fu gata, învățătorul își lăsă capul albit pe mîini și reflectă îndelung asupra scopului pe care trebuia să-l urmărească în desfășurarea fiecărei lecții, asupra mijloacelor de realizare a scopului ales. Și, ca într-un film, i se perindau pe dinaintea ochilor lecție cu lecție. Se vedea la tablă explicînd, scriind, întrebînd. Auzea răspunsurile copiilor. Uneori zîmbea fericit de satisfacție pentru calitatea răspunsurilor, alteori tresărea nemulțumit. Nu, spunea el, aici n-am pus bine întrebarea. Sau poate n-am explicat bine. Cum să arăt lucrul acesta în mod concret? A, da! Să fac o planșă care să ilustreze felurile triunghiurilor după unghiuri și după laturi...

Cînd ridică fruntea, cei doi învățători tineri, care predau ca și el matematica și fizica la celelalte clase paralele, și cu care discuta lecțiile împreună la școală ca să nu deranjeze pe cei de acasă, — stăteau nemișcați în fața mesei. Îl priviră drept în ochi, cu admirație, cu respect.

— Lecția dela clasa V-a îmi reușește, dar nu sunt mulțumit de cea de geometrie dela clasa a VI-a, spuse el cu o siguranță vădită Haideți, s-o discutăm pe asta mai întîi și pe urmă să ne facem planurile, să ne întocmim planșele.

Și se porniră toți trei la lucru. Cei doi învățători tineri, un băiat cam de vre-o 28 de ani și o fată de vre-o 24 de ani, sînt amîndoi studenți prin corespondență la Facultatea de Matematică și Fizică. Plini de entuziasm ei începură să arate tot ce știau despre triunghi, despre elementele lui.

— Stați, stați ușor, spunea bătrînul învățător. Prin urmare ce ne cere programa să învățăm pe copii? Noi trebuie să stabilim acum felul prin care să reușim să ajutăm pe copii să înțeleagă aceste lucruri. Din tot ce spuneți voi, noi așa trebuie să explicăm copiilor. Și începu să înșire problemele esențiale ale lecției. Era aici o minunată împletire a entuziasmului tineresc cu priceperea pedagogică a educatorului care niciodată n-a știut ce-i munca de mîntuială.

La alte mese, alte grupuri discutau lecțiile ce trebuiau predate a doua zi.

...Noaptea se lăsase peste dealurile Buziașului. Alături de bătrînul pedagog, cei doi profesori de matematică păseau mulțumiți către casă. Erau bine pregătiți pentru a doua zi. La o răscruce de drumuri tovarășul Almăjan se despărți de ei. Aceștia priviră nedumeriți în urma lui. Încotro se ducea? Doar locuința lui e în altă parte. Crezînd că a greșit drumul din cauza întunericului, îi strigară din urmă:

— Tovarășe Almăjan! Nu pe aici. Mai e pînă la ulița dumitale.

— Nu, nu, n-am greșit, copii, le grăi el sigur. Merg la centrul de agitație să văd ce mai e pe acolo.

— La centrul de agitație? Se mirară cei doi tineri. Mai are putere să se ducă și acolo? Da. Partidul îi dă forțe noi. Mergeau tăcuți și încercau să-l înțeleagă mai bine pe tovarășul Almăjan, pe acest învățător comunist. Era cel mai în vîrstă din toți pedagogii școlii și cu sănătatea cea mai șubredă. Gerul pe care-l îndurase în timpul primului război mondial lăsase urme adînci asupra lui. Și totuși muncește atît de mult. Își pregătește lecțiile cu atîta meticulozitate. Caietul lui de planuri poate constitui, filă cu filă, cel mai bun exemplu de muncă ordonată, perseverentă.

Cînd intră la centrul de agitație, privirile oamenilor se înseninară.

— Credeam că nu mai veniți astă seară, tovarășe Almăjan, i se adresă un țăran tînăr, cu ochii vii, sfredelitori. Ne părea rău. Ne-ați promis că ne povestiți din anii grei de dăscălie pe care i-ați trăit în timpul liberalilor și al țărăniștilor.

— Am întîrziat, să mă iertați. Se așeză pe un scaun, așteptă puțin și începu să povestească rar, domol. Uite așa au fost anii mei de tinerețe. Din cauza sărăciei și a mizeriei aproape că nici n-am știut că am fost tînăr vreodată. Eram prea mici salariile noastre... Deodată bătrînul tresări și-și curmă povestirea:

— Ia stați! Aud niște glasuri pe care le cunosc.

Țăranii se dădură la o parte. La fereastră se vedeau două umbre mici, care aci se înălțau, aci dispăreau. Bătrînul se apropie de fereastră și o deschise încet.

— Noi sîntem, tovarășe Almăjan, răsunară ascuțit glasurile a două fetițe din clasa a V-a A unde bătrînul învățător era și diriginte. Ne-a condus fratele meu mai mare, spuse cea mai nălțută dintre ele. V-am căutat și la școală și acasă și nu v-am găsit.

Prin mintea pedagogului trecu un gînd rece. Oare s-a întîmplat ceva rău? Dar emoțiile de teamă nu avură vreme să-l cuprindă. Fetițele își spuseră grăbite necazul: nu știau să rezolve o problemă pe care tre buia s-o lucreze pentru a doua zi.

În drum spre casă, pedagogul le ajută pe cele două școlărițe să deslege problema. Îi plăceau foarte mult problemele care cereau raționamente mai complexe, care puneau pe copii în situația să gîndească, să folosească cu pricepere cunoștințele pe care și le însușiseră. Întrebările clare pe care le puse, mergînd încet pe poteca bătătorită, dădură elevelor posibilitatea să vadă unde se înodau datele problemei și să desfacă acest nod

— E ușoară de tot. Acum știm s-o lucrăm, spuse veselă fetița, căreia i se întîmpla rar de tot să nu poată dezlega o problemă. Noi ne ducem repede s-o scriem. Salutară și se făcură nevăzute în întuneric.

Acasă, soția îl primi cu multă voie bună. Își terminase de scris planurile de lecții și începuse să pregătească masa. Îl rugă să nu intre în bucătărie. Voia să-i facă o surpriză. Aerul curat și cald din casă, votoșia soției, îl înviorară mult pe tovarășul Almăjan. Se gîndi să-i facă și el o bucurie și umblînd tiptil prin casă, aranjă masa frumos de tot, așa cum obișnuia de multe ori, cînd o ducea mai bine cu sănătatea. La masă, glumele și rîsul nu mai conteneau. Își aduceau cu drag aminte de ziua cînd au sosit pentru prima dată pe aceste plaiuri ale Buziașului.

După masă, tovarășa Almăjan i-a povestit soțului cum și-a întocmit planul lecției de aritmetică, ce material didactic și-a pregătit și i-a cerut părerea. Ca și cum nu ar fi muncit deloc în timpul zilei, bătrînul pedagog se înfierbîntă în discuții:

— Uite, vezi, și eu folosesc desenul în rezolvarea problemelor cu elevii. Dar tu mai mult decît mine, trebuie să-l folosești la fiecare exercițiu, la fiecare problemă. Gîndirea copiilor din clasa I-a nu e așa dezvoltată. Ei se vor ridica la abstract numai dacă vor cunoaște bine concretul. Și luînd o foaie de hîrtie îi arătă cum trebuie să obișnuiască pe fiecare elev să însoțească exercițiul de un desen, care să ilustreze că el a înțeles într-adevăr că, de exemplu, cinci și cu trei fac opt și nu șapte sau nouă.

După strîngerea tacîmurilor și așezarea lor în ordine la locul obișnuit, cei doi pedagogi trecură la masa de lucru, să corecteze cîteva caiete. Ochii bătrînului pedagog priveau cu drag literele înșirate regulat în caietele curate și îngrijite ale elevelor sale din clasa V-a. Pentru că le obișnuise să aibă două rînduri de caiete, putea odată pe săptămînă să corecteze cu atenție caietul fiecărei eleve, să scrie la sfîrșitul temelor observații care să le ajute să lucreze mai bine mai tîrziu.

A doua zi, tovarășul Almăjan mergea vesel către școală. De lecțiile de matematică era sigur. Numai pentru lecția de fizică avea impresia că încă nu și-a fixat bine în minte imaginea schemei unei ecluze. De aceea cînd ajunse la școală, mai desenă de cîteva ori pe maculator schema ecluzei, și repetă explicațiile pe care avea să le dea elevilor. Trebuia să predea la clasa a VI-a B aplicațiile principiului vaselor comunicante, să le vorbească elevilor despre instalațiile de apă ale orașelor, despre ecluze etc.

Elevii au înțeles bine modul de funcționare a instalației de apă dintr-un oraș, precum și modul de funcționare a ecluzei. Explicîndu-le clar și însoțind fiecare explicație de desen, învățătorul a reușit să ajute pe elevi să înțeleagă cum pot trece vasele de pe un curs de apă cu un nivel scăzut, pe un canal cu un nivel mai ridicat. Le-a vorbit apoi copiilor despre ecluzele de pe marile canaluri din Uniunea Sovietică, le-a arătat tabloul din carte care reprezintă ecluzele din Zaporojie.

Și deși elevii răspunseseră bine la fixarea cunoștințelor, deși dovediseră că știu să lucreze temele pentru acasă, cu cît reflecta mai mult asupra lecției, cu atît i se adîncea cuta dintre sprîncene.

Seara, tîrziu, la masa de lucru de acasă, măsura într-una, măsura și calcula.

— Iar desenezi ecluze? — a întrebat soția nedumerită. Doar și aseară ai desenat ecluze de cîteva ori.

— Da! Dar numai că de data aceasta nu mă mai mulțumesc cu un desen. Lecția de astăzi putea să fie mult mai bună. După atîția ani de muncă pe ogorul școlii, nu mă mai pot mulțumi cu rezultate mediocre. Sunt 37 de ani, îți dai seama? Uite, vezi? Așa va arăta ecluza dela școala noastră. Și începu să-i povestească cum va construi el cu elevii o ecluză din scînduri de lemn. Sînt sigur că tovarășul director mă va sprijini. Doar mereu vorbește despre datoria noastră de a construi material didactic cu mijloace locale.

Se aplecă din nou pe planșă și începu să deseneze și mai cu drag. Pe chipul lui răsărea din cînd în cînd cîte un zîmbet. Se gîndea la succesele pe care le va cuceri școala de 7 ani din Buziaș, la cadrele ce vor crește mîine din rîndurile copiilor din această comună.

M. POPESCU

De la consfătuirile regionale ale cadrelor din școlile pedagogice

In regiunea Stalin

In referatul prezentat la consfătuirea școlilor pedagogice din regiunea Stalin s-a acordat o deosebită atenție calității procesului de învățămînt.

Referatul a subliniat grija arătată pregătirii științifice a elevilor, pentru ca aceștia să poată desfășura în viitoarea lor activitate lecții cu un nivel corespunzător cerințelor programelor școlare. In predarea lecțiilor de gramatică, de pildă, s-au organizat analize gramaticale pe texte din literatura noastră clasică. Aceste analize le-au dat elevilor prilejul nu numai să-și fixeze și să-și verifice mai bine cunoștințele de gramatică, ci să înțeleagă și mai adînc stilul scriitorilor noștri, să cunoască variatele lor mijloace de exprimare. In predarea științelor naturii, unii profesori s-au preocupat să-i înarmeze pe elevi cu un bogat bagaj de cunoștințe și de deprinderi. Astfel, tovarășul Stoia I. de la școala pedagogică de educatoare din Orașul Stalin și tov. Miclescu de la școala pedagogică de învățătoare din Sibiu încearcă să organizeze lucrări de fertilizare a solului și experiențe menite să ilustreze încolțirea semințelor, dezvoltarea plantelor pe diferite soluri, rezultatele selecției artificiale etc.

Un accent deosebit a pus referatul pe analiza muncii de pregătire a elevilor ca viitori pedagogi, pe înarmarea lor cu temeinice cunoștințe de pedagogie, psihologie, logică, cu cunoștințe și deprinderi metodice. Astfel, s-a arătat că datorită faptului că lecțiile de psihologie au fost mai bine întemeiate decît în anii trecuți pe învățătura lui I. P Pavlov despre activitatea nervoasă superioară, elevii, cunoscînd baza materială a proceselor psihice, au înțeles mai adînc diferitele procese psihice. Rezultatele obținute la sfîrșitul primului semestru arată că majoritatea elevilor și-au însușit temeinice cunoștințe la acest obiect de studiu: 54% au primit notele 5 și 4, 43% nota 3 și numai 3% nota 2. De asemenea, succese importante au obținut școlile pedagogice din regiunea Stalin și în ceea ce privește practica pedagogică a elevilor.

Consfătuirea a scos la iveală și unele succese pe care le-au obținut colectivele didactice din școlile pedagogice în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul dragostei față de poporul muncitor și al urii față de exploatatori. Unii profesori de limba română au folosit cu pricepere diferite opere din literatura noastră clasică și contemporană. De exemplu, tovarășul Cornea Ion, profesor de limba română la școala pedagogică de educatoare din Sibiu, în cadrul orelor de literatură română, discutînd cu elevele cunoscuta nuvelă „Județ al sărmanilor", scrisă de maestrul Mihail Sadoveanu, precum și opera acestuia „Mitrea Cocor", a reușit să dezvolte în inimile elevelor o puternică ură de clasă, să le mobilizeze în lupta pentru construirea societății celei noi, lipsite de asuprire și exploatare.

Pentru a înarma elevii cu o concepție științifică despre lume, care să le dea posibilitatea să lupte cu succes împotriva superstițiilor în satele în care vor munci ca învățători, unii profesori au explicat în cadrul lecțiilor lor caracterul antistiințific al diferitelor prejudecăți și concepții mistice asupra lumii, asupra vieții.

De exemplu, tovarășa Vlădescu, profesoară de fizico-chimice la școala pedagogică de învățătoare din Sibiu, în predarea lecției despre fosfor, a ajutat elevele să-și explice în mod științific flăcările care apar în cimitire.

Avîndu-se în vedere nivelul de cunoștințe pe care trebuie să-l aibă absolvenții școlilor pedagogice pentru a putea duce o muncă de calitate în școlile unde vor lucra ca învățători, — în consfătuire s-a insistat în mare măsură și asupra lipsurilor ce există în predare, asupra golurilor pe care le au unii elevi în cunoștințe.

Astfel, referatul secției de învățămînt regionale, ca și discuțiile ce s-au dus în cadrul secției de limba română au arătat că unii elevi au serioase lipsuri în ceea ce privește ortografia, punctuația, vocabularul, posibilitățile de exprimare.

În același timp, s-a arătat necesitatea de a se dezvolta legăturile școlilor pedagogice cu satele unde sînt unități socialiste, în acțiunile cărora învățătorii aduc o largă contribuție. Pe baza unor astfel de legături, se poate cunoaște mai bine munca pe care vor trebui să o desfășoare viitorii absolvenți, iar procesul de învățămînt poate fi legat mai strîns de viață.

De asemenea, s-a insistat asupra legăturii pe care trebuie să o organizeze școlile pedagogice cu foștii absolvenți. Cunoscînd greutățile lor în muncă, lipsurile pe care le au în pregătirea științifică, profesorii școlilor pedagogice își pot da mai bine seama asupra căror probleme să insiste mai mult în pregătirea elevilor lor, pentru a-i înarma cît mai bine pentru munca lor viitoare.

Rezoluția adoptată la consfătuire trasează sarcini și măsuri concrete în legătură cu toate lipsurile semnalate, acordînd o importanță deosebită luptei pe care trebuie să o ducă colectivele școlilor pedagogice în cea de a doua etapă a anului școlar pentru ridicarea calității procesului de învățămînt.

OCTAVIAN DRAGOȘ
corespondent

In regiunea Suceava

Lucrările consfătuirii cadrelor din școlile pedagogice ale regiunii Suceava au prilejuit o analiză adîncită a muncii desfășurate în prima jumătate a anului școlar.

Referatul susținut în cadrul consfătuirii a subliniat realizările obținute în școlile pedagogice din regiune. Astfel, au fost înfățișate succesele în munca unor profesori ca M. Titu, S. Soroceanu, L. Suler, I. Roman și alții, care își pregătesc cu grijă lecțiile, studiind amănunțit metodicile, folosesc din plin în predare materialul didactic și verifică regulat temele pentru acasă. Unele școli pedagogice, ca de exemplu școala pedagogică din Suceava, țin o legătură strînsă cu părinții elevilor, ceea ce contribuie la îmbunătățirea muncii de învățătură a elevilor, făcînd să scadă simțitor numărul celor rămași în urmă.

Referatul a subliniat în continuare faptul că școlile pedagogice din regiunea Suceava muncesc cu stăruință pentru pregătirea temeinică a viitorilor absolvenți. Mulți dintre absolvenții din anul trecut ai școlilor pedagogice din Suceava și Botoșani, sînt astăzi învățători fruntași pe regiune. Printre ei se numără, de exemplu, tovarășii M. Ciuranuc, V. Vărzaru și alții.

Pe lîngă succesele obținute, referatul a scos la iveală și o serie de aspecte negative ale muncii școlilor pedagogice. Astfel, într-o serie de școli nu se dă nici o atenție legării predării de practică. De exemplu, la școala pedagogică din Rădăuți nu se folosește în suficientă măsură materialul didactic în predarea fizicii și chimiei. O serie de profesori care predau științele naturale n-au luat nici o măsură pentru a amenaja pe lîngă școală loturi de experiență. Din această cauză, studiul științelor naturii se face în mare măsură abstract.

Referatul a combătut lipsurile constatate în munca unor profesori ca tovarășii Amaritei și Mățoi, care nu se pregătesc cu seriozitate pentru lecții și nu asigură însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevii lor.

S-a arătat de asemenea că în unele școli disciplina elevilor este încă nemulțumitoare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala pedagogică din Suceava, unde unii membri ai colectivului didactic, cum este de pildă tov. prof. F. Weidenfeld, nu știu să folosească just ajutorul organizației U.T.M.

Referatul a subliniat și lipsurile organelor de îndrumare și control, care nu popularizează în suficientă măsură metodele și procedeele cele mai bune întîlnite pe teren.

In rezoluția adoptată la consfătuire s-au prevăzut măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii în a doua jumătate a anului școlar.

A. DEUTSCH
corespondent

In Regiunea Autonomă Maghiară

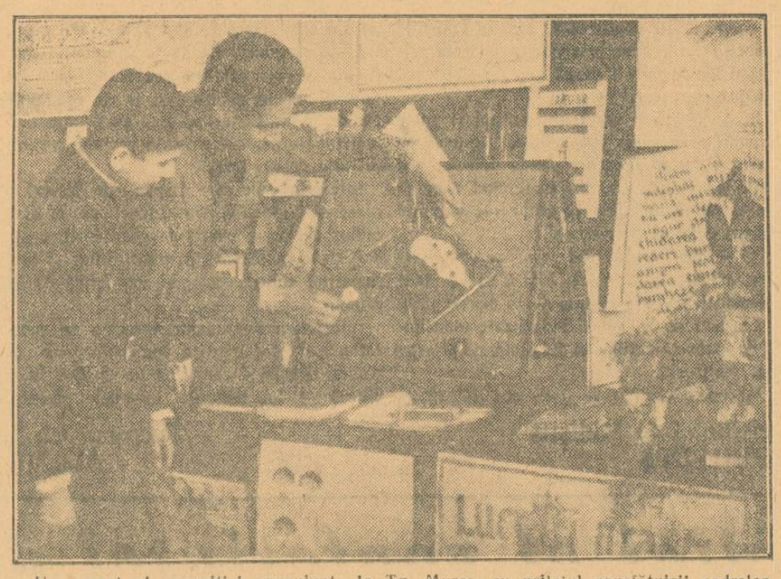

Un aspect al expoziției organizate la Tg. Mureș, cu prilejul consfătuirii cadrelor din școlile pedagogice ale Regiunii Autonome Maghiare.

Referatul prezentat la consfătuirea cadrelor din școlile pedagogice ale Regiunii Autonome Maghiare s-a ocupat îndeosebi de problemele privitoare la realizarea planului de școlarizare, la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, la educarea lor în spirit comunist.

Referatul nu a analizat însă o serie de probleme importante, ca de pildă pregătirea metodică a viitorilor învățători, munca extrașcolară desfășurată cu elevii etc.

Participanții la consfătuire au arătat în cadrul discuțiilor numeroase metode bune de muncă, folosite în școlile pedagogice din regiune. Astfel tov. Szabo Iudith, profesoară la școala pedagogică din Odorhei, a arătat cum ține această școală legătura cu foștii ei absolvenți. Grupuri de cîte 2-3 profesori ai școlii se deplasează la școlile unde lucrează foștii absolvenți, asistă la lecțiile lor și îi ajută în muncă.

In cadrul discuțiilor au fost criticate o serie de aspecte negative din munca școlilor și a cadrelor didactice; de asemenea, a fost criticată secția de învățămînt pentru faptul că a neglijat îndrumarea și controlul predării lecțiilor de muzică, desen și lucru manual, deși acestea au o mare însemnătate mai ales în școala pedagogică.

GAVRIL KADAR
corespondent

Pentru pregătirea viitorilor absolvenți

Colectivul pedagogic al școlii noastre acordă o mare atenție pregătirii elevilor din clasa a VII-a, viitorii absolvenți ai școlii. Atenția noastră a fost îndreptată în special spre înarmarea lor cu cunoștințe strîns legate de viață, de activitatea în producție. În acest scop se acordă o mare atenție lucrărilor în laborator, confecționării și folosirii materialului didactic, organizării lucrărilor în natură și în producție.

O contribuție însemnată la adîncirea cunoștințelor viitorilor absolvenți o aduc cercurile pe materii care s-au creat în școală și care desfășoară o activitate rodnică și interesantă. Un număr mare de elevi ai clasei a VII-a sînt membri ai cercurilor de fizică și chimie, de științe naturale, ai cercului literar, ai cercurilor de geografie și istorie. Munca lor practică în cadrul acestor grupe a dat roade bune. Astfel, ei au confecționat cu mijloace proprii hărți, planșe, instrumente de măsurat, pendul, cumpăna zidarului, pirometru cu cadran și altele.

Tovarășul diriginte al clasei a VII-a ține săptămînal ședințe cu profesorii care predau la această clasă. El discută împreună cu aceștia situația fiecărui elev și stabilește pe baza propunerilor lor măsurile în vederea ridicării nivelului de pregătire a elevilor. Astfel, elevilor rămași în urmă li se dau teme speciale pentru a-i ajuta să-și însușească mai bine materia. Tot în cadrul ședințelor dirigintelui cu profesorii clasei se stabilește volumul temelor care le vor fi date elevilor pentru acasă la toate obiectele, evitîndu-se astfel supraîncărcarea lor. Dirigintele asistă adeseori la lecții și în acest fel poate cunoaște mai bine activitatea fiecărui elev. El urmărește cu regularitate notele căpătate de aceștia și, de comun acord cu profesorii de specialitate, asigură ajutorarea elevilor slabi prin ore de meditație.

Urmînd exemplul dirigiților sovietici, tovarășul diriginte al clasei a VII-a a stabilit o legătură strînsă cu părinții elevilor. El ține lunar ședințe cu părinții, le face cunoscută situația copiilor lor și le dă indicații cu privire la organizarea regimului de zi al elevilor în familie. De asemenea, tovarășul diriginte a prelucrat pentru părinți o serie de probleme pedagogice cum sînt „Sprijinul pe care trebuie să-l acorde părinții școlii", „Ajutorarea elevilor de către părinți" etc. Numărul părinților care participă la aceste ședințe crește mereu. La ședințe iau parte, pe lîngă diriginte, toți profesorii care predau la clasa a VII-a.

O altă preocupare de căpetenie a profesorilor și în special a dirigintelui este aceea a orientării profesionale a viitorilor absolvenți. Tovarășul diriginte a stat adeseori de vorbă cu elevii și cu părinții lor în legătură cu această problemă. Căutînd să cunoască bine aptitudinile fiecărui elev, el a început munca de lămurire pentru a-i orienta just către școlile pe care vor trebui să le urmeze. Din cei 21 de elevi ai clasei, 13 și-au exprimat dorința de a urma cursurile școlilor medii tehnice.

Profesorii care predau la clasa a VII-a au primit un sprijin important în muncă din partea conducerii organizației de pionieri din școală. Organizația îi mobilizează pe elevi la lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor și pentru realizarea unei discipline conștiente.

Pentru a asigura succesul la învățătură al tuturor elevilor din clasa VII-a trebuie să obținem în primul rînd ca toți profesorii să ridice nivelul predării. Astfel, la unele materii — de exemplu la limba rusă — elevii nu și-au însușit cunoștințe suficient de temeinice. Pentru a se înlătura lipsurile în această privință noi am hotărît să organizăm un cerc de literatură în limba rusă, care va contribui la însușirea unei citiri corecte.

De asemenea, va trebui să depunem eforturi sporite pentru o mai temeinică organizare a muncii practice a elevilor.

Toate acestea ne vor ajuta, fără îndoială, să asigurăm succesul la examene al tuturor elevilor clasei a VII-a.

ION GRIGORESCU
directorul școlii de 7 ani nr. 3 de băieți raionul Stalin, București

Un colectiv pedagogic cu inițiativă

La începutul acestui an școlar, la școala de 7 ani din comuna Vîlcele, raionul Sf. Gheorghe, a luat ființă un cabinet pedagogic. Colectivul didactic a căutat să facă din cabinetul pedagogic al școlii unul dintre principalii factori care să contribuie la îmbunătățirea de zi cu zi a muncii de instruire și educare a elevilor.

Colectivul alcătuit dintre cele mai bune cadre didactice pentru a conduce activitatea cabinetului a întocmit un plan general de organizare și de funcționare, repartizînd sarcini concrete fiecărui membru al colectivului.

Pentru ca munca să se poată desfășura în cele mai bune condiții, s-a destinat în acest scop o încăpere separată, dotată cu mese, vitrine, etajere.

Munca a fost organizată pe secții. Au fost alcătuite secții de științe naturale, istorie, geografie, limba română, activitate artistică etc.

In vitrine, pe etajere, se pot vedea dosare cu colecții de studii și articole în legătură cu fiecare disciplină în parte. Se pot vedea, de asemenea, expuse caiete de studiu individual ale cadrelor didactice, planuri calendaristice, caiete de planuri, caiete de însemnări ale profesorilor în legătură cu elevii, caiete de însemnări și observații ale dirigiților, indicator asupra regimului zilnic al elevilor, caiete în care profesorii își notează observațiile lor cu prilejul interasistențelor la lecții etc.

Tot aici se pot vedea cele mai bune caiete de teme ale unor elevi, material didactic confecționat în clasă de elevi îndrumați de profesori, precum și diferite planșe lucrate de ei.

Pentru a dispune de un material cît mai bogat, colectivul școlii a organizat din inițiativa cabinetului pedagogic, un schimb de corespondență cu oamenii de știință din Tîrgu Mureș, Cluj și Orașul Stalin.

Datorită activității cabinetului pedagogic a fost organizată mai bine interasistența la lecții, ceea ce a contribuit mult la ridicarea nivelului predării.

Cabinetul pedagogic al școlii s-a preocupat de asemenea de îndrumarea studiului individual al cadrelor didactice. Fiecare pedagog studiază probleme legate de cele mai bune metode de predare, de activitatea dirigiților etc. probleme pe care le discută apoi în colectiv.

Cabinetul pedagogic s-a ocupat de asemenea și de munca dirigiților. In acest scop, a fost serios studiată problema conținutului și desfășurării orei educative. Intre diriginți s-a organizat un schimb de experiență pe această temă și au avut loc interasistențe la orele educative. Consfătuirile pe care cabinetul pedagogic le-a organizat cu diriginții au contribuit la ridicarea nivelului orelor educative, care erau înainte folosite aproape exclusiv pentru motivarea absențelor sau pentru rezolvarea unor chestiuni mărunte. Acum, în cadrul acestor ore se discută cu elevii probleme educative, se analizează cu grijă situația la învățătură și disciplină etc.

Din inițiativa cabinetului pedagogic au luat ființă în ultimul timp cercuri pe materii ale elevilor la științe naturale, fizică și chimie, un cerc literar și altul artistic, fiecare condus de cîte un profesor.

Cu prilejul consfătuirii cadrelor didactice din raionul Sfîntu Gheorghe, care a avut loc în cursul lunii ianuarie, o bună parte din materialele cabinetului pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Vîlcea au fost cercetate și de alte cadre didactice din raion.

Secția de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare îndrumează munca pedagogilor de la această școală, studiază cu atenție întregul material al cabinetului pedagogic, pentru a extinde experiența acestuia și în alte școli din regiune.

Realizări în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură

La școala de 7 ani din comuna Drăganu, raionul Pitești, numărul elevilor rămași în urmă la sfîrșitul primului pătrar a fost foarte mare. Colectivul didactic a analizat cu toată seriozitatea în cadrul consiliului pedagogic cauzele rămînerii în urmă la învățătură și a stabilit o serie de măsuri ce trebuie luate în vederea ridicării nivelului la învățătură al elevilor.

Profesorii care consideră că nu sînt răspunzători de nivelul scăzut de pregătire al elevilor lor, de faptul că unii elevi nu și-au însușit întreaga materie prevăzută de programa de învățămînt, au fost criticați în cadrul consiliului pedagogic și au ajutați să vadă adevăratele cauze care au dus la această situație.

Încă de la începutul celui de al III-lea pătrar au fost revizuite planurile calendaristice, iar conducerea școlii a început să controleze cu regularitate felul în care sînt întocmite planurile de lecții precum și felul în care se desfășoară lecțiile.

După o perioadă destul de scurtă, în școală a început să se resimtă o nouă atmosferă de muncă. Pe măsură ce cadrele didactice au acordat o mai mare atenție pregătirii lecțiilor, a crescut și interesul elevilor pentru cunoștințele predate iar numărul celor rămași în urmă a scăzut simțitor.

O contribuție însemnată la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor au adus-o profesorii diriginți, care prin munca lor au reușit să îmbunătățească disciplina, să-i facă pe elevi să-și schimbe atitudinea față de învățătură.

Profesorii diriginți au început să asiste cu regularitate la lecții, să discute mai des cu profesorii respectivi măsurile ce trebuie luate în scopul coordonării muncii, al dozării juste a temelor pentru acasă etc.

Pentru ca acțiunea de combatere a rămînerii în urmă să capete un caracter permanent și să ducă treptat la lichidarea acestei deficiențe, diriginții țin o evidență strictă a notelor pe care le primesc elevii și discută în cadrul consiliului pedagogic, în special situația elevilor rămași în urmă precum și măsurile ce urmează să fie luate.

Consiliul pedagogic a devenit astfel, ajutorul principal al conducerii școlii, care se preocupă intens de rezolvarea celor mai importante probleme legate de munca instructiv-educativă.

Colectivul didactic a primit un sprijin prețios din partea organizației de pionieri. Datorită unor eforturi susținute, colectivul didactic al școlii a obținut la sfîrșitul celui de al II-lea pătrar rezultate bune în muncă și aceasta s-a concretizat prin micșorarea simțitoare a numărului elevilor rămași în urmă la învățătură.

Controlul și critica pe care am primit-o din partea secției de învățămînt ne-au atras atenția asupra unor lipsuri și ne-au ajutat, în oarecare măsură, să le lichidăm. Acest ajutor însă a fost sporadic și cu totul insuficient. Vizitele pe care inspectorii de pe lîngă secția de învățămînt a raionului le-au făcut în școala noastră au durat însă doar 2—3 ore în loc de 2—3 zile. Astfel organele de îndrumare și control n-au avut posibilitatea să-și dea mai bine seama de felul în care se desfășoară munca instructiv-educativă în școala noastră și n-au putut să ajute mai mult pe pedagogi în vederea îmbunătățirii muncii lor. Procesele verbale încheiate au scos în evidență numai lipsurile constatate la unele lecții. Dacă în procesele verbale s-ar fi arătat că în afară de unele lipsuri evidente, în școala noastră există totuși cadre didactice care își desfășoară bine munca, că în școală s-au obținut unele realizări, acest fapt ar fi constituit un stimulent însemnat atît pentru pedagogii care muncesc bine, cît și pentru cei care au încă unele deficiențe.

De asemenea, în procesele verbale se pomenesc doar lipsurile fără a se da și îndrumările necesare care să ne ajute la înlăturarea lor.

In perioada ce ne mai desparte de sfîrșitul anului școlar, prin eforturile sporite ale colectivului școlii, printr-un ajutor mai susținut din partea secției de învățămînt, vom reuși să obținem succese însemnate în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, în asigurarea unui înalt nivel de cunoștințe al elevilor noștri.

TH. SORBALA
directorul școlii de 7 ani din comuna Drăganu, raionul Pitești.

Cercurile pe materii ale elevilor

Încă dela începutul anului școlar, cadrele didactice care predau la clasele V—VII de pe lîngă școala pedagogică de fete din Gherla s-au preocupat în mod deosebit de organizarea cercurilor pe materii. Au fost organizate cercuri de fizică și chimie, de geografie și matematică precum și cercul tinerelor naturaliste. Cercurile sînt frecventate de un număr de peste 100 de eleve, dintre cele mai bune la învățătură.

Primele realizări ale acestor cercuri au fost organizarea unui colț al naturii vii, formarea unei colecții de frunze, a unei colecții de semințe, precum și executarea unei hărți a R.P.R. în relief. In cadrul cercului de fizică elevele au confecționat diferite aparate și planșe care sînt folosite ca material didactic la lecții.

In cadrul cercurilor pe materii ale elevelor s-au ținut de asemenea și o serie de referate. Astfel, membrele cercului tinerelor naturaliste și membrele cercului de geografie au ascultat referate cu temele „Piscicultura și planul de electrificare a R.P.R.", „Originea și importanța economică a munților din țara noastră", „I. V. Miciurin, creator de noi plante" etc. De asemenea, membrele acestor două cercuri au organizat o excursie în pădurea din apropierea școlii.

Cu ocazia unei vizite pe care elevele claselor V—VII dela școala pedagogică din Gherla au făcut-o la școala de 7 ani din satul Mintiu Gherlei, au dăruit elevilor acestei școli un număr de 15 planșe pentru predarea fizicii și a științelor naturale, o hartă a Republicii Populare Române în relief, precum și unele aparate de fizică confecționate în cadrul cercurilor pe materii.

★

Cercurile literare ale elevilor de la școlile pedagogice de băieți și de fete din Gherla, regiunea Cluj, desfășoară o bogată și rodnică activitate culturală. Astfel, elevele anului IV C au organizat în cadrul cercului literar o șezătoare literară, la care au participat și elevii celorlalte școli medii din oraș. Șezătoarea a fost închinată vieții și operei marelui poet Gheorghe Coșbuc. Cu acest prilej a fost prezentat referatul „Viața și opera lui Gh. Coșbuc". In continuare, elevele membre ale cercului au recitat versuri de Gh. Coșbuc și au citit fragmente din opera lui.

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari în orașe și centre industriale

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, analizînd rezultatele aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la repartizarea de loturi individuale către muncitori și funcționari în vederea cultivării cartofilor și legumelor, au constatat următoarele:

Muncitorii și funcționarii din orașe și centre industriale care au lucrat bine loturile legumicole pe care le-au primit în folosință au reușit să obțină asemenea cantități de legume și zarzavaturi, încît și-au asigurat în mare măsură, iar unii chiar în întregime, nevoile de consum din producția lor proprie.

Astfel, unii muncitori de la întreprinderea „Filimon Sîrbu"-București — cărora li s-au repartizat loturi de cîte 200 m.p., — fiind sprijiniți efectiv de către conducerea administrativă a întreprinderii și comitetul de întreprindere, au reușit să pună în valoare un teren degradat pe care l-au curățat, nivelat, irigat și îngrășat, obținînd o producție de legume și zarzavaturi care a contribuit la îmbunătățirea în mod simțitor a aprovizionării familiilor lor.

De asemenea muncitorii și funcționarii de la C.F.R. Satu Mare, regiunea Baia Mare, au obținut în medie pe 64 loturi a 200 m.p. cîte 200 kg. cartofi, 50 kg. varză și alte legume. Muncitorul Mihai Nicolae de la Uzinele „23 August" București a obținut pe un lot de 300 m.p. o producție de peste 800 kg. legume, din care 200 kg. roșii, 120 kg. varză de vară, 200 kg. varză de toamnă și alte produse, asigurînd buna aprovizionare a familiei sale.

Asemenea exemple sînt numeroase și arată pe deplin că muncitorii și funcționarii care cultivă bine loturile de pămînt primite în folosință, obțin o cît mai bună aprovizionare, economisind în același timp sume însemnate de bani din bugetul familiei; ele demonstrează de asemenea că repartizarea de loturi individuale spre folosință muncitorilor și funcționarilor, pentru cultivarea de cartofi și legume, precum și sprijinirea muncitorilor și funcționarilor care au terenuri proprii de a cultiva asemenea culturi, nu trebuie să fie o campanie ocazională, ci o preocupare permanentă pentru organele de stat, organele de partid și sindicale.

Rezultatele obținute în atribuirea și cultivarea de loturi individuale muncitorilor și funcționarilor nu sînt însă nici pe departe corespunzătoare cu posibilitățile existente și cu interesul manifestat de muncitorii și funcționarii din orașele și centrele industriale de a beneficia de înlesnirile și avantajele acordate celor care preiau în folosință asemenea loturi individuale.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, în sarcina cărora intră aprovizionarea orașelor și centrelor industriale, n-au înțeles însemnătatea atribuirii de loturi individuale către muncitori și funcționari pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. În loc să ducă o acțiune sistematică de identificare a terenurilor din jurul orașelor și centrelor industriale și din interiorul lor, în loc să extindă repartizarea de loturi, popularizînd pe scară largă foloasele pe care muncitorii și funcționarii le au prin cultivarea cartofilor și legumelor, comitetele executive ale sfaturilor populare au lăsat — cu unele excepții — ca lucrurile să meargă de la sine.

În multe orașe și centre industriale terenurile disponibile n-au fost repartizate muncitorilor și funcționarilor, rămînînd nefolosite aproape 35.000 ha, a căror cultivare ar fi sporit cantitățile de produse legumicole destinate consumului oamenilor muncii.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii nu a acordat sprijin muncitorilor și funcționarilor cărora li s-au repartizat loturi individuale. Aceasta a contribuit ca unele loturi repartizate muncitorilor și funcționarilor să rămînă nefolosite suficient sau să fie folosite în alte scopuri. Astfel, în regiunea Galați, în unele locuri, terenurile destinate cultivării cartofilor și legumelor au fost însămînțate cu alte plante. În alte locuri, muncitorii și funcționarii au obținut recolte mai mici decît permiteau posibilitățile reale.

Conducerile administrative ale întreprinderilor și instituțiilor nu s-au preocupat ca muncitorii și funcționarii să primească loturi pentru folosință proprie și nu le-au acordat sprijinul necesar în lucrarea acestor terenuri.

Numeroase întreprinderi industriale puteau și trebuiau să procure contra plată muncitorilor și funcționarilor care cultivă cartofi și legume, unelte mici făcute chiar de întreprindere din deșeuri și să dea sprijin la procurarea semințelor.

Organele sindicale nu au luat măsuri organizatorice pentru a stimula interesul muncitorilor și funcționarilor în cultivarea de cartofi, legume și zarzavaturi, nu s-au interesat cum cultivă pămîntul cei care au preluat asemenea terenuri și dacă primesc ajutorul necesar, n-au popularizat rezultatele bune obținute, ca ele să constituie un îndemn pentru muncitorii și funcționarii din orașe și centre industriale.

Numeroase comitete regionale, raionale și orășenești de partid și organizații de bază n-au dat atenția cuvenită acțiunii de atribuire a loturilor de pămînt către muncitori și funcționari, precum și grijii pentru buna îndrumare agrotehnică și obținerea de recolte bogate de pe aceste terenuri. Ele n-au înțeles că aceasta este o sarcină politică și economică însemnată în lupta partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, sarcină a cărei îndeplinire trebuie să constituie o preocupare permanentă. Organele și organizațiile de partid n-au dat îndrumarea și ajutorul cuvenit organelor sindicale și comitetelor executive ale sfaturilor populare în acțiunea lor de atribuire a loturilor individuale și de cultivare a acestora de către muncitori și funcționari.

Pentru înlăturarea lipsurilor serioase arătate mai sus și pentru a încuraja și sprijini inițiativa și priceperea muncitorilor și funcționarilor de a folosi din plin loturile ce le sînt puse la dispoziție în mod gratuit în vederea îmbunătățirii aprovizionării lor, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

HOTĂRĂSC:

1. — Întreprinderile și instituțiile, organizațiile economice de stat și cooperatiste care posedă terenuri virane și necultivate situate în jurul orașului București, al orașelor de subordonare regională și raională, al centrelor industriale sau pe teritoriul acestora, le vor repartiza muncitorilor și funcționarilor care nu dispun de asemenea terenuri, pentru a le cultiva cu cartofi, ceapă, roșii, fasole și alte legume și zarzavaturi pentru consumul familiilor lor.

Conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice care nu dispun de asemenea terenuri sau dispun de suprafețe neîndestulătoare, vor solicita comitetelor executive ale sfaturilor populare repartizarea terenurilor virane necultivate existente în jurul orașelor respective.

2. — Comitetele executive ale sfaturilor populare, prin secțiile lor agricole, vor identifica pînă la data de 1 martie 1954 toate terenurile necultivate din jurul orașelor și centrelor industriale cît și cele virane de pe teritoriul lor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, în colaborare cu organele sindicale, vor repartiza aceste terenuri întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice de stat și cooperatiste, pentru a fi date în folosință muncitorilor și funcționarilor în vederea cultivării lor cu cartofi, ceapă, roșii și alte legume și zarzavaturi.

În același scop vor fi repartizate și unele terenuri răzlețe ale gospodăriilor agricole de stat care se află în apropierea orașelor și centrelor industriale, în cazul cînd prin aceasta nu se prejudiciază realizarea planului de producție al gospodăriei.

3. — Pentru anul 1954 repartizarea terenurilor arătate la articolele 1 și 2 se va face cel mai tîrziu pînă la data de 15 martie 1954.

Aceste terenuri vor fi repartizate muncitorilor și funcționarilor în folosință proprie pe mai mulți ani.

Mărimea loturilor va fi de cca. 100 m. p. pentru cei care au familie compusă din 2-3 membri și pînă la cca. 300 m. p. pentru cei cu familie mai numeroasă.

Terenurile date în folosința muncitorilor și funcționarilor sînt scutite de orice impozite și obligațiuni de predare către stat.

Pentru o bună și rațională folosire a terenurilor se recomandă muncitorilor și funcționarilor să semene îndeosebi cartofi, ceapă, usturoi, roșii, vinete, intercalînd salată, fasole, ridichi, pătrunjel, mărar și alte legume și zarzavaturi.

Acolo unde există condiții naturale de irigare (apă curgătoare, bălți sau lacuri), comitetele sindicale vor organiza participarea activă a muncitorilor și funcționarilor și a membrilor lor de familie la lucrările de amenajare a terenurilor în vederea irigației, iar conducerile întreprinderilor și instituțiilor vor sprijini executarea acestor lucrări.

Acolo unde nu există condiții naturale pentru irigație, iar apa freatică se găsește la mică adîncime, se vor săpa cu forțe proprii fîntîni.

4. — Muncitorii și funcționarii cărora li s-au repartizat asemenea loturi, se vor putea aproviziona cu cartofi de sămînță, semințe de legume și răsaduri de pe piață sau la organizațiile comerciale de stat și cooperatiste.

5. — Conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice sînt obligați să procure contra cost, la cererea muncitorilor și funcționarilor care au primit loturi individuale pentru folosință proprie, inventarul mic de grădinărie.

Întreprinderile care dispun de deșeuri feroase și lemnoase, vor confecționa în afara orelor de lucru, unelte de grădinărit, pentru a fi puse la dispoziția muncitorilor și funcționarilor contra cost sau sub formă de împrumut.

Întreprinderile industriei locale și cooperativele meșteșugărești, vor confecționa din resurse locale și vor pune în vînzare muncitorilor și funcționarilor uneltele necesare cultivării cartofilor, legumelor și zarzavaturilor.

6. — Pentru transportul muncitorilor și funcționarilor care au primit loturi individuale la distanțe mai mari de 3 km. de orașe, se vor acorda reduceri de 50 la sută pe C.F.R. și autobuzele care fac curse între oraș și comunele învecinate.

Ministerul Căilor Ferate și Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, în termen de 5 zile de la data publicării prezentei hotărîri, vor da instrucțiuni cu privire la modul în care se vor obține aceste reduceri.

7. — Întreprinderile și instituțiile care au gospodării anexe sînt obligate a organiza aratul cu mijloace proprii mecanice sau cu tracțiune animală pe terenurile muncitorilor și funcționarilor, grupate în loturi mai mari.

Gospodăriile agricole anexe ale acestora vor produce răsaduri și pentru cultivatorii loturilor individuale din întreprinderea respectivă.

De asemenea gospodăriile agricole de stat din zona orașelor și centrelor muncitorești vor produce la cerere răsaduri și cuburi nutritive, pentru a veni în sprijinul acestor cultivatori.

8. — Se recomandă muncitorilor, funcționarilor și tuturor oamenilor muncii din orașe și centre muncitorești care posedă în jurul casei terenuri, curți și grădini, să cultive cît mai mulți cartofi, usturoi, ceapă, roșii și alte legume și zarzavaturi pentru nevoile gospodăriei lor.

9. — Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor mobiliza inginerii și tehnicienii legumicoli pentru îndrumarea muncitorilor și funcționarilor cu privire la organizarea și întreținerea grădinilor de cartofi, legume și zarzavaturi.

În acest scop Ministerul Agriculturii și Silviculturii va edita broșuri speciale care să cuprindă modul de folosire a acestor parcele, precum și indicații agrotehnice pentru cultivarea cartofilor, legumelor și zarzavaturilor.

10. — Se recomandă Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română, să îndrume și să controleze modul cum organele sindicale din întreprinderi și instituții mobilizează muncitorii, funcționarii și familiile acestora, în acțiunea de organizare a grădinilor de cartofi, legume și zarzavaturi, de îngrijirea lor în bune condiții și popularizarea realizărilor bune obținute de cei care au aplicat în mod conștiincios regulile minime agrotehnice.

Învățătorii și învățătoarele pot contribui cu folos la pregătirea și îndrumarea școlarilor — fii ai muncitorilor și funcționarilor — cu privire la participarea lor la lucrările ce trebuie făcute în aceste grădini.

Presa centrală, regională și locală, radio și stațiile locale de radioficare, cinematografia, vor populariza acțiunea de cultivare a cartofilor, legumelor și zarzavaturilor pe loturile virane date în folosința muncitorilor și funcționarilor.

Comitetul Central al U.T.M. va mobiliza organizațiile de tineret în vederea participării tineretului alături de cei vîrstnici la cultivarea terenurilor virane repartizate muncitorilor și funcționarilor.

Comitetele de partid regionale, raionale, organizațiile de bază din întreprinderi și instituții sînt obligate să desfășoare o largă muncă de masă în rîndurile muncitorilor și funcționarilor, arătîndu-le importanța politică și economică a prezentei hotărîri.

Președintele Consiliului de Miniștri
GH. GHEORGHIU-DEJ

Secretar al C. C. al P. M. R.
AL. MOGHIOROȘ

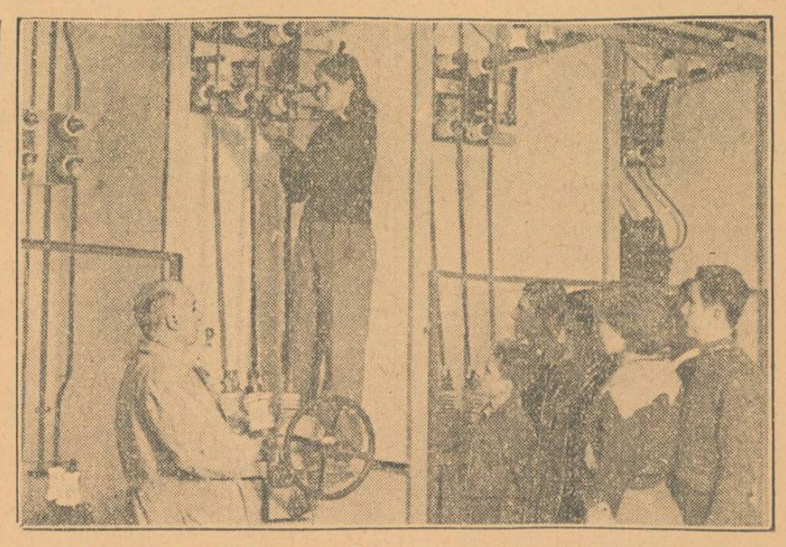

O lecție practică în stația de 5 K V. a centrului școlar mediu electrotehnic „Iosif Rangheț" din București. Elevele și elevii anului II B urmăresc îndrumările profesorului maistru Dumitru Grigoriu.

Extinderea metodei Vorošin în activitatea școlilor profesionale

Din inițiativa maistrului instructor Ion Sava dela centrul școlar profesional din Orașul Stalin, s-a introdus în activitatea practică a elevilor metoda Vorošin a organizării locului de muncă. Această metodă a căpătat o extindere tot mai mare în școlile profesionale ale Rezervelor de Muncă. Ea se aplică cu bune rezultate într-o serie întreagă de școli din regiunile București, Timișoara, Stalin, Galați.

Deși a trecut puțin timp dela aplicarea acestei metode, în activitatea învățămîntului profesional rezultatele au și început să se vadă. Astfel, în atelierul de ajustaj al școlii profesionale nr. 4 de energie electrică din Galați precum și în atelierele școlii profesionale metalurgice nr. 4 din Brăila, munca practică a elevilor s-a îmbunătățit simțitor. Pe lîngă depășirea zilnică a planului de producție, se realizează și o îmbunătățire simțitoare a calității produselor lucrate.

La școala profesională minieră nr. 3 din Baia Mare, acțiunea pentru cel mai bine organizat loc de muncă prin aplicarea metodei Vorošin a dus la o simțitoare îmbunătățire atît a învățămîntului practic cît și a celui teoretic. Împreună cu conducerea întreprinderilor unde elevii efectuează munca practică, conducerea școlii a analizat condițiile pentru îmbunătățirea activității practice a elevilor. S-a stabilit ca fiecare întreprindere să asigure în permanență locul de muncă pentru elevi. Pentru fixarea acestuia, elevii îndrumați de maistrul instructor Pop Dumitru, au început a aplica metoda Vorošin, urmărindu-se în deosebi următoarele obiective:

a. — Îngrijirea locului de muncă prin curățirea lui zilnică.

b. — Îngrijirea și pregătirea din timp a utilajului necesar prelucrărilor.

Prin aplicarea acestei metode s-a ușurat asimilarea cunoștințelor practice de către elevi, ceea ce a influențat în mod pozitiv și asupra asimilării cunoștințelor teoretice. Planul de producție este, de asemenea, depășit cu 10—15 la sută.

Folosind experiența acumulată prin aplicarea metodei Vorošin în învățămîntul practic, profesorul de tehnologie Ștefănescu Ștefan de la această școală a studiat cu elevii posibilitatea extinderii acestei metode și asupra cabinetului tehnic al școlii. După multe discuții purtate cu cadrele didactice și cu elevii școlii, a reieșit că metoda Vorošin poate fi aplicată cu succes și în activitatea cabinetului tehnic. Ca urmare, s-au luat măsuri pentru curățirea și îngrijirea permanentă a cabinetului, începînd cu încăperea și terminînd cu ultimul obiect existent, precum și pentru înzestrarea cu toate materialele necesare unui cabinet model.

Cabinetul a fost înzestrat cu o bibliotecă, cuprinzînd diferite cărți de specialitate necesare completării cunoștințelor teoretice ale elevilor. Elevii au confecționat, lucrînd în atelierele școlii, o serie de materiale didactice, diferite mașini în miniatură, diferite unelte etc. De asemenea, unii elevi au întocmit diferite schițe și grafice care sînt folosite în exemplificarea unor lecții în cadrul cabinetului tehnic.

În planul de activitate al cabinetului sînt prevăzute măsuri privind toate problemele legate de predarea lecțiilor de tehnologie și de activitatea pentru consolidarea cunoștințelor elevilor ca de pildă: consultații colective și individuale, conferințe tehnice menite să îmbogățească și să adîncească cunoștințele primite de către elevi la orele de cursuri, lecții deschise, schimb de experiență, convorbiri bilunare cu elevii rămași în urmă la învățătură, întîlniri cu fruntașii în producție pentru demonstrarea diverselor metode înaintate în muncă precum și îmbogățirea cabinetului cu noi materiale didactice.

Activitatea cabinetului a reușit să aducă o contribuție însemnată la îmbunătățirea simțitoare a muncii școlii. Numărul elevilor rămași în urmă a scăzut mult.

Elevii participă în număr tot mai mare la confecționarea materialului didactic, știind că ei luptă pentru a face din cabinetul tehnic al școlii lor, un cabinet model.

În urma schimbului de experiență din cadrul cercului pedagogic al profesorilor de cultură tehnică din orașul Baia Mare, în toate școlile s-a trecut la organizarea cabinetelor tehnice după exemplul cabinetului școlii profesionale miniere nr. 3 din localitate.

IOSIF MOSCU

Premieri... secrete!

Cu prilejul consfătuirii raionale din ianuarie, secția de învățămînt a premiat numeroși învățători și profesori din rîndul cadrelor didactice fruntașe. Participanții la consfătuire s-au așteptat ca în cadrul lucrărilor, secția de învățămînt să arate cine sînt cei premiați și care sînt meritele acestora. Totuși, la consfătuire nu s-a vorbit nimic în legătură cu premierile.

Procedeul secției de învățămînt a dus la minimalizarea importanței ce o prezintă sistemul premierilor. De altfel, în prezent, secretul premierilor nu mai e un secret, deoarece el a început să fie comentat în fel și chip de către cadrele didactice. Pe de altă parte, munca și rezultatele muncii celor premiați au rămas în mare parte necunoscute cadrelor didactice.

Tovarășii dela secția de învățămînt trebuie să înlăture asemenea procedee și să folosească de acum înainte sistemul premierilor ca un adevărat mijloc de a stimula munca învățătorilor și profesorilor.

V. SILIȘTEANU
profesor la școala nr. 13 mixtă din Galați

Ecoul mondial al conferinței dela Berlin

R.P. CHINEZĂ

Rezultatele conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri continuă să se afle în centrul atenției presei chineze.

Ziarul „Jenminjibao", relevînd importanța acordurilor realizate la conferință și subliniind că în problemele germană și austriacă și în problemele asigurării securității europene nu s-a realizat un acord, scrie:

„Convocarea conferinței de la Berlin și acordurile realizate la conferință confirmă posibilitatea rezolvării problemelor internaționale arzătoare pe calea tratativelor. Întreaga desfășurare a conferinței de la Berlin, scrie ziarul, a arătat limpede două poziții care se deosebesc fundamental: poziția guvernului Uniunii Sovietice și poziția guvernelor puterilor occidentale, îndeosebi a S.U.A. Delegația sovietică, pornind de la interesele slăbirii încordării internaționale și consolidării păcii, a făcut la toate punctele de pe ordinea de zi o serie de propuneri constructive și a căutat realizarea unui acord, în timp ce delegația americană s-a situat de la bun început pe o poziție negativă și a respins în mod invariabil propunerile Uniunii Sovietice, fără a face nici un fel de propuneri constructivă.

Subliniind în continuare că problemele nerezolvate rămîn pe ordinea de zi, ziarul arată că poporul chinez sprijină în întregime toate propunerile guvernului Uniunii Sovietice făcute la conferința de la Berlin.

R.P.D. COREEANA

Într-un articol intitulat „Calea spre reglementarea pașnică a problemei coreene și spre micșorarea încordării în relațiile internaționale", ziarul „Nodon Sinmun" salută hotărîrea miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri cu privire la convocarea la Geneva în aprilie a.c. a unei conferințe a reprezentanților U.R.S.S., S.U.A., Franței, Angliei, Republicii Populare Democrate Coreene, Coreei de sud și ai altor țări, pentru examinarea problemei coreene, precum și a problemei restabilirii păcii în Indochina. Împreună cu toți oamenii de bună credință, scrie ziarul, poporul coreean sprijină aceste hotărîri ale conferinței de la Berlin, deoarece ele înseamnă un pas înainte spre întărirea păcii și rezolvarea problemelor privind unificarea națională a Coreei și restabilirea păcii în Indochina, precum și spre micșorarea încordării în relațiile internaționale.

GERMANIA

După cum s-a mai anunțat, la 21 februarie a avut loc la Berlin o ședință a Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate. În cadrul acestei ședințe au fost discutate rezultatele conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri și acele sarcini decurgînd din rezultatele acestei conferințe pentru Frontul Național al Germaniei Democrate.

Participanții la ședință au adoptat o chemare adresată poporului german, în care se spune:

„Conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe inaugurează o nouă fază în lupta pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale, pentru independența națională și securitatea popoarelor. Puterile occidentale și împreună cu ele și clica lui Adenauer din Germania occidentală încearcă să ignoreze voința poporului german pentru relacerea pașnică a unității Germaniei pe bază democratică și pentru încheierea tratatului de pace.

Adenauer vrea ca problema germană să fie rezolvată pe calea americană — pe calea includerii forțate a Germaniei în „comunitatea defensivă europeană".

Frontul Național al Germaniei Democrate vrea o rezolvare germană, pașnică, a problemei germane. De aceea, el salută toate propunerile lui Molotov și declarația lui că rezolvarea problemei germane privește, în primul rînd, pe germanii înșiși. În numele poporului german, Frontul Național al Germaniei Democrate își exprimă recunoștința față de delegația sovietică în frunte cu V. M. Molotov, pentru faptul că ea a apărat la conferința de la Berlin adevăratele interese ale națiunii germane.

Cererea cu privire la constituirea unui guvern provizoriu al întregii Germanii, se spune în continuare în chemare, a devenit o cerere națională. Numai ea garantează alegeri democrate, cu adevărat libere, pe întreaga Germanie, fără tutelă străină, fără influență din partea monopolurilor și fără teroare din partea organizațiilor militare fasciste.

Poporul german cere încheierea unui tratat de pace care să corespundă intereselor naționale ale Germaniei. De aceea, fiecare patriot german se pronunță pentru organizarea unui plebiscit democrat în întreaga Germanie cu privire la problema principală a existenței noastre naționale: „Pentru tratatele de la Bonn și Paris sau pentru tratatul de pace?"

Conferința miniștrilor afacerilor externe a luat sfîrșit, dar marile sarcini ale mențineri și consolidării păcii nu au fost scoase de pe ordinea de zi. Lupta pentru unificarea pașnică și democratică a patriei noastre continuă cu o și mai mare forță".

★

Referindu-se la întrevederea care a avut loc pe aerodromul Wahn între ministrul de externe al S.U.A., Dulles și Adenauer, imediat după terminarea conferinței de la Berlin, comentatorul agenției oficiale de presă a guvernului de la Bonn D.P.A. trage concluzia că puterile occidentale au împiedicat reglementarea problemei germane pentru a putea continua politica lor de forță.

Pe de altă parte, agenția vestgermană Dimitag transmite că în cadrul întrevederii dintre Adenauer și Dulles, ministrul de externe american l-a asigurat pe cancelarul de la Bonn de „sprijinul nelimitat al Statelor Unite în continuarea politicii duse pînă în prezent de guvernul vestgerman".

Potrivit relatărilor aceleiași agenții, Dulles i-a dat instrucțiuni lui Adenauer în legătură cu „sarcinile Germaniei occidentale în cadrul comunității defensive europene", subliniind „importanța colaborării strînse dintre Germania occidentală și Statele Unite".

„Adenauer și Dulles, afirmă Dimitag, au fost perfect de acord să profite de încheierea conferinței de la Berlin pentru intensificarea eforturilor în vederea creării armatei europene".

S.U.A.

Perspectiva rezolvării pașnice a problemei coreene și indochineze, care s'a profilat în urma acordului realizat la Berlin cu privire la convocarea unei conferințe la Geneva la 26 aprilie, neliniștește profund anumite cercuri americane interesate în menținerea încordării situației internaționale. Presa monopolurilor cheamă la extinderea războiului în Indochina. Ziarul „New York Times", subliniind că „planul convocării unei conferințe pentru problemele Extremului Orient, punîndu-se un accent deosebit pe Coreea și Indochina, trezește mari speranțe mai ales în Franța" și că „discutarea acestor probleme constituie un temei de optimism", cere „să fie elaborate planuri și să fie dusă o politică pornind de la presupunerea că nu se prevede o reglementare rapidă și ușoară".

ANGLIA

Presa engleză continuă să acorde o deosebită atenție rezultatelor conferinței de la Berlin a miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri. Într-un articol redacțional, ziarul „Daily Worker" scrie că după conferința de la Berlin, Statele Unite vor intensifica presiunile asupra Franței pentru a o sili să ratifice tratatul cu privire la așanumita „comunitate defensivă europeană".

Într-un articol redacțional, ziarul „Times" salută acordul la care s-a ajuns la conferința de la Berlin cu privire la convocarea unei conferințe pentru Extremul Orient la Geneva și numește acest acord „un compromis rațional".

★

Observatorul diplomatic al ziarului „Evening Standard", George Hutchinson, care s-a întors zilele trecute de la Berlin relatează că oficialii englezi din administrația berlineză se declară în mod hotărît împotriva politicii reînarmării Germaniei occidentale.

Hutchinson îi cere lui Eden să revizuiască politica engleză și să se pronunțe împotriva reînarmării Germaniei occidentale. „Dacă va face acest lucru, el va cîștiga respectul poporului. Cineva trebuie să rezolve acest impas. Oare acest cineva va fi Eden?"

INDIA

Influentul ziar „People", care apare la Laknau, aprobă poziția pașnică a delegației sovietice la conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. „Propunerea ministrului afacerilor externe, V. M. Molotov, scrie ziarul, este rezonabilă și justă. Germania trebuie să fie liberă și unificată...".

„Americanii — scrie ziarul — vor ca experiența germanilor, capacitatea tehnică, spiritul războinic și resursele economice ale Germaniei să fie folosite pentru blocul antirus.

Devine din ce în ce mai evident faptul că atîta timp cît S.U.A. vor duce actuala politică de înarmare, dependența statelor vest-europene de S.U.A. se va accentua.

Va veni ziua cînd Europa va ajunge la punctul de vedere rezonabil al d-lui Molotov cu privire la securitatea colectivă în Europa, sistem în care orice atac armat împotriva unuia sau a cîtorva state participante la tratat, trebuie considerat ca un atac împotriva tuturor participanților la tratat".

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

„Perfecționarea calificării cadrelor didactice, preocupare a organelor sindicale"

Sub acest titlu a apărut în nr. 243 al „Gazetei învățămîntului" un articol în care se sublinia datoria organelor sindicale de a-și intensifica activitatea în vederea ridicării continue a calificării cadrelor didactice. În cuprinsul articolului era criticat, printre altele, comitetul sindical regional de învățămînt Arad deoarece nu a mobilizat în suficientă măsură cadrele didactice să se înscrie la cursurile învățămîntului fără frecvență.

Într-o scrisoare trimisă redacției, comitetul sindical regional Arad arată că articolul publicat în „Gazeta învățămîntului" constituie un ajutor prețios în munca comitetului, care și-a însușit în întregime critica ce i s-a adus.

Pentru remedierea lipsurilor în ceea ce privește participarea cadrelor didactice la învățămîntul fără frecvență, comitetul sindical a luat măsura intensificării muncii de lămurire în rîndurile cadrelor didactice insuficient calificate, pentru a le determina să se înscrie la cursurile fără frecvență.

În urma acestei acțiuni, numărul cadrelor didactice care urmează pînă în prezent cursurile fără frecvență a ajuns la 178.

În colaborare cu secția de învățămînt a regiunii Arad și cu A.S.I.T. s-au organizat pentru învățători și profesori cursuri de pregătire și lucrări practice care au loc pe lîngă Institutul agronomic din Arad.

Comitetul sindical regional s-a îngrijit de cazarea tovarășilor din cuprinsul regiunii în zilele în care vin la Arad pentru diferite cursuri.

Răspuns la întrebările cititorilor

Un grup de învățători din regiunea Ploești, care lucrează de peste cinci ani în învățămîntul elementar, ne întreabă dacă n-ar putea să se califice, dînd într-o singură sesiune examenele pentru anii I-IV ai școlii pedagogice.

Fiind absolvenți a patru clase de liceu (echivalente cu clasele V-VII), ei sînt considerați necalificați.

Pentru a se putea califica, acești învățători trebuie să se prezinte la examenele fără frecvență pe lîngă școala pedagogică, pentru fiecare an în parte, și nu într-o singură sesiune. Ei se pot prezenta la aceste examene începînd din sesiunea august 1954.

INFORMAȚII

Se aduce la cunoștința celor interesați că examenele de admitere la cursurile serale și fără frecvență din învățămîntul superior pentru anul școlar 1954—1955 vor avea loc în aceleași condiții și la aceleași discipline ca și examenele de admitere pentru cursurile de zi. (Scris și oral).

Disciplinele la care se vor da aceste examene se găsesc menționate în îndrumarul pentru absolvenții școlilor medii, ediția 1953.

★

Etapa pe oraș a Olimpiadei de matematică organizată de Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R. cu sprijinul Ministerului Învățămîntului va avea loc în ziua de 7 martie 1954.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 256 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 6 martie 1954

În acest număr:

- P. Tecutov: Baza științifică a repetiției. (pag. 2-a)
- Să educăm dragostea pentru agricultură. (pag. 2-a)
- A. I. Koposova: Despre desfășurarea seminariilor în anii I și II de studiu. (pag. 2-a)
- Acad. I Murgulescu: Marele luptător pentru pace și prietenie între popoare (Articol publicat în ziarul „Scînteia"). (pag. 3-a)
- Să ne pregătim pentru activitatea pe terenul școlar (pag. 3-a)
- Ziua Internațională a Femeii. (pag. 4-a)
- Acad. Raluca Ripan: În slujba vieții și a păcii. (pag. 4-a)
- Să contribuim la o recoltă îmbelșugată. (pag. 4-a)

Sub steagul invincibil al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin

S-a împlinit un an de cînd a încetat din viață Iosif Vissarionovici Stalin, discipolul credincios și continuatorul operei nemuritoare a lui V. I. Lenin. Comemorarea morții lui I. V. Stalin este pentru marele popor sovietic, pentru popoarele țărilor de democrație populară, pentru oamenii muncii din lumea întreagă, un prilej de cinstire a memoriei lui, un prilej de a strînge și mai mult rîndurile în jurul partidelor comuniste și muncitorești, de a mobiliza toate forțele, toată energia lor creatoare în lupta pentru cauza păcii și socialismului, pentru viitorul luminos al omenirii.

Ieșit din rîndurile poporului, I. V. Stalin și-a închinat viața cauzei eliberării clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul asupririi exploatatorilor, cauzei salvării omenirii de războaiele distrugătoare, cauzei luptei pentru construirea socialismului și comunismului. Viața lui Stalin este un exemplu de unică activitate creatoare, de îmbinare organică a gîndirii științifice cu lupta practică revoluționară.

I. V. Stalin și-a început activitatea revoluționară în perioada cînd capitalismul a intrat în stadiul cel mai înalt și ultim al dezvoltării sale, în imperialism, în perioada ciocnirilor deschise dintre clase, perioada revoluției proletare, perioada pregătirii imediate a forțelor pentru răsturnarea imperialismului, pentru cucerirea puterii de către proletariat.

În această perioadă de cotitură pentru întreaga mișcare muncitorească internațională V. I. Lenin a întemeiat partidul marxist din Rusia, partid de tip nou, detașament de avangardă al clasei muncitoare, cu un înalt nivel de conștiință, cu o voință unică, strîns unit și centralizat, partid revoluționar, în stare să conducă clasa muncitoare la victorie.

Discipol credincios, tovarăș de luptă și continuator al lui Lenin, I.V. Stalin a apărat cu fermitate, în articolele și lucrările sale, ideile leniniste, împotriva economismului, menșevismului și altor curente antileniniste. El vedea în V.I. Lenin pe genialul întemeietor, conducător și învățător al partidului marxist revoluționar și a mers cu hotărîre pe drumul leninist.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice creat de genialul Lenin, a parcurs un drum glorios de luptă eroică, de încercări grele și de victorii istorice de însemnătate mondială. Viața și opera lui I.V. Stalin sînt indisolubil legate de activitatea glorioșului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de lupta marelui popor sovietic.

Sub conducerea lui Lenin, a continuatorului operei lui, I. V. Stalin, și a altor tovarăși de luptă ai lui Lenin, Partidul Comunist a organizat și condus popoarele Rusiei la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a organizat dictatura proletariatului, a ridicat masele la crearea conștientă a istoriei.

Într-o luptă plină de sacrificii poporul sovietic condus de partid a apărat cuceririle Revoluției din Octombrie împotriva contrarevoluției interne și a interven-ioniștilor străini care urmăreau distrugerea puterii sovietice. În această perioadă V. I. Lenin și tovarășii săi de luptă — I. V. Stalin și alți conducători ai P.C.U.S. — au desfășurat o muncă neobosită pentru organizarea și întărirea Armatei Roșii, apărătoarea neînfricată a independenței patriei sovietice.

După victoria asupra gardiștilor albi și a intervenționiștilor, a fost făurită Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. În calitate de comisar al poporului pentru problema națională în guvernul prezidat de Lenin, I. V. Stalin a desfășurat o intensă activitate pe tărîmul consolidării prieteniei frățești între popoarele sovietice. Lui îi revine un rol deosebit în dezvoltarea învățăturii leniniste cu privire la problema națională și la rezolvarea ei consecvent internaționalistă. Călăuzit de politica națională leninist-stalinistă, P. C. U. S. a eliberat popoarele Rusiei de multiseculara asuprire socială și națională, a lichidat rămînerea în urmă, economică și culturală, a popoarelor subjugate în trecut, a unit strîns într-o singură familie frățească, într-un puternic stat socialist, multinațional, toate națiunile Uniunii Sovietice. Conduși și însuflețiți de partid oamenii sovietici au pornit primii pe căile neexplorate ale construirii socialismului deschizînd astfel întregii omeniri drumul către o viață liberă și fericită.

V. I. Lenin a elaborat genialul său plan de construire a socialismului în U.R.S.S. După moartea lui Lenin, C. C. al Partidului în frunte cu I. V. Stalin, bazîndu-se pe indicațiile lui Lenin, a elaborat căile concrete de industrializare socialistă a țării, a dezvoltat teoria leninistă cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și a condus poporul la realizarea lor cu succes.

Dușmanii poporului, oportuniștii de tot soiul, au încercat să abată partidul de pe drumul leninist de transformare a țării într-o mare putere socialistă înaintată. Sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, Partidul Comunist a zdrobit însă pe trădători și capitularzi, a apărat leninismul și s-a orientat cu hotărîre spre construirea socialismului.

Mergînd pe drumul arătat de Lenin, C.C. al P.C.U.S. în frunte cu I. V. Stalin a condus cu fermitate partidul și poporul sovietic la luptă pentru victoria socialismului, a întărit și consolidat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Pornind de la legile obiective ale dezvoltării societății, de la nevoile arzătoare ale dezvoltării vieții materiale a societății, în anii planurilor cincinale dinainte de război P.C.U.S. a condus popoarele sovietice la lupta pentru înfăptuirea industrializării țării, a colectivizării agriculturii, a revoluției culturale ceea ce a dus la ridicarea continuă a nivelului material și cultural al poporului. Pentru P.C.U.S., pentru Guvernul Uniunii Sovietice, grija pentru binele omului sovietic, pentru înflorirea întregului popor sovietic este legea supremă.

Tocmai de aceea poporul sovietic are o încredere nemărginită, este pătruns de o dragoste fierbinte față de P.C.U.S. și față de Guvernul Sovietic. Unitatea indestructibilă dintre P.C.U.S., Guvernul Uniunii Sovietice și poporul sovietic constituie o forță invincibilă.

Pe baza victoriei socialismului obținută sub conducerea P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, în Uniunea Sovietică s-au dezvoltat și s-au întărit astfel de puternice forțe motrice ale societății sovietice ca: unitatea moral-politică, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul sovietic. Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei a demonstrat forța și superioritatea orînduirii sovietice, unitatea moral-politică a popoarelor U.R.S.S., prietenia lor de nezdruncinat. La chemarea P.C.U.S. și a Guvernului Sovietic întreg poporul sovietic s-a ridicat la lupta pentru nimicirea cotropitorilor. I. V. Stalin a fost desemnat de partid în fruntea Forțelor Armate ale U.R.S.S. În ordinele de zi și în cuvîntările rostite în perioada războiului, I. V. Stalin, genialul comandant de oști, oglindind voința partidului și a poporului, a dezvoltat știința militară sovietică, tezele despre forța orînduirii de stat sovietice, căile de întărire a puterii economice și de apărare a Statului Sovietic. Zdrobirea hoardelor fasciste în cel de al doilea război mondial constituie un avertisment al istoriei dat celor care plănuiesc noi agresiuni.

Ca urmare a victoriei U.R.S.S. în cel de al doilea război mondial, din sistemul capitalismului s-au desprins o serie de țări din Europa și Asia, în care s-a statornicit regimul democrat-popular.

Sub conducerea partidului, popoarele Uniunii Sovietice au lichidat într-un timp scurt urmările grele ale războiului creînd condițiile necesare pentru continuarea operei de construire a comunismului. Cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., care a trasat noi și grandioase perspective în toate domeniile construirii comunismului, are o imensă însemnătate pentru Partidul Comunist și pentru poporul sovietic, pentru mișcarea revoluționară internațională. În cuvîntarea rostită la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., I. V. Stalin a subliniat marele rol al partidelor comuniste și muncitorești din țările în care mai domină capitalul, în lupta pentru pace, independență națională și socialism.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a cucerit și cucerește victorii de însemnătate mondială datorită faptului că activitatea lui se bazează pe fundamentul științific al teoriei marxist-leniniste, pe măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Sintetizînd uriașa experiență a construirii socialismului în U.R.S.S. și experiența mișcării internaționale contemporane de eliberare, I. V. Stalin, marele gînditor al epocii noastre, a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și într-o serie de probleme a îmbogățit cu noi teze teoria revoluționară. El a apărat și a dezvoltat învățătura leninistă despre posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară. Dezvoltînd teoria leninistă a dictaturii proletariatului, I. V. Stalin a arătat marele rol organizator al clasei muncitoare și al Partidului de tip nou, a arătat însemnătatea statului socialist ca principal instrument pentru construirea socialismului, subliniind necesitatea întăririi permanente a statului în condițiile construirii socialismului și comunismului. În lucrările sale, I. V. Stalin, pornind de la învățătura economică a lui Marx-Engels-Lenin, a analizat și a elaborat principalele probleme economice ale socialismului și comunismului.

Moartea lui I. V. Stalin a însemnat o pierdere grea pentru P.C.U.S., pentru popoarele sovietice, pentru oamenii muncii din întreaga lume. Poporul sovietic și-a strîns mai puternic rîndurile în jurul partidului, al Comitetului Central și al Guvernului Sovietic. Marea unitate dintre partid, guvern și popor, făurită în decursul luptei pentru libertatea și independența patriei sovietice, pentru construirea socialismului, constituie baza tăriei U.R.S.S. În prezent, P.C.U.S. și Guvernul Sovietic, întregul popor sovietic traduc în viață cu succes Hotărîrile Congresului al XIX-lea. Satisfacerea maximă a nevoilor materiale și culturale în permanentă creștere ale societății sovietice constituie principala preocupare a P.C.U.S. În orînduirea sovietică socialistă există posibilități enorme pentru asigurarea unei nemaicunoscute ridicări a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. De aceea P.C.U.S. consideră că cea mai importantă sarcină a economiei naționale a U.R.S.S. în etapa actuală este ca, paralel cu dezvoltarea mai departe a industriei grele, să se obțină o rapidă dezvoltare a tuturor ramurilor agriculturii și să se creeze pe această bază, în 2—3 ani, un mare belșug de mărfuri alimentare și de larg consum pentru întreaga populație.

Măreața Uniune Sovietică, realizînd principal al păcii, merge cu fermitate pe drumul luminos al comunismului. În înfăptuirea politicii sale externe, Uniunea Sovietică pornește de la principiul leninist cu privire la posibilitatea coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între sistemul socialist și cel capitalist. Dezvoltînd această teză leninistă, I. V. Stalin a arătat că coexistența pașnică a celor două sisteme și colaborarea dintre ele sînt pe deplin posibile dacă există dorința comună pentru colaborare. Popoarele lumii nu vor uita niciodată eforturile neobosite pe care I. V. Stalin le-a consacrat cauzei apărării și consolidării păcii mondiale. Chemînd popoarele întregii lumi să ia în propriile lor mîini cauza menținerii și apărării păcii, I. V. Stalin a exprimat voința fierbinte de pace a marelui popor sovietic, năzuințele spre pace ale oamenilor cinstiți din toate colțurile lumii. Popoarele lumii sprijină cu tot mai multă hotărîre politica de apărare a păcii, de micșorare a încordării în relațiile internaționale, dusă de Statul Sovietic, de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

În jurul Uniunii Sovietice crește neîncetat forța și trăinicia uriașului lagăr al păcii, democrației și socialismului — cea mai măreață cucerire a popoarelor. I. V. Stalin a muncit neobosit, în fruntea Guvernului Sovietic, pentru întărirea acestui lagăr, pentru cimentarea unității și prieteniei indestructibile a popoarelor libere, pentru dezvoltarea relațiilor de tip nou care s-au statornicit între țările acestui lagăr, relații la baza cărora stă dorința comună de a se ajuta reciproc în vederea realizării unui avînt general.

Marele ajutor pe care U.R.S.S. îl acordă țărilor de democrație populară contribuie la înflorirea economiei și culturii lor, la ridicarea continuă a bunăstării popoarelor din aceste țări.

Poporul romîn, eliberat de către glorioasele forțe armate ale U.R.S.S., conduse de I. V. Stalin, înaintează cu succes pe drumul socialismului. Alianța, prietenia și colaborarea cu marea Uniune Sovietică constituie garanția sigură a victoriei noastre în lupta pentru socialism.

Învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin luminează poporului nostru drumul către socialism. Știința marxist-leninistă dă Partidului Muncitoresc Romîn posibilitatea de a vedea limpede drumul nostru către socialism, de a prevedea în mod științific desfășurarea evenimentelor, de a elabora o politică pe baze științifice, pornind de la cunoașterea legilor economice obiective, oglindind dezvoltarea vieții materiale a societății, izvorînd din interesele fundamentale ale poporului. Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 constituie un strălucit exemplu de aplicare creatoare a învățăturii marxist-leniniste la condițiile concrete ale țării noastre.

Întreaga politică a statului nostru democrat-popular este îndreptată în scopul satisfacerii într-o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc. Partidul și Guvernul țării noastre rezolvă toate problemele construirii socialismului în țara noastră, problemele construcției economice și culturale, în lumina genialelor idei ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, în lumina uriașei experiențe a P.C.U.S.

Partidul cheamă pe toți oamenii muncii din patria noastră să-și sporească eforturile în lupta pentru construirea socialismului.

Sub steagul măreț al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, strîns unit în jurul partidului și guvernului, întărind în permanență alianța și colaborarea frățească cu marele popor sovietic, poporul nostru muncitor înaintează cu hotărîre pe drumul luminos al păcii și socialismului.

Editarea lucrărilor lui I. V. Stalin în țara noastră

Lucrările lui I. V. Stalin, împreună cu celelalte opere ale clasicilor marxism-leninismului, sînt studiate cu viu interes de oamenii muncii din țara noastră. Numărul titlurilor și tirajele lucrărilor lui I. V. Stalin editate în țara noastră crește din an în an. În perioada 1944—1954, din lucrările lui I. V. Stalin au apărut în Editura pentru Literatură Politică 62 titluri, într-un tiraj total de 8.815.325 exemplare. Cele 13 volume ale Operelor au fost editate într-un tiraj de 1.375.000 exemplare. Au apărut de asemenea „Problemele leninismului" în 3 ediții în 296.825 exemplare, „Clasa proletarilor și partidul proletarilor" în 2 ediții în 135.000 exemplare, „Anarhism sau socialism?" în 2 ediții în 87.000 exemplare, „Problema națională și leninismul" în 2 ediții în 92.000 exemplare, „Cuvîntare rostită la primul congres al colhoznicilor udarnici din U.R.S.S". în 2 ediții în 245.000 exemplare, „Despre materialismul dialectic și materialismul istoric" în 2 ediții în 252.000 exemplare, „Cuvîntare ținută în ziua de 9 februarie 1946, la adunarea electorală a alegătorilor circumscripției electorale „Stalin" din orașul Moscova" în 2 ediții în 320.000 exemplare, „Despre devierea de dreapta în P.C. (b) al U.R.S.S." în 2 ediții, în 80.000 exemplare; „Despre Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei" în 3 ediții în 212.000 exemplare, „Marxismul și problemele lingvisticii" în 2 ediții în 82.000 exemplare, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." în 2 ediții în 370.000 exemplare, „Cuvîntare rostită la congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice" în 550.000 exemplare.

De curînd au ieșit de sub tipar în Editura pentru Literatură Politică alte lucrări ale lui I. V. Stalin: „În jurul problemelor politicii agrare a U.R.S.S." în 50.000 de exemplare, „Despre munca la sate" în 50.000 exemplare, „Situația economică a Uniunii Sovietice și politica partidului" în 30.000 exemplare. (Agerpres)

Prin școlile patriei noastre

În urma unei munci susținute

Pînă mai acum cîțiva ani, în comuna Deaj din raionul Tîrnăveni rămîneau în fiecare toamnă copii neșcolarizați.

Acum, situația este cu totul alta. Tînărul director al acestei școli, învățătorul Gheorghe Popa, însuflețit de dorința de a face din școala lui o unitate fruntașă, a știut să antreneze în munca școlii întregul colectiv didactic. Una dintre principalele probleme de care s-a preocupat îndeaproape a fost problema școlarizării. În urma repetatelor vizite pe care cadrele didactice, în frunte cu directorul școlii, le-au făcut personal la domiciliul copiilor rămași neșcolarizați, prin munca de lămurire pe care au dus-o cu părinții acestora, și prin ședințele cu părinții care au avut loc la școală au fost obținute rezultate frumoase.

Datorită muncii desfășurate de colectivul școlii sub conducerea directorului, datorită îndrumării primite din partea organizației de partid și a sprijinului acordat de sfatul popular din comună, la începutul acestui an școlar au fost aduși la școală toți copiii de vîrstă școlară.

Dar colectivul pedagogic și tovarășul director nu s-au mulțumit cu atît, ci au dus mai departe lupta pentru menținerea tuturor copiilor în școală. Prin lecții bine pregătite, cadrele didactice au reușit să trezească interesul elevilor pentru învățătură. Organizarea unor activități cultural-artistice în școală i-a apropiat pe elevi și mai mult de școală, de viața colectivă. Toate acestea au influențat favorabil menținerea unei frecvențe regulate.

Astăzi, în comuna Deaj nu mai există nici un copil de vîrstă școlară în afara școlii.

EUGEN PATAKFALVI
inspector la secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni

Pentru succesul la învățătură al tuturor elevilor

Învățătorii de la școala elementară din comuna Boj, regiunea Hunedoara, duc de la începutul anului școlar o luptă continuă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Pe lîngă temeinica pregătire pentru lecții, pe lîngă ajutorul pe care-l dau elevilor rămași în urmă în timpul lecțiilor și la orele de meditații, învățătorii au stabilit un regim just al zilei, care i-a ajutat pe elevi să muncească organizat și să întrebuințeze cu folos timpul. Regimul zilnic le indică elevilor cum să-și împartă timpul așa încît să-și poată face în voie temele, să citească, să dea ajutor părinților în gospodărie, să se joace, să se plimbe etc.

Acest regim le-a fost comunicat și părinților, dîndu-li-se în același timp îndrumări cu privire la felul cum trebuie să-i deprindă pe elevi cu respectarea regimului, cum pot să le dea ajutor în executarea temelor pentru acasă, cum să le creeze condiții cît mai bune de învățătură. Fiecare elev și-a afișat, în camera unde lucrează, acest regim al zilei și se orientează după el în munca lor de zi cu zi.

Învățătorii fac vizite la domiciliul elevilor pentru a constata în ce măsură elevii respectă acasă acest regim. Cu prilejul acestor vizite ei au cunoscut condițiile de muncă ale elevilor în familie și i-au ajutat să înlăture greutățile întîmpinate în efectuarea temelor.

Buna organizare a regimului elevilor, respectarea lui de către elevi a contribuit în mare măsură la asigurarea unei frecvențe regulate, la obținerea disciplinei, precum și la obținerea unor rezultate bune la învățătură.

MARIN I. SMARANDOIU
corespondent

Studierea inovațiilor oamenilor muncii din învățămînt

În cadrul Ministerului Învățămîntului a luat ființă de curînd un serviciu de inovații, care are menirea să studieze și să rezolve propunerile primite de la cadrele didactice din școlile de toate gradele. În scurtul timp care a trecut dela înființarea acestui birou au sosit la Ministerul Învățămîntului cîteva zeci de proiecte de inventii și inovații.

Astfel, un învățător de la o școală din Ploești a înaintat colectivului de inovații un număr de cinci proiecte de aparate care pot fi folosite cu succes ca material didactic în predarea aritmeticii. Un învățător de la școala de 7 ani din comuna Stefănești, raionul Snagov, regiunea București, a prezentat inovația sa „Literele alfabetului decupat", iar un altul, de la școala Nr. 1 băieți din Rîmnicu Sărat, „Abecedarul mobil". Au mai sosit și alte numeroase proiecte de inovații ca, de pildă, un dispozitiv de echer și teu, un echer cu înclinații variabile etc.

Multe proiecte de inovații sosesc de la școlile profesionale și, în deosebi, de la cele metalurgice. Astfel, de exemplu maiștrii de la școlile profesionale de metalurgie din Oradea și Cîmpulung-Muscel au înaintat o serie de importante propuneri tehnice. De asemenea, au trimis numeroase propuneri elevii școlilor profesionale.

Toate aceste inovații sînt experimentate în prezent în diferite școli și fabrici din Capitală. În cazul acceptării lor, inovatorii vor fi premiați, beneficiind totodată și de o serie întreagă de alte avantaje.

Audiție muzicală pentru elevi

Din inițiativa colțului pedagogic și a cercului A.R.L.U.S. de la școala medie tehnică de chimie din București se organizează săptămînal la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice audiții muzicale pentru elevii școlii.

În cadrul acestor manifestări se face la început o scurtă prezentare a vieții și operei compozitorilor ale căror creații urmează să fie audiate. Obișnuit, programul audițiilor cuprinde piese din muzica clasică și cîntece populare.

prof. AL. COPCEA
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Baza științifică a repetiției

I. P. Pavlov a lămurit extrem de precis mecanismul fiziologic al procesului de instruire și educare. După cum spune el, educarea, instruirea, disciplinarea, toate deprinderile reprezintă șiruri lungi de reflexe condiționate. Numai pe baza formării reflexelor condiționate, a legăturilor nervoase temporare se formează cunoștințele și tot felul de deprinderi, inclusiv cele de învățămînt (deprinderi de citit, de a scrie și a socoti, deprinderi politehnice, deprinderi de cultură fizică etc.). Totuși, legătura nervoasă temporară care s-a format poate fi inconstantă, nestatornică. Numai un șir întreg de întăriri succesive a excitantului condițional duce la consolidarea ei. Din punct de vedere pedagogic, aceasta determină necesitatea repetării și a exercițiilor în procesul de instruire. In felul acesta, zicătoarea populară cunoscută din vechime, „Repetiția este mama învățăturii" își găsește de-abia în zilele noastre fundamentarea sa științifică.

Una dintre căile de luptă pentru cunoștințe temeinice și sistematice este acel sistem de repetare a materiei studiate, care cuprinde atît materia curentă cît și materia studiată mai înainte la obiectul respectiv. Acest sistem de repetare a fost elaborat de K. D. Ușinschi. „Repetînd fără încetare materia studiată — spunea K. D Ușinschi — și cu prilejul fiecărei repetări adăugînd puțin din materia nouă, copilul își însușește în mod temeinic un număr uriaș de fapte, lucru care nu i-ar reuși niciodată dacă el și-ar însuși un fapt după altul, fără a construi materia nou asimilată pe fundamentul solid al materiei vechi". O asemenea instrucție este bazată pe un întreg sistem de legături temporare. Aici verigile noi în lanțul reflexelor condiționate formate se construiesc pe baza legăturilor formate mai înainte, ceea ce face ca întregul sistem de legături temporare care intră în acest lanț să fie foarte trainic.

Necesitatea adăugării materiei noi cu prilejul repetării materiei vechi are un sens adînc și pentru că comunicarea noilor cunoștințe provoacă la copii reflexul de orientare sau de cercetare (reflexul „Ce e aceasta"), atrăgînd prin aceasta atenția copiilor, trezindu-le interesul pentru materia care se repetă. Pedagogii au ajuns pe cale pur empirică la necesitatea introducerii elementelor noului cu prilejul repetării. Justețea acestui procedeu metodic a fost pe deplin confirmată de rezultatele cercetărilor experimentale în domeniul fiziologiei activității nervoase superioare. Fiziologii au stabilit că excitațiile slabe și uniforme contribuie la apariția inhibiției în scoarța cerebrală, făcîndu-i pe oameni molatici și somnoroși. Iată de ce repetarea uniformă a unei materii de învățămînt fără introducerea elementelor noi, este prea puțin eficace. In lumina datelor fiziologice se înțelege cît de important este să se folosească cu prilejul repetării noi procedee metodice, să se varieze întrebările și materialul didactic.

Experiența activității laboratoarelor pavloviste a arătat că introducerea unor noi excitanți în stereotipul dinamic format va avea loc numai în cazul cînd acești excitanți vor fi introduși treptat, fără a produce schimbări mari în stereotip. In caz contrar, stereotipul va începe să se distrugă. „Sistemul reflexelor condiționate — afirma I. P. Pavlov — reprezintă o imensă complexitate. Masa diferitelor funcțiuni participă și trebuie să participe la ea într-o anumită ordine. Principalul este gradația, antrenamentul. In pedagogie, acest fapt trebuie considerat drept regulă fiziologică fundamentală". Vorbind despre sistem și păstrarea lui în scoarța cerebrală, I. P. Pavlov arată: „Orice nouă funcțiune, începînd să lucreze, se echilibrează cu tot restul activității organismului. Dacă vom introduce ceva nou în mod brusc, aceasta poate duce la perturbarea întregii activități". Se cunoaște, bunăoară, ce mare importanță acorda I. P. Pavlov gradației cu prilejul formării diferențierilor fine la animale. Aceste teze ale marelui fiziolog, bazate pe un vast material faptic de cercetare a activității nervoase superioare, trebuie să fie folosite pentru organizarea rațională a sistemului de repetiție.

Practica muncii școlare confirmă că în cazul unei repetări sistematice a materiei de învățămînt, cînd profesorul adaugă în mod treptat și în cantități determinate materia nouă la cea veche și îmbină cu pricepere această materie nouă cu materia studiată înainte, elevii capătă cunoștințe adînci și temeinice. De pildă, în cursul școlar de istorie a U.R.S.S., ideea despre rolul poporului rus în făurirea destinelor istorice ale popoarelor Europei este una dintre cele mai importante. Înțelegerea ei justă și profundă este posibilă numai cu condiția respectării unui sistem strict cu prilejul repetării și fixării cunoștințelor referitoare la această problemă.

Astfel, cu prilejul studierii Rusiei Kievlene în clasa a VIII-a, profesorii de istorie E. M. Krivenko (Școala medie nr. 1 din Novocercassc) și F. I. Andreeva (Școala medie nr. 10 din Taganrog) subliniază că Rusia Kievleană nu numai că și-a apărat independența în lupta cu numeroșii săi dușmani, dar a servit și ca o puternică barieră, care a apărat Europa apuseană de popoarele nomade. In clasa a IX-a, cu prilejul studierii unor teme ca „Războiul nordic", „Războiul de șapte ani", „Războiul pentru Apărarea Patriei din anul 1812", ei arată că Rusia a mai salvat deseori popoarele Europei de agresiunea suedeză, de agresiunea prusacă și de înrobirea lor de către Franța lui Napoleon. Aceeași idee este promovată de către profesori și cu prilejul expunerii temelor despre războaiele ruso-turce din secolele XVIII și XIX, cînd popoarele din Balcani au fost eliberate de sub jugul turcesc. In sfîrșit, ei promovează aceeași idee în clasa a X-a cu prilejul studierii Marelui Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941—45, cînd poporul sovietic, luptînd pentru independența sa, lupta în același timp și pentru eliberarea întregii omeniri progresiste din robia fascistă. In felul acesta, ideea conducătoare despre însemnătatea poporului rus în făurirea destinelor istorice ale popoarelor Europei trece ca un fir roșu prin toți anii de studiere a cursului de istorie în școală. Lărgindu-se și adîncindu-se, ea se formează definitiv într-un sistem riguros de cunoștințe adînci și temeinice cu prilejul recapitulării de sintetizare de către școlari a întregii materii studiate în ultimul an de învățămînt.

Specificul unui obiect de învățămînt sau altul cere din partea profesorilor o organizare creatoare a repetării, o elaborare amănunțită a metodicii ei, alegerea corespunzătoare a materialului etc. Dezvăluirea bazelor fiziologice ale repetării va contribui la o îndrumare mai conștientă a acestei verigi extrem de importante a procesului de instrucție.

Ne-am oprit numai asupra celei mai importante condiții de formare a legăturii temporare, care stă la baza procesului repetiției. Totuși, mai există și multe alte condiții care pot influența în mod esențial asupra formării legăturilor temporare cu prilejul repetării. Pedagogul trebuie să știe că formarea legăturilor temporare este o funcție a scoarței cerebrale a unui om sănătos și viguros, că reflexele condiționate sînt inhibate ușor sub acțiunea unor excitații exterioare neașteptate etc. Se știe, bunăoară, cît de mult dăunează însușirii cunoștințelor de către elevi starea proastă a sănătății, strigătul pedagogului cu prilejul interogării, ceea ce frînează răspunsurile școlarilor etc.

Studierea continuă și evidența tuturor acestor influențe asupra mersului procesului de învățămînt, inclusiv asupra repetiției, au o importanță extrem de mare în activitatea pedagogului. Învățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară dezvăluie natura formării cunoștințelor și deprinderilor la copii. Iată deci, aplicînd această învățătură, construind pe baza ei, munca instructiv-educativă, pedagogul va putea nu numai să dea o apreciere cu adevărat științifică cerințelor didactice, metodelor și procedeelor de învățămînt, stabilite de către pedagogi pe cale empirică, ci să le și dezvolte, să le și perfecționeze în mod creator. Toate acestea, fără îndoială, vor avea o influență asupra îmbunătățirii calității cunoștințelor elevilor, asupra ridicării nivelului lor la învățătură.

P. TECUTOV
candidat în științe biologice
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Profesorii agitatori

In cadrul campaniei alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. în noua clădire a școlii medii de fete nr. 110 din Novosibirsc a fost organizat un punct de agitație, la amenajarea căruia au participat atît cadrele didactice, cît și elevele.

Peste 30 de cadre didactice participă la munca de agitație. Profesorii organizează convorbiri cu alegătorii despre sistemul electoral sovietic, cel mai democratic din lume, despre marea și neclintita prietenie a popoarelor Uniunii Sovietice.

Directoarea școlii, N. I. Trubițina, directoarea de studii, N.I. Rusanova, secretara organizației de partid din școală, T.G. Cuznețova, profesorii R.V. Danilova, E.A. Copterenco și mulți alții pregătesc conferințe și referate asupra problemelor de istorie, literatură, educație, precum și asupra succeselor științei și tehnicii sovietice.

Pentru grădinița de copii

La școala medie de fete nr. 74 din Sverdlovsc există un atelier didactico-mecanic. In atelier se află strunguri, mese de tîmplărie, precum și o colecție completă de instrumente și unelte. Elevele confecționează în acest atelier diferite aparate și piese pentru experiențe de fizică, chimie etc. De curînd, din inițiativa tovarășei Ușacova, instructoare superioară de pionieri, școala a luat în grija sa grădinița de copii nr. 156 din raionul Molotov al orașului. Atelierul școlii a lucrat pentru copiii din grădiniță săniuțe, lopățele și jucării.

O sută douăzeci de lucrări științifice

La Institutul pedagogic din Chiev și-a încheiat lucrările sesiunea științifică consacrată rezultatelor activității din anul 1953.

In anul trecut, colaboratorii institutului au editat circa 40 de monografii, broșuri de popularizare a științei, manuale pentru școlile medii și superioare. Printre ele se numără broșura „Bogdan Hmelnitchi — marele fiu al poporului ucrainean" de profesorul Golobutchi, manualul „Elemente de politehnizare la cursul școlar de geografie" pentru profesorii școlilor medii, de docentul Rusacov și altele.

Sînt pregătite pentru tipar încă un număr de aproape 50 lucrări.

Mulți oameni de știință au făcut cercetări în colhozuri, sovhozuri și întreprinderi din țară.

In anul 1953, colaboratorii institutului au dat 120 de lucrări științifice.

„Casa învățătorului"

La Procopievsc, regiunea Chemerovo, s-a deschis o nouă „Casă a învățătorului". Ea are o sală de spectacole cu 300 de locuri, camere pentru activitatea cercurilor și pentru odihnă, o bibliotecă cu sală de lectură.

De curînd și-au început activitatea cercul de cor și cercul dramatic, care au pregătit un concert deosebit de interesant.

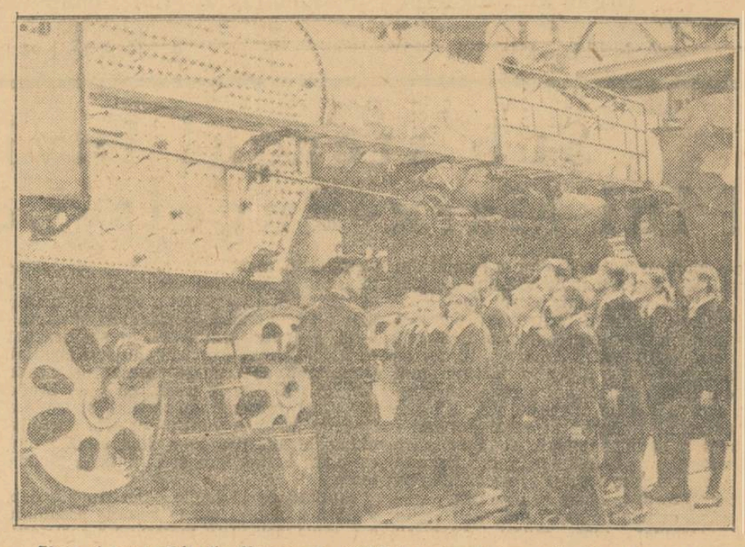

Elevi ai unei școli din Moscova în vizită la uzina de locomotive din Colomna, în împrejurimile capitalei Uniunii Sovietice.

Despre desfășurarea seminariilor în anii I și II de studiu

In practica activității instituțiilor de învățămînt superior ascuțișul criticii este îndreptat în mod obișnuit mai ales asupra prelegerilor, în timp ce se acordă relativ prea puțină atenție seminariilor. Cum trebuie organizate seminariile pentru a prilejui desfășurarea unor dispute vii, dacă această cerință poate fi extinsă în aceeași măsură asupra seminariilor care au loc în anii I și II ai facultăților— aceste serioase probleme metodice nu se bucură de atenția cuvenită a cadrelor din instituțiile de învățămînt superior. Ele nu sînt lămurite în măsură suficientă nici în literatura metodică și de aceea are loc un fel de proces închis de acumulare a experienței de către fiecare catedră în parte.

Vom încerca să lămurim experiența unei desfășurări diferențiate a seminariilor de bazele marxism-leninismului cu studenții din anul I și anul II de la Institutul pedagogic din Saratov. Se înțelege că nu este vorba de forme metodice diferite de desfășurare a seminariilor, ci numai de specificul folosirii acestor forme în diferiți ani de studiu. Acest specific este condiționat în primul rînd de faptul că studenții din anul I trebuie să-și însușească la început noi forme de muncă, diferite de formele școlare, iar în al doilea rînd de complexitatea operelor studiate: „Manifestul Partidului Comunist", „Ce-i de făcut"?, „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", „Despre materialismul dialectic și materialismul istoric".

De aceea catedra noastră se preocupă să le formeze studenților din anul I deprinderi de conspectare a izvoarelor prime. In primul semestru se citesc prelegeri cu tema: „Cum să lucrăm cu cartea" și se organizează consultații metodice pe grupe la fiecare temă nouă. In cadrul acestor consultații profesorii analizează amănunțit, împreună cu studenții, planul de desfășurare a seminarului, le dau indicații concrete cu privire la folosirea literaturii recomandate, la îmbinarea materialului studiat cu problemele curente.

După cum arată experiența, studenții au nevoie de cel mai mare ajutor cu prilejul studierii lucrărilor lui V. I. Lenin „Ce-i de făcut ?" și „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", deoarece aceste opere sînt scrise într-un stil polemic. Consultațiile cu privire la aceste opere constau în citirea obișnuită și în explicarea textului, cu scopul de a-i învăța pe studenți să urmărească ideea autorului, să extragă principalul cu privire la diferite probleme. De pildă, o problemă ca „Clasicii marxism-leninismului despre cele trei forme principale ale luptei de clasă a proletariatului" va fi destul de slab însușită de către majoritatea studenților din anul I dacă nu le indicăm concret capitolele și paginile din opera „Ce-i de făcut?", care trebuie studiate cu acest prilej.

Pentru studenții din anul II, care au un anumit bagaj de cunoștințe privitoare la teoria marxism-leninismului, precum și o oarecare experiență de conspectare a operelor, se organizează consultații numai la temele cele mai grele — de pildă, la lucrarea lui V. I. Lenin „Stîngismul — boala copilăriei comunismului", sau la tema „Lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru industrializarea socialistă".

Noi realizăm controlul asupra citirii izvoarelor prime, atît în anul I, cît și în anul II, pe calea verificării sistematice a conspectelor și a recenzării lor, prin sondaj.

Părerile profesorilor care lucrează în instituțiile de învățămînt superior din Saratov cu privire la conspectarea izvoarelor prime sînt diferite: unii consideră că trebuie să se conspecteze în conformitate cu întrebările planului de seminar, alții propun să se conspecteze după planul operei însăși. Catedra noastră este de părerea a doua: conspectarea după planul operei dă o impresie mai integrală și mai profundă.

Se întîmplă ca unii dintre studenți să nu ia parte la dezbaterea temei în cadrul seminariilor și să nu prezinte spre verificare conspectele lor. Pe acești studenți noi îi chemăm și stăm cu ei de vorbă individual. Studentul chemat trebuie să prezinte conspectul, iar apoi profesorul discută cu el fondul chestiunii spre a constata cum se orientează în problemele temei. E drept că unii dintre participanții la consfătuirea interregională a profesorilor de științe sociale, care a avut loc în anul 1953, au criticat această formă de control. Totuși, practica confirmă influența ei pozitivă, și noi n-avem intenția de a renunța la ea.

Seminariilor din anii I și II le este propriu un anumit specific. Acest specific se poate urmări numai pe fondul metodicii generale de desfășurare a seminariilor.

Activitatea seminarului se deschide în mod obișnuit prin cuvîntul introductiv al profesorului, care enumără problemele ce vor fi dezbătute și arată scopul seminarului. Cu acest prilej, în anul I se acordă o deosebită atenție și metodei de desfășurare a seminarului: profesorul subliniază că problemele puse necesită o dezbatere, iar nu răspunsuri învățate pe de rost, și că de aceea studenții trebuie să urmărească cu atenție cele ce se spun în seminar. Aceasta este foarte important pentru formarea la studenți a priceperii de a interpreta critic cele spuse de colegii lor, de a le completa, de a îndrepta impreciziunile.

Complexitatea operelor studiate creează la studenții din anul I o mare încordare cu prilejul asimilării ideilor operei. De aceea, în cele spuse de studenți la seminar se simte o anumită nesiguranță. Se înțelege că în anul I, și mai ales în primul semestru, discuțiile au loc cu mult mai rar decît mai tîrziu.

In practica noastră s-a întîmplat următorul caz: la una din grupele facultății de limbă și literatură s-a iscat o dispută înfierbîntată cu prilejul dezbaterii problemei despre condițiile istorice ale apariției lucrării lui V. I. Lenin „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică". Studenta C., vorbind despre războiul ruso-japonez, a citat exemple vii de patriotism al soldaților ruși, pe care le-a luat din opera lui Stepanov „Port-Arthur". Studenta P. i-a pus următoarea întrebare: „Războiul ruso-japonez, după caracterul său, a fost un război nedrept, iar în perioada dominației capitalismului muncitorii n-au patrie. Care sînt, deci, cauzele patriotismului soldaților în acest război ?"

Controversa a durat multă vreme. A trebuit să li se recomande studenților literatură suplimentară: articolul lui V. I. Lenin „Militarismul războinic și tactica antimilitaristă a social-democrației", ca și scrisoarea lui V. I. Lenin adresată lui I. Armand.

In anul II au loc mai multe discuții decît în anul I. Se înțelege că aici totul depinde de felul cum este pregătită grupa de studenți pentru seminar, de măsura în care profesorul însuși a chibzuit asupra organizării discuției, de priceperea lui de a pune întrebări care aprofundează analiza teoretică în procesul discuției.

De specificul anului de studiu trebuie să se țină seama și cu prilejul cuvîntului de închidere, în cadrul căruia se dă o apreciere generală a cunoștințelor, se analizează cele spuse de studenți și se face o scurtă generalizare teoretică a problemelor analizate.

In anul I se acordă o deosebită atenție analizei conținutului tuturor celor spuse de studenți în cadrul seminarului: aceasta dă posibilitatea de a se repeta pe scurt materialul analizat, ceea ce, la rîndul său, ajută la o mai bună fixare a cunoștințelor. O asemenea analiză răpește însă mult timp; de aceea, în anul II profesorul se oprește numai asupra greșelilor pe care le fac studenții, dacă acestea n-au fost îndreptate în procesul dezbaterii.

Timpul rezervat pentru cuvîntul de închidere în anul I și în anul II este diferit: în anul I aproximativ 18—20 minute, în anul II 10—15 minute.

Printre particularitățile desfășurării seminariilor în anul II trebuie să socotim și faptul că aici se pot practica referate ale studenților cu privire la diferite probleme, în timp ce în anul I se pot face referate numai în semestrul II, și aceasta doar ca o excepție.

Noi organizăm de obicei referate la ultimul seminar privitor la tema studiată. De pildă, la ultimul seminar privitor la lucrarea lui V. I. Lenin „Stîngismul, boala copilăriei comunismului", a fost citit referatul: „Lupta partidelor comuniste din țările capitaliste pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare în perioada postbelică", (luîndu-se ca exemplu Franța și Italia); la tema „Lupta pentru industrializarea socialistă a țării" este potrivit referatul: „Succesele industrializării în țările de democrație populară".

Organizarea acestor referate aduce o variație în metodica desfășurării seminarilor, le înviorează, îi obișnuiește pe studenți cu perceperea aprofundată a problemelor de actualitate, le formează deprinderile inițiale ale muncii de cercetare. Cu tot caracterul elementar, de trecere în revistă, al acestor referate, care durează 15—20 minute, ele trezesc interesul studenților.

Pregătirea și desfășurarea seminariilor în primul an (mai ales în semestrul I) cere dela profesor o mare încordare, dar aceste eforturi ușurează mult munca de mai tîrziu, în anul II, unde atenția profesorului este îndreptată spre formarea la studenți a deprinderilor muncii de cercetare științifică, prin organizarea de referate la seminarii, de conferințe teoretice în cercurile științifice studențești.

A. I. KOPOSOVA
Institutul pedagogic din Saratov

Școala din satul Cainar

Nici unul dintre țăranii muncitori din satul Cainar n-a ținut în mînă, pînă la revoluție, un creion, nici unul nu-și imagina ce este o carte. Beii își învățau copiii în oraș, iar țărănimea săracă vegeta în ignoranță.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în Cainar s-a înființat prima școală. Au sosit trei învățători și copiii au început să învețe carte.

Anii au trecut. Școala elementară din sat s-a transformat în școală medie. Astăzi, 185 de absolvenți ai acestei școli studiază în instituțiile de învățămînt superior. Fiul colhoznicului Bahtakir Mechișov a terminat aspirantura de pe lîngă Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova. La Institutul Oțelului „Stalin" din Moscova studiază Tulebac Hamzin, iar Biganin Merghenova și Mahsut Hasenov, sînt aspiranți la universitatea din Alma-Ata.

Nuftolda Sakanov a devenit scriitor, Abdurahman Dusenov și încă cîțiva dintre absolvenții școlii — ingineri de mine. Aproape 50 de absolvenți ai școlii din Cainar au terminat Institutul pedagogic din Semipalatinsc; mai mult de jumătate din ei lucrează în raionul natal.

Satul Cainar este plin de intelectuali. Vara vin aici la odihnă peste 100 de studenți din diferite școli superioare ale Uniunii Sovietice, foști elevi ai școlii medii din Cainar.

Să educăm dragostea pentru agricultură

Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Despre măsurile de dezvoltare continuă a agriculturii U.R.S.S." a deschis noi și uriașe perspective de creștere tuturor ramurilor agriculturii. Partidul a adoptat un program de măsuri care va asigura un mare avînt al întregii agriculturi și, prin aceasta, va permite că în următorii 2—3 ani să se creeze în țară un belșug de produse alimentare pentru populație și de materii prime pentru industria ușoară. Îndeplinirea planurilor trasate va ridica într-o proporție excepțional de mare bunăstarea poporului sovietic, va constitui un nou pas mare al Uniunii Sovietice pe calea spre comunism.

Hotărîrea istorică a Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. se ocupă de cele mai variate laturi ale vieții și activității societății sovietice. Ea pune de asemenea noi și serioase sarcini educative în fața școlii și familiei sovietice.

Patosul industrializării socialiste a Țării Sovietelor a determinat, timp de mulți ani, direcția principală a intereselor tineretului nostru, a întregii generații tinere. In special, aceasta s-a manifestat în tendința nestrămutată a tineretului spre însușirea profesiilor industrial-tehnice, înconjurate de gloria și romantismul primelor cincinaluri. Tot aceasta determina într-o mare măsură și atracția tineretului de la țară spre oraș — la fabrici, la uzine, în mine.

Un rol însemnat în pregătirea viitoarelor cadre pentru industria socialistă l-a jucat și îl joacă școala sovietică. Pedagogii educă de timpuriu interesul adînc al elevilor pentru tehnică, le trezesc pasiunea pentru munca industrială. Lucrînd cu perseverență pentru îmbunătățirea predării matematicii, fizicii, chimiei, profesorii îi înarmează pe elevi cu bazele științelor necesare pentru însușirea profesiunilor tehnico-industriale.

In prezent, în fața școlii, a cadrelor didactice, a familiei se pune o sarcină tot atît de serioasă și plină de răspundere — de a educa în rîndurile tineretului un interes tot atît de profund pentru agricultura socialistă.

Problema unui mare avînt al agriculturii nu poate fi rezolvată fără cadre calificate. Pentru a ridica productivitatea creșterii animalelor, pentru a mări considerabil recolta la hectar a legumelor, a cartofilor și a celorlalte culturi, pentru a mecaniza complet procesele cu volum mare de muncă din producția agricolă, sînt necesari zootehnicieni și agronomi care-și cunosc bine profesiunea, maiștri-agriculturii cu experiență, mulgătoare și ciobani, mecanici și tractoriști, combainieri și montori calificați. Pe lîngă că trebuie să fie înarmați cu cunoștințele și experiența necesară, aceștia trebuie să iubească într-adevăr agricultura, să caute și să găsească în ea cele mai largi posibilități pentru folosirea inițiativei creatoare, a aptitudinilor și talentelor lor. In această privință pot servi ca exemplu viu cei mai buni oameni ai producției colhoznice și sovhoznice, Eroi ai Muncii Socialiste. Acesta este spiritul în care trebuie să fie educată întreaga generație tînără a satului sovietic.

Un rol hotărîtor în educarea intereselor elevilor, în orientarea justă a tendințelor lor aparține profesorului. Acolo unde profesorul iubește într-adevăr agricultura, unde întreține o legătură activă, creatoare cu colhozurile și sovhozurile din împrejurimi, elevii sînt puternic atrași spre producția agricolă.

In această privință poate servi ca exemplu viu școala din Pacelm, regiunea Penza. Disciplinele biologice sînt predate la această școală de către Constantin Nichitici Socolov, membru-corespondent al Academiei de științe pedagogice, un adevărat maestru în munca sa. El a reușit să organizeze în așa fel predarea biologiei, a pus atît de bine la punct activitatea tinerilor naturaliști în afara clasei și a școlii, încît o mare parte dintre elevii săi, după absolvirea școlii, merg la muncă în colhozuri și sovhozuri, caută să studieze științele agricole, pentru ca apoi să se reîntoarcă în raionul lor spre a lucra în producția agricolă. Și aceasta, cu toate că școala din Pacelm este, în ceea ce privește apartenența departamentală, o școală feroviară!

Asigurînd dezvoltarea multilaterală a elevilor, posibilitatea ca ei să-și aleagă în viitor orice profesiune, școala noastră trebuie în același timp să înlăture din activitatea sa instructiv-educativă spiritul unilateral, care duce la neglijarea necesităților agriculturii. Trebuie să educăm la elevi cel mai viu interes pentru toate domeniile activității omenești, pentru toate profesiunile, atît în industrie, cît și în agricultură.

Școala sovietică muncește cu perseverență pentru realizarea învățămîntului politehnic. In condițiile școlilor sătești, trebuie să capete un caracter politehnic clar exprimat, înainte de toate, predarea bazelor științelor naturii. Elevii trebuie să învețe să se orienteze ușor în legile biologice care stau la baza agriculturii și creșterii animalelor, să fie pregătiți spre a-și însuși ușor o profesiune agricolă sau alta.

Lotul școlar de experiență bine organizat și activitatea extrașcolară a tinerilor naturaliști bine pusă la punct îi vor învăța pe școlari să lege teoria de practică, îi vor înarma cu deprinderi de muncă agricolă. Elevii trebuie să cunoască la perfecție producția colhozului lor și să participe în mod organizat la această producție.

Atracția tineretului de la sate spre oraș este condiționată nu numai de dorința de a munci în producția industrială, nu numai de tendința generală spre cunoștințe, spre cultură. Această atracție oglindește uneori neglijarea neîntemeiată de către o parte de tineret a muncii agricole, ca o muncă, chipurile, „brută", „înjositoare" pentru om. Această concepție este una dintre rămășițele trecutului, cînd munca agricolă era într-adevăr o muncă nestrăbătută de nici o rază de lumină, o muncă ce apăsa ca o povară asupra omului. Și, în general, toată viața din trecut a țărănimii, cu lipsa ei de cultură, cu munca pînă la istovire, cu mizeria ei, era grea și lipsită de orice bucurie.

Satul sovietic de astăzi se deosebește de satul prerevoluționar tot așa cum se deosebește ziua de noapte. Despre ce comparație mai poate fi vorba, să zicem, între munca unei țărance dinainte de revoluție și munca mulgătoarei comsomoliste Nina Nichitina din colhozul „Molotov", regiunea Moscova. Cînd vizitezi fermele de creștere a animalelor ale colhozului „Molotov", îți dispare fără să vrei impresia că ești într-un sat. Fermele solid construite din cărămidă, cu lumină electrică, cu ferestre largi și cu o rețea deasă de fire electrice, cu cărări asfaltate reprezintă un adevărat peisaj industrial.

Această impresie se mărește și mai mult cînd intri în interiorul fermelor. Lumina electrică, adăpătoarele automate, vagonetele suspendate pentru aducerea nutreturilor și scoaterea gunoiului din grajduri; sala de muls, unde laptele este răcit și turnat în vase fără a fi atins de mîinile omului; bucătăria unde se prepară hrana pentru vite, prin prelucrarea ei zilnice de nutreturi, în greutate de 10 tone, la mașini acționate de 8 electromotoare — oare seamănă toate acestea cîtuși de puțin cu gospodăria țărănească în care au lucrat moșii și strămoșii comsomolistei Nichitina?

Cînd Nichitina, îmbrăcată cu halat alb și bonetă albă curată cu aspiratorul de praf o vacă, o spală cu apă caldă din furtun sau supraveghează cu jurnalul în mînă mulgerea automată a vacilor, ea seamănă mai mult cu un medic decît cu o mulgătoare.

— Așa putea zice că lucrăm cu mănuși de cauciuc, fără să ne murdărim mîinile — spune cu mîndrie Nichitina.

Și oare seamănă plugarul din timpurile lui Necrasov și Lew Tolstoi cu un tractorist de la stațiunea de mașini și tractoare din Ribno, care lucrează pe un tractor electric?

Familiile sovietice cultivă la copii, din cea mai fragedă vîrstă, deprinderile de muncă, le educă dragostea pentru orice muncă, inclusiv munca agricolă.

Însăși viața dă naștere unor noi forme interesante de educare a dragostei de muncă la copiii din sate. In Cuban, bunăoară, multe colhozuri organizează în timpul verii un fel de tabere de pionieri pe lîngă brigăzile agricole. Aici copiii se odihnesc și muncesc 3—4 ore pe zi sub îndrumarea directă a părinților, pedagogilor și instructorilor de pionieri.

Odihnindu-se în asemenea tabere, elevii cîștigă în timpul sezonului de vară 40—50 de zile-muncă. După părerile medicilor, munca pe măsura puterii elevilor, îmbinată cu jocurile și cu odihna întărește mult sănătatea lor. După ce a petrecut două sau trei veri într-o asemenea tabără, adolescentul, sprijinindu-se pe cunoștințele căpătate la școală, își însușește ușor și cu plăcere specialitatea de agricultor, tractorist, legumicultor, crescător de animale.

Este interesantă în această privință părerea tov. Prozorov, președintele colhozului „Crasnii Octiabr" din regiunea Chirov, unde lucrează peste zece Eroi ai Muncii Socialiste. Tov. Prozorov spune că în munca colhoznică obțin cele mai mari succese tinerii absolvenți ai școlii medii, care au lucrat activ în cercurile tinerilor naturaliști sau au participat la lucrările colhoznice, împreună cu părinții lor, în anii cînd învățau la școala medie.

Dragostea pentru natură, pentru munca agricolă, este o parte importantă a dezvoltării multilaterale a copiilor. Școala și familia sovietică trebuie să-i educe pe copii ca transformatori îndrăzneți ai naturii, capabili să pună toate forțele și bogățiile ei în slujba înfloririi societății socialiste.

(Articol de fond apărut în revista „Semia i școla", nr. 1, 954.)

Unele aspecte ale practicii pedagogice în școlile pedagogice din orașul și regiunea București

Practica pedagogică, realizarea ei în bune condiții are în școala pedagogică o importanță primordială în vederea pregătirii profesionale a viitorilor învățători. Succesul practicii pedagogice poate fi însă asigurat numai dacă între practica pedagogică și întreaga activitate ce se desfășoară în școala pedagogică există o legătură strînsă. De aceea, practica pedagogică nu poate fi privită în mod izolat, ruptă de cunoștințele pe care și le însușesc elevii în cadrul predării diferitelor obiecte de cultură generală și mai ales de cunoștințele ce și le însușesc în cadrul predării pedagogiei, psihologiei și metodicilor — materii de învățămînt specifice școlilor pedagogice.

Atît succesele, cît și lipsurile pe care le au elevii în desfășurarea practicii pedagogice oglindesc nu numai realizările și lipsurile existente în ceea ce privește organizarea și îndrumarea acesteia, ci și nivelul științific al întregii activități ce se desfășoară în școala pedagogică. Acest lucru s-a văzut cu deosebită claritate în rezultatele obținute de către școlile pedagogice din regiunea și orașul București în prima jumătate a anului școlar.

De exemplu, elevii anului III A de la școala pedagogică cu limba de predare rusă, ca și elevele școlii pedagogice nr. 2 de învățătoare din București, care au încheiat semestrul cu un procent de promovare de 100%, au avut rezultate foarte bune și în cadrul practicii pedagogice. Rezultatele slabe la examenele semestriale ale unor elevi de la școala pedagogică de învățători din București și de la școala pedagogică din Călărași explică în mare măsură rezultatele necorespunzătoare obținute de aceiași elevi la practica pedagogică.

Capacitatea elevilor de a aplica în practică cele învățate este determinată în mare măsură de felul cum sînt predate metodicile în școlile pedagogice. Acest lucru l-au înțeles foarte bine numeroase cadre didactice, care se străduiesc să dea elevilor cunoștințe temeinice de metodică. Astfel, profesoara de limba romînă Virginia Popescu, de la școala pedagogică din Giurgiu, folosește la lecțiile de metodică planșe și scheme, leagă mereu cunoștințele teoretice de metodică de datele concrete ale practicii pedagogice, acordă un sprijin deosebit elevilor în pregătirea lecțiilor de probă etc.

Unii profesori din școlile pedagogice au însă numeroase lipsuri în predarea metodicilor. Cea mai importantă este ruptura care există între predarea metodicilor și practica pedagogică și care se oglindește în orientarea metodică slabă a elevilor în orele de practică. De pildă, întrucît la școala pedagogică din orașul Călărași, predarea unor metodici se face formal, ruptă de concret, de practică, multe eleve desfășoară lecții practice sub nivelul cerințelor școlii noastre. Uneori, predarea metodicilor nu se face în mod sistematic, ci în funcție de nevoile imediate ale efectuării unor lecții practice. Așa stau lucrurile, de exemplu, la anul III al școlii pedagogice nr. 1 de învățătoare din București. Neîndoielnic că predarea metodicilor în școlile pegagogice trebuie să asigure, în primul rînd, pregătirea metodică a elevilor în vederea ținerii lecțiilor practice și că, de aceea, profesorul poate aduce oarecare modificări programei de metodică, care de multe ori nu e în concordanță cu programa de practică pedagogică. Aceste schimbări nu trebuie, însă, să împiedice predarea sistematică a cunoștințelor de metodică.

In ceea ce privește organizarea și desfășurarea practicii pedagogice, în acest an școlar, școlile pedagogice din orașul și regiunea București au obținut numeroase succese. Astfel, în toate aceste școli, planul practicii pedagogice a fost realizat, atît în ce privește practica cu tema „Primele zile de școală", cît și asistența la lecțiile model și ținerea lecțiilor de probă. La școala pedagogică nr. 1 de învățătoare din București, de exemplu, practica pedagogică, cu tema „Primele zile de școală", s-a încheiat cu bune rezultate. Elevele anului IV au întocmit, în vederea activității primelor zile în școala elementară, o expoziție de material didactic confecționat de ele sub îndrumarea profesoarelor și a învățătoarelor. La școala pedagogică nr. 2 de învățătoare din București, în timpul desfășurării acestei activități a fost întocmit un buletin pedagogic, afișat zilnic. Grija pentru confecționarea și justa folosire a materialului didactic în desfășurarea practicii de o săptămînă de la începutul anului școlar, grija pentru reușita practicii pedagogice s-au manifestat și la alte școli pedagogice din Giurgiu, Oltenița etc. In lecția de probă cu tema: „Povestea pescarului și a peștișorului de aur", de pildă, pregătită minuțios și cu grijă, sub directa îndrumare a profesorului metodist, a învățătorului și a profesorului de pedagogie, o elevă de la școala pedagogică din Oltenița a reușit să ajute pe elevii școlii elementare să înțeleagă în mod just basmul lui Puskin. Pregătindu-și planul cu grijă, folosind cu pricepere metoda expozitivă și un material didactic bogat (imagini ce ilustrau diferitele momente ale basmului), practicanta a desfășurat o lecție atractivă și interesantă pentru copii.

Cu toate aceste succese, în desfășurarea practicii pedagogice au existat pînă acum și o serie de mari deficiențe. Numeroase lipsuri la lecțiile de probă ale unor elevi de la școlile pedagogice din Călărași, Turnu Măgurele etc. oglindesc lipsuri serioase în munca învățătorilor și profesorilor de la aceste școli în ceea ce privește îndrumarea și ajutorarea elevilor în efectuarea practicii pedagogice, în alcătuirea planului de lecție, în alegerea materialului cel mai potrivit pentru a ilustra cunoștințele etc. Aceste lipsuri se explică prin faptul că unii profesori metodiști sau profesori de pedagogie se mulțumesc doar să semneze în mod formal planurile de lecții, fără să discute în prealabil cu elevii practicanți toate problemele legate de reușita lecțiilor de probă.

Un rol deosebit de însemnat în desfășurarea practicii pedagogice îl au și cabinetele pedagogice din școli. Mulți dintre responsabilii acestor cabinete au înțeles că sarcina lor de bază este în primul rînd aceea de a sprijini elevii să desfășoare lecții practice la un nivel științific și pedagogic ridicat. Unele cabinete din școlile pedagogice nu și-au concentrat însă toate eforturile în această direcție.

O altă cauză a rezultatelor slabe în desfășurarea practicii pedagogice o constituie faptul că unii conducători ai practicii pedagogice nu acordă suficientă atenție conținutului ședințelor de analiză a lecțiilor de probă. De multe ori aceste ședințe se țin la un nivel scăzut, nu contribuie la ridicarea continuă a nivelului cunoștințelor metodice ale practicanților. Astfel, în procesul verbal încheiat cu prilejul analizei unei lecții de probă la școala pedagogică din Călărași se consemnează doar că „învățătorul n-a avut nimic de obiectat", și că profesoara metodistă a afirmat doar atît: „partea întîia a lecției a avut unele lipsuri, iar partea a doua a fost bună"! Dacă întreaga analiză a lecției făcută de cadrele didactice s-a rezumat la aceste observații neconcludente, ne putem ușor închipui la ce s-au redus observațiile elevilor!

Deși instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la organizarea practicii pedagogice arată în mod clar sarcinile tuturor acelora care răspund de practica pedagogică, totuși participarea reală, concretă, în organizarea și desfășurarea practicii pedagogice, a directorilor școlilor pedagogice, a cadrelor didactice de la aceste școli, precum și a directorilor și cadrelor didactice de la școlile elementare unde se desfășoară practica, lasă încă mult de dorit. Mulți metodiști ai școlilor pedagogice participă în mod formal atît la lecțiile de probă, cît și la analiza acestora. Unii directori de la școlile elementare unde se desfășoară practica pedagogică nu țin seama de faptul că ei nu sînt conducători ai unei școli elementare oarecare, ci ai unor școli în care elevii școlii pedagogice învață meseria de viitori învățători și nu contribuie în mod efectiv la reușita practicii pedagogice ce se desfășoară în școlile lor.

De multe ori, profesorii metodiști și învățătorii de la școlile elementare unde se desfășoară practica nu discută în prealabil cu practicanții problemele metodice esențiale care trebuie să fie urmărite la lecțiile model și nu subliniază părțile reușite și părțile slabe ale acestor lecții după efectuarea lor, deși aceasta ar face să crească în mod simțitor nivelul lecțiilor de probă ale practicanților.

Neajunsurile existente în desfășurarea practicii pedagogice se explică și prin unele lipsuri ale Ministerului Învățămîntului. Este adevărat că graficul repartiției orelor de practică pedagogică, trimis de Ministerul Învățămîntului școlilor pedagogice, a dat posibilitatea cadrelor didactice de la școlile pedagogice să-și planifice mai temeinic activitatea și, prin urmare, să aibă rezultate mult mai bune. Totuși, graficul practicii pedagogice mai prezintă unele deficiențe, care au produs greutăți în munca metodiștilor de la școlile pedagogice. Astfel, la limba romînă în semestrul V există o evidentă nepotrivire între grafic și programa de practică pedagogică. In grafic sînt prevăzute 7 ore de practică pedagogică, în timp ce în programă sînt prevăzute 12 ore. Există, de asemenea, unele nepotriviri între planul de învățămînt, programa de metodică și programa de practică pedagogică, ceea ce produce greutăți în munca învățătorilor și profesorilor din școlile pedagogice. Sînt nepotriviri și între programele de metodică și programa de practică pedagogică. De asemenea, programa de metodică nu corespunde întru totul conținutului metodicilor editate pentru uzul școlilor pedagogice. Astfel de nepotriviri există, de pildă, între programa de metodică și metodica istoriei, metodica științelor naturii.

Pentru îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar, Institutul de Științe Pedagogice trebuie să dea indicații precise cu privire la înlăturarea acestor nepotriviri.

Școlile pedagogice au datoria să ia măsuri care să ducă nemijlocit la îmbunătățirea practicii pedagogice în cea de a doua etapă a anului școlar.

Un fapt este evident. Dacă în genere, planul de practică pedagogică a fost realizat în întregime de toate școlile din orașul și regiunea București, în ceea ce privește calitatea, însă, sînt încă foarte multe deficiențe. De aici, necesitatea întăririi luptei pentru ridicarea calitativă a practicii pedagogice în școlile pedagogice. Eforturile tuturor cadrelor didactice din școlile pedagogice și din școlile elementare unde se desfășoară practica trebuie să urmărească cu perseverență acest obiectiv: pregătirea cît mai temeinică a viitorilor învățători!

Trebuie să se planifice cu grijă întreaga practică pedagogică în etapa următoare a anului școlar. Planificarea justă trebuie să ducă nu numai la realizarea efectivă a orelor de practică pedagogică, ci, în același timp, și la organizarea justă a muncii fiecărui elev în parte, astfel ca el să facă practică în anii III și IV la toate clasele școlii elementare și, în limita posibilităților, la toate obiectele aceleiași clase, pentru ca în felul acesta, chiar din școala pedagogică, el să fie pus în condițiile reale ale muncii sale de viitor învățător.

O grijă deosebită trebuie să se acorde, în special pregătirii și desfășurării cît mai bune a practicii continue de două săptămîni. Planificarea riguroasă a muncii elevilor în această etapă, lămurirea lor asupra sarcinilor ce le au de îndeplinit, îndrumarea lor ca să consulte în prealabil materialul pedagogic din anul precedent — toate acestea trebuie să fie în centrul preocupărilor conducătorului practicii pedagogice.

Profesorii școlilor pedagogice, cu deosebire profesorii de pedagogie și profesorii metodiști, trebuie să urmărească cu deosebită atenție conținutul științific și pedagogic al lecțiilor desfășurate de elevi, felul cum aceștia mînuiesc diferitele metode și procedee de predare, cum folosesc materialul didactic. Acești profesori trebuie să-și analizeze în spirit critic și autocritic propria lor muncă, trebuie să ia măsuri imediate și concrete pentru înlăturarea lipsurilor, pentru ca elevii lor să devină cît mai buni învățători.

Înlăturarea lipsurilor, ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative a tuturor cadrelor didactice din școlile pedagogice, exercitarea unui control și a unei îndrumări temeinice din partea conducătorilor școlilor, a cabinetelor pedagogice regionale, a secțiilor de învățămînt, vor duce negreșit la îmbunătățirea reală a practicii pedagogice în școlile pedagogice.

Să ne pregătim pentru activitatea pe terenul școlar

Pe întreg cuprinsul patriei noastre se desfășoară intense pregătiri în vederea campaniei agricole de primăvară. Școlile trebuie să țină pas cu aceste pregătiri.

Majoritatea școlilor au terenuri experimentale, care trebuie cultivate de către elevi, sub conducerea și îndrumarea învățătorilor și a profesorilor de științele naturii, cu legume, zarzavaturi, flori, precum și cu pomi și arbuști fructiferi. Școlile care nu au teren de cultură trebuie să se adreseze sfaturilor populare pentru a obține o parcelă de pămînt apropiată de școală unde elevii să-și poată desfășura munca practică la științele naturii. Pentru ca munca aceasta să dea rezultate cît mai bune, trebuie să se ia din timp o serie de măsuri. Astfel, încă de pe acum e bine ca fiecare școală să-și întocmească planul de cultură în care să stabilească ce anume plante se vor cultiva, și pe care parcele. In acest scop, este necesar să se măsoare terenul și să se întocmească cu elevii un plan la scară, plan pe care se vor delimita parcelele și se vor specifica culturile ce se vor face pe ele. La stabilirea locului diferitelor culturi se vor avea în vedere atît caracterele plantei, condițiile prielnice dezvoltării ei (apropierea de fîntînă sau piriu, teren însorit, adăpostit de vînturi etc.) cît și aspectul estetic al grădinii (florile să alcătuiască borduri pe partea mai vizibilă etc.).

Pentru ca munca pe lotul școlar să se desfășoare de la început în mod organizat, li se vor repartiza din timp elevilor, pe clase și pe grupe, parcelele și culturile de care se vor ocupa în timpul verii. La repartizare se va ține seama, în primul rînd, de gradul de complicație al lucrărilor pe care le cere fiecare cultură și de rapiditatea dezvoltării culturilor respective. Elevilor din clasele mai mici li se vor repartiza culturi simple, la care rezultatele îngrijirii se văd repede, cum ar fi, de exemplu, ceapa, usturoiul, ridichea de lună, salata verde, mazărea, fasolea pentru păstăi, florii care înfloresc timpuriu cum sînt panseluțele etc. Elevilor din clasele V—XI, care au mai multe cunoștințe în acest domeniu, li se vor repartiza culturi care necesită lucrări mai complicate. Astfel, pe lîngă cultivarea zarzavaturilor și a legumelor, ei trebuie să se preocupe și de cultura pomilor și arbuștilor fructiferi.

Este bine ca elevii fiecărei clase să cunoască din vreme ce sarcini vor avea în legătură cu munca pe terenul experimental, să discute între ei și să se pregătească pentru îndeplinirea acestor sarcini citind diferite broșuri.

Pentru culturi mai puțin întinse, elevii pot să-și procure singuri semințele necesare. In afară de aceasta, conform îndrumărilor primite de la învățător sau profesor, elevii vor putea procura din timp îngrășămintele necesare ca: cenușă, gunoi de păsări sau de grajd.

Încă înainte de însămînțat, elevii trebuie să învețe să calculeze necesarul de sămînță pentru fiecare cultură în raport cu terenul afectat pentru aceasta, să știe să selecționeze semințele, alegîndu-le numai pe cele sănătoase, fără pete și diformări, pe cele mai bine dezvoltate și care reprezintă mai tipic caracterele varietății respective. După ce au fost selecționate, se iau probe pentru a le determina puterea de germinație. Înainte de a le semăna, semințele trebuie tratate cu chimicale, fiecare după specificul ei, așa cum prevede agrominimul.

Învățătorii și profesorii trebuie să înceapă de pe acum cu elevii lucrările de pregătire a răsadurilor atît pentru culturile timpurii cît și pentru culturile cu o perioadă de vegetație mai lungă. Răsadurile se pregătesc în cutii și lădițe ținute în cameră, sau în răsadnițe special construite. Este bine ca elevii, îndrumați de către profesori, să pregătească răsaduri atît pentru cultivarea grădinii școlii cît și pentru grădina părinților lor.

Elevii trebuie deprinși să cultive răsaduri în cuburi sau cilindri de pămînt îngrășat, pe care apoi să le mute de-a dreptul în teren, fără ca plantele să fie smulse din locul unde au început să se dezvolte. Aceasta pentru a le asigura îngrășămintele necesare cît și pentru a nu le strica sistemul lor radicular. Cilindri nutritivi se pot face din hîrtie simplă de împachetat sau de ziar, căreia i se dă forma unui pahar, avînd drept tipar fundul unei sticle. Procedeul în amănunt este indicat în „Cartea Instructorului de Pionieri".

In curînd vor trebui să se semene cerealele de primăvară și plantele care se seamănă în „mustul zăpezii". In această perioadă se poate iaroviza grîul și toate cerealele de toamnă precum și cele de primăvară. In broșurile agrotehnice sînt date îndrumări precise cu privire la condițiile în care se face iarovizarea diferitelor plante.

Pe lîngă organizarea grădinii de legume, de zarzavaturi și de flori, o mare atenție trebuie dată sădirii și îngrijirii pomilor fructiferi. Clima și solul patriei noastre oferă minunate condiții pentru dezvoltarea pomilor.

Este deosebit de important ca elevii, începînd chiar din clasele I-IV, să învețe cum trebuie îngrijiți pomii fructiferi, pentru a da un rod ales. Imediat ce vremea începe să se încălzească, elevii vor fi antrenați în executarea lucrărilor de curățire a pomilor de crengile uscate și de rărire a coroanelor. Se va da de asemenea o atenție deosebită curățirii scoarței pomilor de licheni și de ouăle diferitelor insecte dăunătoare.

După curățirea pomilor de cuiburile de omizi și după ce cuiburile vor fi arse, elevii se vor ocupa de fixarea inelelor izolatoare care împiedică omizile ce ar putea veni de pe alți pomi sau arbuști să se urce și să pătrundă în coroana pomului curățat.

Primăvara, pomii trebuie văruiți, pentru a se asigura astfel distrugerea tuturor dăunătorilor.

Înainte de înfrunzitul pomilor se face și primul stropit al livezilor, ceea ce îi apără împotriva bolilor criptogamice. Pe lîngă munca de creștere și îngrijire a pomilor existenți elevii se vor preocupa și de munca de sădire a pomilor și arbuștilor fructiferi.

Școlile vor susține acțiunea de sădire a pomilor și arbuștilor și pe locurile virane și terenuri degradate etc. Satele și orașele noastre vor trebui să devină niște adevărate grădini. Cadrele didactice trebuie să urmeze exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici care au creat pe lîngă școlile lor grădini înfloritoare și au antrenat școlarii în munca de creare a perdelelor forestiere de protecție.

Profesorii și învățătorii noștri pot și trebuie să contribuie cu folos la îndeplinirea sarcinilor trasate de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi de către muncitori și funcționari pe loturi individuale. Astfel, ei pot să dea elevilor îndrumări concrete cu privire la felul cum trebuie pregătit terenul, la timpul potrivit pentru însămînțarea fiecărei plante, la îngrijirile specifice diferitelor culturi etc.

Ministerul Învățămîntului, împreună cu C.C. al U.T.M. și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, au inițiat un concurs al tinerilor grădinari. Este de dorit ca un număr cît mai mare de școli, cercuri de tineri naturaliști, precum și cît mai mulți pionieri și școlari, în mod individual, să se înscrie ca participanți la acest concurs.

Muncind pe terenul școlii, elevii se deprind să aplice în mod practic și conștient legile de dezvoltare a naturii, să muncească cu străduință și perseverență pentru îmbogățirea și înfrumusețarea școlii, satului, orașului — a întregii noastre patrii.

OLGA BRAGA

Caietul de observații — sprijin al muncii mele

Caietul în care îmi notez zi de zi observațiile făcute asupra lecțiilor la care asist mă ajută mult în îndrumarea procesului instructiv-educativ din școală. Însemnările cu privire la continutul științific al lecțiilor și la metodele de predare, aprecierile pe care le fac în legătură cu pregătirea profesorului pentru lecție, cu priceperea lui de a antrena pe toți elevii să participe activ la desfășurarea lecției, sînt puncte de plecare pentru multe actiuni pe care le organizez în școală, pentru o serie de măsuri pe care le iau.

Caietul mă ajută să urmăresc mersul procesului de învățămînt, să văd în ce măsură cadrele didactice luptă pentru îmbunătățirea muncii lor și succesele pe care le obțin, să intervin la timp pentru înlăturarea lipsurilor în predare, să descopăr și să popularizez laturile pozitive ale activității didactice în școala pe care o conduc.

Studiind cu grijă observațiile din acest caiet reușesc să-mi îmbunătățesc zi de zi propria mea muncă de îndrumare și control, să prevăd în planul meu de activitate măsuri concrete menite să ridice nivelul activității didactice din școală.

Am notat — de pildă — observații amănunțite de la lecțiile cadrelor didactice tinere. Acestora trebuia să le dau în primul rînd îndrumări și sprijin. Observațiile m-au ajutat să urmăresc în timp desfășurarea muncii lor, să contribui efectiv la creșterea lor în munca instructiv-educativă prin îndrumările date cu privire la justa întocmire a planului de lecție, la folosirea cu pricepere a materialului didactic, la îndrumarea elevilor pentru munca de pregătire a lecțiilor.

Observațiile cu privire la desfășurarea fiecărei lecții le discut în amănuntime cu profesoara respectivă imediat după lecție. In pătratul I, în urma asistenței făcută la o lecție a tovarășei profesoare Ecaterina Garcușa, care în genere se pregătește conștiincios pentru lecții și dă o atenție deosebită conținutului științific și ideologic al acestora, am notat printre altele: ...„nu se ocupă destul de clasă, nu antrenează suficient elevele rămase în urmă la învățătură, are un ton prea aspru". Am vorbit cu profesoara despre toate acestea. La lecțiile următoare am constatat că ea ține seama de observațiile mele și este preocupată să lichideze lipsurile pe care i-le-am semnalat.

Dar, de multe ori am considerat că nu este suficient să discut observațiile mele numai cu profesorul respectiv. De aceea, uneori am supus discuției colectivului didactic, în consiliul pedagogic, constatările mele pozitive și negative pentru a face atent întregul colectiv asupra lor. De pildă, în primul pătrar al anului școlar, pe baza studierii observațiilor pe care le-am notat cu prilejul asistenței la lecții am ajuns la concluzia că trebuie discutate în colectiv problemele privitoare la justa planificare a lecțiilor, în special la justa folosire a timpului unei ore de curs, la problema grijii pentru fixarea cunostintelor și explicării temelor pentru acasă. Am cerut întregului colectiv didactic să dea atenție acestor probleme de care depinde în bună parte însușirea temeinică a cunoștințelor de către eleve. După scurt timp am constatat că discuția din consiliul pedagogic a dat rezultate bune. Am adus la cunoștința colectivului didactic întrunit în consiliul pedagogic și observațiile pozitive. Am arătat, de pildă, constatările mele de la o lecție de gramatică la clasa a III-a. Am subliniat grija deosebită a profesoarei pentru exprimarea corectă a elevelor, trăinicia cunostintelor de gramatică ale acestora, atenția pe care o acordă profesoara explicării temei pentru acasă și îndrumării activității independente a elevelor. Am popularizat, de asemenea, rezultatele bune obținute la limba romînă prin întocmirea fișelor în care se ține evidența lipsurilor din cunostintele fiecărei eleve, metodă care a permis o îndrumare individuală concretă a elevelor. In urma ședinței consiliului pedagogic, metoda a fost aplicată și de profesoarele de limba rusă și de matematică.

Pe măsură ce am înțeles mai bine cît de mare este folosul caietului de observații, mi-am îmbunătățit sistemul de notare în acest caiet, am învățat să-mi sistematizez mai bine observațiile pentru ca să pot trage mai ușor concluzii pe baza lor. Îmbogățind zi de zi cuprinsul lui, notînd în el date tot mai amănunțite și mai bogate de la lecții, precum și măsurile pe care le iau în fiecare caz în parte, caietul constituie un bun sprijin al muncii mele de îndrumare și control al procesului instructiv-educativ din școală.

LUCIA BALENTE
directoarea Școlii nr. 3 fete, București

Marele luptător pentru pace și prietenie între popoare

Acad. I. Murgulescu
Ministrul Învățămîntului

Oamenii iubitori de pace din toate țările păstrează mereu vie amintirea marelui Stalin, credinciosul discipol al lui Lenin și vrednicul continuator al operei sale, care și-a închinat toate forțele și capacitățile sale apărării păcii și întăririi prieteniei și colaborării între popoare.

Rod al marelui Octombrie, Statul Sovietic, primul stat al muncitorilor și țăranilor, a fost și este legat în mod organic de ideea păcii; interesele sale sînt de nedespărțit de cauza păcii și securității în întreaga lume. Întemeietorul Partidului Comunist și al Statului Sovietic, genialul Lenin, a proclamat politica externă a guvernului Uniunii Sovietice ca o politică a păcii și prieteniei între toate popoarele, o politică de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu toate țările, politică izvorîtă din teza posibilității coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între socialism și capitalism.

După moartea lui Lenin, ducînd mai departe opera sa nemuritoare, C.C. al P.C.U.S. în frunte cu I. V. Stalin a înfăptuit cu o consecvență neabătută această politică de pace și prietenie între popoare.

Neobosit a chemat Stalin popoarele la luptă activă pentru apărarea și întărirea păcii. El a arătat necontenit popoarelor dincotro vine amenințarea războiului și cum poate fi prevenit. Războiul imperialist este unul din efectele legii economice fundamentale a capitalismului contemporan. „Tocmai necesitatea de a căpăta profituri maxime — a scris I. V. Stalin — împinge capitalismul monopolist la pași atît de riscanți ca subjugarea și jefuirea sistematică a coloniilor și a celorlalte țări înapoiate, transformarea unei serii de țări independente în țări dependente, organizarea de noi războaie, care sînt pentru magnații capitalismului contemporan cel mai bun „business" pentru obținerea de profituri maxime, însfîrșit, la încercările de a cuceri dominația economică mondială".

Această explicație științifică a cauzelor războaielor în epoca noastră ajută pe oamenii muncii din toate țările să înțeleagă substratul politicii cercurilor imperialiste agresive, să-și dea seama cine este interesat într-un nou război.

I. V. Stalin a afirmat în repetate rînduri dorința oamenilor sovietici de a trăi în pace cu toate popoarele, năzuința Statului Sovietic de a avea relații pașnice cu țările capitaliste.

„Ideea colaborării între două sisteme — a spus I. V. Stalin — a fost exprimată pentru prima dată de Lenin. Lenin este învățătorul nostru iar noi, oamenii sovietici, sîntem discipolii lui Lenin.

Noi nu ne-am îndepărtat niciodată și nici nu ne vom îndepărta de la îndrumările lui Lenin".

Dezvoltînd teza leninistă cu privire la coexistența pașnică între capitalism și socialism, I. V. Stalin a formulat condițiile în care ea este posibilă în zilele noastre. Ea este pe deplin posibilă numai atunci cînd există de ambele părți dorința de a colabora, cînd există voința de a-și îndeplini obligațiile asumate, cînd se respectă principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state. Se știe că politicii înțelepte a guvernului sovietic i se datorește perioada de 20 de ani de pace dintre cele două războaie mondiale.

In această perioadă, guvernul sovietic a depus eforturi neobosite pentru a prevedea un nou război mondial. Subliniind pericolul pe care-l constituie pentru cauza păcii scindarea Europei și a lumii în blocuri opuse, crearea a diferite „axe" și pacte separate, guvernul sovietic a luptat pentru făurirea unui sistem de securitate colectivă, pentru închegarea unui front unic al statelor iubitoare de pace. In 1934, din inițiativa Uniunii Sovietice, au avut loc tratative cu privire la încheierea unui pact european multilateral de ajutor mutual. Forțele agresiunii au zădărnicit aceste tratative. Dar în lumina evenimentelor ulterioare, putem să ne dăm seama ce stavilă serioasă ar fi ridicat un asemenea pact în calea agresiunii militarismului german. Astăzi, cînd forțele agresive încearcă să scindeze din nou Europa prin crearea — sub egida americană — a unui bloc de șase state europene sub numele de „comunitate defensivă europeană" îndreptat împotriva altor state europene și să reînvie pe această cale militarismul german — ideea securității colective europene este pe deplin actuală. Așa se și explică largul răsunet și aprobarea pe care le-au găsit în opinia publică propunerile sovietice făcute la Conferința de la Berlin prevăzînd crearea unui sistem general european de securitate colectivă.

In perioada celui de-al doilea război mondial, Uniunea Sovietică a îndreptățit pe de-a-ntregul speranțele popoarelor, salvînd popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste.

După terminarea victorioasă a celui de al doilea război mondial, guvernul sovietic și-a concentrat eforturile în vederea realizării sarcinii de a asigura popoarelor o pace trainică și o securitate temeinică pentru viitor. Hotărîrile istorice de la Yalta și Potsdam, rod al negocierilor pașnice între marile puteri, au indicat căi sigure pentru așezarea unei păci durabile după război. Recenta Conferință de la Berlin a demonstrat mai limpede ca oricînd că respectarea de către puterile occidentale a acestor acorduri, care poartă și semnătura lor, în măsura în care le-a respectat Uniunea Sovietică, ar fi asigurat rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane și a altor probleme vitale.

Exprimînd năzuințele cele mai fierbinți ale tuturor popoarelor, guvernul sovietic a prezentat în repetate rînduri la O.N.U. și în alte foruri internaționale măsuri concrete și eficace în vederea reducerii înarmărilor, a interzicerii armelor atomice, bacteriologice sau chimice, în vederea interzicerii propagandei de război care înveninează atmosfera internațională, a întăririi colaborării internaționale, în primul rînd între cele cinci mari puteri care poartă principala răspundere pentru asigurarea păcii generale. In repetate rînduri, I.V. Stalin a subliniat că o bază serioasă pentru această colaborare o constituie relațiile comerciale dintre U.R.S.S. și țările capitaliste.

Popoarele lumii au sprijinit și sprijină cu încredere acest program de pace al Partidului Comunist și al guvernului sovietic elaborat în decurs de mulți ani, pentru că el corespunde intereselor păcii mondiale.

Forțele agresive au opus politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice refuzul de a lua în comun hotărîri menite să întărească pacea și au întreprins acțiuni care au dus la continua agravare a încordării internaționale.

In cuvîntările, articolele și interviurile de după război ale lui I. V. Stalin și ale tovarășilor săi de luptă, a fost demascată esența planurilor agresive ale forțelor interesate într-un nou război, fapt care a jucat un rol imens în înarmarea popoarelor cu o înaltă vigilență politică.

Din toate luările de atitudine în problemele internaționale ale lui I.V. Stalin după cel de al doilea război mondial, se desprinde ideea rolului uriaș pe care-l au popoarele, făuritoarele istoriei, în prevenirea unui nou război mondial. „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt". Aceste cuvinte au avut un uriaș răsunet în lumea întreagă și constituie și astăzi o chemare permanentă la luptă activă pentru apărarea păcii.

Mișcarea mondială pentru apărarea păcii, care a luat naștere după război, a devenit cea mai puternică și mai cuprinzătoare mișcare a zilelor noastre. I.V. Stalin a subliniat caracterul și țelurile extrem de largi ale mișcării pentru pace — coaliție a diferite clase și pături interesate în prevenirea unui nou război. Cu fiecare zi ce trece, noi și noi categorii de oameni de toate convingerile politice și religioase și tot mai multe personalități politice realiste din occident sprijină mișcarea partizanilor păcii și chemările Consiliului Mondial al Păcii, sau se situează pe poziții care într-un fel sau altul slujesc menținerii păcii.

Crearea marelui și puternicului lagăr al democrației și socialismului, relațiile de tip nou statornicite între țările acestui lagăr sînt strîns legate de activitatea postbelică a P.C.U.S. și a guvernului sovietic.

In întreaga lume a crescut în ultima vreme curentul pentru reglementarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase sau nerezolvate. Popoarele exercită în această direcție o asemenea presiune încît nimeni nu mai cutează astăzi să se pronunțe fățiș împotriva tratativelor pașnice. Faptul convocării și ținerii Conferinței de la Berlin precum și faptul că la această conferință s-au obținut unele rezultate pozitive confirmă și mai mult acest lucru.

Dar nu trebuie pierdută din vedere indicația lui I.V.Stalin că atîtătorii la război se tem mai mult ca de orice de o înțelegere și colaborare cu Uniunea Sovietică, de oarece o asemenea politică ar submina și ar face lipsită de sens politica lor agresivă. Sarcina tuturor oamenilor iubitori de pace este de a desfășura cu și mai mare intensitate larga campanie pentru menținerea păcii, împiedicîndu-i astfel pe atîtătorii la război să prindă în mreaja minciunii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un nou război mondial.

Popoarele lumii au prilejul să constate că steagul păcii și prieteniei între popoare pe care de 35 de ani îl poartă cu cinste Uniunea Sovietică, se află în mîini sigure, că guvernul sovietic înfăptuiește cu fidelitate politica leninistă de pace între popoare. „Noi sîntem slujitorii credincioși ai poporului, iar poporul vrea pace, urăște războiul. Să fie sfîntă pentru noi toți dorința poporului de a nu îngădui vărsarea sîngelui a milioane de oameni și de a asigura construirea pașnică a unei vieți fericite!" — a spus președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, la funeraliile tovarășului Stalin. Toți oamenii cinstiți pot să vadă că de acest spirit este pătruns fiecare act al guvernului sovietic, spre satisfacția tuturor iubitorilor de pace. Convingerea exprimată de guvernul U.R.S.S. că în prezent nu există problemă internațională litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi reglementată pe calea tratativelor pașnice, precum și inițiativele de pace luate de el în ultimul an au avut un imens răsunet mondial și au creat condiții favorabile pentru realizarea unei destinderi în relațiile internaționale.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul U.R.S.S. luptă neobosit pentru întărirea puternicului lagăr al democrației și socialismului, pentru întărirea colaborării poporului sovietic cu marele popor chinez și cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară. Poporul romîn iubitor de pace este profund recunoscător Uniunii Sovietice pentru ajutorul multilateral pe care ni-l acordă, pentru lupta ei consecventă pentru apărarea păcii. Prietenia și alianța veșnică cu Uniunea Sovietică este pentru poporul romîn chezășia independenței și securității naționale.

Intregul nostru popor își va înteți eforturile în lupta pentru slăbirea încordării internaționale, pentru menținerea și întărirea păcii, slujind astfel cauzei căreia și-a consacrat întreaga sa viață marele, neuitatul Iosif Vissarionovici Stalin.

(Articol publicat în ziarul „Scînteia" nr. 2912.)

Ziua Internațională a Femeii

La 8 Martie femeile din patria noastră, alături de întregul nostru popor muncitor, alături de oamenii muncii din lumea întreagă, sărbătoresc Ziua Internațională a Femeii, zi de luptă pentru apărarea drepturilor femeilor, pentru o viață mai bună, pentru pace.

Din 1910, de cînd inițiatoarele mișcării feminine au hotărît să proclame ziua de 8 Martie drept zi de sărbătoare internațională a femeilor, această zi a devenit an de an un tot mai puternic prilej de mobilizare a femeilor în lupta pentru dezrobirea lor, pentru egalitate în drepturi, pentru apărarea drepturilor lor ca mame și cetățene, pentru apărarea vieții lor, a soților și a copiilor lor.

Anul acesta, sărbătorirea zilei de 8 Martie are loc în condițiile creșterii mișcării popoarelor din lumea întreagă pentru apărarea păcii, pentru destinderea încordării în situația internațională, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial. Pentru prima dată în istorie există un lagăr puternic și unit al statelor iubitoare de pace, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică. În același timp, în țările capitaliste au crescut și s-au întărit partidele comuniste și muncitorești care desfășoară o luptă eroică pentru cauza păcii, a crescut nivelul de organizare a clasei muncitoare, au fost create puternice organizații democratice internaționale ale muncitorilor, țăranilor, femeilor și tineretului. Federația Democrată Internațională a Femeilor, care grupează în rîndurile sale 140.000.000 de femei din 66 de țări, mobilizează femeile în lupta activă pentru menținerea și consolidarea păcii. Femeile democrate din lumea întreagă au devenit astfel o forță de luptă activă în mișcarea internațională a partizanilor păcii. Nu există nici o țară pe globul pămîntesc în care femeile să nu participe la lupta împotriva războiului, la lupta pentru demascarea forțelor care amenință pacea lumii. Unitatea internațională a femeilor a devenit o mare forță de care se tem și pe care o urăsc cercurile agresive interesate în menținerea încordării în situația internațională.

Politica imperialiștilor de militarizare a economiei naționale agravează mizeria oamenilor muncii. Femeile din țările capitaliste sînt condamnate la o exploatare tot mai crîncenă în interesul creșterii profiturilor pentru exploatatori. Legile țărilor capitaliste pun femeia într-o situație înjositoare, de sclavă. Lenin a demascat caracterul fățarnic al „democrației" burgheze care în vorbe propovăduiește „libertatea" și „egalitatea", iar în fapt menține femeia într-o continuă situație de înjosire. Situația femeii arată limpede diferența dintre democrația burgheză și cea socialistă. Deși femeile reprezintă jumătate din oameni, nicăieri în lumea capitalistă femeia nu s-a bucurat de drepturi egale. „Democrația burgheză — a arătat Lenin — este democrația frazelor pompoase, a cuvintelor solemne, a promisiunilor frumoase, a lozincilor sunătoare de **libertate și egalitate**, însă de fapt toate acestea camuflează lipsa de libertate și de egalitate a femeii, lipsa de libertate și de egalitate pentru cei ce muncesc și pentru cei exploatați".

Marxism-leninismul a arătat calea rezolvării problemei dezrobirii femeii, legînd strîns această problemă de aceea a revoluției proletare, a răsturnării orînduirii capitaliste și a construirii socialismului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dus o luptă dîrză pentru atragerea femeilor muncitoare în mișcarea muncitorească pentru eliberarea de sub jugul capitalului, pentru construirea socialismului și comunismului.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, făurirea primului stat socialist din lume, marchează începutul erei dezrobirii femeii muncitoare. În Uniunea Sovietică, femeia muncitoare a dobîndit, pentru prima dată în istoria omenirii, drepturi egale cu ale bărbatului. Statul Sovietic a lichidat legile burgheze care înjoseau demnitatea femeii și a deschis femeilor calea spre dobîndirea de cunoștințe, spre munca liberă, creatoare.

Femeile sovietice, crescute și educate de P.C.U.S., au devenit constructoare active ale socialismului și comunismului. Constituția Sovietică a consfințit drepturile pe care Puterea Sovietică le-a acordat femeilor din întreaga Uniune Sovietică. Egalitatea în drepturi a femeii este asigurată în U.R.S.S. prin faptul că ea are, în mod egal cu bărbatul, dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură etc. Statul socialist acordă o mare atenție ocrotirii mamei și copilului, acordă ajutoare mamelor cu mulți copii și celor rămase singure, asigură o largă rețea de maternități, creșe și cămine de copii, instituții care ușurează munca femeii și-i dau posibilitatea să participe din plin la construirea societății noi.

Alături de întregul popor sovietic, femeile din marea Țară a Socialismului luptă pentru a traduce în viață politica P.C.U.S. de ridicare continuă a standardului de viață al poporului. Însuflețite de o dragoste fierbinte pentru Patria Sovietică care le-a ridicat la culmi nemaiîntîlnite, femeile sovietice își consacră toate puterile lor, toată priceperea lor pentru înflorirea patriei, pentru victoria comunismului.

Nu există nici un domeniu al economiei naționale, al științei, al culturii, la a cărui dezvoltare să nu contribuie femeia sovietică.

280 de femei sînt deputate în Sovietul Suprem al U.R.S.S., 2.209 femei sînt deputate în Sovietele Supreme ale republicilor unionale și autonome iar peste jumătate de milion de femei sînt deputate în Sovietele locale. Cele mai bune fiice ale poporului sovietic au fost desemnate candidate pentru locurile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., la apropiatele alegeri. În instituțiile științifice de învățămînt și cultural-educative lucrează 2.700.000 de fiice ale U.R.S.S.. Numai în învățămînt muncesc peste 1.000.000 de învățătoare și profesoare care asigură educarea tineretului sovietic în spiritul comunismului. Peste două milioane de femei lucrează în spitale, policlinici, dispensare, sanatorii și case de odihnă.

Statul Sovietic, poporul sovietic, acordă o mare prețuire muncii pline de avînt a femeilor. Un număr de 2.346 femei au primit titlurile de Erou al Uniunii Sovietice și Erou al Muncii Socialiste, 741 femei sînt distinse cu Premiul Stalin, iar aproximativ 900.000 de femei au primit ordine și medalii ale U.R.S.S.

Femeile sovietice, alături de întregul popor sovietic, luptă cu toată hotărîrea pentru apărarea păcii. Ele pășesc în fruntea mișcării internaționale democrate a femeilor, luptă activ pentru prietenie între toate popoarele lumii, pentru realizarea unei destinderi în situația internațională.

În țările de democrație populară, datorită eliberării acestor țări de către Armata Sovietică și datorită luptei clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, puterea claselor exploatatoare a fost doborîtă și s-a instaurat regimul democrat-popular. Femeile, ca și toți oamenii muncii, au fost eliberate de grelele asupriri capitaliste. Însuflețite de pilda femeilor sovietice, urmînd exemplul lor, femeile din țările de democrație populară participă activ la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

În țara noastră, femeile muncitoare participă activ la lupta întregului popor pentru întărirea statului democrat-popular, pentru sporirea producției în vederea satisfacerii într-o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescinde ale celor ce muncesc.

Anul acesta, femeile muncitoare din țara noastră, alături de întregul popor muncitor, întîmpină Ziua Internațională a Femeii în condițiile luptei pentru îndeplinirea vastului program de măsuri elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 în vederea continuei ridicări a standardului de viață al oamenilor muncii.

Ca de la cer la pămînt se deosebește viața de astăzi a femeilor muncitoare din patria noastră de situația în care erau ținute femeile muncitoare în anii regimului burghezo-moșieresc. Cu ură își aduc aminte femeile din țara noastră de anii în care burghezia și moșierimea le țineau într-o continuă stare de exploatare, de mizerie, de obscurantism și incultură.

Astăzi, femeile din țara noastră participă la viața politică, economică și socială a statului democrat-popular. Ele au drumul deschis către orice muncă, către orice răspundere în stat, către orice profesiune. Statul nostru democrat-popular a descătușat inițiativa creatoare a femeilor. Peste tot, femeile dau dovadă de înalte aptitudini, de o mare capacitate în munca de conducere și de organizare. Poporul nostru apreciază munca și capacitățile femeilor muncitoare. Ele sînt promovate în organele puterii de stat, în conducerea întreprinderilor, a instituțiilor, a gospodăriilor agricole colective, a cooperativelor, în instituțiile sanitare etc.

Un mare număr de femei activează în marele detașament al învățătorimii noastre. Îndrumate îndeaproape de partid, învățătoarele și profesoarele din patria noastră își îndeplinesc cu cinste sarcina de a educa tineretul în spiritul patriotismului socialist, al devotamentului nemărginit față de cauza socialismului și a păcii, în spiritul internaționalismului proletar. Ele sădesc în inimile copiilor noștri dragostea și recunoștința fierbinte față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră. Ele cresc tineretul patriei noastre în spiritul prieteniei între popoare, în spiritul luptei pentru cauza nobilă a păcii.

Datorită particularității profesiunii lor, care le asigură o legătură zilnică cu oamenii muncii, învățătoarele și profesoarele din țara noastră aduc o însemnată contribuție la lupta pentru stîrpirea obscurantismului, pentru lichidarea analfabetismului și a stării de incultură, ducînd în popor făclia științei și culturii înaintate.

Profund atașate de înalta misiune pe care le-a încredințat-o partidul, guvernul și întregul popor muncitor, numeroase învățătoare și profesoare își consacră toate forțele îndeplinirii acestei misiuni. Din rîndurile lor se ridică adevărate maestre ale muncii pedagogice care contribuie la continua ridicare a nivelului școlii noastre noi.

Statul nostru prețuiește munca femeilor care muncesc pe tărîmul școlii. Oamenilor muncii din toate colțurile țării le sînt cunoscute numele tovarășei Maria Ionescu, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale, al tovarășilor Maria Arnăutu, Stana Grozăvescu, Niculina Cîrstea, deputate în Marea Adunare Națională sau al tovarășei Eleonora Bodea, membră în Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. Poporul nostru se mîndrește că în instituțiile de învățămînt superior tineretul patriei noastre este pregătit de asemenea maeștri ai muncii, cum este acad. prof. Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș" din Cluj, laureată a Premiului de Stat.

Alături de întregul nostru popor muncitor, alături de toate femeile muncitoare din patria noastră, învățătoarele și profesoarele întîmpină ziua de 8 Martie cu noi succese în munca pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru întărirea statului nostru democrat-popular, pentru apărarea păcii, pentru a stringe legăturile de prietenie cu femeile din toate țările care luptă pentru pace și prietenie între popoare.

In slujba vieții și a păcii

Acad. Raluca Ripan
rector al Universității „V. Babeș", vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Se împlinesc 44 de ani de la cea de a doua Conferință internațională a femeilor socialiste, care a hotărît sărbătorirea Zilei Internaționale a Femeii în fiecare an, la 8 Martie.

Anul acesta, femeile din toate țările lumii fac din sărbătoarea de 8 Martie o manifestare deosebită a prieteniei și solidarității lor în lupta pentru drepturi democratice, pentru ocrotirea copiilor, pentru apărarea păcii.

8 Martie 1954 găsește femeile din patria noastră — alături de întregul popor muncitor — în plin efort creator pentru traducerea în viață a luminoaselor hotărîri izvorîte din plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953. Grija caldă a partidului și guvernului nostru pentru om și nevoile sale se răsfrînge tot mai mult asupra femeilor noastre, asupra fiecăreia dintre noi.

Cît de greu i-a fost femeii în trecut, sub dominația regimului burghezo-moșieresc! Femeia era desconsiderată, umilită. Mamele care nășteau fete se considerau năpăstuite. Regimul nostru democrat-popular a înlăturat însă toate aceste nedreptăți, a dat o constiință nouă maselor de femei, le-a descătușat energia creatoare, talentele și capacitatea de organizare, transformîndu-le într-o forță activă pusă în slujba poporului.

Bucurîndu-se de drepturi și libertăți egale cu bărbații, femeile răspund cu cinste încrederii și sarcinilor ce li se acordă. În patria noastră sînt femei miniștri, academicieni, deputați, directori de întreprinderi, conducători de școli și universități. Academia Republicii Populare Române, de exemplu, are drept colaboratori un număr de 511 femei. Deosebit de elocvent este și faptul că la 20 decembrie 1953 au fost alese ca deputați în sfaturile populare peste 33.000 de femei, dintre care 4500 de femei au fost alese în funcția de vicepreședinte de sfat popular.

În Republica Populară Română, femeile mame au cîștigat o mulțumire nouă, de o semnificație deosebită. Spre deosebire de trecut, cînd puteau învăța carte numai odraslele celor bogați, astăzi tot mai multe sînt femeile care au unul sau mai mulți copii în școlile medii sau superioare. Numărul elevilor care învață astăzi în școlile de toate gradele s-a dublat față de cel din 1938.

În îndeplinirea multiplelor sarcini ce-mi revin ca om de știință, ca vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., ca membră în Biroul comitetului permanent pentru apărarea păcii din R.P.R. și ca deputat în Marea Adunare Națională, am căutat să dau tot ajutorul și experiența mea femeilor, să antrenez cît mai multe femei în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, în lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Pe tărîm didactic, atît ca rector al Universității „Victor Babeș" cît și ca șef al catedrei de chimie dela această Universitate, mi-au stat mereu drept călăuză cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Statul de democrație populară i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare: aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadre noi necesare construirii socialismului, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Mă străduiesc necontenit ca întreaga mea muncă să răspundă acestui scop măreț — pregătirea viitorilor constructori ai socialismului.

Înțelegînd că rolul școlii nu trebuie să se reducă numai la sarcina de a înarma tînăra generație cu cunoștințe, am căutat să îndrum astfel activitatea cadrelor didactice de la Universitatea „V. Babeș" încît întregul proces de învățămînt să fie subordonat educării tineretului în spiritul moralei comuniste. Astăzi, în Universitatea noastră cresc cadre de chimiști, biologi, matematicieni, istorici, filologi, juriști, cu o nouă atitudine față de muncă și de viață, educați în spiritul dragostei față de patrie, în spiritul internaționalismului proletar.

Un ajutor neprețuit în munca mea de om de știință și de profesor îl constituie experiența sovietică, minunata pildă a femeilor sovietice și îndrumările primite din partea lor. Cu prilejul vizitei pe care am făcut-o în marea Țară a Socialismului, am cunoscut în institutele de cercetări, în universități, multe femei sovietice care, prin cunoștințele lor, prin strădania lor neobosită de zi cu zi aduc o contribuție însemnată la valorificarea bogățiilor imense ale patriei lor, la ridicarea bunăstării a oamenilor muncii, la înflorirea vieții popoarelor sovietice. Astfel, mi-am însușit și am aplicat în cadrul cercetărilor mele științifice metodele noi de lucru folosite de profesoarele și docentele care lucrează la Universitatea „Lomonosov" din Moscova. Și lucrarea mea „Tratatul de chimie analitică calitativă", în care am introdus însemnata metodă de semi-microanaliză după care se lucrează în laboratoarele de chimie dela Universitatea „Lomonosov", este de asemenea un rod al cunoașterii experienței sovietice. Acest tratat, pe care l-am închinat zilei de 8 Martie, va apărea în cursul acestei luni și nădăjduiesc că va folosi atît studenților cît și cadrelor din laboratoarele întreprinderilor.

Trebuie să arăt și faptul că noi simțim sprijinul femeilor sovietice chiar la locul de muncă. De un ajutor neprețuit ne este tovarășa Lobadova, profesoară de marxism-leninism la Universitatea „Victor Babeș".

La rîndul meu, am căutat să împărtășesc din experiența mea cadrelor tinere. Astfel eu socotesc că una din cele mai însemnate sarcini ale mele este aceea de a îndruma activitatea grupului de aspirante de la Filiala Cluj a Academiei R.P.R. Printre ele se numără, de exemplu, aspiranta din anul II Gabriela Chiș, care lucrează la dizertație, arătînd frumoase perspective de dezvoltare. Mă străduiesc de asemenea să împărtășesc experiența mea tinerelor cercetătoare de la Institutul de chimie al Filialei Cluj a Academiei R.P.R.-Constanța Strusievici, Maria Voloșciuc, Hoslava Kulcsar, Emilia Maxim și Viorica Deneș — precum și cadrelor care se dezvoltă în laboratoarele Universității „V. Babeș" ca Minerva Cozma, Maria Mioșcu, Cleopatra Pristovu etc.

Nu există ramură de muncă în care să nu fie nevoie de contribuția noastră, a femeilor. Și această contribuție este prețuită din plin. Cu adîncă recunoștință ne gîndim noi la ceea ce face partidul nostru, statul nostru democrat-popular pentru femei, pentru mame, pentru copii.

Sărbătorirea Zilei de 8 Martie constituie o manifestare deosebită a voinței noastre de a participa cu toată capacitatea și energia noastră creatoare la îndeplinirea cu succes a sarcinilor puse de partid și guvern, la ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii. Prin munca noastră, prin elanul nostru creator, noi, femeile, vom demonstra dragostea noastră fierbinte față de patria noastră liberă, prietenia și solidaritatea cu toate femeile iubitoare de pace, libertate și progres din întreaga lume.

Învățătoarea din Vulcan

În centrul orașului Vulcan, oraș locuit de muncitori mineri de pe Valea Jiului, se află școala de 7 ani. Către școală se îndreaptă în fiecare dimineață o femeie între două vîrste, înaltă, cu părul castaniu, cu ochii blînzi. Este tovarășa învățătoare Aurelia Munteanu. Muncitorii mineri, care o cunosc bine, au pentru dînsa numai cuvinte de laudă. Toți o iubesc și o stimează, așa cum o iubesc și o stimează și elevii școlii și colegii ei de muncă. Pe tovarășa Munteanu o poți găsi pretutindeni: în clasă, la lecțiile cadrelor didactice, la cercurile pedagogice, la centrele de alfabetizare, la părinții elevilor, în mijlocul cititorilor etc. Tovarășa Aurelia Munteanu participă intens la viața întregii școli, la viața orașului.

Cînd i s-a încredințat conducerea școlii, ea a început să muncească cu o stăruință deosebită pentru a îndruma și controla zi de zi întreaga activitate a cadrelor didactice, luptînd necontenit pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative. Toate cunoștințele și experiența acumulată în cei peste 20 de ani de muncă pe ogorul școlii le-a închinat profesiunii sale dragi. Ca directoare ea își găsește totdeauna timp să viziteze elevii acasă, să stea de vorbă cu părinții lor, să le dea îndrumări cu privire la educarea copiilor. Dar tovarășa Munteanu nu-și limitează activitatea numai la munca din școală. Ea a adus o serioasă contribuție la acțiunea de lichidare a analfabetismului și muncește cu stăruință pe tărîm obștesc, ducînd o vie activitate culturală în rîndurile muncitorilor mineri, în rîndurile soților acestora și ai fiilor lor. Sute de tineri dintre foștii ei elevi au devenit astăzi muncitori fruntași. Alții sînt pe cale să devină ingineri, medici, agronomi, învățători sau profesori.

Cu mulți ani în urmă, activitatea învățătoarei Aurelia Munteanu se desfășura în condiții deosebit de grele. Regimul burghezo-moșieresc nu acorda nici o atenție școlii și cadrelor didactice.

— Totdeauna am înțeles că trebuie să muncesc intens — spune învățătoarea Aurelia Munteanu — dar munca mea cinstită nu era apreciată de cei ce reprezentau regimul burghezo-moșieresc. Ani de-a rîndul a trebuit să bat pe la ușile inspectoratelor școlare pentru a obține un post de învățătoare, deși eram calificată, calificare pentru care îndurasem atîtea lipsuri și greutăți. Nu pot să uit anii aceia în care elevilor mei le era străvilit drumul spre învățătură, spre însușirea științei și a culturii.

Înainte de 23 August, învățătoarea Aurelia Munteanu era o femeie ca multe altele, nebăgată în seamă de nimeni. Astăzi munca ei este mult apreciată. În primăvara anului 1948 a fost distinsă pentru merite deosebite în muncă, iar în anul 1951 a fost numită directoare a școlii de 7 ani din orașul Vulcan. Muncitorii din Valea Jiului i-au acordat, de asemenea, încrederea, și au ales-o deputată în sfatul popular al orașului.

Regimul nostru de democrație populară i-a dat posibilitatea să-și dezvolte toate calitățile ei, să le pună în slujba tuturor celor ce muncesc.

M. ZAHARIA

Să contribuim la o recoltă îmbelșugată

Ziarele din 3 martie au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Această Hotărîre, elaborată în lumina programului de măsuri economice și politico-organizatorice stabilit de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, pe baza analizei făcută de Consiliul de Miniștri al R.P.R. și de Comitetul Central al P.M.R. asupra felului în care au fost îndeplinite sarcinile în agricultură pe anul 1953, constituie un program concret de acțiune pentru prima și cea mai importantă etapă a muncilor agricole din acest an.

Sprijinul pe care l-au primit țăranii muncitori în anul 1953 și în ceilalți ani — sprijin concretizat prin stațiunile de mașini și tractoare, prin însemnatele cantități de semințe selecționate, material săditor, îngrășăminte chimice, materialele necesare producției agricole, îndrumările necesare din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi a avut ca rezultat obținerea, în cursul anului trecut, a unor producții mari la hectar.

Experiența anilor trecuți, rezultatele bune obținute pînă acum, măsurile economice și politico-organizatorice luate de statul nostru în scopul stimulării producției agricole au demonstrat posibilitatea pe care o au țăranii muncitori cu gospodării individuale, din gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, muncitorii agricoli din gospodăriile de stat să realizeze recolte bogate la hectar, să sporească producția agricolă globală și producția agricolă-marfă.

Hotărîrea partidului și guvernului demonstrează pe bază de fapte că recolte bogate pot fi obținute și au fost obținute în țara noastră. Brigada condusă de Baicu Aur, de la gospodăria colectivă din Călărașii Vechi, regiunea București, a cules 3500 kg grîu de toamnă la hectar pe o suprafață de 300 hectare; la stațiunea experimentală din Lovrin, regiunea Arad, s-a recoltat 10.870 kg. porumb boabe la hectar; în gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Valea, comuna Roșiori, regiunea Oradea, porumbul a dat 4.800 kg. boabe la hectar. Astfel de exemple sînt multe și în rîndurile gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori. Astfel, Toma I. Ștefan din satul Tîntava, comuna Grădinari, regiunea București, a avut 2.340 kg. grîu de toamnă la hectar, pe cînd producția medie a comunei a fost de numai 1.100 kg. la hectar; Munteanu Tudor, din Ciugud, raionul Alba-Iulia, a cules 3.800 kg. porumb boabe la hectar. Vass Adalbert din comuna Poiana, raionul Turda, a obținut 48.800 kg. cartofi la hectar.

Cu toate realizările obținute, Hotărîrea partidului și guvernului subliniază că producția agricolă globală și producția agricolă-marfă se mențin încă la un nivel scăzut și că nu s-au folosit toate posibilitățile pentru a smulge pămîntului tot ceea ce acesta poate da.

Cauza principală a rămînerii în urmă a agriculturii față de industrie stă în faptul că nu i s-a dat importanța cuvenită, că nu s-a înțeles în măsură suficientă că numai prin obținerea unui avînt hotărît în producția agricolă se poate asigura aprovizionarea îndestulătoare a populației muncitoare cu produse agro-alimentare și a industriei alimentare și ușoare cu materii prime. La acestea se mai adaugă și unele lipsuri organizatorice care mai persistă în munca unor organe de stat și de partid: la Ministerul Agriculturii și Silviculturii continuă să se lucreze greoi, birocratic; organele agricole desfășoară o slabă activitate pentru cunoașterea experienței și metodelor înaintate folosite cu succes în agricultură; unele organe de partid și de stat nu se ocupă în mod concret de îndrumarea oamenilor muncii de la sate în munca pentru sporirea producției agricole. Sarcinile trasate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. în domeniul agriculturii n-au fost puse în centrul activității lor de o serie de ministere, organe de partid și de stat.

Pentru obținerea în acest an a unei producții ridicate la hectar de porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, fasole, bumbac, in fuior, cînepă, legume și culturi furajere, plante care sînt necesare alimentației populației muncitoare și industriei alimentare și ușoare ca materie primă, Hotărîrea partidului și guvernului arată care sînt lucrările pe care cultivatorii trebuie să le aplice la aceste culturi, pentru a mări randamentul la hectar. Astfel, la cultura porumbului, cartofilor și a florii soarelui, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale trebuie să pregătească bine terenul înainte de însămînțare, să folosească semințe de soi și curățite, să întrebuințeze metoda semănatului în cuiburi dispuse în pătrat, metodă care aduce mari sporuri de recoltă. De asemenea, cultivatorii trebuie să dea o atenție deosebită întreținerii acestor culturi și anume prășitului și rărîtului. Plantele industriale ca bumbacul, sfecla de zahăr, inul și cînepa trebuie cultivate în cele mai bune condiții, deoarece ele constituie materia primă pentru industria alimentară și textilă.

În vederea aprovizionării populației muncitoare cu legume, Hotărîrea cere Ministerului Agriculturii și Silviculturii și comitetelor executive ale sfaturilor populare să ia o serie de măsuri printre care: să asigure întreaga cantitate de semințe și legume pe sortimente, să organizeze desfacerea lor la pîlc pentru grădinile individuale ale muncitorilor și funcționarilor etc.

Pentru sporirea producției la culturile furajere, plante de care depinde creșterea sporită a vitelor, cultivatorii trebuie să dea o atenție deosebită însămînțării acestor plante și întreținerii lor.

Hotărîrea trasează o serie de sarcini stațiunilor de mașini și tractoare care au un rol hotărîtor în desfășurarea cu succes a luptei pentru introducerea agrotehnicii înaintate și obținerea de recolte bogate la toate culturile unităților agricole pe care le deservesc. S.M.T. trebuie să asigure executarea lucrărilor agricole la timp și de bună calitate. Pentru aceasta conducerile S.M.T. sînt obligate să ia toate măsurile pentru ca pînă la data de 15 martie a. c. să revizuiască și să repare întregul parc de tractoare și mașini agricole și să încheie contracte de lucrări cu gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, sfaturile populare, gospodăriile anexe și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă la 15 martie, conducerile S.M.T. sînt obligate să analizeze prin sfaturile S.M.T. felul cum s-a făcut pregătirea lucrărilor agricole de primăvară, indicînd măsurile ce trebuie luate pentru buna lor desfășurare. Directorii gospodăriilor de stat, ai fermelor și unităților agricole din Ministerul Industriei Alimentare și ai gospodăriilor anexe trebuie să ia toate măsurile tehnico-organizatorice pentru ca pînă la 15 martie a. c. toate tractoarele, pluguriie, grapele, semănătoarele, cultivatoarele și prășitoarele să fie reparate. De asemenea, planul de producție trebule repartizat pe sectoare, secții, ferme și brigăzi.

Învățătorii și profesorii de la sate au datoria patriotică de a desfășura o puternică muncă politică în rîndurile țăranilor muncitori, popularizînd Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Arătînd țăranilor muncitori cît de importantă este asigurarea unei recolte îmbelșugate pentru ridicarea nivelului de trai al întregului nostru popor muncitor, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să sprijine din toate puterile pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de primăvară, lămurind țărănimea muncitoare asupra importanței însămînțărilor la timp și aplicării regulilor agrotehnice înaintate.

Învățători și profesori! Depuneți toate eforturile voastre în munca obștească pentru sporirea producției agricole, pentru ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc!

Pentru succesul concursului echipelor artistice de amatori

La 1 martie a început în întreaga țară prima fază, faza pe comună, a celui de al 3-lea concurs pe țară între echipele artistice de amatori ale căminelor culturale, caselor de citit și ale colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective.

În comuna Daia, raionul Sighișoara, pregătirile în vederea concursului s-au desfășurat cu intensitate.

Echipele artistice ale căminului cultural din comuna Daia sînt bine cunoscute și apreciate în comunele din jur. Numai în ultimele două luni căminul cultural a organizat trei spectacole și un schimb de experiență în comunele Apold și Vulcan, iar pînă la prima etapă a concursului a organizat un schimb de experiență cu echipele căminelor culturale din comunele Saschiz și Movile.

La realizările obținute de colectivul căminului cultural au contribuit în mare măsură și cadrele didactice din comună, care antrenează și îi pregătesc pe cei peste 100 de membri ai echipelor artistice.

Ca și în comuna Daia, peste tot în raionul Sighișoara cei 3.000 de membri ai echipelor artistice se pregătesc cu multă stăruință pentru cel de al 3-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori.

Pentru popularizarea și organizarea cît mai temeinică a concursului, în comunele Daia, Beșa, Mureni, Apold, Saschiz și altele s-au organizat peste 380 seri culturale, peste 250 șezători etc., la care au adus o contribuție importantă cadrele didactice din aceste comune.

În vederea unei cît mai bune pregătiri a concursului, comisia raională de concurs la care participă numeroși învățători și profesori a organizat cu ajutorul casei culturale raionale, două consfătuiri, la care au participat instructorii echipelor artistice dela căminele culturale și colțurile roșii din raionul Sighișoara. La aceste consfătuiri s-au ținut lecții teoretice și practice, s-au prezentat programe artistice, s-au discutat probleme în legătură cu executarea dansurilor, cu confecționarea costumelor, cu machiajul etc. De asemenea s-au organizat ședințe de analiză a muncii pe care au desfășurat-o echipele artistice de amatori în această perioadă, luîndu-se măsuri de îmbunătățire a muncii acolo unde aceasta era mai slabă, ca de exemplu, în comunele Vînători, Daneș, Mihai Viteazu, Gogan etc.

Acum, pe scenele căminelor culturale din raionul Sighișoara se desfășoară prima etapă a celui de al 3-lea concurs. Echipele artistice de amatori prezintă cîntece, dansuri etc., în limbile română, germană, rusă.

M. GRIGORIU
corespondent

★

În timp ce majoritatea cadrelor didactice sprijină activitatea echipelor artistice ale căminelor culturale în vederea bunei desfășurări a celui de al 3-lea concurs pe țară între echipele artistice de amatori, unele cadre didactice — cum sînt, de exemplu, în comunele Vînători, Daneș, Poroschia și Țigănești din regiunea București, Dumbrăveni din regiunea Stalin etc., subapreciază această importantă manifestare culturală. Această lipsă se datorește în mare măsură și secțiilor de învățămînt care n-au făcut cunoscut tuturor cadrelor didactice sarcinile ce le revin în legătură cu H.C.M. nr. 2409 din 25 iulie 1953 privind munca de popularizare și de pregătire a concursului artistic.

Este necesar ca pretutindeni cadrele didactice să acorde un ajutor însemnat pentru intensificarea activității echipelor artistice ale căminelor culturale.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

În urma unei inspecții pe care tov. Dumitru Gălățescu, șeful secției de învățămînt a raionului Rîmnicu-Vîlcea, a efectuat-o la școala din comuna Milcociu, profesorul Iordache Sandu a fost suspendat din învățămînt pentru o serie de abateri.

Într-o scrisoare trimisă redacției noastre, profesorul Iordache Sandu arată că, într-adevăr, este vinovat de unele abateri dar că sancțiunea dată este prea gravă.

În urma anchetei întreprinsă de organele superioare, ni s-a comunicat că secția de învățămînt a regiunii Pitești a dat dispoziții secției de învățămînt a raionului Rîmnicu Vîlcea pentru reîncadrarea profesorului Iordache Sandu la o școală din cuprinsul raionului și schimbarea sancțiunii de destituire în „mustrare cu avertisment".

Regimul democrat-popular a deschis larg fiicelor oamenilor muncii drumul către o activitate bogată și creatoare pusă în slujba înfloririi patriei. În fiecare an sporește numărul tinerelor care, absolvind cursurile institutiilor de învățămînt superior, devin cadre cu înaltă calificare în cele mai diverse sectoare de activitate. Iată cîteva studente ale Institutului de căi ferate „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, lucrînd în laborator. Ele se pregătesc cu sîrg pentru munca lor viitoare (Clișeul din stînga). *După terminarea orelor de curs, în căminul Institutului, studentele se odihnesc, stau de vorbă, citesc.* (Clișeul din dreapta).

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

TG. MUREŞ 17MAR54 POŞTA SCRISORI

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ.

ANUL VI Nr. 257 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 13 martie 1954

In acest număr:

- **N. Popova:** Formarea concepţiei materialist-dialectice la elevi. (Pag. 2-a)
- **N. A. Culicov şi N. M. Romanov:** O lecţie în clasa a IV-a cu tema „Granitul" (Pag. 2-a)
- **Emil Boldan:** Noile norme ortografice ale limbii romîne. (Pag. 2-a)
- La lecţia de istorie (Pag. 3-a)
- Din activitatea cercurilor pedagogice ale învăţătorilor (Pag. 3-a)
- Două sute de ani de la naşterea lui Gheorghe Şincai (Pag. 3-a)
- **Şcoala — factor activ în lupta pentru sporirea producţiei agricole:** Să însămînţăm porumbul în cuiburi aşezate în pătrat! (Pag. 4-a)
- Pentru securitatea popoarelor (Pag. 4-a)

Pentru îmbunătăţirea muncii de pregătire a tehnicienilor în şcolile medii tehnice

Programul de măsuri izvorît din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 trebuie înfăptuit cu muncitori, tehnicieni şi ingineri bine pregătiţi. De priceperea şi avîntul cu care muncesc aceştia depinde într-o mare măsură creşterea continuă a producţiei şi a productivităţii muncii, scăderea preţului de cost al produselor, ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Tehnicianul are în procesul de producţie rolul său bine precizat. El este ajutorul principal al inginerului în sectoarele tehnico-industrial şi agrosilvic, al medicului în sectorul sanitar etc. El însuşi este un cadru conducător în procesul de producţie pe anumite sectoare mai limitate, participînd în mod activ la îndrumarea şi controlul desfăşurării procesului de producţie.

Sub regimul burghezo-moşieresc învăţămîntul nu pregătea asemenea tehnicieni. Şcolile medii tehnice sînt create de regimul nostru democrat-popular.

Prin grija partidului şi a guvernului şi cu ajutorul bogatei experienţe sovietice, învăţămîntului mediu tehnic i s-au creat condiţii bune de dezvoltare. Odată cu lărgirea reţelei de şcoli medii tehnice aparţinînd diferitelor ministere şi instituţii centrale, activitatea acestora s-a întărit continuu. S-au îmbunătăţit planurile şi programele de învăţămînt pe baza experienţei şcolii sovietice. Cadrele didactice din şcolile medii tehnice se străduiesc să asigure lecţiilor un înalt conţinut ştiinţific, să folosească pe o scară tot mai întinsă metodele înaintate de predare, să lege cunoştinţele predate de practica construirii socialismului în patria noastră. Astfel procedează, de exemplu, tovarăşul inginer Pop, profesor de tehnologia laptelui de la Şcoala medie tehnică de industrii alimentare din Timişoara, tovarăşul inginer Răchiteanu, care predă cunoştinţele despre maşini şi mecanisme de foraj la Şcoala medie tehnică de petrol din Ploeşti, precum şi mulţi alţi profesori care lucrează în şcolile medii tehnice.

S-a îmbunătăţit an de an şi munca de conducere a şcolilor medii tehnice. Tot mai mulţi directori îndrumează cu pricepere procesul de instruire şi educare a elevilor, rezolvă cu grijă problemele gospodăreşti, asigurînd condiţiile necesare unei munci rodnice. Organizînd, pe baza experienţei şcolii sovietice, variate forme colective de muncă în şcoală — ca de pildă, colective pe specialităţi, consilii ale diriginţilor etc. — direcţiile şcolilor medii tehnice mobilizează cadrele didactice la lupta permanentă pentru buna pregătire a elevilor.

Ministerele de resort în colaborare cu Ministerul Învăţămîntului se preocupă continuu de îmbunătăţirea muncii şcolilor medii tehnice, întărind baza lor materială şi creînd condiţiile pentru o predare rodnică a cunoştinţelor.

Totuşi, în momentul de faţă există încă o diferenţă mare între nivelul de pregătire a elevilor din şcolile medii tehnice şi sarcinile pe care vor trebui să le îndeplinească aceştia în producţie, ca tehnicieni. În spre această problemă trebuie îndreptate toate eforturile, toată grija.

Principala cauză a insuficientei pregătiri a cadrelor medii tehnice este nivelul scăzut atît în ceea ce priveşte predarea, cît şi în ceea ce priveşte organizarea practicii didactice şi în producţie.

Sînt multe exemple care dovedesc că într-o serie de şcoli medii tehnice este încă neglijat conţinutul lecţiilor şi nu se folosesc toate posibilităţile pentru a transmite elevilor cunoştinţe temeinice. Aşa, bunăoară, tovarăşul profesor Boier de la Şcoala medie tehnică de gospodărie comunală din Oradea, explicînd elevilor dilatarea corpurilor, nu a folosit pirometrul, deşi îl avea în laborator. Tovarăşul Radu, profesor la Şcoala electrotehnică din Oraşul Stalin, a efectuat cu elevii calcule cu numere iraţionale fără să explice mai întîi ce sînt aceste numere.

În ceea ce priveşte problema practicii, o deficienţă serioasă există în planurile de învăţămînt, în felul cum a fost concepută organizarea practicii didactice. În loc de a grupa orele de practică didactică la un loc, ele au fost repartizate săptămînal, de-a lungul anului şcolar, ceea ce fărîmiţează pregătirea practică şi face ca elevii să piardă ansamblul problemelor.

Ministerul Învăţămîntului în colaborare cu ministerele de resort trebuie să lichideze această rămăşiţă a vechilor licee industriale în organizarea practicii didactice.

Deficienţe serioase există şi în organizarea şi desfăşurarea practicii în producţie. În unele şcoli, de pildă, s'a întîmplat ca elevii să execute în cadrul practicii alte lucrări decît cele prevăzute în programă. Astfel, elevii Grupului şcolar agricol din Rîmnicu-Sărat, în loc să facă practică, s-au ocupat de cultura plantelor textile noi. La fel s-a întîmplat la Şcoala agricolă din Geoagiu, unde elevii s-au ocupat în timpul practicii de recoltatul cartofilor.

Legarea învăţămîntului teoretic de practică este una din trăsăturile caracteristice ale şcolii noastre noi, care pregăteşte pe elevi pentru viaţă. Organele din ministerele de resort şi din Ministerul Învăţămîntului care răspund de îndrumarea învăţămîntului mediu tehnic au datoria să întocmească cu multă grijă programa pentru practica elevilor. În acelaşi timp ele trebuie să se îngrijească de condiţiile de lucru în atelierele şcolii şi de asigurarea din timp a locului pentru practica în producţie a elevilor, urmărind cum se desfăşoară această însemnată activitate a şcolilor medii tehnice. Directorii şcolilor medii tehnice au datoria să aplice întocmai îndrumările ministerelor şi ale instituţiilor centrale respective în legătură cu desfăşurarea practicii. Ei trebuie să urmărească cu grijă ca elevii să treacă prin toate fazele principale ale producţiei legate de specialitatea în care se pregătesc.

Multe lipsuri în instruirea şi educarea elevilor şcolilor medii tehnice sînt determinate şi de faptul că unele cadre didactice, şi chiar directorii, tratează încă cu superficialitate problema planificării muncii în şcoală. Din cauza lipsei planului, unii profesori nu predau elevilor întreaga materie prevăzută în programa de studiu, sau dimpotrivă îi supraîncarcă pe elevi. Conducerile şcolilor medii tehnice au datoria să privească cu mai multă seriozitate problema planificării, să ajute în mod concret cadrele didactice să-şi întocmească just planurile de muncă, dînd lămuriri în acest scop şi controlînd permanent felul în care se aduc la îndeplinire planurile.

Toţi cei care lucrează în şcolile medii tehnice trebuie să fie conştienţi de faptul că ei nu au numai menirea de a transmite elevilor cunoştinţe, ci că răspund de întreaga muncă de educare comunistă a acestor elevi. Colectivele didactice din şcolile medii tehnice trebuie să asigure nu numai însuşirea unor temeinice cunoştinţe de cultură generală şi de specialitate, ci să-i facă în acelaşi timp pe elevi conştienţi de rostul practic al cunoştinţelor primite.

Educaţia comunistă a elevilor se realizează prin predarea lecţiilor şi se întăreşte continuu prin activităţile organizate de şcoală în afara orelor, prin viaţa de fiecare zi a elevilor în şcoală şi în afară de şcoală.

Pentru succesul deplin în această privinţă trebuie să se întărească colaborarea colectivelor didactice cu organizaţiile U.T.M. Cu sprijinul organizaţiei de tineret, profesorii vor putea lupta cu mai bune rezultate pentru educarea disciplinei conştiente, a dragostei de muncă, a patriotismului, care trebuie să fie trăsături caracteristice tehnicianului, constructor al socialismului.

Una din cauzele lipsurilor în munca şcolilor medii tehnice este faptul că nu s-au editat încă manuale pentru toate materiile de învăţămînt. Aceasta creează greutăţi mari cadrelor didactice în munca de predare. De asemenea, lipsa unor manuale importante cum este, de pildă, Fizica, îi împiedică şi pe elevi în însuşirea cunoştinţelor. Este o sarcină urgentă a organelor de resort din cadrul ministerelor sau instituţiilor centrale de care depind şcolile medii tehnice să asigure întocmirea manualelor necesare pentru disciplinele de specialitate.

Pe de altă parte, unele programe şi manuale existente, cum este, de exemplu, manualul de Chimie generală, s-au dovedit a avea lipsuri atît în ce priveşte volumul cunoştinţelor ce urmează a fi predate elevilor, cît şi în ce priveşte sistematizarea acestor cunoştinţe. Este necesar ca în cadrul Ministerului Învăţămîntului, pentru disciplinele de cultură generală şi cultură tehnică şi pe lîngă ministerele de resort să se creeze comisii de specialişti, compuse din cele mai pregătite cadre didactice, care să revadă unele programe şi manuale şcolare şi să facă propuneri pentru elaborarea unor manuale noi, care să corespundă într-adevăr pregătirii ce trebuie dată elevilor şcolilor medii tehnice.

În aplicarea în viaţă a programelor şi manualelor un rol hotărîtor îl au cadrele didactice. Pe lîngă cadrele bine pregătite, în învăţămîntul mediu tehnic lucrează însă şi multe cadre cu calificare incompletă, precum şi o serie de cadre cumularde, în specialitate, care nu s-au legat de şcoală. De aceea este necesar să se stimuleze calificarea cadrelor şi să se asigure cadre strîns legate de şcoală.

Pentru a putea realiza o temeinică pregătire profesională a elevilor este necesar să se asigure o îmbunătăţire continuă a condiţiilor materiale ale şcolilor. Fiecare departament care are în sistemul său şcoli medii tehnice trebuie să acorde o grijă deosebită acestei probleme. Un rol important revine în această privinţă direcţiilor de şcoli care trebuie să dea dovadă de iniţiativă în valorificarea resurselor interne ale acestora. Sînt multe şcoli care, valorificînd resursele proprii, pot să-şi înzestreze laboratoarele cu diferite materiale şi aparate, pot să-şi confecţioneze material didactic necesar în predarea lecţiilor. Acest lucru s-a putut constata la expoziţia organizată cu prilejul consfătuirii pe ţară cu directorii şcolilor medii tehnice din 1—4 februarie a. c., unde şcolile aparţinînd Ministerului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice, Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Ministerului Industriei Uşoare, Ministerului Construcţiilor şi Industriei Materialelor de Construcţii şi Ministerului Căilor Ferate au dovedit în mod practic ce se poate realiza cu mijloace proprii.

La îmbunătăţirea muncii şcolilor medii tehnice trebuie să aducă o contribuţie însemnată organele de îndrumare şi control din cadrul ministerelor de resort şi din cadrul Ministerului Învăţămîntului. Se cere pentru aceasta ca ele să cunoască în adîncime problemele învăţămîntului mediu tehnic, metodica controlului, să se pregătească temeinic, zi de zi, pentru a îndruma cu succes munca şcolilor, pentru a face să se aplice larg, creator, experienţa sovietică în acest domeniu. Ridicarea nivelului învăţămîntului mediu tehnic cere să se întărească tot mai mult legătura între şcolile medii tehnice şi producţie. În acelaşi timp este necesară o mai strînsă colaborare între organele care răspund de problemele de învăţămînt în cadrul diferitelor departamente şi organele Ministerului Învăţămîntului.

Partidul şi Guvernul ne-au încredinţat sarcina de răspîndere de o pregăti viitorii tehnicieni. Să ne străduim din toate puterile noastre să răspundem cu cinste acestei sarcini, dînd economiei noastre tehnicieni temeinic pregătiţi, capabili să desfăşoare în producţie o activitate creatoare, să pună tot elanul şi toate puterile lor în slujba păcii şi a construirii socialismului.

Să sprijinim campania agricolă de primăvară, să popularizăm metodele agrotehnice înaintate!

O datorie patriotică

În răspîndirea experienţei înaintate în agricultură şcolii îi revine un rol deosebit de însemnat. Prin lecţiile de ştiinţe naturale pe care le predau învăţătorii şi profesorii în cadrul şcolii, prin munca desfăşurată pe lotul şcolar, prin experienţele individuale pe care le fac elevii acasă, prin conferinţele pe care cadrele didactice le ţin la căminele culturale, prin munca desfăşurată de învăţători şi profesori în cercurile agrotehnice, cunoştinţele despre metodele agrotehnice înaintate pătrund tot mai adînc în rîndurile ţăranilor muncitori.

Ultimele hotărîri ale partidului şi guvernului nostru cu privire la extinderea şi îmbunătăţirea cultivării de cartofi, legume şi zarzavaturi pe loturi individuale, cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 trasează sarcini în îndeplinirea cărora şcoala trebuie să aducă o contribuţie deosebit de însemnată.

Pentru a putea participa cît mai activ la lupta dusă de întregul popor muncitor pentru o recoltă îmbelşugată, cadrele didactice trebuie să cunoască îndeaproape sarcinile imediate ce le revin în această etapă.

Antrenînd elevii în lucrările practice pe lotul şcolar, în executarea diferitelor experienţe şi chiar a diferitelor munci pe terenul gospodăriei agricole colective, în timpul liber, învăţătorii şi profesorii au datoria ca odată cu înarmarea elevilor cu cunoştinţele şi deprinderile practice necesare să trezească în rîndurile acestora dorinţa vie de a răspîndi cunoştinţele dobîndite, de a aplica în cadrul gospodăriei lor ceea ce au învăţat la şcoală.

În această etapă cadrele didactice trebuie să arate elevilor în mod concret, care sînt mijloacele prin care se poate **reţine şi folosi zăpada în vederea asigurării rezervei de umiditate în sol.** Antrenînd elevii în stringerea zăpezii în jurul pomilor şi pe suprafeţe mici destinate culturii legumelor (în grădina şcolii sau pe lotul şcolar), pedagogii au datoria să sfătuiască pe elevi să execute aceste lucrări şi la ei acasă, să îndemne pe părinţii lor în folosirea acestor sfaturi.

Paralel cu aceste îndrumări, cadrele didactice, împreună cu elevii, trebuie să organizeze în cadrul şcolii experienţe cu ajutorul cărora **să încerce puterea de germinare a semînţelor** ce urmează a fi însămînţate. În multe şcoli ale patriei noastre au şi început astfel de lucrări. În comuna Boroaia din raionul Fălticeni, regiunea Suceava, de exemplu, elevii şcolii de 7 ani nr. 1, îndrumaţi şi ajutaţi direct de educatorii lor, au făcut 587 de probe de germinare a semînţelor ce urmează a fi semănate în această primăvară în comuna respectivă.

Pentru a atrage cît mai mulţi ţărani muncitori în această acţiune, învăţătorii şi profesorii trebuie să le arate atît elevilor, cît şi părinţilor lor, în cadrul cercurilor agrotehnice şi la căminele culturale, recoltele bogate pe care le obţin colhozurile sovietice care nu seamănă decît seminţe cu o putere de germinare foarte mare, precum şi rezultatele concrete obţinute în cursul anului trecut de către ţăranii muncitori din patria noastră care au semănat numai seminţe bine selecţionate din acest punct de vedere.

Învăţătorii şi profesorii nu trebuie să piardă nici o clipă din vedere că majoritatea elevilor din şcolile sătești vor deveni cadre în agricultură. Pentru ca aceste cadre să poată aplica cu succes metodele agrotehnice înaintate, ele trebuie din vreme pregătite. Astfel, elevii trebuie să ştie că odată cu dispariţia zăpezii şi imediat ce timpul permite pot fi începute lucrările solului în vederea însămînţărilor de primăvară. Ei trebuie să cunoască de asemenea, importanţa deosebită pe care o are **semănatul cu maşina în rînduri şi semănatul în cruce.** Semănînd cu maşina în rînduri, se face o economie de 15—20% la sămînţă, se distribuie şi se repartizează uniform sămînţa pe unitatea de suprafaţă. Semănatul în cruce are avantajul că sporeşte numărul spicelor pe unitatea de suprafaţă, mărind producţia la ha. cu 200—400 kg. faţă de semănatul simplu.

O largă acţiune de popularizare trebuie să ducă învăţătorii şi profesorii în legătură cu **semănatul în cuiburi.** Ştiinţa agrotehnică sovietică, cea mai înaintată ştiinţă agrotehnică din lume — ca şi experienţa agriculturii sovietice socialiste au arătat avantajele pe care le prezintă semănatul în cuiburi aşezate în pătrat. Prin semănarea porumbului, a cartofilor etc. în cuiburi aşezate în pătrat se pot aplica solului cele mai bune măsuri de întreţinere, de stîrpire a buruienilor şi de reţinere a apei, se obţine o recoltă la ha. mult mai mare faţă de cele provenite din semănatul prin alte metode.

Ajutînd pe elevi să înţeleagă valoarea practică a cunoştinţelor însuşite în cadrul lecţiilor de ştiinţe naturale, pedagogii trebuie să le facă cunoscute epocile de semănat ale plantelor, ţinînd seama de condiţiile lor specifice de dezvoltare. Astfel, trebuie să le arate că în etape întîia (adică în mustul zăpezii) cînd temperatura din sol se află cuprinsă între 1—3 grade C, este bine să se însămînţeze grîul de primăvară, orzul, ovăzul, secara, lucerna, gramineele de nutreţ etc. În epoca a doua, cînd temperatura solului este cuprinsă între 3—6 gr. C., este necesar să se semene sfecla, floarea soarelui, cînepa, inul, lintea etc., iar în epoca a treia, cînd temperatura solului este de 6—10 gr. C, trebuie să se însămînţeze cartoful, porumbul, bumbacul, soia etc. În epoca a patra, adică atunci cînd solul ajunge la temperatura de 10—16 gr. C, se însămînţează orezul, tutunul, bumbacul, castraveţii etc.

O atenţie deosebită trebuie să acorde cadrele didactice şi popularizării celor mai avansate metode de curăţire a pomilor roditori, de îngrăşare a lor, de combatere a bolilor produse de diferiţi paraziţi animali şi vegetali, de completare a lipsurilor din vii pe rod, de executare a lucrărilor agrotehnice din vii şi de combatere a celor mai frecvente boli.

Toate aceste cunoştinţe, învăţătorii şi profesorii trebuie să le transmită şi ţăranilor muncitori cu prilejul diferitelor conferinţe pe care le ţin la căminele culturale, la cercurile agrotehnice, în munca de lămurire de la om la om.

Deosebit de important este ca în îndrumările pe care le dau învăţătorii şi profesorii, să ţină seama de condiţiile specifice ale regiunilor şi ale raioanelor în care lucrează.

Pentru ca aceste metode ştiinţifice să fie aplicate cu succes de către ţăranii muncitori chiar din primăvara aceasta, pedagogii trebuie să desfăşoare o intensă muncă în şcoală precum şi o largă activitate obştească.

Lupta pentru obţinerea unor recolte sporite în acest an este o sarcină a întregului popor muncitor. Anul 1954 poate şi trebuie să fie un an de creştere simţitoare a producţiei la hectar la principalele culturi agricole, în deosebi la porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui etc.

Avem datoria patriotică să ajutăm pe oamenii muncii din agricultură să-şi însuşească şi să folosească experienţa înaintată a fruntaşilor.

Învăţători şi profesori! Înarmaţi tineretul patriei noastre cu cunoştinţe ştiinţifice solide. Pregătiţi temeinic cadrele necesare agriculturii noastre. Participaţi activ la munca de popularizare a agrotehnicei înaintate, în interesul dezvoltării agriculturii, al dezvoltării economiei naţionale, pentru îmbunătăţirea continuă a nivelului de viaţă al oamenilor muncii.

Desfăşoară o intensă activitate politică de masă

Îndrumate de organizaţiile de partid, cadrele didactice din satele raionului Zeletin desfăşoară o intensă activitate politică de masă pentru mobilizarea ţăranilor muncitori în acţiunea de pregătire a campaniei agricole de primăvară.

În comuna Buda, de pildă, mulţi ţărani cu gospodării mici şi mijlocii şi-au reparat inventarul agricol şi au transportat pe ogoare peste 187 tone gunoi putred de grajd. La această acţiune au contribuit şi învăţătorii, care au dat ţăranilor muncitori îndrumări amănunţite cu privire la efectuarea muncilor de pregătire a campaniei agricole. Cu ajutorul cadrelor didactice din comuna Buda, la şcoli, la căminele culturale şi la gospodăriile a 37 ţărani muncitori din această comună s-au organizat centre de germinaţie pentru încercarea puterii de încolţire a semînţelor.

Cu prilejul şezătorilor şi al serilor culturale ce au loc la căminele culturale, învăţătorii şi profesorii ţin conferinţe în care popularizează metodele agrotehnice înaintate sovietice, experienţa înaintată şi metodele de muncă ale fruntaşilor agriculturii noastre.

C. PREDESCU
corespondent

Pentru o justă folosire a loturilor individuale

Cadrele didactice de la şcoala de fete nr. 15 din raionul Lenin al oraşului Bucureşti au discutat pe larg Hotărîrea partidului şi a guvernului cu privire la extinderea şi îmbunătăţirea cultivării de cartofi, legume şi zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori şi funcţionari.

Astfel, cadrele didactice le-au vorbit elevelor despre importanţa culturii legumelor, pentru fiecare familie în parte, le-au arătat cîtă economie se poate face prin întreţinerea legumelor din grădina proprie. De asemenea, cadrele didactice au arătat elevelor cum să-şi ajute părinţii în munca de cultivare a loturilor, cum să aplice aici cunoştinţele pe care le-au căpătat la lecţiile de ştiinţe naturale.

Tovarăşul Cărbunescu, profesor de ştiinţe naturale, şi-a propus ca în prima şedinţă plenară cu părinţii să le vorbească acestora despre metodele înaintate de cultivare a cartofilor, legumelor şi zarzavaturilor, despre legumele cele mai importante şi care se pot cultiva în diferite condiţii.

În fiecare clasă se vor organiza convorbiri în care elevele ai căror părinţi au cultivat loturi în anii trecuţi vor arăta avantajele obţinute.

În vizitele pe care profesorii-diriginţi le vor face la domiciliul elevelor se va urmări cum îşi ajută elevele părinţii în această muncă, cum folosesc ele în practică cunoştinţele căpătate în clasă. Pentru a asigura succesul acestei acţiuni, cadrele didactice vor antrena în munca lor de lămurire şi organizaţia de pionieri din şcoală.

NICULINA ALBU

Şcolarii încearcă puterea de încolţire a semînţelor

În ultimele săptămîni, colectiviştii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Bodeşti-Precista, raionul Piatra Neamţ, au intensificat pregătirile pentru campania agricolă de primăvară. Pînă acum, în întreaga comună, maşinile şi uneltele agricole au fost reparate şi s-a cărat la cîmp o mare cantitate de gunoi de grajd. Totodată, colectiviştii şi majoritatea ţăranilor muncitori au selecţionat şi tratat seminţele, au făcut probe de germinaţie. Un mare ajutor la încercarea puterii de încolţire a seminţelor l-au dat cadrele didactice şi elevii şcolii de 7 ani din satul Bodeştii de Sus. Elevii au adus la şcoală, spre a fi supuse probelor de germinaţie, cîte 100 boabe grîu de primăvară, ovăz, cînepă şi alte seminţe.

Una din sălile de clasă, avînd condiţii optime de temperatură, umiditate şi aerisire, a fost folosită ca laborator de experienţă. După 4—5 zile de aşteptare s-au notat rezultatele. Cea mai mare parte din grîul de primăvară adus la şcoală a avut o putere de încolţire de 90-100%, ovăzul 95-96%, cînepa 95-100% etc. Seminţele pe care le-au ţăranii muncitori Moraru Dumitru, T. Iftimie şi alţii au avut o putere de încolţire de 100%.

Pe baza încercărilor făcute de elevii şcolii din sat s-a dovedit că unele seminţe n-au puterea de încolţire necesară. Ţăranii muncitori au fost îndrumaţi de sfatul popular al comunei să schimbe seminţele necorespunzătoare cu seminţe care au putere de încolţire.

I. IONESCU

Creşte dragostea pentru meserie

Pe poarta Şcolii profesionale textile-metalurgice nr. 2 iese un grup de băieţi între 16 şi 19 ani şi se îndreaptă spre staţia de tramvai din apropiere. Sînt vorbăreţi şi veseli. Au în faţa lor o nouă zi de muncă, o zi de practică. Sînt elevii din ultimul an. Peste puţin timp, ei vor intra în rîndurile muncitorilor calificaţi din întreprinderile noastre. De pe acum îşi iubesc meseria şi muncesc cu drag, ca să înveţe să stăpînească maşinile. Mulţi dintre ei vor fi mîine fruntaşi în producţie.

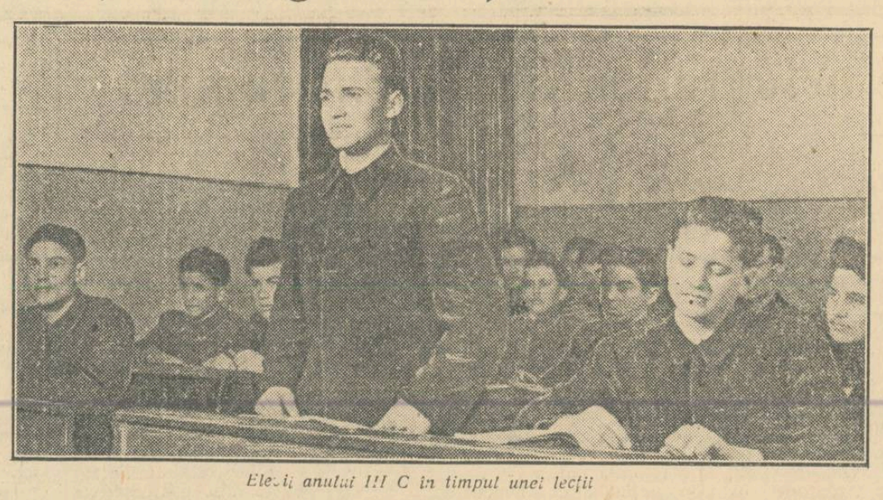

Elevii anului III C în timpul unei lecţii

Elevul Constantin Păduraru face practică în secţia de ajustaj a fabricii „Tehno-Metal". Aplecat asupra strungului, el lucrează acum ca orice muncitor, 8 ore. Alături de el este tovarăşul Nicolae Alexe, muncitor cu experienţă, fruntaş, care îi împărtăşeşte cu multă dragoste experienţa căpătată în urma unei munci stăruitoare de ani de zile.

— Tovarăşe Alexe, ce zici, acum am calculat bine distanţa? — întreabă zîmbind Păduraru fără să-şi ia ochii de pe strung.

— Bine, măi, băiatule — îi răspunde tovarăşul Alexe — se vede că ai făcut trigonometrie. Cît mi-am bătut eu singur capul cînd mi-am început ucenicia!

Constantin Păduraru cunoaşte doar din cele ce i s-au povestit felul cum trebuia să înveţe meseria un tînăr, cu ani în urmă. Mulţi meşteri ţineau ascunse „secretele" meseriei lor. Ucenicul trebuia să „fure" din ştiinţa meşterului. Nimeni nu-l îndruma. Astăzi tînărul Păduraru simte învăluindu-l în fiece clipă privirea caldă, plină de dragoste a muncitorului fruntaş. Ca un părinte l-a chemat alături tovarăşul Alexe. Elevul a învăţat şi învaţă mereu dela dînsul cum să-şi organizeze mai bine timpul, cum să execute piesa cu cea mai mare iuţeală, dar şi cu cea mai mare precizie, cum să îngrijească maşina.

Se întîmplă ca tînărul să mai greşească. Atunci, meşterul îi arată cum s-o ia de la început ca totul să meargă bine.

...Nu va trece multă vreme şi ucenicul va fi gata să se ia la întrecere cu meşterul. Şi poate, pe panoul de onoare al fabricii va fi un fruntaş mai mult.

★

În anul III C sînt mulţi fruntaşi la învăţătură. Şi cei care dau bune rezultate la învăţătură dau bune rezultate şi în atelier. Elevi ca Alexandru Popa, Anton Popescu, Gheorghe Radu şi alţii reuşesc cu succes să folosească în munca practică cunoştinţele de matematică, de tehnologie şi de desen tehnic căpătate la curs.

Dar pe lîngă materiile de cultură generală, — limba română, limba rusă, istorie, geografie — pe lîngă materiile care-i ajută în munca lor practică, elevii îşi însuşesc cunoştinţele legate de viaţa pe care o vor duce ca muncitori în întreprinderi.

La lecţiile de „Organizarea întreprinderilor" de pildă, elevii învaţă despre schema de organizare a unei întreprinderi, despre principiile gospodăririi chibzuite şi ale conducerii unice, despre organizarea tehnico-operativă a unei întreprinderi, despre sistemul de salarizare etc.

Astăzi, fabricile şi uzinele sînt bunuri ale întregului popor muncitor şi de aceea viitorii muncitori trebuie să cunoască îndeaproape viaţa întreprinderii.

Cîteva ore de muncă în atelierul şcolii. Elevii anului I metalurgie lucrează sub supravegherea atentă a profesorului-inginer. Pe mese lungi de lemn, la distanţă de cîte doi metri una de alta, sînt fixate menghinile. Elevii execută lucrările de finisaj a'e unui cleşte mops. Cei mai mulţi dintre ei execută piesele cu multă precizie. Înainte de a începe executarea fiecărei piese în parte, profesorul-inginer le arată modelul, desenează apoi pe tablă schiţa, indică cu precizie dimensiunile şi explică cum trebuie să înceapă executarea fiecărei piese. Toţi elevii şi-au întocmit caiete de practică. Elevul Iulian Huştea are unul dintre cele mai bune şi mai îngrijite caiete. Răsfoindu-l, poţi vedea cum a executat el schiţa unui ciocan de oţel de 1500 kg., a unei dalte late, a unui fierăstrău metalic etc. Lîngă fiecare desen se precizează din ce material anume se execută piesa, care sînt sculele necesare, modul cum se execută fiecare operaţie în parte.

Elevii aşteaptă cu nerăbdare orele de practică. Tovarăşul inginer îi ajută la executarea piesei, le indică cum să-şi întocmească caietele, dar mai ales îi obişnuieşte să se folosească în mod just de cunoştinţele teoretice pe care şi le-au însuşit în orele de curs. Ei execută piese din ce în ce mai bune, iar odată cu aceasta creşte şi dragostea pentru meseria aleasă.

Elevi ca Marian Nină şi Ioan Avram au ajuns să lucreze cu atîta repeziciune şi precizie, încît, în afară de lucrările pe care le au în program, execută şi piese pentru montarea maşinilor din atelier. Cu ajutorul lor au fost montate strungurile, maşina de găurit şi foria electrică din atelierul şcolii şi tot cu ajutorul lor se execută cele mai grele piese.

★

În şcoala profesională textilă-metalurgică nr. 2 din Bucureşti învaţă mulţi elevi. Parte din ei urmează secţia de filatură, parte secţia metalurgică. Primii vor deveni filatori de in şi cînepă iar cei care se specializează în metalurgie vor întreţine maşinile din întreprinderile industriei uşoare. Ei învaţă în şcoală să cunoască maşinile cu care se lucrează într-o filatură, să cunoască războiul de ţesut, învaţă să le minuiască, să le repare, să execute diferite piese.

În şcoală li s-au creat elevilor toate condiţiile necesare unei temeinice pregătiri profesionale. Iar ei se străduiesc ca, însuşindu-şi cît mai bine cunoştinţele predate, să devină cadre folositoare construcţiei noastre socialiste.

V. POPOVICI

U.R.S.S. NE INVAȚĂ

Formarea concepției materialist-dialectice la elevi

Rolul școlii sovietice în activitatea educativă în mijlocul tineretului este foarte mare. Datoria fiecărei școli, a fiecărui pedagog este de a duce o luptă susținută pentru demascarea rămășițelor ideologiei burgheze în conștiința oamenilor.

„In societatea noastră sovietică nu există și nu poate exista o bază de clasă pentru dominația ideologiei burgheze. La noi domină ideologia socialistă, a cărei bază de nezdruncinat o constituie marxism-leninismul. La noi s-au mai menținut însă rămășițele ideologiei burgheze, rămășițele psihologiei și moralei caracteristice proprietarului particular. Aceste rămășițe nu dispar de la sine, ele sînt foarte viabile, pot să se dezvolte și împotriva lor trebuie dusă o luptă hotărîtă" a spus tovarășul Malenkov la Congresul al XIX-lea al Partidului.

Școala, pedagogul au datoria să opună în mod priceput concepțiilor burgheze retrograde concepția științifică a marxism-leninismului.

Arma principală pentru învingerea rămășițelor trecutului în conștiința tinerei generații este înainte de toate ridicarea nivelului ideologico-politic al lecției. Colectivul nostru pedagogic a acordat și acordă multă atenție acestei probleme.

Cadrele didactice studiază operele clasicilor marxism-leninismului în cadrul seminariilor. Ele au asistat la o serie de prelegeri despre marii oameni de știință ruși și sovietici Secenov, Pavlov, Timiriazev, Miciurin, Lîsenko — prelegeri cu temele: „Elemente noi despre originea universului", „Invățătura lui Pavlov și unele probleme ale pedagogiei sovietice", „Originea religiei", „Educația în spiritul concepției științifice a marxism-leninismului" și altele. De asemenea, au studiat hotărîrile C.C. al P.C.U.S. cu privire la problemele ideologice, operele lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", precum și „Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S."

Munca sistematică de ridicare a nivelului ideologico-politic a avut o înrîurire binefăcătoare asupra întregii activități a colectivului pedagogic. Profesoara Comarova, folosind la lecții diapozitive, tablouri, piese de expoziție, a dat elevilor o reprezentare clară despre teoria reflexelor condiționate a academicianului Pavlov, despre materie ca factor prim și conștiință ca factor secund, demascînd prin aceasta concepțiile mistice asupra proceselor psihice. La o altă lecție de biologie, ea a dezvăluit cu toată claritatea caracterul reacționar al învățăturii idealiste a savanților burghezi, care consideră originea celulei drept un domeniu secret al științei ce nu se pretează studiului. Profesoara a expus într-o formă accesibilă elevilor descoperirea biologului sovietic O B. Lepeșinskaia, care a dovedit că organismul nu este o simplă sumă de celule, ci un sistem complex, constînd nu numai din celule, dar și din substanță vie care n-a căpătat forma de celule și că organismele cele mai vitale — celulele — iau naștere dintr-o substanță vie mai simplă — din corpuri albuminoase.

Profesorii de istorie și de geografie au acordat o atenție deosebită problemei privitoare la rădăcinile sociale și la esența reacționară a ideologiei burgheze.

In cabinetul metodic al școlii noastre există planurile lecțiilor în cadrul cărora este demascată esența reacționară a misticismului. Printre acestea se numără planurile lecțiilor „Originea omului". „Arderea", „Substanțele și transformarea lor", „Extracția petrolului", „Timpul și prezicerea lui", „Sboruri cu baionul" etc. Aceste materiale sînt folosite de către pedagogii tineri pentru ridicarea nivelului ideologico-politic al muncii educative la lecții.

Cele mai bune cadre didactice din școala noastră rezolvă cu succes problemele privitoare la îmbinarea cunoștințelor teoretice ale elevilor cu deprinderile practice, la cunoașterea conștientă a realității obiective.

Unui dintre cele mai vii exemple de legătură strînsă a teoriei cu practica este predarea biologiei. Ocupațiile practice pe lotul școlar, sub îndrumarea profesoarelor de biologie Comarova și Gannușkina, ajută elevelor să-și însușească bazele învățăturii lui Miciurin despre unitatea între organism și condițiile de viață, despre posibilitățile de transformare a naturii plantelor. In procesul lucrărilor practice elevele află despre realizările oamenilor de știință sovietici, continuatori ai lui Miciurin, înțeleg metodele academicianului D. T. Lîsenko de dirijare a dezvoltării organismelor și felul cum sînt aplicate cu succes aceste metode în practica agriculturii.

La înțelegerea aprofundată de către eleve a fenomenelor naturii, la educarea elevelor în spiritul concepției materialiste despre lume contribuie de asemenea prelegerile organizate în școală, cu temele: „Originea vieții pe pămînt", „Elemente noi în știință despre dezvoltarea universului", „Originea omului", „Structura atomului", „Mărețele construcții ale epocii noastre" și altele. De obicei, la aceste prelegeri se folosesc tablouri, filme de popularizare a științei etc.

O problemă serioasă a colectivelor pedagogice, este atragerea membrelor organizației de comsomol a școlii în rîndurile propagandiștilor cunoștințelor științifice despre natură, despre viața societății omenești. In acest scop, profesorii de istorie, biologie și geografie organizează seminarii cu privire la diferitele probleme ale științelor naturii.

Școala se străduiește să stabilească legătura cu părinții elevelor și să le dea ajutor în educația copiilor. Experiența arată că această colaborare dintre familie și școală ajută la rezolvarea cu succes a sarcinilor educației comuniste. Noi organizăm în rîndurile părinților discuții privitoare la diferite probleme ale științelor naturii. Adeseori pedagogii îi vizitează pe părinți la domiciliu și le explică cu răbdare esența prejudecăților. Toate acestea au o înrîurire pozitivă asupra muncii educative.

N. POPOVA
directoarea școlii Nr. 345 din Moscova

O cameră a florilor

Adunarea școlarilor are loc nu în clasă — ci în camera pionierilor. Copiii stau sub palmieri înalți și zvelți, sub frunzele mari de filodendron, care-ți amintesc de umbrele, lîngă splendide tufe de trandafiri chinezești, înconjurați de zeci de aloie — plantă care are minunate proprietăți terapeutice. Tema adunării — „o călătorie împreună cu florile prin lume". Aceasta se petrece în camera florilor de la școala nr. 64 din raionul Șaumianovsk, orașul Baku

Elevii au strîns o bogată colecție de flori în această cameră mare și călduroasă, care seamănă cu o seră.

Aici sunt reprezentanți ai florei din grădinile Uniunii Sovietice, ai pădurilor tropicale din India, Iava, Brazilia, ai deșerturilor din Africa, flori din Mexic.

Foarte interesante au fost referatele tinerilor horticultori Eiuba Alieva, Fuzila Culieva, Nina Miliaeva și altele cu temele: „Florile lui Miciurin"; „Palmierul — frumusețea deșertului"; „Trandafirul-regina florilor"; „Lămîii"; „Cum trebuie să îngrijim grădina de flori"; „Arborele de cauciuc"; „Din jungla indiană".

Tinerii horticultori fac observații interesante în livada din jurul școlii. Lucrările lor sînt îndrumate de directorul școlii, tov. Gadijef, și de profesorul Chiseleff.

O lecție în clasa IV-a cu tema „Granitul"

In scopul realizării cu succes a învățămîntului politehnic în școală este necesar să-i înarmăm pe viitorii pedagogi cu cunoștințe despre bazele științifice ale producției și cu deprinderi de muncă practică.

Școlile pedagogice sînt chemate să rezolve această sarcină. Ele trebuie să facă cunoscute viitorilor pedagogi (în teorie și practic) principiile de bază ale tehnologiei mecanice și chimice, ale energeticii și agriculturii, să-i înarmeze cu deprinderile necesare de mînuire a celor mai simple unelte de producție.

La școala pedagogică din Ioscar-Ol se acordă o mare atenție formării la elevi a deprinderilor și priceperilor practice (lecții în laborator, lucrări grafice și de măsurătoare, lecțiile practice ale elevilor școlii pedagogice în clasă și în colțul naturii vii, în cabinete și ateliere, organizarea diferitelor adunări tematice cu folosirea aparatului de proiecție etc).

Iată cum s-a desfășurat lecția cu tema „Granitul", predată de practicanții școlii pedagogice, sub îndrumarea metodiștilor și a învățătorilor, în clasa a IV-a a școlii elementare de pe lîngă școala pedagogică. Atît metodiștii cît și practicanții s-au pregătit minuțios, pentru această lecție.

Scopul lecției: Să se cerceteze aspectul exterior al granitului, să se afle din ce este format, să se cunoască cele mai importante proprietăți ale granitului și părțile lui componente.

Materialul didactic folosit la lecție și utilajul auxiliar de laborator. Bucăți de granit și produse din descompunerea lui, o colecție de mostre de alte roci miniere (piatră de var, argilă, nisip, cretă, cărbune de pămînt), cutiuțe cu material care se împart copiilor, în număr de 12 bucăți (o cutie la doi elevi), o lampă de spirt, o cană cu apă rece, o pensetă, colecția „Granitul și părțile lui componente", tabela „Proprietățile granitului".

Mersul lecției: La începutul lecției învățătorul a atras atenția elevilor asupră complexității muncii pe care trebuie s-o desfășoare timp de o oră, arătîndu-le că o bună disciplină și ordine vor asigura succesul lecției.

Apoi a fost organizată repetarea temei învățate anterior „Rocile miniere".

In procesul repetării, învățătorul a pus elevilor următoarele întrebări: Ce corpuri numim noi roci miniere? Enumerați rocile miniere cunoscute. Pentru ce trebuie să studiem rocile miniere?

Interogarea a fost vioaie, interesantă și plină de conținut.

Invățătorul a atras în mod deosebit atenția copiilor asupra importanței studierii rocilor miniere în scopul folosirii lor de către om. Apoi el a trecut la expunerea noului material. Elevii de serviciu au împărțit copiilor cutiile cu material didactic și scîndurele pentru așezarea mostrelor în procesul lucrărilor de laborator. Copiii au fost preveniți că aceste cutii pot fi deschise numai la invitația învățătorului.

După ce a anunțat tema lecției, învățătorul a dat definiția granitului, menționînd că aceasta este (după cum arată mostrele) o rocă minieră dură și rezistentă, constînd din părticele, granule.

In timpul povestirii învățătorul a folosit colecția „Granitul și părțile lui componente". Apoi elevii au început lucrările de laborator. Ei au deschis cutiile și au așezat conținutul lor pe scîndurele.

MERSUL MUNCII DE LABORATOR.

Invățătorul. Examinați granitul. Ce culoare are el și din ce este format?

Elevii cercetează și ajung la concluzia că granitul este format din granule.

Invățătorul. Incercați să separați granulele una de alta.

Elevii se conving că granulele sînt foarte strîns legate între ele.

Invățătorul. Prin ce se deosebesc granulele între ele?

Elevii. Ele sînt de culori diferite.

Invățătorul. Găsiți o granulă de culoare roșie și puneți pe ea ascuțișul cuiului, iar eu voi trece printre bănci și voi vedea dacă ați procedat cum trebuie.

După ce elevii au îndeplinit aceasta, învățătorul le-a spus că particula de granit de culoare roșcată poartă numele de feldspat. Denumirea se scrie pe tablă, iar copiii sînt puși s-o repete.

Invățătorul. Găsiți într-o bucată de granit solzi strălucitori și granule albe.

Elevii găsesc, iar învățătorul le spune că solzii strălucitori sînt de mică, iar granulele albe de cvarț.

Invățătorul. Găsiți cvarț, feldspat și mică între pietricelele pe care le aveți pe scîndurele.

Elevii găsesc și numesc cvarțul, feldspatul și mica, arătîndu-le învățătorului.

Invățătorul. Comparați aceste pietre între ele în ceea ce privește duritatea. Zgîriați-le una de alta. Elevii îndeplinesc aceasta și se conving că cele mai dure particule care intră în compoziția granitului sînt particulele de cvarț. Pe cvarț nu rămîn urme de zgîrieturi de la ascuțișul cuiului. Cvarțul lasă urme de zgîrieturi pe sticlă, pe feldspat și pe mică Feldspatul este mai moale decît cvarțul, dar mai dur decît mica. Bucățile de mică se taie ușor cu cuțitul. Plăcile de mică sînt flexibile și elastice. Cvarțul și feldspatul sînt sfărîmicioase, ele se sparg dacă sînt lovite cu ciocanul.

După ce a terminat lucrările de laborator, învățătorul a generalizat cunoștințele căpătate de elevi despre granit și a arătat folosirea practică de către om a acestei roci miniere (povestirea despre folosirea în economie a granitului este însoțită de demonstrarea materialului didactic).

La sfîrșitul lecției, învățătorul a procedat la repetarea și fixarea materialului expus; în acest scop el a pus elevilor următoarele întrebări (folosind tabela „Proprietățile granitului"): „Cum deosebim granitul de alte pietre? Spuneți care sînt părțile componente ale granitului. Prin ce se deosebesc una de alta părțile lui componente? La ce se întrebuințează granitul? Căutați printre pietrele ce le aveți în față granit, cvarț, mică, feldspat". (Invățătorul trece printre rînduri și verifică exactitatea îndeplinirii lucrării)

Pentru acasă li s-a dat elevilor să învețe textul corespunzător din manual și să pregătească răspunsuri orale la întrebările de la sfîrșitul bucății.

La această lecție elevii au căpătat noțiunile necesare despre granit, despre părțile lui componente, despre proprietățile lui și despre folosirea lui de către om. Ei au învățat să deosebească tipurile de granit și să le distingă de alte roci miniere; au dobîndit deprinderi practice elementare în munca de cercetare; au învățat să mînuiască utilajul corespunzător cu prilejul studierii compoziției și proprietăților granitului; au învățat care este tehnica mînuirii instrumentelor și utilajului auxiliar de laborator.

N. A. CULICOV și N. M. ROMANOV
metodiști ai Școlii pedagogice din Ioscar-Ol

(Din „Nacialnaia Școla")

O îndrumătoare și prietenă a învățătorilor

La punctul de agitație al secției de votare Octiabr din circumscripția electorală Gatcina au venit muncitori, ingineri, învățători, gospodine, precum și tineri alegători — elevi ai școlii pedagogice.

Discuția despre candidata în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. din partea circumscripției electorale Gatcina Elisabeta Ivanovna Țvetcova, a încep cu cuvîntarea agi toarei Zvanscaia inspectoare a Secți de învățămînt orășenești din Gatcina.

— In anul 1915, vîrsta de șaispr zece ani — povest ște agitatoarea — lisabeta Ivanovna și început drumul s de pedagog în înd părtatul sat Pavlu chino, din fosta g bernie Novgorod. are în urma sa ani de muncă ped gogică, din care de ani la școlile di Gatcina. Dragost fierbinte pentru copi grija neobosită pe tru fiecare elev, pr ceperea de a ține se ma de laturile tari slabe ale elevilor să atitudinea creatoa față de muncă iată trăsăturile di tinctive ale acestu pedagog.

Scrisorile pe care le primește învățătoarea de la foștii săi elevi — azi studenți ai școlilor superioare, agronomi, ingineri, învățători, stahanoviști sînt pătrunse de recunoștință. Școala a cărei directoare este Elisabeta Ivanovna e socotită pe drept cuvînt ca una dintre cele mai bune școli din oraș. Aici fac practică viitorii învățători — elevi ai școlii pedagogice. Elisabeta Ivanovna îi îndrumează cu grijă, ajutîndu-i să se pregătească cît mai bine. De asemenea, tinerii învățători care lucrează în școala ei, și cărora Elisabeta Ivanovna le împărtășește experiența, văd în ea un îndrumător și un prieten. O strînsă prietenie de muncă o leagă pe învățătoare de părinții elevilor.

Agitatoarea o caracterizează pe Elisabeta Ivanovna și ca o neobosită activistă comunistă pe tărîm social, deputată în Sovietul orășenesc din Gatcina, membră a comitetului regional al sindicatului muncitorilor din școlile elementare și medii și a comisiei de învățămînt de pe lîngă șeful secției de învățămînt regionale.

Guvernul Sovietic a apreciat meritele învățătoarei Ea este decorată cu Ordinul Lenin și Ordinul Steagul Roșu al Muncii și distinsă cu titlul de învățătoare emerită a școlii din R.S.F.S.R.

După ce a vorbit v. Zvanscaia, a luat uvîntul tînăra învă toare Hrenova. Ea arătat cu cîtă chib uială și atenție i-a ndreptat Elisabeta vanovna primii pași e tărîm pedagogic.

— Și noi, părinții i datorăm foarte nult Elisabetei Iva lovna — a spus tov. nginer Dmitrieva. a ne vizitează la do niciliu, ne dă sfaturi, rganizează discuții, ine referate la lecto atul pentru părinți. a ne învață să edu ăm la copii cele mai une calități ale oa nenilor sovietici.

A cerut apoi cuvîn ul eleva Nadia Reu ova:

— Eu am învățat u Elisabeta Ivanovna în școala elementară. Țin minte că n clasa a doua m-am îmbolnăvit grav. A trebuit să zac în pat timp de multe luni. Și atunci am simțit într-un mod deosebit cît de mult iubește copiii Elisabeta Ivanovna. Ea venea la noi acasă, făcea lecții cu mine, îmi citea cărți. Iar cînd nu putea veni personal, atunci le trimitea pe colegele mele de clasă, care îmi povesteau ce le-a explicat la lecții Elisabeta Ivanovna Numai datorită învățătoarei mele, datorită copiilor pe care ea i-a educat atît de bine, eu n-am rămas singură și părăsită în timpul bolii, am absolvit împreună cu toți colegii școala elementară și acum sînt elevă în clasa a IX-a

Discuțiile s-au prelungit mult și toți cei ce au luat parte la ele, au declarat că în ziua alegerilor își vor da cu bucurie votul lor pentru candidata blocului de neclintit al comuniștilor și celor fără partid — învățătoarea E. I. Țvetcova.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Inițiativa colhoznicilor din Uzbekistan

Membrii colhozului „Malenkov" din raionul Altî-Aricse, regiunea Fergana, au luat inițiativa de a ajuta concret școlile. Această inițiativă a fost pe larg îmbrățișată în alte regiuni ale R.S.S. Uzbekistan, precum și în multe regiuni ale Chirghiziei. Inițiativa colhoznicilor uzbeci este sprijinită de multe colhozuri din regiunea Crimeea De curînd și-au luat angajamente membrii colhozului „Calinin" din raionul Sarcinsc, ținutul Altai.

Organizația de partid și organizația de comsomol, împreună cu administrația colhozului „Calinin", au trasat măsuri de îmbunătățire a activității școlilor Colhoznicii au hotărît să dea un ajutor practic școlilor în pregătirea lor pentru noul an școlar, participînd voluntar la muncă și alocînd școlilor mijloacele necesare. Cel mai tîrziu pînă la 1 iulie trebuie să fie reparate 3 școli, trebuie să fie adusă întreaga cantitate de combustibil, să fie amenajate curțile și grădinile școlilor. Se va construi o casă cu două apartamente pentru cadrele didactice. Colhozul va contribui la utilarea cabinetelor de fizică, biologie și chimie, vor fi puși la dispoziția școlilor specialiști care să conducă diferitele cercuri. „Ii chemăm — se spune în scrisoarea membrilor artelului agricol „Calinin" — pe toți colhoznicii ținutului să urmeze exemplul nostru, să acorde colectivelor pedagogice tot ajutorul în lupta pentru un nivel înalt la învățătură al elevilor, să treacă imediat la munca de pregătire pentru noul an școlar".

Comitetul executiv al sovietului de ținut și biroul comitetului de ținut al P.C.U.S. au aprobat inițiativa artelului agricol „Calinin" cu privire la acordarea de ajutor școlilor și au obligat comitetele orășenești și raionale de partid, comitetele executive orășenești și raionale să organizeze discuții în legătură cu angajamentul colhoznicilor din raionul Sarcinsc în rîndurile oamenilor muncii din orașele și satele ținutului Altai.

Comitetul executiv de ținut și comitetul de ținut al P.C.U.S. au obligat organizațiile locale să antreneze masele largi ale colhoznicilor și pe toți oamenii muncii la construcția și repararea școlilor, a locuințelor cadrelor didactice, a internatelor, la amenajarea curților și a grădinilor școlare, la aprovizionarea cu combustibil, la crearea fondurilor pentru învățămîntul general și la utilarea cabinetelor școlare.

Noile norme ortografice ale limbii romîne

Emil Boldan
decanul Facultății de filologie din București

La data de 1 aprilie 1954 — deci nu peste multe zile — vor intra în vigoare noile norme ortografice ale limbii romîne elaborate de Academia R.P.R. și aprobate de Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne. Incepînd cu data de 1 aprilie anul acesta, presa, editurile literare, științifice și tehnice, litografiile etc. vor folosi numai noua formă ortografică. Se face excepție doar pentru revistele pentru copii și pentru manualele școlare necesare învățămîntului de toate categoriile (exclusiv cel superior), în care noile norme ortografice vor începe a fi folosite odată cu începerea anului școlar 1955—1956.

Incă de pe acuma multe publicații: „Scînteia", „Romînia liberă", „Contemporanul", „Gazeta învățămîntului" etc. au început să aplice noile norme ortografice. Ele răspund astfel cu un ceas mai devreme la dorința exprimată de masele populare de a-și însuși mai ușor și mai repede scrierea limbii romîne, la înlăturarea lipsei de consecvență și a fluctuațiilor care caracterizau pînă acuma scrierea limbii noastre.

Este viu încă în mintea fiecăruia dintre noi interesul cu care a fost întîmpinată, în vara anului 1952, publicarea proiectului noii ortografii a limbii romîne alcătuit de Secția de știința limbii, literatură și artă a Academiei R.P.R. Proiectul, supus unei largi dezbateri publice prin paginile „Contemporanului", a antrenat în discuții numeroși cititori, care au adus interesante observații critice, au dat sugestii, au ridicat diverse probleme în legătură cu ortografia limbii noastre Discuțiile au arătat de asemenea că proiectul încerca introducerea sau reintroducerea unor forme ortografice, care, aplicate fiind, ar fi provocat mari turburări și ar fi îngreuiat în loc de a ușura comunicarea în scris între vorbitorii limbii romîne. Astfel de propuneri în cadrul proiectului amintit au fost: recomandarea folosirii lui i (scurt, asilabic), înlăturarea encliticului i la pluralul masculinelor, extinderea utilizării diftongului ie și la formele de pronume personale (ieu, iel, iei, iele), ca și la formele verbale ale verbului a fi (ie, ieste, ieram) etc.

In lumina lucrării „Marxismul și problemele lingvisticii" a lui I. V. Stalin, care a arătat, printre altele, că un dialect local poate constitui baza unei limbi naționale, noile norme ortografice au luat ca punct de plecare graiul teritorial care constituie baza limbii noastre naționale, și anume graiul muntean. S-a ținut seama de faptul că o reformă radicală a ortografiei, care s-o schimbe din temelii, nu este de dorit și că noua ortografie trebuie să aibă în vedere deprinderile grafice bine înrădăcinate în scrierea noastră și care nu dau loc la îndoieli. In general însă, noile norme ortografice sînt bazate pe principiul fonetic, ele redînd pe cît posibil pronunțarea, și anume pronunțarea literară romînească. Propunîndu-și să înlăture fluctuațiile, noua ortografie recomandă numai una dintre variantele existente.

In cele ce urmează nu avem de gînd să trecem în revistă și să analizăm amănunțit toate grafiile care urmează a fi folosite de aici înainte în scrierea limbii romîne, ci ne vom referi numai la cîteva, pentru a exemplifica faptul că ele apar ca o necesitate după o perioadă atît de îndelungată de fluctuații, de inconsecvențe grafice, adevărat haos în scrierea limbii noastre provocat de lipsa de autoritate și de principialitate a vechii Academii, a Academiei statului burghezo-moșieresc.

Astfel, ca cea mai importantă, ca cea mai îndrăzneață, dar și ca cea mai necesară reformă introdusă de noile norme ortografice trebuie considerată suprimarea literei â și folosirea peste tot (ca inițial, medial și final) pentru sunetul corespunzător numai a literei î (deci: *început, neîncetat, mîine, romîn, hotărît, a urî*). Putem spune acum cu satisfacție, ușurați însfîrșit, că ultima literă parazitară, care coexista fără niciun sens alături de alta exprimînd același sunet, a dispărut pentru totdeauna din alfabetul limbii romîne, fiind azvîrlită la lada vechiturilor de mult uitate *ê, o, u, d*. Să-i lăsăm să bocească la zidul plîngerilor, cu lacrimi de crocodil, pe sentimentalii patriotarzi care nu voiau să-l părăsească numai pentrucă, nescriind cuvîntul *romîn* cu â (român), s-ar fi putut ignora faptul că *rominul* se trage din *romanus*. Și să trecem mai departe la cealaltă creație artificială a latinizanților, la „sunt" despre care, odată cu punerea în aplicație a noilor norme ortografice, e cazul să spunem că și-a trăit și el traiul. Realitatea ne arată că rostirea populară și cea mai răspîndită care, dealtfel, se și găsește consemnată, odată cu punerea bazelor limbii noastre literare, în cele mai vechi texte romînești, este cea cu *î*: *sînt* (eu, ei), *sîntem* (noi), *sînteți* (voi), forme care se vor folosi de aici înainte cu exclusivitate. Susținătorii formei „sunt", impusă de școala latinistă, obiectează că mulți care s-au obișnuit cu această formă nu se vor putea dezbăra atît de lesne de ea și că, deci, n-o vor putea însuși pe cealaltă. Li se poate răspunde acestora că, după cum trebuie să luptăm, de pildă, împotriva tendinței unora de a pronunța pronumele personale *eu, el, ei* sau formele verbale *este, eram* etc. afectat (*e*-ste, *e*-ram etc.) și nu cu diftongarea mai lată (*ie*) a vocalei inițiale, cum trebuie de fapt, la fel va trebui dusă munca de convingere pentru realizarea singurei grafii și ortoepii firești: *sînt, sîntem* etc. a prezentului verbului auxiliar *a fi*.

O interesantă și utilă inovație, adevărată reformă radicală pe care o promovează noile norme ortografice, este înlăturarea apostrofului, care se înlocuiește cu linioara (liniuța de unire) oriunde este nevoie să se marcheze rostirea împreună a două sau mai multe cuvinte, fie că lipsesc unele sunete, fie că nu lipsesc. Se va scrie, deci: *dă-mi, l-am văzut, nu-s* ca și pînă acum, dar și: *m-a văzut, dusu-m-am, într-una din zile, se-nțelege, n-o-nghit* etc. Dispare astfel, însfîrșit pentru totdeauna, această obsesie a multora care ezitau să întrebuințeze liniuța sau apostroful în situații de felul celor de mai sus. Cărui învățător sau profesor nu i s-a întîmplat să găsească întrebuințate, în lucrarea cîte unui elev sau student, în același timp și linioara și apostroful — *să-mi* de exemplu — cașicum i s-ar fi făcut invitația: „Alege" d-ta semnul pe care-l crezi corect?

Suprimarea lui *u* final mut, dispărut din vorbire, dar încă folosit, ca o prelungire a unui vechi obicei, de către unii (în cuvinte ca: *pai, ardei, roi, cui* etc.) înlăturarea consoanelor duble nepronunțate distinct, ca în cuvintele: *casă* (de bani), *masă* (de oameni), *rasă* (de călugăr) sînt, în general, am putea spune, victorii de mai înainte cîștigate, majoritatea covîrșitoare a scriitorilor de limba romînă înlăturîndu-le mai de mult din scrierea lor.

Trebuie subliniată ca o reformă de mult așteptată, grafia cu inițiala minusculă a numelor de popoare (*romîn, rus, francez* etc.), a lunilor (*ianuarie, februarie* etc.), a zilelor săptămînii (*luni, marți, miercuri, duminică*) precum și a punctelor cardinale (*sud, est, răsărit, apus* etc.). Să se compare numai această normală și consecventă recomandare cu ortografia arbitrară din 1932 a vechii Academii, care cerea să se scrie numele lunilor cu inițiala majusculă (Martie de ex.), dar al zilelor săptămînii cu minusculă (marți). deși nu exista nici o rațiune în această deosebire de tratament!

Dar va recunoaște oricine ce rațiune există atunci cînd, prin noile norme, se recomandă scrierea cu inițiala majusculă a numelor sărbătorilor în componența cărora intră numele unei luni, ca de exemplu în: *7 Noiembrie, 23 August* sau a numelor punctelor cardinale, atunci cînd ele exprimă noțiunea de „ținut": „Lumina vine de la *Răsărit*", sau în cunoscutele versuri eminesciene din „Scrisoarea a III-a": O, tu nici visezi, bătrîne, cîți în cale mi s-au pus! / Toată floarea cea vestită a întregului *Apus*..."

Pentrucă sîntem la capitolul acesta al scrierii cu inițiale minuscule sau majuscule, să amintim hotărîrea noilor norme de a se scrie cu inițială mare numai primul din cuvintele (două sau mai multe) care intră în componența unui titlu ori denumire de instituție, întreprindere, publicație etc. Se va scrie, așa dar: *Institutul de istorie literară și folclor, Facultatea de filologie, Institutul pedagogic de doi ani, „Scînteia tineretului", „Gazeta învățămîntului"* etc. Nu se va mai putea scrie la întîmplare, cum făceau unii pînă acum: Școala Ardeleană, școala ardeleană sau școala Ardeleană de exemplu, ci numai *Școala ardeleană;* Lucrare scrisă la Limba Romînă ori limba Romînă, ci la *Limba romînă, la Limba și literatura rusă și sovietică*, la *Științele naturii* (cu inițiala primului cuvînt mare, pentrucă e vorba aci de denumirea disciplinei, a specialității).

Noile norme ortografice arată însă, și pe drept cuvînt, că se vor scrie cu toate inițialele majuscule, oricîte cuvinte ar intra în compunerea lor, numele de state, numele instituțiilor centrale și internaționale, ale organizațiilor de partid comuniste și muncitorești și ale organizațiilor sociale: *Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Republica Populară Romînă, Federația Sindicală Mondială, Partidul Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri, Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., Ministerul Invățămîntului, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt* etc., în toate aceste cazuri cu inițială majusculă scriindu-se numai substantivele și adjectivele, cu inițială minusculă continuînd să se scrie numai prozițiile, conjuncțiile și articolele din compunerea acestor denumiri.

In sfîrșit, ținem să mai menționăm ca o cucerire a principiului fonetic scrierea așa cum se pronunță, fonetic deci, a unei serii întregi de neologisme scrise pînă acum ca în limba de origine: *miting, lider, fotbal, clovn, biftec, drogherie* etc. (păstrîndu-se încă scrierea etimologică a unor neologisme de acest fel cu o circulație mai limitată sau mai de curînd intrate în limbă *cow-boy* (păzitor de vite în S.U.A.), *loess* (rocă sedimentară) etc. Vom evita astfel pronunțarea diferită a cuvintelor din aceste categorii, după cum cei care le citesc sînt cunoscători sau nu ai limbii de origine a cuvîntului: me-eting și miting etc.

Desigur, s-ar putea spune încă multe lucruri despre însemnătatea noilor norme ortografice ale limbii romîne. Hotărîrea arată însă o serie de alte reguli ortografice pe care fiecare dintre noi va trebui să și le însușească, pentru a înlătura arbitrariul care domnea pînă acum în scrierea noastră.

Regulile de ortografie și Micul dicționar ortografic (indexul de cuvinte) întocmite de către Academia R.P.R. pe baza noilor norme ortografice aprobate de Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne vin să completeze normele și să pună la îndemîna noastră un valoros îndreptar pentru aplicarea noii ortografii. Ele au fost alcătuite în spiritul Hotărîrii și constituie indiscutabil ajutorul cel mai eficace pe care ni-l pune la îndemînă astăzi Academia R.P.R. în scopul punerii în circulație a unei ortografii unitare. Cu toate acestea, trebuie s-o spunem, Regulile de ortografie elaborate pe baza Hotărîrii n-au reușit chiar peste tot să respecte spiritul și litera Hotărîrii, care cere „înlăturarea lipsei de consecvență și ușurarea însușirii de către masele largi populare a scrierii romînești". Nu vom da decît două exemple pentru susținerea acestei afirmații. Ce rost are să se recomande scrierea *cenzitar, senzație*, (cu *z*, deci), iar a cuvintelor din care derivă acestea *cens, sens*, (cu *s*, așadar)? E nevoie de un adevărat efort (inutil) de memorie pentru a ține minte toate aceste excepții — cu nimic motivate — în cadrul aceluiași cuvînt.

Al doilea exemplu: în capitolul „Alfabetul" arătîndu-se ordinea celor 27 litere din alfabetul limbii romîne, se precizează că *b* se citește *be, c — ce* etc., dar *f* se citește *ef, r — er, m — em* etc. Mai întîi: lipsă de consecvență (chiar dacă se ia ca punct de plecare pronunția din alte limbi). Apoi: cine dintre noi pronunță prescurtarea (cu inițiale numai) a *Republicii Populare Romîne* — Er-Pe-Er și nu Re-Pe-Re? Cine va pronunța Pe-Em-Er și nu Pe-Me-Re prescurtarea numelui partidului nostru: *Partidul Muncitoresc Romîn?*

Fără îndoială, acestea sînt mici scăpări care, la o apropiată ediție a Micului dicționar — ediție cu adevărat populară, în zeci de mii de exemplare (cele tipărite pînă acum de mult s-au epuizat) — pot fi cu ușurință înlăturate. Salutăm din nou, de aceea, apropiata punere în aplicare a noilor norme ortografice ale limbii romîne ca încă o izbîndă strălucită a regimului nostru de democrație populară, care pune la dispoziția oamenilor muncii arma indispensabilă pentru promovarea cu succes a unei limbi comune unitare.

La lecția de istorie

Sîntem în ora de istorie a profesoarei Ortansa Georgescu de la o școală medie din Orașul Stalin.

Profesoara urmează să expună lecția despre luptele moldovenilor, sub conducerea lui Ion Vodă, împotriva turcilor.

Clasa, liniștită, așteaptă cu nerăbdare întrebările profesoarei. Fiecare elevă a citit cu interes diferite materiale în legătură cu viața lui Ion Vodă. Intrebările se succed logic și sînt urmate de răspunsurile bine gîndite ale elevelor.

— Care era situația principatelor romîne subjugate de turci în secolul al XVI-lea ?

— Cine suporta toată povara acestui jug ?

— Cum s-a închegat strînsa legătură între Ion Vodă și popor ?

Răspunsurile elevelor arată că ele au înțeles bine de ce îl urau boierii pe Ion Vodă, pe acest domn care își iubea țara și lupta pentru libertatea ei, care iubea poporul și ura de moarte pe cei ce jefuiau țara. Trăsăturile fizice și sufletești ale lui Ion Vodă se conturează din ce în ce mai bine. O elevă citează din lucrarea „Pagini despre Ion Vodă zis cel cumplit", scrise în secolul al XVI-lea de către istoricul francez De la Popeliniere (Revista „Studii" II/1952): „Era pe atunci Ion, romîn de viță, care zicea că se trage din domnii cei mai vechi ai Moldovei, bărbat înalt de stat, frumos la față, cu ochii mici și amenințători, vîrtos la trup și plin de putere".

Lecția devine din ce în ce mai interesantă. Profesoara trece pe nesimțite la expunerea luptelor cu turcii. Arătînd politica externă a lui Ion Vodă, politică ce se desfășura pe linia intereselor obștești, tovarășa Georgescu demonstrează că numai pe calea armelor se putea curma oprimarea fără margini din partea turcilor. Povestind și descriind operațiile militare, profesoara arată devotamentul, eroismul maselor populare care au hotărît să-l sprijine pe domn pînă la definitiva înfrîngere a turcilor.

In clasă e o liniște adîncă. Chipurile elevelor reflectă emoțiile adînci pe care le trăiesc. Pentru a ilustra și mai convingător eroismul poporului, profesoara folosește citate din „Monografia lui Ion Vodă cel cumplit" de B.-Petriceicu Hasdeu și paragrafe din „Nicoară Potcoavă" de M. Sadoveanu.

Luptele de la Jiliște sînt redate deosebit de plastic, de colorat. Pe fețele elevelor se citește mîndria de a ști că poporul nostru a avut înaintași atît de viteji.

Clasa întreagă urmărește cu atenție concentrată firul povestirii. Figura lui Ion Vodă se contureaza din ce în ce mai puternic. Profesoara împletește bine povestirea cu citate din romanul „Nicoară Potcoavă" scris de maestrul Sadoveanu. „Ion Vodă săpa șanț prin zidul viu al dușmanilor, intra în para focului, gurile sinețelor se îndreptau spre el și limbile de foc îl învăluiau, îi pîrleau barba și mustățile, dar el trecea înainte, își făcea paloșul coasă și cădeau păginii ca iarba cîmpului... și viteazul înainta ! în urma lui rîu de sînge și movile de morți... Plouau plumbii de nu-ți puteai trage sufletul de fum... Ion Vodă apuca pe turci în mîini și-i zvîrlea ca snopii în sulițele zaporojenilor".

Pe eleve le impresionează în mod deosebit tactica lui Ion Vodă ; ascultă cu interes cum așeza el în centru infanteria, la aripa stîngă cavaleria, iar în aripa dreaptă cazacii sub conducerea viteazului Sviercevski, cum folosea el artileria.

Profesoara povestește cu dragoste și cu recunoștință despre ajutorul pe care l-au dat lui Ion Vodă cazacii din Ucraina, despre entuziasmul cu care au răspuns ei chemării lui Ion Vodă, despre credința nețărmurită pe care au păstrat-o ei domnului moldovean pînă la moarte, așa cum i-au jurat.

In opoziție cu lupta plină de abnegație a maselor populare, care se strîng tot mai mult în jurul domnului, sînt arătate actele de vînzare și trădare din partea boierimii. In condiții inegale de luptă, cînd turcii cu forțe mult superioare cotropeau țara, în condiții naturale potrivnice, boierimea trădează interesele țării, trece de partea turcilor.

Ochii profesoarei cuprind întreaga clasă. Povestește rar, cu pauze. Expune luptele de lîngă iezerul Cahulului. Marii boieri, în frunte cu trădătorul Ieremia, îl părăsesc pe Ion Vodă. Rămîn însă neclintiți țăranii moldoveni și cazacii conduși de Sviercevski.

In expunerea luptei dela Roșcani, profesoara accentuează și mai mult legătura adîncă ce exista între Ion Vodă și popor :

— „Cu voi am să mor, fraților, cadă capul meu unde vor cădea capetele voastre".

Profesoara arată sfîrșitul tragic al domnului și al slujitorilor săi credincioși printr-o lectură din „Letopisețul Moldovei". Elevele se înfioară de atîta cruzime. Toți ostașii au fost măcelăriți pînă la unul, iar trupul domnului chinuit și rupt în mod sălbatic, tras de două cămile în direcții opuse.

In clasă se lasă o liniște desăvîrșită. Privirile elevelor ard de indignare, de ură împotriva boierilor trădători și a asupritorilor turci.

Lecția și-a atins scopul. Ea a contribuit la dezvoltarea dragostei elevelor pentru patrie, pentru trecutul de luptă al poporului. Răspunsurile pe care le dau elevele la întrebările de fixare a cunoștințelor dovedesc cu prisosință acest lucru.

— Asupra bietului popor apăsa toată povara birurilor, a corvezilor și a altor năpaste, — spune eleva Pîrvu Rodica.

— Ion Vodă a fost un erou care și-a jertfit viața pentru popor și patrie — adaugă o altă elevă.

— Prin muncă și luptă de secole și-a cucerit poporul dreptul de a fi stăpînul patriei sale, rostește răspicat eleva Făgărășanu Elena.

In cuvîntul de încheiere, profesoara subliniază rolul hotărîtor pe care-l au masele în făurirea istoriei, vorbește despre luptele de veacuri pe care le-au dus masele populare din țara noastră pentru eliberarea socială și națională, arată ridicarea acestor lupte pe o treaptă superioară de către mișcarea muncitorească revoluționară sub conducerea partidului.

Prof. CONST. V. NUȚU

Un ajutor în însușirea fizicii

Pentru a contribui la mobilizarea elevilor în lupta pentru cunoștințe adînci și temeinice, gazeta „Scînteia pionierului" organizează în rîndurile pionierilor și școlarilor din clasele a VI-a și a VII-a un concurs denumit „Olimpiada tinerilor fizicieni".

Olimpiada are ca scop principal dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei pentru fizică, una din științele cu numeroase și deosebite aplicații în tehnică și în viața de zi cu zi. Olimpiada își propune să-i ajute pe elevi să-și îmbogățească cunoștințele cu noi probleme din domeniul fizicii, să-i facă să pătrundă tainele legilor fizicii, să se convingă de frumusețile și utilitatea acestei științe.

Olimpiada constă dintr-o serie de probleme, întrebări, construcții de aparate de fizică (problemele și întrebările sînt publicate în „Scînteia pionierului" nr. 5/257 din 16.I.1954 și 12/265 din 17.II.1954). De asemenea, olimpiada cere și vizite ale participanților la diferite uzine, fabrici, mori, ateliere mecanice, S.M.T. din localitatea respectivă sau din împrejurimi. Este necesar ca aceste vizite să fie organizate de profesorul de fizică, împreună cu instructorul superior de pionieri. După vizitele organizate în colectiv, elevii trebuie să descrie în mod individual diferitele procese ale producției, trebuie să arate principiile și legile ce stau la baza funcționării diferitelor aparate.

Olimpiada se desfășoară în două etape, ținînd seama de capitolele prevăzute în programa școlară. La etapa a doua a olimpiadei nu vor putea participa decît cîștigătorii primei etape.

Din scrisorile sosite la redacția gazetei „Scînteia pionierului", se vede că elevii au primit cu interes organizarea olimpiadei. In multe școli ei au și pornit la rezolvarea problemelor. Pe alocurea s-au ivit, însă, unele greutăți. Sînt unii elevi care, începînd să rezolve problemele, au întîlnit unele mai grele pe care nu le-au putut rezolva de la prima încercare, ceea ce i-a făcut să se descurajeze și să renunțe de a mai participa la olimpiadă. Alți elevi nici nu au încercat să facă experiențele cerute de olimpiadă. Căutînd să-și explice fenomenele prin deducție, ei au ajuns la concluzii greșite. De pildă, la întrebarea : „Fierbe apa în hîrtie"? mulți elevi, în loc să facă această experiență, au răspuns : „Apa nu poate fierbe decît deasupra flacării ; flacăra aprinde hîrtia. Deci experiența nu se poate face". Alți elevi au răspuns doar atît : „Problema nu se poate rezolva" — fără să explice de ce. Unii chiar răspund la întrebări prin „da" sau „nu", fără nici-o altă explicație.

Toate acestea dovedesc cît de necesar este ajutorul pe care trebuie să-l dea cadrele didactice elevilor care doresc să participe la concurs. Profesorii de fizică, diriginții, directorii școlilor și instructorii de pionieri pot să sprijine mult olimpiada organizînd vizite ale elevilor la întreprinderi, punînd la îndemîna lor materialul didactic necesar pentru realizarea construcțiilor de aparate și pentru diferitele experiențe cerute de olimpiadă. Profesorii de fizică pot indica elevilor materialul bibliografic care să-i ajute în rezolvarea unor probleme sau pot lucra cu ei probleme asemănătoare celor propuse pentru concurs, încurajîndu-i astfel să participe la olimpiadă și insuflîndu-le încredere în puterile lor. De exemplu, tovarășul profesor Aurel Filipescu de la școala de 7 ani nr. 17 din Constanța, și-a alcătuit un plan pe baza căruia îi îndrumă pe elevii din școala lui care vor să participe la olimpiadă. El le-a indicat bibliografia necesară, a organizat vizitele propuse de „Scînteia pionierului", a organizat o adunare cu teme din fizică și a inițiat scoaterea unui număr special al gazetei de perete, închinat „Olimpiadei tinerilor fizicieni". Asemenea exemple pot fi urmate și de alți profesori.

Trebuie combătută tendința unor elevi de a rezolva în colectiv sau cu ajutorul profesorului problemele propuse în cadrul olimpiadei. Elevii se pot consulta între ei, pot să ceară părerea profesorului, dar răspunsurile, rezolvările, trebuie să fie rodul muncii personale.

Olimpiada tinerilor fizicieni este menită să aducă un real ajutor în însușirea fizicii de către elevi. Dacă pedagogii vor sprijini în mod organizat și cu măsuri juste această acțiune, olimpiada își va atinge într-adevăr scopul, trezind în rîndurile elevilor un viu interes pentru studiul fizicii.

Două sute de ani de la nașterea lui Gheorghe Șincai

In urmă cu două veacuri, în Transilvania domnea regimul feudal absolutist habsburgic. In acele vremuri romînii, care în majoritatea lor erau iobagi, erau supuși unei duble asupriri — naționale și sociale — și erau complet lipsiți de drepturi. Perioada acelor ani se caracterizează totodată prin manifestarea primelor începuturi ale dezvoltării capitalismului și a unei burghezii romîne încă slabe. Această dezvoltare era însă frînată de împotrivirea nobilimii, indiferent de naționalitate, care nu era dispusă să-și cedeze cu nici un chip privilegiile, considerîndu-le inviolabile daruri ale providenței și care înăbușea încercările de ridicare a unei tinere intelectualități romîne.

Impotriva acestei situații de cruntă asuprire națională și socială s-a îndreptat la începuturile ei mișcarea latinistă, numită și școala ardeleană. Unul din fruntașii acestei mișcări este Gheorghe Șincai, mare cărturar din trecutul poporului nostru, născut cu 200 de ani în urmă, la 28 februarie 1754, în satul Șamșud, (azi Șincai) din Transilvania.

Un rol pozitiv jucat de școala latinistă la începutul ei a fost acela că îndruma pe tinerii romîni să se dedice studierii începuturilor istoriei poporului romîn, să-și pună munca în slujba revendicării drepturilor politice și a libertății naționale, în slujba trezirii conștiinței naționale, a formării națiunii și culturii naționale. Astfel, unii tineri primiți la studii în Italia de către biserica catolică, în loc să se transforme în propagandiști ai catolicismului, așa cum se urmărea, au devenit cercetători ai istoriei poporului romîn și au adus o contribuție la dezvoltarea culturii.

Este știut că, mai tîrziu, latiniștii au propagat teorii greșite, au denaturat într-o anumită măsură istoria, negînd faptul că în procesul de formare a poporului romîn, romînii s-au amestecat cu dacii băștinași și apoi cu elementele slave. Ei au ajuns la încercări de falsificare a limbii poporului, încercînd să înlocuiască limba vie a acestuia cu o limbă păsărească. Totuși, plecînd de la ideea descendenței romane a populației romîne, fruntașii mișcării latiniste cereau ca și romînii din Ardeal să se bucure de drepturile acordate naționalităților privilegiate din Ardeal. Unele din armele folosite în această luptă de latiniști erau istoria, filologia, școala, literatura.

Gheorghe Șincai fiind unul dintre cei ce au beneficiat de privilegiul de a merge să studieze la Roma, își pune întreaga activitate nu în slujba studiului teologic, ci în slujba cercetării tuturor surselor și documentelor istorice menite să lumineze trecutul poporului nostru. După cinci ani de studii profunde făcute la Roma, Șincai pleacă la Viena unde prietenia și colaborarea cu Samuel Micu (Klain) fu materializată în „Elementae linguae daco-romanae sive valachicae" — carte ce cuprindea părerea lor cu privire la originea limbii romîne. Intors în țară el se dedică carierei didactice, lepădînd rasa de călugăr ce-i fusese rezervată. In 1782 Șincai fu numit director al tuturor școlilor romînești din Transilvania, în care calitate el desfășoară o muncă stăruitoare, rodul acestei munci fiind înființarea unui număr de peste 700 de școli rurale pentru romîni. In această perioadă Șincai aduce o contribuție deosebit de valoroasă la dezvoltarea școlii romîne din Ardeal. El cutreeră Transilvania în lung și în lat, scrie numeroase manuale școlare, — abecedare, gramatici, aritmetici — traduce sau adaptează altele. Ura meschină și răzbunarea episcopului Ion Bob, împotriva căruia Șincai se ridica cu vehemență, i-a fost fatală cărturarului romîn. In urma atacurilor violente întreprinse la adresa episcopului și în urma scrierii sale care dă răspuns, în numele poporului romîn, tezelor istoricului ungur Eder, ce susținea lipsa de drepturi a romînilor, a veneticilor, Șincai este acuzat de a fi turburător al ordinei publice și îndepărtat din funcția de director al școlilor romîne din Transilvania. După o anchetă, el este aruncat într-o închisoare de iobagi din Aiud. Una din acuzații era aceea că s-a amestecat în multe acte „ilegale" pe timpul lui Horia. După 10 luni de închisoare Șincai își recapătă libertatea, dar pentru el încep chinurile unei vieți de pribegie, ale unei vieți adînc lovite de persecuția necruțătoare a celor suspuși. Șincai bate drumurile Vienei, încercînd zadarnic să capete dreptate din partea împăratului. El nu mai este primit în nici un post. O bucată de vreme este constrîns să-și cîștige existența dînd meditații copiilor unui comite. Spiritul lui de sacrificiu și hotărîrea de a înfrînge orice greutăți sînt animate de un scop nobil, de o cauză adînc patriotică. Continuînd să cerceteze bibliotecile, arhivele, documentele, pe cale publică și pe cale particulară, Șincai lucrează la opera sa de căpetenie, „Hronica romînilor și a mai multor neamuri". In același scop el pleacă în 1803 la Oradea, cercetează cu rîvnă toate izvoarele de informație istorică. In procesul scrierii, Șincai începe să publice între anii 1808—1809 părți ale importantei sale lucrări în Calendarul de Buda. Cronica lui Șincai, care încearcă să cuprindă fapte de la primul război al lui Decebal împotriva romanilor, de la anul 86, pînă în zilele sale, oglindește puternicele calități de istoric ale acestuia, conștiinciozitatea redării unei mulțimi impresionante de izvoare. Un pas înainte făcut de Șincai față de alți istorici dinaintea lui este redarea istoriei poporului romîn în lumina raporturilor sale firești cu popoarele vecine. Pana lui Șincai face să răzbată din cronici adevărul despre starea de îngrozitoare mizerie în care trăiau iobagii romîni care erau vînduți, după expresia sa, „ca dobitoacele". In ansamblu, cronica lui Gheorghe Șincai reprezintă prima istorie valoroasă a poporului romîn și a legăturilor sale cu popoarele vecine. Această operă a fost declarată de către stăpînirea vremii drept o lucrare periculoasă în cel mai înalt grad pentru stat și ordinea publică.

Ultimele zile ale vieții sale de mizerie, Șincai și le trăiește departe de patrie, într-un sat din nordul Ungariei, unde și moare la 2 noiembrie 1816. Intreaga viață a acestui mare cărturar din trecutul istoriei poporului nostru, viață zbuciumată, hărțuită de prigonirea stăpînirii reacționare, a fost pusă în slujba luptei dusă de poporul asuprit și ținut în lanțuri împotriva tiranicului regim feudal, pentru libertatea de a gîndi, pentru libertatea națională, pentru luminarea poporului său. Oamenii muncii din țara noastră cinstesc cu căldură memoria acestui cărturar din trecutul istoriei noastre.

P. DUMITRU

O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii sindicale

Pentru îmbunătățirea muncii sindicale în instituțiile de învățămînt superior, Consiliul Central al Sindicatelor a organizat în perioada vacanței de iarnă un curs de instructaj la care au participat președinții, secretarii și responsabilii de comisii ai comitetelor sindicale de instituții. Acest curs a devenit necesar în special în urma unificării organizațiilor sindicale studențești cu organizațiile sindicale ale cadrelor didactice, personalului administrativ și de îngrijire din învățămînt.

Membrii comitetelor sindicale de instituție dela I.S.E.P.-București, Universitatea „Victor Babeș"-Cluj, Institutul politehnic-Iași, Universitatea „A. I. Cuza"-Iași, I.M.F.-Timișoara, Institutul de construcții-București, au răspuns grijii ce o are C.C.S. pentru pregătirea lor temeinică, participînd în număr mare la acest curs.

Unele comitete de instituție însă, așa cum sînt de pildă, cele dela Institutul de zootehnie din Arad, Institutul de petrol și gaze din București, Institutul de căi ferate din București, au trimis la curs studenți care nu fac parte din conducerea organizației sindicale respective iar alte comitete de instituție au trimis un număr mic de membri ai comitetului, neacordînd astfel cursului atenția cuvenită.

In cadrul cursului membrii comitetelor de instituție, aleși în luna noiembrie 1953, au avut prilejul să facă un larg schimb de experiență, să învețe noi metode de muncă, însușindu-și astfel noi cunoștințe pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor pe care trebuie să le ducă la îndeplinire comitetele sindicale.

Astfel, la Universitatea „C. I. Parhon" comitetul sindical de instituție s-a preocupat temeinic de sprijinirea muncii științifice a colectivelor de catedră. Grupele sindicale de la Facultatea de filologie au contribuit la îmbunătățirea muncii profesionale. In cadrul ședințelor de grupe sindicale s-a analizat felul în care colectivele de catedră s-au preocupat de redactarea manualelor de istoria literaturii eline și de istoria literaturii latine. In diferite ședințe sindicale s-au prezentat dări de seamă asupra activității sindicale a cadrelor didactice și a studenților

Atît la Facultatea de filologie, cît și la Facultatea muncitorească dela Universitatea „C. I. Parhon" din București, comitetele de instituție au contribuit la mobilizarea membrilor de sindicat la cursurile de materialism dialectic și istoric precum și la cursurile de studiere a Istoriei P.C.U.S.

Cu prilejul cursului de instructaj inițiat de C.C.S. au ieșit la iveală și unele lipsuri existente în activitatea sindicală a comitetelor de instituție. Astfel, s-a arătat că rezultatele obținute la sesiunea de examene în unele instituții de învățămînt superior din țară, au ilustrat o slabă preocupare a comitetelor sindicale pentru îmbunătățirea muncii profesionale, pentru mobilizarea studenților și a cadrelor didactice în lupta pentru ridicarea calitativă a învățămîntului.

Unele comitete sindicale din învățămîntul superior n-au știut să folosească formele variate ale schimbului de experiență. In discuțiile ce s-au purtat în cadrul cursului s-a constatat să nu se cunoaște în suficientă măsură modul în care trebuie pregătite și organizate consfătuirile de producție. De aceea, lecțiile predate în cadrul cursului de instructaj au pus un accent deosebit pe adîncirea sarcinilor comisiei muncii de masă în producție, sarcini ce au fost dezbătute pe larg atît cu responsabilii acestor comisii, cît și cu președinții și secretarii comitetelor sindicale de instituție.

S-a subliniat, de asemenea, lipsa de preocupare a organelor sindicale din învățămîntul superior cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale membrilor de sindicat. La Institutul tehnic din Galați, la Institutul de Industrie ușoară din Iași, la Institutul agronomic din Galați problema aprovizionării cantinelor studențești și problema asigurării locuințelor pentru cadrele didactice au fost lăsate numai pe seama direcțiilor administrative, care au dus deseori o muncă birocratică, de suprafață. In aceste institute cantinele și căminele studențești nu au fost controlate și de aceea în ultimul timp nu s-a realizat o îmbunătățire a hranei și cazării studenților.

In cea de a doua jumătate a anului școlar 1953—1954, comitetele sindicale din instituțiile de învățămînt superior vor trebui să depună o muncă organizată, planificată, de mobilizare a tuturor membrilor de sindicat pentru obținerea celor mai bune rezultate la învățătură.

Pentru orientarea justă în munca sindicală vor trebui inițiate cursuri în cadrul fiecărui institut, în care să se pună accentul pe instruirea organizatorului de grupă, a delegatului cu munca culturală și a delegatului cu munca de asigurări sociale.

Cursul organizat de C.C.S. pentru organele sindicale din învățămîntul superior constituie o inițiativă menită să ducă la continua îmbunătățire a muncii sindicale în învățămîntul superior din țara noastră.

N. DRAGNE

Din activitatea cercurilor pedagogice ale învățătorilor

Cercurile pedagogice constituie un mijloc important de ridicare a nivelului pregătirii cadrelor didactice. In cadrul acestor cercuri, învățătorii și profesorii discută probleme strîns legate de munca lor instructiv-educativă. In cele 60 de cercuri pedagogice care cuprind pe toți învățătorii claselor I-IV din orașul București, de exemplu, se desfășoară o activitate rodnică după un plan bine stabilit. Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei a încredințat conducerea acestor cercuri învățătorilor cu cea mai bogată experiență și cu cele mai bune rezultate în munca instructiv-educativă.

La ședințele cercurilor pedagogice, care au loc odată pe lună, se discută probleme strîns legate de munca de predare. Referatele prezentate contribuie astfel la îmbinarea cunoștințelor teoretice de pedagogie și de metodică cu activitatea practică a învățătorilor, cu propria lor experiență.

Una dintre problemele cele mai larg dezbătute în ședințele cercurilor pedagogice ale învățătorilor este în anul acesta problema luptei pentru însușirea cunoștințelor de către toți elevii, pentru preîntîmpinarea insucceselor și a repetenției în școala elementară. In cadrul discuțiilor care s-au purtat în ședințele cercurilor pedagogice a fost subliniat faptul că principala cauză a rămînerii în urmă la învățătură a elevilor este nivelul scăzut din punct de vedere științific și pedagogic al lecțiilor, este lipsa de grijă perseverentă față de elevii care au greutăți în însușirea cunoștințelor.

Conștienți de acest lucru, învățătorii au arătat în cadrul cercurilor pedagogice mijloacele concrete pe care le folosesc pentru a asigura o însușire conștientă a cunoștințelor de către toți elevii. In felul acesta, ședințele cercurilor pedagogice ale învățătorilor din București au prilejuit în bună parte un folositor schimb de experiență.

Iată, de pildă, ce spunea tovarășa învățătoare Nicolau Livia care predă la clasa a IV-a a școlii nr. 26 de fete, în legătură cu lupta ei pentru a înarma pe toți elevii cu volumul de cunoștințe și de deprinderi cerut de programa școlară și de sarcinile actuale ale școlii. „Incă de la fixarea locului fiecărei lecții în cadrul temei sau capitolului respectiv și de la stabilirea scopului acesteia, mă gîndesc cum să leg cunoștințele pe care le voi transmite de realitatea înconjurătoare, mă gîndesc ce mijloace să folosesc pentru ca lecția să contribuie la dezvoltarea anumitor priceperi și deprinderi, la dezvoltarea anumitor sentimente, a anumitor trăsături sufletești ale copiilor : curajul, voința, dîrzenia, perseverența etc. Acest lucru mi-l lămuresc și mai bine în pregătirea fiecărei lecții. In ceea ce mă privește, acord o deosebită importanță acestei faze a muncii didactice. Imi stabilesc cu grijă întrebările pe care le voi pune pentru verificarea cunoștințelor, urmărind să descopăr toate lacunele, să înlătur confuziile, să realizez o legătură firească între cunoștințele de matematică, de geografie, de științe naturale etc. In desfășurarea lecției, mă străduiesc să fac expuneri clare, accesibile copiilor, atrăgătoare. In acest scop caut să variez cît mai mult metodele, să îmbin just expunerea narativă cu descrierea, cu conversația, cu lecturi, cu expuneri după tablouri. Anumite lecții sînt urmate de lucrări pe teren, de excursii, de alcătuirea anumitor planșe, referate, mijloace care asigură însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi".

Un accent deosebit au pus învățătorii în cadrul referatelor și al discuțiilor pe necesitatea verificării sistematice și a aprecierii juste a cunoștințelor elevilor, precum și pe îndrumarea și ajutorul pe care trebuie să-l dea învățătorul elevilor săi în procesul învățării lecțiilor, în executarea temelor. Pornind de la ideea că aprecierea justă a muncii elevilor este un puternic stimulent în muncă, învățătorii se străduiesc să aplice cît mai bine sistemul de notare. Ascultînd des elevii, — spunea într-una din ședințe tovarășa învățătoare Agapie Valentina, de la școala medie de fete nr. 4. — caut să asigur învățarea lecțiilor în mod sistematic, înțelegerea mai aprofundată a problemelor, dezvoltarea interesului pentru știință. Punînd pe elevi cît mai des în situația să dea răspunsuri complete asupra anumitor probleme îi ajut în același timp să-și dezvolte posibilitățile de vorbire, să-și formeze deprinderea de a se exprima logic.

Cu mult interes s-a discutat în cadrul cercului pedagogic problema activității practice a învățătorilor în legătură cu dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă ale elevilor, arătîndu-le importanța acestei munci în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

Astfel, tovarășa învățătoare Stoian Francisca de la școala de șapte ani „23 August" a vorbit despre lucrările individuale pe care le-a dat elevilor pentru fixarea cunoștințelor, despre felul cum organizează diferite exerciții, cum alcătuiește cu elevii anumite caiete-albume avînd ca teme apele și munții R.P.R., a arătat cum antrenează elevii să citească basme, ghicitori, proverbe, să organizeze călătorii cu gîndul. Elevilor cu un nivel mai ridicat de cunoștințe le-a dat lucrări individuale cu teme din programa clasei a IV-a, ca: „Marea Neagră", „Roi de lumini deasupra patriei".

La cercurile pedagogice ale învățătorilor care predau la clasa I-a s-au dus discuții vii în legătură cu predarea citirii și scrierii după metoda fonetică analitico-sintetică. Astfel, în cadrul cercului pedagogic al învățătorilor care predau la clasa I-a a școlilor din raionul Grivița Roșie, tovarășul învățător Vicol Teodor a arătat în mod concret cum predă el o lecție de citit-scris după această metodă. In exercițiile pe care le face cu elevii el caută să îmbine cît mai just analiza cu sinteza, antrenînd în mod deosebit pe elevii care pronunță greu sunetul respectiv, care nu disting cu ușurință sunetul în compoziția cuvîntului. In continuare, tovarășul învățător a arătat exercițiile variate pe care le folosește pentru consolidarea sunetului nou, pentru a ajuta elevii să observe cu ușurință locul sunetului nou în cuvînt.

Trecînd la citirea textului din carte, învățătorul a arătat apoi cum asigură intuirea de către elevi a tabloului din manual, a vorbit despre grija pe care o are în citirea model a lecției pentru a fi urmărit de toți elevii.

In cadrul cercurilor pedagogice a fost discutată pe larg și problema folosirii materialului didactic. Astfel, la cercul pedagogic al învățătorilor care predau la clasa I-a a școlilor din raionul Lenin, tovarășa învățătoare Uță Elena, de la școala de fete nr. 26 a arătat tehnica folosirii materialului didactic la lecțiile de aritmetică, a vorbit despre figurile numerice pe care le folosește în cadrul exercițiilor de adunare pînă la 20, despre tablourile pe care le confecționează pentru a ilustra rezolvarea anumitor probleme, despre folosirea abacului etc. Ea a arătat totodată ce planșe confecționează pentru a reda conținutul anumitor lecții de citit-scris sau anumite momente ale povestirilor. De exemplu pentru predarea literei „T" a prezentat o planșă cu un tractor și alta cu un aspect de toamnă foarte atrăgător, ceea ce a stîrnit în rîndurile elevilor un deosebit interes pentru lecție.

O contribuție însemnată în ridicarea nivelului profesional al învățătorilor o aduc lecțiile deschise ținute în cadrul cercurilor pedagogice. Cu prilejul lecțiilor deschise, învățătorii arată în mod practic metodele și procedeele de predare pe care le folosesc pe baza experienței școlii sovietice. O lecție interesantă a fost aceea ținută de tovarășa Roșianu Maria, de la școala de fete nr. 30, care a predat elevelor din clasa a IV-a bucata de citire cu titlul „Recolta". Lecția a reușit să dezvolte dragostea elevelor față de toți cei ce participă la transformarea socialistă a agriculturii noastre, să dezvolte ura împotriva chiaburilor.

De asemenea, s-a desfășurat bine lecția de gramatică „Adjectivul" ținută la clasa a IV-a de tovarășa Cristescu Smaranda de la școala nr. 4 mixtă. Pornind de la formularea exemplelor cu ajutorul unor desene după basmul „Fata moșului cea cuminte", tovarășa învățătoare a reușit că transmită elevelor cunoștințe temeinice, să obțină participarea întregii clase în desfășurarea lecției.

In cursul acestui an școlar cercurile pedagogice ale învățătorilor din București au obținut importante realizări pe drumul desăvîrșirii pedagogice a celor care le frecventează. Vizitele pe care le fac responsabilii de cercuri învățătorilor la lecții, schimbul de experiență și asistențele organizate între cadrele tinere și pedagogii cu mai multă experiență, au dus la bune rezultate. Totuși, aceste cercuri mai au încă serioase lipsuri.

Astfel, unele lecții deschise nu au constituit o concretizare a metodelor și procedeelor discutate în cadrul referatelor. Deasemenea deși este bine știut că lecțiile deschise trebuie să constituie un sprijin în munca de predare, la unele cercuri pedagogice lecțiile n-au fost organizate cu destulă grijă, ceea ce a avut ca urmare o frecvență slabă a învățătorilor la aceste lecții.

Cabinetul pedagogic și secțiile de învățămînt raionale trebuie să ia măsuri imediate pentru a asigura o justă organizare și desfășurare a lecțiilor deschise, precum și participarea largă a învățătorilor la aceste lecții.

Cabinetul pedagogic al Capitalei, ca și secțiile de învățămînt raionale trebuie să urmărească cu mai mult interes activitatea desfășurată de învățători în cadrul cercurilor pedagogice. Atît cabinetul pedagogic, cît și inspectorii școlari raionali trebuie să îndrume mai perseverent activitatea cercurilor pedagogice, pentru a face din acestea mijloace din ce în ce mai importante în creșterea calității muncii didactice. Trebuie organizată în așa fel activitatea acestor cercuri, încît fiecare învățător să participe cu interes la aceste ședințe și să aibă într-adevăr ce învăța.

Să asigurăm buna desfășurare a examenelor la cursurile de alfabetizare

In curînd vor începe în toată țara examenele de promovare și absolvire ale cursurilor de alfabetizare. Pregătirea acestor examene și desfășurarea lor trebuie să constituie pentru cadrele didactice un prilej de muncă intensă, temeinic organizată.

Examenele de alfabetizare vor arăta rezultatele dobîndite la învățătură de către adulții neștiutori de carte, dar ele sînt totodată și un minunat prilej de verificare a eforturilor depuse de cadrele didactice și instructorii voluntari în acțiunea patriotică de lichidare a analfabetismului.

Pregătindu-se pentru examene, fiecare învățător sau profesor e dator să prezinte în fața comisiilor de examinare elevi cît mai bine pregătiți, ei fiind direct răspunzători pentru rezultatele obținute de fiecare cursist.

Folosind experiența anului școlar trecut și îndrumările date de minister, este necesar să se facă un plan calendaristic, pe comune, al desfășurării examenelor, iar președinții de comisii să fie numiți dintre cei mai buni directori de școli.

O atenție deosebită se va acorda felului în care se face examinarea candidaților. Celor din anul întîi li se vor da pentru rezolvare o problemă cu 1—2 operații și 2 exerciții cu numere întregi, iar celor din anul II, o problemă cu 2—3 operații și exerciții legate de viața practică din întreprinderea sau comuna respectivă.

La limba romînă celor din anul I li se va putea da o copiere sau dictare de 5—6 rînduri, iar celor din anul II, o dictare sau o povestire din manualul de alfabetizare. La examenul oral, cursanții anului II, pot fi puși să citească un text scurt dintr-un ziar, revistă sau dintr-o broșură. In timpul examenului se va insista în deosebi asupra cunoștințelor practice, legate de viață, ca : formularea unei cereri, compunerea unei scrisori etc.

Buna desfășurare a examenelor este strîns legată de o temeinică organizare a muncii de agitație. Secțiile de învățămînt vor îndruma directorii de școli să folosească gazetele de perete și cele cetățenești ; să alcătuiască lozinci și panouri; să intensifice munca de lămurire de la om la om, să fie folosite stațiile de radio-amplificare.

In adunările cu părinții elevilor care au loc la școli și la căminele culturale se va explica pe larg importanța științei de carte și datoria fiecărui analfabet de a învăța să scrie și să citească.

Pentru a realiza participarea largă a cursiștilor la examene, școlile vor cere sprijinul organelor locale și organizațiilor de masă, vor invita să asiste la examene delegați ai organizațiilor P.M.R., ai Sfaturilor Populare, ai gospodăriei colective, ai organizației U.T.M. și ai comitetelor de femei.

In anul trecut, lipsurile din regiunea Ploești, de pildă, cu privire la mobilizarea la examene a neștiutorilor de carte și promovarea cursiștilor, ar fi fost mult mai mici dacă șeful secției de învățămînt regionale, împreună cu șefii secțiilor raionale și-ar fi întocmit un plan de control mai bine studiat și s-ar fi străduit să realizeze sarcinile propuse.

Pentru a preîntîmpina asemenea lipsuri secțiile de învățămînt regionale și raionale vor planifica munca de îndrumare și control, acoperind în special acele centre de alfabetizare unde munca s-a dus slab.

Controlul care se va efectua după terminarea examenelor trebuie organizat și în acest an cu o deosebită grijă, el constituind un bun prilej de cunoaștere a muncii depuse de școli. La examenele de alfabetizare promovarea trebuie să se facă ținîndu-se seamă de nivelul cunoștințelor.

Acolo unde cursiștii, din diferite motive, nu și-au putut însuși cunoștințele necesare pentru a putea fi promovați sau declarați absolvenți, cursurile de alfabetizare vor continua și pe timpul verii, urmînd ca aceștia să se prezinte la examene în luna octombrie.

O atenție deosebită trebuie acordată îndrumării absolvenților cursurilor de alfabetizare, astfel ca ei să-și poată dezvolta în mod continuu cunoștințele dobîndite în cadrul cursurilor de alfabetizare. In regiunea Stalin, numeroase școli, în anul școlar trecut, după terminarea examenelor, au organizat convorbiri cu absolvenții cursurilor, în care s-au arătat posibilitățile largi ce le au pentru ridicarea nivelului cunoștințelor ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai și cultural al oamenilor muncii. Cu această ocazie, absolvenții și-au luat angajamentul să frecventeze diferite cursuri la școlile serale și fără frecvență, să urmeze școli de calificare, să participe la activitatea caselor de citit, să se aboneze la diferite ziare și reviste sau să activeze în echipele artistice ale căminelor culturale, cluburilor și colțurilor roșii.

Folosind îndrumările date de minister cu privire la examenele de alfabetizare precum și experiența cîștigată în anii școlari trecuți, secțiile de învățămînt regionale, raionale și cadrele didactice au datoria să asigure buna desfășurare a examenelor la cursurile de alfabetizare din acest an

D. IONESCU

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să însămînțăm porumbul în cuiburi așezate în pătrat!

Ing. Sergiu Vrejba
Profesor la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București, Director general adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 trasează ca o sarcină de frunte lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, sporirea producției agricole.

O deosebită importanță capătă azi sporirea producției de cereale și în deosebi de porumb, cartofi și sfeclă de zahăr.

Sporirea producției de porumb stă în puterea fiecărui producător agricol. O mare însemnătate pentru sporirea producției de porumb o au metodele ce se folosesc la însămînțare. Iată de ce de pe acum trebuie să ne pregătim ca în primăvara acestui an să folosim cele mai înaintate metode de însămînțare.

Știința agrotehnică sovietică — cea mai înaintată știință agrotehnică din lume — precum și experiența colhozurilor și sovhozurilor din Uniunea Sovietică au dovedit că cea mai bună metodă de însămînțare a porumbului, metodă care duce la sporirea producției, este însămînțarea **în cuiburi așezate în pătrat.** Această metodă a început să fie folosită și în țara noastră, dar, din păcate, ea a fost folosită numai pe alocuri, în unele gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective.

A însămînța porumbul în cuiburi așezate în pătrat înseamnă a pune porumbul pe rînduri drepte în cuiburi, care au între ele aceeași distanță pe rînd ca și între rînduri.

Însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat are foarte multe avantaje, printre care acela că porumbul însămînțat astfel are mai mult aer și lumină și poate folosi mai bine substanțele hrănitoare din pămînt.

Pentru a se dezvolta și a da rod, o plantă are nevoie de hrană. Plantele găsesc această hrană în pămînt sub formă de săruri minerale (substanțe nutritive). Aceste săruri minerale însă nu pot fi folosite așa cum se găsesc; ele trebuie transformate în hrană, lucru pentru care planta are nevoie în primul rînd de apă în care să se dizolve sărurile, precum și de aer, lumină și căldură de la soare care să pregătească hrana (pregătirea hranei se face în frunze). Iată de ce este nevoie ca planta să aibă în jurul său loc în deajuns, să aibă de asemenea din belșug aer și lumină, ca astfel să poată transforma mai lesne sărurile minerale în hrană, să crească și să se dezvolte viguros și să rodească mai bine.

Prin însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat **se folosește mai puțină sămînță** decît atunci cînd se însămînțează cu mașina în rînduri obișnuite; cantitatea de sămînță se reduce la jumătate, adică se folosesc doar 15 kg. la hectar.

Un mare avantaj al semănatului în cuiburi așezate în pătrat este acela că se **creează condițiile cele mai bune pentru executarea prășitului cu ajutorul mijloacelor mecanizate:** cu cultivatoare trase de un tractor și cu prășitoarea mecanică trasă de un cal. Atunci cînd porumbul este însămînțat în rînduri fără a fi pus în cuiburi așezate în pătrat prășitul se face numai în lungul lanului. Cînd porumbul e însămînțat în cuiburi așezate în pătrat, prășitul se poate face în două direcții de-a lungul și de-a latul lanului. Or, în felul acesta, se distrug mai bine buruienile, pămîntul se afînează și el mai bine și păstrează mai multă umezeală.

Unii dintre colectiviști sau țărani muncitori se vor întreba, însă, de ce este mai bine să se facă prășitul cu prășitoarea mecanică, de vreme ce porumbul poate fi prășit cu sapa.

De prașilele făcute la timp și de cîte ori e nevoie depinde în măsură hotărîtoare recolta. Din cauză însă că prășitul cere muncă multă, adeseori această lucrare este neglijată sau întîrziată; lucrul acesta este cauza principală a recoltelor scăzute de porumb. Însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat face ca lucrările de prășit să fie făcute cu muncă mai puțină, repede și la timp.

Prin prășitul mecanic (adică prășitul cu ajutorul prășitoarei mecanice) **lucrarea se face mult mai repede și se scurtează deci timpul necesar prășitului** — condiție principală cerută de agrotehnică pentru ca să se păstreze umezeala în pămînt. Tot odată, **se face o mare economie de brațe de muncă — și anume tocmai în timpul cînd munciile agricole sînt mai zorite.**

Astfel, un om poate prăși într-o zi la prașila I-a cam 0,12 ha. Asta înseamnă că un om poate prăși un hectar cam în 8 zile, sau pentru prășitul unui hectar într-o zi trebuie 8 oameni. O prășitoare mecanică deservită de 2 oameni (unul la cal, altul la prășitoare), face la porumbul în cuiburi așezate în pătrat 1 ha. pe zi (deoarece lucrează în lung și în lat), ceea ce înseamnă că 2 oameni fac treaba a 8 oameni.

S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat dispun de un bogat parc de tractoare și mașini agricole (cultivatoare) necesare prășitului mecanic. Dacă considerăm că unește bălegarul de grajd.

Pentru prășitul a ceea ce mai rămîne în urma prășitoarei, în cazul cînd porumbul e însămînțat în rînduri cu mașina, este nevoie de 4 oameni la hectar, pe cînd la porumbul însămînțat în cuiburi așezate în pătrat este nevoie numai de doi oameni.

Iată de ce este mai bine să se facă prășitul cu mijloace mecanizate. În mod obișnuit, prășitul mecanic se face pe suprafețe mai mari (în gospodării agricole de stat, gospodării colective, întovărășiri agricole) cu cultivatoare de tracțiune mecanică iar pe suprafețe mai mici (în gospodării țărănești individuale) cu prășitoarea mecanică trasă de un cal. Țăranii muncitori care au prășitoare mecanice trebuie să le folosească și ei din plin. Este bine ca țăranii muncitori să se asocieze și să se ajute între ei; cei care au prășitoare mecanice să le împrumute celor care n-au. Țăranii muncitori pot confecționa ușor prășitoare. Orice fierar, de pildă, poate să schimbe cormana de la rariță, sau de la pluguri și să prindă cuțite de cultivator cu tăișul în formă de labă de gîscă. Acest lucru poate fi făcut de fierari prinzînd pe grindelul rariței sau plugului un triunghi din bare de fier cu vîrf înainte apoi prinzînd în colțurile triunghiului cuțite de cultivator sau prășitoare, sau prinzînd pe grindei de-a curmezișul — bare de fier pe care fixează apoi cuțitele. Trebuie avut în vedere însă distanța între cuțite astfel încît urmele cuțitelor să prășească cît mai bine distanța între rînduri și între cuiburile de pe rînd, fără a atinge însă firele de porumb.

Trebuie subliniat că chiar în cazul cînd prășitul porumbului se face cu sapa de mînă, metoda de însămînțare în cuiburi așezate în pătrat este tot cea mai avantajoasă. Semănate în cuiburi așezate în pătrat, plantele de porumb au mai mult aer și lumină, ceea ce le dă putința să folosească mai bine substanțele hrănitoare din pămînt și să dea o recoltă sporită.

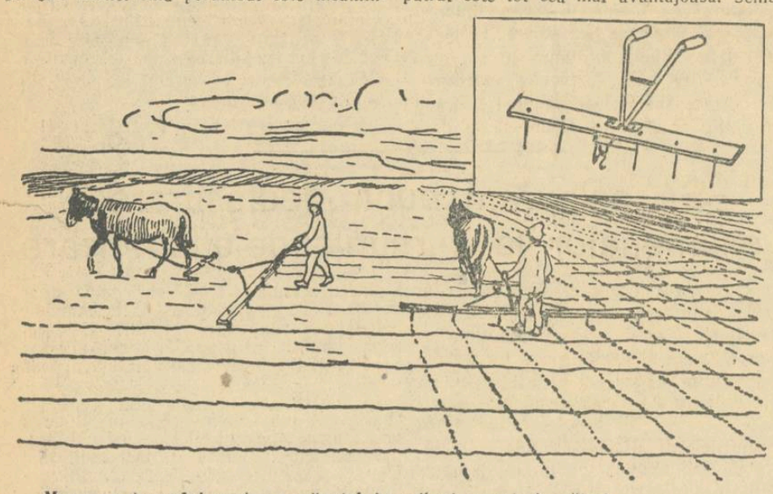

Marcarea terenului pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat

Însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat aduce mari sporuri de recoltă

Practica multor colhozuri și sovhozuri din U.R.S.S., ca și practica unor gospodării agricole de stat sau gospodării agricole colective din țara noastră dovedește că metoda de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat este metoda care aduce mari sporuri de recoltă de porumb. Vestitul cultivator de porumb, colhoznicul fruntaș Mark Oziornîi, aplicînd o serie de metode științifice, între care și metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat, a obținut o recoltă de 23.800 kg. porumb la hectar.

La gospodăria colectivă din satul Vaida, regiunea Oradea, s-a folosit anul trecut pentru prima oară această metodă și s-a obținut 5880 kg. boabe de porumb la hectar, pe cînd în anii trecuți, cînd gospodăria folosea metoda obișnuită de însămînțare în rînduri cu mașina, s-a obținut o recoltă mai mică.

Folosind această metodă, vom mări cu mult producția de porumb, aducînd astfel o însemnată contribuție la îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare și a industriei noastre socialiste.

Pregătirea terenului

Pentru asigurarea unei recolte bogate de porumb trebuie pregătite din timp toate condițiile necesare. Boabele care se însămînțează trebuie să fie de soi bun, potrivit pentru regiunea respectivă. O mare atenție trebuie să se dea folosirii îngrășămintelor.

Îngrășămîntul cel mai bun pentru porumb este bălegarul de grajd. Zăpada care a căzut în iarna aceasta este o mare bogăție pentru plante. De aceea trebuie luate măsuri — așa cum prevede Hotărîrea guvernului din 3 martie a.c. — și a C.C. al P.M.R. pentru reținerea în pămînt a apei provenite din topirea zăpezilor.

Pentru a se putea face cu ușurință semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, astfel ca această metodă să contribuie din plin la obținerea unei recolte bogate, este neapărat necesar ca terenul să fie foarte bine lucrat înainte de a se face semănatul. Arătura adîncă de toamnă se grăpează primăvara de timpuriu, îndată ce terenul s-a zvîntat, iar înainte de însămînțare cu 2—3 zile se afînează cu cultivatorul la 8—10 cm., cu prășitoarea sau plugul fără cormană. Aceste lucrări se execută pentru păstrarea în pămînt a umezelii din timpul iernii și pentru distrugerea buruienilor. În cazul că terenul n-a fost arat din toamnă, se face imediat ce se poate ieși în cîmp arătura de primăvară la 18—20 cm. îngropindu-se totodată și bălegarul. Arătura se grăpează în aceeași zi. Înainte de a se semăna porumbul se mai execută încă o grăpare, după care se face marcatul terenului.

Cum se face marcarea terenului și semănatul

Pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat, constructorii sovietici de mașini agricole au creat numeroase tipuri de mașini, printre care mașina denumită S.S.6.A. Anul trecut s-au adus și în țara noastră astfel de mașini care au fost repartizate la gospodăriile agricole de stat și la stațiunile experimentale ale Institutului de Cercetări Agronomice.

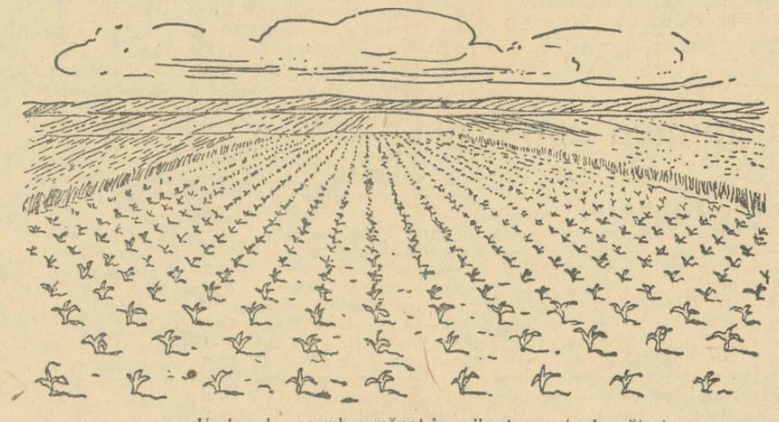

Un lan de porumb semănat în cuiburi așezate în pătrat

Mașina poate fi reglată în așa fel ca distanța dintre semințele introduse în pămînt în formă de cuiburi așezate în pătrat să fie mai mare sau mai mică, după cum cer regulile agrotehnice înaintate stabilite pentru fiecare cultură.

Desigur că mulți colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori vor spune: Metoda semănatului porumbului în cuiburi așezate în pătrat este foarte bună, dar noi cum s-o aplicăm dacă n-avem astfel de mașini?

Răspunsul la această întrebare este limpede: **În fiecare gospodărie colectivă, întovărășire agricolă sau gospodărie individuală se poate aplica cu succes semănatul porumbului și al altor culturi prășitoare în cuiburi așezate în pătrat; acest lucru se poate face cu eforturi destul de mici și cu mijloace foarte simple.**

Pentru a putea însămînța în cuiburi așezate în pătrat trebuie mai întîi ca **terenul să fie împărțit în pătrate, adică să se facă marcarea terenului.** Treaba aceasta se poate face cu ajutorul marcatorului. Marcatorul este o greblă mare de lemn făcută dintr-o grindă pătrată. Pe una din fețele ei se fixează 4, 5 sau 6 dinți. Este mai bine ca marcatorul să aibă 6 dinți căci astfel poți să faci mai multe rînduri de odată iar munca e mai spornică. Dinții trebuie făcuți din lemn tare, groși de 5 cm., lungi de 20—22 cm. și ascuțiți la capătul care rămîne liber pentru a intra mai ușor în pămînt. Distanța la care se fixează dinții pe marcator trebuie să fie distanța dintre cuiburile în care se va însămînța porumbul. Această distanță depinde de soiul porumbului (dacă are portul mic se pune la o distanță mai mică, dacă are portul mare la o distanță mai mare). Așa de pildă distanța poate fi de 65 de cm., 70, 75 cm. etc. Pentru fixarea distanței este necesar să fie întrebați inginerii și tehnicienii agronomi. Pentru ca să se tragă linii cît mai drepte pe pămînt, înainte de a începe lucrul, marginea tarlalei de unde se începe marcarea pătratelor se înseamnă cu niște țăruși înfipți în pămînt, de care se leagă o sfoară bine întinsă. Apoi se trage pe pămînt o linie de-a lungul sforii cu ajutorul sapei. Pe această linie merge primul dinte al marcatorului. Ceilalți 5 dinți ai lui trag pe pămînt fiecare cîte o linie tot așa de dreaptă cum a fost prima linie trasă cu sapa de-a lungul sforii. Un om conduce calul înhămat la marcator, iar altul conduce marcatorul și îl apasă puțin în pămînt cu ajutorul coarnelor. Cînd se ajunge la capăt, marcatorul se întoarce pe loc și primul dinte al lui merge acum pe linia făcută înainte de ultimul dinte, astfel că la fiecare drum al marcatorului se trag numai 5 urme noi pe pămînt, așa cum se vede în primul desen. Pentru ca să nu se strîmbe liniile trase de marcator, după ce se trag 25—30 de marcatoare se mai trage iarăși o linie pe marginea sforii așa ca la început. Marcarea deacurmezișul terenului se face în același fel. Este bine să se tragă liniile cît mai drepte astfel ca și porumbul să se însămînțeze în linii drepte. Dacă porumbul este însămînțat în rînduri drepte, atunci lucrările cu prășitoarea mecanică se pot face ușor. Dacă rîndurile nu sînt drepte prășitul mecanic se face mult mai greu. După ce se marchează o parte din teren se poate începe semănatul porumbului fără să se mai aștepte marcarea întregii suprafețe.

În colțurile pătratelor se face semănatul a 3—5 boabe de porumb la adîncimea de 8—10 cm.

Pentru aceasta se înfige colțul sapei în pămînt, se ridică și se pun boabele după care se acoperă iar cu pămînt.

Mulți vor spune că în acest fel se poate semăna numai pe suprafețe mici. Nu este adevărat. Pe suprafețe mari marcarea terenului pentru cultivarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat se poate face cu semănătoarea sau cu cultivatorul de tractor, adaptat pentru această lucrare, iar semănatul se face tot manual. Gospodăriile colective, întovărășirile și gospodăriile de stat își pot asigura brațe de muncă suficiente pentru această lucrare, deoarece în perioada semănatului porumbului muncile la cîmp nu sînt prea aglomerate. Economia de brațe de muncă la prășit și sporul de recoltă răsplătesc cu prisosință eforturile făcute la semănat.

Metoda de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat ajută mult pe cultivatori să sporească producția agricolă, dar ar fi o mare greșeală să credem că aplicînd numai această metodă și neocotind celelalte reguli agrotehnice am putea obține recolte cu adevărat bogate. Recolte mari se pot obține numai dacă se folosesc toate metodele agrotehnice înaintate adică arătura adîncă de toamnă, îngrășatul terenului, grăpatul în primăvară, folosirea semințelor de soi, curățite și tratate, însămînțatul la vreme, prășitul de cîte ori e nevoie, polenizarea suplimentară artificială etc.

★

Un mare rol în popularizarea și aplicarea metodei semănatului porumbului în cuiburi așezate în pătrat îl au agronomii de la sfaturile populare regionale și raionale, de la punctele agricole, din S.M.T. și gospodăriile de stat. Ei au datoria de a populariza această metodă în rîndurile oamenilor muncii de la sate prin conferințe, consfătuiri și convorbiri, de a îndruma în mod concret, la fața locului, conducerile unităților agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare cum se construiesc marcatoarele de care este nevoie, cum se face marcatul terenului. De asemenea agronomii au datoria să ia măsurile organizatorice necesare însămînțării porumbului în cuiburi dispuse în pătrat.

Avînd în vedere importanța deosebită a sporirii recoltei de porumb la hectar pentru îmbunătățirea aprovizionării populației, este necesar ca comitetele executive ale sfaturilor populare, îndrumate de organele de partid, să desfășoare o susținută muncă organizatorică și de lămurire pentru ca porumbul să fie semănat pe suprafețe cît mai mari în cuiburi așezate în pătrat.

Prășitul în lung și în lat cu prășitoarea trasă de cal

Publicăm materialul de mai sus, apărut în „Scînteia" din 11 martie 1954, pentru a veni în ajutorul învățătorilor și profesorilor în activitatea lor de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țărănimii muncitoare.

Lupta noastră pentru pace

— Scrisoare din Varșovia —

Am în față lista elevilor din școala mea. În rubricile acestei liste sînt specificate clasa, anul nașterii, numele părinților. Un șir de nume — dar fiecare îți vorbește despre un copil cu privirea veselă sau serioasă, iar unele dintre ele îți amintesc de copii cu privirea tristă.

Pe lîngă numele acelora care s-au născut în anii 1940—1944 sînt multe observații: orfan; orfan de tată; mamă văduvă. Citesc observațiile și mă gîndesc: „Războiul. Războiul i-a lăsat pe acești copii fără părinți, războiul i-a lipsit de o copilărie fericită, războiul a imprimat tristețea în privirea lor".

Pe lîngă numele celor născuți în anii 1945—1946, aproape nu există observații. Aceștia sînt copii născuți în Polonia liberă. Ei au părinți. Ei n-au auzit exploziile bombelor și zgomotul caselor care se dărîmă. Ei privesc lumea cu veselie. Născuți în pace, ei cresc pentru pace.

Mă uit la lista elevilor dintr-o singură școală și mă gîndesc la numărul orfanilor de război din țara noastră, mă gîndesc la orfanii sovietici, la cei germani și la cei din îndepărtata Coree.

Imperialismul american vede singura lui salvare de la pieirea inevitabilă în dezlănțuirea unui nou război. Acestui scop trebuie să-i servească „armata europeană" și remilitarizarea Japoniei și de aceea cercurile guvernante din țările blocului nord-atlantic se pregătesc neîncetat pentru ucideri masive.

În acest timp, țările democratice, care construiesc socialismul urmînd exemplul Uniunii Sovietice, devin tot mai puternice. Tot mai multe fabrici și uzine, tractoare și mașini, tot mai multă bucurie în inimile celor ce muncesc, tot mai senin zîmbetul pe fețele copiilor. Șomajul a devenit ceva de domeniul trecutului.

Planurile imperialiștilor nu se realizează. Popoarele lumii întregi cer tot mai hotărît rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe cale pașnică.

„Pocoi", „Mir", „Paix", „Frieden" scriu învățătorii și profesorii pe tablă, în clasă.

E bine să fii profesor și să educi un om nou!

Capitala noastră, Varșovia, este o carte deschisă după care eu îi învăț pe elevii mei să citească adevărul. Dărîmăturile caselor, lungile alei de morminte ale soldaților — acesta este războiul. Traseul W. 3, M.D.M., Starufca — sunt noile cartiere ale Varșoviei, noile șantiere — aceasta este Pacea.

Curțile închise și sinistre ale vechilor case, străzile periferice lăsate în părăsire — acesta este capitalismul. Tabelele negre pe străzi, pe locurile execuțiilor — acesta este fascismul. Și alături, școlile mari, luminoase, cartierele muncitorești, marile parcuri, stadioanele sportive, lumina și străzile pietruite ale periferiilor — acesta este socialismul.

Copiii văd, înțeleg și își aleg calea pe care vor merge în viață.

Elevii mei vorbesc cu emoție despre cei care și-au dat viața în lupta pentru libertate și dreptate socială. Eu știu că ei cunosc și prețuiesc lupta pe care au dus-o înaintașii, luptă datorită căreia ei pot să se folosească de toate drepturile ce le au copiii.

Cînd elevii noștri scriu scrisori pline de bucurie copiilor sovietici, cînd îi îmbrățișează cu elan pe prietenii lor coreeni, cînd fac schimb de cravate cu pionierii din Republica Democrată Germană, eu știu că ei sînt pe calea cea bună.

Cînd elevii povestesc, la orele de dirigenție, despre marile realizări ale construcției socialiste în U.R.S.S., unde știința este pusă în slujba omului, cînd ei vorbesc despre conferința de pace de la Berlin sau despre Ziua femeii, eu știu că conștiința lor crește și că ei vor putea să deosebească binele de rău.

Cînd copiii noștri fac sport pe stadioanele însorite, eu știu că ei cresc pentru a-și apăra nu numai patria lor, dar și pentru a apăra pacea și dreptatea socială în toată lumea.

În fiecare an, din școala noastră pleacă numeroși tineri absolvenți. Intră în viață noile cadre de constructori ai păcii și socialismului. Inimile lor fierbinți sînt pline de dragoste și de adevăr, iar în ochii lor se citește entuziasmul pentru muncă.

Aceasta este contribuția mea de profesoară la cauza întăririi păcii în toată lumea.

IRENA GRAHOVSKA
Directoarea școlii elementare Nr. 12 din Varșovia

Pentru securitatea popoarelor

Oamenii iubitori de pace din țara noastră au citit cu viu interes recenta declarație a lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.: „Cu privire la rezultatele Conferinței de la Berlin" publicată de curînd în presă.

Declarația lui V. M. Molotov constituie un important document al politicii externe a Uniunii Sovietice, al cărui conținut ilustrează din nou consecvența cu care U.R.S.S. promovează o politică de pace și colaborare între popoare. Declarația lui V. M. Molotov face o analiză profundă a desfășurării situației internaționale în cei cinci ani care au trecut de la ultima conferință a miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri, precizează cu limpezime cauzele care au dus la schimbările intervenite în situația internațională, scoate în evidență tendințele actuale pe arena mondială. Declarația ministrului afacerilor externe al Uniunii Sovietice dă opiniei publice mondiale o largă posibilitate de a cunoaște și înțelege problemele dezbătute la Conferință, de a se lămuri pe deplin asupra esenței poziției adoptate la Berlin, pe de o parte de către cele trei puteri occidentale, și de către Uniunea Sovietică, pe de altă parte.

Încercările cercurilor occidentale, interesate în dezlănțuirea unui nou război mondial, de a denatura sensul lucrărilor Conferinței de la Berlin, de a înșela popoarele, sînt sortite eșecului. Declarația lui V. M. Molotov pune la îndemîna tuturor oamenilor cinstiți, puternice dovezi despre caracterul constructiv al propunerilor făcute de Uniunea Sovietică.

În ultimii ani, situația internațională se caracterizează prin existența a două tendințe: una aparținînd cercurilor guvernante din S.U.A. și din țările blocului anglo-american, adepte ale politicii „de pe poziții de forță" și ale politicii „păcii pe bază de forță", iar cealaltă, reprezintă poziția Uniunii Sovietice, îndreptată spre mișcorarea încordării internaționale, spre întărirea păcii și colaborării între popoare.

O expresie directă a politicii „bazată pe forță" o constituie goana înarmărilor desfășurată cu febrilitate în Statele Unite, Anglia, Franța, Belgia, Norvegia și în celelalte țări ale blocului nord-atlantic. Cursa înarmărilor impune oamenilor muncii din aceste țări povara grea a impozitelor zdrobitoare și a prețurilor extrem de ridicate pe care le au mărfurile.

Goanei înarmărilor i se adaugă construirea unei întinse rețele de baze militare îndreptate în mod evident împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări din lagărul democratic. Expresii ale politicii de „forță" sînt, de asemenea, încercările inutile de intimidare cu bomba atomică, măsurile de discriminare în comerțul internațional aplicate de S.U.A., semnarea tratatului privitor la constituirea așa numitei „comunități defensive europene".

Rezultatul unei astfel de politici n-a adus cercurilor guvernante occidentale rezultatele scontate. În Coreea, de exemplu, S.U.A. s-au încurcat într-o intervenție militaristă care s-a terminat prin compromiterea prestigiului militar și a autorității morale a Statelor Unite. În Indochina, de asemenea, politica „de pe poziții de forță" întreprinsă de Franța cu ajutorul Statelor Unite nu a dus la nici un rezultat.

Crearea și întărirea Republicii Populare Chineze, marele stat democratic din Asia, împotriva căruia cercurile guvernante din S.U.A. au aplicat politica „de forță", schimbă radical situația în întreaga Asie și este de cea mai mare însemnătate pentru întreaga dezvoltare internațională.

În ultimă analiză, politica „de forță" se reduce la o politică internă și externă dusă în interesul pregătirii unui nou război, și tocmai de aceea, ea nu se poate bizui pe un sprijin trainic din partea popoarelor.

Cu totul opus este caracterul politicii externe a Uniunii Sovietice. Politica Guvernului Sovietic pornește de la principiul de bază că în relațiile internaționale nu există probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate pe cale pașnică, pentru consolidarea păcii, pentru cauza unirii forțelor iubitoare de pace din lumea întreagă.

Cele două atitudini politice — politica „de forță" a țărilor occidentale și politica de pace a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr democratic — s-au manifestat cu putere și în lucrările Conferinței de la Berlin.

Lucrările Conferinței de la Berlin s-au ocupat în primul rînd de problema germană, principala problemă dintre cele rămase nerezolvate după terminarea războiului. Atitudinea puterilor occidentale manifestată la Berlin față de această problemă arată limpede că poziția lor n-are nimic comun cu interesele asigurării păcii și securității în Europa. Puterile occidentale și-au sprijinit atitudinea în problema germană pe tratatele de la Paris și Bonn, care urmăresc reînvierea militarismului agresiv german sub masca așa-zisei „comunități defensive europene". Scopul acestei „comunități" — care nu este nici „defensivă", nici „europeană" — are ca obiectiv principal refacerea armatei vest germane, instrumentul cercurilor agresive în planul de pregătire a unui nou război mondial.

Desfășurarea lucrărilor Conferinței a arătat că miniștrii de externe ai S.U.A., Angliei și Franței n-au fost interesați, fie și într-o măsură mică, în rezolvarea problemei germane în ansamblul ei, și nici măcar în rezolvarea unei singure probleme practice, de însemnătate pentru poporul german. Eliberarea drumului pentru crearea „armatei europene", pentru reînvierea militarismului în Germania occidentală — acesta a fost singurul scop către care s-au îndreptat eforturile reprezentanților celor trei puteri occidentale.

Poziția Uniunii Sovietice în problema germană a pornit de la principiul că sarcinile asigurării păcii impun, în primul rînd, să nu se admită cu nici un chip reînvierea militarismului german. Propunerile U.R.S.S. în problema germană au avut ca scop unificarea națională a Germaniei, dezvoltarea ei pe baze pașnice și democratice, excluderea posibilității de a se crea o Germanie care să devină un nou focar de agresiune în Europa.

În această privință, o mare însemnătate o are proiectul sovietic de tratat general european cu privire la asigurarea securității colective în Europa. Delegația sovietică a propus crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa la care pot participa toate statele Europei, indiferent de orînduirea lor socială. „Noi chemăm toate statele europene — arată declarația lui V. M. Molotov — să renunțe la crearea de grupări militare, îndreptate una împotriva alteia... În loc de aceasta, noi propunem constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene care tind spre asigurarea securității lor și spre întărirea păcii în Europa"

La Conferința de la Berlin delegația sovietică a propus introducerea a două completări la tratatul cu Austria, care să evite primejdia anexării acestei țări de către militariștii vestgermani. Puterile occidentale și guvernul austriac n-au vrut să țină seama de această necesitate. Declarația lui V. M. Molotov arată din nou că Uniunea Sovietică este gata să semneze tratatul cu Austria, imediat ce vor fi acceptate cele două propuneri ale delegației sovietice care corespund intereselor poporului austriac, intereselor păcii și securității Europei.

Un larg ecou a avut în cercurile largi ale opiniei publice vestea convocării Conferinței de la Geneva care, așa cum s-a hotărît de comun acord la Berlin, va avea loc la 26 aprilie a.c. La această Conferință vor participa reprezentanții U.R.S.S., Franței, Angliei, S.U.A. și R. P. Chineze pentru reglementarea pașnică a problemei coreene cu participarea R.P.D. Coreene, a Republicii Coreea și a altor state, precum și pentru restabilirea păcii în Indochina — de asemenea, cu participarea statelor interesate în această chestiune.

Masele largi ale poporului romîn sprijină cu căldură propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea Europei. Oamenii iubitori de pace din țara noastră văd în propunerile sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa calea sigură pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru înlăturarea pericolului reînvierii militarismului german, pentru normalizarea relațiilor economice, culturale și științifice între țările Europei, pentru destinderea continuă a încordării în relațiile internaționale.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 258 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 20 martie 1954

In acest număr:

- Sarcinile actuale ale școlii sătești (Pag. 2-a)
- Să ridicăm prin toate mijloacele rolul inspectorului-controlor de stat. (Pag. 2-a)
- D. Gudcov: Școala dintr-un sat abhaz (Pag. 2-a)
- A. Negulescu: Cum organizez recapitularea materiei la fizică (Pag. 3-a)
- Un larg domeniu de activitate (Pag. 3-a)
- Florica Steflea: Pentru ridicarea calității muncii în școlile profesionale (Pag. 3-a)
- Comunicatul Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. (Pag. 4-a)
- Ion Eftimie: Incercarea puterii de încolțire a semințelor. (Pag. 4-a)

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 cu privire la dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc pune în fața poporului nostru, ca o sarcină de frunte, sporirea producției în agricultură. Sporirea producției agricole constituie o condiție de seamă pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse alimentare și a industriei cu materii prime.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la toate culturile. Partidul și guvernul, prin Hotărîrea cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, cheamă pe toți oamenii muncii din țara noastră să depună toate eforturile și capacitatea lor de muncă creatoare în vederea asigurării pîinii poporului. Indeplinirea cu succes a acestei sarcini este o cauză a întregului popor.

Școala noastră nouă, căreia poporul muncitor i-a încredințat nobila misiune de a crește tînăra generație de constructori ai socialismului, are obligația să participe activ la lupta pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Noile sarcini cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre privesc, fără îndoială, toate instituțiile de învățămînt. Pentru dezvoltarea continuă a agriculturii sînt necesare tot mai multe cadre tehnice, medii și superioare cu un înalt nivel de pregătire. Agricultura noastră are nevoie de agronomi, zootehniști, mecanizatori, viticultori, pomicultori, agrosilvo-amelioratori. In vederea mecanizării agriculturii, industria noastră are nevoie de cadre bine pregătite care să asigure mașinile necesare agriculturii. Mecanizarea agriculturii necesită, de asemenea, tractoriști, combaineri, mecanici etc. care să mînuiască mijloacele tehnice puse de statul democrat-popular la dispoziția agriculturii. Ministerul Invățămîntului și celelalte ministere care pregătesc astfel de cadre au datoria să ia toate măsurile în vederea ridicării continue a calității pregătirii teoretice și practice a cadrelor chemate să joace un mare rol în lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru sporirea producției agricole în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Un mare rol au în această privință catedrele de științe sociale din instituțiile de învățămînt superior. Ele trebuie să ajute tineretul să studieze și să aprofundeze sarcinile trasate de partid cu privire la agricultură, să-l înarmeze cu cunoașterea problemelor întăririi continue a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, să-l pregătească în vederea participării active la înfăptuirea politicii partidului.

Sarcinile mari puse de partid și guvern cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre ridică probleme deosebit de serioase în fața școlilor sătești.

Școala sătească este chemată să contribuie la educarea comunistă a fiilor oamenilor muncii de la sate, adică a marii mase a tineretului nostru din rîndurile căruia cresc cadrele necesare agriculturii. Școala sătească trebuie să dea agriculturii oameni culți și instruiți, capabili să aplice în domeniul agriculturii cuceririle științei, să folosească tehnica înaintată în vederea sporirii continue a producției agricole. Este necesar ca organele Ministerului Invățămîntului, organizațiile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, toate colectivele pedagogice ale școlilor sătești să-și îndrepte atenția spre rezolvarea problemelor școlii sătești, cum sînt: înarmarea elevilor cu cunoștințe despre bazele științei; pregătirea lor în vederea activității practice în agricultură, dezvoltarea dragostei față de profesiile agricole etc.

In școlile noastre există mulți pedagogi care predau biologia, fizica, chimia, matematica etc, în așa fel încît înarmează tineretul cu cunoștințe solide despre bazele științelor, despre producția modernă, cu deprinderi practice de muncă în agricultură.

Pedagogii noștri înțeleg tot mai limpede că predarea bazelor științei în școală este de neconceput dacă ea nu se va întemeia pe unitatea lecțiilor din clasă cu activitatea din afara clasei. In cele mai bune dintre școlile noastre sătești, munca cu copiii în afara clasei este orientată cu pricepere către consolidarea și lărgirea cunoștințelor căpătate de elevi în cadrul lecției, către aplicarea acestor cunoștințe în practică. In munca pe lotul școlii, în laboratoare, în gospodăriile anexe, în cercul tinerilor naturaliști și, în anumite cazuri, chiar pe ogoarele gospodăriilor agricole colective, elevii școlilor sătești aplică cunoștințele însușite în clasă, experimentează importanța transformatoare a științei biologice miciuriniste și vin în mod direct în sprijinul țărănimii muncitoare în vederea obținerii unor recolte bogate.

Cu mai bine de 33 de ani în urmă, în cuvîntarea rostită la cel de al treilea Congres al Comsomolului, V. I. Lenin a arătat că „nu am avea încredere în învățămînt, în educație, în știință, dacă ele ar fi limitate la școală și rupte de viața plină de frămîntări". Călăuziți de acest principiu și aplicînd experiența pedagogilor sovietici care realizează cu succes sarcinile învățămîntului politehnic, învățătorii și profesorii noștri din școlile sătești, predau elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție, acordînd o mare atenție legării învățămîntului de problemele agriculturii.

Merită, de pildă, să fie cunoscută activitatea rodnică a învățătorului Dobre Marin din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu și a elevilor lui. El a creat între școală și gospodăria agricolă colectivă legături foarte apropiate. Pe terenurile G.A.C., elevii, sub conducerea învățătorului lor, urmăresc, pe baze științifice, producția gospodăriei colective în comparație cu cea a gospodăriilor individuale. In laboratorul creat la gospodăria colectivă, elevii au făcut o clasare a solului, după compoziția chimică și au ajutat gospodăria să ia, pe baze științifice, măsurile necesare pentru transformarea terenurilor respective în terenuri bogate și foarte bogate.

Asemenea pedagogi întîlnim și în colectivele școlilor din comunele Dolițești și Cîrligi din raionul Roman, regiunea Iași, Padea din raionul Segarcea, regiunea Craiova, Buda din raionul Zeletin, regiunea Bîrlad și multe altele.

Experiența școlii sovietice, precum și practica pedagogilor fruntași din țara noastră, au dovedit că legătura strînsă a învățămîntului cu agricultura și antrenarea elevilor, după puterile lor, în mod rațional la munca obștească în agricultură, îi ajută să-și însușească temeinic materialul studiat, le dezvoltă dragostea față de munca agricolă și dorința de a se consacra acestei munci.

In același timp, prin răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, prin introducerea celor mai noi cuceriri ale științei în agricultură, școala contribuie la asigurarea condițiilor pentru sporirea producției agricole. In pregătirea campaniei agricole din primăvara acestui an, școlile pot da oamenilor muncii din agricultură un mare ajutor. Este demnă de subliniat activitatea cadrelor didactice și a elevilor școlii de 7 ani din satul Bodești de Sus, raionul Piatra Neamț, în vederea încercării puterii de încolțire a semințelor de grîu de primăvară, ovăz, cînepă etc. In urma probelor făcute s-au stabilit semințele cu o mare putere de încolțire, care vor putea fi folosite și s-a atras atenția asupra celor necorespunzătoare permițîndu-se astfel sfatului popular să poată îndruma pe țăranii muncitori să schimbe semințele respective cu semințe care au putere de încolțire mare.

Invățătorii și profesorii din patria noastră sînt chemați să participe activ la lupta întregului popor muncitor pentru obținerea unor recolte sporite în acest an. E necesar însă ca învățătorii și profesorii să fie just folosiți în campania agricolă. Cadrele didactice nu trebuie să fie încărcate cu sarcini administrative. Ele trebuie să îmbunătățească activitatea lor în școală și să desfășoare o bogată activitate obștească în rîndurile țăranimii muncitoare. Indeplinirea planului de însămînțări și a tuturor lucrărilor agricole de primăvară la timpul optim și la un înalt nivel agrotehnic, îngrijirea atentă a semănăturilor de toamnă, obținerea unei recolte sporite în anul acesta depinde în cea mai mare măsură de mobilizarea largă a oamenilor muncii din agricultură. Invățătorii și profesorii au un mare rol în munca de popularizare a Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la campania agricolă de primăvară, contribuind la mobilizarea întregii țărănimi muncitoare pentru aplicarea prevederilor acestei Hotărîri. Ei pot să dea un serios sprijin pentru mobilizarea țărănimii muncitoare în întrecerea patriotică ce va fi organizată între sate, comune și raioane.

Muncind neîncetat pentru consolidarea gospodăriilor agricole colective, pentru convingerea unui număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori să apuce pe calea socialismului, sprijinind pe țăranii colectiviști să sporească în permanență producția agricolă, învățătorii și profesorii au datoria în același timp să desfășoare o largă activitate în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale în vederea măririi producției agricole în aceste gospodării. Atîta timp cît locul precumpănitor în agricultura țării noastre îl are mica producție de mărfuri, este de o mare importanță ridicarea producției agricole în aceste gospodării. Invățătorii și profesorii pot dovedi țăranilor muncitori, pe baze științifice, că ei au încă o serie de posibilități care trebuie să fie folosite în vederea unei serioase creșteri a producției. In acest an, țăranii muncitori trebuie să fie îndrumați să acorde o mare atenție cultivării principalelor culturi agricole cum sînt porumbul, cartoful, sfecla de zahăr etc.

Chezășia succesului în lupta pentru recolte bogate constă în folosirea metodelor de muncă înaintate. Cadrele didactice sînt chemate să ajute țărănimea muncitoare să cunoască și să aplice pe scară largă prevederile agrominimului, să folosească metodele agrotehnice avansate, cum sînt încercarea puterii de încolțire a semințelor, semănatul în cuiburi dispuse în pătrat etc., metode pe baza cărora fruntașii în producția agricolă au obținut rezultate pozitive.

Pedagogii trebuie să acorde atenția cuvenită problemei extinderii și îmbunătățirii culturii de legume și zarzavaturi, pregătind elevii și antrenîndu-i să participe direct la această muncă, mobilizînd țărănimea muncitoare și cultivînd ei înșiși pe loturile individuale aceste culturi. In această privință, un bun exemplu au dat anul trecut cadrele didactice din comunele Curtea, Mănăștur, Bethauzen etc. regiunea Timișoara precum și din alte multe comune ale țării noastre, care, cultivînd pe baze științifice legume și zarzavaturi pe loturile lor individuale, și-au asigurat în întregime cantitățile necesare familiilor lor.

Experiența celor mai bune școli și a pedagogilor noștri fruntași arată cît de multe se pot face în școala sătească pentru apropierea predării de viață, pentru sprijinirea oamenilor muncii din agricultură în lupta pentru continua ridicare a producției agricole.

Colectivele pedagogice ale școlilor, organele Ministerului Invățămîntului și organizațiile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt au datoria să-și intensifice eforturile în vederea rezolvării sarcinilor însemnate pe care le ridică în fața școlii măsurile trasate de partid și guvern cu privire la dezvoltarea agriculturii patriei noastre.

Să sprijinim campania agricolă de primăvară, să răspîndim cunoștințele agrotehnice înaintate!

Propagandiștii agrotehnicii înaintate

In sala căminului cultural din comuna Feiurdeni e liniște. Se aude numai glasul limpede și domol al învățătorului Traian Abrudan, care e și directorul căminului. El le vorbește țăranilor muncitori despre prevederile Hotărîrii guvernului și partidului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară, le explică amănunțit cum pot spori recoltele la hectar prin aplicarea regulilor cuprinse în agrominim.

Ca și la Feiurdeni, în multe alte sate din raionul Cluj țăranii muncitori se adună duminica la căminul cultural ca să-i audă vorbind pe învățători. In comuna Turea, de exemplu, a ținut de curînd o conferință tovarășul Eugen Szanto, iar la căminul cultural din comuna Mărcău a vorbit profesoara Elisabeta Buta.

In total, în ziua de duminică 7 martie s-au ținut astfel de conferințe, din care majoritatea expuse de către învățători și profesori, la 65 de cămine culturale, cu participarea a 4250 țărani muncitori, iar în ziua de 14 martie, la 44 cămine culturale, în fața a 5280 țărani muncitori.

In afară de aceasta, cadrele didactice din raionul Cluj au ținut lecții la cele 11 cercuri agrotehnice organizate la gospodăriile agricole colective din raion, ca și la cercurile care există pe lîngă întovărășirile agricole sau la cercurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale. De exemplu, învățătorul N. Făgărășanu a ținut multe lecții la cercul agrotehnic al gospodăriei agricole colective din comuna Dîrja. Printre acestea se numără lecțiile „Pregătirea și folosirea îngrășămintelor naturale și chimice", „Asigurarea și pregătirea semințelor pentru însămînțările de primăvară" etc. Invățătorul utemist Iosif Deac a ținut opt lecții la cercul agrotehnic al întovărășirii agricole din comuna Suatu. De asemenea, învățători și profesori ca tovarășii I. Bota din comuna Cora, P. Lipcău din comuna Juc etc. au ținut lecții la cercurile agrotehnice ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Numeroși învățători și profesori din raionul Cluj au desfășurat o muncă intensă de lămurire în rîndurile țărănimii muncitoare, contribuind activ la pregătirea campaniei de însămînțări. S-au remarcat în această muncă învățători ca Ion Radu, directorul școlii de 7 ani din comuna Cojocna, deputat în Sfatul popular al raionului Cluj, Ion Deva etc.

De cîteva zile, odată cu ivirea timpului favorabil, în raionul Cluj au început însămînțările. Cadrele didactice și elevii ajută țăranilor muncitori să încerce puterea de germinație a semințelor. Astfel, s-au executat pînă acum 456 de probe de germinație.

S. MIRCEA

Incearcă puterea de germinație a semințelor

Elevii școlii elementare nr. 1 din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, regiunea Suceava, îndrumați de învățători și profesori, contribuie din plin la buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară.

Un mare ajutor l-au dat ei țăranilor muncitori în ceea ce privește încercarea puterii de germinație a semințelor. Intr-o sală de clasă, avînd condițiile necesare de umiditate, aerisire și temperatură, elevii au făcut numeroase probe de germinație a semințelor.

Incercările lor au dovedit că majoritatea semințelor au o putere de germinație de 90—100%.

Cum am pregătit lotul școlar pentru primăvară

Munca pe lotul școlar este un minunat prilej pentru a-i deprinde pe elevi să aplice în practică cunoștințele căpătate la lecțiile de științele naturii.

La școala din comuna Bucinișu, raionul Caracal, se acordă o mare atenție muncii cu elevii pe lotul școlar. In anul trecut s-au cultivat aici multe plante și s-au făcut mai multe experiențe: roșii altoite pe cartofi în pană și prin apropiere, roșii pe laur, roșii pe vinete, roșii deservite pe două rădăcini — a doua rădăcină fiind adăugată prin alipire, floarea soarelui pe topinambur, obținută pe cale vegetativă, castravete pe dovlecel, tot pe cale vegetativă, polenizarea artificială la floarea soarelui și la dovleci, înmulțirea cartofilor prin butași după metoda Lisenko etc.

Și în acest an școlar cadrele didactice au luat din timp măsurile necesare pentru buna desfășurare a muncii elevilor pe lotul experimental al școlii. In școală s-a organizat activitatea cercului micliurinist al elevilor, care cuprinde șase grupe de elevi. In cadrul cercului s-a întocmit un plan de lucrări în care se prevede urmărirea și cercetarea diferitelor stadii de dezvoltare a plantelor pe cale sexuată și vegetativă. Pentru ca elevii să știe cum să se pregătească pentru munca pe lot și să cunoască condițiile de creștere și de dezvoltare a diferitelor culturi, ei au fost îndrumați să citească broșuri agrotehnice, care dau lămuriri cu privire la data însămînțării și răsădirii diferitelor culturi, la distanța ce trebuie lăsată între rînduri și cuiburi, la condițiile de viață ale plantei etc.

Pentru popularizarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru ca elevii să vadă în mod concret cum se menține fertilitatea solului, în toamna anului trecut cadrele didactice au introdus în planul de lucrări asolamentul lotului școlar pe zece ani care a fost întocmit împreună cu elevii. In prealabil li s-a explicat elevilor însemnătatea pe care o are asolamentul în cultura plantelor. In asolamentul de zece ani s-au prevăzut următoarele culturi: pe parcela întîia și a doua ierburi perene, pe parcela a treia plante textile, pe a patra grîu de toamnă, pe a cincea orz de toamnă, pe a șasea porumb, pe a șaptea mazăre, pe a opta grîu de toamnă, pe a noua porumb sau floarea soarelui. A zecea va fi lăsată ogor negru.

Intregul lot școlar a fost arat la o adîncime de 18-20 cm. după care s-a trecut la parcelarea terenului, la stabilirea locului fiecărei culturi, avîndu-se în vedere caracterele plantei și condițiile prielnice dezvoltării ei, precum și anotimpul în care se însămînțează diferitele culturi. Pe parcele se vor cultiva usturoi de toamnă, ceapă, cartofi, castraveți, roșii, pepeni galbeni, dovleci, cartofi, diferite varietăți de fasole și alte culturi. La cultura de porumb și floarea soarelui se va experimenta polenizarea artificială.

De asemenea, pe lotul școlar experimental s-au însămînțat din toamnă și urmează a se însămînța acum diferite varietăți de grîu, ca grîu ramificat, grîu arnăut de Studina, grîu Zimca, grîu elita D 1/56. Aceste varietăți de grîu au fost însămînțate în rînduri-cuiburi. Tot acum vor fi însămînțate diferite lerburi perene, ca Lupin galben, Bosnius, Telșor, Pristolnic (zamosita) și diferite alte plante.

Școala dă o atenție deosebită și culturii pomilor fructiferi. S-a creat o pepinieră de corcoduși și peri sălbatici. Anul trecut au fost răsădiți circa 2000 de duzi. Acum se experimentează hibridarea pe cale sexuată prin castrare a mărului crețesc pe parmen auriu.

Elevii arată un interes deosebit pentru activitatea pe lotul școlar și vor ca anul acesta să obțină în această activitate succese mai mari decît în anul trecut.

VASILE M. DIACONU
învățător, comuna Bucinișu, raionul Caracal

Pentru aprovizionarea oamenilor muncii

Cadrele didactice de la Școala de fete nr. 43 din raionul Bălcescu al orașului București acordă o mare însemnătate muncii pentru sprijinirea aplicării prevederilor cuprinse în Hotărîrea cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi de către muncitori și funcționari pe loturi individuale. Tovarășa Paula Popovici, profesoară de științe naturale la această școală, a vorbit pe larg cu elevele sale despre importanța acestei Hotăriri. De asemenea, ea le face cunoscute elevelor sale diferite metode agrotehnice sovietice, ca de pildă cultivarea pătlăgelelor roșii în răsaduri, iarovizarea cartofilor etc., cu ajutorul cărora se pot obține legume și zarzavaturi mai multe și de mai bună calitate. Elevele au fost sfătuite să municească alături de părinții lor pe loturile ce le vor avea în folosință și să le împărtășească acestora cunoștințele agrotehnice pe care ele le capătă în școală.

Cadrele didactice au luat măsuri pentru îmbogățirea activității cercului de științe naturale. In acest cerc elevele vor experimenta diferite metode înaintate sovietice în legătură cu cultivarea legumelor și zarzavaturilor. La colțul viu al școlii, elevele vor amenaja, sub îndrumarea profesoarei de științe naturale, o răsadniță cu răsaduri de leguminoase.

Impreună cu direcția școlii, tovarășa Paula Popovici a luat hotărîrea ca în cadrul ședințelor plenare cu părinții să se țină scurte referate în care să li se arate acestora sprijinul acordat de stat muncitorilor și funcționarilor prin repartizarea loturilor individuale, precum și avantajele pe care le pot avea prin cultivarea la timp și în bune condiții a acestor loturi.

In cadrul acestor ședințe se vor populariza și în rîndurile părinților metodele agrotehnice sovietice, cele mai înaintate, care sînt folosite astăzi cu succes și la noi. Așa, de pildă, li se va explica metoda folosirii ghivecelor nutritive pentru cultura castraveților, dovleceilor etc. De asemenea, li se va arăta părinților cum trebuie muncit pămîntul, începînd cu îngrășatul, săpatul, așezarea straturilor, însămînțatul etc.

Pentru ca elevele școlii să-și însușească cunoștințe și deprinderi temeinice în legătură cu bazele științelor naturale se organizează pe lîngă școală un lot de experiență. Pe acest lot vor fi cultivate, sub conducerea profesoarei de științe naturale, legume, zarzavaturi etc.

MARIA MANOLE

Viitorii ingineri agronomi

La 1 martie a.c., studenții din anul IV ai Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din capitală au plecat să-și execute stagiul de practică în producție la unități agricole, precum și la diferite centre de experimentare din țară. Studenții anului IV ai celor patru facultăți ale Institutului — Facultatea de agricultură, Facultatea de economie și organizarea agriculturii socialiste, Facultatea de horticultură și viticultură, Facultatea de mecanizarea agriculturii — au fost repartizați la practică individual sau cîte 2—3 după capacitatea unității respective.

Studenții Facultății de agricultură au plecat la practică în gospodăria agricolă de stat Bucliumeni — raionul Oltenița, la Stațiunea I.C.A.R.-Mărculești, raionul Fetești, regiunea Constanța etc. O parte dintre studenții din anul IV al Facultății de mecanizarea agriculturii au fost trimiși la centrele mecanice, iar o altă parte la S.M.T.

La 1 septembrie, studenții se vor reîntoarce la Institut pentru a se prezenta la examenul de stat. In toamna anului 1954, ca proaspeți ingineri agronomi, ei își vor începe activitatea în producție punîndu-și toate cunoștințele dobîndite în cei patru ani de studiu în slujba dezvoltării agriculturii patriei noastre.

La Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Capitală studiul este strîns legat de practică. Clișeul înfățișează studenți din anul II într-una din serele Institutului.

Practica în producție a viitorilor tehnicieni

De curînd, viitorii absolvenți ai școlii noastre au început practica în producție — ultima etapă a pregătirii lor profesionale în școală. De rezultatele pe care ei le vor obține în această perioadă depinde în mare măsură pregătirea lor ca tehnicieni de uzină. Ținînd seama de acest lucru, conducerea școlii a luat măsurile necesare pentru ca munca elevilor în timpul practicii să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Inainte de a-și începe practica, elevii au primit îndrumările necesare în legătură cu felul cum trebuie să se comporte în întreprinderi, cum să-și ducă munca de fiecare zi și cum să-și adune materialele necesare pentru întocmirea proiectului de diplomă. Viitorii absolvenți au fost repartizați la uzinele „Matyas Rakosi", „Vasile Roaită", „21 Decembrie" și la uzinele „Mao Tze-dun". Ei lucrează la ajustaj, la montaj de motoare, la sudură, la forje, nituiesc piese etc. Din prima zi de activitate în întreprindere li s-a făcut cunoscut regulamentul interior al acesteia.

Intr-o ședință de lucru pe care Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini a organizat-o la sfîrșitul primului semestru, în perioada pregătirii practicii, ședință la care au participat și cadrele de conducere ale școlilor medii tehnice ce aparțin departamentului, s-a pus în discuție problema practicii în producție a elevilor, subliniindu-se faptul că pînă în prezent pregătirea absolvenților pentru producție era insuficientă. In această privință s-au stabilit măsurile concrete ce trebuie luate anul acesta în vederea unei mai bune pregătiri practice a viitorilor absolvenți. Ca urmare, practica în producție a fost mai bine organizată. In perioada de practică elevul nu mai este un simplu stagiar în întreprindere, care asistă izolat la desfășurarea procesului de producție, ci lucrează efectiv, în primele două luni și jumătate ca muncitor, iar în a doua perioadă a practicii ca ajutor de maistru. In felul acesta, viitorii tehnicieni vin în contact direct cu procesul de producție și se familiarizează cu munca din secțiile în care lucrează.

Pentru toată această perioadă, în fiecare întreprindere unde se face practică s-a alcătuit cîte un colectiv format din muncitori, tehnicieni și ingineri, care îndrumă și controlează activitatea elevilor.

Profesorii ingineri ai școlii supraveghează de asemenea activitatea practicanților la locul de muncă. Ei țin o strînsă legătură cu colectivul întreprinderii care răspunde de buna desfășurare a practicii.

Viitorii absolvenți trebuie să-și însușească în cele patru luni de muncă în întreprindere o serie de cunoștințe practice corespunzătoare calificării de ajutor de maistru. Odată cu activitatea practică, ei își adună și materialul necesar întocmirii proiectului de diplomă. Ei sînt ajutați și îndrumați în această direcție de către profesorii de specialitate din școală.

La sfîrșitul perioadei de practică elevii vor trece la întocmirea proiectului de diplomă. Pentru ca ei să aibă la dispoziție întregul material bibliografic necesar și pentru ca să poată fi îndrumați îndeaproape de către profesorul de specialitate s-a stabilit ca, în acest an, proiectele de diplomă să fie lucrate de elevi numai la școală. Conducerea școlii va lua din timp toate măsurile pentru a asigura viitorilor absolvenți condiții de învățătură dintre cele mai bune. Se va amenaja în acest scop o încăpere, se vor organiza ore de consultație etc.

Pentru ca temele tratate de absolvenți în proiectele de diplomă să fie cît mai strîns legate de viața întreprinderilor noastre, o parte din teme au fost discutate de către cadrele didactice de specialitate și au fost adaptate la specificul acestor întreprinderi.

Proiectul de diplomă va fi un rezultat al muncii elevilor în cei patru ani de studiu, o dovadă a felului în care ei și-au însușit cunoștințele teoretice și practice, a felului cum vor ști să folosească aceste cunoștințe ca tehnicieni la locul de muncă. De aceea cadrele didactice se străduiesc să dea elevilor tot sprijinul atît în ceea ce privește practica în producție cît și în ceea ce privește pregătirea proiectului, pentru ca viitorii tehnicieni să intre în întreprinderi cît mai temeinic pregătiți.

VIRGIL MUNTEANU
directorul școlii medii tehnice de mecanică Nr. 2 București

Conferințe pentru țăranii muncitori

Cadrele didactice din comunele Măcieșul-de-Sus, Padea și Valea Stanciului, raionul Segarcea, țin săptămînal în cadrul căminelor culturale conferințe despre metodele agrotehnice sovietice și despre felul cum sînt aplicate aceste metode de către țăranii muncitori din țara noastră care obțin recolte bogate. Cadrele didactice acordă o mare atenție popularizării metodelor avansate de cultură a porumbului, precum și metodelor privitoare la însămînțarea cartofului în cuiburi așezate în pătrat.

Cadrele didactice din raion au dus o temeinică activitate și în cercurile agrotehnice. In deosebi desfășoară o muncă interesantă cercul din comuna Măcieșul-de-Sus, condus de învățătorul Gheorghe Știucă, cercul din comuna Padea, condus de învățătorul Gheorghe Costăchescu și cercul din comuna Valea Stanciului, condus de profesorul Dinu Florea. El dau lămuriri țăranilor muncitori asupra principalelor reguli agrotehnice, le indică ce broșuri trebuie să citească, le fac cunoscute cele mai bune realizări în domeniul agricol etc.

Profesorii de științe naturale de la școlile din aceste comune au înființat centre de germinație pentru verificarea puterii de încolțire a semințelor, colecționînd varlate soiuri de semințe pentru fiecare plantă de cultură.

Cursurile populare de limba rusă

Cursurile populare de limba rusă din raionul Caransebeș se bucură de atenția, grija și sprijinul secției de învățămînt a sfatului popular. Un mare număr de muncitori, țărani și intelectuali, printre care numeroși profesori și învățători, studiază cu sîrg limba rusă, pentru a putea cunoaște nemijlocit operele celei mai înaintate științe și literaturi.

La ciclul I al cursului de limba rusă din satul Cornuțel, raionul Caransebeș, învață peste 50 de cursanți. Pentru a face ca lecțiile să fie cît mai plăcute și mai atractive, învățătoarea care predă la acest curs folosește în predare metode variate — ca de pildă învățarea diferitelor cîntece și poezii în limba rusă.

Cursul popular de limba rusă din comuna Boutari funcționează cu toate cele trei cicluri, cursanții avînd o frecvență de sută la sută.

De curînd s-au desfășurat seminariile recapitulative. Numărul mare al cursanților prezenți la seminarii, ca și rezultatele frumoase pe care le-au obținut constituie o dovadă vie a dragostei oamenilor muncii față de marele popor rus, față de înaintata știință și cultură sovietică.

VLAD DĂNOIU
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să ridicăm prin toate mijloacele rolul inspectorului-controlor de stat

Nobilă și plină de cinste este munca inspectorului școlar, mari și pline de răspundere sînt sarcinile pe care el este chemat să le îndeplinească. Inspectorul școlar realizează controlul de stat asupra calității instrucției și educației tinerei generații, verifică îndeplinirea de către școli și secțiile de învățămînt a deciziilor organelor superioare. Un învățător al învățătorilor — așa îl numesc cadrele didactice pe inspectorul școlar. El este într-adevăr un îndrumător al pedagogilor. Controlor exigent, el este în același timp prietenul și sfătuitorul cadrelor didactice, al conducătorilor de școli. Arătîndu-le greșelile și lipsurile în muncă, el le indică în același timp ce au de făcut, ajută la înlăturarea lipsurilor.

Consfătuirea inspectorilor de școli din R.S.F.S.R., care s-a încheiat zilele acestea, s-a desfășurat sub semnul unei activități intense, al unei critici principiale a lipsurilor în munca Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. și a organelor locale de învățămînt. Cuvîntările participanților la consfătuire au arătat că inspectorii lucrează cu un simț de înaltă răspundere, că ei își cunosc bine munca și se orientează cu competență în problemele învățămîntului. Cu o deosebită putere a răsunat la consfătuire cerința de a ridica prin toate mijloacele rolul inspectorului școlar — figura centrală a aparatului.

Formalismul este intolerabil în orice muncă. Cu atît mai mult el nu poate fi tolerat atunci cînd este vorba de educarea și instruirea tinerei generații. Trebuie să luptăm din toate puterile împotriva atitudinii formal-birocratice față de munca de inspectare. Nu se poate admite, de pildă, ca inspectorul, sosind la școală, să se ocupe în primul rînd nu de oameni vii, ci de dosarele cu procese verbale și cu tot felul de acte. Tocmai discuțiile sincere cu cadrele didactice, schimbul de experiență cu prilejul asistării la lecții, îi îngăduie inspectorului să-și formeze o părere despre situația reală a lucrurilor în școală. Este vicioasă practica unor inspectori care încearcă să judece munca unui pedagog nu după adîncimea și temeinicia cunoștințelor elevilor, ci după situația „elevi — interogări". Această practică nu are nimic comun cu principiile pedagogiei sovietice. Inspectorul este chemat să răspîndească pe larg experiența pozitivă, să-i ajute pe pedagogi cu cunoștințele sale, să știe să strîngă în „pușculița sa de inspector", după cum s-a exprimat foarte nimerit unul dintre tovarășii care au luat cuvîntul la consfătuire, experiența înaintată și s-o facă un bun al cadrelor didactice, să sprijine în mod activ mugurii noului, să ajute la răspîndirea lui.

Sarcina principală în munca inspectorului este de a realiza controlul de stat asupra activității școlilor și secțiilor de învățămînt, de a se strădui să ridice răspunderea cadrelor din învățămînt pentru îndeplinirea hotărîrilor cu privire la învățămînt, de a lupta cu hotărîre împotriva încălcării disciplinei de stat, a neglijenței în muncă, a atitudinii lipsite de răspundere față de munca încredințată. Orice inspecție trebuie să răspundă în primul rînd la următoarele întrebări: Cum se îndeplinesc programele de stat în școli? Care este calitatea cunoștințelor elevilor și purtarea lor? Cum se îndeplinesc indicațiile și hotărîrile organelor superioare după care se călăuzește școala în activitatea ei? Oricare ar fi varianta inspecției — frontală, tematică etc. — trebuie date răspunsuri complete la aceste întrebări.

A ridica prin toate mijloacele autoritatea inspectorului este cea dintîi obligație a conducătorilor ministerelor și secțiilor de învățămînt public. Inspectorul trebuie să fie înșirșit eliberat de munca de cancelarie și să-și petreacă cea mai mare parte din timp nemijlocit pe teren. La consfătuire s-au citat exemple care arată că la unele secții de învățămînt regionale mijloacele pentru deplasări nu sînt just folosite și aceasta îi împiedică uneori pe inspectori să plece într-un raion, la o școală. Conducătorii organelor învățămîntului sînt datori să se sprijine mult pe inspectori, să se sfătuiască cu ei, să-și aplece urechea la glasul lor, să se preocupe de ridicarea calificării lor.

Sarcini în adevăr grandioase și de mare răspundere stau în fața școlii sovietice în legătură cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la introducerea învățămîntului mediu general și a învățămîntului politehnic. Realizarea acestei sarcini este de neconceput fără îmbunătățirea radicală a conducerii școlilor de către ministere și organele învățămîntului public.

Școala sovietică rezolvă sarcini uriașe, instruind și educînd tineretul, pe viitorii constructori activi ai comunismului. A contribui la ridicarea calității activității instructiv-educative, a ajuta cadrele didactice să pregătească oameni stăpîni pe cunoștințe temeinice este prima sarcină, prima datorie a inspectorilor școlari.

(După „Ucitelskaia Gazeta")

La un cerc de istorie și geografie

Cercul de istorie și geografie dela școala de 7 ani din Traktomirovsk, raionul Pereiaslav-Hmelnițchi, este format din elevi ai claselor V—VII. De curînd, cercul a studiat istoria și situația actuală a orașului Pereiaslav-Hmelnițchi și a raionului Pereiaslav-Hmelnițchi.

Cercul a desfășurat o interesantă activitate de culegere și studiere a materialelor legate de aniversarea a 300 de ani dela reunirea poporului ucrainean cu poporul frate rus.

In orașul Pereiaslav-Hmelnițchi există și în prezent o mare piață, unde cu 300 de ani în urmă, în zilele din ianuarie 1654, a avut loc istorica Radă din Pereiaslav, care a reunit pe veci popoarele rus și ucrainean.

Membrii cercului au desfășurat o intensă muncă pentru strîngerea materialelor referitoare la istoria orașului Pereiaslav în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ei au scris circa 75 de povestiri adevărate cu privire la ceea ce au văzut cu ochii lor în perioada ocupației, la ceea ce au avut de suferit familiile și rudele lor. Cele mai bune din aceste povestiri s-au publicat în primul număr al revistei de istorie și geografie „Tînărul istoric" redactată de elevii școlii. La 22 septembrie 1943, armatele primului front ucrainean, sub comanda gloriosului fiu al poporului rus, Nicolai Feodorovici Vatutin, au eliberat orașul și raionul Pereiaslav. Prin decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din 12 octombrie 1943, orașul Pereiaslav a fost distins cu denumirea de Pereiaslav — Hmelnițchi, în cinstea eminentului om de stat și comandant de oști Bogdan Hmelnițchi.

Numele ofițerilor general-maior de gardă Ivanovschi, Erou al Uniunii Sovietice, Lunocichin, Orlov și alții, ca și numele ostașilor Nicolai Petuhov, Vasili Sisoliatin, Ivan Semionov, Vasili Ivanov, care s-au distins în luptele pentru oraș, se păstrează cu sfințenie în amintirea locuitorilor orașului și raionului.

Membrii cercului s-au ocupat cu studierea materialelor despre activitatea detașamentului de partizani comandat de Ivan Primac. Peste 50 de povestiri interesante cu această temă au format cel de al doilea număr al revistei, consacrat luptei patrioților sovietici împotriva cotropitorilor fasciști.

Ocupațiile în cerc i-au obișnuit pe elevi cu munca individuală de cercetare, cu citirea literaturii istorice și științifice, i-au învățat să aibă o atitudine atentă față de povestirile și amintirile oamenilor bătrîni despre viața și economia raionului înainte de revoluție, să analizeze aceste povestiri, să studieze locurile istorice și monumentele orașului și raionului Pereiaslav-Hmelnițchi. Elevii din clasele V-VII au desfășurat o activitate intensă de cercetare, strîngînd materialul pentru tema „Descrierea geografică și economică a orașului Pereiaslav-Hmelnițchi și a raionului Pereiaslav-Hmelnițchi".

In anii puterii sovietice, străvechiul Pereiaslav a devenit un oraș socialist înfloritor.

Studiind istoria orașului și a raionului Pereiaslav-Hmelnițchi ne-am propus scopul de a arăta copiilor cît de bogat și cît de frumos este raionul nostru, ce bogății nesecate are el. Cultivînd dragostea elevilor pentru orașul și raionul lor, educăm prin aceasta dragostea față de patria socialistă.

G. P. ODNOROG

(După „Prepodovania istorii v școle")

Școala dintr-un sat abhaz

Dacă cineva vine pentru prima oară la Durips, un mare sat abhaz, situat la poalele pitorești munți Caucaz, atenția îi este neapărat atrasă de o clădire albă, cu două etaje, împodobită cu un portic înalt. Fără îndoială că aceasta este cea mai frumoasă clădire din sat. Dacă cel venit va întreba cui îi aparține această clădire, i se va răspunde scurt: copiilor.

In această clădire funcționează școala medie din Durips. Ea are 25 săli de clasă, înalte, luminoase, cu plafoanele de o albeață strălucitoare, cu pereții zugrăviți în albastru. „E plăcut să stai în bancă într-o asemenea clasă — mi-a spus cu o veselă șiretenie un băiețaș cu ochii negri — chiar dacă trebuie să înveți verbele cu conjugare neregulată". Trei săli ies în evidență cel mai mult. Pe pereții acestor săli atîrnă tabele și scheme, iar pe mese și în dulapuri stau aparate electrice și machete de mașini, baloane și eprubete de sticlă, ierbare, animale și păsări împăiate. Aici sînt cabinetele de fizică, chimie și biologie.

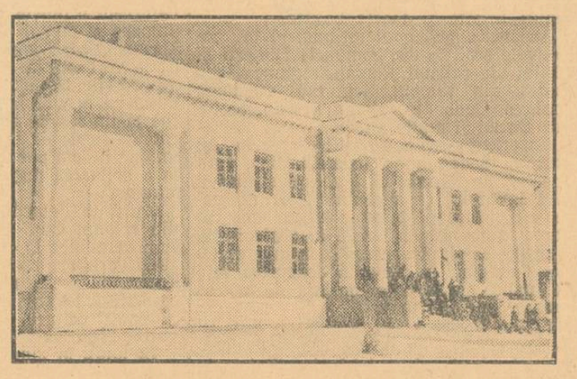

Clădirea școlii medii din satul Durips

La parterul clădirii se află sala de sport, biblioteca, care dispune de cîteva mii de cărți.

La școală învață în acest an 416 copii. In sat nu există nici un copil de vîrstă școlară care să nu urmeze școala. Predarea se face în limba maternă, abhază, dar copiii cunosc bine și limba rusă, deoarece în școală se acordă o mare atenție studierii acestei limbi.

La școală lucrează 27 de pedagogi. Majoritatea lor sînt chiar din Durips și au absolvit școli superioare la Moscova, Tbilisi, Rostov, Suhumi. Unul dintre cei mai bătrîni și respectați pedagogi ai școlii este Roiden Chirilovici Gherzmava. El lucrează de aproape un sfert de secol ca învățător la Durips. Cînd a îmbrățișat profesiunea de pedagog, Roiden Gherzmava nu mai era tînăr și avea în urmă o mare experiență de viață. Țăran, hamal în portul Novorosisc, muncitor la calea ferată — iată drumul parcurs de Roiden Gherzmava înainte de a deveni pedagog. La vîrsta de 35 de ani a absolvit școala pedagogică, s-a întors în satul natal și a început să lucreze ca învățător. In prezent, Gherzmava este învățător emerit al Republicii Gruzia. In zilele de sărbători, pe pieptul său poți vedea Ordinul Steagul Roșu al Muncii.

Trec anii — spune fără grabă Gherzmava — și eu văd cum modesta mea activitate de învățător sătesc dă roade: cei care au stat cîndva în bancă au devenit grădinari, muncitori, medici, ingineri și oameni de știință. Și faptul că le-am ajutat să iasă pe drumul larg al vieții îmi provoacă o mare bucurie și satisfacție.

— In afară de aceasta — spune emoționat Gherzmava — munca pedagogului se bucură de multă cinste și respect în Statul Sovietic. Și datorită faptului că elevii tăi au ieșit pe drumul larg al vieții, iar munca ta se bucură de o înaltă prețuire din partea societății, inima, cu trecerea anilor, nu numai că nu îmbătrînește, dar dimpotrivă, parcă devine mai tînără.

Dacă Roiden Gherzmava aparține generației mai vechi de pedagogi ai școlii din Durips, profesorul de istorie, Socrat Tarba, aparține generației mijlocii. Tarba s-a născut în timpul puterii sovietice, a absolvit școala medie din satul natal, iar studiile superioare le-a făcut la Universitatea de Stat din Moscova. Dar el nu și-a putut începe activitatea pedagogică decît după 6 ani de la terminarea universității. Cu cîteva zile înainte de data la care el trebuia să-și primească diploma universitară, Țara Sovietică a fost atacată de fasciștii germani și Tarba, amînîndu-și temporar activitatea de pedagog, a plecat să apere mărețele drepturi la muncă și știință pe care i le-a dat Patria.

Cel mai tînăr pedagog din Durips este Svetlana Tarba. Ea a absolvit Institutul pedagogic din Suhumi, capitala Abhaziei, numai cu doi ani în urmă. Svetlana Tarba predă limba și literatura rusă. Străduindu-se să redea frumusețea și melodia limbii ruse, tînăra profesoară citește adeseori elevilor săi versurile minunate ale marilor poeți ruși Puschin și Lermontov, care au dedicat multe pagini poetice Caucazului și oamenilor săi.

Cînd faci cunoștință cu pedagogii școlii din Durips, observi la toți aceiași trăsătură comună — dragostea fierbinte pentru copii, pentru munca de pedagog. Aici nu există oameni indiferenți. Asistați la lecțiile de biologie predate de Babutia Gherzmava și veți înțelege de ce un număr atît de mare de școlari se ocupă cu strîngerea plantelor pentru ierbare și adună cu răbdare observații asupra plantelor în livada școlii. Dacă veți auzi că mai mulți școlari vor să devină ingineri-electricieni, să construiască centrale electrice în munți, puteți spune fără a greși că aceasta este influența lecțiilor atractive de fizică predate de profesorul Nadaria Cihetii. Și dacă, în sfîrșit, băieții și fetițele din Durips execută cu dibăcie exerciții de gimnastică pe aparate, acesta este rodul muncii tînărului profesor de cultură fizică Șucurii Gvilava.

După un obicei stabilit de mult, în ultimele zile ale lunii august, înainte de începerea anului școlar, se adună la școală toți foștii elevi. Îl poți vedea din nou în bancă pe Grigori Ardzinba, președintele colhozului din Durips, pe pieptul căruia strălucește Steaua de Aur de Erou al Muncii Socialiste, pe agronomul colhozului, Șota Gumba și pe mulți alții ca ei. Cu emoție își amintesc acești oameni maturi de anii petrecuți la școală. In grupuri însuflețite se adună în sala școlii studenții veniți în satul natal pentru vacanța de vară. Fiecare din ei are ce povesti: Liubov Ketba studiază la Suhumi, Vladimir Tarchil la Institutul de Construcții din Rostov, Temuraș Tarba — la Institutul agricol din Tbilisi, iar Valentina Tarchil la Moscova. Foștii elevi ai școlii din Durips s-au răspîndit în multe orașe, dar ei se simt oriunde ca acasă, încălziți de grija Patriei.

Vor trece anii și mulți din ei se vor reîntoarce în locurile natale, înarmați cu cunoștințe. Dar chiar și acei care-și vor lega viața de alte ținuturi ale țării își vor aminti adeseori de școala așezată la poalele unor munți pitorești.

D. GUDCOV

O ședință a consiliului pedagogic al Școlii medii din satul Durips, raionul Gudantsk, R.S.S.A. Abhază.

La o conferință raională de partid

Pe ordinea de zi a conferinței de partid a raionului Frunze din orașul Alma-Ata figura referatul despre măsurile de îmbunătățire a activității instructiv-educative a școlilor din raion.

Referentul — tov. Cosunov, secretar al comitetului raional de partid — a prezentat exemple pozitive din practica multor colective pedagogice. Fruntașă pe raion este școala medie de fete nr. 40 (director tov. Ermolaeva). Din cele 21 de clase ale acestei școli 12 n-au nici un repetent. Organizația de partid (secretar tov. Cruceacova) a contribuit la acest succes, ajutînd să se pună la punct schimbul de experiență pedagogică. Organizația de comsomol și organizația de pionieri, datorită îndrumării pe care au primit-o din partea partidului, sunt adevărați ajutori ai pedagogilor în îmbunătățirea disciplinei și a întregii munci instructiv-educative.

Secretarii organizațiilor de partid și alți participanți la conferință au criticat lipsurile în activitatea școlilor, a institutului de perfecționare a cadrelor didactice și a organelor învățămîntului public.

In rezoluția adoptată, conferința a cerut organizațiilor de partid din școli să intensifice prin toate mijloacele atenția față de calitatea muncii instructiv-educative, față de activitatea organizațiilor de comsomol și de pionieri, să ajute la întărirea colaborării școlilor cu masele de oameni ai muncii și cu părinții elevilor.

De asemenea, li s-a propus organizațiilor de partid din întreprinderi și instituții să discute problemele privitoare la educația copiilor, antrenînd la aceasta pe toți părinții.

Sarcinile actuale ale școlii sătești

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a pus în fața poporului sovietic o sarcină de importanță uriașă — de a crea în țară un belșug de produse agricole. Rezolvarea cu succes a acestei sarcini — se subliniază în Hotărîrea Plenarei — va contribui la întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică. Plenara a chemat clasa muncitoare, țărănimea colhoznică, intelectualitatea, pe toți oamenii sovietici, să depună toate sforțările și să desfășoare o inițiativă creatoare pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.

Problemele puse de partid cu privire la mecanizarea continuă a agriculturii, la ridicarea considerabilă a productivității ramurilor sale rămase în urmă, la pregătirea cadrelor de muncitori în agricultură — sînt probleme la rezolvarea cărora trebuie să participe într-o largă măsură școala de cultură generală și, în primul rînd, școala medie sătească.

Rezolvarea marilor probleme de stat cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S. depinde în mare parte de cadre — de cei care obțin în practică recolte înalte, care ridică productivitatea creșterii animalelor, folosesc complicatele mașini agricole și uneltele moderne. Școala sătească educă pe copiii colhoznicilor și ai intelectualilor de la sate, adică acea masă de tineret din care ies cadrele principale de activiști și mecanizatori ai agriculturii, care au nevoie de o serioasă pregătire teoretică și practică.

Tineretul de la sate este forța principală care va trebui să lucreze în practică în domeniul ridicării și dezvoltării continue a agriculturii. El este chemat să ducă cultura muncii socialiste înaintate în satul colhoznic. Dar pentru aceasta tineretul trebuie să fie înainte de toate educat în spiritul dragostei pentru agricultura socialistă și pentru munca colhoznică, trebuie să fie conștient de faptul că „nu există o muncă mai plină de cinste decît munca țăranului", după cum spunea V. Maiacovski.

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a pus sarcina organizării muncii de instruire a colhoznicilor, a muncitorilor din S.M.T. și sovhozuri cu privire la metodele înaintate de lucru. Această problemă pune în fața școlii sătești sarcina de a da elevilor, în procesul lecțiilor privitoare la bazele științelor și în legătură cu ele, cunoștințele științifice necesare cu privire la bazele producției agricole, priceperi și deprinderi de muncă agricolă. Dacă școala sătească ar îndeplini aceste sarcini, rezolvarea problemei pregătirii cadrelor pentru agricultură ar fi într-o mare măsură ușurată.

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a subliniat în hotărîrea sa rămînerea în urmă a dezvoltării creșterii animalelor, precum și a producției de legume și cartofi, rămînerea în urmă a mecanizării unor ramuri importante ale agriculturii, cum sînt creșterea animalelor, producția de cartofi, legume, în și alte culturi.

Școala sătească ar putea contribui într-o anumită măsură la înlăturarea acestor neajunsuri principale ale agriculturii. Totuși, lucrările practice în domeniul creșterii animalelor reprezintă capitolul cel mai mult rămas în urmă al predării biologiei în școală. Școlile de la sate nu răspîndesc suficient printre colhozurile din împrejurimi cele mai bune realizări ale loturilor lor în ceea ce privește cultivarea legumelor, a cartofului și obținerea unor recolte înalte la aceste culturi.

Cadrele didactice fruntașe din cele mai bune școli sătești caută și găsesc formele cele mai eficiente pentru a face cunoscute elevilor tehnica agricolă modernă, tezele fundamentale ale științei biologice miciuriniste, bazele științifice ale agriculturii socialiste.

Agricultura noastră socialistă, chiar și în etapa actuală a dezvoltării sale, capătă trăsături vizibile de varietate a producției industriale. In ea își găsesc cea mai largă și variată aplicare tot felul de mașini agricole complexe, electricitatea, chimia. De aceea, însușirea de către elevi a principiilor științifice ale energeticii și ale tehnologiei mecanice și chimice poate servi în scopul unei bune pregătiri pentru participarea lor nu numai la munca industrială, dar și la cea agricolă.

Se înțelege că agricultura are și particularitățile sale specifice, legate de faptul că ea lucrează cu diferite organisme vii. Totuși, cu toată varietatea vizibilă a plantelor și animalelor agricole, se pot stabili unele principii științifice, unele metode și procedee strict determinate de creștere a plantelor și animalelor, de dirijare a creșterii și dezvoltării lor.

Aceste principii de seamă ale agriculturii socialiste sînt suficient clarificate și determinate, dar nici pînă în prezent n-au fost puse la baza predării biologiei în școală, a predării altor discipline și a organizării multor laturi ale activității instructiv-educative a școlii sătești. Căutările și eforturile diferiților pedagogi fruntași, experiența acestor pedagogi și a celor mai bune școli de la sate dovedesc că școala sătească, în planul realizării politehnizării învățămîntului, are în adevăr posibilități nesecate pentru apropierea predării de viață, de nevoile producției agricole, deci și de necesitățile pregătirii unor cadre calificate pentru această producție.

La noi există și în prezent școli sătești al căror elevi iau parte în mod activ la munca agricolă productivă — la însămînțări, la plivitul și strînsul recoltei, la selecționarea semințelor, la munca cu mașinile agricole, la îngrijirea animalelor, la lucrările de electrificare a colhozurilor și S.M.T., la plantarea și îngrijirea zonelor forestiere de protecție. Participarea elevilor la diferite forme de muncă productivă este deosebit de valoroasă atunci cînd are un caracter conștient, cînd munca elevului în agricultură contribuie la dezvoltarea înclinațiilor sale intelectuale, la înțelegerea activă a cunoștințelor teoretice căpătate în școală și la aplicarea lor în practică.

Pe lotul de experiență al școlii medii din Vladimirsk, regiunea Astrahan, există o livadă de pomi, o pepinieră. Aici este introdus asolamentul cu nouă sole, care dă posibilitatea de a îmbunătăți fertilitatea terenului, de a obține recolte bogate. Noile varietăți de culturi agricole roditoare, verificate de tinerii naturaliști ai acestei școli, se introduc în producția colhoznică. Școala a dat colhozului local, „Puti komunismu", semințe de grîu ramificat crescut de elevii săi și i-a arătat procedeele de cultivare. Elevii școlii din Vladimirsk ajută colhozul la semănat, la îngrijirea semănăturilor, la culesul recoltei, la însilozarea furajelor pentru vitele fermei zootehnice. Metodele și formele activității didactice și de experiență a acestei școli se perfecționează și se lărgesc necontenit. De pildă, școala și-a propus să facă în anul 1954 experiențe în domeniul sericiculturii, apiculturii și creșterii iepurilor de casă și să amenajeze pe lotul școlar un iaz pentru creșterea peștelui.

Școala medie din Dubensk, R.S.S.A. Mordvină, ajută permanent colhozului să se îmbogățească cu semințe. Sub îndrumarea profesorilor, elevii acestei școli fac observații pe parcela de semințe a colhozului. Ei dau colhozului semințe de noi varietăți de culturi agricole obținute pe parcelele lotului școlar și îl ajută la strînsul recoltei. Pedagogii acestei școli țin pentru colhoznici prelegeri despre cultura plantelor. Recolta pe lotul școlii din Dubensk este mai mare decît recolta colhoznică.

Din păcate, chiar în școlile unde se acordă multă atenție familiarizării elevilor cu principiile de funcționare și cu folosirea mașinilor agricole, aceasta poartă adeseori un caracter întîmplător, „de amatorism".

La școala medie din Pușkino, regiunea Saratov, de pildă, s-a făcut încercarea de a introduce într-un sistem determinat familiarizarea elevilor cu mecanizarea lucrărilor agricole. Elevii claselor a VII-a, a VIII-a și a IX-a studiază în timpul iernii principiile de funcționare a mașinilor agricole, în atelierul sovhozului. Vara, brigăzile de elevi lucrează pe agregate de cosit fînul, pe combine sau în atelier. Inițiativa este bună, dar în această școală cuprinderea elevilor nu este completă și alegerea obiectelor de studiu este întîmplătoare.

Prin experiența lor de muncă în anul trecut și în anul curent, pedagogii fruntași dintr-o serie de școli sătești dovedesc cu tărie că școala sătească — oricare ar fi condițiile în care lucrează — poate să facă foarte mult cu ajutorul forțelor agronomice locale, într-un contact strîns cu stațiunile de mașini și tractoare și colhozurile, mergînd pe calea realizării politehnizării, a apropierii predării de viață, a educării tineretului studios de la sate în spiritul dragostei pentru munca agricolă.

Școala de șapte ani din Borisoglebsk, regiunea Iaroslav, este o școală obișnuită, care are un lot mic de experiență amenajat de curînd. Colhozul „Krasnii Pahar" cu o centrală electrică, stațiunea de mașini și tractoare și fabrica de amidon — iată toate întreprinderile care formează mediul înconjurător al acestei școli. Dar pedagogii școlii știu să comunice elevilor atît la lecții cît și în afara lecțiilor multe cunoștințe prețioase pentru practică, să le formeze o serie de deprinderi folositoare în domeniul agriculturii. La lecțiile de fizică se folosesc exemple cunoscute elevilor cu privire la funcționarea mecanismelor fabricii de amidon, ale S.M.T., ale centralei electrice colhoznice. Se fac în mod sistematic excursii la aceste trei întreprinderi, după un grafic. In anul trecut au fost săditi pe lotul școlar 20 de varietăți de cartofi, iar elevii au făcut observații sistematice asupra acestor culturi. O parte din cartofi au fost săditi în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce a dat elevilor prilejul să se convingă în practică de marea superioritate a acestui procedeu. Școala întreține o legătură permanentă cu colaboratorii științifici ai celei mai apropiate stațiuni de cultură a cartofului.

Lucrînd pe loturile școlare, pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, la S.M.T., îndrumați de pedagogi competenți și cu experiență, elevii dobîndesc, într-o îmbinare permanentă cu cunoștințele teoretice privitoare la bazele științelor, diferite deprinderi practice prețioase de prelucrare a solului, de pregătire și selecționare a semințelor, de îngrijire a plantelor.

In anul școlar 1952-53 elevii clasei a V-a de la școala de șapte ani din Belaia-Mecet, ținutul Stavropol, au dobîndit multe deprinderi practice importante pentru munca în agricultură. Ei au învățat să determine puterea de încolțire a semințelor, să tarovizeze cartoful și grîul, să cunoască principalele îngrășăminte minerale și să facă calculele legate de introducerea lor în sol, să introducă îngrășăminte suplimentare în sol, să lucreze solul cu cazmaua și sapa, să însămînțeze cu mîna, să rărească, să mușurolască, să înmulțească plantele prin tubercule, să facă observații asupra creșterii și dezvoltării plantelor, să îngrijească de ele.

E ușor să ne închipuim ce importanță uriașă vor avea ulterior aceste deprinderi practice pentru tînărul care se va consacra muncii în agricultură. Or, în cazul unei juste organizări, pe măsura trecerii adolescentului dintr-o clasă în alta, aceste deprinderi trebuie nu numai să se consolideze, dar și să se lărgească, să devină mai complexe, să capete un caracter din ce în ce mai adînc, mai calificat.

Lucrurile stau însă așa numai în anumite școli, la anumiți pedagogi, dintre cei mai calificați. Fiecare școală fruntașă, fiecare pedagog bun caută și găsește metode proprii de apropiere a predării de viață.

Școala sătească își are particularitățile sale specifice — și în ceea ce privește învățămîntul politehnic, și în ceea ce privește educația prin muncă, și în regimul activității sale.

Una dintre particularitățile esențiale ale școlii sătești este participarea mai mult sau mai puțin regulată a elevilor la lucrările agricole. Este vorba și de măsuri de masă, desfășurate în mod organizat de școală („Săptămîna livezii", „Ziua pădurii", strîngerea de semințe, strîngerea de îngrășăminte etc.), și de cercurile tinerilor naturaliști și tinerilor mecanizatori, și de echipele de tineri miciuriniști, lucrînd pe ogoarele colhoznice, în livezi și în grădini, și de îngrijirea animalelor tinere.

Un loc deosebit ocupă munca practică a elevilor școlilor sătești în brigăzile de cîmp și în brigăzile de tractoare. Această muncă are o mare importanță practică și de cunoaștere. Ea a căpătat o răspîndire destul de largă, dar, în mod obișnuit nu este organizată de către școală, ci se realizează în afara școlii și a pedagogilor. Astfel, elevii claselor a V-a și a IX-a de la Școala medie din Juravsk, ținutul Krasnodar, au făcut în vara anului 1953 cel puțin 30 de zile-muncă fiecare. Unii dintre ei au depășit o sută de zile-muncă. Au existat și cazuri cînd li s-au dat ore suplimentare în legătură cu faptul că elevii din clasele superioare îndeplineau o muncă calificată, asigurînd o mare productivitate a muncii; ei lucrau, de pildă, ca ajutori de combainieri și pe remorcile mașinilor, la aria electrificată.

Acest exemplu arată că munca productivă de folos obștesc a elevilor în agricultură poate lua în timpul vacanței porții destul de însemnate. Cînd lucrurile sînt organizate cum trebuie și s-au făcut pregătirile corespunzătoare, această muncă poate deveni în același timp și o verigă importantă în realizarea sarcinilor educației comuniste și ale învățămîntului politehnic. Asemenea exemple (al căror număr este mare) de participare a elevilor la munca agricolă, trebuie să atragă atenția cadrelor științei pedagogice și să pună capăt discuțiilor scolastice cu privire la ce trebuie și ce nu trebuie recunoscut ca muncă productivă a elevilor.

Este limpede că munca elevului pe ogoarele colhozului și sovhozului, în atelierele S.M.T., pe mașini agricole, la aria electrificată este în adevăr o muncă productivă. Și tocmai această muncă, care urmărește crearea unor anumite valori sociale, poate deveni elementul pozitiv cel mai esențial în instrucție și educație. De aceea este important ca toate formele de muncă ale elevilor în colhoz, sovhoz etc., să se desfășoare sub îndrumarea organizatorico-pedagogică a școlii. Nu este vorba de „concordanța între taburet și limba rusă" despre care a vorbit cu atîta sarcasm la timpul său A. S. Makarenko, ci despre necesitatea ca școala, împreună cu administrația colhozului, cu direcția S.M.T. și a colhozului, să aleagă pentru elevi acele forme de lucrări care au o mare importanță instructivă, care necesită cunoștințe de biologie, fizică, chimie. O asemenea îmbinare a sarcinilor muncii productive cu țelurile scopuri instructiv-educative ale școlii este absolut posibilă, deoarece în societatea socialistă contradicția de interese între munca intelectuală și munca fizică a fost lichidată, iar oamenii muncii intelectuale și ai muncii fizice sînt membri ai aceluiași colectiv de producție, sînt la fel de interesați în dezvoltarea și îmbunătățirea producției sociale.

Se înțelege de la sine că nici cu prilejul organizării muncii productive a elevilor nu se poate admite supraîncărcarea lor cu lucrări complicate sau peste măsură de obositoare.

Producția agricolă socialistă contemporană este o producție complexă. Și orice producție complexă, scria pe bună dreptate A. S. Makarenko, este bună chiar prin faptul că ea deschide un cîmp vast pentru satisfacerea gusturilor și înclinațiilor. Deci lucrurile tre-

Cum organizez recapitularea materiei la fizică

Pe lîngă repetarea curentă pe care o realizez în cadrul fiecărei lecții, acord un rol deosebit recapitulării materiei pe teme, ca mijloc de completare, de consolidare și sistematizare a cunoștințelor. Pentru aceasta folosesc mijloacele cele mai variate: lecții de recapitulare, scheme, lucrări de laborator, probleme, lucrări pentru acasă.

Experiența școlii sovietice și practica mea în predarea fizicii m-au ajutat să-mi dau seama de însemnătatea deosebită pe care o au lucrările de laborator în procesul instrucției. Cu prilejul acestor lucrări elevele își verifică cunoștințele, constată nelămuririle și lacunele pe care le au și își completează cunoștințele. De aceea, în cadrul fiecărui pătrar, am rezervat ore speciale de recapitulare a materiei prin lucrările de laborator. Astfel, elevele din clasa a XI-a au executat lucrări de spectroscopie și experiențe cu teme ca: determinarea distanței focale la lentile și oglinzi, determinarea indicelui de refracție, determinarea lungimii de undă prin metoda Young sau prin rețele etc. La sfîrșitul fiecărui capitol am organizat lucrări individuale de laborator asupra fenomenelor fundamentale și am constatat că elevele, observînd direct fenomenele, înțeleg mai bine materia însușită.

Un alt procedeu pe care îl folosesc cu rezultate bune în recapitularea materiei este cel al rezolvării de probleme. Consider că antrenarea elevelor în rezolvarea anumitor probleme în cadrul lecțiilor cu teme recapitulative este un procedeu pedagogic util, deoarece problema, ca și lucrarea de laborator, îl pune pe elev în situația să-și verifice temeinicia cunoștințelor însușite, să aplice aceste cunoștințe.

Mijlocul cel mai important însă, în această muncă, îl constituie lecțiile recapitulative de sistematizare a materiei. Pentru a nu supraîncărca pe eleve la sfîrșitul anului, am început să pregătesc din timp recapitularea, dînd un șir de teme de sinteză, pentru efectuarea cărora elevele folosesc și diferite broșuri sau reviste de matematică și fizică. Astfel, pînă acum, odată cu parcurgerea materiei, s-au lucrat și următoarele teme: „Ochiul și vederea", „Structura luminii și aplicațiile ei în cunoașterea macrocosmosului", „Bazele experimentale ale teoriei ondulatorii a luminii". In continuare se vor lucra temele „Structura atomului" și „Cunoașterea invizibilului". In executarea acestor teme, elevele au posibilitatea să folosească cunoștințele lor, dînd exemple cît mai multe, mai variate și mai noi.

Am specificat în planul de recapitulare a materiei pe pătrarele III și IV temele centrale în jurul cărora voi recapitula cu elevele materia parcursă din diferite capitole. Pentru această muncă am prevăzut în plan 8 ore. Iată temele pe baza cărora organizez recapitularea materiei predate în cea de a doua etapă a anului școlar: 1) **Oscilații și unde mecanice.** Tema aceasta am introdus-o pentru a ajuta elevele să înțeleagă că oscilația și unda mecanică sînt deosebite ca natură de oscilațiile și undele electro-magnetice. Primele sînt mișcări ale moleculelor și ale atomilor (ale materiei ca substanță), pe cînd ultimele sînt variații ale cîmpului electro magnetic (ale materiei ca lumină). 2) **Oscilații și unde electro-magnetice.** In cadrul acestei teme, elevele vor recapitula toate cunoștințele pe care le au cu privire la mișcarea oscilatorie a electronilor liberi din conductori (sînt oscilații forțate datorită tensiunii rețelei), cît și cu privire la circuitul oscilant în care electronii se mișcă liber, transformînd alternativ energia cîmpului electric în energie a cîmpului magnetic. Elevele vor trebui să înțeleagă că aceste oscilații creează în spațiul înconjurător cîmpuri alternative electrice și magnetice, care se propagă cu viteza luminii. 3) **Optica geometrică.** In această lecție vor fi recapitulate definițiile fundamentale, legile reflecției și refracției pe baza propagării rectilinii a luminii. Voi ajuta elevele să aplice cunoștințele pe care le au despre aceste fenomene la oglinzi și lentile sub prizmă, să-și dea seama că unghiul de refracție depinde de cel de incidență, dar și de indicele de refracție, adică de natura substanței. 4) **Aplicarea legilor optice la construirea aparatelor optice.** In cadrul acestei teme elevele își vor da și mai bine seama de importanța practică și științifică a acestor aparate (de la lupă pînă la ultramicroscop), vor recapitula noțiunile și unitățile fotometrice. 5) **Bazele experimentale ale teoriei ondulatorii a luminii.** Această lecție este menită să dea elevelor posibilitatea să-și fixeze temeinic cunoștințele cu privire la interferență și difracție. In același timp, ele trebuie să-și dea seama că prin cunoașterea naturii ondulatorii a luminii se poate explica propagarea luminii, ca și legile reflexiei și refracției luminii, folosind principiul Huygens și principiul interferenței. In felul acesta, elevele vor reuși să înțeleagă mai bine explicarea științifică a acestor fenomene în natură. 6) **Lumina transportă energie sub formă de fotoni.** In această lecție voi discuta cu elevele despre fenomenele care dovedesc natura cuantică a luminii, le voi da posibilitatea să-și lărgească cunoștințele cu privire la radiația termică, la spectrele de linii care arată că emisia și absorbția luminii de către atomi se fac cuantic prin fotoni, care sînt atomi de energie radiantă și a căror mărime este proporțională cu frecvența radiațiilor. Tot la această lecție, voi cere elevelor să vorbească despre descoperirea presiunii luminii de către Lebedev, despre faptul că lumina are inerție, deci masă, despre contribuția acestui mare savant rus la dezvoltarea concepției fotonice despre lumină. Le voi ajuta să înțeleagă mai adînc că legile fenomenului fotoelectronic descoperite de Stoletov arată neîndoios existența fotonilor, a cuantelor de lumină, că deci lumina este un fenomen în același timp ondulatoriu și corpuscular, constituind astfel o unitate dialectică a contrariilor. 7) **Structura atomului, învelișul electronic.** La această lecție se va recapitula structura atomului, punîndu-se un accent deosebit asupra învelișului de electroni și asupra repartizării acestora pe nivelele energetice ale atomului. Pentru a ajuta elevele să-și fixeze mai temeinic această parte a fizicii, voi insista asupra formării liniilor spectrale prin absorbție și emisie de energie de către atomi. 8) **Structura atomului — Nucleul atomic.** In cadrul acestei lecții voi urmări ca elevele să-și clarifice bine cunoștințele cu privire la structura nucleului pe baza fenomenelor de radioactivitate, dezintegrări și transmutări ale nucleului atomic, să înțeleagă în mod just degajarea de energie în dezintegrarea nucleelor atomice și legătura reciprocă dintre masă și energie $mc^2 = W$, care reflectă legătura indisolubilă dintre materie și mișcare.

Problemele pe care mi-am propus să le urmăresc în recapitularea materiei la fizică în cea de a doua etapă a anului școlar au ca scop final de a înarma elevele cu cunoștințele și deprinderile de care vor avea nevoie mai tîrziu, în continuarea studiilor, sau în munca pe care vor desfășura-o în producție, de a le ajuta să-și formeze o concepție științifică, materialist-dialectică asupra lumii.

Intr-o ultimă lecție de sinteză voi rezolva cu elevele probleme ale căror date vor fi alese în așa fel încît să lege strîns cunoștințele cuprinse în diferitele capitole parcurse în acest an școlar. Voi insista ca elevele să rezolve problemele prin metoda analitică, adică plecînd de la mărimea de calculat, pe care o vor exprima succesiv în funcție de mărimile de care aceasta depinde direct.

In toată această muncă, voi avea grijă ca recapitularea să fie un pas înainte pe calea asimilării conștiente a bazelor științei de către eleve.

A. NEGULESCU
profesoară la Centrul școlar 5-7-8 din București

Un larg domeniu de activitate

In munca sa de cercetare științifică, Societatea de științe istorice, filologice și folclor antrenează un număr mare de profesori de specialitate, dîndu-le prin aceasta posibilitatea să-și ridice necontenit nivelul lor științific, să îmbogățească prin propriile lor cercetări conținutul lecțiilor, metodele de predare și materialul didactic pe care-l folosesc la lecții.

In cei patru ani de activitate, Societatea a obținut o serie de succese importante, la care profesorii au adus o contribuție de seamă. Un număr destul de mare de profesori care activează în cadrul filialelor Societății au realizat lucrări științifice de valoare.

La Sibiu, de pildă, profesorii au ținut în cadrul filialei comunicări interesante despre influența lui Gogol asupra scriitorilor noștri clasici, despre variantele maghiare ale unor basme populare etc. De asemenea, au fost redactate fișe bibliografice analitice în legătură cu trecutul Sibiului, s-au făcut culegeri de folclor, studii de documente etc.

La Craiova s-au ținut de asemenea referate și comunicări valoroase, ca de exemplu: „Istoricul teatrului craiovean", „Studiu despre poetul Traian Demetrescu" etc.

Pentru a-și putea desfășura activitatea în bune condiții, Societatea pune la dispoziția filialelor un bogat material documentar: reviste de specialitate, cărți, extrase, schițe rezumative, precum și cele mai noi și mai interesante materiale cu privire la dezbaterile ce au loc în U.R.S.S. în domeniul istoriei, al filologiei și al cunoașterii folclorului. Toate acestea ajută filialelor să-și lărgească activitatea. Astfel, în lunile care urmează, membrii filialei Sibiu vor face comunicări originale în domeniul istoriei și filologiei în legătură cu „Istoricul primelor tipografii sibiene", „Sibiul în primul mileniu al erei noastre", „Relațiile orașului Sibiu cu Italia în epoca umanismului și a reformei religioase", „Prima enciclopedie romînească apărută acum 50 de ani la Sibiu", „Influențe reciproce în creația populară a minorităților naționale care locuiesc în sudul Ardealului" etc.

In vederea antrenării profesorilor care lucrează în cadrul filialelor la o activitate și mai intensă, Societatea a organizat un schimb de experiență între filialele Iași-București și Cluj-Sibiu.

Prin Hotărîrea din august 1951 a partidului și guvernului cu privire la învățămînt s-au trasat o serie de sarcini în legătură cu sprijinirea muncii științifice și culturale a cadrelor didactice. Unele secții de învățămînt și unele comitete sindicale n-au acordat însă suficientă atenție acestor sarcini. Deși un mare număr de profesori activează în cadrul filialelor Societății de științe istorice, filologice și folclor, ei nu au fost stimulați îndeajuns de către organele de învățămînt și sindicale la activitatea de cercetare științifică, ci dimpotrivă, în unele cazuri au fost împiedicați să-și desfășoare această activitate, fiind aglomerați cu sarcini care nu le revin lor direct.

Secțiile de învățămînt va trebui să țină seama de instrucțiunile Ministerului Invățămîntului care prevăd degrevarea activiștilor Societății de unele sarcini, pentru ca aceștia să poată duce o muncă mai rodnică în cadrul filialelor.

Pentru a-i putea sprijini pe profesorii activiști în societățile științifice, secțiile de învățămînt trebuie să cunoască planul de muncă al filialelor și să țină ele însele o strînsă legătură cu acestea. De asemenea secțiile de învățămînt și comitetele sindicale trebuie să cunoască îndeaproape activitatea profesorilor în cadrul filialelor, să-i evidențieze pe acei care fac lucrări valoroase de specialitate, să popularizeze rezultatele muncii lor.

Cu sprijinul secțiilor de învățămînt și al organelor sindicale, cadrele didactice vor putea să aducă o contribuție serioasă la întărirea muncii Societății de științe istorice, filologice și folclor.

EMIL MANU

Pentru ridicarea calității muncii în școlile profesionale

Școlile profesionale au sarcina de a-i înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice, care să-i ajute să se orienteze cu ușurință în aplicarea tehnicii înaintate, în rezolvarea problemelor importante pe care le ridică producția modernă. Muncind pentru realizarea acestui scop, multe cadre didactice din școlile profesionale au reușit să obțină importante succese în instruirea și educarea elevilor lor.

La școala profesională nr. 3 din Ploești, de exemplu, datorită îndrumării permanente și unui control susținut al activității din partea conducerii școlii, a crescut exigența fiecărui profesor și maistru față de propria lui muncă și față de munca întregului colectiv. Realizări însemnate a obținut și colectivul didactic al Școlii nr. 23 din București, datorită preocupării deosebite pe care o au cadrele didactice de la această școală pentru ridicarea nivelului lor profesional.

Este însă necesar să se facă eforturi mai mari pentru pregătirea elevilor din școlile profesionale la materiile de cultură generală și la materiile de specialitate. Trebuie înlăturate lipsurile care frînează încă desfășurarea la un nivel ridicat a procesului instructiv-educativ în unele școli. Slaba pregătire profesională a unor cadre didactice, formalismul în predarea lecțiilor, subaprecierea muncii educative, sînt lipsuri împotriva cărora trebuie dusă o luptă perseverentă.

Există unele școli profesionale — ca de exemplu Școala din Gura Ocniței, Școala nr. 1 din orașul Bacău, Școala nr. 1 din București și altele — unde se vădește o mare diferență în stilul de muncă al membrilor aceluiași colectiv didactic. In timp ce unii profesori se pregătesc serios pentru lecții și transmit elevilor cunoștințe temeinice, alții, fie din delăsare și lipsă de simț de răspundere, fie că nu sînt îndeajuns pregătiți, țin lecții la un nivel scăzut. Dar în munca de instruire și educare nu se poate conta numai pe succesele obținute de unii pedagogi. Pregătirea temeinică a elevilor nu este asigurată decît dacă toți membrii colectivului lucrează bine.

In această privință un rol deosebit de însemnat revine conducerii școlii, care trebuie să organizeze și să îndrume cu pricepere activitatea colectivului sub diferitele ei forme, să-i ajute pe profesori să-și ridice necontenit nivelul de pregătire. Directorii au datoria să acorde o mare atenție ajutorării cadrelor tinere, precum și acelora care nu au pregătire suficientă în specialitatea respectivă. Acestora trebuie să li se indice materialul pe care să-l cerceteze în vederea pregătirii lecțiilor, să li se dea îndrumări cu privire la alcătuirea planurilor de lecții, la folosirea materialului didactic etc.

In școlile profesionale mai sînt încă mulți profesori și maiștri instructori care nu se pregătesc temeinic pentru lecție, care nu-și alcătuiesc planuri de lecții. Așa stau lucrurile, de exemplu, cu unele cadre didactice de la Școala profesională de fete din Tîrgoviște și dela școlile profesionale din Moinești și Cîmpia Turzii.

Pentru îmbunătățirea calității lecțiilor, profesorii și maiștrii-instructori au sarcina să-și îmbogățească mereu cunoștințele, să fie la curent cu tot ceea ce apare nou în literatura de specialitate, să cunoască cuceririle științei înaintate sovietice. Ei trebuie să folosească din plin învățămintele din lucrarea „Culegere de materiale pentru îndrumarea metodică a învățămîntului profesional", să studieze și să aplice metodele și experiența profesorilor și maiștrilor fruntași din școlile noastre.

Pentru a înarma pe elevi cu o temeinică pregătire teoretică, cadrele didactice care predau în școlile profesionale trebuie să dea o mare atenție conținutului științific al lecțiilor. Profesorii au datoria să cunoască bine manualele și să folosească în pregătirea lecțiilor cărți de specialitate, broșuri, articole de reviste și ziare, care-i ajută să adîncească problema tratată în cadrul lecției, să o lege strîns de viață, de actualitate.

De asemenea, este necesar să se acorde o mare atenție folosirii materialului didactic la lecții, deoarece acesta ajută pe elevi să-și însușească mai ușor cunoștințele, să înțeleagă aplicarea lor în practică. In această privință are o mare însemnătate organizarea cabinetelor școlare și înzestrarea lor cu materialul didactic necesar. Organizarea cabinetelor este o sarcină a întregului colectiv didactic al școlii, iar profesorii și maiștrii trebuie să-i antreneze în această muncă și pe elevi. Aceștia pot lucra pentru cabinetele școlare planșe, scheme, albume, aparate etc.

Cu o străduință deosebită trebuie să se ocupe cadrele didactice, în special acum, în ultima parte a anului școlar, de problema repetării și sistematizării cunoștințelor predate, de întărirea și adîncirea lor. Toate acestea contribuie mult la ridicarea nivelului de învățătură al elevilor. De asemenea, este necesar să se acorde o mare atenție verificării și aprecierii cunoștințelor elevilor. Cadrele didactice au datoria să folosească sistemul de notare cu mult spirit de răspundere, fără a cădea în greșeala de a alerga după rezultate statistice mari în dauna calității cunoștințelor elevilor și fără a folosi notele ca un mijloc de constrîngere și intimidare, așa cum se mai întîmplă în unele școli.

Imbunătățirea sub toate aspectele a procesului de învățămînt în școlile profesionale depinde în mare măsură de felul cum îndrumează și controlează directorul această muncă, de grija pe care o are el pentru ridicarea nivelului predării lecțiilor. Pregătirea directorului pentru lecțiile la care asistă este condiția esențială a efectuării unei temeinice munci de îndrumare și control în școală. Directorii trebuie să considere aceasta ca o sarcină principală, căreia să-i acorde cea mai mare însemnătate.

FLORICA STEFLEA

Cercurile tinerilor naturaliști

Cercurile tinerilor naturaliști din școlile pedagogice ale regiunii Timișoara desfășoară o activitate practică multilaterală.

La școala pedagogică de băieți din Timișoara s-a format un colectiv de elevi apicultori, care au recoltat 120 kg. de miere, punîndu-le la dispoziția internatului școlii. De asemenea, elevii acestei școli au plantat un număr de 120 puieți de pruni și au construit o cușcă mare pentru creșterea rațională a iepurilor.

Elevii școlii pedagogice din Lugoj, sub îndrumarea profesorilor de științele naturale, au obținut frumoase rezultate pe terenul experimental al școlii, reușind să furnizeze internatului școlar 250 kg. de legume. De asemenea școala a organizat o expoziție a recoltei obținute pe terenul experimental.

Elevele și elevii care fac parte din cercurile de științele naturii din școlile pedagogice din regiunea Timișoara lucrează cu sîrg și la confecționarea materialului didactic. La școala pedagogică de fete din Lugoj, de pildă, elevele au desenat numeroase planșe pentru predarea botanicii și zoologiei și au alcătuit colecții bogate de insecte, semințe și fructe. In școlile pedagogice din Timișoara s-au alcătuit fotomontaje privitoare la realizările oamenilor sovietici în domeniul agrotehnicii și zootehnicii. De asemenea, elevii acestei școli au confecționat semințare, tablouri cu pene, colecții de soluri, colecții de diferite specii de lemn etc. Elevii școlii pedagogice cu limba de predare germană, au confecționat planșe care înfățișează dăunătorii agriculturii, iar elevii școlii pedagogice cu limba de predare maghiară au înfățișat grafic planul de cultură al gospodăriei agricole colective din Cărpiniș, pe care au vizitat-o de curînd.

Pe lîngă foloasele practice pe care le aduce, activitatea tinerilor naturaliști din școlile pedagogice ale regiunii Timișoara contribuie efectiv la aprofundarea cunoștințelor elevilor.

L. DUNAJECZ

234.986

„Revista de Pedagogie", nr. 4-5

Numărul 4—5 pe 1953 al Revistei de Pedagogie care a apărut de curînd, cuprinde un material bogat, care vine în sprijinul muncii învățătorilor și profesorilor noștri.

Articolul „Experiența pedagogiei sovietice în lupta împotriva supraîncărcării elevilor", semnat de C. Ionescu Bujor, Director general al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Invățămîntului dă cadrelor noastre didactice informații ample cu privire la realizările școlii sovietice în acest domeniu și arată principalele procedee și metode prin care se poate duce lupta împotriva supraîncărcării elevilor în școlile noastre.

Articolul „Despre unele greșeli tipice în asimilarea algebrei elementare", de I. Radu, analizează, pe baza învățăturii pavloviste, cele mai frecvente greșeli pe care le fac elevii în asimilarea algebrei.

Articolul „Din moștenirea pedagogică lăsată de Ion Creangă" cuprinde o serie de documente din lucrările pedagogice ale lui Ion Creangă, precum și extrase din lucrări pedagogice studiate de acesta în timpul activității sale de învățător.

Rubrica „Din experiența școlii noastre" cuprinde articole ce oglindesc munca unor cadre didactice care au obținut bune rezultate în activitatea lor cu elevii. Printre acestea se numără, de exemplu, articolele „Din activitatea cercului de geografie de la Palatul Pionierilor din București" de E. Macovei, „Din activitatea cabinetului pedagogic al școlii pedagogice din Caransebeș" de V. Tîrcovnicu, „Cum asigur formarea noțiunilor științifice și a deprinderilor la elevi, în predarea fizicii" de N. Rădulescu, „Aspecte din organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ în anul școlar 1952—1953 la școala de 7 ani „Costeasca"-București" de I. Iacob. „Aplicarea în practica instituțiilor noastre preșcolare a experienței educatoarelor sovietice în problemele desenului și modelajului", precum și articolul „Lucrările de diplomă și munca științifică a studenților" de A. Chircev.

Rubrica „Din experiența școlii sovietice" cuprinde articolele „Munca metodică în școală", extrase din culegerea „Școlovedenie", Acad. ped. Nauc R.S.F.S.R., 1952, precum și articolul „Organizarea și educarea colectivului de elevi în clasa V-a" de Z. M. Silina. Aceste articole sînt menite să îndrume practic activitatea metodiștilor și a diriginților din școlile noastre.

Rubrica „Invățămîntul în țările de democrație populară" reflectă realizările regimului democrat-popular din China în domeniul învățămîntului.

Pentru demascarea metodelor reacționare practicate în școlile din țările capitaliste, revista publică materialul „John Dewey — militant al reacțiunii imperialiste contemporane", extras din lucrarea „Pedagogia lui John Dewey în slujba reacțiunii americane contemporane", de V. S. Șevkin, Ucipedghiz, 1952.

Articolul „Despre repetarea materiei la limba romînă în clasele V—VII" dă îndrumări privitoare la organizarea lecțiilor de repetare a materiei. Materialul cuprinde scheme și tabele care indică concret care trebuie să fie conținutul lecțiilor de repetare la fiecare clasă.

Indrumări valoroase pentru însușirea limbii ruse de către elevii școlilor noastre sînt cuprinse în articolul „Metodica de predare a lexicului limbii ruse în școala noastră", de Z. Stilos.

Articolul „Materialul didactic intuitiv în predarea istoriei — Tabloul" — dă îndrumări cu privire la felul cum trebuie folosit tabloul în predarea lecțiilor de istorie.

Rubrica „Critică și bibliografie" cuprinde recenzii și aprecieri critice asupra unor publicații de specialitate.

Consultația „Unele probleme ale muncii învățătorilor care lucrează simultan cu mai multe clase" indică o serie de procedee și metode de organizare a lecțiilor în condițiile muncii simultane cu două sau mai multe clase.

---

buie organizate astfel încît școala să-și îndrume elevii spre asemenea sectoare ale producției agricole care pe de o parte corespund în cea mai mare măsură sarcinilor instructiv-educative fundamentale ale școlii, iar pe de altă parte ajută la satisfacerea năzuințelor și înclinațiilor elevilor. Diferitele lucrări agricole (altoirea plantelor și îngrijirea lor, hrănirea și polenizarea plantelor, munca pe mașini agricole etc.), trebuie să fie recomandate elevilor în conformitate cu cunoștințelor lor și cu particularitățile lor de vîrstă.

Fiecare școală de cultură generală — de la oraș sau de la sat — trebuie să dea elevilor același volum de cunoștințe cu privire la bazele științelor. Dar aceasta înseamnă oare că școala de la oraș și cea de la sat trebuie să aibă aceleași metode și căi de transmitere a acestor cunoștințe? Nu înseamnă deloc. Mai mult, specificul condițiilor de activitate a școlii sătești, ca și specificul condițiilor de viață și muncă ale elevilor de la sate nu poate fi ignorat nici pe plan teoretic și metodic, nici pe plan practic, organizatoric.

Multe probleme de organizare și metodică a activității școlii sătești așteaptă o serioasă elaborare științifică. Dintre acestea fac parte în primul rînd: a) particularitățile învățămîntului politehnic în școala sătească — separat în școala elementară, în școala de șapte ani și în școala medie; b) problemele muncii agricole productive în sistemul învățămîntului politehnic din școala sătească; c) particularitățile regimului școlar în școala sătească; d) metodele de formare la elevi a noțiunilor despre principiile științifice ale producției agricole; e) metodele de formare la elevi a priceperilor și deprinderilor de muncă agricolă.

Din Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." reies pentru școala sătească multe sarcini importante, a căror rezolvare practică va ajuta la realizarea cu succes a învățămîntului politehnic și va ridica la o treaptă mai înaltă importanța educativă socialistă a școlii de cultură generală.

In cadrul lecțiilor de botanică, zoologie, bazele darwinismului, ca și în cadrul multor activități în afara lecțiilor, școala de cultură generală de la sat trebuie în mod obligator să facă cunoscute elevilor, în succesiunea care decurge din program, bazele științifice ale măsurilor agronomice principale — sistemul de pregătire a solului, în primăvară și toamnă, pentru culturi de toamnă, prelucrarea ogorului, prelucrarea și pregătirea solului pentru culturi de primăvară; folosirea amestecului de gunoi putrezit, superfosfat și var; cele mai bune procedee de pregătire a semințelor pentru însămînțare (inclusiv încălzirea și dezinfectarea semințelor); însămînțarea și sădirea în cuiburi așezate în pătrat și avantajele acestui procedeu; pregătirea răsadurilor în ghivece cu gunoi și turbă; introducerea de îngrășăminte suplimentare în sol, polenizarea suplimentară și obținerea hibrizilor; culturile principale pentru raionul dat și cele mai bune varietăți ale acestor culturi, nutrețurile cele mai importante pentru localitatea dată și procedeele de obținere și pregătire a acestor nutrețuri; hrănirea și îngrijirea rațională a animalelor. Experiența școlilor din Belaia-Mecet și Borisoglebsk, despre care s-a vorbit mai sus, arată că majoritatea acestor cunoștințe și deprinderi este pe deplin accesibilă elevilor școlii de șapte ani de la sat.

Școala medie sătească trebuie să facă cunoscută elevilor — în teorie și în practică — folosirea mecanizării complexe, care asigură o înaltă producție la hectar a culturilor agricole și o înaltă productivitate a animalelor, o înaltă productivitate a muncii.

In cadrul excursiilor făcute la S.M.T. este de dorit să li se arate elevilor din școlile medii sătești următoarele grupe de mașini:

1) unelte de prelucrare a solului — plugul, grapa, cultivatorul cu dispozitiv pentru introducerea îngrășămintelor minerale;

2) semănătoarea și, în ordinea comparației, mașina de sădit răsadul; semănătoarea cu patru rînduri care se folosește la sădirea cartofilor în cuiburi așezate în pătrat;

3) polenizatorul — stropitoarea;

4) combina de recoltat cereale, iar în raioanele corespunzătoare — combina de scos cartofi și combina de scos sfecla;

5) mașinile de curățat grăunțe — triorul, mașina de curățat semințe M.K.—1.100;

6) transportoare, încărcătoare de fîn;

In problema întăririi continue a bazei tehnico-materiale a agriculturii — se subliniază în Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. — are o mare importanță electrificarea stațiunilor de mașini și tractoare, a colhozurilor și sovhozurilor. Hotărîrea Plenarei prevede în legătură cu aceasta lărgirea lucrărilor de electrificare a agriculturii, mai ales prin construirea la sate de noi centrale electrice și instalații eoliene. In fața școlii sătești se pune în prezent cu o deosebită ascuțime sarcina instruirii elevilor nu numai în domeniul înțelegerii generale a legilor electricității, ci și în domeniul principiilor fizicotehnice de obținere, transmitere și folosire a energiei electrice în agricultură.

V. I. Lenin spunea că pentru realizarea electrificării nu e suficient numai să înțelegi ce este electricitatea: trebuie să știi cum s-o aplici din punct de vedere tehnic în industrie, în agricultură, în diferitele ramuri ale industriei și agriculturii. Aceasta trebuie s-o învețe întreaga generație tînără, spunea Lenin. Elevii școlii sătești trebuie să aibă o reprezentare clară a planurilor de electrificare a țării și a planurilor concrete de electrificare a raionului respectiv; ei trebuie să știe ce noi centrale electrice și instalații eoliene se construiesc în raion; trebuie să cunoască principiile fizico-tehnice de integrare a SMT, a colhozurilor și sovhozurilor în sistemele energetice de stat. De asemenea ei trebuie să cunoască bine construcția și principiile de funcționare ale generatorului de curent electric, ale electromotorului, ale aparatelor electrice de măsurat, să-și însușească deprinderi de electromontaj și radiomontaj, să știe să citească și să execute scheme electrotehnice și radiotehnice simple, să ajute practic la electrificarea și radioficarea satelor.

Chiar acest volum de cunoștințe agricole enumerate mai sus, pe care trebuie să le dobîndească elevii școlii medii sătești, dovedește cu elocvență cît sînt de vaste sarcinile nerezolvate cu privire la elaborarea științifică și practică a problemelor politehnizării școlii sătești. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini este împiedicată și mai mult de lipsa unei metodici elaborate științific pentru instruirea elevilor școlii sătești în domeniul biologiei miciuriniste și al bazelor producției agricole, la lecții și pe lotul școlar.

Lecția este forma principală a muncii instructiv-educative. Tezele fundamentale ale științei biologice înaintate trebuie ilustrate la lecție prin practică, prin realizările colhozurilor și sovhozurilor fruntașe locale, prin realizările inovatorilor agriculturii, prin rezultatele lucrărilor elevilor pe lotul școlar de experiență, în colhoz, în sovhoz etc. La lecțiile de biologie atenția principală trebuie acordată culturilor principale pentru raionul dat, animalelor domestice cele mai răspîndite sau mai importante pentru raion; la lecțiile de fizică — mașinilor agricole cele mai importante pentru raion, care asigură mecanizarea complexă a lucrărilor agricole; trebuie acordată atenție S.M.T. ca bază tehnico-materială a orînduirii colhoznice și forță hotărîtoare în dezvoltarea producției colhoznice.

A devenit actuală necesitatea de a mări într-o anumită măsură (în cadrul numărului general de ore) greutatea specifică a lucrărilor de laborator la biologie și de a da acestor lucrări, după posibilitate, o orientare de folos obștesc. Aceasta poate consta, de pildă, în recunoașterea îngrășămintelor minerale după înfățișarea exterioară, în determinarea infectării semințelor cu ciupercă etc.

Lucrările trebuie organizate astfel încît pe lotul școlar de experiență să lucreze în mod succesiv nu numai tinerii naturaliști sau anumite grupuri de elevi, ci întregul colectiv de elevi al clasei respective. Orientarea experiențelor făcute pe lot trebuie să fie determinată de scopurile instructiv-educative principale ale școlii și de sarcinile principale ale agriculturii raionului. In cadrul numărului general de lucrări, stabilit pentru orice școală, fiecare școală în parte, după ce s-a sfătuit cu inginerii și agronomii S.M.T., cu crescătorii de animale din colhozuri etc., trebuie să determine, să precizeze care sînt priceperile și deprinderile agricole absolut necesare pentru viitoarea activitate practică, pe care trebuie să le capete elevii și anume în ce domeniu. Acum, cînd după plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., la chemarea Partidului au plecat la S.M.T. și colhozuri mii de ingineri, tehnicieni și agronomi, școala sătească trebuie să se sprijine în măsurile sale de politehnizare pe acești specialiști, trebuie să folosească completarea rîndurilor intelectualității de la sate. Alături de cercurile tinerilor naturaliști, în școlile medii de la sate trebuie să se creeze în primul rînd cercuri de tineri agrotehnicieni și tineri mecanizatori ai agriculturii, chiar dacă numărul participanților la aceste cercuri nu va fi prea mare. Aceasta nu înseamnă, firește, că în fiecare școală trebuie să existe toate aceste cercuri: alegerea, profilul cercurilor depinde de condițiile și posibilitățile locale, iar activitatea în cercuri trebuie să se organizeze astfel, încît să nu se creeze o supraîncărcare a elevilor.

In legătură cu Hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. trebuie să revenim încăodată la problema conținutului programei de învățămînt și al manualelor de botanică și geologie pentru școlile medii. Multe din simplificările prevăzute de curînd la programa de învățămînt și manualul de botanică îi lipsesc pe elevii claselor a V-a și a VI-a de unele cunoștințe esențiale din domeniul agriculturii. Pe de altă parte, programa de învățămînt și manualul de geologie încă mai suferă de supraîncărcare cu material secundar, în locul căruia s-ar fi putut lărgi întrucîtva capitolul privitor la animalele domestice, la îngrijirea și hrănirea lor.

Din toate cele spuse mai sus reiese ca o sarcină din cele mai urgente înarmarea pedagogului școlii sătești cu cele mai necesare cunoștințe agricole. Trebuie ținute prelegeri pentru cadrele didactice, trebuie organizate excursii cu teme agricole și industriale ale acestor cadre în colhozurile și sovhozurile fruntașe. Dar aceasta încă nu este suficient. Trebuie prevăzută, de asemenea, înarmarea cadrelor didactice cu priceperi și deprinderi practice de muncă agricolă. Profesorii de biologie trebuie să-și însușească deprinderi de dirijare a creșterii organismelor vii, a plantelor și animalelor și de dezvoltare a acestora; profesorii de fizică — deprinderi de manipulare a electromotorului, a motorului cu combustie internă, deprinderi de montaj; profesorii de chimie — deprinderi de folosire practică a substanțelor chimice în scopuri agricole, îngrășarea solului, lupta împotriva dăunătorilor și a bolilor plantelor și animalelor.

Viitorii pedagogi trebuie să capete toate aceste cunoștințe teoretice și deprinderi practice într-un volum determinat în școala pedagogică sau în institutul pedagogic, iar pedagogii care lucrează deja în școlile sătești trebuie să urmeze într-un termen scurt diferite cursuri, lectorate, seminarii teoretice și practice etc.

Trebuie forțată elaborarea și editarea de materiale științifico-practice în ajutorul pedagogilor școlii sătești. Invățătorii și profesorii așteaptă monografii serioase despre activitatea școlilor sătești fruntașe, lucrări teoretice despre legătura dintre activitatea școlii și agricultură, despre particularitățile politehnizării școlii sătești în general, pe clase și pe diferite obiecte; sînt necesare monografii despre cele mai bune loturi școlare și lucrări practice cu această temă. A devenit actuală necesitatea publicării unor cercetări serioase, avînd ca temă munca productivă a elevilor în agricultură. Cadrele didactice doresc, însfîrșit, să obțină o serie de broșuri și manuale cu caracter practic — privitoare la studierea mașinilor agricole, la organizarea și desfășurarea excursiilor în producția agricolă, la inventarul manual pentru lotul școlar și la alte probleme. Trebuie să menționăm că multe din lucrările enumerate se și pregătesc de către instituțiile de cercetări științifice în domeniul pedagogiei dar ritmul acestei pregătiri este neîngăduit de încet. Interesele agriculturii și ale școlii de cultură generală de la sat cer un alt ritm.

Ridicarea rolului școlii sătești de cultură generală în lupta pentru pregătirea cadrelor necesare producției colhoznice și sovhoznice, deci și în lupta pentru dezvoltarea continuă a acestei producții, depinde de calitatea îndrumării școlii de către organele învățămîntului public, de elaborarea științifică a noilor probleme privitoare la organizarea procesului instructiv-educativ în școala sătească, de inițiativa și metodele noi de muncă ale cadrelor didactice de la sate.

Sarcinile istorice puse în fața poporului sovietic de Plenara din septembrie a Comitetului Central al P.C.U.S. necesită o considerabilă îmbunătățire a activității școlii sătești de cultură generală, necesită transformarea diferitelor eforturi și inițiative pozitive ale școlilor și pedagogilor fruntași într-un sistem bine determinat de muncă, răspîndit cu perseverență în fiecare raion, în fiecare regiune, pînă la atingerea proporțiilor de răspîndire „pe întreaga Rusie". Dar pentru a ajunge la o asemenea situație trebuie în primul rînd ridicată la înălțimea cuvenită, ca cea mai importantă sarcină a științei pedagogice, problema analizei științifice și a generalizării creatoare a celei mai bune experiențe a școlilor sătești.

Studierea și generalizarea experienței învățămîntului politehnic în școala sătească, a legăturii instrucției și educației elevilor școlii sătești cu munca productivă în colhoz și sovhoz, studierea particularităților regimului școlii sătești, a metodelor de formare la elevi a noțiunilor cu privire la principiile științifice ale producției agricole, studierea formării priceperilor și deprinderilor de muncă agricolă nu trebuie să se reducă numai la descrierea faptelor, la culegerea de documente școlare, la alcătuirea de monografii cu caracter pur narativ. Studierea și generalizarea experienței necesită analizarea acestei experiențe, fundamentarea teoretică a faptelor, scoaterea la iveală a legilor diferitelor fenomene pedagogice, adică o profundă cercetare științifică. Se înțelege să studierea experienței celor mai bune școli sătești nu trebuie să fie pasivă, contemplativă. Ea trebuie să împingă înainte și să dezvolte această experiență, trebuie să fie însoțită de amestecul cercetătorului în practica școlii sătești și de transformarea creatoare a acestei practici. Pentru ca studierea și generalizarea experienței școlii sătești să fie activă, reală, rodnică, este necesar un sistem de organizare a acestei activități de cercetare științifică de jos și pînă sus.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., Ministerele Invățămîntului din Republicile Unionale și organele lor de pe teren sînt datoare să ridice la înălțimea cuvenită studierea și generalizarea experienței inovatoare a celor mai bune școli sătești. Academia de științe pedagogice și Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. trebuie să revizuiască din nou în mod critic programele de învățămînt și manualele de botanică, zoologie, fizică, chimie, ținînd seama de marile sarcini ce stau în fața școlii în legătură cu Hotărîrile partidului în problemele agriculturii. Trebuie elaborate și instrucțiuni metodice speciale la cele patru obiecte enumerate pentru școlile de șapte ani și școlile medii de la sate — instrucțiuni bazate în primul rînd pe experiența celor mai bune școli.

Nu poate exista nici un fel de îndoială că, primind ajutorul științei pedagogice și al organelor conducătoare ale învățămîntului public, școala sătească de cultură generală va căpăta locul său de onoare în rezolvarea sarcinii puse de Partid cu privire la pregătirea cadrelor de colhoznici, muncitori din S. M. T. și colhozuri cu înaltă calificare, înarmați cu cunoștințe științifice și cu metode de înaintate de muncă.

(Din „Sovietskaia Pedagoghika")

Comunicatul Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. cu privire la rezultatele alegerilor, care au avut loc la 14 martie 1954.

In comunicat se spune că Comisia electorală centrală a primit din partea tuturor comisiilor electorale de circumscripție datele definitive cu privire la rezultatele alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Pe baza datelor susamintite, numărul total al alegătorilor în toate circumscripțiile electorale a fost de 120.750.816 de persoane, dintre care la alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. au participat 120.727.826 de persoane, sau 99,98% din numărul total al alegătorilor.

In toate circumscripțiile electorale pentru alegerile în Sovietul Uniunii, pentru candidații blocului popular al comuniștilor și celor fără partid au votat 120.479.249 de persoane, ceea ce reprezintă 99,79% din numărul total al alegătorilor care au participat la vot. Impotriva candidaților la locul de deputat în Sovietul Uniunii au votat 247.897 de persoane. Pe baza articolului 88 din „Regulamentul cu privire la alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S." au fost declarate nule 680 de buletine. In toate circumscripțiile electorale pentru alegerile în Sovietul Naționalităților, pentru candidații blocului popular al comuniștilor și celor fără partid au votat 120.539.860 de alegători, ceea ce reprezintă 99,84%, din numărul total al alegătorilor care au participat la vot. Impotriva candidaților la locul de deputat în Sovietul Naționalităților au votat 187.357 de persoane. Pe baza articolului 88 din „Regulamentul cu privire la alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S." au fost declarate nule 609 buletine.

In continuare, în comunicatul Comisiei electorale centrale se dau date amănunțite cu privire la rezultatele alegerilor pentru Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților în fiecare dintre republicile unionale.

In comunicat se menționează apoi că în toate circumscripțiile electorale pentru alegerile în Sovietul Naționalităților din partea republicilor autonome, regiunilor autonome și districtelor naționale, dintr-un total de 9.534.150 alegători au participat la vot 9.532.571 de persoane sau 99,98% din numărul total al alegătorilor. Pentru candidații blocului popular al comuniștilor și celor fără partid, în aceste circumscripții au votat 9.503.807 persoane sau 99,69% din numărul total al alegătorilor care au participat la vot. Impotriva candidaților la locul de deputat în Sovietul Naționalităților din partea republicilor autonome, regiunilor autonome și districtelor naționale au votat 28.722 de persoane. Pe baza articolului 88 din „Regulamentul cu privire la alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S." au fost declarate nule 42 de buletine.

Comisia electorală centrală, se spune în comunicat, a examinat materialele fiecărei circumscripții electorale în parte și în baza articolului 38 din „Regulamentul cu privire la alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S." a înregistrat alegerea deputaților în Sovietul Suprem al U.R.S.S. în toate cele 1.347 de circumscripții electorale.

Comunicatul se încheie cu lista deputaților aleși în Sovietul Uniunii și în Sovietul Naționalităților.

Din activitatea comitetelor sindicale

Pentru ridicarea nivelului activității didactico-științifice

Indrumat îndeaproape de către organizația de partid, Comitetul sindical de la Institutul pedagogic „Maxim Gorki" din București își desfășoară activitatea pe baza unui plan alcătuit cu grijă, ale cărui obiective principale sînt ridicarea nivelului activității didactico-științifice și îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de muncă ale salariaților din institut și ale studenților.

Pentru ridicarea nivelului profesional al membrilor colectivului institutului, cît și pentru ajutorarea cadrelor didactice tinere, comitetul de instituție a inițiat, cu sprijinul catedrelor de specialitate, un schimb de experiență. Au fost organizate interasistențe la prelegeri și seminarii. In urma acestor interasistențe, multe cadre didactice, cum sînt, de pildă, tovarășii T. Cristescu, Radu Bilan, Veronica Vaida și alții și-au îmbunătățit simțitor munca.

O atenție deosebită a acordat comitetul de instituție sprijinirii candidaților la examenul de stat. Comisia muncii de masă în producție a îndrumat în acest scop catedrele respective, a pus la dispoziția candidaților bibliografia necesară unei pregătiri temeinice și le-a asigurat timpul necesar studiului. Astfel, datorită ajutorului acordat de către comisia muncii de masă în producție, mulți tineri și tinere, ca de pildă, Z. Stere, N. Talpeghin, E. Cordacov, M. Arvinte și alții au obținut la examenul de stat din februarie rezultate foarte bune.

In vederea asigurării unui înalt nivel de cunoștințe al studenților, comitetul de instituție a îndrumat catedrele în ceea ce privește alcătuirea unui plan concret după care să se desfășoare orele de consultații și orele suplimentare pentru ajutorarea studenților mai slabi. S-au organizat de asemenea cercuri științifice pe lîngă catedrele de limba rusă, în cadrul cărora studenții discută diferite opere de specialitate și diferite opere literare. Activitatea acestor cercuri științifice este urmărită îndeaproape de comitetul de instituție. Totodată acesta se îngrijește de aprovizionarea studenților cu bibliografia necesară și de mobilizarea lor la ședințele cercurilor.

Comitetul sindical, în colaborare cu organizația U.T.M. din institut, a organizat ședințe în care se țin referate cu privire la organizarea studiului individual al studenților. Aceștia primesc indicații referitoare la conspectarea materialului studiat, la consultarea bibliografiei de specialitate etc. Tot în colaborare cu organizația de tineret s-au organizat consfătuiri în cadrul cărora studenții fruntași din anul II împărtășesc studenților din anul I experiența lor și metodele folosite de ei pentru a ajunge fruntași la învățătură.

Un sprijin efectiv l-a adus comitetul sindical în amenajarea bibliotecii institutului, care cuprinde peste 40.000 de volume.

Comitetul de instituție s-a preocupat serios și de condițiile de viață și de muncă ale salariaților și studenților. Astfel ajutoarele de boală ca și ajutoarele de naștere au fost achitate la timp. S-a îmbunătățit de asemenea hrana la cantină a studenților, care a devenit mai consistentă și mai variată.

In mare măsură s-au îmbunătățit și condițiile de cazare ale studenților și ale cadrelor didactice. De asemenea, s-a lărgit activitatea clubului institutului, unde studenții și studentele își petrec cea mai mare parte din timpul lor liber. Aici au loc activități culturale, recenzii, vizionări de filme, programe artistice, etc.

Cu toate aceste realizări, mai există totuși în munca comitetului sindical al Institutului „Maxim Gorki" și o serie de lipsuri. Astfel, nu s-a acordat atenția necesară activității culturale a membrilor de sindicat. Datorită acestei lipse, echipa de teatru și de dansuri s-a desființat, iar corul nu desfășoară o activitate organizată.

In munca comitetului de instituție nu a existat un control precis al executării sarcinilor, fapt ce a dus de multe ori la neîndeplinirea la timp a hotărîrilor luate în cadrul ședințelor.

Conștient de aceste lipsuri, comitetul de instituție și-a propus să-și intensifice activitatea, acordînd cea mai mare atenție îmbunătățirii condițiilor de viață și de muncă ale studenților și salariaților, să extindă experiența cadrelor didactice fruntașe, să popularizeze larg metodele cele mai bune de muncă. De asemenea, și-a propus să îmbunătățească munca culturală în institut prin înființarea unei echipe de dansuri și de teatru și prin întărirea corului cu elemente noi. Totodată, comitetul de instituție va urmări îndeaproape ca hotărîrile luate să fie duse la îndeplinire în termenul fixat.

M. PANAITOPOL

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului în țara noastră

In fiecare an, tineretul democrat și iubitor de pace din întreaga lume sărbătorește, între 21 și 28 martie, Săptămîna Mondială a Tineretului.

Anul acesta, tinerii din întreaga lume vor sărbători Săptămîna Mondială a Tineretului sub lozinca „Prin cunoaștere spre prietenie".

Tineretul romîn va sărbători Săptămîna Mondială a Tineretului sub semnul luptei pentru îndeplinirea programului de măsuri economice adoptat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, în vederea dezvoltării economiei naționale, a ridicării continue a bunăstării poporului muncitor. In fabrici și uzine, în instituții și la sate, tinerii patrioți noștri își vor înzeci eforturile pentru a da tot mai multe produse de larg consum de calitate superioară.

Organizațiile de tineret vor organiza convorbiri despre viața și lupta tineretului din lumea întreagă pentru pace, prietenie și un viitor fericit.

La 20 martie va avea loc la București o adunare a tineretului. Adunări asemănătoare vor avea loc în toate centrele regionale, raionale și la căminele culturale.

La 21 martie se va organiza la Palatul Pionierilor o consfătuire între pionierii din București și tinerii de peste hotare care studiază în țara noastră.

Ziua de 25 martie va fi închinată mobilizării tineretului de la orașe și sate pentru sprijinirea campaniei agricole de primăvară. In gospodăriile agricole colective, în gospodăriile de stat, în stațiunile de mașini și tractoare și la căminele culturale vor avea loc consfătuiri pentru analiza rezultatelor obținute anul trecut, precum și asupra măsurilor ce au fost luate în vederea sporirii producției la hectar. La orașe, în diferite întreprinderi se vor organiza consfătuiri de producție în vederea confecționării de piese de schimb de bună calitate și reparării în timp util a mașinilor și uneltelor agricole.

Pionierii, elevii și studenții vor întîmpina Săptămîna Mondială a Tineretului prin intensificarea muncii în învățătură, prin începerea unor acțiuni pentru cultivarea cu porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, legume și zarzavaturi a unor loturi experimentale și a loturilor de pămînt de pe lîngă școli, cămine și cantine, aducînd astfel o contribuție la creșterea producției agricole.

La închiderea Săptămînii Mondiale a Tineretului vor avea loc în București, în orașele și satele din întreaga țară, adunări și festivaluri artistice ale tineretului.

(Agerpres)

Internate bine gospodărite

Internatele școlare din comunele raionului Lugoj posedă bogate gospodării anexe. In această privință se evidențiază în deosebi internatele școlilor de șapte ani din comunele Ghizela, Belinț și Topolovățul Mare. Avînd numeroase păsări și porci, stupi și însemnate cantități de cartofi, varză, morcovi, ceapă și alte zarzavaturi, aceste gospodării anexe satisfac în întregime necesitățile internatelor respective, asigurînd elevilor o hrană gustoasă și variată, ce conține calorii și vitamine în cantități suficiente.

ANDREI PETREANU
corespondent

Își construiesc material didactic

Cadrele didactice dela școala din satul Lăschia, regiunea Baia Mare, folosesc cu pricepere la lecții materialul didactic. O deosebită atenție acordă acestei probleme învățătorii care predau la clasa I-a. In cadrul lecțiilor de citit-scris și de aritmetică, aceștia folosesc literele și cifrele mobile. In locul fișiilor de hîrtie agățate pe perete sau pe tablă pe care se montează literele și cifrele mobile, cadrele didactice din Lăschia au realizat un „stativ" pentru litere și cifre mobile. Acest „stativ" nu este altceva decît un suport asemănător mașinii de socotit cu bile, dar care, în locul vergilor de sîrmă, are fixate bare de lemn șănțuite oblic și longitudinal, pentru ca montarea literelor și cifrelor să se facă cu ușurință. El poate fi folosit cu succes la clasa I-a.

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

„Grija pentru cadre"

In nr. 250 al „Gazetei învățămîntului" a apărut un articol intitulat „Grija pentru cadre", în care, printre altele, erau criticate unele atitudini nejuste ale Secției de învățămînt a raionului Arad și ale altor secții de învățămînt din cuprinsul regiunii Arad față de problema asigurării condițiilor materiale și a îndrumării cadrelor didactice.

Intr-o scrisoare trimisă redacției, Sfatul popular al regiunii Arad arată că, în urma apariției acestui articol, a luat o serie de măsuri pentru rezolvarea lipsurilor semnalate. Astfel, tuturor învățătorilor și profesorilor din regiune li s-au repartizat cantitățile necesare de combustibil la ocoalele silvice apropiate. De asemenea, Secția de învățămînt a regiunii Arad a achitat, în prezent, toate drepturile care îi se cuvin cadrelor didactice pentru deplasări etc.

Pentru comportarea nesănătoasă față de cadrele din școala sa, Eugen Paal, directorul școlii din comuna Pîncota, raionul Arad, a fost sancționat cu „mustrare". Pentru atitudinea sa nejustă față de învățători, președintele Sfatului popular raional Arad, tov. Oniță, a fost aspru criticat de comitetul executiv al Sfatului popular regional.

Pentru a înlătura lipsurile constatate în munca de îndrumare desfășurată pe teren de către inspectorul școlar Nalik și de către ceilalți inspectori ai Secției raionale de învățămînt, Secția de învățămînt a regiunii Arad a convocat o ședință în care aceștia au fost criticați pentru modul în care înțeleg să-și îndeplinească sarcinile. Inspectorii și-au luat angajamentul să-și îmbunătățească munca de control și îndrumare, astfel ca să devină un ajutor efectiv al cadrelor didactice.

„Să îmbunătățim pregătirea practică a viitorilor tehnicieni"

Sub acest titlu a apărut în nr. 249 al „Gazetei învățămîntului" un articol în care, printre altele, se arăta că la Școala medie tehnică de mecanică căi ferate din Cluj unele unelte sînt uzate; în atelierul școlii nu există decît un singur strung și o singură mașină de găurit. De asemenea, atelierele Școlii de mecanică căi ferate din București sînt neîncăpătoare și dotate cu mașini de tip vechi, care nu se mai folosesc astăzi.

Secția cadre și învățămînt a Ministerului Căilor Ferate a trimis redacției „Gazetei învățămîntului" o scrisoare în care arată că s-au luat o serie de măsuri care să ducă la îmbunătățirea dotării atelierelor de instructaj: s-au prevăzut fonduri pentru lărgirea unor localuri, se va fixa un normativ de înzestrare a atelierelor și s-au prevăzut fonduri pentru achiziționarea de mașini și utilaj.

★

Intr-o scrisoare trimisă redacției, publicată în nr. 252 al „Gazetei învățămîntului", tovarășul Emanoil Cinteză, corespondent, relata o serie de deficiențe existente la unele școli din raionul Novaci.

Răspunzînd gazetei la acest material, Sfatul popular al raionului Novaci arată că sezisările corespondentului nostru sînt juste și subliniază că va acorda mai multă atenție problemelor de învățămînt în cuprinsul raionului. De curînd a fost deschis internatul din comuna Drăgoești, a cărui organizare a fost mult timp amînată fără justificare de către tovarășul Nicolae Sabău, președintele sfatului popular comunal.

Cu toate acestea, o corespondență sosită ulterior la redacția „Gazetei învățămîntului" arată că situația unor școli din acest raion este încă necorespunzătoare din punct de vedere al condițiilor materiale. In satul Turbați, comuna Drăgoești, localul școlii de 7 ani este deteriorat. Școala din comuna Săcel, raionul Novaci, este neaprovizionată cu combustibil.

Este necesar ca angajamentele luate în scrisoarea trimisă redacției ziarului nostru de către Sfatul popular al raionului Novaci să fie aduse la îndeplinire.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Incercarea puterii de încolțire a semințelor

Ion Eftimie
Conferențiar la catedra de Agricultură generală, Institutul Agronomic din București

Una din sarcinile cele mai importante ale cadrelor didactice de la sate în legătură cu îndeplinirea actualei campanii de însămînțări de primăvară este de a înființa pe lîngă sfaturile populare, în localurile școlilor, centre de analiză a indicilor calitativi ai materialului de însămînțat, mai ales a puterii de încolțire și a puității.

Folosirea pentru însămînțare a semințelor de cea mai bună calitate, aparținînd soiurilor celor mai productive și mai valoroase, adaptate în cel mai înalt grad condițiilor de sol și climă locală, are o mare însemnătate pentru obținerea recoltelor bogate, pentru sporirea acestor recolte în mod continuu în scopul asigurării unui belșug de produse agro-alimentare.

Indicii calitativi de care trebuie să ținem seama în aprecierea materialului pentru însămînțat sînt: solul din care fac parte semințele; starea generală a semințelor: culoarea, luciul, mirosul etc.; puritatea sau gradul de curățenie a semințelor; germinația; gradul de umiditate a semințelor; greutatea absolută, care ne indică mărimea semințelor; starea de sănătate.

Dintre toți indicii calitativi ai semințelor, în mod obligator este necesar să se determine, în vederea însămînțării, puterea de încolțire sau facultatea germinativă, cum se mai numește, și puritatea semințelor. Cunoscînd facultatea germinativă și puritatea putem afla printr-un calcul foarte simplu valoarea culturală care reprezintă valoarea economică a materialului de însămînțat sau, cu alte cuvinte, cantitatea de semințe ce trebuie să fie însămînțată la hectar pentru a obține o cultură care să se dezvolte în bune condițiuni și să dea o recoltă mare.

Determinarea facultății germinative și a puității sînt operațiuni foarte ușoare, care nu necesită aparatură specială.

Facultatea germinativă se exprimă în procente, numărîndu-se, din suta de boabe pusă la încolțit, cîte au germinat și au dat colți sănătoși și viguroși. Spre exemplu, dacă 85 de boabe au germinat în bune condițiuni, facultatea germinativă este egală cu 85 la sută.

Pentru determinarea facultății germinative este necesar în primul rînd să se ia din întreaga cantitate de semințe destinate însămînțării probe parțiale, care se amestecă și formează proba generală. Această operație este necesară deoarece rezultatele analizei trebuie să fie valabile și să caracterizeze întreaga cantitate de semințe care urmează a fi însămînțată. Luarea probelor se face cu mîna sau cu sonde speciale. Astfel, din grămezile de semințe pînă la 2,500 kg probele parțiale se iau cu mîna sau sonda de la diferite adîncimi, cel puțin din 15 puncte; din grămezile între 2,500 kg — 5.000 kg se iau probe parțiale din minimum 20 puncte; din grămezile între 5000 kg—10.000 kg din minimum 25 puncte. Iar din grămezile între 20.000 kg — 30.000 kg. din minimum 30 puncte, dispuse în șah și de la diferite adîncimi. După aceea, probele parțiale se amestecă bine și se formează proba generală, care trebuie să aibă la principalele culturi agricole cel puțin 10 kg semințe. Din proba generală se ia proba de analizat, prin metoda sferturilor. Aceasta se face astfel: proba generală se întinde pe o masă pătrată, care se împarte prin două diagonale în patru triunghiuri. Două din acestea se înlătură. Restul semințelor din cele două triunghiuri opuse se amestecă iar și se așează în formă de pătrat; se elimină din nou două triunghiuri și operația se repetă pînă cînd se ajunge ca proba de analiză să aibă mărimea de minimum 1 kg. (Fig. 1 și fig. 2).

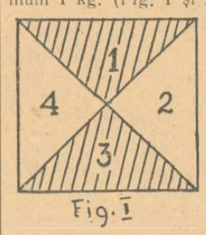

Fig. I

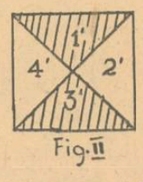

Fig. II

Triunghiurile 1 și 3 se elimină mereu pînă în momentul cînd în triunghiurile 2 și 4 rămîne 1 kg. semințe

In modul acesta se alcătuiește proba de analiză pentru grîu, hrișcă, orez, orz, ovăz, porumb, secară, bob, fasole, linte, mazăre, năut, soia, bumbac, cînepă, floarea soarelui, ricin, sfeclă, lupin, măzăriche.

La plantele cultivate cu semințe mai mici, probele parțiale, cele generale și cele de analizat sînt mai mici.

Pentru determinarea facultății germinative se iau la întîmplare din proba de analizat de patru ori cîte o sută de boabe din sămînța fără impurități. Semințele se așează pe un strat de germinație, care în prealabil a fost umezit. Ca strat de germinație se poate întrebuința nisipul de cuarț (grăunți fini cu diametrul între 0,5—1 mm) sau hîrtie sugativă. Nisipul se așează în farfurii sau în vase speciale în grosime de 2-3 cm. și se umezește pînă la 60% din capacitatea 'ui pentru apă, adică la o sută grame nisip se toarnă 18 cm³ apă. După aceea se așează cîte 100 semințe în fiecare din cele 4 farfurii cu nisip umezit. Semințele se așează cît se poate mai uniform, pentru a fi ușor de numărat, la distanțe de 5 mm între ele. Sămînța așezată pe nisip se apasă cu un obiect neted pînă ajunge la același nivel cu nisipul. Farfuriile se acoperă cu cîrpe ude, lăsîndu-se loc însă pentru aerisire. In cazul cînd se determină facultatea germinativă pentru semințe mici se folosește ca strat de germinație hîrtia sugativă de culoarea albă, neîntrebuințată, care se umezește prin introducerea în apă și se lasă să se scurgă. Hîrtia sugativă se așează apoi pe fundul unei farfurii, se așează semințele uniform și la distanțe de cel puțin 5 mm între ele și se acoperă tot cu hîrtie sugativă umezită. In timpul cît durează germinația stratul germinativ se va menține în aceeași stare de umiditate. Farfuriile în care se face determinarea germinației se țin tot timpul la întuneric și la temperatura camerei, de 18°—20° C. Se notează de asemenea data cînd s-au pus semințele la germinat și datele cînd se vor face determinările.

Pentru a da cadrelor didactice un indicator precis al condițiilor ce trebuie respectate cu strictețe în vederea obținerii unor rezultate juste, reproducem tabela nr. 4 referitoare la germinația semințelor principalelor plante cultivate din standardul de stat STAS — 1634 — 50:

	Felul semințel	Stratul de germinație	Tempe-ratura	Lumina	Timpul stabilit pentru a determina Energia germinat. (24 ore)	Timpul stabilit pentru a determina Facultatea germinat. (24 ore)
grîu	nisip sau hîrtie sugativă		20°	întuneric	3	8
hrișca	„		„	„	4	11
orez	„		„	„	4	13
orz	„		„	„	3	8
ovăz	„		„	„	4	8
porumb	nisip		„	„	3	8
secară	nisip sau hîrtie sugativă		„	„	3	8
bob	nisip		„	„	4	10
fasole	„		„	„	4	8
linte	„		„	„	4	8
mazăre	„		„	„	3	8
năut	„		„	„	4	10
soia	„		„	„	4	11

La cea mai mare parte din semințele plantelor cultivate încolțirea durează 8 zile. Fac excepție orezul, bobul, năutul, floarea soarelui, sfecla, macul și sorbul, care germinează în 10 zile, precum și ricinul, ierburile graminee și semințele de legume, care germinează în 14, 21 și chiar 28 zile.

Prima numărătoare care se face la semințele puse la germinat ne indică nu facultatea germinativă, ci energia germinativă, rezultatul fiind raportat tot la o sută de boabe. Prin energie germinativă se înțelege rapiditatea încolțirii într-un interval mai scurt de timp, corespunzător cu ½—⅓ din timpul germinației totale, stabilit pentru fiecare specie de plantă cultivată. Semințele care au o energie germinativă mare dau plante viguroase, care produc recolte mari. Semințele cu energie germinativă slabă, chiar dacă au o facultate germinativă bună, rămînînd mai multă vreme în pămînt sînt expuse a fi atacate mult mai ușor de boli, a nu se putea dezvolta din cauza scoarței sau crustei formată la suprafața solului. Asemenea semințe produc o semănătură neuniformă, cu goluri, și dau o recoltă scăzută la hectar.

După trecerea timpului stabilit pentru fiecare specie cultivată pentru germinația totală se efectuează numărătoarea boabelor care au încolțit normal, care și-au format colți viguroși și bine dezvoltați. Nu intră la numărătoare semințele care și-au dezvoltat germenii anormali.

Rezultatul analizei, adică facultatea germinativă, este dat de media celor patru determinări. De exemplu:

I-a determinare, au încolțit 92 din 100
II-a determinare, au încolțit 93 din 100
III-a determinare, au încolțit 95 din 100
IV-a determinare, au încolțit 92 din 100

Total 372

Procentul mediu va fi 372/4=93%.

Strîns legată de determinarea energiei germinative și a facultății germinative este și determinarea puterii de străbatere. Prin puterea de străbatere a semințelor se înțelege însușirea pe care o are coltul semințelor de a străbate stratul de pămînt ce-l acoperă. O bună putere de străbatere asigură o răsărire uniformă, lipsa golurilor, o coacere uniformă și deci o recoltă ridicată. Puterea de străbatere se determină în același mod ca și în cazul facultății germinative, cu singura deosebire că semințele se acoperă cu un strat de nisip grosier de 3 cm grosime (diametrul grăunțelor de nisip care acoperă boabele fiind de 1—1,25 mm). Puterea de străbatere se determină la șapte zile după timpul stabilit pentru determinarea facultății germinative.

In general, o sămînță cu energie și facultate germinativă mare prezintă și o putere de străbatere bună.

Pentru a aprecia mai complet valoarea unei semințe în vederea semănatului este necesar să cunoaștem și puritatea semințel respective. Puritatea sau gradul de curățenie a semințelor ne indică cît la sută din greutatea totală a semințelor sînt semințe curate, care se presupun a fi germinabile, și cît la sută reprezintă impurități. Determinarea purității este foarte ușoară. Se cîntăresc 100 g din sămînța respectivă, se aleg impuritățile, se cîntăresc semințele pure și rezultatul nu este altceva decît puritatea. Cu ajutorul purității și facultății germinative putem stabili valoarea culturală a semințel respective sau valoarea de întrebuințare. Valoarea culturală este dată de formula următoare:

Vc = P x Fg/100 (Vc = valoarea culturală; P = puritatea; Fg = facultatea germinativă).

Să presupunem că puritatea orzului de sămînță este egală cu 99% și facultatea germinativă cu 98%. In acest caz Vc = 99 x 98/100 = 97,02.

Acest lucru înseamnă că din 100 kg semințe de orz numai 97,02 kg. semințe vor fi în stare să germineze, restul fiind impurități sau semințe negerminabile.

Cunoscînd puritatea, facultatea germinativă și cantitatea de sămînță pentru o anumită cultură se poate ușor determina valoarea culturală și în același timp cantitatea de sămînță care trebuie însămînțată la hectar. Dacă presupunem, conform normelor de însămînțare stabilite pentru regiunea București, că ar trebui să se însămînțeze 140 kg. orz la hectar (această normă a fost calculată considerîndu-se valoarea culturală egală 100%) cantitatea reală de semințe pe care trebuie s-o dăm la hectar pentru a obține un lan cu desimea normală și o recoltă ridicată o vom afla folosind următoarea formulă:

C = N/Vc x 100 (C = cantitatea reală de sămînță care urmează să se dea la hectar; N = norma medie recomandată la hectar; Vc = valoarea culturală, adică procentul de sămînță util). In cazul nostru: C = 140/97,02 x 100 = 144,3 kg.

Cunoscînd facultatea germinativă și puritatea semințelor care urmează a fi însămînțate și care se pot afla prin determinări ușor de executat se poate asigura efectuarea însămînțărilor de bună calitate, cu cantități suficiente de sămînță la hectar, care să asigure obținerea unor recolte ridicate la hectar.

Pe baza rezultatelor obținute la analiză, învățătorii și profesorii au datoria să recomande țăranilor muncitori soluțiile cele mai indicate: curățirea semințelor, tratarea, schimbarea la bazele de recepție a semințelor lipsite de facultatea de germinație etc, astfel încît însămînțările să se efectueze cu material de calitate superioară și în cele mai bune condiții. Cadrele didactice trebuie să fie, alături de tehnicieni, propagandiștii cei mai activi pentru introducerea în producție a celor mai avansate metode agrotehnice, care să asigure sporirea recoltelor la hectar, obținerea unui belșug de produse necesar pentru aprovizionarea populației muncitoare de la orașe și sate în vederea creșterii continue a bunăstării poporului nostru.

Concurs pentru ocuparea unor posturi la Universitatea „C. I. Parhon"

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștință celor interesați că se va ține un concurs pentru ocuparea posturilor de profesori și conferențiari la următoarele facultăți:

Facultatea Șt. Juridice: Catedra: Teoria și Istoria Statului și Dreptului în R.P.R. (Disciplina: Istoria Statului și dreptului R.P.R., Postul: Conferențiar.

Facultatea Șt. Juridice: Catedra: Teoria și Istoria Statului și Dreptului în R.P.R. (Disciplina: Istoria Statului și dreptului) Postul: Conferențiar.

Facultatea Șt. Juridice: Catedra: drept de Stat R.P.R. (Disciplina: Sistem judiciar în R.P.R.) Postul: Conferențiar.

Facultatea de Istorie: Catedra: Istoria R.P.R. (Disciplina: Istoria R.P.R.) Postul: Conferențiar.

Facultatea de Istorie: Catedra: Istoria Generală (Disciplina: Istoria Generală veche) Postul: Conferențiar.

Facultatea de Istorie: Catedra: Istoria Generală (Disciplina: Istoria medie modernă și contemporană) Postul: Conferențiar.

Facultatea Matematică Fizică: Catedra: Algebră și analiză generală (Disciplina: Geometria algebrică) Postul: Profesor.

Facultatea Matematică Fizică: Catedra: Geometrie (Disciplina: Bazele geometriei) Postul: Conferențiar.

Facultatea Matematică Fizică: Catedra: Algebră și analiză generală (Disciplina: Topologie) Postul: Conferențiar.

Facultatea Matematică Fizică: Catedra: Astronomie (Disciplina: Astrofizică) Postul: Conferențiar.

Facultatea Matematică Fizică: Catedra: Mecanica rațională (Disciplina: Mecanica fizică) Postul: Conferențiar.

Facultatea Matematică-Fizică: Catedra: Acustică, optică, descărcări electrice prin gaze (Disciplina: Optică, fizică aplicată). Postul: conferențiar.

Facultatea de Pedagogie: Catedra: Pedagogia Generală (Disciplina: Pedagogie Generală) Postul: Conferențiar.

Facultatea de Pedagogie: Catedra: Pedagogia Generală (Disciplina: Metodica de predare a limbii romîne) Postul: Conferențiar.

Facultatea Filologie: Catedra: Istoria Literaturii Romîne (Disciplina: Istoria Literaturii Romîne contemporane) Postul: Profesor.

Facultatea Filologie: Catedra: Istoria Literaturii Romîne (Disciplina: Istoria Literaturii Romîne vechi) Postul: Conferențiar.

Facultatea Filologie: Catedra: Istoria Literaturii Romîne (Disciplina: Istoria Literaturii Romîne moderne) Postul: Conferențiar.

Facultatea Filologie: Catedra: Limba Rusă (Disciplina: Limba rusă) Postul: Conferențiar.

Facultatea Filologie: Catedra: Literatura Rusă (Disciplina: Literatura rusă și sovietică) Postul: Conferențiar.

Facultatea Filologie: Catedra: Slavistică (Disciplina: Limba și Literatura Polonă) Postul: Conferențiar.

Facultatea Geo-Geografie: Catedra: Mineralogie (Disciplina: Petrografia rocelor sedimentare) Postul: Conferențiar.

Facultatea de Chimie: Catedra: Chimie organică (Disciplina: Sinteze organice). Postul: conferențiar.

Facultatea de Chimie: Catedra: Chimie anorganică și analitică (Disciplina: Chimie analitică, microanalize și analiză de minereuri, aliaje, gaze). Postul: profesor

Pentru înscriere la concurs candidații vor prezenta următoarele acte pînă la data de 30 aprilie a.c.:

a) Autobiografie
b) Copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare
c) Copie după diploma de doctor sau candidat în științe
d) Copie după atestatul de profesor sau conferențiar
e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale
f) Memoriul de activitate semnat de candidat
g) Un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs pentru funcția de profesor, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor de învățămînt superior.

Pot participa la concurs pentru funcția de conferențiar persoanele care posedă titlul științific de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

De asemenea se pot prezenta la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante. Dacă reușesc la concurs, ei pot fi recomandați Ministerului Învățămîntului pentru a li se acorda gradul didactic superior corespunzător, dar numai dacă în decurs de un an de la concurs au făcut dovada însușirilor lor didactice și științifice.

Actele se vor depune la rectoratul Universității „C. I. Parhon" — secretariatul științific.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

T. Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt.

ANUL VI Nr. 259 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 27 martie 1954

In acest număr:

- Să înarmăm pe elevii noștri cu cunoștințe agricole practice (Instrucțiunile Ministerului Invățămîntului pentru completarea programelor cu cunoștințe agricole) (pag. 2-a)
- Conf. univ. Aurel Pop: Organizarea activității de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt superior (pag. 3-a)
- Ing. C. Velicu: O lecție despre selecția plantelor (pag. 3-a)
- B. Petricu: Directorii discută problemele muncii metodice (pag. 3-a)
- I. Reissman: Din activitatea mea de diriginte (pag. 3-a)
- Declarația guvernului Republicii Populare Romîne cu privire la asigurarea securității colective în Europa (pag. 4-a)
- Lucrările Congresului al XII-lea al Comsomolului (pag. 4-a)
- Din activitatea comitetelor sindicale (pag. 4-a)

Pentru o justă și rapidă rezolvare a scrisorilor oamenilor muncii din școli

Legătura strînsă cu masele este o expresie vie a democratismului orînduirii noastre de stat. Adînc cointeresați în succesul luptei pentru victoria socialismului, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii înaintați contribuie zi de zi, prin propunerile lor, prin semnalele critice pe care le fac, la îmbunătățirea necontenită a muncii în toate domeniile. Ei semnalează abaterile unor organe de stat în aplicarea măsurilor luate de partid și guvern cu privire la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului și cer respectarea legalității noastre populare.

Rezolvarea justă și rapidă a propunerilor, a sezisărilor și a cererilor oamenilor muncii constituie o verigă însemnată a întăririi legăturii cu masele, o contribuție de preț la îmbunătățirea muncii, o manifestare concretă a grijii față de om. Organele învățămîntului, cărora oamenii muncii din școli le adresează numeroase scrisori și cereri, așa cum se întîmplă în toate domeniile de activitate din țara noastră, trebuie să considere fiecare scrisoare drept un document de stat, trebuie să vadă în spatele fiecărei scrisori un om al muncii, cu preocupările și nevoile lui.

Scrisorile oamenilor muncii din instituțiile de învățămînt, adresate organelor învățămîntului și presei noastre, oglindesc preocuparea colectivelor pedagogice pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative și succesele tot mai însemnate obținute în această muncă. In același timp, învățătorii și profesorii semnalează cu curaj lipsurile, piedicile care frînează dezvoltarea școlii noastre noi. Ei arată, în multe din scrisorile lor, lipsa de grijă față de oameni care se manifestă la o serie de organe ale învățămîntului, nesocotirea intereselor lor, nepăsarea pentru condițiile lor de trai.

Numeroase reclamații cu privire la transferări nejuste au fost trimise de cadrele didactice din regiunea Ploești, ca și din regiunile Craiova, Galați și Suceava. O parte însemnată a sezisărilor se referă la aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Astfel, oamenii muncii din învățămînt au semnalat încălcări ale Hotărîrii, în ceea ce privește aprovizionarea lor cu combustibil, în raioanele regiunii Bîrlad, în raionul Sighișoara etc. In cererile și scrisorile adresate secțiilor de învățămînt, comitetelor executive ale sfaturilor populare și organelor de presă, învățătorii și profesorii cer respectarea prevederilor cu privire la achitarea indemnizațiilor de instalare și transferare, îmbunătățirea aprovizionării cu combustibil și alimente, lichidarea supraîncărcării lor cu sarcini care sînt cu totul străine de școală. In această privință, gazeta noastră a primit scrisori din raioanele Sibiu și Istria, de pildă, în legătură cu „mobilizarea" cadrelor didactice la sfaturile comunale pentru lucrări de statistică și alte operațiuni de birou, iar din raionul Novaci-Craiova, chiar în legătură cu folosirea lor într-o serie de lucrări ale pompierilor. De asemenea, la redacția noastră au venit scrisori din raionul Arad, de pildă, de la învățătorul M. Belan, care nu-și primise toate drepturile, din raionul Bîriad, din unele raioane ale regiunii Cluj etc. De asemenea, demascînd elementele birocratice, lipsite de suflet și de grijă față de școală sau chiar dușmănoase, strecurate în școli și în colectivele organelor de învățămînt, cadrele didactice cer sancționarea sau îndepărtarea lor. Astfel au fost demascați, de exemplu, învățătorii Zamfir Dumitru din Rogojeni — Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, Cucu Zamfir din Severinești, raionul Turnu Severin, și alții care, pentru abaterile săvîrșite, au fost îndepărtați din învățămînt.

Pentru ca organele de învățămînt să rezolve cît mai bine cererile și sezisările oamenilor muncii din școală, este necesară o muncă susținută și plină de grijă. In scopul întăririi legalității populare, al lichidării birocratismului în rezolvarea cererilor și al înlăturării greșelilor și lipsurilor din aparatul nostru de stat, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a adoptat în decembrie 1953 o Hotărîre asupra muncii care trebuie dusă în legătură cu cererile și sezisările oamenilor muncii. Din această Hotărîre reies sarcini de seamă și pentru organele de învățămînt, sarcini a căror îndeplinire va duce la întărirea încrederii și atașamentului oamenilor muncii din școli față de orînduirea noastră democrat-populară, la intensificarea luptei lor pentru înflorirea învățămîntului.

Multe secții de învățămînt regionale și raionale din țară acordă atenția cuvenită cererilor și sezisărilor oamenilor muncii. La secțiile de învățămînt ale regiunilor Arad, București etc. multe cereri de transferări, încadrări etc. sînt rezolvate în ziua sosirii lor sau în cel mult cîteva zile. In raionul Alba, regiunea Hunedoara, în urma unui semnal critic cu privire la aprovizionarea nesatisfăcătoare a cadrelor didactice s-a înființat o nouă cooperativă de consum. In raionul Brănești, regiunea București, organele învățămîntului, sezisate asupra manifestărilor nesănătoase ale profesorilor L. Indra și P. Gibescu din Milcoiu — R. Vîlcea au sancționat pe profesorii vizați.

Un rol însemnat în rezolvarea sezisărilor oamenilor muncii din școli îl au birourile speciale de reclamații de la sfaturile populare și de la minister, înființate pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri. Biroul de reclamații de la Ministerul Invățămîntului, de pildă, contribuie zi de zi la rezolvarea cererilor și a sezisărilor venite la minister.

Cu toate acestea, situația rezolvării cererilor oamenilor muncii din școli nu poate fi considerată mulțumitoare. Multe cereri și sezisări rămîn timp îndelungat fără răspuns la secțiile de învățămînt și la Ministerul Invățămîntului. Așa, de pildă, o cerere justă a învățătoarei Mihnea Zenaida din Milcov-Vale, raionul Slatina, a fost nesocotită de secția raională de învățămînt, iar reclamația făcută asupra acestui lucru a stat săptămîni de-a rîndul la Ministerul Invățămîntului pînă să se ia măsurile cuvenite. Trei scrisori ale oamenilor muncii, trimise de redacția gazetei noastre la Direcția de cadre a ministerului încă de la 8 octombrie 1953, au rămas fără răspuns pînă azi. De lipsă de operativitate în rezolvarea scrisorilor dă dovadă, în deosebi, Direcția generală a învățămîntului elementar, mediu și educației preșcolare din Ministerul Invățămîntului. O serie de sezisări, trimise de gazeta noastră organelor locale în regiunile Craiova, Arad, Iași etc., pe baza scrisorilor unor corespondenți voluntari, au rămas mult timp fără răspuns sau au primit răspunsuri formale, în care se arată că cele semnalate sînt juste, dar nu se spune nimic despre măsurile luate pentru lichidarea lipsurilor respective.

Formalismul în rezolvarea cererilor cadrelor didactice apare deseori atunci cînd, pentru a răspunde, este necesar ca secțiile de învățămînt să ceară date de la alte organe. Expediind „urgent" adresele necesare, secția de învățămînt a regiunii București, de pildă, se mulțumește să facă reveniri periodice, fără să întreprindă acțiuni mai energice, deși este vorba de corespondență cu secțiile de învățămînt raionale, care sînt în subordinea ei directă. Astfel s-a întîmplat ca un semnal critic asupra abaterilor unor cadre didactice din raionul Lehliu, trimis în luna octombrie 1953, să rămînă încă nerezolvat. Pe de altă parte, există organe de învățămînt care consideră, pe semne, că trebuie să dea atenție numai cererilor ce le vin direct de la cadrele didactice și tratează cu nepăsare corespondența care privește asemenea cereri, depuse la alte organe. Așa procedează, de pildă, secția de învățămînt a regiunii Galați și sectorul de cadre al comitetului executiv al sfatului popular din aceeași regiune, care au lăsat fără răspuns trei luni de zile o adresă trimisă de secția de învățămînt a regiunii București, pentru rezolvarea cererii unei profesoare.

Datoria organelor învățămîntului este de a lupta pentru lichidarea hotărîtă a oricăror manifestări de birocratism în rezolvarea cererilor oamenilor muncii din școli. Cercetarea atentă și plină de grijă a fiecărei scrisori venită direct de la cadrele didactice sau transmisă prin organele de presă, lupta pentru aplicarea unor măsuri cît mai juste, este o sarcină de frunte a tuturor cadrelor conducătoare din învățămînt, care au datoria să urmărească stricta respectare a termenelor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri pentru rezolvarea cererilor și sezisărilor.

O deosebită grijă trebuie acordată organizării cercetărilor, asigurîndu-se deplina lor obiectivitate. Hotărîrea Consiliului de Miniștri interzice categoric trimiterea sezisărilor, spre cercetare, celor vizați. In același timp, este necesar să se asigure îndeplinirea măsurilor luate în urma cercetărilor, precum și ferirea de persecuții a celor care au semnalat anumite lipsuri, trăgînd la răspundere, pe baza legilor țării, pe cei ce sugrumă critica, pe cei care persecută corespondenții de presă.

O sarcină însemnată în această privință revine organelor noastre sindicale, care au datoria să vegheze la justa și rapida rezolvare a cererilor cadrelor didactice, combătînd orice abatere de la linia trasată de partidul și guvernul nostru cu privire la atitudinea față de scrisorile și sezisările oamenilor muncii.

Rezolvarea cererilor și sezisărilor oamenilor muncii din școli cu toată atenția, cu toată dragostea, va duce la întărirea legăturii organelor de învățămînt cu masa cadrelor didactice, contribuind efectiv la ridicarea nivelului muncii în toate ramurile învățămîntului.

Consfătuirea organizată de Comitetul Orășenesc București al P.M.R.

In legătură cu pregătirea cadrelor pentru agricultură, industria ușoară și alimentară, Comitetul orășenesc București al P.M.R. a convocat sîmbătă 20 martie a.c. o consfătuire, la care au participat cadre de conducere din institutele de învățămînt superior și școlile medii tehnice de specialitate, precum și tineri absolvenți ai acestor institute și școli din Capitală.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Șt. Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Tov. Ion Maier, prorector al Institutului agronomic „N. Bălcescu", a prezentat un referat despre activitatea didactică și științifică a institutului în vederea pregătirii tinerilor specialiști pentru agricultură.

In cel de al doilea referat al consfătuirii, prezentat de tov. C. Cocea, directorul școlii medii tehnice textile din București, a fost analizată activitatea acestei școli pentru pregătirea profesională și educarea comunistă a elevilor.

Au urmat discuții, la care au luat parte cadre didactice și membri ai birourilor organizațiilor de bază de partid și ai organizațiilor U.T.M. din institute, facultăți și școli medii de specialitate, tineri specialiști din agronomie, zootehnie, medicină veterinară, industria alimentară și ușoară, precum și reprezentanți ai comitetelor raionale de partid din Capitală și ai Comitetului orășenesc București al U.T.M.

După discuții, au luat cuvîntul tov. N. Giosan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii și tov. N. Dinulescu, prim locțiitor al ministrului Invățămîntului. Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. Șt. Cruceru.

Să contribuim la succesul campaniei agricole de primăvară

Pe lotul școlii

Invățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Rădulești, raionul Vida, se preocupă îndeaproape de organizarea muncii elevilor pe lotul școlar după metodele agrotehnice cele mai avansate. In acest an școlar, activitatea pe lot s-a lărgit. Școala are acum la dispoziție un teren de cinci hectare, pe care se vor cultiva și se vor experimenta diferite culturi.

Munca pe lotul școlar este îndrumată de către profesorul de științe naturale, care caută să dezvolte la elevi deprinderi de muncă practică, învățîndu-i să aplice cunoștințele de agrobiologie însușite la lecții.

Pentru menținerea fertilității solului și pentru obținerea unei recolte mărite la hectar se folosește sistemul de asolamente și îngrășarea pămîntului.

In același timp, pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de trai și de învățătură ale elevilor, cadrele didactice de la această școală au antrenat elevii să participe la munca în gospodăria anexă a internatului. In anul școlar trecut s-a obținut în această gospodărie o recoltă bogată, care a contribuit la îmbunătățirea simțitoare a hranei elevilor. Grija cadrelor didactice ale școlii pentru activitatea gospodărească a făcut ca școala să aibă acum în inventar unelte de muncă și mijloace de transport, putînd în acest fel să aprovizioneze la timp internatul cu cele necesare și să efectueze în bune condiții munca în gospodăria anexă.

Colțul naturii vii de la Școala medie nr. 1 de fete din Capitală

Participă activ la buna desfășurare a muncilor agricole

Școlile din comuna Săcel, raionul Novaci, sprijină intens munca agricolă de primăvară. Cadrele didactice au difuzat la stația de radioficare din comună conferințe privitoare la îngrijirea pomilor și a viței de vie, la cultura cartofului, la cultivarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat etc.

La toate cele 4 școli din comuna Săcel au luat ființă centre de germinație.

Prin articole la gazeta de stradă, prin conferințele ținute la căminul cultural și la stația de radioficare, cadrele didactice au îndrumat pe țăranii muncitori să-și procure semințe de bună calitate.

Anul acesta, școala de 7 ani din comuna Săcel a primit un teren arabil de peste 2 ha. Direcția școlii și cadrele didactice au amenajat răsadnițe care vor asigura necesarul de răsaduri pentru cultivarea acestui teren cu legume și zarzavaturi, în vederea unei bune aprovizionări a internatului.

EMANOIL CINTEZA
corespondent

Răspîndesc cunoștințele agrotehnice

Cadrele didactice din comuna Ionășeni, raionul Trușești, contribuie activ la buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară. In cadrul căminului cultural, la ședințele cu părinții, în convorbiri individuale învățătorii și profesorii îndrumă pe țăranii colectiviști și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să respecte regulile agrotehnice și le arată cum trebuie aplicate acestea.

Sub îndrumarea profesoarei de științe naturale, elevii au făcut numeroase probe de germinație. Rezultatele experiențelor făcute de elevi le-au fost comunicate părinților, care au avut astfel prilejul de a constata practic importanța pe care o are pentru sporirea producției agricole folosirea unor semințe cu putere de încolțire mare.

In sprijinul țărănimii muncitoare

Secția de învățămînt a regiunii Bacău îndrumată de Comitetul regional P.M.R., a luat o serie de măsuri însemnate pentru a mobiliza școlile în sprijinul campaniei agricole de primăvară. De curînd a avut loc la secția regională o ședință de lucru cu șefii secțiilor de învățămînt raionale, în cadrul căreia s-au arătat sarcinile ce revin școlilor în lupta pentru o recoltă bogată.

Secția raională de învățămînt a organizat apoi o susținută muncă de îndrumare și control în școli, ajutîndu-le să găsească cele mai bune forme de activitate în mijlocul țăranilor muncitori și al elevilor în vederea răspîndirii cunoștințelor agrotehnice și în vederea dezvoltării interesului și dragostei tineretului pentru munca agricolă. In această acțiune secția regională de învățămînt a fost ajutată de reprezentanți ai Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt, ai Comitetului regional U.T.M., ai sfaturilor populare raionale, precum și de un mare număr de cadre didactice.

Aplicînd sarcinile trasate de secția regională de învățămînt, cadrele didactice din satele regiunii Bacău participă cu însuflețire la lupta pentru succesul campaniei agricole. Invățătorii și profesorii din comunele Tamaș, Răcăciuni și Parincea, de exemplu, au organizat întîlniri cu părinții, dîndu-le sfaturi amănunțite cu privire la lucrările agrotehnice de primăvară.

O susținută muncă de lămurire în mijlocul țărănimii muncitoare cu privire la avantajele pe care le prezintă întovărășirile agricole desfășoară cadrele didactice din comuna Itești. Datorită și acestei munci, 14 țărani muncitori din comună s-au înscris acum în întovărășirile agricole.

O inițiativă bună au luat cadrele didactice de la școlile din comunele Valea Mare și Faraoani, care au organizat cu elevii puncte de încercare a puterii de germinație a semințelor.

Cadrele didactice din comunele Onești, Oituz și Cașin acordă o mare atenție muncii în rîndurile elevilor. La lecțiile de științele naturale și în cadrul activității extrașcolare, elevii învață să cunoască problemele muncii agricole și să iubească această muncă.

Secția de învățămînt a regiunii Bacău trebuie să acorde însă mai multă atenție îndrumării școlilor în ce privește organizarea muncii pe loturile de experiență. Acestea trebuie să devină model de justă folosire a regulilor agrotehnice înaintate, fiind puse nu numai în slujba instruirii elevilor, ci și în slujba dezvoltării producției agricole.

M. IONESCU

Contribuția școlilor la lupta pentru o recoltă bogată

In școlile regiunii Stalin se desfășoară o muncă susținută în sprijinul campaniei agricole. Invățători și profesori ca tovarășul Bernic Ioan din Mediaș, M. Dragoman de la Bod-sat, I. Mărgineanu din Cristian etc. au prelucrat în mijlocul părinților Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară.

Școlile din regiune se ocupă stăruitor de organizarea muncii cu elevii pe loturile de experiență și în gospodăriile anexe. De exemplu, cadrele didactice de la școala pedagogică de băieți din Blaj, de la școala medie din Mediaș, de la școala de 7 ani din comuna Nocrih-Agnita etc. au prelucrat în ședințele cu părinții planurile de cultură ale terenurilor școlare pe care le au, arătînd rezultatele bune obținute în anul trecut, cînd au lucrat aceste terenuri după metode științifice. Rezultatele bune obținute pe loturile școlare sunt popularizate în cadrul căminelor culturale cu prilejul conferințelor și al diferitelor manifestări culturale. Invățătorii și profesorii dau sfaturi amănunțite țăranilor muncitori cu privire la lucrările ce trebuie efectuate în această perioadă: curățirea și tratarea semințelor, păstrarea umezelii în pămînt, etc.

Multe cadre didactice, cum sînt, de pildă, tovarășii Dobre Marin din comuna Șelimbăr, Pavel Gheorghe, din comuna Cristian, Dogaru Gheorghe, din comuna Intorsura Buzăului etc. țin lecții interesante despre problemele agrotehnice la cursurile organizate de către secția agricolă a sfatului popular. In aceste lecții sînt popularizate succesele obținute de către colectiviști și de către țăranii muncitori cu gospodării individuale care au obținut recolte bogate datorită aplicării metodelor agrotehnice sovietice.

O contribuție importantă la munca de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice o aduc elevii din anul IV al școlilor pedagogice, care în tot timpul practicii pedagogice și-au desfășurat activitatea obștească în rîndurile țărănimii muncitoare.

P. PETRAȘ
corespondent

In cinstea celui de al treilea concurs al echipelor artistice de amatori

In toată țara se desfășoară prima etapă a celui de al treilea concurs al echipelor artistice de amatori. Cadrele didactice contribuie din plin la succesul concursului, popularizîndu-l în mijlocul țărănimii muncitoare și acordînd un ajutor permanent echipelor.

In comuna Răucești, raionul Tg. Neamț, învățătorii și profesorii au îndrumat echipele de cor, de teatru și de dansuri atît în ceea ce privește întocmirea unui repertoriu frumos și variat cît și pentru o justă interpretare a acestuia.

O activitate artistică intensă desfășoară și cadrele didactice din comuna Bahnea, raionul Tîrnăveni, care au antrenat în formațiile artistice de amatori noi elemente talentate din rîndurile țăranilor muncitori și, în special, din rîndurile tineretului sătesc. Cele cinci echipe de la gospodăria agricolă colectivă și de la căminul cultural din această comună au prezentat în fața unui public numeros programe artistice frumoase și interesante.

(De la corespondenții noștri
ASZTALOS FRANCISC
și D. AVARVAREI)

Cresc cadre noi de muncitori

Intr-unul din atelierele Școlii profesionale nr. 1 de siderurgie din Galați, maistrul-instructor explică elevilor anului I de la secția lăcătușerie mecanică cum trebuie să execute un zăvor simplu. Elevii îl urmăresc cu atenție.

Timpul prevăzut pentru executarea unui zăvor simplu este 265 minute. Elevii și-au propus însă să execute lucrarea într-un timp mai scurt. Folosind din plin timpul de lucru, ei au reușit să execute piesa numai în 200 de minute.

Multe acțiuni ale elevilor arată cît de mult își iubesc ei meseria, interesul cu care muncesc ei în școală. Menghinele care strălucesc de curățenie, uneltele și sculele aranjate cu multă grijă dovedesc din plin acest lucru. Intrecerile organizate între brigăzi la locul de muncă au căpătat un caracter permanent. Brigăzile conduse de elevii Topai Panait și Pali Emil au devenit fruntașe. Eleva Ana Andrieș, fruntașă la învățătură, a dus alături de celelalte colege ale ei o muncă neobosită pentru amenajarea cabinetului de desen al școlii.

Realizările din școală, multe din ele datorite inițiativei și muncii stăruitoare a elevilor, sînt rezultatul grijii cu care colectivul didactic al școlii se ocupă de educarea lor în spiritul dragostei de muncă.

GH. SARAȚEANU
corespondent

Roadele colaborării cu părinții

Colectivul didactic al școlii de 7 ani din orașul Anina ține o legătură strînsă cu părinții elevilor. Cadrele didactice organizează pentru părinți ședințe lunare, țin conferințe cu caracter pedagogic la stația de radioficare etc. Se folosește cu rezultate bune carnetul elevului, ca mijloc de corespondență între școală și familie. Școala a căutat să atragă pe părinți tot mai mult în sprijinul procesului de învățămînt, dîndu-le îndrumări în legătură cu asigurarea condițiilor de studiu, controlul îndeplinirii sarcinilor date de școală etc. La fiecare sfîrșit de pătrar, cadrele didactice îi felicită în scris pe părinții elevilor fruntași, subliniind că succesul acestora se datorește nu numai școlii, ci și părinților care s-au ocupat îndeaproape de buna educare a copiilor lor.

Comitetul de părinți a sprijinit școala în îndeplinirea planului de școlarizare și în asigurarea unei frecvențe regulate. Tot cu ajutorul părinților s-au putut rezolva mai ușor unele cazuri de indisciplină care s-au ivit în școală, iar faptul că părinții controlează regulat activitatea copiilor lor contribuie la creșterea procentului de elevi cu note bune.

Legătura strînsă care s-a stabilit între școală și familie a dus în același timp la întărirea sprijinului dat de părinții elevilor colectivului didactic în rezolvarea problemelor materiale ale școlii. La începutul anului școlar s-au pus geamuri la sălile de clasă, s-a reparat mobilierul, s-au confecționat pentru fiecare clasă lăzi pentru lemne. Numeroși părinți au ajutat la transportarea și tăierea lemnelor necesare școlii.

Mai sînt totuși unii părinți pe care cadrele didactice nu au reușit încă să-i lege de viața școlii și care, prin comportarea pe care o au față de copiii lor, nu contribuie la bunul mers al muncii instructiv-educative. Este necesar ca învățătorii și profesorii școlii să folosească toate căile care le stau la îndemînă pentru a-i apropia de școală și pe acești părinți, convingîndu-i de importanța pe care o are colaborarea între școală și familie.

P. CIUREA
directorul școlii de 7 ani
Anina — raionul Oravița

Manifestări în cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului

Sîmbătă 20 martie a.c. a avut loc în sala „Filimon Sîrbu" adunarea tineretului din Capitală, cu prilejul deschiderii Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Au participat tovarășii: Constanța Crăciun, ministrul Culturii, acad. I Murgulescu, ministrul Invățămîntului, Stela Enescu, ministrul Prevederilor Sociale precum și membri ai C.C. al U.T.M. Au luat parte de asemenea studenți străini care învață în țara noastră.

Adunarea a fost deschisă de tov. Marin Vasile, prim secretar al Comitetului Regional București al U.T.M.

A luat cuvîntul tov. I. Fazekaș, secretar al C.C. al U.T.M.:

„Săptămîna Mondială a Tineretului, care se sărbătorește în fiecare an în prima săptămînă a primăverii — a spus vorbitorul — a devenit o tradiție scumpă tineretului din întreaga lume. Ea constituie un prilej de trecere în revistă a forțelor tineretului democrat și iubitor de pace din întreaga lume, a realizărilor sale".

Descriind condițiile în care se sărbătorește anul acesta Săptămîna Mondială a Tineretului, vorbitorul a subliniat că rezultatele conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri arată creșterea prestigiului și influenței forțelor păcii. Propunerile concrete ale U.R.S.S. — a spus vorbitorul — eforturile sale pentru a ajunge la un acord acceptabil tuturor, au convins alte milioane de oameni de politica de pace dusă cu consecvență de Uniunea Sovietică.

Victoriile forțelor păcii și slăbirea continuă a lagărului imperialist întăresc încrederea tineretului în succesul luptei sale, îl fac să privească cu optimism viitorul. Săptămîna Mondială a Tineretului se desfășoară anul acesta sub semnul luptei forțelor păcii, pentru slăbirea continuă a încordării internaționale, sub lozinca: „Prin cunoaștere spre prietenie!"

Tineretul muncitor din patria noastră sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului prin participarea activă la lupta pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Tineretul este hotărît să depună eforturi susținute pentru sporirea producției agricole, pentru obținerea de recolte bogate.

Contribuția tineretului la înflorirea patriei noastre constituie un sprijin în lupta tineretului din lumea întreagă pentru pace, pentru viață, pentru un viitor luminos — a încheiat vorbitorul.

Participanții la adunare au adoptat apoi, prin aplauze puternice, textul unui salut adresat F.M.T.D. și tineretului din lumea întreagă, cu prilejul Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Adunarea s-a încheiat printr-un frumos program artistic executat de Ansamblul U.T.M.

★

Sîmbătă seara, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc o serată studențească organizată de Comitetul orășenesc U.T.M. București închinată Săptămînii Mondiale a Tineretului. In cadrul seratei, Om Han Ghib din R. P. D. Coreeană, Melike H. din Turcia, Panu Teofil din Africa Occidentală, au vorbit despre lupta tineretului din țările lor pentru pace, libertate și independență națională. In cadrul seratei a mai luat cuvîntul tov. Bărbulescu Nicolae, asistent universitar, absolvent al Universității „Cernîșevschi" din Saratov, care a vorbit despre viața tineretului sovietic. Un grup de artiști ai Ansamblului de Estradă precum și Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei au prezentat apoi un program artistic.

★

Duminică dimineață a avut loc la cenaclul literar al Universității „C. I. Parhon" din București o ședință consacrată Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Cu acest prilej, studenții Kim Un Be din R.P.D. Coreeană, Dimos Rendis din Grecia, Clem Millword din Australia, Delcef Dimitrov din R. P. Bulgaria și Henrik Mistevschi din R. P. Polonă au citit din scrierile lor închinate libertății, păcii și prieteniei între popoare.

★

In cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, duminică dimineață a avut loc în sala de lectură a Palatului Pionierilor din București o întîlnire între tineri străini care studiază la noi în țară și pionieri.

Cu acest prilej studenți din Africa Ecuatorială, Australia, Argentina și Turcia au vorbit despre exploatarea și mizeria pe care o îndură copiii din patria lor.

In încheierea întîlnirii, un grup de pionieri a oferit oaspeților daruri lucrate de ei.

(Agerpres).

Să înarmăm pe elevii noștri cu cunoștințe agricole practice

– Instrucțiunile Ministerului Invățământului pentru completarea programelor cu cunoștințe agricole –

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 cheamă pe toți oamenii muncii să ajute la sporirea producției agricole în țara noastră.

Un rol important în îndeplinirea acestei sarcini îl are și școala. Atît în cadrul activităților sociale cît și în munca instructiv-educativă din școală, cadrele didactice trebuie să desfășoare o acțiune susținută de popularizare a metodelor înaintate care duc la sporirea producției noastre agricole.

Indrumînd pe copii să aplice în practică cele învățate, pedagogii noștri contribuie la pregătirea cît mai bună a viitorilor constructori ai socialismului și îi mobilizează în același timp să ajute, după puterile lor, la munca agricolă în G.A.C., în gospodăriile țăranilor muncitori sau pe terenul școlar.

Pentru a lega mai strins învățămîntul de problemele practice ale luptei pentru sporirea producției agricole, Ministerul Invățămîntului a completat programele existente de științele naturii cu noi cunoștințe agricole.

Pentru ca noua programă să poată fi aplicată, învățătorii și profesorii de științe naturale vor ține seama de următoarele indicații:

Programa arată volumul de cunoștințe legate de agricultură pe care trebuie să și-l însușească în acest an școlar elevii din fiecare clasă. Unele din cunoștințele și lucrările practice prevăzute în această programă sînt cunoscute de elevi încă din primele pătrare ale anului. Invățătorii și profesorii de științe naturale le vor reaminti elevilor și vor căuta să le aplice cît mai mult în practică, în această ultimă etapă a anului. Participarea directă și efectivă a elevilor la lucrările practice legate de agricultură, pe terenul școlii sau pe ogor, trebuie să stea în centrul preocupării cadrelor didactice. Elevilor trebuie să li se atragă atenția asupra faptului că, în muncile pe care le desfășoară pe ogoare, ei au datoria să păzească culturile, veghind să nu se calce peste ele, să nu li se aducă nici un fel de stricăciuni. In ceeace privește temele noi pe care elevii trebuie să le cunoască pînă la sfîrșitul anului, se va pune de asemenea accentul în primul rînd pe aplicarea lor practică.

Pentru a face loc, în cadrul orelor care mai rămîn pînă la sfîrșitul anului, efectuării acestor teme și aplicațiilor practice legate de agricultură, consiliul pedagogic al școlii, ținînd seama de condițiile concrete ale fiecărei școli și de specificul local (teren experimental, grădină de zarzavat sau livadă, etc.) va lua măsuri pentru asigurarea numărului de ore necesar efectuării lucrărilor prevăzute.

Completarea programelor cu noi probleme de agricultură nu trebuie să ducă la supraîncărcarea elevilor. In acest scop, consiliul pedagogic va analiza posibilitatea reducerii unor cunoștințe de mai mică importanță în cadrul științelor naturii și al altor obiecte, obținînd astfel timpul necesar predării cunoștințelor și executării unor lucrări practice prevăzute în materialul publicat mai jos.

La școlile pedagogice de învățători și educatoare, în anul I, unele teme și lucrări practice suplimentare trebuie să se efectueze în cadrul orelor de practică agricolă. De asemenea, profesorul de științe naturale poate să mărească numărul de ore necesar efectuării temelor legate de agricultură, reducînd o parte din materialul prevăzut în programă.

In anii II și III cea mai mare parte din temele și lucrările practice prevăzute în legătură cu agricultura trebuie să fie predate în cadrul practicii agricole. Pentru temele și lucrările practice suplimentare se pot lua cîte 1—2 ore de la alte obiecte, după cum va hotărî consiliul pedagogic.

In anul IV, o parte dintre temele și lucrările practice suplimentare se vor efectua în cadrul orelor prevăzute pentru „Bazele darwinismului".

Organizarea justă a muncii de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate, atît în rîndurile țărănimii muncitoare, cît și în rîndurile școlarilor, participarea acestora, după puterile lor, la munci agricole, alături de părinții lor, va face ca școala, elevii, să aducă o contribuție însemnată la lupta poporului muncitor pentru sporirea producției agricole în acest an.

Clasa I-a

Intocmirea calendarului naturii.

Cultivarea unor plante de cultură (porumb, grîu, cartof, floarea soarelui, ceapă, ridichi).

Cunoașterea semințelor de plante cu flori și a legumelor (mazăre, floarea soarelui, fasole).

Lucrări în grădina școlii sau pe loturile experimentale.

Semănarea și îngrijirea plantelor în pahare, în lăzi, la colțul viu din clasă și acasă.

Recunoașterea buruienilor dăunătoare plantelor de cultură — combaterea lor. Elevii vor ajuta la plivit.

Cunoașterea părților plantei: rădăcina, tulpina, frunzele și florile.

Muncile pe ogoare, în grădina de legume și în livezi.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (tractorul, secerătoarea, semănătoarea, combina) și a celor mai importante lucrări ale pămîntului (arat, grăpat, plivit, prășit).

Ingrijirea pomilor fructiferi. Apariția și dezvoltarea mugurilor tineri.

Elevii vor ajuta la stringerea cuiburilor de omizi, pe care le vor arde.

Animale domestice, creșterea și îngrijirea lor. Cunoașterea raselor de animale domestice, adăposturile animalelor, întreținerea și dezinfecția lor.

Păsările de curte și îngrijirea lor.

Ploaia, zăpada, înghețul și influența lor asupra diferitelor culturi.

★

Elevii clasei I-a vor fi antrenați să ajute la stringerea spicelor.

Clasa a II-a

Lucrări practice în legătură cu determinarea puterii de germinare a semințelor (se va insista asupra plantelor mai răspîndite în regiunea și raionul respectiv).

Cunoașterea celor mai importante unelte agricole (plugul, grapa, semănătoarea, secerătoarea) și a celor mai importante lucrări ale pămîntului (arat, grăpat, prășit, plivit). Elevii vor ajuta la plivit.

Zarzavaturi și legume (cartoful, morcovul, castravetele, varza, roșiile, fasolea, mazărea, lintea și bobul).

Priceperea de a arăta rădăcina, tulpina frunzele, fructele și semințele.

Ce parte a plantei se întrebuințează ca hrană.

Noțiunea de fruct și semințe.

Diferite plante leguminoase, exemple concrete din practica G.A.S. și G.A.C. locale.

Unelte necesare pentru munca din grădina de legume.

Buruienile din grădina de zarzavat (susaiul, loboda de grădină, pălămida).

Munca de primăvară în grădina de zarzavat.

Sădirea tuberculilor de cartofi. Priceperea de a tăia vîrfurile și a le păstra pînă la plantare. Plantarea și îngrijirea lor.

Cultivarea plantelor leguminoase. Stringerea și calcularea recoltei pe lotul școlar.

Cultivarea cerealelor (porumbul, grîul, orzul, ovăzul). Lucrări pe lotul școlar.

Copacii și arbuștii. Noțiunea de copac, arbust, copaci cu frunze căzătoare și conifere.

Foloasele pădurii, protecția ei. Măsurile luate de regimul de democrație populară pentru protecția pădurilor. Cum putem contribui la aceasta. Plantarea perdelelor de protecție pe șesurile țării noastre.

Pomi fructiferi (meri, peri, vișini etc.) arbuști (coacăze, agrișe, smeură). Valoarea fructelor pentru hrană. Cunoașterea celor mai bune metode de conservare și păstrare a acestora. Miciurin și minunatele lui realizări.

Păsările folositoare pentru livadă (graurul, pițigoiul). Ingrijirea și atragerea lor în livezi.

Munca de primăvară în livadă.

Ingrijirea plantelor și animalelor.

Animale folositoare pentru grădinile de legume (broasca, buburuza).

Animale și insecte dăunătoare grădinilor de legume (albiliță, melcul). Mijloace de luptă contra lor.

Animale domestice.

Păsările de curte și îngrijirea lor.

Plante industriale (inul, cînepa, bumbacul).

Mijloace mecanizate în G.A.C. (tractorul, secerătoarea, batoza).

Cunoașterea fenomenelor naturii (bruma, chiciura, poleiul, înghețurile) și metodele de combatere a brumei.

★

Elevii din clasa a II-a vor stringe spice de grîu, secară, ovăz.

Clasa a III-a

Controlul executării sarcinilor din timpul verii. Stringerea și calcularea recoltei de pe lotul școlar.

Urmărirea calendarului naturii: vremea, schimbările datorite anotimpurilor în lumea plantelor, a animalelor și în munca omului. (Organizarea observațiilor, concluzii pe baza observațiilor).

Atragerea păsărilor folositoare în livezi și grădini de zarzavat.

Plantele care se cultivă pe ogoare. Cele mai importante plante de cultură (porumb, grîu, cartof, sfecla de zahăr, cînepă, bumbac, in, orz, ovăz, orez, lucernă, trifoi). Cultivarea și îngrijirea acestor plante.

Cunoașterea celor mai importante unelte agricole (plug, grapă, tăvălug, semănătoare, secerătoare, vinturătoare) și a celor mai importante lucrări ale pămîntului (arat, grăpat, tăvălugit, plivit, prășit).

Ingrășăminte organice și minerale. Cum pot contribui elevii la adunarea acestor îngrășăminte (cenușă, gunoi de păsări, composturi etc.).

Importanța răsadnițelor în agricultură. (Elevii vor pregăti răsadnițe). Cele mai importante metode de semănat (în cuiburi așezate în pătrat, în rînduri etc.). Se vor face lucrări practice.

Semințele plantelor de cîmp și ale leguminoaselor. Priceperea de a le deosebi și de a le pregăti pentru semănare (curățirea, selecționarea, puterea de germinare și încolțirea).

Cultivarea pătlăgelelor roșii, castraveților, morcovilor, verzei. Pregătirea solului. Semănarea și sădirea. Observarea și îngrijirea acestor plante.

Inmulțirea coacăzului prin butași.

Buruienile de pe ogoare și mijloacele de luptă contra lor. Elevii vor ajuta la plivit.

Protecția ogoarelor contra vînturilor uscate cu ajutorul perdelelor de păduri.

Academicianul T.D. Lisenco și realizările lui. Marile succese ale agriculturii sovietice în lupta pentru o recoltă bogată. Exemple concrete din practica G.A.S. și G.A.C. locale, care caracterizează succesele agriculturii noastre în lupta pentru o recoltă mai bună (prin folosirea metodelor agrotehnice sovietice, prin aplicarea agrominimului).

Fenomenele naturii (bruma, chiciura, poleiul, înghețul). Se vor arăta practic metodele de combatere a brumei.

Sădirea și îngrijirea pomilor roditori.

Elevii vor ajuta la stringerea cuiburilor de omizi, pe care le vor arde.

Animalele domestice: calul, vaca, boul, oaia, porcul, capra, iepurele de casă etc. Particularitățile caracteristice ale înfățișării acestor animale, întreținerea și îngrijirea lor. Ce foloase aduc omului animalele domestice. Productivitatea animalelor domestice depinde de condițiile de hrană și îngrijire.

Cunoașterea principalelor boli ale animalelor din regiune și raion, metodele de combatere a acestor boli. Adăposturile animalelor (întreținerea și dezinfecția lor).

Rasa Costroma, cea mai bună rasă de vite de lapte din lume. Exemple concrete din practica colhozurilor și sovhozurilor sovietice, care ilustrează marile succese ale zootehniei sovietice. Succesele obținute în țara noastră prin aplicarea metodelor zootehniei sovietice.

Păsările de curte și îngrijirea lor.

★

Pentru elevii clasei a III-a se vor organiza, în timpul vacanței de vară, lucrări de îngrijire a plantelor cultivate în primăvară. Ei vor ajuta de asemenea la stringerea spicelor de pe ogoare și vor pregăti un ierbar privind „dezvoltarea plantelor" (porumbul, grîul, secara și alte cereale).

Clasa a IV-a

Organizarea expoziției în legătură cu munca de vară a elevilor.

Apa în natură. Dilatarea și condensarea lichidelor la schimbarea temperaturii — termometrul. Ploaia, bruma, zăpada, grindina. Determinarea cantității de precipitații cu ajutorul pluviometrului.

Solul. Compoziția solului: substanțe minerale și organice ale solului. Proprietățile fizice ale solului. Structura solului. Importanța și mijloacele de prelucrare a solului. Ingrășămintele organice și minerale. Alterarea solului și mijloacele de combatere. Compoziția solului din regiunea și raionul respectiv. Cum pot contribui elevii la adunarea îngrășămintelor (cenușă, gunoi de păsări, composturi etc.).

Separarea nisipului de argilă cu ajutorul amestecului cu apă. Experiența care arată permeabilitatea. Capacitatea de absorbție a apei, capacitatea de păstrare a umidității și capilaritatea solului.

Lucrări practice în vederea determinării puterii de germinare a semințelor diferitelor plante de cultură (se va insista asupra plantelor mai răspîndite în condițiunile regiunii și raionului respectiv).

Cultivarea în grădina școli sau pe loturile experimentale, în lăzi etc. a plantelor de cultură (porumb, grîu, cartof, sfecla de zahăr, floarea soarelui etc.). Cunoașterea celor mai importante lucrări ale pămîntului (arat, grăpat, tăvălugit, prășit) și importanța lor. Se vor cultiva de asemenea: ridichi, salată, pătlăgele roșii, castraveți, varză.

Importanța răsadnițelor în agricultură. Cunoașterea și întocmirea diferitelor tipuri de răsadnițe.

Semănarea plantelor. Lucrări practice în legătură cu cele mai importante metode de semănat: în cuiburi așezate în pătrat, în rînduri etc.

Buruienile de pe ogoare și mijloacele de luptă contra lor. Elevii vor ajuta la plivit.

Recoltarea cerealelor, legumelor, fructelor; cunoașterea celor mai bune metode de conservare și păstrare a acestora.

Sădirea pomilor și arbuștilor fructiferi, îngrijirea lor, observarea creșterii și dezvoltării lor.

Păsările de curte și îngrijirea lor.

Cunoașterea principalelor boli ale animalelor din regiune și raion și metodele de combatere a acestor boli. Hrănirea rațională a animalelor domestice pentru mărirea productivității acestora.

★

Elevii din clasa a IV-a vor ajuta la stringerea spicelor de pe ogoare și vor alcătui o colecție cu diferite feluri de pămînt din regiune sau raion. De asemenea, ei vor îngriji plantele cultivate în primăvară pe lotul școlar și acasă (se vor face observații asupra creșterii și dezvoltării lor și se va ține un jurnal cu observații zilnice).

Clasa a V-a

Compoziția solului. Diferite soluri. Sărurile pe care planta le absoarbe din pămînt.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (plugul, plugul cu antetrupiță, grapa, tăvălugul, semănătoarea, secerătoarea, triorul, vinturătoarea etc.).

Diferite procedee de lucrare a solului (arat, săpat, prășit, tăvălugit etc.) și importanța lor pentru creșterea și dezvoltarea plantelor.

Ingrășăminte organice și minerale. Ingrășarea suplimentară a plantelor și importanța acesteia pentru obținerea de recolte bogate.

Semănatul, încolțirea semințelor: a) condițiile necesare pentru încolțirea semințelor; b) pregătirea semințelor pentru semănat și determinarea puterii de încolțire a semințelor; c) semănatul. Termenele cînd trebuie semănate semințele; adîncimea la care se introduc în pămînt. Semănatul în rînduri și cuiburi așezate în pătrat.

Cele mai importante plante de cultură din regiunea și raionul respectiv (porumbul, grîul, cartoful, sfecla de zahăr etc.).

Răsadnițele și importanța lor în agricultură. Tipuri de răsadnițe, scopul creșterii plantelor în răsadnițe.

Combaterea principalilor dăunători (vegetali și animali) ai plantelor de cultură (gîndacul de Colorado, albiliță, ploșnița de cîmp, mana viței, tăciunele, moniliozele la pomi, ruginile la cereale etc.).

Cele mai importante rase de animale domestice din raionul respectiv. Bazele hrănirii raționale a animalelor domestice în vederea măririi productivității acestora.

Creșterea și îngrijirea celor mai răspîndite păsări de curte.

Principalele boli ale animalelor domestice din raionul respectiv. Adăposturile animalelor. Tipuri de adăposturi, întreținerea și dezinfecția lor.

LUCRĂRI PRACTICE

Experiențe pentru cunoașterea compoziției solului.

Cunoașterea și întrebuințarea diferitelor îngrășăminte minerale și organice. (Elevii vor aduna diferite îngrășăminte (cenușă, gunoi de păsări, compost etc.).

Incolțirea semințelor la frig și la căldură.

Constatarea nevoii de apă și de aer a semințelor în vederea încolțirii.

Determinarea puterii de germinație a semințelor.

Selecționarea semințelor pentru semănat și importanța ei. Se vor semăna în unele ghivece semințe bine dezvoltate și în altele semințe slab dezvoltate. Observații asupra dezvoltării plantelor care rezultă.

Semănatul în diferite condițiuni (la diferite adîncimi, la diferite distanțe, în rînduri, în cuiburi așezate în pătrat). Ingrijirea plantelor și observații asupra dezvoltării plantelor.

Cultivarea principalelor cereale și legume din regiunea respectivă (porumbul, cartoful).

Iarovizarea cerealelor și a cartofului.

Pregătirea răsadurilor: însămînțări în răsadnițe, îngrijirea răsadurilor și răsădirea lor.

Copilitul la pătlăgele roșii și la castraveți.

Altoirea la pomi și plante ierboase.

Plantarea și îngrijirea căpșunilor.

Elevii vor participa la combaterea diferiților dăunători care apar în localitatea respectivă.

Elevii vor crește și îngriji diferite păsări de curte.

Clasa a VI-a

Solul — lucrările academicianului V. R. Viliams. a) Știința cultivării solului asigură recolte bogate și constante. b) Fertilitatea solului. Sol cu structură și sol fără structură. c) Refacerea solului fără structură. d) Asolamente. e) Cultivarea rațională a solului. f) Ingrășămintele. g) Perdelele de păduri pentru protecția cîmpurilor.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole: tractorul, semănătoarea, combina, secerătoarea, triorul, vinturătoarea, plugul, grapa, tăvălugul. Excursie la S.M.T., G.A.S., G.A.C.

Plantele de cultură mai importante și procedeele de cultivare. a) Cerealele: porumbul, grîul, secara, ovăzul, orezul. b) Legumele: cartoful, pătlăgelele roșii, varza, morcovul, ceapa, castraveții. c) Plante industriale: sfecla de zahăr, floarea soarelui, bumbacul, inul. d) Arborii, arbuștii și plantele fructifere: mărul, smeura, fragii.

Melcii. Pagubele pe care le aduc agriculturii și combaterea lor (limaxul).

Insectele: a) Cărăbușul, pagubele produse de el și combaterea lui. b) Albiliță. Mijloacele de combatere a ei. c) Lăcusta călătoare. Pagubele produse de ea și combaterea ei. d) Gîndacul de Colorado și combaterea lui. e) Fluturele de mătase. Sericicultura și importanța ei economică. f) Albinele și importanța lor.

Cele mai importante rase de animale domestice din raionul respectiv. Bazele hrănirii raționale a animalelor domestice în vederea măririi productivității acestora.

Creșterea și îngrijirea principalelor specii de păsări de curte.

Principalele boli ale animalelor domestice din raionul respectiv.

Adăposturile animalelor. Tipuri de adăposturi. întreținerea și dezinfecția lor.

LUCRĂRI PRACTICE

Însămînțarea ierburilor perene pentru refacerea și menținerea structurii solului.

Semănatul porumbului și a cartofului în cuiburi așezate în pătrat.

Se vor cultiva plantele de cultură învățate.

Sădirea arborilor și arbuștilor fructiferi, butășire, altoire, îngrijirea lor.

Cele mai răspîndite buruieni dăunătoare plantelor de cultură și metodele de combatere a lor. Participarea elevilor la plivit.

Răsadnițele și importanța lor în agricultură (tipuri de răsadnițe, scopul creșterii plantelor în răsadnițe). Elevii vor construi, sub îndrumarea cadrelor didactice, răsadnițe în care vor pregăti răsaduri.

Se vor crește larvele fluturelui de mătase pe frunze de dud.

Se vor combate insectele care atacă legumele, pomii fructiferi etc.

Clasa a VII-a

Piscicultura. Creșterea crapilor în eleștee la gospodării agricole colective și de stat.

Insemnătatea păsărilor pentru agricultură. Atragerea și protecția păsărilor folositoare. Păsări domestice de curte: găinile, giștele, curcanii. Importanța lor economică. Bazele biologice ale sporirii productivității lor. Hrănirea rațională și metode de înmulțire ale păsărilor domestice. Se va vizita o fermă de păsări din apropiere și se va studia îngrijirea păsărilor.

Rozătoarele, dușmani ai agriculturii. Pagubele aduse agriculturii de șobolani, hîrciogi, șoareci și lupta împotriva lor.

Animalele din economia agricolă. a) Vite cornute mari. Nutriția, îngrijirea și lupta contra îmbolnăvirii lor. Rasa de vaci Costroma. b) Rasele de porci. Metode științifice de îngrijire și hrănire. c) Rasele de oi. d) Rasele de cai.

LUCRĂRI PRACTICE

Răsadnițele și importanța lor în agricultură (tipuri de răsadnițe, scopul creșterii plantelor în răsadnițe). Elevii vor construi sub îndrumarea cadrelor didactice răsadnițe în care vor pregăti răsaduri.

Cele mai răspîndite buruieni dăunătoare plantelor de cultură și metodele de combatere a lor.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (plugul, plugul cu antetrupiță, grapa, tăvălugul, semănătoarea, secerătoarea, triorul, vinturătoarea etc.). Excursie la S.M.T.

Ingrășăminte organice și minerale. Ingrășarea suplimentară a plantelor și importanța acesteia pentru obținerea de recolte bogate. Participarea elevilor la adunarea acestor îngrășăminte (cenușă, gunoi de păsări, compost etc.).

Combaterea principalilor dăunători (vegetali și animali) ai plantelor de cultură (gîndacul de Colorado, albiliță, ploșnița de cîmp, mana viței, moniliozele la pomi și ruginile la cereale etc.).

Stringerea recoltei și cele mai bune metode de conservare și păstrare a cerealelor, legumelor și fructelor.

Școli pedagogice

Anul I

Importanța agriculturii, realizările și perspectivele dezvoltării ei la noi și în U.R.S.S.

Solul, îngrășarea solului, refacerea structurii lui.

Bazele culturii plantelor de cîmp.

Pepinieră pentru speciile forestiere, de pomi fructiferi și plante decorative.

Cele mai importante rase de animale domestice din raionul respectiv. Bazele hrănirii raționale a animalelor domestice în vederea măririi productivității acestora.

Principalele boli ale animalelor domestice din raionul respectiv. Adăposturile animalelor. Tipuri de adăposturi, întreținerea și dezinfecția lor.

LUCRĂRI PRACTICE

Cea mai simplă analiză a solului (structura, însușiri fizice).

Cunoașterea uneltelor folosite la cultivarea solului.

Cunoașterea celor mai întrebuințate îngrășăminte minerale după aspectul exterior (culoare, solubilitate, miros).

Pregătirea compostului și a îngrășămintelor minerale.

Iarovizarea semințelor de cereale și a tuberculilor de cartofi.

Prelucrarea solului. Parcelarea. Ingrășarea solului. Săparea și greblarea. Semănatul.

Determinarea valorii culturale a semințelor și a greutății hectolitrice. Determinarea puterii de încolțire a semințelor.

Cultivarea celor mai bune specii de plante de cultură din regiunea respectivă.

Răsadnițele și importanța lor în agricultură. Tipuri de răsadnițe, scopul creșterii plantelor în răsadnițe.

Inmulțirea plantelor de cultură (înmulțirea vegetativă și prin semințe). Polenizarea artificială suplimentară.

Cele mai răspîndite buruieni dăunătoare plantelor de cultură și metodele de combatere a lor.

Plantarea și îngrijirea pomilor roditori. Diferite metode de altoire. Metode de reîntinerire a pomilor.

Combaterea principalilor dăunători (vegetali și animali) ai plantelor de cultură (gîndacul de Colorado, albiliță, ploșniță de cîmp, mana viței, moniliozele la pomi, ruginile la cereale etc.).

Notă. Toate aceste teme se vor face în mod practic (pe terenul experimental, la G.A.C., G.A.S. etc.).

Anul II

Condițiile de încolțire a semințelor.

Solul în concepția academicianului V. R. Viliams.

Importanța structurii solului pentru fertilitatea sa.

Inmulțirea vegetativă. Felurile inmulțirii vegetative, importanța lor pentru cultivarea plantelor.

Bazele biologice ale altoirii.

Polenizarea. Mijloacele de polenizare. Autopolenizarea. Polenizarea încrucișată.

Polenizarea artificială și influența ei asupra recoltei.

Importanța practică a teoriei dezvoltării stadiale, foloasele iarovizării semințelor plantelor de primăvară. Importanța iarovizării împotriva urmărilor secetei și a înghețurilor timpurii.

Grupurile principale de plante de cîmp.

Buruieni și plante otrăvitoare de cîmp.

Pagubele cauzate de buruieni. Buruieni anuale și perene și particularitățile lor biologice. Metodele de lucru împotriva lor.

Asolamente de cîmp, importanța lor.

Bazele legumiculturii.

Plantarea de arbori pe terenul școlii și pe terenurile din apropierea locuințelor elevilor.

Muncile de toamnă pe terenul școlar: a) recoltarea, b) prelucrarea solului.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (plugul, plugul cu antetrupiță, grapa, tăvălugul, semănătoarea, secerătoarea, triorul, vinturătoarea etc.). Excursie la S.M.T.

Cele mai importante rase de animale domestice din raionul respectiv. Bazele hrănirii raționale a animalelor domestice în vederea măririi productivității acestora.

Principalele boli ale animalelor domestice din raionul respectiv. Adăposturile animalelor. Tipuri de adăposturi, întreținerea și dezinfecția lor.

LUCRĂRI PRACTICE

Solul cu structură și fără structură.

Pregătirea terenului pentru grădina de legume și de flori.

Iarovizarea semințelor de cereale.

Iarovizarea tuberculilor de cartofi.

Semănarea cartofului prin diferite procedee.

Pregătirea răsadniței. Semănarea semințelor. Pregătirea ghivecelor. Pregătirea lăzilor pentru răsaduri. Pregătirea și folosirea cuiburilor. Ingrijirea răsadniței. Lupta împotriva dăunătorilor.

Semănatul semințelor de ceapă, morcovi, castraveți, pepeni, mazăre, fasole etc.

Plantarea de specii de arbori de pădure. Semănatul în cuiburi așezate în pătrat.

Inmulțirea plantelor.

Altoirea pălămgelelor roșii pe cartofi, a pepenilui galben pe dovleac.

Polenizarea artificială a plantelor.

Recoltarea și evidența recoltei de cartofi, de sfeclă de zahăr etc. Selecționarea semințelor. Săpatul terenului.

Semănatul semințelor de legume și plante decorative în perioada de toamnă.

Creșterea și îngrijirea păsărilor de curte.

Creșterea viermilor de mătase și îngrijirea stupilor.

Notă. Toate aceste teme se vor face în mod practic (pe terenul școlar, la G.A.C., G.A.S. etc.) ca lucrări practice la „Practica agricolă" și la Botanică.

Anul III

Cultivarea porumbului, grîului, cartofului. Iarovizarea.

Diferite lucrări ale solului (arat, grăpat, tăvălugit, lucrările cu cultivatorul etc.) și importanța lor pentru creșterea și dezvoltarea plantelor.

Plantarea în cuiburi așezate în pătrat, în cruce, în rînduri.

Răsadnițele și importanța lor în agricultură (tipuri de răsadnițe, scopul creșterii plantelor în răsadnițe).

Cele mai răspîndite buruieni dăunătoare plantelor de cultură și metodele de combatere a lor.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (plugul, plugul cu antetrupiță, grapa, tăvălugul, semănătoarea, secerătoarea, triorul, vinturătoarea etc.). Excursie la S.M.T., G.A.C., G.A.S.

Lucrări de primăvară în livadă. Controlul puieților altoiți în ochi. Pregătirea pomilor pentru plantare. Introducerea îngrășămintelor. Pregătirea plantelor pentru plantare. Plantarea. Muncile de primăvară în livada cu pomi fructiferi.

Butășire. Altoire în ochi. Tăierea altoilor de un an pentru formarea coroanei. Curățirea tulpinii și a coroanei. Văruirea.

Culesul, evidența și conservarea recoltei de fructe.

Animale domestice.

Regulile zootehnice și sanitare.

Intreținerea animalelor. Tipurile de adăpost.

Alimentația animalelor.

Rozătoarele, mici dușmani ai plantelor de cultură, ai rezervelor agricole și transmițători de boli contagioase.

Măsuri de combatere a lor și justificarea biologică a acestor măsuri.

Crearea de noi rase de animale de către M. F. Ivanov și S. I. Steinman.

Foloasele și pagubele aduse de păsări în diferitele ramuri ale agriculturii.

Creșterea păsărilor. Diferite rase obținute prin intervenția omului.

Viermii paraziți și animalele domestice. Gălbeaza ciclul dezvoltării acesteia; căile prin care se face molipsirea și măsurile de luptă împotriva viermelui de gălbează.

Tenia de porc și de vite comune. Tenia a cărei larvă trăiește în creerul de oaie. Măsuri de prevenire contra îmbolnăvirii.

Insectele dăunătoare agriculturii.

Participarea elevilor la organizarea măsurilor de luptă împotriva dușmanilor agriculturii.

Insecte domestice: albina, fluturele de mătase.

Se vor crește și îngriji păsări de curte, stupi, viermi de mătase.

Notă. Toate aceste teme se vor face în mod practic (pe terenul școlar, la G.A.C., G.A.S. etc.).

Anul IV

Avantajele colectivizării agriculturii. G.A.C. și întovărășirile pentru lucrarea în comun a pămîntului.

Importanța S.M.T. și a G.A.S.

Agricultura sovietică — pildă pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre.

Hotărîrile C.C. al P.M.R. și ale Guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii în țara noastră.

Sarcinile cadrelor didactice și ale școlilor în dezvoltarea agriculturii.

Realizările lui I. V. Miciurin în obținerea unor noi varietăți de plante.

Lucrările academicianului T. D. Lisenco în ceea ce privește obținerea unor noi varietăți de plante.

Bazele sistemului agricol cu asolament de ierburi al lui V. R. Viliams.

Cunoașterea celor mai importante mașini și unelte agricole (plugul, plugul cu antetrupiță, grapa, tăvălugul, semănătoarea, secerătoarea, triorul, vinturătoarea etc.). Excursii la S.M.T., G.A.S., G.A.C.

Importanța luptei pentru recolte bogate de porumb, grîu, cartofi, sfeclă de zahăr etc.

Semănatul plantelor. Cele mai importante metode de semănat (în rînduri, în cuiburi așezate în pătrat, în cruce, prin împrăștiere în rigole etc.).

Construirea diferitelor tipuri de răsadnițe. Polenizare, hibridizare, altoire.

Combaterea principalilor dăunători (vegetali și animali) ai plantelor de cultură (gîndacul de Colorado, albiliță, ploșnița de cîmp, mana viței, tăciunele moniliozele la pomi, ruginele la cereale etc.).

Animale și păsări domestice.

Principalele boli ale animalelor și păsărilor domestice din raionul respectiv. Tipuri de adăposturi, întreținerea și dezinfecția lor.

Notă. — Toate temele practice prevăzute pentru elevii anului IV se vor executa pe terenul școlar, la G.A.C., G.A.S. etc.

O lecție despre selecția plantelor

...Cu caietele de notițe pe bănci, elevii anului IV B de la Școala medie tehnică agricolă din orașul Rîmnicu-Sărat așteaptă începerea lecției. Tovarășul profesor Vrînceanu intră în clasă, notează în catalog absențele și trece apoi la verificarea cunoștințelor predate în lecția anterioară, care a avut ca temă „Culturile comparative cu soiuri"

La Școala medie agricolă din Rîmnicu-Sărat se acordă o atenție deosebită nivelului predării. Colectivul de profesori este conștient de faptul că principala lui datorie este să dea patriei cadre de tehnicieni bine pregătiți, capabili să contribuie din plin la dezvoltarea agriculturii noastre. Tovarășul Vrînceanu se numără printre profesorii care muncesc stăruitor pentru a-și înarma elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice. În clasă, printre elevii săi, tov. Vrînceanu se străduiește să desfășoare lecții interesante, care să dezvolte interesul și dragostea elevilor pentru munca în agricultură. Adresîndu-se întregii clase, el pune întrebarea: „Care este importanța organizării culturilor comparative?"

Primul elev care răspunde arată că scopul culturilor comparative este de a da cultivatorului posibilitatea să aprecieze productivitatea liniilor și soiurilor. Aceasta se poate obține prin observații fenologice asupra bazelor de vegetație, prin determinarea rezistenței la ger, secetă, cădere, scuturare, atac de boli și insecte, prin analize chimice sau prin determinarea însușirilor tehnologice ale soiurilor comparate.

Prin întrebări ajutătoare, profesorul îi conduce pe elevi să întregească răspunsul. Unul dintre elevi arată că, în general, prin culturile comparative cultivatorul poate să-și dea seama care sînt soiurile cele mai bune, să stabilească dacă ele sînt potrivite pentru zona în care lucrează și să elimine liniile și soiurile fără perspectivă, pentru a ușura procesul de selecție.

În continuarea lecției, elevii vorbesc despre felul cum se organizează fiecare dintre aceste culturi comparative și încercări, ce metode de comparare se aplică, care trebuie să fie forma parcelelor, numărul repetițiilor etc. Răspunzînd la ultima întrebare — în ce constă metoda de comparare standard — elevul Zamfir Ștefan folosește cu pricepere schema adusă de profesor în clasă.

Răspunsurile elevilor au arătat că ei și-au însușit cunoștințele teoretice și știu să le folosească cu pricepere în munca practică. În cadrul expunerii problemelor ei au dat numeroase exemple din munca pe care au desfășurat-o la stațiunile ICAR Mărculești și Moara Domnească, ca practicanți, în vara trecută.

În strînsă legătură cu noțiunile cunoscute dinainte de către elevi, profesorul trece la lecția nouă, care are ca temă: „Grîul de toamnă Bărăgan 77". El vorbește despre rolul creator al selecției, despre principiile de genetică miciurinistă care stau la baza creării soiurilor, cît și despre problemele de organizare și tehnică a lucrărilor de selecție. Vorbind despre grîul de toamnă „Bărăgan 77", profesorul amintește etapele succesive ale creării unui soi nou pe calea selecției și despre realizările de seamă obținute în țara noastră pe baza agrobiologiei miciuriniste. În timp ce expune lecția, el folosește schema selecției grîului de toamnă „Bărăgan 77", pe care elevii o desenează în caiete. Profesorul vorbește apoi elevilor despre succesele obținute de tehnicienii și de muncitorii fruntași ai gospodăriilor noastre colective și de stat în dezvoltarea agriculturii socialiste în patria noastră, despre realizările obținute în domeniul selecției plantelor la stațiunile experimentale ale ICAR, despre neprețuitul ajutor pe care ni-l dă Uniunea Sovietică, punîndu-ne la dispoziție semințe selecționate, mașini agricole perfecționate etc.

Trecînd la fixarea cunoștințelor, profesorul antrenează la discuție întreaga clasă. Astfel, elevii vorbesc despre importanța creării de noi soiuri de grîu care să dea o producție mare la hectar, arată care trebuie să fie însușirile noului soi ce trebuie creat pentru condițiile climaterice ale Bărăganului, despre tehnica selecției grîului de toamnă „Bărăgan 77" și despre calitățile deosebite ale acestuia. S-a discutat apoi problema înmulțirii noului soi după metoda sovietică rapidă de înmulțire în teren bine pregătit și îngrășat, în rînduri distanțate, pe suprafețe din ce în ce mai mari.

Lecția tovarășului Vrînceanu, bine pregătită și avînd la bază un plan întocmit cu amănunțime, și-a ajuns scopul. Profesorul a reușit să transmită elevilor cunoștințe temeinice, i-a învățat cum să lege aceste cunoștințe de practică, a dezvoltat interesul și dragostea lor pentru agricultură.

Ing. C. VELICU
Inspector în Direcția generală a pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Directorii discută problemele muncii metodice

Pentru a contribui la îmbunătățirea muncii de conducere a școlilor, cabinetul de pe lîngă Secția de învățămînt a orașului București a luat inițiativa de a organiza cercuri pedagogice ale directorilor. Prilejuind un larg schimb de experiență în rîndurile conducătorilor de școli, aceste cercuri aduc un aport însemnat la ridicarea nivelului muncii de îndrumare și control în școală.

Una din problemele cele mai viu dezbătute în cadrul cercurilor pedagogice ale directorilor a fost problema organizării muncii metodice în școală, problema conducerii acestei munci. În raionul Stalin, de exemplu, referatul cu privire la munca metodică în școală a fost prezentat de către directorul școlii de băieți nr. 31. Referatul a arătat că, la începutul anului școlar, munca metodică se desfășura doar în cadrul consiliului pedagogic, unde se dezbăteau probleme metodice în a căror rezolvare învățătorii și profesorii întîmpină greutăți. Întrucît cele mai multe discuții se duceau în legătură cu anumite greșeli existente în planurile de lecții, consiliul pedagogic a organizat o ședință specială pentru discutarea acestei probleme. Într-o altă ședință a consiliului pedagogic s-a discutat problema metodelor care trebuie folosite în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Deoarece unii profesori și diriginți aveau în această privință concepții nejuste, pretinzînd că elevii rămași în urmă nu sînt „apți" să învețe, participanții la discuții au arătat fundamentul antiștiințific al atitudinii acestora, au combătut concepțiile lor și au indicat cum trebuie să se lucreze cu elevii rămași în urmă.

Rezultatul concret al acestor ședințe — a arătat referatul — a constat în faptul că în școală a început să se simtă din ce în ce mai mult necesitatea îmbunătățirii muncii metodice. Ca urmare s-a luat hotărîrea de a se organiza un cerc metodic pentru învățătorii claselor I—IV și o comisie metodică pentru cadrele care predau la clasele V—VII, cuprinzînd profesorii de limba română și de limba rusă.

În referat s-a arătat, de asemenea, că directorul școlii de băieți nr. 31 s-a preocupat, împreună cu colectivul școlii pe care o conduce, și de organizarea unui colț pedagogic, care să îngăduie o și mai largă dezvoltare a muncii metodice.

Problemele prezentate în referatul cu privire la munca metodică în școala de băieți nr. 31 au provocat discuții care au lămurit o serie de aspecte importante în legătură cu felul cum trebuie condusă această muncă de către directorul școlii. Astfel, s-a conturat și mai bine rolul și însemnătatea consiliului pedagogic și colțului pedagogic în desfășurarea muncii metodice în școală, s-au lămurit unele probleme în legătură cu tematica ședințelor programate în cadrul acestui colț etc. Participanții la discuții au scos în evidență și lipsurile muncii metodice de la școala nr. 31, lipsuri care n-au fost subliniate cu tărie în referat. Astfel, s-a arătat că direcția școlii nu s-a ocupat suficient de îndrumarea cadrelor didactice, că nu s-a organizat verificarea perseverentă a îndeplinirii hotărîrilor consiliului pedagogic etc.

O muncă rodnică se desfășoară și în cadrul cercului pedagogic al directorilor din raionul 23 August. La una dintre ședințele acestui cerc a fost prezentat un referat privitor la munca metodică de la centrul școlar nr. 5, 7, 8. Referatul a scos în lumină rolul consiliului pedagogic ca centru de organizare și îndrumare a întregii activități din școală, legătura lui cu cercurile metodice și cu comisiile pe obiecte. În ședințele consiliului pedagogic de la această școală — s-a arătat în referat — se discută problemele concrete ale muncii didactice și educative. Astfel, constatîndu-se situația slabă la învățătură a elevelor pe primul pătrar, consiliul pedagogic, cercetînd cauzele acestei situații, a ajuns la concluzia că, printre altele, o cauză importantă a nivelului scăzut la învățătură este și insuficienta îndrumare a elevelor în ceea ce privește munca lor individuală. De aceea, pentru ședința următoare a consiliului pedagogic s-a planificat o discuție în legătură cu această temă. În cadrul discuției a ieșit la iveală faptul că învățătoarele și profesoarele nu au dat destulă atenție fixării materialului predat, nu se preocupă în suficientă măsură de îndrumarea elevelor în ceea ce privește munca cu manualul, nu corectează cu grijă caietele și supraîncarcă elevele cu prea multe teme pentru acasă. Ședința s-a încheiat cu stabilirea unor măsuri menite să ducă la înlăturarea acestor lipsuri.

La alte ședințe ale consiliului pedagogic s-au discutat teme ca „Lupta împotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă", „Fixarea scopului lecției", „Organizarea orelor de consultații pentru elevii rămași în urmă la învățătură", „Folosirea metodelor de predare la lecțiile de fizică", „Ridicarea nivelului citirii și scrierii la clasele I—IV" etc.

Luînd cuvîntul pe marginea acestui referat, membrii cercului pedagogic al directorilor din raionul 23 August au dezbătut o serie de probleme însemnate, cum sînt îndrumarea muncii diriginților pentru obținerea unor rezultate bune la învățătură și disciplină de către elevi, ajutorarea cadrelor tinere începătoare, orientarea profesională a elevilor, atragerea părinților în activitatea instructiv-educativă etc.

O problemă pentru care directorii au manifestat un interes deosebit a fost aceea a popularizării experiențelor bune din școală. Din discuții a reieșit clar sarcina directorului de a studia continuu activitatea cadrelor didactice, pentru a generaliza în școală experiența celor mai buni membri ai colectivului.

Ședințele cercurilor pedagogice ale directorilor, organizate pe raioane, din inițiativa cabinetului pedagogic orășenesc, contribuie astfel în mare măsură la orientarea conducătorilor de școli cu privire la felul cum trebuie să îndrumeze și să conducă munca metodică, înarmîndu-i cu metode concrete de lucru și dîndu-le posibilitatea să-și împărtășească experiența, să învețe unii de la alții și să lupte împreună pentru lichidarea lipsurilor care mai există în activitatea lor.

B. PETRICU

Grija pentru confecționarea și folosirea materialului didactic

Învățătorii din Orașul Stalin arată o deosebită preocupare pentru folosirea și confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic. Indeosebi pentru învățătorii care predau la clasele I-a și a II-a, confecționarea materialului didactic a constituit o problemă de căpetenie. Ei n-au precupețit nici un efort pentru a confecționa un material cît mai bogat, care să-i ajute pe elevi să-și însușească cunoștințe temeinice.

Astfel, învățătorii care predau la clasa I-a au folosit în predarea citirii și scrierii un material didactic frumos și îngrijit executat, conform indicațiilor date în lucrarea „Îndrumări metodice pentru predarea citirii și scrierii la clasa I-a". Dornici de a aplica just metoda fonetică analitico-sintetică, învățătorii au studiat îndrumările date și au folosit la lecții procedeele și materialele didactice indicate în această lucrare.

Numeroși învățători au confecționat literele alfabetului decupat și table pentru zețuit confecționate din carton sau din lemn, de mărimea unei table obișnuite sau mai mici, după posibilitățile locale.

O contribuție însemnată la confecționarea acestui material didactic au adus-o părinții elevilor.

O deosebită preocupare a constituit pentru învățătorii care predau la clasa I-a confecționarea unor dosare cu literele alfabetului decupat, cu care să lucreze elevii în bănci. Pentru păstrarea literelor alfabetului decupat în condiții cît mai bune, unii învățători au alcătuit dosare din carton pe care s-au cusut buzunărașe pentru fiecare literă în parte și pentru compunerea cuvintelor și a propozițiilor. Alții au cusut aceste buzunărașe pe o bucată de pînză care se rulează și se strînge în chip de săculeț, iar alții au confecționat cu elevii, din cutii de chibrituri, dulăpioare cu sertărașe pentru fiecare literă.

Pentru predarea aritmeticii, învățătorii care predau la clasa I-a au confecționat un material didactic tot atît de bogat. Materialul a fost lucrat după îndrumările date în „Metodica aritmeticii" de A. S. Pcelco și în volumul „Școala elementară" Astfel, pentru trecerea dela problemele simple la cele compuse s-au folosit diverse tablouri cu figuri detașabile, cu ajutorul cărora elevii compun și rezolvă probleme. Folosind just acest material în predarea lecțiilor, tovarășa învățătoare care predă la clasa I-a a școlii nr. 3 a izbutit ca nici unul din cei 37 de elevi ai săi să nu rămînă în urmă la aritmetică.

Învățătorii clasei a II-a au arătat și ei un deosebit interes pentru confecționarea materialului didactic. Astfel, tovarășa învățătoare care predă la clasa a II-a a școlii nr. 17 a confecționat materiale pentru predarea noțiunilor gramaticale, conform îndrumărilor date în „Metodica limbii române—gramatica" pentru clasele I-IV. Ea a experimentat cu bune rezultate aceste materiale, care contribuie din plin la fixarea și consolidarea cunoștințelor gramaticale ale elevilor. De exemplu, pentru fixarea noțiunilor „ființă" și „lucru" se distribuie fiecărui elev loto-uri cu figuri reprezentînd cîte o ființă sau cîte un lucru și li se dă ca temă să acopere cu cîte un cartonaș alb ființele sau lucrurile. La fel se procedează și pentru fixarea noțiunilor de număr, însușirea lucrurilor sau a ființelor și acțiunea lor. S-au folosit și loto-uri fără imagini. În acest caz, în locul imaginilor sînt scrise cuvintele respective. În alte loto-uri, de exemplu în cele cu tema „Acțiunea ființelor și a lucrurilor" cuvintele care arată acțiunea sînt detașabile și li se dau separat elevilor. Dintre acestea elevii trebuie să aleagă cuvîntul care arată acțiunea ce corespunde fiecărei propoziții. Pe un loto sînt scrise cîte 3-4 propoziții.

Succesele obținute în muncă de către învățătorii care au folosit un bogat material didactic în predarea cunoștințelor i-au determinat și pe ceilalți să ia hotărîrea ca în cadrul cabinetului pedagogic al orașului să confecționeze în colectiv materialul didactic necesar.

M. BOȘTINA

Din activitatea mea de diriginte

Era prin luna octombrie cînd am primit sarcina să fiu diriginte al anului II D, ai cărui elevi aveau adeseori abateri de la disciplină.

De la început am căutat să aflu care sînt elevii nedisciplinați, ce atitudine are colectivul față de cei ce se abat de la disciplină, precum și alte aspecte din activitatea clasei, necesare pentru cunoașterea colectivului de elevi. A reieșit că cel mai nedisciplinat elev este elevul D. T.

Într-una din orele de dirigenție, îl chem la catedră. Într-adevăr, chiar ținuta lui vorbește mult. Îmbrăcat neglijent, cu mantaua descheiată, fără nasturi, cu un colț al salopetei peste gulerul mantalei, cu bocancii plini de noroi. Cu o privire răutăcioasă, mi se adresează: „De ce m-ați chemat?" În acel moment toți elevii încep să rîdă. Eu îi cer elevului să-și pună mantaua în cui; apoi, supărat, mustru clasa pentru faptul că rîde de un coleg. În același timp îmi dau seama că am greșit vrînd să stau de vorbă cu el în fața elevilor și îi cer să vină să stăm de vorbă în cancelarie, după terminarea cursurilor.

Mi-am continuat apoi ora de dirigenție vorbind cu elevii despre munca în colectiv, despre colaborarea și ajutorul între elevi, ilustrînd toate acestea prin exemple concrete din școala sovietică, unde colectivele de elevi sînt închegate, active, organizate și în care domnește o atmosferă sănătoasă, tovărășească.

După terminarea cursurilor l-am așteptat pe elevul D. T. să vină în cancelarie. De data aceasta se prezentă în fața mea mai puțin supărat. În ziua aceea discuțiile noastre s-au purtat numai în jurul problemelor legate de viața lui, de condițiile în care trăiește și de greutățile pe care le întîmpină în familie și în școală. La primele întrebări, el îmi dădu răspunsuri scurte, pe un ton reținut, ceea ce arăta că-i lipsește încrederea. După ce a simțit însă din tonul și din întrebările mele că nu urmăresc altceva decît să-l ajut, a început să-mi vorbească despre unele necazuri și greutăți ale lui. Rămas orfan de ambii părinți, a avut de înfruntat multe greutăți: foamete, lipsă de îmbrăcăminte și atitea altele.

După 2—3 zile l-am întîlnit într-un colț din curtea școlii. De data aceasta am stat de vorbă despre comportarea lui în școală. Mi-a spus că s-a abătut din nou de la disciplină, plecînd acasă fără învoire. Faptul că mi-a mărturisit singur abaterea lui m-a bucurat, deoarece mi-a dovedit prin aceasta că s-a apropiat de mine. L-am făcut să înțeleagă ce s-ar întîmpla în școală dacă și alți elevi s-ar comporta și ar munci ca el, cum s-ar dezorganiza întreaga muncă a școlii. În același timp, l-am făcut să înțeleagă că toate acestea au consecințe directe asupra situației lui școlare și chiar asupra viitorului lui. Apoi i-am explicat de ce luptă educatorii pentru respectarea disciplinei și a ordinei în școală.

Elevul D. T. continua însă și mai departe să dea dovadă de indisciplină. Se purta necuviincios cu doctorul școlii, cu profesorul de limba română, cărora le răspundea pe un ton obraznic.

Abaterile elevului D. T. au fost discutate de colectivul cadrelor didactice ale școlii. Unii profesori au fost de părere ca el să fie eliminat din școală. Totuși, nu l-am eliminat ci am luat hotărîrea să ne ocupăm de el cu mai multă grijă. Eu eram convins că, ajutat de noi, se va putea îndrepta.

L-am chemat de data aceasta în fața comitetului de clasă. Clasa întreagă, în frunte cu responsabilul ei, l-a criticat, arătîndu-i cît de mult greșește. Din critica elevilor s-a văzut însă dorința adîncă de a-l ajuta pe colegul lor.

Într-o zi pe cînd lucram cu tovarășul director, elevul D. T. se prezentă la acesta, împreună cu responsabilul clasei. El venise să-și ia și în fața directorului angajamentul că se va îndrepta.

De atunci am mai vorbit de multe ori cu el, pentru ca să mențin cît mai strînsă legătura noastră, pentru ca să știu cum se comportă și cum își schimbă atitudinea față de propriile lui fapte.

Îndrumările pe care i le-am dat pas cu pas, preocuparea colectivului clasei de a și-l apropia pe D. T. și de a-l antrena în acțiunile comune organizate în școală, au avut o influență pozitivă, au făcut să crească încrederea elevului în propriile sale forțe și dorința lui de a dovedi că poate să fie la nivelul colegilor lui. Cu fiecare zi se vedea în comportarea lui o schimbare. Dacă în primele săptămîni de școală el se număra printre elevii codași, dacă era cel mai nedisciplinat dintre colegii lui, acum s-a schimbat mult. Toți profesorii sînt mulțumiți de el. Își pregătește mai bine lecțiile, dă răspunsuri bune la română, la matematică, la fizică, la tehnologie etc. La proba de lucru a muncit bine și chiar î-a întrecut pe mulți dintre colegii lui. A reușit de asemenea să facă cleștele patent mult mai bine decît ceilalți colegi. La încheierea pătrarului I a fost declarat promovat. Acum, situația lui la învățătură este mereu mai bună.

Cazul elevului D. T. mi-a întărit și mai mult convingerea că sprijinul din fiecare zi pe care diriginții, colectivul de profesori și colectivul de elevi îl dau în rezolvarea unor asemenea probleme va asigura în școală dezvoltarea unor colective de elevi disciplinați, care să fie conștienți de necesitatea respectării ordinii și muncii în școală.

I. REISSMAN
profesor la școala profesională metalurgică din Suceava

Concurs literar organizat de revista „Luminița"

Revista „Luminița", editată de Comitetul Central al U.T.M., organizează în cinstea zilei de 1 iunie — Ziua Internațională a Copilului — un concurs de lucrări literare destinate copiilor de la vîrsta de 5—9 ani.

La concurs, care se va desfășura între 1 martie și 15 mai 1954, pot participa scriitori, învățători, educatori, membri ai cenacluri-lor literare etc.

Lucrările — proză și versuri — pot fi inspirate din viața copiilor din școli, grădinițe, familie, din timpul lor liber etc.

Concursul va fi condus de o comisie alcătuită din:

Mihai Beniuc, Beti Moldoveanu, redactor șef al revistei „Luminița", Maria Banuș, Marcel Breslașu, Nina Casian, Octav Pancu-Iași, Gica Iuteș și Vicu Mîndra.

Se vor acorda următoarele premii și mențiuni:

Premiul I (proză)	lei 2000.—
Premiul I (versuri)	lei 2000.—
Premiul II (proză)	lei 1500.—
Premiul II (versuri)	lei 1500.—
Premiul III (proză)	lei 1000.—
Premiul III (versuri)	lei 1000.—
Zece mențiuni a lei	500.—

Manuscrisele se vor trimite însoțite de un plic închis, cuprinzînd numele, adresa exactă și profesiunea trimițătorului, pe adresa: — Revista „Luminița", str. Academiei nr. 17, raionul Stalin, București — cu specificația „pentru concurs".

Lucrările premiate cît și celelalte lucrări meritorii sosite pentru concurs, vor fi publicate în revista „Luminița".

Organizarea activității de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt superior

Partidul și guvernul nostru au încredințat cadrelor didactice din învățămîntul superior o sarcină plină de răspundere, aceea de a forma cadre superioare, înarmate cu temeinice cunoștințe științifice, capabile să rezolve problemele complexe ale producției moderne, să contribuie la perfecționarea continuă a tehnicii, la dezvoltarea științei, cadre capabile să contribuie la dezvoltarea economiei și culturii socialiste în patria noastră.

Pentru a face față cu cinste acestei sarcini, instituțiile noastre de învățămînt superior trebuie să urmărească două mari obiective: să ridice necontenit nivelul predării, să înarmeze pe studenți cu datele cele mai noi ale științei de specialitate, să-i familiarizeze cu deprinderea de a rezolva probleme tehnico-științifice, iar pe cei mai capabili dintre ei să-i antreneze direct la munca științifică și, pe de altă parte, să ridice continuu calificarea științifică a cadrelor didactice, cerința de bază pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor lor.

Îmbunătățirea calității predării este de neconceput fără o activitate de cercetare științifică din partea cadrelor didactice. Ridicîndu-și necontenit calificarea lor științifică, studiind zi de zi, fiind la curent cu tot ce e nou în specialitatea lor, cadrele didactice nu vor repeta an de an, în mod mecanic, definiții și teze de-a gata, de multe ori depășite de noile cuceriri ale științei — ci vor desfășura într-adevăr o muncă rodnică cu studenții. Bogatul material pe care-l oferă practica construirii socialismului constituie un larg cîmp de studiu, în care cadrele noastre didactice trebuie să pășească cu îndrăzneala adevăraților oameni de știință. O slabă activitate de cercetare științifică într-o instituție de învățămînt superior se reflectă în primul rînd în nivelul muncii didactice. Totodată nu trebuie uitat că învățămîntul superior se deosebește de celelalte grade de învățămînt prin aceea că își pregătește propriile cadre, iar mijloacele principale pentru aceasta sînt aspirantura și doctoratul, munca științifică. În instituțiile noastre de învățămînt superior, prin grija partidului și a guvernului, sînt create astăzi condițiile necesare pentru desfășurarea activității de cercetare științifică. Hotărîrea Consiliului de Miniștri prin care s-a aprobat regulamentul privind organizarea, îndrumarea și controlul activității de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt superior constituie documentul de bază pentru întărirea muncii științifice în învățămîntul nostru superior. Importantele alocații bugetare puse de statul nostru la dispoziția învățămîntului superior pentru satisfacerea necesităților muncii științifice creează condițiile materiale pentru dezvoltarea acestei activități.

Pînă de curînd, activitatea de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt superior s-a desfășurat sporadic, fără un plan precis, fără îndrumare sau control din partea Ministerului Învățămîntului. În acest an, pentru prima dată, instituțiile de învățămînt superior au început să-și desfășoare activitatea științifică în mod organizat, planificat. La acțiunea de întocmire a planurilor tematice de cercetare științifică, personalul didactic din învățămîntul superior a răspuns cu mare însuflețire. Proiectele de planuri tematice au fost analizate și îmbunătățite prin discutarea lor în cadrul Ministerului Învățămîntului de către colective largi de specialiști, cu o înaltă calificare, din învățămîntul superior, reprezentanți ai ministerelor interesate și ai Academiei R.P.R.

Discuțiile purtate au arătat că cea mai mare parte a cadrelor s-au orientat just în propunerea tematicilor. Au fost propuse spre cercetare teme de mare importanță pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, teme direct legate de sarcinile care decurg din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, teme teoretice importante, a căror rezolvare va aduce o contribuție importantă la construirea socialismului, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră, la dezvoltarea științei.

Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, institutele agronomice, printr-o susținută muncă de cercetare științifică, iau parte activă la traducerea în viață a măsurilor partidului și guvernului cu privire la lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, la creșterea producției vegetale și animale, în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Institutele agronomice și-au propus spre rezolvare probleme științifice importante ca: valorificarea pentru diferite culturi a regiunii nisipoase din sudul Olteniei, îmbunătățirea sistemului agricol cu ierburi perene, ridicarea valorii nutritive a furajelor prin diferite preparate, acțiunea diferitelor îngrășăminte la culturile de bumbac și sfeclă de zahăr, îmbunătățirea sistemului de alimentație a bovinelor, proiectarea de crescătorii tip pentru animalele cu blană etc.

Pentru a sprijini realizarea sarcinilor ce rezultă din Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 de către întreprinderile noastre, Institutul de industrie ușoară din Iași și-a propus să studieze probleme care interesează fie ansamblul industriei ușoare, fie îmbunătățirea procesului tehnologic, mărirea sortimentelor și îmbunătățirea calității lor la unele întreprinderi locale. Astfel, pentru lărgirea bazei de materii prime necesare industriei textile a propus teme ca: „Metode pentru obținerea unei cantități industriale a acetatului de celuloză din lemn de fag"; „Extragerea de fibre noi din tulpină de bumbac, tulpină de urzică, ramuri de dud" etc. În vederea perfecționării metodelor de vopsire a țesăturilor, problemă importantă pentru industria noastră textilă, a fost propusă tema privind inactivitatea diazoderivaților și activizarea lor, iar pentru îmbunătățirea și mărirea producției de tricotaje s-a propus studierea mecanizării mașinilor manuale de tricotat.

Institutul de industrie alimentară din București, care pînă acum a dat un sprijin serios unei întreprinderi alimentare în problemele fabricării pîinii, ale regenerării bacililor de cultură a laptelui acidofil, ale stabilirii normelor de analiză pentru conservarea cărnii, a propus spre studiu teme legate de mărirea producției alimentare, recuperarea deșeurilor, îmbunătățirea produselor, ca de exemplu utilizarea pepsinei la fabricarea brînzeturilor, în vederea obținerii brînzeturilor de calitate superioară, sau teme avînd ca scop obținerea de noi materii prime pentru producerea detergenților în vederea reducerii cantității de grăsimi din săpun.

Institutele de științe economice și planificare au propus o serie de teme direct legate de sarcinile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953. Astfel, Institutul „V. I. Lenin" din București a propus să se studieze căile de reducere a prețului de cost într-o filatură, aplicarea salarizării în acord și a sistemului premial la o întreprindere alimentară, desfășurarea comerțului de întîmpinare în raionul Urziceni și altele. I.S.E.P. Iași care s-a bucurat de un sprijin efectiv din partea Comitetului regional P.M.R. în stabilirea și crearea posibilităților de realizare a tematicei științifice, a propus spre studiu probleme ca: „schimbul de mărfuri între oraș și sat în regiunea Iași", „factorii prețului de cost și acțiunea lor în întreprinderile textile din orașul Iași" etc.

În domeniul științelor chimice, unele catedre ale universităților își propun să facă cercetări în legătură cu combinațiile complexe. Catedrele de chimie organică și analitică din București și Cluj (Universitatea „V. Babeș") și catedra de chimie organică a Universității „V. Babeș" din Cluj au încheiat un număr important de contracte pentru rezolvarea unor probleme ca „sinteze de hormoni pe bază de acid colic", „sinteze de hormoni pe bază de acizi biliari" etc. Catedra de chimie organică din cadrul Universității „Al. I. Cuza" din Iași își continuă cercetările pentru obținerea de noi medicamente în domeniul chimio-terapiei, tuberculozei, în domeniul interpretării unor mecanisme de reacții etc.

În domeniul științelor medicale și farmaceutice au fost de asemenea propuse spre cercetare probleme importante ca sinteze de medicamente, găsirea mijloacelor celor mai eficace pentru combaterea unor boli ca hepatitele epidemice, reumatismul etc., cele mai bune măsuri pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii.

O mare importanță pentru dezvoltarea economiei noastre naționale prezintă studiile ce urmează să fie făcute în domeniul științei geomineralogice, unde au fost propuse spre cercetare probleme legate de cunoașterea întinderii zăcămintelor de cărbuni, de bauxită, de descoperirea unor noi minereuri metalifere, de noi rezerve de sare gemă sau alte săruri, de lărgirea prospecțiunilor și explorărilor de petrol și gaze în anumite regiuni din țara noastră.

În domeniul științelor geografice se vor face studii privind cunoașterea și combaterea proceselor de degradare a terenurilor din regiunile subcarpatice, îmbunătățirea aprovizionării unor orașe cu apă, studii privind justa folosire a rețelei hidrografice în cadrul planului de sistematizare a unor regiuni.

Studii importante au fost propuse în domeniul științelor filologice, printre care se pot cita cele ale catedrei de Slavistică de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, „Influența slavă în limba română", „Importanța limbii vechi slave pentru studiul limbii române și ruse", studii care vor contribui la o mai bună cunoaștere a relațiilor culturale slavo-române.

Cercetările din domeniul științelor pedagogice ca: sprijinirea elevilor rămași în urmă la învățătură, organizarea colectivelor de elevi, politehnizarea învățămîntului etc. sau temele privind studiul activității pedagogice a unor poeți și scriitori ca I. L. Caragiale, I. Creangă, M. Eminescu vor contribui la ridicarea nivelului învățămîntului.

Teme importante au fost propuse și în domeniul științelor istorice, iar pentru tratarea lor au fost antrenate colectivele catedrelor de istorie ale universităților. O lucrare de mare importanță este „Culegerea de izvoare privind istoria veche și medie a R.P.R."

O bună parte din catedrele de științe sociale au propus studii legate de problemele actuale ale construcției socialiste, legate de Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, de studiul istoriei mișcării muncitorești din țara noastră, studii în vederea reconsiderării moștenirii noastre culturale.

Teme importante, care vor contribui la îmbogățirea științei noastre, la sprijinirea producției, la rezolvarea sarcinilor pe care le ridică opera de construire a socialismului în patria noastră, au fost propuse de instituțiile de învățămînt superior și în celelalte ramuri de știință.

Planurile de cercetare științifică cuprind numeroase angajamente privind elaborarea cursurilor, manualelor, precum și studii de îndrumare metodică.

Dacă însă cea mai mare parte a catedrelor au propus spre rezolvare teme de cercetare științifică importante din punct de vedere teoretic și practic, unele planuri tematice propuse relevă lipsuri care izvorăsc atît din felul în care a fost organizată cercetarea științifică de către Ministerul Învățămîntului, cît și din subaprecierea din partea unor cadre didactice a rolului pe care trebuie să-l aibă cercetarea științifică în instituțiile de învățămînt superior.

Principala lipsă constă în faptul că unele catedre și-au fixat un număr prea mare de teme pentru cercetarea științifică, cum este cazul Institutului de învățămînt din sectorul construcțiilor, din sectorul medical și farmaceutic, din sectorul agricol și silvic, din sectorul juridic. O asemenea situație duce inevitabil la fărîmițarea forțelor catedrelor, la muncă izolată, și mai ales influențează negativ asupra sprijinului pe care trebuie să-l primească cadrele tinere din punct de vedere științific.

Catedre ca de exemplu: catedra de chimie generală din cadrul Universității V. Babeș din Cluj, catedra de chimie organică din cadrul Universității C. I. Parhon din București, catedra de farmacie galenică din cadrul Institutului de Medicină și Farmacie din Cluj și-au propus spre rezolvare unele teme care nu comportă un studiu științific, ceea ce dovedește un spirit de practicism îngust și insuficientă înțelegere a rolului activității de cercetare științifică.

S-a ajuns la această situație din cauză că Ministerul Învățămîntului și unele ministere de resort nu s-au îngrijit să trimită instituțiilor de învățămînt superior problemele tehnico-științifice pe baza cărora acestea urmau să-și axeze obiectivele cercetării științifice. De asemenea, unele conduceri ale instituțiilor de învățămînt superior nu au dezbătut cu toată seriozitatea propunerile de teme.

O serie de lipsuri ale planurilor tematice de cercetare științifică rezultă din atitudinea de subapreciere a acestei activități din partea unor cadre didactice, în mintea cărora mai dăinuie vechea concepție că instituțiile de învățămînt superior sînt numai centre de activitate didactică care-și pot îndeplini sarcinile fără a deveni totodată și centre științifice. O asemenea atitudine s-a manifestat la unele cadre didactice ale Institutului de construcții din București, ale Facultății de construcții din cadrul Institutului de căi ferate din București — care și-au fixat teme sub posibilitățile lor de realizare.

O lipsă importantă este și aceea că s-au făcut propuneri insuficiente cu privire la elaborarea de manuale și cursuri în domeniul fizicii, matematicii, chimiei, medicinei și farmaciei, istoriei și filologiei.

Ministerul Învățămîntului a organizat discuții pe marginea planurilor tematice de cercetare științifică și a dat îndrumări asupra felului cum ele trebuie îmbunătățite. Instituțiilor de învățămînt superior le revine sarcina să se preocupe îndeaproape de îndeplinirea în bune condițiuni a temelor prevăzute în aceste planuri.

Astăzi în centrul preocupărilor instituțiilor de învățămînt superior trebuie să stea îndeplinirea planurilor de cercetare științifică. Cadrele de conducere din instituțiile de învățămînt superior trebuie să se preocupe îndeaproape de îndrumarea, sprijinirea și controlul activității de cercetare științifică iar Consiliile științifice ale acestor instituții trebuie să analizeze periodic felul în care sînt duse la îndeplinire planurile de cercetare științifică. Comisiile de recenzori din cadrul cărora fac parte specialiști cu o înaltă calificare trebuie să pună în discuție, în prezența delegaților întreprinderilor și organizațiilor interesate, dările de seamă ale conducătorilor lucrărilor științifice.

Un mijloc important pentru promovarea muncii științifice, pentru generalizarea experienței științifice a unor cadre fruntașe, îl constituie sesiunile științifice care au intrat de mult în tradiția învățămîntului superior sovietic. Practica acestor sesiuni a fost introdusă și la noi în unele instituții ca Universitatea „C. I. Parhon" din București, Institutul politehnic Iași, Universitatea „Al. I Cuza" din Iași, și altele, urmînd să se generalizeze în întreg învățămîntul superior.

Este de datoria conducerilor instituțiilor de învățămînt superior să mobilizeze cadrele didactice pentru elaborarea de cursuri și manuale, care să oglindească nivelul actual al științei și tehnicii și care să contribuie la îmbunătățirea calității învățămîntului nostru superior.

O sarcină importantă a catedrelor este aceea de a activiza cercurile științifice studențești. Viitorul specialist trebuie să învețe încă de cînd este student, să folosească realizările științei, să contribuie el însuși la sporirea numărului acestora. Inițiind tineretul studios în metodica cercetării științifice, în problematica creației științifice, cadrele noastre didactice vor putea asigura științei acel caracter larg pe care trebuie să-l aibă în condițiile construirii socialismului. Un rol important în această privință îl joacă cercurile științifice ale studenților — în cadrul cărora aceștia trebuie să se deprindă cu rezolvarea creatoare a problemelor, cu metodica cercetării științifice.

De aceea catedrele au datoria, de a mobiliza un număr din ce în ce mai mare de studenți în aceste cercuri, de a organiza sesiuni științifice ale cercurilor, de a folosi toate mijloacele pentru stimularea activității științifice a tineretului nostru studențesc.

Prin grija partidului și a guvernului au fost create toate premizele necesare pentru dezvoltarea activității de cercetare științifică. Ducerea la îndeplinire a acestei sarcini de către cadrele didactice din învățămîntul superior constituie o contribuție importantă la dezvoltarea științei noastre, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc din patria noastră.

Conf. univ. AUREL POP

Declarația guvernului Republicii Populare Romîne cu privire la asigurarea securității colective în Europa

Guvernul Republicii Populare Romîne, călăuzit în politica sa externă de dorința profundă pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase și ameliorarea continuă a relațiilor dintre state, a acordat o deosebită atenție lucrărilor conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, Franței, Statelor Unite ale Americii și Angliei, care au luat în discuție măsurile privind micșorarea încordării internaționale, problema germană și sarcinile securității europene, precum și tratatul de stat cu Austria.

Reluarea discuțiunilor și tratativelor între reprezentanții acestor mari puteri a avut un efect favorabil în procesul de micșorare a încordării în relațiile internaționale, cu toată împotrivirea și manevrele cercurilor din S.U.A., Anglia și Franța angajate în politica de agresiune și înrăutățire a relațiilor dintre state.

Acordul la care s-a ajuns de a se convoca la Geneva o conferință cu participarea reprezentanților U.R.S.S., S.U.A., Franței, Angliei, Republicii Populare Chineze și ai altor țări interesate privind reglementarea pașnică a problemei coreene și problema restabilirii păcii în Indochina constituie un rezultat pozitiv pentru desfășurarea tratativelor internaționale cu participarea celor cinci mari puteri.

In legătură cu problemele discutate la Berlin, guvernul R.P.R., convins de răspunderea ce revine fiecărei țări în opera de apărare a păcii în lume, găsește necesar să se oprească în deosebi asupra propunerii guvernului sovietic pentru încheierea unui tratat general european care să rezolve problema vitală a asigurării securității colective în Europa.

Față de reînvierea militarismului revanșard și agresiv în Germania occidentală care face să planeze un pericol deosebit de serios asupra securității popoarelor din Europa, guvernul Republicii Populare Romîne vede în propunerea Uniunii Sovietice de încheiere a tratatului general european cu privire la securitatea colectivă calea cea mai bună pentru împiedicarea agresiunii în Europa, o garanție efectivă pentru menținerea și consolidarea păcii.

Principiile fundamentale ale acestui tratat sînt pe deplin acceptabile pentru orice stat independent; ele pornesc de la ideea de egalitate a tuturor țărilor participante, de respect al suveranității lor naționale și nu îngăduie obținerea de privilegii și poziții dominante ale unor state în dauna altora.

Nu se poate ignora faptul că la conferința de la Berlin guvernele S.U.A., Angliei și Franței au luat poziție nu pentru securitatea colectivă a țărilor europene ci, dimpotrivă, au perseverat pe calea divizării Europei și a formării, sub denumirea falsă de „comunitate defensivă europeană", a unei coaliții militare agresive a șase state, avînd ca pivot Germania occidentală remilitarizată.

Promotorii politicii de divizare a Europei și de creare de blocuri militare caută să convingă lumea că nu există nicio posibilitate de colaborare între țările din estul și vestul Europei și că ele ar fi condamnate să se opună permanent unele altora, datorită diferenței dintre regimurile lor sociale.

Asemenea asertiuni, făcute cu scopul să mențină și să mărească încordarea în relațiile internaționale, s-au dovedit lipsite de orice temei.

In vestul Europei, fruntași ai celor mai diferite partide politice recunosc astăzi în mod deschis că nici un pericol de agresiune nu se îndreaptă împotriva țărilor vestice din partea vreunei țări din răsăritul Europei și că, dimpotrivă, în Germania occidentală se aude tot mai des glasul militariștilor și revanșarzilor germani care declară fără înconjur scopurile lor anexioniste față de vecinii din est și din vest ai Germaniei și planurile de a crea imperialismului german, sub firma „comunității defensive europene", o situație dominantă și hotărîtoare în Europa.

Devine astăzi tot mai clar că, față de acțiunile cercurilor agresive internaționale de refacere a militarismului german, care amenință deopotrivă atît țările din estul cît și pe cele din vestul Europei, colaborarea dintre toate țările europene este necesară și pe deplin posibilă.

Guvernul Republicii Populare Romîne, exprimînd dorința poporului romîn profund atașat cauzei păcii, se pronunță hotărît pentru înfăptuirea securității colective a țărilor europene, împotriva divizării Europei și a refacerii focarului agresiv al imperialismului german.

După eliberarea sa, Romînia a dus cu consecvență o politică externă inspirată din principiul conviețuirii internaționale, împotriva împărțirii lumii în blocuri ostile și a atițărilor războinice în care și-au pus speranța dușmanii libertății poporului romîn. Pentru poporul romîn opera de înfăptuire a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării, și cauza apărării păcii sînt indisolubil legate între ele.

Poporul romîn nu poate uita că patria sa a fost totdeauna un obiectiv de acaparare și de subjugare a politicii de „Drang nach Osten" a imperialismului german, ceea ce în primul război mondial a dus la invadarea țării de către armatele germane, iar în cursul celui de al doilea război mondial, pînă la sfărîmarea jugului hitlerist, la pierderea totală a independenței Romîniei.

Țările invadate de Germania hitleristă ca și celelalte popoare europene și poporul german însuși au acum o experiență istorică peste care nu se poate trece cu ușurință.

Guvernul romîn consideră că încheierea tratatului european de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică sînt interesate atît țări ca Franța, Belgia, Olanda, Polonia, Cehoslovacia și celelalte țări din vestul și estul Europei, care în trecut au avut de suferit și în prezent sînt din nou amenințate de imperialismul german, cît și toate țările care doresc ca în Europa să se instaureze o pace de lungă durată.

Incheierea acestui tratat coincide tot odată și cu interesele poporului german, întrucît este vădit că un asemenea tratat ușurează în mod substanțial rezolvarea pe baze democratice a unificării Germaniei în calea căreia principalul obstacol este tocmai refacerea militarismului german susținut de guvernele S.U.A., Angliei și Franței, care constituie mîezul așa zisei „comunități defensive europene".

Guvernul romîn declară că Republica Populară Romînă este gata să colaboreze cu toate statele din Europa în cadrul unui astfel de tratat care dă o soluție eficace problemei europene celei mai arzătoare, problema feririi Europei de un nou război provocat de militarismul german sau de oricare alt agresor.

Incheierea unui asemenea tratat care corespunde pe deplin prevederilor Chartei Organizației Națiunilor Unite, ar veni să contribuie la opera de menținere și consolidare a păcii în întreaga lume. Susținînd încheierea unui tratat european de securitate colectivă, guvernul romîn înțelege totodată să intensifice colaborarea sa cu toate statele, să dezvolte relațiile de afaceri și schimburile culturale, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile Chartei O.N.U.

Aceasta determină guvernul romîn să stăruie pentru a se pune capăt situației anormale și nedrepte create de Statele Unite ale Americii și alte guverne care împiedică admiterea Romîniei în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul Republicii Populare Romîne declară că este gata să-și unească eforturile cu toate țările care nu resping ideea securității colective, în scopul realizării principiilor fundamentale ale tratatului general european de securitate colectivă în Europa, convins că încheierea unui asemenea tratat nu poate fi decît în folosul tuturor statelor și popoarelor europene și servește cauza păcii în lume.

Lucrările Congresului al XII-lea al Comsomolului

La 19 martie a.c. s-a deschis la Moscova Congresul al XII-lea al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S. (U.T.C.L.) — cea mai mare organizație de tineret din U.R.S.S., care numără în rîndurile sale peste 18.000.000 de membri. Ședințele Congresului au loc în marele Palat al Kremlinului.

La 19 martie s-au întrunit aici peste 1300 de delegați aparținînd unui număr de 45 de naționalități. Aceștia sînt tineri inovatori în producție, fruntași în agricultură, tineret studios. Printre invitați se află tineri și tinere sosiți la Moscova din 34 de țări.

Ora 10 dimineața. Delegații și oaspeții întîmpină cu aplauze furtunoase apariția în lojile guvernamentale a conducătorilor Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic: G. M. Malenkov, V. M. Molotov, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, P.N. Pospelov, N.N. Șatalin. In sală răsună puternice urale în cinstea Partidului Comunist, al cărui ajutor și rezervă este Comsomolul.

Congresul este deschis de Alexandr Șelepin, secretar al Comitetului Central al U.T.C.L. El salută pe delegați și pe invitații de peste hotare.

Ridicîndu-se în picioare, asistența cinstește memoria marelui conducător Iosif Vissarionovici Stalin, discipol și continuator al operei lui V. I. Lenin.

Este aprobată în unanimitate ordinea de zi a Congresului care cuprinde: raportul de activitate al Comitetului Central al U.T.C.L., raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a U.T.C.L., raportul cu privire la munca dusă de organizația de pionieri „V. I. Lenin". In cadrul Congresului vor fi aduse modificări în statutul U.T.C.L. și va avea loc alegerea organelor centrale ale U.T.C.L.

M. A. Suslov, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. dă citire mesajului de salut adresat de Comitetul Central al P.C.U.S. delegaților la Congres și, prin ei, tuturor membrilor Comsomolului Leninist.

Raportul de activitate al Comitetului Central al U.T.C.L. este prezentat de Alexandr Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L.

In ședința din seara zilei de 19 martie a fost ascultat raportul prezentat de Valeri Harazov, președintele Comisiei Centrale de Revizie, după care au început dezbaterile.

In ședința din dimineața zilei de 20 martie a celui de al XII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S. (U.T.C.L.) au continuat dezbaterile pe marginea raportului de activitate prezentat de Alexandr Șelepin, secretar al Comitetului Central al U.T.C.L. al U.R.S.S.

In ședința din dimineața zilei de 22 martie a Congresului al XII-lea al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist (U.T.C.L.) au continuat dezbaterile pe marginea raportului de activitate al Comitetului Central al U.T.C.L. A fost ascultat de asemenea raportul Comisiei de validare a Congresului.

In raportul comisiei de validare se subliniază că în perioada dintre Congresul al XI-lea și al XII-lea rîndurile U.T.C.L.-ului au crescut cu peste 9.300.000 tineri.

Participanții la congres au întîmpinat cu aplauze călduroase cuvîntarea lui Liu-Dao-Șen, secretar al Noii Ligi Democrate a Tineretului chinez.

Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, a dat citire de la tribuna Congresului mesajului de salut adresat de Federație celui de al XII-lea Congres al U.T.C.L.

In numele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, Bruno Bernini a oferit Congresului drapelul de onoare al Federației și un album care oglindește lupta dusă de ea timp de 8 ani pentru apărarea intereselor tineretului.

In ședința din 22 martie a Congresului, în fața delegaților au luat cuvîntul de asemenea Nikolai Romanov, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., acad. Alexandr Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., Alexei Surkov, secretarul general al Uniunii Scriitorilor Sovietici și alții.

Delegații la Congres au întîmpinat cu aplauze călduroase cuvîntările reprezentanților organizațiilor de tineret din străinătate.

In numele Uniunii Tineretului Polonez Congresul a fost salutat de Stanislaw Piliawka, președintele conducerii centrale a Uniunii.

Guy Ducoloné, secretar general al Uniunii Tineretului Republican Francez, a salutat pe delegații la Congres în numele acestei Uniuni și în numele Uniunii tinerelor fete din Franța.

In ședința din 23 martie a Congresului al XII-lea al Uniunii Tineretului Comunist Leninist (U.T.C.L.) din U.R.S.S. s-au terminat dezbaterile pe marginea raportului de activitate prezentat de Alexandr Șelepin, secretarul Comitetului Central al U.T.C.L.

In cuvîntul de încheiere Alexandr Șelepin a declarat:

— Dezbaterile au arătat marea dorință și năzuință a tineretului de a îndeplini sarcinile care stau în fața Comsomolului. Multe cuvîntări ale delegaților au fost prețioase și instructive. Sarcina constă în a generaliza experiența multilaterală a muncii Comsomolului, în a face din ea un bun al tuturor organizațiilor comsomoliste, ceea ce va contribui desigur la îmbunătățirea continuă a muncii lor.

Congresul a aprobat în unanimitate activitatea Comitetului Central al U.T.C.L. desfășurată în perioada la care se referă raportul și a adoptat o rezoluție, în care sînt trasate căile activității viitoare a Comsomolului — ajutorul credincios al Partidului Comunist.

Din însărcinarea Uniunii Tineretului Democrat din Coreea, Kim Ghi Su, vicepreședintele Uniunii, a adresat Congresului cuvinte de salut.

Se dă apoi cuvîntul lui Miloslav Vecker, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului din Cehoslovacia. El vorbește despre legăturile trainice de prietenie care leagă tineretul cehoslovac de eroicul tineret sovietic.

Cu aceeași căldură vibrantă, Josef Szakaly a salutat apoi Congresul U.T.C.L. în numele tineretului muncitor din Ungaria.

La tribună urcă apoi reprezentantul Federației Tineretului Comunist Italian. El salută delegații Congresului în numele a sute de mii de tineri și tinere din Italia și în aplauzele furtunoase ale participanților, oferă Congresului drapelul celor mai buni activiști ai tineretului comunist din Italia, precum și drapelul păcii — unul din cele 3.000 de drapele pe care 150.000 de tinere italiene și-au brodat numele lor în semn de voință nestrămutată de pace.

La Congres a mai luat cuvîntul secretarul general al Uniunii Internaționale a Studenților, Jiri Pelikan.

In ședința din 23 martie a Congresului al XII-lea al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist (U.T.C.L.) din U.R.S.S. a început discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — cu privire la munca dusă de organizația de pionieri „V. I. Lenin" care grupează școlari între 10 și 14 ani. Raportul în această problemă a fost prezentat de Zoia Tumanova, secretar al Comitetului Central al U.T.C.L.

Raportorul a vorbit despre felul în care organizația de pionieri se îngrijește de succesele pionierilor la învățătură, de lărgirea cercului lor de cunoștințe, de educarea în rîndul școlarilor a dragostei de muncă, a înaltelor calități morale ale omului sovietic.

La discuțiile ce au avut loc pe marginea raportului au luat parte: Liubov Beliasnaia, secretar al C. C. al Comsomolului din Ucraina, Ajar Ibraeva, secretar al C. C. al Comsomolului din Kazahstan, Mihail Davidov, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al Comsomolului, Ivan Razdimalin, secretar al Comitetului regional Voronej al Comsomolului, Galina Sarafannikova, secretar al Comitetului regional Leningrad al Comsomolului și Iuozas Petkiavicius, secretar al C. C. al Comsomolului din Lituania.

In ședința din seara zilei de 23 martie a Congresului U.T.C.L. din U.R.S.S. au luat cuvîntul oaspeți de peste hotare. Erich Honecker, președintele Uniunii Tineretului Liber German, a salutat Congresul în numele tuturor tinerilor germani iubitori de pace.

Congresul a fost salutat apoi de John Moss, secretar al Comitetului Național al Uniunii Tineretului Comunist din Anglia.

A luat apoi cuvîntul Vasile Mușat, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Republica Populară Romînă.

Uniunea Tineretului Muncitor din Republica Populară Romînă, a declarat el, folosește bogata experiență a Comsomolului și se străduiește să-i fie întotdeauna un tovarăș demn. Sîntem mîndri că tineretul nostru muncitor merge pe calea glorioasului Comsomol, ajută Partidul Muncitoresc Romîn în opera de construire a socialismului în țara noastră.

Delegații la Congresul al XII-lea al U.T.C.L., și prin ei întregul tineret sovietic, au fost salutați de Narasaiah Șakhamuri, președintele Federației tineretului din provincia Andhra (India).

In a cincea zi a lucrărilor Congresului Comsomolului au continuat discuțiile în legătură cu punctul 2 de pe ordinea de zi — problema activității organizației de pionieri „V. I. Lenin".

In ședința din 24 martie, a luat de asemenea cuvîntul Klavdia Kuznețova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Delegații tinerilor pionieri din Moscova, care au venit să salute Congresul U.T.C.L., au fost întîmpinați cu aplauze furtunoase.

Cuvîntările oaspeților de peste hotare continuă. La 24 martie s-a dat cuvîntul lui Lucezar Avramov, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist.

La 24 martie Congresul a discutat cu însuflețire problema activității organizației de pionieri „V. I. Lenin", care grupează milioane de școlari sovietici.

Învățătoarea Raisa Brusnicikina, directoarea școlii nr. 605 din Moscova, a vorbit despre însemnătatea ajutorului reciproc între cadrele didactice și organizația de pionieri în desfășurarea muncii educative în rîndurile copiilor.

Profesorul Ivan Kairov, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., care a luat cuvîntul la Congres, a subliniat că în Țara Sovietică a fost realizat în linii generale învățămîntul obligator de șapte ani și se introduce învățămîntul general de zece ani. Numărul elevilor din clasele superioare ale școlilor medii din R.S.F.S.R. crește an de an. Pînă la sfîrșitul cincinalului numărul elevilor va crește aproape de cinci ori în comparație cu începutul lui.

Profesorul Kairov a comunicat că Ministerul Învățămîntului a revizuit planurile de învățămînt, programele și manualele actualmente în vigoare. La această muncă au fost atrași oameni de știință, pedagogi, învățători și alți specialiști. Noile programe au fost elaborate ținîndu-se seama de sarcinile învățămîntului politehnic al școlarilor.

In ședința din seara zilei de 24 martie a rostit o cuvîntare de salut Todi Liubnia, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania.

Delegații la Congres au întîmpinat cu ovații urarea rostită de vorbitor în cinstea veșnicei prietenii puternice dintre tineretul albanez și cel sovietic.

Reviste noi

Primul număr pe 1954 al Analelor Romîno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie, publică o serie de materiale interesante în legătură cu problemele de teorie și practică pedagogică, în legătură cu unele probleme de psihologie etc.

Astfel, rubrica „Teoria și practica educației sovietice în ajutorul învățămîntului din țara noastră" prezintă articolul lui M. A. Melnicov „Colaborarea creatoare a Academiei de Științe Pedagogice și a Institutelor pedagogice cu profesorii", precum și articolul „Organizarea practicii pedagogice în semestrul IV într-o școală medie pedagogică", de E. G. Danilova.

Rubrica „Psihologia științifică sovietică se dezvoltă pe baza învățăturii lui I. P. Pavlov" cuprinde articolele: „Unele probleme ale psihologiei" de G. S. Costiuc și „Învățătura lui I. P. Pavlov și principiul asociației în psihologie" de N. F. Dobrinin.

Rubrica „Școala burgheză — instrument al reacțiunii imperialiste" cuprinde articolul lui B. N. Cliazmin, „Decăderea învățămîntului în Japonia".

La rubrica „Discuții" este publicat „Prospectul manualului de pedagogie" pentru școlile pedagogice, elaborat de colectivul colaboratorilor științifici ai Institutului de teorie și istoria pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., precum și articolul lui I. T. Ogorodnicov, „Cu privire la problema structurii cursului de pedagogie și a prospectului de manual".

La „Cronica vieții științifice" se publică articolul lui A. F. Solovieva despre „Susținerea disertațiilor de candidat la Institutul de teorie și istorie a pedagogiei de pe lîngă Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. în anul 1952".

★

Pentru a pune la îndemîna cadrelor didactice cel mai recent material științific sovietic, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R., în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, redactează „Caiete de traduceri pentru catedrele universitare" în toate domeniile științei.

De curînd a apărut **„Caietul de traduceri pentru catedrele universitare" — Studii de Pedagogie, XV/1953.**

In numeroasele sale articole, caietul cuprinde un bogat și variat material documentar consacrat problemelor învățămîntului politehnic. Astfel, caietul cuprinde articolele „Despre învățămîntul politehnic în legătură cu predarea fizicii", semnat de M. N. Scatchin și N. B. Bulatov, și „Cercurile tinerilor tehnicieni și rolul lor în înarmarea elevilor școlii medii cu priceperi și deprinderi politehnice" de I. V. Sarov.

Caietul mai conține articole privitoare la învățămîntul politehnic legat de predarea biologiei și a chimiei, la lecțiile de studiere a naturii, la vizitarea întreprinderilor industriale de către elevii școlii de cultură generală etc.

Caietul se încheie cu o bogată bibliografie cu privire la problemele învățămîntului politehnic și la pregătirea elevilor pentru activitatea practică — din care semnalăm teme ca: „Clasicii marxism-leninismului despre învățămîntul politehnic"; „Problemele generale privind învățămîntul politehnic și pregătirea elevilor pentru activitatea practică"; „Învățămîntul politehnic și pregătirea elevilor pentru activitatea practică în procesul muncii în clasă și în afara clasei, în domeniul diferitelor obiecte" etc.

Scurte știri din școli

● **Schimbul de experiență** este o preocupare de frunte a cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Stroești, regiunea Suceava. Aici au loc în mod regulat interasistențe la lecții. In felul acesta, cadrele didactice primesc un prețios sprijin în muncă. Discuțiile din ședințele consiliului pedagogic, în legătură cu constatările făcute la lecții, au constituit un ajutor serios în special pentru cadrele tinere din școală.

● **Un nou local de școală** a fost construit prin autoimpunere în satul Lunci, comuna Lopătari, raionul Beceni. La această frumoasă realizare au contribuit cu entuziasm toți țăranii muncitori din comună.

● **384 abonamente** la ziare și reviste au contractat, în urma muncii de lămurire a cadrelor didactice, țăranii muncitori din comuna Seleuș, raionul Ineu, regiunea Arad. Publicațiile „Scînteia", „Flacăra Roșie", „Veac Nou", „Săteanca" etc. duc astfel în rîndurile țăranilor muncitori cuvîntul partidului, îi mobilizează la luptă pentru sporirea producției agricole.

● **Numeroase depuneri la C.E.C.** sînt făcute de cadrele didactice și elevii școlii elementare din comuna Brețcu, raionul Tg. Secuiesc. Toți membrii colectivului didactic și administrativ, precum și 90% dintre elevi au carnete și foi de economii.

● **O intensă activitate practică** se desfășoară în cadrul predării fizicii în școlile din orașul Pitești. Participînd la Olimpiada tinerilor fizicieni, elevii au executat numeroase experiențe, au construit diferite aparate de fizică, au învățat să citească desene tehnice simple, să mînuiască o serie de unelte etc.

● **Cercul mîinilor îndemînatice** de la școala elementară din Ionășeni-Trușești, regiunea Suceava, desfășoară o rodnică activitate. Elevele din acest cerc execută frumoase cusături naționale, iar băieții fac împletituri de cînepă, nuiele, paie etc. Munca cercului este privită cu viu interes de țăranii muncitori.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Tovarășa Maria Marinoiu, profesoară la Piatra Neamț, s-a adresat redacției noastre cu o scrisoare în care ne arăta că, deși are pregătirea necesară, nu este încadrată în postul vacant la cercul „Mîini îndemînatice" de la Casa pionierilor din localitate, acest post fiind suplinit de cadre necorespunzătoare.

In urma sezisării trimise de noi organelor locale, tovarășei Marinoiu i-a fost satisfăcută cererea de a lucra la Casa pionierilor.

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Mai mulți profesori din Suceava au cerut redacției noastre să le comunice dacă este necesar să înscrie în condica de prezență subiectele lecțiilor, întrucît acestea sînt trecute, la fiecare oră, în cataloage.

Dat fiind că noile condici de prezență aprobate de Ministerul Învățămîntului nu au o rubrică pentru subiectul lecțiilor, este limpede că și în vechile condici, care mai sînt încă folosite, este inutil să se înscrie aceste subiecte.

Realizări și lipsuri în munca de pregătire a viitorilor pedagogi

Majoritatea cadrelor didactice din școlile pedagogice ale regiunii Ploești se preocupă îndeaproape de pregătirea temeinică a viitorilor învățători. Profesorii dau o deosebită atenție îmbunătățirii conținutului științific și ideologic al lecțiilor, legării teoriei de practică, înarmării elevilor cu cunoașterea celor mai înaintate metode de predare, izvorîte din experiența școlii sovietice.

Multe cadre didactice au obținut succese importante în predare. Așa, de exemplu, elevele școlii pedagogice de fete din Buzău și-au însușit, datorită stăruinței cu care a muncit profesoara de limba romînă de la această școală, cunoștințe temeinice de limbă, o exprimare justă în scris și oral. Pentru îmbogățirea vocabularului și pentru dezvoltarea vorbirii elevelor, la această școală s-au folosit metode și procedee variate — exerciții orale și scrise, compuneri, lecții speciale de citire expresivă, teme pentru acasă, cercetarea minuțioasă a caietelor de teme, fișe individuale pentru evidența greșelilor etc. S-a acordat o mare atenție exercițiilor de analiză gramaticală, precum și lecțiilor de literatură.

Au fost obținute succese și în predarea științelor naturale. La Școala pedagogică de învățătoare din Ploești, de exemplu, s-a organizat temeinic munca pe lotul școlar. După ce a fost amenajat terenul, fiecare elevă și-a notat într-un carnet temele ce trebuie executate, felul cum trebuie organizate lucrările, metodele agrotehnice care trebuie folosite etc. O contribuție însemnată la înarmarea elevelor cu cunoștințe temeinice privitoare la bazele producției agricole au avut excursiile la S.M.T. Bărcănești, la gospodăria agricolă de stat din Rifov și la gospodăria agricolă colectivă din Romînești, precum și vizitele la centrul de selecționare a semințelor din Ploești.

Pentru a îmbogăți materialul didactic necesar executării lucrărilor practice în laboratoare, școlile pedagogice din regiunea Ploești au organizat confecționarea diferitelor aparate cu mijloace proprii. De exemplu, la școala pedagogică de învățători din Buzău și la școala de educatoare din Urziceni s-au construit motoare electrice, electrolizi, aparat pentru producerea razelor „X", pentru producerea căldurii la peste 1000 grade și altele.

S-au obținut o serie de rezultate bune și în desfășurarea practicii pedagogice. Așa stau lucrurile, de exemplu, la Școala pedagogică de învățători din Buzău, ai cărei elevi reușesc să predea lecțiile la un nivel ridicat, folosind cu pricepere cunoștințele însușite la curs, metodele de predare, materialul didactic.

Și în cadrul altor obiecte s-au obținut realizări importante. Așa, de exemplu, majoritatea elevilor din școlile pedagogice au trecut normele de stat G.M.A., elevii din anul IV pot îndruma și conduce coruri etc.

Dar printre cadrele didactice care predau la școlile pedagogice din regiunea Ploești sînt unele care au serioase lipsuri în muncă. De exemplu, tovarășa Bidnei Georgeta, profesoară la Școala pedagogică de fete din Tîrgoviște, nu dă suficientă atenție predării limbii și literaturii romîne, neglijînd însușirea conștientă a cunoștințelor de către eleve, formarea unei exprimări corecte. Așa se explică faptul că la acest obiect un procent ridicat de eleve nu au note de trecere.

La Școala pedagogică de fete din Rîmnicu-Sărat predarea metodicilor nu s-a făcut conform cerințelor din programă; adeseori s-a confundat conținutul materiei obiectului cu problemele metodicii. Profesoara de istorie de la această școală a parcurs materia la voia întîmplării, întocmind o planificare formală la sfîrșitul semestrului, fapt care a dus la o predare nesistematică și la aglomerarea materiei pe semestrul al doilea.

Directorul Școlii pedagogice din Buzău s-a ocupat mai ales de munca administrativă, neglijînd în mare măsură munca de control și îndrumare a procesului de învățămînt.

Cabinetul pedagogic de pe lîngă Secția de învățămînt a regiunii nu a dus o muncă susținută pentru a îndruma activitatea profesorilor din școlile pedagogice. Este necesar ca Secția de învățămînt a regiunii Ploești și metodiștii cabinetului să se ocupe mai stăruitor de activitatea școlilor care pregătesc învățători, să asigure lichidarea lipsurilor care mai dăinuie în aceste școli și să generalizeze experiența bună a cadrelor didactice fruntașe.

GHEORGHE ANGHELESCU
corespondent

Din activitatea comitetelor sindicale

Schimbul de experiență în școala noastră

Ridicarea nivelului de pregătire a membrilor de sindicat din școala noastră constituie una dintre principalele preocupări ale comitetului de instituție și ale directiunii școlii.

Din experiența organizațiilor sindicale sovietice, cît și din munca noastră, am învățat că una dintre formele de bază pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt este organizarea schimbului de experiență. De aceea, comitetul de instituție s-a preocupat îndeaproape de organizarea consfătuirilor de producție, pregătind din timp condițiile necesare bunei lor desfășurări. In vederea unei cît mai bune organizări a consfătuirilor de producție, tovarășii propuși să susțină referate și coreferate au fost îndrumați să-și întocmească din timp un plan amănunțit de pregătire a consfătuirii. Acest plan a fost apoi analizat și aprobat într-o ședință a comitetului de instituție. Astfel, organizate din timp și cu un plan bine întocmit, consfătuirile de producție ținute în școală ne-au fost de un real folos.

Cu prilejul consfătuirii de producție cu tema „Disciplina în școala noastră" am reușit să scoatem în evidență o serie de metode bune de muncă, pentru obținerea la elevi a unei discipline conștiente. Totodată am reușit să scoatem la iveală și o serie de lipsuri ale cadrelor didactice și ale diriginților în această privință. Ne-au fost, de asemenea, de un ajutor deosebit atît consfătuirea de producție cu tema „Pentru un învățămînt legat de viață" cît și cea cu tema „Verificarea cunoștințelor".

Comitetul de instituție se interesează îndeaproape de felul cum sînt aplicate hotărîrile luate de către cadrele didactice cu prilejul consfătuirilor de producție.

Prin organizarea consfătuirilor de producție ca una din principalele forme ale schimbului de experiență, am reușit să îmbunătățim în mare măsură calitatea muncii din școală.

In scopul extinderii metodelor înaintate de predare, o bogată activitate se desfășoară și la colțul pedagogic. Comitetul de instituție a înțeles că are datoria să sprijine îndeaproape activitatea colțului pedagogic. Comitetul de instituție ajută colectivul colțului pedagogic în problema planificării materiei în școală, a confecționării materialului didactic, a organizării interasistențelor etc.

Comisiile pe obiecte ale profesorilor, care desfășoară o vie activitate de studiere și de aplicare a metodelor înaintate de muncă, sînt îndrumate și urmărite îndeaproape de comitetul de instituție.

O problemă importantă care stă în atenția comitetului de instituție o constituie ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice și al personalului administrativ.

Comitetul de instituție a contribuit prin munca sa de mobilizare la îmbunătățirea frecvenței la Cercul de studiere a Cursului Scurt al Istoriei P.C.U.S., preocupîndu-se în același timp să pună la îndemîna cursanților materialul bibliografic necesar și să le asigure timpul necesar pentru studiu.

Sub îndrumarea organizației de partid din școală, comitetul de instituție a organizat pentru personalul administrativ un cerc de lectură în cadrul căruia se țin de două ori pe lună conferințe cu diferite teme. Conferințele tratează probleme privitoare la construirea socialismului în țara noastră și la politica internațională, precum și probleme de știință populară.

Participanții manifestă un viu interes pentru aceste conferințe.

Rezultatele bune obținute de către comitetul de instituție se datoresc atît ajutorului permanent dat de către organizația de partid cît și faptului că întreaga activitate a comitetului nostru de instituție se desfășoară în strînsă colaborare cu direcția școlii.

Pentru ridicarea continuă a nivelului lor politic, ideologic și profesional, membrii de sindicat dela școala noastră sînt hotărîți să-și îmbunătățească mereu munca.

EUGENIA STOIANOVICI
președinta comitetului de instituție de la școala medie de fete nr. 4, raionul Tudor Vladimirescu

O consfătuire de producție

De curînd, în cadrul grupei sindicale a muncitorilor din învățămînt din comuna Făurești, raionul Lăpuș, a avut loc o consfătuire de producție cu tema: „Cele mai bune metode pentru predarea gramaticii".

Scopul consfătuirii a fost realizarea schimbului de experiență între cadrele didactice, popularizarea și generalizarea celor mai bune metode folosite de învățătorii fruntași în predarea gramaticii la clasele I—IV.

La această consfătuire au participat cadrele didactice care predau la școlile din satele Cetățele, Făurești, Lăschia, Plopiș și Surdești.

Consfătuirea a fost pregătită cu o lună înainte. In cadrul unei ședințe de grupă s-a fixat scopul consfătuirii, subiectul referatului și al coreferatului. Totodată, s-au repartizat sarcini concrete cadrelor didactice antrenate în munca de pregătire a consfătuirii și s-a fixat data acesteia.

Un învățător din satul Lăschia a primit sarcina să pregătească referatul. Un colectiv de învățători din satele Făurești și Plopiș au avut sarcina de a urmări îndeaproape, timp de o lună de zile, activitatea didactică a referentului, metodele folosite de acesta în munca de predare a gramaticii, precum și rezultatele obținute de elevii săi, pentru ca pe baza acestui material să întocmească coreferatul.

Pînă la consfătuire cadrele didactice au studiat numeroase materiale sovietice în legătură cu predarea gramaticii în clasele I—IV, precum și metodica predării gramaticii, au analizat propria lor muncă în această direcție și au adunat astfel un material bogat și variat pentru discuțiile de la consfătuire.

Din cuprinsul referatului și al coreferatului cu și din discuțiile care au urmat, a reieșit că referentul folosește în predarea gramaticii la clasa a IV-a metode pedagogice variate și un bogat material didactic, pregătit cu grijă, astfel încît cunoștințele și regulile gramaticale sînt însușite de elevi în mod conștient. De asemenea, se acordă o atenție deosebită consolidării cunoștințelor predate. In acest scop la lecții se folosesc teme de analiză sintactică și morfologică, exerciții care cer completarea unor propoziții cu anumite cuvinte, exerciții de repetare, analogii, diferite jocuri gramaticale și exerciții distractive. Verificarea cunoștințelor de gramatică se face mai ales pe texte din manualul de citire.

In cadrul lecțiilor de gramatică se urmărește asigurarea unei exprimări corecte din punct de vedere gramatical, atît oral cît și în scris.

Majoritatea elevilor clasei a IV-a de la școala din Lăschia au cunoștințe temeinice de gramatică.

Consfătuirea a scos însă la iveală și unele lipsuri în predarea gramaticii. Astfel, uneori se folosesc pentru analiza gramaticală texte literare prea complicate și greoaie, care întrec posibilitățile elevilor din clasa IV-a elementară.

Consfătuirea de producție a contribuit la îmbunătățirea predării gramaticii. Cadrele didactice au putut realiza un larg schimb de experiență, reușind să-și însușească multe metode bune de predare. Hotărîrea luată la sfîrșitul consfătuirii concretizează măsurile pentru îmbunătățirea predării gramaticii la clasele a IV-a.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt.

ANUL VI Nr. 260 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 3 aprilie 1954

In acest număr:

- Academician V. A. Obruciov: Vă urez drum bun, călători în mileniul al treilea (Pag. 2-a)
- P. M. Erdniev: Probleme de aritmetică cu teme agricole. (Pag. 2-a)
- A. Procofieva: O zi într-o școală cu un singur post. (pag. 2-a)
- Prof. univ. Ștefan Dimancea: Pregătirea terenului pentru semănatul culturilor de primăvară (Pag. 3-a)
- Ion Borca: Trebuie să fie îmbunătățită munca de îndrumare și control. (Pag. 3-a)
- Bianca Bratu: Activitatea cercului științific studențesc „A. S. Makarenko" (Pag. 3-a)
- Noi succese ale economiei socialiste (Pag. 4-a)
- Octavian Bănățeanu: Campionatele republicane școlare pe anul 1954 (Pag. 4-a)

Să ridicăm necontenit nivelul predării

Statul nostru democrat-popular a încredințat școlii misiunea înălțătoare de a forma pe noul cetățean al țării noastre, de a făuri cadre capabile să aplice în viață știința și tehnica înaintată, oameni cu o înaltă cultură și cu un nivel ideologic ridicat, luptători înflăcărați pentru cauza comunismului.

Reforma învățămîntului, care marchează hotarul dintre școala veche, burgheză și școala nouă, a regimului de democrație populară, a schimbat radical atît principiile de organizare a școlii, cît și conținutul învățămîntului.

La baza școlii noastre noi stau atotbiruitoarele idei ale marxism-leninismului. Prin programele școlare, prin planurile de învățămînt, prin manuale, se asigură caracterul nou, științific, al învățămîntului nostru.

Dar realizarea prevederilor programelor și planurilor de învățămînt, folosirea cu pricepere a manualelor, depind în primul rînd de cadrele didactice. De munca învățătorilor și a profesorilor, de atenția pe care ei o dau, în primul rînd nivelului lecției — veriga principală în procesul de învățămînt — depinde continua ridicare a calității instrucției și educației în școala noastră.

V. I. Lenin a arătat că orientarea ideologico-politică a lecțiilor în orice școală este determinată în întregime și exclusiv de compoziția lectorilor. Invățătorii și profesorii sînt aceia cărora le revine marea îndatorire de a înarma tineretul cu bazele științelor, de a asigura formarea concepției marxist-leniniste despre lume la tineretul studios.

Copilul vine în școală cu un anumit bagaj de noțiuni și reprezentări despre lumea înconjurătoare, rezultat al educației în familie și în instituțiile preșcolare. Venind în școală, copilul nu are încă o concepție formată asupra lumii. Bazele concepției marxist-leniniste, singura concepție științifică despre lume, se pun și se consolidează în școală.

Școala este chemată să ajute pe elevi să-și formeze treptat, noțiuni și reprezentări despre lume ca despre un singur tot. Ea trebuie să-i ajute să înțeleagă, pe baza cunoștințelor științifice, că lumea este o realitate obiectivă care există independent de conștiința noastră, că lumea poate fi cunoscută, că natura și societatea se dezvoltă potrivit unor legi obiective pe care omul poate să le descopere, să le cunoască, să le aplice și să le folosească cu pricepere în folosul societății. Incă din școală tineretul trebuie ajutat să înțeleagă că natura și societatea sînt în continuă mișcare și dezvoltare, că lucrurilor și fenomenelor le sînt proprii contradicții interne, că lupta contrariilor, lupta între ceea ce e vechi și ceea ce e nou, între ceea ce dispare treptat și ceea ce se naște, între ceea ce dispare și ceea ce se dezvoltă, constituie esența procesului de evoluție.

Formarea concepției materialist-dialectice despre lume a copilului are loc în procesul instrucției și al educației. De aceea are o uriașă însemnătate continua ridicare a nivelului științific al predării.

Folosind pe o scară tot mai largă experiența înaintată a școlii sovietice, ridicîndu-și în permanență nivelul lor ideologic și profesional, aplicînd învățătura marxist-leninistă în domeniul concret al muncii lor, tot mai mulți învățători și profesori din școlile noastre ridică în permanență nivelul predării, înarmînd tineretul cu cunoștințe științifice.

O mare atenție acordă ridicării nivelului predării colectivul de profesori de la școala medie agricolă din Rîmnicu-Sărat. Profesorul Vrînceanu, de pildă, predă elevilor lecții cu un bogat conținut științific, îi înarmează cu principiile de bază ale științei biologice miciuriniste și îi ajută să aplice în practică aceste principii. El muncește cu stăruință pentru a dezvolta dragostea elevilor față de agricultură, ajutîndu-i să dobîndească deprinderi practice de muncă în agricultură.

Experiența școlii sovietice precum și practica fruntașilor din învățămîntul nostru ne-au dovedit că nu există nicio disciplină predată în școala noastră care să nu contribuie la formarea bazelor concepției marxist-leniniste despre lume la elevi.

Predarea fizicii, chimiei, matematicii trebuie să stea în centrul atenției pedagogilor noștri. Aceste obiecte de învățămînt, predate la un nivel ridicat, contribuie la înarmarea elevilor cu cunoștințe solide despre bazele producției moderne, la formarea concepției lor materialist-dialectice, la educarea lor în spiritul comunismului.

Prin predarea unor asemenea teme cum sînt legea conservării energiei, legea atracției universale, analiza spectrală, structura atomului etc., profesorii de fizică pot, într-o formă vie și accesibilă, să transmită tineretului un volum bine determinat de cunoștințe științifice despre fenomenele fizice, să-i ajute să cunoască aceste fenomene, demascînd totodată falsitatea teoriilor idealiste, reacționare, despre imposibilitatea cunoașterii lumii.

In predarea chimiei, despre care Engels a scris că „poate fi denumită știința schimbărilor calitative ale corpurilor care au loc în urma schimbărilor compoziției lor cantitative", pe lîngă sprijinirea elevilor, pentru a-și însuși cunoștințele necesare în vederea înțelegerii materialiste a proceselor ce se desfășoară în natură, profesorii trebuie să urmărească în permanență să lămurească tineretului rolul chimiei în viața practică contemporană, în lupta pentru industrializarea socialistă a țării noastre, pentru dezvoltarea continuă a agriculturii, pentru întărirea capacității de apărare a patriei.

Un loc deosebit în formarea concepției materialist-dialectice la elevi îl ocupă biologia, știința care studiază legile apariției și dezvoltării naturii vii, ajutînd pe om să folosească în mod conștient aceste legi. In predarea biologiei pedagogii sînt chemați să ajute pe elevi să înțeleagă că natura vie reprezintă produsul unei dezvoltări istorice de milioane de ani, să le arate, într-o formă accesibilă, ținînd seama de particularitățile lor de vîrstă, de capacitatea lor de înțelegere, că lumea organică constituie o parte a lumii materiale, că pe baza cunoașterii legilor de dezvoltare a naturii omul poate să transforme natura. Predarea biologiei trebuie să fie strîns legată de viață, de practica construcției socialiste în țara noastră. Biologia are o mare însemnătate pentru dezvoltarea agriculturii. In prezent, cînd în fața întregului popor muncitor stă sarcina dezvoltării agriculturii noastre, a sporirii producției agricole, trebuie ridicat în toate școlile nivelul predării biologiei. Pedagogii au datoria să intensifice munca de familiarizare a elevilor cu realizările științei biologice sovietice, să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice și să-i antreneze în mod practic, pe măsura puterilor lor, la aplicarea în viață a biologiei miciuriniste.

In formarea bazelor concepției marxist-leniniste a tineretului școlar joacă un rol însemnat predarea la un înalt nivel a istoriei, constituției, limbii materne, literaturii. Incă în școala elementară elevii capătă primele cunoștințe despre societate și despre relațiile sociale, cunoștințe care se consolidează și se completează în școala medie, în instituțiile de învățămînt superior și apoi în viață. Pedagogii sînt chemați să-i ajute pe tineri să înțeleagă just fenomenele sociale, să înțeleagă dezvoltarea istoriei, rolul maselor populare în istoria dezvoltării societății, să înțeleagă că istoria dezvoltării sociale este istoria producătorilor de bunuri materiale, istoria maselor celor ce muncesc, care sînt forțele fundamentale ale procesului de producție și care produc bunurile materiale necesare existenței societății.

In predarea istoriei cadrele didactice au datoria să demaște cu curaj diferitele teorii reacționare care neagă rolul creator al maselor populare, care înfățișează poporul ca o gloată pasivă, bună doar să urmeze orbește personalitățile alese care ar fi, chipurile, creatorii istoriei. Demascînd această concepție falsă, V. I. Lenin a numit-o stupidă și absurdă, josnică și mîrșavă. Pedagogii au datoria să ducă o luptă necruțătoare împotriva acestei concepții și să educe tineretul patriei noastre în spiritul încrederii nemărginite în forțele inepuizabile ale poporului — adevăratul creator al istoriei.

Invățînd istoria elevii trebuie să ajungă să vadă legătura între faptele și evenimentele istorice și condițiile vieții materiale a societății, să le analizeze, să stabilească legături cauzale. Bine procedează, de pildă, profesoara Cernat Aglaia de la școala medie de fete din Orașul Stalin care acordă o mare atenție tratării evenimentelor istorice în mod organizat, în legătură cu condițiile vieții materiale a societății, ușurînd simțitor înțelegerea lor de către elevi. Mai sînt însă mulți profesori care se mulțumesc adeseori ca elevii să învețe pe de rost diferite fapte și evenimente și se limitează la arătarea unor fapte sau evenimente istorice izolate. Trebuie să fie limpede că sînt necesare nu exemple izolate, ci un sistem de expunere a istoriei care să dezvăluie în fața tineretului rolul maselor populare în făurirea istoriei. Prin predarea istoriei, cadrele didactice sînt chemate să ajute tineretul să cunoască forțele nesecate ale poporului nostru, forțe care au crescut în cursul luptei de veacuri a poporului pentru eliberarea socială și națională, luptă continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară sub conducerea Partidului de tip nou.

Oricare ar fi obiectul pe care îl predau, pedagogii trebuie să ridice în permanență nivelul predării, să înarmeze pe tineri cu cunoștințe științifice temeinice avînd în același timp în permanență în vedere puterea lor de înțelegere, particularitățile vîrstei lor. Fiecare obiect predat în școală contribuie la formarea concepției materialist-dialectice despre lume. Ar fi însă profund greșit dacă profesorii și-ar transforma lecțiile lor de istorie, literatură, fizică, biologie etc., în lecții de materialism dialectic și istoric și ar începe să opereze pe scară largă cu categorii filozofice. In același timp ar fi cu totul nejust dacă pedagogii ar trece superficial peste probleme. E necesar să ducem o luptă hotărîtă împotriva interpretării simpliste și vulgare a fenomenelor și evenimentelor, să ridicăm zi de zi calitatea predării, să ajutăm tineretul să-și însușească tezaurul de cunoștințe pe care le-a acumulat omenirea. O mare însemnătate o are aplicarea în practică de către elevi a cunoștințelor primite la toate obiectele.

Ridicarea nivelului ideologic al predării este o sarcină a tuturor cadrelor didactice din țara noastră.

O condiție absolut indispensabilă a ridicării nivelului predării o constituie îndrumarea concretă, operativă a școlilor, inspectarea calificată și ajutorul metodic acordat cadrelor didactice din partea organelor Ministerului Invățămîntului.

Grija pentru educația și instrucția tineretului este sarcina fundamentală a organizațiilor de partid din școli, care reprezintă forța conducătoare în colectivele pedagogice. Organizațiile de partid sînt chemate să se intereseze îndeaproape, de pe pozițiile de partid, de calitatea instrucției și educației, de nivelul ideologic al lecțiilor, urmărind ca întreaga predare să fie pătrunsă de spirit partinic și de principialitate și să sprijine cadrele didactice în vederea ridicării continue a nivelului lor politic și ideologic. Colectivele pedagogice, conducerile școlilor, fiecare învățător și profesor, trebuie să folosească ajutorul pe care-l primesc din partea organizațiilor de partid în vederea continuei ridicări a nivelului instrucției și educației.

Ridicînd în permanență nivelul ideologic al predării, educînd tineretul în spiritul concepției marxist-leniniste despre lume, învățătorii și profesorii din patria noastră îndeplinesc o sarcină de mare cinste și de răspundere pe care le-a încredințat-o poporul muncitor.

Tot sprijinul campaniei agricole de primăvară

Lucrările agrotehnice ale elevilor

In școlile pedagogice din regiunea Pitești elevii și elevele se pregătesc cu sîrg pentru viitoarea lor profesiune. Nu peste mult timp ei vor începe frumoasa și nobila muncă de învățători în școlile sătești, aducînd o contribuție însemnată la lupta pentru înflorirea satelor noastre, pentru instruirea și educarea tineretului de la sate.

Pregătindu-i pe elevi pentru viitoarea lor muncă de învățători, profesorii din școlile pedagogice ale regiunii Pitești acordă o mare atenție înarmării acestora cu temeinice cunoștințe și deprinderi privind producția agricolă. Astfel, profesorii de științe naturale de la școala pedagogică din Rîmnicu Vîlcea au organizat loturi experimentale, pe care elevii au putut să urmărească felul cum se aplică agrominimul la diferite culturi, cum se obține îngrășarea solului și ameliorarea lui, cum se aplică diferite metode agrotehnice pentru mărirea recoltelor. Lucrînd pe aceste loturi, elevii și-au însușit bogate cunoștințe, și-au format deprinderi în diferite lucrări de butășire, marcotaj și altoire, au făcut, sub conducerea profesorilor, interesante experiențe de altoire a cartofilor pe roșii etc.

La școala pedagogică de fete din Cîmpulung s-au făcut experiențe cu cartofi iarovizați și neiarovizați, precum și cu orz iarovizat. Elevele au învățat cum se utilizează îngrășămintele minerale. Prin aceste lucrări, ele și-au putut da seama de importanța iarovizării. Din cuiburile în care s-au pus cartofi iarovizați s-au scos 50 de tubercule, iar din cuiburile în care s-au pus cartofi neiarovizați s-au scos numai 20 de tubercule. De asemenea, dintr-un bob de orz iarovizat au crescut 16 tulpini. Ajutate de profesoare, elevele au urmărit în mod organizat dezvoltarea plantelor și și-au întocmit caiete de observații, în care și-au notat aspectele caracteristice ale diferitelor perioade de încolțire, de creștere, de dezvoltare.

Și în celelalte școli ale regiunii se acordă o mare atenție activității practice a elevilor la științele naturale. Astfel, s-au desfășurat lucrări interesante pe loturile experimentale ale școlilor din comunele Teiu-Deal, din raionul Topoloveni, Zărnești, din raionul Pitești, Negreni, din raionul Slatina, Ionești din raionul Găești. Lotul experimental al școlii din comuna Teiu-Deal a devenit un adevărat laborator pentru colectiviștii și țăranii muncitori din comună. Elevii au făcut aici răsadnițe, au irigat terenul de cultură pentru varză, au altoit pomi fructiferi, au făcut diferite experiențe ale căror rezultate au fost folosite de către țăranii muncitori. Elevii școlii din comuna Negreni au determinat puterea de germinație a diferitelor semințe și și-au ajutat părinții în alegerea semințelor cu o putere de germinație mai mare, pentru semănat.

Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la sporirea producției agricole au avut un răsunet larg în mijlocul cadrelor didactice. Acum, cînd școlile își reîncep munca practică pe lotul școlar, excursiile în gospodăriile agricole și la S.M.T. etc. învățătorii și profesorii luptă pentru a întări dragostea elevilor față de munca agricolă, pentru a-i înarma cu cunoștințe și deprinderi temeinice privitoare la această muncă.

LUCIA SIMION
metodistă la cabinetul pedagogic de pe lîngă Secția de învățămînt a regiunii Pitești

Munca obștească a cadrelor didactice

Cadrele didactice din regiunea Bacău sprijină, prin acțiunile lor, bunul mers al campaniei agricole de primăvară.

Astfel, colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Bodești-Precista, raionul Piatra-Neamț a organizat cu elevii un punct de încercare a puterii de germinație a semințelor. Acțiuni asemănătoare s-au organizat la școlile pedagogice din orașele Bacău și Piatra-Neamț, la școlile din comunele Răcăciuni, Răcătău, Berești-Bistrița, Itești, Secuieni, Liteni și Plopana.

Pentru a veni în sprijinul țărănimii muncitoare, colectivul școlii de centru din comuna Gloduri-Bacău a organizat în cadrul „joilor agricole" scurte comunicări în legătură cu metodele agrotehnice de cultivare a cartofului, a porumbului și a legumelor.

In cadrul pregătirii campaniei agricole de primăvară au muncit în mod deosebit colectivele școlilor din Tamaș, Chetriș și Parincea. De asemenea, cadrele didactice din comunele Răcăciuni, Filipești și Secuieni au ținut conferințe în cadrul cărora au popularizat experiența înaintată a agrotehnicii sovietice.

Invățătorii din comunele Gherăești și Șerbănești scriu cu regularitate la gazetele cetățenești articole în legătură cu muncile agricole de primăvară.

MARIA COSTACHESCU
corespondent

O nouă contribuție la cauza păcii

Consecvența cu care guvernul sovietic depune eforturi neobosite pentru îmbunătățirea relațiilor între state, pentru micșorarea încordării internaționale, pentru consolidarea păcii generale, se oglindește în nota recentă adresată de guvernul sovietic guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. Nota sovietică a produs o impresie deosebită asupra tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume, care văd în eforturile depuse de Uniunea Sovietică pentru apărarea păcii un înalt spirit de răspundere față de interesele vitale ale omenirii.

Nota sovietică ilustrează principiul că în relațiile dintre state nu există probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate pe calea pașnică a tratativelor, principiu care stă la baza politicii externe a Uniunii Sovietice.

Conținutul notei sovietice exprimă bunăvoința în tratativele internaționale, arătînd prin fapte că, atunci cînd există dorința sinceră de rezolvare a problemelor, pot exista soluții care să apropie puncte de vedere fie ele chiar opuse.

Cu o mare putere de convingere reafirmă documentul sovietic necesitatea realizării unor acorduri internaționale, în primul rînd între marile puteri, în privința reducerii înarmărilor și a forțelor armate ale statelor, precum și în privința interzicerii folosirii energiei atomice în scopul distrugerii și exterminării în masă a oamenilor.

In vederea realizării unui acord asupra acestor probleme, guvernul sovietic pornește de la faptul că există posibilități de întărire a păcii nefolosite încă. In această ordine de idei se situează la loc de frunte problema menținerii păcii în Europa. In acest scop, Uniunea Sovietică a formulat în cadrul Conferinței de la Berlin a celor patru puteri istorica propunere „Cu privire la asigurarea securității în Europa" și a prezentat proiectul unui „Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa". Adoptarea propunerii U.R.S.S. ar înlătura primejdia unui nou război, pe care o creează politica cercurilor agresive de refacere a militarismului german sub paravanul așa numitei „comunități defensive europene", ar asigura securitatea popoarelor europene și ar chezășui menținerea și întărirea păcii în Europa și în lume. Față de planurile imperialiste de scindare a țărilor Europei în grupări ostile, propunerea Uniunii Sovietice preconizează unirea acestor țări într-un singur lagăr, avînd la bază eforturile colective în vederea menținerii și întăririi păcii.

Propunerea făcută la Conferința de la Berlin în legătură cu asigurarea securității colective în Europa a avut și continuă să aibă un larg răsunet în lumea întreagă. Dar, divergențele manifestate cu prilejul Conferinței au împiedicat să se ajungă la un acord în acest sens. Nota recentă a guvernului sovietic arată că, ținînd seama de importanța realizării unui acord în problema securității colective în Europa, guvernul sovietic consideră că este necesar să se continue examinarea propunerii făcute la Berlin de către U.R.S.S.

Mai mult, manifestînd dorința de a înlătura dificultățile în calea realizării unui acord în problema arătată, luînd în considerație păreri emise la Conferința de la Berlin, guvernul sovietic declară că nu vede nici o piedică în calea rezolvării pozitive a problemei participării S.U.A. la „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

De o mare însemnătate este partea din nota guvernului sovietic, care precizează poziția Uniunii Sovietice față de tratatul nord-atlantic. Dacă tratatul nord-atlantic are un caracter defensiv, de ce nu participă la el toate marile puteri care au făcut parte din coaliția anti-hitleristă în anii celui de al doilea război mondial? Intrucît dintre aceste mari puteri numai U.R.S.S. nu participă la tratatul nord-atlantic, acest tratat nu poate să fie considerat altfel decît ca agresiv, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice.

Tratatul nord-atlantic ar putea să-și piardă caracterul agresiv numai dacă el ar include toate marile puteri care au făcut parte din coaliția anti-hitleristă. „In conformitate cu aceasta — arată nota guvernului U.R.S.S. — călăuzindu-se după principiile imuabile ale politicii sale externe de pace și tinzînd spre micșorarea încordării în relațiile internaționale, guvernul sovietic declară că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic". Această nouă și deosebit de importantă propunere sovietică are totodată în vedere crearea condițiilor care să excludă posibilitatea atragerii unei părți sau alteia a Germaniei în coaliții militare, precum și posibilitatea aderării și a altor state la această organizație. Dacă guvernele S.U.A., Angliei și Franței năzuiesc cu adevărat — așa cum declară — spre întărirea păcii, atunci nu este posibil ca ele să nu privească favorabil luarea unei asemenea măsuri ca cea propusă de U.R.S.S., menită să dea tratatului nord-atlantic un caracter cu adevărat defensiv.

Noile propuneri cuprinse în nota guvernului sovietic stîrnesc în întreaga lume bucuria și aprobarea tuturor popoarelor. Oamenii muncii din Republica noastră Populară văd în fiecare propunere sau măsură a guvernului sovietic o contribuție de neprețuit pentru înlăturarea perspectivelor sumbre ale unui nou război, pentru consolidarea păcii în lumea întreagă.

A. S. Makarenko — un eminent pedagog-inovator

— 15 ani dela moartea lui —

prof. V. Veikșan
șeful cabinetului de studiere a moștenirii pedagogice a lui A. S. Makarenko

A. S. Makarenko a fost în același timp un remarcabil pedagog - practician și un original gînditor și inovator al pedagogiei sovietice. Activitatea sa pedagogică a început încă înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, dar ea a înflorit în anii Puterii Sovietice, mai ales în coloniile de muncă din Ucraina pentru delincvenții minori.

Operele teoretice de pedagogie și operele artistice cu privire la problemele educației ale lui Makarenko („Poemul pedagogic", „Steaguri pe turnuri", „Cartea pentru părinți", „Prelegeri despre educația copiilor") au adus o contribuție însemnată la dezvoltarea științei pedagogice și a literaturii.

Marele scriitor sovietic Alexei Maximovici Gorki a dat o înaltă apreciere activității lui Makarenko ca pedagog. „Experiența Dvs. de o uriașă importanță și uimitor de reușită — scria Gorki lui Makarenko — are după părerea mea o importanță mondială".

Makarenko considera că sarcina primordială a școlii sovietice este aceea de a educa patrioți ai Patriei socialiste, oameni curajoși și plini de bărbăție, instruiți din toate punctele de vedere, iubind munca, pe deplin conștienți de îndatoririle lor față de popor. In activitatea sa pedagogică, el a tradus în mod strălucit acest principiu în viață.

Makarenko considera că pedagogia este o știință complexă. El a demonstrat în mod convingător lipsa de consistență a pedagogiei abstracte idealiste, care își scoate legile și regulile pe cale deductivă din filozofie. El a apărat cu căldură ideea că pedagogia, ca știință despre educație, folosind metodologia marxist-leninistă, trebuie să studieze și să sintetizeze experiența muncii instructiv-educative și să deducă din experiență tezele și regulile sale. Makarenko a fost un eminent experimentator în domeniul pedagogiei. Metodica cercetărilor sale experimentale poate servi ca model de verificare experimentală continuă a metodelor de educație a copiilor.

Educația sovietică justă, afirma Makarenko, trebuie să fie organizată prin crearea în școală a unui colectiv închegat al elevilor. Acest colectiv trebuie să fie bine organizat, el trebuie să aibă drepturi și împuterniciri, să-și aibă organele sale, să poarte răspunderea pentru conduita sa și pentru actele diferiților membri ai colectivului.

Colectivul primar de elevi în școală este colectivul clasei. Acest colectiv primar trebuie să fie strîns legat de colectivul școlii întregi. In operele lui Makarenko este arătată amănunțit metodica de organizare a colectivului primar și a colectivului școlii, metodică folosită cu succes de pedagogi. Rolul conducător în colectivul de copii trebuie să aparțină organizațiilor de pionieri și de comsomol, care formează nucleul acestui colectiv.

Colectivul de copii, după părerea eminentului pedagog Makarenko, trebuie să fie educat în atmosfera unei permanente pregătiri pentru acțiune. In această atmosferă nu e greu de a educa la copii simțul demnității, stăpînirea de sine, orientarea în mediul înconjurător etc. Dacă, de pildă, în școală s-a creat un colectiv de copii viguros, atunci fiecare elev se va simți responsabil pentru munca sa, se va bucura de succesele obținute și se va strădui să înlăture lipsurile. Inchegarea colectivului, crearea unor legături prietenești între membrii lui, trebuie să constituie o foarte importantă calitate a stilului de muncă al școlii.

Munca elevilor în domeniul agriculturii, în ateliere, în producție, ca și munca lor de autodeservire au o influență efectivă asupra formării concepțiilor și conduitei lor. Makarenko afirma că educația copilului prin muncă este cel mai bun mijloc de înrîurire asupra personalității lui. „Poemul pedagogic" și „Steaguri pe turnuri". oglindesc limpede uriașa activitate a lui Makarenko de educare prin muncă a copiilor.

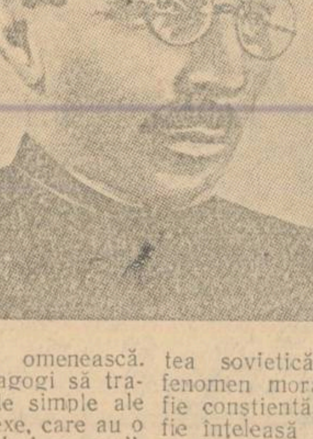

Munca educativă trebuie organizată astfel, încît ziua de mîine să pară colectivului de copii neapărat mai bună decît ziua de azi, deoarece adevăratul stimulent al vieții omenești este bucuria omenească. Makarenko îi chema pe pedagogi să traducă cu perseverență formele simple ale bucuriei în forme mai complexe, care au o importanță socială. Educîndu-i pe copii, trebuie să trecem de la satisfacerea primitivă, simplă a cerințelor lor la formarea unui profund simț al datoriei.

In procesul activității educative, Makarenko a fundamentat în mod strălucit teza că colectivul de copii constituie nu numai obiectul, ci și subiectul educației. El folosea pe larg părerea obștească a colectivului de copii pentru a înrîuri asupra colonistilor nedisciplinați. Makarenko a arătat că pedagogul nu trebuie să influențeze întotdeauna direct asupra elevilor vinovați numai prin povețe și discuții. El trebuie să mobilizeze atenția colectivului de copii asupra greșelii săvîrșite și să facă astfel încît colectivul de copii să-și exercite influența sa asupra diferiților elevi.

Makarenko a arătat în mod clar și convingător cum trebuie folosite în educație discuțiile cu elevii, părerea obștească a colectivului, tradițiile, experiența întregii lor vieți, exercițiile pentru formarea unor deprinderi de muncă trainice și a unei conduite civilizate. Educația copiilor nu poate fi înțeleasă numai ca o înrîurire asupra conștiinței lor exprimată numai prin discuțiile educatorului cu copiii. Caracterul copiilor, conduita lor se formează în activitate și nu sub influența discuțiilor despre bărbăție, curaj, datorie etc. Iată de ce Makarenko socotea foarte necesar ca, în procesul educației, copiii să fie puși în condiții care să contribuie la formarea activă a celor mai bune trăsături ale personalității lor, ca ei să se exercite în însușirea deprinderilor unei conduite corecte.

Oglindind în tezele sale despre educația copiilor ideile umanismului socialist, Makarenko recomandă pedagogilor să aibă o atitudine plină de respect față de copii și totodată să fie foarte exigenți față de ei. Imbinarea respectului cu exigența trece ca un fir roșu prin concepțiile lui Makarenko asupra disciplinei.

Prin disciplină — scria Makarenko — nu trebuie înțeleasă numai ordinea exterioară sau măsurile exterioare. In societatea sovietică disciplina reprezintă un fenomen moral și politic. Ea trebuie să fie conștientă, importanța ei trebuie să fie înțeleasă atît de întregul colectiv de copii, cît și de fiecare elev în parte. In munca cu copiii nedisciplinați nu putem începe cu rugăminți de înduplecare și cu certuri. Trebuie să impunem copiilor cerințe obligatorii și să urmărim îndeplinirea lor. Apoi, pedagogul trebuie să organizeze în jurul său un activ de elevi, care în mod conștient vor să mențină disciplina. Mai departe trebuie să ne străduim ca întregul colectiv de elevi să sprijine cerințele pedagogului și să respecte disciplina.

Insfîrșit, educația în spiritul disciplinei conștiente a întregului colectiv face ca fiecare în parte să-și impună conduita care trebuie să domnească în școală, în societate.

Makarenko a enunțat multe idei interesante cu privire la însemnătatea jocului în viața copiilor. El a arătat în mod just că colectivul de copii care nu se joacă nu este un adevărat colectiv. In joc se dezvoltă forțele copilului, fantezia și imaginația lui. Jucîndu-se, copilul parcă se simte o ființă mai înaltă. In remarcabilele sale opere Makarenko a înfățișat larg jocurile care au avut asupra copiilor o mare importanță educativă.

Munca educativă va avea succes numai dacă va fi dusă de un colectiv pedagogic strîns unit. Makarenko sublinia că pedagogii trebuie să reprezinte un colectiv care lucrează după un plan unic. In școală trebuie să existe o atitudine unică față de copii, un program de acțiuni coordonate în educația copiilor.

Makarenko — minunatul inginer al sufletelor omenești — îi chema neobosit pe pedagogi să-și însușească măestria pedagogică, îndeosebi măestria muncii educative, în domeniul căreia el nu și-a găsit egal. Makarenko scria că misiunea pedagogiei constă în îndrumarea înțeleaptă și plină de tact a creșterii colectivului. Măestria de educator, după părerea lui Makarenko, nu este un talent deosebit, propriu unor oameni aleși. Pedagogul tînăr trebuie să învețe măestria la fel cum învață măestria medicii, muzicanții și alți specialiști.

Contribuția lui A.S. Makarenko la teoria educației în familie este importantă și originală.

Meritul lui Makarenko constă în faptul că el a sintetizat și a sistematizat la un înalt nivel științific în operele sale despre educația în familie, experiența înaintată de educare a copiilor în familie.

Dacă părinții muncesc activ și conștient în instituție și în producție, dacă își îndeplinesc cu cinste datoria lor de cetățeni față de societate, ei pot forma o familie puternică, bine închegată. Intr-o asemenea familie nu sînt posibile prăbușiri și catastrofe în educația copiilor. O condiție necesară a educației copiilor trebuie să fie integritatea și unitatea colectivului familiei. Certurile părinților, cruzimea despotică a tatălui și slăbiciunea ușuratică a mamei, distrug acest colectiv.

In articolele sale despre educația copiilor, Makarenko a arătat rolul deosebit de însemnat al regimului în educația copiilor și a înfățișat plastic felul cum trebuie să se respecte regimul în familie.

Ideile pedagogice ale lui A. S. Makarenko și remarcabila sa experiență de educare comunistă a copiilor se bucură pe bună dreptate de o mare popularitate în rîndurile cadrelor didactice.

Pedagogii sovietici folosesc pe larg în munca lor ideile acestui eminent pedagog-inovator. Ei îi înarmează pe elevi cu cunoștințe despre bazele științelor, educă cu succes tineretul în spiritul patriotismului sovietic, al colectivismului, cultivă la copii dragostea pentru muncă, îi învață să învingă greutățile, îi ajută să-și însușească deprinderile și obișnuințele unei conduite civilizate.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Vă urez drum bun, călători în mileniul al treilea

Academician V. A. Obruciov

In legătură cu cel de al XII-lea Congres al Comsomolului, redacția revistei „Znanie-sila" mi-a adresat propunerea de a povesti tinerilor cititori, tineretului sovietic, despre cele văzute și auzite, despre cele trăite și gîndite în anii peregrinărilor mele. Am consimțit cu plăcere, deoarece eu însumi, în tinerețe, citeam cu pasiune scrierile care zugrăveau aventuri din țările îndepărtate și ascultam cu cel mai mare interes ideile și sfaturile oamenilor care au trăit și au văzut multe în viața lor.

Cărțile lui Cooper, Mayne Reid, iar mai tîrziu ale lui Jules Verne au produs asupra mea o impresie puternică. Împreună cu frații mei biruiam cu închipuirea ghețurile Arcticii, urcam munții înalți, coboram în adîncimile oceanelor, vînam elefanți, lei și tigri. Ne jucam de-a călătoriile tăind din hîrtie oameni și animale, construiam bărci din carton și organizam o vînătoare de fiare sălbatice, un război între albi și indieni, naufragiul unui vapor. Îmi plăceau foarte mult vînătorii, marinarii și savanții lui Jules Verne, uneori ridiculi și distrați, dar mari cunoscători ai naturii. Doream să devin și eu savant, explorator al naturii, călător. Un singur lucru mă mîhnea : America fusese descoperită fără mine ; tot fără mine s-au făcut călătoriile în jurul lumii și au fost însemnate pe hartă continentele și insulele. Nu era usor să găsești pete albe în atlasul geografic. Livingstone pătrunsese deja în hățișurile Africii Centrale. Prievalschi în deșerturile Asiei Centrale. Vai, m-am născut prea tîrziu !

Știu că și printre voi sînt mulți care visează călătorii, descoperiri, invenții, care oftează în taină : ce rău îmi pare că au fost descoperite Americile, că au fost descoperiți cei doi poli ! Ce rău îmi pare că nu trăiesc în epoca lui Columb, sau a lui Prievalschi! Cît regret că nu m-am născut înaintea lui Mojaischi și Popov — poate că eu aș fi inventat avionul și radio-ul ! Acum — vai ! — toate au fost descoperite...

Vinovată de aceste gînduri se poate să fie și literatura de popularizare, care vorbește foarte amănunțit și cu entuziasm despre realizările trecutului și nu amintește decît vag și fără plăcere despre tot ce este neclar, necunoscut, nerezolvat. Or, pe noi ne înconjoară nu numai mici pete albe izolate, ci un uriaș ocean de necunoscut. Și cu cît cunoaștem mai mult, cu atît mai multe ghicitori ne pune natura.

Contururile malurilor, ale lanțurilor de munți și ale riurilor au fost însemnate pe hartă, dar oare multe lucruri știm noi despre interiorul globului pămîntesc? Minele și sondele noastre parcă ar fi niște înțepături de ac pe scoarța pămîntului. Cele mai adînci dintre ele nu reprezintă nici a mia parte din raza pămîntului. Suprafața uscatului a fost străbătută în lung și-n lat, dar oamenii nu s-au ridicat decît la 22 km. deasupra pămîntului și n-au coborît decît la 3 km. în adîncul oceanului. Fundul oceanelor și atmosfera, interiorul pămîntului, planetele și sistemul solar își așteaptă încă pe columbii și prievalschii lor. Sarcini gigantice, încă nerezolvate, stau în fața științei sovietice.

Este necesar :

să fie prelungită viața omului în medie pînă la 150-200 de ani, să fie nimicite bolile molipsitoare, să fie reduse la minimum cele nemolipsitoare, să fie învinse bătrînețea și oboseala, să fie dobîndită știința de a reda viața în cazul morții neașteptate, accidentale ;

să fie puse în slujba omului forțele naturii, energia soarelui, a vîntului, căldura subterană ; să fie folosită energia atomică în industrie, în transport, în construcții ; oamenii să devină stăpîni pe știință de a face rezerve de energie pentru viitor și de a transporta energia în orice loc, fără conductori ;

să poată fi prezise și făcute inofensive, odată pentru totdeauna, calamitățile naturale : inundațiile, uraganele, erupțiile vulcanice, cutremurele ;

să fie produse în uzine toate substanțele cunoscute pe pămînt, pînă și cele mai complexe — albuminele, — precum și substanțe necunoscute în natură : mai dure decît diamantul, mai rezistente la căldură decît cărămida refractară, mai greu fuzibile decît volframul și osmiul, mai flexibile decît mătasea și mai elastice decît guma ;

să fie obținute noi rase de animale și plante, care cresc mai repede, dau mai multă carne, lapte, lînă, grăunțe, fructe, fibre, lemn pentru nevoile economiei naționale ;

să fie învinse, adaptate pentru viață, regiunile mlăștinoase, munții, deșerturile, taiga, tundra, și poate chiar fundul mărilor ;

să fie însușită știința de a regla timpul, de a regla vîntul și căldura așa cum se reglează în prezent riurile, de a deplasa norii, de a dispune după apreciere de ploi și de vreme frumoasă, de zăpadă și de arșiță.

E greu să faci toate acestea? Neobișnuit de greu. Dar este necesar. Oamenii sovietici vor să trăiască mult, vor să trăiască în belșug și securitate, vor să fie stăpîni deplini pe pămîntul lor, să nu depindă de capriciile naturii. Înseamnă că toate acestea vor fi făcute. Și toate acestea le veți îndeplini voi, școlari și tineri muncitori de astăzi, și nu numai aceia dintre voi care vor deveni mari oameni de știință, ci și toți ceilalți : strungarii și șoferii, tractoriștii și zidarii, surorile medicale, țesătorii, minerii.

Sarcinile mari nu se rezolvă lucrînd de unul singur. Canalul Volga-Don l-au construit nu numai autorii proiectului. Și în orice caz, voi toți, toți pînă la unul, veți lua parte la îndeplinirea celei mai măreațe, mai nobile și mai umane sarcini a omenirii, la construirea comunismului, la crearea unei vieți pașnice, fericite pentru toți oamenii sovietici.

Voi, tinerii muncitori și școlarii de azi, de-abia pășiți pe drumul măiestriei, al creației, al științei, al vieții. Și eu, un bătrîn care a străbătut multe verste prin țări neexplorate, care a căutat mult prin hățișurile științei, aș dori să vă dau vouă, călătorilor începători, cîteva sfaturi pentru drum.

Iubiți munca. Munca îi dă omului cele mai mari bucurii și cea mai mare satisfacție. Străduiți-vă să cîștigați dreptul de a spune : eu fac un lucru necesar, munca mea este așteptată, eu aduc folos. Și dacă veți întîlni greutăți, situații care par fără ieșire, dacă vechiul vi se va împotrivi, dacă veți întîlni chiar indiferență și lipsă de înțelegere, vă va susține întotdeauna gîndul : eu fac un lucru necesar.

Nu renunțați la visuri ! Eu înțeleg visurile tinerești despre descoperiri, despre creații. Există oameni care cedează ușor în fața împrejurărilor, care se predau după un examen nereușit, sau atunci cînd întîmpină dificultăți în familie sau la serviciu. Dificultățile trec, dar timpul rămîne pierdut, și te cuprinde un regret amar pentru viața trăită fără flacără, cheltuită în mărunțișuri, într-o muncă lipsită de bucurii.

Îndrăzniți ! Apucați-vă de lucruri mari, dacă o faceți serios. Aptitudinile, ca și mușchii, se dezvoltă prin antrenament. Nu fiecare poate face descoperiri mari, dar cine nu se hotărăște să încerce, cu siguranță că nu va descoperi nimic. Voi trebuie să mergeți mult mai departe decît bunicii și străbunicii voștri.

Eu m-am născut cu 90 de ani în urmă. În tinerețea mea nu existau avioane, cinematograf, radio, electricitate. Nu exista încă o cale ferată care să străbată Siberia și eu am călătorit spre Irkuțk într-o căruță cu coviltir. Pentru mine, aparatul de radio este o mare realizare, pentru voi el este un obiect obișnuit. Voi, care vă începeți drumul rezemîndu-vă pe umerii noștri, trebuie să zburați sus. Eu am trăit peste cincizeci de ani sub regimul țarist. Mi-am pierdut forțele și energia împogățindu-i pe antreprenorii minelor de aur, am fost concediat de la institut pentru convingerile mele de stînga. Eu puteam doar să visez la o orînduire în care munca să fie respectată. Iar voi v-ați născut într-o țară liberă, într-o țară unde fiecare poate studia, unde munca creatoare se bucură de cinste. Fie dar ca munca voastră, visurile voastre să fie demne de Patria socialistă, fie ca realizările voastre să fie cele mai înaintate din lume.

Nu vă ascundeți intențiile, nu vă tăinuiți proiectele. Aceasta nu este modestie, ci dimpotrivă mîndrie, rușinea mincinoasă și lăcomia căutătorului de aur — proprietar particular, care păstrează pentru sine vîna de aur. Dacă propunerea voastră este într-adevăr de aur, voi n-o veți putea elabora de unul singur, iar dacă v-ați înșelat — atunci pentru ce să pierdeți timpul? — vi se va arăta imediat greșeala pe care ați făcut-o. Mi s-a reproșat adesea că mă grăbesc, publicîndu-mi observațiile. Dar eu n-am regretat acest lucru niciodată. Unele descoperiri nu le-am putut cerceta cum trebuie singur, și atunci lucrarea au dus-o pînă la capăt altii pentru mine. Astfel, eu am găsit un colț de rinocer în deșertul Gobi, iar marile expediții, mergînd pe urmele mele, au descoperit cimitire întregi de animale moarte. Uneori, articolele mele întîmpinau obiecțiuni ; eu le ascultam, mă reîntorceam la temă, căutam noi fapte, o lărgeam. În felul acesta, nu numai sfaturile prietenilor, ci și obiecțiile adversarilor mei științifici îmi ajutau să-mi perfecționez munca.

Fiți principiali. Noi avem nevoie de adevăr și numai de adevăr. Nu căutați să faceți pe placul prietenilor, să-i împăcați pe profesorii voștri, să nu supărați pe nimeni. Poate că pe această cale vă veți găsi liniștea și chiar fericirea, dar nu veți aduce nici un folos. Nu vă fie teamă de personalitățile cu autoritate. Și dacă printre voi există viitori geologi care nu vor fi de acord cu academicianul Obruciov (aș dori, desigur, ca numărul acestora să fie cît mai mic !) luați cu curaj atitudine împotriva lui, dacă dispuneți de date care desmint concluziile sale.

Dar să nu așteptați o victorie ușoară, o descoperire din fugă, o idee care să vă lumineze deodată. Tot ce a fost mai la îndemînă a fost de mult cules și verificat, tot ce poate fi descoperit ușor a fost de mult descoperit și dezbătut. Numai pe noi fapte, pe noi observații se pot construi noi realizări. Faptele sînt cărămizile din care se zidește experiența omului, ele reprezintă arma voastră de creație. Căutați neobosit faptele, culegeți-le din natură și din cărți, citiți manualele bune din scoarță în scoarță și, în afară de aceasta, citiți și cărți care nu intră în programă. Studiați specialitatea voastră pînă în cele mai mici amănunte, dar nu precupețiți timpul nici pentru o altă profesiune. Geologul care cunoaște la perfecție geologia este un om de preț, dar cel care cunoaște, în afară de aceasta, geografia, chimia sau botanica poate deveni mai curînd un inventator.

În încheiere, vreau să urez mari succese în muncă și știință minunatului tineret sovietic, tuturor tinerilor cititori ai revistei „Znanie-sila", viitorilor muncitori-inovatori, maiștrilor recoltelor înalte, cercetătorilor, inventatorilor.

Drum bun, călători în mileniul al treilea !

(Din „Literaturnaia gazeta")

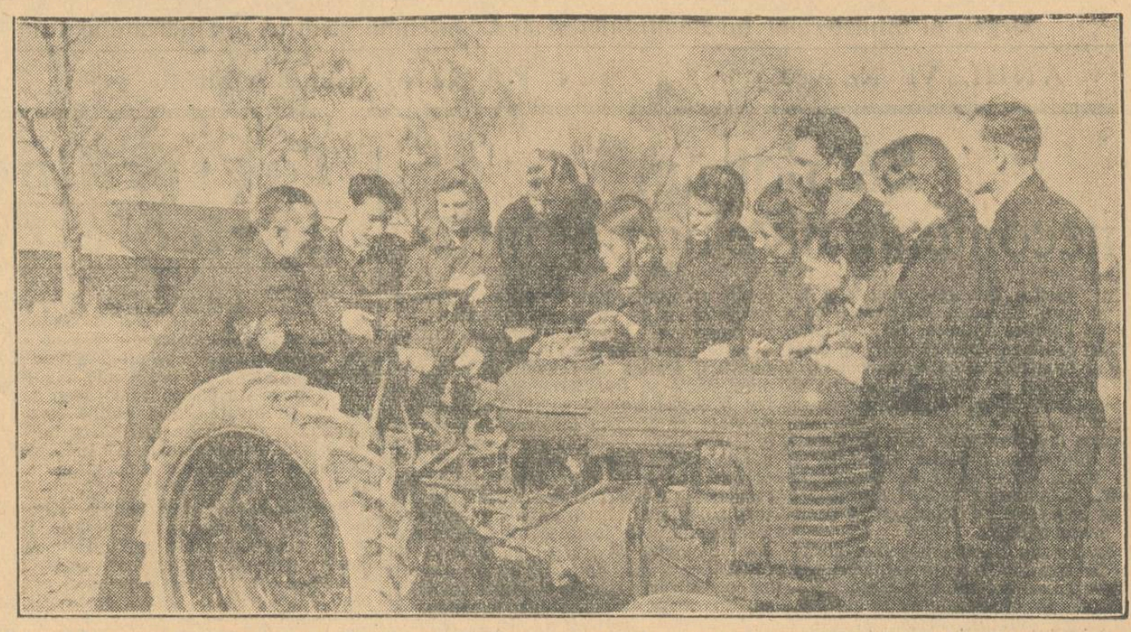

Studenții Academiei de științe agricole „Timiriazev" din Moscova, studiază construcția unui tractor destinat lucrărilor în grădinile de fructe și zarzavaturi.

Probleme de aritmetică cu teme agricole

P. M. Erdniev
director de studii la școala de 7 ani din Necîunaevsc, raionul Șepunovsc, ținutul Altai.

Cadrele didactice au datoria să explice elevilor hotărîrile istorice ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii. La lecțiile de aritmetică, cu prilejul rezolvării problemelor, trebuie folosit bogatul material cifric care caracterizează dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii. Într-o măsură mai mare decît oricînd în trecut, elevii trebuie să cunoască aspectele producției agricole.

Cu prilejul alcătuirii problemelor am căutat să oglindim în ele diferitele laturi ale producției agricole. Așa, de pildă, am folosit date despre realizările muncitorilor fruntași din agricultură în ceea ce privește producția la ha. a diferitelor culturi, productivitatea vitelor, noile prețuri ridicate de colectare a produselor agricole etc.

Dacă în prezent, studiind aritmetica, copiii își însușesc cunoștințe destul de amănunțite privitoare la calculele bănești (mai ales în ceea ce privește industria și comerțul), în schimb bogata varietate de calcule întîlnite în producția colhoznică, cu dubla ei evaluare a muncii (în bani și în zile-muncă), aproape că nu este folosită la lecțiile de aritmetică. Tocmai de aceea noi am și alcătuit probleme simple de calculare a zilelor-muncă (cu numere mici). Cu acest prilej ne-am străduit să folosim muncile sezoniere principale din colhoz: prelucrarea solului, semănatul, strînsul recoltei, prepararea nutreturilor, creșterea animalelor. Pentru o mai lesnicioasă folosire a lor le-am concentrat într-un singur capitol „Probleme cu toate operațiunile cu numere întregi".

În practica școlară se acordă prea puțină atenție exercițiilor de întocmire a tabelelor, calculelor actelor contabile de tot felul. Ținînd seama de importanța acestor exerciții, noi propunem mai jos probleme de felul acesta

Pentru ușurarea rezolvării problemelor, noi le-am împărțit pe capitole de programă și pe tipuri de probleme.

I. PROBLEME CU OPERAȚIUNI CU NUMERE ÎNTREGI

Problema 1. În anul 1954 vor fi însămînțate: cu cartofi, 4.128.500 ha ; cu varză, 279.700 ha ; cu castraveți, 153.800 ha ; cu pătlăgele roșii, 171.400 ha ; cu ceapă și usturoi, 116.600 ha; cu morcovi, 99.300 ha. Cît se va însămînța în total?

Problema 2. În anul 1954, numărul total de vite mari cornute din U.R.S.S. va fi de 65.900.000 capete. Dintre acestea, numărul vacilor va fi de 29.200.000 capete. Cîte capete de alte vite cornute vor fi?

Problema 3. În anul 1950 colhozul „Strana Sovietov" din ținutul Altai a obținut din creșterea animalelor și cultura plantelor un venit de 2.056.509 ruble, din care 241.759 ruble s-au obținut din cultura plantelor. Ce venit s-a obținut din creșterea animalelor?

Problema 4. Un tractorist a arat în timp de 20 de ani 22.000 ha. pămînt și a economisit 38.000 litri combustibil. Să se calculeze cîte ha. de pămînt a arat el în medie pe an și cîți litri de combustibil a economisit în medie pe an? Se va rezolva oral.

Problema 5. Pentru strînsul recoltei, combainerul primește de la colhozul „Crasnîi pahari" din regiunea Altai 150 g. de fiecare chintal de cereale obținute la treier (pînă la 40 chintale); 200 g. de fiecare chintal de cereale obținute la treier (peste 40 chintale). Cîte cereale a cîștigat combainerul dacă el a treierat 82 chintale de cereale?

Problema 6. Să se calculeze conform tabelului de mai jos numărul de zile folosite pentru cositul, greblatul și clădițul în căpițe a fînului de pe o suprafață de 100 ha.

Nr. crt.	DENUMIREA LUCRARII	NORMA ZILNICA IN Hə	SE CALCULEAZĂ ZILE MUNCA PENTRU O NORMA	INDEPLINIT EFECTIV Hə	TOTAL ZILE MUNCA
1	COSITUL CU COSITOARE TRASE DE CAI	4	2	100	?
2	GREBLATUL	4	1	100	?
3	CLĂDITUL IN CAPITE	1	1	100	?
	TOTAL				

Problema 7. Dacă un tractorist și un lucrător de la remorcă lucrează pe un tractor cu pluguri, atunci pentru fiecare 4 zile-muncă calculate tractoristului, lucrătorul de la remorcă primește 3 zile-muncă. Cîte zile-muncă a cîștigat tractoristul, dacă lucrătorul de la remorcă a cîștigat 12 zile-muncă?

Problema 8. Un tractorist care lucrează cu tractorul pe șenile obține pentru 8 ha. arătură 5 zile-muncă. Pentru fiecare zi-muncă tractoristul primește de la colhoz 3 kg. grîu, iar de la S.M.T. 6 ruble în bani. Cîte kg. grîu și cîți bani va primi un tractorist care a executat 1000 ha arătură?

Problema 9. Să se calculeze cîte zile-muncă a cheltuit un colhoz pentru prelucrarea solului înainte de a fi semănat și pentru semănatul unei suprafețe de 920 ha. Să se completeze tabelul :

Nr. crt.	DENUMIREA LUCRARII	NORMA ZILNICA IN Hə	SE CALCULEAZA ZILE MUNCA PENTRU O NORMA	INDEPLINIT Hə	TOTAL ZILE MUNCA
1	ARATUL	8	5	920	?
2	GRAPATUL	115	5	920	?
3	PRELUCRAT CU CULTIVATORUL	46	5	920	?
4	SEMANATUL	46	5	920	?
	TOTAL				

Problema 10. Unui cioban i se calculează pentru îngrijirea a 100 oi 12 zile-muncă. În afară de aceasta, pentru fiecare 10 kg. lînă tunsă de pe oi i se mai adaogă 3 zile-muncă. Cîte zile-muncă va obține un cioban dacă are în turmă 500 oi, iar cantitatea medie de lînă de la fiecare oaie este de 5 kg.?

Problema 11. O mulgătoare are pe seama ei 10 vaci. De la 6 vaci ea mulge zilnic cîte 18 litri lapte, iar de la celelalte cîte 13 litri. Cîte zile-muncă a cîștigat ea în 20 de zile, dacă pentru 400 litri lapte muls i se calculează 7 zile-muncă?

Problema 12. La S.M.T. din Șepunovse, ținutul Altai, consumul de combustibil pentru un tractor la 1 ha. de arătură este de 17 kg. și 500 g. Cît combustibil a economisit un tractorist dacă într-o zi el a arat 12 ha. și a consumat 180 l. combustibil?

Problema 13. Un colhoz are 5000 ha. semănături, fînețe și pășuni. Cît lapte, cîtă carne și cîtă lînă va livra colhozul statului cîte ruble și copeici va primi pentru produsele predate? Normele cotelor la 1 ha. de semănături, fînețe și pășuni și prețurile de colectare la produsele predate sînt arătate în tabel. Să se completeze tabelul :

DENUMIREA PRODUSULUI	SUPRAFAȚA IMPUSA IN Hə	NORMA LA 1 Hə IN Kg.	TREBUIE PREDAT IN Kg	PREȚUL 1 Kg.	SUMA
CARNE	5000	5	?	1 r. 50 cop.	?
LAPTE	5000	16	?	55 cop.	?
LÎNĂ	5000	520	?	28 r. 20 cop.	?
TOTAL					?

II. PROBLEME CU MEDIE ARITMETICĂ

Problema 14. Cele trei turme de oi merinos ale colhozului au cîte 460 de oi. Cantitatea de lînă tunsă în anul 1953 a fost:

în prima turmă, cîte 7 kg. și 230 g. în medie de fiecare oaie;

în turma a doua cîte 7 kg. și 300 g. în medie de fiecare oaie;

în turma a treia cîte 7 kg. 700 g. în medie de fiecare oaie.

Să se afle cantitatea medie de lînă obținută de la fiecare oaie din acest colhoz.

Problema 15. De pe o suprafață de 1.500 ha. colhozul a strîns o recoltă de cîte 24 chintale grîu la ha. iar de pe o suprafață de 3.000 ha. a strîns o recoltă de 18 chintale grîu la ha. Să se calculeze recolta medie la hectar obținută de colhoz.

III. PROBLEME DE AFLARE A NUMERELOR DUPĂ SUMA ȘI RAPORTUL LOR

Problema 16. În Uniunea Sovietică există 98.700 de sovhozuri și colhozuri. Să se afle cîte colhozuri și cîte sovhozuri sînt în U.R.S.S., dacă numărul sovhozurilor este de 20 ori mai mic decît numărul colhozurilor?

Problema 17. În cursul anilor 1954 și 1955, agricultura va primi în total 80.000 greble de tractor. La fiecare 7 greble de tractor livrate în anul 1954 revin 9 greble de tractor livrate în anul 1955. Să se afle cîte greble de tractor vor fi livrate în anul 1954 și cîte în anul 1955 ?

IV. PROBLEME DE AFLARE A NUMERELOR DUPĂ SUMA ȘI DIFERENȚA

Problema 18. În anul 1954, numărul total al vitelor mari va atinge 65.900.000 capete, din care numărul de vite productive (vaci) va fi mai mic decît numărul vitelor neproductive cu 7.500.000 capete. Cîte vaci vor exista în țară în 1954?

V. PROBLEME DE CALCULARE A SUPRAFEȚEI

Problema 19. Un tractor pe șenile parcurge la arat pe oră 5 km. 400 m. arînd o fîșie de 1 m. 75 cm. (lățimea plugului este de 1 m. 75 cm.). Să se calculeze suprafața terenului arat, dacă tractorul lucrează timp de 10 ore.

VI. PROBLEME DE COMPARARE A MĂRIMILOR

Problema 20. Șeptelul de vite crește în U.R.S.S. în proporțiile arătate în tabelul de mai jos. Cu cîte capete va crește șeptelul în anul 1954 față de anul 1953 ?

	ANUL 1953	ANUL 1954	CU CÎTE CAPETE SE VA MĂRI NUMĂRUL IN ANUL 1954 FAȚĂ DE 1953
VITE CORNUTE MARI	56.600.000	65.900.000	?
DIN CARE VACI	24.500.000	29.200.000	?
OI ȘI CAPRE	109.900.000	144.400.000	?
PORCI	28.500.000	34.500.000	?

Problema 21. Colhozul „Molotov" din raionul Ramna, regiunea Moscova, a obținut mari realizări despre care ne vorbește tabelul următor. Se va completa tabelul. Se va rezolva oral.

LA 100 Hə SEMĂNĂTURI ȘI FÎNEȚE	TREBUIE SĂ AIBĂ, CONFORM NORMELOR ȘTIINȚIFICE	A EXISTAT EFECTIV IN COLHOZ	DEPĂȘIREA FAȚĂ DE NORMA
VITE CORNUTE MARI	20 CAPETE	?	15 CAPETE
DIN CARE VACI	10 „ „	?	9 „ „
CARNE TĂIATĂ	27 CHINTALE	?	4 CHINTALE
CANTITATE DE LAPTE MULS DE LA O VACA	260 „ „	?	450 „ „

(Din „Nacialnaia școla" Nr. 2/954).

O zi într-o școală cu un singur post

În regiunea Voronej, la o distanță de 12 km de centrul raional Panino, se află școala cu un singur post din satul Mirovo, în care lucrează concomitent cu toate cele patru clase învățătoarea Maria Panteleevna Stupnicova.

Prin aspectul său exterior, această școală se deosebește prea puțin de casele colhoznicilor care o înconjoară. Atîta doar că o mînă grijulie a așezat mai bine acoperișul ei, a aranjat mai bine ușile, a lărgit cărările de la intrare.

Am intrat în școală. În coridor e cald, curat. Într-un colț stă cazanul pentru apă, cu o cană emailată. În clasă sînt atîrnate hărți, tabele ortografice, placatul „Stai corect cînd scrii".

O parte dintre copii au și început lecțiile. Aceștia sînt elevii din clasa I-a și din clasa a III-a. Elevii din clasele a II-a și a IV-a vor sosi în ora a 3-a. Două-trei ore, toate clasele vor avea lecții concomitent ; apoi, elevii claselor I-a și a III-a vor pleca acasă, iar elevii claselor a II-a și a IV-a vor rămîne să învețe mai departe.

Cîțiva elevi din clasa a IV-a au venit de vreme. Ei stau lîngă fereastră, citesc sau discută în liniște. Băieții sînt îmbrăcați ordonat, fetițele poartă în cosițe funde și panglici ; toți elevii ne salută respectuos și își continuă treburile lor.

Din clasă se aude vocea calmă a învățătoarei : acolo se desfășoară lecția.

Elevii din clasa I-a au lecția de aritmetică. Ei fac socotelile orale repede și cu siguranță. Apoi analizează și rezolvă o problemă și capătă o temă — să rezolve independent exercițiile.

Micuții se adîncesc în munca lor.

În acest timp, elevii clasei a III-a au lucrat independent la gramatică. Pe una din table (în clase sînt două table) învățătoarea a scris de cu seară pentru ei cîteva propoziții pentru o temă gramaticală. Elevii trebuia să copieze exercițiile și să pună cuvintele dintre paranteze la cazul respectiv.

Lucrînd cu cei din clasa I-a, Maria Panteleevna se apropia mereu și de elevii clasei a III-a, cerîndu-le în șoaptă să îndeplinească exact lucrarea. Acum însă, ea se ocupă numai de elevii din clasa a III-a. Controlează lecția dată pentru acasă : copiii indică genul, numărul și cazul substantivelor, arată regulile scrierii terminațiilor în diferite cazuri, dau exemple ; se verifică și cele copiate de pe tablă. Învățătoarea dă clasei o nouă temă și trece iar la cei din clasa I-a cărora le verifică lucrările. Apoi în clasă se rezolvă oral diferite exerciții

Învățătoarea n-a pronunțat niciun cuvînt de prisos, nu s-a așezat niciodată la catedră, a urmărit cu atenție pe fiecare elev. Ea consumă cu foarte multă economie timpul și folosește fiecare secundă pentru instruirea elevilor

A doua lecție cu elevii clasei I-a a fost o lecție de gramatică — repartiția obiectelor pe grupe : îmbrăcămintea, încălțămintea. Trebuie cercetate diferite poze înfățișînd obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte, repartizate în două grupe. Apoi trebuie scrise cuvintele, pe grupe. În clasa a III-a se desfășoară în acest timp lecția de aritmetică : explicarea împărțirii unui număr cu mai multe cifre la un număr cu mai multe cifre.

Iată că a sosit și ora începerii lecțiilor pentru elevii claselor a II-a și a IV-a. Cei din clasa a II-a, împreună cu cei din clasa I-a au o lecție de gimnastică. În acest timp, elevii din clasele a III-a și a IV-a singuri, fără învățătoare, copiază un cîntec care le este necesar la lecția următoare de cînt și-l învață pe de rost. Ordinea este supraveghiată de un elev de serviciu din clasa a IV-a.

Începînd cu ora a treia, munca devine foarte încordată. Învățătoarea lucrează concomitent cu patru clase. Elevii din clasa a I-a se pregătesc să citească un fragment interesant — „Bunicuța Vera" ; lor li s-a povestit dinainte despre Oleg, eroul acestei povestiri, care le-a devenit drag și de aceea citesc povestirea cu plăcere. În clasa a II-a se desfășoară o lecție de caligrafie, elevii scriu literele h și i. Pe tablă sînt scrise exemplele. Copiii copiază în tăcere ; totuși, ochii învățătoarei îi urmăresc neîncetat ; din cînd în cînd, Maria Panteleevna corectează cele scrise de elevi.

În clasa a III-a se pregătește citirea bucății „Vorosilov pe front" și elevii chibzuiesc asupra răspunsurilor la întrebările puse de învățătoare.

Elevii din clasa a IV-a deschid manualele, analizează o propoziție și își încep singuri lucrarea scrisă, iar Maria Panteleevna trece la clasa I-a, unde verifică cum citesc copiii cu voce tare povestirea „Bunicuța Vera".

În această zi, lecția de științe naturale în clasa a IV-a se desfășoară foarte viu. Elevii au adus mici cărămizi, făcute de ei acasă ; pe masă stau mostre de fier, de ciment. Copiii repetă tot ce știu despre ciment și dau exemple.

Școlarii pleacă acasă. Dar ziua de muncă a învățătoarei nu s-a terminat încă. Ea pleacă cu un teanc de caiete pe care trebuie să le verifice și să le corecteze. Ea face acest lucru seara. Apoi își întocmește planurile de muncă, scrie pe tablele din clasa temele, agață pe pereți hărțile, tablourile, tabelele necesare. Dar aceasta încă nu e totul : ea trebuie să mai citească ziarele și ultimul număr din revista „Nacialnaia școla", să arunce o privire în metodici.

M. P. Stupnicova lucrează de 11 ani în această școală, iar de trei ani muncește concomitent cu patru clase. Ea nu are repetenți, elevii săi continuă să învețe bine și în clasa a V-a.

Totuși, Maria Panteleevna întîmpină și multe greutăți în munca ei. Copiii citesc curent, dar neexpresiv, deci ea trebuie să facă totul ca citirea lor să fie expresivă.

În colhoz nu există nicio casă pe care învățătoarea să n-o fi vizitat. Ea desfășoară o intensă muncă educativă. La adunările cu părinții discută despre regimul zilei școlarului, despre felul cum poate fi ajutat școlarul în familie să învețe bine și despre alte probleme

Elevul Vitea din clasa a I-a a început să învețe mai prost. Maria Panteleevna a fost la el acasă și a aflat că băiatul a fost lăsat fără supraveghere, că s-a pasionat pentru jocurile de iarnă și i-a scăzut interesul față de învățătură. După ce învățătoarea a discutat cu tatăl elevului, părinții l-au pus iarăși pe fiul lor sub supraveghere și el a început să învețe bine.

Colhoznicii vorbesc cu mult respect despre Maria Panteleevna, care instruiește și educă cu pricepere tînăra generație.

A. PROCOFIEVA
director al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Voronej.

Activitatea cercului științific studențesc „A. S. Makarenko"

Se împlinesc 15 ani de la moartea lui A. S. Makarenko. Atît în decursul desfășurării valoroasei sale activități pe tărîmul pedagogiei, cît și în anii care au urmat, rezultatele muncii practice și generalizările teoretice îndrăznețe ale marelui pedagog sovietic au căpătat un răsunet viu în cele mai largi cercuri de educatori.

Activiștii frontului pedagogic, toți acei care — într-un fel sau altul — se preocupă de problemele educației comuniste, studiază neobosiți pe Makarenko, dornici de a adînci, de a descoperi noi și valoroase resurse de orientare pe linia pedagogiei științifice, în moștenirea pe care ne-a lăsat-o acest mare pedagog inovator.

Educatorii găsesc în opera teoretică și în activitatea practică a lui Makarenko formularea și confirmarea celor mai înaintate poziții ale pedagogiei științifice, întemeiate pe concepția materialist-dialectică.

Este firesc ca printre acei care se îndreaptă cu mult interes către bogata sursă a moștenirii pedagogice a lui Makarenko să fie și studenții Facultății de pedagogie a Universității „C. I. Parhon" din București.

Constituiți într-un cerc științific care poartă numele marelui pedagog sovietic, numeroși studenți ai facultății noastre și-au propus să studieze temeinic opera lui Makarenko. Membrii cercului găsesc în această activitate un însemnat prilej de adîncire a pregătirii lor de specialitate și, în același timp, un minunat stimulent pentru munca lor viitoare de pedagogi.

De la început, cercul și-a propus să lege strîns activitatea sa de cercetare științifică de practica muncii educative din școlile noastre. Aprofundînd spiritul în care pune și rezolvă Makarenko problemele importante ale educației comuniste, membrii cercului și-au propus ca încă în acest an să cerceteze modul în care se aplică în cîteva școli din Capitală învățătura lui Makarenko. Pe baza acestei inițieri, membrii cercului vor putea întreprinde în anul viitor o muncă creatoare pe linia introducerii în școală a ideilor inovatoare ale lui Makarenko, ca și pe linia generalizării experienței înaintate din școlile noastre.

Dar o asemenea cercetare presupune o cunoaștere temeinică, aprofundată a operei lui Makarenko, a tezelor sale teoretice.

În acest sens lucrează cu perseverență și seriozitate membrii cercului nostru științific studențesc. În studierea operei lui A. S. Makarenko, membrii cercului au pornit dela lucrările literare „Poemul Pedagogic", „Steaguri pe turnuri" și „Cartea pentru părinți".

În referatele susținute pînă în prezent, s-a tratat problema transformării omului în procesul muncii, așa cum este ea oglindită în romanul „Steaguri pe turnuri"; a fost prezentată motivarea pedagogică a evoluției coloniștilor, așa cum se desprinde din „Poemul pedagogic" și s-au analizat importante probleme ale educației în familia din societatea socialistă în referatul asupra „Cărții pentru părinți".

Alte referate tratează învățătura lui Makarenko cu privire la educarea patriotismului, la importanța colectivului și căile de organizare a colectivului în sistemul pedagogic al lui Makarenko etc.

În elaborarea referatelor — în cadrul cercului științific — membrii cercului își însușesc valoroase deprinderi de muncă științifică.

Ei studiază un bogat material bibliografic, se documentează adînc din opera marelui pedagog. Se evidențiază pe această linie unii membri ai cercului ca Moise Victor, student în anul II, care a extras un număr însemnat de fișe, Ciubotaru Aurelia, care a ales în mod judicios și a repartizat cu multă pricepere materialul pe probleme și alții.

Dintre referatele prezentate pînă acum s-a evidențiat referatul prezentat de Stoica Ioana, studentă în anul II, despre „Evoluția coloniștilor oglindită în „Poemul pedagogic".

De un deosebit interes pentru adîncirea problemelor legate de studierea operei lui Makarenko sînt discuțiile care se poartă pe marginea referatelor, la ședințele cercului științific.

Membrii cercului, printre care se remarcă în mod deosebit Ciubotaru Aurelia, Ivan Ion, Drăgan Maria, Lucuța Voica, Botezatu Ion, Sticlaru Grigore ș. a., dezbat cu viu interes problemele ridicate în referate, dînd dovadă adeseori de o justă înțelegere, de o matură orientare în rezolvarea problemelor.

Studiindu-l pe Makarenko, membrii cercului își însușesc un optimism pedagogic sănătos, nu un optimism declarativ și plin de exagerări, ci acel optimism întemeiat pe baze științifice, pe orientarea principială în problemele educației.

Dorim să dezvoltăm la membrii cercului A. S. Makarenko dragostea adîncă pentru copii, dar nu o dragoste dulceagă, exaltată, ci „dragostea severă", izvorîtă din umanismul socialist care se desprinde din fiecare rînd al minunatei opere a lui A. S. Makarenko.

Membrii cercului învață că optimismul pedagogic al lui A. S. Makarenko — crescut pe temelia umanismului socialist — se exprimă prin încrederea și respectul pentru calitățile născînde, pentru acel potențial pozitiv de care dispune fiecare copil, dar și printr-o atitudine severă, exigentă care să-i ceară și să-i ofere acestuia posibilitatea de a-și dezvolta calitățile, de a-și încorda forțele pentru a înlătura treptat ceea ce este negativ.

Dorim să dezvoltăm la membrii cercului, viitori educatori, preocuparea de a da viață colectivelor de elevi, acele organisme vii, complexe, pline de interes, care constituie modul cel mai potrivit de dezvoltare a personalității bogate și multilaterale a viitorilor constructori ai socialismului.

Indeosebi, ne străduim să-i ajutăm pe membrii cercului să-și însușească acel mod dialectic de tratare a problemelor pedagogice pentru care a luptat A. S. Makarenko.

Ne străduim să formăm la membrii cercului deprinderea de a înțelege formele concrete ale muncii de educație în legătură strînsă cu ansamblul procesului de educație în care sînt folosite. Ne străduim să-i deprindem de a nu căuta „formule" și „rețete" general valabile, de a nu folosi în mod mecanic nici chiar indicațiile valoroase ale lui Makarenko, desprinse de întregul complex al influențelor educative în care și acestea se încadrează.

Pe aceste căi ne străduim să contribuim la formarea gîndirii pedagogice a viitorilor absolvenți ai facultății noastre.

Totuși, în acest stadiu, munca cercului nostru științific cunoaște încă unele neajunsuri, în special pe linia cercetării problemelor școlii de către membrii cercului.

În această direcție nu s-a desfășurat pînă în prezent o muncă organizată.

Dar, pe baza calității unora dintre referate, pe baza nivelului la care se poartă discuțiile în cadrul cercului științific, cît și — mai ales — pe baza muncii susținute de studiere a operei lui A. S. Makarenko care se desfășoară între ședințe, considerăm că cercul științific studențesc „A. S. Makarenko" are perspective mari de dezvoltare.

BIANCA BRATU
asistentă la Facultatea de pedagogie a Universității „C. I. Parhon" București

La școala profesională metalurgică din Suceava

Consiliul metodic al școlii profesionale metalurgice din Suceava se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului muncii didactice. În acest scop se organizează periodic lecții deschise. De curînd s-a ținut o lecție deschisă cu tema „strunjirea conică interioară", care a fost urmată de discuții interesante.

Consiliul metodic studiază metodele sovietice de muncă pe care le aplică apoi în atelierul școlii.

În urma aplicării metodei Vorošin, elevii anului II C. și ai anului II D au reușit să-și organizeze bine locul de muncă și să desfășoare cu mai bune rezultate munca practică.

I. REISSMAN

Trebuie să fie îmbunătățită munca de îndrumare și control

Ne aflăm într-o perioadă deosebit de importantă a anului școlar, perioada de pregătire a examenelor. Sarcinile pe care trebuie să le îndeplinească școala în această perioadă pun în fața directorilor de școli, a învățătorilor și profesorilor probleme complexe, pentru a căror rezolvare ei au nevoie de un ajutor puternic din partea organelor de îndrumare și control, din partea inspectorilor.

Școlile trebuie să asigure terminarea la timp a materiei și recapitularea ei în bune condițiuni. De asemenea, trebuie organizată just și cu pricepere predarea cunoștințelor noi de științe naturale și executarea lucrărilor practice prevăzute în instrucțiunile date de curînd de Ministerul Învățămîntului pentru completarea programelor cu cunoștințe agricole.

Școlile noastre au obținut în acest an școlar importante succese. Sînt însă unele școli unde situația la învățătură a elevilor este încă proastă, ca urmare a muncii superficiale, lipsită de conștiinciozitate a unor cadre didactice, ca și a lipsurilor serioase în activitatea de îndrumare și control. Așa, de exemplu, în raionul Botoșani, din regiunea Suceava, la sfîrșitul patrarului al II-lea un număr mare de elevi din clasele V—VII nu au obținut note de trecere la toate obiectele. Situația aceasta este îngrijorătoare. Dacă rezultatele sînt slabe în majoritatea școlilor din raion, atunci ne putem întreba pe drept cuvînt ce a făcut inspectorul regional care răspunde de munca acestui raion. A controlat el munca școlilor, a dat îndrumări pentru înlăturarea deficiențelor, a controlat apoi cu alt prilej cum se îndeplinesc sarcinile date?

Persistă încă în munca de îndrumare și control a unor inspectori lipsuri mari, care trebuie lichidate fără întîrziere, pentru a se asigura succesul examenelor, pentru a se determina o ridicare a nivelului muncii din școli. De exemplu, inspectorul Ion Agachi, de la secția de învățămînt a regiunii Iași, nu a controlat în prima jumătate a anului școlar niciodată munca secției de învățămînt a raionului Huși, de care răspunde. La fel stau lucrurile cu inspectorii Vasile Bățan și Nicolae Filipschi de la secția de învățămînt a regiunii Cluj, care au neglijat de asemenea controlul secțiilor de învățămînt raionale de care răspund. Nu e de mirare atunci că, la rîndul lor, unele secții raionale de învățămînt neglijează munca de îndrumare și control.

Cadrele didactice au arătat de multe ori nevoia pe care o simt școlile de a primi o îndrumare competentă din partea inspectorilor. În consfătuirile raionale învățătorii și profesorii au criticat pe acei inspectori care nu muncesc cum trebuie, care nu-i sprijină în măsura necesară. De exemplu, la consfătuirea din ianuarie 1954 a cadrelor didactice din raionul Roman inspectorii au fost criticați pentru faptul că trec prin școli în fugă și nu dau îndrumările necesare în vederea îmbunătățirii procesului de învățămînt.

Faptul că unii inspectori trec prin școli în fugă, controlînd superficial munca, fără să dea îndrumări, nu este întîmplător. Pentru a da îndrumări trebuie să cunoști foarte bine toate problemele muncii școlare, trebuie să cunoști programele, instrucțiunile pentru aplicarea acestora, manualele, metodicile de predare a obiectelor de învățămînt. Trebuie să arătăm însă că unii inspectori nu se pregătesc suficient pentru munca de îndrumare și control. Adeseori ei sînt antrenați în rezolvarea a tot felul de probleme administrative și neglijează îndeplinirea sarcinilor lor principale, acelea de a îndruma și controla munca instructiv-educativă. Toate acestea duc la neglijarea îndrumării procesului de învățămînt, ceea ce are ca urmare o muncă slabă în școli, pregătirea nemulțumitoare a elevilor.

O altă latură a muncii inspectorilor unde se manifestă din plin lipsuri este procesul verbal. Unii inspectori nici nu încheie un astfel de proces verbal, mulțumindu-se să dea îndrumări verbale care, de cele mai multe ori, nu sînt aduse la îndeplinire. Dar chiar atunci cînd încheie procese verbale, unii inspectori lucrează formal, limitîndu-se la lucruri mărunte și ocolind problemele însemnate ale procesului de învățămînt, desfășurarea lecțiilor.

O serie de inspectori școlari desfășoară o muncă sistematică, cu continuitate. De exemplu, șeful secției de învățămînt a raionului Lugoj urmărește cu grijă felul cum se realizează sarcinile trasate, măsura în care îndrumările date au contribuit la îmbunătățirea muncii din școli. Totuși sînt rare cazurile cînd inspectorul școlar începe munca de control în școală prin citirea procesului verbal încheiat cu prilejul inspecției anterioare, verificînd apoi felul cum s-au îndeplinit sarcinile trasate atunci.

Metoda folosirii specialiștilor în munca de control a ajutat mult secțiile de învățămînt în ridicarea nivelului activității din școli.

Unele secții de învățămînt au folosit sprijinul specialiștilor în mod organizat, obținînd rezultate bune. Sînt raioane unde specialiștii nu au mers singuri în școli, ci au însoțit pe inspectori, fapt care a asigurat un control mai rodnic.

De multe ori însă, secțiile de învățămînt au făcut greșeli în această privință. Specialiștii au fost trimiși să controleze și să îndrume munca școlilor fără să fie pregătiți în prealabil, fără să aibă un plan pe baza căruia să-și desfășoare munca. Întorși în școală, puțini fac apoi propuneri secției de învățămînt cu privire la măsurile pe care trebuie să le ia. În unele cazuri, specialiștii sînt folosiți la întîmplare și din această cauză se dezorganizează munca din școli. De pildă, secția de învățămînt a raionului Ilia a trimis în preajma consfătuirii raionale din ianuarie 40 de cadre didactice să controleze munca școlilor și să culeagă material pentru referatul secției de învățămînt. Faptul că 40 de cadre didactice au lipsit dintr-odată de la locul lor de muncă a produs mari greutăți în activitatea instructiv-educativă din raion.

Împotriva lipsurilor din munca inspectorilor trebuie să se ducă o luptă hotărîtă și neobosită. Inspectorul trebuie să fie la înălțimea sarcinii sale, el trebuie să-și ridice permanent nivelul profesional și ideologic, condiția de bază a desfășurării unei munci temeinice. Bogata experiență sovietică în munca de îndrumare și control a școlilor trebuie să fie izvorul din care zi de zi să tragă învățăminte inspectorii noștri. Inspectorul trebuie să intre în școală pregătit, să cunoască problemele școlii, să fie înarmat cu metodica controlului, să fie în stare să ia pe loc măsurile necesare pentru înlăturarea greutăților și lipsurilor existente în unitatea pe care o controlează.

În planurile de muncă ale inspectorilor raionali și regionali trebuie să fie trecute toate problemele mari, importante, legate de sfîrșitul anului școlar, de sarcinile noi puse acum în fața școlilor. În aceste planuri trebuie să se prevadă măsuri speciale pentru școlile care au în primul rînd nevoie de îndrumarea și controlul inspectorului. De asemenea, trebuie să fie prevăzute cu amănunțime măsurile ce se vor lua pentru remedierea lipsurilor. Îndeplinirea planurilor trebuie urmărită pas cu pas.

Îmbunătățirea muncii de îndrumare și control pe care o desfășoară secțiile de învățămînt raionale și regionale depinde în mare măsură de activitatea inspectorilor din Ministerul Învățămîntului, de felul cum îndrumează aceștia secțiile de învățămînt în îndeplinirea sarcinilor actuale ale școlilor, în pregătirea examenelor de sfîrșit de an. De aceea trebuie îmbunătățită în mod hotărît și activitatea inspectorilor din Ministerul Învățămîntului, astfel încît ea să devină un sprijin însemnat al terenului, să contribuie efectiv la încheierea cu succes a anului școlar.

ION BORCA
director al Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

Despre pregătirea pentru lecții a profesorului de științe naturale

Hotărîrile partidului și guvernului nostru în legătură cu sporirea producției agricole, menită să contribuie la dezvoltarea cu succes a economiei noastre, la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor, pun în fața școlilor sarcini mari și însemnate. Școala trebuie să dea elevilor în cadrul lecțiilor privitoare la materia prevăzută în programă și în legătură cu această materie, cunoștințele științifice necesare cu privire la principalele procese ale producției agricole. Ea trebuie să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe practice, să le formeze anumite deprinderi necesare în munca agricolă, să dezvolte puternic dragostea lor pentru profesiunile agricole.

Pentru a îndeplini cît mai bine aceste sarcini, cadrele didactice au datoria să se pregătească temeinic în această privință.

Mulți profesori de științe naturale, conștienți de sarcinile ce le revin, studiază sistematic materialul în legătură cu problemele agrotehnice. Astfel, tovarășa A. Gheorghiu, profesoară la școala medie nr. 1 de fete din București, se prezintă la lecțiile de botanică, zoologie și bazele darwinismului bine pregătită, cunoscînd cele mai noi date referitoare la cultivarea cerealelor, a legumelor și zarzavaturilor, la problemele zootehniei etc.

Ca urmare a unei pregătiri minuțioase pentru lecții și pentru activitatea practică, profesoara de științe naturale de la școala pedagogică nr. 2 din București transmite elevelor sale cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, de problemele actuale ale agriculturii noastre.

Lucrurile nu stau însă pretutindeni astfel. Mai există mulți profesori de științe naturale care se mărginesc la ceea ce au învățat odinioară și la materialul cuprins în manual. Fără îndoială că o astfel de pregătire a profesorilor de științe naturale este cu totul insuficientă pentru a face față sarcinilor mari care le stau în față.

Profesorul de științe naturale trebuie să cunoască politica generală a statului nostru de democrație populară în domeniul agriculturii, trebuie să fie înarmat cu cunoștințe agro-zootehnice, cu cunoștințe privitoare la organizarea producției agricole etc.

În acest scop, este necesar ca fiecare profesor de științe naturale să studieze în primul rînd, în mod temeinic, documentele de partid, rezoluțiile și hotărîrile privitoare la problemele agriculturii.

O atenție deosebită trebuie acordată studierii metodelor de cultivare a diferitelor plante — cereale, cartofi, legume și zarzavaturi, pomi și arbuști fructiferi. Profesorul de științe naturale trebuie să cunoască cele mai avansate metode agrotehnice, metodele care dau cel mai mare randament în raionul și regiunea respectivă. De asemenea, el trebuie să cunoască atît problemele zootehnice generale, cît și cele specifice raionului și regiunii respective. Acest material tehnico-științific se poate găsi în publicațiile Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în broșurile de popularizare și cele editate pentru cursurile de masă, în manualele pentru școlile profesionale și medii tehnice de agricultură, în „Manualul inginerului agronom" și în diferite lucrări editate de Editura Tehnică cu privire la pomicultură, legumicultură, zootehnie etc.

Pentru ce îi trebuie toate aceste cunoștințe profesorului de științe naturale? Se știe că în cadrul lecțiilor de botanică, zoologie, bazele darwinismului se vorbește despre cultivarea multor plante, despre sol și îngrășăminte, despre crearea raselor de animale și a varietăților de plante etc. Toate aceste probleme trebuie tratate nu numai arătînd baza lor științifică ci și ilustrîndu-le cu exemple concrete accesibile elevilor, care să le dea posibilitatea nu numai să învețe pe de rost unele lucruri, ci să vadă cum se petrec ele în viață, să le înțeleagă profund și în unele cazuri să le poată aplica.

O altă latură a pregătirii profesorului de științe naturale este aceea a însușirii unor deprinderi practice. Fiecare profesor de științe naturale trebuie să cultive el însuși în mod practic, pe lotul individual, pe terenul școlii, plantele cele mai importante din regiune, trebuie să învețe a mînui cele mai simple unelte agricole: sapă, greblă, foarfeci de curățit pomii și via, cuțitul de altoit, trebuie să cunoască mașinile agricole. Toate acestea îi sînt necesare pentru că el răspunde în primul rînd de felul cum este organizată munca pe terenul școlar, de felul cum sînt organizate în cadrul școlii diferite munci de folos obștesc, avînd ca obiect sprijinirea producției agricole. Profesorul de științe naturale răspunde de calitatea și rezultatele acestei munci, chiar și atunci cînd în mod practic elevii sînt conduși de învățătorul clasei (la clasele I—IV), de diriginți sau instructori de pionieri.

Avînd în vedere importanța dezvoltării agriculturii, deci și a cunoașterii de către elevi a problemelor agricole, fiecare școală trebuie să organizeze pe scară largă practica agricolă a elevilor pe terenul școlar, în grădina de zarzavat a internatului, a unui cămin de copii, pe terenurile părinților lor etc. Elevii trebuie să știe în mod practic să sape, să prășească, să semene, în diferite feluri, să pregătească răsaduri, să le răsădească, să îngrijească culturile.

O răspundere deosebită le revine profesorilor care predau științele naturale și practica agricolă în școlile pedagogice. În aceste școli se pregătesc cadrele de învățători care vor munci la sate, care vor pregăti tineretul sătesc, din mijlocul căruia se recrutează marea majoritate a cadrelor care lucrează în agricultură. De aceea, elevii școlilor pedagogice trebuie să-și însușească cunoștințe adînci și bogate cu privire la problemele teoretice și practice ale agriculturii.

Pregătirea acestor elevi trebuie să fie atît de temeinică, încît ei înșiși să poată pregăti în mod corespunzător pe copiii din satele noastre, care le vor fi încredințați.

De curînd, Ministerul Învățămîntului a trimis școlilor instrucțiuni cu privire la completarea programelor cu cunoștințe agricole. Este necesar ca învățătorii și profesorii de științe naturale să studieze cu amănunțime aceste instrucțiuni, să le aplice cu pricepere în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor.

În perioada care ne mai rămîne pînă la încheierea acestui an școlar, profesorii de științe naturale trebuie să intensifice în mod deosebit munca lor de pregătire pentru lecții și pentru activitatea practică, astfel încît să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe solide privitoare la bazele producției agricole, cu deprinderi temeinice de muncă practică.

Din activitatea unui colț pedagogic

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Bahnea, raionul Tîrnăveni, au organizat în cadrul colțului pedagogic conferințe și referate privitoare la cele mai însemnate laturi ale muncii din școală. Astfel, de exemplu, au fost ascultate cu mult interes referatele „Lecția ca formă de bază a învățămîntului"; „Lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură"; „Educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente" etc. S-au organizat de asemenea lecții deschise care au dat cadrelor didactice posibilitatea să-și însușească metodele folosite de învățătorii și profesorii fruntași.

Ca urmare a muncii stăruitoare desfășurată în cadrul colțului pedagogic, calitatea procesului instructiv-educativ a crescut simțitor. Astfel, colectivul didactic se pregătește mai temeinic pentru lecții, planurile zilnice sînt mai bine întocmite, a crescut nivelul predării. Toate acestea se oglindesc în îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor. La sfîrșitul celui de al treilea patrar, numărul celor rămași în urmă la învățătură a scăzut cu 33% față de primul patrar.

ASZTALOS FRANCISC
corespondent

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pregătirea terenului pentru semănatul culturilor de primăvară

prof. univ. Ștefan Dimancea
Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu", București

Executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor de pregătire a terenului pentru însămînțările de primăvară are o importanță deosebită pentru obținerea unor recolte bogate. De aceea, în munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate pe care o desfășoară în mijlocul țărănimii muncitoare, cadrele didactice trebuie să acorde o mare atenție problemelor care trebuie rezolvate în perioada de executare a lucrărilor solului în vederea însămînțărilor de primăvară. Aceste probleme sînt: micșorarea evaporării apei din sol, afînarea solului la adîncimea de introducere a semințelor în vederea pregătirii patului germinativ, nivelarea suprafeței solului, corijarea tuturor defectelor rămase în urma lucrărilor anterioare și distrugerea buruienilor.

Cu cît suprafața solului s-a îndesat mai mult din toamnă și pînă în primăvară sub acțiunea ploilor și zăpezilor, cu atît sînt mai necesare măsurile rapide pentru afînarea la suprafață a solului și micșorarea pierderilor de apă din sol.

Afînarea solului la adîncimea introducerii semințelor mai este necesară pentru a ușura pătrunderea brăzdarelor semănătorii, deci efectuarea semănatului în bune condițiuni. Din atmosferă, prin stratul superficial afînat pătrund aerul și căldura, iar din interiorul solului prin vasele capilare circulă apa pînă la semințe. Aerul (respectiv oxigenul), căldura minimă pentru germinare și apa sînt cei trei factori indispensabili care fac posibilă germinarea oricărei semințe. O afînare mai adîncă decît adîncimea introducerii semințelor distruge vasele capilare prin care apa se ridică pînă la semințe și creează pericolul ca semințele să nu poată germina sau să germineze prea încet, chiar dacă stratul inferior al solului va fi suficient de umed.

O afînare prea adîncă este și mai periculoasă cînd avem de semănat semințe mici care nu trebuie introduse adînc (lucernă, trifoi, mac, mușt ar, rapiță, mei etc.). Cu toate că distrugerea vaselor capilare din tot stratul arabil nu este de dorit, în unele cazuri însă, sîntem siliți să recurgem la o afînare adîncă sau chiar la o nouă arătură a terenului arat adînc în toamnă, dacă solul e prea îndesat și grapa grea, ori cultivatorul nu execută o lucrare corespunzătoare.

Această situație se mai ivește și atunci cînd pentru semănatul de primăvară nu s-au făcut arături adînci de toamnă și sîntem nevoiți să efectuăm arătura principală în primăvară.

Concomitent cu afînarea solului se produce și fărîmițarea lui. Această fărîmițare și afînare trebuie făcute cu astfel de unelte și în acel moment cînd solul se poate lucra bine, cînd nu e prea umed — pentru ca dinții grapei să formeze urme adînci care prin uscare se vor întări — nici prea uscat pentru a se pulveriza. Cel mai bine este să se ajungă cu fărîmițarea pînă la glomerule cu cît mai puține particole elementare de sol.

Afînarea și fărîmițarea se fac în bune condițiuni cînd solul cuprinde aproximativ între 50—60 la sută apă din capacitatea de apă pe solurile argiloase și lutoase și între 40—70 la sută apă din capacitatea de apă pe cele nisipoase. Momentul optim de lucrare a solurilor grele argiloase se prinde mai greu și cuprinde un interval al gradului de umiditate mai mic decît al solurilor ușoare nisipoase. În cîmp, acest moment se poate aprecia practic făcînd o probă pe teren cu uneltele respective sau luînd din loc în loc de pe tarlaua ce trebuie lucrată cîte o mînă de sol; dacă strîngînd proba în mînă nu lasă apa printre degete, ci numai umezește palma, iar trintită în drum de la un metru înălțime nu face o turtă, ci se sfarmă în glomerule, atunci terenul se poate lucra bine.

Lucrările dinaintea semănatului de primăvară trebuie executate cu o cît mai mică distrugere a structurii solului și într-un timp cît mai scurt. Pentru culturile tîmpurii de primăvară această perioadă trebuie să se reducă la 3—4 zile, iar pentru cele care se însămînțează mai tîrziu această perioadă se prelungește de la desprimăvărare, de cînd se poate intra pe teren, pînă în momentul cînd se însămînțează cultura respectivă.

În cazul arăturii de primăvară pentru semănăturile tîmpurii de primăvară, pregătirea terenului pentru semănat se efectuează concomitent cu lucrarea de bază — arătura de primăvară — și numai în cazul însămînțărilor mai tîrzii de primăvară perioada de la data executării arăturii pînă în momentul semănatului se folosește pentru pregătirea terenului în vederea semănatului.

După durata perioadei folosită în vederea executării lucrărilor de pregătire a terenului pentru semănăturile de primăvară, după condițiile naturale, după necesitatea culturii ce urmează a se însămînța și în funcție de lucrările executate din toamnă, se pot ivi pe teren mai multe situații care trebuie rezolvate diferit. Să presupunem mai întîi situația normală într-o agricultură rațională, că s-a executat în toamnă sistemul lucrărilor de bază — desmiriștirea la recoltare și arătura adîncă. Peste iarnă arătura de toamnă cu toată afînarea puternică a solului se îndeasă păstrînd totuși în mare parte crestele și neregularitățile arăturii negrăpate în toamnă. În stratul arabil îndesat s-au refăcut pînă în primăvară vasele capilare care permit ascensiunea rapidă a apei pînă la suprafața solului și pierderea ei prin evaporare. Chiar din primele zile ale eliberării solului de sub stratul de zăpadă începe pe suprafața arăturii de toamnă o intensă evaporare a apei. În regiunile secetoase, pe vreme uscată și cu vînt, numai într-o singură zi, după cercetările din U.R.S.S., se pierd adeseori pînă la 30—50 tone de apă la hectar. Pentru a reduce pierderile de apă este necesar de a afîna numai decît suprafața solului, distrugînd prin aceasta capilarele. Prin afînare se formează în stratul superficial de sol spații necapilare prin care apa nu mai poate ajunge pînă la suprafața solului. Acest lucru se realizează prin grăparea arăturii de toamnă în acel moment cînd solul nu e cleios și nu se lipește de uneltele de lucru, e reavăn și se desface în bulgărași mărunți pînă la glomerule. Momentul acesta pentru lucrarea cu boroana sau cultivatorul se determină așa cum am arătat mai înainte, iar vizual în cîmp se cunoaște prin așa zisa „înflorire a brăzdarelor", atunci cînd crestele brazdelor au devenit cenușii.

Determinarea în mod just a momentului începerii lucrărilor de boronire sau cultivatorul este o acțiune de mare răspundere deoarece prin întîrzierea lucrării nu numai că se pierde apa din sol dar se înrăutățește și calitatea lucrării.

V. R. Viliams consideră că pe un cîmp arat în toamnă cu plugul, cu antetrupiță, grăparea în primăvară trebuie înlocuită prin netezirea lui cu ajutorul netezitoarei deoarece aceasta pulverizează solul într-o măsură mai mică decît dinții grapei. Practica a arătat însă, așa cum subliniază profesorul N. S. Socolov, că și în cazul întoarcerii solei cu ierburi cu plugul cu antetrupiță sau a arăturii pe terenul lucrat în fiecare an, lucrarea cu netezitoarea este insuficientă pentru a afîna bine suprafața solului.

Grăparea solului e bine să se facă de două ori în sensuri diferite și să fie terminată în primele două-trei zile ale lucrărilor de cîmp. Deoarece uscarea solului nu se petrece în același timp pe diferite parcele de teren și depinde de compoziția mecanică a solului, de pantă, de depunerile neegale de zăpadă, cum am avut de pildă cazul în această iarnă etc., este necesar în multe cazuri să se organizeze grăparea prin alegerea diferitelor categorii de teren. În primul rînd se grăpează suprafețele solurilor nisipoase, terenurile cu expoziție sudică, cele care au o scurgere mai rapidă etc. Ne putem limita la 1—2 lucrări cu grapa grea trasă cu lanțuri suficient de lungi pentru a merge cît mai regulat, numai în cazul cînd prin această lucrare se produce o afînare și nivelare bună a solului. În cele mai multe cazuri însă, pentru o bună pregătire a terenului arat adînc din toamnă este necesar ca, pe lîngă grăpare, să se mai execute o lucrare cu cultivatorul cu labe de giscă — extirpator — care afînează mai adînc și mai uniform solul și taie în același timp buruienile. Așa cum arată Scvorțov, lucrarea cu cultivatorul pe lîngă grăpare dă un spor sigur de recoltă ce variază între 10—15 la sută. Lucrarea cu cultivatorul este necesară mai ales în regiunile de stepă, prin aceea că cultivatorul afînează uniform, nu întoarce solul și nu-l usucă. După această pregătire se pot însămînța culturile de primăvară din prima epocă: grîu de primăvară, lucernă, trifoi, mazăre, borceag, orz, ovăz etc.

În regiunile mai umede și reci cu soluri mai grele, argiloase sau pe soluri nestructurale și pe cele năpădite de buruieni perene (pir, pălămidă etc.), extirpatorul nu face o afînare corespunzătoare și nu taie suficient buruienile perene. În asemenea cazuri lucrarea de pregătire a terenului pentru semănăturile tîmpurii de primăvară trebuie să cuprindă pe lîngă grăpare și o lucrare a arăturii de toamnă cu plugul polibrăzdar cu cormanele demontate. După arătura superficială cu plugurile polibrăzdare fără cormane sau după orice lucrare cu cultivatorul trebuie să urmeze grapa spre a se nivela suprafața solului și a reduce pierderile de umiditate. După aceasta se poate semăna.

Pe solurile irigate se admite în primăvară o nouă arătură întrucît în acest caz o pierdere de umezeală se compensează prin irigare.

Un sistem de lucrări mai complex se poate aplica în cazul semănăturilor mai tîrzii de primăvară. În acest caz timpul care rămîne pînă la semănat trebuie folosit pentru o curățire cît mai bună a solului de buruieni. Cu cît vor încolți mai multe buruieni în această perioadă cu atît vor putea fi distruse mai mult cu ajutorul cultivatorului și cu atît mai ușoară va fi întreținerea culturilor ce urmează a fi semănate pe acest teren.

Lucrarea de pregătire a terenului pentru semănatul culturilor tîrzii începe cu grăparea ca lucrare de creare a stratului izolator care să păstreze umiditatea din sol.

După această lucrare, în regiunile secetoase, pe soluri structurale și pe cernoziomuri se întreține terenul curat și afînat prin lucrări cu extirpatorul, de 2—3 ori după necesitate, pînă la semănatul culturii respective. Ultima lucrare cu extirpatorul nu trebuie executată mai adînc decît adîncimea introducerii semințelor pentru a nu distruge stratul cu vase capilare peste care trebuie să se așeze semințele.

În regiunile mai umede și răcoroase, cu soluri mai grele, argiloase, după grăparea de primăvară tîmpurie care protejează apa din sol, sînt necesare lucrări mai adînci de afînare și de tăiere a buruienilor cu plugurile polibrăzdare cu sau fără cormane la 12—14 cm., grăpîndu-se concomitent sau imediat. După executarea unei asemenea afînări, terenul se întreține curat și afînat cu extirpatorul iar ultima lucrare trebuie executată numai pînă la adîncimea introducerii semințelor.

Pentru culturile irigate chiar în regiunile mai secetoase se poate da o arătură de primăvară peste cea de toamnă cu polibrăzdarul la 16 cm., grăpîndu-se imediat. Pierderea de umiditate se compensează și aici prin udările ulterioare.

Vom examina mai departe cazul pregătirii terenului pentru semănăturile de primăvară tîmpurii și mai tîrzii cînd nu avem arătură adîncă de toamnă și sîntem nevoiți a da arătura principală în primăvară. Asemenea situație este deocamdată destul de răspîndită la noi. Arătura de primăvară ca lucrare principală de pregătire a terenului pentru culturile de primăvară, este aproape în toate cazurile o lucrare agrotehnică înapoiată pentru că provoacă pierderi mari de umiditate, creează un strat prea afînat care nu dă un pat germinativ bun pentru semințe, folosește mari forțe de lucru în primăvară etc. În acest caz prima lucrare ce trebuie făcută e grăparea terenului nearat pentru a crea un strat izolator afînat și a conserva apa din sol pînă ce îl vom ara. Și mai bine este dacă afînarea solului se poate da la 4—5 cm. cu uneltele de desmiriștit pentru a da putință germinării semințelor de buruieni care în momentul înverzirii terenului vor fi introduse în fundul brazdei prin arătură. Dacă nu aplicăm nici grăparea timpurie și nici afînarea cu uneltele de desmiriștit pentru stimularea încolțirii semințelor de buruieni, atunci executăm, în momentul cînd solul se poate lucra, arătura la 18—20 cm. cu plugul cu antetrupiță legînd în mod obligator grapa după plug sau grăpînd în aceeași zi cu arătura. După aceea putem semăna. Dacă avem timp, e bine să așteptăm cîteva zile o oarecare așezare a solului pînă la semănat sau să facem o tăvălugire a arăturii, grăpînd apoi imediat cu o grapă ușoară pentru a nu permite urcarea apei pînă la suprafața solului. Tăvălugirea dă rezultate bune mai ales cînd avem de semănat semințe mici (lucernă, trifoi, ierburi perene, în etc)

Pentru semănatul culturilor mai tîrzii, arătura de primăvară executată cît mai devreme și grăpată concomitent sau în aceeași zi, se întreține curată și afînată după necesitate (2—3 lucrări) cu extirpatorul pînă la termenul semănatului fiecărei culturi. Ultima lucrare cu extirpatorul se dă numai pînă la adîncimea introducerii semințelor.

Lucrările de pregătire a terenului pentru culturile ce urmează după spargerea în toamnă a solei înerbate cu plugul cu antetrupiță se execută pentru semănatul culturilor tîmpurii cu netezitoarea cu sau fără cuie sau cu grapa în cazul unei îndesări mai mari a solului peste iarnă. După aceea se pot semăna culturile tîmpurii. Pentru culturile ce se seamănă mai tîrziu se întreține terenul curat și afînat cu extirpatorul așa cum s-a arătat mai sus pînă în momentul semănatului.

Am arătat aici principalele situații care se pot întîlni în primăvară la pregătirea terenului pentru semănat și metodele de lucru ce se pot aplica. În toate cazurile situația de pe teren trebuie bine apreciată și rezolvată nu în mod mecanic, ci în mod creator, analizînd fiecare caz în parte. Cadrele didactice din școlile sătești au datoria să-și însușească bine și să popularizeze regulile agrotehnice, ținînd seama de condițiile naturale de sol, climă, lucrări și culturi premergătoare etc., astfel încît să poată indica soluții pentru multiplele situații ce se pot ivi pe teren. În felul acesta, pedagogii vor putea contribui la răspîndirea științei agrotehnice înaintate în masa de elevi și țărani muncitori și vor contribui la obținerea de recolte bogate, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Noi succese ale economiei socialiste

Printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au fost reduse din nou prețurile de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale cu începere de la 1 aprilie 1954. Reducerea anuală a prețurilor la mărfurile de larg consum constituie în Uniunea Sovietică o tradiție care s-a îmbogățit anul acesta cu a 7-a hotărîre de acest fel.

Oamenii sovietici au primit cu multă satisfacție această nouă și strălucită manifestare a grijii P.C.U.S. și a guvernului sovietic pentru creșterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru îmbunătățirea continuă a vieții lor.

Recenta reducere de prețuri este urmarea marilor succese obținute de poporul sovietic, sub conducerea Partidului, în ridicarea producției industriale și agricole, în creșterea productivității muncii și în scăderea prețului de cost, în domeniul îmbunătățirii calității și sortimentului producției.

Economia sovietică pășește ferm pe calea unui avînt neîncetat. In perioada 1949—1953 venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 62 la sută, iar în 1953 a depășit de peste două ori nivelul antebelic. In acești ani, dezvoltarea industriei sovietice a făcut un salt rapid: s-au construit 2500 de întreprinderi industriale, iar producția a crescut de 1,8 ori.

In urma hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la sporirea producției de mărfuri de consum popular, au fost puse în funcțiune 300 noi întreprinderi ale industriei ușoare și a sporit considerabil producția acestor articole. Astfel, în cel de al doilea semestru al anului 1953, producția mărfurilor de consum popular a crescut cu peste 30 miliarde ruble față de primul semestru.

Crește neîncetat și producția agricolă, ceea ce a contribuit în mare măsură la scăderea prețurilor la mărfurile alimentare și industriale.

Reducerile de prețuri privesc numeroase produse alimentare: pîine, făină, macaroane, ceai, cafea, cacao, sare etc. Se reduc, de asemenea, prețurile la cereale și furaje.

Importante reduceri s-au făcut și la o serie de mărfuri industriale de larg consum, ca articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole de galanterie, parfumerie și cosmetică, articole destinate activității culturale, articole de uz casnic, materiale de construcții.

Au fost făcute de asemenea mari reduceri la chibrituri, benzină de automobil și lubrefianți, petrol lampant, articole de sport și alte produse industriale.

Oamenii sovietici obțin de asemenea mari avantaje prin reducerea prețurilor în restaurante, cantine-restaurante și alte întreprinderi de alimentație publică.

Noua reducere de prețuri din U.R.S.S. este o nouă și minunată expresie a politicii de pace a Uniunii Sovietice, reprezintă o nouă victorie pe drumul glorios pe care poporul sovietic pășește spre comunism.

Măsurile Partidului Comunist și Guvernului Sovietic sînt călăuzite în permanență de legea economică fundamentală a socialismului, ale cărei trăsături și cerințe esențiale constau în asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției pe baza tehnicii celei mai înalte.

Creșterea neîncetată a nivelului de trai al poporului sovietic, avîntul economiei sovietice constituie dovada grăitoare a superiorității orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste.

Situația din lagărul capitalismului se caracterizează prin creșterea instabilității și ascuțirea contradicțiilor. La baza acestui fapt stă înrăutățirea situației economice a țărilor capitaliste.

In cel de al 2-lea semestru al anului 1953 în S.U.A., scăderea producției a devenit și mai accentuată, ceea ce dovedește în mod evident începutul unei noi crize de supraproducție.

Din august 1953 nivelul producției industriale a scăzut în S.U.A. cu 10 la sută. Mărfurile zac în depozite, deoarece puterea de cumpărare a scăzut considerabil; folosirea brațelor de muncă continuă să scadă vertiginos.

Progresul, bunăstarea și fericirea poporului pot domni numai acolo unde masele au luat conducerea în mîinile lor, unde toată capacitatea lor creatoare este pusă în slujba construcției pașnice.

Statul sovietic, unde tot ceea ce se creează este pus în slujba fericirii poporului, obține succese uriașe pe drumul construirii viitorului de aur al omenirii — comunismul.

Aceasta se datorește faptului că în fruntea statului se află partidul, iar pentru partid, fericirea omului sovietic, fericirea poporului sovietic este legea supremă.

Mărețele victorii ale oamenilor sovietici pe frontul construirii comunismului constituie pentru oamenii muncii din țara noastră un uriaș izvor de energie și încredere în viitor, îmbold puternic de a păși înainte în opera construirii victorioase a socialismului în patria noastră.

Comunicat cu privire la sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 28 și 30 martie a avut loc la Viena o sesiune a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Biroul a adoptat următoarele documente:

1. Rezoluția Biroului Consiliului Mondial al Păcii.
2. Apelul adresat popoarelor din Europa.
3. Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la armele atomice.

Rezoluția Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 31 (Agerpres). — TASS

La sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii a fost adoptată următoarea rezoluție:

După mulți ani de război rece opinia publică a impus începerea tratativelor între guverne. Ea dorește ca aceste tratative să fie încununate de succes și ea poate obține aceasta.

Conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a constituit un succes al voinței de pace a popoarelor. Ea a arătat că tratativele sînt posibile. A fost din nou pusă în discuție problema reducerii armamentelor. S-a ajuns la un acord cu privire la convocarea la Geneva a unei conferințe pentru problemele Extremului Orient cu participarea celor cinci mari puteri și a altor state interesate.

Astfel s-au creat condiții pentru găsirea din nou a unor hotărîri acceptabile cu privire la problemele litigioase care dezbină lumea.

De acum înainte opinia publică vede clar că politica de remilitarizare în primul rînd a Germaniei occidentale în cadrul „comunității defensive europene" constituie o piedică și o primejdie serioasă împotriva păcii. Alternativa este clară: ori se va constitui „comunitatea defensivă europeană" și Europa va rămîne scindată în două părți, îndreptate una împotriva alteia și datorită acestui fapt va spori primejdia de război, ori toate statele din Europa se vor uni fără să facă încercări de a instaura dominația unuia asupra altuia, în scopul garantării securității reciproce și asigurării păcii în întreaga Europă.

Intr-o astfel de situație explozia bombei cu hidrogen de la Bikini, amenințările unor oameni de stat cu dezlănțuirea războiului atomic, intensificarea războiului din Vietnam, presiunea exercitată asupra țărilor din America latină, din Orientul mijlociu și apropiat, urmăresc scopul de a intimida popoarele.

Remilitarizarea Japoniei, crearea în ultima vreme de baze americane în Spania, proiectele de acorduri militare cu Pakistanul, îndreptate împotriva suveranității naționale a acestei țări și a securității Indiei, reprezintă o încercare de a pune popoarele în fața unor fapte împlinite.

Opinia publică nu va permite ca prin astfel de acțiuni să se pună în primejdie rezultatele tratativelor cerute de ea. Ea poate impune respingerea „comunității defensive europene" în Franța și Italia și astfel să impună reluarea tratativelor de la Berlin pînă la reglementarea pașnică a problemei germane. Ea poate cere și poate obține interzicerea armei atomice. Ea poate cere și poate obține respectarea independenței naționale, restabilirea schimbului economic și cultural între toate țările necesar pentru prosperarea generală. Ea poate exercita o influență hotărîtoare asupra desfășurării conferinței de la Geneva.

Cele cinci mari puteri care se vor întruni pentru prima oară, împreună cu alte state interesate, pot să ajungă la o înțelegere cu privire la securitatea generală în Extremul Orient. Această securitate poate fi asigurată ca urmare a normalizării relațiilor dintre toate țările din Asia a căror independență va fi recunoscută, iar securitatea garantată. Coreea trebuie să fie unificată pe cale pașnică și trebuie să-și hotărască în mod liber soarta după retragerea trupelor străine. O încetare imediată a focului în Indochina va permite începerea unor tratative între Franța și Republica Democrată Vietnam.

Conferința de la Geneva poate și trebuie să constituie o etapă importantă pe calea destinderii încordării internaționale și a dezarmării.

In aceste condiții Biroul Consiliului Mondial al Păcii consideră necesară convocarea la sfîrșitul lunii mai a unei sesiuni extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii. Această sesiune va avea loc la Berlin.

Apelul Biroului Executiv al F.S.M. cu prilejul zilei de 1 Mai

VIENA 31 (Agerpres). — TASS:

In ședința de închidere a sesiunii Biroului Executiv al Federației Sindicale Mondiale a fost adoptat un apel către oamenii muncii, bărbați și femei din întreaga lume, cu prilejul zilei de 1 Mai — ziua internațională de luptă pentru apărarea și cucerirea drepturilor sindicale.

In apel se spune printre altele:

Dragi tovarăși! In legătură cu ziua de 1 Mai 1954, Federația Sindicală Mondială vă trimite salutul său frățesc, vouă, tovarăși din țările capitaliste, coloniale și semicoloniale, care duceți o luptă înverșunată pentru apărarea și cucerirea drepturilor voastre legitime;

Vouă, tovarăși din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și din toate țările de democrație populară, a'e căror succese uriașe întăresc pacea și încrederea oamenilor muncii din întreaga lume în victoria finală asupra exploatatorilor.

Oameni ai muncii! Oricare ar fi convingerea voastră politică și organizația sindicală căreia îi aparțineți, participați activ la pregătirea și sărbătorirea acestei zile. Să organizăm la 1 Mai 1954 puternice demonstrații ale unității în lupta pentru o viață mai bună, pentru apărarea drepturilor voastre sindicale, pentru pace.

Oameni ai muncii din țările coloniale și semicoloniale!

Creați un front larg al luptei împotriva înrobirii coloniale, în apărarea drepturilor voastre și a libertăților voastre, pentru independența voastră națională, pentru a se pune capăt înrobirii coloniale!

Oameni ai muncii — bărbați și femei — din țările Europei!

Uniți-vă în lupta împotriva ratificării acordurilor militare, împiedicați punerea în aplicare a tratatelor de la Bonn și Paris!

Oameni ai muncii — bărbați și femei din toate țările! Lărgiți și întăriți unitatea de acțiune, chezășia victoriilor voastre!

Inainte, tovarăși, pentru bunăstare, libertate, pace și independență națională!

Trăiască unitatea și solidaritatea oamenilor muncii din întreaga lume!

Trăiască pacea!

Trăiască Federația Sindicală Mondială!

Trăiască 1 Mai 1954 — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua unității, tăriei și luptei oamenilor muncii din întreaga lume!

Campionatele republicane școlare pe anul 1954

Incepînd cu anul 1949, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri a organizat în fiecare an, în colaborare cu Ministerul Invățămîntului, cea mai populară competiție sportivă de masă a tineretului: „Campionatele republicane școlare". Numărul elevilor participanți la competiție a crescut cu fiecare nouă ediție a campionatelor, iar rezultatele tehnice înregistrate sînt din an în an mai bune.

Din rîndurile celor peste două sute de mii de elevi participanți la campionatele republicane școlare se selecționează viitoare cadre sportive ale țării, se împrospătează și se întăresc loturile reprezentative ale țării cu elemente dotate, capabile să aducă patriei noastre noi victorii pe tărîm sportiv.

Campionatele școlare de atletism din anii trecuți au dat la iveală o serie de elemente cu reale posibilități de dezvoltare, printre care Traian Sudrigean, recordman R.P.R. la 400 m plat juniori, elev la școala medie mixtă din Beiuș, Popescu Alexandru, de la Școala pedagogică din Deva, Vorovenci Ion, de la Școala pedagogică din Cîmpulung, Scherer Erica, de la S.M.T.C.F. Orașul Stalin, Elena Negoescu, de la Școala medie de fete nr. 1 din Cluj, Popa Maria de la S.M.T.C.F. Timișoara, Cuțui Marilis, de la Școala medie din Turnu Severin.

La gimnastică, Școala pedagogică de fete din Ploești (prof. E. Mateescu), Școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Cluj (prof. I. Finta), școlile medii tehnice de cultură fizică din Timișoara (prof. Carol Eilhardt) și Orașul Stalin (prof. Zinc Meta), au prezentat în finală echipe bine pregătite, cu concurenți care au intrat în cantonamente și apoi au făcut parte chiar din loturile R.P.R. Dintre aceștia sînt Elena Leuștean, Pican Elena, și Elias Elena, Schland Uta, Müller Thea de la S.M.T.C.F., Orașul Stalin; Dobrovolschi Elena și Stanciu Gh. de la S.M.T.C.F. Timișoara, care au reușit să confirme categoria I-a de clasificare sportivă în cadrul concursului.

In același timp, însă, campionatele anului trecut au scos la iveală și o serie de lipsuri în pregătirea echipelor, în organizarea și desfășurarea concursurilor. Astfel, unii profesori de educație fizică nu au folosit în suficientă măsură campionatele școlare ca un stimulent la învățătura pentru elevi. Din această cauză, în faza de zonă la atletism de la Ploești, nu au fost admiși la concurs unii elevi participanți din Tulcea, Giurgiu, Buzău. De asemenea, organizarea și desfășurarea concursurilor de gimnastică în faza de zonă, la Orașul Stalin și la Iași, a fost slabă, neasigurîndu-se din timp elevilor condiții bune de cazare și hrană, fapt care a influențat negativ desfășurarea concursului.

In acest an trebuie înlăturate toate aceste lipsuri. Campionatele cuprind cinci discipline sportive: atletism, gimnastică, schi, fotbal (băieți) și baschet (fete). Față de anul trecut sînt introduse trei noi discipline. Astfel, pentru prima dată s-a hotărît organizarea unui campionat de schi, baschet și fotbal.

Și în privința sistemului de organizare s-au introdus unele reguli noi. Astfel, la atletism s-a renunțat la organizarea etapei intermediare între regiune și finală, dîndu-se astfel posibilitate unui număr de peste 700 elevi să se întreacă în etapa finală a campionatului, ceea ce va avea drept urmare realizarea unor rezultate mai bune.

Demn de subliniat este faptul că în acest an se va acorda o atenție deosebită fazei de masă a campionatului.

La toate jocurile sportive participarea în cadrul campionatului republican școlar este condiționată de organizarea unei competiții tur-retur pe localitate, iar la atletism participarea concurenților individuali este determinată de rezultatele obținute în cadrul concursurilor pe echipe, organizate pe localitate. Aceste competiții, care preced campionatul republican școlar, sînt menite să cuprindă masa tineretului în etapele cu cea mai mare participare posibilă, asigurînd, în același timp, continuitatea activității sportive școlare. In anii trecuți, elevul care concura la probele de atletism, după primul concurs la care participa în afara școlii își înceta activitatea la această disciplină în cazul cînd nu era cîștigător.

In acest an, reprezentativa unei școli dintr-o localitate cu un număr mic de școli, (două, de pildă,) are cel puțin trei competiții obligatorii înaintea fazei eliminatorii a campionatului republican școlar.

Faptul că participarea individuală a concurenților este admisă numai dacă o școală a participat în campionatul pe echipe al localității determină școlile să recruteze concurenți la fiecare probă prevăzută în regulament, nelimitîndu-se a prezenta în campionat numai concurenții care se califică în mod sigur.

Pentru a se realiza în bune condiții pregătirea elevilor pentru campionat și pentru a nu se stingheri cursurile școlare, etapele de desfășurare au fost fixate cu o lună mai tîrziu de cît în anul trecut, iar finalele pentru atletism, baschet și fotbal se vor desfășura în timpul vacanței de vară. Aceasta va da finaliștilor posibilitatea să plece direct în loturile R.P.R. de juniori pentru a-și continua pregătirea tehnică în cele mai bune condiții.

Sarcina organizării campionatelor republicane școlare din acest an, cu excepția finalelor, revine secțiilor de învățămînt. Secțiile de învățămînt au datoria să antreneze în această acțiune pe directorii de școli, profesorii de educație fizică, colectivele sportive școlare, pentru a contribui cu toții la succesul campionatelor republicane școlare.

OCTAVIAN BANAȚEANU
din Direcția Școli a C.C.F.S.

Lectura extrașcolară a elevilor

Elevii școlii medii din Vaslui obțin rezultate bune la limba română. Acest lucru se datorește în mare parte și faptului că ei au fost îndrumați să citească, în cadrul lecturii extrașcolare, cît mai multe opere literare. De organizarea justă a acestei lecturi s-au ocupat nu numai profesorii de limba română, ci și profesorii diriginți și direcția școlii.

Lectura extrașcolară este organizată într-o strînsă legătură cu programa. Profesorul de limba română le-a dat elevilor indicații amănunțite asupra felului în care să-și facă însemnări în legătură cu cele citite. El controlează periodic aceste caiete, pe măsură ce a fost studiată opera unui scriitor. Observațiile pe care le face profesorul pe marginea fiecărui caiet sînt apoi discutate cu elevii, fie în cadrul lecții lor de literatură, fie la ședințele cercului literar, fie la orele de consultații.

Lectura extrașcolară contribuie mult la lărgirea orizontului elevilor, la îmbogățirea vocabularului lor, la dezvoltarea dragostei lor față de limba și literatura poporului nostru. Cu multă dragoste citesc de asemenea elevii opere ale scriitorilor sovietici. Mulți elevi manifestă un interes deosebit și pentru cărțile științifice, care-l ajută să-și completeze și să-și însușească mai temeinic cunoștințele predate la lecțiile de fizică, chimie, matematică, astronomie.

Preocupările literare i-au făcut pe unii elevi să încerce a scrie ei înșiși. Astfel, tineri ca Bănuță Gheorghe din clasa a X-a, Stoian Aneta și Petre Ioan din clasa a XI-a au scris scurte încercări literare, care au fost citite în cadrul cercului de literatură din școală.

Și la școala pedagogică de fete din Vaslui se acordă o atenție deosebită pentru organizarea lecturii extrașcolare a elevilor. Profesoara de limba română de la această școală a ținut în cadrul colectivului de metodiști referatul cu tema „Cum să organizăm lectura extrașcolară a elevilor". Acest referat, care a ridicat o serie de probleme cu privire la organizarea și controlul lecturii elevilor, a trezit mult interes în rîndurile metodiștilor. Pe baza lui s-au stabilit unele măsuri concrete pentru buna organizare a lecturii extrașcolare a elevilor.

Secția de învățămînt a regiunii Iași și Comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt trebuie să se ocupe cu o grijă sporită de înzestrarea bibliotecilor cu un număr cît mai mare de cărți. Paralel cu aceasta, profesorii trebuie să dezvolte dorința elevilor de a-și crea biblioteci proprii.

ELENA ADAMESCU
metodistă la Cabinetul pedagogic regional din Iași

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

„MUNCA DE CONDUCERE A ȘCOLII"

In articolul cu acest titlu, apărut în nr. 250 al gazetei noastre, se arătau lipsurile secției de învățămînt din raionul Sf. Gheorghe în ceea ce privește îndrumarea directorilor de școli, precum și sarcinile ce stau în fața secției în urma consfătuirii din ianuarie. In răspunsul pe care l-a trimis gazetei, secția de învățămînt a arătat că își însușește criticile ce i-au fost aduse. Intr-adevăr, directorii nu au fost sprijiniți suficient în munca lor, iar inspectorii școlari, cu ocazia vizitelor în școli, asistau numai în treacăt la cîteva lecții, fără a se interesa mai îndeaproape de munca instructiv-educativă. Insuși referatul expus la consfătuirea din ianuarie nu s-a preocupat îndeajuns de activitatea directorilor de școli.

Pentru lichidarea lipsurilor constatate, se arată în răspunsul trimis, secția de învățămînt a luat măsuri în vederea sprijinirii pe teren a muncii directorilor, dîndu-le toate îndrumările și ajutorul necesar. De asemenea, încă de pe acum secția de învățămînt a desemnat colectivele care vor întocmi referatele pentru consfătuirea viitoare. Membrii acestui colectiv sînt metodiști. Ei vor avea astfel posibilitatea de a cunoaște și a studia un bogat material concret la diferite școli unde se vor deplasa.

„MAI MULTĂ GRIJĂ FAȚĂ DE COPII"

In „Gazeta învățămîntului", nr. 254, a apărut un articol intitulat „Mai multă grijă față de copii", în care era criticată activitatea casei de copii „Olga Bancic" din Pitești.

Intr-o scrisoare de răspuns, Secția de învățămînt a regiunii Pitești confirmă justețea criticii adusă prin articolul citat și arată că, pentru abateri grave, directorul casei de copii (Bodescu Pompiliu) și educatoarele au fost înlocuite.

Pentru îmbunătățirea activității casei de copii „Olga Bancic" secția de învățămînt regională a primit un sprijin însemnat din partea Comitetului regional P.M.R. A fost renovat localul și s-a mărit spațiul casei de copii. La dispoziția casei au fost puse fondurile necesare pentru refacerea saltelelor și transformarea efectelor care erau de mărimi necorespunzătoare.

Noile educatoare ale casei de copii desfășoară în prezent o vie activitate pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndurile copiilor.

„SĂ RIDICĂM CALITATEA MUNCII METODICE"

Sub acest titlu a apărut în „Gazeta învățămîntului" nr. 255, un articol de fond în care, printre altele, se arătau lipsurile existente la școala de 7 ani din comuna Gostavăț, raionul Caracal, unde o parte dintre învățători și profesori nu-și întocmesc cu regularitate planuri de lecții, la multe lecții nu se folosește material didactic etc. Cu toate acestea, așa cum s-a arătat în articol, directorul școlii nu a analizat lipsurile muncii, nu a cerut cadrelor didactice să privească în spirit autocritic activitatea lor.

Intr-o scrisoare de răspuns adresată redacției noastre, direcția școlii din comuna Gostavăț arată că, pentru remedierea deficiențelor sezisate de „Gazeta învățămîntului" s-au luat o serie de măsuri printre care: întocmirea zilnică a planurilor de lecții, folosirea materialului didactic etc.

Răspunsul nu arată însă acțiunile concrete organizate în școală pentru realizarea acestor măsuri (de exemplu, organizarea controlului intern în școală, confecționarea materialului didactic etc).

Este necesar ca direcția școlii din comuna Gostavăț să adîncească problemele ridicării calității muncii didactice și să ia măsuri concrete în legătură cu rezolvarea lor.

Revista „Rezervele de muncă" în ajutorul școlilor profesionale

S-au împlinit doi ani de la apariția primului număr al revistei „Rezervele de muncă". Elevii școlilor profesionale găsesc în coloanele ei teme variate, legate de viața și de munca lor, de succesele pe care le obțin la învățătură.

Cele mai multe dintre materialele publicate în această revistă îi ajută să-și întregească cunoștințele căpătate la cursuri, în atelierele școlii și în întreprinderi. Articole ca „Ore de practică" în care sînt scoase în evidență o serie de lipsuri din activitatea școlii nr. 13 Metal București, l-au făcut pe elevii școlii noastre să și recunoască propriile lor lipsuri și să lupte pentru remedierea acestora. Elevii învață de asemenea, din paginile revistei, despre importanța mare pe care o are colectivul clasei în realizarea sarcinilor ce revin școlii. De exemplu, articolul „Nădejdea viitorului", apărut în martie 1953, care arată cum a reușit colectivul de elevi de la Centrul școlar metalurgic din Tîrgoviște să atragă pe toți copiii la lupta pentru cîștigarea titlului de clasă fruntașă, a stîrnit un viu interes în rîndurile elevilor școlii noastre, stimulîndu-i să muncească susținut, să-și însușească o atitudine justă față de învățătură.

O valoare deosebită pentru munca elevilor școlilor profesionale o au articolele critice. Materialul apărut în ianuarie 1953 sub titlul „Realizări care întîrzie" i-a ajutat pe elevi să-și îmbunătățească activitatea pe care o desfășoară în cadrul cercurilor și a venit totodată în sprijinul conducerii școlii, care, învățînd din lipsurile școlii nr. 3 Metal din Brăila, poate să organizeze mai bine activitatea extrașcolară a elevilor.

Rubrica „Din experiența unui elev fruntaș" constituie de asemenea un stimulent pentru elevii școlii noastre. Mulți dintre elevii școlilor profesionale au citit articolul „Roadele studiului aprofundat și sistematic", publicat în mai 1953, în care se popularizează experiența elevului Eleftere Lupu de la școala nr. 13 Metal. Acest articol le-a întărit dorința de a deveni și ei exemple în muncă, atît pentru colegii lor din școală, cît și pentru elevii din celelalte școli ale patriei noastre.

Sînt de un real ajutor în pregătirea practică a elevilor articolele care vorbesc despre metodele înaintate de lucru ale maiștrilor-instructori. Din articolul „In lupta cu timpul", atît maiștrii cît și elevii școlii noastre au putut cunoaște experiența maistrului-instructor Nicolae Călin, de la școala nr. 3 Metal, care a organizat la locul de producție un schimb format numai din elevi și a obținut o depășire a producției de 20—50%. Astfel de articole sădesc în inimile elevilor dorința de a aplica și ei metodele de muncă sovietice și de a contribui la dezvoltarea industriei noastre.

O metodă bună de popularizare a experienței școlilor noastre este și publicarea unor scurte materiale la rubrica „Din școli și ateliere". Este însă regretabil faptul că această rubrică apare sporadic.

Pregătirea teoretică a elevilor, adîncirea și îmbogățirea cunoștințelor lor teoretice este o preocupare însemnată a revistei „Rezervele de muncă". Articolele cu caracter științific, ca de exemplu „Din minunile electricității", în care li se arată elevilor marile foloase ale energiei electrice, ca și articolele și povestirile științifico-fantastice — care, pornind de la premize științifice cu baze reale, arată elevilor perspectiva viitorului — contribuie la îmbogățirea cunoștințelor lor științifice.

Revista „Rezervele de muncă" constituie un real sprijin pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al elevilor. Publicarea unor materiale care oglindesc realizările obținute de regimul nostru democrat-popular trezesc la elevi mîndria de a trăi în Republica noastră Populară. Cu deosebit interes sînt urmărite de asemenea de către elevi articolele care oglindesc realizările obținute de școlile profesionale din Uniunea Sovietică.

Revista publică însă puține materiale de acest gen. Elevii noștri și-au exprimat adeseori dorința de a citi în paginile revistei și materiale privitoare la activitatea școlilor profesionale din țările de democrație populară. Un asemenea articol a apărut în anul 1953, sub titlul „Cresc viitoare cadre ale construcției socialiste", în legătură cu o serie de școli profesionale din R.D. Germană, R. Cehoslovacă și R.P. Bulgaria. Au fost prezentate însă unele aspecte generale, fără a se populariza în mod concret experiența acestor școli.

O inițiativă frumoasă este organizarea concursurilor în cadrul revistei. Astfel, concursul de construcții, organizat în 1952, a stimulat puterea de creație a elevilor, le-a trezit dorința de a aplica în practică cele învățate în școală și în atelier. Este o lipsă a conducerilor școlilor faptul că nu au sprijinit mai mult participarea elevilor la acest concurs. In prezent, revista organizează un concurs literar. Școala noastră și-a propus să antreneze cît mai mulți elevi pentru a participa la concursul literar. Acest concurs a fost popularizat în rîndurile elevilor în cadrul cercului de literatură și în cadrul cercului „Prietenii cărții". O parte dintre elevii din școala noastră au și început să se pregătească pentru a lua parte la acest concurs. Publicarea în paginile revistei a creațiilor literare ale elevilor ar constitui un stimulent pentru cercurile literare din școlile profesionale.

Revista „Rezervele de muncă" îndeplinește cu succes scopul pentru care a fost creată, acela de a fi un îndrumător cultural și educativ pentru elevii școlilor profesionale. Noi ne propunem ca în viitor să sprijinim mai mult revista prin colaborări și să o difuzăm în rîndurile elevilor noștri.

DAVID CAROL
director adjunct pentru problemele de educație politică la Școala profesională nr. 23 București

Concursuri pentru ocuparea unor posturi didactice

Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, aduce la cunoștința celor interesați că va ține un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi didactice, conform H.C.M. Nr. 2910/953.

1. post de profesor la disciplina „Matematici superioare" din cadrul catedrei de Fizico-Matematici.
1 post de profesor la disciplina „Bazele marxism-leninismului" din cadrul catedrei de Științe sociale.
1 post de profesor la disciplina „Organe de mașini" din cadrul catedrei de Mecanică aplicată.
1 post de profesor la disciplina „Mecanică minieră" din cadrul catedrei de Mașini miniere.
1 post de profesor la disciplina „Electrotehnică generală" din cadrul catedrei de Electrotehnică.
1 post de profesor la disciplina „Electrotehnică minieră" din cadrul catedrei de Electrotehnică.
1 post de profesor la disciplina „Geologie" din cadrul catedrei de Geologie.
1 post de profesor la disciplina „Sisteme de exploatare a substanțelor minerale utile" din cadrul catedrei de Exploatări miniere.
1 post de profesor la disciplina „Săparea lucrărilor miniere" din cadrul catedrei de Exploatări miniere.
2 posturi de conferențiar la disciplina „Matematici superioare" din cadrul catedrei de Fizico-Matematici.
1 post de conferențiar la disciplina „Fizică generală" din cadrul catedrei de Fizico Matematici.
1 post de conferențiar la disciplina „Economie politică" din cadrul catedrei de Științe sociale.
1 post de conferențiar la disciplina „Termotehnică" din cadrul catedrei de Mecanică aplicată.

Solicitanții pentru posturile de mai sus vor înainta pe adresa Institutului de mine „Gh. Gheorghiu Dej" din Petroșani, regiunea Hunedoara, Str. Institutului Nr. 20, o cerere însoțită de următoarele acte în trei exemplare:

a). Copie legalizată sau foto-copie după diploma de Stat sau după actul echivalent de studii superioare. b). Copie legalizată sau foto-copie după diploma de doctor sau de candidat în științe. c) Copie după atestatul de profesor sau conferențiar. d) Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale. e). Memoriu de activitate semnat de candidat. f). Un număr de 15 exemplare din lucrările sale științifice.

Aceste acte împreună cu cererea respectivă, se vor depune la adresa de mai sus, cel mai tîrziu pînă la data de 10 aprilie 1954.

Consursul va avea loc la Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, la data de 20 aprilie 1954.

★

In conformitate cu H.C.M. Nr. 2910/1953, **Institutul de Construcții din București**, Bulevardul 1848 Nr. 2, Raionul Tudor Vladimirescu, publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi didactice:

1 — Două posturi de profesor de Matematici superioare și speciale.
2 — Un post de conferențiar de Matematici superioare și speciale.

Toate aceste posturi fac parte din catedra de Matematici superioare.

Cei ce doresc a se prezenta la concurs vor înainta Rectoratului Institutului de Construcții din București, pînă la data de 10 aprilie 1954, următoarele acte:

a) Copie după diploma de Stat sau după actul echivalent de studii superioare.
b) Copie după diploma de doctor sau de candidat în științe.
c) Copie după atestatul de profesor sau conferențiar.
d) Certificatul de caracterizare a activității profesionale a candidatului, eliberat de Instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.
e) Memoriul de activitate semnat de candidat.
f) Un număr de exemplare din lucrările sale științifice.

Participarea la concurs, concomitent, pentru mai multe funcțiuni de profesor sau conferențiar, nu este admisă.

Profesorii șefi de catedră nu pot participa la concurs decît cu aprobarea Ministerului Invățămîntului.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 28-30, telefon 4.39.00 și 4.52.31. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 261 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 10 aprilie 1954

In acest număr:

- Primăvara pe loturile școlare. (Pag. 2-a)
- **A. Liudijinskaia:** Clasa mea. (Pag. 2-a)
- **A. Colocolnicov:** Deprinderile politehnice ale viitorilor pedagogi. (Pag. 2-a)
- **Ion Roșianu:** Mai multă grijă pentru pregătirea elevilor din clasa a VII-a. (Pag. 3-a)
- **Prof. Petre Drăgoiescu:** Producția de material didactic crește an de an. (Pag. 3-a)
- Din activitatea cercurilor pedagogice. (Pag. 3-a)
- **Ing. agronom Ion Ilea:** Cîteva metode agrotehnice noi pentru o producție îmbelșugată de cartofi. (Pag. 4-a)

Să pregătim temeinic încheierea cu succes a anului școlar

Școlile de toate gradele din patria noastră au intrat în ultima etapă de muncă a anului școlar. Cu un adînc spirit de răspundere, colectivele pedagogice ale școlilor privesc acum în urmă asupra muncii duse în decursul celor trei patrare încheiate, văd cum și-au îndeplinit sarcinile, stabilesc ce mai au de făcut și își sporesc eforturile pentru ca pînă la examene elevii să-și însușească întregul bagaj de cunoștințe prevăzut în programele de învățămînt.

Etapa finală din munca anului școlar ridică în fața cadrelor didactice probleme de mare însemnătate, de rezolvarea cărora depinde în bună măsură încheierea cu succes a anului școlar. Asigurarea parcurgerii întregii materii de învățămînt, consolidarea cunoștințelor prin recapitulare, ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, sînt sarcini de a căror îndeplinire în bune condiții depind pregătirea temeinică și succesul examenelor. In acest an școlar, munca în patracul al patrulea capătă o importanță deosebită. Pentru a înlătura urmările întreruperii cursurilor în perioada iernii, pentru a parcurge în bune condiții toată materia și pentru a asigura predarea la un nivel corespunzător a noilor lecții în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe agricole practice, cadrele didactice sînt chemate să muncească în acest patrar cu mai multă rîvnă, mai intens și mai organizat.

In munca din patrarele încheiate s-au realizat succese însemnate pe calea îmbunătățirii conținutului și organizării procesului de învățămînt. Aceste succese trebuie duse mai departe, întregite zi cu zi.

Mulți învățători și profesori din școlile noastre au învățat să lupte cu pricepere pentru succesul la învățătură al tuturor elevilor. Astfel, învățătorul clasei a IV-a de la școala medie de băieți din Rîmnicu-Vîlcea nu are niciun elev rămas în urmă la învățătură. De asemenea, la școala medie cu limba de predare maghiară din Odorhei nici un elev nu are note mici la fizică și chimie.

Mai sînt însă cadre didactice care se mulțumesc cu o calitate scăzută a muncii lor, care nu înțeleg să-și facă întru totul datoria. Aceștia au elevi rămași în urmă la învățătură.

Colectivele pedagogice au datoria să cerceteze îndeaproape sistemul lor de muncă și să contribuie prin măsuri concrete la îmbunătățirea lui. Acolo unde la unele materii elevii sînt slab pregătiți, vinovați sînt în primul rînd învățătorii și profesorii care lucrează cu acești elevi. O răspundere mare are însă întregul colectiv al școlii, care nu trebuie să îngăduie munca de suprafață, nepăsarea, lipsa de preocupare față de pregătirea elevilor.

Este știut că principala cauză a lipsurilor în pregătirea elevilor este insuficienta pregătire a profesorului pentru lecție, predarea la un nivel scăzut. De aceea în această direcție trebuie să se facă eforturile cele mai mari. Îmbunătățirea precării se realizează prin grija pedagogului pentru predarea cunoștințelor la nivelul accesibil înțelegerii elevilor, prin folosirea unor metode variate de predare, prin preocuparea pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor dobîndite de elevi, prin dozarea justă a temelor și a muncii de sine stătătoare a elevilor.

Cadrele didactice trebuie să analizeze în consiliul pedagogic situația la învățătură a elevilor pe materii și să stabilească în fiecare caz în parte măsurile pe care trebuie să le ia învățătorul sau profesorul respectiv, dirigintele, directorul sau colectivul întreg. Sînt pedagogi care nu se preocupă de pregătirea lecțiilor, de conținutul științific al acestora, de elevi, sau care nu acordă atenție îndeplinirii juste a planurilor calendaristice. Învățătoarea clasei a IV-a a școlii elementare din comuna Comana, raionul Vidra, regiunea București, de pildă, pentru a fi la curent cu materia, a predat într-o singură oră prea multe lecții, dînd elevilor, după cum era și de așteptat, explicații superficiale. Conducătorii școlilor trebuie să descopere la timp astfel de lipsuri, să-i ajute pe învățători și profesori să se orienteze just în măsurile pe care le iau în vederea îndeplinirii programei de învățămînt, pentru a termina la timp materia fără a lăsa goluri în cunoștințele elevilor.

Cu o deosebită grijă și pricepere trebuie organizată în această perioadă recapitularea materiei. Este știut că prin recapitulare se consolidează, se întăresc și se îmbogățesc cunoștințele elevilor. Cadrele didactice folosesc acest mijloc în cadrul fiecărei lecții, la sfîrșitul capitolelor materiei. In patrarul al patrulea, recapitularea capătă însă o importanță deosebită. Ea este o cale sigură pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al tuturor elevilor, pentru lichidarea rămînerii în urmă la învățătură. De multe ori însă, învățătorii și profesorii nu știu să desfășoare în mod just recapitularea. Unii dintre ei nu antrenează întreaga clasă în munca de recapitulare, ci se ocupă numai de unul sau doi elevi. Adesea, ascultarea unui singur elev în cadrul recapitulării durează 30—35 minute, timp în care ceilalți elevi nu sînt atenți, discută chestiuni în afară de lecții. Asistența directorului la lecții este deosebit de necesară în această etapă a anului școlar. Observînd lipsuri în desfășurarea recapitulării, directorul trebuie să intervină cu pricepere, prevenind greșeli care acum, mai mult ca oricînd, lasă urme adînci în pregătirea elevilor.

In cadrul recapitulării unor teme sau capitole din programele școlare se organizează experiențe în laborator, pe lotul școlar, excursii și alte forme de activitate prin care se realizează legătura învățămîntului cu viața. Colectivul didactic are datoria să organizeze bine aceste forme de activitate școlară, să consolideze, cu ajutorul lor, cunoștințele elevilor.

Colectivul didactic al școlii trebuie să se ocupe cu grijă de înlăturarea supraîncărcării elevilor. Se știe că, de cele mai multe ori, supraîncărcarea este o urmare a faptului că nu sînt respectate cerințele didactice, că profesorii se achită formal și fără simț de răspundere de sarcinile ce le revin etc. Adeseori, elevii trebuie să lucreze singuri acasă ceea ce de fapt trebuia să facă în clasă, sub îndrumarea pedagogului. Plecînd de la școală, de la lecție, cu problemele neînțelese suficient, elevul trebuie să facă eforturi mari pentru a și le însuși singur acasă. El întîmpină de aceea greutăți, pierde timp mult pentru rezolvarea problemelor, exercițiilor, temelor date. Rezultă clar că înlăturarea supraîncărcării elevilor înseamnă în primul rînd înlăturarea lipsurilor din munca pedagogului.

Cadrele didactice care au elevi rămași în urmă la învățătură trebuie să-i ridice pe această la nivelul celorlalți printr-un sprijin individual permanent. Ținînd seama de lipsurile în cunoștințele fiecărui elev în parte, profesorul îi va îndruma, le va da consultații. Scopul principal al consultațiilor trebuie să fie completarea și adîncirea cunoștințelor elevilor, pentru ca cei rămași în urmă să ajungă la nivelul cerut de programa de învățămînt. La consultații trebuie să vină elevii cu situația slabă la învățătură — și nu la întîmplare, ci conform planului stabilit de profesorul de specialitate. Datoria fiecărui pedagog este să se pregătească temeinic pentru consultație, stabilind din timp care dintre elevi trebuie să vină, grupînd elevii care nu au înțeles aceleași probleme, stabilind dinainte metodele și procedeele de lucru în fiecare caz în parte.

Diriginții vor urmări ca elevii să nu fie împiedicați de activitățile extrașcolare, în munca de pregătire a lecțiilor, de însușire a cunoștințelor. Problema îndrumării muncii individuale, organizarea regimului zilnic rațional sînt probleme pe care diriginții vor trebui să le rezolve cu multă grijă, împreună cu părinții.

Pentru ca părinții să poată da școlii tot sprijinul de care aceasta are nevoie în munca intensă pe care o desfășoară acum, învățătorii și diriginții trebuie să arate fiecăruia în parte în ce privință trebuie să îndrumeze mai mult, mai îndeaproape pe copilul lor.

Buna îndeplinire a tuturor sarcinilor din etapa actuală — etapă atît de importantă pentru încheierea cu succes a anului școlar — depinde în mare parte de măsura în care directorii se îngrijesc de fiecare latură a activității din școală. Luînd o poziție justă față de felul cum își îndeplinesc sarcinile cadrele didactice, directorii trebuie să lupte împotriva delăsării, a muncii superficiale. Ei trebuie să îndrume îndeaproape și permanent, cu grijă și înțelegere, pe fiecare om din colectivul lor de muncă. Unele cadre didactice, în special cadrele tinere, vor avea mai multă nevoie de îndrumarea directorului pentru a putea face față sarcinilor actuale la fel de bine ca toate cadrele didactice cu experiență.

In unele școli, munca de îndrumare și control a directorului are un caracter formal. De pildă, la școala pedagogică de fete nr. 2 din București planurile de muncă ale diriginților, lucrate în „colectiv", sînt identice și se aplică nediferențiat la toate cele patru clase. Directoarea școlii nu a considerat că este greșit acest fel de a munci și a tolerat ca în școală să se ducă o muncă formală, birocratică.

La bunul mers al muncii, la pregătirea examenelor, organizațiile de tineret pot aduce o contribuție însemnată. Directorul va căuta să stringă mai mult colaborarea între cadrele didactice și organizația de tineret, pentru ca eforturile lor unite să asigure succesul muncii.

Organele de îndrumare și control trebuie să cuprindă în planul lor de muncă, în activitatea lor de fiecare zi, toate aceste probleme, pe care să le urmărească cu perseverență. Directorii trebuie să simtă sprijinul inspectorilor raionali, să primească de la ei îndrumări concrete pentru rezolvarea tuturor greutăților.

Orice delăsare în munca inspectorului, a directorului, a învățătorului sau a profesorului va avea urmări în felul cum se vor prezenta elevii la examene. De aceea, fiecare în parte trebuie să-și împlinească datoria. Secțiile de învățămînt raionale și regionale, cabinetele pedagogice trebuie să îndrume permanent activitatea cercurilor pedagogice, ajutînd cadrele didactice să ridice nivelul muncii lor, pregătind bine încheierea cu succes a anului școlar.

A ridica nivelul muncii instructiv-educative din școlile noastre, a înarma pe elevi cu cunoștințe solide, temeinice, cu privire la bazele științelor, a reduce numărul elevilor rămași în urmă, a pregăti toate condițiile necesare încheierii cu succes a anului școlar — iată problemele spre care trebuie să se îndrepte acum grija învățătorilor, a profesorilor, a organelor de învățămînt.

In întîmpinarea zilei de 1 Mai

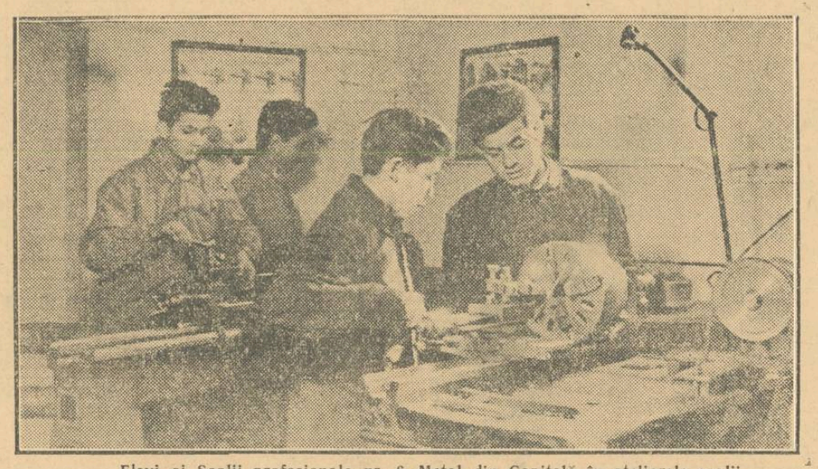

Elevi ai Școlii profesionale nr. 6 Metal din Capitală în atelierele școlii

Prin mijloace locale

In cinstea zilei de 1 Mai, elevii anului II al Școlii profesionale nr. 6 Metal din Capitală au hotărît să confecționeze prin mijloace locale bănci metalice pentru cabinetul de tehnologie. Muncind cu rîvnă, sub îndrumarea maistrului șef Ion Dragomir, ei au executat pînă în prezent 60 la sută din lucrare. De asemenea, ei au lucrat pentru cabinetul de tehnologie un epidiascop.

In cabinetul de tehnologie se lucrează zilele acestea la repararea unui strung și a unui loc de muncă individual. Ambele lucrări vor fi terminate pînă la 1 Mai.

In noile ateliere-școală

Școala profesională metalurgică din Turnu-Măgurele a fost înzestrată de curînd cu două ateliere noi. Unul din ateliere a fost amenajat pentru elevii din anul II, secția mecanică, iar altul pentru cei din anul II, secția tîmplărie.

Dorind ca ziua de 1 Mai să-i găsească lucrînd în noile ateliere, elevii școlii au participat cu multă însuflețire, în mod voluntar, la curățirea atelierelor și la montarea utilajului.

La inaugurarea festivă a acestor ateliere, elevii, exprimîndu-și recunoștința față de partid și guvern, care le creează condiții din ce în ce mai bune de învățătură, și-au luat angajamentul să învețe cu și mai multă sîrguință, pentru a deveni în scurt timp cadre cu o temeinică pregătire profesională.

A. VICTOR

La școala medie tehnică de arhitectură

Elevii și profesorii școlii medii tehnice de arhitectură întîmpină măreața zi de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, cu eforturi sporite în muncă. In cinstea acestei zile, elevii anului IV, care își vor începe în curînd practica în întreprinderi, urmînd exemplul muncitorilor care s-au avîntat în întreceri socialiste, și-au luat angajamentul să contribuie prin munca lor la realizarea și depășirea planului de producție, să dea un ajutor însemnat muncitorilor. Viitorii tehnicieni vor să dovedească prin munca lor că vor fi la înălțimea cerințelor care stau în fața constructorilor socialismului, că vor fi cadre de nădejde pe care le așteaptă poporul muncitor.

In școală se simte din plin apropierea marii sărbători. Cadrele didactice și elevii și-au propus să realizeze o frecvență de 100 la sută și să nu precupețească nici un efort pentru îmbunătățirea calității muncii lor.

Întregul colectiv de elevi, sub îndrumarea organizației U.T.M., se pregătește pentru pavoazarea sărbătorească a localului școlii, pentru editarea unei ediții festive a gazetei de perete.

MARIA ILIESCU

DOI ANI DE LA CONGRESUL ÎNVĂȚĂTORILOR

Realizările muncii noastre

La 10 aprilie se împlinesc doi ani de cînd învățătorii din Republica Populară Română s-au întrunit în primul lor Congres, manifestare deosebită a grijii pe care partidul și guvernul o poartă dezvoltării învățămîntului, a înaltei prețuiri pe care o acordă oamenilor muncii din școli.

In cei doi ani care au trecut de la Congres, școlile din Capitala patriei noastre au luat o dezvoltare și mai largă. Creșterea rețelei unităților școlare și preșcolare a dat posibilitatea să se cuprindă în școli un număr mereu crescînd de fii ai oamenilor muncii. Astfel, rețeaua unităților de învățămînt s-a mărit cu 3 școli de 4 ani, 11 școli de 7 ani, o școală medie, două școli medii serale și 19 cămine de cartier. Au fost construite în cartierele muncitorești ale Capitalei noi localuri de școli, înzestrate cu mobilier și cu un bogat material didactic. In comunele subordonate Sfatului popular al Capitalei au fost construite prin autoimpunere 24 săli de clasă.

Sub îndrumarea permanentă a Comitetului Orășenesc P.M.R., a Comitetelor raionale de partid și a organizațiilor de bază din școli, pedagogii s-au străduit zi de zi să ducă o muncă din ce în ce mai rodnică în slujba ridicării necontenite a calității instruirii și educării elevilor, în slujba ridicării continue a nivelului cultural al oamenilor muncii. Un număr din ce în ce mai mare de învățători și profesori ai școlilor din Capitală au reușit să ridice conținutul ideologic și științific al lecțiilor. Cadrele didactice ale școlilor din Capitală sînt în mai mare măsură preocupate de a înarma pe elevii lor cu cunoștințe legate temeinic de practică, de producție. Multe școli au organizat colțuri ale naturii vii, loturi de experiență, cabinete metodice, cabinete de geografie, laboratoare de fizică și chimie, dotate cu un bogat material didactic.

Crește neîncetat numărul învățătorilor și profesorilor ai căror elevi sînt pregătiți temeinic, care înlătură repetenția.

La aceasta a contribuit și preocuparea pentru o mai bună îndrumare a muncii metodice, atît în școli, cît și în cadrul raioanelor. In jurul cabinetului pedagogic al Secției de învățămînt a Capitalei s-au format colective largi de cadre didactice bine pregătite, care au contribuit mult la răspîndirea experienței școlii sovietice în mijlocul pedagogilor.

A crescut mult, în acești doi ani care au trecut de la Congres, participarea cadrelor didactice la viața obștească. Zeci de învățători și profesori sînt deputați în organele locale ale puterii de stat. Mii de cadre didactice desfășoară o susținută muncă culturală la cursurile de alfabetizare, la cursurile populare de limba rusă, în cadrul Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii etc.

Secția de învățămînt a Capitalei se va strădui neîncetat să dezvolte realizările obținute pînă acum. Luptînd pentru lichidarea lipsurilor existente în munca noastră, socotim că o sarcină însemnată pentru noi este aceea de a ne preocupa necontenit de punerea în aplicare a învățămintelor primului Congres al cadrelor didactice din R.P.R., pentru continua întărire a învățămîntului, pentru înflorirea patriei și apărarea păcii.

C. PETRICU
directorul Secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei

In mijlocul țărănimii muncitoare

Cadrele didactice au — așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor — „frumoasa și nobila misiune de a lupta pentru stîrpirea obscurantismului și înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate". Răspunzînd chemării partidului și îndeplinind sarcinile trasate de Congresul învățătorilor, noi căutăm să ne organizăm cît mai temeinic munca obștească în rîndurile țărănimii muncitoare.

In consiliul pedagogic al școlii noastre se studiază cu atenție hotărîrile partidului și guvernului asupra problemelor dezvoltării agriculturii, stabilindu-se măsuri concrete cu privire la contribuția pe care trebuie s-o aducem noi la aplicarea acestor hotărîri. In același timp, am organizat în comună munca de alfabetizare a neștiutorilor de carte și munca de culturalizare a țăranilor muncitori, obținînd rezultate frumoase în această privință.

De curînd, consiliul pedagogic al școlii noastre a analizat sarcinile ce revin cadrelor didactice pe baza Hotărîrii cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Conștienți că prevederile Hotărîrii sînt de o deosebită însemnătate, noi am acordat cea mai mare atenție organizării muncii prin care trebuie să contribuim la traducerea lor în viață. Toate cadrele didactice ale școlii au fost repartizate în cele 22 de sectoare ale comunei, cu sarcina de a populariza în rîndurile țăranilor muncitori Hotărîrea cu privire la campania agricolă.

La căminul cultural din comună și la colțul roșu al gospodăriei agricole colective s-au organizat conferințe pe teme agrotehnice, citirea de broșuri și articole din ziare cu aceste probleme. De asemenea, multe cadre didactice ale școlii noastre s-au deplasat și în satele vecine, unde au ținut conferințe și consfătuiri cu cetățenii asupra problemelor legate de campania agricolă de primăvară.

Munca în afară de clasă a fost împletită cu cea din clasă. In special la lecțiile de științele naturii cadrele didactice caută să-i facă pe elevi să cunoască tot mai bine și să iubească munca în agricultură. Elevii sînt îndemnați să-și ajute părinții în munca cîmpului și în grădinile de pe lîngă casă.

In toate sectoarele satului pot fi văzuți învățători și profesori stînd de vorbă cu țăranii muncitori, sfătuindu-i să-și procure neîntîrziat semințele și să le selecționeze pentru însămînțările care mai sînt de executat. Tot astfel, în grădinile caselor se pot vedea peste tot elevi ai școlii noastre ajutîndu-și cu sîrg părinții la lucru.

In muncile de cîmp și în grădini se aplică tot mai mult și tot mai bine metodele agrotehnice înaintate. La aceasta am contribuit și noi, învățătorii. Roadele obținute prin munca noastră de lămurire ne îndeamnă să luptăm cu hotărîre și de acum înainte pentru a duce cuvîntul partidului în rîndurile țăranilor muncitori, pentru a întări contribuția noastră la măreața operă de făurire a socialismului.

ANA CONSTANDACHE
învățătoare — Podul Iloaiei regiunea Iași

Pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului

Se împlinesc doi ani de la primul Congres al învățătorilor din R. P. R. Acest Congres a avut menirea să ajute cadrele didactice în lupta pentru desfășurarea cu succes a revoluției culturale, să dea un nou avînt muncii de ridicare a nivelului lor ideologic și profesional, să întărească participarea lor la munca obștească. El a dovedit odată mai mult grija și atenția deosebită pe care partidul și guvernul nostru o acordă învățămîntului, a contribuit puternic la ridicarea prestigiului nobilei munci a cadrelor didactice.

Lucrările Congresului — cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, rapoartele, expunerile delegaților sovietici, largul schimb de experiență al cadrelor didactice — au indicat oamenilor muncii din învățămînt obiectivele pe care trebuie să le urmeze și i-au înarmat cu noi metode în munca de instruire și educare a tinerei generații de constructori ai socialismului.

In cei doi ani care au trecut de la Congresul învățătorilor, școlile noastre au pășit mai departe pe drumul revoluției culturale. S-a dezvoltat rețeaua școlilor de toate gradele, se îmbogățește necontenit baza materială a instituțiilor de învățămînt. In anul școlar 1953/954 numărul elevilor și studenților a crescut la peste 2 milioane. Statul nostru democrat popular nu precupețește nimic atunci cînd e vorba de dezvoltarea culturii. Numai în anul 1953 suma totală a cheltuielilor în domeniul social-cultural s-a ridicat la 5,4 miliarde lei.

In toată țara continuă cu hotărîre lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, această operă apropiindu-se cu pași repezi de sfîrșit. Numai în anul trecut, în țară au fost alfabetizați peste 300.000 de neștiutori de carte.

Tot mai mulți învățători și profesori însușindu-și învățămintele Congresului învățătorilor, muncesc zi de zi pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional. Ajutorul pe care l-au primit din partea partidului, prin articolul redacțional al „Scînteii" cu privire la lupta împotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei, studierea neîncetată a pedagogiei și a experienței școlii sovietice, schimbul de experiență, au făcut ca marea majoritate a cadrelor noastre didactice să fie bine orientate în munca lor, să poată descoperi și combate metodele învechite și dăunătoare ale școlii burgheze. La realizarea acestei creșteri a nivelului ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor au contribuit într-o largă măsură cursurile I.P.C.D., care au fost urmate, din 1950 pînă în 1954, de 64.000 de cadre didactice, consfătuirile raionale, cabinetele pedagogice, colțurile metodice din școli, consfătuirile de producție etc.

Datorită creșterii nivelului lor ideologic și profesional, oamenii muncii din învățămînt obțin rezultate din ce în ce mai bune în instruirea temeinică și în educarea comunistă a tinerei generații. Frumoase succese au obținut cadrele didactice de la centrul școlar nr. 5, 7, 8 din Capitală, care înarmează cu grijă pe elevi cu deprinderi temeinice de muncă individuală, învățătoarea Fatma Mustafa din raionul Măcin, care luptă zi de zi pentru educarea comunistă a copiilor, profesorul Eduard Găvănescu din Arad, care realizează lecții deosebit de interesante și bogate în conținut, precum și mulți alți învățători, profesori și educatoare.

Realizări însemnate au fost obținute pe tărîmul instruirii practice a elevilor, al legării cunoștințelor de viață. Un rol însemnat în domeniul acesta îl au recentele măsuri luate de Ministerul Învățămîntului pentru completarea programelor școlare, în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe agricole practice.

In același timp, înțelegîndu-și menirea de a fi „una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare", cadrele didactice au desfășurat, după Congresul învățătorilor, cu un elan sporit munca obștească. Numeroși învățători din raionul Făget, regiunea Timișoara, din raionul Segarcea, regiunea Craiova, din raionul Fălticeni, regiunea Suceava etc., duc o intensă muncă de propagandă în rîndurile țăranilor muncitori, popularizînd metodele agrotehnice înaintate, combătînd misticismul, răspîndind în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate.

Lupta pentru aplicarea învățămintelor Congresului trebuie însă continuată cu tot mai multă hotărîre. Nu toate sarcinile trasate în rezoluția Congresului învățătorilor au fost îndeplinite mulțumitor. Mai sînt în școlile noastre cadre didactice care nu se preocupă suficient de îmbogățirea cunoștințelor lor politice și pedagogice, nu luptă pentru succesul fiecărei lecții, iar organele învățămîntului nu asigură încă pretutindeni o justă îndrumare și un control permanent asupra muncii de instruire și educare a tinerei generații în spiritul comunismului. Nu sînt combătute cu suficientă hotărîre influențele ideologiei burgheze retrograde, care se mai întîlnesc.

Rezoluția Congresului învățătorilor a arătat necesitatea ca Ministerul Învățămîntului să reglementeze cît mai curînd o serie de probleme ale muncii școlare, a căror nereglementare provoacă greutăți în activitatea didactică. Cu toate acestea, pentru o parte din ele, de exemplu pentru problema atît de însemnată a muncii educative, nu s-au dat nici pînă acum indicații precise. De aceea, în școli există încă nelămuriri în legătură cu conținutul orelor educative, cu rolul diriginților etc. In același timp, cu toate succesele obținute în domeniul calificării cadrelor didactice, acest sector de muncă este încă rămas în urmă. Ministerul n-a luat măsuri pentru realizarea unui sistem unitar de calificare, n-a asigurat îmbinarea pregătirii prin cursuri cu pregătirea individuală, nu s-a ocupat suficient de îndrumarea cadrelor necalificate spre învățămîntul fără frecvență, concentrîndu-și atenția asupra acțiunilor de ridicare a nivelului cadrelor calificate. Caracterul cursurilor de pînă acum a fost într-o anumită măsură general, nedîndu-se destulă atenție pregătirii de specialitate.

De asemenea, organele locale ale puterii de stat și organele sindicale, cărora Congresul le-a cerut să se ocupe mai activ de realizarea măsurilor cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, n-au luptat suficient pentru îmbunătățirea aprovizionării și cazării învățătorilor și profesorilor, pentru lichidarea supraîncărcării lor cu sarcini străine de școală etc.

Lucrările Congresului învățătorilor au dus la elaborarea unui vast program de activitate a școlii noastre. Pentru îndeplinirea lui este necesară o muncă susținută a tuturor factorilor din domeniul învățămîntului. Trebuie intensificată munca de propagandă în rîndurile cadrelor didactice, lupta pentru însușirea temeinică a învățăturii marxist-leniniste, împotriva dogmatismului, a bucherismului și citatomaniei, trebuie de asemenea să se intensifice munca de studiere a pedagogiei sovietice. Sarcina de a crește un tineret însuflețit de dragoste nețărmurită față de patrie, de a-l înarma cu știința cea mai înaintată, de a-l pregăti astfel încît să devină un participant activ al luptei pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii, nu se poate îndeplini decît de oameni cu o concepție înaintată asupra lumii și cu o temeinică pregătire profesională.

Datoria cadrelor didactice este de a munci zi de zi pentru îmbunătățirea pregătirii practice a elevilor, în laboratoare, ateliere și pe loturile experimentale, înarmîndu-i în vederea luptei pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, pentru sporirea producției agricole și a industriei bunurilor de larg consum. In același timp, învățătorii și profesorii trebuie să desfășoare o tot mai largă muncă obștească, în deosebi la sate, mobilizînd țărănimea muncitoare în opera de dezvoltare a agriculturii.

Organele învățămîntului și toți învățătorii și profesorii trebuie să dea o deosebită atenție îmbogățirii necontenite a bazei materiale a școlilor, sprijinind construcțiile executate pe baza alocațiilor statului și mijlind întărirea acestei baze materiale prin resursele locale: construirea de școli prin autoimpunere, confecționarea și repararea mobilierului claselor și a materialului didactic, organizarea gospodăriilor anexe și a loturilor experimentale, amenajarea terenurilor sportive etc.

Chezășia dezvoltării școlii noastre, așa cum a arătat rezoluția Congresului învățătorilor, o constituie regimul de democrație populară, care acordă o grijă deosebită învățămîntului; o constituie dragostea și interesul pe care toți oamenii muncii le arată tot mai mult școlii, culturii, luminării; o constituie miile de învățători și educatoare, profesori și instructori superiori de pionieri care, sub conducerea organizațiilor de partid, muncesc neprecupețit pentru a face din școlile noastre, din căminele noastre culturale, adevărate focare de lumină și cultură, pentru a-și ridica propriul lor nivel politic și cultural, pentru a deveni demni de înalta lor misiune.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Primăvara pe loturile școlare

Poporul sovietic traduce în viață cu o uriașă însuflețire Hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. și ale recentei Plenare care a adoptat Hotărîrea „Cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite". Realizarea unui puternic avînt al agriculturii, îndreptat spre ridicarea nivelului material al populației, crearea belșugului de produse și asigurarea cu mașerii prime a industriei alimentare este o sarcină dintre cele mai importante, la rezolvarea căreia participă toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică.

În Hotărîrile Plenarelor se acordă un loc deosebit cadrelor, ca forță hotărîtoare în agricultură. Școlile de masă au toate posibilitățile pentru pregătirea elevilor în vederea viitoarei lor activități în producția agricolă. Învățămîntul politehnic ne permite să-i înarmăm pe elevi nu numai cu bazele științelor, ci și cu deprinderi practice de muncă, necesare în viață.

Loturile școlare de experiență constituie baza materială principală în cadrul căreia școlarii îmbină teoria cu practica, capătă deprinderi de muncă agricolă. Loturile școlare permit ca studierea biologiei să fie adîncă, plină de conținut și convingătoare. Pe baza exemplelor din natura vie copiii își însușesc legile științei miciuriniste, se pregătesc pentru activitatea creatoare în agricultură.

Perioada primăverii este cel mai însemnat și cel mai plin de răspundere șezon de muncă pe lot. Primăvara se pune în ordine întreaga gospodărie biologică a școlii, se pun bazele recoltelor înalte, se organizează lucrările pentru un an întreg. În această muncă nu trebuie să existe elemente de asalt. Întreaga activitate pe lotul școlar trebuie să se desfășoare după un plan bine chibzuit și discutat în colectivul școlii. În plan se arată ce fel de lucrări se vor organiza, sarcinile și metodele de organizare a experiențelor și observațiilor, cine va executa lucrările, rezultatele așteptate, perspectivele dezvoltării continue a lotului.

Dar planul ca atare încă nu hotărăște succesul muncii. Trebuie asigurată îndeplinirea lui.

Indicele unei activități rodnice a elevilor pe lot îl constituie recoltele înalte. Spre a obține o recoltă îmbelșugată, spre a asigura o bună creștere și dezvoltare a plantelor, trebuie să facem încă de pe acum foarte multe.

Profesorii de biologie trebuie să planifice lotul, să aleagă și să repartizeze culturile. În primul rînd trebuie să se planteze livezi, pepiniere, să se creeze asolamente de cereale și legume tipice pentru regiunea dată. Asolamentele trebuie să cuprindă culturi obișnuite în colhozurile raionului. Nu trebuie să ne pasionăm pentru plante exotice, care n-au o importanță economică. Pe lot nu trebuie să existe nimic de prisos, nimic ce i-ar putea distrage pe elevi de la sarcinile principale ale instruirii și ale formării deprinderilor practice.

Fiecare școlar, lucrînd pe lot, este obligat să cultive și să îngrijească cu mîinile proprii diferite plante, să facă experiențe, să le descrie, să povestească despre ele în clasă, în cerc, în grupa de pionieri. Aceasta le va ajuta elevilor să-și însușească mai adînc cunoștințele de biologie, să le aplice în practică, să manifeste încă din anii de școală anumite înclinații, să se deprindă cu o atitudine gospodărească față de pămîntul pe care vor trebui să muncească în viitorul apropiat.

Pe lotul școlar de experiență trebuie să fie larg propagate metodele înaintate de muncă, procedeele avansate de obținere a unor recolte îmbelșugate. La școala de șapte ani din Kutuzovo, regiunea Moscova, de pildă, se folosește sădirea în cuiburi așezate în pătrat a cartofului și legumelor, creșterea răsadurilor în ghivece nutritive, iarovizarea și încălzirea semințelor, însămînțarea în rînduri încrucișate. Lotul, cu o suprafață de peste două hectare, este transformat într-un adevărat cîmp de experiență, într-un adevărat laborator verde.

În afară de faptul că servește scopurilor de învățămînt, el constituie veriga de legătură a școlii cu producția colhoznică. Diferite culturi experimentale pe lotul școlar, dovedindu-se a fi avantajoase din punct de vedere economic, au fost însușite și introduse cu succes pe ogoarele colhozului; multe experiențe și observații ale elevilor au devenit un bun al practicii colhoznice. Colectivul pedagogic al școlii îi ajută pe colhoznici în îndeplinirea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la agricultură. Numărul școlilor care desfășoară o asemenea activitate este în prezent destul de mare.

Acum, cînd în fața școlii sovietice stă sarcina de răspundere de a pregăti din toate punctele de vedere cadrele pentru agricultură, nu trebuie tolerată lipsa de spirit gospodăresc și dezordinea pe loturile școlare. Munca pe loturi trebuie să fie o muncă model. Trebuie să se facă tot posibilul pentru ca în anul acesta nici o școală să nu rămînă fără lot școlar de experiență.

Profesorii de la toate disciplinele sînt obligați să ia parte activă la procesul instructiv-educativ pe lotul școlar. Încă de pe acum trebuie planificate concediile de vară ale cadrelor didactice, astfel încît acestea să nu dăuneze bunului mers al școlii, trebuie întocmite graficele muncii practice obligatorii a elevilor.

Școlile pot obține un mare ajutor din partea agronomilor, mecanizatorilor și altor specialiști din agricultură. Este important ca toate experiențele și observațiile, tot ce se face pe lot să nu fie întîmplător și episodic, ci să fie îndreptat spre îmbunătățirea predării biologiei, spre formarea la elevi a unor deprinderi și priceperi de muncă trainice, spre educarea dragostei lor pentru agricultură.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

În strînsă colaborare cu colhozul

După Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., legătura școlii noastre cu colhozul s-a întărit și mai mult. Noi ne străduim să dezvoltăm la copii interesul pentru agricultură, pentru munca în colhoz.

Foarte interesant s-a desfășurat excursia elevilor în colhozul vecin „Pravilnii puti". Ei au vizitat graidurile de vite utilate cu adăpătoare automate, au putut cunoaște ordinea și mersul lucrărilor în fermă.

După excursia făcută în colhoz, elevii din clasa a VII-a au putut să povestească amănunțit la lecția profesoarei de biologie N. A. Kukușkina, despre îngrijirea, hrănirea și întreținerea vitelor, despre întocmirea ratiei de hrană pentru vaci, despre mulsul de patru ori pe zi al vacilor.

De atunci îi avem adeseori ca oaspeți pe reprezentanții activului colhoznic: membrii conducerii, brigadierii brigadierilor de cîmp, agronomul, zootehnicianul.

Profesorul de fizică, P. G. Zatevalov, a organizat o întîlnire a elevilor din clasa a VII-a cu tractoriștii. Copiii au urmărit funcționarea motorului cu combustie internă, tractoriștii le-au arătat cum trebuie pornit și alimentat tractorul, cît combustibil este necesar pentru aceasta.

Elevii din clasele superioare au organizat o expoziție interesantă „Tehnica nouă pentru agricultură" și au dăruit-o colhozului.

Mulți dintre școlarii noștri se pregătesc să devină maeștri ai recoltelor înalte, mecanizatori ai agriculturii, crescători de vite experimentați.

S. IPATOV
profesor la școala de 7 ani din Pecenga

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

CLASA MEA

Mă uit la elevii mei din clasa a VII-a și mă gîndesc: iată că în curînd vor părăsi școala noastră și fiecare va pleca pe drumul ales. Mi-i amintesc așa cum erau în clasa a V-a, cînd am devenit diriginta lor — nedisciplinați, cu o atitudine neserioasă față de lecții.

Îmi amintesc ca acum: Colea stătea pe balconul școlii și mînca semințe. Paltonul îi era descheiat, șapca pusă pe o parte. I-am cerut să stringă gunoiul. M-a măsurat cu o privire indiferentă și mi-a răspus: „N-am să-l string"!

Am rămas cu un sentiment greu atunci, după prima zi de lecții cu noii mei elevi. Erau neatenți, suflau, strigau din bănci, rîdeau de răspunsurile nereușite ale colegilor. De aceste lucruri se plîngeau și ceilalți profesori care lucrau în clasa mea.

Împreună cu instructoarea de pionieri, elevă în clasa a VII-a, m-am străduit să întăresc disciplina. Discutam cu pionierii despre prietenie și colegialitate, oprindumă în special asupra însușirilor caracteristice unui prieten adevărat.

Discuțiile i-au influențat pe copii. Am început să observ că devin colegi mai buni. Dacă cineva n-avea manual, copiii i-l dădeau pe al lor. Dacă unul dintre elevi își uita tocul acasă, era mustrat în colectiv pentru faptul că este distrat, dar unul dintre colegi îi dădea apoi, totuși, un toc.

Munca pe ogoarele colhozului nostru a sudat foarte puternic colectivul clasei. Toamna, școala a ajutat colhozul la strînsul cartofilor și legumelor. A fost și clasa mea la muncă. Întotdeauna înainte de a pleca la cîmp, organizam cu elevii o scurtă ședință, vorbindu-le despre munca ce urma s-o executăm. Le spuneam: „Țineți minte că mergeți să munciți, iar nu să vă jucați. Străduiți-vă să lucrați astfel încît să aduceți cît mai mult folos colhozului". Sosind la cîmp, arătam fiecărui elev locul său, mă așezam în rînd cu copiii și munceam împreună cu ei. Îi îmbărbătam pe elevi obosiți, îi ajutam pe cei ce rămîneau în urmă. În același timp, supravegheam copiii, îi studiam. Iată-l de pildă, pe Lionea: el nu învață totdeauna cu plăcere, dar cît de bine muncește! Iat-o pe Galia: mîinile ei se mișcă repede, repede. Observ că Nadia a luat-o mult înaintea colegelor ei. Hotărăsc să verific calitatea muncii ei. Chiar așa și este — ea n-a scos toți cartofii din pămînt! Am pus-o să scoată toți cartofii și i-am spus să lucreze mai bine. Și m-am gîndit: această fetiță este capabilă să mă înșele. Am început s-o urmăresc mai cu atenție în școală. Constat într-adevăr că Nadia este cîteodată gata să mă mintă pe mine și pe colege. Am ținut-o mult sub control, pînă cînd am reușit ca ea să devină sinceră.

După muncă adunam neapărat întreaga clasă și spuneam copiilor ce s-a făcut bine și ce nu. Ne întorceam acasă obosiți, dar bucuroși. Era bucuria muncii colective!

Un mijloc de sudare a colectivului clasei au fost și adunările elevilor, la pregătirea cărora antrenam întregul meu activ. Organizez adunările săptămînal, într-o zi fixată. Prima problemă pe ordinea de zi este întotdeauna darea de seamă despre situația la învățătură și purtarea în cursul săptămînii a 4—5 elevi. Nu aleg numai elevi rămași în urmă, ci și elevi buni. La aceste adunări copiii vorbesc cu căldură, cu îndrăzneală, deoarece este vorba de cinstea clasei lor, pe care fiecare trebuie s-o prețuiască. Aceasta contribuie la dezvoltarea criticii și autocriticii în mijlocul elevilor. Colectivul exercită o mare influență asupra fiecăruia dintre membrii săi. Dacă elevul și-a dat cuvîntul la adunare, el trebuie să-l respecte pentru a nu-și pierde autoritatea.

Am avut următorul caz: eleva Tamara, o fetiță foarte capabilă, învăța slab. Am stat de vorbă cu ea, am vizitat-o și acasă, pentru a-i pune la curent pe părinți cu a ceastă situație, dar fără nici un rezultat. Am hotărît ca ea să facă o dare de seamă la adunarea clasei, punîndu-mi mari speranțe pe puterea colectivului. La adunare ea a fost aspru criticată și și-a dat cuvîntul că va învăța așa încît să obțină notele „4" și „5". Și-a ținut promisiunea, deși acest lucru i-a fost destul de greu.

Nu este posibil să organizezi un colectiv strîns unit fără a lucra individual cu fiecare elev. Organizînd clasa ca un tot întreg, eu căutam „cheia" pentru fiecare suflet de copil.

La prima noastră întîlnire, Colea a fost grosolan cu mine. Dar eu trebuia să muncesc cu el astfel încît să devină un adevărat școlar sovietic. Am observat că îi place foarte mult să asculte povestirile mele la lecțiile de lectură literară. El memorează repede și reproduce cu plăcere, amănunțit și exact. Am spus aceasta în fața clasei și am adăugat:

— Acum să te deprinzi să expui tot atît de bine și regulile gramaticale. Vei putea face și acest lucru.

Colea era slab la scris. Scria neglijent, se grăbea la lucrările scrise. Am fost la el acasă, am vorbit cu mama lui. Ea și-a lăudat fiul pentru ajutorul pe care i-l dă în gospodărie. Într-o zi, după lecții, i-am spus lui Colea:

— Știu că acasă ești un bun ajutor al mamei tale. Și la școală răspunzi bine la oral. Acum în fața ta se ridică o nouă sarcină — trebuie să înveți să scrii corect și bine. Și tu poți face acest lucru!

Am început să urmăresc cu atenție fiecare lucrare a elevului, am lucrat cu el în ore suplimentare, l-am ascultat mai des la lecții și el s-a îndreptat simțitor. Același Colea care în clasa a V-a era elevul cel mai dezordonat, acum este secretarul comitetului comsomolist din școală. El este un adevărat conducător al comsomoliștilor: învață serios, îndeplinește conștiincios însărcinările sociale.

Dar parcă numai Colea este acum o mîndrie a școlii? Valia, Tonia, Galia, Zoia — fetițe care cîndva rămîneau în urmă și erau nedisciplinate, sînt acum eleve bune, activiste sociale, comsomoliste. Ca instructoare ale detașamentelor de pionieri ele au organizat bine munca cu elevii claselor mai mici. Citesc mult și se pregătesc cu seriozitate ca după absolvirea școlii să se înscrie la institute agricole. Toți elevii mei din clasa a VII-a au sarcini sociale, participă la cercurile școlare și ne ajută pe noi, profesorii, să desfășurăm munca culturală în sat. Este îmbucurător că în același timp, ei învață bine.

Eu caut mereu să dezvolt dorința elevilor mei de a învăța bine. Nu scap nici un prilej de a lăuda un elev atunci cînd obține note bune. Știu că o laudă acționează mai bine decît o mustrare; de aceea caut să stimulez pe elevi. Din cînd în cînd trimit părinților bilete cu un conținut cam de felul acesta: „Stimate Nicolai Vasilievici și stimată Ana Vasilievna! Fiica dvs., Nadejda, are la toate obiectele numai „4" și „5". Se poartă foarte bine la școală. Vă mulțumesc pentru o asemenea fiică! Cu salutări prietenești, diriginta clasei".

Aceste bilete le dau elevilor la adunarea clasei, spunîndu-le în fața tuturor să le înmîneze părinților.

Acord o importanță excepțională momentului cînd dau carnetele cu notele elevilor. La adunarea consacrată rezultatelor pătrarului, menționînd realizările generale ale clasei, vorbesc despre fiecare elev, caracterizînd pe scurt succesele sale la învățătură. Arăt succesele și lipsurile în munca fiecăruia din timpul pătrarului și indic sarcinile care stau în fața elevului în noul pătrar.

Lucrînd cu comsomoliștii în clasa a VII-a, mă străduiesc să subliniez cu orice prilej că comsomolistul este un elev fruntaș, un model pentru pionieri. Adeseori organizăm „seri comsomoliste". Conținutul acestor seri îl formează discuțiile cu teme, jocurile colective, dansurile și cîntecele.

În munca dirigintelui de clasă sînt multe greutăți, dar ele nu trebuie să ne sperie. Trebuie să iubim copiii, să muncim cu răbdare cu ei. Nu există o clasă care să nu poată fi organizată într-un colectiv strîns unit.

A. LIUDIJINSKAIA
profesoară la Școala de 7 ani din satul Krasnii-Iar, regiunea Kemerovo

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

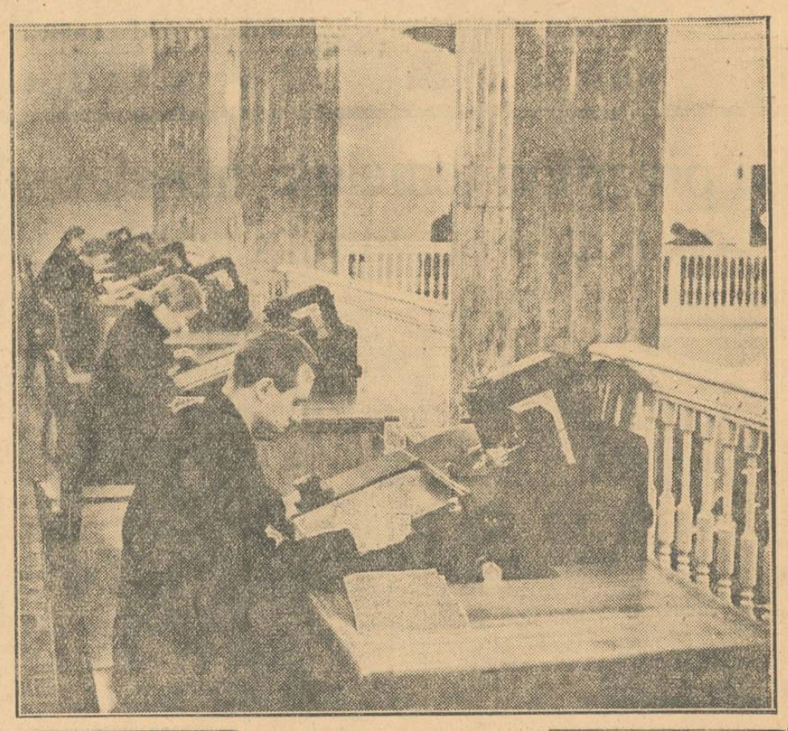

În nouă aripă a bibliotecii „V. I. Lenin" din Moscova sînt instalate aparate pentru citirea microfilmelor. Aparatele sînt destinate cititorilor care cer cărți și publicații vechi. Pentru păstrarea acestora, biblioteca le-a filmat pagină cu pagină și, cu ajutorul aparatelor, ele sînt proiectate pe ecrane pentru a putea fi citite.

Deprinderile politehnice ale viitorilor pedagogi

În fața profesorilor din școlile pedagogice care predau cursul „Lucrările practice în ateliere" se ridică o problemă complexă: de a da elevilor deprinderi de muncă juste din punct de vedere politehnic, cu ajutorul cărora fiecare absolvent al școlii să-și poată organiza singur lecțiile în școala elementară. În această privință este concludentă experiența noastră de muncă într-o grupă specială cu absolvenții școlii medii. Cei mai mulți dintre aceștia n-au avut deprinderi elementare nici măcar în ceea ce privește lucrările din carton. În urma unei munci stăruitoare în ateliere elevii au început să dea o „producție" care poate fi folosită aproape în întregime la lecții.

Vom da cîteva exemple de folosire a materialului didactic executat de elevi la lucrările practice. Se predă o lecție în clasa I-a. Pe tablă este fixată litera „J" de mari dimensiuni. Ca formă ea este identică cu cea din abecedar, dar mult mai înaltă și mai lată. Elevii din clasa I-a cercetează cu interes litera. Învățătoarea o ia de pe tablă — litera este tăiată din carton gros și poate fi arătată din toate părțile. În conștiința copiilor se întipărește viu forma acestei litere. Într-o cutie cu capac de sticlă este fixat un cărăbuș mare (juc). Învățătoarea arată elevilor cărăbușul. Se aud voci „Cărăbuș!", „Vai ce cărăbuș mare!". Toți vor să-l vadă mai îndeaproape. Învățătoarea arată cărăbușul tuturor elevilor.

Litera și cutia cu capac de sticlă pentru cărăbuș au fost confecționate în cadrul lucrărilor practice din ateliere. Materialul didactic confecționat de elevi este folosit în mod creator în școală.

La o lecție de dezvoltare a vorbirii, înainte de a povesti basmul „Ridichea", învățătoarea a fixat pe tablă o linie cu șanț. Apoi a început povestirea: „A crescut ridichea mare — mare". În cursul povestirii învățătoarea așeza succesiv în șanțul liniei figurile colorate, tăiate din carton, care înfățișau ridichea, pe bunicul care s-a prins cu mîinile de ridiche, pe bunica și toate celelalte personagii din poveste. Copiii își vor aminti multă vreme de această lecție și vor povesti despre ea prietenilor. Tot atît de interesante sînt lecțiile cu figuri la poveștile „Trei ursuleți", „Colobroc" etc.

Elevii școlii pedagogice confecționează în ateliere și material didactic de aritmetică foarte interesant. Pe tabla din clasă se fixează o linie cu șanț. În față, linia este acoperită cu un desen care reprezintă un lac liniștit, înconjurat de trestii. Deodată, din trestii încep să iasă, înotînd, rățuște: una, două, trei... șase. În felul acesta aritmetica devine o știință foarte interesantă. Studierea componenței numărului 6 se desfășoară într-o atmosferă de intensă activitate a întregii clase.

Clasa a II-a a plecat în excursie. Mulți copii au în mîini niște cărticele. Acestea sînt ierbare de buzunar cuprinzînd frunze ale arborilor ce pot fi întîlniți în excursie. Iată o frunză de tei, dincoace una de ulm, apoi de alun, de frasin etc. Dedesubtul frunzelor sînt scrise denumirile arborilor din care au fost rupte ele. Cu ajutorul acestui ierbar, orice copil care știe să citească denumirea scrisă sub frunza lipită va recunoaște ușor și repede plantele. Aceste ierbare de buzunar, precum și multe alte materiale din frunze uscate sînt executate de elevii noștri în atelierele școlii.

În clasa a III-a copiii fac observații elementare asupra timpului. În atelierele școlii se pregătesc pluviometre și anemometre din carton. Ele sînt de dimensiuni reduse, dar pot servi chiar și pentru cercetări științifice, deoarece indicațiile lor sînt tot atît de precise ca și ale aparatelor de fabrică. Construirea pluviometrelor din carton este foarte simplă. Pentru a deveni impermeabile ele sînt scufundate în ceară topită fierbinte sau acoperite cu lac de asfalt. Avînd cîteva pluviometre și anemometre învățătorul poate face cu elevii observații interesante.

Aproape toate produsele noastre sînt originale. Confecționarea materialului didactic ne-a dat o largă posibilitate de a executa diferite construcții, de a le verifica în procesul practicii pedagogice.

Un loc important în munca noastră îl ocupă confecționarea materialului didactic de socotit și a aparatelor simple. În afară de figurile plane — ciuperci, fructe, păsări — fixate pe pînză, noi confecționăm din carton presat figuri cu dimensiunile acestor obiecte. Ele atrag mai mult atenția copiilor decît figurile plane.

Pentru clasele elementare au o importanță excepțională materialele didactice care pot fi împărțite elevilor. Percepera obiectelor studiate prin toate simțurile permite o cunoaștere mai desăvîrșită a acestor obiecte. Pentru aceasta este necesar să avem nu numai materialul de studiat (să zicem, mostre de minereuri), dar și diferite cutii în care să dăm acest material copiilor. În atelierele școlii se confecționează cutii de diferite forme și mărimi. Adeseori ele sînt umplute pe loc cu materiale din natură și astfel se alcătuiesc colecții.

Noi dăm cu plăcere consultații și modele de material didactic pedagogilor care ne vizitează. Institutul metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice ar trebui să se preocupe de culegerea și publicarea acestor materiale.

În atelierele școlii noastre pot fi confecționate multe materiale pentru limba rusă și pentru aritmetică. În legătură cu aceasta, consider necesar să arăt că unii dintre profesorii școlilor pedagogice au o atitudine neiustă față de activitatea atelierelor. Ei cred că atelierele îi scutesc de orice grijă privitoare la confecționarea de material didactic. Mai mult, ei consideră posibil să prezinte conducătorilor de lucrări practice din ateliere diferite pretenții. Acești profesori de obiecte „teoretice" nu au nici o dorință de a acorda atenție „muncii manuale", privesc cîteodată de sus deprinderile de muncă, nu se pricep și nu știu cum să confecționeze materialul didactic pentru obiectul ce-l predau. De pildă, pentru lucrările de măsurătoare profesorul a luat din atelier cîteva echere. Pe drum, din cauza unei hîrtuiri, unuia dintre echere i s-a îndoit știftul. La ședința consiliului pedagogic profesorul de matematică a declarat că el nu poate face lecții cu asemenea material. Unii dintre membrii consiliului au fost de părere că știftul (un cuișor subțire) s-ar fi putut îndrepta și fără ateliere. Iar noi sîntem de părere că nu numai îndreptarea cuiului, ci și confecționarea în întregime a echerului ar fi putut s-o facă elevii sub îndrumarea profesorului de matematică.

În scopul unei pregătiri politehnice mai aprofundate a viitorilor pedagogi, atelierele școlii trebuie lărgite și utilate în modul cuvenit. Pe lîngă lucrările practice privitoare la lecții, în aceste ateliere se vor putea desfășura diferite lucrări ale cercurilor.

Am atins aici numai cîteva din problemele actuale ale pregătirii politehnice a învățătorilor pentru școala elementară. Dar și acestea, după părerea noastră, arată cu suficientă elocvență că acest sector atît de important necesită o serioasă atenție din partea Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. și a Academiei de științe pedagogice.

Este necesar să se treacă la acordarea unui ajutor deplin și concret profesorilor care predau cursul „Lucrările practice în ateliere", mai ales celor începători, care nu au pregătirea pedagogică necesară. La aceasta ne obligă Hotărîrea Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la înfăptuirea învățămîntului politehnic în școală.

A. COLOCOLNICOV
profesor la Școala pedagogică „K. D.Ușinski" din Moscova

Legătura școlii cu părinții

În clasele școlii stau în bănci bărbați și femei. Sînt părinții copiilor. Cu cîteva ore în urmă, copiii lor au ascultat aici cu atenție explicațiile profesorilor. Acum, au loc ședințele pe clase cu părinții. Pedagogii i-au adunat pe părinți pentru a discuta împreună cu ei rezultatele muncii și sarcinile pentru viitor.

Adunările părinților constituie una dintre formele de legătură a școlii cu familia.

În anul școlar curent, la școala nr. 96, la adunările părinților s-au discutat următoarele probleme: „Sarcinile școlii și familiei în noul an școlar". „Importanța autorității părinților în educația copiilor". „Despre educarea dragostei de muzică la copii", „Cum trebuie să-i ajute părinții pe copii la învățătură". „Despre formarea la copii a unor deprinderi și obișnuințe civilizate" etc.

Discutarea acestor probleme la adunările părinților aduce un mare folos. Părinții află despre succesele și lipsurile copiilor la lecții, primesc de la pedagogi sfaturi cu privire la o mai bună organizare a muncii școlarului acasă, la problemele cărora trebuie să le dea o atenție deosebită etc. La rîndul lor, părinții vorbesc pedagogilor despre observațiile lor asupra copiilor, arată părțile pozitive și negative în purtarea acestora, în atitudinea lor față de lecții. Atmosfera de înțelegere și încredere reciprocă între pedagogi și părinți contribuie la stabilirea unor cerințe unice față de copii, ușurează procesul de educare a copiilor atît în școală cît și în familie.

Sarcinile și obligațiile școlarilor sovietici sînt formulate cu precizie în „Regulile pentru elevi", aprobate de Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R. Aceste reguli cer fiecărui școlar să îndeplinească necondiționat toate dispozițiile și instrucțiunile conducerii școlii și ale pedagogilor. La această se poate ajunge numai prin eforturile comune ale școlii și familiei.

Pentru aceasta, la ședințele de clasă noi explicăm părinților cerințele noastre față de copii și rațiunea acestor cerințe, arătîndu-le care este ajutorul concret pe care ei trebuie să-l dea școlii și pedagogului și cum trebuie organizat acest ajutor.

În fiecare clasă există părinți-activiști, care vin mai des decît alții la școală, îi ajută pe pedagogi să traducă în viață diferite măsuri, îndeplinesc diferite însărcinări date de diriginții de clasă. Ei participă la organizarea serbărilor școlare, îi însoțesc pe copii la cinematograf, la teatru, în excursii, vizitează, la rugămintea pedagogilor, diferite familii, îi mustră pe cei ce un copil sau altul lipsește de la lecții sau nu-și face totdeauna temele date pentru acasă.

În mijlocul marelui colectiv de părinți ai elevilor școlii există și unii părinți care se interesează prea puțin de purtarea copilului lor la școală, de atitudinea lui față de lecții. Mulți dintre copiii acestor părinți fac parte din numărul elevilor rămași în urmă și nedisciplinați.

Firește că, neprimind sprijin din partea acestor părinți, pedagogul întîmpină mari dificultăți în educarea și instruirea copiilor. În aceste cazuri pedagogul obține un ajutor însemnat din partea colectivului de părinți.

La școala noastră, în clasa a VI-a „A" învață fetița Lilia S. Ea este fiica unor părinți cu o bună stare materială, care au răsfățat-o în toate felurile, nu i-au format deprinderi de muncă, n-au supraveghiat ocupațiile ei. Ca urmare, la sfîrșitul primului pătrar al acestui an școlar, fetița s-a pomenit în rîndurile celor rămași în urmă.

Cînd s-au discutat la adunarea părinților rezultatele primului pătrar, unii dintre părinți au pus întrebarea: De ce o fetiță capabilă, unica fiică a unor părinți instruiți și bine situați, învață prost?

Mama a încercat să explice aceasta prin faptul că fetița n-a frecventat un timp școala, din cauză că a fost bolnavă.

— Aceasta nu e un motiv — i-a declarat mama unei alte eleve. — Fiica dumitale este răsfățată de voi, părinții, care n-o controlați, nu-i cereți să îndeplinească indicațiile profesorilor, veniți prea rar la școală.

Această mamă a fost susținută cu căldură de alți părinți. Ei au declarat cu toții că subaprecierea cerințelor școlii, lipsa dorinței de a sprijini autoritatea pedagogului și a școlii, micșorarea cerințelor față de Lilia din partea părinților, tendința lor de a înlătura toate greutățile din calea fiicei lor — au făcut ca fetița să devină indolentă, să nu vrea și nici să nu știe să muncească.

Critica colectivului de părinți a adus rezultate pozitive. Mama Liliei a început să vină mai des la școală, să se intereseze de succesele fiicei sale. Și în familie s-a schimbat atitudinea față de fetiță. Toate acestea au influențat în mod favorabil asupra purtării elevei; ea a început să aibă o atitudine mai bună față de lecții și, la sfîrșitul pătrarului al II-lea, avea note bune la toate obiectele.

Fiecare familie sovietică se străduiește să-și educe copiii ca membri demni ai societății socialiste, să le formeze cele mai bune calități ale omului sovietic, dar nu fiecare familie știe cum trebuie să facă aceasta. Și pentru a preveni greșelile, pentru a ajuta părinților să organizeze în mod just educația copiilor în familie, școala organizează pentru părinți discuții, consultații și lecții privitoare la aceste probleme.

Stîrnesc mult interes în mijlocul părinților lecțiile cu următoarele teme: „Activitatea comună a școlii și familiei cu privire la educația copiilor", „Autoritatea părinților și importanța ei în educația copiilor" „Despre lectura copiilor" și altele.

În cadrul lecțiilor, al discuțiilor pedagogice și al consultațiilor noi ne străduim să organizăm schimbul de păreri între părinți, îi rugăm să-și împărtășească experiența în domeniul educației copiilor în familie. În fiecare colectiv de părinți există unii a căror experiență în această privință merită cea mai mare atenție. Și la școala noastră sînt numeroși asemenea părinți.

În familia Kruglov, bunăoară, sînt patru copii — doi băieți și două fetițe. Tatăl și mama lucrează. Toți copiii învață. Fiica mai mare, Nadia, este în clasa a IX-a a școlii nr. 96. În toți anii ea a fost fruntașă la învățătură. Nadia îmbină învățătura cu o intensă activitate socială. În prezent, ea este secretara organizației de comsomol a școlii, care numără 220 de elevi. Sora ei, Tania, este în clasa a VIII-a și este de asemenea fruntașă la învățătură. Tania este președinta colectivului de conducere a unității de pionieri a școlii. Cei doi băieți Kruglov învață la școala de băieți din vecinătate. Ei sînt disciplinați și foarte sîrguitori. Toți copiii familiei Kruglov sînt modești, cinstiți, pătrunși de dragoste față de muncă. Cele povestite de părinții acestor copii cu privire la felul cum își educă copiii prezintă un mare interes pentru mulți părinți.

Pentru menținerea unei legături permanente între școală și familie, la noi, ca și în majoritatea covîrșitoare a școlilor sovietice, s-a format un comitet de părinți care este ales de către adunarea generală a părinților. Sarcina principală a comitetului de părinți constă în a acorda ajutor școlii în realizarea învățămîntului general obligator al copiilor, în organizarea cercurilor, a excursiilor, în asistarea la filme și spectacole etc.

Comitetul de părinți ne ajută și în problemele școlare. Membrii secției didactice a comitetului de părinți vizitează după indicațiile pedagogilor, familiile elevilor rămași în urmă, discută cu părinții, îi mustră, cauzele rămînerii în urmă și aduc toate acestea la cunoștința pedagogilor. În unele cazuri, secția didactică poate însărcina pe unii părinți care cunosc bine o disciplină școlară sau alta să dea ajutor elevilor rămași în urmă. Dar la aceasta noi recurgem foarte rar și numai dacă un pedagog îi îndrumă pe părinții care vor da ajutor la învățătură copiilor.

Numai pedagogul poate și trebuie să-i învețe pe copii. El poartă răspunderea deplină și personală pentru instruirea copiilor. El are studii speciale și lucrează după programele de stat. Munca lui este controlată de administrația școlii și de reprezentanții organelor învățămîntului. Nimeni altul nu are dreptul de a se amesteca în organizarea procesului de învățămînt. Imixtiunea unui om necalificat în munca pedagogului nu poate aduce decît pagubă.

Școala și pedagogul sînt înconjurați de grija și atenția întregului popor sovietic. Colaborarea dintre școală și familie, sprijinul reciproc, unitatea cerințelor față de tînăra generație aduc rezultatele dorite.

A. DEMINA
Directoare a școlii medii de fete nr. 96 din Moscova

Filme didactice pentru școli

Studioul cinematografic pentru filme didactice din Kiev a turnat un nou film „Monumentele culturale ale Rusiei Vechi". Filmul prezintă monumentele arhitecturale din Kiev, Cernigov, Novgorod, Vladimir, minunate obiecte de artă din vechime, opere ale creației literare ruse. Scenariul filmului a fost scris de G. Grigoriev, profesor la Școala medie nr. 147 din Kiev.

Colectivul studioului turnează anul acesta o serie de filme pentru școlari. În prezent este pe sfîrșite turnarea filmului școlar „Tractorul". Se lucrează la filmele „Cum se construiește o casă", „Centralele electrice", „Automatica și telemecanica".

Mai multă grijă pentru pregătirea elevilor din clasa a VII-a

Colectivul pedagogic al școlii nr. 26 de băieți din București, acordă o deosebită grijă pregătirii elevilor din clasa a VII-a, viitori absolvenți. Încă de la începutul anului școlar, cadrele didactice, împreună cu conducerea școlii au luat măsuri speciale în vederea pregătirii acestor elevi, urmărind cu perseverență îndeplinirea lor. Acest lucru se reflectă în planul de muncă al directorului și al dirigintelui clasei a VII-a, în procesele verbale ale consiliilor pedagogice, în catalog etc.

Iată, de pildă, catalogul clasei. Din cei 33 elevi care frecventează regulat cursurile, pe pătrarul I au avut note de trecere la toate materiile 23. Ceilalți 10 au avut note slabe la limba română, la matematică și la limba rusă. Datorită măsurilor luate imediat după încheierea pătrarului, numărul notelor mici a scăzut simțitor în cursul celui de al doilea pătrar. La limba română, de pildă, din 5 elevi cîți primiseră note slabe pe primul pătrar, numai unul nu a avut notă de trecere la sfîrșitul pătrarului al doilea. S-a îmbunătățit de asemenea situația elevilor la matematică și la limba rusă.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, cadrele didactice ale școlii și-au îndreptat atenția în primul rînd asupra pregătirii temeinice a fiecărei lecții. Datorită acestui fapt, lecțiile celor mai mulți dintre profesori sînt deosebit de interesante, reușind să antreneze pe toți elevii clasei în desfășurarea lor.

Iată, de exemplu, o parte dintr-o zi de școală la această clasă. În ora întîia se predă gramatica. Profesorul Ion Zamfirescu are de predat lecția cu tema „Cuvintele flexibile și neflexibile". S-a pregătit bine pentru lecție. Planul întocmit reflectă preocuparea lui de a pune la baza predării limbii studiul gramaticii. Același lucru se oglindește și în desfășurarea lecției. Verificînd cunoștințele, el cere fiecărui elev să-și motiveze răspunsul. Elevii nu sînt, deci, puși în situația să-și însușească mecanic reguli și definiții, ci sînt ajutați să înțeleagă în mod conștient diferitele fenomene ale limbii. Analiza frazei „Mircea însuși mînă-n luptă vijelia -ngrozitoare,/ Care vine, vine, vine, calcă totul în picioare" — dovedește o serioasă și perseverentă pregătire a elevilor. Un elev stabilește numărul propozițiilor. Al doilea arată felul propozițiilor, după înțelesul lor. Al treilea elev face o schemă pe tablă, arătînd raporturile de subordonare și coordonare. Un alt elev analizează părțile principale și secundare ale fiecărei propoziții. Întrebările profesorului sînt clare, precise. Elevii răspund cu promptitudine și își justifică răspunsurile.

Și în transmiterea noilor cunoștințe profesorul reușește, de asemenea, să țină trează atenția tuturor elevilor din clasă. Ei înțeleg rolul cuvintelor flexibile, știu să explice rolul cuvintelor neflexibile, știu să dea exemple.

Cu mult interes execută elevii exercițiul pe care îl dă profesorul în scopul fixării cunoștințelor noi. Ei citesc, pe rînd, un text, fără pronunțarea cuvintelor neflexibile. Participă cu plăcere la acest exercițiu, sezisînd cu ușurință greșelile comise de colegii lor.

Temeinica pregătire a elevilor din clasa a VII-a se poate observa și în ora următoare, la lecția de literatură, unde același profesor analizează cu elevii un fragment din poezia „Singurătate" de Mihail Eminescu. Profesorul conduce bine analiza poeziei. El îi ajută cu multă pricepere pe elevi să înțeleagă sensul unor expresii folosite de poet, ca: „Tîrîiesc încet ca greeri", „Printre negre vechi ziduri", „Ca să spînzur lira-n cui" etc. Pregătirea conștiincioasă a profesorului se oglindește mai ales în felul cum pune întrebările, cum le formulează. Elevii înțeleg motivul poeziei „Singurătate". Ei arată că poate gîndurile și toate sentimentele exprimate de poet în această poezie sînt o oglindire a vieții lui zbuciumate, trăite într-o lume întemeiată pe dreptul de a exploata și a asupri. Ei înțeleg rolul literaturii ca mijloc de reflectare obiectivă a realității înconjurătoare, a luptei de clasă, ca mijloc de mobilizare și educare. Răspunsurile elevilor dovedesc că tovarășul Ion Zamfirescu luptă cu perseverență pentru un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor, că el știe să folosească lecția ca important mijloc educativ.

O grijă deosebită pentru pregătirea elevilor din clasa a VII-a, cu scopul de a-i ajuta să intre în învățămîntul mediu cu toate cunoștințele și deprinderile necesare, se observă și la tovarășa Arhipa Maria, profesoară de matematică. A ajuns cu elevii la rezolvarea sistemelor de ecuații cu două necunoscute. Pentru că și-a propus să dea o lucrare de control, a pornit mai întîi să asculte elevii care la lecțiile anterioare au întîmpinat greutăți în efectuarea anumitor operații algebrice. Acum, aceștia se orientează mulțumitor. Profesoara caută să le clarifice și mai bine aplicarea anumitor reguli, ceea ce constituie un ajutor pentru întreaga clasă. Datorită acestui fapt, elevii rezolvă bine exercițiul ce li se dă în cadrul lucrării de control. Majoritatea elevilor lucrează cu precizie și destul de repede. Șase dintre ei, termină lucrarea în 8 minute, efectuînd toate operațiile fără nici o greșeală. Profesoara le apreciază lucrările cu nota 5. Din întreaga clasă, numai 3 elevi nu știu să rezolve acest exercițiu.

Elevii clasei a VII-a nu sînt, însă, pregătiți în aceeași măsură la fizică și la chimie. În general, la aceste obiecte ei și-au însușit cunoștințele teoretice cerute de programele școlare pînă în etapa respectivă. Ei nu pot, însă, folosi aceste cunoștințe în practică, de oarece tovarășa profesoară Negrescu, care predă aceste obiecte, organizează puține experiențe, folosește puțin material didactic, subapreciază importanța deosebită pe care o are cunoașterea directă a substanțelor, a aparatelor etc.

La verificarea cunoștințelor despre acidul sulfuric, de pildă, elevii au răspuns bine la întrebări, dovedind că cunosc proprietățile chimice ale acidului sulfuric, cunosc diferite formule, știu să rezolve diferite ecuații chimice. Tovarășa profesoară nu a insistat deloc însă asupra utilizării acidului sulfuric, asupra importanței pe care o are acest acid în industria chimică. De asemenea, în desfășurarea lecției noi, cu tema acidul azotic, profesoara nu a putut face cu elevii experiențele care ar fi scos la lumină toate proprietățile acidului azotic, pentru că nu s-a îngrijit din timp să-și procure materialele necesare. Ea nu a vorbit nimic elevilor despre utilizarea acidului azotic în prepararea îngrășămintelor minerale, despre importanța deosebită care se acordă acum, în regimul nostru de democrație populară acestei industrii, menită să ajute la creșterea fertilității terenurilor agricole. Conținutul întregii lecții a fost rupt de realitate, obiectivist.

Aceeași atitudine o are tovarășa Negrescu și în predarea lecțiilor de fizică. De pildă, în predarea lecției: „Construcția și funcționarea reostatului cu cursor și a reostatului cu manetă", profesoara s-a mulțumit să descrie aparatele și să vorbească despre funcționarea lor. Pentru că nu s-a îngrijit să-și procure un bec și o baterie, ea nu a putut arăta elevilor efectul pe care îl are asupra luminozității becului variația rezistenței din reostat.

Colectivul cadrelor didactice care predau la clasa a VII-a a școlii nr. 26 băieți, a obținut importante succese în predarea limbii române, a limbii ruse, a matematicii, a istoriei. În dobîndirea acestor succese, profesorii sînt îndeaproape sprijiniți de organizația de bază, de organizația sindicală, de conducerea școlii. O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii o aduce și dirigintele, care își petrece o mare parte din timpul său liber în mijlocul elevilor, urmărește îndeaproape situația la învățătură a acestora, se îngrijește de organizarea consultațiilor pentru elevii rămași în urmă la învățătură etc.

Faptul, însă, că în predarea fizicii și a chimiei există încă deficiențe serioase constituie nu numai o lipsă a profesorului respectiv, ci a întregului colectiv al școlii. Aceste deficiențe reflectă insuficienta preocupare a colectivului pedagogic pentru înarmarea elevilor cu deprinderile practice necesare, pentru pregătirea lor ca viitoare cadre care trebuie să participe cu succes la construcția noastră socialistă.

Pentru o mai bună pregătire a acestor elevi, care în curînd vor intra într-o școală de grad superior sau în producție, este necesar ca direcția și colectivul de profesori să ia serioase măsuri. Educația comunistă a elevilor, formarea unei concepții materialist-dialectice la elevi nu se pot realiza numai prin cunoștințe teoretice, fără experiențe, fără legarea continuă a teoriei de practică. De aceea, conducerea școlii trebuie să controleze cu mai multă atenție felul cum sînt predate obiectele de învățămînt în școală, cum răspund cadrele didactice sarcinilor ce le revin în legătură cu instruirea și educarea elevilor, îndrumînd cu perseverență învățătorii și profesorii asupra variatelor metode pe care trebuie să le folosească în legarea cît mai strînsă a teoriei de practică, în folosirea și confecționarea materialului didactic etc.

De asemenea, o atenție deosebită trebuie să se acorde conținutului lecțiilor predate în cadrul acestor obiecte de studiu, combătîndu-se cu hotărîre atitudinea obiectivistă pe care o au unii profesori, ca tovarășa Negrescu, în expunerea lecțiilor.

Întregul colectiv al școlii trebuie să lupte pentru o temeinică pregătire multilaterală a elevilor și nu pentru succese parțiale.

ION ROȘIANU
inspector general
în Ministerul Învățămîntului.

Pedagogii colaborează cu părinții elevilor

În clasele a VIII-a ale școlii medii de zece ani nr. 2 din Orașul Stalin erau înscriși la începutul anului școlar 94 de elevi, proveniți din școli diferite, cu un nivel variat de cunoștințe. După primele zile de școală, cadrele didactice au constatat că este mult de muncit pentru a completa golurile existente în cunoștințele unui mare număr dintre acești elevi, pentru a organiza un colectiv puternic.

Rezultatele obținute la învățătură după încheierea primului pătrar nu au fost prea bune. Analizînd temeinic, în ședințele consiliului pedagogic, cauzele insucceselor la învățătură, cadrele didactice au constatat că acestea se datoresc în cea mai mare parte faptului că profesorii n-au controlat sistematic pe elevi în timpul liber, n-au asigurat folosirea orelor de consultații de către toți elevii, n-au atras în activitățile desfășurate în școală pe părinți și în special pe acei părinți ai căror copii au obținut rezultate slabe, nefolosind în suficientă măsură activitatea comitetelor de părinți pe clase și a comitetului de părinți pe școală. Cadrele didactice, diriginții celor două clase a VIII-a și direcțiunea școlii au hotărît să stringă neîntîrziat legăturile cu părinții, să convoace comitetul de părinți pe școală pentru a hotărî o unitate de acțiune în acest sens.

În urma acestei ședințe, comitetul de părinți și-a fixat ca sarcină fundamentală în planul de muncă ajutorarea școlii pentru asigurarea însușirii cunoștințelor de către toți elevii. Aproape fiecare membru din comitet a luat în grija sa 2—3 elevi cu situație slabă la învățătură, pentru a ține legătura cu familiile lor. Tov. Ene, președintele comitetului de părinți pe școală, a urmărit îndeaproape această muncă. În unele cazuri, unde s-au constatat condiții grele de învățătură, elevii au fost aduși în internat. De asemenea, cei doi diriginți de la clasele a VIII-a au vizitat la domiciliu pe mulți dintre elevi lor, notîndu-și în caiet observațiile făcute și măsurile luate.

Această acțiune comună a părinților și a școlii n-a întîrziat să-și arate roadele. Un număr tot mai mare de elevi din clasele a VIII-a și-au îndreptat situația la învățătură. Activitatea comună a școlii și a comitetului de părinți este continuată cu tărie și în prezent.

Experiența de pînă acum a dovedit cadrelor didactice că, muncind cu perseverență, folosind toate condițiile existente în școală, pot obține rezultate din ce în ce mai bune.

Consfătuire cu viitorii învățători

La Timișoara s-a ținut de curînd o consfătuire cu elevii anilor IV ai celor șase școli pedagogice din oraș. Consfătuirea, organizată de secția orășenească de învățămînt, comitetul sindical raional și filiala S.R.S.C., a contribuit mult la pregătirea viitorilor învățători în vederea muncii pe care o vor desfășura în curînd.

În cadrul consfătuirii s-au expus referate cu privire la activitatea învățătorilor în școală, în domeniul răspîndirii științei și culturii în mase etc. Viitorii învățători au urmărit cu mult interes aceste referate. În cadrul discuțiilor ei au vorbit despre planurile lor de viitor, despre felul cum își propun să îndeplinească sarcinile muncii de instruire și educare a tinerei generații, de culturalizare a maselor.

După discuții a rulat filmul „Învățătoarea din Satrii".

Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență și a făcut să crească dragostea pentru misiunea de învățător a celor care în scurtă vreme vor păși în rîndurile cadrelor didactice.

IOAN TABAN
corespondent

Intreceri sportive

Cercul pedagogic al profesorilor de educație fizică din raionul Petroșani a luat inițiativa organizării unor întreceri sportive ale pionierilor și școlarilor din școlile elementare. Aceste întreceri se desfășoară în două etape: etapa de iarnă — la gimnastică, șah, schi și sănius, și etapa de vară — la atletism și jocuri sportive.

Întrecerile din etapa de iarnă, terminate de curînd, s-au desfășurat cu o largă participare a elevilor. La șah s-au prezentat în total peste 1500 de elevi din cele 15 școli elementare ale raionului. La probele de gimnastică F.G.M.A. au participat în faza finală 18 echipe, dintre care 11 de fete, totalizînd peste 160 de elevi și eleve. La schi și sănius numărul participanților a trecut de 500.

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR PEDAGOGICE

Pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe despre agricultură

În cadrul unei ședințe recente, membrii cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale din raionul Vidra au analizat sarcinile ce le revin în privința înarmării elevilor cu cunoștințe agricole practice, precum și în privința întăririi contribuției școlilor la lupta pentru mărirea producției agricole.

În cadrul ședinței a avut loc un schimb de experiență cu privire la organizarea muncii pe loturile școlare. De asemenea profesorii au arătat cum au organizat punctele de verificare a puterii de germinație a semințelor care au fost semănate pe ogoarele gospodăriilor agricole colective, ale gospodăriilor individuale și pe loturile școlare. Membrii cercului au arătat că această acțiune a fost bine organizată la școlile din comunele Colibași, Comana, Grădiștea, Sintești, Vidra. Elevii acestor școli, stimulați de succesele obținute în cursul anului școlar trecut în domeniul practicii agricole și îndrumați de pedagogi, au reușit să convingă pe părinții lor să aplice la timp regulile agrotehnice privind selecționarea semințelor, iarovizarea, îngrășarea pămîntului, îmbunătățirea compoziției solului etc.

În cadrul ședinței au fost discutate pe larg și o serie de probleme legate de munca profesorului de științe naturale în gospodăria anexă a școlii. Mulți dintre participanții la discuții au arătat cum poate fi organizată munca agricolă practică a elevilor în grădinile școlare. Astfel, tovarășa Constanța Gheorghiu, profesoară la școala de 7 ani din comuna Vidra, a și pornit la munca de organizare a grădinii. Împreună cu celelalte cadre didactice și cu elevii a pregătit solul grădinii școlare, în suprafață de 8.000 de metri pătrați. S-au făcut parcele pentru legume, zarzavaturi, cereale și puieți de pomi fructiferi. Pe o suprafață de 2.000 de metri pătrați se vor cultiva cartofi. Pe 500 de metri pătrați se vor cultiva cartofi iarovizați, plantați în cuiburi așezate în pătrat. Se va cultiva o mare cantitate de roșii, vinete, varză, ardei, ceapă — pentru cantina internatului. Cele mai multe dintre lucrările de cultivare și întreținere vor fi făcute de către elevi, sub conducerea învățătorilor și profesorilor, după îndrumările date de Ministerul Învățămîntului în legătură cu completarea cunoștințelor de științe naturale ale elevilor.

Lucrări asemănătoare vor desfășura cu elevii lor și cadrele didactice de la școlile din comunele Comana, Sintești etc.

Profesorii de științe naturale din raionul Vidra au discutat la ședința cercului lor pedagogic și problemele muncii obștești în rîndurile țărănimii muncitoare. Ei și-au împărtășit experiența dobîndită în acțiunea de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate, arătînd cum au muncit în cadrul căminelor culturale, la cercurile agrotehnice, la colțurile roșii din gospodăriile agricole colective etc.

Discuțiile, ca și măsurile concrete stabilite în această ședință și schimbul de experiență realizat, vor contribui în largă măsură la îmbunătățirea activității profesorilor de științe naturale din raion. Cercul pedagogic are datoria să sprijine cu perseverență îndeplinirea tuturor măsurilor stabilite, să popularizeze experiența pozitivă a profesorilor de științe naturale care își îndeplinesc cu dragoste și devotament datoria față de patrie, dînd cadre temeinic pregătite pentru agricultură, luptînd pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare.

TRAIAN BAJDECHI
metodist

Munca metodică a profesorilor de matematică

Cercul pedagogic al profesorilor de matematică din raionul Grivița Roșie al orașului București a desfășurat de la începutul anului școlar o activitate rodnică și bogată.

În cadrul cercului s-au discutat o serie de teme care au ridicat probleme importante, trezind mult interes în rîndurile membrilor cercului. Printre acestea se numără, de exemplu, temele privitoare la funcțiile trigonometrice, la construcția locurilor geometrice, la reprezentările grafice ale funcțiilor de gradul I, ale ecuațiilor de gradul II și rezolvarea grafică a unui sistem etc.

În cadrul cercului pedagogic s-a discutat și problema justei folosiri a materialului didactic în predarea lecțiilor, precum și problema intensificării și îmbunătățirii schimbului de experiență ca mijloc important de popularizare a metodelor și procedeelor bune folosite în predarea matematicii de unii profesori.

În etapa actuală, activitatea cercului este concentrată în jurul problemelor legate de încheierea cu succes a anului școlar — pregătirea temeinică a profesorului pentru lecție, recapitularea materiei etc. În acest scop, în cadrul cercului pedagogic s-au dat indicații cu privire la justa organizare a recapitulării materialului parcurs.

O măsură bună luată de către profesorii de matematică în cadrul cercului pedagogic a fost aceea de a li se recomanda elevilor rezolvarea diferitelor probleme din reviste și culegeri de probleme, în afară de manual.

Profesorii de matematică se străduiesc ca, odată cu transmiterea cunoștințelor, să dezvolte dragostea și interesul elevilor pentru acest obiect. Olimpiada de matematică ce se desfășoară acum este un bun prilej pentru aceasta. De aceea, ei au antrenat un mare număr de elevi la această acțiune și se ocupă stăruitor de pregătirea lor pentru concursurile ce se desfășoară.

EUGEN TEODOREANU
Profesor la Școala medie de băieți nr 8 din București

Producția de material didactic crește an de an

Importanța materialului didactic, ca mijloc intuitiv și demonstrativ, pentru însușirea temeinică a cunoștințelor este bine cunoscută. Învățămîntul științific, legat de viață, care se desfășoară azi în școlile noastre nici nu poate fi conceput fără folosirea pe scară largă a materialului didactic în variatele lui forme.

Înzestrarea școlilor cu material didactic a devenit la noi o sarcină de stat. Primind în acest scop fonduri mari pentru producție, Ministerul Învățămîntului dă, an de an, o tot mai mare importanță utilării laboratoarelor și înzestrării școlilor cu material didactic.

În regimul burghezo-moșieresc, înzestrarea școlilor cu material didactic, neflind o sarcină de stat, era lăsată la inițiativa directorilor sau a profesorilor de specialitate și la eventualitatea mijloacelor bănești, mai mici sau mai mari, obținute din taxe. Școlile sărace și periferice nu-și puteau îngădui luxul unui laborator. Iar dacă se luau măsuri pentru înzestrarea școlilor cu material didactic, acesta consta în bună parte din tablouri cu scene biblice sau chipuri de regi și avea de scop să întărească misticismul și șovinismul în rîndurile elevilor. Conținutul nou al învățămîntului, creșterea numărului de școli și de elevi precum și moștenirea grea lăsată de regimul burghezo-moșieresc, cu marea majoritate a școlilor neînzestrate, impuneau Ministerului Învățămîntului sarcini multiple și urgente. Trebuiau rezolvate probleme cu totul noi, fără tradiție în trecutul învățămîntului din țara noastră, fără măcar un început de rezolvare. Lipsea un catalog de titluri și de necesar pe școli și pe clase, lipseau modele, nu exista un organ pentru studiul și elaborarea prototipurilor, nu era organizată baza de producție, o industrie de material didactic.

Folosind din plin experiența sovietică, cu ajutorul specialiștilor din învățămînt, al tehnicienilor și al oamenilor muncii din întreprinderi, Ministerul Învățămîntului a reușit să-și îndeplinească sarcina primită, cu rezultate mulțumitoare.

S-a întocmit un catalog de titluri și de necesar pe școli și pe țară, s-a organizat în minister un serviciu de studii și de elaborare de prototipuri, s-au importat modele din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, s-a întemeiat și dezvoltat, deocamdată, o întreprindere specializată de material didactic: „Întreprinderea de Material Didactic" (I.M.D.). Numeroase școli de toate categoriile și-au creat laboratoare sau măcar nuclee de laboratoare. Nu există școală care să nu fi primit hărți, globuri, planșe, mulaje și aparate.

Întreprinderea de Material Didactic înființată în toamna anului 1948 și condusă de Ministerul Învățămîntului, datorită muncii avîntate a muncitorilor și organizării din ce în ce mai bune a procesului tehnologic, aproape că și-a înzecit producția. De la o producție anuală de 38.043 de aparate și accesorii în 1949, s-a ajuns la o producție marfă anuală de 318.608 de aparate și accesorii în 1953, iar la secția de biologie, de la 1057 mulaje și preparate în 1949, s-a ajuns la 15.298 de mulaje și preparate în 1953.

Pornind de la un atelier cu cîteva secții, Întreprinderea de Material Didactic s-a dezvoltat treptat într-o fabrică specializată, pe bază de gospodărie chibzuită, cu tot mai multe secții, înființate rînd pe rînd: secția de studii pentru prototipuri, secția de electricitate, secția foto pentru fabricarea diapozitivelor, secția de disecție, secția de preparate microscopice, secția de montaj, secția expediție. S-au dezvoltat mult și celelalte secții, pentru a cuprinde toate sarcinile din plan crescute în fiecare an. De la instrumente și aparate de o execuție simplă ca: echere, compase, vase comunicante, planuri înclinate etc., s-a trecut la aparate complexe ca: pompa pneumatică, mașina electrostatică cu accesorii, bancul optic, cadrul universal, transformatorul școlar, aparat pentru prepararea hidrogenului etc. Un simțitor progres a făcut întreprinderea în obținerea unei calități din ce în ce mai ridicate a produselor. De la balanțe de sensibilitate mică, de pildă, Întreprinderea de Material Didactic a reușit să producă balanțe de precizie după tipul Sertorius. La secția mulaje, fructele micuriniste cu învelis de ceară se apropie foarte mult de modelele sovietice.

Întreprinderea de Material Didactic este astăzi unica bază specializată pentru producția de material didactic, și poate să se dezvolte într'o puternică uzină, în care vor fi confecționate în serii mari cele mai variate și mai complexe aparate de laborator.

Nu se poate spune, însă, că Ministerul Învățămîntului a făcut tot ce era necesar pentru întărirea acestei baze unice de producție. Întreprinderea funcționează într-un local impropriu — un vechi local de școală — unele mașini sînt uzate, aprovizionarea cu materii prime se face încă în condiții grele, primejduindu-se în fiecare an îndeplinirea planului pe sortimente și calitatea produselor. De asemenea, nu se lucrează cu întreaga capacitate de producție. Calificarea muncitorilor nu e asigurată în toate secțiile la nivelul cerut.

Datorită faptului că Întreprinderea de Material Didactic este în prezent singura bază specializată, producția materialului didactic se face în ritm încet. În același timp, mari cantități de material didactic stau cîte un trimestru și mai mult stocate pe coridoarele întreprinderii, dat fiind că Ministerul Învățămîntului nu s-a preocupat cu destulă grijă să asigure mijloace de transport suficiente și în bună stare. Ministerul Învățămîntului nu a urmărit pe baza unui plan de investiții, ca întreprinderea să fie utilată cu o tehnică mai înaltă și să crească în proporție cu sarcinile de producție ce i se impuneau.

În munca Întreprinderii de Material Didactic sînt de asemenea multe lipsuri. Sînt încă multe rebuturi. La unele secții normele n-au fost aduse la proporțiile juste. Controlul tehnic e încă slab. Nu s-a ajuns la un regim de economii strîns. Reducerea prețului de cost nu a devenit o preocupare destul de susținută a întreprinderii. Pentru lichidarea acestor lipsuri trebuie să se dea o luptă îndîrjită. De cea mai mare importanță este antrenarea muncitorilor în întrecerea socialistă. Pînă acum nu s-a arătat o preocupare suficientă pentru buna organizare a întrecerilor, pentru ținerea evidenței angajamentelor și a realizării lor.

Pentru asigurarea îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce revin întreprinderii se cere ca atît conducerea întreprinderii cît și fiecare muncitor în parte să privească problemele aplicării măsurilor tehnico-organizatorice, ca și descoperirea și valorificarea rezervelor interne cu cel mai mare interes.

În condițiile în care lucrează acum, Întreprinderea de Material Didactic nu poate produce toate piesele importante și specifice pentru învățămînt. În special materialul didactic pentru capitolele electricității și opticii este produs de întreprinderile altor ministere. Treptat, rețeaua de întreprinderi care au introdus în producția lor aparate școlare s-a lărgit. Printre cele mai importante sînt: Industria Optică Română, Electrobanat, Electromagnetica, Cooperativa „Reactivul", pentru substanțe chimice, Întreprinderea poligrafică „1 Mai" din Timișoara, pentru globuri. În anul acesta s-au adăogat și cîteva școli profesionale, care produc deocamdată cîteva titluri de material didactic. Pînă de curînd, în orașul Bacău, a funcționat pe lîngă organizația economică locală „23 August" un atelier de material didactic. Conducerea întreprinderii, printr-o măsură cu totul injustă a transformat atelierul acesta în atelier de tîmplărie. În momentul de față, pe lîngă această întreprindere funcționează un atelier de păpuși și teatru de păpuși, care lucrează însă destul de slab datorită faptului că tovarășii din colectivul de conducere subapreciază importanța producției de acest fel.

Pentru producția de material grafic: hărți geografice, hărți istorice, planșe, tablouri etc. Ministerul Învățămîntului utilizează o altă întreprindere a sa, Editura de Stat Didactică și Pedagogică. Obiectivul principal al acesteia este redactarea și tipărirea manualelor. Editura nu a primit însă o organizare corespunzătoare pentru sarcina de producție a materialului grafic. Editura însăși socotește această sarcină ca lăturalnică. Deși de fapt a redactat și tipărit un număr mare de hărți murale și planșe, editura nu are încă nici condițiile create și nici nu depune un interes deosebit pentru această producție.

Pe baza Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, Ministerul Învățămîntului a înființat Direcția pentru producția de utilaj și material didactico-științific. Acest organ tehnic coordonator de producție va stabili sarcinile în domeniul producției de material didactic, va determina profile pe specialități, va căuta să creeze condiții pentru o continuă dezvoltare în această privință.

Sarcinile principale ale acestei direcții sînt de a asigura bunul mers și continua dezvoltare a unităților producătoare existente, precum și de a completa actuala rețea de unități productive cu alte unități noi.

S-au și luat măsuri pentru trecerea la o producție mai bogată în conținut și organizată pe baze mai largi, ceea ce înseamnă un pas important pentru construirea unei industrii de material didactic. Întreprinderea de Material Didactic a Ministerului Învățămîntului va fi reorganizată pentru o producție în serii mari. Se vor înființa noi ateliere productive în cadrul D.G.R.M. și se vor transforma unele ateliere-școli în ateliere de producție. Se vor organiza ateliere de mecanică fină în universități și institute și se vor da instrucțiuni în vederea unei producții planificate.

Un rol însemnat în acțiunea de utilare a școlilor cu material didactic îl are producția de material didactic cu mijloace proprii. Numeroase inițiative luate de cadrele didactice au contribuit la înzestrarea multor laboratoare și cabinete școlare cu aparate, hărți și planșe. Inițiativa profesorilor, în aproape toate cazurile, a fost sprijinită de contribuția elevilor.

La consfătuirile cadrelor didactice, atît în adunările plenare, cît mai ales în ședințele pe secții, se discută cu viu interes problemele legate de folosirea și confecționarea materialului didactic. Foarte mulți profesori și mulți elevi din cercurile științifice își construiesc singuri o parte din materialul didactic de care au nevoie. Expozițiile de la consfătuiri sau cele organizate cu prilejul încheierii anului școlar dovedesc intensa preocupare a colectivelor școlare pentru confecționarea materialului didactic. Faptul că Ministerul Învățămîntului primește anual zeci de propuneri de inovații de material didactic, mai ales pentru predarea citit-scrisului și a aritmeticii la clasele I-IV, arată cum crește interesul învățătorilor și profesorilor față de materialul didactic.

Inovația tovarășului Ionescu Mihai, învățător la școala elementară nr. 9 din Ploești — un aparat care se folosește în predarea fracțiilor la școlile elementare — a fost propusă pentru producție Ministerului Învățămîntului. În prezent sînt studiate, în același scop, de către specialiști, și alte propuneri și inovații.

Producția de material didactic cu mijloace proprii poate ajuta efectiv învățămîntul. Avîntul pentru confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii trebuie să crească, antrenîndu-se în această acțiune cele mai largi cercuri de cadre didactice și de elevi. Trebuie să crească în același timp grija pentru calitatea lucrărilor executate, pentru ca acestea să poată servi într-adevăr învățămîntului. Este o datorie a secțiilor de învățămînt regionale și raionale, a organelor sindicale din învățămînt și a directorilor de școli de a descoperi și valorifica în gradul cel mai înalt rezervele interne ale școlilor în acest scop.

Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii nu are numai un scop practic, ci și o însemnată valoare instructiv-educativă. Confecționarea de material didactic cu mijloace proprii înarmează pe elevi cu deprinderea folosirii diferitelor unelte și materiale, cu aplicarea unor metode de muncă, cu construcția după desen, familiarizîndu-i cu principiile care stau la baza construirii și funcționării aparatelor.

Prin lărgirea continuă a producției industriale de material didactic, prin dezvoltarea acțiunii de confecționare a aparatelor și pieselor de laborator cu mijloace proprii, școlile noastre vor fi din ce în ce mai bine aprovizionate cu material didactic asigurîndu-se astfel desfășurarea unui învățămînt tot mai strîns legat de viață.

PETRE DRAGOIESCU
șeful serviciului plan-producție
din Ministerul Învățămîntului

Colectivul de profesori al clasei

O condiție importantă pentru formarea unei conduite disciplinate a elevilor și pentru asigurarea succesului lor la învățătură este unitatea de acțiune a întregului colectiv de profesori în aplicarea măsurilor pedagogice. S-a dovedit de multe ori în practica școlară faptul că poziția diferită a pedagogilor față de elevi, lipsa de consecvență și luarea unor măsuri care se contrazic au urmări cu totul defavorabile asupra instruirii și educării elevilor.

În munca mea de diriginte mă bazez mult pe sprijinul colectivului de profesori care predau la clasa mea. Am discutat adeseori cu ei măsurile luate în legătură cu asigurarea ordinei, a disciplinei și a bunului mers la învățătură al elevilor și le-am cerut să urmărească cu atenție îndeplinirea lor de către elevi. Aceste măsuri, care privesc ținuta comportare a elevilor față de profesori, atitudinea lor față de muncă, ordinea ce trebuie menținută în clasă au început să fie aplicate cu perseverență de către întregul colectiv de profesori. Pe această cale am realizat o atitudine unitară a pedagogilor față de comportarea elevilor, față de abaterile acestora. Datorită faptului că toți profesorii merg, în educarea elevilor, pe aceeași linie, stabilită de comun acord în colectiv, situația la disciplină și la învățătură s-a îmbunătățit simțitor. Atitudinea noastră consecventă și unitară i-a făcut pe elevi să înțeleagă mai clar și mai ușor care sînt obligațiile lor școlare, cum trebuie să se comporte.

Pentru a întări continuu munca noastră colectivă, pentru a face să nu slăbească grija nici unui profesor pentru colaborarea permanentă, am organizat dese convorbiri cu colectivul de profesori și am căutat să țin permanent legătura cu ei. Convorbirile zilnice cu profesorii care predau la clasa mea mi-au dat posibilitatea să cunosc la timp manifestările tuturor elevilor, atitudinea lor față de muncă, rezultatele pe care le obțin la diferite obiecte și comportarea lor în clasă.

Asistențele la lecții au fost pentru mine un minunat prilej de a-i cunoaște mai bine pe elevi și, în același timp, de a-i ajuta pe profesori. De exemplu, asistînd la cîteva lecții de istorie, am constatat că elevii întîmpină greutăți în ceea ce privește memorarea datelor și a numerelor proprii. Mi-am dat seama că aceasta se datorește în bună parte faptului că tovarășa profesoară nu folosește în suficientă măsură tabla. Am discutat împreună această chestiune și am căzut de acord asupra măsurilor care trebuie luate — atît de către tovarășa profesoară, cît și de mine ca diriginte. La ora de dirigenție le-am arătat elevilor cum trebuie să procedeze pentru a reține cele explicate, le-am sugerat să-și noteze într-un caiet toate numele proprii și toate datele pe care trebuie să le rețină.

Am înțeles că linia unitară în educația elevilor trebuie dusă mai departe. Părinții, care alături de colectivul școlii educă pe elevi, trebuie antrenați în munca și în viața școlii. Am folosit pentru aceasta ședințele cu părinții, la care am invitat și profesorii ce predau la clasa mea. Participînd la aceste ședințe, ei au avut posibilitatea de a le comunica părinților situația elevilor la învățătură și disciplină, realizările și succesele lor. Profesorii le-au vorbit părinților și despre ajutorul pe care-l pot da copiilor în pregătirea temelor. Astfel, vizitele părinților la școală mi-au dat pe de-o parte prilejul să întăresc și mai mult legătura mea cu familiile elevilor, iar pe de altă parte să contribui la întărirea legăturii colectivului de profesori cu părinții.

Pedagogia sovietică ne arată că pentru a obține succese în munca instructiv-educativă trebuie să ținem seama de individualitatea fiecărui elev. Tot ceea ce am constatat cu privire la particularitățile psihice ale elevilor am comunicat și profesorilor, pentru a ține și ei seama de ele în aprecierile pe care le fac asupra elevilor și pentru a ști ce atitudine trebuie să ia față de fiecare elev. Bunăoară, am observat că unul dintre elevi întîmpină greutăți cînd este examinat, din cauză că are o gîndire lentă. Aceasta făcea pe mulți profesori să-l aprecieze greșit, să considere că nu-și învață lecțiile. Le-am arătat atunci cît de important este să se țină seama de caracterul și de capacitatea acestui elev, să se apropie de el cu mai multă înțelegere, să aștepte cu răbdare răspunsurile lui, să nu renunțe la el întrebînd alți elevi, pentru a nu-l descuraja, pentru a nu-l face să-și piardă încrederea în propriile lui forțe.

Succesul pe care colectivul nostru didactic l-a obținut prin colaborarea permanentă și tot mai strînsă a întărît hotărîrea noastră de a continua mai departe lupta pentru realizarea unei activități unitare, menite să ducă la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

ELENA ALBINESCU
profesoară la Școala de băieți nr. 33 din raionul 23 August.

Să îmbunătățim învățămîntul practic în școlile profesionale

Una dintre principalele sarcini ce revin școlilor profesionale este aceea de a lega în mod just cunoștințele teoretice de activitatea practică pe care elevii o desfășoară în atelierele școlii și în întreprinderi.

Mulți maiștri instructori obțin rezultate bune în munca lor datorită faptului că se pregătesc temeinic pentru instructajul practic, folosesc cu pricepere materialul didactic necesar și verifică procedeele de muncă pe care urmează să le demonstreze elevilor. Maiștri instructori ca Ion Velciu, Ferdinand Cristea, Ion Munteanu și Ion Teodorescu de la școala profesională nr. 3 din Ploești, de exemplu, se pregătesc cu grijă pentru munca practică cu elevii. De aceea ei au reușit să trezească și să cultive la elevi dragostea pentru învățătură, pentru meseria pe care și-au ales-o.

Deprinderile practice necesare însușirii meseriei se obțin prin înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de tehnică și tehnologie. De aceea este necesar să se stabilească o colaborare strînsă între profesorii de tehnologie specială și maiștri. Este bine ca profesorii de tehnologie să urmărească îndeaproape felul în care se desfășoară munca elevilor în atelier, să cunoască procesul de execuție a pieselor pe care aceștia le lucrează, greutățile de ordin tehnologic pe care le întîmpină, pentru a-i putea ajuta în orele de curs. In același timp, maiștrii instructori trebuie să asiste la lecțiile de tehnologie, să țină o legătură strînsă cu profesorul care predă această materie.

Incă de pe băncile școlii, viitorii muncitori trebuie să-și însușească metodele înaintate de muncă și să învețe să le aplice în practică, în procesul de producție. Pentru aceasta maiștrii instructori au datoria să-i învețe pe elevi să execute lucrările îngrijit, să întocmească schițe la fiecare operațiune, să producă lucrări de calitate superioară, să prețuiască timpul de muncă și să-l utilizeze cu maximum de randament, prin respectarea normării lucrărilor.

Elevii trebuie să fie deprinși să-și organizeze just munca și să reducă timpii morți prin așezarea sculelor la locurile stabilite, prin asigurarea instrumentelor de rezervă, prin organizarea justă a deplasărilor necesare, prin menținerea curățeniei la locul de muncă etc. Atît maiștrii instructori cît și ceilalți profesori trebuie să-i deprindă pe elevi, în tot timpul studiilor, cu metodele de organizare științifică a muncii, cu îngrijirea atentă a utilajului și sculelor, cu pregătirea lor din timp pentru executarea lucrărilor. Pentru ca elevii să îndeplinească conștient toate acestea ei trebuie să înțeleagă de ce este necesar să-și așeze sculele sau materialele într-un fel și nu în altul, să-și imagineze clar cum prin raționalizarea procesului de producție se economisește timp la unele operațiuni, ridicîndu-se prin aceasta productivitatea muncii, să-și dea seama de faptul că alegerea justă a operațiunilor și ordinea de succesiune în executarea lor au o importanță deosebită.

Viitorii muncitori trebuie să fie deprinși încă din școală să lupte împotriva rebuturilor. Pentru aceasta este necesar să li se arate formele tipice de rebut, să li se explice cauzele care au dat naștere rebuturilor — ca de pildă greșeli în muncă, aranjarea defectuoasă a mașinii și a dispozitivelor, folosirea unor materiale necorespunzătoare etc. De asemenea, maiștrii instructori trebuie să le arate elevilor lor bogatele posibilități de raționalizare, de introducere a tot ce este nou în ordinea de succesiune a operațiilor.

Incă din perioada școlară trebuie să fie cultivat spiritul inovator al tinerilor muncitori. Maiștrii instructori sînt datori să dea toată atenția observațiilor și propunerilor făcute de elevi cu privire la îmbunătățirea construcției instrumentelor, mașinilor, la perfecționarea procesului tehnologic.

Tehnica modernă și metodele înaintate de muncă urmăresc realizarea maximă de economii în procesele de producție, prin folosirea diverselor metode tehnice și organizatorice. Un loc de seamă în lupta pentru ridicarea productivității muncii îl ocupă alegerea celor mai economice metode tehnologice, care îngăduie prelucrarea și folosirea cît mai din plin a tuturor posibilităților pe care le oferă utilajul și sculele. Un număr însemnat de maiștri instructori din școlile profesionale au introdus în munca de instruire practică a elevilor metoda Vorošin, a organizării locului de muncă. Printre aceștia se numără, de exemplu, maiștrii dela școlile profesionale nr. 3 Ploești, nr. 4 Galați, nr. 4 Brăila, nr. 3 Baia Mare și altele. Folosirea acestei metode a contribuit mult la îmbunătățirea pregătirii practice a elevilor. La atelierul de turnătorie al școlii profesionale nr. 3 din Ploești, maiștrii instructori Ion Munteanu și Dumitru Rătescu experimentează cu elevii lor amestecarea pămîntului după metoda Celnacov.

Controlul pieselor executate de elevi este de asemenea o problemă dintre cele mai importante și el trebuie să fie un mijloc de a cultiva la aceștia spiritul de răspundere pentru munca ce li s-a încredințat. La primirea obiectelor executate, ca și în timpul instructajului, maiștrii instructori trebuie să-i deprindă pe elevi să ia poziție autocritică față de munca lor. Atunci cînd lucrează piese bune, elevii trebuie să fie încurajați. In schimb, analizînd lipsurile unei piese prost executate, elevii trebuie să înțeleagă ce pagube aduc ei prin aceasta întreprinderii, economiei noastre naționale.

Pentru o bună organizare a instruirii profesionale, cunoștințele de bază legate de profesie se predau în atelierele școală sau în sectoarele de producție în care alegerea și repartizarea utilajului, volumul și caracterul lucrărilor, procesele tehnologice, întreaga organizare a producției și a regimului de muncă sînt subordonate exclusiv scopurilor didactice.

Dar elevii trebuie să-și completeze și să-și perfecționeze cunoștințele practice și în întreprinderi. Aici, în contact cu muncitorii calificați și cu fruntașii, ei au posibilitatea să-și însușească o parte din experiența acestora, să cunoască viața din întreprinderi, să participe activ la această viață.

Cunoscînd problemele și cerințele legate de învățămîntul practic, maiștrii instructori au sarcina să le facă cunoscute și lucrătorilor pe lîngă care sînt repartizați elevii, pentru ca lucrările care urmează să fie executate de către elevi să corespundă cerințelor programei de învățămînt.

La începutul fiecărei teme, maiștrii instructori trebuie să facă instructaje colective cu elevii, fie la școală, fie la întreprindere, să le dea îndrumări în legătură cu procesele tehnologice ce urmează să fie executate, să le explice procedeele și metodele raționale ce urmează să fie folosite în cursul executării, pentru a evita rebuturile. De asemenea, maiștrii instructori vor alege locurile de muncă ale elevilor în așa fel încît aceștia să se poată specializa, să poată executa toate lucrările fundamentale legate de specialitatea lor. Acolo unde nu se pot alege astfel de locuri de muncă, maiștrii instructori trebuie să folosească metoda graficului de mutare, ținînd zilnic legătura cu planificatorii din cadrul întreprinderii pentru a asigura o cît mai mare varietate a lucrărilor legate de locurile de muncă ale elevilor.

Maiștrii instructori Gheorghe Iordănescu și Neagu Cosma de la Școala profesională de petrol din Gura-Ocniței, instruind elevii la practică în întreprinderi, își întocmesc cu regularitate planuri de lecții, fac instructaj practic cu elevii, își întocmesc graficele de mutare a elevilor pe locurile de muncă. In felul acesta, ei obțin rezultate dintre cele mai bune în pregătirea elevilor, în dezvoltarea dragostei acestora față de meseria aleasă.

Numai printr-o temeinică pregătire practică a elevilor, școlile profesionale își pot îndeplini sarcina de a da patriei cadre de muncitori stăpîni pe cunoștințe temeinice, capabili să contribuie din plin la dezvoltarea industriei noastre.

FL. STEFLEA

Examenele la cursurile de alfabetizare

In satul Lunca Metesului, raionul Alba, sat situat pe Valea Muntelui, cu case răsfirate la distanțe mari una de alta, un număr de 40 de elevi ai cursurilor de alfabetizare s-au adunat într-o casă țărănească ce servește ca local de curs. Imbrăcați în haine de sărbătoare, ei așteaptă începerea examenelor.

Majoritatea sînt oameni vîrstnici, între 45 și 55 de ani. In primele rînduri stă Ilina Podar, de 55 de ani. Potrivindu-și ochelarii, ea citește cu glas tare și curgător. Ceilalți, urmărind-o cu atenție, așteaptă să dovedească și el în fața comisiei că și-au însușit știința de carte.

Aceste rezultate frumoase sînt rodul muncii neobosite a învățătorilor, care au dus o activitate susținută pentru culturalizarea maselor, reușind să alfabetizeze un număr de 125 de nestiutori de carte.

CONSTANTIN TEIȘANU
și TRAIAN BADILA

★

Anul acesta, în comuna Piatra Olt, raionul Slatina, au urmat cursurile de alfabetizare 46 de nestiutori de carte. Frecvența regulată și rezultatele bune obținute la învățătură în cadrul cursurilor de alfabetizare se datoresc în primul rînd îndrumării pe care au primit-o cadrele didactice din partea organizației de bază P.M.R. din comună și a secretarului ei, tov. Ion Fieraru, precum și ajutorului acordat de comitetul executiv al sfatului popular.

Examenul a fost o adevărată sărbătoare, cu prilejul căreia s-au trecut în revistă roadele muncii de lichidare a nestiinței de carte. Cursanții au citit și au scris corect, rezolvînd bine și problemele date la examen.

14 foști nestiutori de carte au absolvit ciclul II, iar 30 au trecut de la ciclul I la ciclul II.

NICOLAE ALBU
șeful secției de învățămînt a raionului Slatina

Nu acestea sînt sarcinile învățătorilor

In fața cadrelor didactice de la sate stau astăzi sarcini deosebit de însemnate în ceea ce privește participarea lor la asigurarea unei recolte bogate. Invățătorii și profesorii școlilor sătești organizează munca practică a elevilor pe loturile experimentale, în gospodăriile anexe ale școlilor și pe terenurile gospodăriilor agricole colective. De asemenea, contribuind la acțiunile sfaturilor populare, cadrele didactice de la sate sprijină efectiv buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară printr-o intensă muncă obștească în rîndurile țăranilor muncitori.

Din păcate, mai sînt unele comitete executive care nu înțeleg adevărata misiune a învățătorilor și-i întrebuințează în munci cu totul străine de școală și de activitatea de propagandă. Astfel procedează comitetul executiv al sfatului popular din comuna Scoarța, raionul Gilort, regiunea Craiova, care a stabilit pentru cei cinci învățători din sat un program de serviciu de noapte la telefon, nesocotind însemnatele lor sarcini profesionale și obștești.

Datoria organelor de stat și sindicale este de a lichida de îndată această stare de lucruri, asigurînd învățătorilor condițiile necesare pentru buna îndeplinire a sarcinilor lor didactice și pentru munca de răspîndire a cunostințelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare.

Erată

In articolul „Noile norme ortografice ale limbii romîne" publicat în „Gazeta Invățămîntului", nr. 257 din 13 martie 1954, în rîndurile 17—19 din primul paragraf, coloana penultimă, se va citi: „...cu inițială minusculă continuînd să se scrie numai prepozițiile..."

Cadrele sindicale își ridică nivelul de pregătire

Pentru ridicarea nivelului de pregătire a președinților de comitete sindicale regionale și raionale, precum și a activiștilor sindicali și obștești, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a organizat la Timișoara, cu sprijinul Consiliului Central al Sindicatelor, o școală de cadre sindicale. Prima serie de cursanți ai acestei școli și-a desfășurat munca din octombrie pînă în decembrie 1953. Seria a doua a început în ianuarie 1954 și se va termina în cursul lunii aprilie.

In prezent, cei 90 de cursanți ai școlii sindicale de la Timișoara desfășoară o activitate intensă și rodnică de ridicare a nivelului lor ideologico-politic și profesional. Programul cursurilor prevede prelegeri variate și interesante. In mod sistematic, pe baza prelegerilor și a discuțiilor în seminar, cursanții studiază diferite probleme ideologico-politice, probleme ale construcției sindicale, probleme ale muncii de masă în producție, ale muncii culturale, ale asigurărilor sociale, ale legislației și protecției muncii etc. O mare importanță au de asemenea, lecțiile consacrate problemelor de pedagogie, precum și conferințele de cultură generală, în deosebi acelea care lămuresc cursanților probleme legate de dezvoltarea agriculturii noastre și de necesitatea aplicării metodelor înaintate în agricultură.

Cursanții desfășoară în cadrul școlii și activități practice, care constau în participarea la ședințele diferitelor unități sindicale din Timișoara precum și la acțiunile organizate de acestea. In acest fel ei au posibilitatea să vadă cum trebuie rezolvate concret problemele studiate la seminar și își limpezesc multe probleme care pînă acum le-au fost, adesea, confuze. Astfel, tovarășul Bereteu Traian, președintele Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Marghita, regiunea Oradea, declară: „In urma pregătirii căpătate în școala de cadre sindicale îmi voi putea îmbunătăți mult munca mea viitoare. Mă gîndesc, de pildă, la organizarea schimbului de experiență în învățămînt. Mi s-au limpezit acum multe probleme pe care nu le-am cunoscut înainte în deplina lor lumină. Aplicînd învățăturile dobîndite în școală, voi folosi toate mijloacele menite să scoată la iveală și să popularizeze experiența înaintată a fruntașilor din raionul nostru. Ca formă de bază a schimbului de experiență voi folosi consfătuirile de producție. In această privință mă vor ajuta mult cunoștințele pe care mi le-am însușit aici despre organizarea și desfășurarea acestor consfătuiri".

Tov. Lazăr Mihai, președintele Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Deta, regiunea Timișoara, a arătat de asemenea cum își propune să îmbunătățească activitatea lui: „Pînă a veni la aceste cursuri am vrut să organizez un colț roșu, în cadrul căruia să funcționeze mai multe comisii pe probleme. Una dintre aceste comisii urma să fie comisia pentru propaganda pedagogică. Din păcate, însă, n-am reușit să-i dau viață, deoarece eu însumi nu știam prea bine cum trebuie să fie organizată și cum trebuie să funcționeze această comisie pentru a ajuta în mod efectiv cadrele didactice. Acum, această problemă mi-a devenit clară. De aceea, îmi propun ca, întors la munca mea, să organizez temeinic comisia pentru propaganda pedagogică."

Tov. Monoran Elisabeta, organizatorul grupei sindicale a cadrelor didactice din comuna Cernica, raionul Brănești, regiunea București, spune: „Cînd mă voi înapoia la locul de producție, ca organizator al grupei sindicale, mă voi strădui să transform în fapte toate învățăturile pe care mi le însușesc la școala sindicală. Lecții ca „Munca organizatorului de grupă și a organizatorului sindical în mobilizarea membrilor sindicatului din învățămînt pentru îmbunătățirea muncii în școli", „Cum se organizează și cum muncesc grupele sindicale de la sate" etc. m-au înarmat cu multe cunoștințe noi, m-au îndemnat să lupt cu mai multă tărie pentru a mobiliza cadrele didactice în munca de instruire și educare a copiilor, de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice în mijlocul țărănimii muncitoare."

Școala de cadre sindicale a muncitorilor din învățămînt se află abia la începutul activității sale. Realizările pe care le-a obținut pînă acum sînt, fără îndoială, importante și îmbucurătoare. Există însă în munca ei și o serie de lipsuri. De pildă programa este prea încărcată, s-au prevăzut prea puține lecții și activități legate direct de practică etc. Aceste lipsuri pot și trebuie să fie înlăturate de îndată, pentru ca printr-o temeinică pregătire a cadrelor sindicale munca acestora să se îmbunătățească neîncetat, să aducă o contribuție din ce în ce mai însemnată la înflorirea învățămîntului nostru.

prof. I. CREMER

La o școală medie de cooperație

Școala medie tehnică de cooperație din București obține rezultate bune în activitatea ei. In acest an școlar, cursurile sale sînt frecventate de peste 230 de elevi care, după ce vor termina cei 4 ani de studiu, vor merge să întărească munca în unitățile noastre cooperatiste.

Cei mai mulți dintre elevi și-au însușit adînc cunoștințele predate datorită faptului că membrii colectivului didactic muncesc cu dragoste și interes. Unii profesori, ca de pildă tovarășii Nițulescu Iuliana și Duca Savel, care predau planificarea statistică, au obținut rezultate bune datorită faptului că folosesc material documentar sovietic de specialitate. Profesori ca tovarășii Radu Ștefan sau Răspop Georgeta constituie exemple de grijă în întocmirea planurilor de muncă și în folosirea materialului didactic. Elevii lor, care au fost bine pregătiți prin activitatea în laboratorul școlii, știu să aplice cunoștințele în practică.

Cadrele didactice au primit pînă în prezent un ajutor efectiv din partea colțului pedagogic al școlii, care le-a pus la dispoziție metodici, materiale sovietice de specialitate, planuri de lecții etc.

Pentru noi succese în activitatea instructiv-educativă, colectivul didactic al școlii trebuie să țină însă seama și de lipsurile pe care le-a avut în munca sa de pînă acum și să le înlăture. Unii profesori ca de exemplu tovarășa Fodor Tiberia, nici pînă acum n-au reușit să-și cunoască bine elevii, să știe care sînt lipsurile în cunoștințele celor rămași în urmă la învățătură, pentru a-i putea ajuta. Conducerea școlii și diriginții nu au dat destulă atenție colaborării cu părinții elevilor și cu organizația U.T.M. Trebuie arătat, de asemenea, faptul că nu s-a urmărit îndeajuns de stăruitor să se dezvolte interesul și dragostea elevilor pentru profesiunea aleasă.

In ultimul timp, consiliul pedagogic a luat unele măsuri concrete menite să ducă la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în perioada de pregătire a încheierii anului școlar. Astfel, în vederea ridicării nivelului predării, s-a luat hotărîrea de a se intensifica schimbul de experiență între profesorii școlii. Colectivul didactic va ține de asemenea periodic ședințe în care se vor prezenta referate cu teme din domeniul pedagogiei. Pentru ca elevii să se familiarizeze din timp cu unele probleme ale producției, conducerea școlii și-a propus să invite în școală o serie de tehnicieni și specialiști din cooperație, care să discute cu elevii și să le arate cum se aplică în practică cele învățate de ei la orele de curs.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, colectivul didactic a întocmit un plan de organizare a meditațiilor. Diriginții vor mări numărul vizitelor la domiciliul elevilor pentru a-i putea ajuta mai mult în muncă.

Conducerea școlii va trebui să urmărească îndeaproape aducerea la îndeplinire a tuturor măsurilor luate, pentru ca într-adevăr în ultima etapă a anului școlar nivelul muncii să crească simțitor.

M. PANAITOPOL

Pentru cultivarea loturilor individuale

Comitetul de instituție al școlii medii tehnice de petrol din Ploești a prelucrat cu personalul școlii Hotărîrea cu privire la extinderea și îmbunătățirea culturii de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitorii și funcționarii din centrele industriale. In urma discutării în colectiv a acestei Hotăriri, 7 dintre salariați au solicitat terenuri în raza orașului, pentru cultură.

In colaborare cu diriginții și direcția școlii, organizația de tineret a popularizat în rîndurile elevilor Hotărîrea, arătîndu-le importanța cultivării terenurilor precum și ajutorul pe care organele de stat îl dau muncitorilor și funcționarilor pentru a-și putea cultiva aceste terenuri.

Gospodăriile anexe ale școlilor

Gospodăriile anexe de pe lîngă internatele școlilor de 7 ani din raionul Botoșani contribuie mult la îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor din internate. In același timp, aceste gospodării aduc un aport însemnat la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în mijlocul țărănimii muncitoare.

La școala din comuna Corni s-a organizat sub îndrumarea profesorului de științe naturale o grădină de zarzavat. Lotul pentru grădina de zarzavat a fost împărțit pe categorii de culturi. In afară de zarzavaturi și legume, s-au cultivat aici și cereale. O parcelă a fost însămînțată cu semințe selecționate și tratate, iar terenul a fost lucrat după metode științifice. O altă parcelă a fost însămînțată cu semințe neselecționate și lucrată după metodele obișnuite. In felul acesta, elevii și țăranii muncitori au avut prilejul să constate diferența între rezultatele obținute prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și rezultatele obținute prin metodele vechi. Li s-a explicat de asemenea țăranilor muncitori cum trebuie făcute polenizarea artificială, iarovizarea precum și alte metode agrotehnice.

Mulți țărani muncitori din comuna Stinceștii aplică acum metoda de semănare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat, pe care le-au explicat-o învățătorii școlii din comună.

Bune rezultate în cultura cartofilor s-au obținut la gospodăria anexă a școlii din comuna Tudora, prin îngrășarea suplimentară a terenului cu gunoi, prin semănarea cartofilor în cuiburi și prin buna executare a muncilor de întreținere. In acest fel școala a putut nu numai să-și satisfacă necesitățile proprii, dar să și valorifice prin cooperativă o cantitate însemnată de cartofi.

In prezent, la gospodăriile anexe de pe lîngă internatele școlilor din raionul Botoșani se desfășoară o activitate intensă în vederea obținerii unor recolte îmbelșugate în campania agricolă din acest an.

S. AVARVAREI
corespondent

Răspîndesc metodele agrotehnice înaintate

Cadrele didactice și elevii din raionul Huși contribuie activ la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în mijlocul țărănimii muncitoare.

Profesorii și învățătorii țin adesea conferințe la căminele culturale din comunele raionului, popularizînd metodele avansate de cultivare a cerealelor, a plantelor industriale, a legumelor etc., în scopul obținerii unor recolte din ce în ce mai îmbelșugate. De asemenea, ei organizează cu elevii numeroase lecții practice.

In cadrul cercului tinerilor naturaliști de la școala de 7 ani din comuna Tătăranu și de la școala de 7 ani nr. 2 de fete din orașul Huși s-au făcut numeroase probe de germinație a semințelor, s-au iarovizat cartofii pentru semănat etc.

Elevii școlii de 7 ani din comuna Averești au confecționat ghivece nutritive, după modelul celor de la gospodăria agricolă de stat din comună.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Cîteva metode agrotehnice noi pentru o producție îmbelșugată de cartofi

Ing. agronom ION ILEA

In țara noastră cartoful se numără printre cele mai importante culturi, deoarece constituie un produs valoros, atît în alimentația omului și a animalelor cît și ca materie primă pentru industrie. Valoarea alimentară a tuberculilor de cartofi este determinată de bogăția în hidrați de carbon și în vitaminele A. B. și C.

Cartoful este de asemenea un important produs furajer, pentru toate speciile de animale, dar mai ales pentru porci. S-a constatat că din zece kg cartofi dați ca hrană se pot obține 0,5 kg carne de porc sau 1 kg carne de vită mare, iar 25 kg cartofi produc 20 de litri de lapte de vacă.

Ca produs industrial, cartoful prezintă o valoare deosebit de mare. Din producția medie de 14.000 kg cartofi la hectar se obțin circa 1000 litri spirt, în timp ce din producția medie a unui hectar de secară se pot obține abia 290 litri de spirt. Cartoful se mai folosește ca materie primă la fabricarea amidonului, a dextrinei, a cauciucului sintetic. Pe lîngă aceasta, din el se extrag uleiuri speciale, folosite în industria aeronautică.

Cultura cartofului prezintă mari avantaje și în procesul de producție agricolă, deoarece prin prașilele ce i se aplică în cursul vegetației, pămîntul se afînează, se distrug buruienile și li se creează astfel plantelor ce urmează a fi însămînțate după cartofi condiții bune de creștere și dezvoltare.

Cultura cartofului se pretează bine și pe soluri mai sărace, pe podzoluri, bineînțeles dacă li se administrează cantități suficiente de bălegar de grajd și îngrășăminte chimice. După cartofi merg bine cerealele de primăvară, plantele uleioase și textile.

Cultura cartofului nu este costisitoare, deoarece nu necesită cheltuieli prea mari pentru procurarea inventarului necesar executării lucrărilor, iar lucrările ce se execută sînt simple și accesibile oricărui cultivator.

In țara noastră există toate condițiile necesare obținerii unor recolte bogate de cartofi, care să satisfacă nevoile de consum ale populației și în același timp să asigure o însemnată cantitate de materie primă pentru industria noastră socialistă.

S-a dovedit în mod practic că și în regiunile cu un climat mai arid din țara noastră, aplicîndu-se metodele noi agrotehnice, se pot obține recolte bogate de cartofi. Aceste metode — iarovizarea, plantatul în cuiburi dispuse în pătrat și plantatul de vară — sînt noi în țara noastră. Ele trebuie extinse în toate regiunile țării.

Iarovizarea este o metodă elaborată de academicianul sovietic T. D. Lisenco, care se aplică și la cultura cartofilor. Această metodă constă în aceea că, înainte de a fi plantat la cîmp, cartoful destinat pentru sămînță este pus în condiții de încolțire. Procedeul este următorul: cu 35—40 zile înainte de plantare se aleg cartofii sănătoși, întregi, nedegenerați, înlăturîndu-se tuberculii apoși, putrezi, răniți sau cei atinși de ger și cei cu colți filoși. După ce s-a făcut această operație, cartofii aleși se pun în saci de cînepă (30—40 kg). Sacii se cufundă într-un hîrdău de lemn, unde în prealabil s-a turnat o soluție de formalină 0,5% (un litru formalină 40% plus 80 litri apă). Tratamentul acestă durează cinci minute, în care timp sacii se mișcă necontenit pentru ca soluția să pătrundă uniform la toți cartofii. Sacii se scot din soluție și se mențin în acest fel timp de 2 ore; apoi cartofii se varsă din saci și se pun la uscat timp de o zi. Cartofii astfel tratați, se așează a doua zi la iarovizat, unde vor sta 35—40 zile.

Iarovizarea se face în încăperi luminoase, uscate, sănătoase și bine aerisite, cu geamurile expuse spre sud. In aceste încăperi cartofii pot fi supuși iarovizării prin înșirarea lor pe sîrmă sau sfoară, pe stelaje, în lăzi, coșuri sau direct pe dușumea. Sîrmele pe care se înșiră cartofii se atîrnă de un stativ, la distanțe egale, de cîte 15—20 cm, pentru a fi bine aerisiți și expuși la lumină. Inainte de înșirare, sîrma sau sfoara trebuie să fie bine dezinfectată cu formalină. La acest procedeu se socotește pentru un hectar cartofi iarovizați circa 20 metri cubi încăpere (cînd se plantează tăiați).

Lăzile sau coșurile pentru iarovizat se confecționează din șipci și nuiele prevăzute cu mînere și piciorușe, în așa fel încît să permită o ușoară manipulare a lor. Se recomandă dimensiunile: 100x50 cm. sau 70x50 cm, cu marginile laterale ale lăzii de 6—8 cm.

Cartofii se pun în lădițe într-un singur strat. Lăzile se așează în camere pe 2—3 rînduri, în așa fel ca să fie deopotrivă expuse la lumină. Coșurile se pot așeza pe un singur rînd, iar pentru a economisi spațiul, la fiecare grup de 4 coșuri se va mai așeza un coș deasupra. Intre coșuri sau lăzi trebuie să se lase un spațiu de aerisire și iluminare de cel mult 15 cm și o cărare de trecere în scopul manipulării lor.

In lipsa acestor materiale, cartofii pot fi iarovizați cu rezultate bune și pe stelaje sau direct pe dușumea, în șoproane sau magazii, așezîndu-se în 1—2 straturi. Se lasă și aici cărări de trecere. Pentru a primi lumină în egală măsură, cartofii vor fi întorși cu grijă pe o parte și pe alta cît mai des.

Ori care ar fi sistemul de așezare a cartofilor în camera de iarovizare, ei trebuie să se găsească în condiții bune de aerisire, iluminare și temperatură. In acest timp cartofii trebuie controlați, astfel în cît cei stricați și bolnavi să fie înlăturați la timp, înainte de a molipsi și pe ceilalți.

In primele zece zile, temperatura camerii de iarovizare nu trebuie să depășească 12 grade C. In acest timp cartoful va da colți de 2—3 mm. lungime. In următoarele zile (pînă la 35—40) temperatura camerei trebuie menținută între 15—17 grade C. In perioada aceasta colții se îngroașă, primind o colorație deosebită. Incăperea va fi aerisită odată și chiar de mai multe ori pe zi. Cartofii se controlează din ce în ce mai des, iar din 7 în 7 zile se întorc de pe o parte pe alta, însă cu foarte mare atenție pentru a nu le rupe mugurii. Cu 10—15 zile înainte de plantare încăperile se aerisesc și mai mult, iar pentru a obișnui mugurii cu condițiile din exterior, lăzile pot fi scoase afară în timpul zilei. Seara însă, ele se introduc din nou în cameră.

La timpul însămînțatului de primăvară sau la plantatul de vară cartofii astfel pregătiți, se transportă la cîmp pentru a fi plantați.

Plantatul (semănatul) cartofilor iarovizați trebuie făcut cu multă grijă, pentru a se evita ruperea mugurilor. Această lucrare se poate executa cu sapa, așezîndu-se cartofii în cuiburi, sau sub brazda lăsată de plug, rariță sau marcator.

Se poate întîlni situația cînd din cauza timpului nefavorabil data semănatului trebuie prelungită. In acest caz iarovizarea poate fi și ea prelungită, însă, pentru a nu se produce o creștere prea puternică a colților, cartofii se vor ține la o temperatură mai scăzută.

In scopul economisirii seminței, cartofii iarovizați pot fi folosiți la semănat și tăiați în bucăți cu 2—3 colți viguroși. Operația tăierii trebuie făcută însă în aceeași zi în care se seamănă, pentru a nu se produce veștejirea tuberculilor.

Sporurile de producție obținute prin folosirea metodei iarovizării cartofului de către stațiunile I.C.A.R. și fruntașii recoltelor bogate sînt concludente. Rezultatele lor dovedesc că prin plantarea în primăvară a cartofilor iarovizați sporurile de recoltă se ridică pînă la 69% față de producția rezultată la cartofii neiarovizați.

Prin iarovizare recolta este grabită cu 10—20 zile față de cultura neiarovizată. In acest fel, pe lîngă avantajul că se obțin cartofi mai timpurii pentru consum, terenul eliberat se poate lucra din timp, pentru planta ce urmează în rotație. Prin iarovizare, grăbindu-se creșterea și dezvoltarea tuberculilor, se micșorează într-o mare măsură posibilitățile de infectare a acestora cu boli criptogamice.

Plantarea în cuiburi dispuse în pătrat este o metodă agrotehnică nouă, care dă rezultate frumoase atît la cartofi cît și la celelalte plante prășitoare. La cartofi se poate folosi atît la cultura de primăvară cît și la cea de vară.

Pentru plantarea în cuiburi dispuse în pătrat se procedează în felul următor: pămîntul, arat direct și grăpat la timp și în bune condițiuni, se tăvălugește înainte de plantarea cartofilor — în primăvară sau în vară. Apoi se face marcatul. Marcatorul este o unealtă simplă, de forma unei greble mai mari, cu dinți lungi de 15—20 cm, dispuși în mod egal la distanța de 70 cm. Cu acest marcator se trece în lungul și apoi în latul parcelei, iar la intersecția urmelor lăsate de acesta se plantează cartofii în cuiburi.

Primăvara, cartofii se pot planta în cuiburi dispuse în pătrat și prin folosirea plugului. In acest caz marcarea se face într-o singură direcție, lucrîndu-se cu plugul perpendicular pe urmele marcatorului. Cartofii se plantează sub brazdă, în dreptul urmei marcatorului, tot la a doua brazdă a plugului de tractor sau tot la a treia brazdă a plugului cu tracțiune animală.

Prin folosirea acestei metode se face economie de sămînță și brațe de muncă. Lucrările se pot executa mecanic atît în lungul cît și în latul parcelei. Prin aceste lucrări i se creează plantei condiții optime de lumină, umiditate, căldură și hrană.

Plantarea de vară este o metodă agrotehnică de mare importanță. Ea se aplică cu rezultate excepționale în regiunile călduroase și secetoase.

Metoda a fost elaborată tot de academicianul sovietic T. D. Lisenko, în urma constatării că tuberculii de cartofi în regiunile secetoase degenerează, iar producția, mai ales la soiurile timpurii, se menține la un nivel nesatisfăcător. Pentru a se înlătura degenerarea s-a găsit procedeul de a plasa formarea tuberculilor într-o perioadă mai răcoroasă, ferind colții lor de acțiunea nefavorabilă a căldurii din timpul verii, care duce la maturizarea și îmbătrînirea forțată a acestora. Prin metoda preconizată de T. D. Lisenko se înlătură pericolul degenerării, asigurîndu-se o producție ridicată de cartofi viguroși, sănătoși, buni pentru sămînță.

Cultura de vară a cartofilor se face în ogor negru. Terenul se ară din toamnă, la 20—25 cm adîncime, îngrășîndu-se cu 20—30 tone bălegar de grajd, iar în primăvară cu 200—300 kg superfosfat la hectar. In primăvară, cît mai timpuriu, terenul se grăpează cu o grapă grea, iar la 5—10 zile cu un polibrăzdar fără cormană, urmat de grapă. Dacă solul e prea afînat se dă cu un tăvălug de lemn și imediat cu o grapă ușoară.

Terenul va fi păstrat tot timpul curat de buruieni. In acest scop se recomandă folosirea repetată a unei grape fără dinți, prevăzută cu o sîrmă de oțel de 1—2 mm, legată între cei doi colți din spate.

Pe terenul destinat culturii de vară se vor executa toate lucrările în așa fel ca sămînța de cartofi, în momentul plantării, să găsească solul afînat, deci cu suficientă umiditate, căldură și aerație.

Sămînța de cartofi destinată culturii de vară se păstrează într-o pivniță rece, uscată și întunecoasă. Plantatul se face după ce sămînța a fost iarovizată. Astfel, cu 15—20 zile înaintea semănatului cartofii sînt puși la iarovizat, într-un strat subțire de un rînd, în încăperi răcoroase, luminoase și bine aerisite. Cartofii pot fi iarovizați și în șoproane cu expoziție nordică. După o săptămînă se întorc de pe o parte pe cealaltă, pentru a fi egal luminați pe toată suprafața lor. La plantatul de vară cartofii nu se iarovizează înșirați pe sîrmă și nici nu se tratează.

Cartofii iarovizați într-un fel sau altul se plantează la data fixată pentru fiecare regiune, între 25 iunie și 10 iulie. Spre deosebire de plantatul de primăvară, plantatul de vară se face numai cu tuberculi întregi. Semănatul se face cu sapa, la distanța de 70 cm între rînduri și 50 cm între plante pe rînduri. In scopul economisirii brațelor de muncă și al creării unor condiții cît mai bune pentru plantă se recomandă plantatul cartofului în cuiburi dispuse în pătrat. Adîncimea de semănat este de 8—12 cm. Imediat după însămînțare, terenul plantat se grăpează. In timpul vegetației se aplică cu grijă lucrările de întreținere. Pentru evitarea evaporației solului, plantele nu se mușuroiesc. Recoltarea se face la completa maturitate a cartofilor, deobicei în a doua jumătate a lunii octombrie.

Prin plantatul de vară se obține o producție de cartofi superioară, cu tuberculi valoroși din punct de vedere biologic. Astfel, colectiviștii din comuna Șoldanu, regiunea București, folosind această metodă, au obținut în anul trecut o recoltă de 20.000 kg cartofi la hectar, în timp ce în aceeași regiune, acolo unde nu s-a aplicat această metodă s-au obținut abia 5—6000 kg la hectar.

Aplicarea metodei iarovizării la culturile de primăvară și la cele de vară ne dă posibilitatea să obținem în cursul aceluiași an două recolte de cartofi. Cartofii timpurii, iarovizați și plantați în primăvară, recoltați de timpuriu, vor servi pentru consum în timpul verii și al iernii, iar cartofii iarovizați și plantați vara vor asigura sămînța sănătoasă pentru anul viitor.

Plantarea de vară a cartofilor trebuie să devină o metodă obișnuită pentru regiunile din sudul țării. Practicarea acestei metode prin folosirea de sojuri curate poate duce, în 2—3 ani, la lichidarea definitivă a producției scăzute de cartofi în regiunile calde și secetoase.

Producția la cartofi poate fi și trebuie mărită. Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate de cultivare a cartofului de către oamenii muncii de pe ogoare, alături de folosirea a tot ceea ce experiența practicii agricole a dovedit a fi bun, va duce la mărirea producției astfel încît să se poată satisface cu prisosință nevoile de alimentație ale populației noastre și de materie primă pentru industrie.

Invățătorii și profesorii, ca oameni apropiați de viața și munca țăranilor muncitori, alături de tehnicieni, de inginerii agronomi și de fruntașii recoltelor bogate, au datoria să răspîndească aceste metode înaintate, să depună o muncă stăruitoare pentru ca ele să fie însușite de toți țăranii cu gospodării individuale, întovărășiți și colectiviști.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 262 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 17 aprilie 1954

In acest număr:

- V. V. Zverev: Unele probleme ale muncii organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior. (Pag. 2-a)
- Educația prin muncă. (Pag. 2-a)
- V. L. Donțov: Predarea fizicii în școala sătească. (Pag. 2-a)
- DIN EXPERIENȚA ȘCOLILOR: Colectivele pedagogice din regiunea Suceava luptă pentru o agricultură înaintată. (Pag. 3-a)
- „Luna Presei și Propagandei Sindicale". (Pag. 4-a)
- CONSULTAȚIE. — Pentru calificarea științifică a cadrelor. (Pag. 4-a)
- Ion Titică: Să întărim organizarea și îndrumarea muncii în instituțiile extrașcolare. (Pag. 4-a)

Să intensificăm munca pentru sprijinirea campaniei agricole

Zi de zi sosesc la redacția noastră vești despre participarea oamenilor muncii din învățămînt la lupta pentru asigurarea unei recolte bogate, pentru dezvoltarea agriculturii și ridicarea nivelului de trai al poporului. Învățătorii și profesorii din Stănilești, Schiopeni, Oltenești, Gorban, Botești și alte comune ale raionului Huși, de exemplu, conștienți de însemnătatea sarcinilor ce le revin, se străduiesc să înarmeze pe elevi cu cît mai multe cunoștințe agricole practice, arătîndu-le avantajele folosirii metodelor agrotehnice înaintate și superioritatea muncii mecanizate în agricultură. Pentru însușirea tehnicii de cultivare a legumelor, cadrele didactice ale școlii pedagogice de fete din Carei-Satu Mare au antrenat elevele, printre altele, la confecționarea a sute de ghivece și cuburi nutritive, care au fost așezate în răsadnițe special amenajate. O inițiativă frumoasă care s-a luat în raionul Carei și care trebuie să fie larg extinsă este demonstrarea a diferite experiențe de către cadrele didactice de la școala pedagogică din Carei în fața învățătorilor din raion, acțiune prin care se aduce o însemnată contribuție la înarmarea acestora în vederea muncii de propagandă agrotehnică în satele lor. Peste o sută de învățători și profesori din raionul Beiuș sînt propagandiști permanenți în cadrul căminelor culturale și al colțurilor roșii de la gospodăriile agricole colective ale raionului. De o mare însemnătate este, de asemenea, munca dusă cu elevii multor școli pe loturile experimentale, precum și demonstrarea, în fața țăranilor muncitori, a aplicării metodelor agrotehnice înaintate pe aceste loturi. Tot mai mulți țărani muncitori sînt ajutați de cadrele didactice să aplice metodele înaintate în munca agricolă.

Toate aceste succese ale oamenilor muncii din învățămînt trebuie dezvoltate necontenit, intensificîndu-se acțiunea de sprijinire a campaniei agricole. Îndeplinirea cu succes a măsurilor trasate de Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. cere, în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii, ridicarea continuă a nivelului cultural al maselor de țărani muncitori, răspîndirea din ce în ce mai largă a celor mai variate cunoștințe agrotehnice, combaterea tradițiilor învechite, a prejudecăților și superstițiilor.

În aceste condiții, pregătirea tineretului pentru munca în agricultură, activitatea culturală și propagandistică a învățătorilor și profesorilor în rîndurile țăranilor muncitori, au o însemnătate deosebită.

Mobilizarea cadrelor didactice în sprijinul campaniei agricole este încă nesatisfăcătoare într-o serie de regiuni. Secțiile de învățămînt n-au fost suficient preocupate de înarmarea învățătorilor și profesorilor cu cunoștințele necesare, n-au antrenat în această privință specialiști din domeniul agriculturii și n-au organizat demonstrații practice cu privire la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Uneori, îndrumările în aceste probleme au fost date de oameni necompetenți. De asemenea, inspectorii secțiilor de învățămînt nu controlează îndeajuns pe teren modul cum participă cadrele didactice la campania agricolă.

Pentru a asigura o contribuție rodnică a învățătorilor și profesorilor la succesul muncilor agricole, secțiile de învățămînt și comitetele sindicale trebuie să se preocupe serios, în primul rînd, de pregătirea temeinică a acestora. Sarcinile cadrelor didactice în această privință trebuie dezbătute pe larg în consiliile pedagogice ale școlilor. Trebuie să se recomande o bogată bibliografie de specialitate, să se organizeze schimburi de experiență.

Datoria cadrelor didactice ale tuturor școlilor este de a organiza tot mai bine, în această perioadă, participarea elevilor la muncile agricole pe lotul școlar, în gospodăriile anexe ale internatelor, în gospodăriile părinților, în G.A.C. și G.A.S. Această activitate va contribui la crearea unor condiții materiale mai bune în internate și în casele de copii, va duce la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor teoretice și practice ale elevilor, la adîncirea educației lor în spiritul patriotismului socialist, la dezvoltarea spiritului lor de răspundere și, în general, la pregătirea lor pentru a deveni cetățeni activi, folositori patriei. Directorii de școli, diriginții și cadrele didactice trebuie să folosească în modul cel mai larg ajutorul pe care-l pot avea în această privință din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Un rol însemnat în mobilizarea copiilor și tineretului școlar în jurul problemelor agricole îl are organizarea „Concursului tinerilor grădinari și pomicultori", pe care organele învățămîntului au datoria să-l sprijine prin toate mijloacele.

Pentru realizarea tuturor acestor acțiuni, întreaga activitate în afară de clasă și extrașcolară se va axa pe problemele amintite mai sus. Cercurile pe materii vor trebui să cuprindă în activitatea lor practică și teoretică teme legate de sarcinile agriculturii. În adunările organizațiilor de tineret se va discuta felul în care participă elevii la muncile agricole.

O deosebită atenție trebuie dată muncii în școlile pedagogice, înarmării cu cunoștințe agricole practice a viitorilor învățători. Elevii școlilor pedagogice trebuie pregătiți cu multă grijă atît în ceea ce privește viitoarea lor activitate de cultivare a deprinderilor și dragostei copiilor pentru munca în agricultură, cît și cea de răspîndire a metodelor agrotehnice în rîndurile țărănimii muncitoare.

Învățătorii și profesorii sînt chemați ca, în munca lor cu părinții elevilor, în convorbirile individuale cu țăranii muncitori, să arate însemnătatea executării la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, a aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate. Cadrele didactice trebuie să participe activ la munca dusă de căminele culturale și de colțurile roșii, contribuind la activizarea acestora, la desfășurarea unei largi activități de popularizare a agro și zoominimului, ținînd permanent legătura cu specialiștii agricoli, cerîndu-le sfaturi cu privire la metodele agrotehnice care urmează a fi aplicate, în funcție de specificul localității respective.

În munca obștească și în cadrul lecțiilor trebuie folosite materialele publicate în presă, broșurile agrotehnice apărute etc. Cadrele didactice pot sprijini de asemenea organizarea de expoziții cu planșele tipărite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Culturii.

O sarcină de mare însemnătate a secțiilor de învățămînt și a comitetelor sindicale, a conducerilor instituțiilor de învățămînt și a tuturor cadrelor didactice este dezvoltarea gospodăriilor anexe de pe lîngă școlile cu internate. În aceste gospodării trebuie să se cultive în primul rînd legume și zarzavaturi, să se crească, după posibilități, porci și păsări, asigurîndu-se și o bază furajeră proprie. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria de a asigura terenuri, unelte și semințe pentru toate școlile cu internate, antrenînd părinții elevilor și organizațiile de masă în lucrarea acestor terenuri, la care elevii vor munci și ei, după vîrsta și puterile lor.

Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale trebuie să mobilizeze cadrele didactice pentru cultivarea loturilor individuale și a terenurilor din jurul caselor cu legume și zarzavaturi. Pentru sprijinirea învățătorilor și profesorilor în această privință, secțiile de învățămînt și comitetele sindicale trebuie să organizeze consultații și conferințe despre munca pe loturile individuale, să asigure semințele necesare sau să dea indicații cu privire la locul și modalitatea de procurare a acestor semințe etc.

În toată această muncă, organele de învățămînt și sindicale trebuie să asigure neîncetat îndrumarea și controlul îndeplinirii sarcinilor. Trebuie înlăturate cu hotărîre lipsurile care există în activitatea școlilor și a cadrelor didactice în aplicarea recentelor măsuri ale Ministerului cu privire la completarea programelor cu cunoștințe agricole practice, precum și în munca obștească. La Școala pedagogică de fete din Bacău, cu toate că elevele au primit diferite cunoștințe în cadrul orelor de practică agricolă, n-au aplicat cele învățate, n-au folosit răsadnița gospodăriei anexe, n-au pregătit lotul școlar pentru însămînțări și nu s-au îngrijit de grădina școlii, ai cărei pomi sînt plini de uscături și omizi. Tot astfel, cadrele didactice de la Școala pedagogică de fete din Lugoj nu s-au preocupat de aplicarea metodelor agrotehnice înaintate pe lotul școlar. Este nevoie să se combată, de asemenea, măsurile nejuste care s-au luat la Roman, unde o serie de școli au renunțat la parte din terenul gospodăriei anexe, dînd înapoi în fața unor greutăți pe care le-ar fi putut rezolva cu ajutorul părinților și al organizațiilor de masă. Trebuie lichidate practicile greșite de folosire a cadrelor didactice pentru sarcini străine de menirea lor, așa cum este cazul, semnalat de gazeta noastră, cu privire la organizarea serviciului de noapte la telefon în comuna Scoarța, raionul Gilort, sau nejusta folosire a cadrelor didactice din comunele Bolintinul din Deal și Malu Spart, regiunea București. Trebuie combătute însă, în același timp, încercările unor învățători și profesori cu nivel politic scăzut de a se eschiva de la sarcinile însemnate ce le revin ca propagandiști la sate.

În țara noastră sînt create toate condițiile pentru dezvoltarea continuă a muncii culturale de masă, pentru înflorirea școlii legată de interesele vitale ale poporului, căci satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii este legea de bază care conduce întreaga activitate a partidului și a statului nostru democrat-popular. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, oamenii muncii din învățămînt sînt chemați să-și dea tot mai activ contribuția la realizarea marilor sarcini pe care această operă ni le pune în față, să pună toate puterile și toate cunoștințele lor în slujba construirii unei vieți fericite și luminoase.

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

În temeiul art. 37 lit. a din Constituția Republicii Populare Române, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române decretează:

1. — Se convoacă a treia sesiune a Marii Adunări Naționale a celei de a doua legislaturi, pe ziua de marți 20 aprilie 1954, ora 10 dimineața, la sediul Marii Adunări Naționale.

București, 14 aprilie 1954

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

CHEMAREA DE 1 MAI 1954

a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn către toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă

Tovarăși și tovarășe,

Se apropie ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările. An de an, această măreață sărbătoare prilejuiește o trecere în revistă a forțelor mereu crescînde ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii din întreaga lume, a noilor succese dobîndite de mișcarea muncitorească revoluționară mondială în lupta pentru pace, pentru democrație și socialism.

Pentru poporul muncitor din țara noastră, eliberat de sub jugul claselor exploatatoare și al imperialiștilor străini, a devenit o tradiție scumpă de a întîmpina ziua de 1 Mai cu noi realizări în lupta pentru construirea socialismului, pentru sporirea producției industriei socialiste, a producției agricole, a bunurilor de larg consum, pentru făurirea bunului trai material și cultural al oamenilor muncii din orașe și sate.

Regimul democrat-popular a determinat uriașe schimbări în viața muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, femeilor, tineretului, minorităților naționale. Poporul nostru muncitor se bucură de largi drepturi cetățenești și libertăți democratice. Mari succese au fost obținute în domeniul dezvoltării economice a țării, al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Țara noastră și-a dezvoltat puternic industria socialistă în anii regimului democrat-popular. Progresele mari realizate în domeniul dezvoltării industriei și îndeosebi al industriei construcției de mașini, ne permit nu numai să producem în serie mașini complicate, pe care altădată le importam, dar să și avem disponibilități pentru export.

Datorită sprijinului dat de statul celor ce muncesc, țărănimea muncitoare a obținut succese însemnate, participînd tot mai activ la opera de construire a socialismului. Rezultate deosebite în lupta pentru o viață mai bună au dobîndit țăranii muncitori uniți în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Însemnate îmbunătățiri s-au realizat în domeniul social-cultural. Au luat avînt învățămîntul, știința, arta și literatura.

Realizările regimului democrat-popular au fost cu putință datorită conștiinței și spiritului de răspundere de care a dat și dă dovadă eroica noastră clasă muncitoare, forța conducătoare a statului și a poporului; ele au fost cu putință pentru că țărănimea muncitoare urmează cu credință pe aliatul și conducătorul său de nădejde, clasa muncitoare, călăuzită de Partidul Muncitoresc Romîn, pentru că intelectualitatea noastră legată de popor contribuie cu însuflețire la cauza întăririi și înfloririi patriei.

Succesele obținute pe calea construirii socialismului se datoresc însușirii și înfăptuirii de către oamenii muncii de la orașe și sate a politicii Partidului Muncitoresc Romîn, al cărei conținut principal este grija pentru binele poporului, slujirea neobosită a intereselor celor ce muncesc.

În mijlocul preocupărilor partidului stau în momentul de față ridicarea producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare, pentru obținerea unei abundențe de produse și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri practice în vederea atingerii acestui scop.

Avem tot ce este necesar pentru aplicarea în viață a măsurilor luate de partid și guvern. Economia țării noastre, economie de pace, merge cu pași siguri pe calea avîntului continuu. Rezultatele obținute de poporul nostru muncitor în domeniul industrializării țării, colaborarea economică a țării noastre cu țările lagărului democratic și în special ajutorul multilateral al marii Uniuni Sovietice, creiază condițiile materiale necesare pentru înfăptuirea acestor măsuri. Depinde de munca organizată, plină de avînt, a maselor largi de la orașe și sate, ca sarcina îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii să fie tradusă cu succes în viață, ca greutățile pe care le avem să fie înfrînte. Chezășia înfrîngerii greutăților este unitatea de nezdruncinat între partid, guvern și popor.

Cu ocazia zilei de 1 Mai, marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe toți cei ce muncesc de la orașe și sate să ia parte cu avînt la lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural, să pună în slujba realizării acestei sarcini toate forțele, toată capacitatea și inițiativa lor creatoare.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe oamenii muncii din industria grea să dezvolte necontenit capacitatea de producție a întreprinderilor, să sporească productivitatea muncii și gradul de folosire a utilajelor, să acorde o atenție deosebită necontenitei măriri a producției de mașini și unelte agricole, precum și pieselor de schimb necesare lor; în întreprinderile din industria grea trebuie create și dezvoltate secții de produse de larg consum.

Muncitorii și inginerii care lucrează în construcții sînt chemați să lupte pentru darea la timp în funcțiune a lucrărilor, pentru o cît mai bună calitate, pentru reducerea prețului de cost.

Oamenii muncii din industria textilă și de încălțăminte sînt chemați să producă țesături, confecții și încălțăminte în sortimente cît mai variate, de calitate superioară și în cantități care să satisfacă cerințele mereu crescînde ale populației de la orașe și sate.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria alimentară, trebuie să sporească necontenit producția fabricatelor de carne, pește, ulei comestibil, zahăr, etc., asigurînd lărgirea și îmbunătățirea sortimentelor.

Oamenii muncii din industria locală și din cooperația meșteșugărească sînt chemați să contribuie activ la mărirea producției bunurilor de larg consum necesare populației.

Singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este lupta de zi cu zi pentru mărirea producției și ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor și îmbunătățirea calității lor.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie să participe cu avînt sporit la întrecerea socialistă, pentru mărirea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost, să-și desfășoare larg inițiativa lor creatoare pentru descoperirea și folosirea imenselor rezerve interne pe care le posedă întreprinderile noastre, să extindă metodele înaintate ale fruntașilor în producție.

Socialismul înseamnă evidență și control riguros. Oamenii muncii trebuie să lupte cu hotărîre în vederea înrădăcinării unui sever regim de economii în toate domeniile de activitate, să scoată la iveală și să combată fără cruțare orice risipă și cheltuieli de prisos, astfel încît maximum de mijloace să poată fi concentrate în direcția sporirii producției bunurilor de larg consum și a producției agricole, pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă oamenii muncii din agricultură să lupte prin toate mijloacele pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale, pentru obținerea unui belșug de produse agro-alimentare în scopul îmbunătățirii aprovizionării populației muncitoare de la orașe și sate și a industriei ușoare și alimentare.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la principalele culturi agricole și îndeosebi la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, legume. Țăranii muncitori sînt chemați să lupte cu avînt sporit pentru executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, să aplice pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, folosind cu pricepere bogata experiență a agriculturii Uniunii Sovietice și experiența fruntașilor din agricultura noastră. Cunoașterea, aplicarea și răspîndirea largă a metodelor agrotehnice este în interesul tuturor țăranilor muncitori, în interesul dezvoltării economiei noastre naționale, pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Țărani muncitori, aplicați pe suprafețe întinse metoda însămînțării porumbului, cartofului și altor plante prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, metoda producerii răsadurilor de legume în ghivece nutritive și alte metode agrotehnice înaintate! Lărgiți întrecerea pentru executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agrotehnice a lucrărilor agricole de primăvară!

Comitetul Central al Partidului cheamă țăranii muncitori să lupte pentru mărirea numărului și îmbunătățirea soiurilor de animale și păsări, să contracteze cu unitățile comerciale de stat și cooperatiste produse agro-alimentare, să aprovizioneze piața cu mai multă carne, mai mult lapte, mai multe legume și zarzavaturi.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt chemați să folosească în întregime posibilitățile gospodăriilor lor de a spori producția agricolă și de a ridica randamentul la hectar.

Țăranii muncitori membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole sînt chemați să lupte pentru obținerea de recolte bogate, pentru mărirea avutului obștesc al gospodăriei colective, pentru crearea și dezvoltarea fermelor de creștere a animalelor. Ei au datoria să facă din fiecare gospodărie colectivă și întovărășire o dovadă vie a superiorității agriculturii socialiste, o pildă și un îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală de a se uni în gospodării colective și întovărășiri.

Îndeplinindu-și îndatoririle față de stat, țărănimea muncitoare contribue la întărirea economiei naționale și îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare.

Tractoriștii, tehnicienii și inginerii din S.M.T. și G.A.S. sînt chemați să sprijine efectiv pe colectiviști, întovărășiți și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale în însușirea și aplicarea agrotehnicii înaintate, să lupte pentru folosirea deplină a capacității tractoarelor și mașinilor agricole și pentru respectarea cu strictețe a normativelor de îngrijire și reparații, să execute lucrări de bună calitate, să economisească piese de schimb, carburanți și lubrefianți.

În scopul ridicării producției agricole, muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie sînt chemați să producă în cantități sporite mașini agricole și piese de schimb, precum și unelte agricole simple accesibile maselor largi ale țărănimii, să trimită din rîndurile lor cadre calificate și cu experiență în S.M.T.-uri, centre mecanice și gospodării de stat, pentru folosirea la maximum a tehnicii înaintate cu care este înzestrată agricultura noastră.

Muncitorii și funcționarii sînt chemați să contribuie la îmbunătățirea aprovizionării lor și a familiilor lor prin cultivarea de legume și zarzavaturi pe loturi individuale.

Comitetul Central al Partidului cheamă lucrătorii din comerțul de stat și cooperatist să lupte pentru lărgirea și îmbunătățirea schimbului între oraș și sat, pentru o cît mai bună deservire a oamenilor muncii, pentru reducerea cheltuielilor de circulație a mărfurilor, pentru sporirea contractărilor și achizițiilor de produse agricole.

Oamenii muncii din aparatul de stat trebuie să lupte pentru o bună funcționare a aparatului de stat, pentru stricta respectare a legalității populare, pentru stîrpirea birocratismului și a nepăsării față de nevoile oamenilor muncii.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă intelectualii: învățători și profesori, medici și oameni de știință, scriitori și artiști, să pună cunoștințele și capacitatea lor creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru.

La baza realizărilor noastre economice stă munca desfășurată de partid, forța conducătoare a regimului de democrație populară. Organizațiile de partid trebuie să desfășoare o intensă muncă de lămurire a oamenilor muncii de la orașe și sate asupra politicii economice a partidului și statului, să-i mobilizeze la o muncă plină de însuflețire pentru înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de partid și guvern. Comuniștii trebuie să fie în primele rînduri ale oamenilor muncii de la orașe și sate în lupta pentru sporirea producției agricole și a bunurilor de larg consum, să dea pildă de disciplină, vigilență și devotament față de cauza partidului.

Munca politică de masă a organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.M., avînd în centrul atenției problemele vitale ale luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, trebuie să contribuie la întărirea legăturii partidului cu masele de oameni ai muncii, să întărească temelia statului nostru democrat-popular — alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, să întărească unitatea dintre partid, guvern și popor, să zădărnicească toate încercările dușmanului de clasă de a submina această unitate, să ducă la un nou avînt al activității creatoare a maselor de oameni ai muncii în opera de construire a socialismului.

Organizațiile sindicale trebuie să organizeze întrecerea socialistă a oamenilor muncii pentru realizarea sarcinilor planului de stat, să îmbunătățească munca lor de masă, să întărească grija lor pentru nevoile materiale și culturale ale muncitorilor și funcționarilor. Sindicatele sînt datoare să dea tot sprijinul muncitorilor și funcționarilor în vederea cultivării de legume și zarzavaturi pe loturi individuale.

Comitetul Central al Partidului cheamă masele largi ale tineretului să muncească cu tot avîntul și entuziasmul lor pentru însușirea științei, tehnicii și culturii, să întărească continuu organizațiile U.T.M.-ului, să sporească prin munca lor succesele poporului muncitor în construirea socialismului.

Femeile sînt chemate să participe cu toată hărnicia lor la lupta pentru bunăstarea poporului, să ajute cu pricepere la buna gospodărire a orașelor și satelor, la crearea de surse locale pentru îmbunătățirea aprovizionării celor ce muncesc.

Sfaturile populare au sarcina să-și îmbunătățească necontenit activitatea lor de conducători ai economiei locale, să dea dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc în ce privește folosirea resurselor locale, să se ocupe cu toată răspunderea de crearea de zone legumicole și de ferme în jurul orașelor și centrelor muncitorești, în scopul asigurării unei mai bune aprovizionări a acestora cu legume, zarzavaturi și cu produse animale. Ele trebuie să se lege mai strîns de masele muncitoare, să pună capăt tendințelor de muncă birocratică.

Pentru poporul nostru opera de înfăptuire a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării este legată indisolubil de cauza apărării păcii. Politica externă a statului nostru democrat-popular este o politică de apărare a păcii, o politică de prietenie și alianță cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, o politică de pace și legături comerciale cu toate popoarele.

De 1 Mai, poporul romîn își va manifesta din nou hotărîrea de a contribui la apărarea și consolidarea păcii și prieteniei între popoare, la zădărnicirea planurilor agresive ale imperialiștilor, îndreptate împotriva independenței și suveranității popoarelor. De 1 Mai poporul nostru va demonstra aprobarea sa unanimă față de declarația guvernului R.P.R., care sprijină propunerile Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa și în întreaga lume, cale sigură pentru slăbirea încordării internaționale, pentru înlăturarea pericolului reînvierii militarismului german, pentru normalizarea și dezvoltarea relațiilor economice și culturale între state.

Cu ocazia zilei de 1 Mai, poporul nostru își afirmă din nou dragostea și recunoștința față de marea Uniune Sovietică a cărei politică externă de pace și prietenie între popoare corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și este obstacolul hotărîtor în calea dezlănțuirii unui nou război.

Salutul nostru, marelui popor sovietic — eliberatorul și prietenul poporului nostru! Trăiască prietenia, alianța și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic! Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin!

În lupta pentru pace și socialism poporul nostru pășește cot la cot cu popoarele țărilor de democrație populară. Salut frățesc marelui popor chinez, care, sub conducerea Partidului Comunist, merge pe drumul întăririi și înfloririi Chinei populare! Salutul nostru frățesc oamenilor muncii din țările de democrație populară, din Republica Democrată Germană, din Republica Populară Democrată Coreeană!

Poporul nostru își exprimă cu putere solidaritatea internaționalistă cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale, care, în frunte cu partidele comuniste, luptă împotriva exploatării capitaliste și jugului imperialist, pentru libertăți democratice, pentru independență națională, pentru apărarea păcii, slăbirea continuă a încordării internaționale, asigurarea securității tuturor țărilor, a colaborării și prieteniei între popoare.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Trăiască poporul muncitor romîn, stăpîn pe soarta sa!

Trăiască clasa noastră muncitoare!

Trăiască țărănimea noastră muncitoare!

Trăiască intelectualitatea legată de popor!

Trăiască alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!

Trăiască prietenia frățească între poporul romîn și minoritățile naționale din R.P.R.!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare în Republica Populară Romînă, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor!

U.R.S.S. ÎȘI ÎNVAȚĂ

Educația prin muncă

Grandiosul program de desțelenire a pămînturilor pentru culturile de cereale, trasat de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic, a fost întîmpinat de către tineretul sovietic cu un entuziasm neobișnuit. Mii și mii de tineri și tinere pleacă în Siberia și în Ural, în Kazahstan și Povoljie pentru a dovedi prin acte eroice de muncă dragostea lor față de partid, față de popor și față de patrie.

Marele Lenin a învățat tineretul ca în fiecare zi, în orice sat, în orice oraș să rezolve în practică o sarcină sau alta, chiar dacă ea este foarte mică, foarte simplă. Îndeplinind cu sfințenie poruncile lui Lenin, tineretul sovietic a stat întotdeauna pe pozițiile cele mai înaintate. Și în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei și în anii construcției pașnice, tînăra generație sovietică, în frunte cu gloriosul Comsomol, a fost un ajutor credincios al Partidului Comunist, a dat exemple de eroism în luptă și în muncă.

Adresîndu-se tineretului, Lenin spunea că orice muncă, fie ea cît de grea, trebuie să fie organizată astfel încît fiecare muncitor și țăran să se considere pe sine drept o parte din marea armată a muncii libere. Poruncile lui Lenin sînt pentru tinerii patrioți ai țării socialismului un izvor nesecat de energie în muncă. Urmînd aceste porunci, tineretul, fără a se teme de greutăți, a construit orașele Komsomolsk pe Amur și Magnitogorsk, a ridicat hidrocentrale gigantice, și muncește acum cu însuflețire la mărețele construcții ale comunismului.

Răspunzînd chemării partidului, tineretul pășește acum la importanta muncă de desțelenire a pămînturilor, pentru a completa hambarele statului cu sute de milioane de puduri de cereale. Tinerii și tinerele știu că nu le va fi ușor să dea spre folosință noile pămînturi. Dar ei nu se tem de munca care-i așteaptă. Adresîndu-se comsomoliștilor și comsomolistelor, tineretului din Uniunea Sovietică, participanții la adunarea comsomoliștilor din Capitală și din regiunea Moscova care au plecat în regiunile de desțelenire a pămînturilor au declarat că tinerii și tinerele sovietice nu caută niciodată o viață ușoară, că ei au fost astfel educați de Partidul Comunist, încît văd limpede în fața lor țelul măreț pe care trebuie să-l atingă și vor lupta cu perseverență și abnegație pentru realizarea lui. Și ei vor îndeplini această promisiune.

Statul trimite în regiunile de desțelenire a pămînturilor mii de mașini agricole. Pentru manipularea lor sînt necesari oameni calificați — mecanici, tractoriști, combaineri. Detașamentele de tineri muncitori care pleacă acolo sînt formate adeseori din oameni cu două și mai multe profesiuni. Școlile și instituțiile speciale de învățămînt au educat un tineret bun, însuflețit de dragoste față de muncă.

Nu de mult încă, toți acești tineri patrioți ședeau pe băncile școlii. Călăuzindu-se după măreața învățătură a marxism-leninismului, colectivele de pedagogi i-au înarmat cu concepția comunistă despre lume, i-au educat în spiritul patriotismului sovietic.

Tînăra generație din Uniunea Sovietică este educată în spiritul dragostei față de muncă. La aceasta contribuie școlile și celelalte instituții de învățămînt, contribuie întreaga realitate sovietică.

În cuvîntarea sa la Congresul al III-lea al Comsomolului V. I. Lenin a cerut Uniunii Tineretului Comunist să-i educe pe toți tinerii, începînd de la 12 ani, în spiritul muncii conștiente și disciplinate. Nu trebuie să se mai întîmple ca în școli, în organizațiile de comsomol și de pionieri, educația prin muncă conștientă și disciplinată să fie înlocuită de discuții pline de elocvență cu privire la necesitatea de a iubi munca. Respectul față de munca fizică este una dintre trăsăturile esențiale ale moralei comuniste. Această latură o omului sovietic trebuie educată la copii în munca practică.

Copiii sovietici sînt activi. Viața înconjurătoare, plină de patosul muncii, îi învață să fie activi. Ei întîmpină cu mare însuflețire orice posibilitate de a îndeplini o muncă obștească — string cu plăcere plante medicinale, organizează polenizarea artificială pe ogoarele colhoznice, ajută colhoznicilor să lupte împotriva dăunătorilor plantelor agricole. Pionierii și școlarii organizează cu pasiune lucrări experimentale pe loturile școlare, obținînd recolte înalte de culturi cerealiere și de alte culturi agricole. În iarna trecută mii de școlari au fost ocupați cu pregătirea pentru colhozuri a ghivecelor nutritive.

În școlile și în familiile unde copiii muncesc zi de zi, unde ei execută munci obștești accesibile puterilor lor, disciplina copiilor este bună. Munca te disciplinează. Munca face ca disciplina copiilor să fie conștientă. Atmosfera unei alternări chibzuite a învățăturii, a muncii fizice și odihnei reprezintă condiția principală de educare a disciplinei conștiente la școlari. Această atmosferă sănătoasă nu poate servi ca teren pentru apariția florilor sterile și a parazîților. Munca spre binele colectivului, al poporului, al patriei, învață tineretul să-și subordoneze voința sa, dorințele sale interesele obștești—și aceasta nu în vorbe, ci în fapte. În procesul unei munci importante din punct de vedere obștesc se întărește voința conștientă, disciplina conștientă a tinerei generații.

Tinerii patrioți care și-au exprimat dorința de a pleca în regiunile de desțelenire a noilor pămînturi, au atras prin exemplul lor și tineretul școlar. Mulți elevi visează ca după terminarea școlii să plece pe urmele colegilor lor mai mari. Sînt visuri pe deplin reale! Un mare număr de absolvenți ai școlilor medii vor pleca în acest an direct în producție, în agricultură. Firește că mulți din ei vor dori să completeze detașamentele de muncă plecate să desțelenească noile pămînturi. Colectivele pedagogice fruntașe au și început să-și pregătească elevii pentru participarea la viața de producție a țării. Sub îndrumarea profesorilor de biologie și a agronomilor locali, școlarii de la sate își însușesc pe loturile școlare și pe ogoarele colhoznice cunoștințe despre munca agricolă. Elevii școlilor situate în raioanele unde sînt stațiuni de mașini și tractoare își însușesc cunoștințe practice cu privire la mecanizarea producției colhoznice.

Există un mare număr de școli sătești unde, datorită legăturii strînse cu stațiunea de mașini și tractoare, au fost create cercuri de tractoriști și combaineri. Viitorii absolvenți ai școlii din Cistoie-Ozero, regiunea Novosibirsk lucrează în cercul de mecanizatori, sub îndrumarea inginerului șef al S.M.T. din Judino. O parte din ei se pregătesc ca după obținerea certificatului de maturitate să rămînă la muncă în S.M.T. Școala din Kocenevsk, regiunea Novosibirsk, ține de asemenea o legătură strînsă cu S.M.T. Elevii acestei școli participă direct la repararea și montarea tractoarelor și altor mașini agricole. Acestea și multe alte exemple dovedesc marea atracție a elevilor spre o participare activă în economia națională a țării.

(După un articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta").

Într-o grădiniță de copii din Uniunea Sovietică

Spre noi succese

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a C.C. al P.C.U.S. cu privire la noua reducere a prețurilor de stat cu amănuntul este discutată cu înflăcărare în școlile de toate gradele din Leningrad. Profesorul N. F. Baturin, care a luat cuvîntul la adunarea colectivului școlii nr. 167 din raionul Smolnii, a spus:

— Noua reducere a prețurilor este o mărturie a creșterii continue a puterii Patriei noastre. Grija partidului și a guvernului pentru îmbunătățirea bunăstării materiale a poporului îi însuflețește pe oamenii sovietici la noi succese în muncă, trezește în fiecare din noi dorința de a lucra și mai cu spor, și mai productiv.

Două recolte pe an

Anani Ivanovici Stațiura, directorul Școlii elementare din Filippovka, raionul Domanevsc, regiunea Odessa obține regulat de aproape 20 de ani bogate recolte de cartofi. El efectuează experiențe pe lotul școlar împreună cu elevii, precum și în grădina proprie.

Legătura strînsă cu institutele de genetică și selecție din Kiev și Odesa, cunoașterea aprofundată a literaturii privitoare la cultura cartofului, observațiile și experiența personală îi ajută lui Anani Ivanovici să obțină în fiecare an cîte două recolte înalte de cartofi. Chiar în anul trecut, care n-a fost favorabil pentru cultura cartofului, Stațiura a obținut două recolte. Primăvara, de timpuriu, el a sădit cartofii în cuiburi așezate în pătrat pe o suprafață de 0,1 hectare și în ultimile zile ale lui iunie a scos 2140 kg. de cartofi, fiecare avînd în medie 300 grame.

La 5 iulie el a sădit iarăși cartofi pe același loc, pe o suprafață de 0,05 hectare. În primele zile ale lunii septembrie cartoful a înflorit, iar apoi a devenit bun de recoltat. E adevărat că recolta a doua a fost ceva mai scăzută decît prima, dar trebuie avut în vedere că în tot acest timp nu a plouat deloc.

— Principalul pentru obținerea unei recolte înalte — spune tov. Stațiura — este sămînța sănătoasă și nevătămată. Cartoful are proprietatea de a degenera și de aceea, pentru a nu se micșora recolta la hectar, materialul de însămînțat trebuie reînoit periodic, după fiecare doi-trei ani.

Anani Ivanovici are întotdeauna stocuri mari de cartofi de sămînță de bună calitate, cu care îi aprovizionează și pe locuitorii din raion.

Predarea fizicii în școala sătească

În condițiile școlii sătești, munca pentru realizarea învățămîntului politehnic trebuie să se desfășoare ținîndu-se seama de mediul de producție înconjurător. Realizarea acestei sarcini va contribui la îndeplinirea Hotărîrii Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., la pregătirea unor cadre instruite din toate punctele de vedere, capabile de a-și însuși rapid tehnica modernă complexă a producției agricole.

În lumina acestor sarcini, colectivul școlii noastre medii sătești, situată într-un ținut unde agricultura este complet mecanizată, a desfășurat o intensă activitate.

Înainte de toate s-a acordat atenție creării bazei didactico-materiale necesare. Cabinetul de fizică a fost completat cu utilaj și transformat într-un laborator de fizică. Sub îndrumarea profesorilor de fizică au fost construite o centrală electrică și o stațiune meteorologică. În toate aceste inițiative am primit un mare ajutor din partea colhozului „Budionîi", pe teritoriul căruia este situată școala.

La începutul anului școlar trecut a fost întocmit un plan detaliat de desfășurare a lucrărilor de laborator, a excursiilor, a temelor practice pentru acasă, a muncii în afara clasei.

Profesorii de fizică au studiat minuțios obiectivele excursiilor în producție — centrala electrică a colhozului, punctul de radioficare, șantierul de construcție, atelierele de reparație a mașinilor, diferitele mașini și agregate agricole.

Datele obținute au fost folosite apoi ca exemple cu prilejul studierii fizicii și al alcătuirii problemelor.

Înainte de toate, noi am făcut cunoscute elevilor bazele energetice, sursele și metodele de obținere a energiei.

Cu prilejul studierii în clasa a VI-a a legii conservării și transformării energiei am expus această lege la lecție, iar apoi am dezvăluit mai adînc conținutul ei în timpul excursiei la moara mecanică, unde elevii au văzut în funcțiune puternicul motor cu combustie internă și au înțeles foarte clar că energia mecanică a motorului se obține prin arderea de combustibil.

Cu prilejul studierii în clasa a VI-a a electricității, prin exemple concrete luate din gospodăria colhozului, li s-a arătat elevilor cum este folosită energia electrică în creșterea animalelor și în cultura legumelor.

În timpul excursiilor la centrala electrică, la linia de transmisiune și la instalația care consumă energie electrică, elevii au aflat care este modul de obținere a energiei electrice pe seama căldurii, cum se transmite energia la arii de pe cîmp, la fermele de creștere a animalelor, la stațiunile de pompe, cum este folosită energia electrică pentru tunsul oilor, pentru mulsul vacilor, pentru încălzirea incubatoarelor, pentru îndeplinirea diferitelor lucrări la arie.

Să ne oprim mai amănunțit asupra uneia din excursiile făcute la ferma de creștere a animalelor din colhoz.

Această excursie a fost organizată în legătură cu studierea temei „Fenomenele electromagnetice" în clasa a VII-a. Trebuia să li se arate elevilor motoare electrice, modul cum sînt puse acestea în funcțiune, piesele lor principale și folosirea energiei mecanice a electromotorului.

Excursia a început prin vizitarea gospodăriei fermei. Brigadierul le-a vorbit elevilor despre importanța pe care Guvernul Sovietic și Partidul Comunist o acordă dezvoltării creșterii animalelor, le-a povestit cum a fost creată ferma într-un termen relativ scurt și cum a fost ea înzestrată cu tehnica înaintată. Apoi elevii s-au apropiat de cel mai puternic electromotor al fermei, care pune în mișcare mașinile de preparare a nutreturilor, și au cercetat piesele lui principale. În secția de muls, de o curățenie ideală, școlarii au văzut electromotoare de mică putere, funcționînd fără zgomot și punînd în mișcare dispozitivele de rarefiat aerul ale aparatelor de muls. Tot aici elevii și-au concentrat atenția asupra electromotoarelor care pun în funcțiune instalațiile de ventilație. La sfîrșitul excursiei, elevii s-au apropiat în grupe mici de diferite electromotoare, le-au schițat în caiete, au întocmit schemele de racordare la circuitul electric, și-au notat date despre puterea electromotorului.

Această excursie le-a arătat elevilor marea importanță a electromotorului în agricultură. Membrii cercului electrotehnic, care numără 45 de elevi, au executat un model de arie electrificată. Ei au efectuat calculul puterii diferitelor mașini și aparate care consumă energie electrică, au determinat pierderile în liniile de transmitere a energiei. În perioada vacanței de vară, elevii au avut ca temă să întocmească schemele de folosire a energiei electrice în gospodăria colhozului.

Pentru a le face cunoscute elevilor puternicele instalații energetice, noi am organizat o excursie la întreprinderile industriale din orașul Krasnodar. Elevii au vizitat uzina de aparate pentru măsurat, uzina „Glavmargarin" și alte întreprinderi.

Lucrînd într-o localitate rurală, cu un înalt nivel de mecanizare a producției colhoznice, ne-am propus să le facem cunoscută elevilor tehnica folosită în colhoz. Predarea cursului de fizică în diferite clase ne permite pe deplin să facem aceasta fără a depăși limitele programei în vigoare. Astfel, studierea mecanismelor simple a fost însoțită nu numai de demonstrarea lor la lecții, ci și de arătarea folosirii acestor mecanisme în construcțiile mașinilor agricole de care dispune școala noastră. O atenție deosebită a fost acordată mașinilor de plantat.

Cunoscînd principiul de funcționare a combinei, elevii s-au convins că această mașină nu reprezintă o sumă de mecanisme simple, ci un agregat complex cu calități specifice, o mașină care s-a perfecționat în procesul exploatării, datorită propunerilor de raționalizare ale combainerilor, tehnicienilor, inginerilor fruntași.

Trebuie urmărit cu strictețe ca exemplele tehnice să fie accesibile înțelegerii elevilor, ca excursiile și alte lucrări organizate în afara clasei să nu-i suprasolicite pe elevi.

Bineînțeles că nu este posibil de a face cunoscute elevilor toate mașinile agricole principale numai în timpul excursiilor. Pentru o cunoaștere mai amănunțită a tehnicii agriculturii în școala noastră se practică lucrările de vară ale elevilor cu privire la deservirea mașinilor pe cîmp.

Dar, după cum a arătat experiența, principiile de funcționare a diferitelor mașini pot fi dezvăluite cel mai deplin numai la lecție. În această privință au o mare importanță politehnică și lucrările de laborator just organizate. Cu prilejul efectuării lucrărilor de laborator trebuie să le cerem elevilor să monteze singuri aparatele necesare, să întocmească circuitele electrice, să folosească cu grijă și atenție aparatele.

Este bine ca efectuarea lucrărilor de laborator să fie îmbinată cu rezolvarea unor probleme practice. De pildă, în legătură cu determinarea greutății specifice să se determine greutatea specifică a laptelui, a grăunțelor, a diferitelor aliaje.

Activitatea în cercuri, satisfăcînd tendința elevilor spre o studiere mai amănunțită a fizicii și a aplicațiilor ei practice în domeniul tehnicii agricole, a radioului, a fotografiei, a electrotehnicii etc., trebuie să se desfășoare astfel încît să constituie și o muncă obștească a școlarilor, ceea ce are o mare importanță educativă. Una dintre formele acestei munci este confecționarea de material didactic, care va servi pentru toți elevii școlii.

În școala noastră, de pildă, au fost confecționate aparate pentru demonstrarea mișcării uniforme, aparate electromagnetice, redresoare cu kenotron și seleniu, un virtej, un troliu electric și alt material didactic pentru cursul de fizică.

Activînd în cercurile electrotehnice, elevii au dobîndit priceperea de a instala siguranțe, de a trage un fir electric, de a monta un întrerupător, o rozetă de priză etc.

Trebuie acordată o mare atenție obișnuirii elevilor cu folosirea celor mai răspîndite aparate de măsurat. Noi acordăm acestui lucru o mare importanță. I-am învățat pe elevii noștri să folosească compasul de grosime, micrometrul, manometrul, aparatele hidrometeorologice, luxmetrul, fotometrul etc.

Între cercul nostru de fizică și colhoz s-a stabilit o legătură strînsă. Astfel, în cabinetul de fizică a fost încercată în timpul liber rezistența pieselor motorului eolian construit de tehnicianul colhozului. Profesorii de fizică au dat prețioase indicații maiștrilor colhozului care confecționau un stringător de paie, o mașină pentru clădit stoguri și alte mașini. Elevii au luat parte la construirea liniilor de transmisie subterane, la verificarea aparatelor de măsurat de la centrala electrică a colhozului, la instalarea cuptoarelor încălzite electric, la utilarea centralei electrice școlare. Aceste lucrări, pe lîngă valoarea lor practică, au avut o mare importanță educativă: îndeplinindu-le, elevii contribuiau cu o părticică din munca lor la ridicarea bunăstării materiale și a nivelului cultural al colhoznicilor.

Pe lîngă școala noastră activează un cerc meteorologic. La începutul anului școlar, membrii cercului au construit o stațiune meteorologică utilată cu aparate de autoînregistrare. Elevii au făcut observații regulate asupra timpului și au alcătuit buletine meteorologice pe care le-au predat apoi colhozului și comitetului executiv raional.

Munca la stațiunea meteorologică a contribuit la formarea unei înalte discipline și a unei mari perseverențe a elevilor, i-a ajutat să-și însușească mai bine capitolele fizicii legate de meteorologie.

Mulți dintre elevii noștri se înscriu la institutele agricole pentru a obține specialitatea de mecanizatori ai agriculturii. Numărul acestor elevi devine tot mai mare și aceasta ne dă nouă, profesorilor de fizică, o legitimă satisfacție.

Se înțelege că tot ceea ce am reușit să facem pînă în prezent este numai începutul unei mari activități. Realizarea deplină a sarcinilor puse în legătură cu învățămîntul politehnic ne cere nouă, profesorilor de fizică, multă inițiativă creatoare, priceperea de a mobiliza pe elevi la o studiere aprofundată a fizicii, la însușirea aplicațiilor ei practice.

V. L. DONȚOV
Școala nr. 15, raionul Plastunovsk, ținutul Krasnodar

(După un articol publicat în revista „Fizica v școle").

Unele probleme ale muncii organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior

V. V. Zverev
locțiitorul șefului Secției de știință și cultură a Comitetului Orășenesc Moscova al P.C.U.S.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic manifestă o neobosită grijă pentru dezvoltarea învățămîntului superior, pentru pregătirea cadrelor intelectualității sovietice.

Grandiosul program al construcției comuniste, trasat de Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pune în fața instituțiilor de învățămînt superior o sarcină de mare importanță politică — de a asigura toate ramurile economiei naționale și ale culturii cu cadre de specialiști de înaltă calificare.

Cu fiecare an se lărgește rețeaua instituțiilor de învățămînt superior și crește numărul studenților din aceste instituții.

În cele 96 de școli superioare din Moscova studiază în prezent aproape 280.000 studenți. La Moscova sînt tot atîtea școli superioare cîte erau în întreaga Rusie prerevoluționară, iar numărul studenților este de două ori și ceva mai mare decît înainte de Revoluție. Nu există nicio ramură a economiei naționale, a științei sau culturii, pentru care să nu se pregătească specialiști în instituțiile de învățămînt superior din Moscova.

Peste 27.000 de specialiști, care au terminat cursurile facultăților din Capitală în anul trecut, au pășit la muncă în industrie, în agricultură și în alte ramuri ale economiei naționale. În fiecare an crește numărul studenților înscriși în facultăți; în anul 1953—54 și-au început studiile peste 41.000 de tineri.

Una dintre cele mai importante condiții care asigură pregătirea cu succes a tinerilor specialiști este organizarea justă a muncii de partid în instituțiile de învățămînt superior. Activitatea fiecărei organizații de partid din aceste instituții trebuie să fie subordonată rezolvării problemei privitoare la ridicarea nivelului ideologico-teoretic al predării, la îmbunătățirea muncii ideologice în mijlocul colectivului de profesori și al studențimii și la perfecționarea metodelor muncii instructiv-educative.

Catedrele de științe sociale au o importanță hotărîtoare în formarea concepției comuniste despre lume a studenților. Catedrele de marxism-leninism, de economie politică și de materialism dialectic și istoric ale instituțiilor de învățămînt superior din Moscova au desfășurat o însemnată activitate de îmbunătățire a calității predării. S-a ridicat nivelul ideologic și politic al prelegerilor și seminariilor, s-a îmbunătățit calitatea însușirii de către studenți a teoriei marxist-leniniste. Organizațiile de partid ale facultăților au început să acorde mai multă atenție catedrelor, să le dea ajutor practic în muncă.

Nu trebuie să dovedim că ridicarea calității prelegerilor și seminariilor depinde în primul rînd de extirparea din predarea și studierea teoriei marxist-leniniste a dogmatismului și bucherismului. Nu se poate asigura o însușire temeinică de către studenți a teoriei marxist-leniniste dacă prelegerea este presărată cu zeci de citate. Asemenea prelegeri, pe lîngă că arată caracterul dogmatic al activității profesorului, îi orientează pe studenți către o simplă memorizare școlărească a formulărilor și nu către înțelegerea esenței teoriei marxist-leniniste.

Unul dintre cele mai importante mijloace de ridicare a nivelului ideologico-teoretic al predării este ridicarea calificării științifice și a măiestriei pedagogice a profesorilor de la catedrele de științe sociale.

Succesul predării științei marxist-leniniste depinde însă nu numai de calificarea științifică a profesorului. Poți fi foarte erudit din punct de vedere teoretic, dar să nu fii stăpîn pe măiestria pedagogică. În ultimii ani s-au făcut oarecare progrese în înlăturarea indiferenței pentru munca metodică, indiferență răspîndită o vreme printre profesorii de științe sociale. Profesorii catedrelor de marxism-leninism de la Institutul de Energetică, de la Institutul Oțelului, de la Academia Agricolă „Timiriazev", de la Institutul de Economie și Statistică și de la alte instituții de învățămînt superior din Moscova se preocupă mult de metodica predării. Colectivele acestor institute au obținut succese remarcabile.

Răspunderea deosebită pentru formarea concepției despre lume a studenților, care cade asupra catedrelor de științe sociale, nu trebuie să ducă nicidecum la micșorarea exigenței față de profesorii de la alte discipline, în calitatea lor de educatori. Fiecare prelegere, din orice disciplină, trebuie să fie pătrunsă de spiritul combativ al materialismului dialectic, să-i educe pe studenți în spiritul marilor idei ale marxism-leninismului.

În ultimii ani s-a produs o cotitură în predarea tuturor disciplinelor: lectorii au început să dezvăluie cu mai multă ascuțime esența reacționară a științei burgheze, să sublinieze măreția gîndirii științifice ruse, prioritatea oamenilor de știință ruși și sovietici, să lege mai strîns expunerea materialului teoretic de sarcinile practice care stau în fața economiei naționale în lumina directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului, a Hotărîrilor Sesiunii a V-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Cu toate acestea, nivelul ideologico-politic al expunerii multor discipline este încă scăzut.

Este absolut evident că o asemenea predare nu poate fi tolerată și sarcina organizației de partid este de a lupta cu toată hotărîrea împotriva manifestărilor obiectivismului în predare.

Organizația de partid nu poate trece cu vederea și o altă lipsă serioasă în predare, care poate fi întîlnită adeseori în instituțiile de învățămînt superior din Moscova. Avem în vedere faptul că unii dintre profesori citesc de la an la an la altul prelegeri identice în conținut și rupte de viață. Acești profesori nu-și perfecționează prelegerile, nu lămuresc cele mai noi realizări ale științei și tehnicii. Aceasta se referă, în special, la o serie de prelegeri cu privire la problemele concrete ale economiei: bogata experiență a inovatorilor din industrie, din agricultură și din transportul socialist nu-și găsește în ele oglindirea cuvenită; nu se aduc la cunoștința auditoriului cele mai noi realizări din producție și cele mai înaintate metode de muncă.

Școala sovietică este construită pe principiile unității indisolubile ale instrucției și educației. Înrîurirea organizațiilor de partid din școlile superioare asupra îmbunătățirii procesului de învățămînt, asupra organizării sale juste, este una dintre sarcinile comitetelor și birourilor de partid. De acest lucru ne putem convinge din exemplul Institutului de energetică din Moscova. Unele dintre realizările colectivului științifico-pedagogic al acestui institut în planificarea muncii studenților nu sînt numai un rezultat al activității sistematice și concentrate a profesorilor și conferențiarilor; aici a avut o înrîurire activă organizația de partid, care a acordat multă atenție problemelor studiului individual al studenților.

Un mijloc important de ridicare a nivelului ideologico-teoretic al predării este munca ideologico-politică cu profesorii și conferențiarii și desfășurarea criticii și autocriticii în cadrul catedrelor. În ultimii ani, profesorii instituțiilor de învățămînt superior din Moscova au lucrat activ în seminariile rețelei învățămîntului de partid, au studiat individual operele clasicilor științei marxist-leniniste, au studiat în universitățile serale de marxism-leninism. O muncă însemnată în această direcție au desfășurat-o organizațiile de partid din Institutul „Bauman" și din Institutul de aviație; mulți profesori ai acestor institute au absolvit sau studiază în universitățile serale de marxism-leninism. Aici au loc deseori discuții teoretice, conferințe, seminarii metodologice.

În ultimul timp a crescut atenția organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior pentru educația ideologico-politică a studenților în timpul liber. În cămine, în cluburi se țin prelegeri cu privire la diferitele probleme ale teoriei marxist-leniniste, la problemele politicii interne și externe a Statului Sovietic. Au căpătat de asemenea o largă răspîndire discuțiile politice în grupe.

O experiență pozitivă în munca de agitație în mijlocul grupelor de studenți o are organizația de partid a Institutului Pedagogic de Stat „Lenin". Comitetul de partid al institutului acordă o mare importanță alegerii agitatorilor și muncii sistematice cu aceștia. Agitatorii — profesori, aspiranți, studenți din ultimii ani — discută lunar în seminarii problemele metodicii de organizare a discuțiilor, tematica lor. Munca de agitație în grupe nu se desfășoară după un șablon; ea este legată de viața facultății, de sarcinile ridicării calității învățămîntului și ale întăririi disciplinei.

Folosind pe larg munca de agitație în rîndurile studenților, organizațiile de partid ale instituțiilor de învățămînt superior vor reuși să îmbunătățească întreaga activitate a instituției, vor ști să-i mobilizeze pe studenți la lupta activă pentru cunoștințe temeinice. Discuția este cu atît mai valoroasă cu cît conținutul ei este mai legat de viața grupei și anului respectiv, cu cît dezvăluie mai adînc lipsurile existente și sugerează căile pentru înlăturarea lor. Tocmai o asemenea discuție va determina căile de îmbunătățire a muncii fiecărui student.

Experiența activității lectoratelor existente într-o serie de instituții de învățămînt superior din Moscova (Institutul Pedagogic de Stat „Lenin", Universitatea și altele), arată marea importanță a unor conferințe bine pregătite, dedicate datelor istorico-revoluționare, marilor evenimente din viața sovietică și internațională, problemelor științifice. Dar aceste conferințe se bucură de succes numai atunci cînd sînt ținute de lectori de înaltă calificare. Aceasta înseamnă că munca de agitație și de expunere a conferințelor trebuie organizată cît mai minuțios. Oamenii însărcinați cu aceasta trebuie să procedeze nu formal, ci cu dragoste și cu simț de răspundere. Iată de ce în acest sector de muncă organizația de partid este datoare să trimită oameni entuziaști.

Unul dintre cele mai importante mijloace de educație comunistă îl constituie publicațiile, precum și presa de perete, care trebuie folosite pe larg în întreaga muncă politico-educativă. Multe ziare din instituțiile de învățămînt superior desfășoară o activitate intensă și rodnică. Dintre publicațiile instituțiilor de învățămînt superior putem menționa ziarele „Timiriazevet", al Academiei Agricole „Timiriazev", „Energhetic" al Institutului de Energetică, „Moscovski Universitet" al Universității din Moscova. În paginile acestor ziare se publică deseori materiale în care sînt analizate critic și cu suficientă ascuțime problemele muncii de învățămînt. Aceste ziare popularizează experiența fruntașilor colectivului instituției și nu trec cu vederea lipsurile. Conținutul lor îți dă o imagine clară a vieții instituției.

Publicațiile și gazetele de perete ale instituțiilor de învățămînt superior trebuie să fie arme ascuțite, să fie o adevărată tribună pentru schimbul de experiență în munca de învățămînt, de partid, în munca de comsomol și sindicală, să critice cu asprime lipsurile, să-i biciuiască pe cei leneși și nepăsători. Presa, ca cea mai ascuțită armă a partidului, aflată sub controlul neslăbit al organizației de partid, este chemată să fie un ajutor activ în educația ideologico-politică a colectivului instituției.

Munca organizatorică bine pusă la punct a comitetelor și birourilor de partid din instituțiile de învățămînt superior va asigura îndeplinirea sarcinilor care stau în fața acestora. Organizațiile de partid trebuie să muncească neobosit și cu perseverență pentru ridicarea activității comuniștilor, să controleze sistematic îndeplinirea hotărîrilor adoptate, să asigure desfășurarea largă a criticii și autocriticii în activitatea consiliilor și catedrelor.

O importanță extrem de mare o are îmbunătățirea conducerii de către organizațiile de partid a organizațiilor de comsomol. Peste 90% dintre studenții instituțiilor de învățămînt din Moscova sînt comsomoliști. Numărul comuniștilor printre studenți este relativ mic. De aceea este atît de importantă îndrumarea concretă și permanentă de către organizația de partid a activității organizațiilor de comsomol. Pentru aceasta trebuie folosiți mai pe larg în activitatea de comsomol, studenții comuniști, trebuie îmbunătățită educația activului comsomolist. O atenție deosebit de mare trebuie acordată muncii cu organizatorii grupelor de comsomol, deoarece de nivelul activității organizațiilor de comsomol depinde în mare parte rezolvarea cu succes a problemelor importante care privesc îmbunătățirea pregătirii specialiștilor.

Îndrumarea concretă a organizațiilor de comsomol nu constă atît în ascultarea regulată, la ședințele comitetelor și birourilor de partid, a dărilor de seamă ale comitetelor de comsomol, cît în transmiterea experienței muncii de partid, în organizarea discuțiilor și seminariilor activului de partid cu activiștii comsomoliști, în participarea la adunările și ședințele comitetelor de comsomol, în studierea lipsurilor din activitatea organizațiilor de comsomol și în înlăturarea acestor lipsuri.

Organizațiile de partid trebuie să învețe activul comsomolist să-și organizeze just munca; ele trebuie să ia cu perseverență măsuri pentru micșorarea numărului de ședințe, să arate pe baza unor exemple concrete din viața instituțiilor căile de îmbunătățire a activității organizațiilor de comsomol. Ele trebuie să dea și un ajutor concret și practic organizațiilor de comsomol: nu trebuie să se limiteze la „darea indicațiilor", ci să explice cu răbdare cum să se procedeze într-un caz sau altul.

Organizațiile de comsomol trebuie să acorde ajutor direcției și organizațiilor de partid în munca pentru ridicarea calității învățăturii și pentru întărirea disciplinei studenților, să intensifice activitatea educativă în mijlocul acestora.

Caracterul multilateral al activității organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior face ca experiența lor de muncă să fie foarte prețioasă. De aceea, Comitetul Orășenesc al P.C.U.S. din Moscova organizează în fiecare an seminarii cu secretarii comitetelor și birourilor de partid din instituțiile de învățămînt superior în scopul schimbului de experiență în muncă. În cadrul seminariilor se țin o serie de prelegeri privitoare la teme teoretice. Astfel, la seminarul care a avut loc în decembrie 1953, secretarii organizațiilor de partid au ascultat prelegerile: „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — forța conducătoare și diriguitoare a poporului sovietic în lupta pentru comunism"; „Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile de dezvoltare continuă a agriculturii U.R.S.S." — program de luptă pentru un nou avînt al agriculturii socialiste". „Îmbunătățirea muncii ideologice — sarcină primordială a organizațiilor de partid"; „Autocritica și critica de jos — cea mai importantă metodă de înlăturare a lipsurilor" precum și referatul: „Sarcinile instituțiilor de învățămînt superior pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative și științifice" La baza seminariilor au stat dările de seamă ale secretarilor organizațiilor de partid ale școlilor superioare despre experiența lor în muncă.

Seminariile secretarilor comitetelor și birourilor de partid sînt pe deplin justificate.

Ele ajută la găsirea căilor de îmbunătățire a activității organizațiilor de partid în lupta pentru pregătirea cadrelor de specialiști de înaltă calificare, necesari economiei naționale și culturii.

Organizațiile de partid ale instituțiilor de învățămînt superior din Moscova trebuie să mai facă multe pentru ridicarea calității instrucției și educației studenților, pentru ridicarea nivelului întregii munci ideologico-politice. Acordînd o atenție permanentă tuturor verigilor activității, organizațiile de partid vor face față cu succes sarcinilor mari și de răspundere ce le stau în față.

(După articolul apărut în „Vestnic Vissei școle").

Din experiența școlilor

Colectivele pedagogice din regiunea Suceava luptă pentru o agricultură înaintată

Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară trasează sarcini deosebit de importante, la îndeplinirea cărora participă cu însuflețire întregul nostru popor muncitor. Școala are un rol deosebit de însemnat în desfășurarea acestei acțiuni patriotice. Pe lîngă datoria ei esențială — aceea de a pregăti cadre înarmate cu temeinice cunoștințe și deprinderi pentru industrie, pentru agricultură, pentru diferitele sectoare ale muncii culturale — școala este chemată să contribuie din plin la răspîndirea științei și culturii în rîndurile oamenilor muncii, la răspîndirea metodelor înaintate, științifice în domeniul agriculturii, la lichidarea tuturor metodelor greșite, empirice, pe baza cărora se obțin recolte slabe și de calitate inferioară.

Răspunzînd chemării partidului și guvernului, învățătorii și profesorii se străduiesc să-și organizeze cît mai bine munca în această perioadă, pentru a realiza sarcinile trasate în recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului cu privire la completarea programelor școlare, discută mijloacele pe care trebuie să le folosească pentru răspîndirea cunoștințelor agrotehnice în rîndurile țărănimii muncitoare. Mai mult de cît pînă acum, ei acordă o deosebită atenție calității muncii ce se desfășoară pe loturile experimentale și în grădinile școlilor, pe terenurile gospodăriilor anexe, în cadrul cercurilor agrotehnice și al cercurilor tinerilor naturaliști.

Pentru succesul acestei acțiuni, cadrele didactice din școlile noastre de toate gradele trebuie să cunoască și să aplice cît mai larg experiența cîștigată pînă acum în această privință de învățătorii și profesorii fruntași. Învățînd din munca pedagogilor sovietici, care aplică în activitatea lor în școală și în rîndurile colhoznicilor cuceririle cele mai noi ale științei biologice, căutînd să-și însușească nemijlocit învățătura lui Miciurin, Viliams, Lisenko etc. mulți învățători și profesori, îndrumați de organizațiile de partid, au reușit în ultimii ani școlari să lege mai bine, în munca de instruire a elevilor, cunoștințele teoretice din domeniul științelor naturale de practică, au reușit să înarmeze țărănii muncitori cu mai multe cunoștințe necesare asigurării unor recolte îmbelșugate.

Merită să fie popularizată experiența dobîndită în această privință de unele cadre didactice din regiunea Suceava, a căror muncă pe loturile școlare, pe terenurile gospodăriilor anexe de pe lîngă internate, în cadrul cercurilor tinerilor naturaliști și al cercurilor agrotehnice a dus la valoroase rezultate practice și educative.

În cele ce urmează redăm cîteva aspecte ale acestei activități.

Experiențe valoroase pe loturile școlilor

În inimile cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Cucorăni, raionul Botoșani, s-au săpat adînc cuvintele marelui savant sovietic Miciurin: „Să nu așteptăm darurile naturii; datoria noastră este de a i le smulge". Cu aceste cuvinte începe caietul de studii al profesorului care predă științele naturale la clasele V—VII ale școlii din această comună. Alte însemnări din operele savanților sovietici dovedesc marea încredere a pedagogilor în puterea științei agrobiologice, în puterea omului de a cunoaște tainele naturii, de a supune forțele ei inepuizabile în folosul societății.

Nenumăratele experiențe organizate pe lotul școlii de 7 ani din Cucorăni de către elevi și cadrele didactice, sub îndrumarea organizației de partid din comună, reflectă ecoul adînc pe care l-au avut cuvintele lui Miciurin și ale lui Lisenko asupra întregii lor activități.

Voind să ajute țăranii muncitori să obțină recolte mai bogate de grîu, de porumb, de cartofi și de floarea soarelui, cadrele didactice au rezervat pe lotul experimental cîte două parcele pentru fiecare cultură, urmărind ca pe o parcelă munca să se facă după metodele obișnuite în regiune, iar pe cealaltă după metodele înaintate. În felul acesta, elevii au avut posibilitatea să urmărească în mod comparativ superioritatea metodelor agrotehnice înaintate. În același timp, ei au putut convinge cu rezultate concrete pe țăranii muncitori de diferența cantitativă și calitativă a recoltelor. Astfel, aplicînd învățătura academicianului Lisenko, profesorul Dumitru I. Cristea, împreună cu elevii claselor V—VII a întreprins metoda iarovizării în cultura grîului de toamnă, obținînd o recoltă de 1.800 kg la ha, în timp ce media la culturile de grîu de toamnă la locuitori a fost de 900 kg la ha.

Pe același lot experimental, urmărind creșterea producției la ha în cultura porumbului și a florii soarelui, cadrele didactice au aplicat în munca lor practică cu elevii regulile agrotehnice sovietice atît în ceea ce privește semănatul, cît și celelalte munci agricole. Pentru a apăra aceste culturi împotriva secetei le-au prășit de 5 ori în timpul verii, fără să le mușuroiască. La executarea polenizării artificiale suplimentare la porumb și la floarea soarelui au fost invitați să asiste și țăranii muncitori. Atît elevii, cît și țăranii muncitori au urmărit cu deosebit interes creșterea plantelor cultivate după metodele obișnuite și pe cele de pe parcelele unde se aplicau metodele științifice.

Rezultatele obținute la strîngerea recoltei au fost edificatoare: pe parcela pe care s-a făcut polenizarea artificială la floarea soarelui și unde s-au aplicat regulile agrotehnice s-au obținut 1 850 kg la ha, în timp ce de pe cealaltă parcelă s-au strîns numai 316 kg la ha. Diferențe tot atît de mari au fost și la recoltele de porumb.

Aceste experiențe au avut o mare influență educativă asupra țăranilor muncitori din comună și din împrejurimi. Mulți dintre ei și-au dat seama că a persista în folosirea vechilor metode înseamnă de fapt a se lipsi de o mare parte de roade, înseamnă a se lăsa mai departe la cheremul chiaburilor. Unii dintre ei s-au hotărît chiar să aplice în anul imediat următor aceste metode. Astfel, țăranii muncitori Ioan Hurtig și Paraschiva Dorofteiu din comuna Cucorăni și țăranul muncitor Ilie Dănilă din satul Mînăstireni, aplicînd metoda prășitului fără mușuroire și făcînd trei prașile au obținut un important spor la cultura porumbului. Numărul țăranilor muncitori care vor să aplice metode înaintate a sporit considerabil în acest an. Ei cer indicații amănunțite cadrelor didactice cu privire la felul cum trebuie să semene și să muncească grîul, porumbul și floarea soarelui.

Succese importante au obținut cadrele didactice din Cucorăni, împreună cu elevii lor și în cultura cartofilor. Învățînd din experiența tinerilor naturaliști din Pitiegrad (U.R.S.S.), experiență descrisă în broșura „Dincolo de cele trei lacuri" colectivul pedagogic a organizat împreună cu elevii școlii interesante experiențe, menite să contribuie la sporirea producției de cartofi. Mai întîi, elevii au fost învățați în mod concret cum se aleg cartofii pentru semănat, cum se pregătește solul, cum se folosește bălegarul putrezit care se pune în cuiburi. Apoi, pentru a asigura un spor și mai mare al producției de cartofi, colectivul le-a arătat în mod practic utilitatea iarovizării cartofilor și sădirii acestora prin butași. Au pus la iarovizat 3 cartofi săpunari, care cîntăreau împreună 115 grame. Fiind ținuți la lumină și căldură, din mugurii din ochi s-au dezvoltat lăstari, care atunci cînd au ajuns la lungimea de 10—12 cm au fost tăiați aproape de cartof, plantați în lădițe cu pămînt și puși în geam, la soare. Butașii s-au prins în scurt timp. Din mugurii rămași pe cartof au crescut alți lăstari care, de asemenea, au fost folosiți ca butași. Prin repetarea acestei operații s-au obținut 3 serii de butași: prima de 19, a doua de 20 și a treia de 22 butași. După ce au prins rădăcini în lădițe, butașii au fost plantați pe teren (fiind luați cu pămîntul din jurul lor) și prășiți de 4 ori, fără mușuroi. Pentru a-i ajuta în timpul creșterii, învățătorii, împreună cu elevii, le-au pus de două ori și îngrășăminte suplimentară, cuprinzînd must de bălegar, diluat cu apă.

Toamna, elevii au constatat cu satisfacție că din cele 115 grame de cartofi ei au obținut 35 kg. Stimulați de acest succes, unii țărani muncitori au început să cultive cartoful fără să mai folosească metoda mușuroirii, ci aplicînd 3—4 prașile, pentru a menține umiditatea solului. Astfel, țăranul muncitor Ion Chișasu, din satul Mînăstireni, întrebuințînd pe ogorul său aceste metode aplicate pe lotul experimental al școlii, a obținut o bogată recoltă de cartofi. Toate aceste rezultate au fost larg discutate în primăvara aceasta cu țăranii muncitori, pentruca ei să cunoască și mai bine și să poată aplica aceste metode pe loturile lor.

Condițiile climaterice aspre pot fi învinse

Experiențe interesante au organizat pe loturile școlare cadrele didactice de la școala medie din Rădăuți, de la școala pedagogică din Gura Humorului și de la școala de 7 ani din Vatra-Moldoviței. Merită să fie cunoscute succesele obținute pe lotul experimental de către elevii școlii de 7 ani din Vatra-Moldoviței, sub conducerea tovarășei Bret Aspazia, care predă științele naturale la clasele V—VII. Împreună cu elevii săi, ea a organizat un lot experimental în suprafață de 12 ari. Stimulați de experiențele reușite efectuate la colțul naturii vii — încercarea puterii de germinare a semințelor, iarovizarea cartofilor, stratificarea semințelor — elevii au participat cu mult interes la toate lucrările desfășurate pe lotul experimental.

Condițiile climaterice mai aspre ale regiunii respective, puțin favorabile culturii zarzavaturilor, au determinat-o pe tovarășa Bret Aspazia să cultive tocmai zarzavaturi, cu scopul de a arăta elevilor și țăranilor muncitori că **prin folosirea metodelor înaintate se pot obține zarzavaturi bune, chiar și în condiții mai aspre.**

Pentru aclimatizarea răsadurilor a fost amenajată o răsadniță semi caldă, în suprafață de 2 metri pătrați, unde au fost puse la încolțit toate semințele necesare. Aici, elevii au învățat să adapteze unele plante la temperatura nopților răcoroase, luînd măsuri pentru aerisirea răsadniței în fiecare noapte, prin deschiderea treptată a geamului de la 2 pînă la 20 cm. În același timp, elevii au stropit răsadurile cu apă potrivit de caldă, iar odată la 2 săptămîni le-au dat îngrășăminte suplimentară, preparată din gunoi de păsări diluat cu apă.

Întrucît brumele cad în regiune pînă la 15 mai, plantarea răsadurilor pe teren s-a făcut la sfîrșitul lunii mai și începutul lunii iunie. Îndrumați de profesoara lor, în primele nopți mai răcoroase elevii au acoperit răsadurile de roșii și ardei grași cu cutii de lemn. În cadrul lucrărilor de întreținere, elevii au fost ajutați să aplice toate cunoștințele lor, să observe cum se asigură dezvoltarea și maturizarea zarzavaturilor cu ajutorul plivitului, al răritului, al prășitului și al copilitului, prin îngrășarea suplimentară a solului în jurul plantelor în timpul creșterii lor, după indicațiile marelui savant Miciurin.

Datorită acestei munci, legumele au ajuns toate la maturitate, dînd o recoltă cu mult sporită față de cea planificată de secțiunea agricolă. Fiecare elev și-a notat cu grijă cantitatea obținută la morcovi, ceapă, varză, conopidă, gulii, țelină, sfeclă, castraveți, ardei grași, roșii, ridichi. Ei au fost îndrumați de tovarășa Bret să aplice metodele cunoscute și în gospodăriile lor, să le comunice și țăranilor muncitori.

Dornici de o viață mai îmbelșugată, țăranii muncitori Botnar Lazăr, Berteșan Maria, Oniga Lucreția, Negură Artimon, Butnaru Floarea, Cucureanu Reveca, Geit Otilia și alții au pregătit și ei răsaduri și au cultivat legumele și zarzavaturile după metodele aplicate pe lotul experimental. Recoltele obținute de ei au determinat și pe alți țărani muncitori să părăsească metodele înapoiate, empirice pe baza cărora culegeau roade puține și de slabă calitate. Ei au înțeles că prin folosirea unor metode științifice se pot obține legume și zarzavaturi și în regiunea de munte.

Pe baza acestor succese, cadrele didactice din comuna Vatra-Moldoviței desfășoară cu bune rezultate în acest an lupta pentru lichidarea metodelor înapoiate în agricultură. Din ce în ce mai mulți țărani muncitori se înrolează cu convingere în această acțiune, luînd măsuri concrete pentru aplicarea metodelor înaintate.

Toate aceste rezultate oglindesc importanța deosebită pe care o are munca dusă de elevi pe lotul școlar, sub conducerea cadrelor didactice, oglindesc posibilitățile mari ce stau la îndemîna învățătorilor și profesorilor de a răspîndi în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agrotehnice înaintate, de a pregăti cadrele necesare agriculturii prin lecții și prin activitatea practică.

Recolte bogate pe terenurile gospodăriilor școlare

Și munca desfășurată pe terenurile gospodăriilor anexe ale unor internate din regiunea Suceava contribuie în largă măsură la răspîndirea metodelor agrotehnice avansate în rîndurile țărănimii muncitoare. Prin antrenarea părinților elevilor la muncile agricole pe terenul gospodăriei anexe, aceștia au posibilitatea să cunoască și să aplice ei înșiși metodele agrotehnice științifice, pot urmări întregul șir al lucrărilor executate. Astfel, pe terenul gospodăriei anexe de pe lîngă școala de 7 ani din comuna Drăgușeni-Fălticeni, toate lucrările de pregătire a solului s-au făcut cu sprijinul efectiv al părinților. Împreună cu elevii claselor V—VII și sub conducerea cadrelor didactice, părinții au participat la îngrășarea terenului cu gunoi, la arat, la parcelarea terenului pentru diferite culturi, la alegerea cartofilor pentru semănat, la iarovizarea cartofilor.

La plantarea cartofilor li s-a explicat importanța semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Tot părinții, împreună cu elevii, au executat și cele 3 prașile, care au fost făcute la timp și după îndrumările agrotehnice ale cadrelor didactice, care le-au arătat elevilor și părinților lor necesitatea menținerii umidității solului pentru a apăra plantele cultivate împotriva secetei, pentru a asigura roade bune dezvoltate.

Recolta bogată de cartofi, socotită la 17.400 kg. la hectar, a produs mari bucurii tuturor celor care au participat la această cultură. Convinși de superioritatea metodelor folosite în gospodăria anexă, țăranii muncitori Vasile Anton, Vasile Niculaisa, Gheorghe Păduraru și Gheorghe Vieru au muncit și ei în același fel, dobîndind o recoltă de cartofi cu mult mai bogată decît cele pe care le aveau în anii trecuți. Același exemplu bun l-a constituit și grădina de zarzavat a internatului. Țăranii muncitori Scutaru E., David Constantin, Matei Opincaru și alții s-au interesat îndeaproape de felul cum sînt cultivate zarzavaturile în gospodăria școlii și au căutat să aplice și în grădina lor aceleași metode. În actuala campanie de primăvară, acești țărani muncitori au devenit buni agitatori în ceea ce privește popularizarea metodelor înaintate în cultura cartofului și a zarzavaturilor, reușind să-i convingă pe mulți țărani muncitori să renunțe la metodele vechi pe care le foloseau pînă acum.

Rezultate asemănătoare în ceea ce privește răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare obțin și cadrele didactice care conduc munca agricolă de pe terenurile gospodăriei anexe a școlii de 7 ani din comuna Valea Glodului, raionul Fălticeni. În această gospodărie, urmîndu-se sfaturile cadrelor didactice, oglindesc posibilitățile mari ce stau la îndemîna învățătorilor și profesorilor de a răspîndi în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agrotehnice înaintate, de a pregăti cadrele necesare agriculturii prin lecții și prin activitatea practică.

Rezultatele muncii învățătorilor în cadrul cercurilor agrotehnice

În cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor din aprilie 1952, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că „Învățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pămîntului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective". Partidul și guvernul cheamă masa învățătorimii să împlinească lupta ei pentru transformarea socialistă a agriculturii cu lupta pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare.

Mulți învățători și profesori din regiunea Suceava, pătrunzîndu-se de importanța acestor sarcini, participă cu toată puterea și cu toată priceperea lor la lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii pentru transformarea ei pe baze socialiste, înaintate, științifice, problemă esențială a muncii lor obștești. O mare atenție acordă cadrele didactice răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate. În numeroase sate au apărut cercuri agrotehnice și zootehnice, conduse de învățători și profesori. În cadrul acestor cercuri li s-au predat țăranilor muncitori lecții despre metodele științifice de cultivare a pămîntului și de creștere a animalelor. Li s-au arătat planșe, scheme, fotografii, li s-au citit materiale care popularizează experiența bogată a agriculturii sovietice, li s-au făcut diferite demonstrații practice cu privire la folosirea diferitelor metode, cu privire la încercarea puterii de germinare a semințelor.

Munca aceasta și-a arătat în curînd roadele.

În satul Rotunda din raionul Fălticeni de exemplu, din cei 48 de țărani care au urmat cursul agrotehnic în primăvara aceasta, 38 au făcut probe de germinație, reușind să determine în mod just puterea de încolțire și de răsărire a semințelor alese pentru semănat. De asemenea, țăranii muncitori din Țibeni-Rudești-Rădăuți, Popeni, Văculești-Dorohoi, Rădășeni, Soldănești-Fălticeni și din multe alte sate nu mai seamănă semințe a căror putere de germinare nu o cunosc.

În unele sate, țăranii muncitori au fost antrenați în efectuarea unor experiențe și mai interesante. În comuna Boroaia din raionul Fălticeni, de pildă, profesorul Țăraniță Alexandru i-a învățat pe țăranii muncitori să iarovizeze cartofi, să obțină o producție de grîu sporită prin semănatul în cruce. Urmînd sfaturile primite în cadrul cercului agrotehnic, țăranii muncitori din întovărășirea agricolă „7 Noiembrie" au semănat grîul în rînduri încrucișate, obținînd o producție mult sporită la ha. Exemplul lor l-au urmat și țăranii muncitori G. Anița, G. Timofte, D. Andrioaia, care au semănat grîul tot în rînduri încrucișate pe loturile lor individuale, alături de alți săteni, care semănînd în rînduri simple au obținut mult mai puțin la ha.

Folosind aceste exemple în munca de lămurire pe care o duc, cadrele didactice din Boroaia au reușit în acest an să atragă un mare număr de țărani muncitori pe drumul aplicării unor metode științifice.

Pe baza îndrumărilor primite în cadrul cercurilor agrotehnice, unii țărani muncitori din regiunea Suceava au reușit să-și sporească producția și la cultura cartofului, prin pregătirea cu grijă a solului, prin îngrășarea sistematică a acestuia, prin plantarea cartofilor iarovizați. Aplicînd astfel de metode, țăranul muncitor Pșeruciuc G. din Volovăț-Rădăuți a strîns 5100 kg de cartofi de pe o suprafață de 20 de ari, iar țăranul muncitor Vicol G., din același sat, a scos de pe 13 ari peste 3000 kg de cartofi.

În cadrul cercului agrotehnic din această comună, cadrele didactice au reușit să convingă pe țăranii muncitori să folosească la întreținerea culturilor de cartofi și unelte specializate, ca prășitoare și marcatoare. Țăranii muncitori Munteanu Al., Cîrdei Andrei, Zaharia M. din Bilca-Rădăuți, care au folosit astfel de unelte, au arătat și celorlalți țărani muncitori avantajele întrebuințării acestora: ușurarea muncii, sporirea producției de cartofi.

Tot la acest cerc au învățat țăranii muncitori cum să-și alcătuiască răsadnițe pentru a avea răsaduri timpurii. Țăranii muncitori Răutu D. și Miron C. din satul Buhai, (Dorohoi), Marian D., din Dolhești și Nichita G. din Liteni (Fălticeni), nu numai că și-au construit astfel de răsadnițe, dar așa după cum au învățat la cerc, au făcut și plantații de răsaduri de legume în cuiburi nutritive, metodă care asigură recolte timpurii. În primăvara aceasta vor aplica și alți țărani muncitori aceste metode. Pentru a avea succes, ei țin îndeaproape legătura cu cadrele didactice și cu acei săteni care au avut rezultate bune în anul trecut în cultura zarzavaturilor.

Cadrele didactice care activează la cercul agrotehnic din Brăiești-Dorohoi, pentru a demonstra și a extinde aplicarea metodelor științifice înaintate, au organizat și o expoziție agricolă permanentă. La această expoziție sînt prezentate atît produsele superioare, obținute pe baza aplicării regulilor agrotehnice, cît și produse din gospodăriile țăranilor muncitori care nu au lucrat după metode științifice. Expoziția mai cuprinde și tablouri și diagrame care arată rezultatele ce pot fi obținute prin aplicarea metodelor înaintate ale științei agrobiologice.

Tinerii miciurinești

Cărțile, ziarele și broșurile ce ne sosesc din Uniunea Sovietică și care se tipăresc într-un tiraj din ce în ce mai mare, reflectînd minunatele realizări ale științei, industriei și agriculturii sovietice, constituie un ajutor de neprețuit pentru dezvoltarea culturală și economică a patriei noastre. Cunoașterea științei biologice miciuriniste a deschis largi perspective de cercetare nu numai pentru oamenii noștri de știință, ci și pentru învățători și profesori, pentru toți acei ce doresc să contribuie la făurirea unei vieți fericite a poporului nostru muncitor. În multe regiuni ale țării învățători și profesorii, înarmați cu bogate cunoștințe din domeniul agrobiologiei sovietice, studiază compoziția și structura solului, plantele, animalele, condițiile lor de viață și de dezvoltare, contribuie efectiv la lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre. Lărgindu-și cercul preocupărilor, ei aplică și răspîndesc metodele înaintate, științifice, de sporire a producției, aclimatizează plante, obțin noi varietăți de plante pe baza metodelor miciuriniste, descoperă și folosesc noi caractere ale plantelor cunoscute, dînd posibilitate elevilor să aplice în practică ceea ce și-au însușit în cadrul lecțiilor de științe naturale.

Astfel de învățători și profesori cu inițiativă și cu rezultate însemnate în munca lor de cercetare în domeniul agrobiologiei au început să fie cunoscuți și în regiunea Suceava. În multe sate ale acestei regiuni se vorbește despre experiențele cadrelor didactice de la școala de 7 ani din Cucorăni, despre lupta lor neobosită de a găsi, împreună cu elevii pe care îi instruiesc și educă, noi bogății ale regiunii, noi posibilități de a valorifica materiile prime existente.

Multă vreme țăranii muncitori din comuna Cucorăni au avut o concepție greșită cu privire la cultura pomilor roditori. În toate grădinile creșteau numai pomi pădureți, deoarece credeau că prin aceste locuri nu pot crește pomi altoiți.

Pedagogii și-au dat seama că exemplul are o mare putere educativă asupra țăranilor muncitori. De aceea, împreună cu elevii școlii, au organizat o pepinieră cu 2.000 de puieți unde elevii au fost învățați să altoiască. Profesorul care predă științele naturale la clasele V—VII, i-a înarmat pe elevi cu cunoașterea tuturor lucrărilor de îngrijire a pomilor, pînă cînd aceștia au fost gata de transplantat în grădini. O parte din pomi au fost sădiți în grădina școlii, iar restul au fost dați elevilor să-i sădească acasă în grădina lor. Îngrijirile care s-au dat mai departe pomilor din grădina școlii i-au ajutat pe elevi să-și dea seama cum trebuie să-i îngrijească pe ai lor proprii.

Atît pedagogii cît și tinerii miciurinești doreau acum să organizeze experiențe prin care să obțină și aici, în comuna lor, peri și meri cu fructe mai frumoase și mai gustoase. Și încercările lor au avut bune rezultate. Întrebuințînd metoda încrucișării prin polenizare artificială, au obținut hibrizi de peri și meri. Prin selecționarea hibrizilor și fixarea caracterelor noi, obținute după zdruncinarea eredității, au obținut peri și meri cu fructe noi. Acești pomi, conform scopului urmărit, au o rezistență mai mare la frig și împotriva bolilor criptogamice. Fructele au un miros mult mai puternic, culoarea mai vie, rezistă mai bine la vînturi și au un gust mai plăcut. Entuziasmați de succesul obținut, tinerii miciuriniști au comunicat rezultatele experiențelor lor tuturor elevilor școlii și și-au atras în jurul lor grupuri mari de elevi care voiau să cunoască și ei aceste metode. Concomitent, a crescut și interesul țăranilor muncitori pentru cultura pomilor. Mereu întrebau pe elevi, pe profesorul lor, ce experiențe mai fac, cereau lămuriri cît mai concrete. Acest lucru i-a ajutat pe pedagogi să-și dea și mai bine seama de legătura strînsă ce trebuie să existe între activitatea desfășurată cu toți elevii școlii pe lotul experimental și activitatea desfășurată la cercul tinerilor naturaliști și la cercul agrotehnic.

Inițiative rodnice

În comunele raionului Botoșani, ca rod al muncii unor învățători și profesori întîlnim astăzi smochinul. El a fost adus din Dobrogea și aclimatizat aci de profesorul care predă științele naturale la clasele V—VII ale școlii din comuna Cucorăni și de elevii lui. Munca nu era deloc ușoară. Materialul sovietic i-a ajutat, însă, mult. Experiențele și pasiunea marelui Miciurin de a smulge naturii cît mai multe taine le-au fost un îndreptar continuu. Conform indicațiilor agrobiologiei sovietice, au plantat smochinii aduși într-un loc aparat contra vînturilor și bine expus la soare. Învățînd din experiențele lui Miciurin, care a obținut pomi cu tulpina tîrîtoare pentru a rezista la vînturi și la gerurile iernii, acoperiți fiind cu zăpadă, au îngropat toamna smochinii, așa cum se îngroapă vița de vie. În prima toamnă au lăsat însă vîrfurile descoperite, ceea ce a făcut să se piardă primul rod de smochine, deoarece acestea cresc pe lemnul din ultima creștere. De aceea, în toamna următoare i-au îngropat în întregime. Astfel, în anul al doilea au obținut fructe din rodul întîi în greutate de 50—60 gr. și din rodul al doilea de 30—40 gr. Aceste fructe au fost expuse la expoziția regională din 1950—1951. Urmărind an cu an condițiile aclimatizării, au reușit să dezgroape smochinii primăvara mult mai de vreme (15 martie) și să-i îngroape toamna mai tîrziu (1 noiembrie). Realizînd această aclimatizare, s-au copt bine cele trei rînduri de lemn ale smochinilor, ceea ce a asigurat și trei rînduri de roade, din care primul cu coacerea între 15—20 iulie, al doilea cu coacerea între sfîrșitul lui august și începutul lui septembrie și al treilea rod pe la sfîrșitul lunii septembrie. Ultimele roade nu mai ajung la maturitate, de aceea pot fi folosite numai la dulceață și compot. Smochinele din rodul întîi și doi se pot consuma proaspete sau conservate.

Înmulțirea smochinilor s-a făcut pe cale vegetativă: marcotaj și butășire. S-a realizat la școală o mică pepinieră din care voiau să dea un mare număr de puieți gospodăriei agricole colective. Anumite elemente dușmănoase mersului nostru înainte au distrus-o însă aproape în întregime. Cînd a fost refăcută, li s-au dat puieți țăranilor muncitori, care au cerut, precum și școlilor și țăranilor muncitori din alte comune. Școala din Corni a primit 30 de puieți. Țăranii muncitori D. Dracinschi, Negelschi, Gh. Antirii, Gh. Ungureanu, Gh. Adochi, Ștefan Bors, Gh. Duceag și D. Axinte din Cucorăni cultivă smochinii cu deosebit interes, obținînd roade bune. Respectînd indicațiile primite, ei au semănat smochinii la distanță de 3—4 m. în pămînt desfundat la o adîncime de 70—80 cm, au prășit printre ei de mai multe ori în scopul afînării și menținerii umidității, au îngrășat pămîntul cu bălegar de vite cornute, bine putrezit, care se poate pune atît toamna, cît și primăvara. În timpul verii le-au pus îngrășăminte suplimentară compusă din must de bălegar și apă, în proporție de 1/5, odată cu apariția fructelor. Au luat măsuri să nu fie umbriți. Ingrijiți în felul acesta, smochinii au ajuns să dea 10—12 kg. de smochine la o tufă de 3—4 lăstari.

Preocupările acestui profesor de științe naturale și ale elevilor s-au extins și asupra plantelor textile. Încurajați de succesele obținute în cultura pomilor fructiferi, a smochinilor, au pornit să cerceteze mai îndeaproape proprietățile nalbei albe, pentru a o face folositoare.

Nalba albă sălbatecă o cunoșteau bine. Știau că conține multe fibre, dar nu cunoșteau modul de cultivare, de ameliorare pentru a obține fibre de mai bună calitate. Și-au propus deci, să transforme nalba sălbatecă într-o plantă de cultură.

Împreună cu elevii cercului miciurinist profesorul a pornit să studieze mediul ei de viață. Au selecționat semințe din soiuri mai bine dezvoltate și le-au cultivat. Au experimentat diferite metode: înmulțire vegetativă și înmulțire prin semințe, semănatul mai rar și mai des, la diferite distanțe, cu îngrășăminte și fără îngrășăminte, într-un teren mai slab și într-un teren mai productiv, semănată mai devreme și mai tîrziu. Experiențele organizate le-au dat posibilitatea să ajungă la următoarele concluzii. Acestei plante îi prieste într-un sol cu multă umiditate, semănată în rînduri dese la distanță de 5—7 cm. și între rînduri 7—8 cm. Pămîntul trebuie să fie adînc desfundat, deoarece rădăcinile acestei plante ajung pînă la lungimea de 60 cm. și din ele se pot obține fibre.

Aplicînd învățătura lui Miciurin că organismul unei plante se poate schimba, schimbîndu-i mediul de viață, pentru a obține caractere noi și o nouă ereditate, profesorul, împreună cu micii miciuriniști, i-a schimbat mediul de viață prin aceea că a micșorat la maximum spațiul de dezvoltare dintre plante. Datorită acestui fapt, nalba nu a mai crescut crăcoasă. De asemenea, schimbîndu-i și hrana, care a devenit mai puțin abundentă, plantele au crescut înalte și subțiri, asemănătoare tulpinelor de cînepă.

Cultivată în felul acesta, nalba dă o producție de 1200—1500 kg. de fuior la ha. Din rădăcini se obțin fibre mai fine, însă într-o cantitate mai mică.

Experiențele continuă și în acest an. Țăranii muncitori urmăresc cu deosebit interes aceste experiențe și așteaptă cu nerăbdare să poată semăna și ei această plantă, a cărei cultură este mult mai ușoară, deoarece fiind plantă vivace, se poate semăna odată la 5—6 ani. Cu aceeași atenție sînt urmărite și experiențele organizate pentru transformarea inului sălbatec vivace în in vivace de cultură.

Îndemnul partidului cu privire la descoperirea și valorificarea resurselor locale a găsit un puternic ecou în munca pedagogilor de la această școală.

Profesorul de științe naturale a discutat cu elevii în clasă și la cercul tinerilor miciuriniști despre scheletul celular al diferitelor plante, despre procentajul de celuloză pe care-l conțin plantele cunoscute, despre întrebuințările ce s-ar putea da acestor plante. Cantitatea mare de celuloză ce se găsește la spirogyra — mătasea broaștei — l-a determinat să organizeze împreună cu membrii cercului un ciclu de experiențe, pentru a determina cu precizie procentul de celuloză existent în planta culeasă de ei și pentru a-i cunoaște mai bine calitățile. După un scurt timp, sub conducerea profesorului, elevii au lucrat din mătasea broaștei fitile de lampă, hîrtie sugativă, cu mijloace rudimentare.

Țăranii muncitori din comuna Cucorăni povestesc, însă, și mai impresionați despre descoperirea zăcămintelor de turbă. Cînd le-a vorbit despre planul de electrificare a țării acest profesor le-a spus: „Și în comuna noastră cred că există destule surse de materii prime pe care nu le cunoaștem. Datoria noastră este să le descoperim și să le punem în folosul patriei". În vacanța de vară a acelui an, a și pornit pe acest drum. Împreună cu membrii cercului tinerilor miciuriniști și cu tovarășul Neculai Damian, îngrijitorul școlii, au colindat toate gîrlele și toate locurile de prin împrejurimea comunei unde bănuiau că se găsesc zăcăminte de turbă. După două luni de zile au identificat în localitatea Cracu Cervicești, comuna Cucorăni, în mlaștinile iazului Crac straturi cu zăcăminte de turbă pe o întindere de 12 ha. și cu o adîncime de 3—3½ m. Împreună cu elevii, a stabilit că această turbă are 2400—2500 de calorii și că dacă ar fi exploatată, s-ar putea încărca peste 3000 de vagoane. Probele trimise specialiștilor au fost analizate și întrucît aceștia au socotit că are 2600 de calorii, s-a și început exploatarea. Pînă acum au fost exploatate 380 de vagoane.

* *

Iată cîte mijloace și cîte posibilități stau la îndemîna învățătorilor și profesorilor noștri pentru a contribui la făurirea unei vieți mai îmbelșugate în patria noastră.

Trebuie să recunoaștem, însă, că nu toți învățătorii și profesorii din regiunea Suceava s-au antrenat în această luptă. Mai sînt încă în această regiune, ca și în celelalte regiuni ale țării de altfel, destui învățători și profesori care se rezumă la activitatea desfășurată în clasă, care subapreciază munca dusă pe lotul experimental, pe terenurile gospodăriilor anexe de pe lîngă internate, pe loturile lor individuale care trebuie să constituie cele mai bune exemple de urmat. Ei subapreciază, de asemenea, rolul deosebit de important pe care îl au în această acțiune cercurile tinerilor naturaliști și cercurile agrotehnice. Încă mai sînt destui învățători și profesori care consideră că se achită de sarcinile lor sociale ducînd în rîndurile țărănimii muncitoare o muncă de lămurire întîmplătoare, ocazională, nesistematică.

Organele de învățămînt regionale și raionale din regiunea Suceava, ca și organele sindicale de învățămînt din această regiune trebuie să ducă o susținută luptă pentru popularizarea și valorificarea experienței înaintate pe care au obținut-o acei pedagogi care au pornit cu dragoste și cu devotament pe acest drum, pentru extinderea experienței lor. Fiecare învățător și fiecare profesor trebuie să fie adînc convins că participarea lui la lupta pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii noastre nu poate fi valoroasă decît printr-o muncă sistematică și susținută.

Hotărîrile partidului și guvernului deschid tuturor pedagogilor un cîmp vast de activitate creatoare. Împreună cu elevii, sub conducerea înteleaptă a partidului, ei trebuie să contribuie la lupta pentru transformarea tuturor grădinilor, tuturor loturilor și tuturor cîmpurilor țării în lanuri fertile de pe care să se culeagă recolte cît mai bogate. Experiența cîștigată pînă acum de școlile noastre trebuie să fie nu numai folosită cît mai larg, ci și îmbogățită cu noi succese.

Pagină întocmită de corespondenții noștri H. Riemmer, D. Gafița, A. Deutsch, T. Macioapă, S. Albu, L. Chiuaru din regiunea Suceava.

CONSULTAȚIE

Pentru calificarea științifică a cadrelor

O serie de cititori ne-au întrebat *care sînt posibilitățile de calificare științifică a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior și ce sînt examenele obligatorii de candidat.*

Răspuns: După organizarea învățămîntului, pe baza reformei învățămîntului, s-au creat condițiile ca învățămîntul nostru de tip nou să pregătească și cadre cu o înaltă calificare tehnico-științifică, candidați în științe și doctori în științe.

Aplicîndu-se bogata experiență a învățămîntului superior sovietic, a fost organizată, începînd cu anul 1952, aspirantura în instituțiile de învățămînt superior și în institutele de cercetări științifice. Aspirantura reprezintă forma de bază pentru pregătirea cadrelor didactico-științifice și a cadrelor de cercetători.

Activitatea în cadrul aspiranturii îmbracă un caracter multilateral și are ca scop principal aprofundarea problemelor de bază ale specialității și formarea deprinderii de a rezolva în mod independent problemele noi care se ridică în știință. Întreaga pregătire a aspiranților este axată pe un studiu adîncit al materialismului dialectic și materialismului istoric, instrument neprețuit pentru orientarea științifică în specialitate.

Prin grija partidului și guvernului au fost create toate premizele necesare unei temeinice pregătiri a cadrelor științifice în instituțiile de învățămînt superior. Prin Decretul nr. 291 din 24 iulie 1953, privind pregătirea cadrelor științifice și didactico-științifice, au fost stabilite 3 forme de aspirantură: aspirantura cu frecvență cu durata pînă la 3 ani, aspirantura fără frecvență cu durata pînă la 4 ani și aspirantura cu durata pînă la un an, pentru cadrele didactice din învățămîntul superior și mediu care au o vechime de 2 ani, respectiv 5 ani, în învățămînt și *care au susținut în prealabil examenele obligatorii* de candidat și lucrează la dizertația de candidat în științe.

În afară de aceste forme de pregătire a cadrelor științifice și didactico-științifice, prin același decret se dă posibilitatea ca persoanele cu studii superioare să-și dea examenele obligatorii de candidat și să-și susțină dizertația de candidat în științe fără a fi cuprinse în sistemul de aspirantură.

Normele privind susținerea examenelor obligatorii de candidat de către aceste persoane, precum și de către cadrele didactice din învățămîntul superior și mediu, ca și normele generale de susținere a dizertațiilor de candidat în științe și de doctor în științe au fost stabilite prin instrucțiunile privitoare la acordarea titlurilor științifice și a gradelor didactice superioare. (Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 5582/c./1953, Instrucțiunile 13016 din 27.II.1954). Există astfel un sistem legal complet privind reglementarea formelor de ridicare a calificării cadrelor științifice și didactico-științifice în instituțiile de învățămînt superior și institutele de cercetări științifice.

Problema examenelor obligatorii de candidat preocupă atît cadrele didactice din învățămîntul superior și mediu, precum și cadrele care lucrează în alte sectoare de activitate.

Pentru înscrierea la examenele obligatorii de candidat, solicitanții trebuie să se adreseze direct instituțiilor de învățămînt superior cărora Ministerul Învățămîntului le-a acordat dreptul să primească aceste examene. Înscrierile se pot face în tot timpul anului, iar aprobările se dau direct de către rectorii (directorii) instituțiilor de învățămînt superior.

Examenele obligatorii de candidat au ca scop verificarea nivelului de cunoștințe al solicitanților și a posibilităților acestora de a desfășura o activitate științifică de sine stătătoare.

Disciplinele la care se trec aceste examene sînt următoarele: Materialismul dialectic și materialismul istoric, o disciplină de bază în specialitate, o disciplină specială strîns legată de tema aleasă pentru dizertație, limba rusă și o limbă străină (franceza, germana sau engleza).

Examenele obligatorii de candidat la materialismul dialectic și materialismul istoric, limba rusă și limba străină se desfășoară pe baza programelor stabilite de Ministerul Învățămîntului. Examenele la disciplinele de specialitate se desfășoară pe baza unui program întocmit de către catedra respectivă, ținînd seama de o serie de cerințe de bază cum ar fi: o bună însușire a ceea ce este mai important din tot ceea ce a fost creat în domeniul specialității respective, cunoașterea lucrărilor apărute în domeniul specialității respective, cunoașterea istoriei acestei și a perspectivelor ei de dezvoltare, priceperea de a aprecia critic lucrările existente și de a le folosi în cercetările de specialitate.

Examenele obligatorii de candidat se pot susține la termene diferite, dar în decurs de cel mult doi ani. Aprobarea datelor la care se susțin aceste examene se face de către rectorii instituțiilor de învățămînt superior. Pentru dobîndirea titlului de candidat în științe, trebuie susținută în mod public dizertația de candidat, în decurs de cel mult 5 ani de la susținerea ultimului examen obligatoriu. Dizertația va fi susținută în fața consiliilor științifice cărora Ministerul Învățămîntului le-a dat dreptul să primească dizertații în specialitățile respective.

Lucrarea de dizertație prezentată pentru obținerea titlului de candidat în științe trebuie să oglindească largi cunoștințe generale în domeniul disciplinei în care se încadrează dizertația, temeinice cunoștințe de specialitate în problemele dizertației și aptitudini pentru cercetări științifice. Ea trebuie să constitue totodată o contribuție științifică personală la rezolvarea unei probleme practice, importantă pentru construirea socialismului în țara noastră, sau a unei probleme generale, de un real interes științific. Ca lucrare de dizertație poate fi prezentată o lucrare științifică publicată sau în manuscris, cu calitățile arătate mai sus, sau un manual pentru învățămîntul superior cu calități metodico-științifice deosebite, elaborat de solicitant. Manualul trebuie să întrunească însușirile cerute dizertației de candidat.

Dacă se apreciază că dizertația de candidat în științe satisface condițiile cerute unei dizertații de doctor, rectorul instituției de învățămînt superior poate aproba ca dizertația să fie susținută pentru obținerea titlului de doctor în științe.

În felul acesta, prin organizarea aspiranturii în instituțiile de învățămînt superior, precum și prin organizarea examenelor obligatorii de candidat, în vederea susținerii dizertației de candidat în științe în afara sistemului aspiranturii s-a deschis un larg cîmp de activitate cadrelor din învățămînt și din alte sectoare de muncă, care se preocupă de ridicarea continuă a nivelului lor profesional.

A. POP și C. STĂTESCU

Schimbul de experiență în școală

Colectivul de profesori al Școlii medii tehnice de statistică din București și-a propus ca obiectiv principal, încă de la începutul anului școlar, îmbunătățirea metodelor de predare și ajutorarea cadrelor tinere din școală în vederea ridicării nivelului lor profesional. În acest scop în școală s-au organizat diferite forme ale schimbului de experiență, printre care și asistența în brigadă la lecții.

Brigada este alcătuită dintr-un colectiv de cinci profesori care predau discipline de diferite specialități și care au o bună pregătire profesională și o bogată experiență pedagogică. Pînă acum, brigada a asistat la numeroase lecții ținute de diferiți profesori și în special de profesorii tineri, care nu au încă suficientă experiență pedagogică.

După fiecare lecție la care asistă, membrii brigăzii discută împreună cu profesorul respectiv planul lecției, modul cum a fost alcătuit acesta și ce lipsuri are. După ce se fac observații cu privire la întocmirea planului se trece la analiza lecției, scoțîndu-se în evidență părțile pozitive și lipsurile în ceea ce privește conținutul ei științific și ideologic, metoda folosită în predare precum și alte aspecte din desfășurarea lecției, ca de pildă, pregătirea profesorului, ținuta lui în fața clasei, modul cum a condus clasa în timpul predării etc.

Contribuția brigăzii la ridicarea nivelului muncii din școală este însemnată. Prin faptul că brigada scoate în evidență lipsurile constatate la lecții, fiecare profesor poate să-și dea mai bine seama în ce direcție trebuie să-și îndrepte atenția pentru a-și îmbunătăți munca. Au primit un ajutor important din partea brigăzii o serie de profesori tineri din școală, ca tovarășii A. Burcescu, Zoe Georgescu etc. La orele tovarășei Zoe Georgescu, care predă lecțiile de planificare a economiei naționale, brigada a făcut cele mai multe asistențe, arătîndu-i de fiecare dată cum să procedeze pentru a-și îmbunătăți munca. La ultima asistență brigadă a semnalat mai puține lipsuri și de mai mică importanță, ceea ce dovedește că, în urma îndrumărilor date de brigadă, tovarășa profesoară a izbutit să ridice simțitor calitatea lecțiilor.

Organizîndu-și din ce în ce mai bine activitatea, brigada și-a propus să muncească în așa fel încît să asigure rezultate cît mai bune.

prof. VICTOR GRIGORESCU
Școala medie tehnică de statistică din București

50 de ani de la apariția ziarului „l'Humanité"

La 18 aprilie, poporul francez, luptător pentru pace și libertate, sărbătorește cu dragoste 50 de ani de existență a purtătorului de cuvînt al Partidului Comunist Francez, ziarul „l'Humanité". Întemeiat de Jean Jaurés în 1904, devenit, din 1920, organul central al avangărzii proletariatului francez, „l'Humanité" a luptat neobosit pentru independență națională, pentru drepturile poporului francez, pentru pace și pentru libertatea popoarelor coloniale.

Ura dușmanilor poporului francez, a trădătorilor și colaboraționiștilor s-a abătut de nenumărate ori împotriva ziarului care chema pe francezi la luptă. Cu prețul jertfei celor mai buni fii ai poporului, „l'Humanité" a continuat să apară în anii cei mai grei, în ilegalitate, iar astăzi își duce lupta mai departe, mobilizînd pe toți oamenii muncii din Franța pentru unitatea clasei muncitoare, pentru prietenie cu țările lagărului de democrație populară, împotriva războiului murdar din Vietnam, împotriva subjugării patriei de către imperialiștii americani și împotriva tratatelor de la Bonn și Paris.

Ziarul „l'Humanité" este bine cunoscut de oamenii muncii din țara noastră. În paginile sale apar deseori materiale care vorbesc poporului francez despre realizările noastre, despre succesele obținute în construcția economiei și a culturii noastre. În același timp, demascînd calomniile cu privire la țara noastră ale scribilor aflați în slujba imperialismului, ziarul „l'Humanité" aduce o contribuție însemnată la strîngerea legăturilor prietenești între poporul nostru și poporul francez.

Salut fierbinte ziarului „l'Humanité", luptător de frunte pentru pace și progres, tribună a Partidului Comunist și a poporului francez iubitor de libertate.

„Luna Presei și Propagandei Sindicale"

În octombrie 1953, al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor a hotărît ca, în fiecare an, între 15 aprilie — 15 mai, toate organizațiile sindicale și toate organele presei sindicale să organizeze o „Lună a Presei și Propagandei Sindicale".

Inițiativa Congresului Mondial al Sindicatelor stimulează sindicatele să contribuie la îmbunătățirea conținutului și prezentării presei sindicale, la creșterea cantitativă a difuzării, la dezvoltarea generală a tuturor mijloacelor de propagandă. În același timp, această inițiativă va duce la o mai bună cunoaștere de către muncitorii din întreaga lume a activității Federației Sindicale Mondiale și a diferitelor sale publicații.

Congresul Mondial al Sindicatelor a considerat, de asemenea, că pregătirea zilei de 1 Mai — Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc — constituie un prilej de mobilizare pentru presa și propaganda sindicală.

Una din principalele lozinci ale zilei de 1 Mai va fi apărarea și cucerirea drepturilor sindicale și a libertăților democratice împotriva cărora patronii și guvernele din țările capitaliste duc o acțiune fățișă de sugrumare, menită să împiedice pe oamenii muncii să apere revendicările lor economice, independența națională a țărilor lor și pacea. În această luptă, presa sindicală aduce o contribuție de seamă și, tocmai de aceea, patronii și guvernele reacționare recurg împotriva ei la cele mai murdare mașinațiuni, spre a înăbuși vocea celor ce muncesc. Cu toate acestea, în ciuda condițiilor grele, presa sindicală din țările capitaliste duce o luptă hotărîtă împotriva regimului de teroare al patronilor și capitaliștilor.

În „Luna Presei și Propagandei Sindicale" fiecare membru de sindicat trebuie să se simtă mobilizat în acțiunea de popularizare a presei sindicale mondiale, trebuie să contribuie la cunoașterea de către masele cele mai largi de oameni ai muncii a activității și publicațiilor Federației Sindicale Mondiale.

Sărbătorirea în întreaga lume a „Lunei Presei și Propagandei Sindicale" va contribui la întărirea unității celor ce muncesc în lupta pentru apărarea drepturilor democratice, pentru pace.

Scurte știri din școli

● **O consfătuire interesantă** în legătură cu problemele educării elevilor a avut loc de curînd la Jimbolia. La această consfătuire, organizată de către Secția raională de învățămînt și cabinetul pedagogic din Timișoara, au participat peste 50 de diriginți din raion. Cu acest prilej, diriginții au asistat la o serie de lecții, în cadrul cărora au urmărit cum se rezolvă diferite probleme educative, au ascultat un referat despre legătura dirigintelui cu organizația de pionieri și au discutat cum trebuie să se desfășoare orele educative.

● **Colțul pedagogic** al școlii de 7 ani din comuna Mogoșești, regiunea Iași, contribuie efectiv la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Aici se găsesc referate, planuri de lecții, colecții de publicații pedagogice, metodici și un bogat material didactic. În cadrul colțului pedagogic se organizează lecții deschise, care sînt apoi discutate pe larg de cadrele didactice.

● **Pentru casa de copii** din Călinești, raionul Virtoape, gospodăria agricolă de stat „Elena Pavel", care o patronează, nu precupețește nici un efort. Gospodăria a furnizat Casei de copii o mare cantitate de alimente, i-a reparat instalația electrică etc.

Odată cu venirea primăverii, conducerea Casei de copii a planificat excursii ale copiilor la diferite secții ale gospodăriei, precum și acțiuni de sprijinire a acestela în muncile agricole.

Revista „Enseignants du Monde" („Învățătorii Lumii")

Ultimul număr al revistei „Enseignants du Monde" („Învățătorii Lumii"), organ al Federației Sindicale Internaționale a Învățămîntului, conține un bogat material care ilustrează lupta cadrelor didactice din întreaga lume pentru pace și democrație, chezășie a progresului școlii.

ENSEIGNANTS DU MONDE

În editorialul revistei, intitulat „Pe drumul unității", Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E., subliniază creșterea puternică a unității cadrelor didactice din toate colțurile lumii, indiferent de rasă, de opiniile lor politice sau de religie. Pe calea realizării unității cadrelor didactice un pas deosebit de important l-a constituit Conferința Mondială a Învățătorilor de la Viena, la care au fost reprezentați 6.400.000 de învățători. Cu acest prilej, unitatea de vederi a delegaților s-a reflectat în elaborarea Chartei Educatorilor și a rezoluției asupra principiilor pedagogice ale educației tineretului.

Arătînd că învățătorii și profesorii nu sînt singuri în lupta lor, Paul Delanoue subliniază: „Experiența ne învață că lupta cadrelor didactice izbîndește atunci cînd ea are aprobarea și sprijinul eficace al tuturor acelora care sînt interesați în dezvoltarea instrucției și educației... Lupta cadrelor didactice pune probleme complexe, pentru că ea interesează păturile cele mai diferite ale populației și, în primul rînd, clasa muncitoare".

La rubrica „Studii și articole", revista publică o serie de materiale care înfățișează condițiile grele în care își duc munca învățătorii din țările capitaliste și coloniale, printre care notăm: „Acțiunea învățătorilor din Andhra" de S. Ramkrishnaiah, „Afacerea Essouma și condițiile în care muncește institutorul african", „Ajutorul dat țăranilor de învățătorii de la sate" de Castillo, secretarul general al Federației țăranilor din Guatemala.

O interesantă realizare a sindicatului învățătorilor din Japonia este prezentată la rubrica „Pentru pace și prietenie între popoare". Luptînd pentru lozinca „Nu ne vom trimite niciodată elevii pe cîmpurile de bătălie", sindicatul învățătorilor din Japonia a realizat filmul „Hiroșima", în care sînt înfățișate ororile săvîrșite prin aruncarea bombei atomice la Hiroșima și Nagasaki în cursul celui de al doilea război mondial.

Rubrica „Luptele învățătorilor" cuprinde articole și informații despre lupta pentru revendicări democratice a învățătorilor chilieni, despre grevele cadrelor didactice din Franța, despre campania revendicativă din New York etc.

Revista „Enseignants du Monde" pune la îndemîna învățătorilor și profesorilor din Republica noastră Populară un bogat material informativ despre lupta hotărîtă a milioanelor de educatori din lumea întreagă pentru un învățămînt democratic, pentru o justă educare a tineretului, pentru apărarea păcii.

Activitatea comisiei muncii de masă în producție

Comisia muncii de masă în producție a comitetului sindical de la școala de 7 ani din comuna Tulghes a organizat de curînd o consfătuire de producție, în cadrul căreia s-au analizat problemele predării aritmeticii la clasele V-VII. Scopul consfătuirii a fost acela de a prilejui schimbul de experiență și de a contribui la îmbunătățirea metodelor de predare.

Comisia muncii de masă a colaborat îndeaproape cu colectivul colțului pedagogic al școlii. S-a alcătuit un plan de organizare a consfătuirii, în care au fost stabilite concret sarcinile fiecărui membru al comisiei și ale celor antrenați în această acțiune. Din timp, colectivul de la biblioteca comitetului sindical și cel de la biblioteca colțului pedagogic au pregătit materialul bibliografic necesar documentării asupra problemelor ce urmau să se discute la consfătuire și l-au pus la dispoziția cadrelor didactice. Pentru ca toate cadrele didactice să aibă posibilitatea de a cunoaște amănunțit munca profesorului care predă aritmetica la clasele V—VII, lecțiile acestuia au fost declarate timp de o lună lecții deschise.

Profesorul care predă matematica la clasele V-VII a primit sarcina să pregătească un referat pe care să-l prezinte la consfătuire. Alți cinci profesori au asistat la lecțiile sale și au pregătit un corefferat.

Referatul intitulat „Cum predau diferite capitole din aritmetică", a scos în relief metodele folosite de referent în predarea numerației și a divizibilității, a operațiunilor aritmetice, a calculului mintal. Coreferatul a analizat în mod critic metodele de predare ale referentului, subliniind că orice lecție reușește numai atunci cînd ea este pregătită cu seriozitate, cînd profesorul stăpînește bine materialul științific și îl face accesibil elevilor prin folosirea unor metode cît mai variate de predare și prin îmbinarea strînsă a cunoștințelor cu problemele practicii.

În concluziile trase la consfătuire s-au stabilit măsuri însemnate pentru îmbunătățirea predării aritmeticii. Astfel, s-a hotărît ca în timpul predării să se insiste asupra explicării operațiunilor aritmetice, să se facă operațiuni de calcul mintal, cîte 5 minute la începutul fiecărei lecții de aritmetică etc. De asemenea, cercul pedagogic al profesorilor de matematică a primit sarcina să ajute continuu cercul pedagogic al învățătorilor de la clasele I—IV.

Consfătuirea de producție organizată la școala de 7 ani din comuna Tulghes a contribuit în mare măsură la înlăturarea lipsurilor în predarea aritmeticii, prin popularizarea unor metode înaintate de muncă.

Muncă rodnică în afară de clasă

Cadrele didactice ale școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Oradea se preocupă cu seriozitate de buna pregătire a elevilor, atît la lecții cît și în cadrul activității practice, în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

În școală s-au organizat cîteva cercuri pe materii, care își desfășoară activitatea sub directa îndrumare a profesorilor. Există astfel un cerc de radio amatori, un cerc tehnic, un cerc de fizică, un cerc de matematică, un cerc de limba rusă și un cerc de limba română. La activitatea acestor cercuri participă cei mai buni elevi din diferite clase. Ei au posibilitatea de a-și dezvolta aici deprinderile de muncă practică și de a-și ridica totodată nivelul general de cunoștințe.

Rezultate deosebit de bune a obținut pînă acum cercul de radio-amatori. Toți membrii acestui cerc și-au construit cîte un aparat de radio.

Și în atelierele școlii se desfășoară o activitate bogată. Elevii au confecționat aci mult material intuitiv, care îi ajută în însușirea cunoștințelor.

Toate aceste realizări arată străduința cu care muncește colectivul pedagogic al acestei școli pentru îndrumarea elevilor spre activitatea practică, pentru pregătirea acestora în vederea viitoarei lor activități.

BALOG IOAN
inspector regional școlar Oradea

Să întărim organizarea și îndrumarea muncii în instituțiile extrașcolare

Palatele și casele de pionieri, în care aceștia desfășoară o activitate bogată și variată, sprijină îndeaproape școala în instruirea și educarea tinerei generații.

Secțiunile de învățămînt, în strînsă legătură cu comitetele U.T.M., se preocupă îndeaproape de asigurarea unor condiții materiale bune în instituțiile extrașcolare și de organizarea justă a activității lor. Așa de pildă, secțiunile de învățămînt regionale și orășenești din București, Ploești, Timișoara, Arad și Orașul Stalin, colaborînd îndeaproape cu comitetele U.T.M., s-au preocupat cu grijă de conținutul muncii instructiv-educative din palatele și casele pionierilor și au dat o deosebită atenție problemelor de ordin material ale acestora.

Unele secțiuni de învățămînt, ca de exemplu secțiunea de învățămînt a regiunii Oradea, în strînsă legătură cu comitetul regional U.T.M., au organizat consfătuiri cu toți directorii caselor de pionieri din regiune. Cu această ocazie s-a făcut un larg schimb de experiență. Conducătorii caselor de pionieri nou înființate din Beiuș, Șimleul Silvaniei și Salonta au avut astfel prilejul de a cunoaște amănunțit experiența casei de pionieri din orașul Oradea, ceea ce a contribuit mult la îmbunătățirea activității lor.

Totuși munca de îndrumare și control a palatelor și caselor de pionieri de către secțiunile de învățămînt nu se desfășoară pretutindeni așa cum trebuie. Datorită lipsei de colaborare cu organele U.T.M., ca și necunoașterii specificului muncii în aceste palate și case, mulți inspectori neglijează sau controlează în mod formal activitatea acestora. Cabinetele pedagogice regionale n-au controlat în suficientă măsură planurile de muncă ale palatelor și caselor de pionieri, spre a vedea în ce măsură cunoștințele pe care le primesc elevii aici sînt în concordanță cu programa școlară și contribuie la adîncirea cunoștințelor căpătate în școală. De asemenea, cele mai multe secțiuni de învățămînt nu s-au preocupat îndeaproape de conținutul muncii instructiv-educative din cluburile pentru copii, precum și din alte instituții culturale pentru copii existente în cadrul regiunii, considerînd în mod nejust că aceasta nu ar intra în atribuțiile lor.

Organele de îndrumare și control trebuie să înțeleagă însă că sarcina de a sprijini activitatea instituțiilor extrașcolare le revine direct, că au datoria să contribuie permanent la îmbunătățirea ei.

Ca să poată controla și îndruma temeinic activitatea instituțiilor extrașcolare, inspectorii școlari și metodiștii cabinetelor pedagogice trebuie mai întîi să cunoască care sînt sarcinile, particularitățile, conținutul, formele și metodele muncii din aceste instituții. În acest scop, inspectorul școlar, înainte de a efectua inspecția, trebuie să studieze rapoartele instituției ce urmează a fi inspectată, să cunoască planul de activitate al acesteia în etapa respectivă, să consulte metodiștii din cadrul cabinetului pedagogic și să-și întocmească planul de inspecție. Cunoașterea amănunțită a întregii activități a cercurilor din cadrul instituției extrașcolare cere să se organizeze brigăzi de metodiști — profesori cu experiență — care să poată cerceta cu competență activitatea desfășurată cu elevii în aceste cercuri, activitate care nu trebuie să constea într-o repetare a ceea ce au făcut la școală, ci să ducă la adîncirea și lărgirea cunoștințelor căpătate. De asemenea, este necesar ca înainte de organizarea inspecției să se la legătura cu comitetul regional sau raional U.T.M., în vederea unei îndrumări juste a activității din instituția extrașcolară.

Inspectorul trebuie să vadă ce secții și cercuri activează în cadrul instituției extrașcolare pe care o controlează, condițiile de funcționare și conținutul muncii în aceste cercuri. Secțiile și cercurile se înființează în raport cu condițiile locale (numărul elevilor, profesorilor, clădirea etc.). În general, trebuie să existe patru secții cu mai multe cercuri pe specialitate: a) secția educație politică de masă, care coordonează întreaga activitate de masă a palatului sau a casei de pionieri (conferințe, festivaluri, recenzii, discuții etc.) și dă ajutor efectiv activului de pionieri în munca sa din unitățile și detașamentele din școli. Tot aici există camera de povești, camera jocurilor de masă și a jucăriilor, biblioteca; b) secția „știință și tehnică", cuprinzînd toate cercurile științifice și tehnice care au scopul de a adînci cunoștințele însușite de pionieri în școală, de a dezvolta deprinderile lor practice, de a-i învăța să folosească diferite unelte, instrumente și aparate tehnice; c) secția artistică care organizează activități artistice și este menită să dezvolte dragostea pionierilor față de lectură și artă. În acest scop se creează orchestre, echipe de dansuri, cercuri de artă plastică, desen, pictură, lectură etc.; d) secția cultură fizică și sport, care are ca scop să organizeze diferite sporturi de masă, turism, spartachiade etc.

Pentru cercetarea activității din cadrul cercurilor, inspectorul școlar trebuie să stea de vorbă în primul rînd cu directorul casei de pionieri, căutînd să se informeze asupra problemelor esențiale: organizarea muncii, activitatea cadrelor, conținutul muncii în cercuri, legătura dintre casa de pionieri, școală și familia elevilor, asigurarea condițiilor materiale necesare unei activități variate și interesante etc.

Pentru documentare, inspectorul trebuie să cerceteze apoi planurile de muncă ale instituției, ale directorului, ale profesorilor care conduc cercurile, precum și registrele unde se ține evidența activității în cercuri, gazetele de perete, expozițiile etc.

Mijlocul cel mai bun de cunoaștere a conținutului muncii în diferite secții este participarea la cercuri și discuțiile cu pionierii din aceste cercuri. O atenție deosebită trebuie acordată problemei repartizării copiilor în cercuri precum și participării lor la activitatea acestora. De asemenea, este necesar să se controleze în ce măsură directorii de școli și diriginții urmăresc activitatea copiilor în instituțiile extrașcolare.

Oricare ar fi formele de desfășurare a activității în instituția extrașcolară, inspectorul trebuie să urmărească dacă această activitate corespunde sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească, dacă contribuie la lărgirea cunoștințelor copiilor, la dezvoltarea aptitudinilor acestora pentru diferitele ramuri ale științei, tehnicii, artei, culturii fizice și sportului; dacă contribuie la dezvoltarea activității obștești a copiilor, la educarea lor în spirit comunist.

Inspectorul trebuie să vadă dacă activitatea este organizată în așa fel, încît să nu ducă la repetarea lecțiilor sau supraîncărcarea copiilor.

Apreciind desfășurarea muncii cercurilor, inspectorul trebuie să constate în ce măsură conducătorul cercului respectă cele mai însemnate cerințe pedagogice: actualitatea tematicii, orientarea politică și ideologică a activității, accesibilitatea materialului folosit, vioiciunea și varietatea lui. Trebuie combătută cu tărie practica nesănătoasă folosită de unii conducători de cercuri care desfășoară aceeași activitate cu toți copiii, fără să țină seama de cunoștințele și înclinațiile fiecăruia.

Inspectorul școlar trebuie să cerceteze de asemenea dacă activitatea în cadrul diferitelor cercuri are și rezultate practice, contribuind, de exemplu, la îmbogățirea materialului didactic din unitățile preșcolare și din școli, la crearea spațiilor verzi etc. O atenție deosebită se va da activității desfășurate de elevi pe lotul de experiență sau în grădina instituției extrașcolare, felului cum sînt efectuate experiențele agricole cerute de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și ale C.C. al U.T.M., măsurii în care se îmbogățesc cunoștințele agricole practice ale pionierilor.

Inspectorul trebuie să cerceteze amănunțit condițiile materiale în care își desfășoară activitatea instituțiile extrașcolare. În această privință va cerceta felul cum sînt folosite sumele alocate din buget, cum sînt folosite sumele strînse prin mijloace locale și care este contribuția sfatului palatului sau al casei de pionieri. Trebuie să se controleze în ce măsură instituțiile extrașcolare țin legătura cu conducerile întreprinderilor din localitate în vederea obținerii materialelor necesare activității în cercuri.

După terminarea inspecției, inspectorul școlar încheie procesul verbal, în care arată atît părțile pozitive cît și părțile negative ale activității, analizînd cu atenție faptele semnalate. Totodată, procesul verbal trebuie să traseze sarcini precise — cu termene de îndeplinire — menite să ducă la lichidarea grabnică a lipsurilor. Verificarea îndeplinirii acestor sarcini se poate face printr-o nouă vizită, sau printr-o comunicare scrisă sub formă de raport pe care directorul instituției extrașcolare o trimite secției de învățămînt.

Pe baza constatărilor făcute cu prilejul cercetării activității palatelor și caselor de pionieri, inspectorii pot să ia măsuri pentru întărirea muncii în toate unitățile de acest fel din raion. Ei trebuie să facă cunoscută experiența bună a unităților care lucrează bine, să ajute la răspîndirea largă a metodelor înaintate de muncă, să contribuie, prin îndrumările date, la îmbogățirea formelor de activitate și conținutului acestora — pentru ca instituțiile extrașcolare să contribuie cu tot mai mult succes la întărirea educației comuniste a pionierilor.

ION TITICA
inspector general în Ministerul Învățămîntului

Cum îi pregătim pe copii pentru lecții

În casa noastră de copii sînt crescute și educate aproape 200 de fetițe. Noi ne străduim să organizăm cît mai bine activitatea independentă a acestora, să le insuflăm dragostea pentru muncă, pentru învățătură.

Atenția noastră este îndreptată îndeosebi asupra felului cum își pregătesc elevele lecțiile. Iată, de exemplu, cum se preocupă educatoarele de îndrumarea elevelor din clasa a VII-a. Activitatea acestora este organizată temeinic. În fiecare după amiază elevele acestei clase se îndreaptă spre sala de meditație. Aici fiecare își ocupă locul într-o ordine perfectă, așteptînd ca eleva de serviciu să le distribuie manualele și rechizitele necesare pregătirii lecțiilor pentru a doua zi. Eleva de serviciu îi prezintă pe scurt educatoarei activitatea desfășurată de eleve în cursul zilei și rezultatele obținute la diferite obiecte.

Educatoarea își organizează munca după un plan întocmit din timp. Ea se informează în primul rînd asupra temelor pe care le au de îndeplinit elevele. Se oprește cu deosebire asupra temelor mai grele. Ea caută să verifice în ce măsură elevele cunosc din clasă conținutul lecției, punîndu-le cîteva întrebări. Cînd este nevoie, intervine cu explicații, servindu-se de material intuitiv, pentru a lămuri mai bine pe toate elevele asupra temei.

În timp ce fiecare elevă își lucrează tema, educatoarea trece printre rînduri pentru a vedea cum lucrează fiecare și ce greutăți întîmpină în executarea temei. Ea le ajută în special pe elevele care au lacune în cunoștințele lor, pentru a le încuraja, pentru a le dezvolta încrederea în propriile lor forțe și pentru a le stimula să muncească. Dar educatoarea nu dă elevelor nimic de-a gata, ci le pune întrebări, le ajută să gîndească singure, să găsească singure rezolvarea și soluția cea mai bună.

După ce toate elevele își efectuează tema, aceasta este verificată în colectiv. Verificarea contribuie în mare măsură la aprofundarea cunoștințelor căpătate la lecții.

După terminarea lecțiilor, elevele rămase în urmă la învățătură sînt reținute în sală de către educatoare pentru a lucra cîteva teme suplimentare scurte.

Pentru a dezvolta priceperea elevelor de a lucra independent, tovarășa educatoare, care este și instructoare de pionieri, organizează adunări de grupă sau de detașament în cadrul cărora elevele fruntașe la învățătură vorbesc despre procedeele lor de muncă, arată cum folosesc ele fiecare moment al lecției. Din felul lor de a munci au multe de învățat și celelalte eleve.

Datorită activității stăruitoare a educatoarelor și a eforturilor lor de fiecare zi, elevele din casa noastră se pregătesc întotdeauna bine pentru lecții.

MARIA MICU
directoarea Casei de copii din Botoșa...

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

T.G.MUREŞ 29454-I b

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ.

ANUL VI Nr. 263 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 24 aprilie 1954

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă intelectualii: învăţători şi profesori, medici şi oameni de ştiinţă, scriitori şi artişti, să pună cunoştinţele şi capacitatea lor creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al poporului nostru.

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a C.C. al P.M.R.)

Pentru o participare activă a profesorilor de ştiinţe naturale la lupta în vederea sporirii producţiei agricole

Sarcinile mari trasate de partid şi guvern în vederea lichidării rămînerii în urmă a agriculturii, în vederea asigurării unor recolte îmbelşugate chiar din acest an, au făcut să crească considerabil însemnătatea instructiv-educativă a ştiinţelor biologice ca obiect de studiu în şcoală. Pe lîngă contribuţia serioasă pe care o aduce în formarea cadrelor necesare agriculturii, predarea ştiinţelor biologice asigură în mare parte educaţia politehnică a tuturor elevilor. Studiul ştiinţelor biologice îi introduce pe elevi atît în cunoaşterea legilor naturii, care stau la baza proceselor de producţie din domeniul agriculturii cît şi în cunoaşterea acestor procese. Numeroase teme din programele noastre şcolare cu privire la predarea ştiinţelor biologice, dau profesorilor posibilitatea să-i conducă pe elevi în cunoaşterea legilor naturii şi a diferitelor procese de producţie din domeniul agriculturii. În acelaşi timp, prin legarea strînsă a instrucţiei de practica agricolă — şi anume de munca productivă a elevilor pe lotul şcolar şi pe terenurile gospodăriei anexe a internatului, ca şi pe terenurile gospodăriilor agricole colective — se realizează una din cerinţele de bază ale învăţămîntului politehnic.

Numeroase corespondenţe sosite la redacţia noastră vorbesc despre succesele din ce în ce mai importante cucerite de şcolile noastre în această privinţă. Astfel, tovarăşul G. Văideanu arată felul cum este organizată practica agricolă la şcoala pedagogică de băieţi din Iaşi. În organizarea acestei practici, profesorul de ştiinţe naturale a avut în vedere ca elevii acestei şcoli, viitorii învăţători, să poată aplica cunoştinţele pe care şi le-au însuşit cu privire la cultivarea şi îngrijirea plantelor, cu privire la creşterea animalelor. De exemplu, elevii anului III lucrează în cele două sere ale şcolii, unde, sub conducerea profesorului de ştiinţe naturale şi a şefului fermei şi cu ajutorul unor gradinari cu experienţă, execută lucrări deosebit de interesante şi de utile. Printre altele, elevii au ales 1.000 kg. de cartofi (pe cei mai sănătoşi), i-au spălat cu o soluţie de formol în proporţie de 1%, i-au pus la încolţit în rafturi în seră, unde i-au ţinut 10 zile acoperiţi cu rogojini şi apoi i-au descoperit. Cartofii au dat colţi sănătoşi, care sînt folosiţi ca butaşi.

Realizări deosebit de importante a obţinut profesorul de ştiinţe naturale Tökes Francisc de la şcoala de 7 ani din comuna Vărgata, raionul Tîrgu Mureş, care a semănat, în anul şcolar trecut, pe lotul de experienţă, 92 de feluri de seminţe, reuşind să aclimatizeze, împreună cu elevii, plante care pînă acum nu se cultivau în această regiune cum sînt, de pildă, bumbacul, ricinul etc. Aplicînd metode agrotehnice înaintate, acest profesor a obţinut împreună cu elevii săi produse agricole foarte bine dezvoltate. De exemplu, ei a obţinut grîu în greutate de 1,200 kg.

Rezultatele concrete obţinute de unii profesori de ştiinţe naturale pe terenurile experimentale sau pe terenurile gospodăriilor anexe ale internatelor, constituie exemple deosebit de grăitoare atît pentru elevi, cît şi pentru ţărănimea muncitoare, cu privire la avantajele aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Şcoala de 7 ani din comuna Recaş, regiunea Timişoara, de exemplu, a reuşit în anul trecut să valorifice printre altele, prin Fruct-Export, de pe cele trei hectare de grădină irigată, 10.000 kg. de roşii foarte frumos dezvoltate.

De asemenea, lucrările organizate de profesorul de ştiinţe naturale pe terenurile gospodăriei anexe a şcolii de 7 ani din comuna Berzovia, raionul Reşiţa, dau prilej elevilor şi ţăranilor muncitori să cunoască în mod concret cum se seamănă porumbul şi cartoful în cuiburi dispuse în pătrat.

Cu acelaşi entuziasm au răspuns unii profesori de ştiinţe naturale şi sarcinilor ce le revin cu privire la îndrumarea elevilor şi prin ei a ţăranilor muncitori cu privire la creşterea animalelor. Mulţi profesori de ştiinţe naturale conduc pe elevi la gospodăriile agricole colective, arătîndu-le metodele concrete prin care sînt îngrijiţi cai, vacile, porcii, păsările etc. Alţi profesori au reuşit să aplice chiar aceste metode înaintate împreună cu elevii în cadrul gospodăriilor anexe. De exemplu, la gospodăriile anexe ale şcolilor de 7 ani din comuna Ghitfalău, raionul Sfîntu-Gheorghe şi din comuna Răduleşti-Videle, regiunea Bucureşti, se cresc porci după metodele zootehnice înaintate, obţinîndu-se importante rezultate.

Dar dacă unii profesori de ştiinţe naturale au înţeles contribuţia pe care trebuie să o aducă ei în dezvoltarea producţiei agricole, în îndrumarea elevilor şi a ţărănimii muncitoare cu privire la creşterea animalelor prin folosirea unor metode ştiinţifice înaintate, cu privire la mărirea şeptelului, mai sînt totuşi profesori care n-au înţeles importanţa acestor sarcini. Lipsurile acestor profesori se oglindesc atît în conţinutul lecţiilor, cît mai ales în felul cum aplică ei şi adîncesc cunoştinţele predate în procesul muncii productive desfăşurate de elevi, în caracterul formal al activităţii pe care aceşti profesori o duc pe loturile de experienţă.

De exemplu, tovarăşa Vasilu, profesoară de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din comuna Micăsasa, raionul Mediaş, predă lecţiile în mod teoretic, desprinse complet de sarcinile ce le revin şcolilor în legătură cu îmbunătăţirea metodelor de creştere a animalelor, cu mărirea şeptelului. De pildă, în predarea lecţiei despre rumegătoare la clasa a VII-a, nu numai că nu a valorificat deloc cunoştinţele elevilor, expunînd lecţia ca pe o simplă naraţiune, dar nu a pomenit nimic despre realitatea comunei respective, despre posibilităţile ce există acolo în legătură cu creşterea vitelor, despre sarcinile ce revin elevilor şi ţăranilor muncitori în această privinţă.

O atitudine cu totul formală în ceea ce priveşte îndeplinirea sarcinilor ce le revin în actuala campanie agricolă, o au şi profesorii de ştiinţe naturale de la şcoala pedagogică mixtă din Caransebeş unde nu se organizează niciun fel de experienţă pe lotul şcolar, deşi şcoala pregăteşte viitori învăţători, precum şi la şcoala de 7 ani din comuna Brăneşti, regiunea Bucureşti, unde lotul de experienţă este folosit la întîmplare.

Pentru ca lecţiile de ştiinţe naturale, lucrările de laborator, ca şi activitatea practică productivă a elevilor să ducă la înarmarea acestora cu cunoştinţele agricole necesare, cu priceperi şi deprinderi care să le îngăduie să desfăşoare în agricultură o activitate creatoare, profesorii de ştiinţe naturale trebuie să ducă o muncă bine organizată şi la un nivel ştiinţific ridicat. Ei trebuie să vadă în fiecare lecţie pe care o predau, în fiecare lucrare practică organizată pe lotul şcolar sau pe terenul gospodăriei agricole colective, nu numai un mijloc de pregătire a elevilor, ci şi o cale sigură de răspîndire a cunoştinţelor agricole în masa ţărănimii muncitoare. Către profesorul de ştiinţe naturale se îndreaptă acum să ceară sfaturi nu numai elevii pe care-i instruieşte şi educă, pe care-i conduce în activitatea practică agricolă, ci şi celelalte cadre didactice ale şcolii precum şi învăţătorii, care vor să înarmeze pe elevii lor cu cunoştinţele şi deprinderile cerute de programele şcolare şi de recentele instrucţiuni ale Ministerului cu privire la completarea programelor cu cunoştinţe agricole. Pornind de la sarcinile ce revin şcolii în general şi cu deosebire în această etapă, ei trebuie să-şi îmbunătăţească necontenit propria lor pregătire teoretică şi practică.

În acest scop, profesorii de ştiinţe naturale trebuie să se pregătească cu conştiinciozitate pentru fiecare lecţie, pentru fiecare activitate practică. Studiind metodicile, materialul sovietic tradus cu privire la agricultură şi la experienţa şcolii sovietice, ca şi ziarele, broşurile şi revistele de specialitate ce apar în ţara noastră, ei pot găsi un material bogat care poate fi folosit cu succes la lecţii şi în activitatea practică. În acelaşi timp, ei pot cere ajutorul specialiştilor din raionul respectiv, al filialei Societăţii de Ştiinţe Agricole „I. V. Miciurin", pot colabora cu învăţătorii şi profesorii de ştiinţe naturale care în anii trecuţi au obţinut rezultate frumoase în această direcţie.

Întrucît pînă la sfîrşitul anului şcolar nu mai este mult, profesorii de biologie trebuie să îmbine cu pricepere pedagogică toate formele de activitate — lecţiile de predare şi de repetiţie, lucrările de laborator şi lucrările practice pe lotul şcolii, pe terenurile gospodăriei internatului şi ale gospodăriei agricole colective sau de stat, excursiile — pentru a consolida şi a dezvolta cunoştinţele elevilor.

Activitatea elevilor pe lotul de experienţă trebuie să fie organizată în aşa fel, încît să constituie cu adevărat un mijloc de repetare şi aplicare a cunoştinţelor asimilate de către elevi. De pildă, elevii au învăţat despre diferitele îngrăşăminte chimice şi naturale, despre proprietăţile sărurilor de azot, fosfor, sodiu etc. Folosind cu elevii astfel de îngrăşăminte în îmbunătăţirea compoziţiei solului, profesorul de ştiinţe naturale trebuie să le ceară să repete aceste cunoştinţe, pentru ca pe baza studierii compoziţiei solului ei să poată determina în mod conştient ce îngrăşăminte se întrebuinţează în îmbunătăţirea solului respectiv, pentru cultivarea diferitelor plante.

Experienţa pozitivă dobîndită de către unele şcoli din regiunile Suceava, Craiova, din raionul Sibiu, arată că profesorii de ştiinţe naturale, în cadrul lecţiilor de botanică, de zoologie, bazele darwinismului pot face cunoscute elevilor cunoştinţele cerute de programele şcolare, pot înarma elevii cu deprinderile necesare aplicării acestor cunoştinţe. În multe din aceste şcoli, elevii şi-au însuşit în mod conştient bazele ştiinţifice ale metodelor agrotehnice înaintate, au învăţat să cunoască şi să pregătească solul pentru diferitele culturi de toamnă şi de primăvară, să folosească îngrăşăminte chimice şi naturale, să verifice puterea de germinare a seminţelor, să pregătească răsadniţe, să aplice metoda sădirii în cuiburi aşezate în pătrat, să execute încrucişări, polenizări artificiale şi să obţină hibrizi, să realizeze aclimatizări, să descopere noi caractere ale plantelor pentru o mai bună folosire a lor.

Pentru ridicarea nivelului predării ştiinţelor biologice în şcolile noastre este necesar ca experienţa înaintată să fie cunoscută şi extinsă în toate şcolile. Cercurile pedagogice, organele de îndrumare şi control regionale şi raionale, ca şi comitetele sindicale ale muncitorilor din învăţămînt trebuie să organizeze în acest scop cît mai multe lecţii deschise, demonstraţii practice, consfătuiri de producţie etc. pe baza cărora experienţa cîştigată de cadrele fruntaşe să poată deveni un bun al fiecărei şcoli. În acelaşi timp, secţiile de învăţămînt regionale şi raionale trebuie să desfăşoare în această perioadă o muncă sistematică de îndrumare şi control, ajutînd învăţătorii şi profesorii de ştiinţe naturale să parcurgă întreaga materie cerută de programele şcolare, să organizeze o temeinică şi sistematică recapitulare a materiei.

Trebuie să organizăm în aşa fel predarea ştiinţelor biologice în şcoli, încît examenele de sfîrşit de an să poată reflecta o însemnată contribuţie a şcolii la lupta poporului nostru muncitor pentru recolte sporite, pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

Şedinţa plenară a C. C. al P. M. R. din 19 aprilie 1954

În ziua de 19 aprilie a. c. a avut loc şedinţa plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cu următoarea ordine de zi:

1. — Mersul aplicării hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 şi măsurile în vederea realizării Planului de Stat şi a Bugetului de Stat pe 1954.
2. — Unele probleme organizatorice de partid.

La punctul 1 al ordinei de zi, plenara a ascultat dări de seamă prezentate de tovarăşii M. Constantinescu, D. Petrescu şi Gh. Apostol.

Plenara a aprobat dările de seamă prezentate.

La punctul 2 al ordinei de zi, plenara a ascultat expunerea făcută de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Plenara a aprobat expunerea prezentată.

Pe baza acestei expuneri, în scopul întăririi conducerii colective a întregii munci de partid şi de stat, al rezolvării operative a problemelor organizatorice de partid, al dezvoltării mai active a întregii vieţi de partid, al ridicării de noi cadre în conducerea partidului, plenara a luat următoarele hotărîri:

1. — Secretariatul C.C. al P.M.R. va fi compus din 4 membri care nu ocupă funcţiuni în guvern.

Secretariatul Comitetului Central se va ocupa de munca curentă operativă de partid, activitatea sa fiind îndrumată de Biroul Politic al Comitetului Central.

2. — Se primeşte propunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej de a se renunţa la funcţia de secretar general al Comitetului Central şi de a se înfiinţa funcţia de prim secretar al Comitetului Central.

Plenara a ales pe tov. Gheorghe Apostol în funcţia de prim secretar al Comitetului Central, iar pe tovarăşii Nicolae Ceauşescu, Mihai Dalea, Ianoş Fazekaş în funcţia de secretari ai Comitetului Central.

Plenara a ales pe tovarăşii N. Ceauşescu şi Al. Drăghici ca membri supleanţi ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Plenara a cooptat pe membrii supleanţi ai C.C. al P.M.R., tovarăşii M. Mujic şi M. Roşianu, ca membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a hotărît convocarea la 30 octombrie 1954 a celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

DECRET

privind numirea tovarăşului Alexandru Moghioroş în funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne DECRETEAZĂ:

ART. UNIC. — Tovarăşul Alexandru Moghioroş se numeşte în funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale
GH. MARUSSI

Bucureşti, 19 aprilie 1954

DECRET

privind eliberarea tovarăşului Gheorghe Apostol din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministru al Agriculturii şi Silviculturii

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne DECRETEAZĂ:

ART. UNIC. — Tovarăşul Gheorghe Apostol se eliberează din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministru al Agriculturii şi Silviculturii, primind alte însărcinări.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale
GH. MARUSSI

Bucureşti, 19 aprilie 1954

In cinstea zilei de 1 Mai

Munca viitorilor electrotehnicieni

Şcoala profesională nr. 23 de Energie Electrică din Bucureşti mişună ca un furnicar. Sub îndrumarea cadrelor didactice, 1050 de elevi şi eleve se pregătesc aici cu toată însufleţirea, cu tot avîntul şi elanul lor tineresc pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai.

...În cabinetul de electrotehnică şi tehnologie specială al şcolii se desfăşoară o activitate variată şi deosebit de interesantă. Unii dintre elevi construiesc aparate, dispozitive sau maşini; alţii, aplecaţi asupra caietelor, execută diferite calcule; un grup de elevi redactează concluziile schimbului de experienţă care a avut loc, nu de mult, cu elevii şcolilor profesionale nr. 13 Metalurgie, nr. 26 Electrotehnică şi nr. 37 Construcţie.

Profesorii Vintilă Florescu şi Maria Beloiu — conducătorii cercului de electrotehnică — se găsesc veşnic în mijlocul tinerilor electricieni, cărora le dau indicaţii, îndrumări, sfaturi practice. Mulţi dintre elevi participă la concursul de electrotehnică, organizat în cinstea zilei de 1 Mai. Problemele, experienţele şi construcţiile pe care le efectuează în cadrul concursului sînt menite să dezvolte spiritul lor de observaţie şi dragostea lor pentru meseria pe care au îmbrăţişat-o, de a-i învăţa să aplice în mod creator cunoştinţele căpătate în şcoală.

...De cîtva timp, dis de dimineaţă, înainte de începerea programului zilei, pîlcuri de elevi şi eleve se răspîndesc plini de voioşie pe terenul din jurul şcolii purtînd cu ei tot felul de unelte. Împărţiţi pe brigăzi, ei amenajează aici, tot în cinstea zilei de 1 Mai, un parc pe o întindere de peste 3.500 m.p. şi un teren sportiv ce se întinde pe 8.000 m.p., cuprinzînd terenuri de fotbal, volei, baschet şi o pistă de sărituri.

L. DUNAJECZ

Pionierii în preajma marii sărbători

În întîmpinarea zilei de 1 Mai, pionierii de la Şcoala mixtă de 7 ani din comuna Pantelimon, lucrînd sub conducerea profesorului de biologie şi a instructorului de pionieri au pornit plini de voioşie să amenajeze un lot şcolar de experienţă.

Terenul şcolii a fost împărţit în parcele. Pe unele dintre parcele pionierii şi elevii vor cultiva zarzavaturi, cartofi, roşii şi cîteva cuiburi de bumbac. Fiecare detaşament are în grijă un strat. Ei învaţă să aplice aici cunoştinţele căpătate la lecţii în legătură cu pregătirea solului, cu semănarea şi îngrijirea plantelor.

Pentru ca şi cei mici să se deprindă cu îngrijirea plantelor, ei vor avea în grijă straturile de flori şi gazon care se plantează lîngă gardul şcolii.

Pionierii se pregătesc cu multă însufleţire pentru excursia pe care o vor face în cinstea zilei de 1 Mai la gospodăria de stat precum şi la fermele din regiune. Ei vor afla aici cum trebuie hrănite şi îngrijite animalele.

În acelaşi timp, pionierii muncesc cu rîvnă pentru a-şi însuşi cît mai bine cunoştinţele predate. În curînd, la examene, vor trebui să arate care sînt roadele muncii lor din cursul întregului an şcolar — şi cu toţii sînt hotăriţi să dovedească atunci că ei sînt cu adevărat primii la învăţătură. Întîmpinarea zilei de 1 Mai este pentru ei un nou îmbold în activitatea obştească, în lupta pentru însuşirea cunoştinţelor.

N. ALBU

Activitatea rodnică a studenţilor

Studenţii Institutului de petrol şi gaze din Bucureşti se străduiesc să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări în lupta pentru însuşirea cunoştinţelor. În vederea îmbunătăţirii activităţii în Institut, comitetul sindical a organizat o şedinţă în cadrul căreia s-au analizat rezultatele obţinute la învăţătură în cel de al doilea semestru.

Studenţii Facultăţii de tehnologie din cadrul institutului, care locuiesc la căminul din strada Izvor nr. 4, au hotărît ca, în cinstea zilei de 1 Mai, să pornească o acţiune pentru întărirea disciplinei în cămin şi pentru sprijinirea campaniei de economii. Ei au chemat la întrecere în această privinţă pe studentele Facultăţii de tehnologie, care locuiesc în căminul „Republica" din Calea Rahovei.

Tot în cinstea zilei de 1 Mai, cele 3 echipe artistice studenţeşti — orchestra, echipa de coruri şi echipa de dansuri — vor prezenta un festival artistic.

V. POPA

La cercul agrotehnic

Cadrele didactice din comuna Ivesti, raionul Lieşti, dau un ajutor însemnat oamenilor muncii de pe ogoare. Astfel, tovarăşa Maria Alexe, profesoară de ştiinţe naturale, a condus cercul agrotehnic din cadrul căminului cultural al comunei. În munca de răspîndire a metodelor înaintate pe care a desfăşurat-o aici, tovarăşa Alexe a folosit cu pricepere materialul bibliografic de specialitate şi a organizat experienţe şi lucrări practice cu privire la determinarea puterii de încolţire a seminţelor, la îngrăşarea solului cu îngrăşăminte organice etc.

Cadrele didactice organizează regulat discuţii cu ţăranii muncitori din comună, lămurindu-i asupra modului cum trebuie aplicate metodele agrotehnice înaintate pentru obţinerea unei recolte cît mai îmbelşugate.

PROF. V. SILIŞTEANU
corespondent

In sprijinul ţărănimii muncitoare

Prin munca lor obştească, învăţătorii din comuna Murghiol, raionul Tulcea, ajută ţăranilor muncitori să desfăşoare în cît mai bune condiţii lucrările agricole de primăvară.

În urma unei consfătuiri de producţie, grupa sindicală a cadrelor didactice din comună a alcătuit un plan în vederea intensificării muncii obşteşti. În fiecare joi seara, la căminul cultural au loc conferinţe cu teme agrotehnice ţinute de învăţători şi profesori. Ei au ajutat ţăranilor muncitori să-şi pregătească semînţele necesare, selecţionîndu-le şi tratîndu-le. De asemenea, cadrele didactice explică ţăranilor muncitori cum îşi pot spori recoltele la hectar prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

CONSTANTIN MOCANU

Răspîndesc metodele înaintate

Învăţătorii din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, se ocupă intens de răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate. Astfel, metoda sovietică de însămînţare a porumbului în cuiburi aşezate în pătrat a făcut obiectul unei lecţii speciale la cursul agrotehnic din comună. Cu acest prilej, ţăranii muncitori au putut cunoaşte în amănunţime foioasele pe care le aduce aplicarea acestei metode. Pe terenul de experienţă al şcolii elementare din comună, pe un teren al sfatului popular, ca şi pe terenul celor două întovărăşiri se însămînţează acum porumbul în cuiburi aşezate în pătrat. Elevii şcolii au confecţionat două marcatoare necesare pentru însămînţări.

Mulţi dintre ţăranii muncitori care au urmat cursul agrotehnic au hotărît să-şi însămînţeze porumbul după aceeaşi metodă în gospodăriile proprii.

La căminul cultural, la cercul agrotehnic şi prin experienţele de pe lotul şcolii cadrele didactice explică amănunţit ţăranilor muncitori cum trebuie aplicate regulile cuprinse în agrominim.

PROF. A. ŢARANIŢA
corespondent

In gospodăriile anexe

La cele mai multe şcoli din comunele raionului Zeletin se desfăşoară din plin munca în gospodăriile anexe.

Colectivul didactic de la şcoala de 7 ani din comuna Colonesti, împreună cu elevii şi părinţii acestora, au pornit plini de însufleţire la muncă. Astfel, terenul grădinii de legume şi zarzavat a fost arat, grăpat şi îngrăşat cu gunoi putred de grajd. O parcelă a fost însămînţată cu arpagic pentru ceapă, pătrunjel, morcov etc. Cartofii şi porumbul au fost răsădiţi în cuiburi dispuse în pătrat.

Pentru răsadurile de roşii şi ardei s-a amenajat o răsadniţă care va aproviziona atît grădina şcolii cît şi unele gospodării din comună.

Pregătiri intense s-au făcut şi în gospodăriile anexe ale şcolilor din comunele Răchitoasa, Galbeni, Stănişeşti, Crăeşti şi Burdusaci.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Elevii sînt înarmaţi cu cunoştinţe agricole

La şcoala medie nr. 1 de fete din Bucureşti se desfăşoară o muncă susţinută pentru înarmarea elevelor cu cunoaşterea metodelor agrotehnice înaintate.

În laboratorul de ştiinţe naturale al şcolii, un colectiv de eleve, sub conducerea tovarăşelor Lucia Popescu şi Aneta Gheorghiu, profesoare de ştiinţe naturale, a organizat un colţ al naturii vii.

Elevele urmăresc cu mult interes diferitele experienţe care se organizează aici. Ele învaţă să selecţioneze seminţele şi să facă însămînţări, urmărind încolţirea şi apoi dezvoltarea viitoare a plantei în diferite condiţii de mediu (umiditate, lumină, căldură şi sol).

De asemenea, elevele lucrează planşe şi fotomontaje, care servesc apoi ca material didactic la orele de curs şi pentru expoziţii.

O activitate interesantă se desfăşoară şi în cadrul cercului de ştiinţe naturale. Aici au fost luate în discuţie numeroase probleme agrotehnice. Astfel, ultimul referat ţinut la acest cerc a avut ca temă răspîndirea continuă a fertilităţii solului. Expunerile şi referatele ţinute în cerc sînt însoţite şi de material ajutător ca, de exemplu, planşe şi fotomontaje, mulaje, ierbare, semînţare, diafilme sovietice şi româneşti, fotografii, albume etc.

În cursul acestui an şcolar, elevele au vizitat Institutul de cercetări agronomice şi ferma de stat model din Periş. În curînd, ele vor vizita gospodăria agricolă de stat din comuna Dudu şi Expoziţia agricolă din Parcul libertăţii.

V. ANDREIESCU

Elevul Mihai Cioară, din anul II al Şcolii profesionale metalurgice nr. 4 din Bucureşti lucrînd în atelierul şcolii la confecţionarea unei maşini de gătit cu aragaz.

Produse de larg consum

Întîmpinînd ziua de 1 Mai, elevii Şcolii profesionale metalurgice nr. 4 din Bucureşti, antrenaţi în întrecerea socialistă, obţin tot mai multe succese în îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie.

Atelierele şcolii lucrează la confecţionarea unui bogat sortiment de mărfuri de larg consum. Elevii au lucrat numeroase maşini de gătit cu aragaz, maşini de tocat, vase de bucătărie, ciocane pentru bătut carne, satîre etc. Planul de producţie pe luna martie al atelierelor a fost depăşit cu 301 la sută.

În fruntea întrecerii socialiste se găseşte colectivul de elevi al anului II, secţia mecanici montori. Elevul Cioară Mihai din acest colectiv a montat săptămîna trecută cu 4 maşini de gătit cu aragaz mai mult decît prevedea planul.

O realizare deosebită a obţinut în întîmpinarea zilei de 1 Mai elevul Radu Nicolae din anul II, secţia frezori. Ajutat de maistrul instructor Iosif Atanasie, el a confecţionat un dispozitiv special pentru înlocuirea corpului divizor la frezarea roţilor dinţate. Acest dispozitiv constituie un preţios ajutor în munca practică a secţiei frezori.

Elevii Şcolii profesionale metalurgice care se găsesc la practică în atelierele uzinei „Semănătoarea" au obţinut de asemenea o serie de realizări importante. Elevii Bobernicu Nicolae şi Jatca Ion, strungari, lucrînd la confecţionarea diferitelor piese necesare pentru secerători, depăşesc zilnic norma cu 60—70%.

I. MOSCU

Grădinile şcolilor

Secţia de învăţămînt a raionului Hunedoara, împreună cu Comitetul sindical al muncitorilor din învăţămînt şi cu sprijinul sfatului popular raional se preocupă îndeaproape de înzestrarea şcolilor cu loturi pentru grădini. Pe lîngă şcolile din raion s-au organizat 30 de grădini de legume, 10 răsadniţe cu o suprafaţă mare, 30 de crescătorii de viermi de mătase, 3 gospodării anexe şi un număr însemnat de pepiniere, grădini de pomi, stupării etc. în care se aplică cele mai înaintate metode agrotehnice şi zootehnice.

O muncă rodnică a cadrelor didactice în această direcţie o desfăşoară colectivele şcolilor din comunele Rapoltul Mare, Simeria, Calan, Boj, Sîntandrei, Cincişi şi Băcia.

Munca rodnică a cadrelor didactice din aceste comune contribuie la legarea cunoştinţelor elevilor de practică şi la înarmarea lor cu cunoştinţe agrotehnice precum şi la îmbunătăţirea simţitoare a hranei elevilor din internate şi a copiilor din grădiniţele sezoniere şi din cămine.

MARIN I. SMĂRĂNDOIU
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Acolo unde a trăit marele Lenin

Instructoarea de pionieri Nina Zavodskova, de la școala de băieți „V. I. Lenin" din Ulianovsk, stă de vorbă cu elevii din clasa întîia despre Lenin.

Inainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în clădirea acestei școli a funcționat gimnaziul în care a învățat V. I. Ulianov-Lenin.

„Noi vom munci pe ogoarele colhoznice"

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. ca și recenta Plenară a C.C. al P.C.U.S. au deschis în fața agriculturii sovietice mari posibilități de dezvoltare și de creștere continuă. Din Hotărîrile Plenarelor reies sarcini care au o legătură directă cu școala, în special cu școala sătească. Școala medie sătească este aceea care trebuie să dea în primul rînd producției colhoznice cadrele de viitori mecanizatori, agricultori etc., muncitori de înaltă calificare, prin forțele cărora se va obține în anii următori belșugul de produse agricole.

Școala medie din Kantaurovo rezolvă cu perseverență problema pregătirii elevilor pentru activitatea practică în domeniul agriculturii.

Baza principală unde elevii școlii din Kantaurovo capătă cunoștințe, priceperi și deprinderi de cultură a plantelor este lotul școlar de experiență. El a luat ființă cu 20 de ani în urmă. In acești ani lotul s-a lărgit considerabil și în prezent ocupă o suprafață de aproape două hectare.

Incepînd din primele zile de primăvară și pînă toamna tîrziu pe lot se desfășoară munca practică cu elevii din toate clasele care studiază disciplinile biologice.

Am reușit să rezolvăm cu succes o problemă grea — organizarea muncii pe lotul școlar în cursul verii. Se știe că tocmai din cauza nepriceperii profesorului de a organiza această activitate, o mare parte din munca copiilor pe lot se pierde în zadar. Parcelele plantate și însămînțate primăvara sînt năpădite în perioada vacanței de vară de buruieni și se distrug. In cel mai bun caz, de ele se ocupă oamenii de îngrijire de la școală.

Fiecare elev al școlii din Kantaurovo se consideră dator să facă de serviciu pe lot în perioada vacanței de vară, cîte 6 ore pe zi în curs de o săptămînă. Printr-un orar special sînt desemnați să facă de serviciu elevii fiecărei clase de la a IV-a pînă la a IX-a inclusiv. Din rîndurile elevilor de serviciu se întocmește o brigadă de serviciu, care îndeplinește toate lucrările curente pe lot. In cursul săptămînii, munca brigăzii se desfășoară după un plan întocmit dinainte de responsabilul lotului școlar. Responsabilul brigăzii este unul dintre elevii de serviciu din clasa a IX-a. Conducerea generală o are profesorul de serviciu.

In cei șase ani de muncă practică pe lot, elevii noștri parcurg drumul de la experiențele cele mai simple, în clasele IV—V, pînă la experiențele și observațiile complexe, privitoare la transformarea naturii plantelor, în clasa a IX-a.

Sarcinile care reies din Hotărîrile ultimelor Plenare ale C.C. al P.C.U.S. ne-au impus însemnate modificări în sistemul lucrărilor practice la biologie. Inainte de toate a fost revizuită tematica acestor lucrări pentru toate clasele. Au fost stabilite teme de lucrări care corespund cerințelor programei de biologie și care vor contribui, în același timp, la formarea deprinderilor practice ale elevilor în domeniul producției agricole. De pildă, pentru clasele a IX-a au fost fixate următoarele teme: „Stabilirea celor mai potrivite terme de însămînțare a diferitelor culturi", „Influența îngrășămintelor de turbă asupra producției de cartofi", „Influența ghivecelor nutritive asupra recoltei la hectar și termenele de coacere a pătlăgelelor roșii și a verzei" etc. S-au fixat de asemenea o serie de teme cu privire la studierea agrotehnicii înaintate în legătură cu sădirea cartofului în cuiburi așezate în pătrat, altoirea, copilitul și hrănirea suplimentară a diferitelor plante.

In clasele a VI-a și a VII-a, unde elevii se ocupă cu creșterea diferitelor culturi leguminoase, cerealiere și tehnice, s-a dat atenție studierii biologiei și agrotehnicii celor mai importante culturi ale colhozurilor locale. Din culturile noi am luat pe acelea care reprezintă un interes practic pentru agricultura locală și a căror cultură va fi extinsă pe ogoarele colhoznice, în grădini și livezi.

Pornind de la sarcinile urgente puse în fața școlii sătești, noi am tras și o altă concluzie: nu ne este permis să ne limităm numai la lucrările pe lotul școlar, oricît de bun și mare ar fi el. Munca pe lotul școlar constituie numai primul pas spre activitatea practică a elevilor în agricultură. Pasul al doilea trebuie să fie munca organizată pe ogoarele și grădinile colhoznice, sub îndrumarea școlii.

Trecerea de la parcelele mici ale lotului școlar la marile suprafețe colhoznice provoacă la început la elevi o oarecare timiditate, neîncredere în forțele și în pregătirea lor, frica de greșeli etc. In acest moment este deosebit de necesară îndrumarea pedagogului, care are datoria de a ajuta elevilor să învingă această timiditate și neîncredere, să prevină greșelile, de a le ajuta să ducă lucrul început pînă la capăt.

Muncitorii de pe ogoare s-au pregătit intens pentru lucrările de primăvară. Colectivul școlii din Kantaurovo s-a pregătit de asemenea cu toată grija în vederea acestor lucrări.

In ianuarie, la ședința comună a activului colhozului „Poruncile lui V. I. Lenin" și a colectivului pedagogic al școlii medii din Kantaurovo au fost discutate obiectivele muncii practice a elevilor pe ogoarele colhoznice, în grădini și livezi. Au fost trasate obiectivele concrete pentru școală, s-a adoptat planul muncii noastre în colhoz. Iată lucrările principale care se vor realiza prin forțele școlarilor și ale pedagogilor: se va cultiva topinamburul — o plantă pentru însilozare — pe o suprafață de un hectar, sădită prin metoda cuiburilor așezate în pătrat; se vor planta noi culturi — ciumiza — pe o suprafață de 0,5 ha și dughia — pe o suprafață de 0,25 ha; se vor face experiențe de tratare cu var a solului pentru lucernă; se va planta pentru colhozul „Poruncile lui V. I. Lenin" o livadă de pomi fructiferi pe o suprafață de 2 ha; se va organiza o pepinieră cu 30—40.000 de puieți; se vor pregăti răsaduri pentru plantarea unui hectar cu fragi; elevii vor lua parte activă la confecționarea ghivecelor nutritive și la repicarea răsadurilor; se vor cultiva castraveți pe o suprafață de 0,5 ha; pătlăgele roșii pe o suprafață de 0,5 ha; se va cerceta adîncimea stratului arabil pe toate ogoarele asolamentului; împreună cu agronomii S.M.T.; școala va trasa planul de muncă pentru adîncirea stratului arabil; se va alcătui un ierbar de buruieni și o colecție de dăunători ai ogoarelor, livezilor, grădinilor.

Indeplinirea practică a acestor lucrări a fost planificată minuțios, ținîndu-se seama ca toată această muncă să nu-i împiedice pe elevi la învățătură. In fiecare punct populat al colhozului „Poruncile lui V. I. Lenin" vor fi organizate brigăzi permanente de elevi. In componența brigăzilor vor intra elevi din toate clasele, începînd cu clasele a IV-a și terminînd cu clasele a IX-a. Fiecare brigadă va avea un obiectiv determinat de muncă.

Cu îndrumarea nemijlocită a muncii membrilor brigăzii va fi însărcinat unul dintre elevii claselor superioare. De îndrumarea generală răspund brigadierul colhozului, agronomul și profesorul de serviciu. Brigăzile de elevi se organizează numai în perioada vacanței de vară. Primăvara și toamna, munca pe ogoarele și grădinile colhoznice se va desfășura, în timpul lecțiilor și în afara lor, de către clase întregi, sub conducerea profesorilor de biologie, sub formă de lucrări practice prevăzute în programa de biologie. Planul nostru a fost întocmit astfel încît să-i ocupe pe elevi cu munca practică în colhoz de 2—3 ori pe săptămînă, cîte 3—4 ore pe zi.

Măsurile trasate de colectivul pedagogic al școlii împreună cu activul colhozului au fost aprobate de consiliul secției de învățămînt raionale și de biroul Comitetului raional de partid din Borsk. Noi discutăm pe larg aceste măsuri cu elevii în organizațiile noastre de pionieri și comsomol, iar în curînd vom convoca în acest scop și o adunare specială a părinților.

Pentru realizarea planului de participare a școlii la producția colhoznică s-au și luat multe măsuri. S-a întocmit un plan amănunțit de muncă practică a elevilor pe lotul școlar și în colhoz, s-au format brigăzile de elevi pentru fiecare din cele patru puncte populate, s-au întocmit planurile agrotehnice de cultivare a plantelor în colhoz. Elevii au pregătit 800 de grame de semințe de măr pentru plantarea unei pepiniere, au împletit rogojini de paie pentru răsadnițele colhozului. Pe măsura desfășurării lucrărilor de primăvară în colhoz, colectivul școlii va participa din ce în ce mai mult la aceste lucrări. Trebuie să reușim să folosim ca bază pentru activitățile practice ale elevilor nu numai lotul școlar de experiență, ci întreaga gospodărie a colhozului.

Imbinarea justă a învățămîntului la lecții cu activitățile practice pe lotul școlar și în colhoz va asigura înarmarea elevilor cu cunoștințele, priceperile și deprinderile necesare în domeniul agriculturii și le va da posibilitatea de a participa cu succes la ridicarea și dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste.

S. SELIFONOV
directorul școlii medii din Kantaurovo, raionul Borsk, regiunea Gorki

Școala orășenească, și agricultura

— De la conferința științifico-practică a profesorilor de biologie —

Nu de mult încă, unii dintre profesorii de biologie din Moscova considerau că ei nu pot da elevilor noțiuni practice de agricultură, de agronomie, fiindcă nu au unde să facă aceasta, nu au condițiile necesare.

Dar profesorii fruntași, inovatorii, care au o atitudine plină de însuflețire față de munca lor, caută cu perseverență mijloacele care să le îngăduie să studieze concret și viu cu elevii lor biologia miciurinistă, bazele producției agricole. Și au găsit aceste mijloace, după cum a dovedit cu prisosință conferința științifico-practică a profesorilor de biologie, care a avut loc recent la Institutul de perfecționare a profesorilor.

Profesoara M. I. Derevenciuc, de la școala nr. 549 din Moscova, a arătat cum organizează ea procesul instructiv-educativ pe lotul școlar. Elevii încep să se pregătească pentru muncile de primăvară de pe lotul școlar cu două luni sau chiar cu două luni și jumătate înainte. Tinerii naturaliști studiază în cercuri problemele teoretice și practice de agrotehnică: prelucrarea solului, însămînțarea, îngrășămintele minerale și organice, plivitul și afînarea solului.

Tinerii naturaliști primesc însărcinarea să efectueze diferite experiențe. Aceasta îi obișnuiește cu simțul de răspundere, le dezvoltă inițiativa și priceperea creatoare. Toți membrii grupei țin cîte un jurnal, dar răspunderea pentru aceste jurnale o poartă unul singur. In jurnale se oglindesc pregătirea pentru experiență, organizarea ei, îngrijirea plantelor, evidența rezultatelor, concluziile.

Primăvara și toamna, cele mai multe lecții se fac pe lotul școlar. Pentru aceasta a fost amenajat un teren special, cu straturi pentru demonstrație.

Dar cum se organizează lecțiile pe lot? Partea teoretică a lecției ține 8—10 minute. In procesul explicării profesoara arată pe stratul demonstrativ cum trebuie îndeplinită lucrarea. După ce s-a convins că materialul a fost înțeles de copii, profesoara dă fiecărui elev sarcina de a executa o lucrare sau alta pe teren. Nota pentru lucrarea îndeplinită nu se pune imediat, ci după ce se vor vedea rezultatele. Așa, bunăoară, pentru efectuarea însămînțării nota se va pune după ce va răsări planta, pentru altoire în ochi — după 2 săptămîni, cînd se va vedea cum s-a prins altoiul în ochi etc. Aprecierea muncii după rezultatele ei constituie un nou procedeu didactic, absolut just.

Profesorii fruntași din școlile orășenești au găsit căi interesante pentru a-i familiariza pe elevi cu agricultura.

In anul trecut, elevii școlii nr. 347 (profesoară de biologie A. N. Cebunina) au vizitat o serie de colhozuri. In timpul primei excursii elevii au aflat ce fel de lucrări se desfășoară în colhoz, în a doua excursie s-au preocupat de creșterea dirijată a plantelor de cultură. Excursiile au început cu explicațiile președintelui colhozului și ale agronomului. Apoi elevii au urmărit cum se lucrează solul, cum se introduc îngrășămintele. Școlarii au văzut cît de rațional se folosește solul în colhoz, unde de pe fiecare hectar se string două recolte pe an. Li s-a arătat elevilor instalația de ploaie artificială, li s-a explicat cum funcționează mașinile care confecționează ghivece cu turbă și gunoi putrezit. La sfîrșitul celei de a doua excursii, elevii au luat parte la repicarea răsadurilor, la pregătirea cuburilor nutritive, la irigarea plantelor.

La ferma de creștere a animalelor li s-a arătat elevilor cum sînt alimentate mecanic cu apă adăpătoarele automate, cum funcționează vagonetele suspendate care transportă furajul, cum este organizat mulsul electric, cum funcționează mașinile și aparatele din secțiile de preparare a nutreturilor. Tot aici ei au aflat cum se întocmește rația de hrană, care este rolul nutreturilor brute, suculente și concentrate, în ridicarea productivității vitelor.

Cînd au fost în tabăra de pionieri, elevii au vizitat de trei ori colhozul „Boreț". Aici ei au văzut ce recolte înalte de cereale obțin colhoznicii de pe ogoarele lor, cît de mult este dezvoltată producția de cartofi și legume, creșterea animalelor. Eroii Muncii Socialiste au împărtășit experiența lor de muncă, au arătat elevilor ce poate da ogorul dacă este muncit cum trebuie. Elevii și-au notat multe lucruri interesante, au făcut schițe și au adus în clasă multe mostre de culturi agricole. Tot ce au văzut ei în colhozuri a servit ca bază pentru studierea disciplinelor biologice.

Elevii școlii nr. 638 (profesor de biologie N. Z. Dracichevici) întreține legături strînse cu colhozul „Luci". Colhozul trimite după copii mașina, îi hrănește la cantina sa. El pune la dispoziție inventarul și semințele necesare pentru lotul școlar. La rîndul lor și elevii ajută colhozul. Ei au lucrat 200 metri pătrați de seră, au repicat 120.000 fire de răsad de varză, au confecționat 60.000 de ghivece cu turbă și gunoi putrezit, au cărat la cîmp 30 de care de gunoi etc. Copiii iau parte la pregătirea solului în colhoz, la însămînțări și la sădirea cartofilor, la îngrijirea și recoltarea plantelor.

Conferința științifico-practică a arătat că și în condițiile orașului elevii pot fi inițiați cu succes în problemele producției agricole, că li se poate dezvolta dragostea pentru agricultură.

Orice școală poate și trebuie să întrețină o legătură strînsă cu un colhoz sau sovhoz. La aceasta trebuie să ajute activiștii din învățămîntul public, organele agricole. Fiecare raion din capitală patronează raioane rurale. Școlile trebuie să ia parte activă la această muncă nobilă și importantă.

Nu numai școlarii de la sate, ci și cei de la orașe trebuie să cunoască bazele producției agricole. Mulți elevi din oraș, după ce termină studiile medii, își exprimă dorința de a munci în agricultură. Aceasta o dovedește plecarea în masă a comsomoliștilor pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite.

I. ULIN
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Începutul prieteniei

Ideea legăturii cu una dintre școlile sătești s-a născut la pedagogii și elevii școlii noastre imediat după Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. S-a hotărît să se stabilească legătura cu școala medie din Olesko, regiunea Lvov. Cu acest prilej noi ne-am străduit să rezolvăm cîteva sarcini instructiv-educative — de a face cunoscută elevilor noștri viața satului colhoznic, de a cultiva dragostea lor pentru agricultură, de a acorda ajutor metodic cadrelor didactice de la sate.

La sosirea în Olesko am fost întîmpinați cu căldură de colectivul de pedagogi și elevi. S-a organizat o ședință comună a elevilor, la care s-a făcut schimb de salutări și s-au înmînat daruri.

Insoțiți de gazde am plecat în excursie la S.M.T. din Ojidovsk. La organizarea excursiei a participat și secretarul comitetului raional de partid, tov. Voitovici. La S.M.T. elevii au cercetat cea mai nouă tehnică agricolă și au vizitat atelierele de producție.

La rîndul nostru, i-am invitat pe elevii din sat la noi. Am pregătit pentru musafiri un internat cu 70 de locuri, ne-am îngrijit de hrana lor.

Și această întîlnire a fost foarte interesantă. In sala de festivități a avut loc un concert comun. Elevii din clasele superioare au organizat împreună cu musafirii o conferință asupra cărții „Rada din Pereiaslav" de N. Ribac. Musafirii au asistat la spectacolul „Cîntecul pădurii" de la Teatrul „Zankovețkaia".

Elevii școlii noastre trasează planurile viitoarelor măsuri de întărire a legăturii cu școlarii din Olesko. La aceasta participă și cadrele didactice. Mulți dintre pedagogi pregătesc referate metodice. Am făcut trei abonamente la ziarul raionului Olesko. Aceasta ne permite să cunoaștem mai bine raionul în care trăiesc prietenii noștri.

P. KURBATOV
directorul școlii nr. 6 din Lvov
E. DREMCIUC
secretarul organizației de partid a școlii.

Pregătirea politehnică a cadrelor didactice

Fondatorii teoriei științifice a comunismului — Marx și Engels — au enunțat și au fundamentat principiul pregătirii politehnice a tineretului. Pornind de la perspectivele de dezvoltare a economiei naționale în condițiile societății socialiste, ei arătau că va fi nevoie de oameni cu aptitudini dezvoltate din toate punctele de vedere, de oameni care știu să se orienteze în întregul sistem al producției.

Conținutul învățămîntului politehnic, trasat de Marx și Engels, a fost lămurit de V. I. Lenin în ceea ce privește aplicarea lui la condițiile Țării Sovietelor. Vorbind despre orizontul politehnic, despre bazele învățămîntului politehnic, Lenin include aici noțiunile principale despre electricitate și despre planul de electrificare a țării, despre aplicarea electricității în industria mecanică și chimică, cunoașterea bazelor agronomiei. Fiecare din aceste ramuri principale de producție cuprinde numeroase producții concrete; totuși, arăta Lenin, principiul politehnic al învățămîntului cere nu o studiere amănunțită a diferitelor producții, nu o instruire în toate domeniile, ci studierea bazelor producției moderne în general.

Deci sarcina constă în a desprinde din varietatea producțiilor concrete acele puține principii științifice și deprinderi generale de muncă a căror însușire va ușura în viitor înțelegerea oricărei producții concrete, însușirea rapidă a oricăror deprinderi profesionale.

Una dintre treptele preliminare ale învățămîntului politehnic general este introducerea învățămîntului politehnic în școala medie. Această sarcină a fost pusă de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. ca o sarcină practică a celui de al 5-lea cincinal.

Condiția preliminară necesară pentru îndeplinirea acestei sarcini este pregătirea politehnică a cadrelor didactice. Această sarcină — de a pregăti cadrele didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic — o au institutele de perfecționare a cadrelor didactice. Pedagogii trebuie să cunoască esența și importanța învățămîntului politehnic în sistemul general al educației comuniste. Este necesar ca ei să fie inițiați în principiile fundamentale ale producției și tehnicii, să-și însușească deprinderi practice de mînuire a aparatelor și sculelor necesare cu prilejul realizării învățămîntului politehnic etc.

Programele după care funcționează la Institut cursurile pentru profesorii de toate obiectele sînt completate cu tezele principale care decurg din Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. In cursul de pedagogie a fost mărit considerabil capitolul privitor la învățămîntul politehnic. Au fost revizuite și programele de fizică, chimie, științele naturii și desen liniar. Profesorii Institutului îi inițiază pe pedagogi în principiile tehnologiei mecanice și chimice, ale energeticii și agriculturii, le arată realizările tehnicii sovietice și ale construcției socialiste. In acest scop se organizează cu pedagogii excursii în diferite întreprinderi, unde ei urmăresc nemijlocit procesele de producție. Aceste excursii au și un caracter metodic, deoarece pedagogii studiază în același timp procedeele metodice de organizare a excursiilor în producție cu elevii.

Un ajutor însemnat în pregătirea politehnică a cadrelor didactice îl dau întreprinderile. Așa, bunăoară, Uzina de carburatori din Moscova a rezervat o zi pe săptămînă pentru excursiile metodice ale cursiștilor Institutului orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova.

In cazurile cînd, dintr-un motiv sau altul, cursiștii nu pot studia procesele tehnologice sau o mașină cu ajutorul excursiei în întreprindere, le vine în ajutor cinematograful. Profesorii de biologie vizionează filme care îi familiarizează cu cele mai noi realizări ale mecanizării agriculturii socialiste. Se organizează vizionări de filme științifico-documentare cu scopul de a li se arăta pedagogilor cele mai noi realizări în domeniul științei și tehnicii.

Prelegerile de metodică a obiectelor de învățămînt îi ajută pe profesorii de fizică, chimie, biologie să aleagă just materialul tehnic și de producție, astfel încît el să fie valoros din punct de vedere educativ, să ajute la însușirea cursului fără a-i supraîncărca pe elevi.

Cercurile pedagogice acordă de asemenea ajutor pedagogilor în pregătirea lor pentru lecții, în determinarea formelor, metodelor și procedeelor de organizare a activității instructive la fizică, chimie și alte obiecte.

In afară de lecții, pedagogul are posibilitatea de a studia materialele instructiv-metodice pregătite în cabinetele metodice. Dintre aceste materiale fac parte: lista model a excursiilor în producție în clasele elementare și la cursurile de fizică, chimie și biologie; lista filmelor și diafilmelor în ajutorul învățămîntului politehnic; programul de lucrări practice la cursurile de fizică și matematică; programul cercului „Mîini îndemînatice" în unitatea și în detașamentele de pionieri etc.

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova acordă o mare atenție schimbului de experiență în privința realizării învățămîntului politehnic, difuzării și popularizării celor mai bune metode de muncă în această direcție. Mulți pedagogi din Moscova realizează cu succes cerințele învățămîntului politehnic. Ei organizează cu pricepere lucrările de laborator cu caracter politehnic și excursii, îi antrenează pe elevi la confecționarea aparatelor și prototipurilor etc. In cabinetele sau în camerele de lucru ale acestor pedagogi pot fi văzute aparate de laborator simple, dispozitive pentru experiențe, prototipuri și machete tehnice. Toate acestea au fost confecționate de elevi, sub îndrumarea pedagogilor.

Legătura teoriei cu practica, demonstrarea aplicării legilor în tehnică, dozarea și alegerea strictă a materialului tehnic de producție necesar pentru înțelegerea mai clară a legilor științei și pentru lărgirea orizontului politehnic al elevilor sînt problemele cele mai însemnate care îi preocupă pe acești pedagogi.

O importanță deosebită pentru instruirea politehnică a elevilor o au lucrările de laborator datorită cărora elevii capătă priceperi și deprinderi privitoare la tehnica măsurătorilor, la mînuirea aparatelor. Totodată, lucrările de laborator au o mare importanță educativă și instructivă. Pedagogii au acumulat o experiență bogată privitoare la desfășurarea acestor lucrări de laborator.

Pe lîngă lucrările de laborator obișnuite, indicate în program, mulți pedagogi efectuează și lucrări de laborator tehnic.

Prezintă un interes incontestabil experiența unui șir de pedagogi cu privire la organizarea experiențelor acasă de către elevi la fizică, chimie și biologie. Mulți elevi au acasă mici laboratoare. Lor li se dau teme practice simple pentru acasă, la fiecare lecție sau capitol din programă.

Mulți pedagogi au acumulat o experiență interesantă în organizarea excursiilor în producție cu elevii.

Din inițiativa unora din pedagogi se organizează așa numitele excursii complexe. Aceste excursii se organizează în comun de către profesorii de diferite discipline, alegîndu-se pentru excursie un singur obiectiv. Excursiile complexe dau posibilitatea de a economisi mult timpul de învățămînt și de a studia în același timp, din toate punctele de vedere, diferite fenomene sau procese de producție.

Majoritatea profesorilor îi antrenează pe elevi la confecționarea și repararea materialului didactic și a aparatelor, la deservirea instalațiilor electrice în școală și acasă, la radioficarea școlilor, la prelucrarea și sistematizarea materialelor strînse în timpul excursiilor și al vacanțelor de vară, la munca pe loturile școlare de experiență etc.

In multe școli au fost organizate ateliere. Ele sînt utilate cu mașinile și sculele necesare și constituie un fel de filiale ale cabinetelor de fizică. Aici, în legătură cu studierea programei de învățămînt, elevii construiesc și repară aparate, confecționează material didactic, înțelegînd mai aprofundat importanța legilor naturii pe care le studiază pentru producție și tehnică.

In unele școli din Moscova pedagogii reușesc să realizeze legătura învățămîntului cu munca agricolă productivă în colhozuri. O muncă interesantă se realizează pe loturile școlare, care constituie un fel de „atelier de biologie".

Institutul de perfecționare se străduiește să facă din toată această experiență a pedagogilor fruntași un bun al tuturor cadrelor didactice. Formele și metodele de popularizare și răspîndire a experienței pedagogilor fruntași sînt foarte variate. Se organizează seminarii, seri pentru schimb de experiență, prelegeri etc.

Pe lîngă Institut s-a amenajat un atelier politehnic, unde pedagogii se inițiază în prelucrarea mecanică a materialelor, în mînuirea sculelor manuale și electrificate. Ei lucrează aici la mașini-unelte de tăiat metale.

Confecționînd în atelier aparate simple și material didactic, pedagogii își însușesc procedeele de prelucrare a lemnului, a metalului, a sticlei, a materiilor plastice etc. Pe lîngă acest atelier funcționează secții practice specializate, ca de pildă, secția de radiotehnică. Aici pedagogii confecționează aparate de radio, scheme de construcție a aparatelor de radio, aparate pentru demonstrarea oscilațiilor electromagnetice.

Acestea sînt căile principale de pregătire politehnică a pedagogilor la Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova.

Toate acestea dau cadrelor didactice posibilitatea de a dobîndi cunoștințele și deprinderile necesare pentru realizarea învățămîntului politehnic în școală.

E. VELICICOVSKI
directorul Institutului orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova

Măreața forță a ideilor leninismului

Au trecut 84 de ani de la nașterea marelui teoretician al marxismului, geniu al revoluției proletare, întemeietorul și conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic — Vladimir Ilici Lenin. Leninismul a cucerit sute de milioane de oameni, exercitînd o puternică înrîurire asupra gîndirii și acțiunii lor. Leninismul este marxismul epocii imperialismului și a revoluțiilor proletare, este dezvoltarea și continuarea în noile condiții, ridicarea pe o treaptă superioară a măreței opere a lui Marx și Engels. Forța leninismului constă în justețea sa, în faptul că el reflectă în mod științific însăși realitatea obiectivă, nevoile dezvoltării vieții materiale a societății, nevoile vitale ale milioanelor de oameni ai muncii.

Răspunzînd sarcinilor pe care le punea în fața clasei muncitoare epoca întăririi capitalismului în putrefacție, epoca revoluțiilor proletare, Lenin a făurit pentru prima oară în istoria marxismului învățătura despre partidul de tip nou ca organizație conducătoare a proletariatului, indispensabilă în lupta pentru cucerirea puterii și construirea societății socialiste. Lenin a făurit gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care, sub conducerea sa, a discipolului și a continuatorului operei sale, marele Stalin și a tovarășilor lor de luptă, a devenit o uriașă forță transformatoare a societății, un model pentru partidele comuniste din toate țările, „brigada de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. P.C.U.S. a făurit acea uriașă forță socială, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, care a frînt împotrivirea claselor exploatatoare, măturînd burghezia de pe a 6-a parte a globului pămîntesc.

Adevărul și forța învățăturii leniniste sînt dovedite de vasta experiență a P.C.U.S., de experiența revoluționară a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Cea mai strălucită expresie a triumfului leninismului a fost victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — cel mai măreț eveniment din istoria lumii — și crearea primului stat socialist din lume. De asemenea, o nouă confirmare a justeții și marii vitalități a învățăturii lui Lenin o constituie victoria revoluției în China, apariția țărilor de democrație populară, formarea marelui lagăr al păcii — cea mai mare cucerire a popoarelor în zilele noastre — și răsunătoarele succese ale acestui lagăr pe tărîm economic, politic și cultural.

Leninismul constituie farul călăuzitor în lupta permanentă a oamenilor muncii din aceste țări, în alegerea căilor și metodelor construcției socialiste. Activitatea acestora este mult ușurată de exemplul și experiența marii Uniuni Sovietice.

Lenin a acordat o imensă atenție problemei aliaților clasei muncitoare în lupta pentru cucerirea puterii și construirea socialismului și mai cu seamă făuririi alianței clasei muncitoare cu masele principale ale țărănimii. Lenin a demonstrat că în țărănimea muncitoare clasa muncitoare are aliatul principal, cel mai apropiat, capabil să meargă împreună pînă la victoria socialismului și a comunismului. In acest sens o mare importanță are învățătura leninistă despre dictatura proletariatului ca formă deosebită a alianței proletariatului cu păturile neproletare de oameni ai muncii, și în primul rînd cu masele țărănești.

Partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară se călăuzesc zi de zi de această încercată politică leninistă, considerînd problema întăririi continue a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare ca principala lor sarcină, fără îndeplinirea căreia nu poate fi posibilă construirea socialismului. Lenin a dat răspuns problemei deosebit de grele a organizării agriculturii pe baze socialiste într-o țară cu milioane de producători mici și mijlocii, cu o tehnică și cultură înapoiată. Zdrobind părerea antimarxistă că este necesară exproprierea acestor milioane de producători, Lenin a arătat că transformarea socialistă a agriculturii poate și trebuie să aibă loc numai pe baza continuei întăriri a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și a temeliei economice a acestei alianțe — schimbul de mărfuri între oraș și sat. Pentru lupta partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară o excepțională însemnătate are planul cooperatist al lui Lenin, care a arătat calea cea mai accesibilă a trecerii treptate a micii gospodării țărănești pe făgașul gospodăriei socialiste. Călăuzindu-se de învățătura lui Lenin, partidele comuniste și muncitorești consideră că legea supremă a activității lor este preocuparea pentru satisfacerea maximă a nevoilor mereu crescinde ale maselor populare, grija pentru om și nevoile sale.

Construirea cu succes a socialismului în țările de democrație populară oglindește marea importanță a regimului democrat-popular ca formă a dictaturii proletariatului, importanța istorică mondială a ideilor leniniste despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, însemnătatea principiilor leniniste care arată că țelul suprem al noii orînduiri este ridicarea permanentă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Un factor deosebit de important este faptul că între toate țările din lagărul păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, s-au statornicit relații de tip nou, bazate pe comunitate de interese și scopuri, pe prietenie și colaborare frățească. Unitatea țărilor de democrație populară în jurul Uniunii Sovietice constituie izvorul invincibilității lagărului păcii și socialismului. Unitatea clasei muncitoare, realizată în țările de democrație populară pe baza principiilor ideologice, organizatorice, politice și teoretice ale leninismului, servește drept exemplu însuflețitor pentru partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste, coloniale și dependente. Partidele comuniste din Franța, Italia și din alte țări luptă perseverent pentru unitatea clasei muncitoare, pentru unitatea tuturor forțelor progresiste ale națiunii, pentru pace, libertate, democrație și independență națională. Sub conducerea partidelor comuniste, clasa muncitoare din țările capitaliste devine din ce în ce mai mult conducătorul întregului popor în lupta pentru apărarea intereselor sale vitale.

Ideile leniniste luminează și îndrumă calea luptei de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente din Asia, Africa, America Latină, luptă care nu a cunoscut niciodată în istorie o asemenea amploare ca cea de azi. Sub loviturile puternice ale mișcării de eliberare națională se năruie întregul sistem colonial al imperialismului.

O dovadă vie a creșterii conștiinței maselor, a voinței lor hotărîte de a zădărnici planurile agresive ale reacțiunii imperialiste este uriașa amploare pe care a luat-o gigantica mișcare pentru pace, care constituie semnul distinctiv al zilelor noastre și care exercită o puternică influență asupra desfășurării evenimentelor. Din primele zile ale Puterii Sovietice, Lenin a proclamat ideea păcii între popoare. Lenin a subliniat posibilitatea deplină a unei îndelungate coexistențe și a unei întreceri pașnice între sistemul capitalist și cel socialist. Urmînd poruncile lui Lenin, P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au dus fără încetare o consecventă politică de pace, o politică care corespunde intereselor vitale ale popolului sovietic și ale tuturor celorlalte popoare. Popoarele din țările de democrație populară, urmînd neabătut indicațiile marelui luptător pentru pace — Lenin — se află în primele rînduri ale uriașului front al păcii. Politica tuturor partidelor comuniste și muncitorești este o politică consecventă de solidaritate internațională a oamenilor muncii și de prietenie între popoare. Partidele comuniste și muncitorești din toate țările merg în avangarda luptei pentru pace și pentru securitatea popoarelor.

Purtînd pe umeri uriașa răspundere pentru destinele omenești, partidele comuniste și muncitorești din toate țările ridică sus steagul invincibil al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, păsind înainte spre pace, democrație și socialism.

Noi cadre de tractoriști

In lumina sarcinilor ce reies din Hotărîrea Plenarei din 19—20 August 1953, Ministerul Învățămîntului, prin Direcția Generală a Rezervelor de Muncă, a trecut, încă din luna septembrie, la înființarea unor școli de tractoriști menite să pregătească cadre de muncitori calificați, care să cunoască temeinic tractoarele și mașinile agricole, capabili să le folosească integral și să le întrețină în cele mai bune condițiuni. Viitorii tractoriști își însușesc aici cunoștințe despre tehnologia tractoarelor, despre organizarea și funcționarea lor, învață să le demonteze și să le monteze, să le repare și să le conducă.

Cele mai multe dintre conducerile școlilor de tractoriști s-au preocupat de asigurarea unor condiții cît mai bune de funcționare a acestora și de bunul mers al muncii instructiv-educative. Așa au lucrat, de exemplu, conducerile școlilor de tractoriști din Focșani, Lugoj, Oltenița.

Consiliile metodice ale acestor școli s-au preocupat îndeaproape de problemele privitoare la învățămîntul teoretic și practic, studiind și aplicînd cele mai bune metode de predare a cunoștințelor și de creare a unor temeinice deprinderi practice. Maiștrii-instructori i-au îndrumat și i-au ajutat pe elevi, pentru ca aceștia să poată executa toate lucrările cerute de profesia de tractorist și să poată conduce tractorul.

Cadrele didactice și directorii din aceste școli au împletit munca instructivă cu cea educativă, organizînd în mod satisfăcător regimul zilnic de muncă al elevilor, precum și activitatea lor extrașcolară. Astfel, cercurile pe materii, orele de meditație și consultații, bibliotecile, cercurile artistice, activitatea sportivă, vizionările de filme și spectacole, au contribuit la completarea și lărgirea cunoștințelor elevilor și la educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Din păcate, munca nu s-a desfășurat tot atît de bine în celelalte școli. Directorii și cadrele didactice ale școlilor din Corabia, Turnu-Severin și Slatina, de exemplu, n-au depus o muncă susținută de instruire și educare a elevilor. O mare lipsă în această privință o au și direcțiile regionale respective, care nu s-au preocupat în suficientă măsură de sprijinirea și îndrumarea activității desfășurate în aceste școli, nu le-au controlat la timp în muncă și n-au luat măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor constatate.

Acum, cînd cea de a doua serie de elevi își începe cursurile, direcțiile regionale trebuie să analizeze temeinic munca școlilor de tractoriști din raza lor, pentru a lichida lipsurile ce au existat. Toate școlile trebuie să-i pregătească astfel pe viitorii tractoriști încît aceștia să devină fruntași pe ogoarele patriei noastre și să contribuie din plin la obținerea unor recolte din ce în ce mai bogate.

Cadrele din școlile de tractoriști trebuie să pornească la muncă hotărîte să respecte și să aplice toate directivele și îndrumările date, să ducă o muncă creatoare și să caute cele mai bune căi pentru rezolvarea cu succes a tuturor problemelor ce se ivesc în munca de pregătire a viitoarelor cadre de tractoriști.

Conștiente de importanța sarcinii ce le revine în cadrul mărețului plan de mecanizare a agriculturii, cadrele didactice din aceste școli au datoria de a pregăti tractoriști cu o înaltă calificare, care să contribuie cu elanul lor tineresc și cu toată puterea lor de muncă la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor din patria noastră.

ȘT. FLORICA

Scrisoare din U.R.S.S.

Practica noastră în școli

Ne-am pregătit cu mult interes pentru practica de inspecție, practică pe care urma să o facem în școlile din Moscova.

Am primit în seminarii pregătirea teoretică, înainte de practică. Sub conducerea decanului Nicolai Ivanovici Svetlovschi, seminariile noastre s-au desfășurat la un nivel ridicat și au fost deosebit de interesante. Încă la începutul semestrului ni s-au împărțit temele pentru referatele pe care urma să le ținem în fața grupei și ni s-a anunțat data cînd se vor ține aceste referate. De aceea noi am avut timp suficient și pentru pregătirea individuală și pentru consultații în legătură cu problemele pe care le cercetam în vederea întocmirii referatelor. Consultațiile ne-au ajutat să concretizăm materialul pe probleme.

Iată cîteva dintre temele date: „Norma aprecierii cunoștințelor", „Inspectarea îndeplinirii învățămîntului general", „Inspectarea metodelor de lucru ale cadrelor didactice și a însușirii cunoștințelor de către elevi", „Verificarea îndeplinirii programei de învățămînt", „Munca în școală în legătură cu realizarea educației politehnice", „Verificarea muncii organizației de pionieri și de comsomol", „Starea disciplinei în școală" și alte teme tot atît de interesante ca și acestea.

Iată, de pildă, ce probleme ne-am pregătit să urmărim în legătură cu tema „Starea disciplinei în școală". Știm că inspecția trebuie să urmărească în această privință aspectele importante din activitatea școlară și anume: a) ordinea internă în școală, în timpul lecțiilor și după lecții; b) ordinea în afară de școală (aici inspectorul trebuie să observe conduita elevilor pe stradă, în familie și în locurile publice).

Pentru a cunoaște ordinea internă în școală, inspectorul trebuie să asiste la lecții și să observe atitudinea elevilor în general și a anumitor elevi, pe care și i-a fixat mai înainte, în special; să arate cîteva exemple tipice de călcare a disciplinei în clasă — dacă acestea există — și să descrie pe larg aceste exemple. De asemenea, inspectorul trebuie să observe conduita elevilor în recreație, pe sală, sau în clasă, înainte de intrarea învățătorului la ore.

Inspectorul își completează observațiile cercetînd și felul cum își îndeplinesc elevii de serviciu sarcinile primite.

Este foarte important pentru inspector să observe atitudinea învățătorilor și a diriginților, dat fiind că un mare rol în educarea disciplinei îl are exemplul personal al cadrelor didactice. Multe din abaterile elevilor de la disciplină își pot avea explicația în felul cum muncesc și se comportă cadrele didactice.

După toate aceste observații, inspectorul discută cu elevii și cu dirigintele clasei, lămurește problemele care nu le sînt clare acestora.

Inspectorul trebuie să controleze în același timp documentele școlii, caietele elevilor, gazetele de perete — din care poate trage concluzii importante cu privire la disciplină. El trebuie să controleze, de asemenea, dacă există cerințe unice din partea tuturor cadrelor didactice, a dirigintelui, a directorului, în legătură cu disciplina, să cerceteze cum se rezolvă problema disciplinei în organizația de pionieri, cum ajută organizația de pionieri școala în munca de educare a copiilor în spiritul disciplinei conștiente, cum se rezolvă cazurile de indisciplină în clasă și în organizația de pionieri.

După toate aceste observări și notări, inspectorul trebuie să discute din nou cu directorul, arătîndu-i în mod concret care sînt sarcinile de viitor pentru îmbunătățirea muncii în școală.

In cadrul practicii, noi, studenții, vom întocmi la sfîrșit o dare de seamă cu privire la observațiile făcute în școli. In seminar, după citirea referatului, vor urma discuții cu prilejul cărora se vor lămuri mai bine unele probleme.

MARIA LAZĂR
studentă în anul IV la Institutul Pedagogic „V. I. Lenin"
din Moscova

Pregătirea copiilor pentru școală

Peste puțin timp, cei mai mari dintre copiii care frecventează acum căminele și grădinițele noastre vor deveni școlari. Ei așteaptă cu nerăbdare prima zi de școală, despre care educatoarele le vorbesc adesea.

In grădinițe și în căminele de zi copiii nu se joacă numai, ci ei învață în același timp să muncească după puterile lor. Intreaga activitate din instituțiile preșcolare are ca scop pregătirea copiilor pentru școală. Educatoarele îi ajută să cunoască lumea înconjurătoare, îi deprind să se comporte disciplinat în colectiv, să iubească munca. De aceea, în general, copiii care au frecventat instituțiile preșcolare, cînd merg în clasa I-a au un vocabular mai bogat, vorbesc corect, știu să lucreze cu numere (de la 1-30), li s-a format într-o oarecare măsură spiritul de observație, au cunoștințe despre natură și despre viața socială. De asemenea, în instituția preșcolară se pun bazele educării în spirit comunist a copiilor.

Acolo unde educatoarele lucrează conștiincios, însuflețite de dragoste pentru meseria lor, copiii sînt bine pregătiți pentru școală și obțin succese chiar din primul an cînd încep să învețe. In clasa I-a a Școlii de fete nr. 8 din București, de exemplu, majoritatea fetițelor își însușesc toate cunoștințele, sînt disciplinate și au o comportare justă. Tovarășa Dumitrescu, învățătoarea acestei clase, consideră că rezultatele bune ale elevelor ei se datoresc în mare parte faptului că educatoarele le-au deprins cu munca, cu disciplina, cu activitatea organizată.

Este totuși destul de mare încă numărul învățătorilor care întîmpină greutăți în activitatea pe care o duc cu elevii din clasa I-a. De pildă, unii copii care vin din instituțiile preșcolare nu știu încă să mînuiască creionul, din care cauză ei întîmpină greutăți în însușirea scrierii. De asemenea, o parte dintre acești copii se integrează greu în disciplina școlii. Ei nu sînt capabili să se concentreze un timp mai îndelungat la lecții, nu sînt suficient de atenți. O altă lipsă cu care intră unii copii în clasa I-a este aceea că ei nu au destul respect pentru școală, pentru învățători. Mai sînt, de asemenea, educatoare care dau copiilor cunoștințe formale, învățîndu-i doar să memoreze cunoștințele, dar nu să le și înțeleagă.

Faptul că unii copii nu știu să mînuiască creionul dovedește că educatoarele nu au dat suficientă atenție desenului. E drept că, pînă în prezent, educatoarele nu au primit îndrumări metodice precise în legătură cu predarea desenului. Totuși, unele educatoare au obținut rezultate frumoase în ceea ce privește însușirea de către copiii de vîrstă preșcolară a deprinderii de a mînui creionul. Sarcina educatoarelor care predau la grupa mare este de a insista asupra predării corecte a unor elemente grafice — ca liniile, cercurile, semicercurile etc. — care intră în componența literelor. Toate acestea se pot face în cadrul lecțiilor de desen, fără însă a se scrie însăși literele.

Lipsa de disciplină a unor copii veniți din instituțiile preșcolare se explică adeseori prin faptul că în unele dintre aceste unități activitățile obligatorii se deosebesc prea puțin de activitățile la libera alegere sau de jocurile de creație. Copiii vorbesc între ei cu voce tare, mai mulți deodată, se ridică de la mesuțe în timpul activității și pleacă fără să ceară voie, lăsîndu-și lucrările neterminate. Permițînd atitudini de felul acesta, educatoarele nu pot educa pe copii în spiritul disciplinei, nu reușesc să dezvolte la copii perseverența și răbdarea, nu reușesc să mențină interesul acestora pînă la sfîrșitul activității.

Educatoarele care lucrează cu copiii din grupa mare trebuie să se pregătească cu toată seriozitatea în vederea desfășurării activităților obligatorii, să urmărească pe fiecare copil ci să-i ajute pe aceia care întîmpină unele greutăți în însușirea cunoștințelor. Activitățile obligatorii trebuie să se deosebească de celelalte activități. Ele trebuie să se desfășoare într-o atmosferă liniștită, de muncă, iar copiii trebuie îndrumați să aibă o ținută corectă, să ridice mîna atunci cînd vor să răspundă sau să întrebe ceva, să fie disciplinați pînă la sfîrșitul activității. Aceasta nu înseamnă însă că aceste activități trebuie să fie monotone, plicticoase. Dimpotrivă, ele trebuie să se desfășoare într-o atmosferă veselă și însuflețită, dar să aibă în același timp un caracter organizat și să contribuie la educarea copiilor în spiritul disciplinei.

Dacă educatoarea observă în timpul lecției că atenția copiilor a scăzut trebuie ca, prin întrebări legate de lecție, printr-un ton viu, să facă să crească atenția copiilor. Educatoarea trebuie să folosească toate mijloacele pentru a dezvolta atenția și capacitatea copiilor de a lucra organizat, disciplinat, ordonat, pentru a-i deprinde să-și ducă pînă la capăt activitățile obligatorii, deoarece acest lucru are o mare importanță pentru viitorii școlari.

Pregătirea copiilor din instituțiile preșcolare pentru școală se face și prin stabilirea unei strînse legături între grădiniță și școală. Este bine ca toți copiii din grupa mare să viziteze din cînd în cînd școala din apropiere, să asiste la lecții în clasa I-a, pentru a se familiariza cu atmosfera și cu disciplina din școală. De asemenea, este bine ca la serbările pe care le dau instituțiile preșcolare să participe elevii clasei I-a și pionierii, ca spectatori sau participînd chiar la serbare prin recitări, cîntece etc. pentru a se crea apropierea între copii. Excursiile comune cu acești elevi vor contribui de asemenea la pregătirea copiilor pentru școală.

Dar pentru ca să se stabilească o legătură strînsă între viitorii elevi și între elevii clasei I-a este necesar să existe o strînsă colaborare între educatoare și între învățătorii care predau la clasa I-a. Este bine ca învățătorii care predau la clasa I-a să cunoască metodicile pentru învățămîntul preșcolar, precum și îndrumătorul pentru învățămîntul preșcolar. Educatoarele trebuie să-i urmărească pe copii și după ce ei au intrat în școală, să colaboreze cu învățătorii care predau la clasa I-a, să le explice acestora ce anume au învățat copiii în instituțiile preșcolare și cum s-au comportat ei acolo.

Este necesar ca educatoarele care lucrează cu copiii din grupa mare să-și analizeze activitatea desfășurată pînă în prezent și, în perioada care mai rămîne pînă la sfîrșitul anului școlar, să acorde atenția cuvenită sarcinii de a-i pregăti pe copii pentru școală.

T. BERARU

Tinerii geografi

Cercul tinerilor geografi de la școala medie mixtă din Cîmpulung Moldovenesc a sărbătorit de curînd cinci ani de activitate. In acești cinci ani munca cercului a crescut și s-a întărit, a adus o contribuție tot mai însemnată la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor.

Anul acesta, activitatea cercului a înregistrat succese însemnate. In ședințele de cerc s-au prezentat referate cu teme care au stîrnit multe discuții și s-au făcut interesante comunicări. De pildă, într-una din ședințe s-a prezentat referatul „In munții Pamirului. Cucerirea vîrfului Stalin" și s-au dat informații noi în legătură cu insulele Bermude; în altă ședință s-a prezentat un referat despre Groenlanda, s-au dat informații despre Guyana Britanică, s-au comunicat noutăți despre bogățiа mărilor (balene uriașe); într-o ședință următoare s-a ținut referatul „Cortez și cucerirea Mexicului" și s-a făcut prezentarea cărții „Zoogeografia" de Bobrinski.

Materialul documentar necesar pentru referatele și comunicările ce se fac în aceste ședințe este strîns și studiat cu multă grijă. O parte din acest material este trimis de foștii membri ai cercului, acum studenți la Facultatea de Geo. Geografie a Universității din București.

Ceea ce a contribuit mult la închegarea colectivului de elevi care fac parte din cerc au fost excursiile. Cercul a organizat nu numai excursii mici, în împrejurimi și în raion, ci și excursii de lungă durată, în țară, care au avut loc vara, după încheierea cursurilor. In ultimii ani au fost organizate șapte excursii mari. In anul acesta, cercul se pregătește pentru o excursie la Cluj, în Țara Moților, la Scărișoara și la Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara.

Prof. H. SUHAN

Munca educativă în cadrul lecțiilor de literatură

Studiul literaturii are o importanță deosebit de mare în educarea elevilor. Vorbind de influența imensă pe care o are o carte bună asupra cititorului, marele scriitor sovietic Maxim Gorki arăta că „ea înaripează mintea și inima cu sentimentul dragostei față de lume și față de om".

Studierea creației scriitorilor noștri clasici, legați de popor și de năzuințele lui, contribuie într-o mare măsură la rezolvarea sarcinilor educative ale școlii noastre. Bălcescu, Alecsandri, Eminescu, Creangă, Caragiale, Coșbuc au servit patria și poporul cîntînd suferințele, lupta și încrederea maselor populare într-un viitor de libertate și dreptate socială, demascînd racilele societății burghezo-moșierești.

Scriitorii noștri clasici au reliefat în operele lor anumite aspecte ale vieții societății în care au trăit, anumite trăsături de caracter pozitive sau negative, au ridicat probleme esențiale și tipice pentru acea vreme, au demascat cu vigoare concepția claselor dominante și caracterul crunt al exploatării. Operele lor au constituit puternice acte de acuzare împotriva crimelor săvîrșite contra poporului și a patriei.

Influența educativă a operelor literare asupra elevilor depinde de măsura în care ei sînt ajutați să pătrundă conținutul acestor opere. Pentru ca elevii să înțeleagă o operă literară, creația unui scriitor, trebuie să-și lămurească conținutul ei tematico-ideologic, caracterele personajelor, să știe să descopere mijloacele artistice cu ajutorul cărora scriitorul zugrăvește aspectele realității, le concretizează, tipizîndu-le în același timp. Pătrunzînd adînc în esența creației unui scriitor, elevii trebuie să înțeleagă concepția acestuia asupra vieții, să-și dea seama de influența pe care a exercitat-o opera respectivă asupra contemporanilor.

Studiul limbii și al literaturii române în școală oferă astăzi elevilor posibilitatea să cunoască în adîncime literatura noastră clasică, cu care vin în contact încă din primele clase.

Pentru ca impresia produsă de opera literară să fie puternică și profundă, pentru ca ea să contribuie la formarea unei concepții științifice a elevilor despre lume și despre viață, ei trebuie să înțeleagă în adîncime scopul urmărit de scriitor. Profesorul de literatură trebuie să se călăuzească în această privință de indicația lui M. Gorki, care spunea că opera unui scriitor acționează, într-o măsură mai mare sau mai mică, asupra cititorului numai atunci cînd acesta vede ce-i arată scriitorul.

Pentru ca elevii să înțeleagă tot ce le arată scriitorii în operele lor este nevoie ca profesorul de literatură să lucreze metodic și temeinic cu ei, să-i îndrume și să-i conducă pe calea înțelegerii și aprecierii juste a valorilor artistice. Cînd profesorul a reușit să dea elevilor săi cheia înțelegerii operei de artă, el a reușit să-i înzestreze pentru toată viața cu un dar neprețuit — acela de a-i face prieteni cu cartea.

In activitatea pe care o desfășoară împreună cu elevii, în clasă și în afara clasei, profesorul de literatură trebuie să știe să folosească toate mijloacele care-i stau la îndemînă și să le mînuiască cu măestrie, să-și alcătuiască un sistem de muncă bine orientat din punct de vedere pedagogic.

In primul rînd i se cere profesorului să aibă el însuși o concepție justă despre artă și literatură, să privească problemele literaturii de pe pozițiile științei marxist-leniniste. Numai în acest fel va izbuti profesorul să-i facă pe elevii lui să înțeleagă în mod just conținutul de idei al operelor studiate. De exemplu, cunoscînd teoria leninistă asupra războaielor juste și nejuste, cu prilejul analizei în clasă a „Scrisorii a III-a" de M. Eminescu, profesorul poate îndruma just discuțiile în vederea caracterizării celor două personaje antitetice, Mircea și Baiazid, îi poate face pe elevi să înțeleagă de ce Mircea întruchipează în această poezie dragostea de patrie și popor a marelui poet.

Insuși exemplul vieții marilor noștri scriitori, însuflețiți de dragoste pentru patrie și popor, de încredere nețărmurită în forța și victoria luptei poporului pentru libertate, îl ajută pe profesor să educe la elevii săi cele mai frumoase trăsături de caracter. De exemplu, cunoașterea vieții marelui luptător pentru libertate și dreptate socială N. Bălcescu are o influență puternică asupra elevilor, mai ales atunci cînd profesorul știe să folosească cu pricepere bogatul material care îi stă la îndemînă, de la scrisoarea lui I. Ghica „Nicu Bălcescu" pînă la piesa „Bălcescu" și romanul „Un om între oameni" de Camil Petrescu, sau la poemul „Bălcescu" al lui E. Jebeleanu.

Mulți profesori de limba română din școlile noastre obțin succese în munca lor datorită faptului că îi ajută pe elevi să înțeleagă în adîncime conținutul de idei al operelor literare și se străduiesc să le dezvolte la lecțiile de literatură trăsăturile de caracter ale omului nou. Tovarășa profesoară de limba română de la școala nr. 10 de fete din Capitală, de exemplu, a urmărit cu prilejul predării biografiei lui Mihai Eminescu la clasa a VII-a să dezvolte la elevi dragostea pentru popor, pentru creația lui artistică. Ea și-a pregătit lecția cu o deosebită grijă, propunîndu-și să scoată în evidență acele perioade din viața scriitorului și acele însușiri care pot fi înțelese mai bine de elevii clasei a VII-a: dragostea poetului pentru țăranii de la Ipotești, dragostea lui pentru graiul lor sfătos și plin de înțelepciune, interesul său pentru lectură, admirația respectuoasă pentru profesorul său Aron Pumnul, la moartea căruia a publicat prima poezie. Elevii au ascultat cu deosebit interes povestirea profesoarei cu privire la copilăria poetului și au înțeles că lui i-a fost dragă viața, natura, că a citit de mic copil cu pasiune, că numai așa a putut ști atîtea și cunoaște atît de bine viața poporului, limba lui minunată.

O lecție reușită s-a desfășurat la clasa a V-a de la școala de fete nr. 15, cu prilejul lecturii și analizei basmului „Povestea porcului" de Ion Creangă. Conducînd cu pricepere discuția în jurul fragmentelor ilustrative citite, tovarășa profesoară le-a ajutat pe eleve să caracterizeze prin antiteză personajele pozitive și negative din basm, le-a dezvoltat sentimentul de simpatie pentru cei nedreptățiți și de ură împotriva celor hrăpăreți. Sub îndrumarea profesoarei, elevele au găsit însușirile de caracter ale celor doi bătrîni, ale lui Făt-Frumos, ale fetei de împărat, ale babei etc. Din această lecție elevele au învățat să urască răutatea și lăcomia. Ele au înțeles sensul final al basmului și au avut satisfacția profundă că chinurile celor doi eroi au fost răzbunate, că binele a învins răul.

Importante rezultate educative a avut asupra elevilor clasei a VII-a de la școala de băieți nr. 50 lecția de analiză a „Scrisorii a III-a" de M. Eminescu. Vrînd să scoată în evidență unitatea indestructibilă care există între Mircea și poporul întreg în lupta pentru apărarea patriei, eroismul cu care lupta poporul, tovarășa profesoară și-a ales dinainte versurile care ilustrează mai bine aceasta. După caracterizarea personajelor, elevii au fost puși să citească pe rînd versurile alese și să le comenteze. O astfel de lecție lasă urme adînci în mintea și în inima copiilor, le dezvoltă sentimentul de dragoste pentru patrie și totodată le lărgește orizontul înțelegerii artistice.

Sînt numeroase exemplele de lecții de literatură în care profesorii noștri au folosit cu succes bogata creație a clasicilor în vederea educării comuniste a tineretului.

Dar nu numai în cadrul lecțiilor se poate folosi literatura clasică ca mijloc de educare a copiilor. Cercul literar, urmărind să lărgească cunoștințele elevilor în legătură cu o anumită temă sau cu un anumit scriitor, poate și trebuie să cuprindă discutarea unor opere din literatura clasică. In planul de muncă al cercului „Prietenii cărții" de la școala de băieți nr. 50, de exemplu, la clasa a V-a, în cadrul temei „Educarea sentimentului de prietenie, formarea unui colectiv închegat", s-a prevăzut organizarea unei discuții în legătură cu basmul lui I. Creangă „Harap alb". A ceastă discuție a avut frumoase rezultate educative. Folosind citate din basm, copiii au povestit fragmentele, din care reieșea că fără tovarășii săi Setilă, Gerilă, Ochilă etc., Harap Alb n-ar fi reușit să scape teafăr din toate primejdiile în care a fost pus de către Spîn și Împăratul Roșu. Rezultate bune din punct de vedere educativ a avut și discuția elevilor din clasa a VI-a cu privire la tema dragostei față de muncă, în legătură cu care elevii au analizat povestirile „Fata babei și fata moșneagului" și „Povestea unui om leneș", de același scriitor.

Sînt însă unii profesori care nu ajută elevii să înțeleagă în mod just conținutul operelor citite, trăsăturile de caracter ale eroilor din operele scriitorilor noștri clasici. Unii dintre elevii claselor V-VII de la o serie de școli din Capitală afirmă despre Creangă că acestuia nu i-a plăcut să învețe. Aceasta arată că profesorii respectivi nu le-au explicat elevilor de ce nu le plăcea copiilor din Humulești, ca și celorlalți copii, de altfel, să citească ceasloavele, nu le-au vorbit despre metodele „pedagogice" folosite în vechea școală, metode care au fost redate cu atît humor de marele povestitor în „Amintirile" sale. Dacă profesorii le-ar fi arătat copiilor că Ion Creangă a fost învățător și autor de manuale școlare, dacă le-ar fi povestit cum s-a străduit el să facă învățătura de carte plăcută și atrăgătoare, elevii ar fi înțeles care a fost adevărata atitudine a scriitorului, și lecția despre biografia lui I. Creangă și-ar fi atins scopul educativ. O altă lipsă însemnată în predarea literaturii este și caracterul schematic pe care unii profesori îl imprimă lecțiilor lor. Din această cauză, după mai mulți ani de studiere a literaturii clasice, elevii lor nu reușesc să înțeleagă importanța creației unuia sau altuia dintre scriitorii studiați, să-și dea seama de ceea ce este esențial și caracteristic pentru fiecare din ei. Nu este exagerat dacă spunem că uneori, în caracterizările pe care le fac elevii, ar fi deajuns să se schimbe numele scriitorului și titlurile operelor, restul expunerii rămînînd același, indiferent despre care dintre scriitorii noștri clasici ar fi vorba. Aceasta este o urmare a faptului că unii profesori se mulțumesc să înșire la lecție o serie de fraze șablon, goale de conținut, că ei nu se străduiesc să-i facă pe elevi să înțeleagă în adîncime operele scriitorilor, să le lumineze acele momente, acele detalii artistice pe care elevii singuri încă nu le pot sezisa, dar care scot în relief concepția și măestria artistică a scriitorului respectiv.

Și în ceea ce privește analiza măiestriei artistice a scriitorilor unele lecții de literatură mai au încă lacune. Lecțiile de literatură sînt adesea transformate în lecții de istorie, de sociologie etc. lipsindu-le ceea ce este caracteristic studiului literaturii — analiza acelor mijloace cu ajutorul cărora se realizează din punct de vedere artistic conținutul ideologic.

De asemenea, dacă la lecțiile de literatură, pe lîngă prezentarea biografiei și analiza operei, nu este folosit materialul ajutător — portrete, facsimile, volume cuprinzînd opera scriitorului, citate din mărturiile contemporanilor, din critica literară, din opera scriitorului, — care să arunce o lumină mai vie asupra personalității sale, atunci nu se poate spune că elevii au cunoscut artistul, ci doar un nume și niște date, care se uită ușor, care nu influențează adînc asupra lor.

Studierea literaturii clasice în școală și în afara școlii este un proces complex, care cere din partea profesorului de literatură multă pregătire, mult interes și mai ales dragoste de carte și pentru copii. Fiecare scriitor, fie care operă studiată trebuie să aducă nu numai un adaos la bagajul de cunoștințe al elevilor, ci și să constituie un pas înainte în munca de formare a omului nou.

CLARA CHIOSA

Conferința cercurilor științifice studențești

Duminică dimineața a avut loc, în aula Facultății de Științe Juridice din Capitală, conferința cercurilor științifice studențești din cadrul Universității „C. I. Parhon".

Au participat numeroși studenți și profesori universitari, reprezentanți ai altor universități din țară, studenți străini care învață în R.P.R., ș. a.

După cuvîntul de deschidere rostit de rectorul Universității „C. I. Parhon", tov. A. Bunaciu, a urmat referatul prezentat de acad. prof. S. Stoilov, despre „Perspectivele dezvoltării științei în patria noastră".

Conferința și-a continuat apoi lucrările în 8 secțiuni de specialitate (filozofie-științe juridice, istorie, filologie-ziaristică, pedagogie-psihologie, geologie-geografie, fizico-matematică, chimie și biologie) unde studenții, membri ai cercurilor științifice, au prezentat comunicări despre lucrările și cercetările lor.

Intrunindu-se din nou în ședință plenară, participanții au ascultat concluziile tov. C. Nicuță, prorector al Universității, asupra lucrărilor conferinței. Vorbitorul a expus de asemenea, principiile noului regulament privitor la organizarea și activitatea de cercetare științifică a studenților, potrivit căruia s-a procedat apoi la constituirea Asociației științifice a studenților Universității „C. I. Parhon".

A urmat premierea celor mai bune lucrări prezentate în cadrul cercurilor științifice în ultimul an. (Agerpres)

Lucrările celei de a treia sesiuni a Marii Adunări Naționale

Marți dimineața la ora 10 și a început lucrările cea de a III-a sesiune a Marii Adunări Naționale. Membrii Marii Adunări Naționale au primit cu aplauze puternice pe conducătorii partidului și guvernului la intrarea lor în sala de ședințe.

Pe banca Prezidiului au luat loc membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, acad. I. Murgulescu și alți membri ai guvernului.

În tribune se află reprezentanți ai misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R., reprezentanți ai presei române și străine și numeroși oameni ai muncii.

Ședința de deschidere a fost prezidată de tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii în care figurează: regulamentele comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale a R.P.R.; Legea pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954; ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. în intervalul dintre sesiunea a II-a și a III-a și altele.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate Regulamentul de funcționare al Comisiei de propuneri legislative a Marii Adunări Naționale, Regulamentul de funcționare al Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale și Regulamentul de funcționare al Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale.

Ședința de dimineață a luat sfîrșit. Comisia bugetară întrunindu-se pentru a lua în discuție proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

Ședința de după amiază s-a deschis la ora 16 sub președinția tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Pe banca Prezidiului se află membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, acad. I. Murgulescu, Al. Sencovici și alți membri ai guvernului.

Tov. Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, a prezentat raportul asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

Deputatul Vasile Dicu, din circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin, a prezentat raportul Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale.

Deschizîndu-se discuția generală asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954, în ședința de după amiază au luat cuvîntul deputații Ștefan Ghiță, din circumscripția electorală Blaj, regiunea Stalin și Maria Anton, din circumscripția electorală Șimand, regiunea Arad.

Ședința de miercuri dimineața a Marii Adunări Naționale s-a deschis la ora 10 sub președinția tov. Tița Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale.

În loja Prezidiului se aflau membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

În loja guvernului au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, Dumitru Petrescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, acad. I. Murgulescu, Al. Sencovici și alți membri ai guvernului.

În cadrul discuțiilor asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954 au luat cuvîntul deputații: Stelian Moraru din circumscripția electorală Brăila-nord, regiunea Galați, acad. Ștefan S. Nicolau din circumscripția electorală Turburea, regiunea Craiova, Gh. Stan din circumscripția electorală Pătîrlagele, regiunea Ploești, Nae Marinache din circumscripția electorală Urziceni, regiunea Ploești, Petre Furdui, din circumscripția electorală Hațeg, regiunea Hunedoara, Ludovic Csupor, din circumscripția electorală Tg. Mureș-sud, Regiunea Autonomă Maghiară, Stan Arsene, din circumscripția electorală Găești, regiunea Pitești, Niculae Gănet din circumscripția electorală Săveni, regiunea Suceava, și Emil Mazilu, din circumscripția electorală Ștefan cel Mare, regiunea Iași.

A luat apoi cuvîntul tov. Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, care a răspuns la unele chestiuni ridicate de deputați în cursul discuțiilor.

Proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat pe anul 1954 a fost votat apoi pe articole. După aceasta, proiectul de lege a fost supus votului Marii Adunări Naționale, în întregul lui. Marea Adunare Națională a votat în unanimitate Bugetul de Stat pe anul 1954.

După o scurtă pauză, la reluarea ședinței, lucrările au continuat sub președinția tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Deputatul Gh. Marussi, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a dat citire proiectului de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale de la 28 decembrie 1953 pînă la 20 aprilie 1954.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale între sesiunile Marii Adunări Naționale.

În continuarea ordinei de zi, la propunerea făcută de deputatul Gh. Vidrașcu din circumscripția electorală Poiana Cîmpina, regiunea Ploești, în numele Consiliului împuterniciților, Marea Adunare Națională a ales în unanimitate încă 5 judecători și 10 asesori populari la Tribunalul Suprem al R.P.R.

Marea Adunare Națională a trecut apoi la discutarea proiectului de lege pentru modificarea articolului 35 din Constituția Republicii Populare Române (privitor la componența Prezidiului Marii Adunări Naționale). Reprezentantul Consiliului împuterniciților, deputatul Dumitru Cristescu din circumscripția electorală Slatina, regiunea Pitești, a propus lărgirea componenței Prezidiului Marii Adunări Naționale cu încă 2 membri.

Proiectul de lege pentru modificarea articolului 35 din Constituția Republicii Populare Române a fost votat în unanimitate.

Marea Adunare Națională a eliberat pe deputatul Al. Moghioroș din circumscripția electorală Tg. Mureș-nord, Regiunea Autonomă Maghiară din funcția de membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale în urma numirii sale în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Marea Adunare Națională a ales ca membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale pe deputații: Mihail Roșianu, din circumscripția electorală Rîmnicu Vîlcea, regiunea Pitești și Ludovic Csupor, din circumscripția electorală Tg. Mureș-sud, Regiunea Autonomă Maghiară.

Marea Adunare Națională a ales pe deputatul Avram Bunaciu din circumscripția electorală Brăneștl, regiunea București, în funcția de secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale. Deputatul Gh. Marussi va îndeplini funcția de locțiitor al secretarului Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Tov. C. Pîrvulescu a declarat apoi închisă cea de a 3-a sesiune a celei de a doua legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Cu privire la dezvoltarea rețelei școlilor de cultură generală

În anii care au trecut de la reforma învățămîntului, rețeaua școlilor elementare, de 7 ani și medii a fost continuu dezvoltată. An cu an au fost cuprinși în aceste școli din ce în ce mai mulți elevi.

În majoritatea raioanelor s-au creat condițiile pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară.

Hotărîrea Plenarei lărgite a Comitetului Central al P.M.R. din august 1953 trasează sarcini deosebit de importante la a căror îndeplinire școala este chemată să contribuie în mod activ. Participarea la lupta pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din patria noastră pune în fața învățămîntului sarcina de a dezvolta în așa fel rețeaua școlilor de cultură generală, încît școlile elementare să poată cuprinde pe toți elevii de vîrstă școlară, școlile de 7 ani să-i poată cuprinde în clasa V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a, iar școlile medii cît mai mulți absolvenți ai clasei a VII-a.

În acest scop, Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării și cu participarea sfaturilor populare regionale și raionale, conform Hotărîrii Consiliului de miniștri, nr. 2112/1953, organizează un studiu cuprinzător al rețelei actuale a școlilor de cultură generală și, pe baza acestui studiu, elaborarea proiectului de plan al dezvoltării acestei rețele.

În elaborarea acestui proiect de plan se va avea în vedere îmbunătățirea amplasării circumscripțiilor școlare, pentru a se crea condițiile necesare îndeplinirii legii învățămîntului elementar general obligatoriu, precum și condițiile asigurării tuturor cartierelor muncitorești, tuturor raioanelor, cu școlile de 7 ani și medii necesare pentru dezvoltarea lor economică și culturală.

Justa elaborare a acestui proiect de plan de dezvoltare a rețelei școlilor de cultură generală presupune cunoașterea exactă a situației existente în fiecare raion (oraș). Trebuie să fie bine cunoscute circumscripțiile actuale ale școlilor elementare, de 7 ani și medii, condițiile geografice ale raionului și poziția unităților școlare față de căile de comunicație, obstacole naturale (riuri, bălți, păduri etc.), posibilitățile de asigurare cu localuri de școală și cazare, prin depistarea localurilor din cuprinsul raionului (orașului) care ar putea fi amenajate în acest scop.

În același timp, această lucrare necesită o muncă sistematică pentru stabilirea circumscripțiilor unităților școlare din cuprinsul raionului, pentru elaborarea propunerilor de dezvoltare a rețelei școlilor elementare, de 7 ani și medii, pentru alcătuirea proiectului de plan de școlarizare, de perspectivă, pentru întocmirea propunerilor de plan de investiții, precum și a necesarului de cadre didactice.

Este necesar, deci, să se organizeze în mod temeinic studiul actualei rețele școlare, pentru ca pe baza materialului cules să se poată desfășura cu succes celelalte lucrări. În toată această acțiune, secțiilor de învățămînt raionale și orășenești le revin sarcini deosebit de importante. Ele trebuie să lămurească directorii de școli asupra scopului tuturor acestor lucrări, asupra exactității cu care au datoria să furnizeze toate datele.

În elaborarea propunerilor pentru întocmirea proiectului de plan, secțiile de învățămînt trebuie să prevadă și măsurile concrete ce se vor lua pentru înlăturarea lipsurilor ce există în actuala amplasare a circumscripțiilor școlare.

În același timp, în analiza rețelei școlilor elementare și în elaborarea propunerilor pentru înființări de noi unități, organele secțiilor de învățămînt raionale trebuie să țină seama de necesitatea cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, de necesitatea asigurării frecvenței regulate a acestora, de asigurarea securității și sănătății copiilor.

Secțiile de învățămînt raionale trebuie să arate directorilor de școli că pentru cuprinderea în școlile de 7 ani a tuturor absolvenților clasei a IV-a nu trebuie ca toate școlile elementare să devină școli de 7 ani. Se pot face propuneri de înființare de noi școli de 7 ani acolo unde circumscripțiile școlilor elementare pot asigura numărul necesar al elevilor clasei a V-a. Acele localități din apropierea orașelor care nu pot alimenta singure o școală de 7 ani vor intra în componența circumscripției școlare din orașul cel mai apropiat. De asemenea, fixarea localității unde se va crea școala de 7 ani și mai ales anul pentru care se propune înființarea ei sînt strîns legate de posibilitatea de asigurare a unui local corespunzător, atît pentru anul cînd școala va funcționa numai cu clasa V-a, cît și pentru anii următori, cînd se va dezvolta.

În alcătuirea planului de perspectivă, secțiile de învățămînt trebuie să aibă în vedere în primul rînd asigurarea spațiului de școlarizare, care trebuie să se realizeze atît prin amenajarea localurilor existente în localitate, cît și prin construcții de noi localuri, folosindu-se posibilitățile locale. Acolo unde sînt perspective de înființare a unor școli medii de 10 ani se pot propune construcții de localuri mai mari, cu sprijinul fondului central de stat. Elaborarea propunerilor pentru înființarea acestor școli, ca și pentru cele de 7 ani, trebuie să aibă neapărat în vedere dezvoltarea lor. Trebuie înlăturate greșelile ce s-au făcut în ultimii 2 ani, cînd s-a înființat un număr de școli medii de 10 ani fără a se lua măsurile necesare ca toate aceste școli să aibă numărul de săli de clasă corespunzător, laboratoare, cadre de specialitate.

Rețeaua școlilor medii trebuie extinsă mai ales în centrele muncitorești unde nu sînt școli medii sau unde acestea sînt prea populate, precum și în raioanele sătești. Trebuie să se asigure fiecărui raion o școală medie pentru cuprinderea elevilor veniți din școlile de 7 ani sătești.

În toată perioada efectuării acestor lucrări, secțiile de învățămînt raionale trebuie să desfășoare o muncă susținută de îndrumare și control, folosind în acest scop atît colectivul tehnic, cît și metodiștii cabinetelor pedagogice.

INFORMAȚIE

Se aduce la cunoștința celor interesați că, pentru a obține dovezile și certificatele de la Școala regională de instructori superiori de pionieri din Blaj și de la cursul special pentru învățători, urmează să se adreseze direcției Școlii pedagogice de băieți din Blaj, raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin.

De la Tribunalul Suprem al R. P. R.

Comunicat

Între 6—14 aprilie 1954, Colegiul Militar al Tribunalului Suprem al Republicii Populare Române, compus din colonel Ilie Moisescu, președinte, colonel Demeter Alexandru și colonel Ciulei Ion, asesori populari, procurori fiind colonel Aurel Ardeleanu, colonel Rudolf Rosman, colonel Grigore Ripeanu și maior Ion Pohonțu, a judecat procesul grupului de spioni și complotiști în frunte cu L. Patrașcanu.

În conformitate cu actul de acuzare, au fost trimiși în judecată: L. PATRAȘCANU, acuzat de crimele prevăzute în art. 2 lit. c din legea nr. 291/947 cu modificările ei ulterioare, art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal și art. 190 pct. 1 și 2 din Codul Penal; R. KOFLER, acuzat de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea Nr. 291/947 și de art. 191 din Codul Penal; ION MOCSONY STIRCEA, acuzat de crimele prevăzute de art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal; H. ZILBER și AL. ȘTEFĂNESCU, acuzați de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea Nr. 291/947, și de art. 184 combinat cu art. 229 și 191 din Codul Penal; VICTORIA SIRBU, acuzată de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea Nr. 291/947; J. BERMAN și E. CALMANOVICI, acuzați de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea Nr. 291/947 și art. 191 din Codul Penal; LENA CONSTANTE și H. BRAUNER, acuzați de crimele prevăzute de art. 191 și 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal; H. TOROSIAN, acuzat de crimele prevăzute de art. 190, art. 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal.

Ancheta judecătorească a confirmat în întregime materialele anchetei prealabile și acuzațiile cuprinse în actul de acuzare.

Tribunalul a stabilit că în perioada dictaturii fasciste, în preajma și în timpul războiului antisovietic, acuzații L. Patrașcanu, Kofler și complicii lor împreună cu spionul Al. Ștefănescu și cu agenții provocatori și spionii St. Foriș, H. Zilber, E. Calmanovici și J. Berman, au constituit un grup trădător, care a desfășurat acțiuni criminale în vederea slăbirii și paralizării luptei forțelor democratice și patriotice împotriva fascismului și a criminalului război antisovietic.

Cercetările au dovedit că încă în anul 1940, Patrașcanu a întreținut legătura cu directorul general al siguranței legionare Al. Ghica. El a devenit unul din cei mai mîrșavi agenți ai siguranței și ulterior unul din principalii agenți ai serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste.

În timpul războiului criminal antisovietic acești provocatori și spioni au dat pe mîna siguranței un mare număr de luptători patrioți antifasciști, dintre care mulți au fost executați de autoritățile fasciste.

În anul 1943, L. Patrașcanu și-a aranjat, cu ajutorul subsecretarului de stat la interne în guvernul fascist, generalul Pichi Vasiliu, o internare de cîteva luni în lagărul de la Tg. Jiu pentru a-și acoperi astfel legăturile cu siguranța fascistă și pentru a desfășura acolo acțiuni provocatoare împotriva internaților antifasciști.

Acționînd ca dușman înrăit al poporului romîn, L. Patrașcanu s-a întîlnit în iulie 1944 cu Ion Antonescu și a căutat prin fel de fel de mijloace să întîrzie răsturnarea dictaturii fasciste de către forțele patriotice.

După eliberarea țării noastre de către forțele armate ale Uniunii Sovietice, cînd forțele patriotice au reușit să doboare dictatura fascistă și să aresteze căpeteniile antonesciene, L. Patrașcanu primește din partea serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste directiva de a păstra cu orice preț funcția înaltă în care se strecurase, în vederea intensificării activității criminale împotriva statului și poporului romîn. El are în acest scop o serie de întrevederi secrete cu agenți ai serviciilor de spionaj ale S.U.A.

Folosind situația sa în guvern, Patrașcanu organizează un grup complotist-antistatal, avînd agenți atît în aparatul exterior al Ministerului de Externe, cît și în Ministerul Justiției, Institutul de Statistică și în alte instituții de stat.

În preajma lui 24 februarie 1945, Patrașcanu transmite lui Rădescu, prin intermediul spionului american L. Madison, asentimentul său pentru organizarea unei lovituri militaro-fasciste.

Prin spionii americani Thomas Hall și William Hamilton, Patrașcanu și grupul său intră în legătură cu grupul complotist al lui Maniu, V. Rădulescu-Pogoneanu, Gr. Niculescu-Buzești, C. Vișoianu, baronul I. Mocsony-Stîrcea, fost mareșal al palatului, și alți complotiști, în vederea unificării tuturor grupurilor teroriste ce erau dirijate de serviciul de spionaj american și serviciile de spionaj ale altor puteri imperialiste și a organizării unei lovituri de stat pentru răsturnarea puterii populare, restaurarea regimului burghezo-moșieresc, răpirea independenței naționale a Romîniei și readucerea dominației imperialiste asupra Romîniei.

În vederea acestei acțiuni criminale, complotiștii s-au înțeles să coordoneze acțiunea grupurilor teroriste și înzestrarea lor cu armament.

Acuzatul H. Zilber, agent provocator al siguranței încă din 1932, devenit apoi agent al spionajului american, făcea legătura între cele două grupuri complotiste antistatale, grupul de spioni în frunte cu Patrașcanu și grupul manist de spioni în frunte cu Vișoianu. Niculescu-Buzești și Rădulescu-Pogoneanu.

Conducerea acestui complot criminal a fost încredințată trădătorului Patrașcanu, care a avut în acest scop întrevederi secrete cu Thomas Hall, iar în februarie 1947 a plecat în străinătate, unde cu ajutorul acuzatului Torosian, a luat contact cu complotiștii C. Vișoianu și Gr. Niculescu-Buzești, fugiți din țară.

Acțiunea criminală a eșuat, o parte din conducătorii complotului fiind descoperiți și arestați de către organele de stat.

După cum s-a stabilit, în caz de nereușită a complotului, acuzatul Patrașcanu urma să fie scos din țară de către Hall și Hamilton. Cei doi spioni americani fiind nevoiți să părăsească țara pe neașteptate, Patrașcanu a încercat în mai multe rînduri să fugă din țară.

Tribunalul a stabilit de asemenea o serie de fapte care arată totala descompunere morală a lui Patrașcanu și a complicilor săi.

În cursul dezbaterilor procesului a fost dovedită pe deplin vinovăția acuzaților prin documente originale descoperite de organele de cercetări, prin corespondența personală a acuzaților, precum și prin depozițiile unui număr de 89 martori.

În fața probelor incontestabile, acuzații au confirmat în instanță declarațiile făcute la cercetări, recunoscîndu-și vina pentru crimele săvîrșite.

Tribunalul Suprem al R.P.R. a stabilit că acuzatul L. Patrașcanu se face vinovat de trădare de patrie, de acțiunea de paralizare a luptei forțelor patriotice împotriva fascismului, de organizarea unui grup complotist contrarevoluționar și antistatal, în scopul acaparării puterii și restabilirii regimului burghezo-moșieresc și a dominației imperialiste asupra Romîniei.

Tribunalul a stabilit că acuzații R. Kofler, H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici, J. Berman s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie și de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști, acuzata V. Strîbu s-a făcut vinovată de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști; acuzații I. Mocsony-Stîrcea, L. Constante, H. Torosian și H. Brauner s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie.

Tribunalul Suprem al R.P.R. hotărăște:

Condamnă pe L. Patrașcanu și R. Kofler, la pedeapsa cu moartea;

H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici, la muncă silnică pe viață;

I. Mocsony-Stîrcea și H. Torosian, la cîte 15 ani muncă silnică;

H. Brauner și L. Constante la cîte 12 ani muncă silnică;

J. Berman la 10 ani muncă silnică;

V. Strîbu la 8 ani muncă silnică.

Sentința este definitivă.

★

Sentința Tribunalului Suprem al R.P.R. de condamnare la moarte a lui L. Patrașcanu și R. Kofler a fost executată.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Cum se pot obține recolte bune la vii

Dr. T. Martin
profesor la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

În munca de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate pe care o desfășoară în mijlocul țărănimii muncitoare, cadrele didactice trebuie să acorde o atenție însemnată și problemelor privitoare la executarea lucrărilor agrotehnice din vii.

Este necesar ca țărănimea muncitoare să știe care sînt măsurile agrotehnice și cum trebuie aplicate ele pe etape (primăvara, vara etc.) pentru a obține producții ridicate de struguri. Între măsurile agrotehnice care trebuie aplicate în prima etapă, primăvara, se numără următoarele:

1. **Revizuirea sistemului de susținere la vii și completarea lui.**

Vița de vie trebuie să fie bătută bine de soare, apărată cu grijă de boli și insecte, iar rodul său să fie ferit de atingere cu pămîntul. Dacă sînt lăsați nesusținuți, butucii de viță se întind pe pămînt, sînt mai ușor și mai puternic atacați de boli și insecte, iar rodul lor este de obicei compromis. De aceea, trebuie să fie luate măsuri pentru revizuirea și completarea mijloacelor de susținere (araci, sîrmă, etc.). Se pot utiliza și tulpini de floarea soarelui etc.

2. **Dezgropatul.** Acolo unde viile au fost îngropate, spre a fi ferite de asprimile iernii și încă nu s-au dezgropat, datorită zăpezii abundente din anul acesta, ele trebuie dezgropate. Vremea relativ caldă din ultimul timp și umezeala abundentă din pămînt creează condiții prielnice pentru „clocirea ochilor" pe coardele butucilor îngropați, ca și pentru trezirea lor la viață. În urma „clocirii" mare parte din ochi se distrug, iar parte din cei porniți în pămînt, sub mușuroi, se rup la dezgropat, pricinuindu-se astfel pierderi mari de ochi, care adăugate la cele înregistrate în cursul iernii pot dăuna recoltei anului în curs. Pentru a evita aceste pierderi, viile trebuie dezgropate la timp.

3. **Controlul ochilor.** O măsură agrotehnică nesocotită și neaplicată pînă acum, dar de a cărei aplicare depinde în mare parte recolta la vii, este controlul stării de sănătate a ochilor de iarnă. Operația are drept scop stabilirea procentuală a ochilor sănătoși, respectiv distrugi, din totalul celor aflați pe butuc.

Învățătorii și profesorii pot determina singuri procentul de ochi sănătoși în fiecare regiune și plai viticol. Ei trebuie să comunice apoi acest procent țăranilor muncitori pentru ca acestia să poată efectua în bune condițiuni tăierea viilor. În acest scop se procedează astfel: peste același număr de rînduri (3—5) se ridică din fiecare parcelă cîte 1—2 coarde de la butucii așezați așa fel în vie încît să îmbrace toate particularitățile parcelei. Coardele se examinează pe loc sau se pun într-un vas cu apă călduță, aflat într-o cameră caldă, unde se lasă pînă înmuguresc.

În cazul întîi, cînd se examinează pe loc, se procedează astfel: se numără toți ochii de pe fiecare coardă, se despică (secționează) în lung cu o lamă sau briceag fiecare ochi în parte de pe coardă și se observă culoarea lui. Dacă în secțiune ochii au culoarea verde vie, ei sînt sănătoși; dacă au culoarea brună, sînt morți. Se stabilește astfel cîți ochi sînt sănătoși din totalul celor aflați pe o coardă; la fel se procedează și pentru toate coardele; apoi se raportează la sută. Așa se procedează pentru fiecare soi și parcelă din vie, ca și pentru plaiul întreg. Procentul ochilor sănătoși poate avea diferite valori, care trebuie să fie cunoscute. Așa, de pildă, cînd sînt sănătoși 50—75% din totalul ochilor aflați pe butuc, recolta planificată poate fi realizată în mare parte aplicînd tăieri zise de compensare, de înlocuire a ochilor pierduți. Dacă procentul ochilor sănătoși e mai mic de 50%, atunci trebuie consultați tehnicienii care, pe baza unui examen atent, pot hotărî asupra felului de tăieri ce trebuie aplicate în asemenea cazuri.

4. **Tăierea viilor.** Din complexul de măsuri agrotehnice aplicate viilor pentru mărirea producției și îmbunătățirea calității rodului, cea mai importantă este tăierea. Tăierea urmărește să rezerve pe fiecare butuc în parte — și prin aceasta pe întreaga vie — numărul (încărcătura, sarcina) care, repartizat pe un anumit număr de coarde de rod și cepi de înlocuire, să permită sporirea producției și îmbunătățirea calității ei, ca și înlesnirea aplicării restului de măsuri agrotehnice. Un număr mare de ochi sănătoși rezervat în urma tăierii la butuc înseamnă supraîncărcare și deci sleire în aceleași condiții de mediu și agrotehnică; un număr mic de ochi lăsat la butuc înseamnă folosirea incompletă a capacității lui de rodire. După cum se vede, ambele cazuri nu sînt recomandate și de aceea ele trebuie înlocuite cu un al treilea caz, unicul just, obligator. Pentru a găsi acest caz, se examinează mai întîi butucul, întocmai cum face medicul cu un bolnav, înainte de a hotărî asupra bolii și asupra măsurilor ce trebuie luate.

Întîi se observă dacă butucul este sau nu sănătos, apoi, dacă a fost bine ori rău tăiat în anul trecut. La un butuc bine tăiat în anul trecut, coardele lăsate au lungimea de 1,50—2 m, iar grosimea de 7—12 mm, după soi și condițiile de mediu (an, sol etc.). Grosimi mai mari decît 12 mm și mai subțiri decît 7 mm arată că, în anul trecut, butucului examinat nu i s-a lăsat numărul cuvenit de ochi de iarnă; cînd grosimile sînt mai mari, înseamnă că i s-a lăsat butucului un număr de ochi prea mic; cînd grosimile sînt mai mici decît cele indicate, înseamnă că i s-a lăsat butucului un număr de ochi prea mare. În cazul întîi, la tăierea viilor se va mări numărul de ochi cuvenit la butuc, iar în al doilea se va micșora. Examinînd astfel atent grosimea coardelor de anul trecut, se poate lăsa la tăiere numărul cuvenit de ochi fiecărui butuc. Numărul de ochi lăsat la butuc variază — după soi, vîrstă, vigoare, sol, climă, metodele agrotehnice aplicate, distanță de plantare etc. — de la 10 la peste o sută; respectiv, de la 25 de mii la peste 250.000 ochi la hectar, cînd intră la unitatea de suprafață 2.500 butuci. Să admitem că într-o regiune dată se lasă la hectar 200.000 de ochi. Atunci, fiecărui butuc din cei 5.000 cîți se plantează la hectar îi revin în medie 40 de ochi. Cînd butucii au vigoare egală, se lasă fiecăruia acest număr de ochi; cînd nu, unora li se lasă mai mulți ochi, altora mai puțini, dar unul cu altul trebuie să aibă, în exemplul luat, 40 de ochi sănătoși.

Dacă este așa, treaba e simplă, însă trebuie știut pe cîte coarde și cepi se pot repartiza acești ochi. Ei se pot repartiza pe mai puține coarde cînd fiecărei coarde îi revin mai mulți ochi, sau pe mai multe coarde, dar cu mai puțini ochi pe fiecare coardă. Știința și practica arată că este mai bine să se lase mai multe coarde la butuc și ceva mai scurte (7—14 ochi) decît mai puține și mai lungi (15—20 ochi fiecare). Deci e mai bine să se lase, în exemplul dat, pentru soiul Riesling, trei coarde a 10—11 ochi și trei cepi a 3 sau 2 ochi fiecare, decît două coarde a 18 ochi și doi cepi a doi ochi fiecare.

De obicei, nu toți ochii trec cu bine iarna, o parte pier. De aceea trebuie știut cîți ochi au rămas sănătoși. Aceasta se află prin controlul ochilor.

Să presupunem că au rămas 70% ochi sănătoși. Atunci trebuie știut cîți ochi se vor lăsa la hectar (morți și sănătoși), astfel ca să rămînă 200.000 ochi sănătoși. Pentru aceasta se folosesc două căi:

a) calculul prin regula de trei simplă, după care se judecă astfel: din 100 de ochi (morți și sănătoși) 70 de ochi sînt sănătoși. La cîți ochi morți și sănătoși se vor găsi 200.000 de ochi sănătoși? x = 200.000 x 100/70 = 285.714 de ochi. Atîția ochi trebuie lăsați la ha pentru a avea din ei 200.000 de ochi sănătoși;

b) formula profesorului sovietic Merjanian, după care Y = K/1 — 0,01 x A; în care Y = numărul de ochi căutat; X = numărul de ochi lăsat obișnuit la ha, iar A = procentul de ochi pierduți.

Înlocuind în formulă semnele cu valoarea lor, rezultă Y = 200.000/1 — 0,01 X 30 = 200.000/0,7 = 2.000.000/7 = 285.714 ochi.

Uneori se întîmplă că o parte din ochi pier și trebuie să fie compensați, dar în același timp lucrările de îngrijire ori condițiile de mediu natural se îmbunătățesc. De pildă, anul acesta umiditatea ridicată din sol permite să se mărească sarcina de ochi la hectar. În acest caz, întîi se mărește sarcina de ochi la hectar cu 16 — 50% și apoi se compensează. Pentru asemenea situații se folosește formula profesorului Merjanian, adaptată condițiilor noastre de colectivul de specialiști de la I.C.A.R. Formula este următoarea:

St = 100 x SO + m x SO/100 — P; în care St = Y din formula Merjanian, adică sarcina căutată; SO = K din formula Merjanian, adică sarcina obișnuită; P = A (procentul de ochi pierduți) iar m = cîtimea cu care se modifică sarcina obișnuită. Înlocuind literele cu valorile lor, rezultă St = 100 x 200.000 + 20 x 200.000/100 — 30 = 342.857 ochi. Deci, dacă trebuie mărită sarcina cu 20% concomitent cu compensarea de 30% atunci în loc de 200.000 ochi trebuie lăsați 342.857 ochi (sănătoși și morți) la hectar, pentru a avea 240.000 ochi buni la hectar.

Calculul odată făcut se socotește cam cît revine unui butuc, se repartizează ochii pe numărul de coarde roditoare și pe cepi de înlocuire, al căror număr este de regulă egal cu al coardelor de rod, și se trece la tăiere.

Se rezervă mai întîi cepii de înlocuire de pe coarde anuale crescute din lemn bătrîn și numai cînd aceștia lipsesc cepii se pot lăsa și din coarde anuale crescute din lemn de doi ani. Se stabilește numărul coardelor de rod și lungimea lor, exprimată în număr de ochi, și apoi se taie.

5. **Copcitul și cercuitul.** În timpul tăierii, viile se copcesc. Această lucrare se practică și în luna august. Cu un cosor bine ascuțit se înlătură toate rădăcinile date din altoi, ca și vlăstarii și rădăcinile pornite din port-altoi, la circa 10 cm aproape de suprafața solului. Pentru aceasta se deschide mai întîi o copcă (gropiță) în jurul butucului, adîncă pînă mai jos de punctul de altoire, după care se execută lucrarea. Apoi se astupă copca. După tăiere, coardele rămase se încercuiesc, se leagă într-un fel anumit pe araci sau pe sîrma spalierului. Ele trebuie conduse în dreapta și în stînga butucului în așa fel încît mijlocul lui să rămînă liber. Conduse mai întîi înclinat de jos în sus, coardele se dirijează apoi paralel spre sîrma întîia, ori de la un arac la altul, sau mai bine în arc de cerc, după care se leagă cu răchită ori lei topit. Nu trebuie legate mai mult de două coarde la un loc și la același nivel.

6. **Alte lucrări.** După cercuit, se adună coardele căzute la tăiat și se ară imediat, ori se dă sapa mare. Aratul se face la 18—20 cm, cu plug fără cormane, se grăpează dacă este cazul iar printre butuci, pe rînd, se sapă mai adînc. Unde nu se poate ara, se sapă mai adînc peste tot. După arătură sau sapa mare pămîntul nu trebuie să rămînă cu bolovani. Este bine ca odată cu arătura de primăvară sau cu sapa mare să se dea și îngrășăminte.

„Luna presei și propagandei sindicatelor"

Cărți noi apărute în Editura C. C. S.

Alexandru Apostol, Alexandru Cocoș Pentru dezvoltarea grădinăritului pe loturi individuale.

Barosu Ion: Pentru buna aprovizionare a oamenilor muncii.

★ ★ ★ Culegere de materiale pentru instruirea organizatorilor de grupă sindicală.

★ ★ ★ Din munca de masă în producție a unor organizații sindicale.

Costas Theos: Lupta clasei muncitoare din Grecia împotriva fascizării sindicatelor, pentru pîine, independență națională și pace.

★ ★ ★ Din lupta eroică a oamenilor muncii din Vietnam.

★ ★ ★ Rominia de azi.

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Un grup de profesoare din regiunea Craiova ne-au cerut lămuriri în legătură cu drepturile absolvenților secției normale de gospodărie de la fostele școli de menaj.

Absolvențele secției normale de gospodărie de la fostele școli de menaj cu durata de 2 ani sînt asimilate, în ceea ce privește drepturile de salariu, cu profesorii de categoria I (calificați) dacă îndeplinesc următoarele condiții:

Au ca studii de bază o școală medie completă; funcționează la clasele V-VII (nu și la clasele VIII-XI); au fost titularizate prin Decizii ale Ministerului Învățămîntului; au fost trecute de la gradul V la gradul IV pe baza Deciziei nr. 42.844/1950 sau se găseau încadrate la gradul IV la data de 1 septembrie 1950. Se au deci în vedere drepturile cîștigate de cadrele didactice cu practică în învățămînt. În ceea ce privește profesoarele care nu îndeplinesc condițiile de mai sus, nu există instrucțiuni că ele ar putea deveni profesoare încadrate în categoria I pe bază de examen.

Pentru a se putea încadra în categoria I, este necesar ca aceste profesoare să urmeze cursurile unui institut de învățămînt superior (cursuri fără frecvență).

★

Mai mulți învățători din raionul Roman ne-au cerut unele lămuriri în legătură cu categoriile de salarizare.

Învățătorii care au fost trecuți de la gradul V la gradul IV, pe baza Deciziei Ministerului Învățămîntului nr. 42.844/1950, sînt asimilați, în ceea ce privește categoria de salarizare după studii cu învățătorii de categoria I, numai dacă posedă ca studii o școală medie completă.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00. Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 264 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 aprilie 1954

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

1 Mai

De milenii omenirea a păşit pragul primăverilor cu sufletul plin de speranţe noi. Zilele cînd natura renaşte, cînd seva vieţii pulsează mai intens, fac ca şi în sufletul omului dragostea de viaţă să trăiască mai viu, ca omul să devină mai hotărît, mai optimist în lupta sa pentru mai bine. Forţa socială care întruchipează viitorul, speranţa de înnoire a lumii, de realizare a visurilor celor mai scumpe ale omenirii o reprezintă proletariatul — clasa cea mai înaintată a societăţii. Simbol al acestei misiuni istorice, proletarii din întreaga lume şi-au ales ca zi a solidarităţii lor, ziua de 1 Mai, ziua renaşterii naturii, cînd sărbătoresc „deşteptarea lor la o viaţă conştientă, sărbătoresc unirea lor în lupta împotriva oricărei silnicii şi a oricărei subjugări a omului de către om, în lupta pentru eliberarea de foame, de mizerie şi de umilinţi a milioanelor celor ce muncesc" (V. I. Lenin).

Decenii după decenii, această minunată sărbătoare a proletariatului s-a încărcat de gloria a noi şi noi victorii, a constituit noi şi puternici paşi făcuţi de omenire spre visurile ei cele mai înalte.

1 Mai 1954 se desfăşoară sub semnul unei oarecari destinderi a încordării internaţionale. Această destindere, care este rezultatul luptei active a forţelor iubitoare de pace, demonstrează că năzuinţa popoarelor spre pace a devenit o puternică forţă motrice a zilelor noastre. „Ea constituie — a arătat G. M. Malenkov — temelia importantuiui proces sub semnul căruia trăiesc în prezent multe ţări din Europa şi Asia. Este vorba de procesul unirii forţelor sănătoase ale naţiunii în numele apărării cauzei păcii şi securităţii popoarelor".

In toate ţările lumii se intensifică lupta pentru interzicerea armei atomice şi a oricăror arme de exterminare în masă.

In condiţiile actuale, marea misiune a luptătorilor pentru pace este de a zădărnici planurile cercurilor agresive, de a obţine slăbirea continuă a încordării internaţionale, de a contribui prin toate mijloacele la o colaborare paşnică între state.

Poporul sovietic, popoarele ţărilor de democraţie populară, oamenii muncii din întreaga lume vor manifesta de 1 Mai convinşi că, în actualele condiţii, colaborarea paşnică între state, independent de orînduirea lor socială, trebuie şi poate determina dezvoltarea relaţiilor internaţionale, trebuie şi poate asigura slăbirea continuă a încordării internaţionale.

Anul acesta, pe toate străzile oraşelor lumii, de la Moscova la Calcutta, de la Pekin la San Francisco, de la Bucureşti la Sidney sau Capetown, vor răsuna cuvintele care vestesc noi şi glorioase victorii ale milioanelor celor ce muncesc. Şi au ce victorii să vestească lumii muncitorii! In faţa privirilor pline de admiraţie ale oamenilor muncii de pretutindeni, Uniunea Sovietică, marea putere socialistă, păşeşte cu fermitate către comunism. In momentul de faţă, lumea priveşte cu admiraţie eforţul gigantic pe care-l face poporul sovietic pentru înfăptuirea vastului program de dezvoltare a agriculturii, pentru sporirea producţiei bunurilor de larg consum, în vederea asigurării unui mare belşug de produse.

Cu sprijinul internaţionalist al Uniunii Sovietice, marea Republică Populară Chineză şi ţările de democraţie populară obţin de asemenea succese însemnate în opera de construire a vieţii noi.

Cit este de puternică deosebirea dintre această realitate şi situaţia din lumea capitalistă, ale cărei temelii sînt roase de contradicţii de nempăcat! In S.U.A., criza economică bate necruţător la uşă. Stocuri uriaşe de mărfuri, care se ridică la valoarea de peste 80 miliarde dolari, zac nevîndute. Puterea de cumpărare a oamenilor muncii este din ce în ce mai redusă.

Sub conducerea partidelor comuniste, oamenii muncii din ţările capitaliste şi coloniale se ridică cu hotărîre împotriva acestei odioase stări de lucruri. Grevele şi demonstraţiile se ţin lanţ. Peste tot creşte unitatea de acţiune a clasei muncitoare în lupta împotriva robiei capitaliste. Alături de toţi oamenii iubitori de pace din lume, învăţătorii şi profesorii din ţările capitaliste şi coloniale luptă cu hotărîre pentru libertate, împotriva războiului. Marile demonstraţii ale cadrelor didactice care au avut loc de curînd în India, Japonia, Norvegia, Franţa, Anglia, Italia, Statele Unite ale Americii şi în numeroase alte ţări, dovedesc din plin dîrzenia ce însufleţeşte în luptă pe învăţătorii şi profesorii înaintaţi din toate ţările lumii.

Ziua de 1 Mai va prilejui o largă demonstrare a entuziasmului creator al poporului nostru, a marii forţe vitale a regimului nostru democrat-popular. In oraşele şi satele patriei, pe toate şantierele de construcţie, va răsuna puternic glasul oamenilor muncii din fabrici şi uzine, de pe ogoare, din laboratoare şi şcoli, scandînd chemări care mobilizează poporul la lupta pentru socialism. Poporul nostru muncitor întîmpină ziua de 1 Mai cu însemnate realizări în sporirea producţiei industriei socialiste, cu încordarea tuturor eforturilor în lupta pentru sporirea producţiei agricole, a bunurilor de larg consum, pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Parte integrantă a politicii de construire a socialismului este politica de culturalizare a maselor, de înfăptuire a revoluţiei culturale. Statul democrat-popular cheltuieşte în fiecare an sume considerabile pentru satisfacerea nevoilor social-culturale ale oamenilor muncii, pentru asigurarea unui puternic avînt al învăţămîntului, ştiinţei, artei şi literaturii. Prevederile bugetare pe anul 1954 oglindesc din plin grija statului nostru democrat-popular pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii. Pentru acţiuni social-culturale s-au prevăzut în buget 6245,3 milioane lei ceea ce reprezintă 15,9% din totalul cheltuielilor. Alocaţiile pentru acţiunile de învăţămînt şi cultură se ridică la suma de 2942,6 milioane lei.

O mare cucerire a regimului nostru este faptul că şcoala, care în trecut era un apanaj al claselor avute, şi-a deschis porţile fiilor oamenilor muncii care vor deveni constructori pricepuţi şi culţi ai socialismului. Numai în anul şcolar trecut s-au înfiinţat 109 unităţi de şcoli elementare noi. In acelaşi an au fost înfiinţate 145 internate, s-au dezvoltat cele existente şi s-au dat în folosinţă 466 săli de clasă nou construite. In cursul acestui an şcolar se dă în folosinţă un număr de săli de clasă nou construite, din fond central şi prin posibilităţi locale, mai mare decît dublul numărului celor construite în anul trecut. S-au luat de asemenea noi măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă în învăţămîntul superior. Ca urmare a condiţiilor de învăţămînt din ce în ce mai bune, a crescut numărul celor ce învaţă în şcoli elementare, medii, profesionale şi superioare, dublîndu-se faţă de 1938. In anul şcolar 1953—54 au fost cuprinşi în şcoiile de toate gradele peste 2 milioane de elevi şi studenţi.

Succese însemnate s-au obţinut în lupta pentru lichidarea analfabetismului— atît pe calea alfabetizării celor care nu ştiau să scrie şi să citească, cît şi pe calea închiderii izvoarelor analfabetismului.

O mare realizare a regimului de democraţie populară, o expresie vie a nobilei idei a internaţionalismului proletar, este asigurarea dreptului la învăţătură în limba maternă pentru minorităţile naţionale. Creînd şcoli, pregătind cadrele didactice necesare, tipărind manuale, organizînd cămine, cantine etc. statul nostru asigură materialmente acest drept.

Intr-un ritm rapid a crescut în ţara noastră pregătirea cadrelor de muncitori calificaţi, a specialiştilor de grad mediu şi superior. Ca urmare a dezvoltării necontenite a economiei naţionale, s-au creat noi şi noi şcoli profesionale, medii tehnice şi institute de învăţămînt superior, menite să asigure cadre pentru toate ramurile industriei, agriculturii şi culturii.

Partidul şi guvernul nostru dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duce învăţătorimea. Pedagogilor din Republica Populară Română li se creează condiţii din ce în ce mai bune de trai şi de activitate pedagogică.

Pentru oamenii muncii din învăţămînt, sărbătorirea zilei de 1 Mai trebuie să prilejuiască o nouă sporire a eforturilor în vederea obţinerii unor noi succese în muncă. In şcoli şi facultăţi trebuie luate din timp toate măsurile pentru asigurarea încheierii cu succes a anului şcolar.

Invăţătorii şi profesorii au datoria să dea o cît mai mare atenţie problemelor conţinutului învăţămîntului, asigurării unui înalt nivel al cunoştinţelor elevilor, luptei împotriva influenţelor ideologiei burgheze în domeniul învăţămîntului. In acelaşi timp, folosind necontenit sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri, cadrele didactice trebuie să intensifice munca de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar.

O însemnătate deosebită trebuie acordată participării cît mai active a oamenilor muncii din învăţămînt la campania agricolă de primăvară. Prin conferinţe, prin activitatea lor la căminele culturale, prin muncă de lămurire de la om la om, cadrele didactice au datoria să contribuie la răspîndirea metodelor avansate de lucrare a pămîntului, la mobilizarea ţărănimii muncitoare pentru îndeplinirea la timp şi în bune condiţii a muncilor agricole de primăvară.

In atenţia organelor învăţămîntului, a conducerilor instituţiilor de învăţămînt şi a tuturor cadrelor didactice trebuie să stea de asemenea munca pentru o cît mai bună gospodărire a şcolilor, pentru îmbogăţirea bazei materiale a acestora şi pentru realizarea unui regim strict de economii, în vederea asigurării celor mai bune condiţii de învăţătură pentru fiii poporului muncitor.

Trecînd în revistă cu legitimă mîndrie măreţele lor succese şi cuceriri, oamenii muncii nu uită nici un moment de primejdia pe care o prezintă manevrele duşmanului de clasă, care nu se poate împăca cu pierderea poziţiilor de odinioară. Luptînd pentru întărirea prieteniei cu marele popor sovietic, strîngînd şi mai mult rîndurile în jurul partidului care, aşa cum faptele au dovedit şi o dovedesc necontenit, nu cunoaşte interese mai înalte decît interesele poporului, învăţătorii şi profesorii, alături de toţi oamenii muncii din ţara noastră, întîmpină ziua de 1 Mai hotărîţi să înfrîngă orice greutăţi în lupta lor pentru făurirea societăţii socialiste, pentru apărarea păcii.

Pentru marea sărbătoare a celor ce muncesc

—Spicuiri din scrisorile către redacţie—

Solemne, sărbătoreşti, fluturînd între ramurile înverzite ale arborilor, steagurile roşii ale celor ce muncesc sînt purtate în fiecare an, la marea sărbătoare a primăverii, şi de făuritorii oamenilor noi. Educatorii viitorilor luptători pentru cauza proletariatului lumii aduc şi ei, în ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, dovada hotărîrii ce-i însufleţeşte în luptă. Pentru triumful operei de construire a socialismului, ei nu-şi cruţă puterile, nu-şi precupeţesc cunoştinţele, crescînd cu grijă şi dragoste tinerele vlăstare ale patriei.

Victoriile în lupta pentru făurirea viitoarelor cadre, pentru educarea lor în spiritul ideilor nobile ale comunismului, pentru răspîndirea cuvîntului partidului în masă, se împletesc cu victoriile întregului popor în lupta pentru viaţa îmbelşugată şi fericită.

Cadrele viitorului

In frumoasa Capitală a patriei, în centrele muncitoreşti, în satele ascunse printre mîndrii noştri munţi sau răsfirate pe întinsurile nesfîrşite ale Bărăganului — pretutindeni în ţară zeci de mii de oameni ai muncii din şcoli se pot mîndri la demonstraţia de 1 Mai cu roadele obţinute în munca cu cei pe care-i învaţă carte. Aceste roade le-au trecut în revistă, la sfîrşit de pătrar, pedagogii şcolii de şapte ani de băieţi din Curtea de Argeş. Lucrările de limba română, de matematică şi istorie, de ştiinţele naturii şi geografie ale elevilor lor arată trăinicia cunoştinţelor dobîndite de copii, arată rezultatele bune obţinute de ei în lupta pentru însuşirea ştiinţei. Pe bună dreptate se mîndreşte colectivul pedagogic de la centrul şcolar 2-10-13 din Bucureşti, unde procentul promovării elevilor este în multe clase de 90, 92 şi 100%. Aceste succese se datoresc metodelor bune de predare, muncii sistematice desfăşurate în laborator şi în cabinetele şcolii, conferinţelor la care sînt antrenate elevele.

Tot mai mulţi învăţători şi profesori îşi încordează puterile pentru înarmarea copiilor ce le-au fost încredinţaţi cu cunoştinţe trainice, legate de lupta poporului pentru belşug şi pace. Care pedagog n-a cunoscut în munca lui bucuria pe care a simţit-o învăţătoarea din satul Criva-Piatra, raionul Slatina, atunci cînd o elevă, socotită slabă, a ajuns să răspundă foarte bine la lecţia de ştiinţele naturii? Asemenea bucurii sînt hărăzite tuturor învăţătorilor şi profesorilor care, înlăturînd rămăşiţele şcolii burgheze, merg pe drumul luminat de neprecupeţita experienţă sovietică.

In toate şcolile patriei se duce o luptă hotărîtă pentru înarmarea copiilor cu cunoştinţe agricole practice. Sub conducerea profesorilor de ştiinţe naturale, pionierii şi elevii şcolilor comunei Ghizela, regiunea Timişoara, participă activ la concursul tinerilor grădinari şi pomicultori. Ei au plantat 30 de puieţi pentru altoire şi au amenajat o pepinieră cu o sută de pomi fructiferi. Pe parcelele şcolilor s-au însămînţat cartofi în cuiburi dispuse în pătrat. Se însămînţează castraveţi, dovlecei, bostani, se cultivă in, cînepă, bumbac şi altele.

Cadre noi de tehnicieni se pregătesc cu sîrg în şcolile medii tehnice şi profesionale, pentru a contribui la îmbunătăţirea traiului oamenilor muncii. La Centrul şcolar profesional de textile şi pielărie din Sibiu, elevele utemiste, fruntaşe la învăţătură, obţin succese însemnate în cadrul practicii în producţie. Elevele Ecaterina Schneider, Ana Marcu şi Sara Draser, din anul II, fruntaşe la învăţătură, lucrează la cîte trei maşini fiecare, dînd ciorapi de bună calitate. Elevele Victoria Olariu, Valentina Ciobanu şi Elena Oaida, din anul I, lucrează şi ele cot la cot cu muncitoarele calificate de la întreprinderea „Drapelul Roşu", executînd pulovere cu modele tot mai frumoase, iar elevii Hans Fabritius şi Wilhelm Herman, din anul III, Ştefan Costea şi Elisabeta Bodi, din anul II, lucrează cu grijă diferite modele de încălţăminte pentru copii şi adulţi.

In aceste zile, la Şcoala profesională metalurgică din Suceava zeci de elevi s-au înscris pentru a pleca să muncească la sate. Viitorii mecanici agricoli vor munci cot la cot cu cei virstnici, în staţiunile de maşini şi tractoare, în gospodăriile agricole colective şi de stat, contribuind la asigurarea puterii poporului muncitor.

La demonstraţia celor ce muncesc putem înfăţişa cu mîndrie succesele din instituţiile noastre de învăţămînt superior. An de an facultăţile institutelor şi universităţilor patriei pregătesc noi cadre de specialişti de înaltă calificare. Conferinţa cercurilor ştiinţifice studenţeşti din cadrul Institutului Politehnic din Timişoara, ţinută de curînd, a arătat înaltul nivel de pregătire a studenţilor noştri. In acest institut funcţionează 21 de cercuri ştiinţifice cu peste 400 studenţi, care au făcut studii şi comunicări asupra calculului şi construirii cuplei tarsiometrice, asupra calculului volantului cu ajutorul diagramei energiei, analiza unor materii prime ceramice şi multe altele. Tot astfel, în cadrul cercurilor ştiinţifice de la Institutul pedagogic de 2 ani din Bucureşti se fac studii în domeniul culturii plantelor, se discută lucrări literare, se analizează probleme teoretice din domeniul matematicii etc. Această activitate, împletită cu cea de la cursuri şi seminarii, îmbogăţeşte necontenit pregătirea tinerilor specialişti.

In spiritul ideilor nobile

Sărbătoarea celor ce muncesc este întîmpinată de învăţătorime cu succese frumoase pe tărîmul educaţiei copiilor şi tineretului în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar. Educaţia comunistă a elevilor se realizează zi de zi la lecţii şi în cadrul activităţii extraşcolare. Cercul literar „Nicolae Bălcescu" al şcolii medii „I. L. Caragiale" din Ploeşti, de pildă, studiază probleme ale literaturii române şi sovietice, ale literaturii mondiale. Folosind metode variate şi interesante, cadrele didactice contribuie, prin această activitate, la lărgirea orizontului elevilor, la dezvoltarea dragostei lor pentru tradiţiile culturale ale poporului nostru, pentru lupta şi realizările oamenilor muncii din întreaga lume.

Din toate colţurile ţării sosesc veşti despre noi succese pe tărîmul educaţiei comuniste a elevilor. In vederea realizării acestei minunate sarcini, partidul şi statul nostru creează tot mai bune condiţii materiale. De curînd s-a inaugurat o nouă Casă a pionierilor la Feteşti. Aici activează şapte cercuri, în care s-au înscris peste 300 de pionieri şi pioniere. O activitate bogată se desfăşoară şi la Casa pionierilor din Sibiu, în care copiii îşi îmbogăţesc cunoştinţele teoretice şi practice, îşi dezvoltă aptitudinile, îşi completează educaţia de viitori cetăţeni. Cenaclul literar „Ghiocelul", organizat în cadrul Casei pionierilor, dezvoltă activitatea de ucenicie literară a membrilor săi, sub îndrumarea scriitorilor şi a profesorilor de specialitate.

In munca de educare a tineretului se folosesc toate mijloacele care pot contribui la formarea oamenilor noi. Excursia organizată de colectivul şcolii de şapte ani din Beclean în satul lui Coşbuc, reunlunea tovărăşească de la şcoala medie din Dej, festivalul artistic al şcolii profesionale de metalurgie din Caracal, întîlnirea organizată de şcoala de şapte ani nr. 2 din Baia Mare cu fruntaşul în întrecerea socialistă Dancoş Simion de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej" — toate acestea contribuie la cultivarea dragostei copiilor pentru patrie, pentru muncă, a ataşamentului lor faţă de cauza oamenilor muncii din întreaga lume.

Inarmaţi cu puterea ştiinţei

Nu numai în pregătirea elevilor, ci şi în propria lor pregătire obţin frumoase succese învăţătorii şi profesorii. Ei învaţă mereu, însuşindu-şi bazele marxism-leninismului, ridicîndu-şi necontenit pregătirea ideologică. La cercurile de studiere a Cursului Scurt de Istorie a P.C.U.S. din comunele Liteni, Rotunda, Corni şi Siliştea din raionul Fălticeni cadrele didactice studiază temeinic, folosind ca bibliografie suplimentară opere literare, albume istorice şi alte materiale ajutătoare.

Neobosite sînt şi eforturile în lupta pentru însuşirea pedagogiei şi a experienţei şcolii sovietice, pentru cunoaşterea celor mai bune metode ale cadrelor fruntaşe din şcolile noastre. La şedinţele pentru schimb de experienţă organizate în şcolile din Carei şi Satu Mare, asupra metodelor de predare a limbii române, a literaturii etc., la consfătuirile de producţie, de felul celor organizate în satul Husasăul de Tinca, raionul Salonta, în care s-a analizat munca unei profesoare a şcolii, învăţătorii şi profesorii îşi îmbogăţesc cunoştinţele teoretice şi practice, îşi ridică nivelul pregătirii profesionale.

O însemnătate deosebită în această privinţă o are şi activitatea consiliilor pedagogice ale şcolilor. Cadrele didactice de la şcoala de şapte ani din Tătărani-Tîrgovişte, de pildă, folosesc cu regularitate acest mijloc însemnat de ridicare a nivelului muncii lor. In şedinţele consiliului pedagogic al acestei şcoli se analizează munca dusă de colectiv, folosindu-se cu tărie critica şi autocritica şi stabilindu-se mijloacele de realizare a sarcinilor puse în faţa şcolii.

Roade bogate au obţinut şi cadrele didactice ale şcolii mixte de şapte ani nr. 2 din Botoşani, care au analizat amănunţit lecţiile ţinute în şcoală, scoţînd la iveală lipsurile constatate şi stabilind hotăriri cu privire la îmbunătăţirea muncii întregului colectiv.

In felul acesta, întrebuinţînd forme variate de muncă, învăţătorii şi profesorii se înarmează cu perseverenţă pentru o cît mai bună pregătire a tinerilor constructori ai socialismului.

Infloresc lăcaşele luminii

In cinstea zilei de 1 Mai, cadrele didactice, ajutate de toţi oamenii muncii, au obţinut frumoase succese în gospodărirea şcolilor. Cu sprijinul sfatului popular al comunei Deleni — Huşi, învăţătorii şi ţăranii muncitori din comună au amenajat curtea şcolii lor. Consiliul pedagogic şi grupa sindicală a şcolii de şapte ani din Bîrsa, regiunea Arad, au obţinut frumoase succese în dezvoltarea gospodăriei anexe a şcolii. Cadrele didactice ale şcolii au chemat la întrecere toate şcolile cu internate din regiunea Arad pentru continua întărire a gospodăriilor existente şi pentru crearea unor noi gospodării. Obiectivele acestei întreceri — îmbunătăţirea hranei elevilor, realizarea planului de economii, cultivarea de cereale, legume şi zarzavaturi pentru cantină, organizarea creşterii porcilor, păsărilor, iepurilor de casă, amenajarea unor stupi şi a unor răsadniţe etc. — urmate de stabilirea unor măsuri agro-zootehnice concrete, sînt o dovadă grăitoare a marilor posibilităţi pe care le are un colectiv închegat şi cu dragoste de muncă.

Invăţătorii şi profesorii, părinţii elevilor şi toţi oamenii muncii luptă plini de însufleţire, plini de dragoste, pentru îmbogăţirea şi înflorirea lăcaşelor luminii, pentru condiţii din ce în ce mai bune de viaţă şi de învăţătură ale fiilor poporului muncitor.

Pentru muncitorii ogoarelor

...A răsărit grîul de primăvară, orzul şi ovăzul însămînţat de ţăranii muncitori din satele Salahoru şi Dănăila — raionul Zeletin, antrenaţi, cu sprijinul cadrelor didactice, în executarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară. Au răsărit culturile însămînţate în mustul zăpezii, aşa cum au arătat în conferinţele lor învăţătorii şi profesorii, la căminele culturale şi în cercurile agrotehnice. In comuna Vîlcele-Piteşti au luat fiinţă două noi întovărăşiri agricole, iar în comuna Tîlmaciu-Sibiu s-a sărbătorit de curînd înfiinţarea unei gospodării agricole colective. La aceste realizări au contribuit şi învăţătorii din Vîlcele şi Tîlmaciu, aşa cum contribuie la astfel de realizări mii şi mii de învăţători din satele patriei noastre.

Alături de această acţiune, cadrele didactice şi elevii participă la munca intensă ce se desfăşoară în întreaga ţară pentru refacerea pădurilor patriei. Invăţătorii şi elevii şcolii din Săcel, raionul Novaci, au plantat într-o singură zi aproape 3000 de puieţi de pomi; elevii şcolilor din comuna Cizer, raionul Zalău, au participat la plantarea a cinci hectare de terenuri degradate.

Cu o intensitate sporită s-a desfăşurat în cinstea zilei de 1 Mai munca de lichidare a neştiinţei de carte. In această muncă s-au antrenat deopotrivă cadrele didactice din oraşul şi raionul Sighet, ai căror cursanţi au obţinut locul de frunte pe regiune la examenul de alfabetizare, învăţătorii din Tîlmaciu-Sibiu, ca şi tehnicienii Atelierelor centrale din Baia Mare, care s-au angajat, în cinstea zilei de 1 Mai, să prezinte la examen pe ultimii şase neştiutori de carte din întreprinderea lor.

★

Luptînd cu hotărîre împotriva greutăţilor şi a piedicilor, intensificîndu-şi eforturile, învăţătorii şi profesorii din toate şcolile patriei îşi îndeplinesc cu tot mai mult succes nobila lor misiune de educatori ai tineretului, de răspînditori ai culturii în mase. Cîtă putere, cîtă încredere şi dragoste de viaţă dă în aceste zile de primăvară trecerea în revistă a realizărilor, conştiinţa forţei de neînvins a muncii oamenilor! Truda rodnică, neobosită a celor ce muncesc pentru făurirea noilor cetăţeni se contopeşte cu cea a oamenilor muncii de pretutindeni. Nestăvilită, munca milioanelor de luptători pentru o viaţă liberă, pentru pace, înalţă tot mai sus, spre culmi luminoase, steagul roşu al fericirii omeneşti.

V. SAPUNA

Adunarea festivă de la Palatul Pionierilor

Duminică dimineaţa, pionierii din Capitală au ţinut la Palatul Pionierilor o adunare festivă închinată zilei de 1 Mai.

In prezidiul adunării au luat loc reprezentanţi ai Comitetului Central şi Comitetului oraşenesc Bucureşti al U.T.M., conducători ai Palatului Pionierilor, muncitori fruntaşi din Capitală, profesori, instructori de pionieri şi pionieri fruntaşi în învăţătură.

Despre 1 Mai, ziua solidarităţii tuturor oamenilor muncii, a vorbit tov. Ştefan Cruceru, secretar al Comitetului oraşenesc Bucureşti al P.M.R.

Pionierii au primit cu entuziasm cuvîntul fruntaşului în producţie Ion Moldoveanu, de la uzinele „Matyas Rakosi", care a adus adunării salutul muncitorilor din Capitală.

A urmat un program artistic prezentat de Ansamblul Palatului Pionierilor.

(Agerpres).

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Fericirea

„Tînăra gardă" este opera preferată a elevilor din clasa X-a de la școala medie din Bolșie-Viazmî. Această carte este un adevărat îndreptar în educația lor, ca și a întregii generații tinere. Copii de șapte ani — ei au venit la școală în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei — în anul cînd cei din „Tînăra Gardă" luptau împotriva fasciștilor. „Tînăra Gardă" îi învăța să trăiască, să iubească și să urască.

Crește, se ridică tînără generație a constructorilor comunismului. Iată că a sosit timpul ca această generație să-și aleagă locul ei în viață. La fiecare elev din clasa a X-a s-a precizat de mult interesul pentru o profesiune oarecare. Întîlnirea cu specialiștii i-a ajutat să-și determine alegerea. În această zi au venit la școală un doctor în științe biologice, un inginer — constructor de poduri, un medic chirurg, un aviator și alți oaspeți — specialiști în diferite ramuri ale științei, tehnicii și culturii. Ei au povestit tineretului despre activitatea lor, despre bucuriile muncii pe care ți le dă fiecare profesiune.

B. V. Tihomirov, președintele comitetului executiv al sovietului raional de deputați ai oamenilor muncii din Zvenigorodsk, salutîndu-i pe elevi, le-a spus:

— Voi sînteți prima serie de absolvenți ai școlii medii din Bolșie-Viazmî. Conducătorul neschimbat al școlii, Vera Vasilievna Razumovskaia, a lucrat timp de 30 de ani, împreună cu populația satului, la crearea acestei școli. Și acum tot satul, tot raionul se pregătește ca pentru o mare sărbătoare pentru ziua cînd veți absolvi școala. Noi așteptăm din partea voastră să dovediți la examene că v-ați însușit cunoștințe temeinice, iar după aceea — așteptăm să munciți cinstit pe tărîmul pe care-l veți alege în viitor.

Elevii din clasa a X-a trăiesc acum visînd la acest viitor. Tendințele și gîndurile lor tinerești se oglindesc în compozițiile cu tema „O zi în anul 1960". Aceste compoziții dezvăluie întreaga bogăție și profunzime a cerințelor spirituale ale elevilor școlii. Ei au aruncat o privire în viitor și au descris munca lor așa cum vor s-o vadă astăzi. O elevă își descrie participarea la construcția unui nou orășel muncitoresc, bine amenajat, pe lîngă o uzină uriașă; alta este pictor, ea pictează un mare tablou care oglindește frumusețea vieții noastre; o colegă a lor este medic chirurg, ea face una din cele mai complicate operații unui bolnav de inimă; alta, în prezența pedagogilor cu experiență din raion, ține cu succes o lecție deschisă de literatură. Și, după cum se întîmplă întotdeauna în tinerețe, gîndurile despre viitoarea activitate practică sînt însoțite de visurile despre fericire.

Fericirea... Cine n-a fost însetat de ea în tinerețe, cine nu s-a gîndit dacă ea poate fi atinsă? Se întîmpla ca omul să caute și să aștepte toată viața fericirea, și pînă la urmă să n-o găsească. Atunci se crea un basm despre fericire — o pasăre albastră pe care n-o poate prinde nimeni.

Tinerii și tinerele sovietice visează fericirea fără a se îndoi că o vor atinge, deoarece ei o văd în munca creatoare, în slujirea poporului lor. „Fericirea este creșterea spirituală permanentă a omului, viața bogată în idei, activitatea socială. Într-adevăr: cel mai fericit om este acela care a făcut fericiți cît mai mulți oameni". — Așa stă scris în jurnalul uneia dintre elevele clasei a X-a. Dar care e profesiunea care ajută omului să facă fericiți cît mai mulți oameni? La această întrebare elevele răspund fără nici o ezitare: e profesiunea de pedagog. Aproape o treime din elevele clasei și-au ales cu fermitate viitorul lor drum: la Institutul pedagogic.

Ca și elevii școlii, sale, Vera Vasilievna a visat în tinerețea ei la fericire și a văzut-o de asemenea, în slujirea poporului. Ea și-a găsit fericirea în activitatea de învățătoare pentru care a lăsat familia și a plecat din Moscova în sat, să-i învețe pe copiii de țărani. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis în fața învățătoarei de la sat posibilități largi pentru aplicarea forțelor sale creatoare și tînăra fată s-a cufundat în activitatea socială.

Oare poate fi măsurată munca de o viață întreagă a învățătorului, cu toate treburile și grijile ei mari și mici? Există ceva mai limpede decît orice indici cifrici care vorbesc despre rezultatele activității învățătorului: oamenii, nivelul lor cultural, înfățișarea schimbată a satului, creșterea școlii. Cu 30 de ani în urmă, Vera Vasilievna a găsit la școala elementară cu patru clase numai 87 de elevi. După ce a lucrat timp de un an cu clasa a IV-a, în primăvară i-a înscris pe toți elevii ei în clasa V-a a școlii vecine, din satul Goliții. După aceea a devenit o regulă pentru toți învățătorii să-și înscrie absolvenții la școala de 7 ani. Vera Vasilievna căuta să-i convingă pe părinți să-și dea copiii la școala de 7 ani.

Creșteau copiii, creștea și școala din Bolșie-Viazmî. La început a crescut numărul claselor elementare. În anul 1935, cu ajutorul părinților și al populației, Vera Vasilievna a reușit să organizeze în sat o școală de șapte ani; în anul 1939 s-a construit pentru această școală o clădire nouă și frumoasă. În anul 1950, școala satului a devenit școală medie.

Vorbind despre școala și despre pedagogii lor, locuitorii din Bolșie-Viazmî arată cu bucurie marile succese culturale obținute în sat. Acolo unde pînă la revoluție știutorii de carte puteau fi numărați pe degete, învățămîntul a devenit accesibil fiecărui om. Părinții elevilor de azi, de regulă, au școala de șapte ani, iar citeodată și studii medii sau chiar superioare. Aproape întreaga populație a satului Bolșie-Viazmî și a satelor vecine a studiat în această școală. Aici au învățat opt copii ai Mariei Ivanovna Ostudneva, opt ai Anei Arkadievna Kartașova, șase din familia Șamorodov, șapte din familia Onufriev. În fiecare casă pot fi găsiți elevi de ai Verei Vasilievna — din generația mai bătrînă și din generația mai tînără.

Dar cea mai mare mîndrie a ei sînt elevii care au devenit, la rîndul lor, pedagogi. Școala din Bolșie-Viazmî este numită în glumă „școală pedagogică" Numai cinci pedagogi din colectivul școlii au stagiul între 20—30 de ani. Ceilalți, în majoritatea lor, sînt tineri.

Tinerii pedagogi sînt strîns legați de școala lor, țin la cinstea ei, caută s-o facă și mai bună. Într-un asemenea colectiv bine sudat se formează tradiții proprii, un stil special de muncă al pedagogului.

Școala a prins rădăcini adînci în viața satului Bolșie-Viazmî. Colhoznicii sînt plini de mîndrie că fiii și nepoții lor s-au ridicat pînă la înălțimea muncii de pedagog, educă o tînără generație de constructori ai comunismului. Pedagogul din sat este un om respectat. Vera Vasilievna se bucură de dragostea generală. Și tinerii educați în școala ei visează să repete calea vieții pedagogului lor.

Acuarelă din seria „Studențimea sovietică" de N. Petrov.

O deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Kamalia Mukanova a venit în Sarkand, în anul 1949, avînd diploma de absolventă a Universității de Stat din Kazahstan. Cu o mare emoție a pășit ea pragul școlii medii din Sarkand, unde trebuia să-și înceapă activitatea ca profesoară de limba și literatura kazahă. „Cum mă vor întîmpina? Voi putea oare face față muncii?" — se gîndea ea.

Au trecut numai cîteva zile și Kamalia i-a comunicat mamei sale, în satul Kaskelen, unde aceasta locuiește cu fiul său, absolvent al Institutului de zootehnie, că directorul școlii și profesorii au primit-o foarte bine și că primele sale lecții se desfășoară cu succes.

Tînăra profesoară a pășit cu dragoste la munca de educare și instruire a școlarilor. Kamalia învingea dificultățile întîmpinate cu ajutorul colegilor săi mai vîrstnici. La sfîrșitul primului ei an școlar, directorul a declarat în ședința colectivului pedagogic că tovarășa Mukanova a devenit una dintre cele mai bune profesoare din școală.

...De cinci ani lucrează Kamalia Mukanova la școala medie din Sarkand. Acum, ea este cunoscută în tot raionul. Kamalia și-a însușit metodica predării, își cunoaște bine obiectul și ține seamă de aptitudinile individuale ale fiecărui copil. Elevii ei au un nivel înalt de cunoștințe.

Kamalia este un oaspete obișnuit în familiile elevilor. Ea le arată părinților ce regim al zilei să stabilească pentru copii, cum și cînd trebuie să-și pregătească aceștia lecțiile, să se odihnească, să muncească, să facă exerciții fizice etc.

Kamalia Mukanova este un organizator capabil. La propunerea ei, în școală s-a îmbunătățit activitatea instructiv-educativă, s-au înființat noi cercuri, se organizează mai des excursii interesante.

În anul 1952, Kamalia Mukanova a fost numită director de studii. Sarcinile ei au devenit și mai pline de răspundere. E adevărat că acum ea se ocupă mai puțin cu predarea. În schimb, trebuie să asiste la lecțiile altor pedagogi, să le dea sfaturi și indicații. Kamalia se bucură de autoritate în mijlocul pedagogilor. Ea își împărtășește cu plăcere experiența în muncă, transmite experiența pedagogilor fruntași a căror muncă o cunoaște bine.

Kamalia Mukanova se bucură de o mare popularitate în rîndurile oamenilor muncii, ea este un orator și un lector talentat. Adeseori profesoara ține prelegeri și organizează discuții despre educarea tinerei generații, despre Constituția Sovietică, despre Hotărîrile Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic. Aceste prelegeri și conferințe au loc la clubul centrului raional, în casele de citire din colhozuri. În zilele libere, ea vizitează des colhozurile pentru a sta de vorbă cu țăranii despre ultimele evenimente internaționale sau pentru a ține prelegeri cu teme științifice.

Aceasta este Kamalia Mukanova, tînăra profesoară din satul Sarkand, situat într-unul din raioanele îndepărtate ale Kazahstanului. La 14 martie, oamenii muncii au ales-o pe Mukanova ca deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

M. LIHACEV

Liusea Bibanova și corespondenții ei

Liusea Bibanova, elevă în clasa a X-a, este chemată la directorul școlii. Intrînd în cabinetul directorului, fata e întîmpinată de un tînăr care ține în mînă un pachet.

— A, dar e Ceslav — îl recunoaște imediat Liusea. E același Ceslav care, împreună cu alți studenți ai instituțiilor de învățămînt superior din Ivanovo, a fost la serbarea dată de școala lor în cinstea țărilor de democrație populară și care a povestit atît de frumos despre Polonia nouă. Liusea își mai amintește de o întîmplare: tocmai de la Ceslav a primit ea în seara aceea o hîrtiuță pe care era scris: „Republica Populară Polonă, or. Bjeg-Dolnii, str. Rînoc 23, Aneila Pietuh".

— Bună ziua — i se adresează Ceslav. — Am venit din însărcinarea surioarei mele, Anelia. Vă trimite un dar.

Desfăcînd pachetul, Liusea vede o cutie mică de lemn. Capacul și pereții cutiei sînt lucrați în ajur, de mîna unui meșter iscusit. Înăuntrul cutiei se află cîteva cărți poștale ilustrate, o batistă de mătase cu inițialele Liusei și două figurine, în costume naționale din voevodatul Cracoviei.

Liusea Bibanova este o școlăriță sovietică. Organizația de pionieri, comsomolul, școala au educat-o din cea mai fragedă vîrstă, așa cum educă întreaga generație tînără, în spiritul internaționalismului, al prieteniei între popoare, al patriotismului sovietic. Mama fetiței — educatoare la grădinița de copii — rămînînd văduvă în timpul războiului, a putut constata singură ce înseamnă sprijinul colectivului. De multe ori ea îi amintea fetiței o zicătoare, care exprimă profunda înțelepciune a poporului: „Decît o sută de ruble, mai bine o sută de prieteni".

Fetița își ajuta cu multă plăcere prietenele cînd vedea că acestea așteaptă ajutor din parte-i. Ea le propunea singură ajutorul în rezolvarea unei probleme, o carte cu împrumut.

Acum doi ani, Liusea a auzit că una din elevele școlii nr. 33 a primit o scrisoare din Bulgaria.

— Oare ce-ar fi dacă aș încerca și eu să scriu? — s-a gîndit Liusea. Peste cîteva zile a pus în plic o scrisoare și cîteva cărți poștale. Eleva sovietică le propunea elevelor din orașul Harmanlî să înceapă corespondența. I-au răspuns deodată trei tinere din Bulgaria: Ghergana Gheorghieva, Radca Tineva, Vasilca Vasileva.

În martie anul trecut, rețeaua de corespondenți ai Liusei s-a lărgit. Ea a început corespondența cu Anelia Pietuh — sora lui Ceslav, student la Institutul de energetică din Ivanovo. De asemenea, ea a primit încă două scrisori de la două fete romînce — elevele Olga Dospinescu și Sevilia Berbeci din regiunea Bîrlad. Olga și Sevilia au aflat adresa Liusei de la studenții romîni de la instituțiile de învățămînt superior din Ivanovo, care participă la serbările școlare organizate de comsomoliști.

La baza acestei prietenii a tinerelor eleve stă o legătură profundă — comunitatea lor de vederi. Despre ce scrie în scrisorile ei Liusea Bibanova și ce-i comunică prietenele sale din depărtare?

În scrisorile din Ivanovo Liusea povestește amănunțit despre trecutul și prezentul acestui oraș de textiliști, despre viața școlii, a familiei sale. Liusea scrie despre felul cum își schimbă înfățișarea străzile și piețele centrului regional, cum se ridică noi case de locuit cu multe apartamente, cum se amenajează noi grădini și parcuri. Imediat după rularea unui film nou, după reprezentarea unei piese noi, conținutul lor devine cunoscut elevelor din orașele Bîrlad, Harmanlî, Bjeg-Dolnii. Prietenele fac schimb de cărți, de ilustrate, de desene pentru cusături.

„Dragă Liusea! După scrisoarea ta am început să cunosc bine orașul vostru... Acum citesc adeseori despre orașul Ivanovo. Numele acestui oraș l-am întîlnit în „Cursul scurt de istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice", precum și în revista tineretului nostru „Druiba" Orașul nostru, Bjeg-Dolnii, a fost pînă nu demult un tîrgușor obișnuit. Acum el are multe șantiere de construcții. Se lărgește fabrica, s-a deschis o școală tehnică de chimie și o școală tehnică de mecanică, un internat, o casă a artelor, se construiește un orășel muncitoresc. În viitor, orășelul meu va deveni un oraș mare...

A ta, Anelia".

— Scumpă prietenă din depărtare! — scrie în rusește, frumos și caligrafic, Olga Dospinescu. Cînd eram mică nu nădăjduiam că voi absolvi o școală medie, iar la universitate nici n-aș fi putut visa. În anul 1948 învățămîntul în țara noastră a devenit gratuit și am putut să mă înscriu în clasa a V-a. Niciodată nu voi uita cravata roșie și organizația U.T.M. Am jurat să trăiesc și să muncesc așa cum trăiesc și muncesc elevii sovietici. Anul viitor mă voi înscrie la Institutul politehnic. Vreau să devin inginer, constructor activ al societății socialiste în țara noastră.

În scrisoarea următoare îți voi scrie despre orașul nostru. Te sărut, Olga.

Olga s-a ținut de promisiune.

„Dragă Liusea! Nu vom uita niciodată zilele festivalului și strîngerile de mînă ale delegaților din toate țările. Eu am primit de la un delegat sovietic, ca amintire, insigna de comsomol — și o voi păstra toată viața. Mi-ai scris că această corespondență a noastră reprezintă o părticică a prieteniei dintre popoarele noastre. Ai spus un adevăr, Liusea, aceasta este adevărata prietenie și noi o vom păstra pentru totdeauna".

...Liusea răsfoiește scrisorile. Ce multe s-au strîns în acești doi ani! Iată o scrisoare în care Anelia îi povestește că a citit „Furtuna" de I. Ehrenburg. „Incendiatorii" și „Instigatorii" de N. Șpanov. Iată alta, în care îi vorbește despre Luna prieteniei polono-sovietice, despre visul ei de a pleca să studieze în Uniunea Sovietică.

Aici e un alt pachet de scrisori. Ele sînt din Romînia — de la Olga Dospinescu și Sevilia Berbeci. Liusea scoate din plicuri o foaie după alta și citește rîndurile cunoscute: „Mi-au plăcut foarte mult cărțile „Tînăra gardă" de Fadeev, „Secerișul" de Nicolaeva, „Povestea unui om adevărat" de Polevoi... În scrisoarea precedentă ți-am vorbit de concursul nostru literar în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice..."

În timpul recreațiilor, în coridoarele școlii nr. 33 din Ivanovo pot fi văzute grupuri de eleve. Ele o ascultă cu atenție pe prietena lor Liusea care le citește rîndurile scrise undeva, departe, la Praga, la Varșovia, la Budapesta sau la Sofia, cercetează cu interes plicurile cu stampila „International" și cu mărci interesante. Adeseori funcționarii agenției poștale locale primesc scrisorile de răspuns ale elevelor.

Pionierii și comsomoliștii din Țara Sovietelor, împreună cu întregul popor, întăresc legăturile de prietenie și frăție cu oamenii care construiesc cu ajutorul poporului sovietic o viață nouă, fericită.

A. OTVODNII

NOTE DE DRUM

Călătorind prin Uniunea Sovietică

P. Radu

Președinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Am avut cinstea de a face parte dintr-o delegație a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care a vizitat nu de mult Uniunea Sovietică. Toți cei ce vizitează marea patrie a socialismului rămîn cu amintiri puternice, care se păstrează toată viața. Dragostea frățească cu care am fost primiți, bucuria sinceră cu care îți împărtășesc oamenii sovietici cunoștințele și experiența lor — toate acestea m-au impresionat în chipul cel mai puternic.

Delegația noastră a avut fericirea să poată vedea Moscova, Leningrad, Baku, Minsk, Gorki, Soci. Aici am cunoscut muncitori, colhoznici, oameni de știință, oameni de artă, educatori — și la toți am văzut înfățișarea morală a omului de tip nou, a minunatului om sovietic. Încrezători în forțele lor, culți, cu o nemărginită dragoste de patrie, ei desfășoară o muncă creatoare, plină de entuziasm, imprimînd activității lor de fiecare zi caracterul unei lupte dîrze pentru apărarea păcii și pentru un viitor fericit al omenirii. Expresia acestei înalte înfățișări morale o constituie realizările — nemaicunoscute în lume — în industrie, în agricultură, în artă, în știință.

Munca depusă de oamenii sovietici se ilustrează în producția de pace care se dezvoltă în toate ramurile economiei. Delegația noastră a văzut aceasta în fabricile pe care le-a vizitat, în locurile prin care a trecut. Așa de exemplu, am vizitat uzina de automobile din Minsk. Ea a fost construită în anii 1946—1947 și are în prezent 30.000 de muncitori. Fabrica produce autocamioane de mare capacitate, de 8—10—12 și 25 tone, pentru transport. În fiecare zi se produc 50—60 de asemenea autocamioane uriașe. Autocamionul de 25 tone are o greutate proprie de 25 tone și, cu toate acestea, el este dotat cu o mare viteză (40—80 km pe oră). Anual uzina din Minsk produce peste 20.000 autocamioane necesare marilor construcții ale comunismului. Tehnica sovietică înaintată se oglindește în mecanizarea și folosirea unui utilaj de producție fabricat după ultimul cuvînt al științei. La Minsk, am avut prilejul să vedem vestita fabrică bielorusă de tractoare. Tractoarele fabricate aici sînt remarcabile prin forța lor uriașă și prin complexitatea lucrărilor pe care le pot efectua. Uzinele au programat pentru anul în curs fabricarea a 10.000 de tractoare iar pentru anul 1955 — 15.000 de tractoare.

Atenția Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic e îndreptată în momentul de față spre concentrarea tuturor eforturilor în vederea asigurării unui mare belșug de bunuri de larg consum. Aceasta se reflectă în producția calitativ și cantitativ sporită de obiecte casnice, textile, încălțăminte, produse alimentare, produse agricole.

Cu prilejul vizitelor pe care le-am făcut la marele Combinat „Scerbacov" din Moscova — unde se produc zilnic 85.000 metri de țesături — și la fabrica de încălțăminte „Parijscaia Comuna" — unde se confecționează zilnic peste 30.000 de perechi de încălțăminte — am văzut ilustrată grija partidului și guvernului sovietic pentru satisfacerea maximă a nevoilor oamenilor sovietici.

În capitala Azerbaidjanului Sovietic — orașul Baku — pe lîngă grandioasele lucrări de extragere și prelucrare a petrolului, delegația noastră a vizitat și un mare combinat de carne. Combinatul se întinde pe o suprafață de 22 ha și are 43 de secții. Aici lucrează 25.000 de muncitori. La fiecare 9 muncitori este un inginer. Se produc peste 600 de preparate din carne. Condițiile de igienă și controlul care se face fiecărui produs sînt de-a dreptul uimitoare. Fiecare produs este controlat de specialiști nu numai din punct de vedere al calității, dar și din punct de vedere al condițiilor de igienă, al condițiilor de păstrare și transport. O mare atenție se dă preparării cărnii după indicațiile medicilor în așa fel ca produsele fabricate să poată fi folosite și pentru regimul dietetic al bolnavilor.

Am vizitat un sovhoz situat la 30 de km de Soci. O puternică impresie a făcut asupra noastră ferma acestui sovhoz, care aprovizionează anual sanatoriile și casele de odihnă cu 300 tone de legume. În tot timpul anului sera sovhozului furnizează sanatoriilor și caselor de odihnă roșii, castraveți, ceapă verde, mărar, pătrunjel, flori etc. Fiecare metru pătrat produce, la o singură recoltă, 10—15 kg castraveți sau 10—12 kg de roșii în 3 recolte. Ferma este dotată cu cea mai modernă instalație de încălzire, de stropire și de aerisire.

Un loc deosebit de important în preocuparea organelor de stat și obștești îl ocupă grija pentru ridicarea nivelului cultural al poporului. În U.R.S.S. tirajele cărților, ale revistelor și ziarelor au ajuns la cifre uriașe. Cinematografe, teatre, cluburi și biblioteci stau la dispoziția permanentă a oamenilor muncii.

În Moscova, de exemplu, te uimește preocuparea oamenilor de a citi și de a se documenta în toate domeniile. Expozițiile și muzeele sînt arhipline; ziarele se vînd cu cerneala încă udă; în metrou, în troleibuz, moscovitul e nedespărțit de carte, ziar sau revistă, iar în muzee și expoziții, de caietul de însemnări.

Statul alocă anual fonduri uriașe pentru construirea de școli, teatre, cinematografe, parcuri, terenuri sportive, cluburi, case de odihnă, pentru dezvoltarea radioficării, pentru televiziune etc.

O expresie a prețuirii manifestată de Statul Sovietic față de știință și cultură o constituie impunătoarea Universitare „Lomonosov" de pe Colinele lui Lenin. Universitatea este așezată pe o întindere de 180 ha și e prevăzută cu clădiri anexe ce se întind pe 320 ha. Partea centrală are 240 m. înălțime și cuprinde 37 de clădiri, cu 32.000 camere. Universitatea dispune de amfiteatre, laboratoare, săli de studiu, săli de lectură, săli de seminarii, biblioteci, cabinete și laboratoare pentru studiul fizicii, al biologiei etc. Pentru studenți și corpul profesoral al universității sînt destinate 5600 camere de locuit.

În prezent, în cadrul universității învață 7500 de studenți și 1500 de aspiranți. Alături de studenți a 58 de naționalități din U.R.S.S. sînt mulți studenți din țările de democrație populară, printre care și numeroși studenți romîni.

În universitate sînt 1500 de profesori. Ei își desfășoară munca pedagogică și științifică în condiții unice în lume. Sălile de cursuri, sălile de seminarii, laboratoarele spațioase oferă mari posibilități dezvoltării fiecărei teme științifice. Sala mare pentru conferințe este radioficată, iar pereții sînt acoperiți cu țesături de mătase pentru a asigura o acustică perfectă. Sala are o capacitate de peste 1500 locuri.

Sălile de cursuri cuprind fiecare circa 600 locuri și sînt prevăzute cu instalații de cinematograf.

Universitatea dispune de o bibliotecă înzestrată cu 5 milioane volume, de sute de săli de studiu individual și de 1000 de laboratoare mici, în care își fac lucrările practice cîte 8—12 studenți.

Studenții au la îndemînă toate posibilitățile de a-și petrece în mod creator timpul liber. Ei au cluburi încăpătoare, dotate cu tot felul de materiale, săli de spectacole, terenuri de sport etc. În timpul vizitei noastre, studenții aveau 20 de cercuri de artiști amatori.

Locuințele studenților sînt deosebit de confortabile: camerele au pereții frumos tapetați, sînt împodobite cu tablouri și covoare, au telefon, radio, bibliotecă etc.

În întreaga Uniune Sovietică, elevii și studenții au cele mai bune condiții de învățătură.

Efortul uriaș depus de Partidul Comunist și de Statul Sovietic pentru ridicarea nivelului de cultură al poporului este sprijinit de toate organizațiile de masă și obștești și de toți oamenii muncii din U.R.S.S. În fiecare fabrică, instituție, sovhoz, colhoz sînt organizate diferite forme de învățămînt, în care oamenii muncii își însușesc bazele științifice ale profesiunii lor, odată cu studierea problemelor de cultură generală.

Organizațiile de masă și obștești au creat forme dintre cele mai potrivite de studiu pentru cetățenii de toate vîrstele. Astfel, pentru copii funcționează palate ale pionierilor. Am vizitat palatul tinerilor „A. A. Jdanov" din Leningrad. I-am văzut acolo pe copii construind machete ale termocentralelor, ale canalului Volga-Don, ale Universității „Lomonosov", ale Kremlinului, machete de blocuri de case, autocamioane, tractoare, excavatoare, locomotive etc.

Ce minunată educație! Omul învață de mic să construiască pentru pace, pentru un viitor fericit.

Un rol important în ridicarea nivelului cultural al maselor îl au cluburile și colțurile roșii care funcționează pe lîngă fiecare întreprindere, colhoz, sovhoz, instituție. Pe lîngă acestea, în fiecare oraș sînt palate de cultură sau case centrale de cultură pentru oamenii din mai multe ramuri de producție sau dintr-o anumită ramură de producție. Așa, de exemplu, la Leningrad am vizitat Casa de Cultură „Viborg" îndrumată de C.C. al Sindicatelor din industria constructoare de mașini. La activitatea acestei case iau parte nu numai muncitorii din sindicatele de constructori de mașini, ci și muncitorii din raioanele Stalin și Kalinin care fac parte din alte ramuri de producție. Casa de cultură are preocupări multilaterale. Ea are o secție a muncii culturale de masă, o secție de propagandă tehnică, o secție de copii, o secție de artiști amatori, o secție de teatru, bibliotecă literară, bibliotecă agricolă, cabinete tehnice etc. Casa organizează conferințe, întîlniri cu fruntași în muncă, cu oameni de știință, cu maeștri ai artei, maeștri ai sportului etc. În cadrul acestei case activează — numai în formațiile artistice — un număr de 1200 membri. Biblioteca are un număr de peste 2500 de locuri.

De asemenea, Casa patronează o serie de colhozuri din regiune.

O altă instituție de acest fel este Casa Centrală a Artiștilor din Moscova. Secțiile acestei case sînt conduse de cei mai de seamă artiști din U.R.S.S. La Baku am vizitat palatul de cultură „Luminov".

Delegația noastră a fost impresionată de felul în care știe poporul sovietic să păstreze și să valorifice marile realizări ale culturii poporului rus.

La Leningrad am văzut „Ermitajul" — organizat în fostul palat de iarnă al țarilor; la Moscova — Galeriile Tretiacov, mărețul muzeu istoric din Kremlin, Muzeul Armatei Roșii, precum și nenumărate alte muzee și expoziții.

Călătoria făcută în U.R.S.S. a arătat în mod concret delegației noastre grija deosebită pe care o arată puterea sovietică omului, capitalul cel mai prețios. Ar trebui să scriu zeci de pagini ca să arăt felul în care este ocrotită sănătatea poporului sovietic, felul în care sînt organizate asigurările sociale, protecția muncii, cultura fizică a poporului, modul în care este organizată odihna.

Oamenii sovietici se mîndresc cu realizările lor și luptă continuu pentru noi realizări, pentru a crea condiții de viață tot mai bune.

Munca lor liberă și creatoare dă o pildă măreață de ceea ce se poate realiza acolo unde exploatarea omului de către om a fost lichidată, acolo unde puterea aparține muncitorilor și țăranilor.

Felul în care am fost primiți în Uniunea Sovietică, condițiile care ni s-au creat pentru a putea să vedem și să învățăm cît mai mult, dragostea cu care oamenii sovietici ne-au împărtășit cunoștințele și experiența lor vor rămîne pentru noi de neuitat, vor fi un îmbold continuu în munca și în lupta noastră pentru construirea socialismului, pentru pace.

Metalurgiștii de mîine

In căștile aparatelor de radio cu galenă, vocea crainicului răsună limpede. Deși în școală există aparate mari, elevii electricieni le preferă pe acestea, făcute de ei... Ascultă și întrezăresc în gînd plaiurile patriei, parcă mai minunate azi, în ajunul măreței sărbători. Pretutindeni se numără succesele obținute în întrecerea socialistă, pretutindeni se fac ultimele pregătiri. Iată și aici, în școala lor, se numără succesele și se fac ultimele pregătiri. Prin fereastră, în curtea largă, plină de verdeață a școlii, se văd doi elevi: Koșa Alexandru și Lișman Gheorghe. Se plimbă împreună. Și mîine vor merge împreună. Mîine...

...In torentul pestriț de oameni care inundă străzile principale ale Orașului Stalin, coloana elevilor Centrului școlar profesional metalurgic se deslușește de departe. Sînt sute, sute de viitori strungari și sudori, forjari și turnători, lăcătuși mecanici și frezori... Asemenea tuturor celor ce se îndreaptă spre tribune, au pasul mîndru și ochii bucuroși. Așa arată drumeții care, biruind grele urcușuri, au ajuns pe o creastă.

Urcușul a început de mult. O bună bucată de drum fusese străbătută cînd brigăzile și clasele, în cinstea zilei de 1 Mai, s-au chemat la întrecere. Fiindcă etapa cea nouă continua etapele dinainte, iar odată parcursă și ea, de pe creasta de azi se văd alte creste, mai înalte, mai luminoase...

— Simbătă și duminică ne odihnim, iar de luni....

Koșa Alexandru nu-și sfîrșește vorba, însă Lișman Gheorghe înțelege ce vrea să spună, știe chiar ce se va întîmpla luni. Deschizîndu-și carnetul, Koșa o să întrebe: „No, care-s punctele?" — iar seara va scrie fratelui său: „Noi am pornit o nouă întrecere. Voi, la școala pedagogică, ce faceți?"

— Ascultă, Koșa, ce ar fi să chemăm la întrecere școala pedagogică?

Lișman a glumit, însă Koșa îl privește cu cea mai mare seriozitate.

— Uite că la asta nu m-am gîndit. Oare s-ar putea? Dacă s-ar putea, n-ar fi rău. Dar care o să fie punctele? Noi facem și scule și învățăm, pe cînd ei învață numai... Gîndesc că e bine să chemăm la întrecere o școală metalurgică...

Koșa Alexandru e din Tîrgul Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară; Lișman Gheorghe, din Botoșani. Cu prilejul întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai, au devenit prieteni. Primul pas l-a făcut Koșa:

— Măi, Lișman, voi trebuie să ne ajutați. Sîntem în întrecere la atelier, nu? Dar uite ce se întîmplă: și eu și ceilalți stăm cam prost la limba română. Și cine să ne ajute dacă nu voi?

— Se înțelege, a spus Lișman.

Acum, Lișman și Koșa se și văd parcă mergînd alături, la manifestație... Vorbesc despre viitor. Cînd trec pe lîngă coloanele de muncitori, își umflă piepturile, parcă ar voi să pară înalți, vrednici de pe acum să lucreze alături de ei.

Mulți dintre viitorii metalurgiști au cucerit încrederea muncitorilor. Intr-una din zilele trecute, sectorul 630 fontă de la uzinele „Steagul roșu" a trimis centrului școlar o scrisoare care a bucurat pe toți elevii. Spunea scrisoarea că Aparaschivei Stelian, Bangălă Ion, Stănilă Constantin și Pletosu Dumitru au colectat, în afara programului de practică deșeuri de metale neferoase. Era o nouă realizare în cinstea măreței sărbători, a brigăzii utemiste „16 Februarie", brigadă alcătuită din cei mai buni elevi din anul II.

Dar și cei care n-au ajuns încă să facă practică în uzină se bucură de aceeași încredere. Piesele de mașini trimise uzinelor „Partizanul roșu", sculele pentru trusele camioanelor fabricate la uzinele „Steagul roșu", sculele și pompele de aer trimise Intreprinderii de transporturi auto din Orașul Stalin dovedesc că viitorii metalurgiști știu să dea produse multe și de bună calitate, că mîine, îi se vor putea încredința mașinile uzinelor cu siguranță că ei vor ști să le stăpînească.

...Cînd coloana centrului școlar va întîlni coloanele de sportivi, cei care vor merge alături de Balotescu Ion, vor rări dinadins rîndul. In finala campionatului individual de cros al R.P.R. „Să întîmpinăm 1 Mai", Balotescu Ion a cucerit, în categoria juniorilor, primul loc.

Acum doi ani, Balotescu Ion, pe atunci elev al școlii din comuna Vîntilă Vodă, regiunea Ploești, s-a clasat, în finala aceluiași tradiționale campionate, pe locul 6 din categoria respectivă de juniori. Anul trecut, cu același prilej, a cucerit locul 3 pe oraș. Pentru campionatul de cros din anul acesta, tînărul sportiv a început să se pregătească încă din iarnă. Programul de antrenament, întocmit de profesorul de educație fizică și de un antrenor de la Asociația sportivă „Metalul"-Uzinele de Tractoare, nu l-a împiedicat nici să învețe, nici să facă practică — și fruntașul în sport s-a menținut și fruntaș la învățătură. La 1 februarie, înfruntînd nămeții de zăpadă, a început să facă alergări de 5 și 10 km. Il însoțeau deseori sportivi de la Uzina de Tractoare, îl însoțea întotdeauna dorința întregii sale școli de a-l vedea învingător.

Această dorință l-a însoțit și pe Stadionul Tineretului din Capitală.

Seara, cînd crainicul sportiv a anunțat victoria tovarășului lor, elevii electricieni atîta s-au bucurat, încît, uitînd că poartă căștile aparatelor cu galenă, au început să sară prin cameră. Restul emisiunii nu l-au mai putut asculta, dar nici n-ar mai fi avut răbdarea să o facă. Știrea trebuia cunoscută de toți...

La Centrul școlar profesional metalurgic din Orașul Stalin sînt sute de elevi și despre fiecare s-ar putea povesti multe lucruri. S-ar putea povesti despre Frăsin Gheorghe, fecior de țărani muncitori din Moldova, care azi raportează partidului că n-a dat nici o piesă rebut, și despre viitorul forjar Andrei Ion, care se străduiește să n-aibă nici o notă sub 5, și despre viitorul turnător Marian Iuliu, care a făcut o importantă inovație, înlocuind la miezuri cocsul cu sgura rămasă de la locomotive... Și despre mulți alții s-ar putea povesti întîmplări diferite, însă cu același sens. Este sensul cîntecului care, în cinstea marii sărbători, izbucnește năvalnic: un cîntec tineresc despre luptă și fericire.

Viitoarea învățătoare a satului

La școala din comuna Dumbrava am sosit către prînz. In cancelarie, cîțiva învățători și profesori pregăteau un desen pentru gazeta de perete, alții discutau între ei. Intr-un colț, la o masă, lucra de zor o tînără fată. Asupra celor ce scria își arunca din cînd în cînd privirea o învățătoare care, după cît am înțeles, o îndruma. După înfățișare, tînăra fată părea o elevă. De aceea m-am mirat văzînd că întocmește planuri de lecții. Am întrebat-o, ca să-mi lămuresc nedumerirea.

— Sînt elevă a școlii pedagogice de fete din Lugoj și fac aici practica de două săptămîni — mi-a răspuns. Nu sînt încă, dar voi fi foarte curînd învățătoare.

Și Olga Blassev, viitoarea învățătoare, prinse să-mi vorbească cu înflăcărare despre dragostea ei pentru școală, pentru copii, pentru profesiunea pe care și-a ales-o, despre planurile pe care își propune să le înfăptuiască de îndată ce va păși ca învățătoare într-un sat. Era vorba în aceste planuri și despre munca în mijlocul copiilor, și despre activitatea pe tărîm obștesc în rîndurile țăranilor muncitori, și despre contribuția pe care avea s-o aducă viitoarea învățătoare la răspîndirea metodelor înaintate de muncă în agricultură, la înflorirea satului...

Răsună deodată glasul clopoțelului. Coridorul se umplu pentru cîteva clipe de larmă. Apoi se liniști.

Alături de tovarășa care o îndruma, pășea spre sala în care învățau elevii claselor I—III și viitoarea învățătoare. Pe catedră erau așezate de mîna ei, din timpul recreației, tablouri și planșe. Problemele pe care le pune activitatea cu două clase deodată nu i se păreau grele. Era pregătită.

Scrise pe tablă cîteva exerciții, pe care urmau să le rezolve copiii din clasa I-a pe caietele lor. Apoi începu să se ocupe de elevii din clasa a III-a. Cu pricepere, viitoarea învățătoare îi ascultă la citire, din bucata „In livada gospodăriei agricole colective". Apoi trecu la lecția nouă, „In pădure". Vorbele erau bine alese, pe înțelesul copiilor. Rostite clar, tare și rar, erau ascultate cu interes de copii. Tablourile frumos colorate, care reprezentau pădurea, diferiți arbori, flori de pădure, iepuri, vulpi, lupul și ursul etc. i-au făcut pe copii să vadă parcă aievea pădurea în care fuseseră de atîtea ori, dar despre care aflau acum multe lucruri noi.

Inainte de a trece iarăși la activitatea cu elevii din clasa I-a, viitoarea învățătoare se uită în banca din colțul clasei, de unde asculta desfășurarea lecției învățătoarea. Aceasta îi zîmbi și o încurajă cu un gest abia observat. Și ea înțelese că-i spune: este bine, mergi mai departe!

In recreația care a urmat, învățătoarea i-a vorbit și despre succesele și despre lipsurile lecției. Viitoarea învățătoare a ascultat și și-a notat aproape fiecare cuvînt cu care i-a fost apreciată lecția din ziua aceea. Fiecare cuvînt era important pentru ea. Trebuie doar să devină o bună învățătoare...

Peste cîteva zile, la școala din Dumbrava a venit și profesoara de pedagogie a școlii din Lugoj. A vorbit mult cu învățătoarea claselor I—III. Cînd au ieșit de la una din lecțiile practice ale elevei lor, s-au oprit o clipă, zîmbindu-și una alteia. Apoi și-au îndreptat amîndouă privirile spre tînăra care se pregătește să pășească pe același drum ca și ele, și i-au spus: Ai să fii o învățătoare bună...

ION ENAȘESCU

Infloresc grădinile școlilor

Cu 10 ani în urmă, în acest cartier al Bucureștiului, numit Ferentari, ochiul trecătorului se plictisea repede de tot să privească. Aceleași și aceleași căsuțe mici, joase, acoperite cu carton gudronat, în fața cărora, pe o parte și pe alta a străzii, se zbenguiau de bucuria sosirii primăverii mulțime de copii desculți, zdrențăroși. Pe Prelungirea Ferentari, casele erau și mai mici, iar sărăcia își arăta și mai obraznică coltii. Mulțime de terenuri virane erau păscute de oi și de capre, iar altele erau bătătorite în lung și-n lat de copii care nu cunoșteau viața de școală. Jucau oina cu mingea de cîrpe, băteau țurca sau se jucau cu nasturi, pînă cînd, într-o zi, tatăl le spunea: Ei, băiatule, ai împlinit 12 ani, acum ar fi vremea să cîștigi și tu. Și, din dimineața acelei zile, copilăria cu [illegible] cele ei se ducea treptat către un trecut tot mai depărtat.

Multe s-au schimbat în acest cartier muncitoresc în anii regimului de democrație populară. Au apărut noi fabrici, blocuri mari cu locuințe muncitorești, de ți-e mai mare dragul să te uiți la ele cît sînt de frumoase, magazine, restaurante, o piață mare, noi parcuri și grădini. Aceste ultime zile ale lui aprilie parcă vor să desfășoare în fața ochilor tot ceea ce s-a zămislit în anii vieții noi. Te uiți și nu-ți vine să crezi. Un parc cu arbuști, cu brazi, cu bănci, cu străluri minunate de pansele, care, în bătaia soarelui, par niște covoare catifelate, așezate în ordine simetrică, de culoare liliachie și galbenă. In mijloc, un bazin cu apă țîșnitoare, iar de jur împrejurul parcului, o coroană galbenă de cuișori înfloriți.

Viața s-a schimbat și pe Prelungirea Ferentari. In locul terenurilor pe care altădată nu creșteau decît buruieni și mărăcini, apar grădini împrejmuite, semănate în straturi bine îngrijite. In locul copiilor care hoinăreau pe maidane, vezi grupuri, grupuri de școlari, mulți cu cravate roșii la gît, mergînd grăbiți către școală.

— Aveți școală, aici, pe Prelungirea Ferentari?

— Da, răspund copiii cu voioșie. Acolo, la livada cea nouă.

Și fără să vrei, te pomenești că nu te mai uiți nici în stînga, nici în dreapta și că îți grăbești pasul după acești țînci care au mare spor la drum. Nu știi ce-ai vrea să vezi mai întîi: școala sau livada. Insfîrșit, iat-o. O grădină mare, împrejmuită. Ochiul se satură de cît poate să cuprindă pînă în uluca nouă din fund și de pe laturi. La mijloc, aici, către stradă, e așezată școala. E construită de-abia de 5 ani. Are patru săli de clasă și două cancelarii. Ferestrele mari și dese sorb din plin lumina răsăritului și o dăruiesc copiilor aplecați peste cărți. In fața școlii, pînă aici la stradă, grădină de flori. Niște școlărițe mici, din clasa a III-a, cu cozi pe spate, prășesc de zor rondurile de crini, crizanteme, stinjenei, bujori, lalele, narcise și panselute.

— Voi ați fost mai harnice, le spune cu dragoste o pionieră panselutelor care-i rîd în față. Pentru asta, meritați să vă prășesc bine.

— Și narcisele mele au fost harnice, îi răspunde școlărița de pe stratul în formă de triunghi și, aplecîndu-se deasupra florilor, soarbe cît poate să încapă în pieptul ei mic din parfumul proaspăt al florilor albe cu pălărioare galbene.

In partea de sud a școlii, se-ntinde livada cea tînără. Așezați în rînduri aliniate cu măiestrie, cei 150 de pomi trăiesc anul acesta a treia primăvară de cînd sînt sădiți aici, în grădina școlii. Caisii și-au îmbodobit pentru prima dată în viața lor ramurelele cu flori frumoase, roz, care rîd în bătaia razelor de soare. Mugurii merilor și ai perilor parcă s-au luat la întrecere cu cei ai vișinilor, ai cireșilor și ai piersicilor. Ii simți cum se străduiesc să dea la o parte învelișul verde. Peste cîteva zile, întreaga livadă va fi îmbrăcată în haină de sărbătoare. Toți cei 150 de pomi vor arăta lumii cerului, soarelui și mai ales copiilor care i-au sădit, culorile și parfumul cu care ei se vor găti de-acum în fiecare primăvară.

In fundul livezii, un grup de elevi din clasa a VII-a controlează felul cum au

fost curățite coroanele la fiecare pom în parte. In mijlocul lor este o tovarășă tînără, care privește atent fiecare ramurică. E profesoara de științe naturale. Aceștia sînt primii pomi sădiți în viața ei de profesoară. Nu are decît 5 ani în învățămînt. S-a legat de acești pomișori ca de o lucrare scumpă și durabilă. De fiecare dată cînd intră în curtea școlii, măsoară cu ochii livada în lung și în lat. In mintea ei, anii se succed fulgerător, coroanele cresc, cresc văzînd cu ochii, își împreună ramurile și albinele vin roiuri, roiuri să guste din nectarul nesfîrșit al florilor. „Atunci — își spune ea cu bucurie — voi putea organiza cu elevii și o stupină. Ce bine le va sta stupilor sub acești pomi frumoși, cu coroanele bogate!"

Dar nici ea, nici școlarii nu uită deloc începutul. Povestesc cu drag despre fiecare pomișor, despre grija pe care le-a pricinuit-o.

— De cum am văzut locul acesta întins și cladirea nouă a școlii, m-am gîndit ce bine i-ar sta școlii noastre lîngă o livadă de pomi. Știam că o astfel de livadă le-ar da copiilor prilejul să aplice cele învățate la lecțiile de științe naturale cu privire la cultura pomilor. Voiam să aplic împreună cu elevii mei cît mai mult din ceea ce am învățat din lucrările marelui savant sovietic Miciurin, să-i învăț să studieze caracterele pomilor, să îmbunătățim împreună calitatea fructelor prin polenizări artificiale și alte diferite experiențe.

Munca în această livadă — care este acum un adevărat laborator verde — a constituit într-adevăr o școală practică pentru elevi. Pe acest teren, acoperit pînă nu de mult de spini și mărăcini, la îndemnul profesoarei, al învățătorilor și diriginților, elevii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a, au înfipt cu curaj hîrletele. Alături de ei, munceau cu voioșie cadrele didactice ale școlii. La lucrările de jalonare și de pichetare au participat și elevii clasei a IV-a. Aici, ajutați de profesoara lor elevii și-au verificat și și-au completat cunoștințele pe care le aveau cu privire la compoziția și structura solului. Au săpat gropi adînci și largi, așa cum învățaseră la lecții, au fasonat pomii la rădăcină și la coroană, i-au ținut cu rădăcinile în apă cu îngrășăminte proaspătă și cînd i-au pus în gropi au avut grijă să arunce jos, la rădăcină, numai pămînt de deasupra.

Drag le-a mai fost copiilor cînd au văzut pomișorii, rînduri-rînduri, aliniați ca stîlpii de telegraf, văruiți și legați de tutori. „Acestia sînt pomii noștri — își spuneau ei. Ca mîine vor atîrna fructe frumoase și gustoase în coroanele lor. Ce-or să se mai mire trecătorii!". Vara, i-au săpat în formă de farfurie, ca să poată reține cît mai multă apă, iar toamna i-au săpat din nou și i-au mușuroit. In timpul iernii, au strîns în jurul lor movilițe mari de zăpadă. In primăvara aceasta, ei au curățit cu grijă coroanele și le-au stropit cu ulei mineral, ca să ferească florile de insectele dăunătoare.

Printre pomi sînt săpate straturi pe care învățătorii școlii au semănat, după metodele înaintate, tot felul de legume și zarzavaturi. Aici sînt loturile lor individuale. Fiecare muncește așa ca elevii școlii să aibă ce învăța de pe straturile lor, să poată povesti acasă părinților despre roadele muncii întemeiate pe cunoștințe științifice.

In partea dreaptă a școlii e lotul de experiență. Pe acest lot s-a organizat un asolament agricol pe 10 ani. Printre cele zece parcele sînt lăsate poteci largi, pe care se adună elevii în timpul explicațiilor profesoarei. S-au semănat ierburi perene, grîu de primăvară, grîu de toamnă, sfeclă, porumb, floarea soarelui, fasole, mazăre, cartofi iarovizați, in, cînepă. Perpendicular pe direcția vînturilor, s-a semănat sămînță de mături care vor alcătui perdele de protecție pentru semănăturile de pe parcele.

Munca din livadă, ca și experiențele de pe lotul școlar au trezit în inimile elevilor dorința de a cunoaște mai mult natura, de a-i pătrunde toate tainele. Dintre cei 500 de elevi ai școlii, cu toții fii de muncitori, mulți se pregătesc să devină cadre destoinice în agricultură. Așa cum reiese din planurile de viitor ale școlii, în curînd livada se va întinde și va cuprinde întreg terenul. Călătorului care va trece pe Prelungirea Ferentari și va căuta școala nr. 10 mixtă îi va fi ușor să o găsească. Fiecare copil întîlnit pe stradă, fiecare muncitor și fiecare bătrîn va putea să-i spună cu mîndrie: e școala din livadă.

MARIA POPESCU

Pe plaiurile Sighișoarei

Ploaia se potolise. Norii se risipeau. Soarele încălzea din nou, în această după amiază de primăvară, străzile de pe care acum se ridicau aburi grei. Scăldată de raze, străvechea cetate, martoră a atîtor evenimente istorice cîte au trecut încă de pe vremurile legendarului Voevod Gelu, era îmbrăcată în lumini aurii, care o transformau, parcă, într-un tablou zugrăvit de un iscusit minuitor al penelului. Sighișoara își recapătă înfățișarea obișnuită. Trecătorii priveau la vitrinele bogate și intrau să-și vadă de cumpărături. Oamenii zăboveau în fața panourilor care anunță manifestările culturale ale acestei săptămîni. La cinematograf, spectatorii așteptau începutul filmului.

Un grup de cetățeni intră la muzeul regional. Sighișorenii păsesc cu băgare de seamă pe lîngă obiectele care evocă trecutul îndepărtat al orașului lor. In încăperile muzeului, vizitatorii urmăresc cu vădită curiozitate explicațiile călăuzelor. Scuturi, lănci, arhebuze, arme de foc cu fitil și atîtea alte mărturii despre trecutul de luptă al orașului! Ce caraghioasă pare una dintre primele biciclete, construită în întregime din fier, față de bicicleta din zilele noastre.

Grupul se oprește cu mult interes într-o încăpere mică, unde sînt înfățișate cîteva aspecte ale școlii de mult apuse. Ce-o fi însă vergeaua aceasta din colț, atît de lungă și atît de subțire? „Nuia de alun cu care se băteau elevii în școală" — arată eticheta obiectului. Se bătea cu nuiaua, dar se bătea și cu „biciul cu cinci curele" expus de asemenea în această încăpere.

Școala orînduirilor exploatatoare a rămas o amintire de muzeu. Pleci de aici, pătrunzi din nou pe străzile Sighișoarei, în forfota plină de voioșie. Pe străzi trece cîntînd un grup de elevi ai unei școli a rezervelor de muncă. Școala nouă! Școala din care nuiaua de alun și biciul cu cinci curele au fost alungate cu ură, făcînd loc școlii poporului.

In anii puterii democrat-populare, mii de fii ai muncitorilor din fabricile Sighișoarei și ai țăranilor muncitori din cuprinsul raionului au plecat de pe băncile școlilor de 7 ani trecînd în învățămîntul mediu. Sute și sute de tineri au intrat în institute și universități. Au luat ființă școli noi, în limba maternă a minorităților naționale. Ele înfrățesc și pe acest tărîm pe sighișoreni — romîni, sași, maghiari.

A crescut mult în raionul Sighișoara numărul instituțiilor preșcolare. In cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre, rețeaua unităților preșcolare a sporit cu 46 grădinițe de copii și grădinițe sezoniere, cămine de zi și de cartier. Dintre acestea trei sînt în limba de predare maghiară și 10 în limba de predare germană.

In fiecare an crește numărul școlilor de 7 ani, a căror rețea are astăzi 28 de unități. Pentru tinerii muncitori din Sighișoara, dornici de învățătură, a fost înființată o școală medie serală. Cinci școli profesionale promovează an de an noi cadre de muncitori calificați, care contribuie la dezvoltarea economică a raionului, iar școala pedagogică pregătește noi cadre de învățători pentru numeroasele școli de patru ani. Zeci de tehnicieni, absolvenți ai școlii medii agricole din Dumbrăveni, muncesc pe ogoarele raionului pentru dezvoltarea agriculturii, pentru o producție agricolă îmbelșugată.

Mare era numărul neștiutorilor de carte care munceau pe moșiile boierilor romîni sau ale grofilor unguri. Puterea democrat-populară a chemat oamenii muncii să-și apropie luminile științei de carte. Astăzi, analfabetismul e pe cale să dispară nu numai în oraș, dar și la sat.

Pe meleagurile raionului a înflorit cultura. Zeci de mii de oameni ai muncii, care în trecut n-aveau decît dreptul de a duce o viață plină de amărăciunile unei munci înrobitoare, se bucură acum, în regimul democrat-popular, de roadele unei munci libere. Pe plaiurile sighișorene, cîntecul, jocurile, arta sînt un bun al celor ce muncesc.

...Pe ogoarele colectiviștilor și ale țăranilor muncitori din comuna Daia s-a lăsat noaptea și, odată cu ea, oamenii se întorc spre casă. La căminul cultural s-au aprins luminile. Ele se vor stinge noaptea tîrziu, cînd în fiecare seară, după ce flăcăii și fetele din comună își vor termina programul repetițiilor în vederea celui de al III-lea concurs al echipelor de artiști amatori. Directorul căminului cultural anunță programul și repetiția începe. Pînă departe pătrund în noapte cîntecele dragi. Se repetă „Sub al păcii stindard", „Rîndunica", „Vecernii zvon" în limba rusă, „Mensch" și alte cîntece în limba germană. Apoi, după pregătirile corului, pe scenă apar echipele de jocuri românești și germane conduse de Claudia Ciulei și Hilde Orendi.

Pe scenă au intrat instrumentiștii Virgil Solomon, la clarinet, Ana Gunesch la acordeon, Vasile Petricia la fluier, Dieter Schlesak la flaut. Apoi, programul continuă. Cîntă fanfara căminului cultural...

Regimul democrat-popular a scos la iveală nenumărate talente din mijlocul poporului, cărora li se creează condiții din ce în ce mai bune de dezvoltare.

Astăzi, în raionul Sighișoara sînt 52 de cămine și case de citit. Pe lîngă acestea, o bogată activitate artistico-culturală duce casa raională de cultură „Ciprian Porumbescu" din orașul Sighișoara.

In comunele din preajma Sighișoarei, oamenii nu cunoșteau cinematograful. Astăzi, ei au la dispoziție opt aparate de cinematograf. Căminele culturale au acum 39 de aparate de radio față de 3, cîte existau în anul 1945.

Mulți sînt la număr muncitorii și țăranii muncitori din raionul Sighișoara cărora cartea le este prietenul nedespărțit. Biblioteca raională „Maxim Gorki" are 15.600 volume și 1.109 cititori. In comunele raionului sînt 50 biblioteci dotate cu 74.000 volume.

41 de coruri, 84 de echipe de dansuri, 23 de formațiuni instrumentale, 88 de echipe de teatru, iată cîteva cifre care ilustrează intensa activitate cultural-artistică desfășurată în cuprinsul raionului.

Invățătorii și profesorii din raionul Sighișoara își îndeplinesc cu cinste sarcina de a crește tineri constructori ai socialismului în patria noastră și aduc, pe lîngă aceasta, o contribuție însemnată la dezvoltarea vieții cultural-artistice în mijlocul oamenilor muncii. Fie că sînt directori ai căminelor culturale, fie că sînt conducători de cor sau bibliotecari, fie că sînt răspînditori ai metodelor agrotehnice înaintate, ei își închină o bună parte din timpul lor liber muncii pe tărîm obștesc. Invățători și profesori, ca de pildă Laurean Buia, Dieter Schlesak și nenumărați alții se bucură de prețuirea meritată a celor ce muncesc. Ei își vor continua munca lor nobilă, participînd cu însuflețire la ridicarea nivelului cultural al poporului din Republica noastră Populară.

ANDREI VALENTIN

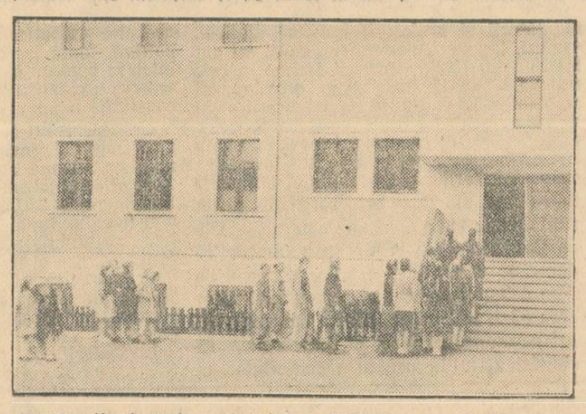

Stînga: Nu de mult s-a terminat la Sighișoara construcția unei noi clădiri școlare. Aici funcționează o școală cu limba de predare română și o școală cu limba de predare germană. Dreapta: *La biblioteca raională „Maxim Gorki".*

Scrisoare din U. R. S. S.

Indeplinim sarcini nobile și pline de cinste

Nenumărați sînt învățătorii și profesorii din patria noastră care își datoresc succesele obținute în munca din școală și în afară de școală experienței bogate a pedagogilor sovietici. Manualele, metodicile, programele școlare, inspirate din prețioasa experiență a școlii sovietice, ajută cadrelor didactice să pună învățămîntul în slujba maselor largi. Insuflețiți de sentimentul unei prietenii frățești față de învățătorii și profesorii din Republica Populară Romînă, mulți pedagogi sovietici trimit colegilor lor din patria noastră scrisori în care le împărtășesc bogata lor experiență. Publicăm mai jos scrisoarea adresată cadrelor didactice ale școlii de 7 ani nr. 50 din București de către colectivul școlii medii „P. Proșian" din Aștarac, R.S.S. Armenia:

Primiți un sincer și prietenesc salut din partea colectivului pedagogic al școlii medii „Perci Proșian" din satul Aștarac, unul dintre centrele raionale ale însoritei Armenii Sovietice, așezat în mijlocul viilor și livezilor înfloritoare.

Am citit cu mult interes articolul directorului școlii dv., tovarășa Eliza P. Paveliu, publicat într-un număr din ianuarie 1954 al ziarului „Ucitelskaia gazeta", articol în care se vorbește despre influența pozitivă a pedagogiei sovietice asupra activității pe care o desfășurați în școala dv. Ne bucurăm din toată inima de succesele pe care le-ați obținut și despre care vorbește tovarășa Paveliu în articolul său.

Dragi colegi,

Prin această primă scrisoare am vrea să stabilim o strînsă și îndelungată legătură cu colectivul școlii voastre, comunicîndu-ne unii altora despre succesele obținute în munca de educare comunistă a copiilor și despre experiența pozitivă în înlăturarea greutăților pe acest drum.

Colectivul pedagogic al școlii noastre, format din 50 de învățători și profesori, traduce cu succes în viață sarcinile nobile și pline de cinste puse în fața școlii de Congresul al XIX-lea și Plenara din septembrie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cadrele didactice din țara noastră se străduiesc să lege problemele instruirii și educării copiilor cu munca practică, cu viața. Se face totul pentru ca în cel mai scurt timp copiii fericiți ai minunatei noastre Patrii să-și însușească și să-și fixeze temeinic cunoștințe despre bazele științelor.

Am dori să vă vorbim despre satul nostru drag, Aștarac, despre populația lui, despre munca oamenilor în mijlocul cărora trăim și despre istoricul școlii noastre. Centrul raional Aștarac este așezat pe malul drept al riului Cazah, și e înconjurat din toate părțile de vii și livezi cu pomi fructiferi. El este unul dintre cele mai înfloritoare și mai bine amenajate centre raionale din R.S.S. Armenia. Situat în partea de nord a văii Ararat și în depresiunea sud-estică a muntelui Araciat, el are o climă dulce, proprie localităților de la poalele munților. O mare parte a populației se ocupă cu viticultura și agricultura. Țăranii din colhozul „Micoian", au obținut în anul trecut o bogată recoltă de struguri. Din struguri se fac la noi vinuri de calitate superioară, ca „Heres" și „Aștarac", se prepară rachiuri și coniacuri. In prezent se apropie de sfîrșit construcția noii întreprinderi de vinuri și coniac „Heres". Pe lîngă aceasta, colhozul „Micoian" se ocupă și de alte ramuri ale agriculturii, are ferme de creștere a animalelor, ferme avicole, sericicole, apicole etc. — care aduc venituri auxiliare de multe sute de mii de ruble.

La noi, la Aștarac, există multe instituții de cultură și învățămînt. In afară de școala medie și cea de 7 ani, unde învață 1654 de copii, funcționează o școală medie pentru tineretul muncitoresc. Avem a casă a culturii, un cinematograf, o bibliotecă pentru copii, un club colhoznic, grădinițe de copii, creșe etc. Se apropie de sfîrșit construirea noii clădiri măreți a teatrului raional.

Localul școlii noastre a fost construit în anul 1938 pe malul drept al pitorescului riu Cazah, pe stîncile înalte ale unui defileu. Istoria școlii noastre nu este prea veche. Școala a luat ființă după înființarea R.S.S. Armenia, numai cu 22 de ani în urmă, în anul 1932. In tot acest timp, ea a jucat un rol foarte însemnat în munca de instruire și educare comunistă a tinerei generații din raionul nostru.

In acest an, școala va da o nouă serie de absolvenți care vor continua studiile la școlile superioare din țară. Un număr de 78 absolvenți ai școlii noastre studiază la institute și universități. Alți 275 de absolvenți ai școlii care au terminat diferite instituții de învățămînt superior lucrează în prezent în diferite ramuri ale economiei naționale ca ingineri, pedagogi, agronomi, medici, mecanizatori, cadre de conducere, scriitori, poeți etc. Unul dintre foștii noștri elevi, Norair M. Sisachian, originar chiar din satul nostru, a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.

In problema educării și instruirii chibzuite și raționale a tinerei noastre generații, la noi joacă un rol foarte însemnat și deosebit de rodnic bogata literatură metodico-pedagogică rusă, care oglindește cele mai noi descoperiri științifice în domeniul pedagogiei. De asemenea, noi învățăm mult din opera pedagogilor armeni ca Haciatur Abovian sau C. Aciaian, cunoscuți nu numai în Armenia, și care au lăsat o bogată moștenire în domeniul pedagogiei.

In școala noastră există o preocupare continuă pentru acordarea unui ajutor sistematic de zi cu zi cadrelor didactice tinere și fără experiență. Un număr de 18 pedagogi din colectivul nostru au studii pedagogice superioare. Unul dintre aceștia a primit titlul de profesor emerit și a fost decorat cu Ordinul „Lenin". El are un stagiu de 48 de ani. In tot acest timp el s-a dedicat cu tot sufletul muncii sale dragi, a folosit cu deosebită pricepere experiența și cunoștințele sale în educația comunistă a tineretului și a acordat un ajutor însemnat pedagogilor tineri. Directorul școlii și cei doi directori de studii asistă la lecțiile pedagogilor, le dau indicațiile corespunzătoare și le acordă ajutorul necesar. In școala noastră există 5 cercuri pedagogice care îndrumă zi de zi activitatea cadrelor didactice, le dau indicații cu privire la întocmirea planurilor și temelor, discută cu învățătorii problemele metodico-pedagogice, organizează lecții deschise și analizează conținutul acestora.

In mijlocul colectivului nostru pedagogic sînt multe cadre cu un stagiu îndelungat în munca pedagogică, iar pedagogii tineri și plini de viață introduc cu entuziasm în practică, cunoștințele lor.

Dragi tovarăși, terminînd prima noastră scrisoare, vă dorim din tot sufletul sănătate și mult succes în nobila muncă de educare a copiilor din tînăra și fericita voastră republică.

Cu salutări tovărășești,

din însărcinarea colectivului pedagogic
al școlii medii „P. Proșian" din Aștarac
Directorul școlii
H. VERDIAN
Secretarul organizației de partid
K. AMARIAN
Președintele comitetului sindical
Ar. MIRZOIAN

Convorbirile noastre cu elevii

La începutul acestui an școlar, cînd am fost numită directoare la școala de 7 ani din Tîrgu Frumos, m-am gîndit zile de-a rîndul la tot ceea ce trebuia să fac pentru școală, la îndatoririle care îmi reveneau mie, conducătoarea școlii, în primul rînd.

Am stat de vorbă cu toate cadrele didactice. Am discutat despre ceea ce trebuie să facem împreună pentru întărirea colectivului de elevi. Un colectiv de elevi închegat, strîns unit, solidar la acțiuni pozitive, avea să fie garanția unei munci bune, rodnice în tot cursul anului. Trebuia să creăm prietenii între elevi — să-i legăm prin năzuințe, interese, preocupări comune. Trebuia desigur, înainte de toate, să-i cunoaștem bine pe elevii noștri, să știm ce gîndesc ei, ce preocupări au, cum văd ei munca din școală.

Am găsit cu ajutorul colectivului didactic un mijloc bun pentru a realiza acest scop propus — adunările de elevi pe școală, convorbirile în colectiv. Am discutat într-o astfel de adunare cu elevii despre literatură, despre poeziile lui Eminescu și A. Toma. Am pregătit dinainte această adunare pentru ca ea să fie interesantă și să-i atragă pe elevi. Am organizat apoi discuții colective în legătură cu alte teme, ca de pildă, viața plantelor, munca oamenilor de știință etc. Discuțiile acestea îi interesau din ce în ce mai mult pe elevi. Ei continuau aceste discuții și singuri, în grupuri mai mici. Reușisem să le îndrumăm preocupările pe un drum bun.

Despre roadele pe care le culegem acum în urma deselor convorbiri cu elevii putem spune multe lucruri. Elevii ne cer sfatul cînd vor să citească ceva nou, fac propuneri pentru temele care îi interesează mai mult și vor să fie discutate. Ei vin cu mîndrie să-mi arate cum îmbogățesc caietele cu rezumate din lectura extrașcolară sau îmi cer reviste și cărți în care pot citi despre noile cercetări ale oamenilor de știință, sau despre biografiile marilor cercetători.

Zi de zi văd cum elevii se apropie mai mult de educatorii lor, de mine. Aceasta este temelia pe care vom construi mai departe educația elevilor noștri.

CONSTANȚA STRUMBEA

În țările prietene

Cravata roșie

Schiță de Liu Bai-iui
— fragmente —

In compania noastră există un lucru la care ţin foarte mult toţi tovarăşii. E o cravată roşie. Iată, priviţi-o. Este o cravată roşie obişnuită, o cravată de pionier. Un colţ al ei este străpuns de o baionetă, iar pe o latură este o mică pată de sînge.

Vreau să vă povestesc cum a nimerit această cravată roşie în compania noastră.

Aceasta s-a petrecut în octombrie 1950. Desigur că ţineţi minte cu toţii vremurile acelea. Pe malurile fluviului Yalu, flăcările războiului mistuiau totul în calea lor. Noi, voluntarii din Republica Populară Chineză, strînşi din toate colţurile ţării, sburam cu trenurile spre Yalu.

In dimineaţa aceea, în zori, am aţipit pe banca din vagon, în zgomotul uniform al roţilor. Deodată am simţit că trenul îşi încetineşte mersul. Deschizînd ochii, am văzut că toţi tovarăşii mei se strînseseră la uşa vagonului. In fruntea lor era comandantul plutonului nostru, Cen Ciun-fu, un tînăr voinic, plin de voinţă, cu ochii limpezi, cu privirea deschisă, cu vocea curată şi sonoră. Vorba îi era însoţită deobicei de gesturi energice. Mi se părea că, într-un moment greu, el poate insufla fiecărui om curaj şi îndrăzneală numai prin liniştea sa. Alături de el sta comandantul secţiei a VI-a, Cian Cen-ci, un om tăcut, cu faţa slabă şi bronzată...

Curînd, trenul nostru se apropie de o gară. Peronul şi piaţa de lîngă gară erau înţesate de oameni veniţi în întîmpinarea noastră. Pretutindeni fluturau steaguri roşii. Cînd trenul se opri şi noi săririm pe peron, valurile de oameni porniră spre vagoane. Înaintea tuturor alergau, îndreptîndu-se spre vagonul nostru, două fetiţe cu cosiţele fluturînd. După ce se apropiară de noi, una din ele îl îmbrăţişă pe comandantul plutonului nostru, iar cealaltă pe comandantul secţiei a VI-a. Cu ochii strălucind de bucurie, comandantul secţiei se aplecă puţin şi mica fetiţă, cu obrăjorii roşii, cu ochii vii, îi încolăci cu braţele gîtul.

— Unchiule, dumneata pleci în Coreea să lupţi, să aperi viaţa noastră fericită. Unchiule, eu vreau... eu o să-ţi dăruiesc lucrul cel mai scump pentru mine — cravata roşie...

...In timp de cinci zile noi am respins 13 atacuri ale duşmanului. In ultima zi, inamicul, concentrînd toate tancurile şi avioanele existente în sector, a început un nou atac, al 14-lea, împotriva cotei noastre. Se porni o luptă crîncenă.

In această luptă am nimicit cîţiva soldaţi duşmani care au pătruns în şanţurile noastre. Apoi, sub potopul de gloanţe, m-am tîrît spre comandantul secţiei. Cînd m-am apropiat de el, a explodat alături de noi un obuz duşman. Am ridicat capul, l-am privit pe comandantul de secţie şi inima a început să-mi bată repede. L-am văzut pe comandant, care în momentul acela aruncase o legătură de grenade, căzînd pe fundul şanţului. Aplecîndu-mă, m-am apropiat repede de el şi l-am ridicat. El m-a privit cu ochii înceţoşaţi, dar n-a scos nici un cuvînt. In jurul nostru zburau schije de obuze. Văzui un om care alerga repede în direcţia noastră, dinspre flancul stîng. Era cuprins de flăcări. Apropiindu-se de noi, căzu. Căuta să stingă focul rostogolindu-se pe pămînt. Cînd fumul pe care-l scosese îmbrăcămintea lui cuprinsă de foc se împrăştie, el ridică capul şi îşi şterse faţa cu mîneca. Văzui atunci că acesta e comandantul plutonului nostru şi îi strigai imediat:

— Tovarăşe comandant de pluton! Comandantul secţiei a VI-a este rănit.

El se tîrî spre comandantul secţiei a VI-a, îi pipăi pulsul şi se posomorî. Apoi, îi ridică puţin capul, îl apropie de obrazul lui şi spuse cu glas tare:

— Tovarăşe Cian, tovarăşe Cian!

Dar faţa comandantului de secţie nu-şi schimbă expresia. Deschise ochii cu greutate şi şopti: Cum merg treburile... pe poziţia noastră?

— Menţinem cu fermitate poziţia, îi răspunse comandantul de pluton. Auzi, obuzele noastre zboară şi explodează pe poziţiile inamicului. Priveşte, ostaşii noştri au pornit la atac!

Pe faţa comandantului de secţie apăru pentru o clipă un zîmbet, care se stinse imediat. Am înţeles că acest zîmbet reflectase ultima licărire a conştiinţei sale. Comandantul de pluton, reţinîndu-şi lacrimile, începu să scoată din buzunarul comandantului de secţie diferite lucruri: blocnotesul, ordinile, medaliile, scrisorile — şi cravata roşie, care era plină de sînge. O privi multă vreme, apoi scoase din buzunar cravata care-i fusese dăruită lui şi o legă cu grijă la gîtul comandantului secţiei a VI-a...

★

Primăvara trecută, cînd au înflorit livezile, comandantul plutonului nostru a fost ales membru al delegaţiei voluntarilor chinezi care pleca în patrie...

La întoarcerea spre Coreea, sosi iarăşi în acelaşi oraş industrial despre care a fost vorba la început. N-o să vă mai povestesc despre bucuria cu care au fost întîmpinaţi în gară delegaţii voluntarilor chinezi de către mulţimile de muncitori cu steaguri roşii. De data aceasta, muncitorii l-au rugat pe comandantul de pluton să organizeze o discuţie cu elevii.

...Multe perechi de ochi mici de copii s-au aţintit asupra comandantului de pluton... Cînd începu să le povestească despre moartea eroică a comandantului de secţie, el scoase cu grijă, ca pe un lucru sfînt, o cravată roşie şi, ridicînd-o sus, spuse:

— Micii mei prieteni, priviţi această cravată!

In clasă se făcu o linişte mormîntală, toţi îşi aţintiră privirile asupra cravatei. In acest timp, o fetiţă care stătea în ultimile rînduri de bănci, se ridică de la locul ei, se apropie încet de comandantul de pluton şi spuse:

— Unchiule, eu i-am dăruit această cravată...

Privind fetiţa, comandantul de pluton şi-o aminti: era aceeaşi fetiţă care îl îmbrăţişase pe comandantul de secţie în gară, în dimineaţa îndepărtată cînd flăcările războiului mistuiau totul pe malurile fluviului Yalu. Ea mai crescuse, dar el o recunoscu imediat după ochii ei cuminţi şi îndrăzneţi şi după faţa ei rumenă. Fetiţa luă cravata roşie stropită de sînge şi o privi multă vreme, de parcă ar fi vrut să şi-o întipărească pentru totdeauna în memorie. Intr-un tîrziu, ea întinse cravata comandantului de pluton şi îi spuse:

— Unchiule! El a murit pentru mine, pentru noi toţi...

★

Comandantul nostru de pluton ştia bine ce păstram noi în inimile noastre. Cînd a fost în patrie, el a povestit oamenilor ceea ce ar fi vrut să povestească fiecare dintre noi. El a ajuns şeful statului major al batalionului al III-lea. Luîndu-şi rămas bun de la companie, a transmis cravata roşie ostaşilor spunîndu-le că, deşi ea îi este foarte scumpă, nu vrea s-o ia cu dînsul, deoarece ea le aparţine lor şi trebuie să fie păstrată în companie.

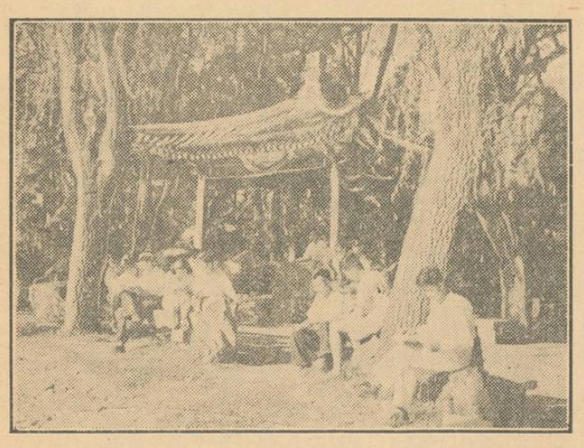

Numeroase parcuri sînt puse la dispoziţia studenţilor din Tsinghua pentru a-şi petrece plăcut timpul lor liber.

„Margarita noastră"

Greu i-a fost micii Margaritca, din satul Rebircovo, cînd i-a murit mama. Avea de abia opt ani, era mică şi slabă. O îngrijea numai tatăl său, muncitorul feroviar Gheorghi Ivanov. La şcoală, Margaritca avea numai note foarte bune. Cînd trecu în clasele superioare, pe umerii ei slabi căzură şi grijile casei, dar Margaritca le făcea pe toate la timp. Nu lipsea de la şcoală, care se găsea la cîţiva kilometri de satul ei. Nu simţea oboseala. Lecţiile le ţinea minte şi învăţa chiar din expunerile profesorilor. După ce se terminau orele de învăţătură, tot timpul cît mergea spre sat, Margaritca povestea prietenelor sale, în cele mai mici amănunte, lecţiile predate.

Toţi o iubeau pe Margaritca. Era veselă şi prietenoasă. Deseori, pe drumul dintre munţi, cînta cu o voce sonoră de ciocîrlie. Dar cînd ajunse în clasa a şaptea o lovi o nouă şi mare durere — îşi pierdu şi tatăl. Plînse cu disperare. Ochii ei de copil se încercănară, faţa i se îngălbeni. Rana îi lăsase urme adînci în suflet. Dar fata îşi adună puterile, îşi învinse durerea, şi termină cu distincţie şcoala. Mai departe, nu-şi vedea calea în viaţă.

Puterea populară, însă, n-a lăsat-o. Intr-o zi a fost chemată la sfatul comunal. Acolo i s-a comunicat că este primită la Casa copiilor şi tineretului din oraşul Lom.

Margarita îşi găsise un nou cămin. I s-au asigurat condiţii bune de viaţă, de învăţătură şi a ştiut să le folosească. Acum e în clasa a zecea a şcolii medii din Lom. A crescut, devenind o fată sveltă, frumoasă, cu faţa înflorită ca un mac roşu, cu ochii inteligenţi şi vii, îndreptaţi cu curaj spre viitor. La toate obiectele, în carnet i se înscriu note foarte bune. In anul şcolar trecut, a fost secretară a comitetului de elevi, iar acum e instructoare de pionieri. Urmează cursurile şcolii de educaţie fizică a tineretului, unde este una din cele mai bune gimnaste. E membră a cercului dramatic şi a altor cercuri ştiinţifice din şcoală.

Uneori, Margarita se gîndeşte la viitorul ei, dar acum fără frica aceea a fetiţei slăbuţe de la ţară. Ar vrea să continue studiile. Îi place literatura, citeşte versuri, şi chiar încearcă să scrie şi ea. Are înclinaţie spre matematică şi vrea să devină inginer, să fie în rîndurile constructorilor vieţii noi. Citind despre construcţiile gigantice din Uniunea Sovietică, despre viaţa tineretului sovietic, Margarita scrie foarte des Galinei Mihailova, elevă la o şcoală medie din Moscova, împărtăşindu-i admiraţia sa faţă de tinerii constructori ai comunismului.

Adeseori, la Margarita vin în vizită muncitorii celei mai mari întreprinderi din oraş, fabrica „Dunav". Ei îi aduc daruri, haine, se bucură de succesele ei şi o numesc cu dragoste „Margarita noastră".

(Din gazeta „Ucitelsko Delo" — R. P. Bulgaria)

Noi cămine culturale în R. P. Ungară

Oamenii muncii din satele R. P Ungare au inaugurat de curînd mai multe cămine culturale. Astfel, în comuna Bordány din judeţul Csongrád s-au adunat de curînd aproape 500 de ţărani muncitori în sala mare a noului cămin cultural, la festivitatea de inaugurare. Căminul cultural din comuna Bordány — care a fost construit de către săteni prin muncă voluntară — este al 45-lea cămin cultural din judeţul Csongrád.

In judeţul Vas s-au cheltuit anul trecut aproape 2 milioane de forinţi pentru construirea de cămine culturale.

In comuna Hevesaranyos a fost inaugurat cel de al 70-lea cămin cultural din judeţul Heves. Sala de festivităţi a căminului cuprinde peste 300 de locuri. In sala de lectură, multe cărţi şi reviste stau la dispoziţia ţăranilor muncitori. Aici se vor organiza o serie de conferinţe cu subiecte ştiinţifice. Căminul cultural a fost construit în mai puţin de două luni.

Viaţa culturală în R. P. Polonă

Inainte de război, viaţa culturală din Pomerania era foarte slabă. Ea nu avea un caracter de masă; oamenii muncii rămîneau în afara ei. In aceste condiţii, nu puteau să se dezvolte preocupările ştiinţifice şi artistice. Un mare număr de talente se iroseau.

Astăzi, în Pomerania au luat fiinţă o serie de instituţii, şcoli superioare şi şcoli medii care contribuie la ridicarea nivelului cultural al maselor. O mare însemnătate pentru dezvoltarea talentelor artistice o are secţia de Arte Frumoase de pe lîngă Universitatea „M. Kopernik" din Torun. Liceul de Stat pentru Tehnica Plastică din Bydgoszcz, Liceul de Stat pentru instructorii echipelor Teatrale de Amatori din Bydgoszcz, Liceul Muzical de Stat din Bydgoszcz şi Şcoala Medie Muzicală din Torun, şcolile muzicale de grad inferior din Bydgoszcz, Torun, Grudziadz şi Inowroclaw. In total, şcolile artistice din Pomerania sînt frecventate astăzi de aproape 2500 de elevi.

Creşte numărul şcolilor în R. P. Albania

In Albania creşte an de an numărul şcolilor şi elevilor. Dacă în anii 1938-1939 existau numai 677 de şcoli de toate gradele, în 1953 numărul lor s-a ridicat la 2.726. In această perioadă, numărul elevilor a crescut de la 60.773 la 205.969.

Copiii din R. D. Germană simt tot mai mult dragostea şi grija cu care sînt crescuţi şi educaţi de regimul democrat din patria lor. In clişeu: un grup de copii din R. D. Germană plecînd în excursie.

Telegrame externe

Conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe

GENEVA 28 (Agerpres). — La 28 aprilie a avut loc cea de a treia şedinţă a conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe de la Geneva.

Şedinţa a fost prezidată de ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, A. Eden. Secretarul departamentului de stat american, J. F. Dulles, care a luat primul cuvîntul, a căutat să prezinte într-o formă denaturată istoricul problemei coreene. Dulles a respins propunerile delegaţiei R.P.D. Coreene în problema unificării paşnice a Coreei şi a organizării de alegeri libere pe întreaga Coree. El a declarat că propunerile delegaţiei R.P.D. Coreene, care prevăd retragerea în termen de şase luni a tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei, sînt inacceptabile pentru delegaţia americană.

In continuare, Dulles a încercat să dovedească că un program efectiv de unificare a Coreei este cuprins în rezoluţia din 7 noiembrie 1950 a Organizaţiei Naţiunilor Unite care după cum se ştie, a fost adoptată sub presiunea delegaţiei americane.

Această hotărîre nu prevede retragerea trupelor americane din Coreea de sud şi presupune extinderea regimului lui Li Sin Man în Coreea de nord.

A luat apoi cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu mare atenţie de către delegaţii la conferinţă. Ciu En-lai a reconstituit adevărul istoric în problema coreeană şi a reamintit cine este adevăratul agresor în războiul din Coreea. El a arătat totodată care sînt căile pentru rezolvarea justă a problemei coreene. Unificarea Coreei — a spus Ciu En-lai — trebuie realizată pe calea unor alegeri cu adevărat libere.

După ce a arătat că R.P. Chineză a fost recunoscută de 25 de ţări cu o populaţie totală de un miliard de oameni, Ciu En-lai a declarat că un grup de ţări în frunte cu S.U.A. se opun cu încăpăţînare recunoaşterii R. P. Chineze. Pînă în prezent, a spus în continuare ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, Statele Unite încearcă să prezinte clica gomindanistă în diferite conferinţe internaţionale ca reprezentant al poporului chinez. Aceasta împiedică reglementarea şi înţelegerea în problemele internaţionale. Conferinţa de la Geneva trebuie să pună capăt acestei situaţii.

Guvernul R.P. Chineze, a subliniat Ciu En-lai, va lupta cu hotărîre şi de acum înainte pentru apărarea păcii.

După cuvîntarea şefului delegaţiei R.P. Chineze şedinţa a luat sfîrşit.

Intrevederea dintre V. M. Molotov şi G. Bidault

GENEVA 28 (Agerpres.) — TASS transmite:

La 28 aprilie, orele 11, la sediul delegaţiei Uniunii Sovietice a avut loc cea de a doua întrevedere între V.M. Molotov şi G. Bidault. S-a continuat schimbul de păreri în legătură cu organizarea dezbaterilor asupra problemei indochineze.

La convorbirea care avut loc în ajun, G. Bidault a enumerat printre participanţii la discutarea problemei indochineze în cadrul conferinţei de la Geneva, înafară de cele cinci mari puteri, cele trei state asociate. (Vietnamul lui Bao Dai, Laos şi Cambodgia). V. M. Molotov nu a avut obiecţiuni în legătură cu aceasta, dar a subliniat că printre participanţii la conferinţă, după cum este şi firesc, trebuie să se afle şi reprezentanţii celeilalte părţi, adică ai R D. Vietnam. In legătură cu aceasta, G. Bidault nu a exprimat un punct de vedere precis. S-a căzut de acord să se continuie schimbul de vederi.

In cadrul întrevederii din 28 aprilie, ministrul de externe francez a fost de părere că, înainte de a se cădea de acord asupra participanţilor la discuţiile asupra problemei indochineze, ar trebui să se rezolve mai întîi problema evacuării răniţilor de la Dien Bien Fu.

V. M. Molotov a răspuns că delegaţia sovietică împărtăşeşte părerea ca problema răniţilor de la Dien Bien Fu să fie rezolvată neîntîrziat şi că, în scopul rezolvării cît mai grabnice a problemei susmenţionate, reprezentanţii celor două părţi interesate să se întîlnească de îndată şi, dacă este necesar, chiar la Geneva.

Molotov a subliniat că în comunicatul conferinţei de la Berlin nu sînt specificate nici un fel de condiţii preliminare pentru stabilirea participanţilor la conferinţa de la Geneva. In acest comunicat este menţionat numai că, pe lîngă cele cinci mari puteri, la conferinţa asupra problemei indochineze trebuie să participe şi alte state interesate, printre care se află, desigur, R.D. Vietnam. G. Bidault a declarat că se va consulta asupra acestei probleme.

Conferinţa de presă a delegaţiei R. P. Chineze

GENEVA 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 28 aprilie, ora 17,30, în fostul palat al Ligii Naţiunilor de la Geneva, delegaţia R.P. Chineze la conferinţa de la Geneva a convocat prima sa conferinţă de presă.

Huan Hua, purtătorul de cuvînt al delegaţiei, a vorbit ziariştilor despre desfăşurarea şedinţei din 28 aprilie. El s-a ocupat pe larg de declaraţia ministrului de externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, şi de propunerile făcute de acesta pentru restabilirea unităţii naţionale a Coreei şi ţinerea unor alegeri libere pe întreaga Coree. La conferinţa de presă au participat peste 100 de ziarişti.

Huan Hua a răspuns de asemenea întrebărilor puse de ziarişti.

Conferinţa de presă a delegaţiei R.P.D. Coreene

GENEVA 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 28 aprilie, ora 17,50 delegaţia R.P.D. Coreene la conferinţa de la Geneva a ţinut prima sa conferinţă de presă.

Kim Min Ku, purtătorul de cuvînt al delegaţiei, a expus ziariştilor propunerile cu privire la restabilirea unităţii naţionale a Coreei şi la ţinerea de alegeri libere pe întreaga Coree, făcute în şedinţa din 27 aprilie de Nam Ir, ministrul de externe al R.P.D. Coreene. Propunerile reprezentantului R.P.D. Coreene au stîrnit un viu interes în rîndurile ziariştilor. Purtătorul de cuvînt al delegaţiei R.P.D. Coreene a răspuns la întrebările puse de ziarişti.

Lupta cadrelor didactice din ţările capitaliste pentru un învăţămînt democratic, pentru pace

In Apelul adresat tuturor învăţătorilor din lume de către participanţii la Conferinţa internaţională a învăţătorilor, care a avut loc între 21—25 iulie 1953 la Viena, se spunea printre altele: „Războiul înseamnă distrugerea învăţămîntului şi a culturii. Pacea înseamnă înflorirea învăţămîntului şi a culturii. De aceea, vă chemăm să contribuiţi la reglementarea paşnică a tuturor problemelor internaţionale".

N-au trecut decît 9 luni de atunci dar în acest timp cadrele didactice din întreaga lume au organizat numeroase acţiuni pentru traducerea în fapt a Apelului.

Cadrele didactice din Japonia, ca şi cele din alte ţări capitaliste, luptă cu dîrzenie pentru traducerea în fapt a Chartei învăţătorilor. Infruntînd toate represiunile cabinetului Ioşida, învăţătorii şi profesorii japonezi se pronunţă împotriva remilitarizării ţării şi a construirii de baze militare americane pe teritoriul Japoniei. De curînd, la chemarea Sindicatului învăţătorilor din întreaga Japonie, învăţătorii s-au alăturat din primul moment acţiunilor întreprinse de muncitori pentru salvarea ţării de sub ocupaţia militariştilor nord americani. Invăţătorii şi profesorii au participat cu însufleţire la adunările şi mitingurile de protest ale populaţiei japoneze împotriva intenţiei guvernului de a revizui şi modifica constituţia, împotriva înrobitorului „ajutor american". Nimic nu i-a înspăimîntat pe învăţătorii şi profesorii progresişti din Japonia. Nici proiectul de lege care interzice învăţătorilor şi profesorilor de a face politică, nici concedierea celor peste 1700 de învăţători partizani ai păcii din Tokio. Nimic nu-i poate opri în lupta pentru apărarea dreptului lor legitim de a educa pe copiii poporului în spiritul libertăţii şi al păcii. Cadrele didactice din Japonia luptă pentru ca în şcolile de orice grad învăţămîntul să nu se mai desfăşoare în huruitul tancurilor, în bubuitul tunurilor sau în zgomotul avioanelor americane. Mitingurile de protest organizate de învăţătorii şi profesorii japonezi, în cadrul cărora ei s-au pronunţat împotriva reducerii alocaţiilor pentru învăţămînt, pentru libertatea învăţămîntului şi pentru menţinerea cu orice preţ a drepturilor juridice ale cadrelor didactice, precum şi greva organizată la 10 februarie a.c., care a paralizat pentru un timp activitatea şcolilor, constituie un măreţ exemplu de luptă pentru pace, pentru viaţă.

Tendinţa de subjugare economică şi politică de către S.U.A. ameninţă tot mai multe ţări. Sînt bine cunoscute presiunile exercitate de S.U.A. în unele ţări ale Americii Latine ca Brazilia, Argentina, Columbia, Chile, Bolivia. Inrobirea acestor ţări de către S.U.A. are drept urmare, printre altele, şi decăderea rapidă a şcolilor. Alocările ce se fac în bugetele ministerelor învăţămîntului din aceste ţări sînt atît de reduse, încît cea mai mare parte a populaţiei este lipsită de posibilitatea de a-şi creşte şi educa copiii. In schimb, se cheltuiesc sume enorme pentru achiziţionarea de bombardiere grele, vase de război, arme şi muniţii, pentru pregătirea unor noi agresiuni.

Nu numai în America Latină, ci şi în alte state supuse dominaţiei economice a trusturilor monopoliste nordamericane învăţămîntul nu se poate dezvolta. In Franţa, Italia, Anglia, Danemarca, Germania occidentală, executarea bugetelor şcolilor se amînă de la an la an. Copiii din aceste ţări sînt victima pregătirilor de război. „Comics"-urile şi romanele poliţiste, filmele care propagă brutalitatea şi glorifică războiul total, dispreţul faţă de om, iată materialul „educativ" pe care-l furnizează S.U.A. ţărilor pe care le înrobesc.

In S.U.A. numeroşi profesori şi învăţători sînt nevoiţi să se angajeze ca şoferi, portari etc.

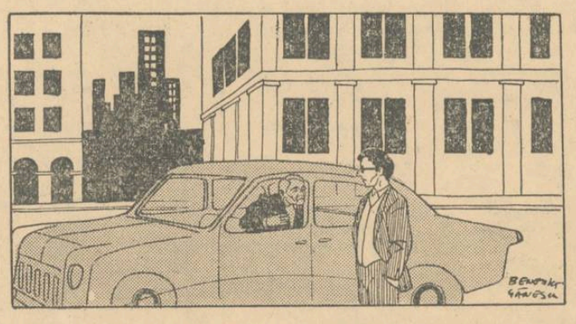

— S-ar putea spune că acum lucrez în domeniul meu: sînt şofer la Departamentul învăţămîntului!

Pe drept cuvînt poate fi calificat bugetul învăţămîntului din Anglia ca un buget al „militarizării şi al ignoranţei". In anul 1953 s-a cheltuit în această ţară pentru înarmare 34% din bugetul ţării, în timp ce pentru instruirea şi educarea tineretului s-a alocat doar 8% — sumă care, dealtfel, nici n-a fost cheltuită, pînă în cele din urmă, în întregime.

In Franţa, după lungi desbateri în cadrul Adunării Naţionale, după ce de cinci ori guvernul a fost nevoit să modifice proiectul de buget elaborat de comisia financiară a Adunării Naţionale, s-a aprobat însfîrşit un buget în sumă de 280 miliarde franci, care este departe de a putea satisface nevoile reale ale învăţămîntului şi o justă salarizare a cadrelor didactice. Modificările proiectului de buget s-au făcut sub presiunea interpelărilor deputaţilor comunişti şi a altor deputaţi progresişti, precum şi sub presiunea grevelor de protest ale învăţătorilor şi profesorilor francezi, greve care au cuprins pînă la 95% din totalul cadrelor didactice, a celor peste 4000 de mitinguri şi demonstraţii care au avut loc începînd din luna decembrie 1953 pînă în aprilie 1954.

In Italia, şomajul în rîndurile învăţătorilor este în continuă creştere. Clasele şcolilor sînt supraaglomerate, clădirile folosite drept şcoli sînt mînăstirile, căzărmile ori adăposturile subterane construite în timpul războiului.

In faţa acestei situaţii, a primejdiei care ameninţă omenirea, cadrele didactice acţionează tot mai hotărît. Ideea asigurării păcii pe calea eforturilor colective ale tuturor popoarelor pătrunde tot mai adînc în conştiinţa cadrelor didactice şi se bucură de sprijinul lor tot mai activ. Alături de cele mai largi pături ale opiniei publice, învăţătorii şi profesorii francezi, italieni, englezi, japonezi, norvegieni, ca şi cei din S.U.A., din ţările Americii Latine şi cele coloniale luptă împotriva propagandei războinice. Ei văd în ideea asigurării păcii pe baza eforturilor colective ale popoarelor singura cale de menţinere a păcii. Lupta lor se îndreaptă tot mai hotărît împotriva propovăduitorilor războiului. Cei mai mulţi dintre învăţătorii şi profesorii din ţările capitaliste s-au alăturat din primele zile ale Conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe eforturilor depuse de către delegaţia sovietică pentru reglementarea păcii în Europa, pentru crearea unui stat german unit, liber şi democratic. In adunări şi mitinguri, prin conferinţe şi prin presă, cadrele didactice au susţinut ideea asigurării securităţii colective în Europa; ei au sprijinit nota Guvernului Sovietic din 31 martie a.c., care demască născocirile false ale celor trei puteri occidentale şi care arată calea întăririi păcii în Europa şi în întreaga lume. De asemenea cadrele didactice, cu riscul tuturor persecuţiilor la care le supun guvernele respective, au propagat în rîndurile elevilor şi ale părinţilor importanţa şi rolul conferinţei de la Geneva cu participarea R. P. Chineze. Alături de muncitorii din fabrici şi uzine, de pe şantiere şi din porturi, ei militează pentru crearea unei atmosfere în favoarea păcii prin tratative, pentru o destindere în relaţiile internaţionale.

Invăţătorii şi profesorii din Germania occidentală şi-au exprimat cu tărie protestul împotriva educării elevilor în spiritul militarismului şi al propagandei de război. Insişi părinţii copiilor văd în această propagandă un pericol. Intr-o scrisoare adresată ziarului „Neue Volkszeitung" de către Auguste Kohle se pot citi, printre altele, cuvintele: ...„sînt îngrozită cînd văd că temele compoziţiilor lor (ale celor patru copii ai săi) se referă aproape întotdeauna la război; cărţile şcolare vorbesc numai de război, ură şi rasism".

Nici în S.U.A., în ţara celui mai reacţionar regim politic, lupta pentru pace a cadrelor didactice n-a fost înfrîntă. Dimpotrivă, lupta lor creşte pe măsură ce se înteţesc persecuţiile. Pentru un învăţător american cinstit, a spune ceea ce gîndeşte constituie o adevărată primejdie.

Gangsterii lui McCarthy urmăresc zi de zi activitatea învăţătorilor bănuiţi de comunism. După afirmaţiile preşedintelui Asociaţiei naţionale pentru învăţămînt, în S.U.A., peste 75.000 de cadre didactice sînt nevoite anual să renunţe la posturile lor, căutîndu-şi de lucru în alte părţi. Mulţi dintre ei devin şoferi de autocamioane, muncitori în fabrici ori în ferme. Şcoala americană este într-o continuă dezorganizare din cauza pregătirilor războinice.

Invăţătorii şi profesorii cinstiţi din S.U.A., ca şi cei din toate ţările capitaliste, luptă pentru ca şcoala să nu mai fie folosită ca o armă împotriva ideii de pace şi progres. Ei luptă împotriva conducătorilor reacţionari din fruntea şcolilor, care pun în faţa şcolii sarcina de a forma tineri „capabili de a purta uniforma militară şi de a folosi armamentul" pentru aşa zisa politică naţională.

De curînd, Biroul Federaţiei internaţionale a sindicatelor de învăţămînt, întrunit în şedinţă la Praga, între 15—17 aprilie a.c., a chemat învăţătorii şi profesorii din toată lumea să lupte pentru interesele vitale ale salariaţilor din învăţămînt, pentru drepturi democratice, pentru pace. In Apelul adresat tuturor învăţătorilor şi organizaţiilor salariaţilor din învăţămînt din întreaga lume, Biroul F.I.S.E. subliniază că, în ultima vreme, lupta activă a oamenilor muncii şi a tuturor forţelor democratice pentru pace şi progres a arătat clar că tratativele pot să triumfe asupra tendinţei forţelor agresive de a promova politica războiului şi a dictatului. Primejdia războiului şi a bombardamentelor atomice poate şi trebuie să fie înlăturată.

Impotriva tendinţei vădite a cercurilor agresive care doresc lichidarea drepturilor oamenilor muncii de a se organiza şi de a participa la viaţa politică şi socială a ţărilor lor, învăţătorii şi profesorii progresişti din întreaga lume întîmpină ziua de 1 Mai cu un nou avînt în luptă. Răspunzînd chemării celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor către toţi oamenii muncii din întreaga lume, ei sînt hotărîţi să facă din ziua de 1 Mai o zi de luptă pentru apărarea libertăţilor democratice, a drepturilor sindicale, pentru apărarea păcii. In lupta aceasta ei sînt alături de toţi oamenii muncii, pe ai căror copii îi educă şi de care sînt strîns legaţi.

In ziua de 1 Mai învăţătorii şi profesorii vor manifesta în rînduri strînse, împreună cu toţi oamenii muncii, fără deosebire de rasă şi sex, convingeri politice şi credinţe religioase, pentru ca astfel să-şi dovedească voinţa lor sporită de a lupta pentru preîntîmpinarea unei noi primejdii de război, pentru pace în întreaga lume.

CONST. PRISECARU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 265 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 8 mai 1954

In acest număr:

- Ziua presei comuniste. (Pag. 2-a)
- I. I. Kurov: Dezvoltarea puternică a agriculturii U.R.S.S. și sarcinile predării geografiei în școală. (Pag. 2-a)
- Eugen Blideanu: Experiența școlilor în organizarea lucrărilor agricole practice. (Pag. 3-a)
- Andrei Nicolae: Munca noastră pentru generalizarea experienței înaintate. (Pag. 3-a)
- M. Ștefan: Prietenia dintre Creangă și Eminescu. (Pag. 3-a)
- Ing. agr. Ion Ilea: Lucrări de întreținere a culturilor ce se execută primăvara. (Pag. 4-a)
- I. Avian: Un examen bucluc̦aș. (Pag. 4-a)
- Aurel Stoian: Să întărim și să dezvoltăm activitatea Asociației „Știința" (Pag. 4-a)

Pentru o justă organizare a repetării materiei

Incheierea anului școlar pune probleme deosebit de importante în fața școlii, a cadrelor didactice și a elevilor. Problema cea mai însemnată a acestei etape este repetarea finală a materiei, pregătirea pentru examene.

Insușindu-și temeinic experiența școlii sovietice, majoritatea învățătorilor și profesorilor din școlile noastre acordă importanța cuvenită repetării materiei. In acest an școlar, mai mult decît în anii trecuți, majoritatea învățătorilor și profesorilor caută să ajute pe elevi să repete mereu materia studiată, consolidînd cu prilejul fiecărei repetiții cunoștințele elevilor, lărgind orizontul lor. Prin recapitulare elevii capătă posibilitatea să aprofundeze faptele, să-și precizeze noțiunile și să-și îmbogățească concluziile, să înțeleagă mai bine legăturile firești care există între diferitele fenomene, legătura strînsă ce există între teorie și practică. In activitatea cadrelor didactice se reflectă mai adînc preocuparea de a asigura o însușire conștientă a cunoștințelor de către elevi, prin repetarea sistematică a cunoștințelor vechi, fără de care nu e posibilă înțelegerea materialului nou.

Pentru încheierea cu succes a acestui an școlar, colectivele pedagogice au datoria să organizeze și să desfășoare în cele mai bune condiții repetarea finală a materiei. Invățătorii și profesorii trebuie să dea o importanță deosebită planificării lecțiilor de repetare. Ei trebuie să chibzuiască dacă temele pe care le-au ales sînt cele mai nimerite pentru a asigura o sistematizare a întregii materii studiate, dacă procedeele metodice pe care le vor folosi sînt cele mai potrivite pentru specificul diferitelor obiecte de învățămînt. Indeosebi trebuie să crească exigența pedagogilor față de propria lor muncă în ceea ce privește organizarea repetării de sfîrșit de an a materiei. Este necesar ca repetarea finală să fie astfel organizată, încît ea să asigure într-adevăr ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, să le dea acestora posibilitatea să încheie anul școlar cu un sistem de cunoștințe unitar și închegat.

Așa procedează, de exemplu, profesoarele de matematică de la centrul școlar nr. 2—10—13 din Capitală, tovarășele Olimpia Gheorghiu și Georgeta Mihordea, care au discutat pe larg felul cum vor organiza recapitularea la sfîrșitul acestui an școlar în clasele a X-a și a XI-a. Ele au stabilit să rezerve un număr mai mare de ore recapitulării cunoștințelor de geometrie, deoarece astfel vor avea posibilitatea să îmbine cunoștințele de geometrie cu cele de trigonometrie și algebră. Pentru a ajuta elevele să termine anul școlar cu cunoștințe cît mai precise și deprinderi trainice, ele și-au propus să insiste asupra teoremelor de bază din geometria în spațiu, să recapituleze comparativ proprietățile corpurilor geometrice și să facă scheme comparative privitoare la deducerea formulelor de arii și volume. După recapitularea acestor cunoștințe, tovarășele profesoare vor lucra cu elevele probleme de sinteză, chibzuit alese, care să le dea posibilitatea să verifice cum știu elevele să aplice cunoștințele învățate, cum știu să facă legătura cu diferitele discipline ale matematicii, precum și cu alte discipline înrudite, în special cu fizica. In toată perioada recapitulării ele vor controla cum și-au însușit elevele metodele de lucru în matematică, dacă știu să folosească cele mai potrivite dintre aceste metode în demonstrarea teoremelor și în rezolvarea problemelor. Cu fiecare lecție de recapitulare vor urmări să dezvolte și mai mult interesul elevilor pentru studiul matematicii, dorința lor de a cunoaște în adîncime această știință. In acest scop, tovarășele profesoare vor folosi și la recapitularea de sfîrșit de an material din „Revista Matematică și Fizică" și „Gazeta Matematică și Fizică".

Multe cadre didactice din școlile noastre și-au dat seama că pentru reușita repetării finale trebuie să organizeze concomitent cu predarea, chiar de la începutul anului școlar, lecții de repetare, care să asigure parcurgerea temeinică a materiei prevăzute de programa școlară. Experiența anilor trecuți le-a arătat că fără a folosi cît mai mult, în cadrul lecțiilor, repetiția curentă, pentruca elevii să înțeleagă problemele esențiale care vor sta la baza însușirii altor cunoștințe noi, fără a organiza lecții de repetare, cu scopul ca elevii să pătrundă mai bine conținutul unor lecții insuficient asimilate, sau lecții de repetare la fiecare sfîrșit de capitol și la sfîrșit de pătrar punîndu-se accent deosebit pe problemele de mare importanță practică, repetarea finală este cu totul formală, nu asigură o participare activă a elevilor, nu duce la rezultatele urmărite.

Sînt însă profesori care nu se preocupă din timp de repetarea finală, nu-și pun probleme în legătură cu această muncă. In preajma examenelor, ei aleg în două-trei zile temele, își întocmesc o planificare superficială și pornesc la muncă fără să chibzuiască îndeajuns asupra scopului pe care trebuie să-l realizeze fiecare lecție recapitulativă, fără să caute procedee cît mai variate, care să facă lecțiile atractive și interesante, și în același timp rodnice din punct de vedere instructiv. Astfel de cadre didactice uită că repetarea finală trebuie să se întemeieze pe o cunoaștere adîncă a nivelului la învățătura al elevilor, pe măsuri sistematice, menite spre lămurirea lacunelor existente în cunoștințele elevilor. Ele ignorează faptul că repetarea finală nu e o simplă repetare a materialului predat, ci un proces de întărire, de adîncire și de lărgire a cunoștințelor, de sistematizare a acestora în jurul unor teme care să asigure formarea unui sistem închegat de cunoștințe. Organele de îndrumare și control, ca și directorii de școli trebuie să combată această mentalitate greșită, care consideră repetarea finală ca o muncă de campanie.

Repetarea organizată la sfîrșitul anului școlar trecut a scos la iveală o serie de realizări importante, dar și lipsuri care nu trebuie să se mai repete în acest an. Astfel, unii învățători și profesori, pe lîngă faptul că au considerat recapitularea ca o muncă de campanie, n-au făcut aproape nimic în desfășurarea acestei activități de cît să reia în mod mecanic drumul parcurs în predarea noilor cunoștințe. Nu s-au folosit metode și procedee variate, care să asigure recapitularea de către elevi a întregii materii însușite. Astfel, mulți învățători și profesori au neglijat importanța utilizării tabelelor, a schemelor, a lucrărilor practice în laboratorul școlii sau pe lotul școlar, importanța excursiilor.

Nici în acest an școlar nu s-au asigurat la toate școlile condițiile necesare pentru desfășurarea lecțiilor de recapitulare la științele naturale, în laboratorul școlii, la colțul naturii vii și pe lotul școlar. La școala medie de fete nr. 6 din București, de exemplu, nivelul lecțiilor de recapitulare la științele naturale a fost scăzut prin faptul că nu s-au făcut cu acest prilej experiențe, demonstrații practice la colțul naturii vii sau pe lotul experimental. Nici conducerea școlii, nici profesoarele de științe naturale nu au studiat posibilitățile prin care se putea crea un colț al naturii vii în cadrul școlii, nu au intervenit pe lîngă sfatul popular să li se dea un lot de experiență, din care cauză elevele școlii sînt ajutate în slabă măsură să lege teoria de practică, să-și dezvolte priceperi și deprinderi agricole.

Un accent deosebit trebuie să se pună în acest an școlar pe folosirea cît mai largă, în cadrul recapitulării, a materialului didactic ajutător lucrat și utilizat cu prilejul repetării diferitelor teme, pe folosirea analizei gramaticale, a problemelor, pe folosirea formelor variate prin care se realizează o strînsă legătură cu practica, cum sînt: organizarea recapitulării pe bază de experiențe, demonstrații practice, excursii, acolo unde este posibil, vizite în gospodăriile agricole colective sau în gospodăriile agricole de stat. Prin aceste forme de recapitulare se vor consolida, și în același timp se vor completa cunoștințele elevilor.

Pentru elevii care au lacune în cunoștințele lor este bine ca în perioada recapitulării să se organizeze consultații speciale, să li se explice cît mai amănunțit ce au de repetat și cum să repete pentru a putea participa cu succes la lecțiile de recapitulare, să li se dea lucrări și exerciții cît mai variate, care să-i pună în situația să-și completeze cunoștințele.

Buna reușită a unei lecții recapitulative este strîns legată de felul cum se pregătește profesorul pentru ea, cum își întocmește planul, cum își alege întrebările și procedeele metodice. De aceea, grupele sindicale din școală și consiliile pedagogice trebuie să urmărească îndeaproape calitatea lecțiilor de repetare, să stimuleze cadrele didactice să-și întocmească planuri de lecții cît mai ample, care să oglindească pe deplin scopul lecției și mijloacele de realizare a acestuia.

Pentru buna desfășurare a repetării materiei la sfîrșitul acestui an școlar este necesar ca organele de îndrumare și control, directorii de școli, cabinetele și cercurile pedagogice să îndrume mai îndeaproape cadrele didactice, atît în legătură cu felul cum trebuie să pregătească elevii pentru repetarea finală, cît și cu privire la organizarea și desfășurarea acestei repetări.

Printr-o strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M., cu instructorii de pionieri, elevii trebuie mobilizați la o muncă susținută în această etapă a anului școlar. Școala va trebui să întărească în același timp legătura cu familia, să îndrumeze pe părinți pentru ca ei să creeze copiilor condiții cît mai bune de învățătură, pentru a se evita atît supraîncărcarea elevilor cu diferite munci, cît și delăsarea lor.

Diriginții și directorii de școli au datoria să coordoneze în mod just toate eforturile, pentru ca rezultatele muncii să depășească în calitate rezultatele obținute în anul școlar trecut.

Conducătorii școlilor trebuie să folosească sprijinul organizațiilor de partid din școli pentru mobilizarea întregului colectiv pedagogic în vederea realizării sarcinilor mari care revin școlilor noastre în această etapă a anului școlar. Toți factorii chemați să contribuie la buna mers al școlii au datoria să colaboreze intens în această perioadă, ajutînd elevii să încheie cu succes anul școlar.

La o gospodărie colectivă

De curînd, elevii claselor V-VII de la școala de 7 ani din comuna Gorban, raionul Huși, au vizitat împreună cu directorul și diriginții G.A.C. „Tractorul" din satul vecin — Podul Hagiului — unde au lucrat la semănatul porumbului în cuiburi dispuse în pătrat. S-a însămînțat numai în cîteva ore un ha. de teren.

Cu acest prilej, elevii au putut vedea în practică pregătirea terenului arat cu tractoarele și marcat cu marcatoarele construite foarte simplu, după instrucțiunile tehnicienilor agricoli. In felul acesta, cunoștințele teoretice căpătate de elevi în clasă au fost legate de viață, de lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

Să sprijinim lupta pentru o recoltă îmbelșugată!

Demonstrații practice

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Bahnea, înțelegînd necesitatea legării teoriei de practică, se străduiesc să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe multilaterale și să le formeze deprinderi de muncă practică.

Astfel, predînd elevilor lecția despre dezvoltarea periodică a plantelor, tovarășa profesoară de științe naturale le-a vorbit despre rezultatele obținute de acad. T. D. Lisenko în preschimbarea grîului de toamnă în grîu de primăvară, cu prescurtarea timpului de cultivare. Ea a arătat elevilor cum să tarovizeze grîu de toamnă și a făcut această lucrare împreună cu ei.

De asemenea, cînd a predat lecția despre păsări, tovarășa profesoară a disecat împreună cu elevii o bufniță. In felul acesta, elevii au înțeles mai bine care este structura corpului păsărilor, precum și a organelor acestora. Păsările disecate au fost apoi împăiate cu vată îmbibată în formalină sau mumificate. Prin aceasta, elevii au îmbogățit totodată materialul intuitiv al școlii.

Elevii lucrează intens și pe lotul școlar. Ei cultivă aici diferite plante și au făcut răsadnițe pentru a putea observa direct dezvoltarea plantelor.

ASZTALOȘ FRANCISC
director la
Școala de 7 ani, comuna Bahnea

Aplicarea cunoștințelor însușite la lecții

Pe lotul școlii noastre activitatea este în toi. Terenul a fost împărțit în parcele, cîte una pentru fiecare clasă. Am semănat împreună cu elevele cereale și legume. Pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în munca pe lotul școlar, am cerut sprijinul Institutului agronomic din orașul nostru, care ne-a pus la dispoziție semințe de cereale selecționate, ne-a indicat cele mai bune metode de însămînțare. Citiva studenți din ultimul an ai Facultății de horticultură ne-au ajutat să facem straturile și ne-au arătat cum se folosesc îngrășămintele organice, cum se aplică la legume îngrășăminte suplimentare.

Școala are și o grădină de pomi fructiferi. Fiecare clasă și-a ales un număr de pomi pe care-i îngrijește. Elevele au curățat coroanele pomilor, au tăiat crengile uscate, au văruit tulpinele și au săpat în jurul lor șanțuri adînci de 60-70 centimetri, pe care le-au umplut cu bălegar. Pentru ca livada noastră să fie apărată de insecte dăunătoare, am căutat să atragem pe cei mai buni prieteni ai livezilor, păsările. Copiii au confecționat din lemn negeluit căsuțe pentru păsări, pe care le-au dat cu humă cenușie și le-au fixat în pomi.

Toate aceste acțiuni ajută elevelor să aplice în practică cele învățate la curs, să se familiarizeze cu problemele agriculturii.

VALERIA IFTODE
profesoară de științe naturale la Școala nr. 3 de fete din Iași

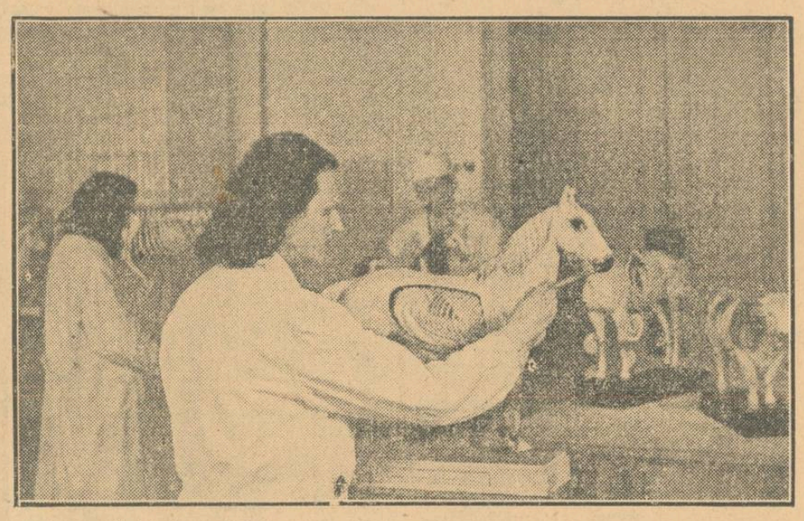

La Institutul de medicină veterinară, în atelierul de pe lîngă catedra de anatomie comparată, se confecționează prototipuri de material didactic care vor fi fabricate în serie pentru școlile medii tehnice agricole și institutele agronomice.

Urmînd experiența pedagogilor sovietici

Spre deosebire de anii trecuți, muncile de primăvară pe lotul școlii elementare de pe lîngă Școala pedagogică de băieți din Cluj se desfășoară anul acesta în condiții mai bune și cu rezultate mai frumoase, datorită faptului că învățătorii muncesc cu stăruință pentru a-și însuși experiența sovietică în acest domeniu. In planificarea și organizarea muncilor agricole pe lotul școlii, cadrele didactice au folosit din plin experiența școlilor fruntașe din Uniunea Sovietică, expusă în „Metodica științelor naturii" de Gorbunov.

In urma prelucrării instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la completarea programelor cu cunoștințe agricole practice, învățătorii au stabilit sarcinile și răspunderile ce revin fiecărui grup de elevi. Elevii anilor III A și III B. de la școala pedagogică de băieți, iau parte și ei la lucrările pe lotul școlii elementare, în cadrul practicii pedagogice.

Pentru pregătirea din timp a răsadurilor, elevii claselor I—IV participă activ la munca în sera școlii. Cu ajutorul părinților s-a procurat o bună parte din inventarul agricol necesar lucrărilor.

Profesorii de științe naturale ai școlii pedagogice au ajutat învățătorilor să întocmească planul de cultură, în care s-a stabilit ce anume plante se cultivă și pe care parcelă, potrivit planului la scară al terenului.

Pe lîngă cultivarea parcelelor cu zarzavaturi, legume și flori, se dă o mare atenție îngrijirii pomilor fructiferi din grădina școlii. In acest scop li s-au dat elevilor cunoștințe cu privire la munca practică de curățire a pomilor de crengile uscate și de cuiburile de omizi, precum și în legătură cu văruirea pomilor.

Toate acestea au făcut să se îmbogățească cunoștințele elevilor, să se întărească deprinderile lor de muncă practică și dragostea lor pentru agricultură.

DOMNICA TOADER
învățătoare

Lucrările agricole ale elevilor

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Mihești de Cîmpie se preocupă îndeaproape de înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole.

Sub conducerea și îndrumarea profesorului de științe naturale, elevii de la această școală au pregătit lotul de experiență al școlii, în suprafață de 0,25 ha. Inainte de a trece la executarea lucrărilor pe lot s-a alcătuit un plan de cultură, în care s-au stabilit culturile ce se vor executa precum și temele propuse pentru experiență. Printre aceste teme sînt plantatul în cuiburi dispuse în pătrat la cartofi, efectul îngrășămintelor asupra culturii cepei, ardeiului, roșiilor și cartofului, efectul lucrărilor de întreținere etc.

Pe o parcelă a terenului s-a semănat sorg, cu scopul ca elevii să facă din el mături în orele de îndeletniciri practice.

Prin participarea la muncile agicole, elevii învață să aplice practic cunoștințele însușite la lecții și să-și formeze deprinderi de muncă în acest domeniu.

In mijlocul țăranilor muncitori

Invățătorii și profesorii din comuna Dragomirești, raionul Piatra Neamț, regiunea Bacău, sprijină activ campania însămînțărilor de primăvară. Invățătorii și profesorii popularizează metodele înaintate de muncă agricolă, atît prin școală, prin căminul cultural și prin discuțiile de la om la om, cît și prin punerea lor în practică, pe lotul experimental al școlii. Ei organizează deseori demonstrații pentru elevi și pentru săteni, după sedințele de la căminul cultural.

Școala a confecționat două marcatoare — unul mic și unul normal, după modele popularizate prin presă. Cu cel mic se lucrează pe lotul experimental din curtea școlii, iar cu cel mare în grădina internatului, pe pămîntul întovărășirii și pe pămînturile sătenilor din comună.

De curînd, școala a organizat deplasarea celor șase echipe artistice ale elevilor în satele Unghi, Mastacău, Vad, Borniș și Hlăpești. Sub conducerea tovarășilor învățători și diriginți, elevii au prezentat frumoase programe artistice în legătură cu însămînțările, cu lupta pentru dezvoltarea agriculturii. Cu prilejul acestor serbări, învățătorii au vorbit sătenilor despre avantajele însămînțării în cuiburi dispuse în pătrat, folosind planșe și fotomontaje cu privire la modul de tratare a semințelor și de însămînțare.

EMANOIL ADASCALIȚEI
corespondent

Pe lotul școlii

Școala de 7 ani din comuna Osorheni a primit în anul acesta de la sfatul popular rational un lot de experiență care, împreună cu grădina de zarzavat și legume a școlii, are 42 de ari. Lucrările pe acest lot au început încă în luna martie. Indrumați de profesorul de științe naturale, elevii au plantat aici 160 de pomi fructiferi — meri, pruni, caiși și vișini. De asemenea, s-a început plantarea puieților de meri și peri, care vor fi altoiți tot de către elevi. Terenul de sport al școlii, amenajat în anul trecut, a fost și el plantat de jur împrejur cu plopi.

Pentru a le arăta elevilor cum se face înmulțirea vegetativă (prin butășire) profesorul a plantat viță de vie butași, salcie și agriș. Pe lotul de experiență al școlii se cultivă de asemenea legume, zarzavaturi, cartofi etc.

Pentru ca elevii să cunoască în mod direct avantajele pe care le prezintă însămînțarea cartofului și a porumbului în cuiburi dispuse în pătrat, s-a aplicat pe o parcelă această metodă, iar pe altă parcelă metode obișnuite.

Fiecare grupă de elevi are în îngrijire sa o anumită parcelă din lotul școlii. Chiar și elevii din clasele mai mici participă, după puterile lor, la această muncă. Ei au sădit diferite legume și flori pe care le îngrijesc cu multă sîrguință.

Prof. MELANIA MIHĂILESCU
corespondent

9 Mai — Ziua victoriei și a independenței

Ziua de 9 Mai reprezintă pentru poporul nostru o sărbătoare cu o dublă semnificație.

Anul acesta, la 9 Mai, se împlinesc 9 ani de la istorica victorie repurtată de glorioasa Armată Sovietică asupra fascismului hitlerist și, totodată, 77 de ani de la proclamarea independenței noastre de stat.

Această sărbătoare trezește în sufletul poporului nostru o profundă recunoștință față de marele prieten de la răsărit, poporul sovietic. Oamenii muncii din țara noastră nu pot uita că numai datorită sprijinului frățesc al marelui popor rus, numai bizuindu-se pe trăinicia alianței cu poporul rus, țara noastră și-a putut cîștiga, acum șaptezeci și șapte de ani, independența de stat. Ei știu că și-au putut cuceri adevărata independență națională și își pot făuri o viață nouă, fericită, numai datorită victoriei Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial și ca urmare a eliberării lor de către Armata Sovietică.

An de an, omenirea iubitoare de pace își dă și mai bine seama de uriașa importanță istorică a marii victorii repurtată în cel de al doilea război mondial de Uniunea Sovietică, de măreața misiune eliberatoare a Armatei Sovietice, care a adus multor popoare libertatea și independența națională, salvînd omenirea de îngrozitoarea robie fascistă, de întunerec și dezastru. Nimic nu va putea stinge din memoria omenirii amintirea grelelor jertfe pe care le-a făcut poporul sovietic, a legendarelor sale fapte de eroism, a nemuritoarei pilde de umanism pe care a dat-o poporul sovietic în cel de al doilea război mondial. Mistuitorul război pregătit de reacțiunea internațională și dezlănțuit de Germania și Japonia a fost un monstruos atentat la libertatea și securitatea întregii omeniri. Organizatorii agresiunii urmăreau nimicirea Statului Sovietic — bastionul democrației și progresului — înăbușirea luptei pentru independență a tuturor popoarelor, înăbușirea luptei maselor muncitoare din toate țările, adîncirea asupririi țărilor coloniale și înapoiate. Cum s-a soldat acest plan? In pofida greutăților puse de aliați, luîndu-și pe umeri greaua sarcină a susținerii războiului, luptînd cu forțele sale proprii, Uniunea Sovietică și-a dovedit invincibila sa forță și a înfrînt pe dușman. Victoria U.R.S.S. în cel de al doilea război mondial a reprezentat victoria mărețului sistem sovietic socialist, victoria măreței ideologii a marxism-leninismului. Victoria sa a fost o victorie a cauzei progresului, democrației și păcii în întreaga lume. Ea a dat un nou imbold luptei popoarelor pentru independență, pentru libertăți democratice.

Victoria Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial a constituit un punct de cotitură în viața multor popoare. Drept rezultat al acestei victorii, raportul de forțe pe arena internațională a fost schimbat fundamental în favoarea socialismului. Datorită victoriei Uniunii Sovietice și drept rezultat al eliberării lor de către Armata Sovietică, o serie de țări, printre care și țara noastră, și-au cucerit adevărata lor independență națională și au reușit, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partidul ei, să statornicească o nouă orînduire de stat, cu adevărat populară. Datorită acestei victorii steagul păcii, democrației și socialismului flutură azi pe o pătrime a globului pămîntesc.

Un punct de cotitură a însemnat victoria Uniunii Sovietice și în istoria poporului nostru. Eliberarea din jugul hitlerist a dat poporului nostru posibilitatea să se smulgă pentru totdeauna din lanțul imperialismului înrobitor, să-și ia soarta în propriile sale mîini și să pornească avîntat pe drumul unei dezvoltări libere, înfloritoare, pe drumul luminos al socialismului. Astăzi, în preajma aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul muncitor privește cu legitimă mîndrie drumul străbătut, marile succese și victorii repurtate pe acest drum, scrutează cu încredere și optimism perspectivele luminoase ale viitorului. Chezășia măreților înfăptuiri de pînă astăzi, chezășia noilor succese pe care le va repurta în viitor, este marea prietenie cu poporul sovietic, ajutorul generos și multilateral pe care poporul sovietic ni-l dă permanent, fără precupețire.

Aspirațiile spre libertate și neatîrnare ale poporului nostru au găsit întotdeauna un puternic și frățesc sprijin la marele popor rus. Nobila tradiție a frăției de arme între popoarele noastre s-a cimentat într-un timp îndelungat, în cursul a veacuri și veacuri de vecinătate. De multe ori, pe pămîntul patriei noastre a curs șingele bravilor ostași ruși și romîni care luptau înfrățiți împotriva aceluiași dușman. Grea și zbuciumată a fost istoria Țărilor Romîne, nevoite să trăiască mereu sub amenințarea și apăsarea jugului hrăpărețului imperiu otoman. In lupta sa pentru scuturarea jugului turcesc, poporul nostru a primit deseori sprijin din partea poporului rus. Numeroși demnitari romîni, printre care și Dimitrie Cantemir, au încheiat tratate de alianță cu statul rus. Lupta statului rus împotriva imperiului otoman a jucat un rol important în formarea Romîniei ca stat modern, național. Anglia și Franța, interesate în menținerea imperiului turcesc, care împreună cu țările subjugate de el alcătuia o bogată pîață de desfacere, se opuneau în mod fățiș luptei pentru independență a popoarelor asuprite de turci, printre care se număra și poporul nostru.

Zadarnice au fost însă străduințele guvernelor țărilor apusene și ale reacțiunii din interiorul țării. Alăturîndu-se oștilor rusești eliberatoare, ostașii romîni au trecut Dunărea, contribuind la nimicirea monstruoasei temnițe care ținuse încătușat poporul nostru aproape cinci veacuri. Victoria trupelor rusești asupra armatelor turcești a consfințit astfel independența de stat a Romîniei.

Masele populare din țara noastră au făcut grele sacrificii în lupta pentru dobîndirea acestei independențe, sperînd că totodată vor dobîndi și libertatea socială, lichidînd jugul asupririi feudale. Dar năzuințele poporului au fost trădate de clasele stăpînitoare. Acestea au folosit cucerirea independenței pentru întărirea dominației lor de clasă, pentru apăsarea mai puternică a jugului exploatării asupra celor ce muncesc. Monstruoasa coaliție a burgheziei și moșierimii a scos din nou la mezat independența țării, de data aceasta pe taraba capitaliștilor din Apusul Europei, aruncînd din nou poporul în ghiarele unei duble exploatări. Romînia a fost transformată într-o semi-colonie a puterilor occidentale, care au menținut-o într-o situație de cruntă înapoiere, de țară cu o industrie aproape inexistentă, cu o agricultură primitivă, cu o situație sanitară și culturală de nedescris.

In timp ce clasele exploatatoare au trădat cauza independenței naționale, vînzînd străinilor interesele poporului, proletariatul a fost singura clasă care a preluat în mîinile sale și a dus mai departe lupta poporului nostru pentru independență. Această luptă a fost ridicată pe o treaptă superioară odată cu înființarea Partidului Comunist, care și-a înscris pe steagul său sarcina scuturării jugului asupririi imperialiste de pe umerii poporului nostru. Cînd, călcînd în picioare prietenia de veacuri dintre cele două popoare, burghezia și moșierimea au îndreptat armele împotriva marelui popor sovietic, neînfricatul Partid Comunist a mobilizat forțele patriotice ale țării pentru zădărnicirea criminalului act al burgheziei și moșierimii romîne, pentru întoarcerea armelor împotriva cotropitorului hitlerist. După eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică, ostașii romîni s-au găsit din nou cot la cot cu ostașii ruși, tradiționalii lor frați de luptă, cimentînd seculara prietenie și frăție de arme dintre cele două popoare. In felul acesta, poporul nostru și-a adus contribuția sa la înfrîngerea și nimicirea monstruoasei mașini de război hitleriste, la epocala victorie dobîndită de glorioasa Armată Sovietică asupra fascismului.

Incadrat în marea familie a popoarelor libere, în marele lagăr al democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul nostru este ferm convins că nimeni și nimic nu-i va mai putea smulge marile cuceriri obținute.

Alături de întregul nostru popor muncitor, învățătorii și profesorii, educatorii copiilor și tineretului patriei, sărbătoresc plini de însuflețire Ziua Victoriei și cea de a 77-a aniversare a cuceririi independenței noastre de stat. Această sărbătoare este pentru ei un nou imbold de luptă pentru întărirea educației patriotice și internaționaliste a tineretului, un nou imbold de a sădi în inimile copiilor sentimentele nobile ale dragostei pentru patrie, pentru toate popoarele iubitoare de pace. Invățînd istoria Romîniei, cunoscînd lupta de veacuri a oamenilor muncii pentru libertate, elevii școlilor noastre sînt educați în spiritul mîndriei naționale pentru tradițiile progresiste, revoluționare, ale poporului, în spiritul dragostei pentru glorioasa Uniune Sovietică, care ne-a eliberat și ne ajută să clădim patria noastră socialistă. Zecile de mii de învățători și profesori din țara noastră educă tineretul în spiritul luptei pentru pace și pentru apărarea independenței naționale.

In prezent, ținînd lecția primită în cursul celui de al doilea război mondial, reacțiunea internațională încearcă să dezlănțuie o nouă agresiune. In fruntea luptei pentru zădărnicirea acestor manevre stă Uniunea Sovietică — marea putere socialistă. Cu toate că ea își întărește necontenit puterea de apărare, fiind în măsură oricînd să dea o ripostă nimicitoare oricui, Uniunea Sovietică depune eforturi deosebite pentru înseninarea orizontului internațional, pentru găsirea căilor celor mai bune de înțelegere și colaborare internațională. Guvernul Sovietic pornește de la ideea posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme: socialist și capitalist.

Astăzi, cînd se împlinesc nouă ani de la epocala victorie a Armatei Sovietice, pătruns de un profund sentiment de recunoștință și dragoste față de țara care a făcut atîtea sacrificii pentru salvarea civilizației, poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace își îndreaptă din nou privirile pline de speranță spre Patria Socialismului biruitor, bastionul păcii, libertății și democrației în întreaga lume.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Dezvoltarea puternică a agriculturii U.R.S.S. și sarcinile predării geografiei în școală

I. I. Kurov

Materialele Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. trebuie folosite pe larg în munca de predare a geografiei în școala medie. Elevii trebuie deprinși cu calcule simple privitoare la producția agricolă și la rentabilitatea agriculturii față de suprafața de pămînt folosită. Hectarul de pămînt nu trebuie să fie privit ca o abstracție, ci ca o unitate de suprafață care dă producție agricolă poporului sovietic.

Profesorul de geografie poate și trebuie să oglindească, în lecțiile pe care le predă la toate clasele, etapa contemporană a dezvoltării agriculturii U.R.S.S. și hotărîrile mai importante ale Partidului și Guvernului cu privire la agricultură.

Să luăm clasa a V-a, unde profesorul descrie fenomenele naturale și le interpretează.

Pentru excursiile în natură, trebuie aleasă o localitate unde se poate arăta, într-o formă elementară, legătura reciprocă a fineței, cîmpiei și pădurii cu relieful. Finețele, mai ales cele mlăștinoase, sînt situate de cele mai multe ori la șes, cîmpia pe un loc neted ridicat, pădurea pe coline. În același timp însă trebuie să se arate caracterul schimbător al fenomenelor din natură, atît sub influența cauzelor naturale cît și în urma înrîuririi puternice a omului.

În clasa a V-a li se poate da elevilor noțiunea de luncă inundabilă, li se poate vorbi despre folosirea ei în agricultură. Pe baza exemplului luncii inundabile se poate arăta simplu și pe înțelesul elevilor legătura dintre climă, apele curgătoare și formele scoarței pămîntești.

Trebuie dată multă atenție citirii hărții topografice. Profesorii școlilor sătești vor face un lucru folositor dacă vor alcătui o hartă topografică după planul de folosire a pămîntului în colhozul local. Aici elevii vor vedea imaginea locurilor pe care le cunosc atît de bine; rîul, fineața de unde colhozul strînge fînul și cîmpul unde au văzut cum lucrează tractoarele. Cu ajutorul hărții se va fixa reprezentarea despre corelația dintre cîmp, fineață și pădure, pe care ei au căpătat-o în timpul excursiei.

În clasa a VI-a, la fel ca și în clasa a IX-a, vorbind elevilor despre dezvoltarea agriculturii U.R.S.S., cea mai înaintată și mai mecanizată agricultură din lume, profesorul trebuie să pună față în față această agricultură cu agricultura mărunță a țărilor capitaliste. Această comparație trebuie să se facă în mod intuitiv, de pildă prin compararea proporțiilor gospodăriilor și fermelor țărănești cu colhozurile cunoscute de elevi. În medie, la un colhoz din U.R.S.S. revin 1693 hectare semănături, iar în colhozurile din zona cerealieră pînă la 5000 hectare și mai mult. În același timp, în literatura americană postbelică sînt descrise ca modele o fermă cerealieră cu o suprafață de 44 hectare pămînt arabil, o fermă de creștere a vacilor pentru lapte cu o suprafață de 37,9 hectare semănături și o fermă de cultură a bumbacului cu o suprafață arabilă de 17,8 hectare, din care 6,5 hectare cultivate cu bumbac. Gospodăriile americane, și cu atît mai mult cele europene, apar ca niște pitici în comparație cu colhozurile și sovhozurile sovietice. Combina sovietică, care recoltează într-un sezon o suprafață de 300—350 de hectare (iar două combine cuplate — o suprafață de două ori mai mare) nici n-ar avea loc să se întoarcă pe ogoarele minuscule ale unei ferme cerealiere americane.

În clasele a VII-a și a VIII-a se acordă cea mai mare atenție problemelor dezvoltării agriculturii.

Elevii trebuie -să aibă reprezentări curente cu privire la ritmul de dezvoltare a industriei grele și ușoare și a agriculturii, la caracterizarea importanței reciproce a problemei cerealelor și a dezvoltării creșterii vitelor, la caracterizarea marilor construcții hidrotehnice din stepe și deserturi, la rolul mecanizării în dezvoltarea agriculturii etc. În special trebuie dată definiția noțiunii „zona necernoziomică". Această noțiune lipsește din programe și manuale, dar este răspîndită în mijlocul muncitorilor din agricultură mai larg decît noțiunea de zonă pădurească.

Criteriul după care este separată „zona necernoziomică" nu este numai solul (necernoziomic — calcaros) sau vegetația (pădurile), ci și caracterul agriculturii. Cînd se amintește de „zona necernoziomică" ne apare înainte de toate imaginea unui teritoriu ocupat de fînețe cu vitele păscînd pe ele, de semănături — nu numai de cereale, ci și de ierburi, cartofi, legume.

Tocmai această imagine a teritoriului zonei necernoziomice trebuie dată în școală elevilor.

Trebuie să ne gîndim serios la pregătirea cadrelor didactice în domeniul agriculturii și la îmbogățirea metodicii de predare a geografiei. Profesorul de geografie, fără a fi agronom, trebuie să cunoască bazele agriculturii și ale mecanizării ei. Aceasta se referă în aceeași măsură atît la profesorii de la sate, cît și la cei de la orașe. Bineînțeles, nu le putem cere cunoașterea regulelor agrotehnice și zootehnice de cultură a diferitelor plante, de mulgere a vacilor, de reparare a mașinilor etc. Dar profesorul trebuie să cunoască bazele sistemului de agricultură prin asolamente cu ierburi, noțiunile elementare de economie agricolă, de organizare a teritoriului, să cunoască mașinile agricole principale și productivitatea lor aproximativă, și, mai ales, să știe să caracterizeze scurt și plastic agricultura tipică pentru o regiune sau alta a U.R.S.S., pentru ca în conștiința elevilor să se întipărească pentru multă vreme imaginea concretă a agriculturii în ansamblu, iar nu formula abstractă a enumerării ramurilor ei.

Menționarea generală despre agricultură, care exista în programă — ca de pildă „Caracterul agriculturii și specializarea ei", sau „Regiunile agricole principale" — te împinge la o enumerare seacă a ramurilor și regiunilor. Enumerarea plictisitoare a ramurilor (cu adausul „dezvoltată puternic", „mai puțin dezvoltată" etc.) creează la elevi o reacție „de apărare": ei devin neatenți cînd li se vorbește despre specializarea agriculturii. De aceea este mai folositor să se facă caracterizarea geografică a colhozului sau a sovhozului tipic pentru regiunea respectivă și strălucind prin toate trăsăturile particularităților geografice. Multe din aceste gospodării agricole fruntașe sînt indicate în Hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.U.S. și în alte hotărîri — sovhozurile „Caravaevo" din regiunea Kostroma, „Omskii" din regiunea Omsk, „Lesnîie Poliani" din regiunea Moscova, colhozurile suburbane din Podmoskovie — „Pamiati Ilicea", „Cel de al treilea cincinal", sovhozul de creștere a oilor „Sovietskoie Runo" din ținutul Stavropol, colhozul „Cervlenie Buruni" din regiunea Groznîi și altele. Despre toate aceste gospodării există o literatură foarte interesantă, care poate fi folosită cu succes de către fiecare profesor.

Descrierea explicativă a gospodăriilor tipice poate deveni un procedeu metodic important al profesorului de geografie. Eficacitatea ei, după cum arată experiența, este foarte mare.

Iată cîteva exemple care ajută la reprezentarea vie a importanței succeselor obținute în agricultură. În prezent se asanează mlaștinile care reprezintă un depozit de fertilitate. Dacă nutreturile obținute din mlaștinile asanate vor fi transformate în lapte, atunci, după cele mai modeste calcule, se poate obține o tonă de lapte de fiecare hectar. Numai asanarea șesului Polessie, a cărui suprafață este de două milioane de hectare, va permite să se obțină două milioane tone de lapte: rîuri de lapte care pot hrăni multe milioane de oameni.

Fiecare dintre muncitorii sovhozului „Gigant" produce o sută de tone de cereale, care pot hrăni timp de un an 550 oameni maturi (socotind cîte o jumătate de kg. făină de grîu, sau cîte un kg. de pîine pe zi).

Sovhozurile fruntașe în creșterea oilor din ținutul Stavropol („Sovietskoie Runo" „Bolșevic" etc.) obțin mari cantități de lînă fină: cîte 6,5—7 kg. de la o oaie, iar de la unele oi cu o înaltă productivitate, pînă la 20—25 kg. și mai mult. Din această cantitate de lînă se pot confecționa pînă la 8 costume.

Fiecare elev poate găsi oricîte comparații de acest fel între mărimile relative (chintale la hectar, kilograme de la o vită etc.) și datele concrete cunoscute din viața practică. Toate aceste exemple arată posibilitățile uriașe care există în agricultura sovietică. Ele pot convinge pe oricine că, dacă rezervele sînt bine folosite, sarcina pusă de partid și guvern cu privire la crearea belșugului de produse este reală, realizabilă.

Profesorul trebuie să arate puterea tehnicii folosită în agricultură. În mod obișnuit, în anul trecut profesorii descriau la lecții excavatorul păsitor. Acest lucru este de la sine înțeles. Și mai larg trebuie caracterizate tractorul, semănătoarea, combina, adică tehnica folosită în colhozuri, pe care elevii o văd în natură și care rezolvă problema dezvoltării puternice a agriculturii. Iată, de pildă: tractorul D. T.-54 (adică tractorul cu motor Diesel de 54 cai putere) consumă pentru fiecare cal-putere, în timp de o oră, 220 grame combustibil și lubrefiant, deci mai puțin decît de zece copeici. Comparați această mărime cu uriașul efort pe care-l face calul într-o oră și veți constata ce mijloc puternic și economic se află în prezent în mîinile noastre pentru a dezvolta agricultura.

Cu trei semănători cuplate, fiecare din ele avînd cîte 24 de rînduri, se poate semăna într-un schimb 45—50 hectare. Frații Oskin, cuplînd două combine, au strîns într-un sezon recolta de pe 5238 hectare, înlocuind 25 de secerătoare, 25 de batoze, 25 de vînturătoare și 40 de trioare. Dacă această muncă s-ar fi făcut cu mîinile, ar fi fost necesare 3323 de zile-muncă.

Folosind toate aceste procedee metodice, profesorul poate trezi interesul viu al elevilor față de problemele agriculturii.

Profesorul de geografie trebuie să ia parte la munca tinerilor naturaliști și să manifeste inițiativa de a organiza pe lotul școlar asolamentul cu ierburi, cu rădăcinoase furajere. cu culturi de siloz etc. Aceasta nu e greu de făcut, iar folosul asolamentului va fi foarte mare atît pentru elevi, cît și pentru țărănime. Pe răzoare se poate obține o minunată masă verde de ierburi, culturi de siloz și alte culturi. Aceasta va atrage privirile și îi va mira chiar pe cei mai indiferenți oameni.

De asemenea pe lotul școlar trebuie cultivate noi ierburi anuale și perene pentru semințe, care vor fi date colhozurilor.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, într-o serie de raioane din regiunile Vologda și Kirov s-a organizat strîngerea semințelor de ierburi valoroase din punct de vedere al nutreturilor. Aceasta a constituit un important ajutor în folosirea asolamentelor de nutreturi de către colhozuri.

Sub îndrumarea profesorilor de geografie, într-o serie de localități elevii efectuează cercetări asupra bogățiilor subterane, în special asupra așa numitelor „minereuri agronomice" — tuful calcaros și alte roci de carbonat, fosforite, turbă etc. Această muncă trebuie stimulată. Profesorul de geografie poate nota pe planul de folosire a pămîntului aceste zăcăminte și poate propune S.M.T.-ului și colhozului să folosească „minereurile agronomice" pentru ridicarea producției la hectar.

În U.R.S.S. există multe zeci de mii de profesori de geografie. Acest uriaș detașament de intelectuali sovietici trebuie nu numai să dea milioanelor de elevi o reprezentare justă despre agricultura sovietică, să aprindă în inimile lor dorința de a participa la rezolvarea sarcinilor puse de partid și guvern, dar să și să dea ajutor la întărirea organizatorico-economică a colhozurilor.

(Din revista „Gheografia v şcole").

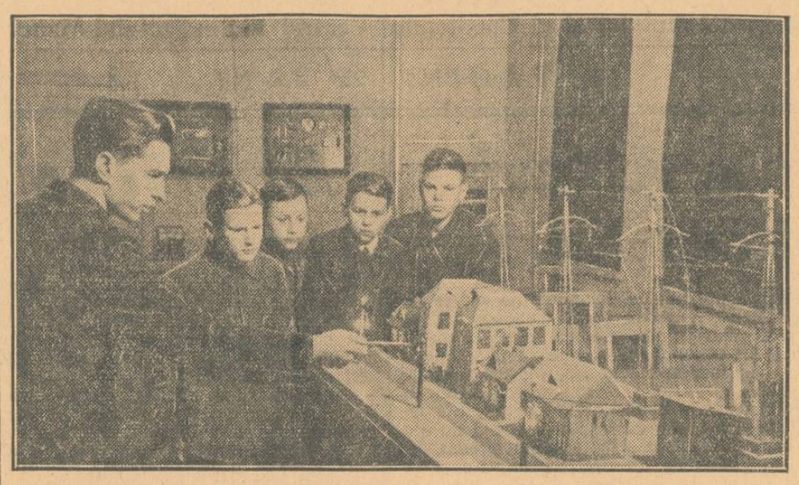

Profesorul Alexandr Egorov, conducătorul cercului tinerilor fizicieni ai școlii din Jigulovsk, explică elevilor schema unei machete care reprezintă o linie electrică de înaltă tensiune și o rețea de iluminat.

După lecții

În camera situată alături de cabinetul de fizică al școlii vîjîie strungul, bat ciocanele, se aud sunetele stridente ale fierăstrăului. Fiecare dintre școlarii veniți aici este ocupat. Elevii din clasa a X-a, Boris Andreev și Vadin Vlasov, lucrează la niște aparate care vor fi folosite ca material didactic la lecțiile de fizică în clasa a VII-a.

Pînă nu de mult, întreaga activitate a tinerilor tehnicieni de la școala de băieți nr. 518 din Moscova se desfășura în cabinetul de fizică. Acest cabinet este foarte bine utilat. Aici există numeroase aparate de radiotehnică, aparate electrice de măsurat etc. Numai în ultimii trei ani s-a achiziționat pentru cabinet utilaj în valoare de 90.000 de ruble.

Acum, pe lîngă cabinetul de fizică s-a organizat pentru tinerii tehnicieni așa numita „cameră de lucru", în care se desfășoară activitatea cercului de fizică. Tinerii tehnicieni lucrează aici sub îndrumarea profesorului. Părinții elevilor — specialiști în domeniul tehnicii — ajută școala în propagarea cunoștințelor tehnice în mijlocul tineretului. Inginerul electrician Piotr Voevodin, lăcătușul Nicolai Crucicov, radiotelegrafistul Serghei Maliutin, operatorul Nicolai Silcov au devenit vizitatori frecvenți ai școlii. Ei îi învață pe copii cum să mînuiască sculele, le arată metodele de lucru la mașinile-unelte, îi ajută să confecționeze diferite aparate.

Ocupațiile în cercurile de tineri fizicieni și lucrările practice ajută elevilor să-și însușească mai adînc și mai temeinic materia din programă, le educă interesul pentru cunoștințele tehnice. În cabinetul de fizică există aparate confecționate de elevi: un prototip de ampermetru termic, un releu de temperatură, un aparat de condensare a gazelor, un aparat care demonstrează comportarea conductorului cu curent în cîmpul magnetic și altele.

Profesorul nu se limitează la experiențele efectuate în cabinet, la lucrările de confecționare a prototipurilor și aparatelor. El organizează dese ori excursii ale elevilor la întreprinderile din capitală. Elevii au vizitat astfel fabrica de beton unde au putut cunoaște metodele de lucru ale tinerilor muncitori fruntași — armatorul Ivan Macarov și macaragiul Nadejda Serova. Ei au fost și la tipografia model nr. 1 „Jdanov", unde se tipăresc manuale școlare în tiraje de milioane. Elevii din clasele superioare au făcut o excursie la centrala electrică, iar elevii din clasa a VII-a au vizitat depoul de locomotive și au studiat construcția locomotivei.

În orele libere, fiecare elev se ocupă în școală cu lucrul care-i place cel mai mult. Dintr-o sală mare și luminoasă se aude un cîntec — corul elevilor se pregătește aici pentru matineul literar-muzical. E zgomot și în sala de sport: aici se antrenează cei mai buni voleibaliști ai școlii: Borea Iacușev, Valentin Tumanov, Dima Silov, Colea Gusev și alții. În camera pionierilor, amatorii de șah s-au îngrămădit în jurul mesuței la care Volodea Luchin și Valea Malahov chibzuiesc asupra unor mișcări complicate.

Într-o sală lucrează cercul literar — unul dintre cercurile care se bucură de o mare popularitate în mijlocul elevilor din clasele superioare, cărora le predă literatura Leonid Muraviev. Însuflețit de o dragoste nețărmurită pentru munca sa, el știe să trezească interesul copiilor pentru literatură, dragostea și gustul pentru lectură. Sub îndrumarea profesorului, elevii studiază în cercul literar creația clasicilor ruși, a scriitorilor contemporani, cele mai bune opere ale autorilor străini. Adesea-ori lucrările cercului literar sînt consacrate analizei creației elevilor membri ai cercului. Membrii grupei creatoare a cercului literar scriu povestiri, schițe, recenzii asupra pieselor și filmelor văzute, articole despre noutățile literare. Activitatea în cerc îi obișnuiește pe elevi să interpreteze și să aprecieze în mod critic operele literare, lărgește orizontul lor, îi ajută să studieze mai aprofundat creația scriitorilor preferați.

O adîncă satisfacție le-o dă elevilor munca de editare a revistelor literare școlare. Acesta e al șaptelea an de cînd apare în școală revista „In gura mare". În cele 35 de numere ale revistei apărute pînă în prezent s-au publicat aproape 500 de povestiri, articole, recenzii, poezii, schițe, foiletoane, compoziții și alte lucrări ale elevilor.

În afară de această revistă, în școală mai apare și revista „Inceputuri literare".

Activitatea în cercul literar și la revistele școlare ridică nivelul exprimării în scris a elevilor și dă profesorilor posibilitatea de a dirija și dezvolta aptitudinile literare ale copiilor.

În școală există și cercuri de cultură generală, tehnice și artistice. Activînd în aceste cercuri, elevii își aprofundează cunoștințele căpătate în clasă în timpul lecțiilor, își lărgesc orizontul, își dezvoltă interesele și inclinațiile.

E. CRECETOVA

Activul sindical studiază

Nu de mult, conferința regională a Sindicatului muncitorilor din învățămîntul elementar și mediu din Tula a arătat că pentru ridicarea nivelului general al muncii sindicale trebuie organizată mai bine instruirea activului.

Îndeplinind hotărîrile conferinței, Comitetul sindical regional din Tula a trasat un program larg de instruire a activului sindical. Planul comisiei muncii de masă a Comitetului regional prevede organizarea de seminarii cu reprezentanții comitetelor sindicale raionale, cu membrii comisiilor, cu președinții și membrii comitetelor și birourilor sindicale. Comitetul orășenesc al sindicatului și-a propus să organizeze instruirea președinților și membrilor comitetelor locale din instituțiile orășenești ale învățămîntului public.

De curînd, în localul Casei învățătorilor din Tula s-a desfășurat un seminar de trei zile cu președinții și membrii comitetelor sindicale ale institutelor și școlilor pedagogice. La seminar au luat parte aproape 50 de activiști sindicali — membri ai comitetelor sindicale, ai Institutului pedagogic din Tula, ai Institutului pedagogic din Efremovo, ai școlilor pedagogice din Epifansk, Berevsk și Tula.

Activiștii sindicali au ascultat lecții despre sarcinile sindicatelor sovietice, despre metodele de muncă ale comisiilor instructiv-științifică, culturală de masă, de locuințe etc.

Membrii comitetelor sindicale și-au împărtășit experiența în muncă, planurile pentru viitor. În ore special rezervate ei au întocmit planurile de muncă ale comisiilor Comitetului sindical.

Participanții la seminar au vizitat muzee, au fost la Teatrul Gorki, la cinematografe, la un concert.

O profesoară-pomicultor

Locuitorii din Ulianovsk o numesc pe drept cuvînt pe profesoara Ekaterina Evghenievna Pîrkina pomicultor-miciurinist. În livada ei cresc mulți pomi fructiferi, smeură, coacăze, agrișe. Alături de varietățile locale, rodesc aici minunat speciile de meri, vișini și pruni miciurinești.

E.E. Pîrkina a dăruit sute de puieți pedagogilor din Ulianovsk; mulți din ei se ocupă în prezent cu pomicultura. În acest an, profesoara-pomicultor a dăruit peste 30 de puieți de vișini școlii medii feroviare nr. 22, unde lucrează în prezent.

Sărbătorindu-și în acest an cea de a 45-a aniversare a muncii ei în școală, E.E. Pîrkina își face în același timp multe planuri de viitor. Scopul ei cel mai însemnat este de a crea noi specii de plante rezistente la îngheț.

Pedagogii își însușesc cunoștințele agricole

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Akmolinsk a organizat un seminar pentru profesorii de biologie și învățătorii claselor a III-a și a IV-a de la școlile de 7 ani și medii din oraș, în scopul studierii agriculturii. Pedagogii au ascultat un ciclu de lecții despre Hotărîrile Plenarelor din septembrie și din februarie-martie ale C.C. al P.C.U.S., despre cele mai noi metode agrotehnice de cultivare a cerealelor, cartofilor și legumelor, despre valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. Pedagogii au studiat creșterea culturilor leguminoase în ghivece nutritive.

Pe lîngă școlile de 7 ani și medii din Kazahstan există 2727 loturi școlare de experiență. În regiunile Iuinii-Kazahstan, Alma-Ata, și Taldi-Kurgansk au început lucrările de primăvară pe loturile școlare.

Ziua presei comuniste

La 5 mai 1912, în condițiile cruntei terori țariste, a apărut la Petersburg — Leningradul de azi — primul număr al ziarului „PRAVDA", înflăcărat și neobosit propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor în lupta pentru răsturnarea dominației capitaliste, pentru construirea socialismului și comunismului. „In 1912—1913, cînd a apărut „Pravda" bolșevică legală — scria Lenin — de partea ei erau zeci și sute de mii de muncitori, care au învins, prin colectele lor de copeici, și jugul țarismului și concurența trădătorilor mic-burghezi ai socialismului, pe menșevici".

An de an, ziua de 5 mai a devenit în Uniunea Sovietică o sărbătoare a întregului popor, ziua în care oamenii sovietici își manifestă dragostea și încrederea față de presa comunistă. Ziua de 5 mai constituie, în același timp, o sărbătoare tradițională a întregii prese comuniste și muncitorești, a întregii omeniri progresiste, care vede în presa comunistă o presă liberă, de un tip nou, care servește cu abnegație cauza sfîntă a eliberării oamenilor muncii de exploatarea sîngeroasă a capitalismului, cauza închegării prieteniei frățești între popoare, cauza păstrării și consolidării păcii.

Izvorul forței uriașe a presei sovietice îl constituie faptul că ea este pusă în slujba ideilor atotbiruitoare ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, că ea luptă fără încetare ca ideile cele mai înaintate să devină un bun al maselor largi.

O înaltă principialitate, spiritul de partid, dragostea față de oameni și adevăr, intransigența și combativitatea în lupta împotriva dușmanilor oamenilor muncii, îndrăzneala nesovăitoare împotriva lipsurilor de orice natură — iată cîteva din trăsăturile care au făcut din presa sovietică arma cea mai ascuțită și cea mai puternică a partidului.

Presa sovietică este legată prin mii de fire de masele populare, ilustrînd astfel profundul ei democratism. În U.R.S.S., chezășia adevăratei libertăți a presei constă în faptul că toate mijloacele materiale necesare presei sînt puse la dispoziția oamenilor muncii și a organizațiilor obștești. Constituția U.R.S.S. arată că, în conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului socialist, cetățenilor Uniunii Sovietice li se garantează prin lege libertatea presei. Acest drept al cetățenilor este asigurat punîndu-se la dispoziția maselor muncitoare și organizațiilor lor tipografiile, depozitele de hîrtie, clădirile publice, străzile, mijloacele de comunicație și alte condiții materiale necesare.

O deosebire fundamentală există între presa sovietică și presa din țările capitaliste, unde toate ziarele și revistele — cu excepția ziarelor comuniste și muncitorești — aparțin trusturilor și exprimă interesele lor egoiste, antipopulare. Presa burgheză este pusă în solda claselor exploatatoare; misiunea ei este de a înșela poporul, de a prezenta într-o lumină favorabilă capitalismul și orînduielile sale. Minciuna și calomnia sînt armele preferate ale presei burgheze. Stipendiată de capitaliști, presa reacționară execută voința cercurilor agresive mondiale, atîțătoare la un nou măcel mondial. Scribii plătiți ai trusturilor din țările capitaliste duc o furibundă campanie împotriva comunismului, sprijină cele mai rafinate și mai mîrșave măsuri în vederea scindării mișcării muncitorești internaționale, ajută reacțiunea la pregătirea agresiunii și la împiedicarea slăbirii încordării internaționale. Gangsterii presei capitaliste nu pregetă să proslăvească isteria războiului, exterminarea în masă.

Magnații presei capitaliste împroașcă cele mai nerușinate calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor din lagărul păcii și democrației. Preluînd cele mai josnice arme din arsenalul propagandei hitleriste, presa burgheză se străduiește să ascundă maselor populare viața nouă pe care și-au făurit-o popoarele din Uniunea Sovietică și pe care și-o făuresc oamenii muncii din țările de democrație populară.

Cît de adîncă este însă prăpastia care desparte presa din țările capitaliste de presa din Uniunea Sovietică! In fruntea cu „Pravda", presa sovietică și-a cucerit o binemeritată autoritate și un imens prestigiu în întreaga lume. Ea este purtătoarea de cuvînt a politicii consecvente de pace, de respect reciproc, de colaborare și prietenie între popoare. Presa sovietică aduce o contribuție hotărîtoare la lupta pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea și consolidarea păcii.

Presa comunistă și muncitorească învață zi de zi din bogata experiență a presei sovietice și, în primul rînd, din experiența „Pravdei". Printr-o luptă consecventă, presa comunistă și muncitorească educă masele populare, le mobilizează în jurul partidelor comuniste și muncitorești pentru victoria împotriva reacțiunii internaționale.

Îndrumată cu grijă de partid, învățînd continuu din experiența presei sovietice, presa comunistă din Republica noastră Populară, în frunte cu „Scînteia", a obținut un lung șir de succese. Continuînd tradiția de luptă a „Scînteii" ilegale și însușindu-și învățătura marxist-leninistă despre presă, presa din țara noastră duce cuvîntul partidului în mase, înfăptuind cu succes rolul pe care îl atribuie ziarului Lenin: „Ziarul nu este numai un propagandist colectiv și un agitator colectiv, ci și un organizator colectiv". Pe această cale, presa noastră a devenit puternic legată de mase și aduce o contribuție deosebit de importantă la ridicarea conștiinței maselor, atrăgîndu-le în lupta pentru rezolvarea tuturor problemelor puse de construirea socialismului. Numărul cititorilor presei din țara noastră crește continuu. Tirajul total al ziarelor și publicațiilor centrale și locale a atins cifra de 5.650.000. Din 1949 și pînă la sfîrșitul primului trimestru al anului curent, tirajul cărților tipărite a atins 269.268.000 de exemplare.

În centrul activității sale, presa din Republica noastră Populară pune mobilizarea maselor la lupta activă pentru pace, educarea oamenilor muncii în spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist, al vigilenței față de dușmanii păcii.

Presa noastră acordă o deosebită importanță dezvoltării economiei naționale și ridicării necontenite a nivelului de trai al celor ce muncesc, mobilizînd masele largi în aplicarea măsurilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și, mai ales, în sprijinirea luptei pentru sporirea producției agricole și a producției bunurilor de larg consum.

În fața presei din țara noastră stau sarcini mari și pline de însemnătate. Partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor cer presei să întărească și mai mult rolul ei de propagandist, agitator și organizator colectiv în lupta pentru sporirea producției agricole, să dea o mare atenție problemelor muncii ideologice și culturale, să descopere și să popularizeze într-o măsură mai largă experiența înaintată.

Sarcini mari și însemnate stau și în fața „Gazetei învățămîntului" menită să ducă cuvîntul partidului în masele de învățători și profesori, să aducă o contribuție însemnată la înfăptuirea politicii partidului și guvernului nostru cu privire la învățămînt.

„Gazeta învățămîntului" se călăuzește în activitatea ei după exemplul presei pedagogice din Uniunea Sovietică, unde cei ce muncesc în școli au la îndemînă numeroase publicații care le sînt un prețios ajutor la educarea comunistă a copiilor și tineretului. In Uniunea Sovietică apar numeroase publicații pentru oamenii muncii din învățămînt, ca de pildă „Ucitelskaia Gazeta" (Gazeta învățămîntului), gazete pedagogice republicane, numeroase reviste cum sînt „Nacialnaia Școla" (Școala elementară), „Sovietskaia Pedagoghica" (Pedagogia sovietică), „Vestnic Vîssei Școli" (Buletinul școlii superioare), precum și un mare număr de reviste de specialitate, cum sînt „Fizica v școle", „Matematica v școle", „Literatura v școle" etc.

Presa pedagogică sovietică aduce o contribuție dintre cele mai însemnate la înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la înfăptuirea învățămîntului general de 10 ani și la introducerea învățămîntului politehnic în școlile de cultură generală. Numeroase materiale apărute în coloanele presei pedagogice sovietice mobilizează cadrele didactice pentru sprijinirea măsurilor luate de partid și de guvern în legătură cu dezvoltarea agriculturii.

Urmînd exemplul presei pedagogice sovietice, „Gazeta învățămîntului" luptă pentru a aduce un ajutor efectiv în conducerea învățămîntului din țara noastră, pentru a mobiliza cadrele didactice în munca de educare comunistă a tinerei generații, pentru întărirea contribuției școlii la realizarea sarcinilor puse de partid și guvern cu privire la sporirea producției agricole. Popularizînd experiența învățătorilor și profesorilor fruntași în munca didactică și obștească, „Gazeta învățămîntului" își propune să ajute mai activ cadrele didactice din țara noastră în îndeplinirea rolului lor de militanți pe frontul construcției noastre culturale.

Strîngînd și mai mult legăturile cu masele largi de învățători și profesori, cu corespondenții voluntari din toate colțurile țării, luptînd cu hotărîre pentru ridicarea nivelului calitativ al materialelor publicate, „Gazeta învățămîntului" va depune eforturi și mai susținute în vederea înfloririi continue a școlii patriei noastre.

Cu prilejul Zilei presei comuniste, presa din Republica noastră Populară își intensifică eforturile pentru a învăța tot mai mult din tezaurul de experiență revoluționară al presei sovietice, pentru a îndeplini cu cinste rolul de agitator, propagandist și organizator al maselor, luptînd cu hotărîre pentru apărarea păcii, pentru democrație și socialism.

Experiența școlilor în organizarea lucrărilor agricole practice

In primăvara aceasta, în școlile din regiunea București se desfășoară larg lucrări agricole practice la colțurile naturii vii, pe loturile experimentale, în grădini. Un ajutor însemnat în munca învățătorilor și a profesorilor de biologie în această privință l-au constituit instrucțiunile Ministerului Invățământului în legătură cu completarea programei cu cunoștințe agricole practice.

Secția de învățământ a regiunii se străduiește să dea cadrelor didactice îndrumările de care au nevoie în organizarea acestei munci și, în același timp, să cunoască cît mai bine experiența lor, să generalizeze cea mai bună experiență în toate școlile regiunii.

Multe școli din regiune s-au pregătit din timp pentru cultivarea loturilor cu legume și zarzavaturi. Loturile au fost gunoite și arate din toamnă, semințele necesare au fost procurate din vreme și semănate în răsadnițe. Cadrele didactice de la școala din com. Mirosi, raionul Roșiori, au lucrat cu elevii răsadnițe calde și cuiburi nutritive. Au obținut astfel răsaduri de ardei, roșii și castraveți, pe care le-au cultivat pe o suprafață de circa 0,75 ha. O acțiune identică s-a organizat la școala din Răcari, unde s-au pregătit răsaduri de roșii și ardei. Răsadurile au fost pregătite și îngrijite de elevi în cadrul aplicării cunoștințelor agricole învățate la orele de curs.

Numeroase școli au organizat bine experiențele privind încercarea puterii de germinație a semințelor ce urmau a fi cultivate pe loturile școlare. Așa a procedat, de exemplu, profesorul de științe naturale de la școala medie din Drăgănești, care a experimentat cu elevii puterea de germinație a semințelor tuturor legumelor care au fost cultivate pe lotul școlar: fasole, mazăre, castraveți etc. De asemenea, la școala din Comani s-au făcut probe de germinație la grîul de primăvară, la mazăre, fasole, porumb.

Planificîndu-și lecțiile de științe naturale, cadrele didactice s-au preocupat să realizeze o unitate deplină între predarea cunoștințelor agricole și practică. Astfel, tovarășa Eugenia Mihăilă, profesoară de științe naturale la școala din comuna Blejești, raionul Vida, și-a fixat în planificarea materiei la botanică în clasa a V-a și lucrările practice ce trebuie efectuate pe lotul școlar sau la G.A.S. din localitate. La lecția „Aratul, săpatul, prășitul" s-au efectuat ca lucrări practice aratul și pregătirea terenului pentru însămînțări pe lotul experimental. Lotul școlar, în suprafață de 5000 m.p., a fost împărțit în parcele corespunzătoare soiurilor de culturi, ca de exemplu: mazăre, fasole, porumb, ceapă, cartofi, morcovi, dovlecei, roșii, varză. Odată cu predarea lecției „Porumbul, grîul, cartoful, leguminoasele" profesoara a organizat cu elevii semănarea acestor plante pe lotul școlar, arătîndu-le cum să aplice regulile agrotehnice învățate. Planul tovarășei Mihăilă prevede, pentru lecția privitoare la polenizarea încrucișată artificială, o lucrare practică de polenizare suplimentară la porumb pe lotul școlar; pentru lecția privitoare la altoire, altoirea a 10 pomi plantați pe lotul școlii; pentru lecția „Combaterea principalilor dăunători ai plantelor de cultură", participarea elevilor la combaterea dăunătorilor la culturile de pe lotul școlar precum și la gospodăria agricolă de stat și la întovărășirea agricolă din comună etc.

La școala de 7 ani din comuna Comani, raionul Drăgănești, se acordă o mare atenție înarmării elevilor cu cunoștințe despre compoziția solului, despre îmbunătățirea lui pentru asigurarea condițiilor necesare creșterii și dezvoltării diferitelor soiuri de plante. Pentru aplicarea acestor cunoștințe, profesoara de științe naturale a organizat cu elevii gunoirea diferitelor parcele, ținînd seama de soiurile de plante care vor fi cultivate. Cu acest prilej a verificat cunoștințele elevilor, cerîndu-le să vorbească despre compoziția pe care trebuie să o aibă fiecare sol pe care se cultivă roșii, ardei, varză, fasole, mazăre, cartofi etc. Pregătind solurile respective, elevii și-au adîncit și și-au completat cunoștințele pe care le aveau în această privință.

In același timp, profesoara a discutat cu elevii despre felul în care părinții lor au cultivat în anii trecuți aceste legume și zarzavaturi în grădinile lor, despre faptul că deși aceștia au îngrășat terenul nu au obținut recolte bune, de oarece n-au respectat condițiile de îngrășare a solului în funcție de necesitățile plantelor, ci au gunoit doar pămîntul din grădină în mod uniform, ceea ce a făcut ca unele plante să crească și să dea recoltă bună, iar altele să se dezvolte incet și să dea recoltă slabă. Ea a îndemnat pe elevi să arate părinților lor cum trebuie folosite metodele științifice ale agriculturii înaintate în cultivarea legumelor.

La următoarea oră de curs, profesoara a arătat elevilor că, pentru a se obține o recoltă bogată, trebuie să se asigure îngrijirea și întreținerea culturilor, condiție importantă în mărirea producției agricole. Ea le-a făcut cunoscute principalele lucrări de întreținere și îngrijire a culturilor pe care ei le vor efectua pe lotul școlar, indicînd și timpul cînd vor fi efectuate acestea.

Ca o aplicație practică permanentă, profesoara a cerut elevilor să urmărească, să observe și să-și noteze data cînd au răsărit plantele și felul în care ele cresc și se dezvoltă.

In lumina instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului, unele școli au desfășurat o vie activitate pentru antrenarea elevilor la acțiunea de plantare a pomilor fructiferi și a arbuștilor, precum și la campania de curățire și de îngrijire a pomilor, de combatere a dăunătorilor acestora.

Astfel, elevii dela școala din comuna Balta-Sărată, raionul Drăgănești, au curățit de omizi și crengi uscate 40 de pomi fructiferi, iar alți 40 de puieți de pomi fructiferi au fost sprijiniți cu tutori și săpați împrejur. Elevii de la școala din Contești, raionul Răcari, au plantat 20 puieți de pomi fructiferi care urmează să fie altoiți în cursul lunii mai. De asemenea, elevii de la școala din Titu-Tîrg au plantat 40 de pomi fructiferi în curtea școlii și de-a lungul șoselei principale. Elevii din școlile raionului Crevedia, pe lîngă că au dat un sprijin susținut la curățirea pomilor de omizi și uscături, au plantat pînă acum 1000 de pomi fructiferi de diferite soiuri.

Mai sînt însă în regiune și o serie de școli care au întîrziat organizarea lucrărilor pe loturile școlare. Secția de învățămînt a regiunii București consideră că una din principalele sale sarcini în momentul de față este să intensifice munca de îndrumare și control, să dea un sprijin mai susținut școlilor în organizarea lucrărilor agricole practice, să facă larg cunoscută experiența înaintată și realizările obținute în această privință pentru ca toți elevii, din toate școlile regiunii, să fie înarmați cu temeinice cunoștințe agricole și cu deprinderi practice de muncă, pentru ca școala să contribuie prin acțiunile variate pe care le poate organiza la sporirea producției agricole, la răspîndirea largă a metodelor agrotehnice înaintate în practica agriculturii noastre.

EUGEN BLIDEANU

Munca noastră pentru generalizarea experienței înaintate

Cabinetul pedagogic al regiunii noastre se străduiește să găsească forme cît mai variate de cunoaștere și generalizare a experienței înaintate.

De curînd, pentru a îmbunătăți continuu activitatea în școlile pedagogice, cabinetul pedagogic a pus în discuția directorilor acestor școli planul de muncă al școlii pedagogice de învățători din Craiova. Acest plan a circulat pe rînd din școală în școală, însoțit de un caiet în care directorii și-au notat observațiile. Folosind același procedeu cabinetul pedagogic a trimis și alte materiale pe teren — planuri de lecții, referate prezentate în cadrul cercurilor pedagogice, copii de pe procese verbale de inspecție etc. Aceste materiale au fost studiate de colectivele tuturor școlilor pedagogice și au fost înapoiate cabinetului pedagogic însoțite de observații amănunțite. Cabinetul pedagogic a strîns astfel un material bogat și valoros, care descrie multe experiențe înaintate din munca unor cadre didactice, directori de școli și inspectori.

Acest material stă acum la baza organizării unei largi activități de cercetare în vederea studierii generalizării și popularizării celor mai bune rezultate obținute în munca instructiv-educativă. Metodiștii cabinetului asistă sistematic la lecțiile profesorilor fruntași și organizează apoi lecții deschise în vederea popularizării celor mai bune metode de muncă.

Astfel, tovarășul metodist Rancu Ion a studiat activitatea profesoarei de geografie Teodora Popescu, asistînd la lecțiile ei și urmărind activitatea pe care o desfășoară și în afară de clasă. In felul acesta a putut cunoaște în adîncime sistemul ei de muncă. Printre metodele bune pe care le folosește tov. Popescu în vederea îmbogățirii și consolidării cunoștințelor elevilor se numără, de exemplu, metoda excursiilor, pe care le organizează cu multă pricepere. De asemenea, folosind bogata experiență sovietică, tovarășa Popescu a confecționat, cu ajutorul elevilor, o serie de aparate simple — ca indicatorul de vînt, pluviometrul etc. — necesare pentru a face observații asupra mersului temperaturii, asupra vîntului și ploilor.

Studierea experienței tovarășei Popescu a arătat că izvorul succeselor sale constă în faptul că, deși are o practică de mulți ani, ea se pregătește întotdeauna minuțios pentru lecții, este mereu la curent cu tot ceea ce apare în publicațiile de specialitate, pe care știe să le folosească cu pricepere la lecții. Cabinetul pedagogic a popularizat în multe școli activitatea rodnică a acestei profesoare.

Metodistul pentru limba și literatura română a urmărit activitatea mai multor profesori, cu scopul de a studia și generaliza cea mai bună experiență cu privire la organizarea, conținutul și rezultatul activității cercurilor literare. Experiența profesorului de limba română de la școala pedagogică de băieți din Craiova a fost apreciată în mod deosebit. Pe lîngă cercul literar pe care-l conduce, acesta a organizat un cerc de creație literară, care stimulează posibilitățile de creație ale elevilor. Ajutîndu-i permanent pe acești elevi, profesorul a reușit să orienteze preocupările lor spre o muncă creatoare și să le lămurească problemele actuale ale literaturii.

Experiența pozitivă a profesorului Stoenescu a fost extinsă de către cabinetul pedagogic și în alte școli din regiune. Acum s-au organizat cercuri de creație literară și în școlile pedagogice din Craiova, Turnu Severin și Caracal.

La fel au procedat și alți metodiști. Tovarășul Zimbler Albert a studiat lucrările scrise ale elevilor școlilor pedagogice la examenul scris de limba rusă. In urma acestui control a constatat că o serie de profesori, ca Denev V. de la Craiova, Gruiescu P. de la Turnu Severin și alții au reușit să le formeze elevilor deprinderi de scriere caligrafică și ortografică. El a căutat să cunoască metodele folosite de acești profesori pentru a le populariza. Analiza lucrărilor scrise l-a ajutat în același timp să descopere greșelile caracteristice majorității elevilor de la școlile pedagogice din regiune. In cadrul cercului de limba rusă s-au dat apoi indicații metodice pentru lichidarea acestor greșeli.

Cu prilejul cercetării activității colectivelor didactice ale școlilor pedagogice, cabinetul pedagogic a cunoscut metodele variate pe care le folosesc profesorii de limba rusă în scopul însușirii temeinice a limbii ruse de către elevi. De pildă, elevele anului IV de la școala pedagogică de educatoare din Tg. Jiu întrețin corespondență cu elevele din clasa a IX-a a școlii medii nr. 335 din Moscova. In scrisorile lor, elevele sovietice le-au arătat elevelor din Tg. Jiu cum își pregătesc ele lecțiile și care sînt cerințele pentru ca un elev să primească nota 5 la o materie. Această corespondență a contribuit mult la îmbunătățirea atitudinii față de muncă a viitoarelor educatoare.

Noi am fi putut realiza mult mai mult în acțiunea de studiere și generalizare a experienței înaintate dacă am fi știut să antrenăm în această acțiune masele largi ale cadrelor didactice. Cabinetul nostru pedagogic n-a făcut însă acest lucru. El a ajutat foarte puțin secțiile de învățămînt și consiliile metodice raionale. In multe școli sînt învățători ca tovarășii Marin Dumitru de la Colegiul „N. Bălcescu" din Craiova sau Petru Crăciun, de la școala pedagogică de învățătoare din Caracal, recent decorați, care obțin rezultate deosebit de valoroase în muncă. Noi n-am izbutit însă să facem cît mai larg cunoscute căile și mijloacele prin care ei au reușit să obțină aceste succese.

Adeseori, munca de studiere și generalizare a experienței înaintate este încredințată în întregime consiliilor metodice raionale, iar ca mijloc de popularizare se folosesc doar ședințele cercurilor pedagogice, consfătuirile cu directorii și consfătuirile raionale. Aceasta este situația din raioanele Cujmir, Vînju Mare, Balș, Gilort, Baia de Aramă etc. Secțiile de învățămînt ale acestor raioane nu contribuie direct la aceste acțiuni, nu analizează adînc și multilateral activitatea școlilor, sistemul de predare, metodele și procedeele celor mai buni pedagogi.

Cabinetul pedagogic al regiunii noastre luptă acum pentru înlăturarea acestor lipsuri, căutînd forme noi pentru a face cît mai larg cunoscută experiența pozitivă a pedagogilor.

ANDREI NICOLAE
șeful cabinetului pedagogic regional Craiova

Ne pregătim pentru încheierea cu succes a anului școlar

Experiența anilor trecuți ne-a arătat că ultima etapă a anului școlar trebuie pregătită cu multă grijă, astfel încît să fie antrenați în această acțiune toți factorii răspunzători de bunul mers al procesului de învățămînt.

Folosind această experiență, colectivul secției de învățămînt a Orașului Stalin și-a alcătuit un plan de activitate amănunțit în vederea pregătirii examenelor. In plan se prevede că trebuie dată cea mai mare importanță muncii de control și îndrumare, menită să ajute cadrelor didactice — cu deosebire celor tinere — să organizeze cît mai temeinic recapitularea și sistematizarea materiei.

Una dintre primele acțiuni organizate de colectivul secției noastre de învățămînt în vederea pregătirii încheierii anului școlar a fost verificarea îndeplinirii programei școlare. Cele mai multe școli îndeplinesc just programa, sînt la curent cu lecțiile și vor parcurge la timp toată materia de învățămînt, astfel încît să le rămînă destule ore pentru recapitulare. La unele școli, însă, materia de învățămînt a fost parcursă superficial. De pildă, la clasa a III-a a școlii de 7 ani nr. 5, planificarea lecțiilor nu corespunde programei școlare. Tovarăsa Elena Balosescu, învățătoare la această clasă, terminase pînă la 1 aprilie materia la gramatică, nerespectînd repartiția de ore indicată pentru fiecare capitol în parte. Greșeli asemănătoare există și la clasa a IV-a a acestei școli. Tovarășa Elena Costescu, învățătoarea clasei, în loc să predea fracțiile ordinare în 16 ore, cîte sînt prevăzute în programă, le-a predat numai în 5 ore, iar problemele cu procente nu le-a predat deloc. Directorul școlii, datorită insuficientei sale preocupări pentru această chestiune, nici n-a sezisat măcar aceste lipsuri.

Secția de învățămînt a îndrumat cadrele didactice din aceste școli să revină asupra cunoștințelor predate, cerîndu-le să dea explicații amănunțite acolo unde elevii nu și-au însușit temeinic materia de învățămînt.

O atenție deosebită acordă colectivul nostru școlilor care au un procent mare de elevi rămași în urmă. Aceste școli sînt vizitate mai des de către inspectorii secției de învățămînt care, pe lîngă că asistă la lecții, iau parte și la orele de consultații date de învățători și profesori și controlează planurile după care sînt organizate aceste consultații.

★

La Școala medie tehnică de cărbune din Cîmpulung-Muscel s-au luat din timp o serie de măsuri în vederea încheierii anului școlar. In cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic s-a analizat situația la învățătură a elevilor, precum și stadiul parcurgerii materiei la fiecare disciplină în parte.

Profesorii predau acum ultimele capitole din materie. Ei și-au rezervat la sfîrșitul celui de al II-lea semestru un număr suficient de ore pentru recapitulare.

Față de primul semestru, situația la învățătură s-a îmbunătățit simțitor. Justa organizare a interasistențelor la lecții și faptul că directorul de studii al școlii a îndrumat cu perseverență cadrele didactice în ceea ce privește îmbunătățirea metodelor lor de predare a dus la ridicarea nivelului lecțiilor, a făcut să crească numărul elevilor care își însușesc temeinic cunoștințele.

Cu toate succesele obținute în activitatea cadrelor didactice, mai există însă și lipsuri serioase. Numărul încă destul de mare de elevi rămași în urmă este o dovadă a faptului că nici cadrele didactice, nici conducerea școlii nu au luat din timp măsuri în vederea ajutorării celor care întîmpină greutăți în însușirea cunoștințelor.

Ținînd seama de lipsurile existente, consiliul pedagogic a luat măsuri menite să ducă la obținerea unor bune rezultate la învățătură la sfîrșitul anului școlar.

Ca o primă măsură, cadrele didactice și-au intensificat activitatea de ajutorare a elevilor rămași în urmă, organizînd mai bine orele de consultație. O deosebită atenție se dă în această perioadă verificării cunoștințelor elevilor și notării acestora cu regularitate. Elevii rămași în urmă sînt ascultați și notați mai des. Cadrele didactice au luat măsuri pentru a nu-i supraîncărca pe elevi cu teme pentru acasă.

Pentru asigurarea unei strînse legături între teorie și practică se organizează excursii în minele din apropiere.

Prof. I. G. RĂDUCU

Pentru a antrena și părinții în sprijinirea mai intensă a copiilor în această perioadă, diriginții au fost îndrumați să-și intensifice vizitele la domiciliul elevilor și să le arate părinților în mod concret cum să asigure acasă copiilor lor condiții bune de învățătură. Concomitent cu aceasta, am îndrumat școlile să organizeze în așa fel regimul de zi al elevilor, încît să evite supraîncărcarea acestora. Totodată, am luat legătura cu Comitetul Orășenesc U.T.M. pentru ca împreună să creăm condiții cît mai bune în vederea pregătirii elevilor pentru examene.

Pentru o justă organizare a repetării materiei, colectivul secției a îndrumat cadrele didactice să studieze structura lecțiilor de repetare și sistematizare a cunoștințelor. La ședințele din luna aprilie ale cercurilor pedagogice au fost prezentate planuri de recapitulare pe teme și planuri de lecții recapitulative, care au fost supuse discuției colectivelor de pedagogi. Totodată, secția de învățămînt a îndrumat colectivele didactice să organizeze lecții deschise de recapitulare. In școlile cu colective mari, învățătorii și profesorii de aceeași specialitate se consultă în vederea planificării repetării materiei, respectîndu-se bineînțeles specificul fiecărei clase.

Intrucît în orașul nostru sînt peste 50 de cadre tinere, secția de învățămînt a luat măsuri ca metodiștii cabinetului pedagogic să le îndrume îndeaproape, dîndu-le explicații cît mai amănunțite cu privire la organizarea recapitulării. In această acțiune sînt antrenați pe lîngă metodiști, și cei mai buni dintre învățătorii și profesorii care predau în școlile orașului nostru.

In momentul de față, secția noastră de învățămînt se preocupă îndeaproape de felul cum sînt aplicate instrucțiunile Ministerului Invățămîntului pentru completarea programei cu cunoștințe agricole practice. In vederea recapitulării cunoștințelor la științele biologice, noi acordăm o mare atenție executării lucrărilor practice pe loturile de experiență, în grădinile școlilor etc., precum și excursiilor în natură, îndrumînd școlile în această privință și asigurînd aplicarea instrucțiunilor ministerului.

N. CHIȘU
șeful secției de învățămînt a Orașului Stalin

★

In atelierul școlii

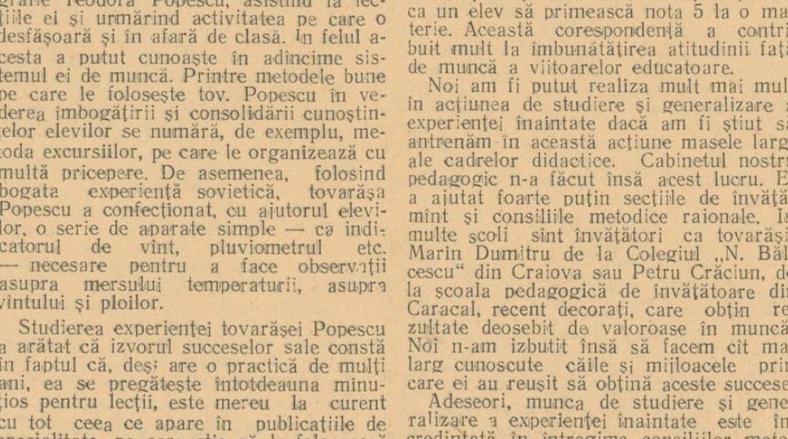

In atelierul școlii medii electrotehnice „Iosif Ranghef" din Capitală

O vizită la Institutul de cercetări piscicole

Cabinetul pedagogic din regiunea Constanța a organizat de curînd o vizită a profesorilor de științe naturale din oraș la Institutul de cercetări piscicole din Agigea. Această vizită a avut ca scop inițierea cadrelor didactice în problemele de microscopie și muzeologie.

Directorul Institutului, tovarășul Căraușu, a vorbit cadrelor didactice despre necesitatea cunoașterii regiunii de către elevi, despre importanța folosirii materialului didactic la lecții și despre posibilitatea de a confecționa acest material împreună cu elevii prin folosirea bogatelor resurse locale.

Profesorii au observat la microscop protozoare din acvariile Institutului (diatonee vorticella), viața într-o picătură de apă etc. Materialele au fost pregătite și expuse de tovarășa Elena Porumb, asistentă la Institut. Tov. asistent Porumb a executat apoi în fața vizitatorilor și cu ajutorul lor mulajul unui pește preparat cu formol. A avut loc și o demonstrație practică în legătură cu fixarea pe hîrtie a algelor.

Profesorii au primit din partea Institutului, pentru muzeele școlilor, diferite specii de alge fixate pe hîrtie.

PETRE TEODORESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Constanța

Material didactic confecționat cu ajutorul elevilor

La școala elementară nr. 1 din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, regiunea Suceava, se confecționează prin posibilități locale mult material didactic. Astfel, au fost confecționate numeroase corpuri geometrice, numărători, compase, echere, planuri înclinate. O parte din aceste materiale sînt folosite în școala din comuna Boroaia, iar restul au fost trimise școlilor din raion.

In luna decembrie 1953, secția de învățămînt a raionului Fălticeni și comitetul sindical raional au luat inițiativa de a susține această activitate a profesorilor și au înființat un centru raional de confecționare a materialului didactic, acordîndu-i și ajutor material. Pînă la sfîrșitul anului școlar, în cadrul acestui centru se vor confecționa 350 de preparate în formol, material didactic necesar predării lecțiilor de zoologie etc.

Inițiativa școlii elementare nr. 1 din comuna Boroaia trebuie susținută cît mai mult de către secția de învățămînt și comitetul sindical. Este necesar ca acestea să ajute cadrelor didactice să-și procure unele substanțe de care au nevoie pentru confecționarea materialului didactic, ca perhidrol, neofalină etc.

Acțiunea dusă de cadrele didactice de la școala din comuna Boroaia contribuie în mare măsură la ridicarea calității învățămîntului.

Prof. ALEX. TĂRANIȚĂ
corespondent

Prietenia dintre Creangă și Eminescu

Sînt 80 de ani de cînd, pe străzile Iașului, puteau fi văzuți adesea, colindînd împreună, doi bărbați cu totul deosebiți ca înfățișare. Unul era tînăr, frumos, cu umerii lați, cu fața palidă, cu plete întunecate. Celălalt era un omuleț mai în vîrstă, scund și îndesat, cu părul bălai, cu picioare scurte dar sprintene. Cei doi bărbați mergeau mereu alături și-și povesteau fără încetare. Cel tînăr asculta, cu veselie dar și cu respect, snoavele pline de înțelepciune ale celui mai vîrstnic; iar în ochii acestuia din urmă se citea o negrăită admirație atunci cînd tînărul declama versurile sale pline de simțire, pline de revoltă. Treceau uneori prin fața cafenelelor elegante din centrul orașului. De dincolo de geamuri îi priveau, supărați, junimiștii cu vază: „Ce fel de prietenie e asta? Despre ce discută ei într-una?" Dar celor doi prieteni nu le pasă de bîrfelile din cafenelele elegante. In hainele lor simple, din șiac, cu încălțămintea lor greoaie, ei se îndreptau mai ales spre marginile orașului, de unde printre căsuțele scunde se vedeau dealurile din jurul Iașului. Cînd oboseau de preumblat, se opreau să se hodinească pe cerdacul din dos al unei căsuțe dărăpănate, al vestitei bojdeuci...

Cei doi prieteni au fost doi dintre cei mai iubiți scriitori ai poporului nostru: marele poet Mihai Eminescu și neîntrecutul povestitor Ion Creangă. Prietenia lor strînsă izvora din convingerile lor comune; îi unea dragostea lor fierbinte pentru poporul muncitor. Intr-o vreme în care exponenții regimului burghezo-moșieresc se străduiau să mențină poporul în întunericul neștiinței și al misticismului, Mihai Eminescu și Ion Creangă și-au strîns mîinile, luptînd împreună pentru înflorirea culturii românești.

Pentru învățătorii și profesorii școlilor noastre, cunoașterea raporturilor prietenești care au existat între Mihai Eminescu și Ion Creangă prezintă un deosebit interes. Această mare prietenie poate fi dată ca un minunat exemplu elevilor noștri, pentru a stimula astfel dezvoltarea relațiilor tovărășești și prietenești între ei.

In același timp, trebuie să ținem seama de faptul că prietenia lui Mihai Eminescu cu Ion Creangă a dus nu numai la o colaborare pe plan literar între acești doi mari creatori, dar și la o colaborare pe plan pedagogic. Preocupați amîndoi de problemele școlii, ei și-au fost sprijin reciproc în lupta împotriva caracterului antidemocratic și antiștiințific al învățămîntului din acea vreme, împotriva dogmatismului și a celorlalte racile care erau atunci proprii școlii românești. Doritori să contribuie la luminarea poporului, la dezvoltarea școlii, ei s-au aflat pe o poziție pedagogică comună, pe care o caracterizează cît se poate de bine cuvintele lui Mihai Eminescu: „O școală bună este aceea care este adînc înrădăcinată în realitățile țării sale, în problemele care frămîntă poporul său. Studiile făcute într-o școală care nu are nici o legătură cu țara sa, sînt studii fără valoare".

Mihai Eminescu și Ion Creangă s-au cunoscut la Iași, în 1875.

Ion Creangă — care pe atunci avea 38 ani — își reluase postul de învățător, după ce un timp fusese suspendat din învățămînt din cauza atitudinii sale progresiste. Flăcău venit de pe malurile Ozanei nu se mulțumise cu cultura primită la „fabrica de popi de la Fălticeni", ci studiase serios pedagogia, devenind un elev fruntaș al școlii normale. Avusese de îndurat însă multă urgie, din cauza „păcatelor" pe care și le înșira el însuși astfel într-o scrisoare: „spiritul de modestie, independență, sinceritate, onestitate, francheță, curajul opiniunilor și fermitatea de caracter". Cu asemenea păcate, nu-i de mirare că s-au abătut asupra lui anatemele arhiereștí și persecuțiile lui Tell, ministrul învățămîntului.

Mihai Eminescu — care avea pe atunci 25 de ani — fusese numit de curînd revizor școlar. Poetul cu ochi de jar, care cîntase în versuri Comuna din Paris, care ura „orînduiala cea crudă și nedreaptă, ce lumea o împarte în mizeri și bogați" — activa acum cu clocotitoare energie pentru „lărgirea și adîncirea instrucției școlare". Colindînd din școală în școală, prin sate și tîrguri, nu odată întîlnise învățători la care „zelul dăscălesc" să fie unit cu o serioasă pregătire pedagogică, cu dragoste pentru copii, cu înțelegerea rostului școlii. Intruchiparea cea mai înaltă a acestui tip de dascăl a găsit-o el în Ion Creangă.

L-a remarcat și l-a îndrăgit revizorul cel inimos pe dascălul care spunea cu convingere: „Ș-apoi scopul școalei este și acela de a învăța și de a păstra cu cea mai mare sîrguință limba națională de care se leagă tot trecutul unui popor, cu datinile străbune, jocurile, cimiliturile, proverbele, legendele și cîntecele populare cele pline de dulceață". M. Eminescu, care îi sfătuia mereu pe învățători să transmită elevilor limba și literatura noastră, de data aceasta nu mai era pus în situația de a da sfaturi.

Cuvîntul dascălului acesta îl fermeca. Prea se potriveau în păreri, în dorințe, în gusturi... Și astfel s-a născut o mare prietenie, sub ochii măriți ai copilașilor care ascultau povestea „Soacrei cu trei nurori", într-o școală mică, dărăpănată, în care era frig dar din care fusese izgonit „Sf. Nicolai făcătorul de vînătăi".

Cînd revizorul a citit „Metoda nouă de scriere și cetire pentru usul cl. I primară", scrisă de prietenul său în colaborare cu alți învățători, prețuirea sa pentru acesta a crescut și mai mult. Erau amîndoi partizanii principiilor didactice progresiste și dușmanii „teoreticienilor" oficiali, care, vorba lui Creangă, „mare năduh i-ar mai fi făcut bietului Pestalozzi".

Preocupați în special de problema predării limbii materne, ei s-au situat pe poziția comună că cea mai bună metodă de predare a citirii și scrierii este cea fonetică — sau „sonetară", cum îi mai spuneau — după care întîi trebuie învățat sunetul și apoi echivalentul său grafic, litera. Despre această metodă, opusă slovenirii și silabisirii, Ion Creangă spunea: „Sistema sonetară chiar de la început face pe copil să aibe cunoștință de ceea ce face, prin urmare este cea mai rațională".

Răsfoind procesele-verbale de inspecție și rapoartele către minister alcătuite de Mihai Eminescu, observăm că el recomanda mereu învățătorilor să folosească „metoda sonetară" și abecedarul lui I. Creangă, care era bazat pe această metodă. Inspectînd școala din Ierbiceni el a constatat că metoda fonetică era bine folosită; la Rediul-Mitropoliei, unde metoda nu era utilizată, el cere introducerea ei. In acest sens el a trimis școlilor și o circulară. In procesul-verbal făcut la școala din Brodoc, el atrage atenția asupra limbii „limpede și înțeleasă" pe care o găsim în „metoda nouă" a lui Creangă și într-un raport ulterior o caracterizează astfel: „pînă acum este cel mai bun abecedar românesc". Dar, așa cum arată M. Eminescu într-o adresă către minister din care nu ni s-a păstrat decît ciorna, în ciuda succesului obținut de metoda fonetică, autoritățile școlare refuzau să o recomande în școli.

In toamna anului 1875, M. Eminescu a organizat la Iași o conferință a învățătorilor din județ. El a folosit și acest prilej pentru a răspîndi metoda fonetică de citit. Sarcina de a face o expunere asupra „modului de a învăța pe copii cetirea și scrierea" i-a încredințat-o lui Ion Creangă. Pentru prima dată, în acel an conferința învățătorilor n-a avut caracterul unei formalități.

La începutul anului 1876 apare prima metodică a citit-scrisului după metoda fonetică: „Povățuitoriu la cetire prin scriere după metoda fonetică" — lucrare întocmită de Ion Creangă cu colaborarea altor învățători. Mihai Eminescu a trimis ministerului un entuziast raport — datat 26 mai 1876 — care cuprinde o amplă analiză pedagogică a „Povățuitorului":

„Oricît de modestă în aparență ar fi cartea, ea însemnează începutul unei reforme adînci în instrucția elementară, ea a rupt-o cu dogmatismul, izvorul metodei propuse este însăși natura inteligenții, procesul ei de dezvoltare" scria Mihai Eminescu.

Printre marile merite ale lucrării lui Ion Creangă, pe care Mihai Eminescu le-a scos în evidență în raportul său, este și faptul că această lucrare e originală și nu copiată după manuale străine, că ea este rodul experienței îndelungate a autorului.

Este cunoscut faptul că Eminescu era admiratorul înflăcărat al operelor literare ale lui Creangă. Putem afirma acum că el a prețuit în egală măsură și lucrările pedagogice ale marelui povestitor

Curînd s-au abătut nori negri asupra vieții poetului. Demascarea curajoasă a situației din învățămînt pe care a întreprins-o în rapoartele sale a dus la destituirea lui din postul de revizor școlar. Rămas pe drumuri, el nu mai avea — după cum rezultă dintr-o scrisoare a sa — nici cu ce să-și cumpere pîine. S-a mutat atunci cu totul în bojdeuca prietenului său Ion Creangă, cu care a împărțit un timp mizeria. In acest timp, „Povățuitoriul" lui Creangă fusese interzis în școli. Vraful de exemplare din această valoroasă lucrare zăcea într-un pod (după cum ne arată o scrisoare a lui Ion Creangă din noiembrie 1876).

Veni ziua despărțirii. Mihai Eminescu plecă la București să se înfunde în redacția „Timpului", unde avea să-și macine definitiv sănătatea. Din Iași, Creangă îi scria:

„La Eși ninge de ast-noapte, încît s-a făcut drum de sanie. Ciricul parcă e mai frumos acum. Vino, frate Mihai, vino căci fără tine sunt străin. Te sărut pe frunte, Ion Creangă".

Cînd apăru o nouă lucrare pedagogică a lui Ion Creangă, „Învățătoriul copiilor", Mihai Eminescu scrise în „Timpul", iovind în literați cosmopoliți:

„Învățătoriul copiilor" se poate recomanda nu numai copiilor mici, ci și multora din cei mari, căci întîi ar învăța românește, ceea ce precum se știe la Paris nu se poate învăța; al doilea, ar vedea că mai sînt oameni și afară de barierile Bucureștilor, ceea ce ar înfrîna tonul de „impertinență literară" cu care nulități de cafenele încearcă de la un timp să se introducă în republica literelor".

Prețuirea lui Mihai Eminescu pentru Ion Creangă era atît de mare încît el a arătat — pe drept cuvînt — că, prin felul în care zugrăvește viața poporului, Creangă este pentru noi ceea ce este Gogol pentru poporul rus, Petőfi pentru poporul maghiar.

In 1878 Ion Creangă studia problemele geografiei, pregătind o „Geografie a județului Iași" (care a apărut în anul următor). Mihai Eminescu i-a dăruit atunci o veche geografie, pe care se păstrează următoarea notă „Din cărțile subscrisului Ion Creangă, 1878. Dăruită mie de d-l Mihai Eminescu, eminentul scriitor și cel mai mare poet al Românilor".

Alături de ajutorul dat de Mihai Eminescu, trebuie remarcată aci și prețuirea pe care o acorda Ion Creangă prietenului său. In 1878 erau puțini aceia care i-ar fi acordat lui Mihai Eminescu titlul „cel mai mare poet al Românilor" — pe care astăzi i-l acordă istoria literaturii.

Istovit de muncă și mizerie, Mihai Eminescu se îmbolnăvi greu în 1883. Ion Creangă cerea ca prietenul său să fie adus la el, să fie lăsat sub îngrijirea lui. S-au reîntîlnit în 1884 și au petrecut zile triste, înnegurate, în bătrîna bojdeucă.

Mai tîrziu se îmbolnăvi și Ion Creangă. O scrisoare a sa din 15 mai 1885 ne vorbește despre munca grea pe care o ducea: „Apoi ocupat 30 de oare pe săptămînă cu școala primară, plus dusul și întorsul de două ori pe zi, cine știe de unde, prin ploaie și noroiu, ger sau arșiță, cum se întîmplă, nu e lucru togmai ușor pentru omul vrîsnic și greoiu. Se mai apropie încă și esamenul cu multișoare formalități de îndeplinit. Cu toate acestea... voi mai încerca a scrie cîte ceva".

Bolnav și obosit, Ion Creangă nu voia să renunțe la școală, nu voia să se despartă de copii.

Pe scoarțele unui volum de poezii populare, Ion Creangă și-a notat că în 2 februarie 1887 l-a vizitat pe Eminescu la Mînăstirea Neamțului, unde acesta zăcea bolnav.

Intr-o zi — era în 1889 — pe cînd se afla pe patul de boală, Ion Creangă primi vestea tristă că Mihai Eminescu a murit. A plîns ca un copil, strîngînd noaptea întreagă la piept cărțulia de versuri măiestre ale prietenului său iubit.

In același an a murit și Ion Creangă. La groapa lui n-a venit nici Maiorescu și nici ceilalți pontifi ai Junimii. Un bătrîn învățător și-a luat rămas bun de la el din partea școlii pe care Creangă a iubit-o atît.

Învățătorii noștri trebuie să vadă o strălucită pildă în prietenia celor doi mari scriitori. Această prietenie le-a fost îndemn pentru creația artistică și pentru lupta dusă pe plan pedagogic. Cu trei sferturi de veac înainte, Mihai Eminescu și Ion Creangă s-au făcut purtătorii tradițiilor progresiste cele mai înaintate ale școlii noastre. Dezideratele lor își găsesc realizarea abia astăzi, în școala nouă a patriei noastre, care într-adevăr a devenit, așa cum visau ei „o școală adînc înrădăcinată în realitățile țării, în problemele care frămîntă poporul".

M. ȘTEFAN

Un comentariu al corespondenților ziarului „Pravda" consacrat conferinței de la Geneva

MOSCOVA 6 (Agerpres). —

„Pravda" publică sub semnătura corespondenților săi de la Geneva, Jukov, Plișevski și Rassadin, un articol consacrat conferinței de la Geneva.

La 5 mai, miniștrii afacerilor externe nu au ținut ședință. Ei nu vor ține ședință nici la 6 mai, deoarece nu s-a înscris nimeni la cuvînt în discuțiile pe marginea problemei coreene. Nu s-a început nici discutarea problemei Indochinei. Motivul oficial: delegații „statelor asociate" — Laos și Cambodge — invitați de cele trei puteri occidentale, nu au sosit încă la Geneva.

Comentatorii locali găsesc însă o altă explicație acestui obstacol neașteptat. Astfel, ziarul „Journal de Genève" declară: „Se pare că occidentul a hotărît să folosească această întrerupere pentru a-și consolida coeziunea puternic sdruncinată... deoarece nu se pot duce tratative sub lozinca „Să se salveze cine poate".

Ziarele arată, scriu în continuare autorii corespondenței, că delegația americană, refăcută în urma zguduirii provocate de plecarea lui Dulles, care a suferit la Geneva o înfrîngere politică, și-a reluat manevrele avînd drept scop să restabilească „disciplina atlantică" încălcată de aliații săi și să împiedice realizarea vreunui acord la Geneva.

Totodată, observatorii acordă o deosebită atenție tratativelor duse de delegația americană în culisele conferinței cu privire la înjghebarea faimosului bloc „defensiv pentru Asia de sud-est", proiectului căruia diplomația americană i-a făcut o reclamă atît de zgomotoasă în ajunul conferinței de la Geneva. După cum se transmite, delegația S.U.A. se străduiește să folosească prezența la Geneva a reprezentanților Angliei, Franței, Australiei, Noii Zeelande, Tailandei, Filipinelor și ai celor trei „state asociate" din Indochina, pentru a obține legalizarea acestui nou bloc militarist.

După cum se știe, amintesc corespondenții ziarului „Pravda", situația care s-a creat la conferința de la Geneva este departe de a fi pe placul lui Dulles. Reprezentanții multor țări participante la conferință preferă complotului cu privire la un nou plan agresiv, căutarea de căi pentru realizarea unui acord care să ducă la reglementarea pașnică a problemelor internaționale litigioase. În deosebi, delegația engleză a preferat să adopte o atitudine mai prudentă decît cea indicată de Departamentul de stat.

Totuși, delegația americană, hotărîndu-se să acționeze direct, nu își încetează eforturile care au drept scop să frîngă rezistența aliaților ei și să-i oblige să întreprindă în comun o „cruciadă" împotriva mișcării naționale de eliberare a popoarelor din Asia.

Planurile americane de creare a unui „pact pentru Asia de sud-est" au în primul rînd scopul să opună mișcării de eliberare națională un front unit al puterilor coloniale și în al doilea rînd, sub pretextul organizării unor „acțiuni unite" să pună mîna pe colonii care deocamdată se mai află în mîinile vechilor colonialiști.

Politicienii americani nu renunță la ideea includerii Japoniei în „pactul pentru Asia de sud-est". Această împrejurare nu promite nimic bun „vechilor" puteri coloniale.

In corespondență, se subliniază în continuare că cei mai zeloși propovăduitori ai politicii coloniale americane, cum ar fi Knowland, liderul republicanilor în senatul S.U.A., nu sînt în stare să-și ascundă enervarea față de refuzul cercurilor guvernante din Anglia de a sprijini în mod necondiționat planurile S.U.A. Recent, într-un interviu acordat ziarului „Daily News", Knowland a cerut lui Dulles să nesocotească poziția aliaților vest-europeni ai S.U.A.

Această declarație a lui Knowland este semnificativă în mai multe privințe. Dar ea reprezintă în primul rînd recunoașterea faptului că S.U.A. s-au pomenit izolate pe arena internațională.

Indiferent de dorința oamenilor de stat ai S.U.A., scriu în încheiere corespondenții „Pravdei", evoluția istorică a evenimentelor din Asia duce la o înfrîngere totală și definitivă a colonialiștilor. Lupta popoarelor din Asia pentru eliberarea lor națională este nebiruită!

Comitetele sindicale organizează schimbul de experiență

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Baia Mare sprijină comitetele sindicale raionale și organizațiile sindicale din școli în lupta pentru răspîndirea experienței înaintate. Sub îndrumarea comitetului regional au loc în școli lecții deschise, consfătuiri de producție etc.

Astfel, organizațiile sindicale de la școala din comuna Ardud, raionul Satu Mare, de la școala din comuna Seini, raionul Șomcuța Mare, precum și de la școlile pedagogice din Satu Mare, Carei și Sighet au organizat numeroase lecții deschise. La o astfel de lecție, ținută de profesorul de științe naturale de la școala pedagogică cu limba de predare română din Carei, a asistat un mare număr de profesori. Lecția a fost izbutită mai ales prin faptul că s-a acordat o importanță deosebită legării cunoștințelor teoretice de problemele agriculturii.

★

Ridicarea nivelului profesional al membrilor de sindicat de la școala pedagogică de fete cu limba de predare română din orașul Carei constituie una din principalele preocupări ale Comitetului sindical de instituție. De curînd, Comitetul de instituție a organizat o consfătuire de producție în legătură cu predarea limbii române la anii I și III. La consfătuire au participat învățătorii și profesorii din școală, precum și cei de la școala medie mixtă și de la școala elementară nr. 1.

Din cuprinsul referatului și al coreferatului prezentate în cadrul consfătuirii, ca și din discuțiile care au urmat, a reieșit că în predarea limbii române la anii I și III ai școlii pedagogice de fete din Carei se folosesc metode variate, dîndu-se o atenție deosebită pregătirii elevelor pentru viitoarea lor profesiune.

Consfătuirea a scos la iveală și unele lipsuri, în special în ce privește controlul muncii elevelor. De asemenea, în cadrul lecțiilor de limba română la anii I și III se dă uneori prea multă atenție amănuntelor, ceea ce face să rămînă prea puțin timp pentru expunerea problemelor esențiale.

Prin problemele ridicate, consfătuirea de producție a contribuit la îmbunătățirea predării literaturii și a gramaticii de către cadrele didactice din orașul Carei.

ANA DARABAN

A dat de asemenea rezultate bune schimbul de experiență între profesorii care predau limba română, limbile materne ale minorităților naționale și limba rusă. Ca urmare a acestui schimb de experiență, la școala pedagogică cu limba de predare ucraineană din Sighet se aplică cu succes metoda comparativă în predarea limbii materne, a limbii române și a limbii ruse.

La școala cu limba de predare română din comuna Ardud s-a organizat o consfătuire de producție cu tema „Folosirea materialului didactic în predarea științelor naturii". Atît referatul cît și discuțiile care au avut loc cu acest prilej au contribuit la răspîndirea experienței bune în privința confecționării și folosirii materialului didactic la lecțiile de științe naturale.

V. BOBEI
corespondent

★

Să întărim și să dezvoltăm activitatea Asociației „Știința"

Aurel Stoian
președintele Consiliului central al Asociației „Știința"

De curînd s-au împlinit trei ani de cînd, ca urmare a sarcinilor izvorîte din Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra stimulării și dezvoltării culturii fizice și sportului din țara noastră, au luat ființă primele colective ale Asociației „Știința".

Sub impulsul avîntului creat mișcării de cultură fizică și sport din Republica noastră Populară, colectivele sportive ale Asociației „Știința" și-au lărgit continuu activitatea, atrăgînd un număr din ce în ce mai mare de tineri în practicarea sportului.

Campionatele universitare — cea mai de seamă competiție a Asociației „Știința" — au cunoscut an de an o participare tot mai numeroasă. În 1951, numărul celor care au luptat pentru cucerirea titlului de campion universitar în cadrul diferitelor ramuri de sport a fost de 16.711; în 1953, acest număr a crescut cu 263 la sută. Crosurile organizate în cinstea zilelor de 1 Mai și 7 Noiembrie au atras, în 1953, 32.277 de participanți, cu 310 la sută mai mult decît în anul 1951. Din 1951 și pînă în prezent, peste 18.000 membri ai Asociației au cucerit insigna G.M.A. gradul I, iar 3.962 membri s-au clasificat în diferite categorii.

Și pe tărîmul măestriei sportive au fost dobîndite o serie de succese. În anul 1953, atleții Asociației au stabilit 29 de recorduri R.P.R. față de 17 în 1951; la natație au fost stabilite în 1953 19 recorduri, față de 6 recorduri în 1951. În anul care a trecut, 6 echipe ale asociației au primit înaltul titlu de „Campion al R.P.R."

Scopul principal pe care-l urmărește Asociația „Știința" — educarea prin sport în spirit comunist a membrilor ei — constituie obiectivul fiecărei acțiuni sportive. Factorul hotărîtor în realizarea țelurilor Asociației îl constituie lupta colectivă a tuturor membrilor ei, în frunte cu comitetele de cercuri, comitetele de secții și consiliile colectivelor sportive.

Pe lîngă succesele obținute, în activitatea membrilor Asociației „Știința" și a colectivelor sportive există însă și o serie de lipsuri, a căror lichidare este în momentul de față preocuparea noastră centrală. Astfel, trebuie să subliniem că nu toți membrii înscriși în Asociație practică în mod continuu sportul. În această privință mai dăinuie mentalitatea greșită că înscrierea într-un colectiv sportiv rezolvă „de la sine" problema practicării sportului. Inscrierea într-o organizație sportivă voluntară este însă numai începutul, punctul de plecare pentru o susținută activitate sportivă.

Unele colective sportive nu respectă statutul și nu țin adunări generale. Cercurile sportive n-au ajuns încă o forță mobilizatoare. Aceste deficiențe au ca rezultat faptul că sportul nu este practicat de un număr mare de membri.

Uneori, în cadrul colectivelor sportive nu sînt respectate principiile de bază ale muncii noastre ca, de exemplu, centralismul democratic. Este semnificativ în această privință faptul că nerespectarea centralismului democratic s-a ivit chiar și în unele unități bine închegate, cum sînt Colectivul Politehnica din București, Consiliul regional Cluj etc.

Un alt aspect negativ îl constituie neglijarea contribuției materiale a membrilor noștri atît în ceea ce privește cotizațiile, cît și în legătură cu inițiativele locale pe care le pot lua secțiile și colectivele sportive. În unele cercuri și colective există o atitudine necorespunzătoare față de bunurile obștești — echipamente și materiale sportive. Sute de echipamente sînt distribuite unor membri care le folosesc în afara activității sportive. La Timișoara a fost deteriorat un număr exagerat de mingi. Toate aceste deficiențe reflectă faptul că noi n-am luptat suficient pentru educarea membrilor noștri în spiritul unei atitudini pline de grijă față de bunurile colective.

Multe colective neglijează calitatea muncii și, în special, munca organizatorică, pierzînd din vedere că fiecare competiție organizată la timp și desfășurată în bune condiții constituie cel mai nimerit mijloc de propagandă sportivă.

Trebuie să subliniem și faptul că unii antrenori nu privesc munca în perspectivă și, din această cauză, multe secții fruntașe rămîn fără echipieri ca, de exemplu, echipa de handbal Cluj, echipa de rugbi din București. În această privință, grija pentru recrutarea de noi membri trebuie să constituie o preocupare de frunte.

De la sfîrșitul anului 1953, Asociația „Știința" funcționează pe lîngă Sindicatul muncitorilor din învățămînt, cuprinzînd în activitatea ei și cadre didactice din școlile elementare și medii. În acest fel, Asociația noastră a devenit mai strîns legată de problemele învățămîntului. Organizațiile sindicale trebuie să îndrume și să controleze efectiv activitatea cercurilor și colectivelor noastre sportive.

Comitetele de instituție, comitetele raionale și regionale ale Sindicatului muncitorilor din învățămînt trebue să ajute colectivele sportive să devină unități bine organizate, a căror activitate să fie îndreptată înspre îndeplinirea obiectivului principal: educarea în spirit comunist a membrilor Asociației.

Membrii Asociației „Știința" trebuie să considere ca o datorie patriotică obținerea insignei G.M.A., complex care constituie baza activității de cultură fizică și sport în țara noastră. A constituit o mare lipsă faptul că, în anul precedent, Asociația „Știința" nu a îndeplinit cifrele de control în legătură cu purtătorii insignei G.M.A.

Colectivele noi, înființate pe lîngă comitetele raionale ale Sindicatului muncitorilor din învățămînt, trebuie să se preocupe de înființarea de secții sportive la unele ramuri de sport accesibile maselor — ca de pildă șahul, voleiul etc. — și să organizeze permanent concursuri interne.

Spartachiada sindicală trebuie să constituie competiția de bază în antrenarea unui număr cît mai mare de membri la întrecerile pe diferitele ramuri ale spartachiadei și în obținerea insignei G.M.A. Organizarea spartachiadei în cadrul colectivelor trebuie să constituie un prilej de ridicare a nivelului muncii acestor colective, de atragere a noi și noi membri în Asociație.

Sportivii noștri au datoria să lupte în acest an cu și mai multă dîrzenie pentru ridicarea continuă a măestriei lor sportive. Campionatele mondiale universitare, care se vor desfășura la Budapesta în luna august a acestui an, trebuie să fie întîmpinate cu noi succese, pentru ridicarea gloriei sportive a patriei noastre.

Întărind și dezvoltînd necontenit activitatea Asociației „Știința", colectivele noastre sportive vor aduce o contribuție de seamă la continua înflorire a mișcării de cultură fizică și sport în Republica Populară Romînă.

Cu sprijinul părinților

Localul școlii medii de 10 ani din comuna Breaza era vechi și necesita o serie de reparații. Sălile trebuia pardosite, instalațiile de apă reparate.

Directorul școlii a convocat o adunare a părinților și le-a cerut ajutorul. În prima duminică ce a urmat adunării, un colectiv de părinți a venit la școală să repare instalația de apă. Au fost rebobinate două motoare electrice pentru pompele de apă, s-a construit un locaș pentru motorul și pompa de apă, cu fundație de beton, s-a instalat o fîntînă arteziană pe care copiii o folosesc pentru a bea apă în condiții igienice. În timpul liber, părinții au mai confecționat, de asemenea, și ștergătoare pentru toate intrările sălilor, ceea ce a asigurat menținerea curățeniei localului.

J. GOLDSFARB
corespondentă

FOILETON

Un examen buclucaș

Cei care doresc să se înscrie la o facultate sau la un curs oarecare folosesc un procedeu simplu: se prezintă la secretariat, depun cererea, depun actele, depun și unele eforturi cînd se întîmplă ca funcționarul cu care au de a face să fie mai birocrat din fire, li se eliberează o dovadă și apoi dau examenul. Dacă sînt bine pregătiți, nu numai că dau examenul, dar îl și iau.

Nu-i prea complicat procedeul nici atunci cînd candidatul locuiește, de exemplu, în regiunea Galați, iar examenul are loc la București. Totul se rezolvă printr-o scrisoare recomandată.

Așa au și procedat mai mulți învățători din țară care doreau să urmeze cursurile fără frecvență la Facultatea de filologie din București: au introdus în plicuri cererile de înscriere la examenele acestor cursuri, precum și toate actele necesare, și au expediat plicurile Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon". Apoi, în așteptarea răspunsului privitor la data cînd se vor ține examenele, s-au așternut pe învățat, dorind din toată inima să le treacă cu succes.

Dar socoteala de acasă nu se potrivește cu cea... de la Facultatea de filologie. Învățătura, ce-i drept, mergea bine. Cunoșteau toată materia. Un singur lucru nu-l cunoșteau: data cînd se vor ține examenele. Răspunsul întîrzia.

— N-ai teamă — se consolau ei între ei. Răspunsul trebuie să sosească...

— Desigur — ofta cîte unul mai neîncrezător — numai să nu sosească după examen...

Aproape o lună au stat liniștiți tovarășii, și tot atît de liniștită a stat și Facultatea de filologie: nici o mișcare, nici o comunicare, nici un semn de viață.

— S-or fi pierdut recomandatele — gîndiră amăriți doritorii de a se califica.

Și, luînd locul, scriseră din nou. De data asta nu Facultății de filologie, ci diferitelor cunoștințe din București, rugîndu-le să afle ce s-a întîmplat cu înscrierile la examene. Și de a doua zi chiar, au început vizitele la Facultatea de filologie... Aici domnea o ordine desăvîrșită: fiecare funcționar cu biroul său, fiecare birou cu dosarele sale și fiecare dosar cu hîrtiile sale. Și pentru că domnea o ordine atît de desăvîrșită, răspunsurile au venit îndată, cu toată exactitatea: „Nu avem nici o cerere, nu avem nici un act, n-am primit nici o recomandată".

Dar după ce la București s-a desfășurat examenul, tovarășii care mai așteptau răspunsul în provincie, l-au primit. Tîrziu, dar l-au primit. Și tot recomandat, în plicuri expediate de Facultatea de filologie. Iată conținutul unuia din aceste plicuri, adresat învățătoarei Maria C. Gheorghe din comuna Plopu, regiunea Galați:

„Vă facem cunoscut că în urma examenului de admitere depus la cursurile fără frecvență nu ați fost admisă.

Alăturat vă înapoiem actele depuse cu ocazia înscrierii la examenul de admitere.

Secretar,
Constantin Popescu"

Cum s-a întîmplat de-a căzut la examen o candidată care nici nu l-a dat și nici înscrisă n-a fost, aceasta nu mai interesează Facultatea de filologie.

Adrese asemănătoare au mai primit și alții, chiar dacă situația lor a fost puțin diferită. Astfel, „nereușita" la examen a tovarășei Duca Maria din Tîrgu Mureș s-a datorat faptului că, deși a predat actele, n-a fost primită în sala de examen pentru că n-avea biletul care dovedea acest lucru.

Și pînă la urmă, toate cererile de înscriere s-au rezolvat. Toate au primit răspuns.

Un lucru mai rămîne să se rezolve: cine răspunde de faptul că tovarășii care vor să-și ridice nivelul profesional nu s-au putut prezenta la examene?

I. AVIAN

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 1/1954

In sumar:

TEORIA ȘI ISTORIA PEDAGOGIEI

AL. ROȘCA: Însemnătatea învățăturii lui I. P. Pavlov pentru lichidarea rămășițelor pedologice din psihologie și pedagogie.
I. STANCIU: Unele probleme ale literaturii pentru copii.
M. ȘTEFAN: Lupta lui Mihai Eminescu pentru promovarea principiilor didacticii progresiste.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII NOASTRE

P. VILCU: Din activitatea cercurilor și comisiilor metodice din școala de 10 ani „Nicolae Bălcescu", București.
J. BERARIU, E. NICOLAESCU: Educația fizică și sportul — mijloc de educare comunistă a elevilor din școala noastră.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Educarea disciplinei conștiente la elevii claselor I—IV.
C. SIMIONESCU: Experiența sovietică în organizarea activității de cercetare științifică.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ÎN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Pregătirea învățătorilor în R. D. Germană și activitatea lor.

ÎNDRUMĂRI METODICE

Cîteva aparate de fizică confecționate prin mijloace locale și folosirea lor la lecție.

CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE

Culegere de studii de psihologie.
Metodica de predare a matematicii în școlile medii — de V. Bradis.
Povestiri din viața școlii sovietice.

CONSULTAȚIE

Despre evidența cunoștințelor elevilor la lecțiile de literatură.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări de întreținere a culturilor ce se execută primăvara

Ing. agr. ION ILEA

Planta, ca orice organism viu, trebuie privită în creșterea și dezvoltarea ei, sub raportul condițiilor de viață în care trăiește. Dacă va găsi un mediu optim de viață, va crește și se va dezvolta viguros, dînd recolte cantitativ și calitativ superioare; dimpotrivă, dacă nu va găsi condiții bune de viață, recolta va fi scăzută.

Factorii care condiționează existența plantei și de care ea are nevoie continuu și simultan în cursul vegetației sînt: lumina, căldura, aerul, apa și hrana. Alături de fruntașii recoltelor și de tehnicienii agronomi, cadrele didactice trebuie să arate oamenilor muncii de pe ogoare că întreținerea cu grijă a culturilor în timpul primăverii nu înseamnă altceva decît crearea acestor condiții încă din prima perioadă a vieții plantelor.

În mod practic, aceasta se realizează printr-o serie de lucrări agrotehnice ca: grăpat, tăvălugire, rărit, plivit, prășit. Aplicate în mod rațional, pe terenuri bine pregătite și însămînțate la timp, ele determină ridicarea producției agricole.

Grăparea are o mare importanță ca lucrare de întreținere a culturilor. Ea se execută primăvara, atunci cînd solul a prins crustă (coajă) sau cînd este prea bătătorit. Prin aplicarea grapei pe semănături, la suprafața solului se formează un strat izolator, afînat, care reduce la minimum pierderea apei din sol. De asemenea, grăparea favorizează viața micro-organismelor care descompun materia organică din sol, transformînd-o în elementele nutritive cu care se hrănește planta. Prin grăpare se distrug buruienile răsărite pe semănături și totodată se înlătură frunzele și plantele moarte, care constituie un focar de infecție pentru culturile agricole.

Agrotehnica înaintată ne arată că, pentru a se evita desrădăcinarea prea puternică a plantelor, grăparea trebuie să se facă perpendicular pe direcția rîndurilor — cînd semănatul este făcut în rînduri — sau pieziș, cînd semănatul a fost făcut în cruce. Dacă grăpatul nu se face în acest fel, ci în lungul rîndurilor, procentul de plante vătămate este mai mare.

Grăpatul nu trebuie să se facă cînd terenul este prea umed, sau prea uscat, de oarece și într-un caz și în altul grăpatul va vătăma culturile — prin împotmolirea plantelor, cînd terenul e prea umed și prin răsturnarea bulgărilor de pămînt peste plante, cînd terenul e prea uscat.

Cînd lucrarea se face cu grapa tractată de cai, se recomandă ca șleaurile atelajelor să fie cît mai lungi, pentru că altfel, din cauza denivelării terenului și a smucîturilor provocate de animale, rămîn porțiuni negrăpate sau grăpate defectuos.

Utilizarea grapei diferă de la un teren la altul: terenurile grele (argiloase) se grăpează de mai multe ori, în timp ce terenurile ușoare (nisipoase) necesită un număr mai mic de grăpări, deoarece pierderile apei prin evaporație sînt mai reduse.

Nu se grăpează niciodată semănăturile de toamnă care au ieșit în primăvară descălțate, de oarece în loc să le venim în ajutor, le vătămăm și mai mult. În aceste situații, terenul nu trebuie grăpat, ci tăvălugit.

Pe terenurile unde s-au semănat păioase, lucrarea poate începe chiar înainte de răsărirea plantelor și se repetă ori de cîte ori este nevoie, pînă la înfrățirea acestora. Cînd terenul a prins crustă, grapa se poate întrebuința cu folos și pe semănăturile de mei, porumb, cînepă, sfeclă de zahăr și cartofi, chiar dacă plantele nu sînt încă răsărite. Se mai pot grăpa și terenurile însămînțate cu sorg, floarea soarelui, mac, alune de pămînt și unele leguminoase. Grapa poate fi folosită cu rezultate bune și la aerisirea trifoiștelor, a pășunelor și fînețelor.

Tăvălugirea se aplică atunci cînd nodul de înfrățire a plantei cu o parte din rădăcinile ei este scos din pămînt (descălțarea plantelor). În această stare rădăcinile se usucă, se rup, iar planta tînjește. Pentru a readuce culturile la viața lor normală, trebuie aplicată tăvălugirea. Prin tăvălugirea semănăturilor rădăcinile plantei se pun din nou în contact intim cu grăunciorii de pămînt.

Se întîmplă uneori ca sămînța introdusă în pămînt să nu poată răsări din cauza golurilor existente în jurul ei. În acest caz, prin tăvălugire se stabilește legătura între grăunciorii de pămînt și sămînță, influențîndu-se în acest fel încolțirea și asigurîndu-se răsărirea normală.

Tăvălugirea este o lucrare pretențioasă și poate avea efecte rele dacă nu este aplicată în mod rațional. Astfel, folosirea tăvălugului neted duce la stricarea structurii solului, deci la o pierdere însemnată de apă. Din această cauză, tăvălugirea se va face întotdeauna cu tăvălugul cu ghimpi, care, pe lîngă că pune în contact planta cu solul, îl și afinează.

Cînd lipsește tăvălugul ghimpat, se poate folosi tăvălugul obișnuit (neted) dar numai cu respectarea anumitor condiții. Astfel, pentru a se împiedica evaporarea apei provocată de folosirea tăvălugului neted, este necesar ca, imediat ce solul a format crustă și plantele sînt bine înrădăcinate, să se intervină și cu o grapă ușoară. Aceleași rezultate le putem obține dacă în urma tăvălugului neted se atașează o grapă de mărăcini, care afinează solul la suprafață.

Răritul este o altă lucrare prevăzută de agrominim, care ajută plantelor să crească și să se dezvolte mai bine. Ea constă în tăierea sau smulgerea plantelor prea dese, pentru a se da spațiu, aer și lumină mai multă plantelor care rămîn. Răritul se aplică mai ales la porumb, sfeclă, bumbac, floarea soarelui, precum și la plantele legumicole. Uneori este necesar să se rărească și cerealele de toamnă.

Lucrarea se execută prin smulgerea plantelor cu mîna, prin tăierea lor cu sapa sau prin buchetarea cu mașina odată cu prășitul. Prin buchetare se înlătură plantele de prisos de pe rînd, lăsîndu-se din loc în loc, la distanțele stabilite de agrominim, buchete de plante; plantele din buchet se răresc, lăsîndu-se numai cele necesare. Buchetatul se poate aplica în special la sfeclă și porumb, cînd acestea sînt semănate cu mașina în rînduri.

De obicei, răritul se începe la prima prașilă și se definitivează cu prilejul prașilelor următoare, lăsîndu-se numai plantele cele mai viguroase și la distanțele dorite.

O condiție a eficacității răritului este aplicarea lui la timp. El trebuie făcut cît mai devreme, atunci cînd se observă bine rîndurile. Dacă nu se intervine la timp cu această lucrare, mai ales la mac, bumbac și sfeclă, fiecare zi de întîrziere are repercursiuni asupra calității culturii respective, iar producția se micșorează.

Sfecla trebuie rărită la apariția celei de a treia frunze, porumbul cînd are 2—4 frunzișoare, floarea soarelui cînd plantele au 10 cm. înălțime, bumbacul cînd are 10—12 cm. înălțime etc.

Cînd cerealele păioase sînt prea dese, ele trebuie rărite primăvara, cu ajutorul unei grape cu dinți înclinați înainte. În cazul că păioasele sînt prea dese și au și o înrădăcinare puternică, se poate acționa cu discuitorul, reglîndu-se înclinarea după densitatea plantelor și nevoia de rărire.

Plivitul. — Pînă la înflorit, semănăturile se plivesc de mai multe ori de buruieni. Lucrarea constă în înlăturarea buruienilor și a plantelor străine care cresc în cultura respectivă. Plivitul este deosebit de necesar, deoarece numărul de semințe produse la cîteva din buruienile cele mai des întîlnite în lanurile noastre este mult mai mare decît numărul redus de boabe al unei culturi agricole. Astfel, o plantă de știr produce pînă la 500.000 semințe, o plantă de lupoaie pînă la 100.000 de semințe, o plantă de mac sălbatec pînă la 50.000 de semințe, o plantă de mușețel pînă la 45.000 de semințe — pe cînd o plantă de grîu produce în medie cel mult 70—80 boabe. Cunoscînd că fiecare sămînță de buruiană este capabilă să reproducă o nouă buruiană și că unele se înmulțesc și pe alte căi (vegetativ), dacă nu se intervine cu plivitul la timp, la un moment dat lanul de plante agricole se transformă într-un lan de buruieni.

Influența dăunătoare a buruienilor se manifestă puternic și variat. Culturile îmburuienate vor da totdeauna producții mai mici, din cauză că hrana și apa, în loc să fie utilizate de plantele agricole, sînt luate de buruieni. În raport cu plantele de cultură, ele consumă de 2—3 ori mai multă apă și hrană și umbresc culturile agricole în mijlocul cărora cresc. În afară de faptul că împiedică prin umbrire procesul de asimilație clorofiliană a plantelor cultivate, buruienile reduc cu cca. 2,5 grade C. temperatura solului, cauzînd în acest fel o încetinire a proceselor vitale ale plantei cultivate. Buruienile neplivite duc totodată la neuniformizarea coacerii culturilor și la impurificarea boabelor. Unele buruieni, ca turița, volbura și măzărichea, se încolăcesc în jurul plantelor de cultură, împiedicîndu-le creșterea. Altele ca neghina, măsălarița etc., avînd semințe toxice, pot produce perturbații grave în organism dacă sînt consumate de om în pîine. S-a constatat de asemenea că valoarea alimentară a boabelor provenite dintr-un lan de grîu îmburuienit este inferioară boabelor unei culturi bine îngrijite, conținutul proteinei fiind în acest caz cu 2 la sută mai mic. În general, pagubele produse de buruieni culturilor agricole sînt foarte mari. Cînd lucrările de îngrijire sînt complet neglijate, buruienile pot compromite întreaga recoltă.

Înlăturarea buruienilor din lanurile de păioase se face în condiții bune cu ajutorul unui otic (plivitor). La culturile care necesită prașile, plivitul se face fie cu mîna, fie mecanic, cu ajutorul uneltelor sau cu prășitoarea mecanică. Ca regulă generală, plivitul se face ori de cîte ori îl necesită cultura și întotdeauna înainte ca buruienile să fi ajuns la maturitate.

Prășitul este o lucrare de afînare a solului. Prin prășit se ușurează pătrunderea în sol a oxigenului din aer, care este necesar atît pentru respirația rădăcinilor cît și pentru descompunerea aerobă a resturilor vegetale și a gunoiului de către bacteriile ce trăiesc în prezența oxigenului. Prășitul ușurează pătrunderea în sol a apei provenită din ploi. În același timp, prin prășit se distrug buruienile și se răresc plantele crescute prea des.

Prașilele aplicate în mod rațional influențează favorabil asupra proprietăților solului, nu numai la suprafață, ci și în adîncime, efectul lor putînd fi prelungit chiar la plantele care urmează în rotație.

În general, prașila trebuie să se facă pînă la o adîncime de 3—6 cm. (superficial) 6—8 cm. (mijlociu) iar la unele plante de 8—10 cm. (adînc). La porumb prima prașilă se face mai adînc, iar celelalte, pentru a nu fi atacate rădăcinile care se dezvoltă lateral, din ce în ce mai la suprafață. La bumbac și sfeclă însă, prașila se poate menține adînc.

Plantele la care se aplică în mod deosebit prășitul sînt: porumbul, sfecla, cartoful, floarea soarelui, bumbacul tutunul, cînepa pentru sămînță, fasolea, dovlecii, pepenii, plantele medicinale, legumele etc. Pot fi prășite și cerealele păioase ca și celelalte plante care se seamănă des, dacă sînt semănate în rînduri rare sau duble.

Prășitul se aplică după ce plantele sînt bine răsărite și se cunosc bine rîndurile, cînd au apărut buruienile, după ploile care au bătătorit solul și întotdeauna cînd s-a format crustă.

La unele plante, cum ar fi macul sau sfecla, se poate da o prașilă ușoară și înainte ca ele să fi răsărit (prașila oarbă). În acest caz, printre aceste plante se seamănă o plantă indicator (ovăz, muștar) care răsare mai repede și care indică rîndurile culturii respective.

Se recomandă ca prășitul să fie făcut cu mașini (prășitoare mecanice), deoarece acestea pot asigura un spor de producție, economisesc timpul și ușurează munca omului. Astfel, în timp ce un om prășește pe zi pînă la 0,20 ha., cu prășitoarea de mînă se pot prăși în același timp 0,50 ha, cu prășitoarea de un rînd trasă de un cal 1,5 ha., iar cu prășitoarea cu mai multe rînduri, tractată de animale, 3 ha. și chiar mai mult.

Se recomandă ca prășitul să fie făcut la timp. În urma prașilei pămîntul trebuie să rămînă cît mai neted și nu ondulat, pentru ca suprafața de evaporație să fie cît mai mică și solul să-și poată menține apa acumulată.

Învățătorii și profesorii care-și desfășoară activitatea în mijlocul țăranilor muncitori trebuie să le arate că, în afară de aceste lucrări obligatorii, culturile necesită uneori și alte lucrări de îngrijire, cerute și de împrejurările deosebite în care își petrec plantele viața. Astfel, culturile au uneori nevoie de completarea golurilor, de îngrășare suplimentară cu îngrășăminte chimice, de distrugerea dăunătorilor agricoli etc. Culturile care au nevoie de mai multă apă, cum ar fi cele legumicole, orezul etc., trebuie irigate în mod organizat.

Cadrele didactice au datoria de a lămuri pe țăranii muncitori că mușuroitul și rărîtatul culturilor prășitoare este dăunător în regiunile secetoase, din cauză că mușuroitul și coamele (biloanele) făcute de rariță măresc evaporația apei din sol. Din această cauză este interzisă practicarea acestor lucrări în regiunile secetoase.

Lucrările de întreținere a culturilor nu se termină odată cu sfîrșitul primăverii. Aceste lucrări trebuie continuate și completate cu alte lucrări, care sînt necesare plantei în timpul verii.

Rezultatele obținute în agricultură prin folosirea metodelor înaintate ne arată că aceste lucrări trebuie aplicate la timpul oportun și în conformitate cu biologia plantelor. Numai în acest fel lucrările vor fi eficace și vor favoriza creșterea și dezvoltarea plantelor, vor asigura obținerea unor recolte bogate.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 266 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 15 mai 1954

In acest număr:

- **M. A. Danilov:** Repetarea în clasele elementare. (Pag. 2-a)
- **A. Jeltov:** Despre viitoarea profesiune a absolvenților. (Pag. 2-a)
- Școala și agricultura. (Pag. 2-a)
- SE APROPIE EXAMENELE DE SFIRȘIT DE AN: **Mihail Ionescu** — In preajma sesiunii de examene; **Melania Creangă** — Mă străduiesc să-mi înarmez elevii cu cunoștințe temeinice; **E. Campus** — Mai multă grijă pentru îndrumarea profesorilor!; **Elena Marinescu** — Cum organizez recapitularea la fizică. (Pag. 3-a)
- Instrucțiunile Ministerului Învățământului cu privire la examenele de promovare și absolvire în școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani, precum și la examenul pentru diploma de maturitate. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)
- Note bibliografice. (Pag. 4-a)

Să pregătim din timp deschiderea noului an școlar

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită importanță dezvoltării învățământului. Mobilizate de Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, organele locale ale puterii de stat, organele de învățământ, cadrele didactice fac eforturi din ce în ce mai mari pentru crearea unor condiții tot mai bune de desfășurare a muncii de instruire și educare a tineretului patriei noastre. In acest an școlar s-a lărgit rețeaua de școli, a sporit numărul sălilor de clasă, al internatelor, a crescut numărul manualelor. Numai la începutul acestui an școlar au intrat în învățământ un număr de peste 7400 noi cadre didactice, pregătite în școlile pedagogice și în institutele de învățământ superior. Datorită grijii permanente a partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a calificării cadrelor didactice, a crescut nivelul predării și, paralel cu aceasta, nivelul de cunoștințe al elevilor.

In anul școlar următor, toate aceste acțiuni trebuie să fie continuate cu un efort sporit de către oamenii muncii din învățământ. Experiența anilor trecuți ne arată că pregătirea din timp a deschiderii anului școlar este o condiție esențială pentru buna desfășurare a activității instructiv-educative.

Pregătirea organizatorică-economică a școlilor pentru noul an școlar este o acțiune largă, care cuprinde aspecte multiple, deosebit de variate: respectarea termenelor de construire a noilor localuri de școli și asigurarea mobilierului nou, repararea la timp a localurilor, a utilajului și a mobilierului, eliberarea clădirilor școlare care nu sînt folosite conform destinației, crearea tuturor condițiilor pentru o bună aprovizionare a internatelor și cantinelor, asigurarea cu combustibil a școlilor, a internatelor și a cadrelor didactice, completarea și inventarierea bibliotecilor școlare, înzestrarea școlilor cu material didactic și utilaj de laborator.

In multe locuri, pregătirile în vederea noului an școlar au și început. Unele construcții, ca de pildă noile localuri pentru școala de 7 ani din comuna Căoaș, regiunea Baia Mare, pentru școala de 7 ani din cartierul Ferentari — București etc. sînt aproape terminate. Odată cu încălzirea timpului, au început lucrările pe zeci de șantiere. Numai în regiunea Cluj vor fi în curînd terminate 18 școli și 2 internate. La începutul viitorului an școlar vor fi date în folosință 505 săli noi de clasă și 8 internate construite din fonduri alocate de stat. De asemenea, va fi mărită capacitatea căminelor studențești cu circa 2000 de locuri.

Organele locale ale puterii de stat, organizațiile de masă, comitetele de părinți, masele largi ale oamenilor muncii manifestă un interes mereu crescînd pentru bunul mers al școlii, pentru ridicarea învățămîntului la înălțimea sarcinilor importante ce îi revin în opera de construire a socialismului în patria noastră. Ca o dovadă a inițiativei și a dragostei cu care oamenii muncii înțeleg să sprijine școala, astăzi un bun al întregului popor muncitor, se clădesc prin folosirea posibilităților locale zeci de noi școli și săli de clasă. Astfel de acțiuni se desfășoară în regiunile Craiova, Pitești, Baia Mare, Cluj, Suceava, precum și în alte regiuni ale patriei noastre.

Uneori însă, secțiile de învățămînt, conducătorii instituțiilor de învățămînt superior, directorii școlilor și cadrele didactice privesc sarcinile în vederea pregătirii noului an școlar ca sarcini exclusiv administrative, fără să înțeleagă că de îndeplinirea lor în condiții cît mai bune depinde însăși buna desfășurare a muncii instructiv-educative. Tocmai de aceea este necesar ca fiecare om care muncește în școală, secțiile de învățămînt, rectoratele, direcțiile regionale ale rezervelor de muncă să înțeleagă în adîncime însemnătatea acțiunii de pregătire a deschiderii noului an școlar, să înlăture metodele birocratice din munca lor, să rezolve cu un puternic simț gospodăresc problemele asigurării bazei didactico-materiale a școlilor.

Odată cu lucrările de construire a noilor școli trebuie să se desfășoare lucrările de reparație și de curățire a localurilor existente și să se asigure repararea instalațiilor igienico-sanitare, a instalațiilor electrice, a mobilierului etc. — pentru ca în prima jumătate a lunii august ele să fie terminate. Este necesar să se defalce pe unități, acolo unde acest lucru încă nu s-a făcut, fondurile alocate pentru reparații, pentru ca să se poată procura materialul necesar și chiar, în unele locuri, pentru a se putea începe lucrările de reparație și curățire în exterior. De asemenea, este necesar ca rectoratele și decanatele să ia din timp măsuri pentru repararea și curățirea căminelor studențești, pentru îmbunătățirea hranei la cantine etc. Trebuie dusă cu perseverență lupta împotriva birocraților, împotriva acelora care nu asigură rezolvarea justă și rapidă a problemelor ce se ivesc în acțiunea de pregătire a noului an școlar.

Direcția construcțiilor din Ministerul Învățămîntului are datoria să controleze permanent și sistematic felul cum decurg lucrările de construcții școlare în toate colțurile țării și să ia măsurile necesare pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor.

Una din principalele probleme în privința pregătirii deschiderii noului an școlar este asigurarea tuturor condițiilor pentru îndeplinirea planului de școlarizare la toate gradele de învățămînt. Trebuie luate măsuri pentru ca de la începutul viitorului an școlar nici un copil de vîrstă școlară să nu rămînă în afara școlii — și în decursul anului școlar să nu părăsească școala. In urma recensămîntului copiilor de vîrstă școlară, școlile vor trebui să întocmească o evidență exactă a copiilor care urmează să frecventeze în noul an școlar și să ia toate măsurile pentru ca acești copii să fie aduși și apoi menținuți în școală.

In afară de cei care urmează să fie înscriși în clasa I-a, ceilalți elevi se găsesc acum în școală. Învățătorii și diriginții trebuie să stea de vorbă cu fiecare din elevii lor, pentru ca nici unul din ei să nu rămînă în afara școlii în anul viitor. De asemenea, atît în vederea asigurării învățămîntului general obligatoriu în școala elementară cît și în vederea îndeplinirii planului de școlarizare, este necesar ca pedagogii să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndurile părinților elevilor. Este necesar să existe o vie preocupare pentru orientarea elevilor clasei a IV-a spre clasa a V-a, a elevilor clasei a VII-a spre diferite tipuri de școli medii și profesionale și a absolvenților școlilor medii către diferitele ramuri ale producției și către învățămîntul superior. O deosebită atenție trebuie să dea cadrele didactice popularizării în rîndurile elevilor și în rîndurile părinților a acelor școli și facultăți care pregătesc pe elevi pentru profesiunile agricole — școlile medii tehnice de agricultură, de zootehnie, de mașini agricole, școlile profesionale de tractoriști, institutele agronomice etc. care dau tineretului posibilitatea să desfășoare o muncă frumoasă și nobilă, să contribuie nemijlocit la sporirea producției agricole, la ridicarea bunei stări a poporului nostru muncitor.

Trebuie de asemenea să dăm o mare atenție îndrumării celor mai bune elemente către instituțiile de învățămînt care pregătesc cadre didactice — către școlile pedagogice, institutele pedagogice de doi ani, facultățile de matematică-fizică etc.

O importanță deosebită în munca de pregătire a noului an școlar o are încadrarea școlilor cu învățători și profesori.

In anii trecuți, unele secții de învățămînt — ca de exemplu secțiile de învățămînt ale raioanelor Mizil și Cîmpina (regiunea Ploești), Negrești (regiunea Iași), Roșiori (regiunea București) etc. au făcut serioase greșeli în ceea ce privește mișcarea cadrelor. Trebuie ca în acest an să se pună capăt practicilor dăunătoare, atitudinilor birocratice în munca cu cadrele, să se termine cu atitudinea condamnabilă de vînturare a cadrelor didactice. O condiție esențială pentru obținerea unor bune rezultate în munca cu elevii este continuitatea în munca cadrelor didactice, stabilitatea lor. De aceea, secțiile de învățămînt vor trebui să țină seama de această condiție în lucrările de încadrare. La încadrare trebuie să se țină seama de asemenea de specialitatea fiecărui profesor.

Toate organele de învățămînt au datoria să-și intensifice eforturile în vederea asigurării unor condiții cît mai bune de muncă pentru cadrele didactice, să manifeste o mare grijă pentru lucrătorii din domeniul învățămîntului.

O atenție deosebită trebuie acordată repartizării absolvenților școlilor pedagogice. Tinerii absolvenți au datoria să participe cu tot elanul, cu toată însufletirea, la îndeplinirea sarcinilor mari ale revoluției culturale în toate colțurile patriei noastre. Organele locale ale puterii noastre de stat sînt chemate să asigure acestor cadre toate condițiile pentru o muncă rodnică.

Imbunătățirea muncii în noul an școlar depinde în bună măsură de folosirea justă a experienței înaintate din acest an și de prioceperea de a înlătura lipsurile care au existat pînă acum. De aceea, în munca tuturor lucrătorilor din învățămînt trebuie să ocupe un loc de frunte pregătirea din timp și desfășurarea la un nivel ridicat a consfătuirilor raionale din toamnă. Organele de îndrumare și control, conducătorii instituțiilor de învățămînt, toți învățătorii și profesorii au datoria să analizeze temeinic rezultatele acestui an școlar, să cunoască experiențele bune precum și lipsurile și cauzele lor. Trebuie pregătite cu cea mai mare grijă materialele în vederea consfătuirilor raionale din toamnă, astfel încît acestea să poată dezbate concret problemele activității școlare, să poată lua măsurile cele mai juste în vederea îmbunătățirii muncii în noul an școlar.

In îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de pregătirea deschiderii noului an școlar, conducătorii școlilor și cadrele didactice trebuie să folosească din plin ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor obștești. Organele locale ale învățămîntului au datoria să prezinte cerințe concrete sfaturilor populare, comisiilor de învățămînt ale acestora și întregului activ de deputați ai sfatului. In același timp, trebuie folosit în cea mai mare măsură ajutorul rodnic al părinților și al păturilor largi ale oamenilor muncii, care își aduc cu bucurie contribuția lor la pregătirea cît mai bună a deschiderii noului an școlar. Un sprijin important pot și trebuie să-l dea părinții elevilor la repararea și curățirea localurilor de internate, la amenajarea și înfrumusețarea lor, la munca în gospodăriile anexe ale școlilor, menite să aducă o contribuție însemnată la îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor.

Direcțiile generale, direcțiile și serviciile din Ministerul Învățămîntului au datoria să ia măsurile necesare în vederea unei permanente munci de îndrumare și control pentru deschiderea noului an școlar în cît mai bune condiții. Trebuie să se asigure din timp școlile cu manualele necesare, trebuie să se difuzeze materialul didactic și utilajul necesar. Institutul de științe pedagogice are datoria să asigure din timp programele de învățămînt.

In școlile noastre, înconjurate de grija permanentă a partidului și guvernului, există toate condițiile pentru îmbunătățirea instruirii și educării tinerei generații, pentru ridicarea nivelului la învățătură al tuturor elevilor și studenților. Către aceste sarcini trebuie să se îndrepte toate pregătirile noastre în vederea deschiderii noului an școlar.

Prin școlile patriei noastre

Pedagogii studiază experiența sovietică

Cabinetul metodic al Școlii medii tehnice de comerț din Craiova acordă o deosebită atenție popularizării metodelor înaintate ale pedagogiei sovietice în rîndurile cadrelor didactice. Pe lîngă cabinetul metodic al școlii lucrează un colectiv de profesori care traduce din revistele sovietice de specialitate cele mai importante materiale în legătură cu munca școlilor.

S-a tradus astfel materialul „Tipul și structura lecțiilor", care a ajutat mult la îmbunătățirea organizării lecțiilor. De asemenea, lucrarea „Condițiile generale ale lecției în școala sovietică" a lămurit cadrelor didactice o serie de probleme privitoare la rolul conducător al profesorului, la caracterul educativ al lecției, la legătura dintre teorie și practică.

Materialele pedagogice traduse contribuie mult la ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor didactice, la îmbunătățirea muncii lor.

Sportul în școală

Conducerea școlii medii de petrol din Ploești, cu sprijinul organizației de bază și în colaborare cu organizația sindicală și organizația U.T.M., a luat măsuri pentru asigurarea condițiilor necesare desfășurării activității sportive a elevilor. S-au organizat astfel un teren de fotbal, 2 terenuri de volei și un teren de baschet. De asemenea, s-a amenajat și o sală de gimnastică, dotată cu tot materialul necesar, pus la dispoziția școlii de către Ministerul Industriei Petrolului. Toate acestea contribuie mult la îmbunătățirea activității sportive a elevilor.

Recent, la Ploești a avut loc un concurs de gimnastică la care au participat echipele școlilor medii tehnice de petrol din Cîmpina, Moreni și Ploești. Echipa școlii medii tehnice din Ploești a obținut la acest concurs un succes deosebit. Luptînd cu dîrzenie pentru ocuparea primului loc, această echipă a izbutit să totalizeze cel mai mare număr de puncte.

Pregătirea educatorilor din internate

Cabinetul pedagogic al secției de învățămînt din Oradea a organizat de curînd un curs de pregătire a educatorilor care lucrează în școlile cu internat din oraș. Acest curs este menit să îmbogățească cunoștințele pedagogice ale educatorilor, astfel încît aceștia să poată da un ajutor efectiv diriginților în munca lor pentru educarea comunistă a elevilor.

In acest scop, cabinetul pedagogic a elaborat un program de lecții, care a fost difuzat în școlile cu internate. Cabinetul pedagogic a indicat de asemenea bibliografia și tematica primelor lecții. Pînă acum s-au ținut lecții despre sarcinile educației comuniste, despre importanța regimului zilnic în educație etc.

Lecțiile au trezit mult interes în rîndurile educatorilor din internate. Aceștia participă în număr mare la cursul de pregătire, discută amănunțit problemele ridicate în lecții și își împărtășesc experiența, arătînd concret metodele și rezultatele muncii lor.

ELENA DRUMER
metodistă la Cabinetul pedagogic din Oradea

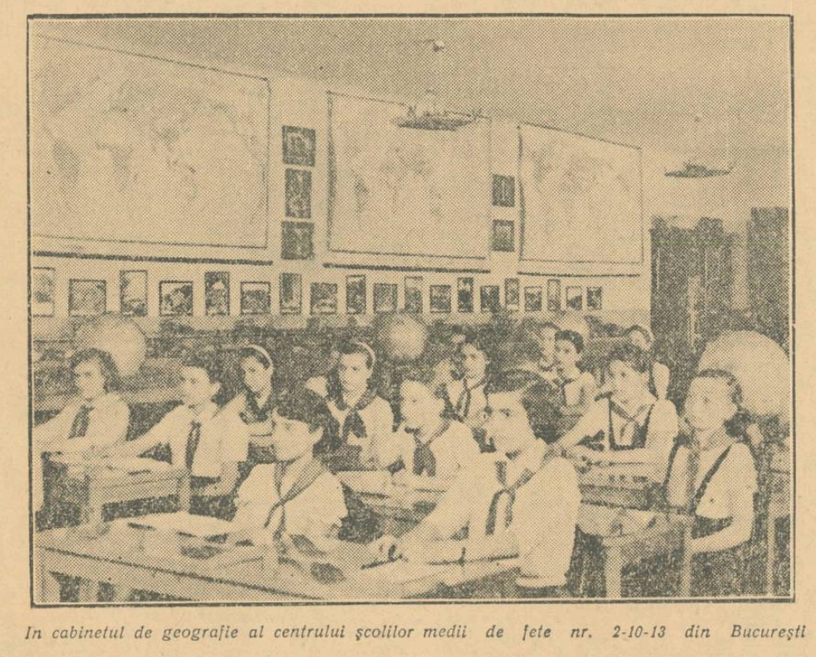

In cabinetul de geografie al centrului școlilor medii de fete nr. 2-10-13 din București

In cabinetul de geografie

E pauză. In cabinetul de geografie al centrului școlilor medii de fete nr. 2-10-13 din București domnește o însuflețire neobișnuită. Elevele clasei a X-a F, în așteptarea profesoarei lor de geografie, tovarășa Ofelia Niculescu, nu se mai satură să privească materialele didactice expuse aici. Doar multe dintre aceste materiale sînt lucrate de mîinile lor, adunate prin grija lor.

Un grup stă în fața hărții în relief a Republicii Populare Romîne, prevăzută cu becuri electrice în diferite culori, ce indică bogățiile subsolului patriei noastre. Alt grup studiază harta în relief a continentului european.

Urmată de privirile numeroaselor ei colege, eleva Ani Eleonora marchează cu steguțe roșii teritoriul țării noastre pe o serie de hărți ale planiglobului — fizică, climatică, zoologică, vegetală etc.

Șapte diorame acoperă în întregime pereții cabinetului de geografie. Ele reprezintă aspecte din pădurea ecuatorială, din savană, pustiu, stepă, taigă, tundră și regiunea polară.

Sevastiana Runcan explică colegelor ei denumirea, originea și caracteristicile mineralelor, a rocilor eruptive, sedimentare, metamorfice și a fosilelor așezate în cele cinci vitrine înșirate de-a lungul peretelui opus.

Eleve răzlețe studiază fotografiile de pe pereți, care reprezintă cele mai felurite aspecte din geografia fizică, politică și economică a țării noastre, ca și fotomontajele reprezentînd imagini din alte țări.

Un punct atractiv al cabinetului geografic — vitrina cu busole, termometre și barometre, majoritatea lor confecționate artistic din scoici, sîdef etc. — este privită de asemenea cu viu interes de către elevele clasei a X-a F.

Eleva Coman Anca, aplecată asupra unei lăzi cu nisip, era preocupată pînă mai adineauri cu modelarea diferitelor forme de relief. Aici, cu ajutorul nisipului și al cîtorva substanțe chimice, se poate executa demonstrația unei erupții vulcanice, iar prin intermediul diferitelor temperaturi artificiale, se pot produce — pe o suprafață de cîteva zeci de centimetri pătrați — ploaie, grindină și zăpadă.

Mica bibliotecă a cabinetului geografic pune la dispoziția elevelor cărți și reviste de specialitate, atlase și albume geografice. Este cercetat cu mult interes un album mare, deosebit de sugestiv, cu imagini din U.R.S.S., confecționat într-o atrăgătoare formă artistică de către elevele clasei a IX-a A.

Cele cîteva zeci de mese ale cabinetului geografic conțin fiecare cîte o vitrină cu felurite roci și minerale. Mesele sînt acoperite cu cristal, iar sub plăcile de cristal se găsesc vederi din regiunile de origină ale rocilor respective. De asemenea, pe fiecare dintre mese se găsește cîte un glob terestru, folosit de cele două eleve care stau la o masă.

Ora de geografie nu se rezumă doar la chestionarea elevelor și la predarea lecției noi. In completare, lecțiile sînt ilustrate prin fotografii proiectate cu ajutorul epidiascopului ori prin diafilme cu caracter geografic.

Pentru amenajarea acestui bogat cabinet s-au depus eforturi deosebite. Direcția școlii a procurat mesele speciale, globurile și hărțile. Comitetul de părinți a confecționat dioramele, vitrinele și instalația electrică a hărții în relief cu becuri colorate. Unul dintre părinții elevelor, tovarășul Dumitru Antoci, a dăruit cabinetului geografic două vitrine cu roci deosebit de rare și frumoase și a confecționat șase lustre cu roza vînturilor — așezate în direcția indicată de către busolă — și punctul de lumină de la intrare care reprezintă globul terestru. Biroul de turism și excursii al C.C.S. a donat cabinetului geografic 28 de fotografii mari, înfățișînd cele mai pitorești locuri din țară. Profesorul australian Morow, din statul Tasmania, după ce a vizitat școala cu prilejul Festivalului, întorcîndu-se acasă a trimis cabinetului geografic un album reprezentînd fauna și flora Australiei. Printr-o însuflețită muncă voluntară, elevele școlii au confecționat albumele ce înfățișează aspecte din U.R.S.S. și R.P.R., fotomontajele și hărțile, executate cu multă pricepere și într-o formă foarte îngrijită.

Colectivul comisiei metodice de geografie din școală, format din profesoarele Elena Zootescu, Ofelia Niculescu, Elena Guliman și Maria Nistor, utilizează din plin tezaurul bogat de material didactic al cabinetului geografic pentru o cît mai temeinică pregătire a elevilor în vederea apropiatelor examene.

L. DUNAJECZ

Școala cea nouă

In mijlocul satului Răchitoasa din raionul Zeletin se înalță o clădire mare și luminoasă. Este Școala elementară, construită în anii puterii populare.

Țăranii muncitori se mîndresc cu școala lor cea nouă, așa cum se mîndresc și cu alte realizări înfăptuite în comuna lor. Ei sînt cu atît mai mîndri de această școală, cu cît își aduc bine aminte de școala în care au învățat ei înșiși și copiii lor mai mari pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești.

Pe peretele unei clădiri umede, mucezite și coșcovite de ploi, atîrna o tăbliță cu inscripția „Școala primară". In fiecare zi, copiii străbăteau pînă aici cîte 4—5 kilometri, prin troiene de zăpadă, prin noroi pînă la genunchi sau prin praf. Prin geamurile sparte ale școlii vîntul nemilos sau arșița își făceau drum în voie.

Dar aceste urme lăsate de trecut s-au șters an după an în regimul democrat-popular. Acum, în mijlocul comunei se înalță clădirea unei școli noi, care în toamna acestui an va primi pe copiii celor ce muncesc pe ogoare.

Urmele trecutului se șterg pentru totdeauna prin grija partidului și a guvernului, care au sădit adînc în satele patriei viața cea nouă.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Tinerii miciurinișți

Mulți dintre elevii școlilor din regiunea Timișoara au prins interes pentru științele naturale. Ei lucrează cu multă dragoste și stăruință în cercurile miciurinișteși, care le dau prilejul să afle lucruri interesante în legătură cu cele mai înaintate metode ale agrotehnicii sovietice și să aplice în practică aceste metode. Cercurile se bucură de sprijinul filialei locale a societății „I.V. Miciurin", care le-a înzestrat cu semințe selecționate, unelte, instalații și sere, precum și cu numeroase volume și broșuri de specialitate.

Tinerii miciurinișți lucrează pe loturile experimentale ale școlilor, pe ogoarele gospodăriilor agricole colective, la sera Palatului Pionierilor sau la stațiunea experimentală a societății „I.V. Miciurin".

Mulți dintre ei obțin succese deosebit de frumoase și în cadrul întrecerii pe țară a tinerilor grădinari.

D. VASILE

O excursie în natură

Cu prilejul „Lunii pădurilor", unitatea de pionieri a școlii din Ionășeni-Trușești, regiunea Suceava, a organizat, sub îndrumarea directorului și a diriginților școlii, o excursie deosebit de interesantă. Plini de bucurie, pionierii s-au încolonat și au pornit la drum. In cadrul excursiei ei au ascultat o lecție despre importanța pădurilor și despre lupta omului împotriva torenților. Ei au văzut pe teren cum luptă silvicultorii împotriva torenților. Apoi, împărțiți în două grupe, au lucrat la amenajarea unei plantații de puieți. Însuflețiți și plini de voioșie, ei s-au luat la întrecere. Intrecerea a fost cîștigată de detașamentul nr. 1.

Terminînd munca la plantație, pionierii au început să adune larvele de cărăbuși și cărăbușii, distrugîndu-i. Excursia le-a dat prilejul să învețe multe lucruri noi, să adune plante pentru ierbar și insecte, să cunoască mai bine regiunea și frumusețile ei.

Viitorii maeștri ai recoltelor bogate

„Vezi, pe mine mă iubesc mai mult cei de acasă!" — îl necăjea în glumă Aurelia Grecea pe Nicolae Cirnațu într-una din zilele trecute, cînd ea primise o scrisoare, iar el nu. Azi, în schimb, el a primit două scrisori, pe cînd ea numai una. Le desfac repede și le citesc pe loc, deși supa se răcește...

In cantină, larma crește și descrește ca într-un fel de flux și reflux de valuri sonore. Sînt mulți oameni și fiecare are de spus cîte ceva. E și firesc: de dimineață pînă acum s-au întîmplat multe lucruri aici, în gospodăria agricolă de stat „Gheorghe Coșbuc" din Mediaș, unde Aurelia Grecea, Nicolae Cirnațu și numeroși alți tineri, proaspeți absolvenți ai Institutului agronomic din Cluj, se află la practică.

— Tie cine-ți scrie? — o întreabă pe Aurelia Grecea colegul ei, un tînăr foarte blond, subțire, însă destul de voinic.

— Ion, răspunde fata.

Nicolae Cirnațu știe că Ion e fratele Aureliei și că învață la Școala medie tehnică de chimie din Făgăraș.

— Acum e liniștit, continuă sora viitorului chimist. I-a izbutit însfîrșit experiența.

— Aceea cu hîrtia pentru fotografii?

— Aceea!

—Bravo! Dar nu cred că s-a liniștit pentru mult timp. Va urma o altă experiență...

Fata rîde.

— De fapt, așa și scrie.

— Ei, vezi? Uite și fratemeu! A făcut o mică inovație la secerătoarea - legătoare. Vasăzică de pe acum se pregătesc colectiviștii de la „Partizanul păcii" pentru campania de recoltare!

— Și cealaltă de unde e?

— De la Vasile Aldea, colegul nostru.

— Vasile? Păi de ce nu spui? Și ce scrie?

— E la gostatul din Richiș, în același raion cu noi și se pregătește să ne viziteze pentru un schimb de experiență.

— Bună idee!

Ieșind din cantină, viitorii ingineri agronomi nu se îndreaptă, ca în fiecare după amiază, spre grădinile sectorului legumicol, unde fac practică de la 1 martie, ci se duc într-un birou, ca să-și pornească lucrările de diplomă: Aurelia Grecea — „Devizul înființării unei plantații de pomi", iar Nicolae Cirnațu — „Producerea de răsaduri la G.A.S. „Gheorghe Coșbuc". Își verifică materialul bibliografic și însemnările făcute în cele două luni de practică, iar cînd se odihnesc, se gîndesc și la scrisorile pe care o să le scrie diseară, ca răspuns la cele primite. Sînt multe de scris. Despre faptul că gospodăria a terminat însămînțările de primăvară, păstrînd drapelul de gospodărie fruntașă pe regiune; despre frumusețile dealurilor verzi, fără nici o pată neagră, semn că nicăieri n-au rămas locuri înțelenite; despre ceilalți colegi care fac practică aici; despre pregătirile pentru bătălia recoltei și despre multe, multe alte lucruri.

★

Seara, la cantină, s-a nimerit să se afle și un gazetar. Îi cunoștea bine pe cei doi.

— Uite, tovarășe, i-au spus ei, dacă mai vrei știri despre gospodărie, citește scrisorile astea pe care le trimitem noi. Nu-i nimc secret în ele.

Gazetarul le-a citit. Nu i-a fost greu să-și dea seama că nici viitorul chimist Ion Grecea, nici colectivistul Petru Cirnațu, nici viitorul inginer Vasile Aldea nu aveau să afle din cele trei scrisori de răspuns tocmai lucrurile cele mai importante. Vorbele referitoare la Aurelia și Nicolae erau, în scrisori, aproape identice: „Lucrăm, ne pregătim pentru examenul de stat și ne dăm silința să ajutăm cît mai mult gospodăria".

Atunci, gazetarul s-a hotărît să scrie el.

...Repartizată la biroul unei secții, Aurelia Grecea urma să-l ajute pe brigadierul Fritz Denghel la lucrările de evidență, pontaj și norme. „După o lună, două, ai să ieși și pe teren" — i-a spus brigadierul. Dar proaspăta absolventă n-a așteptat să treacă o lună, două, deși afară vremea nu era tocmai plăcută și nici munca ușoară.

Brigada legumicolă avea de plantat 400 de pomi. Din această, Aurelia Grecea și Nicolae Cirnațu au plantat 50.

Cînd ploșnițele „Euridema ornata" au atacat răsadnițele de varză, cei doi n-au stat deoparte. Au stropit, au adunat cu mîna și nu și-au îngăduit odihnă pînă nu le-au stîrpit pe toate. Seara, Nicolae Cirnațu își ajuta colega la lucrările de birou.

Multe au avut de învățat absolvenții de la brigadieri și de la ingineri. Dar și ei, la rîndul lor, i-au ajutat. Cînd, înainte de plantare, începuse fasonarea pomilor, brigadierul Baltes, vechi și vrednic pomicultor, lipsea. Îl înlocuia un tînăr șef de echipă, fără prea multă experiență. Absolvenții l-au ajutat, arătîndu-i metodele științifice de fasonare, învățîndu-l, printre altele, că mugurii trebuie să vină spre exterior.

Nicolae Cirnațu i-a povestit în scrisoare colegului său de la Richiș cum îl ajută subinginerul viticol Ion Maurer să recunoască soiurile de vie, însă nu i-a pomenit nimic despre bucuria oamenilor dintr-o echipă, pe care el i-a învățat cum să regleze semănătorile și cum să facă proba mașinilor pentru ca să distribuie semințele cît mai bine.

Odată, vorbind despre cei doi viitori ingineri agronomi, Pavel Conț, secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie, îi spunea inginerului șef Alexandru Prica: „Îi văd mîine maeștri ai recoltelor bogate. Și știi de ce? Niciodată nu li se pare că au lucrat îndeajuns, niciodată nu spun că au terminat treaba. Ei is ca Tirnava Mare. Ai văzut-o? Liniștită, deloc zgomotoasă și totuși cîte stînci n-a sfărîmat, prin cîți munți nu și-a croit drum!..."

Aflînd vorba asta, gazetarul și-a amintit de Ion Grecea, de Petru Cirnațu, de Vasile Aldea și de mulți alții, atît de asemănători cu cei doi absolvenți, și a întrezărit, în gînd, toate apele patriei. Unele liniștite, altele mînioase, unele spărgînd stînci, altele biruind distanțele sesurilor — toate ajungînd la Dunăre și astfel împlinindu-și rostul.

Ele sporesc frumusețea pămîntului nostru: oamenii, ca cei pomeniți, sporesc frumusețea vieții noastre.

GH. ȘTEFAN

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Repetarea în clasele elementare

M. A. Danilov
candidat în științe pedagogice

Însușirea conștientă și temeinică a cunoștințelor de către elevi se obține cu ajutorul tuturor verigilor procesului de învățămînt: prin perceperea clară și precisă a materiei, prin fixarea inițială a cunoștințelor, prin exerciții sistematice de aplicare a acestora și prin repetarea permanentă a materiei.

Fixarea inițială, exercițiile și repetarea au o trăsătură comună, ele constituind un mijloc de întărire și aprofundare treptată a cunoștințelor dobîndite.

Spre deosebire de fixare și de exerciții, repetarea se face (după ce studierea inițială a materiei a fost terminată) pe teme și capitole mari din programa de învățămînt, iar la sfîrșitul anului se repetă întregul curs studiat. Repetarea are ca scop prevenirea uitării materiei studiate și totodată generalizarea, lărgirea și sistematizarea cunoștințelor elevilor. Învățătorii cu experiență asigură în primul rînd prevenirea uitării materiei studiate. „Nu repetarea materiei care a fost uitată de elevi, ci repetarea pentru a nu uita materia, dă mai multe cunoștințe elevilor" — spune K. P. Borina, învățătoare la școala nr. 177 din Leningrad. În acest scop trebuie să se organizeze o repetare neîntreruptă, care întărește în permanență cunoștințele elevilor.

O importanță deosebită o are repetarea de sintetizare la sfîrșitul anului școlar, în procesul căreia copiii recapitulează întreaga materie studiată, extrăgînd conținutul esențial al acesteia.

La prima vedere se pare că repetarea nu constituie nici un fel de complicație pentru învățător, că ea nu prezintă nici o dificultate. În realitate însă lucrurile stau altfel. Din anumite puncte de vedere, a repeta este mai greu decît a studia materia nouă. Aceasta se explică prin faptul că elevii nu manifestă pentru repetare același interes pe care-l manifestau pentru studierea materiei noi. Didactica stabilește regulile de repetare, a căror aplicare duce la însușirea de către elevi a unor cunoștințe, priceperi și deprinderi temeinice.

Repetarea trebuie făcută atît de frecvent încît să prevină uitarea materiei studiate, dar în același timp să nu-i plictisească pe copii, să nu le provoace un sentiment de nemulțumire sau pasivitate. Se știe că repetarea uniformă, prea frecventă, limitată numai la materia veche nu duce la rezultatele dorite.

Repetarea va avea succes numai dacă vom prezenta fapte și exemple noi, dacă vom modifica ordinea succesiunii materiei. Elementele noi pe care le folosim cu prilejul repetării au scopul de a ajuta elevilor să înțeleagă mai aprofundat materia studiată, să descopere în ea laturi noi.

Însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor și înțelegerea mai aprofundată a materiei studiate se obțin printr-o metodă activă de repetare. Dacă elevii recurg la manual după fiecare întrebare a învățătorului, o asemenea recapitulare nu va provoca o muncă activă. Aceasta este o repetare pasivă. Cînd însă repetarea este organizată astfel încît cere nu numai reamintirea materiei studiate, ci și o oarecare restructurare a conținutului ei, atunci repetarea are un caracter activ.

Așa, bunăoară, cu prilejul repetării verbului la clasa a III-a, în loc să întrebe ce se numește verb, învățătorul poate întreba cum recunoaștem verbele în text, după care criterii, ce exprimă verbul. La lecțiile de repetare școlarii se obișnuiesc să-și reamintească cele studiate. Acest lucru este foarte important. K. D. Ușinski spunea: „Reamintirea persistentă este o muncă, și nu o muncă ușoară, cu care trebuie să-l obișnuim pe copil cît mai puțin, deoarece motivul uitării este adeseori lenea de a ne reaminti cele uitate, iar aceasta duce la înrădăcinarea proastei obișnuințe de a ne comporta neglijent față de urmele amintirilor noastre".

Repetarea este totdeauna legată de extragerea principalului, a esențialului din materia studiată, stabilirea unor noi legături în această materie, și, în virtutea acestui lucru, duce la sistematizarea cunoștințelor elevilor.

Repetarea se desfășoară întotdeauna într-un timp mult mai scurt decît studierea inițială. De aceea e clar că trebuie repetat ceea ce este mai greu, mai important, mai esențial. Lecția de repetare se desfășoară sub formă de discuție. După ce a explicat scopul lecției, învățătorul scrie pe tablă întrebările la care copiii trebuie să dea răspunsul. Pe tablă apar întrebările:

Ce este substantivul?
La ce întrebări răspunde el?
Cum putem afla genul substantivelor?
Cum se schimbă substantivele? (se declină după cazuri etc.).

După acest plan se desfășoară interogarea elevilor. Cu prilejul răspunsului, copiii dau exemple proprii. La lecție se face și o dictare vizuală pentru terminațiile neaccentuate ale substantivelor.

Pentru armonizarea într-un sistem a cunoștințelor elevilor ne servim de repetarea pe teme mari, care cuprind materia studiată în decurs de cîțiva ani; de pildă: despre propoziție, despre compunerea cuvîntului, despre vocalele neaccentuate etc.

*

Repetarea este o parte organică a învățăturii la toate lecțiile. Importanța ei sporește în clasa a IV-a, în ultimul pătrar, cînd elevii termină cursul elementar și se pregătesc pentru examene.

În clasa a IV-a se studiază în ultimul pătrar și teme noi, dar se repetă necontenit și temele studiate în trecut. Așa, de pildă, la limba rusă se rezervă 10 ore pentru studierea materialului nou (adverbul, conjuncția) și 18 ore pentru repetarea finală a materiei studiate.

Repetarea finală este menită să fixeze și să sintetizeze cunoștințele elevilor într-o succesiune logică determinată. Ea se face pe teme relativ largi. De pildă, la limba rusă: 1) propoziția (3-4 lecții); 2) fonetica (1-2 lecții); 3) compunerea cuvîntului (2-3 lecții); 4) substantivul (3 lecții); 5) adjectivul (3 lecții); 6) verbul (3-4 lecții).

Sarcina principală cu prilejul repetării constă în sistematizarea și generalizarea materiei studiate, pe fiecare problemă. În clasa a IV-a, lecțiile de repetiție se construiesc pe baza muncii independente, pe măsura forțelor elevilor, atît în clasă, cît și acasă. Cu prilejul repetării, copiii folosesc definițiile și noțiunile pe care și le-au însușit în procesul studierii inițiale a materiei și dau exemplele corespunzătoare. Învățătorul aduce în fața lor noi fapte, exemple, probleme.

Fiecare lecție de repetare se află în strînsă legătură cu temele date pentru acasă anterior și cu temele ce vor fi date pentru acasă ulterior. Ea se construiește astfel încît toți elevii să-și întărească și să-și sintetizeze cunoștințele la tema respectivă și să fie în stare de a da un răspuns corect la întrebările din bilete.

Așa, bunăoară, la lecția de repetare a temei „Modificarea produsului în legătură cu mărirea sau micșorarea de cîteva ori a deînmulțitului" li se poate cere elevilor să rezolve acasă trei exerciții de înmulțire (973 x 268; 703 x 209; 1400 x 280) și să arate, pe baza exercițiului al doilea, ce se întîmplă cu produsul dacă mărim deînmulțitul de trei ori. Totodată, copiii trebuie să repete regulile înmulțirii. Învățătorul trebuie să verifice minuțios îndeplinirea temelor lucrate acasă, cerînd elevilor să explice amănunțit operațiile, să le fundamenteze, să verifice rezultatul. El îi va întreba apoi pe elevi în ce constă operația înmulțirii, ce probleme se rezolvă cu ajutorul înmulțirii, cum se numesc termenii operației, cum se modifică produsul în funcție de modificarea termenilor înmulțirii, cum se verifică înmulțirea, metodele de calcul oral la înmulțire. În cursul lecției de repetare a înmulțirii învățătorul pune întrebări din biletele de examinare. Răspunsurile copiilor trebuie să fie precise, consecvente, sprijinite pe exemple. Aceste răspunsuri sînt apreciate cu note și, ceea ce este deosebit de important, sînt analizate de către pedagog, pentru a-i obișnui pe copii să dea răspunsuri complete, clare și precise.

Învățătorul precizează răspunsurile dacă este necesar, repetă și fixează cu clasa unele formulări, iar în încheiere face un bilanț al lecției, arătînd ce anume trebuie însușit mai temeinic. El dă elevilor să repete acasă regulile după carte, să rezolve exerciții de înmulțire cu modificarea ulterioară a deînmulțitului și înmulțitorului, să verifice rezolvarea lor și să facă exerciții de folosire a metodelor orale de înmulțire. Unora dintre elevi îi se dau teme individuale.

După cîteva lecții de recapitulare se dă o lucrare de control.

Cu prilejul recapitulării finale se folosesc toate schemele întrebuințate în timpul studierii inițiale a materiei, precum și scheme noi.

În decursul întregii activități didactice în clasele elementare și mai ales în ultimul pătrar trebuie să avem o atitudine plină de atenție față de dificultățile întîlnite de copii și să ușurăm prin toate mijloacele munca lor.

(Din „Nacialnaia Școla").

Un cerc de tractoriști în școală

Colectivul Școlii medii din Catiujansc, raionul Dimersc, regiunea Kiev, este strîns legat de viața colhozului. Spre a veni în ajutor colhoznicilor, elevii au confecționat 54.000 de ghivece nutritive, în care au sădit varză, pătlăgele roșii, castraveți.

În școală s-a organizat un cerc de tractoriști, în care activează elevii din clasele VII-X. Elevii termină cursul teoretic, sub îndrumarea inginerului D. T. Timbalist, profesor la Școala de mecanizare a agriculturii. În curînd ei vor începe lucrările practice de studiere a tractorului. La sfîrșitul lunii mai vor avea loc examenele de absolvire. Membrii cercului vor obține certificate de conducere a tractorului și vor putea lucra în timpul verii la S.M.T. și în colhoz.

Teatrul și școala

Multă vreme își vor aminti elevii școlii nr. 34 din raionul Frunze al orașului Moscova de seara în care au primit vizita artiștilor și regizorilor Teatrului Central de copii, spre a sărbători aniversarea a 10 ani de prietenie dintre teatru și școală.

Elevii școlii au asistat la toate spectacolele teatrului din ultimii 10 ani. Numeroasele discuții, recenzii și compoziții făcute în clasă după materialele spectacolelor, numerele speciale ale gazetelor de perete — toate acestea dovedesc cu cîtă atenție s-a discutat în școală fiecare spectacol, cum a devenit legătura cu teatrul o verigă organică a procesului instructiv-educativ.

În cadrul sărbătoririi, eleva Ella Jitnicova din clasa a VIII-a a vorbit cu recunoștință despre teatru. Eleva Veronica Oppenheim, din clasa a IV-a, a recitat versuri de salut.

A luat apoi cuvîntul regizorul șef V. Kolesaev, artist emerit. El a arătat că legătura trainică cu spectatorii este o veche tradiție a colectivului teatral. Școlarii și pedagogii prezintă adeseori teatrului propunerile și dorințele lor.

De curînd, la Teatrul Central de copii au avut loc o întîlnire a colectivului cu dramaturgii și activul de pedagogi și părinți, o discuție a activului școlar cu tema „Chipul moral al tînărului om sovietic" și o conferință orășenească consacrată problemelor privitoare la deservirea spectatorilor.

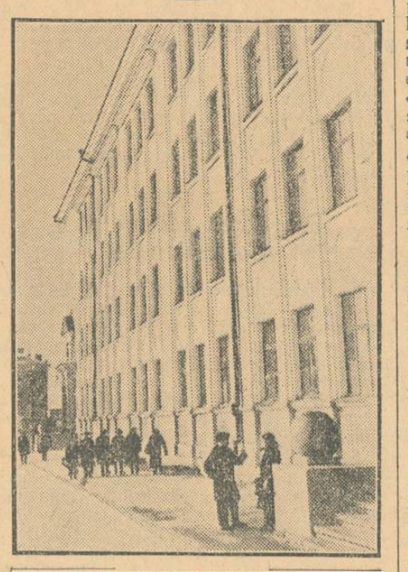

Noua clădire a școlii medii nr. 109 din orașul Kuibîșev. Numai în raionul Kirov al orașului, unde se găsește această școală, au fost construite în ultimii doi ani patru școli noi.

Despre viitoarea profesiune a absolvenților

Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și ale Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. au indicat căile mersului continuu înainte al școlii sovietice. În aceste Hotăriri s-a dat un adevărat program pentru organele învățămîntului public, pentru școli și pentru cadrele didactice. Înfăptuirea învățămîntului politehnic și educarea pe această bază a unor constructori ai comunismului culți și pregătiți din toate punctele de vedere — iată tezele principale ale acestui program.

În clasele a VIII-a ale școlilor medii din regiunea Riazan învață în acest an 17.900 de elevi, iar în clasele a X-a 9200 de elevi. Unii dintre absolvenți vor pleca în școlile superioare din diferite orașe — Riazan, Moscova, Leningrad etc. În același timp însă mulți tineri și tinere își vor începe munca în producție imediat după absolvirea școlii.

În anul 1953 mulți tineri și-au găsit locuri de muncă în industrie și în agricultură.

În multe școli medii din regiune — școlile medii din Zaharovsk, Șatk, Riajsk, Mihailovsk etc. — conducătorii și pedagogii educă cu perseverență și în mod sistematic la copii dragostea pentru munca agricolă. Ei îi familiarizează pe elevi cu bazele științei biologice micluriniste, explică importanța producției agricole. Pe loturile școlare de experiență elevii învață să cunoască practica muncii în agricultură și desfășoară ei înșiși lucrări de experiență. Ei studiază în cercurile conduse de specialiști din S.M.T. mașinile agricole. Elevii capătă multe cunoștințe făcînd excursii în S.M.T., sovhozuri și colhozuri.

Vin să muncească în agricultură nu numai absolvenții școlilor rurale, ci și cei ai școlilor de la orașe. Printre ei se numără mulți absolvenți ai școlilor din Riazan.

În anul 1954, școlile medii din Riazan vor da peste 9.000 de tineri culți și pregătiți din punct de vedere teoretic. Mulți dintre aceștia vor merge direct în producție — la S.M.T., în sovhozuri, colhozuri, în întreprinderile industriale.

Fiecare școlar are înclinațiile și tendințele sale, iubește o anumită muncă concretă. Școala trebuie să studieze și să sprijine aceste înclinații și tendințe.

În această privință merge pe o cale justă școala din Spassk, raionul Milos-lavschi. În această școală științele biologice se predau la un nivel ridicat, există un minunat lot de experiență, se fac excursii la S.M.T., în sovhozuri și colhozuri, cercurile tinerilor naturaliști și cercurile de studiere a tractorului au o activitate bogată. Școala, profesorii și elevii sînt strîns legați de producția colhoznică. Ei dau în fiecare an ajutor colhozurilor la plivitul semănăturilor, la scosul cartofilor, la recoltarea legumelor.

Dar lucrul cel mai important în activitatea acestei școli este faptul că pedagogii studiază cu seriozitate, începînd din clasa I-a, caracterele elevilor, înclinațiile și năzuințele lor.

Volodia Batalin iubea de mic animalele și în special caii. El își petrecea fiecare minut liber în grajd, îngrijea mînjii și-i ajuta pe grăjdari. Învățătorii au observat atracția elevului, au sprijinit tendința lui de a deveni crescător de animale. După terminarea școlii, V. Batalin a început să lucreze la o crescătorie de cai.

Interesele lui Vania Hliapin și ale Verei Anicheeva se dezvoltau într-o altă direcție: ei iubeau de mici apicultura, o ramură a agriculturii nu numai interesantă, ci și foarte rentabilă. Pedagogii au văzut aceste înclinații ale elevilor. Ei le-au recomandat literatură cu privire la apicultura, i-au dus în excursii la prisaca colhozului. Haliapin și Anicheeva au devenit bune ajutoare ale apicultorilor. Chiar înainte de absolvirea școlii ei luaseră hotărîrea fermă de a studia la o școală de apicultori. După absolvirea acestei școli, ei s-au întors la muncă în colhozul natal.

Elevul Piotr Corșunov, de la aceeași școală, lucra în fiecare an, în vacanța de vară, la culesul recoltei în colhozul său. Îl atrăgea tehnica înaintată cu care poporul nostru a înzestrat agricultura. El a început să lucreze pe remorca unei combine puternice, dar în același timp observa și studia mecanismul complex al combinei. Odată a lipsit conducătorul combinei. Se părea inevitabilă o întîrziere în muncă. Dar acest lucru nu s-a petrecut: Petia Corșunov l-a înlocuit cu succes pe conducătorul combinei, fiindcă el se pregătise pentru aceasta. După absolvirea școlii, P. Corșunov a lucrat un timp în colhoz, iar apoi, pentru ridicarea calificării, s-a înscris la o școală de mecanizatori.

Trebuie lărgită rețeaua școlilor superioare și a școlilor tehnice agricole fără frecvență, pentru a da posibilitatea absolvenților clasei a X-a, veniți la muncă în agricultură, să studieze fără frecvență și să obțină cu timpul o calificare înaltă.

Mulți dintre absolvenții școlii medii merg în uzine și fabrici. În legătură cu aceasta trebuie luate măsuri serioase pentru ca tinerii muncitori, absolvenți ai clasei a X-a, care intră în producție, să poată nu numai să muncească rodnic, dar să-și continue și studiile, să-și ridice calificarea în profesiunile alese de ei. În marile orașe și centre industriale trebuie lărgită rețeaua școlilor superioare și a școlilor tehnice serale. Trebuie acordată mai multă atenție organizării secțiilor fără frecvență, precum și diferitelor cursuri de ridicare a calificării.

Pentru tinerii care au terminat clasa a X-a trebuie organizată o largă publicitate cu privire la munca pe care o pot îndeplini ei, la posibilitățile de a studia fără frecvență în școlile superioare și școlile tehnice serale. De asemenea, munca în mijlocul elevilor care intră în școlile superioare trebuie desfășurată nu numai de către institute, dar și de către întreprinderile care au nevoie de forță de muncă.

A. JELTOV
șeful secției de învățămînt a regiunii Riazan

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Pedagogii ținprelegeri

Mulți învățători și profesori din raioanele rurale ale regiunii Iaroslavl iau parte activă la propagarea cunoștințelor agricole și a experienței înaintate, explică colhoznicilor Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și cu privire la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite.

Lucrează intens și activ lectoratul clubului sătesc din Nicolski, raionul Petrovsc. În componența lectoratului intră 11 pedagogi și specialiști din agricultură. El este condus de A. M. Smirnova, director de studii al școlii de 7 ani.

Nu de mult, profesoara V. F. Golubeva a citit prelegerea „Introducerea mecanizării complexe și a electrificării în agricultură". Pregătindu-se pentru această temă, ea a ales materialul didactic necesar și a alcătuit un album cu fotografii ale celor mai noi mașini agricole. În prelegerea sa profesoara a acordat un loc însemnat tehnicii cu care s-a completat în ultimul timp S.M.T.-Petrovsk. Ea a vizitat stațiunea și a studiat combina de recoltat cartofii, tractoarele de prășit, mașinile de sădit cartofii, de cosit finul.

In locurile natale ale lui A. P. Cehov

Oamenii muncii din Taganrog se pregătesc pentru sărbătorirea lui Cehov. În întreprinderi, în instituțiile de învățămînt și în cluburi se organizează seri literare, prelegeri și discuții consacrate creației lui A. P. Cehov.

În ultima vreme, mulți excursioniști din Rostov, Șahti, Harcov, Stalino și alte orașe vizitează Muzeul literar „A. P. Cehov". Oamenii muncii din oraș păstrează cu grijă casa unde s-a născut și și-a petrecut anii tineri scriitorul. În acest an, casa a fost reparată, iar grădina el amenajată. Muzeul de istorie al școlii nr. 2, organizat în sala de clasă unde a învățat liceanul A. P. Cehov, este întotdeauna populat. Aici sînt expuse aproape 2000 de obiecte — documente, tablouri, manuscrise, cărți cu autografe și alte materiale care povestesc despre copilăria și anii de școală ai lui Cehov. De curînd, Muzeul școlar a fost completat cu noi obiecte primite de la Casa-muzeu a lui A. P. Cehov din Ialta.

Școala și agricultura

Școala elementară (mai ales cea sătească) trebuie să întărească legăturile cu producția colhoznică, să-i familiarizeze pe copii, în măsura posibilităților și a forțelor lor, cu funcționarea mașinilor agricole pe care ei le văd pe ogoarele colhoznice, să cultive la ei dragostea pentru agricultură, să-i înarmeze cu priceperi și deprinderi elementare de muncă agricolă.

Dar cum va putea rezolva școala elementară aceste sarcini?

Înainte de toate trebuie ridicată la o treaptă nouă, superioară din punct de vedere calitativ, întreaga activitate instructiv-educativă a școlii, trebuie ridicată calitatea cunoștințelor elevilor, trebuie prevenit nivelul scăzut la învățătură. Îndeplinirea acestor condiții de seamă este absolut necesară pentru realizarea cu succes în școala elementară a unei anumite pregătiri politehnice a elevilor, mai ales în domeniul agriculturii.

Este necesar să se acorde o deosebită atenție cunoașterii naturii de către copii. Toți pedagogii trebuie să îndeplinească în mod obligatoriu cerințele programei referitoare la desfășurarea lecțiilor pe obiecte, a excursiilor, observațiilor, experiențelor, lucrărilor practice.

Se știe că noi studiem natura pentru a ști cum s-o folosim mai bine în interesul oamenilor muncii. Având în vedere aceasta, noi trebuie să ajutăm copiilor, începînd chiar din școala elementară, să cunoască fenomenele naturii, mai ales prin observații directe în timpul excursiilor, la lecții, cu prilejul lucrărilor pe lotul școlar de experiență. Cu cît pedagogul va începe mai devreme să studieze cu elevii săi natura, agricultura, cu atît va obține mai multe succese în trezirea și dezvoltarea dragostei elevilor pentru natură, pentru agricultură, pentru muncă.

Un rol foarte important în lupta școlii pentru introducerea în practica învățămîntului a unor anumite elemente de pregătire politehnică a școlarilor trebuie să-l joace lucrările pe lotul școlar, excursiile în colhozuri și întreprinderi industriale, munca în afara clasei și în afara școlii.

Existența unui lot bine amenajat pe lîngă școală dă posibilitatea să se educe la copii dragostea de muncă, respectul și dragostea pentru munca agricolă. Munca practică a elevilor în această „clasă sub cerul liber" îi ajută să dobîndească cunoștințe concrete despre plante, să se deprindă cu îngrijirea lor și să-și însușească priceperi și deprinderi elementare de muncă agricolă.

Organizînd pe lot lucrări practice cu copiii, trebuie să evităm prin toate mijloacele lipsurile caracteristice multor școli, și anume: 1) la lucrările practice pe lot nu iau parte toți elevii, ci numai amatorii, membrii cercurilor de tineri naturaliști; prin urmare, pe lot nu se fac lecții, după cum cere programa, ci au loc numai lucrări ale tinerilor naturaliști; 2) munca practică pe lot nu este legată de lecțiile din clasă: copiii îndeplinesc mecanic și nu totdeauna just diferite lucrări, fără a înțelege adeseori de ce trebuie să facă numaidecît așa cum le-a arătat pedagogul și nu altfel; 3) lucrările se desfășoară fără un sistem, de la caz la caz, fără ca pedagogul și elevii să se fi pregătit pentru aceste lucrări; 4) lucrările începute pe lot primăvara se întrerup în perioada de vară și nu dau toamna rezultate care să arate ce și cum au cultivat copiii, ce recoltă au obținut ei, ce cunoștințe despre plante și ce priceperi și deprinderi practice au dobîndit pe lotul școlar.

Lecțiile pe lotul școlar trebuie să fie strîns legate de lecțiile din clasă (de lecțiile la diferite obiecte, de cetirea unor bucăți cu conținut agricol și de cunoaștere a naturii, de povestirile și compozițiile scrise ale elevilor despre lucrările și observațiile făcute pe lot), de excursiile în colhoz, sovhoz, S.M.T., de observațiile și lucrările la colțul naturii din școală și de acasă.

Fiecare lecție desfășurată pe lotul școlar trebuie să aibă un scop determinat, pe înțelesul copiilor, să fie construită după un plan bine precizat, să includă în mod obligatoriu material de cunoaștere și lucrări practice pentru elevi.

Pregătindu-se pentru lecția pe lot, pedagogul trebuie să formuleze cu precizîune tema și scopul ei, să chibzuiască asupra conținutului discuției introductive (indicînd unde se va desfășura această discuție — în clasă sau pe lot), asupra conținutului și metodelor de instruire a elevilor, asupra muncii lor practice (ce vor face ei, ce materiale și unelte vor fi necesare, cum vor fi repartizați copiii pe lot în timpul lucrului pentru a nu se împiedica unul de altul), asupra metodelor de fixare a cunoștințelor și priceperilor dobîndite la lecție. De asemenea, pedagogul trebuie să stabilească tema pentru acasă. În plan se arată pe scurt și conținutul muncii ulterioare la lecțiile ținute în clasă, legate de lucrarea respectivă de pe lot.

Materialele necesare pentru desfășurarea lecției pe lot trebuie stabilite pînă în cele mai mici amănunte și pregătite în mod obligatoriu dinainte, iar nu alese în grabă, chiar în ajunul lecției. Este important ca fiecare elev să fie asigurat cu toate cele necesare pentru lucru. Pe lîngă aceasta, trebuie să existe o rezervă de pachete cu semințe, bețișoare pentru măsurarea distanțelor între semințele plantei respective sau între cuiburile de cartofi; trebuie să existe cazmale, greble de rezervă etc.

Cu aceeași atenție trebuie să se stabilească pe unde pot fi mai bine conduși elevii la locul muncii practice, pe ce cărări trebuie să meargă copiii, din ce parte se vor apropia ei de parcela lor, unde și cum trebuie să stea ei.

Înainte de partea practică a lecției, pedagogul trebuie să facă un scurt instructaj cu elevii, să le arate metodele cu ajutorul cărora trebuie îndeplinită lucrarea, să le explice de ce anume trebuie făcut așa cum a arătat el, iar nu altfel.

După ce s-a convins că elevii și-au însușit și au înțeles explicațiile, învățătorul îi repartizează pe elevi la locurile de muncă și le dă voie să-și înceapă lucrul.

În timpul lucrărilor practice ale elevilor pe lot nu trebuie să ne mărginim numai la supravegherea lor. Profesorul trebuie să ia și el parte activă la munca comună și să îndrumeze acțiunile elevilor: pe unii îi ajută să-și însușească metoda pe care n-o stăpînesc îndeajuns, arătîndu-le-o încăodată, altora le arată greșelile făcute și apoi controlează cum au fost îndreptate ele.

Trebuie să asigurăm ca toate lucrările, fără excepție, chiar și cele mai mărunte, mai neînsemnate, să fie executate minuțios și întocmai așa cum a cerut pedagogul.

La sfîrșitul lecției are loc o scurtă discuție de încheiere. Dacă timpul permite, elevii primesc pe loc indicații concrete cu privire la supravegherea și îngrijirea ulterioară a plantelor. Apoi pedagogul propune elevilor să pună în ordine parcela și inventarul. El urmărește ca tarlalele și straturile unde s-au executat lucrările să fie în cea mai perfectă ordine (marginile parcelelor, ale straturilor și ale aleelor să fie perfect nivelate, să fie strîns gunoiul etc.). Inventarul folosit la lecția practică trebuie să fie curățat, (iar dacă trebuie și spălat) și pus în ordine la loc.

Înainte de începerea lucrărilor de primăvară pe lot, pedagogul trebuie să aibă un plan aprobat de consiliul pedagogic al școlii sau de colectivul pedagogic, pentru toate lecțiile care se desfășoară primăvara și pentru lucrările din timpul verii. În acest plan trebuie să se arate cîte lecții de primăvară se vor desfășura pe lot, cînd, cu ce temă, ce utilaj și ce materiale vor fi necesare pentru aceste lecții, cum va fi legată munca de pe lot de lecțiile din clasă; pentru perioada de vară se prevede: în ce zile din săptămînă și ce lucrări se vor executa pe lot, cînd este prevăzut concediul pedagogului, cine îl va înlocui.

*

În lumina sarcinii instruirii politehnice a elevilor, pusă în fața școlii de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. și după Hotărîrea istorică a Plenarei C.C. al P.C.U.S. din 7 septembrie 1953, nu sînt suficiente numai lucrările practice executate pe lotul școlar. Trebuie organizate și excursii în colhoz și la întreprinderile industriale, pentru a-i familiariza pe elevi nemijlocit cu practica producției socialiste, pentru a lărgi orizontul lor politehnic și a lega și mai strîns instruirea copiilor de realitatea înconjurătoare.

Așa, bunăoară, este folositor ca elevilor din clasa a II-a să li se arate încă din toamnă, cu prilejul studierii temei „Grădina de legume" lucrările executate în grădina colhozului, felul cum se păstrează legumele în depozitele de păstrare a legumelor. Apoi se studiază în această clasă tema „Pădurea", care este de asemenea legată direct de activitatea omului. De aceea trebuie să li se arate copiilor cum se folosește pădurea pentru material de construcții (o excursie la construcția unei case sau la o fabrică de prelucrat lemnul) și cum se pregătește din lemn mobila și alte obiecte (o excursie la atelierul de tîmplărie). Primăvara, în legătură cu lecțiile din tema „Livada", copiii sînt inițiați în lucrările de primăvară din livada colhoznică.

Desfășurarea justă a lecțiilor în clasa a III-a la tema „Plantele cultivate la cîmp" necesită organizarea cu copiii a unei excursii de toamnă pe ogoarele colhoznice, pentru ca ei să vadă cum strîng colhoznicii recolta și cum pregătesc ogoarele pentru iarnă. Este bine, de asemenea să se organizeze excursii la arie, unde copiii vor vedea cum se treeră, la depozitul de cereale al colhozului, la moară. În legătură cu lecțiile din tema „Animalele domestice și sălbatice" copiii pot fi duși la ferma de animale a colhozului (sau la grajd, la cotețele de păsări); se poate face și o excursie la fabrica de unt.

În clasa a IV-a, în legătură cu lecțiile din temele „Apa" și „Aerul" este de dorit organizarea unor excursii la o moară de apă (de vînt) la hidrocentrala locală; în legătură cu studierea metalelor — la fierăria colhozului, la atelierul de lăcătușerie; în legătură cu studierea solului — la cîmp, la S.M.T.

Organizînd o excursie în producție cu copiii, pedagogul trebuie să se pregătească amănunțit în vederea desfășurării ei: să studieze în prealabil producția și să stabilească cu acest prilej în ce succesiune va arăta copiilor diferitele procese, să studieze metodica (ce anume și cum trebuie explicat, ce și cum trebuie să li se arate copiilor, unde și cum trebuie să stea ei etc.). Pe baza datelor obținute cu prilejul studierii nemijlocite a producției se întocmește planul excursiei, în care se indică tema și scopul ei, pregătirea elevilor, se stabilește succesiunea, mersul cunoașterii obiectivelor, se fixează munca în clasa după excursie.

Excursiile vor ajuta pedagogului să studieze intuitiv și convingător cu copiii realizările remarcabile ale agriculturii și industriei socialiste, diferite momente ale activității colhoznicilor și muncitorilor; să dea elevilor posibilitatea de a lua în mod organizat parte la munca colectivă a oamenilor maturi (de pildă, la muncile de recoltare a legumelor și cartofilor, la curățirea grădinii și a livezii).

Elevii vor cunoaște în practică nivelul înalt de dezvoltare a agriculturii socialiste, organizarea precisă și productivitatea înaltă a muncii colective a colhoznicilor, funcționarea numeroaselor unelte și mașini agricole care ușurează munca omului. Toate acestea trezesc și dezvoltă interesul copiilor pentru diferitele ramuri ale agriculturii; contribuie la dezvoltarea spiritului lor de observație, la întărirea disciplinei conștiente, la formarea unei atitudini pline de grijă față de proprietatea socialistă. În conștiința elevilor crește și se întărește dragostea pentru marea Patrie Sovietică, pentru puternica ei agricultură socialistă.

Atunci cînd, din diferite cauze, nu este posibil să se organizeze excursii ale copiilor în producție, trebuie folosite filmele, diafilmele și diapozitivele.

*

În cercurile tinerilor naturaliști elevii au posibilitatea de a-și lărgi sfera observațiilor asupra vieții plantelor și animalelor și de a dobîndi mai multe priceperi și deprinderi practice decît la lecții. Ei îl ajută pe pedagog să pregătească materialul didactic pentru lecții, îngrijesc plantele și animalele din colțul naturii vii (în special peștii din acvarium), fac observații și experiențe simple cu plantele pe lotul școlar.

Tinerii naturaliști fac observații și execută lucrări de îngrijire a plantelor nu numai în cursul anului școlar, ci și în timpul vacanței (vara), ceea ce permite să se rezolve cu succes problema complicată a muncii de vară pe lotul școlar de experiență.

O mare importanță în activitatea tinerilor naturaliști o au experiențele simple dar instructive asupra plantelor (de pildă, creșterea rădăcinoaselor pe parcele cu terenul săpat adînc și la suprafață, a cartofilor — din semințe iarovizate și nejarovizate, a verzei pe pămînt îngrășat și neîngrășat).

Alături de munca înafara clasei trebuie dezvoltată și munca extrașcolară de folos obștesc. Participarea copiilor la munca productivă contribuie la dezvoltarea lor multilaterală, îmbogățește pregătirea generală a elevilor. Îi obișnuiește să nu se sperie de munca fizică, ajută la închegarea unui colectiv strîns unit și disciplinat.

Asemenea măsuri de masă, ca de pildă „Ziua păsărilor", „Ziua pădurii", „Săptămîna livezii" trebuie să devină pentru copii sărbători școlare preferate, a căror parte principală este munca productivă de folos obștesc, subordonată sarcinilor instructiv-educative ale școlii.

Elevii claselor III-IV pot efectua o serie de lucrări agricole pe măsura puterilor lor. Așa sînt, de pildă, pregătirea și atîrnarea căsuțelor pentru păsări, strîngerea semințelor de arbori și plantarea arbuștilor de pădure și grădină, strîngerea îngrășămintelor naturale (cenușa, gunoiul de păsări, determinarea puterii de germinație a semințelor (de pe lotul școlar sau din grădina colhozului), săpatul în jurul tufelor de coacăze, smeură, agrișe, sădirea căpșunilor, culesul spicelor, participarea la scosul cartofilor, îngrijirea animalelor tinere.

Toate școlile, toți pedagogii trebuie să îndeplinească sarcinile legate de realizarea Hotărîrilor Plenarei din septembrie a P.C.U.S. cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.

(După un articol din „Nacialnaia Școla")

Se apropie examenele de sfîrșit de an

In preajma sesiunii de examene

In perioada actuală a pregătirii sesiunii de examene, grija deosebită a tuturor cadrelor didactice ale facultății noastre — de la personalul ajutător și pînă la șefii de catedră și la decan — este de a munci astfel încît să asigure un număr cît mai mare de studenți promovați integral și cu medii cît mai bune. Ținînd seama de experiența pe care am căpătat-o la sesiunile trecute, de rezultatele metodelor pe care le-am folosit, urmărim să dăm studenților cele mai largi posibilități pentru desăvîrșirea înțelegerii întregii materii.

Formele prin care se realizează o bună pregătire a examenelor sînt multiple și variate, adaptate structurii facultății noastre, care în momentul de față funcționează cu două serii de studenți. Astfel, seria de tranziție pentru facultatea de patru ani, avînd 4 secții a funcționat anul acesta cu anii III și IV. Ea va funcționa în anul viitor numai cu anul IV, iar apoi se va lichida. Seria din profilul pe 5 ani a funcționat anul acesta cu anii I și II, și nu mai este divizată mai departe în secții, ci în grupe de specializare, specializarea începînd din anul III.

Dacă facultatea de 4 ani a dat un mare număr de cadre didactice pentru învățămîntul mediu și un număr de cadre pentru institutele de cercetări sau învățămîntul superior, facultatea pe 5 ani va da cadre de specialiști în diferitele ramuri ale biologiei (entomologie, fitopatologie, hidrobiologie, fiziologie și biochimie, genetică, botanică, zoologie etc.) care vor putea lucra în institutele de cercetări sau în învățămîntul superior.

Facultatea de biologie cuprinde astăzi 7 catedre, care grupează toate disciplinele biologice — zoologia, anatomia, botanica, chimia, biologia, fiziologia plantelor și fiziologia animalelor. Pregătirea examenelor se face după specificul disciplinelor cuprinse în cadrul fiecărei catedre. Unele dintre aceste catedre folosesc mai mult studiul pe teren, altele studiul aproape exclusiv în laborator. Astfel, o bună pregătire la zoologie și botanică nu se poate realiza decît prin completarea celor studiate la lecții și la lucrările practice de laborator prin studiul animalelor și plantelor direct în natură. În natură, pe lîngă că studentul poate cunoaște amănunțit plantele și animalele ce alcătuiesc flora și fauna țării noastre și despre care a învățat în timpul anului, are în același timp posibilitatea să cerceteze aceste plante și animale în mediul lor de natural, să studieze condițiile lor de viață și de dezvoltare. În natură se realizează cel mai bine legătura între teorie și practică și, în același timp, se creează cele mai bune condiții pentru educarea studenților în spiritul dragostei pentru viitoarea lor profesiune.

Ținînd seama de toate acestea, facultatea noastră a organizat acum, în etapa de pregătire a sesiunii de examene, excursii în jurul Bucureștiului, la pădurile Cernica, Pasărea, Băneasa, și mai departe, la Comana. S-au organizat și excursii mai mari, în regiunea muntoasă, de exemplu la Gheorghieni (anul III). Pentru efectuarea studiilor pe teren, rectoratul Universității asigură deplasarea și întreținerea, în urma unui raport amănunțit al decanului, care precizează itinerariul, conducătorii excursiei, numele și numărul participanților. Studiul pe teren este condus de personalul didactic — profesori și conferențiari.

Cu prilejul studiilor pe teren, studenții colectează material floristic și faunistic, pe care îl prelucrează apoi în laboratoare; determină formele găsite, fac colecții, herbarii. Ei sînt ajutați în această muncă de către asistenți, care programează pentru aceasta ședințe speciale. Așa s-au organizat, de pildă, cercetările la laboratoarele de botanică.

Pe lîngă aceste excursii se folosește și studiul pe teren în grădina botanică, unde studenții cercetează caracterele plantelor studiate la curs și cu prilejul lucrărilor practice. In acest mod li se fixează bine noțiunile de sistematică și de morfologie. Studenții efectuiază în același timp și studii la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa", unde au făcut și în timpul anului lucrări practice privitoare la zoologia vertebratelor, studiind peștii, batracienii, reptilele, pasările și mamiferele, sub conducerea asistenților. Acum, în perioada de pregătire a examenelor, ei pot merge la muzeu în orice zi și la orice ore. Cei care au nevoie de explicații suplimentare la muzeu se pot adresa oricînd cadrelor didactice, care le fixează ore de studiere colectivă a colecțiilor.

Într-o bună măsură servesc pentru recapitularea și sistematizarea cunoștințelor și colecțiile de științe naturale din facultate.

O însemnătate deosebită pentru buna pregătire a examenelor o au lecțiile recapitulative sau lecțiile de sinteză, care se organizează la multe discipline (la morfologia plantelor, la plante inferioare și plante superioare, la biochimie, la chimia generală). O măsură bună, care vine mult în ajutorul studenților, ferindu-i de a comite greșeli, este aceea introdusă la catedra de chimie, unde asistenții stau la dispoziția studenților pentru verificarea notițelor pe care și le iau aceștia la curs, pentru a le îndrepta toate greșelile și în special cele ce s-au putut strecura în formule. Asistenții tuturor laboratoarelor se preocupă îndeaproape, în această perioadă, și de controlul caietelor de lucrări practice, verificînd referatele, desenele, calculele.

Printre caietele de lucrări practice ale studenților sînt unele incomplete, din care lipsesc unele lucrări sau referate, din cauza absențelor. Aceste lucrări se completează în ședințe speciale, organizate de fiecare laborator. Pot participa la aceste ședințe și studenții care au caietele complete, ei repetînd cu acest prilej anumite lucrări care li se par mai complexe sau mai dificile.

In perioada de pregătire a examenelor, profesorii, conferențiarii și asistenții stau la dispoziția studenților pentru orice fel de lămuriri de care au nevoie aceștia. Orele de consultație s-au înmulțit la toate laboratoarele. La unele laboratoare, cum este cel de zoologia vertebratelor, studenții pot veni oricînd pentru toate lămuririle de care au nevoie.

Noi ținem seama de asemenea de faptul că unii studenți au nevoie în această perioadă de un ajutor suplimentar. Aceștia sînt convocați de către asistenții laboratoarelor respective, care fixează pentru ei cîteva ore de studiere amănunțită a capitolelor pe care nu le-au înțeles suficient.

Pentru studenții din anul IV, care au și intrat în examene și care în curînd se vor prezenta la examenul de stat, se vor ține la unele catedre — de exemplu la catedra de botanică — cîteva ședințe de recapitulare a materiei, pentru a li se completa cunoștințele cu datele cele mai noi, apărute în ultimul timp în domeniul respectiv.

O problemă care privește direct pregătirea studenților în vederea trecerii examenelor în cele mai bune condiții este asigurarea frecvenței regulate la cursuri și lucrările practice. Mulți studenți sînt tentați, în timpul cînd au de trecut colocviile dinaintea examenelor, să lipsească de la unele cursuri sau ședințe de lucrări practice de laborator. Stăruința profesorilor și a asistenților îi poate împiedica de a comite astfel de greșeli, cari nu pot fi decît în dauna bunei lor pregătiri.

Muncind stăruitor pentru a le crea studenților condiții cît mai bune de viață și de studiu, pentru a-i ajuta să-și însușească adînc cunoștințele, personalul didactic din facultatea noastră duce în același timp în rîndurile studenților, cu ajutorul organizației U.T.M., o susținută muncă educativă, pentru a-i face să înțeleagă că succesul procesului de învățămînt depinde nu numai de profesori, ci și de ei înșiși, de seriozitatea și de interesul pe care îl manifestă față de studiu.

prof. univ. MIHAIL IONESCU
Decanul Facultății de biologie a Universității „C. I. Parhon"

Elevele școlii medii „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală se pregătesc cu sîrg în vederea examenelor de sfîrșit de an.

Mă străduiesc să-mi înarmez elevii cu cunoștințe temeinice

Predau științele naturale elevilor școlii pedagogice de băieți din Sibiu. Acum, în preajma examenelor, elevii mei și cu mine sîntem într-o fierbere neobișnuită: lucrăm mai mult și la lecții, și în laborator, și la colțul naturii vii, petrecem mai mult timp pe lotul de experiență și pe terenul gospodăriei anexe a școlii.

De fapt, noi nu începem recapitularea de abia acum. Lecție cu lecție, odată cu studierea materialului nou, am recapitulat cunoștințele deja însușite, pentru a le consolida și a le adînci. Astfel, la lecțiile din capitolul „Digestia" am repetat cunoștințele privitoare la circulația sîngelui; la lecțiile din capitolul „Metabolismul" am repetat probleme legate de digestie, circulație și respirație; odată cu studierea temei „Măduva spinării" am repetat problemele legate de activitatea mușchilor în locomoțiune.

Este știut că nu poate fi vorba de o bună pregătire a elevilor la științele naturale, de înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi temeinice, dacă elevii nu lucrează ei înșiși, dacă nu pot cunoaște nemijlocit, prin experiența lor proprie, problemele legate de îngrijirea plantelor și a animalelor, de lucrarea pămîntului. Tocmai de aceea, pe lîngă munca practică pe care elevii au desfășurat-o în tot decursul anului școlar în laborator și la colțul naturii vii, eu acord acum, în preajma examenelor, o atenție sporită muncii lor practice, cu atît mai mult cu cît acum avem posibilitatea să extindem această muncă și pe lotul școlar sau în gospodăria anexă. Astfel, în timpul iernii elevii au îngrijit peștii din cele două acvarii pe care le avem la colțul naturii vii, broaștele, aricii și iepurii — au făcut lucrări privitoare la fiziologia plantelor și au desenat tot felul de planșe. Noi reluăm acum multe experiențe făcute la botanică, de pildă acelea privitoare la încolțirea semințelor și condițiile necesare ei, la influența adîncimii de însămînțare asupra încolțirii semințelor, la aflarea puterii germinative a semințelor, la osmoză, la conducerea soluțiilor minerale prin vasele lemnoase, la transpirație și gutațiune, la formarea amidonului la lumină în părțile verzi ale plantei, la înmulțirea vegetativă prin rădăcină, tulpină, frunze.

In cadrul recapitulării elevii reiau și concluziile experiențelor făcute la anatomie. Ei au văzut la microscop preparate cu sînge de om, au urmărit circulația sîngelui în membrana interdigitală de broască, au văzut transformarea sîngelui venos în sînge arterial prin agitarea sîngelui venos pus într-o eprubetă. De asemenea, au urmărit contracțiunile inimii de broască „în vivo" și „în vitro", precum și modificarea contracțiunilor cardiace sub influența adrenalinei. Ei au participat la disecția inimii de mamifer și au putut constata puternica dezvoltare a miocardului ventricolului stîng, deci strînsa legătură între funcție și structură, ca și activitatea valvulelor cardiace.

Cel mai bun prilej pentru îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor în cadrul recapitulării îl oferă munca pe terenul experimental al școlii și pe terenul gospodăriei anexe. Ei cultivă plantele pe parcele sistematice, unde sînt reprezentanți tipici ai celor mai principale plante (ranunculacee, rozacee, umbelifere, liliiflore, graminee etc.) învățînd astfel caracterele specifice fiecărei familii. Pe parcela destinată diferitelor experiențe elevii învață în mod practic importanța folosirii îngrășămintelor, a iarovizării, avantajele diferitelor metode avansate de cultură a plantelor, metode de hibridare vegetativă etc. Pe parcela destinată plantelor medicinale (podbal, sinapis, menta, ricinul) ei se familiarizează cu buruienile de leac. Pe terenul nostru școlar elevii mai cultivă plante industriale (soia, tutun, sfeclă de zahăr, bumbac etc.) ierburi perene, care se întrebuințează în asolamentul respectiv pentru refacerea structurii solului, plante legumicole, spanac, pătrunjel, cartofi, sfeclă roșie, morcovi etc. Cultivînd toate aceste plante elevii învață mai temeinic biologia lor, metodele de cultivare cele mai indicate, căpătînd și deprinderile practice necesare.

Cunoștințele căpătate aici sînt aplicate mai pe larg la gospodăria școlară, unde elevii își fac cu rîndul practica. Școala noastră posedă o seră, răsadnițe, pepinieră de pomi fructiferi, are 2 cai, porci, găini, cîteva oi etc. Aici elevii învață în mod practic și concret întreaga materie cuprinsă în cursul de practică agricolă.

Activitatea pe care o desfășoară elevii pe lotul școlar și în gospodăria anexă face ca în lecțiile de recapitulare să intervină un element nou, interesant și atrăgător. La aceasta se adaugă și faptul că noi studiem acum materia în altă succesiune decît în cursul anului. Astfel, pentru repetarea botanicii în clasa a VI-a ne-am propus următoarele probleme: 1. Frunza verde hrănește întreaga lume vie; 2. Înmulțirea vegetativă a plantelor; 3. Învățătura lui Viliams; 4. Plante cultivate în raion; 5. Dăunătorii culturilor; 6. Evoluția plantelor; 7. Rolul omului în transformarea dirijată a plantelor.

In felul acesta este organizată recapitularea finală și la celelalte clase.

Pe lîngă materia din manual, elevii consultă în vederea recapitulării, și unele materiale din revistele de specialitate. De asemenea, le-am pus la dispoziție numeroase broșuri din biblioteca mea personală.

In școala noastră se pregătesc viitori învățători. Întreaga noastră muncă cu elevii are drept scop înarmarea lor în vederea viitoarei lor activități cu copiii. De aceea, pe lîngă cunoștințele și deprinderile a căror însușire ne străduim s-o asigurăm, noi îi ajutăm să-și pregătească și materialul de care vor avea nevoie în munca lor de învățători. Fiecare elev își întocmește o trusă cu material didactic, colecție de semințe, un ierbar, un insectar, un plan al lotului școlar, un model de calendar al naturii, o plasă de prins fluturi etc.

Pentru ca toate aceste activități, care sînt destul de numeroase și de complexe, să nu ducă la supraîncărcarea elevilor, la obosirea lor și să-i împiedice astfel de a se pregăti bine pentru examene — eu mă preocup mult de asigurarea unei împărțiri juste și raționale a timpului elevilor. În această privință îmi este de un mare ajutor colaborarea cu direcția și cu colectivul pedagogic al școlii — în special cu profesorul de practică agricolă — precum și cu organizația U.T.M. a școlii.

Străduindu-mă să asigur elevilor mei cunoștințe temeinice și adînci, luptînd pentru înarmarea lor cu deprinderi practice, aștept examenele cu încrederea că ele îmi vor deschide o nouă perspectivă asupra muncii mele, că mă vor ajuta să văd ce e bun în această muncă și trebuie dezvoltat, care sînt lipsurile ce mai stăruie în activitatea mea și ce am de făcut pentru a le înlătura.

MELANIA CREANGĂ
profesoară la Școala pedagogică de băieți din Sibiu

Mai multă grijă pentru îndrumarea profesorilor!

Pentru profesori ca și pentru elevi, examenele constituie astăzi o preocupare serioasă, de zi cu zi. Se pregătesc cu grijă pentru ca țelul lor comun — încheierea plină de succes a anului școlar — să fie realizat cît mai deplin.

Organizarea pe baze noi a învățămîntului în țara noastră, îmbogățirea unor materiale deosebit de utile, referitoare la experiența școlii sovietice, studierea unor probleme de metodică în cadrul Institutului pedagogic etc. — toate acestea vin efectiv în sprijinul profesorilor.

Sînt însă și fapte care tind să-i țină în loc. Iată unul: munca neeficientă, în anumite privințe, a organelor de conducere.

In ultima vreme, profesorii de limba română au ajuns să trăiască sub zodia lui „am auzit". Ori unde se întîlnesc doi-trei colegi, se înfiripă imediat un dialog care sună cam în felul următor:

— Știi ceva despre examene?

— Am auzit că și anul acesta se vor folosi bilete.

— Și ce vor cuprinde?

— Se spune că biletele pentru examenele din clasele a VII-a și a XI-a vor cuprinde și întrebări din întreaga materie parcursă în clasele anterioare.

— Atunci, să-mi reorganizez planificarea materiei la recapitulare.

— Cum crezi! Dar nu e nimic sigur. O știu din auzite, nu e nimic oficial.

Hotărît să treci la o acțiune mai organizată, te adresezi directorului.

— Tovarășe director, trebuie să lămurim odată problema examenelor de limba română, în special la clasele de absolvire. Elevii vor fi interogați din materia ultimei clase, sau din întreaga istorie a literaturii? Am auzit că...

— Tovarășe profesor, noi nu ne putem lua după ceea ce se aude! — te mustrulește, puțin condescendent, directorul — și abia atunci îți dai seama că te-ai molipsit și tu de obsedantul „am auzit".

Surîzi rușinat, dar insiști:

— Avem nevoie totuși să știm precis ce facem. Eu încep curînd recapitularea finală...

— Mă voi interesa la forurile în drept. Pînă acum n-am primit nici o dispoziție.

Trece o săptămînă, trec două. Nici un semn.

— Tovarășe director, ați aflat ceva despre problema examenelor?

— M-am informat. N-am putut să aflu nimic precis. Am auzit că... Insfîrșit, se pare că au fost elaborate anumite instrucțiuni și că în curînd le vom primi.

Te simți invadat de un val de furie. Îți vine să alergi pînă la Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu din Minister, să năvălești în biroul „organului competinte", și să întrebi:

— Dumneavoastră „n-ați auzit nimic"?

Se pare că tovarășii „au auzit" mai de mult că secția de învățămînt a Capitalei n-a transmis în școli instrucțiunile pe care le-a primit din timp de la Minister, dar nu s-au hotărît să îndrepte situația decît în ceasul al unsprezecelea.

Dacă aceasta a fost situația — intoleranță situație — nu înseamnă că profesorii au dezarmat și că au așteptat cu mîinile în sîn. Ei se străduiesc să găsească mijloace pentru a-și îndeplini cît mai bine sarcinile chiar în aceste condiții obiective grele.

Pe lîngă munca pe care o desfășor ca profesor de limba română la școala medie de băieți „Nicolae Bălcescu" din raionul Gheorghiu-Dej, îndeplinesc și funcția de coordonator al cercurilor pedagogice de limba română din acest raion. M-am străduit, împreună cu responsabilii acestor cercuri, să asigurăm măsurile pentru o bună pregătire a examenelor. In ședințele din luna aprilie a celor trei cercuri pedagogice din raion s-a discutat pe larg tema „recapitularea materiei". Schimbul de experiență prilejuit de dezbaterea acestei teme le-a îngăduit profesorilor să ia din vreme anumite măsuri utile, pe care cei mai experimentați le și puseră în practică.

Problema examenelor s-a discutat de asemenea și în cadrul comisiilor de specialitate, care funcționează în fiecare unitate școlară mai mare din raion. Așa de pildă, într-o ședință a comisiei de specialitate de la școala medie „Nicolae Bălcescu", pornindu-se de la experiența proprie și de la cercetarea materialului publicat în „Revista de pedagogie" nr. 4-5 din 1953, s-au luat unele măsuri concrete, cum ar fi: 1) Organizarea sistematică a recapitulării concomitent cu predarea, precizîndu-se în planul de lecție ce anume probleme, legate organic de materia nouă a lecției, vor fi recapitulate. Dat fiind că a rămas prea puțină vreme pentru ca să mai fie posibilă cuprinderea, sub această formă, a întregului material studiat, profesorii au ales chestiunile esențiale și cele care au fost mai greu asimilate de elevi. 2) Comunicarea din vreme a planului pentru recapitularea de sfîrșit de an. Se va rezerva pentru aceasta o lecție specială. Elevilor li se vor da cu acest prilej și îndrumări metodice. 3) Dată fiind lipsa manualelor de gramatică la clasele VIII—XI, să se vină în ajutorul elevilor prin alcătuirea unui chestionar (luorat după modelul celui prezentat în „Revista de pedagogie" cu privire la materia din clasele V—VII).

Intr-o altă ședință, s-a discutat problema orelor de consultații. Profesorii au comunicat metodele folosite și rezultatele obținute. S-a subliniat necesitatea de a nu transforma aceste ore în lecții obișnuite, ci de a le folosi pentru a lichida, prin munca dusă cu fiecare elev în parte, greșelile specifice acelui elev, greutățile pe care le întîmpină el.

Elevii rămași în urmă au fost îndrumați și ajutați să-și alcătuiască un plan de muncă pe baza căruia să se poată pune la punct. Îndeplinirea acestui plan este urmărită îndeaproape de către profesor. Acesta notează în agenda elevului nu numai nota, ci și lecția la care elevul a răspuns mai slab. Părinții sînt înștiințați și urmăresc ca elevul să refacă lecția respectivă. Pe baza carnetului său, în care a stabilit evidența golurilor în cunoștințele elevilor rămași în urmă, profesorul indică acestor elevi teme suplimentare, gradate în ce privește volumul și greutatea lor.

Am înșirat numai cîteva din măsurile luate.

Este evident faptul că, dacă lucrurile nu merg așa cum s-ar cuveni, de vină nu sînt numai „condițiile obiective", ci și lipsurile noastre. Fiecare dintre cei care lucrează bine ar putea lucra încă și mai bine. Există și în raionul nostru profesori care își îndeplinesc formal datoria, profesori care chiar acum, în ceasul al doisprezecelea, se complac într-o condamnabilă atitudine de comoditate, căutînd să rezolve totul pe linia minimei rezistențe, acordînd note de trecere ca să scape de orice bătaie de cap.

Din fericire, atari cazuri constituie excepții. In ciuda unor greutăți, create prin lipsa de operativitate a unor organe ale Ministerului, marea majoritate a profesorilor de limba română au și început și vor ști să ducă la capăt cu succes bătălia examenelor. Spiritul de răspundere cu care sînt puse și dezbătute problemele referitoare la examene, măsurile variate care se aplică și larga lor răspîndire în practica celor mai mulți dintre profesori constituie chezășia acestui succes.

prof. E. CAMPUS

Roadele muncii planificate

In perioada aceasta, cînd apropierea sfîrșitului de an școlar și pregătirea examenelor cer din partea elevilor și a profesorilor o muncă susținută de fiecare zi, activitatea de îndrumare și control a directorului are o însemnătate deosebită. De grija cu care el se interesează de fiecare aspect al muncii din școală, de fiecare problemă în parte, de prezența lui în toate acțiunile depinde în bună parte succesul pregătirii examenelor. Tocmai de aceea capătă acum o importanță deosebită planificarea amănunțită a activității directorului, astfel încît acesta să aibă posibilitatea de a cuprinde întreaga muncă a școlii.

In această privință mă ajută mult planul operativ săptămînal, în care notez concret și pe scurt tot ceea ce trebuie să îndeplinesc în cursul săptămînii, toate problemele de care trebuie să mă ocup. Astfel pot lucra mai organizat, fără să pierd din vedere vreo problemă.

Deși în această etapă am mai mult de lucru decît înainte, am reușit să asist mai des la lecții, să controlez mai amănunțit desfășurarea pregătirilor pentru examene la diferite materii, să mă ocup mai stăruitor de ajutorarea elevilor rămași în urmă, să acord mai multă grijă îndrumării cadrelor didactice tinere, cu mai puțină experiență și claselor în care situația la învățătură a elevilor este mai grea. Intocmind planul săptămînal, eu caut să-mi împart bine timpul, să orînduiesc în așa fel problemele încît toate să poată fi rezolvate.

De un real folos îmi este de asemenea caietul de evidență a sarcinilor zilnice, în care notez pe scurt toate problemele pe care trebuie să le rezolv în ziua respectivă.

Și cadrele didactice au început să-și întocmească astfel de planuri operative săptămînale și să țină evidența problemelor pe care trebuie să le rezolve în fiecare zi, deoarece au constatat că aceste planuri le ajută efectiv să cuprindă și să îndeplinească toate sarcinile lor — care, în special în această etapă a anului școlar, sînt numeroase și însemnate.

IOAN GH. ROȘU
directorul școlii din comuna Scorțaru-Vechi, raionul Brăila

Cercul elevelor

Cercul istoric-social al claselor a IX-a de la școala medie nr. 4 din Capitală și-a cîștigat pe drept cuvînt o largă popularitate în școală.

Acum, în etapa de încheiere a anului școlar, cercul ajută elevelor să se pregătească temeinic în vederea examenelor, folosind pentru aceasta forme variate. Astfel, cu prilejul zilei de 9 mai s-a organizat o adunare festivă. La adunare au participat ca oaspeți, studenți și asistenți ai Facultății de istorie, care au vorbit elevelor despre activitatea cercurilor științifice din Facultate în vederea pregătirii examenelor.

prof. ELENA LUPAȘCU

Schimb de experiență

Pentru o cît mai bună pregătire a cadrelor didactice în vederea recapitulării materiei în perioada de sfîrșit de an, Secția de învățămînt a raionului Făget a organizat o consfătuire în vederea schimbului de experiență.

Lucrările consfătuirii s-au desfășurat pe secții de specialitate. Deosebit de rodnic a fost schimbul de experiență al profesorilor de științe naturale. Atît referatul cît și discuțiile și lucrările practice organizate de aceștia au dat pedagogilor posibilitatea să cunoască cele mai bune metode de pregătire a elevilor pentru examene.

I. ENAȘESCU
corespondent

Munca unită a pedagogilor

Colectivul școlii de 7 ani din comuna Ițcani, regiunea Suceava, se străduiește să ridice necontenit calitatea muncii sale, să îmbunătățească pregătirea elevilor în vederea încheierii cu succes a anului școlar. In acest scop, colectivul caută să folosească metode variate de activitate, prin care să înlăture golurile din cunoștințele elevilor, să ridice nivelul de cunoștințe al celor rămași în urmă.

O deosebită atenție se acordă acum realizării unei munci colective a tuturor pedagogilor din școală, coordonării acțiunilor întreprinse de învățători și profesori, astfel încît activitatea unită a cadrelor didactice să asigure succesul deplin al examenelor. Pentru realizarea acestui scop se folosesc forme variate, menite să contribuie la îmbunătățirea continuă a muncii fiecărui învățător și profesor.

Una dintre aceste forme, larg folosită în școală în special în această etapă, este interasistența la lecții a învățătorilor și profesorilor. Fiind just organizate, interasistențele au ajutat la descoperirea lipsurilor în predare și la lichidarea lor.

Cadrele tinere din școală, care au mai puțină experiență pedagogică și care întîmpină din această cauză o serie de greutăți în organizarea recapitulării și în ajutorarea elevilor rămași în urmă, primesc un sprijin însemnat din partea cadrelor cu mai multă experiență în muncă.

Colaborarea între cadrele didactice a făcut să crească răspunderea față de nivelul activității fiecărui membru al colectivului, a făcut să devină mai activă contribuția învățătorilor și profesorilor la întărirea muncii instructiv-educative.

Acțiunea unită a pedagogilor duce la rezultate bune atît pe plan educativ cît și în munca didactică. Astfel, s-a realizat o frecvență regulată a tuturor elevilor, disciplina în școală s-a îmbunătățit și elevii învață cu mai multă sîrguință. Analiza muncii elevilor, desfășurată săptămînal cu prilejul orelor educative, dovedește că rezultatele obținute în campania de pregătire a încheierii anului școlar sînt din ce în ce mai bune, că elevii muncesc cu mai mult elan, pentru a se putea prezenta la examenele care se apropie cu un bagaj de cunoștințe solid și trainic.

Cum organizez recapitularea la fizică

Organizînd în anul acesta recapitularea materiei, am ținut seama de experiența muncii mele din anul trecut, de părțile pozitive și de lipsurile acestei munci. Planul de recapitulare pe care l-am alcătuit anul trecut n-a fost dintre cele mai bune. Unele teme pe care mi le-am propus în acest plan au fost prea vaste, altele prea restrînse, ceea ce a făcut ca unele părți din materie să nu poată fi suficient adîncite. Astfel, am repetat într-o singură lecție căldura și dilatarea corpurilor, bazele teoriei cinetico-moleculare a materiei și teoria cinetico-moleculară aplicată la gaze. Grupînd cunoștințele în felul acesta, n-am putut crea o legătură justă între fenomenele studiate.

In anul acesta am căutat să evit astfel de greșeli. Am învățat din experiența colegilor mei, precum și din materialele din revistele de specialitate. Astfel, articolul „Lecții de sinteză la fizică în clasa a IX-a", de Nicolae Mazilu, publicat în „Revista Matematică și Fizică" nr. 3/1954, mi-a fost de mult folos.

Colectivul profesorilor de fizică din școala noastră a stabilit din timp temele principale în jurul cărora se organizează lecțiile de recapitulare. Noi ne străduim să folosim în repetarea materiei metode variate: conversația, rezolvarea de probleme, experiențele executate de elevi, întocmirea tablourilor și a graficelor. In cursul verificării cunoștințelor căutăm să aducem de fiecare dată ceva nou, pentru a trezi interesul elevilor: experiențe ce nu au fost făcute în timpul predării, date privitoare la aplicarea fizicii în diferitele domenii ale industriei și agriculturii etc.

In tratarea temelor de recapitulare eu țin seama de rezultatele obținute în primele trei pătrare ale anului școlar și de lipsurile consemnate în caietul meu de planuri de lecții, la rubrica „Observații asupra îndeplinirii planului".

Iată care sînt temele de recapitulare la clasa a IX-a și cum îmi propun să le realizez.

Tema I-a: mișcarea de rotație; legea atracției universale. Aci voi reface experiențele cu mașina centrifugală, la care voi adapta cercul flexibil și regulatorul centrifugal, ca și dispozitivul pentru analiza sîngelui. Voi insista asupra întrebuințării mașinii centrifugale la scoaterea mierii din faguri, la separarea cristalelor de zahăr din sirop, la separatorul de lapte etc. In legătură cu legile atracției universale, voi arăta lupta dusă de oamenii de știință pentru cucerirea adevărului despre univers, voi repeta cu elevii cunoștințele despre sistemul lui Copernic și legile lui Keppler. Voi cere să se scoată în evidență concepțiile antice despre univers — în special ale acelor oameni de știință din antichitate care au avut concepții realiste, ca Pitagoras, Thales, Anaxagoras. Voi folosi ca material didactic planșe și diafilme.

In concluzie, căutînd să le formez elevilor o concepție materialistă despre lume, voi căuta să-i fac să înțeleagă că dominația omului asupra naturii este determinată de capacitatea sa de a cunoaște legile naturii și de a le aplica just.

In legătură cu a doua temă — bazele teoriei cinetico-moleculare a materiei, căldura și dilatarea corpurilor solide și lichide — voi repeta difuziunea, mișcarea browniană (cu ajutorul căreia ne dăm seama în mod indirect de mișcarea moleculelor). Voi reaminti explicarea dată de Lomonosov asupra căldurii. Voi chema trei elevi care să refacă lucrarea practică de laborator — determinarea căldurii specifice a corpurilor solide. Un alt elev va calcula valoarea căldurii specifice din formula calorimetrică, care trebuie dedusă cunoscîndu-se principiul echivalenței schimbului de căldură.

Echivalentul mecanic al caloriei îl voi repeta făcînd cu elevii o problemă simplă. Am observat că, în general, problemele înviorează procesul de repetare a materiei și sporesc interesul elevilor.

Cu prilejul repetării acestei teme voi aminti figura profesorului C. Miculescu și lucrarea sa „Determinarea echivalentului mecanic al caloriei". Voi arăta că cercetătorul sovietic S. Lipnik, făcînd media tuturor valorilor obținute de ultimii cercetători pentru echivalentul mecanic al caloriei, a propus în 1948 Comitetului internațional de măsuri și greutăți valoarea 4,1854 Jouli. Intre această valoare și aceea obținută de Miculescu la sfîrșitul secolului trecut este o diferență de 0,0024 adică 0,06 la sută.

Repetînd dilatarea, voi propune două probleme: una în legătură cu dilatarea unui corp solid, iar a doua în legătură cu variația densității unui lichid cu temperatură. Voi cere elevului R. N. să pună în funcțiune termoregulatorul construit de el și să arate totodată importanța acestui aparat în agricultură și în medicină.

A treia temă recapitulativă se referă la proprietățile gazelor și explicarea lor prin teoria cinetico-moleculară. Aici voi folosi metoda conversației, amintind noțiunea de gaz în lumina cunoștințelor căpătate cu prilejul studierii lichefierii.

Voi repeta cu elevii legile gazelor prin rezolvarea a două probleme. Temperatura absolută o voi repeta la explicarea variației presiunii în funcțiune de temperatură, dînd definiția lui zero absolut și cerînd elevilor să rezolve o problemă în care se aplică ecuația gazelor perfectă. In legătură cu temperaturile joase voi arăta contribuția importantă adusă de savantul sovietic Kapița, care a realizat cea mai perfecționată mașină frigorifer. In mașina lui Kapița, aerul nu trebuie să fie comprimat la o presiune mai mare de 6—7 atmosfere. Rotorul turbinei nu depășește 250 grame în greutate, iar turația atinge 40.000 de învîrtituri pe minut.

La a patra temă — despre starea lichidă și solidă în lumina teoriei cinetico-moleculară — voi insista asupra stratului superficial și a proprietăților lui: presiune internă, tensiune superficială, capilaritate. Voi reface experiența lui Plateau, cu ajutorul unei soluții de alcool, apă și untdelemn de măsline. Voi pune elevii să execute experiențe cu pensula în apă și să explice de ce se depărtează firele introduse în apă. In legătură cu capilaritatea, voi cere elevilor să rezolve o problemă privitoare la raportul înălțimilor apei și petrolului lampant în două tuburi capilare identice. La solide, voi cere elevilor să vorbească despre starea cristalină, starea amorfă, starea lichidului suprarăcit. La cristalografie le voi vorbi despre lucrările savantului rus Feodorov. Voi pune în evidență legea lui Hooks printr-o problemă în care voi accentua asupra tensiunilor admise și a tensiunilor de rupere la întindere și comprimare.

In legătură cu tema a cincea — schimbări în starea de agregare — voi repeta topirea printr-o lucrare practică de laborator, executată de doi elevi. Le voi cere să folosească drept un calorimetru un pahar Berzelius, înfășurat în vată. Voi atrage atenția elevilor asupra erorilor care intervin în calcul, cerîndu-le să calculeze căldura latentă de topire prin înlocuirea datelor în ecuația pe care o va deduce un alt elev la tablă. Voi cere de asemenea să se arate influența presiunii asupra punctului de topire, explicată de savantul sovietic Butkevici. Pentru a repeta vaporizarea, mă voi rezuma la rezolvarea unei probleme. Voi cere elevilor să explice fenomenul fierberii și voi folosi reprezentările grafice executate în timpul anului. La lichefiere voi repeta procedeele de transformare a vaporilor nesaturați în saturați. Voi accentua că gazele permanente și temperatura critică, descoperită de Mendeleev, confirmă încăodată unitatea de structură a corpurilor și distruge credința în veșnicia proprietăților corpurilor, care se pot modifica sub acțiunea temperaturii și presiunii. La această temă voi face de asemenea o experiență cu aer lichid, pe care îl voi aduce într-un termos de la laboratorul de cercetări al Rafinăriei nr. 1 din orașul nostru.

Insfîrșit, la tema a șasea — mașini termice — voi reaminti de Polzunov și voi avea grijă ca, la studiul randamentului mașinilor termice și al metodelor pentru mărirea lui, să pun elevilor problema sensului proceselor termice.

ELENA MARINESCU
profesoară la școala medie din Ploești

Instrucțiunile Ministerului Invățământului

cu privire la examenele de promovare și absolvire în școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani, precum și la examenul pentru diploma de maturitate

1. In școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani, examenele de promovare, absolvire și examenul pentru diploma de maturitate se vor da conform Regulamentului examenelor de promovare și al examenelor de absolvire în școlile elementare, școlile de 7 ani și școlile medii, precum și al examenelor pentru diploma de maturitate cu modificările ulterioare făcute în scopul însușirii temeinice a materialului predat și evitării supraîncărcării elevilor cu activități școlare.

Pentru problemele de organizare și desfășurare a examenelor se vor folosi instrucțiunile Ministerului Invățământului nr. 15.484 din 20 mai 1953 și îndrumările metodice nr. 15.692 din 22 mai 1953, publicate și în „Gazeta Invățământului" nr. 215 și 216. Pentru unele precizări suplimentare în legătură cu situația din acest an școlar, se vor folosi prezentele instrucțiuni.

2. In școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani, în care activitatea nu s-a întrerupt mai mult de 6 zile, cursurile se vor termina conform ordinului Ministerului nr. 22.113 din iulie 1953, iar examenele de promovare și absolvire vor începe în ziua de 31 mai.

In școlile a căror activitate a fost întreruptă mai mult de 6 zile, din cauza intemperiilor, cursurile se vor termina conform ordinului Ministerului nr. 278 din martie 1954, iar examenele vor începe cel mai tîrziu în 21 iunie.

3. Pentru aplicarea art. 5 din Regulamentul pentru examene facem următoarele precizări în vederea stabilirii notelor anuale ale elevilor pentru admiterea lor la examene:

a) La clasele IV—VII, la limba română, limba maternă și la limba rusă se pun două note anuale: una pentru scris și alta pentru oral. Elevii care la unul din aceste obiecte au note mai mici decît „3" la scris și oral, nu vor fi considerați căzuți la două materii, ci la una singură.

La clasele VIII—XI, elevii care au note sub „3" la limba și literatura română (limba și literatura maternă) se consideră căzuți la un singur obiect. In aceste clase se va da o singură notă anuală la limbă (rezultată din aprecierea cunoștințelor la scris și oral) și una la literatură. In catalog nota anuală la limbă se va trece în rubrica **scris**, la limba română sau maternă.

Intrucît la clasele VIII—XI la limba și literatura română (maternă) se dă un singur examen (scris), elevii care au note anuale sub „3" la una din aceste materii, nu vor fi admiși la examenul de limbă și literatură română în sesiunea de primăvară, urmînd să-l dea în sesiunea de toamnă.

b) In clasele VI—XI, la matematică, se pun două și trei note anuale, conform programei respective (aritmetică, algebră, geometrie etc.). La discutarea admiterii elevilor la examene, elevii care au note mai mici decît „3" la una sau mai multe ramuri ale matematicii ce se studiază în clasa respectivă, nu vor fi considerați căzuți la două sau trei obiecte, ci la un singur obiect — matematică, urmînd să dea în toamnă examen la ramura sau ramurile matematicii la care au avut note anuale sub „3".

Elevii claselor a X-a și a XI-a care au avut nota anuală sub „3" la geometrie sau trigonometrie, nu vor fi admiși la examenul de geometrie cu trigonometrie în sesiunea de primăvară, urmînd să dea acest examen în sesiunea de toamnă, întrucît se dă un singur examen la geometrie cu trigonometrie.

4. Examenele de promovare, absolvire și examenul pentru diploma de maturitate **se vor da din materia prevăzută în programa clasei respective** pentru anul școlar 1953/1954, la următoarele obiecte:

CLASA a IV-a: limba română (scris); limba română (oral); aritmetica (scris).

CLASA a V-a: limba română (scris); limba rusă (oral); aritmetica (oral).

CLASA a VI-a: limba română (scris); limba rusă (oral); aritmetica (scris); botanica (oral).

CLASA a VII-a: limba română (scris); limba rusă (oral); algebra (scris); geografia (oral); Constituția R.P.R. (oral).

CLASA a VIII-a: limba și literatura română (scris); limba rusă (oral); algebra (scris); geometria (oral).

CLASA a IX-a: limba și literatura română (scris); limba rusă (oral); algebra (scris); istoria universală (oral); geometria (oral).

CLASA a X-a: literatura română (scris); limba și literatura română (oral); limba rusă (scris); algebra (oral); geometrie cu trigonometrie (scris); fizica (oral); chimia (oral); istoria R.P.R. și U.R.S.S. (oral).

CLASA a XI-a: literatura română (scris); limba și literatura română (oral); limba rusă (scris); algebra (oral); geometrie cu trigonometrie (scris); fizica (oral); chimia (oral); istoria R.P.R. (oral).

In școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, examenele de limba maternă și limba română se vor da după cum urmează:

CLASA a IV-a: limba maternă (scris); limba maternă (oral); limba română (oral).

CLASA a V-a: limba maternă (scris); limba română (oral).

CLASA a VI-a: limba maternă (scris); limba română (scris).

CLASA a VII-a: limba maternă (scris); limba română (scris).

CLASA a VIII-a: limba și literatura maternă (scris); limba și literatura română (scris).

CLASA a IX-a: limba și literatura maternă (scris); limba și literatura română (scris).

CLASA a X-a: literatura maternă (scris); limba și literatura maternă (oral); limba și literatura română (scris).

CLASA a XI-a: literatura maternă (scris); limba și literatura maternă (oral); limba și literatura română (scris).

5. — Subiectele lucrărilor pentru examenele scrise la clasele IV—XI vor fi date de Minister.

Aceste subiecte vor fi trimise școlilor conform instrucțiunilor Ministerului nr. 15.484 din 20 mai 1953 **cu indicarea datei ținerii examenului respectiv în acest an.**

Subiectele lucrărilor scrise la examene pentru clasele IV—XI, în acele localități în care școlile au avut cursurile suspendate mai mult de 6 zile, vor fi întocmite de către învățătorul sau profesorul obiectului respectiv, pe baza programelor școlare din clasa respectivă.

Subiectele lucrărilor scrise, întocmite de către învățători sau profesori, vor fi predate spre aprobare directorului școlii, cel mai tîrziu cu 5 zile înainte de examen. De păstrarea secretului răspunde învățătorul sau profesorul care a întocmit subiectul, deopotrivă cu directorul școlii.

6. — Examenele orale se țin după biletele de bază și biletele anexă elaborate de către învățătorii sau profesorii obiectului respectiv.

La obiectele la care nu s-au făcut schimbări în programă și manual față de anul școlar 1952/1953, se vor folosi pentru examene biletele de bază trimise de Ministerul Invățământului în anul școlar trecut.

La obiectele la care s-au făcut unele modificări în programă, se vor face modificări corespunzătoare și la întrebările din biletele care cuprind materia respectivă, sau se vor formula alte întrebări.

La obiectele a căror programă s-a schimbat total față de anul școlar trecut, examenele se vor ține după biletele întocmite de învățătorul sau profesorul obiectului respectiv, conform programei școlare, avînd drept model biletele trimise anul trecut de Minister.

7. — Examenele scrise, pe baza subiectelor Ministerului Invățământului, se vor da în următoarele zile:

CLASA a IV-a: limba română (limba maternă) — 31 mai; aritmetica — 3 iunie.

CLASA a V-a: limba română (limba maternă) — 31 mai.

CLASA a VI-a: aritmetica — 31 mai; limba română (limba maternă) — 4 iunie.

CLASA a VII-a: limba română (limba maternă) — 2 iunie; algebra — 7 iunie.

CLASA a VIII-a: limba și literatura română (limba și lit. maternă) — 2 iunie; algebra — 8 iunie.

CLASA a IX-a: algebra — 31 mai; limba și lit. română (limba și lit. maternă) — 4 iunie.

CLASELE a X-a și a XI-a: literatura română (literatura maternă) — 31 mai; limba rusă — 4 iunie; geometrie cu trigonometrie — 9 iunie.

La școlile cu limba de predare a minorităților naționale, examenele de limba română se vor da astfel: la clasa a VI-a — 9 iunie; clasa a VII-a — 31 mai; clasa a VIII-a — 10 iunie; clasa a IX-a — 9 iunie; clasele a X-a și a XI-a — 7 iunie.

8. — Lucrarea scrisă la limba română (maternă) constă la:

CLASA a IV-a: dintr-o dictare.

CLASA a V-a: dintr-o expunere (povestire) din bucățile de lectură studiate și o analiză gramaticală a părților de vorbire studiate în timpul anului școlar.

CLASA a VI-a: dintr-o expunere (povestire) din bucățile de lectură studiate și o analiză sintactică a unei propoziții dezvoltate.

CLASA a VII-a: dintr-o compunere bazată pe bucățile de lectură studiate și din analiza sintactică a unei fraze.

CLASA a VIII-a: dintr-o compunere pe o temă literară și o analiză morfologică.

CLASA a IX-a: dintr-o compunere pe o temă literară și o analiza sintactică.

CLASA a X-a: dintr-o compunere pe o temă literară.

9. — La școlile cu limba de predare a minorităților naționale, lucrarea scrisă la limba română constă din:

CLASA a VI-a: expunere (povestire) și analiză sintactică a propoziției.

CLASA a VII-a: expunere (povestire) și analiză sintactică a unei fraze.

CLASA a VIII-a: compunere pe o temă literară și o analiză morfologică.

CLASA a IX-a: compunere pe o temă literară și o analiză sintactică a propoziției.

CLASELE a X-a și a XI-a: compunere pe o temă literară (se vor urmări în primul rînd cunoștințele de limbă ale elevilor) și o analiză sintactică a unei fraze.

La clasele a X-a și a XI-a examenul scris la limba rusă constă: din rezumarea unui fragment sau a unui text scurt cunoscut din manual sau din culegerea de texte literare, pe baza unui plan dat de profesor, precum și un exercițiu de analiză gramaticală, pe baza programei din clasele respective.

Lucrările scrise la examenul de matematică constau la:

CLASA a IV-a: dintr-o problemă de aritmetică și două exerciții.

CLASA a VI-a: dintr-o problemă de aritmetică și două exerciții.

CLASA a VII-a: dintr-o problemă de algebră și două exerciții.

CLASA a VIII-a: dintr-o problemă de algebră și două exerciții.

CLASA a IX-a: dintr-o problemă de algebră și două exerciții.

CLASELE a X-a și a XI-a: dintr-o problemă de geometrie rezolvată prin trigonometrie.

Pentru lucrarea scrisă la clasele VIII—IX la limba și literatura română (limba și literatura maternă) se vor da două note: una pentru limbă și una pentru literatură. In aprecierea lucrărilor scrise la limba română profesorul va ține seama atît de felul în care s-a făcut analiza gramaticală, cît și de forma compunerii literare.

După examen se vor pune două note finale, una la limbă și alta la literatură. In catalog nota finală la limba română sau maternă se va trece în rubrica „scris".

La examenul de geometrie cu trigonometrie în clasele a X-a și a XI-a, nota de examen se va trece la geometrie.

10. — Examenele de promovare, absolvire și a celor amînați la 1—2 obiecte se vor ține între 2—16 august, respectîndu-se instrucțiunile stabilite pentru examenele din iunie. Examenele de absolvire pentru clasa a VII-a se vor desfășura între 28 iulie și 10 august.

11. — La secțiile serale ale școlilor medii, examenele de promovare, de absolvire și examenul pentru diploma de maturitate se dau la aceleași date ca și la școlile de zi, conform regulamentului pentru examene și se vor ține după orele de producție, după subiecte ce se vor întocmi pentru aceste secții.

12. — Conform art. 28 din regulament, elevii care n-au fost primiți la examenul pentru diploma de maturitate din cauza nivelului scăzut de cunoștințe, sau care n-au reușit la examenele din iunie, cît și din august, la mai mult de 2 materii, nu vor putea repeta clasa. Ei vor avea dreptul să se prezinte la examenul pentru diploma de maturitate după un an de zile la aceeași școală.

Elevii din clasele a X-a și a XI-a care din cauză de boală au lipsit de la școală mai mult de 45 zile, pot repeta clasa, dacă cer acest lucru.

13. — Profesorul care a condus examenul de sfîrșit de an va completa cu grijă procesul verbal cu notele fiecărui elev și-l va preda, în ziua terminării examenelor la obiectul său, directorului (directorului adjunct). Același lucru îl va face și președintele comisiei la examenele de absolvire și la examenele pentru diploma de maturitate. Toate procesele verbale, precum și tabelele cu notele de examen ale elevilor, vor fi păstrate în școală.

14. — După terminarea examenelor pentru diploma de maturitate, consiliul pedagogic al școlii, cu participarea tuturor membrilor comisiei de examinare, va hotărî, pe baza proceselor verbale ale comisiei de examinare, eliberarea diplomelor de maturitate absolvenților școlii medii.

15. — Toate diplomele de maturitate eliberate vor fi înregistrate într-un registru întocmit special, care va fi numerotat, șnuruit și parafat cu sigiliul secției de învățămînt raionale sau orășenești și în care vor fi înscrise toate datele din diplomă. Acest registru se va păstra la secția de învățămînt raională sau orășenească.

16. — Cel mai tîrziu în trei zile de la terminarea examenelor pentru diploma de maturitate, directorul școlii va trimite secției de învățămînt raionale sau orășenești o dare de seamă despre examenele din școala sa, cu situația rezultatelor examenelor. In această situație se va arăta numărul elevilor care s-au prezentat la examene, numărul celor care au reușit, numărul celor căzuți pe obiecte—și pe scurt desfășurarea examenelor. Secția de învățămînt raională sau orășenească va trimite în termen de 5 zile situația la regiune, iar secția de învățămînt regională va comunica situația la Minister în termen de 10 zile.

17. — Toate lucrările scrise ale elevilor la examene, precum și biletele care au servit pentru examenele orale, vor fi păstrate în școală.

18. — Rezultatele generale ale examenelor de sfîrșit de an și ale examenelor de absolvire, precum și ale examenelor pentru diploma de maturitate vor fi analizate în ședința de încheiere a anului școlar de către consiliul pedagogic al școlii.

Notă: Candidaților pregătiți fără frecvență care au dat examenul de promovare al clasei a VII-a, cît și acelora care au promovat clasele V—VII în luna mai, printr-un examen integral, li se va considera acest examen drept examen de absolvire.

Candidații pregătiți fără frecvență care în sesiunea din mai au promovat clasa a X-a sau a XI-a, se vor prezenta la examenul pentru diploma de maturitate odată cu elevii școlilor de zi, în aceleași condițiuni și la aceleași obiecte.

VISUL UNUI ÎNVĂȚĂTOR...

Un corespondent al gazetei noastre ne semnalează că în comuna Urdari, raionul Filiași, regiunea Craiova, sfatul popular local folosește cadrele didactice în mod nejust în diferite munci străine de școală ca măsurători de terenuri, lucrări în comisiile de impuneri etc., stingherindu-i în pregătirea încheierii anului școlar și în munca obștească.

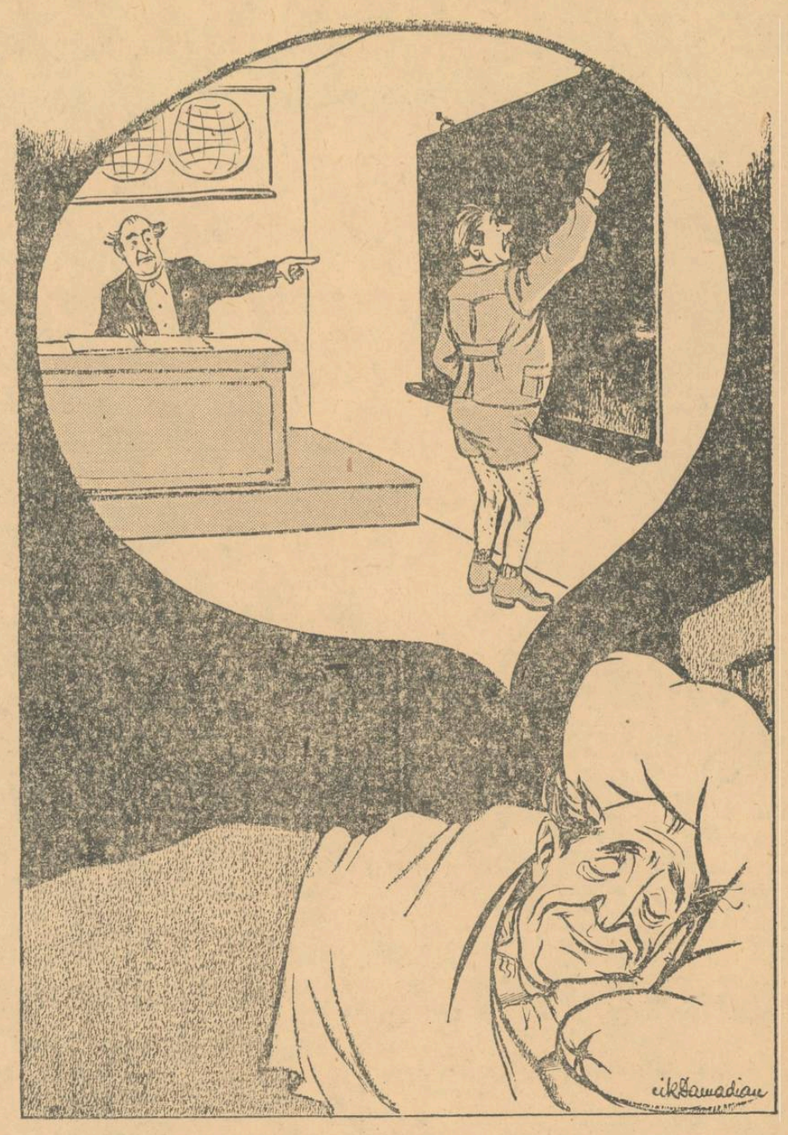

(Invățătorul, adresîndu-se președintelui sfatului popular din comuna Urdari): — Vei scrie de cincizeci de ori: n-am să mai stinghereșc bunul mers al școlii și al muncii obștești, folosind cadrele didactice la comisii de impunere și alte munci străine de școală. N-o fi just din punct de vedere pedagogic, dar poate că așa o să-nveți...

Desen de CIK DAMADIAN

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Intr-o scrisoare adresată redacției noastre, un cititor ne semnala lipsurile existente la școala elementară din Comani, raionul Drăgănești, regiunea București, arătînd, printre altele, că în școală se folosesc metode antipedagogice.

Organele învățămîntului, sesizate de noi, ne-au comunicat în urma cercetărilor că, în mare parte, cele arătate de cititorul nostru sînt juste. Pentru lipsurile existente în școală, tovarășul Nicolae Dumitrescu, directorul școlii, precum și cadrele didactice vizate au primit sancțiuni administrative.

Note bibliografice

„Enseignants du monde" nr. 11-1954

In lupta cadrelor didactice din toate colțurile lumii pentru realizarea unității lor de acțiune, revista „Enseignants du monde" („Invățătorii lumii"), publicație internațională sindicală și pedagogică, are un rol deosebit de important. Popularizînd viața și munca liberă, încununată de succese, a cadrelor didactice din țările lagărului păcii și democrației, dezvăluind, pe de altă parte, situația grea a învățămîntului și a slujitorilor lui din țările capitaliste, revista „Enseignants du monde" aduce o contribuție însemnată la lupta pentru progresul școlii.

Ultimul număr al revistei „Enseignants du monde" — nr. 11/1954 — pune la dispoziția cititorilor săi un bogat material documentar, înlesnind un prețios schimb de experiență între milioane de învățători și profesori pe tărîmul luptei pentru pace.

Editorialul revistei, intitulat „O nouă etapă" arată faptul că învățătorii și profesorii din țările capitaliste au intensificat lupta pentru îmbunătățirea situației școlilor și pentru îmbunătățirea propriilor lor condiții economice, luptă care se manifestă sub diverse aspecte: greve, manifestații de stradă, mitinguri cu părinții elevilor, acțiuni comune cu sindicatele muncitorești etc. Editorialul arată că una dintre trăsăturile principale ale acestei lupte este popularitatea de care se bucură în rîndurile maselor largi ale oamenilor muncii. Greva învățătorilor din Oslo, de exemplu, a durat patru săptămîni și a fost susținută de părinții elevilor și de studenți. Grevele învățătorilor din Bengalul occidental, din Franța, din Japonia, au fost sprijinite de părinții elevilor, de studenți și elevi, de întreaga clasă muncitoare din aceste țări. Editorialul arată, în concluzie, că forma cea mai ridicată și mai bine organizată a solidarității este unitatea de acțiune și unitatea internațională a învățătorilor, sprijinite de clasa muncitoare și de toate forțele păcii și democrației.

La rubrica „Luptele învățătorilor", „Enseignants du monde" publică o serie de articole și reportaje care înfățișează unele aspecte ale curajului cu care cadrele didactice din țările capitaliste acționează pentru obținerea unor condiții omenești de muncă și de viață. Sri Satyaprya Roy, secretarul general al Asociației învățătorilor din Bengal, publică sub titlul „Greva din Bengal și învățămîntele sale" un articol în care arată că greva și manifestațiile desfășurate în această țară în luna februarie a acestui an au atras atenția lumii întregi, ele constituind un episod remarcabil al luptei învățătorilor din lumea întreagă pentru condiții mai bune de viață și pentru dezvoltarea școlii.

In cadrul aceleiași rubrici mai sînt publicate articolele: „Lupta învățătorilor italieni", de Pasquale d'Abbiero, „Afacerea Essuma" în care se protestează împotriva concedierii arbitrare a unuia dintre conducătorii învățătorilor africani, E. Essuma, „Greva învățătorilor norvegieni", „Conferința învățătorilor din Bolivia", „Noi perspective în Brazilia".

La rubrica „Pentru pace și prietenie între popoare", A. E. Kahn (S.U.A.) dezvăluie, într-un articol intitulat „Efectele războiului rece asupra copiilor noștri", rezultatele dezastruoase pe care le au și în școală pregătirile în vederea dezlănțuirii unui nou război mondial. Articolul este însoțit de numeroase fotografii și reproduceri, care înfățișează imagini ale isteriei războinice ce a pătruns pînă și în rîndurile copiilor din școală.

In același număr, „Enseignants du monde" publică într-un supliment conferința lui I. Grivkov, vicepreședinte al F.I.S.E. și președinte al Sindicatului muncitorilor din școlile elementare și medii din U.R.S.S., intitulată „Despre educația politehnică în școala sovietică".

Cronica evenimentelor externe

Calea restabilirii păcii în Indochina

Geneva continuă să atragă atenția întregii opinii publice mondiale. In aceste zile, conferința miniștrilor Afacerilor Externe dezbate una din cele mai importante probleme ale situației internaționale actuale — reglementarea pașnică a conflictului din Indochina. In același timp continuă ședințele asupra primului punct al ordinei de zi — problema coreeană.

Conferinței de la Geneva i s-au prezentat două proiecte privind soluționarea problemei indochineze. Unul aparține delegației franceze și este menit să tergiverseze și să împiedice reglementarea pe cale pașnică a Indochinei. Acest proiect, ticluit sub oblăduirea Departamentului de stat, urmărește în primul rînd dezarmarea Armatei Populare Vietnameze, renunțarea poporului vietnamez la cuceririle sale istorice și restabilirea puterii autorităților colonialiste franceze și a clicii corupte baodaiste asupra poporului vietnamez.

In opoziție cu aceasta, propunerea prezentată de Fam Van Dong, șeful delegației R. D. Vietnam, propune încetarea războiului și restabilirea păcii pe baza drepturilor naționale recunoscute pentru popoarele Indochinei, stabilirea de relații prietenești între țările Indochinei și Franța. Propunerile judicioase ale delegației Republicii Democrate Vietnam prevăd printre altele recunoașterea de către Franța a suveranității și independenței statelor Vietnam, Khmer și Patet-Lao; retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Indochinei în termene ce urmează a fi stabilite de comun acord între părțile beligerante; ținerea unor alegeri libere generale în Vietnam, Khmer și Patet-Lao.

O importanță deosebită o prezintă propunerea de a se examina problema întrării Republicii Democrate Vietnam în Uniunea Franceză în conformitate cu principiul aderării de bună voie, ca și condițiile acestei întrări, precum și recunoașterea de către Republica Democrată Vietnam, de către Khmer și Patet-Lao a existenței intereselor economice și culturale ale Franței în aceste state. Înfăptuirea măsurilor indicate trebuie să fie precedată de încetarea operațiunilor militare în Indochina și de încheierea în acest scop între Franța și fiecare dintre cele trei state a unor acorduri corespunzătoare.

Este absolut firesc că aceste propuneri au produs o puternică impresie și au fost ascultate cu o deosebită atenție de numeroșii delegați la conferință. Totodată trebuie remarcat faptul că comentariile presei occidentale și ale posturilor de radio nu au putut ocoli propunerile deosebit de importante pentru viitorul Vietnamului făcute de șeful delegației R. D. Vietnam. Mai mult, propunerile prezentate de Fam Van Dong au zdruncinat „fermitatea" poziției delegației franceze. Iată de pildă ce spunea în această privință comentatorul agenției France Presse: „Reacția S.U.A. este categoric ostilă planului prezentat de Fam Van Dong. Reacția franceză, deși la început era la fel de răspicată, a devenit cu timpul mai puțin categorică. Delegația franceză de la Geneva trebuie să țină în permanență seama de opinia publică de la Paris".

Valabilitatea propunerilor prezentate de delegația Republicii Democrate Vietnam, valoarea lor incontestabilă, constă în aceea că apreciază în mod realist situația actuală din Vietnam, victoriile categorice ale Armatei Populare Vietnameze asupra intervenționiștilor francezi.

Diplomații și generalii americani folosesc „războiul murdar" din Indochina, atît de urît de poporul francez, pentru a șantaja Franța, pentru a o împinge să participe la politica continuării și extinderii operațiunilor militare din Indochina. Sub pretextul „apărării securității" Asiei de sud-est, Washingtonul se străduiește să înghebeze un bloc al colonialiștilor îndreptat împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor Asiei.

Dar răsunătoarele înfrîngeri pricinuite de Armata Populară Vietnameză colonialiștilor francezi, care au culminat cu cucerirea fortăreței de la Dien Bien Fu au dovedit în mod convingător că toate încercările colonialiștilor de a continua războiul duc doar la înfrîngeri noi, și mai grele, ale ocupanților. „Să nu ne înșelăm, timpul este împotriva noastră — recunoștea comentatorul ziarului francez „Le Monde". Noi nu ne putem baza pe faptul că presiunea forțelor noastre armate va îmbunătăți cu ceva situația noastră". Iar ziarul „Combat" scria: „Pentru a evita un nou Dien Bien Fu, Bidault trebuie să înțeleagă în sfîrșit la Geneva că trebuie să pună capăt aventurii indochineze, că a trecut timpul de a se erija în învingător cînd în realitate reprezintă o țară aproape de înfrîngere".

Problema restabilirii păcii în Indochina este o chestiune stringentă, necesară pentru a îndepărta pericolul de lărgire a agresiunii în Asia de sud-est. Totodată, soluționarea conflictului în Indochina ar putea constitui o premiză importantă pentru destinderea încordării internaționale. Opinia publică din întreaga lume cere încetarea războiului din Indochina.

In Franța opinia publică se manifestă cu hotărîre în favoarea reglementării problemei indochineze. Ziarul „Combat" scrie într-un articol de fond: „Intreaga Franță își dă seama în prezent de uriașa greșeală comisă în domeniul politicii externe de către guvernul ei".

Ziarele oglindesc de asemenea îngrijorarea opiniei publice în legătură cu faptul că Franța ar putea fi atrasă de imperialismul american într-o nouă aventură sîngeroasă, și mai lipsită de perspective.

Tot mai multe delegații sînt trimise la deputații parlamentului francez, cărora li se cere încetarea imediată a focului în Indochina. O astfel de delegație, din departamentul Vaucluse, a prezentat o petiție semnată de radicalul socialist E. Daladier, de consilierul municipal Cavaillon, de președintele Ligii pentru drepturile omului și de un reprezentant al organizației departamentale a Partidului Comunist. O delegație din Rhone și orașul Lion a plecat la Geneva. Ținînd seama de uriașa însemnătate a acestei mișcări, Biroul permanent al Comitetului Consiliului Național al Păcii din Franța a dat publicității o declarație în care cheamă pe toți partizanii păcii să ceară cu fermitate încetarea focului în Indochina.

Cereri similare se aud tot mai mult în țările Asiei, interesate în încetarea războiului în Indochina, în îndepărtarea agresiunii imperialiste din Asia de sud-est.

Voința tot mai puternic exprimată a opiniei publice mondiale pentru încetarea războiului din Indochina nu poate fi ignorată. Anumite ziare burgheze care au adoptat un punct de vedere rezonabil își dau din ce în ce mai bine seama că continuarea unui război care a costat cu mult mai mult decît totalul investițiilor guvernului francez în Indochina duce numai la înrăutățirea situației economice a Franței și la dependența sa tot mai accentuată față de S.U.A.

Propunerea în opt puncte a R. D. Vietnam subliniază modalitatea prin care poate înceta războiul și felul în care s-ar putea stabili relații de prietenie și colaborare între Franța și Indochina. Această propunere răspunde pe deplin intereselor păcii în Asia și în întreaga lume.

V. RONA

A apărut:

NATURA

Nr. 2/1954

Din sumar:

* * * Să contribuim la traducerea în fapte a măsurilor cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre.

I. RADULESCU: Obiectul și sarcinile geografiei fizice în lumina discuțiilor savanților sovietici.

AL. DUMITRU: Contribuția geografiei la rezolvarea problemei irigațiilor.

BUCUR N.: Complexul de glimee din regiunea dealurilor și colinelor Moldovei.

P. COTET: Unele probleme ale asimetriei văilor.

EM. POP: Din trecutul vegetației țării noastre.

V. COMARNESCU și M. BERINDEI: Iarovizarea cartofului în R.P.R.

L. POP și FL. ENE: Observațiuni și date cu privire la cultura griului ramificat.

T. LIPOVAN: Secara ramificată.

* * * Concursul tinerilor grădinari și pomicultori.

I. TARJAN și M. DABIJA: Antrenarea școlarilor la munca în grădinile de experiențe.

GV. ILIEȘ și M. ILIEȘ: Observațiuni privind începutul primăverii și toamnei anului 1952 la Pojorîta-Cîmpulung.

TR. TRETIU: Lucrările de laborator în predarea științelor naturale și metodica conducerii lor.

* * * Aplicarea experienței sovietice în îndrumarea elevilor noștri în timpul vacanței de vară.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 267 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 22 mai 1954

In acest număr:

- Despre pregătirea pentru examenele la fizică (pag. 2-a)
- Să încheiem în mod organizat anul școlar (pag. 2-a)
- **Mariana Ioniță** — Examenele în instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S. (pag. 2-a)
- **Isabela Ioan** — Alegerea profesiunii (pag 3-a)
- **P. Petraș** — Cum se desfășoară munca de îndrumare și control în regiunea Stalin (pag. 3-a)
- ȘCOALA — FACTOR ACTIV IN LUPTA PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE: **Ion Milițiu** — Plantarea răsadurilor de legume (pag. 4-a)
- **Mihail Ionescu** — Campionatele republicane școlare de gimnastică (pag. 4-a)
- FOILETON: **Sadi Rudeanu** — Un director cu „inițiativă" (pag. 4-a)
- **Albert E. Kahn** — Efectele războiului rece asupra copiilor din S.U.A. (pag. 4-a)

Toată atenția pregătirii examenelor

Copiii și tineretul din școlile patriei noastre, împreună cu învățătorii și profesorii lor, au intrat acum în cea mai importantă perioadă a anului școlar — pregătirea pentru examene. Pe întreg cuprinsul țării secțiile de învățămînt, conducătorii de școli, cadrele didactice, luptă pentru a consolida munca depusă în acest an școlar, pentru a obține ca elevii să se prezinte bine și foarte bine pregătiți la examene. Cabinetul pedagogic de pe lîngă secțiunea de învățămînt a regiunii Constanța, de exemplu, încă din luna aprilie a trasat ca sarcină cercurilor pedagogice să ajute cadrele didactice în cunoașterea mai temeinică a metodicii lecțiilor de repetare, a metodelor de muncă cu elevii rămași în urmă la învățătură. De asemenea, secția de învățămînt a orașului Ploești a organizat o consfătuire cu diriginții din școlile elementare și medii, cu prilejul căreia s-a discutat pe larg rolul diriginților în lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor și în pregătirea lor pentru examene.

Cu aceeași seriozitate au privit sarcinile ce le revin în această perioadă multe colective pedagogice. Înțelegînd importanța deosebită pe care o are repetarea finală a materiei, ca mijloc de adîncire, de completare și de sistematizare a cunoștințelor elevilor, de pregătire a acestora pentru examene, colectivele pedagogice din majoritatea școlilor au discutat felul cum să organizeze această muncă, au stabilit în cadrul colectivelor de specialitate temele centrale în jurul cărora să se repete și să se sistematizeze cunoștințele însușite de elevi. În același timp, au stabilit problemele specifice cărora să li se acorde atenție, avînd în vedere particularitățile fiecărei clase: nivelul de cunoștințe al elevilor, lacunele existente, capitolele sau problemele slab însușite.

Ca urmare a acestei preocupări, în acest an școlar cadrele didactice își pregătesc lecțiile de repetare finală cu mai multă exigență, reflectează mai adînc asupra problemelor principale, asupra mijloacelor cu ajutorul cărora să ajute pe copii să deosebească esențialul de secundar, să se ridice de la particular la general, să devie mai siguri în aplicarea cunoștințelor însușite. Profesorul de istorie de la școala medie de băieți din Orașul Stalin, de exemplu, studiază din timp materialul, își pregătește problemele esențiale ale temei propuse pentru repetare, întrebările pe care le pune clasei, folosește planșele de sinteză întocmite cu elevii în timpul anului școlar, literatură beletristică adecvată lecției respective, scheme și alt material didactic. Cu aceeași conștiinciozitate își pregătesc lecțiile de repetare finală și profesorii de limba română de la școala pedagogică de învățători din Cîmpulung-Mușcel, regiunea Pitești, și de la școala de 7 ani din Șiria.

Mai mult decît în anii trecuți, cadrele noastre didactice s-au convins de importanța pentru succesul examenelor de promovare și absolvire, a consultațiilor, în cadrul cărora elevii rămași în urmă la învățătură primesc ajutor individual, a tuturor măsurilor concrete ce se iau în școală și acasă pentru asigurarea unor condiții bune pentru învățătură, a contribuției pe care organizațiile U.T.M. și de pionieri o aduc în stimularea și ajutorarea elevilor la studiu.

- O atenție specială trebuie să acorde în această perioadă cadrele noastre didactice, ca și organizațiile U.T.M. și de pionieri problemei evitării supraîncărcării elevilor. Unii învățători și profesori, unii diriginți au înțeles să înlăture supraîncărcarea elevilor, atrăgînd atenția organizațiilor de tineret și părinților să nu dea elevilor sarcini care le-ar răpi din timp sau i-ar obosi, să-i elibereze de sarcini extrașcolare. Aceste măsuri sînt bune. Odată cu urmărirea felului cum ele se aplică, cadrele didactice trebuie să vegheze și asupra muncii proprii ca să nu supraîncarce elevii. Mai sînt unii profesori care cer elevilor să repete în amănunțime lucruri lipsite de importanță, le indică literatură bibliografică peste puterile lor. Alții se mulțumesc chiar să transforme lecțiile de repetare finală în simple lecții de verificare și uneori chiar de examinare. Este limpede că și unii și alții procedează greșit. Pentru ca elevii să poată repeta cu temeinicie materialul studiat, să-și sistematizeze bine cunoștințele, ei au nevoie de timp, au nevoie de forțe suficiente pentru a învăța cu spor. Acesta este și scopul pentru care Ministerul Învățămîntului a redus numărul examenelor prin recentele instrucțiuni cu privire la examenele de promovare și absolvire în școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani și cu privire la examenul pentru diploma de maturitate. De exemplu, de unde pînă acum se dădeau 10 examene la clasa a VII-a, în acest an școlar se dau numai 5. Socotit în ansamblu, numărul examenelor ce se dădeau la clasele IV—XI se ridica la 63. În acest an școlar, numărul total al examenelor este de 40.

Grija principală a colectivelor pedagogice și a elevilor trebuie să se îndrepte cu deosebire către materiile la care se dau examene și mai ales către limba română, limba rusă și matematică. La aceste obiecte de învățămînt se dau examene la toate clasele, de la a IV-a pînă la a XI-a. Limba română (și limba maternă în școlile minorităților naționale), limba rusă și matematica stau la baza formării întregii culturi generale. Și pentru ca fundamentul acestei culturi generale a elevilor să fie solid, învățătorii și profesorii trebuie să-i înarmeze cu cunoștințe precise și bine sistematizate.

Reducerea numărului de examene nu trebuie să ducă însă la scăderea exigenței profesorilor în recapitularea materiei la disciplinele care nu sînt prevăzute pentru examene. Indiferent de specialitate, învățătorii și profesorii trebuie să desfășoare o muncă bine organizată în această etapă, pentru ca elevii să poată asimila în așa fel materia cerută de programa școlară, încît în anul școlar viitor să poată aplica cu succes cunoștințele însușite, posedînd întreg materialul necesar pentru înțelegerea materiei noi.

Inspectorii școlari regionali și raionali, cabinetele pedagogice și directorii de școli trebuie să îndrumeze în așa fel cadrele didactice cu privire la repetarea finală a materiei, încît această perioadă să constituie cea mai importantă etapă a pregătirii elevilor pentru examene, pentru încheierea anului școlar. Organele de învățămînt și sindicatele trebuie să atragă încă odată atenția învățătorilor și profesorilor asupra atitudinii pe care trebuie să o aibă în examene, asupra exigenței față de răspunsurile elevilor și de calitatea examinării, asupra tactului pedagogic de care trebuie să dea dovadă ca educatori în toată perioada examinării.

În cadrul colectivelor pedagogice, este necesar să se combată cu mai mult spirit de răspundere liberalismul de care au dat dovadă unele cadre didactice, în anul școlar trecut, în aprecierea cunoștințelor la examene. Abateri ca aceea a învățătorului Apostol Ionică, din raionul Tecuci, care a notat cu 5 o lucrare cu greșeli grave de ortografie a unui elev de clasa a IV-a, nu trebuie să se mai repete în acest an. De asemenea nu trebuie uitat că nota trebuie să oglindească cît mai real nivelul de cunoștințe al elevilor, în funcție de cerințele programelor școlare și nu de nivelul clasei.

Pentru ca măsurile locale luate de organele de învățămînt raionale și de conducerile școlilor să nu ducă la neglijarea sarcinilor de bază în pregătirea și desfășurarea examenelor, este necesar ca recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului cu privire la examene să fie prelucrate cu toată seriozitatea în cadrul consiliilor pedagogice, în adunările cu părinții, în orele educative, pentru ca scopul acestor instrucțiuni să fie just înțeles, să poată fi adus cu succes la îndeplinire. În același timp, la adunările cu părinții, în munca de colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri să se arate necesitatea strîngerii și coordonării tuturor eforturilor în vederea atingerii aceluiași obiectiv: încheierea anului școlar de către elevi la un nivel ridicat de cunoștințe.

De succesul examenelor răspund în mare măsură nu numai învățătorii și profesorii, ci și organele de îndrumare și control. În această etapă ele sînt chemate să desfășoare o muncă organizată și susținută, acordînd un ajutor efectiv tuturor colectivelor de pedagogi, cu deosebire cadrelor tinere, controlînd îndeplinirea justă a instrucțiunilor.

Examenele reprezintă încoronarea întregii munci dintr-un an școlar. Învățători și profesori, elevi și studenți! Pe baza unor eforturi organizate și susținute, pe baza unor înalte și juste cerințe, să facem din examenele acestui an școlar încă o dovadă vie a ridicării continue a nivelului științific al învățămîntului nostru!

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Cultivăm dragostea copiilor pentru munca agricolă

La casa de copii din Botoșani nu erau prea mulți copii cărora să le placă munca agricolă. Cînd trebuia să fie îndeplinite lucrări în grădina de zarzavat, ei mergeau la lucru fără tragere de inimă.

În primăvara acestui an, lucrurile au început să se schimbe. Într-o adunare generală, colectivului de copii i s-a adus la cunoștință planul de cultivare a grădinii și i s-a arătat în chip convingător importanța muncii agricole pentru industrie și pentru aprovizionarea oamenilor muncii. După această adunare, copiilor li s-a repartizat o mică suprafață de teren, pe care s-o transforme în lot de experiență, cultivînd porumb, floarea soarelui, zarzavaturi și legume. S-a și făcut parcelarea, marcarea, însămînțarea, grăparea și mărunțirea pămîntului, explicîndu-li-se copiilor necesitatea și importanța acestor lucrări pentru întreținerea culturilor.

Treptat, copiii au început să se intereseze tot mai mult de aceste lucrări. Zilnic au grijă de răsadnițe, smulg buruienile ieșite și așteaptă cu nerăbdare să crească plantele pentru a fi bune de sădit. În gospodăria anexă și în grădina de zarzavat, copiii au văzut cum trebuie pregătit terenul înainte de arat și cum se face arătura, au luat parte la împrăștierea îngrășămintelor pe teren. Li s-a arătat însemnătatea semănării cartofului în cuiburi dispuse în pătrat. O parcelă de teren a fost lucrată după această metodă iar o parte după vechea metodă, pentru ca elevii să-și dea seama de avantajele folosirii metodelor înaintate.

Copiii lucrează și în livadă. Au curățat pomii de crengile uscate și de cuiburi de omizi, le-au văruit tulpina.

Colectivul pedagogic al Casei de copii caută să ducă o muncă susținută pentru a da patriei tineri cu cunoștințe agrotehnice temeinice și cu dragoste față de munca pe tărîmul agriculturii.

MARIA MICU
Directoarea Casei de copii
Botoșani

O carte vie

Culturile experimentale și demonstrative de pe lotul școlar din Sudriaș, raionul Făget, regiunea Timișoara, îngrijite de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice, contribuie cu succes la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori.

Pentru dovedirea refacerii structurii solului, s-au însămînțat pe lot ierburi perene, se va cultiva porumb în rînduri, în cuiburi în pătrat, cu gunoi și fără gunoi, fără prașilă, cu una, două și trei prașile — spre a se vedea practic însemnătatea acestora. S-a rezervat un sector pentru plante industriale — sfeclă de zahăr, tutun, rapiță, mușțar, cînepă, bumbac, in — s-au însămînțat plante medicinale ca anison, ricin etc.

Cadrele didactice și elevii școlii au construit pe lotul de experiență, încă din toamnă, un eleșteu, în care cresc pești, tritoni, plante de baltă etc.

Țăranii muncitori vin adesea să viziteze lotul de experiență, unde găsesc ca într-o carte vie, sfaturi și îndrumări prețioase pentru munca pe ogoarele lor.

ION ENAȘESCU
corespondent

Cu rîvnă și seriozitate

Zăpada nu se topise încă pe culmile din jurul Tălmaciului, dar în răsadnița caldă a școlii, pregătită de elevi, semințele începuseră: răsaduri de salată, roșii, gulii, varză de toamnă, țelină, castraveți. Această răsadniță, lotul experimental și gospodăria anexă a școlii din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu, constituie mîndria întregului colectiv.

Profesorii de științele naturale au întocmit din timp planul de cultură pentru lotul de experiență al școlii. Au cuprins în plan toate culturile despre care învață elevii: cereale, leguminoase, plante industriale, cartofi, porumb, plante medicinale.

O deosebită atenție s-a dat culturii cartofului, atît de răspîndit în regiunea Sibiu. S-au semănat cartofi în rînduri, în cuiburi dispuse în pătrat, cu gunoi natural, cu gunoi artificial, fără gunoi. În luna iunie se vor semăna cartofi iarovizați. La toamnă, elevii vor compara recoltele și se vor convinge de rezultatele bune care se obțin prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

În munca de semănat și întreținere a culturilor din grădina internatului au fost antrenați elevii, părinții lor, toate cadrele didactice. Colectiviștii din Săcădate, părinți ai copiilor din internat, au cărat gunoi pe lotul școlar, au marcat terenul pentru însămînțarea cartofului și a porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

S-au însămînțat pînă în prezent pe 20 de ari cartofi, pe 9 ari porumb, pe 7 ari varză etc. În pepiniera școlii, pe o suprafață de un ar s-au plantat puieți de meri, peri și pruni; s-au semănat semințe de meri și cireși, precum și de salcîm, pentru un gard viu.

Elevii lucrează cu rîvnă și seriozitate în grădina școlii. Ei știu din anii trecuți că o recoltă mai bună în grădina școlii înseamnă îmbunătățirea și ieftinirea mesei la internat.

Cu același interes se îngrijesc ei de creșterea animalelor. În anul trecut ei au îngrijit șapte porci, care au fost tăiați, iar acum îngrijesc opt purcei.

Toate acestea contribuie din plin la îmbogățirea cunoștințelor agro și zootehnice ale copiilor, la consolidarea bazei materiale a școlii.

D. UNGUREANU

Lot experimental de demonstrații pentru țăranii muncitori

O inițiativă interesantă a fost luată de curînd de către sfatul popular al comunei Frumușelu, regiunea Bîrlad. Pentru ca țăranii muncitori din comună să se convingă de foloasele aplicării regulilor agrotehnice înaintate, sfatul popular a pus la dispoziție un lot experimental, în vederea demonstrării de către învățători și profesori a metodelor agrotehnice.

Pe acest lot experimental, profesorul de științe naturale al școlii din comună, ajutat de elevi, a arătat țăranilor muncitori cum se seamănă porumbul, floarea soarelui și cartofii. Lotul a fost împărțit în șase parcele, semănîndu-se paralel aceste culturi, așa cum au obișnuit țăranii muncitori din sat pînă acum și așa cum cere agrotehnica înaintată. De asemenea, profesorul a arătat felul cum trebuie îngrijite plantele în timpul creșterii lor.

Țăranii muncitori Ion Balaban, Gheorghe Surugiu, Ion P. Țapu și mulți alții și-au arătat, în urma acestor demonstrații, hotărîrea de a aplica și ei metode înaintate de lucru pe pămînturile lor.

La răsadnița școlii

In orele de științe naturale, și adeseori în timpul lor liber elevii școlii din Teaca, raionul Bistrița, urmăresc cum se dezvoltă plantele în răsadnița școlii, le dau îngrijirea necesară, aplicînd cu acest prilej cunoștințele agricole pe care și le-au însușit la lecții.

Muncă obștească legată de specificul raionului

Sub conducerea organizațiilor de partid, cadrele didactice din raionul Turnu Severin au desfășurat o muncă intensă în cadrul campaniei însămînțărilor, popularizînd pe o scară largă metodele agrotehnice înaintate. Mulți învățători și profesori au ținut în cadrul cămînelor culturale conferințe asupra metodelor ce trebuie folosite pentru a se obține o înaltă productivitate la hectar, ținînd seama de condițiile specifice ale raionului.

În comuna Bistrița, tovarășul învățător Ion Lupu, care este și directorul căminului cultural, își ilustrează conferințele cu date specifice comunei, arătînd aspecte din activitatea țăranilor muncitori care în anul trecut au însămînțat la timp și au obținut rezultate bune la hectar prin însămînțări în cuiburi dispuse în pătrat.

În comuna Podeni, unde pămîntul este prielnic culturii cartofului, cadrele didactice au sprijinit atît în munca școlară cît și în cea obștească extinderea culturii acestei importante plante. Tovarășa profesoară Paulina Bădescu a scris la gazeta de perete un articol despre importanța culturii cartofului. De asemenea, prin munca de agitație dusă de la om la om învățătorii au contribuit la mărirea suprafeței cultivate cu cartofi, de la 42 ha. în anul trecut la 133 ha.

Acestea sînt numai cîteva din aspectele muncii desfășurate de cadrele didactice din raionul Turnu Severin, care au înțeles, alături de ceilalți oameni ai muncii, să lucreze în mod organizat și perseverent pentru a asigura o recoltă bună în acest an.

ION CĂLIN

Schimb de experiență

Nu de mult, la școlile nr. 33 de băieți și nr. 33 de fete din Capitală s-a organizat o ședință comună a tinerilor naturaliști. Cu acest prilej, eleva Magda Rădulescu, din clasa a VI-a, a prezentat un referat cu tema „Înmulțirea plantelor". Elevul Virgil Tănăsescu, și el în clasa a VI-a, a executat apoi cu multă pricepere cîteva lucrări practice, printre care demonstrarea înmulțirii vegetative prin butași la diferite plante ca mușcată, păpădie, plop, cartofi etc.

Tinerii naturaliști au urmărit cu un interes deosebit desfășurarea acestor lucrări, care le-au dat posibilitatea să-și completeze și să-și adîncească cunoștințele căpătate la lecții.

Cu prilejul schimbului de experiență, colțul viu al școlii nr. 33 de băieți a fost îmbogățit cu noi și variate plante, semințe, insecte, un ierbar și planșe lucrate de elevi.

Acum, tinerii naturaliști se pregătesc pentru o ședință nouă în cadrul căreia elevul M. Izbășescu din clasa a VI-a B. va prezenta referatul „Metode noi pentru fertilizarea solului". Lucrările practice vor fi executate de data aceasta de către elevele școlii nr. 33 de fete.

Schimbul de experiență constituie un sprijin eficace pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor care se apropie.

ELENA ALBINESCU
profesoară la școala nr. 33 băieți
București

Prin satele raionului Iași

Un șuierat prelung și trenul oprește la o haltă pierdută în întinderea nesfîrșită a cîmpului. O pornim prin glodurile Jijiei, spre acoperișurile de stuf care se înșiră în pantă lină.

Acum 80 de ani, Mihai Eminescu — pe atunci revizor școlar — urca pe acest drum pentru a inspecta școala de la Andrieșeni. Școala avea cu totul 7 elevi, de vîrste diferite, care nu știau decît să citească mecanic, fără a putea reproduce înțelesul celor citite. Într-un vechi proces-verbal de inspecție, el o descria astfel: „O casă de țară închiriată, cu o cameră de clasă mică și întunecoasă, pe jos cu lut. Mobilier vechi și rău".

Cu aceste gînduri urcăm dealul — cînd, deodată, ne apare în față o clădire solidă, arătoasă, făcută din cărămidă și acoperită cu tablă. Este școala din Andrieșenii de astăzi. În curte, pe un mic platou, un grup de elevi face gimnastică. Din grădină răsună un cîntec pionieresc.

De la școala cu 7 elevi de altădată s-a ajuns la o școală de 7 ani, cu 6 clase duble, cuprinzînd 320 elevi. Pentru cei 14 elevi care locuiesc în colțuri mai depărtate, școala a organizat un internat. De jur împrejurul școlii se întinde lotul experimental, avînd mai mult de un hectar.

— Pionierii și elevii au plantat 406 puieți de pomi — ne spune instructoarea de pionieri.

Unul dintre pionieri ne povestește cum au lucrat:

— O parte dintre noi am marcat lotul cu sforile, apoi am început să săpăm gropile după liniile trasate. Noi pregătisem dinainte o groapă mare, acolo în colț, unde am făcut terci de gunoi și pămînt bun. Din acest terci puneam acum în fiecare groapă. Tovarășa profesoară ne arăta cum să fasonăm puieții și cum să-i punem în gropi. Un elev ținea pomul, se uita dacă e bine aliniat, iar altul punea țărîna și o presa. Apoi turnam la fiecare pom cîte 2-3 vedre de apă.

Un mare ajutor îl primește școala de la gospodăria agricolă de stat din apropiere. Elevii au vizitat creșcătoriile de animale ale gospodăriei, de unde au căpătat îngrășăminte pentru lotul experimental.

Elevii școlii din Andrieșeni pleacă foarte des în excursii. Astfel, pentru a studia structura solului, ei au vizitat săpăturile făcute la fabrica de cărămidă din vecinătate, precum și pe malurile Jijiei.

Pedagogii școlii participă activ la viața socială a comunei. Prin munca lor de lămurire, ei au contribuit la organizarea unei întovărășiri agricole în Andrieșeni. Directorul este vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular comunal, iar alți patru pedagogi sînt deputați în sfatul popular comunal. Sporirea producției agricole constituie una din preocupările lor principale. Învățătoarea Mariana Găjban, deputată, a fost evidențiată pe regiune pentru contribuția pe care a adus-o în campania însămînțărilor. Bătrînul învățător Constantin Mătcăbaji — care funcționează aci din 1918 — ține în cadrul căminului cultural un curs de agrotehnică la care participă țăranii întovărășiți.

...Am plecat de la școala din Andrieșeni însoțiți de cîțiva elevi. Un pionier cît o șchioapă, Hatură Mihai, ne povestește cu mîndrie că fiecare clasă are o echipă de oină, că școala are o echipă de fotbal și una de volei. Echipa de oină a comunei este una din echipele fruntașe pe țară. N-are dreptul Hatură Mihai să fie mîndru?

ȘIPOTE

Drumul de la Andrieșeni la Șipote trece peste culmi și văi acoperite de pășuni. Și pe aici a trecut cîndva revizorul școlar Mihai Eminescu, notînd în registrul de procese-verbale al școlii din Șipote: „Primarul își dă toate silințele ca să facă cu neputință funcționarea școlii. Din lipsă de lemne stă pustie. Tinda și camera au fost cedate ca locuință privată notarului comunal. Intrarea e de afară de-a dreptul în clas. Aicea n-am aflat nici copii nici învățători. În acest clas se păstrează curechiul notarului".

Și iată acum, strălucind în soare, acoperișul de tablă al școlii de astăzi din Șipote — școală de 7 ani, cu 139 elevi.

Dacă primăria de altă dată era dușmana școlii, astăzi sfatul popular face toate eforturile pentru a o ajuta. Aici legătura școlii cu viața satului este foarte strînsă. La 1 mai s-a inaugurat ia-zul „Pionierul" botezat astfel fiindcă la îndiguirea lui au participat pionierii și elevii din sat. Pe terenul gospodăriei agricole colective din Chișcăreni — în imediată apropiere — elevii participă la lucrările agricole de întreținere a culturilor — prășit, plivit, completări ale golurilor, răritul porumbului etc. Una din activitățile obștești care i-a atras în deosebi pe copii a fost plantarea de arbori fructiferi la iazul nou și plantarea de salcîmi pentru fixarea terenului pe imașul comunal.

La școala din Șipote, munca pentru pregătirea examenelor este în toi. Elevii învață cu hărnicie, cu sîrguință, dornici să arate întregului sat că ei sînt oameni de nădejde, care știu să-și îndeplinească îndatoririle.

Viața nouă pulsează în fiecare din școlile prin care trecem. Iată mica școală din Mitoc, unde stau pregătite materialele primite de la Iași în vederea ridicării unui nou local, prin munca voluntară a părinților elevilor și a țăranilor întovărășiți din comună.

La școala din satul Alexandru cel Bun, un grup de elevi curăță livada de omizi. Nu de mult ei au semănat în grădina școlii porumb în cuiburi așezate în pătrat, lucrînd cu ajutorul marcatorului primit de la comună. Copiii participă la campania de întreținere a culturilor. Ei și-au făcut grădinițe și acasă — primind fiecare o parte din răsadurile obținute în răsadnițele de la școală. Învățătoarea clasei a IV-a ne invită la conferința „Întreținerea culturilor", pe care o va ține astă seară la căminul cultural.

Și aici se desfășoară din plin munca pentru pregătirea examenelor. Au fost întocmite biletele de bază și biletele anexă, iar conținutul biletelor de bază a fost afișat.

TOMEȘTI

Plecăm mai departe, către Tomești. Aici, în toamna anului 1944 se afla un local de școală ruinat, avînd drept mobilier 8 bănci stricate. Astăzi școala are o clădire luminoasă, spațioasă și bine îngrijită — refăcută prin mijloace locale — și un mobilier școlar bogat. În apropiere a fost amenajată o grădină de un hectar, în care elevii lucrează cu mult interes, precum și o grădină de flori, cu straturi de trandafiri altoiți și dezgropați de copii. În livadă, elevii au văruit pomii, i-au curățit de omizi și uscături. Acum ei se pregătesc pentru plivitul cepei, pentru prășitul porumbului și alte lucrări de întreținere. Ei vor avea și alte posibilități de a aplica cunoștințele primite la științele naturale: vor lucra pe terenul de un hectar semănat cu porumb și în grădina de 1/4 de hectar, semănată cu legume, ambele aparținînd internatului școlii; vor ajuta și la plivitul ovăzului de pe terenul sfatului popular și al cooperativei.

Școala din Tomești merită a fi menționată și pentru atenția pe care o dă confecționării materialului didactic, cu ajutorul elevilor. Au fost împăiate diferite animale și păsări prinse de elevi. În cabinet se află numeroase planșe de geografie și științe naturale, lucrate de elevi. Pe pereții claselor școlii citești lozinci ca: „Să ne pregătim temeinic pentru examene" sau „Învățați sub lozinca: nici un elev corijent, nici un elev repetent". În cancelarie a și fost pregătit un teanc de foi veline, liniate, pentru lucrările scrise la examen.

...Acum 80 de ani, inspectînd această școală, revizorul școlar Mihai Eminescu constata starea ei de decădere și își nota că învățătorul are de suferit grele persecuții din partea primarului, care nici salariul nu i l-a mai plătit de mult timp. Și iată astăzi aci un mănunchi de tinere cadre didactice, înconjurate de grija organelor de partid și de stat și a tuturor oamenilor muncii, activînd cu entuziasm pentru a forma din elevi luptători pentru viața noastră nouă.

Cu aceste gînduri părăsim școala. Ajunși în uliță, o privim încă odată cum strălucește în soare. Printr-o fereastră deschisă se aude vocea unei fetițe care declamă cu însuflețire:

„Mîndră ești, mîndră, Republica mea
„Și fruntea ți-o înalți cu mîndrie
„Cununi îți e munca, o patrie mea
„Frumoasă, puternică, vie".

M. ȘTEFAN

Ședința plenară a C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

În ziua de 18 mai 1954, a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

La ședință au participat membrii C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, conducerea Ministerului Învățămîntului, șefii secțiilor regionale de învățămînt, președinți ai comitetelor sindicale regionale, activiști ai Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și ai Ministerului Învățămîntului și numeroși alți invitați.

La primul punct din ordinea de zi, tovarășul Dinulescu Nicolae, prim locțiitor al ministrului învățămîntului și tovarășul Apostu Alexandru, membru în prezidiul C.C. al S.M.I. au prezentat rapoarte cu privire la sarcinile instituțiilor din învățămînt și ale organelor sindicale în vederea pregătirii încheierii cu succes a anului școlar, a desfășurării activității elevilor, studenților și muncitorilor din învățămînt pe timpul verii și a pregătirii deschiderii viitorului an școlar.

La discuții, participanții la plenară au criticat o serie de lipsuri ale prezidiului C.C. al S.M.I. și ale Ministerului Învățămîntului și au făcut propuneri pentru buna desfășurare a activității în viitor.

În continuarea ședinței s-a prezentat plenarei, care a aprobat în unanimitate, executarea bugetului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și a bugetului asigurărilor sociale pe anul 1953. Plenara a aprobat, de asemenea, bugetul pe anul 1954.

Plenara a ratificat apoi măsurile organizatorice luate de prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt în intervalul care a trecut de la ultima ședință plenară a Comitetului Central și a aprobat planul de muncă pe trimestrul II al anului 1954.

În cadrul ședinței, tovarășul C. Ionescu-Bujor, director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului a informat plenara cu privire la participarea delegației C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt la Conferința anuală a Asociației profesorilor englezi, care a avut loc la Londra în aprilie 1954.

Înainte de terminarea ședinței a luat cuvîntul tovarășul Radu Petre, președintele C.C. al S.M.I., care a subliniat sarcinile principale care stau în fața organelor sindicale din învățămînt în etapa actuală.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Despre pregătirea pentru examenele la fizică

Examenele constituie stadiul de încheiere a procesului pedagogic; ele scot în evidență calitatea predării și gradul de însușire a materiei din programă de către elevi.

La examen elevii trebuie să dovedească cunoașterea legilor principale ale fizicii, înțelegerea esenței fizice a fenomenelor expuse, priceperea de a folosi exemple din tehnică, din natură, din viața de toate zilele.

In timpul examenului elevii trebuie să dovedească înțelegerea importanței fizicii ca bază a tehnicii, să știe să dea exemple concrete de folosire a diferitelor fenomene fizice în producția industrială și agricolă, să demonstreze deprinderile căpătate de mînuire a utilajului de laborator și a aparatelor de măsurat cu prilejul efectuării experiențelor prevăzute în biletele de examinare.

Se acordă o mare importanță verificării priceperii de a rezolva probleme de fizică. Pentru acesta în fiecare bilet se include de regulă o problemă de calcul.

Pregătindu-se în vederea examenelor, profesorul trebuie să organizeze repetarea planificată a întregului material de învățămînt cerut la examene. De obicei, această repetare începe din semestrul al doilea și se desfășoară paralel cu studierea materialului nou. Aceasta dă profesorului posibilitatea de a îmbina materia repetată cu materia nouă și de a economisi timpul pentru repetare.

Incheind anul școlar și pregătindu-se pentru examene, elevii trebuie să devină stăpîni pe cunoștințele dobîndite în clasă respectivă și să-și organizeze aceste cunoștințe într-un sistem determinat. Pentru a face procesul repetării mai sistematic și pentru a da elevilor posibilitatea să-și planifice singuri munca lor, trebuie să le aducem la cunoștință programa de fizică pentru clasa respectivă. Cu acest prilej trebuie să le explicăm toate punctele care n-ar putea fi înțelese sau ar putea fi înțelese greșit, să le indicăm materialul din manual, să menționăm în mod special paragrafele care nu trebuie studiate sau care pot fi omise în scopul reducerii materiei cu prilejul repetării.

In timpul repetării este foarte rațional să se analizeze diferitele aplicații practice și tehnice ale fizicii, deoarece elevii stăpînesc acum o sferă mult mai vastă de cunoștințe și deprinderi decît în timpul cînd de abia începeau să studieze un capitol sau altul.

Repetarea materiei de învățămînt trebuie să se desfășoare într-o ordine sistematică, în conformitate cu programa de învățămînt. Trebuie considerată ca absolut nejustă practica repetării pe baza biletelor de examinare, practică ce se mai întîlnește în unele școli. Elevii vor cunoaște biletele numai după primirea lor de către școală. La una din lecții trebuie analizate în mod special cu elevii toate întrebările din bilete, comparîndu-le cu formularea temelor corespunzătoare din programă și lămurind toate problemele și nelămuririle ce se pot ivi. Elevii trebuie să se convingă că întrebările din bilete repetă programa și că, în felul acesta, cunoașterea teoretică a tuturor temelor din programă asigură răspunsuri bune la orice întrebare din bilete.

Spre a da elevilor posibilitatea de a repeta unele lucrări de laborator și pentru a întări prin acesta deprinderile practice de mînuire a aparatelor, trebuie să se rezerve la sfîrșitul anului școlar, în procesul pregătirii pentru examen, anumite ore în cursul cărora fiecare elev ar putea să efectueze lucrările de laborator prevăzute în programa clasei respective, precum și lucrările executate în școală în ordinea activităților practice la fizică.

O mare importanță o are organizarea justă a examenelor. Inainte de examene, în cabinetul de fizică trebuie să fie pregătit utilajul pentru efectuarea experiențelor cuprinse în biletele de examinare. De asemenea, trebuie să fie pregătite aparatele necesare elevului cu prilejul răspunsurilor la întrebările din bilet. Aparatele vor fi așezate pe mesele aflate în cabinetul de fizică, astfel încît elevii care se pregătesc pentru răspuns să se poată apropia liber de aceste mese și să ia aparatele necesare.

Aparatele pot fi așezate în ordinea capitolelor de fizică: mecanica, căldura, electricitatea, optica. Totuși, după cum arată experiența, în acest caz elevilor le vine greu să caute materialul didactic de care au nevoie, pierzînd mult timp cu aceasta. De aceea este bine ca utilajul să fie astfel pregătit încît el să reprezinte o anumită garnitură pentru efectuarea diferitelor lucrări de laborator. Unele aparate comune pentru multe lucrări, ca de pildă sursele de curent, cîntarul etc. pot sta pe masa de experiențe unde elevii trebuie să demonstreze experiențele cu prilejul răspunsului.

Cu prilejul rezolvării problemelor sînt de obicei necesare anumite tabele cu date, de pildă, tabele cu privire la căldura specifică, la rezistența specifică a diferitelor substanțe etc. Este bine ca în timpul examenelor tabelele de acest fel să fie afișate la un loc vizibil în cabinetul de fizică.

Afișarea oricăror tabele de altă natură, conținînd desenele aparatelor, mersul razelor în aparatele optice, formule etc. este interzisă în timpul examenelor.

Cu prilejul desfășurării examenelor are o mare importanță economisirea timpului precum și economisirea forțelor elevilor și ale comisiei de examinare. Pentru pregătirea răspunsurilor și îndeplinirea lucrării de laborator pot fi chemați simultan cîțiva elevi. Totuși, trebuie să se asigure independența absolută a pregătirii lor. In acest scop trebuie să chibzuim din timp asupra așezării mobilierului din clasă, în special a meselor, astfel încît urmărind pe cei ce răspund la tablă, profesorul să nu scape din cîmpul vizual pe cei ce se pregătesc pentru răspuns.

In cazul cînd elevii dovedesc cu prilejul răspunsurilor cunoștințe temeinice și înțelegerea deplină a fondului chestiunii, instrucțiunile Ministerului Invățămîntului al R.S.F.S.R. privitoare la examene ne permit să nu mai ascultăm răspunsul pînă la capăt și să propunem elevului să treacă la expunerea problemei următoare. Totuși, în cazurile îndoielnice examinatorul și asistenții săi pot uza de dreptul de a pune elevului încă una sau mai multe întrebări suplimentare, legate de tematica întrebărilor din biletul pe care l-a scos el. Este bine ca întrebările suplimentare să fie legate de aplicarea practică a fenomenelor sau legilor fizice analizate.

Discuția suplimentară cu elevul trebuie să aibă ca scop lămurirea absolut obiectivă a cunoștințelor acestuia și nici de cum scăderea obligatorie a notei pentru răspunsul la întrebările din bilet.

Pentru economisirea timpului, elevii scriu dinainte, pe tablă, concluziile, formulele necesare și rezolvarea problemei în procesul pregătirii lor pentru răspuns. Răspunsul trebuie să fie însoțit de desenele, schițele sau graficele necesare. Este bine ca în clasa a X-a rezolvarea problemelor să se facă sub formă de substituire a datelor cifrice în expresie definitivă pentru mărimea căutată. In cazul cînd se vede că elevul a rezolvat corect problema în formă ei generală, ne putem limita la această substituire, fără să-i mai cerem să facă toate calculele. Nu este just să se judece rezolvarea problemei numai după răspunsul corect. Intotdeauna trebuie să se verifice mersul rezolvării și să se propună elevului să arate pe baza căror legi fizice a rezolvat el problema respectivă.

In toate cazurile examinatorii trebuie să tindă spre o apreciere obiectivă la maximum a răspunsului elevului la examen. Această apreciere nu trebuie să țină seama de nivelul ridicat sau scăzut la învățătură al elevului în timpul anului școlar. Acest nivel, exprimat în nota anuală, trebuie luat în considerare numai atunci cînd, pe baza notei de la examen, ținîndu-se seama și de nota anuală, se dă nota medie de apreciere a cunoștințelor elevului.

(Din revista „Fizica v'şcole")

Să încheiem în mod organizat anul școlar

Se apropie sfîrșitul anului școlar. In fața școlii și a organelor învățămîntului public se ridică o sarcină care are o mare importanță de stat — sarcina de a încheia în mod organizat și cu succes anul școlar în toate clasele elementare.

Este foarte important să se organizeze bine în ultimul pătrar repetarea materiei studiate în cursul anului. Repetarea trebuie să asigure temeinicia cunoștințelor și deprinderilor elevilor și să contribuie la sistematizarea și generalizarea cunoștințelor căpătate în decursul anului școlar.

In procesul repetării, la fel ca și în toată munca din cursul pătrarului, trebuie acordată o atenție deosebită acelor elevi care dintr-o cauză sau alta au rămas în urmă la învățătură.

Cea mai de seamă sarcină a învățătorului în pătrarul al IV-lea este de a ajuta individual pe fiecare dintre acești elevi, de a le trezi dorința să lucreze în măsura deplină a forțelor lor pentru a nu rămîne în urma clasei și pentru a păși mai departe împreună cu tot colectivul ei.

Invățătorii, directorii de școli și organele învățămîntului public trebuie să privească cu toată seriozitatea problema pregătirii elevilor din clasele I-a, a II-a și a III-a în vederea promovării lor în clasele următoare. In aceste clase nu sînt examene. Promovarea elevilor se face după notele anuale. Problema constă în a înlătura greșelile care au avut loc la unele școli în anii precedenți cu prilejul promovărilor. Au fost cazuri cînd învățătorul dădea note bune elevilor care nu și-au însușit programa și-i promova în clasa următoare fără ca ei să aibă cunoștințe suficient de adînci și temeinice. S-au întîmplat și cazuri cînd învățătorul îl lăsa pe elev repetent pentru lacune mici în cunoștințe, lacune care, în cazul unei atitudini mai atente față de școlar, puteau fi ușor lichidate.

Nu poate fi lăsat repetent un elev care la începutul pătrarului al patrulea nu rămîne decît foarte puțin în urma clasei. El trebuie ajutat la timp. In același timp, trebuie să se țină seama că pot fi promovați în clasele următoare numai acei elevi care și-au însușit în mod satisfăcător cunoștințele și au dobîndit deprinderile prevăzute de programă. Mărirea notei pentru cunoștințele și deprinderile elevilor este inadmisibilă.

O atenție și o grijă deosebit de mare o cere pregătirea pentru încheierea anului școlar de către elevii clasei a IV-a. Ei vor da pentru prima oară examene la care li se va cere să dovedească că și-au însușit cunoștințe adînci din întregul curs al școlii elementare și o suficientă dezvoltare generală. Elevii din clasa a IV-a trebuie pregătiți bine spre a munci cu succes în clasa a V-a. Pregătirea dată în școala elementară trebuie să asigure o deplină succesiune în munca claselor a IV-a și a V-a. In scopul celei mai bune realizări a acestei succesiuni trebuie întărite legăturile dintre clasele a IV-a și a V-a. In experiența celor mai bune școli s-au reliefat cu toată claritatea formele acestor legături: profesorii claselor a V-a asistă la lecții în clasele a IV-a, unde au prilejul de a cunoaște pregătirea generală a viitorilor lor elevi; profesorii claselor a V-a asistă la examenele claselor a IV-a; viitorii diriginți organizează întîlniri cu elevii claselor a IV-a. Invățătorii claselor a IV-a întocmesc pentru elevii lor caracterizări pedagogice-psihologice, pe care le predau diriginților claselor a V-a.

Toate acestea asigură o trecere mai normală a copiilor de la unele condiții de muncă la altele, ajută la formarea unei linii unice în sistemul influririi educative asupra elevilor.

Printre sarcinile care stau în fața claselor a IV-a, cea mai actuală este buna pregătire a elevilor pentru examene, precum și organizarea și desfășurarea justă a acestora. Ca și în trecut, în clasele a IV-a vor avea loc examene orale și scrise la limba rusă și la aritmetică. La examenul scris de limba rusă copiii vor scrie o dictare. Totuși, din aceasta nu se poate trage concluzia că în pătrarul al IV-lea trebuie să ne ocupăm numai cu dictările. Aceasta este o părere profund greșită. Numai cu ajutorul dictărilor nu putem asigura un nivel ridicat al exprimării orale și scrise a elevilor. In pătrarul al IV-lea trebuie practicate toate formele de lucrări scrise (copierea, expunerile, compunerile etc.) care au fost folosite în decursul anului școlar.

Cu prilejul dictării de la examene trebuie să se respecte cu strictețe toate regulile stabilite pentru aceasta. In practica anilor trecuți au avut loc cazuri de verificare neglijentă a lucrărilor, de trecere cu vederea a greșelilor, de mărire a notelor și, ca urmare a acestui fapt, de promovare a unor elevi cu cunoștințe și deprinderi insuficiente. Această practică defectuoasă trebuie să înceteze. Invățătorul și asistentul trebuie să verifice cu minuțiozitate toate lucrările, să le aprecieze în conformitate cu normele stabilite și să le semneze.

Cu prilejul examenului scris la aritmetică trebuie luate de asemenea măsuri care să asigure elevilor deplina posibilitate de a înțelege just problemele date spre rezolvare.

Ca și în trecut, examenele orale la limba rusă și aritmetică se vor face după bilete. Invățătorul trebuie să studieze amănunțit aceste bilete. De asemenea, trebuie pregătite din timp și cu amănuntime textele pentru citire. Nu procedează just acei învățători care aleg textele pentru citire chiar în timpul desfășurării examenelor, răsfoind cu grabă diferite cărți și ziare. De aceea au fost cazuri cînd se dădeau texte cu un conținut prea greu pentru copii și incomode pentru verificarea expresivității citirii și pentru reproducere.

La noi fiecare an școlar se încheie prin întocmirea dărilor de seamă cu privire la rezultatul activității școlilor în decursul anului școlar. Invățătorii întocmesc dările de seamă despre activitatea clasei lor, directorii de școli — despre activitatea întregii școli. Este important ca aceste dări de seamă să nu fie numai niște acte formale, impuse de sus învățătorului. In darea de seamă învățătorul trebuie să menționeze atît realizările, cît și lipsurile în munca clasei sale, să arate cazurile cele mai elocvente și mai semnificative, să supună analizei activitatea sa, manifestînd cu acest prilej spiritul de autocritică, să tragă concluziile necesare.

Unele secții de învățămînt organizează imediat după încheierea anului școlar, în vederea totalizării rezultatelor, consfătuiri raionale cu învățătorii. La aceste consfătuiri pedagogii țin referate, își împărtășesc experiența, demonstrează realizările lor la expoziții etc. Organizarea unor asemenea consfătuiri merită întreaga atenție și aprobare; în cadrul lor, pe lîngă că se totalizează rezultatele din trecut, se pune și baza pregătirii în vederea noului an școlar.

In această pregătire trebuie să ocupe un loc deosebit de însemnat munca pedagogului legată de îndeplinirea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la mărirea continuă a producției de cereale în țară și cu privire la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. In această Hotărîre învățătorii sînt chemați să desfășoare munca politică și culturală de masă la sate, să desfășoare munca de lămurire în mijlocul populației. Vara aceasta trebuie folosită de asemenea pentru pregătirea pedagogului în vederea discuțiilor cu copiii despre sarcinile trasate de partid și guvern în domeniul agriculturii.

Printre sarcinile legate în mod indisolubil de încheierea anului școlar, cele mai de seamă sînt îndeplinirea programei de stat și buna pregătire a școlarilor, ceea ce va asigura un nivel ridicat la învățătură al elevilor și, ca urmare, va duce la o considerabilă micșorare a repetenției. Datoria de cinste a fiecărui pedagog este de a lucra astfel, încît toți elevii săi să fie promovați în clasa următoare. Pentru realizarea acestei sarcini, pusă în fața școlii de partid și guvern, trebuie să fie folosit în deplină măsură și ultimul pătrar al anului școlar în curs.

(Articol de fond din „Nacialnaia Şcola")

★ ★ ★

Profesorul universitar L. Fadeev, de la Academia veterinară din Moscova (în centru), execută cu studenții o lucrare practică de înregistrare a cardiogramei, la ferma colhozului „Voroșilov" din regiunea Moscova.

★ ★ ★

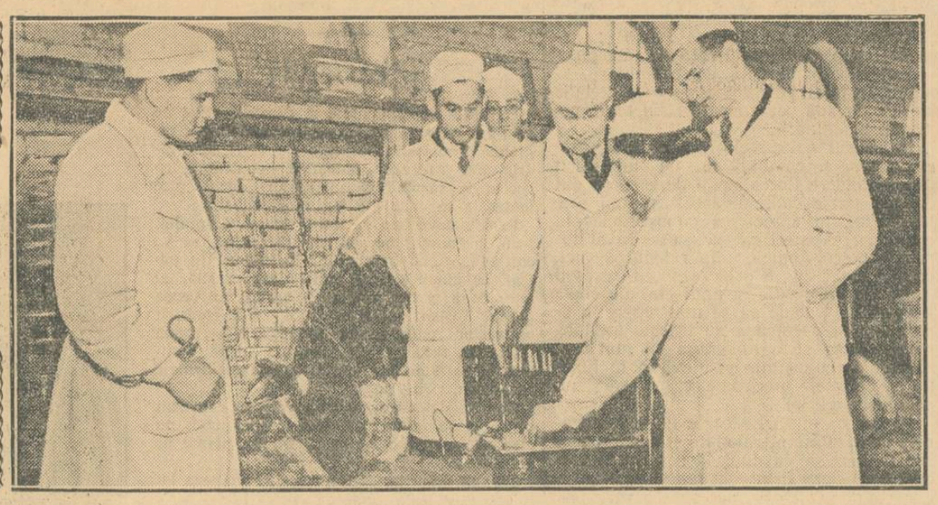

Examenele în școlile tineretului sătesc

In școlile serale ale tineretului sătesc din R.S.S. Moldovenească s-au încheiat examenele de promovare și absolvire. In Republică se realizează cu succes învățămîntul general de 7 ani. La sate, în afară de școlile obișnuite, au fost create peste 700 școli serale elementare și de 7 ani și 1300 de clase speciale pentru colhoznici și mecanizatori. In acest an, școlile tineretului sătesc au fost urmate de 56.000 de tineri și tinere. Aproape 5000 din ei au terminat învățămîntul de 7 ani. Pe lîngă multe școli funcționează clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.

La practică în sat

Inainte de terminarea practicii din anul școlar curent, un grup de studenți din anul III al secției de chimie de la Facultatea de științe naturale a Institutului pedagogic „A. I. Herzen", împreună cu șeful catedrei de metodică a predării chimiei, a plecat la școala medie din Gostiliț, raionul Lomonosov, regiunea Leningrad. Colaboratorii catedrei au stabilit din timp, împreună cu secția de învățămînt din Lomonosovo, temele lecțiilor și s-au pregătit amănunțit pentru ele, folosind experiența acumulată de studenți în timpul practicii într-o școală orășenească și ținînd seama de specificul școlii sătești. In cele cîteva zile cît au stat la Gostiliț, viitorii pedagogi au ținut lecții de chimie în toate clasele, au efectuat lucrări practice, au ajutat să se pună în ordine utilajul și materialul didactic. In afară de aceasta, ei au confecționat pentru școală colecții de combinații chimice, material didactic și aparate, au înființat o mică bibliotecă cu cărți de popularizare a chimiei.

Această practică a adus un mare folos studenților și a contribuit de asemenea la îmbunătățirea predării chimiei în școala din Gostiliț. Directorul școlii le-a adus mulțumiri studenților practicanți.

Și alte catedre de metodică ale institutului au început reorganizarea practicii în scopul apropierii ei de școala sătească, de agricultură. Inainte de practică studenții-geografi au ascultat comunicarea profesoarei S. G. Rudi de la școala medie din raionul Lomonosovo, cu tema „Studierea agriculturii de către elevii școlii medii din Gostiliț". La prima ședință plenară a conferinței științifice studențești a fost citit referatul „Școala și agricultura".

In întîmpinarea vacanței pionierilor

Secția orășenească de învățămînt din Leninabad organizează în acest an o tabără de pionieri pentru 400 de copii. Pentru școlarii care se vor odihni în tabără se vor organiza excursii la întreprinderi, în colhozuri, la muzee.

La Casa regională a pionierilor vor fi create cercuri artistice de amatori, cercuri sportive etc.

O tabără de pionieri asemănătoare se organizează în satul Notima.

Examenele în instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S.

Intr-o instituție de învățămînt superior, examenele reprezintă o trecere în revistă a rezultatelor obținute în decursul unei perioade de muncă de către colectivul de cadre didactice și studenți, a felului cum răspund aceștia grijii organelor politice și de stat pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului. Desfășurarea sesiunii de examene reflectă calitatea procesului de învățămînt, orientarea lui ideologică, nivelul și posibilitățile studenților de a sintetiza cunoștințele căpătate.

In Uniunea Sovietică, pregătirea din timp a sesiunii de examene a devenit pentru cadrele care lucrează în instituțiile de învățămînt superior o tradiție, iar concluziile trase pe baza rezultatelor obținute la examene sînt folosite pentru îmbunătățirea muncii didactice și educative. Pregătirea sesiunii de examene nu este o acțiune cu caracter de „campanie" — ea începe chiar din prima zi a anului școlar și se continuă, printr-o activitate susținută, în cursul semestrelor.

In instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică procesul de învățămînt este organizat în așa fel, încît nu dă studentului numai o anumită sumă de cunoștințe — ci îl îndeamnă spre o activitate creatoare, spre studiul individual. Veriga principală a procesului de învățămînt este prelegerea. Prelegerile profesorilor sovietici cuprind problemele principale, de bază, ale cursului, lăsînd la o parte o serie de amănunte. Nivelul înalt teoretic al prelegerilor se îmbină cu o expunere clară și logică.

Se întîmplă deseori ca tînărul specialist să păstreze ani îndelungați în minte impresia produsă de o lecție plină de conținut, expusă cu entuziasm de la catedră. Și astăzi îmi sînt vii în minte lecțiile ținute de academicianul Vasilenco, laureat al Premiului Stalin, care reușea să trezească un interes deosebit în rîndurile noastre, ale studenților.

In general, felul de prezentare a lecțiilor în instituțiile sovietice de învățămînt superior îi îndeamnă pe studenți să consulte literatura de specialitate, să adîncească problemele dezvoltate la curs, să nu amîne studierea materialului pînă în preajma sesiunii de examene.

O contribuție însemnată la adîncirea și fixarea cunoștințelor studenților o aduc și lucrările practice, precum și lucrările de laborator, care sînt pregătite din timp de către studenți. Fiecare din ei știe dinainte ce lucrare de laborator are de executat, ce material trebuie să consulte. Inainte de a trece la efectuarea lucrării, studentul discută cu asistentul în legătură cu lucrarea respectivă. Metoda aceasta face ca studenții să aibă mereu proaspătă în minte materia parcursă.

Pentru a controla mersul însușirii cunoștințelor, pentru a scoate la iveală lipsurile în modul de pregătire a studenților, în școlile superioare sovietice se aplică metoda lucrărilor de control, cîte una sau două pe semestru la fiecare disciplină. Aceste lucrări constau în rezolvarea unor probleme de calcul sau formularea de răspunsuri la anumite chestiuni teoretice. Analizarea de către cadrele didactice a lucrărilor de control permite să se tragă unele concluzii asupra desfășurării muncii la disciplina respectivă și să se ia o serie de măsuri pentru completarea eventualelor goluri din pregătirea studenților,

Este cunoscut faptul că baza însușirii cunoștințelor o formează studiul individual. Oricît de pline de conținut ar fi prelegerile, oricît de bine puse la punct ar fi lucrările de laborator, ele nu-și ating în mod deplin scopul decît dacă sînt dublate de o muncă sistematică a studenților cu cartea.

Faptul că se acordă o deosebită importanță studiului individual nu înseamnă că studenții nu sînt îndrumați. Una din sarcinile principale ale cadrelor didactice sovietice este aceea de a-i învăța pe studenți cum trebuie să-și organizeze studiul individual. In multe institute profesorii țin prelegeri speciale pentru studenții din anul I, arătîndu-le cum trebuie să muncească în mod sistematic cu cartea.

Cadrele didactice de la catedrele de științe sociale rezervă un timp însemnat pentru a-i îndruma pe studenți în privința organizării pregătirii lor pentru seminarii, în privința alcătuirii conspectelor etc.

Deseori, profesorii sovietici stau de vorbă cu studenții, îi vizitează în cămine, le dau îndrumări cum să citească cît mai cu folos. Pentru a-i obișnui pe studenți nu numai să citească, dar și să aleagă esențialul din materialul studiat, pentru a-i deprinde cu rezolvarea independentă a unor probleme, planurile de învățămînt din școlile superioare sovietice cuprind lucrări și proiecte de an, referate etc. Pe lîngă că indică temele și bibliografia principală a acestor lucrări, catedrele îi ajută pe studenți prin consultații. Munca principală de proiectare, de găsire a soluțiilor tehnice corespunzătoare sau de dezvoltare a unor probleme care trebuie cuprinse în referate aparține însă în întregime studenților.

In majoritatea instituțiilor de învățămînt superior studenții capătă un grafic al studiului individual, elaborat pentru fiecare an de studiu în parte, în care se indică disciplinele din semestrul respectiv, obligațiile care trebuie îndeplinite la fiecare disciplină (lucrări de control, lucrări de an, referate, proiecte de an etc.) și termenul de îndeplinire al acestora, precum și numărul colocviilor și examenelor. De asemenea se indică, cu titlu de orientare, numărul orelor de studiu individual pe care trebuie să și le rezerve studentul pentru fiecare materie. Cunoscînd dinainte toate acestea, studentul își împarte timpul în așa fel, în cît să poată face față tuturor sarcinilor. Pentru a-i stimula și mai mult pe studenți, pentru a-i ajuta pe cei rămași în urmă să-și ajungă colegii, catedrele și decanatele execută un control periodic al îndeplinirii sarcinilor, iar studenții care mai au lipsuri sînt ajutați să-și îndeplinească lucrările în termen.

Intreaga desfășurare a procesului de învățămînt, așa cum este concepută în Uniunea Sovietică, crează necesitatea ca studentul să desfășoare o activitate continuă în decursul anului școlar pentru a putea face față în mod corespunzător obligațiilor școlare. Lucrul acesta evită posibilitatea unei rupturi între volumul materiei parcurse și nivelul de cunoștințe atins de student, evită munca în asalt înaintea sesiunii de examene și, în ultimă instanță, condiționează desfășurarea cu succes a sesiunii de examene.

O altă latură interesantă a activității studenților sovietici — necuprinsă în planul de învățămînt, deoarece se execută în timpul liber, dar care are mare importanță în ridicarea nivelului general de cunoștințe — este munca în cercurile științifice studențești. Munca în aceste cercuri nu este limitată de un conținut determinat al prelegerilor, lucrărilor de laborator sau proiectelor. Ea dă studenților posibilitatea să-și dezvolte larg inițiativa creatoare în domeniul ales, sub conducerea celor mai experimentați profesori. Activitatea în cercuri lărgește orizontul studenților, îi deprinde cu analiza critică a fenomenelor, îi învață să generalizeze, să tragă concluzii.

După cum se vede, în școlile superioare sovietice munca de pregătire a examenelor este însăși munca pentru buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt, este însăși munca de îndrumare a studiului individual al studenților și a activității lor extrașcolare.

Experiența instituțiilor de învățămînt superior sovietice, care au pregătit și pregătesc zeci de mii de cadre cu o înaltă calificare, constituie un ajutor important în dezvoltarea învățămîntului superior din țara noastră. După exemplul sovietic, cadrele noastre didactice se preocupă de buna desfășurare a procesului de învățămînt, îi stimulează pe studenți în munca lor, se preocupă de organizarea studiului individual. Și la noi este încurajată munca de cercetare științifică a studenților. Rezultatele acestei munci, oglindite la recenta conferință a cercurilor studențești din Capitală, arată că s-au și obținut în această privință o serie de succese.

Odată cu apropierea sesiunii, pregătirea pentru examene îmbracă forme și mai variate. Cadrele didactice și studenții își mobilizează forțele și se pregătesc pentru etapa finală, de încheiere a muncii.

In multe instituții de învățămînt superior din U.R.S.S. se practică sistemul lecțiilor de sinteză, pe care profesorii le țin înainte de sesiunea de examene. In lecțiile de sinteză cadrele didactice au prilejul să treacă în revistă problemele de bază ale cursului, să arate studenților perspectivele de dezvoltare ale disciplinei respective. Lecțiile de sinteză bine întocmite îi ajută pe studenți să sezisească chestiunile importante, să lămurească problemele rămase neclare în cadrul orelor de consultații. Catedrele asigură ca în fiecare zi, dimineața și după masă, un profesor, un conferențiar sau un lector să se afle la dispoziția studenților pentru a le da ajutorul necesar în pregătirea examenelor.

Succesul muncii studenților în vederea pregătirii examenelor depinde în mare măsură de felul cum este organizată grupa de studenți, care reprezintă centrul muncii politico-educative în mijlocul studenților. Aici, în atmosfera unor relații tovărășești și a unui sprijin reciproc, se educă simțul de independență al studenților, se formează o atitudine justă față de învățătură, se dezvoltă critica și autocritica.

In cei cinci ani petrecuți în mijlocul unei grupe de studenți sovietici am putut să-mi dau seama ce forță reprezintă acest colectiv, cu cîtă răspundere privesc membrii lui soarta fiecăruia, cît sînt de săritori la nevoie și de principiali în critică. Elementul mobilizator al masei de studenți este Comsomolul. Prin entuziasmul și puterea lor de muncă, comsomoliștii antrenează întregul tineret la învățătură, la pregătirea atentă și serioasă a examenelor.

Ordinea de desfășurare a examenelor este cunoscută de studenți cu aproape o lună înainte de începerea sesiunii. Orarul examenelor este întocmit de către decanate. La alcătuirea orarelor se caută să se țină seama de caracterul disciplinelor, de gradul lor de complexitate și de volumul de muncă pe care îl necesită repetarea materiei. Astfel, examenele mai grele se fixează la începutul sesiunii.

Inainte de a intra în sesiunea de examene, toți studenții trebuie să promoveze în mod obligator colocviile.

Inaintea fiecărui examen, au loc consultații la disciplina respectivă. Aceste consultații au o mare importanță: în primul rînd pentru că dau studenților posibilitatea să se lămurească asupra problemelor care nu le sînt suficient de clare și în al doilea rînd pentru că ele contribuie la o mai strînsă apropiere între profesori și studenți. Prezența profesorului în mijlocul studenților, cu o zi înainte de examen, îi încurajează, le dă încredere în forțele proprii.

In sălile în care se desfășoară examenele domnește o atmosferă de muncă intensă, de concentrare. Studenții se apropie de masa examinatorului, trag biletul și au la dispoziție un anumit timp de pregătire, după care vin în fața profesorului pentru a răspunde. O trăsătură caracteristică a felului de examinare în instituțiile sovietice de învățămînt superior este exigența față de cunoștințele studenților. Exigența examinatorilor este adînc principială, nu are nimic comun cu „sicilielle" mărunte, cu discutarea unor detalii și amănunte neimportante. Studenții sovietici își dau seama de la primele examene de cerințele care le stau în față, știu că pentru obținerea unui calificativ ridicat — „bine" sau „foarte bine" — ei trebuie să muncească mult, sistematic și cu răbdare, în decursul întregului an școlar.

Personalitatea profesorului joacă un mare rol în desfășurarea examenelor. Dacă profesorul se consacră cu tot sufletul muncii didactice, dacă are prestigiu științific — dacă știe să-i atragă pe studenți, să le insufle dragoste pentru obiectul predat — studenții nu se vor prezenta niciodată slab pregătiți la examen. De asemenea, dacă în timpul examinării profesorul se comportă simplu, ca și în timpul anului — și nu la o atitudine specială, de „examinator", studenții se vor simți liniștiți, se vor putea concentra asupra răspunsurilor. In această privință profesorii sovietici pot fi dați ca exemplu. Imi amintesc totdeauna cu plăcere de examenele pe care le-am dat cu academicianul Svircevshi. Doctor în științe tehnice, profesor șef de catedră, laureat al Premiului Stalin, om de știință al cărui renume a trecut dincolo de hotarele Uniunii Sovietice, el știe să rămînă la examene așa cum îl cunoști din timpul anului — simplu, înțelegător, ascultînd cu atenție răspunsurile studenților, punînd întrebări care-ți trezesc dorința să răspunzi, să-ți arăți cunoștințele. Studentul are impresia că nu se află la un examen, ci mai curînd la dezbaterea unei probleme, la o discuție în care lui îi aparține rolul principal — el fiind acela care trebuie, pe bază de argumente științifice, să demonstreze și să convingă. Dacă unor studenți nu le sînt prea clare anumite probleme, profesorii îi lămuresc, scot în evidență lipsurile din răspunsuri, făcîndu-i prin aceasta să-și aprecieze ei înșiși cunoștințele în mod corespunzător

In instituțiile sovietice de învățămînt superior sesiunea de examene se desfășoară într-o atmosferă de muncă încordată și în același timp sărbătorească. In sălile de lectură, în biblioteci, vezi capete aplecate asupra cărților. Auditoriile sînt pline de studenți care așteaptă începutul consultațiilor. Pe coridoare studenții se string grupuri-grupuri în fața gazetei-fulger, care anunță rezultatele la examenele din ziua respectivă. In fața sălilor în care se desfășoară examenele este însă liniște. Mesele examinatorilor sînt acoperite cu pînză roșie. Pretutindeni sînt flori.

Cei care au terminat primii își așteaptă colegii și o pornesc apoi cu toții spre cămin. Nu știi de unde apare un acordeon, începe să răsune cîntece vesele, se încing dansuri. A mai trecut încă un examen, a fost urcată încă o treaptă spre calificare.

După terminarea sesiunii, se analizează pe larg rezultatele obținute la examene. Procesul de învățămînt are o serie de particularități specifice, care nu pot fi exprimate în indici cifrici — deoarece prin simpla comparare a rezultatelor cifrice pot scăpa din centrul atenției o serie de lipsuri, care apar numai în cazul unei analize adînci a conținutului muncii de învățămînt. Analiza are ca scop să scoată la iveală dacă nivelul științifico-teoretic al predării corespunde cerințelor, dacă acest nivel este în creștere, ce goluri se observă în pregătirea studenților, ce lipsuri s-au manifestat în aplicarea cunoștințelor teoretice pentru rezolvarea problemelor practice.

Consiliile științifice ale instituțiilor de învățămînt superior din Uniunea Sovietică nu se mulțumesc numai să constate anumite fapte, ci indică o serie de măsuri concrete, de ordin organizatoric și metodic, a căror traducere în viață este urmărită permanent, tocmai în scopul de a îmbunătăți procesul de învățămînt.

Intreaga activitate a conducerilor instituțiilor sovietice de învățămînt superior, a cadrelor didactice este pătrunsă de un înalt simț de răspundere.

Conștienți că trebuie să devină cadre de folos Patriei, studenții sovietici se străduiesc să-și însușească cunoștințe cît mai multe și mai temeinice.

Exemplul școlii superioare sovietice, al cadrelor didactice și al studenților, trebuie să ne călăuzească și să ne îndrumeze în muncă, să trezească în noi dorința de a obține aceleași rezultate pe care le obțin tovarășii noștri sovietici.

MARIANA IONIȚĂ
director al Direcției metodico-științifice a învățămîntului superior din Ministerul Invățămîntului

Alegerea profesiunii

In curînd, un nou detașament de tineri va părăsi băncile școlilor și va păși pe drumul larg al vieții. 114.700 de viitori absolvenți ai claselor a VII-a, 53.000 de tineri din ultimul an al școlilor medii trec acum nu numai prin emoția examenelor, ci și prin emoțiile mult mai profunde, mai puternice, legate de alegerea drumului lor în viață.

Fiecare tînăr are înclinațiile lui deosebite, visează să lucreze într-un anumit domeniu, să înfăptuiască lucruri mari. A cunoaște și a sprijini năzuințele lui spre o muncă creatoare, a face ca aceste năzuințe să se îmbine în modul cel mai armonios cu sarcinile patriotice ale întregului popor muncitor — aceasta este o datorie de frunte a fiecărui profesor și diriginte, a fiecărui director de școală.

Mulți tineri manifestă o dragoste deosebită pentru tehnică, sînt pătrunși de o adevărată pasiune pentru munca industrială. In același timp, noi trebuie să le trezim și să le dezvoltăm interesul față de munca la sate, față de profesiunile agricole, față de toate profesiunile care sînt puse în modul cel mai direct în slujba ridicării nivelului material și cultural al poporului muncitor.

Problema educării tineretului în spiritul dragostei pentru agricultură, pentru munca la sate, se ridică acum cu tărie în fața școlilor noastre. Ea are o însemnătate deosebită, deoarece decurge dintr-o sarcină cu o înaltă semnificație patriotică — sarcina obținerii unui belșug de produse agricole — spre înfăptuirea căreia sînt îndreptate eforturile tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Noi avem datoria să arătăm și absolvenților care vor intra acum direct în producție și acelora care se îndreaptă spre școli de grad superior că, alegîndu-și o profesiune agricolă, ei vor sluji o cauză mare și nobilă, că munca în acest domeniu le va da multe bucurii și satisfacții. Trebuie să stimulăm în mijlocul elevilor un interes profund pentru agricultură, să le arătăm că pot găsi în ea posibilitățile cele mai largi pentru dezvoltarea inițiativei lor creatoare, a aptitudinilor lor. Cît de interesantă și de atractivă poate fi pentru tineri zugrăvirea perspectivelor minunate care se deschid în fața agriculturii noastre, cît de puternic îi putem mobiliza dacă vom ști să le arătăm cu pricepere ce însemnat și ce frumos este să participi tu însuți la înfăptuirea acestor perspective, dacă îi vom face să vadă tabloul agriculturii noastre mecanizate de mîine, să simtă bucuria vie, creatoare, a omului care participă la îndeplinirea unei mari opere patriotice.

Mulți dintre tinerii școlilor noastre au reale aptitudini pentru munca pedagogică, se pot dezvolta ca buni învățători și profesori, ca buni educatori pentru instituțiile și casele de copii. Patria noastră are nevoie de astfel de oameni, de educatori pricepuți, care să pregătească o nouă generație de constructori ai socialismului. De aceea avem datoria patriotică să îndreptăm către școlile și institutele pedagogice, către toate facultățile care pregătesc cadre didactice, pe cei mai buni dintre elevii noștri, să le arătăm prin exemple vii și convingătoare cît este de însemnată și de nobilă munca pedagogului, să le insuflăm o dragoste profundă pentru această muncă. O mare însemnătate trebuie să acordăm îndrumării viitorilor absolvenți către Institutul „Maxim Gorki" și către secțiile de limba rusă ale facultăților de filologie, care pregătesc pe viitorii profesori de limba rusă. Tineretul patriei noastre își însușește cu sîrguință și cu dragoste limba marelui popor rus, care îi dă prilejul să cunoască nemijlocit nepretuitele valori ale culturii sovietice. Avem datoria să arătăm tinerilor că a fi răspînditorii limbii ruse, a transmite, la rîndul lor, altor copii și tineri cunoștințele de limba rusă, înseamnă a îndeplini o muncă deosebit de frumoasă, care aduce o contribuție însemnată la creșterea culturală a întregului nostru popor muncitor.

Sînt multe și variate domeniile către care se pot îndrepta viitorii absolvenți. Ei pot deveni specialiști în domeniul industriei alimentare sau textile, se pot califica pentru munca în comerț, se pot pregăti pentru munca în cinematografie sau pentru alte ramuri ale activității culturale. Le sînt deschise toate căile către o muncă creatoare și rodnică. Depinde mult de noi, pedagogii, de formele și metodele pe care le folosim, ca să-i putem îndrepta pe drumul cel mai just, cel mai potrivit, să-i înflăcărăm pentru o profesiune sau alta. Acest lucru nu e ușor; el stă însă în puterea pedagogului.

In școlile noastre a început să se înrădăcineze tradiția — de mult existentă în școlile sovietice — a întîlnirilor dintre elevi și oamenii care lucrează în producție, a „Zilei ușilor deschise" în școli, facultăți sau întreprinderi. Astfel de „zile ale ușilor deschise" au fost organizate acum la Institutul agronomic și la Institutul alimentar din Capitală, care primesc ca oaspeți mulți viitori absolvenți. Facultatea de pedagogie a Universității „C. I. Parhon" a invitat numeroși elevi ai școlilor medii și pedagogice din Capitală la conferința de încheiere a practicii pedagogice a studenților, precum și la o ședință festivă a cercului științific studențesc, închinată lui A. S. Macarenco. Peste 300 de elevi au luat parte la conferințele organizate pentru ei de secțiile de matematică și științe naturale ale Institutului Pedagogic de doi ani, au vizitat laboratoarele acestor secții și au stat îndelung de vorbă cu cadrele didactice și cu studenții Institutului. Cu mult interes ascultă elevii din ultimul an al școlilor medii din Capitală și din numeroase orașe ale țării relatările cadrelor didactice de la Institutul „Maxim Gorki", care vizitează școlile lor, povestindu-le despre particularitățile muncii în institut și despre perspectivele care se deschid în fața studenților lui. In școlile din regiunea Cluj se acordă multă atenție orientării elevilor înspre profesiunile agricole. La școlile de 7 ani din Cîmpia Turzii și din Teaca (raionul Bistrița), la școlile din comunele Aghireș (raionul Zalău) și Viișoara (raionul Turda), elevii îndeplinesc numeroase lucrări agricole practice — plantări, munci de întreținere a culturilor etc.—primesc indicații de la tehnicienii I.C.A.R.-ului, fac excursii în gospodăriile agricole colective și de stat etc. In felul acesta ei învață să cunoască îndeaproape profesiunile agricole, li se dezvoltă puternic dragostea pentru munca pe ogoare. De curînd, la școlile pedagogice din Tîrgoviște și Rîmnicu-Sărat au avut loc întîlniri între elevii din anul IV și foștii absolvenți ai școlii, acum învățători. Aceștia le-au povestit elevilor numeroase lucruri vii și interesante din munca lor, contribuind într-o mare măsură la creșterea dragostei viitorilor învățători pentru profesiunea aleasă. In multe școli s-au întocmit panouri intitulate „Spre ce profesiune să ne îndreptăm", „Viitorul nostru" etc.

Toate aceste forme concrete de cunoaștere a însemnătății celor mai variate profesiuni îi conving și-i mobilizează pe elevi, îi ajută să se hotărască mai ușor spre ce domeniu se vor îndrepta, să vadă mai limpede unde și cum vor putea lucra cel mai bine. Din păcate, însă, mai dăinuie în multe dintre școlile noastre formele seci și neinteresante de muncă în legătură cu orientarea tineretului în ceea ce privește alegerea profesiunii. Adeseori profesorii care lucrează cu elevii claselor a VII-a sau cu cei din ultimul an al școlilor medii se mulțumesc cu discuții monotone și neatractive, cu simple afirmații care nu spun nimic tineretului. In unele școli, în loc să se desfășoare o muncă stăruitoare, concretă și variată de îndrumare a viitorilor absolvenți, se organizează ședințe, unde profesorul, dirigintele sau directorul țin discursuri pe un ton oficial, spunînd elevilor lucruri abstracte, reci, achitîndu-se în mod formal de una dintre sarcinile cele mai însemnate ale muncii pedagogice — îndrumarea tineretului. Așa s-a întîmplat anii trecuți în multe școli — de pildă, la școala medie de băieți nr. 9 din Capitală, într-o serie de școli din regiunea București etc.

Sînt și unele cadre didactice din învățămîntul mediu sau superior care neglijează sarcina de a face cunoscute viitorilor absolvenți școlile sau facultățile, de a-i ajuta să se orienteze spre anumite profesiuni. De exemplu, școlile medii de textile și de pielărie din Capitală n-au organizat în anul acesta nici un fel de acțiuni pentru a lămuri pe absolvenții claselor a VII-a asupra însemnătății acestor domenii de activitate, pentru a le trezi interesul și a-i convinge să-și aleagă profesiunea de tehnician în domeniul industriei bunurilor de larg consum.

Sarcina de a călăuzi pașii viitorilor absolvenți spre profesiunea care va putea să dezvolte cel mai bine aptitudinile lor și prin care își vor putea sluji cel mai bine poporul este o sarcină însemnată și plină de răspundere. Să ne îndeplinim cu dragoste și cu pricepere această sarcină, să ajutăm pe elevii noștri să-și aleagă just drumul în viață și să pășească pe el plini de încredere, gata să învingă orice greutăți, să-și pună toate forțele lor în slujba fericirii poporului.

ISABELA IOAN

In preajma examenelor

La Institutul politehnic

La Institutul politehnic din București se simte din plin apropierea examenelor. La toate cele 9 facultăți ale Institutului, studenții și cadrele didactice se pregătesc intens pentru cîștigarea bătăliei examenelor.

Rectoratul, decanatele și șefii de catedre au întocmit din timp un plan amănunțit de pregătire a examenelor, stabilind sarcini concrete pe facultăți, pe specialități, pe ani. Studenții discută, studiază, fac experiențe, își verifică amănunțit cunoștințele însușite în timpul anului școlar.

Personalul didactic al Institutului se îngrijește îndeaproape de crearea unor condiții cît mai bune de studiu. Au loc regulat consultații, seminarii recapitulative, lucrări practice. Cercurile științifice contribuie la adîncirea cunoștințelor teoretice prin demonstrații practice organizate în laboratoare. La dispoziția studenților stau patru noi săli de lectură, iar biblioteca este deschisă zilnic cîte 15 ore fără întrerupere. Profesorii și conferențiarii vizitează regulat căminele în care locuiesc studenții, le dau acestora sfaturi pentru o mai bună organizare a studiului individual. Comitetul sindical al Institutului se interesează îndeaproape de funcționarea cantinelor, de cantitatea și calitatea hranei.

Gazetele de perete se bucură în aceste zile de o largă popularitate. Grupuri numeroase de studenți se adună adesea în special în fața gazetei satirice „Ariciul".

Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul U.T.M. și comitetul sindical duc o temeinică muncă de lămurire în rîndurile studenților, arătîndu-le necesitatea unei pregătiri temeinice a examenelor.

L. DUNAJECZ

Pregătiri intense

La școlile din Colonești, Răchitoasa, Stănișești, Cabești, Salahoru, Crăiești și Burdusaci, raionul Zeletin, munca de pregătire a examenelor ia forme din ce în ce mai organizate.

Invățătorii și profesorii acordă o mare atenție muncii cu elevii rămași în urmă la învățătură. Ei caută să ajute pe fiecare din acești elevi, ținînd seama de lacunele din cunoștințele lor și de temele asimilate superficial în timpul anului școlar. De asemenea, învățătorii și profesorii dau îndrumări amănunțite părinților cu privire la organizarea unui regim just al copiilor lor, pentru ca aceștia să aibă timpul necesar repetării materiei și să nu fie obosiți cu alte munci.

Grija pentru elevii rămași în urmă la învățătură este strîns împletită cu atenția pe care învățătorii și profesorii acestor școli o acordă pregătirii pentru examene a tuturor elevilor. Lecțiile de recapitulare sînt pregătite cu toată seriozitatea. Invățătorii și profesorii își alcătuiesc planuri dezvoltate, folosesc larg materialul didactic, organizează lucrări practice în laborator și pe lotul școlar în vederea repetării anumitor capitole. De curînd, au început să organizeze excursii și vizite în întreprinderi și la gospodăriile agricole colective. Aceste excursii contribuie mult la o mai strînsă legătură a cunoștințelor studiate de elevi cu viața, cu practica.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Harta literară

Printre alte procedee pe care le folosesc pentru a face ca lecțiile de repetare să fie cît mai interesante pentru elevi se numără și „harta literară". Cu ajutorul unei astfel de hărți am izbutit să-i feresc pe elevii clasei a VII-a de confuziile pe care le făceau cu privire la anumite date importante din viața scriitorilor.

Dar pentru ca această „hartă" să trezească un interes viu în rîndurile elevilor, este necesar ca ea să fie opera lor și nu a profesorului. Intreaga muncă de pregătire și alcătuire a hărții contribuie la adîncirea și fixarea cunoștințelor elevilor. Unii desenează, alții string fotografii cu chipurile scriitorilor, alții materiale literare etc.

In acest fel, confecționarea hărții constituie pentru elevi un bun prilej de repetare a materialului studiat în timpul anului școlar.

DUMITRU NAN
profesor la școala de băieți nr. 2 Pitești

Intr-o școală profesională

Se apropie examenele. Colectivul de profesori și maiștri instructori de la Școala profesională nr. 4 metal din Capitală și-a organizat cu multă grijă munca de pregătire a încheierii anului școlar, pentru a asigura succesul la examene al tuturor elevilor. Analizînd situația la învățătură a fiecărei clase, cadrele didactice și-au intensificat munca de ajutorare a elevilor rămași în urmă.

La unele clase au și început meditațiile cu acești elevi. Acum, în perioada de pregătire a examenelor, s-au organizat consultații atît pentru elevii care au note sub 3 cît și pentru ceilalți elevi, care vor să-și lămurească unele probleme din materie.

Un ajutor însemnat primesc cadrele didactice din partea organizației U.T.M. Analizînd problema elevilor rămași în urmă la învățătură, biroul organizației U.T.M. a luat hotărîrea de a-i ajuta pe aceștia atît în pregătirea pentru lecțiile de recapitulare cît și în munca în atelier. Au trecut abia două săptămîni de cînd se aplică această măsură și au și început să se vadă primele rezultate bune.

Consiliul metodic al școlii a studiat amănunțit instrucțiunile Direcției generale a rezervelor de muncă din Ministerul Invățămîntului privitoare la încheierea anului școlar. De curînd a avut loc o ședință a consiliului metodic în vederea definitivării planului de acțiune în legătură cu încheierea anului școlar. Comisia profesorilor de materii tehnico-științifice, comisia profesorilor de cultură generală, precum și șeful de atelier pe școală au făcut, în cadrul acestei ședințe, numeroase propuneri menite să contribuie la o mai bună desfășurare a muncii în această etapă. S-au făcut astfel propuneri privitoare la realizarea unei mai juste corelații între obiectele de învățămînt, la o mai mare variație a metodelor folosite în munca de recapitulare, la organizarea mai justă a muncii in atelier etc. Schimbul de experiență realizat în cadrul ședinței consiliului metodic a contribuit la generalizarea în școală a metodelor bune. Astfel, tovarășul profesor de matematică, împărtășind experiența muncii sale pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă, a arătat că îi ascultă mai des, că le formulează în așa fel întrebările la lecții încît ei să-și dea seama că dacă vor depune un mai mare efort vor reuși să obțină rezultate bune.

O atenție deosebită se dă în această perioadă pregătirii practice a elevilor. Maiștrii instructori se ocupă în mod deosebit de acei elevi care, din diferite cauze, au rămas în urmă cu unele lucrări, ajutîndu-i să le execute.

Pentru a le asigura elevilor cele mai bune condiții de muncă în vederea examenelor, șeful de atelier pe școală se preocupă de procurarea tuturor materialelor necesare, precum și de o mai bună pregătire a locului de muncă.

In urma propunerilor pe care le-au făcut cele două comisii metodice din școală, precum și pe baza discuțiilor care s-au purtat în cadrul ședinței consiliului metodic, s-au luat unele hotărîri menite să contribuie la ridicarea muncii tuturor cadrelor didactice în această etapă importantă a anului școlar să asigure temeinica pregătire a elevilor în vederea examenelor. Conform acestor hotărîri, profesorii și maiștrii instructori și-au întocmit planuri de recapitulare a materiei pe care le-au prezentat conducerii școlii, au început să lucreze la alcătuirea listelor cu subiectele pentru examene, au luat măsuri pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă etc.

Printr-o justă organizare a muncii, prin pregătirea temeinică a lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, cadrele didactice de la Școala profesională nr. 4 metal au posibilitatea să obțină la sfîrșitul anului școlar rezultate bune.

V. POPA

O activitate creatoare

Cercul profesorilor de istorie din raionul Roman are o activitate bogată, plină de roade. Cei 20 de profesori din oraș și din raion care fac parte din acest cerc participă cu viu interes la toate acțiunile organizate în scopul îmbunătățirii muncii lor de predare și în scopul îmbogățirii cunoștințelor tuturor elevilor.

In ședințele lunare ale cercului se țin referate de specialitate, care sînt bine studiate și pregătite, care aduc întotdeauna ceva nou și interesant pentru activitatea didactică. S-au ținut referate cu teme variate: „Nicolae Bălcescu, un gînditor progresist al timpului său" — „Rolul maselor populare în dezvoltarea societății" etc. S-au ținut și referate de metodică printre care: „Cum se pregătește profesorul pentru lecțiile de istorie"; „Cum luptă profesorul pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor": „Activitatea extrașcolară legată de studiul istoriei" etc.

Dar activitatea cercului profesorilor de istorie nu se reduce la atît. Ea este mult mai largă. Profesorii de istorie desfășoară o însemnată activitate de cercetare. Ei se deplasează în mod organizat cu elevii la locurile unde se află urme istorice, fac săpături, colecționează piese, materiale de valoare istorică, studiază documente vechi etc. In raionul Roman sînt multe localități unde se găsesc urme istorice, în special din timpul lui Ștefan cel Mare.

Profesorii de istorie au de aceea condiții deosebite pentru lărgirea cunoștințelor elevilor, pentru desfășurarea unor activități creatoare, contribuind la îmbogățirea materialului istoric documentar. De pildă, elevii școlii din comuna Bira, în apropierea căreia se găsesc urmele unei cetăți istorice, au făcut de cîteva ori sub îndrumarea profesorului lor de istorie, cercetări care au dus la îmbogățirea colecției școlii cu o serie de materiale. Elevii școlilor medii de băieți și de fete și ai școlii de fete nr. 2 au vizitat ruinele de la Hăbășești, care datează din timpul comunei primitive. Ei au adus de acolo diferite pietre cu inscripții, resturi de vase etc.

Profesorii de istorie întreprind și studii. Cercul și-a propus să strîngă material pentru întocmirea unor monografii, cum este monografia Romanului, a Văleniior, etc. La Văleni, localitate situată la 4 km de Războieni, se află cîteva monumente istorice printre care Cetățuia de foc, punctul de rezistență al lui Ștefan cel Mare folosit în luptele împotriva lui Mohamed al II-lea.

Rodul de pînă acum al muncii cercului profesorilor de istorie este bogatul material strîns sau lucrat de profesori și elevi. Elevele școlii medii din Roman au alcătuit planșe reprezentînd așezarea primitivă de la Hăbășești, pe care au vizitat-o sub conducerea tovarășei profesoare Tăbăcaru. Ele au adus de aici obiecte vechi de podoabă și ceramică.

Cercul are vase din vremea Dacilor precum și o planșă reprezentînd cetatea dacică din Costești. Planșa a fost executată de elevii școlii medii de băieți care au lucrat-o după ce au cercetat urmele acestei cetăți. S-au lucrat de asemenea planșe reprezentînd centura de fortificații de la marginile fostului ținut Roman, la hotarul Țării de jos, folosită de Ștefan cel Mare.

Tovarășul Ion Teștiban, profesor la școala medie de băieți din Roman, a vizitat cu elevii din clasele VIII-XI cetatea feudală de la Tarnița. Ei au descoperit aici urmele unei așezări din comuna primitivă. Stînd de vorbă cu bătrînii din Tarnița, profesorul și elevii au cules multe date în legătură cu un șanț existent în acele locuri, cu o lărgime de 10 m, care duce spre Iași și pare să fi fost hotarul dintre Țara de jos și Țara de sus pe timpul fiilor lui Alexandru cel Bun, Iliaș și Ștefan.

La Șcheia se fac acum cercetări pentru identificarea locului luptei lui Ștefan cel Mare și a așezării străvechi a satului.

De curînd, filiala din Iași a Academiei R.P.R. a organizat cercetări în locurile istorice din jurul Romanului unde se păstrează urme din timpul lui Ștefan cel Mare. Profesorii de istorie din Roman sprijină această acțiune științifică. Ei pun la dispoziția cercetătorilor documentele și obiectele descoperite de ei.

Anul acesta, la 2 iulie, se împlinesc 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. In legătură cu această comemorare, profesorii de istorie au intensificat cercetarea documentelor și a locurilor istorice unde se păstrează urme din timpul lui Ștefan cel Mare. Cu prilejul comemorării, profesorii de istorie din Roman vor organiza un muzeu istoric. In acest scop, pe lîngă nenumăratele piese originale existente, pe lîngă documente, înscripții, pergamente, se execută din gips și plastilină machete ale monumentelor și obiectelor din acest timp.

Clasa I-a B la film

Ceasul arată ora două după amiază. Cu biletele în mînă, spectatori de toate vîrstele își caută locurile în sala cinematografului „Gh. Doja". Printre ei își face drum un grup de vre-o 30 de fetițe. Sînt toate de aceeași vîrstă — să tot aibă 7—8 ani. După ordinea în care merg, două cîte două, după atenția cu care o ascultă pe tovarășa care le însoțește, nu e greu să bănuiești că sînt școlărițe. Unul dintre spectatori se apropie și se adresează unei fetițe. După cîteva clipe de ezitare, Mihaela Garotescu răspunde:

— Sîntem eleve în clasa I-a, la Școala de fete nr. 17 și am venit cu tovarășa învățătoare să vedem filmul „Republica Populară Romînă". Ne-a spus că este colorat, că o să vedem multe orașe, munții, cîmpiile...

De pe scaunul alăturat, prietena ei, Brîndușa, care a ascultat cu atenție, o trage de mînecă și-i șoptește... „Spune-i că sîntem în clasa I-a B".

...Se sting luminile. Liniștea care le-a cuprins deodată pe toate fetițele trădează nerăbdarea, curiozitatea lor. Ele văd acum multe din frumusețile țării noastre, despre care învățătoarea le-a vorbit adesea în timpul lecțiilor. Prin fața ochilor li se perindă priveliști minunate, de la cele mai înalte și frumoase piscuri ale munților, pînă la cîmpiile pline de grîne, de la pîrîiașele al căror cîntec se îngînă cu al păsărilor și cu fluierul ciobanilor, la cîntecul uzinelor, la duduitul tractoarelor și al batozelor.

Micile spectatoare sînt numai ochi și urechi. Ele nu-și pot stăpîni însă emoția și din cînd în cînd se aude cîte o exclamație.

...A doua zi, la școală, elevele clasei I-a B așteaptă cu nerăbdare ultima oră, cînd vor discuta împreună cu tovarășa învățătoare despre filmul pe care l-au văzut cu o zi înainte. Pe fiecare din ele a impresionat-o ceva, în mod deosebit.

Rodica Ciocîrlan își amintește despre figura unui tăietor de lemne: „Tăia și tăia, aplecat asupra butucului. Multă putere trebuie să aibă..."

„...In pădure erau copaci înalți și era iarnă" adaogă vecina ei de bancă.

Elevele află de la învățătoarea lor că acei copaci înalți erau brazi, pe care muncitorii îi tăiau cu fierăstraie electrice.

Anca Lucian — una dintre elevele fruntașe ale clasei — vrea să spună și ea ceva. Ridică mîna și apoi, la invitația învățătoarei, începe:

— La film am văzut cum butucii sînt scoși din pădure cu ajutorul unor tractoare, cum sînt legați unii de alții în formă de plute, pe care oamenii le conduc în josul apei către fabrici unde se fac din ele scînduri și mobilă, bănci pentru noi, jucării pentru copii mici.

Pe Maria Istrate au impresionat-o oamenii... peste tot oameni, pe lanuri, în pădure, în mine, oameni care muncesc pentru viața fericită a tuturor copiilor țării.

Fetițele sînt încă mici, nu au avut timp să-și cunoască bine patria. Dar cu cît știu mai multe despre ea, cu atît o îndrăgesc mai mult.

Se sfîrșește o zi de muncă. In clasa I-a B se înalță un cîntec. El răsună departe, dincolo de ferestrele clasei, mai puternic și mai din inimă ca în alte dăți. Este un cîntec închinat patriei.

„Sîntem micuți dar vrem să o păstrăm,
„Vom crește mari și-om ști s-o apărăm...

ALECU CROITORU

Cum se desfășoară munca de îndrumare și control în regiunea Stalin

Ne găsim în cea mai importantă etapă a anului școlar — etapa recapitulării materiei și a pregătirii examenelor de promovare și absolvire, care vor arăta rezultatele muncii depuse în decursul unui an de zile de cadrele didactice și de elevii lor.

In mod deosebit acum, în ultimul pătrar al anului școlar, cînd în fața învățătorilor și profesorilor stau sarcini mai însemnate și mai grele, trebuie să se intensifice activitatea de îndrumare și control. De temeinicia cu care se organizează și se desfășoară pregătirile pentru examene răspund, alături de învățători și profesori, inspectorii secțiilor de învățămînt, care acum mai mult decît oricînd trebuie să fie prezenți în școli, să urmărească în toate amănuntele ei munca, să descopere la timp golurile, greșelile, lipsurile de orice fel și să ia măsuri efective, imediate pentru îndreptarea lor.

AM ORGANIZAT MAI BINE ACTIVITATEA IN INTERIORUL SECȚIEI

In stabilirea sarcinilor și măsurilor organizatorice ale secției de învățămînt am ținut seama de faptul că, pentru a fi rodnic, controlul trebuie făcut la timp și în mod organizat, trebuie să aibă un conținut concret.

Pentru a aduce o contribuție reală, valoroasă la pregătirea examenelor, inspectorii și metodiștii au studiat problemele legate de structura lecțiilor de recapitulare, principiile de organizare a acestor lecții, formele multiple în care ele se pot realiza. Vacanța de primăvară a fost folosită intens pentru îmbunătățirea pregătirii inspectorilor și metodiștilor în problemele recapitulării, ale ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură etc. Studiul s-a desfășurat după un plan elaborat de către cabinetul pedagogic regional, care a pus la dispoziția inspectorilor și metodiștilor o serie de lucrări și articole privitoare la aceste probleme.

In cadrul unei consfătuiri la care au participat, pe lîngă inspectori și metodiști, și membrii comitetului regional al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, ca și șefii secțiilor raionale de învățămînt, a fost prezentat un referat cu privire la recapitularea materiei și la caracterul specific al ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură în ultimul pătrar.

Inspectorii și metodiștii secției regionale de învățămînt au cercetat de asemenea, cu grijă, toate documentele în legătură cu desfășurarea procesului de învățămînt în cursul acestui an școlar — procesele verbale de inspecție, concluziile ședințelor de analiză a muncii secțiilor raionale de învățămînt care au avut loc în toată regiunea în cursul lunii aprilie etc. Pe baza acestor materiale și ținîndu-se seama de sarcinile trasate de Ministerul Invățămîntului în consfătuirea din aprilie cu șefii secțiilor de învățămînt regionale au fost întocmite planurile individuale de activitate ale fiecărui inspector și metodist.

Planurile cuprind sarcini diferențiate, în funcție de situația concretă a fiecărui raion. De pildă, pentru raioanele Rupea și Făgăraș s-au prevăzut măsuri speciale în vederea asigurării frecvenței, în urma cărora numărul elevilor cu frecvența neregulată a scăzut pînă acum de la 44 la 4 în raionul Rupea și de la 36 la 7 în raionul Făgăraș.

Am căutat să-i descărcăm pe inspectori de orice sarcini administrative inutile, care-i împiedicau să desfășoare munca de îndrumare și control pe teren. Am luat de asemenea măsuri pentru eliberarea inspectorilor raionali de lucrările mărunte de birou. In raioanele Mediaș și Sighișoara inspectorul regional s-a ocupat direct de mai buna organizare a muncii personalului administrativ, pentru ca acesta să poată rezolva operativ lucrările, fără intervenția organelor de îndrumare și control. In același timp s-au creat colective care muncesc voluntar pentru ajutorarea secției de învățămînt în lucrările administrative.

Deplasările pe teren ale inspectorilor pentru îndrumarea școlilor se fac pe perioade mai lungi, de cîte 15 zile. Inainte de plecare, sînt discutate în colectiv toate problemele pe care le vor urmări pe teren inspectorii și se stabilesc mijloacele pentru realizarea sarcinilor trasate.

La întoarcerea de pe teren, fiecare inspector și metodist prezintă secției raportul verbal de activitate în care arată rezultatele muncii sale. Conducerea secției cunoaște astfel fără întîrziere diferitele aspecte din munca școlilor și secțiilor de învățămînt raionale, află ce probleme ridică terenul și poate aprecia munca organelor sale de îndrumare și control. Toate acestea ne ajută efectiv în muncă, ne dau posibilitatea să urmărim pînă la capăt, pînă la rezolvare, fiecare problemă.

Un bun mijloc de îmbunătățire a muncii inspectorilor s-a dovedit a fi analiza activității fiecăruia dintre ei în parte. De pildă, într-o ședință care a avut loc la sfîrșitul lunii aprilie a prezentat un raport de activitate tovarășul inspector Andrei Constantin. El a arătat cu exemple concrete cum și-a organizat munca, cum îndrumă activitatea secției de învățămînt a raionului și orașului Sibiu de care răspunde, căror probleme le dă o atenție deosebită, cum organizează inspecțiile în școli, greutățile și lipsurile pe care le are în muncă. Colectivul secției regionale de învățămînt a ajutat pe tovarășul Andrei să ia măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității sale.

Discuțiile pe marginea raportului au determinat însă și luarea unor măsuri menite să ducă la o mai bună organizare a muncii tuturor inspectorilor. Astfel, au fost date indicații concrete privitor la criteriile de apreciere a lecțiilor, la îndrumarea cadrelor didactice în organizarea variatelor forme de pregătire a examenelor etc.

In colectivul secției de învățămînt s-au discutat și alte probleme legate de îmbunătățirea muncii inspectorilor și metodiștilor — ca de pildă, structura referatului de inspecție, criteriile pentru alegerea materiilor, claselor și cadrelor care trebuie să fie inspectate etc. Sarcinile trasate în urma discuțiilor au devenit obligatorii pentru întregul colectiv. Pe baza lor s-au completat planurile de muncă individuale ale inspectorilor și metodiștilor.

Pentru controlul muncii inspectorilor regionali, secția de învățămînt folosește și alte căi în afară de studiul și discutarea rapoartelor individuale de activitate. Așa de pildă, sînt studiate procesele verbale de inspecție încheiate la raioane și care se trimit în copie la regiune, sînt controlate caietele de evidență a muncii zilnice a inspectorilor și metodiștilor; uneori, șeful secției însoțește pe inspectori sau metodiști în inspecțiile lor în școli.

PENTRU INTARIREA MUNCII SECȚIILOR RAIONALE

In vacanța de primăvară, cabinetul pedagogic regional a stabilit măsuri pentru întărirea activității cabinetelor pedagogice raionale. S-au constituit colective pe obiecte de învățămînt, s-au făcut planuri de acțiune pe baza sarcinilor legate de încheierea anului școlar. Fiecare metodist al cabinetului regional îndrumă cîte un cabinet pedagogic raional.

Dorința de a întări pe toate căile activitatea în etapa de pregătire a examenelor a făcut să se intensifice schimbul de experiență, colaborarea între organele de îndrumare. De exemplu, inspectorul regional de limba rusă și-a întocmit planul de muncă în colaborare cu metodista de limba rusă. Ei au studiat împreună o serie de materiale în legătură cu controlul și îndrumarea profesorilor, ca de pildă volumul „Culegere de articole metodice pentru predarea limbii ruse", articolele „Observații asupra predării limbii ruse în școlile medii și superioare" — apărut în revista „Limba Romînă" „Metodica de predare a lexicului limbii ruse în școala noastră" apărut în „Revista de pedagogie" etc.

Secțiile de învățămînt raionale au dat dovadă de inițiativă în pregătirea sfîrșitului de an școlar. In vacanța de primăvară, șeful secției de învățămînt a raionului Făgăraș, tovarășul Prunduș Gheorghe, a organizat o consfătuire cu directorii de școli privitor la desfășurarea lecțiilor de recapitulare.

Pentru a cunoaște mai bine experiențele și metodele bune ale pedagogilor, greutățile și lipsurile lor, pe baza cărora să se ia măsuri pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățămînt a orașului Sibiu, cu sprijinul metodiștilor cabinetului pedagogic orășenesc, a organizat o analiză a muncii de predare pe pătrarul al III-lea la clasele V-XI. Metodiști ca tov. Rodica Crăciun pentru fizică, Radu Mihăiescu pentru matematici, Milena Miclescu pentru științele naturale, Adela Lusmiov pentru limba romînă și alții au dat cadrelor didactice îndrumări concrete pentru recapitularea materiei și pregătirea pentru examene.

La școala medie din raionul Rupea s-a organizat o consfătuire cu tema: „Cum organizez munca de repetare și sistematizare a materiei de învățămînt". La consfătuire au participat directorii școlilor de patru și de șapte ani din raion, precum și responsabilii cercurilor și ai colțurilor pedagogice.

Problema recapitulării materiei a fost analizată în toate consiliile pedagogice ale școlilor. In Orașul Stalin, metodiștii cabinetului pedagogic au participat la aceste consilii pedagogice și au dat un ajutor efectiv în alcătuirea planurilor de recapitulare.

Munca organizată a colectivului de inspectori de la secția de învățămînt regională a dus la o îmbunătățire simțitoare a activității organelor de control din raioane. Inspectorii regionali au cerut activiștilor de la secțiile raionale să intensifice în această etapă controlul în școli cu ajutorul metodiștilor. In raionul Agnita, unde pînă la sfîrșitul pătrarului III fuseseră inspectate numai 62% din numărul unităților școlare, munca de îndrumare și control a fost astfel organizată, încît cu ajutorul metodiștilor, pînă la data de 5 mai rămăseseră numai cinci școli neinspectate.

Secția regională de învățămînt s-a îngrijit de asigurarea mijloacelor de transport, căutînd să creeze inspectorilor raionali posibilitatea de a se deplasa în cît mai multe unități. In această privință este de un mare ajutor sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare.

Indrumate cu grijă și din timp, secțiile de învățămînt raionale au reușit să obțină rezultate bune în pregătirea sfîrșitului de an școlar. Secția de învățămînt a raionului Rupea, de exemplu, care nu are decît un inspector șef și un inspector de teren la un număr total de 83 unități școlare, a reușit totuși, datorită bunei organizări a muncii sale, ca pînă la data de 20 aprilie să controleze toate școlile de patru și de șapte ani cel puțin odată, iar multe dintre ele de cîte două sau de trei ori. Inspectînd școlile, organele de îndrumare ale raionului au arătat concret cadrelor didactice cum trebuie să lege mai strîns activitatea lor în școală și în afară de școală de problemele ridicării producției agricole. Ele au știut să-și asigure sprijinul comitetului executiv al sfatului popular raional. Președintele sfatului popular, tovarășul Ilie Dobrilă, se ocupă personal de toate problemele școlilor. In condiții bune își desfășoară munca de îndrumare și control și secțiile de învățămînt ale raioanelor Făgăraș, Stalin, ale orașelor Stalin și Sibiu.

In raionul Mediaș însă, lucrurile merg mai prost. Aci secția de învățămînt nu este sprijinită de organele locale în realizarea planului de îndrumare și control ci, dimpotrivă, acestea sustrag pe inspectori de la munca lor principală, cerîndu-le să execute sarcini administrative care n-au nici o legătură cu învățămîntul. Adeseori inspectorii trebuie să lipsească pentru aceasta de la munca lor cîte 15-30 de zile la rînd.

REZULTATELE ACTIVITĂȚII NOASTRE SE VĂD IN REALIZĂRILE ȘCOLILOR

Măsurile luate de secțiile de învățămînt raionale după îndrumările primite de la regiune au ajutat școlile să organizeze mai bine recapitularea materiei și pregătirea pentru examene. In toate școlile, consiliile pedagogice au chibzuit cu grijă asupra felului cum trebuie întocmite planurile de recapitulare, s-au preocupat de ajutorarea cadrelor tinere, de înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. S-au ținut referate și lecții deschise, s-a organizat schimbul de experiență, au avut loc consfătuiri etc. De exemplu, la școala de șapte ani nr. 1 din Codlea, condusă de tovarășul Gheorghe Șincan, învățător emerit, munca de pregătire a examenelor a fost organizată just și amănunțit, s-au discutat în colectiv diferite planuri de lecții recapitulative, s-au stabilit orele de consultații pentru elevii care au goluri în cunoștințe, s-au folosit forme variate pentru recapitularea materiei — ca de pildă activitatea pe terenul de experiență al școlii, vizite în gospodăria agricolă colectivă, excursii în împrejurimi etc.

Lecțiile de recapitulare se desfășoară mult mai bine decît în anul trecut. Tovarășul Vasile Răduțoiu, învățător la clasa a IV-a a școlii din Avrig, raionul Sibiu, la lecția de recapitulare a operațiilor aritmetice a repetat și a sistematizat just cunoștințele elevilor despre cele patru operațiuni, pe baza unor probleme ale căror date vorbeau despre producția agricolă din gospodăria agricolă colectivă. Tovarășul Nicolae Tutor, învățătorul clasei a IV-a de la școala din comuna Cîrța, raionul Făgăraș, a folosit la lecția de recapitulare despre metale o schemă alcătuită cu multă pricepere, care a înlesnit consolidarea cunoștințelor elevilor.

Se realizează cu succes pregătirea teoretică și practică în domeniul agriculturii a viitorilor învățători, elevi ai școlilor pedagogice din regiune. Tovarășul profesor Ioan Bernic, de la Școala pedagogică de fete din Blaj, de exemplu, a făcut din lotul școlar mijlocul principal pentru recapitularea unui mare număr de teme la științele naturale. El înarmează elevele cu cunoștințe și deprinderi practice temeinice. Elevele se îngrijesc de creșterea plantelor în răsadnițele pe care le-au pregătit, au însămînțat cartofi iarovizați, au cultivat puieți în pepiniera școlii și participă efectiv la muncile agricole pe terenul gospodăriei anexe a școlii.

Exemple ca cele de mai sus se pot da multe. In practica învățătorilor și profesorilor se întîlnesc multe experiențe valoroase. Există însă și multe lipsuri. Mai sînt pedagogi pentru care recapitularea materiei, legătura dintre școală și producția agricolă nu constituie probleme de bază. Pe aceștia căutăm să-i ajutăm cît mai îndeaproape. Știm că de felul cum vom îndeplini sarcinile noastre, de felul cum vom ști să îndrumăm și să controlăm activitatea școlilor, să luăm la timp măsuri operative, concrete, depinde în mare măsură succesul elevilor la examene. De aceea sîntem hotărîți să muncim și mai mult, și mai bine, pentru ca școlile să simtă într-adevăr ajutorul nostru.

P. PETRAȘ
șeful secției de înv[ățămînt]
a regiunii St[alin]

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Plantarea răsadurilor de legume

Una din cele mai importante lucrări care se execută acum în grădina de legume și în cîmp este plantarea răsadurilor.

Cadrele didactice care-și desfășoară activitatea în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate au datoria de a le arăta că de felul cum se face această lucrare depinde în mare măsură obținerea unei recolte bogate. În acest scop învățătorii și profesorii trebuie să facă cunoscute oamenilor muncii care sînt și cum trebuie executate în această perioadă lucrările de plantare a răsadurilor de legume.

Pentru a da recolte mari și de calitate, o bună parte dintre legume cer temperaturi ridicate pe o perioadă mai lungă decît ne poate pune la dispoziție climatul țării noastre. Printre aceste legume sînt: varza, conopida, gulia, ceapa de apă, prazul, roșiile, ardeii, vinetele. Pentru cultivarea acestora, legumicultorii folosesc răsadnițe, care asigură condiții bune pentru încolțire și vegetație cu cca. 60—90 zile înainte ca timpul să se încălzească.

În momentul cînd timpul s-a încălzit și poate asigura condițiile necesare dezvoltării acestor legume, adică în general atunci cînd pericolul brumelor tîrzii de primăvară a dispărut, răsadurile trebuie scoase în cîmp sau în grădină și plantate la locul definitiv. Această operație se face de obicei în cursul lunii mai, la începutul ori la sfîrșitul ei, după cum ne aflăm într-o regiune mai călduroasă sau mai răcoroasă. În anul acesta, datorită condițiilor excepționale de climă, aproape toate lucrările agricole au fost întîrziate și ca urmare și plantatul răsadurilor se execută începînd de la jumătatea lunii mai. El va continua în iunie.

Pregătirea terenului. Terenul destinat cultivării legumelor, îngrășat și arat din toamnă, trebuie nivelat cu grijă primăvara, înainte de plantare. Cu prilejul nivelării terenului, operație ce se execută cu sapele și greblele, se sparg și bulgării atunci cînd pămîntul nu este suficient de mărunțit. Dacă se plantează locuri virane, care nu au fost lucrate din toamnă, se sapă la casma, după ce în prealabil au fost strînse pietrele, bolovanii, bucățile de lemne, sîrmele, sticlele etc. lăsîndu-se terenul curat și adăugîndu-se bălegar bine fermentat. Terenul se nivelează astfel încît să fie cît mai plan, avînd o mică înclinație, necesară pentru scurgerea apei cu care se va iriga.

După nivelarea terenului se trece la parcelarea lui, se execută vetrele sau biloanele pe care vor fi plantate legumele. Roșiile și vărzoasele se plantează pe biloane (care mai poartă denumirea de spinări, cavale sau coarne) iar ardeii, vinetele, guliile, ceapa de apă, prazul, salata și țelina se plantează pe vetre sau straturi adîncite.

Biloanele au forma unor brazde, iar vetrele au de obicei o formă dreptunghiulară. În culturile de lîngă casă, atît vetrele cît și biloanele se execută cu ajutorul sapelor.

Canalele și rigolele pe care va fi adusă apa în vederea udatului trebuie să fie astfel amenajate, încît fundul lor să fie situat la același nivel sau ceva mai sus decît nivelul vetrelor sau biloanelor, deoarece altfel apa nu va putea intra în vetre și plantele vor suferi.

Atît canalele mai mari cît și rigolele sau șanțurile pe care este adusă apa trebuie verificate și bătătorite bine, pentru a nu fi rupte de apă în momentul irigatului.

Pregătirea răsadurilor în vederea plantării. În răsadniță, plantele sînt obișnuite cu condiții foarte bune de viață: au temperatură ridicată, sînt ferite de vînturi și sînt zilnic și abundent udate. Între aceste condiții și cele pe care le vor avea în grădină sau în cîmp deschis — unde vîntul suflă puternic, arșița soarelui le lovește direct și umiditatea este mai redusă — există o mare diferență.

Pentru diminuarea diferențelor între condițiile care există în răsadniță și acelea din grădină sau din cîmp deschis este necesar ca răsadurile să fie călite, adică să le obișnuim cu încetul să suporte vîntul (prin ridicarea geamurilor de la răsadniță), lumina mai puternică (prin aceeași operație), temperatura mai scăzută (lăsînd răsadnițele descoperite pînă seara mai tîrziu, sau chiar toată noaptea, atunci cînd nu mai cade brumă), precum și umiditatea mai scăzută (udînd răsadnițele mai rar).

Procesul de călire a răsadurilor trebuie să fie început cu 7—10 zile înainte de plantare, iar în unele cazuri, cînd se plantează devreme (de ex. la varză, care poate fi plantată la sfîrșitul lui aprilie), călirea trebuie să înceapă cu 10—15 zile înainte de momentul plantatului. Numai astfel plantele vor fi suficient pregătite pentru a suporta condițiile de viață din cîmp sau din grădină.

Plantatul. Pentru ca această lucrare să dea rezultate bune, să dea o prindere mare, este necesar să ținem seama de o serie întreagă de condiții. Un rol important în această privință îl are calitatea răsadului. Răsadurile slab dezvoltate, cele alungite, subțiri și înălbite, cele cu frunzele veștejite sau cu rădăcinile rupte suportă transplantarea foarte anevoios și dau prindere mică. Dimpotrivă, răsadurile de calitate superioară, adică cele sănătoase, viguroase, cu frunze de culoare verde închis, cu tulpina nealungită și groasă, cu rădăcini multe și bine dezvoltate dau rezultate minunate la plantare.

De asemenea, are un rol important vîrsta răsadului. Răsadurile îmbătrînite se prind greu, iar cele prea fragede se culcă la pămînt. Răsadul este apt pentru plantare cînd are 4—5 frunze.

Timpul cel mai potrivit pentru plantarea răsadurilor este atunci cînd evaporarea apei prin frunze este cît mai mică. De aceea, răsadurile trebuie plantate pe vreme noroasă și lipsită de vînturi. În zilele cu soare, plantarea trebuie făcută înspre seară. Este foarte bine dacă lucrarea poate fi executată după o ploaie și anume, după ce pămîntul s-a svîntat, pentru a evita bătătorirea pămîntului.

Pichetajul și distanțele de plantare. Pentru ca fiecare plantă să primească o suprafață de hrănire suficientă este necesar ca locul plantelor să fie însemnat dinainte pe teren. Operația aceasta poartă numele de pichetaj și se execută cu ajutorul unor pichețl confecționați din bețe sau ramuri.

Pichețll se așează în rînduri drepte, pentru ca să nu împiedice executarea lucrărilor de întreținere a solului ce vor fi făcute mai tîrziu, în vară. Ei trebuie să fie așezați astfel, încît suprafața de hrănire a legumelor ce vor fi plantate în locul marcat de ei să corespundă necesităților biologice ale acestora. Dăm mai jos distanțele de plantare prevăzute de agrominim pentru principalele legume: pătlăgele roșii: 40×60 cm pentru soiurile pitice și 60×70 cm pentru soiurile viguroase; ardei: 25×30 cm; pătlăgele vinete: 40×60 cm; gulii: 40×40 cm; varză timpurie: 40×60 cm; varză tîrzie: 60×70 cm; conopidă timpurie: 40×60 cm; ceapă de apă: 15×20 cm; praz: 15×20 cm; salată: 15×20 cm; țelină: 25×30 cm.

În unele cazuri, cînd se fac culturi intense, de exemplu culturi de roșii, odată cu însămînarea locurilor unde se vor planta răsadurile se bat și tutorii care vor susține plantele în vegetație.

Pentru pichetaj trebuie să folosim sfoară sau sîrmă, astfel încît rîndurile să fie perfect drepte.

Scoaterea răsadurilor din răsadniță se face cu grijă și în așa fel încît sistemul radicular al acestora să sufere cît mai puțin posibil, adică să nu fie rupt și să fie cît mai puțin deranjat. Pentru aceasta răsadurile trebuie să fie scoase cu cît mai mult pămînt.

În vederea acestei operații, răsadnițele trebuie abundent udate, cu cîteva ore înainte de scosul plantelor. În tot timpul manipulării și transportului, răsadurile trebuie ferite de soare, iar rădăcinile trebuie să fie în permanență acoperite cu pămînt umed. Dacă sîntem nevoiți să păstrăm răsadurile scoase de la o zi la alta, atunci le vom așeza într-un beci, la rece. Este mult mai bine însă ca plantatul să fie făcut în aceeași zi în care au fost scoase răsadurile.

Răsadurile se scot cu lingura de plantat sau cu mîna.

Fasonarea răsadurilor este o operație care se face numai la unele legume, cum ar fi varza, conopida, gulile, țelina, prazul și ceapa de apă. Operația constă în reducerea frunzelor, pentru împiedicarea evaporării apei. Ea se face cu un cuțit ascuțit, înlăturînd 1/3—1/2 din frunze. La fel se procedează și cu rădăcinile plantelor. Fasonarea rădăcinilor nu este însă obligatorie decît la praz și la ceapă. Celorlalte legume li se fasonează rădăcina numai dacă au fost scoase fără pămînt.

La roșii, vinete și ardei nu se fasonează nici frunzele și nici rădăcinile răsadurilor.

După fasonare urmează **mocirlitul,** adică introducerea rădăcinilor răsadurilor într-o pastă compusă din apă, pămînt galben și bălegă de vacă. Această lucrare are ca scop prevenirea uscării rădăcinilor în cazul că ele au fost scoase fără pămînt.

Lucrarea care urmează imediat este **plantarea** propriu-zisă. Aceasta se face pe biloane sau în vetre, după cum a fost pregătit terenul înainte de plantare.

La praz, ceapă, țelină, ardei, varză, conopidă, gulii și vinete, plantatul se face cu plantatorul de lemn. Roșiile, precum și orice alt răsad mare cu pămînt de rădăcină, se plantează cu ajutorul lingurii de plantat, cu săpăliga sau cu colțul sapei.

Plantatul cu plantatorul se face astfel: lucrătorul ține cu mîna stîngă un mănunchi de răsaduri, din care trece succesiv cîte un fir între cele două degete mijlocii. Înfige apoi plantatorul în dreptul pichetului ce marchează locul unde va veni planta, pentru a face o gropiță. Plantatorul trebuie scos cu grijă, pentru ca să nu intre pămînt uscat în groapa făcută. În această groapă se introduce rădăcina răsadului. Se înfige din nou plantatorul alături de răsad, aplecîndu-l puțin într-o parte, astfel încît vîrful lui să ajungă sub vîrful rădăcinii răsadului, și se împinge cu el pămîntul spre răsad, ca să-l strîngă bine. Pămîntul din jurul plantei se mai apasă și cu mîna. Cu aceasta plantatul s-a terminat. Controlul plantării se face trăgînd răsadul în sus cu două degete. În cazul că el iese ușor, înseamnă că plantarea n-a fost bună.

Dacă răsadurile au fost repicate la plantare, ele se introduc în pămînt la aceeași adîncime la care au fost și în răsadniță. Dacă ele nu au fost repicate, se pot pune mai adînc, pînă sub primele frunze adevărate. Se va avea însă grijă ca mugurele din mijlocul plantei, din care dau frunzele, să nu fie acoperit cu pămînt.

Prazul și ceapa nu se pot planta la o adîncime mai mare decît aceea la care au fost în răsadniță.

Roșiile, care de obicei au în momentul plantării o lungime mai mare decît toate celelalte răsaduri, se plantează îngenunchiat. Rădăcina și o parte (un lat de palmă) din tulpină se așează culcate, într-un șănțuleț, iar restul tulpinei este dirijată drept în sus, pe lîngă tutore. Porțiunea care intră în șănțuleț este acoperită cu pămînt reavăn, care se apasă apoi bine. Roșiile au proprietatea de a emite foarte ușor rădăcini adventive, așa că pe porțiunea de tulpină ce a fost îngropată aceste rădăcini vor apare foarte repede și vor contribui la creșterea și dezvoltarea mai viguroasă a plantei.

Oricare ar fi modul de plantare, este necesar ca după așezarea pămîntului și presarea lui în jurul rădăcinilor să se toarne cu o stropitoare fără sită cca 1—2 litri apă la fiecare răsad plantat. Este însă mult mai bine dacă avem posibilitatea să dăm drumul apei pe întregul teren, adică să irigăm după terminarea plantatului.

După plantarea legumelor se vor completa golurile ce se ivesc eventual prin neprinderea unora dintre răsadurile plantate. Este bine ca această lucrare să se execute cît mai devreme după terminarea plantatului, adică în momentul cînd se poate observa care dintre răsaduri nu s-a prins.

Executînd cu atenție lucrările de pregătire a terenului, lucrările de pregătire a răsadurilor în vederea plantării precum și plantarea propriu-zisă a legumelor, vom reuși să obținem recolte bogate, ce vor servi la îmbunătățirea aprovizionării cu legume a populației de la orașe și sate.

ION MILIȚIU
asistent la Facultatea de horticultură București

Campionatele republicane școlare de gimnastică

De curînd s-au desfășurat finalele campionatului republican școlar de gimnastică pe anul 1954, la Sibiu pentru echipele de fete și la Orașul Stalin pentru cele de băieți.

Frumoasa comportare a echipelor, ținuta și disciplina elevilor au oglindit rolul educativ pe care îl au manifestările sportive asupra tineretului.

Dintre echipele participante care s-au evidențiat prin ținută și disciplină sînt acelea care aparțin școlilor profesionale ale rezervelor de muncă și echipa Școlii medii mixte cu limba de predare maghiară din Arad.

Din punct de vedere tehnic, echipele s-au clasificat în ordinea următoare : **Fete** — 1. Școala medie nr. 9 din București, 2. Școala medie din Ploești, 3. Școala medie mixtă din Gheorgheni, 4. Școala pedagogică mixtă cu limba de predare maghiară din Cluj, 5. Școala profesională nr. 6 din Ploești, 6. Școala medie mixtă cu limba de predare maghiară din Arad 7. Școala medie tehnică de exploatare C.F.R. din Iași. În afară de concurs au participat la competiție echipa Școlii medii tehnice de comerț din Constanța, a centrului școlar profesional textil din Orașul Stalin și a Școlii profesionale textile-pielărie din Timișoara.

Clasificarea la echipele de băieți este următoarea : 1. Școala medie tehnică mecanică din Orașul Stalin, 2. Școala medie mixtă din Turnu Măgurele, 3. Școala medie din Lugoj, 4. Școala medie nr. 1 din Iași, 5 Școala medie tehnică de construcții din Cluj, 6. Școala profesională nr. 1 metal Arad, 7. Școala medie nr. 5 din București. În afară de concurs au participat la competiții echipa Școlii profesionale nr. 3 metal din București și a Școlii profesionale metalurgice din Rîșnov.

S-a remarcat printr-un nivel tehnic ridicat echipa Școlii medii tehnice de comerț (fete) din Constanța, care a participat la competiții în afară de concurs și care a făcut o frumoasă demonstrație.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că marea majoritate a elevilor participanți sînt fruntași la învățătură. Dintre cele 80 de eleve și 72 de elevi participanți, 47 de eleve și 16 elevi au avut mediile la toate obiectele între 4 și 5 ; nouă eleve și doi elevi au avut la toate obiectele media 5; toți participanții au avut la toate obiectele cel puțin media 3.

Ministerul Învățămîntului a premiat ca fruntași în sport și la învățătură pe următorii elevi : Zilinschi Ana, Școala medie mixtă din Arad, Folcic Cristina, Școala medie nr. 9 din București, Zarug Ana și Czichi Adela, de la Școala mixtă din Gheorghieni, Mărășescu Florica, Stoicescu Margareta și Munteanu Domnița de la Școala medie din Ploești, Herman Ghizela și Vanopulo Vanghelița de la Centrul profesional școlar textil din Orașul Stalin, Lucea Teodor de la Școala profesională nr. 1 Arad, Bernard Bela de la Școala medie tehnică de mecanică din Orașul Stalin, Ionescu Pompiliu de la școala medie din Lugoj, Heep Ion și Deteșeanu Ion de la Școala profesională nr. 1 metal din Arad și Mitrea Savel de la Școala medie nr. 1 din Iași.

Experiența organizării și desfășurării campionatelor din acest an va contribui la îmbunătățirea activității sportive a elevilor în viitor. În același timp însă, trebuie înlăturate o serie de deficiențe care s-au vădit cu prilejul campionatului. Astfel secția de învățămînt a Orașului Stalin nu a contribuit la rezolvarea problemelor privind organizarea campionatelor. Metodistul de educație fizică al cabinetului pedagogic din regiunea Stalin nu a fost prezent la desfășurarea campionatelor. Responsabilii cercurilor pedagogice ale profesorilor de educație fizică din Orașul Stalin și din Sibiu nu au mobilizat în suficientă măsură pe profesorii de specialitate pentru campionatele de gimnastică.

Sarcina fiecărui profesor de educație fizică și a directorilor de școli este de a lupta ca, din an în an, un număr tot mai mare de elevi să participe la manifestările sportive, făcînd din sport un stimulent pentru ridicarea nivelului lor la învățătură.

MIHAIL IONESCU
Șeful Serviciului de educație fizică și sport din Ministerul Învățămîntului

Foileton

Un director cu „inițiativă"

Am cunoscut Focșanii din copilărie. Și mult mi-ar fi plăcut să povestesc odată, reîmprospătîndu-mi amintirile, despre orășelul meu natal. Și poate aș fi făcut lucrul ăsta, mai tîrziu. Dar iată că trebuie să-mi amintesc despre Focșani cu mult mai devreme decît aș fi avut eu de gînd s-o fac. Și cu totul altfel decît m-am gîndit. Și-mi pare rău. Îmi pare rău că tovarășul Marinescu Constantin, directorul școlii speciale te surdo-muți din Focșani, — pentru că despre el este vorba, — mi-a stricat planul de muncă și mă obligă să-mi schimb tematica și subiectul. Ca să vedeți ! Mi-a intrat omul în tematică, pe negîndite, fără să mă întrebe, fără să ceară voie, și cum eu nu sînt atît de nepoliticos încît să-l refuz, iată-mă scriind despre el.

Acum, ce-i drept, nu cred ca el să știe că a intrat în tematica mea. Dar prin felul în care a lucrat ca director, nici nu se putea să nu intre. Nu-mi rămîne altceva de făcut decît să vi-l prezint. Și, în loc să vă povestesc din amintirile mele, o să vă istorisesc din amintirile lui.

Tovarășul Marinescu Constantin, după cum ați aflat mai sus, director la școala specială de surdo-muți din Focșani, are o mare calitate: spirit de inițiativă ! Să vă dau un exemplu : dispozițiile în vigoare prevăd că el nu poate preda mai mult de nouă ore la cursuri. Dar tovarășul Marinescu Constantin, din proprie inițiativă, a predat douăzeci de ore în plus. A primit dispoziții de la minister să predea clasa respectivă unui educator, absolvent al școlii pedagogice. Dar tovarășul Marinescu n-a ținut seama de dispoziții. Tot din proprie inițiativă. Pe de altă parte, a lipsit nenumărate ore de la clasa la care preda. Tot din proprie inițiativă. Dar să nu creadă cineva că a lipsit omul nemotivat. Nu ! A avut motive temeinice. Odată pentru că și-a tăiat porcul. Ei, ce vreți? Porcul, cînd îi vine vremea să-l tai, nu vrea să știe că ai cursuri. El arde de nerăbdare să se vadă cîrnați, șunci sau afumătură — și n-ai ce-i face ! Lași școala, lași cursurile, lași elevii și-l tai. Poți să nu-i faci porcului pe plac, cînd el te servește cu atîtea bunătăți? Nu face !

Pe urmă, a mai lipsit tovarășul Marinescu cînd s-a mutat. Știți, el ocupa două camere în localul școlii. Dormitoarele elevilor ocupau patru camere. Și s-a mutat tovarășul director. A luat el cele patru camere ale elevilor și, om de inimă, cum v-am spus, i-a mutat pe ei în cele două. În felul acesta a creat și o apropiere mai mare între elevi, care, înghesuiți acum în două camere, formau un colectiv mult mai închegat.

De altfel, ce-i de vină directorul că școala are puține camere? Au spus unii, ce-i drept, că nu școala are puține camere, ci că directorul are prea multe ! Dar directorul le-a făcut o critică, pe urmă, la concluzii, i-a amenințat că-i dă afară, așa că el a rămas înăuntru, adică în cele patru camere

În ziua mutării, tovarășul director n-a putut să vină la cursuri. Și ca să nu aibă absențe... a suspendat cursurile. Dar, om de inimă și plin de inițiativă, s-a gîndit că în ziua aceea elevii din clasa sa vor sta degeaba. Însemna o zi pierdută. Atunci tovarășul director le-a făcut un program de educație fizică. „Mens sana in corpore sano !" Așa că toți elevii, în corpore, au venit la locuința tovarășului Marinescu. Au făcut cros cu bagajele, au ridicat greutăți — ca paturi, dulapuri, mese și scaune — însfîrșit, au făcut elevii „sport" pentru tot anul, căci tovarășul Marinescu are gospodărie, nu jucărie ! Și la acest program de educație fizică au luat parte și elevi din alte clase, pe care însuși tovarășul director i-a ales, căci la mobila lui era nevoie de elevi mai voinici. Și au dat o mînă de ajutor și tovarășul Beșleagă, administratorul școlii și tovarășii Cîrnaru și Manu, îngrijitori. După cum se vede, mai are o calitate tovarășul director: e econom. De ce să-l mai coste pe el mutatul, cînd angajații școlii au salariu, iar elevii sînt acolo, la îndemînă?

Spiritul acesta de economie al tovarășului Marinescu a mai ieșit la iveală și cu prilejul deplasărilor sale la București, pentru interese personale, cînd a decontat biletele de drum. Ce vreți? Nu putea omul să meargă pe jos. A mers cu trenul. Și trenul costă bani. Ei bine, dar trenul nu-l al statului? Și tovarășul Marinescu al cui e? Nu-i tot al statului? Așa că ce mi-e baba Rada, ce mi-e Rada baba? Și le-a decontat !

După cum cred că ați băgat de seamă, strașnic om tovarășul Marinescu ! Asemenea director nu cred să se mai găsească la vreo altă școală. Ce-i drept, acum nici la școala de surdo-muți din Focșani nu se mai găsește. Pentru că iar s-a mutat tovarășul Marinescu. Așa-i el, se mută mereu. Uneori se mută el, alteori îl mută alții. Întîi a intrat în școală, pe urmă s-a mutat în două camere, pe urmă în patru, pe urmă s-a mutat de tot. Ultima oară nu s-a mai mutat din proprie inițiativă. Pentru că a intervenit de atîtea ori în interesele și în programul școlii pentru a-și realiza programul personal, pînă a ieșit din program.

Capricios om și tovarășul Marinescu! Mai întîi era în școală și nu era în tematica mea. Acum este în tematica mea și nu mai e în școală ! Așa se întîmplă cînd ai asemenea inițiative ca tovarășul Marinescu. Și nimeni nu poate spune că am scris cele de mai sus din inițiativa mea ! Nu ! E clar că tot din inițiativa tovarășului Marinescu !

SADI RUDEANU

S-a aranjat, dar... vino mîine

Era pe la începutul anului 1953. Secția de învățămînt a sfatului popular al regiunii Pitești hotărîse ca, pe lîngă cele șapte unități preșcolare ce funcționează în raionul Găești, să mai înființeze încă un cămin de cartier în orașul Găești, pentru a veni astfel în ajutor mamelor ce lucrează în diferite întreprinderi din localitate.

Primind sarcina de a înființa acest cămin, secția raională de învățămînt a început să se ocupe de procurarea mobilierului necesar, a veselei, a lenjeriei și a combustibilului pe anul 1953, din bugetul care i-a fost repartizat în acest scop.

Dar nu despre asta este vorba, ci despre localul în care trebuia să funcționeze proiectatul cămin de cartier. Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Găești i-a dat sfatului popular orășenesc sarcina să se ocupe de această problemă. Pentru început, au fost mutate unele birouri ale G.A.S. Găești, urmînd ca în localul unde funcționaseră ele pînă atunci să fie instalat căminul. Însă lucrurile au luat altă întorsătură. Imobilul destinat căminului de copii a fost transformat în locuință. Fără îndoială, închirierea imobilului respectiv s-a făcut de comun acord cu chiaburul Donici Vasile, proprietarul acestui imobil.

Acest lucru s-a petrecut prin luna ianuarie 1953. De atunci a trecut multă vreme. Comitetul executiv al sfatului popular raional trimitea decizii comitetului executiv al sfatului popular orășănesc pentru grăbirea deschiderii căminului, iar tovarășii Badea Dumitru, președintele și Gheorghe Petre, vicepreședintele sfatului popular orășenesc dădeau la rîndul lor dispoziții pentru evacuarea imobilului destinat căminului de copii și găsirea unui alt imobil pentru locatari.

Insfîrșit, după multe luni de zile, comitetul executiv al sfatului popular raional a analizat mai temeinic această problemă și, printr-o decizie datată din luna februarie 1954, sfatul popular al orașului Găești a fost obligat ca cel mai tîrziu la 20 martie a. c. să rezolve problema amenajării căminului de cartier și să atribuie persoanelor care locuiesc în localul necesar căminului o altă locuință. Văzînd însă că această problemă continuă să se tărăgăneze, șeful secției învățămînt al sfatului popular raional, tovarășul Radu Aurelian, a mers personal la tovarășii Badea Dumitru și Gh. Petre de la sfatul popular orășenesc, spre a lămuri situația.

— Am aranjat, tovarășe Radu. Vino mîine.

— Cu alte cuvinte, putem să aducem și copiii, dacă totul este aranjat?

— O, nu vă grăbiți! Copiii puteți să-i aduceți peste cîteva zile, dar vreau să spun că totul este aranjat.

A doua zi, tovarășul Radu Aurelian s-a prezentat din nou la tovarășul Badea, președintele sfatului popular orășănesc, dar spre surprinderea lui a primit același răspuns. „Totu-i aranjat — dar vino mîine". Și situația s-a repetat de atunci de nenumărate ori.

Așa stau lucrurile de un an și jumătate. Cei de la sfaturile populare raional și orășănesc din Găești se încurcă printre decizii și promisiuni, locatarul căruia nu i s-a pus la dispoziție altă casă corespunzătoare, locuiește mai departe în localul destinat pentru educarea copiilor oamenilor muncii, iar cei o sută de copii, ce urmau să meargă la căminul respectiv, așteaptă soluționarea grabnică a acestei probleme de către organele competente.

PIROI ION
(după o corespondență)

Efectele războiului rece asupra copiilor din S.U.A.

În toamna anului 1950, la numai cinci ani de la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, au fost introduse în școlile americane o serie de lecții ciudate și periculoase. Asemenea lecții nu fuseseră predate niciodată vreunor copii din nici un colț al lumii. Pentru prima dată în istorie, copiii începură să învețe cum trebuie să se tîrască sub mese, cu ochii bine închiși și cu capul îngropat în mîini, să stea nemișcați cu spatele la fereastră sau cu capul lipit de perete, să se culce pe jos înfășurați în cearceafuri.

Profesorii lor le spuneau că aceste măsuri sînt menite să-i apere de cioburi, de cărămizile desprinse din ziduri sau de flăcări în cazul unui atac cu bombe atomice. Dacă vor aplica aceste măsuri cu grijă, li se spunea, vor fi cruțați de răni grave — cel puțin în cazul cînd bomba nu va nimeri prea aproape de școala lor.

În general, exercițiile erau împărțite în două categorii principale : unele pregăteau pe copii pentru *atacul cu avertisment,* iar altele pentru *atacul-surpriză.* Instrucțiunile trimise de către Departamentul Educației tuturor directorilor școlilor elementare din Los Angeles prevăd următoarele exerciții pentru atacul surpriză :

a) Dacă este în interiorul clădirii școlare, copilul trebuie:

1. Să se așeze în genunchi, cu spatele către fereastră, cu genunchii lipiți.

2. Brațele încrucișate pe podea, în fața genunchilor.

3. Capul îngropat în brațe.

b) Dacă este în afara clădirii școlare, copilul trebuie :

1. Dacă găsește un adăpost în imediata apropiere, — o clădire, o bancă, un trotuar, un rîu — să se ghemuiască sau să se culce în spatele lui.

2. În plin aer, să se arunce la pămînt; să se ghemuiască cu spatele către explozie.

Primul exercițiu pentru un atac-surpriză a avut loc la New York, la 7 februarie 1951. În mijlocul lecțiilor sau al recreațiilor, învățătorii din tot orașul strigară deodată : „Adăpostiți-vă !" — și copiii se aruncară sub mese, acoperindu-și fața cu mîinile. Supraintendentul Jansen a povestit apoi corespondenților de presă că este „foarte satisfăcut" de rezultate. „Vom continua să organizăm amîndouă felurile de exerciții la intervale regulate — adăugă Jansen — astfel încît ele să devină reacții automate în amîndouă cazurile urgente : atacul fără avertisment și atacul anunțat de sirene".

„Pentru a-i salva pe copiii voștri de arsuri,

Elevii școlii Wilson, din Lockawanna (Statul New York) defilează pentru a protesta contra folosirii drept local de școală a unei clădiri declarate „în pericol"

în cazul că vor fi expuși direct la o „bombă A" — scria directorul unei școli din New York într-o scrisoare adresată părinților — le cerem să aducă la școală o bucată de pînză deajuns de mare ca să se poată înfășura în ea. Vă rugăm să binevoiți să le-o dați. Scrieți deasupra, cu cerneală, numele lor. O vor păstra în pupitru, pentru a se servi de ea în caz de urgență".

Instrucțiuni asemănătoare au fost date copiilor din multe locuri. Uneori, cei mai mici n-au înțeles motivul pentru care trebuie să aducă pînza la școală : ei povestiră părinților că pînza va fi folosită pentru a învelì corpurile lor în caz că vor fi omoriți în cursul unui atac atomic...

Într-o școală din Queens, New York, s-a întîmplat următorul incident : în timpul exercițiului antiaerian directorul intră într-o clasă unde copiii erau culcați la pămînt, înfășurați în cearceafurile lor. Se uită prin clasă și, arătînd cu degetul un băiețaș, îi spuse cu brutalitate: „Ți-a ars brațul drept ! Piciorul stîng ți-e rupt ! Ți-e arsă jumătate din față !" Înspăimîntat, învățătorul îl chemă pe director deoparte și-i întrebă pentru ce îngrozește copiii. Directorul explică : „Nu se acoperise bine cu cearceaful. Trebuia să-i vorbesc așa. Acum n-o să mai uite". Copilul nu uită. Nu se mai întoarse la școală în după amiaza acelei zile. Mama lui telefonă, spunînd că are o criză de isterie...

La 11 octombrie 1951, Departamentul Educației din New York anunță cu multă publicitate că în școlile orașului a fost luată o „măsură specială de securitate". Această măsură consta în distribuirea a 200.000 de plăci de identitate tuturor copiilor din clasele a II-a și a III-a ale școlilor publice, particulare și confesionale. Departamentul Educației declară că toți ceilalți elevi, de la cei din grădinițele de copii pînă la cei din licee, vor primi asemenea plăci îndată ce vor fi fabricate.

Plăcile de identitate, numite în mod familiar „plăci pentru cîini", asemănătoare acelora pe care le poartă soldații, erau discuri de metal purtînd numele și adresa tinerilor lor proprietari, data nașterii lor, numele părinților lor și anumite cifre-cod, indicînd cartierul și școala. Scopul acestor plăci era să ajute la identificarea purtătorilor lor „în caz de atac atomic".

La New York, plăcile ridicară o furtună de proteste. Mulți părinți declară cu furie că nu-și vor lăsa copiii să le poarte. Preoți, medici, specialiști în pediatrie se uniră pentru a denunța această măsură ca o măsură care nu poate decît să răspîndească frica și neliniștea în rîndurile copiilor.

Ziarul „New York Teachers News" arăta că „zeci de părinți au telefonat la sediul Sindicatului Învățătorilor, exprimîndu-și indignarea împotriva a ceea ce unul dintre ei numea „războiul nervilor purtat de Departamentul Educației împotriva copiilor". Numărul părinților care au protestat fu atît de mare, încît Departamentul Educației fu obligat să aducă unele modificări grabnice planului său inițial. Într-un „Mesaj către părinți", supraintendentul Jansen anunță că, deși distribuirea plăcilor continua, portul lor nu va fi obligatoriu și adăugă: „Părinții ar face bine să păstreze pentru o folosință ulterioară plăcile care nu vor fi purtate". Observație motivată, poate, de faptul că din ce în ce mai mulți părinți aruncau plăcile fără nici o ceremonie, sau le trimiteau înapoi, însoțite de comentarii caustice.

...În primăvara anului 1949, la un miting pentru pace la Marsilia, în Franța, o fetiță drăguță, cu pletele fluturînd, îmi întinse un buchet de trandafiri. Odată cu florile îmi dădu și un mesaj scris cu grijă, de mînă : „Iubit prieten al Franței, noi îți oferim acești trandafiri. Du-i în Statele Unite. Ei vor vorbi despre dragostea noastră pentru mamele, pentru tații și pentru muncitorii din marea voastră țară. Spune-le că vom face tot ce ne va sta în putință pentru a apăra pacea. Copiii Franței nu vor să mai cunoască niciodată războiul".

Mesaje asemănătoare trimit copiii din toate colțurile lumii.

„Nu sînt decît o fetiță — spune o mică poloneză — dar știu bine ce înseamnă războiul. Aș vrea ca toți copiii să aibă părinți și să nu mai fie orașe și sate arse".

Într-o scrisoare trimisă Organizației Națiunilor Unite de către un grup de copii din clasa a IX-a a unei școli confesionale din Minneapolis, Minnesota, se găsesc aceste cuvinte: „Vă cerem să vă amintiți de copii atunci cînd veți hotărî dacă lumea trebuie sau nu distrusă. Dacă vreți, încetați de a vorbi pînă cînd veți găsi un mijloc să vă puneți de acord... N-am putea rămîne în țările noastre, colaborînd unii cu ceilalți pentru o lume mai bună?... Ascultați, nu auziți apelul nostru?"

Răspunsul nostru trebuie să fie: „Da, auzim glasul copiilor noștri!"

Și felul cum vom răspunde dorinței lor de pace va arăta cît de mare este dragostea ce le-o purtăm.

ALBERT E. KAHN

(Fragmente reproduse din revista „Enseignants du monde", nr. 11, 1954).

Etapa a II-a a Olimpiadei tinerilor fizicieni

S-a încheiat prima etapă a Olimpiadei tinerilor fizicieni organizată de „Scînteia pionierului". Interesul pe care l-a stîrnit Olimpiada în rîndurile pionierilor și școlarilor din patria noastră se oglindește în numărul mare de răspunsuri — peste 2800 — primite de redacția „Scînteii pionierului".

Un rol deosebit de important în asigurarea succesului Olimpiadei l-au avut profesorii de specialitate. Ei au îndrumat aetivitatea copiilor, indicîndu-le drumul pe care trebuie să-l urmeze în rezolvarea problemelor și întrebărilor.

Instructorii de pionieri au răspuns și ei, în bună parte, sarcinilor care le reveneau în sprijinirea pionierilor și școlarilor, organizînd cu ei excursii în întreprinderi, ateliere, mori, etc.

Lucrările etapei I-a au arătat că majoritatea participanților la Olimpiadă stăpînesc cunoștințele de bază din fizică și că ei reușesc să aplice în practică, în viață, cunoștințele lor.

Din păcate, s-a constatat că mulți elevi au trimis lucrări identice, ceea ce face să se tragă concluzia că ori au copiat unii după lucrările altora, ori profesorul respectiv a rezolvat cu ei în clasă problemele.

„Scînteia pionierului" a publicat în nr. 26 (278) din 14 aprilie și în nr. 33 (285) din 8 mai a.c. problemele și întrebările pentru etapa a II-a. Aceste probleme și întrebări urmăresc să vină în ajutorul elevilor pentru repetarea cunoștințelor pe care și le-au însușit în decursul anului școlar, pentru adîncirea legilor de bază ale fizicii. De aceea, profesorii sînt chemați să sprijine și mai mult decît în prima etapă pe elevii participanți la Olimpiadă, îndemnîndu-i să trimită lucrările pentru etapa a II-a.

Avîndu-se în vedere faptul că etapa a II-a coincide cu perioada de încheiere a anului școlar, cînd elevii sînt preocupați în primul rînd de pregătirea examenelor, problemele și întrebările propuse pot constitui un bun prilej de control. Pionierilor și școlarilor trebuie să li se arate că nu poate fi declarat cîștigător decît cel care a participat la ambele etape.

De felul cum vor munci profesorii noștri pentru popularizarea Olimpiadei în rîndurile școlarilor depinde mult succesul acestei acțiuni a „Scînteii pionierului", menită să contribuie la temeinica însușire a cunoștințelor.

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Un grup de absolvenți ai Facultății de Fizico-Matematici ne-au cerut lămuriri în legătură cu repartizarea lor în producție.

Pentru a fi repartizați ca profesori în virtorul an școlar, absolvenții trebuie să trimită Ministerului Învățămîntului acte doveditoare asupra motivelor care i-au împiedicat să se prezinte la catedră după prima repartizare.

Redacția și administrația : București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul : Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 268 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 29 mai 1954

In acest număr:

- Copiii din Țara Sovietelor (pag. 2-a)
- **Grigorii Medinski:** La lecție (pag. 2-a)
- **Ing. Gh. Constantinescu:** Munca științifică a studenților (Pag. 2-a)
- IN CURIND INCEP EXAMENELE: **M. Popescu:** Pregătirea științifică trebuie îmbinată cu cea pedagogică; **E. Mănac:** O zi din munca inspectorului raional; **Eliza Pavel:iu:** Ne pregătim pentru examene; **Petru Bighiu:** Pentru succesul la învățătură al elevilor mei (pag. 3-a)
- Sarcini însemnate ale organizațiilor sindicale din învățămînt (De la plenara C.C. al S.M.I.) (pag. 4-a)
- **Cronica filmului:** „Epoleții purpurii" (pag. 4-a)
- **Foileton:** O ciudată boală de sezon... (pag. 4-a)

Ziua Internațională a Copilului

Copiii reprezintă primăvara omenirii. Și care om cinstit, din orice colț al lumii ar fi el, nu simte fiorul sfînt al dragostei față de ceea ce are mai scump omenirea, față de copii! Totdeauna oamenii înaintați au considerat copiii însuși viitorul omenirii. Adresîndu-se copiilor, Maxim Gorki spunea: „Cauza voastră este a prezentului și a viitorului, este cauza mondială". Prin aceste înflăcărate cuvinte, M. Gorki a exprimat nu numai dragostea fierbinte a tuturor oamenilor cinstiți pentru copii, ci și hotărîrea lor de neclintit de a apăra dreptul la viață al copiilor, dreptul lor la fericire.

In zilele noastre s-a creat o puternică mișcare mondială pentru apărarea vieții copiilor, mișcare care crește și se lărgește cu fiecare an.

Ziua de 1 iunie a fost aleasă ca zi în care oamenii iubitori de pace din întreaga lume sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului.

Anul acesta, ziua de 1 iunie se sărbătorește sub semnul luptei unite a popoarelor pentru a zădărnici planurile cercurilor agresive, pentru a obține slăbirea continuă a încordării internaționale, pentru a contribui prin toate mijloacele la o colaborare pașnică între state.

Ziua de 1 iunie va constitui pentru toți oamenii cinstiți un prilej de protest vehement împotriva exploatatorilor care, în numele intereselor lor meschine, întunecă copilăria fiilor celor ce muncesc, condamnă pe acești copii, alături de părinții lor, să trăiască în condiții de mizerie și umilință.

Grea și tristă este viața milioanelor de copii din țările capitaliste și coloniale. Copii fără copilărie — aceasta este soarta fiilor oamenilor muncii din aceste țări, acum în secolul al XX-lea, în epoca electricității și a energiei atomice. La cea mai fragedă vîrstă, cînd ar trebui să se joace și să crească fără griji, ei sînt condamnați la mizerie, suferințe și foame, sînt nevoiți să muncească pînă la istovire pentru o bucățică de pîine amară. Pe figura lor sînt întipărite la 10—12 ani griji și dureri mult prea mari pentru această vîrstă.

In multe din statele capitaliste și coloniale se practică și acum comerțul cu copii, această formă modernă a comerțului cu sclavi. In S.U.A. există chiar agenți speciali a căror îndeletnicire este vînzarea și cumpărarea de copii la prețurile care se stabilesc după sex, vîrstă și, bineînțeles, după puterea fizică. Peste 3 milioane de copii americani sînt exploatați în uzine, în fabrici și mine și alte milioane muncesc fără plată la ferme și plantații, costul muncii lor fiind inclus în salariile de mizerie ale părinților. Mii și mii de copii orfani din S.U.A. lipsiți de adăpost, dorm pe străzi și se hrănesc din gunoaie. Copiii negrilor trăiesc într-o mizerie de nedescris.

Copiii din Franța și Italia, din Spania și Grecia, din Iran sau Birmania, din Senegal, Nigeria sau Maroc se zbat în ghiarele foametei și ale bolilor, trăiesc în magherniță și cocioabe și mor înainte de a cunoaște viața.

Degradant este tabloul lumii capitaliste și în ceea ce privește educația copiilor. In timp ce cresc necontenit bugetele de război, scad alocațiile și așa insuficiente pentru învățămînt și cultură.

Imperialiștii vor să facă din tînăra generație instrumente docile care să servească planurilor lor murdare de dezlănțuire a unui nou război mondial. Școala burgheză, literatura, radioul, cinematograful, constituie în mîna exploatatorilor mijloace de otrăvire și schilodire a sufletului copiilor și tineretului.

Oamenii cinstiți din întreaga lume se ridică tot mai hotărît în apărarea copiilor. Ei își dau astăzi tot mai bine seama că singura garanție de securitate pentru copii este pacea.

In lupta lor nobilă pentru a feri tînăra generație de ororile unui nou război, pentru a-i asigura dreptul legitim la fericire, toți cei care iubesc copiii sînt însuflețiți de marile realizări ale Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară.

Uniunea Sovietică este „țara copilăriei fericite". Prin grija Partidului Comunist și a Statului Sovietic, prin grija întregului popor sovietic, în U.R.S.S. au fost create condiții materiale unice în lume pentru dezvoltarea multilaterală a tinerei generații. Cele mai bune forțe științifice, pedagogice, culturale, literare, medico-sanitare etc. sînt consacrate nobilei preocupări de creștere și educare a tineretului. Bugetul U.R.S.S. pe anul 1954 prevede pentru măsuri social-culturale impresionanta sumă de 141 miliarde 300 milioane de ruble, adică cu aproape 10% mai mult decît în anul trecut. In marea Țară a Socialismului funcționează peste 220.000 școli în care învață mai mult de 38 milioane elevi. In aceste școli predau 1.600.000 învățători și profesori, în peste 100 de limbi. Școala sovietică, familia, institutiile extrașcolare, culturale, artistice etc. cresc tineretul sovietic în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace și prietenie între popoare.

Mergînd pe drumul luminos străbătut de Uniunea Sovietică și folosind bogata experiență sovietică în domeniul creșterii și ocrotirii tinerei generații, țările de democrație populară creează copiilor o viață plină de bucurii. In aceste țări, în care în timpul domniei exploatatorilor bîntuia ca un spectru mortalitatea infantilă, astăzi crește o generație înconjurată de grija întregului popor. Anual, în țările de democrație populară se cheltuiesc sume mari pentru creșterea și educarea copiilor și tineretului. Creșe și cămine, școli și facultăți, laboratoare, palate, grădini și parcuri, toate acestea stau la dispoziția copiilor din țările în care puterea aparține poporului, în care la baza întregii activități a statului stă grija față de om.

Tot mai frumoasă este viața copiilor din patria noastră. Partidul și guvernul, întregul popor muncitor consideră pe copii nădejdea și viitorul nostru, îi înconjoară cu grijă și dragoste părintească și nu precupețesc nimic pentru a asigura condiții mereu mai bune pentru creșterea și educarea tinerei generații.

Statul nostru democrat-popular acordă o mare atenție creșterii tinerei generații. Prevederile Constituției țării noastre, ale Codului Muncii și Codului Familiei arată grija pe care statul nostru o poartă mamei și copilului. Crește an de an numărul caselor de naștere, al maternităților și creșelor, al școlilor și căminelor de zi, al spitalelor și sanatoriilor, al preventoriilor și policlinicilor. Sume importante se alocă drept ajutor familial de stat mamelor cu mulți copii. Partidul și guvernul au acordat înaltul titlu de „Mamă eroină", „Gloria maternă" sau „Medalia maternității" unui număr de peste 25.000 de mame.

Nețărmurită este grija statului nostru democrat-popular pentru educația tineretului. Școala — ale cărei porți în regimul burghezo-moșieresc erau închise pentru fiii oamenilor muncii — a devenit astăzi un bun al poporului. Datorită grijii acordate de partid și guvern dezvoltării continue a învățămîntului nostru a crescut simțitor numărul celor care învață în școli elementare, de 7 ani, medii, profesionale și superioare, dublîndu-se față de anul 1938. S-a schimbat radical conținutul învățămîntului nostru. La baza școlii noastre noi stau înaltele principii ale marxism-leninismului.

Școala, organizația U.T.M. și de pionieri, familia, sînt chemate să se ocupe de educarea tineretului în spiritul comunismului, să-i călăuzească pe copii în drumul lor spre viață.

Ziua Internațională a Copilului constituie pentru oamenii muncii din toate instituțiile de învățămînt ale patriei noastre un prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute și de analiză a lipsurilor, de intensificare a eforturilor în vederea îmbunătățirii activității lor de educare și instruire a tinerei generații.

Cadrele didactice din toate colțurile patriei noastre sînt hotărîte să încheie anul școlar cu rezultate cît mai bune.

Învățători și profesori! Statul nostru democrat-popular v-a încredințat nobila misiune de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, ziditor al socialismului. Sporiți-vă eforturile pentru a da patriei cadre de nădejde, oameni capabili să aplice în viață știința și tehnica înaintată, să participe activ la lupta pentru continua ridicare a standardului de viață al poporului nostru, pentru apărarea păcii!

Elevii își ajută activ părinții la plivit

Lupta pentru sporirea producției agricole, pentru obținerea unei recolte bogate, se desfășoară intens în toată țara. Fiecare om al muncii consideră această bătălie drept cauza sa proprie, o problemă vitală, legată de lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Cadrele didactice și elevii participă activ la desfășurarea campaniei agricole; cadrele didactice duc muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, popularizează metodele agrotehnice științifice; elevii împărtășesc părinților lor cunoștințele agrotehnice pe care le capătă în școală.

In momentul de față, în multe școli, elevii împreună cu cadrele didactice participă la plivitul buruienilor. Intr-adevăr, ploile din ultima vreme au dus la apariția abundentă a buruienilor. Plivitul rapid, pentru a nu permite ca buruienile să stingherească creșterea și dezvoltarea culturilor, este o sarcină de mare importanță.

De aceea inițiativa elevilor care vor să-și ajute părinții în lupta pentru o recoltă bogată trebuie sprijinită activ de conducătorii școlilor, diriginți, cadrele didactice. Dorința elevilor de a contribui după puterile lor la munci agricole — în cazul de față la plivit — are nu numai o mare valoare practică, prin ajutorul pe care elevii îl pot da părinților lor în realizarea la timp a acestei munci. Ea are și o mare importanță educativă. Contactul nemijlocit, participarea directă la diferite faze ale procesului agricol, dă viață, concretizează cunoștințele pe care elevii le capătă în școală, înarmează pe elevi cu cunoștințe și deprinderi practice.

Participarea la muncile agricole, nu individual, ci alături de alți elevi, sub conducerea cadrelor didactice, are o mare însemnătate educativă și dezvoltă la elevi sentimentul de stimă pentru munca țăranului muncitor. Atenția școlii, atenția educatorilor față de munca agricolă, dă elevilor conștiința însemnătății acesteia. Contribuția lor proprie le dă satisfacția faptului că, ajutînd familiile lor, ajutînd gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, ei fac o operă patriotică; această conștiință îi ridică pe elevi în ochii lor proprii, stimulează dorința lor de a fi demni de laudă și în alte privințe: în privința învățăturii, disciplinei etc.

Sprijinind și stimulînd dorința elevilor de a ajuta pe părinții lor la munci agricole, cadrele didactice care îi conduc în această acțiune trebuie neapărat să se consulte cu organele agrotehnice de specialitate, să primească îndrumări și consultații din partea acestora. La rîndul lor, ei trebuie să îndrumeze pe elevi cum să execute lucrările în mod rațional și cu folos maxim.

Conducerile școlilor, diriginții, cadrele didactice trebuie să se îngrijească în același timp ca elevii să facă numai acele munci care corespund posibilităților și puterilor lor, veghind cu atenție ca acestea să se desfășoare astfel încît elevii să nu fie sustrași de la sarcina lor principală — pregătirea pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Școlile trebuie să organizeze lucrurile astfel, încît participarea elevilor la diferite activități agricole să constituie pentru ei un mijloc de destindere și de justă îmbinare a efortului intelectual în preajma examenelor cu exercițiul fizic în aer liber.

Copiii, cărțile și mîndria noastră

Peste 8.700.000 de cărți de povești

In fața librăriei s-au oprit doi copii. Și-au turtit năsucurile de vitrină și privesc curioși la coperțile cu imagini din lumea minunată a basmelor. „Tăticule, cumpără-ne o carte de povești!" Și peste cîteva clipe, cei doi copii răsfoiesc în grabă paginile cărții care le-a și devenit dragă. Astăzi, cartea de povești este prietenul nedespărțit al copiilor celor ce muncesc.

Editura Tineretului, creată în anii regimului democrat-popular, pune la îndemîna celor mici comorile literaturii pentru copii care-i învață să crească harnici și curajoși, să devină cetățeni de ispravă ai patriei noastre.

De la înființarea ei și pînă în prezent, Editura Tineretului a tipărit pentru copii 410 titluri de cărți în limba română într-un tiraj de 8.769.000 exemplare. In limbile minorităților naționale maghiară, germană și sîrbă au fost tipărite 166 titluri într-un tiraj de 601.750 exemplare.

Mulți scriitori de frunte din țara noastră și-au închinat numeroase lucrări copiilor. „Piuici și frații lui cei mici" de A. Toma, „Prichindel" de Victor Eftimiu, „Fabule" de Marcel Breslașu, „Nică fără frică" de Nina Cassian, „Marea bătălie de la Iazul-Mic" de O. Pancu-Iași — iată cîteva dintre cărțile iubite de copii.

In Editura Tineretului au văzut lumina tiparului multe opere scrise pentru copii ale clasicilor literaturii române, ruse și universale: Eminescu, Coșbuc, Pușkin, Tolstoi, Cehov, Hugo etc.

Cărțile sovietice pentru copii sînt traduse și tipărite în sute de mii de exemplare. Lucrările lui S. Marșak, N. Nosov, V. Oseeva și ale altor scriitori sovietici au devenit deosebit de dragi copiilor noștri.

In prezent, Editura Tineretului pregătește pentru tipar, în zeci de mii de exemplare, noi lucrări pentru copii: „Povestea mărului" de Mioara Cremene, „O familie de porțelan" de Emil Dorian, „Povestea motanului" de Dimitrie Goga și altele.

Realizări de seamă în ocrotirea sănătății

Ocrotirea copilului, grija pentru sănătatea și fericirea lui, a devenit în țara noastră o problemă de stat. Inconjurați de dragostea întregului popor, copiii patriei noastre cresc și se dezvoltă în cele mai bune condiții.

Pentru prima dată în țara noastră au luat ființă institute de cercetări științifice în domeniul pediatriei. Crearea spitalelor unificate de copii constituie o realizare de seamă în domeniul ocrotirii sănătății copilului. Medici specialiști acordă în aceste unități sanitare o asistență medicală complexă în staționar. Numărul caselor de naștere, al maternităților și al paturilor spitalicești pentru copii crește an de an. Astăzi, în satele patriei noastre funcționează peste 1300 case de naștere, în timp ce în anul 1938 nu exista nici una. Numărul medicilor pediatri a crescut de 10 ori față de anul 1948.

Datorită extinderii rețelei sanitare a ocrotirii copilului, mortalitatea infantilă, pentru care țara noastră deținea în trecut cea mai tristă faimă, a scăzut cu peste jumătate față de anul 1938. Anul trecut a fost înregistrat cel mai scăzut coeficient de mortalitate infantilă atins vreodată în țara noastră.

In anii puterii populare au fost construite și amenajate numeroase creșe, cămine de zi, case ale copilului și preventorii. Numărul locurilor în cămine de zi s-a dublat față de anul 1950, iar numărul creșelor a crescut cu 97 la sută.

Cadrele medico-sanitare specializate se îngrijesc nu numai de ocrotirea sănătății copilului, ci și de dezvoltarea armonioasă a acestuia din punct de vedere fizic și intelectual, intervenind la timp prin tratament medical și prin crearea condițiilor de mediu favorabile îndreptării deficiențelor care se ivesc în procesul de creștere.

In colonii și tabere

In fiecare vară, zeci de mii de copii sînt trimiși pe cheltuiala statului în cele mai pitorești stațiuni climaterice din patria noastră. In colonii și tabere, copiii se bucură de o îngrijire atentă din partea unui personal de specialitate, bine pregătit.

Și în această vară, prin grija Consiliului Central al Sindicatelor, zeci de mii de copii ai oamenilor muncii vor fi trimiși în colonii și tabere, la mare sau la munte. In stațiunile de pe litoral, pregătirile pentru găzduirea micilor oaspeți sînt pe terminate. La stațiunea Vasile Roaită, fiecare serie va cuprinde 450 de copii. Ca și în ceilalți ani, stațiunile Eforie și Mamaia vor găzdui copii din toate colțurile țării: copii ai muncitorilor forestieri din regiunea Suceava, ai minerilor din Valea Jiului și ai altor muncitori din diverse ramuri de producție. Pentru copiii muncitorilor din industria petrolului va funcționa și în acest an tabăra de la Valea Uzumului, în Moldova.

In afară de copiii care-și vor petrece vacanța în coloniile și taberele organizate de Consiliul Central al Sindicatelor, alți zeci de mii de copii vor pleca în coloniile și în taberele organizate prin grija Ministerului Învățămîntului, a Ministerului Sănătății și a altor ministere.

La casa cea nouă a pionierilor

Pentru pionierii din raionul „Tudor Vladimirescu" din Capitală, ziua de 17 mai, cînd s-a inaugurat noua „casă" din raionul lor, a fost o zi plină de bucurie. De atunci, în fiecare dimineață și după amiază se îndreaptă spre strada Negustori grupuri numeroase de copii care poartă cu semeție cravatele roșii. Glasurile lor vesele răspîndesc în jur o nestăvilită voioșie.

„Casa pionierilor" nr. 1 este împrejmuită de o frumoasă grădiniță. Cîțiva copaci umbroși te feresc de călduroasele raze ale soarelui. Straturile cu flori înmiresmează aerul. După ce se sbenguiesc în curte, pionierii se îndreaptă spre cercurile de fizică, chimie, istorie, literatură sau pictură.

Astăzi după amiază e ziua pionierelor de la școala de fete nr. 4 bis. Conducătoarea ne introduce în camera cercului „Mîini îndemînatice". Așezate în cerc, la mesuțe, pionierele mînuiesc cu îndemînare acul.

Micile croitorese își au planul lor de lucru. Acum, ele pregătesc săculețe pentru excursii. Apoi vor confecționa costume pentru cercul de coregrafie, care se va înființa în curînd și, după aceasta, vor lucra șorțuri pentru membrii cercurilor de pictură, fizică și chimie.

Dar planul micilor croitorese nu s-a terminat cu aceasta. Ele se pregătesc cu bucurie să confecționeze lucruri frumoase pentru expoziția „Casei pionierilor". Dar aceasta... după examen.

Din cînd în cînd, cîte o pionieră se ridică de la masă și se îndreaptă spre tovarășa profesoară, pentru a verifica dacă lucrul merge bine.

Ana Ioniță e o fetiță voioasă. Ochii ei negri urmăresc cu atenție însemnările profesoarei.

— Uite, așa trebuie tivit colțul acesta.

— Mulțumesc, tovarășă profesoară, acum știu cum să lucrez.

Ana Ioniță își îndrăgește mult cercul. In vacanță se va înscrie și la cercul de pictură. Dacă o întrebi cum stă cu învățătura, te privește sfioasă, cu ochii ei negri, frumoși. Obrajii i se îmbujorează de bucurie:

— Cinci, la toate materiile!

CERCUL DE LITERATURĂ

Aci, pionierele sînt antrenate cu multă însuflețire în „jocul istoric". De data asta cîștigă pioniera Maria Vaitiș. Ea a înșirat numele celor mai mulți eroi ai clasei muncitoare din țara noastră. Acum, învingătoarea împarte „pedepsele":

— Tie, Veronica, îți dau să spui trei ghicitori.

— Tu, Adriana, vei conjuga un verb.

— Pentru tine, Cornelia, am o „pedeapsă" foarte nimerită: să ne povestești un capitol dintr-o carte.

Jocul devine și mai interesant. Pionierele spun ghicitori, recită versuri, povestesc din cele citite în cărțile de literatură. Și așa, pe nesimțite, au trecut cîteva ceasuri foarte plăcute.

Curtea răsună acum iar de glasurile vesele ale pionierelor.

M. NEGREANU

In școlile Capitalei în preajma examenelor

In aceste zile, în toate școlile patriei noastre domnește o însuflețire deosebită: în sălile de clasă, în laboratoare și pe loturile de experiență se desfășoară o activitate intensă; bibliotecile sînt mai aglomerate ca oricînd; muzeele freamătă de numărul tot mai sporit al tinerilor vizitatori; notițele sînt revizuite și cercetate cu atenție. Mii și mii de elevi și studenți de pe întreg cuprinsul patriei își încordează toate forțele, hotărîți să cîștige bătălia examenelor.

E liniște... Elevii școlii nr. 12 din raionul N. Bălcescu au intrat în clasă. Au început lecțiile. Numai tovarășa Teodora Gheorghiu, profesoară de limba română, a rămas în sala încăpătoare a cabinetului metodic. Acum nu are ore. E singură — și folosește timpul care-i stă la dispoziție pentru a-și pune la punct planurile de muncă. Își scoate caietul de însemnări și planul de recapitulare și sistematizare din ultima etapă a anului școlar.

In fața ochilor ei prind parcă ființă viață rubricile planului. „Lecții recapitulative" — citește tovarășa Gheorghiu — și se gîndește la toate cîte le are de făcut în zilele următoare pentru ca fiecare lecție să-și atingă scopul, să contribuie cu adevărat la consolidarea cunoștințelor elevilor. Își însemnă zorită, pe margine fiecărei teme recapitulative, materialul didactic pe care-l va folosi. Iată, de pildă, pentru lecțiile de gramatică va aduce în clasă planșe care ajută la recapitularea cunoștințelor despre părțile de vorbire. Își însemnă operele și fragmentele care vor ilustra lecțiile recapitulative de literatură, ca și temele compunerilor pe care le va da elevilor. Tovarășa Gheorghiu lucrează și individual cu unii elevi care nu și-au însușit pe deplin toate cunoștințele. Și-a notat mai demult numele lor și acum chibzuiește îndelung asupra temelor pe care vor trebui să le execute. Ea caută să le cultive curajul și încrederea în forțele lor proprii, pentru ca și ei să se prezinte cît mai bine pregătiți la examenele de sfîrșit de an.

★

Au trecut mai bine de două ore de cînd Clara Verbinschi, elevă a școlii medii tehnice de pielărie din București, a intrat în laborator. Se uită atentă la vasele cu ulei așezate la rînd în fața ei, potrivește cîntarul, penseta — tot ce-i trebuie pentru executarea lucrărilor. Va cerceta care este influența uleiului mineral și a white-spirt-ului asupra cauciucului sintetic perbunan ca atare și în amestec, și astfel își va da seama la ce produse utilizabile în industria petroliferă poate servi cauciucul respectiv. Cu multă atenție la bucățele de cauciuc crud, pe care le-a cîntărit în prealabil, spre a le cunoaște greutatea inițială, și le introduce în vasele de ulei. Unele vor rămîne aici numai o oră, altele patru ore, altele șase, opt, sau chiar mai multe ore.

In răstimp, Clara Verbinschi își pregătește lecțiile de recapitulare. Pe masa ei de lucru se află un caiet, un creion, lucrarea lui Glazunov despre cauciucul sintetic și cursul de Chimie și tehnologia cauciucului, de C. Ghircoiașu.

...E ora șase. Cauciucul din vas cu ulei trebuie scos. Eleva Verbinschi își potrivește penseta, o introduce în ulei, apucă cauciucul, îl scoate. Îl șterge bine, apoi îl pune pe cîntar și potrivește greutățile pînă ce pîrghia cîntarului rămîne orizontală.

Experiența a reușit. Încă un pas înainte în munca de pregătire pentru examene a unui viitor tehnician în domeniul industriei ușoare.

...Elevii clasei a X-a A de la școala medie „I. L. Caragiale" din București își revăd încăodată notițele luate la curs. Profesorul lor intră în clasă. Începe lecția de recapitulare cu privire la problemele formării limbii. Intrebările clare ale profesorului, răspunsurile precise ale elevilor, dovedesc că aci s-a muncit temeinic. Cu pricepere și siguranță, elevul Vlad Ionescu arată că limba este un mijloc de comunicare, un mijloc pentru schimbul de idei între oameni. Elevii lămuresc particularitățile specifice care deosebesc limba de celelalte fenomene sociale și stabilesc trăsăturile fundamentale ale limbii.

Profesorul stăruie îndeosebi asupra legăturii dintre limbă și gîndire. El cere elevilor să arate cum se înregistrează și se fixează în cuvinte și combinații de cuvinte, în propoziții, rezultatele activității gîndirii, succesele omului în munca lui de cunoaștere, făcîndu-se posibil schimbul de idei în activitatea omenească. Elevii dau apoi exemple de cuvinte nou apărute în limbă, ilustrînd astfel faptul că vocabularul limbii se află într-o schimbare aproape neîntreruptă, că el se completează cu cuvinte noi, apărute în legătură cu schimbările orînduirii sociale, cu dezvoltarea producției, cu dezvoltarea culturii, a științei etc.

Pregătindu-se cu seriozitate, elevii clasei a X-a întîmpină examenele într-o atmosferă de muncă liniștită și rodnică, așteptînd cu încredere rezultatele lor.

★

Sala de lectură a bibliotecii Institutului de industrie alimentară din Capitală este neîncăpătoare față de numărul mare al studenților care vin să cerceteze aci materialul bibliografic indicat pentru examenele de sfîrșit de an. Studenți și studente citesc ore întregi, fac însemnări, rezolvă probleme, întocmesc scheme.

Intr-un colț al sălii, studenta Maria Petrescu din anul III face ultimele desene la proiectul intitulat „O transmisie cu roți dințate". Consultînd „Manualul inginerului mecanic", ea scoate note care o vor ajuta să-și îndeplinească cît mai bine lucrarea. Alături, colega ei Sofia Mira învață pentru colocviul de tehnologia uleiului. Își recitește notițele de la curs și conspectează un capitol din lucrarea inginerului sovietic Zinoviev, intitulată „Chimia grăsimilor".

La celălalt capăt al sălii, studenții Elena Banu și Constantin Popovici, din anul I, se pregătesc pentru examenul de matematici. Pe lîngă notițele de la curs, ei consultă capitole din studiile specialiștilor sovietici Vlasov, Luzin și Smirnov. Stăruiesc îndelung asupra capitolului „Studiul integralelor definite", în legătură cu care mai au încă nevoie de lămuriri. Rezolvă apoi unele probleme din culegerea autorilor sovietici Ginter și Cuzmin, își revăd notițele de la seminarii și consultații.

Studentul Sandu Ionescu din anul II al Facultății de tehnologie, se pregătește pentru examenul de Rezistența materialelor și pentru cel de Dinamică. El a frecventat regulat cursurile, a participat activ la seminarii și se pregătește cu stăruință și acum, în preajma examenului. Vrea să mai citească unele capitole din lucrarea profesorului Gh. Buzdugan. Deschide cursul la capitolul intitulat „Grinzi drepte, forțe axiale, forțe tăietoare și momente încovoietoare". — „Problemele dir, acest capitol nu-mi sînt pe deplin clare — spune el — și nu mă pot prezenta la examen fără să mi le lămuresc". Isi face în caiet cîteva însemnări despre diagramele de variație a mărimilor N, T și M apoi chibzuiește asupra importanței practice a problemelor studiate.

★

...Învățători și profesori, elevi și studenți, încrezători în forțele lor, pregătesc examenele. In aceste zile, poporul întreg își îndreaptă privirile spre ei, urîndu-le spor la muncă!

U.R.S.S. NE INVAȚĂ

Copiii din Țara Sovietelor

● Frumoasă și însorită este viața copiilor din Uniunea Sovietică. Partidul, guvernul și întreg poporul sovietic îi înconjoară cu o grijă caldă și plină de atenție, creează condiții care le asigură o dezvoltare armonioasă și multilaterală. Peste 2.000.000 de copii sovietici frecventează grădinițele de copii și căminele. Ori de cîte ori se construiește o mare întreprindere industrială, odată cu atelierele se ridică și clădiri pentru creșe și grădinițe. In planurile de construcție a noilor case de locuit, cel puțin 5 la sută din toată suprafața este rezervată pentru astfel de instituții.

● Porțile școlilor sovietice sînt larg deschise pentru toți copiii, fie ei ruși, cazahi, ucraineni, iacuți, bieloruși, uzbeci. In Uniunea Sovietică există școli în peste 100 de limbi ale popoarelor care locuiesc în țară.

● In toate orașele și satele se înfăptuiește învățămîntul obligatoriu și gratuit de 7 ani. In școli învață peste 38.000.000 de copii. In anii imediat următori, toți copiii vor beneficia de învățămîntul mediu de 10 ani. Școala sovietică învață copiii să-și iubească patria, să respecte munca; ea sădește în ei respectul pentru oamenii de toate rasele și națiunile, îi învață să iubească pacea și să lupte pentru apărarea ei.

● Editurile speciale pentru copii, care există la Moscova și în alte orașe ale Uniunii Sovietice, editează cărți pentru copii în tiraje de multe milioane de exemplare. In anii puterii sovietice, în U.R.S.S. s-au editat numeroase titluri de literatură pentru copii, cu un tiraj total de peste 1.006.000.000 exemplare. Numai în 1954 vor fi editate 465 de cărți pentru copii, cu un tiraj de peste 71.000.000 exemplare. Pe lîngă aceasta, la dispoziția școlarilor sînt puse numeroase ziare și reviste pentru copii. Ziarul central pentru copii „Pionerskaia Pravda" se editează într-un tiraj de 2.000.000 exemplare.

● Copiii sovietici își petrec vara în tabere de pionieri și sanatorii situate în locurile cele mai pitorești ale țării. Statul investește anual fonduri uriașe pentru organizarea odihnei copiilor sovietici. In 1953, numai pentru întreținerea taberelor de pionieri s-au investit din bugetul asigurărilor sociale de stat sute de milioane de ruble. In afară de aceasta s-au mai cheltuit în acest scop aproape 130.000.000 ruble din bugetul sindicatelor. In taberele pionierești și ale sindicatelor s-au odihnit în anul trecut 2.750.000 copii, fii de muncitori și funcționari.

● Palatele pionierilor, școlile de muzică și artă, stadioanele, terenurile de sport, stau la dispoziția copiilor sovietici în mod gratuit. In U.R.S.S. există peste 1.000 de palate ale pionierilor, 400 stațiuni ale tinerilor tehnicieni, 230 stațiuni ale tinerilor naturaliști, 140 de teatre pentru copii, numeroase teatre de păpuși. In țară funcționează peste 450 de școli de muzică, 109 școli superioare de muzică și 20 de conservatoare în care copiii primesc educație muzicală.

Fără a ieși din producție

A. Lukin
locțiitorul directorului Institutului pedagogic regional din Moscova

In Uniunea Sovietică, alături de vasta rețea a instituțiilor de învățămînt superior, a căpătat o largă dezvoltare pregătirea specialiștilor pentru toate ramurile economiei naționale și ale construcției culturale, prin învățămîntul fără frecvență, în instituțiile de învățămînt mediu și superior.

Lucrînd în producție, oameni de diferite profesiuni — lăcătuși, strungari, mecanici, mineri, învățători, ostași ai Armatei Sovietice — pot studia în același timp în instituțiile de învățămînt mediu și superior. In prezent, în sistemul învățămîntului superior fără frecvență al U.R.S.S. studiază aproape 500.000 de oameni.

Iată, de pildă, cum este organizată secția fără frecvență de pe lîngă Institutul pedagogic regional din Moscova.

Secția și-a început existența în anul 1932. Atunci s-au înscris în anul întîi 150 de învățători din școlile orășenești și sătești, care nu aveau o suficientă pregătire pedagogică. Prima serie de absolvenți a terminat cursurile Institutului în anul 1937. Apoi numărul studenților a crescut de la un an la altul. Pînă la Marele Război pentru Apărarea Patriei, își terminaseră studiile la secția fără frecvență 300 de pedagogi. In prezent, la Institutul nostru studiază peste 5000 de învățători.

La institutele pedagogice fără frecvență, conform planului de învățămînt stabilit, durata studiilor este de cinci ani, în loc de patru ani cum este la institutele cu frecvență. Absolvenții secțiilor fără frecvență se bucură de aceleași drepturi ca și absolvenții facultăților cu frecvență.

In institutele pedagogice fără frecvență și în secțiile fără frecvență anul școlar se împarte în două semestre. El începe la 1 octombrie și se termină la 1 august. In lunile august și septembrie studenții sînt în vacanță.

O mare parte din timp studenții fără frecvență studiază individual, pe baza temelor elaborate înainte, pe care ei le primesc gratuit de la institut. După îndeplinirea lucrărilor de control, studenții trimit administrației secției fără frecvență referatele lor pentru verificare și recenzare. Studenții primesc apoi recenzia și aprecieri asupra calității lucrării.

In cursul anului școlar, studenții fără frecvență sînt chemați la sesiunile de examene — în timpul vacanței școlare din ianuarie pentru 10 zile, iar vara pentru 30 de zile.

Spre a veni în ajutorul studenților fără frecvență, în multe orașe s-au creat așa numitele „puncte de consultare", unde vin profesorii și conferențiarii. Ei organizează consultații, seminarii, conduc lucrările practice. Institutul nostru, bunăoară, are în regiunea Moscova trei asemenea puncte: la Serpuhovo, la Orehovo-Zuevo și la Colomna, aflată la o distanță de 120 km. de Moscova.

De patru ori pe lună, duminicile, studenții fără frecvență se string la punctele de consultare spre a se întîlni cu profesorii și conferențiarii. Cei ce nu au posibilitatea de a frecventa în mod regulat consultațiile din cauza depărtării sau dintr-o altă cauză, primesc consultații în scris.

Studenții secției fără frecvență sînt obligați să dea în medie, în timpul anului școlar, opt lucrări de control și zece-douăsprezece examene, precum și să îndeplinească o serie de lucrări practice la fizică și chimie.

Examenele se dau în timpul sesiunilor de iarnă și de vară. Studenții care frecventează regulat punctele de consultare dau examenele la aceste puncte.

Secția fără frecvență are o mare bibliotecă proprie pentru asigurarea studenților cu literatura didactică și metodică necesară, cadre proprii de profesori și conferențiari.

In felul acesta, sistemul învățămîntului fără frecvență dă învățătorilor și altor persoane posibilitatea de a studia în învățămîntul superior fără a ieși din cîmpul muncii. Cu ajutorul învățămîntului fără frecvență, peste 300.000 de oameni ai muncii din U.R.S.S. au avut posibilitatea de a absolvi institutele pedagogice superioare. Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., prevăd lărgirea continuă a învățămîntului fără frecvență.

Cunoștințe temeinice

Intr-o atmosferă sărbătorească se desfășoară examenele la școala medie nr. 5 din orașul Riga. Clasele și coridoarele sînt împodobite cu flori, cu ramuri verzi. La ora 8, toți examinatorii și asistenții s-au strîns în cancelarie. Directorul școlii, M. I. Zarim-Crastin, a deschis plicurile cu teme pentru lucrările scrise și le-a predat examinatorilor. Cercetîndu-le, pedagogii spun: „Nu e greu", „Vor reuși să le facă bine cu toții".

Clopoțelul vestește începerea examenelor.

In clasa a IX-a, la examenul de istorie, elevul Amters Hari vorbește despre situația economică a Statelor Unite ale Americii la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea.

Răspunsurile elevilor din clasa a IX-a au arătat că profesorul Lacicaia a asigurat însușirea adîncă și temeinică a cunoștințelor de istorie.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

LA LECȚIE

Grigorii Medinski

Polina Antonovna luă creta și scrise pe tablă litera „a".

— Cum credeți, băieți: această expresie algebrică este mai mare sau mai mică decît zero?

— Mai ma-are! — răspunseră copiii în cor.

— De ce?

— Este pozitivă, fără minus.

— Dar de unde vedeți aceasta? La mine, valoarea numerică a lui „a" este minus trei.

— A-a! Atunci e negativă! — răspunseră iarăși în cor băieții.

— Ei vedeți? — trase concluzia Polina Antonovna. — Ea poate fi și pozitivă și negativă. Mărimea expresiei algebrice depinde de valorile numerice ale literelor care o compun. Inseamnă că nu putem judeca superficial, formal, ci trebuie să vedem fondul chestiunii. Trebuie să ne gîndim!

In acest fel, căutînd să verifice cunoștințele din trecut ale elevilor, și-a început Polina Antonovna cursul de algebră. Expresia ei — „trebuie să ne gîndim" — Boris a auzit-o apoi și la lecțiile de istorie sau de literatură, însă Polina Antonovna o repeta deosebit de des, cu fiecare prilej, argumentînd-o cu cele mai diferite exemple.

De pildă, vorbind despre proporționalitatea mărimilor, ea a dat copiilor, parcă în glumă, o problemă simplă de aritmetică: „Un copil a crescut în primul an de viață cu 25 de centimetri. Cu cîți centimetri va crește el în zece ani?"

— Cu doi metri și jumătate! — se auzi vocea grăbită a unui elev.

Polina Antonovna aruncă doar o privire semnificativă amatorului de răspunsuri grăbite — și un zîmbet trecu prin toată clasa. Priceperea de a glumi și de a împrospăta astfel, ca printr-o înghițitură de apă rece, lecția cea mai grea și mai plictisitoare în aparență, este una dintre particularitățile cele mai bune ale Polinei Antonovna.

— De calculat știți să calculați corect — observă ea pe un ton serios și glumeț în același timp. — Dar numai mașina de calcul calculează mecanic. Omul, însă, trebuie să se gîndească.

Și ea le vorbi copiilor despre limitele de aplicare a matematicii. Creșterea copilului, de pildă, este un proces biologic, iar în biologie sînt multe lucruri care nu se pretează la calcul.

Altădată, un elev a căpătat următorul răspuns în lucrarea de control la algebră: pentru un halat s-au consumat 36,43 metri stofă.

— Iată ce înseamnă cînd dincolo de cifre nu vezi viața — spuse Polina Antonovna.

Și așa se întîmplă la toate.

După ce a ascultat, bunăoară, demonstrarea unei teoreme, ea întreabă deodată:

— Această teoremă, nu poate fi oare demonstrată și prin alt procedeu? Gîndește-te!

Și iată că Boris stă seara, se gîndește și caută un alt procedeu de demonstrare.

Altădată, ea renunță cu totul la demonstrare și cere numai schema logică a acesteia.

Vasea Troșkin desenează pe tablă o schiță, scrie „ni se dă", subliniază cu o linie groasă aceste cuvinte, apoi scrie conștiincios datele și începe să demonstreze teorema. Toate acestea le face cu curaj, repede, cu o oarecare neglijență chiar, sigur de forțele sale și poate chiar de o notă bună.

Dar Polina Antonovna îl întrerupe pe neașteptate:

— Nu e nevoie să demonstrezi pînă la sfîrșit. Văd că demonstrarea o știi. Mai bine arată etapele ei logice.

Vasea se întoarce spre ea, clipește de cîteva ori, vrea să spună ceva, clipește iar și se hotărăște să întrebe:

— Care etape logice?

— Cred că înțelegi semnificația cuvîntului? Ce etape, ce trepte a urmat gîndul dumitale? Ce trebuie să dovedești în primul rînd, în al doilea rînd, în al treilea rînd? Planul demonstrării.

Polinei Antonovna îi plac asemenea cotituri în mersul lecției. Programa nu cere aceasta. Programa cere un singur lucru: să știi să demonstrezi teorema cutare și cutare. Dar demonstrarea se poate face în diferite feluri. Elevul poate începe foarte curajos răspunsul, dar e destul să schimbi locul literelor în desen, că totul se amestecă și iese o întreagă încurcătură. El a memorat pur și simplu, dar nu înțelege ce este și cum este.

Dar pedagogul trebuie să crească un om care să înțeleagă legătura între lucruri. Chiar dacă demonstrarea va fi uitată, trebuie să rămînă logica lucrurilor.

De aceea Polina Antonovna așteaptă cu răbdare pînă cînd Vasea își va aduna gîndurile și se uită cum sfărîmă el creta în mînă. Ea știe că dacă Vasea începe să sfărîme creta, înseamnă că e agitat.

— Dați-mi voie să răspund ca în carte! — spune el, și întorcîndu-se hotărît spre tablă, continuă demonstrarea învățată pe de rost.

Polina Antonovna zîmbește, dar nu-l întrerupe. Cînd Vasea termină, se întoarce la aceeași întrebare:

— Bine! Ai demonstrat teorema, ai demonstrat-o corect, ca în carte. Arată acum calea logică pe care ai urmat-o.

Vasea începe iar să sfărîme creta, dar nu știe să arate calea logică.

— Cine poate să mi-o spună? — se adresează Polina Antonovna clasei.

— Eu am învățat doar, — o privește cu nedumerire Vasea.

— N-am nimic împotrivă! Dar pe lîngă aceasta, lucrul trebuie înțeles. Fără înțelegere nu există gîndire, iar fără gîndire nu există matematică. Treci la loc!

Cu totul descurajat, Vasea aruncă creta, care cade pe dușumea și se sfarmă în bucățele. El trece la loc, întoarce demonstrativ capul și privește pe geam.

— Ce vrea? — mormăie Vasea. — Nici ea nu știe ce vrea.

— Cine poate arăta etapele logice ale demonstrării? — repetă întrebarea Polina Antonovna.

Ea vede că mulți, ca și Vasea, nu înțeleg ce vrea ea, alții se gîndesc cu încordare și intensitate, dar nu le vine nimic în minte.

In acest timp, se ridică, nu prea sus, dar sigur, mîna lui Valea Batalin.

— Dați-mi voie să răspund eu!

— Poftim!

Valea iese, își aranjează haina, și începe:

— Mersul gîndirii aste acesta....

Deodată își amintește de discuția avută cu Polina Antonovna cu privire la șah și-i aruncă o privire întrebătoare.

— Just, just, — îl încurajează Polina Antonovna. Tocmai aceasta vreau să lămurim. Mersul gîndirii!

Ochii lui Valea sclipesc în dosul ochelarilor și el începe să construiască schema completă a demonstrării teoremei: la început demonstrăm aceasta, apoi astălaltă, pe urmă aceasta — și pe baza lor obținem ceea ce trebuie să demonstrăm.

Iar cînd Valea termină, Polina Antonovna spune:

— Foarte bine.

Ia tocul în mînă, deschide catalogul și toată clasa devine foarte atentă, urmărind mișcările mîinii sale.

— Cinci, — se aude o voce șoptită. — Ei, academicianul nostru!

Apoi iarăși o liniște încordată și aceeași șoaptă:

— Lui Vasea trei!

In mijlocul liniștii generale, se aude deodată foșnetul unui caiet rupt. Vasea își exprimă protestul.

— La lecția următoare ai să-mi arăți caietul! — spune cu o voce fermă Polina Antonovna. Și în caiet totul să fie restabilit!...

Apoi, aruncînd o privire fermă asupra întregii clase, continuă:

— Și acum, să mergem mai departe.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

A 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia

In cinstea măreței sărbători

Aproape o mie de învățători, profesori și studenți ai institutelor pedagogice din Odessa s-au adunat la Teatrul academic de stat de operă și balet la ședința festivă închinată aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia. Referatul cu această temă a fost prezentat de tov. Cerniavschi, secretarul Comitetului orășenesc al P.C.U.S. din Odessa.

Participanții la festivitate au ascultat apoi opera „Bogdan Hmelnițchi".

In școli și în institutele pedagogice se serbează cu mare însuflețire gloriosul jubileu — au loc conferințe științifice, adunări, se editează numere speciale ale gazetelor de perete.

Profesorii școlilor și institutelor pedagogice țin prelegeri și referate în întreprinderile și instituțiile orașului.

Elevii școlii nr. 127 au confecționat un panou cu tema „Marea prietenie dintre popoarele rus și ucrainean". Profesorul de limba ucraineană N. A. Plisevici, profesorul de limba rusă N. I. Novicov și directorul școlii medii, M.M. Lallimenco, au organizat un ciclu de discuții și prelegeri pentru elevi despre însemnătatea reunirii Ucrainei cu Rusia.

La Institutul pedagogic „Ușinski" și la Institutul pedagogic de limbi străine din Odessa au avut loc interesante conferințe cu cititorii despre operele scriitorilor sovietici, închinate reunirii Ucrainei cu Rusia.

Colectivul dramatic al Institutului de limbi străine a pregătit spectacolul „Bogdan Hmelnițchi" pe care-l va prezenta în fața studenților și a oamenilor muncii din oraș.

Literatura pentru copii a Ucrainei Sovietice

In aceste zile, Casa cărții pentru copii este pavoazată în mod deosebit. Pereții sînt împodobiți cu portretele clasicilor literaturii ucrainene, cu machete de cărți lucrate îngrijit, cu fotografii și ștergare brodate cu frumoase modele naționale. Aici, în cinstea jubileului de 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia, s-a deschis expoziția cărții ucrainene pentru copii. In standuri și vitrine au fost expuse peste 700 de cărți: operele pentru copii ale marilor scriitori sovietici ucraineni — M. Rîlschi, P. Tîcina, V. Vasilevscaia, N. Ribac, A. Malîșco, L. Pervomaischi și alții. „Tinerețea", de A. Boicenco, ca și operele cunoscutei scriitoare ucrainene pentru copii N. Zabila, se numără printre cărțile preferate ale tineretului sovietic.

La expoziție sînt bogat reprezentate operele tinerilor scriitori din Ucraina P. Voronco, O. Doncenco, M. Poznanscaia și I. Zbanațchi, erou al Uniunii Sovietice, ale căror cărți sînt bine cunoscute în toată țara.

Copiii din Uniunea Sovietică cunosc și iubesc mult operele clasicilor literaturii ucrainene, T. Sevcenco, I. Franco etc.

Cărțile acestor scriitori, care se editează în tiraje mari în toate limbile popoarelor din U.R.S.S., sînt de asemenea expuse în standuri. Operele clasicilor literaturii ruse, traduse în limba ucraineană, ocupă un stand deosebit. Numărul mare al edițiilor și grija cu care se editează cărțile dovedesc dragostea nemărginită și respectul poporului ucrainean pentru cultura rusă și reprezintă o ilustrare a cuvintelor spuse de I. Franco, care împodobesc standul: „Dacă operele literaturilor europene ne-au plăcut, au trezit gustul nostru estetic și fantezia noastră, operele literaturii ruse ne-au învățat, au trezit conștiința noastră, au trezit în noi omul, dragostea pentru cei săraci și oprimați".

Editurile ucrainene acordă o deosebită atenție editării cărților de popularizare a științei și cărților de literatură pentru copii. In acest domeniu lucrează o serie de scriitori ucraineni talentați. Operele lor sînt bogat reprezentate la expoziție.

Un loc important în cadrul expoziției îl ocupă cărțile scriitorilor sovietici ruși, traduse în limba ucraineană, și cărțile scriitorilor ucraineni, traduse în limba rusă. Cîteva standuri sînt închinate cărților scriitorilor din țările de democrație populară traduse în limba ucraineană, precum și cărților scriitorilor ucraineni editate în China, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia și în alte țări.

Intr-o vitrină specială sînt expuse revistele pentru copii editate în limbile rusă și ucraineană: „Barvinoc" — pentru cei mici, și „Pioneria" — pentru copiii de vîrstă mijlocie.

Expoziția literaturii ucrainene pentru copii este una din mărturiile vii ale îmbogățirii reciproce a literaturii și artei ucrainene și ruse în familia unită a popoarelor din U.R.S.S.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Nici o notă rea

Dimineața însorită de primăvară este plină de mireasma liliacului și a castanilor înfloriți. E o zi de sărbătoare: încep examenele. Cu buchete de flori în mînă, îmbrăcați curat, școlarii merg în grupuri sau cîte unul. Peste 78.000 de elevi și eleve ai școlilor din Kiev dau în anul acesta examene de promovare și absolvire. Dintre aceștia, peste 8000 dau examene pentru diploma de maturitate.

La școala de băieți nr. 19 e o liniște încordată: au început primele examene. Elevii clasei a X-a dau lucrarea scrisă la limba rusă. Profesoara Zinaida Vasilievna Ivanovscaia este liniștită și sigură de elevii săi. Ea știe că au cunoștințe largi de literatură și că vor îndeplini bine lucrarea.

In sala de festivități a școlii medii cu limba de predare ucraineană nr. 123, 67 de eleve scriu lucrarea la literatura ucraineană. Cele mai multe dintre ele și-au ales tema „Preamărirea prieteniei dintre popoare în poezia lui P. G. Tîcina, M. T. Rîlschi și A. S. Malîșco". Această temă le frămîntă acum mai mult decît oricare alta. Majoritatea elevelor au executat bine lucrarea scrisă.

La școala medie nr. 8 cu limba de predare ucraineană, majoritatea elevilor din clasele a IV-a, conduse de învățătorii A. V. Rudenco și M. A. Smucier, au primit la dictare notele „4" și „5". Nici unul din cei 299 elevi examinați în prima zi n-a primit vreo notă rea.

78 de elevi din clasele a IV-a ale școlii nr. 124 au scris dictarea la limba rusă. 66 au primit note foarte bune și bune. Nici aici nu există note rele. In clasa a IX-a „D" de la această școală, primul examen este cel de istorie. Examinatorul T. P. Fedosenco și asistenta Levina ascultă cu atenție răspunsurile elevilor. Atunci cînd răspunsurile nu sînt suficient de precise, pun întrebări suplimentare. Ei au o atitudine plină de grijă față de fiecare elev, sînt atenți să nu micșoreze nota pentru o greșeală mică și întîmplătoare, dar nici să nu manifeste liberalism în acordarea notelor.

Patru milioane și jumătate de elevi din Ucraina dau în acest an examene de promovare și absolvire. Două sute de mii dintre ei termină clasa a X-a.

Munca științifică a studenților

Organizarea cercurilor științifice studențești din instituțiile noastre de învățămînt superior, după modelul cercurilor din școlile superioare sovietice, constituie un pas important în acțiunea de stimulare a activității creatoare a studenților. Indrumate de către cele mai bune cadre didactice, aceste cercuri îi deprind pe studenți cu munca de cercetare științifică, îi obișnuiesc să rezolve independent cele mai diferite probleme, dîndu-le astfel posibilitatea de a-și pune toate cunoștințele și întreaga lor putere de muncă în slujba progresului neîncetat al științei.

Ca urmare a condițiilor tot mai bune de activitate create de către partid și guvern învățămîntului superior din țara noastră, numărul cercurilor științifice și numărul studenților cuprinși în aceste cercuri crește an de an. Dacă în anul 1952/1953 existau în instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară doar 226 de cercuri cu 4800 studenți, anul acesta s-a dublat atît numărul cercurilor cît și al membrilor lor. Numai în București există 165 de cercuri studențești cu un număr de 4300 membri.

Conferințele orășenești ale cercurilor științifice studențești, care s-au desfășurat la începutul lunii mai în București, Cluj, Iași și Timișoara, au constituit o sintetizare valoroasă a realizărilor acestor cercuri, au scos în relief posibilitățile de dezvoltare pe care le au o bună parte dintre studenții noștri, dorința lor de a contribui în mod creator la rezolvarea diferitelor probleme de specialitate legate de opera de construire a socialismului în patria noastră. Numărul mare al studenților care au participat la aceste conferințe, precum și discuțiile vii care s-au purtat pe marginea referatelor prezentate, dovedesc interesul mereu crescînd al tineretului din universități și institute față de activitatea științifică. Rezultatele obținute la învățătură de către studenții membri ai cercurilor științifice demonstrează limpede că legarea activității științifice de procesul de învățămînt este unul dintre cele mai însemnate mijloace de ridicare a nivelului învățămîntului nostru superior.

In acest an școlar, în activitatea cercurilor științifice studențești s-au înregistrat progrese importante. Cadrele didactice au sprijinit mai puternic desfășurarea muncii științifice a studenților iar tematica, aleasă cu mai multă grijă, a permis îndreptarea acestei activități spre deprinderea lor cu munca de cercetare științifică și rezolvarea unor probleme legate nemijlocit de producție. Astfel, cercul științific agrotehnic de la Institutul agronomic din București a adus, prin activitatea pe care a desfășurat-o pe teren, o contribuție importantă la studiul agro-pedologic al solului gospodăriei agricole colective „Pămînt desțelenit" din comuna Mircea Vodă, făcînd totodată și recomandări practice care vor contribui la ridicarea producției agricole.

Lucrări bune, legate de problemele agriculturii, au fost prezentate și la celelalte conferințe ale cercurilor științifice. Printre ele se numără, de exemplu, lucrarea „Producerea de sămînță hibridă de porumb în regiunea silvo-stepei din Iași" elaborată de către cercul științific de genetică și ameliorarea plantelor de la Institutul agronomic, în colaborare cu cercul de biologie și genetică de la Universitatea „Al. I. Cuza", lucrarea „Importanța calului ardenez pentru ameliorarea calului din regiune", prezentată de către studenții Facultății de zootehnie de la Institutul agronomic din Arad, precum și referatul „Combaterea mălurei la grîu cu deșeuri din uzine" prezentat de către studenții Institutului agronomic din Cluj. Probleme strîns legate de Hotărîrea Plenarei din 19—20 august 1953 au fost dezbătute în referatul „Cercetări în vederea folosirii pepsinei la fabricarea brînzeturilor" și în alte lucrări prezentate de către cercurile științifice de la Institutul de industrie ușoară din Iași.

O activitate rodnică au desfășurat cercurile științifice din institutele tehnice. Cercul de mașini-unelte de la Politehnica din Iași a studiat tema „Modernizarea mașinilor unelte", cu aplicare practică la trei mașini de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași. Deosebit de valoroase sînt lucrările „Generatori de impulsuri de înaltă tensiune" realizată în cadrul cercului de energetică de la Politehnica București, „Studiul și proiectarea turbinei Banki pentru electrificarea rurală" executată de studenții Facultății de mecanică de la Politehnica Timișoara, „Studiul reducerii pierderilor de solvenți într-o instalație de solventare a uleiurilor" prezentată de cercul științific de pe lîngă catedra de procese și aparate din Institutul de petrol și gaze București, „Obținerea fenolului din produse petrolifere" prezentată de cercul științific de industrii organice de la Politehnica Iași etc.

Lucrările realizate în cadrul cercurilor de geologie-geografie sînt caracterizate prin aceea că se bazează pe observații făcute pe teren și pe studiul de laborator, ceea ce denotă o muncă susținută pentru adîncirea temelor și metodelor de cercetare.

Grija statului nostru față de sănătatea oamenilor muncii creează un larg cîmp de activitate studenților din institutele de medicină și farmacie. Și în acest domeniu au fost prezentate lucrări valoroase, ca de exemplu: „Modificările valorii catalazei din mușchiul gastrocnemian de broască în urma contracțiilor duse pînă la oboseală", prezentată de cercul științific de chimie biologică de la Institutul de medicină din Iași, „Metodica cercetării problemelor sanitaro-antiepidemice dintr-un centru populat" întocmită de cercurile Facultății de igienă de la I.M.F.-București, sau „Modificările electro-cardiografice în colicistita acută experimentală" prezentată de cercul științific de fiziopatologie de la Institutul de medicină din Iași.

Cu prilejul conferințelor cercurilor științifice au fost prezentate o serie de lucrări teoretice, ca de exemplu „Despre unele clase de rețele de o suprafață", întocmită de cercul de geometrie de la Facultatea de matematică-fizică a Universității „Al. I. Cuza" din Iași, sau lucrarea „Asupra unor mișcări ale fluidelor vîscoase incompresibile", elaborată de un cerc de specialitate de la Institutul de construcții din București, care aduce contribuții proprii în domeniul matematicii aplicate.

Intr-o serie de lucrări au fost dezbătute just unele teme legate de dezvoltarea culturii noastre. Au fost prezentate astfel lucrările „Folclorul ca expresie a conștiinței sociale", aparținînd cercului științific al Facultății de filozofie a Universității „C. I. Parhon" sau „Revistele satirice conduse de B. P. Hașdeu", aparținînd unui cerc al Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București.

Preocupări meritorii au avut și unele cercuri de la Institutul „Maxim Gorki" București, care au izbutit să prezinte la conferința orășenească o serie de lucrări valoroase.

Realizările obținute în domeniul activității științifice a studenților dovedesc o creștere simțitoare a nivelului muncii științifice în instituțiile de învățămînt superior.

Dar pe lîngă aceste realizări importante mai există și o serie de lipsuri. Unele decanate și catedre n-au înțeles importanța pe care o au cercurile științifice pentru ridicarea nivelului general al învățămîntului. Acest lucru a făcut ca în unele instituții să nu ia ființă cercuri noi, deși existau condițiile necesare, iar acolo unde aceste cercuri există, să nu ducă întotdeauna o activitate susținută.

In alegerea temelor, cadrele didactice nu au ținut întrutotul seama de posibilitățile studenților, ceea ce a avut ca rezultat demobilizarea acestora sau chiar dizolvarea unor cercuri, așa cum s-a întîmplat de pildă cu cercul de chirurgie de la Institutul de medicină din Iași.

In unele centre universitare, realizările cercurilor nu au fost popularizate suficient. La Iași acest lucru a avut drept urmare o participare nesatisfăcătoare a studenților la lucrările conferinței orășenești.

Lipsa de continuitate în munca de cercetare științifică a studenților a contribuit de asemenea în mare măsură la slăbirea activității cercurilor.

Sînt numeroase cazurile în care, odată cu sfîrșitul anului școlar, se încheie și activitatea științifică a studenților. De aceea, este bine ca tematica cercurilor științifice să fie cunoscută înainte de încheierea anului școlar pentru ca în timpul practicii și al vacanței de vară studenții să poată continua studierea problemelor respective.

O parte din lipsurile existente în activitatea cercurilor științifice se datoresc Ministerului Invățămîntului. Deși atenția ministerului pentru munca științifică a crescut față de anii precedenți, totuși nu s-a urmărit îndeaproape activitatea acestor cercuri.

Conducătorilor instituțiilor de învățămînt superior le revine sarcina de a sprijini permanent activitatea științifică a studenților, de a ajuta la traducerea în viață a celor mai importante realizări ale cercurilor științifice. Ei pot găsi sprijin în organizațiile U.T.M. care în acest an au dat un prețios ajutor în munca de pregătire și în organizarea conferințelor cercurilor științifice.

Un eveniment însemnat în viața cercurilor științifice îl constituie organizarea asociațiilor științifice studențești. Aceste asociații trebuie să contribuie efectiv la dezvoltarea activității de cercetare științifică în rîndul studenților, să acorde un ajutor susținut cercurilor la organizarea muncii de cercetare, la generalizarea experiențelor bune.

Prin asigurarea unei juste orientări a studenților în activitatea de cercetare științifică, prin intensificarea colaborării creatoare a acestora cu producția, prin subordonarea activității științifice a acestor cercuri măreței cauze a construirii socialismului, cercurile științifice studențești vor deveni adevărate focare de muncă științifică, și vor contribui prin realizările lor la construirea vieții noastre noi.

Ing. GH. CONSTANTINESCU

ÎN CURÎND ÎNCEP EXAMENELE

Pregătirea științifică trebuie îmbinată cu cea pedagogică

La școala medie de băieți din Ploești se simte puternic apropierea examenelor.

In clasa a V-a „A", la lecția de aritmetică se repetă transformarea fracțiilor ordinare în fracții zecimale, fracții zecimale finite și infinite. Profesorul pune întrebări formulate cu precizie și într-o evidentă înșiruire logică. Mulțimea cravatelor roșii se îmbină plăcut cu numărul mare al degetelor ridicate, cu privirile agere ale elevilor care se simt stăpîni pe cunoștințele lor. Elevii definesc bine fracțiile ordinare și zecimale, știu cîte feluri de fracții sînt prin compararea lor cu unitatea, știu care fracție este mai mare dintr-un șir de fracții cu același numărător și numitori diferiți sau dintr-un șir de fracții cu același numitor și numărători diferiți. Cei mai mulți știu să aplice cu ușurință, în efectuarea exercițiilor, regulile pe care le-au învățat cu privire la cele 4 operații cu fracții ordinare. Recunosc cu pricepere perioadele simple și pe cele mixte, iar calculele cu fracții zecimale finite și infinite nu-i pun în nici o încurcătură.

Satisfăcut de mulțimea răspunsurilor bune, de repeziciunea cu care unii elevi rezolvă la tablă exercițiile, profesorul uită însă că se găsește la o lecție de repetare de sfîrșit de an. El uită că această lecție trebuie să-i ajute pe elevi nu numai să-și formeze o privire de ansamblu asupra temei respective, ci și să-și completeze lacunele pe care le au, să-și precizeze anumite noțiuni, să-și întărească anumite priceperi și deprinderi de calcul, să-și verifice posibilitatea de a aplica cunoștințele lor în practică. De aceea, elevii care răspund greșit sau fac anumite greșeli în rezolvarea exercițiilor la tablă dispar imediat din cîmpul vizual al profesorului, fiind înlocuiți cu alți elevi mai ageri, care răspund mai repede și rezolvă cu mai multă siguranță exercițiile. Intrebările curg cu o repeziciune uimitoare și toți cei care nu răspund cu aceeași repeziciune, șoviăind în formularea răspunsurilor, de-abia au timp să se așeze în bănci, că alții au și pornit să răspundă în locul lor. La prima oprire, la prima ezitare, degetul arătător al profesorului a și făcut semn elevului care de-abia așteaptă prilejul să-și dovedească cunoștințele. Și astfel se întîmplă că o serie de elevi sînt pur și simplu înlăturați de la activitatea clasei. Nimeni nu are ragaz să vadă ce nu știu acești elevi, nu le arată în ce constau greșelile lor, nu le indică ce au de făcut ca să ajungă la nivelul celorlalți.

E o goană în punerea întrebărilor și în formularea răspunsurilor că îți vine să te uiți mereu la ceas. Ai impresia că te găsești la cros și că auzi ropotul pașilor ce bat pămîntul cu înțeleală, ca să parcurgă distanța indicată în cea mai scurtă perioadă de timp. Și ca și la cros, profesorul nu-i mai vede deloc pe cei care au rărit pasul. El aleargă victorios către țintă cu cei care și-au însușit ritmul său accelerat.

Din cauza acestui ritm neîngăduit de rapid, profesorul nu înregistrează bine toate răspunsurile elevilor. A dovedit-o chiar de la începutul lecției, cînd a cerut să i se dea un exemplu de fracții cu același numărător și cu numitori diferiți și să se indice care este fracția cea mai mare. Un elev dăduse ca exemplu fracțiile $^2/_5$ și $^2/_4$. Pînă să arate elevul care este fracția cea mai mare, profesorul a cerut alt exemplu. Clasa întreagă s-a oprit din alergat, nedumerită de ce nu a acceptat profesorul răspunsul. Și fără să explice nimic, profesorul a dat el ca exemplu fracțiile $^3/_2$ și $^3/_7$.

Din cînd în cînd, elevii își aruncă ochii la caietele pe care au lucrat temele acasă. Profesorul a uitat, însă, complet de ele. Nici măcar elevilor care lucrează la tablă exercițiile rezolvate acasă nu le cere caietul ca să vadă ce metode au folosit, la ce rezultate au ajuns. Nici cînd exercițiile sînt gata, cînd lucrările sînt efectuate, nu încearcă să verifice dacă toți elevii au obținut același rezultat, dacă au folosit aceleași procedee de calcul. Graba nu-i dă răgaz să observe nedumerirea unor elevi care, în loc să calculeze exercițiile prin transformarea fracțiilor zecimale în fracții ordinare, au transfomat fracțiile ordinare în fracții zecimale, calculînd pe această bază. Era necesar să li se explice acestor elevi că și calea urmată de ei este justă, dar că e mai indicată cea folosită la tablă, deoarece aceasta nu introduce aproximări.

Lecția s-a apropiat de sfîrșit. Profesorul discută cu elevii ce trebuie să repete pentru lecția viitoare, ce exerciții să lucreze pe caiete. Nici acum, însă, nu se preocupă de elevii rămași în urmă, nu le dă îndrumări individuale, nu le dă teme speciale.

Majoritatea elevilor din clasa a V-a „A" au cunoștințe precise, se exprimă corect din punct de vedere științific, calculează cu pricepere. Profesorul a acceptat însă răspunsurile lor fără să le ceară a justifica de ce este așa și nu altfel. Nu i-am auzit aproape deloc punînd întrebarea „de ce", a cărei folosire are o putere atît de mare în dezvoltarea gîndirii elevilor.

Și mai puțin a arătat această lecție cum știu să aplice elevii clasei a V-a „A" cunoștințele despre fracții în rezolvarea de probleme, în viața practică. Deși indicațiile programei și indicațiile metodice cu privire la repetare acordă o mare importanță rezolvării problemelor, profesorul s-a rezumat numai la exerciții. In tot timpul lecției nu s-a rezolvat nicio problemă. Oare și la examene va proceda la fel? Va da drumul elevilor în clasa a VI-a fără să controleze cum văd ei legătura între matematică și realitate, cum pătrund ei conținutul problemelor legate de realitatea concretă, cum analizează o problemă și întocmesc planul ei de rezolvare?

Lecția desfășurată în ora următoare, la clasa a X-a „A" despre corpuri geometrice, poliedre și corpuri rotunde, răspunde în bună parte la multe întrebări ce s-ar putea pune cu privire la lecția de aritmetică de la clasa a V-a „A". Nici aici profesorul nu a controlat temele elevilor, nu i-a pus în situația să lege cunoștințele de realitate, să gîndească. Tot timpul lecției, a cerut elevilor să recunoască corpurile geometrice, să dea definiția lor și să scrie pe tablă formulele ariilor laterale și totale ale volumelor, fără să controleze dacă elevii știu să demonstreze anumite formule, dacă înțeleg raporturile reciproce dintre diferite noțiuni, dacă pot ilustra cunoștințele lor cu desene din lumea exterioară, dacă pot folosi formulele în rezolvarea de probleme. Deși unii dintre elevi au dovedit prin răspunsurile lor că nu cunosc bine toate elementele corpurilor geometrice, că nu sînt stăpîni pe anumite formule, profesorul nu i-a ajutat să-și fixeze, să-și adîncească aceste cunoștințe prin desene și explicații mai ample, prin rezolvări de probleme. De-abia la sfîrșitul orei, cînd mai erau numai 6 minute pînă să sune, a dat elevilor să rezolve o problemă cu aplicații din trigonometrie. In loc să antreneze, însă, întreaga clasă în analiza logică a problemei, profesorul a lucrat numai cu elevul de la tablă.

Ca și la clasa a V-a „A" nu a pus nici o notă, deși aprecierea cunoștințelor elevilor în perioada repetării de sfîrșit de an are o importanță foarte mare, nu a dat îndrumări amănunțite elevilor în legătură cu repetarea anumitor teme indicate pentru lecția următoare, nu a dat teme individuale elevilor rămași în urmă la învățătură.

Deși la ultima ședință a consiliului pedagogic s-au trasat sarcini precise în legătură cu ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură în această perioadă, deși cu acest prilej s-a comunicat experiența pozitivă a unora dintre profesorii școlii care au organizat consultații pe grupe de elevi cu același nivel de cunoștințe, tovarășul profesor de matematică de la clasele a V-a „A" și a X-a „A" nu a organizat consultații.

Este cert că tovarășul profesor muncește, că se străduiește să ajute elevii. La clasa a X-a „A", unde are un număr mai mare de elevi rămași în urmă la învățătură, face de 4 ori pe săptămînă meditație cu elevii. Numai că în loc să lucreze cu cei rămași în urmă la învățătură, el muncește cu toți elevii clasei, nereușind, deci, să acorde un sprijin susținut elevilor cu goluri în cunoștințele lor, să-i pregătească temeinic pentru examene.

Toate aceste lipsuri arată că conducerea școlii nu i-a dat tovarășului profesor tot sprijinul de care are nevoie, mulțumindu-se cu faptul că este bine pregătit din punct de vedere științific în specialitatea pe care o predă. Directorul școlii, împreună cu responsabilul colțului pedagogic și cu sprijinul organizației de partid și ale celei sindicale, trebuie să găsească mijloacele concrete de stimulare a tovarășului profesor, ca și a celorlalte cadre didactice în însușirea pedagogiei și experienței școlii sovietice. Trebuie să se arate fiecărui profesor din cadrul școlii că fără o împletire strînsă a pregătirii științifice cu cea pedagogică nu se pot obține rezultatele calitative așteptate în instruirea și educarea elevilor. De asemenea, pentru ca greșelile constatate cu prilejul repetării materiei să nu se repete și la examene, conducerea școlii are datoria să-i ajute pe profesori să-și vadă lipsurile pe care le au, să le dea îndrumări amănunțite cu privire la atitudinea pe care trebuie s-o aibă la examene, cu privire la felul cum trebuie să examineze și să aprecieze cunoștințele elevilor.

Directorul școlii medii de băieți din Ploești trebuie să tindă ca toți specialiștii școlii să fie și buni pedagogi.

M. POPESCU

Pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură

La începutul lunii mai, la Școala medie tehnică de drumuri și poduri — economie și planificare din orașul Brăila a avut loc o ședință a consiliului pedagogic, în care a fost analizată situația la învățătură a elevilor. Analiza a scos la iveală faptul că un număr mare de elevi a rămas în urmă la învățătură. In deosebi era îngrijorătoare situația elevilor din anul III, secția drumuri și poduri.

Arătînd cauzele acestei situații, colectivul pedagogic a criticat lipsurile serioase ale unor profesori care nu și-au dus la îndeplinire cu conștiinciozitate sarcinile didactice. De pildă, profesorul Apostol Chiriță, care predă materia „Poduri de lemn și beton armat", nu s-a preocupat de o mai temeinică pregătire a elevilor săi, deși mulți dintre ei nu și-au însușit cunoștințele predate. Profesorul Anghel Sticlaru a lipsit mult de la orele de cursuri, nu și-a întocmit planuri de lecții. Profesorul Ion Moisiu a manifestat o atitudine nejustă față de elevi, fapt care a contribuit la demobilizarea lor. Consiliul pedagogic a cerut acestor profesori să-și lichideze lipsurile, să muncească cu hotărîre pentru ridicarea pregătirii elevilor lor.

In aceeași ședință au fost stabilite măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea situației elevilor rămași în urmă la învățătură. Cadrele didactice au organizat ore speciale de pregătire pentru acești elevi la materiile principale. Pentru îmbunătățirea studiului individual, profesorii de serviciu ajută pe elevii rămași în urmă la învățătură să-și organizeze mai just timpul rezervat învățăturii. Diriginții au întărit legătura cu familiile elevilor slab pregătiți, urmărind îndeaproape progresele realizate de către fiecare din ei în parte.

Un puternic stimulent la învățătură îl constituie pentru elevii școlii amenajarea panoului de onoare, unde sînt popularizați fruntașii claselor și acei elevi care au obținut progrese la învățătură în ultimul timp.

Prof. RADU PREDESCU
Brăila

Munca rodnică a colectivului de profesori

Colectivul pedagogic al școlii medii de 10 ani din comuna Fierbinți, raionul Snagov, regiunea București, muncește cu stăruință pentru a asigura buna desfășurare a recapitulării și pregătirea temeinică a examenelor. Profesorii de limba română și matematică, de fizică, chimie, științele naturii etc. au întocmit planurile de recapitulare. Se organizează lucrări practice în laborator și pe lotul experimental al școlii, excursii la moara electrificată din comună, la S.M.T.-Grădiștea, se întocmesc ierbare, insectare, pietrare, machete etc.

O contribuție prețioasă la munca de pregătire a examenelor o aduce colțul metodic al școlii, unde se organizează cu regularitate consultații pentru cadrele tinere, se expun planurile bune de lecții recapitulative, material didactic care poate fi folosit la aceste lecții — ca scheme, planșe etc.

Grupa sindicală a organizat de curînd o consfătuire cu tema: „Cum îmi organizez lecțiile de repetare și sintetizare". Discuțiile purtate cu acest prilej au dovedit interesul deosebit pe care-l manifestă cadrele didactice pentru organizarea justă a pregătirii examenelor.

Conducerea școlii organizează ședințe cu părinții elevilor, dîndu-le indicații pentru stabilirea unui just regim zilnic pentru elevi în această etapă.

O consfătuire a diriginților

Pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățămînt a sfatului popular din orașul Ploești a organizat zilele trecute o consfătuire cu diriginții la care a fost dezbătut referatul „Rolul dirigintelui în munca de lichidare a rămînerii în urmă la învățătură și pregătirea examenelor de sfîrșit de an". Referatul a scos în evidență munca stăruitoare a diriginților din școlile de 7 ani nr. 3 (fete), nr. 5 (băieți), nr. 8 (fete) nr. 14 (fete), precum și din școlile pedagogice. Diriginții din aceste școli au folosit metode bune în munca instructiv-educativă, au asistat deseori la lecțiile predate în clasele lor, au ținut o legătură strînsă cu profesorii acestor clase și au luat împreună cu aceștia măsuri în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor — controlul regulat al cunoștințelor, organizarea consultațiilor colective etc.

Referatul a arătat în același timp faptul că o serie de diriginți muncesc încă nesatisfăcător, nu se străduiesc să asigure disciplina conștientă a elevilor, nu-i mobilizează în lupta pentru însușirea cunoștințelor. Luînd cuvîntul la discuții, mulți diriginți au împărtășit experiența lor, au făcut propuneri juste pentru îmbunătățirea muncii. Participanții la consfătuire au criticat cu tărie poziția greșită a profesoarei Maria Dăscălescu, care susține că rămînerea în urmă a elevilor la învățătură și indisciplina lor nu pot fi înlăturate de către pedagogi. Combătînd concepția profund greșită a acestei profesoare, participanții la discuții au arătat netemeinicia ei, ilustrînd cu exemple concrete, cunoscute tuturor, faptul că un pedagog priceput, care-și însușește metode înaintate de muncă, poate asigura succesul la învățătură și disciplina tuturor elevilor săi.

In încheierea consfătuirii au fost luate o serie de măsuri menite să asigure desfășurarea în bune condiții a pregătirii examenelor de sfîrșit de an.

Prof. GH. ANGELESCU
corespondent

O zi din munca inspectorului raional

Indată ce intră în biroul său de lucru, tovarășul Gheorghe Dan, șeful secției de învățămînt a raionului Cîmpulung, își aruncă privirea asupra planului de muncă pentru ziua aceea. Cuprindea cîteva sarcini însemnate: trebuia să inspecteze în primul rînd școala medie mixtă din oraș, să continue apoi, la secția de învățămînt, lucrarea în legătură cu planul de perspectivă pentru dezvoltarea rețelei de școli în raion, și însfîrșit, trebuia să controleze cum se îndeplinesc lucrările date spre rezolvare personalului administrativ al secției.

Inainte de a pleca pe teren el își orîndui în dosar situațiile trimise de conducerile școlilor din raion în legătură cu planul de dezvoltare a rețelei de școli. Sosiseră toate, putea deci să pornească la lucru în ziua aceea. Își puse în servietă lucrarea „Studii de pedagogie" de Duhovnii, pe care o studia de cîteva zile.

Tovarășul Dan își propusese să urmărească la școala medie mixtă din oraș felul cum sînt aplicate instrucțiunile date de secția de învățămînt directorilor de școli în legătură cu pregătirea examenelor. Cu prilejul ultimei inspecții făcute în această școală șeful secției de învățămînt constatase unele lipsuri: în școală nu se organizase un schimb de experiență sistematic între cadrele didactice, profesorii cu experiență nu îndrumau îndeajuns cadrele tinere, se făceau greșeli în ce privește folosirea sistemului de notare. Astăzi avea să vadă în ce măsură lucrurile s-au îndreptat.

Pedagogii de la școala medie mixtă îl întîmpinară cu bucurie. Știau că fiecare vizită a lui în școală însemna pentru ei un ajutor concret. Stînd de vorbă cu ei tovarășul Dan se interesă ce măsuri au luat direcția școlii și colectivul didactic pentru asigurarea unor condiții bune de pregătire a elevilor pentru examene, ce s-a făcut în vederea înlăturării supraîncărcării lor cu sarcini, pentru ajutorarea celor rămași în urmă la învățătură. A constatat că s-a redus numărul activităților extrașcolare și că elevii au astfel posibilitatea să învețe mai stăruitor. A stat de vorbă cu diriginții, întrebîndu-i ce mijloace folosesc pentru a întări legătura cu părinții elevilor acum, în preajma examenelor, interesîndu-se ce îndrumări le-au dat la ultima ședință organizată pentru ei în școală. Din răspunsurile primite a înțeles că diriginții sînt preocupați să asigure elevilor în școală și acasă condiții bune pentru o muncă susținută.

Pe tovarășul Gheorghe Dan îl interesa îndeosebi nivelul de pregătire a elevilor la limba română și matematică. Cu prilejul altor inspecții făcute în școală el asistase la lecțiile tovarășei Elena Cocîrlă, care predă limba română. I-a dat atunci îndrumări concrete, amănunțite pentru lichidarea lipsurilor constatate în lecțiile ei. Acum voia să vadă în ce măsură au fost aplicate acele îndrumări, în ce măsură se îmbunătățise munca.

Tovarășa profesoară Cocîrlă recapitulă cu elevii din clasa a V-a B cunoștințele privitoare la substantiv. Ea își programase pentru aceasta două ore de gramatică consecutive.

In ora următoare inspectorul a asistat la o lecție de matematică la clasa a VI-a A, unde predă tovarășa Elvira Popovici. Se analizau lucrările scrise ale elevilor. Discuțiile erau interesante. Tovarășul Dan își notă multe observații în carnetul său de însemnări.

Ca de fiecare dată cînd vizita o școală, șeful secției de învățămînt stătu îndelung de vorbă cu acei la ale căror lecții asistase. Era mulțumit, într-o măsură, de lecția tovarășei Cocîrlă. Ea reușise să înlăture multe dintre lipsurile pe care le avea înainte. Altele mai stăruiau și acum. Asupra lor se opri tovarășul Dan. Iată, de pildă, unui pedagog i se cere să conducă cu pricepere clasa, să se ocupe în același timp de toți elevii și de fiecare în parte. Tovarășa Cocîrlă nu izbutește însă să facă acest lucru, după cum nu izbutește încă să dea suficientă atenție fiecărui amănunt din desfășurarea lecției. Așa se face că ea a neglijat să întocmească o schemă recapitulativă la tablă, deși aceasta ar fi ajutat mult la consolidarea cunoștințelor elevilor; ea a trecut cu vederea omisiunile sau răspunsurile incorecte ale unor elevi, a șovăit ea însăși cînd a trebuit să răspundă la întrebările elevilor. Șeful secției de învățămînt a apreciat ca nejust faptul că s-au programat două ore consecutive pentru recapitularea materiei la gramatică. Aceasta-i obosește peste măsură pe elevi și face ca lecțiile să nu-și atingă scopul.

In legătură cu fiecare observație făcută, tovarășul Dan a dat profesoarei îndrumări concrete și amănunțite.

Și tovarășa Elvira Popovici a primit îndrumări valoroase pentru îmbunătățirea muncii ei. Lecția în cadrul căreia s-au discutat lucrările scrise ale elevilor din clasa a VI-a la matematică a fost o lecție bună. Rezolvarea cu elevii a exercițiilor date în lucrare a scos la iveală atît pregătirea și priceperea profesoarei cît și nivelul ridicat de cunoștințe al elevilor. Tovarășul Dan a constatat că volumul și greutatea lucrărilor date elevilor au corespuns pregătirii lor și timpului pe care l-au avut la dispoziție, că exercițiile au fost bine alese. Notele obținute au scos însă în evidență o situație care trebuia luată în seamă. Astfel, nouă elevi au obținut la această lucrare note mai mari decît în pătrarul al III-lea. In schimb șapte din ei au primit note mai mici. „Acest lucru trebuia să vă îngrijoreze mai mult, atît pe dumneata cît și colectivul clasei" — a spus tovarășul Dan. Dacă profesoara ar fi chibzuit cu seriozitate asupra cauzelor care au determinat rămînerea în urmă a fiecăruia dintre acești șapte elevi, dacă ar fi vorbit despre aceasta în clasă, ar fi văzut ea însăși mai bine cum trebuie să lucreze cu ei, în timpul care-i mai rămîne pînă la examen și i-ar fi ajutat și pe dînșii să înțeleagă ce au de făcut pentru a ajunge la nivelul celorlalți elevi.

Discuția tovarășului Dan cu profesoarele, discuție la care a participat și directorul, a scos la lumină faptul că secția de învățămînt urmărește problemele școlilor în mod sistematic și controlează felul cum s-au îndeplinit sarcinile trasate, a dovedit că șeful secției de învățămînt cunoaște oamenii care muncesc în școli și-i ajută în mod concret.

E. MANAC

Ne pregătim pentru examene

Dintre numeroasele probleme pe care ni le pune munca școlară, examenele constituie o preocupare de prim ordin. Cadrele didactice din școala noastră s-au preocupat în tot timpul anului de această problemă. La fiecare sfîrșit de pătrar, noi am analizat lipsurile și greutățile noastre prin prizma pregătirii cît mai temeinice a elevilor pentru examene.

Scurtele consfătuiri pe grupuri de profesori, avînd ca scop intensificarea schimbului de experiență între pedagogii care predau la clase paralele, între cadrele mai vechi și cadrele tinere, între învățătorii care predau la clasele a IV-a și profesorii clasei a V-a, precum și consfătuirile cadrelor pe specialități, au contribuit în mare măsură la ridicarea continuă a nivelului predării, a nivelului de cunoștințe al elevilor noștri.

Cu prilejul analizei muncii pe pătrarul III, consiliul pedagogic a luat o serie de măsuri practice în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor pentru examene. Astfel, s-a hotărît să se organizeze din timp repetarea sistematică a materiei, concomitent cu predarea noilor cunoștințe, iar în cursul lunii mai să se întocmească planuri amănunțite în legătură cu repetarea de sfîrșit de an, precizîndu-se și experiențele de laborator, lucrările practice pe lotul școlar și excursiile care se vor organiza cu acest prilej. De asemenea, pentru a se evita supraîncărcarea elevilor, s-a stabilit ca diriginții să coordoneze activitatea profesorilor care lucrează la clasele lor, să urmărească felul cum este îndrumată munca independentă a elevilor, cum sînt ajutați cei rămași în urmă. Tot cu acest prilej s-a stabilit că fiecare profesor trebuie să-și întocmească un plan al consultațiilor care trebuie date elevilor rămași în urmă, precizînd și temele acestor consultații.

Conform hotărîrilor luate la începutul pătrarului IV, în ziua de 24 mai s-au prezentat la conducerea școlii toate planurile de recapitulare a materiei, iar cu două zile mai tîrziu, a avut loc o ședință a consiliului pedagogic, în cadrul căreia întreg colectivul școlii noastre a discutat pe larg felul cum trebuie să se desfășoare lecțiile de repetare finală, cum să ne pregătim pentru examene. Intrucît în prima parte a ședinței s-a prezentat un plan calendaristic al perioadei de recapitulare, s-au prelucrat „Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la examene" și s-au fixat datele examenelor, discuțiile au avut un caracter mult mai concret ca alte dăți și au dus la luarea unor măsuri imediate în legătură cu pregătirea pentru examene. Astfel, s-a întocmit graficul lucrărilor de control pe școală, în scopul evitării supraîncărcării elevilor, s-a întocmit programul vizitelor, al excursiilor, al ședințelor cu părinții pe clase și pe școală, s-a afișat orarul consultațiilor.

Ca directoare a școlii, am urmărit îndeaproape îndeplinirea tuturor măsurilor, menite să asigure o pregătire temeinică a elevilor pentru examene. In munca mea de control la lecții, am urmărit în ce măsură se realizează sarcinile privitoare la evitarea supraîncărcării elevilor, cum sînt ajutați în orele de curs elevii rămași în urmă, ș.a. Am avut astfel posibilitatea să cunosc mai bine felul cum sînt pregătiți elevii, am putut să îndrumez și să iau măsuri imediate pentru înlăturarea lipsurilor.

Unele observații le-am discutat cu profesorii pe grupe de clase, altele în cadrul consiliului pedagogic, pentru a populariza metodele și procedeele bune și pentru a înlătura din munca tuturor cadrelor didactice anumite greșeli caracteristice. Am stăruit în deosebi asupra felului cum trebuie întocmite planurile de lecții recapitulative, asupra felului cum sînt legate lecțiile de viață, cum sînt notați elevii, cum se desfășoară consultațiile.

In această perioadă de încheiere a anului școlar acord o atenție specială elevilor rămași în urmă la învățătură. Caut să țin la zi caietul cu evidența elevilor care au note sub 3, urmăresc măsurile luate de diriginți, am urmărit felul cum sînt întocmite tabelele comparative cu situația la învățătură a elevilor pe clase paralele. Organizînd discuții individuale, în cabinetul directorului, cu elevii rămași în urmă la învățătură, caut să le dezvolt încrederea în forțele lor proprii și simțul răspunderii personale, caut să aflu cauzele lipsurilor și greutățile elevului respectiv în munca școlară. Aceste discuții au dus la preîntîmpinarea unor greșeli în munca pedagogilor, la cunoașterea atitudinii pe care cadrele didactice o au față de acești elevi, a frămîntărilor și grijilor fiecărui elev care are insuccese, la luarea unor măsuri urgente pentru sprijinirea și îndreptarea lor. In ora directorului pe clase, am cerut elevilor rămași în urmă să scrie pe o foaie de hîrtie ce anume problemă nu cunosc la obiectul la care au nota 2, ce greutăți au. Prin acest procedeu am reușit să descopăr serioase lipsuri în munca instructiv-educativă a învățătorilor și profesorilor noștri.

Grija pentru elevii rămași în urmă la învățătură este strîns împletită în școala noastră cu grija pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al tuturor elevilor. Intensificarea muncii metodice în această perioadă reflectă în largă măsură acest lucru. Conștienți că succesul elevilor depinde în primul rînd de calitatea lecțiilor, de nivelul lor științific și pedagogic, am considerat întărirea activității cabinetului nostru pedagogic, intensificarea muncii metodice ca o sarcină esențială în această perioadă. Astfel, cabinetul pedagogic organizează o expoziție cu cele mai bune lecții de repetare finală a materiei, cu materialul folosit la aceste lecții. Aici se prezintă recenzii — de exemplu recenzia cărții „Lecția în școala elementară", a unor articole din Revista de pedagogie — au loc discuții în legătură cu noul în lecțiile de recapitulare.

Un rol important în ajutorarea elevilor în această perioadă îl are și gazeta de perete a școlii, „Profesorii de vorbă cu elevii". Aici profesorii îi învață pe elevi cum să învețe, le lămuresc problemele mai grele. De exemplu, unul din articole a avut această temă: „Cum trebuie să studieze un elev la limba română și ce trebuie să știe el despre moduri".

Un sprijin deosebit de prețios în stimularea elevilor la eforturi susținute îl constituie activitatea organizației de pionieri. Tovarășa instructoare superioară a arătat de curînd activului pionieresc cum întîmpină pionierii sovietici examenele și ce sarcini le revin lor în perioada de pregătire a examenelor. Unele adunări tematice ale pionierilor au desbătut teme strîns legate de pregătirea elevilor pentru examene.

In pregătirea noastră pentru examene sîntem puternic sprijiniți și de comitetul de părinți pe școală, de familiile elevilor.

Uniți cu toții în realizarea aceluiași scop, putem aștepta examenele cu încredere, fiind siguri că elevii noștri vor dovedi o serioasă pregătire.

ELIZA PAVELIU
directoarea școlii de 7 ani nr. 50 băieți
București

Cu eforturi unite

Invățătorii și profesorii școlii de 7 ani din Codlea, regiunea Stalin, au luat numeroase măsuri în vederea pregătirii temeinice a elevilor pentru examene. Ei și-au alcătuit din timp planurile de recapitulare a materiei și au organizat întreaga activitate a elevilor în așa fel încît aceștia să nu fie supraîncărcați cu sarcini, să-și poată folosi rațional timpul. Pentru a veni în ajutorul elevilor rămași în urmă la învățătură, cadrele didactice au organizat lecții suplimentare și consultații.

In această perioadă, conducerea școlii a intensificat legătura cu părinții. Cadrele didactice le vorbesc părinților despre felul cum trebuie să organizeze activitatea și odihna copiilor acasă, pentru a crea astfel condiții cît mai favorabile învățăturii.

De asemenea, organizația de pionieri și-a intensificat activitatea, mobilizînd școlarii la o muncă susținută pentru consolidarea temeinică a cunoștințelor însușite în cursul anului. Gazetele de perete ale claselor și ale școlii publică articole care cheamă pe pionieri să fie fruntași în munca de pregătire a examenelor.

Cu eforturi unite, elevii și cadrele didactice luptă pentru încheierea cu succes a anului școlar.

GH. ȘINCAN
corespondent

Elevele din clasa a XI-a „A" a școlii medii de fete nr. 3 din București, se pregătesc pentru examenul de matematică

Pentru succesul la examene al elevilor mei

In acest an școlar am predat limba română la clasele a V-a, a VI-a și a VII-a ale școlii de 7 ani din comuna Dobrovăț, raionul Codăiești. Incă din timpul anului școlar m-am străduit să muncesc astfel încît elevii mei să-și însușească temeinic cunoștințele predate în cursul fiecărui pătrar, pentru a asigura succesul examenelor.

Am căutat să consolidez cunoștințele elevilor prin repetarea sistematică și permanentă a celor învățate. In planificarea calendaristică a materiei pe pătrarele III și IV la clasa a V-a am prevăzut repetarea celor învățate de elevi în cursul primelor două pătrare ale anului școlar, iar la clasele a VI-a și a VII-a chiar și a cunoștințelor predate la clasele anterioare și care erau în legătură cu materia ce urma s-o predau, contribuind la însușirea temeinică a noilor cunoștințe predate elevilor. De pildă, atunci cînd am predat pronumele și adjectivul posesiv la clasa a V-a am repetat adjectivul, acordul adjectivului cu substantivul precum și articolul posesiv. Odată cu predarea capitolului „Verbul" am repetat o serie de noțiuni însușite de elevi în clasa a IV-a, ca rolul verbului în propoziție, predicatul, acordul predicatului cu subiectul etc.

La data de 8 mai am început recapitularea finală a materiei predate în cursul anului școlar, atît la gramatică și ortografie cît și la lectura literară. Incă înainte am luat măsuri practice pentru asigurarea muncii individuale cu elevii rămași în urmă la învățătură. Pentru aceasta am organizat consultații individuale pentru acești elevi, am discutat cu fiecare din ei problemele pe care nu le-au înțeles suficient, le-am dat îndrumări privitoare la felul cum trebuie să lucreze pentru înlăturarea rămînerii în urmă și în același timp am dat din nou unele explicații asupra diferitelor capitole mai grele din curs. M-am ocupat de elevii mai slab pregătiți și în clasă, punîndu-le întrebări suplimentare, ajutîndu-i să înțeleagă lecția, fără însă a neglija restul clasei, cu care am lucrat în mod obișnuit.

Pentru a evita supraîncărcarea elevilor cu teme și pentru a cunoaște mai bine condițiile în care lucrează fiecare elev acasă, am luat legătura cu diriginții claselor respective, care m-au sprijinit efectiv în această privință. De un real folos a fost pentru mine discutarea situației elevilor rămași în urmă la învățătură în ședințele consiliului pedagogic al școlii, precum și experiența celorlalți colegi privitoare la această problemă. Aceste discuții au dus la evitarea aglomerării elevilor cu sarcini prea multe, care le-ar fi răpit timpul necesar studiului, și au contribuit în mare măsură la scăderea procentajului celor căzuți. Strînsa legătură cu părinții elevilor rămași în urmă la învățătură, sfaturile date acestora pentru a sprijini școala în ridicarea nivelului de cunoștințe al copiilor au contribuit de asemenea la micșorarea numărului elevilor căzuți la limba română.

Utemiștii și pionierii fruntași la învățătură se străduiesc să-și ajute colegii rămași în urmă, pentru ca în nici o clasă să nu fie elevi căzuți sau cu note mici.

Pentru recapitularea finală a materiei la lectura literară mi-am alcătuit planuri speciale, unde am prevăzut temele în jurul cărora să grupez cunoștințele predate în timpul anului. Același procedeu l-am întrebuințat și în alcătuirea planurilor de repetare la gramatică. Gruparea lecțiilor de gramatică pe teme mi-a dat posibilitatea să folosesc schemele de analiză gramaticală. Am pregătit din timp tabelele și schemele de analiză gramaticală pentru diferite teme, ca „Formarea cuvintelor", „Substantivul — flexiunea sa", „Adjectivul" etc.

Pentru ca repetarea finală a materiei să dea rezultatele dorite am organizat în așa fel lecțiile, încît în cadrul fiecărei teme să discut cu elevii problemele esențiale, fără a mă pierde în amănunte care mi-ar răpi prea mult timp. Astfel, la lectura literară la clasa a VI-a sau a VII-a, atunci cînd am discutat operele scriitorilor date ca model în manual, nu m-am oprit la povestirea tuturor lecțiilor ce intrau în cadrul aceleiași teme, deoarece aceasta ar fi necesitat timp prea mult și n-ar fi fost de nici un folos. Inainte de repetarea fiecărei teme am alcătuit cîte un chestionar, pe care l-am dat elevilor din timp, ajutîndu-i astfel să înțeleagă mai bine și să sistematizeze materialul discutat în cadrul temei.

Munca desfășurată de elevii mei în vederea pregătirii examenelor a început să dea roade. Numărul celor rămași în urmă la învățătură a scăzut simțitor, în special la clasele a VI-a și a VII-a, clase la care toți elevii vor intra bine pregătiți la examene.

PETRU BIGHIU
profesor la Școala de 7 ani
din comuna Dobrovăț, raionul Codăiești,
regiunea Iași

Sarcini însemnate ale organizațiilor sindicale din învățămînt

— De la plenara C. C. al S. M. I. —

In ziua de 18 mai 1954 a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Plenara a adoptat un plan cu privire la măsurile ce trebuie luate de organizațiile sindicale din învățămînt pentru încheierea cu succes a anului școlar 1953/1954, pentru organizarea activității elevilor, studenților și cadrelor didactice pe timpul verii și pentru pregătirea deschiderii viitorului an școlar.

I.

1. In toate instituțiile de învățămînt se vor analiza rezultatele obținute pînă în prezent în munca de pregătire a examenelor și se vor întocmi planuri comune unice, care să cuprindă măsurile ce trebuie luate de către conducerile acestor instituții și organizațiile obștești pentru pregătirea și desfășurarea cu succes a examenelor.

a) Organele sindicale, împreună cu directorii școlilor și decanii facultăților vor trebui să îndrume și să controleze munca de recapitulare a materiei, punînd un accent deosebit pe legarea cunoștințelor de practică, prin folosirea mai intensă a materialului didactic, organizarea lucrărilor de control și a lucrărilor practice în laborator, prin excursii făcute în producție, lucrări pe lotul școlar, realizîndu-se astfel o temeinică fixare a cunoștințelor.

b) Organele sindicale trebuie să se preocupe de organizarea muncii individuale cu elevii și studenții rămași în urmă la învățătură și totodată să contribuie la asigurarea condițiilor necesare studiului individual. Un accent deosebit trebuie pus pe organizarea și folosirea de către elevi și studenți a consultațiilor și a ajutorului reciproc. Învățătorii și profesorii având sarcina de a face să crească în fiecare elev și student setea de cunoștințe, pasiunea pentru învățătură. Ei trebuie să întărească încrederea elevilor și studenților în forțele lor, să le educe voința și perseverența în însușirea cunoștințelor, simțindu-se direct răspunzători pentru rezultatele obținute de fiecare elev și student în parte.

c) La instituțiile de învățămînt superior vor trebui luate toate măsurile pentru planificarea justă și din timp a examenelor, recomandarea minimului de bibliografie și întocmirea cu atenție a biletelor de examen.

d) In această perioadă munca va trebui organizată astfel încît să se evite încărcarea cu sarcini a elevilor, studenților și cadrelor didactice. In același timp, se vor asigura condiții materiale cît mai bune pentru ca elevii și studenții să poată face față eforturilor.

2. Perioada de desfășurare a examenelor trebuie să constituie o adevărată sărbătoare, atît pentru elevi și studenți cît și pentru cadrele didactice.

In timpul examenelor trebuie să domnească o atmosferă de liniște și ordine. Exigența va trebui să fie îmbinată cu o atitudine de atenție și înțelegere a profesorilor față de studenți și elevi.

3. O mare atenție trebuie acordată muncii de repartizare a absolvenților. In acest scop organele sindicale vor trebui să desfășoare, în colaborare cu organele U.T.M., o largă muncă politică printre absolvenți, în așa fel ca fiecare învățător și profesor tînăr să considere munca în școlile sătești drept o cinstire de onoare, contribuind la opera de culturalizare a maselor și la transformarea socialistă a agriculturii.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii de repartizare a absolvenților școlilor profesionale. Comitetele sindicale regionale și raionale vor cere sprijinul Consiliilor sindicale regionale pentru a se asigura încadrarea în producție a tuturor absolvenților școlilor profesionale.

4. Cursurile fără frecvență de pe lîngă instituțiile de învățămînt cuprind în fiecare an un număr tot mai mare de oameni ai muncii din toate domeniile de activitate. Organele sindicale vor trebui să sprijine conducerile instituțiilor în organizarea cursurilor de sinteză și a examenelor, preocupîndu-se totodată de asigurarea unor condiții materiale cît mai bune de desfășurare a acestora.

Comitetele sindicale regionale și raionale, împreună cu secțiile de învățămînt, vor trebui să urmărească felul cum se pregătesc cadrele didactice care urmează cursurile fără frecvență și să ia toate măsurile ca toți cei înscriși să se prezinte la examene.

5. In perioada de încheiere a anului de învățămînt cadrele didactice trebuie să participe și la seminariile de încheiere a învățămîntului politic.

Organele sindicale trebuie să se preocupe de crearea unor condiții bune de studiu pentru toate cadrele didactice în perioada de pregătire, să organizeze consultații și să asigure bibliografia necesară, pentru ca pregătirea să se facă cît mai temeinic.

Ținînd seamă că în această perioadă cadrele didactice sînt prinse în multiplele probleme ale școlii, organele sindicale trebuie să organizeze astfel munca, încît să le asigure timpul necesar pregătirii și participării la seminariile de încheiere, fără a crea perturbări în planul de muncă al școlii.

6. Acordînd o mare atenție pregătirii în bune condițiuni a încheierii anului școlar, organele sindicale și directorii școlilor nu trebuie să piardă din centrul preocupărilor lor problema îndrumării muncitorilor din învățămînt în munca obștească, menită să contribuie la succesul campaniei agricole. In mod deosebit, învățătorii și profesorii de la sate au un mare rol în răspîndirea și aplicarea de către țăranii muncitori a regulilor agrotehnice înaintate — chezășie a dezvoltării agriculturii.

7. In îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a sarcinilor de către instituțiile de învățămînt, un rol important revine „Gazetei învățămîntului", care va trebui să-și intensifice munca de cunoaștere a terenului și de lărgire a rețelei de corespondenți, pentru a veni în ajutorul maselor de învățători și profesori prin popularizarea metodelor bune de muncă și prin criticarea lipsurilor.

8. Prezidiul C. C. al S.M.I., împreună cu Ministerul Învățămîntului, vor trebui să ceară Ministerului Culturii ca în întreaga perioadă de pregătire și desfășurare a examenelor să se difuzeze prin radio îndrumări pentru elevi, studenți, părinți și cadre didactice, popularizîndu-se în același timp diferite aspecte din munca lor.

II.

Pentru ca activitatea pe timpul verii să se desfășoare în mod organizat și pentru a se asigura timpul de odihnă necesar elevilor și studenților, iar cadrelor didactice întreg concediul legal, trebuie să se ia următoarele măsuri:

1. a) Organele sindicale vor sprijini conducerile instituțiilor de învățămînt superior și ale școlilor profesionale în lucrările de repartizare a elevilor și studenților pentru practica în producție.

Pentru a se evita lipsurile din anul trecut, cadrele vor fi ajutate să exercite îndrumarea și controlul în timpul practicii pe baza planurilor întocmite.

Pentru a se asigura un mai mare sprijin din partea întreprinderilor, comitetele de instituție vor adresa fiecărui comitet sindical din întreprinderile unde fac practică elevii și studenții scrisori prin care să ceară asigurarea unor condiții materiale bune și sprijinul tehnicienilor și inginerilor pentru pregătirea tehnică a elevilor și studenților.

b) Intrucît în vara aceasta nu se mai organizează cursuri I.C.D., directorii școlilor, cu sprijinul organelor sindicale, vor îndruma cadrele didactice ca printr-o susținută muncă de culturalizare a maselor să contribuie la îndeplinirea cu succes a tuturor muncilor agricole și în mod deosebit a campaniei de recoltare a cerealelor.

c) O atenție deosebită trebuie acordată muncii de alfabetizare pe timpul verii, îndeosebi în întreprinderi și instituții. Comitetele sindicale regionale și raionale trebuie să ceară prin Consiliile sindicale regionale sprijinul comitetelor de întreprindere și al directorilor pentru mobilizarea la cursuri a neștiutorilor de carte și pentru asigurarea unor condiții bune de învățătură.

2. Comitetele sindicale regionale, raionale și de instituție vor mobiliza cadrele didactice pentru organizarea în cît mai bune condiții a taberelor de curte și de centru. Trebuie acordată o atenție deosebită înzestrării taberelor cu material didactic și sportiv. Activitatea din tabere trebuie să contribuie la obținerea unor recolte bogate în agricultură.

3. Consiliul central al asociației sportive „Știința" și Consiliul central al asociației sportive „Rezervele de muncă" împreună cu Serviciul pentru educație fizică și sport din Ministerul Învățămîntului, vor trebui să ia măsuri pentru organizarea pe tot timpul verii a excursiilor cu elevii, studenții și cadrele didactice.

a) Este necesar să se extindă cît mai mult excursiile puțin costisitoare în cuprinsul regiunii, căutîndu-se să se îmbine recreerea cu îmbogățirea cunoștințelor.

b) Se recomandă Ministerului Învățămîntului ca, în colaborare cu Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, să studieze posibilitatea ca, pe timpul verii, unele clădiri de școli cu internate să fie folosite ca baze turistice. Prezidiul C.C. al S.M.I. va face intervențiile necesare pentru planificarea alimentelor trebuincioase.

4. De comun acord cu Comitetul Central U.T.M., Prezidiul C.C. al S.M.I. trebuie să ia măsuri pentru organizarea pe timpul vacanței a cluburilor studențești în toate centrele universitare, să selecționeze din timp și să instruiască activul ce va munci în cluburi și să se îngrijească de înzestrarea cluburilor cu material cultural.

5. Repartizarea locurilor la casele de odihnă pentru studenți și cadre didactice trebuie să constituie un mijloc de stimulare a acelor tovarăși care s-au evidențiat în muncă și în învățătură. Este necesar să se respecte indicațiile date în această privință, propunerile pentru trimiterile la odihnă fiind făcute și discutate în grupele sindicale.

6. Comitetele sindicale regionale, raionale și de instituție vor lua măsuri pentru organizarea caselor de odihnă pe cont propriu, în clădiri proprii sau închiriate și în școlile din stațiunile balneo-climaterice. Prezidiul C.C. al S.M.I. va aproba organizarea caselor de odihnă pe cont propriu numai acolo unde sînt asigurate condiții bune de odihnă, recreiere și educare și va interveni pentru repartizarea din timp a alimentelor necesare.

III.

Pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce revin organelor din învățămînt în vederea deschiderii viitorului an școlar, este necesar să se realizeze o puternică mobilizare a tuturor muncitorilor din învățămînt, a comisiilor permanente ale sfaturilor populare, a maselor largi ale părinților și a comitetelor de patronaj ale școlilor.

1. Pentru înlăturarea greutăților și lipsurilor din anul trecut, cauzate îndeosebi de întîrzierea cu care Ministerul Învățămîntului a dat îndrumări pe teren, se recomandă Ministerului Învățămîntului să dea din timp toate indicațiile cu privire la dezvoltarea rețelei școlare și cu privire la îmbunătățirea profilului instituțiilor de învățămînt și să trimită din timp cifrele de plan pe regiuni, raioane și instituții de învățămînt superior.

Se recomandă Ministerului Învățămîntului să revadă profilul școlilor din sistemul D.G.R.M., ținîndu-se seama că în prezent, din cauza timpului prea scurt de școlarizare pentru unele meserii, a lipsei de utilaj și a amplasării unor școli în localități unde nu se poate realiza programul de practică, mulți absolvenți nu au pregătirea corespunzătoare calificării lor.

2. Una din cele mai importante probleme legate de deschiderea viitorului an școlar este pregătirea condițiilor pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu.

Organele sindicale trebuie să dea un sprijin efectiv secțiilor de învățămînt și directorilor de școli pentru realizarea în bune condițiuni a recensămîntului copiilor de vîrstă școlară și să mobilizeze cadrele didactice în munca de lămurire a părinților asupra responsabilității ce o au pentru îndeplinirea legii privind învățămîntul elementar general și obligatoriu, precum și asupra datoriei lor, înscrisă în Codul Familiei, de a asigura învățătura și educația copiilor în conformitate cu țelurile statului democrat-popular, spre a-i face folositori patriei.

3. Comitetele de instituție și organizatorii sindicali trebuie să ajute pe directorii școlilor și decanii facultăților în pregătirea și desfășurarea în bune condițiuni a examenelor de admitere în școlile de toate gradele și să se preocupe mai mult de felul cum decurg lucrările de înscriere în clasa a VIII-a.

4. Pentru înlăturarea lipsurilor din anul școlar 1953/1954, cînd un mare număr de posturi au fost acoperite cu cadrele respective abia după începerea cursurilor (în unele locuri după cîteva luni) este necesar ca organele Ministerului Învățămîntului și organizațiile sindicale să ia toate măsurile ca pînă la data de 1 iulie 1954 să fie terminate operațiunile de mișcare a cadrelor, iar pînă la 1 august 1954 operațiunea de repartizare a absolvenților, respectîndu-se întocmai instrucțiunile date de Minister în problema mișcării cadrelor.

5. De asemenea, pe baza Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 august 1951, trebuie să se efectueze pînă la data de 1 septembrie 1954 toate modificările intervenite în drepturile de salarizare ale cadrelor didactice, în funcție de studii și vechime, și să se plătească indemnizația de instalare cuvenită noilor absolvenți pînă cel mai tîrziu la 15 septembrie.

Pentru ca tinerii învățători și profesori ce își încep munca de instruire și educare în viitorul an școlar să se simtă cît mai bine chiar din prima zi a prezentării lor la locul de muncă, organele sindicale, în colaborare cu conducerile unităților de învățămînt și cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare, vor asigura încă înainte de sosirea noilor cadre condițiile necesare și vor rezolva problemele de aprovizionare.

6. Buna funcționare a școlilor este condiționată de asigurarea elevilor și a studenților cu manuale și cursuri chiar din prima zi de școală. Trebuie înlăturate cu hotărîre greutățile care au existat anul trecut în această privință. Comitetul de instituție de la Editura de stat didactică și pedagogică trebuie să urmărească felul cum se îndeplinesc sarcinile de plan în ce privește pregătirea manualelor asigurîndu-se tipărirea lor la timp, evitîndu-se lipsurile și greutățile din anul trecut, care au avut urmări asupra desfășurării procesului de învățămînt.

Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale raionale vor urmări ca toate conducerile școlilor să-și procure manualele planificate, iar distribuirea lor să se facă din timp, urmărind în același timp și felul cum se face difuzarea de către librării și cooperative.

De asemenea, pînă la încheierea anului școlar trebuie luate măsuri pentru realizarea procentului de transmisibilitate la manualele ce vor fi întrebuințate și în anul școlar viitor.

Trebuie să existe de pe acum preocuparea de a se planifica cursurile ce trebuie litografiate la acele institute unde există litografii, evitîndu-se munca de asalt în perioada de vîrf.

7. Buna gospodărire a instituțiilor școlare cere conducerilor instituțiilor de învățămînt să-și completeze în permanență laboratoarele și muzeele cu material didactic.

8. Perioada de vară trebuie folosită din plin pentru procurarea și confecționarea materialului didactic cu posibilități locale, completîndu-se astfel materialul repartizat de Ministerul Învățămîntului.

Comitetul de întreprindere de la I.M.D. trebuie să se preocupe mai mult de îmbunătățirea calității materialului didactic și să organizeze larg întreceri socialiste pentru îndeplinirea și depășirea cantitativă și calitativă a planului de producție.

Conducerile școlilor trebuie să antreneze colectivele pedagogice ca, împreună cu elevii, să repare și să pună în stare de funcționare materialul didactic existent în școli care este în momentul de față inutilizabil din cauza proastei gospodăriri.

9. Completarea bibliotecilor instituțiilor școlare cu cărțile și revistele de specialitate trebuie să stea în centrul preocupării conducătorilor de instituții școlare și organelor sindicale. Inceputul anului de învățămînt trebuie să ne găsească cu bibliotecile revizuite, înregistrate și cu tot materialul necorespunzător îndepărtat.

10. O mare atenție trebuie acordată terminării la timp a construcțiilor și reparațiilor școlilor, internatelor și căminelor, precum și problemei aprovizionării la timp cu mobilier, inventar moale, alimente și combustibil.

a) Comitetele sindicale raionale și comitetele de instituție din învățămîntul superior și școlile profesionale au datoria să exercite în mod susținut controlul obștesc asupra felului cum se îndeplinește planul de construcții și reparații și să sprijine pe conducătorii unităților de învățămînt pentru obținerea la timp a tuturor materialelor planificate.

b) Ținînd seama că în prezent distribuirea căminelor și cantinelor pe instituții de învățămînt este făcută defectuos, în sensul că spațiul locativ de student variază de la institut la institut și că repartizarea teritorială face ca distanța dintre unele institute, cămine și cantine să fie prea mare, propunem Ministerului Învățămîntului ca, împreună cu Prezidiul C.C. al S.M.I. și de comun acord cu C.C. al U.T.M. să facă o nouă distribuire a căminelor și cantinelor pe institute.

c) Prezidiul C.C. al S.M.I. trebuie să exercite un control obștesc asupra felului cum se desfășoară lucrările de terminare a construcțiilor și să sprijine Ministerul Învățămîntului pentru obținerea la timp a materialelor, mobilierului și inventarului moale.

d) Comitetele de instituție din învățămîntul superior au datoria să sprijine conducerile institutelor pentru pregătirea și amenajarea din timp a căminelor și cantinelor, pentru înzestrarea lor cu mobilierul și inventarul necesar și pentru aprovizionarea lor cu alimente.

e) Comitetele sindicale raionale, de instituție și organizatorii sindicali trebuie să sprijine sfaturile populare în organizarea și asigurarea transportului în comun pentru elevii care locuiesc la distanțe mari, precum și pentru găzduirea unor elevi în internate, folosind pentru aceasta contribuția părinților, organizarea gospodăriilor școlare și bursele de stat.

11. Pentru ca întreaga activitate de pregătire a deschiderii noului an școlar să se desfășoare în mod organizat și la termenele fixate, se recomandă secțiilor de învățămînt regionale și raionale și conducătorilor instituțiilor de învățămînt să întocmească împreună cu comitetele sindicale respective planuri comune de muncă, în care să se prevadă sarcinile fiecăruia. Pe baza acestor planuri trebuie să se exercite îndrumarea și controlul permanent al școlilor.

Răspîndesc metodele agrotehnice înaintate

Cadrele didactice din comuna Tupilați, raionul Piatra Neamț, duc o muncă intensă pentru popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori. Ei țin conferințe la căminul cultural și la adunările cu părinții elevilor, scriu articole la gazeta de stradă, arătînd țăranilor muncitori importanța însămînțării porumbului, cartofului și florii soarelui în cuiburi dispuse în pătrat.

Învățătorii și profesorii au făcut demonstrații practice de marcare a terenului și au însămînțat cartofi în grădina școlii și pe loturile individuale. Au asistat la aceste probe elevii școlii și numeroși țărani din comună. Convinși de importanța metodelor înaintate, părinții elevilor, precum și alți țărani muncitori, au însămînțat suprafețe mari de cartofi și porumb în cuiburi dispuse în pătrat.

Elevii își însușesc cunoștințe agricole

Muncind pe terenul școlii de băieți, sub conducerea tehnicienilor agronomi și a profesorilor de științe naturale, elevii școlii pedagogice din Cîmpulung-Muscel își însușesc metodele agrotehnice înaintate, fac observații asupra dezvoltării plantelor în diferite condiții de climă și de sol și execută numeroase experiențe. Astfel, ei au luat parte la lucrările de împrăștiere a gunoiului și a îngrășămintelor chimice, la amenajarea unei răsadnițe de 300 m.p., la tarovizarea cartofilor și la lucrările de îngrijire a pomilor fructiferi.

Pe terenul din fața școlii au fost plantați 90 de pomi fructiferi, care au fost dați spre îngrijire, nominal, elevilor școlii elementare de pe lîngă școala pedagogică. De asemenea, prin rotație, elevii fac practică și la ferma zootehnică a școlii, căpătînd astfel cunoștințe științifice despre metodele înaintate de creștere a vițelor. Ei țin o legătură strînsă cu stațiunea experimentală pomicolă din comuna Bilcești.

Și la celelalte școli din raionul Muscel se duce o activitate susținută pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice. Astfel, la școala de 7 ani din Valea Mare-Pravăț s-au făcut răsadnițe. Elevii școlilor din Boteni, Stîlpeni și Vlădești au organizat vizite la gospodăriile colective, luînd parte la acțiunea de tarovizare a cartofilor și semințelor. Pe loturile școlare se execută lucrări de cultivare a legumelor.

Prof. FLORIN ANGHEL
corespondent

Grădina internatului

Pe lîngă școlile de 7 ani din comuna Reteag, raionul Dej, funcționează un internat care adăpostește 75 de elevi. Pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale acestora, sfatul popular a pus la dispoziția internatului suprafața de 1,39 ha. Cadrele didactice au întocmit un plan de însămînțare a acestui teren, însămînțîndu-se pe 20 de ari cartofi și pe 10 ari porumb, în cuiburi dispuse în pătrat.

La această acțiune au participat și elevi din clasele a VI-a și a VII-a ale celor două școli din comună. De asemenea, elevii au săpat o suprafață de 30 de ari și au însămînțat legume și zarzavaturi, iar acum îndeplinesc cu sîrguință lucrările de întreținere.

Lucrări agrotehnice ale elevilor

Sub îndrumarea profesorului de științe naturale și a instructorului de pionieri, elevii școlii de 7 ani din comuna Apa, regiunea Baia Mare, desfășoară o muncă interesantă în grădina cu pomi a școlii și pe lotul experimental. Ei au curățit și văruit 160 pomi fructiferi și au pregătit 25 de cuiburi artificiale pentru păsările care se reîntorc primăvara în țara noastră.

Un număr de 72 de pionieri și elevi au semănat porumb în cuiburi dispuse în pătrat pe terenul sfatului popular, pe o suprafață de 7 hectare.

Copiii din S. U. A...

— Mămico, dă-mi te rog degetul, să-ți iau amprenta!
— Ce joc stupid mai e și ăsta?
— Nu-i joc, mămico, e o dispoziție de la Biroul federal de investigații!...

(Din revista „Krokodil")

Foileton

O ciudată boală de sezon...

M-am întîlnit, în urmă cu două-trei zile, cu Vasile Roșculeț, un vechi prieten... Nu-l văzusem de mult... E medic într-un îndepărtat oraș de provincie. După interiecțiile prilejuite de bucuria revederii, am pornit să ne spunem multe și mărunte! L-am întrebat de una, de alta, iar el, surizînd sfătos, îmi potolea curiozitatea, evocînd fapte, locuri, oameni.

— „Da, băiatul? — zic, amintindu-mi deodată de el... Ionel! O fi mare acum? Ce mai face?... Tot fruntaș în clasă? E-ntr-a șasea, mi se pare?"

— „Băiatul?... Da!... Nu e prea bine!" — îmi răspunse Vasile, întunecîndu-se brusc, ca și cum i-am deschis o rană dureroasă.

— „Da ce are, frate? — fac speriat. E bolnav? îl știam copil voios și sănătos!..."

— „Așa era pînă mai deunăzi! Acum nu-l mai recunoști! Nu mănîncă! Nu doarme!... A slăbit cu 2—3 kg. numai în cîteva zile!... Stă ore întregi țintuit de scaun, la măsuța lui, rupt complet de viața din jurul său!... Manifestă vădite simptome de oboseală acută!"...

— „Bine, da' ce are?... De ce suferă?"...

— „Boala? Cum să-ți spun... E atins de... „recapitulită"...

— „De...?! Ce-i aia?!..."

— „E o boală ciudată, o boală de sezon, de care mai suferă, din păcate, mulți elevi în această vreme!" — mă lămuri el, cu o sclipire sprințară în priviri.

— „Și, după părerea ta, de unde provine boala asta ciudată?"...

— „Microbul?... Felul greșit în care înțeleg unii profesori că trebuie să se desfășoare recapitularea materiei!... Să-ți dau un singur exemplu: alaltăieri, Ionel a avut ca temă recapitulativă la română: „Lupta poporului pentru libertate oglindită în operele învățate în timpul anului!"... Știi ce-nseamnă asta în pagini de manual?... Cam vreo 80—100 de pagini scrise mărunt, care, pentru a fi citite, îți iau, neîndoielnic, ore îndelungate!... Și asta numai la română! Seara, la ora 9, ajunsese la lecția a opta. Și mai avea încă 3—4 de cercetat!..."

— „Nu i-au dat nici un plan, nici o indicație ce și cum să repete?" l-am ispitit eu curios.

— „Păi, de-ar fi făcut-o, boala de care ți-am vorbit n-ar mai bîntui în școală!" — îmi replică amicul meu, inciudat.

L-am bătut liniștitor pe umăr, spunîndu-i:

— „Tu ai pus diagnosticul bolii!... Eu îți voi recomanda un leac: o injecție satirică administrată profesorilor respectivi!..."

— „N-ar fi rău ca „rețeta" să apară în „Gazeta învățămîntului"! îmi sugeră amicul, cu maliție. Poate, pînă la urmă, vor simți împunsătura!"...

La despărțire, i-am promis că voi încerca să-i îndeplinesc dorința... și așa s-a născut prezentul articol!...

C. DORU

Cronica filmului

„Epoleții purpurii"

Cînd de pe ecran dispare ultima imagine din filmul sovietic „Epoleții purpurii" citești cu nemulțumire cuvîntul „sfîrșit" și încerci un sentiment de părere de rău. Îți vine greu să te desparți de micuții Kameniuca, Semionov și Aviliachin, de tînărul Kovaliov, de pedagogii Bocanov și Privalov și de ceilalți eroi ai filmului.

Realizat după nuvela cu același nume a lui Boris Iziumski, filmul „Epoleții purpurii" înfățișează cu simplitate și căldură munca nobilă a pedagogului, a școlii sovietice, pentru educarea tineretului în spiritul comunismului.

Acțiunea filmului se petrece în școala militară „Suvorov". Aci, ca și în oricare altă școală, se găsesc atîtea caractere diferite și interesante, atîtea firi complexe și originale. Asemenea tuturor școlarilor sovietici, elevii școlii „Suvorov" se pregătesc pentru viață. Ei trebuie să devie cetățeni de nădejde ai Uniunii Sovietice, oameni care să prețuiască munca, să-și iubească cu pasiune patria, să lupte pentru continua ei înflorire.

Elevii școlii militare „Suvorov", purtătoarea numelui unuia dintre cei mai desăvîrșiți comandanți de oști din istoria omenirii, trebuie să devină ofițeri ai Armatei Sovietice. Ei trebuie să fie oameni demni, curajoși, cinstiți, stăpîniți de o profundă dragoste față de om — capitalul cel mai de preț.

Grija față de om — iată nobila idee care străbate ca un fir roșu de-a lungul filmului și care stă la baza întregii activități a pedagogilor școlii „Suvorov". Mare este răspunderea pedagogului și grea este misiunea lui. Dar cît de adîncă este satisfacția morală și fericirea de a da societății, patriei tale, oameni crescuți și educați de tine, culți, luminați, capabili de fapte de ispravă.

In film este minunat redată figura pedagogului sovietic. Interpretînd rolul tînărului maior Bocanov, educator la una din companiile școlii „Suvorov", artistul V. Drujnicov creează chipul pedagogului sovietic cu inima lui minunată, cu voința lui fermă, pregătit și pătruns de o adîncă dragoste pentru copii. Dragostea lui caldă, bunătatea de care dă dovadă în întreaga activitate, stima lui pentru copii, se împletesc strîns cu exigența și severitatea care îi sînt caracteristice pedagogului sovietic. „Cît mai multă exigență față de om și, totodată, cît mai multă stimă pentru el". Această cerință formulată de eminentul pedagog sovietic A. S. Makarenko este îndeplinită cu o deosebită pricepere de Bocanov. Datorită exigenței și spiritului său de echitate, datorită tactului său pedagogic, Bocanov ajunge să cîștige stima și dragostea tuturor elevilor, să creeze acea legătură nevăzută, dar care prin mii și mii de fire unește într-un singur tot voința pedagogului și a elevilor săi, năzuința lor comună spre același scop — slujirea cu devotament a patriei.

Munca lui Bocanov n-a fost ușoară. La început el a fost primit cu neîncredere de elevi, unii punîndu-i chiar întrebări cu scopul de a-l pune în încurcătură (Pașcov și Kovaliov). Bocanov are o atitudine fermă. El dă răspunsuri clare, precise și bine cumpănite. Prin măsurile juste pe care le ia, el reușește să se impună și să creeze o atmosferă de disciplină și respect, necesară bunului mers al studiilor. Bocanov găsește calea spre sufletul elevilor săi, reușește să se apropie de ei și să-i facă să-l iubească, nu trecîndu-le cu vederea greșelile sau iertîndu-le abaterile, ci dimpotrivă, știind să le pretindă, să-i înțeleagă, să-i aprecieze, să fie totdeauna drept.

Cu un viu interes urmărești în film felul cum rezolvă pedagogul problema transformării unui elev, a îndreptării lui pe calea cea bună. Este vorba de tînărul Ghenadi Pașcov. Deși inteligent, curajos, hotărît și capabil, Pașcov este ambițios, egoist și gîmfat. El își subapreciază tovarășii, disprețuiește pînă și pe cel mai bun prieten al său, Volodea Kovaliov — om drept, cinstit, adevărat tovarăș — și se izolează de colectiv.

Dînd dovadă de o mare pricepere în munca educativă, pedagogul Bocanov reușește să schimbe atitudinea lui Pașcov. Pentru aceasta mobilizează forțele întregului colectiv din care face parte Pașcov, precum și ale organizației comsomoliste și ale familiei elevului. Nimic nu este neglijat atunci cînd e vorba de rezolvarea unei probleme educative. In film sînt puternic înmănunchiate și bine rezolvate — în legătură cu cazul amintit — problema disciplinei conștiente, a prieteniei sincere, a încrederii în tovarășii de muncă.

Alături de eroii filmului, ca spectator, trăiești bucuria îndreptării lui Pașcov. Este deosebit de interesantă scena în care asiști la transformarea lui, transformare care este rezultatul firesc al întregii munci educative care a fost desfășurată. Veridic și cu multă subtilitate psihologică este redată frămîntarea sufletească a lui Pașcov și transformarea care se petrece în conștiința sa. El își dă seama că întreg colectivul este stăpînit de dorința de a-l îndrepta și, cu prilejul exercițiu militar, se oferă să îndeplinească o sarcină care, deși pare neînsemnată, are un mare rol în succesul cauzei. Pașcov dovedește că merită încrederea care i s-a acordat și se comportă ca un erou. Școala a dat patriei adevărați cetățeni, oameni sovietici demni și hotărîți.

Regisorul N. Lebedev și întregul colectiv de creatori ai filmului au dovedit o mare cunoaștere a copiilor și adolescenților, o deosebită pricepere în redarea realistă a bucuriilor și supărărilor, a năzuințelor și faptelor lor. Cu umor și în același timp cu căldură sînt interpretate rolurile micilor elevi Kameniuca, Semionov și Aviliakin și deosebit de interesant e redată figura educatorului lor — plutonierul Privalov, care deși fără studii pedagogice, are o mare experiență de viață și totdeauna se poartă cu elevii ca un adevărat părinte, îi judecă drept, e sever și bun în același timp.

Pentru învățătorii și profesorii noștri, pentru părinți, filmul „Epoleții purpurii" constituie un deosebit prilej de cunoaștere a vieții elevilor școlii sovietice și a muncii pedagogilor lor și, în același timp, un izvor de prețioase învățăminte în lupta pentru educarea tineretului patriei noastre în spiritul comunismului.

N. TAINIC

Filme pentru micii spectatori

Pe panourile de pe străzile Capitalei pot fi văzute adesea afișe care anunță spectacole cinematografice destinate copiilor. In zilele indicate pe afiș sute și sute de copii se îndreaptă spre sălile de cinematograf unde rulează filme special alese pentru ei. Programele sînt alcătuite din filme artistice, documentare și filme de desene animate sau marionete.

Zilele acestea, Direcția regională cinematografică — București organizează matinee speciale pentru copii și elevi la cinematografele „Timpuri Noi". „Infrățirea între popoare", „Libertății" și altele. In cadrul acestor matinee copiii vor vedea filme artistice, ca de exemplu „Noul Guliver", „Floarea din Kara-Kum", „Călătorii veseli", „Validub" etc. Din program nu lipsesc nici filmele românești de desene animate „Doi iepurași", „Albina și porumbelul" precum și documentarul „Prin palatele pionierilor".

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, între 27 mai și 2 iunie, la cinematografele din Capitală sînt organizate noi cicluri de spectacole pentru copii.

Cercul pedagogic al profesorilor de educație fizică

Cercul pedagogic al profesorilor de educație fizică din cuprinsul raionului Petroșani desfășoară o activitate rodnică.

Intr-un timp scurt, în majoritatea școlilor din raion au fost îmbunătățite și extinse cele mai bune metode de dezvoltare a educației fizice. In cursul acestui an școlar s-au creat condițiile necesare de practicare a sportului. Așa de pildă, la școlile elementare au fost amenajate pînă în prezent numeroase săli de gimnastică. Astfel de săli de gimnastică au fost înființate la Vulcan, Petroșani, Lonea etc.

Sute de elevi din școlile raionului sînt astăzi purtători ai insignei F.G.M.A. Profesorii de educație fizică din cadrul acestui raion lucrează și ca instructori voluntari pe lîngă diferite colective sportive sindicale și în comisiile pe ramuri de sport în cadrul comitetului raional C.F.S.

Prof. C. CĂPĂȚÎNĂ
corespondent

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

ANUL VI Nr. 269 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 5 iunie 1954

In acest număr:

- **Irina Pecernikova:** Într-o școală sătească (pag. 2-a)
- **N. Paniev:** O profesoară din Azerbaidjanul sovietic (pag. 2-a)
- **A. Brodeajenko:** Lotul școlar de experiență (pag. 2-a)
- **I. Iancu:** Unele aspecte ale activității Institutului pedagogic de 2 ani din București (pag. 2-a)
- **M. Popescu:** Încheierea cu succes a anului școlar — sarcină a tuturor pedagogilor (pag. 3-a)
- **Maria Săvulescu:** Directorii în preajma examenelor (pag. 3-a)
- Rezoluția generală a Biroului executiv al F.I.S.E. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe (pag. 4-a)

Pentru o justă desfășurare a examenelor

Au început examenele în școlile și instituțiile de învățământ superior din patria noastră. În fața comisiilor de examinare, elevii și studenții arată cum și-au însușit cunoștințele predate în anul acesta, cît de sîrguitor au muncit ei pentru a răspunde grijii pe care le-o arată partidul și guvernul, întregul popor muncitor.

Primele zile de examene au și dovedit că în cele mai multe școli și facultăți s-a muncit cu seriozitate, că elevii și studenții s-au pregătit cu grijă și stăpînesc bine atît cunoștințele teoretice cît și cele practice prevăzute în programele de învățămînt.

În zilele examenelor, cînd elevii și studenții muncesc mai mult ca deobicei, cadrele didactice trebuie să manifeste o grijă deosebită pentru condițiile de învățătură. În aceste zile trebuie să continuie consultațiile individuale la cererea elevilor sau a studenților, să li se pună și acum la îndemînă planșele, aparatele, materialele din muzee și laboratoare, pe care să le folosească sub îndrumarea profesorilor pentru pregătirea lor.

Acum, în zilele examenelor, grija colectivelor pedagogice trebuie să fie îndreptată în mod permanent în spre asigurarea unei atmosfere de calm și obiectivitate, în care elevii și studenții să poată dovedi, fără teamă, fără emoție nejustificată, cunoștințele lor.

Fiecare profesor examinator trebuie să înțeleagă că atitudinea lui este deosebit de importantă și are o influență mare asupra celui examinat. Profesorii trebuie să arate că știu să respecte pe elevi, să dovedească înțelegere și răbdare. Pedagogia științifică subliniază necesitatea comportării atente cu fiecare elev sau student. În fața sa examinatorul trebuie să vadă pe fiecare elev în parte cu trăsăturile lui caracteristice, să țină seama dacă stă de vorbă cu un elev sau cu un student care este mai puțin încrezător în puterile sale, mai timid, sau care gîndește mai încet. El va trebui să dea răgaz celui examinat să gîndească, să-și formuleze răspunsurile. Comisia de examinare trebuie să nu aștepte pasiv răspunsurile elevilor, ci să conducă activ examenul. Prin întrebări ajutătoare, care sînt uneori necesare, ea are datoria să sprijinie pe elevi să dovedească atît calitatea, cît și bogăția și profunzimea cunoștințelor dobîndite.

Actuala sesiune de examene este un prilej de a verifica felul cum au luptat școlile și facultățile pentru înarmarea elevilor și studenților cu deprinderi practice. Comisiile de examinare vor urmări nu numai dacă elevul sau studentul și-a însușit ori nu și-a însușit regulile și principiile disciplinelor studiate, ci dacă el cunoaște legătura acestor reguli și principii cu viața reală, dacă știe să le aplice în practică. De pildă, nu este suficient să se constate că un elev stăpînește cunoștințele de gramatică ale limbii, ci și în ce măsură studiul limbii a îmbogățit și a dezvoltat vorbirea și gîndirea lui logică, dacă el știe să scrie corect, dacă este în stare să aplice regulile învățate.

Comisiile de examinare au datoria să vadă dacă elevii au dobîndit cunoștințe reale, temeinice și nu formale. Dacă elevii sau studenții se vor mulțumi să repete doar exemplele din carte sau din curs, aceasta înseamnă că în timpul anului ei nu au fost bine pregătiți. La examenele din anul școlar trecut, elevii din clasa a VI-a a școlii din Roșiorii de Vede știau să definească corect înflorescența în formă de umbrelă, însă atunci cînd au văzut o floare de mărar în grădina școlii n-au recunoscut înflorescența în formă de umbrelă, fapt care a dovedit lipsa de legătură a lecțiilor cu viața în școala respectivă. Examinatorul nu poate să treacă cu vederea peste astfel de aspecte, peste astfel de răspunsuri. Nu se poate considera ca satisfăcător faptul că un elev cunoaște, de pildă, efectul termic al curentului electric și știe chiar să vorbească despre siguranțe fuzibile, dar nu poate să pună el însuși o siguranță, sau faptul că știe să descrie după carte o experiență dată, dar nu este în stare să facă singur experiența și să ajungă la rezultate concludente.

În desfășurarea examenelor are o mare însemnătate felul cum apreciază examinatorul cunoștințele elevilor sau studenților. Este știut cît de mult dăunează liberalismul în aprecierea cunoștințelor, așa zisa „îngăduință", superficialitatea, care vădesc lipsa de răspundere a examinatorului. La examenele de anul trecut s-au făcut multe greșeli în această privință. În unele școli și facultăți au fost corectate superficial lucrările scrise, s-a trecut cu vederea peste greșeli. Astfel, la examenele ținute anul trecut la școala elementară din comuna Murgeni, regiunea Bîrlad, deși lucrările scrise conțineau o serie de greșeli, de confuzii, ele au fost apreciate cu note mari, dovadă a superficialității cu care au fost corectate, a lipsei de răspundere a profesorilor respectivi. Asemenea atitudine în aprecierea cunoștințelor elevilor este de neîngăduit. Fiecare învățător și profesor trebuie să fie conștient de răspunderea pe care o are, de datoria de a ajuta elevii să se prezinte bine pregătiți și de a ajuta în același timp organele de învățămînt să cunoască situația reală a pregătirii elevilor și studenților, să tragă învățăminte din aceste examene.

În multe școli examenele vor începe mai tîrziu. În aceste școli în momentul de față se fac încă pregătirile pentru buna lor desfășurare. Colectivele pedagogice ale acestor școli, în frunte cu directorii, întocmesc biletele pentru examene și fixează datele la care vor avea loc acestea, ceea ce face să crească cu mult răspunderea lor. De aceea, conducerile școlilor care n-au început examenele la data de 31 mai trebuie să muncească cu mai multă grijă și sîrguință pentru întocmirea biletelor, formulînd clar și precis întrebările din materia prevăzută în programele de învățămînt și asigurînd între examene timpul necesar pentru revederea materiei fără a supraîncărca pe elevi.

Organele de îndrumare și control trebuie să fie prezente în școli, în mijlocul colectivelor pedagogice, pentru a le sprijini efectiv în munca intensă și de răspundere pe care o duc acum în timpul examenelor. Ei pot îndrepta pe loc multe greșeli în zilele acestea, pot ajuta cu bune rezultate la succesul examenelor. De sprijinul organelor de îndrumare au nevoie în special cadrele tinere care examinează pentru prima dată, astfel ca examenele pe care le vor conduce să nu fie cu nimic mai prejos decît acelea conduse de pedagogii cu experiență. Pentru conducătorii școlilor și ai instituțiilor de învățămînt superior, pentru metodiștii cabinetelor pedagogice și pentru organele învățămîntului, examenele sînt cel mai bun prilej de cunoaștere a muncii concrete desfășurate în școli și facultăți, de studiere și generalizare a experienței înaintate a cadrelor didactice care au pregătit bine pe elevii și studenții lor pentru examene. De aceea ei vor căuta să tragă din desfășurarea examenelor toate învățămintele care se desprind și care le vor ajuta să-și îmbunătățească munca în viitor.

Îndeplinind sarcinile trasate de Ministerul Învățămîntului precum și măsurile stabilite de recenta plenară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, conducătorii școlilor și ai instituțiilor de învățămînt superior, ca și organizațiile obștești din aceste școli și instituții au datoria să-și sporească eforturile pentru a ajuta învățămîntul ca prin aceste examene să facă încă un pas înainte.

Pregătiri pentru vacanță

În vederea asigurării unei vacanțe cît mai plăcute pentru pionieri și școlari, Secția de învățămînt a raionului Huși, sprijinită de sfatul popular raional, a luat o serie de măsuri pentru organizarea taberelor și a cluburilor. Printre altele, în planul stabilit s-a prevăzut amenajarea a 21 tabere de curte, două tabere orășenești și două cluburi. De asemenea, au fost alese cadrele care vor conduce activitatea în tabere în vacanța de vară.

Mii de pionieri și școlari din cuprinsul raionului Huși, care își vor petrece vacanța în aceste tabere, vor face sport, vor organiza jocuri de tabără, vor participa la excursii, la serbări pionierești.

Au început examenele

Rezultatele lucrărilor scrise

(De la trimisul nostru special)

Primul examen din viața elevilor clasei a IV-a de la școala cu limba de predare română din comuna Vinga, raionul Arad, a început într-o atmosferă de sărbătoare. Solemnitatea lipirii colțului pe care și-au scris numele mărește emoția elevilor, dar zîmbetele încurajatoare ale învățătorilor îi liniștesc. Cu grijă, ei rotunjesc pe hîrtia albă literele, scriu atent cuvintele dictate cu voce tare și expresivă de învățătorul lor. Cei mai mulți dintre ei scriu corect, cu puține greșeli, dovedind o bună cunoaștere a regulilor ortografice.

Cu aceleași rezultate bune s-a desfășurat prima zi de examen și în celelalte clase ale școlii de șapte ani din comună. Lucrările de matematică și de limba romînă ale elevilor reflectă munca dusă de cadrele didactice în cursul anului școlar, lupta lor pentru instruirea și educarea viitorilor constructori ai socialismului.

Foarte puține greșeli la dictare au avut și elevii clasei a IV-a a școlii de șapte ani cu limba de predare bulgară din Vinga. Elevii Nicolae Dupța, fiu de ceferist, Maria Meskin, dintr-o familie de colectiviști și mulți alții au scris corect dictarea la limba bulgară. Magdalena Fermengin, din clasa a VII-a a acestei școli, fiică de colectivist, a scris foarte bine lucrarea la limba romînă. Vorbind despre problemele care au impresionat-o în mod deosebit atunci cînd a citit romanul „Mitrea Cocor", de Mihail Sadoveanu, eleva a arătat în cuvinte calde cît de mare este dragostea de patrie a eroului, cît de neînfricat este curajul cu care a luptat el pentru drepturile țărănimii muncitoare.

Aproape toți elevii clasei a VI-a a școlii de șapte ani cu limba de predare maghiară din același sat au rezolvat bine problema la examenul de matematică. Și în timp ce în cancelarie membrii comisiilor de examinare corectează lucrările, la umbra pomilor din curtea școlii răsună cîntecul unui acordeon. Este o destindere bine meritată pentru elevi, după prima zi de examen.

Note bune

(De la trimisul nostru special)

Din cei 28 de elevi ai clasei a IV-a a școlii de șapte ani nr. 2 cu limba de predare romînă din Timișoara, 27 au luat note bune și foarte bune la dictare. Datorită pregătirii temeinice a elevilor de către învățătoarea Brîndușa Bănescu, chiar acei care au avut greutăți în cursul anului au luat note bune la examen.

Rezultate frumoase au obținut la examenul scris elevii profesorului Nicolae Jucu, de la școala medie de băieți „Nikos Beloiannis". Cei mai mulți dintre elevii clasei a XI-a A și-au ales, la limba romînă, subiectul „Noutatea tematicii și a conflictului în dramaturgia noastră de după 23 August". Tratînd pe larg această temă, elevi ca Mircea Fildan, Radu Marinov, Tiberiu Pepelea, Ion Dodea au dovedit cunoașterea temeinică a operelor noastre dramatice. Nici o lucrare n-a fost apreciată cu o notă slabă.

Muncitorii și funcționarii care urmează școala medie serală din Timișoara s-au prezentat și ei bine pregătiți la examene. Vopsitorul Gheorghe Ocnaru, funcționara Elisabeta Strechie, Aurel Diaconu și mulți alții, pregătindu-se cu conștiinciozitate, au reușit să dea lucrări bune la examenul scris de limba romînă în clasa a X-a.

Însuflețiți de primele succese, elevii și-au intensificat munca de pregătire pentru a cîștiga noi victorii în bătălia examenelor de sfîrșit de an.

La școala de 7 ani nr. 17 din Orașul Stalin. Elevele clasei a IV-a dau examenul scris la limba romînă

Primul examen

(De la trimisul nostru special)

Învățătoarea clasei a IV-a a școlii de 7 ani nr. 17 din Orașul Stalin a anunțat examenul pentru ora 9. Dar care dintre elevele acestei clase a avut răbdare să zăbovească atîta vreme acasă? Astăzi, toate s-au trezit cu mult mai devreme ca de obicei, s-au îmbrăcat cu o îngrijire deosebită și au pornit cu pași repezi spre școală.

Ceasornicul din turnul Sfatului popular bate ora 9. Așezate în bănci, ou condeiele în mînă, fetițele așteaptă cu nerăbdare ca învățătoarea să deschidă plicul și să le anunțe subiectul lucrării scrise. Inimile bat mai repede, deși elevele s-au pregătit temeinic. Tovarășa învățătoare le-a dictat în nenumărate rînduri și mai ales în perioada dinaintea examenelor fragmente din textele pe care le-au învățat în timpul anului, au făcut împreună analiza sintactică și morfologică a acestor texte, iar elevele au reușit să-și însușească o scriere frumoasă și corectă.

Tovarășa învățătoare deschide plicul, despătrește hîrtia pe care este scris subiectul și începe să-l citească. Fețele se înseninează: este un text frumos și ușor, un fragment din povestirea „Stadionul piticilor", de Petru Vintilă.

Toate capetele sînt aplecate asupra colilor de hîrtie. Elevele țin condeiele strîns în mînă și scriu cu multă grijă și atenție.

Liniștită, Gerda Hanu prezintă lucrarea tovarășei învățătoare.

— Ei, nu mai ești emoționată? a întrebat-o aceasta.

— Am fost la început, cînd am intrat în clasă— răspunde Gerda. Dar pentru că știam că m-am pregătit bine, am prins curaj. În fiecare seară, sora mea, elevă în clasa a IX-a mi-a dictat cîte-o frază sau două. Iar cînd ea nu avea timp, scriam eu din capul meu cîteva propoziții. Asta — în afară de pregătirile pe care le-am făcut noi în școală.

Gerda Hanu este una dintre elevele fruntașe ale clasei. La toate materiile ea a obținut nota 5 în timpul anului. Pentru examen s-a pregătit însă cu și mai multă grijă. De aceea, lucrarea ei nu are nici o greșeală.

Rezultate bune au obținut la examenul scris de limba romînă și elevele Silvia Antoneanu, Monica Ionescu și multe alte eleve din clasa a IV-a a școlii de 7 ani nr. 17 din Orașul Stalin.

Una cîte una, lucrările s-au adunat în mîna tovarășei învățătoare. Elevele sînt pline de voie bună și-și împărtășesc între ele impresiile de la primul lor examen. Sînt tare nerăbdătoare să povestească și celor de acasă bucuriile și emoțiile acestei zile, emoțiile primului examen din viața lor.

V. POPOVICI

Cunoștințe legate de practică

Studenții Facultății de energetică a Institutului politehnic din Capitală, anul I, grupa 433, au dat primul examen al acestei sesiuni la chimie.

Eforturile comune ale profesorului Dumitru Bardan, ale asistentului Camboli și ale studenților, depuse în cursul anului, dau acum rezultatele binemeritate.

Răspunsurile sistematice ale studenților nu se rezumă numai la arătarea formulelor, a combinațiilor sau a caracteristicelor diferitelor substanțe, ci se extind și la descrierea amănunțită — însoțită de scheme — a întrebuințării lor practice în metalurgie, electrotehnică etc.

Studentul Andrei Cristovici, vorbind despre gazificarea subterană a combustibililor solizi, desenează pe tablă schema diferitelor metode care se utilizează în acest domeniu. Studenta Eugenia Popescu vorbește despre întrebuințarea cauciucului natural în industria electrotehnică, în medicină etc. Studentul Petre Roman arată importanța industrială a platinei datorită proprietăților ei catalitice, iar studentul Radu Zane vorbește despre carbura de bor, care prin duritatea ei este utilizată cu precădere la șlefuire și găurire, precum și despre întrebuințarea lacurilor de impregnare în electrotehnică.

Răspunsurile date la examen demonstrează că studenții știu să lege cunoștințele de practică.

L. DUMITRU

Toate forțele pentru sporirea producției agricole

Pe întreg cuprinsul patriei se desfășoară cu succes lupta pentru obținerea unei recolte bogate, menită să contribuie la creșterea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe 1954 cheamă organele de stat și de partid, pe toți oamenii muncii din agricultură, în frunte cu comuniștii, să ducă pînă la capăt această bătălie. Hotărîrea aceasta constituie o nouă și puternică dovadă a grijii partidului și guvernului nostru pentru sporirea producției la hectar și obținerea unor cantități tot mai mari de cereale-marfă în vederea satisfacerii într-o măsură mereu crescîndă a cerințelor oamenilor muncii de la orașe și sate, în vederea aprovizionării industriei ușoare și alimentare cu materia primă de care au nevoie.

Școlii noastre, învățătorilor și profesorilor, tineretului studios, le revin însemnate sarcini în sprijinirea eforturilor întregului popor pentru traducerea în viață a prevederilor hotărîrii partidului și guvernului.

Învățătorii și profesorii, care au un mare rol în răspîndirea cunoștințelor științifice în popor, sînt chemați să desfășoare o largă activitate în vederea popularizării prevederilor Hotărîrii în așa fel încît ele să fie bine cunoscute și aplicate de toți oamenii muncii din agricultură. În același timp, ținînd seama de puterile elevilor și de faptul că sarcina lor principală constă acum în pregătirea și desfășurarea cu succes a examenelor, ei pot fi antrenați, în măsura posibilităților, în îndeplinirea unor munci agricole. După terminarea examenelor ei pot fi antrenați, pe măsura puterilor lor, să-și ajute mai larg părinții, să lucreze pe lotul școlar, pe terenul gospodăriilor anexe ale internatelor și chiar să participe la diferite lucrări pe terenurile gospodăriilor agricole colective și cele ale gospodăriilor de stat. Participarea tineretului școlar la executarea unor munci agricole are, pe lîngă însemnătatea sa practică, și o mare importanță educativă. Îndeplinind o serie de lucrări practice tinerii au posibilitatea să aplice cunoștințele însușite în timpul anului școlar și să dobîndească o serie de noi cunoștințe și de deprinderi practice. În același timp, ei învață să iubească munca și pe cei care o execută, se dezvoltă în ei dorința de a fi cît mai folositori societății, patriei noastre. Pedagogii au datoria să organizeze și să îndrumeze în permanență în așa fel participarea la muncile agricole a tineretului școlar, încît să îmbine în mod just îndeplinirea acestor sarcini cu crearea celor mai bune condiții pentru asigurarea unei vacanțe cît mai plăcute.

În prezent, cele mai importante lucrări care trebuie să fie efectuate în agricultură sînt lucrările de îngrijire a culturilor. Hotărîrea guvernului și partidului subliniază necesitatea aplicării întocmai a regulilor agrotehnice de îngrijire a culturilor. Cadrele didactice pot aduce o mare contribuție în vederea popularizării acestor reguli.

O mare atenție trebuie să se acorde stîrpirii buruienilor, deoarece acestea sînt favorizate de condițiile climaterice din acest an și pot duce la compromiterea culturilor. Lucrările prin care se asigură stîrpirea buruienilor sînt plivitul și prășitul. Ele trebuie să se execute la timp și ori de cîte ori va fi nevoie. Învățătorii și profesorii trebuie să contribuie la lămurirea țăranilor muncitori asupra folosirii întrebuințării prășitoarelor cu tracțiune animală și mecanică și să le arate în mod concret pagubele pe care le aduc mușuroitul și rărițatul — aceste metode vechi, înapoiate, de muncă în agricultură.

O mare atenție trebuie să acorde învățătorii și profesorii răspîndirii experienței fruntașilor în producție, aplicării metodelor agrotehnice înaintate cum sînt: polenizarea artificială suplimentară, îngrășarea culturilor în timpul vegetației, ciupitul și cîrnitul, udatul etc. Loturile școlare, gospodăriile anexe ale internatelor și căminelor, loturile individuale ale învățătorilor și profesorilor trebuie să constituie pentru țărănimea muncitoare exemple asupra felului cum trebuie să se aplice aceste metode și asupra rezultatelor care se pot obține.

De pe acum trebuie să se ia măsurile necesare în vederea pregătirii mașinilor de recoltat, treerat și colectat. Cadrele didactice sînt chemate să popularizeze prevederile Hotărîrii, să mobilizeze țărănimea muncitoare în vederea aplicării la timp și în bune condiții a acestor prevederi. Învățătorii și profesorii membri de partid, utemiști, agitatori, deputați ai sfaturilor populare, activiști ai căminelor culturale trebuie să desfășoare o largă activitate obștească, să lămurească masele în vederea bunei desfășurări a recoltatului, treeratului și colectatului. În timpul treeratului ei pot aduce o mare contribuție în ceea ce privește desfășurarea muncii politice și culturale la arii. Citirea ziarelor și a broșurilor, organizarea de convorbiri, pregătirea și desfășurarea unor interesante programe artistice — iată doar cîteva din mijloacele ce stau la dispoziția cadrelor didactice pentru a duce o rodnică activitate obștească.

Pionierii și elevii pot fi antrenați în importanta acțiune de strîngere a spicelor. O însemnată activitate pot să desfășoare studenții și elevii școlilor medii veniți în vacanță la sate. Ei pot fi antrenați atît în munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate, cît și în desfășurarea activității cultural-artistice.

Hotărîrea subliniază marea importanță a lucrărilor de pregătire a însămînțărilor de toamnă. Învățătorii și profesorii, sub conducerea organizațiilor de partid, au datoria să ducă o largă muncă de lămurire a țărănimii muncitoare asupra importanței și necesității dezmiriștitului, arăturilor pentru însămînțările de toamnă, a arăturilor adînci, asupra folosirii largi a semănătorilor și asupra avantajelor lucrării pămîntului pe suprafețe mari cu mijloace mecanizate.

Secțiile de învățămînt și organele sindicale trebuie să desfășoare o susținută muncă de îndrumare și control asupra felului cum își îndeplinesc învățătorii și profesorii sarcinile care le revin, să-i mobilizeze în vederea unei participări active la lupta întregului nostru popor pentru obținerea unei recolte bogate.

Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe anul 1954 constituie un puternic imbold pentru un nou avînt al bătăliei pentru sporirea producției agricole.

Învățători și profesori, elevi și studenți! Participați activ la lupta întregului nostru popor pentru obținerea unei recolte bogate, pentru continua creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Continua îmbunătățire a vieții copiilor

Consiliul de Miniștri al R.P.R. și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn au elaborat o Hotărîre cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. Oglindind din plin dragostea și grija partidului și a guvernului pentru copii, această Hotărîre creează posibilități largi pentru transformarea instituțiilor de copii în adevărate cămine părintești, asigurînd baza materială pentru aceasta.

Conform criteriilor stabilite în Hotărîre, în instituțiile de copii din sistemul Ministerului Învățămîntului, Ministerului Sănătății și Ministerului Prevederilor Sociale se primesc copii orfani de ambii părinți, lipsiți de întreținere, copii orfani de un părinte, cînd părintele supraviețuitor nu poate asigura întreținerea copilului și numai pe timpul cît se află în această situație, copii rămași fără îngrijire părintească din diferite motive, copii infirmi, care au nevoie de condiții speciale de îngrijire și învățătură etc. În sistemul Ministerului Învățămîntului funcționează case de copii preșcolari și case de copii școlari.

Hotărîrea acordă o mare atenție școlarizării copiilor crescuți prin grija statului. S-a stabilit astfel că toți copiii cuprinși în casele de copii urmează școala pînă la vîrsta de 14 ani, după care sînt îndrumați — ținîndu-se seamă de aptitudinile și preferințele lor — către școli profesionale sau la cursurile de calificare, spre a li se crea posibilitatea să se pregătească pentru o profesiune. Copiii care obțin rezultate bune la învățătură, vor fi îndrumați spre școli medii de 10 ani, școli pedagogice sau școli medii tehnice, iar apoi și spre instituții de învățămînt superior. Cei admiși în școli medii și în instituții de învățămînt superior primesc de la acestea burse echivalente cu alocația de hrană, cantină și cazare, iar îmbrăcămintea, cele necesare pentru igiena personală și manuale școlare le primesc prin casele de copii de la care provin, pînă la terminarea școlii, — toate acestea cu condiția promovării la examene.

În perioada actuală, directorii și cadrele didactice din casele de copii și din școlile unde învață elevii din casele de copii au datoria să se ocupe cu toată grija, cu pricepere pedagogică, de orientarea profesională a tinerilor a căror educație și creștere le este încredințată.

Educarea copiilor în spiritul dragostei de muncă trebuie să înceapă însă mult înainte de pregătirea lor pentru o profesie. În acest scop, Hotărîrea prevede că instituțiile de copii au datoria să înarmeze pe copii cu un minimum de cunoștințe și deprinderi în domeniul gospodăresc, tehnic și agricol, stimulînd dezvoltarea aptitudinilor lor tehnico-organizatorice. Pentru realizarea acestei sarcini se vor organiza în casele de copii camere de lucru-ateliere, înzestrate cu uneltele necesare pentru formarea deprinderilor de muncă și pentru autodeservire elementară. Terenurile acordate caselor de copii de către comitetele executive ale sfaturilor populare pentru grădini de zarzavat — care au drept scop principal îmbunătățirea hranei copiilor — vor contribui totodată la înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă.

Pentru o cît mai bună desfășurare a muncii în rîndurile pionierilor din casele de copii, C.C. al U.T.M. va trimite în aceste unități cîte un instructor superior de pionieri, ales dintre cele mai bune cadre de instructori.

Hotărîrea prevede de asemenea o serie de măsuri menite să asigure în instituțiile de copii condiții sanitare cît mai bune, astfel încît copiii să crească sănătoși, plini de vigoare. Printre acestea se numără, de exemplu, repartizarea la fiecare casă de copii a cîte unui medic și a unei surori medicale, organizarea cel puțin de două ori pe an a unui control medical amănunțit al tuturor copiilor și al personalului didactic și administrativ, măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor contagioase, acordarea gratuită de tonice, medicamente și materiale sanitare din fondurile secțiilor sanitare. Pentru întărirea sănătății copiilor, pentru a le face viața mai plăcută, Ministerul Învățămîntului și sfaturile populare vor organiza pentru copiii din casele de copii, în timpul vacanței, tabere de vară, regim de tabără în unitate, excursii.

Hotărîrea prevede măsuri pentru îmbunătățirea baremului de echipament al copiilor crescuți prin îngrijirea statului. Totodată s-a mărit alocația de hrană a copiilor școlari cu 40 la sută și s-au stabilit rații de alimente și de săpun corespunzătoare.

În vederea aplicării tuturor acestor măsuri, Hotărîrea stabilește o serie de sarcini însemnate care revin atît sfaturilor populare, cît și unor ministere și organizații economice centrale. Astfel, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să asigure instituțiilor de copii localuri corespunzătoare, care să aibă curți și locuri de joc, lichidîndu-se aglomerarea care există încă în multe case de copii. De asemenea, sfaturile populare trebuie să pună la dispoziția instituțiilor de copii terenuri pentru grădini de zarzavat, în funcție de numărul copiilor și nevoile de aprovizionare.

Direcția generală de aprovizionare a populației cu combustibil de pe lîngă Consiliul de Miniștri, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Industriei Cărbunelui și comitetele executive ale sfaturilor populare au sarcina de a asigura aprovizionarea cu combustibil solid a instituțiilor de copii pînă la 1 august al fiecărui an, pe un an întreg (socotit de la 1 august pînă la 31 iulie al anului următor). De asemenea, Hotărîrea stabilește în sarcina Comitetului de Stat al Planificării, Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Industriei Alimentare, Ministerului Comerțului Interior și Centrocoop-ului repartizarea și asigurarea din fond centralizat a produselor alimentare și industriale necesare unităților de copii crescuți prin grija statului.

Secțiilor de învățămînt, directorilor instituțiilor de copii și întregului personal din aceste unități le revine sarcina de a asigura folosirea justă și rațională a materialelor și fondurilor acordate de către stat, de a procura din timp cele necesare (echipament corespunzător anotimpului, manuale și rechizite școlare etc.), de a asigura buna gospodărire și păstrarea cu grijă a acestora.

Multe secții de învățămînt nu au dat dovadă de suficientă grijă și preocupare în privința încadrării caselor de copii, mai ales în privința selecționării educatorilor. Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt nu a contribuit în măsura necesară la lămurirea cadrelor didactice care au avut rezultate bune în activitatea instructiv-educativă, astfel încît acestea să considere drept o cinste faptul că sînt chemați să muncească în casele de copii.

Ministerul Învățămîntului și secțiile de învățămînt au datoria să acorde un ajutor mult mai însemnat decît pînă acum cadrelor care lucrează în casele de copii, să scoată în evidență realizările frumoase ale multor directori și educatori din aceste case, să stimuleze și să încurajeze pe acești tovarăși în muncă.

O îmbunătățire simțitoare o pot aduce activității din casele de copii întreprinderile, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare etc. În acest scop, Hotărîrea recomandă C.C.S.-ului să desfășoare o activitate intensă pentru organizarea patronării unităților de copii crescuți prin grija statului.

Comitetele regionale și raionale de partid — se arată în Hotărîre — sînt datoare să îndrume munca organelor locale și să mobilizeze organizațiile de partid din instituțiile de copii crescuți prin grija statului, pentru transformarea acestora în instituții de stat care să realizeze educația comunistă, dezvoltarea multilaterală a copiilor, deschizînd în fața lor perspectivele unei vieți fericite, pregătindu-i să devină cetățeni activi și folositori patriei.

Roade ale păcii și prieteniei

Cu prilejul „Zilei Copilului", la Palatul Pionierilor din Capitală a avut loc duminica trecută o festivitate care a umplut de bucurie inimile a sute și sute de pionieri. Nerăbdători ei s-au adunat dis-de-dimineață în curtea Palatului, cu brațele pline de flori și de jucării. Flori îngrijite de ei, jucării lucrate în cercul „Mîinilor îndemînatice". Cu aceste flori și jucării l-au întîmpinat copiii pe oaspeții lor dragi, un grup de pionieri coreeni care învață în țara noastră, veniți să sărbătorească împreună „Ziua Copilului".

Cînd oaspeții au sosit și s-au apropiat veseli de pionierii romîni, au izbucnit aplauze vesele. În cuvinte calde și prietenești, un pionier a urat oaspeților bun sosit.

Din partea copiilor coreeni a vorbit în limba romînă pionierul Ri Cuan Su. În aplauze îndelungi, pionierii romîni au înmînat prietenilor lor coreeni daruri lucrate în cercurile Palatului și buchete de garoafe albe și roșii.

Brat la brat, pionierii celor două țări prietene au vizitat apoi sălile minunatului Palat și au asistat la spectacole date în cinstea lor.

E. DINESCU

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Intr-o școală sătească

Irina Pecernikova

O dimineață frumoasă de mai. In livezile colhoznice, frunzișul tînăr strălucește în soare. Pretutindeni răsună ciripitul păsărelelor. Cerul albastru este transparent și fără nici un nor.

Pe strada largă a satului, inundată de soare, trece un grup de școlari. Mulți din ei poartă buchete de flori. Din balconul unei case mari, o colhoznică în vîrstă, îmbrăcată într-o rochie de culoare deschisă, îi întreabă:

— Cum merg examenele, copii?

— Deocamdată destul de bine! — răspund ei veseli.

— Principalul e să nu vă intimidați! — îi sfătuiește colhoznica.

Pe frontispiciul școlii se află o lozincă mare: „Ne pregătim pentru munca plină de cinste în colhozul natal".

— Intr-adevăr, așa este — spune directorul școlii, Ivan Petrovici Gusev. — De curînd, elevii clasei a VII-a au dat o lucrare scrisă cu tema „Ce vreau să fiu?" și s-a constatat că cei mai mulți dintre ei vor să lucreze în agricultură ca pomicultori, tractoriști etc. Rămîn în colhoz și mulți absolvenți ai școlii medii.

Examenele vor începe de abia peste o jumătate de oră, dar curtea spațioasă a școlii, împodobită cu straturi de flori, este de pe acum plină. Elevii sînt veseli; se aud glume, risete. De data aceasta, ei au întîmpinat încheierea anului școlar mai liniștiți decît în trecut. Datorită reducerii numărului examenelor, au putut să se pregătească mai bine. Ei se simt liniștiți și siguri.

Școala a făcut foarte mult spre a le insufla copiilor dragoste pentru munca agricolă. Elevii arată cu mîndrie terenul geografic, amenajat de ei, și vorbesc cu pricepere despre aplicarea cunoștințelor geografice în agricultură.

Tot prin forțele elevilor a fost organizată și expoziția închinată colhozului „Thaelman". Aici este înfățișat planul ogoarelor colhoznice, este descrisă mecanizarea colhozului, se pot vedea graficele de muncă ale brigăzilor, schițe, diagrame, numeroase fotografii. Școlarii, care mai de care, povestesc despre colhozul lor.

— La noi, livezile ocupă o suprafață de 50 hectare.

— Munca în colhoz este mecanizată în proporție de 85%. Pe ogoare lucrează tractoare, combine, mașini pentru clădit stoguri, mașini de sădit cartofii...

— In colhozul nostru sînt 150 de cai și 510 capete de vite mari cornute. Mulsul vacilor se face cu ajutorul electricității.

Copiii enumără cu o vădită satisfacție bogățiile colhozului. Iar conducătoarea detașamentului de pionieri din clasa a V-a, Valea Bibikova, ne spune cu mîndrie:

— Eroii Muncii Socialiste, mulgătoarele Alexandra Petrovna Ananieva și Agripina Nicolaevna Markaceva, au învățat în trecut la școala noastră.

— Și voi vă pregătiți toi pentru munca în agricultură?

— Da. Noi lucrăm chiar de pe acum în colhoz — răspunde o pioniera din clasa a VII-a.

Cadrele didactice ale școlii medii din Ciulkovo rezolvă împreună cu oamenii înaintați din colhoz importanta sarcină de a îmbina just învățămîntul cu munca productivă. In timpul vacanței care va începe în curînd elevii vor cunoaște în practică, sub conducerea brigadierilor colhozului, cele mai variate forme de munci agricole.

Elevii din clasa a VI-a lucrează de pe acum la ferma de creștere a animalelor. Aici ei cunosc în practică bazele hrănirii și îngrijirii vitelor, văd cum se aplică electricitatea la mulsul vacilor. Elevii urmăresc cu admirație munca creatoare a conducătoarei fermei — E. V. Alexeeva, Erou al Muncii Socialiste.

Participînd la munca colhozului, elevii cunosc mai îndeaproape minunatele trăsături ale oamenilor sovietici, năzuința lor înspre mai bine, curajul cu care încearcă și crează ei lucruri noi, marea lor voință de muncă. Aceasta dezvoltă la elevi dragostea pentru agricultură, dorința de a lucra în colhozul natal.

...Stăm cu un grup de elevi ai clasei a X-a pe o bancă, lîngă lotul școlar. In jur se întind livezile de meri și vișini ale colhozului.

Tînărul Volodea Zamkov spune visător:

— Aș dori foarte mult să mă înscriu la Academia „Timiriazev", iar apoi să mă întorc la muncă în colhozul nostru.

Absolvenții Marinin și Rasskazova au hotărît să rămînă la munca în colhoz și să studieze fără frecvență în școli superioare.

In zilele examenelor se simte în mod deosebit că între colhoznici și elevi există o legătură strînsă, că fiecare se interesează de succesele celorlalți. Pe elevi îi preocupă foarte mult noutățile din colhoz: s-au terminat lucrările în livezi, a început însămînțarea sfeclei de zahăr, a porumbului. Reprezentanții colhozului, mai ales acum, în zilele examenelor, vizitează des școala.

Găsind un moment liber, Ecaterina Victorovna Alexeeva, Erou al Muncii Socialiste, a venit la școală. Elevii s-au bucurat de sosirea ei. Ei o iubesc pe Ecaterina Victorovna pentru actele ei de eroism în muncă, pentru povestirile frumoase despre călătoria ei în Albania, pe care le spune la focurile pionierești.

De treburile școlii se interesează și președintele colhozului „Thaelman", Eroul Muncii Socialiste Alexei Mihailovici Jitov, ca și secretarul organizației de partid a colhozului, Leonid Alexeevici Popov. Ei discută prietenește cu elevii, îi întreabă despre planurile, despre succesele lor.

Cu cîtă înflăcărare a vorbit elevilor pomicultorul colhozului, P. M. Jitnicov, în prima zi a examenelor! El le-a spus:

— Să țineți minte, copii, că fără cunoștințe temeinice omul nu poate trăi cum trebuie. Iată, de pildă, eu am învățat puțin și mi-a fost foarte greu în viață. A trebuit să învăț pe urmă, singur. Dar se întîmplă și altfel: omul are cunoștințe multe, dar nu știe să le aplice în practică. Asemenea oameni nu fac nici doi bani.

Colhozul nostru are opt Eroi ai Muncii Socialiste. Străduiți-vă să fiți ca ei. Eu sînt încredințat că, atunci cînd voi veți crește mari, numărul eroilor din colhozul nostru va spori.

★

E seară. Cerul este brăzdat de minunate fîșii purpurii. Zboară cărăbușii, zumzăind vesel. Școlarii se întorc de pe ogoarele colhoznice, cîntînd. Se vede de departe că ei se simt bine. Și cum ar putea fi altfel? Ei cunosc fericirea muncii, marile bucurii ale succeselor în muncă. Ei știu că vor intra în viață cu oameni prețuiți și puternici. Iar aceasta înseamnă că ei vor ști să-și cîștige respectul tovarășilor lor și o situație plină de cinste în societate.

(Din „Pravda")

O profesoară din Azerbaidjanul sovietic

N. Paniev

Almas Veli-zade, profesoară de chimie la una din școlile medii de fete din Baku, este bine cunoscută în Azerbaidjanul sovietic. Adeseori, pe adresa profesoarei sosesc din diferite orașe ale țării scrisori de la foștii săi elevi.

Almas s-a născut în străvechiul oraș Azerbaidjan Geandje (astăzi Kirovabad), în familia unui mic funcționar. Chiar din primul an al instaurării puterii sovietice în Azerbaidjan ea a plecat la învățătură. Capabilă și dornică de cunoștințe, a terminat cu succes școala de 7 ani și s-a înscris la școala pedagogica de fete, de curînd înființata în orașul natal.

A deveni învățătoare, a duce în popor lumina științei, era o cale nobilă, dar grea, în Azerbaidjanul de dinaintea revoluției nu numai a preda, dar chiar a învăța tu însuți carte era un lucru inaccesibil pentru femei. Puterea sovietică a smuls de pe fața femeii azerbaidjene vălul negru, care o izola de orice bucurie a vieții. Femeia a căpătat drepturi egale cu bărbatul în toate domeniile vieții și activității.

Cu diploma de pedagog în mînă, Almas Veli-zade a început să predea la aceeași școală pe care nu de mult o absolvise ea însăși. După cîțiva ani, tînăra învățătoare a hotărît să-și continuie studiile. A devenit studentă a Institutului pedagogic din Baku. Ca și tuturor celorlalți studenți, i s-a dat o bursă, i s-a pus la dispoziție căminul studențesc. Almas a absolvit cu succes Facultatea de chimie a Institutului și s-a reîntors să lucreze în orașul natal.

Ziua de muncă a profesoarei începe de dimineață. Ea intră în cabinetul de chimie încă înainte de începutul lecțiilor, pentru a pregăti cele necesare experiențelor și explicațiilor. In cabinetul de chimie al școlii există un mare număr de aparate și mult material didactic confecționat de elevi. Veli-zade consideră că materialul didactic confecționat de elevi este mai „demonstrativ" decît cel de fabrică.

Răsună clopoțelul, care vestește sfîrșitul ultimei lecții. Inconjurată de eleve, Almas Veli-zade iese din școală. Dar ea nu se îndreaptă spre casă. Trebuie să mai viziteze pe unii părinți ai elevelor sale. Iată și casa pe care o caută.

Aici locuiește Sara Mirzoeva, care a încetat dintr-o dată să frecventeze școala. Profesoara a aflat de la eleve că, după moartea soției sale, tatăl Sarei s-a recăsătorit. Dar de ce a încetat Sara să frecventeze școala?

O femeie tînără îi deschide ușa. Da, ea este foarte bucuroasă de venirea profesoarei, se pregătea chiar să se ducă la școală. Ea o roagă foarte mult să-i ajute să găsească calea spre inima fetiței, pe care este gata s-o iubească ca pe propria ei fiică.

Și profesoara o ajută pe tînăra femeie să găsească această cale, iar Sara vine iar la școală.

Nu de mult, o tînără femeie s-a apropiat pe stradă de Veli-zade, a îmbrățișat-o și a început s-o sărute. Era Firanghiz Gasanova, fosta ei elevă.

— Așa dar, totul este bine, odată ce ești atît de fericită — i-a spus Veli-zade.

— Da, acum totul este bine, vă mulțumesc din suflet.

Și ele și-au amintit cum, cu cîțiva ani în urmă, Firanghiz o întîlnise pe profesoara ei tot în stradă, dar a început să plîngă. Se măritase, plecase de la școală. Dar nu era fericită, nu vroia să se lege pentru toată viața de bucătărie. Profesoara a sfătuit-o să se înscrie la școala sanitară. Și iată că acum Firanghiz lucrează ca soră șefă într-o instituție medico-sanitară și viața ei s-a schimbat cu totul.

Locuitorii raionului Octiabr din Baku, unde e situată școala nr. 176, o cunosc bine pe profesoara Almas Veli-zade. Ea le-a citit zeci de lecții și referate cu teme politice, științifice și pedagogice.

Ziua de muncă a profesoarei Almas Veli-zade se termină tîrziu. Impreună cu fiul său — student la biologie — ea cercetează poșta primită. Iată o scrisoare de la foștii săi elevi Octai și Samo Raghimov. Ei îi scriu din Moscova, unde studiază la Institutul de energetică. Aceasta este scrisoarea inginerului petrolist Nerghiz Alieva, din depărtatul Kazahstan, unde a plecat cu un grup de comsomoliști pentru valorificarea pămînturilor virgine și întelenite.

Pedagog talentat, participant activ la viața socială, Almas Gusein Kizi Veli-zade a fost aleasă în acest an de către oamenii muncii din raionul Octiabr al orașului Baku ca deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Din tot raionul vin la ea oamenii muncii, vin ca la deputatul lor, își împărtășesc bucuriile și necazurile, și Almas Veli-zade găsește timp să ajute tuturor. Ea este deputat, iar în U.R.S.S. deputatul își pune toată munca lui în slujba poporului.

La o școală tehnică minieră din R.S.S. Uzbechistan. De la stînga la dreapta: **elevii Dehanbai Mamonov, Abduganai Aricov și Marchamad Mascudova, la lucrările practice din laborator.**

Nivelul cunoștințelor s-a ridicat

Prima săptămînă a examenelor în școlile din Uzbekistan a arătat în mod neîndoelnic un nivel ridicat al cunoștințelor elevilor. Aproape 30.000 de tineri și tinere, cu 13.000 mai mulți decît în anul trecut, dau examene pentru diploma de maturitate. Pretutindeni examenele se desfășoară în mod organizat, într-o atmosferă liniștită. Toți elevii se prezintă la examene într-o perfectă disciplină. Trebuie menționat de asemenea faptul că organele învățămîntului public desfășoară un control operativ și conduc just verificarea cunoștințelor elevilor. La aceasta a contribuit anularea așa numitei dări de seamă „operative" asupra examenelor, practicată în anii trecuți. Acum, șefii și inspectorii secțiilor de învățămînt își petrec o mare parte din timpul lor în școli, studiind direct rezultatele muncii instructiv-educative din timpul anului.

O trăsătură însemnată a examenelor este faptul că absolvenții școlilor uzbece au fost atrași de temele legate de creația marilor scriitori ruși. Mulți elevi ai școlii medii nr. 19 din raionul rural Tașkent, ai școlii medii nr. 1 din raionul Ordjonikidze etc. au scris lucrări despre creația marelui scriitor al proletariatului, A. M. Gorki.

Și-au îndeplinit foarte bine dictarea la limba rusă elevele din clasa a IV-a a școlii medii nr. 44 din raionul Țentralnii al orașului Tașkent. Numai trei eleve au obținut nota „3". Celelalte lucrări au fost apreciate în mod just cu notele „4" și „5". Învățătoarele Gubițkaia și Cosenko au muncit mult și cu pricepere pentru ca elevele lor să-și însușească temeinic programa școlii elementare.

Rezultate bune

Cu patru ani în urmă învățătoarea emerită Taisia Ivănovna Favstova de la școala nr. 54 din Novosibirsk a început să lucreze cu clasa I-a. Ea a muncit mult pentru a-i învăța pe copii să citească, să scrie, să socotească, pentru a-i înarma cu bazele științelor. Și iată că toate cele 34 eleve ale sale dau acum primul examen din viața lor....

Stînd la locul lor obișnuit, în bănci, elevele se simt pline de încredere. Insăși atmosfera în care se desfășoară examenul le insuflă această încredere. Ca întotdeauna, învățătoarea este veselă și nu se grăbește.

Învățătoarea citește textul dictării. Apoi, fără să se grăbească, dictează clar. Fetițele scriu cu sîrguință: rîndurile ies drepte, frumoase, căci învățătoarea a muncit mult, la timpul său, ca să le formeze o scriere frumoasă și ordonată.

Dictarea s-a terminat. Rezultatele ei sînt îmbucurătoare: 12 lucrări sînt apreciate cu cea mai mare notă. Numai în lucrarea unei singure eleve s-au găsit două greșeli — și ea a fost singura din clasă care a primit nota „3".

Și în celelalte clase ale școlii nr. 54 prima zi de examene a adus rezultate bune. Datorită măiestriei învățătoarelor T. I. Favstova, A. P. Ceremnih, I. U. Șulina școala a reușit să pună pe cele mai bune baze învățămîntul elementar.

Lotul școlar de experiență

Lotul de experiență al școlii noastre, în suprafață de un hectar, este situat alături de școală. El a fost creat cu 15 ani în urmă și reprezintă o mică gospodărie cu multe ramuri. Pe parcelele lui cresc meri, peri, vișini, cireși, caiși, piersici, pruni, viță de vie, smeură, coacăze și multe alte plante fructifere. Pe lot există și „ogoare", unde elevii fac diferite experiențe de creștere a culturilor cerealiere și tehnice. Există de asemenea cinci răsadnițe cu răsaduri de legume și o pepinieră de pomi fructiferi cu cîteva mii de puieți.

Elevii s-au pregătit temeinic în vederea muncii pe lot. Unii din ei, care în timpul vacanței au călătorit în alte regiuni ale țării, au adus de acolo noi semințe de plante, care nu se cultivă prin părțile noastre. Rada Iablonskaia a căpătat la Soci semințe de vinete bulgărești, Iura Șelkunov a primit de la unchiul său din Moscova semințe de orz golaș, Nina Uvarova a adus din Ucraina semințe de mentă și porumb. La rugămintea noastră, Institutul de fructe și legume din Miciurinsk ne-a trimis puieți de arbori și arbuști fructiferi din soiurile miciurinîste.

Toți elevii din clasele superioare cunosc tehnica însămînțării în cuiburi așezate în pătrat a florii soarelui, porumbului, cartofului și altor culturi prășitoare. In acest scop noi am organizat excursii la S.M.T. Petrovskoe și la cîmpul de experiență al școlii internaționale de mecanizatori agricoli. Agronomul S.M.T. Maria Derevianko i-a învățat pe tinerii naturaliști să facă ghivece nutritive pentru cultivarea răsadurilor de legume timpurii. Elevii noștri au îngrijit cu pricepere plantațiile fructifere — au curățat pomii, au îndepărtat ramurile uscate, au văruit tulpinile arborilor, au afînat terenul în jurul rădăcinilor. Toată această muncă a fost supraveghiată de Galina Astakova și Evghenii Popov, elevi în clasa a VIII-a, care-mi sînt cele mai bune ajutoare. Ei au intenția ca, după absolvirea școlii medii să se înscrie la Academia agricolă „Timiriazev" din Moscova.

Pe lotul școlar de experiență muncesc toți elevii școlii. Aici ei capătă nu numai deprinderi de muncă, ci își fixează și cunoștințele teoretice la biologie. Odată cu sosirea zilelor de primăvară, eu încep să țin lecții pe lotul școlar. De pildă, cu prilejul studierii temei „Semințele, însămînțarea, germinarea semințelor" noi completăm în mod obligatoriu explicațiile teoretice prin munca practică a elevilor pe lotul școlar. După lecțiile din clasă cu tema „Rădăcina și hrana plantei" elevii au vizitat ogorul colhoznic din apropiere, unde, cu ajutorul avioanelor, se efectua îngrășarea suplimentară a culturilor de toamnă cu îngrășăminte minerale.

In primăvara acestui an, trei colhozuri situate în satul Petrovskoe au plantat pe mari suprafețe noi livezi și vii. Aceasta este o muncă grea și necesită multe cunoștințe. Ținînd seama de acest lucru, noi am efectuat pe lotul nostru lucrări demonstrative speciale, în cadrul cărora li s-a explicat elevilor cum să sape gropile pentru diferite plantații, cum să repartizeze puieții pe parcele, și cum să-i îngrijească pînă la întărirea deplină a sistemului lor rădăcinos.

Tinerii noștri naturaliști sînt mîndri de pepiniera lor de pomi fructiferi. Ei au amenajat-o cu cinci ani în urmă și au obținut pînă în prezent 10.000 de puieți. In primăvara trecută, școala noastră a dăruit colhozului „Thaelman" 3.000 de puieți, iar în acest an am predat colhozului „Stalin" 5.000 de puieți. Tinerii pomicultori primesc de la pepiniera puieți pentru a-i sădi pe lîngă casele proprii. Patruzeci și trei de elevi ai școlii au plantat livezi pe lîngă casele lor. In primăvara aceasta toți pionierii școlii noastre au hotărît să-și planteze livezi.

Lecțiile practice de biologie se țin numai pe lotul școlar. In zilele de duminică, primăvara și vara, organizăm excursii cu elevii. Copiilor le place mai ales să meargă pe muntele Kutai, la poalele căruia este așezat satul Petrovskoe. Despre acest munte se transmit de la o generație la alta legende foarte interesante. Muntele este bogat în minereuri. Cu doi ani în urmă, copiii au găsit pe coasta acestui munte un os de elefant, iar la poalele lui scoici pietrificate, cristale, rămășițe de animale dispărute de mult. Toate aceste piese se păstrează în muzeul școlar. Cu fiecare an cresțe numărul pieselor expuse. Ele sînt aduse nu numai de elevi, ci și de absolvenții școlii. Ivan Bondarev, fost elev al școlii noastre, ne-a trimis în dar din Sakalin un crab mare. Valeriu Kahnikov, un alt fost elev al școlii, ne-a trimis din ținutul Ussuri un ierbar cu plante din taiga extremului orient. In muzeu există ierbare cu toate plantele din regiunea Stavropol, colecții de roci miniere, animale și păsări împăiate, schelete de pești, mulaje de fructe și legume.

Munca pe lotul școlar și în muzeul școlii aduce copiilor un mare folos. Ei capătă aici deprinderi de muncă, cunoștințe temeinice de biologie, se deprind cu munca în agricultură, în colhozul natal.

ALEXEI BRODEAJENKO
profesor la școala medie
din satul Petrovskoe, ținutul Stavropol

Vorbele merg mînă în mînă cu faptele

Școala medie din Zagustai, raionul Selenghinsk, R.S.S.A. Buriat-Mongolă, are două clase a X-a. Majoritatea absolvenților și-au ales cu plăcere ca subiect pentru lucrările scrise temele legate de problema patriotismului. In deosebi l-a atras tema „Lenin și partidul în creația lui V. V. Maiakovski". E-au știut să arate în lucrările lor rolul conducător și diriguitor al Partidului Comunist.

„Chipul lui Oleg Koșevoi după romanul lui A. A. Fadeev „Tînăra Gardă" este o altă temă teoretică care de asemenea a fost întîmpinată cu bucurie de către absolvenți. Exemplul eroilor „Tinerei Gărzi" și al tînărului lor conducător, Oleg Koșevoi, îi însuflețește pe elevii școlii la acte patriotice. Absolvenții școlii din Zagustai au dovedit adeseori calitățile omenești nobile pe care le educă în ei școala sovietică.

Cînd surorile Nina și Roza Naidanova și-au pierdut mama, comsomoliștii Roza Danjaeva, Afanasi Nimaev și Vladimir Gașinov au hotărît să vină în ajutorul colegelor lor. Un grup de elevi din clasele superioare au plecat la pădure cu topoare și fierăstraie și într-o singură zi de sîrbătoare au adus pentru familia orfanelor — surorile Naidanov — lemne pentru toată iarna.

Mulți dintre absolvenți știu să muncească bine. In timpul anilor de școală, Vasili Bazarov a devenit stăpîn pe meseria de tîmplar. Tîmplarii cu experiență din colhoz au cele mai bune păreri despre el. O apreciere și mai bună se poate auzi la adresa altui absolvent — Rincinov Babasan.

Despre mulți școlari colhoznicii mai în vîrstă spun următoarele:

— La acești copii vorbele merg mînă în mînă cu faptele.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Unele aspecte ale activității Institutului pedagogic de 2 ani din București

I. Iancu
director al Direcției învățămîntului universitar, pedagogic superior, economic și medico-farmaceutic din Ministerul Învățămîntului

Institutele pedagogice au un rol deosebit de însemnat în sistemul învățămîntului din țara noastră. Menite să formeze cadrele de profesori pentru clasele V—VII, aceste institute sînt chemate să-i înarmeze pe studenții lor cu cunoștințe temeinice, să desfășoare în rîndurile lor o largă muncă politico-educativă, astfel încît aceștia să fie capabili a desfășura just, la rîndul lor, activitatea instructiv-educativă, să poată contribui din plin la ridicarea culturală a poporului nostru muncitor.

Institutul pedagogic de 2 ani din București se află în cel de al 5-lea an de existență. In acest timp el s-a dezvoltat continuu, devenind un institut mare, care pregătește cadre de profesori în specialitățile limba română-istorie, matematică-fizică și științe naturale-geografie.

In activitatea sa, Institutul pedagogic de 2 ani din București a înregistrat realizări însemnate. Acestea se oglindesc în numărul de absolvenți ai institutului care funcționează în prezent în școlile noastre, în îmbunătățirea organizării procesului de învățămînt și a conținutului instructiv-educativ al învățămîntului.

Preocuparea crescîndă a conducerii Institutului (director tov. Al. Grossu, prodecani tov. A. Hollinger, R. Falcon și S. Lugojan) pentru problemele școlarizării a dus la un progres continuu al cifrei de studenți promovați integral și la scăderea simultană a cifrei de studenți retrași și restanțieri. An de an a crescut numărul absolvenților repartizați în învățămînt, mărindu-se astfel numărul de cadre calificate la clasele V—VII, cadre care au dus în învățămîntul nostru însușirile caracteristice profesorului nou, însuflețit de dragoste pentru școală, hotărît să muncească cu abnegație pentru înflorirea ei. Institutul se mîndrește cu scrisorile primite din partea secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare, în care se arată succesele obținute de asemenea absolvenți ca tovarășul Ion Popescu, acum profesor la școala de 7 ani din comuna Căpălnaș, raionul Lipova, sau Emil Drăgan, profesor la școala din comuna Grădiștea, raionul Filimon Sîrbu, care își desfășoară cu pricepere activitatea pedagogică și sînt activiști de frunte pe tărîmul muncii obștești.

Mare parte din personalul didactic s-a străduit să îmbunătățească continuu predarea cursurilor, să lege mai temeinic cursurile de practică. Unele cadre didactice au depus eforturi sporite față de anii trecuți, întocmind lecții scrise, cu un conținut mai bogat, mai atrăgătoare. Au crescut, de asemenea, preocupările conducerii Institutului și ale cadrelor didactice pentru ajutorarea studenților în însușirea cunoștințelor și pentru îndrumarea studiului lor individual. Printr-o mai bună îndrumare și printr-un control mai susținut al procesului de învățămînt, conducerea a reușit să introducă în Institut un spirit sănătos, de muncă organizată și de ordine.

In ultimii ani a crescut numărul cadrelor didactice din Institut și s-au întărit unele catedre cu cadre mai bine pregătite. Unele cadre didactice se preocupă de activitatea de cercetare științifică, participînd la discutarea diferitelor probleme legate de această activitate în presă și în publicațiile de specialitate. Multe dintre cadrele didactice ale Institutului s-au înscris pentru a-și trece examenele obligatorii de candidat în științe.

S-a îmbunătățit, de asemenea, baza materială a Institutului; studenții au acum condiții mai bune de muncă și de trai; căminul recent construit în apropierea Institutului oferă studentelor condiții bune de viață.

In activitatea Institutului s-au văzut însă și lipsuri serioase. Printre acestea se numără, de exemplu, felul defectuos de recrutare a studenților pentru anul I, care a provocat multe neajunsuri muncii didactice. Lipsurile Institutului în această privință constau în deosebi în exigența scăzută la examenul de admitere. De pildă, la matematici li s-au dat candidaților spre rezolvare probleme din materia claselor a VI-a și a VII-a. Este limpede că în felul acesta se deschid porțile Institutului unor elemente nepregătite pentru învățămîntul superior.

Din această cauză, precum și datorită faptului că personalul didactic și conducerea Institutului nu au făcut totdeauna tot ce era necesar pentru buna pregătire a studenților, procentul pierderilor de studenți a continuat să fie foarte mare în comparație cu media pierderilor pe întreg învățămînt superior. Astfel, din seria 1951—1953 au absolvit numai 55,3% din numărul studenților înscriși.

Printre cauzele care au dus la aceste pierderi este și aceea că unii studenți nu au manifestat interes pentru pregătirea lor în cadrul Institutului. Totuși, trebuie arătat că nici personalul didactic n-a muncit suficient pentru a dezvolta și a întări interesul studenților pentru meseria de pedagog.

Din totalul absolvenților pe care i-a dat Institutul, 51% nu și-au trecut pînă astăzi examenul de stat. Nu se poate spune că îndrumarea absolvenților spre susținerea examenului de stat a constituit o preocupare continuă a conducerii Institutului, după cum n-a constituit o preocupare serioasă nici pentru secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare sau pentru Ministerul Învățămîntului.

In anul acesta, pierderile de studenți sînt mai mici, numărul promovaților în sesiunea de examene din ianuarie 1954 este mult mai mare în comparație cu sesiunile precedente. Totuși, problema ridicării procentului de promovați cu o pregătire bună continuă să constituie pentru Institut o problemă serioasă.

Nivelul de pregătire al studenților la unele discipline este încă nesatisfăcător. Aceasta se datorește lipsurilor ce mai dăinuie în predarea unor discipline, lipsei de manuale și cursuri, slăbiciunilor care există în activitatea didactică a unor catedre precum și nivelului politic scăzut al unor studenți.

La secția matematică-fizică (prodecan tov. A. Hollinger) mai sînt studenți cu o slabă pregătire de specialitate. Astfel, anumiți studenți ai acestei secții nu reușesc să rezolve chiar probleme pe care vor trebui să le predea în curînd ei înșiși, în clasele V—VII. Este adevărat că personalul didactic de la catedra de matematică se preocupă de îmbunătățirea conținutului și metodelor predării, precum și de ajutorarea studenților, totuși rezultatele nu sînt încă mulțumitoare. Sînt încă numeroși studenți care învață mecanic reguli și formule, fără să înțeleagă sensul lor, fără să le poată aplica satisfăcător.

Și pregătirea la fizică a studenților este încă slabă. Lipsa unei munci susținute în direcția însușirii temeinice a cunoștințelor de către studenți se observă mai ales la lucrările practice, care dovedesc că mulți studenți nu cunosc unele fenomene fizice ale căror aplicații le experimentează.

De asemenea, lasă încă de dorit pregătirea studenților din secția de științe naturale (prodecan tov. S. Lugojan). Multe răspunsuri ale studenților acestei secții la sesiunea din februarie au fost incomplete, slabe. Lipsa de control a lucrărilor de laborator și a caietelor de lucrări a permis ca multe din acestea să aibă numeroase greșeli.

Numeroși studenți de la secția română-istorie (prodecan tov. R. Falcon), au un nivel scăzut de pregătire la limba română și literatura română, atît în ceea ce privește volumul de cunoștințe, cît și modul de exprimare. Sînt cazuri în care calitatea slabă a lucrărilor scrise provoacă îngrijorare, mai ales dacă se ține seama de faptul că acești studenți vor preda limba română în școli.

S-au văzut lipsuri și în activitatea catedrei de limba rusă (șef de catedră tov. L. Pelin), mai ales în ceea ce privește munca sistematică cu studenții. Catedra nu a stabilit care este fondul de cuvinte pe care trebuie să-l cunoască studenții în fiecare an și care este fondul de cuvinte pe care trebuie să-l cunoască absolvenții. La predarea gramaticii se pune mare accent pe memorizarea regulilor în limba rusă, dar se dă mai puțină atenție faptului dacă studenții au înțeles regulile respective, dacă pot să se folosească de ele în scris sau în conversație.

Nu a fost satisfăcătoare nici activitatea catedrei de pedagogie (șef de catedră tov. O. Schächter). Catedra nu are o legătură strînsă cu școlile, nu cunoaște suficient practica lor. Datorită acestui fapt, principiile teoretice prezentate în lecțiile de pedagogie nu sînt suficient fundamentate pe rezultatele activității practice ale școlilor. In lecții nu se acordă importanța cuvenită unora dintre problemele cele mai însemnate ale muncii în școală — cum sînt problemele educative, problemele privitoare la rolul și însemnătatea organizației de pionieri, problemele activității diriginților etc.

Lipsuri ce trebuie înlăturate de îndată au existat și în activitatea catedrei de marxism-leninism (șef de catedră tov. M. Mănescu), catedră care are de îndeplinit sarcini deosebit de importante și de mare răspundere în domeniul educării comuniste a studenților. Catedra nu și-a reorganizat încă munca sa pe baza îndrumărilor și sarcinilor trasate de Hotărîrea C.C. al P.M.R., cu privire la îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale, nu și-a analizat activitatea în lumina acestei Hotărîri și nu a luat toate măsurile corespunzătoare.

Conducerea și catedrele Institutului pedagogic de 2 ani din București, precum și Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului nu s-au preocupat suficient de elaborarea cursurilor și manualelor necesare studiului individual al studenților. Lipsa de cursuri la unele discipline de bază — limba română, matematică, științe naturale, chimie, fizică, geografie — lipsa de metodici și culegeri de probleme îngreunează foarte mult pregătirea studenților. La aceasta se mai adaugă faptul că unele laboratoare nu sînt încă suficient de bine înzestrate.

Activitatea științifică în Institut este abia la început, totuși ea nu corespunde încă nici cerințelor începutului în colectivele de catedră sînt foarte multe cadre tinere, care au nevoie de o îndrumare serioasă în activitatea pe care au început-o pe tărîm științific. Acestea nu primesc însă tot ajutorul necesar din partea cadrelor mai bine pregătite, cu experiență, a șefilor de catedră. Unii profesori sau conferențiari, avînd funcția de bază în alte facultăți, neglijează activitatea științifică în Institut, controlează și îndrumă insuficient munca științifică a catedrei.

Se mențin o serie de lipsuri și în activitatea conducerii Institutului. Aceasta nu se ocupă suficient de problemele conținutului învățămîntului și de educația comunistă a tineretului. Conducerea Institutului nu s-a preocupat în suficientă măsură de controlul procesului de învățămînt, îndrumînd prea puțin munca cadrelor didactice. A existat de asemenea o slabă legătură cu studenții. Uneori, munca vie cu oamenii a fost înlocuită cu dispoziții scrise, cu o activitate birocratică.

Conducerea Institutului și unele cadre didactice nu au depus suficiente eforturi pentru realizarea educației comuniste a studenților, pentru a le cultiva dragostea față de nobila meserie de profesor. Nu îndeajuns s-a muncit cu studenții pentru a-i educa în spiritul unei atitudini noi față de muncă, pentru ca aceștia să frecventeze regulat cursurile și seminariile, să studieze în mod conștiincios problemele diferitelor discipline, să-și însușească în mod temeinic cunoștințele predate.

In viața catedrelor, ca și în munca colectivului de conducere al Institutului, nu s-a folosit curajos critica și autocritica, ceea ce a făcut ca lipsurile să nu fie dezvăluite la timp și înlăturate. De asemenea, nu totdeauna a fost stimulată critica de jos, menită să ajute conducerea în ridicarea activității sale la nivelul cerințelor ce se pun în fața unui institut de învățămînt superior.

Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului, deși a cunoscut în mare parte situația, nu a îndrumat suficient conducerea Institutului și nu i-a acordat sprijinul necesar în toate problemele.

Conducerea Institutului pedagogic de 2 ani, cadrele didactice, personalul administrativ-gospodăresc, studenții și organizațiile obștești din Institut au datoria să lupte pentru lichidarea lipsurilor din activitatea lor, astfel încît Institutul să corespundă pe deplin țelului pentru care a fost creat de regimul nostru democrat-popular. Un sprijin substanțial pentru îmbunătățirea muncii în Institut l-a constituit analiza activității sale în Colegiul Ministerului Învățămîntului, analiză care a concretizat cele mai însemnate probleme ale viitorului plan de muncă al Institutului pentru îmbunătățirea activității sale.

Principalul obiectiv al planului de muncă trebuie să fie ridicarea la un nivel mai înalt a conținutului învățămîntului, pentru îmbunătățirea pregătirii studenților și pentru micșorarea pierderilor de studenți.

Veriga principală în ridicarea continuă a nivelului învățămîntului este catedra. De aceea, catedrele Institutului au datoria să-și organizeze activitatea în mod temeinic, să înceapă din timp pregătirea cursurilor pentru anul viitor, să discute în colectiv calitatea cursurilor și să dea o deosebită atenție pregătirii temeinice a asistenților. Este necesar ca direcția Institutului să efectueze un control sistematic asupra activității catedrelor, să analizeze diferite cursuri și să supună discuției consiliului științific constatările și măsurile ce trebuie luate.

Conducerile catedrelor trebuie să se ocupe mai mult de cadrele tinere, să le dea indicații metodice cu privire la seminarii și să urmărească îndeaproape pregătirea și desfășurarea seminariilor.

Direcția Institutului și conducerile catedre-

Încheierea cu succes a anului școlar — sarcină a tuturor pedagogilor

Munca de pregătire a încheierii anului școlar are o importanță deosebită nu numai pentru clasele la care se dau examene, ci și pentru clasele I-a, a II-a și a III-a ale școlilor elementare. Și la aceste clase învățătorii au datoria să-i ajute pe elevi să-și fixeze și să-și consolideze cunoștințele însușite în timpul anului școlar, să și le sistematizeze, pentru a le putea folosi în anii școlari următori, în viață.

Mulți învățători din școlile patriei noastre au înțeles acest lucru. Ei privesc perioada de încheiere a anului școlar cu toată seriozitatea și se străduiesc, prin măsuri organizate și perseverente, să desăvîrșească tot ceea ce au construit în decursul anului școlar.

In clasa a II-a a școlii de 4 ani din comuna Domnești, raionul Mihăilești, se observă în mare măsură această grijă, pentru încheierea cu succes a anului școlar. Tovarășa Silvia Dumitrescu, învățătoarea acestei clase, acordă o deosebită atenție repetării de sfîrșit de an a materiei. Astfel, pregătind elevii pentru repetarea bucăților din capitolul „Vara", le-a pus întrebări în legătură cu conținutul anumitor bucăți, a cerut unora dintre ei să citească anumite paragrafe mai grele din aceste bucăți, sau să scrie la tablă anumite expresii mai dificile. Majoritatea copiilor citesc conștient și expresiv, scriu corect, recită just poeziile învățate, respectînd ritmul și schimbînd intonația după conținutul fiecărui vers, sînt capabili să arate înțelesul celor citite. O atenție specială acordă tovarășa Dumitrescu elevilor rămași în urmă la învățătură; făcîndu-i conștienți de lipsurile lor, dîndu-le sfaturi în legătură cu înlăturarea acestor lipsuri.

Cu aceeași seriozitate se preocupă această învățătoare și de pregătirea elevilor la aritmetică. Recapitulînd cu ei cunoștințele privitoare la adunare și scădere, a urmărit, așa după cum își stabilise și în planul lecției, nu numai precizarea și întărirea cunoștințelor elevilor cu privire la adunare și scădere, dezvoltarea deprinderii de calcul oral și în scris, ci și dezvoltarea judecății. Ea a cerut fiecărui elev să spună ce reprezintă descăzutul și scăzătorul, să înțeleagă de ce se face proba scăderii așa și nu altfel. Această grijă s-a manifestat și mai mult cu prilejul rezolvării problemelor, cînd a cerut fiecărui elev să-și justifice răspunsul, să se exprime cît mai logic. Majoritatea elevilor știu să analizeze o problemă, înțeleg ce reprezintă fiecare dată, fiecare rezultat obținut, calculează cu ușurință și rezolvă în mod ordonat problemele la tablă și pe caiete. Datorită metodelor variate pe care le folosește tovarășa Dumitrescu, pentru elevii ei perioada recapitulării este într-adevăr interesantă și plăcută.

Din păcate, nu toți învățătorii acestei școli acordă importanța cuvenită organizării cît mai temeinice a repetării de sfîrșit de an a materiei. Învățătorul de la clasa a III-a, de pildă, deși a desfășurat în timpul anului școlar lecții bune, just orientate din punct de vedere pedagogic, reușind să găsească forme variate de transmitere a cunoștințelor, a început repetarea la aritmetică fără să-și fi întocmit în prealabil un plan de repetare a materiei.

Tot astfel, tovarășa Maria Șolea, care predă la clasele I-a și a IV-a, nu și-a întocmit pînă în prezent nici un fel de plan pentru recapitularea materiei, nu s-a gîndit din timp care sînt problemele mari în jurul cărora să sistematizeze materia predată, nu a ales capitolele care nu le sînt suficient de clare elevilor și asupra cărora, deci, trebuie să stăruie mai mult. Din această cauză, lecțiile de repetare pe care le desfășoară, sînt cu totul lipsite de interes pentru copii. Pregătindu-se cu totul insuficient pentru lecții, tov. Șolea duce o muncă superficială, neadîncită, dînd uneori dovadă de confuzii în propriile sale cunoștințe. Adeseori activitatea ei are un caracter formal. Lecția de caligrafie pe care a predat-o elevilor din clasa I-a în ziua de 1 iunie este edificatoare în această privință. Le-a dat copiilor să scrie: „Trăiască ziua de 1 iunie, Ziua Internațională a Copilului!". Deși modelul de pe tablă era destul de corect, copiii nu numai că n-au putut scrie bine propoziția, dar n-au putut nici să pronunțe cuvîntul „internațională" deoarece nu-i cunoșteau conținutul. Ei nu știau că această sărbătoare era chiar în această zi de început de vară pe care o trăiau ei, nu cunoșteau zilele săptămînii, lunile anului, anotimpurile, nu știau că vorba iunie este numele acestei luni. Totuși, tovarășa Șolea nu s-a arătat îngrijorată de acest fapt. S-a uitat repede peste caietele elevilor, spunînd cîtorva dintre ei: „Ai scris bine" și altora, celor mai mulți: „Ai scris prost", fără să arate în mod concret în ce constă acest „bine" și acest „prost". Nu a făcut nici o observație cu privire la greșelile copiilor din punct de vedere ortografic sau grafic. Deși era o lecție de caligrafie, nu a corectat scrisul nici unui elev, cu toate că mulți au o scriere foarte urîtă. In același cuvînt, literele lor au înclinări și dimensiuni diferite. Lecția aceasta nu a contribuit cu nimic la educarea elevilor, la formarea deprinderii de scriere corectă și îngrijită. Tovarășa învățătoare n-a folosit caietele cu liniatura oblică, despre al căror rost nu a aflat nimic pînă acum.

Subaprecierea muncii de încheiere a anului școlar la clasele care nu dau examene se observă și mai accentuat la lecțiile desfășurate de către tovarășa Toader Elisabeta, care lucrează cu clasa a III-a a școlii de 7 ani din această comună. Felul cum a decurs lecția de gramatică din ziua de 1 iunie arată că această învățătoare nu-și pune nici un fel de probleme pedagogice în legătură cu instruirea și educarea copiilor, în legătură cu sarcinile care stau în fața școlii în această perioadă. Nu numai că a început recapitularea materiei la gramatică fără să-și planifice această muncă, fără să-și întocmească planul lecției respective, dar nici nu a revăzut cel puțin materia predată în timpul anului pentru a-și da seama ce capitole trebuie să repete, cum trebuie să sistematizeze cunoștințele elevilor, ce texte să aleagă pentru analiza morfologică și sintactică. Din această cauză, ca și din cauza lipsei de preocupare în general a tovarășei Toader pentru ridicarea nivelului său cultural, ea transmite copiilor cunoștințe greșite. S-a analizat, de pildă, la tablă, propoziția: „Pionieri și elevi, pregătiți-vă temeinic pentru examene!" **Ajutat** de învățătoare, elevul de la tablă a spus că vorba „temeinic" este adjectiv și, tot cu ajutorul ei, l-a acordat în număr și gen cu substantivele „pionieri" și „elevi". Discutîndu-se după lecție cu tovarășa învățătoare asupra acestei părți de cuvînt, ea a spus din nou că este adjectiv „pentrucă arată însușirea". Cînd i s-a arătat cît este de grav să transmiți elevilor cunoștințe greșite, s-a scuzat în sensul că „nu-i așa de grav, pentrucă elevii nu sînt în clasa a IV-a".

Intreaga comportare a tovarășei învățătoare arată o serioasă lipsă a simțului de răspundere față de instruirea și educarea elevilor săi. Tot timpul lecției țipă, vorbește cu copiii într-un stil vulgar. „Păi cum ai pus întrebarea, mă?", „Mă, numără bine!" Același stil îl folosește și în munca educativă cu elevii. De exemplu, adresîndu-se unui elev care, ca și alți 9 din clasa sa, s-a scăldat în timpul recreației în apa Sabarului, nefiind supraveghiați de niciuna din învățătoarele școlii, i-a spus: „Era să te înec? Păi dacă ești nebun! Nebunii să se înece!"

O astfel de comportare și un astfel de nivel al muncii instructiv-educative sînt de neîngăduit în școala noastră. Conducerile școlilor trebuie să urmărească cu mai multă atenție calitatea muncii cadrelor pe care le conduc, să le tragă la răspundere pentru nivelul științific și pedagogic al activității pe care o desfășoară.

Incheierea anului școlar este o problemă serioasă pentru toți pedagogii școlii. Fiecare din ei este răspunzător de felul cum își conduce elevii către ultima zi de cursuri a anului școlar. De aceea, atît organele de îndrumare și control, cît și directorii școlilor, trebuie să îndrume și să controleze nu numai cadrele care-și pregătesc elevii pentru examene, ci și pe acei care încheie anul școlar fără examene. Trebuie să le arate în mod concret acestora cum trebuie să repete și să sintetizeze cu elevii materia predată, pentruca toți elevii să poată încheia anul școlar cu un sistem de cunoștințe precise și sistematizate, pe care să le poată folosi cu ușurință mai tîrziu.

Fiecare clasă, fiecare obiect de studiu este o verigă importantă în întregul proces al formării omului nou și orice neglijare a uneia din verigi se resimte puternic în desfășurarea ulterioară a muncii instructiv-educative.

M. POPESCU

Directorii în preajma examenelor

Pregătirea elevilor pentru examenele de sfîrșit de an începe odată cu prima zi de școală și se realizează în decursul desfășurării muncii întregului an școlar. Dar nu este mai puțin adevărat că în săptămînile dinaintea examenelor, cînd se concretizează și se sintetizează rezultatele întregii activități a cadrelor didactice și a elevilor, este necesar ca munca să fie mai bine organizată, mai susținută și mai intensă. In această importantă etapă a anului școlar un rol hotărîtor îi revine directorului școlii, care trebuie să coordoneze munca tuturor pedagogilor, să îndrumeze și să controleze pe fiecare dintre ei în parte, ajutîndu-i să-și prezinte elevii la examene cît mai bine pregătiți.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul organizațiilor sindicale, numeroși directori ai școlilor din București au luat o serie de măsuri menite să asigure încheierea acestui an școlar în cît mai bune condiții.

Pentru îmbunătățirea propriei lor pregătiri, pentru ca îndrumările date cadrelor didactice să fie juste și precise, conducătorii școlilor au intensificat participarea lor la cercurile pedagogice ale directorilor.

Cabinetul pedagogic al secției de învățămînt a Capitalei a îndrumat activitatea acestor cercuri, punînd în discuția lor problemele principale ale acestei etape de muncă. Astfel, în cursul lunii aprilie s-au discutat problema organizării recapitulării materiei și sarcinile directorului în această privință iar în cursul lunii mai problema pregătirii și desfășurării examenelor de promovare și absolvire, precum și a examenului pentru diploma de maturitate. Referatele ținute la cercurile directorilor și discuțiile purtate pe marginea lor au dus la lărgirea schimbului de experiență cu privire la aspectele esențiale ale muncii de conducere în această etapă. Așa, de exemplu, la ședința din luna aprilie a cercului pedagogic al directorilor din raionul „I. V. Stalin" tovarășul Bucureșteanu Victor, directorul școlii nr. 18 de băieți, a arătat măsurile concrete luate în școala pe care o conduce pentru însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor de către elevi, pentru o justă organizare a recapitulării materiei la sfîrșitul anului. Subliniind importanța deosebită pe care o are folosirea materialului didactic în această perioadă, tovarășul director a prezentat un bogat material didactic confecționat cu mijloace proprii (scheme, tablouri sinoptice, planșe, albume) pe care colectivul acestei școli le-a pregătit special pentru recapitulare.

La ședința din luna mai a cercului pedagogic al directorilor din raionul „1 Mai" s-au dezbătut pe larg măsurile concrete pe care directorul școlii este dator să le ia în vederea pregătirii și desfășurării examenelor. Directorii au primit îndrumări concrete cu privire la întocmirea biletelor de bază și anexe, la stabilirea subiectelor pentru lucrările scrise, la programarea din timp și în mod just a examenelor, la alcătuirea comisiilor de examinare, la stabilirea cadrelor didactice care vor avea în grijă asigurarea ordinei în școală în timpul examenelor etc. S-au dat de asemenea îndrumări în legătură cu măsurile care trebuie luate pentru asigurarea unei atmosfere de calm și seriozitate, prielnice bunei desfășurări a examenelor.

Pe baza îndrumărilor primite și a experienței cîștigate în anii școlari precedenți, directorii școlilor și-au putut organiza mai bine munca, putînd exercita o îndrumare și un control mai susținut asupra muncii colectivelor lor, preocupîndu-se în mai mare măsură de pregătirea temeinică a elevilor.

Grija directorilor pentru cunoașterea mai adîncită a muncii cadrelor didactice, prin mărirea numărului de asistențe la lecții, pentru întărirea schimbului de experiență între cadrele didactice, pentru antrenarea diriginților în coordonarea activității profesorilor care predau la clasele lor, a contribuit în largă măsură la îmbunătățirea muncii de pregătire a examenelor. De exemplu, tovarășa Petrin Natalia, directoarea Centrului școlar nr. 2, 10, 13, a pus în discuția comisiilor metodice pe obiecte planurile calendaristice pe pătrarul IV și temele ce se vor trata în cadrul repetării finale la fiecare obiect. Prin responsabilele acestor comisii, a stimulat intensificarea schimbului de experiență între cadrele didactice, preocupîndu-se îndeosebi de cadrele tinere. Pentru îndrumarea muncii diriginților a organizat în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic discutarea unui referat privitor la sarcinile diriginților în perioada de pregătire și desfășurare a examenelor. Acest referat a fost ținut de una dintre diriginte cu cele mai bune rezultate în muncă și a determinat o îmbunătățire a întregii activități educative din școală.

Unii directori caută să folosească forme organizate pentru verificarea nivelului de pregătire a elevilor, pentru cunoașterea felului cum apreciază cadrele didactice acest nivel. Tovarășa E. Paveliu, directoarea școlii de băieți nr. 50, de exemplu, a organizat lucrări de control pe care le-a verificat ea însăși, precum și chestionări orale. Aceasta i-a dat posibilitatea să cunoască mai bine nivelul pregătirii elevilor și calitatea muncii cadrelor didactice.

Trebuie să recunoaștem însă că folosirea unor asemenea procedee de verificare a activității pedagogilor este încă puțin răspîndită în practica directorilor. Aceasta se datorește faptului că nici organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt n-au folosit în mod organizat și consecvent asemenea procedee, pentru a dezvolta astfel și în rîndurile directorilor această preocupare.

Un aspect important al muncii școlilor îndeosebi în această perioadă este acela al ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură. S-ar părea că aceasta este o problemă cunoscută, intrată de mult în preocuparea școlilor noastre. Intr-adevăr, în fiecare cancelarie poți găsi programul orelor de consultații, poți să afli ziua, ora și sala unde se țin; poți găsi — dacă nu la directorul școlii, atunci la diriginte sau pe o pagină specială, introdusă în catalog — evidența nominală a elevilor rămași în urmă la învățătură. Desfășurarea orelor de consultație continuă însă să fie defectuoasă în multe școli. Multe cadre didactice nu respectă programarea consultațiilor, nu cer sprijinul organizației U.T.M. sau de pionieri din școală pentru a mobiliza pe toți elevii care au nevoie de ajutor special, nu-și organizează desfășurarea consultațiilor în raport cu lipsurile existente în pregătirea fiecărui elev.

Unii directori manifestă o atitudine de autoliniștire, considerînd că în școala pe care o conduc s-a făcut totul, deși rezultatele la învățătură ale elevilor arată contrariul. De exemplu, tovarășa Păcuraru Natalia, directoarea școlii de băieți nr. 48, n-a arătat în concluziile pe care le-a tras la recenta analiză a muncii școlii decît rezultatele pozitive, trecînd cu totul peste lipsurile mari care mai există în pregătirea elevilor și în activitatea cadrelor didactice.

Această situație se datorește în mare parte și faptului că organele de îndrumare și control n-au cercetat în mod temeinic toate aspectele muncii din școală, n-au mobilizat pe toți directorii la o muncă stăruitoare și susținută.

In această perioadă, cînd munca de repetare a materiei se desfășoară din plin, este necesar ca directorii școlilor să intensifice controlul, ajutînd în mod concret pe fiecare învățător sau profesor, luînd măsuri pentru înlăturarea lipsurilor și a practicilor greșite. Trebuie combătută atitudinea acelor directori care dacă au primit planurile de recapitulare a materiei, dacă în școală s-au organizat consultații, nu controlează cu perseverență îndeplinirea acestor planuri, nu urmăresc felul cum se desfășoară consultațiile. Unde se ajunge pe baza unei astfel de greșeli, ne-o arată școala mixtă de 7 ani din Colentina, unde tovarășa Necșoiu Elena, învățătoarea clasei a IV-a, aduce în fiecare zi pe toți elevii la consultație, la ora 7, iar în orele de muzică și de gimnastică face tot repetare la limba română sau matematică, obosind rău elevii cu cîte 4—5 ore de muncă în șir.

Sarcinile directorilor de școli în perioada de încheiere a anului școlar sînt multiple și complexe. Sub îndrumarea organizației de partid din școală, în colaborare strînsă cu comitetul sindical și organizația de tineret din școală, directorii au datoria să lupte în această perioadă cu mai multă hotărîre împotriva lipsurilor, să coordoneze, să îndrume și să controleze desfășurarea întregii munci în așa fel, încît fiecare membru al colectivului său să-și cunoască în mod concret sarcinile și să le aducă cu succes la îndeplinire, prezentînd la examene elevi cu un nivel cît mai ridicat de cunoștințe.

MARIA SĂVULESCU
inspector școlar
Secția de învățămînt a Capitalei

Viitoarele învățătoare se pregătesc pentru examenul de stat

Examenul de stat pe care-l vor da în curînd absolventele anului IV din școala noastră va trebui să scoată în evidență măsura în care ele și-au însușit cunoștințele teoretice și practice predate în școală, măsura în care ele sînt pregătite pentru munca pedagogică.

Colectivul didactic al școlii acordă o deosebită atenție pregătirii acestui important examen al absolventelor noastre. El s-a preocupat încă de la începutul anului școlar în mod deosebit de elevele anilor IV, a căutat să îmbunătățească zi de zi predarea lecțiilor și s-a îngrijit îndeaproape de fiecare elevă în parte.

Descoperind golurile în cunoștințele elevelor, profesoarele școlii s-au sfătuit împreună, au căutat și au găsit căile pentru lichidarea lor. Cu multă perseverență a urmărit profesoara de limba română însușirea temeinică de către eleve a cunoștințelor de limbă, a căutat ca ele să-și însușească bine cunoștințele de gramatică.

Ea s-a ocupat individual de elevele rămase în urmă, care aveau lipsuri în această privință, ajutîndu-le să ajungă în scurt timp la nivelul clasei prin organizarea de meditații și consultații, prin teme individuale, îndrumări pentru lectura în afară de clasă. Ea a dat o mare atenție pregătirii elevelor pentru practica pedagogică, controlîndu-le minuțios planurile de lecții, verificînd cunoștințele lor de gramatică și ortografie atît cu prilejul chestionării la lecții, cît și prin lucrări speciale de control.

Grija pentru buna pregătire a examenului de stat s-a intensificat în semestrul al II-lea al anului școlar. Analiza rezultatelor sesiunii de examene din februarie a ajutat consiliului pedagogic să ia măsuri concrete pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale a elevelor. In urma acestei analize s-a îmbunătățit predarea limbii române, a limbii ruse, a matematicii, a pedagogiei, a istoriei. Principalele forme de ajutorare a elevelor au fost îndrumările pentru studiul individual, temele individuale și consultațiile date de profesorii de specialitate.

La majoritatea obiectelor la care elevele vor trece probe în cadrul examenului de stat recapitularea a început de mult. Avînd în vedere faptul că la unele obiecte elevele vor fi examinate din materia parcursă în cei patru ani de studiu, în planul de recapitulare s-au prevăzut teme în care să fie cuprinse cunoștințele de bază primite în tot acest timp. La pedagogie și la istorie, unde elevele au de parcurs mai multă materie, recapitularea a fost sistematizată cu mare grijă. S-a acordat, de asemenea, multă atenție repetării cunoștințelor de metodică.

Colectivul pedagogic al școlii lucrează cu multă grijă pentru întocmirea biletelor de bază și a biletelor anexe pentru examenul de stat. Tovarășele profesoare se străduiesc să întocmească astfel biletele încît ele să ceară elevelor răspunsuri din care să reiasă priceperea lor de a aplica în mod creator învățămintele primite în școală în cei patru ani de studiu.

La ședința consiliului pedagogic din a doua jumătate a lunii mai s-a stabilit o serie de măsuri menite să creeze elevelor condiții cît mai bune de muncă în perioada examenelor și mai ales să le asigure timpul necesar învățăturii. Elevele au fost scutite de sarcini extrașcolare care nu sînt legate direct de ridicarea nivelului lor de cunoștințe, de pregătirea examenelor. De pe altă parte, s-a intensificat grija pentru îndrumarea studiului individual.

S-au luat de asemenea măsuri pentru o bună organizare a activității și odihnei elevelor în perioada dintre examenele de promovare și examenul de stat. Biblioteca a fost completată cu cărțile necesare și ea va sta toi timpul la dispoziția absolventelor. Și în acest interval de timp vor avea loc consultații la fiecare obiect la care elevele vor da examen de stat.

Acum, în școală se muncește intens. Toate măsurile luate sînt aduse la îndeplinire. Colaborarea și sprijinul reciproc între cadrele didactice ajută la buna îndeplinire a tuturor sarcinilor care s-au stabilit. Cadrele didactice au strîns și mai mult colaborarea cu organizația U.T.M. și împreună dau tot sprijinul elevelor pentru ca ele să treacă cu succes examenul de stat.

MARGARETA IONESCU
directoarea școlii pedagogice nr. 1 de fete, București

Să nu irosim forțele elevilor

In majoritatea școlilor, recapitularea de sfîrșit de an a materiei în vederea examenelor se desfășoară cu bune rezultate. Prin lecțiile de recapitulare elevii își sistematizează și își consolidează cunoștințele, reușesc să pătrundă mai adînc în conținutul materiei studiate, să lichideze unele lacune care au rămas din timpul anului.

Studiul individual susținut, discuțiile colective în consiliile și cercurile pedagogice, îndrumările secțiilor de învățămînt etc. i-au ajutat pe profesori să se înarmeze pentru a ști să conducă cu succes munca în perioada pregătirii examenelor, să folosească cu pricepere formele și procedeele metodice cele mai bune de recapitulare pentru fiecare obiect.

In desfășurarea recapitulării se mai fac însă multe greșeli. Unii profesori consideră că recapitularea înseamnă reluarea mecanică a celor învățate în timpul anului și de aceea se mulțumesc a cere elevilor să recitească pentru fiecare lecție cîte un număr de pagini. Temele de recapitulare sînt alcătuite de multe ori la întîmplare, astfel încît nu se pot desprinde nici criteriile după care s-au fixat, nici scopul urmărit prin fiecare lecție recapitulativă.

In unele școli, lipsa de grijă a colectivului didactic a făcut ca zilele din apropierea examenelor să fie un adevărat chin pentru elevi, aceștia trebuind să piardă ore și chiar zile întregi citind, fără să facă vreun pas mai departe în înțelegerea celor învățate, ci numai aglomerînd în memorie date, noțiuni, reguli, fără nici o legătură între ele.

Repetarea pe teme a materiei studiate în cursul anului școlar are ca scop să ușureze munca elevilor în vederea consolidării și îmbogățirii cunoștințelor. Acolo unde a fost prost organizată însă, în loc să contribuie la aceasta, recapitularea a îngreunat munca elevilor, i-a supraîncărcat cu o activitate nefolositoare și i-a făcut incapabili să-și sistematizeze cunoștințele.

De pildă, un profesor de limba română a dat elevilor săi din clasa a VI-a ca temă pentru o lecție de recapitulare: „Cum se oglindește exploatarea capitalistă în bucățile din literatura secolelor XIX și XX studiate în cursul anului". Se înțelege cît de mult le-a dat de lucru elevilor această temă. Cu toate că ei au citit ore în șir, au venit totuși nepregătiți la lecție. Greutatea în pregătirea lecției nu a constat numai în faptul că elevii au avut mult de citit, ci mai ales în faptul că ei n-au știut să selecționeze problemele cele mai însemnate din text, legate de tema pe care trebuia să o studieze. In mintea lor, noțiunile de „exploatare" și „capitalist" nici nu erau bine lămurite, deoarece profesorul nu le dăduse nici o îndrumare, nu avusese grijă să explice nici măcar conținutul temei, dar încă să le arate cum să pregătească, cum să studieze materialul.

Sistematizarea cunoștințelor cere într-adevăr un efort deosebit din partea elevilor, cere participarea creatoare a acestora. Aplicînd îndrumările profesorului, ei trebuie să aleagă ideile principale și să le lege între ele într-un sistem închegat de cunoștințe. Dar pentru ca această muncă a lor să fie rodnică, elevii au nevoie de îndrumarea atentă a profesorului. Cum ajută pe elevii săi în recapitularea materiei, în înțelegerea materialului studiat, un profesor care indică pur și simplu paginile care trebuie recitite? Ce fel de recapitulare este aceasta? Cu ce se îmbogățesc cunoștințele elevilor? E clar că printr-o astfel de repetare mecanică elevii nu învață nimic. Și totuși sînt cadre didactice care înțeleg să muncească așa, care nu dau elevilor îndrumări, nu le arată în jurul căror idei să grupeze materialul studiat, la ce să se oprească în mod deosebit.

Se folosesc încă în multe școli forme de activitate nepotrivite pentru perioada actuală. Nu este indicat, de pildă, să li se dea elevilor în actuala perioadă teme scrise, pentru că acestea le îngreunează munca, le ocupă prea mult timp, acum cînd ei trebuie să străbată întreaga materie în cîteva zile. Și totuși, în unele școli cadrele didactice dau teme scrise elevilor în cadrul lecțiilor de recapitulare.

Lipsa de grijă pentru buna desfășurare a recapitulării are și alte aspecte. Astfel, se manifestă tendința greșită de a trece superficial peste materia studiată, ajungîndu-se la o schematizare nepermisă a cunoștințelor, la simplism. Și această tendință trebuie combătută. Elevii nu trebuie să treacă peste capitole importante ale materiei fără să rămînă cu problemele esențiale bine fixate în minte. De asemenea, în unele școli, laboratoarele stau închise în zilele acestea și elevii nu au posibilitatea să folosească planșele, aparatele, să facă experiențe.

Asupra unor astfel de lipsuri care se manifestă în munca de recapitulare a materiei directorii școlilor trebuie să fie atenți. Ei au datoria să îndrepte greșelile — și ele se pot încă îndrepta în acele școli unde examenele vor începe mai tîrziu. Organele de îndrumare și control, la rîndul lor, au datoria să vegheze ca recapitularea să se desfășoare în cele mai bune condiții, pentru ca de pe urma ei elevii să-și îmbogățească și să-și adîncească cunoștințele, să le sistematizeze, să le înmănunchieze într-un sistem închegat.

Pregătirea examenelor cere elevilor eforturi mari. Cadrele didactice și organele de îndrumare și control au datoria să nu irosească zadarnic forțele elevilor, ci să le îndrumeze către o activitate sistematică, care să-i ducă la succese depline în examene, fără a-i extenua.

E. MANAC

Colocviul de limba rusă

Studenții din anul I, grupa 323, de la Facultatea de istorie a Universității „C. I. Parhon" s-au pregătit bine pentru colocviul de limba rusă, cu ajutorul căreia ei vor cunoaște direct comorile culturii sovietice, își vor putea lărgi și adînci pregătirea ideologică și profesională.

Colocviul a prilejuit o ilustrare vie a muncii depuse în timpul anului la cursul de limba rusă. Studenții ca Grigore Dominte și Milica Popa cunosc acum foarte bine limba rusă. Alți studenți, ca Dumitru Mitrache, Mauriciu Deivis, Antonina Geantă, Stela Pașa și Alexandru Pezderka, care au venit în facultate cu cunoștințe sumare de limba rusă, stăpînesc acum gramatica limbii și cunosc un număr mare de cuvinte.

Cei 21 de studenți ai grupei 323 au obținut cu toții note bune la colocviul de limba rusă.

L. DUNAJECZ

Munca secției de învățămînt

Incheierea cu succes a anului școlar constituie o preocupare de seamă pentru colectivul secției de învățămînt a raionului Tg Ocna.

In această perioadă, atenția principală este îndreptată spre îndrumarea activității cadrelor didactice. Pînă la sfîrșitul lunii mai secția de învățămînt a raionului a reușit să controleze toate școlile din raion. Cunoscînd în mod temeinic munca fiecărei unități, secția de învățămînt a putut stabili care sînt școlile ce au nevoie de o îndrumare mai intensă în perioada de încheiere a anului școlar. In actuala etapă de muncă, în centrul atenției secției de învățămînt stau școlile din comunele Bogdănești, Cucuieți, Drăgușești, Deleni, Borzești și Berzunți. Indrumînd aceste școli, inspectorii și metodiștii urmăresc în același timp cum folosesc cadrele didactice de la aceste școli experiența înaintată a celor mai bune școli din raion — cum sînt, de exemplu, școlile din comunele Ripile și Doftiana, în legătură cu organizarea temeinică a muncii de pregătire a examenelor.

Controlul și îndrumarea practică pe teren din partea secției de învățămînt se desfășoară pe baza unui plan operativ cu obiective precise, cu indicarea procedeelor ce se vor folosi. Astfel, în controlul efectuat la școala din comuna Doftiana, inspectorul P. Oprea, conducîndu-se după planul de control discutat în prealabil în colectivul secției, după ce a studiat planurile de recapitulare ale tuturor profesorilor și învățătorilor precum și planul operativ al directorului școlii a asistat la lecțiile de recapitulare, urmărind conținutul acestora și metodele folosite de profesori la lecție. In special inspectorul a cercetat în ce măsură se realizează legătura lecțiilor de recapitulare cu viața, cu activitatea practică. Constatările făcute cu prilejul controlului, au fost discutate pe larg cu cadrele didactice și apoi consemnate în procesul verbal de inspecție, unde s-au trecut și îndrumările și sarcinile trasate.

In vederea controlului școlilor în perioada examenelor, secția de învățămînt a întocmit un grafic concret de deplasări. Conducerea operativă a muncii în raion a făcut ca în majoritatea școlilor să se asigure din timp condițiile necesare bunei desfășurări a examenelor. In acest scop, conducerile școlilor au întocmit planul examenelor și au format comisiile de examinare iar cadrele didactice au pregătit biletele de bază și biletele anexă.

I. POPOVICI
inspector, secția de învățămînt a regiunii Bacău

Activitatea colectivului didactic

Invățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Podul-Iloaiei, raionul Tîrgu Frumos, au studiat cu seriozitate problemele legate de pregătirea examenelor și muncesc cu însuflețire pentru a obține rezultate cît mai satisfăcătoare la sfîrșitul anului școlar.

Ei au alcătuit cu multă atenție planul de repetare și sistematizare a cunoștințelor, întocmindu-și și schițe scurte de plan pentru fiecare temă în parte.

In lecțiile de recapitulare se folosește din plin materialul didactic — aparate, planșe, hărți etc. — astfel încît elevii să aibă posibilitatea de a aplica în practică cele învățate. Indeosebi se acordă multă grijă legăturii cu practica în cadrul lecțiilor recapitulative de fizică, de chimie și de științe naturale.

Au loc regulat consultații pentru toți elevii și mai ales pentru cei rămași în urmă. Un sprijin însemnat în mobilizarea elevilor la învățătură îl aduce organizația de pionieri, care îndeamnă pe toți școlarii la muncă susținută.

Diriginții claselor vizitează pe elevii externi la domiciliu și sfătuiesc părinții să le organizeze un regim special în această perioadă, dîndu-le indicații amănunțite în această privință. Elevilor le stau permanent la dispoziție biblioteca școlii și a căminului cultural, laboratoarele de științe naturale și de fizică. Ei sînt ajutați să-și extragă problemele principale din materialul studiat și cadrele didactice le dau lămuriri în legătură cu toate problemele care nu le sînt suficient de clare.

Se acordă o atenție deosebită organizării timpului liber al elevilor, precum și hranei și odihnei lor.

Direcția școlii controlează și îndrumă permanent activitatea cadrelor didactice, asistă la lecții, dă indicații în legătură cu organizarea muncii elevilor în clasă și în afară de clasă.

Examenele sînt așteptate cu încredere și liniște atît de elevi cît și de pedagogi. Cu eforturi sporite, ei se pregătesc cu seriozitate pentru acest mare eveniment care va încheia activitatea lor din cursul întregului an școlar.

ANA CONSTANDACHE
învățătoare la școala din comuna Podul-Iloaiei, raionul Tîrgu Frumos

Rezoluția generală a Biroului executiv al F. I. S. E.

In cursul lunii aprilie a avut loc la Praga ședința Biroului executiv al F.I.S.E. (Federația internațională a sindicatelor din învățămînt). Cu acest prilej Biroul executiv a adoptat o rezoluție menită să întărească solidaritatea învățătorilor din întreaga lume în lupta pentru educarea tineretului în spiritul păcii, al înțelegerii între popoare și al democrației, pentru progresul școlii și al culturii în toate țările.

Biroul executiv al F.I.S.E., reunit la Praga între 15—17 aprilie 1954, constată cu satisfacție că, după Conferința Mondială a Învățătorilor de la Viena, învățătorii din multe țări au dus o luptă susținută pentru îmbunătățirea condițiilor lor de existență și pentru progresul școlii ; o luptă puternică a avut loc în special în India, în Norvegia, în Franța, în Italia, în Japonia și în Chile.

In multe țări, învățătorii au obținut succese fiindcă ei au realizat în luptă unitatea cea mai largă și au dobîndit pentru revendicările lor sprijinul maselor muncitoare și al populației.

Totuși, Biroul F.I.S.E. constată că situația școlii și a învățătorilor, cu toate succesele obținute, este încă gravă în țările capitaliste și coloniale. Monopoliștii americani încearcă prin toate mijloacele să agraveze situația internațională, făcînd presiuni asupra guvernelor din țările capitaliste și coloniale pentru a intensifica reînarmarea, ceea ce are drept consecință sacrificarea bugetelor educației în favoarea bugetelor de război.

Pe de altă parte, Biroul constată că au fost realizate progrese remarcabile pe calea unității în țările unde au fost duse lupte pentru revendicări ; el notează cu satisfacție că cel de-al treilea Congres Sindical Mondial a recomandat tuturor centralelor sindicale naționale să contribuie la lupta pentru realizarea în toate țările a învățămîntului obligatoriu și gratuit în limba maternă și pentru a da conținutului învățămîntului o orientare democratică.

In ceea ce privește unitatea internațională a învățătorilor, Biroul F.I.S.E. crede că Charta Educatorilor poate să devină o platformă comună și concretă. Progresele în realizarea unității sindicale depind de lupta unitară a tuturor învățătorilor, cu sprijinul maselor muncitoare și al populației ; el constată cu satisfacție că Comitetul de Înțelegere a luat inițiativa de unificare a celor trei proiecte de Chartă a Educatorilor, ca toți învățătorii să poată fi de acord asupra unui minimum de puncte comune ; el dorește ca într-un timp cît mai scurt să fie elaborat textul unificat al Cartei Educatorilor, care va fi o nouă etapă pentru unitatea învățătorilor din lumea întreagă.

Biroul F.I.S.E. constată că rezoluția asupra principiilor democratice ale educației tineretului, adoptată de către Conferința Mondială de la Viena, a trezit în toate țările un mare interes, nu numai printre învățători, ci și în mediul cultural. In consecință, el crede că activitatea F.I.S.E. trebuie să fie lărgită în ceea ce privește problemele culturale și pedagogice ale educației democratice a tineretului.

Biroul F.I.S.E. recomandă tuturor organizațiilor afiliate și tuturor învățătorilor din lume :

1. de a participa la lupta tuturor oamenilor care doresc destinderea internațională și pacea, cu formele și mijloacele potrivite situațiilor din diferite țări, căci mărirea bugetelor educației, îmbunătățirea condițiilor învățătorilor și progresul școlii nu sînt posibile decît în condițiile destinderii internaționale și ale păcii;

2. de a dezvolta lupta pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și sociale ale învățătorilor, pentru apărarea libertăților sindicale și democratice, pentru suprimarea tuturor formelor de discriminare în domeniul educației, deoarece experiența a demonstrat că se pot obține succese cînd lupta este dusă în unitate, în colaborare cu masele muncitoare și cu populația ;

3. de a organiza solidaritatea cu învățătorii care luptă în diferite țări și de a nu izola acțiunile naționale de cele din alte țări, căci victoria obținută într-o țară este un ajutor prețios pentru lupta din alte țări ;

4. de a dezvolta activitatea culturală și pedagogică în sensul de a promova discuții, dezbateri, conferințe etc. pentru a examina în mod concret principiile educației democratice în funcție de situația din fiecare țară și de a lua inițiativa cu scopul de a orienta educația tineretului în sens democratic ;

5. de a intensifica relațiile între învățătorii din țările cu sistem social diferit, în scopul de a face schimb de experiență și de a întări legăturile de prietenie și de cultură, care contribuie la înțelegerea reciprocă și la întărirea prieteniei între popoare ;

6. de a populariza hotărîrile celui de al III-lea Congres Sindical Mondial printre învățători.

Pe lîngă aceasta, Biroul F.I.S.E. însărcinează secretariatul :

a) să organizeze participarea F.I.S.E. la conferințele internaționale ale B.I.T. și ale B.I.E., ca să facă cunoscute în aceste ședințe adevăratele condiții ale învățătorilor și ale educației în diferite țări ;

b) să sprijine toate inițiativele unitare pe plan național, regional și internațional ;

c) să asigure în revista „Enseignants du Monde" un loc suficient formelor de luptă care se desfășoară în diferite țări (în special în Italia, în Franța, în India și în Chile), ca și discuțiilor pedagogice și culturale ;

d) să pregătească participarea învățătorilor la Conferința europeană sindicală contra remilitarizării Germaniei occidentale și a acordurilor de la Bonn și Paris și pentru securitatea europeană ;

e) să coordoneze și să stimuleze toate activitățile indicate în prezenta rezoluție.

Biroul F.I.S.E cheamă învățătorii din lumea întreagă să-și unească eforturile lor cu acelea ale tuturor muncitorilor pentru salvarea păcii și pentru progresul școlii și al culturii în toate țările.

Pregătiri pentru încheierea anului de învățămînt politic

Cadrele didactice și personalul administrativ de la școala medie nr. 4 de fete din București care studiază în cadrul învățămîntului politic organizat de comitetul sindical se pregătesc intens pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la convorbirile de încheiere a cursurilor.

In acest scop s-au organizat consultații colective, la care se discută chestiunile cele mai importante ale politicii interne și internaționale, clarificîndu-se problemele rămase neînțelese de cursanți. Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul sindical de instituție a inițiat o serie de acțiuni în ajutorul cursanților. Astfel, s-a organizat un stand de cărți din bibliografia necesară studiului, s-au scris articole la gazeta de perete, în care se analizează unele rezultate obținute și sarcinile ce le revin cursanților în etapa de încheiere a anului de studiu.

Comitetul sindical de instituție luptă pentru ca problemele studiate de cursanți să fie temeinic însușite și aplicate la condițiile concrete din țara noastră, combătîndu-se în același timp dogmatismul și confuziile ideologice. Atît propagandiștii, cît și toți cursanții se străduiesc ca perioada convorbirilor de încheiere să constituie un bilanț pozitiv al felului cum și-au îndeplinit sarcinile în domeniul ridicării nivelului lor politic și ideologic.

Cursuri de alfabetizare de vară

In satele raionului Zeletin s-au deschis cursurile de alfabetizare de vară. Învățînd din experiența muncii de alfabetizare desfășurată pînă acum, Secția de învățămînt și comisia de alfabetizare au luat numeroase măsuri pentru o cît mai bună organizare a cursurilor. S-au ținut astfel consfătuiri cu directorii de școli și cadrele didactice fruntașe în munca de alfabetizare, discutîndu-se pe larg metodele cele mai bune pentru asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri, precum și pentru însușirea temeinică de către cursanți a cunoștințelor predate.

Învățătorii și profesorii au desfășurat cu săptămîni în urmă o temeinică muncă de lămurire în rîndul neștiutorilor de carte, mobilizîndu-i să participe regulat la cursuri.

Secția de învățămînt a asigurat din timp manualele și rechizitele școlare pentru majoritatea cursanților.

Mulți învățători și profesori care predau la cursurile de alfabetizare și-au întocmit din timp planurile calendaristice și își pregătesc temeinic și regulat planurile pentru fiecare lecție.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Informație

Pe baza H.C.M. nr. 2910/953, Institutul agronomic din Arad, Facultatea de medicină veterinară, publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi didactice :

1. — Profesor la disciplina Fiziologie — catedra Anatomie și Fiziologie.

2. — Conferențiar la disciplina Chirurgie generală și specială, Ortopedie și Clinică — catedra Chirurgie.

Candidații care doresc a ocupa unul din aceste posturi vor înainta Secretariatului Institutului agronomic din Arad, o cerere însoțită de următoarele acte : a) Copie de pe diploma de Stat sau de pe actul echivalent cu studii superioare; b) Copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; c) Adeverință de funcția ce o îndeplinește candidatul; d) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale; e) Memoriu de activitate semnat de candidat; f) Cîte un exemplar din lucrările sale științifice.

Termen de depunere : una lună de la data prezentei publicații.

Data ținerii concursului se va anunța de către Institut direct candidaților.

La deschiderea plicurilor cu subiecte de examen trimise de Ministerul Învățămîntului — Serviciul didactico-metodic și Serviciul școlilor elementare și medii — la școala de șapte ani cu limba de predare română din Vinga-Arad s-a găsit, în plicul pentru clasa IV-a, subiectul de lucrare pentru clasa VII-a.

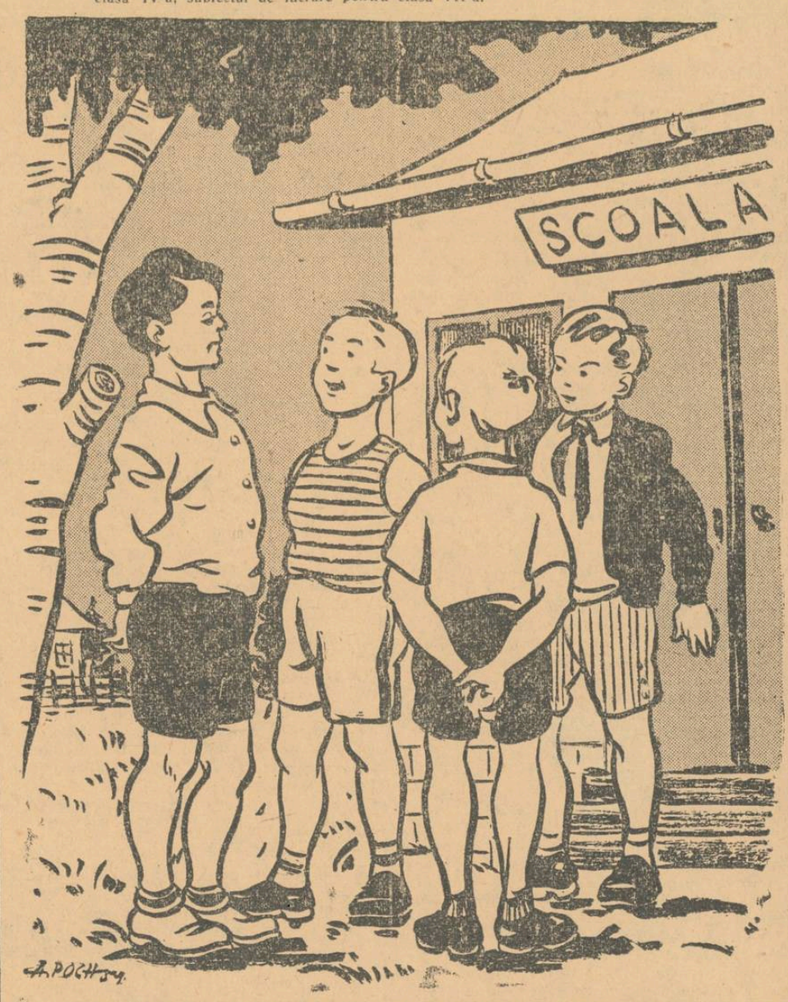

— Să vorbiți frumos cătră mine, puștilor, că mi-s om mare : trec într-a opta...
— Par-că abia ai terminat a patra...
— Drept îi, numai că ministerul a trimis pentru examenul nostru de română subiectul de la a șeptea !

Desen de A. POCH

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Gîndacul de Colorado — dușman de temut al culturilor de cartofi

Un factor de seamă în lupta pentru asigurarea unui belșug de produse agricole este protejarea culturilor împotriva dăunătorilor animali și a bolilor criptogamice. Astfel, de pildă, are o însemnătate deosebită protejarea recoltelor de cartofi împotriva gîndacului de Colorado, dăunător animal din clasa insectelor, foarte periculos din cauza marii sale prolificități și din cauza posibilităților ușoare de răspîndire.

Cadrelor didactice le revine sarcina de a face cunoscute în școală și în masele largi ale cultivatorilor de cartofi efectele dezastruoase ale gîndacului de Colorado și de a mobiliza elevii și țăranii muncitori la acțiunile de depistare și eventual de combatere a acestui gîndac.

Originar din America, gîndacul de Colorado a fost găsit pentru prima dată prin stepele și savanele platoului de Colorado, precum și în partea de est a statelor Nebraska și Kansas. De aci s-a răspîndit cu o viteză uimitoare (cca. 140 km pe an) ajungînd să cuprindă aproape întreaga suprafață a S.U.A. (1874) și trecînd și în Europa prin intermediul unor transporturi comerciale (1874—1920).

Gîndacul de Colorado seamănă în ceea ce privește forma cu buburuzele (sau mămăruțele), avînd corpul bombat la fel cu acestea, însă de dimensiuni ceva mai mari: 8—12 mm. Culoarea generală a corpului este galben portocaliu, capul este roșu închis și cu o pată neagră triunghiulară, antenele negre spre vîrf și galbene la bază. Partea de deasupra a toracelui este de un roșu mai deschis decît capul și cu cîteva pete negre, variabile ca formă și mărime. Elitrele au culoarea galben deschis sau galben roșcat. Fiecare dintre ele are cîte 5 dungi longitudinale — în total 10. Aripile membranoase sînt transparente, de culoare roșu închis sau chiar brune în apropierea corpului.

Insectele adulte femele depun ouă de culoare galbenă, ușor portocalie, de cca. 1,2—1,5 mm. O singură femelă poate depune pînă la 2.500 ouă, în grupe de cîte 15—30, pe dosul frunzelor de cartof.

După o perioadă de 4 pînă la 12 zile, în funcție de temperatura mai ridicată sau mai scăzută a regiunii, din ouă apar larve, care au la început 1,8—2 mm., atingînd la sfîrșit lungimea de 12—15 mm. Larva are capul și toracele de culoare neagră iar restul corpului roșcat. Pe fiecare inel are cîte 2 puncte negre pe marginile laterale și cîte 4 mai mici, așezate în linii longitudinale.

In ultima vîrstă larva este mai mare și cu corpul mult mai bombat, capul este negru, spatele toracelui brun roșcat iar restul corpului roșcat. Cele patru rînduri de puncte negre existente pe partea dorsală în prima vîrstă a larvei nu se mai cunosc acum. Pe fiecare segment abdominal există cîte 2 serii de puncte negre. Ultimele două inele au cîte o dungă neagră pe spate. Picioarele larvei sînt negre.

Atît larvele cît și adulții luați în mînă secretă o substanță brună.

După o perioadă de hrănire de 22—34 zile, larvele se transformă în nimfe, după ce în prealabil s-au afundat în sol la cca. 8—9 cm. adîncime. După 10 sau 15 zile apar noii adulți.

Insecta iernează sub formă de adult, în pămînt, la cca. 15—30 cm. Ea iese din locurile de hibernare primăvara, în aprilie-mai, deplasîndu-se în mers sau în zbor. După o perioadă de hrănire depune ouă, din care apar larve, nimfe și apoi din nou adulți. Acest ciclu biologic se poate repeta de 2—3 ori în condițiile Europei centrale. Astfel, în cursul unei perioade de vegetație insecta reușește să împînzească complet culturile de cartofi.

Adulții și larvele gîndacului de Colorado consumă ca hrană toate părțile aeriene ale cartofului (frunze, flori, lăstari) și în caz de invazie puternică, atacă și tuberculii. Se poate hrăni de asemenea cu unele plante sălbatice sau cultivate din familia solaneelor — zîrna, ciumăfeiul, măsălariță, mătrăguna, pătlăgelele roșii și pătlăgelele vinete. Planta cea mai puternic atacată rămîne însă tot cartoful.

La început larvele ciuruiesc frunzele, apoi rod în întregime perenchimul foliar, împiedicînd prin aceasta sinteza și deci formarea tuberculului pe baza substanțelor sintetizate. Atacul apare la început sub formă de vetre, care se întind mereu, pînă cuprind întreaga cultură. Pagubele produse sînt foarte mari.

Avînd în vedere pericolul mare ce-l prezintă existența gîndacului de Colorado la granițele patriei noastre, cît și faptul că în 1952 a fost găsit în țara noastră un focar (comuna Săpînța — regiunea Baia Mare) este necesară sprijinirea noilor controale organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru descoperirea eventualelor focare ce ar fi putut să apară între timp.

Controalele se execută pe etape. Se va indica unde este nevoie de a se interveni cu măsuri de combatere, prafuri DDT, stropiri cu suspensii de DDT, dezinfectarea solului etc.

Este necesar ca aceste controale să fie făcute cu mare atenție, să fie analizată amănunțit fiecare tufă de cartof, în vederea descoperirii la timp a focarelor. Controalele trebuie făcute pe timp cu soare, deoarece în zilele noroase o parte din insecte vor sta ascunse. Insectele ce eventual vor fi găsite vor fi introduse într-o sticluță, în care se află alcool de 70° sau formol de 4%. Nu este permis a se scoate de pe terenul infectat insecte vii, deoarece ele ar putea fi purtate, din greșală, în alte culturi, ceea ce ar contribui la răspîndirea lor.

Dacă se va găsi vreun teren infectat, el trebuie să fie semnalat de îndată sfatului popular, care va lua măsuri de combatere.

Organizarea echipelor de control este o sarcină a secțiilor agricole ale sfaturilor populare, cu care cadrele didactice trebuie să ia contact din timp pentru buna organizare și desfășurare a acestei importante acțiuni.

Un eveniment de seamă al vieții culturale de la sate

Un eveniment de seamă se petrece acum în viața satelor noastre. Se desfășoară cel de al III-lea concurs pe țară al căminelor culturale, a cărui ultimă etapă va fi în jurul zilei de 23 August. Acest concurs este menit să aducă o contribuție importantă la dezvoltarea mișcării artistice de amatori din țara noastră, la descoperirea și valorificarea de noi talente populare, la îmbogățirea repertoriilor cu noi creații folclorice ale poporului român și ale minorităților naționale.

Echipele artistice de amatori sînt un factor activ în răspîndirea largă a cuvîntului partidului în masele de țărani muncitori, în mobilizarea acestora la lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului, pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Concursul ce se desfășoară acum va ajuta echipelor artistice de amatori să-și îndeplinească cu și mai mult succes această înaltă menire a lor. Larga participare de care se bucură concursul dovedește caracterul popular al mișcării artistice de amatori din satele patriei noastre. Participă la concurs mii de coriști, sute de cîntăreți și dansatori populari, instrumentiști etc. De asemenea, pe lîngă numeroasele formațiuni deja existente, au luat ființă cu prilejul acestui concurs altele noi, cum ar fi corurile de 60—120 de persoane din comuna Bocșa Română, regiunea Timișoara, din comunele Siminoc, regiunea Constanța, Argetoaia și Baia de Sus, regiunea Craiova.

Prima etapă a celui de al treilea concurs pe țară, etapa pe comune, ce s-a încheiat în cursul lunii mai, a dovedit ce contribuție însemnată pot aduce echipele artistice de amatori la buna desfășurare a muncilor agricole, atunci cînd în programele lor sînt cuprinse lucrări legate de munca în agricultură, de viața de fiecare zi a țăranilor muncitori din patria noastră. Numai în regiunea Timișoara, în cursul lunii Aprilie, cele 580 de formații artistice de cor, jocuri și teatru au dat peste 1400 de reprezentații, la care au participat circa 400.000 de țărani muncitori.

Sprijinul dat echipelor artistice de amatori de către trimișii Ministerului Culturii și de către actori profesioniști ai teatrelor de stat precum și munca desfășurată de către învățătorii și profesorii școlilor sătești în ajutorul echipelor artistice, au ajutat acestora să ridice nivelul interpretării artistice, să-și îmbogățească repertoriile în sensul introducerii în programul lor a unor lucrări mai strîns legate de munca și viața poporului nostru. De asemenea, un loc important au început să-l ocupe în repertoriile echipelor de cor cele mai valoroase lucrări ale compozitorilor români contemporani, creațiile clasicilor noștri — Ion Vidu, D. Chiriac, G. Cucu, Ciprian Porumbescu — precum și acelea ale compozitorilor sovietici Șostacovici, Alexandrov, Blanter, Novicov, Zaharov etc.

Cadrele didactice au un rol important în dezvoltarea muncii culturale la sate, în sprijinirea activității echipelor artistice de amatori. Pe lîngă munca lor în școală, numeroși învățători și profesori desfășoară o largă activitate obștească în calitate de directori ai căminelor culturale, dirijori de coruri, responsabili ai echipelor de teatru etc. Cadrele didactice au datoria să sprijine activ munca desfășurată de sfaturile populare, organizațiile sindicale și de U.T.M., în vederea unei rodnice activități culturale în satele noastre. Ele trebuie să ajute activ la lichidarea unor lipsuri ce au ieșit la iveală cu prilejul primei etape a concursului, cum ar fi numărul redus al echipelor de teatru, slaba participare la concurs a echipelor din unele regiuni ale țării, ca regiunile Bîrlad și Constanța. Cadrele didactice trebuie să contribuie activ la buna desfășurare a celorlalte etape ale concursului.

Cel de al treilea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori este o ilustrare elocventă a bogăției vieții culturale ce se desfășoară în satele țării noastre, este o minunată sărbătoare a artei populare din patria noastră.

ADRIANA STOICA

Cronica evenimentelor externe

Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii

Zilele trecute au luat sfîrșit la Berlin lucrările sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii, consacrate principalelor probleme politice la ordinea zilei : interzicerea folosirii armelor atomice și termonucleare și asigurarea securității popoarelor.

Cu o deosebită atenție au urmărit popoarele din întreaga lume discuțiile purtate în jurul acestor probleme, discuții care au oglindit năzuința tuturor oamenilor cinstiți spre pace, spre destinderea încordării internaționale.

Rezoluția adoptată de sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii cu privire la interzicerea fabricării și folosirii armelor de exterminare în masă și instituirea unui strict control asupra acestei interziceri este cu atît mai actuală astăzi cu cît din ultimele declarații ale cercurilor conducătoare americane și din informațiile apărute în presa occidentală a reieșit limpede că guvernul Statelor Unite intenționează să saboteze lucrările conferinței pentru dezarmare, să facă imposibilă ajungerea la un acord internațional în această problemă și să creeze un „pool atomic" care să preia controlul asupra cercetărilor atomice din țările capitaliste și să folosească depozitele de uraniu aflate în aceste țări și în coloniile lor. Semnificativ în această privință este articolul fraților Alsop publicat în urmă cu cîtva timp de ziarul „New York Herald Tribune", care dezvăluia că, acum o lună, Pentagonul propusese aruncarea unor „bombe atomice tactice" asupra trupelor Armatei Populare Vietnameze care asediau fortăreața Dien Bien Fu. Reiese deci limpede că cercurile agresive din occident nu au renunțat la șantajul atomic exercitat asupra popoarelor care luptă pentru independența lor națională și că primejdia folosirii armelor de exterminare în masă nu a fost încă înlăturată.

Popoarele lumii veghează însă. Așa cum arată rezoluția Consiliului Mondial al Păcii, „conștiința lumii se trezește. Parlamente, oameni de stat, cele mai înalte personalități religioase și morale protestează". In întreaga lume a luat naștere în prezent un puternic curent de opinie, care și-a găsit expresia în campaniile inițiate în Anglia, Italia, Germania occidentală, India, Indonezia și o serie de alte țări, și care va putea impune guvernelor imperialiste interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă și reducerea substanțială a celorlalte tipuri de arme.

Cea de a doua problemă de pe ordinea de zi a sesiunii, problema asigurării securității popoarelor, se pune astăzi cu o deosebită acuitate în fața forțelor iubitoare de pace. După primele succese obținute de mișcarea partizanilor păcii — încheierea armistițiului în Coreea, ținerea conferinței dela Berlin a ministrilor afacerilor externe ai celor patru mari puteri și discutarea în prezent a problemelor coreeană și indochineză la conferința dela Geneva — securitatea lumii este din nou amenințată de primejdia unei intervenții americane în conflictul din Indochina, fapt care poate duce la extinderea războiului, de presiunile exercitate în vederea scindării Europei și Asiei prin crearea de blocuri militare „europene" sau „asiatice".

Deși politica „de pe poziții de forță" proclamată de cercurile agresive americane a suferit eșecuri răsunătoare și a întîmpinat împotrivirea crescîndă a popoarelor din Asia, Europa și din America, primejdia războiului nu a fost cu totul lichidată. In aceste condiții, rezoluția Consiliului Mondial al Păcii cu privire la „organizarea securității colective în Asia și Europa de către toate statele interesate, oricare ar fi deosebirea dintre orînduirile lor sociale și politice", căpătă o însemnătate deosebit de mare și de actuală.

Din cuvîntările rostite de participanții la lucrările sesiunii s-a putut vedea că lupta tot mai organizată a popoarelor pentru apărarea păcii este în stare să zădărnicească planurile agresive ale cercurilor imperialiste din occident. In acest sens, sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii trebuie considerată ca fiind un pas important pe calea desfășurării mai departe a luptei pentru menținerea și pentru întărirea păcii, pentru continua destindere a încordării internaționale.

Lucrările conferinței de la Geneva

De mai bine de cinci săptămîni, conferința dela Geneva continuă să rețină atenția întregii lumi. După cum se știe, cele două probleme principale înscrise pe ordinea de zi a acestei conferințe sînt problema coreeană și problema restabilirii păcii în Indochina, probleme de a căror rezolvare atîrnă în mare parte menținerea păcii în Asia și în întreaga lume.

Progrese însemnate au fost făcute la Geneva în ceea ce privește reglementarea păcii în Indochina. Numai acum cîteva zile, la 29 mai, s-a realizat un serios pas înainte prin hotărîrea ca reprezentanții celor două comandamente (al corpului expediționar francez și al Armatei Populare Vietnameze) să examineze atît la Geneva cît și la fața locului, în Indochina, modalitățile încetării focului. Ceea ce este cu deosebire important de relevat este faptul că pentru prima oară dela începutul lucrărilor conferinței, delegația Franței a trebuit să accepte — după ce a refuzat pînă acum în mod continuu — să ia contact direct cu reprezentanții R.D. Vietnam. După cum se știe, Bidault, ministrul de externe al Franței și șeful delegației franceze la conferința de la Geneva, susținea pînă acum sus și tare că el nu înțelege să negocieze problemele păcii în Indochina decît cu reprezentanții guvernului fantomă baodaist, creație proprie a guvernului de la Paris, și în nici un caz cu guvernul R.D. Vietnam, care reprezintă cu adevărat interesele poporului vietnamez.

Propunerile conducătorului delegației R.D. Vietnam, Fam Van Dong, care după cum se știe au produs un puternic ecou în rîndurile opiniei publice mondiale, au avut o influență hotărîtoare asupra dezbaterilor în problema Indochinei.

Aceste propuneri urmăresc restabilirea păcii în Indochina

Propunerile lui Fam Van Dong au fost sprijinite întru totul de către Ciu En Lai, șeful delegației R.P. Chineze, care a arătat că aceste propuneri pot fi luate drept bază în ceea ce privește adoptarea hotărîrilor pe care le va lua Conferința în problema restabilirii păcii în Indochina. Șeful delegației sovietice, V. M. Molotov, s-a declarat de asemenea întru totul de acord cu propunerile lui Fam Van Dong.

Sforțările depuse de delegația R.D. Vietnam sprijinită de delegațiile U.R.S.S. și R.P. Chineze au fost încununate de succes. S-a ajuns astfel, în ciuda manevrelor celor care urmăresc să saboteze reușita lucrărilor conferinței, la o înțelegere în privința discutării în primul rînd a problemelor principale cuprinse în proiectele de propuneri atît ale R.D. Vietnam cît și ale Franței.

Este interesant de subliniat de asemenea faptul că s-a hotărît să se discute la o conferință și problemele de ordin politic privind Indochina, probleme pe care delegația Franței, inspirată de Washington, căuta să le ocolească sistematic.

Evoluția favorabilă a convorbirilor de la Geneva în problema Indochinei se desfășoară însă paralel cu încercările tot mai susținute ale Statelor Unite de a împiedica reușita lucrărilor Conferinței.

Planurile americane se lovesc însă de creșterea luptei popoarelor din Asia pentru pace și independență, pentru înlăturarea definitivă a amestecului imperialist. Planurile americane se lovesc de asemenea de puternicele contradicții care macină lagărul imperialist. Este cunoscută, de pildă, poziția Angliei în problema Indochinei, poziție care sub presiunea evenimentelor și a opiniei publice britanice este departe de a fi aceea a S.U.A. Se știe că Eden a fost în repetate rînduri criticat pentru poziția sa adoptată la Conferința de la Geneva. De asemenea, în Franța apare tot mai limpede prăpastia dintre aceia care se declară pentru negocierea pașnică a problemei Indochinei, al căror număr crește zi de zi și care cuprinde nu numai masele largi ale poporului francez ci și importante pături ale burgheziei și între cercul restrîns care susține planurile lui Laniel-Bidault, de sabotare a lucrărilor conferinței de la Geneva în ceea ce privește reglementarea păcii în Indochina.

Superioritatea zdrobitoare a forțelor Armatelor Populare Vietnameze pe frontul din Vietnam, în special în urma recentei victorii de la Dien Bien Fu, ca și presiunea opiniei publice din întreaga lume, care se pronunță tot mai hotărît pentru restabilirea păcii în Indochina, cîntăresc tot mai greu în balanța tratativelor cu privire la problema Indochinei care au loc la Geneva.

Să asigurăm succesul Spartachiadei Sindicale

Primele etape ale Spartachiadei Sindicale pe anul 1954, organizată de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., au început să se desfășoare pe întreg cuprinsul patriei noastre.

Organizarea în cele mai bune condiții a Spartachiadei Sindicale are o deosebită importanță pentru ridicarea la un nivel mai înalt a activității de cultură fizică și sport în cadrul asociației „Știința". Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a luat o serie de măsuri operative pentru asigurarea succesului desfășurării competițiilor din cadrul Spartachiadei.

Pe baza instrucțiunilor trimise colectivelor sportive și a regulamentului Spartachiadei, consiliile sportive regionale din centrele universitare și consiliile colectivelor sportive din învățămînt și-au constituit comisii de organizare, care au popularizat și organizat primele etape conform datelor prevăzute în instructajul trimis de Asociație. Consiliul sportiv regional Cluj au reușit, prin măsurile luate și printr-o justă planificare a muncii, să obțină rezultate bune. Astfel, imediat după primirea instructajului și a regulamentului, Consiliul sportiv regional București și-a alcătuit un plan de acțiune în care a prevăzut amănunțit sarcinile ce-i revin. Prima acțiune a fost prelucrarea regulamentului Spartachiadei cu tot activul consiliului sportiv regional și cu toți tehnicienii. De asemenea, au fost instruiți președinții și responsabilii cu instruirea sportivă din colectivele sportive. S-a cerut sprijinul catedrelor de educație fizică din instituțiile de învățămînt superior, care au adus o contribuție importantă la organizarea concursurilor.

Rezultate bune au obținut în special colectivele sportive de la Institutul politehnic și Facultatea de arhitectură, care au antrenat în concursul de atletism un număr mare de studenți.

In toate colectivele sportive din Capitală s-au trecut 25.000 de norme G.M.A. la atletism și 3.000 la tir.

Consiliile sportive regionale din București și Cluj au organizat în bune condiții și etapa a II-a a Spartachiadei, la atletism și tir, în care s-au întrecut primii clasați din etapa pe colective.

Conform regulamentului, la etapa II-a nu au participat sportivii clasificați la categoria I-a și maeștrii, majoritatea celor ce s-au întrecut fiind sportivi neclasificați sau de categoriile a II-a și a III-a. Cu toate acestea, s-au obținut unele rezultate foarte bune, descoperindu-se numeroase elemente talentate, cu largi perspective de dezvoltare. Astfel, la Cluj, studentul Boitoș Ion de la Institutul agronomic a obținut 11"3 pe 100 m. plat, Balint Petre din colectivul universităților Babeș și Bolyai, a obținut, pe 400 de m., 56"6, iar studenta Fodor Irina de la Institutul agronomic a aruncat grenada la 40,20 m. In București, studentul Popescu Gheorghe, de la Institutul alimentar, a alergat 100 m. în 11"8, studentul Roșulescu Lucian de la I.S.E.P. a aruncat grenada la 61,60 m., iar studentul Dinulescu Ștefan, de la Institutul agronomic, a sărit 1,70 m. în înălțime.

Unele consilii ale colectivelor sportive nu au privit cu toată seriozitatea Spartachiada Sindicală și nici nu au fost trase la răspundere de către comitetele sindicale pe lîngă care funcționează, acestea privind și ele cu ușurință această importantă acțiune. Astfel, colectivul sportiv de pe lîngă comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin nu a întreprins nici o acțiune pentru organizarea Spartachiadei. Președintele colectivului sportiv, tov. Șeitan, nu a convocat nici măcar consiliul colectivului pentru a prelucra instructajul și regulamentul Spartachiadei. Aceeași lipsă de interes au arătat-o și consiliile colectivelor sportive „Știința" din orașele Pitești, Iași, Craiova etc.

Consiliile colectivelor sportive din instituțiile de învățămînt superior, sprijinite de comitetele de instituție și de organizațiile U.T.M., colaborînd efectiv cu catedrele de educație fizică, vor trebui să depună toate eforturile pentru a organiza etapa I-a acolo unde ea nu s-a desfășurat încă și pentru a pregăti desfășurarea etapei a II-a în așa fel încît ea să constituie o adevărată sărbătoare sportivă.

OTTO SCHIMMEL
secretar al Asociației „Știința"

Redacția și administrația : București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul : Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 270 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 12 iunie 1954

In acest număr:

- **N. Navalina:** După șase ani. (Pag. 2-a)
- **G. Ogonicov:** Pe pămîntul patriei. (Pag. 2-a)
- **I. Friedland:** Școlile orășenești și agricultura. (Pag. 2-a)
- IN ȘCOLI SE DESFĂȘOARĂ EXAMENELE: **M. Cucu:** Trebuie să fie înlăturate lipsurile în predarea limbii romîne; **M. Fonargi:** Rezultate bune la limba rusă; **A. Turcu:** Examenul de chimie anorganică al studenților din anul II; **Ion Borca:** Verificarea cunoștințelor de aritmetică la clasa a V-a. (Pag. 3-a)
- Să organizăm cu pricepere activitatea copiilor în gospodăria anexă. (Pag. 4-a)
- FOILETON: **I. Avian și Sadi Rudeanu:** Cale lungă, drum de fier... (Pag. 4-a)
- **D. Frimu:** Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

Să conducem cu pricepere activitatea de vară a elevilor

Se apropie vacanța. Pentru elevii claselor mici ea a și început. Apropierea vacanței a făcut să înflorească în inimile copiilor din toate școlile patriei noastre multe planuri frumoase, multe nădejdi. Ei știu din anii trecuți că planurile și nădejdile lor se vor împlini cu prisosință. In patria noastră, unde este deosebit de mare grija pentru copil, pentru creșterea și educarea lui, pentru înfrumusețarea continuă a vieții sale, vacanțele elevilor sînt frumoase și instructive.

Gîndul la zilele frumoase ale vacanței a întărit puterea de muncă a elevilor și dorința lor de a învăța bine pentru a trece cu succes examenele. In cele mai multe școli se culeg acum roadele muncii stăruitoare a elevilor și pedagogilor.

Partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor, asigură condițiile pentru ca toți copiii oamenilor muncii să se dezvolte armonios, să crească fericiți, să se bucure din plin de viață, de tinerețea lor. Și în acest an, odată cu începerea vacanței, trenurile vor transporta mii și mii de copii ai oamenilor muncii la munte și la mare, în cele mai pitorești regiuni ale țării, unde Consiliul Central al Sindicatelor precum și Ministerul Învățămîntului, Ministerul Sănătății și alte ministere au organizat tabere și colonii. Pentru copiii care rămîn în localitate, palatele și casele de pionieri, parcurile, terenurile sportive, bibliotecile și cluburile, teatrele și cinematografele își vor deschide larg porțile.

Activitățile variate pe care le vor desfășura copiii în timpul vacanței de vară vor fi astfel organizate încît ele să constituie pentru copii în primul rînd o odihnă plăcută, și să contribuie în același timp la lărgirea cunoștințelor lor. Acum, elevii nu vor mai învăța în săli de clasă, la ei, ei vor învăța din contactul nemijlocit cu viața, cu oamenii.

In activitățile de vară vor ocupa un loc însemnat sportul, jocurile, plimbările. Acestea vor călii, vor întări organismul copiilor, vor face ca ei să fie rezistenți, curajoși. Excursiile vor face să crească dragostea elevilor pentru patrie, pentru poporul muncitor, deoarece ei vor avea prilejul să cunoască îndeaproape frumusețile patriei, oamenii ei, realizările obținute de aceștia pe drumul construirii unei vieți mereu mai frumoase. Activitățile literare și artistice vor înfrumuseța și vor îmbogăți viața copiilor. Citirea cărților și a revistelor, desenul, pictura, organizarea serbărilor pentru care se pregătesc cîntece și dansuri vor dezvolta simțul artistic ale elevilor, vor lărgi bagajul lor de cunoștințe. Educația politico-culturală a elevilor în vacanță se va realiza prin citirea ziarelor, prin discuțiile în jurul evenimentelor care se vor petrece în țară și în lumea întreagă. Activitatea gospodărească pe care copiii o vor desfășura în tabere le va dezvolta inițiativa, va întări disciplina și spiritul lor de răspundere. Viața de colectiv bine organizată și bine condusă dezvoltă multe însușiri, sudează prietenii, întărește simțul colectiv și spiritul tovărășesc.

Una din principalele forme de activitate în taberele permanente și în taberele de curte, la palatele și casele de pionieri, vor fi cercurile. Pentru ca ele să poată antrena elevii la o activitate plină de conținut, folositoare, interesantă, s-au luat măsuri să se asigure materialele necesare: cărți, planșe, caiete, acuarele, unelte, material sportiv etc. La școala medie de băieți nr. 8 din București, de pildă, ca și în celelalte școli din raionul Grivița Roșie, unde se organizează tabere de curte în vara aceasta, elevii vor avea la dispoziție materiale multe și variate care vor da un conținut interesant și instructiv activităților de vară.

Vacanța este un prilej de a împleti mai strîns cunoștințele teoretice cu activitatea practică. Munca în cercuri trebuie să dea elevilor prilejul de a dezvolta deprinderile lor de muncă. In lunile de vară munca pe ogoare este în toi. Cîte pot învăța copiii văzînd cum se desfășoară munca pe cîmp pentru asigurarea unei recolte bogate, participînd direct la campania agricolă. De aceea educatorii trebuie să organizeze vizite cu elevii la gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și S.M.T., unde ei pot să cunoască mai îndeaproape plantele, culturile de cîmp, lucrările agricole, pot să vadă cum sînt îngrijite animalele, cum se mînuiesc mașinile agricole. Este necesar să se folosească perioada de vară pentru efectuarea unor lucrări pe lotul școlar și în gospodăriile anexe de pe lîngă internate. Cu acest prilej elevii învață nu numai să îngrijească bine plantele și să obțină recolte bogate, ci și să le observe, să vadă modificările prin care trec plantele odată cu dezvoltarea lor, să facă experimentări, să-și noteze observațiile.

Educînd dragostea elevilor pentru munca agricolă, educatorii trebuie să trezească în inimile elevilor dorința de a contribui la succesul acestei munci. Ei pot fi antrenați în multe acțiuni: să îngrijească culturile, să plivească buruieni, să colecteze spice, să stîrpească gîndacii dăunători, să construiască cuiburi pentru păsările folositoare etc. Efectuînd aceste lucrări după puterile lor și astfel încît să nu facă eforturi care să-i obosească, copiii vor simți mulțumirea că au contribuit și ei la lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

In zilele vacanței elevii pot strînge mult material pentru laboratorul școlii. Excursiile organizate de cercul tinerilor geografi pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor țării vor da elevilor prilejul să alcătuiască ierbare, insectare, pietrare care vor folosi în cursul anului în predarea atît de lecții.

Toate aceste activități variate pe care le prilejuiește vacanța de vară sînt interesante, instructive dacă sînt bine conduse. Răspunderea muncii de vară cu elevii o au cadrele didactice. De aceea, munca de vară cu elevii este încredințată unor educatori pricepuți, cadrelor didactice care obțin cele mai bune rezultate în activitatea cu elevii, pedagogilor care iubesc cei mai mult copiii și știu să se apropie cu căldură de ei. De munca pedagogilor depinde ca elevii noștri să petreacă în vacanță zile frumoase, de neuitat, să se întoarcă odihniți, cu forțe sporite pentru munca noului an școlar. Secțiile de învățămînt au datoria să repartizeze cu grijă pentru tabere cadre capabile să organizeze și să conducă cu pricepere formele activității de vară a elevilor. O deosebită atenție pentru această problemă dovedește Secția de învățămînt a raionului Reghin, care a ales și a îndrumat cu grijă cadrele de conducere ale taberelor.

La baza organizării și desfășurării activității din anul acesta trebuie să stea învățămintele trase din munca de vară a anilor trecuți. In tabăra de la Bucșoaia a Ministerului Învățămîntului de pildă au fost trimiși în anul trecut pentru cercul tinerilor naturaliști doi profesori, unul de matematică și altul de chimie. Este limpede că, în aceste condiții, activitatea cercului nu putea să fie rodnică.

O garanție pentru buna desfășurare a muncii de vară cu elevii este strînsa colaborare a pedagogilor cu instructorii de pionieri. Cadrele didactice au datoria să îndrume pe instructori în problemele educative, să rezolve împreună cu ei problemele care se ivesc în munca taberei.

Este necesar ca activitatea de vară să se desfășoare după un plan alcătuit cu grijă. Conducerile taberelor, ale taberelor de curte etc. împreună cu colectivele de pedagogi trebuie să întocmească planul activităților de vară ținînd seama de specificul regiunii, de ceea ce oferă natura, situația geografică, de faptul dacă în apropiere sînt gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, S.M.T., întreprinderi etc.

Pedagogii care vor conduce activitatea de vară cu elevii trebuie să fie nu numai buni specialiști, ei trebuie să iubească cu adevărat copiii, să-i înțeleagă, să fie apropiați de ei. Din momentul plecării în tabără sau în colonie educatorii răspund nu numai de educarea copiilor, ci și de sănătatea acestora. Lor le este încredințat copilul și le revin toate grijile legate de buna lui dezvoltare, de îngrijirea lui. Educatorii trebuie să-și facă datoria cu devotament, să dovedească o grijă prietenească, de fiecare clipă, pentru copii.

Cea mai mare parte a învățătorilor și profesorilor încheie cu succes un an de muncă didactică. Ei trebuie să dovedească acum, în vacanța de vară, aceeași grijă pentru educarea elevilor, pentru odihna lor. Li se cere să muncească cu entuziasm, pentru că de ei depinde acum să fie pus în valoare tot ceea ce dă patria noastră copiilor pentru ca vacanța lor să fie frumoasă și să le aducă multe bucurii.

Lucrările sesiunii științifice a Universității „C. I. Parhon"

In ziua de 7 iunie au început în aula Facultății de științe juridice din Capitală lucrările celei de a doua sesiuni științifice a Universității „C. I. Parhon" din București. Sesiunea a constituit un prilej de analiză a activității desfășurate de cadrele didactice ale Universității „C. I. Parhon" pe tărîmul cercetărilor științifice.

La consfătuire au participat cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior din București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prorectorul Universității „C. I. Parhon", prof. univ. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R. In continuare, prof. univ. L. Tismăneanu a prezentat un referat intitulat „Despre cele trei lozinci leniniste în problema țărănească", iar prof. univ. G. Macovescu a prezentat un referat despre „Caracterul popular al literaturii".

Lucrările celei de a doua sesiuni științifice a Universității „C. I. Parhon" au continuat paralel în 8 secții ale Universității. Au prezentat referate asupra activității științifice a secțiilor pe primul semestru al anului 1954 Anastasie Joja, decanul Facultății de filozofie, Florența Rusu, decanul Facultății de istorie, Petre Belle, decanul Facultății de științe juridice, Emil Boldan, decanul Facultății de filologie, Gh. Mihoc, decanul Facultății de matematică și fizică, Virgil Armeanu, decanul Facultății de chimie, Miltiade Filipescu, decanul Facultății de geologie și geografie și Mihail Ionescu, decanul Facultății de biologie.

Miercuri, 9 iunie, a avut loc ședința de închidere a lucrărilor sesiunii.

La ședință au participat acad. prof. dr. C.I. Parhon, N. Dinulescu, prim-locțiitor al ministrului Învățămîntului, academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., decani ai facultăților, cadre didactice universitare, etc.

Concluziile lucrărilor au fost expuse de prorectorul Universității „C. I. Parhon", prof. univ. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon a rostit cuvîntul de închidere, subliniind însemnătatea activității pe tărîm științific a cadrelor didactice universitare pentru progresul științei noastre și al învățămîntului nostru superior.

In școli se desfășoară examenele

Răspunsurile viitorilor tehnicieni

In laboratorul de electrotehnică al Centrului școlar mediu de energetică și electrotehnică „Iosif Rangheț" din București, o grupă de elevi ai anului III D, secția Construcția aparatelor electronice, dau examen la „măsurători electrice".

Cîțiva elevi se pregătesc pentru lucrarea de laborator, alții rezolvă la tablă problemele indicate în bilet sau cu subiectele în față, își schițează pe cîte o foaie de hîrtie planul răspunsului.

Elevul Boiucaner Leca are de executat lucrarea de laborator „Determinarea pierderilor în fier cu voltmetrul". El folosește un transformator de tensiune, un transformator de curent, un transformator în care trebuie să se determine pierderile de energie în fier și un voltmetru. Cu ajutorul transformatorului de tensiune obține diferite tensiuni și măsoară de fiecare dată, cu ajutorul voltmetrului, pierderile în fier. La sfîrșit trasează curba pierderilor în funcție de tensiune.

Intre timp, elevul Alexandru Landman a desenat la tablă schema fluxmetrului. La întrebarea profesorului el explică felul în care funcționează aparatul și cum este utilizat. Alexandru Landman a rezolvat bine toate cele trei subiecte din bilet.

V. ALECU

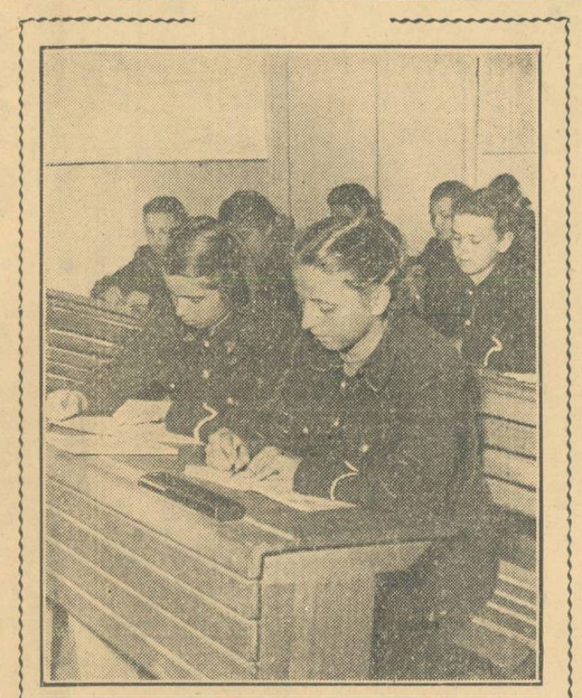

Și în școlile rezervelor de muncă vor începe în curînd examenele. In clișeu: elevele școlii profesionale nr. 21 metal feroviar în timpul unei consultații colective

Cunoștințe temeinice

Ziua începerii examenelor a fost o adevărată zi de sărbătoare pentru elevii școlii de 7 ani din comuna Sebeșul de jos, raionul Sibiu.

Cu emoție, dar plini de voie bună, elevii se îndreaptă către clasele lor. E ora opt. In curînd, toată școala se cufundă într-o tăcere deplină: în fiecare clasă au început lucrările scrise.

Elevii clasei a IV-a scriu cu atenție și grijă textul dictării, dovedind o bună cunoaștere a ortografiei. Învățătoarea lor a muncit în acest an cu multă dragoste și stăruință pentru a-i pregăti cît mai bine în vederea încheierii cu succes a cursurilor școlii elementare.

Cei mai mulți dintre elevii clasei a VI-a au rezolvat repede și just tema lucrării scrise la examenul de aritmetică.

Rezultate îmbucurătoare au obținut și cei 36 de elevi ai clasei a VII-a. Pionierii fruntași la învățătura Ana Totan, Elena Magheru, Victor Luca, Georgeta Doican și alții au făcut față cu cinste primei zile de examen.

Rezultatele obținute pînă acum la școala din comuna Sebeșul de jos arată că învățătorii și profesorii școlii s-au străduit atît în cursul anului cît și în perioada pregătirii examenelor să-și înarmeze elevii cu cunoștințe temeinice.

T. ROMAN
învățător, Sebeșul de jos

Elevii mei la examenul de sfîrșit de an

In fiecare an examenele constituie pentru mine prilej de adîncă emoție. Atmosfera de sărbătoare ce se creează mai ales la examenele anului IV trezește sentimente puternice atît în sufletul meu, cît și în sufletele viitorilor învățători.

Caracterul sărbătoresc, profund emotiv al examenelor, l-am simțit din nou anul acesta. Aceeași clipă solemnă a comunicării subiectului lucrării scrise, aceleași prilejuri de bucurii pe care ți le dăruiesc lucrările bune ale elevilor.

Mulți elevi și-au scris lucrările ca niște oameni maturi, care învață nu ca să capete o notă în scriptele școlii, ci ca să dobîndească învățătura pentru viață. A devenit un lucru obișnuit să citesc fraze de felul acestora: „Am o fire cam delăsătoare, uneori sînt egoist. Cînd citesc însă despre Silvester Andrei al lui Alexandru Toma, despre eroismul cu care și-a scăpat de la moarte tovarășul și cu el odată întreg abatajul, mi-e necaz pe mine și vreau să fiu și eu ca Silvester".

Aceste rînduri sînt scrise de tineri cu visuri îndrăznețe, care peste cîteva luni vor sta la catedră, în fața unor copii pe care îi vor învăța să gîndească și să trăiască asemenea lor. Am cugetat cu acest prilej, mai mult decît altădată, la fericirea acestor elevi care învață într-o școală legată strîns de gîndurile de viitor cele mai luminoase ale poporului, de trebuințele lui.

Răspunsurile date la examenul oral de elevi ca Năstase Mohora, Ion Iacob, Ion Ungureanu, au arătat că elevii gîndesc de pe acum ca niște pedagogi, ca oameni preocupați să folosească în meseria lor viitoare învățătura acumulată în școală. De pildă, elevul Mohora a spus: „Gorki povestește că în sufletul mamei (Nilovna din romanul „Mama" — n.a.), s-a produs o totală schimbare cînd a învățat carte. Citind „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu am văzut un lucru asemănător: și Mitrea, înainte de a deveni un om cu o conștiință nouă, a trebuit să învețe carte. Din aceste cărți eu înțeleg un lucru însemnat pentru meseria de învățător. Înțeleg că atunci cînd voi fi învățător, voi avea datoria să-i învăț carte pe cei care nu au putut s-o facă la vîrsta cuvenită. Căci fără carte nu se poate construi socialismul".

Zamfir Constantin este fiu de colectiviști din Ighera. A avut de dezvoltat la examen problema „Cum îmi va ajuta în munca mea de învățător literatura despre transformarea socialistă a agriculturii". El a dat răspunsuri bogate în conținut, citind lucrări ca: „Nopțile din iunie", de P. Dumitriu, „Desfășurarea", de M. Preda, „Mireasa desculță" de S. Andras și H. Zoltan și comparînd anumite aspecte ale luptei de clasă zugrăvite în aceste opere cu aspecte asemănătoare întîlnite în gospodăria colectivă „Progresul" din Ighera.

Se înțelege că elevii aceștia, ca și mulți alții, care au dat răspunsuri bune, au învățat încă din timpul anului, la lecții, să judece problemele de literatură în asemenea chip. Le-au folosit mult discuțiile pe care le-am avut cu ei despre caracterul literaturii și despre folosul ei pentru viață.

Se observă însă și o lipsă comună în pregătirea elevilor mei: au citit prea puține cărți. De aci vine sărăcia de vocabular a unora, greutatea de a formula răspunsuri complete. Mai există elevi care-și caută cuvintele sau nu sînt în stare să înșghebeze mai mult de o frază-două într-un răspuns. Biblioteca școlii este încă săracă, lipsesc din ea cărțile cele mai căutate de elevi. Am înțeles din examene că mai am multe de făcut, în deosebi pentru stimularea dragostei elevilor pentru lectură. De asemenea, am văzut că trebuie să lupt pentru ca fondurile pentru cumpărarea de cărți să nu se distribuie școlii în mod defectuos, neregulat.

Examenele mi-au arătat însă și faptul că există printre elevii noștri atîtea elemente care vor face cinste învățătorimii, oameni cu voință și entuziasm, care aduc mereu bucurii muncii noastre.

PETRE STOENESCU
profesor la Școala pedagogică de băieți — Craiova

Pregătiri pentru deschiderea noului an școlar

Pregătirea din timp a deschiderii anului școlar este o condiție principală pentru buna desfășurare a activității instructiv-educative. Organele de învățămînt și cadrele didactice, cu sprijinul organizațiilor de masă și al părinților, duc o intensă activitate organizatorico-economică pentru ca nou an școlar să se deschidă în cele mai bune condiții.

Sarcini concrete

Secția de învățămînt a raionului Tîrgu Ocna dă o deosebită atenție muncii de pregătire în vederea deschiderii noului an școlar.

Fiecare inspector al secției de învățămînt raionale a primit sarcini și răspunderi concrete în legătură cu îndrumarea și controlul acestei munci. Astfel, tovarășul inspector Vasile Grosu răspunde de bunul mers al lucrărilor de construcții prin autoimpunere. Ocupîndu-se îndeaproape de această sarcină, tovarășul Grosu ține o legătură permanentă cu comitetele cetățenești care conduc aceste lucrări. Odată cu deschiderea noului an școlar vor fi date în folosință nouă localuri de școli, construite prin autoimpunere în localitățile Oituz, Satul Nou, Helegiu, Viișoara, Slobozia, Pătrășcani, Dragomir, Temelia și Feresträu.

Pentru ca imediat după terminarea examenelor să se înceapă lucrările de curățenie a localurilor de școli, Secția de învățămînt a procurat 12 vagoane de var ce au fost repartizate școlilor. De asemenea, s-au luat măsuri pentru aprovizionarea încă din timpul verii a școlilor cu combustibilul necesar.

O problemă căreia i se acordă toată atenția este aprovizionarea internatelor cu alimente. In acest scop Secția de învățămînt sprijină în permanență cele 8 gospodării anexe existente pe lîngă internatele școlilor de șapte ani din raion. De curînd, Secția de învățămînt a luat legătura cu secția agricolă raională, pentru ca inginerii agronomi să dea îndrumări agro și zootehnice școlilor care au gospodării anexe.

I. POPOVICI

Activitatea cadrelor didactice

Paralel cu munca pentru asigurarea succesului examenelor, cadrele didactice de la școala elementară din satul Mărășești, raionul Baia de Aramă, cu sprijinul sfatului popular și al comitetului de părinți, au început pregătirile pentru deschiderea noului an școlar.

In acest scop, conducerea școlii și-a întocmit un plan de muncă cu sarcini precise pentru fiecare învățător din școală. Pînă acum s-au procurat noi cărți pentru biblioteca școlară, materiale pentru confecționarea prin mijloace proprii a materialului didactic etc. S-au procurat de asemenea, o cantitate însemnată de petrol și alte materiale necesare pentru curățirea localului de școală.

După închiderea acestui an școlar se vor organiza lucrările de reamenajare a localului de școală, pentru ca elevii și cadrele didactice să reînceapă munca într-un local reparat și curat, avînd la dispoziție o bibliotecă bogată și mai mult material didactic.

GH. BECHERU
corespondent

Pentru succesul examenului de stat

Convorbire cu acad. prof. RĂLUCA RIPAN, rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj

INTREBARE: — Ce măsuri concrete a luat rectoratul Universității „V. Babeș" în vederea bunei desfășurări a examenului de stat din sesiunea iunie 1954?

RĂSPUNS: — Peste cîteva zile, tinerii absolvenți ai facultăților și institutelor de învățămînt superior se vor prezenta la examenul de stat, care constituie un mijloc însemnat de verificare a cunoștințelor căpătate în cursul anilor de studiu.

Pentru justa organizare a examenului, pentru asigurarea unor rezultate cît mai bune, conducerea universității noastre a întreprins o serie de acțiuni menite să contribuie la pregătirea temeinică a candidaților. Astfel, s-au fixat din timp temele la toate disciplinele din care se dă examen de stat. Aceste teme au fost puse la dispoziția tuturor absolvenților. De asemenea, s-a dus o muncă susținută de lămurire în rîndurile studenților din anul IV pentru a asigura prezentarea fiecăruia din ei la examenul de stat.

La unele facultăți, — de exemplu la Facultatea de filologie, la Facultatea de istorie etc., — decanii au ținut consfătuiri cu studenții anului IV, arătîndu-le importanța deosebită a examenului de stat.

O contribuție însemnată în această muncă de lămurire a adus-o organizația U.T.M. a Universității.

Ca rezultat al acestor acțiuni de mobilizare a studenților s-au înscris la examenul de stat aproape 90 la sută din totalul absolvenților.

Conducerile facultăților au avut continuu în centrul atenției lor și atragerea absolvenților mai vechi la acest examen. Formele prin care s-a încercat atragerea acestor absolvenți la examene sînt multiple. Cei care locuiesc în Cluj sau în împrejurimi au fost îndrumați atît verbal cît și prin afișe să frecventeze consultațiile programate de catedră și în special să frecventeze ciclul de lecții organizat de catedra de marxism-leninism.

Pentru a le da un ajutor efectiv, conducerile facultăților au pus la dispoziție materialul bibliografic necesar și cursuri celor care au solicitat aceasta. Pentru ca absolvenții încadrați în cîmpul muncii să se poată bucura de concediu pentru studii, facultățile au trimis celor înscriși cîte o dovadă de înscriere la examenul de stat. Numărul absolvenților vechi ce s-au înscris la examenul din această sesiune este mulțumitor, îndeosebi, la Facultatea de filologie, la Facultatea de științe juridice și la Facultatea de pedagogie.

Una dintre formele larg folosite în facultăți pentru pregătirea temeinică a candidaților sînt consultațiile. In majoritatea facultăților s-au organizat consultații colective, în cadrul cărora s-au dezbătut problemele cuprinse în materia pentru examene. Aceste consultații se bucură de participarea largă a candidaților la examenul de stat.

La catedra de marxism-leninism s-au organizat lecții și consultații colective în legătură cu următoarele probleme: bazele ideologice, organizatorice și tactice ale partidului de tip nou, teoria leninistă cu privire la problema războiului, păcii și revoluției, despre NEP, despre industrializarea socialistă etc. La această catedră s-au organizat și consultații individuale. Catedra de marxism-leninism a trimis încă de la începutul lunii mai tuturor facultăților tematica de marxism-leninism, pentru a putea fi adusă din timp la cunoștința studenților.

Absolvenții facultății de istorie au primit îndrumări valoroase pentru însușirea materialismului istoric. S-au organizat o serie de consultații în cadrul cărora s-au lămurit unele probleme de materialism dialectic, istoric și de politică externă.

INTREBARE: — Ce sprijin și ce îndrumări au primit studenții din partea catedrelor pentru alcătuirea lucrărilor de diplomă?

RASPUNS: — Indrumarea studenților în perioada de alcătuire a lucrărilor de diplomă a constituit o preocupare de seamă pentru facultățile noastre. Incă din primele luni ale anului școlar, catedrele au formulat subiectele pentru lucrările de diplomă și le-au pus din timp la dispoziția studenților.

După ce și-au ales subiectele, viitorii absolvenți au primit din partea cadrelor didactice indicații cu privire la principalele probleme pe care trebuie să le cuprindă lucrările și indicații bibliografice. Atunci cînd textele consultate nu le-au fost suficient de clare, studenții au fost ajutați să le interpreteze. Studenții din anul IV ai Facultății de științe naturale, secția de biologie, și-au pregătit lucrările de diplomă sub directa îndrumare a profesorului de specialitate.

Candidații la examenul de stat au prezentat catedrelor respective lucrările mai întîi în manuscris. In acest fel li s-a putut atrage atenția asupra unor greșeli în sistematizarea materialului, asupra eventualelor greșeli de conținut, de stil, asupra necesității de a îmbunătăți forma de prezentare etc.

Activitatea în cercurile științifice studențești a contribuit în mare măsură la deprinderea viitorilor absolvenți cu munca de cercetare a materialului bibliografic, de redactare corectă a unei lucrări. In cadrul cercurilor științifice mulți studenți din ultimul an au fost ajutați să-și întocmească din timp lucrările pentru diploma de stat. Unele referate pe care studenții ultimului an le-au ținut în cadrul cercurilor științifice constituie lucrarea de diplomă sau o parte a acestei lucrări. In lucrările unor candidați sînt încercări de cercetare originală (Dimitriu Alexandru și Constantin Purcarea de la Facultatea de chimie și Hilarius Skolka de la Facultatea de științe naturale).

INTREBARE: — Cum au folosit cadrele didactice concluziile și învățămintele din sesiunile anterioare ale examenelor în pregătirea examenului de stat?

RASPUNS: — In general, nivelul de cunoștințe al candidaților la examenele de stat trecute nu a corespuns așteptărilor comisiilor examinatoare datorită faptului că timpul de pregătire pe care l-au avut absolvenții pentru acest examen a fost prea scurt. Ne-am dat seama că este greu să repeți și să sistematizezi atîta materie în 2—3 săptămîni. De aceea, în acest an școlar am îndrumat pe studenții ultimului an ca, paralel cu pregătirea pentru examenele de anul IV, să-și organizeze și studierea materiei cerute la examenul de stat.

Mult mai slabe rezultate au obținut la sesiunile trecute candidații care au amînat prezentarea lor la examen. Intrînd în producție, aceștia nu și-au organizat sistematic studiul individual, n-au ținut legătura cu catedrele facultăților, n-au urmărit materialul de specialitate apărut în presă și în diferite publicații. Pe lîngă aceasta mulți dintre ei, muncind în învățămînt, creau greutăți în activitatea școlilor plecînd la examenul de stat tocmai în perioada cînd se țin examenele și în școlile medii. Pentru a înlătura această situație catedrele facultăților noastre, sub conducerea organizațiilor de partid și cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și sindicale, au îndrumat pe studenții anului IV să se prezinte într-un număr cît mai mare la examenul de stat, le-au dezvoltat curajul și încrederea în puterile lor, le-au arătat măsurile concrete și susținute pe baza cărora pot lua cu succes acest examen.

Experiența cîștigată în ultimii doi ani, cînd nivelul științific al candidaților la examenul de stat a crescut simțitor, ne-a arătat importanța deosebită pe care o au meditațiile și consultațiile organizate în vederea pregătirii candidaților pentru examenul de stat. Exemplul dat în această privință de Institutul pedagogic de 2 ani în sesiunea februarie 1954 este deosebit de concludent prin rezultatele foarte bune obținute de candidați. Folosind această experiență în perioada de încheiere a acestui an universitar, am căutat să ne ocupăm cu mai multă grijă nu numai de nivelul la care se desfășoară consultațiile pentru studenți, ci și de îmbunătățirea conținutului consultațiilor organizate pentru viitorii candidați la examenul de stat.

Urmărind cu perseverență îmbunătățirea muncii de pregătire a examenului de stat, îndrumînd și sprijinind cu atenție pe fiecare candidat, ajutîndu-l să și lămurească problemele insuficient de clare pentru el, să și procure întreg materialul bibliografic, așteptăm cu încredere rezultatul examenului de stat, care va fi pentru noi un nou mijloc de verificare a muncii pe care am desfășurat-o pînă acum.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

In zilele examenelor

In clișeul din stînga: La școala nr. 135 din Moscova. Elevii Valerii Ionov și Mihail Vacșeev, din clasa a VI-a dau examen la aritmetica. In clișeul de jos: Elevele clasei a X-a de la școală nr. 131 din Moscova, în timpul lucrării scrise la literatură.

După șase ani

N. Navalina

In curînd, elevele Ninei Evghenievna, în mijlocul cărora ea și-a petrecut șase ani de muncă încordată și creatoare, vor părăsi pentru totdeauna școala. Acum, împreună cu profesoara lor, ele prezintă în fața comisiei de examinare raportul muncii pe care au desfășurat-o pînă acum. Răspunsurile elevilor dovedesc nu numai maturitatea gîndirii lor, ci și marea măiestrie a pedagogului.

De masa comisiei de examinare se apropie Galina Pasternakova, una dintre elevele care întîmpinau în trecut dificultăți în însușirea cunoștințelor de limba și literatura rusă. Profesoara o întîmpină cu un zîmbet încurajator și imediat, din obișnuință, se înarmează cu un creion, pregătindu-se să-și noteze toate greșelile din răspunsul elevei. Dar de data aceasta Nina Evghenievna nu are prilejul să-și noteze în caiet nici un fel de observație. Răspunsul Galinei Pasternakova întrece toate așteptările.

Eleva descrie cu claritate și în mod succesiv calea vieții eroinei Nilovna din romanul „Mama" de A. M. Gorki. Ea dovedește cu acest prilej nu numai o bună cunoaștere a textului operei, ci și o înțelegere clară a mijloacelor artistice cu ajutorul cărora dezvăluie scriitorul psihologia unui erou literar. Folosind expresiile plastice prin care Gorki o caracterizează pe Nilovna în diferitele perioade ale vieții ei, eleva știe să dezvăluie cu pătrundere și subtilitate modificările chipului unei simple femei ruse, care a pășit pe calea luptei revoluționare.

Pe Nina Evghenievna o bucură și răspunsurile altor eleve, cu care ea a trebuit să muncească intens timp de șase ani. Încă din clasa a V-a profesoara a muncit cu perseverență cu eleva Tatiana Kriucicova — pe atunci o elevă slabă — străduindu-se să-i formeze o vorbire clară și corectă. Acum, răspunzînd la una din cele mai complicate întrebări din programa de literatură, eleva dovedește priceperea de a gîndi independent și analitic, de a găsi cuvinte precise pentru caracterizarea unor fenomene sociale și psihologice complexe.

Dezvăluind conținutul articolului lui V. I. Lenin „Lev Tolstoi ca oglindă a revoluției ruse", Tatiana Kriucicova nu se limitează numai la tezele cuprinse în articol, ci le ilustrează cu exemple concrete din operele marelui scriitor, exemple care oglindesc în modul cel mai clar contradicțiile din concepția și creația lui.

Aproape toate răspunsurile elevelor din clasa a X-a „A" a școlii medii nr. 8 din orașul Tula s-au distins printr-o înțelegere adîncă a literaturii artistice, precum și printr-o mare cultură și expresivitate a limbii. Comisia de examinare a dat o înaltă apreciere cunoștințelor elevelor profesoarei Nina Evghenievna Kaiander. Douăzeci și una din cele treizeci și cinci de eleve care au dat examenul pentru diploma de maturitate au obținut la examenul oral de literatură nota „5" și numai trei răspunsuri au fost apreciate cu nota „3".

In ce constă secretul succeselor tovarășei Kaiander și ale elevelor ei? In primul rînd în faptul că Nina Evghenievna n-a admis nici un fel de formalism în predare. Încă la lecțiile de lectură literară din clasele a V-a și a VI-a, profesoara se străduia din toate puterile ca elevele să înțeleagă clar sensul fiecărui cuvînt citit, să știe să determine cu precizie diferitele noțiuni.

Mai tîrziu, cînd elevele au început să analizeze operele literare, Nina Evghenievna le învață să facă generalizări și să tragă concluzii pe baza unui vast material concret luat din textul operei. Ea stăruia ca elevele să nu pronunțe fraze goale sau învățate pe de rost.

Profesoara cerea elevelor să studieze textul operei încă înainte de predarea ei. Aceasta îi dădea posibilitatea să apeleze cu prilejul caracterizării eroilor, la cunoștințele concrete ale elevelor. Ea le învață să vadă în spatele acțiunilor exterioare, a actelor eroului, fondul său interior, persoana sa socială. Cu acest prilej ea concentra atenția clasei asupra metodelor pe care le folosește scriitorul pentru zugrăvirea personajelor.

Dar pe Nina Evghenievna n-o putea satisface numai faptul că elevele își însușesc bine materialul predat și se străduiesc să reproducă exact caracterizările eroilor, așa cum le făcuse ea. Și-a propus scopul de a dezvolta gîndirea elevelor, de a le forma deprinderi și priceperi de muncă intelectuală independentă. De aceea profesoara a practicat și lecții la care elevele, după ce citiseră acasă literatura indicată, analizau singure operele. Profesoara nu trebuia decît să completeze și să precizeze expunerile lor.

Nina Evghenievna remarca ideile expuse mai reușit, mai original, încuraja pe elevele care îndeplineau în mod mai creator temele date. Prin aceasta ea le stimula la o muncă creatoare și activă, le obliga să caute noi nuanțe ale expresiilor, să dea definiții plastice și precise. Răspunsurile elevelor la examenul de absolvire au confirmat că metodele sale de muncă sînt pe deplin îndreptățite.

Nina Evghenievna a știut să le trezească elevelor sale dragostea pentru literatura artistică, subtilitatea percepției estetice. Elevelor din clasa a X-a le-au plăcut în mod deosebit versurile lui V.V. Maiakovski. Ele au învățat pe de rost multe din poeziile celui mai talentat poet al epocii sovietice. Recitindu-le, absolventele au știut să redea spiritul combativ ofensiv al operelor cîntărețului revoluției. Și aceasta nu este un fapt întîmplător. Lecțiile consacrate creației lui Maiakovski au fost, după cum spun elevele, cele mai interesante.

Nina Evghenievna a dezvăluit cu pricepere în fața elevelor din clasa a X-a originalitatea talentului lui Maiakovski, le-a arătat în mod convingător forța nemuritoare a creației poetului. Prin aceasta se explică faptul că ele au primit cu mare bucurie tema lucrării scrise „Prin ce ne este apropiat și scump V.V. Maiakovski". In paginile lucrărilor scrise ale elevelor, poetul apare „ca un om viu vorbind cu oamenii vii". Cu un mare sentiment de mîndrie pentru marele poet, elevele au arătat că versurile lui sînt o chemare înflăcărată la lupta pentru pace. Ludmila Darovskaia spune în lucrarea ei: *Strigătul nostru pentru pace / nu este o rugăminte a celor slabi* — declară Maiakovski, în numele oamenilor iubitori de libertate de toate naționalitățile. Și cu el se unesc toți oamenii cinstiți de pe globul pămîntesc. Maiakovski ne învață să fim luptători și constructori integri ai vieții noi. Fie ca deviza tineretului nostru s-o constituie remarcabilele cuvinte ale marelui nostru poet: *„Comunismul este tinerețea lumii/și trebuie să-l construiască tineretul"*.

Eleva Ludmila Koruvușkina scrie: „In creația sa, Maiakovski atinge încă o problemă, deosebit de importantă în prezent pentru noi — el vorbește despre alianța frățească dintre popoarele chinez și rus".

Lucrările scrise ale elevelor tovarășei Kaiander se deosebesc nu numai prin bogăția conținutului lor. Aproape toate aceste lucrări sînt armonioase în ceea ce privește compoziția, făcute după planuri bine chibzuite și precise.

Elevele țin minte bine indicațiile Ninei Evghenievna cu privire la felul cum trebuie scrise compozițiile. Fiecare parte a lucrării lor scrise corespunde temei date, corespunde planului. Intreaga compoziție este pătrunsă de aceeași idee. Exprimarea în scris a elevelor se distinge prin plasticitate, precizia expresiilor, printr-o bună ortografie.

Numai cinci eleve au făcut cîte una sau două greșeli ortografice. Nouă din cele 35 de lucrări scrise au fost notate cu „5".

Atît Nina Evghenievna cît și absolventele ei au reușit cu succes la examene. In cei șase ani de muncă cu clasa, profesoara a știut să transmită în mod magistral elevelor cunoștințele sale, iar elevele au știut să și le însușească bine. Indicii înalți de la examene constituie un excelent rezultat al marii lor munci comune.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Rezultate bune

Antonina Arkadievna Fedorova, profesoară de geografie la școala de fete nr. 50 din orașul Stalingrad, a muncit intens cu elevele sale în tot cursul anului școlar. Pe lîngă studierea materiei din programă, elevele au dobîndit multe noțiuni folositoare în cercul de geografie. Ele au confecționat mult material didactic, au alcătuit ierbare, diferite colecții de minereuri din regiunea natală, au făcut o serie de excursii în producție. Amatorii-topografi au desenat hărți și scheme ale diferitelor raioane din regiunea Stalingrad.

Antonina Arkadievna a știut să trezească interesul elevelor pentru geografie, pentru studierea patriei lor, să le dezvolte dragostea de cunoștințe. Nici una dintre elevele ei n-a rămas în urmă.

Elevele au răspuns cu toată siguranța la examene. Din 82 de eleve, 54 au primit note foarte bune și bune.

In capitala R. S. S. Moldovenești

...Școala medie de fete nr. 5 din Chișinău. După un scurt miting, elevele intră în clasele împodobite cu covoare moldovenești, cu ghirlande și buchete de flori. In clasa a IV-a e o liniște desăvîrșită. Învățătoarea deschide plicul cu textul dictării.

— Subiectul este „Primăvara" — spune Vera Nichiforovna Snisarenco.

După ce au ascultat cu atenție textul, fetițele încep să scrie. Emoția a trecut repede, deoarece textul dictării le-a plăcut tuturora: este interesant și nu prea greu. Din 26 de eleve, 21 au obținut note foarte bune și bune. Nu există nici un „2". Primul examen a fost trecut cu succes.

In clasa a VI-a are loc examenul de botanică. Acest obiect este predat de tînăra învățătoare Alexandra Sergheevna Tomnatic. Răspunsurile elevelor arată că ele și-au însușit temeinic cunoștințele, că le-au consolidat prin munca practică pe lotul școlar. Din cele 37 de eleve ale acestei clase, 27 au primit note foarte bune, 9 — bune și numai una singură a primit nota „3".

Prima zi de examen s-a încheiat cu succes în toate școlile din capitala republicii.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Răspund tinerii miciurinești

La școala medie nr. 11 din orașul Minsk au început examenele. Clasa este plină de verdeață și de flori albe. Pe masă sînt crenguțe de vișini, înflorite de curînd. Dar ele nu stau aici de frumusețe. Vișinul în floare servește în primul rînd ca material didactic.

Svetlana Pikulik, după ce rupe o floare, începe să vorbească despre structura ei, arată cum se fecundează plantele fanerogame și cum se formează semințele și fructele lor. Svetlanei îi vine ușor să povestească despre toate acestea: ea urmărește cu pasiune dezvoltarea plantelor în grădina școlii.

Valerii Lisovski trebuie să vorbească despre înmulțirea coacăzelor. El se apropie de masa pe care stau lăstarii pregătiți și ia în mînă un briceag de grădinar. Cîteva mișcări abile și Valerii ține în mînă butașul gata. El a făcut tăietura de jos a butașului așa cum se cere, puțin înclinată, iar cea de sus — dreaptă, cu doi-trei centimetri după ochi.

— Sădirea butașului trebuie făcută înclinat, sub un unghi de 45 de grade și nu prea adînc — spune el.

Fără a se opri din expunere, Valerii sădește butașul în lada cu pămînt. El face toate acestea cu stăruință, cu pricepere.

Elevii clasei a VI-a se apropie unul după altul de masă. Răspunsurile lor sînt bine gîndite. Se vede că ei și-au cules cunoștințele nu numai din cărți. Pentru ei, cel mai bun manual a devenit de multă vreme lotul școlar. El a ajutat clasei să reușească cu succes la examen.

Pe pămîntul patriei

Peste 20—30 de minute va începe examenul de geografie. In așteptarea lui, elevii din clasa a VII-a s-au strîns într-una din clasele libere și au organizat o „călătorie pe hartă".

— Șașa, dă-mi un itinerar interesant — se adresează un băiat vioi colegului său, care născocește itinerare de „călătorii pe hartă".

— Pleacă de la Peninsula Cola pînă în Crimeea!

Mișcînd încet vărguța pe hartă și cercetînd cu atenție semnele convenționale, „călătorul" vorbește despre formele de relief întîlnite în cale — iar aici relieful este variat: la un capăt al itinerarului este tundra, iar la celălalt — regiunea subtropicală.

Elevii „au călătorit" prin cîmpii largi, „au urcat" crestele munților, „au navigat" pe mări, pe fluvii și rîuri, „au mers pe jos" prin nisipurile înfierbîntate ale deșerturilor. Pasionați de „călătorii", nici n-au auzit cînd a sunat clopoțelul, vestind începutul examenului.

— E foarte interesant să călătorești pe hartă — a observat unul dintre elevi. Privind harta poți să-ți reprezinți ținuturile îndepărtate, întinderile largi ale țării.

Elevii clasei a VII-a a școlii medii din Dedenovo, raionul Dmitrovsc, regiunea Moscova, au învățat să citească bine harta geografică. Răspunsurile lor la examenul de geografie dovedesc din plin acest lucru.

Ghenea Semenov a trebuit să vorbească despre rîurile Asiei Centrale și despre natura Siberiei Occidentale. Fără nici o dificultate, el a arătat pe hartă rîurile Asiei Centrale și a vorbit despre caracteristicile lor.

— De ce sînt puține rîuri în Asia Centrală? — a fost întrebat Ghenea. El a răspuns arătînd pe harta climaterică izotermele din iulie, vorbind despre cantitatea de precipitațiuni din diferitele regiuni ale Asiei Centrale. Pe baza analizei hărții climaterice a tras just concluzia despre clima secetoasă a Asiei Centrale, care este cauza rețelei sărace a apelor din această imensă regiune a țării.

Ghenea Semenov a comparat rîurile Asiei Centrale cu rîurile Siberiei Occidentale. Metoda comparației este bine cunoscută elevilor fiindcă ei au avut adeseori prilejul să compare la lecțiile de geografie diferite forme de relief și elementele acestora.

Tamara Poleakova a spus lucruri foarte interesante despre lacul Baikal. Ea a descris amănunțit malurile, dimensiunile și adîncimea lacului, precum și vietățile care îl locuiesc.

Alexandr Detina a desenat calea marină de nord. In expunerea sa, el a vorbit pe larg despre savanții sovietici, care au făcut atît de mult pentru folosirea acestei căi.

Alexandr Detina a răspuns bine și la întrebarea a II-a — despre natura părții europene a U.R.S.S.

Alexandra Fedorovna Marchina, profesoara de geografie a școlii medii din Dedenovo, i-a obișnuit pe elevii săi să citească harta. In predarea ei, harta geografică a devenit un izvor de cunoștințe. Elevii școlii din Dedenovo știu să folosească harta și pot explica, pe baza ei, legăturile cauzale ale fenomenelor geografice.

Elevii clasei a VII-a cunosc bine numele călătorilor, al savanților ruși care au adus mari servicii țării lor. Vorbind despre bogățiile minerale, ei au amintit de cercetătorii remarcabili ai subsolului — Fersman, Gubkin, Obruciov.

Elevii cunosc bine cele mai noi date în domeniul științei geografice. Viața Uniunii Sovietice este bogată în tot felul de evenimente: se construiesc gigantice hidrocentrale, se creează noi mări, se înalță orașe în taigă, în deșerturi, se construiesc căi ferate. In fiecare zi, în fiecare ceas, pe harta țării apare ceva nou. Noul material geografic studiat la lecțiile de geografie a trezit sentimentul de mîndrie al elevilor pentru patria lor măreață, pentru puterea ei mereu crescîndă. Din păcate s-au constatat și unele „pete albe" în cunoștințele de geografie ale elevilor din clasa a VII-a. Unul dintre ei a vorbit excelent despre bogățiile minerale ale țării, dar în același timp, cînd asistentul l-a întrebat despre bogățiile minerale ale ținutului său natal, n-a putut răspunde nimic. Un alt elev n-a putut vorbi nimic despre direcția cursului apei în canalul Moscova, cu toate că acest canal trece pe lîngă satul său natal.

Elevii clasei a VII-a au cunoștințe superficiale despre geografia ținutului natal, deși el este foarte interesant din punct de vedere geografic. Din ferestrele școlii se văd colinele cu ogoare verzi, cu lunci vesele. Colinele alternează cu locurile ioase, unde curg pîraie și se formează mici lacuri. Intr-un loc se unesc trei pîraie. In localitate s-au descoperit de curînd izvoare minerale. Acest material interesant nu și-a găsit locul cuvenit la lecțiile de geografie. Or, sub ochii școlarilor din Dedenovo fac excursii prin raionul Dmitrovsc elevii altor școli, inclusiv din școlile Moscovei. Savanții geografi se interesează de geografia raionului Dmitrovsc.

G. OGONICOV

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Concluzii concrete

In acest an, la școala medie din Racovo, R.S.S. Bielorusă, examenele se desfășoară cu un mare avînt și dau rezultate bune. In special, ele dovedesc o creștere însemnată a nivelului cunoștințelor de matematică ale elevilor. In clasele a VIII-a nici un elev n-a primit notă slabă la lucrarea scrisă, al cărei subiect a fost o temă de algebră. Toți elevii din clasa a IX-a au reușit la examenul oral de geometrie. Din cei 40 de elevi ai acestei clase, 31 au obținut notele „4" și „5". Verificarea cunoștințelor decurge într-o atmosferă liniștită, cunoștințele sînt apreciate în mod obiectiv.

Elevii din clasa a IX-a, folosindu-se de cutia stereometrică, au executat construcțiile geometrice cerute de problemele și teoremele care li s-au dat spre rezolvare la examen. Ei au îndeplinit bine aceste lucrări, deoarece în cursul anului școlar s-a acordat o serioasă atenție construcțiilor geometrice cu ajutorul acestei cutii.

Elevii clasei a VIII-a au avut la lucrarea scrisă de algebră o problemă de alcătuire și rezolvare a unei ecuații patrate. Mulți dintre elevii acestei clase au îndeplinit foarte bine lucrările scrise, efectuînd rațional operațiile cu radicali, dînd explicații amănunțite privitoare la punerea problemelor în ecuație. Șapte din cei 46 de elevi n-au făcut rațional calculele cînd au folosit formula generală de rezolvare a ecuației patrate, iar patru au aplicat greșit această formulă, cu prilejul rezolvării ecuației date.

Ascultînd răspunsurile elevilor la examenele orale, comisia de examinare constată și notează nu numai rezultatele pozitive, ci și greșelile fiecărui elev. Astfel, la examenele orale de geometrie în clasa a IX-a, s-a constatat că unii dintre elevi cunosc slab teoremele din anii trecuți, mai ales din programa clasei a VI-a, nu înțeleg suficient în ce constă diferența și dependența dintre egalitatea, asemănarea și regularitatea poligoanelor.

Toate aceste concluzii vor ajuta colectivului didactic să lucreze mai bine în viitorul an școlar, să obțină o îmbunătățire a calității cunoștințelor elevilor.

Școlile orășenești și agricultura

Studierea cu elevii a naturii vii, cultivarea dragostei lor pentru natură, educarea deprinderilor practice, necesare pentru munca în agricultură constituie sarcini importante nu numai pentru profesorii de biologie din școlile sătești, ci și pentru cei din școlile de la orașe. Aceștia se plîng adeseori că nu au condițiile necesare pentru rezolvarea cu succes a acestei sarcini. Este drept că profesorii de biologie din școlile orășenești întîmpină o serie de dificultăți. Totuși, după cum arată examenele la botanică în clasele a VI-a de la unele școli din orașul Minsk, aceste dificultăți pot fi învinse.

Școlile din orașul Minsk nu au loturi mari de experiență, dar și pe micile parcele existente unele școli cultivă toate plantele necesare pentru predarea intuitivă a botanicii. Pe lotul școlii medii nr. 3, condus de profesoara Vasilieva, există parcele de colecție, se demonstrează asolamentul cu cinci sole pentru legume și asolamentul cu șapte sole pentru cereale, există o mică răsadniță, cresc și pomi fructiferi. Elevii au executat altoiri, au căpătat deprinderi de dezvoltare dirijată a plantelor. O atenție excepțională se acordă culturii cartofului, atît de importantă în condițiile Bielorusiei. Cartoful a fost sădit prin diferite metode, inclusiv prin metoda cuiburilor așezate în pătrat. Se fac experiențe de studiere a influenței diferitelor îngrășăminte, în special a cenușii de turbă.

Pe parcele speciale se fac experiențe de iarovizare a plantelor. De asemenea, tinerii naturaliști fac experiențe cu culturi de plante etero-uleioase.

Sînt bine îngrijite și loturile școlilor nr. 2, 15, 28, 29, 39, precum și ale multor alte școli din Minsk. Școala nr. 19 ține o legătură strînsă cu colhozul „Frunze", din apropierea orașului, și a știut să antreneze masa elevilor la munca practică în acest colhoz. O legătură la fel de strînsă există între școala nr. 28 și colhozul „Svoboda" din raionul Minsk. Sub îndrumarea profesoarei de biologie Pavlova, elevele acestei școli au ajutat colhozul la pregătirea răsadnițelor, la semănatul morcovilor, la pregătirea semințelor de porumb pentru însămînțare și la o serie de alte lucrări.

Este deosebit de interesantă inițiativa școlii nr. 25 a tineretului muncitoresc. Tinerii muncitori și funcționari de la uzina „Vorosilov", elevi ai școlii nr. 25, au vizitat colhozul „Stalinski puti", unde au avut prilejul să cunoască în amănunțime producția colhozului. Profesoara de biologie Kalinina folosește pe scară largă, la lecțiile sale, bogata seră a uzinei, în care se cultivă peste 60 de plante diferite. Aici elevii execută multe lucrări practice și de laborator, fac observații asupra plantelor și le îngrijesc.

Și școlile nr. 3, 12, 29, 39 au început să strîngă legăturile lor cu colhozurile. Deși deocamdată s-au făcut numai primii pași pentru apropierea școlilor de la oraș de agricultură, aceasta a avut o influență binefăcătoare asupra cunoștințelor și deprinderilor multor elevi la disciplinele biologice.

Majoritatea elevilor din clasele a VI-a au obținut note foarte bune și bune la examenele de botanică. La școala nr. 28, unde biologia este predată de tovarășa Pavlova, din cele 111 eleve din clasele a VI-a numai 11 au obținut la botanică nota „3". La școala nr. 4, unde predă profesoara Belanovici, din 148 de eleve ale claselor a VI-a 70 au obținut la examen nota „5", iar 48 nota „4". Cunoștințe bune la botanică au dovedit elevii școlilor nr. 1, 2, 3, 15, 19, 29, 42.

Este important și faptul că răspunsurile elevilor la examene dovedesc cunoștințe mult mai adînci decît în anii trecuți. Mulți elevi au noțiuni și deprinderi practice pe care nu le aveau în anul trecut. Răspunzînd la întrebarea a doua din biletul nr. 1 — „Cum obținem răsaduri de legume, de flori și plante decorative?" — elevii școlilor nr. 1, 3 și 19 nu s-au limitat să reproducă cele expuse în manual, ci au vorbit și despre experiența lor: „Noi am făcut așa"....

Ambele întrebări din biletul nr. 3 se referă la noțiuni și deprinderi practice (îngrășămintele organice și minerale, metodele și termenele de introducere a acestor îngrășăminte în sol, importanța îngrășării suplimentare a solului în perioada de vegetație. Exemple de altoire). Răspunzînd la aceste întrebări, eleva Valcovici de la școala nr. 1 a vorbit pe larg despre acțiunea îngrășămintelor organice și minerale. Elevii școlilor nr. 3 și 19 au arătat foarte bine, în practică, cum se face altoirea.

Foarte bune și amănunțite au fost răspunsurile despre solurile granuloase și solurile pulverizate, despre înmulțirea plantelor prin butași. La școala nr. 4, profesoara Belanovici și asistenta Limberg puneau, de pildă, întrebări suplimentare de felul acestora: Cum deosebim solul de structură de un sol nestructural? Iege și arată mostre dintr-un sol și din celălalt. Cum să lucrăm cu grebla ca să nu distrugem structura solului?

Examenele au arătat că mulți elevi din oraș știu să pregătească semințe pentru însămînțare, să le selecționeze și să le sorteze, să determine puterea lor de germinație. Profesorii nu se mai mulțumesc cu simple afirmații, ca de pildă: Pentru însămînțare trebuie alese grăunțele mai mari. Ei cer elevului să explice de ce anume trebuie luate semințe mai mari.

Elevii clasei a VI-a cunosc ultimele hotăriri ale partidului și guvernului în problemele agriculturii. Ei știu ce este sădirea în cuiburi așezate în pătrat a cartofului, în ce constă superioritatea acestei metode față de metodele obișnuite.

Din păcate, lucrurile nu stau așa în toate școlile din capitala Bielorusiei. De exemplu, o elevă a vorbit despre particularitățile structurii grîului, dar n-a putut deosebi un spic de grîu de unul de secară. Un elev a vorbit amănunțit despre in, despre condițiile lui de viață și despre particularitățile structurii sale, dar apoi, rugat de examinator să arate semințe de in, a arătat... un con de brad.

Secțiile de învățămînt și, în primul rînd, secția de învățămînt a orașului Minsk trebuie să studieze cu minuțiozitate și să generalizeze experiența școlilor fruntașe, să o răspîndească pe scară largă, astfel încît toți profesorii de biologie din toate școlile, să realizeze o legătură strînsă între predare și practica agriculturii.

I. FRIEDLAND

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Tinerii tehnicieni

Cercul tinerilor tehnicieni de la școala de șapte ani din Berezki, raionul Olgopol, regiunea Vinnița, condus de profesorul de fizică Fedor Nicolaevici Juraș, desfășoară o activitate intensă și interesantă. Elevii au confecționat pentru colhoznicii artelului „Stalin" peste 30 de aparate de radio cu detector. Membrii cercului au lucrat peste 200 de alte aparate, care sînt folosite ca material didactic la fizică. Printre acestea se numără o machetă a motorului cu combustie internă, un model de mașină cu aburi și multe altele.

Tov. Juraș acordă o mare atenție excursiilor în colhozuri și S.M.T. în scopul studierii principiilor fundamentale de funcționare a mașinilor agricole. Elevii claselor a VI-a au făcut excursii la moara colhoznică, la punctul de radioficare al colhozului „Stalin", la stațiunea de telegraf, la centrala electrică a colhozului.

Insuși profesorul F. N. Juraș a lucrat ca mecanic la S.M.T. In timpul excursiei, el a demontat motorul, a explicat funcționarea pieselor, l-a montat iarăși repede și l-a pus în funcțiune.

Profesorul a vizitat cu elevii colhozul și le-a arătat cum funcționează mașina de curățat grăunțele. De curînd s-au făcut excursii pe ogoare, unde școlarii au văzut cum funcționează noile mașini agricole, tractoarele pe roți și șenile. In prealabil, profesorul a cercetat tractoarele și a determinat productivitatea lor într-un schimb.

O excursie a profesorilor de biologie

Profesorii de biologie de la școlile căii ferate Stalino au organizat, sub îndrumarea metodistului cabinetului pedagogic feroviar, o excursie la S.M.T. din Ulianovsk, regiunea Dnepropetrovsk, care se numără printre S.M.T.-urile fruntașe din Ucraina.

Stațiunea din Ulianovsk este utilată după ultimul cuvînt al tehnicii. Pe lîngă tractoare puternice de diferite mărci, de combine, de tot felul de mașini și unelte, aici există un mare număr de mașini agricole dintre cele mai noi. Au stîrnit mult interes în rîndul pedagogilor mașinile a căror folosire largă este prevăzută de Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. în legătură cu însămînțarea și sădirea în cuiburi așezate în pătrat a culturilor prășitoare.

In școli se desfășoară examenele

In școlile patriei noastre se desfășoară examenele. Din fiecare examen se desprind concluzii care au o deosebită importanță pentru îmbunătățirea muncii didactice în anul școlar viitor.

In această pagină înfățișăm unele aspecte de la examenele din cîteva instituții de învățămînt din țară.

Trebuie să fie înlăturate lipsurile în predarea limbii romîne

La clasa a VII-a a școlii mixte de 7 ani nr. 2 din Cluj a avut loc examenul scris de limba română. Subiectul lucrării — „Povestiți conținutul bucății de lectură care v-a plăcut mai mult din manualul de limba română de clasa a VII-a; arătați ce v-a plăcut" — lăsa elevilor posibilitatea de a alege ei înșiși tema pe care s-o trateze, astfel încît să poată realiza o lucrare cît mai bună. A doua temă a biletului cerea elevilor să analizeze un fragment din „Vasile Porojan" de Alecsandri.

Unele lucrări dovedesc că o parte dintre elevii clasei a VII-a știu să redea corect conținutul unui text literar și pot face aprecieri întemeiate în legătură cu acesta. De exemplu, eleva Dorina Moldovan a reprodus just conținutul poemului „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu și a știut să vorbească convingător despre pasajele care au mișcat-o în chip deosebit. Ea a arătat că au impresionat-o dîrzenia și curajul eroului, încrederea lui nestrămutată în victoria cauzei clasei muncitoare. A realizat o lucrare bună și eleva Zenaida Toth. Povestind un fragment din romanul lui A. Fadeev „Tînăra Gardă", ea a arătat cum o călăuzește exemplul lui Oleg Koșevoi în munca ei de utemistă.

Din păcate, asemenea exemple sînt puține. Majoritatea elevilor au făcut lucrări slabe, au povestit în cea mai mare măsură mecanic conținutul diferitelor texte literare, făcînd confuzii și omisiuni. De exemplu, lucrarea elevului Aurel Tătaru, care a povestit un fragment din romanul „Așa s-a călit oțelul" de A. N. Ostrovski, este o înlănțuire incoherentă de fraze din care nu se poate alege nimic. Mulți elevi au răspuns doar printr-o singură frază — și aceea formală — la întrebarea „arătați ce v-a plăcut mai mult". Cîteva eleve care s-au oprit asupra schiței lui I. L. Caragiale „Vizita" au arătat că le-a plăcut mai mult „cînd Ionel s-a furișat și a turnat dulceață în șoșonii musafirului" (Elisabeta Lăpușteа) sau „cînd a dat mîngea în cafea" (Reghina Faur), ceea ce arată că ele s-au oprit la amănunte neesențiale și n-au înțeles sensul satiric al schiței. Multe dintre lucrările elevilor dovedesc sărăcia vocabularului lor, faptul că nu știu să se exprime corect, construiesc fraze greșite, fără înțeles logic, De exemplu, eleva Maria Damian scrie în lucrarea sa: „Ionel jucîndu-se cu mîngea a căzut drept pe masă, unde a răsturnat ceașca cu cafea pe pantalonii scriitorului". Eleva Maria Basu scrie: „Jurai tresări cînd îl văzuse pe Pavel" și „ți atinse un pumn formidabil în capul santinelei". Totuși, tovarășa Vlorica Greblea, profesoara clasei, n-a corectat aceste exprimări incorecte.

Cu toate că textele alese de elevi pentru lucrarea scrisă au fost diferite, concluziile trase pe marginea analizei acestor texte seamănă izbitor unele cu altele — majoritatea fiind fraze generale, goale de conținut.

Elevii nu au deprinderi trainice de alcătuire a unei lucrări scrise. Cei mai mulți dintre ei n-au folosit ciorna pentru a-și schița un plan al lucrării, pentru enunțarea ideilor principale, care urmau să fie dezvoltate. Ei au scris pe ciornă rezumatul textului ales, transcriindu-l apoi pe curat în aceeași formă și cu aceleași greșeli. Multe dintre lucrările elevilor nu au introducere sau încheiere, sînt lipsite de o succesiune logică în expunerea ideilor.

In lucrări sînt foarte numeroase greșeli de gramatică și ortografie. Cei mai mulți elevi nu știu să folosească articolul enclitic, mai ales pentru formele nominativului masculin la plural și genetiv-dativ femenin la singular. De exemplu, elevul Ion Moraru (care a primit nota 4 la lucrare) scrie **țărănimi** în loc de **țărănimii**, iar elevul Sever Arieșan „mai mulți **țigani**". Mulți elevi nu știu să folosească linioara. Se întîlnește deseori scrierea fără linioară a unor cuvinte ca: aruncat-o, fiindu-i, întrebat-o și l-a, i-a, a-l, l-au etc. Eleva Lucia Moldovan (nota 4 la lucrare) scrie: „să i se **de-a**" și „se **i-a** după trăsură". Aplicarea regulilor de ortografie și mai ales folosirea virgulei se fac la întîmplare. In lucrarea elevei Maria Basu (care a primit nota 4) sînt greșeli de multe ori repetate, ca de pildă **înpiedecare, pedică, Corceagin, al străzi** etc. — necorectate.

Desele „scăpări" în corectare au dus la o apreciere nejustă a lucrărilor. Nu s-a dat importanța cuvenită calității compozițiilor, legăturii dintre conținutul și forma acestora, apreciindu-se mai mult volumul lucrării. Deși multe lucrări nu întrunesc condițiile obținerii unei note de trecere, numai cinci lucrări au fost notate cu 2. Toate acestea arată că a existat o apreciere cu totul liberalistă a lucrărilor, comisia de examinare dînd dovadă de o gravă lipsă de răspundere.

Analiza lucrărilor scrise la limba romînă ale elevilor clasei a VII-a de la școala mixtă nr. 2 din Cluj scoate la iveală existența unor lipsuri mari în predarea limbii romîne la această clasă. Faptul că majoritatea elevilor au redat mecanic conținutul bucăților literare, faptul că ei s-au oprit asupra unor amănunte nesemnificative din cuprinsul acestora, dovedește că în cursul anului școlar bucățile de literatură au fost analizate superficial, că elevii n-au fost învățați să pătrundă, pe măsura înțelegerii lor, fondul, esența operelor studiate. Tovarășa Greblea nu s-a preocupat de îndrumarea lecturii în afară de clasă a elevilor. In școală nu s-a organizat un cerc literar, nu au avut loc șezători literare sau alte manifestări asemănătoare în cadrul activității extrașcolare. Biblioteca școlii — care de altfel are un număr mic de volume — n-a fost folosită decît într-o măsură redusă. Faptul că elevii n-au citit suficiente cărți de literatură a contribuit ca ei să aibă un vocabular foarte sărac, astfel încît nu au posibilitatea unei exprimări libere și corecte a ideilor.

Lipsa unor deprinderi trainice de scriere ortografică, greșelile făcute de elevi în analiza gramaticală dovedesc că nu s-a dus o muncă stăruitoare pentru înarmarea elevilor cu cunoașterea bazelor gramaticii. Acest lucru este îngrijorător atît pentru situația celor care termină acum învățătura — și care deci vor pleca din școala de 7 ani fără cunoștințe temeinice — cît și pentru situația celor ce învață mai departe și care sînt lipsiți de baza pentru studierea ulterioară a limbii.

Rezultatele examenului pun în fața profesoarei de limba romînă și a conducerii școlii mixte nr. 2 din Cluj o serie de concluzii de care vor trebui să țină neapărat seama în munca lor viitoare, pentru a asigura înlăturarea lipsurilor mari ce au existat în predarea limbii romîne. In primul rînd, este necesar să fie îmbunătățită în mod hotărîtor transmiterea cunoștințelor de limba romînă, lichidîndu-se formalismul în predare. Analiza textelor literare trebuie să ajute elevilor să înțeleagă specificul operelor studiate, să adîncească problemele pe care le ridică aceste opere și nu să se mărginească, așa cum s-a întîmplat pînă acum, la fraze generale, valabile pentru orice bucată literară studiată. Este necesar să se acorde cea mai mare atenție lecturii elevilor în afară de clasă și organizării unor manifestări cu caracter literar care să ducă la lărgirea cunoștințelor și a vocabularului elevilor, să trezească și să dezvolte dragostea lor pentru literatură.

Trebuie să aibă loc o îmbunătățire hotărîtoare a predării gramaticii, în special în ceea ce privește explicarea temeinică a regulilor gramaticii și fixarea lor prin organizarea sistematică a exercițiilor de analiză gramaticală. Tovarășa Greblea are de asemenea datoria să acorde cea mai mare grijă formării la elevi a unor deprinderi trainice de ortografie și punctuație.

Pentru direcția școlii se pune cu tărie problema asigurării unui control mult mai riguros decît pînă acum al predării limbii romîne, problema îndrumării mai atente a acestei munci. De asemenea, direcția școlii trebuie să facă demersuri pentru a se înlătura lipsa de continuitate în muncă a profesorilor de limba romînă. Elevii care au dat acum examenul de limba romînă la clasa a VII-a au avut la acest obiect 3 profesori în ultimii trei ani. Fără îndoială că și aceasta este una din cauzele care au determinat slaba lor pregătire.

M. CUCU

Succesul elevilor

Ca urmare a eforturilor depuse la fiecare lecție și în perioada de pregătire a încheierii anului școlar, la școala de 7 ani cu limba de predare romînă din Arad, raionul Satu Mare, s-au obținut pînă acum o serie de rezultate pozitive la examene. Astfel, au obținut rezultate bune elevii clasei a VII-a la examenul de limba rusă. Primul care a răspuns la examen a fost conducătorul unității de pionieri din școală, elevul Matei Cornel — care a vorbit foarte liniștit, dînd răspunsuri clare și precise. Matei Cornel este fruntaș la învățătură. In ultimii trei ani el a obținut la toate materiile numai media „5".

Din cei 38 elevi ai clasei a VII-a prezenți la examen, 27 au primit note bune și foarte bune; nici un elev nu a primit o notă mai mică de „3". Acesta este rodul muncii conștiincioase a profesorului de limba rusă.

Cu rezultate bune s-au desfășurat examenele și la celelalte clase ale școlii.

GH. SPADARU

Rezultate bune la limba rusă

Elevii clasei a V-a a școlii medii mixte din orașul Baia Mare sînt adunați în curtea școlii. Peste cîteva clipe va începe examenul de limba rusă, pentru care s-au pregătit cu multă grijă. Totuși, nu pot să nu-și mai arunce și acum, în ultimele minute, ochii pe carte, să nu-și pună întrebări unul altuia în legătură cu materia din care vor fi ascultați.

Incepe examenul. Trei elevi desfac biletele scrise în limba rusă. Ei înțeleg bine întrebările și, siguri pe cunoștințele lor, își pregătesc răspunsurile. Acestea sînt clare, precise. Elevii citesc corect textul indicat în bilete, răspund la întrebări, dovedesc că au cunoștințe temeinice de gramatică, pe care le pot aplica cu pricepere.

Urmează la răspuns alți trei elevi, apoi alții și alții. Aproape toți citesc clar, expresiv, cu o pronunțare corectă. Răspund just la întrebările în legătură cu textul citit. Ei știu să folosească bine cazurile substantivelor, cunosc folosirea practică a verbelor la diferite timpuri. Unii elevi povestesc conținutul textului indicat în bilet, alții recită expresiv poezii. A treia întrebare din bilet este de fiecare dată o problemă de gramatică. Elevii fac analiza sintactică și morfologică a propozițiilor indicate sau a propozițiilor formulate de ei înșiși

Examenul oral la clasa a V-a se desfășoară numai în limba rusă. Aceasta nu constituie o greutate pentru elevi. Ei au fost obișnuiți în timpul anului, la lecțiile de limba rusă, să vorbească rusește — și vorbesc acum destul de ușor.

Succesul elevilor clasei a V-a la examenul de limba rusă este rezultatul muncii susținute, pline de grijă, a profesoarei în timpul anului școlar. Ea a știut să dezvolte dragostea elevilor săi pentru limba rusă, limba marelui popor prieten. Tovarășa profesoară a acordat multă atenție pronunțării corecte a cuvintelor, înțelegerii de către elevi a fiecărui cuvînt în parte și a textelor în întregime. In timpul lecțiilor ea s-a oprit cu grijă asupra greșelilor elevilor, căutînd să le îndrepte pe fiecare în parte. A insistat mult asupra dezvoltării vorbirii în limba rusă atît la lecțiile de citire explicativă, cît și la cele de gramatică.

Organizarea discuțiilor cu elevii asupra unor filme vizionate, asupra unor cărți citite, asupra celor văzute în excursiile în împrejurimile orașului, au contribuit mult la îmbogățirea vocabularului lor. Profesoara a insistat în mod deosebit asupra executării temelor date pentru acasă, controlînd cu regularitate și în amănunt caietele elevilor, analizînd în clasă greșelile caracteristice ale acestora.

Tovarășa profesoară i-a învățat pe elevi cum să lucreze cu cartea, i-a obișnuit să lucreze individual, dîndu-le exerciții variate și lucrări scrise, pentru a provoca interesul lor față de munca individuală și a-i deprinde să rezolve de sine stătător greutățile ivite cu prilejul studierii unor lecții sau capitole.

Răspunsurile sigure ale elevilor la examene dovedesc cu prisosință că tovarășa profesoară a știut să folosească cu pricepere metode și procedee juste de muncă pentru buna pregătire a elevilor.

La pregătirea temeinică a examenelor a ajutat mult și buna organizare a repetării materiei. Aceasta s-a făcut pe teme, cum sînt de pildă: „Mari dascăli ai clasei muncitoare", „Familia", „Anotimpurile" etc. O astfel de repetare a trezit interesul elevilor, deoarece ea a adus ceva nou, interesant prin felul cum au fost sistematizate cunoștințele.

Desfășurarea examenului de limba rusă la școala medie mixtă din orașul Baia Mare a arătat că grija de fiecare zi pentru pregătirea și desfășurarea lecțiilor, îndrumarea atentă a elevilor pentru munca individuală dau roade bune, că activitatea stăruitoare a profesorului este cea mai bună garanție a înaltei calități a cunoștințelor elevilor.

M. FONARGI

Examenul de chimie organică al studenților din anul II

Examenul de chimie organică este unul din examenele de bază pe care l-au avut de trecut în această sesiune studenții din anul II al Facultății de chimie de la Universitatea „C. I. Parhon".

Cu acest prilej ei a trebuit să dea dovadă că și-au însușit cunoștințele de bază ale chimiei combinațiilor carbonului, fără de care cursurile de chimie organică ce vor fi predate în anii III și IV nu vor putea fi pe deplin înțelese.

Studenții au avut timpul necesar pentru a-și pregăti planurile răspunsurilor la cele 3 chestiuni cuprinse în bilete. Profesorul Eugen Angelescu i-a lăsat să dezvolte nestingheriți fiecare chestiune și a intervenit cu întrebări suplimentare numai atunci cînd studenții se îndepărtau prea mult de subiectul pe care-l tratau sau cînd făceau greșeli de conținut. Departe de a pretinde amănunte neesențiale, examinatorul a pus accentul în aprecierea cunoștințelor pe însușirea de către studenți a noțiunilor de bază, a metodologiei chimiei combinațiilor carbonului.

In tot timpul examinării, profesorul a dat o atenție deosebită legării teoriei de practică. Deși asistenții au examinat la colocviu felul cum știu studenții să execute lucrările practice, totuși, în timpul examinării, tovarășul profesor a insistat în mod deosebit asupra acestei probleme. Astfel, examinînd un student care avea de tratat subiectul „Mecanismul de nitrare în seria aromatică", l-a întrebat cum anume se face în laborator nitrarea benzenului și nitrarea fenolului, pentru a vedea dacă a înțeles pentru ce fenolul se nitrează în condiții mai blînde decît benzenul.

La acest examen s-au remarcat prin claritatea răspunsurilor date, prin adîncirea și generalizarea fenomenelor expuse, studenți ca Simon Zeno, Bădilescu Ilie, Ionescu Nicolae, Candidatu Ana, Schor Beatrice și alții.

Cei mai mulți studenți au dat răspunsuri bune, iar calificativele „bine" și „foarte bine" au fost mai numeroase decît calificativele „suficient".

Studenții respinși și majoritatea celor care au obținut calificativul „suficient" sînt dintre aceia care au absentat mult în timpul anului, care n-au învățat ritmic, ci mai mult în preajma examenului, ceea ce a determinat existența unor confuzii în cunoștințele lor precum și cunoașterea superficială a unor capitole ale cursului.

Deși marea majoritate a studenților au promovat examenul, totuși procentul de cca. 20% căzuți arată că trebuie dusă o muncă susținută în vederea micșorării pierderilor de studenți și mai ales în vederea înlăturării cauzelor care duc la aceste pierderi.

Nici decanatul și nici catedra de chimie organică nu s-au preocupat în suficientă măsură de organizarea și de îndrumarea studiului individual al studenților. De aceea nu este de mirare că mulți dintre studenți nu știu cum să învețe, nu cunosc metodele specifice care trebuie folosite în studierea chimiei organice. Este necesar ca încă din primele zile ale anului școlar studenții să fie familiarizați cu metodele muncii independente, să cunoască cerințele care le stau în față, să știe că pentru a obține rezultate bune la examene trebuie să muncească organizat și susținut în tot timpul anului.

Examenul a dovedit de asemenea că mulți dintre studenți s-au rezumat să citească în timpul sesiunii numai notițele sau cursul fără să completeze unele probleme prin studierea materialului bibliografic.

Deși în timpul anului au fost efectuate trei probe de control din materia de curs și din teoria lucrărilor de laborator, totuși rezultatele acestor probe n-au fost suficient analizate în cadrul grupelor studențești în scopul luării unor măsuri privind lămurirea unor probleme insuficient cunoscute studenților, ceea ce ar fi ușurat munca de pregătire în vederea examenului.

Este necesar ca în timp ce examinează teoria și practica lucrărilor de laborator asistenții să facă legătura cu materia predată la curs și să lămurească problemele neînțelese de studenți.

Trebuie dezvoltată inițiativa tov. Eugen Angelescu, șeful catedrei de chimie organică, de a se analiza periodic felul în care se desfășoară munca de laborator cu studenții, deoarece acest lucru va contribui la prevenirea și la lichidarea unor lipsuri privind pregătirea acestora.

Deși rezultatele obținute la examenul de chimie organică sînt în general satisfăcătoare aceste rezultate trebuie să se îmbunătățească mereu printr-o mai justă organizare a studiului individual al studenților, printr-o îndrumare mai susținută a muncii studenților din partea cadrelor didactice.

A. TURCU

Verificarea cunoștințelor de aritmetică la clasa a V-a

Am urmărit desfășurarea examenelor de aritmetică la clasa a V-a în cîteva școli din regiunea Timișoara. Ele au arătat un nivel ridicat al cunoștințelor multor elevi, au dovedit că în general elevii rezolvă cu ușurință problemele, că ei pot folosi în mod independent cunoștințele obținute în timpul anului școlar. Totodată însă aceste examene au scos în evidență o serie de lipsuri atît în organizarea chestionării elevilor cît și în cunoștințele lor.

Se știe, de pildă, că examenele orale se desfășoară pe baza biletelor de bază și a biletelor anexă, alcătuite de profesori. Aceștia au datoria să chibzuiască mult înainte de a definitiva conținutul biletelor, să le alcătuiască cu grijă și pricepere.

Biletele pentru examenul oral de aritmetică la clasa a V-a a școlii de 7 ani cu limba de predare romînă din Jimbolia, au cuprins, în general, probleme alese în așa fel încît să determine cu adevărat nivelul de cunoștințe al elevilor. In ele s-au strecurat însă unele date nereale. Ajunge să amintim că o grădină despre care se vorbea într-una din probleme avea forma de pătrat cu latura de 5 dm!

La școala de 7 ani cu limba de predare romînă din comuna Ionel, majoritatea biletelor pentru examenul de aritmetică al clasei a V-a conțineau multe exerciții și foarte puține probleme. Chiar și dintre acestea unele erau foarte neclare. Iată, spre exemplu, textul problemei din biletul anexă nr. 7: „Lemnele pierd din greutate 12 la sută. Cît cîntărește un vagon de lemne uscate?" Dar „un vagon de lemne uscate" cîntărește tocmai „un vagon". E ușor de înțeles că astfel de probleme încurcă pe elevi și coboară nivelul examenelor.

Nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că profesorul de matematică de la această școală, tovarășul Aurel Crudu, a rezolvat cu puțin simț de răspundere problema biletelor anexă, folosindu-le pe acelea din anul școlar trecut.

Nici directorul școlii din Jimbolia, tovarășul Ion Movilă, și nici directorul școlii din comuna Ionel, tovarășul Arcadie Botezatu, nu au controlat biletele care urmau să fie folosite la examen, lăsînd în ele greșeli grave, ușor de observat chiar de către elevi.

In timpul examenului, profesorii amintiți au făcut numeroase greșeli în chestionarea elevilor. In loc să lase pe elevi să expună singuri rezolvarea problemelor, încă de la început le puneau tot felul de întrebări. Nici măcar un singur elev nu a fost lăsat să termine ce avea de spus în legătură cu chestiunile din bilet, fără ca profesorul să-l întrerupă cu întrebări.

S-au pus întrebări mai ales cu prilejul rezolvării problemelor. Aceasta dovedește că în timpul anului școlar profesorii nu au pus suficient accent pe formarea deprinderii de muncă independentă și de aceea elevii nu sînt suficient de pregătiți pentru a rezolva singuri problemele.

Profesorul Aurel Crudu a mai făcut și alte greșeli în timpul examenului.

El nu a lăsat elevilor, atunci cînd au ieșit la tablă să răspundă, nici biletele de examen și nici hîrtia pe care au lucrat în bancă. In acest fel, elevii nu s-au putut folosi de notițele făcute, au ales exemplele în grabă, ceea ce a dus la greșeli. Acest procedeu a pus pe profesor în situația de a indica el însuși elevilor exerciții legate de întrebările din bilete și astfel aceștia a trebuit să rezolve exercițiile fără să le fi putut pregăti dinainte. In unele cazuri, exercițiile date în grabă nici n-au fost în legătură directă cu subiectul. Astfel, elevei Petcu Niculina, care avea pe bilet „Scăderea fracției dintr-un întreg" i s-a dat să rezolve 14/3—3. De abia mai tîrziu, observînd greșeala, profesorul a rectificat exercițiul.

Tot la această școală s-a trecut uneori peste greșelile elevilor fără ca acestea să fie corectate. De exemplu, eleva Ecaterina Putinelu, avînd ca temă divizibilitatea cu 4, a spus: „Un număr este divizibil cu 4 cînd ultimele două cifre sînt zerouri, sau sînt divizibile cu 4". Profesorul a lăsat neobservat faptul că elevul a formulat incomplet regula. De asemenea profesorul nu a corectat pe unii elevi cînd au folosit semnul egalității între numere care nu sînt, sau nu exprimă cantități egale, ca de exemplu: 3/4=12 sau 24/4=(24:4)/4=6/4

In mod curent, elevii clasei a V-a de la școala de 7 ani din comuna Ionel spun în loc de „a micșora" „a împărți" și în loc de „a mări" „a înmulți".

Nu e de mirare că în timpul examenului s-a ajuns la concluzia că un număr împărțit la altul nu poate să dea un cît reprezentat printr-un număr mai mare de cît deîmpărțitul și să fie considerat greșit un rezultat de acest fel obținut de un elev. Profesorul nu a explicat elevilor clar ce reprezintă cîtul, pentruca ei să știe că el arată de cîte ori se cuprinde împărțitorul în deîmpărțit. Elevii ar fi înțeles atunci că se poate ca uneori cîtul să fie reprezentat printr-un număr mai mare de cît deîmpărțitul, atunci cînd, de pildă, împărțitorul este mai mic decît unitatea

De asemenea, de multe ori elevii uită să pună virgula numerelor zecimale și rezolvă cu mare greutate calcule orale. De exemplu, pentru a aduce la același numitor fracțiile 3/4 și 4/8, efectuează în scris descompunerea în factori primi pierzînd mult timp.

Unul din elevii buni ai clasei, Gabor Ioan, care de altfel a fost notat la examen cu nota 4, a rezolvat împărțirea $6 : {}^{5}/_{10}$ în felul următor:

$6 : {}^{5}/_{10} = 6 \times {}^{5}/_{10} = {}^{30}/_{10} = 3$. Profesorul a acceptat această „metodă" de calcul, a repetat „regula" că: „împărțirea unui întreg la o fracție se face așa: înmulțim întregul cu numărătorul și lăsăm numitorul neschimbat". Transformînd 5/10 în 0,5 și efectuînd din nou 6:0,5 a rămas contrariat de rezultatul 12, care e un cît mai mare ca deîmpărțitul 6.

Se întreabă profesorul acestei clase cu ce cunoștințe trec elevii lui în clasele următoare, unde operațiile cu fracții ordinare stau la baza înțelegerii atîtor capitole ale matematicii? Greșelile curente pe care elevii le fac la fiecare pas dovedesc că profesorul n-a înțeles răspunderea mare care îi revine și a desfășurat o muncă formală.

Odată cu aceasta se ridică și problema notării juste a cunoștințelor elevilor. Dacă la școala din Jimbolia profesoara clasei și asistentul la examen au căutat și au reușit să cîntărească și să noteze just cunoștințele elevilor, la școala din comuna Ionel, atît profesorul cît și profesoara asistentă au privit cu ușurință această problemă și au dat note mult prea mari față de nivelul real al cunoștințelor elevilor.

In fine, o ultimă observație, valabilă de altfel atît pentru aceste școli cît și pentru școlile din Pișchia și din Bucovăț, care au fost cercetate în această perioadă. La examen nu s-a folosit niciun fel de material didactic și nici nu s-au făcut aplicații practice. Nici unui elev nu i s-a dat ca temă, de exemplu, să calculeze suprafața clasei, a tablei, a unui mic teren, să afle volumul unei lăzi sau capacitatea unui vas, făcînd singur măsurătorile necesare.

Lipsurile constatate în desfășurarea examenelor cît și în pregătirea elevilor de clasa a V-a la unele școli trebuie să dea serios de gîndit cadrelor didactice, directorilor și organelor de îndrumare și control. Ei trebuie să fie conștienți că examenul elevilor a constitut o verificare a calității propriei lor munci din timpul anului școlar și să privească aceste rezultate cu toată răspunderea.

ION BORCA
directorul Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

Viitorii horticultori

Studenții anului III de la Facultatea de horticultură a Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" dau examene la „pomicultura generală". Grupa 3113 a și început să fie examinată. Cu multă pricepere dezvoltă subiectele din bilet studenta Virgilia Rogojan, care și-a însușit temeinic materia în timpul anului iar acum, în preajma examenelor, a muncit pentru a-și aprofunda și mai mult cunoștințele.

Ea vorbește despre caracteristicile biologice și agrotehnice ale caisului și piersicului, despre amenajarea unei marcotiere și obținerea puieților prin marcotaj, despre udatul pomilor.

Răspunzînd la o întrebare despre regiunea subcarpatică meridională, cea mai importantă regiune pomicolă din țară, studentul Ion Gheorghiu arată care sînt caracteristicile acestei regiuni, limitele între care se întinde, flora spontană și culturile pomicole.

In continuare, studentul tratează cu aceeași competență temele „tăieri de formare în cîmpul II al pepinierei" și „importanța raionării solurilor și principiile alcătuirii sortimentelor". Răspunsuri bune au dat și studenta Natalia Codreanu, precum și alți studenți din grupa 3113. Ei au muncit temeinic pentru însușirea materiei, iar la examen au primit calificativul „foarte bine".

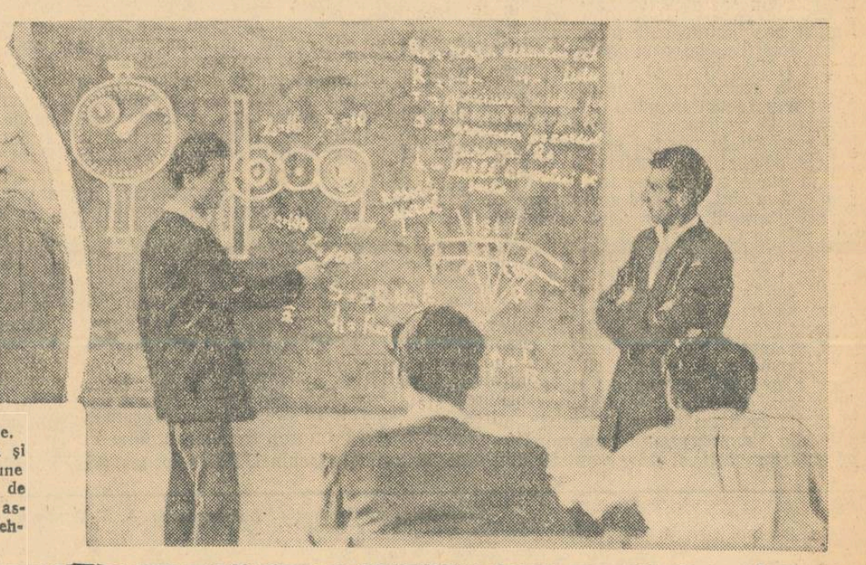

La fel ca și în toate școlile din țară în orașul Craiova se desfășoară examenele. In clișee: La anul IV al școlii pedagogice de fete, profesoarele Maria Nica și Olimpia Nandriș ascultă răspunsul la oral la limba romînă al uneia din cele mai bune eleve ale clasei (stînga) — Inainte de începerea lucrărilor scrise, la școala medie de băieți nr. 2 (medalion). — Lectorul Petre Giorgoată, de la Institutul agronomic, ascultă răspunsurile unui student fruntaș la examenul de toleranțe și măsurători tehnice (dreapta).

Al XI-lea Congres al sindicatelor din U.R.S.S.

La 7 iunie și-a început lucrările la Moscova Congresul al XI-lea al sindicatelor din U.R.S.S.

Congresul a cinstit printr-un moment de reculegere memoria luminoasă a marelui continuator al operei nemuritoare a lui Lenin — Iosif Vissarionovici Stalin.

Au fost alese organele de conducere ale Congresului. În Prezidiu au fost alese 67 persoane.

A fost adoptată următoarea ordine de zi:

1) Raportul de activitate al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

2) Raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a C.C.S. din U.R.S.S.

3) Modificări în statutul sindicatelor din U.R.S.S.

4) Alegerea Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. și a Comisiei centrale de revizie a C.C.S. din U.R.S.S.

S-a dat cuvîntul lui M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistență. El a dat citire mesajului de salut adresat Congresului de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Apoi Congresul a trecut la discutarea primului punct de pe ordinea de zi.

S-a dat cuvîntul lui N. M. Șvernik, președintele C.C.S. din U.R.S.S., întîmpinat cu căldură de delegați și oaspeți, care a prezentat raportul de activitate al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

În continuarea lucrărilor, delegații au participat la discuțiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică și Comisiei centrale de revizie.

Ivan Rossocinski, președintele Comitetului Central al sindicatului muncitorilor din industria carboniferă, a vorbit despre viața și munca minerilor sovietici.

Pavel Efanov, președintele Comitetului Central al sindicatului muncitorilor din siderurgie, a vorbit despre succesele în muncă ale muncitorilor și funcționarilor din această ramură a industriei.

În ședința din dimineața zilei de 8 iunie au luat de asemenea cuvîntul Praskovia Anghelina, Erou al Muncii Socialiste, șefa brigăzii de tractoare de la S.M.T.-ul din Staro-Beșovo, regiunea Stalin, Gheorghi Șumilov, mașinist la depoul de locomotive al stației Krasnii Liman, și alți delegați.

Delegații și oaspeții au întîmpinat cu căldură cuvîntarea de salut a lui Louis Saillant, secretarul general al F.S.M.

În sală este adus steagul purpuriu al Federației Sindicale Mondiale. Toți se ridică în picioare. Transmițînd acest steag Prezidiului Congresului, Louis Saillant spune că el este simbolul forței de nebiruit a solidarității muncitorești internaționale și exprimă caldele sentimente frățești ale oamenilor muncii din întreaga lume față de surorile și frații lor — oamenii muncii din marea Uniunea Sovietică.

În cuvîntarea sa de răspuns, N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a mulțumit Federației Sindicale Mondiale, în numele delegaților la cel de al XI-lea Congres al sindicatelor, pentru salutul cordial.

Primim acest steag — a spus N. M. Șvernik — ca simbol al luptei pentru unitatea clasei muncitoare. Voi fi în asentimentul tuturor delegaților la Congres, tuturor membrilor sindicatelor, declarînd că sindicatele sovietice, credincioase steagului internaționalismului proletar, au fost și vor fi întotdeauna în primele rînduri ale luptătorilor pentru întărirea unității mișcării muncitorești internaționale, pentru întărirea prieteniei între popoare, pentru pace în întreaga lume!

Lupta învățătorilor africani pentru libertăți sindicale, pentru democratizarea școlii

Învățătorii progresiști din coloniile franceze din Africa neagră duc o luptă susținută pentru a obține condiții mai bune de muncă în școli, pentru democratizarea învățămîntului, pentru libertăți sindicale, pentru îmbunătățirea situației lor materiale.

Autoritățile colonialiste caută prin orice mijloace să înăbușe această luptă, persecutînd pe învățătorii africani și luînd fel de fel de măsuri nedrepte împotriva lor.

Iată, de exemplu, cazul învățătorului Eduard Essuma din orașul Libreville, provincia Gabon, care a fost ales de către colegii săi ca delegat la Conferința Mondială a Învățătorilor de la Viena (iulie 1953). Fiind membru în comisiile de avansare și disciplină ale învățătorilor, Eduard Essuma a apărat cu mult curaj drepturile învățătorilor africani, ceea ce i-a atras ura organelor franceze de control, care au luat măsuri pentru a-l scoate din aceste comisii. Întors de la Conferința de la Viena, Essuma a reușit, cu toată supravegherea inspectorului școlar, să ia contact cu colegii lui și să țină trei conferințe care s-au bucurat de un succes foarte mare. Cei prezenți au redactat chiar o serie de revendicări, înglobate în platforma de revendicări legitime și comune ale tuturor învățătorilor din Africa Ecuatorială Franceză. Acest fapt a atras și mai mult ura și mînia colonialiștilor francezi care, prin inspectorul școlar, au dispus ca Essuma să fie evacuat cu forța din Libreville și trimis în localitatea Médouneu, o localitate izolată, situată în apropiere de granița Guineei spaniole și la 125 km. depărtare de primul post medical.

Cînd Essuma a cerut să fie mutat într-o altă localitate, unde să existe cel puțin un post medical, de oarece copiii lui erau bolnavi în stare gravă — inspectorul a mers pînă acolo încît a obținut el personal de la un medic un certificat în care se arăta că cei doi copii ai învățătorului sînt perfect sănătoși, deși aceștia erau în tratament medical de mai mult timp. Orice încercări de protest din partea lui Eduard Essuma au fost zadarnice. Însuși inspectorul l-a însoțit pînă la avion, aducîndu-i foaia de drum și certificatul de sănătate pe care îl luase el personal de la spital.

Dar persecuția nu s-a oprit aici. Se trimiseseră pretutindeni pe unde trecea Essuma scrisori secrete și telegrame prin care acesta era înfierat ca un om periculos, care nu merită să educe tineretul.

La Médouneu suferințele n-au încetat. Essuma a fost nevoit să lucreze în condiții foarte grele, rămînînd luni de zile fără salariu.

Cu toate acestea, Eduard Essuma a continuat să lupte și să antreneze alături de el și pe alți învățători progresiști. Înainte de toate însă, el caută să educe tineretul într-un spirit nou și să-i arate calea pe care trebuie s-o urmeze.

Recent, inspectorul școlar a asistat la o lecție de morală predată de Essuma, a cărei temă era „Egalitatea".

El le-a vorbit copiilor despre necesitatea obținerii drepturilor și libertăților democratice, arătîndu-le că raporturile actuale între francezii din Franța, cei din colonii și cei ce depind de Uniunea Franceză trebuie să fie caracterizate printr-un profund simț de umanitate și de adevărată frăție între oameni, fără distincție de culoarea pielii, de cultură și civilizație.

Aceasta l-a făcut pe inspector să scrie: „Nu cred că lecțiile dvs. de instrucție civică să fie de mare interes pentru elevii dvs. Subliniez că această disciplină nici nu figurează în programele noastre din Africa Ecuatorială Franceză. Îmi pare că dvs. atîngeți, în cursul lecțiilor, probleme care nu există în Africa, dar care sînt de actualitate în Europa. Această lecție cu tendință politică trebuie să fie exclusă din disciplinele dvs. și vă sfătuiesc insistent să renunțați la acest învățămînt. Ar fi mai bine dacă l-ați face pe copii să înțeleagă necesitatea de a se plăti impozite, rolul șefului districtului, acela al șefului regiunii, acela al d-lui șef al teritoriului — singurele puncte ale programului nostru".

Cuvintele acestui inspector ilustrează tendința colonialiștilor francezi de a ține poporul african în întuneric, pentru a-și putea menține exploatarea lor în Africa Occidentală și Ecuatorială Franceză.

Prin metode variate de represiune, reprezentanții guvernului francez în teritoriile Africii negre vor să izoleze pe conducătorii progresiști ai organizațiilor sindicale, să instaureze o atmosferă de spaimă, pentru a frîna mișcarea crescîndă a învățătorilor africani. Dar aceștia, sprijiniți continuu de către populație și sindicatele muncitorești, își întăresc lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor materiale, pentru cucerirea și recunoașterea drepturilor lor sindicale, pentru o mai bună școlarizare a copiilor africani.

Tovarășii noștri africani luptă ferm și cu încredere pentru cauza lor dreaptă și ei se bucură de sprijinul și simpatia tuturor învățătorilor cinstiți din lume, care luptă pentru educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

O consfătuire a învățătorilor utemiști

De curînd, Comitetul orășenesc U.T.M., în colaborare cu Secția de învățămînt a Capitalei, a organizat o consfătuire a secretarilor organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice. În cadrul consfătuirii s-a analizat activitatea acestor organizații și s-au discutat unele probleme legate de încheierea anului școlar și de organizarea vacanței de vară.

În referatele prezentate s-a arătat că, datorită ajutorului primit din partea organizațiilor de partid, munca organizațiilor U.T.M. ale cadrelor didactice s-a îmbunătățit simțitor în ultimul timp. De pildă, organizația de bază U.T.M. a cadrelor didactice de la Școala nr. 54 mixtă s-a preocupat îndeaproape de ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al tinerelor cadre didactice, ceea ce a dus la îmbunătățirea muncii instructiv-educative pe care o desfășoară acestea. Datorită activității organizației de bază U.T.M. a cadrelor didactice de la Școala de 7 ani din Chitila s-au lichidat o serie de practici și atitudini dăunătoare ale unor învățători și profesori utemiști, care încercau să justifice rezultatele slabe ale muncii lor prin pretextul că elvii „nu vor să învețe". Organizația de bază U.T.M. a cadrelor de la această școală s-a preocupat îndeaproape și de activitatea diriginților utemiști, îndrumîndu-i să ducă o temeinică muncă educativă în rîndurile elevilor, să ajute celor rămași în urmă să se ridice la nivelul întregii clase.

Referatele și discuțiile au acordat o deosebită atenție problemelor legate de sprijinul pe care trebuie să-l dea organizația de bază U.T.M. a cadrelor didactice organizațiilor U.T.M. de elevi și unităților de pionieri din școli. În cadrul discuțiilor s-a arătat experiența organizației de bază U.T.M. a cadrelor didactice de la Școala de fete nr. 31 care, deși înființată de curînd, a sprijinit îndeaproape activitatea unității de pionieri din școală. Învățătorii și profesorii utemiști au pregătit un număr însemnat de pionieri din clasa a VII-a pentru a intra în rîndurile organizației U.T.M.

Datorită muncii stăruitoare pe care o desfășoară organizațiile U.T.M. în rîndurile învățătorilor și profesorilor utemiști, multe cadre didactice tinere — ca de exemplu tov. Maria Dumitru, învățătoare la Școala de fete nr. 26, Aurelia Ghiță, educatoare, Ion Mușat, profesor de matematică la Școala de 7 ani din Chitila etc. — sînt fruntași în munca profesională și obștească.

Consfătuirea a scos însă la iveală și unele lipsuri care mai dăinuie în munca organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice.

Nu toate birourile organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice sînt preocupate de felul în care își desfășoară munca profesională învățătorii și profesorii utemiști. Astfel, biroul organizației de bază U.T.M. a cadrelor didactice de la Școala medie tehnică de chimie consideră că nu trebuie să se preocupe de organizarea schimbului de experiență și de ajutorarea pe linie profesională a profesorilor utemiști. Unii profesori utemiști de la această școală — de exemplu tovarășa Ionescu și tovarășa Minodora Sîrbu—întîrziau la lecții. Biroul organizației U.T.M. a cadrelor didactice n-a făcut însă nimic pentru a înlătura această situație, pentru a face să crească spiritul de răspundere și să se îmbunătățească atitudinea față de muncă a acestor profesori.

Referatele și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la iveală faptul că organizațiile de bază U.T.M. ale cadrelor didactice nu se preocupă suficient de pregătirea politică și ideologică a tinerilor învățători și profesori. De asemenea, s-a arătat că în multe școli organizațiile U.T.M. ale elevilor și organizațiile de pionieri nu sînt sprijinite în măsura necesară de către cadrele didactice utemiste. Așa stau lucrurile, de exemplu, la Școala mixtă nr. 5, unde organizația de bază U.T.M. a cadrelor didactice subapreciază însemnătatea muncii în rîndurile pionierilor.

Lipsuri însemnate s-au manifestat și se manifestă și în munca de organizație. De exemplu, unii dintre învățătorii și profesorii încadrați în organizația de bază U.T.M. de la Școala de fete nr. 26, nu iau parte cu regularitate la adunările generale și nu respectă disciplina de organizație. Instructorul superior de pionieri de la Școala Andronache, tovarășul Eugen Vrabie, care este și locțiitor de secretar, manifestă dezinteres față de problemele muncii de organizație și nu contribuie la realizarea sarcinilor pe care trebuie să le rezolve biroul.

O lipsă serioasă a organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice este și aceea că nu se preocupă în măsura necesară de felul cum își duc munca învățătorii tineri care nu fac parte din organizația U.T.M., de îndrumarea activității acestora, de primirea celor mai buni dintre ei în rîndurile organizației.

În unele locuri se manifestă însă și din partea conducerii școlilor o atitudine nejustă față de cadrele didactice tinere. Astfel, directoarea Școlii nr. 10 mixtă nu numai că nu ajută aceste cadre să se ridice, să-și îmbunătățească mereu activitatea, ci dimpotrivă, are o atitudine de desconsiderare a muncii lor.

Referatele și discuțiile au scos la iveală și lipsurile existente în munca comitetelor raionale și a Comitetului Orășenesc București U.T.M., precum și ale secțiilor de învățămînt din Capitală. Comitetele raionale U.T.M. nu au sprijinit suficient munca organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice. Adeseori, controlul și îndrumarea muncii exercitate de către aceste organizații au avut un caracter formal, activiștii mulțumindu-se să traseze unele sarcini pe linie organizatorică.

Tot datorită muncii insuficient de stăruitoare a comitetelor raionale, un număr însemnat de învățători și profesori utemiști nu sînt nici în momentul de față încadrați în organizații de bază. Aceasta este, de pildă, situația tovarășei Porumb, profesoară utemistă la Centrul școlar nr. 2-10-13 din raionul Lenin, care nu este încadrată în nici o organizație și plătește cotizația organizației de bază U.T.M. a elevelor.

Lipsuri mari are în această privință și Comitetul Orășenesc București U.T.M., care nu a îndrumat în suficientă măsură activul raional și nu a analizat în adîncime munca pe care o duc comitetele raionale în rîndurile învățătorilor și profesorilor utemiști.

În fața organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice stau sarcini importante. Prima și cea mai însemnată dintre acestea este sarcina ca toți pedagogii utemiști să fie fruntași în munca profesională. Dar acest lucru nu se poate realiza fără o muncă susținută pentru ridicarea continuă a nivelului politic, ideologic și profesional al tinerilor învățători și profesori.

Organizațiile de bază ale cadrelor didactice au sarcina să se preocupe mai intens de sprijinirea organizațiilor U.T.M. ale elevilor și a unităților de pionieri. Învățătorii și profesorii utemiști au datoria să ajute comitetele U.T.M. din școli să ia măsurile cele mai juste pentru a ridica nivelul la învățătură al elevilor, pentru a îmbunătăți disciplina lor.

Sarcini importante stau în fața organizațiilor de bază U.T.M. ale cadrelor didactice în perioada examenelor, precum și în timpul vacanței de vară. Pedagogii utemiști au datoria să sprijine îndeaproape comitetele U.T.M. ale elevilor în vederea unei prezentări cît mai bune a elevilor la examene, să le asigure în aceste zile un regim just, în care participarea la examen să alterneze cu odihna și activități de recreare, ca plimbările, sportul etc. Concluziile examenelor trebuie să fie pentru fiecare învățător și profesor utemist un prilej de îmbunătățire a muncii sale viitoare.

Profesorii și învățătorii utemiști vor trebui să fie în primele rînduri ale muncii de organizare a taberelor și cluburilor pentru elevi și pionieri, contribuind la realizarea unei vacanțe plăcute și instructive a acestora. Un rol de seamă le revine de asemenea în ceea ce privește desfășurarea și în timpul vacanței a concursului tinerilor grădinari și pomicultori.

De pe acum conducerile organizațiilor de bază ale cadrelor didactice trebuie să stabilească mijloacele prin care pot contribui la pregătirea noului an școlar, la antrenarea elevilor în munca susținută de însușire a cunoștințelor încă din primele zile ale anului școlar.

A. WEISS
activist în Secția școli și pionieri a Comitetului Orășenesc U.T.M. București

Vacanța de vară a copiilor

Anul acesta 125.000 copii din întreaga țară vor fi trimiși pe socoteala statului la munte și la mare în frumoasele stațiuni balneo-climaterice.

În cele peste 150 tabere situate în cele mai pitorești colțuri ale țării își vor petrece zilele minunate ale vacanței de vară pionierii și școlarii. În regiunea Stalin — la Poiana Stalin, Timișul de Sus, Bran etc. — se vor deschide 35 tabere de pionieri și școlari; în regiunea Constanța, la Vasile Roaită, se organizează 8 asemenea tabere, la Mamaia 3 tabere, în regiunea Ploești, la Sinaia, Breaza, Bușteni etc. 25 tabere. C.C.S. va organiza 2 tabere, la Homorod în Regiunea Autonomă Maghiară și la Mamaia în regiunea Constanța. Majoritatea taberelor au început să se pregătească pentru primirea micilor oaspeți. La Homorod s-au procurat diferite materiale necesare în excursii, ca: ranițe, costume de sport, precum și material sportiv.

Foileton

Cale lungă, drum de fier...

Zi mare la școala de șapte ani cu limba de predare română din Timbolia. Au început examenele orale. În clasa V-a, elevii, în așteptarea profesoarei, își pun tot felul de întrebări legate de materia la care urmează să dea examenul: matematica.

Deodată, în sală se face liniște. A intrat profesoara. Emoționați și în același timp nerăbdători, elevii așteaptă să vadă ce probleme vor avea de dezlegat, ce probleme le vor aduce biletele, pe care profesoara tocmai le-a scos din servietă.

În prima bancă, doi elevi discută pe șoptite:

— Ei, Nicușor, ți-e frică?

— Frică? De ce, măi Eugen?... N-am învățat împreună? N-am pregătit noi toată materia?

— Da, sigur, dar te vedeam cam emoționat!

— Nu, așa sînt eu palid la examen...

Discuția fu întreruptă de tovarășa profesoară... care-l chemă pe Nicușor să-și scoată un bilet. Nicușor trase biletul și ieși la tablă. Apoi citi problema. Simplă: una din roțile unei locomotive are o circumferință de 314 dm. Să se calculeze raza acestei circumferințe.

Nicușor luă creta în mînă și plin de curaj, sigur pe cunoștințele sale, trecu la rezolvarea problemei...

— Vasăzică, murmură Nicușor pentru sine, întîi să aflu diametrul ...Împart 314 dm. la 3,14... Și raza... raza e simplu de aflat. E de 50 dm. Adică de 5 metri!... Vasăzică roata locomotivei are o rază de 5 metri!

Deodată, Nicușor simți că-l trec nădușelile.

— O roată de locomotivă cu un diametru de zece metri — își spuse el. Ce locomotivă o fi aia? ...Și începu să socotească în gînd, cam ce mărime ar avea această roată!... Zece metri?... Aoleu! Asta înseamnă o roată înaltă cît școala! Sau o roată de locomotivă înaltă cît gara! Păi o locomotivă ca asta, se gîndi Nicușor din ce în ce mai speriat, nici nu intră în gară! ...Mai curînd intră gara în locomotivă!... Că dacă numai roata are zece metri, cît o fi având locomotiva!... Mecanicul, pesemne, trebuie să se urce în ea cu liftul...

Toate aceste gînduri trecură prin mintea lui Nicușor într-o frîntură de secundă.

Era acum sigur că a greșit problema. Și calculă din nou. Degeaba însă. Rezultatul era mereu același. Aproape izbucnind în plîns, el rosti cu glasul sugrumat:

— Gata!

Profesoara privi cu atenție calculele și-i spuse.

— Foarte bine, treci la loc.

Nicușor rămase o clipă înmărmurit, apoi trecu jerpelit în bancă.

— Trebuie s-o întreb pe tovarășa profesoară — se gîndi el — unde se află locomotiva asta, să mergem cu școala s-o vedem.

Urmă la tablă Eugen. Problema lui era următoarea: de la București la Cluj sînt 504 kilometri, iar de la București la Oradea sînt 6550 hectometri. Cîți metri sînt de la Cluj pînă la Oradea, dacă drumul de la București spre Oradea trece prin Cluj?

Din cauza emoției, Eugen trecu pe tablă, în loc de 6550 hectometri, 6550 kilometri. Așa că de la Cluj la Oradea îi ieși o distanță de 6046 kilometri! Adică 6.046.000 metri!

Eugen lăsă creta jos și spuse calm:

— Gata!

Profesoara privi calculele cu aceeași atenție cu care privise problema lui Nicușor și zise:

— Imposibil! Treci la loc.

Atît a spus profesoara. Unde a fost greșeala n-a mai încercat să afle, și nici să lămurească elevii n-a mai încercat.

— Unde am greșit, mă Nicușor? întrebă Eugen cînd se așeză în bancă.

— Nu știu unde ai greșit, dar un lucru pot să-ți spun: ca să te așterni la un asemenea drum de 6046 kilometri, și să-l faci în cîteva ore, îți trebuie neapărat locomotiva mea, cu diametrul roții de 10 metri!

I. AVIAN
SADI RUDEANU

Să organizăm cu pricepere activitatea copiilor în gospodăria anexă

Înconjurînd cu o grijă și o dragoste deosebită copiii și tineretul patriei, partidul și guvernul nostru creează posibilități largi pentru îmbunătățirea continuă a vieții lor. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie cuprinde o serie de prevederi care vor asigura condiții cît mai bune pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor crescuți prin grija statului.

Printre altele, Hotărîrea dă comitetelor executive ale sfaturilor populare sarcina de a pune la dispoziția tuturor instituțiilor de copii terenuri pentru grădini de zarzavat, de a le ajuta să-și creeze gospodării anexă. Aceste gospodării, al căror scop principal este îmbunătățirea hranei copiilor, vor contribui în același timp la înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă.

Participarea copiilor la lucrările în gospodărie le dă acestora bucuria de a aduce și ei, prin munca lor, o contribuție la îmbunătățirea vieții lor materiale. Munca în gospodărie are însă un deosebit caracter instructiv-educativ. Ea dă copiilor prilejul să-și îmbogățească cunoștințele, să se deprindă cu munca practică și le dezvoltă în același timp dragostea de muncă, spiritul de inițiativă, simțul răspunderii. De asemenea, munca desfășurată în aer liber are o influență pozitivă asupra dezvoltării fizice a copiilor și asupra întăririi sănătății lor.

Copiii trebuie să simtă că gospodăria anexă a casei în care trăiesc este gospodăria lor proprie, a întregului colectiv, că fiecare trebuie să fie interesat în obținerea unor rezultate cît mai bune. Sub directa îndrumare a educatorilor, copiii trebuie să participe la diferite munci agricole în grădina de zarzavat, în livada de pomi, la îngrijirea florilor, la creșterea animalelor de curte etc.

Multe instituții de copii — de pildă casele de copii din Lugoj și Găvojdia, regiunea Timișoara, casa din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova, casele din comunele Sumuluș Ciuc și Tîrgu Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară, Gura Humorului, regiunea Suceava, Găești, regiunea Pitești, Oriat, regiunea Stalin etc. — au organizat bine în anul trecut munca în gospodăria anexă. Conducătorii acestor case au îndrumat în mod permanent activitatea practică a brigăzilor de copii, au avut în vedere ca fiecare brigadă să se ocupe de o singură cultură — de la însămînțare pînă la recoltare. În repartizarea sarcinilor s-a ținut seama de vîrsta și dezvoltarea fizică a copiilor. Copiii mai mici au primit sarcini mai ușoare și ale căror rezultate se văd mai repede — ca plivitul, recoltatul legumelor, hrănirea păsărilor — pentru a li se stimula interesul față de această muncă. Copiii mai mari au îndeplinit lucrări mai complicate. Pentru ca participarea copiilor la munca în gospodărie să nu ducă la supraîncărcarea lor cu sarcini, s-a alcătuit un regim just al zilei, în care s-a stabilit timpul necesar fiecărei activități în parte.

Buna organizare a muncii a asigurat obținerea unor recolte bogate, aprovizionarea casei cu o însemnată cantitate de zarzavaturi, legume și fructe. Astfel, casa de copii din Lugoj a obținut de pe cele 12,57 ha. pămînt arabil ale gospodăriei anexe 5648 kg. cartofi, 15 039 kg. legumicole, 6974 kg. cereale și 5860 kg. fîn. Produsele care au prisosit au fost date casei de copii din Teregova.

Sînt însă case de copii care nu au acordat importanța cuvenită organizării gospodăriilor anexă, cu toate că prin mici eforturi ar fi reușit să obțină un teren și să găsească mijloacele necesare pentru cultivarea lui. Așa este cazul casei de copii „Filimon Sîrbu" din Focșani, al casei de copii de la Porcești, regiunea Stalin etc.

Dată fiind importanța pe care o au gospodăriile anexe pentru îmbunătățirea traiului copiilor crescuți prin grija statului, fiecare instituție de copii care n-a avut pînă acum o asemenea gospodărie trebuie să se preocupe în mod serios de organizarea ei.

Pentru ca munca în gospodărie să fie cît mai bine organizată este necesar să se întocmească un plan de cultură și un plan de activitate a copiilor. La fixarea orelor de muncă trebuie să se aibă în vedere situația la învățătură a copiilor precum și faptul că în perioada de examen efortul lor principal trebuie să fie îndreptat către învățătură.

Pentru a scoate în evidență rezultatul muncii copiilor în gospodărie este indicat ca după recoltare să se organizeze o sărbătoare a recoltei. Cu acest prilej, în cadrul unui festival artistic vor fi evidențiate brigăzile care au obținut rezultate deosebite. Aceasta va stimula pe copii, îi va face să lucreze cu mai multă dragoste în gospodărie.

Vacanța de vară, de care ne mai despart puțin timp, va da copiilor posibilitatea să desfășoară o largă muncă gospodărească. Să îndrumăm cu grijă activitatea lor practică, să le dăm prilejul să învețe cît mai mult din munca în gospodăria anexă.

Pe lotul experimental al școlii

La școala de 7 ani din comuna Drăgănești, regiunea București, lotul școlar pentru experimentare a fost împărțit în parcele, repartizîndu-se cîte una pentru fiecare clasă. Pe o parcelă a lotului s-a semănat porumb și cartofi în cuiburi dispuse în pătrat, iar pe altă parcelă s-a semănat după metoda obișnuită, în scopul ca elevii să cunoască în mod direct avantajele pe care le prezintă semănatul după metode înaintate.

Școala are și o grădină cu pomi fructiferi. Anul acesta, numărul pomilor a crescut prin plantarea a 50 de caiși și vișini. S-au mai plantat de asemenea 200 cuiburi de viță de vie altoită.

Școala primește un sprijin prețios din partea părinților. Împreună cu elevii și cadrele didactice, aceștia au pregătit terenul lotului școlar în vederea însămînțării culturilor și ajută la întreținerea lor.

Elevii manifestă un interes deosebit pentru activitatea pe lotul școlar și muncesc cu multă seriozitate pentru îndeplinirea la timp a tuturor lucrărilor de întreținere a culturilor.

Toate aceste acțiuni contribuie la dezvoltarea deprinderilor de muncă practică ale elevilor, fac să crească dragostea lor pentru munca în agricultură, ajută la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare.

Informație

Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R face cunoscut profesorilor de matematică faptul că problemele pentru etapa a II-a a Olimpiadei tinerilor matematicieni pe anul 1954 vor apare în „Gazeta matematică și fizică" nr. 6 — seria B pentru tineret — precum și în suplimentul „Olimpiada tinerilor matematicieni pe anul 1954", care va fi trimis școlilor pînă la 25 iunie a.c. prin secțiile de învățămînt raionale și orășenești.

Deoarece nu pot fi evidențiați la Olimpiadă decît acei elevi și pionieri care au rezolvat bine un număr cît mai mare de probleme la ambele etape, este necesar ca toți participanții la prima etapă să trimită un număr cît mai mare de probleme bine rezolvate și la etapa a II-a.

În taberele de vară, în cluburile pionierești, la palatele și casele pionierilor pot fi alcătuite gazete speciale de perete, unde să fie enunțate toate problemele. Este indicat ca profesorii de matematică să-i îndemne pe pionieri și elevi să rezolve problemele propuse și să trimită soluțiile pînă la 15 august 1954

Soluțiile trebuie trimise pe adresa: Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. — pentru Olimpiada tinerilor matematicieni pe anul 1954 — în strada Spiru Haret nr. 12, București, raionul Gh. Gheorghiu-Dej.

Cronica evenimentelor externe

Căile reglementării păcii în Indochina

În aceste zile de iunie, Geneva, străvechiul oraș de pe malul lacului cu același nume, cunoaște o însuflețire neobișnuită. În holurile hotelurilor impozante, în cafenelele luxoase ca și în cartierele muncitorești ale orașului, se discută cu aprindere progresele pe care le face discutarea problemei Indochinei la conferința miniștrilor afacerilor externe. Știrile care se difuzează de aici în toată lumea reține în cel mai înalt grad atenția opiniei publice mondiale.

Problema instaurării păcii în Indochina interesează astăzi nu numai popoarele francez și vietnamez care au atîta de suferit de pe urma ororilor războiului, nu numai popoarele din sud-estul Asiei care doresc instaurarea unei păci trainice în această parte a lumii, dar și popoarele din toate țările, care văd în reglementarea păcii în Indochina încă un însemnat pas înainte spre micșorarea încordării relațiilor internaționale, încă un obstacol ridicat în calea planurilor nesăbuite ale acelora care vor să dezlănțuie un nou război mondial.

Progresele realizate sînt cu atît mai evidente cu cît în prezent se constată că diferitele delegații la conferință sînt de acord în unele probleme extrem de importante. Așa sînt, de pildă examinarea de către reprezentanții celor două comandamente, atît la Geneva cît și în Indochina, a problemei amplasării trupelor după încetarea operațiunilor militare, a necesității ca încetarea ostilităților în Indochina să fie însoțită de neadmiterea introducerii de noi trupe și de personal militar precum și de armament în Indochina, precum și a faptului că controlul asupra respectării acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare trebuie să fie exercitat de comisii mixte, alcătuite din reprezentanții comandamentelor ambelor părți, și de o comisie formată din reprezentanții unor țări neutre.

Făcînd bilanțul realizărilor pozitive ale conferinței de la Geneva în problema Indochinei, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov a arătat în importantul său discurs de la 8 iunie care sînt problemele principale a căror rezolvare se impune de urgență. V. M. Molotov a subliniat că în ceea ce privește problema încetării operațiunilor militare în Indochina, delegația sovietică consideră necesar ca conferința de la Geneva să-și ia sarcina restabilirii păcii în întreaga Indochina, adică atît în Vietnam cît și în Cambodgia și Laos, așa cum s-a prevăzut de altfel în comunicatul conferinței de la Berlin. În susținerea acestei teze asupra căreia s-au manifestat pînă acum o serie de divergențe între participanții la conferință, V. M. Molotov a arătat caracterul comun al luptei de eliberare a popoarelor din Indochina, subliniind că în Vietnam ca și în Laos și Cambodgia are loc o luptă de eliberare națională împotriva dominației coloniale străine, luptă la care participă nu numai unele forțe armate sau altele, ci popoarele înseși. În afară de examinarea problemelor militare, V. M. Molotov a subliniat necesitatea discutării la conferință, fără nici o amînare, a problemelor politice care reclamă să fie rezolvate în legătură cu situația ce s-a creat în Indochina. În acest scop este necesar să se examineze problemele referitoare la acordarea suveranității și independenței celor trei state indochineze, la ținerea de alegeri libere generale în aceste state, precum și la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Indochinei. De asemenea, trebuie asigurată stabilirea unui contact direct al reprezentanților celor două părți pentru discutarea problemelor politice. V. M. Molotov a sugerat stabilirea în comun a unei proceduri potrivit căreia problemele militare și politice să fie examinate paralel, astfel încît ședințele consacrate problemelor militare și politice să alterneze.

Propunerile ministrului de afaceri externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, reprezintă căile concrete spre încheierea cu succes a lucrărilor conferinței de la Geneva. Aceste căi trebuie examinate în primul rînd de către guvernul Franței, care are acum ocazia să dea dovadă dacă dorește cu adevărat reglementarea păcii în Indochina. Se știe că pînă acum delegația franceză la conferință a adoptat un fel de joc dublu, pronunțîndu-se pe de o parte pentru reglementarea cît mai grabnică a păcii în Indochina, recrutînd pe de altă parte noi contingente pentru armata franceză pentru a fi trimise pe front. Tot odată tratativele militare duse cu generalii americani la Paris și Washington arată limpede că există anumite cercuri în Franța care nu doresc cît de puțin încetarea grabnică a războiului din Indochina și care silesc delegația franceză la conferința de la Geneva să meargă la remorca politicii americane. Această poziție a fost aspru criticată în dezbaterea Adunării Naționale franceze în problema Indochinei, și este semnificativ faptul că, tocmai acum, comisia pentru afacerile externe a Adunării Naționale Franceze a respins tratatul „comunității defensive europene" cu 24 voturi contra 18 și 2 abțineri. Presiunea opiniei publice franceze care respinge ideea creării pactelor agresive, care cere să se reglementeze pacea în Indochina, punîndu-se capăt „războiului murdar" care a costat Franța pînă acum peste 2.000 miliarde de franci, se face tot mai simțită.

Este de asemenea semnificativ faptul că delegația britanică la conferința de la Geneva este departe de a urma politica S.U.A. care caută să împiedice găsirea căii spre reglementarea pașnică și care tinde, dimpotrivă, să preia din mîna francezilor conducerea operațiunilor militare în Indochina. Declarațiile recente ale unor oameni politici englezi cu răspundere făcute tot sub presiunea maselor largi britanice ca și a unor cercuri de afaceri din Anglia interesate în dezvoltarea comerțului mondial, au arătat că Anglia nu-și va asuma niciun fel de obligație care ar putea duce la extinderea războiului din Indochina pînă cînd nu se vor cunoaște rezultatele conferinței de la Geneva. Aceste declarații sînd în vădit contrast cu declarațiile și acțiunile cercurilor conducătoare de peste ocean, ca de pildă aceea a senatorului Knowland, liderul majorității republicane din senat, care pretinde că „numai demonstrații de forță pot salva situația... în Indochina" și că este o eroare să se continue a se discuta la Geneva.

Divergențele tot mai acute dintre Statele Unite și Anglia în problema Indochinei, presiunea crescîndă a opiniei publice din Franța pentru încheierea grabnică a păcii în Indochina, ca și dorința popoarelor din întreaga lume de a se ajunge la o înțelegere la Geneva, arată cît de lipsită de perspective este politica externă a Washingtonului, care ignorează năzuința crescîndă a popoarelor din întreaga lume spre o micșorare a încordării situației internaționale.

D. FRIMU

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 271 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 19 iunie 1954

In acest număr:

- **M. Lihacev:** In strînsă legătură cu practica. (Pag. 2-a)
- Pregătirea pedagogului pentru îndeplinirea sarcinilor școlii sătești în timpul verii. (Pag. 2-a)
- **G. Ogonkov:** Tinerii naturaliști cultivă pepeni verzi. (Pag. 2-a)
- **Prof. univ. N. Sălăgeanu:** Cea de a II-a sesiune științifică a Universității „C. I. Parhon". (Pag. 2-a)
- Cînd profesorul este lipsit de răspundere. (Pag. 3-a)
- Să fim exigenți la examene! **(Raid-anchetă).** (Pag. 3-a)
- Școala în R. P. Albania. (Pag. 4-a)
- **Ing. Ion Ilea:** Stîrpirea buruienilor din culturi. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

Toată atenția bunei organizări a odihnei muncitorilor din învățămînt

Munca încordată, plină de însuflețire, ce se desfășoară în școli pentru asigurarea succesului examenelor se va termina curînd. Odată cu încheierea anului școlar, zecile de mii de salariați ai instituțiilor noastre de învățămînt se vor putea bucura de dreptul consfințit în Constituția țării — dreptul la odihnă, expresie vie a grijii statului nostru de democrație populară față de om — capitalul cel mai de preț.

In fața muncitorilor din învățămînt stau numeroase posibilități de odihnă plăcută, întăritoare. Mulți dintre ei vor pleca în casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor și ale Ministerului Sănătății, sau în cele organizate prin posibilități locale de către comitetele sindicale; mari grupuri de învățători și profesori excursioniști vor cutreera țara, vor cunoaște colțuri pitorești de natură; cadrelor didactice rămase în orașele și satele lor, cluburile și colțurile roșii le vor oferi posibilități variate de recreare, de îmbogățire a cunoștințelor.

Comitetelor regionale și raionale ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt le revine sarcina de a manifesta o grijă deosebită pentru a asigura desfășurarea odihnei membrilor sindicatului în cele mai bune condiții.

Exemplul minunat al felului cum se ocupă comitetele sindicale sovietice de organizarea odihnei cadrelor didactice ne arată căile pentru organizarea unor forme variate și interesante de recreare. In fiecare an, nenumărați învățători și profesori din Uniunea Sovietică pleacă în frumoasele stațiuni balneo-climatice din Crimeea, pornesc în excursii lungi și interesante, participă la cele mai felurite acțiuni culturale și sportive. Una din cele mai însemnate acțiuni — care de altfel se bucură de un mare succes — o constituie excursiile organizate de clubul regional al cadrelor didactice din orașul Gorki, care organizează excursii în cele mai pitorești regiuni ale U.R.S.S. și în localitățile importante din punct de vedere istoric, excursii speciale — pentru profesorii de biologie — în colhozurile fruntașe și la școlile cu cele mai bune grădini experimentale, pentru profesorii de literatură — în locurile unde au trăit și au lucrat clasicii ruși, pentru cei de fizică și chimie în marile întreprinderi. Comitetele sindicale sovietice organizează pentru cadrele didactice tabere de corturi în păduri, călătorii cu șalupele, excursii pe biciclete etc.

Odihna învățătorilor și profesorilor din țara noastră este și ea tot mai bine organizată. Numai în vara trecută, un număr de 12.000 de muncitori din învățămînt au fost trimiși în case de odihnă și sanatorii balneare. In multe locuri s-au organizat case de odihnă prin posibilități locale; comitetele sindicale raionale din Galați și Brăila au organizat excursii pe Dunăre etc. In anul 1954 vor pleca în casele de odihnă ale C.C.S. și sanatoriile balneare în total circa 17.000 de salariați ai instituțiilor de învățămînt de toate gradele. In afară de aceștia, încă circa 5.000 de membri ai sindicatului de învățămînt vor avea locuri în casele de odihnă organizate prin posibilitățile locale de comitetele sindicale, iar un mare număr de cadre didactice din București, Cluj, Timișoara, Suceava etc. vor întreprinde mari și interesante excursii prin țară.

Pregătirile pentru asigurarea unor cît mai bune condiții de odihnă a cadrelor didactice au început din timp în cele mai multe regiuni. Comitetul sindical al regiunii Ploești a pornit aceste pregătiri încă de acum cîteva luni. Colaborînd îndeaproape, comitetele sindicale regionale din Ploești și Constanța au hotărît să facă schimb de locuri, astfel încît învățătorii și profesorii din regiunea Ploești să-și poată petrece vacanța pe litoral, iar cei din Constanța la munte. Multă grijă pentru organizarea odihnei prin posibilități locale dovedesc unele comitete sindicale raionale din București, comitetul regional Oradea etc.

In munca de organizare a odihnei oamenilor muncii din învățămînt, comitetele sindicale regionale și raionale și toți activiștii noștri sindicali trebuie să dovedească o mare grijă față de om, față de nevoile și interesele lui.

Este necesar ca în acest an să se lichideze lipsurile care au existat în trecut în ceea ce privește organizarea odihnei cadrelor didactice. In vara anului 1953 comitete sindicale raionale ca cele din Miercurea-Ciuc, Bîrlad, Suceava, Brad sau Botoșani, dovedind o gravă lipsă de răspundere, n-au folosit toate biletele de trimitere la odihnă primite de la C.C. al S.M.I. și, mai mult decît atît, le-au înapoiat abia după ce expiraseră. Din cauza acestei atitudini de nepăsare, multe cadre didactice au fost lipsite de posibilitatea de a-și petrece concediul în condiții deosebit de bune. De asemenea comitetele sindicale din regiunea Stalin, din raionul R. Vîlcea și altele nu s-au îngrijit de bunul mers al caselor de odihnă organizate prin posibilități locale, nefolosind toate mijloacele ce le stăteau la îndemînă pentru a asigura o bună cazare a salariaților în concediu, o hrană mulțumitoare etc.

Planificînd în mod just, în colaborare cu secțiile de învățămînt și conducerile instituțiilor de învățămînt superior, concediile cadrelor didactice, organizațiile sindicale trebuie să acorde o deosebită atenție repartizării locurilor la casele de odihnă și sanatoriile balneare. Aceste locuri trebuie să fie acordate membrilor de sindicat care au nevoie să-și refacă forțele de muncă și care, în același timp, au cele mai bune rezultate în activitatea instructiv-educativă și social-culturală. Ținînd seama că și în anul acesta se vor repartiza locuri în casele speciale de odihnă ale C.C.S., organele sindicale au datoria să propună trimiterea în aceste case a cadrelor fruntașe, cu rezultate deosebit de rodnice în muncă. Trebuie acordată toată atenția, în această privință, cadrelor didactice care lucrează la sate și a căror activitate a adus o însemnată contribuție înfloririi școlii, culturalizării maselor, dezvoltării agriculturii noastre. De asemenea, trebuie înconjurate cu deosebită grijă cadrele didactice din învățămîntul superior, care au obținut bune rezultate în pregătirea studenților și au o bogată activitate științifică. Organele sindicale vor cere, în același timp, sprijinul sfaturilor populare și al organelor sanitare pentru a putea trimite la odihnă și cură și pensionarii din învățămînt creîndu-le condiții de refacere a sănătății.

Insă comitetele sindicale nu se pot mărgini numai la repartizarea locurilor primite de la C.C. al S.M.I. Pentru a da unui număr cît mai mare de oameni ai muncii din învățămînt posibilitatea de a-și petrece un concediu plăcut, împreună cu familiile lor, activiștii sindicali au datoria să folosească toată priceperea lor gospodărească în scopul organizării, prin posibilități locale, a cît mai multe și mai bune case de odihnă. Este cu totul nejustă în această privință atitudinea unor comitete sindicale raionale ca cel din Focșani (președinte tov. Iordan Tolea) sau din Beiuș (președinte tov. Gheorghe Stelea) care nu s-au interesat din timp de organizarea odihnei cadrelor didactice. Asemenea lipsuri trebuie lichidate cu hotărîre de către organele noastre sindicale.

Grija pentru asigurarea condițiilor materiale necesare odihnei trebuie îmbinată cu organizarea unei bogate activități culturale. Pentru fiecare om al muncii din învățămînt concediul este cel mai bun prilej de a se pune la curent cu cele mai noi opere literare, piese de teatru, filme etc. Comisiile culturale ale caselor de odihnă trebuie să-și alcătuiască planuri amănunțite de activitate pe tot timpul verii, prevăzînd organizarea de biblioteci mobile, conferințe, informări politice, audiții muzicale, gazete de perete humoristice, brigăzi artistice etc.

Cluburile și colțurile roșii vor trebui să constituie, în această perioadă, centrele în jurul cărora se va organiza odihna salariaților rămași în orașe. Deosebit de important este ca acestea să asigure desfășurarea activității în aer liber, amenajînd estrade și auditorii în grădini, terenuri sportive etc., organizînd excursii, antrenînd cadrele didactice pentru a merge în colectiv la stranduri etc.

La sate, organele sindicale au în mod special datoria de a se îngriji ca învățătorii și profesorii să nu fie încărcați cu sarcini în timpul concediului, pentru ca acesta să constituie efectiv un mijloc de refacere a puterii lor de muncă, să contribuie la asigurarea succesului activității lor pline de răspundere în viitorul an școlar. In același timp, trebuie organizată pe scară largă, atît la orașe cît și la sate, activitatea sportivă care să antreneze toate cadrele didactice în timpul concediului lor.

Preocuparea de zi cu zi pentru asigurarea celor mai bune condiții de odihnă a oamenilor muncii din învățămînt, pentru desfășurarea unei bogate și interesante activități culturale și sportive în rîndurile tuturor cadrelor didactice va contribui fără îndoială la obținerea unor roade bogate în instruirea și educarea tineretului, la ridicarea nivelului învățămîntului nostru în viitorul an școlar.

Intîlnire între scriitori și pionieri

Cu prilejul aniversării a 5 ani de la apariția primului număr al gazetei „Scînteia pionierului", duminică dimineața a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală o întîlnire între scriitori și pionieri, organizată de redacția gazetei „Scînteia pionierului".

Scriitorul Marcel Breslașu a citit pionierilor un fragment din lucrarea sa „O poveste despre povești" care a fost viu aplaudat de micii ascultători. Scriitoarea Gica Iuteș a înfățișat apoi copiilor aspecte din munca ei în redacția gazetei „Scînteia pionierului" și le-a vorbit despre felul în care se editează această gazetă.

Scriitorul columbian Arnoldo Palacios, oaspete al țării noastre, care a participat la această întîlnire, a făgăduit pionierilor că va scrie în gazeta lor despre viața grea a copiilor din America Latină.

In încheiere, pionierii au prezentat un scurt program artistic alcătuit din cîntece executate la diferite instrumente.

Să pregătim cu grijă deschiderea noului an școlar

Vor întîmpina noul an școlar pe deplin pregătiți

In vederea deschiderii noului an școlar, cadrele didactice de la școala nr. 1 de fete din Turnu-Severin au luat măsurile necesare pentru ca la data deschiderii cursurilor să fie asigurate condiții cît mai bune de muncă. Astfel, s-a procurat din timp materialul necesar pentru confecționarea a cinci sobe, au și fost transportate și depozitate, cu ajutorul comitetului de părinți, peste 7000 kg de combustibil.

Fruntași în această acțiune sînt muncitorii care au copii în școală și care sprijină în permanență bunul mers al școlii. Datorită colaborării strînse între comitetul de părinți și școală s-au luat măsuri și pentru procurarea materialelor necesare curățirii școlii.

Prin luarea unor astfel de măsuri în vederea unei bune funcționări a școlii în viitorul an școlar, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 de fete din Turnu-Severin dovedesc că au înțeles să-și îndeplinească cu cinste sarcinile ce le revin.

I. ȘTIUCA
corespondent

Se îmbunătățesc condițiile de învățătură

In cursul verii, la Institutul medico-farmaceutic din Capitală se vor executa o serie de lucrări pentru desfășurarea cursurilor în condiții îmbunătățite. Astfel, clădirii Facultății de medicină generală i se va adăuga o nouă aripă, care va cuprinde un amfiteatru, o sală de disecție și alte numeroase încăperi. De asemenea, va fi mărit spațiul Facultății de farmacie.

Pînă la deschiderea noului an școlar va fi dat în folosință și un spital de animale pentru experiențe. La gospodăria anexă a Institutului se construiesc barăci prevăzute cu cuști pentru creșterea diferitelor animale necesare lucrărilor practice.

Se completează, de asemenea, utilajul laboratoarelor, care vor fi înzestrate cu o serie de aparate noi — printre care un aparat de electroforeză, luxmetre, galvanometre etc.

D. VASILE

Își îndeplinesc cu sîrguință sarcinile

La școala medie de 10 ani de băieți din Orașul Stalin, pregătirile pentru noul an școlar au început din timp. Sprijinit de organizația de bază, colectivul de conducere al școlii a trecut la întocmirea unui plan de acțiune, care prevede, printre altele, confecționarea de bănci noi pentru cinci clase, a unui număr de dulapuri pentru sala profesorilor, a unor rafturi pentru bibliotecă etc.

Un sprijin însemnat îl dă școlii Secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc, care se ocupă de bunul mers al pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar. Conducerea școlii, care primește un ajutor însemnat din partea colectivului didactic și a părinților, este hotărîtă să îndeplinească la timp sarcinile privitoare la pregătirea temeinică a viitorului an școlar.

Prof. DIONISIE BOJOANCA
corespondent

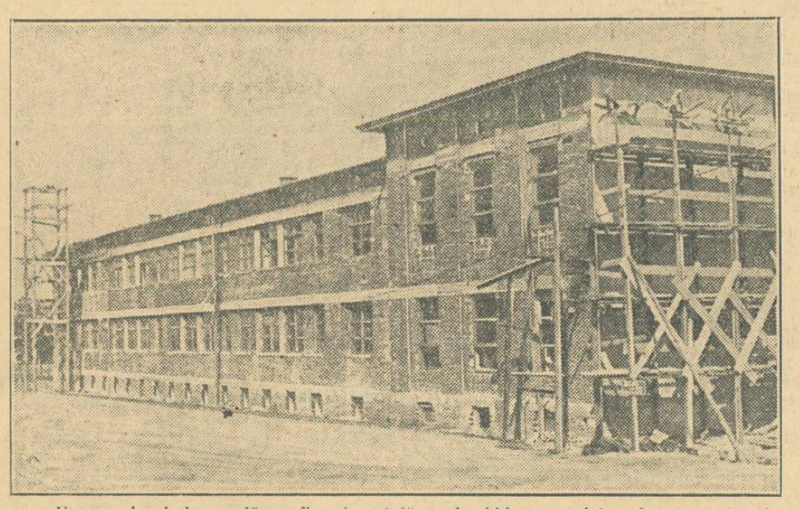

Un nou local de școală va fi gata odată cu deschiderea anului școlar. In cartierul Ferentari din Capitală, în vecinătatea blocurilor muncitorești, copiii vor păși pragul unei școli noi, construită în anii puterii populare. Școala are zece săli de clasă, club bibliotecă și un amfiteatru cu 250 de locuri. In clișeu: construcția școlii.

Părinții în sprijinul școlii

Paralel cu sarcinile privitoare la desfășurarea examenelor, Secția de învățămînt a Sfatului popular orășenesc Iași a prevăzut în planul său de muncă unele obiective importante în legătură cu pregătirea deschiderii noului an școlar. In scopul îndeplinirii la timp și în condiții bune a acestor obiective, Secția de învățămînt a și luat unele măsuri practice.

Astfel, de curînd s-a organizat o consfătuire cu comitetele de părinți, la care au luat parte și directorii școlilor din oraș. In cadrul consfătuirii au fost scoase în evidență realizările unor comitete de părinți. De exemplu, comitetul de părinți și cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 mixtă au desfășurat o muncă rodnică pentru înzestrarea școlii cu cele necesare unei bune funcționări. Pînă în prezent au fost confecționate un număr de dulapuri, vitrine, suporturi pentru laborator și s-a terminat pardosirea unei săli. In curînd se va trece la văruitul școlii, la repararea ușilor etc.

Rezultate asemănătoare s-au obținut și la alte școli din oraș, unde cadrele didactice, fără să neglijeze examenele, sprijinite activ de comitetele de părinți, se preocupă de procurarea materialelor necesare reparării și văruirii localurilor de școală.

Pentru terminarea la vreme a reparațiilor localurilor de școli, Secția orășenească de învățămînt a luat măsuri în vederea procurării varului și a altor materiale necesare reparațiilor. Cu sprijinul comitetelor de părinți și al directorilor, Secția de învățămînt se va ocupa de repararea materialului didactic defect și va înființa un atelier de întreținere a laboratoarelor școlare.

MARIA ENACHE
corespondent

★

Intr-una din ședințele ținute în luna martie, comitetul de părinți al școlii de fete nr. 30 din București a discutat problema mobilizării părinților în vederea bunei pregătiri a deschiderii noului an școlar. Părinții au hotărît să îndeplinească ei înșiși o serie de lucrări de reparație a localului de școală. Pe lîngă aceasta, s-a organizat cu sprijinul lor o serbare. Fondurile rezultate vor fi folosite pentru zugrăvitul și vopsitul în ulei al sălilor de clasă, pentru repararea băncilor și ușilor etc.

★

Colectivul pedagogic al școlii a luat și alte măsuri în vederea bunei pregătiri a noului an școlar: revizuirea și repararea bibliotecii, repararea unor materiale de laborator, a hărților și planșelor etc.

Părinții vor da tot sprijinul acțiunilor organizate de școală în vederea deschiderii noului an școlar, astfel încît să se creeze condiții bune pentru o muncă rodnică.

E. MARIN

A început repararea localurilor de școală

In scopul asigurării unor condiții din ce în ce mai bune de învățătură pentru copiii lor, țăranii muncitori din comuna Călugăreni, raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova, iau parte activă la repararea școlilor în vederea deschiderii noului an școlar. Prin muncă voluntară, țăranii muncitori au și transportat o parte din materialele necesare reparațiilor. La școlile elementare din satele Cloșani și Motru s-au efectuat unele reparații la uși, ferestre și acoperișuri. De asemenea, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular comunal a fost procurat și transportat materialul pentru trei sobe de teracotă ce vor fi instalate la școala elementară din satul Motru. Și în celelalte sate va începe în curînd văruitul școlilor.

Un sprijin prețios îl acordă școlii organizația de bază și deputații sfatului popular comunal, care mobilizează țăranii muncitori pentru terminarea la timp și în bune condiții a reparațiilor.

Cînd se va deschide noul an școlar, copiii țăranilor muncitori din Călugăreni vor avea condiții mult îmbunătățite de învățătură, care vor contribui la asigurarea unor noi succese în muncă.

C. ARGINTARU

Intîlnire cu absolventele

Zile de-a rîndul la Școala pedagogică de fete nr. 2 din București a fost mare freamăt. Se pregătea întîlnirea cu absolventele ultimilor șase ani. Colectivul didactic și elevele voiau ca ziua aceasta să fie frumoasă, așa cum frumoase erau gîndurile cu care școala noastră le întîmpina pe fostele eleve.

Ziua mult așteptată a sosit. Pe poarta școlii fostele eleve intrau în grupuri, cu brațele pline de flori, vesele, unele purtînd de mînă copii. In scurt timp profesoarele și fostele lor eleve stăteau alături în sala împodobită sărbătorește.

Au început să curgă întrebări puse cu îndreptățită curiozitate, să se audă frînturi de fraze care exprimau bucuria revederii: Ce faci? — Ți-am citit cartea de povești pentru preșcolari. — Ai vorbit atît de frumos la radio despre gîndurile și munca ta! — E băiatul tău? Ce mare și voinic!

A început apelul. Un șir nesfîrșit de nume, numele elevelor pe care școala le-a educat, le-a pregătit pentru munca pedagogică. N-au răspuns toate la acest apel, dar școala avea vești despre fiecare, știa despre fiecare unde se află, cum muncește, cum trăiește.

Multe din absolvente au ținut legătura cu școala tot timpul. Unele au venit adeseori în școală, altele au scris colectivului pedagogic. Scrisorile fostelor eleve au ajutat mult școala în îmbunătățirea muncii ei. Absolventele au arătat cum muncesc și cum caută să rezolve problemele pe care le pune munca lor de fiecare zi. Ele au arătat școlii în ce privință mai întîmpină greutăți ajutînd astfel colectivul pedagogic al școlii să vadă asupra căror chestiuni trebuie să insiste mai mult în pregătirea actualelor eleve. Unele au sfătuit de pildă, școala să dea o mare atenție problemelor de contabilitate, cu care educatoarele se întîlnesc în mod curent în conducerea instituțiilor preșcolare.

Cuvîntul conducerii școlii, al celei mai vechi profesoare din școală, Elena Schmitzer, al reprezentantului comitetului de sprijin și al unei absolvente au făcut să retrăiască în mintea tuturor anii frumoși de școală, fapte și întîmplări care au rămas de neuitat.

Discuțiile cu absolventele au făcut să crească entuziasmul elevelor din anul IV pentru munca pedagogică.

Elevele au înțeles cît de mare este bucuria succesului atunci cînd drumul pînă la el este greu dar ai tăria să-l străbați pînă la capăt și nu te dai învins.

Profesoarele au ascultat cu mulțumire pe educatoarele tinere, crescute de ele în școală, cum au vorbit cu dragoste, cu căldură, despre copiii din căminele și grădinițele lor, pe care școala le-a învățat să-i iubească, să-i îngrijească, să-i educe.

— Mi-s tare dragi copiii pe care îi am în grija mea. Aș vrea să-i vedeți cum vorbesc de frumos, cum știu să se poarte de atent și cuviincios. Eu mă mîndresc cu ei — a spus Marcela Popescu, educatoare în comuna Brăniște, raionul Mihăilești. Rostind vorbele, pe figura ei înflorea frumusețea aceea pe care o întîlnești la oamenii fericiți, la oamenii noi care găsesc fericirea în muncă.

Multe dintre fostele eleve au adus fotografii cu imagini din viața grădiniței la care lucrează, obiecte și desene executate de copii. Au adus aceste obiecte pentru ca ele, în locul lor, să vorbească despre munca, strădaniile și bucuriile pe care le prilejuiește activitatea cu copiii.

Adunarea generală a absolventelor a aprobat un plan de măsuri în vederea închegării colectivului absolventelor, care an de an va deveni tot mai larg. In fiecare an absolventele se vor întîlni în școală. Un comitet de organizare a întîlnirii absolventelor va ține legătura cu fiecare, se va interesa despre viața și munca fiecăreia, despre metodele de muncă și experiența cîștigată.

Intîlnirea cu absolventele a făcut să crească entuziasmul în muncă al elevelor și al colectivului didactic al școlii, dorința de a munci mai bine, mai stăruitor, pentru a da an de an patriei cadre cu care învățămîntul nostru să se mîndrească.

ELENA MATEI
directoarea Școlii pedagogice nr. 2 de fete București

O serbare de sfîrșit de an

Cei 26 de elevi ai clasei I-a C de la școala medie de 10 ani „I. L. Caragiale" din București au pregătit cu multă sîrguință, sub conducerea învățătorilor, serbarea lor de sfîrșit de an. Duminică 13 iunie, într-o sală plină de spectatori — părinți, cadre didactice și elevi — s-a desfășurat programul artistic.

Programul a fost variat; s-au prezentat coruri, recitări, scenete, programe de gimnastică și scene de box de pitici.

Spectatorii au fost deosebit de impresionați de dirijorul corului — unul din elevii clasei I-a — care a dovedit multă pricepere.

Un concurs al pionierilor

In scopul intensificării și stimulării activității artistice a copiilor, în raionul Oravița, regiunea Timișoara, a fost organizat un concurs de coruri, dansuri și recitări între unitățile de pionieri din raion.

Pionierii din comunele Ciclova-Română și Ilidia au executat dansuri românești, echipa pionierilor din Răcăjdia a prezentat recitări și o suită de dansuri românești din Banat, iar fiii de mineri din comuna Steindorf au executat dansuri populare germane.

Premiul întîi pe raion a fost obținut de echipa artistică a pionierilor din Răcăjdia, care a executat un program artistic deosebit de frumos.

VASILE POPA

Odihna de vară a cadrelor didactice

Comitetul sindicatului muncitorilor din învățămînt din raionul Trușești acordă multă atenție asigurării unor condiții cît mai bune pentru odihna cadrelor didactice.

In fiecare an, la comitetul sindical sosesc zeci de scrisori de la învățătorii și profesorii trimiși la odihnă, care-și arată recunoștința față de partid și guvern pentru condițiile bune de refacere a puterilor, pentru odihna plăcută ce le este oferită.

Peste 60 de locuri pentru odihnă și tratament, în cele mai frumoase localități balneo-climaterice, vor fi repartizate în anul acesta învățătorilor și profesorilor fruntași din raion, care au muncit cu entuziasm pentru educarea și instruirea tineretului.

Activitatea culturală a grupei sindicale

Grupa sindicală a muncitorilor din învățămînt de la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Simand, raionul Criș, regiunea Arad, contribuie activ la răspîndirea culturii în rîndurile oamenilor muncii de la sate.

Cadrele didactice de la această școală au pregătit împreună cu elevii piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale. Piesa a fost prezentată în cadrul cămin-nului cultural din comuna Simand, la căminele culturale din comunele Vărșand și Socodor precum și la centrul raional Criș.

In aceste zile, cadrele didactice au terminat pregătirea piesei „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, care va fi prezentată de asemenea la căminele culturale din diferite comune ale raionului Criș.

Material didactic confecționat prin mijloace proprii

Convins de importanța folosirii pe scară cît mai largă a materialului didactic pentru însușirea temeinică a cunoștințelor elevilor și pentru întărirea deprinderilor lor de muncă practică, colectivul didactic de la școala medie de băieți din Rădăuți s-a preocupat intens în acest an școlar de confecționarea planșelor, a hărților și a aparatelor de fizică. In fruntea acestei acțiuni a stat profesorul de fizică al școlii, ajutat de membrii cercului tinerilor fizicieni.

Călăuziți de experiența înaintată a școlii sovietice în acest domeniu și aplicînd cu pricepere îndrumările cu privire la confecționarea materialului didactic cuprinse în „Gazeta matematică și fizică", elevii au confecționat, sub conducerea profesorului de fizică și cu sprijinul comitetului de părinți, o lunetă astronomică, rețele optice cu constantele 2/25 și 3/25, inele Newton, cuvă de protecție pentru studiul interferenței și difracției undelor, precum și alte aparate de fizică.

ERVIN ABRAMOVICI
Directorul școlii medii de băieți din Rădăuți

★

Învățătorii și profesorii de științe naturale din raionul Lugoj desfășoară o activitate rodnică de confecționare a materialului didactic prin mijloace proprii.

Cu sprijinul comitetului de părinți, profesorul de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Sudriaș și elevii au confecționat un bogat material didactic cu care s-a completat muzeul școlii. Datorită acestui fapt, în muzeul școlii se află acum peste 500 de piese.

Grija și preocuparea permanentă a cadrelor didactice din acest raion pentru confecționarea materialului didactic reiese și din faptul că în cadrul cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale s-a prezentat un referat cu tema „Cum putem confecționa material didactic prin mijloace proprii".

Prof. I. ENAȘESCU
comuna Sudriaș, raionul Făget

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Tinerii naturaliști cultivă pepeni verzi

La adunarea pionierilor care a avut loc astă iarnă la Kremlin, Valea Ignatenkova și Anea Pronina, tinere naturaliste de la casa de copii din Rahmanovo, au venit cu pepeni verzi. Ele păseau prin Marele Palat al Kremlinului împreună cu tinerii micurinişti şi tinerii tehnicieni care ţineau în mîini modele de avioane, vapoare, diferite maşini, fructe şi flori minunate.

— Pepeni verzi! — auzeau la fiecare pas fetiţele exclamaţii de mirare. — Oare să fie naturali?

Istoria bostănăriei care a luat fiinţă în apropiere de Canalul Moscova, la casa de copii din Rahmanovo este scurtă. Odată, tinerele naturaliste au citit în ziar că colhoznicii din Kuntevo cultivă pepeni verzi şi pepeni galbeni minunaţi. Au început controversele. Cineva şi-a exprimat îndoiala:

— Pepenilor verzi le place soarele! Citeşte în manualul de botanică şi ai să vezi unde se cultivă pepenii verzi şi pepenii galbeni!

Tocmai atunci s-a apropiat de grupul fetiţelor educatoarea Matilda Iacovlevna Sivopleasov. Ea le-a spus că pepenii verzi şi pepenii galbeni se cultivă încă de acum douăzeci de ani în jurul Moscovei. Matilda Iacovlevna le-a povestit copiilor despre lucrările vestitului legumicultor din Moscova, Serafima Petrovna Lebedeva. După scurt timp, copiii au făcut o vizită Serafimei Petrovna.

In anul următor, pe lotul tinerilor naturalişti ai casei de copii au apărut pepeni verzi şi galbeni. Matilda Iacovlevna cunoştea „secretele" culturii plantelor de bostănărie, de aceea chiar în cea dintîi vară tinerii naturalişti au obţinut succese importante: ei au reuşit să obţină asemenea pepeni verzi şi pepeni galbeni, încît veneau să-i admire şi colhoznicii din vecinătate.

Intr-o zi friguroasă de primăvară am vizitat grădina şi livada casei de copii din Rahmanovo.

— Să mergem în „Crimeea" noastră — ne-au propus copiii.

Denumirea de „Crimeea" o poartă aici panta de sud a colinei, înconjurată de arbori şi arbuşti. Intrînd în „Crimeea" tinerilor naturalişti, am simţit imediat o schimbare: aici era cald şi linişte. La aceasta contribuia şi zona verde de protecţie din jurul ei.

Dacă pe alte parcele mai era umezeală, în „Crimeea" solul era bun pentru cultură. Aici copiii pregăteau răzoarele. In centrul „Crimeii" urmau să fie în curînd săditi pepeni verzi şi pepeni galbeni.

Pe Valea Ignatenkova am întîlnit-o în agrolaboratorul tinerilor naturalişti. Ea vărsa seminţele în farfurie şi le punea într-o seră mică.

— Trebuie încălzite — ne-a explicat Valea. — Pînă acum au stat pe gheaţă. Aceasta este călirea. Pepenii noştri nu trebuie să se teamă de oscilaţiile bruşte ale temperaturii.

Ochii fetiţei s-au aprins cînd ne-a povestit despre experienţele pe care plănuia să le facă în timpul verii. Pepenii verzi se cultivă prin trei metode: prin răsădire, prin însămînţare în pămînt încălzit şi în pămînt deschis. O priveam şi ne gîndeam: cît de multe ştie această fetiţă despre plantele sale!

Altoirea pepenilor galbeni pe dovleac se face foarte simplu — ne povesteşte Valea. — Veniţi la vară şi veţi vedea ce minunaţi pepeni galbeni vom avea noi.

Cîte plante nu cresc pe cele două hectare ale lotului tinerilor naturalişti! Un hectar este ocupat de livada micuriniştă. In august poţi vedea aici mere uriaşe, pere aromate, struguri grei. Chiar un pomicultor cu experienţă ar avea de ce să se mire în această livadă.

Celălalt hectar este ocupat de grădină. Şi aici găseşti o excepţională varietate de plante. Numai pătlăgele roşii sînt 30 de specii.

S-ar putea povesti multe despre tinerii maeştri ai culturii cartofului, verzei, sfeclei, grîului, ierburilor furajere.

Cu cîţiva ani în urmă, în jurul casei de copii creşteau buruienile. Astăzi, în acest loc e o livadă înfloritoare, o „Crimee" nordică — minunate creaţii ale viitorilor transformatori ai naturii.

La toamnă, tinerii naturalişti din Rahmanovo vor arăta roadele muncii lor la „Expoziţia agricolă unională".

G. OGONKOV

In strînsă legătură cu practica

Colhozul „Molotov" din raionul rural Alma-Ata, regiunea Alma-Ata, se întinde la poalele munţilor albaştri Ala-Tau Zaliisk.

In brigăzile colhoznice lucrează oameni de diferite specialităţi — agronomi, zootehnicieni, veterinari, tractorişti, combaineri, şoferi. Cei mai mulţi dintre ei au fost educaţi şi instruiţi în şcoala medie locală. Foşti elevi ai şcolii — ca tov. Korşikov, brigadierul unei brigăzi de cîmp, tov. Scetinin, brigadierul unei brigăzi de creştere a animalelor, tov. Kovaliov, pomicultorul colhozului etc. au devenit specialişti de înaltă calificare în agricultură.

Examenele de biologie, care au avut loc de curînd, au arătat că şcoala a acordat o deosebită atenţie organizării lucrărilor practice ale elevilor şi în special lucrărilor pe lotul şcolar şi în sera şcolii.

...In faţa examinatorilor — profesoara de biologie G. P. Nazarova şi asistenta I. A. Rasschina — stă eleva Nina Maxacova din clasa a VI-a. Ea povesteşte cum a obţinut Miciurin varietatea de pere „Bere de iarnă", dovedind că stăpîneşte cunoştinţe adînci şi că iubeşte munca în agricultură.

„Ivan Vladimirovici Miciurin a obţinut în felul următor perele din soiul „Bere de iarnă" — spune eleva, sigură de sine. Primăvara de timpuriu, înainte de îmbobocire, el a deschis un mugure pe un păr de soiul „Ussuriisc" şi a rupt cu o pensetă toate staminele. El a făcut aceasta pentru a împiedica autopolenizarea. Apoi a acoperit floarea cu un săculeţ de tifon, pentru a o feri de polenul altor flori. Peste două zile, cînd stigmatul fructului s-a copt, Miciurin a introdus polen de păr de varietate sudică. Datorită încrucişării a obţinut o nouă varietate de pere, care a primit numele de „Bere de iarnă". Noua varietate a păstrat de la părul de soiul „Ussuriisc" rezistenţa la îngheţ, iar de la varietatea gingaşă din sud — calităţile înalte ale fructului. Para obţinută de Miciurin este mare, gustoasă şi se păstrează multă vreme în condiţiile de iarnă".

Eleva răspunde bine şi la întrebarea a doua — „Structura seminţelor plantelor monosepale şi bisepale".

Asistenta îi pune o întrebare suplimentară: Ce este înmulţirea vegetativă a plantelor? Şi la această întrebare urmează un răspuns clar şi precis.

Mulţi elevi şi-au sprijinit răspunsurile la examene pe experienţele efectuate în timpul anului. Saia Jalgobaeva, povestind despre condiţiile de formare a amidonului în planta verde, a arătat experienţa pe care a efectuat-o în legătură cu această problemă. La întrebarea suplimentară despre înmulţirea cartofilor prin ochi, Ludmila Gorelkina a răspuns:

— Eu am procedat aşa: după ce am tăiat ochii din tubercul împreună cu o parte de miez, i-am sădit în pămînt. Cînd pămîntul s-a mai uscat, i-am udat. In curînd au apărut lăstarii. Inmulţirea cartofului prin ochi este posibilă şi se face în cazurile cînd nu dispunem de suficient material de sămînţă.

Elevii au arătat la examen cum au obţinut seminţe de varză, cum au cultivat plante leguminoase, cum au lucrat în sera şcolii etc.

Ei se apropiau de mesele pline cu ghivece şi cutii cu plante, alegînd tot ce era necesar pentru a-şi ilustra răspunsurile.

Totuşi, trebuie să menţionăm că au fost şi cazuri cînd se constata o pregătire practică mediocră a diferiţilor elevi. Unul din ei, povestind despre îngrăşămintele organice şi minerale şi despre altoirea pomilor, nu putea răspunde decît cînd era ajutat de profesor. El n-a putut arăta cum trebuie făcute procedeele de altoire, n-a putut explica bine ce este un butaş.

Directorul şcolii, Alexei Zinovievici Groza a spus că şcoala trebuie să facă mai mult pentru a insufla tuturor copiilor dragostea faţă de natură, faţă de munca agricolă, pentru a-i înarma cu cunoştinţe adînci şi temeinice despre bazele ştiinţei miciuriniste.

M. LIHACEV

(Din „Uciteliskaia Gazeta").

La Muzeul politehnic din Moscova, un colaborator ştiinţific demonstrează vizitatorilor încălzirea metalului prin curent de înaltă frecvenţă.

LIVADA DIN SATUL KNEVICI

Şcoala din satul Knevici, raionul Şkotovsk, regiunea Vladivostok este înconjurată de o livadă minunată. E suficient să vizitezi această livadă spre a afla ce fructe cresc în Extremul Orient. Aici sînt aproape 200 varietăţi de meri, peri, pruni, vişini. Mai multe parcele sînt ocupate cu flori, iar pe parcelele de experienţă cresc culturi cerealiere, de bostănărie şi leguminoase.

In această livadă toată munca este efectuată de şcolari. Cu cîţiva ani în urmă, s-a înfiinţat din iniţiativa organizaţiei de comsomol cercul tinerilor naturalişti. Ei au amenajat o grădiniţă, unde au început să facă experienţe de aclimatizare, de îmbunătăţire şi de obţinere a unor noi specii de culturi. Membrii cercului au obţinut două varietăţi de pruni rezistenţi la ger, zeci de varietăţi de flori. In livadă s-au aclimatizat şi rodesc bine diferite varietăţi de meri, caişi, viţă de vie.

Tinerii naturalişti întreţin legături cu instituţiile de cercetări ştiinţifice din Extremul Orient, fac schimb de experienţă cu tinerii naturalişti ai multor şcoli din Primorie şi din alte regiuni ale ţării.

ORGANIZAREA ODIHNEI DE VARĂ A COPIILOR

S-au încheiat examenele în clasele superioare ale şcolilor. Acum, una dintre cele mai importante sarcini este organizarea odihnei de vară a copiilor în taberele de pionieri din oraşe şi din afara oraşelor, în taberele-baze de turism, în şolarii etc. Ministrul Învăţămîntului al R.S.F.S.R., tov. Kairov, a dat un ordin special privitor la această problemă.

Şefii secţiilor de învăţămînt ţinutale, regionale şi orăşeneşti trebuie să asigure alegerea minuţioasă şi la timp a copiilor de vîrstă şcolară şi preşcolară care vor fi trimişi în instituţiile curative de vară. Se atrage atenţia asupra necesităţii de a asigura în timpul odihnei de vară protecţia sănătăţii copiilor, mai ales în timpul excursiilor, al jocurilor de masă, al exerciţiilor sportive, al scăldatului.

85 DE TINERI TRACTORIŞTI

In anul 1949, la şcoala de şapte ani din satul Torkanovka, regiunea Vinniţa, s-a organizat un cerc al tinerilor tractorişti.

De atunci şi pînă acum cercul a pregătit din numărul elevilor şcolii 85 de tractorişti. Mulţi dintre ei lucrează în prezent în această specialitate în colhoz şi S.M.T.

In acest an, în cercul tinerilor tractorişti au studiat 15 elevi din clasa a VII-a. De curînd a ieşit a cincea promoţie de tractorişti. Majoritatea absolvenţilor au obţinut la cerc cunoştinţe temeinice.

In anul 1951, comitetul Expoziţiei regionale a acordat cercului diploma de gradul I. In acest an, cercul tinerilor naturalişti de la şcoala din Torkanovka participă la Expoziţia agricolă unională.

Pregătirea pedagogului pentru îndeplinirea sarcinilor şcolii săteşti în timpul verii

Hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.U.S. din 5 septembrie 1953 şi din 2 martie 1954 pun în faţa şcolilor elementare săteşti sarcini deosebit de însemnate.

Pentru a se pregăti din timp pentru rezolvarea acestor sarcini în procesul instruirii şi educării copiilor, învăţătorii trebuie să folosească o parte din vacanţa de vară (înainte de începerea noului an şcolar).

Această pregătire trebuie să cuprindă următoarele:

1. Inainte de toate, fiecare pedagog al şcolii săteşti trebuie să studieze bine colhozul din satul său şi situaţia reală a lucrurilor în acest colhoz. Numai în aceste condiţii el va putea să îmbine cu succes învăţămîntul cu viaţa înconjurătoare, cu practica colhoznică.

Vara pot fi studiate ramurile principale ale agriculturii colhoznice. Pot fi cunoscute ogoarele, fînaţele, grădinile, se poate vizita livada colhoznică, se poate dobîndi o reprezentare concretă despre creşterea animalelor. Cunoscîndu-se bine ogoarele colhozului, ferma sa de vite pentru lapte, depozitul de păstrare a legumelor, hambarele de cereale etc. nu vor fi greu de planificat din timp excursii care să fie organizate cu copiii în cursul anului şcolar viitor cu prilejul studierii diferitelor teme din programă.

Astfel, în programa ştiinţelor naturii pentru clasa a II-a este indicată o excursie de toamnă în grădină pentru studierea plantelor leguminoase şi a buruienilor, precum şi o excursie de primăvară în livadă, pentru cunoaşterea pomilor şi arbuştilor fructiferi. In clasa a III-a programa prevede o excursie de toamnă la cîmp, pentru cunoaşterea de către elevi a culturilor de cîmp, a buruienilor, a lucrărilor la cîmp, ca şi o excursie de iarnă la grajdurile de vite ale colhozului, unde elevii vor vedea cum sînt îngrijite vitele domestice în timpul iernii. In clasa a IV-a, cu prilejul studierii temei „Apa" este folositor să le arătăm şcolarilor sursele de aprovizionare cu apă a colhozului, construcţia conductei de apă şi a adăpătoarelor automate din adăposturile vitelor, măsurile de întreţinere a apei în stare curată; în legătură cu lecţiile din tema „Aerul" trebuie să le povestim despre construcţia sistemului de ventilaţie în grajdul vacilor, al cailor, în coteţul de păsări; cu prilejul studierii temei „Solul" trebuie să observăm cu copiii lucrările de primăvară pe ogoare şi să-i familiarizăm cu uneltele şi maşinile agricole. (In perioada de vară pedagogul studiază cu atenţie staţiunea de maşini şi tractoare, activitatea ei şi trasează conţinutul excursiei).

Este absolut evident că învăţătorul care nu-şi cunoaşte propriul său colhoz, care nu are reprezentări concrete despre ogoarele lui, despre gospodăria lui, nu va putea organiza just şi efectua cu succes toate aceste excursii ale elevilor cerute de programă.

Fără o legătură strînsă cu colhozul, sovhozul şi S.M.T. nu se poate realiza în clasele elementare o oarecare pregătire politehnică a elevilor, nu li se pot arăta în practică, într-o formă accesibilă, cele mai importante laturi ale agriculturii socialiste.

2. Studiind în mod amănunţit agricultura colhozului, pedagogul va obţine un excelent material cifric, luat direct din viaţă, din practică.

Din vastul material cifric cules învăţătorul îşi va putea alege datele cele mai caracteristice pentru colhoz, folosindu-le în procesul de învăţămînt în legătură cu studierea diferitelor teme, din programă. Astfel, programa de ştiinţele naturii pentru clasa a II-a cere să se folosească la tema „Grădina" exemple concrete din practica colhozurilor şi sovhozurilor locale, care caracterizează succesele în cultura legumelor". Programa pentru clasa a III-a cere să se folosească la tema „Plantele care cresc la cîmp". „Exemple concrete din practica colhozurilor şi sovhozurilor locale, care caracterizează succesele agriculturii socialiste în lupta pentru recoltă", iar la tema „Animalele domestice şi animalele sălbatice" — „exemple concrete din practica colhozurilor şi sovhozurilor, care caracterizează succesele creşterii animalelor".

Nu trebuie să uităm de asemenea că datele cifrice care caracterizează activitatea şi realizările colhozului constituie un excelent material pentru alcătuirea problemelor de aritmetică. Rezolvînd aceste probleme, copiii se obişnuiesc să aplice cunoştinţele teoretice dobîndite la fenomenele producţiei agricole care le este cunoscută şi apropiată.

3. Invăţătorii tineri şi cu puţină experienţă în agricultură trebuie să se exercite pe lotul şcolar în însuşirea diferitelor metode de îngrijire şi întreţinere a plantelor (de pildă, copilirea tomatelor, stropitul şi îngrăşarea suplimentară a terenului în perioada de vegetaţie, lupta împotriva dăunătorilor culturilor agricole).

Fiecare pedagog trebuie să stăpînească la perfecţie nu numai metodica de predare a lecţiilor pe lot, ci şi metodele raţionale de îndeplinire a tuturor lucrărilor pe care vor trebui să le execute elevii: pregătirea materialului de însămînţat şi sădit (selecţionarea, păstrarea, încercarea puterii de germinaţie), prelucrarea şi îngrăşarea solului, însămînţatul, săditul, îngrijirea plantelor, recoltatul şi calcularea recoltei, pregătirea lotului pentru iarnă.

Fireşte că învăţătorul îşi va putea însuşi metodele juste ale acestor lucrări numai dacă le va îndeplini el însuşi.

Este important de asemenea să se folosească perioada de vară pentru efectuarea lucrărilor pe lot cu elevii. Pedagogul îi învaţă pe copii nu numai să îngrijească bine plantele şi să obţină recolte bogate, ci şi să le observe, să vadă modificările aspectului lor exterior (apariţia fructelor, a florilor, formarea rodului, vestejirea plantelor), să-şi noteze în caiete datele cu privire la volumul şi la calitatea lucrărilor efectuate precum şi observaţiile făcute. In procesul acestor lucrări se constată care sînt lucrările mai interesante şi pe măsura forţelor copiilor, precum şi care lucrări nu sînt pe măsura forţelor lor, fiind îndelungate, plictisitoare.

Tot în timpul verii trebuie să ne preocupăm de folosirea ca îngrăşămînt organic a tuturor deşeurilor provenite din plante (buruienile plivite, rămăşiţele de recoltă etc.) prin prepararea compostului.

Pregătindu-se pentru noul an şcolar, învăţătorul trebuie să folosească pe larg literatura metodică şi agricolă.

Cunoaşterea acestei literaturi îl va înarma pe învăţător cu cunoştinţele necesare pentru a lua parte activă la realizarea hotărîrilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la problemele agriculturii.

(Extras din articolul lui P. A. ZAVITAEV, candidat în ştiinţe pedagogice, publicat în revista „Nacialnaia Şcola").

La o lecţie de fizică

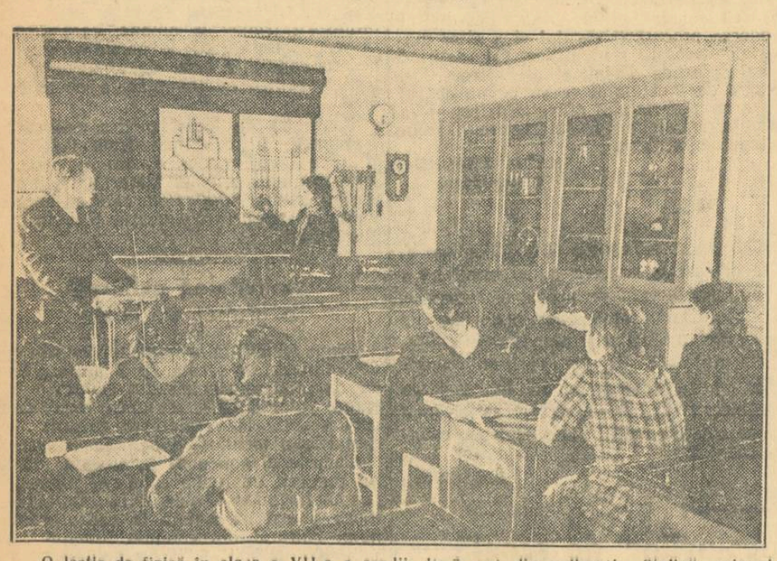

O lecţie de fizică în clasa a VII-a a şcolii de 7 ani din colhozul „Stalin", raionul Salsc, regiunea Rostov. La lecţie, răspunde eleva Violeta Golodenco. La catedră, profesorul Vladimir Şavarin.

Cea de a II-a sesiune ştiinţifică a Universităţii „C. I. Parhon"

Prof. univ. N. Sălăgeanu

membru corespondent al Academiei R.P.R., prorector al Universităţii „C. I. Parhon"

In zilele de 7, 8 şi 9 iunie a avut loc cea de a II-a sesiune ştiinţifică a Universităţii „C. I. Parhon" în cadrul căreia s-au prezentat rezultatele activităţii pe care au desfăşurat-o cadrele didactice pe tărîmul cercetării ştiinţifice în prima jumătate a anului în curs.

Dările de seamă asupra activităţii ştiinţifice a facultăţilor, prezentate de tovarăşii decani în cadrul şedinţelor pe secţii, au arătat felul în care au fost îndeplinite planurile de activitate ştiinţifică ale catedrelor. La cele mai multe facultăţi munca de cercetare ştiinţifică s-a desfăşurat în conformitate cu planul alcătuit la începutul anului şcolar. Astfel, la Facultatea de filologie s-au îndeplinit prevederile planului la 160 de teme, la Facultatea de matematică şi fizică la 152 de teme, la Facultatea de geologie-geografie la 42 de teme, iar la Facultatea de biologie la 64 de teme.

In decursul primului semestru al anului şcolar, Universitatea „C. I. Parhon" a dat la tipar un număr însemnat de lucrări ştiinţifice. Cele mai multe dintre acestea sînt lucrări de cercetare cu caracter original. Aşa, de exemplu, Facultatea de biologie a dat la tipar 62 de lucrări ştiinţifice iar Facultatea de geologie-geografie 48 de lucrări.

Lucrările ştiinţifice originale trebuie să constituie un prim rezultat al activităţii de cercetare ştiinţifică a cadrelor didactice. Totuşi, este necesar să se dea o mai mare atenţie lucrărilor de sinteză, cum sînt tratatele, monografiile, manualele pentru învăţămîntul superior. O atenţie deosebită a acordat acestei forme de activitate ştiinţifică Facultatea de matematică şi fizică, care a tipărit în decursul primului semestru un mare număr de tratate: „Teoria funcţiilor şi variabilelor complexe", de acad. prof. S. Stoilov, „Introducere în algebră" şi „Inele şi ideale" (partea I-a) de acad. prof. Gr. C. Moisil, „Metode vectoriale în fizica matematică" (vol. I şi II) de prof. N. Teodorescu, „Elemente de calculul probabilităţii" de prof. Gh. Mihoc, „Bazele fizice ale descărcărilor în gaze" de acad. prof. Eugen Bădărău, „Fotometria şi calculul instalaţiilor de iluminat" de conf. R. Grigorovici etc. Cadrele didactice ale acestei facultăţi au mai elaborat în decursul acestui an şcolar textul a nouă tratate şi monografii.

Şi Facultatea de filologie a dat la tipar unele lucrări de proporţii mai mari, ca de pildă, „Antologie de texte dialectale" (responsabil prof. D. Macrea), „Antologie de texte pentru studiul limbii române contemporane" (responsabil acad. prof. Iorgu Iordan), manuale de limba rusă pentru toate facultăţile şi institutele de învăţămînt superior din R.P.R. elaborate de un colectiv, „Manualul de istorie a literaturii latine" (responsabil prof. Barbu Nicolae) etc.

La aceeaşi facultate au fost terminate şi o serie de lucrări individuale, printre care amintim „Contribuţii la fondul principal de cuvinte al limbii române" de prof. D. Macrea, „Studii asupra cronicii lui Ion Neculce" de acad. prof. Iorgu Iordan, „Camil Petrescu dramaturg" de conf. O. Crohmălniceanu, „Unele probleme ale tipicului în literatura noastră de după 23 August" de conf. Paul Georgescu.

Socotim că Universitatea noastră dispune de specialişti de înaltă calificare, cu o experienţă vastă în domeniul diferitelor ramuri ale ştiinţei, care pot elabora fie singuri, fie ajutaţi de cercetători mai tineri, lucrări de sinteză de mari proporţii, atît de necesare cercetătorilor, studenţilor şi chiar unor persoane care îşi desfăşoară activitatea în afara instituţiilor de învăţămînt superior şi doresc să-şi adîncească cunoştinţele în domeniul de activitate în care lucrează.

Profesorii şi conferenţiarii din facultăţile noastre au elaborat în acest an şcolar o serie de cursuri care au fost date la litografiat. Asupra acestei probleme şi-a concentrat mai mult atenţia Facultatea de ştiinţe juridice, care, în decursul acestui semestru, a elaborat în întregime sau aproape în întregime textul a 12 cursuri, ceea ce constituie o realizare însemnată. Totuşi aceste cursuri mai trebuie să fie completate şi îmbunătăţite, urmînd ca apoi să fie date la tipar.

In decursul primului semestru al anului şcolar cadrele didactice de la Universitatea „C. I. Parhon" au dus o acţiune susţinută pentru răspîndirea ştiinţei în masă. S-au scris diferite broşuri de popularizare, au fost publicate în reviste unele articole şi mai ales s-au ţinut conferinţe în cadrul Societăţii pentru Răspîndirea Ştiinţei şi Culturii. Cadrele didactice au activat de asemenea în consiliile ştiinţifice ale societăţilor ştiinţifice, în comitetele de redacţie ale diferitelor publicaţii, în comitetele editurilor. Facultatea de biologie, de pildă, a publicat 22 lucrări de popularizare, iar Facultatea de geologie-geografie 22 de lucrări, printre care broşurile „Fiinţe microscopice cu efecte mari din trecutul pămîntului" de N. Filipescu, „Grigore Cobălcescu" de V. Patriciu, „Cum se naşte munţii" de C. Gheorghiu, „Circulaţia apei în natură" de St. Stoenescu etc.

Discuţiile care au avut loc în cadrul sesiunii au arătat că unele catedre nu au respectat disciplina de plan în ceea ce priveşte activitatea de cercetare ştiinţifică. De exemplu, tovarăşa Constanţa Alexe, asistentă la catedra de materialism dialectic (Facultatea de filosofie) nereuşind să-şi asigure colaborarea unui specialist în fizică, a renunţat la cercetările în legătură cu „Lupta dintre materialism şi idealism în fizică în ţara noastră". De asemenea, tov. Elvira Călin, conferenţiar la Facultatea de filologie, a întrerupt orice cercetare la temele „Particularităţile creaţiilor lui Maxim Gorki în prima sa perioadă literară" şi Maupassant — viaţa şi opera sa". De aici se desprinde concluzia că trebuie să procedăm cu mai mult discernămînt la alcătuirea tematicii ştiinţifice şi să apreciem în mod just posibilităţile catedrelor noastre.

O altă lipsă în îndeplinirea planului de activitate ştiinţifică o constituie întîrzierile ivite în legătură cu rezolvarea diferitelor teme. Aşa, de exemplu, la Facultatea de filologie s-au întîrziat cercetările la 20 de teme, la Facultatea de geologie-geografie la 3 teme, iar la cea de biologie la 9 teme. Aceste întîrzieri se datoresc în bună parte unor cauze obiective, ca greutăţi în procurarea informaţiei ştiinţifice, lipsa unor aparate sau substanţe chimice absolut necesare, cazuri de îmbolnăvire etc. Totuşi, dacă tematica nu ar avea un caracter atît de pronunţat individual, cercetările s-ar putea efectua în colectiv şi astfel s-ar putea asigura mai bine continuitatea cercetărilor şi rezolvarea la timp a temelor.

In decursul semestrului I a apărut numărul 3 din „Revista Universităţii „C. I. Parhon" şi a Politehnicii Bucureşti" seria ştiinţelor naturii. Şi în această direcţie se constată unele greutăţi şi lipsuri. Astfel, această revistă nu şi-a organizat încă un colectiv de redacţie, iar comitetul de redacţie se întruneşte destul de rar şi incomplet. Lipsa cea mai mare este însă aceea că s-a întîrziat apariţia seriei ştiinţelor sociale.

Cele mai mari greutăţi întîmpinate în munca ştiinţifică se datoresc faptului că lipsesc revistele ştiinţifice de specialitate precum şi faptului că asistenţii au norme didactice relativ mari. Dacă s-ar cuprinde în normă didactică şi excursiile pe care le fac asistenţii cu studenţii, şi determinările de material de pe teren, recoltat de studenţi, s-ar putea veni simţitor în ajutorul asistenţilor, astfel încît acestia să-şi poată desfăşura munca ştiinţifică în condiţii mai bune.

Sesiunile ştiinţifice reprezintă oglinda fidelă a nivelului şi a intensităţii activităţii ştiinţifice a fiecărei catedre şi a fiecărui cercetător în parte. Organizarea celei de a II-a sesiuni ştiinţifice a constituit o preocupare vie pentru conducerea Universităţii, pentru conducerile facultăţilor şi pentru fiecare catedră. Lucrările prezentate în cadrul sesiunii au fost alese şi redactate din timp. Citirea lor în şedinţele colectivelor de catedră a determinat o simţitoare îmbunătăţire a calităţii lor. Lucrările au fost apoi redactate în formă definitivă şi depuse spre consultare în bibliotecile facultăţilor şi, în sala de consiliu a rectoratului.

In actuala sesiune ştiinţifică au fost prezentate circa 200 de comunicări, grupate pe diferite secţii şi subsecţii. Faţă de sesiunea din anul trecut, se constată o ameliorare a muncii ştiinţifice; a crescut numărul comunicărilor, s-a îmbunătăţit organizarea sesiunii. Discuţiile în secţii s-au purtat de asemenea la un nivel mai ridicat şi au constituit un ajutor simţitor pentru autorii diferitelor lucrări prezentate. La comunicări au participat şi specialişti din alte centre universitare.

Numeroase comunicări au prilejuit discuţii interesante. Printre acestea se numără comunicările „Despre cele trei lozinci leniniste în problema ţărănească" de prof. L. Tismăneanu şi „Caracterul popular al literaturii" de prof. G. Macovescu, ţinute în cadrul şedinţei festive de deschidere a sesiunii, „Arta ca formă a conştiinţei sociale" de conf. M. Breazu, „Antagonismul dintre materialism şi idealism în istoria logicii" de prof. A. Joja, „Contribuţii la studiul influenţei factorului istorico-social asupra senzaţiilor" de acad. prof. M. Ralea şi „Despre dialectica în filozofia lui Herzen" de aspirant R. Tomoioagă, (Facultatea de filosofie); „Scenariul cinematografic ca gen literar" de prof. M. Novicov (Facultatea de filologie); „Tratatele de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală ale R.P.R." de conf. Olimpiu Olteanu (Facultatea de ştiinţe juridice); „Natura combinaţiilor aminelor aromatice cu acizii graşi inferiori. „Sisteme binare; amine aromatice substituite cu acidul formic" de prof. E. Angelescu şi lector C. Holsckv şi „Cercetări polarografice în chimia analitică" de acad. G. Spacu şi lector D. Negoiu (Facultatea de chimie); „Contribuţii la studiul Cynipidelor din R.P.R. (Insecta Hymenoptera)" de prof. M. A. Ionescu (Facultatea de biologie).

Discuţiile purtate pe marginea comunicărilor au scos în evidenţă contribuţia pe care o aduc acestea la dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice din ţara noastră şi au criticat lipsurile care s-au vădit în unele comunicări. Astfel, în secţia de biologie a fost criticată poziţia asistentului N. Tatomir, care, prezentînd lucrarea efectuată în colaborare cu conf. Tarnavski despre „Structura morfologică a gineceului infer. privind origina sa axială sau apendiculară", a făcut un istoric amplu al problemei şi apoi a expus pe scurt concluzia la care au ajuns autorii, fără să fi prezentat nimic din materialul cercetat, care de altfel era abundent, fără să ia poziţie critică faţă de părerile diferiţilor autori în legătură cu această problemă.

Din întreaga universitate numai facultăţile de pedagogie şi ziaristică nu au prezentat comunicări în actuala sesiune. Facultatea de ziaristică e nou înfiinţată şi dispune de puţine cadre didactice proprii; Facultatea de pedagogie însă, la care lucrează 44 de cadre didactice cu munca de bază în facultate, ar fi trebuit să prezinte comunicări în această sesiune. Chiar dacă s-a planificat ca temele cercetate să fie terminate pînă la sfîrşitul anului, totuşi măcar o parte din ele puteau constitui subiectul unor lucrări preliminare.

E îmbucurătoare participarea intensă a cadrelor tinere din Universitate la această sesiune. De exemplu, a treia parte din totalul comunicărilor de la Facultatea de filologie a fost făcută de preparatori şi asistenţi tineri. La Facultatea de biologie au prezentat comunicări 25 de cadre tinere, dintre care unele se află la prima lor comunicare. Trebuie subliniat faptul că numai trei aspiranţi au prezentat lucrări în actuala sesiune ştiinţifică. Este bine ca aceştia să publice singuri, sau în colaborare cu conducătorii lor ştiinţifici, lucrări preliminare. Observaţiile făcute cu prilejul comunicărilor vor contribui la ameliorarea muncii lor în viitor şi la redactarea lucrării de dizertaţie.

In universităţile sovietice se organizează două sesiuni ştiinţifice pe an, şi anume, una în lunile februarie, martie sau aprilie — sesiune de comunicări propriu zisă — iar a doua la sfîrşitul lunii decembrie sau la începutul lunii ianuarie, care are mai mult caracterul unei analize a muncii ştiinţifice efectuate în cursul anului de către cadrele didactice. In această sesiune fiecare profesor, conferenţiar sau membru al personalului ajutător ţine în faţa plenarei facultăţii o expunere asupra modului în care şi-a îndeplinit sarcinile din planul de activitate ştiinţifică. Rapoartele de activitate se analizează în şedinţa plenară pe universitate, iar pe baza lor se fac propuneri de avansare de la un grad didactic la altul.

Socotind că şi în această privinţă experienţa sovietică ne poate servi ca exemplu în anul şcolar viitor ne vom strădui să organizăm pentru întîia oară o sesiune ştiinţifică în universitatea noastră închinată analizei rapoartelor de activitate ştiinţifică, care va contribui la ridicarea simţitoare a nivelului muncii de cercetare ştiinţifică.

Cînd profesorul este lipsit de răspundere

Nivelul la care se desfășoară examenele în majoritatea școlilor din raionul Făgăraș oglindește în largă măsură munca susținută a învățătorilor și profesorilor cu elevii, rezultatele îndeplinirii tuturor măsurilor luate de secția de învățămînt în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Sînt examene la unele clase, ca cele ale școlii medii de fete din Făgăraș, unde ți-e mai mare dragul să asiști. Stăpîne pe cunoștințele și pe deprinderile lor, elevele dezvoltă cu pricepere subiectele din bilete, demonstrează cu ușurință diferitele legi și fenomene cu ajutorul aparatelor, al desenelor pe tablă.

Sînt însă și zile cînd tovarășii inspectori școlari se întorc triști de la examene. Așa i s-a întîmplat în ziua de 8 iunie tovarășului Prunduș, șeful secției de învățămînt. A asistat la examenul de botanică al elevilor din clasa a VI-a a școlii de 7 ani din Șercăița. Rezultatele bune obținute în predarea științelor naturii de către școlile de 7 ani din comunele Săvăsteni, Copăcel, Arpașul de jos, Vistea de jos, Vaida Recea, Noul Romîn, Voila, de către școala de 7 ani cu limba de predare maghiară și de către școlile medii de 10 ani din Făgăraș îi erau mereu prezente în minte și-l făceau să spere că și aici va găsi elevi înarmați cu bogate cunoștințe agricole și cu temeinice deprinderi practice.

Curățenia și pavoazarea sărbătorească a școlii, bogăția de material didactic așezat de jur împrejurul clasei, varietatea plantelor aduse și folosite de elevi în răspunsuri au mărit dintru început așteptările vizitatorilor. Răspunsurile elevilor au încreștit, însă, de îngrijorare frunțile tuturor celor care asistau la examene. Din 15 elevi ai clasei, numai 2 au avut nivelul corespunzător cerințelor programei. Cu toții vorbeau incoherent, dovedeau cunoștințe insuficiente și nesistematice, nu erau capabili să dezvolte o temă în întregime, nu știau să lege teoria de practică. Majoritatea elevilor nu cunosc structura și particularitățile biologice ale plantelor, nu știu să compare o plantă cu alta, să distingă particularitățile și superioritatea alcătuirii uneia față de cealaltă, să urmărească evoluția lumii vegetale cunoscute. Un elev a vorbit, de exemplu, despre ferigă, rezumîndu-se să o descrie la un nivel foarte redus. Lăsînd la o parte faptul că nu cunoștea procesul de înmulțire a ferigii, că nu știa cum se numesc firișoarele cu ajutorul cărora protalul se fixează de pămînt și nu știa ce se întîmplă pe fața inferioară a protalului în prezența apei, elevul nu a comparat ferigile cu mușchii, nu a arătat în ce constă superioritatea structurii ferigilor față de mușchi.

Cunoștințele sumare și pline de confuzii pe care le au, elevii le-au expus atît de nesistematic, încît fără voie te întrebai: ce-au lucrat acești elevi în decursul unui întreg an școlar? Unul dintre ei, de pildă, avînd să trateze caracterele familiei leguminoaselor, a vorbit mai întîi despre fructul fasolei, apoi despre frunză, despre boabe, despre rădăcină, despre floare, despre polenizare și iar despre frunză.

Majoritatea elevilor cunosc foarte puțin din realizările științei și agriculturii înaintate. Un elev, de exemplu, a avut să dezvolte tema „Familia rozaceelor." Din frazele lui, greoaie și uneori greșit formulate din punct de vedere gramatical și științific, a reieșit că el nu cunoaște bine alcătuirea și modul de viață al mărului, plantarea, îngrijirile ce se dau merilor tineri, varietățile de meri ce cresc la noi în țară și în raionul respectiv, că nu știe nimic despre metodele miciuriniste de îmbunătățire a varietăților de pomi fructiferi, deși programa școlară cere ca elevii clasei a VI-a să cunoască acest lucru. Aceeași lipsă s-a observat și în răspunsul elevului care a vorbit despre perdelele de protecție și care nu a pomenit nici un cuvînt despre Docuceaev.

În general, răspunsurile elevilor arată că în predarea științelor naturii la clasa a VI-a a școlii de 7 ani din Șercăița nu s-a urmărit deloc înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole practice, că nu s-a urmărit legarea continuă a cunoștințelor teoretice de practică, de viața raionului și comunei respective. Deși chiar în comuna Șercăița se folosesc îngrășăminte chimice, elevii nu le cunosc, nu știu că înșiși părinții lor le întrebuințează și pentru ce. Răspunsurile acestor elevi dovedesc că în predarea botanicii la această clasă nu s-a urmărit deloc dezvoltarea dragostei și a preocupărilor elevilor pentru munca agricolă. Nici elevii și nici profesorul lor nu cunosc realizările gospodăriilor agricole colective fruntașe din raion, ale comunelor fruntașe, nu știu că raionul Făgăraș este fruntaș în ceea ce privește însămînțarea porumbului și a cartofului în cuiburi dispuse în pătrat. Predarea botanicii la această clasă n-a contribuit la dezvoltarea dorinței elevilor de a participa la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, la combaterea metodelor greșite folosite încă în unele sate ale raionului.

Nivelul scăzut al cunoștințelor de botanică ale elevilor clasei a VI-a se explică în primul rînd prin atitudinea cu totul formală a tovarășului Idomir Vasile, profesorul lor, față de muncă, prin lipsa lui totală de exigență față de calitatea muncii proprii și a muncii elevilor săi, prin metodele cu totul greșite folosite în timpul recapitulării, cînd nu a acordat decît 20 de minute dezvoltării fiecărei teme propuse pentru repetare, prin atitudinea, lipsită de simțul răspunderii, cu care și-a prezentat elevii la examene.

Este necesar ca în viitor la școala de 7 ani din Șercăița să se urmărească cu mai multă seriozitate realizarea scopului instructiv-educativ al predării științelor naturale. Conducerea școlii trebuie să urmărească în mod sistematic nivelul științific la care se predau științele naturale, felul cum contribuie predarea acestui obiect la formarea concepției materialiste a elevilor, la pregătirea cadrelor pentru agricultură. Cunoștințele sumare ale elevilor, greșelile științifice pe care le-au făcut în răspunsurile lor (de exemplu: floarea de mazăre are 6 stamine), interpretarea greșită pe care au dat-o semănării cartofului în lunile de vară în regiunile sudice după metoda lui Lisenko, faptul că profesorul nu a corectat aceste greșeli arată nivelul scăzut din punct de vedere științific nu numai al clasei, ci și al profesorului.

În timpul vacanței de vară, tovarășul Idomir trebuie să studieze în mod sistematic toată materia de științe naturale ce se predă la clasele V—VII. Iar în tot timpul anului școlar viitor, să fie mult mai exigent atît față de calitatea muncii lui, cît și față de eforturile elevilor, să-i obișnuiască pe aceștia cu o expunere sistematică a cunoștințelor însușite.

În raionul Făgăraș și chiar în școala de 7 ani din Șercăița sînt destule exemple de pedagogi care știu cum trebuie să muncească. Tovarășul Idomir trebuie să se străduiască să țină pasul cu cei care au pornit cu dragoste și cu devotament înainte.

M. TUDOR

Examenul de limba rusă

La școala mixtă nr. 1 din Botoșani, examenele de sfîrșit de an se desfășoară într-un cadru sărbătoresc. Clasele curate și luminoase, împodobite cu covoare și flori, te impresionează plăcut.

Elevii clasei a VII-a dau examenul de limba rusă. La „colțul limbii ruse", pe o masă, se află un bogat material didactic — tablouri, albume, fotografii. Alături sînt expuse operele celor mai mari scriitori ruși și sovietici: Pușkin, Gogol, Tolstoi, Turgheniev, Gorki, Maiacovski, Fadeev, Șolohov ș. a.

În bănci, elevii așteaptă nerăbdători să fie ascultați. Sînt fii de muncitori, copii veseli cu priviri senine și încrezătoare. Ei răspund precis și curgător la întrebările puse în limba rusă, Petru Condurache, elev fruntaș, recită frumos și corect o poezie în limba rusă. Sînt ascultate apoi elevele Elena Stăvaru și Sofia Ciornei, care dau de asemenea răspunsuri bune.

Și celelalte examene de limba rusă din școală au dovedit buna pregătire a elevilor. Elevii clasei a V-a citesc bine, scriu corect și știu să facă analiza gramaticală în limba rusă, căutînd să se exprime cît mai îngrijit.

Examenele de limba rusă de la școala mixtă nr. 1 din Botoșani au arătat dragostea și interesul elevilor pentru studiul limbii ruse, pe care vor s-o cunoască cît mai bine.

Rezultatele unei munci organizate

Elevii școlii medii tehnice de materiale de construcții din Brăila s-au prezentat la examene bine pregătiți atît la materiile de cultură generală, cît și la cele de cultură tehnică specială. Astfel, elevii anului III A și III B au dat răspunsuri bune la examenele de utilaj mecanic și de control tehnologic al producției. Aceste rezultate dovedesc că ei au muncit sistematic și conștiincios și că și-au însușit temeinic materia predată la cursuri. Același lucru se poate spune și despre elevii anilor I A și I B, care au obținut rezultate bune la examenele de fizică și de materiale de construcții. Și elevii anului II au arătat cu prilejul examenului la tehnica metalelor că și-au însușit temeinic această materie. Cei mai mulți dintre ei au primit la examen calificativul „bine" și „foarte bine".

Succesele obținute se datoresc faptului că munca de pregătire în vederea examenelor a fost bine organizată. Cadrele didactice au planificat just recapitularea materiei, au organizat cu regularitate consultațiile și au luat măsuri pentru desfășurarea în bune condiții a studiului individual.

Sprijinul permanent pe care l-a dat organizația de partid colectivului școlii și elevilor în această perioadă a contribuit în mare măsură la succesele elevilor.

CRISTACHE GHEORGHIU

Succesele elevilor din clasa a IV-a

Elevii clasei a IV-a a școlii elementare de pe lîngă Școala pedagogică cu limba de predare maghiară s-au prezentat cu succes la examen.

Tovarășul Magyarosi Alexandru, învățătorul acestei clase, se mîndrește pe bună dreptate cu elevii lui. Răspunsurile pe care le dau aceștia dovedesc că ei și-au însușit cunoștințe temeinice, că în tot cursul anului școlar ei și învățătorul lor au desfășurat o muncă sistematică și stăruitoare, care a dat roade bogate. Acest fapt îl ilustrează pe deplin răspunsuri ca acelea ale elevilor A. Szilágyi și N. Dudaș, care au îndeplinit repede și corect exercițiul de analiză gramaticală, sau ca ale elevului Moritz Iozsef, care a vorbit despre lupta poporului nostru pentru libertate. El a povestit cu însuflețire despre luptele maselor populare sub conducerea lui Doja, a lui Horia, Cloșca și Crișan, a lui Tudor Vladimirescu, a dovedit o bună cunoaștere a bucăților de lectură privitoare la acești eroi ai poporului, studiate în clasă și a știut să înfățișeze just, pe măsura puterii sale de înțelegere, unitatea oamenilor muncii români și maghiari din Transilvania în lupta lor pentru libertate, pentru înlăturarea exploatării moșierești.

Examenul clasei a IV-a s-a încheiat cu un succes bine meritat de învățătorul Magyarosi Alexandru și de elevii săi.

N. BLEJAN
corespondent

La examenul de maturitate

Elevii claselor a X-a și a XI-a de la școala medie mixtă din Vaslui dau examenul de maturitate. Comisia de examinare a arătat o deosebită grijă pentru alcătuirea biletelor de bază și anexe, astfel încît examenul să se desfășoare în condiții bune.

Mulți elevi și-au ales pentru lucrarea scrisă la limba română subiectul: „Tematica liricii noastre actuale. Realizări de seamă în acest domeniu". Lucrările lor dovedesc în general o orientare justă, un nivel ridicat de cunoștințe.

Examenul oral la aceeași disciplină a început după o pauză de o zi. Mulți elevi au făcut și de data aceasta dovada unor cunoștințe temeinice. Ei cunosc operele scriitorilor noștri. Eleva Elena Benghea, din clasa a XI-a A recită versuri de Veronica Porumbacu și de A. Toma. Speranța Ștefănescu din clasa a X-a scoate la iveală în mod just latura critică a romanului „Negura" de Eusebiu Camilar, care condamnă războiul imperialist.

Elevii clasei a XI-a fac eforturi la analiza gramaticală. Dau răspunsuri mai bune colegii lor din clasa a X-a, care dovedesc că stăpînesc mai bine cunoștințele de gramatică.

La sfîrșitul fiecărei zile de examen, comisia își analizează munca, discutînd asupra greșelilor sezisate, și ia măsuri pentru ca în zilele următoare activitatea să se desfășoare în condiții și mai bune.

Absolvenții școlii medii din Vaslui dovedesc multă seriozitate, arătînd că prin munca lor vor deveni oameni de nădejde.

Zile pline de emoții și de bucurii

În curtea școlii de 7 ani din Afumați nu mai este nimeni la ora aceasta. Ultimul grup de elevi a intrat în clasă. Un puști ca de vreo patru-cinci ani, cu un pachețel în mînă, mergînd în vîrful picioarelor, încet, să nu facă gălăgie, dă mereu tîrcoale în jurul școlii.

— Cum te cheamă, măi țîncule?

— Ssst! — vorbește încet că se aude. Lenuța are „izamen". Se apropie și ne explică că-l cheamă Nicușor și că a fost trimis de mama lui cu un pachețel de mîncare pentru Lenuța, sora mai mare din clasa a VII-a, care a plecat de acasă dis de dimineață; nici n-a mîncat.

Intrăm în clasă, la Lenuța și la ceilalți colegi ai ei.

...Pe catedră și pe ferestre sînt glastre cu buchete de trandafiri de toate culorile: albi, roz, roșii... În jurul tablourilor atîrnă crenguțe verzi de stejar. Este o adevărată atmosferă sărbătorească. Pe fața fiecărui elev se oglindește o expresie nouă, cercetătoare și curioasă, de parcă fiecare s-ar întreba: O să știu să scriu lucrarea la limba română?

Elevii claselor a VII-a A și B. de la școala din Afumați își închid caietele pe care au citit pînă mai adineaori. Într-o liniște neobișnuită, fără să-și ia privirea de la profesorul de limba română, se așează mai bine la locurile lor, așteptînd cu răsuflarea tăiată.

Comunicarea celor două subiecte — „Lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii oglindită în operele scriitorilor de după 23 August" și „Patriotismul scriitorilor din jurul anului 1848" — curmă emoțiile și îndoiala și dă elevilor încredere în puterile lor.

Abia termină profesorul ultimul cuvînt și elevul Tudor Vasile începe să scrie. Vișan Florin privește concentrat asupra foii de hîrtie care se află în fața lui. Se gîndește, probabil, cum să înceapă. După cîteva minute, încep să scrie toți. Capetele sînt aplecate asupra colilor de hîrtie. În liniștea desăvîrșită a clasei se aude doar scîrțîitul peniților. Toți elevii sînt adînciți în muncă.

Majoritatea și-au ales primul subiect. Aceasta nu fiindcă cel de al doilea subiect le-ar fi necunoscut, ci pentru că ei doresc să scrie despre învățămintele trase din romanul maestrului Mihail Sadoveanu „Mitrea Cocor", din poemul „Lazăr de la Rusca" al lui Dan Deșliu și din alte lucrări studiate, despre lupta pe care o duce țărănimea noastră muncitoare împotriva dușmanului de clasă, pentru construirea socialismului.

Elevul Vasile Tudor scrie printre altele: „Din romanul „Mitrea Cocor" noi învățăm să fim dîrji, să nu ne lăsăm copleșiți de greutăți, să fim necruțători cu dușmanul. Acest roman — scrie el în continuare — ne învață că numai printr-o luptă susținută și cu sacrificii se poate cîștiga libertatea și crea o societate nouă fără exploatatori".

Maria Petre s-a oprit puțin din scris. Vrea să vorbească despre procesul de schimbare a lui Mitrea Cocor în perioada cînd se afla prizonier în Uniunea Sovietică. „În Uniunea Sovietică — scrie ea — Mitrea Cocor a dat peste o lume fără boieri. Aici, el a cunoscut viața fericită, plină de bucurii a colhoznicilor sovietici... În sufletul lui a început să crească dorința arzătoare de a se reîntoarce în satul său natal și, alături de ceilalți exploatați, să-și ia după lege pămîntul în stăpînire".

Maria Tudor e foarte concentrată. Scrie despre frămîntările politico-sociale ale scriitorilor revoluționari din jurul anului 1848.

În majoritatea lucrărilor elevilor din clasele a VII-a A și B de la școala din Afumați se vorbește despre lupta pe care o duc oamenii muncii din patria noastră pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru făurirea unei societăți noi, socialiste.

Aproape toți elevii și-au recitit lucrarea. Au făcut ultimele îndreptări, au pus ultimele semne de punctuație. Cu vreo zece cincisprezece minute înainte de ora fixată, elevii încep să depună lucrările. Unul cîte unul părăsesc clasa. Sînt veseli și vioi. Discută despre cele scrise la lucrare: despre Mitrea Cocor, despre Lazăr de la Rusca, despre scriitorul revoluționar Nicolae Bălcescu.

Nicușor nu plecase încă. Aștepta s-o întîlnească pe Lenuța, să vadă cum arată după „izamen" și să-i dea pachețelul cu mîncare.

O femeie cu basmaua înflorată, care trecuse mai adineaori spre cîmp cu traista cu mîncare, se și întoarce. N-a avut răbdare să nu-și vadă fiica după examen. Știe ea că Mărioara învață bine. Așta i-a spus-o chiar directorul școlii, la ședința cu toți părinții — însă vezi, e suflet de mamă, iar examenul e tot examen.

...Ultimii elevi care au mai rămas în curtea școlii au terminat discuțiile despre lucrarea scrisă la limba română. Un grup de cinci-șase elevi a plecat la cîmp, să povestească părinților despre examenul de astăzi.

Viitorul lor este minunat. An cu an, ei se vor înarma cu noi cunoștințe, cu noi deprinderi practice și utile. În curînd vor deveni cadre care vor putea participa cu succes la dezvoltarea științei și tehnicii, la dezvoltarea agriculturii noastre.

M. ZAHARIA

Raid-anchetă

Să fim exigenți la examene!

În desfășurarea examenelor are o influență însemnată atitudinea profesorilor examinatori. De grija cu care ei caută să creeze o atmosferă calmă, liniștită, de priceperea cu care formulează întrebările ajutătoare, de răbdarea cu care așteaptă răspunsurile elevilor depinde ca aceștia să poată arăta nestingheriți calitatea și bogăția cunoștințelor primite în timpul anului, temeinicia pregătirii lor.

Ziarul nostru a organizat un raid în cîteva școli din orașul Tîrgoviște pentru a constata atmosfera în care se desfășoară examenele, atitudinea comisiilor de examinare.

Exigență just înțeleasă

Majoritatea cadrelor didactice de la școala medie de băieți din Tîrgoviște au înțeles just problema exigenței atît față de propria lor activitate, cît și față de calitatea și volumul cunoștințelor elevilor. Examenul de matematică de la clasa a XI-a A constituie un bun exemplu în această privință.

Rînd pe rînd, elevii au tras bilete, au chibzuit în bănci asupra întrebărilor, au rezolvat exercițiile indicate și apoi, cîte doi, la cele două table, au desfășurat toate calculele cerute de temele din bilete. Comisia examinatoare urmărea cu atenție felul cum se descurca fiecare elev, ajuta acolo unde anumite lipsuri în cunoștințe nu dădeau elevului posibilitatea să meargă cu rezolvarea pînă la sfîrșit. Cînd toate lucrările erau efectuate, elevii expuneau în fața comisiei felul cum au lucrat.

Tovarășul Cezar Ivănescu, profesorul de matematică al clasei, nu s-a mulțumit cu simpla expunere a lucrărilor. De exemplu, un elev care a tras biletul nr. 17, a avut de explicat ridicarea unui număr complex la o putere întreagă, folosind formula lui Moivre și de rezolvat o inecuație. Întrucît în timpul lucrărilor pregătitoare elevul a fost ajutat de comisie, cînd a răspuns, tovarășul Ivănescu a căutat să cunoască bine nivelul de pregătire al elevului, cerîndu-i explicații asupra tuturor etapelor lucrării. Întrebările: cum a fost scris numărul sub formă trigonometrică și de ce ridicarea la o putere întreagă se face mai ușor cu formula lui Moivre decît cu binomul lui Newton, ca și altele, l-au obligat pe elev să gîndească, să justifice din punct de vedere științific procedeele folosite. Prin întrebările puse, profesorul a reușit să verifice în ce măsură cunoștințele elevului sînt conștiente, în ce măsură el posedă materialul ce se poate folosi în tratarea problemelor din bilete. Totodată, întrebuințînd același procedeu în urmărirea felului cum elevul a rezolvat inecuația, profesorul și-a putut da seama de puterea de analiză a elevului, de măsura în care s-a dezvoltat gîndirea lui matematică, de felul cum își reprezintă elevul întreaga desfășurare logică a lucrărilor.

Examinîndu-l în felul acesta, fără a cădea în greșeala profesorilor care pun prea multe întrebări și intimidează pe elevi, profesorul a reușit să scoată bine la iveală lipsurile elevului. Astfel, s-a constatat că acesta nu știe să aplice corect pînă la sfîrșit formula lui Moivre, că nu știe să folosească la inecuații forma de produs de factori a trinomului, pentru a obține imediat rădăcinile, ci face înmulțirea factorilor, pentru ca apoi să aplice formula rădăcinilor unei ecuații de gradul al doilea.

Pentru aceste motive, profesorul, împreună cu comisia examinatoare, a putut aprecia just cunoștințele acestui elev.

Aceeași exigență justă a manifestat-o tovarășul Ivănescu și față de elevii cu un nivel ridicat de cunoștințe. Elevul Ciuciuc Aurelian—unul dintre elevii fruntași ai clasei — a avut biletul nr. 9, care cerea rezolvarea unei ecuații de gradul al doilea cu coeficienți complecși și unele identități cu privire la combinări. Elevul a desfășurat cu multă îndeminare întregul calcul, a răspuns cu precizie la întrebările puse de profesor, dovedind o pregătire temeinică. Întrucît cunoaște bine teoria combinărilor, binomul lui Newton, pe care le aplică cu ușurință în rezolvarea problemelor, operațiile cu numere complexe sub formă algebrică, profesorul l-a notat cu 5.

Întreaga desfășurare a examenului de matematică la clasa a XI-a A a dat elevilor nu numai posibilitatea să-și verifice nivelul lor de pregătire, ci și să-și formeze o privire de ansamblu asupra întregului material însușit, să înțeleagă mai bine legătura organică ce există între diferitele probleme sau capitole ale algebrei.

Criterii greșite în aprecierea cunoștințelor

Felul cum sînt apreciate cunoștințele elevilor în timpul anului școlar și mai ales la examene are o deosebită importanță. Valoarea notelor este strîns legată de măsura în care învățătorul sau profesorul reușește să fie obiectiv în aprecierea volumului și calității cunoștințelor elevilor, de măsura în care acesta cunoaște și știe să respecte criteriile juste de apreciere.

La școala medie de băieți și la școala nr. 2 de băieți din Tîrgoviște se observă o vie preocupare de a aprecia cît mai just cunoștințele elevilor. Directorul școlii nr. 2 de băieți, de exemplu, a controlat felul cum a fost apreciată fiecare lucrare scrisă la examenele de matematică și limba română, a discutat cu comisiile asupra anumitor note care i s-au părut nejuste, înainte de a fi definitivate, a participat la fiecare examen al fiecărei clase.

Cu toată intenția bună și grija tovarășilor directori, însă, în școlile respective încă mai există unele atitudini neiuste în aprecierea cunoștințelor elevilor. Atît la o școală, cît și la cealaltă, încă se mai găsesc cadre care nesocotesc faptul că îndeplinirea cerințelor programei școlare constituie criteriul general de apreciere a cunoștințelor elevilor. Astfel, dacă se compară lucrările scrise de limba română și de matematică de la clasele a VII-a A și aVII-a B ale școlii nr. 2 de băieți, se observă o evidentă deosebire între nivelul elevilor clasei a VII-a A, care sînt bine pregătiți, și nivelul elevilor de la clasa a VII-a B, care dovedesc lipsuri în cunoștințele lor. Totuși, la clasa a VII-a B sînt destule lucrări notate cu 5 și 4 pentru că, așa după cum afirmă unii din pedagogii școlii, în aprecierea lucrărilor s-a ținut seama de greutățile pe care le întîmpină elevii la studiu, de condițiile mai grele în care trăiesc, de nivelul pe care îl au elevii față de nivelul general al clasei.

Prin urmare, unele dintre cadrele didactice ale acestei școli nu au urmărit întrucît cunoștințele elevilor corespund cerințelor programei școlare, ci în ce condiții au învățat, ce eforturi au depus, care este nivelul lor față de nivelul de cunoștințe al clasei.

Dacă acestea sînt criteriile de care s-a ținut seama, este ușor de înțeles valoarea științifică și pedagogică pe care o au aceste note.

Greșeli asemănătoare există și la școala medie de băieți, unde unii profesori consideră că în stabilirea notei la o lucrare scrisă la examen trebuie să se aibă în vedere și nivelul pe care l-a avut elevul în timpul anului școlar.

Pentru o mai bună apreciere a cunoștințelor elevilor în viitorul an școlar, pentru o înțelegere mai clară a exigenței pe care trebuie să o aibă pedagogii față de cunoștințele elevilor, este necesar ca directorii școlilor respective să pună aceste greșeli în discuția consiliului pedagogic de sfîrșit de an. Cu acest prilej, tovarășii directori trebuie să atragă atenția cadrelor didactice asupra consecințelor cu totul dăunătoare pe care le au astfel de atitudini.

De asemenea, la școala nr. 2 de băieți este necesar să se insiste mai mult asupra exigenței cu care trebuie să fie corectate lucrările scrise la examen. Lucrările scrise la examenul de aritmetică al claselor a IV-a A și a IV-a B arată că tovarășele învățătoare Goldbach Elena și Atanasiu Elisabeta nu au urmărit cu destulă atenție răspunsurile pe care le-au dat elevii la întrebarea a doua: Ce se întîmplă cu restul dacă mărim descăzutul cu 345? Din această cauză, au rămas necorectate astfel de răspunsuri ca: „restul se va mări de 345 de ori", sau „se mărește".

Trebuie îndreptată atenția cadrelor didactice nu numai asupra conținutului științific al răspunsurilor și al lucrărilor scrise, ci și asupra formei de exprimare, asupra greșelilor de limbă, pentru ca elevii să simtă că întreg colectivul pedagogic al școlii le cere să se exprime într-o formă îngrijită și logică. Trebuie combătută atitudinea tovarășelor învățătoare de la clasele a IV-a ale școlii nr. 2 de băieți, care au lăsat necorectate în lucrările scrise de aritmetică cuvinte greșite. Dacă această grijă de a ajuta pe elevi să vorbească și să scrie într-o limbă corectă se cere tuturor pedagogilor, indiferent de specialitatea lor, cu atît mai mult se cere învățătorilor, care transmit cunoștințele elementare la toate obiectele de studiu.

Nimic nu trebuie scăpat din vedere

Elevele școlii medii de fete din Tîrgoviște s-au pregătit cu stăruință pentru examenul de sfîrșit de an. Acest fapt s-a putut constata atît în lucrările scrise, cît și în examenele orale. La examenul scris de limba română la clasa a V-a, de pildă, cele mai multe eleve au primit notele 4 și 5. Aprecierea profesoarei corespunde întru totul nivelului de cunoștințe al elevelor. Sînt atentă la fiecare rînd, la fiecare cuvînt, spune tovarășa profesoară — caut să nu pierd nimic din vedere, urmăresc calitatea și cantitatea cunoștințelor, măsura în care elevele cunosc bucățile de lectură citite în timpul anului, țin seama de posibilitățile de exprimare ale elevelor, de corectitudinea cu care scriu, de puterea lor de sintetizare, caut să văd dacă ele se exprimă într-o formă îngrijită, dacă și-au însușit o scriere corectă, ortografică.

Și aspectul exterior al lucrărilor are însemnătate. Tovarășa profesoară arată colegelor ei cîteva lucrări bune, notate cu 5, pentru a sublinia că într-adevăr elevele care și-au însușit materia, care învață bine, se îngrijesc și de forma de prezentare a unei lucrări. Profesoara de limba română a găsit în unele lucrări scrise la această clasă unele greșeli de gramatică. Elevele mai confundă uneori timpurile verbelor, cazurile substantivelor. Astfel de greșeli au determinat-o să noteze o lucrare scrisă, singura de altfel, cu nota 2 — În această lucrare s-au găsit greșeli de neiertat, atît de ortografie cît și de punctuație, de exprimare, o scriere neîngrijită, confuzii inadmisibile, peste care nu am trecut nici în timpul anului și nici acum, în examen — ne spune profesoara.

Să se dea elevilor posibilitatea să vorbească

Auzind cum vorbesc elevele clasei a VII-a A de la școala medie de fete din Tîrgoviște la examenul de Constituție, despre apariția statului, despre datoriile fundamentale ale cetățenilor din R.P.R., despre atribuțiile Marii Adunări Naționale, despre Procuratură, instituție care veghează la respectarea legilor, despre sistemul electoral al R.P.R. etc. înțelegi ușor că în cursul anului atît profesoara cît și elevele au muncit cu multă străduință.

Eleva Ileana Gherban vorbește despre statul capitalist. Ea arată mai întîi cum a apărut statul capitalist și apoi vorbește despre baza lui economică — proprietatea privată — despre interesul burgheziei de a apăra această proprietate, despre situația proletariatului în statul capitalist, despre exploatarea nemiloasă la care este supus acesta.

Ileana Gherban, ca și elevele care au urmat după ea, s-au prezentat încrezătoare, sigure de cunoștințele lor, în fața comisiei de examinare. Ele au dovedit că și-au însușit bine materia, cunosc principiile pe care se reazimă Constituția noastră, cunosc prefacerile mari care s-au petrecut în țara noastră de la eliberare, înțeleg cauzele și sensul lor. La acest examen era o plăcere să asiști. Elevele vorbeau curgător în fraze bine construite. Comisia examinatoare intervenea rar, numai atunci cînd era nevoie să orienteze răspunsul elevelor în spre problemele cerute de întrebarea din bilet, pentru ca ele să nu se depărteze prea mult de subiect. Tovarășele profesoare au înțeles că în examen trebuie să dea elevelor posibilitatea să vorbească, să dezvolte ideile din planul întocmit în scris înaintea examinării. Răspunsurile la examenul de Constituție au scos în lumină faptul că profesoara de Constituție a știut să fie exigentă în timpul anului și de aceea elevele cunosc bine materia, că ea a fost exigentă nu numai cu elevele, ci și cu sine însăși.

Atunci cînd întrebările „ajutătoare" curg potop

La examenul de geografie al clasei a VII-a B de la aceeași școală a fost greu să-ți dai seama în ce măsură și-au însușit elevele cunoștințele predate în cursul anului. Întrebările din biletele de examen, pregătite de comisia examinatoare, le cereau să vorbească despre arterele principale de cale ferată din țară, despre podișul Moldovei, despre căile de comunicație fluviale, maritime și aeriene, despre munții dintre Dunăre și Mureș etc.

Eleva Rusenescu părea să fie bine pregătită. Ea a venit în fața hărții și, privind foaia de hîrtie, pe care își notase ideile principale, a început să dezvolte subiectul primit. N-a apucat însă să spună decît cîteva fraze, că profesoara a întrerupt-o cu întrebări la fiecare pas: Din ce roci sînt munții Banatului? Ce importanță economică au? Unde se găsesc metale? Ce industrie s-a dezvoltat? Care e cel mai mare combinat metalurgic? și altele și altele. În mai puțin de un minut s-au pus 7—8 întrebări.

Este drept că uneori întrebările ajutătoare sînt necesare: atunci cînd un elev sau altul se intimidează, nu-și amintește un amănunt, nu a înțeles bine ce trebuie să răspundă. Dar comisia de examinare nu așteptă să fie necesară o astfel de întrebare, ci întrerupea mai toate frazele începute de eleve. Tovarășele Maria Stănescu și Adela Mihăilă, profesoarele care examinau, parcă erau înțelese: cînd tăcea una, începea cealaltă, așa încît elevele erau năucite, nu aveau nici un moment de gîndire.

E drept, la examenul de geografie au răspuns și elevele. Și multe din ele știau să răspundă. Dar mai bine și mai mult a răspuns... comisia, au răspuns cele două profesoare, tovarășele Maria Stănescu și Adela Mihăilă. Profesoarele au vorbit în locul elevelor despre ocupațiile locuitorilor din Munții Rodnei, despre vegetația de acolo, despre bogăția principală a acestor munți — pădurile, despre transportul lemnelor cu plutele, despre planul de electrificare, despre irigarea Bărăganului, despre cîmpia Moldovei, despre culturile din regiunea dealurilor Bîrladului, despre rîurile navigabile din țara noastră etc. etc.

Au meritat elevele notele pe care le-au primit ori nu? În examen nu s-a putut vedea. S-a văzut însă foarte clar atitudinea comisiei, pe care o putem aprecia fără îndoială ca nejustă.

Prea multă îngăduință

Tovarășa Maria Macovei a condus examenul de limba rusă al clasei a VI-a A de la Școala mixtă de 7 ani nr. 5. Elevii citeau cu ușurință, traduceau de cele mai multe ori corect, știau să decline substantivele, să conjuge verbele etc. Tovarășa profesoară a știut să creeze o atmosferă prielnică examenului. Nici un elev nu era emoționat, fiecare aștepta cu încredere să-i vină rîndul.

Dar profesoara a dat dovadă la acest examen de prea multă îngăduință. Ea a trecut cu vederea de multe ori accentuarea greșită a cuvintelor sau citirea incorectă. Tovarășa Maria Novac, profesoară asistentă, mai atentă la răspunsurile elevilor, le corecta de multe ori. Examenul a fost lipsit uneori de seriozitatea necesară, deoarece profesoara care examina de fapt elevii a trecut cu vederea greșelile lor.

Raidul organizat de ziarul nostru a scos la lumină lipsuri pe care le întîlnim de multe ori în atitudinea profesorilor atunci cînd verifică cunoștințele elevilor.

Faptul că sînt încă profesori care nu știu cum trebuie să se comporte la examene, care nu manifestă o exigență justă, care nu cunosc criteriile de apreciere a cunoștințelor elevilor arată că organele de îndrumare și control, directorii de școli și fiecare învățător și profesor în parte trebuie să privească această problemă cu mai multă seriozitate în viitor.

Examenele viitorilor ingineri de mine

La Institutul de mine din București examenele se desfășoară în condiții bune, marea majoritate a viitorilor ingineri prezentîndu-se bine pregătiți. Mulți studenți care au avut în semestrul I calificativele „bine" sau „suficient" obțin acum calificativul „foarte bine".

Studenții anului III, grupa I, de la Facultatea de mecanică minieră, secția electromecanică, se prezintă cu succes la examenul de „Mașini electrice". Studentul Nicolae Belu vorbește cu multă pricepere despre încălzirea și răcirea mașinilor electrice. Colegul său, Nicolae Pascu, arată amănunțit structura motorului asincron cu bare înalte. La examenul din sesiunea de iarnă și unul și altul au obținut calificativul „bine". Acum sînt notați amîndoi cu calificativul „foarte bine".

Este evident progresul studentului Vinceslav Lemnei. Dezvoltînd just subiectele „Circuitul echivalent al transformatorului", „Alunecarea dedusă din diagrama motorului asincron" și „Uleiurile în electrotehnică", insistînd îndeosebi asupra aplicațiilor practice ale cunoștințelor însușite, acest student, care a primit în semestrul I calificativul „suficient", obține acum și el calificativul „foarte bine".

Studenții din anul III, grupa geofizică, s-au evidențiat îndeosebi la examenul de limba rusă. Cei 24 de studenți ai grupei au obținut fără excepție calificativul „foarte bine".

Așa cum reiese din rezultatele examenelor, viitorii ingineri se pregătesc conștiincios pentru viitoarea lor profesiune.

L. DUNAJECZ

Școala în R. P. Albania

În biblioteca unui institut pedagogic din R. P. Albania

Poporul albanez a obținut succese mari în opera de construire a bazelor socialismului. Ca și în toate celelalte ramuri de activitate, și în domeniul învățământului public s-au obținut, sub îndrumarea Partidului Muncii, rezultate strălucite.

Curajosul popor albanez a fost întotdeauna însetat de cultură și a luptat cu dîrzenie în decursul întregii sale istorii pentru a-și apăra cultura, limba și obiceiurile împotriva cotropitorilor străini, care se schimbau unul după altul. Și în timpul așa zisei „independențe", regimurile antipopulare care se aflau la putere căutau prin toate mijloacele să țină masele populare în stare de înapoiere și ignoranță, așa cum se întîmplă și în prezent în occident, unde clasele dominante împiedică răspîndirea culturii în mijlocul poporului. Numărul școlilor din Albania era limitat. Dar și puținele școli ce existau în acel timp primeau numai copii de bogătași și moșieri. Mai mult de trei pătrimi din numărul copiilor de vîrstă școlară nu învățau în școli.

Școala de ieri, ca instituție a regimului vechi, era pusă exclusiv în slujba clasei feudalo-burgheze, dominantă în acea vreme, era promotorul educației, al ideologiei și al politicii burgheze în mijlocul tinerei generații. Școala veche era o instituție care, după cum spunea Lenin, pregătea pentru burghezie slugi plecate și credincioase.

Acestei situații i s-a pus capăt datorită schimbărilor politice profunde petrecute în Albania în urma revoluției populare și a măreței victorii istorice, cîștigată de poporul albanez, sub conducerea partidului, asupra dușmanilor externi și a claselor exploatatoare din interior, asupra moșierilor și capitaliștilor.

Imediat după eliberare, în anul 1946, a avut loc o reformă a învățămîntului, care a transformat școala într-un bun al maselor largi populare și a pus fundamentul unei noi organizări a școlii pe baza experienței școlii sovietice. Învățămîntul elementar a devenit obligatoriu pentru toți cetățenii țării, s-au deschis porțile școlilor medii pentru copiii poporului, sute de studenți au fost trimiși la studii în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară.

Pentru realizarea în practică a obligativității învățămîntului elementar, rețeaua de școli a fost extinsă în satele cele mai mici și mai îndepărtate. Numai în anul 1946 numărul școlilor elementare a crescut de peste două ori în comparație cu numărul școlilor din timpul regimului feudalo-burghez al lui Zogu.

Iată unele fapte care arată gradul de dezvoltare a învățămîntului în Republica Populară Albania. În cursul anului școlar 1938—1939 existau numai 643 școli elementare, 1349 învățători și 52.024 elevi, în timp ce în anul școlar 1953—1954 funcționează 2118 școli elementare, în care lucrează 4152 cadre didactice și învață 136.557 elevi. O dezvoltare mare a căpătat-o rețeaua școlilor de 7 ani și medii, acordîndu-se în același timp o deosebită atenție și școlilor profesionale, care pregătesc cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale, ce se dezvoltă într-un ritm rapid. Dacă în anul școlar 1938—1939 funcționau numai 11 școli de 7 ani și medii, în anul școlar 1953—1954 numărul școlilor de 7 ani a atins cifra de 305 iar al celor medii — de 29.

Această lărgire a rețelei școlare, înființarea de școli chiar în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, au făcut posibilă realizarea într-o proporție de sută la sută a obligativității învățămîntului elementar și au pus bazele realizării învățămîntului general de 7 ani.

În cursul celor 25 de ani de dominație, regimul burghezo-feudal n-a creat nici o singură instituție de învățămînt superior. În străinătate studia un număr nesemnificant de persoane, și acelea din rîndurile claselor privilegiate. După eliberare și instaurarea puterii populare, sute de studenți au fost trimiși la studii în instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. Pe lîngă aceasta, pentru pregătirea cadrelor necesare învățămîntului au fost puse bazele învățămîntului superior din Albania prin crearea încă în anul 1946 a Institutului pedagogic de doi ani. În ziua istorică a celei de a zecea aniversări a înființării gloriosului Partid al Muncii, (noiembrie 1951), au fost deschise trei instituții de învățămînt superior.

Partidul a pus în fața școlii noi și importante sarcini: școala trebuie să pregătească cadre înzestrate cu o cultură nouă, socialistă, întemeiată pe învățătura marxist-leninistă. „În fața școlii — spunea tovarășul Enver Hodja la primul Congres al Partidului — se pun sarcinile istorice: de a educa oameni dezvoltați din toate punctele de vedere, de a le da o instrucție și o cultură superioară, de a pregăti cetățeni credincioși pînă la abnegație patriei și poporului, care să poată îmbina teoria cu practica, să poată aplica cunoștințele lor în viață".

Urmînd drumul pedagogiei sovietice și experiența școlii sovietice, școala albaneză a trădus în viață această indicație. Programele școlilor albaneze sînt întocmite în așa fel, încît să asigure înarmarea sistematică a elevilor cu cunoștințe științifice temeinice, cu concepția materialistă despre lume și societate. Au fost reduse disciplinele mai puțin necesare, ca limbile moarte, religia etc. Locul lor a fost ocupat de studierea marxism-leninismului, a Constituției etc. — necesare pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului.

Au fost elaborate pentru toate categoriile de școli programe unice, a căror aplicare a devenit obligatorie.

Pe lîngă aceasta s-a desfășurat o activitate intensă de elaborare și editare a unor noi manuale școlare. O bază temeinică și sigură în această direcție au fost manualele folosite în școlile sovietice, în care disciplinele sînt bine alcătuite atît din punctul de vedere al repartiției lor metodice, cît și din punctul de vedere al conținutului lor științific și ideologic. Numeroasele manuale și texte editate în sute de mii de exemplare satisfac nevoile mereu crescinde ale elevilor. Pe de altă parte, zecile de laboratoare și mulțimea de alte mijloace de învățămînt de pe lîngă școlile superioare, medii și de 7 ani contribuie la îmbinarea teoriei cu practica și la aplicarea în practică a cunoștințelor dobîndite în clasă.

Apreciind după cum merită munca nobilă a muncitorilor din învățămînt, partidul și guvernul din Republica Populară Albania le-au creat toate condițiile pentru o activitatea rodnică și calificată. În timpul puterii populare, muncitorul albanez de pe ogorul învățămîntului și-a ocupat pentru prima oară locul ce i se cuvine în societate.

Înconjurați de grija poporului și a partidului, mii de elevi învață în prezent pe băncile școlii spre a deveni cetățeni demni și activi ai Republicii Populare Albania, patrioți înflăcărați, constructori străluciți ai patriei lor, internaționaliști convinși și luptători neobosiți pentru pace și socialism.

În preajma examenelor din școlile profesionale

Cadrele didactice de la școlile profesionale din regiunea Galați acordă multă grijă pregătirii elevilor lor în vederea desfășurării cu succes a examenelor, pentru a da industriei noastre, la sfîrșitul acestui an școlar, tineri muncitori cît mai bine calificați și pentru a pregăti cît mai temeinic pe cei ce promovează în anii superiori.

O mare însemnătate pentru buna pregătire a elevilor a avut-o organizarea justă a locurilor de muncă în atelierele-școală. De exemplu, la Școala profesională nr 4 din Galați și la școala profesională nr. 5 din Brăila au existat ateliere foarte bine organizate și utiliate. Maiștrii instructori care conduc activitatea în aceste ateliere au muncit cu multă stăruință, astfel încît elevii și-au însușit temeinic cunoștințele practice, ajungînd să confecționeze, în cadrul planului de producție, bunuri importante de larg consum, ca mașini electrice de călcat, aparate electrice, scaune, mese, mobilă, truse de menaj, stupi pentru albine etc. Acum ei se pregătesc sistematic pentru examene, recapitulînd cunoștințele însușite în cursul anului școlar.

Cadrele didactice de la școlile profesionale S.R.N. nr. 2,3 și 5 din Galați, nr. 1,2 și 4 din Brăila s-au îngrijit în mod deosebit de asigurarea unor condiții cît mai bune de desfășurare a practicii elevilor repartizați în întreprinderi, ceea ce a contribuit în mare măsură la dezvoltarea deprinderilor de muncă practică ale acestora.

Pentru a asigura o corelație justă între obiectele de cultură generală și profesională pe de o parte, și învățămîntul practic, pe de altă parte, marea majoritate a cadrelor didactice a acordat o mare importanță întocmirii planurilor tematice rezumative. Așa au procedat, de exemplu, cadrele didactice de la școala profesională nr. 2 din Brăila. În schimb la Școala profesională S.R.N. din Galați nu s-au alcătuit asemenea planuri, ceea ce a avut desigur urmări asupra situației elevilor.

Majoritatea cadrelor didactice s-au preocupat îndeaproape de organizarea cabinetelor școlare. Astfel, pot fi citate cabinetele de tehnologie, educație politică și desen de la Școala nr. 2 din Brăila, cabinetele de desen de la Școala nr. 4 din Brăila și de la Școala nr. 1 din Galați, cabinetele de limba română, limba rusă și educație politică de la Școala profesională S.R.N. Galați. Cabinetele au contribuit la o mai bună folosire în școli a materialului didactic confecționat cu elevii în atelierele școlii.

Un aport însemnat în munca de pregătire a elevilor l-a adus și colectivul de metodiști de pe lîngă Direcția regională a rezervelor de muncă. Aceasta a organizat consfătuiri ale cadrelor didactice, lecții deschise, ședințe pentru schimb de experiență etc.

O lipsă care a frînat într-o anumită măsură ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, și deci activitatea pentru continua ridicare a nivelului pregătirii elevilor, a fost faptul că nu s-a folosit suficient literatura pedagogică și didactică.

În cadrul planului de acțiune pentru încheierea anului școlar și pentru recapitularea materiei, directorii de școli au colaborat îndeaproape cu organizațiile U.T.M., în vederea îmbunătățirii muncii educative în mijlocul elevilor, astfel încît aceștia să învețe cu mai multă sîrguință, să înțeleagă că au datoria patriotică de a se prezenta cît mai bine pregătiți la examene.

La munca de pregătire a elevilor în vederea examenelor de sfîrșit de an a contribuit în mare măsură Direcția regională a rezervelor de muncă, în frunte cu tovarășul director V Cuș, care a îndrumat și controlat îndeaproape activitatea școlilor, luînd măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor constatate.

Este necesar ca directorii școlilor profesionale, împreună cu cadrele didactice, să-și îndrepte toată atenția spre crearea unor condiții bune pentru desfășurarea examenelor, spre coordonarea justă a activității întregului colectiv în perioada examenelor, creînd o atmosferă de muncă încordată și de seriozitate. De asemenea, trebuie să se asigure folosirea unor metode juste de examinare a elevilor și aprecierea obiectivă a cunoștințelor lor.

FLORICA STEFLEA

Pe urmele scrisorilor nepublicate

● În urma unei sezisări trimise de redacția noastră, pe baza scrisorii unui cititor, cu privire la lipsurile de la Școala medie tehnică de căi ferate din Craiova, Ministerul Căilor Ferate ne-a comunicat că cele mai multe din lipsurile arătate în scrisoare există într-adevăr. Directorul școlii și colectivul cadrelor didactice au folosit unele mijloace nejuste în munca educativă. Direcția de cadre și învățămînt din Ministerul Căilor Ferate a luat o serie de măsuri concrete pentru înlăturarea acestor lipsuri.

„Sezisarea — arată în încheiere adresa Ministerului Căilor Ferate — ne-a ajutat să lichidăm o parte din lipsurile care mai persistă în unele școli și să fim mai atenți față de felul cum desfășoară munca unitățile noastre școlare".

● Un grup de cititori din comuna Geoagiu, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara, ne-a semnalat că învățătoarele Lucreția Totorcea și Prica, încurajate de directorul școlii, tovarășul Ciorogaru, își duceau în mod nesatisfăcător munca în școală. Ele n-au organizat ajutorarea elevilor slabi, nu respectau recreațiile, stingherind orele următoare, nu-și făceau planurile de lecții etc. Între director și cadrele didactice existau relații nejuste, de familiarism, nefolosindu-se deloc critica și autocritica.

Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Hunedoara, sezisat de noi, ne-a comunicat că cele arătate sînt reale. Pentru înlăturarea lipsurilor, Secția regională de învățămînt a trimis în școală un inspector care a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice.

BIBLIOGRAFIE

LUCRĂRI DE PEDAGOGIE ÎN AJUTORUL CADRELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI AL PĂRINȚILOR

BOJOVICI I. I. Studii de psihologia copilului — 184 pagini — 6,74 lei. Editura de stat didactică și pedagogică.

FILIPPOV A. M. Despre educația școlarului în familie — 100 pagini — 1,49 lei. Editura de stat pentru literatură științifică.

MANUILENKO Z. V. Rolul jocului în educația copilului de vîrsta preșcolară — 44 pagini — 0,90 lei. Editura de stat didactică și pedagogică.

PETROV A. C. Educarea copiilor în spiritul cinstei și al adevărului — 80 pagini 2,28 lei. Editura de stat pentru literatură științifică.

POGRONIȚKAIA E. G. Familiarizarea copiilor cu natura — 32 pagini — 0,70 lei. Editura de stat didactică și pedagogică.

VEDENOV A. V. Educarea voinței copilului în familie — 152 pagini — 2,95 lei. Editura de stat didactică și pedagogică.

CĂRȚI NOI PENTRU TINERET

JACK LONDON. Nuvele sportive — 132 pagini — 4 lei. Editura cultură fizică și sport.

I. VALENTINOV. Povestiri din Africa — 196 pagini — 3,60 lei. Editura tineretului.

AL. BANEANU. Povestiri despre electrochimie — colecția „Știința învinge".

Informație

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis un decret pentru reglementarea admiterii elevilor în școlile medii de 10 ani, școlile medii tehnice și școlile pedagogice. În decret se arată că în clasa a VIII-a a școlilor medii de 10 ani și anul I al școlilor medii tehnice și școlilor pedagogice se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani, pe bază de concurs. Decretul nr. 145/1952 se abrogă.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Stîrpirea buruienilor din culturi

Buruienile se numără printre dușmanii cei mai păgubitori ai producției agricole. Avînd rădăcini mai numeroase și mai adînci și o putere de asimilare mai mare decît plantele agricole, buruienile sustrag culturilor de trei ori mai multe substanțe nutritive și pînă la de două ori mai multă apă decît acestea. Prin îmburuienare, culturile sînt înnăbușite și umbrite, ceea ce împiedică desfășurarea normală a proceselor fiziologice ale plantei cultivate.

Unele buruieni, ca volbura, măzărichea, turița se încolăcesc în jurul tulpinei plantei cultivate, obligînd-o pe aceasta să-i servească drept suport. Altele cum sînt cuscuta, lupoaia etc. duc o viață parazitară pe seama plantei agricole. Dracila și alte buruieni de felul ei ușurează atacul diferitelor boli criptogamice și al insectelor dăunătoare culturilor, servind ca gazde intermediare ori ca focar de infecție pentru culturi.

Năpădirea cîmpului cu buruieni dăunează în mod direct asupra cantității și calității recoltei. Consumul de către ele a apei și a hranei destinate plantelor cultivate, umbrirea și favorizarea atacului dăunătoarilor micșorează recolta în raport cu gradul de invazie cu buruieni, iar în cazul cînd culturile au fost prea neglijate, lanul agricol poate fi transformat într-un lan de buruieni, producția în acest caz fiind total compromisă.

Semințele de buruieni ca neghina și sălbăția, măcinate odată cu boabele de grîu, pot produce perturbații grave în organismul omului, cînd sînt consumate în pîine. Aceleași efecte le are asupra animalelor consumarea pe pășune de pildă a mătrăgunei, măsălariței, brîndușei de toamnă etc.

Buruienile se înmulțesc prin semințe, dar spre deosebire de majoritatea plantelor cultivate, cele mai periculoase dintre ele se înmulțesc și vegetativ. În timp ce semințele produse de plantele de cultură se numără cu zecile, buruienile produc mii și zeci de mii de semințe în același an. Pe lîngă aceasta, buruienile se răspîndesc în multe chipuri și foarte variat, așa încît în scurt timp un vînt, o pasăre, blana unui animal sau îmbrăcămintea unui om le poate duce la mari depărtări. O însușire importantă a buruienilor este și menținerea unui timp îndelungat a puterii lor de încolțire. De exemplu, mușcatul sălbatic își păstrează uneori puterea de încolțire pînă la 40 de ani, iar știrul, rapița sălbatecă sau traista ciobanului pînă la 30 de ani.

Rezerva de semințe de buruieni în sol este extrem de mare — de la zeci la sute de milioane de semințe la ha. — așa încît fiecare bob semănat trebuie să se lupte cu cîteva sute de semințe de buruieni. Răspîndirea acestor semințe în pămînt este dovada unei agrotehnici înapoiate. Ea se produce datorită îngrășării cu bălegar nefermentat, datorită semănării unor semințe rău curățate și, mai ales, datorită scuturării semințelor de la buruienile ajunse la maturitate.

Înmulțirea unora dintre cele mai periculoase buruieni (pirul, coada calului, costreiul etc.) se face nu numai prin semințe, ci și prin fragmentarea tulpinelor subpămîntene, numite rizomi (vegetativ). Fiecare nod găsit pe rizom este capabil să reproducă o nouă plantă, cînd aceasta este fragmentată. Alte buruieni (susaiul, patlagina, pălămida), se înmulțesc prin fragmentarea rădăcinii. O plantă de pălămidă poate ocupa în 4 luni, cu rădăcinile sale, o suprafață de 30 m.p. dînd naștere la 60 muguri, fiecare capabil să dea naștere la o nouă plantă.

Datorită diversității speciilor, adaptabilității lor la condiții vitrege, în care planta cultivată nu se poate menține în viață, precum și multiplelor feluri de înmulțire și răspîndire, stîrpirea buruienilor trebuie considerată ca una dintre măsurile principale pentru obținerea unor recolte superioare. Măsurile de luptă împotriva buruienilor urmăresc: prevenirea îmburuienării, distrugerea rezervei de semințe și rizomi de buruieni existente în pămînt, precum și lupta directă cînd ele au reușit să năpădească lanurile.

Prevenirea îmburuienării culturilor se realizează printr-o serie de măsuri aplicate cu prilejul pregătirii seminței plantelor de cultură și a îngrășării terenului. Printre acestea sînt curățarea repetată a seminței, evitarea îngrășării cu bălegar de grajd nefermentat, paie sau pleavă. De asemenea, trebuie luate măsuri de distrugere a cuiburilor de buruieni de pe răzoare, cunoscînd că acestea sînt gazde pentru diferiți dăunători agricoli. Recoltarea la timp a culturilor împiedică într-o mare măsură pătrunderea în sol a semințelor de buruieni scuturate.

Distrugerea rezervei de semințe și a celorlalte organe de înmulțire se realizează prin aplicarea sistemului ogoarelor de toamnă, care constă în provocarea răsăririi buruienilor cu prilejul dezmiriștitului și apoi distrugerea lor odată cu arătura adîncă. Lupta împotriva buruienilor cu rădăcini adventive sau bulbi se duce prin același sistem, însă lucrările se execută mai adînc. Buruienile cu rizomi, cum este pirul, se stîrpesc prin fragmentarea lor în bucăți mici, cu ajutorul polidiscului, și apoi prin îngroparea acestor fragmente, odată cu arătura adîncă. În felul acesta, rizomii nu vor putea să răsară, deoarece, fiind rupți în bucăți mici, rezerva de hrană le va fi insuficientă ca să poată străbate stratul gros de pămînt.

De mare importanță este distrugerea directă a buruienilor prin plivit și prășit. Acestea au efecte bune și sînt lucrări simple, accesibile oricărui țăran muncitor.

Datorită precipitațiilor neobișnuite căzute la începutul acestui an, buruienile au condiții prielnice pentru a năpădi cu ușurință culturile. De aceea, învățătorii și profesorii au datoria să explice muncitorilor de pe ogoare pagubele ce le pot aduce buruienile dacă lucrările de plivit și prășit nu sînt executate la timpul oportun, dacă nu se folosesc toate mijloacele care ne stau la îndemînă pentru stîrpirea buruienilor.

În unele regiuni, păioasele au ieșit rar, iar în locurile goale au crescut buruienile. Aici este necesar să se treacă deîndată la plivirea lor. De asemenea este necesar să se execute plivitul la leguminoase și textile. La porumb, sfeclă, cartofi, bumbac etc. stîrpirea buruienilor se realizează prin prășiri repetate cu unelte simple, sau prin folosirea prășitoarelor mecanice. Semănatul plantelor prășitoare în cuiburi așezate în patriat permite mecanizarea mai largă a lucrărilor de întreținere. Pentru ca această metodă agrotehnică să aducă roadele dorite, se cere folosirea tuturor prășitoarelor mecanice existente.

Învățătorii și profesorii au datoria să atragă atenția muncitorilor de pe ogoare că folosirea rariței duce la pierderea apei din pămînt și că rărița se poate transforma cu ușurință în prășitoare, să le arate necesitatea distrugerii prin ardere a vetrelor de cuscută (torțel) din culturile de trifoi, lucernă și in, precum și a buruienilor otrăvitoare de pe pășuni și fînețe.

Complexul de măsuri și mijloace care au efecte la înlăturarea buruienilor este mult mai larg. Cadrele didactice trebuie să știe că ridicarea fertilității solului, mecanizarea lucrărilor, folosirea asolamentelor, iarovizarea semințelor etc. — sînt totodată și mijloace puternice de luptă împotriva buruienilor. În afară de acestea, agrotehnica înaintată ne pune la dispoziție și mijloace chimice speciale, prin care putem distruge buruienile rapid, în timpul vegetației lor.

Învățătorii și profesorii de la sate au datoria să arate țăranilor muncitori că lupta împotriva buruienilor nu trebuie să se limiteze la cîteva măsuri. Este necesar să se țină seama că stîrpirea lor se realizează folosind toate verigile lanțului de măsuri agrotehnice care determină producția — pregătirea terenului și a semințelor, lucrările de îngrijire, recoltarea.

În activitatea de vară a cercurilor tinerilor naturaliști, pe lotul de experiență al școlii și cu orice alt prilej trebuie să li se explice și elevilor că prin convietuirea plantelor cultivate cu buruienile, culturile împart hrana și apa cu acestea, ceea ce duce la micșorarea recoltei.

În acest fel, mobilizînd țărănimea muncitoare și elevii la lupta împotriva buruienilor, învățătorii și profesorii vor aduce o contribuție de seamă la lupta pentru o recoltă bogată.

Ing. IOAN ILEA

Intensă propagandă agrotehnică

Pentru cadrele didactice din comunele și satele raionului Zeletin, popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori constituie o preocupare de frunte.

Învățătorii țin săptămînal conferințe cu caracter agrotehnic care ajută mult țăranilor muncitori să îmbunătățească munca lor pentru întreținerea culturilor. Astfel de conferințe au avut loc zilele trecute la căminele culturale din satele Colonești, Salahoru, Fărcașa, Crăești, Godinești, Fătăciuni și altele, unde au participat numeroși țărani muncitori.

La căminul cultural din satul Colonești de pildă, la o adunare cetățenească ce a avut loc de curînd au participat peste 250 de țărani muncitori. Ei au ascultat cu deosebit interes conferința cu privire la aplicarea regulilor agrotehnice în munca agricolă. Cu acest prilej numeroși țărani și-au manifestat hotărîrea de a aplica întocmai prevederile agrominimului.

Cadrele didactice desfășoară o activitate rodnică și la casele de citit. Îndrumați de învățători și profesori, numeroși țărani muncitori vin și citesc aici diferite broșuri, însușindu-și astfel o serie de metode avansate de lucrare a pămîntului.

Mobilizați de organizațiile de bază și de sfaturile populare locale, țăranii muncitori din cuprinsul raionului, ajutați de cadrele didactice din școli, luptă cu însuflețire pentru dobîndirea de recolte din ce în ce mai bogate la hectar.

Prof. C. PREDESCU
corespondent

În sprijinul țăranilor muncitori

Munca desfășurată pe terenul gospodăriei anexe a școlii de 7 ani din comuna Nocrich, raionul Agnita, a contribuit într-o largă măsură la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori.

Numeroși țărani muncitori vizitează gospodăria anexă a școlii și se interesează îndeaproape de felul cum se aplică agrominimul.

Elevii școlii, îndrumați de cadrele didactice, se ocupă intens de cultivarea în mod științific a terenurilor lor.

În anul trecut, datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate, elevii și cadrele didactice au obținut la hectar 15.000 kg. cartofi, 3200 kg. roșii, 1500 kg. varză, 1000 kg. morcovi ș.a.m.d. Anul acesta, ei aplică cu și mai multă atenție regulile agrotehnice, pentru a obține recolte și mai bogate.

Convinși de superioritatea metodelor agrotehnice folosite în gospodăria anexă a școlii, țăranii muncitori din Nocrich au început să aplice și ei astfel de metode. Astăzi sînt zeci de familii de țărani muncitori care au învățat să îngrijească culturile după regulile agrotehnicii înaintate.

Pentru întreținerea culturilor

Elevii școlii de 7 ani cu limba de predare ucraineană din comuna Murighiol, raionul Tulcea, în frunte cu cadrele didactice, iau parte activă la întreținerea culturilor.

Numai într-o singură zi, de pildă, peste 120 de elevi au plivit aproape 9 hectare borceag din lotul zootehnic al sfatului popular local. Cu acest prilej, învățătorii și profesorii au dat elevilor explicații despre dezvoltarea plantelor și despre importanța stîrpirii la timp a buruienilor.

Elevii școlii de 7 ani din Murighiol sprijină și întovărășirea agricolă din comună. Alături de părinții lor întovărășiți, ei au plivit în cîteva zile 3 hectare grîu, 7 hectare secară și alte culturi.

Un rol important în sprijinirea campaniei agricole îl are organizația de bază U.T.M. din școală, care se ocupă de mobilizarea tinerilor și elevilor la muncile de interes obștesc. În perioada vacanței de vară, utemiștii și elevii vor participa efectiv, împreună cu cadrele didactice, la strîngerea recoltei.

prof. MOCANU CONSTANTIN
corespondent

Cronica evenimentelor externe

Cine împiedică instaurarea unei păci trainice în Coreea

La Geneva au luat sfîrșit dezbaterile în problema coreeană. Aceste dezbateri, care s-au desfășurat în cadrul lucrărilor Conferinței miniștrilor afacerilor externe paralel cu discutarea problemei reglementării păcii în Indochina, reține de peste șapte săptămîni atenția opiniei publice mondiale.

În tot acest timp, delegația R. P. D. Coreene, sprijinită de delegațiile U.R.S.S. și R. P. Chineze a depus toate eforturile pentru ca Conferința să ajungă la rezultate pozitive în problema coreeană, pentru a se putea trece treptat de la actuala stare de armistițiu la asigurarea unei păci trainice în Coreea.

Trebuie menționate în acest sens în mod deosebit propunerile concrete făcute la 5 iunie a.c. de ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, care în baza planului de unificare pe baze democratice a Coreei, prezentat de șeful delegației R.P.D. Coreene, Nam Ir, a sintetizat posibilitățile de instaurare a păcii în Coreea.

V. M. Molotov a propus în primul rînd ținerea unor alegeri libere pe întreaga Coree, în decurs de șase luni, cu respectarea reprezentării proporționale în întreaga Coree. V. M. Molotov a propus de asemenea să se creeze o comisie pe întreaga Coree, formată din reprezentanți ai Coreei de Nord și de Sud, în vederea pregătirii și organizării alegerilor; retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei înainte de alegeri; formarea unei comisii internaționale pentru ținerea acestor alegeri precum și a se recunoaște ca necesară obligația ce trebuie să și-o ia statele interesate în menținerea păcii în Extremul Orient, în vederea asigurării dezvoltării pașnice a Coreei.

Acceptarea propunerilor lui V. M. Molotov ar fi dus fără îndoială la o înțelegere în problema coreeană, deoarece aceste propuneri corespundeau atît intereselor poporului coreean cît și intereselor popoarelor dornice de pace din Asia și din întreaga lume.

În urma sabotării lucrărilor conferinței de către cercurile interesate în acest sens, în frunte cu delegația S.U.A., propunerile lui V. M Molotov nu au fost însă acceptate.

Nu au fost acceptate nici propunerile prezentate în ședința din 15 iunie a Conferinței de către șeful delegației R.P.D. Coreene, Nam Ir, propuneri menite să asigure trecerea de la armistițiu la o pace trainică în Coreea, prin retragerea trupelor străine din această țară, prin reducerea substanțială a efectivelor armate ale R.P.D. Coreene și ale Republicii Coreea, prin aplicarea unor măsuri de strîngere a legăturilor economice și culturale între R.P.D. Coreeană și Republica Coreea, legături care să creeze condițiile unificării pașnice a Coreei.

Reprezentantul S.U.A., Bedell Smith, s-a arătat a fi pînă și împotriva declarației Uniunii Sovietice care cerea amîndor părți să nu întreprindă nici un fel de acțiuni care ar putea să pericliteze pacea în Coreea.

Atitudinea lui Bedell Smith, ca și de altfel întreaga comportare a delegației americane la Geneva în ceea ce privește problema coreeană, arată limpede că S.U.A. nu doresc cu nici un chip să se pună în mod definitiv capăt războiului din Coreea. Bedell Smith care pare atît de „surprins" de necesitatea asigurării pe toate căile a respectării armistițiului, trece în mod voit cu vederea măsurile pe care le ia guvernul S.U.A. împotriva menținerii păcii în Coreea, printre care se numără la un loc de frunte pactul militar încheiat de guvernul S.U.A. și clica lui Li Sîn Man, pact care prevede menținerea pe timp nedefinit a trupelor americane în Coreea. Este de asemenea semnificativ faptul că în cadrul discuțiilor în problema coreeană, delegația S.U.A. a susținut că rolul de supraveghetor al alegerilor din Coreea îi revine O.N.U., adică acelei organizații internaționale sub steagul căreia intervenționiștii americani au purtat sîngerosul război din Coreea. Politica obstrucționistă a delegației S.U.A. la O.N.U. a fost sprijinită de cele 16 state care, sub comandament american, au săvîrșit agresiunea din Coreea, printre care Tailanda, Australia, Filipine, Coreea de sud și altele. Această politică obstrucționistă, întrutotul potrivnică intereselor poporului coreean și menținerii păcii în lume, constituie cauza principală pentru care conferința de la Geneva nu a ajuns la un acord în problema coreeană. Statele Unite, care încă de la bun început s-au arătat împotriva reglementării problemei coreene, poartă principala răspundere în acest sens. De altfel, după cum era de așteptat, reprezentanții clicii lui Li Sîn Man s-au și grăbit să-și manifeste satisfacția pentru eșecul tratativelor în problema coreeană.

Popoarele iubitoare de pace din toate țările nu vor înceta însă nici un moment lupta lor pentru instaurarea unei păci trainice în Coreea. Politica cercurilor conducătoare din S.U.A. de a pune piedici cu orice chip reglementării pe calea tratativelor a problemelor litigioase întîmpină pe zi ce trece împotrivirea tot mai mare a popoarelor iubitoare de pace.

Redacția și administrația : București, str. A. S. Popov nr 28—30, tel. 1 39 00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul : Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 272 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 26 iunie 1954

In acest număr:

- **N. Lebedev:** Examenele de fizică (Pag 2-a)
- **I. Dmitriev:** „Casa Învățătorului" din Riga. (Pag. 2-a)
- **N. Mohov și A. Lutcenko:** Problemele predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior. (Pag. 2—3)
- **M. Cucu:** La examenul de maturitate. (Pag. 3-a)
- **Tudor Opriș:** Activitatea tinerilor naturaliști în tabără. (Pag. 3-a)
- **Vasile Chezan:** Cadrele didactice folosesc și popularizează metodele agrotehnice înaintate. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

Să folosim experiența acestui an școlar

Școlile de pe întreg cuprinsul patriei noastre încheie acum un nou an școlar. Examenele de sfîrșit de an au constituit un prilej deosebit de important de cunoaștere și apreciere a experienței cîștigate.

Cunoașterea, analizarea și folosirea experienței dobîndite este una din condițiile de bază ale dezvoltării învățămîntului nostru. De aceea, experiența anului școlar ce se încheie acum trebuie să fie îndeaproape studiată. Ea se remarcă în primul rînd printr-un bogat conținut. Îndeplinirea sarcinilor care revin școlilor din Hotărîrea plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R., din Hotărîrile cu privire la dezvoltarea agriculturii a dus la înarmarea elevilor cu noi cunoștințe și deprinderi practice legate de munca agricolă, la creșterea nivelului științific al lecțiilor, al lucrărilor practice în laborator și pe lotul școlar.

Astfel, îndeplinind instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la completarea programelor cu cunoștințe agricole, cadrele didactice și-au lărgit preocuparea lor de a lega cunoștințele teoretice de practica agriculturii, de viață.

Ziarele locale și organele presei noastre centrale au publicat numeroase știri despre contribuția cadrelor didactice și a elevilor la încercarea puterii de germinare a semințelor, la îmbunătățirea varietăților de pomi, la răspîndirea metodelor înaintate cu privire la cultura grîului, a porumbului și a cartofului, a legumelor, despre experiențele interesante organizate pe lotul școlar, despre ajutorul pe care l-au dat elevii în munca gospodăriilor agricole colective și de stat. Școlile pedagogice și-au înțeles mai bine, în acest an, datoria de a forma învățători care să poată contribui cu succes la popularizarea metodelor agrotehnice înaintate, la dezvoltarea agriculturii. De exemplu, expunerile elevelor școlii pedagogice de fete din Carei, în cadrul schimbului de experiență organizat de cabinetul pedagogic regional — expuneri bazate pe experiențele proprii desfășurate pe lotul școlar și la colțul naturii vii — au arătat cunoștințele și deprinderile bogate cu care au fost înarmate aceste eleve în legătură cu îngrășarea grîului și a cartofului, cu metodele înaintate de cultivare a porumbului și a cartofului, cu hibridările meiuriniste la pomi. Cunoașterea unor astfel de experiențe de către învățătorii și profesorii noștri va contribui la extinderea lor în viitorul an școlar în cît mai multe școli.

Trebuie cunoscută și folosită experiența acelor școli și a acelor cadre care, pentru a realiza o cît mai trainică legătură între cunoștințele teoretice și practică, nu s-au mulțumit numai cu folosirea materialului didactic, cu experiențele organizate în laboratoare, la colțul naturii vii și pe lotul școlar, ci au acordat o deosebită atenție organizării vizitelor de producție și excursiilor. Felul cum și-au adîncit și lărgit cunoștințele de fizică elevii clasei a VI-a de la școala de 7 ani nr. 2 din Craiova, de exemplu, care au fost conduși la depoul de locomotive unde li s-a explicat montarea și demontarea pieselor, funcționarea lor, trebuie să fie larg popularizat în masa cadrelor didactice. De asemenea, trebuie cunoscute astfel de inițiative ca aceea a școlii medii de fete nr. 2 din Craiova, care a organizat cu elevele claselor V—VII o excursie la Petroșani cu prilejul căreia, pe baza explicațiilor primite, elevele au înțeles mai bine relieful regiunii, bogățiile solului, structura diferitelor roci, modul de extracție a cărbunelui.

Organele de îndrumare și control, cabinetele pedagogice și directorii de școli trebuie să contribuie la cunoașterea și popularizarea experienței acelor pedagogi ai căror elevi au dovedit cunoștințe temeinice la examenele de limba română și de limba rusă, de matematică, fizică și chimie, biologie etc.

Pentru ca experiența acestor profesori să poată fi extinsă, nu este suficient să se cunoască numai rezultatele pe care le-au obținut ei la examenele de sfîrșit de an. Pe lîngă datoria pe care o are fiecare învățător și profesor de a-și analiza cu toată seriozitatea munca dusă în timpul anului școlar, de a trage concluzii pe baza acestei analize și de a lua măsuri de îndreptare, este necesar să se studieze activitatea colectivelor pedagogice în ansamblul lor, a fruntașilor în munca dusă pe ogorul școlii. Trebuie să se cunoască întregul sistem de măsuri pedagogice pe care l-au aplicat aceștia în timpul anului școlar, să se studieze felul cum și-au pregătit și organizat lecțiile, conținutul acestor lecții, felul cum și-au organizat recapitularea materiei, materialul didactic folosit, cum și-au însușit și cum au aplicat ei experiența școlii sovietice.

Cu aceeași seriozitate trebuie cercetate și lipsurile școlilor, ale învățătorilor și profesorilor și cauzele care au dus la aceste lipsuri. Pe lîngă succesele importante realizate în școli, examenele au arătat că încă mai există în școlile noastre lipsuri mari. Nu poate fi trecut cu vederea nivelul cu totul scăzut pe care l-au avut unii elevi la examenele de limba română, de limba rusă, de matematică, de biologie, de fizică, de chimie etc. Nu poate fi trecut cu vederea, de pildă, faptul că majoritatea elevilor clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 2 din Cluj au făcut la examene multe greșeli de gramatică și de ortografie în lucrările scrise, că elevii clasei a VI-a din comuna Șercăița nu posedă materialul cerut de programa școlară la botanică, sau că elevii clasei a VII-a din Vatra Dornei nu au știut să arate la examen pe hartă munții Făgăraș și depresiunea Petroșani. Trebuie cercetate cauzele care au dus la acest nivel scăzut al elevilor, trebuie găsite măsurile de înlăturare a acestor lipsuri. În viitorul an școlar nu se poate asigura un nivel ridicat de cunoștințe al majorității elevilor dacă nu se studiază în adîncime greșelile învățătorilor și profesorilor în predarea lecțiilor, în corectarea caietelor elevilor, în aprecierea cunoștințelor, în desfășurarea recapitulării materiei și a examenelor. Unele din aceste greșeli dovedesc slaba pregătire a pedagogilor respectivi. La școala de 7 ani din Mireșul Mare, raionul Cehul-Silvaniei, de exemplu, a fost lăsată necorectată într-o lucrare scrisă, apreciată ca foarte bună, o gravă greșeală în înțelegerea problemei luptei pentru pace, ceea ce dovedește din partea profesorului de limba română și a comisiei examinatoare un nivel ideologic scăzut.

În cunoașterea și generalizarea experienței pozitive, în descoperirea lipsurilor și cauzelor ce le-au dat naștere, o importanță mare au dările de seamă ce se prezintă la ultima ședință a consiliilor pedagogice. Darea de seamă trebuie să constituie pentru fiecare învățător și profesor un ajutor esențial în muncă.

Pentru ca dările de seamă să contribuie într-adevăr la îmbunătățirea muncii, este necesar ca înainte de întocmirea lor directorii de școli să-și studieze cu atenție caietele de însemnări de la lecții, să analizeze temeinic, împreună cu colectivele pedagogice, realizările și lipsurile la fiecare clasă și la fiecare disciplină în parte. Întreg materialul cules trebuie selecționat și sistematizat pe problemele principale ale procesului de învățămînt, ale muncii educative. Colectivul care lucrează la întocmirea dării de seamă trebuie să cerceteze cu toată atenția cuvenită în ce măsură și-au însușit elevii școlii respective cunoștințele cerute de programele școlare, în ce măsură și-au format deprinderile practice necesare pentru a deveni cadre utile în construirea socialismului, să analizeze trăinicia deprinderilor de disciplină formate la elevi. Darea de seamă trebuie să pună un accent deosebit pe contribuția pe care au adus-o lecțiile, activitatea desfășurată în laboratoare, la colțul naturii vii, pe lotul școlar, vizitele în întreprinderi și la gospodăriile agricole colective, excursiile — la înarmarea elevilor cu cunoștințe teoretice strîns legate de practică, la educarea lor în spiritul dragostei față de patrie, față de munca în industrie și în agricultură. Întocmită în felul acesta, darea de seamă va da consiliului pedagogic posibilitatea să ia cele mai indicate măsuri pentru extinderea succeselor obținute și înlăturarea greșelilor constatate.

Valoarea științifică și pedagogică a dărilor de seamă nu se restrînge, însă, numai la cadrul școlii respective. Ele trebuie să constituie un prețios material de cercetare în pregătirea consfătuirilor raionale, care sînt un mijloc și mai larg de cunoaștere și de popularizare a experienței școlilor. Întocmite cu grijă și în spirit critic, ele trebuie să dea colectivului care va pregăti darea de seamă pentru consfătuirea raională posibilitatea să cunoască în mod just realizările și lipsurile școlilor din raion, să poată valorifica și populariza experiența cadrelor fruntașe, să poată combate lipsurile caracteristice ale școlilor.

Colectivele care vor întocmi dările de seamă pentru consfătuirile raionale, metodiștii cabinetelor pedagogice raionale și regionale, ca și Institutul de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului, care au datoria să contribuie în primul rînd la cunoașterea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate, nu trebuie să se rezume numai la studierea acestor dări de seamă. În fiecare școală există un bogat material care merită să fie cercetat: planurile generale de muncă ale școlilor, planurile calendaristice, planurile de recapitulare, caietele de planuri ale cadrelor didactice, referatele prezentate de acestea în consiliile pedagogice, caietele de observații ale diriginților, diferitele lucrări ale elevilor și materialul didactic confecționat în timpul anului școlar, condicile de procese verbale de inspecție și ale consiliilor pedagogice, rezultatele experiențelor organizate pe lotul școlar și în cercul tinerilor fizicieni și tinerilor naturaliști etc.

Studiind îndeaproape și din timp, acest material, îndrumînd învățătorii și profesorii cu privire la felul cum să-și cerceteze propria lor muncă, cum să se pregătească pentru a participa în mod activ la consfătuirile raionale, putem asigura condițiile unei folosiri cît mai largi în viitorul an școlar a experienței dobîndite.

Succese în munca de alfabetizare

Numărul neștiutorilor de carte de pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" din Bicaz se micșorează cu fiecare an datorită în mare parte și rîvnei cu care muncesc cadrele didactice repartizate la cursurile de alfabetizare de pe șantier.

La examenele ținute în luna aprilie a acestui an au fost promovați 226 de cursanți, dintre care 160 au terminat ciclul I, iar 66 ciclul al doilea.

Acum, munca de alfabetizare continuă. Printr-o susținută acțiune de lămurire în rîndurile cursanților, prin ținerea unor lecții interesante, la cursul de alfabetizare de la sectorul „Barai" s-a obținut o frecvență deosebit de bună.

Sub conducerea organizației de partid și cu sprijinul organizațiilor de masă, cadrele didactice de pe șantier se străduiesc să contribuie din plin la lichidarea neștiinței de carte.

DOBRIN LASCAR
corespondent

O construcție a prieteniei și a păcii

La 20 iunie 1954, într-o atmosferă sărbătorească, s-a inaugurat podul peste Dunăre care leagă cele două țări prietene — Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria. Încă din faza inițierii lui, acest pod a fost denumit de eminentul fiu al poporului bulgar, Gheorghi Dimitrov, podul de oțel al frăției veșnice între poporul bulgar și poporul român.

Podul peste Dunăre, una dintre cele mai valoroase realizări ale tehnicii mondiale, este rodul muncii comune pe care au desfășurat-o constructorii bulgari și români. El constituie o strălucită expresie a prieteniei de nezdruncinat dintre poporul român și poporul bulgar, a colaborării frățești între țările lagărului socialismului și al păcii.

După solemnitatea inaugurării podului, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Vilko Cervenkov și dr. Petru Groza se îndreaptă spre malul românesc.

Prietenia dintre poporul român și cel bulgar își are rădăcinile adînc înfipte în trecutul de luptă împotriva cotropitorilor, în năzuința comună de libertate și independență națională. Popoarele noastre au luptat împreună pentru scuturarea jugului otoman și jertfele aduse au cimentat prietenia care ne leagă.

Regimurile trecute au încercat în fel și chip să dezbine popoarele noastre, să semene vrajbă între ele. Prietenia frățească dintre oamenii muncii români și bulgari n-a putut fi însă înfrîntă. Ea a ieșit biruitoare din toate încercările.

Eliberarea Rominiei și a Bulgariei de sub jugul fascist de către invincibila Armată Sovietică a creat popoarelor noastre condițiile necesare pentru a-și lua soarta în propriile lor mîini, pentru a instaura regimul de democrație populară și a păși pe calea transformărilor socialiste. Prietenia romîno-bulgară a căpătat un conținut nou, mai adînc, devenind prietenia între două popoare care construiesc socialismul, care își făuresc bunăstarea materială și culturală în marea familie frățească a popoarelor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Podul peste Dunăre reprezintă o vie manifestare a legăturii de nedesfăcut dintre poporul român și poporul frate bulgar, o manifestare a colaborării frățești dintre țările noastre, a prieteniei veșnice romîno-bulgare. Podul de peste Dunăre este un vlăstar al poporului viu, de nezdruncinat dintre inimile popoarelor noastre, al podului viu din conștiința popoarelor noastre.

Noua construcție de peste Dunăre este rodul colaborării economice frățești și al ajutorului reciproc între cîteva țări de democrație populară și Uniunea Sovietică. El constituie o strălucită întruchipare a intereselor comune ale acestor țări, a politicii lor de pace, de strînsă prietenie între ele, de ajutor multilateral și de neîntrecut din partea marii Uniuni Sovietice.

Realizarea cu 7 luni înainte de termen a acestei lucrări monumentale, pe baza tehnicii celei mai înaintate, a fost posibilă în primul rînd datorită ajutorului Uniunii Sovietice. Proiectarea și construirea acestui pod au fost realizate de o organizație sovietică de construcții. Uniunea Sovietică ne-a pus la dispoziție utilaj de înaltă tehnicitate, constructori și specialiști dintre cei mai experimentați. Popoarele noastre sînt adînc recunoscătoare marelui popor sovietic care și de data aceasta ne-a acordat ajutorul său frățesc, dezinteresat.

La construirea podului peste Dunăre au contribuit, de asemenea, țările surori de democrație populară — Polonia, Ungaria și Cehoslovacia — care au furnizat prețioase mașini, utilaj și construcții metalice complexe. Podul peste Dunăre va lega și mai strîns din punct de vedere economic și politic țările de democrație populară. El va contribui în primul rînd la apropierea dintre poporul român și cel bulgar, la adîncirea colaborării economice multilaterale dintre R.P. Română și R.P. Bulgaria. În același timp, el este însă un nou element de alianță și pentru celelalte țări de democrație populară care au contribuit la construirea sa. El va crea o nouă posibilitate pentru intensificarea schimbului de mărfuri, precum și pentru transportul de călători feroviar și cu autovehicule în Europa de sud-est. Această lucrare monumentală întruchipează relațiile de tip nou, fără precedent în istorie, care s-au statornicit între țările lagărului democratic în frunte cu marea Uniune Sovietică — relații de frățească colaborare și întrajutorare, care se deosebesc ca cerul de pămînt de cele care domnesc în lumea capitalistă, unde imperialismul american calcă în picioare libertatea, securitatea și interesele naționale ale altor popoare.

Pe șantierele de pe malul bătrînei Dunăre s-a întărit prietenia sinceră dintre conducătorii și muncitorii sovietici, bulgari și români, prietenie care oglindește cele mai profunde năzuințe ale popoarelor noastre.

Podul peste Dunăre — cel mai mare din Europa — corespunde tuturor cerințelor tehnicii noi. El este o mărturie vie a avîntului forțelor creatoare din țările care construiesc socialismul, o mărturie a voinței lor de pace, a grijii lor pentru continua dezvoltare a legăturilor de prietenie între popoare.

Popoarele din țările de democrație populară, strîns unite în jurul Uniunii Sovietice, își sporesc eforturile în vederea obținerii de noi succese în lupta pentru construirea socialismului, în vederea apărării păcii. În menținerea și consolidarea păcii poporul român vede chezășia îndeplinirii măsurilor elaborate de partid și guvern în vederea continuei dezvoltări a economiei noastre naționale și a făuririi bunăstări pentru oamenii muncii. Prietenia și colaborarea dintre popoarele marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului constituie o stavilă uriașă în calea amatorilor de noi aventuri războinice. Această prietenie constituie garanția mersului cu succes înainte al popoarelor noastre spre un viitor luminos.

Au început examenele în școlile profesionale

În toate școlile profesionale se desfășoară acum examenele de sfîrșit de an. Pentru a asigura o pregătire din ce în ce mai bună a elevilor, profesorii și maiștrii instructori au muncit în acest an școlar cu mai mult simț de răspundere, cu mai multă hotărîre și și-au organizat mai bine activitatea. Rezultatele muncii lor se reflectă în răspunsurile elevilor la examene, în calitatea produselor pe care elevii le-au executat în cadrul lucrărilor de probă.

Elevii școlii profesionale de construcții nr. 37 din București s-au pregătit intens pentru examenele de sfîrșit de an. Împreună cu cadrele didactice ei au aranjat cu grijă cabinetele școlare și atelierele-școală, unde au loc examenele, pentru ca acestea să se desfășoare în condiții cît mai bune. În vitrine și pe mese se văd piesele care servesc la demonstrarea temelor cuprinse în întrebările pentru examene.

La examenul oral de matematică al elevilor din anul II B—secția cioplitori, tasonatori în piatră și marmoră, alături de profesorul examinator, asistă maistrul instructor de activitate practică și dirigintele clasei. Începe examenul. Primele două subiecte din fiecare bilet au caracter teoretic. Ultimul cere elevilor să demonstreze aplicarea în munca de atelier sau de pe șantier a cunoștințelor expuse teoretic în primele subiecte.

Rezultatele obținute de elevi dovedesc că ei și-au însușit cunoștințele predate în timpul anului. Elevii Mihai Carodi, Gheorghe Matei, Mihai Nicolae, Stelian Stoica au fost ascultați printre cei dintîi. Rapiditatea cu care rezolvă exercițiile primite, precum și corectitudinea și siguranța cu care explică funcțiile trigonometrice dovedesc temeinicia pregătirii lor.

E. BEJAT

★

Tovarășul Gheorghe Chirilă, profesor de tehnologie la Școala profesională metalurgică din Birlad, și-a pregătit cu seriozitate elevii pentru examen. Răspunsurile lor au arătat străduința cu care au muncit în cursul anului, au arătat roadele luptei colectivului școlii pentru a da patriei mai multe cadre calificate.

Eleva Elisabeta Puiu, care în curînd își va realiza visul de a deveni strungăriță, a știut să răspundă temeinic la întrebările despre strunjirea cu viteză mare de așchiere, despre materialele folosite pentru executarea cuțitelor, despre strunjirea și alezarea găurilor conice, iar eleva Aurica Răsmeriță a vorbit corect despre principalele reguli de folosire a cuțitelor armate cu plăcuțe metalice. Rezultate bune au obținut și elevii din anul II F, secția lăcătuși-monteuri, precum și cei din anul I C, secția frezori, care au dat examen la limba română. Fruntași la această disciplină sînt elevii I. Avădanii, Mișu Condurache, Alecu Grigore și Ion Vrancea, care au obținut nota anuală 5. Exemplul lor a fost urmat și de elevii din anul II B, care de asemenea se străduiesc să la cu succes toate examenele.

Nici elevii anului II D nu s-au lăsat mai prejos. Din cei 31 elevi care au dat examenul la educația politică, 11 au obținut nota anuală 5, iar restul nota 4. Nici un elev nu are nota finală sub 3.

I. PIROI

De-a lungul a zece ani

Adesea, îndeletnicirea gazetărească stîrnește o îndreptățită invidie. „Vo', gazetarii — ni se spune — aveți marea fericire de a străbate țara în lung și-n lat. Voi vedeți cum se dezvoltă, cum crește întreaga patrie!". Într-adevăr, îndreptățite cuvinte! Să vezi cu ochii tăi cum crește patria — și cît de fulgerător crește ea! Treci pe meleaguri apropiate sau îndepărtate, acolo unde mai ieri erau doar schelele, și azi se înalță uzina! Treci pe ulița unei comune și zărești — acolo unde nu de mult ți se arătase proiectul școlii — chiar școala cea nouă! În locul petecelor răzlețe de pămînt au apărut tarlalele nesfîrșite ale gospodăriilor agricole colective. Pe locul maidanelor — construcții. Și odată cu toate acestea cresc oamenii noi, oamenii al căror efort comun făurește socialismul în patria noastră.

În curînd vom sărbători zece ani de cînd ostile viteze ale Uniunii Sovietice au sfărîmat lanțurile robiei și au creat posibilități pentru o largă manifestare a forțelor creatoare ale poporului. În acești zece ani s-au făurit în țara noastră attea cît n-ar fi izbutit să facă nici într-o sută regimul burghezo-moșieresc. Iar printre toate aceste realizări, un avînt nemaiîntîlnit l-a luat școala — izvor de cadre pentru construcția socialistă. În fiecare regiune, în fiecare raion, oraș sau comună, școala crește, se dezvoltă, cuprinde un număr din ce în ce mai mare de tineri și copii, fii și fiice ai celor ce muncesc. Iată, să vorbim despre școlile unui raion — asemenea celorlalte raioane din țara noastră — raionul Stalin...

Cunoștințe vechi și noi

În Codlea aveam cunoștințe vechi. Le-am căutat, dar nu le-am găsit. Visurile lor se realizaseră. Acum șase ani, tînărul Cărpinișan — era în clasa a VI-a și visa să se facă inginer. Azi este unul dintre studenții Institutului de mecanică din Orașul Stalin. L-am căutat și pe Otto Plajer, pe atunci absolvent al școlii de șapte ani cu limba de predare germană. Care ar fi fost viitorul acestui fiu de țăran muncitor pe vremea cînd Codlea era în mîinile hrăpărețe ale fabricanților și moșierilor? L-ar fi așteptat zilele unei tinereți nefericite, închise între zidurile fabricii lui Horvath, a lui Wentzel sau a lui Urdăreanu. În zilele noastre însă, căile lui Otto Plajer — student la Institutul Politehnic din Timișoara — sînt deschise către un viitor luminos. Dar Anton Haffner? Plecat și el! Profesor la Școala pedagogică de educație fizică din Predeal. Dar Marcu Zlotea? Plecat! Nu va trece mult și el va deveni medic, va fi absolvent al Institutului medico-farmaceutic. Întrebam mereu de cîte cineva și răspunsul era același: plecat! Fiii muncitorilor și țăranilor muncitori din Codlea — români, maghiari, germani — au părăsit băncile școlilor din comună și s-au răspîndit în întreaga țară, în alte instituții de învățămînt, pentru a deveni cadrele noastre de nădejde.

Dar dacă n-am găsit niciuna din vechile mele cunoștințe, în schimb am legat altele noi, în rîndurile copiilor și tineretului din școli. Și instituții de învățămînt sînt astăzi multe în Codlea: un cămin de cartier, o grădiniță cu limba de predare română și alta cu limba de predare germană, o școală de șapte ani cu limba de predare română, o școală de șapte ani cu limba de predare germană cu o secție în limba de predare maghiară, o școală profesională metalurgică și o școală profesională de produse finite din lemn.

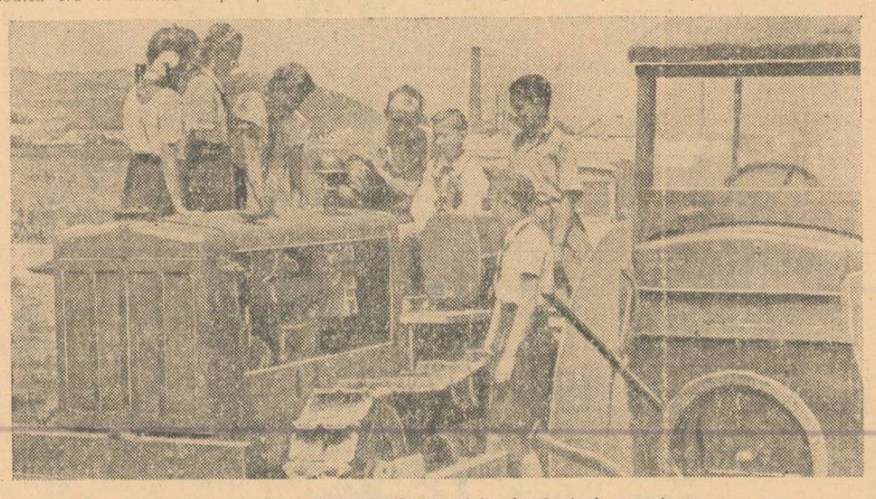

Un grup de pionieri din Codlea în vizită la Centrul mecanic.

La grădiniță l-am cunoscut pe Nicușor Pîntea, a cărui mamă muncește la „Legumina", ferită de grijile creșterii lui. La școala cu limba de predare germană l-am cunoscut pe Francisc Höckl dintr-a IV-a. Ce-i drept, n-am prea stat mult de vorbă. Era grăbit. Se pregătea de drum. Pleca în tabăra de la Mineu-Pămînteni. Și Hiel Gerda era nerăbdătoare: pleca în tabără, la Ocna Sibiului. Am cunoscut elevi ai celor două școli profesionale. Am vizitat expoziția lor de sfîrșit de an. Cît de mîndri ne arătau ei piesele „lor", rod al însușirii meseriei nu în condițiile grele ale ucenicei la exploatatori, ci ale unei învățături în școală.

Nici cadrele didactice n-aveau prea mult timp de vorbă. Începea vacanța. Trebuiau realizate planurile excursiilor, ale taberelor orășenești. Unii dintre ei urmau să plece, trimiși la odihnă, pe cheltuiala statului. Căci odată cu viața nouă a școlilor, s-a schimbat și propria lor viață: condiții noi de trai, condiții noi de muncă, rezultat al înaltei prețuiri pe care o acordă partidul, guvernul și întregul popor muncitor activității lor nobile și pline de însemnătate.

Prin comunele raionului

Cătunul Gîrcini. Nici tineri înconjoară școala nouă, școala copiilor de romi. Cine ar putea oare povesti chinurile sălbatice la care îi supusese pe părinții lor prigoana antonesciană? Baltjocorii, hărțuiți, uciși, romii erau scoși în afara legii. Puterea democrat-populară le-a redat demnitatea omenească, dreptul de a trăi, de a contribui laolaltă cu întreg poporul muncitor la făurirea unei vieți noi. Astăzi, copiii romilor din Gîrcini au o școală nouă, cu lumină electrică, cu instalație de apă, cu internat, cu locuințe pentru cadrele didactice.

Satul Drumul Carului, din comuna Moeciul de Jos. Acum zece ani, copiii din acest sat străbăteau cale de peste cinci kilometri pînă la școala din Moeciul de Jos. Astăzi, în Drumul Carului s-a înălțat o școală nouă. Asemenea școală s-a ridicat și în satul Între Văi. Și acestea nu sînt singurele. În cei zece ani care au trecut de la 23 August s-au dat în folosința copiilor noi clădiri de școală la Vama Buzăului, la Vama Buzoel, la Întorsura Brădet, la Întorsura-Floroaia Mică și în alte sate. Douăsprezece localuri noi de școală și alte două în construcție.

Cifre grăitoare

Au trecut zece ani și, în acest răstimp, școlile din raionul Stalin, asemenea școlilor din toate raioanele țării, s-au dezvoltat, au făcut pași mari înainte. Cu 25% a crescut în raion numărul instituțiilor preșcolare. S-au creat zece școli noi de patru ani și 65 de școli de șapte ani (dintre care 11 cu limba de predare maghiară și 12 cu limba de predare germană). În 21 de internate nou înființate sînt adăpostiți 1200 de elevi români, maghiari și germani.

Școli medii nu erau acum zece ani în cuprinsul raionului. Astăzi, la Predeal funcționează o școală pedagogică de educație fizică, la Bod o școală medie tehnică alimentară, la Săcele o școală medie tehnică de construcții. Șase școli profesionale pregătesc muncitori calificați pentru fabricile și uzinele din raion.

★

Privim realizările celor zece ani și inimile ne sînt cuprinse de justificată mîndrie. Vor trece alți și alți ani și, amintindu-ne ca și astăzi, de tot ceea ce am făurit, călăuziți de partid, vom ridica în slavă marele popor sovietic, care, la 23 August 1944, a deschis poporului nostru calea spre o viață nouă, spre fericire.

ANDREI VALENTIN

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Examenele de fizică

Raionul Cigolsk este unul dintre raioanele situate la periferia regiunii Voronej. Pe ogoarele sale rodnice cresc cereale îmbelșugate. Multe sate au livezi de pomi roditori.

În fiecare an populația satelor se completează cu oameni culți și instruiți, pe care îi pregătește școala medie din Cigolsk.

O bună impresie au produs examenele de fizică din această școală. Profesorul de fizică, Nikolai Petrovici Gusev, a muncit mult pentru a da elevilor săi cunoștințe teoretice adînci și a le arăta aplicarea lor în viață, în agricultură.

Acest lucru s-a văzut la examen. De pildă, elevul care a vorbit despre legea a doua a lui Newton a dat imediat și un exemplu care ilustra acțiunea acestei legi. O excelentă schemă a desenat unul dintre elevii clasei a X-a, care a arătat cum se face separarea semințelor de cereale de semințele de buruieni cu ajutorul vinturătorii.

O elevă a scos un bilet care cerea să se vorbească despre fenomenele capilare. Ea a recurs de asemenea la fenomenele din viață. În colhozul natal, tractoare puternice au executat sub ochii ei arătura adîncă, iar cultivatoarele au afînat pămîntul, distrugînd vasele capilare formate în pămîntul întărit și contribuind prin aceasta la menținerea umidității în sol. A avut prilejul să observe și alte lucruri. Pe timp secetos un tăvălug greu, tăvălugind solul, tasa pămîntul, contribuind la formarea capilarelor. Umiditatea se îndrepta astfel prin vasele foarte subțiri, formate în pămînt, spre straturile de deasupra ale solului, spre rădăcinile plantelor. Despre toate acestea a vorbit eleva la examen.

Elevii au arătat amănunțit importanța lucrărilor oamenilor de știință și ale inventatorilor ruși în domeniul iluminatului electric. Ei au subliniat în mod deosebit meritul savantului sovietic, academicianul S. I. Vavilov — inventatorul lămpii cu lumină de zi, care și-a găsit o largă aplicare în industrie și în agricultură. Cu ajutorul lămpilor cu lumină de zi, au spus elevii, se obține prelungirea luminii zilei, iar aceasta are o importanță excepțională pentru grăbirea creșterii plantelor în sere. În regiunea Voronej există cîteva asemenea sere, utilate după ultimul cuvînt al tehnicii. În răspunsuri s-au dat exemple de folosire practică a razelor infraroșii și ultraviolete. Cu ajutorul razelor infraroșii se face uscarea și dezinfectarea grăunțelor.

Examinatorilor le-a produs o mare satisfacție răspunsul absolventului Anatoli Biziukin, care s-a distins printr-o adîncă înțelegere a legilor fizicii. El a vorbit amănunțit despre construcția motorului cu combustie internă. Anatoli Biziukin a lucrat cîțiva ani la rînd ca ajutor de tractorist într-o brigadă de tractoare și a avut o atitudine conștiincioasă față de obligațiile sale (numai în timpul vacanței de vară din anul trecut el a cîștigat 115 zile-muncă). Lucrînd în brigadă, Biziukin s-a interesat de construcția tractorului și de funcționarea pieselor sale.

La examenele de fizică din clasele a X-a am putut auzi răspunsuri pline de conținut de la mulți elevi. Spre deosebire de anii trecuți, aceste răspunsuri se distingeau prin faptul că erau absolut conștiente. Într-un cuvînt, examenele de la școala din Cigolsk au arătat anumite realizări ale colectivului pedagogic în domeniul înfăptuirii învățămîntului politehnic. La aceasta a contribuit în cea mai mare măsură faptul că predarea fizicii, a chimiei și biologiei a fost strîns legată de viață, că profesorii au practicat în măsură largă excursii la întreprinderile colhozului, la stațiunile de mașini și tractoare. O impresie de nesters le-a lăsat-o elevilor excursia complexă făcută la Institutul de cercetări științifice „Dokuceaev" din raionul Talovsk.

Școala se mîndrește pe bună dreptate cu elevii săi care, după ce au absolvit școala, au plecat să muncească în colhozul natal. Absolventa școlii medii din Cigolsk, Maria Nicolaevna Sotova, muncește pe ogoarele colhozului „Poruncile lui Lenin" din satul Alexandrovsk. În acest an ea a cîștigat peste 230 zile-muncă. Absolventul Dmitri Dmitrievici Brizgalin a terminat cursurile de mecanizatori și în prezent este combiner la S.M.T. Alexandrovsk. Ana Stepanovna Artamanov este socotitor-șef în colhozul „Malenkov". Ea este și deputat al Sovietului raional al oamenilor muncii.

De un respect meritat se bucură în colhozul „Karl Marx" absolventul școlii din Cigolsk, Ivan Ivanovici Kotov. El a fost ales ca secretar al organizației de comsomol a colhozului și dă exemplu de muncă însuflețită pe ogoarele colhoznice. Într-o brigadă de cîmp muncește cu sîrguință Fedor Grigorievici Tolbin, care este membru al comitetului organizației de comsomol a colhozului.

Conducătorii de colhozuri și secretarii organizațiilor de partid vorbesc despre absolvenții școlii medii din Cigolsk ca despre oameni care se disting printr-o înaltă disciplină și conștiinciozitate.

N. LEBEDEV
șeful cabinetului de fizică și matematică de la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice

(Din „Uciteliskaia gazeta")

Mama-eroină Anastasia Gorinșkina se îngrijește necontenit de învățătura copiilor ei.
În clișeu: **Anastasia Gorinșkina se interesează de rezultatele obținute în școală de Lida și Rima, două din fetițele sale.**

Biblioteca pedagogică „K. D. Uşinski"

În centrul Moscovei, alături de galeria Tretiakov, într-o clădire veche construită în secolul al XVIII-lea de marele arhitect rus M. Kazakov, se află Biblioteca de Stat pentru învățămîntul public „K. D. Uşinski" a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Această bibliotecă a fost înființată relativ recent — în anul 1925. În scurt timp ea s-a transformat într-unul dintre cele mai mari depozite de literatură pedagogică. Biblioteca numără peste 700.000 de cărți și reviste, tipărite în diferite limbi ale popoarelor U.R.S.S.

În secția exemplarelor unice ale bibliotecii se păstrează cele mai valoroase cărți de pedagogie și învățămînt public, editate în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea. Aici se află vestita „Gramatică științifică" a lui Mileti Smotrițki, apărută pentru prima oară în anul 1618, și „Aritmetica" lui Magnițki, editată în 1703. După aceste cărți a învățat marele om de știință rus M. V. Lomonosov. În rafturile bibliotecii se află: „Gramatica rusă" de M. V. Lomonosov, editată în anul 1755, „Carte de socotit cu tabele pentru operațiuni de calcul rapid" tipărită la Moscova spre sfîrșitul secolului al XVII-lea, „Gîndurile bune sau ultimele povețe ale tatălui către fiul său", editată în anul 1787 și altele.

Fondurile bibliotecii cuprind un mare număr de cărți de pedagogie din Cehoslovacia, Republica Populară Chineză, Republica Democrată Germană, Polonia, Ungaria și alte țări de democrație populară, precum și dintr-un șir de țări capitaliste. Aici se găsesc operele clasicilor marxism-leninismului, este pe larg reprezentată literatura social-economică, literatura artistică și literatura pentru copii.

Biblioteca are colecții ale operelor eminenților pedagogi ruși V.G. Belinski, A. I. Herzen, N. G. Cernîșevski, N. A. Dobroliubov, N.I. Pirogov, K.D. Uşinski, L.N. Tolstoi, N.K. Krupskaia, A.S. Makarenko, precum și operele eminentului pedagog cehoslovac Jan Amos Komenski, ale pedagogului democrat francez Jean Jacques Rousseau, ale pedagogului englez John Locke, ale pedagogului elvețian Pestalozzi etc.

Biblioteca de Stat pentru învățămîntul public „K.D. Uşinski" păstrează o legătură strînsă cu cititorii ei — colaboratori științifici, profesori ai institutelor și școlilor pedagogice, profesori ai școlilor medii, aspiranți, activiști din învățămîntul public participanți la „Lecturile pedagogice" și părinți ai elevilor.

Sălile de lectură ale bibliotecii și filialelor ei sînt întotdeauna pline de cititori. Mii de cititori din Moscova împrumută cărți pe care le iau acasă, iar locuitorii din alte orașe și din sate obțin cărți prin abonamentul interbibliotecar. La cererea profesorilor și a colaboratorilor științifici biblioteca expediază zilnic cărți în cele mai diferite orașe și sate din țară. După ce sînt folosite, cărțile sînt trimise prin poștă înapoi la bibliotecă. În ultimii trei ani, biblioteca a fost vizitată de 500.000 de cititori. În această perioadă li s-au împrumutat cititorilor un milion de cărți și reviste, li s-au dat aproape 30.000 de informații bibliografice și de consultații cu privire la problemele educării și instruirii tinerei generații.

Cu fiecare an biblioteca lărgește și întărește legăturile sale cu cititorii, organizează în mod sistematic prelegeri și referate asupra literaturii pedagogice, consultații colective pentru cadrele didactice, discuții asupra noilor opere pedagogice. În fiecare an biblioteca întocmește indicatoare bibliografice în care se fac recomandări de cărți cu privire la problemele educației comuniste și ale instrucției în familie și școală, iar la fiecare trei luni publică un indicator bibliografic cu privire la literatura pedagogică nou apărută.

Biblioteca desfășoară o intensă activitate metodică și de cercetări științifice. În anul 1952, colaboratorii ei au elaborat „Sistemul de clasificare a literaturii pedagogice pentru cataloage și fișe bibliografice". În prezent, biblioteca pregătește lucrările: „Principiile, organizarea și metodica completării fondurilor de cărți ale Bibliotecii de Stat pentru învățămîntul public", „Sistemul și formele de muncă cu cititorii — colaboratori științifici și cadre didactice" etc.

N. T. LESUN
Directorul Bibliotecii de Stat pentru învățămîntul public „K. D. Uşinski"

„Casa Învățătorului" din Riga

La Riga — capitala Letoniei — s-a deschis de curînd o „Casă a învățătorului" care a devenit foarte curînd cunoscută de către pedagogi, studenți și elevi. Aceștia vin cu plăcere la „Casa învățătorului" pentru a asculta o conferință sau un concert, pentru a lua parte la activitatea cercurilor artistice de amatori.

Am fost nu de mult, într-o zi de lucru, la „Casa învățătorului". Directorul ei — Ana Țibicova — ne-a invitat cu amabilitate să vizităm clădirea Casei, care are trei etaje.

Am intrat în sala de concerte, deosebit de populată. Pedagogii din oraș ascultau aici conferința tov. Vinogradova, candidat în științe pedagogice, care vorbea despre „Ideile pedagogice ale lui Makarenko". În ajun, profesorul Lukin ținuse conferința „Particularitățile de vîrstă ale școlarilor și alegerea profesiunii". Vinogradova și Lukin sînt colaboratori ai Academiei de științe pedagogice din Moscova. Ei au venit la Riga la invitația „Casei învățătorului".

De la etajul al doilea se auzeau sunetele pianului: aici funcționează cercul de dans, condus de un maestru experimentat care a lucrat timp de 26 de ani la studioul de balet al teatrului de stat de operă și balet. Tinerele învățătoare de la diferite școli din Riga studiau dansul popular moldovenesc „Moldoveneasca".

— Peste o lună — ne-a spus conducătorul cercului — vrem să dăm un concert pentru care vom pregăti și dansurile populare letone „Molodejnii", „Dansul țesătorilor", precum și un dans popular rus.

De o mare popularitate se bucură în mijlocul pedagogilor din oraș colectivul dramatic al „Casei învățătorului". În acest colectiv, condus de Herbert Zommer, artist emerit al R.S.S. Letonă, activează 30 de persoane. Colectivul a realizat punerea în scenă a piesei „Adie, vîntulețule" de scriitorul clasic leton Ianis Rainis. Artiștii amatori redau cît se poate de bine conținutul acestei remarcabile opere. Acum colectivul dă reprezentații în cadrul concursului orășenesc al echipelor de artiști amatori. În curînd spectacolele colectivului vor fi admirate de pedagogii din Liepaia și Elgava.

Trebuie să pomenim și de orchestra simfonică a „Casei învățătorului". Colectivul ei, compus din 46 de persoane, este foarte bine organizat. De două ori pe săptămînă — joi și duminică — membrii orchestrei se string la repetiție. Atunci, sub bolțile sălii de concerte a „Casei învățătorului" răsună melodii din operele lui Ceaikovski, Glinka, Beethoven, ale compozitorilor letoni Arvid Jilinski, Vitol și alții. În prezent, orchestra pregătește un program pentru primul concert deschis. Vara, orchestra simfonică a „Casei învățătorului" dă concerte în parcuri și grădinile orașului.

Biblioteca și sala de lectură a „Casei învățătorului" sînt întotdeauna aglomerate. Biblioteca are peste zece mii de volume. Ea deservește nu numai pe pedagogii școlilor din Riga, ci și pe cei din localitățile rurale. Bibliotecarul ne-a povestit că numai cu puțin timp în urmă, la cererea învățătorilor, s-a expediat un mare număr de cărți într-unul din satele raionului Ecabpil. Aproape în același timp au fost trimise colete cu cărți la tabăra de pionieri „Ganiea", în raionul Laulcrast, precum și învățătorilor din raionul Talsin.

Un loc însemnat în activitatea „Casei învățătorului" îl ocupă munca sportivă. Au fost create secții de tenis de masă, baschet și volei. Baschetbaliștii se pregătesc să participe la campionatul republican în grupa a doua. Odată cu sosirea verii au început meciuri de baschet și volei între echipele de pedagogi de la diferite școli.

„Casa învățătorului" nu-i dă uitării nici pe copii. Aceștia sînt vizitatori frecvenți ai Casei. Aici se organizează pentru ei concerte și seri literare, excursii interesante la muzee, în grădina zoologică, la expoziții și șantiere de construcții.

Atenția vizitatorilor „Casei învățătorului" este atrasă în aceste zile de afișul biroului de excursii care arată ce excursii, cu mașina se organizează în timpul vacanței. Sînt prevăzute șapte itinerarii. Unul din ele trece prin Letonia, altele prin toate cele trei republici baltice. Cel mai mare itinerar, lung de peste patru mii de kilometri, trece prin Lituania, Bielorusia, Ucraina și Moldova.

Audierea conferințelor, folosirea cărților, a inventarului sportiv, a instrumentelor muzicale, lecțiile cu maistrul de dans și cu regizorul sînt gratuite pentru vizitatorii „Casei învățătorului". Ușile încăperilor sale confortabile sînt întotdeauna ospitalier deschise pentru cadrele didactice și pentru tineretul studios din oraș.

I. DMITRIEV

O odihnă plăcută

În grădinile și parcurile orașului Rostov răsună vocile vesele ale copiilor. De dimineață și pînă la apusul soarelui școlarii își petrec odihna în taberele orășenești de pionieri.

În acest an s-au organizat treisprezece tabere orășenești de pionieri și opt cluburi pentru elevii din clasele superioare. Copiii au la dispoziție un stadion, terenuri sportive, săli de lectură, scenele cluburilor.

În fiecare tabără s-au amenajat cîte două-trei terenuri pentru volei și baschet, s-au instalat leagăne, s-au construit chioșcuri pentru odihnă, s-au instalat megafoane.

Întreprinderile din raionul Ieleznodorojnii au pregătit un parc al pionierilor. Aici își vor petrece vacanța peste patruzeci de mii de pionieri.

Raioanele Stalin, Kirov și Andreev au deschis vacanța pionierilor printr-o excursie cu vapoarele la Starocerkassk, unde elevii au vizitat muzeul istoric al cazacilor de pe Don și monumentele străvechi.

Copiii de la casele de copii din Rostov au sărbătorit începutul vacanței prin competiții sportive.

La cluburile elevilor din clasele superioare se desfășoară munca în cercuri. Tinerii amatori fotografi fotografiază diferitele momente ale competițiilor sportive, pe cei mai buni dintre șahiști, dintre tinerii naturaliști etc. Aeromodeliștii construiesc modele de avioane, se pregătesc pentru întrecerile orășenești și regionale de aeromodele.

În școlile cu un singur post

La școala elementară din satul Ivancensk raionul Evdakovsk lucrează un singur pedagog, Ana Stanislavovna Sokolovskaia predă aici de 36 de ani. Ea nu ține minte să fi avut vreodată elevi rămași în urmă, cu atît mai puțin repetenți.

Ana Stanislavovna este ferm convinsă de faptul că elevii școlii elementare trebuie să învețe astfel încît să aibă numai notele patru și cinci. Nici în acest an nici unul dintre elevi ei n-a primit la examene nota trei la dictare. Lucrările au fost ireproșabil, copiii au un scris frumos și caligrafic.

Mult a trebuit să muncească A. S. Sokolovskaia ca să obțină asemenea rezultate, cu atît mai mult cu cît în acest an ea a predat concomitent la trei clase. Învățătoarea se preocupă mult de dezvoltarea vorbirii copiilor, îndrumează lectura lor extrașcolară, atît în timpul anului școlar cît și în timpul vacanței de vară. Și nu este întîmplător faptul că în caietele elevilor din clasa I-a și mai ales din clasa a II-a, unde se studiază capitole grele de gramatică, nu există greșeli.

Toți copiii au îndeplinit foarte bine lucrările scrise la aritmetică. Formularea justă a întrebărilor din probleme, caligrafia cifrelor — toate îți produc o impresie bună. Copiii au rezolvat problema fără a se servi de ciornă.

Și elevii școlii din Haikino, care au dat examen la școala din Ivancensk au reușit bine atît la limba rusă cît și la aritmetică. Se vede că învățătorul S. G. Kasatkin a lucrat mult cu elevii săi spre a-i deprinde cu rezolvarea problemelor, cu calculul oral.

Exemplul acestor școli dovedește că și în condițiile muncii cu două sau mai multe clase se poate obține o însușire adîncă și temeinică a cunoștințelor de către elevi.

Problemele predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior*)

N. Mohov și A. Lutcenko

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice desfășoară o muncă uriașă pentru educarea intelectualității sovietice în spiritul marxism-leninismului. El pretinde din partea cadrelor noastre un larg orizont politic și cultural, priceperea de a-și da seama de perspectiva mersului nostru înainte, înțelegerea condițiilor și cerințelor dezvoltării sociale. Avînd conștiința marii lor răspunderi, cadrele intelectualității sovietice, pregătite din punct de vedere marxist și înțelegînd politica partidului, își consacră forțele lor traducerii în viață a acestei politici.

În planurile didactice ale instituțiilor de învățămînt superior un loc important îl ocupă studierea teoriei marxist-leniniste. Cunoașterea bazelor acestei teorii este obligatorie pentru toți lucrătorii din economia națională și de pe tărîm cultural. Această cunoaștere este singura care poate să-i înarmeze cu înțelegerea legilor dezvoltării sociale și să constituie o bază științifică pentru educarea lor ca făuritori conștienți ai comunismului.

În pregătirea unor oameni care să stăpînească la perfecție specialitatea respectivă și care să fie înarmați cu concepția științifică marxistă despre lume, un rol de onoare și răspundere revine cadrelor didactice de la catedrele de marxism-leninism, economie politică, filozofie. De calitatea muncii lor depinde în mare măsură nivelul ideologic al pregătirii intregii intelectualități sovietice.

În actualele condiții ale construirii comunismului, cînd problemele educației ideologice a maselor au căpătat o însemnătate deosebit de mare, ridicarea nivelului predării teoriei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior reprezintă una din sarcinile importante ale muncii ideologice a partidului.

Analiza rezultatelor preliminare din actualul an de învățămînt dovedește că, deși catedrele de marxism-leninism, de economie politică și filozofie și-au îmbunătățit în oarecare măsură munca, lipsurile mari menționate în hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist „Cu privire la măsurile pentru îmbunătățirea predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior", adoptată în august 1951, continuă totuși să persiste. Nivelul ideologico-teoretic a numeroase lecții și seminarii rămîne scăzut. La explicarea unei serii de probleme teoretice se fac greșeli, munca metodică a unui mare număr de catedre este slab organizată, ridicarea sistematică a calificării cadrelor didactice nu este pusă la punct.

În instituțiile noastre de învățămînt superior lucrează un mare detașament de profesori de științe sociale, oameni cu experiență, care posedă o înaltă calificare, care stăpînesc pe deplin obiectul pe care-l predau, precum și măiestria pedagogică. Ei țin lecții vii și interesante cu privire la problemele teoriei marxist-leniniste. Cu toate acestea, mai există numeroși lectori care nu corespund pe deplin înaltelor cerințe ce le stau în față și, ceea ce este în mod special intolerabil, nu manifestă perseverența cuvenită pentru a-și ridica calificarea.

Gradul de pregătire al lectorilor influențează direct și hotărîtor nivelul predării științelor sociale. Se știe ce loc însemnat îl ocupă lecțiile în procesul învățămîntului. Lecțiile trebuie să prezinte o expunere sistematică, succesivă, a bazelor concepției marxiste, să explice noțiunile și categoriile fundamentale ale științei marxist-leniniste, politica Partidului Comunist, care constituie un exemplu de aplicare creatoare a acestei științe în practică. În orice școală, ne învață V. I. Lenin, elementul cel mai important este orientarea ideologico-politică a lecției.

Nivelul lecțiilor este determinat în primul rînd de prezentarea strict științifică, precisă, a tezelor teoretice, de claritatea și caracterul convingător al argumentației lor, de priceperea de a arăta justețea profundă a științei marxist-leniniste, de a demasca ideologia ostilă marxism-leninismului. Numai în acest caz lecțiile vor avea un caracter combativ, vor educa tînăra generație în spiritul devotamentului față de partid, față de popor.

Catedrele de științe sociale din instituțiile sovietice de învățămînt superior asigură, în linii generale, justa orientare ideologico-politică a lecțiilor. În conformitate cu programele de învățămînt, lecțiile prezintă bazele concepției marxiste, explică politica Partidului Comunist. Cu toate acestea, în multe cazuri lecțiile despre bazele marxism-leninismului, ca și lecțiile de economie politică și filozofie, suferă de mari lipsuri, atît în conținut cît și în formă. Ele sînt adeseori abstracte, rupte de sarcinile principale ale construcției comuniste. În lecții se explică foarte slab contradicția esențială dintre concepția burgheză și concepția proletară despre lume. Din aceste lecții lipsește aproape cu totul o critică serioasă a teoriilor idealiste, atît în domeniul științelor sociale cît și în domeniul științelor naturii. Marea superioritate a orînduirii socialiste față de orînduirea capitalistă este uneori arătată în mod declarativ și abstract. În tratarea problemelor capitalismului nu se ține totdeauna seama de schimbările esențiale care au avut loc în situația internațională în perioada de după război.

Seminariile teoretice republicane și interregionale cu profesorii de științe sociale din instituțiile de învățămînt superior care s-au ținut în anul școlar 1953—1954 au arătat că adeseori înșiși lectorii nu sînt pe deplin lămuriți asupra unor probleme teoretice pe care trebuie să le explice studenților.

În ceea ce privește practica predării, există numeroase cazuri cînd lecțiile prezintă teze teoretice confuze, neclare, iar uneori chiar greșite. Materialul este expus în mod sec și lipsit de interes.

Să luăm ca pildă lecția pe tema „Pregătirea și înfăptuirea Revoluției Socialiste din Octombrie", ținută în cursul acestui an școlar, de către unul din lectorii Universității de Stat din Gorki. Lecția aceasta nu s-a distins printr-un înalt nivel ideologico-teoretic. Ea a creat confuzie în jurul faptelor și evenimentelor și mai ales în privința situației politice create în zilele din iulie, și care a fost raportată la perioada demonstrației din iunie 1917. Lectorul a fost nevoit să declare studenților că „a încurcat lecția" și că va preda din nou acest capitol. Dar și a doua oară a avut loc aceeași confuzie. În lecție nu s-a arătat rolul hotărîtor al Partidului Comunist ca organizator și conducător al maselor populare în perioada pregătirii și înfăptuirii Revoluției Socialiste din Octombrie. Ascultînd această lecție, studenții n-au făcut decît să-și piardă vremea.

Un prost exemplu îl constituie și lecția ținută de un lector de la Institutul pedagogic din Azerbaidjan, pe tema: „Primele rezultate ale N.E.P.-ului; Congresul al XI-lea al Partidului; Constituirea U.R.S.S.; Planul cooperatist al lui V. I. Lenin; Congresul al XII-lea al Partidului". În lecție nu au fost ilustrate unele probleme importante ca planul cooperatist al lui V. I. Lenin și activitatea Congresului al XII-lea al Partidului. Materialul a fost expus în mod sec, nesistematic, lectorul nu s-a putut desprinde de notițele sale, le-a citit fără să ridice capul, fără să dea atenție auditoriului. Ulterior s-a dovedit că el a ținut lecția după însemnări vechi, pe care de cîțiva ani nu le mai reînnoiește și nu le mai îmbogățește cu teze noi, fapte și generalizări noi.

Cauza pentru care lecțiile proaste nu constituie încă o raritate constă în primul rînd în slaba pregătire a unora dintre cadrele noastre didactice. Nu se poate spune nici pe departe că toți lectorii de științe sociale și-au însușit temeinic bazele metodologiei marxist-leniniste, priceperea de a analiza fenomenele vieții în mod creator, de pe poziții marxiste, priceperea de a aplica marxismul. Numai în felul acesta se poate explica faptul că lecțiile sînt adeseori lipsite de o fundamentare convingătoare a tezelor prezentate, că problemele acute, puse de viața însăși, sînt în mod stăruitor ocolite. Ca urmare, unele probleme importante sînt tratate unilateral sau fes complet din cîmpul vizual al lectorului.

Se știe că unii autori au propagat multă vreme în presa noastră concepții subiectiviste asupra legilor economice ale socialismului. Se știe de asemenea că aceste concepții nemarxiste au căpătat o largă răspîndire și în predarea științelor sociale. A trecut mult timp de cînd greșelile subiectiviste au fost dezvăluite, de cînd s-a arătat incompatibilitatea lor cu marxismul și caracterul lor dăunător. Cu toate acestea, asemenea greșeli nu au fost încă total înlăturate din predarea științelor sociale. În unele lecții politica partidului este considerată fără legătură cu baza ei economică obiectivă. Astfel, lupta partidului pentru construirea socialismului în U.R.S.S. este uneori înfățișată într-o lumină istorică nejustă. În lecții nu se arată adevărata istorie, greutățile și obstacolele care s-au ivit în fața partidului pe drumul construirii socialismului, complexitatea situației interne și externe, care dacă nu este luată în considerație, nu permite înțelegerea politicii partidului. Fără a analiza baza economică obiectivă a politicii partidului în diferite etape ale construcției socialiste lectorul nu dă — și nici nu poate da — o justă ilustrare marxistă a procesului istoric. El alunecă spre cultul personalității și nu arată prin fapte și evenimente concrete rolul hotărîtor jucat în istorie de masele populare.

Teoria marxistă oferă unica concepție științifică, materialistă, asupra istoriei. Ea pornește de la faptul că forța principală, determinantă în dezvoltarea societății este modul de producție a bunurilor materiale, iar adevărații creatori ai istoriei, masele populare. Aceasta este o teză fundamentală a teoriei marxiste; a te îndepărta de ea înseamnă a te îndepărta de marxism. În mod unilateral, și ca atare nejust, tratează evenimentele istorice și lectorii care reduc la zero rolul factorului subiectiv în istorie, lectorii care subapreciază în special activitatea creatoare a maselor și rolul conducător al Partidului Comunist în construcția socialistă.

Foarte slab și superficial sînt analizate în lecții problemele actuale ale dezvoltării economice și politice a U.R.S.S. și a țărilor străine. În unele lecții problemele trecerii treptate de la socialism la comunism sînt expuse în mod abstract, fără a se arăta că ele sînt procese reale ale realității noastre contemporane, ale vieții noastre de zi cu zi, că condiția principală și hotărîtoare pentru construirea cu succes a comunismului rezidă în creșterea sistematică a productivității muncii în fiecare întreprindere, în fiecare S.M.T., în fiecare colhoz și sovhoz.

A înțelege în chip marxist mersul real spre comunism în țara noastră înseamnă în primul rînd a analiza științific căile avîntului continuu al producției industriale și agricole și al transportului, căile dezvoltării comerțului sovietic, înseamnă a lămuri concret și din toate punctele de vedere principalele linii de dezvoltare a economiei socialiste — bazele creșterii necontenite a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic. În loc să trateze problema în acest mod marxist-leninist, unii lectori se ocupă de raționamente abstracte, de căile trecerii la sistemul schimbului de produse, de felul cum va fi înfăptuit principiul comunist al repartiției după nevoi și cînd se va întîmpla aceasta etc.

Este de asemenea important ca problemele internaționale să fie ilustrate în mod profund și concret, să nu ne limităm la raționamente generale, să nu înlocuim analiza concretă prin declarații. Procesul agravării crizei generale a sistemului capitalist în perioada de după război, ascuțirea contradicțiilor în lagărul imperialist, agresivitatea sporită a imperialismului american, toate acestea nu sînt noțiuni abstracte și nu constituie fapte din trecut, ci fenomene reale ale lumii capitaliste din zilele noastre, și ele trebuie să fie arătate în lecții ca atare.

Pe baza evenimentelor și faptelor din viața reală trebuie să se arate creșterea nestăvilită a forțelor economice și politice ale țărilor din lagărul păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, trebuie să se descrie dezvoltarea noului tip de relații internaționale, bazat pe încredere reciprocă și colaborare frățească, avîntul neîntrerupt al bunăstării materiale a popoarelor, înflorirea științei și culturii în țările lagărului socialist. Analiza competentă, generalizarea materialului nou pe care-l dă viața și larga lui folosire în lecții constituie o condiție necesară pentru ridicarea nivelului predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior.

Lectorii din instituțiile de învățămînt superior au suficiente exemple vii de analiză marxistă creatoare a celor mai complexe fenomene și procese din istorie și din viața socială contemporană. Asemenea exemple sînt cuprinse în hotărîrile și directivele Partidului Comunist, în operele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, în cuvîntările și rapoartele conducătorilor partidului și guvernului sovietic. Un exemplu de analiză marxistă a problemelor construcției comuniste în etapa actuală îl constituie hotărîrile Plenarelor C.C. al P.C.U.S. din septembrie și februarie—martie, precum și alte hotărîri și directive ale partidului și guvernului adoptate în ultimul timp. Însușirea profundă, organică, a conținutului ideologic extrem de bogat al tuturor acestor opere și documente marxiste este datoria primordială a fiecărui profesor de științe sociale care dorește să-și însușească metodologia marxistă și să pășească ferm pe tărîmul marxismului creator.

Din păcate, trebuie să spunem că mai există numeroși lectori care nu merg pe această cale — singura justă, ci pe o cale mai ușoară, pe calea nejustă a bucherismului și însușirii dogmatice a unui număr de formule și teze marxiste. Ei prezintă studenților teoria marxistă sub forma unor scheme și formule lipsite de viață.

Materialele din actualul an de învățămînt dovedesc că bucherismul și dogmatismul rămîn una din principalele și cele mai răspîndite lipsuri ale lecțiilor de științe sociale din instituțiile de învățămînt superior. Dogmatismul și bucherismul se manifestă în primul rînd prin aceea că analiza marxistă a fenomenelor și a proceselor concrete din viața socială este înlocuită cu o serie de citate abundente și nesistematice. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît unele lecții sînt alcătuite aproape exclusiv din citate. Desigur, lectorul poate și trebuie să menționeze prin citate tezele mai importante ale clasicilor marxism-leninismului, pentru a scoate astfel în evidență ideile principale ale temei. Este însă cu desăvîrșire nejust ca el să-și construiască lecția numai din citate.

În cadrul catedrelor, lupta împotriva dogmatismului și bucherismului se duce uneori formal: totul se reduce doar la a micșora numărul citatelor în lecții. În aceste cazuri, lecțiile conțin mai puține citate dar, în fapt, metoda alcătuirii lecțiilor exclusiv din texte împrumutate continuă să fie aplicată. Diferența constă numai în aceea că citatele sînt date fără ghilimele. În felul acesta întreaga muncă a lectorului se reduce, ca și în trecut, la un montaj mai mult sau mai puțin reușit de texte străine.

Esența dogmatismului constă în ruperea teoriei de practică, în înțelegerea scolastică a tezelor teoretice, în uitarea caracterului creator al marxism-leninismului. De aceea, principalul este ca lecția să fie construită pe baza materialului vieții, ca tezele teoretice înfățișate în lecție să nu fie pur și simplu enunțate, ci confirmate, argumentate convingător prin analiza concretă a faptelor istorice.

Înțelegerea justă a tezelor teoretice marxist-leniniste nu este posibilă decît cu condiția ca ele să fie studiate în legătură cu situația istorică concretă, cu practica construcției comuniste. Un material bogat în această direcție găsim atît în istoria cît și în viața politică, economică și culturală actuală a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, în lupta oamenilor muncii din țările capitaliste pentru pace, democrație, socialism, în mișcarea de eliberare națională din țările coloniale și dependente. Prezentarea marxism-leninismului în acțiune constituie o condiție extrem de importantă pentru educarea comunistă a cadrelor, pentru însușirea de către ele a caracterului creator al marxism-leninismului.

De obicei, lecțiile cu adevărat substanțiale, care generalizează practica, sînt totodată atractive și prin forma expunerii. De aceea ele stîrnesc invariabil un mare interes în rîndurile studenților, contribuie la lămurirea profundă a esenței teoriei marxist-leniniste, îi deprind pe studenți cu gîndirea creatoare de sine stătătoare, măresc interesul pentru studierea operelor clasicilor marxism-leninismu-

** Text prescurtat din revista „Comunist" nr. 7/1954.*

La examenul de maturitate

Examenul de maturitate al elevilor școlilor medii de fete și de băieți din Ploești a scos în evidență buna pregătire a tinerilor absolvenți, munca rodnică pe care au desfășurat-o profesorii lor în timpul anului școlar.

La clasa a X-a B a școlii medii de fete se ține examenul de chimie. La tablă se găsește eleva Rodica Dumitriu. Ea trebuie să răspundă la trei probleme indicate pe bilet: bioxidul de siliciu, obținerea și întrebuințarea oxigenului, sulful. Dovedind o bună cunoaștere a materiei, eleva dă răspunsuri clare și concise, scrie pe tablă formulele privitoare la combinarea siliciului și la prepararea acidului silicic, vorbește despre obținerea oxigenului, subliniind importanța lui pentru industrie și medicină și încheie cu experiența transformării sulfului încălzit la diferite temperaturi.

Deși profesoara a trecut la examinarea altei eleve, Rodica Dumitriu întîrzie la masa cu substanțe pentru a duce pînă la sfîrșit experiența: vrea să vadă cum, după ce s-a transformat într-un lichid de culoare brună cu o relativă fluiditate, sulful devine vîscos la o temperatură mai înaltă.

Majoritatea elevelor acestei clase dovedesc în răspunsuri calmul și siguranța pe care numai deplina cunoaștere a materiei le pot da. Răspunsurile lor sînt însoțite de demonstrarea la tablă a diferitelor combinații, de experiențe pe care le execută cu ușurință, de referiri la folosirea chimiei în producția industrială și agricolă.

Aplicarea în practică a cunoștințelor este o problemă asupra căreia tovarășa profesoară pune un accent deosebit. Întrebările ajutătoare, bine dozate și oportune, cer elevelor să valorifice cunoștințele căpătate la curs. Atitudinea comisiei de examinare, caracterizată prin calm și înțelegere, stimulează elevele și le face să aibă încredere în forțele lor.

Rezultate la fel de bune au obținut și elevii clasei a XI-a de la școala medie de băieți la examenul de fizică. Și aici s-a acordat multă importanță legării cunoștințelor teoretice de practică. Elevul Dumitru Vulpescu calculează cu ușurință indicile de refracție a luminii care trece printr-o prizmă și rezolvă fără greșeală problema primită.

La fel de bine pregătiți s-au prezentat la examenul de maturitate și elevii de la cursurile fără frecvență. De pildă, eleva Lăcătușu Viorica a descris corect, la examenul de fizică, aparatul Röntgen pentru producerea razelor X și a arătat importanța folosirii acestor raze în tratarea diferitelor boli.

Examenul de limba romînă de la clasa a X-a a școlii medii de fete a oglindit, pe lîngă un nivel ridicat de cunoștințe, priceperea elevelor de a interpreta și a analiza operele literare studiate. Din 46 eleve, 25 au obținut la lucrarea scrisă nota cinci, zece au obținut nota patru și 11 nota trei. Notele au oglindit just volumul și temeinicia cunoștințelor elevelor.

Întrebările din biletele pentru examenul oral de limba romînă cereau nu povestirea sau analiza formală a operelor scriitorilor, ci dezbaterea unor probleme de literatură, pe măsura posibilităților elevelor. Vorbind despre temele poeziei de după 23 August, eleva Maria Tudor a făcut o expunere succintă a transformărilor economico-sociale petrecute în țara noastră după eliberare, arătînd că, în condițiile nou create, „cultura burgheză, decadentă, îmbîcsită de pesimism și dispreț pentru om, nu mai corespundea vieții noi și fericite pe care o clădește poporul muncitor". Maria Tudor a folosit un vocabular bogat și variat, a aplicat just cunoștințele sale de teorie a literaturii în analizarea diferitelor poezii, și-a sistematizat cu pricepere expunerea și a ilustrat-o cu exemple concludente.

Dacă majoritatea profesorilor care au făcut parte din comisiile de examinare la examenul de maturitate au ascultat cu atenție pe elevi și au intervenit cu întrebări ajutătoare numai cînd acestea erau necesare pentru lămurirea unor probleme sau pentru corectarea greșelilor făcute de elevi, nu tot așa au procedat tovarășii Aristide Mitulescu (la examenul de fizică) sau Simache (la examenul de istorie). Primul i-a asaltat deseori pe elevi cu întrebări ajutătoare sau a transformat examenul într-o lecție (de exemplu, la examinarea elevei Lăcătușu Viorica) iar tov. Simache a cerut elevilor să răspundă la întrebări de amănunt. De exemplu: Cîte ore au stat muncitorii în fața sediului conducerii Societății romino-americane? Cum se numeau conducătorii comitetului local de acțiune? etc. Deși elevii cunoșteau materia și știau să interpreteze just evenimentele istorice, amănuntele neesențiale cerute de profesor i-au împiedicat să se concentreze asupra subiectului și să-l dezvolte sistematic.

S-a observat de asemenea că nu totdeauna s-a menținut același ritm de lucru în timpul examenelor. Dacă la examenul de fizică de la clasa a X-a B (școala medie de fete) primele eleve au avut libertatea de a expune subiectul, uneori cu amănunte, la ultimele din serie profesoara s-a mulțumit cu răspunsuri sumare, din care nu puteau fi trase concluzii asupra pregătirii lor.

A surprins la examenul de maturitate diferența foarte accentuată între pregătirea elevilor din clasele a X-a „A" și „B" de la școala medie de fete și a claselor a X-a „A", „B" și „C" de la școala medie de băieți pe de o parte, și pregătirea elevilor din clasele a X-a „C" de la școala medie de fete și a X-a „D" dela școala medie de băieți pe de altă parte. In timp ce primii au făcut dovada unor cunoștințe bogate și temeinice, cei din urmă s-au prezentat cu mult mai slab. Această diferență în pregătirea elevilor se datorește unei greșeli mai vechi a secției orășenești de învățămînt și a direcțiilor școlilor, care au admis o repartizare nejustă a elevilor pe clase încă la intrarea lor în clasa a VIII-a și n-au luat vreo măsură pentru remedierea acestei greșeli nici în anii următori.

Aspectul general al examenului de maturitate a fost dominat însă de frumoasele succese obținute de profesori și elevi. Aceste succese se datoresc atît muncii stăruitoare desfășurate de profesori la lecții, cît și străduinței lor de a trezi și dezvolta dragostea elevilor pentru cultură și știință. Activitatea în cercurile pe materii a dezvoltat aptitudinile creatoare ale elevilor, i-a deprins cu o muncă de sine stătătoare. De exemplu, la cercul de literatură al claselor a X-a de la școala medie de fete (profesoară tov. Virginia Ionescu) au fost susținute referate care tratau subiecte din literatura noastră, din literatura sovietică și din literatura clasică mondială și s-au prezentat creații proprii ale elevelor. Lectura în afară de clasă a fost bine îndrumată și controlată în permanență, prin discuții și caiete speciale de recenzii. In cercul de fizică de la aceeași școală (profesoară tov. Elena Marinache) s-au ținut de asemenea referate, s-au făcut experiențe în laborator și s-au discutat probleme de știință și tehnică dezbătute în revistele de specialitate. Profesorul de istorie de la școala medie de băieți a făcut împreună cu elevii săi cercetări istorice în regiune și a organizat o întîlnire a elevilor cu muncitorii din fabrici care au luat parte la grevele din 1933. S-au întocmit referate cuprinzînd date în legătură cu mișcările muncitorești din regiunea Ploești, iar elevul Dumitru Coconea a scris, pe baza unui bogat material documentar cules de el, o lucrare intitulată: „Istoria orașului Ploești".

Toate acestea au contribuit la obținerea unor rezultate bune, care încununează eforturile depuse de cadrele didactice și de elevi.

M. CUCU

Grupa de studenți își dă examenele

Viața unei grupe de studenți, cu tot avîntul ei tineresc, nu este întotdeauna lină, lipsită de griji și supărări. In munca grea, complexă, de însușire a cunoștințelor, colectivul de tineri cunoaște, alături de bucuria succeselor, frămîntările născute din nereușita unora dintre membrii săi, cunoaște îndeosebi marea încordare a tuturor în zilele pline de răspundere ale examenelor.

Dacă grupa a 2-a din anul I al Facultății de construcții civile din București, grupă a cărei responsabilă e studenta Livia Popovici, a obținut o serie întreagă de rezultate bune în actuala sesiune de examene, lucrurile n-au mers atît de bine chiar de la deschiderea anului universitar.

La început, studenții nu se cunoșteau bine între ei. Viața colectivului nu era închegată. Acțiunile întreprinse de organizația U.T.M., discuțiile însuflețite despre organizarea muncii și a timpului liber al membrilor grupei, îndrumările cadrelor didactice ale Facultății — totul era îndreptat spre întărirea colectivului, spre mobilizarea studenților la învățătură, pentru ca ei să devină buni constructori, luptători pentru bunăstarea oamenilor muncii.

Și roadele au început să se arate. Tot mai mulți tineri, ca studenții Cosma și Ciocan, s-au hotărît să învețe și să-și lucreze împreună planurile. Grupa a început să meargă în colectiv la consultații și, în timpul liber, pe terenul de sport sau la cinematograf. Frecvența a devenit foarte bună, iar la prima sesiune de examene cei mai mulți membri ai grupei au obținut rezultate frumoase. Însă nu toți. Tocmai datorită faptului că încă nu se cunoșteau suficient, studenții n-au reușit să intervină la timp cînd Petre Ambrozie a încetat de a învăța, cînd n-a mai venit la seminarii, nu s-a pregătit pentru sesiune și, în consecință, a rămas repetent.

Dintr-o asemenea experiență, grupa a învățat. Munca în rîndurile studenților s-a întărit. Din colectiv s-au ridicat tineri fruntași la învățătură și în activitatea obștească.

La examenele de sfîrșit de an, grupa tovarășei Livia Popovici s-a prezentat ca un colectiv unit. Inainte de fiecare examen, toată grupa se întrunea ca să vadă cum s-a pregătit fiecare. Intregul colectiv a primit cu bucurie știrea că la examenul de mecanică cei mai mulți au luat „bine" și „foarte bine". Iar cînd s-a întîmplat, la matematică, să apară un număr mare de restanțieri, colectivul a tras învățăminte și a luat îndată măsuri: patru din studenții căzuți vor da examenul din nou chiar la sfîrșitul acestei sesiuni.

Grupa a reacționat îndată și cînd Ioan Silvestru a încetat să mai învețe. Fără zăbavă ei au discutat și au analizat atitudinea lui. In ședință au vorbit cei ce l-au văzut plimbîndu-se în loc să învețe, au vorbit fruntașii la învățătură, arătîndu-i ce atitudine greșită are. La examen, Ioan Silvestru a obținut calificative bune.

Acum, viitorii constructori își dau ultimele examene de anul I. Folosind din plin ajutorul profesorilor, tinerii participă la consultații, își pun la punct pregătirea. Și în același timp, discută cu însuflețire despre practica topografică din timpul verii.

— Ne-am propus ca toată grupa să iasă cu „foarte bine" la practică, — spune foarte hotărîtă responsabila grupei, tovarășa Livia Popovici. Și grupa ia măsuri efective ca angajamentul să fie îndeplinit.

Felul în care au reușit să învingă pînă acum greutățile dă viitorilor ingineri constructori încredere și elan, constituie pentru ei chezășia succeselor viitoare la învățătură și în munca frumoasă care-i așteaptă.

V. SAPUNA

Activitatea tinerilor naturaliști în tabără

Cercurile tinerilor naturaliști din tabere atrag întotdeauna în jurul lor un număr mare de copii. Pentru o cît mai bună organizare a activității lor, pentru ca munca în cerc să fie cît mai interesantă și folositoare, acei care conduc cercurile trebuie să se pregătească din timp. Fără cunoașterea specificului muncii de tabără, fără o temeinică pregătire prealabilă, conducătorul cercului tinerilor naturaliști nu poate desfășura decît o muncă formală, care nu îmbogățește cu nimic cunoștințele elevilor.

Experiența din anii trecuți mi-a arătat că este absolut necesar să stabilesc, încă înainte de a pleca în tabără, tematica legată de specificul biogeografic al regiunii și formele de activitate. Mă ajută mult în această privință indicațiile metodice cuprinse în „Cartea instructorului de pionieri", în volumele „Tabăra pionierească" și „Taberele sindicatelor" de Evteeva. Nu uit niciodată să iau cu mine determinatoare zoologice și botanice, pentru a evita indicațiile eronate și inventarea numirilor.

După sosirea în tabără cercetez îndeaproape împrejurimile, cronometrînd traseele și informîndu-mă asupra căilor de comunicație, exploatărilor, întreprinderilor sau unităților agricole și pescărești ce pot fi vizitate și care vor constitui obiective mai apropiate ale excursiilor.

Mă îngrijesc în același timp, cu ajutorul administrației taberei, de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a activității elevilor în cerc: în primul rînd, o cameră sau o magazie luminoasă, unde se va instala colțul naturii vii, se vor depozita și conserva materialele și unde se va desfășura activitatea pe timp ploios. De asemenea, mobilier sumar — dulăpioare, mese și bănci — precum și utilaje: microscop, lupe, cutii de ierborizat, sticle medicinale, borcane goale, acvarium, ace cu gămălie, ziare vechi, naftalină sau DDT, formol, sîrmă groasă, pelicanol, creioane colorate, carton, tuș, caiete de 20 de file. Lucrez împreună cu membrii cercului cuștile, coliviile, plasele de fluturi, undițele, cutiile pentru insectare (lăzi de marmeladă rindeluite, cu geam în jgheab, sau cutii de carton acoperite cu celofan), presele portative și fixe, ierbarele.

După înscrierea elevilor în cerc și după ședința de organizare, la care comunic planul de muncă, împart elevii în echipe, pe grupe de vîrstă, și organizez alegerea, din rîndul lor, a colectivului de conducere. Urmează apoi desfășurarea activității de cerc, în orele programate de direcția taberei, în cadrul turismului sau în timpul liber. Formele cele mai importante ale muncii în cerc sînt: excursia pentru cunoașterea faunei și florei locale, a muncilor agricole și a creșterii animalelor în regiune, precum și munca independentă de studiere și experimentare la colțul naturii vii. La aceasta se adaugă turismul, în ansamblul căruia munca devine o activitate de masă, lucrările practice pentru confecționarea materialului didactic, „serile naturaliștilor" și pregătirea expoziției.

Experiența din anii trecuți mi-a arătat că excursia dă roade numai dacă se ține seama, în organizarea ei, de particularitățile de vîrstă ale elevilor, dacă se alege un obiectiv care prilejuiește aplicații legate de tematică, dacă se dirijează cu atenție observațiile elevilor, dacă se acordă grija cuvenită explicării și determinării materialului recoltat și fixării noțiunilor noi. In taberele de la munte se pot studia cu grupa mică (elevii din clasele IV-V) teme ca: fructe și ciuperci comestibile, plante medicinale, copacii și foloasele lor, plantele ierboase din pădure, insectele stricătoare, păsările, prietenii pădurii etc. In grupa mare (elevii din clasele VI-VII) se pot studia: pădurea ca unitate de viață, pădurea din punct de vedere economic, plante furajere (fînețele), prisaca din apropiere, balta etc. Afară de aceste teme generale se pot studia: viața mamiferelor din pădure, vietățile mărunte de frunzar, simbiozele, mimetismul, sistemele ingenioase de fecundare la plante, galeriile de cirtiță, furnicarele etc. Cu elevii din clasele superioare se pot studia adaptarea organismelor la mediu, variabilitatea organismelor, lupta între specii, unitatea dintre organism și mediu realizată prin metabolism, rolul sistemului nervos în condiționarea dintre animal și mediu etc. Un cîmp cu cereale, o pădure, o baltă, o fîneață, o gospodărie agricolă colectivă sau o gospodărie de stat pot forma un interesant cîmp de observații biologice care, dirijate just și cu îndemînare, vor atrage și instrui pe elevi.

Și la mare se pot studia teme interesante: cu grupa mică — o plimbare pe faleză, după cochilii de melci etc.; cu grupa mare — vegetația regiunii (marină, de dună, stepică), fauna platformei continentale (melci, scoici, crabi, Spirorbis, hipocampi, purici de apă, meduze, raci Balanus și Diogene, asteride, actinii etc.), păsările marine (pescăruș, chirighița, culicii, cormoranul, rața de mare), o vizită la un centru pescăresc, fauna și flora ghiolului. Cu elevii din clasele superioare se poate trata o temă generală, de exemplu, „Marea Neagră din punct de vedere biogeografic", și se pot face observații asupra plantelor xerofite și halofite din stepă. Este bine să se viziteze muzeul de la Agigea și să se facă excursii în gospodăriile agricole de stat din apropiere.

La munte, colțul naturii poate cuprinde în acvarii: pești, buhai de baltă, scorpia de apă dulce, larve de libelulă, lipitori etc. In borcane se pot pune: insecte vii, șerpi orbi (Julus) pentru studierea felului lor de viață, omizi și gale pentru observarea metamorfozei fluturelui și a viespelor Cynipide. In terarii se pot pune țestoase, șerpi și șopîrle; în cuști, mamifere mici (arici, șoareci, veverițe, iepurași sălbatici); în colivii, diferite păsări prinse cu latul sau lighianul. Se poate amenaja un colț al ciupercilor, pentru recunoașterea celor veninoase și celor comestibile. Mult interes trezește în rîndurile elevilor amenajarea unui colț unde să fie reprodus sistemul plantelor din regiune: pe o ridicătură îmbrăcată în pămînt și mușchi se transplantează speciile caracteristice regiunii.

La mare se pot prinde și păstra la colțul naturii vii: călușei, scoici, raci Diogene, larve prădătoare de leul furnicilor (Myrmeleo) etc.

Conducătorul cercului trebuie să dea elevilor indicații amănunțite cu privire la îngrijirea plantelor și animalelor, la studierea comportamentului lor și la notarea observațiilor în fișe speciale (1—2 pagini) și în condica colțului naturii vii. De asemenea elevii pot participa la muncile agricole în gospodăriile agricole colective și de stat din apropiere (strîngerea spicelor, plivitul loturilor de zarzavat etc.).

Cînd timpul e defavorabil, activitatea tinerilor naturaliști se poate desfășura în cameră. Și în aceste împrejurări se pot face multe lucruri interesante: se poate confecționa materialul didactic, se pot redacta fișe de observație, se poate organiza lectura în colectiv a unor broșuri, articole, povestiri etc.

La munte se pot conserva plante medicinale, se pot întocmi ierbare tematice și sistematice, se pot usca insecte care să fie așezate în insectare, se pot conserva în tubulețe cu spirt sau formol viermi, urechelnițe, păianjeni etc. — iar în borcane salamandre, șopîrle, șerpi; se pot face disecții, observații la microscop, se poate studia frunzarul uscat.

La mare, lucrări care trezesc mult interes în rîndurile elevilor sînt presarea algelor roșii sub apă, cu ajutorul unui geam pe care se aplică o hîrtie, sau depigmentarea algelor colorate. Și aici se pot face ierbare și insectare, se pot conserva scoici, raci Idothei, creveți, purici de apă, viermi tubulari, actinii, meduze etc. In cutii goale de chibrituri se pot aranja colecții de cochilii de melci și scoici. De asemenea, se pot executa hărți fito și zoogeografice ale regiunii, planșe în tuș și culori, atlase ale ciupercilor și insectelor, cutii cu probe de sol etc.

Și în taberele de curte se poate organiza o activitate interesantă pentru tinerii naturaliști. Indeosebi, aici se poate desfășura munca pe lotul școlar. Echipele de tineri naturaliști pot face polenizări și altoiri, pot organiza ciupitul, copilitul și plivitul plantelor etc. Elevii pot fi antrenați să participe în număr cît mai mare la concursul tinerilor grădinari. Conducătorii cercurilor tinerilor naturaliști din taberele de curte pot organiza excursii la gospodăriile colective sau de stat din apropiere, la pădurile și lacurile din împrejurimi, la parcuri, la grădina botanică, la muzeele și expozițiile din localitate.

Activitatea în tabără a tinerilor naturaliști se închide cu o „seară a naturaliștilor" cu program de recitări, cîntece și dansuri pe teme legate de activitatea desfășurată, și printr-o expoziție. Este bine ca expoziția, axată pe anumite teme, să se deschidă cu una sau două zile înainte de plecare. Conducătorul cercului tinerilor naturaliști trebuie să organizeze serviciul membrilor cercului la expoziție, instruindu-i să conducă pe vizitatori la toate standurile și să le dea explicații.

Tinerii naturaliști vor pleca din tabără cu amintiri frumoase dacă, odată cu închiderea activității în tabără, celor care s-au evidențiat li se vor da diplome sau scrisori de evidențiere către școli.

Prof. TUDOR OPRIȘ

Elevii școlii pedagogice la examenul de sfîrșit de an

Elevii anului IV de la școala pedagogică din Galați s-au pregătit din timp, cu conștiinciozitate, pentru examenul scris la limba romînă. Subiectele examenului le erau bine cunoscute multora dintre ei. Ele cereau să se vorbească despre eroismul muncii pentru construirea socialismului oglindit în literatura romînă după 23 August 1944, despre învățămintele pe care le-au tras din studiul istoriei literaturii romîne și despre felul cum pot fi aplicate aceste învățăminte în activitatea învățătorului, precum și despre folosirea operelor literare pentru cultivarea dragostei copiilor față de școală și față de învățători.

Printre elevii care au tratat primul subiect se numără și Ion Baicu. El a vorbit cu căldură despre avîntul cu care luptă oamenii muncii pentru sporirea producției, pentru bunăstarea întregului popor, arătînd cum este oglindită munca lor în operele scriitorilor noștri.

Tratind subiectul al doilea, elevul Gheorghiade a scris: „Din operele clasicilor noștri am învățat să-mi iubesc și mai mult patria, să iubesc și mai mult poporul, altă dată atît de asuprit și umilit, și să-i urăsc pe exploatatori".

Și al treilea subiect a trezit interesul elevilor. Luînd ca exemplu cîteva opere care vorbesc despre școala din trecut, cei care și-au ales acest subiect au scos în evidență deosebirile dintre școala veche și școala noastră de astăzi, care educă viitori constructori ai socialismului.

Mulți dintre elevii anului IV au dovedit cu prilejul examenului că și-au însușit temeinic materia, că știu să aplice în viață cunoștințele dobîndite la lecții.

Prof. V. SILIȘTEANU

lui, a hotărîrilor partidului și guvernului, a documentelor istorice etc.

Pe de altă parte, lecțiile lipsite de legătura cu viața, care expun tezele teoretice în mod sec și mai ales cu ajutorul citatelor, nu numai că nu aduc foloase, ci dăunează chiar cauzei educării tineretului. Prin caracterul lor abstract și fad, ele înăbușă interesul pentru studierea teoriei, abat atenția studenților de la problemele actuale, nu contribuie la însușirea creatoare a tezelor teoretice. Pregătirea unor asemenea lecții aduce prea puține foloase și lectorilor înșiși, deoarece împiedică creșterea lor creatoare, deprinzîndu-i cu bucherismul, cu lenevia gîndirii, cu lipsa de răspundere. Iată de ce în fața catedrelor de marxism-leninism, de economie politică și filozofie se pune sarcina de a lupta hotărît împotriva dogmatismului, în primul rînd în lecții — considerate ca principala verigă a întregii activități didactice din instituțiile de învățămînt superior.

Pentru a înlătura cu succes dogmatismul, catedrele trebuie să desfășoare zi de zi cu lectorii o muncă amplă și minuțioasă în ce privește pregătirea și analiza critică a lecțiilor. Discutarea conținutului lecțiilor constituie baza și condiția pentru înviorarea muncii catedrelor. Aceasta ajută pe lectori să înțeleagă mai profund și mai concret tema lecției, orientarea ei principală, îi ajută să aibă o atitudine creatoare în alcătuirea ei, le arată forma cea mai accesibilă pentru expunerea materialului, le permite să scoată în relief ideile principale și să găsească o argumentare convingătoare, precum și materiale concrete care însuflețesc lecția. Analiza sistematică a lecțiilor în cadrul ședințelor de catedră are o mare importanță și pentru desfășurarea muncii științifice a acestora, muncă ce contribuie, la rîndul ei, la ridicarea nivelului predării. Este de la sine înțeles că discuția trebuie să aibă un caracter tovărășesc, să fie principială, să scoată la iveală greșelile și să ajute la lămurirea tuturor problemelor temei. Este nejust ca analiza lecției să fie folosită nu pentru a veni în ajutorul lectorului, ci pentru a-i trage o săpuneală.

O mare importanță în fixarea și adîncirea cunoștințelor studenților în domeniul științelor sociale o au seminariile. Ele îi deprind pe studenți cu munca creatoare de sine stătătoare, le dau posibilitatea să examineze mai amănunțit materialul referitor la temă. Cu condiția unei juste organizări, seminariile dezvoltă activitatea studenților, sporesc interesul lor pentru teorie, pentru însușirea creatoare a marxism-leninismului.

Din păcate, mulți lectori desfășoară încă seminariile la un nivel scăzut, leagă slab de viață tezele teoretice examinate. Dogmatismul în lecții are o influență directă și asupra seminariilor, unde bucherismul înăbușă cîteodată problemele vitale. Sînt încă numeroase cazurile cînd la seminarii în loc să se discute într-un mod viu, creator, principalele probleme ale temei, se utilizează sistemul de multă vreme condamnat al întrebărilor și răspunsurilor.

Este limpede că metoda întrebărilor și răspunsurilor nu contribuie la însușirea profundă a materiei. Folosirea ei de către unii lectori confirmă doar nepriceperea de a organiza munca seminarului și faptul că studenții se pregătesc slab pentru lecții.

Pentru ca seminariile să se desfășoare în mod interesant, rodnic, trebuie în primul rînd ca studenților să li se țină lecții pline de conținut, accesibile, care trezesc gîndirea cursanților. Dar aceasta nu este încă de ajuns. Lectorul este obligat să asigure și pregătirea seminarului însuși: să țină consultații preliminare pentru studenți; să chibzuiască dinainte cu grijă asupra modului cum se va desfășura seminarul; să aleagă un material concret (inclusiv material didactic) care să completeze și să îmbogățească cunoștințele studenților; să se gîndească la problemele care se vor pune în discuție.

Așadar, pentru a ridica nivelul predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior trebuie în primul rînd îmbunătățit cuprinsul lecțiilor și al seminariilor. Aceasta nu se poate realiza decît cu condiția ca tezele teoretice să fie strîns legate de viață, de practică, să dezvăluie în mod concret izvoarele marii creații a maselor populare, să ajute pe studenți să înțeleagă profund uriașa experiență a partidului nostru care conduce construirea comunismului.

Partidul Comunist rezolvă în etapa actuală sarcini excepțional de importante în domeniul economiei naționale. El mobilizează forțele creatoare ale poporului nostru pentru sporirea prin toate mijloacele a productivității muncii în toate ramurile economiei, pentru obținerea unui avînt vertiginos al producției obiectelor de consum popular, pentru o dezvoltare rapidă a agriculturii. Rezolvarea cu succes a sarcinilor propuse necesită desfășurarea continuă a activității creatoare a maselor, a inițiativei lor, a întrecerii socialiste, înlăturarea lipsurilor din munca organelor de partid și sovietice. Partidul luptă hotărît împotriva înapoierii și delăsării care au loc în unele verigi ale economiei noastre, împotriva stilului cancelarist-birocratic de conducere. El arată caracterul dăunător al dogmatismului și șablonului, atît în teorie cît și în practică. Un exemplu grăitor îl constituie demascarea de către partid a aplicării dogmatice, șablonarde, a învățăturii lui Viliams despre asolamentele cu ierburi perene. Dogmatismul și șablonul în această chestiune au adus mari pagube agriculturii. Se înțelege de la sine că legătura strînsă a teoriei cu practica în predarea unor discipline ca bazele marxism-leninismului, economia politică, filozofia, înseamnă în primul rînd o legătură indestructibilă a tezelor teoretice cu sarcinile construcției comuniste pe care le rezolvă în prezent partidul, priceperea de a arăta concret, pe baza unor exemple actuale, marea forță vitală a teoriei marxist-leniniste.

★

Lipsurile serioase în predarea teoriei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior se explică în mare parte prin nivelul scăzut al calificării științifice, prin insuficienta măiestrie pedagogică a unui mare număr de lectori, precum și prin conducerea nesatisfăcătoare, uneori cancelarist-scriptologică a instituțiilor de învățămînt superior din partea Ministerului Invățămîntului Superior.

Insuficienta calificare științifică a unui număr important de lectori de la catedrele de științe sociale necesită un sistem chibzuit și eficace de măsuri menite să le vină în ajutor, să le perfecționeze cunoștințele, măsuri care să ducă la pregătirea de noi cadre.

In primul rînd trebuie pusă la punct munca în colectiv a catedrelor. Catedrele trebuie să examineze în colectiv toate problemele principale ale programei cursului, cuprinsul lecțiilor, seminariilor, metodica predării. Experiența dovedește clar că atunci cînd colectivul de catedră se ocupă zi de zi și în mod temeinic de aceste probleme, nivelul predării crește. Greșelile și lipsurile apar de cele mai multe ori tocmai acolo unde catedra nu lucrează în colectiv. Se poate spune fără exagerare că cu cît catedra consacră mai mult timp discutării referatelor și lecțiilor științifice, analizei concrete a metodicii predării, cu atît mai înalt este și nivelul muncii fiecărui membru al catedrei. Din păcate, la unele catedre lucrurile se reduc numai la analiza problemelor organizatorice. Trebuie să subliniem că mulți lectori se plîng pe bună dreptate de faptul că sînt supraaglomerați cu sarcini și atribuții care îi împiedică să-și ridice calificarea. In adevăr, în cadrul catedrelor și în instituțiile de învățămînt superior se țin încă foarte multe ședințe, dar au loc foarte puține discuții creatoare asupra tematicii științifice; rareori se țin lecții pentru lectorii înșiși sau conferințe teoretice.

Imbunătățirea muncii catedrelor depinde în mare măsură și de conducerea pe care o exercită Ministerul Invățămîntului Superior al U.R.S.S. In ultimul timp, conducerea metodică a muncii catedrelor de științe sociale s-a îmbunătățit în oarecare măsură: au fost pregătite și publicate programe pentru cursurile de marxism-leninism, de materialism dialectic și materialism istoric la facultățile unde nu se predă filozofia ca obiect de bază, precum și materiale la programa cursului de economie politică pentru instituțiile de învățămînt superior și universitățile de stat, tehnice, agricole, pedagogice, de medicină și de artă. Au fost întocmite și publicate planuri model de seminarii și o tematică model pentru lucrările de control la cursul bazelor marxism-leninismului, o tematică a lucrărilor de curs la materialismul dialectic și materialismul istoric, precum și alte materiale metodice. Ministerul controlează însă insuficient activitatea catedrelor, nu generalizează experiența celor mai bune colective didactice.

Nu trebuie să trecem cu vederea faptul că asupra calității predării influențează și lipsurile programelor de învățămînt și, în primul rînd, faptul că acestea sînt supraîncărcate cu material. Sînt excesiv de mari listele de literatură recomandată. Aceasta se referă în special la programa pentru cursul bazelor marxism-leninismului, publicată la sfîrșitul anului 1953. La tema a X-a, de pildă, se recomandă studenților să studieze peste 500 de pagini de text tipărit. Ori, este fizicește imposibil măcar să citești acest număr de pagini în timpul acordat pentru studierea temei. Totodată, din listele de literatură pentru anumite teme lipsesc lucrări extrem de importante ale clasicilor marxism-leninismului. Astfel, la tema „Partidul Comunist în lupta pentru colectivizarea agriculturii" nu a fost indicată nici o lucrare a lui V.I. Lenin. Cum se poate trece însă cu vederea la studierea acestei teme lucrarea leninistă „Despre cooperație?". In programa cursului de materialism dialectic și materialism istoric pentru facultățile la care nu se predă filozofia ca obiect de bază, la tema „Partidul Comunist — forța conducătoare și îndrumătoare a societății sovietice" nu se recomandă de asemenea nici o lucrare a întemeietorului Partidului Comunist, V.I. Lenin.

Intocmind programele de învățămînt, Ministerul Invățămîntului Superior nu ține seama de profilul instituțiilor de învățămînt superior, fapt care împiedică o mai strînsă legătură între teorie și practică în predarea științelor sociale. Numai așa se poate explica de ce în materialele la programa cursului de economie politică pregătite de minister în 1954 pentru institutele tehnice, agricole, pedagogice, de medicină, de artă și universitățile de stat, pentru studierea temelor „Renta funciară și relațiile agrare", „Colectivizarea agriculturii", „Gospodăria obștească a colhozurilor" se acordă institutelor de agricultură tot atîta timp ca și institutelor de medicină, cultură fizică etc. Aceasta dovedește atitudinea șablonardă față de muncă, fapt care îngreunează activitatea creatoare.

O mare lipsă pe care o constatăm în programele pentru disciplinele sociale o constituie paralelismul, adică ilustrarea acelorași teme și probleme în diferite cursuri. Astfel, temele „Invățătura despre război și pace", „Despre problema națională" sînt studiate de studenți atît la cursul de materialism dialectic și materialism istoric cît și la cursul de marxism-leninism. Problemele industrializării țării, ale colectivizării agriculturii, problemele proprietății socialiste etc., sînt prezentate la fel în toate programele. Atunci cînd alcătuiește colectivele de autori care elaborează programele cursurilor de marxism-leninism, de materialism dialectic și materialism istoric și de economie politică, Ministerul Invățămîntului Superior nu se preocupă de stabilirea unei legături între colectivele respective, nu pune de acord materialele programei unui curs cu materialele programei altui curs.

Cît de nechibzuit ajută Ministerul catedrele din punct de vedere metodic se vede din următorul fapt. Ministerul a editat o tematică model a lucrărilor de control pentru cursul de marxism-leninism și o tematică a lucrărilor de curs la materialismul dialectic și materialismul istoric în ajutorul studenților fără frecvență de la instituțiile de învățămînt superior și în ajutorul secțiunilor fără frecvență de la aceste instituții. Acesta este un lucru bun și util. Totuși s-a făcut aici o greșeală serioasă, care constă în faptul că, pe lîngă indicațiile metodice generale și o listă de literatură pentru teme, se dă totodată un plan al lucrării de control. In felul acesta studenții sînt scutiți de a mai chibzui și de a elabora de sine stătător planul lucrărilor lor: nu le rămîne decît să aleagă răspunsurile la întrebările puse. O asemenea reglementare în compunerea lucrărilor de control și de curs nu contribuie la dezvoltarea în rîndul studenților a unei atitudini creatoare, independente în studierea materialului științific.

Comitetul Central al Partidului a arătat încă din anul 1951 necesitatea de a se elabora și trimite regulat catedrelor textele celor mai bune lecții de științe sociale. Cu toate acestea, indicația C.C. al P.C.U.S. nu este îndeplinită satisfăcător de către minister: în anul 1953, acesta a pregătit și a publicat doar opt lecții de economie politică, două lecții de filozofie și o lecție cu privire la bazele marxism-leninismului. Această subapreciere a pregătirii și publicării celor mai bune lecții nu putea să nu influențeze calitatea predării disciplinelor sociale, mai ales în lipsa manualelor și a materialului didactic.

O influență negativă asupra felului în care se organizează predarea teoriei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior o exercită fără îndoială și pregătirea nesatisfăcătoare a lectorilor prin aspirantura instituțiilor de învățămînt superior și a Academiei de Științe.

In pregătirea lectorilor prin aspirantură instituțiile de învățămînt superior întîmpină greutăți serioase pe care nu le pot totdeauna rezolva singure. Alegerea aspiranților, numărul lor, durata studiului în aspirantură, repartizarea timpului pentru minimul de candidat și pentru pregătirea disertației, numărul materiilor cuprinse în minimul de candidat și volumul acestor materii, alegerea conducătorilor științifici, obligațiile lor, tematica disertațiilor, pregătirea pedagogică a aspirantului — toate aceste probleme sînt uneori rezolvate formal, după șablon. Adesea se primesc la aspirantură persoane care nu posedă cunoștințe și înclinații pentru activitatea științifico-pedagogică și care, în loc să fie scoase la timp din aspirantură, „sînt împinse" să susțină o disertație care nu prezintă nici o valoare. De aceea apar candidați în științe ale căror disertații mediocre constituie primul și ultimul lor cuvînt în știință. In condițiile actualului sistem de pregătire a cadrelor științifice sînt frecvente cazurile cînd chiar și aspiranții care au susținut disertațiile cu mai mult sau mai puțin succes se dovedesc a fi nepregătiți pentru munca pedagogică în instituțiile de învățămînt superior. Toate acestea dovedesc că lucrurile nu merg tocmai bine în pregătirea aspiranților și faptul că în prezent se impune cu toată ascuțimea problema îmbunătățirii radicale a muncii cu aspiranții. Cu toate acestea, Ministerul Invățămîntului Superior al U.R.S.S. nu a luat nici pînă acum măsuri radicale pentru rezolvarea acestei probleme.

O mare importanță pentru ridicarea nivelului predării disciplinelor sociale în instituțiile de învățămînt superior o are perfecționarea pregătirii lectorilor prin diferite cursuri permanente și prin seminarii. O deosebită atenție trebuie acordată institutelor de ridicare a calificării lectorilor de marxism-leninism, de economie politică și filozofie, institute create încă din 1949 pe lîngă universitățile din Moscova, Leningrad și Kiev. Din 1949 și pînă în prezent, 930 de lectori au absolvit aceste institute. O mare parte dintre ei și-au susținut disertațiile. Cu toate acestea, și aici 200 de profesori au terminat institutul fără a-și fi susținut disertațiile, fapt care dovedește în primul rînd alegerea nesatisfăcătoare a candidaților trimiși la institutele de ridicare a calificării.

Ministerul Invățămîntului Superior dă lectorilor un ajutor considerabil prin organizarea seminariilor teoretice republicane și interregionale în perioada vacanței de iarnă. Această formă trebuie dezvoltată neapărat. Trebuie să se introducă un anumit sistem în munca acestor seminarii, pentru ca experiența cea mai bună, lecțiile cele mai calificate să devină un bun al unui cerc cît mai larg de profesori.

Necesitatea de a ridica nivelul predării științelor sociale în instituțiile de învățămînt superior cere organizațiilor de partid locale o mai mare atenție față de munca catedrelor de marxism-leninism, de economie politică și filozofie. Cadrele de lectori trebuie alese cu mai multă grijă, nivelul ideologico-politic al pregătirii lor trebuie ridicat, trebuie să se intensifice controlul și să se dea un ajutor permanent pentru îmbunătățirea calității predării. Unul din cele mai însemnate mijloace prin care organele locale de partid pot să ajute pe lectorii de la catedrele de științe sociale este să le facă cunoscute cele mai importante hotărîri ale partidului, precum și sarcinile care stau în fața organizațiilor locale.

Organizațiile de partid din mai multe regiuni au organizat pe lîngă bibliotecile de partid seminarii cu lectorii de științe sociale, unde au fost ascultate lecții și referate asupra celor mai importante probleme ale teoriei marxist-leniniste. Nu considerăm just faptul că în unele orașe aceste seminarii și-au încetat activitatea.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic atribuie o mare importanță și acordă o permanentă atenție îmbunătățirii sistemului de predare a disciplinelor sociale în instituțiile de învățămînt superior. Au fost create toate condițiile pentru o muncă rodnică a lectorilor de la aceste discipline. Datoria colectivelor didactice de științe sociale este să muncească mai bine, să ridice nivelul teoretic al predării, să-și perfecționeze măiestria pedagogică, să educe pe viitorii specialiști sovietici în spiritul devotamentului față de popor, în spiritul slujirii neprecupețite a cauzei comunismului.

În preajma examenului de diplomă

Într-una din sălile de clasă ale școlii medii tehnice de pielărie din Capitală cîțiva elevi din ultimul an lucrează la definitivarea proiectului de diplomă.

Ei au început alcătuirea proiectului încă din primele zile ale lunii aprilie. După ce li s-au repartizat temele, au fost îndrumați de către profesorii de specialitate în studierea bibliografiei, în strîngerea materialului necesar alcătuirii proiectului.

Pînă la sfîrșitul lunii mai, viitorii absolvenți au făcut practică în întreprinderi producătoare de cauciuc, întreprinderi de tăbăcărie și de confecția pielii, unde au urmărit diferitele faze ale procesului de producție, luînd ei înșiși parte efectiv la munca întreprinderii.

Absolventul Gheorghe Neagu, de la secția tăbăcărie, lucrează proiectul cu tema „Influența operațiunii de cenușerit în determinarea calității finite a semifabricatelor". Pentru alcătuirea proiectului el a cercetat literatura de specialitate, a executat unele lucrări în laboratorul întreprinderii și a folosit materialul pe care l-a cules cu multă grijă în timpul practicii. De asemenea el și-a alcătuit planul principalelor chestiuni pe care urma să le dezvolte în proiect.

Gheorghe Neagu a lucrat timp de trei săptămîni la secția de cenușerit a unei întreprinderi de tăbăcărie, sub îndrumarea șefului de secție, și a reușit să se familiarizeze în bună parte cu procesul de producție și să-și procure un material bogat în vederea întocmirii proiectului. Apoi, trecînd din secție în secție, el a urmărit întregul proces de tăbăcărie, de la înmuierea pielor crude pînă la operațiunile de finisare. După terminarea practicii, Gheorghe Neagu îndrumat de profesorul inginer, a trecut la alcătuirea proiectului. În această perioadă el a continuat să țină legătura cu cabinetul tehnic și cu biblioteca întreprinderii, de unde și-a procurat o serie întreagă de materiale.

Un fapt pozitiv este acela că Gheorghe Neagu, ca și ceilalți colegi ai lui, s-a consultat asupra unor probleme pe care le ridică proiectul nu numai cu profesorul de specialitate, dar și cu unii ingineri, tehnicieni și maiștri din întreprindere. Acest lucru l-a ajutat pe tinerii absolvenți să lege problemele teoretice învățate la curs de practica întreprinderilor noastre.

Pentru examenul de diplomă absolventul Gheorgne Neagu are de executat și o lucrare despre „Proiectarea unei instalații de dizolvat sulfură de sodiu pentru o fabrica cu o producție zilnică de 1000 bucăți piei de oi". În lucrarea sa el se ocupă de procesul tehnologic și arată care sînt avantajele economice pe care le aduce introducerea în întreprindere a acestei instalații.

Absolventul Ilie Micu, din aceeași secție, și-a alcătuit prima parte a proiectului, cu tema „Tananții sintetici", iar acum lucrează la definitivarea părții a doua a proiectului „Proiectarea unui cazan de sulfanare a fenolului cu o producție zilnică de 200 kg".

Pentru că principiile de proiectare ale celor două instalații sînt asemănătoare, Gheorghe Neagu și Ilie Micu au discutat în multe rînduri despre temele care constituie partea a doua a proiectelor lor.

Absolvenții execută acum ultimele operații de calcul. Pentru lămurirea problemelor care nu le sînt destul de clare, conducerea școlii a organizat consultații.

Acum, conducerea școlii se străduiește să asigure viitorilor tehnicieni cele mai bune condiții de muncă, pentru ca aceștia să se poată prezenta bine pregătiți la examenul de diplomă.

V. ALEXANDRU

Vacanța de vară a studenților

Zilele vacanței de vară sînt așteptate cu nerăbdare de studenții din instituțiile de învățămînt superior, care depun acum ultimele eforturi pentru trecerea cu succes a examenelor de sfîrșit de an. Ei știu că, datorită grijii partidului și a guvernului, după această muncă stăruitoare îi așteaptă o vacanță odihnitoare și frumoasă, care le va da prilejul să-și întărească sănătatea, să pășească în noul an școlar cu forțe noi, sporite.

Studenții instituțiilor de învățămînt superior își vor petrece vacanța în mod diferit. Unii dintre ei vor pleca în minunatele stațiuni balneo-climatice, alții se vor îndrepta către casele de odihnă și tabere, vor face excursii etc.

An de an crește numărul studenților care își petrec concediul în stațiunile balneo-climatice și în casele de odihnă. În cursul vacanței de vară din acest an vor fi trimiși la odihnă și în casele sanatoriale ale C.C.S.-ului și ale Ministerului Sănătății un număr mai mare de studenți decît în anii trecuți : 6140 de studenți de la instituțiile de învățămînt superior din țară, 1700 de studenți care studiază în U.R.S.S. și 680 de studenți din țările de democrație populară, care studiază la noi în țară. În afară de aceștia vor fi trimiși și în anul acesta aproximativ 900 de studenți în tabăra de la Brădet, regiunea Pitești, organizată de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt cu sprijinul C.C.S.-ului, iar în tabăra de la Mamaia, organizată de C.C.S., vor fi cuprinși 800 de studenți.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a luat o serie de măsuri menite să contribuie la o cît mai justă organizare a odihnei de vară a studenților. Astfel, a comunicat din timp comitetelor de instituție din universități și institute numărul de locuri repartizate, pe serii și pe localități, astfel încît toate lucrările pregătitoare s-au putut face la timp. De asemenea, s-au dat îndrumări precise în legătură cu repartizarea locurilor. Au fost propuși să plece la casele de odihnă și sanatoriale, precum și în tabere, studenți merituoși, care au obținut rezultate bune la învățătură. Împreună cu comisiile medicale s-au întocmit liste pentru trimiterea studenților bolnavi la tratament, ținîndu-se seama de afecțiunile de care suferă fiecare.

Comitetele sindicale de instituție au avut grijă ca trimiterea studenților la odihnă să se facă în așa fel încît să nu stînjenească activitățile programate pe timpul vacanței.

În casele de odihnă și tabere studenții vor desfășura activități variate și interesante. Astfel, se vor organiza conferințe, întîlniri cu scriitorii, focuri de tabără, excursii prin împrejurimi, plimbări, vizionări de filme etc. Aceste activități bine organizate vor contribui într-o măsură mare la îmbogățirea cunoștințelor, la întărirea sănătății studenților.

Pentru cei care-și petrec vacanța în orașe se vor amenaja cluburi. În orașul București se vor organiza două cluburi model, unul în raionul Lenin și altul în raionul Stalin. Aci studenții își vor putea desfășura activitatea culturală în timpul verii, vor juca șah, vor participa la audiții muzicale, vor viziona în colectiv filme. Asemenea cluburi vor fi organizate și în alte centre studențești, cum sînt : Cluj, Orașul Stalin, Iași, Timișoara etc. Participînd la activitățile colective din aceste cluburi studenții vor avea posibilitatea să-și petreacă vacanța într-un mod plăcut.

Buna desfășurare a vacanței de vară a studenților depinde într-o mare măsură de colaborarea strînsă dintre C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, Ministerul Învățămîntului și conducerile instituțiilor de învățămînt superior, care împreună trebuie să le asigure studenților condiții bune de odihnă, pentru ca aceștia să-și poată împrospăta forțele necesare pentru munca în noul an școlar.

M. PĂCURAR

Crește dorința de a munci în școală

Educați în spiritul patriotismului și al respectului față de muncă, în spiritul dragostei pentru copii și pentru activitatea din școală, viitorii pedagogi așteaptă cu nerăbdare să-și înceapă activitatea didactică. Înarmați cu temeinice cunoștințe teoretice și practice, ei au încredere în posibilitățile lor și se pregătesc plini de entuziasm să desfășoare munca instructiv-educativă cu elevii.

Iată cum povestește eleva Margareta Năvodaru, din anul IV al Școlii pedagogice de fete din Galați, despre sentimentele pe care le încearcă acum, la sfîrșitul anului școlar :

„Zilele s-au scurs una cîte una și iată că în curînd vom fi învățătoare. Mi-am însușit multe cunoștințe în timpul practicii de două săptămîni care mi-a dat prilejul să cunosc îndeaproape școala și problemele ei. Chiar de la prima lecție pe care am ținut-o, stăpînită de emoție, am îndrăgit copiii și am simțit cum crește în inima mea dorința de a lucra în mijlocul lor.

Am fost repartizată la clasa a II-a a unei școli medii de băieți. La început, clasa mi s-a părut foarte gălăgioasă. De aceea m-am hotărît să fiu severă. Am văzut apoi că pot să mă înțeleg mai bine cu copiii dacă le arăt înțelegere, dacă le vorbesc frumos, dacă mă apropii de ei. Cu fiecare zi reușeam să înțeleg ce mai am de făcut pentru a fi un bun pedagog. La sfîrșitul practicii mi-a venit greu să mă despart de clasa pe care începusem să o cunosc, să o iubesc.

Acum aștept cu multă nerăbdare deschiderea noului an școlar, cînd voi fi cu adevărat învățătoare. Știu de pe acum multe lucruri în legătură cu profesiunea aleasă. Lecțiile ținute cu copiii și la cursurile de alfabetizare, activitatea în cercurile de elevi, munca la bibliotecă, lucrările de cancelarie cunoscute în timpul practicii mi-au făcut cunoscute multe laturi ale activității mele viitoare

Fără îndoială, va trebui să mai muncesc mult pentru ca bagajul de cunoștințe pe care-l am acum să sporească, pentru ca să pot deveni cu adevărat folositoare poporului și patriei. As vrea să fiu învățătoare într-o școală sătească, să educ pe copiii țăranilor muncitori, să-i învăț să iubească munca agricolă, să fac din ei oameni luminați și să contribui în același timp la ridicarea nivelului cultural al satului întreg".

★

„Învăț să fiu un bun educator" — ne scrie Maria Popescu, studentă în anul III al Institutului pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova. Ea arată grija cu care profesorii sovietici se ocupă de pregătirea viitorilor pedagogi pentru activitatea didactică.

„Personalitatea învățătorului, convingerile lui, ținuta lui — scrie Maria Popescu — au un rol hotărîtor în formarea conștiinței și a caracterului elevilor. M-am convins mai mult de acest lucru în perioada de practică la școala medie de băieți nr. 36 din Moscova.

În primele zile de practică am asistat la lecții. Cu acest prilej am urmărit cu toată atenția cum se desfășoară munca în clasă, ce metode și ce procedee folosește învățătoarea la diferite materii.

După o săptămînă trebuia să țin și eu o lecție. Era prima lecție în cariera mea de viitor pedagog. Învățătoarea clasei, Maria Alexeevna, care mi-a dat un însemnat ajutor, mi-a propus ca înainte de lecție să stăm de vorbă. Am primit cu multă dragoste această propunere. Știam că voi avea multe de învățat de la ea. Maria Alexeevna mi-a vorbit cu însuflețire și cu sinceritate despre munca ei cu clasa, despre calitățile pe care trebuie să le aibă un educator pentru ca activitatea lui să ducă la bune rezultate.

Elementul esențial în munca învățătorului — mi-a spus Maria Alexeevna — este de a fi foarte pretențios în primul rînd față de el însuși și apoi față de cei pe care-i educă. Noi îndreptăm primii pași ai copiilor în viață, de la noi învață ei cum trebuie să se poarte, cum să vorbească cum să muncească. Imaginează-ți că intră în clasă un învățător dezordonat, distant, aspru în relațiile cu elevii săi. Cum ar putea elevii să se apropie de un astfel de învățător ? O astfel de atitudine nu poate avea decît o influență dăunătoare asupra lor. Învățătorul trebuie să știe că elevii pe care-i educă sînt cei mai exigenți judecători. Învățătorul care nu se bucură de autoritate în fața elevilor nu poate fi un adevărat educator. El trebuie să iubească și să cunoască bine materia pe care o predă, trebuie să fie, așa cum spune Makarenko, un adevărat maestru în meseria lui. Nu sînt rare cazurile cînd auzi elevi spunînd : Îmi place mult aritmetica, în schimb nu-mi place istoria. De acest lucru este vinovat, fără îndoială, pedagogul, deoarece el nu știe să facă înțeles și iubit obiectul său. Un astfel de pedagog își pierde autoritatea în fața elevilor.

Este știut că elevii îndeplinesc cu atît mai mult dispozițiile învățătorului cu cît acesta este mai exigent față de sine însuși și față de ei. Fiecare învățător trebuie să știe că autoritatea se cîștigă printr-o atitudine justă, prin tact pedagogic. Sînt învățători care-și imaginează că autoritate înseamnă să poruncești, să fii distant. Ei nu-și dau seama că față de astfel de învățători elevii n-au respect, ci frică — a încheiat Maria Alexeevna.

Timp de aproape 6 săptămîni, cît am făcut practică la această școală, n-am auzit-o niciodată pe Maria Alexeevna ridicînd glasul, și totuși în clasă era cea mai perfectă disciplină, copiii se pregăteau întotdeauna conștiincios pentru lecții și toți vorbeau cu respect și căldură despre ea.

La baza acestor succese pedagogice ale Mariei Alexeevna stă tocmai autoritatea de care se bucură în fața clasei. Ea cunoaște bine pe fiecare elev în parte și își petrece o bună parte din timp în mijlocul lor. O respectă nu numai elevii, ci și părinții acestora, ceea ce constituie o condiție esențială în întărirea autorității învățătorului. Învățătorul trebuie să fie un exemplu de demnitate și muncă, să deștepte în elevii săi dorința de a spune în orice clipă „aș vrea să fiu la fel ca învățătorul nostru".

Multe am învățat eu de la Maria Alexeevna. Aici, alături de studenții sovietici, îndrumată de pedagogii sovietici, muncesc și mă pregătesc pentru a deveni educatorul nou de care țara noastră are nevoie".

Activitatea culturală a viitorilor învățători

Activitatea cercurilor pe obiecte de la școlile pedagogice de fete și de băieți din Gherla constituie una din principalele preocupări ale cadrelor didactice și ale elevilor din aceste școli. În cadrul cercurilor literare s-a organizat de curînd un bogat program cultural-artistic, închinat operelor scriitorilor noștri clasici. Programul prezentat de elevele anului IV C în fața minerilor de la Ocna Dejului s-a bucurat de un deosebit succes.

Elevii școlii pedagogice de băieți, care activează în cadrul cercurilor muzical, literar și plastic au prezentat de asemenea un frumos program artistic închinat operei lui Mihai Eminescu. Montajul literar, muzical și plastic prezentat de elevi cu acest prilej a fost viu aplaudat de numeroși spectatori din sala căminului cultural din Gherla. O contribuție serioasă la reușita spectacolului a adus-o și orchestra sindicatului muncitorilor din învățămînt.

IOAN MUREȘAN
corespondent

Mai mulți corespondenți ne-au sezisat de faptul că, la examene, unii examinatori au pornit o adevărată întrecere : cine pune mai multe întrebări într-un minut ?

(Desen de CIK DAMADIAN)

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Cadrele didactice folosesc și popularizează metodele agrotehnice înaintate

Cadrele didactice din regiunea Cluj au obținut în acest an școlar unele rezultate frumoase în ceea ce privește înarmarea elevilor cu cunoașterea metodelor agrotehnice înaintate, precum și în legătură cu popularizarea acestor metode în rîndurile țărănimii muncitoare.

De exemplu, școala de 7 ani din Cîmpia Turzii a desfășurat o muncă stăruitoare în vederea popularizării metodei de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Școala a organizat în acest scop, cu sprijinul tehnicienilor de la I.C.A.R., o demonstrație practică la care au participat și părinții elevilor. Pentru această demonstrație s-a pregătit din timp un marcator. Cu prilejul demonstrației, cadrele didactice le-au vorbit țăranilor muncitori despre avantajele pe care le prezintă folosirea acestei metode atît pentru creșterea producției la hectar cît și pentru ușurarea lucrărilor de întreținere a culturilor. În urma demonstrației au început și țăranii cu gospodării individuale să folosească această metodă.

Acțiuni asemănătoare au organizat și alte școli. La școala de 7 ani din comuna Teaca, raionul Bistrița, pe o parcelă de ½ hectar s-a însămînțat porumb în cuiburi așezate în pătrat. Elevii au convins pe părinții lor să aplice și ei această metodă. Astfel ea a fost generalizată în întreaga comună. Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Aghireș, raionul Zalău, pe lîngă faptul că au folosit această metodă pe lotul școlar, au construit 3 marcatoare pe care să le folosească țăranii muncitori. Cu ajutorul acestor marcatoare 30 de țărani muncitori au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 15 ha. porumb.

Învățătorii de la școala de 7 ani din comuna Viișoara, raionul Turda, au popularizat metoda de însămînțare a cartofilor iarovizați. După exemplul lor, 15 țărani cu gospodării individuale au însămînțat cartofi iarovizați.

S-au încercat și alte experiențe. La școala de 7 ani din Cîmpia Turzii s-au sădit cartofi prin butași. Din două serii de lăstari s-au obținut circa 25 de plante noi din cîte un tubercul — care au fost sădite pe lotul școlar în suprafață de 0,20 ari. Rezultatele acestei experiențe sînt acum urmărite cu mult interes atît de elevi cît și de țăranii muncitori din comună.

Mulți profesori din regiunea Cluj folosesc cu pricepere lotul școlar de experiență pentru a asigura însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice privitoare la problemele agriculturii și pentru a-i înarma cu deprinderi de muncă practică în agricultură. De exemplu, școlile pedagogice de învățători și de educatoare din Cluj au organizat la școala pedagogică de fete din localitate un lot experimental pe care se desfășoară diferite lucrări agricole legate de biologia miciurinistă, de cultura plantelor industriale și medicinale, a plantelor legumicole, lucrări horticole și pomicole.

Pe parcela de experiențe miciuriniste se folosesc metode variate pentru transformarea plantelor și crearea de noi varietăți. Pe această parcelă se experimentează următoarele lucrări : cultivarea cartofilor iarovizați și a florii soarelui, aplicarea îngrășămintelor minerale și organice cu observarea efectelor lor asupra diferitelor plante (varză, gulii, conopidă, cartofi, ardei, vinete etc.) ; hibridări vegetative la roșii cu cartofi, vinete și ardei. De asemenea s-au executat peste 400 butășiri la pelargonii, begonii, tradescanții etc.

Profesoarele de la școala medie nr. 1 de fete din Cluj, cu sprijinul profesorilor care predau această disciplină la celelalte școli medii din orașul Cluj, lucrează la organizarea unui cimp demonstrativ didactic. Acesta are 7 parcele : ecologică, plante de cultură, grădina de zarzavat, pomicultura, plante decorative, grupa sistematică și furaiere melifere.

Pe parcela „plante medicinale" se studiază cultura acestora după efectele lor curative. Se cultivă plantele : Matricaria — chamomilla, Melis — officinalis, Digitalis, Chelidonium-majus, care au efecte curative asupra bolilor de ochi, migrene, ficat etc. Pe parcela „sistematică" se urmărește asigurarea materialului didactic demonstrativ pentru toate școlile din oraș.

Pe parcela „pomicultura" se îngrijesc pomii fructiferi, se combat paraziții vegetali și dăunătorii animali. În cadrul unei pepiniere se execută experiențe de hibridări vegetative pentru obținerea unor soiuri rezistente la boli criptogamice și la păduchele San José, precum și experiențe privind aclimatizarea pomilor fructiferi din Munții Apuseni în zona Clujului.

Pe parcela „grădina de zarzavat" se cultivă : roșii, ardei, vinete, fasole oloagă, mazăre, conopidă, varză, salată, dovlecei etc. Se urmărește familiarizarea și deprinderea elevilor cu lucrările de amenajare a terenului pentru creșterea legumelor. Se fac observații asupra dezvoltării culturilor legate de compoziția solului, de amenajarea terenului pentru creșterea legumelor. De asemenea, se fac observații asupra dezvoltării culturilor în legătură cu compoziția solului, cantitatea de lumină, de umiditate și de îngrășăminte.

Cadrele didactice din regiunea Cluj se preocupă și de cultura pomilor fructiferi. Realizări frumoase a obținut în această privință școala de 7 ani din comuna Viișoara, raionul Turda, care a organizat pe lotul școlar o pepinieră. Elevii au semănat aci încă din toamnă meri, cireși, nuci etc. au sădit tot din toamnă meri, peri și pruni sălbatici, pe care îi cresc cu multă grijă, iar la pepinieră elevii au sădit brazi argintii, tuia, paltini etc., necesari pentru înfrumusețarea curții școlii și a terenului școlar.

Exemplul acestor școli a făcut să sporească interesul țăranilor muncitori din satele respective față de dezvoltarea pomiculturii. După exemplul lor, țăranii din Viișoara și din satele învecinate orașului Gherla au început să sădească și să altoiască și ei pomi fructiferi, să îngrijească în condiții mai bune pomii, curățind la timpul potrivit coroanele, tăind crengile uscate, văruind tulpinele și săpînd în jurul lor șanțuri pe care le-au umplut cu bălegar.

Străduințele cadrelor didactice din școlile regiunii Cluj și metodele lor de lucru dovedesc o preocupare tot mai vie pentru legarea învățămîntului de problemele dezvoltării agriculturii la noi în țară, pentru orientarea tineretului spre munca agricolă.

VASILE CHEZAN
metodist la Cabinetul pedagogic
din Cluj

Cronica evenimentelor externe

Situația din Guatemala

În Guatemala, micul stat din America Centrală, bubuie tunurile. De peste o săptămînă orașele Guatemalei sînt cufundate în întuneric, avioane străine îi brăzdează amenințătoare cerul aruncînd bombe și mitraliind copiii. În țara bananelor, a trestiei de zahăr, a cafelei, populația trăiește astăzi ororile războiului.

Cine sînt aceia care au atentat la liniștea populației din Guatemala, cine sînt ucigașii femeilor, ai copiilor și ai bătrînilor guatemalezi ? La prima vedere, agresorii par a fi niște bande înarmate staționate în Honduras, stat vecin cu Guatemala. În fruntea acestor bande se află un aventurier, dușman înrăit al poporului guatemalez, colonelul Carlos Castillo Armas.

Cercurile interesate, și în special o serie de personalități oficiale din S.U.A., au căutat să prezinte agresiunea împotriva Guatemalei ca o simplă răscoală a unor „particulari". În cadrul dezbaterilor care au avut loc în Consiliul de Securitate al O.N.U. la cererea guvernului Guatemalei, reprezentatul Statelor Unite, Lodge, a afirmat că Guatemala n-ar fi fost supusă nici unei agresiuni și că acolo s-ar observa doar o „insurecție a guatemalezilor împotriva... guatemalezilor".

În realitate, lucrurile stau cu totul altfel. Faptele dovedesc în mod incontestabil că Statele Unite sînt acelea care poartă principala răspundere a agresiunii îndreptate împotriva Guatemalei.

Se știe că Guatemala, care are o suprafață de numai 110 000 km pătrați și o populație de mai puțin de 4 milioane locuitori, posedă — în afară de imense culturi de banane, cafea, trestie de zahăr, grîu și orez — bogate zăcăminte de aur, plumb, cupru, fier, zinc, petrol, acestea din urmă neexploatate încă.

Bogățiile Guatemalei, ca și bogățiile celorlalte state din America Latină, au stîrnit încă de multă vreme poftele hrăpărețe ale capitaliștilor americani, și în special ale marelui trust de prelucrare a fructelor, „United Fruit Company". Deseori cele cinci mici republici din America Centrală sînt denumite „Imperiul bananelor" al societății „United Fruit Company". Această societate posedă aproximativ 600.000 acri de pămînt cultivat în țările Americii Centrale și Mării Caraibelor, o flotă de 65 vase, peste 1.500 mile căi ferate. Ea controlează mijloacele de radio, telecomunicații, producția de energie electrică și transportul orășenesc din numeroase țări ale Americii Latine. Ca o imensă caracatiță „United Fruit Company" își întinde tentaculele avide asupra statelor Americii Centrale, storcînd de aici profituri imense, care s-au cifrat în cursul ultimilor cinci ani între 70 și 100 milioane dolari anual.

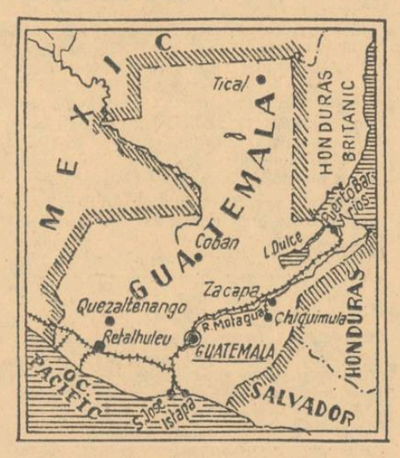

Vorbind despre operațiunile societății „United Fruit Company", doi oameni de știință americani, Kepner și Soothill, scriau printre altele în cartea lor „Imperiul bananelor" : „Această societate puternică îi înăbușă pe concurenți, domină guvernele, acaparează căile ferate, îi ruinează pe plantatori, gîtuie cooperativele, asuprește pe muncitori, luptă împotriva mișcării muncitorești organizate și exploatează pe consumatori".

Cercurile conducătoare din S.U.A. nu pot ierta faptul că guvernul legal și democratic al Guatemalei a efectuat o reformă agrară în Guatemala, confiscînd partea neluc rată a plantațiilor aparținînd companiei „United Fruit Company". Prin exproprierea domeniilor lui „United Fruit Company", guvernul democratic al lui Arbens a reușit să ridice salariul muncitorilor agricoli de la 25 de cenți tarif zilnic — care mai este în vigoare în celelalte țări ale Americii Centrale — la 1 dolar și 20 de cenți.

Guvernul democratic al Guatemalei a mai luat și o serie întreagă de alte măsuri în interesul poporului, ducînd o politică de apărare a independenței și suveranității naționale a Guatemalei și refuzînd să se supună dictatului american.

Toate acestea au făcut ca numai în patru ani, între 1946 și 1950, reacțiunea internă și externă să organizeze cu ajutorul armamentului trimis din S.U.A., 30 de încercări de răscoale, în scopul răsturnării guvernului legal.

Faptele arată în mod incontestabil că actuala agresiune dezlănțuită împotriva Guatemalei a fost pornită din ordinul și cu ajutorul direct al S.U.A. În dezbaterile din Consiliul de Securitate, reprezentantul Guatemalei, Castillo Arriola, a arătat că încă cu mult înaintea începerii intervenției în Guatemala, presa americană inspirată de societățile „United Fruit Company" și „Standard Oil", ca și de alte monopoluri americane, cu sprijinul Departamentului de stat, a pornit o campanie dușmănoasă împotriva acestei țări pentru a pregăti terenul în vederea unei invazii armate străine pe teritoriul ei. Secretarul de stat al S.U.A. John Foster Dulles, care este el însuși unul din principalii acționari ai lui „United Fruit Company", a dus o intensă activitate subversivă la conferința pan-americană de la Caracas, amenințînd de fapt cu organizarea intervenției împotriva acestei țări.

Faptele mai arată că o serie de orașe și de centre populate din Guatemala au fost bombardate și mitraliate de avioane de fabricație americană, iar doi aviatori care au fost nevoiți să aterizeze forțat în Mexic, după ce bombardaseră Guatemala, s-au dovedit a fi piloți americani. Actualul președinte al Hondurasului, stat de pe teritoriul căruia se desfășoară agresiunea împotriva Guatemalei, a fost timp de mulți ani avocatul și administratorul delegat al societății „United Fruit Company" pe teritoriul statului Honduras.

Presa reacționară americană este nevoită de altfel să recunoască faptul că S.U.A. subvenționează agresiunea împotriva Guatemalei. Corespondentul din Honduras al ziarului „New York Times", Braker, scrie că Statele Unite „au încurajat acțiunea prin violență împotriva guvernului constituțional" al Guatemalei.

Agresiunea împotriva Guatemalei, patronată de cercurile conducătoare din S.U.A., constituie încă o dovadă grăitoare a faptului că Departamentul de stat al S.U.A. desfășoară o politică de asuprire colonială, dovedește cît de departe sînt vorbele despre așa zisa dorință de pace pe care le debitează guvernanții S.U.A. de faptele acestora.

Agresiunea împotriva Guatemalei a stîrnit indignarea și revolta popoarelor din America Latină și din întreaga lume. În Argentina, în Anglia, în Italia, în Republica Democrată Germană și în alte țări continuă demonstrațiile populare pentru încetarea agresiunii împotriva Guatemalei. În ședința Consiliului de Securitate consacrată problemei Guatemalei, reprezentantul U.R.S.S., Tarapkin, a făcut să fie respinsă rezoluția de inspirație americană, după care problema Guatemalei ar trebui discutată de Organizația statelor americane, organism înfeudat Statelor Unite. A fost adoptat în schimb proiectul de rezoluție al Franței, care cheamă la încetarea imediată a operațiunilor care pot duce la vărsare de sînge în Guatemala.

Între timp, agresorii, neținînd seama de recomandările O.N.U., continuă intervenția în Guatemala. Poporul Guatemalei, strîns unit în jurul guvernului Arbens, dă o ripostă hotărîtă invadatorilor. Ultimele telegrame anunță că detașamentele intervenționiștilor se retrag în grabă spre frontiera Hondurasului, urmărite de trupele guvernamentale. „Guatemala nu vrea să piardă libertatea și să fie lipsită de un regim democratic — a declarat Arbens. Noi vom vorbi cu cotropitorii în aceeași limbă cu care ei doresc să vorbească, cu noi, în limba armelor".

Exemplul eroic al micului stat Guatemala, care se opune agresiunii sprijinite de S.U.A., arată cît de puternică este dorința de pace și libertate a poporului guatemalez, a cărui luptă face parte din lupta popoarelor din America Latină și din întreaga lume pentru libertate și pace.

D. FRIMU

Examenele de admitere în școli și facultăți

Ministerul Învățămîntului comunică :

Examenele de admitere în școlile medii, școlile pedagogice și școlile medii tehnice vor avea loc între 9—16 august 1954.

Examenele de admitere în școlile profesionale vor avea loc între 20—29 august 1954.

Examenele de admitere în instituțiile de învățămînt superior vor avea loc între 15—25 august 1954 pentru cursurile de zi, între 18—25 august 1954 pentru cursurile serale și între 10—20 septembrie 1954 pentru cursurile fără frecvență.

Examenele de admitere în facultățile muncitorești vor avea loc între 12—22 august 1954.

Pentru informații suplimentare, candidații se vor adresa instituțiilor de învățămînt respective.

A apărut
CARNETUL AGITATORULUI
nr. 8
cu următorul cuprins :

1. — Să desfășurăm o temeinică muncă de agitație în campania de recoltare !

ÎN AJUTORUL CELOR CARE ȚIN CONFERINȚE LA ADUNĂRILE OAMENILOR MUNCII

2. — Popoarele Europei luptă pentru asigurarea securității colective — **I. Manea.**

DIN EXPERIENȚA AGITAȚIEI POLITICE DE MASĂ

3. — Pregătirea temeinică a agitatorilor — sarcină permanentă a organizațiilor de partid — **Constantin Ibănescu,** secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara.
4. — Conferințele politice — mijloc important de educare a oamenilor muncii — **Ștefan Chișin,** șeful secției de propagandă și agitație a Comitetului regional P.M.R. Stalin.
5. — Să asigurăm o bună muncă politică în toate schimburile, inclusiv în cele de noapte ! — **Petre Moț** și **Vasile Omocea.**
6. — Oamenilor muncii, produse alimentare mai multe și de mai bună calitate !

Redacția și administrația : București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul : Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 273 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 3 iulie 1954

In acest număr:

- Ajutoare active ale organizațiilor de partid de la sate — Articol de fond reprodus din „Ucitelskaia Gazeta" (Pag. 2-a)
- V. Liubimova: Tabăra de pionieri (Pag. 2-a)
- Constantin Dinu: Un mare conducător al luptei poporului pentru independență, impotriva jugului otoman (Pag. 2-a)
- 5 ani de la moartea lui Gh. Dimitrov (Pag. 3-a)
- Maria Engel: Ce au arătat examenele la limba romînă (Pag. 3-a)
- Constanța Muscă: Examenul de stat al viitoarelor învățătoare (Pag. 3-a)
- Cunoștințe legate de practică (Pag. 3 a)
- O. Minzărescu: Educația fizică în taberele de pionieri (Pag. 3-a)
- Examenele de admitere în instituțiile de învățămînt — Comunicatul Ministerului Învățămîntului (Pag. 4-a)
- D. Frimu: Cronica evenimentelor externe (Pag. 4-a)

Munca obștească la sate — o sarcină de onoare a învățătorilor

Puțin timp ne mai desparte de ziua de 23 August, cînd întregul nostru popor va sărbători cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei de către Armata Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele populare din țara noastră conduse de partidul clasei muncitoare. Ziua de 23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului nostru, a devenit pentru oamenii muncii din țara noastră un puternic prilej de manifestare a dragostei lor față de partid și guvern, un prilej de manifestare a recunoștinței lor față de Uniunea Sovietică.

Urmînd exemplul muncitorilor din industrie, oamenii muncii din agricultură se pregătesc să întîmpine ziua de 23 August cu noi și noi realizări în muncă, răspunzînd cu entuziasm chemării la întrecere adresată de muncitorii, inginerii și tehnicienii din unele gospodării de stat și S.M.T. și de țăranii muncitori din unele gospodării colective și întovărășiri din regiunea Constanța.

Rezultatele obținute pînă acum în agricultură arată că în țara noastră există posibilități mari pentru obținerea unei producții sporite la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui etc.

Aplicînd metodele celei mai înaintate științe agrotehnice — știința agrotehnică sovietică, colectiviștii și țăranii muncitori au executat lucrările agricole de primăvară din acest an într-un timp mai scurt și mai bine decît în anii trecuți. La realizările obținute de către oamenii muncii din agricultură au adus o contribuție însemnată și învățătorii și profesorii școlilor sătești, care au desfășurat o largă activitate cultural-politică în mijlocul țăranilor muncitori.

Îndrumați de organizațiile de partid și mobilizați de secțiile de învățămînt regionale și raionale, învățătorii și profesorii din comunele Damieni, raionul Singeorgiul de Pădure, Osdula și Sînzieni, din raionul Tîrgu Săcuiesc, Monor, raionul Toplița, Răcăjdia, raionul Oravița etc., au popularizat larg în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agrotehnice înaintate.

Învățătorii și profesorii de la sate popularizează minunatele realizări ale colhoznicilor din Uniunea Sovietică, succesele obținute de gospodăriile agricole de stat, de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, mobilizînd oamenii muncii de pe ogoare în întrecerea socialistă și patriotică.

Mai sînt însă unele cadre didactice, ce-i drept puține la număr, care nu desfășoară o muncă obștească susținută în rîndurile țăranilor muncitori. Trebuie înlăturate cu hotărîre atitudini ca aceea pe care o manifestă cadrele didactice din comuna Leordeni, raionul Topoloveni. In această perioadă, cînd țăranii muncitori de la gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din această comună dau bătălia pentru întreținerea culturilor și pentru pregătirea campaniei de recoltare, cadrele didactice din comună nu manifestă prea mult interes pentru mobilizarea țăranilor muncitori, pentru înarmarea lor cu cunoștințele agrotehnice necesare. Asemenea exemple se mai întîlnesc, din nefericire, și în alte comune și sate.

Pe ogoarele patriei noastre a și început în unele locuri campania de recoltare. Această muncă pune în fața învățătorilor și profesorilor de la sate sarcini deosebit de importante.

Învățătorii și profesorii satelor noastre sînt chemați să răspîndească larg inițiativele țăranilor muncitori fruntași din patria noastră. Popularizarea fruntașilor întrecerii patriotice și socialiste, a metodelor înaintate folosite de aceștia trebuie să stea în centrul atenției învățătorului și profesorului atunci cînd ține o conferință la căminul cultural sau scrie un articol la gazeta cetățenească. Pedagogii au datoria să explice oamenilor muncii din agricultură importanța folosirii metodelor agrotehnice și zootehnice înaintate, a aplicării mai multor prașile, a polenizării artificiale suplimentare, a folosirii întregii capacități a mijloacelor mecanizate la lucrările de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat etc. Cadrele didactice sînt chemate să ajute țăranilor muncitori să găsească căile cele mai potrivite pentru a putea întîmpina ziua de 23 August cu lucrările agricole din această perioadă îndeplinite în cele mai bune condiții.

Pentru a aduce o contribuție cu adevărat valoroasă la succesul întrecerii socialiste și patriotice în cinstea zilei de 23 August, învățătorii și profesorii trebuie să lupte pentru asigurarea unui nivel ridicat din punct de vedere politic și ideologic al manifestărilor de la căminele culturale, colțurile roșii ale gospodăriilor colective etc. Prin programe artistice, conferințe, discuții, ei au datoria să arate în chip convingător maselor importanța alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — baza politică a regimului nostru de democrație populară.

Un important ajutor îl pot aduce învățătorii și profesorii în munca de mobilizare a țăranilor muncitori în întrecere și prin sprijinirea activității filialelor, subfilialelor și grupelor de lectori ale Societății pentru răspîndirea științei și culturii. Prin expunerea unor conferințe strîns legate de viața satului sau a comunei respective, va trebui ca ei să ducă o muncă susținută pentru răspîndirea științei și culturii în rîndurile oamenilor muncii de la sate.

Ca activiști culturali și ca agitatori, învățătorii și profesorii vor trebui să desfășoare o muncă plină de conținut la arii. Ei pot da un mare ajutor în ceea ce privește organizarea muncii culturale la arii pentru țăranii muncitori, în timpul liber al acestora: citirea unor articole din ziare sau din broșuri, organizarea unor scurte programe artistice legate de însemnătatea predării cotelor către stat etc.

Informarea politică a oamenilor muncii este de asemenea o sarcină permanentă care stă în fața muncitorilor din învățămînt de la sate. Prin informarea politică ei pot explica țăranilor muncitori conținutul hotărîrilor partidului și guvernului, politica de pace a U.R.S.S., a statului nostru democrat-popular și a celorlalte țări ale lagărului democrației și socialismului. Ei pot lămuri pe oamenii muncii asupra evenimentelor din țară și de peste hotare, mobilizîndu-i prin aceasta mai activ la îndeplinirea sarcinilor politice și economice curente. Trebuie acordată o mare atenție demascării pe bază de fapte concrete a politicii cercurilor agresive din S.U.A. și din celelalte țări capitaliste care împiedică soluționarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase.

O contribuție de seamă o pot aduce învățătorii și profesorii și prin activitatea lor la gazetele de stradă sau la gazetele de arie, unde trebuie să fie popularizați fruntașii întrecerii socialiste și patriotice demascîndu-se totodată uneltirile dușmanului de clasă.

In cinstea zilei de 23 August, programele echipelor artistice ale căminelor culturale și ale brigăzilor artistice de agitație ale muncitorilor din învățămînt vor trebui îmbogățite cu noi piese de teatru, cîntece și dansuri legate de viața și munca țăranilor muncitori. Prin scurte spectacole prezentate la locul de muncă, echipele artistice și brigăzile de agitație vor trebui să stimuleze pe cei merituoși și să satirizeze pe cei nepăsători.

Despre importanța campaniei agricole de vară este necesar să vorbească învățătorul nu numai țăranilor muncitori, dar și școlarilor și pionierilor. Aceștia pot fi antrenați la culesul spicelor, la alte munci agricole potrivite puterilor lor, la desfășurarea activității artistice.

Contribuția învățătorilor și profesorilor în aceste acțiuni trebuie însă just înțeleasă. Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale raionale și regionale ale muncitorilor din învățămînt au datoria să vegheze ca pedagogii să nu fie puși să efectueze, în nici un caz, munca telefoniștei, a magazionerului, a colectorului, a agentului agricol sau a altor funcționari ai sfatului popular. Trebuie combătută cu hotărîre atitudinea unor comitete executive ale sfaturilor populare raionale și comunale care utilizează cadrele didactice în asemenea munci și le îndepărtează în felul acesta de la adevăratele lor sarcini. Atît secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale, cît și comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt le revine sarcina de a mobiliza cadrele didactice în campania agricolă de vară, în scopul asigurării unei largi activități cultural-educative în rîndurile țăranilor muncitori, paralel cu îndrumarea activității în tabere și cu pregătirea noului an școlar. In același timp însă, ele au datoria să asigure odihna de vară a oamenilor muncii din învățămînt.

Popularizarea și stimularea învățătorilor care muncesc cu abnegație pentru culturalizarea maselor, pentru sprijinirea acțiunilor de recoltare și colectare, trebuie să constituie de asemenea una din principalele preocupări ale comitetelor sindicale și ale secțiilor de învățămînt.

Muncind cu rîvnă ca activiști culturali pe tărîm obștesc, învățătorii și profesorii din patria noastră sînt chemați să mobilizeze țărănimea muncitoare pentru a răspunde cu însuflețire chemării la întrecere a oamenilor muncii de pe ogoare din regiunea Constanța. Prin munca lor cultural-educativă, ei au datoria să lupte pentru întîmpinarea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre cu noi realizări pe drumul ridicării continue a bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

COMUNICATUL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL U. R. S. S.

cu privire la punerea în funcțiune în U. R. S. S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Agenția TASS transmite Comunicatul Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la punerea în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică.

In prezent, datorită eforturilor oamenilor de știință și inginerilor sovietici, în Uniunea Sovietică s-a terminat cu succes proiectarea și construirea primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw.

La 27 iunie 1954, centrala electrică atomică a fost dată în exploatare și a furnizat curent electric pentru industria și agricultura raioanelor învecinate.

Pentru prima dată, o turbină industrială lucrează nu prin arderea cărbunelui sau a altor tipuri de combustibil, ci cu energie atomică — prin dezagregarea nucleului atomului de uraniu

Prin punerea în funcțiune a centralei electrice atomice s-a făcut un pas real pe calea spre folosirea pașnică a energiei atomice.

Oamenii de știință și inginerii sovietici lucrează la crearea unor centrale industriale electrice pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000—100.000 kw.

In școlile de pe întinsul patriei noastre

În întîmpinarea noului an școlar

Odată cu terminarea examenelor de sfîrșit de an, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Scăiuș, raionul Lugoj, au trecut la pregătirea deschiderii noului an școlar. In acest scop au fost procurate materialele necesare reparațiilor, iar școala a fost aprovizionată cu o însemnată cantitate de combustibil. S-au luat de asemenea măsuri pentru strîngerea manualelor transmisibile de la elevi.

Propunerea colectivului didactic și a sfatului popular comunal de a se construi încă o sală de clasă și o cancelarie din sumele adunate prin autoimpunere în anul trecut a fost aprobată cu bucurie de țăranii muncitori. Ei au început lucrările de construcție.

In același timp, cadrele didactice se preocupă de asigurarea cuprinderii tuturor copiilor de vîrstă școlară în școală și de asigurarea planului de școlarizare la clasele V—VII.

Un sprijin efectiv în pregătirea pentru noul an școlar îl dă sfatul popular comunal, care mobilizează țăranii muncitori atît în munca pentru terminarea la timp a construcției cît și pentru curățirea localului de școală.

MIHAIL VASILE
Scăiuș raionul Lugoj

★ ★ ★

Cadrele didactice din comuna Giurtelec, raionul Șimleul Silvaniei, regiunea Oradea, se pregătesc intens pentru noul an școlar. Sub conducerea profesorilor, elevii confecționează material didactic, lucrează hărți, adună în timpul excursiilor material pentru alcătuirea ierbarelor și insectarelor.

O preocupare însemnată a colectivului școlii este aceea de a asigura terminarea pînă la 1 septembrie a construcției unei noi săli de clasă. Cadrele didactice sînt în fruntea celor ce muncesc voluntar în acest scop.

In același timp, se desfășoară și pregătirile pentru consfătuirea raională a cadrelor didactice. Pedagogii adună material pentru discutarea problemelor muncii instructiv-educative și pentru completarea expoziției ce se va deschide la centrul raional în preajma consfătuirii

prof. MARIA DIRJAN
Giurtelec raionul Șimleul Silvaniei

★ ★ ★

Incă din vara anului trecut, țăranii muncitori din satul Sărata, raionul Săveni, regiunea Suceava, au hotărît într-o adunare cetățenească să construiască prin autoimpunere un local de școală. Indată după ce hotărîrea a fost adoptată, țăranii muncitori din Sărata au pornit cu drag la muncă. Din suma strînsă prin autoimpunere au fost procurate și transportate materialele de construcții. Pînă la venirea iernii, localul de școală s-a ridicat mai mult de jumătate.

Odată cu topirea zăpezii, cînd timpul a devenit prielnic muncii, construcția a fost continuată. Intr-un timp scurt, noul local de școală din satul Sărata a fost terminat.

Prima promoție de ingineri constructori proveniți din rîndurile muncitorilor

Marți seara, la Institutul de construcții din București a avut loc o reuniune a studenților și profesorilor cu prilejul încheierii anului școlar și a primei promoții de ingineri constructori proveniți din rîndul muncitorilor. Printre cei 74 absolvenți se găsesc nume cunoscute ca Luigi Strenati sau Victor Pop, fruntași inovatori cu realizări de seamă pe diferite șantiere din țară.

Nu peste mult timp își vor începe activitatea ca ingineri Ion Iancu și Ilie Negomireanu, alți doi absolvenți ai Institutului. Cel dintîi, un absolvent mai vîrstnic, este cel de al 14-lea copil al unui miner sărac din munții Apuseni. Pe băncile Institutului el a depus timp de patru ani o deosebită străduință, ajungînd ca în ultimul an de studiu să-și treacă toate examenele cu calificativele „bine" și „foarte bine". Ilie Negomireanu, cu ani în urmă muncitor la întreprinderea regională de drumuri din Craiova, a fost cel mai bun student al Institutului. In toți anii, el și-a trecut examenele cu calificativul „foarte bine".

In cadrul reuniunii, absolvenții și profesorii au trecut în revistă nenumărate momente din timpul anilor de școală petrecuți împreună. In curînd, noii absolvenți se vor întoarce în întreprinderile din care au plecat cu patru ani în urmă, unde vor face o practică de 30 zile, urmînd ca în luna februarie să revină la institut pentru a-și susține examenul de stat.

Roadele colaborării cu familia

Legătura permanentă dintre familie și școală ocupă un loc de seamă în educarea tinerei generații. In anul școlar care s-a încheiat de curînd, s-au obținut rezultate frumoase în domeniul colaborării școlii cu familia.

Un exemplu pozitiv în această direcție sînt și roadele muncii pe care au dus-o cu părinții elevilor cadrele didactice de la școlile din Răchitoasa, Stănilești, Crăești etc. din regiunea Bîrlad. Pedagogii acestor școli au ținut pentru părinții elevilor numeroase conferințe. Printre acestea sînt: „Școala și familia, factori hotărîtori în educarea copiilor", „Cum trebuie să folosească elevul timpul său liber" și altele. Aceste conferințe, ilustrate cu exemple concrete din viața copiilor în școală și acasă, au stîrnit mult interes în rîndul ascultătorilor.

Și cadrele didactice de la școala elementară nr. 33 din raionul 23 August din București au strîns legătura cu părinții elevilor. Aici, datorită unei colaborări juste a direcției școlii cu comitetul de părinți, s-a îmbunătățit baza materială a școlii. Astfel, prin muncă voluntară și cu sprijinul material al părinților s-au amenajat două noi săli de clasă și s-a montat o sobă de teracotă, a fost pusă în funcțiune o nouă sală pentru cabinetul medical, procurîndu-se cu acest prilej medicamentele și mobilierul necesar. s-au instalat pe coridoare difuzoare, iar în vederea desfășurării programelor artistico-culturale s-a procurat un pian pentru repetițiile de cor ale elevilor.

In prezent, eforturile unite ale pedagogilor și părinților se îndreaptă spre o cît mai temeinică pregătire a școlilor în vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar.

Din scrisorile corespondenților
Constantin Predescu și Ion Chirică

Propaganda pedagogică la stațiile de radioficare

In regiunea Craiova, prin grija permanentă a organelor de partid și de stat, stațiile de radioficare din orașe și sate aduc o vie contribuție la munca de răspîndire în masă a cunoștințelor pedagogice, a experienței școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe. La un număr mare de stații de radioficare din regiune s-au ținut conferințe cu privire la legătura dintre școală și familie, cu caracter social-cultural etc.

Una din stațiile de radioficare ce desfășoară o activitate rodnică în acest sens este stația din orașul Strehaia. Prin grija comitetului raional de partid și a secției raionale de învățămînt, în fiecare sîmbătă după masă se transmite la această stație un program special pentru școală și familie.

Rezultatele obținute pînă acum sînt bune și contribuie la îmbunătățirea muncii din învățămînt, la atragerea în jurul școlii a unui număr mereu crescînd de cetățeni. De curînd, de pildă, s-a transmis o conferință a tovarășei profesoare Marcela Stănciulescu, intitulată „Foloasele cărții", pe care oamenii strînși în jurul difuzoarelor au ascultat-o cu un viu interes.

ION CALIN

Condiții mai bune de trai pentru cadrele didactice

Sfatul popular al orașului Craiova, în colaborare cu comitetul sindical raional al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, a luat măsuri pentru organizarea unui birou de aprovizionare cu combustibil a cadrelor didactice și a instituțiilor de învățămînt.

Chiar din primele zile, biroul de aprovizionare a furnizat învățătorilor și profesorilor peste 50.000 kg lemne de foc. Livrarea combustibilului se desfășoară în cele mai bune condiții, datorită măsurilor de organizare luate din timp.

Craiova prof. NICOLAE CHIVU

Expoziții școlare

Zilele trecute s-a deschis în localul școlii medii nr. 1 de fete din orașul Huși expoziția lucrărilor executate de elevii școlilor din raionul Huși.

Sutele de cetățeni care vizitează expoziția cercetează cu interes lucrările expuse. Printre acestea, tablourile pictate de elevii Dan Porosnicu și Eugen Munteanu au impresionat foarte mult pe vizitatori. Un tablou frumos este și cel ce reprezintă Casa pionierilor din localitate, executat de un grup de pionieri.

La organizarea expoziției au contribuit elevii școlilor pedagogice și ai școlilor medii de 10 ani, elevii școlii medii tehnice viticole, ai școlii metalurgice etc. Ei au depus o muncă intensă pentru o cît mai frumoasă prezentare a lucrărilor.

★ ★ ★

Cadrele didactice de la centrul școlar nr. 2—10—13 din București au organizat de curînd o expoziție care oglindește munca desfășurată de elevele lor în cursul anului școlar încheiat.

Expoziția cuprinde desene și diferite lucrări executate de eleve. Cu deosebit talent este executat desenul elevei Lamelia Mihai, din clasa a VIII-a G., desen care reprezintă un episod din Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Sînt de asemenea izbutite ilustrațiile la poeziile lui Eminescu, de elevele Maria Baltac și Anca Fotiade din clasa a IX-a, ca și lucrarea elevei F. Dragomirescu, din clasa a VIII-a D. Deosebit interes stîrnește tabloul elevei coreene Zu Ghe Ciun, din clasa a VIII-a A, care a pictat portretul conducătorului poporului coreean, Kim Ir Sen.

Expoziția cuprinde și rochițe, sorțulețe, bluze, cămăși, impodobite cu cusături artistice pe motive naționale.

L. DUNAJECZ

★ ★ ★

Colectivul pedagogic al școlii de 10 ani din comuna Fierbinți, raionul Snagov, a organizat o interesantă expoziție școlară. Expoziția cuprinde planșe cu teme din științele naturii, hărți geografice și istorice, ierbare, insectare etc — care arată în ce măsură elevii și-au însușit cunoștințele și au știut să le împletească cu practica.

Grija pe care învățătorii și profesorii de limba și literatura romînă o au pentru dezvoltarea unei vorbiri și scrieri corecte se oglindește în „colțul celor mai corecte și îngrijite caiete". Se disting îndeosebi caietele elevilor Nina Ioniță din clasa a I-a, Paraschiva Pavel din clasa a II-a Gheorghe Tocilescu din clasa a III-a, Emilia Miron din clasa a IV-a, Floarea Motoacă din clasa a V-a.

„Colțul metodic" al expoziției arată preocuparea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului lor profesional prin prezentarea referatelor și organizarea lecțiilor deschise, ale căror planuri sînt expuse aici. De asemenea, sînt expuse planuri de lecții, scheme, planșe etc.

Zilele însorite de vacanță

In primele zile de vară au devenit peisaje obișnuite plecările copiilor în vacanță, spre țărmul însorit al mării sau spre plaiurile înverzite de la poalele munților. In gări, călătorii zăbovesc o clipă lîngă vagoanele împodobite și privesc plini de bucurie una din imaginile timpurilor noi: copiii pleacă la odihnă, în zilele pline de bucurii ale vacanței.

Locomotiva a fluierat prelung. Roțile șvicnesc scurt și trenul se pune în mișcare, părăsind peronul pe care fluturau nenumărate batiste — urarea de drum bun a părinților.

In tabără

Ta-ta-ta!... Ta-ta-ta!... Goarna sună deșteptarea. Prima dimineață în tabăra de pionieri și școlari C.F.R. de la Vasile Roaită. Nerăbdarea de a vedea întîia oară marea dă aripi echipării: în cîteva minute toți copiii s-au și îmbrăcat. Ușile dormitoarelor se deschid larg și priveliștea mării se ivește plină de farmec. Emilian Sabău s-a oprit în prag. Iată, visul lui a devenit realitate! Adesea, privind harta Republicii noastre Populare, pionierul Emilian Sabău de la școala medie de băieți nr. 1 din Oradea gîndea: „Oare cum o fi arătînd marea? O fi într-adevăr atît de mare încît nu i se poate zări sfîrșitul? Și valurile, oare or fi valurile atît de înalte încît ele pot acoperi uneori chiar și o casă?"

Și acum, marea-i lîngă el. Cîțiva metri doar, și se poate scălda în apele ei, răcorindu-și pielea arsă de razele binefăcătoare ale soarelui.

Timpul băii n-a sosit însă. Intîi la masă și apoi adunarea în careu. Pe catarg se ridică steagul roșu, fîlfîind mîndru, în adierea ușoară a brizei de mare. Acum, programul zilei poate începe...

Chiar din prima dimineață, Emilian Sabău s-a împrietenit cu Maria Puican, de la școala medie de fete nr. 3 din București. Au nimerit în aceeași grupă, așa că și-au împărtășit și mai bine cele dintîi impresii, cele dintîi bucurii din tabără. Bucureștiul e atît de frumos! Dar și Oradea are locurile ei pitorești. Vorbind despre orașele lor, despre zilele vesele care au și început, scăldîndu-se în mare — așa a trecut pentru copiii ceferiștilor prima dimineață de tabără.

Se apropie ora prînzului. La semnalul instructorilor, plaja se golește. Larma veselă a copiilor dispare. Litoralul rămîne pustiu. Au plecat la masă copiii din tabăra C.F.R., cei din tabăra Ministerului Învățămîntului, cei din tabăra Consiliului Central al Sindicatelor, cei din tabăra Ministerului Afacerilor Interne. La masă — apoi somnul binefăcător de după-amiază...

Activitatea extrașcolară

Tabăra de pionieri și școlari C.F.R. de la Vasile Roaită are o capacitate de 500 de locuri. In fiecare vară, șase serii de cîte 500 de copii, îi ai muncitorilor ceferiști, își petrec aici o parte din zilele de vacanță. 20 de instructori de pionieri și 4 profesori au în grija lor conducerea activității copiilor.

Chiar din prima zi au fost organizate cercul de educație fizică, cercul „Prietenii cărții" și cercul de științele naturale. In cadrul cercului sportiv se fac pregătiri pentru trecerea normelor F.G.M.A. La cercul de științe naturale au avut loc primele discuții despre fauna și flora Mării Negre. Aici, pionierii și școlarii au aflat despre bogățiile neasemuite pe care le ascunde marea în adîncurile ei. In curînd, conducerea taberei a plănuit pentru membrii cercului de științe naturale o întîlnire cu directorul Stațiunii experimentale maritime din Agigea. El le va vorbi copiilor despre viața interesantă care se desfășoară în apele Mării Negre, despre nenumăratele specii de pești care se găsesc în mare.

Activitatea cercului „Prietenii cărții" are loc la clubul și biblioteca taberei. Aici se fac scurte prezentări de cărți și recenzii, se organizează seri literare etc.

La club se află gazeta de perete a taberei. „Minunată este marea — scrie într-un articol pioniera Gabriela Lupu. Cît privești cu ochii nu vezi altceva decît apă. Aici am venit să ne petrecem vacanța noi, pionieri și școlari din toate colțurile țării. Noi trebuie să mulțumim partidului pentru zilele frumoase de la mare, iar cînd ne-om întoarce acasă să învățăm și mai bine ca pînă acum".

★

Cîteva ceasuri după ce ne-am despărțit de noii noștri prieteni, am citit într-o revistă un articol în care scriitorul Albert Kahn arăta suferințele la care sînt supuși în America Robby și Mihael Rosenberg, ai căror părinți au fost trimiși să moară pe scaunul electric pentru „vina" de a fi luptat pentru pace. Și gîndul ni s-a dus atunci către toți copiii oamenilor muncii din țările capitaliste, copii lipsiți de copilărie.

Pînă la 23 August 1944, lucrurile stăteau la fel și pentru copiii oamenilor muncii din patria noastră. Astăzi însă ei sînt înconjurați de grija partidului, a guvernului și a întregului popor muncitor. Pentru copii sînt școlile, grădinițele și creșele, pentru ei sînt palatele și casele de pionieri, pentru ei sînt terenuri de sport, teatre, parcuri, cluburi. Pentru ei se organizează excursii, tabere și colonii. Căci tinerele vlăstare ale țării sînt bucuria, mîndria și viitorul Republicii noastre Populare.

ANDREI VALENTIN

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Ajutoare active ale organizațiilor de partid de la sate

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a trasat și realizează programul unei noi ridicări a agriculturii socialiste. La succesul acestei măreț lupte trebuie să contribuie în cea mai mare măsură munca organizatorică și politică de masă, al cărei scop este ca toți oamenii muncii de la sate să-și însușească în adîncime sarcinile ce stau în fața producției sovhoznice și colhoznice și să muncească cu toată energia pentru îndeplinirea lor. Intelectualitatea este chemată să joace un rol important în activitatea politico-educativă la sate. In hotărîrile Plenarei din februarie-martie a C.C. al P.C.U.S. se arată că în desfășurarea muncii politice și culturale de masă la sate trebuie atrasă mai larg intelectualitatea sătească — învățătorii, medicii, agronomii, zootehnicienii, inginerii. Intelectualitatea sătească este o forță uriașă, care poate și trebuie să devină reazimul organizațiilor de partid.

La sate există astăzi o intelectualitate numeroasă — și învățătorimea este cel mai numeros detașament al ei. Iată, de pildă, datele privitoare la regiunea Riazan. In localitățile rurale din această regiune sînt în prezent 316 ingineri și tehnicieni, 947 medici, 1.386 agronomi, zootehnicieni și agenți veterinari, 2.400 de activiști culturali și 9.500 de învățători. Dacă aceste cadre vor fi folosite pe larg și în mod just, ele vor putea juca un rol de seamă ca ajutoare ale partidului.

Forțele și cunoștințele cadrelor didactice își găsesc o întrebuințare foarte variată în viața și activitatea socială. Pedagogii iau parte activă la lămurirea hotărîrilor Partidului Comunist, a chemărilor lui, a politicii lui interne și externe. Cuvîntul învățătorului-agitator și propagandist răsună din ce în ce mai puternic, mai clar și mai convingător.

Partidul cere ca agitația și propaganda să fie strîns legate de actualitate, de practica construcției comuniste și nu să se transforme pur și simplu într-un instructaj. Fiecare cuvînt al agitatorului, al propagandistului trebuie să fie legat de viață, de situația din colhozul respectiv, din brigada respectivă. Fără a se limita la lămurirea sarcinilor și la critică, agitatorii și propagandiștii sînt datori să ducă și o muncă organizatorică pentru îndreptarea lucrurilor. Toată propaganda — spunea V. I. Lenin la Consfătuirea pe întreaga Rusie a cadrelor din învățămîntul de partid — trebuie construită pe experiența politică a construcției economice. El arăta că fiecare agitator trebuie să fie un om de stat, un conducător al muncitorilor și al țăranilor muncitori în munca de construcție economică.

Agitația și propaganda comunistă nu sînt un instructaj lipsit de obiect, ci trup din trupul întregii noastre vieți furtunoase și creatoare, din însăși lupta noastră activă pentru noi victorii pe drumul spre comunism. Și numai atunci poate fi satisfăcut învățătorul — agitator și propagandist — cînd el apare nu ca un simplu lector sau referent, ci ca un **luptător convins pentru rezolvarea sarcinilor concrete puse de partid**, un luptător care va realiza în practică aceste sarcini împreună cu cei cărora le-a explicat însemnătatea lor, împreună cu toți oamenii muncii din satul colhoznic.

Una dintre cele mai importante condiții ale succesului muncii agitatorului este priceperea de a se apropia de fiecare om. La Plenara din februarie-martie a C.C. al P.C.U.S., tovarășul N. T. Hrușciov spunea că a iubi munca de partid înseamnă a iubi munca cu masele, a cunoaște interesele lor, a fi în permanență în mijlocul lor, a nu lăsa să scape influenței tale nici pe oamenii mai puțin conștienți, mai puțin dezvoltați, cu vederi înapoiate, a-i reeduca, a-i transforma în muncitori și luptători activi.

Dar ce înseamnă a te apropia de fiecare om? Aceasta înseamnă a cunoaște aptitudinile sale și a ști să le folosești. A cunoaște slăbiciunile sale și a-l ajuta să le înlăture. A ști ce probleme îl frămîntă pe om și a-l ajuta să le rezolve. A cunoaște îndoielile și ezitările sale și a le împrăștia la timp. A cunoaște toate însușirile bune ale omului și a ști să sprijini și să dezvolți prin toate mijloacele aceste însușiri. Învățătorul de la sat, care e apropiat de viața consătenilor săi, care prin însuși felul activității sale vine zilnic în contact cu familiile colhoznicilor, ale muncitorilor de la S.M.T. poate și trebuie să dea exemplul unei asemenea munci profunde și individuale cu oamenii.

A ridica masele la nivelul fruntașilor este unul dintre cele mai importante principii ale construcției comuniste. Pricepere a de a face din realizările unora un bun al tuturor celorlalți este o calitate care determină succesul muncii politice de masă. Învățătorul este un om cult, care-i cunoaște bine pe oamenii din satul său și el poate ajuta mult organizațiile de partid de la sate în privința studierii și răspîndirii experienței înaintate. Pentru fruntași, pentru inovatori, generalizarea propriei lor experiențe nu este întotdeauna o chestiune ușoară. Învățătorul îi poate ajuta pe fruntașii din agricultură să chibzuiască adînc asupra metodelor lor de muncă, să vadă ce este esențial în ele, ce a determinat succesul lor și ce trebuie să arate altora. Mulți învățători au devenit propagandiști activi ai experienței înaintate. Mai mult încă, ei îi pregătesc adeseori cu succes pe fruntașii producției colhoznice și sovhoznice să ia cuvîntul în fața maselor, să le vorbească despre realizările și experiența lor.

In scrisorile trimise redacției, oamenii muncii din diferite localități ne roagă să-i menționăm în paginile ziarului pe mulți dintre acești învățători-activiști sociali la sate. Tovarășul M. Soluianov, propagandist al comitetului raional al P.C.U.S. din Kotelnikovo (regiunea Stalingrad), ne scrie despre intensa și variata muncă pe care o desfășoară în mijlocul colhoznicilor cadrele didactice ale școlii de 7 ani din Poperecinoe. Învățătorii ajută la redactarea gazetei de perete, țin prelegeri cu teme politice și științifice și popularizează realizările fruntașilor din colhozul comasat „Voroșilov".

Petr Savelievici Severin — redactor al gazetei de perete a colhozului „Ceapaev" din raionul Suma, regiunea Suma — subliniază în scrisoarea trimisă redacției faptul că învățătorii școlilor din Mariensk și Severinovsk „sînt, fără exagerare, cele mai bune ajutoare ale conducerii colhozului". Învățătorii merg adeseori în brigăzi și echipe, citesc lecții la clubul sătesc, au organizat diferite cercuri pentru colhoznici, i-au antrenat pe elevi spre a da un ajutor activ colhozului. Tovarășul Severin menționează, ca ceva deosebit de prețios în activitatea socială a învățătorilor de la sate, faptul că ei lămuresc pe larg colhozniciilor conținutul și metodele de muncă ale fruntașilor din agricultură.

Cunoscînd zi de zi, în calitate de agitator și propagandist, adevăratele cerințe și interese ale colhozurilor, sovhozurilor, S.M.T.-urilor, învățătorul de la sat poate și este dator să țină seama de aceste cerințe ale vieții și în activitatea sa de reorganizare a școlii sătești, care este chemată în prezent să intensifice pregătirea elevilor pentru muncă, pentru participarea la producția colhoznică.

Agitația și propaganda sînt încununate de succes dacă se desfășoară simplu și pe înțelesul tuturor. Vladimir Ilici Lenin arăta că Partidul Comunist este dator să organizeze propaganda și agitația cît mai accesibil, cît mai pe înțeles, cît mai clar și mai viu. Arta fiecărui propagandist și a fiecărui agitator — scria V. I. Lenin — constă în a influența în modul cel mai bun asupra ascultătorilor, făcînd ca un adevăr cunoscut de el să fie cît se poate mai convingător, cît se poate mai ușor de însușit, cît se poate mai intuitiv și mai ușor de reținut.

Partidul desfășoară o muncă gigantică în colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri, pe pămînturile înțelenite. Întregul popor sovietic luptă pentru noi recolte bogate. Pentru fiecare învățător este o mare cinste și mîndrie de a lua parte din toată inima la activitatea vie și multilaterală a organizațiilor de partid de la sate și de a vedea că modesta lui muncă ajută la creșterea oamenilor, ajută cauzei noastre comune.

(Articol de fond din „Ucitelskaia gazeta")

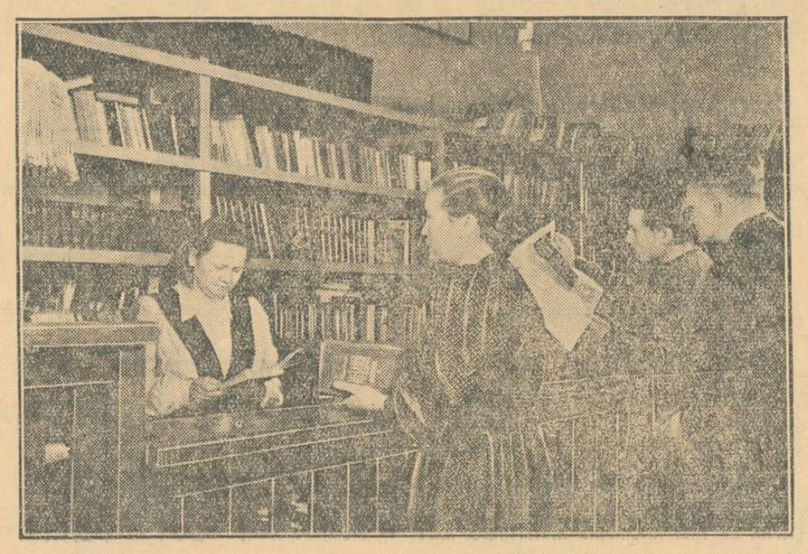

In satele colhoznice se desfășoară o intensă activitate culturală. Colhoznicii au la dispoziție bogate așezăminte de cultură, cluburi, biblioteci etc. La activitatea culturală participă cu însuflețire cadrele didactice sovietice.

In clișeu: directoarea bibliotecii colhozului „Stalin", din regiunea Rostov, Elena Ilinicina Cehovskaia, care are studii superioare de pedagogie, îndrumă cu pricepere pe colhoznica Lilia Ilicenco asupra cărților pe care să le citească.

Cursuri pentru ridicarea calificării pedagogilor

Peste 1200 de profesori de matematică, fizică, chimie, biologie, istorie, limbă și literatură rusă, precum și directori de studii de la școlile de 7 ani își ridică calificarea la cursurile de o lună de pe lîngă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din orașul Tambov. La cursuri au sosit de asemenea numeroși învățători de la școlile elementare.

In planul de învățămînt al cursurilor ocupă un loc însemnat problemele învățămîntului politehnic. Pedagogii au făcut excursii la S.M.T. din Tambov, la colhozul „Miciurin" și la sovhozul „Comsomolet". Ei au vizitat de asemenea uzina „Kaganovici".

La școala pedagogică din Riiscev și-au început activitatea cursurile de ridicare a calificării învățătorilor de la clasele elementare.

In scurt timp se vor deschide pe lîngă Institutul agricol din Belaia Terkov cursuri pentru directorii de studii, profesorii și directorii școlilor de 7 ani din regiunea Kiev. Vara aceasta vor urma cursurile de ridicare a calificării peste 1600 de pedagogi de la școlile din regiune.

Lecțiile predate la cursuri vor fi citite de cei mai buni pedagogi, profesori ai școlilor superioare, de specialiști din industrie și agricultură.

Daruri primite de la prieteni

Pedagogii și elevii școlii medii din satul Timanovsk, raionul Tulcin, regiunea Vinnița au legat o strînsă prietenie cu colaboratorii unor instituții științifice din Leningrad.

Institutul zoologic al Academiei de Științe a U.R.S.S. a dăruit elevilor material didactic și piese pentru cabinetul de științe naturale. Comsomoliștii de la Institutul Unional de cercetări științifice în domeniul geologiei al Ministerului Geologiei și protecției subsolului U.R.S.S. au ajutat școala la utilarea cabinetelor sale.

Școala a primit de la acești prieteni material ilustrativ de istorie a Evului mediu și de darwinism, precum și o colecție geologică de roci și minerale.

Sărbătoarea tinerilor leniniști

In această dimineață mii de tineri leniniști, elevi ai școlilor din orașul și regiunea Leningrad, au umplut piața Palatului de Iarnă. Au început să răsune fanfarele și goarnele. In piață este adus steagul organizației de pionieri din Leningrad. Deasupra Palatului de Iarnă se ridică încet un steag roșu. A început parada pionierilor.

Pe lîngă tribună, într-un mars festiv, merg coloanele de copii.

„Noi sîntem toți pentru pace!", „Mulțumim Partidului Comunist pentru copilăria noastră fericită!" se putea citi pe placardele purtate de copii.

Tinerii leniniști au fost salutați de secretarul Comitetului regional al U.T.C.L. din Leningrad, tov. Zavaruhin, de secretarul Comitetului regional al P.C.U.S., tov. Kuzmin, de tov. Rakov, de două ori Erou al Uniunii Sovietice.

Prin această paradă s-a deschis adunarea regională și orășenească a tinerilor pionieri. Seara, adunarea continua. Peste o mie cinci sute de delegați s-au adunat la Teatrul Comsomolului Leninist.

Cele mai bune unități, detașamente și grupe de pionieri din Leningrad și regiune au raportat despre succesele lor la învățătură, despre faptele mari și folositoare pe care le-au îndeplinit, despre felul cum s-au pregătit pentru adunarea pionierilor, a cărei temă este: „Partidul nostru, sub soarele tău învățăm, construim, creștem și creăm!".

In cursul pregătirii pentru adunare s-au organizat ședințe, conferințe cu cititorii, excursii interesante la uzine, SMT și în colhozuri, întîlniri cu oameni vestiți. S-a întărit prietenia dintre pionierii de la orașe și sate.

Pionierii de la școala din Siversk, regiunea Leningrad, ajutînd colhozul natal „Stalin", au strîns pentru el cinci tone de cenușă și au confecționat douăzeci de mii de ghivece nutritive. Cinci dintre școlarii din Siversk au fost confirmați candidați la Expoziția Agricolă Unională.

In multe unități și detașamente se desfășoară mișcarea timurovistă. Tinerii timuroviști de la școala elementară nr. 12 din raionul Passk manifestă grijă pentru familiile luptătorilor morți în război.

La adunare, cele mai bune unități, detașamente și grupe au primit daruri de preț.

Tinerii pionieri din Leningrad au fost salutați de pionierii din Ucraina.

Cu aplauze furtunoase au întîmpinat copiii pe participanții la primele adunări ale pionierilor — azi ingineri, ofițeri ai Armatei Sovietice, studenți, fruntași în producție — veniți să-i salute.

Tabără de pionieri

Sus, deasupra coroanelor arborilor, fîlfîie în strălucirea soarelui un steag roșu. Goarna răsună ca o chemare. Se aud lovituri de minge și un ris răsunător. In apropiere este o tabără de pionieri.

Pe malul stîncos al lacului Baikal pîlpîie focul pionieresc și o fetiță cu ochii visători și îndrăzneți povestește prietenilor, care o ascultă fermecați, istoria minunatului său ținut natal, ținutul Altai.

Pe malul riului Barnaulka păsesc niște copii bronzați cu rucsacurile-n spate. După ce au trecut prin defileul Malo-Almaatînsk, școlarii cazahi fixează un steag pe vîrful înaltului munte Kameniskaia, dîndu-i numele de „Vîrful celor curajoși".

Pionierii orașului Cernoveț din Ucraina plantează o alee de nuci. Elevul Vitea Izvokov din Moscova dă drumul în riu unei biciclete de apă construită de el, care întrece cu ușurință o barcă. Pe Volga plutește vaporul alb „Boris Sciukin" — o tabără de pionieri plutitoare — plin de copii veseli de la casele de copii din orașul Kuibîșev. Așa trăiesc copiii sovietici în timpul vacanței de vară: se odihnesc, se joacă, pornesc în călătorii.

Mii și mii de copii sovietici pleacă în timpul vacanței de vară în taberele de pionieri organizate în cele mai pitorești locuri din țară. In fiecare an se lărgește tot mai mult rețeaua taberelor de pionieri din U.R.S.S. In anul 1951, s-au odihnit în taberele de pionieri 2.550.000 de copii, iar în anul 1953, 2.750.000. In total, în instituțiile de întărire a sănătății s-au odihnit în anul 1953 aproape șase milioane de copii.

Pentru organizarea odihnei de vară a copiilor, în Uniunea Sovietică se cheltuiește anual aproape un miliard de ruble. Această sumă se alcătuiește din bugetul asigurărilor sociale, din bugetul sindical și din mijloacele părinților, care acoperă o parte a cheltuielilor pentru întreținerea taberelor. Părinții acoperă aproximativ o treime din toate cheltuielile necesare pentru întreținerea copiilor în taberele de pionieri. Orfanii, copiii ostașilor morți în război, copiii părinților cu familii mari, primesc întreținere completă în tabere, din mijloacele asigurărilor sociale.

Taberele de pionieri sînt răspîndite pe întregul teritoriu al Uniunii Sovietice. In toate locurile mai pitorești din țară sînt construite vile frumoase și confortabile, stadioane și terenuri pentru jocuri și competiții sportive.

Iată, de pildă, tabăra de pionieri a Uzinei de mașini-unelte „Krasnii Proletarii" din Moscova. Această tabără funcționează de douăzeci de ani. In anul 1934, comsomoliștii uzinei de mașini-unelte, muncind în ore suplimentare, au acumulat mijloace și au construit cu ele cinci vile, în care puteau să se odihnească 120 de copii. Tabăra de pionieri a crescut repede. In prezent ea este un adevărat orășel al copiilor.

Pe teritoriul taberei se află patrusprezece vile în care locuiesc copiii. Dormitoarele sînt luminoase, curate, bine utilate cu paturi confortabile, cu dulapuri pentru lucrurile personale. Tabăra are un club încăpător și o cameră de pionieri, o verandă deschisă și una închisă pentru activitatea cercurilor, o sufragerie, terenuri pentru sport, jocuri și exerciții de cultură fizică.

Orășelul copiilor și tabăra de pionieri „Krasnii Proletarii" sînt situate la 65 km. depărtare de Moscova, pe un loc înalt și pitoresc. Ele sînt înconjurate de păduri și de ogoare. Aici cîntă ciocîrliile, în aerul curat și transparent plutește mirosul florilor de cîmp. Alături de tabără curge un pîriu, în care pionierii prind pește, iar în apropiere e un lac.

Pe o poiană largă, în fața vilelor, se află un imens rond de flori multicolore. Pe două ronduri laterale stau figurile din gips ale unui pionier și unei pioniere cu drapele roșii. Sentimentul frumosului, atmosfera de sărbătoare și bucurie, nu-i părăsesc pe copiii din tabără.

In timpul verii se odihnesc aici peste o mie cinci sute de copii, de la preșcolari pînă la tinerii și tinerele care termină școala medie. Aproape toți se odihnesc aici toată vara. Fac excepție numai copiii ai căror părinți îi duc în timpul concediilor lor în sud sau în alte locuri.

In tabără sînt organizate cercuri de artiști amatori. Cercul de literatură și muzică pregătește un spectacol avînd ca temă fabulele lui Krîlov; în cercul de broderie, fetițele brodează perne pe care le vor dărui mamelor; în cercul de construcții navale tinerii tehnicieni lucrează la macheta unui hidroglisor; echipa de fotbal se antrenează cu sîrguință pentru meci; în cercul culinar, bucătarul șef învață fetițele să pregătească diferite mîncăruri, să pună masa și să facă alte treburi folositoare în gospodărie; un grup de copii mai mari au plecat împreună cu pedagogii și instructorii în excursie la stațiunea de mașini și tractoare, unde vor avea prilejul să cunoască cele mai noi mașini agricole.

Este bine cunoscută tabăra de pionieri „Artec" din Crimeea. Ea a fost înființată în anul 1925, pe litoralul Mării Negre, la poalele unor munți pitorești.

La dispoziția taberei de pionieri „Artec" stau clădirile unor sanatorii minunat amenajate. Copiii sînt deserviți de medici și pedagogi de înaltă calificare. Aerul de mare, soarele, scăldatul în mare, jocurile fizice, plimbările cu iahturile pe mare, sportul — întăresc sănătatea copiilor. Excursiile și turismul lărgesc orizontul copiilor. Sentimentul de prietenie și colegialitate între copiii diferitelor naționalități se exprimă la „Artec" în forme minunate și miscătoare. Pînă la război s-au odihnit la „Artec" 35.000 de copii făcînd parte din 67 de naționalități ale U.R.S.S., precum și copii din țările străine.

La „Artec" vin să se odihnească pionieri din China, Coreea, Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria, Romînia, Germania. Pîlpîie focurile prieteniei dintre pionieri. Copiii cîntă împreună cîntece vesele și cîntece care exprimă dragostea de libertate și visează la timpul cînd vor fi oameni mari și cînd în întreaga lume va domni libertatea și dreptatea.

Viața frumoasă și plină de minunate impresii de la „Artec" rămîne mulți ani întipărită în mintea copiilor care s-au odihnit acolo.

Despre dragostea și atașamentul copiilor pentru tabăra lor vorbesc versurile, povestirile, desenele și scrisorile copiilor. Pionierii Raia Filina, Liusea Sisova, Rita Feodoseeva și Volodea Panalenkov au trimis redacției ziarului „Pionerskaia Pravda" următoarea scrisoare: „Ni se pare că o tabără mai bună decît a noastră nu există nicăieri! Ea este situată într-o localitate pitorească: într-o parte o dumbravă întunecoasă, de alta un parc străvechi, cu un lac adînc și transparent, cu o stațiune de bărci și plajă. Cîndva, toate acestea aparțineau unui cneaz bogat. Acum, aici se odihnesc în fiecare vară mii de copii..."

După ce au povestit în scrisoare că fiecare pionier și-a găsit în tabără o ocupație pe gustul său și cît de interesant au petrecut ei vara, pionierii încheie astfel scrisoarea lor: „Copiii s-au obișnuit cu tabăra lor. Mulți dintre ei s-au odihnit aici cîte șase-șapte ani la rînd. Galea Polskih, cea mai bună cîntăreață a noastră, a trecut în clasa a VI-a și vine aici de mai mulți ani. Ea primește întotdeauna un loc gratuit. Galea nu are părinți, trăiește la bunica ei. Toți copiii se gîndesc cu recunoștință: iată cum se îngrijește de noi țara noastră". Prin aceste cuvinte de recunoștință simplă și sinceră, exprimate de copiii patriei lor pentru odihna de vară, vrem și noi să încheiem povestirea despre taberele de pionieri.

V. LIUBIMOVA

450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare

Un mare conducător al luptei poporului pentru independență, împotriva jugului otoman

S-au împlinit 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare. Amintirea acestui mare luptător pentru independența Moldovei, împotriva cotropitorilor otomani, a rămas nestearsă pentru poporul nostru. Legendele și cîntecele bătrînești, frescele care împodobesc pereții vechilor mînăstiri din Moldova ni-l înfățișează ca un erou ce întruchipează cele mai nobile năzuințe ale timpului său: apărarea neînfricată a patriei, vitejia în conducerea oștilor, lupta pentru dreptate socială. Cronicari cu dragoste de țară și de popor au strîns date despre faptele de arme ale lui Ștefan Vodă, episoade din viața lui, care vorbesc despre dragostea ce o purta poporului și le-au transmis ca o mărturie a trecutului nostru de luptă pentru libertate, pentru independență.

Ștefan a fost ales domn împotriva voinței marilor boieri, care în adunarea de la Vaslui (primăvara 1456), în frunte cu Petru Aron, au acceptat să trateze cu turcii și să le plătească tributul de 2000 galbeni anual, sumă enorm de grea pentru poporul din Moldova, cu o economie destul de slabă în acel timp.

Vremea în care a trăit Ștefan cel Mare se caracteriza prin lupta dîrză a poporului împotriva cotropitorilor turci. Turcii pustiiseră Peninsula Balcanică, trecuseră Dunărea și căutau să-și îndrepte pașii cotropitori spre țările din centrul Europei.

Rolul pozitiv al lui Ștefan cel Mare constă tocmai în înțelegerea justă a vremurilor în care trăia, în înțelegerea năzuințelor poporului, în faptul că a știut să devină un conducător priceput și luptător împotriva jugului otoman.

Primele acțiuni ale lui Ștefan cel Mare au ca scop consolidarea și întărirea statului moldovean. Politica sa internă se remarcă prin lupta împotriva boierimii ce se opunea consolidării statului, voia să mențină fărîmițarea feudală și exploata crunt poporul.

Ștefan realizează consolidarea internă a statului, restrîngînd privilegiile marilor boieri și întărind prin aceasta puterea domnească. El sprijină dezvoltarea economică a Moldovei, dînd posibilitatea să se dezvolte comerțul, să înflorească tîrgurile moldovenești. Alungarea hrăpăreților negustori genovezi, care vedeau cu ochi răi orice încercare de consolidare a statelor dunărene este încă o dovadă a politicii interne a lui Ștefan.

El înțelege să se sprijine pe țărănimea liberă, pe tîrgoveți și pe mica boierime.

Scopul principal al politicii externe a lui Ștefan cel Mare, politică corespunzătoare năzuințelor poporului, a fost apărarea independenței Moldovei împotriva cotropirii otomane. In luptele crîncene împotriva cotropitorilor el s-a sprijinit pe dorința de libertate și independență a poporului, precum și pe ajutorul Rusiei, aliatul său cel mai bun. In aceste lupte s-a închegat strîns prietenia poporului nostru cu poporul rus, prietenie întărită și mai mult în luptele duse de masele țărănești din Moldova, împreună cu țăranii din Ucraina și din Rusia, împotriva feudalilor.

Istoriografia burgheză a dat o interpretare falsă politicii externe a lui Ștefan, exagerînd importanța conflictelor dintre el și Matei Corvin, regele Ungariei, sau a conflictelor sale cu Cazimir și Ioan Albert, regii Poloniei. In fond, aceste neînțelegeri cu vecinii nu au constituit esența politicii externe a lui Ștefan. Cu aceștia el a căutat să se înțeleagă, cu turcii însă niciodată.

Ștefan cel Mare a fost conștient de importanța ținuturilor vecine Dunării și Mării Negre, de rolul popoarelor din aceste regiuni în stăvilirea invaziei turcești, de consecințele ce le poate avea acapararea acestor teritorii de către turci. După lupta de la Podul Inalt, Ștefan scria „Căci dacă această poartă va fi pierdută, toată creștinătatea va fi în mare pericol".

Politica lui Ștefan față de Țara Românească, desele incursiuni ale moldovenilor pe teritoriul Țării Românești nu urmăreau altceva decît stăvilirea invaziei turcilor la Dunăre. In scrisorile adresate către boierii brăileni se vede că armatele moldovene nu veneau în Țara Românească ca armate cotropitoare, care să jefuiască poporul, ci ca apărătoare ale poporului din Muntenia contra domnilor trădători care s-au închinat turcului, ca armate de eliberare a Țării Românești de sub jugul acestora: *„Scriem Domnia Mea la toți boierii, și mari și mici, și la toți județii și la toți sărmanii, de la mic la mare..."*

Bazîndu-se pe relațiile strînse de prietenie dintre poporul nostru și poporul rus, Ștefan cel Mare a mers în pasul vremurilor, sprijinind și cimentînd dezvoltarea acestor relații multiple, care duceau la dezvoltarea patriei sale.

Influența exercitată de poporul rus asupra poporului nostru în perioada domniei lui Ștefan cel Mare este deosebit de puternică, atît în domeniul economiei și al politicii, cît și în domeniul culturii. Această influență se vădește în sistemul de organizare militară a Moldovei, în felul cum sînt zidite cetățile de apărare ale lui Ștefan, în felul cum își organizează el oastea. In arta laică și bisericească, atît de înfloritoare în timpul lui Ștefan cel Mare, în stilul numit „moldovenesc", rezultat al creației populare din acel timp, joacă un rol deosebit de important influența exercitată de arta rusă, singura care putea să continue și să dezvolte în mod creator moștenirea artei bizantine decăzută în celelalte state vecine Rusiei și Moldovei din cauza cotropirii turcești.

Sprijinirea de către Ștefan a dezvoltării culturii era încă un aspect al luptei sale contra tendinței de turcizare, de subjugare a poporului nostru.

La chemarea lui Ștefan, poporul a răspuns cu înflăcărare și a luptat cu dîrzenie, cu eroism. Din numeroasele războaie pe care le amintesc cronicile, se relifează puternic războiul de la Podul Inalt din iarna anului 1475, cînd *„a trimis împăratul turcesc oaste nespus de mare a turcilor, 120.000 de oameni la număr"*.

Apărătorii Moldovei sînt în special țăranii. Ei formau „oastea cea mare", a Moldovei. Vedem aceasta din cronicile contemporane. Cronicarul polon Dlugosz, vorbind de lupta lui Ștefan de la Podul Inalt, arată că din cei 40.000 de ostași *„mai toți erau proști* și lucrători de pămînt"*. Un alt cronicar, Bielski, arată același lucru: *„Afară de curteni, mai tot restul sînt țărani cu șele neacoperite și cu scări de stejar, însă voinici în atacul cu suliță"*.

Răsunetul victoriei armatelor moldovene străbate Europa de la un capăt la altul. De mult nu mai suferiseră armatele turcești o atare înfrîngere.

Poporul l-a iubit și și-a amintit cu drag de Ștefan, pe care l-a numit „cel Mare". La 2 iulie 1504, într-o marți, Ștefan cel Mare a încetat din viață. Rîndurile scrise de bătrînul cronicar moldovean Grigore Ureche înfățișează cu putere sentimentele ce au cuprins atunci poporul de pe întregul întins al Moldovei.

„Iară pre Ștefan Vodă l-au îngropat țara cu multă jale și plîngere în mînăstire în Putna, care era de dînsul zidită. Atîta jale era, de plîngea toți ca după un părinte al său, că cunoștea toți că s-a scăpat de mult bine și de multă apărătură. Că după moartea lui pînă astăzi îi zic sfîntul Ștefan Vodă, nu pentru suflet... că el încă au fost om cu păcate, ci pentru lucrurile lui cele vitejești, carele nime din domni, nici mai nainte, nici după aceia, l-au ajuns".

Astăzi, cînd țara noastră și-a cucerit pentru prima dată adevărata independență națională, oamenii muncii cinstesc amintirea lui Ștefan cel Mare, pătrunși de mîndria pentru trecutul de luptă al poporului.

Alături de întregul popor muncitor, elevii școlilor noastre învață să cunoască și să prețuiască pe unul dintre eroii de frunte ai trecutului. In școli și în taberele de pionieri au loc acum manifestări închinate comemorării a 450 de ani de la moartea marelui domn moldovean. Vorbind elevilor despre luptele lui Ștefan cel Mare, despre viața lui, pedagogii au datoria să cultive în rîndurile elevilor lor dragostea pentru trecutul nostru de luptă, să facă astfel încît pilda nemuritoare a dragostei lui Ștefan pentru patrie și popor, să însuflețească tineretul, să-l îndemne la o muncă dîrză și susținută pentru înflorirea patriei noastre libere.

CONSTANTIN DINU
lector la Institutul pedagogic de 2 ani din București

*) adică oameni din popor.

5 ani de la moartea lui Gh. Dimitrov

Acum cinci ani, la 2 iulie 1949, s-a stins din viaţă neuitatul fiu al poporului bulgar, eminent militant al mişcării muncitoreşti internaţionale, conducătorul Partidului Comunist Bulgar şi al poporului bulgar — Gheorghi Mihailovici Dimitrov.

Discipol credincios şi tovarăş de luptă al lui Lenin şi Stalin, Gheorghi Dimitrov şi-a consacrat întreaga sa viaţă luptei clasei muncitoare bulgare împotriva exploatării şi silniciei capitaliştilor, pentru o viaţă liberă şi fericită pentru poporul bulgar. Gheorghi Dimitrov a fost un neînfricat luptător pentru cauza comunismului, împotriva fascismului şi războiului.

Talentat organizator şi înflăcărat agitator pentru interesele clasei muncitoare, situîndu-se în mod consecvent pe poziţia revoluţionară marxistă a aripei stîngi a Partidului Social Democrat Bulgar, Dimitrov, împreună cu alţi conducători ai proletariatului bulgar, a dus o luptă necruţătoare împotriva revizioniştilor şi oportuniştilor.

In 1903, aripa stîngă, revoluţionară, a Partidului Social Democrat Bulgar, în frunte cu Dimitr Blagoev şi Gheorghi Dimitrov, a părăsit P.S.D.B. şi a întemeiat partidul marxist-revoluţionar al clasei muncitoare — Partidul Muncitoresc Social Democrat din Bulgaria.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a avut un puternic ecou în rîndurile clasei muncitoare din Bulgaria. Dimitrov şi tovarăşii săi de luptă au salutat cu un uriaş entuziasm izbînda proletariatului rus. După exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Social Democrat din Bulgaria a fost transformat, în 1919, în Partidul Comunist Bulgar şi a aderat la Internaţionala Comunistă.

La chemarea Partidului Comunist Bulgar, în septembrie 1923, masele muncitoare şi ţărăneşti s-au răsculat împotriva singeroasei dictaturi fasciste instaurate după primul război mondial. Gheorghi Dimitrov, Vasil Colarov şi alţi conducători de frunte ai clasei muncitoare din Bulgaria au organizat comitete revoluţionare pentru conducerea acestei răscoale — prima răscoală a muncitorilor şi ţăranilor bulgari înarmaţi împotriva fascismului. Eroica răscoală a poporului bulgar a fost însă înăbuşită în singe de dictatura fascistă. Pentru a scăpa de urmărirea sbirilor fascişti, Dimitrov este nevoit să se exileze, dar continuă să ia parte cu aceeaşi abnegaţie la conducerea partidului.

In 1933, hitleriştii înscenează la Leipzig faimosul proces al incendierii Reichstagului, al cărui acuzat principal este Gheorghi Dimitrov, care se afla în acel timp în Germania. Dar socotelile reacţiunii internaţionale au dat greş. Gheorghi Dimitrov transformă procesul de la Leipzig într-o puternică tribună de demascare a fascismului şi a cercurilor monopoliste care sprijineau fascismul. Solidaritatea manifestată de oamenii muncii din toate ţările şi mai ales sprijinul primit din partea popoarelor Uniunii Sovietice l-au smuls pe Gheorghi Dimitrov din miinile călăilor hitlerişti.

Ca secretar general al Internaţionalei Comuniste, Dimitrov participă la elaborarea problemelor strategice şi tactice ale luptei partidelor comuniste împotriva fascismului.

Partidul Comunist Bulgar, îndrumat de Comitetul său Central, în frunte cu Gheorghi Dimitrov, a luat conducerea luptei de rezistenţă împotriva fascismului. In 1942, sub conducerea partidului, a fost creat Frontul Patriei, care a unit în jurul lui toate forţele democratice şi progresiste ale poporului bulgar.

Doi ani mai tîrziu, în zilele cînd glorioasa Armată Sovietică trecuse la eliberarea Bulgariei, Partidului Comunist Bulgar organizează răscoala populară de la 9 septembrie 1944, care a măturat de la cîrma ţării regimul monarho-fascist.

După răsturnarea regimului monarho-fascist, în Bulgaria s-a înfăptuit, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar şi a Comitetului său Central, în frunte cu Gheorghi Dimitrov, reforma agrară, naţionalizarea industriei, s-a elaborat noua Constituţie a Bulgariei, primul plan bienal şi planul cincinal, s-a păşit la transformarea socialistă a agriculturii. In anii regimului de democraţie populară Bulgaria s-a transformat dintr-o ţară agrară înapoiată într-o ţară industrial agrară. La sate a devenit dominantă orînduirea cooperatistă. Au fost create condiţiile necesare pentru ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Partidul Comunist Bulgar şi Comitetul său Central, în frunte cu Dimitrov, a educat poporul bulgar în spiritul dragostei şi ataşamentului nemărginit faţă de U.R.S.S. Dimitrov a arătat că prietenia cu Uniunea Sovietică este necesară poporului bulgar „ca aerul şi soarele".

Gheorghi Dimitrov a luptat neobosit pentru întărirea prieteniei dintre popoarele bulgar şi romîn. Podul construit peste Dunăre de către popoarele romîn şi bulgar cu sprijinul marii Uniuni Sovietice şi inaugurat recent este un adevărat simbol al prieteniei dintre ţările noastre, prietenie care se întăreşte necontenit.

Partidul Comunist Bulgar, credincios cauzei comunismului, căreia Dimitrov i-a consacrat întreaga sa viaţă şi putere de muncă, conduce cu înţelepciune poporul bulgar pe drumul vieţii noi, spre socialism.

Ce au arătat examenele de limba romînă

Examenele de sfîrşit de an sînt un prilej deosebit de important pentru verificarea muncii desfăşurate în timpul anului şcolar. Ele dau posibilitatea de a constata dacă au muncit cum trebuie, nu numai elevilor şi cadrelor didactice, ci şi organelor de îndrumare şi control, metodiştilor de la cabinetele pedagogice.

Ca metodistă de limba romînă a cabinetului pedagogic de pe lîngă secţia de învăţămînt din regiunea Timişoara, am căutat să asist la examene în cît mai multe şcoli. Am făcut aceasta pentru a-mi da seama în ce măsură a ajutat cabinetul pedagogic la ridicarea nivelului predării limbii romîne, pentru a desprinde din însăşi viaţa şcolii problemele către care trebuie să ne îndreptăm atenţia în viitorul an şcolar.

Chiar de la începutul anului şcolar, cabinetul nostru pedagogic a organizat un activ format din cei mai buni profesori de limba romînă din Timişoara. Activul pedagogilor a ajutat cabinetul să organizeze schimbul de experienţă, să analizeze munca profesorilor de limba romînă. Responsabilii cercurilor pedagogice au fost îndrumaţi de cabinet cu privire la planificarea muncii lor, la organizarea analizei lecţiilor deschise, la elaborarea referatelor. Conform indicaţiilor date de cabinet, în cadrul cercurilor pedagogice s-au studiat programa şcolară de limba romînă, culegerea de texte pentru exerciţii gramaticale, metodica predării gramaticii la clasele I—IV.

Pentru a constata nivelul de cunoştinţe al elevilor, greşelile caracteristice predării limbii romîne în diferite şcoli şi raioane, la sfîrşitul pătrarelor metodiştii cabinetului pedagogic au dat elevilor din clasele V—VII lucrări de control curent. După studierea acestor lucrări, noi am stabilit care sînt greşelile cele mai frecvente şi am întocmit scrisori metodice care au fost trimise raioanelor. In perioada de încheiere a anului şcolar, cabinetul a organizat consultaţii orale şi în scris, cu prilejul cărora li s-au dat profesorilor îndrumări cu privire la organizarea verificării cunoştinţelor elevilor, la desfăşurarea repetării finale a materiei etc.

Metodiştii cabinetului au dus o activitate susţinută pentru combaterea formalismului în predarea limbii romîne, luptînd pentru folosirea la lecţii a unui material didactic corespunzător, împotriva limitării la exemple simpliste în predarea gramaticii, împotriva îndeplinirii mecanice a cerinţelor programei şcolare.

Toate aceste măsuri, adăugate la munca de îndrumare şi control dusă de către organele de învăţămînt raionale şi regionale, au contribuit în bună parte la îmbunătăţirea predării limbii romîne în şcolile din regiunea noastră. Atît lucrările scrise, cît şi răspunsurile orale ale elevilor la examene, arată că mulţi elevi şi-au însuşit cunoştinţele prevăzute în programa şcolară. Astfel, lucrările scrise ale elevilor din clasele V—VII ale şcolii de 7 ani nr. 4 dovedesc că majoritatea elevilor pot să povestească în mod satisfăcător conţinutul unor texte literare, că ştiu să-şi exprime ideile în fraze corecte, înşiruite într-o ordine logică. De asemenea, majoritatea lucrărilor scrise la examene ale elevilor din clasele VIII—XI oglindesc posibilitatea elevilor de a întocmi o expunere, de a analiza operele literare, de a face aprecieri juste asupra creaţiilor scriitorilor.

In şcolile din Timişoara lucrează mulţi pedagogi bine pregătiţi şi conştiincioşi, ca tovarăşele Paiu Eugenia de la şcoala medie de fete, Crişan Elena şi Bîtea Elvira de la şcoala medie de băieţi etc. Elevii lor cunosc principalele curente din literatura noastră, folosesc cu pricepere citate din literatura clasică şi actuală, ştiu să explice în mod ştiinţific influenţa condiţiilor economice, sociale şi politice asupra unei opere literare, combat cu pricepere diferitele concepţii antirealiste şi decadente din domeniul literaturii.

Succese asemănătoare au obţinut elevii de la numeroase şcoli din regiunea Timişoara şi în ceea ce priveşte însuşirea cunoştinţelor de gramatică. Mulţi dintre ei au făcut o bună şi completă analiză morfologică a părţilor de vorbire flexibile. Unii elevi din clasele a VII-a au despărţit bine fraza în propoziţii şi au recunoscut aproape toate felurile de propoziţii subordonate. In general, elevii acelor profesori care participă cu regularitate la cercurile pedagogice şi care se interesează continuu de perfecţionarea lor profesională şi-au însuşit capitolele principale ale foneticii, morfologiei şi sintaxei, ştiu să aplice în practică regulile de ortografie, ştiu să facă legătura dintre sintaxă şi morfologie.

Examenele au dezvăluit însă şi o serie de lipsuri, care ne-au făcut să ne punem întrebarea dacă măsurile iniţiate de cabinetul nostru pedagogic pentru ridicarea nivelului predării limbii romîne au fost cele mai juste, şi dacă noi le-am îndeplinit aşa cum trebuie. De exemplu, prea puţini elevi au răspuns la întrebarea: „ce v-a plăcut din cele citite şi de ce v-a plăcut?" Aproape majoritatea elevilor din clasele a V-a nu au răspuns la întrebarea dată în subiectul pentru examen: „de ce şi-a iubit Mihail Sadoveanu învăţătorul?" Elevii multor şcoli din regiunea noastră povestesc dezordonat, nu desprind esenţialul dintr-un text literar. Elevele din clasa a V-a a şcolii medii de fete din Timişoara, unde a lucrat tovarăşa Petcu Maria, nu cunosc aproape de loc conţinutul bucăţilor literare din manual.

Lipsuri şi mai serioase au elevii la gramatică. La unele şcoli, elevii au făcut analiza morfologică în mod sumar. Ei au omis declinarea la substantiv, nu au arătat dacă substantivul este epicen, dacă verbul e tranzitiv sau intranzitiv. Pronumele nu au fost analizate. Mulţi elevi au făcut greşeli la stabilirea cazurilor, a modurilor, a formei de conjugare a verbelor. La unele şcoli de 7 ani din Timişoara, Oraviţa, Caransebeş numai cîţiva elevi din clasa a VII-a au recunoscut subordonata predicativă. Mulţi elevi nu au deprinderea de a despărţi just fraza în propoziţii, nu ştiu să delimiteze propoziţiile, nu deosebesc după sens propoziţiile principale de cele secundare.

Toate aceste goluri în cunoştinţele elevilor arată în primul rînd lipsurile învăţătorilor şi profesorilor care au lucrat cu ei, şi în acelaşi timp şi lipsurile noastre. Faptul că unii profesori au predat sub cerinţele programei reflectă în mare măsură atitudinea lipsită de simţul răspunderii a unora dintre aceste cadre. Astfel, profesorul Adam Şoşdean, de la şcoala de 7 ani din Jebel, a notat cu 4 la examen o lucrare foarte slabă, în care elevul a afirmat lucruri eronate, exprimate într-o formă defectuoasă, agramată („ca să fie piesă sînt nevoie de anumite personaje"), a despărţit greşit fraza în propoziţii şi a determinat greşit felul subordonatelor.

Lipsurile existente în pregătirea elevilor reflectă însă lipsa unei serioase munci de îndrumare şi control din partea directorilor de şcoli şi a inspectorilor şcolari, lipsa unui ajutor susţinut din partea noastră, a metodiştilor de la cabinetul pedagogic regional.

Dacă noi am fi analizat în cadrul cercurilor pedagogice de limba romînă din fiecare raion lipsurile constatate pe teren, dacă am fi popularizat mereu experienţa pozitivă, munca profesorilor de limba romînă din regiunea noastră s-ar fi îmbunătăţit mult.

Deşi ca metodistă de limba romînă am descoperit lipsuri serioase în timpul anului şcolar — de exemplu profesori care fac prea puţine analize pe texte literare sau nu fac de loc, profesori care nu au respectat cerinţele programei în întocmirea planului calendaristic, prevăzînd, de pildă, numai 3 ore pentru frază şi nu cîte cere programa, profesori care apreciază greşit cunoştinţele elevilor — m-am mulţumit să analizez munca şcolilor vizitate şi să dau unele îndrumări în scrisorile metodice trimise raioanelor. N-am ţinut suficient legătura cu cercurile pedagogice unde puteam să ajut pe toţi profesorii.

Pentru pregătirea consfătuirilor raionale din toamna aceasta vreau să cercetez cît mai multe lucrări scrise, să studiez îndeaproape întreg materialul cules pentru ca pe baza concluziilor la care voi ajunge să pot ajuta efectiv la întocmirea dărilor de seamă.

In viitorul an şcolar cabinetul nostru pedagogic va trebui să ţină o legătură mai strînsă cu cercurile pedagogice, să organizeze consultaţii pentru profesorii necalificaţi, să folosească mai departe lucrările de control curent pe întreaga regiune, acordînd atenţia cuvenită prelucrării materialului cules, valorificării experienţei cîştigate şi combaterii lipsurilor.

MARIA ENGEL
metodistă la cabinetul pedagogic regional Timişoara

Cunoştinţe legate de practică

Şcolile noastre au menirea de a pregăti un tineret stăpîn pe cunoştinţe temeinice şi adînci, înarmat cu deprinderi practice, capabil să folosească cu pricepere aceste cunoştinţe şi deprinderi în activitatea lui viitoare. Examenele desfăşurate la sfîrşitul acestui an şcolar arată că instituţiile noastre de învăţămînt au obţinut o serie de succese în ceea ce priveşte realizarea unei legături mai strînse a şcolii cu viaţa, cu producţia.

Publicăm mai jos cîteva constatări de la unele examene din şcolile Capitalei. Scoţînd în evidenţă o serie de realizări obţinute în ceea ce priveşte legarea cunoştinţelor teoretice de viaţă, ele arată în acelaşi timp că mai există în şcolile noastre o serie de lipsuri mari în această privinţă, arată că pedagogii au datoria să lupte cu mai multă hotărîre, în viitorul an şcolar, pentru a forma la elevi priceperi şi deprinderi practice, pentru a trezi interesul şi dragostea lor faţă de munca în industrie şi agricultură.

★

Rezultatele eforturilor depuse de profesorii de biologie pentru a înarma elevii cu cunoştinţe temeinice despre metodele agrotehnice înaintate au putut fi constatate cu prilejul examenelor de botanică.

Elevul Dan Dimitriu, din clasa a VI-a a şcolii de 10 ani „N. Bălcescu", a vorbit la examen despre cultivarea porumbului. El a arătat just avantajele semănării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat şi a polenizării artificiale suplimentare pentru obţinerea unor recolte bogate de porumb şi a vorbit despre rezultatele care au fost obţinute pe ogoare prin folosirea acestor metode.

Elevul Nicolae Stoicescu, din aceeaşi clasă, a trebuit să răspundă la o întrebare despre cultivarea pătlăgelelor roşii. După ce a arătat particularităţile biologice ale acestei plante şi cerinţele ei faţă de condiţiile mediului înconjurător, el a vorbit despre metodele agrotehnice folosite în cultivarea acestei plante — semănarea în răsadniţe calde, primăvara de timpuriu, ciupirea vîrfului rădăcinii în timpul repicatului, şi copilitul — care contribuie la obţinerea unor recolte sporite.

Toţi elevii clasei a VI-a de la şcoala medie „N. Bălcescu" au adus la examen plante cultivate de ei în ghivece sau lădite. (Şcoala neavînd loc pentru organizarea unui teren experimental, profesoara le-a dat ca temă pentru acasă efectuarea unor lucrări practice în mod independent). După ce au răspuns la întrebările din bilete, elevii au arătat felul cum au cultivat planta şi au prezentat profesoarei foaia de observaţie unde au notat unele date referitoare la creşterea şi dezvoltarea ei.

Cunoştinţe temeinice au dovedit şi elevii clasei a VI-a de la şcoala de 7 ani nr. 50. Vorbind despre cultura cartofului, elevul Barbălată de la această şcoală a arătat felul cum trebuie lucrat solul şi cum trebuie pregătiţi tuberculii de cartofi pentru semănat. A subliniat apoi importanţa iarovizării, a îngrăşămintelor şi a lucrărilor solului pentru obţinerea unor recolte îmbelşugate de cartofi.

In general, examenele de botanică au arătat că cei mai mulţi dintre profesorii de ştiinţe naturale au înţeles importanţa legării teoriei de practică.

★

Examenele de geografie au arătat că dintr-o disciplină care în şcoala veche cerea elevilor o memorizare mecanică a unor nume de munţi, dealuri, cîmpii, mări, oceane etc. — geografia a devenit pentru şcolari o materie atrăgătoare şi interesantă, care contribuie la îmbogăţirea şi la completarea cunoştinţelor lor, la pregătirea lor pentru activitatea practică.

Răspunzînd la una din întrebările din bilet „Afluenţii Dunării în ţara noastră şi importanţa lor economică", elevul R. Vimer din clasa a VII-a D. de la şcoala medie nr. 1 de băieţi a arătat strînsa legătură între ape şi climă (care determină debitul lor). El a vorbit despre dependenţa apelor faţă de climă şi de relief, arătînd că afluenţii din ţara noastră ai Dunării au un debit de apă mai bogat în unele anotimpuri şi mai scăzut în altele, iar datorită faptului că izvorăsc din munţi au un curs repede şi deci sînt izvoare bogate de hidroenergie. Vorbind despre folosirea acestei bogăţii nesecate a apelor de către statul nostru de democraţie populară, elevul a arătat ce hidrocentrale s-au construit şi se construiesc în ţara noastră.

In general, elevii ştiu să folosească cunoştinţele de geografie pe care şi le-au însuşit în clasele anterioare şi reuşesc să facă aplicaţii practice pe baza acestor cunoştinţe. Astfel, vorbind despre acţiunea de eroziune a apelor şi despre formarea rîpelor, un elev a arătat just din punct de vedere ştiinţific cele două procese opuse care se observă la formarea rîpelor, procesul de distrugere a rocilor prin spălarea lor de către apă şi de depunere a aluviunilor. In încheiere, el a arătat că rîpele sînt dăunătoare agriculturii şi că formarea lor poate fi stăvilită prin construirea de baraje în cursul inferior al rîului, pentru ca în felul acesta rîpa să poată fi umplută cu aluviuni.

(După corespondenţele metodiştilor **E. Barta şi P. Bărgăoanu**)

Rezultate îmbucurătoare

Au trecut patru ani de cînd Ştefan Zaharia, absolvent al unei şcoli profesionale, s-a prezentat să dea examenul de admitere la Şcoala medie tehnică textilă din Capitală.

Insufleţit de dorinţa de a deveni un bun tehnician, el a muncit cu multă stăruinţă şi în scurt timp a ajuns unul dintre elevii fruntaşi ai şcolii. La înfăţişare nu s-a schimbat prea mult. Il poţi recunoaşte şi acum cu uşurinţă, cînd, aşezat la o masă acoperită cu pînză roşie, îşi susţine în faţa comisiei de examinare proiectul de diplomă.

A muncit mult la întocmirea proiectului. După cum reiese şi din referatul profesorului de specialitate (ţesătorie), candidatul s-a documentat serios, a acordat o atenţie deosebită muncii de redactare şi a executat bine cele 63 de schiţe din cuprinsul proiectului.

După ce dezvoltă tema proiectului — „Imbunătăţirea calităţii produselor", Ştefan Zaharia face anumite propuneri practice: stabilirea lungimii războaielor în funcţie de natura firelor ce se ţes la războI şi raţionalizări în privinţa baterii carteleIor la maşina Jacquard. Pe rînd, membrii comisiei de examinare — directorul şcolii, profesorul de specialitate, profesorii care au predat materiile înrudite, inginerul şef al întreprinderii tutelare şi dirigintele — îi pun diferite întrebări în legătură cu cele expuse de el în proiect. Răspunde cu precizie la toate.

Pentru felul în care şi-a întocmit şi susţinut proiectul de diplomă, Ştefan Zaharia a primit calificativul „foarte bine", iar comisia a propus ca lucrarea lui să fie oprită în biblioteca şcolii pentru a fi folosită ca material documentar.

Candidatul Mihai Oprea susţine un proiect cu privire la secţia de urzit a unei întreprinderi care să prelucreze o cantitate de 50.000 metri din articolul „Rusalka" în opt ore de lucru.

Răspunzînd diferitelor întrebări pe care i le pun membrii comisiei, candidatul Mihai Oprea vorbeşte despre diferite metode de urzit, despre măsurile ce trebuie luate în întreprinderi pentru asigurarea securităţii muncii. El vorbeşte apoi, la cererea membrilor comisiei, despre legătura pe care a stabilit-o cu muncitorii din fabrică în timpul practicii, despre cunoştinţele tehnice pe care şi le-a însuşit în acest timp, despre felul în care şi-a dus munca în cei patru ani de şcoală, despre planurile lui de viitor.

Comisia apreciază că lucrarea este bine întocmită. Utilajul ales este descris în amănunţime. Candidatul arată clar cum trebuie organizată secţia, vorbeşte despre defectele de urzit şi face propuneri pentru remedierea lor. El propune de asemenea un sistem de funicular pentru transportul aerian al sulurilor.

In referatele profesorului de specialitate sînt arătate şi lipsurile fiecărui proiect în parte. De exemplu, în referatul privitor la lucrarea absolventului Mihai Oprea, profesorul de ţesătorie arată că redactarea este greoaie pe alocuri, că deşi în proiect se explică ceasul de măsurat lungimea benzilor urzelii, nu se face identificarea prin calcul, că din proiect lipseşte calculul forţei motrice iar instalaţia forţei motrice nu este trasată decît pentru un rînd de urzitoare.

Candidatul Mihai Oprea a primit calificativul „bine".

Rînd pe rînd, cei 43 de absolvenţi ai secţiei ţesătorie de la şcoala medie tehnică textilă trec prin faţa comisiei de examinare. Marea majoritate obţine calificativul „bine".

In general, absolvenţii secţiei de ţesătorie au dovedit la examenul de diplomă că şi-au însuşit temeinic cunoştinţele teoretice şi practice, că vor face faţă cu cinste sarcinilor care le stau în faţă ca viitori tehnicieni.

Doi dintre absolvenţii acestui an, Voica Oprescu şi Harry Cohn au obţinut calificativul maxim în timpul celor patru ani de studiu, la examenul care s-a ţinut la sfîrşitul practicii în producţie şi cu prilejul examenului de diplomă.

Rezultatele pe care le-au obţinut absolvenţii şcolii medii textile cu prilejul examenului de diplomă sînt o garanţie a pregătirii lor temeinice. Plecînd la muncă în întreprinderi, ei vor lupta pentru o producţie sporită de articole de îmbrăcăminte de bună calitate, pentru satisfacerea nevoilor mereu crescînde ale oamenilor muncii din patria noastră.

V. POPOVICI

Examenul de stat al viitoarelor învăţătoare

Elevele anului IV A de la şcoala pedagogică de fete nr. 2 din Bucureşti au dat examenul de stat la limba romînă. Ele au trebuit să arate la acest examen temeinicia cunoştinţelor teoretice de gramatică şi de metodică pe care şi le-au însuşit, posibilitatea de a le aplica în munca didactică pe care o vor începe în curînd.

Conştiente de importanţa predării limbii romîne în şcoala elementară, elevele au depus eforturi serioase pentru a se pregăti cît mai bine. Din lucrările scrise se constată grija lor deosebită pentru a dobîndi o scriere corectă, frumoasă şi îngrijită. Lucrările scrise arată că viitoarele învăţătoare şi-au însuşit cunoştinţe temeinice de gramatică. Unele eleve ca Tăsica Popa, Elena Dumitrescu, Florica Brănişteanu şi altele nu au făcut nici o greşeală în întocmirea lucrărilor, care au fost notate cu 5.

Aceeaşi pregătire serioasă se observă şi cu prilejul examenului oral, care decurge într-o atmosferă calmă, sărbătorească. Elevele Vasilica Dacă, Paula Iliescu şi Ionica Coleş au primit biletele. Aplecate peste foaia de hîrtie, ele îşi formulează exemplele cerute de temele din bilete: „Raporturi de subordonare", „Felurile complementului", „Adjective cu una şi două terminaţii" etc. Exemplele sînt formulate de ele sau desprinse din poezii învăţate în timpul anului.

Cu multă siguranţă, claritate şi uşurinţă dezvoltă eleva Vasilica Dacă subiectul: „Lecţiile de gramatică" „Ca viitoare învăţătoare — spune ea, voi da o deosebită atenţie lecţiilor de gramatică şi diferitelor tipuri ale acestor lecţii: de comunicare de cunoştinţe, de fixare a cunoştinţelor prin analize parţiale sau complete, de recapitulare". Ea arată cum va proceda pentru fiecare tip de lecţie, în clasa pe care o va conduce la şcoala unde va munci ca învăţătoare.

Cu încredere deplină în cunoştinţele sale, Vasilica Dacă analizează din punct de vedere sintactic şi morfologic versurile „A rămas deschis'acasă / Cartea ceea luminoasă", din poemul „Lazăr de la Rusca", de Dan Deşliu. Ea arată scopul pentru care scriitorul începe versurile cu verbul — pentru a accentua dragostea lui Lazăr faţă de cartea rămasă deschisă (Istoria P.C.U.S.) şi, totodată, pentru a-şi exprima regretul că Lazăr nu mai avea posibilitatea să-şi continue lectura. De asemenea, explică cu pricepere forma populară a adjectivului demonstrativ „ceea".

Cu aceeaşi siguranţă şi dragoste pentru activitatea de învăţătoare îşi dezvoltă temele din bilet eleva Ionica Coleş. Exemplele folosite de ea pentru a arăta felurile complementului sînt corecte, alese cu grijă.

Eleva Paula Iliescu dezvoltă în cuvinte puţine, dar bine gîndite, tema: „Rolul regulilor şi condiţiile însuşirii lor de către elevi". Ea arată datoria învăţătorului de a conduce pe elevi în scoaterea regulilor prin exemple, de a ajuta pe elevi să nu înveţe regulile pe de rost ci să judece, să ilustreze definiţiile prin exemple.

Texte pentru analiză ca: „Doarme liniştit un pui de om / Surîzînd poveştilor departe", sau „Nespus îmi place / Acest nestăvilit avînt al vremurilor noi", sau „Şi mamei îi mai scriu vreo trei fruntaşi, / Din abatajul nou din Aninoasa" — sînt recunoscute cu uşurinţă de eleve şi sînt analizate corect din punct de vedere morfologic şi sintactic.

Tovarăşa profesoară, împreună cu întreaga comisie, urmăreşte cu atenţie răspunsurile elevelor. Ea se bucură de răspunsurile bune, complete, precise ale elevelor. Este sigură acum că aceste tinere învăţătoare vor avea rezultate frumoase în munca lor viitoare.

Cînd elevele fac anumite greşeli în formularea răspunsurilor, tovarăşa profesoară le atrage atenţia cu mult tact.

In expunerea asupra problemelor de metodică, elevele sînt lăsate să dezvolte tema după planul alcătuit înainte, iar profesoara intervine numai dacă ele se îndepărtează de la subiectul cerut sau dacă greşesc.

In general, elevele s-au pregătit cu toată seriozitatea, urmărind nu numai trecerea cu succes a examenului de stat, ci în primul rînd însuşirea unor cunoştinţe temeinice, pentru ca ele să devină bune învăţătoare, pentru ca rezultatele muncii lor să fie cît mai frumoase.

Numai un număr mic de eleve au avut greşeli frecvente în lucrările scrise. Aceste eleve confundă adjectivul cu substantivul, atributul adjectival cu cel substantival sau atributul cu complementul. Răspunsurile lor la oral au arătat, de asemenea, o serie de confuzii, pentru înlăturarea cărora ele trebuie să depună serioase eforturi în vara aceasta.

Comisia examinatoare le-a atras atenţia asupra datoriei pe care o are învăţătorul de a se prezenta în faţa copiilor cu cunoştinţe bogate şi precise, asupra datoriei de a studia continuu.

Cu toate aceste lipsuri, majoritatea elevelor din anul IV A sînt bine pregătite. Ele vor putea să poarte cu cinste nobilul titlu de învăţătoare.

CONSTANŢA MUSCA

Răspunsurile elevilor din ultimul an

Elevii ultimului an de la şcoala medie de băieţi din Botoşani s-au pregătit temeinic pentru examenul de maturitate.

La examenul de istorie, elevul Marin Dumitru a vorbit pe larg despre situaţia economică din ţara noastră între anii 1828—1848 şi despre lupta poporului nostru pentru pace.

La limba romînă, răspunsuri bune au dat elevii clasei a XI-a B. Elevul Mihai Zăgan, de exemplu, a dezvoltat subiectul „Chipul ţăranului romîn în opera lui Mihail Sadoveanu", iar elevul Remus Zbiera a vorbit just despre trăsăturile principale ale realismului socialist, dovedind o cunoaştere temeinică a problemei. In general, elevii clasei a XI-a B au obţinut rezultate bune la limba romînă. Aceasta se datoreşte faptului că profesorul a organizat şi a controlat în timpul anului lectura lor individuală şi i-a obişnuit cu expunerea liberă a referatelor în cadrul cercului literar.

Examenul de chimie s-a desfăşurat în laboratorul şcolii. Unii elevi, printre care se numără, de exemplu, A. Bondingher, care a dezvoltat tema „Oxidul şi hidroxidul de aluminiu, sărurile de aluminiu şi importanţa lor în tehnică" au dat răspunsuri bune. Au fost însă şi elevi care s-au prezentat mai slab. De pildă, elevul Pavel Berar a dat răspunsuri incomplete despre sistemul periodic al elementelor şi importanţa lui pentru determinarea proprietăţilor caracteristice ale elementelor.

(După corespondenţele trimise de **I. Reisman şi C. Schmeltzer**)

Roadele muncii din timpul anului şcolar

Pregătirea examenelor de sfîrşit de an la şcoala de 7 ani din comuna Hîrşova, raionul Vaslui, a constituit o preocupare a cadrelor didactice încă din timpul anului şcolar.

Examenele i-au găsit pe elevi bine pregătiţi. Roadele muncii lor s-au putut vedea chiar din prima zi a examenului, cînd s-a dat lucrarea scrisă la limba romînă. Majoritatea elevilor au obţinut calificativele „bine" şi „foarte bine".

La examenul oral de aritmetică, majoritatea elevilor au dat răspunsuri bune, dovedind că şi-au însuşit temeinic cunoştinţele prevăzute în programă. Ei au ştiut să ilustreze cu exemple concrete definiţiile date. Răspunsuri precise şi clare au dat mulţi elevi, printre care se numără, de exemplu, Ion Ivănescu.

Educaţia fizică în taberele de pionieri

Pionierii şi şcolarii din ţara noastră au intrat în vacanţă. In taberele centrale sau regionale, în taberele orăşeneşti sau de curte ei desfăşoară o activitate variată şi interesantă, se odihnesc, îşi întăresc sănătatea.

Una dintre ocupaţiile cele mai îndrăgite de copii în timpul vacanţei este activitatea de educaţie fizică. Menită să contribuie la întărirea sănătăţii copiilor, la dezvoltarea lor multilaterală, activitatea sportivă este în acelaşi timp un mijloc însemnat de educare a sentimentului de prietenie la copii, de dezvoltare a spiritului lor de iniţiativă, a hotărîrii, a curajului, a perseverenţei, a stăpînirii de sine.

Activitatea de educaţie fizică în taberele centrale, regionale, orăşeneşti sau de curte este condusă de profesorul de educaţie fizică sau de un instructor sportiv, în colaborare cu medicul taberei, instructorul superior de pionieri, instructorii de detaşamente şi cei mai buni dintre pionierii care au avut responsabilităţi în cadrul cercului sportiv al şcolii de unde provin. Pentru ca această activitate să dea rezultate cît mai bune, este necesar ca ea să fie cît mai bine organizată. Profesorul de educaţie fizică sau instructorul sportiv care conduce această activitate trebuie să-şi alcătuiască un plan de lucru în care să ţină seama de posibilităţile fizice ale copiilor, de vîrsta şi de sexul lor, de starea sănătăţii lor, de condiţiile de lucru oferite de tabără.

Activitatea de educaţie fizică în tabere trebuie să se desfăşoare cîte 10 sau 15 minute dimineaţa (gimnastica de înviorare) şi cîte 2 ore în restul zilei. Un rol foarte important îl are în tabără şi turismul — plimbări de una sau două ore, sau excursii mai lungi, de o zi sau chiar de cîteva zile.

Gimnastica de înviorare se face dimineaţa, imediat după ce copiii s-au sculat. (In taberele de curte, imediat după adunarea copiilor). La sfîrşitul fiecărei săptămîni, profesorul de educaţie fizică sau instructorul sportiv al taberei va întocmi programul gimnasticii de înviorare pentru săptămîna care urmează, şi îl va prelucra cu instructorii şi responsabilii care-l vor conduce.

Pentru pionierii şi şcolarii de la 7 la 11 ani, gimnastica de înviorare va dura 10 minute, iar pentru cei de la 11 la 14 ani va dura 15 minute. In cazul cînd vremea este nefavorabilă şi nu permite desfăşurarea programului în aer liber, acesta se va desfăşura în dormitoare, cu ferestrele deschise (la taberele de curte, într-o încăpere bine aerisită). In general, gimnastica de înviorare constă din elemente de front, mers, alergare, exerciţii simple pentru diferite grupe musculare şi treceri peste obstacole simple.

In timpul celor 2 ore zilnice de activitate sportivă se pot practica atletismul, voleiul, handbalul, fotbalul, oina, înotul, şahul, jocurile de mişcare — potrivit condiţiilor pe care le oferă tabăra.

Pentru şcolarii de la 7 la 9 ani se indică mai ales jocurile de mişcare, pregătitoare pentru volei, handbal şi oină precum şi jocuri de mişcare în care elevii să execute diferite elemente aplicative: căţărare, aruncare la ţintă, echilibru, tîrîş, transport de greutăţi etc.

In cadrul atletismului se pot face alergări de viteză pe distanţe scurte, aruncări la distanţă cu mingea de oină, precum şi sărituri în lungime şi înălţime, probe care pregătesc elevii pentru trecerea normelor F.G.M.A. în anul următor. Trebuie să se caute un loc favorabil pentru amenajarea unei piste de alergări, de cca. 60 m. lungime, o groapă cu nisip pentru sărituri şi o pajişte pentru aruncările cu mingea de oină. De asemenea, este bine să se organizeze crosuri, adică alergări pe teren variat, în decursul cărora copiii îşi perfecţionează deprinderile cu caracter aplicativ.

Pentru volei se va căuta un teren dreptunghiular, cu laturile de 12/6 m., pe care se vor trasa liniile cu var. Marginea de sus a plasei va fi la o înălţime de 2 m. Terenul pentru handbal va avea 70 m. lungime şi 36 m. lăţime, iar porţile vor fi de 4 m. lăţime şi 2 m. înălţime. Pe acest teren se poate juca şi fotbal şi oină.

Inotul se poate practica numai sub stricta supraveghere a profesorului de educaţie fizică sau a instructorului de înot. De asemenea este absolut necesar avizul medicului pentru a se preîntîmpina orice caz de îmbolnăvire.

Excursiile au un rol educativ foarte important în activitatea taberei. De aceea, ele vor fi pregătite din vreme, cu contribuţia medicului şi a profesorilor care conduc cercurile de ştiinţe naturale, de geografie, de istorie etc.

Drumurile pe jos vor fi făcute de preferinţă în regiuni pitoreşti, unde copiii pot culege multe impresii noi. Popasul de odihnă cel mai mare va fi făcut la jumătatea drumului, într-un loc apărat de arşiţa soarelui şi de vînt, dacă se poate aproape de un rîu, unde copiii să poată face baie. După luarea gustării, copiii se vor odihni aici pentru a-şi putea continua drumul.

Elevii de 7—8 ani pot merge 4—5 km., cu un popas mare la jumătatea drumului şi altele mai mici, după fiecare 15—20 minute de mers. Pionierii şi şcolarii de la 9 la 11 ani pot merge 5—6 km, cei de la 12 la 13 ani 6—8 km., iar cei de 14 la 15 ani între 8—10 km., făcînd popasuri de la 20 la 40 de minute, după necesitate. In timpul excursiilor, copiii vor fi învăţaţi cum să se orienteze cu şi fără busolă, să facă aprecieri de distanţe sau să întocmească hărţi topografice. In timpul popasurilor mai lungi se pot organiza diferite jocuri care să-i distreze, dar în nici un caz să nu-i obosească, aşa în cît să-şi poată continua drumul.

Conducătorul excursiei nu trebuie să admită ca unii copii să meargă prea repede sau să rămînă în urmă, şi nici să se desprindă de coloana excursioniştilor.

La sfîrşitul şederii în tabără pot fi organizate concursuri sportive, la care vor fi antrenaţi pe cît posibil toţi pionierii şi şcolarii. Aceste concursuri trebuie să se desfăşoare într-un cadru festiv. Ele pot începe printr-o defilare şi un raport, după care vor avea loc demonstraţiile de gimnastică de ansamblu, piramide, diferite probe de atletism şi jocuri sportive.

Concursurile vor fi conduse de comisii de arbitraj, alcătuite din profesorii de educaţie fizică sau instructorii sportivi, împreună cu acei dintre pionieri care au avut responsabilităţi sportive în tabără. Concursurile se vor desfăşura separat pentru băieţi şi pentru fete, iar rezultatele vor fi comunicate tot într-un cadru festiv.

Printr-o atentă şi justă organizare a activităţii de educaţie fizică în tabără vom contribui în mare măsură la creşterea unei generaţii sănătoase, puternice şi rezistente, dezvoltată multilateral.

O. MINZARESCU
din Direcţia Şcoli a C.C.F.S.

Examenele de admitere în instituțiile de învățămînt

— Comunicatul Ministerului Invățămîntului —

Ministerul Invățămîntului comunică:

Candidații la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt vor da examen la disciplinele următoare:

I. Pentru școlile medii și școlile pedagogice

1) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
la școlile cu limba de predare romînă.

2) limba maternă — scris și oral
limba romînă — scris
matematică — scris și oral
la școlile cu limba de predare a minorităților naționale.

La școlile pedagogice se va da și o probă de aptitudini la muzică.

II. Pentru învățămîntul mediu tehnic

1) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
fizică — oral
la școlile medii tehnice de mecanică, energie electrică, electrotehnică, geologie, instalații, materiale de construcții, utilaj pentru construcții, alimentare cu apă, gospodărie comunală (cu excepția secției drumuri și poduri), industria lemnului, produse finite de lemn, exploatare și transporturi forestiere, transporturi navale, auto, metrologie, metalurgie căi ferate, exploatare căi ferate, telecomunicații căi ferate, comunicații pe fire, radiocomunicații, planificarea gospodăriei de telecomunicații, mecanizarea agriculturii, măsurători terestre, amelioratiuni agricole, hidrometeorologie, textile, pielărie, morărit, cinematografie, editură și poligrafie (secțiile poligrafie și mecanică poligrafică).

2) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
chimie — oral
la școlile medii tehnice de chimie, petrol, cărbune, siderurgie, minereuri, metalurgie neferoasă, recepționarea produselor agricole, medicale, de sticlă și ceramică, alimentare, de hîrtie și celuloză, comerț interior (specialitățile studiul mărfurilor alimentare și studiul mărfurilor industriale), cooperație (specialitatea mărfuri).

3) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
zoologie — oral
la școlile medii tehnice de zootehnie, piscicultură, veterinare.

4) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
botanică — oral
la școlile medii tehnice de agricultură, horticultură, amelioratiuni agrosilvice, viticultură, silvicultură, protecția plantelor.

5) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
geografie — oral
la școlile medii tehnice de comerț interior, cooperație, statistică, finanțe, contabilitate agricolă

6) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
fizică — oral
desen — probă de aptitudini
la școlile medii tehnice de construcții hidroenergetice, construcții civile și industriale, drumuri și poduri, lucrări hidraulice, construcții de căi ferate, de gospodărie comunală (secția drumuri și poduri), arhitectură, construcții agricole.

7) limba romînă — scris și oral
istorie — oral
probe de verificarea aptitudinilor
la școlile medii tehnice de cultură fizică și sport, muzică, arte plastice, coregrafie.

8) limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral
istorie — oral
la școlile medii tehnice de activiști culturali.

9) limba romînă — scris și oral
limba rusă — oral
matematică — scris și oral
la școlile medii tehnice de editură și poligrafie (secțiile de editură și poligrafie a cărții), comerț exterior.

La școlile medii tehnice cu limba de predare a minorităților naționale, candidații vor da examen scris și oral la limba maternă, iar la limba romînă scris. Examinarea se va face la aceste școli în limba maternă.

III. Pentru școlile profesionale

limba romînă — scris și oral
matematică — scris și oral

La școlile profesionale care pregătesc brigadieri agricoli, brigadieri viticoli, brigadieri legumicoli, brigadieri pomicoli, brigadieri silvici și pădurari, agenți veterinari, agenți zootehnici, în locul matematicii se va da examen la științe naturale (botanică și zoologie) — scris și oral.

La școlile profesionale cu limba de predare a minorităților naționale, candidații vor da examen scris și oral la limba maternă, iar la limba romînă scris. Examinarea se va face la aceste școli în limba maternă.

IV. Pentru învățămîntul superior

1) limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
matematică — scris și oral
fizică — oral
la facultățile de matematică-fizică, Institutul pedagogic din Timișoara, Secțiile de matematică-fizică de la Institutele pedagogice de 2 ani, la facultățile de: Electrotehnică, Electronică și Telecomunicație, Energetică, Mecanică și Tehnologie mecanică, Mașini și utilaj, Metalurgie, Mine, Electromecanică minieră, Exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, Construcții, Arhitectură, Instalații și utilaj, Hidrotehnică, Drumuri, Mecanica transporturilor, Construcții de căi ferate, Telecomunicații feroviare, Exploatare feroviară, Mecanizarea agriculturii, Hidroamelioratiuni, Geodezie, Exploatarea și industrializarea lemnului, Ingineri economiști.

La Facultatea de arhitectură se va da în plus și o probă de desen.

2) limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
matematică — scris și oral
chimie — oral
la Facultățile de Chimie, Chimie industrială, Industrie ușoară, Tehnologia alimentară, Tehnologia țițeiului și a gazelor.

3) limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
științe naturale — scris și oral
chimie — oral
la Facultățile de Biologie, Științe Naturale, Agricultură, Horticultură, Viticultură, Zootehnie, Medicină generală, Pediatrie, Higienă, Stomatologie, Farmacie, Medicină veterinară, Silvicultură, Piscicultură.

La Secțiile de Științe Naturale, Geografie din cadrul Institutelor pedagogice în locul Chimiei se va da examenul oral din Geografia fizică generală și Geografia R.P.R.

4) limba și literatura romînă — scris și oral
limba rusă — oral
istoria R.P.R. — oral
Constituția R.P.R. — oral
la Facultățile de Filozofie, Istorie, Filologie, Limba și literatura rusă, Limba rusă, Pedagogie, Științe juridice și Secțiile de romînă-istorie din cadrul Institutelor pedagogice de 2 ani.

La Facultățile de Limba și literatura rusă și la Secțiile de limba rusă din cadrul Facultăților de Filologie se va da și examen scris la limba rusă. La Secțiile de limbi străine ale Facultăților de Filologie, în locul examenului de Constituția R.P.R. se va da examen scris și oral la limba străină corespunzătoare secției.

5. limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
matematică — scris și oral
geografie fizică generală și geografia R.P.R. — oral
la Facultățile de Geologie-geografie și Geologie.

6) limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
matematică — oral
geografie fizică generală și geografia R.P.R. — oral
la Facultățile Institutelor de științe economice și planificare.

7) Limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
istoria R.P.R. — oral
o probă practică din specialitatea la care candidează, la Facultățile Institutelor de arte.

Pentru Secția de operatorie de film se va da examen oral și la fizică.

8) limba și literatura romînă — scris
limba rusă — oral
anatomia și fiziologia omului — oral
probe practice
la Facultatea de cultură fizică.

Pentru Facultățile și Secțiile cu limba de predare maghiară se va da examen la limba și literatura maghiară (scris și oral), iar la limba romînă se va da numai examen scris. La aceste facultăți și secții examinarea se va face în limba maternă.

★

Pentru învățămîntul superior fără frecvență și seral, disciplinele la care se dă examen de admitere sînt aceleași ca pentru învățămîntul de zi.

★

Materia de examinare pentru școlile medii, școlile pedagogice, școlile medii tehnice și școlile profesionale va fi cea prevăzută în programele de învățămînt ale cl. V—VII, iar pentru toate instituțiile de învățămînt superior va fi aceea prevăzută în programele învățămîntului mediu.

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere pentru învățămîntul superior vor fi publicate într-unul din numerele viitoare.

Pentru vacanța elevilor

Una din preocupările de seamă ale secției de învățămînt a orașului Galați în această perioadă este asigurarea unei vacanțe cît mai plăcute pentru pionierii și elevii din oraș. Împreună cu comitetul orășenesc U.T.M., secția de învățămînt a alcătuit din timp un plan de muncă amănunțit pentru organizarea vacanței.

Astfel, s-au amenajat 15 tabere orășenești, dintre care două tabere cu internat și una cu semiinternat. S-au luat măsuri de aprovizionare cu alimentele necesare a taberelor cu internat.

În planul stabilit sînt prevăzute două excursii cu vaporul pe Dunăre, — una la Măcin, la o tabără de pionieri și la cariera de piatră, iar alta la Sulina. Planul mai prevede organizarea unor vizite în fabrici, unde vor avea loc întîlniri cu fruntașii în producție, precum și a unor excursii la gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și S.M.T.

În cadrul taberelor, pionierii și elevii vor organiza programe artistice. Ei vor prezenta aceste programe și la căminele culturale din sate. Sute de pionieri și elevi din taberele orașului Galați vor ajuta țărănimea muncitoare stringînd spicele de pe ogoare.

Excursia viitorilor agronomi

Un număr de 70 de studenți, care au terminat anul III al Institutului de Agronomie din Timișoara, însoțiți de cadrele didactice, au organizat o excursie de studii.

Pentru îmbogățirea cunoștințelor lor teoretice și practice, s-a prevăzut vizitarea institutelor de cercetări agricole din București și Iași, a facultăților agrotehnice din cuprinsul țării, a unor gospodării agricole colective și de stat, ferme și vii din Mărculești, Drăgășani etc.

Spre a îmbina munca cu odihna, în programul excursiei au fost incluse popasuri de cîte o zi la Sinaia, Constanța și Vatra Dornei.

—•—

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „GAZETA INVĂȚĂMINTULUI"

„Visul unui învățător"

Caricatura apărută sub acest titlu în numărul 266 al gazetei noastre se referea la un fapt semnalat de unul dintre corespondenții noștri. Acesta arăta că în comuna Urdari, raionul Filiași, regiunea Craiova, Comitetul executiv al Sfatului popular folosește învățătorii la munci administrative, care n-au nici o legătură cu sarcinile lor didactice sau obștești.

Organele locale ne înștiințează că s-au luat măsuri în întreg raionul pentru ca asemenea atitudini nejuste să nu se mai repete. Materialul publicat a fost prelucrat cu comitetele executive ale tuturor sfaturilor populare comunale din raion.

„Nu acestea sînt sarcinile învățătorilor"

Sub acest titlu a fost publicat în nr. 261 al gazetei noastre un material care critica folosirea nejustă a cadrelor didactice în munci administrative de către comitetul executiv al sfatului popular din comuna Scoarța, raionul Gilort, regiunea Craiova.

Organele locale din raionul Gilort, ne-au comunicat, după apariția acestui material, că s-au dat dispoziții tuturor comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale de a nu mai încărca pe învățători și profesori cu sarcini administrative și de a-i folosi în munci corespunzătoare menirii lor.

★

În numărul 269 al „Gazetei Invățămîntului" a fost publicată o caricatură în legătură cu faptul că Ministerul Invățămîntului a trimis în unele regiuni plicuri cu bilete de examen repartizate greșit, pentru alte clase decît cele cărora le erau destinate.

Direcția generală a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din Ministerul Invățămîntului ne comunică într-o scrisoare că aceste greșeli se datoresc lipsei unui control organizat al muncii colectivelor care s-au ocupat de repartizarea biletelor. S-au luat măsuri pentru ca pe viitor munca să fie dusă cu mai multă atenție.

Foileton

Comisiuni și omisiuni

Întîmplarea de mai jos s-a petrecut la Secția de învățămînt a Sfatului popular regional Ploești.

Mai mulți profesori din regiune, dorind să-și construiască locuințe proprii, au făcut cereri pentru a li se aproba sumele respective din fondul centralizat.

Secția de învățămînt, plină de inițiativă și dorind să lucreze în mod organizat, cînd a văzut că oamenii au făcut cereri, a făcut și ea imediat o comisie. Pentru că știau oamenii că unde sînt cereri nu se poate fără comisie, după cum unde sînt comisii nu se poate fără cereri... Și așa e normal, pentru că știut este că mai mulți judecă mai bine decît unul.

Mai există însă și excepții... Și pentru că veni vorba, să trecem mai departe. Comisia a fost formată din următorii tovarăși: Georgescu Alexandru, președintele Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Ploești, Niculae R. Ion, șeful Secției de învățămînt a regiunii și Marinescu Elena, inspectoare la Secția regională de învățămînt.

Și comisia a trecut la rezolvarea cererilor...

Prima cerere a fost aprobată în unanimitate, toată comisia fiind de acord că solicitantul are dreptul la această aprobare, datorită meritelor sale. Printre altele, cel mai important merit al solicitantului era faptul că făcea parte din comisie. Numele lui este Georgescu Alexandru, nume pe care-l găsiți citeva rînduri mai sus, printre membrii comisiei. Dar să nu faceți nici o legătură între aprobarea pe care a primit-o și faptul că făcea parte din comisie! Trebuie să fie clar pentru toți că aprobarea nu și-a acordat-o el însuși, ci i-au dat-o ceilalți membri ai comisiei.

Și comisia și-a văzut mai departe treabă...

A doua cerere aprobată a fost cea a tovarășului Vărzaru Ion. Acesta nu face parte din comisie, ci numai din cadrele superioare ale Secției raionale, de învățămînt, unde lucrează în calitate de inspector. Onorata comisie a apreciat situația precară a tovarășului Vărzaru, care n-avea decît o singură casă, proprietatea lui, și aia tocmai pe lîngă Ploești. Ținînd să-l scoată pe tov. Vărzaru din nevoi, și mai ales pentru a-l ajuta să-și mai cruțe casa de lîngă Ploești, comisia i-a dat posibilitatea să aibă încă o casă, că vorba aia, cu casele e ca și cu copiii: totdeauna e bine să ai doi, că dacă se întîmplă unuia ceva, să nu rămîi la bătrînețe fără nici o mîngîiere... Așa că, pînă una alta, tovarășul Vărzaru are o mîngîiere la Ploești și una lîngă Ploești.

Din aceeași situație nenorocită l-a scos comisia și pe tovarășul Birzea Virgil, metodist la cabinetul pedagogic al regiunii. Tovarășul Birzea avea și el numai o singură casă, proprietatea lui, la Rîmnicul Sărat, pe care o locuia soția lui. Comisia, pentru a nu-l pune pe tov. Birzea într-o situație de inferioritate, a apreciat că, de vreme ce soția locuiește în casă proprie, ar fi cu totul nejust ca soțul să nu se bucure de aceleași avantaje; mai ales în cazul cînd soții ar veni în vizită unul la altul, să se simtă atît la Rîmnicu Sărat cît și la Ploești în casa lor.

Acum să nu credeți dumneavoastră că onorata comisie aprobă toate cererile așa, la nimereală.

Foarte multe cereri „nejustificate" au fost respinse prin diferite metode. Astfel, deși cererea tovarășului Mitache, directorul Școlii elementare mixte nr. 5, a fost aprobată, solicitantul a fost „convins" de comisie să renunțe. El locuiește într-o singură cameră, împreună cu familia. Comisia a socotit, probabil că, deoarece tovarășul Mitache n-a mai avut niciodată pînă acum o casă, proprietatea lui, n-ar ști cum să se descurce acum, în calitate de proprietar...

O altă categorie de cereri sînt cele înregistrate, citite, discutate și... dispărute.

Din fericire însă, există posibilitatea ca și membrii comisiei să fie discutați.

Ne permitem să sugerăm concluzia acestor discuții: comisia să rămînă aceeași, dar membrii să fie schimbați...

I. AVIAN

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Își însușesc cunoștințe agrotehnice

Dornici de a-și aduce și ei contribuția la obținerea unor recolte sporite la hectar, elevii de la școlile elementare din comuna Zărnești, raionul Buhuși, regiunea Bacău, sprijină lucrările agricole din acest an.

Încă de la începutul primăverii, ei au participat cu multă dragoste la curățirea pomilor de omizi și la săpatul lor, la pregătirea răsadnițelor și cultivarea terenurilor experimentale de pe lîngă școli, la curățirea izlazurilor de mărăcini etc. În perioada însămînțărilor de primăvară, elevii au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comună, unde au cercetat marcatoarele pentru însămînțarea culturilor de porumb și a cartofului în cuiburi așezate în pătrat. Ei au vorbit apoi părinților lor despre această metodă și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au început s-o aplice pe ogoarele lor.

Munca practică a elevilor și vizitele lor la gospodăria agricolă colectivă, unde au cercetat grădina de legume și zarzavaturi, asolamentele cultivate cu grîu, porumb, floarea soarelui etc., au constituit un mijloc însemnat de îmbogățire a cunoștințelor lor agrotehnice. Ajutați de învățători și profesori, ei au studiat îndeaproape dezvoltarea culturilor respective.

Participarea la bătălia pentru strîngerea la timp a recoltei din acest an este acum și pentru elevii școlilor elementare din Zărnești una din preocupările cele mai de seamă.

Pentru obținerea unei recolte bogate

Pionierii și elevii de la școala elementară din comuna Suraia, raionul Focșani, iau parte cu deosebită însuflețire la întreținerea culturilor. Peste o sută de școlari din această comună au lucrat pe tarlalele întovărășirii agricole „23 August" și ale gospodăriei agricole de stat din comună, plivind de buruieni o însemnată suprafață de teren. Numai într-o singură zi un număr de 70 de pionieri și elevi au plivit peste 5 hectare de teren. Fruntași în această acțiune patriotică au fost pionierii din grupa I-a și cei din grupa a II-a.

Cu sprijinul elevilor

Elevii și cadrele didactice din raionul Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară, iau parte cu avînt patriotic la sprijinirea campaniei agricole din acest an.

Mobilizați de organizațiile de partid și sfaturile populare locale, învățătorii și profesorii din cuprinsul raionului Odorhei desfășoară o rodnică muncă culturală în rîndul țăranilor muncitori. Astfel, la căminele culturale au loc săptămînal conferințe cu caracter agrotehnic, care sînt urmărite cu un viu interes de participanți. Printre altele, învățătorii le-au vorbit țăranilor muncitori despre necesitatea aplicării agrominimului, despre întreținerea culturilor și dezvoltarea albinăritului, despre pomicultură etc. Mulți dintre țăranii muncitori care participă cu regularitate la aceste conferințe aplică în practică, pe ogoarele lor, cunoștințele însușite, obținînd astfel roade din ce în ce mai bogate.

O preocupare deosebită pentru cadrele didactice și elevii din comunele și satele raionului Odorhei este îngrijirea pomilor fructiferi. Așa, de pildă, pionierii din comuna Oclanda au luat în îngrijirea lor 143 de pomi fructiferi plantați pe șoseaua din marginea comunei. De asemenea, ei au altoit anul acesta peste 150 de puieți.

IOAN BEKÖ
corespondent

Iau parte la muncile agricole

Dornici să contribuie la asigurarea unor recolte cît mai bogate, pionierii și elevii din comunele și satele raionului Bîrlad, sub conducerea cadrelor didactice, iau parte la lucrările de întreținere a culturilor, stîrpind buruienile.

Un mare număr de elevi din comuna Certești au ajutat pe colectiviștii din satul Cîrlomănești la plivitul buruienilor. Numai în cîteva zile ei au plivit peste 20 hectare cu diferite culturi.

Asemenea acțiuni au întreprins și elevii școlii elementare din comuna Puiești-Tîrg. Mobilizați de cadrele didactice, peste 370 de elevi au plivit în prima jumătate a lunii iunie o însemnată suprafață de teren însămînțată cu diferite culturi. Și elevii din comunele și satele Crivești, Draga ina, Vizureni, Berești etc. iau parte la întreținerea culturilor.

Acum, pionierii și elevii din raionul Bîrlad se pregătesc să participe, alături de colectiviști, de muncitorii din G.A.S. și de țăranii întovărășiți, la lucrările de recoltare. Numeroase unități și detașamente de pionieri și-au întocmit planul de muncă pentru strîngerea spicelor. Pionierii vor ca la începutul noului an școlar să se prezinte cu cît mai multe realizări obținute în perioada vacanței de vară.

Își măresc localul de școală

Pentru asigurarea unor condiții de învățătură din ce în ce mai bune fiilor lor, țăranii muncitori din comuna Banca — raionul Bîrlad — iau parte activă, alături de cadrele didactice, la pregătirea deschiderii noului an școlar.

În acest scop, de curînd s-a trecut la construirea unei noi săli de clasă la școala din comună, reușindu-se în felul acesta să se asigure cuprinderea în noul an de învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Noua sală de clasă se construiește din sumele strînse prin autoimpunere în anul trecut. În același timp, sfatul popular local a procurat și transportat varul necesar văruirii întregului local de școală.

Mobilizați de către organizația P.M.R. și deputății sfatului popular comunal, țăranii muncitori din Banca au hotărît ca în cinstea zilei de 23 August să termine noua sală de clasă.

Asemenea construcții se efectuează și în comuna Popeni din același raion. Și aci țăranii muncitori muncesc voluntar la terminarea noului local de școală. Cadrele didactice mobilizează pe elevii mai mari și muncesc împreună cu ei pentru terminarea construcției.

De pe acum, comitetul executiv al sfatului popular comunal se îngrijește și de procurarea și confecționarea mobilierului școlar necesar. Ca și țăranii muncitori din comuna Banca, țăranii muncitori din Popeni vor termina noul local de școală în cinstea zilei de 23 August.

Și în alte comune și sate din cuprinsul raionului Bîrlad s-au început asemenea construcții și amenajări. Cînd se va deschide noul an de învățămînt, copiii țăranilor muncitori vor avea condiții mai bune de învățătură, asigurîndu-se astfel ținerea unor noi succese în munca instructiv-educativă.

CARAMAN ELENA
corespondent

Cronica evenimentelor externe

TRATATIVE PENTRU ÎNTĂRIREA PĂCII ÎN ASIA ȘI ÎN ÎNTREAGA LUME

La New Delhi, capitala Indiei, s-au desfășurat zilele trecute tratativele dintre premierul Consiliului Administrativ de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, și primul ministru al Indiei, Pandith Nehru. Aceste tratative dintre reprezentanții a două popoare care totalizează laolaltă un miliard de oameni au o importanță deosebită pentru desfășurarea politicii internaționale.

Este binecunoscut prestigiul tot mai mare de care se bucură Republica Populară Chineză în rîndul popoarelor asiatice și al popoarelor din întreaga lume. Victoria revoluției din China și proclamarea Republicii Populare Chineze au fost salutate cu simpatie de către popoarele asiatice, care au văzut în aceste evenimente importante cea mai mare victorie împotriva regimului colonial din Asia. De asemenea, poziția adoptată de R. P. Chineză la conferința de la Geneva, poziție de apărare a libertății popoarelor din Asia, îndreptată spre instaurarea unei păci trainice în această parte a lumii, a întărit convingerea popoarelor despre faptul că, alături de Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză apără cu hotărîre interesele popoarelor din Asia și că ea reprezintă cu adevărat o mare putere care trebuie să-și spună cuvîntul în problemele internaționale.

Astăzi se vede mai limpede ca oricînd că politica obstrucționistă a Statelor Unite față de R. P. Chineză a suferit un eșec total. În ciuda restricțiilor de tot felul pe care S.U.A. au încercat să le impună celorlalte țări capitaliste în ceea ce privește dezvoltarea legăturilor cu R. P. Chineză, tot mai multe din aceste țări și-au exprimat fățiș dorința de a avea legături economice cu R. P. Chineză, multe dintre ele încheind convenții comerciale cu această țară. Este cunoscută, în acest sens, politica guvernului britanic în ceea ce privește legăturile comerciale cu R. P. Chineză.

Declarația recentă a ministrului de afaceri externe al Angliei, Eden, care vorbea de o eventuală recunoaștere a R. P. Chineze de către Anglia a provocat o adevărată furtună de proteste în cercurile conducătoare din S.U.A.

Faptul că o țară asiatică de importanța Indiei — care de altfel a fost printre primele țări care au recunoscut Republica Populară Chineză — duce o politică de întărire a legăturilor de prietenie dintre cele două țări, arată odată mai mult creșterea prestigiului și influenței R. P. Chineze în lume.

Tratativele purtate la New Delhi între Ciu En-lai și Nehru s-au desfășurat sub semnul prieteniei tradiționale care leagă de milenii popoarele chinez și indian, și al dorinței lor nestrămutate de a contribui la apărarea păcii în Asia și în întreaga lume.

Principiile care călăuzesc politica de prietenie și colaborare dintre cele două țări au fost concretizate în declarația comună, publicată la sfîrșitul tratativelor, declarație care cuprinde următoarele principii: respectul mutual al integrității teritoriale și suveranității fiecărei țări; neagresiunea; neamestecul în treburile interne ale celorlalte țări; egalitatea; coexistența pașnică.

La conferința de presă de la New Delhi, Ciu En-lai a arătat că aceste principii sînt corespunzătoare nu numai pentru cele două țări, ci și pentru celelalte țări din Asia, pentru toate țările lumii. „Dacă aceste principii vor fi aplicate pe plan mai larg în Asia — spunea Ciu En-lai — atunci primejdia războiului se va micșora și posibilitatea unei colaborări între națiunile asiatice va crește".

Vizita pe care Ciu En-lai a făcut-o în India, ca și tratativele încheiate la New Delhi, constituie un eveniment de o deosebită importanță pentru desfășurarea politicii internaționale. Această vizită a stîrnit un ăstfel de ecou în India și în întreaga lume, încît pînă și presa reacționară americană este nevoită să recunoască acest lucru. Astfel, într-un articol publicat recent, ziarul „New York. Herald Tribune", arătînd că rezultatul net al conferinței de la Geneva a fost creșterea influenței guvernului comunist chinez și că ea a constituit un succes personal al lui Ciu En-lai, scria: „Vizita făcută la sfîrșitul săptămînii trecute de Ciu En-lai în India și călătoria sa în Birmania încununează acest succes".

Tratativele dintre R. P. Chineză și India, încheiate la New Delhi, precum și tratativele dintre R P. Chineză și Birmania, încheiate la Rangoon, contribuie la întărirea prieteniei dintre popoarele Asiei, prietenie care reprezintă astăzi o puternică barieră în calea planurilor aventuriste ale acelora ce vor să dezlănțuie noi agresiuni în Asia.

...ȘI ALTFEL DE „TRATATIVE"

În timp ce la New Delhi și la Rangoon se desfășurau convorbiri prietenești și se duceau tratative între reprezentanții guvernelor unor țări asiatice, în vederea întăririi păcii în Asia și în întreaga lume, la Washington o altă conferință, avînd scopuri cu totul opuse, scotea la iveală în mod tot mai strident contradicțiile dintre Statele Unite și Anglia.

Se știe că premierul britanic, Churchill, însoțit de ministrul său de externe, Eden, au făcut și ei o „vizită" în S.U.A. Despre această „vizită", corespondentul din Washington al agenției „Associated Press" scria următoarele la începutul ei: „Conferința Eisenhower—Churchill are loc într-o atmosferă de puternic dezacord. Diplomații încep să se întrebe dacă cei doi oameni de stat vor ajunge la o reconciliere reală a divergențelor fundamentale care există între Londra și Washington".

Se știe că divergențele care există de multă vreme între S.U.A. și Anglia s-au accentuat în ultima vreme, mai ales datorită poziției de rezervă pe care a adoptat-o Anglia față de planurile aventuriste ale cercurilor conducătoare americane. Într-adevăr, în urma puternicii presiuni a maselor din Anglia, ca și a dorinței tot mai puternice a cercurilor largi ale oamenilor de afaceri britanici de a face comerț cu Răsăritul, Anglia a adoptat o politică mai prudentă în problemele internaționale. Tocmai acest lucru stîrnește protestele și indignarea cercurilor conducătoare americane și tocmai în acest scop, al aplanării divergențelor dintre cei doi „parteneri", a fost convocată conferința de la Washington.

Problemele principale discutate la Washington, probleme care stau la baza divergențelor dintre S.U.A. și Anglia, au fost: problemele Asiei de sud-est, ale „comunității defensive europene", ale Orientului Mijlociu (în special în legătură cu Canalul Suez), precum și problemele energiei atomice. În toate aceste probleme, S.U.A. au căutat să impună din nou Angliei punctul lor de vedere. Cu toate că Anglia a sprijinit poziția americană și a clicii lui Li Sîn Man la Geneva, ea este totuși îngrijorată de perspectiva de a fi atrasă într-un nou război coreean și se teme totodată ca proiectatul bloc agresiv al Asiei de sud-est, care ar fi condus de americani, să nu lovească în interesele Angliei.

Prin conferința de la Washington, Eisenhower a încercat de asemenea să atragă Anglia de partea sa în ceea ce privește executarea unor presiuni asupra Franței și Italiei care, după cum se știe, nu au ratificat tratatul „comunității defensive europene". Observatorii de la Washington arătau că aici s-au studiat alte posibilități pentru reînarmarea Germaniei Occidentale.

Conferința de la Washington a scos la iveală odată mai mult planurile agresive ale acelora care sînt împotriva micșorării încordării internaționale. Departe de a se ajunge la un rezultat în acest sens, conferința s-a soldat — în ciuda comunicatului oficial pe cît de trandafiriu pe atît de confuz — printr-un nou eșec.

„După cît se pare — scria comentatorul agenției Reuter, Stanley Priddle — la sfîrșitul conferinței de la Washington cele două părți și-au menținut punctele de vedere divergente cu privire la momentul oportun pentru încheierea pactului în Asia de sud-est". De asemenea, însuși Buletinul de știri al Casei Albe arată că divergențele care au existat întotdeauna între cele două puteri „vor continua probabil să existe".

Rezultatul convorbirilor de la Washington oglindește odată mai mult eșecul politicii de forță în fața creșterii tot mai mari în întreaga lume a curentului pentru micșorarea încordării internaționale.

D. FRIMU

A apărut revista

NATURA

NR. 3; MAI—IUNIE 1954

cu următorul cuprins:

Prof. univ. V. Ianovici: Sarea gemă. Geneza și importanța ei economică. Sarea în R.P.R.
R. Mihăilescu: Dezvoltarea industriei metalurgice din țara noastră în condițiile regimului de democrație populară și sarcinile ei actuale
I. I. Kurov: Avîntul agriculturii în U.R.S.S și sarcinile predării geografiei în școală (Gheografia v škole nr. 1/1954).
V. Comarnescu și ing. agr. M. Berindei: Plantarea de vară a cartofului.
Ing. agr. N. Șerbănescu: Cultura porumbului.
Prof. dr. Gh. Văluță: Cultura sfeclei de zahăr.
Dr. V. Pop: Protecția păsărilor.
G. Marches, G. Ausländer, G. Marcoci și S. Hellwing: Două canide puțin cunoscute în fauna R.P.R.
Prof. univ. dr. St. Peterfi: Influența reciprocă între port-altoi și altoi.
A. E. Pora, membru corespondent al Academiei R.P.R.: Procesul de metabolism.
Lector P. Bîrgauanu: Experiența sovietică în realizarea învățămîntului politehnic prin geografie.
Recenzii și note.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4 39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 274 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 10 iulie 1954

In acest număr:

- I. Ulin și S. Karpov: Patrioți ai satului colhoznic. (Pag. 2-a)
- E. Cernișeva: Propagandiștii cunoștințelor politice și științifice. (Pag. 2-a)
- Gh. Apostol și A. Turcu: Unele probleme privind îndrumarea studiului individual al studenților. (Pag. 2-3)
- Ana Aronescu: La examenele de Constituție. (Pag. 3-a)
- Prof. O. Tudor: Tinerii geografi lucrează și în timpul verii. (Pag. 3-a)
- Elena Varzari: Activitatea unui cerc pedagogic. (Pag. 3-a)
- Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învățământul superior. (Pag. 4-a)

Să grăbim ritmul de executare a construcțiilor școlare

Partidul și guvernul nostru manifestă o deosebită grijă pentru dezvoltarea învățământului, pentru educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist, al devotamentului înflăcărat pentru Republica noastră Populară. Crearea unor condiții tot mai bune de funcționare pentru instituțiile noastre de învățământ are o mare însemnătate în lupta pentru ridicarea necontenită a nivelului muncii instructiv-educative.

Hotărîrile plenarei lărgite din 19-20 august 1953 a C.C. al P.M.R. stabilesc, printre altele, o serie de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor materiale de pregătire a cadrelor, prin construirea de noi localuri pentru școli, cămine și locuințe pentru elevi și studenți. Aplicîndu-se prevederile acestor hotăriri, în anul 1954 s-au alocat fonduri importante pentru ridicarea unor noi construcții școlare și pentru dotarea lor. Sumele alocate în anul 1954 pentru investiții în planul secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare sînt cu 63% mai mari decît în anul 1953.

An de an crește ajutorul pe care îl dau școlii masele largi populare. Pe lîngă construcțiile ridicate din fond centralizat vor fi ridicate noi clădiri școlare și prin autoimpunere. In numeroase comune, acolo unde adunările populare au hotărît să clădească școli prin autoimpunere, oamenii muncii dau un prețios sprijin construcțiilor, pentru ca acestea să fie terminate pînă la începutul anului școlar.

In cadrul pregătirilor pentru deschiderea la timp a noului an școlar, secțiile de învățămînt acordă o atenție deosebită terminării grabnice a finisajelor școlilor al căror termen de construcție este 1 septembrie. Printre acestea se numără, de exemplu, clădirile pentru școala de 7 ani din Humulești, regiunea Bacău, pentru internatul cu 120 de locuri din Murighiol, regiunea Galați, pentru școala elementară din Oasele, regiunea Galați, pentru școala de 7 ani din Sînzieni, Regiunea Autonomă Maghiară etc.

Se construiesc, de asemenea, numeroase școli, cantine, cămine și ateliere pentru elevii școlilor profesionale. In curînd va fi terminat localul școlii profesionale din Medgidia, construit după cele mai recente normative tehnice. Sînt în curs de construcție clădiri pentru școala profesională din Brăila, pentru cantina școlii profesionale din Sibiu etc. In acest an vor intra în funcțiune patru cămine la centrul școlar profesional din Craiova, în care vor fi cazați 600 de elevi. Numeroase alte construcții destinate învățămîntului profesional sînt în curs de executare, cum sînt centrul școlar profesional de la Săsar (pentru 1200 de elevi), școala profesională din Satulung, regiunea Stalin, (pentru 600 elevi), școala profesională minieră din Filipeștii de Pădure, regiunea Ploești (pentru 240 de elevi).

Și pentru învățămîntul superior sînt în curs de executare o serie de construcții, care vor da posibilitatea să se asigure condiții de trai și de învățătură mereu mai bune pentru studenți. In acest an va fi terminată, de pildă, noua clădire a Institutului de petrol și gaze din București, se vor termina construcțiile pentru Institutul de mașini și aparate electrice din Craiova. In cursul anului au început lucrări de construcții pentru patru noi cămine studențești la Orașul Stalin, Iași, Galați și Cluj, unde vor fi cazați, în toamna anului viitor, un număr de 2400 de studenți.

In general, munca se desfășoară bine, urmărindu-se îndeplinirea tuturor sarcinilor cuprinse în planul de construcții școlare. Cu toate acestea, există încă în munca de construcții și o serie de deficiențe, datorate atît secțiilor de învățămînt, cît și Ministerului Învățămîntului.

Unele secții de învățămînt, deși au primit la timp proiectele elaborate de Ministerul Învățămîntului, au întîrziat luni întregi transmiterea devizelor spre aprobare, ceea ce a avut ca rezultat faptul că o serie de lucrări sînt mult întîrziate, iar alte încă n-au fost începute. Secția de învățămînt a regiunii Stalin, de exemplu, a trimis spre aprobare devizele pentru trei lucrări de abia în luna iunie.

Alte secții de învățămînt ca de exemplu acelea din regiunile Bîrlad și Bacău au trimis pentru aprobare documentații neînsoțite de elementele cerute de minister.

Datorită faptului că uneori nu se controlează starea execuției lucrărilor prin colectivele de investiții ale școlilor și prin organele tehnice ale sfaturilor populare, sînt cazuri de întîrziere a lucrărilor. De exemplu, secția de învățămînt a regiunii Cluj urmărește sporadic și insuficient lucrările de pe cuprinsul teritoriului ei.

Secțiile de învățămînt și unitățile beneficiare de lucrări nu asigură pretutindeni respectarea clauzelor contractuale și termenele stabilite în contractele de execuție pentru terminarea lucrărilor.

Deși Ministerul Învățămîntului a trasat sarcina de a se alcătui colective care să răspundă de lucrările de construcții, care să urmărească îndeaproape desfășurarea lucrărilor și să intervie operativ ori de cîte ori este necesar, nu toate secțiile de învățămînt au alcătuit aceste colective, lipsindu-se în felul acesta de un însemnat ajutor pe care l-ar putea primi din partea acestora. Chiar acolo unde au fost create, aceste colective nu desfășoară o intensă activitate în vederea accelerării lucrărilor.

Este necesar ca aceste colective să mențină un contact permanent cu întreprinderile de construcții acordîndu-le tot sprijinul posibil în ceea ce privește transportul de materiale, cazarea muncitorilor etc.

Colectivele care răspund de executarea lucrărilor de construcții trebuie să urmărească îndeaproape respectarea graficului lunar și trimestrial de executare a lucrărilor, astfel încît să se respecte întru totul termenele stabilite în grafic.

Secțiile de învățămînt au datoria să analizeze periodic munca acestor colective trăgînd la răspundere pe cei care nu-și duc sarcinile la îndeplinire. De asemenea ele au obligația să soluționeze cu sprijinul puterii locale de stat problemele care n-au putut fi rezolvate de colectivele locale.

Unele întîrzieri în realizarea construcțiilor școlare se datoresc și faptului că învățătorii și profesorii n-au folosit în suficientă măsură sprijinul pe care-l pot da părinții elevilor, întreprinderile și instituțiile care patronează școlile etc.

In această perioadă este deosebit de necesar ca secțiile de învățămînt, toți învățătorii și profesorii să acorde o mare atenție antrenării părinților elevilor, a întreprinderilor și instituțiilor care patronează școlile în munca pentru terminarea la timp a tuturor lucrărilor.

Terminarea unei serii de construcții prin autoimpunere este întîrziată datorită faptului că s-a permis începerea unor lucrări noi înainte de a fi terminate cele care erau deja începute. In regiunea Bacău, de exemplu, din 78 de lucrări începute, doar 11 sînt în stadiul de a putea fi terminate.

Unele întîrzieri în desfășurarea lucrărilor se datoresc, de asemenea, trusturilor și întreprinderilor de construcții ale Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții și ale Ministerului Industriei Locale și Gospodăriei Comunale, care nu acordă suficientă atenție executării construcțiilor școlare. De exemplu, întreprinderile I.R.C.L. din Cluj și Iași, Trustul 17 din Galați ca și alte întreprinderi sau trusturi, neglijează buna desfășurare a muncii pe șantierele construcțiilor școlare.

Sînt întreprinderi care realizează planul valoric, dar neglijează calitatea lucrărilor. Astfel, prefabricatele executate la școala profesională din Craiova au dimensiuni necorespunzătoare; s-a furnizat material de tîmplărie de calitate inferioară pentru localurile școlii profesionale din Brăila. Organele care supraveghează și recepționează lucrările trebuie să acorde mai multă atenție asigurării unor materiale de calitate bună.

Un mare ajutor pot primi secțiile de învățămînt din partea organelor de partid în determinarea întreprinderilor de construcții să execute la timp și în cele mai bune condiții construcțiile școlare. De aceea, este necesar ca secțiile de învățămînt să ceară ajutorul organelor locale de partid.

Ministerul Învățămîntului nu a urmărit și nu a sprijinit cu suficientă perseverență executarea construcțiilor școlare. Direcția construcții și celelalte unități care răspund în mod direct de realizarea planului de construcții școlare au sarcina de a privi cu toată seriozitatea terminarea la timp și în bune condiții a construcțiilor școlare.

Organele tehnice ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiilor de învățămînt trebuie să exercite un control permanent și sistematic asupra felului cum se îndeplinește planul construcțiilor școlare, cum este organizată munca pe șantiere, rezolvînd operativ problemele care se ridică în munca de fiecare zi.

Pe întreg cuprinsul patriei, oamenii muncii se pregătesc să întîmpine cu noi realizări ziua de 23 August, glorioasa aniversare a eliberării țării noastre de către viteaza Armată Sovietică. Avîntați în întrecerea socialistă, toți cei ce muncesc luptă pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Lucrătorii din învățămînt sînt chemați să-și sporească eforturile pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare, pentru a pregăti temeinic deschiderea în bune condiții a noului an școlar.

O nouă promoție de tehnicieni

Școala medie tehnică de cărbuni din Cîmpulung-Muscel a dat anul acesta o nouă promoție de tehnicieni pentru industria noastră carboniferă.

Conducerea școlii și cadrele didactice au depus toate eforturile pentru o bună pregătire și desfășurare a examenului de diplomă. In toată perioada practicii de producție, organizată în semestrul II, elevii din anul IV și-au adunat materialul necesar pentru întocmirea proiectului de diplomă. Un grup de ingineri ai școlii și instructorii de practică, numiți de întreprinderi, au îndrumat munca practică a elevilor în diferite bazine carbonifere din țară.

Reîntorși de la practică la începutul lunii mai, îndrumați și ajutați de profesori, au dus o muncă intensă și susținută pînă la 15 iunie, cînd au început examenele de diplomă. Un grup de 10 ingineri le-au dat permanent consultații și îndrumări tehnice pentru întocmirea proiectelor de diplomă.

Zilele de examen au fost adevărate zile de sărbătoare. Ele au scos la iveală pregătirea temeinică a multor absolvenți.

Susținîndu-și proiectul de diplomă cu o deosebită încredere în cunoștințele sale, candidatul Vasile Păștin a arătat cum se face mecanizarea unui nou abataj la mina Petrila și a desenat pe tablă schița pe care a predat-o acestei mine, cu propuneri referitoare la posibilitățile de adîncire a puțului de extracție.

Cu multă pricepere și-a dezvoltat tema și candidatul Iunger Herman, fiu de miner. Vorbind despre tectonica straturilor III și V de la mina Lupeni, tînărul tehnician geolog a folosit în expunere roci adunate de el în timpul practicii.

Tot atît de bine a răspuns și candidatul Simion Teofil din secția electromecanică. El a prezentat în cadrul proiectului de diplomă un studiu interesant despre electromecanizarea unui revir la mina Petrila.

I. GH. RADUCU
corespondent

In cinstea zilei de 23 August

In strînsă prietenie cu gospodăriile colective

Intrecerea patriotică pornită de oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța este susținută cu multă însuflețire și de cadrele didactice din această regiune. Mobilizați de chemarea la luptă pentru recolte bogate în cinstea zilei de 23 August, învățătorii și profesorii din raionul Hîrșova, regiunea Constanța, antrenează pionierii și elevii să participe la lucrările din gospodăriile agricole colective și de stat ale raionului.

Astfel, un însemnat număr de pionieri și elevi îi ajută pe colectiviști la întreținerea culturilor. Fruntași în această acțiune sînt elevii școlilor din comunele Pantelimonul de Sus, Crucea, Topologu. Ei au plivit de buruieni însemnate suprafețe de culturi.

Drept răsplată a muncii lor, unitățile de pionieri din raionul Hîrșova au primit din partea gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective din raion diferite materiale sportive.

In perioada strîngerii recoltelor, pionierii și elevii din comunele și satele regiunii Constanța vor participa cu și mai mult elan la strîngerea spicelor și la întreținerea mai departe a culturilor tîrzii.

Mobilizați de organizațiile de partid și sfaturile populare comunale, învățătorii din raionul Hîrșova nu vor precupeți nici un efort pentru sprijinirea muncilor agricole. Cînd se va deschide noul an școlar, pionierii și elevii vor fi mîndri că în perioada vacanței de vară au adus și ei contribuția lor la întrecerea patriotică de pe ogoare.

ANDREI MORARU
corespondent

Pentru recolte sporite pe ogoare

Majoritatea cadrelor didactice din școlile regiunii București își înțeleg bine sarcinile ce le revin în domeniul muncii obștești la sate. La ultima ședință a consiliilor pedagogice din școli, cînd s-au analizat rezultatele obținute în acest an școlar, învățătorii și profesorii au stabilit și măsurile pe care le vor aduce la îndeplinire în cursul verii pentru a întări munca lor de lămurire în mijlocul țăranilor muncitori în vederea strîngerii recoltei în bune condițiuni.

O importanță deosebită acordă învățătorii muncii de agitație în rîndurile țărănimii muncitoare. In gospodăriile agricole colective și de stat, în întovărășiri, în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, învățătorii și profesorii, folosind știrile din ziare, fac cunoscute angajamentele cu care tot mai multe unități agricole răspund chemării la întrecere socialistă lansată de unele unități agricole din regiunea Constanța în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre.

Invățătorii din raionul Alexandria țin conferințe la căminele culturale despre felul cum trebuie să se prășească porumbul, cum să se secere și să se treiere grîul. Invățătorii de la Chirnogi arată țăranilor muncitori avantajele treieratului în comun prin formarea cetelor de treier. Tovarășul profesor Mircea Popescu a vorbit țăranilor muncitori din comunele Plosca și Nanov despre felul cum trebuie să se facă plivitul porumbului.

Cadrele didactice din comunele Bogdana, Plosca, Spătari, Buzescu scriu la gazetele cetățenești articole pentru mobilizarea țărănimii muncitoare în vederea secerișului și treierișului.

Invățătorii din comunele Ulmeni și Margareta merg la cîmp, unde citesc țăranilor muncitori broșuri agricole privind diferite lucrări agrotehnice, ca ciupitul și cîrnitul bumbacului.

Apreciind importanța deosebită pe care o are din punct de vedere educativ contribuția directă a elevilor la muncile agricole, învățătorii și profesorii din comunele Cosmești, Șericu, Curcani au antrenat elevii și pionierii la muncile de pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor.

Datorită muncii de lămurire pe care o duc, datorită sprijinului pe care îl dau prin participarea lor directă, împreună cu pionierii și școlarii la muncile agricole, cadrele didactice din regiunea București contribuie la obținerea unor recolte sporite.

TRAIAN BOJDECHI
corespondent

Din activitatea obștească a cadrelor didactice

Hotăriți să sprijine țărănimea muncitoare în munca sa din această perioadă, învățătorii și profesorii din comunele și satele raionului Satu Mare participă în mod activ, împreună cu elevii, la diferite acțiuni gospodărești. Astfel, de curînd s-a organizat într-o serie de comune, cu ajutorul elevilor, acțiunea de distrugere a omidei păroase a dudului. Pînă în prezent au participat la curățirea duzilor de omizi un număr de 1545 elevi și 136 cadre didactice. Au fost distruse omizile de pe un număr de 2400 duzi și alți pomi fructiferi. In fruntea acestei acțiuni sînt elevii și cadrele didactice din comuna Rătești — care au curățit de omizi peste 1300 pomi, precum și cei din comunele Apa și Ardud.

Cadrele didactice și elevii din cuprinsul raionului Satu Mare sprijină pe țăranii muncitori și în ceea ce privește creșterea viermilor de mătase. Așa, de pildă, cadrele didactice și elevii din comuna Mădăraș au contractat cu cooperativa locală creșterea a peste 20 gr. sămînță de viermi de mătase. Datorită preocupării pentru creșterea viermilor de mătasă de care au dat dovadă cadrele didactice din această comună, în curînd se va obține o recoltă frumoasă. Astfel de acțiuni au fost întreprinse și în comunele Halmeu, Ardud, Sătmărel și altele, constituind un exemplu pe care l-au urmat mulți țărani muncitori.

O rodnică activitate desfășoară cadrele didactice și în ce privește întreținerea culturilor de pe terenurile de experiență ale școlilor și gospodăriilor anexe ale internatelor. De exemplu, cadrele didactice și elevii din comuna Ardud se îngrijesc de întreținerea legumelor și a zarzavaturilor de pe cele 9 hectare de teren agricol ale gospodăriei internatului din comună. Datorită acestor preocupări, internatul va fi aprovizionat pentru iarnă cu toate legumele și zarzavaturile necesare.

VALERIU MATIȘAN
corespondent

Tabără internațională de copii

La sfîrșitul lunii iulie se va deschide în stațiunea de munte Zăbala din Regiunea Autonomă Maghiară o tabără internațională de pionieri organizată de Consiliul Central al Sindicatelor și Comitetul Central al U.T.M. Aici au fost invitați să-și petreacă vacanța, alături de pionieri din Republica Populară Română, copii din Italia, Franța, Austria, Finlanda și Germania.

Cele două castele unde vor fi găzduiți copiii sînt așezate în mijlocul unui parc imens, care se întinde pe cîteva sute de hectare. In mijlocul parcului se află un lac artificial. Aici vor fi aduse ambarcațiuni sportive de toate tipurile pentru a da posibilitate copiilor să se îndeletnicească, sub îndrumarea instructorilor sportivi, cu diferite sporturi nautice. De asemenea, în stațiune a fost construit un teatru în aer liber.

Pe toată durata taberei se vor desfășura programe artistice, șezători și focuri de tabără, excursii în munți, concursuri sportive, precum și întîlniri cu tineri scriitori, artiști, oameni de știință etc.

Zile de vacanță

Pentru ca vacanța copiilor să fie cît mai plăcută, secția de învățămînt din raionul Lupeni și comitetul raional U.T.M. au luat din timp o serie de măsuri menite să creeze pionierilor și școlarilor condiții cît mai bune de recreare. Astfel, s-au organizat cluburi și săli de lectură pentru copii, vor avea loc excursii, se organizează tabere de curte. Conducerea acestor tabere a fost încredințată cadrelor care au obținut cele mai bune rezultate în munca cu pionierii.

Instructorii de pionieri și-au întocmit cu deosebită grijă planurile lor pentru munca de vară în rîndurile copiilor. Ei doresc ca fiecare clipă petrecută în vacanță de pionieri și școlari să fie cît mai plăcută și mai interesantă.

Un număr mare de pionieri și elevi din Lupeni vor pleca în taberele de la mare, unde vor petrece zile pline de bucurie.

★

In raionul Botoșani vor funcționa în vara aceasta 34 de tabere de curte. Pionierii și elevii vor putea desfășura aici o activitate plăcută și atrăgătoare, vor participa la munca cercurilor literare și științifice, vor face sport etc. De asemenea, s-au programat excursii pe diferite teme, vizite la întreprinderile industriale din orașul Botoșani și din regiune, la gospodăriile agricole colective și de stat, la S.M.T.-uri.

La dispoziția elevilor din școlile medii va sta un club, care se instalează în localul școlii medii de fete. Sub conducerea unui colectiv stabilit de comitetul U.T.M. și de secția de învățămînt, elevii școlilor medii vor desfășura aici o activitate interesantă și distractivă.

Pe lîngă activitatea lor în taberele de curte, pionierii și elevii vor ajuta la munca de strîngere a recoltei, la culesul spicelor și al plantelor medicinale, precum și la strîngerea materialelor feroase.

Prof. E. ANTONOVICI
corespondent

Ingineri ai sufletului omenesc

In iulie 1939, un mare număr de învățători de la sate, din Uniunea Sovietică, au fost decorați cu ordine și medalii. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Guvernul U.R.S.S. și întregul popor sovietic au considerat decorarea învățătorilor de la sate ca un act de o mare însemnătate politică, prin care învățătorul a fost ridicat pe o treaptă înaltă.

La serata dată la 8 iulie 1939 în cinstea învățătorilor decorați a vorbit M. I. Kalinin, eminent conducător al P.C.U.S. și al Statului Sovietic, unul din cei mai mari educatori ai maselor muncitoare. Cuvîntarea rostită de M. I. Kalinin este pătrunsă de grijă și dragoste pentru învățător. Ea exprimă marea atenție pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic o acordă celor ce muncesc pe tărîmul învățămîntului. Apreciind marea menire a pedagogilor, M. I. Kalinin l-a caracterizat drept ingineri ai sufletului omenesc.

In această cuvîntare, ca și în toate celelalte expuneri și articole ale lui M. I. Kalinin despre educație și instrucție, pedagogii din patria noastră găsesc indicații prețioase pentru orientarea lor în munca grea, complexă de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste, de creștere a omului nou, constructor al socialismului în patria noastră.

In fața tinerei generații stă sarcina de a participa activ, cu toate forțele sale, la lupta pentru construirea societății socialiste, în care grija pentru om, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului constituie legea supremă. In lupta pentru socialism și comunism are o mare însemnătate ridicarea nivelului cultural al maselor largi populare. Socialismul trebuie construit prin participarea activă a întregului popor, pe baze științifice. De aceea este necesar ca întregul popor să se instruiască. Omul societății socialiste trebuie să fie omul unei înalte culturi, capabil să folosească în activitatea sa cuceririle științei și tehnicii înaintate. De aici decurge, pentru tineret în primul rînd, sarcina de a învăța, de a-și însuși în mod creator întregul tezaur de cunoștințe pe care le-a acumulat omenirea, și de a aplica în practică aceste cunoștințe.

Sarcina de a înarma tineretul cu cunoștințe științifice, de a da copiilor o învățătură temeinică, P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au încredințat-o școlii, pedagogilor. Invățătorii și profesorii poartă răspunderea pentru instruirea tinerei generații. Ei ajută tineretul să se dezvolte multilateral, să învețe, să se cultive.

Dar omul societății socialiste trebuie să fie nu numai cultivat. „Noi mai vrem — spunea M. I. Kalinin — ca poporul nostru să capete o educație sovietică, o educație comunistă. Noi vrem ca școala noastră să dea o educație comunistă".

Atît în cuvîntarea rostită la 8 iulie 1939, cît și în alte cuvîntări și articole ale sale, M. I. Kalinin a analizat esența educației comuniste. Dezvoltînd teza marxist-leninistă cu privire la dependența educației de relațiile sociale concrete în cadrul cărora ea se dsfășoară, M. I. Kalinin a subliniat că educația, ca funcție însemnată a vieții sociale, are un profund caracter de clasă. Pe baza tezelor fundamentale cu privire la educația comunistă formulate de clasicii marxism-leninismului, el a arătat deosebirea fundamentală dintre educația comunistă și educația burgheză.

Educația burgheză este pătrunsă de ipocrizie. Ea reflectă interesele egoiste ale claselor dominante și are un caracter profund contradictoriu, oglindind antagonismele de clasă ale societății burgheze. Pe de o parte burghezia **este interesată** să ție în ignoranță masele populare pentru a le putea exploata și subjuga mai ușor; pe de altă parte ea **este silită** de progresul tehnic, de perfecționarea continuă a unelteloe de producție și de lupta oamenilor muncii pentru dreptul lor la învățătură, să dea poporului un minimum de cunoștințe. Scopul educației burgheze este consolidarea situației capitaliștilor, cultivarea credinței în trăinicia orînduirii burgheze, în veșnicia acestei orînduiri. Pentru realizarea acestui scop burghezia introduce în conștiința maselor concepțiile burgheze, morala burgheză, obiceiurile burgheze, folosindu-se de toate instrumentele de care dispune — biserica, școala, presa, arta, cinematograful, teatrul etc.

In opoziție fundamentală cu educația burgheză, educația comunistă are drept scop creșterea unor oameni dezvoltați multilateral, stăpîni pe cele mai noi cuceriri ale științei, constructori activi ai socialismului și comunismului. P.C.U.S., Statul Sovietic, au orientat toată munca în domeniul educației în spre o educare în spiritul moralei comuniste.

Pornind de la indicația leninistă că morala comunistă este cu totul subordonată intereselor luptei de clasă a proletariatului, că ea izvorăște din interesele luptei de clasă a proletariatului, M. I. Kalinin a arătat că „sarcina principală a educației comuniste este aceea de a-i determina pe oameni să sprijine la maximum lupta noastră de clasă".

O mare însemnătate pentru întreaga muncă de educare a tineretului în spiritul comunismului o au precizările lui M. I. Kalinin în ceea ce privește noțiunea de educație. In cuvîntarea rostită cu prilejul seratei dată în cinstea învățătorilor decorați de la sate și apoi în conferința „Despre educația comunistă" ținută la adunarea activului de partid din orașul Moscova la 2 octombrie 1940, el a arătat că de multe ori educația este confundată cu instrucția. Precizînd că este o mare diferență între a învăța și a educa și subliniind că educația este un lucru mult mai complicat, o noțiune mai cuprinzătoare decît instrucția, M. I. Kalinin a dat răspuns problemei fundamentale care se pune în fața tuturor celor care activează în domeniul educației: Ce înseamnă a educa, ce înțelegem prin noțiunea de educație? „Eu cred — a arătat M. I. Kalinin în conferința „Despre educația comunistă" — că educația înseamnă o influență determinată, adecvată și sistematică asupra psihologiei celui educat, pentru a i se inocula calitățile pe care le dorește educatorul". Subliniind în ce constă esența influenței asupra celui educat, el a precizat că în noțiunea de educație noi cuprindem: „însuflarea unei anumite concepții asupra lumii, unei morale determinate, unor norme de conduită în societate, formarea unor trăsături determinate ale caracterului și voinței, unor anumite obiceiuri și gusturi, dezvoltarea unor anumite însușiri fizice etc.".

Definiția cuprinzătoare pe care M. I. Kalinin a dat-o educației exprimă rolul hotărîtor al școlii, al pedagogilor în educarea tineretului.

M. I. Kalinin a subliniat în repetate rînduri acest adevăr. In anii de școală pedagogii trebuie să influențeze asupra elevilor în așa fel încît să formeze din ei constructori de nădejde ai socialismului și comunismului. De nenumărate ori M. I. Kalinin a arătat că de pedagogi depinde în primul rînd formarea la copii și tineret a calităților omului înaintat, constructor al comunismului.

Această sarcină de mare încredere dar și de mare răspundere este una din cele mai grele. Munca pedagogului nu este numai o știință, ci și o artă. E limpede pentru oricine cît este de însemnat să influențezi zi de zi în mod sistematic asupra copiilor, să modelezi sufletele lor, să le insufli calitățile omului înaintat — omul societății socialiste, să creștii din ei oameni cinstiți, care să-și iubească fierbinte patria și poporul, să iubească oamenii și să fie buni tovarăși, să manifeste o dragoste nemărginită față de muncă și față de cei ce muncesc.

Pentru a putea îndeplini cu cinste sarcinile nobile pe care statul socialist, întregul popor i le-a încredințat, pedagogul trebuie să fie el însuși temeinic pregătit.

Influențarea în mod conștient asupra copiilor și tineretului, însuflarea concepției marxist-leniniste despre lume presupune în primul rînd o înaltă orientare ideologică a fiecărui pedagog. Fără o temeinică cultură marxistă, fără ca învățătorul însuși să cunoască marxism-leninismul el nu va fi în stare să educe tineretul în spiritul comunismului. De aceea M. I. Kalinin cerea pedagogilor să studieze marxism-leninismul, să-și însușească esența teoriei marxist-leniniste, să învețe să o folosească în practică.

Insușirea marxism-leninismului va ajuta pe pedagog să înțeleagă politica Partidului și a Statului în domeniul învățămîntului, să se orienteze just în aplicarea acestei politici în munca lui de fiecare zi, să ridice în permanență nivelul ideologic al predării, să găsească cele mai indicate căi pentru a asigura educarea tineretului în spiritul comunismului. Deosebit de prețioase sînt indicațiile lui M. I. Kalinin cu privire la felul cum trebuie studiată teoria marxist-leninistă. El a atras atenția că marxism-leninismul nu trebuie studiat școlărește, a prevenit pe pedagogi împotriva dogmatismului și bucherismului.

Misiunea de educator cere din partea celui căruia îi este încredințată o bogată cultură generală. Invățătorul trebuie să fie, așa cum spunea Kalinin, un om „foarte cult și foarte instruit". Aceasta înseamnă că el trebuie să posede temeinice cunoștințe științifice și pedagogice. Pedagogul trebuie să cunoască în profunzime obiectul pe care îl predă și în același timp să știe să-l predea în așa fel încît să influențeze în mod activ asupra dezvoltării elevilor. Aceasta presupune o cunoaștere temeinică nu numai a obiectului predat ci și a pedagogiei și psihologiei, precum și a metodicii predării obiectului respectiv.

In cuvîntarea rostită de M. I. Kalinin cu prilejul seratei învățătorilor decorați de la sate pedagogii găsesc indicații neprețuite în vederea însușirii măiestriei pedagogice. El a arătat cu acest prilej învățătorilor că e necesar să muncească necontenit pentru a-și ridica nivelul profesional, pentru a-și îmbogăți cunoștințele și a-și desăvîrși arta pedagogică.

Știința este într-un continuu progres. Poporul creează noi și noi valori culturale. Invățătorii au datoria să-și însușească în permanență cele mai noi cuceriri ale științei, să absoarbă ceea ce are mai valoros viața, poporul și să transmită aceste valori tinerei generații.

Nenumăratele indicații ale lui M. I. Kalinin, concretizările pe care el le-a făcut într-o serie întreagă de probleme în legătură cu educația maselor în spiritul comunismului, îndrumările lui înțelepte, prezintă o deosebită valoare atît pentru oamenii de știință din domeniul pedagogiei cît și pentru masa largă a învățătorilor și profesorilor, pentru părinți, pentru activiștii care lucrează pe tărîmul educației.

Pedagogii din patria noastră au datoria să studieze cu atenție indicațiile lui M. I. Kalinin în problemele educației comuniste și să le aplice în practică, să le folosească în mod creator în opera de educare a tineretului din patria noastră în spiritul moralei comuniste, să lupte pentru a deveni adevărați ingineri ai sufletului omenesc.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Patrioți ai satului colhoznic

Clădirea școlii medii din satul Gvazda este înecată în verdeață. De obicei, în livada școlii sînt totdeauna mulți copii. Acesta este locul lor de odihnă preferat. Dar în ziua aceea în livadă era liniște — se desfășurau examenele.

Elevii clasei a VI-a dădeau examenul de botanică. Cabinetul era plin de plante vii, de numeroase ierburi și mulaje, alcătuite cu iscusință chiar de către copii. Elevii cunoșteau metoda sădirii în cuiburi așezate în pătrat a cartofului și legumelor, însămînțarea în rînduri înguste, în bandă și încrucișat, îngrășămintele organice și minerale, ghivecele nutritive, pe care le-au pregătit cu propriile lor mîini.

In răspunsurile la botanică elevii au citat adeseori diferite realizări ale colhozului lor, ale fruntașilor din agricultură pe care ei îi cunosc personal. Și elevii înșiși au lucrat mult pe ogoare, în livadă, în fermele de creștere a animalelor, în gospodăriile auxiliare ale colhozului. Activitatea cu mintea și cu mîinile, munca chibzuită în agricultură au făcut ca elevii să dobîndească cunoștințe adînci și temeinice. Examenele s-au desfășurat cu mult succes. Răspunsurile multor elevi au fost pe drept apreciate cu nota „5".

Care este cauza succeselor școlii sătești din Gvazda? Cum pregătește ea oameni pe deplin maturi, dezvoltați, culți, care pășesc cu încredere și îndrăzneală în viață? — sînt întrebările pe care și le pun mulți pedagogi din alte școli.

Inainte de toate aici există un colectiv de pedagogi bine închegat și capabil de muncă. Pe învățători și profesori îi unește dragostea pentru munca lor, pentru elevii lor, grija pentru viitorul acestora. Iat-o de pildă, pe tînăra directoare de studii a școlii, Maria Gavrilovna Popova, felicitîndu-i pe elevii care au obținut la examen numai notele „4" și „5"; alături de ea, a doua directoare de studii — Agnia Kuzminicina Fedorova, discută cu părinții; cu capul cărunt aplecat deasupra lucrărilor elevilor, profesorul de fizică Piotr Andreevici Beloconiev notează cunoștințele lor.

Școala are cabinete bine utilate. Multe aparate, modele și instalații au fost confecționate chiar de elevi, sub îndrumarea profesorilor. Școala are tot ce trebuie pentru lucrările de laborator și aceste lucrări se desfășoară strict după programă.

Lotul școlar ocupă 4 hectare. Peste 500 de tineri naturaliști cresc pe acest lot culturi cerealiere și leguminoase, pomi fructiferi, viță de vie. Pe parcelele lotului cresc toate culturile care sînt răspîndite larg în regiunea Voronej.

Parcelele de cartofi bine mușuroiți, porumbul plivit cu multă grijă, tulpinele văruite ale merilor, varza roșie bine udată — toate acestea te conving că elevii muncesc pe lotul lor cu multă pasiune. In fiecare an școala obține pe lot recolte bogate — pînă la 25 chintale de secară la hectar, pînă la 19 chintale de grîu și 35 chintale de orz. Tinerii naturaliști obțin la hectar pînă la 500 chintale de cartofi și pînă la 80 chintale de porumb. Cu fondurile obținute din realizarea acestor produse școala a achiziționat mult material didactic, a completat utilajul cabinetului de fizică și chimie.

Dar lucrul cel mai valoros și mai important în activitatea școlii este caracterul de masă al experiențelor și observațiilor care se fac în fiecare an pe lotul școlar de experiență. Rezultatele cercetărilor tinerilor transformatori ai naturii se generalizează și se folosesc în brigăzile colhoznice.

Profesorii școlii din Gvazda caută cu perseverență și găsesc forme de învățămînt politehnic variate și eficiente. Un mare merit în această privință îl are directorul școlii, Vasili Kirilovici Danilenko.

Cu 3—4 ani în urmă, colectivul pedagogic era format în marea lui majoritate din oameni care de abia ieșiseră din școlile superioare. Munca migăloasă desfășurată cu pedagogii începători le-a ajutat acestora să-și însușească măiestria pedagogică. Și-au însușit bine experiența celor mai buni pedagogi directorul de studii Maria Gavrilovna Popova, profesorul de biologie Ivan Antonovici Guzev și mulți alții.

In coridoarele lungi ale școlii sînt expuse lucrările elevilor: modele, fotografii, diagrame ale creșterii economiei colhozului natal. Și în clase sînt multe aparate, machete, standuri. In curte e instalată centrala electrică a școlii, primită în dar de la colhoz pentru participarea elevilor la muncile agricole.

Mulți școlari au și hotărît cu fermitate să muncească în colhoz — pe ogoare, la ferme, în gospodăriile auxiliare. Pavel și Vladimir Popov, Fedosia Guseva, Tatiana Kijkova, Ana Sahneva, năzuiesc să devină tractoriști și combineri. Ei au în fața ochilor exemple minunate. In fiecare an lucrează în colhoz elevul Nikolai Popov. Anul trecut, lucrînd pe combină, el a realizat 1.000 de zile-muncă. Locuitorii satului vorbesc cu respect despre elevul din clasa a VIII-a, Nikolai Mileaev, despre elevii clasei a VII-a, Alexei Safonov și Grigori Matveev — excelenți muncitori în producție și viitori mecanizatori. Colhozul a devenit pentru elevii școlii din Gvazda un adevărat laborator, un loc de muncă creatoare.

In ședințele și în adunările pionierilor din acest an a fost vorba de participarea organizată în masă la munca de folos obștesc. Fiecare elev și-a ales munca în funcție de vîrstă, de înclinații și dorințe. Dar toți au fost de acord că pînă la sfîrșitul anului agricol trebuie să aibă împreună nu mai puțin de 10.000 zile-muncă. Prin forțele elevilor se cultivă pe o suprafață de cinci hectare porumb, copiii se îngrijesc de livada colhozului.

Legătura vie a școlii cu colhozul a determinat alegerea profesiunii multor absolvenți. Pînă de curînd Nikolai Safonov stătea pe băncile școlii; acum, el este cel mai bun brigadier al unei brigăzi de cîmp.

In total, în colhoz lucrează 21 de oameni cu școală medie și 63 cu școala de șapte ani.

— Acesta este activul nostru, fondul de aur, inovatori ai producției colhoznice — spune organizatorul de partid al colhozului, Ivan Ivanovici Kostomarov. Cadrele ne sînt necesare. Iată, de pildă, în curînd intră în funcțiune la noi o nouă hidrocentrală. Vom avea nevoie de mecanici, electromontori. Nouă ne sînt necesari specialiști de diferite profesii. Colhozul se lărgește cu fiecare an, crește, se transformă într-o gospodărie mare, cu multe ramuri. Și în orice sector înzestrat cu tehnica înaintată este greu să lucrezi fără să ai cunoștințele necesare. Iată de ce majoritatea colhoznicilor noștri urmează cursurile agro-zootehnice.

I. ULIN și S. KARPOV
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Oameni de știință sovietici

Directorul Institutului de chimie anorganică al Academiei de științe a R.S.S. Ucrainene, Anton Dumanski, membru activ al Academiei de științe a R.S.S. Ucrainene, membru corespondent al Academiei de științe a U.R.S.S., distins cu titlul de savant emerit.

„Casa învățătorului" în timpul verii

Aproape 700 de pedagogi din regiunea Leningrad, precum și pedagogi din regiunea Murmansk și din R.S.S. Karelo-Finâ urmează cursurile de vară de pe lîngă Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad.

Odihna cursanților este organizată de Comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățămîntul elementar și mediu și de către „Casa învățătorului". De curînd, 300 de cursanți au făcut o excursie pe motonava „Petrodvoreț".

Pe lîngă „Casa învățătorului" s-a deschis o bază de excursii și turism pentru copiii cadrelor didactice. Tinerii excursioniști vizitează monumentele istorice din Leningrad și din suburbiile sale, muzee, teatre etc.

Pe malurile Golfului Finic și ale lacului Ladoga s-au deschis două stațiuni pentru pedagogii care vor să pescuiască. Ei au la dispoziție bărci și utilajul de pescuit necesar.

Tinerii conducători de mașini

De cîțiva ani funcționează cu succes la școala de 7 ani din Sozinovsk, raionul Șabalinsk, regiunea Kirov, cercul de studiere a automobilului, tractorului și combinei. In acest an, cercul a folosit ca material didactic un automobil demontat din garajul colhozului „Pamiati Kuibișeva".

Școlarii au început studierea automobilului după examene. Apoi ei vor studia construcția combinei. Cînd va începe strînsul recoltei, școlarii vor putea lucra pe combină. Experiența ne arată că mulți membri ai cercului devin mecanizatori ai agriculturii sau pleacă la studii în instituțiile de învățămînt agricol. Fosta elevă a școlii, Alevtina Kuskova, termină școala tehnică autorutieră, iar Veniamin Cerviakov termină școala tehnică de mecanizare a agriculturii. Leonid Plotnikov, Alexei și Valentin Nadeev lucrează ca mecanici de combină. Nikolai Kazakov, membru al cercului tinerilor automobiliști, a lucrat în perioada vacanței de vară din anul trecut în colhozul „Voroșilov" pe combina „S—4".

Propagandiștii cunoștințelor politice și științifice

Secretarul Comitetului de partid al raionului Svoboda din regiunea Kursk, Nikolai Grigorievici Vakulenko, vorbește cu plăcere despre învățătorii din satele raionului.

— Sînt oameni entuziaști, cele mai bune ajutoare ale noastre — spune tov. Vakulenko. Printre ei sînt mulți agitatori, propagandiști și lectori, iar adeseori și conducători ai organizațiilor colhoznice și ai organizațiilor teritoriale de partid.

Secretarul Comitetului raional citează numele multor învățători, apoi se întrerupe, spunînd: Duceți-vă mai bine singuri și vedeți cum lucrează. Incercați să plecați la Jernoveț, la Gremiacie și la Ziborovka.

1.

Evgheni Petrovici Sakulin a fost numit director al școlii de șapte ani din Gremiacie cu doi ani în urmă, după absolvirea Institutului pedagogic din Kursk. Lucrurile nu mergeau bine la școală. Predecesorul său fusese scos din muncă și dat în judecată. Colectivul pedagogic lucra prost. Neprimind nici un ajutor, pedagogii se lăsaseră pe tînjală împăcîndu-se cu eticheta „rămasă în urmă", lipită solid de școală.

In anii de studenție, Evgheni Petrovici visa la o cu totul altfel de școală. Aici sufla un vînt de dezorganizare, de neglijență. Era un lucru trist, dar pe de altă parte, tocmai despre aceste greutăți i se vorbise lui, tînăr pedagog comunist, la Comitetul raional de partid și la Secția de învățămînt. E drept că Evgheni Petrovici nu știa nimic despre o discuție scurtă dar semnificativă, care avusese loc între secretarul Comitetului raional de partid și șeful Secției de învățămînt în ajunul plecării sale la Gremiacie.

— Să vezi că va fugi — spusese unul din interlocutori. Îți dai seama singur că acolo nu sînt condiții potrivite pentru un pedagog tînăr!

— Va face față, spusese cu siguranță celălalt. Conștiința de comunist nu-i va îngădui să fugă. Și, pe lîngă aceasta, el este de-al nostru, din Kursk. Părinții lui sînt tot pedagogi și lucrează în regiunea noastră.

Tînărul director nici nu se gîndea să fugă din Gremiacie. Grijile pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar îl prinseră în întregime. Acest lucru l-au înțeles și l-au simțit curînd nu numai cadrele didactice, ci și părinții, care la început îl întîmpinaseră cu neîncredere — ei nu-l uitaseră încă pe fostul director.

Chiar primul semestru a însemnat o cotitură în munca colectivului pedagogic. S-a ridicat nivelul la învățătură, s-a îmbunătățit disciplina elevilor. Părinții au început să viziteze mai des școala, iar pedagogii să intre mai des în casele colhoznicilor. Evgheni Petrovici a creat un lectorat sătesc.

După lecție, colhoznicii rămîneau adeseori să mai vorbească despre treburile lor.

Tînărul director al școlii asculta, dădea sfaturi, citeodată discuta în contradictoriu, se înfierbînta. Pătrundea tot mai adînc în problemele producției colhozurilor. Cînd venea la Comitetul raional de partid, vorbea nu numai despre școală, ci și despre viața colhozului, despre nevoile colhoznicilor, îi arăta pe nume pe cei care nu munceau bine și se făceau vinovați de neglijență.

Curînd, ambii președinți ai colhozurilor au fost înlocuiți prin conducători noi — oameni cu studii agricole și cu experiență. In anul 1952, Evgheni Petrovici a fost ales ca secretar al organizației teritoriale de partid. In colhozuri lucrurile se îmbunătățeau treptat. Noul președinte al colhozului „Dimitrov", comunistul Moskalenko, agronom de profesie, s-a apucat cu pricepere să pună în ordine gospodăria colhozului. Soția lui, de asemenea agronom, a pășit la muncă în colhozul „Kulturnaia Revoliutsia".

In anul 1953 colhoznicii au obținut mult mai multe cereale pentru o zi-muncă. S-a îmbunătățit aprovizionarea cu produse alimentare și articole industriale. Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a fost întîmpinată cu o mare însuflețire. Colhoznicii au pus multe întrebări pedagogilor-lectori, și-au împărtășit părerile, au hotărît să cultive mai mulți cartofi și legume și să îmbunătățească creșterea animalelor, deoarece există posibilități pentru aceasta. La ședințele deschise de partid activiștii fără partid au arătat lipsurile în muncă, au dat sfaturi privitoare la înlăturarea acestor lipsuri.

Darea de seamă a organizației de partid teritoriale din Gremiacie a fost ascultată la biroul comitetului raional, care a recunoscut activitatea ei ca satisfăcătoare.

Și acum mai avem multe greutăți — explică Sakulin — și vor trebui multe sforțări pentru ca lucrurile să meargă mai bine. Ne străduim singuri și învățăm de la alții. Și nu numai în gospodărie. Iată, de pildă, dacă e vorba de lecții, folosim experiența lectoratului sătesc din Jernoveț. Acest lectorat este condus de directorul școlii, Konstantin Nikanorovici Poluhin,

2.

Școala medie din Jernoveț este situată într-o clădire spațioasă, pe teritoriul colhozului „Maxim Gorki", fruntaș în raionul Svoboda. Ea are cabinete bine utilate. Școala este socotită cea mai bună din raion nu numai în ceea ce privește nivelul la învățătură și disciplina elevilor, ci și în privința activității obștești a cadrelor didactice în mijlocul populației. Directorul școlii, Konstantin Nikanorovici Poluhin, ține o legătură strînsă cu colhozul. Cînd am sosit la Jernoveț l-am găsit la director pe silvicultorul colhozului. Pe o foaie de hîrtie ruptă din caiet, el scria cu o vădită satisfacție: „S-au primit de la școala din Jernoveț 10.000 puieți de plop pentru colhoz".

Terminînd de scris, puse chitanța pe masă și mulțumi încă odată lui Poluhin pentru ajutorul dat:

„Președintele colhozului mi-a spus să vă mulțumesc și din partea lui, tovarășe Poluhin. Eri au venit niște elevi din clasele superioare și ne-au întrebat dacă n-avem nevoie de vreun ajutor. Președintele le-a spus că la nevoie le vom da de știre neapărat".

Președintele colhozului, Alexandr Mihailovici Lisenko, fost șef al secției de cultură și învățămînt a raionului Svoboda, este de asemenea un mosafir frecvent al școlii. Nu de mult, el a organizat la o adunare de pionieri o discuție atrăgătoare cu tema „Viitorul colhozului nostru".

Discuția a fost completată de către vestitul brigadier Praskovia Ivanovna Pankratova, deputat al Sovietului regional. Ea le-a povestit școlarilor despre brigada ei fruntașă.

Președintele colhozului și brigadierul sînt antrenați de directorul școlii să țină lecții cu teme agricole. Praskovia Ivanovna refuza cu încăpățînare la început, dar, odată nehotărîrea învinsă, acum ține cu succes lecții despre metodele de organizare a întrecerii socialiste în brigada de cîmp, despre organizarea muncii în colhoz, despre experiența creșterii animalelor etc. Inainte de fiecare lecție, Praskovia Ivanovna discută îndelung cu Konstantin Nikanorovici, se sfătuiește cu el.

Au devenit lectori buni și pedagogii Kapitolina Alexeevna Kocerghina, Larisa Ivanovna Gulienko, Konstantin Fadeevici Panchin etc. In scurtul timp de cînd există lectoratul, la Jernoveț s-au ținut sute de lecții cu teme agricole, științifice, pedagogice etc. Lectoratul desfășoară o activitate intensă în mijlocul părinților elevilor. La conferința privitoare la problemele învățămîntului politehnic au participat peste 300 de părinți. S-a editat și s-a tipărit o „scrisoare pedagogică" despre obligațiile părinților în ceea ce privește instruirea și educarea copiilor.

E. CERNIȘEVA

Totul a fost făcut cu mîinile proprii

S-a încheiat anul școlar. Este timpul să analizăm aprofundat rezultatele activității școlii și a pedagogilor.

In anul care s-a încheiat, sarcinile cele mai importante pe care ni le-am pus în față au fost următoarele: să ridicăm calitatea predării limbii materne și ruse și a matematicii, să apropiem școala de viață, de producție, să înarmăm elevii cu deprinderi practice, cu priceperea de a aplica cunoștințele dobîndite în practică — în primul rînd în atelierul școlii, în cabinetul școlii și acasă.

Tocmai despre aceste lucruri aș vrea să vorbesc pe scurt aici.

Cîtă bucurie le aduce elevilor fiecare lucru făcut cu mîinile proprii — fie el un simplu suport pentru un ghiveci sau un aparat complicat pentru cabinetul de fizică. Faptul că elevii văd cu propriii lor ochi roadele învățăturii în școală este un mare stimulent la învățătură. Ținînd seama de acest lucru, noi i-am antrenat la o muncă constructivă, am început să meșterim, să inventăm împreună cu ei. Bineînțeles că în prealabil școala a avut grijă să creeze un atelier, a achiziționat sculele de tîmplărie și lăcătușerie necesare.

Am început prin construirea unui punct școlar de radioficare. Este un lucru greu, ne-am gîndit noi — dar în schimb îi va atrage mult pe copii. Sub îndrumarea profesorului de fizică, G. E. Stiglitz, copiii au pășit cu entuziasm la muncă.

La început a fost greu. Școlarii nu știau să folosească nici cele mai simple scule. A trebuit să-i deprindem cu grijă, cu răbdare. Ei au lucrat multă vreme în atelier piesele și aparatele necesare. Pînă la urmă, totul a fost pregătit și s-a început montarea.

O muncă grea scoate întotdeauna în evidență pe copiii capabili și talentați. Am constatat că în școală sînt mulți tineri constructori și meșteri excelenți.

Tinerii meșteri s-au apucat cu multă energie de noua lor muncă. Inainte de toate au hotărît să repare utilajul deteriorat al cabinetului de fizică. Și în curînd multe din aparatele date la rebut au fost puse iarăși în funcțiune. Apoi au apărut aparate noi. E adevărat că ele mai aveau multe lipsuri de construcție și că aspectul lor nu era perfect. Totuși puteau fi folosite, iar lucrul principal era marca lor: „Făcut cu mîinile proprii"!

In cursul anului, elevii au confecționat peste 150 de noi aparate: un model pentru demonstrarea principiului acțiunii cuptorului electric, un aparat de radio, un model de telegraf, luminarea lui Iablocikov, brontografiul lui Popov etc.

In prezent, datorită muncii elevilor, cabinetul are întregul utilaj necesar pentru efectuarea lucrărilor de laborator prin metoda frontală.

Copiii au îndrăgit cabinetul. Lecțiile de fizică s-au desfășurat foarte interesant și atractiv. Studiind construcția dinamului, sau acțiunea chimică a luminii, sau oscilațiile electro-magnetice, elevii aveau posibilitatea să demonstreze și să observe în practică totul. Pentru aceasta cabinetul are tot ce este necesar, pînă la aparatul de proiecție cu filmele didactice respective.

In viitorul an școlar noi vom intensifica munca practică cu elevii. Vom face tot posibilul pentru ca elevii noștri, după absolvirea școlii medii, să poată avea o specialitate și să plece la muncă într-o uzină, într-un sovhoz sau într-un colhoz.

A. CIUCIALIN
directorul școlii medii din orașul Abakan, Regiunea Autonomă Hacasă
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Unele probleme privind îndrumarea studiului individual al studenților

In lupta lor pentru pregătirea cadrelor cu o înaltă calificare necesare construcției economice și culturale, universitățile și institutele din țara noastră au obținut în acest an școlar noi succese. La baza acestor succese stă, între altele, și grija sporită a instituțiilor de învățămînt superior pentru mai buna organizare a studiului individual al studenților, pentru crearea unor condiții mai bune de desfășurare a muncii lor independente prin aplicarea experienței sovietice în acest domeniu.

In instituțiile de învățămînt superior studiul individual constituie metoda principală de însușire a științei. Acordînd mai multă grijă decît în trecut folosirii juste a acestei metode, o serie de facultăți au mărit, în acest an școlar, timpul acordat pentru studiul individual întocmind mai bine orariile au trecut la alcătuirea graficelor de studiu individual, la îndrumarea mai atentă a studenților în această privință etc.

De asemenea, este justă practica unor catedre de științe sociale care au dat la sfîrșitul prelegerilor sfaturi metodice privind studiul individual, indicații bibliografice, trezind astfel interesul masei de studenți pentru problemele ridicate în lecții.

Totuși, se mai fac simțite în această privință o serie de lipsuri mari. Astfel, pe cît de greșită este concepția unor cadre didactice care afirmă că studentul trebuie să-și organizeze singur munca individuală, preconizînd „neamestecul" în felul de muncă al acestuia, pe atît de dăunătoare este și concepția contrară a acelor profesori, care, sub pretextul „îndrumării permanente", urmăresc pas cu pas studentul, răpindu-i orice urmă de inițiativă personală. Deprinderea de a studia individual se formează cu mult tact și simț pedagogic, fără ca îndrumările să înlocuiască inițiativa studentului, dar obișnuindu-l treptat să vadă în acest stil de muncă forma normală și absolut necesară pregătirii lui științifice și profesionale. A îndruma munca individuală a studenților înseamnă a folosi în acest scop toate formele de activitate didactică, legînd în mod organic munca de transmitere a cunoștințelor cu formarea deprinderii de a studia individual.

★

Veriga principală a procesului de învățămînt în instituțiile de învățămînt superior este prelegerea. Prin prelegere profesorul trebuie să transmită studenților un sistem închegat de cunoștințe, legile și principiile de bază ale disciplinei respective.

O prelegere temeinic pregătită, în care problemele sînt just analizate, în care se argumentează toate temele expuse și se trag concluzii întemeiate, trezește întotdeauna interesul studenților și-i îndeamnă la un studiu temeinic.

O lecție bună menține atenția studenților în tot timpul expunerii, îi face să urmărească firul logic al desfășurării ei și astfel ușurează mult munca lor ulterioară de studiere individuală. La astfel de rezultate se poate ajunge însă numai prin eliminarea definitivă a formalismului și a elementelor de dogmatism, a citatomaniei, a repetărilor, a lipsei de legătură între teorie și practică, a predării monotone, a tendinței de a da într-o prelegere răspuns la toate problemele, aglomerînd-o cu amănunte și lărgind-o inutil. Din păcate, astfel de lipsuri s-au mai menținut în multe din prelegerile ținute în cursul acestui an școlar.

De asemenea, în multe cursuri s-au repetat cunoștințe pe care studenții și le însușiseră anterior. Este limpede că astfel de lecții devin neinteresante, plictisitoare, și că ele nu îndeamnă pe studenți să muncească individual pentru a-și însuși și a consolida cunoștințele transmise. De pildă, cursul de pomicultură (lector C. Cocovschi) care s-a ținut la Institutul forestier din Orașul Stalin, a repetat într-o măsură materialul însușit de studenți la alte discipline: cursul de Măsuri de înaltă frecvență (prof. Ed. Nicolau), ținut la Institutul politehnic din București, a repetat în parte cursurile de Circuite electrice și Bazele radiotehnicii, iar cursul de Finanțe și credit (lector T. Pohîlschi) care s-a ținut la I.S.E.P.-Iași a cuprins numeroase repetări ale cursului de Economie politică. De aceea ele nu au stîrnit interesul studenților și nu l-au antrenat în munca individuală. Cursul de Agricultură predat la Institutul forestier din Orașul Stalin, (profesor Daniel Ciolac) a prezentat material suficient, cu documentație bogată, dar el nu a fost destul de sistematizat, astfel că ideile principale s-au pierdut în mulțimea datelor statistice din care rareori s-au tras concluziile respective. De asemenea, cursul de Aparate electrice ținut la Institutul politehnic din București (conf. N. Gheorghiu) s-a predat descriptiv, schemele făcute nu au fost suficient de explicate și noțiunile neaprofundate. Cursurile de Chimie generală (conf. Georgescu Iulia) și Bazele transmisiunii pe fir (prof. S. Condrea), ținute de asemenea la Institutul politehnic din București, au fost expuse prea repede și insuficient de clar. La același institut, Cursul de termotehnică la anul III (lector N. Drăghici) a fost aproape dictat, studenții luînd notițe în mod mecanic.

Pentru ca prelegerea să devină o școală a gîndirii științifice, pentru a contribui efectiv la formarea deprinderii studenților de a studia independent, ea trebuie să ridice probleme, să fie fundamentată din punct de vedere științific, să expună esențialul, să fie predată curgător și cu viață, antrenînd pe studenți la o muncă independentă, susținută.

Un mijloc important de aprofundare a materialului predat la cursuri îl constituie seminariile. Ele nu trebuie să repete în mod mecanic prelegerile, ci să prilejuiască discutarea problemelor principale ridicate de acestea, să le lege strîns cu practica.

Discuțiile vii, în care să se dezvolte și să se analizeze multilateral problemele ridicate de prelegeri, nu sînt posibile decît dacă studenții s-au pregătit temeinic pentru seminar. Nici un fel de măiestrie pedagogică nu poate înlocui lipsa de pregătire. De aceea, studiul individual are o foarte mare importanță în desfășurarea acestei forme a procesului de învățămînt.

De multe ori lipsa de disciplină a studenților și slaba lor pregătire se datoresc unor seminarii care repetă pur și simplu, monoton și încîlcit, problemele predate, fără să le adîncească, fără să le precizeze și să le dezvolte. La astfel de seminarii studenții se prezintă de regulă superficial pregătiți, cu conspecte formale, și întreabă pe bună dreptate de ce li se mai cer conspecte cînd ei pot răspunde la seminarii numai citind notițele. Această atitudine față de pregătirea pentru seminar este urmarea lipsei de exigență a unor cadre didactice. Ea duce la bucherism și frînează formarea deprinderii de a studia individual.

O mare importanță pentru buna desfășurare a discuțiilor în seminar o are justa întocmire a planului tematic. Acesta trebuie să oglindească problemele esențiale, probleme care trebuie să fie formulate în așa fel în cît să stimuleze gîndirea și munca independentă a studenților. Abordîndu-se un mare număr de probleme, se pierde esențialul, iar discuțiile devin superficiale. De pildă, seminarul privitor la tema „Trecerea la construcția socialismului în R.P.R.", ținut la disciplina Istoria economiei naționale, la Institutul de comerț exterior din București (asistentă A. Mărculescu) a avut un plan foarte încărcat, cuprinzînd cinci probleme principale, care au fost discutate în două ore. Problema „Căile de industrializare", prevăzută în acest plan, se mai discutase însă și la alte seminarii și a fost deci cu totul inutilă. Asistenta nu avea un plan individual de desfășurare a seminarului, motivînd aceasta prin faptul că „ține minte problemele și fără să le scrie". Este limpede că în asemenea condiții seminarul s-a desfășurat la un nivel scăzut.

Este cu totul greșită metoda „repetiției generale" a seminarului în ajunul desfășurării acestuia. Ea frînează studiul individual, îi obișnuiește pe studenți cu pregătirea mecanică a unor răspunsuri „de-a gata", într-un cuvînt, duce la înviorarea artificială a seminariilor.

Ridicarea nivelului științific al seminariilor se realizează prin însușirea de către studenți în mod independent a materialului. Pentru a stimula munca lor independentă, conducătorul de seminar trebuie să aprecieze în cuvîntul de încheiere răspunsurile studenților, evidențiind în mod deosebit pe acei care au aplicat creator cunoștințele însușite.

Studiul individual se desfășoară în cea mai mare parte pe baza conspectelor. Metoda conspectelor a început să se generalizeze în învățămîntul nostru superior, în special la catedrele de științe sociale. Totuși, se observă încă o serioasă lipsă de îndrumare practică a studenților asupra felului cum trebuie să alcătuiască un conspect.

Metoda conspectelor își atinge scopul dacă studenții se conving de necesitatea acestora. Au procedat just acele catedre care au organizat expoziții cuprinzînd diferite conspecte ale studenților, astfel încît să reiasă cum trebuie făcut un conspect bun, acelea care au inițiat consfătuiri studențești pentru schimb de experiență în ce privește alcătuirea conspectelor, care au prezentat studenților din primii ani conspecte bune ale studenților fruntași din anii superiori etc.

Verificarea periodică a conspectelor este o formă de control a muncii independente a studenților. Deseori, însă, „verificarea" conspectelor se rezumă la semnătura formală pe caiet a conducătorului de seminar, iar studentul persistă în greșeli. O astfel de „verificare" este cu totul inutilă. Este just însă procedeul folosit în anul școlar 1953—1954 la o serie de catedre de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București, unde pe caietele de conspecte ale studenților s-au făcut și scurte observații critice. La 2—3 săptămîni, catedrele au comunicat în grupa de studenți care sînt cele mai frecvente lipsuri constatate, au evidențiat studenții care au conspectat la timp materialul indicat și i-au criticat pe cei rămași mereu în urmă. Discutînd cu aceștia în legătură cu conspectele, conducătorii de seminarii au avut posibilitatea să îndrume în mod concret munca individuală a studenților, să determine o îmbunătățire simțitoare a metodelor lor de studiu individual.

Un mijloc foarte bun de cunoaștere a metodelor de lucru ale studenților, de a le da acestora îndrumări concrete, ținînd seama de particularitățile lor individuale, îl constituie consultațiile. Ele dau cadrelor didactice posibilitatea de a se apropia de studenți, de a se interesa de felul cum învață aceștia, de a cunoaște greutățile pe care le întîmpină ei la studiu, de a le da îndrumări cît mai concrete. Sînt necesare și folositoare consultațiile în grup și consultațiile individuale prin care li se arată studenților cum trebuie tratate diferite probleme, prin care li se dau indicații cu privire la metodica cercetării acestora, la cunoașterea și expunerea lor.

Consultațiile indică în general profesorului dacă prelegerea ținută a stîrnit interesul studenților și în ce măsură aceștia au fost antrenați în studierea ei. După ce au studiat materialul bibliografic indicat la cabinetul catedrei, studenții cer la consultații lămuriri asupra problemelor care le-au rămas neclare, iar profesorul poate astfel orienta cu real succes studiul lor individual.

Cabinetele catedrelor pot deveni adevărate centre organizatorice și metodice ale muncii independente a studenților. Ei pot găsi aici materialele și îndrumările competente de care au nevoie în studierea materialului indicat, pot primi indicații cu privire la organizarea muncii lor științifice. Din păcate, în unele locuri cabinetele se transformă în secretariate ale catedrelor sau într-o anexă a bibliotecilor.

Pentru a contribui în mod real la îmbunătățirea studiului individual al studenților, cabinetele metodice existente în institute și universități, ca și cabinetele catedrelor, trebuie să popularizeze experiența sovietică și realizările proprii în această privință, să organizeze forme variate de activitate — conferințe, expoziții, dezbateri, consfătuiri, completarea la zi a bibliografiei etc. — ținînd seama de necesitățile concrete ale muncii.

O însemnătate deosebită pentru formarea deprinderii studenților de a munci individual o au lucrările practice. Acestea dau studenților posibilitatea de a aplica imediat în practică noțiunile teoretice însușite, le formează deprinderea de a folosi utilajul de laborator. Preparînd în laborator o substanță pentru care a fost necesară o instalație complicată și o continuă atenție, reușind să producă în laborator un fenomen fizic pe care în prealabil l-a studiat din punct de vedere teoretic, studentul capătă încredere în propriile lui forțe, capătă dragoste pentru munca de cercetare științifică. Tocmai de aceea este necesară o cît mai mare atenție a cadrelor didactice și a conducerilor instituțiilor de învățămînt superior pentru cît mai buna organizare a lucrărilor practice, a muncii în laborator.

Un rol însemnat în asigurarea însușirii temeinice a cunoștințelor de către studenți, în atragerea lor la o muncă intensă de studiu, îl au cercurile științifice. In a doua jumătate a acestui an școlar au avut loc conferințe științifice studențești pe centre universitare. Ele au relevat unele succese obținute de studenți în munca lor științifică. Astfel, cercul științific agrotehnic de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București a prezentat la conferință referatul „Contribuții la studiul agro-pedologic al solului din gospodăria agricolă colectivă „Pămînt deștelenit" din comuna Mircea Vodă", referat care aduce un aport însemnat la cunoașterea solului din punct de vedere agro-pedologic. Un cerc științific de la Institutul de petrol și gaze din București a propus o metodă care a și început să fie aplicată în producție, reducînd prețul de cost la uleiurile solvente. Și asemenea exemple sînt multe. Ele ne arată că legătura cu practica sporește interesul studenților față de studiu și posibilitatea lor de a înțelege problemele.

Dacă cele mai multe instituții de învățămînt superior au înțeles însemnătatea cercurilor și s-au preocupat de îndrumarea lor, mai sînt unele facultăți care n-au folosit cercurile științifice pentru a stimula activitatea individuală a studenților. In aceste facultăți tematica muncii în cercuri nu a fost bine aleasă, legătura cu practica s-a realizat în mod formal, activitatea științifică a studenților a fost sporadică.

Este necesar ca în anul școlar viitor să se acorde o mai mare atenție cercurilor științifice studențești, deoarece ele contribuie la dezvoltarea dragostei și a interesului studenților pentru disciplina respectivă și dezvoltă deprinderile lor de cercetare științifică.

Indrumarea studiului individual al studenților trebuie să înceapă odată cu intrarea acestora în instituțiile de învățămînt superior. O muncă bine chibzuită cu studenții anului I își pune pecetea pe întreaga dezvoltare, pe metodele de lucru și succesele lor în anii următori de studiu, și chiar ulterior, în producție.

Studenților trebuie să li se arate practic, încă din anul I, cum se alcătuiește un conspect, cum se întocmește o fișă de studii. In tot cursul primului an de învățămînt al studenților trebuie să se urmărească formarea deprinderii lor de a sezisa și de a expune clar, cu propriile lor cuvinte, ideile principale ale materialului studiat.

Pentru noul an școlar, unele institute, ca de exemplu I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București, și-au propus printre obiectivele lor principale îmbunătățirea îndrumării studiului individual al studenților prin acordarea unei atenții deosebite muncii cu studenții din anul I. Este bine ca îndată după deschiderea anului școlar să se organizeze în toate instituțiile de

La examenele de Constituţie

Răspunsurile elevilor la examenele de Constituţie care s-au desfăşurat de curînd în şcoli au arătat cum au muncit profesorii de Constituţie pentru înarmarea elevilor cu noţiunile de bază privitoare la problemele social-politice, cum au folosit lecţiile pentru educarea comunistă a tineretului.

Examenele au dovedit preocuparea multor cadre didactice pentru îmbunătăţirea calităţii lecţiilor de Constituţie, străduinţa lor de a pregăti elevii cît mai temeinic. Un exemplu pozitiv în această privinţă ni-l dă şcoala de 7 ani din comuna Vîrfurile, raionul Gurahonţ, regiunea Arad. Cu prilejul examenului, cei mai mulţi elevi de la această şcoală au dat răspunsuri precise şi juste, s-au exprimat corect, dovedind că profesoara lor s-a străduit să asigure o însuşire conştientă a cunoştinţelor. Din răspunsurile lor s-a desprins faptul că le sînt clare şi bine cunoscute şi unele noţiuni de economie politică (forţe de producţie, relaţii de producţie etc.). Ei ştiu să lege cu pricepere cunoştinţele dobîndite la lecţiile de Constituţie cu cunoştinţele de istorie. La examen s-a putut constata că elevii înţeleg deosebirea esenţială dintre falsa democraţie burgheză şi caracterul real democratic al statului nostru democrat-popular şi al legii sale de bază, Constituţia R.P.R. Elevii au vorbit de asemenea despre superioritatea hotărîtoare a statului socialist sovietic faţă de statele capitaliste. Structura de clasă a societăţii socialiste sovietice, superioritatea sa, au fost analizate de elevi pornind de la economie, de la producţie.

Făcînd comparaţie între felul cum sînt garantate drepturile înscrise în Constituţia noastră faţă de drepturile prevăzute în constituţiile regimului burghezo-moşieresc un elev a răspuns: „In constituţiile regimului burghezo-moşieresc erau înscrise drepturi, dar ele erau numai formale". El a ilustrat apoi prin exemple faptul că în trecut drepturile poporului nu erau garantate în nici un fel.

La examen elevii au dezvoltat în mod just, pe măsura puterii lor de înţelegere, problema celor trei formaţiuni social-economice ale economiei naţionale a ţării noastre, au analizat corect formele proprietăţii socialiste şi au arătat superioritatea formaţiunii socialiste faţă de celelalte formaţiuni ale economiei naţionale.

Elevii au dovedit că au posibilitatea de a gîndi de sine stătător. Răspunsurile lor —deşi uneori necomplete— au arătat totuşi că ei şi-au însuşit conştient cunoştinţele predate, că sînt în stare să formuleze cu propriile lor cuvinte o idee şi s-o argumenteze.

Astfel de rezultate bune s-au obţinut şi la alte şcoli. In special s-au obţinut rezultate bune acolo unde profesorii de Constituţie au folosit în lecţiile lor exemple actuale, care au ilustrat diferenţa esenţială dintre situaţia tot mai bună a oamenilor muncii din ţara noastră şi viaţa din ce în ce mai grea a maselor muncitoare din ţările capitaliste.

Unul dintre elevii clasei a VII-a de la şcoala medie „I. L. Caragiale" din Bucureşti a dezvoltat la examen o temă cu privire la drepturile fundamentale ale cetăţenilor din R.P.R. El şi-a început expunerea în felul următor: „Dacă am întreba un muncitor ce drepturi a avut în timpul regimului burghezo-moşieresc, el ne-ar putea povesti multe, dar nu despre drepturi. Şi elevul şi-a continuat expunerea exemplificînd concret lipsa de drepturi a maselor populare în timpul regimului burghezo-moşieresc.

In general, elevii din această clasă au dat răspunsuri bune. Unii dintre ei au făcut just legătura între cunoştinţele studiate în timpul anului şi problemele actuale ale politicii internaţionale, vorbind despre conferinţele de la Berlin şi de la Geneva, despre lupta pentru pace etc.

Din păcate, nu s-au înregistrat pretutindeni asemenea rezultate. Unii profesori s-au mulţumit la examen cu răspunsuri-telegramă, cu simple enumerări sau definiţii. Aşa s-a întîmplat, de pildă, la examenul de la şcoala medie nr. 4—13 din Bucureşti.

Aceste lipsuri în pregătirea elevilor se datoresc faptului că de foarte multe ori predarea Constituţiei este ruptă de viaţă, lecţiile sînt lipsite de date şi exemple grăitoare în legătură cu justeţea politicii partidului şi guvernului nostru, cu lupta lor pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. Viaţa oferă un material deosebit de bogat în această privinţă — dar mulţi profesori de Constituţie îl folosesc în măsură mult prea mică.

Nivelul scăzut al cunoştinţelor elevilor se datoreşte şi faptului că unii profesori care n-au ştiut să ţină seama de puterea de înţelegere a elevilor, de particularităţile vîrstei lor, au folosit în predare termeni necunoscuţi pentru elevi. O astfel de tratare a problemelor de Constituţie a dus în bună parte la nivelul scăzut al răspunsurilor date la examen de către elevele clasei a VII-a de la şcoala nr. 35 din Arad, deşi profesorul de Constituţie de la această şcoală se pregăteşte conştiincios pentru lecţii. Multe dintre elevele acestei clase nu au putut da răspunsuri satisfăcătoare, au dovedit că n-au înţeles noţiunile de bază. Se descurcau mai bine în expunerea datelor care trebuiau memorate şi pe care le-au învăţat mai mult sau mai puţin pe de rost, dar tăceau sau spuneau lucruri cu totul confuze atunci cînd li se cerea să expună idei. De exemplu, ele n-au putut spune despre constituţiile burgheze decît că au un caracter nejust şi se bazează pe exploatare, fără a fi însă în stare să-şi argumenteze afirmaţiile.

Combaterea formalismului în predarea cunoştinţelor de Constituţie este o datorie importantă a cadrelor didactice, o condiţie de bază pentru ridicarea nivelului muncii profesorilor de Constituţie. In această privinţă are o însemnătate hotărîtoare îmbunătăţirea metodelor de predare. Este necesar ca profesorii de Constituţie să folosească într-o măsură mult mai largă decît pînă acum materialul didactic, literatura, şi mai ales să lege strîns predarea de viaţă, de problemele actuale.

Organele de îndrumare şi control şi în special metodiştii de Istorie şi Constituţie de la cabinetele pedagogice regionale nu au sprijinit suficient pînă acum pe profesorii de Constituţie. Ei vor trebui să dea mai multă atenţie de aci înainte acestei discipline, să înarmeze cadrele didactice cu îndrumări metodice, să culeagă, să studieze şi să popularizeze experienţa înaintată a profesorilor fruntaşi, dînd astfel tuturor profesorilor de Constituţie posibilitatea de a urma exemplul acestora. In munca de cunoaştere şi extindere a experienţei bune în predarea Constituţiei un rol important revine şi Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice, precum şi Institutului de ştiinţe pedagogice, care au datoria să se preocupe mai mult şi mai bine decît în trecut de această problemă.

De asemenea este necesar să se ia măsuri pentru îmbunătăţirea manualului de Constituţie. De curînd, în revista „Contemporanul" s-a publicat un articol în care sînt analizate o serie de lipsuri ale manualului. Editura de Stat didactică şi pedagogică are datoria să revizuiască manualul, înlăturînd lipsurile pe care le conţine.

Chezăşia succesului în predarea Constituţiei stă în cunoaşterea şi aplicarea experienţei şcolii sovietice în acest domeniu. Profesorii de Constituţie din şcolile sovietice predau astfel obiectul lor, încît fiecare articol din Constituţie capătă viaţă pentru elevi, trece prin mintea, prin sufletul lor. In volumul „Povestiri din viaţa şcolii sovietice" se publică reportajul „Directoarea de studii", în care este înfăţişată experienţa pedagogului A. V. Polojinţeva în predarea Constituţiei U.R.S.S. Lecţiile Anei Vasilievna Polojinţeva sînt un mijloc puternic de a învăţa pe elevi să gîndească la problemele cele mai mari, cele mai importante şi necesare în viaţă, de a-i învăţa cum trebuie să trăiască, cum trebuie să muncească pentru a deveni cetăţeni demni de glorioasa lor patrie. Minunatele realizări ale Uniunii Sovietice devin astfel pentru elevi ei întruchiparea vie a Constituţiei U.R.S.S.

Pentru a ridica necontenit nivelul lecţiilor de Constituţie, pentru a lichida lipsurile pe care le mai prezintă predarea Constituţiei în şcolile noastre, pentru a face din lecţiile de Constituţie o armă importantă în educarea comunistă a elevilor noştri, trebuie să muncim aşa cum muncesc pedagogii sovietici, trebuie să învăţăm necontenit din experienţa activităţii lor.

ANA ARONESCU

Activitatea unui cerc pedagogic

Cercul pedagogic al educatoarelor din raionul Stalin al oraşului Bucureşti, condus de tovarăşa Valeria Emilian, directoarea căminului de zi de la Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", a desfăşurat în acest an o activitate rodnică.

Căutînd să trezească în rîndurile educatoarelor un interes tot mai viu pentru problemele educaţiei preşcolare, conducerea cercului a pregătit cu seriozitate fiecare şedinţă, cercetînd bibliografia, căutînd un material documentar cît mai variat şi bogat, sprijinind şi îndrumînd educatoarele care trebuia să expună referate sau să desfăşoare lecţii deschise.

Pentru a determina o participare cît mai largă a educatoarelor la discuţiile din cerc şi pentru buna desfăşurare a acestora, conducerea cercului a întocmit planuri de întrebări referitoare la conţinutul temelor puse în discuţie. Pe baza acestor planuri, fiecare educatoare avea posibilitatea să dezvolte un aspect al problemei şi să-l lămurească, să completeze cele expuse în referat cu date din experienţa proprie. Acest procedeu, folosit la primele şedinţe de cerc, a avut şi un caracter educativ. El a contribuit la formarea deprinderii educatoarelor de a discuta în mod practic toate laturile unei probleme, de a sezisa esenţialul, de a sistematiza expunerile şi a dus la îmbogăţirea conţinutului discuţiilor.

Şedinţele cercului au fost completate cu demonstraţii practice. Astfel, în şedinţa în care s-a discutat ce activităţi se pot planifica în orele de după masă s-a pregătit şi s-a prezentat un spectacol de teatru de umbre, cu piesa „Ridichea uriaşă". Cu acest prilej educatoarele au făcut schimb de experienţă în ceea ce priveşte organizarea unor astfel de spectacole pentru copii.

O contribuţie însemnată la îmbunătăţirea muncii cercului a adus-o colţul pedagogic al căminului de la „Casa Scînteii". Acest colţ a fost înzestrat cu o bibliotecă pedagogică, unde educatoarele pot găsi materialul bibliografic de care au nevoie. Se găsesc aici scrisori metodice, planuri de muncă, referate tratînd diferite teme, gazete de perete cu articole privind publicaţiile pedagogice nou apărute, tipare de jucării, siluete pentru teatrul de umbre, costume pentru jocurile de creaţie ale copiilor, jucării lucrate de copii sau de educatoare, precum şi indicaţiile metodice necesare realizării lor.

Cabinetul pedagogic al secţiei orăşeneşti de învăţămînt a sprijinit îndeaproape activitatea cercului educatoarelor din raionul Stalin, îndrumînd munca conducerii cercului şi dînd indicaţii pentru o mai bună desfăşurare a activităţii sale.

ELENA VARZARI

Un cămin sezonier bine gospodărit

De curînd a început să funcţioneze în comuna Popeni, raionul Bîrlad, un nou cămin sezonier pentru copiii colectiviştilor şi ai ţăranilor muncitori din comună. Căminul este sprijinit de comitetul executiv al sfatului popular comunal, de gospodăria agricolă colectivă şi de cooperativă, care îl aprovizionează cu alimentele necesare. Comitetul executiv a repartizat din timp căminului combustibilul necesar, iar gospodăria colectivă a pus la dispoziţia lui însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi. In acest fel, căminului — care este frecventat de peste 40 de copii ai colectiviştilor şi ai ţăranilor muncitori din comună — i s-au asigurat condiţii bune de funcţionare.

Educatoarea căminului pregăteşte cu copiii programe artistice, care cuprind recitări, coruri şi dansuri populare. Aceste programe sînt prezentate apoi pe scena căminului cultural din comună. Colectiviştii participă cu bucurie la manifestările artistice organizate de căminul sezonier.

Excursiile elevilor şi ale studenţilor

Nu de mult, elevii anului II de la şcoala medie silvică din Pucioasa au făcut o frumoasă şi interesantă excursie de studiu în munţii Bucegi. Ei au străbătut masivul Bucegi trecînd peste culmile Dichiu, Nucet, Piatra Arsă, Caraiman şi Babele, au vizitat peştera Ialomicioarei şi cabanele Bolboci şi Scropoasa.

Cu prilejul excursiei elevii au studiat succesiunea zonelor de vegetaţie şi de arboret şi diferite roci. O deosebită atenţie s-a dat cercetării plantelor întîlnite în cale, dintre care o mare parte a fost studiată de ei la lecţiile de botanică forestieră. Cu ajutorul profesorului de specialitate, elevii au determinat diferite specii de plante şi arbori, ca: rododendron, afini, jnepeni, anini de munte etc.

Un obiectiv important al excursiei l-a constituit cercetarea exemplarelor rare de Pinus cembra (zîmbru). Asupra acestei specii se fac observaţii de cîţiva ani, pentru a se preciza unele caractere încă nedeterminate.

Elevii au colecţionat multe plante cu rădăcini, pe care le-au pus în cutii dinainte pregătite, pentru a le planta la „colţul alpin" din pepiniera şcolii.

Prof. IOAN M. DINU

★

Absolvenţii clasei a VII-a de la şcoala din comuna Răcătău au plecat de curînd, împreună cu cadrele didactice, într-o excursie de documentare. Cu prilejul acestei excursii ei au vizitat localităţile Gilău, Cluj, Cîmpia Turzii, Copşa Mică, Ocna Sibiului şi Sibiu.

In oraşul Cluj absolvenţii au vizitat muzeul istoric, grădina botanică, teatrul naţional. La Sibiu au vizitat grădina zoologică, parcul Dumbrava, muzeul de ştiinţe naturale etc.

★

Studenţii anului I de la Institutul agronomic din Craiova au organizat după examene, din iniţiativa conducerii institutului şi a organizaţiei de bază, o excursie în munţii Paringului. Scopul acestei excursii a fost ca studenţii să studieze plantele ce trăiesc în etajul montan şi alpin.

Ei au pornit pe jos de la Petroşani la cabana Paring, cale de 13 km. In drum au cercetat fîneţele bogate, caracteristice acestei regiuni, apoi etajul forestier, reprezentat prin pădurea de fag şi de molid, precum şi plantele ce însoţesc aceste fîneţe şi păduri.

Mergînd mai sus, spre vîrfurile Paring şi Cîrja, situate la o altitudine de 2406 m., au studiat vegetaţia tipică alpină. Mult interes au acordat studenţii studierii păşunii bogate, în care predomină plantele Festuca rubra, Festuca picta, Poa alpina etc.

De asemenea, o deosebită curiozitate a stîrnit în rîndurile lor flora grohotişurilor, reprezentată prin plantele Pinus montana şi Ranunculus crenatus, ca şi florile de toată frumuseţea ca Rhododendron Kotschy, Saldanella hungarica ş. a.

Excursia le-a dat studenţilor prilejul să cunoască plantele ce cresc în munţii Parîngului. Aceste plante vor îmbogăţi ierbarele tinerilor excursionişti.

ION CALIN

Tinerii geografi lucrează şi în timpul verii

In numeroasele tabere de şcolari şi pionieri care au şi început să funcţioneze în cele mai pitoreşti localităţi din ţara noastră, ca şi în taberele orăşeneşti sau de curte se bucură de multă trecere în rîndurile copiilor cercurile de geografie.

Succesul activităţii acestor cercuri depinde în primul rînd de munca profesorilor care le conduc, de posibilitatea acestora de a întocmi o tematică atractivă a muncii în cerc, în raport cu posibilităţile locale ale taberei, cu specificul geografic al regiunii şi cu particularităţile de vîrstă ale elevilor, precum şi de priceperea profesorilor de a asigura, împreună cu administraţia taberei, condiţiile materiale necesare bunei desfăşurări a activităţii.

Din inventarul cercului nu pot lipsi 8-10 busole de tip şcolar, 1-2 rulete, 1 barometru, 3-4 eclimetre, 5-6 ciocănaşe geologice, 5-6 rigle, 5-6 planşete de lemn, 1-2 termometre, o giruetă, harta R.P.R., plani-globul, hîrtie milimetrică, coli albe, caiete de 20 de file, creioane negre şi colorate, acuarele, plastilină, ipsos, acid clorhidric.

Profesorul care conduce cercul de geografie trebuie să cunoască bine regiunea unde este tabăra şi să se documenteze asupra metodicii muncii în cerc. In această privinţă îl poate ajuta consultarea metodicilor de predare a geografiei, „Cartea instructorului de pionieri", precum şi volumele „Cum trebuie să studiezi regiunea ta" de Sovietov şi Kuzneţov, „Manual practic pentru studierea regiunii tale" de Budanov şi Erdelv etc.

Cercul de geografie cuprinde în general patru secţii: hidrologie, meteorologie, geologie şi geografie. După înscrierea elevilor în cerc, în cadrul şedinţei de organizare se va indica scopul şi sarcinile fiecărei secţii în parte şi se va alege un colectiv de conducere. In planul de muncă se vor preciza pe scurt temele, scopul şi formele activităţii fiecărei secţii. Deşi fiecare secţie are obiectivele ei speciale, rezultatele observaţiilor şi ale cercetărilor vor fi cunoscute de toţi tinerii geografi, ele constituind studiul de ansamblu al regiunii respective.

Activitatea cercului tinerilor geografi urmăreşte trei obiective principale: cercetarea regiunii, studierea forţelor şi a resurselor naturale în relaţie cu economia locală, cunoaşterea muncii omului, factor activ în lupta pentru transformarea naturii.

Mijlocul principal pentru cunoaşterea regiunii cu multiplele ei aspecte este excursia geografică, care poate fi de scurtă durată — atunci cînd se desfăşoară în cadrul şedinţei de cerc — sau de o durată mai lungă, cînd depăşeşte o zi. In organizarea unei excursii trebuie să se ţină seama de vîrsta şi de nivelul de cunoştinţe al elevilor, să se fixeze o tematică precisă, alegîndu-se obiective care să dea prilej de cercetare tuturor secţiilor, să se asigure utilajul geografic necesar, să se asigure disciplina pe parcurs, împărţindu-se sarcini fiecărui membru al cercului şi să se fixeze cunoştinţele noi, dobîndite de elevi.

Conţinutul activităţii cercului nu se reduce însă la excursii. In interiorul taberei poate lua fiinţă o mică staţiune meteorologică şi se pot face o serie de lucrări practice, cum ar fi ridicarea cartogramei taberei, construirea unui sistem geografic cu forme de relief, executarea machetei taberei, determinarea meridianului local, confecţionarea unui cadran solar etc. Se pot lucra din plastilină, gips sau lut diverse secţiuni în albia rîului care trece prin apropiere, sau harta regiunii; se pot transcrie pe hîrtie milimetrică, în culori, la o scară dată, schiţele cartografice luate în excursii. Cînd timpul e defavorabil, se pot desăvîrşi cartogramele începute, se pot determina rocile şi mineralele colectate, se pot face lecturi şi jocuri geografice. Astfel, activitatea geografică va fi interesantă şi va duce la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor.

In fiecare secţie a cercului tinerilor geografi se pot desfăşura activităţi variate, atît la munte şi la mare cît şi în taberele de curte. Astfel, la munte sau în taberele de curte copiii din secţia hidrologică pot studia reţeaua hidrografică locală, făcînd observaţii asupra debitului, a vitezei de curgere şi a adîncimii apelor curgătoare, asupra malurilor şi tipurilor de albii. Se pot construi diguri, stăvilare şi lacuri de baraj în miniatură, se poate desena profilul albiilor. La mare se pot studia curenţii marini, acţiunile mecanice ale valurilor etc.

Tinerii geografi din secţia meteorologică pot urmări temperatura medie a aerului, direcţia şi tăria vîntului (cu ajutorul giruetei, al anemometrului sau al scării anemometrice), pot stabili plafonul de nori şi pot determina tipul lor, pot măsura cantitatea precipitaţiilor cu pluviometrul improvizat şi presiunea atmosferică cu barometrul, pot calcula umiditatea aerului cu higrometrul sau, în lipsa acestuia, prin cîntărirea substanţei higroscopice expuse la aer. Tinerii geografi din secţia meteorologică pot să urmărească vremea şi să facă observaţii asupra stării timpului în cursul zilelor de tabără, să întocmească calendarul meteorologic al taberei.

Copiii din secţia geologică se pot ocupa cu cercetarea geologică a regiunii prin excursii precum şi cu lucrări practice de petrografie în camera cercului. La munte şi în taberele de curte se pot studia, de exemplu, rocile ce compun malul unui rîu, structura solului în locul unde s-au produs alunecări, straturile înclinate ale unei văi seci în secţiune transversală, bogăţiile minerale ale regiunii, raportul dintre sol şi vegetaţie etc. La mare se pot studia: conturul ţărmului cu platforma continentală, plaja, terasele, faleza, depozitele terigene, loessul teraselor, concreţiunile, calcarul sarmatic, dunele etc.

Secţia cartografică, mai ales la munte, îşi poate propune teme ca orientarea în timpul zilei după semnele din natură, orientarea în timpul nopţii după steaua polară, orientarea cu ajutorul ceasului, orientarea după busolă, cunoaşterea semnelor convenţionale şi citirea unor hărţi simple. In cadrul măsurătorilor geografice de diverse tipuri se pot executa: etalonarea pasului şi aprecierea distanţelor, determinarea orei locale cu ceasornicul solar, determinarea meridianului local cu gnomonul, lucrări cu eclimetrul cu determinarea latitudinii localităţii şi măsurarea diverselor înălţimi.

Cînd vremea e nefavorabilă excursiilor şi lucrărilor pe teren, se pot organiza activităţi de cameră, cum ar fi: lecturi geografice în colectiv, desenarea hărţilor, executarea din plastilină, argilă, chit sau gips, pe lemn sau sticlă, a reliefului taberei, redactarea observaţiilor din timpul excursiilor, aranjarea pietrarelor şi determinarea rocilor, completarea calendarului meteorologic şi a albumului geografic al taberei. De asemenea, se pot organiza jocuri geografice, cum ar fi conturul geografic, lanţul geografic, o călătorie imaginară pe glob etc.

Toate aceste activităţi îi vor face pe elevi să îndrăgească mai mult studiul geografiei, îi vor învăţa să lege cunoştinţele lor de practică, le vor trezi interesul să-şi însuşească mereu noi cunoştinţe în acest domeniu.

Prof. O. TUDOR

învăţămînt superior conferinţe în cadrul cărora să li se arate studenţilor din anul I ce discipline vor studia, să li se dea îndrumări practice privitoare la studiul individual, să li se explice cum se munceşte cu cartea în învăţămîntul superior. Este de asemenea necesar să se organizeze expoziţii de caiete de conspecte şi consfătuiri pentru schimb de experienţă, iar cabinetele şi bibliotecile să fie aprovizionate cu literatură de îndrumare privind studiul individual.

O mare atenţie trebuie acordată îndrumării studiului individual al studenţilor care învaţă fără frecvenţă, deoarece acest studiu reprezintă pentru ei forma principală de activitate. Studiind singur în cea mai mare parte a timpului, studentul fără frecvenţă trebuie să fie ajutat îndeaproape, astfel încît să nu înveţe la întîmplare, să nu-şi irosească timpul şi forţele. O mare importanţă pentru buna organizare a muncii studenţilor care învaţă fără frecvenţă o are alcătuirea din timp a cursurilor şi manualelor, întocmirea de îndrumătoare metodice, verificarea lucrărilor de control.

Deşi au fost obţinute unele succese însemnate în organizarea şi conducerea învăţămîntului fără frecvenţă, mai există însă în această privinţă o serie de lipsuri care se cer grabnic lichidate. Astfel, cursul de Maşini electrice pentru studenţii fără frecvenţă din anul III al Institutului de căi ferate „Gh. Gheorghiu-Dej" din Bucureşti, sau cursul de construcţii civile pentru studenţii fără frecvenţă din anul III al Institutului de construcţii din Bucureşti au fost elaborate cu întîrziere. Dacă unele cursuri trimise studenţilor de către Institutul de construcţii din Bucureşti — ca de exemplu cursul de Materiale şi construcţii — cuprind lecţii bine întocmite şi sistematizate, alte cursuri, cum este de exemplu cursul de Topografie, cuprind o serie de deficienţe didactice.

Pentru a veni în ajutorul studenţilor de la cursurile fără frecvenţă, facultăţile au avut sarcina să elaboreze pentru fiecare materie îndrumătoare în care să se dea explicaţii suplimentare, modele de rezolvare a exerciţiilor, indicaţii privitoare la organizarea studiului. Singurul institut care a elaborat îndrumătoare la toate materiile a fost Institutul de mecanică din Oraşul Stalin. Celelalte institute, pe lîngă faptul că nu şi-au îndeplinit în întregime această sarcină, au dat unor studenţilor indicaţii nejuste. De pildă, Institutul pentru cultură fizică şi sport a comunicat studenţilor că anul şcolar „se termină la 31 iulie sau 31 august", punîndu-i astfel în încurcătură în ceea ce priveşte planificarea muncii lor în cursul anului. In îndrumările trimise studenţilor de către Institutul de limbi străine din Bucureşti se spune: „...la baza planificării muncii individuale a studenţilor va fi pusă săptămîna lucrătoare de 54—60 ore" — indicaţie care corespunde cursurilor cu frecvenţă.

Nu s-a acordat suficientă atenţie nici trimiterii la timp a temelor de control, care contribuie într-o măsură însemnată la formarea deprinderii studenţilor de a rezolva independent problemele prevăzute în programa de învăţămînt pentru cursurile fără frecvenţă, la îndrumarea concretă a muncii lor. De exemplu, Institutul de petrol şi gaze din Bucureşti a trimis cu o mare întîrziere temele de control la fizică şi desen. Catedra de matematică a Facultăţii de mecanică de la Institutul politehnic din Bucureşti a trimis studenţilor de abia la 20 decembrie 1953 o temă care avea data de predare la 15 decembrie 1953. Pe lîngă aceasta, 5 din cele 6 exerciţii ale acestei teme erau greşite (corecturile lor, refăcute de mai multe ori, nu li se trimiseseră tuturor studenţilor nici pînă la 10 aprilie 1954). Institutul de căi ferate din Bucureşti a trimis spre rezolvare studenţilor din anul I probleme indescifrabile, din cauza unei litografieri necorespunzătoare (tema de control nr. 4 la matematică).

Unele teme de control nu au stimulat munca individuală a studenţilor care urmează cursurile fără frecvenţă, fiind mai curînd pe măsura elevilor din clasele V-VII decît pe măsura unor studenţi. Este de la sine înţeles faptul că asemenea lucrări sînt formale. De asemenea, au procedat formal unele facultăţi — cum este de exemplu Facultatea de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon" — notînd pe lucrările de control simple observaţii generale, care nu subliniau greşelile studenţilor.

Lipsurile numeroase care mai există încă în îndrumarea studiului individual la cursurile fără frecvenţă îşi găsesc explicaţia şi în aceea că nu a fost lichidată cu totul concepţia greşită despre caracterul pretins „minor" al acestei forme de învăţămînt, ceea ce a avut drept urmare ideea că acestor studenţi li se pot face concesii în ceea ce priveşte nivelul cunoştinţelor, precum şi lipsa de grijă pentru elaborarea temelor de control şi a indicaţiilor privitoare la studiul individual.

★

Odată cu începerea noului an şcolar, paralel cu munca de îmbunătăţire a lecţiilor şi seminariilor, trebuie îmbunătăţite toate formele organizatorice care duc la întărirea studiului individual: organizarea bibliotecilor şi înzestrarea lor permanentă cu materialul bibliografic necesar, întocmirea justă a orariilor, astfel încît să li se lase studenţilor cît mai mult timp pentru studiu etc. In acelaşi timp, conducerile instituţiilor de învăţămînt superior trebuie să strîngă legătura lor cu organizaţiile U.T.M. şi sindicale, în vederea unei organizări mai juste a activităţii obşteşti a studenţilor şi în vederea unei mai chibzuite folosiri a timpului lor liber, asigurînd respectarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la reglementarea activităţii obşteşti a studenţilor în universităţi şi institute de învăţămînt superior.

Alcătuirea cu chibzuinţă a orarului nu este încă o preocupare serioasă pentru toate instituţiile de învăţămînt superior. In unele locuri nu se face o pauză de 20 de minute după 3 ore de activitate, nu li se asigură studenţilor trei jumătăţi de zi libere pe săptămînă, se concentrează în mod nejust în unele zile numai ore de curs, iar în altele numai ore de seminar sau lucrări practice, sau se programează cîteva zile la rînd aceeaşi disciplină, ceea ce îngreunează atît procesul de învăţămînt cît şi munca studenţilor. Nu este suficient să ne limităm la constatarea că studenţii se plîng din cauză că sînt aglomeraţi cu sarcini didactice, ci trebuie să vedem cauza acestei supraîncărcări şi să lichidăm lipsurile în timpul cel mai scurt.

O serie de instituţii de învăţămînt superior au încercat să facă acest lucru. Astfel, Institutul politehnic din Bucureşti şi Institutul politehnic din Timişoara au cercetat cu ajutorul fişelor, prin sondaj, timpul folosit de studenţi pentru studiu la fiecare disciplină în parte, au întocmit grafice de studiu şi au formulat unele propuneri — în general juste — menite să ducă la îmbunătăţirea studiului individual. Conducerile acestor institute au considerat în mod just că graficul de studiu îngăduie rezolvarea raţională a problemelor privitoare la corelaţia între materia predată şi posibilităţile de asimilare ale studenţilor. Ele nu au mers însă mai departe şi n-au folosit concluziile trase în urma experienţelor proprii, nu au solicitat sprijinul catedrelor şi al organizaţiilor obşteşti pentru rezolvarea principalelor probleme pe care le ridică studiul individual, limitîndu-se de cele mai multe ori la unele constatări de ordin statistic. Aşa s-a putut întîmpla ca mulţi dintre studenţii acestor institute să înveţe „în asalt" şi nu ritmic, aşa cum ar fi trebuit, iar unii dintre ei să-şi prezinte cu întîrziere proiectele.

Un rol important în organizarea şi îndrumarea studiului individual al studenţilor revine decanatelor. Experienţa a dovedit că numai o justă organizare a tuturor activităţilor transformă decanatele în centre puternice, capabile să realizeze importantele sarcini care le stau în faţă. Majoritatea decanatelor din instituţiile noastre de învăţămînt superior folosesc însă insuficient posibilităţile de care dispun, se menţin ca unităţi strict administrative, întocmesc evidenţe şi situaţii, dar pierd din vedere conţinutul învăţămîntului. Desigur, decanatele trebuie să întocmească şi evidenţe, dar în acelaşi timp ele trebuie să pună în centrul preocupărilor lor problemele organizării şi conducerii muncii didactico-metodice şi ale studiului individual al studenţilor.

Decanatele trebuie să pregătească încă din timpul verii toate condiţiile pentru buna desfăşurare a studiului individual în următorul an şcolar. Este necesar ca ele să se preocupe din timp de pregătirea minuţioasă a lecţiilor introductive, să traseze cadrelor didactice sarcini privitoare la pregătirea temeinică a seminariilor introductive, la care studenţii să primească îndrumări teoretice şi practice necesare bunei desfăşurări a studiului individual la disciplina respectivă.

O atenţie deosebită trebuie să se acorde elaborării planurilor pentru desfăşurarea seminariilor în primele luni ale noului an şcolar, organizării muncii cabinetelor şi ţinerii unor scurte informări şi conferinţe care să-i lămurească pe studenţi asupra felului cum trebuie să lucreze cu cartea, să-şi ia notiţe, să facă conspecte. De asemenea, va fi necesar să se întocmească fişe de evidenţă privitoare la timpul folosit de studenţi pentru studiu şi să se elaboreze grafice de studiu individual.

Succesul în munca de îndrumare a studiului individual depinde în mare măsură de organizarea corespunzătoare a muncii decanatelor, de felul cum acestea solicită sprijinul catedrelor şi al organizaţiilor obşteşti.

Decanatele pot şi trebuie să solicite de asemenea sprijinul catedrelor de ştiinţe sociale. Acestea pot cel mai bine să-i convingă pe studenţi de importanţa şi necesitatea formării deprinderii de a studia independent şi pot constitui un bun exemplu pentru celelalte catedre. Catedrele trebuie să studieze în ce constau particularităţile distinctive ale studiului independent la fiecare disciplină în parte şi, bazîndu-se pe directivele cu valabilitate generală, să-i îndrume în mod corespunzător pe studenţi.

Sarcini însemnate în privinţa ajutorării instituţiilor de învăţămînt superior în vederea îndrumării studiului individual al studenţilor îi revin Direcţiei generale a învăţămîntului superior din Ministerul Invăţămîntului. Aceasta a contribuit în mare măsură la menţinerea lipsurilor care s-au manifestat pînă acum în instituţiile de învăţămînt superior privind organizarea şi îndrumarea studiului individual al studenţilor. Multă vreme această problemă a fost privită în mod superficial, ca o muncă de campanie, admiţîndu-se concepţia greşită după care a îndruma studiul individual înseamnă numai a te ocupa de fişele de evidenţă a timpului folosit de student pentru studiu şi de graficul studiului individual, de şedinţe „fulger" sau consfătuiri. Desigur, toate acestea îşi au importanţa lor, dar obiectivul principal al muncii în această privinţă trebuie să-l constituie îmbunătăţirea formelor principale ale procesului de învăţămînt, forme care duc implicit şi la întărirea deprinderii de a studia individual: prelegerile, seminariile, consultaţiile, cercurile ştiinţifice etc.

In viitorul an şcolar, conducerile instituţiilor de învăţămînt superior trebuie să aibă mereu în centrul atenţiei lor problemele bunei organizări şi conduceri a studiului individual al studenţilor, ridicînd continuu nivelul muncii comune a cadrelor didactice şi a studenţilor.

GH. APOSTOL şi A. TURCU

Concursul cultural-artistic al şcolilor rezervelor de muncă

Intre 2—6 iulie s-a desfăşurat în Capitală finala concursului cultural-artistic al şcolilor profesionale din sistemul rezervelor de muncă. Acest concurs, care a început la 15 martie a. c., a antrenat zeci de şcoli profesionale în activitatea artistică. In cadrul fazei de şcoală şi al celei de oraş şi-au disputat întîietatea peste 52.000 de elevi.

Finala desfăşurată în Bucureşti a dovedit că primul concurs cultural-artistic al şcolilor rezervelor de muncă a fost încununat de succes. Formaţiunile de cor care s-au prezentat în cadrul finalei au înscris în repertoriul lor cîntecele compozitorilor noştri clasici şi ale compozitorilor clasici universali. S-a evidenţiat preocuparea unor dirijori pentru promovarea cîntecelor populare specifice regiunii respective şi, în special, a celor create în ultima vreme, ilustrînd viaţa nouă a poporului nostru muncitor. Corul şcolii profesionale de metal din Bacău, de pildă, a prezentat compoziţia populară „Sîrba hidrocentralei", culeasă din folclorul regiunii.

Unii dirijori s-au preocupat să găsească forme noi de interpretare a cîntecelor. De pildă, corul şcolii profesionale din Gheorghieni a folosit forma corului vorbit, iar corul şcolii profesionale din Cîmpia Turzii a îmbinat cu succes corul cu soliştii şi orchestra.

De asemenea, echipele de jocuri populare — printre care s-au remarcat echipele şcolii profesionale din Cîmpia Turzii, a şcolii nr. 5 din Timişoara şi a şcolii nr. 1 din Craiova — au dovedit o serioasă preocupare pentru prezentarea dansurilor populare din regiunea respectivă, interpretîndu-le la un nivel artistic superior.

S-a remarcat grija unor instructori de coruri şi echipe de jocuri de a promova, alături de cîntecele şi jocurile romîneşti, cîntecele şi jocurile minorităţilor naţionale din patria noastră, ca şi ale unor popoare prietene.

Concursul cultural-artistic a scos la iveală un număr însemnat de tinere dar viguroase talente. Recitatori ca D. Fudulica şi S. Constantinescu, solişti vocali ca Letiţia Vlad sau Floarea Vitan, precum şi numeroşi solişti, instrumentişti etc. au fost distinşi cu premii în cadrul concursului.

Finala primului concurs cultural-artistic al şcolilor rezervelor de muncă a arătat însă că în organizarea activităţii culturale a elevilor mai există unele lipsuri, care trebuie înlăturate în viitor. S-a dovedit astfel că echipele de teatru ale unor şcoli au montat piese prea grele pentru posibilităţile de interpretare ale elevilor.

Formaţiunile de cor trebuie să înscrie pe viitor în repertoriul lor mai multe cîntece din folclorul local, mai multe cîntece satirice. Trebuie înlăturate din interpretarea unor echipe de jocuri populare elementele de formalism, ca şi greşelile de interpretare sau chiar de denaturare a specificului dansului. Trebuie înlăturată de asemenea lipsa de grijă a instructorilor unor coruri care nu respectă partitura compozitorului, permiţîndu-şi să „colaboreze" cu acesta.

Pe baza experienţei primului concurs cultural-artistic al şcolilor profesionale din sistemul rezervelor de muncă, activitatea culturală a acestor şcoli trebuie să se intensifice şi mai mult. Impletind în mod armonios munca de învăţătură cu activitatea artistică şi sportivă, colectivele artistice de amatori din şcoli vor contribui la educarea unor muncitori înaintaţi, instruiţi, harnici şi destoinici.

T. C.

Echipa de dansuri a şcolii profesionale nr. 5 din Timişoara interpretînd un dans popular german.

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învăţămîntul superior

Ministerul Invăţămîntului comunică:

Pentru disciplinele la care se va da examen de admitere în învăţămîntul superior, publicate în „Gazeta Invăţămîntului" nr. 273 din 3 iulie 1954, examinarea se va face din materia studiată în şcolile medii de 10 ani.

La Limba şi literatura romînă, Limba rusă, Limba şi literatura maghiară, Matematică, Fizică şi Ştiinţe naturale, examinarea se va face conform programelor publicate mai jos.

Programele pentru Chimie, Geografie, Istorie, Constituţia R.P.R. şi Limbi străine vor fi publicate în numărul viitor al „Gazetei învăţămîntului".

Limba şi literatura romînă

LIMBA ROMINA

INTRODUCERE: Despre tezele cuprinse în lucrarea lui I. V. Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii". Importanţa tezelor staliniste pentru lămurirea problemelor în legătură cu studiul limbii, pentru dezvoltarea lingvisticii.

VOCABULARUL: Componenţa vocabularului limbii romîne: fond principal de cuvinte şi vocabular schimbător. Mijloacele de îmbogăţire a vocabularului: formarea cuvintelor prin derivare şi compunere, schimbarea funcţiei gramaticale, introducerea cuvintelor noi din alte limbi.

FONETICA: Sunetele: vocale, semivocale, diftongi, triftongi, consoane. Silabe; despărţirea cuvintelor în silabe. Accentul. Aplicaţii ortografice.

MORFOLOGIA: Cuvintele flexibile şi neflexibile. Substantivul, felurile lui. Genul şi numărul substantivelor. Declinarea substantivelor. Felurile articolului, acordul lui cu substantivul. Formarea adjectivelor. Compararea adjectivelor. Felurile pronumelor. Pronumele personal (forme accentuate şi neaccentuate). Funcţia adjectivală a pronumelor. Declinarea pronumelor. Felurile numeralului. Verbul: timpurile şi folosirea lor, modurile personale şi nepersonale, formele de conjugare (activă, reflexivă, pasivă), conjugarea verbelor auxiliare, regulate, neregulate, defective şi impersonale. Cuvintele neflexibile (adverbe, prepoziţii, conjucţii şi interjecţii) şi rolul lor în vorbire.

SINTAXA: *Sintaxa propoziţiei.* Părţile de vorbire care pot avea funcţia de subiect. Subiectul subînţeles. Predicatul verbal şi cel nominal. Acordul predicatului cu subiectul într-o propoziţie cu un singur subiect, cu mai multe subiecte, cu subiecte la persoane, numere şi genuri diferite. Felurile atributului şi complementului. Ordinea cuvintelor în propoziţie, legătura cuvintelor în propoziţie şi punctuaţia cerută.

Sintaxa frazei. Propoziţii principale şi propoziţii secundare. Fraza formată prin coordonare şi subordonare. Felurile propoziţiilor coordonate (copulative, adversative, disjunctive concluzive). Transformarea părţilor de propoziţie în propoziţii subordonate. Felurile propoziţiilor subordonate (subiective, predicative, atributive, completive, circumstanţiale). Contragerea (reducerea) propoziţiilor subordonate. Topica frazei: raportul dintre propoziţiile şi grupele de propoziţii dintr-o frază şi punctuaţia cerută. Aplicaţii de punctuaţie.

LITERATURA ROMINA

Inceputurile culturii noastre. Primele manuscrise şi tipărituri în limba slavă.

Cultura romînească în secolul al XVI-lea. Primele texte şi tipărituri în limba romînă.

Cultura şi literatura romînă în secolul al XVII-lea. Istoriografia în limba romînă. (Gr. Ureche, M. Costin, R. Popescu).

Cultura şi literatura romînă în secolul al XVIII-lea. (I. Neculce, D. Cantemir).

Şcoala Ardeleană. Ion Budai-Deleanu: Ţiganiada.

Literatura romînă în primul sfert al secolului al XIX-lea. Poeţii Văcăreşti. D. Golescu: Insemnare a călătoriei mele.

Literatura romînă în cel de al doilea sfert al secolului al XIX-lea. Şcoala, presa, teatrul, artele plastice.

D. Bolintineanu: Balade istorice.

C. Bolliac: Poezia socială.

*) M. Kogălniceanu, îndrumător cultural.

*) N. Bălcescu: Despre starea socială a muncitorilor plugari. Istoria Romînilor sub Mihai Vodă Viteazul.

Gr. Alexandrescu: Lirica patriotică. Satire. Fabule.

C. Negruzzi: Al. Lăpuşneanu.

Al. Russo: Cîntarea Romîniei.

*) V. Alecsandri: Poezia. Teatrul (Despot Vodă, Chiriţa în provincie).

N. Filimon: Ciocoii vechi şi noi.

Al. Odobescu: Mihnea Vodă cel Rău. Pseudokinegheticos.

B. P. Haşdeu: Răzvan şi Vidra. Ion Vodă cel Cumplit.

Revista „Contemporanul", tribună de luptă a clasei muncitoare

Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea.

*) Mihai Eminescu: Poezii.

*) Ion Creangă: Amintiri din copilărie.

*) I. L. Caragiale: O scrisoare pierdută. Un pedagog de şcoală nouă. Arendaşul romîn. 1907, din primăvară pînă în toamnă.

I. Slavici: Budulea taichii. Moara cu noroc.

George Coşbuc: Poezii (Nunta Zamfirei, Duşmancele, Noapte de vară, Noi vrem pămînt, Doina, O scrisoare de la Muselim Selo. Paşa Hassan).

Alexandru Vlahuţă: Linişte. Unde ni sînt visătorii. 1907. Socoteala.

B. Şt. Delavrancea: Hagi Tudose, Apus de soare.

St. O Iosif: Icoane din Carpaţi. Doina.

C. Hogaş: Amintiri din călătorie. In munţii Neamţului.

Cezar Petrescu: Intunecare.

G. Topîrceanu: Balade vesele şi triste. Migdale amare.

*) Mihail Sadoveanu: Baltagul. Neamul Şoimăreştilor.

*) A. Toma: Cîntul vieţii. Acesta e cîntecul pîinii amare. Marea preluare.

L. Rebreanu: Răscoala.

*) M. Beniuc: Versuri.

*) Alexandru Sahia: Uzina vie. Ploaie de iunie.

*) Poezia romînească după 23 August: M. Beniuc, M. Banuş, Dan Deşliu, E. Jebeleanu, E. Frunză, V. Porumbacu.

*) Realizări în domeniul prozei: M. Sadoveanu: (Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă), P. Dumitriu (Nuvele).

*) Realizări în domeniul dramaturgiei. Camil Petrescu (Bălcescu), N. Moraru, A. Baranga (Pentru fericirea poporului), M. Davidoglu (Cetatea de foc).

Notă. — Programa este obligatorie în întregime pentru facultăţile la care se dă examen scris şi oral de limbă şi literatură. La facultăţile unde se dă numai examen scris la limba şi literatura romînă se cere în întregime materia din programa de limba romînă şi numai autorii şi capitolele însemnate cu asterisc (*) la literatura romînă.

Limba rusă

FONETICA, ORTOGRAFIA. Alfabetul rus. Sistemul de sunete şi litere în limba rusă. Locul accentului şi pronunţarea în limba rusă. Pronunţarea literelor o, î, u, i accentuate. Reducerea vocalelor neaccentuate în limba rusă. Asurzirea şi sonorizarea consoanelor. Consoane moi şi tari. Semnul moale şi semnul tare, ca semne despărţitoare sau pentru înmuierea sunetelor.

MORFOLOGIA. Componenţa cuvîntului. Tulpina, rădăcina, terminaţia, prefixul, sufixul. Alternanţa sunetelor. Despărţirea cuvintelor în silabe. Formarea cuvintelor. Cuvinte compuse.

PARTILE DE VORBIRE. Cuvinte flexibile şi neflexibile. Substantivul. Rolul substantivului în propoziţie. Schimbarea substantivului după gen, număr şi caz. Funcţia cazurilor şi întrebuinţarea lor cu cele mai frecvente prepoziţii. Declinarea I, II şi III. Adjectivul — rolul său în propoziţie. Acordul adjectivului cu substantivul. Felurile adjectivului. Gradele de comparaţie a adjectivului. Declinarea adjectivelor. Forma scurtă a adjectivelor şi rolul lor în propoziţie. Felurile pronumelui. Declinarea pronumelui personal, posesiv, demonstrativ, reflexiv şi determinativ. Felurile numeralului. Intrebuinţarea substantivelor cu numeralele cardinale. Exprimarea vîrstei şi datei. Verbul. Rolul verbului în propoziţie. Schimbarea verbului după număr, persoană, timp şi gen. Cele două tulpine ale verbului. Infinitivul verbelor. Conjugarea I şi II. Aspectele verbelor în limba rusă. Formarea verbelor perfective cu ajutorul prefixelor şi sufixelor. Conjugarea verbelor reflexive. Modurile indicativ, condiţional şi imperativ. Adverbul. Rolul adverbului în propoziţie. Formarea adverbelor şi gradele lor de comparaţie.

SINTAXA. Sintaxa propoziţiei. Propoziţia nedezvoltată şi dezvoltată. Părţile principale ale propoziţiei. Subiectul şi exprimarea lui. Predicatul şi exprimarea lui. Acordul predicatului cu subiectul. Părţile secundare ale propoziţiei. Complementul direct şi indirect. Exprimarea complementului. Atributul şi exprimarea lui. Complementul circumstanţial de mod, loc, timp, cauză şi scop. Exprimarea lui.

Notă. — In vederea examenului de admitere la limba rusă în institutele de învăţămînt superior, candidaţii vor pregăti în mod obligatoriu următoarele texte din manualul de limba rusă pentru învăţămîntul mediu, ed. 1952: Naşa Rodina (Patria noastră) pag. 12; Crilia Mina (Aripile păcii) pag. 30; Molodaia Gvardia (Tînăra Gardă) pag. 35; Vasile Roaită, pag. 46; Maria Cincă, pag. 49; Golos Moscvî (Vocea Moscovei) pag. 72; Puşkin v sele Mihailovscom (Puşkin în satul Mihailovscoie) pag. 181; A. N. Nekrasov, pag. 211; A. M. Gorki, pag. 219; N. A. Ostrovski, pag. 230.

Limba şi literatura maghiară

LIMBA MAGHIARA

Importanţa lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii".

VOCABULARUL: Componenţa vocabularului limbii maghiare: fond principal de cuvinte şi vocabular schimbător. Mijloacele de îmbogăţire a vocabularului.

FONETICA: Sunetele: vocale, consoane. Despărţirea cuvintelor în silabe. Accentul. Aplicaţii ortografice.

MORFOLOGIA: Verbul. Timpurile şi folosirea lor, modurile personale şi impersonale, formele de conjugare. Substantivul. Adjectivul. Gradele de comparaţie a adjectivelor Formarea adjectivelor. Numeralul. Felurile pronumelui. Adverbul. Prefixe verbale. Articolul. Conjuncţia.

SINTAXA: Predicatul şi subiectul. Atributul. Complementul direct şi complementul circumstanţial. Felurile propoziţiilor. Propoziţii principale şi propoziţii secundare.

LITERATURA MAGHIARA

Inceputurile culturii maghiare. Primele manuscrise în limba maghiară şi în limba latină. Balasso Bálint şi Zrinyi Miklós şi activitatea lor literară (sec. XVI).

A kuruc-kor költészete.

Literatura iluminării din sec. al XVIII-lea (Activitatea lui Kazinczy Ferenc şi lupta dusă de el pentru primenirea limbii).

Katona József: Bánk-bán.

Literatura şi viaţa culturală din perioada Reformei (Kölcsey Ferenc, Vörösmarty Mihály).

Literatura din perioada Reformei în Ardeal (Bölönyi Farkas Sándor, Eötvös József).

Literatura revoluţiei din 1848.

Petőfi Sándor, caracterul democratic revoluţionar al poeziei sale.

Literatura în perioada înfrîngerii revoluţiei şi întăririi reacţiunii.

Arany János şi poezia lui (epică, lirică, baladele).

Activitatea literară a lui Jókai Mór (A kőszívű ember fiai, Rab Ráby); concepţia lui despre înfrăţirea popoarelor conlocuitoare oglindită în lucrările sale.

Literatura în perioada 1867—1910 (Vaida János).

Mikszáth Kálmán.

Literatura secolului al XX-lea.

Activitatea literară şi publicistică a lui Ady Endre.

Móricz Zsigmond, demascator al regimului burghezo-moşieresc.

Literatura maghiară între cele două războaie mondiale.

József Attila, poetul proletariatului, reprezentantul cel mai de seamă al perioadei dintre cele două războaie.

Literatura maghiară din Romînia (1918—1940).

Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.R. după 23 August 1944 (proză, poezie, teatru).

Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.U. după 4 aprilie 1945.

Matematica

ARITMETICA ŞI ALGEBRA

Cele patru operaţiuni cu numere întregi. Divizibilitatea cu 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25. Descompunerea în factori primi. Aflarea c.m.m.m.c. şi c.m.m.d.c.

Cele patru operaţiuni cu fracţii ordinare şi zecimale; fracţii zecimale periodice.

Rapoarte şi proporţii. Mărimi directe şi invers proporţionale. Reguli de trei. (Probleme de atît la sută). Impărţirea unui număr în părţi direct şi invers proporţionale cu numere date.

Sistemul metric.

Extragerea rădăcinii patrate cu aproximaţie de 1/10 n.

Numere pozitive şi negative. Valoarea absolută a unui număr. Axa numerelor reale. Calcul algebric. Valoarea numerică a expresiunilor. Cele patru operaţiuni cu monoame şi polinoame. Patratul şi cubul binoamelor.

Puteri şi radicali. Exponent zero, negativ şi fracţionar. Aducerea radicalilor la acelaşi indice. Raţionalizarea numitorului.

Descompunerea polinoamelor în factori. Impărţirea unui polinom întreg în X prin X + sau — a.

Fracţii algebrice. Simplificarea fracţiilor algebrice. Cele patru operaţiuni cu fracţiuni algebrice.

Ecuaţii şi identităţi. Ecuaţii şi inecuaţii de gradul I cu o necunoscută. Sistem de ecuaţii cu două şi trei necunoscute. Probleme de gradul I.

Ecuaţii şi inecuaţii de gradul II. Relaţii între rădăcini şi coeficienţi. Descompunerea trinomului de gradul II în factori. Discuţia rădăcinilor trinomului de gradul II. Ecuaţii bipatrate. Ecuaţii binoame de gradul III şi IV.

Sisteme de gradul II sau reductibile la gradul II. Sisteme formate dintr-o ecuaţie de gradul II şi una de gradul I. Probleme de gradul II.

Noţiuni de dependenţă funcţională. Graficele fracţiilor.

Progresii aritmetice şi geometrice descrescătoare nelimitate. (Noţiunea de limită).

Logaritm. Reprezentarea grafică a funcţiei exponenţiale şi logaritmice. Logaritmul unui produs, unui cît, unei puteri şi unui radical. Logaritmii zecimali. Operaţii cu logaritm. Intrebuinţarea tabelelor de logaritm. Ecuaţii exponenţiale şi logaritmice.

Aranjamente, permutări şi combinări. Binomul lui Newton pentru un exponent întreg şi pozitiv.

Numere complexe. Cele patru operaţiuni cu numere complexe date sub forma algebrică. Forma trigonometrică a numărului complex.

GEOMETRIA

GEOMETRIA PLANA

Suma şi diferenţa segmentelor de dreaptă. Măsurarea unghiurilor. Unghiuri complementare. Unghiuri opuse la vîrf.

Triunghiuri. Felurile triunghiurilor. Linii principale în triunghi (Mediane, înălţimi, bisectoare, mediatoare).

Simetria în raport cu o dreaptă. Triunghi isoscel şi echilateral. Perpendiculare şi oblice. Teoreme asupra lor. Mediatoare şi bisectoare ca locuri geometrice.

Cercul. Diametrul perpendicular pe coardă. Proprietatea tangentei la cerc. La arce egale corespund coardele egale. Suma şi diferenţa arcelor. Unghiuri la centru. Operaţii asupra unghiurilor date în grade, minute şi secunde. Poziţia relativă a două cercuri (exterioare, tangente exterioare, secante, tangente interioare, concentrice).

Egalitatea triunghiurilor. Teorema unghiului exterior. Relaţii între laturile şi unghiurile unui triunghi. Egalitatea triunghiurilor dreptunghice. Construcţiile elementare cu rigla şi cu compasul: Perpendiculara ridicată pe mijlocul unui segment de dreaptă; perpendiculara dusă dintr-un punct pe o dreaptă: bisectoarea unui unghi; cercul înscris şi circumscris unui triunghi: tangenta într-un punct al cercului.

Drepte paralele. Axioma paralelelor şi consecinţele ei. Teorema relativă la unghiurile formate de două drepte paralele tăiate de o secantă. Mişcarea de translaţie. Unghiurile cu laturile respective: paralele sau perpendiculare.

Suma unghiurilor unui triunghi. Suma unghiurilor unui poligon convex.

Paralelogram şi trapez. Proprietăţile laturilor şi unghiurilor dintr-un paralelogram. Proprietăţile diagonalelor dintr-un paralelogram, dreptunghi, romb şi patrat.

Proprietatea dreptei care uneşte mijloacele a două laturi într-un triunghi. Proprietatea dreptei care uneşte mijloacele laturilor neparalele într-un trapez. Impărţirea unui segment în părţi egale.

Măsura unghiurilor înscrise în cerc; măsura unghiurilor cu vîrfurile înăuntru şi în afara cercului; măsura unui unghi format de o tangentă cu o coardă dusă prin punctul de contact. Construcţia tangentelor duse dintr-un punct exterior la cerc.

Segmente comensurabile şi incomensurabile. Raportul a două segmente. Drepte paralele, tăiate de un fascicol de drepte. Impărţirea unui segment în părţi proporţionale cu segmente date. Construirea unui segment care să fie al patrulea proporţional, cu trei segmente date.

Asemănarea triunghiurilor şi a poligoanelor. Construirea unui poligon asemenea cu un poligon dat. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Teorema referitoare la segmentele determinate de bisectoarele unghiurilor unui triunghi pe laturile opuse.

Relaţii metrice într-un triunghi dreptunghic. Teorema perpendicularei lăsată din vîrful unui unghi drept pe ipotenuză. Teorema lui Pitagora. Teorema lui Pitagora generalizată la triunghiurile oarecare. Segmente proporţionale în cerc. Construcţii grafice.

Poligoane regulate înscrise şi circumscrise unui cerc. Asemănarea poligoanelor regulate cu acelaşi număr de laturi şi raportul perimetrelor lor.

Calcularea laturii unui patrat, a unui exagon regulat şi a unui triunghi echilateral cînd se cunoaşte raza cercului circumscris. Relaţia dintre latura poligonului regulat cu n laturi şi latura poligonului regulat cu un număr dublu de laturi înscrise în acelaşi cerc.

Calcularea suprafeţei: dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului şi a poligonului regulat. Formula suprafeţei triunghiului cînd se cunosc cele trei laturi. Raportul ariilor a două triunghiuri sau două poligoane asemenea.

Lungimea cercului ca limita perimetrelor unor poligoane regulate înscrise cînd numărul laturilor se dublează necontenit. Lungimea cercului. Aria cercului. Raportul ariilor a două cercuri. Aria sectorului de cerc.

GEOMETRIA IN SPAŢIU

Dreaptă perpendiculară pe plan. Dreaptă paralelă cu un plan. Plane paralele. Condiţia ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan. Teorema celor trei perpendiculare.

Unghi diedru. Unghi plan corespunzător diedrului. Plane perpendiculare. Condiţia ca două plane să fie perpendiculare.

Unghiul unei drepte cu un plan.

Prismele. Suprafaţa laterală a prismei. Paralelipiped, proprietăţile muchiilor şi a diagonalelor. Relaţia între diagonală şi cele trei dimensiuni ale unui paralelipiped dreptunghic. Volumul prismei.

Piramida. Proprietăţile secţiunilor paralele în piramidă. Raportul ariilor a două secţiuni paralele cu baza. Suprafaţa laterală a piramidei şi a trunchiului de piramidă.

Volumul piramidei. Volumul trunchiului de piramidă.

Suprafaţa laterală şi volumul cilindrului, conului şi al trunchiului de con.

Sfera. Intersecţia sferei cu un plan. Cerc mare. Planul tangent la sferă. Suprafaţa sferei. Suprafaţa calotei şi a zonei sferice. Sector sferic şi segment sferic.

TRIGONOMETRIA

Definiţiile şi proprietăţile fundamentale ale funcţiilor trigonometrice.

Măsura arcelor în radiani; transformarea unui număr de grade în radiani şi invers. Unghiuri pozitive şi negative.

Determinarea funcţiilor trigonometrice (a sinusului, a cosinusului, a tangentei şi a cotangentei) a unui unghi arbitrar. Variaţia fiecăreia din funcţiile trigonometrice cînd unghiul variază de la 0 la 2 Pi.

Periodicitatea funcţiilor trigonometrice.

Relaţiile între funcţiile trigonometrice ale aceluiaşi argument. Funcţiile trigonometrice ale unghiurilor complementare.

Reducerea funcţiilor trigonometrice ale unui argument oarecare la funcţiile trigonometrice ale unui unghi ascuţit.

Graficele funcţiilor trigonometrice (a sinusului, a cosinusului şi a tangentei).

Tabelele logaritmice ale funcţiilor trigonometrice. Soluţia generală a ecuaţiilor sin x—a; cos x—a; tg x—a.

Formulele care dau funcţiile trigonometrice ale sumei a două unghiuri.

Funcţiile trigonometrice ale unui unghi dublu şi ale jumătăţii de unghi.

Transformarea sumelor în expresii calculabile prin logaritmi.

Ecuaţii şi identităţi trigonometrice.

Noţiuni asupra funcţiilor trigonometrice inverse. Valoarea principală a fiecărei funcţii trigonometrice inverse.

Rezolvarea triunghiurilor dreptunghice.

Relaţii între elementele unui triunghi oarecare: formulele fundamentale. Rezolvarea triunghiurilor oarecare.

Aplicarea trigonometriei la rezolvarea problemelor geometrice.

Fizica

MECANICA

Compunerea forţelor care acţionează pe aceeaşi direcţie. Compunerea forţelor care fac un unghi între ele. (paralelogramul forţelor). Descompunerea unei forţe date în două forţe concurente. Condiţia de echilibru a unui corp aşezat pe un plan înclinat. Compunerea forţelor paralele. Pîrghii. Maşini simple. Centrul de greutate al unui corp. Echilibrul corpurilor suspendate într-un punct. Condiţiile echilibrului unui corp sprijinit pe un plan orizontal.

Mişcarea rectilinie uniformă. Viteză. Ecuaţia mişcării rectilinii uniforme. Graficul spaţiului şi al vitezei acestei mişcări. Prima lege a mecanicii (legea inerţiei).

Mişcarea uniformă variată. Viteza medie. Viteza momentană. Acceleraţie. Mişcarea uniform accelerată fără viteză iniţială. Graficul spaţiului şi al vitezei în această mişcare.

Greutatea şi masa unui corp. Densitatea. Legea a doua a mecanicii: legătura dintre forţă, masă şi acceleraţie. Dina. Unităţi de măsură pentru forţă. Legătura între dina şi gramulforţă. Sistemul de unităţi c.g.s, m.k.s. şi unităţi tehnice, legătura dintre ele. Căderea liberă a corpurilor. Acceleraţia căderii libere a unui corp. Influenţa rezistenţei aerului.

A treia lege a lui Newton: principiul acţiunilor reciproce.

Noţiuni despre motor cu reacţie. Tialcovschi — întemeietorul teoriei motorilor cu reacţie.

Lucrul mecanic. Formula lucrului mecanic. Energie. Energie cinetică şi potenţială. Transformarea energiei potenţiale în energie cinetică şi invers. Legea conservării energiei în mecanică. Puterea.

Compunerea spaţiilor şi compunerea vitezelor (grafic). Mişcarea unui corp aruncat orizontal.

Mişcarea circulară uniformă. Viteza liniară, viteza unghiulară. Acceleraţia centripetă. Formula acceleraţiei centripete. Forţa centripetă şi forţa centrifugă. Exemple tehnice.

Legea atracţiei universale.

Corpuri elastice. Balanţa cu arc. Dinamometrul.

OSCILAŢII ŞI UNDE. SUNETUL

Exemple de mişcare oscilatorie. Perioada, frecvenţa, amplitudinea oscilaţiei. Legătura dintre perioade şi frecvenţă. Formula pendulului (fără deducerea ei). Rezonanţă mecanică. Unde transversale şi longitudinale. Viteza de propagare a undelor. Lungime de undă. Legătura între lungimea de undă, viteza de propagare a undei şi frecvenţă (sau perioadă). Unde staţionare.

Vibraţiile unui corp sonor. Undele din aer. Inălţimea sunetului. Reflexia sunetului. Rezonanţă acustică.

LICHIDE ŞI GAZE

Presiune. Legea lui Pascal aplicată la lichide şi la gaze. Principiul presei hidraulice. Presiunea lichidelor asupra fundului şi pereţilor vasului. Principiul vaselor comunicante pentru lichide omogene şi neomogene. Aplicaţii (ecluze, canalul Volga—Don etc.).

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experienţa lui Toricelli. Mărimea presiunii atmosferice. Barometrul cu mercur şi cel metalic.

Legea lui Arhimede pentru lichide şi gaze. Stabilirea greutăţii specifice a corpurilor solide şi lichide cu ajutorul legii lui Arhimede. Condiţiile de plutire a unui corp. Areometre.

Bazele fizice ale navigaţiei aeriene. Mişcarea lichidelor şi gazelor. N. E. Jucovschi şi importanţa mondială a lucrărilor sale în domeniul aviaţiei.

Legea Boyle — Mariotte. Graficul ei. Manometre cu mercur. Manometre metalice. Pompe de aer: de rarifiere şi de compresiune.

NOŢIUNI FUNDAMENTALE DESPRE TEORIA CINETICA A MOLECULELOR

Molecule. Teoria lui N. V. Lomonosov, despre structura substanţelor. Presiunea gazelor din punct de vedere al teoriei molecular — cinetice.

Coeziune. Adeziune. Tensiune superficială. Lichide care udă şi care nu udă vasul. Capilaritate. Fenomene capilare în tehnică şi în natură.

CALDURA

Termometre. Scara Celsius.

Coeficienţi de dilatare liniară şi cubică. Dilatarea neregulată a apei. Variaţia densităţii corpului la încălzire. Dilatarea gazelor. Legea Boyle — Mariotte, Gay — Lussac. Zero absolut. Scara de temperatură absolută.

Cantitate de căldură. Unităţi de măsură pentru cantitatea de căldură. Formula cantităţii de căldură necesară încălzirii unui corp.

Determinarea experimentală a căldurii specifice a corpurilor. Capacitatea calorică a diferiţilor combustibili.

Convecţia în gaze şi lichide. Conductibilitatea termică a gazelor, lichidelor şi solidelor.

Topirea. Determinarea experimentală a căldurii de topire. Variaţia volumului corpurilor la topire şi solidificare. Dependenţe între punctul de topire şi presiune.

Vaporizarea şi condensarea. Fierberea. Dependenţă între temperatura de fierbere şi presiune. Determinarea experimentală a căldurii de vaporizare.

Vapori saturanţi şi nesaturanţi, proprietăţile lor. Variaţia presiunii vaporilor saturanţi cu temperatura.

Umiditatea absolută. Umiditatea relativă. Higrometre.

Lichefierea gazelor.

Echivalentul mecanic al caloriei. Schema unei maşini cu vapori. Inventatorul maşinii cu vapori, I. I. Polzunov. Motor cu combustie internă. Randamentul maşinii cu vapori şi a motorului cu combustie internă.

ELECTRICITATEA

Acţiunea reciprocă a sarcinilor electrice. Legea lui Coulomb. Electroscop. Repartizarea electricităţii pe suprafaţa conductorului. Electrizarea prin influenţă.

Cîmpul electric al sarcinii. Intensitatea cîmpului şi calcularea lui în cele mai simple cazuri (două sarcini punctiforme). Noţiunea generală despre potenţial electric. Unitatea de diferenţă de potenţial. Voltul. Capacitatea electrică. Unitatea de capacitate electrică. Condensatorii şi întrebuinţarea lor.

Intensitatea curentului. Unitatea de intensitate de curent — amperul. Diferenţa de potenţial de la capetele conductorului. Legea lui Ohm pentru o porţiune de circuit. Rezistenţa conductorului. Unitatea de rezistenţă. Ohmul. Rezistenţa specifică. Formula rezistenţei electrice. Dependenţa rezistenţei de temperatură. Reostate.

Legarea în serie şi în paralel a conductorilor.

Legea lui Ohm pentru un circuit închis. Legarea în serie şi în paralel a elementelor galvanice.

Energia şi puterea curentului. Unităţi de energie şi de putere. Energia curentului electric şi transformarea ei în alte feluri de energie.

Legea Joule — Lenz. Aparatele de încălzit. Becul cu incandescenţă a lui A. N. Ladighin. Siguranţe electrice.

Electroliză. Legile lui Faraday pentru electroliză. Inventatorul galvanoplastiei, B. S. Iacobi. Noţiuni de disociaţie electrolitică. Elementul Volta şi Daniell. Principiul acumulatorilor.

Magneţi naturali şi artificiali. Polimagneţi şi acţiunile lor reciproce. Inducţie magnetică. Cîmpul magnetic. Magnetism terestru. Cîmpul magnetic al unui curent rectiliniu. Regula burghiului. Cîmpul magnetic al unui curent circular. Cîmpul magnetic al unui selenoid. Electromagnetul. Soneria electrică şi telegraful. Acţiunea cîmpului magnetic asupra unui curent mobil. Ampermetrul şi voltmetrul, introducerea lor în circuit.

Inducţia electromagnetică. Producerea forţei electromotoare de inducţie. Experienţa lui Faraday. Regula lui Lenz. Sensul curentului indus. Autoinducţia. Bobina Ruhmford. Curentul alternativ. Principiul unui dinam de curent alternativ. Principiul generatorilor şi al motorilor cu curent continuu. Colectorul. Telefonul.

Curentul electric în gaze. Raze catodice, natura şi proprietăţile lor. Emisia de electroni a metalelor incandescente. Descoperirea arcului electric de către V. V. Petrov. Inventatorul sudurii electrice, N. G. Slaveanov. Lampa termoelectronică şi întrebuinţarea ei.

Transformatori electrici. Transportul energiei electrice la distanţă.

Oscilaţii electromagnetice şi unde. Bazele radiotehnicii. Inventatorul radioului, A. S. Popov.

OPTICA

Izvoare de lumină. Corpuri transparente şi opace. Propagarea rectilinie a luminii. Determinarea vitezei luminii. Umbra şi penumbra.

Legile reflecţiei luminii. Formarea imaginilor într-o oglindă plană. Oglinzi sferice concave. Reflectorul.

Legile refracţiei luminii. Indice de refracţie. Refracţia în prizmă şi în lame cu feţe paralele plane. Unghi limită. Reflexie totală.

Lentile convergente şi divergente. Formula lentilei (fără deducerea ei). Formarea imaginilor în lentile. Puterea optică a lentilei.

Aparatul de proiecţie. Aparatul fotografic. Lupa. Microscopul. Telescopul. Miopism şi prezbitism. Ochelari.

Descompunerea luminii solare în prismă. Spectrul solar. Spectroscop. Razele invizibile (infraroşii şi ultraviolete). Spectre de emisie şi de absorbţie. Liniile lui Fraunhofer. Noţiunea de analiză spectrală. Noţiuni despre razele X (Röntgen).

Intensitate luminoasă. Unitate de intensitate. Dependenţa intensităţii lumini de distanţa pînă la izvorul luminos şi de oblicitatea razelor. Compararea intensităţii luminoase a diferitelor izvoare. Unităţi fotometrice. Fotometrie.

Noţiuni despre natura ondulatoare a luminii. Interferenţa luminii.

Acţiunea luminii. Presiunea luminii. Experienţele lui P. N. Lebedev. Efectul foto-electric.

STRUCTURA ATOMULUI

Structura atomului, nucleul, învelişul electronic al nucleului. Radioactivitatea. Dezagregarea nucleului. Noţiuni despre energia nucleară.

Ştiinţe naturale

ZOOLOGIE: *Nevertebrate:* Protozoare, Celenterate, Viermi, Moluşte, Antropode. *Vertebrate:* Peşti, Batraciene, Reptile, Păsări, Mamifere. Animale domestice de importanţă economică; Ovine, Bovine, Porcine, Cabaline.

Dezvoltarea lumii animale. Unitatea dintre organism şi mediu. Schimbarea lumii animale de către om; Influenţa factorilor externi asupra animalelor în concepţia miciurinistă.

ANATOMIA ŞI FIZIOLOGIA OMULUI: Organismul ca tot unitar: Sistemul osteo-muscular. Sistemul organelor de circulaţie. Sistemul organelor de respiraţie. Sistemul organelor de digestie. Schimburile de substanţă şi energie. Sistemul organelor de secreţie. Pielea. Glande cu secreţie internă. Particularităţile fiziologice ale organismului în dezvoltare.

BOTANICA: Rolul plantelor în natură şi în economia naţională; Celula. Alcătuire. Compoziţie chimică. Funcţiuni.

Ţesuturi vegetale. Anatomie. Fiziologie.

Rădăcină. Morfologie. Anatomie. Funcţiuni.

Tulpina. Morfologie. Funcţiuni.

Frunza. Morfologie Funcţiuni.

Floarea. Morfologie. Funcţiuni. Polenizare. Fecundare.

Seminţe. Morfologie. Compoziţie chimică.

Epoci de însămînţare. Pregătirea seminţelor pentru semănat. Germinaţia.

Fructul. Morfologie. Compoziţie chimică.

Inmulţirea plantelor.

Importanţa biologilor ruşi şi sovietici pentru o biologie ştiinţifică înaintată.

Principalele grupări de plante: bacterii, alge, ciuperci, licheni, muşchi, ferigi. Plante cu seminţe descoperite: bradul, pinul. Plante cu seminţe închise în fructe: mărul, părul şi alţi pomi fructiferi, smeura şi căpşuna. Leguminoase: fasolea şi mazărea. Solanaceae: pătlăgelele roşii, cartoful. Cruciferae: varza, conopida. Cucurbitaceae: castraveţele, dovleacul, pepenele. Compositae: floarea soarelui, păpădia. Chenopodiaceae: sfecla. Malvaceae: bumbacul. Linaceae: inul. Moraceae: cînepa. Gramineae: grîul, porumbul, orzul, orezul, secara. Liliaceae: ceapa. Umbelifere: morcovul.

BAZELE DARWINISMULUI. Lupta pentru evoluţionism în perioada predarwinistă. Ch. Darwin şi teoria lui. Realizările savanţilor ruşi darwinişti. Invăţătura miciurinistă, etapă superioară în dezvoltarea ştiinţei biologice.

Originea omului.

Noi cadre de muncitori

Examenele de absolvire au constituit o preocupare serioasă pentru cadrele didactice şi elevii şcolii profesionale din Lupeni.

Muncind stăruitor în timpul anului, folosind din plin orele de practică şi studiind temeinic, sub îndrumarea profesorilor şi maiştrilor, elevii s-au prezentat bine pregătiţi la examen. Răspunsuri bune au dat elevii I. Moga, Ion Varga, T. Mureşan şi alţii. Ei au dovedit că şi-au însuşit cunoştinţe trainice.

In perioada examenelor s-a organizat şi o expoziţie a şcolii, unde au fost expuse lucrările elevilor din timpul anului şi cele executate pentru proba practică la examenul de absolvire. Astfel se pot vedea, frumos aranjate pe planşe mari, compase, cleşte, şublere şi alte obiecte executate cu multă pricepere.

Absolvenţii se pregătesc acum pentru munca lor în producţie. Ei vor fi mecanici de mină, forjari sau electricieni la diferite întreprinderi industriale din ţară. Pregătirea pe care au dovedit-o la examene este o chezăşie că, pe locul de producţie, absolvenţii îşi vor duce la bun sfîrşit sarcinile, vor contribui din plin la dezvoltarea industriei în ţara noastră.

E TETILEANU
corespondent

Metodă originală

La şcoala nr. 1 de fete din Turnu Măgurele s-a petrecut un fapt care iese din comun — şi care a ieşit de altfel de mult din practica şcolilor.

Este vorba despre o măsură luată de profesoara Maria Ionescu Genescu, care predă limba romînă la susamintita şcoală.

Printre elevele tovarăşei Ionescu se află şi nepoata dumisale. Faptul acesta n-ar fi împiedicat cu nimic bunului mers al învăţăturii, pentru că în definitiv şi nepoatele profesoarelor trebuie să înveţe într-o şcoală. Nu vedem nimic rău nici în faptul că nepoata învaţă la şcoala la care predă mătuşa.

Toate ar fi bune, numai că în cazul de faţă, a intervenit o nepotrivire: mătuşa predă, dar nepoata nu învaţă. Şi poate că nici acest lucru n-ar fi prezentat o gravitate excepţională pentru bunul mers al muncii întregii clase, dacă mătuşa profesoară n-ar fi trecut la unele măsuri foarte originale pentru îndreptarea situaţiei şcolare a nepoatei.

E drept că în acest sens se puteau face multe: să fie meditată, să fie supravegheată etc. Tovarăşa Ionescu nu s-a gîndit însă la nici una din aceste măsuri. De altfel, nu s-a gîndit prea mult nici la măsura pe care a luat-o în cele din urmă.

Măsura a fost descoperită uimitor de simplu, aşa cum se întîmplă cu orice mare descoperire: constatînd că nepoata e în pericol de a cădea la examen, profesoara i-a comunicat din vreme subiectele.

Trebuie să recunoaştem că, ulterior, gîndindu-se la primejdia de a fi bănuită de favoritism, şi amintindu-şi de altfel că mai are şi alte eleve slab pregătite, care ar putea-o face de ruşine la examen, a „îndreptat" situaţia: a comunicat subiectul întregii clase.

„In felul acesta — şi-o fi spus tovarăşa Ionescu — iese bine şi nepoata, iese bine toată clasa, ies şi eu cu faţa curată, şi în şcoală şi în familie!"

Este înduioşătoare dragostea tovarăşei profesoare pentru nepoţica ei.

Este impresionantă şi dorinţa de a obţine rezultate bune de la toate elevele.

De obicei însă, asemenea rezultate se obţin prin alte măsuri. Iar în cazurile cînd se folosesc măsuri originale ca cele ale tovarăşei Ionescu, se pot găsi contra-măsuri, mult mai obişnuite, însă foarte eficace pentru cei care nu-şi respectă cele mai elementare îndatoriri de corectitudine.

O şcoală nouă

Pentru că localul de şcoală din comună devenise neîncăpător faţă de numărul copiilor de vîrstă şcolară, ţăranii muncitori şi cadrele didactice din comuna Conţeşti, raionul Răcari, regiunea Bucureşti, au hotărît într-o adunare populară să construiască un local nou. Din sumele rezultate prin autoimpunere au fost procurate materiale necesare noii construcţii.

In prima jumătate a lunii iunie, într-un cadru sărbătoresc, ţăranii muncitori din Conţeşti au început construcţia. Mobilizaţi de organizaţia de partid, zeci de ţărani muncitori iau parte la munca voluntară. Deputaţii I. Dincă, Ştefan V. Neagu şi Duţă Petre, pe lîngă faptul că muncesc zilnic la noua construcţie, mobilizează şi pe alţi ţărani muncitori. Tovarăşa Elena Sfetcovici, responsabila comisiei de femei şi deputată în sfatul popular local, mobilizează gospodinele din comună pentru a sprijini construcţia şcolii.

Pentru terminarea la timp a localului de şcoală, învăţătorii şi profesorii din comună, împreună cu elevii mai mari, participă şi ei la lucrările de construcţie. Numai în decurs de cîteva săptămîni zidurile clădirii au fost ridicate aproape pînă sus.

O preocupare deosebită pentru bunul mers al lucrărilor de construcţie arată comitetul executiv al sfatului popular comunal. Datorită condiţiilor create, pînă la deschiderea noului an şcolar şcoala cea nouă va fi gata.

PETRE MANOLACHE
corespondent

Bibliografie

Au apărut de curînd Analele Romîno-Sovietice, seria Filozofie, nr. 2/1954 redactate sub îngrijirea Institutului de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R.

Revista cuprinde un bogat şi variat material documentar, deosebit de actual.

Cităm din sumar articolele „Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea — o mare forţă în lupta pentru comunism" semnat de I. Aleksandrov, „Dialectica şi materialismul în filozofia lui Heraclit din Efes" de F.H.Kessidi şi articolul lui E. Brandis, intitulat „Estetica şi arta burgheză contemporană — armă ideologică a reacţiunii".

Rubrica „Din experienţa didactică a U.R.S.S." prezintă articolul „Despre seminariile organizate în anul I şi II de studii" de A.I.Koposova. In acest articol se face cunoscută activitatea catedrei de marxism-leninism de la Institutul pedagogic din Saratov în ceea ce priveşte organizarea seminariilor din anii I şi II de studiu.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4 39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 275 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 17 iulie 1954

In acest număr:

• 50 DE ANI DE LA MOARTEA MARELUI SCRIITOR RUS A. P. CEHOV: „Cucoanele" — scenetă după schița cu același titlu de A. P. Cehov; Tamara Gane — Umanismul operei lui Cehov (pag. 2)

• Cu privire la organizarea consfătuirilor raionale și regionale ale cadrelor didactice din august 1954 (pag. 3)

• Foileton. — Din jurnalul unui student fără frecvență (pag. 3)

• Condițiile de înscriere la examenul de admitere în instituțiile de învățământ (pag. 3)

• Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învățământul superior (pag. 4)

Pentru îmbunătățirea muncii cabinetelor pedagogice regionale

Pe baza prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951 au fost create cabinete pedagogice în toate centrele regionale din țara noastră. Ele sînt menite să sprijine dezvoltarea muncii metodice în școli și raioane, să îndrumeze cadrele didactice spre studierea și folosirea în mod creator a pedagogiei și experienței școlii sovietice, să popularizeze și să ajute la extinderea experienței înaintate a pedagogilor fruntași din școlile patriei noastre.

Cabinetele pedagogice, ca instituții de bază în îndrumarea muncii metodice, sînt organe ale secțiilor regionale de învățămînt și lucrează sub conducerea directă a șefilor secțiilor. Toată activitatea cabinetelor pedagogice se desfășoară pe baza planurilor de muncă aprobate de șefii secțiilor regionale de învățămînt, care sînt chemați să acorde cabinetelor un ajutor multilateral și să participe efectiv la munca lor.

Deși lucrează doar de puțin timp, majoritatea cabinetelor pedagogice regionale au dovedit că și-au înțeles menirea. Sprijinindu-se pe un activ format din cele mai bune cadre didactice și organizînd întreaga lor activitate pe baza studierii și a cunoașterii temeinice a activității școlilor și a cadrelor didactice din regiunea respectivă, ele îndrumează munca cercurilor pedagogice, a consiliilor metodice raionale și a comisiilor metodice din școli în vederea ridicării calificării învățătorilor și profesorilor, în vederea îmbunătățirii metodelor lor de muncă, contribuind prin toate mijloacele la răspîndirea celei mai bune experiențe. În același timp, ele combat de pe poziții principiale metodele greșite folosite încă de unele cadre didactice în predare, analizează cu atenție cauzele lipsurilor și indică măsurile pedagogice prin care să se asigure ridicarea continuă a nivelului învățămîntului în școli. De asemenea, ele acordă un ajutor metodic susținut cadrelor didactice care nu au studiile cerute de funcția îndeplinită precum și celor cu rezultate slabe în muncă.

Cu ajutorul colectivelor de muncă pe care și le-au creat, cabinetele pedagogice au organizat vizite în școli pentru cunoașterea directă a muncii pedagogilor fruntași, pentru cercetarea cauzelor lipsurilor. Majoritatea cabinetelor au organizat lecții deschise, referate în cadrul cercurilor pedagogice cu privire la experiența celor mai buni pedagogi, au studiat și popularizat experiența diriginților și a directorilor de școli. În multe locuri s-a organizat schimbul de experiență între directorii de școli, între cercurile pedagogice, au avut loc consultații individuale și pe grupe, seminarii, expoziții pedagogice etc.

Toate aceste măsuri au dus la intensificarea muncii metodice în școli și raioane, la extinderea studiului și aplicării metodicilor, la dezvoltarea interesului cadrelor didactice pentru continua lor desăvîrșire profesională. Astfel, rezultatele obținute la sfîrșitul acestui an școlar în unele regiuni ca București, Timișoara, Oradea, Ploești, Pitești, Suceava reflectă în bună măsură și munca metodică bine organizată și susținută de secțiile de învățămînt cu ajutorul cabinetelor pedagogice regionale. De exemplu, considerînd că una din sarcinile de bază ale cabinetelor pedagogice este să îndrumeze cadrele didactice cu privire la parcurgerea temeinică și în timpul necesar a programei școlare, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Timișoara a acordat o mare atenție îndrumării cadrelor didactice în vederea aplicării instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului cu privire la completarea programei cu cunoștințe agricole practice.

Multe secții de învățămînt și-au dat seama că pentru ridicarea continuă a nivelului muncii din școală, pentru a asigura cabinetelor pedagogice condițiile necesare în vederea cunoașterii și popularizării experienței înaintate trebuie să realizeze o puternică rețea metodică în toate raioanele. Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Pitești, de exemplu, a obținut o serie de succese tocmai datorită existenței și activității consiliilor metodice raionale. Pe baza planului de muncă al secțiilor raionale de învățămînt, aceste consilii metodice au adus o valoroasă contribuție în scoaterea la iveală a experienței bune. Astfel, problema organizării muncii independente la elevi a fost urmărită în 35 de școli de diferite tipuri, timp de 3 luni, la toate clasele. Materialul adunat a fost sistematizat și trimis cabinetului pedagogic spre valorificare și popularizare.

În activitatea cabinetelor pedagogice regionale mai există însă o serie de lipsuri pentru a căror înlăturare trebuie luate măsuri imediate. Mai sînt încă unele secții de învățămînt regionale care nu au înțeles rolul și menirea cabinetelor pedagogice. Secția de învățămînt a regiunii Cluj și cea a regiunii Hunedoara — de pildă, au confundat rolul metodistului cu cel al inspectorului școlar. Această înțelegere greșită a avut ca urmare folosirea metodiștilor în munci necorespunzătoare. Li s-a cerut metodiștilor să facă un număr fix de inspecții pe teren, să rezolve probleme administrative, probleme de cadre și chiar să încheie procese-verbale în școli.

Este necesar ca în viitorul an școlar secțiile de învățămînt regionale să înlăture aceste lipsuri. Trebuie să fie clar că metodiștii nu sînt organe de inspecție. Ei au numai rolul de îndrumători ai muncii metodice. Metodiștii nu fac inspecții, nu încheie procese-verbale și nu iau măsuri administrative. Ei se deplasează în școli și studiază munca unor cadre didactice, a unor conducători de școli, a unor diriginți etc., conform planului de muncă aprobat de șeful secției regionale de învățămînt. Pe baza unui studiu științific multilateral asupra problemei cercetate, metodiștii informează secția regională de învățămînt asupra celor constatate, făcînd propuneri concrete cu privire la măsurile pe care secția trebuie să le ia în vederea lichidării lipsurilor și în vederea generalizării celor mai bune metode. Șefii secțiilor de învățămînt au datoria să analizeze lucrările și propunerile cabinetelor pedagogice și să dea directivele necesare pentru aplicarea lor în practică.

Faptul că metodiștii nu fac inspecții și nu iau măsuri administrative nu înseamnă că ei sînt organe pasive, că trebuie să treacă nepăsători peste cele observate. Dimpotrivă, un metodist priceput va îndruma munca pedagogului a cărui activitate o studiază, îi va arăta cum trebuie să muncească, îi va recomanda materiale bibliografice, îl va sfătui să participe la lecțiile unor pedagogi cu mai multă experiență etc. De asemenea, el va informa conducătorul școlii respective asupra celor constatate și va face recomandări pentru îndrumarea pedagogilor cu mai multe greutăți și pentru răspîndirea experienței fruntașilor din școala respectivă.

O mare importanță în munca metodiștilor o are informarea secțiilor de învățămînt raionale de către metodiștii cabinetelor pedagogice asupra celor constatate în școlile din raionul respectiv. Trebuie combătută și lichidată atitudinea acelor metodiști care nu informează secțiile raionale de învățămînt asupra constatărilor făcute, lipsindu-le astfel de posibilitatea de a lua la timp unele măsuri operative.

Activitatea cabinetelor pedagogice poate fi rodnică numai atunci cînd ea se bazează pe o strînsă legătură cu terenul. Unele cabinete pedagogice n-au apreciat însă la justa ei valoare legătura vie, directă, cu școlile, cu oamenii. Ele s-au mulțumit să trimită secțiilor raionale tot felul de hîrtii scrise, să ceară situații peste situații, copii ale proceselor-verbale, ale planurilor, fără să cerceteze dacă în felul acesta nu împiedică secțiile de învățămînt raionale în muncă, dacă ele însile au timpul necesar să studieze atît materialele.

Din darea de seamă trimisă I.P.C.D. de către cabinetul pedagogic al regiunii Craiova, rezultă că acest cabinet, deși are unele rezultate bune în activitatea sa, a cerut secțiilor raionale de învățămînt și cercurilor pedagogice un mare număr de rapoarte, procese-verbale, lecții etc., materiale a căror alcătuire a cerut mult timp și care nici nu pot fi cercetate în întregime de cabinet. Desigur, nu trebuie neglijată studierea unor asemenea materiale. În nici un caz însă aceasta nu trebuie să devie singura preocupare a cabinetelor pedagogice deoarece astfel munca vie cu oamenii se înlocuiește prin înecarea în hîrtii, ceea ce duce la formalism și birocratism.

Lipsurile existente în activitatea cabinetelor pedagogice se datoresc în mare măsură și deficiențelor serioase ce persistă în munca organelor lor superioare. Unele secții de învățămînt regionale încă nu s-au străduit să completeze schemele cabinetelor pedagogice cu cadre corespunzătoare. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice și-a concentrat atenția mai mult asupra muncii desfășurate în cadrul cursurilor centrale și prea puțin asupra conținutului și formelor de activitate a cabinetelor pedagogice. De asemenea, Ministerul Învățămîntului nu a trimis nici pînă acum cabinetelor pedagogice regulamentul de funcționare. Este necesar ca pînă la deschiderea noului an școlar să se definitiveze și să se trimită cabinetelor pedagogice acest regulament.

În vederea îmbunătățirii muncii cabinetelor pedagogice în viitorul an școlar este necesar să se întocmească cu mai multă grijă planurile de muncă, să se acorde mai mare atenție organizării legăturii vii cu pedagogii, cu cercurile pedagogice și consiliile metodice raionale, să se acorde o mare atenție studierii problemelor legăturii școlii cu agricultura.

Pentru ca activitatea cabinetelor pedagogice să aducă o contribuție mai însemnată decît pînă acum la îmbunătățirea muncii școlilor, este necesar ca în viitorul an școlar ele să acorde o deosebită grijă folosirii întregii rețele metodice, intensificării activității metodice în cadrul grupelor de școli, activizării cît mai largi a consiliilor metodice raionale, a cercurilor pedagogice.

O atenție deosebită trebuie să acorde cabinetele pedagogice creșterii prestigiului metodistului, apropierii lui de mase, asigurării unui ajutor metodic de înaltă calitate. În acest scop, este necesar să se intensifice studierea experienței școlilor sovietice, să se lărgească contribuția metodiștilor la pregătirea consfătuirilor raionale. În actuala etapă, cînd se desfășoară pregătirea consfătuirilor raionale din toamnă, cabinetele pedagogice trebuie să mobilizeze metodiștii la studierea temeinică a materialului cules de cabinete și de inspectorii secțiilor regionale și raionale de învățămînt, la alcătuirea unor dări de seamă din care pedagogii să aibă ce învăța pentru îmbunătățirea muncii lor.

Șefii secțiilor regionale de învățămînt sînt datori să studieze și să analizeze periodic activitatea cabinetelor pedagogice luînd la timp măsurile necesare pentru continua lor întărire. În același timp, este necesară o legătură mai strînsă a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice cu cabinetele pedagogice.

Dezvoltarea muncii metodice în școli și în raioane, îmbunătățirea conținutului științific și pedagogic al muncii cabinetelor pedagogice necesită o rezolvare mai operativă a problemelor acestor cabinete de către Ministerul Învățămîntului.

Luptînd pentru îmbunătățirea muncii lor, cabinetele pedagogice vor ajuta cadrele didactice să obțină rezultate mult mai bune în instruirea și educarea fiilor oamenilor muncii din patria noastră, vor întări contribuția lor la dezvoltarea învățămîntului.

In cinstea zilei de 23 August

CHEMARE

către toate școlile elementare, medii și profesionale din raionul „Nicolae Bălcescu" și din orașul București

Sărbătorirea celei de a zecea aniversări a eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică este întîmpinată de oamenii muncii din învățămînt cu noi eforturi în muncă pentru înarmarea tinerelor cadre cu cunoștințe temeinice și educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Îndrumați de comitetul raional de partid, de comitetul sindical raional și de secția de învățămînt pentru a desfășura o mai vie activitate în vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar și pentru dezvoltarea activității culturale în rîndul maselor pe timpul verii, noi, oamenii muncii din învățămînt din comuna Popești-Leordeni, raionul „Nicolae Bălcescu", în cinstea zilei de 23 August, chemăm la întrecere pe toți cei ce muncesc în învățămîntul preșcolar, elementar, mediu și profesional din orașul București pentru asigurarea unor condiții cît mai bune în vederea deschiderii noului an școlar.

In acest scop ne luăm următoarele angajamente:

1. Terminarea construcției prin autoimpunere a celor două săli de clasă de la Popești-Leordeni, repararea și curățirea localului școlii pînă la data de 15 august a. c.

2. Completarea și repararea mobilierului școlii pînă la data de 15 august a. c.

3. Repararea pînă la 20 august a. c. a materialului didactic deteriorat și confecționarea de noi materiale didactice necesare.

4. Aprovizionarea școlii cu rechizite și cu manualele școlare pentru anul școlar 1954—1955 care vor apare pînă la 20 august a. c.

5. Cuprinderea la cursurile de alfabetizare a încă 10 neștiutori de carte din cei care n-au fost cuprinși pînă în prezent.

6. Organizarea a trei manifestări artistice și prezentarea lor la G.A.S. din comună și la arie pînă la 20 august a. c.

7. Sprijinirea muncilor agricole de vară din comună, prin confecționarea și afișarea a 27 lozinci și trei fotomontaje la arie și în comună, prin sprijinirea gazetei de arie cu cîte un articol săptămînal pînă la terminarea campaniei de treeriș și prin mobilizarea elevilor în acțiunea de stringere a spicelor.

8. Întreținerea culturilor și stringerea recoltelor de pe lotul școlar și de pe cele individuale în cele mai bune condiții, folosind metode agrotehnice înaintate.

9. Sprijinirea muncii culturale în cadrul căminului cultural „Olga Bancic" din comună prin trei conferințe, organizarea și sprijinirea echipelor artistice în vederea concursului artiștilor amatori.

10. Colectarea a 500 kg deșeuri de materiale feroase și stringerea a 10 kg. plante medicinale, pînă la 20 august 1954.

ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU
Director
RADU ALEXANDRU
Președintele comitetului de instituție

S. PAVELESCU
Secretarul Org. de bază P.M.R.
PENA CONSTANTIN
Secretarul Org. de bază U.T.M.

Alături de țăranii muncitori

Îndrumați de către organizația de bază și de deputații sfatului popular comunal, învățătorii și elevii din satul Preuțești, raionul Tg. Neamț, sprijină cu avînt întrecerea patriotică pentru obținerea de recolte sporite.

Paralel cu activitatea culturală ce se desfășoară în cadrul căminului cultural, unde cadrele didactice vorbesc țăranilor muncitori despre foloasele aplicării metodelor agrotehnice înaintate, învățătorii îi antrenează pe elevi la îndeplinirea unor munci agricole potrivite cu puterile lor. Astfel, numeroși elevi au plivit de buruieni însemnate suprafețe de teren cu diferite culturi de pe tarlaua țăranilor întovărășiți din localitate.

Aceste lucrări îi ajută totodată pe elevi să-și consolideze cunoștințele și deprinderile practice căpătate în școală. Printre elevii care au efectuat cele mai multe ore de muncă voluntară la întreținerea culturilor se numără pionierii Aurelia Chelariu, Gavril Păpușoi, Teodor Coasă, Elena Manolache și alții.

VACANȚA ELEVILOR

Prin regiunile pitorești ale patriei

106 elevi excursioniști de la Școala de șapte ani cu limba de predare germană din Cisnădie, raionul Sibiu, au pornit, sub conducerea cadrelor didactice, curînd după terminarea anului școlar, într-o frumoasă călătorie prin țară.

Trecînd prin valea Oltului, excursioniștii au putut vedea măreția defileului Turnu-Roșu, masivul Lotrului și străvechea mînăstire Cozia. Ei au trecut prin frumoasele stațiuni climaterice de pe malul Oltului, au văzut întinsele pogorîri de la Drăgășani și apoi, în drum spre Capitală, vestitul codru al Vlăsiei.

După vizitarea Capitalei, elevii au plecat spre litoral, unde au petrecut trei zile. La întoarcere, trecînd prin valea Prahovei, cadrele didactice au arătat elevilor excursioniști sondele petrolifere și frumoasele stațiuni de munte din Bucegi. Elevii au vizitat apoi Orașul Stalin.

In excursie

Excursia ce trebuia să înceapă imediat după terminarea examenelor era așteptată cu multă nerăbdare de cele 46 de pioniere din detașamentele nr. 1 și 2 de la școala medie de fete cu limba de predare maghiară din Cluj. Itinerariul excursiei era cunoscut încă din cursul anului școlar. Chiar și părinții elevelor împărtășeau emoțiile copiilor lor. Ei s-au preocupat împreună cu conducerea școlii de asigurarea condițiilor materiale ale excursiei.

Împărțite în grupe, pionierele s-au pregătit cu mult entuziasm pentru drum. Citeva dintre ele au schițat etapele itinerariului: la mare, se vor opri la Vasile Roaită și Techirghiol. Apoi vor pleca să viziteze minunata capitală a patriei noastre, — Bucureștiul.

Tovarășa Zsigmond Iulia, profesoară de geografie și diriginta clasei a VII-a, cunoștea planurile fiecărei eleve care va pleca în excursie. Ea le-a povestit despre programul întîlnirilor lor cu pionierii și școlarii care-și petrec vacanța la taberele de la mare, cu oamenii muncii veniți la odihnă, cu pionierii din București.

Se apropia clipa plecării. Totul fusese pregătit, pus la punct. Pînă și caietele de însemnări erau aranjate la locul lor în rucsacuri. Ionasz Terezia, Pred Ana, Kerkeș Maria și toate celelalte pioniere erau gata de plecare.

★

Cu rucsacurile în spate, micile excursioniste din Cluj se îndreptau grăbite spre gară. Iată-le pe peron, înșirate în ordine, două cîte două.

In cele din urmă, acele ceasului arătară că ora plecării este aproape. Toate privirile se îndreptară în partea de unde se auzea un șuierat pătrunzător. Gîfîind și huruind, trenul cel mult așteptat se apropie de peron. Excursionistele se grăbiră să-și ocupe un loc în apropierea ferestrei, ca să poată privi satele, orașele, munții și apele pe lîngă care vor trece. Încă un șuierat și trenul părăsi gara.

Iată-le pornite în excursie! Din vagon începu să răsune un cîntec. Un cîntec vesel pionieresc.

LA MARE

...Se luminează de ziuă. O dimineață neobișnuită pentru copiii din Cluj. Cît vezi cu ochii numai apă, încrețită de valuri liniștite. Ce apă întinsă! Pionierele o privesc cu ochi mari, respirînd cu nesaț aerul tare.

Profesoara de geografie le dă explicații amănunțite despre vegetația din fundul mării, despre lacul Techirghiol, despre cîmpiile dobrogene. Pionierele vorbesc cu admirație despre curajul și dîrzenia celor care înfruntă valurile furioase ale mării...

In zilele excursiei, pionierele din Cluj au cunoscut marea și vizitatorii ei: pionieri, școlari, studenți din toate colțurile patriei, oameni ai muncii veniți să-și petreacă concediul de odihnă pe plajele însorite ale litoralului. Ele au legat aici prietenii pe care nu le vor uita niciodată.

...Soarele asfințește, aruncînd pe mare umbrele tărmului dobrogean. O seară frumoasă, liniștită, una din acele seri în care simți o adevărată fericire să te lași în voia visurilor.

LA BUCUREȘTI

Chiar în cursul primei dimineți, tinerele excursioniste pornesc spre Palatul pionierilor. Pășesc pe poarta lui cu răsuflarea tăiată de emoție. Ochii le fug în toate părțile. Unele ar vrea să întîrzie mai mult în sălile cercului de literatură, altele n-ar mai părăsi camera poveștilor. Un grup de tinere naturaliste a poposit în sala în care sînt expuse tot felul de păsări împăiate, ierbare minunate, colecții de minerale. Altul, nu se mai satură privind realizările pionierilor din cercul de mecanică.

Fetițele își însemnează cu sîrg în carnețel tot ce li se pare mai important. Cînd vor ajunge la Cluj, vor discuta cu colegele lor despre munca cercurilor de la Palatul pionierilor, vor încerca să lucreze și ele la fel.

După amiază, excursionistele au vizitat Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Multe lucruri interesante au aflat ele aici: cum se tipăresc cărțile, ziarele și revistele, cum sînt lucrate manualele școlare. Au văzut mașini minunate: linotipe, calandre, rotative. Ai de ce te minuna!

Și despre plimbările cu barca și vaporașul pe lacul Herăstrău, sau despre vizita la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa" vor avea de povestit mult timp colegelor lor.

Intr-o călătorie de șapte zile, pionierele au avut posibilitatea să cunoască multe din realizările regimului nostru democrat-popular.

Pionierele știu că aceste realizări au fost înfăptuite de oamenii muncii în anii puterii populare. Ele știu că, înainte de 23 August 1944, copiii oamenilor muncii din țara noastră nici nu puteau visa la o asemenea viață ca cea pe care o trăiesc acum copiii patriei noastre libere. Școli și muzee, palate și case pentru pionieri, parcuri, tabere și colonii în cele mai frumoase colțuri ale țării, cărți și reviste, spectacole, excursii — toate stau astăzi la dispoziția lor. Și toate sînt rodul muncii libere, care a devenit posibilă în țara noastră după eliberarea ei de către glorioasa Armată Sovietică.

Excursia pe care au făcut-o pionierele din Cluj în zilele acestea, în preajma celei de a zecea aniversări a eliberării țării noastre, a fost pentru ele un prilej de a-și cunoaște și mai bine țara, a făcut să crească dragostea lor pentru patrie și pentru oamenii muncii, recunoștința lor pentru marea Uniune Sovietică.

M. ZAHARIA

De pe întinsul patriei

Un club al tineretului

De curînd, în localul școlii medii din orașul Huși a avut loc deschiderea clubului elevilor și studenților din oraș, organizat de Comitetul raional U.T.M. în colaborare cu secția de învățămînt. Cu acest prilej, elevii și studenții au ascultat cuvîntul de deschidere, rostit de tov. Axon Gheorghe, din partea Comitetului raional U.T.M. Tovarășa profesoară A. Vrînceanu, directoarea clubului, a prezentat apoi programul de activitate.

După festivitatea de deschidere, participanții au vizitat sala de sport a clubului, înzestrată cu tot felul de materiale sportive și sala de lectură, care cuprinde o bibliotecă bogată.

În cadrul clubului s-au organizat cercuri de științe naturale, de fizică, de matematică, de literatură etc.

I. SCHAFFER
corespondent

Realizări în munca obștească

Cadrele didactice din cuprinsul raionului Urziceni desfășoară o intensă muncă de sprijinire a țăranimii muncitoare, care participă cu însuflețire la întrecerea socialistă de pe ogoare în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre. Ei popularizează metodele agrotehnice înaintate cu privire la întreținerea culturilor și la toate lucrările necesare pentru recoltare, treeriș și dezmiriștire. De asemenea, ei mobilizează pionierii și școlarii la munca de stringere a spicelor.

Pe lîngă munca lor obștească, învățătorii și profesorii se preocupă îndeaproape de pregătirea deschiderii în bune condiții a noului an școlar. Astfel, și-au luat angajamentul să termine lucrările de reparație și curățenie a localurilor școlilor pînă la 20 august. De asemenea, vor fi terminate și date în folosință pînă la începutul anului școlar trei localuri noi de școală și un local pentru școala din satul Malu.

Se desfășoară intens munca de alfabetizare a neștiutorilor de carte care mai există în satele raionului.

Printre cadrele care muncesc cel mai bine în această perioadă se numără învățătorii și profesorii de la școlile din comunele Moldoveni, Adîncata, Alexeni, Bărcănuți, Borănești, Broșteni, Grindușu etc.

prof. CONSTANTIN CHIRIAC
Moldoveni, raionul Urziceni

Odihna cadrelor didactice

Prin grija Comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Miercurea-Ciuc s-a organizat în vara aceasta o casă de odihnă pe cont propriu la Tușnad pentru cadrele didactice.

Casa cuprinde 50 de locuri și funcționează de la 1 iulie, cu 4 serii de cîte 12 zile. Învățătorii și profesorii își vor putea petrece plăcut zilele de concediu la această casă de odihnă. Cu forțe noi, reîntorși în școli, ei vor munci cu și mai mult elan pentru educarea și instruirea elevilor, viitorii constructori ai socialismului.

Prof. SERGIU M. GALITZA

Pregătiri pentru noul an școlar

În școala noastră, pregătirile pentru noul an școlar au început imediat după terminarea examenelor. Ne-am preocupat îndeaproape de procurarea materialelor necesare, astfel că reparațiile și curățenia au fost terminate din timp. Am luat de asemenea măsuri pentru stringerea manualelor transmisibile de la elevi.

Sub conducerea profesorilor, elevii adună material didactic din natură pentru alcătuirea ierbarelor și insectarelor.

Comitetul de părinți de pe lîngă școală ne dă un sprijin însemnat în munca de pregătire pentru noul an școlar. Prin contribuția bănească și prin munca voluntară depusă de părinții copiilor, s-a construit o magazie pentru lemne.

ION CODIIA
directorul școlii mixte de 7 ani din com. Șercăița, Făgăraș

Spectacole prezentate de elevi

Încă din cursul anului școlar, elevii școlii medii mixte nr. 1 din Zalău au studiat o serie de piese de teatru, urmînd ca în vacanța de vară să organizeze reprezentații teatrale.

Astfel, elevii claselor a IX-a „A" și a IX-a „B" au pregătit cu multă grijă piesa „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale. După prezentarea piesei în orașul Zalău, cercul dramatic a plecat în turneu. Elevii au dat reprezentații reușite la Șimleul Silvaniei, Jibou, Dej și Gherla.

ELENA CERVENCA
corespondentă

Acțiunile pionierilor

În comuna Sudriaș din raionul Făget s-a deschis de curînd o tabără de curte. În programul taberei ocupă un loc de frunte acțiunile pionierilor în cinstea zilei de 23 August. Plini de însuflețire, pionierii strîng spice, culeg plante medicinale, lucrează pe lotul de experiență și pe terenul gospodăriei școlii.

Numai în primele trei zile de la deschiderea taberei, pionierii și școlarii au strîns 23 kg floare de tei, atît din comuna Sudriaș cît și din comunele învecinate și au altoit 34 de trandafiri.

Fruntași în această acțiune sînt pionierii și elevii Ion Boteanu, Gh. Berzava, Olga Lachi, Ion Borboni, Maria Covaci etc.

I. ENAȘESCU
corespondent

50 DE ANI DE LA MOARTEA MARELUI SCRIITOR RUS A. P. CEHOV

Şcolile sovietice comemorează pe Anton Pavlovici Cehov

Şcolile şi instituţiile de învăţămînt pedagogic din Uniunea Sovietică, împreună cu întreaga lume progresistă, comemorează pe larg 50 de ani de la moartea celebrului scriitor rus Anton Pavlovici Cehov, iubit cu înflăcărare de tot poporul sovietic.

Ministerul Invăţămîntului al R.S.F.S.R. a elaborat un plan de organizare a jubileului.

La Moscova se organizează pentru şcolarii din clasele superioare o seară festivă, închinată creaţiei lui A. P. Cehov. In toate taberele de pionieri şi în alte instituţii extraşcolare de vară au loc matinee şi seri organizate de echipele artistice de amatori, închinate memoriei lui A. P. Cehov. In casele şi palatele pionierilor, în cluburile şi sălile de concert pentru şcolari ale marilor oraşe, se organizează seri festive, la cari cei mai buni artişti citesc din operele lui Cehov.

In şcoli şi institute se organizează expoziţii consacrate vieţii şi creaţiei scriitorului, expoziţii de popularizare a operelor lui.

Pe lîngă biblioteci şi cluburi, în casele de citit, în taberele de pionieri au loc seri dedicate operelor lui A. P. Cehov. De asemenea, se organizează excursii la locurile legate de viaţa şi opera lui Cehov.

Cadrele didactice de la sate desfăşoară în mijlocul populaţiei o largă propagandă a creaţiei lui A. P. Cehov, citesc în faţa populaţiei fragmente din operele sale, organizează spectacole şi seri închinate memoriei lui Cehov.

In institutele şi şcolile pedagogice au loc seri festive, şedinţe închinate lui A. P. Cehov ale consiliilor ştiinţifice şi ale catedrelor de limba şi literatura rusă, ale cercurilor şi societăţilor studenţeşti.

Directorii instituţiilor pedagogice au publicat cele mai bune lucrări dedicate lui A. P. Cehov. In tematica lucrărilor cercurilor şi a societăţilor ştiinţifice studenţeşti au fost incluse teme legate de creaţia lui A. P. Cehov.

Secţia de radiodifuziune pentru copii şi tineret a organizat emisiuni jubiliare dedicate lui Cehov. Şcolarii ascultă la radio referate şi lecţii despre creaţia lui A. P. Cehov, lecturi artistice şi înscenări din operele sale, în cea mai bună interpretare artistică.

CUCOANELE

Scenetă în două tablouri
Adaptare de B. I. Petkera,
artist al poporului al R.S.F.S.R.,
după schiţa cu acelaşi titlu a lui
A. P. Cehov

PERSONAJELE:

Feodor Petrovici — director al şcolilor de învăţămînt primar, în vîrstă de 40 de ani;
Nastasia Ivanovna — soţia lui, de 35 de ani;
Vremenski — învăţător, de 35 de ani;
Polzuhin — de 25 de ani;
Servitorul directorului

TABLOUL I.

(Feodor Petrovici, directorul învăţămîntului primar, îl primeşte în biroul său pe învăţătorul Vremenski. Feodor Petrovici stă la masa lui de lucru. Pe marginea unui scaun sade amărît Vremenski)

FEODOR PETROVICI — Nu, domnule Vremenski, demisia este inevitabilă. Cu o voce ca a dumitale nu poţi să-ţi continui meseria de învăţător. Dar cum s-a întîmplat de ţi-ai pierdut-o?

VREMENSKI — (hiriind) Am băut bere rece... Eram transpirat...

FEODOR PETROVICI — Ce nenorocire! A servit omul patrusprezece ani, şi deodată, poftim, ce năpastă pe capul lui. Dintr-o nimica toată iată-te nevoit să-ţi strici cariera. Şi ce ai de gînd să faci acum? (Invăţătorul tace). Eşti familist?

VREMENSKI — (tuşeşte şi hîrîie) Am nevastă şi doi copii, luminăţia voastră..

(Pauză)

FEODOR PETROVICI — (Se scoală de la masa de lucru şi se plimbă agitat prin cameră). Nici nu mă ajută capul, ce să fac cu dumneata! Invăţător nu mai poţi să fii, ca să ieşi la pensie n-ai nici vîrsta, nici vechimea necesară... iar ca să te las să pleci aşa, la voia întîmplării, nu-mi vine de loc la îndemînă. Eşti un om de-al nostru, ai servit la noi paisprezece ani, prin urmare e de datoria noastră să te ajutăm... Dar cum să te ajutăm? Ce aş putea eu să fac pentru dumneata? Pune-te şi dumneata în situaţia mea: ce aş putea să fac pentru dumneata? (Tăcere. Se plimbă prin cameră. Deodată se opreşte, faţa i se luminează, pocneşte din degete. Incepe să vorbească repede). Cum de nu mi-a venit ideea asta mai înainte! Ascultă, uite ce aş putea să-ţi propun. Săptămîna viitoare, impiegatul de la azilul nostru iese la pensie. Dacă vrei, treci în locul lui! Poftim! (Vremenski, care nu se aşteptase la atîta bunăvoinţă, sare de bucurie pe scaun cu faţa însenmnată de bucurie). Perfect. Chiar azi să faci cererea...

VREMENSKI — Vă mulţumesc cu toată recunoştinţa şi cu tot respectul, Feodor Petrovici. Cu toată recunoştinţa şi cu tot respectul... (Pleacă, salutîndu-l cu plecăciuni adînci şi repetate).

FEODOR PETROVICI — (răsuflă uşurat). Aşa... Bine am procedat! (Se autoadmiră satisfăcut) Drept şi cinstit...

(Intră Nastasia Ivanovna)

...Ca un om bun, drept şi absolut onorabil..

NASTASIA IVANOVNA — Despre cine vorbeşti, Fedea?. Cine-i omul acela atît de onorabil?

FEODOR PETROVICI — Vorbeam despre mine însumi, draga mea... Uite, i-am propus bietului învăţător Vremenski un post vacant, deci am procedat ca un om absolut onorabil.

NASTASIA IVANOVNA — Ah, da, Feodor, cît p-aci era să uit! Eri a fost la mine Nina Sergheevna şi a intervenit pentru un tînăr. Mi se pare că la noi la azil va fi un loc vacant.

FEODOR PETROVICI — (se încruntă). Aşa e, numai că locul acesta a fost promis altcuiva. Şi apoi tu îmi cunoşti doar principiul: nici odată nu fac numiri după protecţie.

NASTASIA IVANOVNA — Ştiu, dar pentru Nina Sergheevna cred că se poate face o excepţie. Ea ţine doar atîta la noi, şi pînă acum n-am fost în stare să-i facem nici un serviciu. Nici să nu te gîndeşti, Fedea, să refuzi! Cu aceste capricii ale tale ai s-o jigneşti şi pe dînsa şi pe mine.

FEODOR PETROVICI — Şi pentru cine, mă rog, intervine ea?

NASTASIA IVANOVNA — Pentru Polzuhin.

FEODOR PETROVICI — Care Polzuhin? Nu cumva e acela care de anul nou, la reuniune, l-a jucat pe Ceaţki? Filfizonul acela? Niciodată! (Necăjit, se scoală şi se plimbă nervos prin cameră). Nici în ruptul capului! Ferească sfîntul!

NASTASIA IVANOVNA — Dar de ce, mă rog?

FEODOR PETROVICI — Inţelege, draga mea, că un tînăr care în loc să acţioneze direct intervine prin femei nu poate fi decît o lichea! De ce nu vine să-mi spună direct mie?

(Intră servitorul)

SERVITORUL — (aduce o scrisoare). Pentru dvs. luminăţia voastră, o scrisoare de la soţia înălţimii sale primarul oraşului.

FEODOR PETROVICI — (sare) Dă-o încoace! (Desface plicul şi citeşte rar şi cu voce gravă. Lacheul pleacă. Nastasia Ivanovna nu mai poate de curiozitate)

„Dragă Feodor Petrovici! Mi-ai spus într-o zi că ştiu să citesc în sufletul omului şi mă pricep la oameni. Iţi ofer acum prilejul să verifici acest lucru într-un caz concret. Zilele acestea va veni la dumneata să-ţi solicite locul de impiegat la azilul nostru un anume K. N. Polzuhin"... (Schimbă feţe-feţe) ...Polzuhin, pe care eu... (Lasă să-i cadă mîna în jos, mototoleşte scrisoarea). Nu, nu voi admite aşa ceva!...

NASTASIA IVANOVNA — (speriată) Ce-i cu tine, Fedea dragă! Cum se poate să spui aşa ceva? (îi smulge scrisoarea din mînă şi citeşte mai departe) „...un anume Konstantin Nicolaevici Polzuhin, pe care-l cunosc ca pe un tînăr admirabil". (Il priveşte triumfător pe soţul său) Ai văzut! (citeşte) „Tînărul e foarte simpatic. Acordîndu-i bunătatea dumitale, ai să te convingi"...

FEODOR PETROVICI — (cu hotărîre). In nici un caz! Ferească sfîntul!

(Nastasia Ivanovna continuă să citească. Intră servitorul şi aduce ziarele şi corespondenţa. Feodor Petrovici desface o scrisoare şi citeşte) „Un tînăr simpatic Constantin Nicolaevici Polzuhin" (Enervat la culme) Iar acest Polzuhin!... (Deschide o altă scrisoare. Citeşte, o aruncă furios jos şi strigă) Iarăşi Polzuhin! Mereu acelaşi Polzuhin. Nu trece o oră, ca să nu vină vreo scrisoare de recomandare pentru acest Polzuhin. (Se plimbă nervos prin cameră) Nu. Niciodată! (Nastasia Ivanovna adună de pe jos scrisorile. Bătăi în uşă. Intră Polzuhin, un tînăr îngrijit, spilcuit, proaspăt ras).

POLZUHIN — Am onoarea să mă prezint: Polzuhin, Constantin Nicolaevici. Vă rog să mă iertaţi, luminăţia voastră... Am venit la dumneavoastră cu o cerere. Aveţi un post vacant la azil...

FEODOR PETROVICI — In chestiuni de serviciu eu primesc la birou, nu aici.

POLZUHIN — Vă rog să mă iertaţi, luminăţia voastră, dar cunoştinţele noastre comune m-au sfătuit să viu direct acasă la dumneavoastră.

FEODOR PETROVICI — (mormăie, privind cu ură mutra de jocheu a lui Polzuhin). Hm! ...Pe cît ştiu, tatăl dumitale e un om înstărit şi dumneata nu duci nici o lipsă. Ce rost are să ceri acest post? E o leafă de mizerie!

POLZUHIN — Eu nu pentru leafă, ci aşa... E, totuşi, o funcţie publică...

FEODOR PETROVICI — Să zicem. Am impresia, însă, că peste o lună cel mult ai să te plictiseşti de slujba aceasta şi ai să renunţi la ea. In timp ce sînt candidaţi pentru care postul acesta reprezintă o adevărată carieră pe toată viaţa. Există oameni nevoiaşi, pentru care...

POLZUHIN — (întrerupîndu-l). N-am să mă plictisesc, luminăţia voastră! Pe cuvîntul meu de onoare, am să-mi dau toată silinţa!

FEODOR PETROVICI — (zîmbind dispreţuitor). Ascultă, de ce nu mi te-ai adresat direct mie, ci ai găsit de cuviinţă să deranjezi în prealabil cucoanele? (priveşte semnificativ înspre nevastă-sa)

POLZUHIN — (ruşinat). N-am ştiut că acest fapt o să vă supere. Dar, luminăţia voastră, dacă scrisorile de recomandare nu au pentru dumneavoastră nici o importanţă, aş putea să vă prezint referinţe... (scoate din buzunar o hîrtie şi o înmînează directorului).

FEODOR PETROVICI — (citeşte) Hm!... Guvernatorul?!...

(Nastasia Ivanovna iese cu un aer triumfător).

(Aparte, mormăie enervat). E clar că guvernatorul a semnat fără să fi citit, numai ca să scape probabil de vreo cuconiţă prea stăruitoare. (Cu un oftat greu şi sgomotos): Da! N-am ce face, mă-nchin... mă supun... Prezintă mîine cererea... N-am încotro...

(Polzuhin iese. Feodor Petrovici se plimbă cu paşi mari dintr-un capăt în celălalt capăt al odăii. Inveninat). Ce canalie! Canalie! Şi-a ajuns scopul, licheaua, filfizon muieratic! Javră scîrboasă! (Scuipă spre uşa în dosul căreia dispăruse Polzuhin).

(Lumina se stinge)

TABLOUL AL DOILEA

(A doua zi. Feodor Petrovici şade la masa lui de lucru. Vremenski în faţa lui, în picioare).

FEODOR PETROVICI — (Se uită jenat la învăţător, ezită, nu ştie cum să înceapă). Hm... Uite ce este... domnule Vremenski... Dumneata să... (deodată izbeşte cu pumnul în masă, sare de pe scaun şi strigă furios). N-am nici un post pentru dumneata, înţelegi? N-am, n-am şi să mă laşi în pace! Nu mă mai chinui! Fă bine şi lasă-mă în pace, odată! (Pleacă din birou).

Cortina.

Căsuţa de la poalele muntelui

La periferia oraşului Sumi este aşezată pitoreasca suburbie Luca, încinsă de rîul Psel. Este un colţişor despre care atît de des şi cu atîta duioşie amintea A. P. Cehov în numeroasele sale scrisori.

Iată cîteva din mărturisirile sale emoţionante: „Tot sufletul meu este la Luca", „Ore întregi stau pe mal, ascult cu sete zgomotele şi-mi închipui că sînt la Luca". „Abbazzia şi Marea Adriatică sînt minunate, dar Luca şi Psel sînt mai frumoase"...

Marele scriitor rus era îndrăgostit de Psel, de împrejurimile oraşului Sumi, de natura ucraineană. „Poţi să-ţi vinzi sufletul necuratului pentru plăcerea de a privi cerul cald şi albastru de seară, rîurile şi bălţile care oglindesc apusul lînced şi trist" — scria el de la Luca poetului Plesceev.

Cehov a locuit în suburbia Luca în lunile de vară ale anilor 1888 şi 1889. El a închiriat o vilă înconjurată de livezi, la poalele muntelui. Cunoscute după numeroasele fotografii, casa cu mezanin şi cele două aripi laterale stau în picioare şi azi. In ele funcţionează acum Şcoala nr. 22 din Sumi, care poartă numele lui A. P. Cehov.

In una din aripi, umbrită de arbori bătrîni cu numeroase culburi de păsări, Anton Pavlovici a creat operele sale „O poveste plicticoasă", „Onomastica", „O neplăcere", „Cucoanele" etc.

Invitîndu-l pe prietenul său, scriitorul I. L. Sceglov, să-l viziteze la vila din Luca, Cehov îi făgăduia să-i furnizeze „o duzină de subiecte şi o sută de caractere".

Populaţia locală numeşte cu dragoste aripa care i-a servit de locuinţă scriitorului „Căsuţa lui Cehov". In aceste zile, aici vin deosebit de mulţi vizitatori. Urcînd în balconul îngust, lipit de perete printr-o coloană groasă, excursioniştii întîrzie cîteva minute. Aici Anton Pavlovici stătea ore întregi de vorbă cu oaspetele său, poetul Plesceev. Era în prima vară pe care a petrecut-o la Luca — în vara despre care el îşi amintea ca despre una din cele mai luminoase şi mai senine pagini ale vieţii sale.

Cu un an mai tîrziu, la Luca s-a abătut asupra lui Cehov şi o mare durere. Aici, în „căsuţa lui Cehov", a murit la 17 iunie 1889 fratele său mai mare, Nicolae Pavlovici, un pictor talentat, care promitea mult. La Muzeul de artă din Sumi se păstrează desenele sale în creion. La şcoală, în camera unde a murit pictorul, a fost creat un „colţ al lui Cehov". Fotografiile din acest colţ vorbesc despre zilele în care a trăit şi a lucrat aici scriitorul.

Iată fotografia morii de apă, situată în pădure, „într-un colţişor poetic, retras". Cehov şi-a ales acest colţişor ca fond pentru actul al IV-lea al uneia dintre piesele sale.

Iată portretul lui Plesceev, iar dedesubt textul poeziei dedicată de el lui Cehov, scrisă în ziua plecării de la Luca. Iată şi fragmente din scrisorile lui Cehov, care au fost scrise în această căsuţă şi ne-au adus numeroase mărturii preţioase despre minunatul suflet al scriitorului.

Anton Pavlovici a fost pentru ultima oară la Luca în anul 1894. El a venit atunci împreună cu I. N. Potapenco şi a petrecut aici — după cum a arătat acesta — o săptămînă încîntătoare.

Cu un interes viu cercetează vizitatorii materialele din „Colţul lui Cehov". Ei citesc fragmente din operele şi scrisorile acestuia şi înţeleg mai bine chipul marelui scriitor rus, al omului minunat care a iubit Ucraina cu o dragoste duioasă.

P. SAPUHIN

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Umanismul operei lui Cehov

Tamara Gane

„N-am văzut om care să fi simţit atît de profund şi atît de multilateral ca Anton Pavlovici importanţa muncii ca bază a culturii". Prin aceste cuvinte pline de adînc înţeles l-a caracterizat Maxim Gorki pe confratele său mai vîrstnic într-ale scrisului, de care fusese legat printr-o strînsă şi rodnică prietenie. Ceea ce îi apropiase îndeosebi n-a fost numai taina meşteşugului creaţiei artistice, ci şi acea nesfîrşită dragoste pentru om, pentru tot ceea ce contribuie la fericirea omului. Dar în timp ce marele scriitor al proletariatului a găsit drumul adevărat, drumul revoluţiei socialiste, şi şi-a văzut idealul înfăptuit, ultimul mare reprezentant al realismului critic — alături de figura gigantică a contemporanului său, Lev Tolstoi — a închis pentru totdeauna ochii acum o jumătate de veac, lăsînd posterităţii năzuinţele sale cele mai bune, visul despre un viitor luminos al omenirii.

Opera lui Cehov — adevărat monument de artă realistă închinat binelui, frumosului, muncii şi progresului — rămîne o pledoarie a unui om cinstit care a apărat cu arma scrisului drepturile omului şi demnitatea lui, înfierînd tot putregaiul lumii vechi, viaţa meschină a filistinului mic burghez, pasivitatea condamnabilă a intelectualităţii care se complăcea într-o existenţă de lîncezeală, lipsită de orizont, întreaga monstruozitate a regimului burghezo-moşieresc al Rusiei ţariste. Alta a fost viziunea asupra lumii a lui Cehov şi alta a lui Maxim Gorki. De aceea, în istoria gîndirii artistice unul încheie o epocă — epoca în care personalitatea omului, măcinată de contradicţii de neîmpăcat, era deformată de o nedreaptă întocmire socială, celălalt deschide o eră nouă — aceea a realismului socialist, era construirii unei vieţi noi, la care vag, nelămurit încă, visase şi Cehov. Ceea ce îi lipsea lui Cehov pentru a vedea limpede drumul istoric al omenirii, calea descătuşării omului, era tocmai acea **„idee călăuzitoare"** despre care vorbeşte bătrînul profesor din nuvela „O poveste plicticoasă". Tragedia vieţii scriitorului, ca şi a eroului său din nuvela amintită, a constat tocmai în faptul că nu găsise „ideea călăuzitoare" — fără de care, după cum constată eroul cehovian, nu se poate trăi — adică nu găsise concepţia unitară asupra lumii singura concepţie care putea să dea răspuns la chinuitoarea întrebare: „Ce-i de făcut?" — concepţia socialismului ştiinţific, concepţia marxist-leninistă cu care a păşit şi a izbîndit în luptă proletariatul revoluţionar din Rusia. Dar pînă la un punct, năzuinţele şi idealurile sociale ale lui Cehov şi Gorki se încrucişau: anume, în tendinţa consecventă de a reabilita omul, în încrederea nestrămutată într-un viitor mai bun al omenirii, în ideea necesităţii unei atitudini active faţă de viaţă, în ideea fericirii pe care ţi-o dă munca constructivă, creatoare. Fără să fi dat soluţii pentru rezolvarea problemei viitorului, Cehov, medic de profesie, a fost un adevărat „medic de suflete", care în vasta sa operă a înregistrat nenumărate cazuri de maladii morale ale societăţii şi care a înţeles că „trebuie tratate nu bolile, ci cauzele lor" („Casa cu mezanin").

Povestea zguduitoare a bătrînului savant ajuns în faţa morţii cu concluzia că şi-a trăit din plin viaţa a fost botezată de Cehov „O poveste plicticoasă" — şi tocmai în această operă Cehov a pus în chip ascuţit şi cu toată adîncimea problemele fundamentale ale soartei intelectualităţii în societatea burgheză. Această societate nu poate îngădui intelectualităţii să cultive ţeluri înalte, de interes obştesc, privind întreg poporul, întreaga omenire muncitoare. Astfel, intelectualitatea, chiar şi cea mai cinstită, este sortită pieirii ideologice şi morale, degenerării şi goliciunii sufleteşti, dacă nu adoptă calea luptei, a protestului activ, care să fie dirijat de o **„idee călăuzitoare"**. Izbăvirea de această „poveste plicticoasă" nu e posibilă decît prin îmbrăţişarea unor idealuri sociale puse în slujba cauzei generale a poporului.

Iată cum analizează esenţa şi cauza frămîntărilor sale profesorul din „O poveste plicticoasă": **Ori cît aş reflecta şi ori încotro mi-aş îndrepta gîndurile, pentru mine e limpede că din năzuinţele mele lipseşte ceva esenţial, ceva foarte important. In pasiunea mea pentru ştiinţă, în dorinţa mea de a trăi, în năzuinţa de a mă cunoaşte pe mine însumi, în toate gîndurile, sentimentele şi noţiunile pe care le făuresc despre toate, lipseşte ceva general, care ar lega toate acestea într-o singură entitate. Fiecare sentiment şi fiecare gînd trăieşte în mine separat şi în toate aprecierile mele despre ştiinţă, teatru, literatură, despre elevi, în toate imaginile pe care mi le făureşte închipuirea, nici cel mai iscusit analist nu ar putea găsi ceea ce se cheamă idee călăuzitoare... iar dacă nu există aceasta, înseamnă că nu există nimic".**

Particularităţile epocii care, sugrumată de reacţiune, căuta cu încordare ţeluri şi idealuri noi, nostalgia artistului care nu putea să trăiască fără un ideal măreţ care să-l inspire — toate acestea l-au îndemnat pe Cehov să pună probleme a căror importanţă nu era trecătoare, ocazională, ci vastă, de semnificaţie mondială. Iată de ce opera sa, prin problematica pe care o pune într-o măiestrită realizare artistică, depăşeşte cadrele epocii sale.

Tema intelectualităţii este una din temele principale în opera lui Cehov şi ea exprimă însuşi caracterul pasionat şi chinuitor al căutărilor lui ideologice, exigenţa-i caracteristică faţă de sine însuşi. Căutarea sensului vieţii, neputinţa de a trăi fără conştiinţa unui scop precis, bine determinat — iată ce l-a preocupat de-a lungul vieţii pe scriitorul democrat ieşit din rîndurile poporului, de care era legat prin toate fibrele conştiinţei sale de mare patriot, de pasionat iubitor al omului şi de cetăţean cinstit al patriei sale. Găsirea unei „idei călăuzitoare" echivala pentru el cu fixarea unui program limpede de activitate socială şi politică. **„Trebuie să găsim alte metode de luptă, mai puternice, mai îndrăzneţe, mai rapide"** spune unul din personajele nuvelei „Viaţa mea", văzînd falimentul încercărilor sale de intelectual pasiv de a îmbunătăţi viaţa poporului prin măsuri treptate. Cehov a întruchipat în operele sale căutările şi năzuinţele intelectualităţii ruse ridicată din păturile mijlocii şi de jos, ale intelectualităţii care nu se putea împăca cu burghezia şi cu dominaţia distrugătoare a capitalului, care îşi dădea seama că această societate este duşmană a culturii şi a progresului dar care, străină fiind de revoluţie, nu putea să vadă că singura cale de a ieşi din acest impas este calea revoluţionară.

Ridicat din pătura ţărănimii iobage, (bunicul său reuşise să-şi răscumpere familia din starea de iobăgie) crescut într-un mediu în care cunoscuse efectele dezastruoase ale exploatării şi asupririi omului, Cehov îşi formase încă din tinereţe o concepţie de viaţă caracterizată prin tendinţa ei democratică, progresistă, o concepţie materialistă, ateistă, căreia însă îi lipsea eficacitatea luptei sociale, activitatea politică, aşa încît şi visul lui Cehov despre un viitor luminos purta în chip de neînlăturat pecetea abstractului, a lipsei de acţiune.

Totuşi, profundul său democratism, care-şi trăgea seva din marea lui dragoste de om şi de patrie, l-a ajutat să discearnă limpede cine sînt duşmanii şi cine sînt prietenii omului muncitor, ai omului cinstit, **neînsemnat şi umil** în situaţia lui de dependenţă morală şi materială, şi să demaşte, cu conştiinţa lui neîmpăcată, plăgile societăţii burghezo-moşiereşti.

Profunda lui încredere în forţele omului, în viitorul patriei, în triumful progresului, l-a ajutat să se ridice de la tejgheaua unei mici băcănii, la care ajuta în treburi pe tatăl său, pînă la culmile artei mondiale.

Ca şi Gorki, care caracterizase atît de sugestiv literatura ca fiind **„ştiinţa despre om"**, Cehov şi-a închinat întreaga forţă a talentului său omului, definindu-şi idealul în cuvintele: **„Totul trebuie să fie minunat la om: şi chipul şi haina, şi inima şi cugetul".**

Marele „pictor al vieţii" — cum l-a denumit Lev Tolstoi — a căutat să cunoască viaţa poporului, să studieze condiţiile în care trăiau deportaţii politici şi condamnaţii la ocnă, ceea ce l-a îndemnat să întreprindă, în ciuda sănătăţii sale şubrede, o grea călătorie pe insula Sahalin, despre care nota ulterior: **„Pe malurile rîului Elisei, viaţa a început cu gemete dar se va încheia cu suflul bucuriei, cum nici în vis nu ne putem închipui. In visurile ce mi le făuream persista acelaşi gînd: Ce viaţă plină, înţeleaptă şi îndrăzneaţă va lumina odată şi odată aceste meleaguri".**

In activitatea lui obştească, Cehov, fără să practice profesiunea de medic, fiindcă se dedicase cu totul literaturii, îi ajută pe ţărani cu consultaţii gratuite, iniţiază construirea unei şcoli şi a unei şosele, participă activ la ajutorarea ţărănimii înfometate de pe urma secetei, organizează şi conduce în satul Melehovo, de lîngă Moscova, acţiunea de combatere a epidemiei de holeră care secera sute de vieţi omeneşti.

Toată această activitate era strîns legată de preocupările lui pentru problemele educaţiei tineretului. In numeroase povestiri, scrisori şi foiletoane, el abordează problema învăţămîntului, demonstrînd efectul păgubitor al sistemului şcolastic pe care se baza învăţămîntul clasic, în centrul căruia stătea studiul limbilor moarte. Acest fapt constituia un pericol serios pentru educaţia generaţiei de viitori cetăţeni care trebuiau să se orienteze în toate domeniile culturii moderne, să se pregătească ca maeştri ai tehnicii şi totodată ca factori activi în lupta socială ce se intensifica la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul veacului nostru. Trebuiau pregătiţi oameni în stare „să răstoarne viaţa" — cum spune studentul Saşa din nuvela „Logodnica" — să o transforme radical. Invăţămîntul clasic îndepărta însă tinerii de viaţă, de lupta socială, îi rupea de problemele concrete ale epocii în care trăiau, mînîndu-i cu forţa în lumea îndepărtată a antichităţii. Tocmai împotriva unui asemenea sistem, care genera inerţia gîndirii şi predispoziţia la viaţa de lîncezeală, de stagnare, se ridică Cehov în povestirile ca „Omul în găoace" sau „Păţania unui modernist".

Figura de o mare forţă satirică a lui Belicov, profesorul de limbi clasice, care pînă şi **„gîndurile le avea închise într-o găoace"**, întruchipează fuga de tot ce este nou, conştiinţa închistată a omului care nu e în stare să depăşească formula îngustă, stereotipă: **„să nu iasă vreun bucluc"**.

Soarta tristă a elevului de la liceul clasic („Păţania unui modernist") îmbîcsit de teorii fără vreo aplicare practică, precum şi a profesorului din „Meditatorul" ilustrează defectuozitatea vechiului sistem de învăţămînt, care ducea la atmosfera înăbuşitoare de inerţie, de prăbuşire morală, cum este cazul din nuvela „Profesorul de literatură".

Interesul viu al lui Cehov pentru problemele pedagogice, pentru problemele educaţiei în general, s-a vădit şi în preocuparea lui faţă de literatura pentru copii.

In „Frînturi din viaţa moscovită" el arată influenţa corupătoare exercitată asupra copiilor de literatura bulevardieră. Povestirea „Băieţii" este răspunsul direct pe care-l dă scriitorul la această problemă. Din atmosfera romanţioasă în care e îmbrăcată povestea celor doi băieţi — Volodia Coroliov şi neînfricatul Cecevitin — se desprinde limpede ideea pericolului la care poate să ducă vicierea conştiinţei fragede a copiilor prin otrava aventurilor lipsite de sens pe care „o picură în mintile copiilor" o asemenea literatură.

In muşcătoarea sa satiră-parodie „Cisme noi", Cehov a biciuit fără cruţare banalitatea şi filistinismul mediului familial mic-burghez, cu mediocritatea lui cenuşie, ridicîndu-se împotriva întregului sistem de educaţie, cu învăţătorii lui mărginiţi şi inculţi, pentru care caligrafia era cel mai important lucru în viaţă.

Cît de adîncă a fost preocuparea lui Cehov pentru problema creşterii şi educării viitoarei generaţii, pentru învăţători, se vădeşte şi în mărturiile pe care le-a împărtăşit lui Maxim Gorki: **„Dacă aş avea mulţi bani, aş amenaja aici un sanatoriu pentru învăţătorii bolnavi. Aş construi o clădire luminoasă — foarte luminoasă, cu geamuri mari şi tavane înalte. Aş avea o bibliotecă foarte bună, diferite instrumente muzicale, o prisacă, o grădină de zarzavat şi o livadă. S-ar putea ţine conferinţe de agronomie, meteorologie; un învăţător trebuie să cunoască totul... Dacă ai şti cît de necesar este, pentru satul rusesc, un învăţător bun, inteligent şi instruit!.. Invăţătorul nostru, opt-nouă luni pe an trăieşte ca un sihastru, n-are cu cine schimba o vorbă, se timpeşte în singurătate, fără cărţi, fără distracţii... Toate acestea sînt dezgustătoare... e o bătaie de joc la adresa omului care îndeplineşte o muncă mare, extrem de importantă".**

Extrem de importantă îi apărea lui Cehov şi răspunderea scriitorului faţă de cititorii săi, şi mai ales faţă de cititorii cu sufletul fraged încă. Deosebit de însemnat a fost aportul lui la dezvoltarea literaturii pentru cei mici. Viaţa copiilor, cu micile ei bucurii şi necazuri, şi-a găsit o oglindire multilaterală în opera lui Cehov. El a zugrăvit tablouri sumbre din existenţa chinuită a micilor făpturi oropsite, aruncate de cruntele legi ale unei societăţi inumane în voia soartei sau la cheremul stăpînilor nemiloşi. Apăsătoare în tragismul ei este povestirea „De-aş putea dormi" — povestea fetiţei Varca, împinsă la crimă, pe care o comite în mod inconştient, sub impulsul imperios al somnului, doborîtă de o muncă peste puterile ei. Tot o victimă a societăţii este şi Vanca din povestirea cu acelaşi titlu, impresionant în naivitatea lui de copil neştiutor de la ţară, aruncat la vîrsta fragedă de 9 ani în tumultul oraşului. Tragedia vieţii lui se cuprinde în acea simplă adresă, de concizune adevărat cehoviană, scrisă pe plic: **„Bunicului în sat"**. La fel de tristă e şi povestea băiatului flămînd din schiţa „Stridiile". Asemenea povestiri, din care se degajă atîta caldă înţelegere şi compasiune umană, n-au putut ieşi de cît de sub pana unui scriitor care mărturisise cu amărăciune: **„In copilăria mea, eu n-am avut copilărie".**

Cu o sensibilitate caracteristică întregii sale opere, Cehov a introdus în literatură, înnoind tematica destinată copiilor, minunate povestiri din viaţa animalelor: „Caştanca" şi „Belolobii" („Frunte albă") sînt adevărate capodopere ale literaturii universale, în care animalul apare legat de om printr-o caldă prietenie. Capacitatea de a umaniza aceste raporturi, în culori atît de luminoase, de optimiste, îi aparţine în exclusivitate lui Cehov.

Cehov a năzuit cu toată puterea sufletului şi a talentului său de mare realist să înalţe omul, să-l înnobileze — şi a ridicat factorul muncii pînă la piedestalul înaltei misiuni cetăţeneşti. Eroii pozitivi din opera sa, intelectualitatea cinstită — studenta Nadia din „Logodnica", cele trei surori care se mistuiau în nostalgia unei munci constructive, studentul Petia Trofimov şi mai cu seamă Ania din „Livada cu vişini" — toţi aceştia îşi făuresc idealuri de viaţă legate de munca creatoare, pusă în slujba patriei pe care ei, împreună cu Cehov, o doreau ca pe o livadă din ce în ce **„mai frumoasă, mai minunată".**

Anton Pavlovici Cehov nu şi-a văzut visul cu ochii, dar opera lui rămîne ca un mesaj al încrederii în viaţă, în viitor, adresat urmaşilor care sînt îndreptăţiţi, astăzi, vorbind despre moştenirea lui literară, să folosească cuvintele lui Belinski: **„Epoca noastră se va închina numai în faţa acelui artist a cărui viaţă va fi cel mai bun comentar al creaţiei sale, iar creaţia sa va fi cea mai bună justificare a vieţii sale".**

Cu privire la organizarea consfătuirilor raionale și regionale ale cadrelor didactice din august 1954

(Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului)

1. — Lucrările consfătuirilor raionale și regionale se vor desfășura conform Ordinului Ministrului Învățămîntului nr. 665 din 8 iulie 1954.

2. — In ședințele plenare, secțiile de învățămînt raionale (orășenești) și regionale vor prezenta cele 3 referate aprobate prin același Ordin al Ministrului Învățămîntului:

Consfătuiri raionale (25, 26, 27 august 1954).

a. Concluziile și învățămintele anului școlar 1953/1954 și sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice pentru noul an școlar.

b. Sarcinile cadrelor didactice în vederea ridicării nivelului cunoștințelor elevilor la limba română. In raioanele care au școli cu limbi de predare ale minorităților naționale, se va analiza și predarea limbii materne și române la aceste școli.

c. Inarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole; munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare.

Consfătuiri regionale (28, 29, 30 august 1954):

a. Concluziile și învățămintele anului școlar 1953/1954 în școlile pedagogice și sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice pentru noul an școlar.

b. Sarcinile cadrelor didactice ale școlilor pedagogice în vederea înarmării viitorilor învățători cu cunoștințe temeinice de limba română. In regiunile care au școli pedagogice cu limbi de predare ale minorităților naționale, în referate se va analiza de asemenea predarea limbii materne și române la aceste școli.

c. Pregătirea elevilor școlilor pedagogice pentru activitatea lor viitoare pe tărîmul răspîndirii cunoștințelor agricole înaintate în școlile elementare și în masa țărănimii muncitoare.

Referatele „Concluziile și învățămintele anului școlar 1953/1954 și sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice pentru noul an școlar" vor fi prezentate de șefii secțiilor de învățămînt; celelalte două — de către cele mai bune cadre de specialitate, responsabili de cercuri pedagogice sau alte cadre din comisiile metodice raionale.

In prima zi (25 august 1954 consfătuiri raionale și 28 august 1954 consfătuiri regionale) în ședință plenară vor fi expuse cele 3 referate, după care vor urma discuții.

In ziua a doua se vor expune referatele pe secții, urmate de discuții.

In ziua a treia, dimineața, se vor discuta planificarea calendaristică a materiei și metode de întocmire a planurilor de lecții și se vor efectua lucrări practice (după specificul fiecărei secții).

După amiază, în ședință plenară, va avea loc încheierea lucrărilor consfătuirilor, cînd se vor trage concluzii și se vor adopta rezoluții.

3. — In referatul „Concluziile și învățămintele anului școlar 1953/1954 și sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice pentru noul an școlar" vor fi cuprinse următoarele probleme:

a. Intr-o introducere foarte scurtă se vor arăta condițiile în care se desfășoară consfătuirile:

— Efortul general și succesele oamenilor muncii din țara noastră pentru a crea condițiile unei continue ridicări a bunei stări materiale și culturale a întregului popor muncitor pe calea arătată de către Plenara lărgită a Comitetului Central al P.M.R. din 19—20 august 1953. Rolul deosebit pe care-l are sporirea producției agricole în lupta pentru ridicarea nivelului de trai.

— Continua întărire a lagărului păcii și socialismului în frunte cu U.R.S.S., creșterea forțelor păcii și a luptei împotriva provocărilor războinice ale imperialiștilor americani.

— Importanța întăririi capacității de apărare a patriei noastre, factor activ în lagărul păcii și socialismului.

— Rolul important al cadrelor didactice în creșterea schimbului de nădejde al oamenilor muncii, contribuția cadrelor didactice la răspîndirea culturii în rîndul țărănimii muncitoare și în lupta pentru sporirea producției agricole.

b. Realizarea învățămîntului general obligatoriu la clasele I—IV, a planului de școlarizare la școlile de 7 ani, de 10 ani (de zi și serale) la școlile pedagogice și la școlile speciale, precum și a planului de cuprindere la instituțiile preșcolare (în special cămine de zi și sezoniere), casele de copii, casele de pionieri, precum și a planului de rețea.

In cadrul acestui punct se vor arăta:

— Sarcinile de școlarizare și de rețea care au stat în fața raionului (regiunii) și în ce măsură au fost realizate; lipsurile, greutățile și metodele folosite pentru rezolvarea sarcinilor.

— Ajutorul primit din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare și din partea organizațiilor locale.

c. Desfășurarea procesului de învățămînt. In cadrul acestei probleme se vor arăta:

— Rezultatele la învățătură obținute în cursul anului școlar 1953/1954 în școlile din raion (la consfătuirile regionale, în școlile pedagogice) ca urmare a desfășurării întregului proces instructiv-educativ în școală. Se va insista asupra rezultatelor la învățătură și asupra calității cunoștințelor dobîndite de către elevi, ca rezultat al metodelor folosite în predare de către cadrele didactice, asupra măsurilor luate de către directorii de școli și organele de îndrumare și control, popularizîndu-se metodele bune și combătîndu-se metodele nestiințifice.

Se va arăta de asemenea felul în care școlile au fost asigurate cu manuale, material didactic, cum se desfășoară stringerea materialului didactic din natură, confecționarea lui în școli, folosirea în predare.

Se va arăta cum au reușit cadrele didactice să lege cunoștințele predate de activitatea practică și cum au format la elevi deprinderi practice.

In referat se va da o deosebită atenție calității și organizării lecțiilor, muncii cadrelor didactice pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură, precum și verificării și aprecierii cunoștințelor elevilor.

Se va analiza cum se realizează, prin întreaga activitate a școlii și a instituțiilor preșcolare, educația comunistă a elevilor, disciplina elevilor (în școală, în internate, în activitatea extrașcolară), ca rezultat al educației primite.

Se va arăta sprijinul dat de școli organizațiilor U.T.M. și de pionieri și contribuția acestora la îmbunătățirea întregii munci cu elevii.

Referatul va cuprinde și problemele activității de cultură fizică și sport.

d. La raioanele unde se găsesc case de copii referatul va scoate în evidență însemnătatea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie, felul în care se aplică această hotărîre, sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice din casele de copii și școlile în care se găsesc copiii din aceste case în vederea aplicării ei.

e. Se va arăta cum a fost îndeplinit planul de cuprindere a neștiutorilor de carte la cursuri, frecvența, cum s-a desfășurat procesul de învățămînt precum și măsurile luate pentru îndeplinirea planului; contribuția organelor locale, a organizațiilor de masă, a întreprinderilor, a presei locale; se vor trasa sarcini concrete pentru îndeplinirea planului și înlăturarea lipsurilor în anul viitor.

f. Se vor populariza cadrele didactice care, prin folosirea unor metode juste, au obținut rezultate bune în muncă și se vor iniția metodele de educație nepedagogice. Se va arăta munca obștească a învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, pentru sprijinirea lupei în vederea sporirii producției agricole și a transformării socialiste a agriculturii în lumina sarcinilor trasate de partid și guvern.

g. Referatul va analiza felul în care organele locale și secția de învățămînt s-au ocupat de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, cum se aplică Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 826 din 16 august 1951; de asemenea, se va analiza cum luptă cadrele didactice pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic, studiul individual etc.; cum se preocupă secția de învățămînt și directorii școlilor de ridicarea calificării cadrelor și care este disciplina și punctualitatea cadrelor didactice.

Referatul șefului secției de învățămînt (raionale și regionale) nu va dura mai mult de 1 oră și 20 de minute.

— Problemele pentru care se țin referate speciale vor fi numai atinse în expunerea șefului secției, fără a le dezvolta și exemplifica.

— Celelalte două referate nu vor depăși 40 minute fiecare.

Se va acorda o deosebită atenție școlii elementare, felului cum ea înarmează pe elevi cu cunoștințe de bază.

— La fiecare problemă analizată se vor trage învățăminte și se vor arăta sarcini pentru noul an școlar.

— In referatul șefului secției se va arăta cum se aplică Ordinul Ministrului nr. 665 din 8 iulie 1954 cu privire la deschiderea noului an școlar. Se va da o deosebită importanță pregătirii pentru noul an școlar a condițiilor materiale ale unităților de învățămînt și educative (construcții, reparații, curățenia, grădinile școlare etc.), insistîndu-se asupra sarcinilor conducerilor unităților, sprijinului pe care trebuie să-l dea colectivele didactice, colaborării cu organizațiile obștești.

La consfătuirile regionale ale școlilor pedagogice se va analiza îndeosebi predarea obiectelor specifice școlii pedagogice, predarea metodicilor, a pedagogiei, psihologiei, logicii, desfășurarea practicii agricole și a practicii pedagogice. Se va analiza în ce măsură școala pedagogică înarmează pe viitorii învățători cu cunoștințe temeinice pentru activitatea lor viitoare în școală elementară și în masa țărănimii muncitoare.

h. Se va da o deosebită atenție colaborării cu organizațiile sindicale și U.T.M. analizîndu-o în cuprinsul referatului în legătură cu problemele tratate.

4. In referatul „Sarcinile cadrelor didactice în vederea ridicării nivelului cunoștințelor la limba română" vor fi cuprinse următoarele probleme:

— Importanța învățării limbii române, obiect de bază pentru însușirea celorlalte obiecte de învățămînt.

— Necesitatea formării unui front comun al tuturor cadrelor didactice pentru formarea și dezvoltarea exprimării corecte orale și scrise la elevi.

— Aplicarea practică a cunoștințelor de gramatică.

— Folosirea caietelor cu liniatura reglementară pe clase.

— Cum se îndeplinește obligația de a corecta caietele din partea tuturor cadrelor didactice.

— Controlul exprimării scrise în diferite lucrări ale elevilor (articole la Gazeta de perete, caiete de notițe, referate).

— Grija pentru educarea simțului de răspundere al elevilor pentru sarcinile lor școlare, pentru formarea deprinderilor de scriere citeață, îngrijită, frumoasă, pentru ca citirea să fie conștientă.

— Preocuparea permanentă pentru folosirea corectă a cuvintelor, pentru înlăturarea exprimării defectuoase la elevi.

— Munca sistematică pentru îmbogățirea vocabularului elevilor.

In raioanele în care sînt școli cu limbi de predare ale minorităților naționale, referatul va raporta toate aceste probleme la predarea limbii materne și române.

In mod special se va insista asupra importanței învățării limbii române, limbă comună de stat a tuturor naționalităților din R.P.R.

— Se va arăta cum se asigură încadrarea acestor școli cu profesori bine pregătiți la catedrele de limba română.

— Preocuparea profesorilor de limba română pentru lărgirea vocabularului activ al elevilor, pentru folosirea lui justă.

5. Referatul „Inarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole; munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare" (consfătuiri raionale) va cuprinde următoarele probleme:

— Importanța agriculturii în economia țării noastre.

— Importanța înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole.

— Cum s-au aplicat instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la completarea programelor de științe naturale.

— Activitatea cadrelor didactice la lecții, în afară de clasă și școală, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole.

— Munca de folos obștesc pe terenurile G.A.C., G.A.S., în gospodării școlare, la centre de tratare a semințelor etc.

— Munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare prin:

a. Contribuția la organizarea cursurilor de masă organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Culturii.

b. Activități culturale (conferințe, consultații, reprezentații etc.) în cadrul căminelor culturale sau la colțul roșu, legate de răspîndirea cunoștințelor agricole științifice.

c. Demonstrații practice pe terenul școlar, al G.A.S., sau ale țăranilor cu gospodării individuale etc.

— Sarcini pentru noul an școlar.

6. La școlile pedagogice, în referatul: „Pregătirea elevilor școlilor pedagogice pentru activitatea lor viitoare pe tărîmul răspîndirii cunoștințelor agricole înaintate în școlile elementare și în masa țărănimii muncitoare":

— Se va insista asupra contribuției învățătorului în popularizarea la sate a metodelor agricole științifice.

— Importanța înarmării viitorilor învățători cu cunoștințe și deprinderi agricole.

— Măsura în care elevii școlilor pedagogice și-au însușit cunoștințele și deprinderile practice necesare viitoarei lor activități.

7. Referatele secției de învățămînt (raionale și regionale) vor fi întocmite de colective, sub directa conducere a șefului secției și în colaborare cu comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt și cu comitetul raional U.T.M.

8. In ședința comună a învățătorilor care predau la clasele I—IV se va ține referatul „Căile pentru îmbunătățirea predării limbii române și a aritmeticii în școlile elementare".

Acest referat va cuprinde următoarele puncte:

— Limba română și aritmetica — obiecte de bază în procesul instructiv-educativ la clasele I—IV.

— Formarea unei citiri corecte și conștiente.

— Preocuparea permanentă pentru formarea unei exprimări clare și corecte — oral și scris — prin înțelegerea și aplicarea justă a cunoștințelor gramaticale.

— Imbogățirea vocabularului.

— Controlul organizat al tuturor lucrărilor scrise.

— Folosirea justă a liniaturii caietelor la diferite clase, pentru formarea unui scris ordonat, curat și frumos (cl. I: liniatura oblică nr. 1, cl. II: liniatura oblică nr. 2, clasa III: linii paralele, cl. IV — dictando).

Grija pentru citirea conștientă, clară și expresivă a elevilor.

Organizarea predării aritmeticii.

— Dezvoltarea judecății.

— Aplicarea practică a cunoștințelor căpătate (deprinderi de calcul oral, operațiile și rezolvarea problemelor).

Acolo unde se pot organiza secții cu cadrele didactice de la școlile elementare cu limba de predare a minorităților naționale, referatul va cuprinde și problemele limbii materne.

După susținerea acestui referat comun și terminarea discuțiilor, învățătorii se vor împărți în subsecții, după cum urmează:

— Subsecție pentru învățătorii care predau la o singură clasă.

— Subsecție pentru învățătorii care predau concomitent la două clase.

— Subsecție pentru învățătorii care predau la 3—4 clase.

9. In secțiile pentru clasele V—X (anii I—IV), se va susține referatul: „Rezultatele obținute la obiectul respectiv și sarcinile cadrelor didactice pentru îmbunătățirea cunoștințelor elevilor în noul an școlar".

In aceste referate se vor analiza rezultatele obținute la obiectul respectiv, prin aplicarea programelor și instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului, prin folosirea manualelor școlare, prin îmbunătățirea continuă a metodelor de predare, folosirea materialului didactic, confecționarea lui cu mijloace locale.

In fiecare secție, iar la învățătorii claselor I—IV în subsecții, se vor discuta programele școlare și planificarea materiei pentru prima jumătate a anului școlar 1954/1955.

10. In secția directorilor se va susține referatul: „Activitatea directorului de școală pentru îndrumarea și controlul muncii instructiv-educative".

11. In secția instructorilor superiori de pionieri se va susține un referat care va avea ca temă: „Intărirea disciplinei conștiente la elevi".

12. La secția preșcolară se vor susține următoarele referate:

— „Activitățile copiilor în aer liber".

— „Educația muzicală".

— „Modelaje și lucrări practice".

13. Rezoluțiile și expozițiile precum și organizarea consfătuirilor se vor face conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului nr. 61.111/1953 și Ordinului Ministrului Învățămîntului nr. 5152/1953.

★

In vederea pregătirii consfătuirilor raionale și a raportului asupra felului cum s-au desfășurat, secțiile de învățămînt regionale au următoarele sarcini:

— Vor ajuta secțiile de învățămînt raionale, îndrumînd și controlînd întocmirea referatelor, astfel ca acestea să aibă forma definitivă cu cel puțin 3 zile înainte de consfătuiri.

— Vor trimite delegați ai secției regionale la consfătuirile raionale.

— După încheierea lucrărilor consfătuirilor raionale și regionale, în cadrul colectivului secției și cu participarea șefilor secțiilor de învățămînt raionale și orășenești, vor completa bilanțul rezultatelor muncii așa cum a reieșit la consfătuiri și vor concretiza sarcinile și măsurile de îndrumare și control pentru noul an școlar.

La strînsul spicelor

Incolonați doi cîte doi, cîntînd plini de voie bună, pionierii și elevii școlii elementare din comuna Ghergani, raionul Răcari, se îndreptau spre aria nr. 1, aflată la marginea comunei, pentru a ajuta la amenajarea ei.

Harnici, ei începură de îndată munca: astupau gropile, nivelau terenul și smulgeau mărăcinii.

A doua zi se adunară din nou la școală. De data asta porneau să strîngă spicele de pe ogoarele țăranilor muncitori din comună, care începuseră cu cîteva zile înainte recoltatul orzului și grîului. Pionierii și elevii din Ghergani se pricep bine la treaba aceasta, pe care au făcut-o și în anii trecuți. Acum însă, ei sînt hotărîți să strîngă mai multe spice, să lucreze mai bine.

★

Trimbițele și tobele tăcură. Aliniați în careu, pe detașamente, pionierii din unitatea școlii elementare din Fundulea, o ascultau cu atenție pe instructoarea de tabără, Ana Ganciu, care le citea chemarea la întrecere către toate unitățile de pionieri din cuprinsul raionului:

— Noi pionierii din comuna Fundulea, raionul Brănești, ne-am hotărît ca în vacanța aceasta să ajutăm din plin părinții noștri la muncile agricole. De aceea în tot timpul cît va dura tabăra noastră de curte vom merge pe cîmp ca să ajutăm la îngrijirea culturilor și la strîngerea spicelor. Dar pentru ca această acțiune să fie dusă de toate unitățile de pionieri din satele raionului nostru, noi le chemăm la întrecere pentru îndeplinirea următoarelor obiective: în tot timpul campaniei de seceriș noi ne luăm angajamentul să strîngem 2.800 kg boabe de grîu, adică fiecare pionier va strînge cîte patru snopi de grîu, ce-l vom aduna de pe o suprafață de 200 ha...

După ce s-a citit chemarea, pionierii din Fundulea au început într-un cadru festiv strîngerea spicelor de pe ogoarele colectiviștilor.

Foileton

Din jurnalul unui student fără frecvență

15 octombrie 1953. Am primit înștiințarea oficială. Am fost declarat reușit. Incepînd de azi sînt student fără frecvență în anul I al Facultății de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon" din București. După cîte știu, anul de învățămînt începe la 1 octombrie. Sînt, deci, în întîrziere cu jumătate de lună în munca mea de pregătire. Trebuie să cîștig timpul pierdut!... De ce nu mi s-au trimis, însă, planul de învățămînt, programele și materialul necesar? Cum să mă orientez?...

15 noiembrie 1953. In sfîrșit, un prim semn de viață din partea Facultății!... Am primit azi: instrucțiunile, planul de învățămînt, graficul orelor de studiu individual. Vom studia opt discipline la care vom da apoi examen: introducere în lingvistică, limba română, introducere în literatură, psihologie-pedagogie, bazele marxism-leninismului, istoria antică, istoria R.P.R. și limba rusă. N-am primit, însă, decît programa de pedagogie și programa cursului de introducere în literatură. Ce-o fi cu celelalte?... Am studiat graficul orelor de studiu individual și acela al lucrărilor de control. Fiindcă au sosit cu o lună jumătate mai tîrziu, nu mai corespund cu realitatea! Oare ce-i de făcut?...

20 decembrie 1953. Soluția mi-a adus-o poșta de azi: Facultatea ne înștiințează că, deoarece timpul de pregătire s-a scurtat, în loc de 2 lucrări de control pe lună, vom trimite 3! Trei lucrări lunar, cînd ai de dus și o muncă intensă în școală ca profesor e cam mult! Totuși, e bine că, în felul acesta, se realizează cel puțin planul de învățămînt anual al cursului fără frecvență!... De ce nu-mi trimit și celelalte programe? Cum să mă pregătesc? Ce să studiez? Noroc că am programa de pedagogie și aceea a cursului de introducere în literatură! Citesc de zor la aceste materii...

10 februarie 1954. In plină iarnă grea, o rază luminoasă trimisă de Facultate: programele cursurilor de psihologie, de introducere în lingvistică și limba rusă. Totodată și îndrumătorul pentru cursul de introducere în literatură. Ni se face cunoscut că la istoria R. P. R. e nevoie să studiem manualul de Istoria R. P. R. pentru școala medie, iar la istoria antică lucrările: „Istoria Orientului Antic" de V. I. Avdiev, „Istoria Greciei Antice" de N. S. Sergheiev și „Istoria Romei Antice" de M. A. Maschin. Mai mult de 1.300 de pagini, în 120 ore de studiu individual! Cel puțin de-ar fi trimis programa, aș fi știut cum să-mi organizez mai temeinic munca!... In locul programei de limba română, o înștiințare salvatoare: pregătirea se va face pe baza „Gramaticii limbii române", editată de Academia R.P.R. Trebuie să-mi procur de urgență noua gramatică!... Incă o veste bună: mi se anunță că „în curînd" voi primi cursul de Introducere în lingvistică.

10 aprilie 1954. Am primit azi programa de istorie și aceea de marxism-leninism... Mai bine mai tîrziu decît niciodată! Cînd voi primi oare cursul de introducere în lingvistică și „Gramatica limbii române", editată de Academia R.P.R.?

10 mai 1954. Deschizînd plicul cu înștiințările Facultății, mi-am amintit de zicală: „La o lovită, două pălite!..." Ni se face cunoscut că, în anul I, la cursul fără frecvență nu se mai studiază nici istoria și nici pedagogia!... Aceste discipline vor fi studiate în anii următori. De ce ni s-a trimis atunci programa de pedagogie încă din noiembrie? De ce ni s-a dat atîta materie de studiat la istorie? De ce mi-am pierdut orele făcînd lucrări de control la istorie? Atîta timp irosit de pomană!... Atîtea eforturi inutile! De ce?... S-apropie examenele și n-am primit încă nici cursul de introducere în lingvistică și nici volumul de gramatică!... De ce nu mi s-a comunicat tema a doua la lucrarea de control pentru introducere în lingvistică?... Se mai face sau nu această lucrare?

20 iunie 1954. In sfîrșit, am primit „Gramatica limbii române", editată de Academia R.P.R. Tomul e destul de voluminos! Cum să-l mai studiez temeinic pentru examen?

6 iulie 1954. Sînt de cîteva zile în București. Am început cursurile pregătitoare în vederea examenelor. Azi mi s-a dat cursul de introducere în lingvistică, despre care am fost anunțat încă din luna februarie că-l voi primi „în curînd"!... Cred că în noul dicționar al Academiei R.P.R. va trebui să se arate, printre altele, la expresia „în curînd" că în limba Facultății de filologie, secția fără frecvență, „în curînd" înseamnă „circa 5 luni!"

P. S. Chiar dacă aceste însemnări sînt apocrife, faptele sînt totuși autentice. De aceea credem că atît serviciul din Ministerul Învățămîntului care răspunde de învățămîntul superior fără frecvență, cît și Facultatea de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon" ar trebui să-și pună întrebarea: „De ce studenții de la facultățile fără frecvență trebuie să fie împiedicați în muncă de atîtea dece-uri?." De ce?..

C. DORU

Experiențe pe lotul școlar

Elevii de la școala de 7 ani din comuna Buciniș, raionul Caracal, lucrează cu sîrguință pe lotul școlar. Ei sînt îndrumați cu pricepere de cadrele didactice ale școlii în frunte cu tovarășul învățător Vasile Diaconu.

Printre cele mai interesante experiențe organizate pe lot se numără asolamentul de 10 ani, altoirea șusanului de pepene galben, a roșiilor galbene pe roșii obișnuite, a pepenului galben pe dovleac alb, a ardeiului pe roșii, a fasolei pe salcîm, etc. S-a experimentat și a dat rezultate bune metoda polenizării artificiale, s-au făcut diferite încrucișări la porumb, printre care încrucișarea porumbului de soiul „dinte de cal" cu porumb românesc de Studina. Elevii au învățat cum se face înmulțirea cartofilor și a roșiilor prin butași, cum se iarovizează cartofii pentru însămînțările de vară.

In cursul anului școlar elevii și cadrele didactice au strîns legătura cu satul. Pentru popularizarea pe scară cît mai largă a experiențelor executate pe lot, învățătorii au ținut lecții practice nu numai cu elevii școlii, ci și cu colectiviștii și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Ei au contribuit la înființarea unui cerc agrotehnic în cadrul căminului cultural, unde au citit numeroase conferințe și au dat lămuriri cu privire la aplicarea metodelor agrotehnice.

Rezultatele muncii desfășurate pe lotul școlar și în cadrul cercului agrotehnic au început curînd să se facă simțite. Așa de pildă, țăranii muncitori Florea Costache și Mihai Ioana au înmulțit cartofii prin butași, au aplicat metoda ciupitului la castraveți și la roșii etc.

Invățătorul Vasile Diaconu a pregătit o echipă de elevi, care îl sprijină permanent în munca la cercul agrotehnic. Printre aceștia se află elevii Nicolae Coman, Gheorghe Purcea, Stan Pricină, Alexandru Culcea și alții.

Realizările obținute de cadrele didactice din comuna Buciniș sînt destul de însemnate, însă nu se poate trece cu vederea peste unele lipsuri ale muncii lor, lipsuri care trebuie înlăturate cît mai grabnic. Astfel, lotul experimental de la școala din comuna Buciniș are mai mult un caracter didactic. Experiențele executate pe lot le-au făcut cunoscute elevilor o serie de metode agrotehnice înaintate, dar nu i-au înarmat decît în mică măsură cu deprinderi de muncă practică. Ar fi fost necesar să se creeze posibilități pentru punerea în aplicare pe o scară mai largă de către elevi a cunoștințelor dobîndite. In acest fel, rezultatele muncii ar fi fost mai convingătoare și pentru țărănimea muncitoare.

Experiențele pe lotul școlar au fost limitate. Astfel, nu s-au folosit îngrășăminte chimice și nu s-au făcut culturi din același soi de plante, cărora să li se creeze condiții diferite, pentru ca în felul acesta elevii și țăranii muncitori să-și poată da mai bine seama de rolul important al folosirii metodelor înaintate.

Comitetele executive ale sfaturilor populare raional și comunal n-au sprijinit suficient munca și inițiativa cadrelor didactice din Buciniș. In apropierea școlii există un teren în suprafață de circa 0,50 ha., care este folosit la întîmplare de către sfatul popular comunal. Acest teren ar fi putut să întregească lotul școlar și ar fi făcut posibilă aplicarea pe scară mai largă a experiențelor. Totuși terenul n-a fost pus la dispoziția școlii.

Munca desfășurată de cadrele didactice din Buciniș trebuie încurajată și sprijinită permanent. Cu toate lipsurile pe care le mai are încă, activitatea lor pe lotul experimental contribuie mult la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la ridicarea nivelului cunoștințelor agrotehnice ale țăranilor muncitori.

P. TOMESCU
Craiova

Condițiile de înscriere la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt

Ministerul Învățămîntului comunică:

Condițiile de înscriere la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt, în anul școlar 1954/1955 sînt următoarele:

I. PENTRU ȘCOLILE MEDII, ȘCOLILE PEDAGOGICE ȘI ȘCOLILE MEDII TEHNICE

1) Admiterea se face pe baza unui examen la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani din anul școlar 1953/1954, precum și din seriile mai vechi.

Pentru înscrierea în școlile medii și pedagogice absolvenții clasei a VII-a din seriile mai vechi nu pot depăși vîrsta de 16 ani, iar la școlile medii tehnice vîrsta de 25 ani împliniți la 31 decembrie a.c. Pentru clasa VIII-a elevii se vor înscrie la școala medie cea mai apropiată de domiciliul lor.

2) Cererile de înscriere la examenul de admitere se depun la școli între 15 iulie — 4 august a.c. însoțite de următoarele acte:

a. — certificatul de naștere;

b. — certificatul de absolvire a clasei a VII-a.

Absolvenții clasei a VII-a care se înscriu la examenul de admitere la aceeași școală nu vor prezenta certificate;

c. — declarația tip pentru stabilirea taxei școlare și acordarea bursei, completată de părinți sau de susținătorii legali;

d. — acte doveditoare a situației materiale: adeverințe recente de la întreprinderi și instituții în care să se specifice salariul și funcția părinților (susținătorilor legali), precum și acte eliberate de comitetul executiv al sfatului popular de veniturile realizate de părinți și impozitul pe aceste venituri și numărul copiilor minori.

Pentru școlile medii tehnice, în cererea de înscriere se va arăta specialitatea pe care candidatul dorește să o urmeze.

3) Candidații vor fi supuși unui examen medical eliminatoriu, care va începe cu 4 zile înaintea examenului de admitere. In aceeași perioadă se vor ține și probele profesionale care de asemenea sînt eliminatorii.

II. PENTRU ȘCOLILE PROFESIONALE

1) Admiterea se face pe baza unui examen la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani.

Vîrsta minimă a candidaților trebuie să fie 14 ani împliniți la 31 decembrie a.c., iar cea maximă de 16 ani la aceeași dată. Pentru sectoarele: siderurgie, chimie și petrol vîrsta minimă este de 15 ani împliniți la 31 decembrie a.c. și cea maximă de 17 ani la aceeași dată. Pentru vîrsta maximă se admite o depășire de 2 luni.

2) Cererile de înscriere la examenul de admitere se depun la școli între 15 iulie — 20 august a.c., însoțite de următoarele acte:

a. — certificat de naștere;

b. — certificat de absolvire a clasei a VII-a;

c. — acte doveditoare a situației materiale: adeverințe recente de la întreprinderi, în care să se specifice salariul și funcția părinților (susținătorilor legali), precum și acte eliberate de comitetul executiv al sfatului popular în care să se specifice veniturile realizate de părinți (susținători legali), impozitul ce-l plătesc și numărul copiilor minori;

d. — certificat de sănătate, eliberat de policlinică sau de spitale unificate de adulți. Acest certificat trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale: microradiografie sau radioscopie pulmonară, analiza sîngelui, un examen clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgical și neurologie).

Examenul medical este eliminatoriu.

3) Nu se admit înscrieri dintr-o regiune în alta sau dintr-o localitate în care există școală profesională în alta, cu excepția celor care vor să se înscrie la o școală din sectorul construcții.

III. PENTRU INVAȚAMINTUL SUPERIOR

1) Admiterea în anul I al instituțiilor de învățămînt superior se face pe baza unui examen.

2) Se pot prezenta la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt toți cetățenii R.P.R. care au trecut examenul de maturitate (absolvire) al unei școli medii de 10 ani, examenul de diplomă al unei școli medii tehnice, examenul de Stat al unei școli pedagogice, absolvenții facultăților muncitorești sau absolvenții cu examen de bacalaureat ai fostelor licee teoretice, industriale sau comerciale, precum și absolvenții fostelor școli normale care au obținut diploma de învățător.

Absolvenții școlilor medii sau școlilor echivalente din străinătate, cetățeni români sau străini vor fi înscriși la examenul de admitere după obținerea echivalării studiilor lor de către Ministerul Învățămîntului.

Absolvenții școlilor medii tehnice care au fost repartizați în producție se pot prezenta la examenul de admitere în instituțiile de învățămînt superior (la cursurile de zi) numai după ce au făcut stagiul de 3 ani în producție, conform prevederilor Decretului nr. 180/1950.

Absolvenții școlilor medii seria 1953/1954 care au obținut diplome de merit se primesc în instituțiile de învățămînt superior fără examen de admitere.

Se mai primesc fără examen de admitere și absolvenții școlilor medii tehnice cu diplome de merit seria 1953/1954 dacă au repartizare pentru învățămîntul superior. In scrierea lor se va face numai la instituția de învățămînt superior corespunzătoare specialității absolvite.

Absolvenții școlilor medii cu diplome de merit serii mai vechi vor depune examen de admitere.

Candidații cu diplome de merit seria 1953/1954 care doresc să obțină bursă trebuie să depună examen de admitere.

3) Intrucît frecvența în instituțiile de învățămînt superior este obligatorie, absolvenții școlilor medii care sînt în cîmpul muncii și îndeplinesc condițiile arătate la pct. 2 pot urma cursurile fără frecvență sau cursurile serale de pe lîngă instituțiile de învățămînt superior unde există această formă de învățămînt. Ei vor depune examenul de admitere care se dă în aceleași condiții ca la cursurile de zi.

4) Inscrierile pentru examenul de admitere se fac pe facultăți sau secții pînă la 10 august pentru cursurile de zi; între 15 iulie — 13 august pentru cursurile serale și între 1 august — 1 septembrie pentru cursurile fără frecvență.

Pentru înscrierea la examenul de admitere candidații vor completa o declarație tip de înscriere (specificînd pe lîngă facultatea la care doresc să fie înscriși și a doua facultate preferată) pe care o vor înainta secretariatului instituției de învățămînt respective. La această declarație vor anexa:

— certificat de naștere;

— certificat de cetățenie;

— diplomă de maturitate pentru absolvenții școlilor medii de 10 ani, diplomă de tehnician pentru absolvenții școlilor medii tehnice, diplomă de examen de stat pentru absolvenții școlilor pedagogice, iar pentru seriile mai vechi actele prevăzute la pct. 2 din prezentul comunicat (partea privind învățămîntul superior). Absolvenții școlilor medii seria 1953/1954 se vor înscrie pe baza unei adeverințe provizorii de promovare a examenului de maturitate. După începerea anului școlar ei vor prezenta obligatoriu diplomele;

— certificat de sănătate eliberat de policlinica studențească sau de spitalele unificate de adulți, unde nu există policlinici studențești. Aceste certificate trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale: microradiografie sau radioscopie pulmonară, analiza sîngelui, un examen clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgical și neurologie). Certificatele medicale eliberate de spitalele unificate vor trebui să poarte și viza Comisiei medicale de la policlinica studențească;

— completarea unei declarații tip;

— 3 fotografii 6/9;

— recipisa de plata taxei de 5 lei pentru examenul de admitere;

— pentru absolvenții școlilor pedagogice, școlilor medii tehnice, dovada de repartizare în învățămîntul superior;

— recomandația de la locul de muncă cu indicația postului pe care îl ocupă și a specialității (pentru secțiile serale și fără frecvență).

Pentru informații suplimentare, candidații se vor adresa instituțiilor de învățămînt respective.

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învățămîntul superior

Ministerul Învățămîntului comunică:

Pentru disciplinele la care se va da examen de admitere în învățămîntul superior, publicate în Gazeta Învățămîntului nr. 273 din 3 iulie 1954, examinarea se va face din materia studiată în școlile medii de 10 ani.

Programele conform cărora se va face examinarea la limba și literatura romînă, limba rusă, limba și literatura maghiară, matematică, fizică și științe naturale, au fost publicate în Gazeta Învățămîntului nr. 274 din 10 iulie.

Mai jos se publică programele pentru chimie, geografie, istoria, Constituția R.P.R. și limbi străine.

Chimia

Fenomene fizice și fenomene chimice. Amestecuri și combinații chimice. Tipuri de reacții chimice, reacții de combinare, de descompunere, de substituție (exemple). Reacții exo și endotermice (exemple).

Noțiunea de element în concepția chimiei moderne. Elemente cu caracter metalic și caracter metaloidic (exemple).

Principiile de bază ale teoriei atomo-moleculare. Greutăți atomice și greutăți moleculare. Legea conservării masei. Rolul lui M. V. Lomonosov și chimia modernă. Legea proporțiilor definite. Legea proporțiilor multiple. Legea volumelor constante. Legea periodicității. Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev.

Noțiunea de valență. Formule de structură. Ecuații chimice. Punerea în ecuație a reacțiilor simple. Hidrogenul. Prepararea și proprietățile hidrogenului. Hidrogenul ca reductor. Apa. Proprietățile apei.

Soluțiile. Solubilitatea în apă a gazelor, a lichidelor și a solidelor. Exemple de substanțe practic insolubile, puțin solubile și ușor solubile. Soluție diluată, concentrată și saturată. Exprimarea cantitativă a concentrației soluțiilor. Rezolvarea de probleme referitoare la prepararea soluțiilor de concentrații diferite. Dependența solubilității gazelor și substanțelor solide de temperatură. Separarea substanțelor solide din soluții.

Oxigenul și ozonul. Alotropie. Prepararea și proprietățile oxigenului. Exemple de oxidări lente: respirația și coroziunea metalelor.

Oxizi, baze, acizi, săruri. Acizi hidracizi și acizi oxigenați. Bazicitatea acizilor. Metode de obținere a bazelor și a acizilor. Sărurile. Metodele cele mai însemnate de obținere a sărurilor. Reacții de neutralizare, substituție și de dublu schimb (exemple).

Bazele teoriei disociației electrolitice. Electroliți și neelectroliți. Disociația acizilor, bazelor și a sărurilor în soluție. Cationi și anioni. Proprietățile ionilor. Electroliza.

Halogeni. Clorul. Compușii săi minerali. Prepararea, proprietățile și întrebuințările clorului. Compușii oxigenați ai clorului. Acidul clorhidric și sărurile sale. Bromul. Preparare, întrebuințări. Acidul bromhidric și sărurile sale. Iodul. Preparare, întrebuințări. Acidul iodhidric și sărurile sale.

Sulful. Compușii minerali ai sulfului. Proprietățile și întrebuințările sulfului. Hidrogenul sulfurat. Bioxidul de sulf. Noțiunea de catalizator. Acidul sulfuros. Trioxidul de sulf. Acidul sulfuric. Prepararea industrială a acidului sulfuric și întrebuințările sale în tehnică. Sărurile acizilor sulfhidric, sulfuros și sulfuric. Aerul. Amoniacul. Prepararea și proprietățile amoniacului. Hidroxidul de amoniu. Săruri de amoniu. Oxizii azotului. Acidul azotic: prepararea, proprietăți, întrebuințări. Azotații. Însemnătatea azotaților în viața plantelor, în pirotehnie și în agrotehnică. Circuitul azotului în natură.

Fosforul. Compușii minerali ai fosforului. Alotropia fosforului. Acidul fosforic. Anhidrida fosforică. Fosfații și însemnătatea lor în agrotehnică.

Caracterizarea generală a grupei carbonului. Carbonul și stările sale alotropice: diamantul, grafitul și cărbunele amorf. Mangalul. Cărbunele activ. Oxizii carbonului. Prepararea și proprietățile lor. Acidul carbonic și carbonații.

Gazul de apă și gazul de generator. Teoria structurii compușilor organici a lui A. M. Butlerov.

Hidrocarburi saturate aciclice: metanul și homologii săi. Gazele naturale. Petrolul și derivatele sale. Hidrocarburi nesaturate aciclice: etilena, acetilena. Reacția lui M. G. Cucerov. Benzenul. Alcoolii. Prepararea alcoolului metilic și alcoolului etilic. Folosirea alcoolului etilic pentru obținerea cauciucului sintetic prin metoda lui S. V. Lebedev. Glicerina. Fenolul. Eteri. Aldehidele: aldehida formică, aldehida acetică. Acizi organici: formic, acetic, stearic, oleic. Esteri. Grăsimi, Săpunuri. Aminele alifatice și aminele aromatice. Reducerea nitrobenzenului la anilină după N. N. Zinin. Întrebuințările anilinei în industria materiilor colorante. Zaharide. Monozaharide, dizaharide, polizaharide. Albumine. Proprietățile fizice și chimice ale albuminelor.

Siliciul. Bioxidul de siliciu. Acidul silicic. Silicați. Sticla.

Metale. Caracterizarea generală a metalelor.

Metalele alcaline: Sodiul și potasiul. Hidroxizi de sodiu și potasiu. Clorura și sulfatul de sodiu și potasiu. Îngrășăminte potasice.

Metalele alcalino-pămîntoase. Magneziul și calciul. Preparare, proprietate, compuși mai importanți. Duritatea apei și înlăturarea ei.

Aluminiul. Proprietăți. Întrebuințări. Compuși mai importanți.

Fierul. Proprietăți, întrebuințări. Compuși mai importanți. Principalele reacții ce au loc în cuptorul înalt. Fontele. Oțelul. Însemnătatea lor în economia națională.

Geografia

I. GEOGRAFIE FIZICĂ GENERALĂ

Globul și Harta. Orizontul. Punctele cardinale. Mijloacele cele mai importante de orientare în natură. Scara grafică și numerică. Globul, planul și harta. Clasificarea hărților după scară și după importanța lor economică.

Pămîntul corp cosmic. Forma pămîntului. Dimensiunile pămîntului. Mișcarea de rotație a pămîntului. Mișcarea de translație a pămîntului. Rețeaua de meridiane și paralele pe glob. Coordonatele geografice (latitudine și longitudine).

Atmosfera. Înălțimea și compoziția atmosferei. Încălzirea atmosferei. Variația temperaturii cu latitudinea și altitudinea. Presiunea atmosferică. Vînturile, formarea și clasificarea lor. Precipitațiile atmosferice și repartiția lor pe glob. Clima pe glob. Factorii de care depinde clima. Zonele de climă pe glob, tipurile de climat. Rolul climei în activitatea economică a omului.

Apele continentale. Apele subterane și formarea lor. Izvoarele. Rîurile. Bazine. Cumpăna de ape. Formarea văilor. Cele mai importante fluvii ale pămîntului. Schimbarea cursului rîurilor prin acțiunea omului. Lacurile și importanța lor economică.

Oceanele și Mările. Oceanul planetar și părțile sale componente. Țărmul și tipuri de țărmuri. Cele mai importante mări, golfuri, strîmtori, insule, peninsule. Curenți marini.

Litosfera. Structura sa. Agenții interni și externi care schimbă continuu suprafața terestră. Formarea munților și cîmpiilor. Vulcanii și cutremurele de pămînt. Cauzele formării munților. Repartiția geografică și importanța lor economică.

Relieful scoarței. Cîmpiile, depresiunile, podișurile cele mai importante de pe glob. Dealuri și munți. Cei mai importanți munți de pe suprafața pămîntului.

Zonele naturale. Zonele de vegetație pe glob. Caracterizarea lor după climă, sol, vegetație și faună. Landșafturile și schimbarea acestora sub acțiunea omului în condițiile orînduirii socialiste.

Privire fizico-geografică asupra suprafeței terestre. Hotare, dimensiuni, țărmuri și relief. Tipuri de climă; rîuri și lacuri, vegetația și fauna din fiecare continent. Călătoriile cercetătorilor ruși în Asia: Behring, Prjevalski, Tianșanski. Descoperirea Antarcticei de către navigatorii ruși: Bellinghausen și Lazarev.

Populația globului: număr, densitate. Repartiția populației pe continente.

Harta politică a lumii. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și schimbarea lumii în două sisteme: capitalist și socialist. Harta politică a lumii înainte de cel de al doilea război mondial. Importante schimbări în harta politică a lumii în urma celui de al doilea război mondial. Victoria regimului de democrație populară într-o serie de țări din Europa și Asia. Creșterea forțelor democratice în țările capitaliste. Avîntul mișcării de eliberare națională în țările coloniale și dependente.

II. GEOGRAFIA FIZICĂ A R.P.R.

Privire generală asupra Republicii Populare Romîne. Așezarea pe glob a R.P.R. Așezarea fizico-geografică în Europa. Consecințe economico-geografice. Așezarea politico-geografică. Politica din trecut față de vecini și raporturile actuale de prietenie și colaborare cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Suprafața în raport cu țările vecine. Granițele și vecinii. Evoluția geologică a pămîntului R.P.R., structura actuală a reliefului ca rezultat al unei îndelungate evoluții geologice.

Marile unități naturale. Regiuni de încrețire. Carpații, momente importante din istoria geologică a lor. Subcarpații, geneză și raporturile cu celelalte forme. Bazinul Transilvaniei, cea mai mare depresiune din cuprinsul Carpaților. Munții Dobrogei.

Regiuni de platformă. Podișul Moldovei, Podișul Someșan, Podișul Getic, Podișul Dobrogei.

Cîmpiile. Cîmpia Dunării de Jos, Cîmpia Tisei, luncile și delta Dunării.

Clima. Trăsăturile caracteristice ale climei. Temperatura. Regimul vînturilor, regimul precipitațiilor și răspîndirea lor cantitativă. Climatul de munte, climatul dealurilor și podișurilor, climatul de cîmpie. Lupta împotriva secetei.

Hidrografia. Caracterizarea rețelei hidrografice în funcție de relief și climă. Densitatea rețelei: rîuri permanente și temporare, debit, variație de nivel, modul de alimentare. Dunărea, descriere fizico-geografică a întregului curs, regimul ei de navigație înainte și după 23 August 1944. Afluenții Dunării; grupa vestică, grupa sudvestică, grupa sudică și grupa estică. Amenajarea rîurilor pentru irigație, navigație și alimentare cu apă a orașelor.

Lacurile. Lacurile de munte, lacurile de podiș și dealuri, lacurile de cîmpie, lacurile de pe țărmul mării. Utilizarea multilaterală și crearea de lacuri de acumulare prin prevederile Planului de electrificare.

Marea Neagră, geneză, caracterizare fizico-geografică și importanța economico-politică.

Solurile. Formarea diferitelor tipuri de soluri și răspîndirea lor pe zone. Soluri zonale: podzol primar și secundar, solul brun roșcat de pădure, cernoziomuri. Soluri interzonale, aluvionare, sărături, lăcoviște etc. Regiuni degradate din R.P.R., lupta pentru combaterea degradării solurilor. Aplicarea complexului Dokuceaev, Kostîcev, Viliams în agricultură.

Vegetații și animale. Repartiția geografică a formațiilor principale de vegetație în raport cu relieful și clima. Vegetația culmilor alpine; pădurile (conifere, fag, stejar). Situația pădurilor în trecut și după 23 August 1944. Vegetația de stepă și vegetația aquatică (păduri de luncă, stuf, plaur). Importanța economică, valorificarea resurselor vegetale. Animalele specifice zonelor de vegetație.

Caracterizarea generală a marilor unități naturale. Regiuni de încrețire. Carpații. Principalele trăsături ale Carpaților. Împărțirea în mari unități. Carpații răsăriteni, sudici și apuseni. La analiza fiecărei unități și la precizarea particularităților se va ține seama de poziția geografică, unitățile componente, aspectul reliefului, caracterele geologice, trăsăturile principale ale climei, hidrografiei solului, florei și faunei, resursele naturale.

Carpații răsăriteni. Grupa nordică. Limite: granița de nord pînă la Valea Moldovei — Mestecăniș — Bazinul Dornelor — Tihuța. Aspectul general al reliefului. Structura geologică, subdiviziuni. Munții vulcanici: Oaș, Gutăi, Țibleș, Carpații păduroși ai Maramureșului, Munții Dornei, Munții Bistriței Aurii. Obcinele. Munții Bîrgăului. Depresiunile: Oaș, Baia Mare, Lăpuș, Bistrița-Năsăud, Maramureș, Cîmpulung. Caracterul și importanța lor. Trecători: Prislop, Rodnei, Tihuța, Mestecăniș. Particularitățile climatice ale grupei nordice. Apele. Afluenții Tisei, Bistrița Aurie, Someșul Mare, Moldova. Lacurile de munte. Vegetația alpină. Vegetația lemnoasă. Exploatarea pădurilor în trecut și astăzi. Grupa mijlocie, încadrată între limita sudică a grupei nordice și Valea Oituzului, depresiunile Trei Scaune, Bîrsei. Munții vulcanici: Călimani, Gurghiul, Hărghita, Puciosul. Lanțul muntos central: Munții Bistriței Moldovenești, Giurgeului, Ciucului, Oituzului, Bodocului, Baraoltului. Lanțul muntos extern. Munții Stînișoarei și Tărcăului. Depresiuni: Gheorghieni, Ciuc, Dorna, Borsec și Dărmănești. Trecători: Bistrița, Tulgheș, Bicaz, Ghimeș, Oituz, Toplița-Deda, Tușnad, Racoș. Importanța lor în stabilirea legăturilor dintre diferitele regiuni. Condițiile climatice. Apele: Bistrița cu afluenții săi, Trotușul, Oltul superior și Mureșul superior. Importanța acestor ape pentru energetică, transport și irigații. Vegetație și animale. Grupa sudică (curbura Carpaților), delimitată din Valea Oituzului și Valea Prahovei. Masivele: Vrancei, Buzăului, Teleajenului, Perșani. Depresiuni: Bîrsei, Tg. Săcuesc, importanța lor. Trecători: Buzău, Bratocea, Predeluș, Predeal. Caracterul climei. Apele: Putna, Zăbala, Buzău, Teleajen, Prahova. Folosirea lor în scopuri economice. Solul depresiunilor și al regiunilor înalte. Vegetație și animale. Resursele naturale. Caracterele generale ale Carpaților răsăriteni.

Carpații sudici. Particularitățile structurei geologice. Aspectul general al reliefului. Subdiviziuni: Grupa Prahova-Olt. Munții Bucegi și culmile Leaota, Piatra Craiului. Munții Făgăraș. Șirul de nord cu Moldoveanul, Negoiul și Surul. Șirul de sud cu Păpușa, Iezerul, Ghițu, Frunți, Cozia. Caracterul specific al acestei grupe muntoase. Trecători: Bran, Turnu-Roșu — Cozia. Depresiuni: Făgăraș, Brezoi — Titești. Condițiile climatice ale grupei. Apele: Ialomița, Dîmbovița, Argeșul, Oltul, și afluenții săi. Lacurile și importanța lor economică. Caracterul vegetației. Animalele. Economia forestieră și păstoritul. Grupa Olt-Dunăre. Masivul Paring; Lotrul, Cîndrel, Surian, Căpățînii. Masivul Godeanul, unitățile muntoase componente. Vîlcan, Retezat, Țarcul, Cerna, Mehedinți. Caracterele specifice ale constituției geologice. Relieful, clima, apele, vegetația și animalele. Depresiuni: Sibiu, Petroșani, Hațeg. Văi transversale: defileul Oltului, defileul Jiului, Merișor, culoarul Bistriței, culoarul Timiș-Cerna, defileul Dunării. Potențialul economic al acestei grupe. Caracterele generale ale Carpaților sudici.

Carpații Apuseni. Aspectul general al reliefului. Structura geologică. Împărțirea în mari unități: Munții Bihor, Gilăului, Trascău, Metalici, Zarand, Codrului, Pădurea Craiului, Plopiș, Mezeș. Depresiunile: Abrud, Zlatna, Zarand, Beiuș, Vașcău, Șimleu, Huedin, culoarul Mureșului și importanța lor economică. Condițiile climatice ale Carpaților apuseni. Caracterul hidrografic al rîurilor: Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Arieșul, Mureșul, Someșul Mic. Folosirea rîurilor pentru irigație, transport și energetică. Munții Banatului. (Almăj, Semenic și Poiana Ruscă). Depresiuni. Caracterul reliefului, al climei, apelor, solului. Vegetația și animalele. Resurse naturale principale.

Regiunea Subcarpatică. Poziția geografică. Aspectul general al reliefului. Particularitățile climei, apelor, solului, vegetației, animalelor. Bogățiile legate de formațiile subcarpatice.

Podișul Transilvaniei. Caracterele generale. Legătura cu celelalte unități. Trăsăturile principale ale climei, apelor, solului, vegetației. Bogățiile naturale. Subdiviziuni.

Podișul Someșan. Delimitarea. Caracterul complex al formelor de relief. Platforma Clujului, Lăpușului și platforma Sălajului. Munții Lăpușului.

Podișul Moldovei. Delimitare, aspectul general al reliefului. Alcătuirea geologică. Apele. Folosirea apelor. Solul. Caracterele vegetației și animalele. Resursele naturale.

Podișul Getic. Delimitare. Contactul cu celelalte unități. Caracterele specifice fizico-geografice. Podișul Mehedinților. Delimitare. Caracterele fizico-geografice.

Dealurile din Vest. Delimitare. Trăsăturile principale ale reliefului.

Podișul Dobrogei. Caracterele geologice și fizico-geografice.

Cîmpiile. Caracterele generale și formarea lor. (Cîmpia Dunării de Jos, Cîmpia Olteniei, Cîmpia Munteniei, Cîmpia Tisei).

Delta Dunării. Caracterele generale. Formarea deltei. Vegetația și rolul ei în crearea peisajului. Fauna. Problemele economice legate de deltă. Realizări și prevederi în planurile de stat.

Luncile. Luncile rîurilor mari: Dunării, Prutului, Siretului, Ialomiței, Argeșului, Oltului, Jiului, Mureșului, Crișurilor, Someșului. Formarea luncilor. Potențialul economic.

III. GEOGRAFIA ECONOMICĂ A R.P.R.

Structura economică a țării noastre înainte de 23 August 1944

Industria. Destrămarea feudalismului și începuturile capitalismului în țările romînești. Pătrunderea capitalului străin în economia țării și subjugarea economico-politică a Romîniei. Dezvoltarea industriei ușoare, slab utilată și risipită în unități mici.

Agricultura. Starea înapoiată a agriculturii în Romînia burghezo-moșierească. Cauzele înapoierii: împletirea relațiilor feudale cu cele capitaliste, adîncirea relațiilor capitaliste de exploatare în agricultură și folosirea unui inventar agricol foarte înapoiat. Reformele agrare burgheze. Productivitatea extrem de scăzută la hectar în agricultura Romîniei burghezo-moșierești, ca urmare a considerabilei rămîneri în urmă din punct de vedere agrotehnic.

Transporturile. Investițiile capitalului străin în crearea căilor de transport în Romînia. Dunărea — cale de pătrundere a capitalului apusean.

Comerțul. Volumul exportului și importului Romîniei burghezo-moșierești; structura comerțului exterior (export de materii prime la prețuri derizorii: petrol, cereale, lemn, etc. și import de produse finite la prețuri excesive).

Structura economică a R.P.R. după 23 August 1944

Importanța politico-economică a actului de la 23 August 1944. Ajutorul neprecupețit și multilateral al U.R.S.S. și lupta Partidului Comunist Romîn pentru redresarea și reconstrucția economică a țării în urma celui de al doilea război mondial. Reorganizarea economiei noastre, distrusă de război și de jaful cotropitorilor fasciști. Trecerea industriei de război la cea de pace. Reforma agrară din 1945. Reforma monetară. Naționalizarea principalelor mijloace de producție la 11 iunie 1948. Hotărîrea din 3—5 martie 1949 a C.C. al P.M.R. și crearea condițiilor de trecere treptată la o agricultură socialistă (S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și întovărășirile agricole).

Planurile de stat pe 1949 și 1950. Primul plan cincinal al R.P.R. 1951—1955. Creșterea forțelor de producție, industrializarea țării, modificări în repartiția producției. Politica de ridicare economică a regiunilor înapoiate. Trecerea la înfăptuirea planului de electrificare.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 pentru dezvoltarea mai largă și mai rapidă a agriculturii. Hotărîrea plenarei din 28. XII.1953 cu privire la planul trienal zootehnic 1954—1956 pentru sporirea șeptelului, a asigurării nevoilor de consum ale populației, precum și satisfacerea nevoilor diferitelor ramuri ale industriei.

Populația. Datele demografice și etnografice legate de caracterizarea economico-geografică a țării. Structura populației. Densitatea populației. Structura națională a populației R.P.R.

Resursele subsolului legate de formele de relief și de structura geologică.

Petrol. Localizare în regiuni de dealuri, în roci sedimentare. Gazele naturale: gaze de sondă în regiunile petrolifere, gazul metan. Centre importante.

Cărbuni de pămînt. Cărbuni vechi (antracit și huilă) localizați în regiunile muntoase. Centre importante. Cărbuni noi (cărbunele brun) localizat în depresiuni intramontane (roci sedimentare). Bazine și centre importante. Lignitul legat de regiunile de dealuri în roci sedimentare. Regiuni și centre importante. Turba. Importanța economică a cărbunilor pentru dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării.

Metale: fierul, cuprul, aluminiul, aurul, argintul, mercurul. Centre mai importante. Alte bogății ale subsolului: Sarea, localizată în regiunea subcarpatică, în formațiuni noi în roci sedimentare. Regiuni și centre mai importante. Gipsul și asfaltul, mica, piatra de construcție. Apele minerale.

Industria grea. Industria petroliferă. Principalele regiuni și centre petrolifere. Chimizarea petrolului. Importanța economică a petrolului pentru dezvoltarea industriei R.P.R.

Metalurgia. Siderurgia. Principalele centre siderurgice ale țării. Metalurgia neferoaselor. Principalele regiuni și centre de producție. Industria construcțiilor de mașini, baza industrializării socialiste a țării, a mecanizării și a dezvoltării transporturilor. Ramurile industriei de mașini. Regiuni și centre.

Industria chimică. Ramurile principale ale industriei chimice. Regiuni și centre mai importante.

Industria materialelor de construcții. Principalele materiale de construcție. Regiuni de exploatare și centre importante. Avîntul în continuă creștere al industriei materialelor de construcție sub regimul nostru democrat-popular și perspectivele de dezvoltare.

Industria forestieră și de prelucrare a lemnului. Metoda rațională de exploatare după 23 August 1944. Principalele regiuni și centre ale industriei lemnului.

Industria textilă. Ramurile industriei textile. Regiuni și centre importante. Continua dezvoltare a industriei textile după 23 August 1944, cu ajutorul multilateral al U.R.S.S. și prin folosirea crescîndă a materiei prime din țară.

Industria alimentară. Dezvoltarea multilaterală a industriei alimentare după 23 August 1944. Ramurile industriei alimentare. Regiuni și centre.

Geografia agriculturii

Culturile de cereale. Principalele cereale cultivate. Regiuni agricole. Localizare geografică. Prevederile Planului de Stat în lumina Hotărîrilor Partidului și Guvernului. Culturi de plante industriale. Cultura legumelor. Pomicultura și viticultura: regiuni pomicole și viticole în R.P.R. Valorificarea produselor pomicole și viticole în industria alimentară.

Creșterea animalelor. Condițiile naturale care favorizează creșterea animalelor în R.P.R. (pășuni, fînețe etc.). Răspîndirea geografică a animalelor. Prevederile Planului de Stat în lumina ultimelor hotărîri cu privire la dezvoltarea zootehniei (planul trienal zootehnic 1954—1956). Avicultura, apicultura, sericicultura, regiuni și centre mai importante. Transformarea socialistă a agriculturii. Realizări în lărgirea spațiilor de cultură, în producția la ha.

Geografia căilor de comunicație și a transporturilor în R.P.R. Transporturi feroviare. Lungimea și densitatea rețelei feroviare în R.P.R. Repartizarea teritorială a căilor ferate. Traficul de mărfuri și călători, deservirea producției și consumului. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor feroviare. Perspectivele în cadrul Planului de Stat. Transporturi rutiere. Categorii de șosele. Lungimea, densitatea, repartiția teritorială a rețelei rutiere. Traficul pe șosele. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor rutiere. Transporturi fluviale. Dunărea, sector fluvial, sector maritim. Principalele porturi. Navigația pe Dunăre în trecut. Situația actuală a navigației pe Dunăre. Rîuri navigabile. Transportul maritim. Principalele linii maritime. Importanța portului Constanța în economia țării. Transporturi aeriene. Linii aeriene în interiorul țării, linii aeriene pe care se efectuiază transporturi peste hotare. Importanța acestor transporturi în economia țării. Categorii speciale de transport. Transporturi prin conducte (petrolifere, gaze naturale, apă). Localizarea geografică și importanța lor economică. Telecomunicații. Importanța lor în dezvoltarea social-economică și culturală a țării.

Geografia comerțului exterior. Produse de export și import ale R.P.R. Centrele și regiunile producătoare de materiale destinate exportului. Țările cu care R.P.R. are relații de schimb. Consiliul economic de asistență mutuală. Contribuția R.P.R. la dezvoltarea și întărirea pieței socialiste mondiale.

Împărțirea administrativ-teritorială. Caracterizarea economică a regiunilor administrativ-teritoriale.

Istoria R. P. R.

Introducere. Însemnătatea studierii istoriei patriei. Izvoarele istoriei R.P.R.

Orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre. Aspecte principale ale paleoliticului. Neoliticul (matriarhat, patriarhat). Începutul folosirii metalelor. Epoca bronzului. Epoca fierului.

Orînduirea sclavagistă pe teritoriul patriei noastre. Formarea statului sclavagist dac. Tracii și dacii. Organizarea social-politică și cultura dacilor. Cucerirea Daciei de către romani. Organizarea Daciei în timpul stăpînirii romane. Lupta de eliberare a poporului din Dacia..

Începuturile feudalismului. Migrațiunea popoarelor (Goții, Hunii, Gepizii, Longobarzii, Avarii, Ungurii, Pecenegii, Cumanii și Tătarii). Slavii pe teritoriul țării noastre. Formarea statului feudal bulgar.

Orînduirea feudală. Caracterul general al orînduirii feudale. Formarea statelor feudale de sine stătătoare, Moldova, Țara Romînească, Transilvania. Instituțiile feudale în Moldova și Țara Romînească. Țara Romînească și Moldova la sfîrșitul veacului XIV și în veacul XV. Transilvania pînă la 1437. Răscoala țăranilor de la Bobîlna.

Moldova și Țara Romînească sub jugul turcesc în veacul XVI. Caracterul de jaf al dominației otomane. Lupta împotriva jugului otoman (Petru Rareș, Ion Vodă). Legăturile Țărilor Romîne cu Rusia în secolul XV-XVI (Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Ion Vodă, Mihai Viteazul). Transilvania în secolul XVI. Răscoala condusă de Gheorghe Doja (1514). Încercarea de instituire a unui stat centralizat. Mihai Viteazul. Cultura în secolul XVI.

Moldova, Țara Romînească și Transilvania în veacul XVII. Starea economică, socială și politică în secolul XVII. Lupta împotriva jugului otoman. Întărirea legăturilor cu Rusia. Căderea Transilvaniei sub dominația habsburgică, înăsprirea exploatării țăranilor, întețirea luptei de clasă.

Moldova și Țara Romînească în veacul XVIII. Descompunerea feudalismului și începuturile capitalismului. Războaiele ruso turce și însemnătatea lor în lupta Țărilor Romîne contra jugului otoman. Transilvania în veacul XVIII. Răscoala țăranilor de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan. Răscoala poporului sub conducerea lui Tudor Vladimirescu. Dezvoltarea relațiilor capitaliste în prima jumătate a secolului XIX (1828—1848). Anul revoluționar 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania. Activitatea lui Nicolae Bălcescu.

Dezvoltarea capitalismului în Romînia în a doua jumătate a secolului XIX. Unirea Moldovei și a Țării Romînești. Constituirea statului național Romînia. Legea rurală din 1864. Domnia lui Alex. I. Cuza. Războiul pentru independența de Stat a Romîniei (1877). Dezvoltarea economică și socială în a doua jumătate a secolului XIX. Dependența Romîniei față de capitalurile străine. Mișcarea muncitorească pînă la 1900. Răscoale țărănești în a doua jumătate a secolului XIX (1888). Situația economică, socială și politică a Transilvaniei pînă la 1900.

Romînia în epoca imperialismului pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Starea social-economică a Romîniei. Mișcarea muncitorească 1900—1917. Răscoala țăranilor din 1907. Romînia în timpul războaielor balcanice. Transilvania între 1900—1917. Romînia în anii primului război mondial.

Romînia în perioada avîntului revoluționar creat sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917—1923). Situația economico socială a Romîniei după războiul imperialist. Lupta clasei muncitoare între 1917—1920 (13 decembrie 1918, greva generală din 1920). Crearea Partidului Comunist din Romînia, victoria istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia.

Lupta P.C.R. în anii 1923—1929.

Romînia în perioada crizei economice 1929—1933. Lupta P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză. Congresul al V-lea al P.C.R. și însemnătatea sa istorică. Lupta ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933.

Romînia în perioada fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Lupta P.C.R. pentru crearea frontului popular antifascist. Dictatura regală (1938—40).

Participarea Romîniei burghezo-moșierești la războiul criminal antisovietic. Lupta P.C.R. împotriva războiului hitlerist (1941—1944).

Eliberarea națională a Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică. Însemnătatea actului de la 23 August 1944.

Lupta pentru statornicirea democrației populare în țara noastră (6.III.1945 — Reforma agrară). Conferința Națională a P.C.R. octombrie 1945. Izolarea și zdrobirea partidelor burghezo-moșierești și a social-democrației de dreapta. Proclamarea Republicii Populare Romîne — 30 decembrie 1947.

Lupta P. M. R. pentru construirea socialismului. Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale. Crearea formațiunii socialiste a economiei naționale. Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 III 1949. Crearea Sfaturilor Populare. Planul cincinal. Însemnătatea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953.

Constituția R. P. R.

Noțiuni generale despre stat și drept. Originea și esența statului și dreptului. Statul și dreptul sclavagist, feudal și burghez.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și nașterea primului stat socialist din lume. Statul Socialist Sovietic, stat de tip nou, superior, în care puterea de stat și mijloacele de producție aparțin poporului sovietic, în frunte cu clasa muncitoare, condus pe calea construirii comunismului de către P.C.U.S. Constituția U.R.S.S. din 1936.

Deosebirile fundamentale față de constituțiile burgheze. Însemnătatea sa istorică. Orînduirea socială socialistă; clasa muncitoare, clasa țăranilor și intelectualitatea nouă, între care există relații de colaborare și ajutor reciproc. Rolul conducător al clasei muncitoare. Sovietele, forma cea mai înaltă de organizare a dictaturii proletariatului. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Cele două forme de proprietate socialistă: proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colhoznică. Dezvoltarea necontenită a economiei socialiste în mod planificat, fără crize, fără șomaj, în scopul satisfacerii maxime a nevoilor de trai materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea necontenită a producției pe baza tehnicii celei mai înalte. Munca în U.R.S.S. un drept și o datorie de onoare. Noua atitudine față de muncă. Întrecerea socialistă și mișcarea stahanovistă. U.R.S.S., stat unional multinațional, în care problema națională a fost rezolvată pe baza deplinei egalități a națiunilor. Organele supreme ale puterii de stat a U.R.S.S. Datoriile și drepturile fundamentale ale cetățenilor sovietici. Garantarea lor.

Statul democrat-popular romîn: formarea R.P.R. ca rezultat al luptei poporului muncitor, condus de P.C.R. în condițiile eliberării țării noastre de către Armatele victorioase ale U.R.S.S. și al ajutorului multilateral acordat de către U.R.S.S. Constituția R.P.R. din 1948. Transformările revoluționare din țara noastră pînă în 1952 și necesitatea noii Constituții. Constituția R.P.R. din 1952, Constituția construirii socialismului.

Orînduirea socială a R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, formă deosebită a dictaturii proletariatului. Rolul conducător al clasei muncitoare. Ascuțirea luptei de clasă împotriva elementelor exploatatoare. Puterea de stat. Sfaturile Populare — baza politică a R.P.R. Formațiunile social-economice din R.P.R.: formațiunea socialistă, mica producție de mărfuri și formațiunea particular-capitalistă. Formațiunea socialistă, baza economică a construirii socialismului în R.P.R. Proprietatea personală a cetățenilor R.P.R. Politica Partidului și Statului față de mica producție de mărfuri. Lupta Partidului pentru industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii. Politica Partidului și Statului față de formațiunea particular-capitalistă. Dezvoltarea planică a economiei R.P.R. Primul plan cincinal și sarcina sa fundamentală. Folosirea experienței și ajutorului sovietic. Noua atitudine față de muncă. Întrecerea socialistă, metodă comunistă de construire a socialismului.

Orînduirea de stat a R.P.R. Statul romîn democrat-popular, stat unitar, suveran și independent. Împărțirea administrativ-teritorială. Înființarea Regiunii Autonome Maghiare.

Organele supreme ale puterii de stat: Marea Adunare Națională și Prezidiul M.A.N. Organele centrale ale puterii de stat, organele locale ale puterii și administrației de stat. Instanțele judecătorești și procuratura. Rolul și sarcinile lor în construirea socialismului, atribuțiile și responsabilitatea lor.

Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R. Drepturile largi și reale ale cetățenilor R.P.R., garantate din punct de vedere material. Datoriile fundamentale ale cetățenilor, conținutul lor nou socialist. Legătura dintre drepturile fundamentale și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R.

Sistemul electoral, sistem cu adevărat democratic. Votul universal, egal, direct și secret pentru toți cetățenii, oameni ai muncii din R.P.R.

P.M.R., forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului și al bunei stări.

R.P.R. factor activ în lagărul păcii.

Limba franceză

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît; articolul elidat și contractat. Substantivul. Formarea pluralului și a femininului. Adjectivul. Formarea pluralului și a femininului; acordul cu substantivul. Formarea gradelor de comparație. Adjective posesive. Numeralul cardinal și ordinal. Pronumele personal. Pronumele demonstrativ, posesiv, interogativ, relativ și nehotărît. Verbe. Verbele auxiliare avoir și être. Verbele pronominale. Clasificarea verbelor (3 grupe): cele mai importante verbe din grupa a treia: lire, écrire, pouvoir, vouloir, faire, devoir. Formele principale: indicativul prezent, imperfectul, perfectul compus, mai mult ca perfectul, perfectul simplu, viitorul, imperativul, infinitivul prezent, participiul prezent și trecut, prezentul subjonctivului, condiționalul prezent. Forma pasivă a indicativului, prezentul, imperfectul, viitorul. Adverbul. Cele mai frecvente adverbe de timp, loc, cauză și mod (simple și compuse). Regula principală de formare a adverbelor cu terminația -ment. Gradele de comparație ale adverbelor. Prepoziția. Cele mai importante prepoziții. Conjuncția. Cele mai importante conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Formarea cuvintelor. Sufixele și prefixele substantivelor, adjectivelor și verbelor, prevăzute în programa școlilor medii.

Sintaxa. Propoziția și felurile ei. Părțile principale și secundare ale propoziției. Regulile de bază privind topica cuvintelor în propoziția afirmativă și interogativă. Predicatul. Noțiuni despre fraza formată prin coordonare și prin subordonare. Propoziții secundare legate de cele principale prin pronumele relativ. Principalele reguli de ortografie și punctuație.

Limba germană

Morfologia. Articolul. Felurile articolului hotărît și nehotărît. Declinarea articolului; omiterea articolului. Substantivul. Formarea pluralului substantivelor și declinarea lor. Adjectivul. Adjectivul predicativ și atributiv. Formarea gradelor de comparație (reguli generale). Declinarea adjectivelor. Numeralul. Numeralul cardinal și ordinal. Pronumele personal, posesiv, interogativ, relativ, demonstrativ și declinarea lor. Pronumele man, es. Verbul. Conjugarea și întrebuințarea verbelor haben, sein și werden. Forme principale ale verbelor tari și slabe și de conjugare neregulată (prevăzute în manualele școlilor medii). Verbe cu prefixe separabile și inseparabile. Verbe modale. Verbe reflexive. Conjugarea verbelor la indicativ (forma activă): prezent, imperfect, perfect, viitorul I, mai mult ca perfectul; indicativ (forma pasivă): prezent, imperfect, perfect, viitorul I, mai mult ca perfectul. Conjunctivul și condiționalul. Adverbul. Cele mai frecvente adverbe de loc, timp, mod și cauză. Prepoziția. Prepoziții care se întrebuințează cu cazul dativ, cu acuzativ, cu dativ și acuzativ și cu genitiv. Conjuncția. Cele mai frecvente conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Formarea cuvintelor. Structura cuvintelor. Sufixele și prefixele substantivelor, adjectivelor și verbelor prevăzute în programa școlilor medii.

Sintaxa. Propoziția simplă și dezvoltată. Părțile principale și secundare ale propoziției. Ordinea cuvintelor directă și inversă în propoziția principală și secundară, cu predicat simplu și compus. Ordinea cuvintelor în propozițiile interogative și negative. Propozițiile negative cu „nicht" și „kein". Expresii impersonale: „es ist kalt", „es gibt" și altele. Propoziții coordonate și subordonate: subordonatele de loc, timp, mod și cauză. Regimul adjectivelor și verbelor. Principalele reguli de ortografie și punctuație.

Limba engleză

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît. Cazurile principale de folosire și de omitere a articolului. Substantivul. Formarea pluralului. Cazul posesiv și genitivul cu prepoziția of. Genul. Adjectivul. Lipsa de gen, număr și caz la adjectiv. Formarea gradelor de comparație (reguli generale și excepții). Numeralul cardinal și ordinal. Pronumele personal, posesiv, nehotărît, interogativ, relativ și demonstrativ. Verbul. Forme personale și nepersonale. Înțelesul auxiliar și independent al verbelor to have, to be, to do; verbele auxiliare shall, will; verbe transitive și intransitive; verbe regulate, neregulate și defective. Sistemul timpurilor de bază la forma activă și pasivă; timpurile la forma activă: Present, past, future indefinite și continuos; present, past, future perfect. Timpurile la forma pasivă, present, past, present, perfect, past perfect, future indefinite. Modul imperativ. Condiționalul present și past, participles ca părți componente ale formelor verbale compuse. Present participle și gerunziul; funcția lor în propoziție. Adverbul. Adverbul simplu și sufixul -ly; cele mai importante adverbe de timp, loc și mod. Prepoziția. Cele mai frecvente prepoziții. Conjuncția. Cele mai frecvente conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Formarea cuvintelor. Cele mai importante sufixe și prefixe, cuvinte compuse.

Sintaxa. Propoziția și felurile ei. Propoziția simplă și dezvoltată; părțile principale și secundare ale propoziției. Principalele reguli privind topica propozițiilor negative, afirmative și interogative. Predicatul simplu și compus. Construcția impersonală „it is cold"; construcția „there is", „there are", (în propoziții afirmative, negative și interogative). Noțiuni despre propozițiile coordonate și subordonate. Concordanța timpurilor. Vorbire directă și indirectă. Cele trei tipuri de propoziții condiționale. Construcția participială independentă. Principalele reguli de ortografie și punctuație.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr 23-30, tel 1 39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 276 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 24 iulie 1954

In acest număr:

- **V. Koronovschi:** Educația fizică în școlile din U.R.S.S. (pag. 2-a)
- **A. Scerbakova:** Elemente de învățămînt politehnic în școlile sătești. (pag. 2-a)
- **B. Cazacu:** Un manual de bază pentru predarea limbii romîne. (pag. 2-a)
- **Gh. Ploeșteanu:** Învățămîntul — un bun al poporului. (pag. 3-a)
- **N. Minei:** Marele savant progresist Victor Babeș. (pag. 3-a)
- Să participăm activ la lupta pentru sporirea producției agricole. (pag. 3-a)
- Zece ani de la eliberarea Poloniei (pag. 4-a)
- Un eveniment de seamă pe tărîmul artei și științei din patria noastră (pag. 4-a)
- FOILETON: **S. Rudeanu:** Sarcini „bine" repartizate (pag. 4-a)

Pentru succesul consfătuirilor din august

Organele învățămîntului și cadrele didactice au început să se pregătească pentru consfătuirile din august. Anul trecut, buna pregătire a consfătuirilor într-o serie de raioane cum sînt raioanele Lugoj, Vîlcea, Roman, Băbeni etc., a contribuit la desfășurarea unor discuții rodnice, la stabilirea unor sarcini concrete, ceea ce a avut drept rezultat îmbunătățirea activității ulterioare a școlilor. Totuși, în multe locuri consfătuirile trecute n-au fost pregătite la un nivel satisfăcător. Așa s-a întîmplat, de exemplu, în raionul Urziceni, în raionul Ceahlău și într-o serie de alte raioane unde activitatea birocratică a organelor de învățămînt față de problemele pregătirii consfătuirilor a dus la prezentarea unor referate cu caracter statistic și la desfășurarea unor discuții formale, goale de conținut. Este de la sine înțeles că în aceste cazuri nu s-au putut trage concluzii întemeiate, nu s-au putut stabili sarcini concrete pentru înlăturarea lipsurilor și pentru ridicarea calității muncii.

Învățînd din experiența acumulată pînă acum avem datoria să asigurăm pregătirea din timp a consfătuirilor raionale din toamna acestui an și desfășurarea lor la un nivel înalt.

Problemele muncii didactice și obștești a pedagogilor, problemele conducerii acestei munci, atît în cadrul fiecărei școli în parte cît și în cadrul raionului — sînt numeroase și complexe. Tocmai de aceea școlilor și organelor învățămîntului li se cere să aleagă cu multă chibzuință acele probleme care vor fi supuse discuției colective.

Indicația principală în această privință o dau cele trei teme fixate în ordinul Ministrului Învățămîntului ca subiecte ale referatelor ce vor fi prezentate la ședințele plenare ale consfătuirilor. În jurul acestor teme, referatele vor pune în discuție probleme de cea mai mare actualitate, probleme care privesc direct participarea școlilor la viața țării.

În centrul atenției consfătuirilor trebuie să stea problemele privitoare la educarea tineretului în spiritul comunismului. Trebuie să se arate cum au fost înarmați elevii cu bazele științelor, în ce măsură au izbutit cadrele didactice să asigure însușirea conștientă de către elevi a cunoștințelor prevăzute în programele școlare, cum au luptat pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură, ce măsuri s-au luat pentru îmbunătățirea organizării procesului de învățămînt și pentru asigurarea respectării regulilor didactice și metodice.

În anul școlar 1953—1954 s-au constatat serioase deficiențe în ceea ce privește nivelul muncii instructiv-educative. Aceasta se reflectă în numărul de corigenți și repetenți. La consfătuiri trebuie să se analizeze temeinic această situație, să se combată metodele greșite ale pedagogilor care au obținut asemenea rezultate. În același timp, trebuie să se popularizeze larg metodele celor care au lucrat bine și au reușit să asigure succesul la învățătură al tuturor elevilor.

Cu un adînc spirit de răspundere trebuie să se analizeze care este situația școlilor în ceea ce privește legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție.

O grijă deosebită trebuie acordată analizării felului cum au muncit profesorii pentru a forma la elevi înalte calități morale: vigilența, combativitatea și ura neîmpăcată față de dușmanul de clasă, curajul, capacitatea de a învinge greutățile, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, cinstea și sinceritatea, respectul față de vîrstnici, dragostea pentru familie, tovărășia și prietenia.

O mare atenție trebuie acordată luptei împotriva influențelor ideologiei burgheze care s-au mai manifestat în munca unor pedagogi. E necesar să se combată cu tărie manifestările de apolitism, de obiectivism, de cosmopolitism.

Trebuie să se înlăture însă cu desăvîrșire tendința de a vorbi despre toate aceste lucruri „în general" — așa cum s-a întîmplat de multe ori în trecut. În referat trebuie să se arate ce cunoștințe și deprinderi efective au elevii, care sînt cele mai caracteristice trăsături ale muncii pedagogilor, ce anume este bun și ce nu în formele și metodele activității instructiv-educative, care sînt cauzele lipsurilor — astfel încît în viitorul an școlar să se obțină o îmbunătățire reală a acestei activități.

În ordinea de zi a consfătuirilor din august este prevăzut un referat special în legătură cu predarea limbii romîne și a limbii materne. Acest referat, ca și discuțiile care vor avea loc pe marginea lui au o însemnătate deosebită. Ele trebuie să contribuie la asigurarea însușirii temeinice și conștiente de către elevi a bazelor gramaticii, a ortografiei și punctuației, la ridicarea continuă a nivelului ideologico-științific al predării literaturii. Acest scop al referatului și al discuțiilor va putea fi atins numai dacă va avea loc o analiză multilaterală și concretă a situației predării limbii romîne și limbilor materne. E timpul să se renunțe la practica folosită pînă acum — de a prezenta doar cifre, sau, în cel mai bun caz, constatări; în școlile cutare și cutare lucrurile stau bine, pe cînd în alte școli stau prost. La consfătuiri trebuie nu numai să se constate succese sau lipsuri în predarea limbii, ci să se și explice din punct de vedere pedagogic cauzele lor, să se pună în fața profesorilor sarcini clare și precise. Cu deosebire trebuie să se insiste asupra cauzelor rupturii ce se manifestă în multe școli între cunoștințele de gramatică ale elevilor și posibilitatea de a le aplica în practică și să se stabilească sarcini concrete în vederea înlăturării acestei rupturi.

De o foarte mare importanță pentru întărirea participării nemijlocite a școlilor noastre la eforturile întregului popor muncitor pentru înfăptuirea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 este discutarea concretă și adîncă a celui de al treilea referat care va fi prezentat la consfătuiri — despre înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole și despre munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare. În acestă privință școlile noastre au obținut în anul școlar trecut o serie de succese, au manifestat multă inițiativă. În același timp, există încă multe lipsuri. Cauzele lor constau în primul rînd în faptul că munca pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, pentru apropierea strînsă a școlii de producția agricolă nu are încă o orientare precisă, nu este planificată și sistematizată cum trebuie. Adeseori înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole se realizează numai în cadrul activității extrașcolare, ruptă de predarea bazelor științei biologice. În multe școli sînt antrenați în activitatea practică pe lotul școlar, la gospodăriile colective sau de stat numai membrii cercurilor de tineri naturaliști, în timp ce masa elevilor rămîne încă departe de această activitate. Lucrările consfătuirilor trebuie să ajute la înlăturarea acestor lipsuri, la stabilirea celor mai bune căi și mijloace pentru îndeplinirea cerințelor care stau în fața școlii atît pe tărîm didactic cît și pe tărîm obștesc în legătură cu dezvoltarea continuă a agriculturii.

Data ținerii consfătuirilor se apropie. De aceea trebuie folosit cu pricepere întregul timp pe care îl mai avem la dispoziție. Secțiile de învățămînt au datoria să mobilizeze inspectorii, metodiștii cabinetelor pedagogice regionale, ai consiliilor metodice raionale, conducătorii cercurilor pedagogice și cele mai bune cadre didactice în organizarea unei acțiuni largi de cercetare adîncită a experienței școlilor. La rîndul lor, învățătorii și profesorii trebuie să se pregătească din timp și în mod concret, temeinic, în vederea consfătuirilor. Este necesar ca secțiile de învățămînt să dea învățătorilor și profesorilor îndrumări clare în vederea pregătirilor pentru a înfățișa cît mai concret și mai precis metodele de muncă, pentru a scoate la iveală ceea ce e nou și pozitiv în activitatea lor. Nu se mai pot admite afirmații formale despre necesitatea folosirii experienței înaintate. Trebuie prezentată însăși experiența vie. Acest lucru stă în puterea secțiilor de învățămînt dacă ele vor ști să folosească în acest scop nu numai forțele proprii, ci și un activ larg de cadre fruntașe, capabile să scoată la lumină trăsăturile noi și valoroase ale muncii școlilor.

Mai sînt încă, din păcate, multe secții de învățămînt care consideră consfătuirile drept ședințe festive, menite să prilejuiască o simplă trecere în revistă a rezultatelor muncii și să adopte rezoluții cu caracter declarativ și creează în jurul lor o atmosferă de paradă. Nu acesta este însă rostul consfătuirilor. Ele trebuie nu numai să scoată la iveală rezultatele pozitive și experiența bună, ci să pună în același timp în lumină tot ce e rău și înapoiat în munca școlilor și a aparatului lor de conducere, să arate cerințele pedagogilor față de directorii școlilor, față de secțiile de învățămînt și față de minister. O astfel de desfășurare a lucrărilor cere secțiilor de învățămînt să creeze condițiile necesare folosirii autocriticii și criticii de jos — să nu prezinte o situație trandafirie și să nu arunce cazele lipsurilor în seama „greutăților obiective", trecînd cu vederea greșelile proprii, ci să înfățișeze cu curaj situația reală a muncii, să dea socoteală de activitatea lor, să supună lipsurile și greșelile judecății colective. Secțiile de învățămînt trebuie să dovedească la consfătuiri că doresc să asculte și să ia în seamă critica, trebuie să înțeleagă că numai o asemenea atitudine poate stimula participarea colectivă a pedagogilor la îmbunătățirea muncii.

Desfășurarea cu succes a consfătuirilor va constitui un puternic impuls pentru ridicarea calității muncii didactice și obștești a pedagogilor. De aceea, în etapa de față trebuie să concentrăm toate eforturile noastre în direcția unei pregătiri temeinice, care să asigure un nivel ideologico-științific ridicat al lucrărilor consfătuirilor.

Odihna cadrelor didactice

223 de cadre didactice din raionul Timișoara își petrec concediul de odihnă în cele mai pitorești stațiuni balneo-climatice din țară. Mulți dintre ei au locuri la casele de odihnă din Sinaia, Borsec, Tușnad, Lacul Roșu și Vasile Roaită. Alții au fost trimiși pentru restabilirea sănătății în sanatoriile balneare ale Consiliului Central al Sindicatelor și ale Ministerului Sănătății, la Techirghiol, Eforie, Băile Herculane, Bazna, Govora, Ocna Sibiului și Slănicul Moldovei.

Cei trimiși la stațiuni balneo-climatice sînt cadre didactice fruntașe în muncă. Printre ei se află tovarășa Maria Luca, directoarea școlii mixte de 7 ani cu limba de predare germană din Freidorf, care a muncit cu rîvnă pentru educarea și instruirea tineretului, tovarășa învățătoare Sidonia Cioflec, de la școala mixtă de 7 ani nr. 2 Timișoara, care s-a evidențiat în munca de alfabetizare etc.

In cinstea zilei de 23 August

Noi construcții școlare

În regiunea Cluj se desfășoară o intensă activitate pentru terminarea înainte de termen a construcțiilor școlare și a reparațiilor de școli, pentru deschiderea la timp a anului școlar.

În cinstea zilei de 23 August, s-a terminat construcția internatului școlilor de 7 ani din comuna Beclean, raionul Beclean. Noul internat a fost inaugurat duminică 18 iulie printr-o festivitate la care au participat organele locale de partid și de stat, cadrele didactice, părinții elevilor și un mare număr de țărani muncitori.

Lucrările construcțiilor școlare din autoimpuneri se desfășoară într-un ritm crescînd. Termenele de plan au fost depășite la o serie de lucrări printre care la construcțiile de școli din comunele Valea Drăganului, raionul Huedin, Scărișoara și Sohodol, raionul Cîmpeni, Mintiul Gherlei, raionul Gherla, etc.

Schimb de experiență între cluburi

Pentru îmbunătățirea muncii a avut loc la Galați un schimb de experiență între clubul comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt și clubul Atelierelor C.F.R. „Gh. Apostol". La acest schimb de experiență au participat toți responsabilii și bibliotecarii celorlalte cluburi din oraș.

Participanții au vizitat clubul comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt, arătînd mult interes pentru felul cum este organizat. Tovarășa Georgeta Chiriță, directoarea clubului, a explicat cum se desfășoară activitatea fiecărei comisii în parte, cum muncește comitetul de conducere, cum este alcătuit planul calendaristic.

În cadrul discuțiilor, delegații comitetului sindical C.F.R. au arătat roadele obținute în munca echipelor artistice de amatori.

Galați **Prof. V. SILIȘTEANU**
corespondent

Muncă plină de elan

Cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 de băieți din Craiova, se pregătesc intens pentru a întîmpina cu noi realizări marea sărbătoare a poporului nostru, ziua de 23 August.

S-au luat, astfel, toate măsurile pentru lucrările de reparație a școlii în vederea deschiderii noului an școlar. Avînd sprijinul sfatului popular local și al comitetului de părinți s-au procurat din vreme toate materialele necesare, astfel încît la data de 16 iunie s-a început repararea și curățenia localului de școală. Pînă în prezent s-a efectuat reparatul și zugrăvitul interiorului. Zilele acestea s-au început micile reparații exterioare după care urmează văruitul.

Paralel cu grija pentru pregătirea localului, cadrele didactice s-au preocupat de asigurarea manualelor prin transmisibilitate reușind să îndeplinească în întregime această sarcină.

De cîteva zile un colectiv de cadre didactice pregătește materialul necesar pavoazării localului de școală în ziua marii sărbători.

D. CIOCIRLAN
directorul școlii de 7 ani nr. 1 de băieți
Craiova.

Să pregătim temeinic noul an școlar

Oamenii muncii din învățămînt din patria noastră, sub conducerea organizațiilor de partid, urmînd exemplul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din fabrici și uzine, întîmpină cu noi succese în muncă cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Numeroase colective didactice și comitete de părinți de la diferite școli din Capitală răspund chemării la întrecere lansată de învățătorii și profesorii din comuna Popești-Leordeni, raionul Nicolae Bălcescu, regiunea București în vederea deschiderii noului an școlar în condiții cît mai bune și muncesc cu însuflețire pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

Angajamentele au prins viață

Învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din Otopenii de Sus, raionul Stalin, au primit cu bucurie chemarea la întrecere lansată în cinstea zilei de 23 August de către cadrele didactice din comuna Popești-Leordeni, raionul Nicolae Bălcescu. Ei și-au sporit eforturile pentru ca pînă la 10 august să termine ultimele lucrări de reparații și spoit ale localului de școală și să aprovizionaze școala cu rechizitele și manualele școlare necesare.

În scopul lichidării neștiinței de carte, al ridicării continue a nivelului cultural al țăranilor muncitori, cadrele didactice din comuna Otopenii de Sus muncesc pentru a alfabetiza încă zece neștiutori de carte din rîndul celor necuprinși pînă la această dată la cursuri. Pînă la 20 august a.c. vor organiza la căminul cultural „Ștefan Plavăț" și la arie trei manifestări artistice și trei conferințe și vor pregăti echipele artistice de cor, dansuri și teatru în vederea participării acestora la concursul artiștilor amatori.

Unul din angajamente, care a și fost realizat în bună parte, este acela de a se confecționa zece lozinci, trei fotomontaje pentru arie și în comună. În sprijinul muncilor agricole de vară, învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din Otopenii de Sus scriu săptămînal articole la gazetele de la arie și din comună. Sub îndrumarea cadrelor didactice și a organizației de pionieri, pionierii și elevii de la această școală vor strînge pînă la 20 august 500 kg. deșeuri de materiale feroase și 5 kg. plante medicinale.

Obiective concrete

Colectivul școlii medii de fete nr. 4 din București, însuflețit de dorința de a întîmpina cu noi realizări în muncă mai aleasă sărbătoare a celei de a X-a aniversări a eliberării Patriei, a răspuns cu entuziasm chemării la întrecere a școlii din comuna Popești-Leordeni, luîndu-și angajamente concrete de muncă. Astfel, colectivul școlii va realiza repararea și zugrăvirea interiorului și fațadei școlii pînă la 10 august; repararea caloriferului pînă la data de 22 august; repararea întregului mobilier al școlii pînă la data de 22 august; confecționarea prin mijloace locale a 21 bănci noi pînă la data de 22 august; repararea materialului didactic, confecționarea și înzestrarea școlii cu material didactic nou, pînă la 22 august; pavoazarea școlii pînă la 20 august; parchetarea și mărirea sălii de gimnastică pînă la 22 august; înzestrarea școlii cu echipament sportiv nou, pînă la 20 august; asigurarea transmisibilității a cel puțin 2.000 manuale; colectarea a 500 kg. deșeuri de materiale feroase, pînă la data de 20 august; organizarea unei manifestări cultural-artistice în cadrul școlii, pînă la 20 august.

Asemenea angajamente și-au luat și colectivele școlilor elementare nr. 47 de băieți, nr. 4 bis de fete, nr. 22 de fete, școlile elementare nr. 2 de băieți, nr. 23 bis de fete, nr. 22 de băieți și multe altele din orașul București. Cadrele didactice muncesc cu entuziasm pentru ca toate angajamentele luate să fie traduse în viață.

La școala din cartierul Andronache

Răspunzînd chemării cadrelor didactice din comuna Popești-Leordeni, învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din cartierul Andronache al orașului București, în cinstea zilei de 23 August și-au luat următoarele angajamente: pînă la 15 august să termine toate lucrările de reparații și spoit la cele patru localuri de școală; evidența tuturor copiilor de vîrstă școlară din circumscripția școlii să fie terminată pînă la 1 august; pînă la 20 august să facă revizuirea, repararea și confecționarea materialului didactic de care are nevoie școala.

În vederea participării elevilor la concursul micilor naturaliști, colectivul școlii acordă o deosebită atenție muncii de întreținere a culturilor și aplicării regulilor agrotehnice pe lotul școlar. În cadrul căminului cultural „23 August" se vor ține două conferințe și se va organiza recenzia unei cărți la biblioteca nr. 22.

Cu ajutorul comitetului de părinți

Din fondul comitetului de părinți de pe lîngă centrul școlar nr. 4—13 din București se vor spoi și zugrăvi cinci săli de clasă, două culoare, sala de gimnastică și sălile laboratoarelor de fizică, chimie și științe naturale. De asemenea, se va revizui și repara mobilierul școlii, instalația electrică și de încălzire. Pînă la 23 August, comitetul de părinți va asigura instalarea la școală a unei stații de radioamplificare.

In sprijinul întrecerii patriotice de pe ogoare

Într-o seară caldă de iulie, deputații sfatului popular al comunei Orțișoara din raionul Timișoara erau adunați pentru a discuta o problemă de mare însemnătate: măsurile operative ce trebuie să fie luate în vederea bunei desfășurări a campaniei de recoltare, treieriș și colectări.

— Tovarăși, spunea atunci Carol Toth, președintele sfatului popular, să învățăm de la clasa muncitoare, să urmăm exemplul muncitorilor din întreprinderi care antrenați în întrecere socialistă, obțin succese tot mai mari în îndeplinirea sarcinilor lor. De aceea propunem... Și președintele a dat citire chemării la întrecere pe care comuna Orțișoara o adresa comunei Carani din același raion în cinstea zilei de 23 August. Toți cei de față au fost de acord cu propunerea. Țăranii muncitori din comuna Carani au primit cu însuflețire chemarea la întrecere.

Între cei care au luat parte la ședința aceea erau și învățătorii și profesorii școlilor din comună, în frunte cu tovarășul Ștefan Sîrbovan, directorul școlii cu limba de predare română și membru în comitetul executiv al sfatului popular. Tov. Sîrbovan, împreună cu tov. Laurențiu Klugesherz, directorul școlii cu limba de predare germană au adunat apoi pe toți învățătorii și profesorii și au discutat îndelung despre modul cum cadrele didactice, școlarii și pionierii pot contribui la reușită campaniei de recoltare, astfel ca satul lor să fie fruntaș în întrecerea patriotică.

Fiecare profesor și învățător a primit sarcini concrete și a trecut de îndată la îndeplinirea lor. Tov. Klugesherz, ajutat de colegii lui și de școlari, a confecționat 18 lozinci care au fost afișate în comună. Tov. Ana Maria Avram a scris un articol pentru gazeta cetățenească în care sublinia rolul important al recoltării la timp și fără pierderi. După aceea, învățătorii și profesorii din Orțișoara au pregătit trei gazete cetățenești pentru cele trei arii. Alții au început repetițiile pentru programele artistice ce vor fi prezentate la arii, în ceasurile de repaus ori seara.

Pionierii și școlarii au fost împărțiți pe echipe sub conducerea unui învățător sau profesor. Cu rîndul, echipele merg să adune spicele rămase în urma secerătorilor.

Iată, în dimineața aceasta luminoasă, echipele de pionieri și școlari conduse de tovarășii Ștefan Constantinescu, Ana Avram și Ion Dobrescu au pornit spre tarlaua gospodăriei agricole colective. La capătul ei cîteva tractoare, fiecare avînd remorcate cîte două secerători, duduie gata de pornire. Îndată sînt înconjurate de copiii cu cravate roșii. Spre tractorist se îndreaptă un pionier:

— Gheorghe baci, ia-mă și pe mine pe tractor. O mînă viguroasă se apleacă și ridică sus cu ușurință pe Mihăiță. După ce-i arată cum se manevrează comenzile tractoristul îl lasă jos.

— Vreau și eu, și eu — se aud apoi nenumărate glasuri.

— Copii! Nu pot să vă iau pe toți. Dar după ce isprăviți îl voi lua pe tractor pe cel care va fi fruntaș în stringerea spicelor.

Și imediat toți copiii au început lucrul. Cele trei echipe au pornit la întrecere.

O strălucită victorie a forțelor păcii

La 21 iulie, după aproape trei luni de dezbateri, au luat sfîrșit lucrările conferinței de la Geneva. Ca rezultat al eforturilor depuse de participanții la conferință, scopul principal al acesteia s-a realizat: a fost rezolvată cu succes problema restabilirii păcii în Indochina.

În noaptea de 20 spre 21 iulie, reprezentanții comandamentelor celor două părți au semnat acordurile cu privire la încetarea operațiunilor militare în Vietnam și în Laos, iar în ziua de 21 iulie a fost semnat și acordul cu privire la încetarea operațiunilor din Cambodgia. Prin semnarea acestor acorduri, care sînt bazate pe recunoașterea drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina și ținînd seama de interesele Franței, se pune capăt vărsării de sînge, odiosului război colonialist dezlănțuit cu opt ani în urmă împotriva eroicelor popoare ale Indochinei. Aceasta constituie o nouă și strălucită victorie a forțelor păcii.

Vestea semnării acordurilor cu privire la încetarea focului, a făcut repede înconjurul pămîntului și oamenii iubitori de pace din toate colțurile lumii au salutat cu bucurie și satisfacție evenimentul așteptat de atîta vreme și pentru apropierea căruia s-au depus atîtea eforturi — încetarea focului și perspectiva restabilirii păcii în Indochina.

Timp de opt ani de zile poporul vietnamez și-a apărat cu arma în mînă patria împotriva încercărilor cercurilor colonialiste franceze, încurajate și sprijinite de imperialiștii americani de a impune prin forța armelor domnia monopolurilor și asuprirea colonialistă. În ciuda superiorității în oameni și materiale, în ciuda ajutorului masiv acordat de S.U.A., trupele corpului expediționar francez nu numai că n-au reușit să-și atingă scopul — înfrîngerea eroicului popor vietnamez și subjugarea lui — dar au suferit ele însele grele și umilitoare înfrîngeri. Poporul vietnamez a eliberat 90 la sută din teritoriul patriei sale. S-a dovedit încă odată că nu poate fi învins un popor care luptă pentru o cauză dreaptă, că în zilele noastre lupta popoarelor pentru libertate și independență națională nu poate fi înfrîntă oricît de modern și de mult ar fi armamentul agresorilor.

Popoarelor Indochinei le revine un merit primordial în încetarea războiului în această parte a lumii. Cu toate victoriile obținute de-a lungul celor 8 ani de război guvernul Republicii Democrate Vietnam a făcut nenumărate propuneri în vederea încetării focului și restabilirii drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina. Acordul realizat la Geneva reprezintă o mare victorie a luptei pentru independența națională a popoarelor Indochinei.

În obținerea încetării focului în Indochina un rol însemnat îi revine poporului francez în frunte cu clasa muncitoare. Poporul francez a urît acest război care i-a adus atîtea nenorociri și a luptat pentru încetarea lui. Patrioții francezi au înfruntat teroarea polițienească și tribunalele militare pentru actele lor eroice împotriva acestui război murdar care a costat viețile a zeci de mii de fii ai Franței și care a fost o aventură fără perspective și fără speranță ce a dus în mod nemijlocit la slăbirea poziției internaționale a Franței, la creșterea dependenței ei economice și politice față de imperialismul american.

Un rol precumpănitor în realizarea acestei mari victorii a forțelor păcii l-a avut Uniunea Sovietică. Conferința de la Geneva care s-a încheiat cu un bilanț pozitiv, a fost rezultatul eforturilor susținute pe care le-a depus delegația Uniunii Sovietice la Conferința de la Berlin. Delegația U.R.S.S. a insistat atunci ca toate marile puteri, inclusiv R. P. Chineză, să examineze împreună problemele încordării internaționale printre care și problema indochineză și cea coreeană. În timpul conferinței de la Geneva, delegația Uniunii Sovietice a făcut tot ce i-a stat în putință pentru ca lucrările acestei conferințe să răspundă așteptărilor tuturor popoarelor iubitoare de pace. Propunerile constructive ale delegației sovietice au constituit o mare contribuție la realizarea scopului pentru care conferința a fost convocată.

Alături de Uniunea Sovietică, în toate acțiunile menite să ducă la reglementarea problemei indochineze a stat R. P. Chineză. Lucrările conferinței de la Geneva au dovedit practic că în prezent nu poate fi vorba de rezolvarea cu succes a marilor probleme internaționale fără participarea Chinei populare. În ciuda cercurilor agresive din S.U.A., opinia publică mondială recunoaște astăzi că, la Geneva, R. P. Chineză și-a îndeplinit cu cinste rolul de mare putere asiatică și mondială și că trebuie să i se stabilească fără întîrziere drepturile legale în cadrul O.N.U.

Războiul din Indochina constituia un focar care primejduia pacea și securitatea tuturor popoarelor și în primul rînd a popoarelor din Asia. De aceea toate popoarele Asiei au dorit încetarea războiului și au luptat pentru realizarea încheierii armistițiului în Indochina. Astăzi devine din ce în ce mai limpede că a trecut vremea cînd problemele asiatice puteau fi rezolvate fără asiatici și împotriva lor. Tratativele care au avut loc recent cu prilejul vizitei lui Ciu En-lai în India și Birmania, dovedesc că țările asiatice, indiferent de orînduirea lor socială pot și doresc să coexiste pașnic și să colaboreze.

Conferința de la Geneva a arătat încă odată care este poziția cercurilor guvernante ale S.U.A. în rezolvarea problemelor internaționale. Opinia publică internațională a urmărit cu indignare atitudinea obstrucționistă a delegației americane care a încercat să împiedice buna desfășurare a lucrărilor conferinței și realizarea scopului pentru care ea a fost convocată. Văzînd în războiul din Indochina o sursă de menținere a încordării internaționale, un mijloc de realizare a profitului maxim, imperialiștii americani au căutat pe toate căile să torpileze tratativele și să împiedice reglementarea pașnică a conflictului în Indochina. Încă înainte de începerea conferinței propaganda americană a încercat să creeze o atmosferă de neîncredere promovînd ideea inutilității tratativelor. În timpul tratativelor delegația americană n-a făcut propuneri constructive, a exercitat presiuni asupra Franței și Angliei, a depus eforturi nu pentru realizarea armistițiului, ci pentru a obține internaționalizarea conflictului indochinez.

Această politică urîtă de popoare a suferit și de data aceasta un rușinos eșec. Principiul tratativelor a învins. Așa cum a subliniat V. M. Molotov în declarația făcută la încheierea conferinței, „rezultatele conferinței de la Geneva, au confirmat justețea principiului pe care-l apără întreaga politică externă a Uniunii Sovietice și anume că nu există probleme litigioase în actualele relații internaționale care să nu poată fi rezolvate pe calea tratativelor și a acordurilor îndreptate spre întărirea păcii".

Încetarea focului în Indochina constituie un pas însemnat pe calea slăbirii încordării în relațiile internaționale și dă popoarelor speranțe de noi realizări pe acest drum. Este de presupus însă că vrăjmașii păcii nu vor renunța nici de acum înainte la planurile lor. De aceea se impune ascuțirea spiritului de vigilență, sporirea eforturilor pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor internaționale încă nerezolvate.

Poporul nostru iubitor de pace salută cu bucurie importantele hotărîri adoptate de conferința de la Geneva și își mărește eforturile în lupta pentru apărarea păcii.

Din experiența școlii sovietice

Studenți din anul I al Institutului agronomic „Kalinin" din Așhabad, la practică.

Educația fizică în școlile din U. R. S. S.

Pedagogia sovietică consideră educația fizică drept o parte esențială și inseparabilă a educației comuniste a tinerei generații. Educația fizică și cea intelectuală sînt privite în unitatea lor organică, ca urmărind unul și același țel comun.

Sarcinile nemijlocite ale educației fizice în școala sovietică sînt: întărirea sănătății, dezvoltarea fizică justă, oțelirea elevilor și ridicarea capacității lor de muncă. Educația fizică dă de asemenea elevilor deprinderi de igienă personală și socială.

Educația fizică este strîns legată de educația estetică. Ea ajută elevilor să-și formeze simțul ritmului, dă frumusețe și expresivitate mișcărilor lor. In procesul educației fizice elevii își formează de asemenea deprinderi de muncă, o ținută corectă, își coordonează mișcările, capătă priceperea de a-și economisi mișcările, așa încît să nu cheltuiască energie de prisos, de a intra rapid în ritmul necesar de muncă. Ei își formează de asemenea calități fizice necesare în orice activitate — ca puterea, rapiditatea, abilitatea, rezistența.

In școala sovietică, educația fizică este organizată pe o bază științifică, ținîndu-se seama de realizările anatomiei, psihologiei, medicinei și altor științe, de experiența înaintată în privința educației fizice a celor mai bune școli și cadre didactice.

In planul de învățămînt al școlilor sovietice educația fizică este inclusă ca obiect de învățămînt de sine stătător. In toate clasele (în afară de clasele I-a și a II-a, unde se ține numai o singură lecție de educație fizică pe săptămînă) în fiecare săptămînă se țin cîte două lecții de educație fizică. Programa de stat de educație fizică determină sfera de cunoștințe, deprinderi și priceperi pe care trebuie să și le însușească elevii fiecărei clase.

Educația fizică a elevilor este controlată de medicul școlii.

Varietății sarcinilor educației fizice în școală îi corespunde și varietatea mijloacelor prin care se realizează aceste sarcini: gimnastica, sportul, jocurile, turismul, precum și organizarea igienică a regimului școlar, igiena personală și socială a muncii și traiului, folosirea forțelor naturale ca soarele, apa, aerul etc.

Metodica sovietică a educației fizice a elevilor pornește de la teza că cele mai bune rezultate se obțin prin folosirea complexă a tuturor acestor mijloace, care trebuie alese ținîndu-se seama de vîrsta și sexul elevilor.

Lecțiile de educație fizică se bucură de multă atenție. Ele reprezintă forma principală de organizare a activității didactice în domeniul educației fizice. In cadrul lecțiilor li se transmit elevilor bazele educației fizice. Lecția constă din trei părți: partea introductivă (3—8 minute), partea principală (34—40 minute) și încheierea (2—3 minute). In partea introductivă elevii primesc utilajul și instalațiile necesare, în partea principală se repetă materia veche și se studiază materia nouă după programă, iar în partea de încheiere organismul elevilor se pregătește pentru trecerea la o altă muncă sau la odihnă.

In clasele I—IV educația fizică este predată de învățătorii care predau și celelalte obiecte de învățămînt. Incepînd cu clasa a V-a, educația fizică este predată de profesori cu pregătire specială pentru educația fizică. La unele școli, în afară de lecțiile de educație fizică se organizează în toate clasele înainte de începerea zilei de lucru „gimnastica dinainte de lecții" (15 minute), care contribuie la începerea organizată a muncii și exercită o binefăcătoare influență igienică asupra organismului elevilor.

In școlile sovietice activitatea de educație fizică se desfășoară și în afara clasei. Aproape toate școlile de 7 ani și medii (de 10 ani) din orașe își au colective sportive. In colectiv au dreptul să intre toți elevii admiși de medicul școlar pentru a face sport. In aceste colective se organizează secții sportive, în care intră elevii ce doresc să practice un sport sau altul. De cea mai mare popularitate se bucură secțiile de pregătire fizică generală, de gimnastică sportivă, de schi, de voleibal și baschetbal, de fotbal, hochei pe ghiață și înot.

In timpul activității în secții elevii își însușesc tehnica corectă a exercițiilor fizice, obțin noi realizări sportive.

Se organizează de asemenea serbări sportive de masă, „spartachiade" școlare (concursuri complexe pentru toate clasele), plimbări cu schiurile, excursii. In luna iulie a acestui an se va desfășura la Moscova Spartachiada școlară unională, la care vor participa elevi din toate republicile frățești ale Uniunii Sovietice.

Se organizează pe larg propagarea culturii fizice și a sportului în mijlocul elevilor, al părinților lor și al pedagogilor, folosindu-se în acest scop discuțiile, prelegerile, referatele, radioul, televiziunea, filmele sportive, editarea de buletine sportive etc.

Pentru elevii care au aptitudini deosebite se organizează școli sportive speciale, unde pot studia 3—4 ore pe săptămînă categoria de sport aleasă, fără a părăsi școala de cultură generală.

In U.R.S.S. se acordă o mare atenție pregătirii profesorilor de educație fizică în instituțiile speciale de cultură fizică — medii și superioare — care dau profesori de educație fizică pentru școlile de 7 ani și medii. Pentru ridicarea calificării profesorilor se organizează cursuri și seminarii, conferințe metodice și consfătuiri. Această muncă o desfășoară cabinetele de educație fizică de pe lîngă institutele de perfecționare a cadrelor didactice (ele există în marile orașe) sau de pe lîngă cabinetele pedagogice.

Datorită grijii permanente și neobosite a Statului Sovietic pentru educația fizică a tinerei generații, copiii sovietici cresc sănătoși, puternici, viguroși, plini de viață, capabili să învingă greutățile.

V. KORONOVSCHI
candidat în științe pedagogice

Ziua ajutorului pentru școală

In stația Krotovka de pe calea ferată Kuibîșev organizațiile sociale și economice au inițiat „Ziua ajutorului pentru școală".

La dispoziția școlii au fost puse 15 autocamioane și 10 căruțe, mai mulți zugravi, tîmplari, lăcătuși și electricieni. O brigadă, sub conducerea tovarășului Poludnev, șeful depozitului de combustibil, a transportat la școală 105 tone cărbuni și 25 m.c. lemne, stocul de combustibil necesar pentru întregul an școlar. Secretarul organizației de partid a sectorului, tovarășul Riciagov, a condus brigada de reparare a mobilierului școlar.

O grupă de lăcătuși a revizuit instalația de apă. Muncitorii de la centrala electrică au reînnoit instalația de lumină electrică. Alți tovarăși au reparat gardul școlii.

Absolvenții își aleg profesiunea

In acest an școlile medii din orașul Ivanovo au promovat aproape 2.000 de absolvenți, dintre care o mare parte vor intra în producție. La Uzina de mașini textile, la Uzina de mașini pentru exploatarea turbei, la Fabrica de confecții nr. 3 și la alte întreprinderi se organizează cursuri de 3 luni în cadrul cărora absolvenții școlilor medii se vor pregăti pentru a deveni strungari, frezori, șoferi, croitorese etc. Cursurile vor fi urmate de aproape 700 de persoane.

Opt milioane de hărți geografice

Colectivul Fabricii cartografice nr. 8 din Tbilisi este în întrecere pentru îndeplinirea înainte de termen a comenzilor pentru hărțile și atlasele geografice necesare școlilor.

In acest an se produc hărți-anexe pentru manualele de geografie și istorie. Pînă în prezent au fost confecționate cinci milioane de hărți. S-au editat, de asemenea, peste trei milioane de hărți ale diferitelor țări și hărți politice ale lumii.

In total, pentru noul an școlar, Fabrica cartografică nr. 8 va produce peste opt milioane și jumătate de hărți și atlase geografice.

Absolvenți cu medalie de aur ai școlilor medii din Moscova, cu prilejul serbării tradiționale care a avut loc la sfîrșitul anului școlar, la Kremlin

Elemente de învățămînt politehnic în școlile sătești

In anul curent, învățătorii din școlile regiunii Stalingrad au desfășurat o muncă intensă menită să dezvolte dragostea elevilor pentru agricultură, să le formeze priceperi și deprinderi practice.

Invățămîntul intuitiv, legătura strînsă a școlii cu viața, cu producția colhoznică — iată ce au realizat învățătorii fruntași. Pregătindu-se pentru studierea temei „Materialul geometric", învățătoarea N. A. Korovina de la școala de 7 ani din Karghinsk, raionul Srednie-Ahtubinsk, a efectuat cu elevii următoarele lucrări practice: a) desenarea centimetrilor pătrați și a decimetrilor pătrați în caiete, desenarea metrului pătrat pe tabla din clasă; b) măsurarea suprafețelor diferitelor obiecte: caiete, cărți, tabla din clasă, dușumeaua, fereastra, curtea, lotul școlar, livada școlară; c) construirea pe teren a arului și hectarului, folosirea practică a echerului etc.

Pentru cunoașterea arului și a hectarului copiii au îndeplinit următoarele lucrări: a) măsurarea unei suprafețe egală cu un ar — în formă de pătrat, cu laturile de 10 m, apoi de formă dreptunghiulară, cu laturile de 20 m și 5 m, de 25 m și 4 m; b) construirea unui hectar — întîi în formă de pătrat, cu latura de 100 m, apoi în formă de dreptunghiu, cu laturile de 200 m și 50 m, de 250 m și 40 m; c) alcătuirea unor probleme cu datele măsurătorii. De pildă: O suprafață de formă dreptunghiulară, cu lungimea de 120 m și lățimea de 80 m, a fost sădită cu varză și morcovi. Suprafața sădită cu morcovi este de două ori mai mare decît cea sădită cu varză. Ce mărime au avut ambele suprafețe? sau: lungimea unei parcele dreptunghiulară este de 120 m, iar lățimea de 80 m. O pătrime din parcelă este plantată cu sfeclă, iar restul cu cartofi. Cîți metri pătrați ocupă cartofii?

Pentru calcularea volumului a fost întocmită următoarea problemă: Cupa unui excavator are volumul de 14 m³. Cîte cupe de pămînt trebuie ridicate dintr-o groapă lungă de 280 m, lată de 125 m și adîncă de 10 m?

Invățătoarea M. S. Melnikova, de la școala de 7 ani nr. 2 din Nicolaievsk, a făcut cu elevii o excursie la expoziția agricolă raională, cu scopul de a le face cunoscute culturile agricole locale și cele mai bune rase de vite. Intr-o discuție preliminară, ea le-a vorbit într-o formă accesibilă despre Hotărîrile partidului și guvernului privitoare la dezvoltarea agriculturii.

La expoziție copiii au văzut diferite rase de vaci, cai, oi, porci. Ei au pus întrebări despre îngrijirea vitelor, despre greutatea lor, despre cantitatea de lapte mulș de la vaci etc. O adîncă impresie au produs-o asupra copiilor plantele de grădină din pavilionul culturilor agricole (un dovleac de 37 kg, pătlăgele roșii, varză, ceapă, de mărime neobișnuită) precum și plantele cerealiere: grîu ramificat, secară, orz, mei). Elevii și-au notat datele cu privire la recolta medie de pe un ha. Ei s-au interesat ce recolte obțin diferite colhozuri, cum se lucrează pămîntul, cum se întreține și se îngrijesc semănăturile.

După excursie, învățătoarea a făcut cu elevii o lecție de sintetizare. Excursia i-a ajutat tovarășei Melnikova să adîncească cunoștințele elevilor despre culturile cerealiere și tehnice și să tragă următoarea concluzie: prelucrarea solului cu mașinile agricole contribuie la obținerea unor recolte bogate pe ogoarele colhoznice. Știința a venit în ajutorul colhozurilor și sovhozurilor. In laboratoarele lor și pe cîmpurile de experiență, cu ajutorul colhoznicilor-practicieni, savanții verifică datele științifice și le folosesc pentru dezvoltarea agriculturii. Lupta pentru recolte înalte, pentru dezvoltarea creșterii animalelor se desfășoară în toată Uniunea Sovietică.

Invățătoarea O. I. Krivenko, de la școala medie nr. 1 din Novo-Nicolaievsk, consideră obligatorie folosirea materialului didactic, a colecțiilor, a produselor agricole la toate lecțiile unde aceasta este posibil. Elevii săi au organizat la școală expoziții cu ierbare de plante locale, plante medicinale, melifere etc.

Studiind, la tema „Ogorul", capitolul „Plantele cerealiere", O. I. Krivenko a făcut cunoscute copiilor cele mai importante plante de cultură și plante sălbatice; elevii au aflat cum trebuie să lucreze și să trateze cu îngrășăminte solul, cum să însămînțeze și cum să îngrijească plantele pentru a obține o recoltă bogată. Invățătoarea le-a arătat elevilor plante cerealiere și diferite buruieni, le-a atras atenția asupra sistemului lor rădăcinos, asupra structurii spicelor.

La tema „Ogorul" elevii au executat o lucrare practică. Ei au confecționat sub îndrumarea învățătoarei următorul material didactic, în colecții și planșe: „Plantele cerealiere", „Semințele de plante cerealiere", „Organele plantelor", „Ce se face din grîu", „Istoria unei bucăți de pîine", „Dăunătorii recoltei", „Buruienile — cei mai înrăiți dușmani ai culturilor". Pentru a arăta mai convingător paguba cauzată agriculturii de animalele rozătoare, elevii au fixat la tablou „Dușmanii patrupezi ai recoltei" un pachet cu 50 gr. de grăunțe cu explicația că aceasta este cantitatea de grăunțe pe care o duce deodată de pe ogor un hîrciog în cele două pungi așezate de o parte și de alta a gîtului său.

Este important ca elevii să chibzuiască ei înșiși asupra necesității și rațiunii aplicării diferitelor metode care permit oamenilor sovietici să obțină recolte bogate.

Invățătoarea R. I. Popova de la școala cu un post din Stoilovo, raionul Mihailovsk, acordă o mare atenție lucrărilor pe lotul școlar. In primăvara anului 1953, elevii din clasele a III-a și a IV-a au curățit și au început să planteze curtea cu arbori și flori. Ei au pregătit din timp, sub conducerea învățătoarei, utilajul, adaptîndu-l la statura și posibilitățile lor, au scurtat cozile lopeților și ale greblelor, au confecționat o frînghie de măsurat, un compas, jaloane. Incă în timpul iernii, R. I. Popova le-a arătat elevilor cum să aleagă cartofii de sămînță, cum să prepare îngrășămîntul pentru teren, cum să larovizeze cartofii. I-a repartizat pe toți pe parcele și a spus fiecăruia ce trebuie să facă. Studiind tema „Solul", elevii au învățat să sape, să afîneze pămîntul, să îndepărteze rădăcinile de buruieni, să îngrașe solul cu bălegar.

Curtea școlii din Stoilovo, care în trecut avea un aspect dezordonat, este acum plantată; pe aleea de la intrare cresc tufe de coacăze, trandafiri. Acum școala își propune sarcini noi: să sădească prin forțele elevilor cartofi în cuiburi așezate în patrat, să cultive răsaduri în ghivece nutritive. Copiii își propun să planteze o livadă proprie cu pomi roditori.

Elevii multor școli din regiunea Stalingrad iau parte la munca obștească dînd ajutor colhozurilor la întreținerea plantelor, luînd sub îngrijirea lor animalele tinere, ajutînd la strînsul recoltei etc.

Invățătoarea V. G. Menșih de la școala cu două posturi „Tractorstroi" din raionul Lenin organizează cu plăcere ajutorarea colhozului de către școlari. Elevii claselor a III-a și a IV-a au plivit livada colhozului în suprafață de 2 ha, au luat parte la plantarea zonelor forestiere de protecție, au ajutat la strînsul fînului, la transportarea grăunțelor de la combină. „Sînt mîndră de faptul că colhozul nostru, „Tractorstroi", obține întotdeauna recolte bogate — spune V. G. Menșih. La aceasta contribuie și particica mea de muncă".

Cei mai buni învățători din școlile regiunii Stalingrad muncesc stăruitor pentru a dezvolta dragostea elevilor lor pentru agricultură, pentru munca agricolă.

A. SCERBAKOVA
șeful cabinetului școli elementare al Institutului regional de perfecționare a cadrelor didactice din orașul Stalingrad

(Din „Nacialnaia Școla")

Un manual de bază pentru predarea limbii române*)

B. Cazacu
conferențiar la Facultatea de filologie, București

Ținînd seama de creșterea nivelului cultural al maselor populare, precum și de cerințele lor tot mai mari, Academia Republicii Populare Române a încredințat, încă din anul 1950, Institutului de lingvistică din București sarcina redactării unei gramatici care să precizeze normele limbii literare actuale și să servească de îndreptar autorizat în folosirea ei corectă. In realizarea acestei sarcini s-a aplicat criteriul consacrării uzului gramatical al celor mai de seamă scriitori ai noștri din secolul al XIX-lea și al XX-lea și s-au rezolvat astfel numeroase probleme litigioase în legătură cu fixarea normelor gramaticale ale limbii noastre literare.

„Gramatica limbii române" a fost alcătuită de Secția de gramatică a Institutului de lingvistică din București; primul volum, apărut acum, începe cu un „Cuvînt înainte" (p. 5—25) — semnat de redactorul responsabil al cărții, prof. Dimitrie Macrea — în care se arată caracterul lucrării și principiile de bază ale întocmirii ei. Urmează apoi capitolele referitoare la „Vocabular" (p. 27—50), „Fonetică" (p. 51—102), „Morfologie" (p. 103—402); în anexă se dă „Bibliografia" izvoarelor din care s-au extras exemplele (p. 403—409), „Lista abrevierilor" (p. 410), un bogat „Indice de materii" (p. 411—446), și „Indicele de cuvinte" (pag. 427—434). Lucrarea se încheie cu o amplă tablă de materii („Cuprinsul", pag. 435—446), care ușurează, de asemenea, consultarea lucrării.

Inainte de a apărea, primul volum — prezentat sub formă de proiect — a fost supus discuțiilor, în ședința din 6 februarie 1953 a Consiliului lărgit al Institutului; pe baza criticilor aduse, redactarea a fost revizuită și îmbunătățită, materialul fiind dat apoi la tipar. Cel de-al doilea volum, care va cuprinde „Sintaxa", se găsește sub tipar, urmînd să apară chiar în cursul acestui an.

„Gramatica limbii române" a fost întocmită, după cum se arată în „Cuvînt înainte", cu scopul de „a servi ca un îndreptar științific atît mailor mase, pentru ca ele să vorbească și să scrie corect limba română, cît și pentru scriitori, pentru propagandiști, pentru profesori, adică pentru toți cei care au sarcina de a explica, instrui și convinge. Ea va constitui baza gramaticii școlare, dîndu-i acesteia caracterul științific corespunzător importanței ei în învățarea limbii" (p. 23).

In prezentarea de față, vom considera volumul apărut, în primul rînd, din punct de vedere al obiectivului urmărit prin publicarea lui; vom renunța, așadar, la analiza amănunțită, pagină cu pagină, a lucrării și, mărginindu-ne mai mult la considerații generale, vom stărui asupra cîtorva probleme de ordin principial și metodologic.

Primul volum al „Gramaticii limbii române" nu însumează numai rezultatele la care au ajuns studiile în domeniul gramaticii românești, ci depășește caracterul unui manual, deosebindu-se în mod esențial de lucrările similare anterioare, prin bogatul material folosit pentru explicarea și înțelegerea problemelor, prin diversitatea punctelor de vedere și, mai ales, prin precizările noi pe care le aduce în tratarea acestor probleme. El e destinat atît acelora care posedă cunoștințe de specialitate și doresc să le aprofundeze, cît și celor ce nu au o cultură lingvistică propriu-zisă. Colectivul de redacție și-a dat osteneala să adapteze expunerea științifică la nivelul unui public mai larg și se poate afirma că, în linii mari, acest efort a dat rezultate, una din calitățile lucrării constînd în expunerea metodică și clară a faptelor.

Totuși, dacă ne referim la posibilitățile de înțelegere ale cititorului mijlociu, constatăm că modul de prezentare al materialului din diverse capitole nu-i unitar, în sensul că unele capitole sînt redactate la un nivel științific mai ridicat decît altele. Lectura unor capitole, de exemplu a capitolului consacrat Foneticii (cu toate că noțiunile fundamentale sînt lămurite, iar organele articulatorii și modul lor de funcționare sînt descrise amănunțit) reclamă cunoștințe lingvistice speciale. Iată de ce „Gramatica limbii române" nu atinge decît parțial obiectivul pe care și l-a propus: ea corespunde numai cerințelor unui anumit public cititor și nu satisface întru totul necesitățile „marilor mase", cum se afirmă în „Cuvînt înainte". Apare deci ca necesară publicarea unei lucrări de proporții mai reduse, a unei gramatici într-un volum, redactată pe înțelesul unui public mai larg și care să constituie într-adevăr „un îndreptar științific" pentru „marile mase". Institutul de lingvistică din București a prevăzut, în planul său de lucru, o astfel de gramatică și apariția ei se impune de urgență.

★

„Gramatica limbii române" are un caracter prin excelență **descriptiv**; ea prezintă starea actuală a limbii, dînd un tablou — dacă nu complet, în tot cazul dezvoltat — al sistemului fonetic și al structurii morfologice ale limbii actuale. Din acest punct de vedere impresionează documentarea solidă și bogăția materialului — majoritatea exemplelor caracteristice fiind alese din scriitori clasici, fără a se neglija literatura populară și autorii contemporani.

Dar „Gramatica" nu se mărginește la **înregistrarea** formelor de limbă existente, ci încearcă să stabilească „normele" limbii literare, să recomande folosirea formelor de exprimare considerate „corecte" (chiar cînd ele contrazic, uneori, uzul general) și evitarea acelora care constituie „abateri" de la normele respective. Tocmai datorită caracterului **normativ** al acestei lucrări, problemele teoriei gramaticale sînt legate de practică, de folosirea corectă a limbii literare.

Ținînd seama de însemnătatea pe care o are stabilirea normelor gramaticale în impunerea unei limbi literare unitare, era necesar ca în partea introductivă a gramaticii să se discute și să se precizeze noțiunea de „normă gramaticală" și mai ales să se indice criteriile în virtutea cărora o anumită formă de exprimare trebuie adoptată, fiind considerată corectă, și alta, dimpotrivă înlăturată. Explicația: „acolo unde formele de exprimare prezintă fluctuații sau impreciziuni, îi revine gramaticii rolul de a arăta forma corectă corespunzătoare sau exprimarea literară cea mai recomandabilă, **în funcție de tendințele de dezvoltare a limbii potrivit legilor ei interne**" (p. 23; sublinierea noastră) are un caracter strict teoretic; această idee nu e reluată, și ilustrată eventual cu exemple, așa cum s-ar fi cuvenit, în dezvoltările ulterioare și nici în cuprinsul diferitelor capitole, unde — ce e drept — apar numeroase indicații cu caracter normativ, nu se explică întotdeauna de ce o anumită formă de exprimare e preferată față de alta.

Deoarece limba actuală este rezultatul unui întreg lanț de schimbări de-a lungul timpului, multe probleme de gramatică descriptivă nu se pot explica decît luînd în considerație evoluția istorică a fenomenelor și căutînd izvorul lor în stările de limbă anterioară. „Gramatica limbii române", deși e o lucrare cu caracter descriptiv, ține seamă de acest principiu și schițează pe scurt în capitolul „Fonetica" și în cel dedicat „Morfologiei" (p. 73-79; p. 113—122), evoluția istorică a sunetelor și a formelor din limba actuală. Aceste capitole, deși sumare, scot suficient în evidență evoluția sistemului fonetic și morfologic al limbii române și explică anumite particularități ale fenomenelor fonetice și morfologice din limba actuală. Explicații de această natură apar uneori și în cuprinsul anumitor capitole (numărul lor e mai mare, de pildă, în capitolul dedicat verbului). Viitoarea gramatică într-un volum va trebui să renunțe la prezentarea în mod separat a referințelor la formele din latină, din vechea română și din dialecte și să generalizeze procedeul tratării explicațiilor istorice, reduse la strictul necesar, în cuprinsul capitolelor în care se prezintă faptele din limba actuală.

O obiecție de ordin principial se poate ridica însă contra modului cum e concepută și formulată — în gramatica de față — ideea despre structura gramaticală a limbii române. Afirmația că „evoluția formelor limbii noastre" va fi urmărită „de la limba latină și slavă pînă astăzi" poate fi interpretată greșit (p. 23). Făcînd abstracție de exprimarea echivocă, datorită căreia s-ar putea crede că a existat „o" limbă slavă (expresia „limbă slavă" nu e cea mai potrivită din punct de vedere strict științific), formularea e contestabilă mai ales din alte considerente: ea poate fi socotită ca o reminiscență a punctului de vedere marrist cu privire la caracterul amestecat, latino-slav, al limbii române.

O lucrare de felul „Gramaticii limbii române" impune obligația de a lămuri precis noțiunile fundamentale cu care se operează; într-adevăr, în primul volum apărut se dă o atenție deosebită definițiilor și, în general, precizării noțiunilor curente. Din punct de vedere didactic, explicarea „noțiunilor generale" referitoare la morfologie (p. 105—111), înainte de a se trece la tratarea propriu-zisă a capitolului respectiv, e foarte utilă. Totuși, există cazuri în care claritatea expunerii suferă tocmai din cauză că anumite noțiuni nu sînt suficient lămurite; de pildă, § 345 începe în felul următor: „Prepozițiile nu au un sens lexical de sine stătător, dar nu sînt complet lipsite de valoare lexicală" (p. 345); formularea poate pune în încurcătură chiar pe unii specialiști, deoarece în gramatică nu se arată ce se înțelege prin „sensul lexical" și prin „valoarea lexicală" a unei părți de vorbire și nu se explică în ce constă deosebirea dintre cele două noțiuni (indicele de materii nu cuprinde trimiteri la aceste probleme, pentru că ele nu apar în cuprinsul lucrării!).

Cine a avut prilejul să elaboreze un capitol de gramatică știe cît de dificilă e redactarea unei astfel de expuneri. „Lingvistul A. I. Sobolevski — arată acad. V. V. Vinogradov în introducerea volumului „Limba rusă"[1] — obișnuia adesea să citeze cuvintele lui Gottfried Herder: „Duae res longe sunt difficillimae — lexicon scribere et grammaticam" („Două lucruri sînt deosebit de grele — să scrii un dicționar și o gramatică"). Iată de ce nu ne surprinde faptul că în paginile „Gramaticii limbii române" s-au strecurat unele greșeli, fie în ilustrarea cu exemple a faptelor teoretice, fie, așa cum am arătat mai sus, în formularea anumitor idei. Nu e locul să ne oprim asupra amănuntelor, semnalăm însă, cu titlu de exemplu, cîteva scăpări de acest fel, spre a atrage atenția colectivului de redacție asupra necesității revizuirii mai atente a materialului la o viitoare ediție: la p. 174 (§ 143), după ce se arată că atunci „cînd însoțesc și determină substantive de genul neutru, adjectivele au la singular forma masculină", se dau exemple „palton **gri**" și „ceai **fierbinte**" (exemplele sînt însă neconcludente, tocmai pentru că adjectivele **gri** și **fierbinte** nu au forme deosebite pentru feminin). La p. 151 (§ 127) unde se discută declinarea articulată, se formulează regula: „Substantivele primesc următoarele articole: a. la nominativ și acuzativ: singular, masculin și neutru, articolul **-l**, cînd substantivul se termină în **-u**, **-u** semivocalic, **-i** semivocalic, consoană sau consoană mută și **-l** cînd terminația substantivului este **-e...**"; în ilustrarea cu exemple, nu apar însă toate categoriile de substantive enumerate, ceea ce face ca textul să nu fie destul de clar, mai ales pentru neinițiați. Nu destul de clară apare precizarea: „Studiul principiilor vocabularului își are de fapt locul firesc la începutul oricărei gramatici" (p. 23), în care folosirea termenului „principii" poate da naștere la confuzii. De asemenea, modul cum sînt explicate anumite fenomene gramaticale nu e același în diverse capitole. Astfel, în „Cuvînt înainte" se arată că: „Pluralul **cărți** se deosebește de singularul **carte**, nu numai prin desinență, ci și prin modificarea vocalei **a** din temă în **ă** și prin transformarea lui **t** în **ț**" (p. 20; cf., pe aceeași pagină, explicarea deosebirii dintre persoana I **port** și persoana a II-a **porți**), interpretare care nu concordă cu explicarea dată la § 80 (p. 113, unde se menționează că singularul **carte** se deosebește de pluralul **cărți**, prin alternanța a/ă, t/ț muiat și e zero).

Scăpări și greșeli de felul celor de mai sus, explicabile într-o anumită măsură, ar fi putut fi evitate printr-o revizuire mai atentă a textului.

★

Am discutat unele probleme referitoare la modul cum a fost conceput și realizat primul volum din „Gramatica limbii române", lucrare care reprezintă o contribuție reală a lingviștilor români la înfăptuirea revoluției culturale din țara noastră. Apariția „Gramaticii limbii române" înlătură un gol simțitor în lingvistica românească și constituie un auxiliar prețios pentru ridicarea nivelului de predare a limbii române în învățămîntul de toate gradele. Profesorii de limbă română au la dispoziție un manual de bază la care se pot adresa pentru a-și preciza și îmbogăți cunoștințele.

*) „Gramatica limbii române", vol. I: Vocabularul, Fonetica și Morfologia. București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1954; 8°—446 pag.

[1]) V. V. Vinogradov, Russkii iazîk — Grammaticeskoe ucenie o slove, Moscova — Leningrad, 1947, p. 3.

Marele savant progresist Victor Babeș

La 28 iulie 1954 se împlinesc 100 de ani de la nașterea lui Victor Babeș, care a fost unul dintre cei mai mari oameni de știință ai Rominiei, una dintre cele mai proeminente figuri ale științei medicale universale.

Victor Babeș a desfășurat o activitate largă, deosebit de însemnată, atît în domeniul cercetării științifice, cît și în cel al luptei fățișe și dîrze pentru ocrotirea sănătății poporului. Într-adevăr, cele peste 1.000 de lucrări ale sale — articole, tratate, comunicări, conferințe etc. — acoperă un domeniu extrem de vast, care se întinde de la infecțiile microbiene, cum este difteria, pînă la infecțiile cu virusuri, cum este turbarea, de la problemele de imunologie pînă la cele de carențe alimentare, de la activitatea didactică pînă la gîndirea filosofică.

Dezvoltîndu-se din punct de vedere științific în plină „eră bacteriană", Babeș a adus o contribuție extrem de importantă la dărîmarea concepțiilor vechi, retrograde, idealiste și metafizice, referitoare la felul cum iau naștere și evoluează bolile provocate de microbi. Alături de Pasteur și de Koch, el a dat lovituri nimicitoare pseudoteoriei „științifice" a generației spontanee a germenilor, scoțînd în evidență că aceștia nu se nasc „de la sine" în organismul contaminat, ci că pătrund în el din mediul exterior infectat. Babeș nu s-a mulțumit cu această constatare, ci a pus un deosebit accent pe felul cum reacționează organismul la contagiune, stabilind astfel o strînsă legătură între mediu, agent patogen și organism. El a combătut din răsputeri atitudinea metafizică a unor bacteriologi care încercau, așa cum arată Babeș „să facă abstracție de tot ce se întîmplă în jurul infecțiunii". Victor Babeș a fost printre cei dintîi cercetători din lume care au arătat că nici microbii nu sînt totdeauna aceiași și că trebuie studiate în amănunțime „condițiile în care microbul variază, precum și consecințele acestor variațiuni, care fac ca bolile infecțioase să se manifeste la diferiți indivizi în mod diferit".

Autoritatea lui Babeș în domeniul bacteriologiei a fost recunoscută de cele mai înalte foruri științifice internaționale. Savanți cu mare renume au salutat în el pe co-autorul primului tratat de bacteriologie din lume, apărut în 1885. Un mare răsunet au provocat descoperirile sale referitoare atît la patogenia și anatomia patologică, cît și la tratamentul turbării. El a introdus o modificare hotărîtoare în metoda de tratare a acestei cumplite boli: în vreme ce Pasteur recomanda folosirea vaccinului antirabic, Babeș a asociat la inoculările de vaccin pe cele de ser imunizat.

Numele lui Babeș a rămas strîns legat în tezaurul medicinei mondiale de o seamă de descoperiri importante: granulațiile metacromatice „Babeș-Ernst" (cu un rol deosebit de mare în metabolismul bacteriilor), paraziții care provoacă hemoglobinuria boului și circegul oilor (paraziți care au căpătat la Congresul internațional de zoologie de la Londra, din anul 1900, numele de „Babesia"), nodulii rabici care constituie reacția sistemului nervos caracteristică pentru turbare (denumiți astăzi „nodulii lui Babeș"), incluziile rabice, denumite pe nedrept timp de decenii „corpii lui Negri" și care de abia cu prilejul celui de al patrulea congres de microbiologie, din 1950, au luat numele de „corpii lui Babeș-Negri" — etc.

Minunat a știut să îmbine V. Babeș știința cu practica, considerînd-o pe aceasta din urmă ca punct de plecare al cercetărilor, dar și ca mijloc de verificare a rezultatelor obținute. Într-un moment în care în universitățile occidentale nu existau catedre de bacteriologie, Babeș, la catedra sa de Anatomie Patologică și Bacteriologie, a stabilit o legătură permanentă și trainică cu clinica, cu îngrijirea bolnavului. Marele nostru savant s-a adresat direct, în repetate rînduri, medicilor, cerîndu-le să-și verifice diagnosticele în lumina datelor științifice oferite de microbiologie și fiziopatologie. Pe de altă parte, Babeș a știut să învețe din imensul material practic pe care i-l puneau la dispoziție cei care se găseau lîngă patul bolnavului.

Plin de încredere în posibilitățile de cunoaștere tot mai mari ale omului, Babeș s-a străduit să perfecționeze mijloacele de cercetare a lumii microbilor, aducînd mari și numeroase îmbunătățiri tehnicii de laborator.

Atît în munca sa de medic și bacteriolog, cît și în domeniul gîndirii filosofice, Babeș s-a dovedit a fi un materialist convins și militant. El s-a ridicat cu toată hotărîrea împotriva tuturor curentelor idealiste existente pe vremea lui — pozitivismul, neokantianismul etc. — care, așa cum arăta chiar Babeș, aveau tendința „să descurajeze pe scrutătorii naturii, insistînd asupra supoziției că lumea nu este decît jocul simțurilor și impresiunea lor nu corespunde de fel realității lucrurilor". În repetate rînduri și cu multă insistență, Babeș și-a exprimat deplina sa încredere în posibilitatea de cunoștere a lumii.

Babeș s-a situat în mod categoric pe poziții materialiste, arătînd că creerul este „baza materială pentru cugetarea omenească" și că aceleași legi obiective acționează în materia vie ca și în materia lipsită de viață. El vedea o strînsă legătură între aceste două forme ale materiei, afirmînd că „materia organică, prin împrejurări favorabile, s-a produs după legile naturii din materia neorganică".

Deosebit de combativă a fost activitatea lui Victor Babeș în domeniul ocrotirii sănătății publice. Departe de a se izola între pereții laboratorului său, el a avut un contact permanent și nemijlocit cu realitatea, încercînd pe cît îi stătea în putință să îmbunătățească groaznicele condiții sanitare din Rominia burghezo-moșierească. Babeș a organizat producerea în masă a diferite seruri și vaccinuri, distribuirea lor gratuită către populație, a trimis pe asistenții săi să trateze pe copiii de țărani bolnavi de difterie din cîteva județe ale Moldovei. În același timp, el a protestat cu tărie împotriva mizerabilei organizări a asistenței medicale de pe vremea sa. În nenumărate articole, broșuri și conferințe — care au indispus la culme cercurile conducătoare ale Rominiei de atunci — Babeș a înfierat criminala nepăsare a burgheziei și moșierimii față de sănătatea poporului.

Iată de ce masele muncitoare exploatate și asuprite din Rominia burghezo-moșierească l-au prețuit întotdeauna pe Babeș. Cu prilejul morții sale, revista legală a partidului clasei muncitoare „Cultura Proletară" scria: „Prin condițiile muncii lui, prin concluziile sociale ale observațiilor lui științifice și prin tragicul lui sfîrșit, el poate fi socotit ca aparținînd proletariatului romîn conștient".

Astăzi, poporul nostru, liber și stăpîn pe propria lui soartă, cinstește activitatea științifică și patriotică a lui Victor Babeș. Opera de mare valoare a acestui savant și gînditor progresist este pusă în adevărata sa lumină, servind drept exemplu și îndemn pentru oamenii de știință din Republica noastră Populară.

N. MINEI

Să participăm activ la lupta pentru sporirea producției agricole

— Consfătuirea organizată de „Gazeta învățămîntului" cu cadrele didactice din raionul Roșiori de Vede —

Consfătuirea de producție cu tema „Contribuția cadrelor didactice la dezvoltarea agriculturii", organizată de „Gazeta învățămîntului" cu sprijinul comitetului sindical al raionului Roșiori de Vede și al secției de învățămînt, în plină desfășurare a campaniei agricole de vară, a constituit un serios ajutor pentru îmbunătățirea muncii desfășurate de învățătorii și profesorii din raion. Participanții la discuții au arătat în mod concret felul cum au ajutat elevii să-și însușească cunoștințele teoretice și să-și dezvolte deprinderile practice agricole cerute de programa școlară, au redat importante aspecte ale activității obștești în sprijinul agriculturii. Ei au vorbit despre munca lor în cadrul cercurilor agrotehnice, al colțurilor roșii de la gospodăriile agricole colective, despre activitatea dusă pe loturile individuale, despre felul cum muncesc acum pentru a susține campania secerișului, treierișului și dezmiriștitului.

Experiența pozitivă prezentată de cei care au luat cuvîntul, metodele folosite pentru învingerea greutăților și înlăturarea anumitor lipsuri, au constituit un prețios schimb de experiență. În cele ce urmează, reproducem unele fragmente din discuții.

MUNCA CU ELEVII PE LOTUL EXPERIMENTAL

Luînd cuvîntul, tovarășul Popescu Constantin, directorul școlii de 7 ani din comuna Tufeni, a arătat pe larg felul cum lucrează cadrele didactice cu elevii pe lotul experimental, a cărui suprafață este de 2 ha. El a expus toate lucrările de semănare și de îngrijire, rezultatele obținute pînă acum în cultura cartofului, a cepei, fasolei, castraveților, pepenilor, porumbului etc.

Participanții la consfătuire au urmărit cu deosebit interes felul cum s-au cultivat cartofii pe lotul experimental din Tufeni.

„Imediat cum s-a topit zăpada, — a spus directorul școlii, am organizat o ședință cu părinții pentru a le vorbi despre importanța muncii pe care vom desfășura-o cu elevii pe lotul școlar, pentru a-i pregăti să devină cadre bune în agricultură. Le-am arătat părinților datoria ce le revine de a ne sprijini, de a încuraja elevii în această muncă, dîndu-le voie să aplice cele învățate la școală pe terenurile propriilor lor gospodării.

Un accent deosebit am pus noi pe cultura cartofului, care este unul din alimentele de bază în viața populației. Aplicînd cele învățate cu elevii în cadrul lecțiilor despre sol, despre structura și compoziția solului, despre felul cum trebuie să fie pregătit pentru semănat, am grăpat terenul de două ori cu grape grele. Majoritatea elevilor au înțeles că această lucrare are ca scop menținerea în sol a umidității acumulate în timpul iernii și primăverii. După aceasta, le-am arătat elevilor în mod concret cum se afînează solul cu ajutorul plugului fără cormană. În felul acesta elevii au înțeles mai bine că prin arătura cu plugul fără cormană se creează stratul afînat pentru buna creștere și dezvoltare a plantelor. Am grăpat din nou, asigurînd păstrarea umidității.

Apoi am trecut cu elevii la alegerea tuberculilor pentru semănat. Am repetat mai întîi cu ei tot ceea ce citisem noi din cărți și din broșuri despre semănatul cartofului, ceea ce învățasem din diferite conferințe și scenarii auzite la radio. Plantarea s-a făcut în cuiburi așezate în pătrat, la distanța de 70 de cm. în orele cele mai răcoroase de dimineață. Cu ajutorul rariței, am făcut șanțuri drepte în care am pus tuberculi, în cuiburi — la distanțe egale. Apoi, cartofii au fost acoperiți cu un strat de pămînt de 10 cm. După plantare, am grăpat tot cîmpul. Am repetat această lucrare de cîteva ori după ploaie, pînă la răsărire. În timpul creșterii, au fost prășiți de trei ori.

Felul cum s-au dezvoltat cartofii de pe lotul nostru experimental, față de cartofii de pe terenurile țăranilor muncitori, constituie un exemplu concludent atît pentru elevi, cît și pentru părinții lor. Cu toții își dau seama că folosirea metodelor agrotehnice înaintate asigură recolte mult mai bune. La toamnă, cînd bruma va distruge tulpina aeriană, îi vom reculta, îi vom lăsa 2—3 ore la suprafața solului pentru a-și pierde o parte din apă și pentru a-și întări coaja. Apoi vom discuta cu elevii rezultatele obținute și îi vom îndemna să le comunice și părinților lor, să le explice din nou scopul fiecărei lucrări".

Reprezentanta colectivului școlii nr. 2 mixtă din Roșiori de Vede a arătat la consfătuire preocuparea cadrelor didactice de la această școală de a lega continuu cunoștințele teoretice de practică în predarea științelor naturale.

„Terenul experimental folosit pentru adîncirea și aplicarea cunoștințelor de științe naturale a dat fiecărui învățător și profesor de la școala noastră posibilitatea să organizeze cu colectivele de elevi importante lucrări. În cadrul lecțiilor de științe naturale ajutasem elevii să cunoască bine toate măsurile menite să ridice producția agricolă, prevăzute de complexul Dokuceaev-Kosticev-Viliams. Majoritatea elevilor știau să explice însemnătatea fiecărei verigi a acestui complex, aveau deci cunoștințele necesare despre îngrășăminte, asolamente, cultura solului, perdele de protecție, reținerea zăpezii etc. Cum a venit primăvara și s-a dezghețat pămîntul, aplicînd cele învățate, am stabilit ce anume culturi se potrivesc pe terenul nostru, ținînd seama de structura și compoziția lui. Pe baza observațiilor făcute, am hotărît să plantăm pomi fructiferi, porumb, mazăre, fasole, ceapă, varză, gulii, dovlecei, castraveți, pepeni, roșii.

De la începutul primăverii, i-am obișnuit pe elevi să-și noteze în caiete toate observațiile culese în cadrul lucrărilor practice pe lotul experimental. De pildă, în mai toate caietele se găsesc interesante observații cu privire la tarovizarea grîului și a cartofului, cu privire la tratamentul termic al semințelor păloaselor de toamnă, cu privire la polenizarea suplimentară executată la porumb și floarea soarelui. Mulți dintre elevi, conform îndrumărilor primite, și-au notat chiar observații amănunțite cu privire la executarea diferitelor lucrări. De exemplu, ei și-au trecut în caiet condițiile de colectare a polenului în efectuarea polenizării artificiale la porumb, diferite metode de polenizare artificială la porumb și floarea soarelui.

Studiind aceste caiete, se poate constata importanța deosebită pe care o are din punct de vedere instructiv-educativ munca cu elevii pe lotul experimental. Notițele sistematice luate cu privire la apariția primului lăstar, la formarea frunzelor și așezarea lor pe ramuri, particularitățile diferitelor frunze, apariția mugurilor florali, polenizarea directă și încrucișată etc. arată creșterea simțitoare a spiritului de observație la elevi".

LOTURILE INDIVIDUALE ALE ÎNVĂȚĂTORILOR CONSTITUIE UN BUN EXEMPLU

Conștienți de valoarea educativă pe care o are exemplul concret în munca de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul dezvoltării agriculturii, al aplicării metodelor agrotehnice, învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Dîdești au acordat o deosebită atenție muncii pe loturile lor individuale. Reprezentantul colectivului didactic al școlii a arătat la consfătuirea de producție succesele pe care le-au avut cadrele didactice mai ales în cultura roșiilor și a pepenilor.

„De la început, a spus el, ne-am fixat ca obiectiv al muncii noastre pe loturile individuale să demonstrăm țăranilor muncitori importanța aplicării metodelor agrotehnice înaintate prin înșeși rezultatele obținute la recolte.

Cu mare interes au urmărit țăranii muncitori cultura roșiilor pe loturile noastre. Ca să dovedim importanța pe care o are folosirea celor mai bune semințe, ne-am procurat prin gospodăria agricolă colectivă săminți selecționată de la Institutul de cercetări agronomice. Încă de la începutul primăverii, am construit o răsadniță caldă, de unde am scos 2000 de fire, dintre care o mare parte au fost date țăranilor muncitori. Terenul repartizat pentru această cultură a fost arat adînc din toamnă și grăpat de două ori primăvara. La 15 zile după plantarea răsadurilor le-am prășit și am acoperit o parte a tulpinii cu pămînt. După aceea, d'n 15 în 15 zile, am copilit roșiile, rupîndu-le frunzele de jos și copilii. Le-am prășit de trei ori, iar zilele acestea trebuie să facem ultimul copilit.

La început, țăranii muncitori priveau cu neîncredere lucrările noastre de copilit. Acum, cînd au văzut cît au crescut roșiile, nu s-au mai mulțumit numai cu explicațiile pe care le-am dat, ci vin să ne roage să mergem să-i ajutăm în mod concret să execute aceste lucrări în propriile lor gospodării.

Avem o recoltă foarte frumoasă de roșii. Pe unele tulpini sînt ciorchini cu cîte 14 roșii. Din fiecare cuib vom culege cîte 30—40 de roșii.

Aceeași putere de convingere asupra țăranilor muncitori au avut-o și lucrările de îngrijire a pepenilor verzi și galbeni. Pentru că majoritatea pepenilor noștri, deși încă n-au ajuns la maturitate, ating greutatea de 4 kg. În tot cursul zilei vin țărani muncitori să le explicăm cum i-am muncit. Zi de zi, în grădina școlii noastre este un continuu du-te vino. Chiar și țărani muncitori care nu au semănat pepeni pun atîtea întrebări, încît ai impresia că acum vor să aplice tot ceea ce află.

Directorul școlii mixte de 7 ani nr. 2, din Roșiori de Vede discută cu elevele despre polenizarea artificială la porumb.

Ca să nu-i lipsim de ajutorul nostru, în fiecare zi face de serviciu cîte unul dintre noi. Le explicăm cum am pregătit terenul, cum l-am arat, cum l-am mărunțit, cum am pregătit cuiburile, cum am semănat, cum am organizat munciile de îngrijire. Astfel, le arătăm că după ce am marcat locurile cuiburilor la distanțe și interval de 3 m, am săpat gropile în adîncime și lățime de 0,30 m, punînd pămîntul de deasupra într-o parte și cel din adînc în altă parte. După aceea, pămîntul de deasupra l-am amestecat cu mraniță în proporție de o parte pămînt și 2 părți mraniță. O parte din acest amestec a fost așezat jos în grosime de 0.03 m După aceea, am pus în cuib cîte 10 semințe, așezate în cruce. Deasupra lor am pus tot pămînt amestecat cu mraniță. După răsărirea pepenilor pe tot terenul semănat, am pus cîte 4 pumni de bălegar la fiecare cuib. Pînă acum, i-am prășit de 3 ori. A patra prașilă nu se mai poate efectua, deoarece vrejii s-au întins peste tot, acoperind toată suprafața. Toate firele de vrejii poartă pepeni mari și frumoși, constituind pentru toți oamenii muncii din comună o dovadă vie a rezultatelor ce se pot obține pe baza aplicării regulilor agrotehnice avansate".

★

Seriozitatea cu care majoritatea învățătorilor și profesorilor au participat la discuții, dragostea cu care și-au expus experiența cîștigată, felul cum au dezbătut problema sprijinirii agriculturii de către cadrele didactice sub toate aspectele ei, arată importanța deosebită pe care o au astfel de consfătuiri în ridicarea calității muncii învățătorilor și profesorilor de științe naturale, atît pe ogorul școlii, cît și pe cel al vieții obștești.

Este necesar ca în viitor, pentru asigurarea unui succes mai deplin al consfătuirilor, cadrele didactice să critice mai cu curaj lipsurile organelor de învățămînt și sindicale, ale organelor sfaturilor populare. În această privință, consfătuirea de producție de la Roșiori a lăsat mult de dorit. Afară de tovarășa Aurelia Dumitru, care a criticat inspectorii școlari raionali și regionali pentru faptul că inspectează școlile numai la început și sfîrșit de an școlar și de patrare, lipsind cadrele didactice de îndrumare tocmai în procesul desfășurării muncii, ceilalți participanți la consfătuire nu au criticat organele din învățămînt, nu le-au arătat lipsurile pe care le au. Ei nu au arătat greutățile pe care le au în muncă tocmai datorită acestor lipsuri, nu au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii de sprijinire a agriculturii pînă la strîngerea tuturor recoltelor, de legare și mai strînsă în viitorul an școlar a predării științelor naturale de problemele agriculturii.

Consfătuirea de producție a arătat că majoritatea învățătorilor și profesorilor de științe naturale din Roșiori de Vede sînt luptători convinși pentru rezolvarea sarcinilor concrete puse de partid, cu privire la dezvoltarea agriculturii, că sînt buni activiști sociali. Secția de învățămînt raională, împreună cu comitetul sindical trebuie să ia toate măsurile ca experiența cîștigată în această direcție de cadrele fruntașe să devină un bun al tuturor școlilor.

Învățămîntul — un bun al poporului

Gh. Ploeșteanu

Director general al Direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului

In preajma celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, oamenii muncii privesc cu mîndrie bilanțul înfăptuirilor din acești ani. Poporul muncitor, condus de partid, a obținut în deceniul care s-a scurs de la 23 August 1944 realizări însemnate în dezvoltarea economiei naționale și a culturii pe drumul construirii socialismului. Aceste realizări sînt rezultatul muncii pline de abnegație și avînt patriotic a clasei muncitoare și a întregului popor muncitor. Ele nu s-ar fi putut concepe fără actul măreț de la 23 August 1944, fără eliberarea patriei noastre de sub jugul fascismului de către glorioasa Armată Sovietică, fără prietenia trainică și colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică, marea putere socialistă care ne acordă un ajutor permanent și de neprețuit.

Bilanțul realizărilor regimului de democrație populară ne arată că în acești ani au luat un avînt deosebit învățămîntul, știința, arta și literatura, au fost create condițiile necesare pentru ridicarea nivelului cultural al maselor largi populare.

Reforma învățămîntului, care marchează hotarul dintre școala veche, burgheză și școala nouă, a regimului de democrație populară, a deschis larg porțile școlii pentru copiii oamenilor muncii. Învățămîntul a devenit un bun al întregului popor muncitor.

Condițiile de învățămînt s-au schimbat radical, elevii și studenții bucurîndu-se de grija și sprijinul statului.

Condiția principală pentru ridicarea nivelului cultural al maselor largi a constat în realizarea învățămîntului elementar general și obligatoriu, drept înscris în Constituția Republicii Populare Romîne, de care se bucură toți copiii de vîrstă școlară, indiferent de sex, naționalitate, credință religioasă.

Dreptul la învățătură a fost înscris și în constituțiile Rominiei burghezo-moșierești. Acesta era însă un drept formal, deoarece în fiecare an rămîneau în afara școlii zeci de mii de copii, menți să îngroașe rîndurile neștiutorilor de carte. Nerealizarea în trecut a dreptului la învățătură se explică și prin aceea că, Rominia burghezo-moșierească fiind o țară lipsită de independență economică și condamnată la situația unei țări „eminamente agricolă", știința de carte nu constituia o preocupare a statului. Dimpotrivă, neștiința de carte și ignoranța erau arme puternice pentru menținerea stării de înapoiere a maselor populare. În trecut, dezvoltarea învățămîntului era limitată la nevoile de educație și instrucție a fiilor celor avuți, înființarea de noi școli și construirea localurilor de școli fiind subordonate acestui scop. Ca urmare, numărul neștiutorilor de carte din Rominia creștea în fiecare an. Copiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori rămîneau în afara școlii sau, din cauza lipsei celor mai elementare condiții de viață, părăseau școala înainte de a o termina. Chiar dacă terminau școala elementară, cei mai mulți dintre acești copii deveneau semianalfabeți, din cauza lipsei unor instituții culturale prin care să se asigure menținerea legăturii cu cartea.

În anul 1930, din totalul locuitorilor în vîrstă de la 7 ani în sus, 38,2 la sută erau analfabeți și semianalfabeți. Recensămîntul general al populației din anul 1948 a arătat că la acea dată mai erau în țara noastră 3.197.300 neștiutori de carte, reprezentînd 23,1 la sută din totalul populației țării. Din aceștia, 87,2 la sută au fost înregistrați la sate, numărul femeilor fiind în proporție de 69,9 la sută din totalul neștiutorilor de carte.

După 23 August 1944, acțiunea de culturalizare a maselor a devenit o problemă de stat. Școala, ca izvor principal de cadre pentru construirea unei vieți noi, ocupă un loc important în lupta pentru dezvoltarea culturii, științei și artei.

În scopul asigurării condițiilor necesare realizării învățămîntului elementar general și obligatoriu s-a lărgit rețeaua școlară, înființîndu-se noi școli elementare în centrele muncitorești, industriale, în cartierele mărginașe ale orașelor, în sate și cătune izolate, astfel încît școala să fie cît mai aproape de locuința copiilor.

Învățămîntul elementar general și obligatoriu a devenit în țara noastră o realitate. Numărul școlilor în care se predau cunoștințele prevăzute în programa pentru clasele elementare (I-IV) a crescut pînă astăzi cu peste 2.600 de unități față de anul 1938.

Grija statului pentru asigurarea unor condiții bune de învățătură tuturor copiilor este oglindită și în sumele din ce în ce mai mari alocate în bugetul general al statului pentru acțiunile social-culturale. În bugetul anului 1954 — de exemplu — s-au prevăzut pentru acțiuni social-culturale peste 6 miliarde lei. Această sumă reprezintă aproape 16 la sută din totalul cheltuielilor bugetare ale R.P.R. pe anul 1954.

Rezultatele obținute pînă în prezent de statul nostru democrat-popular pe linia realizării învățămîntului elementar general și obligatoriu au avut ca urmare secarea izvoarelor analfabetismului, prin cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară. În același timp, au fost alfabetizați, an de an, sute de mii de neștiutori de carte, numărul acestora aflîndu-se în continuă scădere.

Sub îndrumarea partidului, prin munca plină de abnegație a învățătorilor și profesorilor, cu sprijinul larg al organizațiilor de masă, analfabetismul, în curs de lichidare, nu mai constituie un fenomen de masă.

Reforma învățămîntului a așezat școala noastră pe baze cu totul noi, dîndu-i o nouă structură organizatorică și o nouă orientare din punct de vedere al conținutului.

Prin legea pentru reforma învățămîntului școala a căpătat caracter de stat. Educația și instrucția care se realizează în școala noastră urmăresc dezvoltarea multilaterală a elevilor, a personalității lor, înarmează pe elevi cu o temeinică cultură generală, le dezvoltă aptitudinile fizice și intelectuale; elevii primesc o educație care îi pregătește să devină cetățeni devotați patriei, cauzei democrației, păcii și prieteniei între popoare.

Regimul burghezo-moșieresc urmărea ca tînăra generație să fie educată spre a deveni robi supuși, care să poată fi mai ușor exploatați.

Astăzi sînt înlăturate planurile și programele de învățămînt, manualele și metodele vechi și înlocuite cu planuri, programe, manuale și metode noi.

Din manualele noastre au dispărut misticismul, superstițiile, prejudecățile, fiind înlocuite cu cunoștințe științifice.

Urmînd exemplul pedagogiei sovietice și experiența școlii sovietice, școala noastră realizează o atitudine conștientă a elevilor față de învățătură, dezvoltă inițiativa creatoare a acestora, le formează deprinderi de muncă independentă, statornicește relații noi între elevi și cadrele didactice. Cunoștințele teoretice sînt legate de problemele practice ale producției, de agricultură; li se formează elevilor deprinderi de muncă practică.

Ca urmare a aplicării legii pentru reforma învățămîntului, școala de 7 ani, școala medie și instituțiile de învățămînt superior se dezvoltă în strînsă legătură cu necesitățile de pregătire a cadrelor pentru industrie și agricultură, pentru continua creștere a culturii, științei și artei. Astfel, o mare dezvoltare au luat în țara noastră școlile de 7 ani care au scopul de a contribui la ridicarea nivelului cultural al maselor, fiind în același timp izvorul de alimentare a învățămîntului mediu și profesional. În anul școlar 1953-1954 au funcționat 4.831 școli cu clasele V-VII, dintre care cea mai mare parte la sate, adică de peste 6 ori mai mult, decît în anul 1938-1939, cînd funcționau 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu, care pot fi comparate, ca grad de învățămînt, cu actualele școli de 7 ani. În clasele V-VII ale acestor școli învață astăzi 466.145 elevi, ceea ce reprezintă un număr de aproximativ 4 ori mai mare decît acela cuprins în gimnaziile și cursurile inferioare de liceu în anul 1938-1939.

În cursul anului școlar care s-a încheiat au fost cuprinși în clasa V-a aproape 65 la sută din absolvenții școlilor elementare, procentul absolvenților școlilor elementare de la orașe cuprinși în clasa V-a a școlilor de 7 ani ajungînd la aproape 100 la sută.

Pe baza rezultatelor obținute pînă astăzi, se studiază acum etapele de dezvoltare a învățămîntului de 7 ani în viitor, în vederea generalizării acestui învățămînt. Deși an de an rețeaua școlilor de 7 ani s-a dezvoltat continuu, crefndu-se astfel condiții pentru cuprinderea unui număr cît mai mare de absolvenți ai școlilor elementare, totuși în unele regiuni rețeaua este mai puțin dezvoltată, neasigurîndu-se prin aceasta școlarizarea elevilor din localitățile mai îndepărtate.

Studiul întreprins pe teren în acest an va duce la înlăturarea deficiențelor așezînd pe bază științifică rețeaua școlilor de 7 ani.

Numărul total al școlilor medii este astăzi cu 27 la sută mai mare decît în anul 1948/949, iar numărul elevilor cuprinși în aceste școli a ajuns la aproape 76.000 față de 52.865 cît existau în anul 1948, adică cu 43,5 la sută mai mult. Deși în anii puterii popular rețeaua școlilor medii a crescut considerabil, totuși în raport cu cerințele încă n-am ajuns să înființăm asemenea școli în toate localitățile reședințe de raion, spre a se asigura fiecărui raion o școală medie, în vederea cuprinderii copiilor veniți din școlile de 7 ani sătești. Statul nostru democrat-popular pregătește condițiile necesare realizării acestui obiectiv.

Legea pentru reforma învățămîntului a asigurat tineretului muncitor aflat în producție posibilitatea completării studiilor prin cursuri serale ale școlilor medii și prin cursurile fără frecvență. În anul școlar 1953-1954, peste 12.800 de tineri care lucrează în diferite sectoare de activitate au frecventat cursurile serale ale școlilor medii.

În regimul burghezo-moșieresc, statul nu se îngrijea de organizarea învățămîntului în limbile minorităților naționale. Unele naționalități, cum sînt cea rusă, ucraineană, tătară nu aveau nici un fel de școli cu limba de predare maternă. Statul nostru de democrație populară a luat asupra sa și asigură dreptul la învățătură al cetățenilor de orice naționalitate, dînd o largă dezvoltare școlilor cu limbile de predare ale minorităților naționale. În anul școlar 1953—1954 au funcționat în țara noastră peste 2.200 școli elementare, școli de 7 ani, școli medii în limbile materne ale minorităților naționale, cu aproape 230.000 de elevi. Statul nostru de democrație populară se îngrijește, de asemenea, și de copiii orfani sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. În locul vechilor orfelinate sînt astăzi numeroase case de copii. Grija pentru copiii deficienți este, de asemenea, ilustrată prin existența și continua dezvoltare a școlilor speciale pentru copiii orbi, surdo-muți și întîrziați mintal.

Paralel cu dezvoltarea rețelei școlare, partidul și guvernul nostru s-au îngrijit de asigurarea tuturor condițiilor necesare desfășurării învățămîntului în școlile minorităților naționale, o atenție deosebită fiind dată pregătirii cadrelor pedagogice necesare funcționării acestor școli. Astfel, pentru prima dată s-au înființat după reforma învățămîntului școli pedagogice care pregătesc învățători pentru școlile cu limbile de predare rusă, ucraineană, bulgară, sîrbă, tătară și altele.

Aceeași grijă a fost arătată și asigurării programelor și manualelor pentru școlile minorităților naționale. Astfel, numai în anul 1953 au fost tipărite 202 titluri de manuale în limbile minorităților naționale, cu un tiraj total de 1.471.085 exemplare.

Partidul și statul nostru se îngrijesc în mod deosebit de continua întărire și lărgire a bazei materiale a învățămîntului, în vederea îmbunătățirii neîncetate a condițiilor de viață și de învățătură ale elevilor. Se dezvoltă mereu numărul internatelor, al cantinelor școlare. În anul 1953 numărul internatelor a crescut de peste 4,5 ori față de anul 1948, cuprinzînd aproximativ 126.000 elevi. La acțiunea de lărgire a bazei materiale a școlilor participă activ masele de părinți care manifestă o grijă deosebită față de școală, față de crearea unor condiții cît mai bune de învățătură a elevilor. Părinții contribuie la organizarea și funcționarea internatelor, la crearea unor gospodării-anexă care să asigure îmbunătățirea hranei elevilor.

Școala noastră nouă este înconjurată de dragostea fierbinte a întregului popor muncitor. Sute de săli de clasă și localuri de învățămînt au fost construite în ultimii ani, prin folosirea posibilităților locale de către sfaturile populare, iar aproape 1.700 de săli de clasă sînt în curs de terminare prin ajutorul activ al oamenilor muncii.

Pentru asigurarea bunei funcționări a școlilor, în scopul ridicării nivelului științific al învățămîntului au fost create în școli numeroase laboratoare înzestrate cu utilaje, materialul didactic și mobilierul necesar. De la o producție anuală de 38.043 de aparate și accesorii în 1949 s-a ajuns la o producție marfă anuală de 318.608 aparate și accesorii în 1953. Întreprinderea de material didactic, realizare a regimului de democrație populară, cît și alte întreprinderi au produs pentru laboratoarele școlilor un număr însemnat de aparate, vase, mulaje etc. Școlile au fost înzestrate cu planșe, hărți, tablouri, planșe tehnologice etc.

Guvernul și partidul nostru acordă o înaltă prețuire și o deosebită grijă învățătorilor și profesorilor. De la instaurarea regimului de democrație populară, șomajul în rîndul cadrelor didactice, ca de altfel în rîndurile tuturor oamenilor muncii, a fost lichidat, rămînînd doar în amintirea celor mai vîrstnici, care au trăit vremurile de nesiguranță și mizerie de sub regimul burghezo-moșieresc.

O însemnătate deosebită pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, pentru ridicarea rolului școlii a avut-o aplicarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice. Hotărîre pe baza căreia s-au luat numeroase măsuri pentru ridicarea bunei stări a învățătorilor și a profesorilor, pentru ridicarea calificării lor profesionale și a nivelului pregătirii lor ideologice. Aproape toate cadrele didactice din institutiile de învățămînt și educație ce depînd de sfaturile populare au absolvit cursuri centrale și regionale de îndrumare.

A fost creat un Institut de perfecționare a cadrelor didactice, au fost înființate cabinete pedagogice regionale și cercuri pedagogice; de două ori pe an se organizează consfătuiri raionale și regionale ale tuturor cadrelor didactice.

Cu toate realizările obținute, sistemul de ridicare a calificării cadrelor didactice din învățămîntul elementar, de 7 ani și mediu a avut serioase lipsuri. Pentru înlăturarea acestora este necesară reglementarea obligativității cadrelor didactice de a trece prin cursuri de perfecționare și reglementarea muncii metodice a cadrelor didactice.

De asemenea, trebuie acordată mai multă grijă acțiunii de calificare, prin cursuri fără frecvență, a personalului didactic admis să funcționeze în învățămînt fără studiile necesare.

În prezent se studiază și se pregătesc condițiile pentru introducerea unui sistem nou de perfecționare a cadrelor didactice în vederea ridicării continue a nivelului muncii de educare a tineretului în spiritul comunismului.

Crește an de an rolul social al cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii sînt răspînditori activi ai cunoștințelor științifice în rîndurile maselor, participă nemijlocit la dezvoltarea producției noastre agricole, la transformarea socialistă a agriculturii, popularizînd larg metodele agrotehnice înaintate, lămurind țărănimea muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pămîntului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective.

Numeroși învățători și profesori au primit pentru merite deosebite, medalii și ordine, titlul de învățător sau profesor emerit.

Prin alegerea lor ca deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, mulți învățători și profesori participă direct la conducerea treburilor obștești în comunele, orașele, raioanele și regiunile țării noastre.

Acum, în preajma aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre, cadrele didactice își sporesc avîntul în muncă pentru a întîmpina cu noi realizări măreața sărbătoare a poporului nostru muncitor. Răspunzînd grijii și dragostei cu care partidul, guvernul și toți oamenii muncii înconjoară școala și slujitorii ei, învățătorii și profesorii întăresc activitatea lor în vederea pregătirii noului an de învățămînt pentru a realiza noi succese în educarea comunistă a tineretului patriei, pentru a ridica tot mai sus rolul social al școlii.

Zece ani de la eliberarea Poloniei

Invăţămîntul superior în Polonia Populară

Ziarul burgheziei varşoviene, „Kurier Warszawski" cunoscut prin lipsa sa de moderaţie, recunoştea, totuşi, în numărul din 31 martie 1936:

„Situaţia tineretului studios este de-a dreptul tragică. La perspectivele nu prea vesele care se deschid în faţa acelora ce termină studiile se adaugă condiţiile uneori disperate în care tineretul trebuie să-şi asimileze ştiinţa. Este oare posibil ca un student să poată lucra cu succes şi cu folos pentru el în împrejurări anormale, temîndu-se mereu să nu fie şters din lista studenţilor pentru neplata taxelor, îndurînd adesea foamea şi frigul şi suferind de depresiune psihică din cauza acestor condiţii grele care îi cer eforturi foarte mari? Poate oare un student obişnuit să reziste în aceste condiţii, să nu se declare bătut la jumătatea drumului, mărind rîndurile şomerilor şi diletanţilor amărîţi?" se întreba pe atunci plin de îngrijorare „Kurier Warszawski".

Iată care erau condiţiile de trai ale unui student obişnuit din Polonia dinainte de război. Şi ce soartă îl aştepta pe absolvenţii unei instituţii de învăţămînt superior?

Răspunsul îl găsim tot în presa polonă dinainte de război. In nr. 15 al revistei „Po-prostu" din anul 1933 au fost publicate între altele, aceste rînduri:

„Diploma unei instituţii de învăţămînt superior are o valoare foarte mică atunci cînd este vorba de a găsi de lucru. Colegul meu, licenţiat în chimie, s-a considerat fericit cînd a reuşit să găsească de lucru ca muncitor manual cu un salariu de 2 zloţi pe zi, la una din fabricile din Wilno".

S-ar putea cita foarte multe exemple asemănătoare. Iată însă şi o altă situaţie caracteristică nu Poloniei dinainte de război, ci Poloniei Populare.

In articolul intitulat „Anul studenţesc 1953—1954 a început" publicat în numărul din 2 Oct. 1953 al ziarului „Zycie Warszawy" găsim, între altele, o serie de extrase din scrisoarea Ministrului Invăţămîntului Superior al Poloniei Populare, A. Rapacki. Din această scrisoare care a fost adresată rectorilor, profesorilor şi tineretului studenţesc cu prilejul deschiderii unui nou an şcolar, cităm printre altele: „Prima sarcină importantă a instituţiilor de învăţămînt superior este ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor necesare economiei şi culturii naţionale, ridicarea nivelului lor profesional, ştiinţific şi ideologic. O altă sarcină importantă este continua mărire a procentului de tineri care îşi termină studiile în timpul prevăzut".

La inaugurarea solemnă a anului şcolar 1953—1954, la şcoala centrală de gospodărie sătească din Varşovia, rectorul acestei şcoli, prof. dr. A. Leszczycki, a spus între altele: „Realizările dobîndite în şcoala noastră în anul trecut se oglindesc cel mai bine în rezultatele sesiunii examenelor de vară. Din numărul total de 1922 studenţi care s-au prezentat la examene, au fost promovaţi 1838, adică 95%. Cele mai bune rezultate le-a obţinut Facultatea Agricolă — din 239 de studenţi au reuşit la examen 236. Studenţii facultăţilor de horticultură, de medicină veterinară şi de zootehnie au promovat în proporţie de 97%. La obţinerea unor rezultate atît de bune, a contribuit activitatea intensă a instituţiilor de învăţămînt care au început să aplice metode noi, precum şi ajutorul acordat de organizaţiile de partid, sindicale şi de tineret".

Cît de grăitoare este compararea declaraţiilor mai sus citate! Pe de o parte întrebările pline de nelinişte cu privire la soarta care îi aşteaptă pe studenţi în viitor, în regimul burghezo-moşieresc, iar pe de altă parte eforturi stăruitoare, grijă pentru creşterea numărului studenţilor, pentru ridicarea nivelului cunoştinţelor lor, pentru o mai bună pregătire a lor în vederea vieţii şi a muncii profesionale în regimul de democraţie populară. Datorită acestei juste politici culturale Polonia Populară se poate mîndri astăzi cu multe realizări, cu roade bogate ale revoluţiei culturale.

Cifrele şi faptele sînt cele mai convingătoare. Vom încerca deci să prezentăm pe scurt în cifre, realizările dobîndite în învăţămîntul superior din Polonia Populară în decursul ultimilor zece ani. In anul 1953 au funcţionat 85 de instituţii de învăţămînt superior, care au grupat peste 130.000 de studenţi. Aşa dar, în al zecelea an de existenţă a Poloniei noi au fost de trei ori mai multe instituţii de învăţămînt superior decît în anul 1939, cînd au funcţionat 27 de instituţii de învăţămînt superior cuprinzînd 48.000 de studenţi.

Regimul democrat-popular din Polonia a creat studenţilor condiţii bune de trai, care să le asigure o învăţătură lipsită de griji materiale. In clişeu: studenţi în faţa unui cămin al Universităţii din Lódz.

In raport cu totalitatea populaţiei sînt astăzi în Polonia de $3^1/_2$ ori mai mulţi studenţi decît înainte de război. Tineretul muncitoresc care studiază în universităţi şi institute este de aproape 18 ori mai numeros, iar cel ţărănesc de aproape 17 ori. Pe cînd în anul studenţesc 1934/35 procentul studenţilor de origină muncitorească era de 8,9%, al celor de origină ţărănească de 8%, intelectuală şi meşteşugărească de 57,5% şi al celor de alte categorii de 25,6%, în anul şcolar 1952/53 procentul studenţilor de origină muncitorească a fost de 34,1%, al celor de origină ţărănească de 25%, al celor de origină intelectuală şi meşteşugărească de 40,2% iar al celor de alte categorii de 0,7%. In consecinţă reprezentanţii straturilor celor mai numeroase ale poporului polonez — ai ţăranilor şi muncitorilor — au obţinut un larg acces la izvoarele ştiinţei, care erau închise pentru cei mai mulţi dintre ei în anii dinainte de război.

In cursul ultimilor zece ani, a crescut, de asemenea, participarea femeilor la studii superioare. Astfel, de exemplu, la facultăţile tehnice studiau în anul şcolar 1937/38 numai 5,8 studente la 100 de studenţi pe cînd în anul 1952/53 procentul acestora s-a ridicat la 15,8.

Trebuie să acordăm o atenţie specială ajutorului pe care-l dă astăzi statul tineretului studenţesc. Procentul studenţilor care beneficiază de burse nerestituibile, alocate de stat, se ridică astăzi la 73,8% din totalul studenţilor (adică peste 70 mii de tineri) dintre care 80,5% sînt burse totale şi 19,5% burse parţiale.

Cifrele corespunzătoare luate din statisticile anilor dinainte de război sînt ridicol de mici. In anul şcolar 1934/35 nu mai puţin de 68,8% din numărul studenţilor trăiau din ajutoare primite de la familie, 25,7% îşi cîştigau existenţa muncind în timpul studiilor, iar burse primeau numai 5,5%.

O altă formă importantă a ajutorului acordat studenţilor de statul popular este dezvoltarea reţelei căminelor studenţeşti. Inainte de anul 1939 în Capitală existau 4 cămine studenţeşti unde locuiau circa 3500 de studenţi. Astăzi există 26 de cămine studenţeşti în care locuiesc peste 11 mii studenţi.

Trista moştenire culturală pe care au lăsat-o guvernele Poloniei dinainte de război se caracteriza printr-un amănunt destul de semnificativ: centrele industriale, marile aşezări muncitoreşti, erau lipsite de instituţii de învăţămînt superior (Lodz) sau aveau un număr insuficient de facultăţi (Silezia, regiunea Cracovie). In prezent, în regiunea industrială a Sileziei funcţionează 7 instituţii de învăţămînt superior iar la Lodz 10.

In anul 1952, universităţile şi institutele au dat economiei şi culturii naţionale aproape de 6 ori mai mulţi absolvenţi decît învăţămîntul superior din anul 1938.

Dar numai cifrele nu sînt în stare să prezinte toate roadele revoluţiei ştiinţifice şi culturale care s-au înfăptuit în Polonia.

Dezvoltarea învăţămîntului superior din Polonia nu constă numai în creşterea tipurilor de instituţii cum sînt universităţile, institutele politehnice, institutele agricole etc. In cursul ultimilor zece ani s-au creat în Polonia numeroase facultăţi şi specialităţi noi care pregătesc cadre de înaltă calificare pentru economia naţională. De exemplu, în ultimul timp, au fost înfiinţate catedre pentru studierea mecanicii de precizie, au fost iniţiate primele probe în domeniul pregătirii inginerilor-economişti, s-a realizat o serioasă reorganizare a studiilor geologice, s-au lărgit posibilităţile de pregătire a cadrelor agricole, s-a dezvoltat domeniul cercetărilor ştiinţifice.

Mărimea şi însemnătatea acestor realizări pot fi apreciate la justa lor valoare numai dacă se ţine seama de înapoierea care exista în aceste domenii din timpul regimurilor burgheze din Polonia, dacă se ţine seama de neputinţa vechiului regim în domeniul culturii şi de frica lui faţă de aşa zisa supraproducţie a intelectualităţii după terminarea studiilor. Astăzi, în Polonia nouă lipsesc braţe pentru muncă şi nu munca pentru braţe. Este suficient să se arunce o privire asupra coloanelor din ziarele poloneze de astăzi. In fiecare număr, pot fi găsite anunţuri lungi în care se caută noi specialişti, ingineri, tehnicieni din diverse specialităţi, planificatori sau economişti. Rectorii instituţiilor de învăţămînt superior din Polonia nu sînt îngrijoraţi de soarta miilor de absolvenţi ai instituţiilor conduse de ei. Absolvenţii polonezi sînt aşteptaţi de zeci de fabrici, combinate şi întreprinderi industriale. Lor li se deschide perspectiva muncii, a dezvoltării şi a bunei stări.

Din ţările capitaliste

ŞCOALA CRIMEI

Nu de mult, într-o serie de şcoli medii şi colegii din statul american New Jersey s-a organizat o anchetă cu privire la atitudinea tineretului faţă de criminalitate. La această anchetă au răspuns cîteva sute de elevi. Organizatorul anchetei, Warren Duncan, a constatat, între altele, că 75% dintre elevii chestionaţi nu consideră minciuna şi escrocheria drept delicte; peste 12% nu condamnă furtul, 15% „nu văd nimic criminal în distrugerea fără rost a proprietăţii şi aproximativ 17% nu văd nimic condamnabil în viol".

Pe orice om cinstit aceste constatări îl pun pe gînduri. Pe onorabilii congresmeni, însă, ele nu i-au mirat, deşi rezultatele anchetei au fost aduse la cunoştinţa senatului american de către republicanul Hendrickson. De altfel, acest lucru nici nu e greu de înţeles, deoarece, după spusele lui Hendrickson, înşişi organizatorii anchetei afirmă că „minciuna şi escrocheria fac parte din modul normal de viaţă".

Sînt nenumărate faptele care dovedesc că în Statele Unite ale Americii întregul sistem de educaţie a tineretului serveşte ca mijloc de otrăvire şi mutilare a sufletului copiilor şi tineretului, de cultivare a celor mai bestiale instincte, de creştere a unor asasini de profesie, care să poată servi oricînd intereselor meschine ale imperialiştilor în goana lor pentru obţinerea profitului maxim, să devină instrumente oarbe în planurile de dezlănţuire a unui nou război mondial.

Revista germană „S.U.A. în cuvinte şi ilustraţii" a relatat într-unul din numerele sale, pe baza unor exemple grăitoare, cum se pregătesc viitorii asasini. Printre nenumăratele descrieri de procese, ziarele new-yorkeze au comunicat condamnarea la închisoare a elevului Johny Hiller, care a înjunghiat cu cuţitul pe unul din colegii săi de şcoală. Este semnificativ faptul că Johny a săvîrşit această crimă din dorinţa de „a observa îndeaproape agonia şi moartea".

Să urmărim drumul parcurs de acest elev american pînă la săvîrşirea crimei. Acesta este de fapt drumul milioanelor de copii americani. Imperialiştii americani desfăşoară intens campania de militarizare a şcolilor. In şcoli există ofiţeri instructori care se ocupă de pregătirea militară a tineretului. In instrucţiunile date acestor ofiţeri se spune: „Instructorul trebuie să încurajeze tendinţa firească de a lupta şi a ucide". Nu este greu de înţeles că aceşti instructori sînt la ordinele monopoliştilor. Consiliile ştiinţifice ale tuturor universităţilor şi colegiilor sînt controlate de marile monopoluri capitaliste. Preşedinţii instituţiilor de învăţămînt superior sînt, în majoritatea lor, unelte ale Pentagonului (Ministerul de război). David Rex, autorul cărţii „Criza şcolii", arată că învăţămîntul american este controlat de imperialişti pînă în cele mai mici amănunte. Invăţătorilor şi profesorilor, ca şi autorilor de manuale le este cu desăvîrşire interzis să vorbească elevilor şi studenţilor despre lupta de clasă, despre lupta popoarelor pentru pace etc. Ei sînt obligaţi să ascundă adevărul, să proslăvească războiul.

Intr-una din cuvîntările rostite încă înainte de a ocupa postul de preşedinte, Eisenhower declara fără înconjur în faţa studenţilor universităţii „California" din New-York, că îi consideră drept soldaţi şi le cere „sînge, sacrificii şi moarte". Din păcate, asemenea declaraţii sînt numeroase. Ele mărturisesc scopul oficial al „educaţiei" pe care o primeşte tineretul american în instituţiile de învăţămînt. In întregul sistem de învăţămînt american se propagă şovinismul, obscurantismul şi clericalismul, se justifică reprimarea bestială a luptei poporului. In rîndurile tineretului se cultivă prin toate mijloacele tendinţa spre violenţă şi tîlhărie; în mintea elevilor şi studenţilor se vîră cu de-a sila ideea că starea cea mai firească între popoare şi state este războiul. Cazul elevului Johny Hiller vorbeşte de la sine despre rezultatele acestei „educaţii".

Dar şcoala nu este singura care merge pe acest drum. Presa, radioul, cinematograful, televiziunea, literatura, biserica etc. întregesc opera degradantă a şcolii americane, o duc mai departe.

Iată, pe pildă, cum au acţionat toate aceste instrumente asupra lui Johny. După şcoală, timp de două ore, el viziona filme ca „Aivo Djina" etc. în care oamenii se zbat în flăcări, în trupurile lor se împlîntă cuţite, sîngele curge şiroaie. Vizionînd asemenea filme care se toarnă cu sutele la Hollywood, în copil s-a născut dorinţa de a-i imita pe eroii văzuţi pe ecran.

Aceste tablouri îngrozitoare sînt completate prin citirea „comics"-urilor. Magazinele americane, chioşcurile şi vitrinele sînt inundate de literatură specială „pentru copii", cu titluri de acest fel: „Eu îmi urăsc mama". „Participarea fetelor la bande" etc. Din întreaga „literatură pentru copii", 52% o formează „comics"-urile. Editarea lor creşte an de an. Dacă în anul 1944, de exemplu, se tipăreau 69 de titluri diferite de „comics"-uri pentru copii, în anul 1947 s-au tipărit 83 de titluri, iar în anul 1953 s-au tipărit 237 de titluri, dintre care amintim, „Atacul atomic", „Păsările de război" etc. Cinci edituri americane nu tipăresc în prezent nimic altceva în afară de „comics"-uri pentru copii. Pe Johny l-a impresionat în deosebi seria de ilustrate „Taica Varbuk", în care eroul un „supraom invizibil" îşi omoară adversarii cu bombe atomice de buzunar.

Scriitorul progresist american Kartun, analizează în cartea sa „S.U.A. 53" influenţa pe care o au asupra micilor spectatori emisiunile de televiziune. Numai într-o săptămînă, arată el, în programele de televiziune emise de la Los Angeles, spectatorii au asistat la 127 asasinate, 101 omoruri „justificate", 357 încercări de asasinat, 93 de răpiri, 11 evadări, 3 cazuri de stigmatizare cu fierul roşu. Dintre toate acestea, 72% au fost prezentate în emisiunile pentru copii. Un ziarist american relata că este înspăimîntător să-i vezi pe copii lîngă televizoare sub impresia celor ce se petrec în faţa lor.

La radio elevii ascultă piese care merg pe acelaşi drum. Pe Johny l-a impresionat cel mai mult piesa lui Frank Farce, „Eu sînt ucigaşul", al cărui erou principal declara: „eu ucid pentru bani... eu am trimis în împărăţia somnului veşnic peste 700 de bărbaţi şi femei".

Sub influenţa tuturor acestor mijloace „educative" Johny a împlîntat cuţitul în colegul său de clasă. Şi asemenea cazuri se numără cu miile. Conform datelor statistice oficiale americane, în S.U.A. apar în faţa justiţiei, în fiecare an, circa 265 de mii de copii în vîrstă de la 7—17 ani. Numai în oraşul New-York au fost judecaţi în anul 1951, de pildă, 300 de copii narcomani. Conform datelor senatului american, în anul 1952 au fost judecaţi pentru omoruri 52 de adolescenţi.

Acestea sînt rezultatele acţiunii de descompunere morală a tineretului pe care imperialiştii americani o desfăşoară cu cinism, recurgînd la toate mijloacele de influenţare ideologică.

Impotriva acestei situaţii îngrijorătoare se ridică opinia publică progresistă din S.U.A. Alături de elementele înaintate ale învăţătorimii, se ridică masele largi ale oamenilor muncii care nu vor ca fiii lor să fie transformaţi în rasişti şi criminali, în carne de tun pentru imperialişti. „Noi nu vrem să ne moară copiii — se spune în scrisoarea unor părinţi din Tacoma, adresată preşedintelui S.U.A. Singura garanţie de securitate pentru copiii noştri este pacea!". Aceasta este poziţia tuturor oamenilor cinstiţi din S.U.A., care se ridică tot mai hotărîţi în apărarea dreptului legitim al tineretului la o educaţie democratică, în apărarea tinerei generaţii de ororile unui nou război!

N. TAINIC

Fapta curajoasă a unor învăţători

Zilele trecute, în urma unei ploi torenţiale ce a căzut în satul Rusova Veche, raionul Oraviţa, multe gospodării ale ţăranilor muncitori au fost inundate. La chemarea organizaţiei de bază şi a sfatului popular, ţăranii muncitori au dat ajutor pentru salvarea vitelor şi bunurilor casnice.

Printre primii care au răspuns la chemare au fost şi tovarăşii Voicu Constantin şi Drăgoi Ioan, directorii şcolilor din comunele Rusova Veche şi Rusova Nouă, care au muncit cu avînt patriotic pentru salvarea bunurilor ţăranilor colectivişti şi ale celor cu gospodării individuale. Ei au salvat un număr însemnat de animale şi păsări, o mare cantitate de cereale etc.

Cei doi directori au muncit cu curaj, timp de cîteva ore, în apă, pentru salvarea avutului ţăranilor muncitori. Exemplul acestor învăţători — cadre tinere ieşite de curînd de pe băncile şcolilor — a mobilizat pe oamenii muncii la sprijinirea acestei acţiuni.

—•—

Intîlnirea absolvenţilor cu învăţătorii fruntaşi

De curînd, comitetul de instituţie al şcolii pedagogice cu limba de predare maghiară din Oradea a organizat, în colaborare cu secţia de învăţămînt, o întîlnire tovărăşească între absolvenţii din acest an şi cadrele didactice fruntaşe.

Cu acest prilej, învăţătorii fruntaşi au vorbit absolvenţilor despre succesele obţinute în şcoală datorită folosirii unor metode şi procedee bune de muncă, despre realizarea planului de şcolarizare ca rezultat al legăturii strînse cu părinţii elevilor. De asemenea, le-au împărtăşit experienţa lor cu privire la munca obştească.

Cadrele fruntaşe au vorbit absolvenţilor nu numai despre realizările obţinute, ci şi despre lipsurile şi greutăţile întîmpinate, arătîndu-le cum au putut fi înlăturate acestea printr-o muncă susţinută, perseverentă.

Din discuţiile cu învăţătorii fruntaşi, absolvenţii şcolii pedagogice au tras bogate învăţăminte.

—•—

Inaugurarea Casei-Muzeu „Gh. Coşbuc"

De curînd s-a inaugurat, într-un cadru festiv Casa-Muzeu „Gh. Coşbuc", în satul de naştere al marelui poet. Cu acest prilej a avut loc dezvelirea plăcii comemorative şi a unui bust al poetului. La solemnitate au luat cuvîntul acad. Emil Petrovici şi poetul A. E. Baconschi.

După inaugurarea Casei-Muzeu, elevii şcolii pedagogice din Gherla au prezentat un bogat program artistic, alcătuit din dramatizări, coruri şi recitări din opera lui Coşbuc. Cei peste 500 de ţărani muncitori, precum şi numeroşi muncitori, studenţi şi elevi care au participat la solemnitate au urmărit cu viu interes desfăşurarea programului.

Festivitatea s-a încheiat cu evocarea legăturii dintre poet şi satul lui natal, făcută de profesorul Ion Popescu.

E. MUREŞANU
corespondent

—•—

Pe urmele scrisorilor nepublicate

De curînd s-a semnalat redacţiei noastre că la şcoala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Vinga, raionul Arad, condiţiile materiale lasă de dorit. Băncile sînt deteriorate, tablele au vopseaua scorojită, clădirea necesită transformări etc. Pe lîngă faptul că sfatul popular nu acordă şcolii nici un ajutor, contabilul sfatului, Majei Klein, foloseşte fondurile alocate şcolii în alte scopuri.

Scrisoarea a fost trimisă spre cercetare organelor locale care ne răspund că cele relatate sînt în întregime juste.

Pentru curmarea situaţiei nesatisfăcătoare de la şcoala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Vinga, s-au luat următoarele măsuri: s-au repartizat şcolii scîndurile necesare pentru repararea băncilor şi ferestrelor, s-a procurat vopsea pentru tablă; la sfatul popular comunal s-a organizat o şedinţă la care au participat preşedintele sfatului popular, directorul şcolii, conducerea gospodăriei agricole colective şi alţii. In cadrul şedinţei s-a hotărît ca preşedintele sfatului popular şi directorul şcolii să se îngrijească de procurarea materialelor necesare reparaţiilor generale, iar gospodăria agricolă colectivă să ajute şcoala cu mîna de lucru. La şcoală au şi fost transportaţi 2 metri cubi de scînduri şi nisipul necesar reparaţiilor.

—•—

Informaţie

Se aduce la cunoştinţa şcolilor medii şi pedagogice că lucrările scrise la examenul pentru diploma de maturitate de la şcolile medii, precum şi examenul de stat la cursurile fără frecvenţă ale şcolilor pedagogice, vor avea loc la următoarele date: Limba romînă (limba maternă), 1 august 1954, ora 8; Matematica, 2 august 1954, ora 8; Limba rusă, 3 august 1954, ora 8; Limba romînă în şcolile cu limbile de predare ale minorităţilor naţionale, 4 august 1954, ora 8.

—•—

In legătură cu examenele de admitere în învăţămîntul superior

Programul de ştiinţe naturale pentru examenul de admitere în instituţiile de învăţămînt superior, publicat în nr. 274 al gazetei noastre, se completează la „Anatomia şi fiziologia omului" cu capitolul „Sistemul nervos; în acelaşi program, la rîndul 38 de jos se va citi „Sistemul organelor de excreţie". De asemenea, la programa de Constituţia R.P.R. apărută în nr. 275 se face următoarea rectificare la aliniatul 5 care va începe astfel: „R.P.R., stat al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, formă a dictaturii proletariatului. Structura de clasă a societăţii în R.P.R. Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, baza puterii populare". In continuare urmează textul care începe cu ...„Ascuţirea luptei de clasă..."

Un eveniment de seamă pe tărîmul ştiinţei şi artei din patria noastră

Acordarea Premiului de Stat al Republicii Populare Romîne pentru lucrări deosebit de valoroase realizate în anul 1952 constituie un eveniment de o înaltă semnificaţie, o manifestare de care oamenii ştiinţei şi culturii, militanţi în lupta poporului muncitor pentru un viitor fericit se bucură în statul nostru democrat-popular. Pe timpurile întunecate ale regimului burghezo-moşieresc o astfel de preţuire nu exista şi nici nu putea exista pentru savanţi, cercetători, scriitori, poeţi, actori. Premiile de stat acordate de Consiliul de Miniştri pentru lucrările valoroase realizate în 1952 ilustrează şi ele condiţiile superioare de activitate create de grija deosebită a partidului şi guvernului pentru slujitorii ştiinţei, literelor şi artei, şi în acelaşi timp, felul strălucit în care oamenii de ştiinţă şi de artă din ţara noastră şi-au însuşit experienţa şi cuceririle ştiinţei şi artei sovietice — chezăşia succeselor în munca de creaţie.

Premiile de Stat au fost acordate unor eminenţi oameni ai ştiinţei: academicianului Constantin I. Parhon, profesor universitar, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R., şi director al Institutului de Endocrinologie al Academiei R.P.R. — pentru îndelungata şi valoroasa sa activitate ştiinţifică; academicianului Traian Săvulescu, profesor universitar, preşedintele Academiei R.P.R. — pentru lucrarea „Monografia uredinalelor" vol. I şi II; academicianului Simion S. Stoilov, profesor universitar — pentru lucrarea „Teoria funcţiilor de variabilă complexă", etc.

Premiile acordate de Consiliul de Miniştri al R.P.R. răsplătesc munca uriaşă, perseverentă, depusă în folosul ştiinţei, în folosul celor ce muncesc. Ele vin să aprecieze zeci şi zeci de ani petrecuţi în laboratoare, reluînd de zeci şi zeci de ori o experienţă pînă la rezolvarea încununată de succes a cercetării ştiinţifice, zeci de ani petrecuţi la catedră în slujba creşterii unor noi generaţii de studenţi, pe tărîmul nobil al muncii didactice.

Ştiinţa legată de viaţă, de practică, se oglindeşte în titlurile lucrărilor premiate. Laureaţii Premiului de Stat pe 1952 sînt oameni ai ştiinţei care au rezolvat probleme dintre cele mai valoroase privind construirea socialismului în patria noastră. Inginerii, medicii, biologii, geologii, agronomii, istoricii şi filologii laureaţi ai Premiului de Stat pe 1952 sînt oameni care şi-au pus întreaga lor forţă, întreaga lor capacitate de muncă în slujba rezolvării problemelor care se ridică zi de zi în faţa oamenilor muncii din fabrici şi uzine, de pe şantiere, de pe ogoare.

Prof. univ. Gh. Vrînceanu a fost premiat pentru tratatul de „Geometrie diferenţială" vol. I şi II, mai multe colective de chimişti pentru obţinerea unor noi produse de mare utilitate pentru economia naţională, inginerul Dorell Damascher — pentru lucrarea „Acţionarea şi automatizarea în curent alternativ, a unui furnal modern de mare capacitate"; au fost de asemenea premiate colective de cercetători agronomi pentru succesele dobîndite în mărirea producţiei plantelor de cultură, colective de geologi pentru punerea în valoare a bogăţiilor patriei. Li s-a decernat Premiul de Stat unor medici ca dr. Marius Nasta, membru corespondent al Academiei R.P.R. şi conf. univ. Alfred Brill, profesorului universitar Dumitru Combiescu ş. a. A fost distins grupul de istorici care a lucrat la redactarea volumelor de documente privind istoria Romîniei. Toate acestea arată că nu există sector de activitate ştiinţifică în care să nu se fi obţinut realizări de seamă în anul 1952, că munca cercetătorilor şi savanţilor noştri a dat roade.

Regimul democrat-popular a descătuşat forţele creatoare ale poporului muncitor şi a dat avînt muncii libere, entuziaste a tuturor oamenilor simpli. Inaltele distincţii acordate unor muncitori ca, de pildă, Manea C. Iosif, sondor, Gh. I. Dumitru, lăcătuş, Petre M. Săftoiu, electrician, şi alţii, ilustrează lupta pe care muncitorii din ţara noastră o dau pentru obţinerea unor noi procedee în producţie, pentru îmbogăţirea ştiinţei.

Scriitorii patriei noastre duc o luptă susţinută pentru apărarea păcii, pentru dezvoltarea unei culturi naţionale în formă şi socialiste în conţinut, pătrunşi fiind de însemnătatea misiunii pe care o au: de a fi ingineri ai sufletelor omeneşti. Oamenii muncii răspund prin preţuire şi dragoste acestei munci. Astfel masele de cititori întîmpină cu interes fiecare operă literară de valoare.

Preţuirea faţă de asemenea opere literare create în 1952 şi-a găsit exprimarea în acordarea Premiului de Stat pentru romanul „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, pentru romanul „Desculţ" (ediţia 1952) de Zaharia Stancu, pentru poemul „Bălcescu" de Eugen Jebeleanu.

Acordarea Premiului de Stat scriitoarei Lucia Demetrius pentru piesa „Oameni de azi", compozitorului Sabin Drăgoi, pentru muzica din filmul „Mitrea Cocor" şi „Sonata pentru vioară şi pian", precum şi colectivului de regizori, actori şi operatori care a realizat filmul „Mitrea Cocor", dovedeşte pe deplin cît de numeroase sînt operele literare care oglindesc viaţa în necontenită transformare a poporului nostru.

Lista lungă a artiştilor premiaţi continuă cu alte nume cunoscute oamenilor muncii din ţara noastră: pictorul Camil Ressu, sculptorul Iosif Fekete, directorul de scenă Sică Alexandrescu, şi alţii.

Cu prilejul acordării Premiului de Stat al R.P.R. pe anul 1952, cadrele didactice din ţara noastră, alături de întreg poporul muncitor îi felicită pe laureaţi şi le urează din toată inima noi succese pe drumul cauzei comune — construirea socialismului în patria noastră.

Foileton

Sarcini „bine" repartizate

Nu cred să existe printre dvs. cineva care să nu fi gustat măcar odată delicioasa brînză de oi, preparată de mîinile pricepute ale bacilor. Dar cîţi dintre dvs. se gîndesc atunci cînd se delectează cu acest minunat

produs lactat de cîtă trudă a fost nevoie pentru ca bucata de brînză să ajungă pe masa consumatorului? Oile trebuie îngrijite, hrănite, păzite, mulse şi, din cînd în cînd numărate. Treaba asta din urmă intră în sarcina sfaturilor populare, care trebuie să cunoască totdeauna numărul oilor din stînele de pe cuprinsul raionului.

De acest lucru era pe deplin conştient preşedintele Sfatului popular raional Mizil. Şi a convocat o şedinţă pentru a trasa sarcini în acest sens. Printre cei convocaţi a fost şi inspectorul şcolar raional, Petre Dumitru.

Era în perioada examenelor. Inspectorul tocmai îşi făcea planul de ieşire pe teren, pentru a îndruma şi controla şcolile din raion.

— Tovarăşe inspector — i-a spus preşedintele — trebuie să pleci pe teren.

— Plec, tovarăşe preşedinte, cum să nu plec! Am făcut şi planul de muncă.

— Ei bravo! In primul rînd ai grijă să faci numărătoarea.

— Păi sigur, o să mă interesez în primul rînd dacă este vreo absenţă.

— Şi dacă tot eşti acolo, verifică te rog şi cum stau cu tunsul...

— Tunsul nu e o problemă... Eu mă voi interesa de igienă şi de curăţenie în general.

— Cum tovarăşe inspector? Tunsul nu e o problemă? Vezi, luăm lucrurile prea uşor şi pe urmă rămînem în urmă cu predarea cotelor de lînă!...

Inspectorul făcu ochii mari, neînţelegînd ce legătură are predarea cotelor de lînă cu examenele. Dar preşedintele continuă fără să bage în seamă nedumerirea lui:

— Şi pe urmă, vezi interesează-te şi de îngrijirea lor. Lasă cîteodată de dorit. Am aflat că, din această pricină, în unele comune nu prea se face multă brînză.

— Tovarăşe preşedinte, se bîlbîi inspectorul, şocat de expresiile prea puţin alese ale preşedintelui, nu e adevărat. In general sînt bine pregătiţi. E drept că în unele locuri, pe pătrarul II n-au dat randament prea mare, pentru că nu s-au pregătit la vreme...

— Ei vezi! Izbucni preşedintele. Asta-i din vina ciobanilor.

De data aceasta, inspectorul rămase complet buimăcit:

— Din vina cui aţi spus? îndrăzni el.

— Din vina ciobanilor! repetă apăsat preşedintele!

— A ciobanilor? bîigui inspectorul înmărmurit! Ce vină au ciobanii că unii elevi n-au fost pregătiţi pe pătrarul II?

De data asta a fost rîndul preşedintelui să rămînă nedumerit:

— Ce elevi, tovarăşe inspector, ce elevi? Eu vorbesc de oi şi dumneata îi dai cu elevii?...

— Păi eu de elevi vorbeam. Sîntem în perioada examenelor şi trebuie neapărat să plec pe teren să dau îndrumări elevilor, profesorilor.

— Nu tovarăşe, lasă şcolile. Acum pleci la stîne să numeri oile, să vezi cum merge treaba...

— Bine dar v-am spus: acum sîntem în perioada examenelor!

— Şi ce sînt de vină oile că dumneata eşti în perioada examenelor?

— Tovarăşe preşedinte, eu sînt inspector şcolar...

— Foarte bine, asta-i o garanţie c-o să le numeri exact.

Şi timp de trei zile, în vreme ce în şcoli aveau loc examenele, inspectorul şcolar raional, cu toiagul în mînă, cutreera stînă după stînă şi-şi îndeplinea sîrguincios sarcina pe care i-o trasase preşedintele Sfatului: să numere oile!

Concluzia e clară: cînd un inspector şcolar e trimis să se ocupe de oi în perioada examenelor, se poate spune că preşedintele Sfatului care l-a trimis a făcut-o de oaie!

S. RUDEANU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 277 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 31 iulie 1954

In acest număr:

- **I. Cossovicl:** Comuniștii de la o școală pedagogică (pag. 2-a)
- **O. Pavlenko:** Copiii și noi (pag. 2-a)
- **N. Demidov:** Secția raională de învățămînt în aceste zile (pag. 2-a)
- SA ÎNVAȚAM DIN EXPERIENȚA ANULUI ȘCOLAR TRECUT: **Ion Bădică:** Tinerii naturaliști (pag. 3-a)
- **Alexandra Verdeș:** Drum bun, elevele mele dragi! (pag. 3-a)
- **C. Dinescu:** Mai multă atenție în pregătirea referatelor pentru consfătuiri (pag. 3-a)
- O uriașă forță economică în slujba păcii (pag. 4-a)

Crește neîncetat puterea patriei noastre

In aceste zile cînd întregul nostru popor muncește cu o deosebită însuflețire pentru a întîmpina cu noi și însemnate realizări cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei, oamenii muncii au luat cunoștință cu un sentiment de legitimă mîndrie patriotică, cu nemărginită bucurie, de Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la îndeplinirea planului de stat pe primul semestru al anului 1954.

Însemnatele succese oglindite în cifrele Comunicatului constituie o nouă și puternică dovadă a creșterii neîncetate a forței patriei noastre, a înfăptuirii hotărîte a poporului nostru sub conducerea înțeleaptă a partidului pe calea socialismului.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe primul semestru al anului 1954 arată încăodată că pentru partidul nostru și pentru guvernul țării grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui materiale și culturale în permanentă creștere constituie legea supremă.

Plin de încredere în forțele sale creatoare, încoronîndu-și eforturile pentru a da viață măsurilor elaborate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, poporul nostru muncitor a obținut în prima jumătate a acestui an realizări cu care se poate mîndri pe drept cuvînt. La baza acestor realizări stă munca devotată, plină de avînt patriotic a maselor largi populare, stă ajutorul permanent și neprecupețit al Uniunii Sovietice.

Cu bucurie constată poporul nostru că planul producției globale pe primul semestru al anului curent a fost îndeplinit pe întreaga industrie socialistă în proporție de 100,14 la sută. La unele sorturi de laminate, cupru de convertizor, plumb, țevi de instalații și construcții, motoare cu ardere lentă tip Diesel de 35 și 120 C.P., transformatori de forță, strunguri paralele, planul a fost depășit. De asemenea, a fost depășit planul la tractoare pe șenile, cu motor Diesel de 35 C.P., la grape cu colți și cultivatoare cu tracțiune mecanică, la pluguri de vie și greble mecanice cu tracțiune animală, la batoze de porumb manuale, la îngrășăminte chimico-fosfatice etc.

Ca urmare a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și a măsurilor luate de guvern, în cursul acestui semestru și în special în al doilea trimestru, întreprinderile din industria ușoară și alimentară, din industria cooperatistă și locală precum și secțiile pentru producția bunurilor de consum, create sau dezvoltate în întreprinderile metalurgice și electrotehnice au produs mai multe bunuri de larg consum pentru nevoile populației și s-au organizat pentru dezvoltarea acestei producții.

In acest semestru a continuat să se îmbunătățească calitatea producției și să se lărgească sortimentele.

In limbajul convingător al cifrelor, Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică arată că datorită măsurilor luate de guvern, realizările obținute la principalele bunuri de consum în cele trei trimestre care au urmat după Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 (trimestrul IV 1953 și trimestrul I și II 1954) indică o importantă creștere față de primele trei trimestre ale anului 1953.

Sînt grăitoare pentru dezvoltarea economiei noastre naționale succesele obținute în introducerea tehnicii noi. In acest semestru s-au fabricat noi tipuri de mașini, mecanisme, aparate și s-au pus la punct unele prototipuri. S-au făcut o serie de studii și cercetări tehnico-științifice și s-au introdus noi procedee tehnologice.

Comunicatul oglindește și succesele obținute în domeniul agriculturii. A continuat să se întărească baza tehnico-materială a agriculturii noastre. Stațiunile de Mașini și Tractoare și gospodăriile agricole de stat au primit 1.509 tractoare, 802 pluguri de tractor, 621 semănători, 874 cultivatoare, 522 secerători legători, 197 batoze, 341 combine precum și alte mașini și utilaj agricol. Pentru gospodăriile agricole ale țăranilor individuali s-au desfăcut prin cooperativele sătești mai multe unelte agricole decît în primul semestru al anului 1953.

In comparație cu primul semestru al anului trecut a crescut cu 11,8 la sută la porumb și cu 3,9 la sută la cartofi suprafața însămînțată în acest an.

Oamenii muncii din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile pentru munca în comun a pămîntului, precum și țăranii muncitori cu gospodării agricole individuale au obținut în acest semestru succese în aplicarea măsurilor agrotehnice și ca urmare au obținut recolte satisfăcătoare.

In acest semestru a continuat să se întărească și să se lărgească sectorul socialist în agricultură.

O însemnată realizare a poporului nostru în această perioadă o constituie sporirea șeptelului și îmbunătățirea calității lui.

Pe baza măsurilor luate de guvern în vederea ridicării nivelului de trai al poporului, în primul semestru al acestui an au fost puse în funcțiune noi întreprinderi industriale, s-a mărit capacitatea de producție a unor fabrici și uzine existente, s-au înființat secții noi și s-au dat în folosință noi construcții social-culturale.

In cursul acestui semestru s-a dat în funcțiune înainte de termen podul peste Dunăre, realizare a Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Bulgaria, cu sprijinul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări de democrație populară.

Față de primul semestru al anului trecut în această perioadă s-a mărit volumul circulației mărfurilor îmbunătățindu-se simțitor aprovizionarea oamenilor muncii.

Grija partidului și a guvernului pentru binele poporului muncitor se reflectă din plin în realizările obținute în acest semestru în ceea ce privește construcțiile din domeniul social-cultural. S-au pus la dispoziția oamenilor muncii noi locuințe în suprafață totală de peste 60.000 m.p. In diferite localități din regiunile Baia Mare, Cluj, Constanța, Bîrlad, regiunea Autonomă Maghiară etc. s-au dat în folosință noi școli. Alte construcții școlare sînt în curs de terminare în regiunile Hunedoara, Ploești, Oradea și în orașul București. In acest semestru s-au dat în folosință noi teatre de vară, s-au deschis noi cinematografe și săli de festivități, s-au amenajat noi cămine culturale.

De asemenea, s-a dat în folosință Studioul Regional de Radio din Cluj, precum și o serie de centre de radioficare, s-a continuat extinderea măsurilor de ocrotire a sănătății prin construirea și amenajarea de noi case de odihnă, creșe și grădinițe de copii, tabere de pionieri, spitale.

Cifrele Comunicatului arată că în acest semestru a crescut nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut au crescut cu peste 15 la sută veniturile medii ale muncitorilor.

Au crescut simțitor și veniturile țăranilor colectiviști. Țăranii muncitori individuali au realizat de asemenea venituri mai mari.

Statul nostru democrat-popular a continuat să acorde o mare atenție ridicării nivelului cultural al poporului. Totalul cheltuielilor pentru acțiuni social-culturale a crescut cu 9,7 la sută față de semestrul I al anului trecut. Au fost alfabetizați un număr de peste 177.000 de neștiutori de carte.

Numărul absolvenților din învățămîntul profesional, pedagogic, mediu tehnic și superior este de aproape 82.000.

In acest semestru au fost editate 1.447 titluri de cărți și broșuri — adică cu 13,5 la sută mai mult decît în semestrul I al anului trecut — tipărite în 23.683.000 exemplare.

O mare grijă a manifestat statul nostru și în acest semestru pentru odihna celor ce muncesc. Au fost trimiși la odihnă și cură un număr de peste 120.000 oameni ai muncii.

Subliniind succesele obținute Comunicatul scoate la iveală și lipsurile care s-au manifestat în acest semestru. Partidul cheamă pe toți oamenii muncii să lupte pentru lichidarea lipsurilor, pentru obținerea de noi realizări.

Cifrele Comunicatului Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. dovedesc încă odată superioritatea incontestabilă a sistemului socialist față de putregaiul sistem capitalist.

Insemnatele realizări obținute de poporul nostru în primul semestru al anului 1954 arată lumii întregi dorința fierbinte de pace a poporului nostru.

Acum, cînd își sporesc eforturile pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea glorioasei aniversări a eliberării patriei, oamenii muncii din țara noastră își manifestă și mai puternic hotărîrea lor de neclintit de a lupta pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular pentru menținerea și apărarea păcii.

Deschiderea lucrărilor Conferinței pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor

Joi dimineața s-a deschis, în sala C.C.S. din B-dul General Magheru, Conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor.

La ora 10, întîmpinați de aplauzele participanților au sosit în sala Conferinței, tovarășii Chivu Stoica, C. Pîrvulescu, N. Ceaușescu, membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului.

Conferința a fost deschisă de tov. V. Mușat, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Participanții la Conferință au păstrat un moment de reculegere în memoria marelui continuator al operei lui V. I. Lenin, Iosif Vissarionovici Stalin.

După alegerea prezidiului activ al Conferinței, participanții la Conferință au ales în prezidiul de onoare pe tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, P. Borilă și C. Pîrvulescu.

A fost apoi aprobată următoarea ordine de zi a Conferinței:

1. Darea de seamă a C.C. al U.T.M. cu privire la îndeplinirea Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și sarcinile U.T.M. pentru îmbunătățirea muncii organizatorice și de educație comunistă în vederea mobilizării tineretului la realizarea sarcinilor puse de partid și guvern pentru dezvoltarea industriei și agriculturii.

2. Alegerea Comitetului Central al U.T.M. și a Comisiei Centrale de revizie.

Tov. C. Fulger, care a prezidat ședința de dimineață, a dat cuvîntul tov. N. Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R., care a citit salutul transmis de C.C. al P.M.R. Conferinței pe țară a U.T.M. Salutul a fost primit de către participanți cu puternice aplauze. Salutul partidului a fost pentru sutele de delegați și invitați un prilej de a-și manifesta dragostea și atașamentul față de Partidul Muncitoresc Romîn, care cu grijă părintească se preocupă permanent de educarea patriotică, comunistă a tineretului din patria noastră, de îmbunătățirea permanentă a condițiilor sale de viață, de muncă și studiu.

Tov. Virgil Trofin, membru în Biroul C.C. al U.T.M. a prezentat darea de seamă a C.C. al U.T.M.

Lucrările Conferinței au continuat după amiază, ședința fiind prezidată de tov. I. Circei.

Au început discuțiile pe marginea dării de seamă prezentată de C.C. al U.T.M.

O delegație de pionieri din Capitală, întîmpinată cu multă căldură a salutat Conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor.

In întîmpinarea zilei de 23 August

Roadele întrecerii

Răspunzînd la chemarea școlii din Popești - Leordeni, regiunea București, pentru pregătirea la timp și în cele mai bune condiții a noului an școlar, colectivul școlii elementare nr. 9 mixtă din București a obținut pînă în prezent o serie de realizări frumoase. Localul școlii din strada Perișani a și fost reparat și văruit, s-a construit un bazin la colțul miciurinist, precum și un gard nou la al doilea local al școlii.

La cursurile de alfabetizare de vară au fost cuprinși 22 de neștiutori de carte, dintre care o bună parte se vor putea prezenta la primul examen.

★

Succese însemnate în cadrul întrecerii pentru buna pregătire a noului an școlar au obținut și cadrele didactice de la școala elementară nr. 59 de băieți din Capitală. Repararea localului școlii se desfășoară într-un ritm viu și va fi gata pînă la 18 august. S-au pregătit 30 de hărți pentru expoziție și s-au luat toate măsurile pentru asigurarea manualelor noi necesare școlii, adunîndu-se, potrivit procentului de transmisibilitate și manualele vechi din clasele I—IV.

Biblioteca școlii a fost îmbogățită cu încă 100 de cărți. De asemenea, în fiecare zi, cadrele didactice lucrează cu elevii amînați pentru examenele din toamnă, precum și cu cei ce urmează să dea examene de admitere în școlile medii.

★

In cinstea zilei de 23 August, ca răspuns la chemarea colectivului școlii din Popești-Leordeni, colectivul școlii profesionale nr. 2 Metal din București muncește cu elan pentru îndeplinirea angajamentelor luate. Pînă în prezent, s-a realizat zugrăvirea localurilor școlii în proporție de 60%, s-au efectuat în întregime lucrările de zidărie și repararea gardului, este aproape gata repararea acoperișului și amenajarea halei de reparații.

In școală s-au confecționat numeroase articole de larg consum: plite de aragaz cu cuptor și trei ochiuri, lighene, găleți, cazane de rufe etc. De asemenea, au fost executate 12 bancuri de lucru, chei franceze, axe de menghine, biele, manivele etc.

La Palatul pionierilor

Luna lui cuptor se apropie de sfîrșit. Cu pasul mai încetinit, din cauza arșiței, pionierii se îndreaptă în fiecare dimineață spre grădina din dealul Cotrocenilor. Îi așteaptă bazinul de înot, cărțile cu coperte frumos colorate, brazdele în care au răsădit flori și plante de cultură, umbra răcoritoare a boschetelor. Pe tinerii grădinari nu-i sperie vremea. Ei știu că după zile călduroase, pămîntul se usucă și de aceea trebuie udat bine. Dar lor le place munca și nu cunosc plictiseala și nici oboseala.

Pionierul Cristian Petcu din clasa a VI-a are în față cîteva varietăți de roșii de abia culese din grădină. Le cîntărește din ochi, apoi, ia fiecare fruct, îl așează pe cîntar, iar greutatea și-o notează într-un carnet de observații.

Pagina 10. „Roșii „Prichard". Însămînțat 20 martie; încolțit 23 martie; răsărit 26 martie; repicat 31 martie"; ...și în sfîrșit pe ultimul rînd Cristian Petcu scrie apăsat „recoltat 22 iulie; în general fructele sînt mari; au semințe multe".

După zile minunate petrecute în tabără, pionierul Cristian Petcu și-a reluat azi activitatea în cadrul cercului de științe naturale de la Palatul pionierilor. Cînd a plecat din București, roșiile aveau mărimea alunelor, iar ardeii erau abia înfloriți. Acum toate au crescut, iar parte din ele s-au și copt.

In fiecare zi, pionierii din cerc culeg roșii, cîntăresc fructele fiecărei varietăți, pentru a vedea care din ele dă fructele cele mai frumoase și cantitatea cea mai mare la hectar.

De cînd participă la concursul tinerilor grădinari, cei peste 200 de pionieri care lucrează în cadrul cercului tinerilor naturaliști, urmăresc zi de zi cum se dezvoltă plantele de pe cîmpul de experiență. Încă din primăvară, sub îndrumarea conducătorilor cercului ei au semănat 20 de varietăți de roșii, 5 varietăți de vinete, 5 de ardei, varză timpurie și de toamnă, pepeni verzi și galbeni, cînepă, porumb etc. Apoi, pentru a îmbunătăți unele varietăți de plante ei au făcut altoiri între vinete și roșii, între roșii și cartofi, roșii și ardei, pepene galben și dovleac, castravete și pepene verde.

Participanții la concurs au luat parte efectiv la toate lucrările începînd cu tratarea semințelor și terminînd cu recoltarea și apoi cu adunarea semințelor de la fructele cele mai frumoase, pentru a le semăna în anul viitor. Acum, în perioada fructificării, ei dau plantelor aceeași îngrijire. Le plivesc, le stropesc, le leagă de tutori, le pun îngrășăminte. In ultimul timp, plantele au fost atacate de o ciupercă, din care cauză s-au pătat multe frunze. Pionierii înlătură zilnic frunzele pătate, iar pentru a preveni boala, după fiecare ploaie ei stropesc plantele cu zeamă bordeleză. In fiecare zi, grădina pare mai frumoasă, mai bogată; aceleași mîini care au răsădit, au plivit, au altoit, cu săptămîni în urmă — culeg acum roadele. Cele mai frumoase fructe sînt formolizate și păstrate pentru expoziția care se va organiza odată cu încheierea concursului.

Activitatea pe cîmpul de experiență le-a adus pionierilor bucurii mari, bucurii la care nici nu s-au așteptat. Cu fiecare zi crește dragostea lor de muncă, dorința de a deveni folositori patriei.

V. ALECU

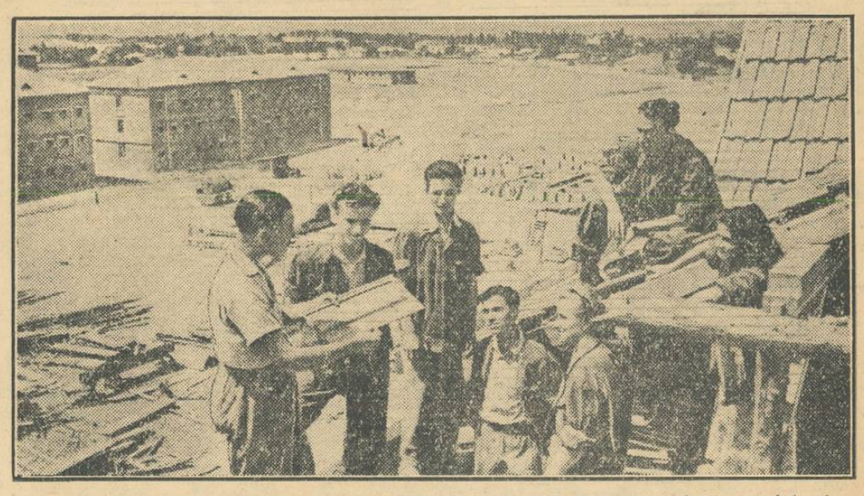

Pe șantierul școlii profesionale electrotehnice din Craiova elevi și studenți, membri ai brigăzii complexe, ascultă cu atenție explicația meșterului

Noii constructori

Tînărul se opri la poarta șantierului. Puse lădița jos, își îndreptă umerii puțin adușI de osteneala drumului și își aruncă ochii roată peste priveliștea plină de viață. In față, corpul central al construcției: școala. Macaraua-turn ridică sus, cu forța-i de uriaș, mii de țigle. Scheletul lemnos al acoperișului a dispărut aproape în întregime sub țiglele roșiatice. Doar într-o margine, în golul unei căscături, cițiva grăbesc lucrul. Mîine, acoperișul va fi gata. In stînga șantierului sînt construcțiile celor patru cămine. Dincoace, în spatele școlii — sala de sport. O altă construcție: cantina. Apoi încă una: termocentrala. Și pe întregul șantier duduie mașinile, huruie betoniere-le, se înalță macarale. Iar oamenii... constructorii n-au zăbavă. Nici un minut nu poate fi pierdut. 23 August e aproape.

Tînărul nostru simți cum emoția îi grăbește ritmul inimii. Își ridică lădița și se îndreptă cu pași hotărîți spre birourile șantierului. Bătu la ușă și intră:

— Bună ziua. Sînt Trandafiride Liviu, de la școala medie de construcții din București. Am venit la practică...

— Bun sosit. De mîine, intri pe șantier, în echipa studentului Ion Marinescu. Spor la lucru!

De atunci a trecut o lună. Cîteva zile doar și studenții, elevii școlilor medii tehnice și ai școlilor profesionale care au ales brigăzile complexe de pe șantierul construcției școlii profesionale electrotehnice din Craiova vor pleca în vacanță. Practica în producție s-a terminat.

Cîteva zile doar... Dar în aceste zile membrii brigăzii muncesc cu și mai mult spor, primesc noi cunoștințe, învață din viața șantierului. Iar în freamătul muncii creatoare se string prietenii. Sprijinul frățesc, tovărășesc, pe care și l-au dat unii altora, muncitorul-studentului, inginerul-elevului, studentului-maistrului — sînt imagini ale noului, ale noului care de la 23 August 1944 poate fi zărit pretutindeni pe meleagurile patriei noastre.

...Intr-un colț al viitorului amfiteatru, sus pe schelă, elevul Liviu Trandafiride face o ștemuire în zid. Pe acolo trec țevile radiatoarelor. Lîngă el, studentul Ion Marinescu, de la Facultatea de construcții din București îi controlează munca. Lucrul elevului merge strună. Sfaturile pe care le-a primit i-au fost de folos. Zilele trecute, maistrul Mircea i-a corectat o înghiontare nereușită. Greșala nu s-a mai repetat. Cum nu s-au mai repetat nici greșelile corectate de tovarășul de echipă, studentul Marinescu.

„Dați zor, frățiloR, acuși bate douăsprezece" — îndeamnă de pe o schelă micul zidar Ion Ganea, de la școala profesională de construcții din Craiova. Ganea e fruntaș. După mai puțin de o lună, el tencuiește 6 m.p. pe zi. Acum, Ganea luptă ca, înainte de a pleca acasă, să realizeze norma unui muncitor: 8 m.p. Și după felul cum minuiește mistria, după zîmbetul lui plin de voioșie sîntem siguri că va izbuti.

Au învățat studenții de la muncitori, au învățat și muncitorii de la studenți. Meșterul Ioniță l-a învățat pe studentul Ratz de la Institutul de construcții din Timișoara cum să minuiască furtunul la fixarea nivelelor. La rîndul lui, studentul a arătat maistrului cum funcționează Zeissul, în aceeași operație. La pavilionul cantinei, zidarii au omis golul unei uși. Studentul Atanasiu, de la Facultatea de construcții din Timișoara, a sezisat greșeala, a trasat ușa și i-a făcut loc în zid.

Insuflețiți de același gînd — să întîmpine ziua de 23 August cu noi realizări — au muncit tehnicienii și muncitorii șantierului școlii electrotehnice din Craiova laolaltă cu elevii și studenții sosiți la practică. La 1 octombrie, cînd noua școală din Craiova va fi dată parțial în folosință, sute de elevi își vor începe aici studiile. Iar studenții și elevii care au lucrat o lună de zile pe acest șantier vor fi mîndri că au contribuit și ei, cu brațele și cunoștințele lor, la această școală a vremurilor noi.

ANDREI VALENTIN

Sarcini îndeplinite

Școala noastră și-a propus în planul de muncă din timpul verii următoarele sarcini: repararea și curățirea localului de școală, recensămîntul copiilor de vîrstă școlară, inventarierea mobilierului și repararea lui, aprovizionarea școlilor cu prima tranșă de lemne. Aceste sarcini aveau, ca termen de executare data de 1 august.

Datorită însuflețirii cu care au muncit cadrele didactice toate aceste sarcini au fost îndeplinite înainte de termen.

ILIE MARINESCU
Directorul școlii de 7 ani din comuna Murgași-Amaradia

Ziua Marinei Republicii Populare Romîne

Ziua de 1 august a acestui an este o zi de mare sărbătoare pentru marinarii noștri, pentru întregul popor — este ziua Marinei Republicii Populare Romîne. Începînd din acest an, în prima duminică a lunii august se va sărbători Ziua Marinei R.P.R.

Flota militară și flota comercială se bucură de dragostea și admirația întregului nostru popor pentru că ea slujește cu abnegație interesele poporului și are un trecut plin de glorie și tradiții revoluționare. Documente vechi grăiesc despre participarea corăbiilor muntenești și moldovenești la luptele împotriva turcilor. In lupta comună împotriva imperiului otoman s-a legat strîns prietenia dintre corăbierii ruși și romîni. Un important eveniment care a contribuit la înnodarea mai strînsă a acestei prietenii l-a constituit participarea corăbierilor moldoveni la asaltul cetății turcești Ismail în 1790, asalt organizat de armatele rusești sub conducerea generalissimului Suvorov.

In anul 1877 flota romînească de pe Dunăre a dat o contribuție însemnată la distrugerea flotei turcești, asigurînd trupelor rusești posibilitatea să treacă Dunărea. In acea perioadă Rusia fusese nevoită, potrivit obligațiilor tratatului de la Paris din 1856, să-și micșoreze flota. De aceea navele românești ale flotilei de Dunăre au fost puse la dispoziția armatei ruse, iar echipajele s-au constituit din marinari romîni și ruși. Prin atacul îndrăzneț al flotilei ruso-române și prin tirul precis al artileriei de coastă, flotila turcească, deși era foarte numeroasă și bine înzestrată cu tunuri, a fost repede scufundată. Comandamentul rus, apreciind îndrăzneala și priceperea marinarilor romîni a acordat maiorilor Murgescu, Demetrescu, Macan și altor ofițeri și marinari înalte ordine și medalii.

In timpul primului război mondial flotila militară de Dunăre s-a distins de asemenea prin acțiuni îndrăznețe pe care le-a întreprins în strînsă cooperare cu flotila rusă. Monitoarele și vedetele fluviale românești au luptat cu vitejie împotriva navelor vrăjmașe și în același timp au sprijinit, de pe apă, acțiunile trupelor de uscat. Comportarea plină de îndrăzneală și măiestrie marinărească a flotilei romîno-ruse a determinat flotila austro-ungară să se mențină în espectativă pe cursul superior al Dunării.

In anul 1944, cînd armata noastră a întors armele împotriva hitleriștilor, marinarii romîni au deschis cu ură focul împotriva cotropitorilor hitleriști. Pe Dunăre navele românești și sovietice urmăreau convoaiele de vase inamice, pe care le scufundau sau le capturau. Sute de nave și ambarcațiuni au pierdut hitleriștii în urma acțiunilor pline de curaj ale marinarilor sovietici și romîni pe cursul inferior al Dunării.

Dar chiar după ce tunurile au amuțit în această parte a Europei lupta marinarilor sovietici și romîni n-a încetat. Dragoarele românești și sovietice curățau încă nenumărate mine lansate de hitleriști, mine care împiedicau circulația navelor militare și comerciale pe Dunăre și Marea Neagră.

Pentru cei doi mici matrozi ai școlii medii militare de marină, timona nu mai prezintă nici un secret

In conștiința marinarilor romîni se păstrează puternice tradiții revoluționare. Sub influența avîntului revoluționar din Rusia s-a dezvoltat o puternică mișcare revoluționară în Romînia. In rîndurile marinarilor această mișcare revoluționară a fost deosebit de intensă.

Evenimentele epocale din 1917, din Rusia, contactul strîns între marinarii ruși și romîni, au influențat creșterea spiritului revoluționar al marinarilor noștri. Anii 1917—1919 au fost ani de puternice frămîntări revoluționare în rîndurile marinarilor flotei romîne. Un puternic ecou îl are în rîndurile marinarilor romîni revolta de pe crucișetorul „Carol I." Ofițerii reacționari sînt alungați de pe nave, la bord iau ființă comitete revoluționare, navelor li se dau denumiri noi, cu caracter revoluționar „Ion Roată", „Revoluția socialistă", „Romînia Liberă" etc Aceste nave au participat la transportarea de trupe și proviziI pentru Armata Roșie, iar crucișetorul „Ion Roată" a luat parte chiar la reprimarea unor acțiuni contrarevoluționare. Din rîndurile marinarilor romîni, mulți s-au înscris voluntari și au plecat la Odesa să lupte pentru cauza revoluției. Burghezia română privea înspăimîntată cum acțiunile revoluționare se întind, cuprinzînd și flotila de Dunăre, bateriile de coastă, șantierele navale, cum aceste acțiuni sînt sprijinite de popor. Dar, cu ajutorul imperialismului străin, al trădătorilor clasei muncitoare (conducătorii Partidului Social Democrat) burghezia a reușit în cele din urmă să reprime revolta marinarilor. Ea a căutat apoi cu migală și frică să ascundă aceste pagini eroice din istoria marinei noastre, să arunce pe ele noroiul calomniei. Propaganda burgheză nu a reușit să zmulgă însă din inimile marinarilor noștri spiritul revoluționar și sentimentul dragostei față de marinarii ruși și de poporul care a făurit primul stat socialist din lume.

Chiar numai aceste scurte episoade din unele fapte de arme și acțiuni revoluționare ale marinarilor romîni, îndreptățesc dragostea poporului romîn pentru marina sa. Dar nu numai acțiunile din timp de război ci și comportarea demnă în timp de pace a marinarilor noștri, determină sentimente de mîndrie patriotică. Navigînd în Marea Baltică, vasul romînesc de transport „Plehanov" a fost surprins de o furtună puternică și pus în situația de a naufragia. Marinarii nu s-au lăsat înfrînți, n-au lăsat vasul pradă valurilor. Cu prețul unor eforturi eroice echipajul a salvat și nava și întreaga sa încărcătură.

Partidul, guvernul și întregul popor romîn au pus în fața marinei Republicii Populare Romîne sarcini de mare răspundere și deosebit de însemnate. Forțelor Maritime Militare li s-a încredințat înalta misiune de a străjui cu vigilență hotarele maritime și fluviale ale țării, iar marinei comerciale de a contribui la extinderea și dezvoltarea comerțului intern și internațional pe apă. Faptele dovedesc că marinarii își fac datoria cu un înalt simț de răspundere. Prin nenumărate exerciții de luptă și întreceri sportive marinărești, marinarii flotei militare își însușesc experiența de luptă a glorioasei flote sovietice, se călesc ca marinari și învață să acționeze prompt, așa cum cer condițiile luptei moderne.

Tot mai puternic devin în rîndurile marinarilor Forței Maritime Militare, întrecerile la rame pe distanțe lungi, concursuri ale forței, priceperii și curajului mărinăresc. Pînă acum s-au desfășurat concursuri pe distanțe, pînă la 80 mile și nu rareori ele au avut loc pe timp ploios, în luptă cu puternicii curenți maritimi ori cu valurile amenințătoare stîrnite de vînturi puternice, dar niciodată, nici o barcă nu a abandonat. Multă măiestrie marinărească și militară dovedesc marinarii cu ocazia tragerilor navale, care s-au desfășurat cu succes, în ciuda condițiilor atmosferice uneori deosebit de grele.

Și în timp ce marinarii militari își fac datoria învățînd să navigheze și să distrugă orice inamic care s-ar încumeta să atace dinspre apă granițele de stat ale Republicii Populare Romîne, constructorii de nave construiesc tot mai numeroase și tot mai bune nave comerciale. Nave avînd pavilionul R.P.R. brăzdează fluvii, mări, oceane, poartă în pîntecele lor prețioase încărcături de mărfuri. Se știe că volumul comerțului extern al R.P.R. este în continuă creștere. Flota comercială a R.P.R. a dat o contribuție esențială la atingerea acestor rezultate. Odată cu creșterea numărului de nave comerciale crește continuu și numărul de navigatori. Flota maritimă militară a R.P.R. este nu numai o școală a dragostei de patrie, a curajului și forței ci și o școală în care se formează navigatorii neînfricați de mîine. In școlile medii de marină se formează viitorii ofițeri și tehnicieni ai marinei militare și flotei comerciale. Uniforma de marinar este îndrăgită de tineret, care apreciază virtuțile marinărești — curajul, dîrzenia, priceperea. Pentru tineret viața de marinar prezintă un interes deosebit, fiind plină de farmec și de neprevăzut, de riscuri dar și de întîmplări minunate. De aceea cărțile din viața marinarilor sînt căutate de tineret iar mulți școlari năzuiesc să ajungă marinari priceputi și îndrăzneți.

Inconjurată de dragostea și grija întregului popor, marina R.P.R. se întărește, se dezvoltă neîncetat și aduce o însemnată contribuție la lupta pentru înfăptuirea socialismului, pentru întărirea și apărarea Republicii Populare Romîne.

Lt. Major CONST. BOTONCEA

Din experiența școlii sovietice

COPIII ȘI NOI

Studenți ai Institutului de medicină din Rostov-pe-Don își petrec zilele vacanței în împrejurimile pitorești ale orașului.

De educația elevilor răspunde școala, se înțelege, dar nu numai ea singură. Pentru copii purtăm cu toții aceeași răspundere, chiar și acei care n-au copii.

Se înțelege de la sine că școala și pedagogii sînt cei care poartă răspunderea în primul rînd. Totuși, pedagogul este alături de elevul său în total patru-șase ore pe zi. Restul timpului copilul și-l petrece cu părinții și în mediul colegilor, astfel încît în mod firesc se formează un triunghiu — școala, familia, colegii. Trei școli. Și după părerea mea cea mai tînără dintre aceste școli este aceea unde copilul pleacă zilnic spre a primi cunoștințe din partea profesorilor. Familia este o școală de proporții mai mari, iar mediul colegilor este școala cea mai mare.

Toate aceste trei școli trebuie să acționeze asupra copilului împreună, în comun, și ideile bune cu privire la apropierea părinților de școală, la munca părinților pentru școală, nu trebuie să rămînă numai în intenție, ci să se exprime cît mai evident în fapte, în ajutorul practic acordat pedagogilor.

Oare n-a fost un pedagog, un inginer al sufletelor omenești, răposatul Cikalov ? Oare puțini copii s-au jucat de-a Cikalov, de-a sborurile sale istorice? Oare n-a fost un minunat învățător Arcadi Gaidar, autorul cărții „Timur și băieții săi"? Oare teatrul nu este o minunată școală a caracterelor ? Și, într-adevăr, pedagogul nu este numai un învățător, iar școala nu este numai o clădire unde copiii învață aritmetica și limba rusă.

Noi cu toții, oamenii maturi, fie că sîntem mineri sau academicieni, purtăm aceiași răspundere pentru copiii timpului nostru. Ei se formează după chipul și asemănarea noastră și ar fi ridicol ca toate problemele complexe ale creșterii tinerei generații să le aruncăm numai pe umerii școlii.

Noi, oamenii maturi, cerem foarte mult de la copii și de aceea trebuie, la rîndul nostru, să le dăm mult. Aici nu ne ajunge niciodată experiența personală.

Mă opresc acum asupra unei chestiuni simple cum este lectura în familie. Ce mare este fericirea cînd copilul și părinții au interese comune și eroi comuni, al căror exemplu vor să-l urmeze. Pentru aceasta nu este deloc obligatoriu ca părinții să citească „Murzilka", iar copiii pe Dostoievski, dar este obligatoriu un singur lucru — să citească și unii și alții. Familia în care nu se citesc cărți este o familie care n-are o valoare deplină din punct de vedere spiritual.

Să ne amintim cît de mult a însemnat cartea în anii de copilărie ai lui Maxim Gorki. Cît de recunoscător a fost el, după cum ne-o spune singur, cărților, acestor primi și cei mai buni învățători ai săi, ce rol urîaș în educarea caracterului său l-a jucat cartea. O carte citită la timp este o izbîndă uriașă. Ea este capabilă să-ți schimbe viața astfel cum nu ți-o poate schimba cel mai bun prieten sau educator.

Dar oare multe sînt la noi familii unde se citește cu glas tare? Din păcate, nu. Și e regretabil. Cititul cu voce tare trebuie să constituie una dintre cele mai minunate bucurii ale familiei. Nu e important faptul cine va citi — tatăl, mama sau copiii. Este important să se găsească o ocupație atrăgătoare, comună pentru întregul colectiv. În vechime, cînd cărțile erau foarte puține, iar oamenii cu știință de carte și mai puțini, rolul de unificator artistic al familiei îl îndeplineau basmele. Bunicul sau bunica povesteau, mama îi completa cu observațiile sale sau explica ceea ce nu era înțeles, copiii puneau întrebări, precizau și-și lăsau fanteziа liberă mai departe, trăind cele auzite și formulînd atitudinile proprii față de ele.

Cititul în comun este cea mai organizată gîndire cu voce tare. Ascultînd, copilul are posibilitatea de a pune întrebări asupra celor neînțelese, de a aprofunda o noțiune complexă, de a dezvălui cu ajutorul oamenilor maturi, noul în experiența sa de viață. Copilul formulează de asemenea cu voce tare simpatiile și înclinațiile lui. Imediat se vede care sînt gusturile copilului, ce reguli urmează el, de ce se teme, ce vrea, spre ce tinde sufletul lui însetat de toate.

Copiii sînt sincer însetați. Lor nu le va veni niciodată în minte să dorească ceea ce nu le este plăcut, sau să se pasioneze de ceea ce este străin de natura lor. În schimb fiecare părinte știe cît de intensă și de integră este pasiunea copilului. Cu cîtă rîvnă decupează el din ziare portretele generalilor săi preferați. Cu cîtă insistență întreabă de cîntăreții sau artiștii preferați. Cît de mîndru este de obiectul dragostei sale. Deci, înconjurați-l cu eroii ce-i sînt necesari. Să trăiască în comun cu ei. Să se joace de-a acești eroi. O carte bună va rămîne în mintea copilului pentru totdeauna ca cel mai serios învățător. Trebuie să alegem asemenea cărți.

Noi nu putem cere ca fiecare pedagog al școlii de 7 ani să fie neapărat un Usinski, iar instructorul de pionieri să posede talentul de orator înflăcărat al lui Lunacearski. Dar noi sîntem obligați să cerem ca fiecare pedagog al școlii de 7 ani să insufle elevilor săi dragostea pentru lectură și să-i înconjoare cu cei mai buni oameni ai culturii noastre.

Operele lui Lenin și Stalin trebuie să fie cărțile de căpătîi ale fiecărui pedagog și ale fiecărui părinte. Cartea lui Furmanov „Ceapaev", deși timpul lui este îndepărtat de noi, ne face să înțelegem zilele grele ale războiului. Cărțile „Așa s-a călit oțelul" și „Născuți de furtună" de Ostrovski, „Doi căpitani" de Caverill, cărțile lui B. Jitcov, A. Gaidar, Ilin, Serghei Grigoriev, „Poemul pedagogic", de Makarenko, „Tînăra gardă" de Fadeev, versurile lui Marșak, Ciukovschi, Barto, Mihalkov etc. iată cel mai bogat tezaur atît pentru copii cît și pentru oamenii maturi. Și nu trebuie să ne plîngem că scriitorii sovietici, chipurile, au scris prea puțin pentru copii. Este puțin pentru cei ce citesc puțin. În afară de aceasta, pe lume sînt multe cărți bune care ar putea fi citite copiilor chiar cu unele omisiuni, dar cu păstrarea necondiționată a ceea ce constituie valoarea principală a operei.

Am avut prilejul să-i citesc fiului meu Andrei în vîrstă de 6 ani cartea „Taras Bulba" (e adevărat, cu unele prescurtări) și am fost martorul unor frămîntări ale copilului pe care la început nu le-am înțeles. L-a îndispus grozav faptul că Andrei Bulba, trădătorul care a plătit cu moartea trădarea sa, îi purta numele. El ar fi dorit foarte mult ca trădătorul să nu-i semene nici cu numele. Iar caracterul bătrînului Bulba și curajul zaporojenilor au devenit pentru multă vreme un motiv de jocuri atrăgătoare în curte și cititorul lui Gogol, în vîrstă de 6 ani, a devenit fără să vrea un excelent propagandist al acestuia în mijlocul colegilor săi care încă nu auziseră nimic despre Taras Bulba.

Sînt nedumerit de ce se organizează atît de rar lecturile cu voce tare în casele pionierilor și de ce lipsesc cu totul povestirile despre cărțile interesante, propaganda cărților bune.

Trebuie să-i ținem pe copiii noștri într-un mediu înconjurător bun și sănătos. Terminînd cu aritmetica sau cu algebra la școală, adolescentul trebuie să-și petreacă timpul său liber în mijlocul unor oameni demni, cu care el, măcar cu timpul, ar vrea să semene.

Cu ajutorul cărților el își poate imagina ușor o călătorie pe banchiză împreună cu Papanin, o expediție cu Miclucho-Maclai sau cu Prjevalski. El poate lupta cu japonezii lîngă nefericita, dar eroica Tusima, după cartea lui Novicov-Priboi, sau poate apăra Port-Arthur-ul după povestirea istorică a lui A. Stefanov. Se poate ocupa cu construcția de avioane sub îndrumarea nemijlocită a lui Stalin după cartea Eroului Muncii Socialiste Iacovlev „Întîmplări trăite". Poate pleca în spatele frontului nemțesc și forma partizani după cărțile lui Ignatov, Poleatov sau Vergora ; poate efectua un sbor minunat după cartea aviatoarei Rascova. Nu mai vorbesc despre Robinson, Gulliver și despre posibilitățile pe care i le pun la dispoziție cărțile lui Jules Verne.

Dacă părinții nu sînt în stare de a lua parte ca cititori, ei trebuie să asiste în rolul de consultanți.

— Veniți astăzi la noi, căci o să-l citim pe Robinson Crusoe!

Într-adevăr la lectura cărților trebuie să invităm ca la o sărbătoare familiară. Lucrul e cu atît mai ușor, cu cît literatura noastră sovietică a creat, ca nici o altă literatură din lume, o uriașă galerie de eroi pozitivi. Continuînd și dezvoltînd tradițiile sfinte ale literaturii ruse din secolul trecut, ea a creat și creează chipuri de oameni-constructori, inovatori, luptători neîmpăcați cu răul în numele fericirii viitorului.

Maxim Gorki, Alexei Tolstoi, M. Șolohov, A. Novicov-Priboi, A. Fadeev, N. Tihonov, C. Simonov sau M. Aligher ce sînt ei: scriitori pentru oamenii maturi sau pentru copii ? Ei sînt scriitori pentru toate vîrstele, deoarece sînt la fel de interesanți pentru toți. Cărțile lor pot fi citite nu numai de către părinți și copii, dar și de către bunici și nepoți.

Aici noi, părinții, trebuie să recunoaștem cinstit că majoritatea citim puțin, iar cu copiii chiar foarte rar, și invitația: „Veniți la noi — căci azi îl citim pe Tolstoi" nu se aude prea des în casele noastre.

Profesorul Platonov din Harcov are o minunată carte intitulată original: „Cuvîntul, ca factor terapeutic". Pe baza unui mare număr de fapte, verificate din punct de vedere științific, autorul demonstrează că cuvîntul lecuiește. Eu însă adaog : și te inspiră, și te pasionează, și te ajută să te dezvolți și să trăiești, dar poate și să te rănească.

Adeseori auzim : „L-au convins", adică l-au învins cu cuvîntul, dar nu tragem din această noțiune concluzia că și noi înșine putem să convingem pe cineva la un act bun, eroic.

Cu copiii nu trebuie să vorbim simplu, sec, căutînd să-i convingem să nu se bată, să nu facă șrengării, căci atunci le vom trage noi singuri o bătaie sau îi vom lăsa fără cinematograf, ci să vorbim în tablouri, în imagini vii colorate. Dar, pentru că încă nu toți dintre noi sînt buni oratori și oameni citiți, să dăm cuvîntul cărților. Să citim mai des împreună cu copiii și să îndrumăm lectura lor, să le dezvoltăm dragostea pentru carte.

Dacă noi am proceda astfel, am avea toate posibilitățile de a participa în mod activ la formarea mediului de prieteni pentru copiii noștri.

Oare toți dintre noi știm cu cine mînă cercurile de fier băieții noștri, sau cu cine se joacă de-a păpușile fetițele noastre? Mă îndoiesc. Discutăm noi oare cu prietenii și prietenele lor, îi cunoaștem noi și putem spune oare care sînt caracterele și înclinațiile lor? Este iarăși îndoielnic.

Îi vizităm noi oare pe părinții lor și sîntem cunoscuți cu ei? Nu întotdeauna. Or, este absolut clar că pe colegii copiilor noștri trebuie să-i cunoaștem și să-i iubim sau, în cazul cînd ei sînt dăunători, să-i îndepărtăm fără milă din cîmpul vizual al copilului nostru, luptînd în același timp pentru îndreptarea lor prin toate mijloacele posibile.

O. PAVLENKO

(După un articol publicat în „Literaturnaia Gazeta").

După exemplul colhozului „Komunist"

Colhoznicii artelului agricol „Komunist" din raionul Marîsk, R.S.S. Turkmenia, au hotărît să construiască în acest an o nouă clădire pentru școala medie, să aloce fonduri pentru sporirea fondului de cărți al bibliotecii școlii, pentru material didactic și utilaj necesar cabinetelor de fizică, de chimie și de biologie.

Inițiativa patriotică a acestui artel agricol fruntaș a avut un larg răsunet în rîndurile populației colhoznice. De curînd, în multe colhozuri din regiune au avut loc adunări în cadrul cărora s-a discutat inițiativa artelului agricol „Komunist".

Colhoznicii artelurilor agricole „Kuibîșev", „Malenkov" din raionul Sagar Ciaghinsk, „Andreev" din raionul Turkmen-Kalinsk și altele au hotărît, de asemenea, să înceapă în acest an construirea de clădiri-tip pentru școli medii.

Artelurile agricole „Karl Marx" și „Stalin" din raionul Marîsk vor termina pînă la deschiderea anului școlar construcția unui imobil cu două apartamente pentru cadrele didactice.

Artelul agricol „Molotov" din raionul Iolotansk a alocat fonduri pentru reparațiile generale ale localului școlii medii nr. 7. Artelul agricol „Komsomol" din raionul Stalin a alocat suma de 2.000 de ruble pentru achiziționarea de material didactic.

Cu fiecare zi crește sprijinul colhoznicilor pentru școli, se iau toate măsurile pentru deschiderea anului școlar.

Pentru copiii evencilor

În școlile răspîndite pe întinsul teritoriu al districtului Evenc se desfășoară pregătirile în vederea noului an școlar.

Elevii școlii de 7 ani din Tutonciani își vor începe lecțiile într-o nouă clădire. La Vanvara s-au terminat reparațiile internatului și băii școlare. La școala din Cemdalsk s-au construit sobe noi, s-a amenajat curtea școlii. Pentru reparații se cheltuiesc în acest an peste 200.000 de ruble din bugetul districtului.

Toate școlile din raioanele districtului sînt aprovizionate cu manuale, caiete, material didactic.

Copiii evencilor vor începe anul școlar în școli bine utilate, vor trăi în internate bine amenajate.

Comuniștii de la o școală pedagogică

Organizația de partid a școlii pedagogice adighe din Maicop acordă atenția principală ridicării calității instrucției și educației elevilor, iar calitatea instrucției și educației, după cum se știe, depinde înainte de toate de pedagog. De aceea organizația de partid a desfășurat de la începutul anului școlar o mare activitate cu colectivul pedagogic.

Organizația de partid i-a ajutat pe cei mai mulți dintre pedagogi să-și aleagă una dintre formele de învățămînt politic. Un grup de pedagogi a studiat cu succes la universitatea serală de marxism-leninism de pe lîngă Comitetul orășenesc al P.C.U.S din Maicop. Șapte profesori și-au exprimat dorința de a frecventa lectoratul de filozofie, iar majoritatea pedagogilor au studiat teoria marxist-leninistă individual. Toate acestea au ajutat pedagogilor să aplice învățătura marxist-leninistă în domeniul concret al disciplinei lor de învățămînt.

Pedagogii comuniști sînt strîns legați cu activul pedagogic fără partid, cu întregul colectiv pedagogic. La întărirea acestei legături contribuie discutarea în comun a problemelor actuale la ședințele de partid deschise, la consfătuirile de producție și la ședințele consiliului pedagogic, precum și activitatea noastră socială comună.

Organizația de partid se preocupă de sprijinirea și răspîndirea experienței celor mai buni pedagogi din școală. Iar numărul acestor tovarăși în colectivul nostru este mare. Profesorii de limbă și literatură rusă, tov. Sidașenco, Suhorada, Liutai nu sînt membri de partid, dar sînt maiștri experimentați ai muncii pedagogice. De mulți ani ei nu au repetenți.

Profesorii școlii duc o intensă muncă socială. La noi a fost creat un grup de lectori din zece persoane care elaborează și citesc lecții pentru populație, cadre didactice și părinți.

Puterea agitației constă în strînsa ei legătură cu viața. De aceea în discuțiile lor lectorii și agitatorii arată ascultătorilor grija uriașă pe care o manifestă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic pentru bunăstarea poporului. Pedagogii-agitatori, îmbinînd în mod priceput activitatea pedagogică cu munca politico-socială în masă, îi învață același lucru pe elevii noștri, viitori învățători, care vor trebui să participe în mod activ la viața socială a satului.

Pentru ca lectorul, referentul, agitatorul și chiar fiecare învățător să poată arăta la lecție cît mai clar rolul istoric al partidului nostru ca organizator și inspirator al tuturor victoriilor noastre, noi am organizat o conferință teoretică cu tema : „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — forța conducătoare și diriguitoare a societății sovietice". Pentru această conferință toți s-au pregătit în mod serios. Au luat cuvîntul mai mult de jumătate dintre profesorii școlii. Conferința a ajutat pedagogilor să organizeze după aceea discuții interesante în mijlocul populației.

Un rol important în viața colectivului pedagogic îl joacă ziarul de perete „Ucitel". La redactarea lui lucrează cu dragoste tov. Șalavina, Spasscaia, Belomiițeva. Ziarul apare regulat, cuprinde materiale interesante despre viața școlii, generalizează și propagă experiența pedagogică înaintată, critică vehement lipsurile.

La sudarea colectivului contribuie în mare măsură ședințele de partid deschise. La una din aceste ședințe s-a discutat cu interes referatul directorului de studii — comunistul Ivcenco, cu tema: „Organizația de partid, conducătorul și organizatorul activității multilaterale a colectivului pedagogic". La discuții pe marginea referatului au luat cuvîntul 13 profesori. Au fost atinse diferite chestiuni privitoare la locul și rolul organizației de partid în activitatea școlii, la raporturile ei cu colectivul.

De un mare interes din partea profesorilor s-a bucurat de asemenea ședința de partid pe a cărei ordine de zi figura referatul diriginților de clasă tov. Voscoboinicova despre starea activității educative și a disciplinei în clasa ei.

Într-o ședință de partid s-a discutat referatul profesorului de matematică tov. Gorlinschi despre orientarea ideologică a lecțiilor de matematică și legătura materiei de învățămînt cu practica. Discuția a ajutat profesorilor de matematică și altor pedagogi să-și îmbunătățească calitatea predării.

Pe ordinea de zi a ședințelor deschise au figurat de asemenea și chestiunile următoare : „Despre orientarea ideologică și legătura cu contemporaneitatea la lecțiile de limbă și literatură rusă", „Despre activitatea organizației de comsomol a anului III". Ambele aceste chestiuni au provocat un viu schimb de păreri. În chestiunea a doua, de pildă, au luat cuvîntul 15 persoane. Toți aceștia, între care erau mulți profesori fără partid și activiști comsomoliști, menționînd lipsa de disciplină la unii dintre elevii anului III au arătat prin ce mijloace trebuie intensificată munca educativă în mijlocul elevilor, cultivate dragostea lor de muncă, principiile moralei comuniste. La ședință s-a arătat de asemenea că organizația de comsomol a școlii încă nu ajută în măsură suficientă organizația de partid și pe conducătorii școlii în pregătirea unor specialiști de înaltă calificare și dezvoltați din toate punctele de vedere, devotați Patriei Socialiste.

La una dintre ședințele de partid închise a fost ascultat referatul directorului școlii tov. Bîștov care a analizat munca profesorilor-comuniști și a pus în discuția organizației de partid constatările și propunerile sale concrete.

Am povestit despre cîteva momente pozitive în activitatea noastră. Organizația de partid, totuși, nu închide ochii asupra faptului că în activitatea ei mai sînt multe lipsuri serioase, la fel cum sînt și în activitatea instructiv-educativă a școlii. Cu ajutorul întregului colectiv, vom lupta cu toată perseverența pentru înlăturarea acestor lipsuri.

I. COSSOVICI

Instructorul de pionieri și dirigintele clasei

De fiecare dată cînd pășim într-un nou an școlar, noi îi adunăm pe diriginți și pe instructorii de pionieri și stabilim împreună conținutul activității pionierești în primul pătrar al anului școlar. Apoi, în fiecare clasă se adună colectivul de conducere al detașamentului, în frunte cu instructorul de pionieri și stabilește, împreună cu dirigintele clasei, planul său de muncă. La stabilirea planului se ține neapărat seama de particularitățile de vîrstă, de interesele și cerințele copiilor din detașament.

Cele mai răspîndite forme de muncă cu pionierii sînt adunările, focurile, serbările festive. Adunarea este considerată ca cel mai important eveniment în viața detașamentului de pionieri. Aici se verifică cunoștințele și aptitudinile organizatorice ale instructorului, priceperea lui de a ține seama de interesele pionierilor și, mai ales, priceperea lui de a sprijini inițiativa personală a copiilor.

Pregătirea pentru adunare începe cu alegerea temei. Cea mai reușită temă a adunării este aceea pe care o vor sugera copiii înșiși, care corespunde intereselor majorității pionierilor și răspunde în același timp sarcinilor care stau în fața organizațiilor de pionieri și a școlii.

În detașamentele școlii noastre au fost organizate adunări cu următoarele teme : „Învățătura este datoria principală a pionierului", „Pionierul este un exemplu pentru toți copiii", „Ei au purtat cravata roșie", „Pionierii — schimbul Comsomolului", „Cuvîntarea lui V. I. Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului", „Viața și fericirea ni le-a dat partidul". „De la cravatele roșii ale copiilor pînă la carnetele roșii ale membrilor de partid" etc.

Într-o atmosferă de mare însuflețire se desfășoară adunările închinate prieteniei dintre popoare, luptei pentru pace. Pionierele noastre întreține corespondență nu numai cu elevii altor școli din Țara Sovietică, ci și cu multe școli din țările de democrație populară. În scrisorile lor, copiii descriu adunările de pionieri, povestesc despre planurile lor, trimit prietenilor de peste hotare tăieturi din reviste și din ziare, cărți poștale ilustrate cu vederi din orașele sovietice.

În camera pionierilor atîrnă o hartă mare pe care sînt însemnate cu steguțe roșii orașele și localitățile unde locuiesc copiii cu care pionierele întreține corespondența. Cît de multe lucruri interesante, noi și atractive află copiii noștri din scrisorile prietenilor lor, răspîndiți în cele mai diferite colțișoare ale Uniunii Sovietice ! Adeseori, alături de scrisori se găsesc în plicuri plante uscate, semințe, fotografii ale orașelor sau ale monumentelor istorice.

O interesantă formă de activitate sînt „călătoriile închipuite" prin orașele Uniunii Sovietice și prin alte țări. „Călătoriile" îi îmbogățesc pe copii cu cunoștințe despre geografia țării lor și a lumii întregi. Interesant și atractiv se desfășoară lecturile colective, întîlnirile și discuțiile cu oameni vestiți, excursiile și plimbările, vizionarea de filme, spectacole, ocupațiile în diferitele cercuri. Folosind toate aceste forme de muncă, diriginții și instructorii de pionieri fac cunoscute elevelor faptele eroice ale poporului sovietic, dezvăluie în fața copiilor superioritatea orînduirii socialiste asupra celei capitaliste, le explică politica de pace a Statului Sovietic și a țărilor de democrație populară.

Multe activități interesante și originale desfășoară pionierele cu prilejul sărbătorilor : la 1 Mai, la aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, de Ziua Constituției Sovietice, de Ziua Armatei Sovietice, de Ziua Internațională a Femeii.

În fiecare an se organizează în școală „Săptămîna cărții pentru copii". De obicei „Săptămîna cărții" este precedată de mari pregătiri. Profesorii și diriginții îi ajută pe instructori să organizeze în detașamente și grupe lecturi și discuții în legătură cu literatura artistică, întîlniri cu scriitorii, excursii la „Casa cărții", sau tipografii, unde pionierele află cum se tipărește o carte.

Pedagogii și diriginții de clasă acordă un ajutor însemnat instructorilor de pionieri în organizarea activității artistice de amatori a pionierelor. Pe lîngă lecțiile de cînt, multe pioniere iau parte la activitatea cercului coral al școlii și întotdeauna se pregătesc activ pentru „Sărbătoarea cîntecului"", care se organizează în fiecare an la sfîrșitul lunii martie. Copiii noștri iubesc cîntecele sovietice, care îi educă în spiritul dragostei pentru patrie, pentru Partidul Comunist. Instructorii de pionieri, profesorii de muzică și diriginții îi învață adeseori pe copii cîntece noi.

În vacanța de primăvară, pedagogii și diriginții au ajutat pionierelor să sărbătorească vesel și bine organizat „Ziua păsărilor".

Profesorii de educație fizică, împreună cu instructorii de pionieri și diriginții, le antrenează pe pioniere nu numai în secțiile de gimnastică, ci și pentru întrecerile de schi și patinaj, le ajută să se pregătească pentru excursiile de vară, caută ca toate pionierele să treacă normele complexului „Fii gata pentru muncă și apărarea patriei".

Diriginții claselor a VIII-a, a IX-a și a X-a exercită influența lor asupra activității pionierelor prin elevele comsomoliste, numite de organizația de Comsomol a școlii ca instructoare ale detașamentelor. Ei sugerează instructorilor forme și metode de muncă cu copiii, le dau sfaturi folositoare. Am reușit să lichidăm concepția neiustă că pot lucra cu pionierii numai acei diriginți care predau la clasele unde copiii au vîrsta de pionieri.

În felul acesta, în munca cu pionierii este antrenat întregul colectiv al organizației de Comsomol și al cadrelor didactice. Noi povestim adesea părinților despre munca detașamentelor, despre munca plină de însuflețire a pionierelor. Părinții sînt pătrunși de mult respect pentru organizația de pionieri, deoarece văd rezultatele muncii acestei organizații. La adunarea pionierelor din clasa a VI-a A, organizată în cinstea zilei de 8 martie, au luat parte și părinții. Ei au asistat cu plăcere la spectacolul de amatori al pionierelor și s-au bucurat de expoziția de caiete, desene, cusături, ziare și alte lucrări.

Experiența confirmă că nivelul la învățătură al elevilor depinde nu numai de munca pedagogilor la lecții, ci și de participarea lor la munca pionierilor. Iată de ce Congresul a XII-lea al U.T.C.L. i-a chemat pe comsomoliști să folosească pe larg și de acum înainte în munca cu pionierii experiența și cunoștințele cadrelor didactice.

A. JURAVLEVA
director al școlii nr. 335 din orașul Moscova

Secția raională de învățămînt în aceste zile

Secția de învățămînt a raionului Novo-Annensc antrenează în munca de educare a tinerei generații opinia publică largă. Ea depune toate străduințele ca de educația copiilor să se ocupe nu numai școala, ci și familia, comsomolul, sindicatele, sovietele sătești, administrațiile colhozurilor și alte organizații.

Rolul opiniei publice în pregătirea școlilor pentru noul an școlar este deosebit de mare. Multe organizații obștești din raionul Novo-Annensc, precum și părinții consideră această muncă ca o datorie a lor și acordă un ajutor permanent școlii. Sume importante, de pildă, se alocă pentru reparația școlilor de către sovietele sătești din fondurile provenite din autoimpunere. Astfel, sovietul sătesc a alocat în ultimii trei ani-școlii de 7 ani din Filinovo 8000 de ruble, școlii din Staro-Annensc 7000 de ruble. Sovietul sătesc din Durnovsc a alocat școlii în anul 1954, suma de 5000 de ruble.

O grijă permanentă pentru școală o manifestă sovhozul „AMO". În ultimii trei ani cu fondurile sovhozului s-au achiziționat pentru școală 60 de bănci, a fost reparată și utilată sala de sport. Sovhozul acordă în fiecare an școlii ajutor în repararea localului, în achiziționarea și transportul de combustibil. În anul trecut a fost construită o locuință cu trei apartamente pentru cadrele didactice. Elevii care au încheiat cu succes anul școlar 1952—1953 și au dat ajutor sovhozului în perioada de strîngere a recoltei, au vizitat pe seama sovhozului orașul Stalingrad, au făcut o excursie la Canalul navigabil Volga-Don „(V. I. Lenin)".

La întărirea bazei materiale a școlii ia o parte activă de asemenea și sovietele sătești Staro-Annensc, Martînovsc, Solomatinsc, Borisovo etc.

Un mare rol în realizarea învățămîntului general de 7 ani, sînt chemate să-l joace fondurile învățămîntului general.

La noi, pe lîngă multe școli sînt create aceste fonduri, mai ales din fondurile vărsate de colhozuri, conform hotărîrii adunărilor colhoznicilor. Ajutorul material pentru elevi se acordă și prin casele colhoznice de ajutor reciproc. Conducerea cooperativei de consum din Novo-Annensc a alocat pentru fondul învățămîntului general 6000 de ruble. Cu aceste mijloace au fost achiziționate și date copiilor orfani în ajunul zilei de 1 mai materiale pentru paltoane, costume, cămăși etc.

Ajutorul primit de școală din partea cetățenilor crește cu fiecare an. Un rol deosebit de mare în întărirea legăturii dintre școală, familie și populație l-a jucat ședința activului de partid al raionului, care a avut loc la începutul lunii martie. La ședință au asistat reprezentanți ai colhozurilor, sovietelor sătești, secretarii organizațiilor de partid, conducătorii întreprinderilor și instituțiilor, directorii de școli și învățători, în total peste 200 de persoane. Ședința a discutat referatul tov. Kosmilin, secretarul comitetului raional al P.C.U.S., cu tema : „Rolul activității comune a școlii, familiei și opiniei publice în educarea tinerei generații". Raportul, interesant și plin de conținut, cu fapte și exemple din viața școlilor și organizațiilor obștești a provocat un larg și viu schimb de păreri. La discuții au luat parte nu numai cadrele didactice, ci și președinții colhozurilor, ai sovietelor sătești, secretarii organizațiilor de partid.

Ședința a aprobat inițiativa populației din Staro-Annensc, care și-a luat angajamentul de a pregăti în mod exemplar școlile pentru începerea noului an școlar și a propus tuturor organizațiilor de partid, sovietelor sătești să discute chemarea locuitorilor din Staro-Annensc și să elaboreze măsuri concrete.

Datorită ajutorului organizațiilor obștești și al părinților, noi încă din luna mai am pășit pretutindeni la pregătirile în vederea noului an școlar începînd reparațiile localurilor școlare.

O importanță tot așa de mare a avut-o sesiunea din aprilie a Sovietului raional de deputați ai oamenilor muncii, care a dezbătut problema pregătirii școlilor pentru noul an școlar. Hotărîrea sesiunii a fost apoi discutată în sovietele sătești, în ședințele consiliului pedagogic ; acolo au fost aprobate planurile de pregătire în vederea noului an școlar pentru fiecare școală.

Toată această muncă organizatorică a contribuit la faptul că organizațiile obștești și părinții elevilor au luat cea mai activă parte la repararea localurilor de școli și la transportul de combustibil. În prezent, majoritatea școlilor din raionul Novo-Annensc își încheie pregătirile pentru începerea lecțiilor. Peste tot s-a făcut recensămîntul copiilor și tabelele copiilor de vîrstă școlară au fost prezentate secției de învățămînt a raionului.

Populația din Staro-Annensc, care este inițiatorul întrecerii socialiste de pregătire a școlilor pentru noul an școlar, își îndeplinește cu cinste angajamentele luate. Încă înainte de 5 iunie la școala de 7 ani din Staro-Annensc a fost reparat gardul. Pentru școală și cadre didactice a fost adus combustibilul necesar întregului sezon, s-a reparat mobilierul, s-a tencuit și vopsit clădirea școlii, s-au plantat pomi în jurul ei. A avut loc o ședință cu părinții, unde au fost discutate problemele referitoare la organizarea vacanței de vară, la ajutorul ce trebuie dat colhozului în campaniile de plivit și recoltare. A fost întocmit orarul examenelor din toamnă, care s-a adus la cunoștința elevilor și părinților. În prezent în școli se desfășoară o muncă sistematică cu elevii rămași corigenți. Școala din Staro-Annensc a obținut succese datorită faptului că ea întreține o permanentă legătură cu opinia publică și cu părinții. Direcțiunea S.M.T. din Staro-Annensc și administrația colhozului „Puti Ilicia" (Drumul lui Ilici) au dat mijloacele pentru transportul combustibilului, precum și material de construcție. Sovietul sătesc (președinte tov. Cuznețov) a finanțat la timp școala.

Colhozul „Molotov" acordă un mare ajutor școlii de 7 ani din Durnovsc, care în acest an se transformă în școală medie. Colhoznicii, după ce au discutat în adunarea generală chemarea locuitorilor din Staro-Annensc, au hotărît să dea ajutor școlii, astfel încît la 1 iulie ea să fie complet pregătită în vederea începerii lecțiilor. Colhoznicii la adunarea generală au alocat 1000 de ruble pentru fondul învățămîntului general ; în afară de aceasta s-au alocat 500 de ruble spre a se achiziționa cărți pentru biblioteca școlară. Populația a ajutat școala să transporte combustibilul, să execute reparațiile interioare ale tuturor clădirilor, să mărească internatul.

Chemarea locuitorilor din Staro-Annensc a provocat un larg răsunet și printre muncitorii și funcționarii din întreprinderile centrului raional. Colectivul fabricii de crupe, de pildă, și-a luat angajamentul de a pregăti în vederea începerii lecțiilor școala elementară din Rojnov. Muncitorii și funcționarii punctului de colectare a cerealelor și-au luat angajamentul de a pregăti pentru noul an școlar școala de 7 ani nr. 2 din Novo-Annensc — de a împrejmui curtea școlii, de a executa reparațiile curente ale clădirii, de a acorda ajutor școlii în achiziționarea materialelor de construcții. Cooperativa de consum sătească din Novo-Annensc a hotărît să patroneze școala de 7 ani nr. 1 din Novo-Annensc. Colectivul uzinei de reparații auto din Filinovo a hotărît să completeze cabinetele școlare ale școlii medii nr. 1 din Novo-Annensc cu diferite aparate și instrumente. De curînd uzina a remis școlii un dinam, o menghină, mai multe micrometre, șublere etc. Secția de învățămînt a raionului Novo-Annensc acordă o mare atenție și pregătirii cadrelor didactice în vederea noului an școlar. Pedagogii de la toate școlile știu la ce clase vor preda în anul viitor și, în conformitate cu aceasta, desfășoară munca de pregătire. Un număr de 42 de pedagogi au fost trimiși la cursurile de o lună pentru ridicarea calificării, de pe lîngă Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice.

În toate școlile au avut loc ședințe ale consiliilor pedagogice la care au fost analizate în mod detaliat rezultatele anului școlar expirat și trasate măsuri concrete de ridicare a calității muncii instructiv-educative în anul școlar viitor.

O bună măsură au realizat-o colhozurile „Molotov" și „Puti Ilicia". Ele au creat pe lîngă internatul școlii din Durnovsc o tabără pentru 35 de elevi. Conducătorii sovhozului „AMO" au organizat o excursie cu copii la Stalingrad și la Canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin". S-au creat o tabără în cătunul Novo-Annensc pentru 70 elevi și 2 solarii intercolhoznice pe lîngă internatele din Deminsc și Durnovsc pentru 65 de copii.

În anul trecut în timpul vacanței s-a acordat prea puțină atenție organizării muncii fizice a elevilor după măsura puterilor lor. În anul școlar curent noi ne străduim să înlăturăm această lipsă.

În noul an școlar cadrele didactice din raionul Novo-Anennsc își vor îndrepta eforturile lor pentru ca să îmbunătățească într-o mare măsură munca cu elevii. Vom lupta pentru ca să nu mai existe nici o lecție slabă. Pentru aceasta va fi nevoie să se îmbunătățească în mod hotărît munca metodică cu cadrele didactice, să se perfecționeze chestiunea generalizării și răspîndirii experienței înaintate. Ne vom strădui să ridicăm eficacitatea controlului intern din școală și a controlului din partea secției de învățămînt raionale, vom impune cerințe riguroase pedagogilor care se ocupă prea puțin de ridicarea calificării lor.

Trebuie să manifestăm o deosebită grijă pentru întărirea școlilor sătești. Trebuie să creăm în fiecare școală sătească cabinete școlare, să le înzestrăm cu material didactic, să îmbunătățim munca pe loturile școlare de experiență, să întărim legătura teoriei cu practica agriculturii socialiste.

Muncitorii din învățămînt din raionul Novo-Annensc vor depune toate eforturile pentru a obține în anul școlar ce urmează noi succese.

N. DEMIDOV
Șeful Secției de învățămînt a raionului Novo-Annensc, regiunea Stalingrad.

Mai multă atenţie în pregătirea referatelor pentru consfătuiri

Fiecare profesor aşteaptă cu nerăbdare consfătuirile raionale, ştiind că ele sînt un deosebit prilej de îmbogăţire a experienţei cîştigate. In cadrul consfătuirilor raionale există minunata ocazie ca profesorii din întregul raion să se întîlnească, să-şi comunice rezultatele obţinute, să discute diferite probleme legate de procesul predării. In general, majoritatea profesorilor sînt conştienţi de cele mai multe dintre lipsurile pe care le au elevii lor şi în acelaşi timp văd şi care sînt cauzele acestor lipsuri. De foarte multe ori, însă lipsa de practică a unora nu le dă posibilitatea să rezolve în modul cel mai favorabil problema lichidării acestor lipsuri.

De exemplu, mulţi profesori îşi dau seama că elevii clasei a V-a nu pot rezolva decît probleme din cele mai simple şi de multe ori şi acestea cu ajutorul lor. De asemenea, profesorii observă că nu toţi elevii şi-au format deprinderea de a folosi calculul raţional, lucrînd de cele mai multe ori în mod mecanic. Sînt de asemenea, conştienţi că deşi elevii cunosc proprietăţile operaţiilor, nu le aplică în cadrul efectuării exerciţiilor, mulţumindu-se doar cu memorizarea lor. Mulţi profesori observă că la clasele unde se predă geometria, majoritatea elevilor demonstrează greu teoremele şi reuşesc cu greu să aplice teoremele cunoscute în rezolvarea problemelor. La predarea geometriei în spaţiu, în special la partea introductivă, nu se reuşeşte în mod satisfăcător, să se dezvolte la elevi imaginaţia spaţială.

In legătură cu aceste lipsuri, profesorii îşi pun o serie de întrebări: „Poate că nu ştiu să mînuiesc cum trebuie metodele şi procedeele de predare; „poate că nu ştiu să prezint materialul; poate nu dau atenţia cuvenită anumitor elemente cheie; poate nu fac alegerea temelor în modul cel mai just; poate nu ştiu să controlez lipsurile elevilor? etc."

Cu astfel de preocupări au venit la şedinţa secţiei de matematică a consfătuirii raionale din ianuarie 1954 şi profesorii de matematică din raionul Oraviţa.

Profesorii au ascultat, desigur, cu multă atenţie conţinutul referatului prezentat. Fireşte, tema era deosebit de interesantă: „Căile de îmbunătăţire a calităţii predării şi de ridicare a nivelului de cunoştinţe al elevilor în cursul anului şcolar 1953/1954". Participanţii la consfătuire au auzit multe nume de profesori care au clase cu corigenţi foarte puţini, care predau lecţii juste din punct de vedere ştiinţific şi corespunzătoare nivelului actual al ştiinţei. Dornici să înveţe cît mai multe, este de la sine înţeles că profesorii de-abia aşteptau să li se prezinte pe larg procedeele şi metodele de predare ale celor cu rezultate bune. Ar fi voit poate profesorii să ştie cum desfăşoară lecţiile cei evidenţiaţi, cum reuşesc ei să-şi ajute pe elevii care întîmpină greutăţi în însuşirea cunoştinţelor de matematică. Pe caietele lor de notiţe, însă, au rămas înşirate doar nişte nume, nelegate de fapte, deoarece referatul nu arăta nimic concret. Intocmit mai mult din consideraţii generale, referatul spune că „profesorii au folosit pe o scară largă experienţa şcolii sovietice, că s-au pregătit cu grijă pentru lecţii, că şi-au organizat cu atenţie lecţiile şi le-au predat metodic, că au folosit în mare măsură materialul didactic, că s-au îngrijit de dezvoltarea deprinderilor de calcul şi a vederii în spaţiu la elevi".

Toate aceste date i-au ajutat în prea mică măsură pe profesori, deoarece şi ei ştiau că asemenea lucruri sînt necesare în predarea unei lecţii. Ei voiau să ştie cum au fost predate anumite teme dificile, cum îşi pregăteşte şi îşi desfăşoară lecţia un profesor bun, care reuşeşte să dezvolte deprinderile de calcul şi puterea de a vedea în spaţiu la elevi, cum au fost ajutaţi în mod concret elevii rămaşi în urmă la învăţătură etc. Ce-au putut învăţa, de pildă, profesorii de matematică din raion din munca profesorilor de la şcoala medie mixtă, despre care s-a spus doar că au fost bine pregătiţi, ca urmare a faptului că profesorii de matematică de la această şcoală se prezintă la lecţii bine pregătiţi? In ce constă această pregătire, ce materiale studiază, ce material didactic folosesc, cum îşi întocmesc planul lecţiei, cum antrenează clasa la lecţie, ce teme individuale dau, cum corectează aceste teme, cum asigură un control riguros al cunoştinţelor elevilor — referatul a omis să arate.

După cum era şi firesc, fiecare profesor s-a aşteptat ca în partea a doua a referatului, să se combată cu exemple concrete cauzele lipsurilor, pentru ca cel puţin din ele să rezulte o îndrumare pentru munca de viitor.

Referatul a fost, însă, „consecvent". Pentru că este mult mai uşor să arăţi lipsurile în general, profesorii au ascultat enumerarea lipsurilor pe care de altfel şi le cunoşteau în bună măsură. Chiar şi atunci cînd referatul încerca să fie mai concret, prezenta lucrurile dureros de „succint". De pildă, în referat se combat lipsurile în felul următor: „Deseori profesorii de matematică nu-şi fixează în planul de lecţie ce elevi vor asculta. Astfel procedează tov. prof. Doran Traian, cl. VI-a liceul mixt Oraviţa, Veleanu C-tin, Sîrbu Petru, Cocoreni, Roşu Aureliu, Ciclova şi alţii. Dar chiar mai mult, unii tovarăşi ca de exemplu Doran Traian, nu gîndesc îndeajuns asupra conţinutului lucrărilor de control şi al lucrărilor scrise de la finele pătrarului".

Partea a treia se anunţa a fi ceva mai de folos. Astfel, se spune: „In cele ce urmează se vor da exemple caracteristice de greşeli în predare şi lipsuri constatate la elevi precum şi măsuri de îmbunătăţire".

O parte bună a referatului este aceea că a analizat aci predarea materiei pe discipline. Colectivul care a întocmit referatul, s-a mulţumit, totuşi, şi de astă dată să înşire lipsurile. De exemplu, referatul arată că... „la rezolvarea exerciţiilor nu se aplică proprietăţile operaţiilor aritmetice".

De la prezentarea sumară a unor astfel de lipsuri, referatul arată măsurile ce trebuie luate, fără să indice procedeele concrete ce trebuie folosite pentru îndeplinirea acestor măsuri.

Cu înşirarea unor astfel de măsuri se încheie referatul, al cărui conţinut este cuprins în cca 20 de pagini.

De la un asemenea referat, profesorii nu prea au avut ce să înveţe. Asemenea înşirări de măsuri asupra îmbunătăţirii predării matematicii, mai văzuseră profesorii şi în circularele Ministerului Invăţămîntului. Ei se aşteptau ca la consfătuire să nu mai audă asemenea circulări, ci să înveţe din faptele vii, prezentate, bineînţeles, într-o înlăţuire logică şi sistematică.

Tot atît de puţin utile au fost şi discuţiile duse pe marginea acestui referat. In loc ca profesorii care au fost citaţi ca exemplu de urmat să-şi expună procedeele lor de muncă, aceştia s-au mulţumit să laude referatul, să spună lucruri puţin valoroase, avînd în vedere obiectivul urmărit prin organizarea consfătuirilor raionale.

Unii chiar nici nu au fost sinceri. De pildă, primul vorbitor a spus: „Referatul a fost întocmit la un înalt nivel ştiinţific, pătruns de un profund spirit critic şi autocritic, purtînd în acelaşi timp pecetea exemplificărilor concrete. A reuşit să îmbine în mod armonios expunerea părţii ştiinţifice cu cea ideologică. Fiind bogat din punct de vedere al fondului, am avut multe de învăţat..."

Astfel de afirmaţii neîntemeiate nu au lăsat nimic concret în caietele de notiţe ale profesorilor dornici să-şi îmbunătăţească munca.

Este necesar ca în pregătirea viitoarelor consfătuiri raionale, colectivele care întocmesc dările de seamă, referatele pentru şedinţele pe secţii să respecte această dorinţă a învăţătorilor şi profesorilor, care vin la consfătuiri pentru a-şi lămuri anumite probleme, pentru a învăţa din munca celor ce obţin frumoase succese pe ogorul şcolii.

Folosind un bogat material concret, studiindu-l şi valorificîndu-l pe probleme centrale, legate de ridicarea nivelului predării matematicii, aceste colective pot ajuta într-adevăr cadrele didactice.

Mulţi profesori sînt dornici să cunoască cum se predau anumite teme mai dificile cerute de programele şcolare, să ştie, de pildă, cum se introduce noţiunea de raport în clasa a V-a şi cum se dezvoltă această noţiune, cum se predă la clasa a X-a tema „Ecuaţii trigonometrice", în ce ordine se studiază ecuaţiile trigonometrice. Exemplele alese ca şi discuţiile trebuie să răspundă cît mai complet unor astfel de întrebări şi altora pe care şi le pun profesorii.

Pentru succesul viitoarelor consfătuiri din august, este necesar ca toţi cei ce participă la pregătirea lor, a şedinţelor pe secţii la matematică, să aibă mereu prezentă în minte preocuparea ca profesorii care vor veni la consfătuire să aibă ce învăţa.

C. DINESCU

In slujba şcolii noi

...O zi mohorîtă de toamnă. Uliţele înguste şi murdare ale satului aşezat pe ripe sînt desfundate adînc de ploile nesfîrşite. Pe una din aceste uliţi, ţinîndu-se de ulucile de gard înfipte pieziş în panta ripei, urcă greu o femeie tînără, ciudat echipată: are un fel de schiuri scurte, prinse de încălţăminte. „Boncocii", aceste tălpici de lemn, sînt singurul mijloc de a umbla prin sat pe asemenea vreme. Tînăra femeie urcă mereu, lunecînd prin noroiul cleios, apropiindu-se încet, încet de clădirea de sus, din capul uliţei, de unde se aude larmă de voci copilăreşti...

Aşa şi-a început munca, în anii grei ai stăpînirii burghezo-moşiereşti, într-un oropsit sătuc bănăţean, învăţătoarea Elvira Cioroianu. La început nici casă n-a primit. Stătea în cotlonul unde-şi ţinea cazanul de rufe un negustor. Pămînt pe jos, uşa— de-a dreptul în curte. Soţul muncea la o altă şcoală, în alt sat, la treizeci de kilometri depărtare. Iarna nu făcea foc în „casă".

Pentru că n-au fost pe placul liberalilor, au fost amîndoi azvîrliţi de colo-colo, dintr-un sat în altul, ani de-a rîndul, prin tot Banatul. Au lucrat şi la Fizeş, şi la Vermeş şi în alte sate. Ba într-un timp soţul a trebuit să plece tocmai în cealaltă parte a ţării, la Vatra-Dornei. Iar cînd, cu nesfîrşite greutăţi, au reuşit să ajungă amîndoi în acelaşi sat, viaţa nu li s-a uşurat.

Dragostea oamenilor simpli, în mijlocul cărora lucra, răsplătea însă truda învăţătoarei. Cîştigîndu-şi încrederea sătenilor simţea în toate ajutorul, grija cu care o înconjurau. Cu ajutorul lor şi-a găsit o locuinţă mai bună, a început să fie ajutată în procurarea alimentelor. Ba chiar mai mult, încă de cînd lucra la treizeci de kilometri departe de soţ şi mergea numai odată la două săptămîni să-l vadă, începuse să se întîlnească, pe drumul lung, prin cîmp, spre gară, cu o bătrînică din sat.

— Ce-i, babă Măriuţă?

— Ei, am şi eu o treabă la gară....

Pe urmă s-a lămurit: n-avea baba Măriuţa nici o treabă la gară; îi ţinea calea ca să n-o lase să umble singură prin cîmpul pustiu...

După eliberarea patriei, cu dragoste, cu energie neobosită, învăţătoarea porni la muncă, pentru a răsplăti grija pe care i-au arătat-o oamenii, în anii grei, pentru a duce în mase lumina cărţii. Mutîndu-se în împrejurimile Craiovei, la Podari, începu să lupte, ajutată de muncitorii fabricii de zahăr şi ulei din comună, pentru înfiinţarea unei grădiniţe sezoniere.

Ca învăţătoare, muncea cu aceeaşi rîvnă pentru instruirea şi educarea fiecărui copil al muncitorilor şi ţăranilor muncitori. Clasa ei era totdeauna o clasă fruntaşă la învăţătură şi purtare. Imbunătăţindu-şi fără încetare metodele de predare, a ajuns să nu mai aibă elevi rămaşi în urmă.

Frumoase realizări a obţinut tovarăşa Cioroianu şi în munca obştească, în acţiunea de alfabetizare şi culturalizare. In comuna Podari, unde a fost învăţătoare, a muncit cu elan pentru lichidarea neştiinţei de carte, pentru antrenarea tineretului sătesc, şi chiar a celor vîrstnici, într-o bogată activitate culturală. La căminul cultural s-a organizat o echipă de teatru, un cor, o echipă de dansuri populare. Spectacolele date de artiştii amatori s-au bucurat, de la început, de interesul viu al tuturor ţăranilor muncitori. O intensă activitate a depus tovarăşa Cioroianu şi pe linie de partid, ca membră în biroul organizaţiei de bază din comună.

Munca neobosită în slujba şcolii noi, în slujba culturalizării maselor, dusă de învăţătoarea comunistă Elvira Cioroianu, a fost în repetate rînduri răsplătită de oamenii muncii, de statul nostru democrat-popular. Premiul primit pentru organizarea grădiniţei din Podari, alegerea în biroul organizaţiei de partid a comunei, apoi alegerea ca delegată de femei şi ca deputat în sfatul popular al oraşului Craiova, premiul special de 2500 lei primit de curînd pentru rezultatele deosebite în munca obştească — sînt tot atîtea dovezi ale înaltei preţuiri de care se bucură munca ei.

In legătură cu activitatea cercului literar în tabără

Activitatea literară în tabere joacă un rol deosebit în educaţia comunistă a elevilor. Pentru a-şi atinge scopul, această activitate trebuie bine organizată, ţinîndu-se seama de posibilităţile locale ale fiecărei tabere.

Pedagogul care conduce cercul literar trebuie să studieze cu atenţie terenul, pentru a fixa tematici variate legate de peisajul şi caracteristicele economice şi sociale ale regiunii.

Succesul muncii acestui cerc depinde de justa planificare a activităţii, ca şi de măiestria pedagogică cu care profesorul ştie să antreneze pe fiecare elev în parte şi să-i dezvolte talentul prin activităţi şi lucrări interesante, originale şi instructive.

Lectura, ca activitate de bază a cercului, poate fi făcută individual, cu elevii de curs mediu sau din clasele VI şi VII şi în colectiv, cu cei mai mici. Lectura individuală trebuie să fie urmată de discuţii asupra conţinutului tematic, de caracterizarea eroilor pozitivi şi negativi şi de precizarea atitudinii scriitorului faţă de oameni şi de problemele ridicate în acea carte. Nu trebuie neglijate consideraţiile asupra limbii, stilului şi măiestriei literare a scriitorului, ca şi încadrarea acţiunii cărţii în mediul istorico-social pe care îl reflectă. Lectura în colectiv, expresivă prin excelenţă, trebuie să urmeze aceeaşi linie, respectîndu-se, bineînţeles, particularităţile de vîrstă ale copiilor.

In afară de referate şi de şezători, un interes deosebit prezintă pentru elevi excursiile în scop literar, organizate în preajma taberei. In organizarea acestor excursii, se alege fie un colţ pitoresc din natură pentru a inspira o descriere sau o naraţiune poetică, fie o fabrică, o gospodărie agricolă colectivă, fie unele locuri istorice, evocatoare, din apropiere.

O atenţie deosebită trebuie să acorde profesorul de limba romînă şi conţinutului programelor focurilor de tabără, care constituie o notă specifică a activităţii pioniereşti de vară. Astfel de programe pot fi organizate fie numai de cercul literar, fie cu concursul cercului de muzică, de cultură fizică şi de coregrafie. Dacă focul de tabără este organizat numai de către cercul literar, elevii spun poveşti, ghicitori, recitări etc.

Aproape de sfîrşitul taberei, e bine să se facă o şedinţă specială a cercului literar, unde elevii să-şi citească creaţiile lor personale inspirate din viaţa de tabără.

In cadrul cercului de literatură se va desfăşura şi activitatea dramatică constînd din dramatizarea anumitor lucrări, şi din interpretarea unor piese de teatru. Profesorul de limba romînă are datoria să dea membrilor cercului îndrumări cît mai amănunţite cu privire la însuşirea temeinică a textului, la documentarea asupra epocii în care se petrece acţiunea, la concretizarea unui conflict dramatic, la caracterizarea personajelor din punct de vedere al particularităţilor fizice, morale şi de limbaj, la realizarea decorurilor, a costumelor etc.

Inainte de repartizarea rolurilor, este bine ca piesa să fie analizată în colectiv. Elevii cercului pot scrie şi pune în scenă dialoguri, scheciuri sau scenete originale, tratînd aspecte din viaţa de tabără, prin care se pot satiriza atitudini şi comportări ale unor colegi.

Conducătorii activităţii literar-artistice din tabere trebuie să folosească toate mijloacele potrivite pentru a înarma pe elevi cu bogate noţiuni şi deprinderi literare, pentru a le dezvolta dragostea faţă de patrie şi de comorile culturale ale poporului.

Prof. V. BADEA

Invăţăminte din munca anului şcolar trecut

Tinerii naturalişti

Cercul tinerilor naturalişti de la şcoala medie din Feteşti-gară, regiunea Constanţa, obţine multe succese în muncă. Membrii cercului lucrează acum ca nişte agricultori pricepuţi, care cunosc şi aplică metodele înaintate de cultivare a pămîntului.

Şedinţele lor în cadrul cercului au fost un prilej bun pentru cunoaşterea vieţii şi operii marilor biologi sovietici: Miciurin, Timiriazev, Viliams etc., pentru cunoaşterea celor mai noi realizări ale ştiinţei biologice. Sub conducerea profesorului lor de ştiinţe naturale, tovarăşul Emilian Foti, ei au acordat o mare atenţie şi muncii practice pe care au desfăşurat-o pe lotul şcolar. Lotul are suprafaţa de 600 m.p. (20x30 m.) repartizată în 4 tarlale, fiecare cu cîte 25 de parcele. La începutul anului s-a propus următorul plan de cultură: pe tarlaua nr. 1 cereale de toamnă; pe tarlaua nr. 2 cereale de primăvară, pe tarlaua nr. 3 leguminoase de primăvară; pe tarlaua nr. 4 plante de primăvară semănate în prealabil în răsadniţă.

Pe tarlaua pentru semănături de toamnă, tinerii naturalişti au semănat diferite soiuri de grîu (A 15, Odvos 241, Tg. Frumos 16. Bărăgan 77), orz de toamnă şi secară. O parte din seminţe au fost tratate mai întîi cu diferite substanţe (sulfat de cupru, soluţie diluată de acid sulfuric, soluţie de sare) şi supuse acţiunii unui curent electric obişnuit. Grîul „Bărăgan 77", lăsat cîtva timp în apă prin care trecea curentul electric, a răsărit cu 5 zile mai curînd decît cel de acelaşi soi, dar semănat fără nici un tratament prealabil.

Tinerii naturalişti au constatat de asemenea că seminţele de grîu ţinute în soluţie de sare au răsărit mai tîrziu, dar au avut o rezistenţă deosebită la frigul din iarna aceasta.

Ei au încercat transformarea grîului de primăvară, soiul „Marquis", în grîu de toamnă. Au făcut apoi o experienţă asemănătoare cu soiurile „Albidum 13", „Lutescens 62", etc. Multe seminţe au răsărit şi se dezvoltă normal.

La 13 ianuarie, sub îndrumarea profesorului, membrii cercului au pus la iarovizat — după metoda lui Lîsenco — grîu de toamnă „Bărăgan 77", grîu ramificat, secară de toamnă şi diferite soiuri de orz. Ei au semănat cerealele în momentul cînd staţiunea experimentală I.C.A.R. Mărculeşti — cu care cercul păstrează o strînsă legătură — le-a comunicat că se poate face acest lucru cu rezultatele cele mai bune. Totodată, au semănat şi cereale de primăvară.

Pe o parte a lotului s-au cultivat zarzavaturi. Membrii cercului au pregătit din timp răsadniţe semi fixe. Au adus gunoi de grajd, au săpat o groapă de un metru adîncime, au pus un strat de baligă peste pămînt, iar deasupra mraniţă. In ziua de 13 martie, după ce au observat că geamurile se aburesc, au început semănatul, care a fost terminat la 20 martie. Au semănat în răsadniţe: varză roşie, varză albă, roşii, vinete, ardei lung, ardei gras, gogoşari, ardei iute, ţelină, gulii. O parte din cantitatea de seminţe a fost supusă acţiunii curentului electric. Acestea au fost semănate ceva mai tîrziu, într-una din răsadniţe.

Straturile de lîngă gard au fost semănate cu ierburi perene, încă din anul trecut. Pe lîngă acestea, au fost semănate într-o porţiune specială pir crestat, pir tîrîtor, păişul de livezi, obsiga Bărăgan 21, etc. care se folosesc ca material didactic pentru demonstrarea învăţăturii lui Viliams despre structura solului.

Tinerii naturalişti au semănat de asemenea păstăioase şi diferite plante timpurii: mac, sfeclă, pătrunjel, spanac, salată, două soiuri de ridichi de lună. La plantele prăşitoare ei au aplicat metoda semănatului în cuiburi aşezate în pătrat, dar, pentru a demonstra superioritatea metodelor noi agrotehnice, au semănat cîteva parcele şi după metodele vechi.

Incă în cursul anului trecut, membrii cercului au făcut diferite hibridări vegetative. Hibridul de secară obţinut în vara anului 1953 din secară de toamnă şi grîu de toamnă „Bărăgan 77" a fost din nou transplantat pe endosperm de „Bărăgan 77". In toamna trecută, elevii au efectuat şi alte lucrări de hibridare: grîu pe orz, grîu de toamnă „Bărăgan 77" pe grîu ramificat etc.

In anul trecut, membrii cercului au încercat să obţină pe una din parcele două recolte de grîu. După culegerea primei recolte, la 15 iulie 1953, parcela a fost semănată din nou. In luna noiembrie, grîul a fost secerat. Cantitatea recoltată a fost mai mică decît cea de la prima recoltă, dar seminţele erau mature. Tufele nu au fost smulse, ci au rămas pe parcelă toată iarna. In primăvara aceasta s-a observat că rădăcinile neatacate de frigul iernii au dat noi fire verzi, a căror dezvoltare a fost urmărită cu un deosebit interes de elevi.

Prin încrucişarea ardeiului gras cu gogoşari, membrii cercului au obţinut un hibrid cărnos, în formă de pară de culoare portocalie.

In muzeul şcolii au fost aşezate mostrele cele mai caracteristice ale produselor recoltate pe parcelele lotului experimental. Se găsesc acolo mănunchiuri de grîu iarovizat şi neiarovizat, de orz, secară, porumb, fiecare etichetate, fiecare cu biografia lui, însemnată pe numeroasele fişe de observaţie. Tinerii naturalişti îţi prezintă aceste fişe cu mîndria unor adevăraţi cercetători care au încercat mulţumirea rezultatelor pozitive ale muncii lor

In timpul iernii, membrii cercului au confecţionat 30 de ghivece pentru experimentarea diferitelor culturi, au lucrat o masă şi bănci pentru grădină, au selecţionat seminţele. De asemenea, au pus cozi la casmale şi sape, au executat cadre pentru răsadniţe, au împletit rogojini, au reparat stropitorile, au confecţionat noi tăbliţe şi beţe pentru etichetarea culturilor de pe parcele.

Elevii clasei a V-a au executat semănţare — lucrare cu care şi-au început ucenicia în cadrul cercului. Cei din clasa a VI-a au pregătit cutii pentru insectare, cutiuţe, bolduri, dopuri şi material pentru ierbare (etichete de lipit, sugative, foi de ziare, scînduri pentru presarea plantelor etc.

Tinerii naturalişti au învăţat multe din diafilmele care s-au proiectat în muzeul şcolii: „Munţii R.P.R.", „Microorganismele", „Originea omului", „Reţinerea zăpezii pe ogoare" etc. Conţinutul diafilmelor a fost apoi discutat pe larg. Invăţămintele din ultimul diafilm au fost puse în practică chiar pe lotul şcolii.

Dezvoltarea culturilor este urmărită ca la o adevărată staţiune experimentală. Elevii îşi înregistrează observaţiile pe fişe confecţionate chiar de ei, după indicaţiile profesorului.

Cu mult interes urmăresc părinţii elevilor munca copiilor lor pe acest lot. Cînd vin la şcoală, ei vizitează lotul şi cer micilor agricultori lămuriri. Tovarăşul Năstase, de la G.A.S.-Hagieni, a discutat pe larg cu tinerii naturalişti problemele culturii de orez. El a donat muzeului frumoase mostre de orez produs pe ogoarele gospodăriei. Informaţiile despre grîul ramificat au fost urmărite cu un deosebit interes de tovarăşul Tănăsescu, de la Giurgeni.

Şi muncitorii ceferişti de la staţia Feteşti sînt mîndri de realizările copiilor lor. Ei sprijină cu multă dragoste activitatea pe lot, dăruind cercului diferite materiale, făcînd ei înşişi unele dintre instalaţiile necesare. Astfel, ei au confecţionat o serie de unelte, au făcut o instalaţie electrică, au ajutat la confecţionarea gîruetei etc.

Cercul tinerilor naturalişti de la Feteşti se mîndreşte cu rezultatele pe care le obţin absolvenţii clasei a VII-a la unele şcoli medii tehnice. Ei primesc cu bucurie ştiri despre succesele pe care le obţin la învăţătură cei 6 colegi ai lor — acum elevi la şcoala medie tehnică de geologie. De asemenea, 4 dintre foştii membri ai cercului urmează cursurile unei şcoli silvice, 4 sînt la şcoala medie de agricultură şi 6 la şcoala de mecanică agricolă din Călăraşi.

De altfel, şi din actualii membri ai cercului mulţi vor lua drumul şcolilor de agricultură. Ei vor să ducă mai departe experienţele începute, doresc să pună cît mai repede în practică învăţăturile însuşite pentru a contribui astfel la dezvoltarea agriculturii noastre.

ION BĂDICĂ
şeful cabinetului pedagogic din Constanţa

Să ridicăm nivelul activităţii de vară

Elevii noştri simt din plin frumuseţea zilelor de vacanţă. Paşii lor străbat frumoasele meleaguri ale ţării, ochii lor cercetători culeg imagini din natură pe care le vor păstra vii în minte multă vreme, unele poate vor deveni de neuitat.

Povestirile, compunerile, versurile şi scrisorile trimise de elevi celor dragi vorbesc despre sentimentele trezite de frumuseţile naturii, de farmecul zilelor petrecute în vacanţă.

Din viaţa care se desfăşoară în jurul lor, copiii învaţă lucruri care nu se pot afla din nici un manual. In călătoriile şi excursiile pe care le fac, în vizitele la locul de muncă pe ogoare, în întreprinderi, pe şantierele de construcţii, elevii văd avîntul cu care munceşte poporul întreg, pentru a întîmpina marea sărbătoare a eliberării prin cît mai multe realizări, dovedind astfel prin muncă patriotismul lor. Munca vie este un bun îndemn pentru elevi, un bogat izvor de învăţăminte.

In majoritatea taberelor, unde activitatea de vară a elevilor este bine condusă de cadre didactice pricepute, de educatori cu dragoste pentru copii, vacanţa este astfel un neîntrecut prilej de întărire a educaţiei comuniste a elevilor. In jurul educatorilor copiii s-au strîns în colective închegate încă din primele zile de tabără. Programul atrăgător şi interesant a întărit zi de zi aceste colective ceea ce a asigurat temelia pentru buna desfăşurare a întregii activităţi din tabără. In taberele din regiunea Craiova, cum sînt cele de la Pleniţa, Filiaşi şi Caracal se desfăşoară o bogată activitate de vară cu elevii pentru că educatorii au ştiut să-şi planifice şi să-şi organizeze cu pricepere munca, iar prin grija secţiei de învăţămînt s-a pus la dispoziţia elevilor un material bogat: cărţi, material sportiv etc. De asemenea în tabăra de la Bucşoaia, regiunea Suceava, programul este plăcut şi instructiv. Competiţiile sportive au adus multe bucurii elevilor.

Mulţi elevi au mulţumirea că în aceste zile de vacanţă pot să contribuie prin munca lor la succesul muncilor agricole, la asigurarea belşugului recoltei. Ei plivesc buruieni, culeg spice, desfăşoară programe artistice la arii în timpul repausului de prînz. Ei au învăţat să se bucure din plin de faptele lor în folosul poporului, şi dau cu dragoste contribuţia lor.

Rolul educatorului în desfăşurarea tuturor activităţilor de vacanţă ale elevilor este deosebit de mare. Sub îndrumarea lui elevii ştiu să vadă ceea ce este interesant şi frumos, îndrumaţi de educatori ei reuşesc să înţeleagă semnificaţia întreagă şi adevărată a celor văzute. Discutînd cu elevii în jurul celor văzute şi trăite de ei, educatorii trezesc în inimile lor sentimente înalte. Cît de prielnic este timpul vacanţei pentru ca educatorii să-şi apropie elevii, să-i cunoască, să-i îndrumeze.

Pentru ca roadele vacanţei de vară să fie cît mai mari se cere ca educatorii să fie permanent în mijlocul copiilor, să supravegheze îndeaproape întreaga lor activitate. Acolo unde conducerea taberei nu arată grijă de fiecare clipă se întîmplă abateri, acolo unde activitatea nu este bine organizată începe să se facă loc indisciplinei. Timpul care s-a scurs pînă acum din vacanţa de vară a arătat că în munca educativă din tabere sînt unele lipsuri. Acestea nu trebuie lăsate să se dezvolte. Trebuie să ne îndreptăm toată grija asupra lor pentru a le înlătura grabnic. Copiii trebuie să culeagă roade cît mai multe din activităţile pe care le prilejuieşte vacanţa. Nicăieri munca nu trebuie să scîrţie, nicăieri nu trebuie tolerată nepăsarea pentru ca să nu ştirbim cu nimic din frumuseţea zilelor de vacanţă ale elevilor.

In unele tabere de curte unde nu s-au organizat activităţi atrăgătoare şi interesante cu elevii, participarea acestora este foarte slabă. La tabăra de curte de la şcoala pedagogică maghiară din Arad, unde în ziua deschiderii taberei au venit 229 de elevi, peste cîteva zile au venit numai 60, apoi 41, iar în ziua de 7 iulie erau prezenţi numai 20 de elevi. Această situaţie nu a îngrijorat conducerea taberei, nu a determinat-o să-şi verifice munca şi lucrurile au rămas aşa, la voia întîmplării. Şi în tabăra de la Lipova prezenţa elevilor la activităţile taberei de curte era la fel de slabă. Acest lucru este explicabil. La cercul de ştiinţe naturale, de exemplu, condus de tovarăşa Salmo Magdalena se organizează şedinţe la care participă toţi elevii de la 7 la 14 ani, deci de vîrste şi cu pregătire diferite. Este uşor de înţeles că pentru unii dintre ei asemenea activitate nu este nici interesantă nici atrăgătoare. Ca urmare elevii n-au mai venit.

Lipsa de supraveghere din partea educatorilor a dus în unele cazuri la abateri de la disciplină. Conducătorii taberelor în primul rînd au datoria să îndrumeze şi să supravegheze munca educatorilor să caute ca în activitatea organizată a taberei să fie cuprinşi toţi copiii şi în programul zilei odihna, distracţiile şi activităţile instructive să-şi găsească locul cuvenit. Cadrele didactice care conduc munca de vară trebuie să înţeleagă că în acest timp elevii sînt în vacanţă şi nu ele, că nu trebuie să confunde concediul lor de odihnă cu timpul cînd conduc munca în tabere, muncă de care răspund în aceeaşi măsură ca şi de munca din timpul anului.

Secţiile de învăţămînt poartă vina pentru faptul că n-au îndrumat şi n-au controlat cadrele didactice în privinţa muncii de vară, au neglijat ele însele această muncă. Secţia de învăţămînt a regiunii Ploeşti a dovedit o condamnabilă lipsă de grijă faţă de munca de vară, trimiţînd cu întîrziere cadrele de educatori în tabăra de la Breaza.

Secţiile de învăţămînt trebuie să înţeleagă că controlul şi îndrumarea activităţii de vară este o problemă tot atît de importantă ca şi aceea a muncii din timpul anului, şi ea nu poate fi neglijată.

Nu avem dreptul ca prin lipsa noastră de grijă să ştirbim din bucuriile pe care trebuie să le aibă din plin copiii în vacanţă. Aceste bucurii trebuie să le rămînă întregi şi educatorii să le sporească zi de zi.

Drum bun, elevele mele dragi!

Zi de sfîrşit de iunie, fără adiere de vînt, cu caldarîm încins şi cer sticlos. Pasul mi se afundă în asfalt şi amintirile iscodesc anii. 4 ani. 4 ani ca dirigintă la aceeaşi clasă. Patru încheieri de ani cu emoţii, atîtea sfîrşituri de pătrare, atîtea mici necazuri ale clasei, luînd pentru prezentul în care se desfăşurau proporţii foarte mari.

Atîtea 2-uri îndreptate, riuleţe de lacrimi, sfaturi. Seri în care după ore, stînd într-o bancă, eram înconjurată de eleve, fiecare relatîndu-mi necazuri, dorinţe, realizări. Vorbeau uneori toate deodată şi hohotind în rîsul sacadat, răsunător al tinereţii fericite, stîrneau curiozitatea celor ce treceau pe culoare.

4 ani în şirul anilor de dăscăliţă, ca 4 mărgele strălucitoare, lucrate cu migala fiecărei zi.

A fost uşor drumul? Desigur, nu. Acum 4 ani, clasa a VIII-a era clasa cea mai slabă din şcoală.

Prima întîlnire cu clasa am avut-o în toamna lui 1950. Amintirea acestei zile mi-a rămas foarte vie. Zeci de perechi de ochi mă priveau cu teamă, întrebători. Mai tîrziu am aflat motivul îngrijorării. Auziseră că am o meteahnă de care nu pot scăpa. Ca profesoară de romînă, întreb mereu: de ce? de ce? cum îţi explici? şi mai cum? sau insist: „încă", „încă". Şi într-adevăr le era teamă că nu vor putea răspunde. Priveam ochii lor şi-mi erau dragi copiii aceştia lăsaţi în grija mea. 36 — şi cu cel de acasă, de aceeaşi vîrstă cu ele, 37. 37 de oameni pentru viitor. M-am prezentat spunîndu-le: Sînt diriginta voastră. Va trebui să ne cunoaştem şi să nu ne ascundem niciodată adevărul. Numai prin încredere reciprocă şi stimă vom putea lucra, învingînd greutăţile.

M-am adresat în felul acesta, deoarece sînt convinsă că pentru a lucra rodnic cu copiii, trebuie să le vorbeşti în anumite situaţii ca şi oamenilor mari — să-i stimulezi. Increderea dăruită atrage încrederea.

Au urmat faptele. Am pornit să ne cunoaştem... rînd pe rînd chipurile deveneau zîmbitoare. Mă cheamă Măgăleasa Lucia, spunea o elevă blondă din ultima bancă. Şi acasă cum te strigă mama? Lucia. Colega ei mai năltuţă răspundea timid: Mă cheamă Stan Viorica şi acasă mama-mi spune Viorica. Mă cheamă Lack Silvia — răspundea un cap blond, de abia răsărit puţin peste umerii celor ce stăteau în bănci, — dar mi se spune Viki. Ca un firicel se ridică Tingire Laurenţia. După ea, altele şi altele. Voiam să reţin toate numele lor: Oiţa, Ana etc.

Pe măsură ce m-apropii de şcoală, amintirile năpădesc tot mai multe în cîmpul conştiinţei. Astăzi am ultima oră de dirigenţie. Este o oră grea. Este grea şi plină de răspundere. Am pregătit-o din vreme, prin orele premergătoare, în care s-au ţinut referatele: „Ce doresc să devin", „Care e datoria unui elev de clasa XI-a faţă de şcoală şi colectivul în care munceşte", „Cum mă pregătesc pentru examene". De data aceasta va fi un referat bilanţ al muncii noastre intitulat: „Rămîi cu bine şcoala mea dragă". Va vorbi o singură elevă.

Cînd deschid uşa, aceeaşi linişte ca şi acum 4 ani. Şi totuşi... atîta schimbare. Sînt toate în uniformă proaspăt călcată, ca în zi de sărbătoare, cu părul prins în cordeluţă albă. Sînt de înălţimea mea, iar altele m-au întrecut. Nu mai regăsesc privirea îngrijorată de odinioară, dar nici ochii plini de zîmbet din totdeauna. Privirea lor e gravă azi, ferecînd voit tumultul sufletesc ce umple atmosfera clasei. Instinctiv îmi cobor privirea. Simt ca şi ele că astăzi e o oră unică, pentru toate, trăită cu aceeaşi intensitate, dar purtînd în ea amestec duios de regret şi de speranţe.

In locul fetelor timide şi stîngace de acum patru ani, în faţa mea stau absolvente care ştiu ce vor, ştiu ce datorii le revin. Viki doreşte să devină critic literar. In decursul celor patru ani a luat toate premiile literare. Toată clasa a dorit ca ea să alcătuiască referatul pentru această ultimă oră. Gîndurile noastre au corespuns. Citeşte cu voce gravă, făcînd uneori pauze mai lungi decît cere topica frazei. Frînturi din frazele ei mi se fixează adînc în minte. „Am fost şi sîntem încă o familie. Studente sau în cîmpul muncii, vom şti să devenim oameni. Sîntem o generaţie fericită. Vom realiza lucruri mari. Avem condiţii prielnice de dezvoltare. Mi s-a dat o educaţie nouă. Nu pot dori familiei mele decît o conduită fermă... Rămas bun şcoală dragă, rămas bun familie iubită!..."

Am în minte proaspete întîmplări legate de fiecare elevă în parte. In caracterizarea ce o fac fiecăreia, adaug un sfat legat de o amintire care stăruie prin ani, de greutăţi învinse împreună.

Iat-o de pildă pe Gabriela, care acum excelează printr-o puternică voinţă. Cîrnă, înaltă, cu ochi în care cîntă viaţa. Cîndva mi-a clătinat încrederea pe care o aveam în ea. M-a minţit, nemărturisindu-mi că a fost pînă tîrziu în noapte la o reuniune... Am fost atunci ca un copac c-un ram tăiat brutal. A trebuit să treacă vreme pînă să pot crede iar în ea, aşa cum cred azi. Luni întregi în care şi profesor şi elev au fost sub aceeaşi apăsare, pînă cînd, prin străduinţele ei vădite, a cucerit iar stima clasei. Am făcut aceasta pentru că nu ajunge să-i iubeşti pe copii, ci trebuie să ştii cum să-i iubeşti, să ştii să-i ajuţi cînd greşesc.

Sonia, copil alintat, poreclită ursuleţul clasei, învăţată să terorizeze pe cei din jur cu dispoziţia ei capricioasă. Mi-a fost greu să o fac să preţuiască valoarea muncii ce se duce în fiecare gospodărie pentru ordine, pentru curăţenie, s-o determin s-o ajute pe mama ei acasă la treburi. Numai după ce i-am dat să dramatizeze un fragment din „Cartea pentru părinţi" de Makarenko, fragment în care eroina îi semăna aidoma, a înţeles ce înseamnă strădania părinţilor şi şi-a dat seama de poziţia greşită pe care a avut-o pînă atunci faţă de părinţii săi. Privirea mi se opreşte mai mult asupra chipului sfios al Anei. Prin eforturile clasei, prin nenumărate discuţii, prin grija pe care i-au acordat-o profesoarele şcolii şi organizaţia de tineret, a devenit un om sociabil. La început îi era teamă de oameni, fiindcă avusese o copilărie chinuită şi singuratecă. S-a apropiat încet şi sfios, dar sincer, devotat, de noi, şi a învăţat cu timpul să rîdă şi să glumească. Lucia, mai înaltă decît mine, ştie să rîdă cu hohote şi să muncească cu elan, citeşte cu aceeaşi pasiune teatru sau chimie. A fost o mîndrie a şcolii.

Unele dintre elevele mele au avut lipsuri mari. Conştiinţa mea de dirigintă îmi cere să fiu necruţătoare. Trebuie să le dau drumul în viaţă bine pregătite, să poată sbura cu curaj către atingerea ţelurilor urmărite. De aceea, le amintesc greşelile pe care le-au făcut şi le atrag atenţia ce li se poate întîmpla dacă vreodată le-ar veni ideea să recidiveze. Ele îşi dau seama acum cît este de ruşinos să spui, aşa cum a procedat una din ele, chiar în clasa XI-a, că neavînd cheia de la dormitor ca să intre înăuntru pe uşă, n-a ştiut că nu-i voie să intre pe fereastră! Ele înţeleg acum că nu-i de ajuns să-ţi pară rău după ce ai copiat, ci să-ţi pară rău că ai putut gîndi că e mai lesne să intri în viaţă pe uşa din dos, decît pe cea din faţă.

Prin munca perseverentă a profesorilor şi a organizaţiei de tineret, colectivul clasei s-a închegat an de an, devenind unit şi puternic. Aceasta s-a văzut mai ales în perioada de pregătire a examenelor. Lucia şi Viorica au explicat la tablă toate problemele grele de matematică şi chimie. Gabriela a dezvoltat anumite probleme de istorie. Viki şi Cocuţa le-au ajutat în pregătirea examenului de limba romînă.

Crescînd, a crescut în ele dragostea şi înţelegerea faţă de om, faţă de muncă, de frumuseţea de a afla taina cărţilor, necesitatea de a schimba cartea de basme cu romanul istoric, cu ultimul studiu ştiinţific sau literar. Au crescut, stimulîndu-se reciproc să privească drept spre lumina adevărului, recunoscîndu-şi deschis vina, avînd simţul răspunderii.

Intotdeauna cînd li s-a cerut acestor eleve să facă ceva pentru şcoală, au primit fără ezitare. Săritoare, purtînd mereu ca un panaş veselia şi humorul sănătos al omului deschis. Odată cu ele a crescut gingăşia sufletească şi înţelegerea justă a însemnătăţii cuvîntului cald sau tăios, duios sau dîrz, dar mereu cinstit.

Copiii de ieri — nepricepuţi, azi pot vorbi cu uşurinţă despre variate şi multiple probleme. Işi pot alege în voie drumul potrivit înclinaţiilor pe care le au. Lucia şi Viorica vor deveni ingineri, Gabriela chimist, Ana zootehnician, Cocuţa scriitor, Sonia şi Emilia artiste. Ele ştiu că în regimul nostru toate drumurile le sînt deschise. Şi-n fiecare dintre ele este sădit tot ceea ce a fost mai avîntat în noi, profesoarelor lor, sînt lăstarii elanurilor şi ai năzuinţelor noastre, a celor care, rămînînd cu tîmple încărunţite pe pragul şcolii, privim cu drag sborul lor curajos spre viaţă.

Gîndul mi se îndreaptă fără voie către părinţi. Oare sînt mulţumiţi cu ceea ce le înapoiem după 4 ani? In orice caz rezultatele ne bucură. Ele au la bază munca susţinută a colectivului de profesori uniţi, a colectivului clasei, a organizaţiei U.T.M. din şcoală care i-a stimulat în muncă, a conducerii şcolii care le-a creat condiţii bune pentru învăţătură.

Cu florile despărţirii în braţe, strîng puternic imaginea lor în inima care 4 ani a ţinut locul celei de mamă, adresîndu-le ultima îndrumare: Porniţi cu încredere în viaţa care v-a deschis larg porţile ei, luptînd s-o faceţi mereu mai bună şi mai frumoasă. Iubiţi viaţa şi duceţi prinos strălucirea, energia, cinstea şi munca voastră şi veţi izbîndi din plin, pentru voi, pentru cei care vor veni în urma voastră, copiii mei dragi!

ALEXANDRA VERDEŞ
profesoară, şcoala medie nr. 1, fete
Bucureşti

O uriașă forță economică în slujba păcii

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe primul semestru al anului 1954 a fost primit cu bucurie nu numai de întregul popor sovietic, ci și de popoarele din țările de democrație populară și de oamenii muncii din toate țările lumii.

Poporul romîn salută cu entuziasm succesele obținute de Uniunea Sovietică pe primul semestru al acestui an, văzînd în marile realizări ale Statului Sovietic, în întărirea continuă a Uniunii Sovietice garanția menținerii și întăririi păcii în lumea întreagă, garanția că și în patria noastră se va construi cu succes socialismul.

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. oglindește creșterea neîntreruptă a uriașei forțe economice a U.R.S.S., marile victorii obținute de poporul sovietic pe drumul construirii comunismului. Lumea întreagă vede încăodată că între politica internă a Statului Sovietic, de asigurare a satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale populației și politica externă a U.R.S.S., de apărare a păcii, de colaborare internațională, pe baza respectării principiului egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state, există o legătură organică. Sporindu-și eforturile pentru dezvoltarea economiei și culturii U.R.S.S., întărind în permanență Statul Sovietic, oamenii sovietici aduc o mare contribuție la cauza întăririi păcii.

Cifrele Comunicatului arată că în industria Uniunii Sovietice planul producției globale pe primul semestru al anului 1954 a fost îndeplinit în proporție de 102 la sută. În comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut, în acest semestru a crescut cu 14 la sută producția globală a întregii industrii. S-a dezvoltat mai departe industria grea și a sporit neîncetat producția mărfurilor de consum popular.

Planul semestrial la extracția de cărbune, petrol, gaze naturale, laminate, țevi de oțel, zinc, aluminiu, diferite tipuri de cabluri, benzină, motorină, energie electrică, locomotive grele, autocamioane și autobuze, motociclete, rulmenți, excavatoare, tractoare, plantatoare de cartofi în cuiburi așezate în pătrat etc. a fost depășit.

S-au produs peste plan însemnate cantități de țesături de bumbac, in, lînă și mătase, încălțăminte de cauciuc, aparate de radio, ceasornice, piane și pianine și alte mărfuri de larg consum.

În primul semestru al acestui an a crescut considerabil producția de mărfuri de uz social-cultural și articole de uz gospodăresc. Întreprinderile industriei ușoare și alimentare au mărit producția de mărfuri într-un sortiment îmbunătățit, care se bucură de cererea sporită a populației.

Comunicatul ne aduce de asemenea la cunoștință marile succese obținute în acest semestru de agricultura sovietică, cea mai înaintată agricultură din lume. A fost depășit planul însămînțărilor la culturile de primăvară. Colhozurile și sovhozurile au însămînțat cu 9,5 milioane hectare mai multe culturi de primăvară decît anul trecut. Suprafața însămînțată cu culturi cerealiere de primăvară a sporit cu 6,4 milioane hectare. Pînă la 10 iulie 1954, din cele 13 milioane de hectare de pămînturi virgine și înțelenite care urmează să fie transformate în ogoare roditoare, au și fost arate aproximativ 10 milioane hectare. Puternica bază tehnico-materială a agriculturii sovietice se lărgește neîncetat. În acest semestru industria U.R.S.S. a înzestrat agricultura cu încă 92.000 tractoare (socotite în tractoare de cîte 15 c. p.), 52.000 autocamioane, 18.000 combine cerealiere, dintre care 8.500 autopropulsate, precum și cu multe alte mașini agricole moderne.

În acest semestru a crescut transportul pe căile ferate și apă și cu autovehicule contribuind la și mai buna aprovizionare a oamenilor sovietici. Toate aceste realizări oglindesc consecventa politică de apărare a păcii dusă de Uniunea Sovietică, grija permanentă a Guvernului Sovietic și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru ridicarea standardului de viață al poporului.

Volumul investițiilor capitale de stat a reprezentat în acest semestru 114 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut. În construcții de locuințe volumul investițiilor capitale a reprezentat 120 la sută față de primul semestru al anului 1953. S-a înfăptuit pe scară largă construcția de școli, instituții pentru ocrotirea sănătății, grădinițe de copii, creșe, tabere de pionieri, cinematografe și alte instituții cultural-sociale.

O mărturie a creșterii nivelului cultural o constituie dezvoltarea învățămîntului sovietic. Numărul absolvenților școlilor de 7 ani și medii, inclusiv al școlilor tineretului muncitor și sătesc, a fost în acest an cu 14 la sută mai mare decît în anul trecut. Cu 69 la sută în orașe și cu 82 la sută la sate a crescut, în comparație cu anul trecut, numărul celor care au absolvit clasa a X-a și au primit diploma de maturitate. Instituțiile de învățămînt superior și școlile medii tehnice urmează să fie absolvite de peste 550.000 de tineri specialiști.

În comparație cu primul semestru al anului 1953, în primul semestru al anului curent a crescut numărul copiilor și adolescenților care își petrec odihna în tabere de pionieri, în bazele de excursii și turism sau în localitățile balneo-climatice. În localitățile rurale s-au deschis multe solarii pentru copii. Asistența medicală pentru populație, care după cum se știe, în U.R.S.S. este acordată gratuit, s-a îmbunătățit și s-a dezvoltat mai departe. A fost lărgită rețeaua de spitale, case de naștere, sanatorii și case de odihnă și a crescut înzestrarea lor cu aparate pentru diagnostic și tratament. Aproximativ 22 milioane de oameni au beneficiat în primul semestru al anului 1954 de concedii plătite acordate anual tuturor muncitorilor și funcționarilor.

În primul semestru al anului 1954 a crescut considerabil numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională în comparație cu primul semestru al anului trecut. Un număr de 338.000 de tineri muncitori calificați au absolvit școlile de pe lîngă fabrici și uzine, școlile miniere și școlile profesionale pentru mecanizarea agriculturii și au fost trimiși să lucreze în diferitele sectoare ale economiei naționale. Numai în agricultură au fost trimiși peste 228.000 de mecanizatori. În cadrul învățămîntului individual, în brigăzi și la cursuri, au fost instruiți și și-au ridicat calificarea peste 3.600.000 de muncitori și funcționari.

Productivitatea muncii a crescut în acest semestru cu 7,5 la sută în industrie și cu 7 la sută în construcții, în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

S-a dezvoltat simțitor comerțul exterior, s-au lărgit relațiile economice cu străinătatea. A crescut cu 30 la sută, în comparație cu primul semestru al anului trecut, volumul schimburilor comerciale exterioare. Aceasta arată atît marele ajutor frățesc pe care U.R.S.S. îl acordă țărilor de democrație populară, cît și lărgirea legăturilor comerciale cu țările capitaliste.

În această perioadă oamenii iubitori de pace din toată lumea au luat cunoștință cu satisfacție de vestea punerii în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice din lume pe bază de energie atomică. Aceasta constituie cea mai puternică confirmare a hotărîrii Uniunii Sovietice de a folosi energia atomică în scopuri pașnice.

Succesele economiei sovietice sînt o grăitoare dovadă a puterii Statului Sovietic, a incontestabilei superiorități a orînduirii socialiste față de putreda orînduire capitalistă care condamnă la foamete și mizerie milioane de oameni în timp ce un pumn de exploatatori se îmbogățesc neîncetat.

Politica U.R.S.S., marile succese economice ale Statului Sovietic au o mare influență asupra dezvoltării evenimentelor internaționale. Ele însuflețesc și mai mult lupta maselor populare din lumea întreagă pentru o viață mai bună, pentru apărarea păcii.

Un nou cămin cultural

În ultimul timp, sala căminului cultural din comuna Jupani, raionul Făget, devenise neîncăpătoare față de numărul tot mai mare de țărani muncitori care frecventează cu regularitate diferitele activități culturale. Într-o adunare obștească, în unanimitate, țăranii muncitori au hotărît lărgirea localului cu cîteva încăperi. Cu o parte din sumele rezultate prin autoimpunere, prin muncă voluntară, țăranii muncitori din Jupani au trecut la amenajarea căminului cultural. Avînd sprijinul sfatului popular comunal și îndrumați de organizația de bază, ei au reușit în scurt timp să aibă un cămin cultural corespunzător. Căminul posedă acum o scenă nouă și încăpătoare, o cameră unde au loc ședințele radiofonice în timpul iernii, o bibliotecă bogată etc.

Alături de țăranii muncitori, la amenajarea noului cămin cultural au participat și cadrele didactice din comună, împreună cu elevii mai mari.

În prezent, colectivul de conducere al căminului pregătește corul și o echipă de dansuri în vederea serbării ce o vor organiza cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August.

I. ENĂȘESCU
corespondent

Sudriaș, raionul Făget, regiunea Timișoara

Pe drumul lichidării neștiinței de carte

Sub conducerea organizațiilor de partid și cu sprijinul sfaturilor populare și al celorlalte organizații de masă, învățătorii și profesorii din regiunea Pitești desfășoară o vie activitate pentru a întîmpina ziua de 23 August cu noi realizări în munca de lichidare a neștiinței de carte.

În trecut, în vremea regimului burghezo-moșieresc, lipsa de școli și de învățători, lipsurile materiale, mizeria neagră au condamnat la analfabetism peste 200.000 de cetățeni ai regiunii Pitești. Astăzi, ca urmare a politicii partidului și statului nostru, politică al cărei scop principal este ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, analfabetismul în regiunea Pitești a încetat în mare măsură de a mai fi un fenomen de masă. Mii și mii de oameni ai muncii din regiune, tineri și bătrîni, ținuți pînă mai ieri departe de lumina științei și culturii, folosesc astăzi cartea cu destulă pricepere. La examenele de alfabetizare care s-au ținut în luna aprilie a acestui an, au promovat 24.121 cursanți, dintre care 11.318 au terminat ciclul I, iar 12.803 ciclul al II-lea. Astfel, numai în prima etapă a cursurilor planul de alfabetizare din acest an școlar a fost îndeplinit în proporție de 74%.

Îndeplinirea înainte de termen a prevederilor planului cincinal în legătură cu lichidarea neștiinței de carte este una din sarcinile principale care stau în centrul preocupărilor secției regionale de învățămînt și a comitetului regional al Sindicatului muncitorilor din învățămînt. Secția de învățămînt și comitetul sindical au desfășurat o largă muncă de mobilizare a cadrelor didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare. Ca urmare a activității acestora în raioanele: Vedea, Costești, Topoloveni, Rîmnicu-Vîlcea, Curtea de Argeș și în orașul Pitești la sfîrșitul acestui an nu va mai exista nici un neștiutor de carte. Succesele obținute dovedesc că în regiunea Pitești sînt create toate condițiile pentru îndeplinirea înainte de termen a prevederilor planului cincinal în legătură cu lichidarea neștiinței de carte.

În momentul de față, eforturile organelor de învățămînt și sindicale și ale cadrelor didactice se îndreaptă în spre lichidarea neștiinței de carte în raioanele Drăgășani, Găești și Slatina. Secția regională de învățămînt și comitetul sindical regional au adresat de curînd tuturor cadrelor didactice din regiune un apel prin care le chemau să participe în mod voluntar la acțiunea patriotică de lichidare a neștiinței de carte în comunele și satele acestor raioane. Pentru ca munca învățătorilor și profesorilor care urmau să plece în raioanele Drăgășani, Găești și Slatina să se desfășoare în bune condiții, secția de învățămînt a regiunii Pitești și comitetul sindical regional au trimis în aceste raioane inspectori și instructori speciali, pentru a se ocupa de organizarea muncii de alfabetizare în lunile iulie și august a.c. împreună cu comitetul regional U.T.M. s-au luat măsuri ca și studenții și elevii școlilor medii și pedagogice să participe la acțiunea patriotică de lichidare a neștiinței de carte din satele și comunele în care își vor petrece vacanța. Ca urmare a acestor măsuri, a avîntului și dragostei cu care muncesc cadrele didactice și lectorii voluntari din rîndurile tineretului, au fost cuprinși la cursurile de vară un număr mai mare de cursanți decît cel prevăzut în plan. Astfel, de pildă, în raionul Slatina frecventează cursurile 2000 de neștiutori de carte, deși au fost planificați numai 903. Cadrele didactice din comunele Șerbănești, Potcoava, Izvoarele, Coteana, Brebeni etc., ajutate de deputații sfaturilor populare și de organizațiile de masă, au reușit să mobilizeze la cursuri un însemnat număr de neștiutori de carte. Din fondul central al U.R.C.C. s-au asigurat manuale și rechizite pentru 2000 de cursanți.

O frecvență mai slabă se constată la cursurile de alfabetizare din raioanele Drăgășani, Rîmnicu-Vîlcea, Horezu și Muscel. Aceasta se datorește într-o măsură și faptului că unele sfaturi populare nu acordă muncii de lichidare a neștiinței de carte toată atenția necesară. De exemplu comitetul executiv al sfatului popular raional Drăgășani subapreciază munca de alfabetizare și o tratează ca pe o problemă puțin importantă, deși peste 35 la sută din numărul total al neștiutorilor de carte din regiunea Pitești sînt din acest raion. Comitetul executiv cere șefului secției raionale de învățămînt să îndeplinească sarcini care nu au nici o legătură cu învățămîntul, sustrăgîndu-l astfel de la adevăratele sale îndatoriri. De altfel, însuși șeful secției subapreciază munca de alfabetizare. El folosește metode birocratice de muncă în relațiile sale cu cadrele didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare. Analiza muncii de alfabetizare din acest raion se face în fugă, iar hotărîrile care se iau nu sînt privite cu destul simț de răspundere de către secția de învățămînt, sfaturile populare comunale și de către cadrele didactice.

O lipsă cu caracter general care se manifestă în munca de alfabetizare din regiunea Pitești este aceea că nu se acordă suficientă atenție muncii educative în rîndurile neștiutorilor de carte. Dacă pentru îndeplinirea numerică, cantitativă, a planului de alfabetizare, cadrele didactice și secțiile de învățămînt din regiunea Pitești au manifestat o preocupare deosebită, nu în aceeași măsură s-au străduit să îmbunătățească conținutul și calitatea lecțiilor care se țin la aceste cursuri.

În scopul îndeplinirii prevederilor planului cincinal în legătură cu lichidarea neștiinței de carte, cadrele didactice din regiunea Pitești sînt chemate să ducă o luptă neobosită, pentru a face ca fiecare om al muncii în prezent neștiutor de carte, să-și poată însuși învățătura, să devină un constructor activ și conștient al socialismului în Republica noastră Populară.

M. ZAHARIA

Note bibliografice

Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. a elaborat o nouă formă de informare și documentare științifică: **„Revistele de Referate"**. În aceste reviste, articolele din periodicele de specialitate și din cărțile sovietice sînt prezentate în rezumat și grupate pe temele și problemele mari din cadrul specialității respective.

Revistele de referate sînt destinate în primul rînd specialiștilor, cadrelor științifice și din învățămînt, tehnicienilor din diverse ramuri ale economiei. Cuprinzînd un material bogat și variat, prezentat într-o formă accesibilă, clară și concisă, revistele ajută la îmbogățirea sistematică și continuă a cunoștințelor oamenilor muncii.

Revistele dau nu numai informații asupra diverselor teme și probleme din cadrul diferitelor discipline, ci și material de orientare generală, probleme legate de învățămînt și de organizarea muncii, o cronică a vieții științifice din U.R.S.S. (conferințe, sesiuni ale institutelor științifice, recenzii, biografii, materiale bibliografice etc.).

În anul acesta, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. va scoate 10 reviste de referate în următoarele domenii: pedagogie și psihologie; matematică-fizică, chimie, biologie, agricultură, zootehnie-medicină veterinară, medicină generală, științe medico-biologice, chirurgie, igienă și organizare sanitară.

De curînd a apărut Revista de Referate **„Pedagogie și Psihologie"**. Această revistă are o periodicitate lunară și cuprinde material din revistele sovietice de pedagogie, de metodică, și din alte reviste. De asemenea ea cuprinde o scurtă prezentare a cărților de specialitate sosite în biblioteca institutului în această perioadă.

Materialul este grupat în cadrul revistei pe următoarele teme mari: Probleme de pedagogie generală; probleme de pedagogie preșcolară; probleme de istoria pedagogiei; probleme de metodică; probleme de psihologie generală; probleme de psihologie pedagogică; probleme de psiho-patologie; probleme de psihologia copilului; probleme de igienă școlară; probleme de cultură fizică și sport; probleme legate de viața științifică din U.R.S.S.; probleme de demascare a școlii și gîndirii pedagogice din țările capitaliste.

În cadrul problemelor de pedagogie generală materialul este grupat pe următoarele subcapitole: Problemele educației comuniste; probleme de didactică generală; probleme de organizare a învățămîntului și altele.

În cadrul problemelor de metodică, cititorul se informează asupra variatelor metode și procedee folosite de pedagogii și educatorii sovietici. Așa, de exemplu, învățătorii și profesorii se pot documenta la timp cu cele mai bune metode folosite în procesul de educație și învățămînt, au posibilitatea de a cunoaște în mod curent progresul de zi cu zi al metodologiei sovietice.

Revistele se pot consulta în biblioteca institutului și se pot procura de la Institutul de Studii Romîno-Sovietic, București, Calea Victoriei Nr. 141.

IN GERMANIA OCCIDENTALĂ

Tot mai multe sînt școlile din Germania occidentală care au fost transformate în cazărmi și școli militare.

(Ziarele)

NOII OCUPANȚI AI ȘCOLILOR DIN GERMANIA OCCIDENTALĂ

Desen de V. VASILIU

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Polenizarea artificială suplimentară

Una dintre lucrările agrotehnice cele mai însemnate în această etapă a muncilor agricole este polenizarea artificială suplimentară. Ea se aplică la plantele cu polenizare încrucișată, adică la acele plante care-și produc sămînța folosind polenul altor plante de același fel și este necesară pentru că ele prezintă deseori neajunsuri la legarea bobului. Nu rare ori se întîlnesc știuleți de porumb cu boabe rare, spice de secară știrbe și aproape totdeauna pălării de floarea soarelui care au la mijloc un număr mare de semințe seci.

Cauzele care împiedică ajungerea polenului de la stamine (organ bărbătesc) la pistil (organ femeiesc) astfel încît ovulul din ovar să fie fecundat și să se producă sămînță, sînt legate de condițiile climaterice în care are loc polenizarea precum și de mijloacele prin care se face această polenizare.

De pildă, dacă în momentul apariției stigmatelor florilor femeiești la porumb (mătasea) bate un vînt ușor, polenul produs de floarea bărbătească (spicul) acoperă cu ușurință mătasea, iar polenizarea se realizează în condiții bune. Dimpotrivă, cînd vremea este lipsită complet de vînt, polenizarea se produce anevoie iar fecundația este stînjenită.

Căldurile mari din timpul înfloritului oferesc polenul înainte de coacere. Dar chiar dacă polenul este copt, căldurile prea mari împiedică formarea bobului, deoarece florile femeiești ajung la maturitate în asemenea condiții cu 2—3 săptămîni mai tîrziu decît florile bărbătești, în loc de 3—5 zile cum ar fi normal. Astfel, la apariția mătasei polenul este gata scuturat.

Și vînturile prea uscate pun piedici legării bobului, prin micșorarea vigorii polenului.

La floarea soarelui polenizarea nu se face cu ajutorul vîntului ca la porumb sau cînepă, ci cu ajutorul insectelor și în special al albinelor. Aici, legarea semințelor este împiedicată din cauza unei lungi eșalonări a înfloritului, datorită căreia florile de la mijloc sînt lipsite în unele perioade de polen. De asemenea, dacă în momentul înfloritului timpul este ploios sau cu vînturi puternice, insectele nu zboară, deci polenul nu poate fi pus din abundență la dispoziția stigmatelor florii.

Pentru ca plantele cu polenizare încrucișată să poată rodi totuși în condiții bune, cu toate greutățile întîmpinate, se folosește cu succes metoda polenizării artificiale suplimentare. Această metodă constă în punerea de către om la dispoziția florii a unei cantități îndestulătoare de polen, care să asigure fecundația tuturor florilor fertile.

La porumb, polenizarea suplimentară se execută atunci cînd 40—50 la sută din plante au produs mătasea. Polenul se recoltează dimineața, între orele 7—9, pe răcoare, în săculețe de hîrtie, în vase, sau într-un aparat simplu, construit din carton gros în formă de cornet, înalt de 40—50 cm. avînd la bază un diametru de 35—40 cm. iar la vîrf un diametru de 3—4 cm. E bine ca aparatul să fie prevăzut în interior cu două site, una la mijloc și alta spre vîrf, sau chiar cu tifon. Sitele sau tifonul servesc la reținerea staminelor. Pentru ușurința manipulării aparatul va fi prevăzut cu mîner. În partea inferioară, pentru a opri scuturarea polenului cornetul va avea un căpăcel.

În acest cornet vom aduna, prin scuturare, polen copt de la cît mai multe plante, avînd grijă ca porumbul polenizator să fie sănătos.

Operația polenizării se face prin înclinarea aparatului și împrăștierea polenului colectat peste mătasea fiecărei păpușe.

Cînd polenul a fost adunat în vase sau săculețe polenizarea se poate face cu ajutorul unei pensule, asigurîndu-se în acest fel abundența de polen pe stigmatele florii. Și într-un fel și în altul producția este mărită mult, dacă operația se repetă de 2—3 ori în interval de 5—6 zile. Polenizarea trebuie să se facă în decursul dimineții, fără a se depăși orele 10—11. Cu polenul colectat de la 100 de plante pot fi polenizate 500 plante de porumb.

La floarea soarelui, polenizarea suplimentară se face apropiindu-se pălăriile a două plante vecine și scuturîndu-le una asupra celeilalte. Rezultate și mai bune se obțin prin folosirea unui tampon de mărimea unui capitul mijlociu de floarea soarelui. Tamponul se confecționează dintr-un disc rotund de carton, tablă sau lemn, care se căptușește cu postav sau pluș, iar înăuntru, pentru a fi bombat, se umple cu vată sau cîlți. Pe partea opusă tamponul va avea un mîner, pentru a fi ușor de mînuit. Se aplică tamponul pe un capitul floarei soarelui, printr-o simplă apăsare. Polenul, fiind cleios, se prinde de tampon. Prin repetarea operației la celelalte capitule i se asigură florii soarelui din abundență polen în amestec, din care ea își alege polenul cel mai potrivit. În loc de tampon se poate folosi și o simplă mănușă cu un deget. Pentru ca polenizarea să fie asigurată, se recomandă ca operația, indiferent de metoda de lucru, să fie repetată de 2—3 ori.

La cînepă și la secară, polenizarea se face cînd lanul este în plină înflorire, cu ajutorul unei fringhii purtate la înălțimea inflorescențelor de către doi muncitori. În acest fel polenul cînepei de vară (bărbătească) va prăfui florile cînepei de toamnă (femeiască), favorizîndu-i fecundația.

Lucerna polenizează numai dacă florile sînt determinate să se deschidă, pentru a pune în libertate polenul. În mod natural ele se deschid prin atingerea de către albine în căutarea nectarului. În anul acesta, din cauza ploilor dese, albinele n-au asigurat în întregime polenizarea. Deschiderea florilor de la lucernă poate fi ușurată de către om prin folosirea fringhiilor ca la cînepă și secară. Pentru polenizarea să aibă un efect cît mai bun, bine ca de fringhii să fie atîrnate rămurele de sorg sau alte ramuri subțiri de copaci.

Cadrele didactice au datoria să arate țăranilor muncitori că polenizarea artificială este un mijloc important de ridicare a producției agricole. Rezultatele obținute prin aplicarea ei sînt convingătoare: la porumb s-au realizat sporuri la hectar de 1580 kg. știuleți, la cînepă de 100—150 kg. de semințe, la floarea soarelui de 380 kg. de semințe, la lucernă de 100—120 kg. la hectar.

În afară de aceasta, trebuie să știm că semințele rezultate de la plantele polenizate suplimentar au o greutate absolută mai mare, grăsimi mai multe. Prin polenizarea suplimentară, mierul semințelor de floarea soarelui sporește mult în raport cu coaja și întotdeauna din aceste semințe rezultă recolte mai mari decît din celelalte semințe.

De aceea polenizarea suplimentară trebuie să devină o metodă obligatorie pentru toți producătorii agricoli. Învățătorii și profesorii au datoria să arate muncitorilor de pe ogoare roadele acestei metode, să le facă demonstrații asupra felului cum se aplică, astfel încît țăranii muncitori s-o folosească cît mai larg în scopul obținerii unei producții agricole sporite.

Ing. IOAN ILEA

O înaltă îndatorire a cadrelor didactice

Munca politică de masă are o importanță deosebită în lupta pentru ridicarea nivelului politic și cultural al poporului, pentru creșterea conștiinței cetățenești și a simțului de răspundere al oamenilor muncii din patria noastră. Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a agitației politice în rîndurile oamenilor muncii subliniază faptul îmbucurător că masele populare sînt dornice să cunoască îndeaproape atît problemele construcției socialiste din țara noastră, cît și aspectele evenimentelor internaționale. „Oamenii muncii — arată Hotărîrea — manifestă un interes fierbinte pentru evenimentele internaționale, pentru desfășurarea luptei de apărare și consolidare a păcii, de asigurare a triumfului politicii de colaborare pașnică între popoare. Ei vor să fie bine lămuriți asupra sarcinilor care revin poporului romîn în lupta pentru întărirea frontului mondial al păcii".

În munca de lămurire a oamenilor muncii, de informare a lor asupra evenimentelor politice externe, învățătorii și profesorii au un rol însemnat. Militanți activi ai muncii obștești, ca unii ce sînt prin însăși natura profesiunii lor în mijlocul maselor muncitoare, cadrele didactice de la orașe și, în special, de la sate, pot și trebuie să aducă o mare contribuție la lămurirea oamenilor muncii asupra problemelor cele mai actuale și mai importante ale politicii externe.

Sarcina actuală a învățătorilor și profesorilor agitatori este de a mobiliza masele cele mai largi în lupta pentru pace, de a le arăta succesele hotărîtoare pe care le-a obținut în ultimul timp, lagărul socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, factorul principal al menținerii și consolidării păcii în lume. În rîndul statelor care luptă pentru asigurarea păcii se află și patria noastră, Republica Populară Romînă. Învățătorii și profesorii trebuie să explice oamenilor muncii politica externă a statului nostru — de apărare a păcii, a independenței noastre naționale, de nezdruncinată prietenie, alianță și colaborare cu Uniunea Sovietică, cu R.P. Chineză și cu toate țările de democrație populară, de colaborare pașnică cu toate popoarele.

În munca de informare politică a oamenilor muncii, cadrele didactice trebuie să acorde o atenție deosebită demascării manevrelor dușmanilor fățiși și ascunși ai păcii, dezvăluind metodele pe care cercurile agresive din țările capitaliste le folosesc pentru a împiedica slăbirea încordării internaționale, pentru a submina succesele obținute pe calea realizării unei păci trainice în întreaga lume. În același timp, învățătorii și profesorii trebuie să arate oamenilor muncii aspectele pline de eroism ale luptei curajoase pe care masele populare din țările capitaliste și coloniale o duc împotriva exploatării capitaliste și jugului imperialist, pentru libertate, independență și suveranitate națională.

★

În perioada actuală, problemele principale către care trebuie să-și îndrepte, în primul rînd, atenția învățătorii și profesorii în munca de informare politică, sînt strălucita victorie obținută de forțele păcii prin semnarea armistițiului din Indochina și deosebita importanță și semnificație a noilor propuneri sovietice în legătură cu asigurarea securității colective în Europa.

Trebuie să se arate limpede și pe înțelesul tuturor că semnarea armistițiului în Indochina, rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva au fost posibile, în primul rînd, datorită atitudinii manifestată de delegațiile U.R.S.S., R.P. Chineză și R.D. Vietnam. Aceste delegații au făcut numeroase propuneri concrete, menite să ușureze lucrările conferinței și să îndrepte cursul acesteia către obiectivul ei principal: încetarea ostilităților din Indochina. Popoarele au salutat cu bucurie fiecare propunere făcută de delegațiile țărilor democrate, convinse că acestea vor aduce o contribuție de seamă la soluționarea problemelor discutate la Geneva.

Trebuie să arătăm oamenilor muncii atitudinea obstrucționistă manifestată la Geneva de către delegația S.U.A., care a căutat să împiedice mai întîi ținerea conferinței, apoi realizarea unui acord. Încercările S.U.A. au suferit însă un eșec rușinos. Manevrele diplomației americane și eforturile disperate ale mașinii propagandistice americane n-au fost în stare să împiedice realizarea acordului pentru care s-au depus atîtea eforturi.

Vorbind oamenilor muncii despre succesul conferinței de la Geneva, învățătorii și profesorii vor arăta politica justă dusă de lagărul țărilor democratice, confirmarea practică a principiului că nu există problemă internațională, oricît de dificilă, care să nu poată fi reglementată pe calea tratativelor pașnice între țările interesate.

Noile propuneri cuprinse în Nota adresată la 24 iulie de către Guvernul Uniunii Sovietice, Guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. constituie un nou pas pe calea destinderii în relațiile internaționale. Aceste propuneri au fost întîmpinate cu bucurie și satisfacție de opinia publică internațională. Noile propuneri sovietice privesc una dintre cele mai acute probleme ale situației internaționale și anume unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democrată și asigurarea securității colective a Europei.

Noua inițiativă sovietică se situează în continuarea unui lung șir de eforturi depuse în același sens de către U.R.S.S. Datorită însă tendinței unor cercuri guvernante din Apus, interesate în menținerea încordării în relațiile internaționale, puterile occidentale, în ciuda puternicelor presiuni ale maselor populare, au respins propunerile anterioare ale Guvernului Sovietic.

În Nota sovietică din 24 iulie se face o analiză adîncă a unor probleme de covîrșitoare importanță pentru situația internațională, probleme de care depinde pacea nu numai în Europa dar și în întreaga lume. În Notă se fac din nou propuneri menite să preîntîmpine ciocnirile armate dintre țările europene, să se pună capăt cursei înarmărilor și să se ușureze dezvoltarea neîncetată a colaborării economice internaționale. Pentru a se ușura schimbul de păreri în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, Guvernul U.R.S.S. a propus convocarea în viitoarele luni a unei conferințe a tuturor statelor europene care ar dori să ia parte la aceste tratative precum și a Statelor Unite ale Americii. Uniunea Sovietică propune totodată ca R.P. Chineză să trimită un observator la această conferință. Nota sovietică subliniază că statele participante ar avea posibilitatea să expună nu numai atitudinea față de propunerile sovietice, ci și de a prezenta propuneri noi

★

Învățătorii și profesorii, dintre care mulți fac parte din colectivele de agitatori ai organizațiilor de partid, trebuie să ridice la un înalt nivel munca de informare a oamenilor muncii asupra principalelor evenimente internaționale, muncă ce trebuie să fie dusă de cadrele didactice în primul rînd în mijlocul țăranimii muncitoare.

În această perioadă, cînd la sate se desfășoară lupta pentru obținerea unei recolte îmbelșugate, la îndemîna învățătorilor și profesorilor agitatori stau cele mai variate mijloace cu ajutorul cărora ei pot satisface cerințele mereu sporite ale țăranilor muncitori de a se informa asupra situației externe.

Vara, întreaga muncă politică se desfășoară la arie, la bazele de recepție a cerealelor, acolo unde se adună zi de zi țăranii muncitori. Aici trebuie să-și concentreze, în primul rînd, atenția învățătorii și profesorii agitatori. Gazetele de arie, cititul în colectiv al materialelor externe publicate în ziare și broșuri, convorbirile — iată cîteva mijloace cu ajutorul cărora cadrele didactice pot informa țărănimea muncitoare. Căminele culturale, din al căror activ fac parte majoritatea învățătorilor și profesorilor, pot aduce și ele prețioase inițiative în munca politică de masă.

Desfășurînd la un înalt nivel munca de informare asupra evenimentelor externe, învățătorii și profesorii vor crește prețuirea de care se bucură în rîndurile celor ce muncesc, vor contribui la ridicarea nivelului ideologic și politic al maselor largi populare.

PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

pentru școlile elementare, de 7 ani și medii cu limba de predare romînă pe anul școlar 1954 — 1955

Nr.	Obiectele	Clasele I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	Total
1.	— Limba și liter. romînă	15	14	14	7	8/7	6	6/5	5/4	5	4	82½
2.	— Limba rusă	—	—	—	4	6/5	5/4	4	3/4	3	3/4	28
3.	— Matematica	6	7	6	6	6/7	6/7	5	6/5	6/5	6/5	59½
4.	— Istoria	—	—	—	2	2/3	2/3	2/3	3	2/3	3	18
5.	— Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1
6.	— Geografia	—	—	—	2	3	3/2	2	1/2	2	—	13
7.	— Științe naturale	—	—	—	2	2	3	2	2	2	—	13
8.	— Fizica	—	—	—	—	—	2	3	3	2	4/5	14½
9.	— Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
10.	— Chimia	—	—	—	—	—	—	2	2	2	4/3	9½
11.	— Psihologia	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
12.	— Limbi străine *)	—	—	—	—	—	—	—	2	2	2	6
13.	— Educația fizică	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	18
14.	— Desenul	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
15.	— Muzica	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—	7
	Total...	24	24	24	27	31	31	31	30	30	30	282

ALTE ACTIVITĂȚI: a) Ora educativă la cl. V—X se face săptămînal (1 oră); b) Cercul sportiv, la cl. III—IV, cîte 1 oră pe săptămînă pentru fiecare clasă, iar la cl. V—VII, pe grupe de trei clase, cîte 2 ore pe săptămînă; c) Colectivul sportiv, la cl. VIII—X, cîte 2 ore pe săptămînă, pe grupe de trei clase; d) Ansamblul coral, la cl. V—X, pe grupe de cîte trei clase, cîte 2 ore pe săptămînă; e) Cercurile de mini îndeminatice la cl. V—VII pe grupe de cîte trei clase, cîte 2 ore pe săptămînă.

Activitățile de la punctele b, c, d, e se asigură de către profesori, facultative pentru elevi.

*) OBSERVAȚII: Se vor calcula cîte 2 ore pentru fiecare limbă străină care se predă în școală. La clasa a VIII-a se va preda numai o singură limbă străină.

În paranteze se indică numărul de ore prevăzute pentru a doua jumătate a anului.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 278 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 7 august 1954

COMUNICAT

In ziua de 2 august 1954 a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

I. Plenara a aprobat următoarea ordine de zi a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, convocat pentru ziua de 30 octombrie 1954:

1. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R.
2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R.
3. Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.
4. Raport cu privire la modificarea Statutului P.M.R.
5. Alegerea Comitetului Central și a Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R.

II. Plenara a aprobat proiectul de statut modificat al Partidului Muncitoresc Romîn și proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

III. Plenara a aprobat normele de reprezentare la al II-lea Congres al P.M.R.

O condiție esențială pentru succesul muncii în viitorul an școlar

Pregătirea școlilor pentru începerea cursurilor se desfășoară cu intensitate în întreaga țară. Învățătorii și profesorii întîmpină măreața aniversare a eliberării patriei muncind cu însuflețire, sprijiniți de toți oamenii muncii, pentru pregătirea deschiderii la timp și în bune condiții a viitorului an școlar.

Colectivele școlilor noastre au întîmpinat cu mult elan chemarea la întrecere în cinstea zilei de 23 August, lansată de oamenii muncii din învățămînt din comuna Popești-Leordeni, regiunea București, pentru o temeinică pregătire în vederea începerii noului an școlar. Răspunzînd la această chemare, numeroase colective școlare și-au stabilit obiective concrete și depun eforturi susținute pentru îndeplinirea lor. Realizări frumoase în această privință au obținut colectivele școlilor medii nr. 4—13 de băieți, nr. 4 de fete din București, ale școlii elementare din comuna Otopeni, regiunea București etc.

Cu succes se desfășoară acțiunea de construire și reparare a școlilor și în restul țării. Cadrele didactice din raionul Cîmpina și-au intensificat eforturile pentru a termina toate lucrările de reparație și curățenie pînă la 20 august, pentru a da în folosință pînă la începerea anului școlar două noi construcții școlare prin autoimpunere și a ridica pînă la acoperiș alte trei clădiri de școală. De asemenea în comuna Gura Motrului, regiunea Craiova, se construiește un local de școală pentru satul Argintești, construcția bucurîndu-se de sprijinul sfatului popular și al tuturor țăranilor muncitori din sat. Construcțiile se desfășoară în condiții bune și în regiunile Baia Mare, Suceava, Galați, Iași etc

Pentru aprovizionarea școlilor cu combustibil, secția de învățămînt a raionului Vrancea a luat măsuri din timp. Pînă la începutul lunii iulie au și fost aprovizionate cu lemne de foc pentru tot anul școlile din comunele Spulber, Năruja, Vidra, Paltin etc. In ceea ce privește aprovizionarea cu alimente, încă din cursul lunii iunie și al lunilor precedente, casa de copii din Botoșani, condusă de tovarășa directoare Maria Micu, și-a procurat mari cantități de făină, ulei, paste făinoase, carne conservată, untură, magiun și multe altele, asigurînd copiilor o alimentație care ajunge la 3.000 de calorii pe zi. In același timp, casa de copii s-a îngrijit de asigurarea îmbrăcămintei necesare.

Pentru realizarea legii învățămîntului general obligatoriu și a planului de școlarizare, o serie de secții de învățămînt, ca de pildă cele ale regiunilor Arad și Hunedoara, au luat din timp măsuri pentru întocmirea încă de pe acum a unei evidențe precise a tuturor copiilor rămași neșcolarizați, dînd inspectorilor sarcini precise în această privință.

Pregătirea în vederea noului an școlar nu se limitează însă la latura economico-organizatorică. Secțiile de învățămînt, comitetele sindicale, cadrele didactice acordă o mare atenție și pregătirii pedagogice. Pentru a obține o nouă ridicare a nivelului muncii instructiv-educative în viitorul an școlar, s-au luat măsuri ca școlile să primească din timp planurile de învățămînt, programele și manualele necesare.

Cabinetele pedagogice, ca cel din regiunea Bîrlad, de pildă, precum și colectivele de metodiști se pregătesc intens pentru consfătuirile raionale și regionale ale cadrelor didactice. Studiind rezultatele anului școlar încheiat și învățămintele examenelor, metodiștii culeg datele necesare pentru întocmirea referatelor pentru consfătuiri, triază materialul pentru expozițiile ce se vor deschide cu prilejul consfătuirilor. In același timp, cadrele didactice se preocupă de confecționarea unei cantități cît mai mari de material didactic. Printre altele, în regiunea Galați, în cadrul acestei acțiuni se realizează, sub conducerea profesorilor de specialitate, numeroase ierbare privind flora Deltei, ierbare care vor fi trimise și școlilor din alte regiuni ale țării.

Nu peste tot însă munca de pregătire a deschiderii noului an școlar se desfășoară în bune condiții. Lipsuri serioase mai există îndeosebi în domeniul construcțiilor școlare.

Datorită faptului că secțiile de învățămînt din regiunile Craiova, Oradea, Bîrlad, Stalin, Hunedoara nu s-au preocupat din timp de construcțiile de școli, multe din acestea nu s-au început, iar la celelalte lucrările merg într-un ritm foarte încet, nefiind antrenate în suficientă măsură comitetele de construcții, sfaturile populare și întreprinderile. In ceea ce privește lucrările prin autoimpunere, unele secții de învățămînt, cum sînt cele ale regiunilor Bacău, Timișoara etc. n-au ținut o strînsă legătură cu organele locale în vederea folosirii resurselor proprii. Din cauza aceasta, o serie de construcții începute de mult nu pot fi date în folosință. Lipsuri serioase există și în domeniul reparațiilor de școli. Secțiile de învățămînt din unele regiuni manifestînd nepasare față de problema reparării școlilor nu s-au îngrijit să asigure efectuarea lucrărilor în raport cu fondurile alocate. Așa de pildă, secția de învățămînt a orașului București n-a folosit decît cca 30 la sută din suma alocată. Situații asemănătoare există la secțiile de învățămînt ale regiunilor Oradea, Pitești etc. In același timp, organele învățămîntului s-au ocupat prea puțin de repararea mobilierului școlar, a băncilor, tablelor etc.

Asigurarea unor condiții bune de trai cadrelor didactice a constituit de asemenea într-o mică măsură o preocupare pentru unele secții de învățămînt. In regiunea Bîrlad, de pildă, unde problema construirii de locuințe individuale pentru cadrele didactice este acută, secția de învățămînt, dînd dovadă de lipsă de spirit de răspundere, n-a repartizat din vreme sumele alocate în acest scop și nu s-a îngrijit de planificarea materialelor necesare, din care cauză lucrările n-au început nici acum. De asemenea, în regiunile Cluj, Pitești, Arad este foarte proastă organizarea aprovizionării cu combustibil, distribuindu-se cantități reduse, ce trebuie ridicate de la distanțe mari, fără să se asigure transportul. In multe regiuni există lipsuri mari în problema cazării și aprovizionării și îndeosebi în ceea ce privește asigurarea unor condiții bune de trai și de activitate pedagogică cadrelor tinere de absolvenți nou numiți în învățămînt, în ceea ce privește plata îndemnizațiilor de instalare, asigurarea cazării și hranei etc.

In acțiunea de pregătire a deschiderii noului an școlar există o serie de lipsuri și în alte domenii. Nu toate secțiile de învățămînt au înțeles că desfășurarea cu succes a consfătuirilor raionale și regionale reprezintă o condiție de bază pentru ridicarea nivelului calității muncii în viitorul an școlar și nu se ocupă serios de îndrumarea cadrelor didactice pentru pregătirea lor în vederea unei participări active la aceste consfătuiri. In unele regiuni, ca, de pildă, în regiunea Bîrlad, secțiile de învățămînt nu colaborează suficient cu Centrul de librării și difuzare a cărții, în vederea bunei difuzări a manualelor, așteptînd să le vină dispoziții speciale în acest sens.

Hotărîtoare în îmbunătățirea muncii din această perioadă, în dezvoltarea succeselor obținute și lichidarea lipsurilor, sînt îndrumarea și controlul efectuat de secțiile de învățămînt regionale și raionale și de direcțiile de școli, precum și larga antrenare a oamenilor muncii în sprijinul școlii. Ordinul ministrului învățămîntului cu privire la pregătirea școlilor de cultură generală pentru anul școlar 1954/1955 trasează sarcini precise în această privință. Oamenii muncii din învățămînt sînt chemați să depună toate eforturile în vederea aplicării legii învățămîntului general obligatoriu și realizării planului de școlarizare. O atenție deosebită trebuie acordată, în legătură cu aceasta, lucrărilor de evidență a tuturor copiilor de vîrstă școlară, precum și antrenării active a părinților în vederea școlarizării copiilor.

Desfășurarea cu succes a consfătuirilor din august, studierea temeinică a noilor programe, asigurarea unei legături strînse cu Centrele de difuzare a cărții pentru difuzarea manualelor noi, ca și organizarea transmisibilității celor vechi, confecționarea materialului didactic etc. trebuie să constituie de asemenea preocupări de prim ordin pentru organele de învățămînt și sindicale, pentru învățători, profesori și educatoare. In același timp, este necesar să se intensifice simțitor acțiunea de asigurare a unor cît mai bune condiții de trai și de muncă pentru cadrele didactice, în primul rînd pentru cele nou numite în învățămînt.

Acțiunea de pregătire a bazei materiale a școlilor, internatelor, școlilor speciale și instituțiilor educative cere și ea o grijă deosebită din partea organelor noastre de conducere și a tuturor oamenilor muncii din învățămînt. Este necesar să se ia măsuri energice pentru lichidarea rămînerii în urmă a lucrărilor de construcții și reparații, pentru terminarea lor în termenele fixate. O muncă susținută trebuie depusă și în ceea ce privește repararea mobilierului școlar, aprovizionarea cu combustibil și alimente, întărirea gospodăriilor anexe, pregătirea instituțiilor de învățămînt pentru iarnă.

Fiecare zi de muncă în această perioadă este prețioasă. Legătura strînsă cu organele locale de partid și de stat, stimularea inițiativei creatoare a oamenilor muncii, priceperea de a rezolva operativ complexele probleme ce se ivesc în muncă și de a înlătura greutățile vor constitui chezășia succesului în crearea condițiilor pentru o muncă rodnică în noul an școlar.

Pe ariile de treier

Cadrele didactice din raionul Stîngeorgiul de Pădure aduc o importantă contribuție la buna desfășurare a campaniei agricole de vară. Învățătorii de la școala de 7 ani din comuna Chibed au arătat țăranilor muncitori necesitatea de a executa la timp și în bune condiții lucrările de recoltare a cerealelor, de a lucra la arie atît ziua cît și noaptea. Odată cu începerea muncii la arie, învățătorii vor fi prezenți în fiecare zi în mijlocul celor care treieră.

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din satul Sonata țin săptămînal, la stația de radioficare, conferințe cu caracter agrotehnic.

O mare importanță acordă învățătorii din satul Sonata agitației vizuale. La cele trei arii din sat au fost deja așezate gazete la care țăranii muncitori, cadrele didactice și activiștii sfatului popular scriu articole, iar în sat au fost afișate lozinci mobilizatoare.

ZECE ANI DE LA ELIBERAREA PATRIEI

Dezvoltarea învățămîntului în regiunea Oradea

Ca rezultat al grijii deosebite pe care o manifestă partidul și guvernul pentru continua dezvoltare a învățămîntului, numărul școlilor din țara noastră crește an de an. Din anul 1949 și pînă în prezent, au luat ființă, numai în regiunea Oradea, 179 școli de 7 ani și peste 68 de noi școli elementare.

In anii regimului de democrație populară s-au construit din fond centralizat și prin autoimpunere peste 60 noi localuri de școală. In ultimii ani s-au construit școli chiar și în cele mai mici cătune din regiune. Astfel, în satele de munte Căciula și Căușa din raionul Salonta, Termezeu și Obor din raionul Aleșd și în altele au luat ființă noi școli, grădinițe și cămine de zi.

In nenumărate sate ale regiunii Oradea, au luat ființă noi școli, noi cămine și grădinițe cu limba de predare maghiară.

In întîmpinarea marii sărbători

In întîmpinarea zilei de 23 August, ziua eliberării patriei noastre, pregătirile pentru deschiderea noului an școlar în cuprinsul raionului Tg. Ocna s-au intensificat simțitor. In satul Marginile, comuna Oituz a avut loc zilele trecute inaugurarea noului local de școală, construit prin autoimpunere. La adunare a participat tot satul. De asemenea, au fost prezenți delegați din partea comitetului raional de partid și a sfatului popular raional, precum și numeroși țărani muncitori din satele apropiate.

In darea de seamă prezentată de tovarășul Simion Tutu, președintele sfatului popular comunal, s-a scos în evidență munca plină de elan a țăranilor muncitori, contribuția cadrelor didactice, a elevilor, precum și sprijinul permanent dat de sfatul popular raional pentru terminarea construcției în cinstea zilei de 23 August.

In prezent, țăranii muncitori, cu ajutorul sfatului popular local, au început procurarea mobilierului necesar școlii.

Terminarea la timp a localului de școală din satul Marginile, cît și a celor șapte școli noi, construite în comunele și satele din acest raion în cinstea zilei de 23 August, au constituit un puternic imbold pentru țăranii muncitori din comunele Ferăstrău, Slobozia, Pătrășcani, Temeliș și Oituz, unde s-au început de asemenea construcții de școli. Și aici, țăranii muncitori s-au angajat ca în cinstea marii sărbători a eliberării să intensifice simțitor lucrările de construcție.

P. CRIȘNEANU

Tg. Ocna

Noi realizări pentru copiii patriei

Pentru cadrele didactice din orașul și raionul Roșiori de Vede, vacanța de vară n-a însemnat încetarea activității. In răgazul creat după încheierea anului școlar, ele și-au dat contribuția pentru terminarea grabnică a pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar.

Este o întrecere plină de însuflețire, la care participă, pe lîngă profesori și învățători, comitetele de părinți al căror ajutor se face simțit peste tot. La Școala elementară nr. 1 mixtă din oraș se poate vedea acum rezultatul unei rodnice munci colective, pe care au depus-o deopotrivă cadrele didactice ale acestei școli și membrii comitetului de părinți. Așa s-a putut obține ca Școala nr. 1 mixtă să răspundă cu realizări frumoase în întrecerea pornită în urma chemării lansată de școala medie din oraș în vederea bunei pregătiri a noului an școlar.

Cadrele didactice și comitetul de părinți de pe lîngă școală își continuă cu însuflețire munca pentru atingerea tuturor obiectivelor întrecerii. Ingrijirea cîmpului experimental, susținerea concursului de creație populară și colectarea plantelor medicinale, constituie de asemenea pentru ei însemnate preocupări.

Și la celelalte școli din oraș revizuirea mobilierului, a sălilor de cursuri existente și amenajarea altora au început de mult. Aceste pregătiri vor fi intensificate după terminarea examenelor de corigență. A zecea aniversare a eliberării patriei noastre va găsi școlile din orașul Roșiori de Vede îmbrăcate în haină de sărbătoare.

Ca și în oraș, în raion întrecerea este susținută cu drag de oamenii muncii. Prima pe raion e școala de 7 ani din comuna Măldăeni, care este gata de pe acum să-și deschidă porțile. La alte școli, ca cele din comunele Miroși și Peretu, comitetele de părinți și cadrele didactice au asigurat toate condițiile ca mult înainte de 23 August, angajamentele luate să fi fost îndeplinite.

Zile de odihnă

Una dintre marile realizări ale regimului nostru democrat-popular o constituie asigurarea dreptului la odihnă pentru toți oamenii muncii. Numai în primul semestru al anului 1954 au fost trimiși la odihnă și cură un număr de peste 120.000 oameni ai muncii.

★

Vă invităm, dragi cititori, să petreceți o zi în minunatul oraș de la poalele Fitifoiului și ale Susaiului, în mijlocul decorului fermecător al munților — la Predeal. Firește, mulți dintre voi s-au și întors din concediul de odihnă, iar alții veți pleca zilele acestea. Oriunde ați fi fost sau oriunde veți pleca, ați petrecut sau veți petrece zilele unei vacanțe binemeritate care răsplătesc munca rodnică desfășurată de-a lungul unui an școlar încheiat cu succes.

In această vară, Predealul parcă e mai frumos ca-n anii ceilalți. Ploile abundente ale primăverii au colorat în verde aprins ramurile brazilor, au dat miresme mai bogate florilor vesele de munte. Orașul însuși s-a înnoit. Au luat ființă noi cantine și cluburi, vilele au fost renovate încît dacă le privești de departe par a fi miniaturi din zahăr, făurite de mîinile iscusite ale vreunui meșter cofetar.

Așa dar, urcați în tren și... să pornim la Predeal.

...Ora 7 dimineața. Aerul proaspăt și răcoros al dimineții a pătruns prin ferestrele larg deschise ale vilelor, trezind locatarii. Incepe o nouă zi de odihnă. Dinspre Cioplea și Susai, dinspre valea împădurită a Joiței, oamenii se îndreaptă spre cantină, nerăbdători să înceapă programul zilei anunțat de stația de radio-amplificare locală. E greu să te decizi. La club se joacă șah, domino, tenis de masă și vestitul șubac al stațiunilor climaterice, joc care promovează la sfîrșitul fiecărei serii noi pasionați „campioni". Te gîndești însă și la excursiile programate de organizatorul sportiv al stațiunii. Și aici se deschid... probleme, căci nu știi pe care din cele două excursii s-o alegi. Una te duce sus, la cabana Gîrbova, iar cealaltă, prin smeuriș, pe Valea Timișului. Insfîrșit, te hotărăști: o leacă de efort sporește pofta de mîncare, te întărește. Pornești, prin urmare, să urci cu întregul grup, spre Gîrbova.

Oaspeții găzduiți la casa de odihnă „7 Noiembrie" au plecat și ei, spre Timiș. In grupul acestora, ca și între toți oamenii muncii sosiți la odihnă în Predeal, în primele două zile de vacanță s-au și legat cunoștințe. Aici s-au întîlnit oameni din toate colțurile țării, de toate naționalitățile, de profesiuni diferite. Mineri din Valea Jiului, mulgători de vite de pe platourile Banatului, muncitori forestieri din nordul Moldovei, olarii de la Reșița, textiliști din Botoșani, pescari din Delta Dunării, medici, învățători și profesori, artiști, compozitori — oameni cu preocupări diferite, dar ale căror sentimente și năzuințe comune deschid drum larg prieteniei.

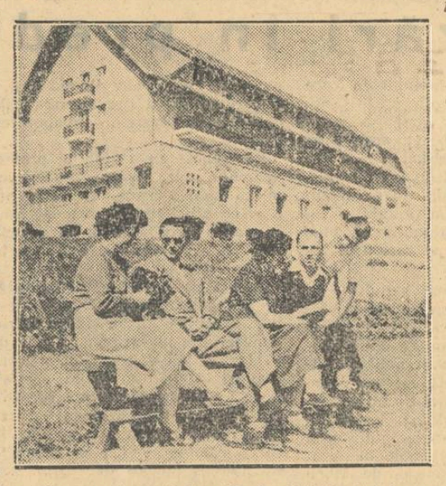

In parcul casei de odihnă „7 Noiembrie"

In fruntea coloanei, cu brațele încărcate de flori proaspete de cîmp, merg învățătoarea Mitrița Lungu, de la Școala de 7 ani nr. 1 din Galați, Alexandru Cizer, mecanic la filatura și țesătoria „Elena Pavel" din București și Maria Vasilescu, filatoare. Cine va ajunge primul la kilometrul 4? ...Punctul de sosire e aproape. Cîștigător: Lidia Ștefănescu, fruntașă în întrecerea socialistă la fabrica „Donca Simo". Tinerețea Lidiei Ștefănescu a învins „duritățile" terenului și „lungimea" distanței. Un repaos binemeritat după „concurs". Apoi pornesc cu toții spre casă, căci ora mesei e aproape.

In holul vilei îi așteaptă un nou oaspete, tovarășa Maria Engel, profesoară emerită, metodistă la cabinetul pedagogic din Timișoara. Noii oaspeți sînt în scurt timp noi prieteni.

După amiază, un somn odihnitor și programul continuă. Astăzi, organizatorul cultural al stațiunii a inițiat o întîlnire cu compozitorii aflați la odihnă în Predeal. Cine n-a ascultat lucrările lui Zeno Vancea, sau ale lui Radu Palade? Pe acești compozitori îi poți asculta vorbind în cadrul unui simpozion organizat pe tema „Zece ani de muzică românească". Iar la sfîrșitul întîlnirii sînt audiate cîteva din cele mai frumoase lucrări ale compozitorilor prezenți.

La ora 11 noaptea, luminile Predealului se sting una cîte una. Holurile vilelor au rămas tăcute. Aerul tare de munte te adoarme repede. Doar noi, oaspeți de o zi ai Predealului, am mai întîrziat o clipă în holul spațios al casei de odihnă „7 Noiembrie". Vom răsfoi cartea de aur în care oamenii muncii își așternu gîndurile ce-i animă, gînduri de recunoștință față de marea grijă pe care partidul și guvernul o au pentru a le crea o viață fericită. Vom zăbovi peste cuvintele calde scrise de Suzana Nicoară, muncitoare la fabrica „Industria Bumbacului A" din București: „Zilele petrecute la Predeal sînt noi pagini din viața mea plină de bucurii". Aceleași sentimente înălțătoare se citesc în rîndurile așternute de Armand Predescu, asistent la Institutul agronomic „N. Bălcescu", de Mircea Postelnicescu, profesor la Institutul politehnic din București, de muncitorul Iosif Konda de la Uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj.

...Mîine începe o nouă zi de vacanță, poate și mai frumoasă decît aceasta. In Predeal vor veni noi echipe de teatru, orchestre simfonice, oameni de știință și de artă care vor conferința în cluburile stațiunii. Se vor organiza noi excursii, bibliotecile se vor completa cu noi opere literare, vor avea loc noi reuniuni tovărășești.

La sfîrșitul concediului cu toții se vor întoarce acasă, cu noi puteri de muncă. Pe învățătoarea Mitrița Lungu o așteaptă școala, zilele noului an școlar. Cabinetul pedagogic din Timișoara va primi mai din plin sprijinul profesoarei Maria Engel. Tovarășii Mircea Postelnicescu și Armand Predescu vor munci cu mai multă rîvnă pentru pregătirea studenților din instituțiile de învățămînt superior în care lucrează. Intorși din concediul de odihnă, în fabrici, în uzine, în instituții, oamenii muncii vor relua cu puteri sporite lupta pentru făurirea unui trai din ce în ce mai bun, luptă pe care poporul nostru o desfășoară sub steagul glorios al partidului.

ANDREI VALENTIN

Lucrările Marii Adunări Naționale

Joi dimineața s-au deschis lucrările celei de a 4-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Membrii Marii Adunări Naționale au primit cu aplauze puternice pe conducătorii Partidului și Guvernului la intrarea lor în sala de ședințe.

Pe banca Prezidiului Marii Adunări Naționale au luat loc membrii Prezidiului în frunte cu tov. dr. Petru Groza.

Pe banca Guvernului au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, P. Borilă, Al. Drăghici, S. Bughici, Gh. Hossu, Al. Sencovici și alți membri ai guvernului.

In tribune se aflau reprezentanți ai misiunilor diplomatice acreditate în Republica Populară Romînă, reprezentanți ai presei romîne și străine, și numeroși oameni ai muncii.

La orele 10,15 tov. Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, care a prezidat ședința, a propus ordinea de zi. Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Legea pentru grațiere și amnistie.
2. Legea pentru organizarea și funcționarea Arbitrajului de Stat.
3. Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne în perioada de la 20 aprilie 1954 pînă la 5 august 1954.

Primit cu îndelungate aplauze, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, a prezentat raportul asupra proiectului de lege pentru grațiere și amnistie.

După ce comisia de propuneri legislative prin deputatul C. Paraschivescu Băläceanu din circumscripția electorală Rîmnicu Sărat, regiunea Ploești, și-a prezentat raportul, au început discuțiile asupra proiectului de lege pentru grațiere și amnistie. Au luat cuvîntul deputații: Stelian Moraru, din circumscripția electorală Brăila Nord, regiunea Galați, Ion Gherman din circumscripția electorală Lipova, regiunea Arad, Iordana Gorobei din circumscripția electorală Negru Vodă, regiunea Constanța, Stelian Nițulescu din circumscripția electorală Cîmpulung, regiunea Pitești.

Primit cu aplauze îndelungate, a luat cuvîntul la discuții tovarășul I. Chișinevschi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Marea Adunare Națională a votat apoi în unanimitate Legea pentru grațiere și amnistie.

Trecîndu-se la al doilea punct al ordinei de zi, tov. Gh. Diaconescu, ministrul Justiției, a prezentat raportul asupra proiectului de lege pentru organizarea și funcționarea Arbitrajului de Stat.

După ce deputatul C. Paraschivescu Băläceanu a prezentat raportul comisiei de propuneri legislative a luat cuvîntul deputatul Ion Dumitru din circumscripția electorală Fălticeni, regiunea Suceava și Constantin Ștefănescu din circumscripția electorală Bujor, regiunea Galați.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate Legea pentru organizarea și funcționarea Arbitrajului de Stat.

Tov. Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a dat apoi citire proiectului de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni. Proiectul de lege a fost votat în unanimitate de Marea Adunare Națională.

Tov. Tiță Florea a declarat apoi închise lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale. (Agerpres)

LEGEA PENTRU GRAȚIERE ȘI AMNISTIE

Victoriile obținute de oamenii muncii din Republica Populară Romînă în cei zece ani care au trecut de la eliberarea țării au consolidat orînduirea democrat-populară în patria noastră.

Nivelul material și cultural al oamenilor muncii e în continuă creștere.

Se dezvoltă tot mai mult în mase atitudinea nouă față de muncă, față de stat, față de îndeplinirea îndatoririlor sociale.

S-a întărit legalitatea populară, factor important în consolidarea regimului democrat-popular, de apărare a intereselor oamenilor muncii de la orașe și sate și de reprimare a acțiunilor criminale.

Considerînd că în actualele condiții a devenit posibilă grațierea de pedeapsă și amnistierea infracțiunilor ce nu constituie un pericol social deosebit, precum și trecerea la reexaminarea legislației penale a Republicii Populare Romîne, în scopul înlocuirii răspunderii penale, pentru unele infracțiuni, cu măsuri administrative sau disciplinare, Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne adoptă următoarea lege:

Art. 1. — Vor fi eliberați din locurile de deținere, fiind grațiați, cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la 5 (cinci) ani.

Se grațiază toți cei condamnați la pedepse pecuniare.

Art 2. — Se reduc cu două treimi pedepsele pronunțate mai mari de 5 (cinci) ani.

Art. 3. — Cauzele în curs de judecată, pentru care legea prevede o sancțiune privativă de libertate mai mare de 5 (cinci) ani, vor continua a fi judecate

Instanțele de judecată vor dispune neexecutarea sentinței dacă pedeapsa aplicată este pînă la 5 (cinci) ani privațiune de libertate, iar dacă vor aplica pedepse privative de libertate mai mari de 5 (cinci) ani vor dispune executarea numai a unei treimi din pedeapsa aplicată.

Art. 4. — Se amnistiază toate infracțiunile încercate sau săvîrșite pînă la data apariției prezentei legi pentru care Codul penal sau legile speciale prevăd pedeapsa amenzii sau o pedeapsă privativă de libertate de cel mult 5 (cinci) ani.

Art. 5. — Se amnistiază infracțiunile săvîrșite de: femeile gravide sau cu copii pînă la 10 ani, minorii pînă la 16 ani și cei în vîrstă de peste 60 ani, indiferent de pedeapsa prevăzută de lege sau aplicată de instanță.

Art. 6. — Nu beneficiază de prevederile prezentei legi cei ce au săvîrșit infracțiuni împotriva securității statului, delapidări și furturi peste 2.500 lei, tîlhării, incendii intenționate, omoruri, luare de mită, infracțiuni ce prezintă un deosebit pericol social, precum și participanții sub orice formă la infracțiunile prevăzute de:

Codul penal: art 184—235 inclusiv; 236 (peste valoarea de 2.500 lei); 251; 258—260 inclusiv; 262; 267—268 inclusiv; 295—298 inclusiv; 325—327 inclusiv; 328—332 inclusiv; 335—336 inclusiv; 353—356 inclusiv; 369—372 inclusiv; 385; 401 al. 3; 419 pct. 2—420 inclusiv; 463—464 inclusiv; 506—506² inclusiv; 524, 525 (comis în mijloace de transport în comun, locuri publice sau aglomerațiuni); 529—534 inclusiv; 536 (dacă prejudiciul în momentul comiterii infracțiunii depășește valoarea de 2.500 lei); 536²—536³ (comis asupra mijloacelor de comunicație și transmisiuni).

Codul justiției militare: art. 472—477 inclusiv; 479 (dacă prejudiciul în momentul comiterii infracțiunii depășește valoarea de 2.500 lei); 480; 483—484 inclusiv; 507; 537; 511.

Legea 291/1947 cu modificările ulterioare; Legea 16/1949 cu modificările ulterioare; Legea 9/1950 și Decretul 163/1950.

Art. 7. — Ministerul Justiției va întocmi și înainta Consiliului de Miniștri propuneri cu privire la reexaminarea legislației penale a Republicii Populare Romîne în vederea înlocuirii răspunderii penale pentru infracțiunile ce nu prezintă un deosebit pericol social, cu măsuri administrative sau disciplinare.

Din experiența școlii sovietice

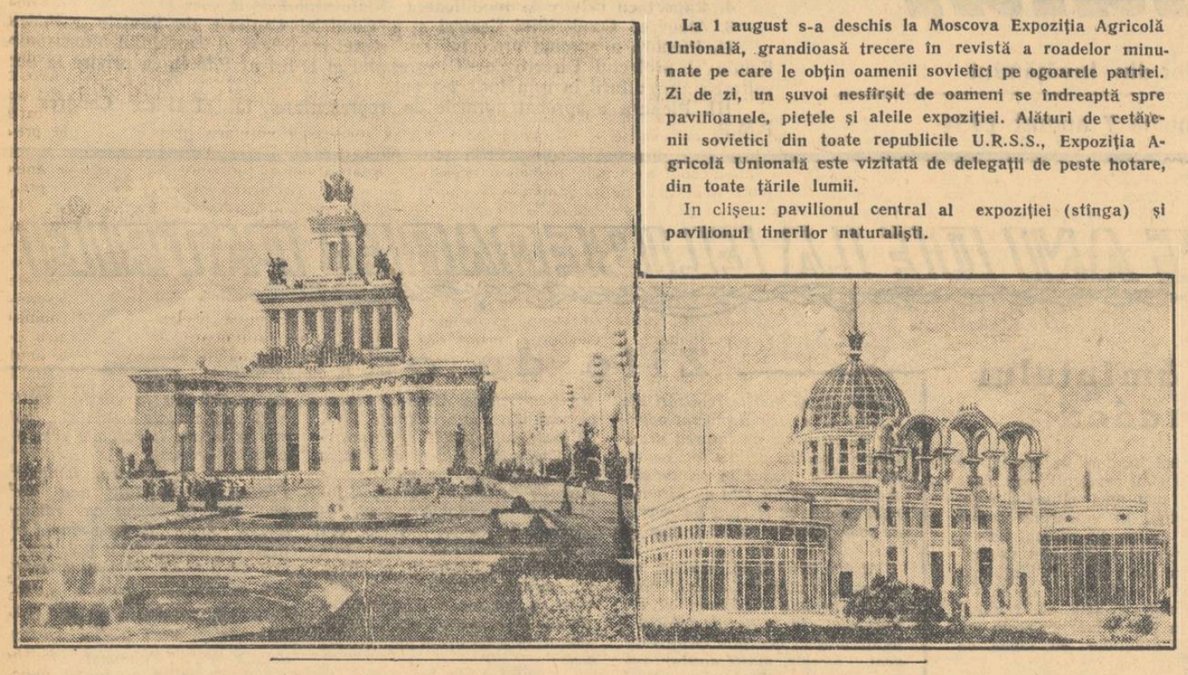

La 1 august s-a deschis la Moscova Expoziția Agricolă Unională, grandioasă trecere în revistă a roadelor minunate pe care le obțin oamenii sovietici pe ogoarele patriei. Zi de zi, un șuvoi nesfîrșit de oameni se îndreaptă spre pavilioanele, piețele și aleile expoziției. Alături de cetățenii sovietici din toate republicile U.R.S.S., Expoziția Agricolă Unională este vizitată de delegații de peste hotare, din toate țările lumii.

In clișeu: **pavilionul central al expoziției (stînga) și pavilionul tinerilor naturaliști.**

Realizări în predarea chimiei

Aranjamentul încăperii cabinetului în care erau examinați absolvenții școlii nr. 331 din Leningrad vorbea despre noul conținut al predării chimiei. Pe pereți erau atîrnate schemele producțiilor chimice moderne de acid sulfuric, acid clorhidric, acid azotic, de superfosfat, schemele de sinteză a amoniacului, de gazificare a combustibilului, de producție a fontei, oțelului, aluminiului, bine și frumos executate de elevi pe carton și încămate.

Elevii au amenajat și cîteva standuri. In unul din ele, intitulat „Topirea electrică", este arătată tehnologia fabricării oțelului și aliajelor neferoase, sînt desemnate două cuptoare — unul cu arc electric și unul cu inducție, sînt montate sub sticlă mostre de amestecuri de topire pentru oțel și aliaje neferoase, mostre de oțeluri, alamă, bronz.

In alte standuri este reprezentată prin scheme, desene, fotografii, tehnologia procesului de electroliză în industrie, de fabricare a săpunului și glicerinei. In vitrina „Chimia și industria chimică" sînt expuse cărți speciale de popularizare a științei, revistele „Tehnica-molodeji" „Znanie-sila", „Uspehi himii" („Tehnica tineretului", „Știința e putere", „Succesele chimiei").

Toate acestea dovedesc atenția profesorului și a elevilor pentru studiul chimiei. Același lucru s-a putut vedea și cu prilejul examenelor.

Absolvenții știau să arate fazele principale ale producțiilor chimice, să explice construcția și funcționarea aparatelor. In unele cazuri elevii își sprijineau răspunsurile pe observațiile proprii din timpul excursiilor în producție — în altele pe tabele și scheme, iar în altele demonstrau funcționarea aparatelor și instalațiilor pentru obținerea sodei prin procedeul utilizării amoniacului, a acidului sulfuric prin procedeul contactului și prin procedeul camerelor de plumb, funcționarea aparatului pentru fabricarea sintetică a acidului clorhidric.

In răspunsurile lor elevii indicau principiile științifice comune pentru cele mai importante producții chimice.

Era îmbucurător și faptul că la examene elevii rezolvau liber problemele practice, recunoșteau substanțele chimice, cercetau proprietățile lor, preparau soluții cu diferite grade de concentrare. Ei au dovedit priceperea de a manipula acizii și bazele, de a folosi aparatele și vasele de măsurat, cîntarul, de a executa rapid operațiunile chimice ca: încălzirea, dizolvarea, evaporarea, colectarea gazelor.

Examenele au arătat că profesoara de chimie, Alexandra Evgrafovna Silnicova, a depus multă muncă pentru a lega predarea chimiei cu producția, pentru a-i înarma pe elevi cu cunoașterea bazelor și principiilor științifice, cu priceperea de a aplica legile chimice în practică.

Școala nr. 331 este înconjurată de uzine și în sistemul de muncă al profesoarei au intrat excursiile în producție, strîns legate de materia din programă. Elevii din clasa a VIII-a, studiind tema „Fabricarea și folosirea oxigenului" au vizitat o stațiune de oxigen. La Uzina chimică „Nevski", ei au văzut cum se produce acidul sulfuric. Elevii din clasa a X-a cînd au studiat tema „Fabricarea săpunului și a glicerinei", au făcut o excursie la fabrica de săpun.

In anul expirat, Alexandra Evgrafovna, împreună cu profesorii de fizică au organizat excursii complexe — cu clasele a IX-a la fabrica de bioxid de carbon, cu tema „Fabricarea gheții uscate"; cu clasele a X-a — la uzina „Economaizer" cu tema „Electroliza în industria și producția de aliaje neferoase" și la uzina de mașini „Lenin" cu tema „Fabricarea oțelului".

Profesorii de chimie, fizică și biologie au organizat o excursie comună cu elevii de clasa a IX-a în sovhozul „Crasnii Octiabr". Elevii au făcut aici cunoștință cu aplicarea practică a biologiei miciuriniste, cu mecanizarea, cu folosirea largă a chimiei în agricultură.

— Excursiile complexe — spunea tovarășa Silnicova, împărtășindu-și experiența la conferința științifico-practică — contribuie la stabilirea legăturii între asemenea obiecte ca fizica, chimia, biologia, dau elevilor o imagine integrală asupra producției.

Fiecare excursie era pregătită în toate amănuntele. Inainte de a-i duce pe elevi la secția de electroliză a uzinei „Economaizer", profesorii au mers singuri acolo, au stabilit conform programei, ce deprinderi și cunoștințe pot dobîndi elevii, ce scheițe, scheme, desene pot face, ce colecții și obiecte pentru expoziție pot strînge. Impreună cu șeful secției au elaborat planul excursiei.

Materialele excursiilor erau folosite pe larg la lecții și în activitățile din afara clasei. După excursii se organizau seri tematice, expoziții. Elevii din clasa a X-a, după ce au vizitat uzinele „Lenin" și „Economaizer" au organizat o seară științifică cu tema „Fabricarea oțelului și a aliajelor neferoase". In cursul pregătirilor pentru această seară elevii au folosit materialele excursiei și literatura de popularizare a științei, au alcătuit o cartotecă cu cărți și articole din reviste consacrate chimiei și celor mai importante producții chimice. S-a organizat o mare expoziție. Elevii claselor superioare au confecționat o hartă electrificată a zăcămintelor de minereuri și a marilor centre industriale din țară, au montat standuri și panouri despre: „Fabricarea oțelului și aliajelor neferoase", și „Metalurgia modernă". au executat tabele cu „Furnalul electric". „Cuptorul Siemens-Martin", „Cuptoarele electrice cu arc și cu inducție", „Curbele de topire a aliajelor". A fost redactat buletinul „Metalurgiștii ruși".

In cursul programului serii elevii au prezentat referatele: „Istoria și dezvoltarea metalurgiei în țara noastră", „Fabricarea oțelului", „Cuptoarele electrice moderne". S-au demonstrat experiențe, s-au vizionat filme.

Elevii claselor a IX-a și a X-a au văzut în sovhozul „Octiabr" cît de intens sînt folosite în agricultură realizările chimiei sovietice, iar la lecții și în cercurile de chimie ei s-au ocupat cu recunoașterea îngrășămintelor chimice, cu analiza simplă a structurii solurilor și a compoziției laptelui.

— In noul an școlar — spune Alexandra Evgrafovna — cu ajutorul celor ce ne patronează, vreau să apropii și mai mult predarea chimiei de producție și sînt încredințată că vom reuși să organizăm în timpul liber cu elevii din clasa a X-a un seminar practic permanent în laboratorul uzinei. Conducătorii uzinei și ai laboratorului, fără îndoială, ne vor veni în ajutor.

Profesoara are și alte multe intenții bune. Ea a hotărît să-i strîngă în toamnă pe toți absolvenții care vor pleca să lucreze în uzine chimice, să stea de vorbă cu ei asupra cunoștințelor dobîndite în școală, asupra lipsurilor ce le simt ei în cunoștințele și deprinderile lor.

Alexandra Evgrafovna va avea cu cine sta de vorbă despre toate acestea. Elevii școlii nr. 331 iubesc și cunosc chimia, și mulți din ei intenționează să lucreze în industria chimică.

S. NEGHINSCKI

(Din „Ucitelskaia gazeta")

230.000 de tineri specialiști

In acest an școlile superioare sovietice au dat patriei lor 230.000 de tineri specialiști cu înaltă calificare. Această cifră depășește cu mult numărul absolvenților din anul trecut.

Repartizarea tinerilor specialiști s-a și terminat. In curînd ei vor merge să muncească în fabrici, uzine, la căile ferate, pe șantierele de construcție ale celui de al cincilea cincinal, în colhozuri și S.M.T., în spitale, școli și alte întreprinderi și instituții din țară.

Dintre absolvenții școlilor superioare peste 53.000 au obținut diplome de ingineri-mecanici-tehnologi, constructori, specialiști în domeniul utilajului întreprinderilor industriei ușoare și alimentare, ingineri-constructori.

In acest an școlile superioare au dat un număr mult mai mare de ingineri pentru industria materialelor de construcție decît în anul trecut. Pregătirea unor astfel de specialiști se va lărgi încă în anii următori.

Agricultura U.R.S.S. va primi un mare detașament de tineri specialiști. Școlile agricole superioare au dat anul acesta peste 18.000 de agronomi, zootehnicieni, mecanizatori ai agriculturii pentru colhozuri, S.M.T. și sovhozuri. Mulți tineri și tinere care au terminat școlile superioare, și-au exprimat dorința de a pleca la muncă în Altai, Siberia, Kazahstan și în alte regiuni pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite.

Cu fiecare an sporește în U.R.S.S. nevoia de cadre pentru școlile de cultură generală. In U.R.S.S. se realizează pretutindeni învățămîntul gratuit de 7 ani. In capitalele republicilor unionale, în centrele regionale și de ținut se realizează învățămîntul mediu general. In acest an institutele și școlile pedagogice au dat 53.000 de tineri absolvenți hotărîți să-și consacre viața muncii nobile și pline de cinste de educare a generațiilor noi ale țării.

Peste 17.000 de tineri specialiști au terminat studiile în universități. Multe universități ca cele din Ujgorod, Kișinău, Așhabad, Frunze și alte orașe, au fost înființate după Marele Război pentru Apărarea Patriei. In prezent toate republicile sovietice (chiar și cele care nu aveau nici o școală superioară) își au universitățile lor, unde se predă în limbile naționale.

In U.R.S.S. a căpătat o largă dezvoltare învățămîntul fără frecvență. Din numărul absolvenților școlilor superioare din acest an 57.000 de persoane au urmat cursurile școlilor superioare fără a ieși din producție. Invățămîntul superior, fără frecvență are scopul de a pregăti specialiști de înaltă calificare mai ales dintre persoanele care au experiență practică de muncă în producție și sînt pregătite pentru însușirea cursului școlii superioare. In U.R.S.S. există peste 20 de institute fără frecvență, sute de secții fără frecvență pe lîngă școlile superioare, multe puncte de consultații didactice, unde pentru studenții cursurilor fără frecvență se țin prelegeri din diferite ramuri ale cunoștințelor, se dau consultații, se organizează lecții practice și de laborator.

In anul trecut, la Moscova, s-a înființat Institutul unional fără frecvență care va pregăti specialiști pentru industria alimentară. Institutul unional de comerț sovietic va primi în acest an cu 500 studenți mai mult decît în anul încheiat.

In prezent peste o jumătate de milion de cetățeni sovietici studiază în școlile superioare lucrînd în același timp și în producție.

Acum școlile superioare sovietice se pregătesc pentru primirea unui nou contingent de studenți, care va depăși aproape de două ori numărul tinerilor specialiști care au absolvit cursurile școlilor superioare în anul curent. In anul I al institutelor, universităților și academiilor din Uniunea Sovietică vor fi primiți 440.000 de tineri și tinere — cu 25% mai mult decît în anul trecut.

Dezvoltarea învățămîntului superior în U.R.S.S. este unul din indicii cei mai grăitori ai succeselor muncii pașnice creatoare a oamenilor sovietici, ai mersului lor cu succes pe drumul spre societatea comunistă.

Vara pe lotul școlar

Lotul școlii medii nr. 18 din orașul Pavlovski Posad, regiunea Moscova, este un laborator viu. Pe o suprafață de două hectare și jumătate crește o livadă de pomi fructiferi (meri, peri, pruni, vișini, viță de vie), o grădină cu tot felul de legume, o grădină de flori, o mică fîneață cu ierburi perene, un ogor însămînțat cu grîu, secară, orz, ovăz golaș, floarea soarelui, soia și alte culturi.

Pe Ludmila Alexandrovna Karzanova o bucură îndeosebi lotul școlar. Ea predă botanica. E greu să găsești un loc mai bun pentru lecțiile practice la acest obiect. Școlarii vin aici în fiecare zi. Inainte lotul se găsea în stăpînirea deplină a tinerilor naturaliști. In vara aceasta au fost antrenați la munca pe lot toți școlarii — de la elevii din clasa I-a pînă la absolvenți. Pentru fiecare s-a găsit o muncă interesantă și atractivă.

Elevii din clasele a V-a și a VI-a unde predă tov. Karzanova, toți ca unul, au răspuns cu o mare bucurie la propunerea de a munci vara pe lotul școlar.

Elevii din clasele elementare cunosc la lecțiile practice tot ceea ce se va studia în clasă, după program, mult mai tîrziu. Incă din toamnă fiecare școlar cunoștea parcela pe care va lucra. In livadă muncesc elevii din clasele superioare. Bazîndu-se pe învățătura lui Miciurin, ei se ocupă de obținerea unor noi varietăți de plante. In grădină și la cîmp lucrează elevii din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a. Fiecare echipă este însărcinată să cultive o anumită plantă legumicinoasă — varză, ceapă, castraveți, cartofi, pătlăgele roșii. Acum experiențele sînt în toi.

Lotul se umple treptat de școlari. Bronzați, cu cravatele roșii pe deasupra maiourilor, ei se răspîndesc veseli prin parcelele lor. Printre primii apare șeful de echipă Slava Jirnov. Echipa lui cultivă cartofi. După ce a salutat-o pe Ludmila Alexandrovna, el își cercetează parcela.

Incepe să se apropie copiii cu sapele pe spate.

— Să mușuroiți cu mare grijă! — îi previne Jirnov.

Slava Jirnov este un șef de echipă exigent. Echipa lui cultivă cartofi al doilea an. Anul trecut tinerii naturaliști au obținut de pe parcela lor cîte 1000 chintale de cartofi la hectar. In acest an ei vrea să obțină o recoltă și mai bogată. Incă în timpul iernii, sub îndrumarea Ludmilei Alexandrovna, experiența a fost pregătită minuțios din punct de vedere teoretic. Elevii au cercetat literatură de specialitate, au efectuat tarovizarea cartofilor. Sădirea cartofilor s-a făcut prin metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Alături se află o parcelă cu morcovi. Aici muncește echipa condusă de Valea Nichitina. De multă vreme, Valea se ocupă cu cultura de morcovi. Ea lucrează în mod creator, face multe experiențe. In anul trecut a obținut o recoltă de 1.100 chintale la hectar.

Atît Jirnov cît și Nichitina sînt participanți la Expoziția Agricolă Unională. Impreună cu ei participă la expoziție încă 14 elevi de la școala medie din Pavlovski-Posad.

Elevii, împreună cu Ludmila Alexandrovna, adeseori vizitează colhozurile din vecinătate. Pe micul lot școlar nu se aplică aproape deloc tehnica modernă, iar copiii vor neapărat s-o cunoască. In colhozuri și S.M.T. ei au această posibilitate. Vizitarea colhozurilor uneori se prelungește mai multe zile, și școlarii urmăresc cu multă atenție cum funcționează tractoarele, semănătoarele, cositoarele, batozele, combinele și alte mașini agricole. Pentru ei, mecanicii S.M.T., agronomii și președinții de colhozuri organizează discuții, demonstrînd în fața lor cum se aplică regulile agrotehnice și cum se folosesc mașinile agricole.

Școlarii dau colhozurilor ajutor pe măsura puterilor lor. In colhozul „Hrușciov" ei repică răsadurile, altoiesc în ochi merii. Pentru colhozul „1 Mai" în acest an ei au pregătit multe ghivece nutritive.

Munca de vară pe lotul școlar constituie încheierea practică a anului școlar și în același timp pregătirea pentru noul an școlar. In timpul verii și al toamnei, Ludmila Alexandrovna va alcătui cu copiii un ierbar cu toate cerealele și rădăcinoasele, va face preparate de legume și fructe. In cabinetul biologic pe fiecare masă se va afla material didactic pregătit de elevi.

A. REZNIKOV

(Din „Ucitelskaia gazeta")

In întîmpinarea consfătuirilor din August

După încheierea anului școlar secția de învățămînt a raionului Tbilisi, ținutul Krasnodar, a organizat o consfătuire a cadrelor didactice de la clasele I—IV-a și V—X-a. La consfătuire au fost analizate rezultatele examenelor, au fost scoase în evidență greșelile tipice făcute de elevi în lucrările scrise. Prin exemple concrete s-au arătat cauzele care au determinat succesele și lipsurile în instruirea elevilor.

Invățătoarea M. G. Demianovskaia predînd concomitent la două clase a îmbinat în mod priceput munca instructiv-educativă, activitatea cu pionierii și legătura cu părinții elevilor. Pentru buna instruire a copiilor, ea îndeplinea cu exactitate programele, se pregătea bine pentru toate lecțiile, dădea atenția cuvenită lecțiilor de cultură fizică, de cînt și desen. Tovarășa Demianovskaia muncește mult pentru ridicarea nivelului său ideologico-politic. Ea este studentă în anul III la cursurile fără frecvență ale facultății de biologie.

S-a constatat că au un nivel scăzut la învățătură îndeosebi elevii învățătorilor și profesorilor care au lucrat prea puțin pentru ridicarea nivelului lor ideologic-politic și profesional, care nu se pregăteau cum trebuie pentru lecții, nu îndeplineau întocmai cerințele programelor cu privire la lucrările practice, la organizarea de excursii și observații cu elevii.

Inainte de a pleca în concediu, fiecare pedagog, ținînd seama de problemele discutate și după ce s-a sfătuit cu conducătorii școlii și organele cabinetului pedagogic raional, și-a întocmit un plan de pregătire personală pentru noul an școlar. Unii dintre pedagogi au fost sfătuiți să meargă în oraș să viziteze muzee, stațiuni de tineri naturaliști, întreprinderi, uzine, sovhozuri, S.M.T. Profesorii de biologie au hotărît să-și însușească deprinderi practice de muncă pe lotul școlar de experiență, să altoiască în ochi pomii, să îngrijească plantele roditoare.

Secția de învățămînt raională a convocat pe conducătorii școlilor și le-a dat instrucțiuni cu privire la felul cum trebuie să se pregătească pentru consfătuirea din august. S-a recomandat fiecărei școli să-și alcătuiască planul anual de muncă instructiv-educativă. Au fost desemnați conducătorii de secții și referenții.

La jumătatea lunii august, noi vom organiza seminarii de o zi, pe obiecte, cu cadrele didactice, în care vom verifica ce au îndeplinit ele în vederea pregătirii pentru noul an școlar, vom lămuri ce neajunsuri au în planificarea materiei de învățămînt.

Toate acestea vor asigura o participare activă a cadrelor didactice la lucrările consfătuirii din august.

A. COJIN

Șeful cabinetului pedagogic raional

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Dezvoltarea învățămîntului superior în Republica Populară Română

Prof. univ. N. DINULESCU
prim locțiitor
al ministrului învățămîntului

Una din preocupările centrale ale partidului și ale guvernului Republicii Populare Române a fost crearea unui învățămînt superior legat de nevoile construirii socialismului, învățămînt care să pregătească pentru toate sectoarele de activitate cadre cu o înaltă calificare.

In Romînia burghezo-moșierească, scopul producției fiind obținerea profitului maxim de către capitalul autohton și străin nu se putea vorbi de un învățămînt superior științific, pus în slujba poporului, ci de un învățămînt rupt de viața și de nevoile poporului muncitor, abstract și așezat pe temelii idealiste, metafizice. Instituțiile de învățămînt superior erau puține la număr și structura lor oglindea caracterul anarhic al economiei capitaliste. Lipseau institute și facultăți care să pregătească cadre pentru sectoare importante ale economiei. Nu existau, de pildă, institute sau facultăți care să dea specialiști pentru industria petrolului, cărbunelui, pentru ameliorarea solului, pentru prelucrarea pe baze științifice a produselor alimentare. In schimb, erau aglomerate facultățile de drept și de litere. Tendința claselor exploatatoare de la conducere era aceea de a crește nu specialiști, ci oameni cu o spoială de cultură, care să poată fi folosiți în vederea asigurării intereselor lor strîmte. Obținerea unei diplome era mai mult o problemă de „modă".

Reforma învățămîntului din anul 1948 a pus învățămîntul superior din țara noastră în concordanță cu cerințele dezvoltării economiei și culturii, cu nevoia de a pregăti cadre de specialiști cu o înaltă calificare tehnico-științifică și a educa tineretul nostru în spiritul luptei dîrze pentru fericirea poporului. De aceea, așa cum arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej „Reforma învățămîntului marchează hotarul între școala veche, burgheză și școala nouă, a regimului de democrație populară".

Cifrele scot cu limpezime la lumină grija statului nostru pentru dezvoltarea învățămîntului. De unde în anul 1938 existau în total 16 instituții de învățămînt superior cu 41 de facultăți, astăzi avem 51 de institute cu 155 facultăți și 222 de secții pentru specializare. Din numărul total al studenților în anul 1938, abia 9,2% urmau cursurile institutelor tehnice, 3,9% ale institutelor agronomice; în schimb 28,80% din studenți erau înscriși la facultatea de drept și 41,50% la facultatea de litere. Astăzi, numărul facultăților în care se pregătesc ingineri a crescut de 5 ori față de anul 1940, iar al celor care pregătesc specialiști pentru agricultură de 3,2 ori. Numărul facultăților din universități a crescut de 4,5 ori față de anul 1940.

Datorită dezvoltării pe care a luat-o economia noastră națională, la noi s-a simțit foarte puternic nevoia de cadre de economiști cu o calificare superioară. Asemenea cadre se pregătesc în institutele de științe economice și planificare, care n-au existat și nici nu puteau să existe în trecut, cînd în economia țării domneau haosul și anarhia.

Ca o însemnată realizare a regimului de democrație populară, trebuie considerată și înființarea Institutului pedagogic „Maxim Gorki" din București, care pregătește cadre specializate în limba și literatura rusă.

Aplicînd învățătura leninist-stalinistă în rezolvarea problemei naționale, regimul nostru de democrație populară a creat în același timp minorităților naționale largi posibilități pentru a-și dezvolta cultura în limba maternă. S-au înființat în acest scop 16 facultăți cu limba de predare maghiară în centrele Cluj și Tîrgu Mureș.

Pentru a pregăti cadrele necesare tuturor ramurilor de activitate, paralel cu asigurarea unui profil corespunzător, în fața Ministerului Invățămîntului și a tuturor instituțiilor de învățămînt superior a stat sarcina asigurării unui înalt conținut științific și a unei orientări juste a procesului de învățămînt. Bogata experiență a învățămîntului sovietic a constituit ajutorul de bază în această direcție.

O serie de decrete și de hotărîri ale guvernului au venit să reglementeze diversele și multiplele aspecte ale activității institutelor, creînd baza legală necesară dezvoltării învățămîntului superior. Printre cele mai importante decrete și hotărîri menționăm: Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind introducerea normelor de muncă și salarizarea pe funcțiuni pentru personalul didactic; Hotărîrea privind încadrarea cu personal didactic a funcțiilor în învățămîntul superior; Hotărîrea privind organizarea, îndrumarea și controlul activității de cercetare științifică; Hotărîrea privind organizarea și îndrumarea aspiranturii; Hotărîrea privind aprobarea Statutului tip al instituțiilor de învățămînt superior; Decretul privind acordarea titlurilor și a gradelor didactice etc.

Anul universitar 1952/953 a fost anul în care s-au pus temeliile legislației învățămîntului superior de tip nou din țara noastră. Statutul de tip nou al instituțiilor de învățămînt superior este un document de mare importanță politică, care reglementează întreaga viață a școlii noastre superioare.

Școala superioară din R.P.R. este nouă atît în ceea ce privește compoziția socială a studenților, cît și metodele de predare și de organizare a procesului de învățămînt. La baza învățămîntului stă un conținut științific, întemeiat pe învățătura marxist-leninistă. Studenții sînt educați în spiritul patriotismului fierbinte și al internaționalismului proletar, în spiritul devotamentului nemărginit față de patria noastră și al dragostei față de Uniunea Sovietică.

Punîndu-se capăt anarhiei ce exista în învățămîntul superior burghez, în anul școlar 1949/1950, au fost introduse pentru prima oară planuri unitare de învățămînt care au asigurat un caracter unitar și o repartizare judicioasă a disciplinelor în școala superioară. Studiul bazelor marxism-leninismului și al economiei politice dă viitorilor specialiști un sprijin neprecupețit pentru orientarea științifică de specialitate, pentru combaterea fără cruțare a manifestărilor reacționare în știință, a cosmopolitismului și obiectivismului, arme ale ideologiei reacționare imperialiste. Hotărîrea C.C. al P.M.R. în legătură cu îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale a determinat ridicarea la un nivel mai înalt a predării marxism-leninismului în învățămîntul superior.

In planurile de învățămînt ale tuturor facultăților s-a introdus limba rusă, fapt primit cu bucurie de masa de studenți care doresc să-și poată îmbogăți continuu cunoștințele, să învețe permanent din înaintata știință sovietică. Insușirea limbii ruse, limba genialilor conducători ai proletariatului, Lenin și Stalin, limba constructorilor comunismului, a luat un mare avînt datorită dorinței pe care o arată tot mai puternic cadrele noastre, poporul nostru muncitor de a studia nemijlocit bogata și valoroasa experiență sovietică, de a cunoaște tezaurul științei și literaturii sovietice.

Planurile de învățămînt, ținînd seama de specificul fiecărei facultăți, prevăd obligativitatea efectuării de către studenți a practicii pregătitoare și a practicii în producție. In acest scop, ei sînt îndrumați spre uzinele și fabricile cele mai bine utilate, unde fac cunoștință cu aparatura nouă, cu metodele înaintate de muncă, unde își completează cunoștințele și își însușesc deprinderi practice de muncă. O serie de institute, cum ar fi de exemplu Institutul de petrol și gaze din București, Institutul politehnic din Timișoara, Institutul de mecanică din Orașul Stalin etc., au organizat pentru studenți și pentru cadrele didactice conferințe ale fruntașilor în muncă, dîndu-le astfel prilejul să cunoască metodele înaintate de muncă la care au ajuns fruntașii în producție pe baza însușirii metodelor sovietice de muncă și prin folosirea propriei lor experiențe. In felul acesta, facultățile țin legătura cu întreprinderile, sînt la curent cu viața, cu tot ceea ce aduce nou și bun experiența, munca de fiecare zi.

A crescut considerabil importanța instructiv-educativă a colocviilor și a examenelor. Faptul că examenele și colocviile prevăzute în planurile de învățămînt sînt obligatorii pe sesiuni pentru studenți, are o însemnătate deosebită pentru desfășurarea muncii în mod organizat și sistematic. Colocviile sînt un mijloc de control și apreciere a activității individuale depuse în timpul semestrului de studenți în studierea bibliografiilor indicate, în executarea lucrărilor de laborator, a lucrărilor practice, a activității depuse în clinici, în seminarii etc. Spre deosebire de trecut, cînd se dădeau prea multe examene, ajungînd uneori la 18—19 examene într-o sesiune, cum era cazul la Institutul politehnic, acum numărul examenelor a fost reglementat. Se dau maximum 6 examene într-o sesiune.

O deosebită grijă s-a acordat elaborării programelor de curs. La baza lor a stat un bogat material sovietic, rod al neprețuitei experiențe a școlii superioare din U.R.S.S. Programele urmăresc să reflecte realizările științei înaintate, să scoată în evidență rolul savanților romîni progresiști, precum și al savanților ruși și sovietici. Pentru a alcătui programe cît mai corespunzătoare scopului urmărit, Ministerul Invățămîntului a organizat discutarea lor în comisiile de specialiști. Contribuția acestora a ridicat mult calitatea programelor de curs.

Tot în vederea îmbunătățirii procesului de învățămînt, Ministerul Invățămîntului a început să se preocupe de elaborarea cursurilor și manualelor unice. Paralel cu aceasta, s-a manifestat grija pentru creșterea nivelului ideologic și științific al lecțiilor și seminariilor, creștere care a devenit un obiectiv important în etapa actuală de dezvoltare a învățămîntului superior în țara noastră.

Ajutorul dat de către partid cadrelor didactice pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste a contribuit mult la ridicarea nivelului ideologic al predării. In școala noastră superioară se duce o susținută luptă împotriva manifestărilor ideologiei vrăjmașe, pentru demascarea ideilor străine cauzei noastre, pentru combaterea cosmopolitismului și obiectivismului.

Pentru a sprijini munca profesională a studenților, mai ales la disciplinele unde nu există încă suficient material bibliografic, au fost editate și litografiate un număr apreciabil de manuale și cursuri. Astfel, în 1952 au fost editate și litografiate 270 de titluri, în anul 1953 — 228 de titluri, iar pentru anul 1954 au fost planificate 550 cursuri și manuale.

De un real ajutor în activitatea profesorilor și studenților sînt traducerile; numai în anul 1952 au fost traduse pentru întreg învățămîntul superior un număr de 57 cursuri și manuale sovietice, în anul 1953. 63 de cursuri și manuale, iar în anul 1954 sînt planificate pentru traducere 76 de cursuri și manuale sovietice.

La dezvoltarea învățămîntului superior a contribuit înlăturarea unor forme vechi de organizare a activității în instituțiile de învățămînt și înlocuirea lor cu forme noi. A fost organizată munca studenților. Ei sînt împărțiți pe grupe, constituind colective stabile, bine închegate, conduse de un responsabil recrutat din rîndul celor mai merituoși și mai disciplinați studenți. Astfel s-a asigurat cunoașterea fiecărui student, a greutăților pe care le întîmpină în muncă și ajutorarea celor slabi la învățătură. Catedrele au fost reorganizate pe baza principiului muncii colective. S-au format astfel colective puternice, care pot să-și desfășoare activitatea didactică și științifică la un nivel înalt.

In activitatea cadrelor didactice din învățămîntul superior, munca de predare și munca științifică nu constituie două sarcini deosebite ci ele se îmbină într-un proces creator unic. Prin regulamentul de cercetare științifică și instrucțiunile bazate pe acest regulament, Ministerul Invățămîntului a creat premizele organizării și desfășurării în mod planificat a activității de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt superior. După exemplul învățămîntului sovietic, în anul școlar 1950/1951, au fost înființate primele cercuri științifice studențești, capabile să educe pe studenți în spiritul muncii de cercetare științifică și să-i obișnuiască cu rezolvarea independentă a problemelor ce li se pun în față. Cadrelor didactice li s-a creat posibilitatea să-și ridice nivelul teoretic și politico-ideologic. Introducerea aspiranturii dă tuturor cadrelor didactice posibilitatea să se specializeze și să facă față cu succes măreței sarcini puse de construirea socialismului în patria noastră.

S-a creat pentru oamenii muncii din producție posibilitatea să-și ridice calificarea prin cursurile fără frecvență înființate pe lîngă principalele institutii de învățămînt superior. Au luat ființă, de asemenea, pe lîngă instituțiile de învățămînt superior și în centrele universitare cercuri de studii menite să îndrumeze pe studenții cursurilor fără frecvență în vederea bunei lor pregătiri.

Pentru dezvoltarea învățămîntului nostru superior este deosebit de prețios ajutorul direct primit din partea Uniunii Sovietice. Eminenți profesori sovietici predau în instituțiile de învățămînt superior din R.P.R. Ei asigură nu numai predarea la un înalt nivel a disciplinei și cursurilor respective, dar și o muncă susținută și de calitate a întregului colectiv de profesori care au prilejul să învețe permanent din experiența pedagogică a celor mai buni profesori sovietici.

Partidul și guvernul nostru asigură fiilor oamenilor muncii condiții materiale din ce în ce mai bune pentru ca ei să poată studia nestingheriți de grija zilei de mîine și să-și însușească temeinic cuceririle științei și tehnicii înaintate, devenind cadre de nădejde ale patriei noastre. In anii puterii populare s-au clădit localuri pentru Institutul pedagogic din Timișoara, Institutul agronomic din Iași, s-a refăcut Universitatea și Politehnica din Iași etc. Se îmbunătățesc neîncetat condițiile de trai ale studenților datorită grijii pe care regimul nostru democrat-popular o poartă viitorilor constructori ai socialismului. S-au construit și amenajat noi cămine și cantine. Statul nostru acordă numeroase burse studenților. Aceasta crează posibilitatea ca cei mai merituoși fii ai oamenilor muncii să poată urma cursurile universitare.

Astăzi, la 10 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul nostru muncitor, făcînd bilanțul succeselor obținute pe baza muncii pline de abnegație dusă sub înțeleapta conducere a Partidului, se poate mîndri cu realizările dobîndite în domeniul învățămîntului superior. Facultățile și institutele de învățămînt superior dau an de an cadre de înaltă calificare, care știu să muncească cu devotament și pricepere pentru continua înflorire a patriei noastre libere.

În preajma consfătuirilor

În raionul Hîrșova, ultima consfătuire raională s-a desfășurat defectuos. Pentru că secția de învățămînt a raionului nu a luat din timp măsurile organizatorice necesare, formarea colectivelor pentru alcătuirea referatelor s-a făcut în pripă cu cîteva zile înainte de consfătuire. Referatele au fost slab întocmite, iar discuțiile nu au analizat în adîncime și cu un ascuțit spirit critic activitatea cadrelor didactice și a secției de învățămînt. Deși la școlile din raion au existat realizări frumoase, totuși nu s-a organizat nici o expoziție care să oglindească aceste realizări.

Învățînd din experiența trecută și dorind să obțină rezultate cît mai bune, secția de învățămînt a raionului Hîrșova a luat măsurile necesare pentru buna desfășurare a viitoarei consfătuiri încă din perioada pregătirii examenelor de sfîrșit de an.

Încă din iunie au fost formate colectivele pentru strîngerea materialului, pentru întocmirea referatelor și aranjarea expoziției. Din aceste colective fac parte cei mai buni învățători și profesori de la școlile din raion, care lucrează sub îndrumarea colectivului de metodiști ai raionului.

Pentru a cunoaște mai bine nivelul de cunoștințe al elevilor, pentru a cunoaște experiențele pozitive, metodiștii colectivului raional au dat în perioada de pregătire a examenelor lucrări de control, a căror studiere le-a dat posibilitatea să tragă însemnate concluzii cu privire la munca desfășurată în acest an școlar. De asemenea, în timpul examenelor, colectivul nostru a urmărit desfășurarea muncii în școli, a cercetat lucrările scrise, a strîns bogate observații de la examenele orale. Tot acest material a fost de un folos real la pregătirea referatelor pentru consfătuire.

Munca de pregătire a viitoarei consfătuiri se simte în întreg raionul. Majoritatea școlilor și-au selecționat materialul didactic pe care-l vor prezenta la expoziția consfătuirii. Școala de 7 ani din comuna Saraiu, de exemplu, va prezenta la expoziție tablouri și scheme ce s-au folosit la lecțiile de gramatică a limbii române, două electromotoare în miniatură, două turbine cu aburi, două sonerii electrice, două telegrafe Morse, — toate confecționate cu elevii. Școala de 7 ani din comuna Topalu va prezenta planul general de muncă al școlii, caiete și lucrări ale elevilor etc. Școala de 7 ani din comuna Casimcea va îmbogăți expoziția cu o colecție de roci, cu o bogată colecție de insecte dăunătoare în agricultură și silvicultură, cu o colecție de semințe diferite și un electromotor.

Cele mai multe școli vor prezenta la expoziție produse agricole obținute pe lotul experimental al școlii și pe loturile individuale ale cadrelor didactice.

Prin amenajarea expoziției de la consfătuire și prin expozițiile pe care le vor organiza în primele zile de școală, cadrele didactice vor să arate țăranilor muncitori folosirea aplicării metodelor agrotehnice.

Încă de pe acum unele colective pedagogice au început să-și precizeze problemele pe care le vor discuta la consfătuire și să aleagă exemplele cu care vor ilustra diferitele aspecte ale acestor probleme.

Un tovarăș de la școala din Topologu, de pildă, va vorbi despre lecțiile demonstrative în mijlocul naturii, iar colectivul școlii din satul Ciobanu va discuta despre problema antrenării părinților în rezolvarea unor probleme materiale ale școlii.

M. IONESCU
șeful secției de învățămînt a raionului Hîrșova

Activitatea studenților în timpul verii

În bazinul carbonifer Schitu-Golești, unul dintre cele mai importante centre miniere de lignit, fac practică în vara aceasta peste 200 de studenți, viitori ingineri minieri.

Studenții Institutului de mine din București și ai Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, îndrumați de profesori și asistenți ai institutelor respective și de colaboratori ai Comitetului geologic, învață pe teren să aplice în practică cunoștințele teoretice. Astfel, cunoștințele căpătate la cursurile de topografie terestră și topografie minieră, la geologie inginerească, precum și la cursul de exploatare a zăcămintelor de cărbuni, devin mai temeinice în urma lucrărilor practice pe teren și în întreprinderile carbonifere.

Munca studenților alături de mineri constituie un prilej pentru un bogat schimb de experiență. Faptul că printre studenții de la Petroșani se află foști muncitori mineri din acest bazin carbonifer, cum este studentul Jiescu, contribuie la succesul în muncă al tuturor studenților, datorită ajutorului pe care-l dau aceștia celorlalți studenți.

Rodnice sînt și întîlnirile între studenți și fruntașii în producție care au vizitat Uniunea Sovietică, precum și consfătuirile cu studenții romîni ai diferitelor institute miniere din U.R.S.S., aflați în vacanță. În felul acesta, viitorii ingineri de mine realizează o strînsă legătură cu practica și-și îmbogățesc pregătirea cu cunoștințe noi asupra succeselor industriei și învățămîntului sovietic, în domeniul specialității lor.

I. G. RADUCU
corespondent

Studenții institutiilor de învățămînt superior din București au la dispoziție, în tot timpul verii, biblioteci, cluburi, terenuri de sport și un șirand special. În clișeu: un grup de studenți la clubul Universității „C. I. Parhon".

Republica Populară Romînă lichidează cu neștiința de carte

Poporul muncitor întîmpină marea sărbătoare de la 23 August, cînd se împlinesc 10 ani de la eliberarea patriei de către glorioasa Armată Sovietică, cu însemnate realizări dobîndite pe frontul revoluției culturale. Una din aceste realizări este alfabetizarea neștiutorilor de carte, ca rezultat al acțiunii susținute dusă an de an, cu însuflețire, în special de către învățători și profesori.

Statul nostru democrat-popular a moștenit de la regimul burghezo-moșieresc o stare de înapoiere economică și culturală. Capitaliștii și moșierii, prin politica lor de asuprire și exploatare, au ținut masele largi ale oamenilor muncii departe de binefacerile științei de carte. Datele statistice ale recensămîntului general al populației din 1930, alcătuit chiar de burghezie, arată că existau în Romînia 4.402.918 neștiutori de carte. Deci 38,2 la sută din populația țării nu știa să scrie și să citească.

În anul 1933, după datele statistice oficiale, cu mult micșorate de burghezie, peste un milion de copii de vîrstă școlară nu puteau frecventa școala din cauza mizeriei și sărăciei, din cauza lipsei de școli, săli de cursuri și învățători. Numărul mare al neștiutorilor de carte creștea astfel, în fiecare an, cu numărul copiilor rămași neșcolarizați.

Din datele statistice ale recensămîntului neștiutorilor de carte din 1930, reiese în mod clar că acolo unde exploatarea burghezo-moșierească a fost mai cumplită, de exemplu, în regiunile București, Craiova, Ploești, Bacău, Hunedoara etc. și numărul neștiutorilor de carte era mai mare. E suficient să arătăm că în comuna Segarcea din regiunea Craiova, pe fostele domenii ale coroanei, locuitorii comunei trăiau în bordeie făcute din pămînt zbătîndu-se într-o neagră mizerie. Recensămîntul neștiutorilor de carte efectuat în anul 1948, a arătat că în această comună se găseau peste 3000 de țărani muncitori care nu știau să scrie și să citească.

Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și cucerirea puterii de stat de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, au făcut să apună pentru totdeauna vremurile de cruntă exploatare și asuprire. Școala, care altă dată era un privilegiu de clasă al exploatatorilor, a devenit astăzi un bun al întregului popor muncitor.

Dezvoltarea mereu crescîndă a industriei, transformarea socialistă a agriculturii, participarea tot mai largă a oamenilor muncii la conducerea politico-administrativă a țării — cere din ce în ce mai mulți oameni culți și instruiți. Crește tot mai mult necesitatea ca fiecare om al muncii să știe să scrie și să citească.

În acest scop, statul democrat-popular a pornit cu hotărîre acțiunea de lichidare a analfabetismului. Încă din 1945 au fost chemate la rezolvarea acestei sarcini patriotice toate instituțiile centrale, organele puterii de stat, organizațiile de masă și, îndeosebi, cadrele didactice din școlile de toate gradele.

Astfel, numai în anul școlar 1947—1948, primul an după alungarea monarhiei de la putere — au funcționat 9669 cursuri de alfabetizare, frecventate de 325.657 neștiutori de carte. La aceste cursuri au fost antrenați 26.473 învățători, profesori și educatoare, precum și alți instructori voluntari din afara învățămîntului.

După efectuarea reformei învățămîntului din 1948, acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte a luat un puternic avînt. În anul școlar 1948—1949, au fost cuprinși la cursurile de alfabetizare 581.296 neștiutori de carte, depășindu-se prevederile planului cu 43,3 la sută. În anul școlar 1952—53 au funcționat pe lîngă întreprinderi, uzine, șantiere, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, pe lîngă școlile din orașe și sate, 26.334 cursuri de alfabetizare, care cuprindeau peste 750.000 neștiutori de carte. La această muncă entuziastă, patriotică, au participat 88,334 învățători, profesori, educatoare și instructori voluntari din afara învățămîntului.

O contribuție însemnată a adus în această direcție Uniunea Tineretului Muncitor. De asemenea, sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat, au dat și continuă să dea un sprijin hotărîtor în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Pe lîngă asigurarea condițiilor materiale ca: local, mobilier, lumină, încălzit, manuale și rechizite școlare, numeroși președinți, secretari și deputați au luat parte activă la organizarea și funcționarea cursurilor de alfabetizare.

În lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, cea mai largă contribuție au adus-o cadrele didactice. Astfel, tov. Tamaș Aurelia, de la școala nr. 6 fete din Arad, a alfabetizat singură într-un singur an 65 neștiutori de carte. Rezultate deosebite a obținut în anul școlar 1952—1953 colectivul cadrelor didactice de la școala din comuna Tisa, regiunea Arad, care a învățat carte 129 de analfabeți, în loc de 100, cîți erau prevăzuți în plan.

Mulți învățători ca tovarășii Popescu Eleonora din București, Zaharia Victor din Baia Mare, sau Feher Paraschiva și Molnar Iosif din Regiunea Autonomă Maghiară au primit diplome de onoare pentru succesele deosebite dobîndite pe frontul lichidării neștiinței de carte. Cele peste 1110 premii acordate de către Ministerul Învățămîntului cadrelor didactice care s-au evidențiat în munca școlară și de lichidare a neștiinței de carte, scot în evidență grija pe care o acordă statul nostru democrat-popular acțiunii de culturalizare a maselor.

Ca urmare a acțiunii de lichidare a neștiinței de carte, în țara noastră sînt acum numeroase localități care nu mai au nici un analfabet. În regiunea Baia Mare sînt peste 100 de comune și sate unde neștiința de carte a fost lichidată. În comunele Scornicești, Dranovăț, Izvorul, Ocnele Mari, din regiunea Pitești, ca și în comunele Padina, Cărpinișteа, Sîma, Bălcurești, localități cu sector agricol socialist din regiunea Ploești, neștiința de carte a fost de asemenea de mult lichidată. Localități numeroase, fără neștiutori de carte, întîlnim și în regiunile Stalin, Cluj, Oradea, Arad, Bacău, în Regiunea Autonomă Maghiară.

Acțiunea de lichidare a analfabetismului, după cum era și firesc, a adus schimbări importante în viața foștilor neștiutori de carte. Învățînd să scrie și să citească, mulți oameni ai muncii din întreprinderi s-au înscris în școlile de calificare și în școlile de 7 ani. Mulți dintre cei din mediul sătesc au intrat în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri.

Dragostea de învățătură a oamenilor muncii din patria noastră, dorința lor tot mai vie de a se lumina și de a deveni cadre cît mai folositoare, nu s-au oprit numai la absolvirea cursurilor de alfabetizare. Tot mai mare este astăzi numărul acelora care s-au înscris la școlile medii serale sau urmează cursurile școlilor medii prin învățămîntul fără frecvență. Printre elevii școlii medii serale care funcționează în cadrul combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej" din București se găsesc în clasa a VIII-a numeroși absolvenți ai cursurilor de alfabetizare.

Alți foști neștiutori de carte activează, după absolvirea cursurilor, în cadrul organizațiilor de masă și în instituțiile culturale. Ei fac parte din cercuri de citit, echipe de teatru, din coruri. Această participare la viața culturală dovedește energia creatoare a poporului nostru, energie care este din ce în ce mai mult pusă în valoare.

În acțiunea de lichidare a neștiinței de carte au existat însă și o serie de deficiențe.

Ministerul Învățămîntului nu a reușit să asigure o permanentă legătură cu toate ministerele și organizațiile de masă în problema alfabetizării. Controlul și îndrumarea muncii de alfabetizare, de asemenea, nu s-a făcut în mod sistematic. Organizațiile de masă și unele ministere în ale căror întreprinderi sînt neștiutori de carte nu au sprijinit activ acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Unele sfaturi populare au socotit că lichidarea neștiinței de carte este o sarcină care aparține exclusiv cadrelor didactice.

Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte din țara noastră continuă în prezent cu intensitate sporită.

Sfîrșitul primului nostru plan cincinal va găsi țara noastră fără nici un neștiutor de carte. Vom deveni o țară în care toți oamenii muncii vor fi smulși din negura înapoierii economice și culturale, devenind constructori activi ai orînduirii socialiste, dîrji apărători ai păcii.

V. MUNTEANU

Învățăminte din munca anului școlar trecut

Vom îmbunătăți munca noastră

Analiza muncii anului școlar încheiat ne-a ajutat să tragem importante învățăminte pentru îmbunătățirea activității noastre viitoare.

Am văzut astfel că preocuparea permanentă a întregului colectiv didactic pentru asigurarea unei bune frecvențe și aplicarea măsurilor operative stabilite în această privință a dus la lichidarea absențelor — una dintre condițiile importante pentru desfășurarea procesului de învățămînt. La clasele a IX-a și a XI-a D, unde tovarășele diriginte și colectivul de profesori au început a urmări mai atent această problemă abia în a doua jumătate a anului școlar, frecvența a fost slabă la începutul anului. Tragem deci concluzia că o sarcină a întregului colectiv în noul an este grija pentru asigurarea bunei frecvențe din prima zi de școală și aplicarea măsurilor care au dat roade bune în acest an școlar. Una dintre măsurile care au dus la bune rezultate în combaterea întîrzierii sistematice a elevilor la prima oră de curs, a fost reținerea elevelor întîrziate după ore pentru a întocmi o lucrare de control din lecția zilei. Aplicarea ei a făcut să se pună capăt sistemului de a lipsi de la prima oră de curs pentru care elevele nu-și pregăteau lecția.

Colectivul nostru a acordat o importanță deosebită procesului de învățămînt. La clasele I—IV cunoștințele predate au fost însușite de marea majoritate a elevelor, fapt care a fost verificat prin lucrările periodice de control, prin numărul redus de repetente și amînate și prin rezultatele deosebite obținute la examenul de absolvire a clasei a IV-a. Lucrările scrise, răspunsurile sigure și exacte de la examenul oral sînt dovada unei munci susținute depuse de tovarășa învățătoare. Rezultate deosebit de bune au obținut elevele clasei a I-a B, datorită metodelor folosite în predarea materiei de către tovarășa Agapie Valentina.

Analiza muncii a scos la lumină și lipsuri în activitatea desfășurată la clasele I—IV ajutîndu-ne să înțelegem ce avem de făcut în anul școlar viitor. Colectivul pedagogic a văzut că trebuie să se preocupe mai atent de însușirea unei scrieri corecte și caligrafice, să controleze în mod sistematic caietele elevelor — folosind metoda caietelor duble, să se preocupe mai intens de formarea deprinderii muncii independente a elevelor.

În predarea limbii și literaturii române la clasele V—XI s-au obținut în acest an școlar rezultate mai bune decît în anul școlar precedent. Majoritatea elevelor au primit la examen note bune și foarte bune, iar numărul elevelor aminate la acest obiect este destul de redus.

Am privit cu atenție și asupra lipsurilor pe care le-au scos la iveală examenele. Ele ne-au arătat că în anul școlar viitor colectivul de limba română trebuie să se preocupe mai atent de lectura în afară de clasă a elevelor, să organizeze vizionarea în colectiv a pieselor de teatru prevăzute în programa școlară, să se facă regulat controlul caietelor, să fie îndrumate cu mai multă grijă elevele pentru efectuarea lucrărilor anuale care contribuie la dezvoltarea dragostei pentru literatură și ajută la justa interpretare a operelor literare.

Conducerea școlii va lua măsuri ca experiența bună a tovarășei profesoare Stoianovici Eugenia să fie mai bine cunoscută de întregul colectiv al școlii, organizînd mai multe ore de asistență la clasele la care va lucra.

Elevele claselor la care predă tov. Stoianovici posedă cunoștințe temeinice de limbă, au o mare dragoste pentru citit și duc o activitate susținută în cadrul cercului literar. În predarea gramaticii tovarășa Stoianovici a folosit cu rezultate bune metode variate. Ea a dat de pildă elevelor să scrie mici compuneri în care să folosească noțiunea gramaticală nou predată.

Analiza muncii primelor 2 pătrare ale anului școlar ne-a arătat că, deși colectivul profesorilor de matematică este bine pregătit, rezultatele obținute erau nesatisfăcătoare, un număr mare de elevi avînd note mici. Cercetîndu-se cauzele acestor rezultate s-a luat o serie de măsuri. Astfel s-a stabilit ca elevele să fie lăsate să rezolve problemele și exercițiile fără intervenția profesoarei prin numeroase întrebări ajutătoare; ca teme pentru acasă să se dea exerciții și probleme de tipul celor făcute în clasă și dacă temele prezintă dificultăți să se dea indicații elevelor; la notarea cunoștințelor să se țină seamă de însușirea chestiunilor teoretice, de executarea temei date acasă și de deprinderea de a lucra independent exercițiul sau problema; elevele să fie ascultate mai des, folosindu-se metode variate ca: ascultarea simultană la 2 table, notarea elevei care efectuează problema în bancă înaintea celei de la tablă, teme speciale pentru elevele care au goluri în cunoștințe și organizarea consultațiilor cu grupe de eleve care au aceleași lipsuri în cunoștințe. Aceste măsuri au ridicat mult nivelul de pregătire a elevelor în a doua jumătate a anului. Le vom aplica și de aci înainte în munca noastră.

În predarea științelor naturale, ne-am mulțumit să obținem succese mici și anume răspunsuri bune din partea elevelor, vizite la muzee, la Institutul de Agronomie, lucrări practice în cadrul colțului viu etc.

Deși am cunoscut sarcina ce-i revine școlii în legătură cu ridicarea agriculturii, în calitate de conducătoare a școlii nu m-am interesat să obțin un lot școlar care să fie lucrat de elevele școlii sub conducerea profesoarelor de științe naturale. Aceasta a avut urmări serioase în pregătirea elevelor noastre. Am și luat măsuri pentru ca în anul școlar viitor elevele noastre să poată desfășura activitate practică pe lotul școlar.

În realizarea unei bune discipline în școala noastră ne-a fost de mare ajutor materialul documentar sovietic. Pe baza lui am putut lua măsuri eficiente în școală: introducerea regulamentului de ordine interioară, organizarea serviciului pe școală, plenarele pe școală cu elevele, ședințele cu părinții și elevele, convorbiri individuale ale conducerii școlii cu elevele, aplicarea unor sancțiuni gradate și a recompenselor precum și discutarea problemelor de disciplină în cadrul orei diriginților. Serviciul pe școală al unei clase a dat bune rezultate.

Din munca anului încheiat am tras multe alte învățăminte. Vom căuta să le aplicăm în activitatea viitorului an pe care-l pregătim și în care sîntem hotărîți să obținem rezultate mai bune.

D. GOLDHAMER
Directoarea școlii medii nr. 4 de fete București

A apărut:

„Enseignants du Monde"

Nr. 12 — 1954

De curînd a apărut „Enseignants du Monde", nr. 12—1954, publicație internațională sindicală și pedagogică.

Revista publică printre altele: „Munca cu masele", „Despre educația democrată" de P. Delanoue, „În legătură cu charta educatorilor", „Cîteva aspecte ale luptei învățătorilor francezi", „Profesorii universitari din India se organizează" de Asha-Ram, „Lupte în India", „Salariile învățătorilor spanioli", „Învățămîntul profesional în Cehoslovacia", „Apelul Conferinței Sindicale Europene" etc.

RECENZIE

Culegerile de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasele I-a și a II-a

Este bine cunoscută importanța pe care o are manualul în munca de predare și de însușire a cunoștințelor. Un manual cu un conținut potrivit puterii de înțelegere a elevilor, cu materia tratată gradat, cu un conținut științific, redat într-o formă cît mai accesibilă și mai plăcută, devine un prețios ajutor în munca elevilor și a învățătorului.

An de an, Ministerul Învățămîntului, prin Editura de Stat didactică și pedagogică, elaborează și tipărește din ce în ce mai multe manuale pentru elevii școlilor noastre. Printre cele ce vor fi folosite în anul școlar 1954—1955, sînt și culegerile de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasele I-a, a II-a, a III-a și a IV-a elementară.

În cele ce urmează, voi căuta să vorbesc pe scurt despre primele două culegeri.

Culegerea de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasa I-a elementară este un manual prețuit mult de învățători pentru conținutul pe care îl are. Această culegere cuprinde următoarele părți: prima zece, a doua zece, prima sută, repetiție. În prima parte („Prima zece"), culegerea prezintă un bogat și variat material ilustrat, cu ajutorul căruia elevii fac cunoștință cu noțiunea de cifră, de număr, cu conținutul fiecărui număr. Elevii capătă noțiunea de număr ca și deprinderea de a scrie cifra corespunzătoare cu ușurință, deoarece semnul fiecărui număr nu este prezentat în mod abstract, ci legat de conținutul respectiv al numărului, prin imaginile obiectelor ce sînt reprezentate pe fiecare pagină a culegerii și care corespund ca număr cu numărul și cifra de predat sau cu operația ce trebuie făcută.

Exercițiile din culegerea pentru clasa I-a sînt date într-o gradație potrivită, iar problemele sînt destul de concrete. Unele probleme, în locul datelor, au reprezentate diferite obiecte ca: penițe, creioane, caiete, fructe etc.

Către sfîrșitul primei părți („Prima zece"), datele problemelor sub formă de reprezentări ale obiectelor dispar treptat, iar acestea sînt înlocuite prin cifre.

Totodată, către sfîrșitul părții întîia, se dă noțiunea de „metru" fără definiție, diferite exerciții pentru confecționarea metrului din diferite materiale și cîteva probleme practice, ca măsurarea lungimii unui perete, a unei săli de clasă, a unei bănci etc.

În partea a doua (adică „A doua zece") culegerea cuprinde o serie de exerciții și probleme de adunare și scădere, unul din numere fiind zece. Elevii se obișnuiesc să scrie numere formate din două cifre, precizîndu-și, totodată, locul zecilor și locul unităților. Și în această parte problemele au un conținut destul de variat luat din mediul înconjurător al elevului.

Către sfîrșitul părții a doua, culegerea dă noțiunile de „kilogram" și de „litru". Urmează apoi un număr nu prea mare de probleme aplicative prin care elevii sînt puși să cîntărească diferite obiecte sau materiale cunoscute de ei ca: sare, făină, nisip, cereale, pietre etc., să măsoare cu litrul apă, lapte, ulei etc. Aceste probleme le dau elevilor posibilitatea să-și precizeze în minte ce cantitate din materialul cîntărit îi corespunde unei greutăți de 1 kg. și cîtă apă, ulei etc. intră într-un litru, ce măsurăm noi cu kilogramul și ce măsurăm cu litrul.

Tot în partea a doua, culegerea cuprinde exerciții și probleme pentru înmulțirea și împărțirea numerelor în cercul 1—20. Culegerea prevede pentru clasa I-a împărțirea fără rest — adică împărțirea exactă. Exercițiile și problemele existente în culegere, privind aceste operații, dau învățătorului posibilitatea să-și aleagă pe acelea care i se par mai potrivite cu situația concretă a clasei sale. Aceste exerciții și probleme sînt mai complexe decît cele din prima parte, cuprinzînd două și chiar trei operații.

La sfîrșitul primei părți și al părții a doua culegerea mai conține un număr, ce e drept, foarte mic, de probleme distractive, care dispun mult pe elevi și fac plăcută ora de aritmetică.

Partea a treia a culegerii („Prima sută") cuprinde formarea și scrierea numerelor de la 20 pînă la 100, precum și cele patru operații aritmetice cu zeci întregi.

Tot în partea a treia culegerea prezintă un metru divizat în centimetri, precum și exerciții pentru confecționarea din diferite materiale a unui metru divizat în cm. Se precizează că m. are 100 cm. și se dau probleme practice de măsurare a diferitelor obiecte în cm.

Exercițiile și problemele cuprinse în partea a treia sînt destul de numeroase, variate, conținutul problemelor fiind pe înțelesul elevilor și luat din diferite domenii de activitate ca: viața de școlar, agricultura, industria, comerțul de stat și cooperatist etc.

Către sfîrșitul acestei părți li se dă elevilor și noțiunea de timp, precizîndu-se că o zi are 24 ore. Elevii sînt deprinși cu citirea ceasului.

Partea a patra a culegerii o formează „Repetiția materiei" compusă din exerciții și probleme cu două și trei operații de la 1 pînă la 100.

Aici, problemele sînt mai complexe, iar elevii aplică prin rezolvarea lor cele învățate despre metru și centimetru, despre kilogram, despre litru, despre lei și bani, probleme cu măsuri de timp și anume: oră și zi.

Cele expuse pînă aici constituie partea pozitivă a culegerii de probleme și exerciții pentru clasa I-a. În general, culegerea este bună. Totuși, era necesar ca la sfîrșitul părții întîi, atunci cînd se vorbește despre metru, să se vorbească și despre leu, iar problemele să fi cuprins leul ca unitate întreagă așa cum s-a făcut cu metrul, urmînd ca banul și problemele în legătură cu banul, să fie tratate în cadrul primei sute. Dacă s-ar motiva că s-au dat probleme cu bani fiindcă copilul mînuie mai mult „bani" decît „lei", precizăm că în același timp și în aceeași parte (Prima zece) problemele cuprind și bani și lei. Exemplu, problema 87, pagina 36. De asemenea, trebuie să fie revizuit conținutul unor probleme, ca: 75, 82, 174, 197, 286, 376, 688, 710, 714, 726 deoarece datele unora nu corespund realității, conținutul altora se poate interpreta diferit, iar unele probleme, ca cea de la nr. 197, nu corespund deloc din punct de vedere pedagogic.

★

Culegerea de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasa a II-a elementară cuprinde următoarele părți: prima sută și mia.

În prima parte („Prima sută"), culegerea cuprinde, pe lîngă repetarea materiei făcute în clasa I-a, adunarea și scăderea numerelor de la 1 pînă la 100, fără trecere peste zece, adunarea și scăderea numerelor cu trecere peste zece, înmulțirea unui număr și împărțirea la același număr, înmulțirea și împărțirea numerelor mai mari decît zece.

În partea a doua („Mia"), culegerea tratează despre numerație, despre mașina de socotit, scrierea numerelor formate din patru cifre și locul ce îl ocupă fiecare cifră, despre kilogram, kilometru, despre adunarea și scăderea orală și scrisă de la 1 pînă la 1.000, despre înmulțirea și împărțirea unui număr de o singură cifră (oral).

Culegerea pentru clasa a II-a cuprinde deci un număr mare de probleme și exerciții date oarecum gradat, cu conținut variat și care pot contribui la dezvoltarea deprinderilor de calcul ale elevilor și la dezvoltarea gîndirii logice.

Totuși culegerea mai are unele lipsuri. De exemplu, în cadrul primului capitol cu titlul „Adunarea și scăderea", dintre cele 25 de probleme ce sînt cuprinse sub acest titlu, privind adunarea și scăderea de la 1 pînă la 20, problemele nr. 7, 16, 21 și 28, adică 4 la număr, vorbesc despre elevi și pagini citite, diferind numai datele. În schimb, numai 2 probleme cuprind metrul ca unitate întreagă de măsură, făcută în clasa I-a și care trebuie, deci, întărită în perioada de repetiție de la începutul anului școlar.

În cadrul celui de al doilea titlu: „Înmulțirea și împărțirea cu numere de la 1 la 20", problemele cu nr. 34, 35, 37 etc. sînt probleme de înmulțire și adunare — adică cu operații combinate. Deci nu se respectă principiul gradării materialului.

Dacă exercițiile din cadrul aceluiași titlu și anume nr. 36 pagina 8 sînt numai de înmulțire, cele de la nr. 48 pagina 9 sînt numai de împărțire, cele de la nr. 49 fiind de împărțire și adunare, deci just gradate, și problemele trebuia să respecte aceeași cale, adică probleme cu operații de înmulțire, apoi de împărțire și către sfîrșit probleme cu operații combinate. Respectînd această cerință, manualul poate ajuta mai bine elevii să-și dezvolte gîndirea logică.

Culegerea pentru clasa a II-a, după ce repetă cele patru operații cu numere de la 1 pînă la 20, ajunge la titlul 3 și anume „Operații cu zeci întregi" și prezintă sub acest titlu un număr de probleme și exerciții ce cuprind cele patru operații cu zeci întregi. Trece apoi la „Împărțirea prin cuprindere" și tratează aici împărțirea la 2, 3... pînă la 10, cu numere de la 1 pînă la 20, lucru ce trebuia să fie făcut înaintea titlului 3, „Operații cu zeci întregi", acestea din urmă fiind operații cu numere de la 10 pînă la 100, deci superioare celor cuprinse în „împărțirea prin cuprindere".

Culegerea de probleme pentru clasa I-a partea a treia („prima sută") respectă această ordine, care este și cea justă și în consecință trebuia să fie respectată și de culegerea pentru clasa a II-a.

De asemenea, titlul 6 de la pag. 21, „împărțirea la zeci întregi" nu-și mai are rostul, deoarece după „împărțirea prin cuprindere" ce ar trebui să fie trecută la titlul 2, urmează titlul 3 „operații cu zeci întregi" de despre care am vorbit mai sus, care include și împărțirea. În felul cum este dată în culegere, împărțirea cu zeci întregi constituie o repetare care nu face decît să deruteze atît pe învățători, cît și pe elevi. În cadrul subtitlurilor „adunarea și scăderea numerelor de la 1 pînă la 100 fără trecere peste 10" și „adunarea și scăderea numerelor cu trecere peste 10", sînt cuprinse problemele de la numărul 158 pînă la numărul 364 — deci 206 probleme, cu operații de adunare și scădere cu numere de la 1 pînă la 100. Între acestea nu există decît o singură problemă, (numărul 227) în care se vorbește despre centimetru, unitate de măsură cunoscută de elevi în clasa I-a către sfîrșitul anului și despre care trebuia să se vorbească mai mult pentru o mai temeinică fixare. În schimb, sînt o sumedenie de probleme în care se vorbește despre culegerea de ciuperci, despre rafturi și cărți etc.

În problema nr. 307 (pagina 41 din culegere), se vorbește despre leu și în paranteză se arată că leul are 100 de bani. Despre acest lucru trebuia să se trateze în culegerea pentru clasa I-a, partea a III-a, unde se precizează că metrul are 100 de centimetri. Pînă la această problemă, nici în culegerea pentru clasa I-a și nici în culegerea pentru clasa II-a, nu s-a vorbit nicăieri că leul are 100 de bani — deși sînt numeroase probleme în culegerile pentru clasele I-a și a II-a, care conțin operații cu lei și mai cu seamă cu bani.

În partea care se ocupă de înmulțire și împărțire, ca și în cele ce urmează, deși problemele și exercițiile sînt multe la număr, pentru a ajuta elevii să-și fixeze materia predată și să-și formeze deprinderile de calcul, totuși culegerea cuprinde un număr de probleme în care se vorbește despre minute și secunde, unități de timp necunoscute de elevi. Pînă la pag. 123, în culegerea pentru clasa a II-a unde găsim titlul „probleme de calculare a timpului", elevii cunosc numai „ora" și „ziua" dintre unitățile pentru măsurarea timpului și totuși, începînd cu pagina 59, într-un număr mare de probleme, de exemplu nr. 442, 470, 492, 529, 641, 630, 778, 830, 832, 844 și 924 — se vorbește de minute și secunde, fără ca elevii să fi ajuns să cunoască aceste unități de timp.

De asemenea, enunțul problemei nr. 527 de la pagina 72 nu cuprinde date reale. Noi știm că un sac de cartofi poate avea 50—60 kg. Din datele problemei reiese că 45 saci de cartofi sînt încărcați în 6 căruțe, în fiecare cîte 5 saci și mai rămîn pe teren încă 15 saci. Oare într-o căruță se pot încărca numai 300 de kg? În contrast cu aceasta, problema nr. 877 de la pag. 115 precizează că într-o căruță s-au încărcat 12 saci de cartofi, iar într-un autocamion cu 84 saci mai mult — adică 96 saci. În această problemă, conform datelor, în căruță s-au încărcat circa 700 kg cartofi — deci real. Dar în autocamion urmează să se încarce 5760 de kg de cartofi, — deci neobișnuit. Sînt autocamioane care pot duce o încărcătură de 4000—5000 kg, dar nu cartofi, care ocupă un mare volum.

Problemele nr. 851, 852, 854, 862 și 874 din culegere sînt prea grele pentru clasa II-a. De exemplu, în problema nr. 851, elevul de clasa a II-a trebuie să afle cît este a șasea parte din 84, să afle a treia parte din 84 și apoi să adune rezultatele pentru a afla cîți elevi s-au dus la teatru. Ori a afla părți dintr-un număr mare ce se apropie de sută și mai cu seamă cu trecere peste 10, nu este ușor pentru vîrsta elevului de clasa a II-a. În partea a II-a a culegerii și anume „mia", desenele ce reprezintă mănunchiuri de o mie de bețișoare, o sută, o zece, și o unitate, era bine dacă se găseau în culegere plasate în ordinea scrierii lor, adică: **mia, suta, zecea și unitatea** și nu așa cum apar în culegere, **unitatea, zecea, suta și mia**. Știm că elevii mici au o puternică memorie vizuală și este bine să se fixeze de la început și prin desen locul ce-l ocupă mia, suta, zecea și unitatea. De altfel culegerea prezintă o schemă la pag. 127, pentru scrierea numerelor formate din patru cifre. Tot în această parte elevii fac cunoștință cu unitatea de măsură „gramul", ca fiind a mia parte din kilogram, și cu kilometrul care are 1000 de metri. Cred că odată cu cunoașterea de către elevi a gramului și a kilometrului, erau necesare cîteva exerciții și probleme pentru o mai bună fixare, așa cum de altfel dă culegerea, cînd tratează despre unitățile de timp.

De asemenea, exercițiile de adunare și scădere scrise, ce se găsesc la pag. 154, chiar la sfîrșitul culegerii pentru clasa a II-a, necesită să fie plasate la pag. 141, în cadrul titlului „adunarea și scăderea", înaintea exercițiului nr. 1039, de la aceeași pagină. Așa cum se găsesc în culegere nu sînt la locul lor.

În concluzie, culegerile de exerciții și probleme de aritmetică pentru clasele I-a și a II-a, au un conținut științific corespunzător din punct de vedere pedagogic. Materialul este prezentat gradat și destul de concret.

Învățătorii vor trebui să țină seama însă de cele cîteva lipsuri semnalate pentru a folosi culegerile cu bune rezultate în predare.

De asemenea Editura de Stat Didactică și Pedagogică trebuie să aibă în vedere toate aceste observații la scoaterea unei noi ediții.

MIHAI TIMOFTE

Un eveniment însemnat în viața tineretului nostru

Intre 29-31 iulie a. c. s-au desfășurat în Capitală lucrările Conferinței pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor, Conferință care a constituit un eveniment de mare însemnătate în viața tineretului din patria noastră.

Cu multă atenție au ascultat participanții la Conferință salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn adresat Conferinței pe țară — adevărat program de luptă al tineretului din țara noastră. Salutul Comitetului Central al P.M.R. a subliniat că U.T.M. dă o contribuție însemnată la construirea socialismului în țara noastră și că prin activitatea sa creatoare, Uniunea Tineretului Muncitor și-a cîștigat dragostea poporului nostru. După ce trasează sarcinile de luptă ale Uniunii Tineretului Muncitor în perioada actuală, salutul C.C. al P.M.R. subliniază ca o datorie principală a organizațiilor U.T.M. din școli și universități, lupta pentru obținerea unor bune rezultate în învățătură și în pregătirea profesională, pentru îmbunătățirea muncii ideologico-educative în rîndul studenților și elevilor, pentru întărirea disciplinei în studiu și în viața de toate zilele, pentru lichidarea rămășițelor ideologiei și moralei burgheze din rîndul studenților și elevilor. Organizațiile U.T.M. trebuie să combată cu hotărîre manifestările de delăsare în învățătură. „Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn — arată în încheiere salutul C.C. al P.M.R. — este convins că Uniunea Tineretului Muncitor va fi și pe viitor un ajutor credincios al partidului în munca de educare comunistă a tinerei generații, nădejdea și viitorul patriei noastre, care prin energia, entuziasmul creator și dinamismul său reprezintă un factor de seamă al luptei pentru continua întărire a statului democrat-popular, pentru apărarea păcii și pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă".

Salutul partidului a constituit pentru sutele de delegați și invitați la Conferință un prilej de a-și manifesta dragostea și atașamentul față de Partidul Muncitoresc Romîn, care cu grijă părintească se preocupă permanent de educarea patriotică, comunistă, a tineretului din patria noastră, de îmbunătățirea permanentă a condițiilor sale de viață, de muncă și studiu.

Printre succesele subliniate în darea de seamă a C.C. al U.T.M. se arată și rolul însemnat pe care îl au organizațiile U.T.M. din școli și din instituțiile de învățămînt superior în mobilizarea elevilor și studenților la învățătură.

In școli mulți elevi se pregătesc mai sistematic, se interesează mai mult de aplicarea în practică a cunoștințelor acumulate. In facultăți s-a îmbunătățit frecvența; mulți studenți manifestă un interes crescînd pentru studiu și obțin rezultate mai bune la examene.

In același timp, darea de seamă a C.C. al U.T.M. a scos în evidență faptul că pe lîngă realizări, Uniunea Tineretului Muncitor a avut și o serie de lipsuri în activitatea din instituțiile de învățămînt. Darea de seamă a arătat că organele și organizațiile U.T.M. n-au desfășurat o muncă satisfăcătoare pentru a cultiva în masa elevilor și studenților, și în primul rînd a utemiștilor, răspunderea față de învățătură.

Din păcate se pot întîlni cazuri cînd elevi și studenți, printre care și utemiști, au purtări nedemne pe stradă, la școală, atitudini grosolane față de profesori, părinți, față de cei vîrstnici, dovedesc lipsă de grijă față de bunurile din cămine și internate, se dedau la acte de huliganism, au răbufniri naționaliste, șovine.

Darea de seamă a C.C. al U.T.M. arată că organizațiile U.T.M. din școli și facultăți au datoria să ajute conducerile școlilor și facultăților, cadrele didactice, în îmbunătățirea disciplinei în școli, facultăți, cămine și internate, precum și în viața din afara școlii, să combată cu toată hotărîrea influențele ideologiei burgheze.

In cuvîntul pe care l-au rostit, în cadrul discuțiilor, numeroși delegați la Conferință au arătat rezultatele obținute în munca politico-educativă și organizatorică, relevînd lipsurile și făcînd propuneri pentru îmbunătățirea muncii.

Acad. I. Murgulescu, care a adus Conferinței salutul Ministerului Învățămîntului, a arătat contribuția apreciabilă adusă de U.T.M. la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor și studenților.

Ministerului Învățămîntului și Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să dezvolte o colaborare strînsă, organizată și cuprinzătoare, pentru ridicarea educației copiilor și tineretului la înălțimea cerințelor construirii socialismului.

Secretara organizației U.T.M. de la Universitatea „C. I. Parhon" din București, Bogdan Maria, a vorbit despre rezultatele bune obținute de mulți studenți în ultima sesiune de examene, datorite în bună parte muncii desfășurate de organizațiile U.T.M. A vorbit de asemenea de lipsa unei colaborări permanente între organizațiile U.T.M. din facultăți și unele catedre.

Delegata Tiron Ecaterina, învățătoare din regiunea Iași, a vorbit despre marea misiune a învățătorului în formarea și educarea omului nou în patria noastră. Ea a arătat că organizația U.T.M. a cadrelor didactice din comuna Tunsa, regiunea Iași, contribuie la educarea tinerilor învățători în spiritul comunismului.

La încheierea Conferinței pe țară a U.T.M. delegații au primit cu un deosebit entuziasm propunerea de a se trimite un salut Comitetului Central al P.M.R. Printre altele, în salutul adresat C.C. al P.M.R., Uniunea Tineretului Muncitor se angajează să îndrume organizațiile U.T.M. din școli și universități să lupte cu hotărîre pentru ca elevii și studenții să obțină rezultate bune la învățătură, să-și însușească o înaltă calificare, să devină stăpîni ai tehnicii înaintate industriale și agricole și să-și pună în practică cunoștințele pentru a sluji cu abnegație poporul. Uniunea Tineretului Muncitor va lupta pentru îmbunătățirea muncii educative, pentru întărirea disciplinei în studiu și în viața de toate zilele, pentru lichidarea oricăror rămășițe ale ideologiei și moralei burgheze din rîndul studenților și elevilor.

In cadrul celui de al doilea punct de pe ordinea de zi au fost alese noul Comitet Central al U.T.M. și Comisia Centrală de Revizie.

Lista membrilor C.C. al U.T.M.: Alecu Costică, Apostol Maria, Ambruș Gheorghe, Amariei Constantin, Alexovici Antoaneta, Ardeleanu Constantin, Alberth Francisc, Burduz Lazăr, Baciu Maximilian, Bucur V. Ioan. Circei Ioan, Cîrțină Constantin, Chirilescu Nicolae, Chiciu Niculița, Cotigă Ioan, Colbu Emilia, Katoka Anton, Cîmpeanu Valentin, Dudaș Traian, Duca P. Dimitrie, Drăghici A. Constantin, Dobrescu Miu, Dan Deșliu, Emilian Petria, Fulger Cornel, Fazekaș Ludovic, Florea Vasile, Florea Aurel, Gavrea Iosif, Goldi Agneta, Goldștein Iosif, Harogsin Maria, Ilieșcu Ioan, Iacomi Ioan, Iozsa Chizela, Iordache Gheorghe, Mateescu Cornelia, Munte Dinu, Moțiu Aurel, Matache Gabriela, Mezei Ana, Man T. Ioan, Micota Gheorghe, Petre Gheorghe, Pîrvan Vasile, Pop Gheorghe, Pe re C. Ioan, Radu Constantin, Radu P. Gheorghe, Ristache Florea, Spiridon Ana, Sîrbu Dragomir, Smărăndeanu Simion, Stoiculescu Marin, Sucioaia Constantin, Șandru Maria, Simion Dumitru, Trofin Virgil, Trifan Rodica, Tincu Anton, Vlad Cornel, Vasile Marin, Vereș Nicolae, Vereș Olga, Zambilă N. Constantin.

Lista membrilor supleanți ai C.C. al U.T.M.: Bogdan Maria, Copil Maria, Costea Gavril, Doroftei Victoria, Fodor Alexandru, Farczadi Elisabeta, Făgărășanu Mioara, Găvruș Gheorghe, Iureș Ștefan, Leica Adam, Lododici Iosif, Marinescu Toma, Moldoveanu Zenovie, Nichita Iosif, Olteanu Miron, Piucă Petre, Petrovici Alexandru, Soare Gh. Vasile, Tiron Ecaterina, Voicu Andrei

Lista membrilor Comisiei Centrale de Revizie: Bobocea Gheorghe, Crivei Gheorghe, Florescu Emanoil, Lungu Iordana, Roșu Maria, Savin Stelian, Toth Ștefan, Teoreanu Ion, Tudose I. Dumitru.

Biroul C.C. al U.T.M.: Maria Apostol, Ion Circei, Constantin Cîrțină, Dimitrie Duca, Traian Dudaș, Ludovic Fezekaș, Vasile Florea, Cornel Fulger, Cornelia Mateescu, Petre Gheorghe, Vasile Pîrvan, Virgil Trofin, Cornel Vlad

Membrii supleanți ai Biroului C.C. al U.T.M.: Constantin Drăghici, Ion Iliescu, Marin Vasile, Ana Spiridon.

Secretariatul C.C. al U.T.M.: Cornel Fulger, prim secretar, Virgil Trofin, secretar, Petre Gheorghe, secretar, Ion Circei, secretar, Ludovic Fazekaș, secretar, Cornelia Mateescu, secretar.

Lucrările celui de al II-lea Congres al cooperației de consum din R. P. R.

Joi după amiază, în Palatul Marii Adunări Naționale, s-a deschis cel de al II-lea Congres al cooperației de consum din R. P. R.

La lucrările Congresului au participat 379 delegați, lucrători fruntași din cooperație, evidențiați în munca și lupta consecventă pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea activității cooperației, sporirea producției agricole și creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Delegații au întîmpinat cu puternice aplauze pe tovarășii **Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, Chivu Stoica, D. Coliu, I. Fazekaș** care au luat loc în loje.

In tribunele rezervate oaspeților se aflau reprezentanți ai mișcării cooperatiste din U.R.S.S., R.P. Chineză, Anglia, Franța, R.P. Polonă, R.P.D. Coreeană, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.D. Germană, Italia și R.P. Albania, invitați să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al cooperației de consum din R. P. R.

La ora 18, tov. C. Mateescu, președintele Centrocoop-ului, a deschis lucrările Congresului, salutînd pe delegații la Congres, pe reprezentanții instituțiilor de stat, ai organizațiilor economice și organizațiilor obștești, precum și pe oaspeții de peste hotare, reprezentanți ai organizațiilor cooperatiste și cooperatorilor din 12 țări.

In numele Congresului, a milioanelor de cooperatori și a lucrătorilor din cooperația de consum, președintele Centrocoop-ului a adresat un fierbinte salut Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernului Republicii Populare Romîne.

Participanții la Congres au păstrat un moment de reculegere în memoria marelui continuator al lui V. I. Lenin — I. V. Stalin.

Pentru conducerea lucrărilor Congresului a fost ales un prezidiu activ alcătuit din 25 de persoane.

Intr-o atmosferă de mare însuflețire a fost ales prezidiul de onoare al Congresului din care fac parte membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Congresul a ales apoi secretariatul Congresului, comisia de validare și comisia de rezoluții.

A fost aprobată următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al Consiliului General al Uniunii Centrale a cooperativelor de consum pe perioada 1950-1954. Prezentarea bilanțului Centrocoop la 31 decembrie 1953.

2. Raportul comisiei de revizie pe perioada 1950-1954.

3. Raport cu privire la modificările propuse la statutul Centrocoop.

4. Alegerea Consiliului Centrocoop, a președintelui comitetului executiv, a președintelui și a membrilor comisiei de revizie.

Lucrările Congresului au continuat în cursul zilei de vineri.

(Agerpres).

Declarația Guvernului Sovietic

cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite Declarația Guvernului Sovietic cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

La 4 august, S. A. Vinogradov, ambasadorul Uniunii Sovietice în Franța, a vizitat pe dl. Mendès-France, prim ministru și ministrul Afacerilor Externe al Franței, și din însărcinarea Guvernului Sovietic i-a făcut următoarea declarație:

„Conferința de la Geneva a arătat că tratativele dintre puterile interesate în legătură cu problemele internaționale nerezolvate pot duce la rezultate pozitive care corespund intereselor slăbirii încordării în relațiile internaționale și consolidării păcii.

După cum se știe, în legătură cu aceasta, Guvernul Sovietic a propus guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. convocarea în următoarele luni a unei conferințe a tuturor statelor europene care vor dori să participe la ea, precum și a S.U.A., și, în calitate de observator, a unui reprezentant al Republicii Populare Chineze în vederea examinării problemei privitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Nu poate încăpea nici o îndoială că o asemenea conferință ar avea o mare însemnătate pentru slăbirea încordării internaționale și pentru dezvoltarea continuă a colaborării internaționale.

Totodată, luînd în considerare importanța conferinței menționate, Guvernul Sovietic ar considera folositor ca guvernele Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. să discute în prealabil în comun problema convocării unei asemenea conferințe și măsurile care să contribuie la succesul ei. In acest scop Guvernul Sovietic propune să se convoace în august-septembrie a.c., o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., care să continue examinarea problemei germane.

Totodată Guvernul Sovietic la în considerare faptul că în chestiunile fundamentale ale problemei germane, și anume în restabilirea unității Germaniei și încheierea unui tratat de pace cu Germania nu s-a reușit pînă în prezent să se ajungă la un acord, întrucît pentru aceasta nu au fost încă probabil create toate condițiile necesare. Așa cum se prezintă situația, ar trebui, după părerea Guvernului Sovietic, să se depună noi eforturi pentru a se ajunge la o înțelegere în primul rînd cu privire la anumite chestiuni în problema germană, pentru care încă de pe acum pot fi găsite soluții acceptabile pentru părțile interesate".

Declarații similare au fost făcute la 4 august de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, d-lui Lloyd, ministru de stat pentru Afacerile Externe al Angliei, și de G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A. d-lui Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

Cadrele didactice salută succesul Conferinței de la Geneva

Invățătorii și profesorii din patria noastră au primit cu nespusă bucurie vestea semnării acordurilor cu privire la încetarea operațiunilor militare în Vietnam, Laos și Cambodgia. Ei știu că rezolvarea problemei restabilirii păcii în Indochina creează condiții favorabile pentru reglementarea altor probleme internaționale litigioase nerezolvate, care privesc nu numai Asia, ci și Europa.

De curînd, la Școala de 7 ani nr. 27 de fete din Capitală, la mitingul organizat cu acest prilej, cadrele didactice și-au manifestat hotărîrea de a lupta zi de zi pentru întărirea păcii în lumea întreagă. Prin cuvîntul lor, învățătorii și profesorii au arătat importanța acestor acorduri pentru popoarele Indochinei, cărora li se creează posibilități de dezvoltare a economiei naționale și a culturii, de întărire a unității și a colaborării pașnice cu toate popoarele.

In ziua de 3 august, profesorii, învățătorii și personalul administrativ de la Școala medie de 10 ani din raionul Nicolae Bălcescu-București au luat parte la adunarea în cadrul căreia s-au arătat rezultatele Conferinței de la Geneva. In discuțiile purtate, ei au subliniat că rezultatele conferinței dovedesc posibilitatea soluționării pe cale pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase. De asemenea, au fost arătate sarcinile ce revin cadrelor didactice și tuturor oamenilor muncii din țara noastră pentru apărarea păcii și asigurarea securității colective în Europa.

Asemenea discuții au avut loc și la școlile de 7 ani nr. 23 de fete și nr. 22 de băieți, la școala elementară din comuna Dudești-Cioplea, la școlile medii nr. 4 și nr. 6 de fete din Capitală etc. Invățătorii și profesorii, alături de toți oamenii cinstiți din întreaga lume, își exprimă încrederea nestrămutată în triumful cauzei păcii și arată hotărîrea cu care vor munci pentru a sprijini lupta forțelor iubitoare de pace.

Elevii participă la săpăturile arheologice

Elevii de la Școala medie din Oradea au urmărit cu un deosebit interes săpăturile arheologice de la șantierul arheologic din comuna Sîntion, regiunea Oradea, conduse de către delegați ai Academiei R.P.R. și de către colectivul de istorie al Muzeului regional din Oradea.

In cursul lunilor iunie și iulie elevii de la această școală au participat activ la unele săpături. Inainte de a participa la aceste lucrări, profesorul de istorie le-a vorbit elevilor despre însemnătatea săpăturilor arheologice de la Sîntion, unde s-au descoperit obiecte ce datează din cele mai vechi timpuri, și care se păstrează la Muzeul regional din Oradea.

Cu acest prilej elevii au văzut în mod practic cum se fac săpăturile, au cunoscut mai bine compoziția straturilor etc. De asemenea elevii au văzut cimitire feudale, o monedă arpadiană și multe alte lucruri interesante și instructive. Munca elevilor a fost de un real folos atît pentru bunul mers al săpăturilor cît și pentru îmbogățirea cunoștințelor lor.

Activitatea unui cămin sezonier

Odată cu începerea muncilor de vară și pregătirea campaniei de recoltare a cerealelor, în raionul Oradea au luat ființă o serie de cămine sezoniere, pentru a da posibilitate mamelor muncitoare să se ocupe mai mult în această perioadă de muncile agricole.

Un astfel de cămin s-a înființat și în comuna Oșorhei, din raionul Oradea. Pentru asigurarea aprovizionării căminului cu legume și zarzavaturi, sfatul popular al comunei i-a pus la dispoziție terenul necesar amenajării unei grădini. Datorită recoltelor bune obținute pe acest teren și a contribuției în alimente a părinților, copiii primesc o hrană îndestulătoare și bună.

Programul zilnic de activitate a copiilor este variat și atractiv. Se fac excursii prin împrejurimile comunei, se organizează jocuri etc. O importanță deosebită se dă orelor pentru odihna copiilor.

Astfel, copiii fiind bine îngrijiți, mamele pot merge fără grijă la muncă, lucrînd cu rîvnă pentru obținerea unor recolte bogate.

MELANIA MIHAILESCU
corespondentă

Informație

Pentru pregătirea de maiștri instructori necesari școlilor profesionale din sistemul rezervelor de muncă, școala specială de maiștri instructori din București, str. Alex. Popov Nr. 8—10, va funcționa în anul școlar 1954/1955, cu următoarele secții: lăcătuși mecanici; mecanici agricoli; electricieni; constructii.

Admiterea se va face pe bază de examen. Sînt admiși la examen candidații care îndeplinesc următoarele condiții: să fie muncitori calificați încadrați cel puțin în categoria VI de salarizare cu o vechime în producție de minimum 2 ani și să aibă la bază cel puțin o școală profesională; să aibă serviciul militar satisfăcut sau o dovadă de dispensă și vîrsta de cel mult 40 ani; să aibă recomandarea instituției sau întreprinderii unde a lucrat.

Inscrierile la examenul de admitere se pot face pînă în seara zilei de 15 august a.c., la Direcția Regională a Rezervelor de Muncă în raza căreia domiciliază candidatul.

Odată cu cererea de înscriere candidații vor înainta următoarele acte: adeverința de stagiu în producție; actul de naștere; dovada situației militare; actul de studii al ultimei școli absolvite; autobiografia și fișa personală; recomandarea instituției sau întreprinderii unde a lucrat.

Examenul se va ține între 26—30 august a.c. pe centre, care vor fi anunțate în timp util.

Probele de examen sînt: a. — Examenul medical; b. — examenul scris la limba romînă și matematică; c. — examenul oral la tehnologie specială și matematică; d. — o probă de desen industrial; e. — probă practică de specialitate.

Candidații admiși în școală vor avea întreținerea gratuită conform prevederilor H.C.M. 583/1953 și primesc și o indemnizație conform H.C.M. 620 din mai 1954.

Durata școlii este de un an, timp în care elevii primesc o pregătire ideologico-politică, tehnică și pedagogică.

Elevilor promovați li se vor elibera diplome de absolvire în baza cărora vor putea ocupa funcția de maistru instructor în sistemul rezervelor de muncă.

DIN ȚĂRILE CAPITALISTE

„Măsuri radicale"

In presa reacționară din Austria se pot citi deseori păreri, dorințe, cereri și declarații ale politicienilor burghezi cu privire la anumite „măsuri radicale" care ar trebui luate pentru a asigura frecventarea școlilor de către copiii de vîrstă școlară.

E limpede că lucrurile nu merg cîtuși de puțin bine în învățămîntul din Austria dacă burghezia cere tot mai des luarea de măsuri radicale. Faptele dovedesc că în școlile din Austria frecvența este o problemă îngrijorătoare. In școlile sătești, în special, numărul copiilor care frecventează regulat este deosebit de redus. Primăvara și toamna, după cum scrie un profesor din Burgenland, aceste școli sînt frecventate literalmente numai de o mînă de școlari.

Care este cauza acestei situații? De ce nu frecventează școlile copiii oamenilor muncii din Austria? Sînt menite oare măsurile preconizate de politicienii burghezi să schimbe în bine această situație?

Copiii austriaci, asemenea tuturor copiilor din lume, doresc să învețe. Părinții lor vor ca ei să muncească mai ușor și mai bine, să trăiască mai bine.

Statul burghez nu asigură însă și nici nu e în stare să asigure condițiile necesare pentru ca toți copiii oamenilor muncii să se instruiască. Politica oricărui stat burghez în domeniul învățămîntului este dictată de interesele egoiste, strîmte ale claselor exploatatoare. Aceștia n-au nevoie de oameni culți, instruiți, ci de robi care să poată fi cît mai mult exploatați. Guvernul Austriei nu alocă fonduri pentru învățămînt. In timp ce elevii și pedagogii lor sînt nevoiți să umble cu cheta prin case pentru a strînge fonduri în vederea reparării unor localuri școlare, din bugetul statului se cheltuiesc sume considerabile pentru construirea de cazărmi.

Sînt destul de dese cazurile cînd copiii oamenilor muncii din Austria trebuie să învețe în hambare, în hanuri, în biserici și, de foarte multe ori, sub cerul liber. Clasele sînt supraaglomerate iar profesorii lipsesc. Lipsesc manualele, tablele, rechizitele școlare. „Este o adevărată problemă pentru noi — scrie un profesor austriac — să găsim cerneală și caiete".

Condițiile îngrozitoare în care trăiesc micii cetățeni ai Austriei, alături de părinții lor, sînt condițiile în care trăiesc copiii și oamenii muncii în orice țară capitalistă. Familia Boehm, de pildă, care numără mai mulți copii, locuiește într-o veche tranșee rămasă din timpul războiului. In orașul Eisenstadt, familia muncitorului Nagy, cu 5 copii, locuiește într-o cocioabă cu dușumeaua scufundată și cu tavanul căzut. Sobolanii mișună acolo în voie zi și noapte. Intreaga familie doarme într-un singur pat. Și acesta nu este un exemplu izolat. Deputatul opoziției populare, Victor Elser a declarat în parlament că zeci de mii de copii nu au un pat propriu și dorm îngrămădiți alături de frații și părinții lor. Aceștia sînt considerați ca făcînd parte dintre „cei fericiți". (Desigur, nu e vorba de familiile exploatatorilor austriaci, de fericirea acestora, ci de acei oameni ai muncii care, deși în condiții neomenești, au un adăpost care este „al lor"). In Austria există și o altă categorie de oameni care nu au nici un fel de adăpost. Pentru Austria modernă este un fenomen obișnuit să vezi copii care dorm noaptea sub poduri, în lăzi de gunoaie, în parcuri, pe străzi, schimbîndu-și aproape în fiecare noapte locul de „odihnă".

Consecințele la care duc asemenea condiții de viață sînt ușor de bănuit. Tifosul, scarlatina, difteria seceră în fiecare an mii de vieți de copii. Ziarul „Oesterreichische Volkstimme" organul Partidului Comunist din Austria relata în articolul „De trei ori mai multe sicrie decît leagăne pentru copii", că în Viena au murit într-un an de trei ori mai mulți copii decît s-au născut. In întreaga Austrie, anul trecut, de exemplu, au murit din cauza condițiilor de viață 6.300 de copii înainte de a împlini vîrsta de un an. După Spania și Italia aceasta constituie cea mai ridicată mortalitate infantilă din Europa.

Din cea mai fragedă vîrstă, atunci cînd sînt în stare să treacă de la scormonitul în lăzile de gunoaie la o muncă pe baza căreia să obțină o bucată de pîine, mulți copii din orașele Austriei încep să muncească în ateliere, în magazine, în fabrici. Cei de la sate lucrează la cîmp. Iată doar cîteva din cauzele care determină frecvența îngrijorător de scăzută din școlile Austriei, ca și din cele ale celorlalte state burgheze. Condițiile de viață ale oamenilor muncii nu le permit să-și trimită copiii la școală, să suporte cheltuielile mari impuse de regimul burghez pentru învățămînt.

Firește, în asemenea împrejurări, sînt necesare o serie de măsuri cu adevărat radicale. Oare la asemenea măsuri se referă politicienii burghezi în declarațiile lor? Să lăsăm faptele să vorbească.

Politicienii burghezi preconizează o serie de „măsuri radicale", care să înăsprească situația oamenilor muncii, iar în școli recurg la folosirea celor mai bestiale metode, printre care aplicarea pedepsei corporale. „Nici o oră de absență la predări în școlile sătești nu trebuie să treacă fără pedepsirea cea mai severă" propunea de exemplu, ziarul reacționar Oesterreichische Bauerbündler.

Nu e greu de înțeles că pe baza unor asemenea măsuri, fie ele numite chiar „radicale", în nici un stat burghez nu se vor putea îmbunătăți condițiile de învățămînt. Oamenii muncii din Austria știu acest lucru. In frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, ei luptă pentru a asigura condiții în care poporului să-i fie deschisă calea către învățămînt, către știință și cultură, către o viață omenească. Exemplul Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară arată oamenilor muncii din întreaga lume că în afară de orînduirea burgheză, în care domnește legea profitului maxim pentru capitaliști, există și o altă orînduire — cea socialistă — în care grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui materiale și culturale, constituie legea supremă. Numai în condițiile acestei orînduiri învățămîntul este transformat dintr-un apanaj al claselor avute, într-un bun al întregului popor.

SOARTA INTELECTUALILOR IN ZONA DOLARULUI

Și-a luat diploma...

...și iată cum e nevoit s-o folosească!

Desen de V. VASILIU

PLANUL DE INVAȚAMINT

pentru școlile elementare, de 7 ani și medii cu limba de predare maghiară, germană, sîrbă și greacă pe anul școlar 1954—1955

Nr.	Obiectele	Clasele I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	Total
1.	— Limba și liter. maternă	15/12	12	10	6	6	5/4	4	4	4	4	68
2.	— Limba și liter. romînă	0/3	3	5	4/5	5/6	4/5	4	4	4	4	40
3.	— Limba și liter. rusă	—	—	—	3	4/3	3/4	3	3	3	3	22
4.	— Matematica	6	7	6	6/5	6	6	5	5	5	5/6	57
5.	— Istoria	—	—	—	2	2/3	2/3	3/2	2/3	2/3	3/2	17
6.	— Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1
7.	— Geografia	—	—	—	2	3/2	3/2	2	1	2	—	12
8.	— Științe naturale	—	—	—	2	2	3/2	2	2	2	—	12½
9.	— Fizica	—	—	—	—	—	2	2/3	3/2	2	4	13
10.	— Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0/1	½
11.	— Chimia	—	—	—	—	—	—	2	2	2	3	9
12.	— Limbi străine *)	—	—	—	—	—	—	—	2	2	2	6
13.	— Educația fizică	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	18
14.	— Desenul	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1/0	9
15.	— Muzica	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—	7
	Total	24	25	25	29	32	32	32	31	31/32	31	292

ALTE ACTIVITAȚI: a) Ora educativă la cl. V—X se face săptămînal (1 oră); b) Cercul sportiv la cl. III—IV cîte 1 oră pe săptămînă pentru fiecare clasă, iar la cl. V—VII cîte 2 ore pe săptămînă pe grupe de trei clase; c) Colectivul sportiv la cl. VIII—X cîte 2 ore pe săptămînă pe grupe de trei clase; d) Ansamblul coral la cl. V—X pe grupe de cîte trei clase cîte 2 ore pe săptămînă; e) Cercurile de mîini îndemînatice la cl. V—VII pe grupe de cîte trei clase, cîte 2 ore pe săptămînă.

Activitățile de la punctele b, c, d, e se asigură de către profesori, fiind facultative pentru elevi.

*) OBSERVAȚII: Se vor calcula cîte 2 ore pentru fiecare limbă străină care se predă în școală. La clasa a VIII-a se va preda numai o singură limbă străină.

In paranteză se indică numărul de ore prevăzute pentru a doua jumătate a anului.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 279 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 14 august 1954

Profesori, învățători și educatori! Imbunătățiți calitatea învățămîntului și a muncii de educație în școli, institute și facultăți! Educați copiii și tineretul în spiritul dragostei și devotamentului față de scumpa noastră patrie și al prieteniei între popoare! Creșteți cetățeni culți și instruiți, constructori activi ai societății socialiste!

(Din „Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.")

Să studiem cu atenție materialul pedagogic

In anii puterii populare școala noastră s-a înnoit din temelii. Mărețul, nobilul scop pentru care creștem și pregătim generațiile noi a însuflețit pe învățătorii și profesorii noștri în muncă.

Avînd în față permanent luminosul exemplu al învățătorilor și profesorilor sovietici care pregătesc cu succes pe viitorii constructori ai comunismului, pedagogii din țara noastră muncesc cu dragoste în școală, caută să-și îmbunătățească zi de zi cunoștințele pentru a ști să pregătească temeinic pe elevii lor. Majoritatea covîrșitoare a învățătorilor și profesorilor noștri sînt conștienți că nu pot munci cu succes în școală dacă nu sînt preocupați permanent de ridicarea propriului lor nivel ideologic, politic și profesional. Dorința de a învăța, de a studia, de a cunoaște experiența înaintată, de a se perfecționa ca pedagogi se manifestă tot mai puternic. In consiliile și cercurile pedagogice, în consfătuirile raionale cadrele didactice arată un deosebit interes pentru cunoașterea metodelor înaintate de muncă. Sînt tot mai mult studiate de cadrele noastre didactice lucrările pedagogice, metodicile, programele, manualele, îndrumările metodice, articolele de specialitate apărute în publicațiile pedagogice din țara noastră. Cu mult interes au fost citite articolele „Nicolae Balcescu, exponentul ideilor pedagogiei progresiste de la 1848", „Din moștenirea pedagogică lăsată de Ion Creangă", publicate în „Revista de Pedagogie" precum și „Opera lui Caragiale, minunat mijloc de educare a tineretului", „Prietenia dintre Creangă și Eminescu", „Viața de luptă a lui Gh. Lazăr", articole publicate în „Gazeta Învățămîntului".

De un real ajutor în munca pedagogilor noștri au fost materialele de generalizare și popularizare a experienței înaintate. O atenție deosebită acordă pedagogii noștri studierii lucrărilor pedagogice sovietice. Sînt bine cunoscute lucrări ca: „Organizarea activității instructiv-educative în școală" de I. K. Novicov, „Lecția în școala sovietică" de I. N. Kazanțev, care constituie un serios sprijin în munca învățătorilor și profesorilor din școlile noastre.

Multe cadre didactice au făcut eforturi lăudabile pentru a elabora pe baza experienței sovietice pe care o studiază permanent metode și procedee proprii potrivite condițiilor concrete în care își desfășoară munca, înlăturînd și prevenind astfel o serie de greutăți în predarea materiei și în asimilarea cunoștințelor de către elevi.

Apariția fiecărei lucrări pedagogice noi constituie pentru majoritatea colectivelor pedagogice din școli un eveniment însemnat. Consiliul pedagogic sau grupa sindicală organizează studierea ei, discutarea capitolelor mai importante. La Școala nr. 26 de fete din București, de pildă, prin grija tovarășei directoare Zoe Filimon, se organizează adeseori discuții colective în jurul lucrărilor cu conținut pedagogic.

Profesorii școlilor pedagogice au căutat să dezvolte și elevilor lor dragostea, interesul pentru cartea pedagogică. Elevii școlii pedagogice din Orașul Stalin, de pildă, și-au alcătuit biblioteci personale necesare activității lor didactice.

Nu se poate spune totuși că studierea materialului pedagogic pentru continua ridicare a nivelului profesional constituie în momentul de față o preocupare de seamă a tuturor cadrelor noastre didactice. Deși tot mai puțini la număr, totuși mai sînt învățători și profesori care nu citesc și nu studiază. Avem încă de luptat împotriva dezinteresului condamnabil față de studiu al unor cadre didactice și chiar al unor organe de îndrumare și control. In anul școlar trecut au existat cadre didactice care și-au desfășurat munca cu elevii fără a cunoaște măcar programa de învățămînt pentru clasa sau specialitatea respectivă. De aceea aceștia nu au pregătit bine elevii, nu i-au înarmat cu întregul volum de cunoștințe necesare, au predat materia în altă ordine decît cea indicată. Au fost și cazuri cînd programa nu a fost respectată chiar dacă ea a fost cunoscută. Unii învățători și profesori au trecut în mod anarhic peste capitole din materie, considerînd că pot ei singuri să decidă volumul de cunoștințe pe care trebuie să-l predea elevilor. La examenul de absolvire, elevii clasei a VII-a din comuna Deta, regiunea Timișoara, n-au putut lucra subiectul de gramatică dat de Ministerul Învățămîntului, deoarece profesoara respectivă n-a predat sintaxa cum se prevedea în programă, ci morfologia, care era cuprinsă în materia clasei a V-a și în parte a clasei a VI-a. La școala din comuna Părcovaci, raionul Hîrlău, profesorul de geografie a omis din programă capitolul „Comerțul". Trebuie să se termine odată cu această atitudine anarhică, condamnabilă, de nerespectare a programei, de încălcare a prevederilor legii.

Faptul că nu studiază bine metodica face ca unii pedagogi să nu folosească cele mai bune metode și procedee în transmiterea cunoștințelor către elevi. De aceea unii profesori nu folosesc material didactic la lecții, se mulțumesc cu definiții memorate, întrerup elevii prin prea multe întrebări ajutătoare. Necunoașterea materiei duce la multe greșeli în organizarea procesului de învățămînt și la goluri în cunoștințele elevilor.

In școlile unde colectivul pedagogic nu studiază și nu discută problemele complexe și variate ale procesului instructiv-educativ, unde fiecare învățător și profesor în parte nu citește în domeniul specialității sale, nu caută să-și ridice nivelul pedagogic, se ivesc greutăți și lipsuri mari în muncă. In astfel de școli directorii nu reușesc să cuprindă și să rezolve bine toate problemele conducerii școlii, diriginții nu-și cunosc sarcinile, nu știu să conducă activitatea clasei și să coordoneze activitatea cadrelor didactice care predau la clasa lor; în aceste școli nu există o deplină colaborare între cadrele didactice și organizațiile U.T.M., munca educativă este o problemă grea, care pare de nerezolvat.

Problema răspîndirii largi a cărții, a lucrărilor pedagogice, depinde în bună măsură de felul cum se fac difuzarea și popularizarea cărții. In această privință trebuie să arătăm că au fost și sînt încă serioase lipsuri. Cărțile care sînt așteptate cu nerăbdare în școli rămîn uneori necunoscute, necitite de nimeni. Învățătorii care au predat anul trecut la clasele I-a în raionul Stalin, regiunea Stalin, nu au știut multă vreme de apariția „Indrumărilor metodice pentru predarea citirii și scrierii la clasa I-a". Multe metodici stau uneori în depozitele C.L.D.C. în timp ce cadrele didactice le așteaptă. „Revista de Pedagogie" de multe ori nu ajunge la abonații săi.

Trebuie să arătăm însă că și tirajul uneori redus față de cerințele tot mai mari creează greutăți. Dar organizarea studiului, munca sistematică în vederea studierii și discutării lucrărilor pedagogice constituie o armă de luptă împotriva acestor greutăți. Bibliotecile trebuie să-și îmbunătățească activitatea, consiliile, cercurile pedagogice, grupele sindicale trebuie să organizeze mai bine activitatea de studiere și răspîndire a cunoștințelor pedagogice.

Pregătindu-se pentru începerea activității lor din noul an școlar, pedagogii trebuie să dea o mare atenție studierii materialului pedagogic. La baza pregătirii lor trebuie să stea în momentul de față studierea programelor, manualelor și metodicilor. Conținutul nou al programelor, care prevăd o repartiție mai rațională a materiei de învățămînt, instrucțiunile și îndrumările metodice elaborate pentru anul acesta trebuie să fie bine cunoscute de cadrele didactice. Indrumările metodice și instrucțiunile pentru reducerea programelor în anul școlar 1954-55 s-au lucrat din vreme și multe din ele s-au și trimis secțiilor de învățămînt raionale de către Editura de Stat Didactică și Pedagogică pentru a fi distribuite școlilor și cadrelor didactice. Grija pentru ca programele și îndrumările să ajungă la timp în mîna învățătorilor și profesorilor trebuie să preocupe îndeaproape acum secțiile de învățămînt și direcțiile de școli.

Cabinetele pedagogice regionale au un rol deosebit în răspîndirea lucrărilor pedagogice. Ele trebuie să dea o mai mare atenție acestei importante sarcini.

Este necesar ca problema studierii materialului pedagogic, a aplicării instrucțiunilor și îndrumărilor date de minister pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt să preocupe permanent organele noastre de îndrumare și control, care au datoria să se intereseze mai îndeaproape ce citesc cadrele didactice și în ce măsură acestea studiază și aplică experiența înaintată, să găsească în același timp noi forme de stimulare a interesului pentru citit al cadrelor didactice.

Odată cu întreaga noastră viață, școala se dezvoltă mereu. Un bun pedagog este acela care se ține în pas cu viața, care învață continuu pentru a răspunde cerințelor noi puse de continua dezvoltare a învățămîntului.

Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei

Cu prilejul decadei manifestărilor culturale organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, în Capitală, pe scenele marilor teatre de vară, la estradele din parcuri și grădini și în diferite săli de spectacole își vor da concursul colectivele teatrelor dramatice și muzicale din București și Opera Română de Stat din Cluj, care întreprinde în momentul de față un turneu în Capitală. Filarmonica din București, orchestrele simfonice ale Radiodifuziunii și cinematografiei, marile ansambluri artistice.

Tot în această perioadă, în Capitală se vor deschide o expoziție de artă plastică retrospectivă și o expoziție de grafică și se vor organiza expoziții cu lucrări prezentate de artiștii amatori participanți la concursul de creație populară pe tema „Prietenia romîno-sovietică".

In cadrul decadei manifestărilor culturale vor apare, de asemenea, numeroase titluri de noi cărți de literatură, știință, etc. Se vor organiza, de asemenea, bazare ale cărții care vor cuprinde cele mai noi lucrări ale scriitorilor noștri și ale scriitorilor de peste hotare, editate în cinstea zilei de 23 August.

In cluburile studențești, ale elevilor școlilor medii, vor fi organizate conferințe, manifestări cultural-artistice, întîlniri ale tineretului și pionierilor cu scriitori, cu ostași și ofițeri ai armatei noastre care au participat la lupta comună alături de Armata Sovietică împotriva hitleriștilor.

Tot în această perioadă, în Capitală va avea loc etapa finală a celui de al treilea concurs pe țară al echipelor artistice ale căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii.

Manifestările culturale organizate în cinstea zilei de 23 August se vor încheia cu mari serbări cîmpenești, focuri de tabără și carnavaluri ale tineretului.

Decada manifestărilor culturale, organizată în cinstea zilei de 23 August, va constitui un prilej de trecere în revistă a marilor realizări obținute de poporul nostru muncitor în toate domeniile culturii, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, în cei 10 ani de libertate.

(Agerpres)

23 August 1944 - 1954 — Zece ani de la eliberarea patriei

Cifre grăitoare

● De curînd s-a inaugurat în satul Marginile, raionul Tîrgu Ocna, regiunea Bîrlad, un nou local de școală construit în cinstea zilei de 23 August. Asemenea instituții de învățămînt sînt în curs de construire în numeroase comune și sate de pe întinsul patriei noastre. Astfel, vor fi construite în acest an, din fondul centralizat al Statului, numeroase săli de clasă și internate pentru învățămîntul mediu și elementar. In cinstea marii sărbători de la 23 August vor fi terminate 118 săli de clasă. De asemenea, s-a început construirea prin autoimpunere a 1688 săli de clasă.

● In acest an a sporit cu mult, față de anii precedenți, numărul copiilor oamenilor muncii trimiși în tabere și colonii pe seama statului. Cele peste 150 de tabere organizate la munte și la mare cuprind în anul acesta circa 60.000 pionieri și școlari. Numai pe litoral, de pildă, la taberele de la Eforie, Mamaia și Vasile Roaită merg într-o singură serie un număr de peste 1100 de copii. De asemenea, în taberele sanatoriale ale Ministerului Sănătății mii de copii sînt tratați de către specialiști pentru a-și întări sănătatea. Numărul copiilor din cămine și instituții preșcolare trimiși în colonii s-a ridicat în anul acesta la cifra de 10.000.

Prin grija C.C.S.-ului, a Ministerului Învățămîntului și a Ministerului Sănătății, coloniile sînt dotate cu mobilierul necesar precum și cu personalul educativ și sanitar corespunzător.

Noi localuri de școală

Din an în an crește numărul școlilor, se înmulțește numărul elevilor și se îmbunătățește tot mai mult calitatea învățămîntului.

Acum, în perioada de pregătire a noului an școlar, cresc eforturile comune ale cadrelor didactice și ale părinților în vederea creării unor condiții cît mai bune pentru desfășurarea muncii de educare și instruire a tineretului, viitorul țării. Se repară și se amenajează localurile școlilor, se construiesc altele noi.

In regiunea Bîrlad, de exemplu, se construiesc în satele Puțini și Boghești două noi localuri de școală. Țăranii muncitori din aceste sate, care participă prin muncă voluntară la lucrările de construcție, au hotărît ca pînă la 23 August, măreața sărbătoare a eliberării patriei noastre, să realizeze construcțiile respective în proporție de 80%. Odată cu deschiderea noului an, școlile vor fi terminate.

Și în regiunea Timișoara se construiesc noi clădiri școlare. Astfel, la Reșița va fi dată în folosință o nouă școală profesională, cu o capacitate de 900 locuri. Trei școli de 7 ani cu cîte 280 locuri vor fi terminate în curînd la Jamul Mare, în raionul Deta, la Oțelul Roșu, în raionul Caransebeș și la Anina, în raionul Oravița.

Noile școli care se construiesc pretutindeni în țară arată grija partidului și guvernului pentru continua dezvoltare a învățămîntului în patria noastră.

Cadrele didactice sprijină campania de recoltare

Cadrele didactice din raionul Zeletin, regiunea Bîrlad, dau numeroase îndrumări țăranilor muncitori cu privire la buna desfășurare a campaniei de recoltare a păioaselor, sprijinindu-i astfel în întrecerea patriotică ce care au organizat-o în cinstea zilei de 23 August.

In comuna Salahoru, de pildă, cadrele didactice organizează sîptămînal adunări cu țăranii muncitori la căminul cultural, unde se țin conferințe cu caracter agrotehnic în care se explică țăranilor muncitori importanța secerișului, dezmiriștitului și a treierișului la timp, precum și necesitatea achitării cotelor obligatorii către stat, îndatorire patriotică a fiecărui țăran muncitor.

De asemenea, învățătorii au organizat difuzarea ziarelor și broșurilor la ariile de treier. Cu acest prilej, cadrele didactice citesc țăranilor muncitori adunați în grupuri la arie diferite broșuri precum și articole din ziare.

Un sprijin prețios îl primesc din partea cadrelor didactice în perioada de strîngere a recoltei și țăranii muncitori din satele Colonești, Onești, Sendrești, Galbeni, Dealul Mare, Burdusaci etc.

C. PREDESCU

Visuri care se împlinesc

In partea de nord a dealurilor din apropierea munților Bihorului s-au adunat parcă din-du-și mîna peste apa Crișului Repede cele cinci sate ale comunei Vadul Crișului. Apa Crișului Repede, care adună pe rînd Valea Drăganului de la Poieni și Valea Iadului de la Stîna de Vale, devine în această parte a raionului Aleșd mai limpede, mai liniștită.

Cîte fețe înlăcrimate, vlăguite de muncă și de suferințe n-a răcorit și alinat străvechea apă din Valea Bătrînului sau a Crișului Repede!

Despre viața grea, plină de mizerie pe care au trăit-o, despre munca istovitoare dusă în fabricile „Ceramica" și fabrica de var, despre crunta exploatare la care erau supuși de moșierul Mateescu și contele Zichy, despre foamete, bătaie și neștiință de carte pot vorbi atîtea oameni ai muncii, de la Aleșd și pînă la Bratca.

Toate acestea au rămas însă doar triste amintiri. Acum zece ani, Armatele glorioase ale Uniunii Sovietice ne-au adus eliberarea creînd condițiile necesare pentru construirea unei vieți noi în patria noastră.

A început o nouă viață și pentru țăranii muncitori din Vadul Crișului — au primit pămînt și ajutor multilateral din partea statului democrat-popular. Felul de viață al satului Vadul Crișului s-a transformat an de an. Doina tristă de jale a ciobanului din Munții Bihorului și-a schimbat melodia. Pe aceste meleaguri răsună astăzi cîntece vesele de bucurie, de dragoste de muncă și de viață. Bunăstarea, știința de carte pătrund tot mai mult în casele muncitorilor și ale țăranilor muncitori din Vadul Crișului.

Dacă pînă acum zece ani la școala din Vadul Crișului frecventau cursurile cel mult 80—90 de elevi romîni și maghiari, și existau doar 2—3 învățători, astăzi numărul elevilor a crescut la peste 560 iar al cadrelor didactice a ajuns la 33. A crescut considerabil numărul elevilor din acest sat, care au plecat în ultimii ani la diferite școli medii și instituții de învățămînt superior.

In anul școlar 1953—1954 în comuna Vadul Crișului a luat ființă o școală medie de 10 ani. Pe lîngă această școală s-au amenajat de curînd trei internate unde sînt cazați un însemnat număr de elevi, copii ai oamenilor muncii. La începutul anului 1954 a fost dat în folosința elevilor și cadrelor didactice din satul Vadul Crișului un nou local de școală.

★

E o dimineață obișnuită de vară. Sub soarele strălucitor s-au liniștit străduțele satului Vad. In depărtare se zăresc niște care încărcate cu snopi de grîu. In mijlocul satului se ridică clădirea albă a școlii medii de zece ani din Vadul Crișului. Copiii sînt în vacanță. Activitatea cadrelor didactice din comună n-a încetat însă. Doar sînt atîtea de făcut. Directorul școlii, Ion Brinduș, este în frunte la toate.

In cancelarie, tovarășul Iancu Căltun, profesor de istorie, își revede materialul didactic pe care îl va duce la expoziția raională. La consfătuirea raională a cadrelor didactice el va vorbi colegilor lui din raionul Aleșd despre munca diriginților și despre necesitatea ridicării nivelului politic și profesional al profesorului de istorie.

Tovarășul Dumitru Popescu vrea să vorbească profesorilor de limba romînă despre caietele speciale de literatură ale elevilor lui, despre biblioteca clasei a VIII-a și cititorii ei, despre importanța lecturii particulare a elevilor ca mijloc de însușire a limbii și literaturii noastre. Profesoara de limba rusă, tovarășa Speranța Chicicu, vrea să arate la consfătuiri importanța consultațiilor individuale date elevilor, să vorbească despre felul cum a reușit să dezvolte la copii dragostea față de studiul limbii ruse.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor sînt la școală. Se pregătesc în vederea consfătuirii raionale, a deschiderii noului an școlar, a muncii politice în perioada campaniei de treieriș. Discuțiile între ei sînt vii. Toți sînt fericiți.

— Cum să nu fii fericit cînd vezi cum datorită muncii tale cresc și se formează oameni noi; se lichidează analfabetismul; dispar obscurantismul și misticismul — spune cu înflăcărare tovarășul Ion Brinduș.

★

Seara se lasă domoală peste culmile împădurite ale comunei Vadul Crișului. Una cîte una ferestrele caselor se luminează, iar străzile par mai vesele sub razele becurilor ce se aprind în vîrfurile stîlpilor.

La căminul cultural sînt anunțate piesele „Revizorul" de Gogol și „O noapte furtunoasă" de I.L. Caragiale. Interpreții amîndor piese sînt învățătorii și profesorii romîni și maghiari din sat și o parte din absolvenții clasei a IX-a de la școala medie de 10 ani.

In apropierea școlii se ceartă doi prichindei. Irina Pop, tînără învățătoare, din sat, le spune ceva și-i împacă. „Asta-i învățătoarea noastră" își șoptesc ei.

— Aceștia sînt viitorii mei elevi — spune Irina Pop, zîmbind.

MARIA ZAHARIA

Fruntași ai muncii de învățămînt

MILTIADE FILIPESCU, decanul Facultății de geografie-geologie din București, laureat al Premiului de stat, desfășoară o muncă neprecupețită pentru pregătirea de noi cadre de cercetători specialiști în domeniul geologiei.

VICTORIA TERMENTU, inspectoare la secția de învățămînt a raionului Lenin din București, desfășoară o muncă deosebită pentru îndrumarea cadrelor didactice, contribuind astfel la îmbunătățirea calității învățămîntului în școlile din acest raion.

ECATERINA CRĂCIUN, de la școala medie din Șimleul Silvaniei, regiunea Oradea, duce o muncă susținută ca directoare a școlii, profesoară de științe naturale și metodistă.

Larga dezvoltare a învățămîntului

In cei zece ani care au trecut de la 23 August 1944, învățămîntul din țara noastră a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită în trecut. Porțile școlilor de toate gradele s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii. An de an a crescut rețeaua școlilor, s-a mărit numărul elevilor, s-a lărgit baza materială a învățămîntului, s-a întărit conținutul ideologico-științific al predării, s-au îmbunătățit metodele muncii instructiv-educative.

Graficul de față arată dezvoltarea pe care a luat-o învățămîntul de masă: la 403,3% s-a ridicat în anul școlar 1953/54, față de anul 1938-39 numărul instituțiilor preșcolare, la 596,8% s-a ridicat în aceeași perioadă numărul școlilor de 7 ani, iar numărul școlilor medii a atins 109,9%.

Din experiența școlii sovietice

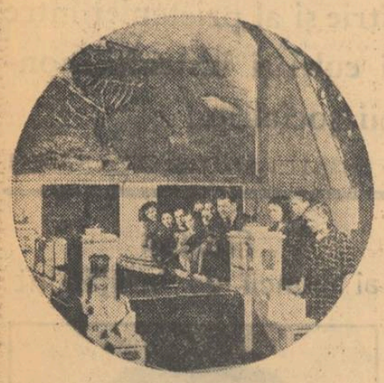

La Expoziția unională a școlilor profesionale din Moscova

Primii pași pe calea înfăptuirii învățământului mixt

În școlile din Ucraina se desfășoară pregătiri pentru trecerea la învățământul mixt. La Ministerul Învățământului a avut loc o consfătuire a șefilor secțiilor de învățământ regionale și a reprezentanților comitetelor regionale ale P.C. Ucrainean.

La Kiev 69 de școli trec la învățământul mixt. În raionul Podolsk al orașului Kiev au fost întocmite, aprobate și afișate în școli listele de elevi repartizați în școli noi, au fost completate clasele. Au avut loc numeroase adunări cu părinții.

— Viața aduce mereu corective — spune tov. Reaboșapko, șeful secției de învățământ raionale. Cînd am început repartiția băieților și fetelor pe școli, am întîmpinat diferite dificultăți. A trebuit, într-o serie de cazuri, să facem precizări și modificări în determinarea circumscripțiilor școlare. În conformitate cu aceasta, au fost repartizați elevii. Părinții ne-au sugerat cum să precizăm circumscripțiile școlilor pentru ca copiii să nu fie nevoiți să treacă liniile de tramvai, unde de obicei este aglomerație. Dorințele lor au fost examinate și luate în considerație.

Școlile No. 19 și 124 au efectuat în mod organizat schimbul de elevi. Ele au terminat toate lucrările pregătitoare. Părinții știu în ce clase vor învăța copiii lor, cine este diriginte clasei.

Directorii de școli îndeplinesc cu strictețe ordinul ministrului cu privire la respectarea principiului teritorial de trecere la învățământul mixt. În majoritatea claselor, jumătate din elevi vor fi noi pentru școala respectivă.

Într-o serie de școli din Kiev s-a adoptat un sistem de măsuri pentru a-i familiariza pe noii elevi cu tradițiile școlii.

Creația tinerilor tehnicieni

La Ufa s-a deschis Expoziția republicană a creației tehnice a școlarilor. Obiectele prezentate de cercul tehnic al Casei Pionierilor din Ufa sînt foarte interesante. Tinerii tehnicieni au confecționat un aparat de proiecție pentru diafilme. Atenția vizitatorilor este atrasă de prototipul podului rulant construit de elevii Victor Trefilov și Valeri Trișin din clasa a IX-a. Tinerii amatori fotografi au prezentat fotografii interesante.

Modeliștii navali din Ufa au expus machetele unui submarin și a unui hidroglisor.

La expoziție participă cele mai multe școli din raioanele rurale.

In strînsă prietenie cu colhozul

Unul dintre standurile celor unsprezece școli sătești reprezentate la pavilionul școlar al Expoziției Agricole Unionale aparține colectivului bine închegat al școlii din Serenovo, regiunea Iaroslav. Acest colectiv și-a cîștigat pe bună dreptate dragostea, respectul și recunoștința oamenilor din satul colhoznic Serenovo.

„Cînd treci prin coridoarele luminoase și spațioase ale școlii din satul Serenovo, atenția îți este atrasă fără voie de o hartă a Uniunii Sovietice, executată de mînă. Această hartă povestește despre activitatea practică a elevilor școlii. Liniile roșii conturează spațiile necuprinse ale Patriei Sovietice. Prin anumite semne sînt arătate pe hartă orașele și satele unde muncesc oamenii care au absolvit școala din acest sat de pe malurile Volgăi: Kaliningrad, Murmansk, Arhanghelsk, Vladivostok, portul Dairen, Karaganda, Tbilisi, Baku, Novorosiisk, Kiev, Leningrad, Harkov... Aproape 360 de tineri și tinere — copii ai colhoznicilor — au absolvit școala din Serenovo, regiunea Iaroslav, în decursul ultimilor 15 ani. Care a fost drumul lor în viață? Ingineri și tractoriști, combaineri și brigadieri ai brigăzilor colhoznice, zootehnicieni, tehnicieni și agronomi, învățători, profesori și medici, activiști de partid și de stat, muncitori feroviari, textiliști — peste șaizeci de profesiuni au în prezent elevii școlii din Serenovo.

Adeseori pedagogii se opresc în fața acestei hărți, gîndindu-se la drumul urmat de elevii lor. Nijni Taghil — acolo lucrează inginerul Rita Kudreavțeva. Altai — pe cîmpiile lui muncește agronomul Zina Fedotova. Pe Marea Barenț, Albert Kudreavțev își conduce vaporul. Sus, în înaltul cerului, plutește avionul pilotului Valeri Pavlov.

Dar la pedagogii școlii din Serenovo a devenit o tradiție de a educa la elevi lor dragostea și interesul pentru colhozul natal, pentru producția agricolă. De aceea mulți din elevii școlii muncesc în colhozurile și satele din împrejurimi, fără a rupe legătura cu pedagogii și cu școala care i-a educat. Brigadierul brigăzii de cîmp Grigori Baranov, decorat cu ordinul Steagul Roșu al Muncii, zootehnicianul Lena Isaieva, directorul S.M.T. Alexandr Minaiev, combainerul Lenia Stridin, șeful de fermă Anastasia Pavlova — nici nu poți să-i numeri pe absolvenții școlii, care lucrează în prezent în colhozurile natale.

În apropiere de Iaroslav, pe malul stîng al Volgăi, se întind ogoarele bogate ale colhozului „Sovietskaia Armia". În centrul colhozului se ridică clădirea școlii medii din Serenovo. În jurul școlii crește o livadă de pomi fructiferi, plantată de elevi. Mai departe se zărește parcul școlii unde tei puternici și bătrîni și ulmi alternează cu pomișorii tineri, sădiți de cînd de către școlari. În spatele parcului este lacul amenajat pentru copii de către părinții-colhoznici. Aici totul arată că între colectivul școlii și colhoz există o prietenie trainică.

Școala este condusă de 19 ani de directoarea Valentina Alexandrovna Lisenkova. Colectivul pedagogic, în care mulți învățători și profesori lucrează de 15—20 de ani, se îngrijește ca elevii să primească nu numai cunoștințe temeinice cu privire la bazele științelor, ci și deprinderi practice agricole, cultivă la elevi dragostea și interesul pentru producția colhoznică.

Preocupîndu-se de caracterul intuitiv al predării, tînărul profesor de fizică Alexei Sergheevici Varlamov, fost elev al școlii, studiază cu elevii sursele de energie și mașinile din gospodăria colhozului, principiile de funcționare a mașinilor agricole — combine, tricare, batoze, semănătoare trase de tractor.

O muncă susținută pentru educarea la elevi a deprinderilor practice se desfășoară în cercurile tinerilor miciurinești. Programa acestor cercuri se alcătuiește în conformitate cu interesele și nevoile colhozurilor din împrejurimi. În colhozuri se dezvoltă continuu legumicultura și creșterea vitelor. Tinerii naturaliști ai școlii au aplicat în cursul ultimilor ani, pentru prima oară în această localitate, ciupitul castraveților, au dovedit eficacitatea acestei metode în ridicarea recoltei la hectar și au împărtășit experiența lor brigăzii legumicole din colhozul „Sovietskaia Armia".

O mare importanță pentru sporirea veniturilor colhozurilor o are cultivarea varietăților de cartofi timpurii. La cererea administrației colhozului „Sovietskaia Armia", școala din Serenovo a inclus în planul cercurilor tinerilor miciurinești această activitate. Luînd legătură cu stațiunea de selecționare din Iaroslav, școala a făcut experiențe de creștere a cartofilor timpurii de diferite varietăți.

În zilele vacanței de vară, elevii, împreună cu frații și surorile lor mai mari, cu părinții lor, muncesc pe ogoarele și în fermele colhozurilor. Numele pionierului Iosa Darîin este adeseori menționat la ședințele brigăzii de cîmp nr. 2. Conducerea colhozului l-a premiat. Dar ce a făcut acest școlar?

Lui Iosa îi place să îngrijească caii colhozului. În zilele de vacanță, dis-de-dimineață, el pleacă la ferma de creștere a cailor. Calul lui este cel mai bine îngrijit în ceea ce privește hrana și curățenia. Multă vreme s-a rugat el de brigadier să-i dea voie să înhame la căruță calul „Kedron". Și cînd a primit această permisiune, el a devenit cel mai sîrguincios și disciplinat căruțaș din brigadă. Toamna, brigadierul colhoznic a trimis școlii o scrisoare: „Rog direcțiunea să-i evidențieze pe pionierul I. Darîin, care toată vara a dat ajutor colhozului. Pentru munca lui i s-au socotit 156 zile-muncă".

Numărul copiilor care lucrează cu pasiune în colhoz în timpul vacanței este mare. Numai în anul trecut elevii școlii din Serenovo au cîștigat în colhoz peste 4000 de zile-muncă.

La rîndul lor, și colhoznicii sînt participanți activi la realizarea diferitelor măsuri luate de școală. Cînd, bunăoară, la școală a avut loc adunarea tinerilor naturaliști, au venit ca invitați ai elevilor, tov. Abrosimov, președintele colhozului „Grașiha", Erou al Muncii Socialiste, renumita mulgătoare Terentieva, Erou al Muncii Socialiste, brigadieri ai brigăzilor de cîmp și ai brigăzilor de creștere a animalelor. La această adunare fostul elev al școlii, directorul actual al S.M.T. din Iaroslav, tov. Minaiev, a vorbit elevilor despre perspectivele de dezvoltare ale agriculturii.

Colhoznicii care au asistat la adunare au cercetat cu interes expoziția de lucrări a tinerilor naturaliști. În standuri și pe stelaje ei au văzut diferite varietăți de culturi cerealiere și leguminoase, la care școlarii au obținut recolte record. Colhoznicii i-au rugat pe școlari să continue munca de experimentare asupra diferitelor varietăți de cartofi și legume și să lărgească însămînțările de mei.

Educarea deprinderilor practice la elevi este realizată de către pedagogi în strînsă legătură cu familiile școlarilor. La școala din Serenovo domnește o adîncă înțelegere reciprocă între pedagogi și părinții colhoznici. Școala a găsit o serie de măsuri bune și interesante de muncă cu părinții elevilor. Cu un mare succes se desfășurau „joile colhoznice", zile cînd toți pedagogii, fără excepție, în frunte cu directorul școlii și directorul de studii, plecau prin satele din împrejurimi pentru a organiza discuții despre educația copiilor. Școala organizează adeseori adunări cu părinții pe colhozuri și pe brigăzi colhoznice.

Școala redactează pentru părinți ziarul „Vocea școlii", care se trimite în toate satele și colhozurile. Acest ziar se bucură de mare popularitate în mijlocul părinților.

Colaborarea strînsă, permanentă și creatoare cu familiile elevilor, legătura organică cu muncitorii din colhozuri ajută colectivului școlii din Serenovo să crească oameni care pun cu devotament puterile și cunoștințele lor, inima lor, în slujba Patriei iubite.

Z. GURINA
metodista pavilionului școlar de la Expoziția Agricolă Unională

Problemele educative la consfătuirile din august ale cadrelor didactice

În curînd cadrele didactice sovietice se vor aduna la consfătuirile raionale. Consfătuirile din august reprezintă o tribună de analiză colectivă, critică, a activității din cursul unui an a școlilor din raion, o tribună a schimbului de experiență în munca de instruire și educare a copiilor.

În acest an, prima problemă care va fi pusă în discuția ședinței plenare va fi îmbunătățirea muncii educative și de întărire a disciplinei elevilor. În ultimul timp s-a observat o oarecare subapreciere a muncii educative. La toate consfătuirile, conferințele și cercurile pedagogice erau analizate în primul rînd problemele instructive.

În numărul trecut al ziarului „Uciteliskaia Gazeta" s-a făcut bilanțul discuțiilor asupra articolului lui G. Kazmin „Așa va crește o floare fără rod". Pedagogi, părinți, oameni din cele mai diferite profesiuni au trimis redacției numeroase scrisori pe această temă. Menționînd meritele școlii și familiei în educarea tinerei generații de cetățeni sovietici sănătoși, constructori activi ai comunismului, ai unei generații pătrunse de ideile comunismului, ei arată totodată și lipsurile în educația din familie și școală, lipsuri care creează terenul propice pentru apariția „florilor fără rod". În scrisorile lor se exprimă dorința vie de a crește din fiecare copil sovietic un om demn de marea noastră Patrie.

Educația prin muncă și pentru muncă este temelia pe care părinții și pedagogii trebuie să crească constructori activi și conștienți ai comunismului. În noul an școlar, școlile vor trece la un nou plan de învățămînt și la noi programe. Pînă nu de mult școala vedea scopul principal al învățămîntului în pregătirea temeinică a elevilor săi pentru intrarea în instituțiile de învățămînt superior. În noile programe se întăresc elementele de învățămînt politehnic. Aceasta va permite să se realizeze cu cel mai mare succes și o altă sarcină a școlii — pregătirea elevilor pentru muncă, pentru viitoarea lor activitate practică. La consfătuirile din august, pedagogii vor analiza și discuta din toate punctele de vedere modul în care trebuie să se folosească noile programe în scopul cultivării la elevi a dragostei de muncă, a dorinței ca, după terminarea școlii, să se încadreze în munca productivă.

În fața școlilor stă în prezent una dintre cele mai importante sarcini — de a întări disciplina elevilor. Întărirea disciplinei conștiente a elevilor este indisolubil legată de îmbunătățirea întregului sistem de muncă educativă în școală. Cauzele disciplinei slabe în unele școli se ascund mai ales în organizarea nepriceputa a colectivului de copii și în slaba legătură a școlii cu părinții. Problema creării unui colectiv de elevi bine închegat capătă acum o importanță deosebită. Nu de mult Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a adoptat hotărîrea cu privire la introducerea învățămîntului mixt în școlile din Moscova, Leningrad și alte orașe. Această măsură îi obligă pe pedagogi ca, în cadrul consfătuirilor din august, la discutarea problemelor muncii educative, să dea o atenție deosebită problemei creării unui colectiv școlar activ și capabil de muncă.

Cu prilejul formării colectivelor de elevi nu trebuie să uităm particularitățile de vîrstă. Incontestabil că pedagogii vor întîlni multe dificultăți în crearea colectivelor în clasele mijlocii, unde învață adolescenții. De aceasta trebuie să se țină seama și, chiar în primele zile, trebuie să avem grijă de stabilirea prieteniei între băieții și fetele din aceste clase. Ar fi greșit să se creadă că în munca de închegare a colectivelor din clasele superioare nu se vor întîlni greutăți. O atitudine plină de tact a educatorului față de tinerii elevi și eleve este deosebit de necesară. Cu prilejul reunirii școlilor de băieți și de fete în clase vor veni elevi educați de diferiți pedagogi. Ei vor reacționa simțitor la influența noilor pedagogi, a noilor colegi. Ei au o oarecare experiență de viață, anumite interese și înclinații, au început să chibzuiască serios asupra problemelor vieții. O atitudine imprudentă sau nepriceputa față de acești copii poate încetini organizarea unui colectiv bine închegat al elevilor din clasele superioare.

A. S. Makarenko spunea că disciplina crește din experiența conștientă, din acțiunea practică tovărășească, colectivă. De aceea este important să-i deprindem pe elevi în mod sistematic cu disciplina în procesul activității colective, în procesul de învingere a greutăților. Numai într-un colectiv puternic se pot crea raporturi comuniste între școlari, se poate educa atitudinea conștientă față de învățătură, față de cerințele disciplinei, se poate educa dragostea de muncă. Este greșit să se creadă că toate aceste calități se pot forma la elevi numai prin intermediul lecției, prin studierea bazelor științelor. Un rol foarte mare în educarea justă a copiilor îl joacă munca în afara clasei și în afara școlii. La consfătuirile din august trebuie analizată problema organizării juste a timpului liber al copiilor, activitățile lor în afara clasei și în afara școlii.

Detașamentele de avangardă ale colectivului de elevi sînt organizația de comsomol și organizația de pionieri. Cu cît este mai înaltă autoritatea pionierilor și a comsomoliștilor în școală, cu atît mai organizat lucrează întregul colectiv al școlii. În școlile unde pedagogii știu să pună în fruntea oricărei inițiative organizația de pionieri sau organizația de comsomol, viața școlarilor devine mai vie, mai interesantă, elevii învață cu mai mult succes, participă activ la munca obștească, își petrec timpul liber vesel și civilizat. În aceste școli și disciplina este mai bună. Acum, cînd toate școlile din țară devin școli mixte, sprijinul organizației de comsomol și al organizației de pionieri este extrem de necesar. În ce fel se pot transforma organizația de comsomol și organizația de pionieri din fiecare școală în ajutoare permanente ale pedagogilor în problema educației comuniste a copiilor? Ce trebuie făcut pentru ca pionierii și comsomoliștii să fie inspiratorii muncilor obștești ale școlarilor? Viața cere ca aceste probleme să fie analizate din toate punctele de vedere la consfătuirile cadrelor didactice, ținîndu-se seama de experiența acumulată pînă în prezent.

Societatea sovietică vrea ca toți copiii noștri să fie crescuți ca oameni fermi din punct de vedere moral, să fie educați în spiritul ideologiei științifice, comuniste. Pentru rezolvarea cu succes a acestei sarcini are o importanță uriașă chipul moral al pedagogului, al părinților, comportarea oamenilor care trăiesc în preajma școlarilor. Exemplul personal al pedagogului trebuie să fie urmat de copii.

Pedagogul are o sarcină de mare cinste — de a forma concepția materialistă despre lume a elevilor, de a cultiva la elevi deprinderile de conduită comunistă, de a duce în mijlocul familiilor elevilor săi, în mijlocul poporului, lupta împotriva rămășițelor ideologiei și moralei mic-burgheze. Numai pedagogul care este el însuși lipsit de prejudecăți și de rămășițele ideologiei burgheze va putea feri pe copii de tot felul de prejudecăți și superstiții. Iată de ce, discutînd la consfătuirile raionale măsurile de îmbunătățire a muncii educative și de întărire a disciplinei elevilor, pedagogii nu pot trece sub tăcere problemele autorității și ale exemplului personal al pedagogului.

În țara noastră sînt create toate condițiile pentru o educare justă a tinerei generații. Prin forțele comune ale școlii, familiei și societății trebuie să fie înlăturate toate cauzele care împiedică educarea tineretului nostru în spiritul ideologiei comuniste.

(Articol de fond din „Uciteliskaia Gazeta")

În laboratorul unei facultăți de medicină veterinară

In preajma noului an școlar

La Tbilisi a avut loc consfătuirea republicană cu privire la problemele pregătirii școlilor în vederea noului an școlar. La lucrările consfătuirii au luat parte președinții comitetelor executive ale sovietelor orășenești și raionale, șefii secțiilor de învățămînt orășenești și raionale, reprezentanții organizațiilor de construcții și ai altor organizații.

În raportul ministrului învățămîntului al R.S.S. Gruzine, tov. G. N. Djimbladze și în cuvîntările participanților, s-a arătat că în viitorul an școlar, în Republică vor funcționa 4213 școli elementare, de 7 ani și medii, în care vor învăța 681.000 de copii. Pretutindeni în școlile din Gruzia se desfășoară pregătirile în vederea învățămîntului mixt.

Se desfășoară pe larg construcțiile de noi școli. Pentru construirea și utilarea lor se cheltuiesc 24 milioane ruble. Aproape tot atît se cheltuiește pentru reparațiile capitale și curente ale localurilor de școli. Prin mijloace locale, colhoznicii din R.S.S.A. Adjară construiesc 16 școli care vor fi gata pînă la începerea cursurilor.

La consfătuire au luat cuvîntul primul secretar al C.C. al P.C. din Gruzia, V. P. Mjavanadze.

Un academician patronează o școală

De peste doi ani, academicianul A. M. Pankratova patronează cercul „Tînărul istoric" de la școala medie feroviară din gara Brest, dînd elevilor sfaturi, indicații, ajutîndu-i în munca lor școlară.

În luna mai, A. M. Pankratova a vizitat școala și a cercetat munca tinerilor istorici. În același timp ea i-a invitat să facă o excursie la Moscova.

Nu de mult, treizeci dintre membrii cercului „Tînărul istoric" au fost la Moscova. Vizitarea capitalei a produs asupra lor o impresie de neuitat.

O inițiativă valoroasă

În acest an comitetul rutier al căii ferate Moscova—Kursk—Donbass a organizat o serie de baze pentru odihna cadrelor didactice la Ieisk, Soci, Kislovodsk, Jeleznovodsk și Suhumi. La aceste baze, create cu ajutorul organizațiilor sindicale locale, se vor odihni 300 de învățători și profesori.

La Lublin, lîngă Moscova, comitetul a organizat o bază de turism pentru cadrele didactice care vin în Capitală. Aici își petrec vacanța cadrele didactice de la școlile feroviare din sud. În timpul verii, la baza de turism din Lublin se vor odihni peste 400 de pedagogi.

Recunoștință veșnică Armatei Sovietice eliberatoare

maior Aurel Lupășteanu

La 23 August anul acesta, poporul nostru muncitor și, împreună cu el, militarii Forțelor Armate ale Republicii noastre Populare, sărbătoresc împlinirea unui deceniu de la eliberarea Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică și de la răsturnarea odioasei dictaturi fascisto-antonesciene de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia.

Poporul nostru a udat din belșug pămîntul patriei cu sîngele și sudoarea sa pentru a ajunge la măreața zi a eliberării de sub jugul asupririi și exploatării. Veacuri de-a rîndul, pe umerii săi a apăsat jugul greu al cotropitorilor turci, iar mai apoi al imperialiștilor francezi, englezi, americani, germani. Nu o singură dată, poporul nostru a fost nevoit să ia armele în mîini pentru a-și apăra libertatea și independența, pentru a-și cuceri dreptul la o viață mai bună.

Bogatele tradiții de luptă ale poporului romîn se împletesc strîns cu tradiția luptelor comune duse de-a lungul veacurilor de poporul nostru alături de fiii poporului rus împotriva dușmanilor comuni. Paginile istoriei patriei noastre sînt mărturii vii care vorbesc despre simpatia și sprijinul frățesc de care s-a bucurat în trecut poporul nostru din partea marelui popor rus.

„Prietenia popoarelor noastre — spunea Kliment Efremovici Voroșilov — are o bază solidă; ea își trage rădăcinile din adîncimea veacurilor și a fost stropită cu sîngele comun, cu sîngele nobil al celor mai buni fii ai popoarelor noastre în lupta pentru independență, împotriva împilatorilor și înrobitorilor".

Dar clasele exploatatoare din țara noastră, în ura lor sălbatică împotriva primului stat socialist din lume, s-au străduit să falsifice istoria, să înfrîneze poporul nostru de marele vecin de la răsărit. Paralel cu aceasta, contrar intereselor și voinței poporului romîn, clasele dominante au împins țara noastră în brațele fascismului, transformînd-o într-o bază de agresiune împotriva Uniunii Sovietice.

Sarcina de a prelua moștenirea celor mai bune tradiții de luptă ale poporului romîn pentru libertate, independență națională și progres social, de a înnoda firul străvechilor tradiții ale prieteniei romîno-ruse, i-a revenit partidului clasei muncitoare.

Lupta maselor muncitoare conduse de partid a fost încununată de succes în august 1944, cînd pe teritoriul patriei noastre au intrat trupele Armatei Sovietice eliberatoare.

Încă din primele zile ale agresiunii Germaniei hitleriste și a sateliților săi împotriva Uniunii Sovietice, P.C.U.S. a stabilit în fața poporului sovietic și a Forțelor sale Armate sarcina nobilă de a lichida nu numai primejdia ce amenința Statul Sovietic, ci și aceea de a ajuta tuturor popoarelor europene să se elibereze de sub jugul fascismului german. Armata Sovietică și-a îndeplinit cu cinste misiunea dată de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, și a îndreptățit pe deplin nădejdile popoarelor subjugate de fasciști, deși a fost nevoită să ducă singură tot greul celui mai mare război pe care-l cunoscuse omenirea, împotriva unui dușman crud și perfid, care dispunea de resursele economice și militare ale unei părți însemnate a Europei.

În bătălii fără egal în istorie prin amploarea lor, Armata Sovietică a zdrobit mașina de război hitleristă, forța vie și tehnica sa de luptă; ea a eliberat teritoriul vremelnic ocupat și a ajuns încă la începutul anului 1944 în mai multe puncte la frontierele de stat ale U.R.S.S. În primăvara aceluiași an, trupele sovietice depășesc frontiera țării noastre și stabilesc frontul pe linia Gura Humorului-Iași-Chișinău.

În situația nouă, creată prin marșul victorios al Armatei Sovietice, Guvernul U.R.S.S. a făcut cunoscut că recunoaște independența de stat a țării noastre și că este gata să dea ajutor poporului romîn pentru a elibera Ardealul de Nord în cazul cînd Romînia ar rupe cu fascismul și s-ar încadra în lupta dreaptă împotriva lui. Reprezentanții burghezo-moșierimii, în scopul de a prelungi războiul și suferințele maselor populare, de a înlesni ocuparea Romîniei de către trupele anglo-americane și a lipsi astfel poporul nostru de perspectiva adevăratei eliberări, au respins aceste propuneri generoase. Dar manevrele criminale ale burghezo-moșierimii au primit o lovitură hotărîtoare prin ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice pe frontul Iași-Chișinău.

Această mare operațiune, cunoscută sub denumirea de a „șaptea lovitură", face parte din cele zece lovituri consecutive pe care Armata Sovietică le-a dat în cursul anului 1944 trupelor hitleriste pentru a grăbi capitularea Germaniei fasciste și a sateliților săi. Ea a început în ziua de 20 august și s-a încheiat la 3 septembrie 1944 prin încercuirea și lichidarea completă a grupării de trupe fasciste.

Paralel cu lichidarea diviziilor hitleriste încercuite, unitățile Armatei Sovietice au început să rezolve misiunea lor ulterioară: continuarea ofensivei în interiorul Romîniei pentru izgonirea completă a ocupanților fasciști și eliberarea poporului nostru. Rînd pe rînd au fost eliberate numeroase orașe, astfel că la 30 august 1944, trupele sovietice eliberatoare intră în capitala patriei noastre — București.

Folosindu-se de momentul prielnic creat de ofensiva biruitoare a Armatei Sovietice, de starea de spirit revoluționară a maselor și de zăpăceala cîrdii conducătoare, la 23 August 1944, gărzile muncitorești organizate, înarmate și conduse de partid, au arestat cîțiva dintre antonesciene și au dezarmat trupele hitleriste, cucerind din mîinile lor punctele strategice ale Capitalei.

Populația orașelor și satelor țării noastre a primit cu cea mai fierbinte dragoste și recunoștință pe eliberatorii săi — eroicii ostași sovietici.

Odată cu trupele sovietice, oamenii muncii din țara noastră au avut prilejul să întîmpine pe glorioșii panduri ai Diviziei „Tudor Vladimirescu" formată pe teritoriul Uniunii Sovietice din foștii prizonieri romîni cu aprobarea și ajutorul Guvernului Sovietic și al P.C.U.S. Încă din primele lupte, ostașii acestei divizii încadrați în Armata a 27-a Sovietică și-au manifestat patriotismul lor fierbinte și spiritul de sacrificiu pentru eliberarea patriei.

La chemarea Partidului Comunist din Romînia, s-au alăturat Armatei Sovietice, întorcînd armele împotriva dușmanului cotropitor, și ostașii armatei romîne, în sufletul cărora clocotea de mult ura împotriva fasciștilor. Luptînd alături de Armata Sovietică, Divizia „Tudor Vladimirescu" precum și celelalte 14 divizii românești participante la războiul antihitlerist au adus o contribuție de seamă la eliberarea Ardealului și apoi a Ungariei și Cehoslovaciei.

Înaltul Comandament Sovietic a dat o deosebită apreciere aportului adus de armata romînă la victoria asupra fascismului, citînd-o în 7 ordine de zi și acordînd ordine și medalii sovietice unui mare număr de soldați și ofițeri care s-au distins în lupte. Divizia „Tudor Vladimirescu"-Debrețin a fost decorată cu ordinul „Drapelul Roșu".

La cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., N. A. Bulganin, ministrul Apărării al U.R.S.S., a subliniat că în lupta armată împotriva fascismului, armata romînă a dat dovadă de bune calități militare. În focul luptelor comune împotriva hitleriștilor, prin sîngele și jertfele comune ale ostașilor romîni și sovietici s-a reînnoit firul frăției de arme ce a existat de-a lungul veacurilor între poporul nostru și poporul rus, s-a cimentat frăția de arme romîno-sovietică.

Prin eliberarea poporului nostru cît și a altor popoare de sub robia imperialistă, prin salvarea omenirii și civilizației mondiale de sub barbaria fascistă, Armata Sovietică și-a îndeplinit cu cinste rolul său istoric, internaționalist. În urma victoriei de importanță istorică repurtată în cel de al doilea război mondial de către Uniunea Sovietică, într-o serie de țări din Europa și Asia s-a statornicit regimul de democrație populară. A fost încununată cu succes lupta marelui popor chinez. Popoarele țărilor de democrație populară sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești au obținut succese uriașe în dezvoltarea economiei naționale, în creșterea necontenită a nivelului lor de trai.

Dimpotrivă, în acele țări în care au intrat armatele imperialiste anglo-americane, asuprirea hitleristă a fost înlocuită prin alta și mai cruntă, a marilor trusturi și monopoluri transoceanice. Guvernele reacționare ale unor țări ca Franța, Italia, Grecia și altele, au vîndut de mult independența popoarelor lor pentru dolarii americani, militarizează economia națională și pregătesc cu febrilitate, la ordinul imperialiștilor americani, un nou război mondial. Aceasta are ca urmare intensificarea exploatării oamenilor muncii, creșterea pauperizării și a mizeriei, mărirea numărului de șomeri etc.

Pentru poporul nostru, asemenea vremuri au devenit de domeniul trecutului. Marele eveniment istoric care a avut loc acum un deceniu a însemnat pentru poporul nostru dobîndirea pentru prima dată în istoria sa a adevăratei independențe naționale. Eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică a dat putință maselor populare conduse de partid „să-și le soarta în propriile lor mîini și să pășească cu succes pe calea construirii socialismului.

Consacrîndu-și în întregime forțele și capacitatea sa creatoare construcției pașnice, poporul nostru manifestă totodată cea mai mare grijă față de întărirea Forțelor noastre Armate.

Armata noastră Populară, creație a regimului democrat-popular, are nobila sarcină de a apăra marile cuceriri ale poporului, securitatea și independența scumpei noastre patrii.

La baza creării și întăririi Forțelor noastre Armate stă bogata experiență a P.C.U.S. și învățătura marxist-leninistă aplicată în domeniul militar. Partidul și guvernul au înzestrat Armata noastră Populară cu tot ce este necesar pentru a asigura militarilor ei cele mai bune condiții de instruire și educare. Apreciind înalta grijă cu care-i înconjoară poporul muncitor, partidul și guvernul, militarii armatei noastre își înzecesc eforturile pentru a dobîndi o înaltă măiestrie de luptă, o temeinică pregătire politică, pentru a întări ordinea și disciplina militară.

Izvorul tuturor succeselor militarilor Forțelor noastre Armate îl constituie îndrumarea și conducerea întregii lor activități de către Partidul Muncitoresc Romîn. Partidul desfășoară în rîndul ostașilor Armatei noastre Populare, ca și în rîndul întregului popor, o largă activitate de educare în spiritul patriotismului socialist, al dragostei și recunoștinței față de marele popor sovietic și față de P.C.U.S., în spiritul întăririi continue a frăției de arme romîno-sovietice. Militarii Forțelor noastre Armate consolidează prin fapte sentimentul de dragoste ce-l nutresc față de militarii Armatei Sovietice, însușindu-și bogata experiență de luptă a Armatei Sovietice. Însușirea experienței militare sovietice este una din condițiile de bază ale perfecționării măiestriei lor militare.

Pregătindu-se să sărbătorească cea de a zecea aniversare a eliberării patriei de către Armata Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist din Romînia, militarii Armatei noastre Populare au făcut să crească succesele lor în pregătirea de luptă și politică, în întărirea ordinei și disciplinei militare. Conștienți că țelurile și sarcinile lor se identifică cu lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului, cu țelurile politicii noastre externe de pace, ei se călăuzesc în întreaga activitate după interesele oamenilor muncii, pe care sînt gata să le apere cu dîrzenie împotriva oricărui agresor.

Cu prilejul sărbătoririi împlinirii unui deceniu de la eliberarea patriei noastre, militarii Forțelor Armate își reafirmă împreună cu întregul popor muncitor recunoștința profundă față de viteji ostași sovietici eliberatori. Ei vor cinsti de-a pururi memoria eliberatorilor noștri, care au căzut și și-au vărsat sîngele pentru eliberarea Romîniei, pentru viitorul fericit al poporului romîn, cu aceeași hotărîre și abnegație cu care au luptat pentru eliberarea propriei lor patrii.

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn

Cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, convocat pentru ziua de 30 octombrie 1954, constituie un eveniment istoric de imensă însemnătate în viața partidului și a întregului nostru popor.

Membrii și candidații de partid, masele muncitoare de la orașe și sate au primit cu bucurie și însuflețire publicarea proiectului Statutului modificat al partidului care va fi supus aprobării celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Proiectul Statutului modificat al partidului nostru sintetizează experiența pe care a acumulat-o partidul în domeniul organizatoric și concretizează principiile organizatorice leniniste corespunzător situației actuale a țării noastre și a partidului, corespunzător particularităților și cerințelor acestei situații precum și noilor sarcini ale construcției socialiste. De la primul Congres al P.M.R. care a avut loc în februarie 1948, în țara noastră s-au produs mari schimbări, partidul s-a dezvoltat, sarcinile sale au devenit mai mari. De aceea Statutul adoptat la Congresul din februarie 1948 al partidului necesită modificări corespunzătoare acestor mari schimbări.

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El este forma cea mai înaltă de organizare a clasei muncitoare. În rîndurile partidului se unesc cei mai conștienți și mai înaintați oameni ai clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității. Din misiunea istorică a partidului, din rolul său de forță conducătoare a poporului și a statului nostru democrat-popular, din caracterul său de partid revoluționar de tip nou al clasei muncitoare decurg toate prevederile proiectului Statutului, modificat.

Partidul Muncitoresc Romîn exprimă interesele poporului muncitor de la orașe și sate. El conduce poporul nostru pe calea luminoasă deschisă întregii omeniri de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Arătînd pe scurt drumul glorios de luptă al partidului, proiectul Statutului modificat precizează că Partidul Muncitoresc Romîn, moștenitorul celor mai bune tradiții de luptă ale poporului nostru pentru libertate, independență națională și progres social, este rezultatul procesului istoric de dezvoltare a luptei revoluționare a clasei muncitoare. El este continuatorul luptei eroice a Partidului Comunist din Romînia împotriva reacțiunii și fascismului, pentru lichidarea exploatării capitalisto-moșierești, pentru înfăptuirea societății socialiste. De la primul Congres al P.M.R. care a avut loc în februarie 1948, în țara noastră s-au produs mari schimbări, partidul s-a dezvoltat, sarcinile sale au devenit mai mari. De aceea Statutul adoptat la Congresul din februarie 1948 al partidului necesită modificări corespunzătoare acestor mari schimbări.

Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea Romîniei de către Armatele Sovietice au dat putința poporului nostru, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mîini. Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și cu ceilalți oameni ai muncii, a [illegible] definitiv jugul imperialist, a izgonit [illegible] putere clasele exploatatoare, a răsturnat monarhia și a făurit statul democrat-popular — Republica Populară Romînă.

Partidul Muncitoresc Romîn — partidul marxist-leninist al clasei muncitoare — este rezultatul luptei consecvente duse de Partidul Comunist Romîn pentru lichidarea sciziunii din rîndurile mișcării muncitorești, pentru restabilirea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare. Făurirea Partidului Muncitoresc Romîn prin unificarea partidelor comunist și social-democrat la Congresul din februarie 1948 a însemnat victoria definitivă a marxism-leninismului asupra reformismului în mișcarea muncitorească din țara noastră. Crearea Partidului Muncitoresc Romîn a întărit forțele clasei muncitoare și a ridicat rolul ei conducător în lupta poporului muncitor pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

În etapa actuală, așa cum se arată în proiectul Statutului modificat, sarcina fundamentală a partidului nostru este lichidarea completă a exploatării omului de către om și construirea societății socialiste în țara noastră, pentru a asigura avîntul deplin al forțelor creatoare ale poporului și satisfacerea [illegible] nevoilor sale materiale și culturale, după principiul: de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa.

Scopul final al partidului este construirea societății fără clase — societatea comunistă.

O mare însemnătate au prevederile proiectului Statutului modificat privitoare la membrii de partid, la îndatoririle și drepturile lor. Așa cum se precizează în proiectul Statutului modificat, membru al Partidului Muncitoresc Romîn poate fi orice om al muncii, cetățean al R.P.R., care recunoaște programul și statutul partidului, contribuie activ la realizarea lor, activează într-una din organizațiile partidului, îndeplinește toate hotărîrile partidului și plătește cotizațiile stabilite. Cei care exploatează munca altora nu pot fi membri ai partidului.

Membrii de partid sînt obligați să participe activ la lupta pentru construirea socialismului, împotriva dușmanilor poporului muncitor, să apere prin toate mijloacele unitatea și puritatea rîndurilor partidului, să lupte activ pentru realizarea în practică a politicii partidului și a hotărîrilor organelor sale de conducere, să fie fruntași în muncă, să-și ridice neîncetat calificarea profesională. Ei au datoria să muncească necontenit pentru a-și însuși bazele marxism-leninismului. Proiectul Statutului modificat obligă pe membrii de partid să întărească legăturile cu oamenii muncii, să se preocupe de rezolvarea la timp a cerințelor și nevoilor celor ce muncesc, să lupte împotriva manifestărilor de birocratism. Membrii de partid trebuie să explice maselor sensul politicii și hotărîrilor partidului, să organizeze și să mobilizeze masele la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. O cerință de mare importanță prezentată de proiectul Statutului modificat este aceea de a respecta cu strictețe disciplina de partid și de stat obligatorie pentru toți membrii partidului.

Proiectul Statutului modificat stabilește obligația fiecărui membru de partid de a folosi și de a stimula în fapt autocritica și critica de jos, de a dezvălui lipsurile și a lupta pentru lichidarea lor, de a lupta hotărît împotriva încercărilor de ghițire a criticii.

Partidul nostru își educă membrii săi în spiritul cinstei și sinceității, le cere să păstreze secretul de partid și de stat, să dea dovadă de vigilență în orice domeniu de muncă și în orice situație. O mare atenție se acordă în proiectul Statutului modificat problemei selecționării cadrelor.

Pe cît sînt de mari și de pline de răspundere îndatoririle membrilor de partid, pe atît de importante sînt și drepturile lor înscrise în proiectul Statutului modificat. Fiecare membru de partid are dreptul de a participa la discutarea liberă și concretă a problemelor politicii partidului în adunările de partid și în presa de partid, de a critica în adunările de partid pe orice membru de partid, indiferent de postul ce-l ocupă, de a alege și a fi ales în organele de partid, de a cere să participe personal în toate cazurile cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la activitatea sau purtarea sa. De asemenea, fiecare membru de partid are dreptul să se adreseze cu orice chestiune sau cerere oricărui organ de partid, inclusiv Comitetul Central.

O deosebită grijă pentru asigurarea unității și purității rîndurilor partidului se manifestă în prevederile privitoare la condițiile și modul de primire în partid precum și la condițiile de sancționare și excludere din partid.

Aplicînd principiul centralismului democratic, proiectul Statutului modificat stabilește eligibilitatea tuturor organelor conducătoare ale partidului de jos și pînă sus, obligația organelor de partid de a face periodic dări de seamă, o strictă disciplină de partid și supunerea minorității față de majoritate, obligativitatea necondiționată a hotărîrii organelor superioare pentru cele inferioare.

De o mare însemnătate este capitolul privitor la organizațiile de bază ale partidului — temelia întregului partid — la modul cum își desfășoară ele activitatea.

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn este un document de o excepțională însemnătate în viața partidului și a întregului nostru popor muncitor. Dezbaterea temeinică a acestui proiect de către toate organizațiile de partid, asigurîndu-se o participare largă și libertate de critică tuturor membrilor și candidaților de partid, va constitui un puternic imbold pentru ridicarea activității politice a membrilor de partid, pentru întărirea rolului de avangardă al comuniștilor.

Întregul nostru popor se unește în jurul partidului pentru a întări statul democrat-popular, pentru a construi cu succes socialismul. Cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre și Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn sînt întîmpinate de poporul nostru printr-un deosebit avînt în lupta pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru apărarea păcii.

În preajma consfătuirilor raionale

Consfătuirile raionale sînt așteptate cu interes tot mai mare de pedagogii din orașul Craiova. Acest mijloc de perfecționare a măiestriei pedagogice, creat pe baza experienței înaintate a școlii sovietice, atrage tot mai mult interesul maselor de pedagogi din țara noastră, dornici de a ridica de la an la an nivelul activității lor.

Îndrumați de consiliul metodic de pe lîngă secția de învățămînt a orașului, învățătorii, profesorii și educatoarele din Craiova au început să se pregătească pentru consfătuirile din august încă din luna iunie. Potrivit planului consiliului metodic, această pregătire a avut două etape: strîngerea materialului documentar în perioada cuprinsă între 1 iunie și 15 iulie — și prelucrarea acestui material.

Prima etapă a trecut. Ea a început cu scrisoarea metodică trimisă de consiliul metodic responsabililor pentru diferite probleme din activul consiliului și responsabililor cu munca metodică din școli. În această scrisoare s-au dat îndrumări cu privire la felul cum trebuie să se strîngă și să se selecționeze materialul documentar pentru consfătuiri. S-a indicat astfel să se cerceteze diverse documente ca de pildă rapoarte, dări de seamă, referate, lucrări scrise ale elevilor, planuri de lecții, planuri pe anumite etape din munca anului școlar, precum și materialul didactic confecționat de profesori și elevi etc.

Pentru ca lucrările consfătuirilor să reflecte cît mai bine dezvoltarea muncii metodice în școlile orașului Craiova, scrisoarea cerea metodiștilor să întocmească pînă la 29 iunie rapoarte despre munca lor personală, dări de seamă despre activitatea colectivelor cu care au lucrat, despre activitatea cercurilor pedagogice, înfățișînd experiența pozitivă pe linia specialității respective, lipsurile și cauzele lipsurilor, arătînd concret felul cum este folosită experiența școlii sovietice și experiența înaintată a fruntașilor din școlile noastre.

În urma ședinței din 5 iulie, consiliul metodic a îndrumat colectivele pedagogice ale școlilor cu privire la alcătuirea expoziției. Au fost repartizați în acest scop un număr de 62 de profesori, învățători și educatoare, alcătuind 17 colective pe specialități, care strîng materialul din școli și îl aranjează în așa fel, ca el să constituie și o bună documentare pentru colectivele care întocmesc referatele ce se vor prezenta în ședințele consfătuirii.

Pentru ca referatul secției de învățămînt să reflecte mai bine decît la consfătuirile trecute nivelul muncii metodice din școli, el va folosi o bună parte din darea de seamă întocmită la sfîrșitul acestui an școlar de către consiliul metodic. Se va arăta felul cum a fost organizată munca metodică, cum s-a desfășurat această muncă și, mai ales, rezultatele la care s-a ajuns. Consiliul metodic a adus o contribuție însemnată și la sprijinirea colectivelor care întocmesc referatele pentru ședințele pe secții. Din aceste colective fac parte metodiștii.

Organizîndu-și și desfășurîndu-și în acest fel munca, secția de învățămînt a orașului Craiova și consiliul metodic caută să asigure un nivel ridicat consfătuirii cadrelor didactice care se apropie, printr-o mai largă participare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor la pregătirea consfătuirii, printr-o bună cunoaștere a rezultatului muncii lor în anul școlar încheiat.

prof. V. PUPAZĂ
responsabilul consiliului metodic al secției de învățămînt a orașului Craiova

O consfătuire cu cadrele didactice

Zilele acestea, „Gazeta Învățămîntului" cu sprijinul Secției de învățămînt a orașului Sibiu a organizat o consfătuire cu învățătorii și profesorii din orașul și raionul Sibiu. Cu acest prilej, cadrele didactice și-au comunicat experiența lor în privința legării cunoștințelor teoretice cu practica în cadrul predării fizicii, chimiei și științelor naturale. După prezentarea referatului, care a arătat realizările și lipsurile învățătorilor și profesorilor în această direcție, participanții la consfătuire au vorbit despre felul cum lucrează cu elevii în laboratorul de fizică și chimie, în cercul tinerilor fizicieni, la colțul naturii vii, pe lotul experimental al școlii.

Cu deosebit interes a fost ascultată expunerea tovarășului Ștefan Bucșa, profesor de fizică la școala de 7 ani din Avrig. În cele ce urmează dăm o parte din expunerea tovarășului Ștefan Bucșa.

„Acum 6 ani, cînd am început să predau fizica la școala noastră din Avrig, eram foarte îngrijorat. Mă întrebam cu teamă dacă voi putea face față noii munci pe care trebuia să o duc, întrucît nu aveam nici o experiență în această direcție. Am început să studiez cu stăruință tot ceea ce găseam în legătură cu această disciplină. Cursurile I.C.D. pe care le-am urmat, ca și metodicile sovietice m-au ajutat în mare măsură să-mi dau seama de felul cum trebuie să leg cunoștințele teoretice de practică. Am înțeles că pentru a realiza un învățămînt științific trebuie să întemeiez continuu cunoștințele pe care le transmit elevilor pe experiențe și demonstrații practice, să formez la elevi deprinderea de a mînui și folosi aparatele cunoscute.

Cum la școală nu aveam aproape nici un aparat, am început să construiesc cu elevii, prin mijloace proprii, diferite aparate ce trebuiau cunoscute în cadrul lecțiilor, să montez instalațiile necesare pentru efectuarea experiențelor.

Treptat, treptat, sala noastră de clasă s-a transformat în laborator. Am montat împreună cu elevii o conductă trifazică. Am confecționat și montat un tablou de comandă și distribuție, care cuprinde: o placă „Hares" 65/40 cm, un întrerupător automat, 5 siguranțe fuzibile, o priză de 220/380 V, o priză de 220 V, un întrerupător și o lampă de control. Am montat două circuite centură, dintre care unul de 220 V, iar al doilea, destinat experiențelor elevilor, cu tensiune joasă variabilă, cu 12 prize.

An cu an, laboratorul nostru s-a îmbogățit cu noi aparate. Avem acum electroscoape, solenoid mobil cu contacte de mercur, microreceptoare telefonice, telegraf Morse cu manipulator, arc voltaic, aparat pentru demonstrarea legii lui Joule-Lentz, pilă termoelectrică, brichetă electrică, clocan de lipit cu cositor, aparat pentru demonstrarea principiului funcționării acumulatorilor, voltametre pentru electroliza apei, voltametru pentru electroliza sulfatului de cupru, măști de protecție și clește pentru sudură electrică, pendulul lui Maxwel, aparat pentru distilări, aparat pentru produs hidrogen, eudiometru, ozonificator și zeci de alte aparate pe care elevii știu să le folosească cu ușurință, le pot monta și demonta.

În cursul anului școlar trecut am confecționat cu elevii un aparat pentru demonstrarea dilatării lichidelor, un aparat pentru demonstrarea dilatării gazelor, un termoscop, trei manometre deschise, discuri pentru mașina electrostatică, un aparat pentru demonstrarea grindinei electrice, o busolă, spectre magnetice pe hîrtie cerată.

Pentru școlile din raion, am confecționat 16 discuri ce se folosesc la mașinile electrostatice și 15 aparate cu ajutorul cărora se poate demonstra refracția luminii.

Construind și mînuind atîtea piese și aparate, elevii mei au înțeles temeinic diferitele legi și fenomene din domeniul fizicii. Mulți dintre ei și-au format trainice deprinderi practice. Îndrăgind această muncă, unii au devenit buni tehnicieni după absolvirea școlii. Ei țin o strînsă legătură cu școala. La cererea foștilor absolvenți care lucrează acum în producție, am ținut în acest an un curs de electricitate cu experiențe practice în laboratorul școlii. La rîndul lor, foștii mei absolvenți mă ajută în confecționarea diferitelor aparate.

Rezultatele la care am ajuns ne aduc multe bucurii. Elevii mei sînt chemați în comună pentru mici reparații electrice, sudează instrumentele agricole, știu să instaleze o sonerie electrică etc.

În viitorul an școlar, vom duce mai departe această muncă. Vom construi un aparat de proiecție, vom construi mai multe exemplare din diferite aparate, pentru ca aceeași lucrare de laborator să poată fi executată în același timp de mai mulți elevi, vom lucra o hartă montaj cu beculețe colorate, reprezentînd planul de electrificare a țării, precum și diferite alte aparate pentru școlile din raion.

Doresc ca dintre elevii mei, să crească în viitor cît mai mulți tehnicieni și ingineri bine pregătiți.

ȘTEFAN BUCȘA
profesor de fizică la școala de 7 ani din Avrig

Școlile din regiunea Oradea se pregătesc pentru noul an școlar

În noul an școlar, cadrele didactice trebuie să-și înceapă munca cu hotărîrea de a ridica calitatea întregii activități instructiv-educative. Firește îmbunătățirea muncii școlilor în noul an școlar nu se poate înfăptui decît pe baza aplicării experienței cîștigate în anul școlar încheiat, pe baza cunoașterii adînci a cauzelor care au determinat realizările și lipsurile. De aceea secția de învățămînt a regiunii Oradea a acordat o deosebită grijă analizării muncii desfășurate în acest an școlar în instituțiile preșcolare, școlile elementare, de 7 ani și medii din regiune.

Pentru ca analiza acestei munci să fie cît mai folositoare, să asigure participarea fiecărui învățător sau profesor, cabinetul pedagogic al regiunii a întocmit îndrumări cu privire la felul cum trebuie să se analizeze munca. Aceste îndrumări arată că discuțiile trebuie să fie legate cît mai strîns de activitatea fiecărui învățător sau profesor, de munca desfășurată în cadrul cercurilor pedagogice, al consiliilor pedagogice. În îndrumări se subliniază atenția care trebuie să se arate popularizării metodelor noi folosite în activitatea instructiv-educativă, criticării lipsurilor. De asemenea, se arată că este necesar să se facă propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii în viitor.

Pe baza acestor îndrumări, la multe școli din regiune ședințele consiliului pedagogic au constituit un prilej de popularizare a celor ce a fost nou și bun și ca atare trebuie dezvoltat în noul an școlar și, în același timp, un prilej de scoatere la iveală a celor ce a fost rău și trebuie înlăturat din activitatea noastră viitoare. Rezultate bune au obținut în această privință Școala pedagogică de educatoare din Beiuș, Școala de 7 ani din Husasău de Tinca, raionul Salonta, Școala medie nr. 2 de fete din Oradea și Școala pedagogică de fete din Oradea.

Au fost, totuși, școli care n-au acordat atenția cuvenită acestei analize, n-au adîncit suficient problemele activității instructiv-educative în scopul de a populariza experiența pozitivă a cadrelor și de a lua atitudine combativă față de lipsurile existente în muncă. Așa s-a întîmplat, de exemplu, la Școala de 7 ani din Sînlandrei, raionul Oradea, și la Școala de 7 ani din Remeți, raionul Aleșd.

Dările de seamă prezentate în ședințele de închidere a anului școlar sînt studiate și folosite acum de colectivele care lucrează în fiecare școală la întocmirea planului anual de muncă, la stabilirea problemelor care urmează să fie discutate în cadrul consfătuirii raionale.

Întrucît calitatea muncii din școală depinde în mare măsură de nivelul profesional al cadrelor didactice, secția de învățămînt regională a dat îndrumări, prin cabinetul pedagogic regional, cu privire la literatura pedagogică și ideologică ce trebuie studiată în timpul verii.

Urmînd aceste îndrumări, mulți învățători și-au prevăzut în planul lor de studiu diferite lucrări ca „Lecția în școala elementară", „Cum am obținut succese depline în clasă" de C. P. Borina și scrisoarea metodică „Predarea desenului în școlile elementare". Cadrele didactice care predau limba română și-au propus să studieze volumul „Lenin despre literatură", lucrările „Gramatica limbii române" și „Micul dicționar ortografic", precum și o serie de articole publicate în „Viața Românească", „Contemporanul", revista „Limba Română". În planul de muncă al multor cadre didactice de specialități diferite figurează studiul unor articole din Analele Româno-Sovietice, Seria pedagogie-psihologie, din Revista de Pedagogie, precum și lectura unor opere literare.

Aceeași grijă o acordă secția de învățămînt a regiunii Oradea în vederea pregătirii deschiderii noului an școlar, e asigurării bazei materiale a școlilor. În numeroase școli din regiune au început reparațiile încă de la sfîrșitul lunii iunie. În unele raioane, ca de exemplu în raionul Săcueni, aceste reparații sînt chiar terminate. În efectuarea reparațiilor se pune un deosebit accent pe folosirea posibilităților locale.

Pentru repararea materialului didactic, învățătorii și profesorii au antrenat elevii, o parte din părinți lor, precum și întreprinderile care patronează școlile.

Școlile din raionul Beiuș primesc un sprijin deosebit din partea școlii profesionale din Beiuș care, cu aprobarea Ministerului Învățămîntului, a trecut în planul său de producție repararea mobilierului de la școlile din raion.

În ceea ce privește lucrările de construcții și reparații capitale, regiunea Oradea a rămas însă în urmă. Analizînd această situație Comitetul executiv al Sfatului popular regional a trasat sarcina ca pînă la data de 1 septembrie 1954 să fie terminate toate construcțiile luate în planul I.R.C.L., iar în cinstea zilei de 23 August să fie terminate reparațiile capitale.

Prin grija Comitetului executiv al Sfatului popular regional, întreprinderile din Oradea execută pentru școlile din regiune 400—500 sobe pentru lignit. Noul tip de sobe a fost verificat și școlile îl vor putea folosi în bune condiții.

Un ajutor deosebit a primit secția de învățămînt a regiunii din partea Comitetului executiv al Sfatului popular regional. Aceste a elaborat o hotărîre prin care trasează sfaturilor populare raionale și comunale sarcini concrete cu privire la sprijinul pe care trebuie să-l acorde școlilor în pregătirea noului an școlar.

Întreaga muncă de pregătire a noului an școlar se împletește cu munca de pregătire a consfătuirilor din august ale cadrelor didactice, cu munca de pregătire a examenelor de corigență, de promovare, de maturitate și de stat, cu activitatea elevilor și cadrelor didactice în sprijinul muncilor agricole de vară.

În toată munca de pregătire a noului an școlar, secția de învățămînt a regiunii Oradea simte conducerea, îndrumarea și ajutorul permanent pe care i-l acordă Comitetul regional P.M.R. în vederea rezolvării multiplelor probleme legate de pregătirea noului an școlar.

Ajutați în felul acesta, sîntem siguri că vom deschide noul an școlar în bune condiții dînd elevilor posibilitatea ca, de la începutul anului școlar, să învețe temeinic și cu spor.

I. COMANESCU
șeful secției de învățămînt a regiunii Oradea

Viitorii studenți

Conducerea școlii medii tehnice de cărbune din Cîmpulung-Muscel a organizat un curs de pregătire în vederea examenului de admitere pentru absolvenții repartizați în învățămîntul superior.

Cursurile se țin zilnic, cu cei mai buni profesori ai școlii, care predau matematica, fizica, chimia, limba română și limba rusă. Deși majoritatea absolvenților repartizați pentru învățămîntul superior vor fi admiși fără examen, pe baza diplomei de merit, totuși și aceștia se vor prezenta la examen, pentru a primi burse.

Pentru a veni în ajutorul viitorilor studenți, școala le-a asigurat cantină și cămin unde au foarte bune condiții de întreținere. La cursuri au fost admiși să ia parte și absolvenți ai altor școli medii din localitate.

I. G. RADUCU
corespondent

Școlile rezervelor de muncă — izvor de cadre pentru construirea socialismului

I. MOTRONEA
locțiitor al ministrului Învățămîntului

Anul acesta, la 23 August, sărbătorim cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre de către Armata Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Romîn. În acești zece ani poporul nostru muncitor a obținut, sub conducerea partidului, realizări tot mai însemnate în lupta pentru construirea unei vieți fericite și îmbelșugate.

Avîntul continuu al economiei țării noastre, mai ales după mărețul act al naționalizării principalelor mijloace de producție, a atras după sine creșterea continuă a necesității de cadre bine pregătite pentru toate ramurile de producție. Unul dintre mijloacele cele mai însemnate inițiate de partid și guvern pentru formarea cadrelor calificate atît de necesare industriei noastre socialiste și mecanizării agriculturii a fost crearea sistemului școlilor profesionale ale rezervelor de muncă.

Bogata experiență a rezervelor de muncă din U.R.S.S. a constituit și constituie un prețios ajutor în organizarea școlilor rezervelor de muncă din țara noastră. Realizările obținute în ultimii ani pe acest tărîm dovedesc că școlile rezervelor de muncă din țara noastră au știut să folosească cu succes experiența sovietică, dînd patriei sute și mii de muncitori de tip nou, stăpîni pe tehnica înaintată, cu o înaltă conștiință, patrioți înflăcărați, adînc pătrunși de spirit internaționalist.

Partidul și guvernul n-au precupețit nimic pentru a asigura elevilor din școlile rezervelor de muncă condiții cît mai bune de viață și de învățătură. Pe lîngă școlile existente au fost construite în ultimii ani numeroase clădiri noi de școală. De asemenea, numeroase clădiri au fost renovate și lărgite. Astfel, s-a construit un centru școlar la Hunedoara, s-au înălțat școli noi la Săsar, Craiova etc. Centrele școlare de la Păltiniș și Orașul Stalin, școlile din București, Reșița, Tîrgoviște și Timișoara și atîtea alte zeci de școli mari, cu clase spațioase și luminoase, cu ateliere-școală bine utilate, cu laboratoare și cabinete școlare, cluburi și biblioteci, săli de mese și dormitoare, săli de gimnastică, săli de festivități, terenuri de sport sînt o dovadă vie a grijii partidului și guvernului pentru creșterea și formarea viitorilor muncitori.

Pentru însușirea meseriei în cît mai bune condiții s-a dat o atenție deosebită asigurării și organizării locului de muncă pentru toate categoriile de elevi. Atelierele-școală au fost utilate cu cele mai noi tipuri de mașini-unelte, truse complete de scule și instrumente pentru fiecare elev în parte; elevilor din anii II și III li s-au creat locuri separate de muncă în întreprinderi, abataje în mine, secții în fabrici și uzine, schimburi la turnătorii, oțelării, laminoare etc.

Programele și planurile de învățămînt sînt astfel alcătuite, încît ele să asigure elevilor un studiu aprofundat al tehnicii moderne, al tehnologiei înaintate și al metodelor sovietice de lucru. Procesul de învățămînt tinde nu numai să dea viitorilor muncitori cunoștințele profesionale necesare însușirii meseriei, ci și să le ridice nivelul cunoștințelor de cultură generală: elevii învață, pe lîngă tehnologia materialelor și desenul tehnic, și obiecte de cultură generală: limba română, limba rusă, matematica, fizica etc. Pentru continua îmbunătățire a predării materiilor de cultură generală au fost elaborate noi planuri și programe de învățămînt pentru toate obiectele și meseriile. Clasele au fost organizate sub formă de cabinete școlare, utilate cu material didactic pe specialități, care ajută la fixarea cunoștințelor predate.

În ultimii ani au fost editate și puse la dispoziția școlilor din sistemul rezervelor de muncă zeci de manuale, într-un tiraj de mii de exemplare. Pentru școlile profesionale cu limba de predare maghiară au fost difuzate manuale tipărite în limba maghiară.

Școlile rezervelor de muncă au fost încadrate cu personal didactic bine pregătit — profesori, maiștri, instructori, educatori. Pentru perfecționarea continuă a cadrelor didactice au fost organizate cabinete metodice și cercuri metodice, menite să contribuie la realizarea schimbului de experiență și la ridicarea nivelului profesional și ideologic al profesorilor și maiștrilor.

Organizarea procesului de învățămînt, axarea lui pe principii științifice, a dus la îmbunătățirea pregătirii practice a elevilor, permițînd în același timp întocmirea unor planuri de producție proprii ale atelierelor școală. Îndeplinind și depășind planul de producție, elevii școlilor profesionale ale rezervelor de muncă se achită cu cinste de o sarcină de mare răspundere, aceea de a produce tot mai multe produse de larg consum, contribuind și ei la îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului nostru muncitor. Pe băncile școlilor, studiind încă, viitorii muncitori au produs mașini-unelte și sute de sortimente de bunuri de larg consum.

Urmărind aplicarea în viață a hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, Direcția generală a rezervelor de muncă din Ministerul Învățămîntului a creat un număr însemnat de școli de tractoriști cu durata de școlarizare de 6 luni, pentru a da agriculturii tot mai mulți tractoriști și mecanici agricoli. Sute de absolvenți ai acestor școli contribuie în momentul de față la strîngerea recoltei de pe ogoarele patriei noastre. De asemenea, dezvoltarea școlilor S.F.U. (școli de calificare de 6 luni de pe lîngă fabrici și uzine, pentru tineri între 16—25 ani), în special în domeniile construcții și minier, a creat posibilitatea formării într-un ritm rapid a unui mare număr de muncitori calificați.

Școlile profesionale ale rezervelor de muncă urmăresc nu numai pregătirea profesională a viitorilor muncitori, ci și pregătirea unei generații de constructori conștienți ai socialismului în patria noastră. Colectivele pedagogice și educative din școlile rezervelor de muncă au sarcina plină de onoare de a înfăptui educarea ideologică a viitorilor muncitori, de a sădi în ei dragostea nețărmurită față de patrie, de a le forma cele mai caracteristice trăsături ale omului nou, ale muncitorului înaintat. Bazele educației comuniste, ale atitudinii noi, comuniste, față de muncă, se pun în timpul lecțiilor din clasă sau din atelier. Învățămîntul politic, orele de informare politică, legate de sarcinile practice ale școlilor, desăvîrșesc educarea comunistă a elevilor.

Elevilor li se creează necontenit noi posibilități pentru a căpăta o cultură bogată și multilaterală. La dispoziția lor stau peste 200 de biblioteci, 158 de cluburi, colțuri roșii etc. Viața elevilor în timpul liber devine tot mai interesantă, mai plină de conținut. La club, la bibliotecă, pe terenurile de sport, în diferite cercuri, elevii își petrec timpul în mod folositor și plăcut. Ei ascultă conferințe, iau parte la seri literare, se întîlnesc cu fruntașii în producție, etc. Revista „Rezervele de Muncă", în care sînt dezbătute probleme din munca și viața școlilor, contribuie și ea la opera de educare și formare culturală a viitorilor muncitori.

Concursurile anuale artistice — la care iau parte toate școlile cu echipele lor de teatru, dansuri, cor, precum și formațiunile de orchestră și fanfare — au început să intre în tradiția școlilor rezervelor de muncă. De curînd s-a desfășurat faza finală a concursului artistic din acest an. Rezultatele concursului au dovedit odată mai mult faptul că în școlile rezervelor de muncă s-au creat posibilități largi de afirmare a tuturor talentelor creatoare. Elevii din școlile rezervelor de muncă se mîndresc cu faptul că ansamblul lor artistic este unanim apreciat echipa de dansuri a fost distinsă cu titlul de laureat al concursurilor artistice ale celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la București, iar corul cu diploma de onoare a Festivalului.

Toată această activitate, care se dezvoltă mereu, lărgește orizontul elevilor, ridică nivelul lor cultural. Se îndeplinește astfel una din sarcinile trasate de partid și guvern: formarea unor muncitori cu largi cunoștințe culturale.

Cultura fizică și sportul fac de asemenea parte integrantă din educarea elevilor din școlile rezervelor de muncă. Lecțiile de cultură fizică intră în programul de învățămînt al elevilor. Numărul bazelor sportive puse la dispoziția lor crește de la an la an, iar inventarul și echipamentul sportiv se îmbogățesc mereu. În cadrul asociației de cultură fizică și sport „Rezervele de Muncă" elevii practică cele mai diferite discipline sportive. Ei au la dispoziție echipamentul și materialul necesar practicării tuturor disciplinelor sportive. Asociația „Rezervele de Muncă" a început să organizeze campionate de atletism, schi, gimnastică etc. În acest fel, mișcarea de cultură fizică și sport a elevilor din școlile rezervelor de muncă capătă un avînt din ce în ce mai mare, dînd posibilitatea ca, odată cu dezvoltarea fizică a viitorilor muncitori, să se ridice cadre noi de sportivi fruntași.

Pentru odihna elevilor în timpul vacanței de vară au fost amenajate la munte și la mare, în cele mai frumoase și mai pitorești colțuri ale patriei, numeroase tabere de odihnă. Aci viitorii muncitori se odihnesc, fac sport, își otelesc trupul și învață să cunoască și să iubească frumoasa noastră patrie, se pregătesc să muncească în noul an școlar cu și mai multă perseverență.

Elevii din școlile rezervelor de muncă luptă din toate puterile pentru a-și dovedi recunoștința față de partid și guvern, care le-au asigurat aceste minunate condiții de viață și învățătură. Din ultimele promoții au început să se ridice tot mai mulți fruntași în producție ca David Marin și Gheorghe Alexandru, de la uzinele „Semănătoarea", Băloiu Gheorghe și Șoimăreanu Stelian, turnători la întreprinderea „Macazul" din Ploești, Juncă Florea, oțelar la uzinele din Hunedoara și mulți alții care, muncind cu entuziasm și aplicînd metodele înaintate sovietice, aduc o contribuție însemnată la dezvoltarea industriei noastre. Ei dovedesc că știu să răspundă cu cinste grijii și dragostei cu care au fost crescuți de statul nostru democrat-popular, dovedesc că munca instructiv-educativă a cadrelor didactice din școlile profesionale dă roade bogate.

Toate aceste fapte ilustrează deosebirea fundamentală între ucenicul de ieri, înjosit și exploatat, și elevii școlilor rezervelor de muncă de azi, din patria noastră liberă.

Toate aceste fapte vorbesc cu putere împotriva regimului trecut din țara noastră, vorbesc despre politica înțeleaptă și justă a partidului nostru.

Folosind minunatele condiții create de statul nostru democrat-popular, elevii și cadrele didactice din școlile rezervelor de muncă luptă cu entuziasm pentru a obține, în întîmpinarea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, succese tot mai însemnate în pregătirea bunei desfășurări a noului an școlar. Cu sprijinul lor au fost înzestrate cabinetele școlare cu noi și bogate materiale didactice, au fost amenajate noi săli de clasă și ateliere-școală.

De un minunat patriotism dau dovadă brigăzile complexe formate din studenți, elevi ai școlilor medii și ai școlilor profesionale care lucrează pe șantierele de construcții ale Ministerului Învățămîntului — la Institutul de Petrol și Gaze din București, la școala profesională de energie electrică din Craiova, la centrul școlar profesional siderurgic din Hunedoara etc. Viitorii ingineri, tehnicieni și muncitori lucrează efectiv la construirea școlilor lor. Acțiunea patriotică comună a studenților și elevilor școlilor medii și profesionale constituie un minunat mijloc de formare a spiritului de răspundere și de strîngere a legăturilor de prietenie între tineri.

Muncind cu mult entuziasm, elevii, profesorii, maiștrii și educatorii, directorii de școală, toți cei ce muncesc în cadrul sistemului rezervelor de muncă, sînt hotărîți să lupte fără preget pentru a realiza cu succese și mai mari, în noul an școlar, marile sarcini ce stau în fața școlilor rezervelor de muncă: creșterea și formarea schimbului de mîine al industriei noastre socialiste.

Condiții tot mai bune de viață și de muncă pentru cadrele didactice

La 16 august 1954 se împlinesc trei ani de la apariția Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Această Hotărîre a însemnat un pas înainte pe drumul îndeplinirii sarcinilor de onoare ce revin învățămîntului nostru — instruirea și educarea elevilor, viitorii constructori ai socialismului, și întărirea contribuției școlii la ridicarea nivelului cultural al poporului nostru.

Hotărîrea din 16 august 1951 exprimă în același timp grija deosebită și prețuirea pe care statul nostru democrat-popular o acordă cadrelor didactice. În regimurile trecute, ca și astăzi în statele capitaliste, clasele stăpînitoare condamnau pe oamenii muncii din învățămînt la mizerie, șomaj, lipsind totodată copiii celor ce muncesc de posibilitatea de a învăța și de a se lumina.

Regimul nostru de democrație populară, care soclotește ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii drept o condiție a construirii socialismului, acordă școlii și slujitorilor ei o grijă deosebită. Măsurile concrete luate de partid și de guvern prin Hotărîrea din 16 august 1951 au determinat o îmbunătățire reală a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, deschizînd drum larg unui număr însemnat de realizări în domeniul învățămîntului. Astfel, vechiul sistem de salarizare, anarhic și necorespunzător, a fost înlocuit cu o salarizare mai justă, bazată pe calificarea profesională a învățătorilor și profesorilor și pe vechimea lor în munca didactică.

Cadrelor tinere, care au păsit cu încredere și speranță pe calea muncii pedagogice, li s-au creat de la început condiții bune de muncă și de viață. Spre deosebire de trecut, cînd găsirea unei catedre era o problemă greu de realizat, cînd șomajul învățătorilor și profesorilor era un fenomen obișnuit, astăzi cadrele tinere de învățători și profesori sînt primite cu dragoste de către organele de stat, care nu numai că le asigură posturi în învățămînt, dar se îngrijesc și de condițiile lor de trai. Interesul deosebit manifestat față de aceste cadre se concretizează și în plata îndemnizației de instalare.

Conform prevederilor Hotărîrii, s-au asigurat unui mare număr de cadre didactice, atît din rîndurile celor care au mai funcționat în învățămînt, cît și din rîndurile învățătorilor și profesorilor tineri, locuințe corespunzătoare. De asemenea, în anii 1952 și 1953 s-a construit un însemnat număr de locuințe pentru cadrele didactice. Numai pentru anul 1954, în urma Hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, care prevede acordarea de credite oamenilor muncii pentru construcții de locuințe, este planificată acordarea unui împrumut în valoare de 4.000.000 lei pentru cadrele didactice în vederea construirii de locuințe.

În cei trei ani care au trecut de la publicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice s-a îmbunătățit aprovizionarea învățătorilor și profesorilor cu alimente, produse industriale de larg consum și combustibil. De asemenea, li s-a asigurat dreptul de a lua masa la cantinele școlare, la cantinele sfaturilor populare, ale S.M.T. și ale gospodăriilor agricole de stat. Pe lîngă aceasta, învățătorii din școlile sătești au primit un lot de 1/4 ha. pentru folosință proprie.

S-au îmbunătățit de asemenea condițiile de odihnă ale oamenilor muncii din învățămînt. Cu fiecare an tot mai mulți învățători și profesori sînt trimiși la cură și odihnă în minunatele stațiuni balneo-climatice din țara noastră. Numai în anul acesta numărul cadrelor didactice trimise la odihnă a sporit față de anul 1952 cu 2000 locuri.

Pe baza Hotărîrii, un număr mare de cadre didactice au primit premii pentru merite deosebite în munca instructiv-educativă și în munca de alfabetizare, au fost distinse cu ordine și medalii, precum și cu titlul de învățător sau profesor emerit.

De la apariția Hotărîrii și pînă în prezent, rețeaua de școli s-a dezvoltat, asigurînd școlarizarea unui număr tot mai mare de elevi. A crescut cu mult în acești trei ani numărul internatelor, al sălilor de clasă și al școlilor date în folosință. Astfel, în anul 1953 s-au construit din fond centralizat și prin autoimpunere 461 săli de clasă, 10 internate și 5 instituții preșcolare, iar pentru anul 1954 este planificată darea în folosință a 700 de localuri de școli cu 2193 săli de clasă.

Hotărîrea din 16 august 1951 a determinat și o îmbunătățire simțitoare a calității muncii pedagogice. În anul 1951 s-a creat, pe baza acestei Hotărîri, Institutul de științe pedagogice al Ministerului Învățămîntului, institut care se ocupă cu cercetări în domeniul pedagogiei, cu elaborarea programelor de învățămînt și a unor materiale metodice. De la înființarea acestui institut au fost elaborate în fiecare an programe de învățămînt și instrucțiuni pentru folosirea manualelor la toate obiectele de studiu. Aplicînd experiența școlii sovietice și strîngînd legăturile sale cu cadrele didactice fruntașe, Institutul de științe pedagogice contribuie la îmbunătățirea permanentă a activității instructiv-educative.

Cadrele didactice simt din plin ajutorul însemnat pe care-l dă muncii lor Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, creat de asemenea pe baza Hotărîrii din august 1951. Cabinetele pedagogice, create în toate centrele regionale, cercetează pe teren desfășurarea muncii instructiv-educative, contribuind la generalizarea experienței bune și la îndrumarea cadrelor didactice. O contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii instructiv-educative o aduc și cercurile pedagogice, organizate pe specialități. În cadrul acestor cercuri, care lucrează sub direcția îndrumare a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, se organizează lecții deschise, se realizează un larg schimb de experiență, se analizează în spirit critic și autocritic lipsurile muncii, stabilindu-se măsuri pentru înlăturarea lor.

De o mare însemnătate pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului a fost crearea Editurii de Stat didactice și pedagogice. Înființată în urma apariției Hotărîrii, Editura didactică și pedagogică a luat în acești trei ani o mare dezvoltare, ajungînd astăzi să publice sute de titluri de manuale, în limba romînă și în limbile minorităților naționale, în tiraje de milioane de exemplare. Numai în anul 1953 Editura a publicat în limba romînă 139 de titluri, cu un tiraj de 10.317.648 de exemplare, iar în limbile minorităților naționale 202 titluri, cu un tiraj de 1.471.085 exemplare. De asemenea, numărul mare de metodici și studii de pedagogie tipărite de către Editură contribuie în mare măsură la desăvîrșirea pedagogică a cadrelor didactice.

Cu toate aceste succese, există încă o serie de lipsuri atît în ceea ce privește asigurarea unor condiții mai bune de trai pentru oamenii muncii din învățămînt, cît și în privința îndrumării lor profesionale. Aceste lipsuri se datoresc pe de o parte unor organe ale sfaturilor populare, care n-au respectat prevederile Hotărîrii, iar pe de altă parte slabei activități de îndrumare și control exercitată de unele secții de învățămînt și comitete sindicale. Este necesar să se ducă o luptă hotărîtă pentru înlăturarea acestor lipsuri, pentru respectarea strictă a tuturor prevederilor Hotărîrii.

Învățămîntul nostru se dezvoltă neîncetat. Școlile noastre obțin cu fiecare an noi de muncă noi și noi realizări, îndeplinind cu succes opera măreață de educare și instruire a fiilor oamenilor muncii, făuritorii de mîine ai socialismului, ai unei vieți pașnice și fericite.

M. CUCU

Activitatea obștească a pionierilor și elevilor

Ziua de 23 August 1954, cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre, este întîmpinată cu multă însuflețire de pionierii și școlarii din raionul Agnita, regiunea Stalin. În comuna Dealul Frumos, de exemplu, pionierii și școlarii iau parte cu multă dragoste la strîngerea spicelor. Îndrumați de cadrele didactice, pionierii și școlarii din această comună au strîns în cîteva zile peste 350 kg spice de pe terenul G.A.S. Dealul Frumos. Fruntași în această acțiune sînt pionierii Gheorghe Cloț și Gal Carin, precum și tov. I. Bregner, instructorul superior de pionieri, care mobilizează pionierii la diferite acțiuni pionierești.

Cu același elan întîmpină marea sărbătoare a eliberării patriei noastre și pionierii și elevii din comunele și satele raionului Sighișoara. În comuna Laslea, de pildă, peste 80 de pionieri și școlari au strîns în numai două zile, de pe terenul gospodăriei agricole colective din localitate, cantitatea de 420 kg spice de grîu. Cînd vor termina acțiunea de strîngere a spicelor, ei vor treiera spicele adunate, predînd apoi cantitatea de grîu bazei de recepție din apropiere.

Pionierii și școlarii lucrează cu sîrg și pentru strîngerea plantelor medicinale și a semințelor de fructe. Pînă în prezent au fost strînse în cuprinsul raionului Agnita peste 450 kg plante medicinale, 50 kg semințe de mere, 60 kg sîmburi de piersici, 40 kg sîmburi de prune, 30 kg semințe de diferite ierburi etc.

Bunuri de larg consum produse în școli profesionale

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 a elaborat un vast program de măsuri economice în vederea ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră. În lumina sarcinilor pe care plenara le-a pus în fața întregului nostru popor, colectivele de conducere ale școlilor rezervelor de muncă, în colaborare cu maiștrii-instructori, au acordat în anul 1953/54 o mare atenție producerii unor bunuri de consum popular în atelierele acestor școli.

La școala profesională nr. 4 de energie electrică din Galați, de exemplu, tov. Mihai Dumitru, maistru-șef, a mobilizat cadrele didactice și în special pe elevi pentru a produce bunuri de larg consum. Ținînd seama de cerințele consumatorilor colectivul școlii a hotărît să se producă fiare de călcat electrice.

Sarcinile au fost împărțite pe oameni. Maistrul instructor Titinschneider Iosif, ajutat de către maiștrii-instructori Eckert Mihai, Păvălache Serghei și alții, i-a revenit sarcina să organizeze desfășurarea procesului de producție.

Elevii au răspuns cu entuziasm la această hotărîre. Prin mijloace proprii ei au procurat și confecționat utilajele de care aveau nevoie pentru fabricarea în serie a fierelor electrice de călcat — polizor, freză, strunguri, prese de mînă, matrițe, baie de nichelaj etc. Ei au studiat și au lucrat cîteva prototipuri, din care au ales apoi modelul cel mai bun.

Sub îndrumarea maiștrilor instructori, elevii au confecționat primul fier electric de călcat, de la capac și talpă, pînă la minerul de lemn și siguranța electrică, reușind să reducă prețul de cost cu 10% față de prețul fierelor de călcat furnizate de întreprinderi.

Cîteva exemplare au fost prezentate la expoziția școlilor rezervelor de muncă din regiune. Apreciind calitatea și costul mic al produsului, O.C.L. din localitate a făcut școlii o primă comandă de 2000 de fiare de călcat. Aceasta a avut un efect mobilizator pentru colectivul școlii care a început să studieze și confecționarea altor obiecte electrice de uz casnic.

Școala nr. 4 din Galați nu este singura din regiune care are asemenea realizări. Școala profesională nr. 3 din Brăila, Școala profesională din Bîrlad și altele produc de asemenea multe și variate obiecte de larg consum.

Expoziția școlilor rezervelor de muncă din cadrul regiunii Galați ilustrează din plin munca însuflețită și priceperea de care au dat dovadă colectivele acestor școli în executarea unor bunuri de consum popular.

Pentru noul an școlar

În numeroase școli ale regiunii Baia Mare se desfășoară o intensă activitate pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. Astfel, încă din prima jumătate a lunii iulie erau reparate și curățate un număr de peste 27 de școli în orașul Satu Mare, 7 localuri școlare în raionul Satu Mare, 16 localuri în raionul Șomcuta. Multe lucrări au fost făcute prin mijloace locale. La repararea școlii medii cu limba de predare maghiară din Sighet s-a realizat o economie de peste 3.000 lei. În cursul verii s-au efectuat și construcții școlare noi. A fost terminată și înzestrată cu tot mobilierul necesar școala din comuna Cauaș, raionul Carei, iar localul școlii de la Poienile de sub Munte, raionul Vișeu, este aproape terminat.

Se construiesc de asemenea un număr de școli prin autoimpunere, cum sînt de exemplu școala din comuna Girdani, raionul Cehul Silvaniei, sau cea din comuna Sîrlău, raionul Negrești, care va fi terminată în curînd. Sfaturile populare comunale dau tot sprijinul pentru terminarea localurilor de școală construite prin autoimpunere. În raionul Vișeu, comitetul executiv raional a ținut o ședință specială cu președinții sfaturilor populare comunale pentru a discuta problemele pregătirii noului an școlar. Cu acest prilej s-au luat măsuri pentru terminarea la timp a construcțiilor și amenajărilor, pentru asigurarea aprovizionării tuturor școlilor cu combustibil, dîndu-se sarcini concrete cu termene fixe.

E. DAMO

În Editura de stat Didactică și Pedagogică

Au apărut:

LITERATURA PEDAGOGICA

— Studii de psihologia copilului, sub redacția lui A.N. Leontiev și L.I. Bojovici
— Pedagogia preșcolară, de A. I. Sorocina
— Studii de pedagogie, de I. M. Duhovnîi
— Educația voinței copilului în familie, ediția II, de A. V. Vedenov

METODICI

— Îndrumări metodice pentru predarea desenului în institutiile preșcolare.
— Îndrumări metodice pentru însușirea limbii materne în institutiile preșcolare.

– FRUNZULIȚĂ-A FAGULUI –

– Doină in stil popular –

Text: Valeria Bolculesi — **Muzica: Tita Dumitrescu**, profesor la Școala nr. 39 fete din București

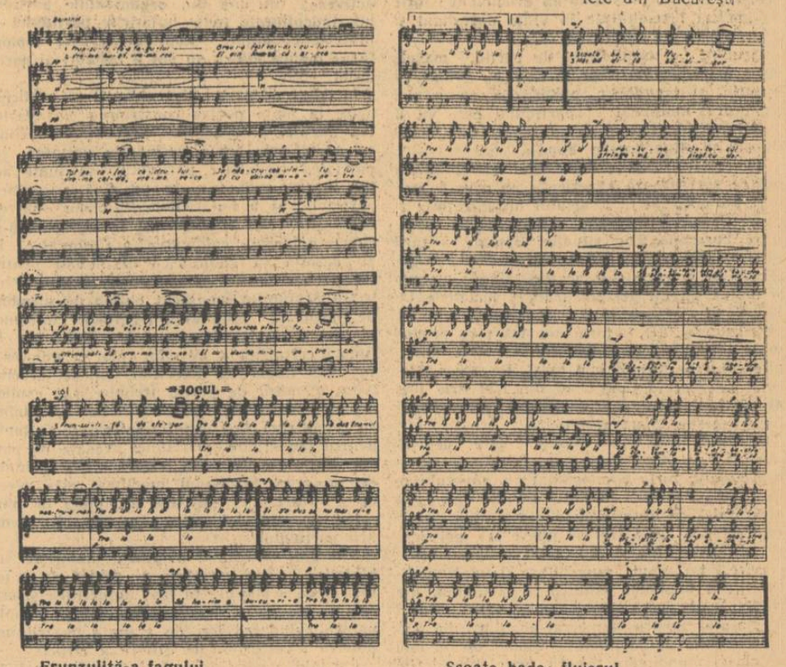

Frunzuliță-a fagului
Greu i-a fost voinicului
Tot pe calea codrului
În răscrucea vîntului

Vreme bună, vreme rea
El din frunză că-i zicea
Vreme caldă, vreme rece
El cu doina mi-o petrece

JOCUL

Frunzuliță de stejar
S-a dus traiul nostru-amar
Și s-a dus să nu mai vie
Să horim a bucurie

Scoate bade, fluierul
Să răsune cîntecul
Să răsune-n zări albastre
Că ogoarele-s a noastre

Măi bădiță, bădișor
Stringe-mă la piept cu dor
Că sîntem la mîndră masă
Și stăpîni la noi acasă

Notă: Ultimele două versuri ale fiecărei strofe se bisează.

Din țara dolarului

Cotețe, cuști și alte localuri de școală...

A devenit obișnuită imaginea „made în U.S.A." a cățelului care se lățăie în brațele „mămichii" sau se duce să-și ia masa la restaurantul special amenajat pentru consumatori patrupezi. Nebunille exploatatorilor doldora de dolari care nu mai știu ce să facă pentru delectarea odraslelor canine au atins culmi ce depășesc chiar imaginația morbidă a romancierilor puși în slujba lor.

Puțini sînt însă aceia care știu că există și o anumită compensație a acestei situații, compensație originală, ce-i drept; e vorba doar de America!

Cuștile cîinilor decedați — cuști care sînt de proporția unor adevărate camere — și-au găsit întrebuințare! O spune un american sadea, Edward Gray, membru al Congresului național al părinților și profesorilor. În cadrul unei anchete instituite de subcomitetul senatului pentru problemele educației publice în S.U.A. Gray a arătat că pentru săli de clasă sînt folosite „cuști de cîini, cotețe de găini și spălătorii părăsite".

Iată un aspect care singur este destul de elocvent pentru situația învățămîntului în țara ce vrea să fericească întreaga lume cu modul său de viață. Dar faptele nu se opresc aici. Într-un articol în legătură cu aceeași problemă, revista „Collier's" — care nu poate fi bănuită de sentimente antiamericane — arată că anul trecut s-a descoperit că cei 6.700 copii din școlile orășelului Brooklin (statul Massachusetts) învățau să scrie numai cu litere de tipar! Comitetul pentru școli din Brooklin desființase încă din 1944 predarea scrierii cu litere de mînă în școli. Iar Muriel Alexander, directoarea unui liceu din Washington, a declarat aceleiași reviste: „În liceul nostru avem o sută de copii care nu știu să citească și să scrie. Închipuiți-vă — la liceu!"

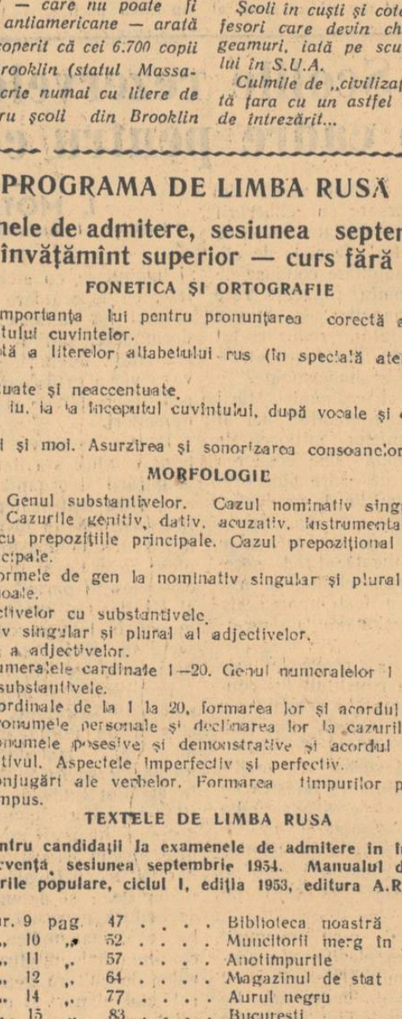

Într-adevăr, pentru orice om cu judecata normală, faptele de mai sus sînt de neînchipuit. Șocul cu surprize este însă departe de a fi epuizat. Dacă oameni ca Edward Gray, ca George Guernsey, specialist în problemele educației, care a arătat că indiferența autorităților federale față de problemele învățămîntului „dăunează intereselor fiecărui copil care merge la școală", iar alții asemenea lor scot la iveală situația tragică în care se găsește învățămîntul american, se găsesc totuși „teoreticieni" care susțin că e vorba de o situație foarte normală. În „Buletinul Asociației Naționale a directorilor de licee" se poate citi următoarea argumentare în favoarea ignoranței elevilor: „Va trebui să acceptăm într-o zi ideea că este tot atît de nelogic să se presupună că un băiat trebuie să fie în stare să citească, ca și să se presupună că fiecare trebuie să știe să cînte la vioară".

Școli în cuști și cotețe, elevi analfabeți, profesori care devin chelneri sau spălători de geamuri, iată pe scurt situația învățămîntului în S.U.A.

Culmile de „civilizație" spre care se îndreaptă țara cu un astfel de învățămînt sînt ușor de întrezărit...

N. FOCȘA

Să contribuim la dezvoltarea cooperației de consum

Cel de al II-lea Congres al cooperației de consum, care a avut loc de curînd în Capitala patriei noastre, a analizat munca desfășurată de organizațiile cooperatiste, în lumina hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 și a directivelor C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea cooperației de consum. Congresul a scos la iveală realizările obținute precum și lipsurile care mai dăinuie încă în activitatea cooperativelor. Congresul a luat măsuri practice pentru îmbunătățirea muncii și pentru ridicarea activității organizațiilor cooperatiste la nivelul sarcinilor care stau în fața cooperației de consum.

În țara noastră, cooperația de consum a devenit o largă organizație de masă, care cuprinde 4.000.000 membri, cu o rețea de zeci de mii de magazine și cu o mare varietate de întreprinderi legate de satisfacerea nevoilor oamenilor muncii.

Cooperația de consum a devenit principala formă de comerț socialist la sate. Cooperația de consum contribuie puternic la aprovizionarea cu produse industriale a țărănimii muncitoare, la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe cu mărfuri agro-alimentare și a industriei socialiste cu materii prime agricole, ajutînd astfel la strîngerea legăturilor economice între oraș și sat, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Prin unitățile comerțului cooperatist, clasa muncitoare a trimis populației de la sate, în semestrul I al anului 1954, cu 11,7 la sută mai multe mărfuri industriale decît în aceeași perioadă a anului trecut. S-au vîndut cu 143 la sută mai multă cherestea, cu 70 la sută mai mult ciment, cu 155 la sută mai mult carton asfaltat.

A crescut mult volumul produselor agricole achiziționate de către cooperative. Astfel, planul de achiziții al cooperației pe luna iunie a fost îndeplinit în proporție de 106,2 la sută.

Atît din cuprinsul raportului consiliului de conducere al Centrocoopului cît și din dezbaterile care au avut loc în cadrul Congresului au ieșit la iveală o serie de deficiențe în activitatea cooperației de consum.

Lucrările Congresului au stabilit că o sarcină de frunte a cooperației de consum este să se preocupe în permanență de nevoile țărănimii muncitoare, să se aprovizioneze din timp cu mărfuri de sezon și de bună calitate, să-și îndrepte atenția spre deservirea muncitorilor din gospodăriile de stat și S.M.T., a membrilor gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole, a intelectualilor de la sate.

Din dezbaterile Congresului a apărut necesitatea de a se lichida subaprecierea mărfurilor culturale. În această privință trebuie lărgită desfacerea ziarelor, broșurilor, cărților, manualelor școlare, rechizitelor, pentru a contribui la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii de la sate.

Împletind interesele particulare ale milioanelor de gospodării țărănești mici și mijlocii cu interesele generale ale statului nostru, cooperația duce o uriașă muncă educativă, deoarece ea dă țărănimii muncitoare posibilitatea de a cunoaște avantajele asocierii, ale muncii colective, înlesnindu-i astfel drumul spre socialism. În realizarea acestui rol important al cooperației învățătorii și profesorii de la sate pot și trebuie să aducă o mare contribuție. În activitatea politică pe care o duc la sate, cadrele didactice trebuie să acorde un loc de frunte muncii de lămurire a țăranilor muncitori asupra avantajelor pe care le obțin înscriindu-se în rîndurile cooperatorilor.

Cel de al II-lea Congres al cooperației de consum a arătat că membrii cooperatori și lucrătorii din cooperație sînt însuflețiți de dorința vie de a lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere care le-au fost încredințate. În salutul adresat de Congres partidului și guvernului se spune: „În numele cooperatorilor din patria noastră, cel de al II-lea Congres al cooperației de consum asigură Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne că organizațiile, cooperatorii și lucrătorii din cooperația de consum din Republica Populară Romînă vor îndeplini cu cinste sarcinile de mare răspundere ce le-au fost încredințate și vor ajuta și mai activ partidul și guvernul în ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră".

Alături de întregul popor muncitor, învățătorii și profesorii au urmărit cu atenție dezbaterile Congresului cooperației de consum și au salutat cu bucurie hotărîrile care s-au luat, hotărîri a căror îndeplinire este menită să contribuie la făurirea unei vieți din ce în ce mai bune pentru poporul nostru muncitor.

În sprijinul campaniei de treieriș, colectări și dezmiriștit

Acum, cînd pe întreg cuprinsul patriei noastre se desfășoară etapa hotărîtoare a luptei pentru obținerea unei recolte bogate — campania de treieriș, colectări și dezmiriștit — activiștilor culturali, agitatorilor din satele noastre le revine sarcina importantă de a lămuri țărănimea muncitoare să folosească fiecare ceas, fiecare clipă în vederea terminării la timp și în bune condiții a campaniei agricole de vară.

Avînd în vedere marea însemnătate economică și politică a campaniei de treieriș și colectări, întreg poporul nostru muncitor este mobilizat să lupte pentru succesul acestei acțiuni. Țăranii muncitori sînt chemați să răspundă prin fapte grijii și preocupării pe care statul democrat-popular le poartă pentru îmbunătățirea necontenită a condițiilor lor de viață, printr-un mai mare avînt în muncă și lupta pentru sporirea producției la hectar, pentru aprovizionarea celor ce muncesc cu produse agricole și a industriei cu materii prime.

Prin îndeplinirea în întregime a planului de colectări se asigură aprovizionarea oamenilor muncii cu alimente, se creează fondul centralizat al statului din care se asigură aprovizionarea cu materii prime a unor ramuri însemnate ale industriei noastre. Avînd un fond centralizat de cereale, statul nostru poate duce lupta împotriva speculei, influențînd prețurile pe căile neorganizate prin punerea în vînzare la prețuri mici a unor însemnate cantități de produse agricole. Succesul campaniei de colectări asigură, pe lîngă rezervele statului, și fondul de semințe selecționate, una din principalele premize ale ridicării neîncetate a producției agricole. Colectarea este una din principalele pîrghii economice de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Un rol de mare însemnătate în cadrul acțiunii de îndeplinire a planului de colectări revine și învățătorilor ca activiști culturali, ca activiști pe tărîmul muncii obștești.

Învățînd din experiența acumulată în perioada muncii agricole de vară din anii trecuți, majoritatea învățătorilor și profesorilor din satele patriei noastre, sub conducerea organizațiilor de partid, s-au preocupat din timp pentru a asigura o cît mai bună desfășurare a muncii culturale de masă la cămine culturale, la arii sau la bazele de recepție. Așa de pildă, învățătorii și profesorii din comunele Curtești, raionul Botoșani, Scheia, raionul Negrești, Sudrias, raionul Făget, Alimpești, Pociovaliștea și Săcel, din raionul Novaci și altele, conștienți de rolul pe care-l au ca activiști culturali și ca agitatori, duc o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori arătîndu-le importanța deosebită pe care o au strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei, treierișul și dezmiriștitul fără întîrziere, predarea la timp a cotelor către stat.

Cu toate succesele obținute în munca politică și culturală desfășurată de către cadrele didactice în campania agricolă de vară, mai există încă serioase lipsuri. Se mai întîlnesc încă învățători și profesori a căror prezență la cămin cultural, la arie sau la colțul roșu al gospodăriei colective este formală. O totală lipsă de preocupare pentru organizarea muncii culturale au dovedit-o, de pildă, cadrele didactice din comuna Brănești, regiunea București. Articolele de la gazeta ariei din această comună sînt pline de generalități, iar așa zisa „biblioteca volantă" este instalată tocmai la marginea ariei pe unde nu trece nici un țăran muncitor care vine la arie.

Prin organizarea la căminele culturale sau la arii a unor bogate programe artistice, conferințe, convorbiri, prin articole la gazeta de stradă sau la gazeta ariei, profesorii și învățătorii satelor noastre vor trebui să vorbească țăranilor muncitori despre însemnătatea îndeplinirii planului de colectări, pîrghie de bază în întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, despre avantajele dezmiriștitului, ale muncii cu mașinile și pe întinderi mari de pămînt.

Prin muncă de lămurire de la om la om, învățătorul propagandist și agitator de la țară are datoria să arate fiecărui țăran muncitor în parte că prin predarea la timp a cotei de cereale el asigură pîinea fiului său aflat la armată, buna aprovizionare a cantinei de la școală, asigură pîinea muncitorului și ingînerului de la oraș, care-i trimit unelte și mașini agricole, cu ajutorul cărora obține recolte din ce în ce mai bogate.

Prin activitatea lor politică și culturală, cadrele didactice de la sate trebuie să arate țăranilor muncitori că cerealele predate statului sub formă de cote reprezintă contribuția țărănimii muncitoare la lupta pentru construirea unei vieți noi în patria noastră.

Prin activitatea lor de sprijinire a campaniei de treieriș și colectări, învățătorii și profesorii satelor noastre ușurează mult munca comitetelor executive ale sfaturilor populare. Participarea cadrelor didactice la îndeplinirea sarcinilor social-culturale în campania agricolă de vară nu este însă just înțeleasă peste tot. În comuna Ciocodia, raionul Novaci, de pildă, cadrele didactice au fost puse de către comitetul executiv al sfatului popular comunal să amenajeze ariile. Astfel, învățătorul Geană Dumitru din această comună a fost numit de sfatul popular responsabil de arie. Mai mult decît atît, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Ciocodia nu respectă nici codul muncii, care prevede asigurarea odihnei oamenilor muncii. Învățătorul Geană, de exemplu, deși este în concediu, este folosit mai departe ca responsabil de arie. Asemenea atitudini trebuie combătute cu toată tăria și grabnic lichidate. Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, raionale și regionale cît și comitetele sindicale trebuie să ceară comitetelor executive respective măsuri imediate în cazul cînd învățătorii și profesorii sînt împiedicați să desfășoare munca culturală.

Este necesar ca învățătorii și profesorii de la sate, sub conducerea organizațiilor de partid, să contribuie din plin la buna organizare a muncii politice și culturale de masă pentru transformarea căminelor culturale, a ariilor de treieriș și a bazelor de recepție în adevărate centre ale muncii politice și culturale de la sate.

Folosind cu pricepere toate mijloacele de care dispun pentru desfășurarea tot mai largă a muncii politice și culturale, învățătorii și profesorii satelor noastre vor putea contribui din plin la mobilizarea țărănimii muncitoare pentru asigurarea succesului campaniei de treieriș, colectări și dezmiriștit.

Z. MARIN

PROGRAMA DE LIMBA RUSĂ

pentru examenele de admitere, sesiunea septembrie 1954, în institutele de învățămînt superior — curs fără frecvență.

FONETICA ȘI ORTOGRAFIE

Accentul și importanța lui pentru pronunțarea corectă a vocalelor și pentru respectarea conținutului cuvintelor.

Scrierea corectă a literelor alfabetului rus (în specială atenție — l, m, la, ce, semnul tare, n)

Vocale accentuate și neaccentuate.

Vocalele e, ło, iu, ia la începutul cuvîntului, după vocale și după semnele despărțitoare.

Consoane tari și moi. Asurzirea și sonorizarea consoanelor.

MORFOLOGIE

Substantivul. Genul substantivelor. Cazul nominativ singular și plural: rolul lui în propoziție. Cazurile genitiv, dativ, acuzativ, instrumental, întrebuințarea lor fără prepoziții și cu prepozițiile principale. Cazul prepozițional și întrebuințarea lui cu prepozițiile principale.

Adjectivul. Formele de gen la nominativ singular și plural ale adjectivelor cu terminație tare și moale.

Acordul adjectivelor cu substantivele.

Cazul acuzativ singular și plural al adjectivelor.

Forma scurtă a adjectivelor.

Numeralul. Numeralele cardinale 1—20. Genul numeralelor 1 și 2. Numeralele cardinale folosite cu substantivele.

Numeralele ordinale de la 1 la 20, formarea lor și acordul lor cu substantivele.

Pronumele. Pronumele personale și declinarea lor la cazurile nominativ, genitiv, acuzativ, dativ. Pronumele posesive și demonstrative și acordul lor cu substantivele.

Verbul. Infinitivul. Aspectele imperfectiv și perfectiv.

Cele două conjugări ale verbelor. Formarea timpurilor prezent, trecut, viitor simplu și viitor compus.

TEXTELE DE LIMBA RUSA

obligatorii pentru candidații la examenele de admitere în învățămîntul superior, curs fără frecvență, sesiunea septembrie 1954. Manualul de limba rusă pentru cursurile populare, ciclul I, ediția 1953, editura A.R.L.U.S.

1.	Text nr. 9	pag.	47	Biblioteca noastră
2.	„ „ 10	„	52	Muncitorii merg în excursie
3.	„ „ 11	„	57	Anotimpurile
4.	„ „ 12	„	64	Magazinul de stat
5.	„ „ 14	„	77	Aurul negru
6.	„ „ 15	„	83	București
7.	„ „ 16	„	89	În parcul de cultură și odihnă
8.	„ „ 18	„	101	Scrisoare către tatăl
9.	„ „ 19	„	106	Cantina
10.	„ „ 20	„	111	Munca fericită

Candidații trebuie să cunoască citirea corectă și traducerea textelor și să poată să răspundă la întrebări în legătură cu ele.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîn!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VI Nr. 280 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 21 august 1954

Salutul nostru fierbinte marelui popor sovietic — ziditorul comunismului! Trăiască și înflorească prietenia de nezdruncinat și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic!

(Din Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.)

Un glorios deceniu

Se împlinesc 10 ani de la data cînd eroica Armată Sovietică a eliberat patria noastră de sub jugul cotropitorilor germani, cînd Partidul Comunist din Romînia, unind în jurul său forțele patriotice populare, a pregătit și înfăptuit la 23 August 1944 răsturnarea dictaturii fasciste, întoarcerea armelor împotriva cotropitorilor hitleriști.

Ziua de 23 August 1944 marchează începutul unei cotituri radicale în istoria patriei noastre, trecerea de la regimul burghezo-moșieresc, de asuprire și exploatare sălbatică a oamenilor muncii și de aservire a intereselor țării capitalului străin — la regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului. Ziua de 23 August a devenit astfel cea mai mare sărbătoare națională a poporului romîn.

Poporul nostru păstrează o veșnică și nemărginită recunoștință marelui popor sovietic, Armatei Sovietice care și-a vărsat sîngele pentru eliberarea noastră de sub jugul imperialismului.

Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică au dat putință poporului romîn condus de partid să-și ia soarta în propriile sale mîini. Partidul Comunist Romîn a fost singurul partid din țara noastră care a luptat cu abnegație pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatare, pentru apărarea intereselor lor vitale, pentru o adevărată independență și suveranitate națională, pentru prietenie cu Uniunea Sovietică și împotriva criminalului război antisovietic. Niciodată nu vor uita oamenii muncii că în timp ce Partidul Comunist lupta pentru apărarea intereselor naționale ale poporului, regele, partidele burgheze și social-democrații de dreapta au sprijinit activ ocupația hitleristă, dictatura fascistă și războiul tîlhăresc împotriva Uniunii Sovietice.

Cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre au adus schimbări adînci și binefăcătoare în viața țării și a poporului nostru. Poporul romîn sărbătorește cea de a zecea aniversare a eliberării patriei sale în plină luptă pentru construirea socialismului, pentru îndeplinirea primului plan cincinal, pentru înfăptuirea programului de măsuri elaborat de partid în vederea ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Luminos este drumul străbătut de poporul nostru în anii puterii populare și mari sînt realizările obținute în opera de construire a socialismului. La baza acestor realizări, cu care pe drept cuvînt ne putem mîndri, stă munca devotată, plină de avînt patriotic a clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, stă ajutorul permanent, frățesc al Uniunii Sovietice.

In anii puterii populare a fost lichidată înapoierea economică a țării noastre. Prin actul revoluționar al naționalizării, în economia noastră națională s-a creat un puternic sector socialist care a dat statului democrat-popular posibilitatea de a desfășura o vastă operă constructivă în interesul continuei ridicări a nivelului de viață al oamenilor muncii.

Cel mai înalt nivel al volumului producției industriale atins în anii capitalismului a fost cu mult depășit. In cursul anului 1953 producția industrială a întrecut de aproape 3 ori producția anului 1938 și de 3,5 ori pe cea a anului 1948. Este în continuă creștere industria grea și îndeosebi industria constructoare de mașini, creată în anii regimului de democrație populară. Se dezvoltă neîncetat industria bunurilor de larg consum.

S-au petrecut adînci transformări și în viața țărănimii muncitoare. Lichidarea moșierimii ca clasă, împărțirea a peste un milion hectare de pămînt țăranilor săraci și mijlocași, sprijinirea lor de către statul democrat-popular, au contribuit la îmbunătățirea continuă a stării materiale și culturale a oamenilor muncii din agricultură. In anii regimului de democrație populară au fost create baze le mecanizării agriculturii, înființîndu-se 220 de Stațiuni de mașini și tractoare. A luat ființă sectorul socialist în agricultură.

Regimul de democrație populară a arătat de la instaurarea lui un mare interes pentru dezvoltarea științei și culturii. „Promovarea culturii, dezvoltarea școlii de toate gradele — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului, dusă de partidul și guvernul nostru".

Tristă și grea era moștenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc în domeniul învățămîntului. Clasele exploatatoare au dus o politică de menținere a analfabetismului și inculturii, de cultivare a obscurantismului și misticismului. Invățămîntul era un privilegiu al celor avuți. Peste 4.000.000 de analfabeți număra țara noastră în anii cîrmuirii burghezo-moșierimii. Statul democrat-popular a organizat lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. In prezent analfabetismul a încetat să mai constituie un fenomen de masă. Pînă la sfîrșitul primului nostru plan cincinal plaga rușinoasă a analfabetismului va fi pentru totdeauna nimicită.

Invățămîntul, verigă principală a revoluției culturale, se dezvoltă neîncetat. Prin reforma învățămîntului, care marchează hotarul dintre școala veche, burgheză și școala nouă, a regimului de democrație populară, s-au deschis larg porțile școlii pentru copiii celor ce muncesc. In patria noastră învățămîntul a devenit cu adevărat un bun al poporului. Statul cheltuiește sume considerabile pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru luminarea maselor. Bugetul de stat al R.P.R. pe anul 1954 prevede pentru acțiuni social-culturale suma de 6245,3 milioane lei, ceea ce reprezintă 15,9 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Pentru a se asigura condițiile necesare realizării învățămîntului elementar general și obligatoriu s-a lărgit rețeaua școlară înființîndu-se noi școli elementare în centrele muncitorești, în cartierele mărginașe ale orașelor, în sate și cătune izolate, astfel încît școala să fie cît mai aproape de locuințele elevilor.

In strînsă legătură cu necesitățile de pregătire a cadrelor pentru toate sectoarele economiei naționale și ale culturii se dezvoltă școlile de 7 ani, școlile medii, școlile medii tehnice, școlile profesionale și instituțiile de învățămînt superior. Ca urmare a condițiilor de învățămînt create de partid și de guvern a crescut în permanență numărul celor care învață în școlile de toate gradele, dublîndu-se față de 1938. A crescut considerabil și numărul cadrelor didactice. In anii puterii populare au fost pregătiți un mare număr de învățători și profesori tineri. Numărul învățătorilor, de exemplu, și al educatoarelor din învățămîntul preșcolar este aproape de două ori mai mare decît în 1938/39.

Realizări însemnate a obținut regimul de democrație populară și în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului în limba maternă pentru minoritățile naționale din patria noastră. Existența unei vaste rețele de instituții de învățămînt în care predarea se face în limba maternă a minorităților naționale constituie o dovadă a faptului că partidul nostru aplică cu consecvență politica națională leninist-stalinistă.

Sub soarele luminos al regimului de democrație populară, s-a schimbat radical conținutul învățămîntului. Școala noastră a fost așezată pe temelia de granit a învățăturii marxist-leniniste. La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățămîntului stă cultul vieții, cultul muncii creatoare, al luptei dîrze pentru fericirea poporului. Statul și partidul au încredințat școlii, învățătorilor, misiunea de a forma cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Avînd la bază concepția materialist-dialectică despre natură și societate, însușindu-și experiența pedagogiei sovietice și experiența înaintată a cadrelor didactice de la noi, școala noastră asigură elevilor și studenților o pregătire temeinică, le predă cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție. In școlile și facultățile patriei noastre crește astăzi un tineret nou, educat în spiritul moralei comuniste, cresc oameni luminați, devotați cu trup și suflet poporului, educați în spiritul internaționalismului proletar, al dragostei nemărginite pentru Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră.

Școala noastră nouă se bucură de grija nețărmurită a partidului și guvernului, a întregului popor muncitor. Decretul pentru reforma învățămîntului, Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951 cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind introducerea normelor de muncă și salarizarea pe funcțiuni pentru personalul didactic din învățămîntul superior, Hotărîrea privind organizarea și îndrumarea aspiranturii, Congresul Invățătorilor, măsurile cu privire la învățămînt ale Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August 1953 sînt dovezi grăitoare ale atenției ce care partidul și guvernul o acordă creșterii, instruirii și educării tineretului în spiritul comunismului și îmbunătățirii continue a standardului de viață al oamenilor muncii din învățămînt.

Hotărîrea recent apărută a Consiliului de Miniștri privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu constituie o nouă și puternică mărturie a grijii statului nostru democrat-popular pentru școală și pentru slujitorii ei.

Cadrele didactice, care se bucură de prețuirea partidului și guvernului, a întregului nostru popor, întîmpină cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre intensificîndu-și eforturile pentru continua înflorire a învățămîntului nostru, pentru educarea unui tineret care să fie constructor activ și conștient al socialismului în Republica Populară Romînă.

Intregul nostru popor se pregătește acum să întîmpine cu noi și însemnate realizări cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, exprimîndu-și profundul său atașament și încrederea sa nemărginită în partid și guvern, exprimîndu-și hotărîrea de a lupta neîncetat pentru înflorirea și întărirea patriei.

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină cea de a zecea aniversare a eliberării patriei în condițiile intensificării luptei popoarelor pentru slăbirea încordării internaționale, ale uriașului succes obținut de forțele păcii prin încetarea focului în Indochina, în condițiile continuei întăriri a puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă. Cu prilejul zilei de 23 August poporul nostru își manifestă hotărîrea sa de neclintit de a apăra cauza păcii, de a-și intensifica eforturile pentru construirea socialismului, de a întări necontenit prietenia cu Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră, cu R.P. Chineză și cu toate țările de democrație populară, cu toate popoarele care luptă pentru menținerea și apărarea păcii.

O, școala mea...

VERONICA PORUMBACU

Eu calea ce-o știusem ani și ani,
o bat din nou acum, ca altă dată.
Cu palmele în vînt foșnesc castani,
și meri foșnesc, cu frunza lor rotată.

Au cîte cercuri numără pe trunchi
puieții ce-i sădisem împreună?
O, clasa mea, gingașul meu mănunchi,
copilărie smulsă de furtună!

Parcă te văd... Pe uliți noi sădim.
(Și în război, flori albe da prierul).
Deodată, prăvălit din înăltimi,
se sparse-n țăndări sîngerii, tot cerul.

Și noaptea-n toiul zilei fumegînd,
cuprinse strada-n neagra ei eclipsă.
In praf de drum tulpinele s-au frînt.
Copiii-i caut... cîți din ei sînt lipsă?

Puieții răvășiți și sîngerii
vor crește iarăși prin aceste locuri,
cînd printre crengi sînt leșuri de copii,
cu numele rămase-n cataloguri?

Revăd în praful drumului un trup
cu sînge șiroind sub o cosiță
și mă aplec, cămașa să mi-o rup,
ca să-ți leg rana, mică școlăriță.

Mă veți întîmpina în locu-acela,
voi, amintiri cu ghiarele de ghiață?
Dacă mă-ntorc acum în Mandravela,
îmi veți ieși ca umbre vii în față?

E școala. Pragul. Clasa... Nu cumva
ce văd nainte, e o arătare?
Sus, la catedră-i școlărița mea,
și-n prag stau eu, o fostă învățătoare.

Fetița mea, tu liberă ai crescut,
și liberă înveți pe alții carte..
(Iertați-mi duioșia de-nceput,
învățătoarele-o duc mai departe!)

Și tu mergi la sădit... O, cum vă gust,
voi, primăveri cu rădăcina-adîncă,
într-un pămînt pe care, din August,
clădim, clădim, și mai clădi-vom încă.

Au cîte cercuri numără pe trunchi
puieții care rîd de-atîta soare?
O, clasa mea, gingașul meu mănunchi,
o, duioșii de fostă învățătoare!

Rolul social al cadrelor didactice

Radu Petre
președintele Prezidiului C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

In cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și de la răsturnarea dictaturii fascisto-antonesciene de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia, învățămîntul nostru a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită în trecut. An cu an a crescut și s-a întărit însemnătatea școlii — izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Odată cu aceasta a crescut și s-a întărit rolul social al învățătorimii.

Puterea democrat-populară din țara noastră a încredințat învățătorilor și profesorilor una dintre sarcinile cele mai nobile și mai pline de răspundere — formarea generațiilor în creștere, instruirea și educarea copiilor, cel mai prețios avut al poporului, viitorul și speranța noastră. In același timp, prin larga activitate obștească pe care o desfășoară în mijlocul oamenilor muncii, învățătorii și profesorii aduc o contribuție însemnată la măreața luptă pe care o duce întregul nostru popor muncitor, sub conducerea partidului, pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Măreția scopului pe care-l urmărește munca pedagogilor, înalta ei valoare social-politică, situează pe învățători în rîndurile marii armate de constructori ai socialismului în patria noastră.

Partidul și guvernul țării noastre acordă cea mai mare atenție muncii care se desfășoară în școli, sprijinind-o prin toate mijloacele și înconjurînd învățătorimea cu o deosebită prețuire și grijă. Numeroși pedagogi au fost distinși, în semn de înaltă apreciere, cu titlul de învățător emerit sau profesor emerit, cu ordine și medalii. Mulți dintre ei au primit premii pentru muncă deosebită pe tărîm obștesc.

Răspunzînd încrederii și grijii pe care li le acordă partidul și guvernul, învățătorii și profesorii din țara noastră au obținut succese importante în instruirea și educarea elevilor, în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

O contribuție hotărîtoare au adus cadrele didactice la realizarea învățămîntului general obligatoriu al copiilor de vîrstă școlară. In Romînia burghezo-moșierească, un număr imens de copii de vîrstă școlară rămîneau în afara școlii, fiind menți să îngroașe rîndurile analfabeților, să fie exploatați fără milă pe moșiile boierilor, să devină argați ai chiaburilor sau șomeri bătînd drumurile orașelor și satelor în căutare de lucru. Recensămintele din acei ani dădeau la iveală cifre zguduitoare care, deși grosolan falsificate, arătau totuși că aproximativ 40% din totalul populației nu știa carte. Astăzi, această situație rușinoasă a fost pentru totdeauna înlăturată. Datorită măsurilor luate de partid și guvern, toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școală, închizîndu-se astfel definitiv izvoarele neștiinței de carte. Mobilizați de organizațiile de partid și ajutați de organizațiile obștești, învață orii au reușit, prin munca lor susținută la cursurile de alfabetizare din fabrici, cartiere, sate, să învețe carte zeci de mii de oameni ai muncii de toate vîrstele. Planul cincinal prevede încheierea totală a analfabetismului. Această sarcină a fost în cea mai mare parte îndeplinită.

Trecînd dincolo de zidurile școlilor, munca învățătorimii noastre se leagă strîns de toate problemele care frămîntă satul sau cartierul, raionul, orașul și întreaga țară. Invățătorii și profesorii sînt adevărați agitatori, care duc în cele mai largi mase cuvîntul partidului, care stimulează inițiativa creatoare a oamenilor muncii. Studiind cu atenție Hotărîrile partidului și guvernului, legile statului democrat-popular, cadrele didactice le răspîndesc în rîndul maselor muncitoare, mobilizează pe oamenii muncii în lupta pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului.

Tot mai mulți învățători și profesori participă nemijlocit la munca de conducere a treburilor țării. In alegerile pentru sfaturile populare sute de învățători și profesori au fost aleși ca deputați de către oamenii muncii. De asemenea, unii dintre ei au fost aleși deputați în Marea Adunare Națională. Aceasta este o confirmare puternică a dragostei și încrederii de care se bucură învățătorimea în rîndurile oamenilor muncii.

Mii și mii de învățători și profesori desfășoară o muncă rodnică pentru mobilizarea maselor la îndeplinirea sarcinilor izvorîte din Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953. Ei aduc o contribuție însemnată la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia temeliilor regimului nostru democrat-popular. Astfel, de exemplu, numeroși învățători și profesori din regiunile Iași, Suceava, Craiova etc. desfășoară o intensă muncă pentru îndeplinirea planului de colectări, de achiziții și contractări, lămurind pe țăranii muncitori, demascînd uneltirile chiaburești, sprijinind munca pentru întărirea cooperativelor.

De o mare însemnătate este și munca depusă de învățători pentru lămurirea țăranilor cu privire la avantajele pe care le aduc gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole de tip T.O.Z., pentru a-i convinge să pășească pe făgașul socialismului. Intemeindu-și această muncă pe principiul leninist al liberului consimțămînt, pe Hotărîrile partidului nostru, învățătorii și profesorii organizează în mijlocul țăranilor muncitori discuții de la om la om, consfătuiri, ședințe, conferințe, explicîndu le importanța gospodăriilor agricole colective, ajutîndu-i să studieze statutul model al G.A.C. și al întovărășirilor de tip T.O.Z., învățîndu-i cum să folosească metodele agrotehnice înaintate, popularizînd realizările uriașe ale colhoznicilor sovietici și succesele obținute de colectiviștii din țara noastră.

Folosind în mod just ajutorul organizațiilor obștești și inițiativa plină de entuziasm a maselor, numeroși învățători au reușit să asigure construirea unor noi localuri școlare, să le înzestreze cu toate cele trebuitoare desfășurării în condiții bune a procesului de învățămînt. Invățătorii contribuie de asemenea la construirea unor noi localuri pentru cămînele culturale, la organizarea bibliotecilor, a sălilor de lectură, a cinematografelor sătești.

Oamenii muncii ascultă cu interes conferințele ținute de învățători și profesori în cadrul filialelor S.R.S.C. și al cămînelor culturale și-i ajută în munca pentru organizarea echipelor de artiști amatori, pentru editarea gazetelor de perete și de stradă etc.

Marea majoritate a cadrelor didactice de la sate luptă cu hotărîre împotriva chiaburimii, care încearcă să se pună de-a curmezișul cuceririlor noastre. Activînd sub conducerea organizațiilor de partid, învățătorii luptă pentru demascarea uneltirilor chiaburești, arătînd țărănimii muncitoare adevărata față a chiaburilor. In același timp, ei luptă pentru izgonirea totală din satele noastre a ignoranței și misticismului.

Un rol important în întărirea muncii sociale a învățătorimii îl au organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Comitetele sindicale, ca și grupele sindicale din școli, contribuie activ la mobilizarea și stimularea cadrelor didactice în acțiunile obștești. Numeroase comitete și grupe sindicale au muncit stăruitor pentru îndeplinirea sarcinilor lor pe acest tărîm, obținînd succese însemnate. Astfel, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Craiova îndrumă cu pricepere cadrele didactice în activitatea culturală de masă, așa încît aceasta activitate contribuie efectiv la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din regiune. Grupa sindicală a învățătorilor și profesorilor din comuna Strehaia, regiunea Craiova, de exemplu, a obținut o serie de realizări însemnate în privința muncii în rîndurile părinților.

Rezultatele bune obținute de învățători și profesori în munca obștească îi mobilizează să lupte împotriva acelor oameni din propriile lor rînduri — puțini la număr — care încă mai socotesc că rolul învățătorului se mărginește la munca lui în școală. Sub conducerea organizațiilor de partid se duce o luptă hotărîtă pentru întărirea activității comitetelor sindicale și a grupelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, pentru înlăturarea atmosferei de automulțumire, a pasivității sau a rezolvării birocratice a sarcinilor obștești, acolo unde astfel de lipsuri se mai fac încă simțite. De asemenea, se iau măsuri pentru a se asigura înlăturarea suprasarcinilor unor cadre didactice cu sarcini obștești, precum și împotriva folosirii învățătorilor și profesorilor în munci cu caracter strict administrativ, care nu au nimic de a face cu adevăratele lor îndatoriri și care-i sustrag de la îndeplinirea sarcinilor lor. Luptînd pentru o îmbinare justă a sarcinilor didactice și obștești ale pedagogilor, pentru ridicarea pregătirii lor ideologice și culturale, comitetele sindicale asigură întărirea continuă a contribuției pe care o aduc aceștia la activitatea social-politică în patria noastră.

Sărbătorind, împreună cu întreg poporul muncitor, împlinirea a zece ani de la eliberarea patriei noastre de către vitejeasca Armată Sovietică și de la răsturnarea dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist din Romînia, învățătorii și profesorii patriei noastre sînt mîndri de faptul că la realizările obținute în acești ani a contribuit și munca lor, modestă dar plină de nobleță.

1944 — Zece ani de la

Cresc cadre noi pentru economia națională

C. Nădejde
locțiitor al ministrului învățămîntului

Țara noastră a trecut în ultimii zece ani prin profunde transformări revoluționare, care au dus-o pe drumul socialismului.

Dar socialismul înseamnă în primul rînd tehnică dezvoltată, înseamnă oameni capabili să stăpînească această tehnică. Legea economică fundamentală a socialismului — asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți — cere tocmai dezvoltarea neîncetată a acestei tehnici.

În toate domeniile economiei naționale, ca și în sectorul social-cultural, se cer mereu noi și noi cadre de specialiști, care să asigure mersul înainte spre socialism.

Ca și în toate sectoarele învățămîntului, în anii puterii populare învățămîntul mediu tehnic a fost organizat pe baze noi. Au fost înființate sute de școli medii tehnice în care este asigurată creșterea cadrelor de specialiști ieșiți din sînul clasei muncitoare, al țărănimii muncitoare și al intelectualității legate de popor.

Burghezia n-a făcut nimic sau aproape nimic pentru pregătirea cadrelor de specialiști medii. Puținele licee industriale și școli agricole care existau nu satisfăceau nici pe departe nevoile economiei noastre. În domeniul industriei se pregăteau doar vreo 6000 elevi, în construcții funcționau doar 2 școli cu 300 elevi, pentru agricultură existau 27 licee tehnice agricole cu 1500 de elevi.

Învățămîntul mediu tehnic, în măsura în care exista, era pus în stare de inferioritate față de liceele zise teoretice. Așa numitele licee industriale erau școli „înfundate", absolvenții lor nefiind admiși în învățămîntul superior. Scopul acestor licee industriale era de a pregăti muncitori cu o calificare ceva mai ridicată, o „aristocrație muncitorească" din care clasa dominantă să-și poată alege lachei trădători ai clasei muncitoare, spărgători de greve, conducători ai sindicatelor galbene.

Reforma învățămîntului înfăptuită prin grija partidului și a guvernului în 1948, a pus învățămîntul mediu tehnic pe baze cu totul noi. Folosindu-se bogata experiență a tehnicum-urilor sovietice au fost înființate atunci 299 școli medii tehnice, care pregăteau cadre în 50 specialități necesare economiei naționale. Numărul elevilor cuprinși în aceste școli a fost de peste 75.000.

Scopul școlilor medii tehnice care au luat ființă în 1948 este cu totul altul decît cel al liceelor industriale din trecut. Sarcina acestor școli este de a pregăti cadre de tehnicieni care folosind știința și tehnica cea mai înaintată, să fie capabile să conducă procesul de producție în domeniile cele mai variate, contribuind astfel din plin la construirea bazelor socialismului la noi în țară.

Pentru a corespunde acestor sarcini, școlile medii tehnice trebuie să dea elevilor lor o temeinică pregătire de specialitate, împletită cu o solidă educație în spirit comunist, trebuie să le insufle o dragoste fierbinte pentru patria noastră, să-i crească în spiritul solidarității cu lupta popoarelor pentru pace și libertate, al dragostei pentru marea Uniune Sovietică.

În școlile medii tehnice procesul de învățămînt este organizat pe aceleași principii ca și în învățămîntul tehnic superior, cu două semestre, terminate fiecare printr-o sesiune de examene, cu lucrări practice în laboratoarele și atelierele școlii, cu stagiu de practică în producție, cu proiecte sau lucrări de diplomă pentru încheierea studiilor etc. Elevii acestor școli învață elemente ale matematicii superioare, bazele calculului diferențial și integral — necesare pătrunderii legilor care determină rezistența materialelor. În sectorul agro-biologic se învață bazele darwinismului, care dau elevilor posibilitatea să înțeleagă fenomenele complexe ce se produc în evoluția plantelor și animalelor.

În alte sectoare se învață economia politică, chimia, fizica, fiziologia, — discipline care deschid elevilor din școlile medii tehnice perspectivele înțelegerii științei și tehnicii înaintate.

De la înființarea ei, rețeaua școlilor medii tehnice s-a lărgit neîncetat, răspunzînd ritmului dezvoltării economiei noastre naționale. În același timp, școlile mici au fost contopite în centre școlare puternice, astfel că în anul școlar 1954—1955 vor funcționa 287 școli medii tehnice cu 207 specialități, în cele mai felurite domenii.

Pentru agricultură se vor pregăti cadre de agrotehnicieni, zootehnicieni, horticultori, în 15 specialități diferite. Pentru deservirea industriei ușoare vor funcționa 14 specialități, iar pentru industria alimentară 12. În 58 de școli învățămîntul se va preda în limba maghiară, pentru a asigura cadrele de tehnicieni necesari dezvoltării multilaterale a regiunilor locuite de maghiari. De asemenea, vor funcționa 15 școli cu limba de predare germană.

O atenție deosebită se dă învățării limbii ruse, pentru ca viitorii tehnicieni să aibă posibilitatea de a studia nesecatele bogății ale științei și tehnicii cele mai înaintate din lume, știința și tehnica sovietică.

Cei mai buni elevi sînt orientați către cercetarea științifică în cadrul cercurilor științifice, menite să dezvolte deprinderea elevilor de a adînci problemele cercetate și de a da o rezolvare creatoare acestor probleme.

Spre deosebire de fostele licee industriale ale burgheziei, școlile medii tehnice ale regimului nostru deschid absolvenților lor calea spre învățămîntul superior. Fruntașii la învățătură din școlile medii tehnice au dreptul să se înscrie în continuare la examenul de admitere în universități și institute tehnice superioare, iar ceilalți absolvenți capătă acest drept după un stagiu de 3 ani în producție, în care timp își-au îmbogățit cunoștințele căpătate în școală cu o serie de probleme practice ale producției. Dacă vor, acești absolvenți se pot înscrie însă chiar din primul an la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior.

Mulți dintre elevii școlilor medii tehnice primesc burse de stat care le asigură locuința și hrana pe timpul studiilor.

Numărul internatelor școlilor medii tehnice a crescut din 1948 pînă azi cu peste 80%, iar al elevilor cazați în internate de peste 5 ori. Creșteri asemănătoare s-au realizat și în ceea ce privește cantinele acestor școli.

În aceeași perioadă, s-au construit pentru școlile medii tehnice numeroase localuri. În acest an vor fi date în folosință pentru localuri pentru școlile din sistemul Ministerului Agriculturii și Silviculturii. S-au construit trei localuri noi pentru școlile din sistemul Ministerului Gospodăriei Comunale precum și o serie de localuri pentru școlile din sistemul Ministerului Construcțiilor și al Ministerului Industriei Ușoare.

În cei șase ani de existență, școlile medii tehnice au dat țării peste 50.000 cadre tinere de tehnicieni care și-au adus contribuția lor la dezvoltarea producției. Mulți dintre aceștia ocupă acum funcții de răspundere. Printre ei se numără, de exemplu, tov. Emanuel Efeterescu, referent tehnic de specialitate la întreprinderea „Quadrat", care a terminat școala medie tehnică de pielărie și cauciuc din București în anul 1952, tov. Ștefania Avel, conducătoarea secției de sucuri naturale de la fabrica Băiculești, absolventă a școlii medii tehnice de industrii alimentare din București din anul 1952, tov. Nina Steinberg, controlor de calitate la întreprinderea „Industria bumbacului", absolventă a școlii medii tehnice textile din anul 1952 și mulți alții.

Calitatea învățămîntului s-a îmbunătățit an de an, mulțumită lărgirii permanente a bazei materiale și eforturilor depuse de cadrele didactice. Școlile medii tehnice dispun astăzi de numeroase cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional, care iubesc munca didactică și depun eforturi neprecupețite pentru a pregăti temeinic pe elevii lor. Profesori ca tov. Petre Negrescu de la școala medie tehnică de mecanică din Arad, tov. Viorel Vrînceanu de la grupul școlar agricol din Rîmnicu Sărat, tov. Cornel Olteanu, de la școala medie tehnică textilă din Sibiu, tov. Vasile Hrincescu de la școala medie tehnică de industrie alimentară din Timișoara și mulți alții își îndeplinesc cu cinste importanta sarcină care li s-a încredințat.

S-a întărit an de an baza didactico-materială a școlilor medii tehnice. Astfel, au fost tipărite sau multiplicate prin alte mijloace 59% din manualele de specialitate, procent ce va crește în cursul viitorului an școlar la 80%. S-au confecționat material didactic și planșe demonstrative. Elevii de la numeroase școli au fost învățați să-și construiască singuri aparatele necesare înțelegerii anumitor fenomene din specialitatea lor.

Învățămîntul în școlile medii tehnice este legat tot mai strîns de viața practică. Se dă din ce în ce mai multă atenție desfășurării în condiții bune a practicii în producție. Noul regulament pentru organizarea practicii în producție, aprobat recent de Consiliul de Miniștri, stabilește o serie de măsuri care vor asigura o hotărîtoare îmbunătățire a învățămîntului practic. În cuprinsul lecțiilor se dau mai multe exemple de aplicare a teoriei la cazurile concrete ale specialității alese de elevi. De asemenea, se fac excursii în întreprinderi pentru ca elevii să cunoască nemijlocit cum se aplică cele învățate în școală.

Pentru îmbunătățirea continuă a muncii elevilor din școlile medii tehnice este necesar ca profesorii să ducă o luptă tot mai hotărîtă pentru a obișnui pe elevi să gîndească, să-și însușească în mod conștient cuceririle științei, ale tehnicii înaintate, cît și aplicarea lor în practică. Trebuie să se ducă o muncă perseverentă împotriva „tocitului". Prin explicații pricepute, prin executarea de experiențe și demonstrații, prin lucrări practice adecuate, prin vizitarea de întreprinderi, prin excursii cu scop științific, profesorii trebuie să dezvolte simțul tehnic la elevi, să dezvolte inițiativa și independența lor în aplicarea cunoștințelor dobîndite.

În același timp, ministerele care au în sistemul lor școli medii tehnice trebuie să acorde mai multă atenție editării de manuale, precum și asigurării bazei materiale a școlilor. Ministerele vor trebui să urmărească cu perseverență realizarea pentru învățămînt a unui plan de investiții de durată mai lungă, astfel ca să se ajungă treptat la o rețea definitivă de școli medii tehnice încăpătoare și dotate cu tot utilajul necesar desfășurării în condiții optime a procesului de învățămînt.

Trebuie să se acorde o mare atenție întăririi muncii de educare în spirit comunist a elevilor, astfel încît viitorii tehnicieni să-și pună toată priceperea lor, toată puterea lor de muncă în slujba construirii vieții noi.

Ministerul Învățămîntului trebuie să dea acestei probleme toată atenția cuvenită, să îndrume cu mai multă grijă școlile și să controleze cu perseverență felul cum se desfășoară munca de educare a elevilor. De asemenea, trebuie întărită activitatea organizațiilor U.T.M. din școlile medii tehnice.

Țara are nevoie de tehnicieni, construirea socialismului ne cere mereu noi și noi cadre bine pregătite, capabile să realizeze mărețele sarcini care stau în fața poporului nostru. Este o datorie a noastră, a celor cărora partidul și guvernul ne-au încredințat marea cinste de a pregăti noile cadre, să nu precupețim forțele pentru a da țării tehnicienii de care are nevoie.

Creșterea numărului de elevi și de unități școlare.

Pentru o cultură în slujba poporului

N. Sălăgeanu
rector al Universității „C. I. Parhon" din București

În anii regimului de democrație populară, Universitatea „C. I. Parhon" din București a realizat un progres continuu, devenind cu adevărat o instituție de cultură pusă în slujba oamenilor muncii.

În trecut, fiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori nu puteau pătrunde decît într-un număr foarte mic și cu mari greutăți în Universitate. Astăzi, prin înlăturarea piedicilor care barau drumul acestora spre Universitate, și mai ales prin condițiile materiale mereu mai bune create de către partid și guvern pentru fiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori, cele 10 facultăți ale Universității sînt frecventate de un număr tot mai mare de studenți ieșiți din rîndurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare.

Pe lîngă aceasta, după 23 August 1944 au luat o dezvoltare mare în Universitatea noastră facultățile fără frecvență și facultățile serale. Astfel, în anul școlar 1953/954, din totalul de 12.784 de studenți, 5587 erau la facultățile fără frecvență și 600 la cursurile serale. De asemenea, Universitatea noastră are o Facultate muncitorească, în care oameni ai muncii, fruntași în producție, sînt pregătiți în decurs de 2 ani pentru a urma cursurile unei instituții de învățămînt superior.

În vremurile stăpînirii burghezo-moșierești — de exemplu în anul școlar 1936/37 — Universitatea din București avea un singur cămin pentru studenți, cu 200 de locuri, și un cămin de studente, cu 104 locuri. În anul școlar 1953/54 erau adăpostiți în căminele Universității 2765 de studenți, iar la cantinele Universității au luat masa 3291 studenți.

Personalul didactic al Universității luptă cu perseverență pentru ridicarea continuă a nivelului ideologico-teoretic al pregătirii studenților și pentru a le asigura acestora posibilitatea de a aplica în practică cunoștințele însușite.

Studierea în Universitate a marxism-leninismului, a economiei politice, a materialismului dialectic și istoric contribuie într-o măsură hotărîtoare la buna pregătire a studenților, ajutîndu-i să-și însușească singura orientare justă, științifică în domeniul specialității alese.

Un ajutor de o valoare neprețuită îl constituie pentru Universitatea noastră experiența învățămîntului superior din Uniunea Sovietică. Planurile de învățămînt și programele sovietice, manualele instituțiilor sovietice de învățămînt superior, materialele științifice apărute în Uniunea Sovietică sau pregătirea în U.R.S.S. a unor cadre tinere în specialități inexistente înainte la noi, sînt numai cîteva exemple concrete ale acestui ajutor.

În ultimul timp a luat o dezvoltare largă activitatea de cercetare științifică a cadrelor didactice și a studenților din Universitatea noastră. În anul școlar 1952/53 s-a ținut în Universitate o sesiune științifică la care s-au prezentat 117 lucrări, iar în anul școlar 1953/54 o sesiune la care s-au prezentat 200 de lucrări.

În cinstea marii sărbători, colectivele Universității noastre și-au sporit eforturile în muncă, luptînd pentru asigurarea unui nivel ridicat al examenelor de admitere care se țin în aceste zile, pentru o cît mai bună pregătire a noului an școlar.

Roadele condițiilor tot mai bune de muncă în școli

Ana Hoisescu
învățătoare la centrul școlar nr. 2-10-13 București

Lucrez de 36 de ani în învățămînt. Mulți ani am avut de luptat cu nepăsarea pentru școală a organelor de învățămînt din vremea regimului burghezo-moșieresc. Pe vremea aceea școala era la bunul plac al „puternicilor" zilei, gata să-și facă și din învățămînt, ca și din oricare altă ramură a vieții publice, un izvor de venituri. Printre cei mai buni elevi ai mei se numărau și în anii aceia fiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori. Dar ei erau adeseori siliți să părăsească școala și numai cîțiva dintre ei au putut învăța mai departe, cu prețul unor neînchipuite de grele sacrificii din partea părinților lor.

Atunci cînd în patria noastră eliberată poporul muncitor a început să clădească, sub conducerea partidului, o viață nouă, s-a schimbat și situația școlii.

Regimul de democrație populară mi-a dat posibilitatea să-mi ridic mereu calificarea. Studierea metodicilor, cursurile de îndrumare pe care le-am urmat și mai ales studiul învățăturii marxist-leniniste m-au ajutat să muncesc zi de zi mai bine în școală.

Pentru a putea lucra din ce în ce mai bine folosesc din plin experiența pedagogilor sovietici. Am învățat de la ei să-mi notez la sfîrșitul fiecărei zile de curs concluzii cu privire la desfășurarea lecțiilor, lipsurile de care m-am dat seama în timpul predării, pentru a ține seama de ele în pregătirea celorlalte lecții. De asemenea, însemn și numele elevilor care nu au dat răspunsuri bune și stau de vorbă cu ei de fiecare dată, după lecție, pentru a le lămuri ceea ce nu le este clar.

Elevele din clasa a V-a, clasă fruntașă pe școală în anul școlar încheiat, au fost pregătite de mine în clasa a IV-a. În această clasă nu a fost nici o elevă corijentă, repetentă sau amînată. În anul școlar 1953—54 am predat la clasa I-a. Am avut 40 de eleve — și la sfîrșitul anului 40 de promovate.

Astfel de rezultate în muncă, pe care le obțin de cîțiva ani în șir, sînt rodul vieții noi, al căre' zori s-au ivit în țara noastră la 23 August 1944 — sînt rodul condițiilor tot mai bune de muncă pe care le au elevii și cadrele didactice din Republica noastră Populară.

Cifre grăitoare

● În anul școlar 1953—1954 au funcționat 4831 școli cu clasele V—VII, dintre care cea mai mare parte la sate, adică de peste 6 ori mai mult decît în anul 1938—1939, cînd funcționau 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu, care pot fi comparate, ca grad de învățămînt, cu actualele școli de 7 ani. În clasele V—VII ale acestor școli învață astăzi un număr aproximativ de 4 ori mai mare decît acela cuprins în gimnaziile și cursurile inferioare de liceu în anul 1938—1939.

● În anul 1952 au fost editate și litografiate 270 de titluri de manuale și cursuri pentru învățămîntul superior, iar în anul 1954 au fost planificate și sînt în curs de apariție 650 manuale și cursuri.

● Numărul total al școlilor medii este astăzi cu 27 la sută mai mare decît în anul 1948—1949, iar numărul elevilor cuprinși în aceste școli a ajuns la aproape 76.000 față de 52.865 în anul 1948.

● În anul școlar 1953—1954 au funcționat în țara noastră peste 2.200 școli elementare, școli de 7 ani și școli medii cu limbă de predare a minorităților naționale. În aceste școli au învățat aproape 230.000 de elevi.

● În anul 1953 numărul internatelor a crescut de peste 4½ ori față de anul 1948, cuprinzînd aproximativ 126.000 de elevi.

● Numărul sălilor de lectură din instituțiile de învățămînt superior a crescut de la 64 în 1948—1949, la aproape 150 în 1953—1954, iar numărul locurilor în sălile de lectură a crescut de aproape 4 ori în 1953—1954 față de 1948—1949.

● În 1938—1939 existau 155 de licee industriale cu un număr de 15.665 elevi. În anii regimului democrat-popular au fost create școli medii tehnice a căror rețea a luat o largă dezvoltare. În 1953-54 au funcționat peste 350 de școli medii tehnice, cu un număr de peste 100.000 de elevi. Pe lîngă acestea au mai funcționat aproape 200 de cursuri serale și fără frecvență cu aproximativ 12.000 elevi.

● În anul școlar 1953—1954 au funcționat aproape 25.000 cursuri de alfabetizare, pe care le-au promovat peste 345.000 de cursanți.

● În 1953—1954 aproape 5200 de studenți au studiat în facultățile muncitorești, la cursurile de zi și la cursurile fără frecvență.

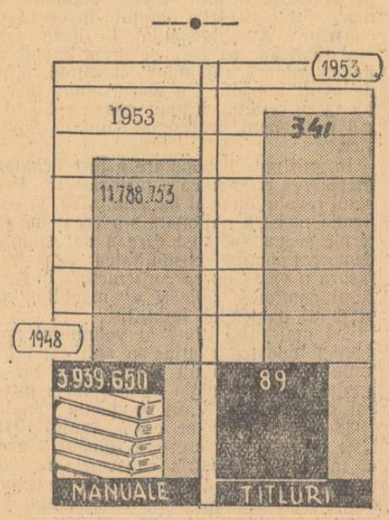

Au sporit mult tirajele manualelor și numărul titlurilor tipărite pentru școlile patriei noastre.

Experiența sovietică — chezășia succeselor noastre

Traian Moraru
directorul Institutului de științe pedagogice

Pentru învățătorii și profesorii școlilor noastre, cei zece ani care au trecut de la neuitatul 23 August 1944 au însemnat ani de mari și însemnate realizări. Aceste realizări au fost posibile datorită grijii deosebite pe care a arătat-o învățămîntului regimul de democrație populară, care a pus la baza instruirii și a educării tineretului ideea măreață a culturii în slujba poporului. Un ajutor neprețuit pentru ridicarea pregătirii științifice a tineretului, pentru îmbunătățirea necontenită a muncii de educare comunistă a elevilor îl constituie experiența pedagogiei și a școlii sovietice.

În anii puterii populare a luat ființă la noi în țară, pe baza Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951, Institutul de științe pedagogice, menit să contribuie la asigurarea conținutului științific al învățămîntului prin îmbunătățirea planurilor și programelor școlare, pe baza experienței școlii sovietice, prin studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor noastre didactice, prin cercetarea trecutului școlii noastre și valorificarea moștenirii noastre progresiste în domeniul pedagogiei.

În toată activitatea sa, Institutul de științe pedagogice se călăuzește după principiile care stau la baza pedagogiei științifice, folosind în realizarea lucrărilor sale experiența înaintată a școlii sovietice. Atît în activitatea sa organizatorică, cît și în stabilirea metodelor de muncă și a metodologiei de cercetare științifică, Institutul folosește din plin experiența bogată acumulată de institutele de cercetări ale Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

În cei aproape 3 ani care au trecut de la înființarea lui, Institutul de științe pedagogice a realizat o bună parte din sarcinile sale de bază. S-au elaborat noi planuri de învățămînt și noi programe pentru școlile de cultură generală și pentru școlile pedagogice.

La baza programelor noastre, care urmăresc să ajute cadrele didactice în ceea ce privește justa orientare ideologico-științifică a cunoștințelor predate, precum și prezentarea lor sistematică și în conformitate cu particularitățile de vîrstă ale elevilor, stau programele sovietice. Astfel, de exemplu, programa de limba română include sistemul liniar de predare a gramaticii, sistem verificat în practica școlii sovietice, care asigură însușirea temeinică a noțiunilor gramaticale prin acordarea unui număr mai mare de ore pentru fiecare capitol în parte, fapt care dă profesorului posibilitatea să facă multiple și variate exerciții gramaticale.

Pentru a ajuta pe învățători și profesorii noștri să ridice necontenit nivelul de cunoștințe al elevilor, pe baza folosirii metodelor înaintate de predare, Institutul de științe pedagogice a elaborat metodici, îndrumări metodice, îndrumătoare pentru folosirea manualelor, precum și manuale ajutătoare pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu.

În întocmirea acestor lucrări, Institutul a folosit conținutul metodicilor sovietice, pe care l-a prelucrat și adaptat potrivit cerințelor planului nostru de învățămînt, programelor și nevoilor școlii noastre.

Experiența sovietică a constituit de asemenea un ajutor prețios în elaborarea unor manuale ajutătoare, cum sînt Culegerile de exerciții gramaticale (fonetica, morfologia, sintaxa) pentru clasele V-VII și „Pedagogia" pentru școlile pedagogice.

O altă latură a activității Institutului o constituie cercetarea științifică a muncii instructiv-educative din școală. Și în această activitate, care este abia la începutul ei, Institutul folosește exemplul institutelor de cercetări ale Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., care știu să îmbine munca de cercetare și experimentare cu ajutorul practic dat școlilor și cadrelor didactice.

Astfel, în anul școlar trecut, echipe ale Institutului au studiat în mod sistematic activitatea unor școli din Orașul Stalin, scoțînd la iveală realizările obținute și lipsurile existente. Printre alte probleme, s-a cercetat felul în care se realizează conducerea școlii de către director, metodele folosite de învățători și profesori în predarea obiectelor de bază și rezultatele pe care le obțin, oglindite în nivelul de cunoștințe al elevilor, s-a cercetat felul cum lucrează diriginții, organizațiile de pionieri și U.T.M. pentru asigurarea succesului la învățătură al tuturor elevilor și pentru întărirea muncii educative în școală.

Continuînd această muncă și în cursul acestui an școlar, echipele Institutului au studiat la patru școli din București, în perioada de pregătire și de desfășurare a examenelor, nivelul de cunoștințe al elevilor și metodele folosite de învățători și profesori la lecțiile de recapitulare.

Institutul a început să organizeze și o activitate de cercetare a unor probleme pedagogice. Astfel, în vederea îmbunătățirii unor capitole din „Metodica limbii române (gramatica) clasele I-IV", secția Institutului care se ocupă cu problemele învățămîntului elementar a studiat la școala de 7 ani nr. 50 din București problema scrierii și ortografiei la clasele I-IV. Pe baza folosirii metodelor variate, recomandate de metodica gramaticii, învățătorii de la această școală, îndrumați de specialiștii Institutului, au obținut rezultate frumoase cu elevii, care și-au însușit o scriere frumoasă și corectă. Secția de limba română a Institutului a urmărit felul cum se face analiza gramaticală la lecțiile de limbă, cum se controlează temele date acasă, cum se verifică lucrările de control, cum se realizează educația elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar la lecțiile de limbă și la lectura literară. Secția de matematică-fizică-chimie a Institutului a urmărit activitatea școlii în legătură cu temele date pentru acasă și îndrumarea studiului individual al elevilor la fizică și chimie.

Datorită condițiilor din ce în ce mai bune create învățămîntului nostru de către regimul democrat-popular, în fața Institutului se deschid perspectivele largi ale unei munci pline de roade în viitor. Experiența sovietică constituie pentru Institutul de științe pedagogice un izvor inepuizabil de învățăminte, o călăuză sigură în rezolvarea justă a tuturor problemelor și sarcinilor sale. Este necesar ca Institutul să-și intensifice activitatea pentru aplicarea multilaterală și creatoare a experienței sovietice la condițiile învățămîntului din țara noastră și să dezvolte activitatea proprie de cercetare științifică a celor mai importante probleme pedagogice care privesc munca școlilor. Trebuie să fie larg cunoscută bogata experiență a cadrelor noastre fruntașe, trebuie valorificată din plin moștenirea noastră pedagogică sub toate aspectele ei.

Primind ajutorul cabinetelor pedagogice regionale și al cadrelor didactice, Institutul trebuie să desfășoare o activitate organizată și planificată de studiere, generalizare și răspîndire a experienței pozitive a celor mai bune școli și cadre didactice.

Este necesar ca, pe viitor, tematica activității Institutului să oglindească cele mai importante probleme și sarcini a căror rezolvare justă să contribuie efectiv la ridicarea nivelului de predare, la legarea învățămîntului de viață, la îmbunătățirea continuă a muncii de educație ideologico-politică a elevilor. Problemele muncii de educație comunistă a elevilor, educația în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, educarea disciplinei conștiente, a comportării elevilor în spiritul cerințelor înalte ale moralei comuniste trebuie să preocupe în mod serios Institutul, care are datoria să scoată la iveală și să popularizeze realizările celor mai buni pedagogi precum și ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

În realizarea acestor sarcini, Institutul trebuie să aplice metode variate de muncă: studierea concretă a problemelor pe baza legăturii directe cu activitatea din școli, organizarea și îndrumarea „Lecturilor pedagogice" ale învățătorilor și profesorilor, studierea și prelucrarea experienței pozitive a cadrelor didactice, culeasă de cabinetele pedagogice, antrenarea directă a celor mai buni învățători și profesori în realizarea lucrărilor Institutului.

Aplicînd cît mai larg și în mod creator experiența înaintată a școlii sovietice, dezvoltînd pe această bază o activitate proprie de cercetări științifice, Institutul de științe pedagogice va putea da o contribuție prețioasă la dezvoltarea și înflorirea învățămîntului în patria noastră.

Școala noastră în acest deceniu

Iulian Chițoianu
director al școlii profesionale nr. 25 din București

Privesc teancul de scrisori de pe biroul meu. Sînt scrisori trimise în vara aceasta de foștii mei elevi. Iată una trimisă de Voicu Lucian, fiu de muncitor ceferist. Nu-i greu să bănuiești ce s-ar fi ales de viața lui pe timpurile întunecate ale burghezo-moșierimii. Ar fi trebuit să robotească pentru capitaliști, să trăiască în întuneric și mizerie. În țara noastră liberă el a avut posibilitatea să învețe o meserie, să-și clădească un viitor fericit. Acum lucrează la o stație de radioficare în Regiunea Autonomă Maghiară.

Din cei aproape 1500 de elevi care au absolvit cursurile Școlii profesionale de electrotehnică nr. 25 și care au intrat în producție, mulți și-au înscris, în cel mai scurt timp, numele pe panoul fruntașilor. Îmi crește inima de bucurie cînd citesc prin ziare despre succesele în producție ale unora dintre foștii mei elevi ca Solca Teodor, matrițer, sau ca frezorul Mihăilescu Lazăr, fruntași în muncă la fabrica „Electro-magnetica". Bleja Nicolae, tehnician la atelierele din Gheorghieni sau Dumitrescu Constantin care contribuie prin munca sa la radioficarea țării.

Cu 5-6 ani în urmă eu însumi eram un simplu muncitor electrician. Regimul democrat-popular mi-a dat posibilitatea să învăț, să devin director al unei școli care pregătește viitorii muncitori ai patriei noastre. În anii puterii populare, școala noastră s-a dezvoltat mereu. Maistrul Ion Ceaușu predă la școala noastră de mult, de pe timpul cînd ea era încă un fel de școală de ucenici a fabricii „Standard". El îmi povestește că pe atunci școala de ucenici avea două clase și un atelier supra-aglomerat în care învățau cu greu 60 de elevi. Azi în școala noastră se pregătesc anual peste 400 de elevi.

În școala pe care o conduc au fost amenajate laboratoare și cabinete bine utilate. În ultimul timp în țara noastră a apărut un nou tip de aparat de radio: aparatul de radio 4+1 tip D.G.R.M. Sînt aparate fabricate în atelierul de radiofonie al școlii, cu posibilitățile noastre tehnice. În anul acesta noi am mai fabricat stații de radio-amplificare și chiar aparate de proiecție cinematografică pentru film sonor.

A trecut vremea cînd ucenicii stăteau înghesuiți în cămine ciate peste grămadă. Elevii școlii noastre au dormitoare largi, săli de mese curate și luminoase. În fiecare vară, zeci de elevi din școala noastră își petrec vacanța în taberele de la mare și de la munte.

În pragul lui 23 August 1954, elevii și cadrele didactice ale școlii noastre își reînnoiesc angajamentul de a contribui prin eforturile lor la lupta comună a întregului popor muncitor, la construirea socialismului, la apărarea păcii.

Ne bucurăm de o mare prețuire

Ioan Costei
directorul școlii elementare nr. 1 din comuna Porcești-Sibiu

O mare bucurie îmi umple sufletul cînd privesc realizările școlii noastre de azi. Cu cît aceste realizări sînt mai mari, cu atît mi se pare mai întunecat trecutul dinainte de 23 August 1944.

Ca fiu de muncitor, am trecut în copilăria mea prin nespus de multe și mari greutăți. Pe lîngă condițiile nesatisfăcătoare ale școlii, în vacanță eram nevoit să caut de lucru pentru întreținerea mea, și nu totdeauna găseam, sau dacă găseam, ceea ce cîștigam era departe de a-mi ajunge măcar pentru cele strict necesare.

Cîtă diferență între condițiile de învățămînt din trecut și cele oferite azi copiilor oamenilor muncii de regimul nostru democrat-popular!

Devenind învățător în anii puterii populare, am avut bucuria negrăită de a-mi aduce contribuția la ridicarea nivelului pregătirii copiilor, la îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, la creșterea numărului elevilor. Prin grija partidului și a statului se îmbunătățesc necontenit condițiile de viață ale cadrelor didactice. În acești ani am putut urma, prin corespondență, cursurile unei instituții de învățămînt superior și am devenit profesor. Posibilitățile mele de a instrui copiii s-au mărit. Din 1953 am fost numit director al școlii din satul nostru.

Școala noastră a primit și primește tot sprijinul din partea organelor de stat locale, încît procesul de învățămînt se poate desfășura din ce în ce mai bine. În ultimii ani a fost construit un nou local de școală, venindu-se astfel în ajutorul copiilor care locuiau departe de localul vechi. Odată cu aceasta, s-a creat și spațiul necesar școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară.

Din partea organelor de învățămînt, școala noastră a fost de asemenea permanent sprijinită. Pentru mine, director tînăr, inspecțiile efectuate de secțiile de învățămînt raională și regională au fost de un real ajutor pentru îmbunătățirea predării și obținerea tuturor celor necesare școlii și cadrelor didactice.

Azi ne simțim mîndri că elevii noștri sînt bine pregătiți și că mulți din ei intră în școlile medii. Ei nu trebuie să caute de lucru în timpul anilor de școală înconjurați de grija întregului popor, ei au la dispoziție condiții din ce în ce mai bune de viață și de învățătură.

Muncim cu dragoste pentru educarea viitorilor constructori ai socialismului, bucurîndu-ne de stimă și de încredere, de solicitudinea și de sprijinul oamenilor muncii și al statului democrat-popular.

Sînt fericit că trăiesc în vremuri cînd învățămîntul e înconjurat cu o mare cinste, iar roadele lui sînt în folosul poporului muncitor.

eliberarea patriei 1954

Cifre grăitoare

● 15.295 studenţi au primit burse în anul 1948—1949. In 1953—1954 acest număr a crescut pînă la aproape 35.000.

● In 1938—39 funcţionau 224 de şcoli profesionale cu 39.250 de elevi. In 1953—1954 numărul şcolilor rezervelor de muncă a ajuns la aproape 400, iar numărul elevilor a crescut pînă la peste 92.000. In 1953—1954, peste 50.000 de elevi ai şcolilor profesionale au fost cazaţi în 200 de internate.

● La aproape 70 s-a ridicat numărul şcolilor medii serale în 1953—54 faţă de 27, cîte funcţionau în 1948—1949. In aceşti ani, numărul elevilor care au urmat cursurile şcolilor medii serale a crescut de la 2792 la aproape 13.000.

● Editura de stat didactică şi pedagogică editează manuale în 13 limbi ale minorităţilor naţionale: maghiară, germană, sîrbă, rusă, ucraineană, cehă, slovacă, polonă, idiş, croată, bulgară, turcă, greacă. Se tipăresc de asemenea şi manuale în limba romînă pentru minorităţile naţionale.

● Peste 12.000 de cămine culturale, numeroase case de cultură, cluburi, colţuri roşii, case de citit, biblioteci populare îşi aduc contribuţia lor la desfăşurarea muncii de ridicare a nivelului de cultură al maselor. Numai în cursul primului trimestru al acestui an au fost organizate în cadrul căminelor culturale peste 60.000 de şezători, peste 70.000 de seri culturale, aproape 11.500 de spectacole de cinematograf.

● In anii regimului democrat-popular, cultura minorităţilor naţionale a luat un puternic avînt, aducînd un aport preţios la înflorirea culturii noi, socialiste, în Republica Populară Romînă. Numai în cursul anului 1953 au fost tipărite în limbile minorităţilor naţionale peste 800 de titluri de cărţi cu un tiraj total de 4.700.000 exemplare.

● Cadrele didactice din şcolile noastre superioare desfăşoară o intensă activitate ştiinţifică în sprijinul dezvoltării economiei naţionale. In 1954 au fost angajate de cadrele din învăţămîntul superior peste 4000 de teme de cercetări ştiinţifice cerute de diferite ministere, întreprinderi sau instituţii.

● In anii regimului democrat-popular, alături de scriitorii de mult cunoscuţi şi iubiţi de popor, au apărut numeroase nume noi de scriitori. Numai în cursul anului 1953 au apărut în ţara noastră în prima ediţie 11 romane, 17 volume de poezii, 38 volume de nuvele şi schiţe, 6 volume de critică literară, 7 volume de teatru, 4 volume de reportaje, 29 de lucrări pentru copii.

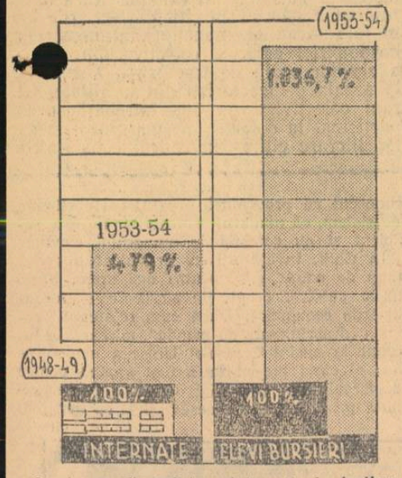

Creşte numărul internatelor şi al elevilor bursieri

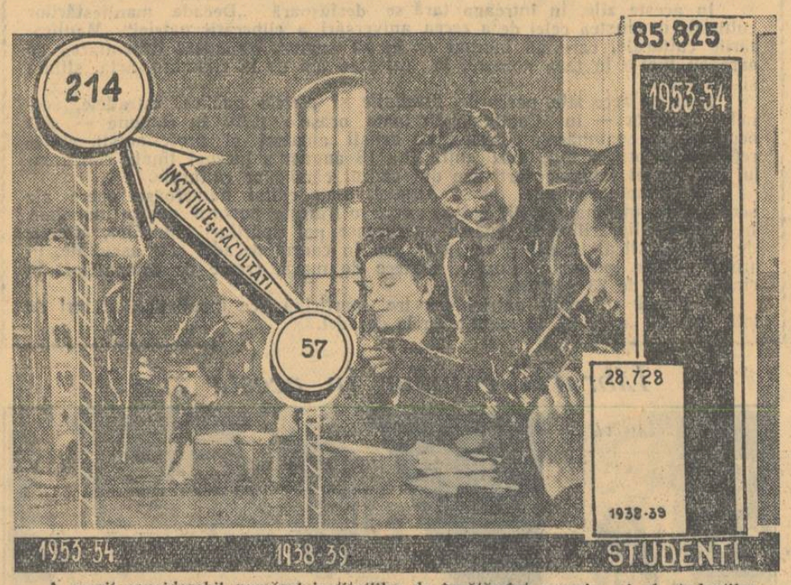

A sporit considerabil numărul instituţiilor de învăţămînt superior şi al studenţilor.

Drumul plin de succes al şcolilor noastre

Petru Petraş
şeful secţiei de învăţămînt a regiunii Stalin

La aniversarea celor zece ani de la eliberarea patriei noastre, gîndurile mele, alături de ale întregului popor muncitor, se îndreaptă cu mîndrie spre minunatele realizări obţinute de regimul nostru democrat-popular în aceşti zece ani.

Ca şef al secţiei de învăţămînt a regiunii Stalin am sarcina să aplic în regiune măsurile prin care partidul şi guvernul ridică şcoala la înălţimea sarcinilor puse de construirea socialismului. Cadrele didactice din regiune luptă cu dîrzenie pentru lichidarea definitivă a analfabetismului, pentru cuprinderea în şcoli a tuturor copiilor de vîrstă şcolară, pentru legarea mai strînsă a învăţămîntului de viaţă.

Prin grija partidului şi a guvernului care creează şcolii condiţii mereu mai bune de dezvoltare, prin munca plină de avînt a cadrelor didactice, situaţia învăţămîntului în regiunea noastră s-a schimbat radical în aceşti zece ani. Înainte, puţini copii ai muncitorilor puteau pătrunde în şcoli. Erau multe, multe la număr satele în care mai bine de jumătate din numărul copiilor nu învăţau. Rîndurile analfabeţilor se îngroşau mereu. La 23 August 1944 în regiunea noastră numărul neştiutorilor de carte trecea de 55.000.

Astăzi putem vorbi cu mîndrie de tot ceea ce s-a înfăptuit. Se realizează învăţămîntul general obligatoriu pentru toţi copiii de vîrstă şcolară. Peste 95% din absolvenţii claselor a IV-a sînt cuprinşi în clasa a V-a.

Bătălia pentru lichidarea neştiinţei de carte se desfăşoară cu succes. In cursul acestei veri, analfabetismul va fi lichidat în zeci de sate. In alte sate, cum sînt Poplaca din raionul Sibiu, Noul Romîn din raionul Făgăraş, Laslea din raionul Sighişoara şi multe altele, nu mai există analfabeţi.

Zi de zi se cimentează tot mai mult colaborarea frăţească şi prietenia sinceră între colectivele de pedagogi şi elevi de la şcolile cu limba de predare romînă, germană şi maghiară.

In şcolile din regiunea noastră, elevii îşi însuşesc astăzi cunoştinţe ştiinţifice şi deprinderi practice pentru a deveni oameni de nădejde, buni constructori ai socialismului. Loturile şcolare şi terenurile de experienţă, în suprafaţă de peste 100 hectare, cele peste 300 de pepiniere existente pe lîngă şcoli, munca în cadrul atelierelor şcolare, al gospodăriilor ajutătoare, activitatea în cadrul gospodăriilor agricole de stat şi al gospodăriilor agricole colective din regiune ne ajută să realizăm un învăţămînt strîns legat de viaţă.

Pedagogia sovietică, experienţa cadrelor didactice sovietice constituie cel mai bogat izvor de învăţăminte pentru noi, ele ne ajută să îndeplinim cu succes Hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la învăţămînt, să împlinim sarcinile însemnate care ne stau în faţă.

Şcolilor noastre li se deschid perspective tot mai largi. Sîntem hotăriţi să muncim cu rîvnă în vederea realizării sarcinilor care revin şcolii din programul de măsuri luate de partid şi de guvern în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor. Pentru a le îndeplini cu succes nu vom precupeţi nici un efort.

Către realizarea ţelului drag

Dan Dumitrescu
prorector al Institutului de construcţii din Bucureşti

Anii care au trecut de la eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist au fost plini de mari schimbări, de progres rapid în toate domeniile construcţiei socialiste. Poporul asuprit odinioară de burghezo-moşierimea naţională şi de imperialiştii străini trăieşte astăzi într-o republică liberă, făurită sub conducerea partidului şi cu sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice.

Marile prefaceri pe care le trăim se oglindesc fidel în viaţa fiecăruia dintre noi. Dacă arunc o privire asupra acestor 10 ani din viaţa mea, revăd primii ani după eliberare, ani de luptă pentru democraţie în facultăţi, împotriva rămăşiţelor fascismului, pentru răsturnarea tradiţiilor învechite.

O bucurie de neuitat mi-a adus ziua în care mi s-a comunicat marea veste că sînt trimis la aspirantură în Uniunea Sovietică. Ajutorul pe care Uniunea Sovietică ni-l dă în pregătirea cadrelor de specialişti şi a cadrelor ştiinţifice a făcut posibilă şi pentru mine realizarea unui vis minunat. Anii petrecuţi în Uniunea Sovietică au fost pentru mine ani de muncă temeinică. Cu sprijinul profesorilor sovietici, cu ajutorul vastei bibliografii care mi-a stat la îndemînă mi-am îmbogăţit mult cunoştinţele ştiinţifice. Activitatea petrecută la catedra de „Construcţii de beton armat" şi în laboratoarele Institutului de construcţii din Leningrad mi-a dat o preţioasă experienţă în munca didactică şi de cercetare ştiinţifică. In anii de studiu în U.R.S.S. am cunoscut viaţa oamenilor sovietici, cultura şi civilizaţia cea mai înaintată. Am cunoscut oamenii sovietici în mijlocul cărora am trăit şi printre care am dobîndit prieteni minunaţi. Am cunoscut dîrzenia neînfricată şi entuziasmul lor, patriotismul lor fierbinte, solidaritatea lor cu lupta popoarelor din întreaga lume pentru pace şi libertate. Nu voi uita dragostea cu care am fost înconjuraţi toţi cei care am studiat în Uniunea Sovietică şi ajutorul frăţesc pe care l-am primit pentru a ne termina cu succes studiile.

Odată cu bilanţul trecutului, privim însă şi în viitor. Se deschide în faţa mea perspectiva unei munci frumoase şi pline de bucurii, munca de pregătire a viitorilor ingineri de care are nevoie patria noastră. Sînt hotărît să-mi unesc toate puterile cu efortul comun al întregului nostru popor muncitor pentru construirea cît mai grabnică a socialismului, pentru realizarea acestui ţel drag tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Învăţătorul Dominic Străjeru nu mai e singur

— Fragment —

de Cezar Petrescu

Povestirea „Învăţătorul Dominic Străjeru nu mai e singur", de Cezar Petrescu, înfăţişează istoria a doi învăţători din două generaţii. Alexandru Străjeru, „om cu voinţă de fier şi inimă de aur", îşi pusese în gînd să înalţe satul său în fruntea ţinutului, să înveţe copiii carte temeinică, să lumineze pe oameni şi să-i ajute să iasă din beznă. L-a doborît însă vitregia vremurilor în care a trăit, l-au înfrînt moşierul, chiaburii, primarul şi jandarmii.

Visele lui sînt înfăptuite abia astăzi. În acelaşi sat în care trăise pe vremuri Alexandru Străjeru, trăieşte şi munceşte acum fiul său Dominic. Cu ajutorul partidului, cu ajutorul statului democrat-popular, Dominic Străjeru izbuteşte să înfăptuiască lucruri la care tatăl său nici nu s-ar fi putut gîndi.

Publicăm mai jos ultima parte a povestirii.

Nu! Hotărît! Feciorul prietenului meu din copilărie şi din tinereţe nu se lăsase furat de amăgiri şi de închipuiri.

Cînd am coborît din gărişoara mică de sub deal, mai păstram poate încă o îndoială. Cînd am ajuns în sat, toate îndoielile s-au risipit.

Ba, se cuvine să mărturisesc că tot ce-am văzut cu ochii, tot ce-am auzit cu urechile, tot ce-am priceput cu mintea depăşea cu mult făgăduielile din răvaşul lui Dominic Străjeru.

— Cum? Acesta este satul cel trecut parcă prin pîrjol, de acum trei şi patru ani? Aceştia sînt oamenii vlăguiţi şi cu ochii lor sticloşi de atunci?... Acestea-s gospodăriile în paragină şi sărăcie aşa cum le-am cunoscut de zeci şi de zeci de ani? Acestea-s vitele cu coastele şi cu ciolanele ieşite prin piele, de odinioară?

...Două zile am cercetat satul, pot spune din gospodărie în gospodărie. Am stat de vorbă cu oamenii, printre care am găsit mulţi cunoscuţi din vremea răposatului meu prieten, învăţătorul. Aceştia aveau acum tîmplele cărunte, ca mine. Am cunoscut alţi ţărani tineri, am cunoscut flăcăi şi fete, care abia au isprăvit şcoala, de doi-trei ani. Am cunoscut copii care acum se aflau pe băncile şcolii. Am cercetat căminul, biblioteca, hambarele şi cîmpurile lucrate, livezile şi uscătoriile de fructe, tot ce răposatul Alexandru Străjeru nici n-ar fi cutezat să viseze că avea să se îndeplinească vreodată în satul său.

...Altădată, abia de se învrednicea plugarul să strîngă cinci-şase sute de kilograme de grîu la hectar. Anul acesta pe lanul gospodăriei colective au recoltat peste o mie cinci sute, pe alocuri două mii.

— Şi la anul vom împlini două mii cinci sute şi poate trei mii! Cu muncă şi cu maşini, cu plugărie luminată, nimic nu ni se mai pare că-i peste puterile omeneşti... mă încredinţă Vasile Timofte, unchiaşul. Ce spuneam eu, cînd ne-am văzut cea din urmă oară?

Cămin, şcoală, drumurile pietruite, podurile noi-nouţe; pregătiri pentru a aduce lumină electrică în sat şi a înfiinţa atelier de reparaţii. Vite de rasă. Sală de sfat şi de conferinţe. Ba şi o alcătuire sportivă.

— Sport, într-un sat ca acesta? Cine ar fi crezut! am exclamat pe drept cuvînt, gîndindu-mă la înfăţişarea satului şi la bezna în care orbecăiau oamenii pînă mai deunăzi.

— Adică, de ce nu? se amestecă în vorbă un flăcăiandru sprîncenat şi cu sclipiri de cutezătoare încredere în ochi. Sportul era numai o desfătare boierească pentru ca să le pună în mişcare sîngele lenevit...

— Ai dreptate... am încuviinţat. Şi fiindcă veni vorba de desfătare boierească, la spuneţi-mi ce-i cu conacul baş-boierului Lică Burduşel?... Şi cu baş-boierul ce s-a întîmplat?

Toţi au prins a rîde, dîndu-şi coate.

Privind spre conacul unde altădată se luminau noaptea ferestrele ospeţelor şi unde răsunau tarafurile de lăutari în preajma alegerilor, unchiaşul Vasile Timofte m-a lămurit, cu graiul lui hîtru:

— Baş-boierul Lică Burduşel a fost alungat cu mare tămbălău şi s-a tot dus, dusu-s-a dus, învîrtindu-se ca ciocîrlia! Să vină cînd l-om chema noi.

— Chiar că! au întărît ceilalţi băieţi mai tineri. De dorul lui nu mai putem!...

Din vorbă în vorbă, am ajuns apoi şi la o lungă dezbatere asupra alegerilor pentru sfaturile populare. Căzusem în toiul pregătirilor. Aşa că am avut ce auzi şi la ce lua aminte.

Mai întîi, au purces bătrînii să povestească despre alegerile de altădată.

Cei tineri ascultau şi se minunau, pufnind uneori de rîs, fiindcă în deosebi Vasile Timofte, unchiaşul, istorisea hîtru nişte năzdrăvane întîmplări, ca de pe altă lume.

Buţile cu vin desfundate la cîrciumă. Vechilii boiereşti dînd lama prin sat. Candidaţii pe care nu-i mai zărise nimeni la faţă pînă atunci, descălecînd la conacul baş-boierului Lică Burduşel! Făgăduielile, cîte în lună şi-n soare! Chefurile şi benchetuirile de peste noapte, sus, la conac! Şi vrajba, şi dezbinul, şi duşmăniile iscate din senin printre săteni, cu prilejul acestor alegeri!...

— Apoi numai eu, nici nu mai ţin minte de cîte ori m-am pomenit umflat burduf şi înfăţişat la boier Lică Burduşel, să mă judece şi să mă dăscălească dînsul! Aoleo, mamă măiculiţă!... Cîte am pătimit şi cîte măsele din gură n-am prăpădit, de dragul binelui obştesc! Aşa se făceau alegerile, în tinereţea noastră, minjilor! Nu rideţi!... Atunci să vă fi văzut eu pe unde scoteaţi cămaşa, nu acuma... Acuma-i treabă uşoară. Noi între noi, avem de ales unul de-ai noştri. Unul pe care-l cunoaştem şi care ne cunoaşte păsurile. Unul care cunoaşte locurile, care a trudit alături de noi, care a răbdat, care a crezut, care a pus umărul să scoatem satul din sărăcie şi oamenii din întuneric. Acela are să se simtă apăsat de răspundere şi pe acela îl vom trage de îndată la răspundere, dacă se va arăta nevrednic cumva de încrederea noastră. Nu-i limpede?

— Mi se pare că avem să te alegem pe dumneata, moş Vasile Timofte!... glăsui un tinerel cu mustaţa abia înfiripată. Ce ziceţi, tovarăşi?

Unchiaşul Vasile Timofte nici nu le-a lăsat vreme să răspundă.

A răspuns el:

— Asta nu, tovarăşi! Eu mi-am trăit traiul şi mi-am mîncat mălaiul. Nu mă simt vrednic... Sînt bun la altceva. La gospodăria colectivă am dovedit că tot mă mai pricep o ţîră şi pot fi de-un folos. Dar deputat în sfatul popular treacă altul mai vrednic! Fiecare la locul său şi la vremea lui. Avem să alegem unul mai tînăr, în toată puterea şi cu mintea mai ageră...

— Să-şi dea cu părerea şi tovarăşul învăţător! îndemnară cîteva glasuri. Ca învăţător care şi-a făcut din plin datoria şi ca fecior al răposatului nostru dascăl, Alexandru Străjeru, care a pătimit pentru noi şi pentru dreptatea noastră, socotim nimerit să-şi spună cuvîntul.

— Să-l spună!

— Da!

— Aşteptăm!

Dominic Străjeru, feciorul prietenului meu Alexandru Străjeru, a făcut însă semn din mînă tovarăşilor săteni şi tovarăşelor sătence să se potolească.

Pe urmă rostit:

— Nu aşteptaţi cuvînt mai întîi de la mine, tovarăşi şi tovarăşe! Dacă va fi nevoie, mi-oi spune cuvîntul la urmă. Eu nu mi-am făcut decît datoria... Şi, precum ştiţi, n-am făcut-o numai de la mine şi numai în numele meu. Am simţit întotdeauna mîna muncitorimii şi a partidului muncitoresc asupra mea. Cît despre omul cel mai vrednic să vă înfăţişeze şi să vă reprezinte în sfatul popular, rămîne să-l găsiţi singuri, din mijlocul vostru.

...Am lăsat oamenii să chibzuiască şi să cumpănească. Noi ne-am depărtat de adunare, în amurgul blînd de toamnă, pe uliţele curate şi drepte ale satului.

De după colţurile zaplazurilor, de sub streşinile late, de după perdelele ferestrelor, ne pîndeau chiaburii satului, pitulaţi ca dihorii în vizuinele lor. Şi era atîta ură neputincioasă, atîta duşmănie în privirile acestea care îl urmăreau pe Dominic Străjeru, încît abia atunci am priceput cîte a îndurat, luptînd cu vicleniile lor uneltiri, care tot nu se vor potoli cu una, cu două, ci vor cerca a lovi pieziş, pe ascuns.

...Feciorul răposatului meu prieten, învăţătorul din Cristeşti, a strîns din umeri, simţind cum apăsau asupra lui privirile vrăjmaşe.

Zîmbi, răspunzînd la glasurile unei cete de băieţi şi de fete, care ne-au urat bunăseara.

Apoi, cînd copiii s-au depărtat, grăi:

— Mă gîndesc la tata. Cum i-ar tresălta lui inima de bucurie, văzîndu-şi visurile împlinite! Şi mă gîndesc la copiii aceştia, poate cum se gîndea el, uitîndu-se la mine... Nu odată se întreba dacă voi fi vrednic să lupt pentru nădejdile lui, cu mai mult spor decît dînsul. Mai vrednic decît el, n-am fost şi nici n-aş fi putut fi. Dar au fost vremurile mai prielnice. Nu m-am mai simţit singur. Se aflau şi alte minţi mai cuprinzătoare, care chibzuiau şi hotărau. Minţile luminate şi îndrumate de conducătorii partidului muncitoresc, fiii cei mai iubiţi ai muncitorimii, ne-au bătătorit calea. Pe urmă, au căpătat şi mulţimile muncitoare încredere în ele, în puterea lor, în voinţa lor... Ai văzut? Tineri şi bătrîni, femei, fete, toţi şi toate, cu drept să aleagă şi să fie aleşi, luînd parte la dezbateri, spunîndu-şi cuvîntul, apărîndu-şi părerile... Şi cum să nu am încredere că aşa vom pregăti o lume mai dreaptă şi mai bună, pentru copiii pe care i-ai văzut trecînd? Te-am chemat de prisos?

— Nu! Ai făcut bine... Parcă simt şi eu nevoia să adaug alt sfîrşit scrierilor în care am încercat să zugrăvesc viaţa întunecată a satelor noastre de odinioară şi unde am zugrăvit străduinţile învăţătorilor de atunci... Cine ţi ajuta? Ce sfîrşit îi aştepta? Pe cînd acum...

— Pe cînd acum? a înălţat el sprîncenile. E rîndul meu să te rog a nu te lăsa cuprins de amăgiri... Crezi că totul e gata, s-a încheiat, merge de la sine?... Mai avem de luptat... Mai sînt încă multe de făcut, multe!... Am întors numai o foaie, celelalte urmează, ca în cărţile pe care le scrii...

— Ca în viaţa pe care o trăim, spune mai bine! Fiecare zi aduce ceva nou... Nu, nu te mai întreb ce mai aveţ încă de făcut mîine... Ce planuri, ce îndatoriri... Ai dreptate!... Totul e numai un început...

Am tăcut amîndoi. Întrebările mele n-aveau nevoie de răspuns.

La ele răspundea viaţa. Răspundea înfăţişarea satului plin de belşug şi de roadele livezilor, aşteptîndu-şi alte şi mereu alte binecuvîntate pomeniri, în soarele blînd, auriu, molatec, al asfinţitului de toamnă.

Perfecţionarea continuă a învăţătorilor şi profesorilor — importantă problemă de stat

Valter Rusu
directorul Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice

In urma analizei realizărilor şi lipsurilor din şcoala noastră din ultimii ani, Consiliul de Miniştri al R.P.R. a emis Hotărîrea nr. 1389 din 30 iulie 1954, privind ridicarea calificării, perfecţionarea şi asigurarea stabilităţii cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu, care constituie un nou pas înainte în această direcţie.

Această Hotărîre, pe lîngă că reglementează problema calificării cadrelor didactice prin studii de specialitate creînd toate condiţiile materiale pentru dobîndirea calificării prin studii fără frecvenţă şi delimitînd o acţiunea de perfecţionare a cadrelor didactice, stabileşte instituirea, cu începere de la 1 septembrie 1954, a sistemului de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu.

Astfel, pe baza experienţei sovietice, problema perfecţionării cadrelor didactice se poate planifica pe o durată mai lungă, prevăzîndu-se cuprinderea la cursurile de perfecţionare a tuturor învăţătorilor şi profesorilor în perioade de cîte 5 ani.

Pe lîngă planificarea cursurilor de perfecţionare pe bază de studiu individual, lecţii, seminarii, activităţi practice, sistemul mai prevede diferite forme de activitate metodică. Hotărîrea stabileşte şi condiţiile materiale care să asigure buna funcţionare a acestui sistem. Astfel, se prevede transformarea actualului Institut de perfecţionare a cadrelor didactice într-un Institut central de perfecţionare, înfiinţarea a încă patru Institute de perfecţionare a cadrelor didactice la Bucureşti, Iaşi, Cluj şi Timişoara, asimilarea acestor institute (din punctul de vedere al normelor de muncă şi al salarizării personalului didactic) cu instituţiile de învăţămînt superior etc.

De asemenea, Hotărîrea mai prevede instituirea „Zilei învăţătorului", zi dedicată activităţii metodice în cadrul cercurilor pedagogice. In această zi, cadrele didactice, adunate în diferitele centre din raioane, vor avea posibilitatea ca, pe lîngă munca metodică, să desfăşoare şi o activitate culturală.

O măsură importantă, care va uşura munca metodică, o constituie prevederea Hotărîrii Consiliului de Miniştri cu privire la scutirea de a ţine cursuri în ziua destinată muncii în cercurile pedagogice sau la cabinetele pedagogice a acelor cadre didactice de la sate care trebuie să se deplaseze din sat pentru a participa la această muncă.

In vederea lărgirii şi îmbunătăţirii muncii metodice, Hotărîrea Consiliului de Miniştri, obligă Ministerul Învăţămîntului să înfiinţeze în cursul anului şcolar 1954/1955 cabinete pedagogice raionale.

Toate acestea sînt o nouă dovadă că în ţara noastră problema perfecţionării continue a măiestriei pedagogice şi îmbogăţirea neîncetată a cunoştinţelor învăţătorilor şi profesorilor nu mai constituie numai o preocupare personală a acestora, ci o chestiune de stat, ea fiind în centrul atenţiei partidului şi guvernului. Cită deosebire şi din acest punct de vedere faţă de situaţia care a fost în trecut în ţara noastră, sau care este azi în ţările capitaliste. In aceste ţări nu numai că nu se creează posibilitatea perfecţionării pentru cadrele didactice, dar se iau toate măsurile pentru ca şi eventualele metode juste pe care unele cadre didactice şi le-ar fi însuşit prin propria lor muncă, să nu poată fi folosite. In S.U.A. profesorii şi învăţătorii care îndrăznesc să predea elevilor cunoştinţe ştiinţifice, în special din domeniile sociale, sînt trîşi în faţa aşa-numitei „Comisii pentru cercetarea loialităţii", sînt excluşi din învăţămînt şi lăsaţi muritori de foame. Aşa se explică degenerarea învăţămîntului din şcolile americane, instituţii de îndobitocire a tineretului în vederea transformării lui în carne de tun.

In ţara noastră, în faţa cadrelor didactice stă sarcina de cinste pe care le-a trasat-o regimul nostru democrat-popular, de a deveni oameni cu o înaltă cultură de specialitate, buni cunoscători ai pedagogiei celei mai avansate, maeştri ai muncii pedagogice după modelul pedagogilor sovietici, cei mai buni pedagogi din lume. In vederea îndeplinirii acestei sarcini, partidul şi guvernul nostru, întregul nostru popor muncitor, nu precupeţesc nici un efort pentru crearea condiţiilor materiale necesare. In ceea ce priveşte sursele de informare, literatura de specialitate şi pedagogică necesară, avem ajutorul frăţesc al celei mai înaintate culturi, al culturii sovietice.

Dezvoltarea mai departe a realizărilor obţinute în cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre, în noile condiţii create, va ridica, odată cu nivelul cadrelor didactice, şi nivelul predării în şcoală, deci şi nivelul cunoştinţelor copiilor noştri, care cresc pentru o viaţă nouă şi fericită, pentru pace, pentru socialism.

Trăiesc o viaţă nouă

Ştefania Giulescu
responsabilă a secţiei întreţinere Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej"

Oamenii muncii din întreprinderea noastră s-au pregătit să întîmpine măreaţa sărbătoare de la 23 August cu inimile pline de bucurie pentru minunatele realizări obţinute în aceşti zece ani.

Mulţi dintre noi îşi amintesc bine cum arăta fabrica în trecut: o îngrămădire de cocioabe întunecate, o adevărată magherniţă. Pe locul ei, în anii puterii populare s-a ridicat o fabrică modernă, înaltă şi luminoasă, Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" — o puternică mărturie a grijii regimului nostru democrat-popular pentru îmbunătăţirea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii.

Odată cu fabrica au crescut şi oamenii. Îmi amintesc de multe ori de anii întunecaţi din vremea stăpînirii burghezo-moşiereşti, de viaţa mea din acei ani. De mic copil am intrat ca ucenică la un atelier de lenjerie. Dar în loc să învăţ meseria, eram silită să gătesc, să îngrijesc de copiii patronului. In fiecare zi îi duceam şi îi aduceam de la şcoală. Doream nespus de mult să învăţ şi eu — dar era cu neputinţă. Mai tîrziu am intrat la un atelier de confecţii. Şi aici m-a aşteptat aceeaşi viaţă chinuită. Mîncam ca vai de lume, dormeam pe duşumeaua umedă şi rece a unei bucătării. Oricît de mult aş fi muncit, nu era de ajuns. Bătută, flămîndă, umilită, am colindat ani de-a rîndul de la stăpîn la stăpîn.

Ziua de 23 August 1944 a însemnat şi pentru mine, ca şi pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră, începutul unei vieţi noi. Avea să se termine robia în slujba patronilor, munca neagră şi grea, viaţa de chin şi de umilinţe. In toamna anului 1949 am intrat ca muncitoare la Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej". Mă bucuram de fiecare succes obţinut de colectivul nostru şi doream cu aprindere să contribui mereu mai mult la aceste succese. Regimul de democraţie populară mi-a dat posibilitatea să cresc, să învăţ, să mă ridic în muncă. Am urmat cursurile de alfabetizare şi am fost nespus de fericită cînd mi-am văzut pentru prima dată numele scris de mîna mea. Doream acum să ştiu cît mai multe, să fiu o muncitoare calificată. Am urmat cursurile de calificare de gradul I, apoi o şcoală sindicală de cadre.

Citesc adeseori cărţi din biblioteca întreprinderii noastre, şi mai ales citesc cărţi care vorbesc despre lupta clasei muncitoare. In anul care a trecut am început să studiez cursul scurt de Istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, iar anul acesta voi continua acest studiu. Învăţătura mă ajută să muncesc mai bine, să fiu mai dîrză şi mai hotărîtă.

Împlinim zece ani de viaţă liberă. Cu inima plină de bucurie ne îndreptăm spre noi realizări şi succese, spre un viitor de fapte măreţe, puse în slujba fericirii omului.

Spre culmile ştiinţei

I. Cismaşu
absolvent al Facultăţii muncitoreşti din Bucureşti

M-am născut într-o familie în care singurul lucru ce nu lipsea erau copiii. Tatăl meu, meseriaş sărac, a fost silit să-şi lase meseria pentru că din cauza muncii intense îşi pierduse vederea. Cîştiga atît de puţin, încît cîştigul lui nu era nici pe departe îndestulător pentru a hrăni cele zece guri flămînde din casă. Mama mea a pierit roasă de tuberculoză, împărtăşind soarta atîtor oameni săraci într-o orînduire în care cea mai elementară asistenţă sanitară lipsea. Pentru a uşura cît de cît greutăţile casei, am început să muncesc din copilărie pe moşia celui mai mare bogătaş din satul nostru.

Într-o zi însă, spre toamnă, ostaşi în mantăi sure, cu stele roşii pe capele, au adus cu ei în ţara noastră o bogăţie de nepreţuit — libertatea. De atunci odată cu eliberarea patriei noastre, a început şi o viaţă mai bună pentru noi. Deschizîndu-se larg porţile învăţămîntului, am ajuns şi eu, care eram atît de dornic de carte, să sorb din minunatul tezaur al ştiinţei. Am învăţat o meserie în condiţii foarte bune, cu întreţinere complet gratuită. Devenind lăcătuş, am cunoscut o altă viaţă, în mijlocul unor oameni care sub salopeta neagră de muncă ascundeau viaţa curată pe care o făureau. M-am încadrat cu toată dragostea în rîndurile lor şi ei m-au ajutat să ajung la culmile visurilor pe care mi le făurisem de mult. Ca fruntaş în producţie, am fost trimis în Facultatea muncitorească.

Astăzi, în pragul sărbătoririi unui deceniu de la eliberarea scumpei noastre patrii, privesc că de pe culmea unui munte spre trecutul mizer, care numai în zece ani de la instaurarea puterii populare abia se mai zăreşte. Mă gîndesc cu zîmbet de durere la vremea cînd luam pe furiş cărţile uitate de fiul moşierului de la noi din sat în grădina conacului şi, în filele lor, mă desprindeam pentru o clipă de mizeria neagră. Acum, în camera confortabilă a căminului, împreună cu ceilalţi colegi, ne putem documenta şi odihni după voie. Şi candidînd la examenul de admitere la Facultatea de filozofie, m-am hotărît ca în cinstea măreţei aniversări să depun toate puterile şi voinţa mea de muncă spre a reuşi cu rezultate cît mai bune.

Încadrat în rîndurile tineretului studios, nu voi uita niciodată că cei care în trecut huzureau încearcă permanent să întoarcă „raiul" pierdut. Nu voi uita niciodată cum a fost demascat şi arestat fiul de moşier pe care eram nevoit să-l servesc, şi care, împreună cu alţii ca el, a intrat într-o organizaţie ticăloasă, pentru subminarea realizărilor noastre. Sînt hotărît să lupt, alături de toţi oameni muncii din ţara noastră pentru ca planurile duşmanilor vieţii noastre noi să fie zdrobite, pentru ca această viaţă să devie mereu mai înfloritoare, mai fericită.

Pe meleagurile patriei...

In aceste zile, cînd toată țara trăiește sub semnul marii sărbători a eliberării, poșta ne-a adus din cele mai îndepărtate colțuri ale țării vești noi despre viața nouă a școlii. „Eri și azi în raionul Sighișoara", „Realizări în timpul celor zece ani în comuna Maia-Dej", „S-a schimbat fața satelor din raionul Fălticeni", „Ne-a ajutat experiența sovietică", „Construim școli noi" — așa sună titlurile celor mai multe din corespondențele ce ne-au venit.

De obicei, cînd materialele corespondenților nu se publică, apar în gazetă note: „Pe urmele scrisorilor nepublicate". In ele se arată la ce îndreptări au dus semnalele celor ce ne scriu, ce s-a făcut în urma primirii lor.

Ce-ar fi, tovarășe cititor, ca de data aceasta să pornim într-un alt fel „pe urmele" scrisorilor primite? Să pornim acolo de unde ni s-a scris, să vedem împreună ce ne povestesc tovarășii noștri despre munca și despre viața lor în acești zece ani, despre succesele lor în aceste zile de sărbătoare. Minunat mijloc de a cunoaște direct, din faptele oamenilor, ce a însemnat gloriosul deceniu pentru școală!

De altfel, în drumurile pe care le vom face de-a lungul și de-a latul țării nu vom fi singuri. Fără doar și poate ne vom întîlni peste tot cu grupurile vesele ale elevilor și profesorilor, plecați și ei să vadă frumusețile patriei, frumusețea muncii omului, cu bogatele ei roade ce se ridică peste tot locul. Vom merge prin Munții Bucovinei, pe drumul străbătut de curînd de elevii școlii profesionale metalurgice din Suceava; vom trece prin orașele din cîmpia Transilvaniei, prin Aiud, Abrud, Cîmpia Turzii sau Cîmpeni, pe urmele învățătorilor și profesorilor excursioniști și artiști amatori din Turda, care au organizat de curînd această excursie; ne vom plimba pe litoral, respirînd briza înmiresmată a mării, împreună cu elevi și cadre didactice din Cluj; peste tot vom întîlni oameni ai școlii, în muncă sau în concediu — și de la toți vom putea afla mărturii de netăgăduit ale marilor noastre victorii.

Zece ani de succese

Nu există sat, pe întreg cuprinsul patriei, în care să nu se vadă roadele orînduirii noastre. Să mergem, de pildă, în raionul Sighișoara. De la un capăt la altul al raionului, satele sînt străbătute de apele liniștite ale Tîrnavei, martora atîtor prefaceri minunate. Odinioară, pe aceste meleaguri stăpîneau nestingheriți nobilii Vas și Földvary, contii Heller și Bethlen și încă cîțiva, puțini la număr. Ingrijindu-se numai de grabnica și continua lor îmbogățire, nici unul dintre acești stăpîni ai pămînturilor nu s-a gîndit vreodată la nevoile materiale și culturale ale oamenilor.

Dacă pînă la 23 August 1944 figurau — mai mult cu numele — 14 instituții culturale și cîteva biblioteci în aceste locuri, astăzi există în raion 47 de cămine culturale, 15 cluburi sindicale, 5 case de citit, 23 de colțuri roșii, o casă culturală raională, o bibliotecă raională și muzee. Numai în mediul rural funcționează 8 cinematografe. Din cei 6462 de analfabeți moșteniți de la regimul burghezo-moșieresc au mai rămas doar cîțiva, în curs de alfabetizare.

In cuprinsul raionului funcționează 190 de școli cu 591 de cadre didactice, în timp ce în trecut erau numai 78 de școli cu 250 de cadre. Țăranii muncitori și colectiviștii trăiesc o viață nouă. Tot mai mulți dintre ei își construiesc locuințe proprii.

Asemenea realizări se pot vedea și în comuna Maia, raionul Dej: în satul Peștera s-a construit prin mijloace proprii un nou local de școală; a fost complet refăcut localul de școală din Suarеș și este aproape gata școala nouă din Răzbuneni. Astfel de roade vom întîlni și în comuna Boroaia, din raionul Fălticeni: aici funcționează astăzi o școală de șapte ani cu peste 300 de elevi, absolvită, de la înființarea ei, de aproape 400 de fii și fiice ale țăranilor muncitori, dintre care peste 300 au plecat la școli medii și instituții de învățămînt superior; tot aici există șase școli elementare și două grădinițe de copii; în anii regimului de democrație populară s-au construit în comună două clădiri noi de școală, iar celelalte au fost complet refăcute...

Pe drumul școlii sovietice

Toate lucrurile minunate pe care le întîlnim în drumul nostru au o bază comună: ele izvorăsc din elanul creator al poporului condus de partid și sînt roade ale neprețuitului ajutor și ale exemplului Țării Sovietice eliberatoare. Despre aceasta ne pot vorbi cadrele didactice din comuna Mărășești, raionul Baia de Aramă. La fel ca și învățătorii și profesorii din toate școlile țării, pedagogii din această comună au folosit tot mai mult, an de an, experiența școlii și a pedagogiei sovietice. Opere ca „Despre educația comunistă" a lui Kalinin sau „Poemul Pedagogic" al lui Makarenko, articole din presa sovietică pedagogică — „Planul de lecție", „Analiza gramaticală în clasele I-II", „Primele lecții de aritmetică" și multe altele — au înarmat zi de zi pe învățători în lupta pentru pregătirea temeinică a elevilor, pentru educarea lor în spiritul nobilelor idei ale comunismului.

Despre marele ajutor primit prin studierea experienței sovietice au vorbit cadrele didactice fruntașe întrunite de curînd într-o consfătuire raională la Bacău. Datorită folosirii metodelor sovietice, numărul de repetenți și amînați în școlile din raion s-a redus într-o proporție care dă posibilitatea îndeplinirii lozinci „Nici un repetent, nici un corigent" în multe școli din raion.

Aceleași roade ale aplicării experienței sovietice le vom găsi și în școala din satul Tepeș Vodă, regiunea Constanța. Colectivul de muncă din această școală a reușit să obțină o frecvență de sută la sută a elevilor și o disciplină temeinică, organizînd o vie și interesantă activitate extrașcolară. Elevii școlii fac însemnate lucrări pe lotul școlar, îngrijesc animalele, sprijină muncile agricole din gospodăria colectivă învecinată.

In cinstea marii sărbători

In drumul nostru pe meleagurile patriei ne întîmpină peste tot, în aceste zile, cuvintele înflăcărate ale celor care au hotărît să întîmpine sărbătoarea eliberării cu noi succese în munca pe tărîmul învățămîntului, al culturalizării maselor. Insuflețite de apropierea marii sărbători, cadrele didactice din raionul Muscel au reușit să obțină frumoase realizări în pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. Două noi localuri de școli, la Filipești și Furnicoși, sînt gata să-și primească elevii. S-au făcut reparații la școlile din Poenița, Stîlpeni, Godeni și altele. La școala de șapte ani din Valea Mare-Pravăț s-a terminat un laborator care va începe să funcționeze în acest an școlar.

Țăranii muncitori din comuna Bîta-Tîrnăveni au terminat în cinstea zilei de 23 August, înainte de termen, o nouă clădire școlară cu cinci săli de clasă. Cu succes s-au desfășurat lucrările de reparații și curățenie în orașul și raionul Turnu Severin. In comunele Ghelmegioaia, Bresnița, Jidoștița și Căzănești școlile sînt gata să-și primească elevii.

Cu multă dragoste și însuflețire au întîmpinat ziua de 23 August și copiii de la Casa pionierilor din Constanța. Ei au organizat competiții sportive pentru cîștigarea cupei „23 August" și un concurs de compoziții literare, au participat la întîlniri cu ostași romîni și sovietici, au îngrijit mormintele eroilor eliberatori.

★

...Sîntem, tovarășe cititor, la sfîrșitul călătoriei noastre. N-am putut vedea decît o mică parte din bogatele roade ce răsar zi de zi pe întreg cuprinsul patriei, sub soarele dragostei poporului nostru pentru patrie, pentru marea noastră eliberatoare, Țara Sovietelor. Ce minunat simțămînt de forță, de încredere în viitor, dă cunoașterea, trecerea în revistă a realizărilor poporului descătușat! Cu toate piedicile care ne mai stau în față, cu toate greutățile care mai trebuie înfrînte, aceste victorii sînt o chezășie de neclintit a triumfului deplin al vieții noi și fericite ce crește atotbiruitoare în patria noastră.

(După scrisorile corespondenților M. Grigoriu, A. Țărăniță, Gh. Becheru, I. Reisman, F. Nagy, A. Bujor, P. Tătaru, I. G. Răducu, I. Horșia, I. Știucă, C. Mușat).

DECADA MANIFESTĂRILOR CULTURALE

La clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt

La clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București s-au organizat, în cadrul decadei culturii în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, numeroase manifestări culturale. Astfel, în primele zile ale decadei s-a deschis o expoziție a cărții, în care sînt prezentate operele celor mai valoroși scriitori ai țării noastre. In standuri pot fi văzute opere ale scriitorilor I. L. Caragiale, Mihail Eminescu, I. Slavici, Cezar Bolliac, D. Bolintineanu, G. Coșbuc și alții. Expoziția înfățișează de asemenea realizările literaturii noastre în cei zece ani ce au trecut de la eliberarea patriei.

Zilnic, numeroase cadre didactice și detașamente de pionieri cercetează standurile de cărți, manifestînd un viu interes pentru literatura noastră nouă.

In cadrul decadei manifestărilor culturale s-au organizat de asemenea la club o seamă de manifestări artistice și teatrale, la care își dă concursul, printre alții, echipa de teatru de marionete a clubului. In ziua de 17 august, de exemplu, echipa de teatru de marionete a prezentat în sala de festivități a clubului piesa pentru copii „Iepurele îngîmfat". La spectacol au luat parte pionierii taberei nr. 45 din raionul Grivița Roșie, pionierii de la școala de 7 ani din cartierul Străulești și elevi din alte școli.

Tot cu prilejul decadei manifestărilor culturale în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre colectivul de conducere al clubului a organizat conferințe pentru cadrele didactice despre operele marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko, recenzii ale unor lucrări ale scriitorilor noștri, o seară literară de prezentare a lucrărilor scrise de membrii cenaclului literar din cadrul clubului în cinstea zilei de 23 August.

Finala concursului pe țară al echipelor artistice de amatori

Joi a început în sala Teatrului C.C.S. din Capitală desfășurarea finalei celui de al III-lea concurs al echipelor artistice de amatori din cadrul căminelor culturale, caselor de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat.

Cu acest prilej, pe scena Teatrului din strada Lipscani, cele mai bune echipe artistice de amatori din toate colțurile țării, selecționate în cadrul fazelor anterioare ale concursului, prezintă aspecte caracteristice ale creației artistice populare din patria noastră.

Formațiunile artistice de amatori prezintă programe în cadrul decadei manifestărilor culturale în cinstea zilei de 23 August și spectacole la marile întreprinderi din Capitală.

Formațiunile artistice de amatori din regiunile Stalin și Suceava prezintă programe artistice la atelierele „Grivița Roșie", cele din Timișoara și Bacău la uzinele „23 August", iar cele din Pitești și Cluj la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Formațiunile artistice de amatori din Hunedoara, Craiova și Regiunea Autonomă Maghiară prezintă spectacole la uzinele „Mao Tze-dun". In ziua de 22 august echipe de artiști amatori din toate regiunile vor da spectacole pe estradele parcurilor de cultură și odihnă. In seara zilei de 23 August, bucureștenii vor putea vedea pe estradele din piețele Republicii, Ferentari, Nicolae Bălcescu, Gara de Nord, jocuri și cîntece prezentate de artiștii amatori din toate colțurile țării.

In cursul zilei, în întreaga țară se desfășoară „Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei". Manifestările culturale, care au început de la 13 august, oglindesc dezvoltarea pe care au luat-o în țara noastră, în cei zece ani de la eliberare, arta, știința și literatura.

Timp de zece zile, parcurile, grădinile și piețele publice, estradele, scenele teatrelor — în Capitală, în toate orașele țării, în comune — sînt ocupate de renumărate colective de artiști amatori și profesioniști, cîntăreți, dansatori, actori, muzicanți. La 18 august a început finala concursului pe țară al echipelor artistice din cadrul căminelor culturale.

In întîmpinarea zilei de 23 August, s-au editat numeroase opere ale scriitorilor, închinate vieții noi pe care o trăiește poporul nostru muncitor. In vitrinele librăriilor au apărut numeroase noi tipărituri științifice, albume de artă plastică, tipărituri muzicale etc. In cadrul decadei sînt ascultate, în primă audiție, poeme simfonice, cîntece de masă, create de compozitori în cinstea zilei de 23 August.

Tineretul și copiii patriei noastre participă cu însuflețire, alături de toți oamenii muncii, la manifestările decadei.

Librăria copiilor în aceste zile

In jurul mesuțelor joase, acoperite cu cristal, s-a instalat o lume preocupată. Cu frunțile încrețite, nemișcați pe scăunelele mici — pe măsură — mișcînd buzele sau chiar silabisind tare, „cumpărătorii", copiii Bucureștiului, răsfoiesc cărți cu pagini groase, cu ilustrații în culori vii, cu litere de-o schioapă...

Micii cumpărători s-au deprins cu librăria lor. De la intrare se îndreaptă întîi spre vitrina pe sticla căreia stă scris „Ultimele noutăți". Iar acum, de cînd s-a deschis decada manifestărilor culturale, pașii lor se îndreaptă și spre colțul festiv organizat cu multă dragoste de salariații librăriei. Aici, frumos aranjate, sînt expuse cărțile pentru copii apărute în cadrul decadei. Și copiii, vorbind între ei în șoaptă le cercetează cu ochi vii, plini de interes.

La colțul festiv, la vitrina cu noutăți din interiorul librăriei, ca și într-una din vitrinele de la stradă, au apărut în aceste zile numeroase cărți noi. Alături de cărțile cu povești apărute mai înainte — cum sînt cele ale lui Creangă, Marșak, Oseeva și alții — se pot vedea volume noi, în limba română și în limba rusă: „Chirița la Iași" de Alecsandri, „Sarea în bucate" de Ispirescu, „Intîmplări de la baltă" de Ana Ioniță, povești de Călin Gruia, Pavel Antal, etc., precum și „Gît cenușiu" de Mamin Sibiriak, „Zece mici prieteni" de scriitorul chinez San San-fei.

Aceste cărți, apărute în cadrul decadei manifestărilor culturale în cinstea zilei de 23 August, reprezintă un frumos succes în activitatea editorială din țara noastră, în domeniul literaturii pentru copii.

Cărți noi

★★★ Ani de luptă — culegere de proză
M. Sadoveanu: Evocări
V. Em. Galan: Bărăgan — roman
Petru Dumitriu: Pasărea furtunii — roman
Ion Pas: Lanțuri — roman, volumul IV
Maria Vlad: Casa apelor — roman
Ieronim Șerbu: Rădăcinile bucuriei — roman
Sergiu Fărcășan: J.B.C. trece cortina — roman
Cella Serghi: Cantemiriștii — roman
Geo Bogza: Tablou geografic
Cezar Petrescu: Ajun de revoluție 1848
Cezar Petrescu: Vino și vezi!
E. Camilar: Livezile tinere
Sütö András: Opinci noi — nuvele (în limba maghiară)
Petru Vintilă: Ciobanul care și-a pierdut oile — povestire
★★★ Salutul tinereții — culegere de poezii ale tinerilor poeți
★★★ Poezii și poeme din literatura universală — în romînește de A. Toma
Mihai Beniuc: In frunte comuniștii — poem

Pe scenele teatrelor

Umbrele înserării cuprind încetul cu încetul apele liniștite ale lacului, peluzele cu flori și aleele Parcului „I. V. Stalin". Vîntul plăcut al serii de vară învolburează cutele cortinei teatrului din parc. Pe scena acestui teatru, ca și pe toate scenele și estradele din orașele și satele patriei, au loc în fiecare seară, în cadrul „decadei manifestărilor culturale, spectacole închinate marii sărbători de la 23 August. Falduri'e mătăsoase ale cortinelor se strîng, iar lumina reflectoarelor inundă scenele. Sărbătorind glorios deceniu, teatrele, formațiunile de cîntece și dansuri precum și orchestrele de muzică simfonică sau populară prezintă spectatorilor toată măiestria artei lor.

Printre sutele de mii de oameni ai muncii veniți să vadă spectacolele atît de variate și de interesante ale acestor zile festive se află nenumărați tineri muncitori, țărani muncitori, elevi și studenți. Interesul lor este atras în primul rînd de piesele din literatura dramatică originală, care înfățișează oameni și probleme ale zilelor noastre. La deschiderea decadei, Teatrul Armatei a prezentat pe scena Teatrului de vară din Parcul „I. V. Stalin" piesa „Furtuni de primăvară" de Nicolae Tăutu. Povestea eroului fruntaș Tudor I. Tudor, precum și viața nouă din unitățile noastre militare au fost urmărite cu mult interes de tineret. De o deosebită afluență a tineretului s-au bucurat și piesele „Lumina de la Ulmi", „Afaceriștii" și „Oameni de azi", prezentate de Teatrul Municipal.

Bogăția și varietatea repertoriului dramatic original sînt completate cu strălucire de piesele jucate de colectivele Teatrului Național „I. L. Caragiale", „Mielul turbat" de Aurel Baranga, „Schimbul de onoare" de M. Davidoglu, „Pentru fericirea poporului" de Aurel Baranga și N. Moraru precum și premiera festivă a teatrului — piesa „Indrăgostiții" de Maria Banuș, — sînt spectacole urmărite cu un deosebit interes de marele public.

Numeroși tineri din Capitală se îndreaptă în aceste zile spre Teatrul Tineretului care prezintă basmul feeric „Sînziana și Pepelea". De asemenea, ei asistă cu bucurie la strălucitoarele spectacole ale Teatrului de Operă și Balet sau ale Operei de stat din Cluj, la programele de cîntece și dansuri ale Ansamblului C.C.S., la spectacolele de estradă, la concertele orchestrelor sau ale formațiunilor de muzică de cameră.

Decada manifestărilor culturale [illegible] cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre este pentru tineretul țării noastre un prilej minunat de cunoaștere mai adîncă a importantelor realizări pe tărîm cultural obținute în acești zece ani de poporul nostru.

MAGDALENA FOCȘA

Întîlniri ale scriitorilor cu cititorii

In întreaga țară au loc numeroase întîlniri între scriitori și cititori. In cadrul întîlnirii care a avut loc la biblioteca raională din orașul Piatra Neamț, tinerii scriitori Ștefan Luca și Vasile Nicorovici au citit schițe și fabule. Numeroși oameni ai muncii, elevi și studenți, au discutat apoi pe marginea lecturilor.

In aceste zile tinerii scriitori s-au deplasat și la sate. In comuna Răcăciuni, raionul Bacău, ei au citit din scrierile lor în fața țăranilor muncitori, a membrilor gospodăriei agricole colective din [illegible] și a elevilor școlii de tractoriști. Tinerii de la școala de tractoriști din localitate, țărani colectiviști au pus întrebări și au participat la discuții pe marginea operelor literare citite în cadrul consfătuirii.

Două lumi - două școli

In zilele acestea de bucurie care premerg marea sărbătoare a lui 23 August, pe întreg cuprinsul patriei, în cele mai diverse domenii de activitate, oamenii muncii fac bilanțul celor zece ani de muncă, de lupte și de victorii.

Pentru oamenii școlii, acești zece ani înseamnă împlinirea multor dorințe la care înainte nici nu îndrăzneau să viseze. Elevilor noștri, crescuți în anii puterii populare, toate înfăptuirile de care se bucură li se par firești. Pentru ei mizeria și condițiile grele de învățămînt sînt noțiuni de neconceput.

Și totuși, n-au trecut decît zece ani! Zece ani de cînd în învățămînt, ca și în celelalte domenii de activitate, situația era deosebit de grea. Aceeași situație domnește încă și astăzi în țările subjugate dolarului, arătîndu-ne că înflorirea învățămîntului nu este posibilă fără asigurarea libertăților democratice, fără lupta pentru înlăturarea regimului de exploatare a omului de către om.

In anul 1933, după datele oficiale de atunci — vădit micșorate — existau în țara noastră peste un milion de copii de vîrstă școlară care nu puteau urma școala și îngroșau numărul celor peste patru milioane de analfabeți. Astăzi, analfabetismul este pe cale de a fi lichidat. Numai în anul 1952—53 cele 40.437 cursuri de alfabetizare au fost frecventate și absolvite de către 587.752 neștiutori de carte.

In timpul regimului de democrație populară, rețeaua școlară s-a dezvoltat în permanență. Astăzi există pe cuprinsul țării 6360 de unități preșcolare, care cuprind 278.282 copii, 15.758 școli elementare și medii, unde învață 1.779.084 elevi. In învățămîntul mediu, tehnic și profesional, de la 379 de școli, cîte erau în anul 1938—39, s-a ajuns în anul 1953—54 la 762 de școli, iar numărul elevilor a crescut de la 54.915 la 194.462.

Un mare număr de școli de toate gradele funcționează în limbile minorităților naționale. Numai în limba maghiară au funcționat în anul 1953—54 1016 școli elementare cu 115.321 elevi, 28 de școli medii cu 7763 elevi, 17 facultăți cu 3295 studenți.

In acești zece ani s-au schimbat radical și condițiile de muncă și de viață ale pedagogilor. S-au stabilit noi norme de salarizare pentru oamenii muncii din învățămînt, s-au înfăptuit numeroase măsuri care asigură ridicarea continuă a nivelului lor material și îmbunătățirea permanentă a pregătirii lor ideologice și profesionale.

Toate înfăptuirile noastre pe tărîmul învățămîntului au la bază exemplul școlii din marea Țară a Socialismului. Ca și toate celelalte domenii de activitate, și învățămîntul cunoaște în Uniunea Sovietică o înflorire excepțională. Sprijinul permanent de care se bucură școala sovietică din partea P.C.U.S. și a Guvernului Sovietic determină îmbunătățirea și perfecționarea continuă a condițiilor de învățămînt. Iată un exemplu care vorbește de la sine. Pe șantierele de construcție ale noilor sovhozuri care iau ființă în regiunile Kazahstanului, unde se valorifică suprafețe uriașe de pămînturi virgine și întelenite, s-au și înălțat clădirile noilor școli. In regiunea Severo-Kazahstansk se deschid școli în cele 12 sovhozuri noi. Tineretul sosit aici pentru valorificarea pămînturilor întelenite are posibilitatea să-și continue studiile în școlile serale. In total, în marile sovhozuri cerealiere ale Republicii vor funcționa aproximativ 100 de școli noi.

Urmînd exemplul marii Uniuni Sovietice, R. P. Chineză și țările de democrație populară acordă un mare sprijin învățămîntului. După cum anunță ziarul „Jenminjibao", în anul 1953, alocările pentru măsuri social-educative au crescut de mai bine de 4,6 ori față de anul 1950. In anii puterii populare, în orașele și satele Chinei au fost deschise peste 230.000 școli elementare, numeroase școli serale pentru muncitori și țărani și peste 20 de instituții de învățămînt superior. In anul acesta vor fi înscriși în instituțiile de învățămînt superior 90.500 studenți, cu 20.000 mai mulți decît în anul trecut.

In Polonia populară și în Cehoslovacia, în Ungaria, în R. P. Bulgară, în Albania, învățămîntul cunoaște o dezvoltare nemaiîntîlnită în trecut. In orașele și satele Coreei, pînă nu de mult pîrjolite de cotropitorii imperialiști, se ridică tot mai multe locașuri de învățămînt.

Cît de diferită este situația învățămîntului din țările capitaliste! La loc de cinste — dacă se poate spune așa — se află învățămîntul din Statele Unite. Subordonată politicii generale a țării, politică de provocare la război, școala americană crește copiii în spiritul urii împotriva celorlalte popoare, al autoadmirației de tip fascist pentru „superioritatea" poporului american față de celelalte popoare.

Condițiile de învățămînt sînt din ce în ce mai proaste, fapt explicabil prin suma infimă — sub 1% din buget — alocată pentru școală.

Situația actuală a învățămîntului american este atît de gravă, încît personalități marcante ale vieții americane iau atitudine în public împotriva acestei stări de fapte. Andrew Biemiller, membru al Camerei Reprezentanților, a declarat de curînd în legătură cu criza prin care trec școlile din S.U.A.: „Semnul acestei crize se constată pretutindeni, Școli supraaglomerate, săli de clasă necorespunzătoare, programe școlare prea încărcate, material didactic insuficient. Trebuie luate măsuri grabnice. Orice întîrziere nu poate decît să agraveze și mai mult criza actuală". Cît privește alocația propusă pe anul fiscal în curs pentru construirea de școli elementare și medii, Biemiller a calificat-o drept „o picătură într-o căldare".

Nici în Anglia situația învățămîntului nu este de invidiat. In școli, mai ales în școlile primare, clasele sînt supraaglomerate. Deși un comitet oficial a arătat condițiile proaste a e învățămîntului din țară, situația continuă să se mențină gravă. Numai 20% din copii ajung să urmeze școlile secundare, fără ca acest lucru să însemne că le pot termina. In liceele din Marea Britanie, numărul elevilor de peste 17 ani nu atinge cifra de 50.000, în ciuda faptului că Anglia, împreună cu Țara Galilor, are o populație de 46 milioane de locuitori. Și numărul studenților cu frecvență regulată este destul de mic pentru o țară cu o industrie atît de dezvoltată.

Deosebit de grea este situația școlilor și a salariaților din învățămînt din Franța. La sfîrșitul lunii martie a acestui an a avut loc în Franța o grevă generală care a cuprins 200.000 învățători și profesori ai școlilor elementare, medii și superioare. La 31 martie, 33 de facultăți din Franța și-au suspendat cursurile. Alăturîndu-se profesorilor săi, tineretul a organizat o demonstrație la care au luat parte 5000 de studenți.

In legătură cu situația din învățămîntul superior, senatorul M.R.P. Leo Hamon a declarat în cadrul dezbaterilor din Consiliul Republicii: „Starea universităților noastre este o rușine... Trebuie să ne gîndim că Facultatea de drept din Paris a fost construită în 1890 pentru 3000 de studenți; astăzi 20.000 de tineri urmează cursurile facultății în același local".

O situație asemănătoare întîlnim pretutindeni unde domnește legea fundamentală a capitalismului contemporan: goana după profitul maxim.

Ocupația americană în țările învinse are o mare influență asupra dezvoltării învățămîntului pe teritoriile respective. Conform declarației lui Meinzoldt, președintele Asociației studenților din Germania occidentală, 40% din totalitatea studenților din această țară trebuie să muncească noaptea pentru a-și cîștiga existența. Adeseori poți vedea studenți care așteaptă în fața oficiilor de plasare din Germania occidentală.

In ceea ce privește orientarea învățămîntului în Germania occidentală, ea poate fi caracterizată în cîteva cuvinte: reluarea vechilor teorii revanșarde și șovine din timpul regimului hitlerist. Intr-un articol publicat de ziarul „Freies Volk" se arată că în manualele școlare și în special în cărțile de istorie și literatură folosite în școlile vestgermane se vorbește neîncetat de misiunea tineretului vestgerman în „eliberarea" ținuturilor de dincolo de Oder și Neisse.

Și în Japonia ocupația americană face ravagii pe care învățămîntul le simte din plin. Localul universității din Osaka, de pildă, continuă să fie rechiziționat de către trupele de ocupație americane. Deși americanii au promis să evacueze clădirea după încheierea armistițiului din Coreea, nici pînă astăzi nu și-au respectat promisiunea. Ba chiar, de curînd s-au mutat în această clădire încă 1600 marinari americani. In cadrul unei întruniri, Tuneda, rectorul universității din Osaka, a chemat studenții și profesorii școlii la o acțiune prin care să ceară evacuarea clădirii universității.

Elevii unei școli americane în timpul unui exercițiu de „apărare" împotriva bombardamentelor atomice.

Pretutindeni în țările capitaliste se constată aceeași criză a învățămîntului. In Italia, bugetul pe exercițiul financiar 1954—1955 prevede alocări insuficiente pentru învățămînt. Deși bugetul a fost aprobat, însuși ministrul învățămîntului a trebuit să recunoască faptul că din cauza lipsei de clădiri nu poate fi respectată legea cu privire la învățămîntul obligatoriu de 5 ani. De asemenea, ministrul a recunoscut că programele analitice sînt lipsite de sistem, că numărul profesorilor nu este suficient și nu corespunde numărului elevilor.

In Chili, învățătorii au organizat o grevă timp de nouă zile, pentru a-și apăra libertățile publice, drepturile sindicale și revendicările economice. După cum relatează revista „Enseignants du monde", mișcarea a început la apelul Centralei Unice a muncitorilor, al cărei președinte a fost arestat pentru discursul ținut la 1 Mai. Greva a fost susținută printr-o unitate desăvîrșită, cu sprijinul părinților elevilor și al clasei muncitoare. In a șaptea zi de grevă, studenții și salariații publici au declarat grevă de solidaritate cu învățătorii.

★

Ce deosebire impresionantă între excepționalele condiții de învățămînt din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, pe de o parte, și țările capitaliste, pe de alta.

Marile realizări obținute de țara noastră în anii regimului de democrație populară în domeniul învățămîntului constituie chezășia succeselor și realizărilor pe care țara noastră le va obține în viitorul luminos ce i se deschide.

Studenții unui institut de învățămînt superior din țara noastră se pregătesc pentru efectuarea unor lucrări practice în domeniul agriculturii

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 281 | 6 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 28 august 1954

Citiți în pag. 2—3

Cuvîntările tovarășilor GH. GHEORGHIU-DEJ și N. M. ȘVERNIK rostite la adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

Cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală

Ziua marii sărbători naționale a poporului nostru, 23 August, a 10-a aniversare a eliberării.

In întreg orașul, pe străzi, întreprinderi și instituții, la locuințele oamenilor muncii, lozinci și drapele slăvesc ziua de 23 August, ziua eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Romîn. Spre marea demonstrație din Piața Stalin au pornit din zori nesfîrșite coloane. Cetățenii Capitalei sărbătoresc astăzi, împreună cu întregul nostru popor, marile drepturi și libertăți cîștigate în cei 10 ani ce au trecut, sărbătoresc victoriile pe care le-au cucerit în lupta ce o duc conduși de partid pentru bunăstare și fericire. In inimile tuturor e astăzi mai puternic ca oricînd sentimentul de prietenie veșnică, de dragoste și recunoștință față de gloriosul popor sovietic, care a deschis poporului nostru zorii vieții noi, care ne ajută necontenit în munca pentru făurirea orînduirii noi, socialiste.

Statuia de bronz a lui I. V. Stalin ce domină întreaga piață de pe soclul de marmoră roșie strălucește în razele soarelui.

E ora 8... Peste cîteva clipe, în Piața Stalin va începe parada militară și demonstrația oamenilor muncii în cinstea celei mai mari sărbători a poporului nostru. Pentru a zecea oară unduiesc în adierea vîntului flamurile roșii și tricolore înălțate cu prilejul gloriosului aniversări. Drapele încadrează uriașul medalion cu chipurile lui Lenin și Stalin, portretele membrilor Prezidiului P.C.U.S., ale membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și al președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. Litere mari, albe, înscriu pe tribuna oficială cuvintele „Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîn!"

In piață stau aliniate într-o ordine perfectă unități militare ale diferitelor arme — trupe de infanteriști, artileriști, vînători de munte, grăniceri, marinari, cavaleriști și de alte arme, ofițeri și elevi ai școlilor militare.

Intîmpinați cu aplauze și ovații prelungite, la tribuna oficială iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, N. M. Șvernik, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, conducătorul delegației Uniunii Sovietice, G. I. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, general colonel F. I. Golikov, membri ai delegației sovietice, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, N. Ceaușescu, M. Dalea, I. Fazekaș, L. Răutu, general locotenent L. Sălăjan, general locotenent Gh. Pintilie, general major I. Vințe, Ștefan Moraru, general locotenent Mircea Haupt.

In tribune se află de asemenea membrii guvernului, membri ai C.C. al P.M.R., conducătorii instituțiilor și organizațiilor de stat și obștești, economice și culturale, generali și ofițeri superiori care au contribuit la realizarea actului de la 23 August 1944 și care au comandat mari unități pe frontul antihitlerist, oameni de știință, artă și cultură, fruntași ai întrecerii socialiste, reprezentanți ai presei romîne și străine, precum și numeroși oaspeți de peste hotare, din Anglia, Franța, R.P. Chineză, Suedia, Danemarca, Italia, R. Cehoslovacă, Canada, R.P. Ungară, Sudan, Camerun, Gabon, Belgia, India, Austria și din alte țări, invitați ai organizațiilor obștești și instituțiilor culturale din țara noastră cu prilejul zilei de 23 August.

In tribuna corpului diplomatic se află: Van Iu-pin, ambasadorul R.P. Chineze la București, W. Wrzosek, ambasadorul R.P. Polone, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice, Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene, W. Eggerath, ambasadorul R.D. Germane, L. Pataki, ambasadorul R.P. Ungare, Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria, J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace, Dermot Francis MacDermot, ministrul Marii Britanii, J. de Bruyn, însărcinatul cu afaceri al Belgiei, Ilija Topaloski, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P.F. Jugoslavia, Zequi Agolli, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P. Albania, Mustafa Kayagil, însărcinat cu afaceri ad-interim al Turciei, F. E. Lystoc, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei, Ricardo Baldrich, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Argentinei, Abdel Rahman Hamza, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Egiptului, Michael Gelzer, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Elveției, Giorgio Tiberi, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Italiei, Kaarlo Lassila, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei, René Jeudy, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței, Richard Funkhouser, însărcinatul cu afaceri ad-interm al S.U.A., Daniel Laor, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Israelului, G. E. Westling, atașat al Legației Suediei.

Au fost de asemenea prezenți generalul locotenent D. I. Smirnov, atașatul militar al Uniunii Sovietice, col. Vittorio Cuneo, atașatul militar al Italiei, col. A. W. Ward, atașatul militar al Marii Britanii, col. Quintin S. Lander, atașatul militar al S.U.A., Grp. cpt. John S. Kennedy, atașat al aerului al Marii Britanii, lt. col. Tan Ciu, atașat militar adjunct al R.P. Chineze, maior Sadettin Kocaș, atașat militar adjunct al Turciei, și maior R. T. O'Sullivan, atașat militar adjunct al S.U.A.

In piață se aude sunetul prelung al trompetelor. Fanfara intonează „Onorul la general". Unitățile militare înșiruite pînă departe, spre Statuia Aviatorilor, iau poziția pentru onor.

In fața tribunei principale, generalul de armată Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., primește raportul comandantului parăzii, generalul locotenent Mircea Haupt. Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R. trece apoi în revistă, călare, însoțit de comandantul parăzii, trupele aliniate în piață, adresînd aparătorilor de nădejde ai patriei noastre, urarea cu prilejul acestei mari sărbători: „Vă felicit de a 10-a aniversare a eliberării patriei".

Urale puternice răsună din mii de piepturi ostășești.

General de armată Emil Bodnăraș urcă apoi la tribună de unde, în numele Guvernului R.P.R. și al C.C. al P.M.R., rostește cuvîntul de salut și felicitare.

Din nou se aud pînă departe uralele prelungite ale ostașilor și aclamațiile din tribune.

Fanfara intonează Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne și Imnul de Stat al U.R.S.S. Răsună bubuiturile celor 20 de salve de artilerie trase în cinstea glorioasei aniversări a eliberării Romîniei.

Parada militară

Trompeții vestesc deschiderea parăzii militare.

După toboșari, care deschid parada, își fac apariția în piața largă, trupele. Ele demonstrează dintru început, tăria, forța combativă, disciplina Armatei noastre Populare, reazimul de nădejde al poporului nostru muncitor, aparătoarea sigură a patriei.

Primii defilează elevii și profesorii Academiilor și Școlilor militare. Viitorii comandanți, cărora patria le va încredința misiunea nobilă de a crește și căli cetățeni luptători, sînt hotărîți să-și îndeplinească cu cinste datoria ostășească.

Soarele se răsfrînge în mii de strălucări în luciul săbiilor — armele albe ale ofițerilor.

Mîndria luminează și chipul oamenilor muncii care-i privesc.

Privirile îmbrățișează drapelul Academiei Militare Generale „I. V. Stalin". Pe faldurile sale de mătase sînt scrise cu litere de aur cuvintele: „Pentru patria noastră, Republica Populară Romînă!"

Drapelul, simbolul onoarei militare și al gloriei, a fost încredințat ofițerului Constantinescu Paul. Mare cinste, mare prețuire, dar meritate. In urmă cu zece ani, ofițerul Constantinescu Paul alături și însuflețit de ostașii sovietici străbătea asprul și mărețul drum al eliberării Ardealului, Ungariei, Cehoslovaciei. Pentru faptele sale de arme, ofițerul Constantinescu a fost răsplătit de două ori cu decorații sovietice și cu un înalt ordin cehoslovac. Astăzi, ofițerul Constantinescu se străduiește să dea din experiența și cunoștințele sale noilor cadre de comandanți pe care poporul le ridică din rîndul său.

Acum, prin fața tribunelor, trec elevii școlilor militare, viitori ofițeri. Dînd onorul conducătorilor partidului și poporului, trec cei mai tineri militari ai armatei noastre, elevii școlilor militare medii. Defilarea continuă cu blocul școlii militare medii de marină.

In cadența marșului avîntat, se revarsă în piață masivă, monolită, bloc de granit viu, infanteria. Fiecare dintre infanteriștii care defilează se mîndrește cu munca sa, contribuție la întărirea capacității de apărare a patriei.

Aplauzele întîmpină pe vînătorii de munte. Ei sînt infanteriștii înălțimilor. Drapelul unității de vînători de munte este purtat de sergentul major Indrei Laurian, distins cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. și purtător al semnului onorific.

Inalta cinste de a purta drapelul alb-albastru al Marinei Militare la parada de la 23 August, i-a fost acordată ofițerului Farcaș Dumitru, profesor la școala de marină. Inainte, tovarășul Farcaș a fost lăcătuș mecanic la C.F.R. Trimis de partid la școala de ofițeri el s-a remarcat curînd prin capacitatea și dragostea sa de muncă. E aspră, dar frumoasă viața de marinar. Cînd vezi pe acești tineri mărșăluind în uniformele lor alb-albastre, ți-i închipui la posturile lor de luptă pe nave, brăzdînd marea, înfruntînd furtuni, apărînd litoralul însorit al patriei.

Parada militară

Pătrund în piață grănicerii, străjuitorii granițelor scumpe ale țării.

In sunetele unui marș vioi, își face apariția cavaleria. Printre cavaleriști defilează și soldatul fruntaș Toth Ladislau, fecior de țărani muncitori. In cadrul concursului pe țară pe anul 1953, el a ocupat primul loc la proba de călărie-viteză.

După cavalerie, trece artileria hipo.

Urmează defilarea trupelor motorizate și blindate. Coloana lor este deschisă de drapelul Diviziei Tudor Vladimirescu, pe care sînt prinse înalte ordine. Ele vorbesc despre vitejia și însuflețirea cu care pandurii au luptat cot la cot cu ostașii sovietici pentru zdrobirea fascismului.

După motocicliști trece infanteria moto. Purtați de mașini puternice, dotați cu armament modern, ostașii acestei arme defilează în perfectă ordine și disciplină în fața tribunelor. Și ei se prezintă la marea sărbătoare cu un bogat bilanț. Sergentul Ariton Ioan, comandant de subunitate, a muncit astă iarnă cu abnegație și eroism la deszăpezire. C.C. al U.T.M. l-a distins cu Diploma de onoare. El se mîndrește și cu faptul că subunitatea pe care o comandă a obținut rezultate foarte bune la tragerile cu armamentul de infanterie.

...Apoi au trecut coloanele de artilerie moto, iar după aceea antiaeriana, străjuitoarea cerului patriei.

In acest timp pe cer își fac apariția avioane. Sînt șoimii patriei, sînt șoimi cărora partidul le-a dat aripi, îndrăzneală, energie.

Se zguduie piața. Pătrund autotunurile și puternicele tancuri. Trec în viteză în fața tribunelor, stîrnind furtuni de aplauze. Fiecare echipaj de tanc este un grup de luptători omogen, sudat, unit prin prietenia ostășească, prin voința comună de a îndeplini misiunea.

Parada militară a luat sfîrșit. Ea a dat un tablou viu al puterii Forțelor noastre Armate.

Poporul muncitor se poate bizui pe armata sa. Armata R.P.R., armata muncitorilor și țăranilor muncitori, armata frăției între poporul romîn și minoritățile naționale, educată în spiritul internaționalismului, creată de partid după modelul glorioasei Armate Sovietice, este pregătită să apere pacea și securitatea poporului nostru.

★

Fanfara intonează marșul partizanilor. In pas cadențat defilează acum batalioanele gărzilor muncitorești. In rîndurile lor sînt bărbați și femei, tineri și virstnici, muncitori dîrzi dintre care mulți au luptat acum zece ani vitejește, cu arma în mînă, pentru eliberarea Capitalei.

Asistența îi aplaudă îndelung. Intregul popor poartă recunoștință veșnică eroilor căzuți pentru libertatea și independența patriei.

(Continuare în pag. 3-a).

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

In seara zilei de 22 august, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., a avut loc adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei.

Primiți cu aplauze prelungite, la masa prezidiului iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, N. M. Șvernik, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, conducătorul delegației Uniunii Sovietice, G. I. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, general-colonel F. I. Golikov, membri ai delegației sovietice, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, general-locotenent Al. Drăghici, N. Ceaușescu, M. Dalea, I. Fazekaș, Constanța Crăciun, general-locotenent L. Sălăjan, Stelian Moraru, acad. I. Murgulescu, Cornel Fulger, acad. St. Vencov, acad. Elie Carafoli, Costache Antoniu, artist al poporului, Camil Ressu, artist emerit al R.P.R., caporalul Mihai Buturenu, veteran al războiului 1877, minerul Iuliu Haidu, mecanicul de locomotivă Ștefan N. Lungu, șeful de brigadă de tractoare Vasile Voichița, maistrul crescător de vaci Constantin Adochiței, strungarul Constantin B. Vasilache, Eroi ai Muncii Socialiste, Gh. Mihaliuc, muncitor în gospodărie agricolă de stat, Tudor Luchian, muncitor în S.M.T., Aur Baicu, colectivist, Ganea Maria, Gh. Dobrescu, Al. Minzatu, Eugen Tudor, muncitori fruntași.

In sală se află membri ai guvernului, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituțiilor centrale, activiști de partid, generali și ofițeri superiori, care au contribuit la realizarea actului de la 23 August și au condus mari unități ale armatei noastre în luptele pentru zdrobirea fascismului, oameni ai științei, artei și culturii, șefi ai cultelor, reprezentanți ai presei romîne și străine, oameni ai muncii.

La festivitate au participat șefii misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R. și alți membri ai corpului diplomatic.

De asemenea au asistat numeroși oaspeți străini din diferite țări, invitați ai organizațiilor obștești și instituțiilor culturale cu prilejul zilei de 23 August.

Tovarășul dr. Petru Groza rostește cuvîntul de deschidere.

Intîmpinat cu aplauze îndelungate la cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care prezintă raportul despre cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică și răsturnarea dictaturii fasciste de către forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Romîn. Cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sînt în dese rînduri subliniate de aplauzele puternice ale celor prezenți.

(Textul cuvîntării în pag 2-a)

La cuvîntul tovarășul N. M. Șvernik. Asistența întîmpină pe conducătorul delegației Uniunii Sovietice cu vii aplauze. Cuvîntarea sa prilejuiește o caldă manifestare de dragoste și recunoștință a adunării, față de marea Uniune Sovietică eliberatoare.

(Textul cuvîntării în pag. 3-a).

Prin ovații și aplauze prelungite, participanții la adunarea festivă salută textul telegramei adresate Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

A fost prezentat apoi un concert festiv.

TELEGRAME

Către
Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice,
Consiliul de Miniștri al U. R. S. S.
și Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA-KREMLIN

Cu prilejul marii sărbători naționale a poporului romîn, cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, guvernul Republicii Populare Romîne și Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., vă trimit, dragi tovarăși, un călduros salut, mărturie a dragostei și recunoștinței pe care poporul romîn le poartă marelui popor sovietic, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului U.R.S.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Poporul nostru nu va uita niciodată că eliberarea Romîniei de către armata marii Țări a Socialismului i-a dat posibilitatea să doboare dictatura fascistă, să-și cucerească pentru prima dată în istoria sa libertatea și adevărata independență națională, să construiască o viață nouă în patria sa. Niciodată nu se va șterge din amintirea poporului nostru jertfa nobilă a ostașilor și ofițerilor sovietici, care și-au dat viața pentru eliberarea patriei noastre.

Ca lumina ochilor va apăra poporul romîn prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică — bunul său cel mai de preț — garanția trainică a victoriei sale depline, socialiste a patriei sale, chezășia independenței și suveranității sale naționale.

Relațiile de strînsă prietenie dintre U.R.S.S. și R.P.R., ajutorul multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă țării noastre constituie o pildă vie de internaționalism proletar și de colaborare frățească între popoare libere.

Poporul nostru, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, călăuzit de nemuritoarea învățătură marxist-leninistă, de experiența gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pășește cu încredere înainte spre un viitor luminos și fericit. El își manifestă hotărîrea de a duce pînă la capăt opera de construire a socialismului, de a contribui tot mai activ la întărirea puternicului lagăr al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, la apărarea păcii în lume.

Trăiască marea Uniune Sovietică — bastionul păcii și libertății popoarelor!

Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn — Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

---

Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, tovarășului PETRU GROZA

București

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a zilei eliberării vă rog, tovarășe președinte, să primiți din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și din partea mea călduroase felicitări și urări de noi succese poporului prieten romîn în munca lui pașnică constructivă, pentru întărirea statului democrat-popular romîn.

K. VOROȘILOV

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

București

La a 10-a aniversare a sărbătorii naționale — ziua eliberării — vă rog pe dvs., tovarășe președinte, și guvernul Republicii Populare Romîne să primiți felicitările mele cordiale. Urez poporului romîn prieten noi succese în eforturile lui creatoare îndreptate spre dezvoltarea pașnică și înflorirea Republicii Populare Romîne.

Întărească-se prietenia frățească de nezdruncinat dintre popoarele noastre.

G. MALENKOV

Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, tovarășului S. BUGHICI

București

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Romîne — cea de a 10-a aniversare a zilei eliberării — primiți, tovarășe ministru, felicitările mele cordiale.

Vă rog să primiți de asemenea urările mele de dezvoltare și întărire continuă a prieteniei frățești și a colaborării între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică — pentru binele popoarelor noastre și în interesul asigurării păcii trainice și securității internaționale.

V. MOLOTOV

Aspecte de la parada și demonstrația de 23 August

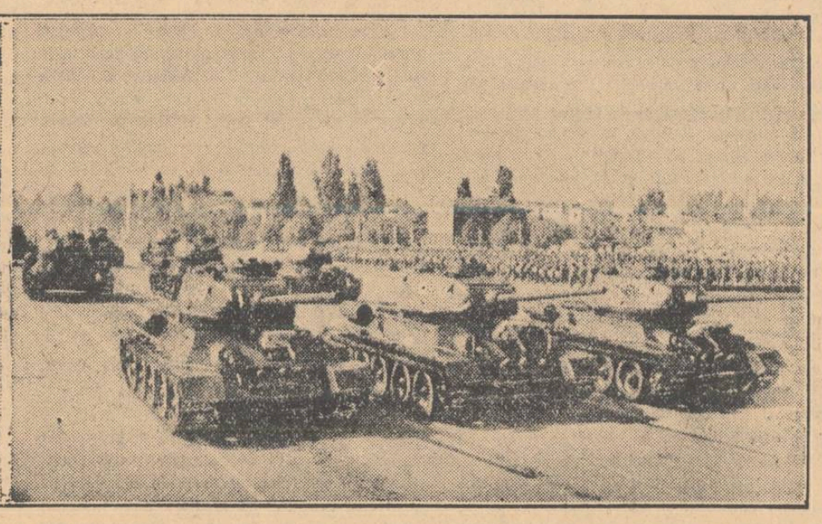

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Rominiei

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sărbătorim astăzi zece ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice, zece ani de cînd forțele populare patriotice, conduse și organizate de Partidul Comunist Romîn, au doborît dictatura fascistă, deschizînd o perioadă nouă în dezvoltarea istorică a Romîniei. **(Aplauze).**

Veacuri de-a rîndul, pămîntul țării a fost stropit cu sîngele vărsat de poporul nostru în lupta sa pentru libertate. De multe ori vitejia poporului a înfrînt pe cotropitorii care veneau să subjuge Romînia și s-o înjosească. Dar, de fiecare dată, țara începea din nou în mîini străine, deoarece clasele exploatatoare erau gata oricînd să negocieze independența țării. Jugului otoman i-a urmat jugul imperialiștilor occidentali.

Cît de adînc era înfeudată Romînia burghezo-moșierească monopolurilor imperialiste o arată faptul că în industria petrolului capitalul străin stăpînea 91,9%, în industria metalurgică 74%, în industria gazului și electricității 95%, în industria chimică 72%, în industria lemnului 70% ș.a.m.d. Cîrdășia burgheziei și moșierimii române cu imperialiștii germano-fasciști a aservit și mai mult țara și bogățiile ei și a împins Romînia în criminalul război antisovietic.

Cu 10 ani în urmă economia românească se caracteriza printr-o dezvoltare relativ slabă a industriei, prin starea înapoiată a agriculturii, în care dăinuiau puternice rămășițe feudale. Mizeria maselor largi de oameni ai muncii era o caracteristică esențială a acestei economii. Criza economică din 1929—1933 cu scăderea producției în industria grea și în industria ușoară a ascuțit la maximum exploatarea clasei muncitoare. Concedierile în masă, curbele de sacrificiu, sporirea masivă a șomajului erau mijloacele cu ajutorul cărora burghezia românească, împreună cu capitaliștii străini, aruncau urmările crizei pe spinarea clasei muncitoare. Criza industrială s-a împletit cu o criză agrară, care a aruncat în mizerie pături largi ale țărănimii muncitoare.

Monopolurile imperialiste rezervaseră Romîniei rolul de anexă agrară și de sursă de materii prime a țărilor capitaliste dezvoltate.

Acestor stări de lucruri li s-a pus capăt odată pentru totdeauna.

23 August este pentru poporul romîn cea mai mare sărbătoare națională, deoarece ea a însemnat cotitura spre o schimbare radicală în viața sa — de la regimul burghezo-moșieresc de asuprire și exploatare sălbatică a maselor muncitoare, de înrobire politică și economică a țării de către puterile imperialiste, la regimul democrat-popular, în care poporul eliberat și-a luat soarta în propriile mîini și a devenit singurul și adevăratul stăpîn al țării. **(Aplauze prelungite).**

Astăzi, ne amintim cu un sentiment de emoție și îndreptățită bucurie de mărețele evenimente din august 1944. Ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice eliberatoare, lovitura zdrobitoare pe care a dat-o trupelor germano-fasciste din zona Iași-Chișinău, a creat condițiile favorabile pentru punerea în aplicare a planului de acțiune elaborat de Partidul Comunist Romîn în vederea răsturnării dictaturii fasciste.

În condițiile sîngeroasei terori fasciste, partidul a unit în jurul său forțele patriotice populare, a organizat și înarmat gărzi patriotice. În primăvara anului 1944 a fost făurit Frontul Unic Muncitoresc, ceea ce a avut drept rezultat întărirea frontului patriotic antifascist. În noaptea de 23 august, executînd directivele partidului comunist, gărzile patriotice înarmate au arestat căpeteniile guvernului fascist trădător și au trecut, împreună cu unitățile armatei, la dezarmarea trupelor germano-fasciste, la apărarea fabricilor și uzinelor, la ocuparea instituțiilor publice care se aflau în mîinile fasciștilor în București și în alte localități.

La 23 august, poporul romîn, în sînul căruia clocotea ura împotriva criminalului război antisovietic, împotriva sîngeroasei dictaturi fasciste, împotriva înrobitorilor hitleriști, a sfîrtecat cătușele alianței cu Germania fascistă, pe care burghezia și moșierimea română i-o impusese. Armata română s-a alăturat cu elan Armatei Sovietice în marea luptă eliberatoare de zdrobire a fascismului. Patrusprezece divizii române, în frunte cu divizia de voluntari Tudor Vladimirescu-Debrețin, formată pe teritoriul Uniunii Sovietice, divizii încadrate în Frontul II Ucrainean, au acoperit cu glorie steagurile lor în luptele duse împotriva armatelor hitleriste.

Faptele de arme ale diviziilor române au fost în repetate rînduri citate în ordinele de zi ale Înaltului Comandament Sovietic. Mii de soldați și ofițeri romîni au fost decorați cu ordine și medalii române și sovietice.

Zeci de mii de ostași romîni și-au vărsat sîngele, alături de ostașii sovietici, pentru zdrobirea jugului fascist.

Niciodată nu se vor șterge din amintirea poporului nostru glorioasele fapte de arme ale ostașilor sovietici și romîni care și-au dat viața pentru eliberarea Romîniei, pentru dobîndirea independenței Romîniei, pentru fericirea poporului nostru muncitor. **(Aplauze puternice).**

În timp ce ostașii romîni luptau vitejește pe front, forțele reacționare din țară, cu sprijinul cercurilor imperialiste, puneau la cale un complot în vederea menținerii Romîniei sub jugul imperialist.

Dar complotul imperialist a fost zădărnicit de masele populare organizate și conduse de partid.

Perioada de după 23 august 1944 a fost o perioadă istorică clocotitoare, în cursul căreia clasa muncitoare, însuflețită de un uriaș avînt revoluționar, s-a afirmat ca forța conducătoare a poporului. Sub steagul partidului clasei muncitoare au fost atrași în luptă milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Uneltirile reacțiunii burghezo-moșierești, pentru a izola țărănimea muncitoare, de clasa muncitoare, au fost dejucate și înfrînte. Partidul a mobilizat clasa muncitoare în sprijinul țărănimii, care a trecut la expropierea pămînturilor moșierești pe cale revoluționară și împărțirea lor la țărani fără pămînt și cu pămînt puțin. Făurirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare a decis soarta bătăliei pentru putere și la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător (Aplauze)

Partidele reacționare burghezo-moșierești, la ordinul stăpînilor lor imperialiști, s-au coalizat, intensificîndu-și activitatea de sabotare a efortului militar în spatele unuia din principalele fronturi ale Armatei Sovietice, cît și de provocare a haosului economic și financiar și de agravare a situației materiale a maselor muncitoare, cu nădejdea de a slăbi în acest fel avîntul de luptă al maselor și sprijinul entuziast pe care îl acordau partidului.

Partidul a chemat masele populare să-și încordeze forțele în vederea asigurării aportului Romîniei la înfrîngerea Germaniei hitleriste, în vederea zădărnicirii sabotajului capitalist și pentru refacerea economiei distruse de război. Datorită efortului eroic al clasei muncitoare și al întregului popor muncitor, programul elaborat de partid pentru redresarea economică și lichidarea inflației a fost aplicat cu succes. Economia țării a fost scoasă din haosul în care tindeau să o tîrască dușmanii poporului. Repetatele încercări ale reacțiunii de a submina regimul democrat și de a recuceri pozițiile pierdute au fost zdrobite prin lupta maselor. Procesul de demascare, izolare și zdrobire a partidelor reacționare burghezo-moșierești a fost dus pînă la capăt, și la 30 Decembrie 1947 a fost lichidată monarhia și proclamată Republica Populară Romînă.

Victoria istorică, dobîndită de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial, a creat condițiile pentru ca poporul nostru să-și poată lua soarta în propriile mîini și să-și făurească o orînduire socială și de stat conform cu voința sa.

De aceea, astăzi cînd sărbătorim zece ani de viață liberă a patriei, poporul romîn își exprimă recunoștința cea mai profundă față de marele popor sovietic eliberator, față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și față de guvernul sovietic. **(Aplauze furtunoase).**

Tovarăși,

După răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne, partidul și guvernul nostru au trecut la înfăptuirea actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție în industrie și transport, cît și al sistemului bancar, luînd astfel ființă un puternic sector socialist în economia noastră. În acest sector, relațiile de producție noi, socialiste, se află în concordanță cu caracterul forțelor de producție. În locul legilor economiei capitaliste, care și-au pierdut puterea, în sectorul socialist au început să acționeze legi noi, specifice orînduirii socialiste, ca legea economică fundamentală a socialismului și legea dezvoltării planice, proporționale, a economiei naționale.

Începe astfel perioada construirii bazei economice a socialismului în țara noastră. În această perioadă, dezvoltarea economică are loc în condițiile coexistenței a trei sectoare economice: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist și sectorul micii producții de mărfuri.

Între sectorul socialist și cel capitalist se duce o luptă care are drept rezultat creșterea și întărirea continuă a sectorului socialist din economie pe calea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, prin atragerea micii producții de mărfuri pe făgașul socialismului. Construirea bazei economice a socialismului are loc prin lărgirea continuă a formelor socialiste în toate ramurile economiei naționale. Obiectivul politicii economice a partidului și guvernului, politică întemeiată pe cerințele legii economice fundamentale a socialismului, este ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. **(Vii aplauze).**

Dezvoltarea industriei socialiste a luat un mare avînt în anii puterii populare. Producția industrială, care în 1949 atinsese nivelul de producție antebelic, a depășit simțitor acest nivel în anii următori; astfel, în 1953, producția industrială a depășit de 2½ ori nivelul producției din 1938. În același timp a crescut continuu ponderea sectorului socialist în industrie, astfel că el reprezintă astăzi aproape 99%, sectorul capitalist în industrie fiind redus la 1%. Aceasta înseamnă că în industrie problema „cine pe cine" a fost rezolvată în mod definitiv și irevocabil în favoarea socialismului. **(Aplauze puternice).**

În primii ani de economie planificată (1949—1953) a crescut considerabil greutatea specifică a producției mijloacelor de producție. Din 1954, ritmul de creștere al producției bunurilor de consum depășește ritmul de creștere al producției mijloacelor de producție, conform hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953. Aceeași linie se va urma și în 1955.

În această perioadă, pe lîngă dezvoltarea puternică a ramurilor industriale existente, în țara noastră au fost create noi ramuri industriale: construcția de mașini electrice, construcția de mașini și unelte agricole, construcția de utilaj petrolifer și minier, construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, industria de coloranți, industria chimico-farmaceutică, ș.a. Baza tehnică a industriei noastre s-a întărit și lărgit, ea fiind în stare să producă o mare parte din mașinile, uneltele și bunurile de consum metalice necesare țării noastre. În prezent, industria noastră metalurgică este în măsură să utilizeze industria petroliferă și minieră cu cea mai mare parte din instalațiile și agregatele necesare acestora.

O deosebită însemnătate are faptul că industria noastră metalurgică este în stare să utilizeze agricultura cu o mare parte din mașinile și uneltele agricole necesare. Producem astăzi în Romînia tractoare cu șenile, batoze de cereale, cultivatoare, discuitoare, semănători, secerători-legători, care nu s-au produs niciodată în vechea Romînie burghezo-moșierească. Este în curs de însușire producția tractorului pe roți MTZ (Bielorus) și a camionului „Zis". În același timp industria noastră produce în cantitate din ce în ce mai mare piesele de schimb necesare mașinilor agricole.

Ca urmare a dezvoltării întreprinderilor existente și a creării de întreprinderi noi, atît în ramurile industriei grele cît și în ramurile industriilor ușoară și alimentară există mari rezerve de capacitate pentru o însemnată creștere a producției bunurilor de consum. Folosirea acestor rezerve constituie una din sarcinile imediate în vederea sporirii producției bunurilor de consum, în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Relațiile de producție socialiste permit an de an îmbunătățirea folosirii capacităților de producție, îmbunătățirea indicilor de utilizare a acestora.

Planul de electrificare se realizează cu succes. Construirea centralelor termo și hidroelectrice, construirea și extinderea rețelelor de transport a energiei electrice asigură nevoile crescînde de energie electrică ale industriei noastre. Este în curs electrificarea satelor, energia electrică este folosită pentru electrificarea arăturilor și pentru alte nevoi ale agriculturii. Toate acestea confirmă justețea politicii partidului nostru, care a întocmit la timp planul decenal de electrificare a țării și a urmărit în mod stăruitor îndeplinirea lui. Puterea electrică instalată și în curs de instalare permite dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale, fiind cu un pas înaintea lor.

Noile relații de producție din industrie s-au dovedit a fi motorul unei dezvoltări furtunoase a forțelor de producție. La sfîrșitul anului 1953, industria socialistă producea peste 9 milioane tone țiței pe an, aproape odată și jumătate mai mult ca în 1938, cca. 6 milioane tone cărbuni, de 2 ori mai mult ca în 1938, 720.000 tone

oțel, de 2½ ori mai mult ca în 1938, 450.000 tone fontă, aproape de 3½ ori față de 1938, peste 3.400 milioane kilowatt-ore de energie electrică, de 3 ori mai mult ca în 1938, 3.500 milioane metri-cub gaz metan, de peste 10 ori mai mult ca în 1938.

S-a dezvoltat puternic baza de materii prime a industriei. Producția minereurilor de fier a fost în anul 1953 de aproape 5 ori mai mare ca în 1938, a piritei de 3 ori, a minereurilor de mangan de 3 ori, a minereurilor cuprifere de 15 ori.

În industria chimică, aflată în plină dezvoltare, producția de acid sulfuric, sodă caustică și sodă calcinată este aproape dublă față de 1938, iar cea de negru de fum de peste 13 ori mai mare.

Industria bunurilor de consum produce de peste 2,5 ori mai multe fire de bumbac, de peste 2 ori mai multe țesături de lînă, de peste 2 ori mai multă încălțăminte de piele, de 2,5 ori mai multe articole de sticlărie.

A început fabricarea în serie a bicicletelor și a aparatelor de radio romînești. Industria alimentară produce de peste 6 ori mai multe paste făinoase, de aproape 3,5 ori mai multe uleiuri comestibile, de 1,2 ori mai mult zahăr, de aproape 4 ori mai mult săpun decît în 1938.

Planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. prevede înzestrarea industriei noastre cu unelte de producție moderne și mecanizarea procesului de muncă. În acești aproape patru ani au fost create puternice întreprinderi noi în toate ramurile de producție, iar întreprinderile vechi au fost înzestrate cu utilaje perfecționate.

Ajutorul tehnic al Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările de democrație populară au permis dotarea industriei noastre cu mașini de înaltă tehnicitate. Aceasta a permis creșterea productivității muncii, astfel încît în anul 1953 productivitatea muncii în industrie a crescut cu 38% față de anul 1950.

Întărirea continuă a clasei muncitoare, ridicarea nivelului său de cultură generală și cunoștințe tehnice au o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea social-politică a țării noastre, pentru construirea socialismului.

Din toate succesele obținute în această perioadă unul din cele mai de seamă este faptul că am reușit să formăm mii de noi conducători ai industriei, zeci de mii de cadre tinere, de muncitori calificați și de tehnicieni care, alături de muncitorii și tehnicienii vechi, și-au însușit tehnica nouă și au făcut să progreseze industria noastră socialistă.

În agricultura noastră există astăzi trei sectoare: socialist, al micii producții de mărfuri și capitalist. Sectorul socialist în agricultură este în continuă creștere, cuprinzînd peste 20% din suprafața arabilă a țării. În acești ani s-au creat, pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, 2048 gospodării agricole colective cu o suprafață totală de 850.000 ha. și 2384 întovărășiri pe o suprafață de peste 270.000 ha. Gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile obțin recolte superioare gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori.

Față de acum zece ani, cînd aproape 7% din numărul proprietarilor agricoli — moșieri și chiaburi — stăpîneau aproape 35% din totalul suprafeței agricole a țării, astăzi pămîntul se află în stăpînirea celor ce-l muncesc. În urma reformei agrare și a celorlalte schimbări ce au avut loc în agricultură, principala cantitate de producție marfă nu mai este produsă de moșieri și chiaburi, ci de țăranii muncitori. Aceasta constituie o importantă victorie obținută de țărănimea muncitoare cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, victorie care stă la baza îmbunătățirii simțitoare a traiului țărănimii muncitoare.

Principalul factor care a contribuit la obținerea acestor rezultate îl constituie înzestrarea agriculturii cu un număr crescînd de tractoare și mașini agricole, în vederea creării unei puternice baze tehnico-materiale, necesare creșterii producției agricole și transformării socialiste a satului.

Numărul tractoarelor și mașinilor agricole a fost sporit considerabil: față de circa 4.900 tractoare convenționale în 1950 avem în prezent peste 25.000 tractoare convenționale. Numai în anii 1949-1954 agricultura a fost dotată cu peste 13.000 pluguri de tractor, cu peste 5.000 semănători cu tracțiune mecanică, cu 6.000 cultivatoare, cu 3.000 secerători-legători. Combinele, care în trecut nu se foloseau în agricultura noastră, sînt astăzi în număr de peste 1.000.

Numărul stațiunilor de mașini și tractoare a crescut la 220, fiind astăzi în măsură să mecanizeze o bună parte din muncile agricole de bază în sectorul socialist și să dea un sprijin din ce în ce mai puternic țărănimii muncitoare cu gospodării individuale.

La obținerea unei producții crescînde la hectar a contribuit extinderea aplicării agrotehnicii, a folosirii îngrășămintelor naturale și minerale, a semințelor de soi.

În structura culturilor agricole au avut loc însemnate schimbări calitative. S-a dezvoltat producția de plante textile și de plante uleioase. Bumbacul se cultivă astăzi în mai multe regiuni ale țării, constituind tot mai mult o bază proprie trainică de materie primă pentru industria noastră textilă.

Cu zece ani în urmă șeptelul se afla considerabil redus. În ultimii ani efectivele de animale au crescut, făcîndu-se eforturi pentru sporirea numărului lor, ca să poată fi îmbunătățită aprovizionarea populației cu carne și alte produse animale.

Rolul cadrelor calificate, de ingineri, agronomi, tehnicieni agricoli, tractoriști, zootehnicieni, este hotărîtor pentru dezvoltarea agriculturii și a creșterii animalelor. Numărul cadrelor de specialiști pentru agricultură a crescut considerabil. Față de 1938, cînd exista un inginer agronom la 12 500 ha., astăzi revine un inginer agronom la 2.000 hectare.

Partidul și guvernul îndreaptă principalele eforturi spre lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și sporirea producției bunurilor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Succesele dobîndite în domeniul industriei grele — care va fi dezvoltată mai departe în mod rațional, neforțat — au creat o temelie trainică pentru ca, într-un timp relativ scurt, să se realizeze, în interesul maselor muncitoare, o creștere rapidă a producției agricole și a producției obiectelor de consum.

Proiectul pentru directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede măsuri pentru identificarea și valorificarea tuturor rezervelor de pămînt, astfel ca în 1956 suprafața arabilă a țării să crească pînă la 10 milioane hectare.

Aceasta ne va da posibilitatea să extindem suprafețele culturilor principale, cum sînt grîul și în special porumbul, precum și a plantelor tehnice și alimentare, de asemenea să mărim în mod corespunzător suprafețele pășunilor și fînețelor naturale și artificiale la nivelul nevoilor de furajare a animalelor.

Pentru dezvoltarea agriculturii socialiste sînt necesare importante investiții. Pînă în anul 1953 investițiile acordate agriculturii au fost insuficiente, ceea ce explică într-o măsură rămînerea în urmă a acestei ramuri a economiei. Începînd din anul trecut volumul investițiilor în agricultură a crescut simțitor, iar pentru anul acesta se prevede realizarea unui volum de investiții și construcții cu peste 70% mai mare decît în 1953. Creșterea din an în an a investițiilor din agricultură trebuie să servească creșterii productivității în agricultură, obținerii unor recolte bogate, sporirii șeptelului și măririi producției animale.

Proiectul de Directive prevede creșterea în apropiații 2—3 ani a producțiilor globale la culturile de bază:

La cereale pînă la 10.500.000 tone față de 4.530.000 tone, obținute în medie pe an în perioada 1949/1953 și față de 8.880.000 tone planificate pe 1954;

La plantele leguminoase pînă la 206.000 tone față de 97.000 tone în perioada 1949/1953 și 172.000 tone planificate pe 1954;

La plante tehnice pînă la 3.020.000 tone față de 1.700.000 tone în perioada 1949/1953 și față de 2.640.000 tone planificate pe 1954;

La cartofi și legume pînă la 5.640.000 tone față de 3.190.000 tone medie pe anii 1949/1953 și 4.949.000 tone planificate pe 1954;

Furajele cultivate pînă la 6.340.000 tone față de 2.100.000 tone medie în perioada 1949/1953 și față de 4.870.000 tone planificate pe 1954.

Suprafața viilor va ajunge la: 257.500 hectare față de 227.000 cît avem astăzi; iar în plantațiile de pomi se prevăd 96.000.000 pomi fructiferi, față de 53.000.000 cît avem astăzi.

Măsurile prevăzute pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor vor asigura: crearea bazei furajere corespunzătoare, aplicarea metodelor superioare de creștere, asistență și îndrumare zootehnică permanentă și calificată și participarea efectivă a stațiunilor de mașini și tractoare pentru mecanizarea muncilor grele din zootehnie, care vor duce la sporirea numerică a șeptelului și mărirea producției de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

Înzestrarea stațiunilor de mașini și tractoare și încadrarea lor cu cadre bine calificate vor mări capacitatea tehnică și organizatorică a S.M.T.-urilor, pentru o cît mai largă mecanizare a proceselor de producție din gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și pentru cuprinderea unui volum cît mai mare din lucrările agricole de bază ale sectorului particular.

Pentru îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat se prevăd măsuri pentru justa folosire a terenului și pentru mărirea producției vegetale și animale.

Suprafața arabilă la G.A.S. va crește în 1956 la 700.000 ha. față de 660.000 hectare cît este astăzi.

Datorită mecanizării proceselor de producție, pe lîngă faptul că va crește producția cantitativ și calitativ, se va diminua în mod simțitor necesarul de forțe de muncă, care astăzi constituie una din greutățile cele mai mari ale sectorului agricol de stat.

Directivele cuprind recomandări pentru consolidarea economică, organizatorică și politică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole.

De asemenea se prevede mărirea investițiilor la cca. 3 miliarde lei în anul 1955 și cca. 4 miliarde lei în anul 1956 pentru dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor.

La baza întregului program de măsuri privitor la dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor a stat principiul cointeresării materiale a producătorilor în scopul măririi producției agricole, pentru ca după predarea cotelor obligatorii către stat și livrarea cantităților contractate producătorii să poată pune în vînzare în piețe, tîrguri și oboare surplusul de produse peste nevoile lor gospodărești.

Tovarăși,

Încă în 1947 au apărut în țara noastră primele forme ale comerțului socialist, care a obținut succese importante. După 1948, comerțul de stat și cooperatist a luat o mare amploare. Volumul circulației mărfurilor, prin rețeaua socialistă a depășit în 1951 — 15 miliarde lei, în 1953 — 19 miliarde lei, iar în 1954 se prevede realizarea a cca. 22 miliarde lei.

Odată cu dezvoltarea comerțului socialist s-a intensificat schimbul dintre oraș și sat, mai ales pe calea cooperației de consum. În 1953 volumul mărfurilor desfăcute de cooperația de consum a depășit 7 miliarde lei. O însemnătate deosebită a luat comerțul de întîmpinare, prin care se schimbă mărfuri agricole alimentare cu produse industriale, la prețuri convenabile. Ca urmare a măsurilor de cointeresare a țărănimii la mărirea producției agricole și ajutorului dat de stat, apar pe piața țărănească cantități mai mari de mărfuri agroalimentare, iar în ultimul timp se înregistrează tendința de scădere a prețurilor pe această piață.

În cadrul cantității totale de mărfuri desfăcute prin rețeaua comerțului socialist a crescut greutatea specifică a mărfurilor alimentare, ceea ce influențează în sens favorabil și prețurile produselor alimentare pe piața țărănească.

În scopul măririi producției agricole se prevede pentru anul 1954 și următorii ani o sporire însemnată a vînzărilor de unelte agricole manuale și a mașinilor agricole cu tracțiune animală către țărani, prin rețeaua comerțului socialist.

O însemnătate deosebită în dezvoltarea economiei noastre a avut-o introducerea monopolului de stat al comerțului exterior. Volumul schimburilor externe a crescut considerabil în cursul ultimilor ani, îndeosebi cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Au fost încheiate acorduri comerciale și convenții de schimb cu peste 40 de țări capitaliste. R.P.R. este dispusă să dezvolte schimburile externe cu oricare țară în condițiile egalității depline și avantajelor reciproce.

După actul naționalizării din 1948 venitul nostru național a crescut an de an, fiind în 1953 de peste 2 ori mai mare decît în 1948.

Partea venitului național provenită din sectorul socialist a crescut și mai mult. În felul acesta, participarea sectorului socialist în crearea venitului național a ajuns în 1953 la aproape trei sferturi din totalul venitului național.

S-a schimbat fundamental distribuirea venitului național. Astăzi partea covîrșitoare a venitului național se repartizează în interesul celor ce muncesc, atît direct sub forma veniturilor personale, cît și indirect pe calea finanțării dezvoltării economiei naționale și a cheltuielilor social-culturale.

Datorită creșterii continue a venitului național și a lichidării consumului parazitar al fabricanților și moșierilor, s-au putut aloca an de an fonduri din ce în ce mai mari pentru lucrări capitale. Volumul lucrărilor capitale economice și social-culturale a fost în 1953 de trei ori mai mare decît în 1949. Fondurile investite în acești ani în industrie au început să dea roade prin creșterea producției industriale, datorită lărgirii și reconstruirii întreprinderilor vechi, cît și intrării în funcțiune a numeroase noi întreprinderi moderne, dintre care numai în industria republicană peste 80.

Trebuie menționat totodată că, așa cum a constatat plenara din august 1953, ritmul de investiții a fost forțat. Plenara a stabilit o reducere a părții din venitul național destinată investițiilor și o mai rațională împărțire a investițiilor pe ramurile economiei naționale, îndreptînd mijloace importante pentru dezvoltarea agriculturii.

Prin stabilirea amplasamentelor noilor întreprinderi industriale a fost îmbunătățită vechea repartizare teritorială, moștenită de la regimul burghezo-moșieresc, apropiind industria de sursele de materii prime și de centrele de consum și dînd un suflu de viață nouă regiunilor rămase economicește în urmă.

Astfel, în Moldova se dezvoltă un mare bazin petrolifer, se construiește puternica hidrocentrală de la Bicaz. Au fost construite și puse în funcțiune întreprinderi noi: termocentrala de la Comănești, uzinele textile „Moldova", o fabrică de ciment cu o capacitate de producție egală cu întreaga producție de ciment a țării noastre din anul 1938, o fabrică modernă de rulmenți și altele. În cursul anului viitor, țara va fi aprovizionată cu penicilină fabricată în noua întreprindere care se construiește în regiunea Iași.

În toate domeniile construcției economice, noi am primit din partea Uniunii Sovietice un neprețuit ajutor în utilaje, materii prime, semifabricate, în specialiști de înaltă calificare. Frățescul ajutor acordat de U.R.S.S poporului nostru în opera de construire a socialismului este o pildă înaltă de internaționalism, un exemplu al relațiilor de tip nou statornicite între țările lagărului socialist. **(Aplauze furtunoase).**

Tovarăși,

Întreaga producție socialistă din țara noastră este subordonată scopului principal al regimului democrat-popular: crearea bunăstării a poporului.

În cei zece ani de la eliberare a avut loc o îmbunătățire simțitoare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Clasa muncitoare a încetat să mai fie o clasă exploatată, devenind clasa conducătoare în stat, stăpînă pe mijloacele de producție din industrie, pe bănci, transporturi etc.

A fost lichidat șomajul și crizele economice, a dispărut teama de ziua de mîine. Numărul muncitorilor aflați în producție crește an de an. El este astăzi de aproape 2 ori mai mare decît în 1949 — anul primului nostru plan de stat.

Avîntul întrecerii socialiste, creșterea mișcării inovatorilor, desfășurarea largă a inițiativei creatoare în producție exprimă noua atitudine față de muncă a clasei muncitoare eliberate de exploatare.

În prima jumătate a acestui an, venitul mediu al muncitorilor a crescut cu 15% comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Statul cheltuiește în fiecare an sume importante pentru asigurări sociale, pentru sănătatea și învățămîntul muncitorilor și funcționarilor. Astfel, asistența medicală pentru muncitori și funcționari este gratuită, sute de mii de oameni ai muncii se odihnesc anual în casele de odihnă în localități climaterice, oamenii muncii au asigurate pensii plătite de stat la bătrînețe sau în caz de pierdere a capacității de muncă. Statul asigură spitalizare gratuită femeii muncitoare în caz de naștere, concediu cu plată înainte și după naștere; acordă ajutoare mamelor cu mulți copii și mamelor singure, asigură învățămîntul gratuit în școala elementară pentru copiii oamenilor muncii, acordă burse tineretului studios.

Numai în anul 1953, cheltuielile social-culturale au reprezentat peste 5 miliarde lei, de circa 8 ori mai mult decît în anul 1948. În centrele industriale s-au construit și se construiesc cartiere și blocuri muncitorești. Asemenea măsuri social-culturale sînt de neconceput în condițiile capitalismului.

S-au schimbat nu numai condițiile de viață, ci și condițiile de muncă ale muncitorilor și funcționarilor. Condițiile de muncă din întreprinderi exprimă grija regimului pentru sănătatea și securitatea muncitorilor. Statul a cheltuit sume însemnate pentru prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor, pentru ușurarea muncilor grele.

Succese de seamă au fost obținute în ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. A rămas de domeniul trecutului viața grea, amară, din satul în care domnea moșierul cu jandarmii și vechilii săi. Față de proasta alimentație, care dădea naștere unor fenomene de degradare biologică în masa țărănimii, astăzi consumul populației rurale s-a îmbunătățit; a crescut consumul de produse vegetale pe cap de locuitor în anul 1953 față de anul 1938, cu circa 50% la grîu, secară și porumb, și cu circa 150% la cartofi. La colectiviști, creșterea este și mai însemnată. În sate s-au construit numeroase școli, spitale, dispensare, case de naștere, puncte sanitare.

Sporirea simțitoare a consumului populației de la orașe și sate dublarea numărului muncitorilor din orașe și centre industriale, precum și creșterea continuă a nevoilor și cerințelor oamenilor muncii care s-au ridicat în anii puterii populare la o viață demnă, omenească, pun în fața partidului și a statului democrat-popular probleme deosebit de complexe.

(Continuare în pag. 4-a)

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Rominiei

Cuvîntarea tovarășului N. M. Șvernik

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi ca, în numele Guvernului Sovietic și al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele întregului popor sovietic, să vă salut și să vă felicit, și prin Dvs. să felicit întreg poporul romîn, cu prilejul celei de-a zecea aniversări a eliberării Rominiei de sub jugul cotropitorilor germani fasciști și al dictaturii fasciste trădătoare a lui Antonescu. **(Aplauze furtunoase și ovații).**

Acum 10 ani, în urma zdrobirii trupelor germane fasciste de către eroica Armată Sovietică, în august 1944, în țara voastră au fost create condițiuni favorabile pentru lichidarea regimului fascist.

Sub conducerea hotărîtă și curajoasă a Partidului Comunist Romîn, detașamentele înarmate de muncitori romîni au arestat la 23 August 1944 căpeteniile guvernului fascist al lui Antonescu, au dezarmat trupele fasciste germane aflate în București și au scos Romînia din criminala coaliție hitleristă. Poporul romîn iubitor de libertate, însuflețit de partidul comunist, a pornit cu arma în mînă la luptă împotriva Germaniei fasciste.

Moșierii și burghezii din Romînia n-au vrut să cedeze oamenilor muncii puterea. Folosind monarhia, care s-a menținut în țară, și sprijinindu-se pe ajutorul cercurilor guvernante din Anglia și S.U.A., ei au încercat să păstreze puterea politică în mîinile lor. Dar toate aceste încercări au suferit un eșec total. În acea perioadă, în Romînia se crease o situație, în care forțele claselor dominante fuseseră deja zdruncinate și nu mai puteau să-și mențină în aceeași formă dominația iar poporul nu mai voia să trăiască ca în trecut.

In aceste condiții, Partidul Comunist a reușit să mobilizeze eroica clasă muncitoare și țărănimea muncitoare din Romînia la acțiuni revoluționare de masă, în urma cărora guvernul generalului reacționar Rădescu a fost răsturnat iar la 6 martie 1945, pentru prima oară în istoria Romîniei, a fost instaurat un guvern popular, în care rolul conducător îl deținea clasa muncitoare.

In opera de organizare și înfăptuire a acestei răsturnări istorice, care a exercitat o influență hotărîtoare asupra dezvoltării ulterioare a Romîniei, un merit uriaș au partidul comunist și tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — luptător încercat pentru interesele oamenilor muncii din Romînia. **(Vii aplauze).**

Crearea statului democrat-popular romîn a însemnat nu numai o încununare victorioasă a luptei îndelungate pe care a dus-o poporul romîn pentru eliberarea sa națională și socială; ea a demonstrat totodată că din sistemul capitalist s-a desprins încă un stat european important și este dovada unei victorii strălucite a mișcării muncitorești internaționale. Această victorie istorică a poporului romîn a fost salutată cu multă bucurie de toți prietenii săi adevărați și, în primul rînd, de popoarele Uniunii Sovietice.

Stăpînirea seculară a moșierilor și capitaliștilor și urmările grele ale războiului și ale ocupației fasciste germane au adus Romînia în pragul catastrofei. Cotropitorii hitleriști și agentura lor din Romînia, care timp de mai mulți ani au jefuit și scăldat în sînge orașele și satele din Romînia, au lăsat în urma lor distrugeri uriașe. Multe orașe și sate au fost transformate în ruini. La aceasta mai trebuie adăugată lupta furibundă a reacțiunii externe și interne, care urmărea distrugerea tînărului stat democrat-popular și restaurarea capitalismului în Romînia.

Dar, în ciuda imenselor dificultăți economice și a încercărilor disperate ale burgheziei romîne de a răsturna puterea populară, oamenii muncii din Romînia au respins cu succes și au zădărnicit toate uneltirile reacțiunii, sprijinite de statele imperialiste agresive. Eroismul poporului și, în primul rînd, al clasei muncitoare din Romînia, al țărănimii muncitoare, al intelectualității progresiste, și nezdruncinata încredere în Partidul Comunist Romîn au asigurat biruirea tuturor acestor greutăți și au făcut cu putință construirea bazelor socialismului în Romînia.

Exemplul victoriei poporului romîn a confirmat încă odată în mod strălucit cuvintele marelui Lenin că niciodată nu va putea fi învins un popor în care muncitorii și țăranii în majoritatea lor au aflat, au simțit și au văzut că ei apără puterea lor — puterea oamenilor muncii, că apără cauza a cărei izbîndă le asigură lor și copiilor lor posibilitatea de a se folosi de toate binefacerile culturii, de tot ceea ce a creat munca omenească.

După instaurarea regimului de democrație populară, poporul romîn și-a îndreptat toate eforturile spre refacerea și dezvoltarea industriei, spre transformarea socialistă a agriculturii. În prezent, în ziua marii sărbători naționale a poporului romîn, putem constata cu mare bucurie că poporul muncitor din Romînia face cu succes față acestor sarcini istorice.

Au dispărut pentru totdeauna jugul, exploatarea oamenilor muncii, timpurile cînd soarta muncitorilor și țăranilor era hotărîtă fără participarea poporului însuși, cînd dezvoltarea politică și economică a Romîniei se hotăra la Paris, Londra, Berlin și Washington, cînd Romînia era o semicolonie și o anexă agrară de materii prime a statelor imperialiste.

Pentru a justifica jaful nerușinat și violențele, economiștii burghezi au născocit o „teorie" originală care nega posibilitatea industrializării Romîniei, osîndite, chipurile, să rămînă pentru totdeauna o „țară eminamente agricolă". Această așa-numită „teorie" a fost în întregime infirmată de întreaga dezvoltare a statului democrat-popular romîn. Astăzi soarta poporului romîn este hotărîtă chiar de popor, în interesele minunatei sale țări și, cum dovedește experiența ultimului deceniu, se hotărăște bine. **(Aplauze puternice).**

In cei zece ani care s-au scurs de la eliberare, poporul romîn a obținut succese cu adevărat remarcabile. Eforturile partidului comunist și ale poporului romîn au fost încununate cu mari succese în domeniul întăririi statului democrat-popular, al refacerii și dezvoltării economiei naționale și al ridicării nivelului material și cultural al oamenilor muncii din Romînia.

In acești ani, în țară s-au înfăptuit transformări sociale fundamentale: reforma agrară și împroprietărirea țăranilor, naționalizarea principalelor mijloace de producție industrială, a transportului, a societăților de asigurare și a băncilor. In urma acestor transformări, toate principalele poziții de comandă politice și economice au trecut în mîinile oamenilor muncii și s-a creat baza economică a statului popular, s-a creat posibilitatea de a realiza dezvoltarea economică a țării pe bază de plan, pe drumul construcției socialiste.

In prezent, oamenii muncii din Romînia înfăptuiesc cu succes primul plan cincinal de

dezvoltare a economiei naționale. Pentru a ne face o idee despre ritmul nemaiîntîlnit de dezvoltare a industriei romînești, ajunge să cităm un singur exemplu. Dacă în Romînia burghezo-moșierească producția industrială a crescut în decurs de zece ani, între 1928 și 1938, cu mai puțin de 50%, în Romînia democrat-populară volumul producției industriale a crescut, în decurs de numai cinci ani, între 1948—1953, de mai bine de trei ori și jumătate. Trebuie în mod deosebit relevat faptul că în anii îndeplinirii planului cincinal, în Romînia au fost create o serie întreagă de ramuri industriale inexistente înainte în țară, printre care producția de utilaj petrolifer și minier, producția de utilaj electrotehnic, o industrie de tractoare și alte ramuri.

Plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn din august anul trecut a arătat că rezultatele obținute în domeniul industrializării țării permit ca, în următorii doi—trei ani, să fie realizată importanta sarcină a dezvoltării rapide a producției agricole și a îmbunătățirii simțitoare a nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Partidul Muncitoresc Romîn îmbină în mod just problema creșterii bunei stări a oamenilor muncii, cu dezvoltarea agriculturii, căci cu cît mai ridicat va fi nivelul producției agricole, cu atît populația va căpăta mai multă pîine, carne, lapte, grăsimi și alte produse.

In domeniul agriculturii țării s-au obținut succese în decursul ultimilor zece ani. Dar, după cum a subliniat just plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, producția agricolă rămîne în urma ritmului de dezvoltare a industriei și, deocamdată, nu satisface încă pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și ale industriei. Plenara a trasat un vast program de dezvoltare a agriculturii și de sporire a producției mărfurilor de consum popular. Noi, oamenii sovietici, urăm din tot sufletul poporului romîn succese mari în această cauză a întregului popor și ne exprimăm deplina convingere că oamenii muncii din țara voastră, sub conducerea partidului și a Comitetului său Central, vor face față și acestei sarcini. **(Aplauze prelungite).**

Romînia democrat-populară a obținut succese remarcabile și în domeniul științei, literaturii și artei.

Poporul romîn pe bună dreptate se mîndrește cu asemenea scriitori din secolul XIX, ca Mihail Eminescu și Ion Luca Caragiale. In anii puterii populare, talentele populare au cunoscut o înflorire deplină.

Poporul sovietic manifestă mult interes pentru realizările oamenilor de artă și de știință din Romînia și le urează succese și mai mari în activitatea lor, spre binele oamenilor muncii.

Forța conducătoare și îndrumătoare a oamenilor muncii din Romînia în lupta pentru construirea socialismului este Partidul Muncitoresc Romîn — organizatorul și inspiratorul împotriva reacțiunii dinafară și dinăuntru, sînt condiționate, în primul rînd, de existența statului democrat-popular — puternic instrument al oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în Romînia. Tăria și forța statului democrat-popular sînt asigurate de unitatea de nezdruncinat dintre partid și popor, de existența în țară a alianței de luptă dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza vitală a regimului de democrație populară.

La întărirea Republicii Populare Romîne contribuie politica externă a guvernului romîn, politică de pace, prietenie și colaborare frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din lagărul democratic. Numai ca urmare a instaurării puterii populare, Romînia, pentru prima oară în istoria ei, a devenit un stat cu adevărat independent și suveran, iar poporul romîn a devenit adevăratul stăpîn al țării sale, al bogățiilor ei, constructorul unei vieți noi, socialiste. Relațiile de colaborare frățească și de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, reprezintă chezășia independenței naționale și suveranității statului romîn, chezășia tuturor succeselor oamenilor muncii din țara voastră în opera de construire a unei vieți noi și fericite. **(Aplauze, aclamații puternice).**

Tovarăși!

Prietenia dintre oamenii muncii din țările noastre există de multe veacuri. Poporul romîn a luptat în repetate rînduri, alături de poporul rus, pentru eliberarea sa națională.

Toate încercările guvernelor burgheze reacționare și ale cercurilor guvernante ale Romîniei boierești de a determina în rîndurile poporului romîn sentimente de animozitate față de popoarele Uniunii Sovietice, n-au avut nici un succes. Niciodată între oamenii muncii din țările noastre n-au existat nici un fel de contradicții, ba, dimpotrivă, întotdeauna au existat relații bune și de prietenie.

Această prietenie, care are rădăcini istorice adînci, s-a manifestat cu o nouă tărie în lupta comună împotriva cotropitorilor fasciști cînd, ca urmare a eliberării Romîniei și a răsturnării dictaturii fasciste, poporul romîn a luptat cu arma în mînă, umăr la umăr cu Armata Sovietică, împotriva trupelor fasciste germane. Prima divizie de voluntari romîni, formată pe teritoriul sovietic și care a luptat pentru a-și elibera patria de fascism, a purtat numele marelui patriot romîn, conducătorul răscoalei populare din Țara Românească — Tudor Vladimirescu.

Guvernul Sovietic a dat o înaltă prețuire operațiunilor militare ale acestei divizii. Pentru meritele militare și eroismul manifestat în luptele împotriva trupelor fasciste germane, divizia Tudor Vladimirescu a fost decorată cu ordinul sovietic „Drapelul Roșu".

In condițiile regimului democrat-popular, prietenia seculară dintre popoarele Romîniei și U.R.S.S. s-a ridicat pe o treaptă nouă, a căpătat un nou conținut. La baza acestei prietenii se află principiul egalității depline și respectării reciproce a suveranității de stat. Această prietenie este luminată de steagul internaționalismului proletar și, atîta timp cît îi sîntem credincioși, nici un fel de uneltiri mîrșave ale dușmanilor nu vor fi în stare să slăbească prietenia noastră. **(Aplauze furtunoase, aclamații).**

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat în februarie 1948 între Romînia și Uniunea Sovietică, este o vie manifestare a prieteniei și frăției dintre popoarele noastre. Pe zi ce trece cresc și se întăresc legăturile politice, economice și culturale ale Romîniei cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară **(Vii aplauze).**

O deosebită importanță pentru dezvoltarea economiei naționale a țărilor noastre au acordurile economice încheiate între ele, acorduri care țin seama de interesele ambelor țări. Uniunea Sovietică nu se limitează la a livra Romîniei, ca și celorlalte țări de democrație populară, cel mai perfecționat utilaj tehnic. Ea manifestă o grijă frățească pentru a ajuta aceste țări să-și însușească această tehnică. **(Vii aplauze).**

Prietenia și relațiile frățești dintre țările noastre se inspiră din mărețele țeluri ale apărării păcii și securității internaționale.

Promovînd o politică externă de pace, noi pornim de la posibilitatea unei coexistențe pașnice îndelungate a celor două sisteme — socialismul și capitalismul. Această politică externă corespunde în întregime intereselor, năzuințelor și aspirațiilor oamenilor muncii spre pace și prietenie cu celelalte popoare.

Zadarnice sînt afirmațiile inspiratorilor politicii de scindare a Europei și al creării de blocuri militare că, din cauza deosebirilor de orînduire socială, nu este cu putință o colaborare pașnică între state. Asemenea afirmații au ca scop să mențină și să agraveze încordarea în relațiile internaționale. Noi însă sîntem pentru menținerea și consolidarea păcii în lumea întreagă.

In ultimul timp, datorită acțiunilor perseverente și hotărîte ale statelor iubitoare de pace s-au făcut pași serioși pe calea slăbirii încordării în relațiile internaționale. Am în vedere în primul rînd victoria obținută de forțele păcii la conferința de la Geneva. Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratativelor între state poate, în anumite condiții, să ducă la rezultate care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor și statelor iubitoare de pace. In ciuda diferitelor manevre ale partizanilor de dincolo de Atlantic ai faimosului „război rece" și ai politicii „de pe poziții de forță", conferința de la Geneva a rezolvat cu succes sarcina restabilirii păcii în Indochina. La această conferință s-a văzut cu maximă claritate falimentul încercărilor diplomației americane de a împiedica marele popor chinez să ocupe locul ce-i revine de drept printre marile puteri. Conferința de la Geneva constituie de asemenea o dovadă a întăririi prestigiului țărilor din lagărul păcii și democrației, care luptă consecvent pentru cauza păcii și a colaborării internaționale pe baza respectării reciproce a independenței și suveranității popoarelor mari și mici.

Ar fi însă greșit să se creadă că toate greutățile care stau în calea reglementării problemelor internaționale litigioase au fost biruite, că cercurile agresive ale unor state se vor împăca cu eșecul planurilor lor criminale de dezlănțuire a unui nou război mondial. Lucrurile stau tocmai dimpotrivă. Propagandiștii războinici ai politicii „de pe poziții de forță", care au suferit o înfrîngere la Geneva, depun acum toate eforturile pentru a micșora însemnătatea hotărîrilor adoptate la Geneva. Ei caută în fel și chip să înghebeze blocuri militare agresive în Europa și în Asia de sud-est, după modelul faimoasei uniuni nord-atlantice.

In aceste condiții, datoria noastră sfîntă este să întărim prin toate mijloacele lagărul nostru socialist al păcii, care se opune forțelor agresive ce caută să dezlănțuie un nou război mondial. O măreață cucerire a popoarelor iubitoare de libertate este crearea și consolidarea acestui mare lagăr al democrației și socialismului, puternic bastion al păcii și securității popoarelor. Nu încape îndoială că, dacă imperialiștii americani vor încerca să-și realizeze planurile nebunești de dezlănțuire a unui nou război mondial, țările lagărului socialist vor ști să-și apere interesele și să dezmeticească pe aventurierii deșănțați. **(Aplauze, aclamații puternice).**

Tovarăși!

In cei zece ani care au trecut, oamenii muncii din țara voastră au obținut succese minunate în opera de transformare a Romîniei dintr-o țară înapoiată și semicolonială într-o țară industrială înaintată și cu o agricultură mecanizată. In fața poporului romîn s-au deschis minunatele perspective ale construcției socialiste. Nu încape îndoială că harnicul popor romîn, sub conducerea partidului său, va rezolva cu succes sarcinile istorice care stau în fața lui. **(Vii aplauze).**

Astăzi, în ziua sărbătorii voastre naționale, în numele întregului popor sovietic urez fierbinte poporului romîn noi succese în marea sa luptă pentru construirea societății noi, socialiste, în lupta pentru cauza păcii și securității popoarelor. **(Aplauze puternice).**

Trăiască Republica Populară Romînă, liberă și independentă! **(Aplauze puternice).**

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn — organizatorul și inspiratorul tuturor victoriilor poporului romîn! **(Aplauze puternice).**

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre popoarele romîn și sovietic! **(Aplauze puternice și aclamații prelungite).**

Parada și demonstrația de 23 August

(Urmare din pag. 1-a)

Primăvara patriei noastre

Sunetul argintiu al trompetelor și răpăitul tobelor vestesc intrarea coloanei de pionieri în piața „I. V. Stalin".

Cu fețele senine și pline de voioșie pe care se citește copilăria fericită sute de pionieri trec în rînduri compacte prin fața tribunelor. Mulți dintre ei au aceeași vîrstă cu Romînia nouă: 10 ani.

Din rîndurile pionierilor se desprinde un grup cu brațele încărcate de flori, pe care, cu obrajii îmbujorați de bucurie, le oferă membrilor delegației sovietice și conducătorilor partidului și guvernului.

Cu bucuria gloriosaei zile întipărită pe fețele lor tinere, defilează acum, plini de încredere în viitorul lor fericit, într-o perfectă aliniere, peste 2.800 de tineri elevi ai Școlilor Rezervelor de Muncă.

Și ca o complectare firească la manifestarea schimbului de mîine al constructorilor socialismului, un mare grup de elevi — format din băieți și fete brat la brat — duce o placardă pe care scrie un singur cuvînt: „Pace".

Rînduri, rînduri, păsesc în piață sute și sute de elevi. Sînt printre ei elevii școlilor de metal, distinse cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M. și S.F.U. 4 construcții, care au terminat înainte de data fixată construirea unui sector al centrului cinematografic Buftea.

Coloanele de elevi ai Școlilor Rezervelor de Muncă defilează minute în șir, aplaudate călduros de oamenii muncii aflați în tribune.

Pentru cîteva clipe, în Piața Stalin s-a așternut liniște. Deodată un zgomot de motor atrage privirile spectatorilor. Un car de luptă pe care se află infanteriști și tancheți în uniforme sovietice pătrunde în plină viteză în piață. In întîmpinarea lui aleargă din toate părțile femei, bărbați, pionieri, purtînd în mîini flori și crenguțe verzi. In calea tancului se așterne un adevărat covor de flori. Cîțiva copii au urcat sus pe tanc. Ei sînt luați cu dragoste în brațe de militari. Această scenă emoționantă, care simbolizează intrarea Armatelor Sovietice eliberatoare în August 1944 în București, stîrnește în tribune o furtună de aplauze și urale puternice care nu contenesc mult timp.

Demonstrația oamenilor muncii

Ca un larg fluviu viu se revarsă în Piața Stalin coloanele oamenilor muncii. Coloanele de oameni ai muncii din raioanele 23 August, Tudor Vladimirescu, Stalin și Grivița Roșie, se reunesc și defilează împreună. In frunte, ei poartă un uriaș panou, pe care flori naturale înconjoară data istorică în viața poporului nostru: 23 August. Bucuria marii sărbători se citește pe fețele tuturor demonstranților.

Printre primii trec constructorii de mașini de la Uzinele „23 August", puternică unitate a industriei noastre socialiste. An de an, după 23 August 1944, și mai cu seamă după ce uzinele au trecut în stăpînirea poporului, ei au dat noi mașini pentru înzestrarea diferitelor ramuri ale economiei naționale, printre care tractoarele de 120 CP, linii tehnologice de ciment, macarale turn, cazane Suhov, motoare electrice și altele.

Alături de muncitorii Uzinelor „23 August" intră în Piața Stalin coloanele muncitorilor ceferiști de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie". Fiecare își amintește cu emoție de luptele eroice ale ceferiștilor, acest detașament de frunte al clasei muncitoare, de jertfele aduse de ei în 1933. Cei care demonstrează sînt vrednicii continuatori ai celor care au murit, ai celor care au zăcut ani grei în temnițele burgheziei și moșierimii.

Din tribune pornește un ropot de aplauze. In Piața Stalin își fac apariția produse ale industriei metalurgice și industriei constructoare de mașini.

Prin fața tribunelor trec autocamioane încărcate cu diferite utilaje agricole. Toate acestea dovedesc în mod viu contribuția clasei noastre muncitoare la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelia regimului democrat-popular și izvorul tăriei și invincibilității lui.

Plini de entuziasm trec prin fața tribunelor, în halate albe și cu bonete pe cap, oamenii muncii din instituțiile medico-sanitare.

Trec reprezentanții culturii noastre noi

Mulți dintre tinerii prezenți în rîndurile demonstranților sînt elevi și studenți. După 23 August 1944, și mai cu seamă după reforma învățămîntului, porțile școlilor de toate gradele s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii de la orașe și sate. Cursurile celor 22.418 unități școlare sînt urmate astăzi de peste două milioane de elevi, iar în institutele de învățămînt superior studiază peste 77.900 studenți, înscriși la cursurile de zi, la cele serale și la cursurile fără frecvență.

Elevii ca și studenții merituoși primesc burse, cazare în internate și cămine și pot lua masa la cantine.

Scriitorii, tinerii și vîrstnicii, artiștii plastici, actorii, toți acei care zugrăvesc cu măiestrie în creațiile lor marile realizări ale regimului de democrație populară, realizări care au ca scop fericirea și bunăstarea oamenilor muncii, își exprimă în această zi dragostea nețărmurită față de patrie și guvern și recunoștința veșnică față de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea patriei noastre dragi.

Țărănimea muncitoare raportează succesele sale

Coloana de oameni ai muncii de la sate este deschisă de un pitoresc grup de călăreți. Urmează un car alegoric care simbolizează producția de legume și fructe mereu crescîndă a agriculturii noastre. Intruchipare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pe carul alegoric stau un muncitor în salopetă și o țărancă muncitoare în costum național, ținînd în mîini un ciocan și o seceră. Aplauze puternice stîrnește grupul care poartă un panou vestind că muncitorii agricoli și țăranii muncitori din regiunea București și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, terminînd cu succes muncile agricole de vară.

Demonstrînd prin fața conducătorilor partidului și guvernului, țăranii muncitori arată hotărîrea lor de a lupta pentru înfăptuirea măsurilor luate de partid în vederea dezvoltării agriculturii și sporirii producției agricole. In cuvinte simple, izvorîte din inimă, pe care le strigă în cor, grupurile de țărani muncitori dau glas încrederii țărănimii muncitoare în partidul clasei muncitoare, care conduce poporul nostru spre o viață tot mai bună.

Trec muncitori de la gospodăriile agricole de stat Popești-Leordeni, Periș, Chirnogi, Budești-Negoești, tractoriști de la S.M.T.-Lehliu și Sărulești, trec țăranii colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale din satele I. C. Frimu, Vidra, Florești, Căciulați și multe altele. Ei poartă snopi de grîu și orez, porumb înalt de peste 2 metri cu cîte 2 și chiar 3 știuleți la un fir, precum și, pe umeri, coșuri încărcate cu roșii, ardei, vinete, cartofi, struguri și fructe, — simbolizînd hotărîrea țărănimii muncitoare de a lupta pentru sporirea producției agricole.

Piața răsună de cîntecele și uralele băieților și fetelor îmbrăcați în frumoase costume naționale care, în sunetele armonicelor, viorilor și țambalelor, se învîrtesc în hore și sîrbe de parcă nici n-ating pămîntul.

In lozinci și strigături, țăranii muncitori — stăpîni ai pămîntului pe care-l muncesc — își arată dragostea și recunoștința față de clasa muncitoare și partid care, cu zece ani în urmă, au condus țărănimea muncitoare în lupta pentru smulgerea pămîntului din mîinile moșierilor. „Trăiască alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelia regimului nostru democrat-popular!" — aceasta este lozinca înscrisă pe multe din pancartele purtate de țăranii muncitori.

Cu hore și cîntece defilează prin fața tribunelor fruntașii celui de al III-lea concurs al căminelor culturale din întreaga țară. Este o adevărată revărsare de voioșie care oglindește roadele ridicării culturale a satelor în ultimul deceniu.

★

Mai frumoasă ca oricînd a fost demonstrația sportivilor — paradă a tinereții, vigoarei și voioșiei.

In fruntea coloanei de sportivi și sportive care au adus salutul lor celei de a zecea aniversări a eliberării patriei, se află formații de motocicliști, ale căror tricouri alcătuiau culorile drapelului țării noastre. Străbătînd Piața Stalin, cicliștii au executat o demonstrație de întrecere ciclistă.

Grupuri de sportivi poartă un medalion, înrămat în mătase roșie, cu chipurile marilor învățători ai proletariatului mondial: Marx, Engels, Lenin, Stalin; alte grupuri poartă portretele conducătorilor gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și ale conducătorilor Partidului Muncitoresc Romîn.

Peste întreaga piață fîlfîie faldurile steagurilor roșii și tricolore; printre ele unduie steagurile de colorit viu ale asociațiilor sportive din țara noastră.

Iată-i pășind mîndri, optimiști, pe fruntașii mișcării noastre sportive, campioni și maeștri ai sportului, purtînd tricouri cu stema R.P.R. și distincții cucerite în diferite competiții din țară și de peste hotare.

Trecînd prin fața tribunei oficiale, privirile sportivilor se îndreaptă pline de recunoștință spre conducătorii partidului și guvernului. Datorită grijii și îndrumării partidului bilanțul sportiv al celor 10 ani de viață liberă este strălucit.

Acordurile marșului sportivilor au încetat pentru cîteva clipe. In răpăitul tobelor, sportivii de la Casa Centrală a Armatei s-au răsfirat în întreaga piață, iar apoi, cu mișcări sprintene, sigure, au înscris cu trupurile lor cuvintele: „Trăiască 23 August". Ropote de aplauze le răsplătesc isteața.

Membrii asociației „Locomotiva" defilează mînuind ciocane, împreună cu cei din asociația „Recolta" care mînuiesc seceri și poartă costume naționale. Prin mișcări executate în timpul mersului ei înfățișează munca înfrățită a oamenilor muncii din orașele și satele patriei noastre, alianța de neclintit a clasei muncitoare și țărănimii muncitoare.

In fața tribunelor, membrii asociației „Metalul" au înscris cu trupurile lor pe caldarîmul pieței cifrele gloriosului deceniu: 1944—1954, iar în vîrful cărului lor alegoric au înălțat stema R.P.R. înconjurată de drapele roșii și tricolore. Deoparte și de alta a stemei erau înfățișate două tablouri vivante — un ostaș în luptă (anul 1944) și un ostaș apărînd hotarele țării (anul 1954).

Sportivii dinamoviști — care au încheiat această minunată demonstrație a tinereții — poartă panourile însemnelor Complexului G. M. A. și F. G. M. A., distincții care însuflețesc activitatea maselor de zeci și zeci de mii de tineri din patria noastră în domeniul culturii fizice și sportului. Sute de pionieri, cuprinși în cercul „Tînărul Dinamovist", au prezentat un car alegoric în mijlocul căruia se afla o reproducere a celebrei statui a ostașului sovietic eliberator, cu spada într-o mînă și cu un copil în brațe.

Fanfara militară înaintează apoi spre tribună, execută o întoarcere din mers după care părăsește piața. Parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei au luat sfîrșit.

★

La numai cîteva ore de la terminarea manifestației o mare mulțime de oameni a umplut parcurile și piețele Capitalei.

Pe scene special amenajate au dat spectacole colectivele teatrelor, echipe sindicale și echipe artistice ale căminelor culturale venite din toate colțurile țării.

In piața Gării de Nord un cor al ceferiștilor a făcut să răsune pînă departe frumoase cîntece închinate zilei de 23 August. In piața Libertății și în alte locuri oamenii au încins hore, au vizionat filme. Pe alte scene și estrade au prezentat programe ansamblurile C.C.S., al Sfatului Popular al Capitalei etc.

Seara a avut loc în Parcul „I. V. Stalin" un carnaval al tineretului. Într-un cadru feeric s-au desfășurat concerte și spectacole ale artiștilor din Capitală, jocuri, dansuri etc.

In întreg cuprinsul Capitalei oamenii muncii au sărbătorit pînă tîrziu aniversarea zilei eliberării.

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

In spre rezolvarea acestor probleme și în primul rînd în spre lichidarea lipsurilor care mai există în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și alte produse de larg consum, sînt îndreptate măsurile luate de partid și guvern pe baza indicațiilor plenarei C.C. din august 1953.

In anii puterii populare au luat un mare avînt cultura, știința, arta.

Analfabetismul — greaua moștenire lăsată de moșieri și capitaliști — este aproape lichidat. Școlile de toate gradele au devenit cu adevărat accesibile oamenilor muncii și fiilor lor; numărul școlilor și institutelor de tot felul, al elevilor și studenților a crescut considerabil.

Cultura, arta, sportul au devenit un bun al oamenilor muncii. Peste 6.000 de cluburi și colțuri roșii muncitorești și peste 12.000 cămine culturale sătești, mii de biblioteci, numeroase săli de spectacol și baze sportive stau la dispoziția oamenilor muncii. Ziarul, cartea, radio-ul, filmul, cluburile și echipele artistice au intrat în viața de zi cu zi a oamenilor muncii.

Au dispărut vremurile cînd cărturarii noștri erau tratați cu nepăsare și dispreț și lipsiți adesea de cele mai elementare condiții de trai și activitate creatoare. Regimul democrat-popular a creat condiții deosebit de favorabile activității științifice și literar-artistice. Niciodată oamenii de știință, scriitorii și artiștii nu s-au bucurat de asemenea posibilități de viață și de muncă, de atîta cinstire și dragoste ca astăzi, în condițiile regimului democrat-popular, interesat vital în progresul creației științifice și artistice.

Premiile de Stat decernate anual demonstrează contribuția tot mai însemnată a oamenilor de știință la dezvoltarea forțelor de producție în industrie și agricultură, rezultatele rodnice ale colaborării creatoare dintre savanți și practicieni, realizările remarcabile ale oamenilor de cultură vîrstnici și tineri — scriitori, muzicieni, artiști plastici, cinematografiști, autori și artiști dramatici.

Prețuind munca nobilă a intelectualității noastre creatoare, poporul cere oamenilor științei și culturii să țină pasul cu viața, să răspundă problemelor noi, arzătoare, ridicate de viață, de cerințele construcției socialiste, să creeze noi opere, științifice și artistice de valoare, capabile să-l ajute și să-l însuflețească în lupta pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru un avînt puternic al industriei și agriculturii, pentru creșterea continuă a nivelului de viață material și cultural al maselor muncitoare.

Tovarăși,

Succesele obținute pe toate tărîmurile de poporul nostru în acești 10 ani sînt rodul muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărănimii noastre muncitoare, a intelectualității țării noastre, rodul uriașului avînt al forțelor creatoare ale poporului, devenit stăpîn pe soarta sa.

Făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite de poporul romîn și minoritățile naționale, noi sîntem conștienți de sarcinile importante care ne stau în față

Marele Lenin ne învață că principiul fundamental al construirii socialismului este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță.

Intărirea continuă a alianței muncitorești-țărănești a fost și rămîne sarcina primordială a partidului și guvernului. Trebuie să mobilizăm toate forțele pentru a înfăptui programul de măsuri în vederea unei simțitoare ridicări a producției agricole în următorii 2—3 ani, program expus în proiectul de Directive ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Trebuie să asigurăm un belșug de produse agricole vegetale și animale pentru o din ce în ce mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu alimente și a industriei cu materii prime. Trebuie să acordăm o permanentă atenție dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Trebuie să muncim neobosit pentru continua dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal la toți indicii, să ridicăm productivitatea în fiecare sector de muncă, să obținem pe toate căile reducerea prețului de cost, să aplicăm un regim de stricte economii, să ridicăm calificarea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la nivelul tehnicii înaintate de care dispune economia noastră națională, în vederea unei cît mai bune utilizări a rezervelor interne ale întreprinderilor și extinderii metodelor de muncă înaintate.

Trebuie întărit și lărgit continuu schimbul de mărfuri între oraș și sat, îmbunătățită activitatea comerțului nostru de stat și cooperatist, dezvoltat comerțul de întîmpinare.

Desființînd vechiul stat burghezo-moșieresc, armă a asupririi și exploatării celor ce muncesc, poporul muncitor din țara noastră, condus de partid, a făurit statul democrat-popular, în care toată puterea aparține oamenilor muncii de la orașe și sate. A fost creat un nou aparat de stat, pus în slujba poporului muncitor. A fost creată armata populară, devotată trup și suflet patriei și poporului muncitor, scut de nădejde a păcii și securității Republicii Populare Romîne. **(Aplauze puternice).**

Statul democrat-popular constituie instrumentul principal al construcției socialiste, pavăza marilor noastre cuceriri revoluționare. Sarcina noastră este de a întări necontenit statul democrat-popular, de a veghea la stricta respectare a legalității populare, de a munci pentru perfecționarea și ieftinirea aparatului de stat, pentru îmbunătățirea muncii lui, pentru stîrpirea birocratismului, de a ridica necontenit vigilența revoluționară față de dușmanii poporului muncitor.

Statul nostru este puternic prin conștiința maselor, prin participarea lor activă la conducerea treburilor obștești. Este necesar să îmbunătățim activitatea sfaturilor populare, să întărim legătura lor cu masele largi de oameni ai muncii. Să antrenăm la o participare și mai activă în opera de construcție economică, culturală și de stat minunatul nostru tineret. Să facem din milioanele de femei din patria noastră o forță și mai activă a construirii socialismului la orașe și la sate.

Unul din izvoarele tăriei statului democrat-popular îl constituie prietenia frățească dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Aplicînd politica națională leninist-stalinistă să întărim legăturile frățești dintre toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă, indiferent de naționalitate, să combatem cu toată hotărîrea manifestările de șovinism și naționalism burghez, să educăm masele de oameni ai muncii în spiritul frăției oamenilor muncii de toate naționalitățile, în spiritul internaționalismului proletar, să întărim unitatea oamenilor muncii din R.P.R. în lupta pentru înflorirea patriei.

Chezășia realizării cu succes a marilor sarcini care ne stau în față este întărirea continuă a partidului, conducătorul luptei poporului pentru socialism și bunăstare.

Toate realizările dobîndite în acești 10 ani de poporul muncitor se datorează faptului că în fruntea poporului se află partidul, călăuzit de învățătura marxist-leninistă și de experiența istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., un partid puternic prin unitatea de nezdruncinat a rîndurilor sale, prin legătura indisolubilă cu masele populare — un partid a cărui politică este expresia intereselor vitale și a năzuințelor celor mai scumpe ale poporului muncitor. **(Aplauze prelungite, ovații).**

Partidul nostru a dat dovadă de o mare capacitate de mobilizare, fiind urmat în toți acești 10 ani, cu hotărîre și devotament de cele mai largi mase ale poporului. Indatorirea organizațiilor noastre de partid este de a îndrepta toate eforturile și toată forța creatoare a maselor muncitoare de la orașe și sate în vederea aplicării măsurilor elaborate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pregătirea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn trebuie să determine îmbunătățirea și intensificarea activității organizațiilor de partid ridicarea nivelului de conștiință și a spiritului de răspundere al comuniștilor, întărirea rolului de avangardă al organizațiilor de partid și a legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale poporului.

Tovarăși,

Perioada de care ne ocupăm se caracterizează prin schimbări profunde pe arena internațională, schimbări care au o importanță istorică

Uniunea Sovietică a devenit și mai puternică, influența ei în lume și mai considerabilă. Alături de Uniunea Sovietică, țara în care s-a construit societatea socialistă și se săvîrșește trecerea treptată de la socialism la comunism, au apărut țările de democrație populară, care construiesc cu succes socialismul, a apărut o nouă mare putere mondială — Republica Populară Chineză. Statele lagărului democratic cuprind o suprafață uriașă a globului pămîntesc.

Intre țările lagărului democratic s-au statornicit relații frățești de prietenie încă necunoscute în istorie — relații care se bazează pe comunitatea căilor de dezvoltare social-economică, pe caracterul comun al ideologiei, pe unitatea scopului final. 900 de milioane de oameni s-au unit sub același steag, într-un singur lagăr — lagărul democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor. **(Aplauze furtunoase).**

De aproape patru decenii omenirea muncitoare și tot ce este înaintat în lume urmărește cu o caldă simpatie grandioasa operă de construcție economică, culturală și de stat din U.R.S.S.

Uriașul progres al economiei sovietice, faptul că poporul sovietic a reușit în anii de după război să ridice de mai bine de două ori și jumătate producția industrială în raport cu 1940, realizările fără precedent dobîndite de agricultura colhoznică, înflorirea și avîntul culturii sovietice, întîietatea științei și tehnicii sovietice în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, trezesc admirația popoarelor din lumea întreagă.

Mărețele succese dobîndite de Statul Sovietic în mobilizarea uriașelor rezerve ale agriculturii colhoznice și în realizarea unei abundențe de obiecte de consum constituie pentru noi o puternică pildă însuflețitoare.

In vreme ce în Statele Unite ale Americii și în alte țări capitaliste are loc decăderea agriculturii, restrîngerea suprafețelor cultivate, în U.R.S.S se pun în valoare zeci de milioane de hectare de pămînt cultivabil, mecanizarea muncilor de bază în agricultură este aproape completă, se introduc pe scară largă în producția agricolă cele mai noi descoperiri ale științei, sporește considerabil de la an la an producția și productivitatea agriculturii colhoznice.

Succesele țărilor democrat-populare sînt privite de oamenii muncii din lumea întreagă ca o nouă dovadă a superiorității socialismului.

Chiar acele foruri din lumea capitalistă care se străduiesc să prezinte într-o lumină trandafirie starea de lucruri din economia capitalistă, să ascundă contradicțiile ei și pe de altă parte să denatureze starea de lucruri din țările lagărului socialist, sînt nevoite să recunoască succesele țărilor democrat-populare. In trecut — cu excepția extracției de petrol — Romînia nici nu figura în statisticile internaționale privitoare la dezvoltarea industriei. Anul acesta, în „Darea de seamă asupra situației economice mondiale", întocmită de secretariatul O.N.U., se arată că producția industrială a Republicii Populare Romîne a crescut în 1953 față de 1950 cu 81%, în timp ce în țări cu o industrie dezvoltată ca Anglia, creșterea în aceeași perioadă este de numai 6%, în Franța de 14%, în Suedia de 3%.

Orientarea principalelor eforturi ale țărilor lagărului democrat spre ridicarea agriculturii și sporirea producției obiectelor de consum este vădit deosebită de cea a economiei țărilor capitaliste, orientată spre război, spre intensificarea cursei înarmărilor, ceea ce are ca urmare scăderea producției obiectelor de consum, scumpirea vieții, împovărarea populației cu impozite insuportabile, restrîngerea tot mai mare a utilizării capacităților industriale, creșterea șomajului.

Tovarăși,

U.R.S.S. și țările democrat-populare promovează o politică de pace și colaborare internațională, depunînd eforturi neobosite — așa cum au dovedit-o și conferințele de la Berlin și Geneva — în vederea rezolvării chestiunilor litigioase pe calea tratativelor, în vederea slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale

Republica Populară Romînă ca și celelalte țări ale lagărului democrat pornește de la principiul posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme. La baza acestui principiu se află profundul interes al popoarelor tuturor statelor, indiferent de sistemul lor social, pentru menținerea unei păci îndelungate și trainice, pentru legături economice și culturale între popoare. **(Aclamații puternice)**

Colaborarea în apărarea păcii, intensificarea legăturilor economice și a schimburilor culturale constituie acea bază reală pe care poate și trebuie să fie organizat sistemul relațiilor internaționale în zilele noastre.

Propunerile U.R.S.S cu privire la organizarea securității colective în Europa constituie întruchiparea concretă a principiului coexistenței pașnice între cele două sisteme.

Viața demonstrează că principiul coexistenței pașnice ca și principiile egalității și reciprocității de interese care stau la baza politicii externe a statelor lagărului democratic sînt pe deplin aplicabile și în relațiile cu state capitaliste. Asemenea principii au fost recunoscute și așezate la temelia relațiilor dintre R. P. Chineză și India, dintre R. P. Chineză și Birmania

Cercuri tot mai largi din țările capitaliste se declară pentru coexistența pașnică între cele două sisteme și militează activ pentru rezolvarea litigiilor dintre state pe calea tratativelor, pentru destinderea încordării internaționale, pentru intensificarea schimburilor comerciale.

Aceasta însă nu este pe placul cercurilor agresive din Statele Unite, care nu se împacă cu destinderea încordării internaționale, care sînt furioase că forțele păcii au reușit să stingă cele două focare de război aprinse de imperialiști în Coreea și Indochina

Cercurile agresive din Statele Unite desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei populare și a republicilor democrat-populare, alocă în fiecare an sume considerabile în vederea finanțării activității de subminare în aceste țări, se dedau la acțiuni care contravin celor mai elementare norme internaționale, acțiuni fără precedent în relațiile dintre state suverane și independente. In ceea ce privește Romînia, lucrurile au ajuns pînă acolo încît guvernanții americani, care-și zic pasă-mi-te „republicani", și-au făcut obiceiul de a publica în fiecare an o declarație în care se aduc amare reproșuri poporului romîn că a alungat de pe tron dinastia Hohenzollernilor care — după cum se știe — a servit cu atîta promptitudine și conștiinciozitate interesele capitalului internațional.

Numai niște oameni care au pierdut simțul realității mai pot crede că poporul romîn ca și celelalte popoare care au scuturat pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste, ar putea să-și pună din nou aceste lanțuri de dragul monopoliștilor americani și al protejaților lor de felul Hohenzollernilor

In cei zece ani de cînd Romînia s-a eliberat din jugul imperialist, poporul romîn a muncit necontenit pentru a consolida noua sa orînduire socială și de stat, pentru a o face puternică și de neclintit.

Superioritatea lagărului democrat pe arena mondială este un fapt evident și incontestabil. Politica de pace a Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și a celorlalte țări ale lagărului democrat se bucură de un sprijin tot mai larg printre oamenii iubitori de pace din lumea întreagă

Bărbăția și forța luptătorilor pentru pace din lumea întreagă își au izvorul în faptul că după al doilea război mondial mișcarea pentru pace a găsit un sprijin în cea mai puternică forță organizată pe care a cunoscut-o istoria — lagărul păcii, democrației și socialismului.

De aceea, întărirea continuă a lagărului democrației și socialismului este în zilele noastre sarcina primordială a apărării păcii în lume. **(Aplauze puternice).**

Pentru poporul romîn conștiința că face parte integrantă din marele lagăr al democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie un izvor de forță, de siguranță și încredere în viitor. **(Aplauze îndelungate).**

Poporul romîn vede în prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică chezășia succesului în lupta pentru victoria socialismului, chezășia independenței și libertății patriei noastre. Poporul nostru va întări și pe viitor prietenia de nezdruncinat dintre R.P.R. și U.R.S.S., frăția între poporul romîn și poporul sovietic eliberator și prieten. **(Aplauze puternice, ovații)** Poporul nostru va întări relațiile de prietenie și frăție cu China populară, cu toate țările de democrație populară. **(Aclamații, aplauze).**

Politica guvernului romîn de pace și de colaborare cu toate țările, indiferent de sistemul lor politic, este expresia firească și continuarea logică a politicii de construcție pașnică și de făurire a bunăstării a poporului, pe care o duce în interiorul țării. **(Vii aplauze).**

Roadele acestei politici externe sînt astăzi clare în țara noastră tuturor celor care-și iubesc patria și doresc pacea, înflorirea și fericirea ei. Niciodată Romînia nu a avut atîția prieteni. La a zecea aniversare a eliberării patriei, asigurăm pe toți prietenii poporului romîn și în primul rînd poporul sovietic eliberator și popoarele țărilor democrat-populare că vom sta neclintiți la postul nostru de răspundere și vom contribui activ și plini de hotărîre la lupta mondială pentru pace și democrație, pentru triumful principiilor colaborării frățești între popoare. **(Aplauze prelungite, ovații)**

Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre! **(Aplauze puternice).**

Trăiască și înflorească Republica Populară Romînă! **(Aplauze puternice).**

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor! **(Aplauze puternice).**

Trăiască guvernul Republicii Populare Romîne! **(Aplauze puternice)**

Trăiască marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și prietena țării noastre! Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică! **(Aplauze îndelungate, ovații).**

Trăiască marele și invincibilul lagăr al democrației și socialismului! **(Aplauze îndelungate).**

Trăiască pacea între popoare! **(Aplauze îndelungate Publicul, în picioare, ovaționează pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Republica Populară Romînă și pentru Uniunea Sovietică, marea noastră eliberatoare și prietenă).**

Spre noi succese în munca școlilor

I. G. MURGULESCU
ministrul Invățămîntului

Incepe un nou an școlar. Peste cîteva zile, sute de mii de elevi și studenți vor păși pragul școlilor și instituțiilor de învățămînt superior, reluîndu-și munca lor pentru însușirea științei și a educației comuniste, pregătindu-se să devină constructori ai socialismului în Republica Populară Romînă. Își reîncepe munca didactică armata învățătorilor și profesorilor din țara noastră, căreia i s-a încredințat sarcina de răspundere de a instrui și educa tînăra generație a patriei noastre.

Anul școlar se deschide în condițiile în care întregul nostru popor muncitor, pășind într-un nou deceniu de viață liberă, face bilanțul realizărilor sale în anii puterii populare și se pregătește pentru noi înfăptuiri viitoare.

Anul școlar 1954 începe mai devreme decît în trecut, ceea ce va da cadrelor didactice posibilitatea să-și planifice mai bine munca, să organizeze mai bine întregul proces de învățămînt.

Au fost modificate planurile de învățămînt și programele școlare, reducîndu-se unele materii în vederea asigurării unei însușiri temeinice de către elevi a cunoștințelor de bază din materiile de studiu, a fost profilat potrivit cerințelor economiei naționale învățămîntul pentru pregătirea cadrelor. Sub îndrumarea organelor de stat și de partid, cadrele didactice au desfășurat în timpul vacanței de vară o vie activitate pentru a îndeplini măsurile necesare deschiderii și desfășurării în condiții bune a noului an școlar. Toate acestea creează premizele îmbunătățirii conținutului și ridicării nivelului calității întregului proces instructiv-educativ.

Recentele documente de stat cu privire la ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu creează condițiile pentru ca învățătorii și profesorii să se dedice școlii și prin eforturile lor să grăbească ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, temelia propășirii întregului nostru învățămînt.

Principala sarcină care stă în fața învățătorilor și profesorilor, a maiștrilor, a personalului didactic din instituțiile de învățămînt superior este de a înarma elevii și studenții cu cunoștințe temeinice și adînci, de a-i învăța să aplice în practică aceste cunoștințe.

Cu deosebire trebuie să se realizeze în școli și facultăți o ridicare însemnată a pregătirii elevilor și studenților în domeniul științelor biologice și agricole, prin înarmarea lor cu deprinderi agricole practice, prin educarea lor în spiritul dragostei pentru munca în agricultură. Trebuie acordată cea mai mare grijă îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor necesare agriculturii, prin îndeplinirea tuturor sarcinilor care revin învățămîntului din „Proiectul pentru directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani." O mare însemnătate o are îmbunătățirea muncii elevilor pe loturile școlare experimentale, participarea lor nemijlocită, pe măsura puterii lor, la munca din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile de stat, organizarea mai bună a activității de laborator, a excursiilor, și altele.

Este necesar să obținem în acest an școlar o însemnată ridicare a nivelului muncii educative în mijlocul elevilor și studenților. Disciplina în muncă a elevilor și studenților trebuie mult întărită Trebuie dezvoltat spiritul lor de răspundere și deprinderea de a munci cu eforturi susținute, dovedind astfel că au dobîndit o atitudine nouă față de învățătură și față de bunurile obștești. In munca educativă, cadrele didactice trebuie să se bizuie în primul rînd pe organizațiile pionierești și U.T.M., să contribuie la ridicarea autorității acestora și la întărirea influenței lor educative asupra elevilor și studenților, să le ajute în îndeplinirea sarcinilor care le revin din Hotărîrea recentei Conferințe pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor.

Indeplinindu-și cu devotament sarcinile muncii în școală, învățătorii și profesorii trebuie să țină seama în același timp de înaltele lor îndatoriri obștești, să desfășoare munca de răspîndire în rîndurile oamenilor muncii a cuvîntului partidului și guvernului, să aducă o contribuție însemnată la ridicarea nivelului cultural al poporului, la înarmarea țăranilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate.

Partidul, guvernul și întreg poporul nostru muncitor acordă școlii și slujitorilor ei o mare prețuire. Pentru a se ridica la înălțimea acestei prețuiri, cadrele didactice trebuie să lupte cu hotărîre în vederea îmbunătățirii calității muncii lor, să ducă o luptă perseverentă împotriva rămînerii în urmă la învățătură și să lichideze metodele formale de muncă. Profesorii și învățătorii trebuie să-și însușească experiența înaintată, să-și ridice măiestria pedagogică pentru a putea sprijini astfel continua creștere a nivelului cunoștințelor elevilor și studenților; an de an din instituțiile de învățămînt să pășească în viață absolvenți cu o pregătire din ce în ce mai bună.

Conducerile instituțiilor de învățămînt trebuie să muncească cu perseverență pentru asigurarea condițiilor materiale necesare activității de învățămînt. Pentru aceasta școlile trebuie bine aprovizionate cu combustibil, cantinele cu alimente, atelierele și laboratoarele cu utilajul corespunzător.

Oameni ai muncii din învățămînt! Faceți ca în anul școlar care începe, activitatea instructiv-educativă să se ridice pe o treaptă superioară, întărind astfel contribuția învățămîntului la măreața operă de construire a socialismului.

Succes la muncă în noul an școlar!

Sarcinile însemnate ale învățămîntului în lupta pentru sporirea producției agricole

Ziarele au publicat ieri Proiectul C.C. al P.M.R.: Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Cu bucurie și entuziasm a luat cunoștință întregul nostru popor de acest important document, care cuprinde un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice menite să ducă la un puternic avînt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Cadrele didactice din patria noastră, cărora poporul muncitor le-a încredințat nobila misiune de a crește tînăra generație de constructori ai socialismului și care sînt chemate să participe activ la lupta pentru continua dezvoltare a agriculturii noastre au primit proiectul de directive cu însuflețire, cu hotărîrea de a-și spori eforturile pentru ridicarea permanentă a nivelului predării, pentru îmbunătățirea necontenită a muncii lor în vederea înarmării tineretului cu cunoștințe agricole practice.

Proiectul de directive subliniază că una din principalele sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice o constituie organizarea creșterii puternice a producției agricole, pentru obținerea în următorii 2—3 ani a unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Ca urmare a aplicării măsurilor organizatorice și economice elaborate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 s-au obținut unele rezultate pozitive în dezvoltarea agriculturii noastre. Volumul investițiilor și creditelor pentru agricultură s-a mărit. S-a elaborat și a început să se aplice legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, a crescut baza tehnico-materială pentru dezvoltarea agriculturii etc. Cu toate acestea, nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescînde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Proiectul de directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede măsuri concrete pentru ridicarea producției agricole. Astfel, se prevăd măsuri pentru identificarea suprafețelor și punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri, pentru mărirea producției de cereale, de cartofi și legume, pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru dezvoltarea tehnico-materială a agriculturii. Sînt prevăzute de asemenea măsuri cu privire la investițiile și dezvoltarea construcțiilor, la îmbunătățirea muncii S.M.T. și lărgirea mecanizării în producția agricolă, la îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat, la activarea organizatorică-economică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, la cointeresarea materială a țărănimii muncitoare în creșterea producției agricole. De asemenea, în proiect sînt prevăzute sarcini precise despre îmbunătățirea activității științifice în domeniul agriculturii, despre îmbunătățirea propagandei agricole, a muncii de îndrumare și conducere a agriculturii. Proiectul prevede apoi sarcinile unor ministere și instituții centrale în dezvoltarea agriculturii și sarcinile organelor și organizațiilor de partid.

Indeplinirea cu succes a acestor măsuri este o cauză a întregului popor. Școala noastră este chemată să participe din plin la lupta tuturor oamenilor muncii pentru dezvoltarea agriculturii. Agricultura noastră are nevoie de tot mai multe cadre tehnice, medii și superioare cu un înalt nivel de pregătire.

Proiectul de directive subliniază că pentru asigurarea îndeplinirii măsurilor prevăzute în vederea dezvoltării agriculturii în următorii 2—3 ani se impune îmbunătățirea sistemului de pregătire a cadrelor de specialitate în agricultură și justa lor folosire.

In proiectul de directive se subliniază că trebuie să se considere ca urgentă profilarea învățămîntului agricol superior, mediu și profesional. Este necesar să se revizuiască facultățile existente din institutele de învățămînt superior agricol, desființîndu-se secțiile cu o specializare îngustă și asigurîndu-se pregătirea specialiștilor cu profil larg. Inginerii agronomi specializați în producția plantelor, pedologie, selecție etc., necesari institutelor de învățămînt și institutelor de cercetări științifice, să fie pregătiți prin cursuri de aspirantură și cursuri speciale, din rîndurile inginerilor agronomi cu profil larg.

De asemenea, în proiectul de directive este cuprinsă o indicație cu privire la revizuirea rețelei de școli agricole medii pentru pregătirea specialiștilor în agricultură cu calificare medie, asigurîndu-se capacitatea de școlarizare în raport cu cerințele agriculturii.

Proiectul indică să se îmbunătățească redactarea și editarea manualelor didactice pentru învățămîntul agricol, dîndu-se o deosebită atenție conținutului științific și expunerii didactice.

Incepînd cu anul școlar 1954—1955 — se subliniază în proiectul de directive — trebuie să se asigure primirea în institutele de învățămînt agricol, în fiecare an, a cel puțin 1600 de studenți, iar în școlile agricole medii cel puțin 4800 de elevi la cursuri cu frecvență și cîte 1000 de studenți și elevi la cursuri fără frecvență.

Este necesar să se îmbunătățească simțitor munca didactică și practica de producție la școlile agricole profesionale cu durata de doi ani.

Sarcinile mari puse de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre ridică probleme deosebit de importante în fața școlilor din sistemul Ministerului Invățămîntului care funcționează în mediul rural. In aceste școli, după cum se subliniază în proiectul de directive, trebuie să se lărgească cunoștințele agronomice, iar în manualele lor să se introducă cunoștințe de agronomie corespunzătoare nivelului claselor respective.

Școala sătească este chemată să instruiască și să educe în spirit comunist pe fiii oamenilor muncii din agricultură, să dea agriculturii oameni culți, capabili să aplice cuceririle științei înaintate, să folosească tehnica modernă în vederea sporirii necontenite a producției agricole. Iată de ce organele Ministerului Invățămîntului, organizațiile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, toate colectivele pedagogice ale școlilor din mediul rural trebuie să-și îndrepte atenția către înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice despre bazele științei, către pregătirea tineretului în vederea activității practice în agricultură, către dezvoltarea dragostei lor față de profesiunile agricole.

Practica anului școlar 1953—1954 ne-a dovedit că în școlile noastre crește mereu numărul pedagogilor care predau la un nivel înalt biologia, fizica, chimia, matematica etc. Numeroși pedagogi își întemeiază activitatea pe unitatea lecțiilor din clasă cu activitatea practică din afara clasei. Ei desfășoară o muncă rodnică cu elevii pe parcelele terenului școlar, organizează colțuri ale naturii vii, excursii în natură și pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat și ale gospodăriilor colective, la S.M.T. etc Elevii multor școli, sub conducerea și îndrumarea pedagogilor lor, au participat la diferite munci agricole, îmbogățindu-și cunoștințele dobîndite la lecții. Astfel, elevii din clasele a doua, a treia și a patra de la școala din comuna Comana, raionul Vidra au participat cu bune rezultate la recoltarea zarzavaturilor timpurii și la plivit pe terenul gospodăriei anexe a Spitalului Colțea din București.

Bune rezultate au obținut și elevii clasei a IV-a de la școala din comuna Marcea, raionul Băbeni, regiunea Pitești. Invățătoarea lor a dat o mare atenție organizării lucrărilor practice pe terenul școlar. Astfel, cultivînd diverse varietăți de roșii, castraveți, ardei, fasole, cartofi etc., elevii au putut să observe în mod concret și comparativ rezultatele obținute pe parcele neîngrijite, pe altele lucrate în mod obișnuit și pe altele lucrate pe baza metodelor agrotehnice înaintate.

Cu toate succesele obținute în legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție, nivelul predării în învățămîntul elementar și mediu nu este încă la înălțimea sarcinilor construirii socialismului în țara noastră și posibilităților create de regimul democrat-popular.

La multe școli sătești predarea se face încă în mod teoretic și abstract. O serie de colțuri vii sînt organizate numai de formă. In multe cazuri, de îngrijirea plantelor și animalelor se ocupă pedagogii, fără să antreneze pe elevi, fără să-i îndrumeze și să organizeze munca.

Se fac greșeli serioase în munca de organizare a activității practice pe terenul școlar. La școlile din comunele Ciulnița și Slobozia, regiunea București, de exemplu, a fost ales un teren umbrit, necorespunzător. La școala din comuna Hîrșova, întregul teren școlar s-a cultivat cu fasole și mazăre. In multe cazuri se folosește prea puțin metoda observațiilor directe și se neglijează excursiile.

Este necesar ca în noul an școlar să se acorde o atenție deosebită ridicării nivelului predării și legării învățămîntului de problemele agriculturii chiar de la primele lecții.

In proiectul de directive sînt prevăzute o serie de alte indicații deosebit de valoroase în vederea asigurării agriculturii cu cadre temeinic pregătite, capabile să contribuie la dezvoltarea agriculturii noastre.

Astfel, se subliniază că este necesar să se ia măsuri pentru îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a instituțiilor de învățămînt agricol. In acest scop trebuie să se prevadă fonduri de investiții pentru lucrările de construcții, de înzestrare cu utilaj de laborator și cu mașini și unelte agricole. Se prevede ca gospodăriile didactice și experimentale ale institutelor agricole și ale școlilor agricole medii și profesionale să fie transformate în gospodării agricole model.

In vederea asigurării necesarului de cadre în S.M.T., G.A.S., G.A.C. și întovărășiri, se prevede ca Ministerul Invățămîntului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare regionale să organizeze pregătirea de tractoriști, șefi de brigadă, mecanici combineri pentru autocombine, să organizeze 43 școli profesionale complexe de mecanizare a agriculturii

Pentru directorii și mecanicii șefi de la S.M.T. care au studii medii se prevede să se organizeze pe lîngă Facultatea de mecanizare a Institutului agronomic București o secție specială, iar pentru directorii S.M.T. care n-au studii speciale să se organizeze cursuri pe lîngă acest institut. Se indică să se mărească numărul de studenți la facultățile de mecanizare a agriculturii și la facultatea de zootehnie. De asemenea, se prevede o serie de măsuri pentru ridicarea calificării directorilor, a mecanicilor și a muncitorilor din S.M.T., pentru pregătirea și specializarea directorilor de G.A.S., a șefilor de secții (ferme) și a contabililor, pentru pregătirea brigadierilor din toate specialitățile, precum și pentru specializarea tehnicienilor cu studii superioare care lucrează în G.A.S.

Invățătorii și profesorii noștri sînt chemați să aducă o însemnată contribuție și în munca pentru îmbunătățirea propagandei agricole. Proiectul de directive subliniază că trebuie să se considere ca o sarcină de cea mai mare însemnătate popularizarea agrominimului și zootehminimului, precum și extinderea cursurilor agricole și a seminariilor de masă pentru țăranii muncitori. Prin cercurile agrotehnice, prin lecții și conferințe agrotehnice, cadrele didactice trebuie să răspîndească în rîndul țărănimii muncitoare cunoștințele agrotehnice înaintate.

Alături de toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii sînt chemați să-și întărească eforturile pentru ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă superioară, pentru a da țării un însemnat spor de producție agricolă globală și de producție agricolă marfă, pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc de la orașe și sate.

In toată țara s-au desfășurat consfătuirile raionale

In Capitală

Miercuri dimineața au început în Capitală consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu.

La consfătuirile raionale ale cadrelor didactice participă numeroși învățători, profesori și educatori.

In prima zi a consfătuirilor, șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare raionale au prezentat referate asupra activității desfășurate în anul școlar 1953—1954 și asupra sarcinilor care le revin organelor de învățămînt și cadrelor didactice pentru noul an școlar. Tot în prima zi au mai fost prezentate referate asupra sarcinilor cadrelor didactice în vederea ridicării nivelului cunoștințelor elevilor la limba română, asupra înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole și asupra muncii obștești a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în rîndurile țărănimii muncitoare.

După amiază au urmat discuții pe marginea referatelor, la care au luat parte numeroși învățători, profesori și educatoare, cari au ridicat o serie de probleme legate de munca lor. In continuarea consfătuirilor s-au desfășurat lucrările pe secții.

In orașul și raionul Buzău

Secțiile de învățămînt din raionul și orașul Buzău au supus discuției cadrelor didactice întrunite în consfătuirea raională problemele cele mai importante ale muncii instructiv-educative.

In raionul Buzău nu s-a îndeplinit planul de școlarizare. Referatul s-a oprit cu deosebire asupra acestei chestiuni, pe care a analizat-o îndeaproape. De asemenea, anul școlar 1953—54 s-a încheiat cu rezultate mai slabe decît anul școlar precedent. Secția de învățămînt a arătat cauzele acestei situații și datoria cadrelor didactice de a înlătura lipsurile muncii.

In referat s-au citat numele învățătorilor răspunzători pentru neîndeplinirea planului de școlarizare, ale celor care nu au muncit stăruitor în timpul anului și n-au predat lecțiile la înălțimea cerințelor, ale directorilor care nu conduc cu pricepere munca școlii, ale acelora care mai folosesc încă metode antipedagogice, antiștiințifice în educarea elevilor. A fost ridicată cu tărie problema atitudinii cadrelor didactice față de elevi, subliniindu-se că o comportare nejustă a pedagogilor duce la slăbirea disciplinei elevilor. Au fost criticați cu tărie pedagogii care nu-și îndeplinesc sarcinile.

In referat nu s-au arătat însă lipsurile secțiilor de învățămînt, pentru ca învățătorii și profesorii să le cunoască și să le ia în discuție. Fără îndoială că dacă în activitatea școlilor au fost atîtea greșeli, dacă o serie de sarcini au rămas neîndeplinite, aceasta se datorește în mare măsură și felului cum au muncit organele de îndrumare și control.

Colectivele secțiilor de învățămînt raională și orășenească nu trebuie să treacă cu vederea peste propriile lor lipsuri. Ele au datoria să țină seama de faptul că îmbunătățirea muncii școlilor se poate înfăptui în primul rînd prin asigurarea unei bune îndrumări și printr-un control amănunțit. Îndreptîndu-și grija înspre toate laturile activității școlare, înspre lichidarea lipsurilor care au fost scoase la iveală de referatul prezentat în consfătuirile actuale, inspectorii secțiilor de învățămînt din raionul și orașul Buzău vor trebui să se preocupe în același timp cu stăruință de ridicarea nivelului propriei lor munci.

P. VASILESCU

În raionul Ploești

Cadrele didactice din raionul Ploești au ascultat cu mult interes expunerea „Înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole; munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare", expunere ținută la consfătuirea raională.

In expunere au fost arătate succesele obținute de cadrele didactice din raion în acest domeniu. Astfel, s-a arătat că într-o serie de școli, cum sînt cele din comunele Bărcănești, Brătășanca, Puchenii Mari, Boldești, Rifor, Mănești etc., predarea științelor naturale s-a desfășurat în strînsă legătură cu activitatea practică. Elevii acestor școli au făcut excursii, au fost îndrumați să aplice cunoștințele obținute la lecții în munca pe lotul școlar și în gospodăriile anexe ale școlilor și au contribuit, pe măsura puterilor lor, la munca în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile de stat.

Multe cadre didactice au participat activ la lupta pentru succesul campaniei agricole, desfășurînd o intensă muncă de lămurire în rîndurile țărănimii muncitoare și răspîndind metodele agrotehnice înaintate. Printre acestea se numără cadrele didactice de la școlile din comunele Romînești, Bărcănești, Dărmănești etc. Învățătorii și profesorii din aceste comune și-au desfășurat munca obștească la căminul cultural, la colțurile roșii ale gospodăriilor agricole, în cercurile agrotehnice, în convorbiri individuale.

In același timp, expunerea a scos în evidență și lipsurile existente în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, precum și în ceea ce privește munca obștească a cadrelor didactice. Astfel, în multe școli —ca de exemplu în școala din comuna Tătărani — predarea științelor naturale are încă un caracter abstract. Mulți învățători și profesori de științe naturale nu organizează activitatea practică a elevilor, nu-i îndeamnă spre observații, experiențe, lucrări practice pe lotul școlar. Din numărul total al școlilor din raion, 75% au loturi experimentale. In majoritatea cazurilor, însă, activitatea pe lot nu este legată de cunoștințele și lucrările practice prevăzute în programă.

In expunere s-au dat îndrumări concrete în legătură cu sarcinile care stau în fața învățătorilor și a profesorilor în noul an școlar pentru o mai bună înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole.

De asemenea, criticînd pasivitatea unor cadre didactice în ceea ce privește participarea lor la munca obștească în mijlocul țărănimii muncitoare, referatul a arătat cum trebuie desfășurată această muncă în vederea întăririi contribuției pe care o aduce școala la dezvoltarea agriculturii noastre.

In general, referatul a contribuit la o mai bună pregătire a cadrelor didactice în vederea desfășurării muncii lor în noul an școlar.

V. ALECU

In secția directorilor

Directorii de școli din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București, au discutat cu viu interes problemele muncii de conducere a școlii. In medalion: Tov. Stegărescu Atanase, directorul școlii de 7 ani nr. 51 băieți, citește referatul.

Intîlnirea metodiștilor cu scriitorul O. Pancu-Iași

De curînd, metodiștii Institutului de științe pedagogice au stat de vorbă cu scriitorul Octav Pancu-Iași despre cartea „Marea bătălie de la Iazul Mic", pe care acesta a scris-o pentru copiii între 11—14 ani.

Apreciind această lucrare ca o contribuție la îmbogățirea literaturii pentru copii, metodiștii și-au spus cuvîntul asupra cîtorva aspecte legate de munca educativă. In roman este vorba de elevi, de cunoștințele pe care le primesc în școală, de activitatea lor ca membri ai cercurilor, de relațiile dintre elevi, dintre instructori și pionieri. Metodiștii au subliniat de la început, ca o calitate a cărții, faptul că ea pune și rezolvă o serie de probleme legate de activitatea din școală și din afară de școală a elevilor. Metodiștii s-au oprit cu deosebire asupra personagiilor, analizînd trăsăturile lor de caracter, măsura în care autorul a reușit să prezinte erou cu trăsături reale, proprii vîrstei copiilor. Ei au făcut de asemenea observații cu privire la valoarea artistică a cărții și cu privire la stilul scriitorului.

Intîlnirea a contribuit la întărirea colaborării dintre scriitorii pentru copii și pedagogi. Scriitorul Octav Pancu-Iași a arătat, în încheierea discuțiilor, că ele îi vor fi de mare ajutor atît pentru o nouă ediție a cărții „Marea bătălie de la Iazul Mic" cît și pentru romanul la care scrie în prezent.

Oamenii muncii studiază limba rusă

Interesul pentru însușirea limbii ruse, limbă a poporului care construiește comunismul și care stăpînește cea mai înaintată cultură și tehnică, crește din ce în ce mai mult în rîndurile oamenilor muncii din raionul Tîrgoviște. Pentru cunoașterea multilaterală și adîncă a realizărilor obținute de oamenii sovietici, s-au organizat în anul trecut în raion 51 de cursuri populare de limba rusă, pe care le-au absolvit 611 cursanți, dintre care mulți de la sate.

Printre lectorii care au condus aceste cursuri se află numeroși învățători și profesori. Rezultate remarcabile au obținut tovarășii lectori Maria Georgescu din comuna Dobra, Marica Marin din comuna Ghelseni etc.

Bucurîndu-se de îndrumarea organizației A.R.L.U.S., de sprijinul secției de învățămînt și al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, îmbunătățind metodele de organizare și predare folosite pînă acum, cadrele didactice care lucrează la cursurile populare de limba rusă vor ridica necontenit nivelul activității lor, pentru a răspunde cît mai bine cerințelor oamenilor muncii.

ION BALAȘESCU
Corespondent

În orașul Craiova

In cursul zilei de 25 august a. c., în sala de festivități a școlii medii de fete din Craiova s-a deschis consfătuirea raională a cadrelor didactice din orașul Craiova.

După deschiderea consfătuirii, în dimineața zilei de 25 august, șeful secției de învățămînt a orașului Craiova, tovarășul Florea Mitruț a expus referatul „Concluziile și învățămintele anului școlar 1953-1954 și sarcinile organelor învățămîntului și ale cadrelor didactice în noul an școlar". Referatul a ridicat o serie de probleme de însemnătate deosebită pentru desfășurarea muncii instructiv-educative în școlile din orașul nostru. Oprindu-se asupra lipsurilor constatate în munca anului școlar încheiat, referatul a dat o serie de indicații în vederea îmbunătățirii activității instructiv-educative în anul școlar viitor. In referat a fost analizate pe larg calitatea cunoștințelor elevilor, s-au prezentat procentual, pe școli, rezultatele obținute de elevii claselor a VII-a la examenele de admitere în clasa a VIII-a, ilustrîndu-se, pe baza unei analize adîncă, preocuparea unor școli, ca de pildă, Școala medie nr. 1 și Școala medie nr. 2 fete, Școlile de 7 ani nr. 1 de băieți, nr. 1 de fete, nr. 7 de băieți și nr. 8 mixtă, pentru realizarea unui învățămînt de calitate.

DUMITRU CIOCIRLAN
directorul Școlii de 7 ani nr. 1 de băieți din Craiova

In sprijinul țăranilor muncitori

De curînd, 28 de familii de țărani muncitori din comuna Hotărani, raionul Caracal, au constituit o întovărășire agricolă căreia i-au dat numele „Steagul lui Lenin".

Un sprijin însemnat la constituirea acestei întovărășiri l-au adus și cadrele didactice din comună. Acestea au organizat la căminul cultural discuții despre roadele muncii în comun, au citit diferite broșuri agrotehnice, le-au vorbit țăranilor muncitori despre realizările colectiviștilor și ale țăranilor întovărășiți din patria noastră, precum și despre colhozurile milionare din Uniunea Sovietică.

Un ajutor deosebit de însemnat în munca învățătorilor și profesorilor

Am citit cu mult interes și cu o mare mulțumire Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Predau geografia elevilor din clasele V—VII. In munca pe care o desfășor simt necontenit necesitatea de a-mi îmbogăți cunoștințele, de a ridica nivelul pregătirii mele de specialitate, de a-mi îmbunătăți metodele de predare. In anul școlar trecut, urmînd cursurile I.P.C.D., mi-am însușit cunoștințe de marxism-leninism, de pedagogie, de geografie care m-au ajutat mult în munca pe care am dus-o ulterior. După terminarea acestor cursuri lecțiile mele au devenit mai interesante, au căpătat un conținut mai bogat, ceea ce a făcut să crească simțitor nivelul de cunoștințe al elevilor. In organizarea muncii noastre pentru perfecționarea măiestriei pedagogice au existat însă o serie de lipsuri: ea era lipsită de continuitate, avea de multe ori un caracter de improvizație. Acestor lipsuri vine să le pună capăt noua Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Prin instituirea sistemului de stat pentru perfecționarea calificării cadrelor didactice noi primim un ajutor deosebit de însemnat în munca pe care o desfășurăm în școală. Studiind organizat, pe baza unei bibliografii dinainte stabilite, vom putea să ne îmbogățim mereu cunoștințele. Înființarea cabinetelor pedagogice raionale va determina o îmbunătățire simțitoare a muncii noastre metodice. De asemenea, prin instituirea „Zilei Învățătorului" vom putea să desfășurăm mai bine și mai organizat schimbul de experiență, îmbunătățindu-ne neîncetat metodele de muncă.

Hotărîrea constituie pentru toți cei ce muncesc în școală un sprijin deosebit de important în scopul ridicării nivelului învățămîntului, al îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor necesare construcției noastre socialiste.

ANGELA DIMCEA
profesoară la școala de 7 ani nr. 4 din București

Pentru ridicarea calificării noastre

Am simțit o deosebită bucurie citind recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea calificării, la perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. Această Hotărîre deschide în fața noastră, a învățătorilor și profesorilor, perspective largi pentru continua îmbunătățire a pregătirii noastre profesionale, pentru ridicarea necontenită a muncii de instruire și educare a fiilor oamenilor muncii.

Am terminat școala pedagogică în anul 1951. Datorită grijii pe care o poartă regimul nostru democrat-popular tinerelor cadre didactice, am fost numit imediat după absolvire ca învățător la școala Străulești din raionul „Grivița Roșie". Am avut chiar din primii ani posibilitatea să-mi continui studiile fără a ieși din producție. M-am înscris la cursurile serale ale Institutului pedagogic de doi ani din Capitală, și anume la specialitățile științe naturale și geografie. Secția de învățămînt a raionului „Grivița Roșie" mi-a dat un ajutor serios pentru a studia în condiții cît mai bune, scutindu-mă de anumite sarcini care mi-ar fi putut răpi din timpul necesar studiului. In vederea susținerii examenului din sesiune am obținut un concediu de studiu, conform prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951. Prin biblioteca sindicatului nostru și a Institutului pedagogic mi-am procurat materialul necesar pregătirii examenelor.

Acum, datorită noii Hotărîri a Consiliului de Miniștri, condițiile de studiu se vor îmbunătăți într-o măsură însemnată. In Hotărîre se arată că Ministerul Învățămîntului va întări secțiile fără frecvență din unitățile de învățămînt superior, ceea ce va duce fără îndoială la îmbunătățirea simțitoare a pregătirii noastre în aceste instituții.

O contribuție foarte însemnată la ridicarea nivelului muncii noastre o va aduce îndeplinirea prevederilor Hotărîrii în legătură cu organizarea mai bună a muncii metodice în cadrul cercurilor pedagogice, în seminariile sau lucrările practice cu caracter metodic. De foarte mare însemnătate pentru noi este organizarea „Zilei Învățătorului", care va contribui și la lărgirea orizontului nostru cultural, precum și înființarea cabinetelor pedagogice raionale.

Hotărîrea cheamă pe toți cei ce lucrează în domeniul învățămîntului să desfășoare o muncă susținută pentru ridicarea calificării și perfecționarea măiestriei lor pedagogice, pentru ridicarea nivelului întregii lor activități. Vom munci din toate puterile noastre pentru a răspunde cu cinste acestei chemări.

IOAN DRAGOTOIU
învățător la școala Străulești raionul „Grivița Roșie"

Consfătuirea cadrelor didactice din învățămîntul profesional

In zilele de 18, 19 și 20 august a.c. s-au desfășurat în toată țara consfătuirile regionale ale cadrelor didactice din școlile rezervelor de muncă.

La consfătuiri au participat toți directorii, directorii-adjuncți, maiștri șefi ai școlilor profesionale și S.F.U., profesori, educatori și cei mai buni maiștri-instructori.

Lucrările consfătuirilor au scos în evidență realizările și lipsurile esențiale din munca școlilor profesionale și a cadrelor didactice din anul școlar 1953-54. Astfel, s-a subliniat faptul că în anul școlar trecut s-au obținut realizări importante atît în învățămîntul teoretic cît și în cel practic. Acest fapt este oglindit prin procentul de 99,5% în regiunea București și 99,22% în regiunea Stalin de absolvenți calificați, dintre care 24,9% pentru categoriile V și VI iar 65% pentru categoriile IV. O realizare importantă o constituie și faptul că majoritatea întreprinderilor au reținut aproape toți absolvenții care au făcut practică în întreprinderile respective. Planul de producție a fost de asemenea depășit în cele mai multe regiuni, atît în ceea ce privește cantitatea cît și în ceea ce privește calitatea produselor, cu procente de peste 130%.

Rezultatele bune obținute în această direcție se datoresc în mare parte și ridicării nivelului profesional al maiștrilor instructori, care au urmat în acest an cursurile de perfecționare organizate pe localități de către direcția generală a rezervelor de muncă din M.I. prin direcțiile regionale. Tovarășii maiștri instructori Mircea Ionescu de la Școala profesională nr. 26 București, Florea Enache de la Școala profesională nr. 4 Metal București și alții au aplicat cu pricepere în predarea lecțiilor practice și în munca de educare a elevilor principiile însușite în cadrul acestor cursuri.

Consfătuirile au subliniat de asemenea contribuția pe care a adus-o la buna pregătire a elevilor legătura permanentă a cadrelor didactice cu maiștrii instructori. Cadrele didactice au urmărit continuu lucrările practice ale elevilor din ateliere, au discutat cu maiștrii instructori greutățile principale pe care le întîmpină elevii în aplicarea cunoștințelor tehnico-teoretice, în efectuarea lucrărilor practice și au stabilit o serie de măsuri concrete menite să ajute elevii în formarea și consolidarea deprinderilor practice în cadrul meseriilor respective. Așa au lucrat profesorii Ioan Teodorescu de la Școala profesională nr. 1 Metal București, Nicolae Dumitru de la Școala profesională nr. 4 Metal București și alții.

Munca de îndrumare și control efectuată de către directori și directorii de studii a contribuit, deasemenea, în mare măsură la îmbunătățirea calității muncii în aceste școli. Cadrele de conducere ale școlilor au urmărit în mod planificat desfășurarea lecțiilor teoretice și practice și au organizat schimbul de experiență pentru generalizarea metodelor bune în predare și pentru instruirea cadrelor tinere. O muncă susținută în această privință au desfășurat-o directorii Petre Dobrescu de la Școala profesională din Alexandria, Paul Lutescu de la Școala profesională nr. 23 Energie electrică București și alții.

Lucrările consfătuirii au oglindit rezultatele deosebite obținute de unele școli S.F.U. prin folosirea experienței școlilor rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică.

Cu prilejul consfătuirii s-au scos de asemenea în evidență și o serie de lipsuri care s-au manifestat în activitatea instructiv-educativă din anul școlar 1953-54. Astfel, nu toate școlile au reușit să asigure pe deplin o bună organizare a atelierelor-școală, să le aprovizioneze la timp cu materialele necesare și să completeze trusele individuale ale elevilor. Aceste deficiențe se datoresc unei defectuoase planificări și lipsei de interes a unor școli față de această problemă. In această privință pot fi citate școlile profesionale nr. 11 și 12 din București, școlile profesionale din Turnu-Măgurele, Titu, Cisnădie, Vulcan și altele.

De asemenea, nu toate școlile s-au preocupat în suficientă măsură de crearea unor condiții bune de practică pentru elevi în întreprinderi și pe șantiere. Aceasta este o urmare a lipsei de colaborare a școlilor respective cu conducerile întreprinderilor și comitetele de sprijin. Unii maiștri instructori ale căror clase sau grupe au făcut practică în întreprinderi au avut lipsuri serioase, întrucît s-au mărginit numai la repartizarea elevilor în aceste întreprinderi fără a-i îndruma și controla în muncă. Așa au procedat tovarășii maiștri instructori de la Școala profesională nr. 23 Energie electrică și de la Școala profesională nr. 37 Construcții din București.

In multe școli disciplina elevilor a fost slabă din cauza lipsei de preocupare pentru această problemă atît din partea cadrelor de conducere cît și din partea cadrelor didactice și a educatorilor.

O experiență pozitivă în privința obținerii unei mai bune discipline a elevilor a fost prezentată în cadrul consfătuirii de către Școala nr. 25 din București. Aici au fost organizate colective închegate pe clase, sub conducerea „triunghiului clasei" alcătuit din organizatorul sindical, organizatorul U.T.M. și responsabilul clasei.

Referatele prezentate în secțiile consfătuirii și discuțiile pe secții au analizat pe larg lipsurile muncii, iar rezoluțiile au stabilit căile pentru îndreptarea lor în anul școlar viitor.

Cadrele didactice au dovedit cu prilejul consfătuirii că sînt hotărîte să depună toată priceperea și puterea lor de muncă pentru asigurarea unei permanente îmbunătățiri a învățămîntului profesional în anul școlar viitor.

ELENA BEJAT
din Direcția Generală a Rezervelor de Muncă

Cum ne-am pregătit pentru activitatea didactică în noul an școlar

Colectivul pedagogic al școlii noastre a pornit acțiunea de pregătire a noului an școlar hotărît să creeze din prima zi de școală condiții pentru desfășurarea unei bune munci instructiv-educative. Experiența anilor trecuți ne-a arătat că în sectoarele în care s-au făcut din timp toate pregătirile s-au obținut succese din cele mai mari și, dimpotrivă, în sectoarele în care deschiderea anului școlar ne-a găsit nepregătiți am rămas în urmă și am întîmpinat greutăți în tot cursul anului. De aceea, ținînd seama de acest lucru, am organizat astfel pregătirile pentru acest an școlar încît să nu se neglijeze nicio latură a muncii.

Întregul personal al școlii a fost împărțit în colective, fiecare din aceste colective primind în seama sa răspunderea pentru îndeplinirea diferitelor acțiuni. Colectivele și-au început activitatea îndată după examene. Lucrările de reparație și curățire a localului, precum și cele de reparație a mobilierului au fost terminate din vreme pentru a da astfel posibilitatea să se desfășoare activitatea de pregătire a laboratoarelor, a bibliotecii etc. Colectivele, înțelegînd că de felul cum își vor îndeplini ele sarcinile depinde întreaga pregătire a deschiderii anului școlar, au muncit cu rîvnă și au realizat toate sarcinile înainte de termen. Administratorul școlii a dat dovadă de multă pricepere, de inițiativă și devotament în muncă, comitetul de părinți a adus un sprijin important la efectuarea lucrărilor de reparație și curățenie.

Noi am înțeles că buna desfășurare a procesului de învățămînt depinde în mare măsură de felul cum sînt organizate, întreținute și îmbogățite laboratoarele, muzeul și biblioteca școlii. De aceea ne-am ocupat cu multă grijă de punerea la punct și de completarea materialului didactic din laboratoare și muzeu. Trierea și repararea acestuia a fost o operație migăloasă. Profesorii de fizică și de științe naturale au arătat însă interes pentru această muncă. Ei au clasificat și au aranjat în ordine piesele, zile de-arîndul, fiind ajutați și de elevi. De asemenea, au reparat unele aparate care se defectaseră, de pildă mașina Atwood, care servește la studiul mișcării, mașina electrostatică și alte mașini ce se folosesc la studierea mecanicii. Dat fiind că sala laboratorului de fizică era insuficientă pentru școala noastră, s-a mai amenajat o sală. Profesorii de fizico-chimice s-au ocupat și de completarea substanțelor necesare experiențelor de chimie ca acizi, baze, hiposulfit de sodiu, diverse săruri etc. Repararea, clasificarea și aranjarea în ordine a materialului didactic va da posibilitatea ca acesta să fie folosit cu ușurință în cursul anului.

Profesorii de biologie nu și-au limitat activitatea numai la aranjarea materialului din muzeu ci, împreună cu elevii, au recoltat plantele cultivate pe lotul școlar, au strîns în plicuri și în borcane semințele, astfel încît în timpul lecțiilor să se asigure materialul necesar pentru toți elevii. De asemenea, colectivul profesorilor de biologie a întocmit un plan amănunțit în vederea lucrărilor de toamnă pe lotul școlar.

Ne-am preocupat și de reorganizarea și îmbogățirea bibliotecii școlare. Colectivul care a primit această sarcină a reușit să sistematizeze volumele după reuglamentul bibliotecilor, pe specialități. Biblioteca a fost îmbogățită cu cărți noi, iar cărțile de largă circulație au fost procurate în mai multe exemplare. A fost pus la punct regulamentul de funcționare a bibliotecii în cursul anului astfel încît cărțile să poată fi citite de un număr cît mai mare de elevi și să se asigure o îndrumare cît mai bună a acestora în privința bibliografiei necesare pentru studierea diferitelor probleme, pentru completarea cunoștințelor predate în clasă și pentru lărgirea orizontului lor cultural.

Dorind să asigurăm o bună desfășurare a muncii instructiv-educative în noul an școlar am căutat să ne pregătim temeinic pentru predarea materiei. Cadrele didactice au studiat în cursul vacanței manualele, metodicile și bibliografia de specialitate în măsura în care au avut la îndemînă materialul necesar.

Din munca anilor trecuți învățătorii și profesorii noștri și-au dat seama de importanța deosebită pe care o are recapitularea în primele zile de școală și s-au pregătit de pe acum pentru primele lecții. Colectivul pedagogic din școala noastră a discutat o serie întreagă de probleme legate de primele zile de școală, căutînd să găsească acele căi prin care să se pună temelii solide muncii întregului an. In aceste discuții a ieșit în evidență necesitatea de a cunoaște bine elevii cu care lucrezi, de a ține seama de lipsurile pe care le-a avut colectivul de elevi în anul școlar trecut. Diriginții și fiecare învățător și profesor în parte au căutat de aceea să cunoască bine pe elevii lor, posibilitățile pe care le au, să cunoască măsura în care este nevoie în anumite privințe de o deosebită grijă din partea profesorilor, astfel încît să se prevină cu succes rămînerea în urmă a elevilor. Rezultatele examenelor de sfîrșit de an, rezultatele examenului de admitere în clasa a VIII-a și ale examenului de maturitate ne-au arătat mai clar părțile bune și lipsurile muncii noastre în anul școlar trecut. De exemplu, cu prilejul examenelor s-a constatat nivelul scăzut de pregătire la limba română al unui mare număr de elevi din clasa a VIII-a. Pentru a putea lupta de la început pentru îmbunătățirea pregătirii lor, profesorii care vor preda în acest an limba română în clasele a IX-a au studiat cu mare atenție articolele publicate în revistele și presa de specialitate în legătură cu predarea limbii române și lupta pentru succesul la învățătură al elevilor.

Toți profesorii din școala noastră au căutat să cunoască bine situația la învățătură în anul precedent a elevilor cu care vor lucra în anul acesta, pentru a putea să-și organizeze munca ținînd seama de lipsurile din cunoștințele acestora și de posibilitățile pe care le au.

O cale pe care o vor folosi cadrele noastre didactice pentru a cunoaște de la începutul anului cît mai bine pe elevii lor este aceea a lucrărilor de control date în primele zile de școală.

Cadrele didactice au stat de vorbă între ele pentru a cunoaște și pe această cale pe elevii lor. Învățătoarele care au predat anul trecut la clasele a IV-a au vorbit despre elevii lor profesorilor și diriginților care vor lucra anul acesta cu clasele a V-a și le-au prezentat caracterizări scrise asupra elevilor. Diriginții fostelor clase a VII-a au stat de vorbă cu diriginții care vor conduce anul acesta clasele a VIII-a.

In vederea îmbogățirii propriilor lor cunoștințe, cadrele didactice au studiat în timpul verii lucrări de specialitate. De exemplu, profesorii de istorie s-au documentat studiind materialul nou apărut în domeniul istoriei patriei, ca de pildă, monografiile „Hăbășești" și „Histria", „Studii de Istoria R.P.R.", „Istoria modernă" volumul I, 1640—1789 de B. F. Porșnef, precum și articole din „Scînteia" și „Lupta de clasă". Diriginții au citit un bogat material documentar în legătură cu munca educativă întocmindu-și planul lor de muncă pe baza acestuia și a Hotărîrilor recentei conferințe a U.T.M.

In vederea asigurării disciplinei și ordinei în școală colectivul nostru a simțit nevoia să îmbunătățească regulamentul de ordine interioară. De această acțiune s-au ocupat diriginții cu cele mai bune rezultate în muncă. Căutînd să înlăture lipsurile regulamentului de ordine interioară din anul trecut și studiind diferite materiale ca „Organizarea activității instructiv-educative în școală" de I. K. Novicov și „Studii de pedagogie" de I. M. Duhovnîi, ei au întocmit un regulament de ordine interioară care ține seama în mai mare măsură de situația concretă din școală.

Diriginții claselor a VIII-a au cercetat cu grijă dosarele elevilor nou veniți în școală, și care vor intra în colectivul clasei lor. Avînd în vedere că numărul acestor elevi este destul de mare, pentru a închega de la început un colectiv strîns unit și-au propus să discute în clasele lor, în primele ore educative despre problemele prieteniei și ale ajutorului tovărășesc, să le facă cunoscute elevilor noi veniți tradițiile școlii, ale clasei și să le trezească dorința de a păstra aceste tradiții. Toți diriginții și-au propus să stea de vorbă în prima oră educativă despre cea mai însemnată datorie a elevilor, datoria de a învăța, și despre tradiția clasei (într-una din clase, de exemplu, această tradiție este „cea mai bună gazetă de perete", în alta „nici o abatere de la disciplină", în alta „să fim fruntași în activitatea pe lotul școlar" etc).

O problemă căreia colectivul nostru pedagogic i-a dat o deosebită importanță este aceea a muncii cu elevii din clasa I-a, cu cei mai tineri elevi ai noștri. La clasele I-a vor lucra învățătoare bune, cu experiență în muncă. Ele au studiat temeinic programa școlară și metodica predării citit-scrisului, și-au pregătit materialul didactic necesar pentru predarea lecțiilor. In dorința lor de a munci cît mai bine au făcut schimb de experiență cu învățătoarele care au obținut cele mai bune rezultate în muncă. Ele au stat de vorbă încă acum de cîteva ori cu părinții elevilor lor pentru a-i convinge să-și trimită copiii cu regularitate la școală și a-i îndruma cum să organizeze munca de acasă a copiilor. Colectivul didactic al școlii și-a îndreptat atenția cu aceeași grijă și înspre clasele aV-a și a VIII-a discutînd problemele legate de munca deosebită pe care trebuie s-o desfășoare profesorii și diriginții acestor clase, dat fiind că ele constituie trepte importante în viața elevilor.

Pregătindu-se pentru consfătuirile raionale toate cadrele didactice din școala noastră au analizat cu grijă fiecare aspect al muncii lor în anul școlar trecut și au tras învățăminte pentru munca anului care începe. Discuțiile în cadrul consfătuirilor ne vor ajuta să organizăm și să desfășurăm mai bine munca în acest an școlar, pe care îl întîmpinăm mai bine prgătiți decît în trecut și în care sîntem hotărîți să ducem cu succes lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, pentru buna pregătire a tuturor elevilor.

GHEORGHE DOBRE
directorul Școlii medii „I. L. Caragiale" din București

Colaborarea frățească a două școli

In comuna Cîncul, raionul Agnita, regiunea Stalin, funcționează o școală care are secții de predare în limbile română și maghiară, precum și o școală cu limba de predare germană. În anii regimului de democrație populară, între cadrele didactice și elevii acestor școli s-a închegat o colaborare frățească. Au loc ședințe comune ale consiliilor pedagogice, lecții deschise, vizite tovărășești pentru schimb de experiență. Învățători de la ambele școli conduc echipe artistice comune.

La internatul comun, elevii români, maghiari și germani sînt educați în spiritul conviețuirii frățești și al ajutorului reciproc în activitatea școlară și obștească. Programele comune artistice și sportive contribuie la strîngerea legăturilor între părinții elevilor și între aceștia și ceilalți țărani muncitori din comună.

Colaborarea școlilor din comuna Cîncul s-a dovedit rodnică: s-a realizat o legătură permanentă a cadrelor didactice și a elevilor, nivelul muncii instructiv-educative și obștești a crescut, a crescut contribuția școlii la consolidarea prieteniei între locuitorii de naționalitate română, maghiară și germană

WILHELM BALTRES
directorul școlii cu limba de predare germană din comuna Cîncul, raionul Agnita

In preajma deschiderii noului an școlar

Un dar prețios

In apropierea rîului Ialomița, care șerpuiește pe lîngă comuna Căzănești din raionul Slobozia, se află satul Orezu. Școala veche din acest sat devenise neîncăpătoare față de numărul tot mai mare al celor ce învață carte. La o adunare obștească ce a avut loc cu cîteva luni în urmă la căminul cultural din Căzănești, numeroși colectiviști și țărani muncitori și-au propus să ridice cît mai grabnic o școală nouă în satul Orezu.

Comitetul de inițiativă, format din reprezentanți ai cadrelor didactice, deputați și părinți ai elevilor, s-a interesat îndeaproape de procurarea materialelor necesare construcției. Transportul cherestelei și al celorlalte materiale s-a efectuat prin muncă voluntară. Apoi, numeroși țărani muncitori tineri și vîrstnici și-au adus partea lor de contribuție la ridicarea noii construcții. Unii pregăteau mortarul, alții adunau nisipul, alții așezau cărămizile — și zidurile școlii au început să se înalțe tot mai sus.

— Ce ziceți, oameni buni, o terminăm pînă la deschiderea noului an școlar? întrebă într-una din zile colectivistul Vasile Mocanu pe cei din jurul său.

— Trebuie s-o terminăm! — răspunseră aceștia — că doar așa ne-am luat angajamentul!

In fiecare seară, cînd amurgul se lasă peste sat și oamenii încetează lucrul, cei din comitetul de inițiativă al construcției fac bilanțul lucrărilor. Ei văd cu bucurie că, pe zi ce trece, construirea noului local de școală se apropie de sfîrșit.

Pînă zilele trecute, se realizase peste 95 la sută din totalul lucrărilor. Numărul celor care contribuie la ridicarea școlii a crescut simțitor în ultimul timp. Printre constructorii voluntari pot fi văzuți aproape zilnic colectiviștii Stan T. Marin și Vasile Mocanu, țăranii muncitori Aurel T. Vlad, Zaharia D. Ioniță, etc.

Cu prilejul deschiderii noului an școlar copiii țăranilor muncitori din satul Orezu vor primi un dar minunat: un local încăpător și luminos, în care vor putea să învețe în condiții mai bune, să-și însușească cunoștințe și deprinderi temeinice, să devină cetățeni de ispravă ai patriei noastre.

GH. POPESCU

Gata pentru primirea elevilor

Secțiile de învățămînt, comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cadrele didactice din regiunea Galați s-au preocupat îndeaproape de pregătirea la timp a școlilor în vederea deschiderii cursurilor. La această acțiune a adus o contribuție hotărîtoare întrecerea desfășurată între școli în cinstea zilei de 23 August. Neprecupețind nici un efort, directorii de școli, cadrele didactice precum și personalul administrativ s-au arătat la înălțimea angajamentelor luate.

Numeroase școli au realizat cu mult înainte de termen lucrările pentru deschiderea noului an școlar. Printre acestea se numără, de exemplu, școala de fete nr. 7 din Galați, care cu posibilități locale, avînd sprijinul comitetului de părinți, a terminat cu mult înainte de termen repararea și curățitul celor două corpuri de clădiri, a încăperilor auxiliare ale școlii, precum și reparația întregului mobilier. Pe lîngă aceasta, colectivul pedagogic a confecționat un bogat și variat material didactic, necesar ridicării nivelului de predare. Aceste realizări însemnate se datoresc însuflețirii cu care au lucrat cadrele didactice, în frunte cu directoarea școlii, care au efectuat peste 1250 ore de muncă voluntară.

Și școala nr. 1 de fete din Galați este pregătită din toate punctele de vedere pentru a-și primi elevele.

Un exemplu demn de remarcat este acela dat de personalul administrativ de la școlile nr. 11 de fete, nr. 13 mixtă și nr. 3 de băieți, care a contribuit cu multă dragoste la lucrările de reparare și de văruire a localurilor de școală.

Cadrele didactice de la școala mixtă nr. 16 au primit un sprijin însemnat din partea comitetului de părinți. Membrii comitetului au revizuit instalația de apă și lumină și au instalat în școală două chiuvete noi.

Și școlile din cuprinsul regiunii au terminat, în cea mai mare parte, pregătirile pentru deschiderea cursurilor. Astfel, școlile din comunele Măcin, Greci, Văcăreni, Cerna, Luncavița și Dorobanțu au terminat cu mult înainte lucrările de reparații. Asemenea realizări s-au obținut și în comunele și satele raioanelor Bujoru, Tulcea, Brăila, unde localurile de școală sînt gata să-și primească elevii.

V. SILIȘTEANU
corespondent

Pregătiri intense

Colectivul școlii elementare nr. 4 din satul Vîlcele, raionul Tîrgu-Ocna, a luat din timp măsurile necesare pentru a pregăti deschiderea noului an școlar în condițiuni cît mai bune.

Astfel, cu ajutorul sfatului popular local și al comitetului de părinți, s-au făcut lucrările de curățire și văruire a localului de școală, procurîndu-se totodată materialul necesar pentru reparații.

In același timp, cadrele didactice, împreună cu elevii mai mari, au confecționat în timpul vacanței piese de material didactic necesar în predarea lecțiilor, folosind îndrumările date de secția de învățămînt raională.

Cadrele didactice au studiat programele școlare și manualele. Colectivele școlii lucrează în prezent la întocmirea planului general de muncă pentru noul an școlar și a planurilor calendaristice. In timpul liber, învățătorii și profesorii lucrează la pavoazarea localului de școală, căutînd să-i dea un aspect cît mai sărbătoresc pentru ziua începerii cursurilor.

Folosind resursele locale

Cadrele didactice de la școlile cu limba de predare română și maghiară din comuna Bod-Fabrică, raionul Stalin, au desfășurat o muncă intensă pentru pregătirea localurilor școlare în vederea începerii cursurilor.

Incă în prima jumătate a lunii august s-au terminat văruitul și curățirea amblor localuri de școală din comună. De asemenea, au fost construite în parcul școlar din apropierea școlii de 7 ani două fîntîni, dintre care una arteziană, iar conducerile școlilor s-au preocupat din timp de asigurarea combustibilului necesar precum și de procurarea rechizitelor școlare.

Toate aceste lucrări de reparație și construcție au fost realizate prin resurse locale, provenite din producția obținută de pe cele patru hectare teren cultivate de școlile din Bod.

Școlile cu limba de predare română și maghiară din Bod au primit din partea organelor locale o porțiune de teren de circa 4 hectare ce nu fusese cultivată pînă atunci. Cadrele didactice și elevii, avînd ajutorul comitetelor de părinți, au curățit terenul, împrăștiind totodată îngrășăminte chimice și naturale pentru a-l face fertil. In primul an s-a însămînțat sorg. Datorită întreținerii în bune condițiuni a acestei culturi s-a realizat o recoltă însemnată. Cu ajutorul elevilor din cercul „mîini îndemînatice"" de pe lîngă școala de 7 ani, a fost lucrată o însemnată cantitate de mături, care au fost valorificate apoi prin cooperativa din comună. In urma acestei inițiative, colectivul didactic din Bod a realizat suma de 13.000 lei, sumă care a fost folosită pentru lucrările de reparații și construcții.

Puterea educației

Clădirea impunătoare, albă, cu etaje, așezată în mijlocul unui parc minunat, îți atrage privirea chiar de la intrarea în comună. Aici a fost instalată de cîțiva ani o colonie de educare. Colonistele, fete între 11 și 18 ani, sînt provenite, în cele mai multe cazuri, din familii dezorganizate, sau din familii care nu s-au ocupat de educația lor tocmai în perioada cea mai importantă a dezvoltării lor. Statul nostru nu le-a lăsat în voia soartei. Cu o grijă deosebită, le-a creat cele mai favorabile condiții pentru a deveni, și ele, oameni prețuiți, folositori și devotați patriei.

Organizată în anii luminoși ai regimului nostru de democrație populară, după exemplul coloniilor sovietice conduse de Macarenco, colonia aceasta reușește într-adevăr să dea cadre bine pregătite pentru industrie și cu o educație sănătoasă, din elemente care altfel ar fi fost un balast pentru societate.

O asemenea realizare nu e posibilă în țările capitaliste. O delegație străină, vizitînd colonia, s-a arătat uimită de confortul de aici, de viața nouă, disciplinată, pe care o duc acum colonistele. Vedeau cu ochii lor că în jurul coloniei nu sînt garduri și polițiști. Și parcă nu le venea să creadă. In asemenea împrejurări, în țările capitaliste, singurul educator este regimul aspru de închisoare și călciiul cizmei polițistului. Toate acestea abrutizează și mai mult pe cel căzut în greșeală tocmai din cauza sălbatecelor orînduieli ale sistemului capitalist.

— Noi sîntem mîndre de colonia noastră, — spusese delegației străine o fetișcană blondă, cu ochii plini de strălucirea vieții noi, — colonia ne-a deschis drumul adevăratei fericiri...

O deosebită atenție se dă în colonie învățăturii, muncii în gospodărie și în atelier. Unele coloniste au venit aici fără măcar să cunoască alfabetul, sau după ani de zile de la întreruperea școlii, fără nici o profesie și de multe ori fără cele mai elementare deprinderi de gospodărie. Astăzi nu e nimeni în colonie care să nu frecventeze cel puțin școala profesională. O parte din fete urmează cursul școlii medii, sau se pregătesc pentru o calificare tehnică mai înaltă.

Fiecare fată poate acum să participe cu pricepere la muncile agricole, să spele, să pregătească masa pentru întreaga colonie. Din mîinile lor ies în orele de muncă — la atelier — obiecte pentru care colonia este des căutată: găleți sanitare, clești de diferite mărimi, piese pentru bonfaere, căpuitoare pentru nituri. Ele sînt fabricate în întregime de către coloniste, de la călirea la forje, pînă la forma definitivă dată în atelierul de ajustaj sau la strung.

Ceea ce este însă cel mai important în viața acestei colonii, este faptul că au crescut aici oameni adevărați, disciplinați, curajoși și perseverenți în muncă, cu o nesfîrșită dragoste față de patrie.

Toate acestea nu s-au realizat cu ușurință. La început fiecare colonistă își păstra individualitatea anarhică. Intre ele erau dese discuții și certuri. Nu se lăsau atrase de nici o preocupare temeinică. La orele de clasă erau aduse cu greu. Mihaelei N., o brunetă voinică — care copilărise la voia întîmplării prin portul Brăila — grozav îi plăcea să necăjească pe profesor și să dezorganizeze lecțiile. In timp ce maiștrii sau profesorii de cultură generală se străduiau să explice sau să deseneze ceva pe tablă, din fundul clasei răsuna vocea ei tare, nepăsătoare, răutăcioasă:

— Ce bazaconii mai sînt și astea?

Și rîsul tuturor umplea sala.

La atelier, Mihaela era centrul tuturor scandalurilor.

— Asta nu-i o muncă pentru noi! — țipa ea la maistru, acoperind uruitul forjei.

Și, odată cu ea, zeci de coloniste părăseau ciocanele și pilele, lăsînd pe maiștri cu mîinile încrucișate. „Ce-o să ne facă? — își ziceau ele — De mîncat trebuie să ne dea să mîncăm, de dormit la fel, de bătut nu-i voie".

Cu toate acestea, munca neobosită de zi cu zi a conducerii și a întregului colectiv pedagogic, le-a făcut să renunțe la astfel de calcule. Ele au început să înțeleagă care le este datoria, să vadă că ordinea, disciplina, și munca le sînt de folos lor în primul rînd, că vin să înfrumusețeze și să îmbogățească propria lor viață. Tot mai multe coloniste au început să se scoale la semnalul de dimineață, să intre în ordine în clasă, să lucreze cu tragere de inimă la cîmp sau în atelier.

Intr-una din zile, la ședința detașamentelor de abia formate, s-a pus în discuție problema celor care mai turburau viața coloniei. S-au dezbătut cu aprindere abaterile din clasă, problemele ordinei, disciplinei, respectului față de maiștri și profesori, atitudinea colonistelor una față de cealaltă. Despre toate acestea colonistele auziseră în fiecare zi de la educatoare și de la întreg colectivul pedagogic. Li se întîmpla-riseră bine în minte chipurile oamenilor noi, zugrăvite în cărțile pe care le citeau. Și ele au început să simtă tot mai mult nevoia schimbării vechii atitudini. In detașamentul 2, comandanta detașamentului Nicoleta M., ea însăși venită de curînd în colonie, se arătă cea mai necruțătoare cu Mihaela.

— Va trebui să-ți schimbi purtarea, altfel noi nu te mai primim în detașament, — îi spuse comandanta pe un ton hotărît.

— Mare lucru — răspunse nepăsătoare și sfidătoare Mihaela.

Răspunsul îndîrjit pe membrele detașamentului. Chiar în seara aceea — după discuții furtunoase — hotărîră să o excludă din detașament.

Aceasta a fost prima „operație de adîncime" a detașamentului. Și n-a fost fără roade. Colonistele au avut ocazia să constate că nu e ușor să fii exclusă din detașament: trebuie să-ți părăsești prietenele, iar în alt detașament e greu să fii primită...

In curînd, detașamentele se dovediră a fi o forță de care trebuie să țină seama întreaga colonie. In ele se formase un activ puternic, cu opinie sănătoasă. Acest lucru era de mare folos. De aci înainte nu mai puteai produce turburări în colonie sau refuza anumite sarcini. Din clipa cînd detașamentele au luat atitudine față de comportarea colonistelor, în viața coloniei s-a făcut o mare cotitură.

Treptat, au început să dispară manifestările individualiste, anarhice și au început să se discute problemele generale ale coloniei. In adunările detașamentelor, în sfatul comandantelor, la raportul de seară, erau viu criticate cele care se tîrau în coada tuturor acțiunilor și nu participau activ la îndeplinirea sarcinilor comune ale vieții coloniei. Respectarea ordinei și disciplinei a devenit lucrul cel mai de preț. Intre coloniste se stabileau noi relații de prietenie. Sarcinile noi și multiple care apăreau în fața coloniei erau rezolvate cu aportul tuturor. Se porniră întreceri pentru îndeplinirea sarcinilor.

O vie preocupare pentru coloniste o constituie atitudinea și comportarea comandantelor. Colonistele manifestă exigență față de orice faptă a lor și nu admit mai ales părtinirea. Comandantele trebuie să le fie exemplu în toate împrejurările. Pentru 10 minute de părăsire nemotivată a detașamentului, colonistele au hotărît să-i ia Nicoletei M. comanda detașamentului pe timp de 10 zile.

Pe măsură ce colectivul se închega și participa cu tot mai multă autoritate în rezolvarea celor mai variate probleme, iar din rîndurile lui se ridicau oameni cu o nouă atitudine față de muncă, față de viață, se simțea tot mai mult lipsa organizației U.T.M. De acest fapt și-a dat seama și conducerea coloniei și colectivul pedagogic. Intrarea în organizație a primelor coloniste a fost sărbătorită cu căldură de întreaga colonie. In sala clubului, unde a avut loc solemnitatea primirii primelor coloniste în organizație, atmosfera sărbătorească, buchetele de flori, angajamentele, cuvîntul secretarei organizației au produs o impresie puternică, de neuitat pentru toate colonistele.

Conducerea coloniei, colectivul pedagogic, permanenți îndrumători ai activității din colonie și-au cîștigat pe deplin dragostea tuturor fetelor pe care le educă. Ei nu părăsesc pe coloniste nici atunci cînd acestea sînt în vacanță, la mare sau la munte. Dealtfel, cum ar putea să facă așa ceva? S-a svonit numai că tovarășa Diaconescu, responsabila pedagogică a coloniei, va merge în vacanță la rude. Toată ziua, în cabinetul pedagogic au venit colonistele.

— Vă rugăm să nu vă despărțiți de noi — o rugau ele. — Vom face totul să vă odihniți bine.

— Mai avem multe probleme de lămurit împreună — li spunea cu căldură comandanta detașamentului 4. Și începu să înșire problemele care le frămîntau.

...A doua zi în zori, cînd autobuzele ieșeau pe poartă, ducînd cu ele freamătul tineresc, cîntecele și veselia coloniștilor, tovarășa Diaconescu nu lipsea din mijlocul lor.

GH. ANGELESCU

Reviste noi

ANALELE ROMÎNO-SOVIETICE

Seria Pedagogie-Psihologie

Nr. 2 (13) 1954

A apărut nr. 2 (13) 1954 al revistei Analele Romîno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie. Revista are un conținut bogat atît în ceea ce privește varietatea problemelor și importanța lor pentru cadrele de specialitate, cît și în ce privește nivelul tratării lor.

In primul articol din acest număr „Problemele principale ale activității de cercetări științifice a Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R." se arată realizările Academiei din ultimii ani, se critică lipsurile din activitatea ei și se enumeră principalele sarcini care stau în prezent în fața Academiei. Printre acestea se menționează: studierea problemei învățămîntului general de 10 ani, a învățămîntului politehnic, a metodelor de cercetare științifică, problema fundamentării pedagogiei pe învățătura lui I.P. Pavlov și problema legăturii dintre teorie și practică. Articolul prezintă interes în special prin faptul că informează cititorii asupra principalelor probleme studiate de Academie, arătînd totodată orientarea cercetărilor actuale.

Articolul lui N. S. Borisenko, „Contribuții la problema dezvoltării gîndirii elevilor în procesul de învățămînt", tratează această importantă problemă sub aspectul importanței ei teoretice și arată procedeele practice prin care poate fi rezolvată, servindu-se de exemple din munca de predare a fizicii. Articolul arată cum, formînd la elevi concepția marxist-leninistă despre lume și înfățișîndu-le fenomenele din natură în dezvoltarea lor dialectică, le dezvoltăm implicit și gîndirea logică și creatoare. Prin experiențe, ca mijloc de demonstrare a fenomenelor, prin metoda clasificării fenomenelor etc., profesorul face ca gîndirea elevilor să devină capabilă de generalizări și abstractizări superioare. Articolul are la bază experiența practică a autorului.

O altă problemă de o deosebită importanță pentru pedagogi și psihologi este aceea tratată în articolul „Determinarea temperamentului și importanța ei pedagogică" de L.D. Ermelaeva-Tomina. Autoarea, constatînd din observațiile zilnice că unele atitudini de comportare mascheazâ adevăratul tip de activitate nervoasă superioară, și-a propus studierea prin metode științifice a temperamentului unei eleve care prezenta un caz de mascare. In articol se arată că învățătura pavlovistă concepe temperamentul ca o componentă înnăscută a tipului de activitate nervoasă superioară, care se îmbină cu influențele educative; aceste influențe pot numai să favorizeze dezvoltarea justă a elevului pe baza tipului său de sistem nervos, dar nu-l pot face din mobil inert, sau din puternic slab și invers decît cu mare greutate și într-un timp îndelungat. Tezele susținute mai sus se ilustrează prin relatarea unei experiențe personale.

„Studierea activității analitico-sintetice la copii prin metoda experimentului asociativ" este titlul articolului semnat de F.I. Ivașcenko. Articolul are ca scop să dovedească, cu ajutorul experiențelor, că activitatea analitico-sintetică a omului poate fi studiată prin stabilirea particularităților de funcționare a asociațiilor elaborate în cursul experienței; de asemenea el pune problema importanței uriașe a cuvîntului ca excitant. Prezentînd relatări asupra experiențelor efectuate în acest scop, autorul atrage atenția asupra importanței pregătirii profesorului de a folosi cuvîntul în procesul de învățămînt, pentru ca, în caz contrar, să nu se ajungă la distrugerea asociațiilor formate în condițiile activității voluntare.

Numărul mai cuprinde articolul lui A. R. Luria, „Știința materialistă despre activitatea psihică și psihologia reacționară din străinătate", în care este demascat caracterul antiștiințific reacționar al psihologiei idealiste. Atacînd-o în punctele ei cele mai vulnerabile, dezvăluind falsitatea celor mai importante teze ale acestei psihologii, A.R. Luria le combate spriinindu-se pe învățătura materialistă, marxistă asupra psihicului. In acest interesant articol sînt dezbătute problemele fundamentale ale psihologiei: caracterul determinat al proceselor psihice, problema analizei și sintezei, a raportului dintre dinamică și structură.

La rubrica „Discuții" găsim articolul „Obiectul și structura metodicii predării ca știință și legătura ei cu alte științe" de E.I. Perovski. Analizînd critic diferite concepții asupra obiectului și structurii metodicii, E. I. Perovski trece în revistă o serie de lucrări care se ocupă de acest subiect, oprindu-se asupra definiției juste a obiectului metodicii, definiție pe care caută s-o argumenteze, precizînd și sfera fenomenelor de care trebuie să se ocupe orice teorie specială a predării. E.I. Perovski tratează pe larg legăturile metodicii cu istoria, fizica, chimia etc., insistînd însă asupra faptului că acestea nu schimbă esența obiectului metodicii, care rămîne de ordin pedagogic, metodica rămînînd prin aceasta o știință pedagogică.

Revista cuprinde de asemeni, la rubrica „Pentru o justă atitudine față de moștenirea pedagogică a trecutului", articolul lui V. A. Veikșan, „L. N. Tolstoi despre sarcinile pedagogiei ca știință", în care se tratează în mod critic concepțiile pedagogice și filozofice ale lui L.N. Tolstoi și activitatea lui pedagogică, apreciindu-se în mod just moștenirea științifică lăsată de L.N. Tolstoi.

La rubrica „Succesele învățămîntului în țările de democrație populară" se publică articolul lui E.S. Livșit „Succesele învățămîntului public în China nouă". Autorul arată că, înainte de eliberarea Chinei de sub jugul gomindanist, 90% din populația Chinei era analfabetă, pe cînd în anii puterii populare s-a realizat o creștere deosebit de rapidă a nivelului cultural, lichidîndu-se într-o mare măsură analfabetismul. Pe baza noii metode de predare a alfabetului chinez, elevii și-l însușesc în prezent de aproape 10 ori mai repede decît prin metoda obișnuită. In articol ni se prezintă de asemenea sistemul actual de învățămînt din China populară.

La „Cronica vieții științifice" găsim articolul „Cu privire la rezultatele consfătuirii în domeniul psihologiei" de A.V. Petrovski.

Examenele de admitere în învățămîntul superior fără frecvență

Ministerul Invățămîntului comunică:

Intre 10—20 septembrie a.c. se vor ține examene de admitere în învățămîntul superior fără frecvență.

Aceste examene vor avea loc la următoarele instituții de învățămînt superior:

INVAȚAMINTUL UNIVERSITAR ȘI PEDAGOGIC SUPERIOR

Universitatea „C. I. Parhon" — București: Facultatea de Matematică-Fizică, str. Academiei 14; Facultatea de Șt. Naturale-Geografie, str. Academiei 14; Facultatea de Filologie și de Română-Istorie, str. Edgar Quinet 7; Facultatea de Științe Juridice, b-dul 6 Martie 64—66.

Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași: Facultatea Matematică-Fizică.

Universitatea „Victor Babeș"-Cluj: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Științe Naturale-Geografie.

Universitatea „Bolyai"-Cluj: Facultatea de Matematică-Fizică.

Institutul „Maxim Gorki"-București: Facultatea de Limba și Literatura Rusă, str. Pitar Moș 13.

Institutul de Cultură Fizică și Sport: Facultatea de Educație Fizică, str. Maior Ene 12.

INVAȚAMINTUL SUPERIOR POLITEHNIC ȘI TEHNICO-INDUSTRIAL

Institutul Politehnic-București, Calea Griviței 132: Facultatea Electrotehnică, Secția Mașini și aparate electrice; Facultatea de Energetică, Secția Electroenergetică, Secția Termoenergetică; Facultatea de Mecanică, Secția de mașini termice, Secția de tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini; Facultatea de Chimie industrială, Secția de tehnologia substanțelor anorganice, Secția de materiale de construcții, Secția de tehnologia substanțelor organice; Facultatea de Metalurgie, Secția de siderurgie.

Institutul Politehnic-Timișoara: Facultatea de Electrotehnică, Secția Electrificarea industriei, agriculturii și transporturilor; Specialitatea Electrificarea industriei și agriculturii, Facultatea de Construcții civile și industriale.

Institutul Politehnic-Iași: Facultatea de Mecanică, Secția de mecanoenergetică; Facultatea de Chimie Industrială, Secția Tehnologia pielei, blănurilor și extractelor tanante.

Institutul Politehnic-Cluj: Facultatea de Mecanică, Secția de mecanoenergetică; Facultatea de Tehnologie mecanică, Secția de utilaj și tehnologia turnării, Secția de tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini.

Institutul de Mine-București, str. Știrbei Vodă 33: Facultatea de Mine, Secția de Exploatarea zăcămintelor de cărbuni; Facultatea de Ingineri economiști, Secția de organizarea și planificarea întreprinderilor miniere; Facultatea de Electromecanică minieră, Secția de electromecanică minieră.

Institutul de Petrol și Gaze-București, str. Eugen Stătescu 6: Facultatea de Exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze; Facultatea de Ingineri economiști, Secția de organizarea și planificarea industriei petrolifere.

Institutul de Mecanică-Orașul Stalin: Facultatea de Mecanică, Secția automobile-tractoare; Facultatea de Tehnologia mecanică, Secția de Utilaj și tehnologia turnării, Secția de tehnologia prelucrării metalelor și a construcției de mașini.

Institutul de Construcții-București, b-dul 6 Martie 64: Facultatea de Construcții, Secția de construcții civile și industriale; Facultatea de instalații și utilaj, Secția de instalații; Facultatea de Ingineri economiști, Secția de organizarea și planificarea construcțiilor, Secția de organizarea și planificarea gospodăriilor comunale; Facultatea de Drumuri.

Institutul de Industrie Ușoară-Iași: Facultatea de Industrie Ușoară, Secția de tehnologia mecanică textilă — Specialitatea filatură, Specialitatea țesătorie, Specialitatea confecții din piele și încălțăminte — Secția de organizarea și planificarea industriei ușoare.

Institutul de Industrie Alimentară-București, Calea Victoriei 149: Facultatea Tehnologică, Secția de tehnologie a produselor de morărit, panificație și paste făinoase, Secția de tehnologia produselor fermentative.

Institutul de căi ferate „Gh. Gheorghiu-Dej"-București, str. Mihail Moxa 3—5: Facultatea de mecanica transporturilor, Secția material rulant — Specialitatea vagoane, Specialitatea locomotive —; Facultatea de Construcții de căi ferate, Secția Construcții de linii ferate și clădiri; Facultatea de Telecomunicații feroviare; Facultatea de Exploatare feroviară; Facultatea de ingineri economiști, Secția de organizarea și planificarea transporturilor feroviare.

INVAȚAMINTUL SUPERIOR ECONOMIC

Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin"-București, str. M. Eminescu 6: Facultatea de Planificare, Secția Economia muncii, Secția Economia industriei socialiste, Secția Economia agriculturii socialiste; Facultatea de Finanțe și Credite, Secția Finanțe, Secția Evidență contabilă, Secția Credite; Facultatea de Statistică, Calea Șerban Vodă 22—24, Secția Statistică industrială, Secția Statistică agrară.

INVAȚAMINTUL SUPERIOR AGRICOL ȘI SILVIC

Institutul Agronomic „N. Bălcescu"-București, b-dul Mărăști 59: Facultatea de Zootehnie; Facultatea de Agricultură; Facultatea de Mecanizarea Agriculturii; Facultatea de Economia și planificarea agriculturii.

Institutul Forestier-Orașul Stalin: Facultatea de Silvicultură; Facultatea de Exploatarea forestieră și industrializarea lemnului, Secția Exploatarea forestieră, Secția industrializarea lemnului.

Condițiile de înscriere și disciplinele la care se dă examenul de admitere au fost publicate în presa centrală din 3 și 16 iulie 1954 și în Gazeta Invățămîntului din 3 și 17 iulie a. c.

S. U. A. pe drumul fascismului

Recent, o veste venită din S.U.A. a dovedit lumii că reacțiunea americană împinge rapid țara spre fascism. Este vorba despre hotărîrea senatului și a camerei reprezentanților Congresului S.U.A. de a aproba proiectul de lege prin care Partidul Comunist din S.U.A. este pus în afara legii.

Proiectul de lege a fost aprobat. Conform lui, orice persoană care se înscrie în Partidul Comunist, care continuă să rămînă în rîndurile partidului sau care acționează în vederea înfăptuirii politicii partidului, este pasibilă de cinci ani închisoare și 10.000 de dolari amendă.

Acest act reprezintă un nou pas pe calea fascizării vieții publice americane. El este, de fapt, corolarul politicii duse de cercurile politice conducătoare din S.U.A., politică de intimidare a forțelor progresiste americane care luptă pentru încetarea pregătirilor războinice, pentru pace.

La porțile New-Yorkului se află o statuie numită „Statuia Libertății". Guvernanții de astăzi ai S.U.A. pretind că ea simbolizează „democrația americană", „libertatea fiecărui cetățean american de a trăi și gîndi așa cum crede de cuviință". Mult timp, acest mit a fost crezut de unii. Se vorbea despre S.U.A. ca despre „țara posibilităților egale", ca despre țara „minunilor". Scribii businessmenilor americani continuă să susțină și azi această absurditate. Zelul lor este inutil însă: ei nu mai pot înșela pe nimeni căci faptele sînt mai puternice decît toate sforăielile despre așa zisa „fericire" a „modului de viață american". Și aceste fapte vorbesc grăitor nu despre libertate, ci despre sugrumarea ei, nu despre democrație, ci despre instaurarea fascismului și teroarei. In S.U.A., sînt călcate în picioare cele mai elementare drepturi ale omului. Aici au fost uciși soții Rozenberg, pentrucă iubeau pacea și luptau pentru ea, aici sînt prigoniți cei ce urăsc războiul, aici zac în închisori oameni cinstiți pentru singura vină de a fi spus adevărul despre America monopolurilor, aici este scos în afara legii Partidul Comunist. Aceasta este „democrația" mult trîmbițată de către burghezia reacționară americană.

Este cunoscută campania de represiune și intimidare inițiată încă mult timp înainte de către cercurile reacționare din S.U.A. împotriva elementelor progresiste și, în special, împotriva membrilor Partidului Comunist din S.U.A. La baza acestei campanii a stat faimoasa lege reacționară Smith cu privire la „controlul asupra ideilor". Folosindu-se de această lege fascistă și anticonstituțională, tribunalele lui McCarthy au condamnat la zeci de ani închisoare pe numeroși membri ai Partidului Comunist din S.U.A. încă înaintea aprobării proiectului de lege care prevede ilegalizarea partidului.

Iată numai cîteva din aceste farse judiciare:

In noiembrie 1952, tribunalul din Foley-Square (New-York) a aruncat în închisoare pe cunoscuta activistă a Partidului Comunist din S.U.A. Elisabeth Flynn, pentru faptul că a refuzat să răspundă la întrebările referitoare la persoanele enumerate de acuzare în cadrul interogării. Tot în 1952, la ordinul direct al fostului ministru de justiție al S.U.A., McGrannary, au fost închiși Harry Yarris, Paul Joudith, Joseph Simonov, Michael Nack, Samson Millgrom, Frank Borici și Jak Sneider, activiști din conducerea Partidului Comunist din S.U.A. Sub pretextul de „complot cu scopul propagării răsturnării prin forță a guvernului S.U.A." au fost condamnați la 5 ani închisoare, în 1953, pe baza legii Smith, Henry Haff, președintele organizației din regiunea de nord-vest a S.U.A. a Partidului Comunist, Barbara Hartel, secretara aceleiași organizații, John Dashbach, președintele filialei „Congresului luptei pentru drepturile cetățenești" din statul Washington, și Terry Dettas, redactorul ziarului „People's World" din Seattle. In timp ce foștii generali naziști sînt eliberați din închisorile Germaniei occidentale și „repuși în drepturi" cu consimțămîntul ocupanților americani — Eugen Dennis, secretarul general al Partidului Comunist din S.U.A., deși grav bolnav, continuă să fie deținut în închisoarea de la Atlanta.

După cum recunoaște însuși directorul Biroului federal de investigații (siguranța americană), Edgar Hoover, în S.U.A., din 1949 pînă acum, au fost arestați și trimiși în judecată 115 militanți activi ai Partidului Comunist.

Aprobarea proiectului de lege care prevede interzicerea Partidului Comunist din S.U.A. confirmă în felul acesta o stare de fapt creată prin nenumărate acțiuni samavolnice, care împiedicau activitatea partidului. Metoda nu este deloc nouă. Cu ani în urmă, Hitler și Mussolini făceau drum fascismului pe calea interzicerii partidelor comuniste din Germania și Italia. Și Italia lui Mussolini și Germania lui Hitler — se spune în declarația Comitetului Național al Partidului Comunist din Statele Unite — au început prin a pune în afara legii partidul comunist.

Interzicerea Partidului Comunist din S.U.A. a urmărit să înlăture rezistența pe care comuniștii americani și celelalte elemente progresiste din America o opuneau politicii reacționare de fascizare a vieții publice și de pregătire în vederea declanșării unui nou război. Interesele monopoliste reacționare — se spune în aceeași declarație — doresc adoptarea acestor proiecte pentru a decapita mișcarea crescîndă de rezistență a populației față de criza economică care se agravează, față de uriașele cheltuieli de război și față de activitatea care subminează instituțiile democratice.

Intr-adevăr, Partidul Comunist din S.U.A. a fost acela care a demascat fără cruțare isteria războinică din S.U.A., politica agresivă a cercurilor guvernante americane. Partidul Comunist din S.U.A. a fost acela care a mobilizat proletariatul american la lupta organizată împotriva cruntei exploatări monopoliste, împotriva salariilor de mizerie și a vieții neomenești la care este supusă clasa muncitoare din America. Cu toată teroarea exercitată de oamenii lui McCarthy, glasul Partidului Comunist din S.U.A. a răsunat puternic, arătînd americanilor cinstiți adevărata față a imperialismului american.

Arestată și judecată, Pettis Perry, membră a Comitetului Național al Partidului Comunist din S.U.A., declara de pe banca acuzaților: „Trăim timpuri hotărîtoare, care pun în fața popoarelor lumii sarcina de a face o alegere măreață și istorică: război sau pace. Impotriva voinței poporului, țara noastră este tîrîtă în război de oamenii cu avere și care dețin puterea, care stăpînesc și guvernează țara noastră...; acest proces este rezultatul campaniei de pregătire la război dusă de aceștia".

Procesele intentate fruntașilor Partidului Comunist din S.U.A. s-au transformat în adevărate rechizitorii care au demascat substratul acestor înscenări judiciare. Ele au demonstrat în același timp teama burgheziei reacționare din S.U.A. față de lupta maselor populare americane pentru o viață mai bună, pentru pace.

Interzicînd Partidul Comunist din S.U.A., fasciștii americani speră să poată stăvili această luptă, să netezească drumul către un nou război mondial. Această tentativă este sortită eșecului. Partidul Comunist din S.U.A. a fost pus în afara legii, dar activitatea lui nu poate fi oprită. El va continua să mobilizeze masele populare împotriva uneltirilor businessmenilor, va continua să demaște politica războinică a cercurilor reacționare din S.U.A.

Poporul muncitor din țara noastră își manifestă solidaritatea sa cu lupta eroică dusă de cei mai buni fii ai Americii, care luptă pentru democrație, pentru pace, pentru înțelegere între popoare.

R. CIMPEANU

Anul școlar se deschide la 1 septembrie

Ministerul Invățămîntului comunică:

In toate instituțiile de învățămînt: școli elementare, școli profesionale, școli medii, școli tehnice și pedagogice, universități și institute, cursurile anului școlar 1954—1955 se vor deschide la data de 1 septembrie a.c.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic Casa Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 282 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 4 septembrie 1954

In acest număr:

- **P. Kurbatov:** Organizarea colectivului de copii (Pag. 2-a)
- **E. G. Climova:** Activitatea metodică cu cadrele tinere (Pag. 2-a)
- **P. A. Zavitaiev:** Muncile agricole de toamnă în școala elementară (Pag. 2-a)
- **Maria Hangiu:** Schimb de experiență în predarea limbii romîne (Pag 3-a)
- **E. Blideanu:** Consfătuirea cadrelor din școlile pedagogice (Pag. 3-a)
- **Stelian Cucu:** Pentru o mai bună înarmare a elevilor cu cunoștințe agricole practice (Pag. 3-a)
- **I. Cremer:** Să întărim munca de educație comunistă a elevilor (Pag. 3-a)
- 10 ani de la restabilirea unității mișcării sindicale (Pag. 4-a)
- Ziua Aviației Republicii Populare Romîne (Pag. 4-a)
- CRONICA EVENIMENTELOR EXTERNE — **I. Cîmpeanu:** C.D.E. — un nou faliment al politicii agresive a S.U.A. (Pag. 4-a)

Pentru înarmarea elevilor și studenților cu temeinice cunoștințe agronomice

A început un nou an școlar. Instituțiile de învățămînt din întreaga țară și-au deschis din nou porțile pentru sutele de mii de copii și tineri, fii ai oamenilor muncii, care se pregătesc să devină oameni culți și instruiți, stăpîni pe cunoștințe temeinice și cu înalte calități morale. Cadrele didactice și-au reînceput cu însuflețire munca pentru îndeplinirea sarcinilor mari și pline de cinste care le-au fost încredințate.

Alături de întregul nostru popor muncitor, învățătorii, profesorii și personalul didactic din învățămîntul superior au primit cu entuziasm Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, hotărîți să lu[illegible] stăruință pentru a îm[illegible]ii la dezvoltarea agricu[illegible], pentru a îmbunătăți pregătirea [illegible]adrelor necesare sectorului agricol.

Recentele consfătuiri raionale și regionale ale cadrelor didactice au arătat că în anul școlar trecut s-au obținut o serie de succese în înarmarea elevilor din școlile de cultură generală și din școlile pedagogice cu cunoștințe teoretice și practice în domeniul agriculturii. Astfel, cadrele didactice de la școlile elementare din comunele Băilești (regiunea Craiova) Cocorăni (regiunea Suceava) etc. au organizat cu elevii, pe terenurile școlare, experiențe privitoare la cultivarea cartofilor, a porumbului și a bumbaculuI în cuiburi așezate în pătrat. In multe școli elevii claselor V—XI au lucrat sistematic la colțurile naturii vii și pe loturile școlare, au vizitat gospodării agricole colective și de stat, stațiuni de mașini și tractoare sau stațiuni experimentale, au participat nemijlocit la muncile agricole și au contribuit la lucrările pentru îmbunătățirea soiurilor cultivate în localitățile respective. Așa au stat lucrurile, de exemplu, la școlile din Șelimbăr, Rășinari și Cisnădie (raionul Sibiu), la școala din Popești-Leordeni (regiunea București), la școala din comuna Hălăucești (regiunea Iași) etc. Cu multă grijă și pricepere a fost organizată practica agricolă a elevilor din școlile pedagogice cu limbile de predare română și maghiară din Carei. Aceștia au executat lucrări de iarovizare a grîului, de înmulțiri vegetative, de altoiri, polenizări artificiale etc.

Nu ne putem mulțumi însă cu aceste succese. Este necesar ca nu numai unele școli — ci toate școlile noastre — să asigure înarmarea elevilor cu cunoștințe agronomice temeinice. Din păcate, în această privință mai sînt multe lipsuri. In multe școli munca de predare a cunoștințelor este superficială. Adeseori nu li se arată elevilor legăturile dintre fenomene, cauzele și urmările acestora. Activitatea în laboratoare, la colțurile naturii vii sau pe lotul școlar este în unele locuri formală sau lipsește cu totul. Se folosește că prea puțin metoda observațiilor directe și se organizează rar excursii. Sînt încă multe școli care se dezinteresează cu totul de activitatea agricolă locală. Astfel, elevii școlii de 7 ani din comuna Plosca (raionul Alexandria), nu cunosc nimic despre planurile de cultură ale gospodăriei agricole colective din comună, despre activitatea și perspectivele acesteia. Adeseori se neglijează culegerea materialului didactic din natură, completarea colecțiilor existente și buna lor întreținere — deși fiecare școală are posibilități largi în privința aceasta. Multe terenuri școlare de experiență sînt simple grădini de zarzavat — adesea îmburuienite, părăsite. Lucrările pe teren nu se desfășoară întotdeauna sistematic, elevii nu-și notează observații asupra mersului lucrărilor efectuate și nu urmăresc îndeaproape dezvoltarea plantelor. Există lipsuri și în organizarea practicii agricole a elevilor din școlile pedagogice. Numeroase cadre didactice din aceste școli nu respectă metodica organizării muncii pe terenul școlar.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar ca învățătorii și profesorii de științe naturale să acorde în acest an școlar, chiar de la primele lecții, cea mai mare atenție ridicării nivelului muncii lor. Trebuie planificată și pregătită cu grijă fiecare lecție în parte, așa încît să se asigure un conținut bogat și just al predării. O mare atenție trebuie acordată folosirii la lecții a materialului didactic și a exemplelor concrete, în special din domeniul activității locale. In același timp, trebuie începută de îndată activitatea de toamnă pe terenul școlar, trebuie organizate excursii și trebuie reluată munca în cercurile tinerilor naturaliști. Este necesar ca întreaga activitate practică a elevilor să fie mai strîns legată de tematica programei. Acolo unde nu există încă terenuri școlare de experiență, ele trebuie organizate cît mai curînd, așa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri în legătură cu înființarea parcelelor școlare experimentale.

Perioada de toamnă este deosebit de favorabilă pentru întocmirea colecțiilor de material didactic din natură. Învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să asigure această acțiune, care contribuie mult la consolidarea cunoștințelor elevilor. Este bine, de asemenea, ca în fiecare școală de 7 ani și medie să se organizeze cabinete de biologie, deoarece aceste cabinete înlesnesc mult desfășurarea activității practice în școală.

In Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani se arată că trebuie să se lărgească cunoștințele agronomice în școlile din sistemul Ministerului Învățămîntului care funcționează în mediul rural și să se introducă în manualele acestor școli cunoștințe de agronomie corespunzătoare nivelului claselor respective. Această indicație a Proiectului ridică necesitatea unor măsuri importante, menite să îmbogățească volumul cunoștințelor agronomice predate elevilor, să îmbunătățească conținutul acestor cunoștințe și să asigure priceperea elevilor de a le aplica în practică.

Programele și manualele pentru școlile de cultură generală și pentru școlile pedagogice nu corespund pe de-a întregul sarcinilor pe care le pune în fața învățămîntului această indicație. Astfel, de exemplu, în programa claselor I—IV se prevăd lucrări practice agricole și excursii pentru fiecare clasă, dar nu sînt prevăzute suficiente ore pentru efectuarea acestor activități. Nu există întotdeauna o concordanță între conținutul programei, al manualului și al îndrumărilor metodice pentru aceeași clasă. Bunăoară, programa clasei a II-a cuprinde un capitol foarte bogat despre livadă, dar capitolul cu aceeași temă din manual cuprinde doar trei texte, dintre care două despre măr. Din programa de științe naturale pentru clasele V—X lipsesc ore speciale pentru lucrări practice în laborator și pe terenul școlar. Manualele pentru aceste clase au de asemenea o serie de lipsuri. De exemplu, în manualul de botanică pentru clasa a V-a nu se insistă suficient asupra plantelor de cultură din țara noastră, nu se prezintă starea pomiculturii nici sarcinile ei, se trece cu superficialitate peste studiul viței de vie. Printre operațiile agrotehnice utilizate în cultura porumbului se recomandă mușuroitul, lucrare păgubitoare în condițiile țării noastre.

Există de asemenea lipsuri în programele și manualele pentru școlile pedagogice. Astfel, programele de învățămînt pentru aceste școli cuprind un număr prea mic de ore destinate lucrărilor practice în domeniul agrotehnic, iar manualele, îndeosebi manualul de practică agricolă și manualul de botanică, sînt insuficient adaptate la condițiile și necesitățile agriculturii din țara noastră.

Institutul de științe pedagogice și Editura de stat didactică și pedagogică au datoria să îmbunătățească serios programele, manualele și îndrumările metodice privitoare la științele biologice.

Sarcina ridicării nivelului predării științelor naturale și asigurarea legării strînse a predării cu viața cere din partea organelor învățămîntului să îmbunătățească munca de îndrumare a învățătorilor și profesorilor de biologie. Este necesar ca metodiștii cabinetelor pedagogice să-și intensifice activitatea în privința cercetării și a generalizării celor mai bune metode de predare și de organizare a muncii practice a elevilor. Tematica activității cercurilor pedagogice ale învățătorilor și ale profesorilor de științe naturale trebuie să fie axată pe problemele privitoare la contribuția pe care o poate aduce școala la dezvoltarea agriculturii.

In același timp, sînt necesare măsuri pentru îmbunătățirea pregătirii practice a învățătorilor și a profesorilor de științe naturale în cadrul sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Trebuie organizată de asemenea editarea literaturii pedagogice în domeniul agriculturii și elaborarea unor scrisori metodice cu privire la predarea lecțiilor de științele naturale și cu privire la activitatea în afară de clasă a elevilor.

Sarcini de o deosebită însemnătate revin școlilor profesionale, școlilor medii și institutelor de învățămînt superior care pregătesc cadre pentru agricultură. In Proiect se arată că trebuie revizuită rețeaua acestor școli, asigurîndu-li-se capacitatea de școlarizare în raport cu cerințele agriculturii. In același timp este necesară îmbunătățirea muncii de pregătire a elevilor din aceste școli, astfel încît ele să dea agriculturii noastre specialiști cît mai bine pregătiți.

In proiectul de Directive sînt indicate sarcini cu privire la revizuirea facultăților existente din institutele de învățămînt superior agricol, prin desființarea secțiilor cu o specializare îngustă și asigurarea pregătirii specialiștilor cu profil larg. Aceasta cere institutelor agricole cea mai mare grijă pentru a crea condiții cît mai bune de muncă studenților care trec de la secțiile desființate la secțiile cu profil larg, ajutîndu-i să se pună în cel mai scurt timp la curent cu materia studiată în anii trecuți în cadrul acestor secții.

Măsurile prevăzute în Proiect pentru îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a institutelor de învățămînt agricol creează premizele pentru desfășurarea în condiții din ce în ce mai bune a muncii didactico-științifice în aceste institute. Conducerile școlilor profesionale și medii tehnice, precum și conducerile facultăților au datoria să asigure ridicarea nivelului ideologico-științific al lecțiilor, seminariilor, consultațiilor. Cu deosebire trebuie îmbunătățită activitatea practică a elevilor și studenților, asigurîndu-i-se o justă planificare și organizare. Este necesar să se îmbunătățească totodată activitatea științifică a catedrelor din instituțiile de învățămînt superior, precum și îndrumarea studenților spre munca științifică, prin ridicarea continuă a nivelului activității cercurilor științifice studențești.

Trebuie să fie înlăturată rămînerea în urmă care există în momentul de față în ceea ce privește redactarea și editarea manualelor și cursurilor pentru învățămîntul agricol, dîndu-se o deosebită atenție, așa cum cere Proiectul de Directive, conținutului științific și expunerii didactice.

Este necesar să fie lărgite și programele facultăților cu caracter biologic (facultăți de biologie, științe naturale etc.) din sistemul Ministerului Învățămîntului. In aceste programe trebuie introduse noțiuni legate de practică, pentru a se da studenților posibilitatea să cunoască mai îndeaproape situația și necesitățile agriculturii noastre.

Indeplinind cu pricepere și perseverență sarcinile privitoare la înarmarea elevilor și studenților cu cunoștințe agronomice, la îmbunătățirea muncii de pregătire a cadrelor necesare agriculturii, învățătorii, profesorii și personalul didactic din învățămîntul superior vor aduce o contribuție însemnată la ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă superioară, la dezvoltarea întregii economii naționale, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

A început un nou an școlar

In dimineața de 1 septembrie

Ulițele satului Goleşti freamătă de glasurile şcolarilor care se îndreaptă cu paşi grăbiți spre şcoala lor dragă. Cu toții vor să fie prezenți la festivitatea de deschidere a noului an şcolar. Iată-l, de pildă, pe micuțul Constantin Tifrea, care este acum elev în clasa a II-a. Sub braț ține strîns cărțile şi caietele pe care le-a cumpărat cu o zi înainte. Din cînd în cînd se opreşte, mai răsfoieşte cîte o carte. Este curios să afle ce va învăța în acest an şcolar.

In jurul şcolii se formează mici grupuşoare de elevi care povestesc cum şi-au petrecut vacanța. Mulți dintre ei au lucrat în timpul verii la curățirea şcolii şi au ajutat pe colectiviştii de la G.A.C. „Tudor Vladimirescu" din sat.

Discuțiile lor sînt întrerupte de glasul directorului care-i cheamă într-una din sălile de clasă, frumos împodobită, unde are loc festivitatea.

In cuvîntul de deschidere, tovarăşul director le vorbeşte despre roadele muncii lor în anul şcolar trecut, despre străduința pe care trebuie să o depună cu toții şi de acum înainte pentru a obține rezultate încă şi mai bune în acest an şcolar.

După festivitate elevii se îndreaptă către sălile lor de clasă. Cei dintr-a V-a se bucură: acum sînt şi ei în rîndurile „celor mari"

Prima zi de şcoală trece pe nesimțite. Ulițele se umplu iar de larma copiilor care se întorc de la şcoală, plini de dorința de a învăța cît mai bine în acest an nou.

In şcoala înnoită

Şcoala noastră vuieşte iar de zgomot vesel. S-au întors stăpînii ei, elevii. Se plimbă grupuri, grupuri, aleargă bucuroşi prin grădina înfloritâ. Grădina aceasta a apărut în timpul vacanței, ca prin farmec, pe locul unde în anul trecut se găsea baraca de lemn care pînă la ridicarea noului local a adăpostit cantina.

Elevii noştri nu sînt uimiți de această schimbare. Ei s-au învățat ca, an de an, atunci cînd se întorc în şcoală, s-o găsească tot mai frumoasă, tot mai bine utilată.

Au trecut în internat. Dormitoarele cu pereții proaspăt văruiți strălucesc de curățenie. In dreptul bucătăriei, un grup de elevi se opreşte în fața celor două noi cazane uriaşe pentru mîncare care s-au instalat de curînd.

Citeşti pe chipurile lor nerăbdarea. După odihna binefăcătoare a vacanței, ei se grăbesc să-şi înceapă din nou munca de învățătură.

Ion Crîngan, din anul III, secția constructori, spune cu strălucire în ochi: Sîntem bucuroşi că începem anul acesta nou într-o şcoală înnoită. In condițiile minunate de muncă ce ni s-au creat, noi, elevii, vom da rezultate şi mai bune decît anul trecut.

Dacă elevii gîndesc astfel, dacă profesorii sînt hotărîți să muncească mai intens, dacă procesul de învățămînt se desfăşoară în condiții mereu mai bune, cum să nu obținem rezultate frumoase?

N. IVANESCU
directorul şcolii profesionale nr. 1 metal din București

Cele mici sînt înconjurate cu dragoste de cele mari

Prima zi

Din nou au trăit copiii patriei noastre bucuria şi emoția primei zile de şcoală... Oamenii muncii au întîlnit din nou în prima dimineață însorită de toamnă copii cu flori în mîini, îndreptîndu-se, mîndri, spre şcolile lor. Şcolile, întinerite, îi întîmpină cu tradiționala urare: Bine ați venit!

In curtea şcolii medii nr. 3 de fete şi a şcolii medii nr. 10 de băieți din București, bucuria revederii a strîns din nou laolaltă prieteniile legate în anii care au trecut. Pe toți i-a despărțit o vară... Dar această vară minunată au petrecut-o pe meleagurile patriei, la mare sau la munte, întărindu-şi forțele, pregătindu-se pentru un nou şi rodnic an de muncă.

Intr-un colț al curții — un grup de copii ale căror priviri arată că sînt neobişnuiți cu larma celor „mari". Sînt „bobocii" dintr-a-ntîia. Va trece an de an şi, cîndva, vor spune bun rămas şcolii pe care au şi început s-o îndrăgească în această „prima zi". Şi cu ei se vor mîndri profesorii lor, la fel cum se mîndresc astăzi cu cei care au reuşit în acest an la examenul de admitere în învățămîntul superior: Maria Bulac şi Maria Postelnicu au trecut cu succes examenul de admitere la Institutul Politehnic, Camelia Baran a intrat la Facultatea de medicină generală, Emilia Purdea va studia filologia, Rodica Constantinescu — farmacia...

...A început festivitatea deschiderii noului an şcolar. Tov. Lucia Balente, directoarea şcolii nr. 3 de fete, le vorbeşte elevelor despre grija pe care partidul, guvernul şi întregul popor muncitor o au pentru şcoală şi pentru copiii patriei, despre îndatoririle care le revin lor pentru a răsplăti această grijă printr-o învățătură temeinică. In numele Comitetului U.T.M., elevele sînt salutate de Cristiana Petroşanu, din clasa a X-a. Ea le îndeamnă să învețe cu sîrguință şi să participe activ la viața obştească a şcolii.

Apoi, profesoarele diriginte îşi conduc elevele în clasele albe şi luminoase: „Programul nostru de lucru în acest an şcolar este următorul...."

Şi noul an şcolar a început...

Şcoala şi-a aşteptat cu drag elevii

In prima zi a noului an şcolar, copiii din comuna Independența, raionul Galați, au intrat în clasele curate şi împodobite sărbătoreşte, emoționați că se întîlnesc iar. Nici un elev nu a lipsit în această zi.

Elevii din clasa I-a au privit cu mult interes gazeta de perete, intitulată „Primii paşi", pe care le-o pregătise cu dragoste învățătoarea lor. Acolo ei au văzut desenate scene din viața şcolarilor. Din desenele expuse, ei au învățat cum trebuie să stea în bănci, cum să-şi păstreze manualele şi caietele.

In zilele următoare, ei vor vedea şi alte lucruri, tot atît de frumoase şi de interesante, pe care tovarăşa învățătoare le-a confecționat pentru primele lecții cu micii săi elevi. Ea a pregătit, de asemenea, pentru ei, un orar ilustrat, în care numele obiectelor de învățămînt sînt reprezentate prin desene: o carte şi un toc pentru citit-scris, o numărătoare pentru aritmetică, o minge pentru educație fizică, o gumă şi un creion pentru desen etc.

O viață nouă a început pentru aceşti copii, o viață nouă şi interesantă, viața din şcoală.

La Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

Miercuri după amiază, la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București a avut loc festivitatea de deschidere a noului an şcolar. Luînd cuvîntul, tov. Mihai Levente, rectorul Institutului, a vorbit despre sarcinile deosebit de importante pe care le pune în fața Institutului Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Vorbitorul a arătat că pentru ridicarea continuă a producției agricole şi pentru transformarea socialistă a agriculturii sînt necesare cadre de specialişti cu o înaltă calificare profesională, cu un înalt nivel politico-ideologic, cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic şi practic, devotate poporului nostru muncitor.

Adresîndu-se cadrelor didactice ale Institutului, tovarăşul Mihai Levente a arătat că pentru lichidarea tuturor lipsurilor care mai există în activitatea facultăților va trebui ca în noul an şcolar să se dea o mai mare atenție ridicării nivelului ştiințific al predării, redactării unui număr cît mai mare de cursuri, alegerii cu grijă a bibliografiei, ridicării nivelului lucrărilor de laborator şi al seminariilor, justei orientări ideologice a întregului proces de învățămînt.

Au luat apoi cuvîntul tovarăşul Gheorghe Silvestru din partea organizației de partid şi tovarăşul Vasile Dobrescu din partea organizației U.T.M., care au arătat că însuşirea temeinică a cunoştințelor teoretice şi practice este prima îndatorire a studenților institutului.

In numele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ştefan, locțiitorul ministrului Agriculturii şi Silviculturii, care a adresat celor prezenți un călduros salut cu prilejul deschiderii noului an universitar.

Reîncepe munca

La şcoala medie tehnică de industrie alimentară din București, deschiderea cursurilor a constituit atît pentru elevi cît şi pentru cadrele didactice o adevărată sărbătoare.

La festivitatea de deschidere au asistat şi numeroşi părinți, dovedind prin aceasta legătura strînsă ce există astăzi între şcoală şi familie.

In anul I al şcolii medii tehnice de industrie alimentară au intrat numeroşi elevi, dornici să se pregătească temeinic pentru a putea deveni cît mai buni specialişti, de a contribui din plin la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Iat-o, de pildă, pe eleva Sofia Cană — fiică de țăran muncitor din comuna Secu, regiunea Craiova. Ea este hotărîtă să învețe cu sîrguință în şcoala medie pentru ca mai tîrziu să intre la institut şi să devină un inginer priceput în ramura industriei alimentare.

Sună clopoțelul. Elevii şcolii medii de industrie alimentară intră în clasele lor, reîncepîndu-şi cu însuflețire munca.

I. PIROI

Să întărim contribuția şcolii la dezvoltarea agriculturii

★ ★ ★

Pregătim cadre de înaltă calificare

Publicarea Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani ne-a dat posibilitatea nouă, cadrelor didactice, de a vedea mai clar sarcinile care ne stau în față pentru întărirea muncii de pregătire a specialiştilor necesari agriculturii.

Obiectivul principal pe care partidul îl pune astăzi în fața țăranimii muncitoare şi a cadrelor care lucrează în agricultură este creşterea producției agricole şi zootehnice în următorii 2—3 ani în aşa măsură încît, prin crearea unei abundențe de produse agricole, nivelul de trai material şi cultural al poporului muncitor să se îmbunătățească simțitor.

Proiectul de Directive este un program amplu şi grandios, pentru îndeplinirea căruia oamenii muncii care lucrează în domeniul agriculturii trebuie să depună eforturi deosebite. Proiectul prevede măsuri organizatorice, economice şi tehnice pentru fiecare ramură a agriculturii în parte şi asigură totodată şi mijloacele materiale necesare.

Invățămîntului agricol îi revine sarcina de cinste de a pregăti cadre de specialişti cu o calificare superioară, cadre devotate clasei muncitoare, luptători dîrzi pentru sporirea producției agricole la hectar, pentru sporirea producției zootehnice. Pentru pregătirea în cele mai bune condiții a unor asemenea cadre, Proiectul de Directive prevede o serie de măsuri importante, ca de pildă înzestrarea instituțiilor de învățămînt cu gospodării didactice, executarea de construcții, înzestrarea cu aparatură, utilaj, mașini, materiale etc.

Cadrele didactice din facultatea noastră, însuflețite de sarcinile trasate de partid prin Proiectul de Directive, sînt hotărîte să muncească mai stăruitor în anul şcolar care începe, întărind pregătirea teoretică şi practică a studenților, îmbunătățind munca didactică şi ştiințifică.

Pe lîngă cursurile de zi, în cadrul Facultății de agricultură funcționează o secție fără frecvență, care are drept scop calificarea superioară a cadrelor medii din agricultură. De asemenea, peste puțin timp, pe lîngă această facultate vor funcționa, conform Proiectului de Directive, cursuri de 1 şi 2 ani pentru specializarea directorilor G.A.S., a şefilor de fermă şi a brigadierilor, precum şi cursuri pentru specializarea inginerilor agronomi care lucrează în G.A.S. Aceasta pune în fața noastră sarcini noi, care ne cer să ridicăm necontenit nivelul activității noastre.

Hotărîți să răspundem cu cinste sarcinilor care ne stau în față, vom munci în aşa fel încît tinerii specialişti pe care îi pregătește facultatea să răspundă pe deplin cerințelor, să participe activ la bătălia care s-a şi început pe ogoarele patriei noastre pentru înflorirea agriculturii.

ION A. EFTIMIE
prodecan la Facultatea de Agricultură a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București

Vom participa la sporirea producției agricole

Colectivul şcolii noastre a primit cu deosebită însuflețire Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Studiind aceste Directive, noi am hotărît să începem activitatea acestui an în condiții mai bune, să muncim mai mult pentru a asigura o cît mai temeinică pregătire a specialiştilor cu calificare medie de care are nevoie agricultura noastră.

Pentru ca munca să se desfăşoare cît mai bine, a fost îmbunătățită baza tehnico-materială a şcolii. In curînd se vor da în folosință două laboratoare şi două cabinete noi, precum şi un amfiteatru. De asemenea, se va termina construcția unui grajd model pentru vite, cu o capacitate de 20 capete. Şcoala va fi înzestrată cu un tractor I.A.R. 23, cu un selector, un polidisc şi alte mașini. Toate acestea, precum şi mașinile şi uneltele agricole pe care le posedă în prezent şcoala vor contribui din plin la dezvoltarea gospodăriei noastre didactice experimentale. Aceasta ne va îngădui să organizăm mai bine decît în prezent activitatea practică a elevilor. De asemenea, în cadrul şcolii vom căuta să îmbunătățim mult practica lor în producție. In acest scop îi vom controla şi îi vom îndruma la locul de muncă prin profesorii de specialitate.

Pentru o mai bună organizare a întregii sale munci, colectivul nostru acordă o deosebită atenție ridicării nivelului profesional, studiind materialul sovietic de specialitate. Cu deosebire este studiat volumul „Bazele învățămîntului agricol", care ne ajută la o mai bună planificare şi desfăşurare a lecțiilor şi a activității practice cu elevii.

Ne străduim să îmbunătățim, în acelaşi timp, munca extraşcolară cu elevii, întărind activitatea educativă în rîndurile lor şi căutînd să creăm toate condițiile pentru ridicarea nivelului lor cultural, pentru lărgirea activității sportive etc.

Pentru răspîndirea cunoştințelor agrotehnice în rîndurile țăranilor muncitori vom intensifica activitatea noastră obştească acordînd în special o mare atenție bunei organizări şi planificări a cursurilor zootehnice ce se vor ține de către profesorii şcolii cu țăranii muncitori.

In şcoala noastră învață anul acesta 265 de elevi, fii ai țăranilor muncitori din raion. Ne dăm pe deplin seama de marea răspundere care ne revine: trebuie să-i pregătim astfel încît să devină cadre de nădejde, capabile să contribuie cît mai bine la lupta întregului nostru popor pentru înflorirea producției agricole. Nu vom precupeți nici un efort pentru a ne îndeplini cu cinste această îndatorire.

Colectivul didactic al Şcolii medii tehnice de agricultură din Mizil

Sarcinile însemnate ale şcolii pedagogice

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani constituie o nouă manifestare a grijii pentru îmbunătățirea vieții noastre, a celor ce muncesc. Pe noi, cadrele didactice care lucrăm în şcolile pedagogice, ne priveşte în mod direct acea parte din proiectul de Directive care se referă la lărgirea cunoştințelor agronomice în şcolile din sistemul Ministerului Invățămîntului care funcționează în mediul rural. Una dintre sarcinile principale ale şcolii noastre este aceea de a pregăti învățătoare bine înarmate cu temeinice cunoştințe agronomice. Invățătoarele care vor pleca de pe băncile şcolii noastre şi se vor răspîndi la şcolile elementare din mediul rural trebuie să crească la rîndul lor elevi care să cunoască şi să iubească munca agricolă. Pe de altă parte, absolventele noastre vor avea înalta îndatorire obştească de a răspîndi în mijlocul țărănimii muncitoare metodele cele mai avansate de lucrare a pămîntului, pentru a culege, an de an, recolte tot mai bogate.

Colectivul pedagogic al şcolii noastre se străduieşte să îmbunătățească necontenit munca de înarmare a elevelor cu cunoştințe agricole practice. Pe lotul şcolar, în suprafață de 6 ha, elevele noastre au cultivat cereale, legume şi zarzavaturi. In cadrul orelor de ştiințe naturale şi de practică agricolă, elevele au făcut diferite lucrări agricole: iarovizarea grîului, înmulțiri vegetative, polenizări artificiale, hibridări sexuate etc. Pe două pogoane ale lotului elevele au cultivat fasole care a dat o recoltă de 60 de duble. Mulți țărani muncitori ca de exemplu Calene Petre, Vlăsceanu Gh., Boboc Ion şi alții, au venit la şcoală să învețe cele mai bune metode de lucrare a pămîntului.

Şcoala noastră a organizat cu elevele excursii pentru ca ele să poată învăța din practica gospodăriilor agricole colective. O astfel de excursie s-a organizat la gospodăria agricolă colectivă din comuna Chirnogi. In anul trecut, elevele şi-au confecționat planşe care ilustrează diferite experiențe agronomice, planşe care fac parte din trusa lor de material didactic.

Cu toate acestea, noi am avut şi o serie de lipsuri. N-am dat atenție suficientă activității cercului tinerelor naturaliste şi, adesea, activitatea pe lotul şcolar a fost sporadică. O mare greutate în munca noastră a constituit-o faptul că secția de învățămînt a regiunii București nu a numit o profesoară de ştiințe naturale în locul profesoarei care a fost promovată — la mijlocul anului şcolar — în altă muncă.

In munca pe care o începe acum, colectivul didactic al şcolii noastre va depune eforturi susținute pentru a contribui la realizarea sarcinilor ce îi revin din vastul program de dezvoltare a agriculturii cuprins în Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

MARSILIA ȚICU
directoarea Şcolii pedagogice de fete din Oltenița

Din experiența școlii sovietice

ORGANIZAREA COLECTIVULUI DE COPII

(Din experiența unei școli sovietice)

In școala noastră învață peste 1.300 de elevi. Lecțiile se fac într-un singur schimb. Într-o asemenea școală mare este absolut necesar să se organizeze just educarea în colectiv și prin colectiv. In colectiv se educă calitățile importante ale omului nou — adevăratele sentimente de tovărășie și prietenie, conștiința răspunderii fiecărui elev pentru munca tuturor colegilor săi și a tuturor elevilor. Intr-un colectiv de copii bine închegat directorul școlii, diriginții clasei și pedagogul se vor sprijini mai ușor, în orice acțiune, pe activitatea și inițiativa elevilor.

Forma de bază a colectivului școlar este clasa. Viața ei nu trebuie însă ruptă de viața întregului colectiv școlar. Arta pedagogică constă tocmai în faptul că, educînd și întărind colectivul de bază, întărim prin aceasta colectivul întregii școli.

Rolul conducător în formarea colectivului de bază aparține diriginților clasei. Pentru ca diriginții să poată face față cu deplin succes acestei sarcini, noi discutăm la ședințele plenare ale cercurilor pedagogice cele mai importante probleme de educație, facem schimb de experiență, iar la consfătuirile diriginților analizăm măsurile educative, ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor din diferite clase.

In anul școlar trecut am organizat o conferință științifico-practică, consacrată temei „A. S. Makarenko despre educația în colectiv". La conferință au fost discutate trei referate: „Educația în colectiv și prin colectiv", „Educația tradițiilor", „Stilul și tonul în munca colectivului". Pedagogii s-au pregătit pentru conferință timp de două luni. Toți au recitit „Poemul Pedagogic" și „Steaguri pe turnuri" de A. S. Makarenko. Unii dintre diriginți au încercat să aplice în practică, în clasele lor, experiența lui A. S. Makarenko, obținînd rezultate pozitive. Aceste rezultate au fost analizate din toate punctele de vedere la conferință și ne-au ajutat să tragem concluzii privitoare la felul cum se poate aplica în mod creator, în condițiile noastre, metodica educației în colectiv elaborată de A. S. Makarenko.

Pentru crearea unui colectiv de copii bine închegat, noi i-am antrenat și pe părinți. In scopul pregătirii lor pedagogice am creat un lectorat. Nu aplicăm în școală nicio măsură înainte de a ne sfătui cu părinții. Măsurile educative se discută la adunările generale ale părinților. De pildă, noi rezolvăm împreună cu părinții asemenea probleme ca patronarea unei școli sătești, organizarea pomului de iarnă și a vacanței de iarnă, organizarea serii „Pentru cinstea școlii".

Noi organizăm de asemenea pentru părinți expoziții cu lucrările elevilor. In anul trecut, expoziția pe care am organizat-o a fost vizitată de peste 1.300 de persoane. Acestea ne-au lăsat în registrul de vizitatori multe sfaturi și propuneri practice. In fiecare an trimitem părinților „Îndreptarul pentru părinți cu privire la educația copiilor", „Îndreptarul elevului cu privire la îndeplinirea temelor acasă", „Regimul zilei școlarului".

Un mijloc important de educare a elevilor și de închegare a lor în colectiv sînt tradițiile școlare. Creînd și sprijinind aceste tradiții, noi intensificăm influența școlii asupra învățăturii și purtării copiilor, îi educăm ca adevărați colectiviști, ca oameni cu un înalt simț al datoriei și cinstei.

Atunci cînd elevii au simțul cinstei colectivului, ei nu se mai gîndesc numai la succesul personal, ci și la succesele colegilor, la atingerea țelului comun. Activitatea lor socială sporește, devin foarte sensibili față de părerea obștească a colectivului. Dragostea pentru colectiv, mîndria pentru succesele lui, încrederea în puterea lui dezvoltă încrederea elevului în propriile sale forțe și sentimentul de demnitate personală. Emoțiile legate de pregătirea și organizarea măsurilor tradiționale îi apropie pe elevi, cultivă în rîndurile lor simțul mîndriei pentru activitatea întregului colectiv. Nimic nu sudează atît de bine colectivul de copii ca tradițiile — spunea A. S. Makarenko.

Începînd din anul trecut noi am acordat o atenție deosebită acestei forme de educare a copiilor. Întărind tradițiile vechi, noi introducem în același timp tradiții noi, căutînd să facem aceasta în așa fel încît ideea să pornească chiar de la elevi, deoarece atunci ea este îmbrățișată cu mai multă plăcere de întregul colectiv.

Elevii noștri prețuiesc foarte mult tradiția serviciului săptămînal. In fiecare simbătă, la ora 3, în sala de festivități are loc repartizarea elevilor de serviciu pe școală. In careu sînt 210 elevi care predau și primesc serviciul. Elevii care îndeplinesc funcția de șefi ai serviciului raportează directorului școlii despre îndeplinirea obligațiilor lor.

De tradiția serviciului săptămînal este strîns legată tradiția transmiterii steagului „Pentru starea sanitară exceptională a clasei". Elevii au elaborat condiții precise de obținere a acestui steag: starea sanitară ireproșabilă a sălii de clasă, aspectul exterior exceptional al elevilor clasei, păstrarea avutului socialist al școlii și purtarea civilizată în timpul recreațiilor. Controlorii de serviciu pe școală primesc zilnic rapoartele elevilor de serviciu pe clasă cu privire la starea claselor, pun note fiecărei clase pentru îndeplinirea condițiilor cerute. In fiecare dimineață se dau la stația de radio a școlii comunicate despre starea sanitară a claselor. Simbăta, în timpul predării serviciului directorul înmînează cu solemnitate steagul clasei care și-a cîștigat cinstea de a-l primi. Această măsură tradițională a avut o mare influență asupra îmbunătățirii situației generale a disciplinei în școală. Starea sanitară a claselor este foarte bună.

Conform tradiției, noi organizăm în fiecare an, în timpul vacanței de iarnă a studenților șezători cu tema „Pentru cinstea școlii". In anul trecut această șezătoare a avut loc la 30 ianuarie. La șezătoare iau parte elevii din clasa a X-a, precum și elevii din alte clase care au încheiat semestrul numai cu notele „4" și „5". Pe lîngă studenți, elevii invită la șezători profesori și asistenți din instituțiile de învățămînt superior. Chiar de la începutul anului școlar colectivele claselor și diferiți elevi pregătesc daruri pentru școala lor. Aceste daruri sînt primite de un juriu ales special, care organizează expoziția „Pentru cinstea școlii". In anul 1954, de pildă, școala a primit 150 de daruri, în majoritate material didactic. Expoziția a fost vizitată de toți elevii și de părinții lor. Această tradiție educă dragostea elevilor pentru școala în care învață, îi obișnuiește să lupte pentru cinstea ei.

La întărirea disciplinei școlarilor și la închegarea colectivului a contribuit faptul că din inițiativa pionierilor și a comsomoliștilor, școala noastră patronează școala medie sătească din Olesskoie. S-a hotărît ca începerea patronării să fie legată de aniversarea a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia. Patronarea se desfășoară sub semnul prieteniei a două școli — rusă și ucraineană. Ea a început cu corespondența între clase și elevi. Apoi elevii ambelor școli au început să se pregătească în vederea primei lor întîlniri. Pedagogii au pregătit referate metodice, elevii au întocmit planul primei călătorii la prietenii lor din sat. Acest plan a fost discutat în ședința comună a comitetului comsomolului și a comitetului de elevi, precum și în adunarea activului pionierilor școlii.

In toamna anului trecut numeroși elevi din școala noastră au vizitat școala din Olesskoie. Pregătindu-se în vederea acestui eveniment elevii școlii noastre au strîns 700 de cărți spre a le dărui bibliotecii, iar pedagogii au trimis cadrelor didactice din Olesskoie literatură metodică. Colectivul școlii din Olesskoie ne-a întîmpinat cu căldură. Am schimbat salutări, am înmînat darurile, am organizat un concert comun al echipelor noastre de artiști amatori. Elevii noștri au vizitat școala din Olesskoie, cabinetele ei. Apoi, împreună cu școlarii din Olesskoie am făcut o excursie la S.M.T.-Oljdovsc, am cercetat noua tehnică agricolă, atelierele de producție, am cunoscut perspectivele de dezvoltare ale S.M.T. în legătură cu ultimele hotărîri ale partidului și guvernului.

Elevii noștri s-au întors în oraș cu multe impresii noi. In ședințele pe clasă și pe școală, în gazetele de perete, la radio, ei au povestit despre călătoria lor, despre noii lor prieteni, au anunțat că i-au invitat pe școlarii din Olesskoie să vină la ei în timpul vacanței de iarnă.

Între elevii celor două școli a început o vie corespondență, a avut loc un schimb de fotografii care oglindesc viața școlii, s-au pregătit daruri. Colectivul școlii noastre s-a pregătit timp de peste o lună pentru primirea oaspeților. S-a organizat o olimpiadă a echipelor de artiști amatori ale claselor în scopul alegerii celor mai bune numere de program care trebuiau prezentate în fața musafirilor. Internatul și cantina au fost pregătite pentru primirea oaspeților.

In sfîrșit, aceștia au sosit. Cu prilejul întîlnirii s-a făcut schimb de daruri. Oaspeții ne-au dăruit primul snop de grîu de pe lotul școlii lor și albumul „Prin locurile istorice ale raionului Olesskoie". Noi le-am dăruit un album privitor la a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia și aparate de fizică confecționate de membrii cercului de radio-tehnică. Echipele de artiști amatori de la ambele școli au organizat o serbare.

A. S. Makarenko socotea că în munca educativă este foarte important să te sprijini pe tot ce este pozitiv. Noi ne străduim să aplicăm acest principiu. In școală s-a introdus tradițională „Carte de onoare". „Regulamentul" acestei cărți a fost elaborat cu participarea activă a elevilor. In ajunul serii tradiționale „Pentru cinstea școlii" a avut loc ședința comună a comitetului comsomolului, a comitetului de elevi și a colectivului de conducere a unității de pionieri. La această ședință s-a hotărît înscrierea în „Cartea de onoare" a unui număr de 13 elevi care au absolvit anul trecut școala noastră cu medalii de aur și argint.

După cum se știe, are o mare importanță educativă activitatea desfășurată în afara clasei și în afara școlii cu pionierii și comsomoliștii. Dacă aceste activități sînt interesante și pline de conținut, ele constituie un mijloc puternic de închegare a întregului colectiv școlar.

In anul trecut am acordat o mai mare atenție tematicii adunărilor de pionieri. Cu prilejul comemorării morții lui Lenin am organizat o adunare solemnă a unității de pionieri la Muzeul „V. I. Lenin". Atunci au fost primiți în rîndurile pionierilor cei mai buni elevi din clasele a II-a. In școală s-au organizat adunări ale detașamentelor de pionieri, închinate memoriei lui V. I. Lenin. După adunări în sala școlii a rulat filmul „Lenin în 1918".

In munca din afara clasei noi am acordat o mare atenție educației politice a comsomoliștilor din clasele superioare. Pentru ei s-au ținut lecțiile: „50 de ani de existență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice", „Despre chipul moral al școlarului sovietic", „Actul de eroism al celor din Tînăra Gardă", „O dată remarcabilă în viața popoarelor ucrainean și rus" (despre aniversarea a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia) etc.

Experiența noastră în ceea ce privește folosirea moștenirii lui A. S. Makarenko în munca de creare a unui colectiv de elevi bine închegat a dat anumite rezultate pozitive. Totuși, avem încă foarte multe lipsuri. După cum se știe, A. S. Makarenko considera că un colectiv poate fi creat numai dacă există un colectiv de pedagogi ca o parte a colectivului general al școlii. Noi trebuie să mai muncim mult pentru crearea unui asemenea colectiv unic de pedagogi și de elevi.

P. KURBATOV
directorul școlii medii nr. 6 din orașul Lvov.
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

La Expoziția unională a rezervelor de muncă. Un grup de vizitatori privește cu interes un strung construit de elevii școlii profesionale nr. 14 din Moscova

Pedagogii pleacă la muncă în Extremul Nord

Vasul de pasageri „Sibir" care a ancorat zilele trecute în portul Petropavlovsk din Kamciatka a adus pe bordul său 200 de tineri pedagogi. Ei sînt absolvenți ai școlilor superioare și medii din Moscova, Leningrad, Saratov, Habarovsk și alte orașe din țară. Mulți dintre tinerii pedagogi pleacă la școlile din raioanele Oliutorsk, Penjinsk, Karaghinsk și alte raioane ale Extremului Nord.

O familie de patrioți

Secția de învățămînt a regiunii Akmolinsk a primit o scrisoare prin care învățătoarea Nadejda Stepanovna Begaceva, de la o școală din Moscova, ruga să fie transferată într-o regiune de valorificare a pămînturilor virgine și întelenite.

„Mă voi strădui să justific încrederea poporului, voi căuta să cultiv cu perseverență dragostea tinerei generații pentru patrie, pentru muncă și învățătură" — scria Nadejda Stepanovna.

Incă în primăvara acestui an, printre primii voluntari-patrioți a sosit în regiunea Akmolinsk, pentru valorificarea pămînturilor virgine și întelenite, comsomolistul Valentin Begacev din Moscova. Chiar din primele zile el a dat exemplul unei munci pline de abnegație

Comsomolistul Begacev a descris viața și munca sa în scrisorile trimise mamei sale, învățătoare la Moscova. Nadejda Stepanovna a hotărît să plece și ea în regiunea de valorificare a pămînturilor noi.

De curînd N. S. Begaceva a primit numirea în sovhozul Akmolinsk, unde lucrează fiul ei. Ea va munci ca învățătoare la școala de la ferma nr. 2.

In ajutorul colhozurilor

Ajutorul dat colhozurilor a devenit o tradiție a școlii de 7 ani din Zamosievsk, raionul Elninsk, regiunea Smolensk.

Dînd ajutor colhozului, elevii capătă cunoștințele și deprinderile necesare în producția agricolă. Astfel, cu prilejul recoltării fînului, ei au studiat ierburile de nutreț valoroase și plantele otrăvitoare, bazele științifice ale preparării nutreturilor, regulile și timpul cositului, procedeele de uscare, de clădire în stoguri și de păstrare a fînului.

Activitatea metodică cu cadrele tinere

Cum este și firesc cadrele tinere n-au încă experiență pedagogică, iar uneori nu au nici suficientă încredere în forțele lor proprii; de cele mai multe ori ele nu se adresează imediat colegilor cu mai multă experiență pentru a le cere ajutor în vederea rezolvării îndoielilor și a dificultăților ce le stau în față. De aceea este nimerit, dacă există posibilități, de a organiza întîlniri ale învățătorilor de la clasele a doua, a treia și a patra cu pedagogii care au lucrat înainte cu acești elevi. Aceasta va contribui în mare măsură la cunoașterea de către tinerii pedagogi a caracterului muncii pe care trebuie s-o desfășoare și le va ușura munca de organizare a unui colectiv de elevi bine închegat.

De asemenea, tinerilor pedagogi trebuie să li se facă cunoscute problemele metodice legate de munca dintr-o clasă sau alta. In acest scop, la una dintre primele ședințe ale învățătorilor de la clasele paralele va fi invitat un pedagog cu suficientă experiență în muncă. El le va arăta celor prezenți sarcinile ce le stau în față, îi va preveni asupra greutăților și greșelilor posibile și le va da indicații cu privire la procedeele menite să înlăture aceste greutăți și greșeli. Tot aici directorul de studii va expune problemele mai importante cărora trebuie să li se dea o atenție specială, mai ales în legătură cu lecțiile de limba rusă și aritmetică. Temele cele mai grele (de pildă studierea vocalelor neaccentuate în clasa a II-a) trebuie elaborate pe lecții, iar planul acestora discutat din vreme. Este de dorit, de asemenea, ca în timpul studierii diferitelor teme fiecare învățător să țină o lecție deschisă, în scopul schimbului de experiență și al îndreptării la timp a greșelilor posibile.

Munca metodică trebuie să se desfășoare sub îndrumarea nemijlocită a directorului de studii și cu ajutorul responsabilului cercului pedagogic. Directorul de studii trebuie să cerceteze cu atenție activitatea didactică a tuturor învățătorilor, să le acorde ajutor zi cu zi, cu tot tactul necesar, fără a le jigni amorul propriu. Totodată el trebuie să contribuie prin toate mijloacele la stabilirea unei colaborări creatoare a învățătorilor și la organizarea ajutorului colectiv.

Ambianța cea mai favorabilă pentru munca metodică se formează atunci cînd învățătorii înșiși cer ajutorul colegilor cu mai multă experiență. O atmosferă de prietenie, o atitudine plină de atenție față de nevoile și cerințele pedagogilor tineri, încurajarea lor chiar cînd succesele obținute sînt neînsemnate îi ajută să-și învingă timiditatea.

Adeseori tînărul pedagog, văzînd realizările colegului său mai vîrstnic, se îndoiește de faptul că și el va obține cîndva asemenea rezultate. Insă, stimulat de dorința întregului colectiv pedagogic de a-l ajuta, folosind procedeele de muncă ale celor mai buni pedagogi, el se convinge curînd că poate lucra tot atît de bine ca și ei.

Cea mai importantă formă de ajutor dat pedagogului tînăr este asistarea directorului de studii la lecțiile sale. Pentru discutarea ulterioară a lecției, directorul de studii trebuie să chibzuiască cu minuțiozitate asupra planului discuției. Atît în ceea ce privește conținutul, cît și în ceea ce privește forma (lucru deosebit de important), discuția trebuie organizată astfel, încît să trezească dorința pedagogului de a munci mai bine. Pentru fiecare discuție este bine să se aleagă numai una sau două teme, spre a concentra atenția pedagogului asupra problemelor principale din tema respectivă.

După ce directorul de studii a asistat la cîteva lecții cu o singură temă sau la un singur obiect, el poate face o comunicare la cercul pedagogic, arătînd laturile pozitive și negative ale muncii. Aceste comunicări trebuie discutate din toate punctele de vedere (învățătorii nu numai că iau cuvîntul pe marginea comunicării, dar își împărtășesc și propria lor experiență pozitivă în problemele discutate și fac propuneri de îmbunătățire a muncii în viitor). Trebuie de asemenea adoptate hotărîri, pentru ca discuția să nu rămînă fără rod, iar apoi trebuie urmărită îndeplinirea acestor hotărîri.

Unul din mijloacele de antrenare a învățătorilor la munca de ridicare a calificării lor metodice este acela de a le da însărcinarea să facă din cînd în cînd comunicări la ședințele cercului pedagogic despre experiența lor în muncă. Cu acest prilej este foarte important ca ei să folosească cît mai deplin în referat literatura metodică. La început trebuie folosit pentru o astfel de comunicare un singur material — un articol sau o broșură. Numărul izvoarelor folosite trebuie mărit treptat. Munca cu mai multe izvoare necesită priceperea de a întocmi un plan prealabil, de a selecționa materialul necesar, de a-l așeza în succesiunea cuvenită. In această muncă învățătorul trebuie ajutat de către directorul de studii și responsabilul cercului pedagogic.

Cercul pedagogic al învățătorilor care predau la clasa a doua a unei școli elementare, discutînd rezultatele unei lucrări de control la aritmetică, a constatat că elevii fac greșeli la tabla înmulțirii și la împărțire. S-a pus întrebarea: cum trebuie organizată evidența cunoștințelor, astfel ca ea să nu se transforme într-o neîntreruptă interogare și toată clasa să participe la muncă? Invățătorii au hotărît ca fiecare din ei să încerce să găsească o rezolvare justă a acestei probleme. După un timp oarecare, o învățătoare cu experiență, membră a cercului respectiv, a propus colegilor să vadă cum organizează ea interogarea la aritmetică. La lecția cu tema „Tabla înmulțirii cu șase", verificarea s-a desfășurat în modul următor: fiecare elev avea fișe cu cifre; la întrebarea învățătoarei, elevul ridica fișa corespunzătoare. Aruncîndu-și privirea asupra fișelor ridicate de toți copiii, învățătoarea putea judeca cine și-a însușit tabla înmulțirii și cine nu.

Exemplul citat de noi este interesant prin faptul că învățătorii au căutat în comun răspunsul la o întrebare care a apărut ca urmare a analizei critice a rezultatelor muncii precedente.

Cu prilejul întocmirii planului muncii metodice trebuie să ne străduim să cuprindem toate problemele mai importante ale procesului instructiv-educativ. Pe lîngă temele care privesc învățarea limbii ruse și aritmeticii, trebuie incluse și teme legate de predarea științelor naturii, a istoriei și geografiei.

E. G. CLIMOVA
(Din revista „Nacialnaia școla")

Inceputul anului școlar la Universitatea „M. V. Lomonosov"

Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova — mare centru cultural și științific al țării — și-a deschis larg porțile. Cei 16.500 studenți ai săi reprezintă aproape 60 de naționalități. In afară de aceștia, peste 5000 de studenți vor urma cursurile fără a părăsi producția. Numai în anul I al celor 12 facultăți ale Universității „M. V. Lomonosov" au fost primiți 3350 tineri și tinere.

Faima Universității „M. V. Lomonosov" a depășit de mult hotarele Uniunii Sovietice. Noua clădire a fost vizitată de numeroși oaspeți — oameni de știință din Cehoslovacia, India, R. D. Germană, Italia, Anglia Finlanda etc. Tineretul multor țări aspiră să studieze la Universitatea din Moscova. Mulți își văd visul împlinit: numai anul acesta au venit să studieze aci cîteva sute de tineri din țările de democrație populară

Muncile agricole de toamnă în școala elementară

P. A. Zavitaiev
colaborator științific al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Luînd parte activă la realizarea Hotărîrilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la problemele agriculturii, școala trebuie să lege cît mai strîns predarea de viață, de practica agriculturii socialiste.

Elevii din clasele I—IV trebuie să primească cunoștințe agricole elementare și priceperi practice accesibile vîrstei lor. Programul școlii elementare cere efectuarea în aceste clase a unui șir de lucrări agricole practice de toamnă, la care se referă în primul rînd lecțiile pe lotul școlar, excursiile în colhozuri și sovhozuri, studierea plantelor de cultură și a buruienilor din grădină și de pe ogor, activitatea la colțul naturii vii din clasă.

Vom analiza conținutul lucrărilor agricole de toamnă în fiecare clasă.

CLASA I-a

Este foarte important să arătăm elevilor acestei clase care sînt lucrările de toamnă în grădină, în livadă, pe ogor. Acest lucru se poate realiza ușor pe lotul școlar de experiență, într-una din zilele frumoase și însorite ale lunii septembrie.

Această primă activitate organizată a copiilor pe lot îi va permite învățătorului să le arate lotul școlar în întregul lui, precum și parcela (sau stratul) pe care va lucra în viitor fiecare din ei; elevii vor putea urmări totodată cu atenție munca școlarilor din celelalte clase (de pildă, culesul recoltei, îngrășarea și săpatul solului, curățirea terenului de buruieni și rădăcini). Așa se va desfășura prima lecție pe lotul școlar.

Este folositor nu numai să le arătăm elevilor munca celorlalți școlari, dar și să organizăm prima lor lucrare pe lot (ceea ce se poate face la a doua lecție pe lotul școlar). Înainte de aceasta se organizează o discuție în care li se explică elevilor că parcela rezervată pentru copii trebuie săpată toamna, că această muncă este grea și ei nu o pot executa (de aceea o vor face elevii claselor a III-a și a IV-a), că înainte de a săpa, parcela trebuie curățită de resturile de recoltă, de rădăcini și pietricele și că această muncă o pot îndeplini elevii de clasa I-a singuri.

După ce le explică copiilor scopul lecției pe lotul școlar, învățătorul îi duce pe parcela respectivă, le arată cum trebuie înțeles de însămînțare, semințele și solul, de ce trebuie să udăm și să hrănim suplimentar plantele; de ce mazărea are nevoie de araci, iar bobul nu are nevoie etc.

In cea de a doua lecție pe lot are loc culesul recoltei și evidența ei; datele obținute și cele mai bune exemplare de plante vor fi prezentate la expoziția generală a școlii

In sfîrșit, la lecția a treia elevii execută două lucrări pe parcela lor: 1) curățirea parcelei de rădăcini și rămășițe de plante, 2) săpatul parcelei pentru iarnă (fără a o nivela cu grebla).

In legătură cu studierea de către copii a plantelor leguminoase și a buruienilor din grădină se fac excursii pe lotul școlar și o lecție în clasă. Se va acorda o deosebită atenție studierii minuțioase a culturilor leguminoase: elevii trebuie să știe să numească și să arate fiecare din aceste plante și părțile ei (rădăcina, tulpina, frunzele, iar la unele plante, ca de pildă pătlăgelele roșii, castraveții etc. ei trebuie să arate de asemenea florile și fructele), să cunoască partea care se întrebuințează pentru hrană, să determine noțiunea „fruct" (fructul se dezvoltă din floare, are semințe).

Elevii din clasa a II-a trebuie să cunoască două-trei buruieni de grădină răspîndite în localitatea respectivă, să le denumească corect, să cunoască măsurile de luptă împotriva lor (înainte de toate plivitul).

CLASA a III-a

In lecțiile pe lot care au loc în această clasă se execută aceleași lucrări ca și în clasa a II-a, adică se verifică cunoștințele și priceperile elevilor, se strînge și se ține evidența recoltei, se efectuează lucrările necesare de pregătire a lotului pentru toamnă.

Verificînd cunoștințele și priceperile practice ale elevilor, învățătorul trebuie să lămurească cît de conștient îndeplinesc copiii diferite lucrări, dacă ei înțeleg just importanța acestora (de pildă, dacă știu de ce semințele de morcovi trebuie semănate primăvara de timpuriu, amestecîndu-le cu puține semințe de salată sau ovăz; în ce scop se rărește morcovul și sfecla și cum se face aceasta etc).

La lecția cu tema „Culesul și evidența recoltei" trebuie să li se arate copiilor rădăcinile cartofului și lăstarii din pămînt pe care se află tuberculii. Elevii se convin în practică de faptul că tuberculii, deși se găsesc în pămînt, nu cresc totuși pe rădăcini ci pe tulpini subterane. Cu acest prilej se lămurește de asemenea că deși tuberculii sînt întrebuințați pentru hrană, totuși nu sînt fructe, deoarece nu s-au format din floare și nu au semințe. Strîngînd recolta de cartofi, copiii numără (sau cîntăresc) tuberculii strînși pe parcelele unde au fost sădiți ochi de cartofi și de pe parcelele unde au fost sădiți cartofi întregi.

Pentru comparație se ia recolta de la același număr de tufe de pe o parcelă și de pe cealaltă; datele obținute și cartofii cei mai frumoși vor fi prezentați la expoziția școlii.

Cu prilejul recoltării morcovului și a sfeclei este important să se urmărească ca elevii să deosebească lăstarii frunzelor și tulpinele prelungite ale acestor plante. Se știe că la morcov și sfeclă tulpinele sînt foarte scurte și greu de deosebit, și se văd bine numai frunzele cu lăstarii lor și rădăcinile. Elevii, știind că tulpinile pornesc de la rădăcină, cred că lăstarii lungi ai frunzelor sînt tulpini.

La lecția a III-a („Pregătirea lotului pentru iarnă") munca elevilor trebuie complicată întrucîtva în comparație cu munca elevilor din clasa a II-a. Ei trebuie nu numai să sape, ci și să îngrașe lotul cu gunoi de grajd. Pentru ca toți copiii să execute bine aceste teme, învățătorul le arată cum trebuie să împrăștie uniform pe parcelă gunoiul și cum să îngroape acest gunoi în pămînt cu prilejul săpatului.

Toate lucrările de toamnă pe lot se îmbină perfect cu studierea de către copii a materialului despre plantele cultivate la cîmp. La concretizarea cunoștințelor lor contribuie de asemenea și excursiile de toamnă făcute cu elevii pe lotul școlar și în colhoz. Excursia pe lot dă învățătorului posibilitatea să arate elevilor diferite culturi de cîmp care cresc pe parcelele lotului. Aici pot fi arătate plantele cerealiere, (grîul și secara, orzul, meiul, porumbul), plantele tehnice (inul, floarea-soarelui, sfecla de zahăr) și plantele de nutreț (trifoiul, rădăcinoasele de nutreț—sfecla, morcovul, ridichea). Elevii vor vedea cum arată aceste culturi, cum se repartizează ele pe parcele, prin ce se aseamănă și prin ce se deosebesc una de alta. După această excursie, se face în clasă o lecție la care se studiază mai amănunțit aceleași plante ca și pe lot. In cercul tinerilor naturaliști se confecționează material didactic cu tema „plantele de cîmp".

O mare importanță instructiv-educativă o are și excursia făcută în colhoz, în timpul căreia elevii cunosc lucrările de toamnă pe ogor (aratul, culesul cartofilor). Dacă elevii merg pe ogoarele colhoznice în timpul aratului, atunci învățătorul le atrage atenția asupra dimensiunilor mari ale ogoarelor, asupra mașinilor puternice care ușurează munca omului, le arată principalele piese ale plugului și destinația lor, aspectul cîmpului după arat.

Dacă excursia la ogorul de cartofi are loc în timpul strînsului recoltei, atunci conținutul ei poate fi următorul: caracterul organizat al muncii colhoznicilor și productivitatea ei înaltă, munca celor ce scot cartofii (săparea tufelor de cartofi, separarea lor de pămînt, strîngerea în grămadă a cartofilor) strînsul cartofilor cu mîna, participarea elevilor la strînsul cartofilor scoși cu mașina, la uscarea și sortarea lor.

Reprezentările concrete despre plantele ce se cultivă la cîmp și despre lucrările de toamnă pe ogoarele colhoznice, participarea nemijlocită a copiilor la munca agricolă pe lotul școlar de experiență și în colhoz, pe lîngă că vor îmbogăți cunoștințele și pregătirea de muncă a elevilor, le vor ajuta să înțeleagă just la lecțiile de citire conținutul bucăților cu teme agricole și să răspundă conștient la întrebările din carte.

CLASA a IV-a

Toamna, elevii clasei a IV-a execută toate muncile necesare pe lotul școlar de experiență. In acest scop se organizează 3—4 lecții pe lot, în timpul cărora elevii lucrează nu numai pe parcela clasei lor, ci și pe întregul lot al claselor elementare (curățirea lotului, amenajarea cărărilor, strîngerea tuturor rămășițelor de plante etc.).

La prima lecție pe lot, verificînd cunoștințele și priceperile practice ale elevilor săi, învățătorul este mai exigent decît în cele trei clase precedente. Așa, bunăoară, elevii trebuie să știe să execute bine nu numai muncile obișnuite (prelucrarea și îngrășarea solului, semănatul și săditul, afînarea solului și plivitul buruienilor, stropitul și îngrășarea suplimentară) ci și teme mai complicate (însămînțarea în lăzi, în răsadnițe, repicajul răsadurilor, răsădirea lor în pămînt, legatul, copilirea, culesul, uscatul și curățirea semințelor, răsădirea butașilor în pămînt, etc.

Lecția a II-a predată pe lot, cu tema „Culesul și evidența recoltei" este mai complicată decît în cele trei clase precedente. Complicațiile sînt legate mai ales de culesul pătlăgelelor roșii și al semințelor de morcovi și sfeclă. Pătlăgelele roșii rămase pînă în acest timp (septembrie) pe tufe, adeseori încă nu sînt coapte și de aceea trebuie puse la soare pentru a se coace complet (pentru aceasta ele se culeg nu verzi, ci pălite sau roze). Necesitatea de a le pune la soare sau într-o încăpere caldă adaogă munci suplimentare (pătlăgelele se pun pe mese, în rafturi de lemn, pe bănci, pe scînduri).

Semințele de morcovi și de sfeclă trebuie strînse nu odată, ci de 2-3 ori, pe măsura coacerii lor. Umbreluțele de morcovi și tulpinele cu semințe de sfeclă se taie cu cuțitul sau cu foarfeca, se așează pentru uscare într-o încăpere caldă, pe podea, iar după uscare se bat pentru a se scutura sămînța. Pe urmă semințele obținute trebuie curățate și împachetate în săculețe pentru păstrare.

La lecția a III-a lotul se îngrașă cu gunoi de grajd și se sapă pentru iarnă, iar la lecția a IV-a se pune în ordine întregul lot al claselor elementare, inclusiv parcelele de colecții și cărările.

Concomitent cu lucrările pe lotul școlar își încep activitatea cercurile tinerilor naturaliști și cercurile „Mîini îndemînatice".

Toamna se pot îndeplini și o serie de lucrări de folos obștesc. In grădina școlii se sădesc căpșuni, se plantează arbori, pomi și arbuști fructiferi. Se amenajează cărările, se strîng rădăcinile și rămășițele de plante. In livada colhozului se strîng araci, se curăță tulpinele și crengile groase ale pomilor de mușchi, se curăță crengile moarte; elevii dau ajutor colhoznicilor la văruitul tulpinelor, strîng în grămezi frunzele căzute, sapă în jurul pomilor, răsădesc căpșuni și arbuști fructiferi, ajută la sădirea pomilor tineri, organizează „Săptămîna livezii". Pe ogor ajută la vînturarea și sortarea grăunțelor, la scosul cartofilor. La S.M.T. dau ajutor la curățirea mașinilor și uneltelor agricole de pămînt și noroi.

Toamna elevii vor strînge semințe de arbori, de pomi și arbuști fructiferi, de stejar, arțar, frasin, tei, arin etc.

In cercurile tinerilor naturaliști se face sortarea semincerilor de morcovi, sfeclă și varză; se pregătește pămîntul pentru lucrările timpurii de primăvară, se strîng date cu privire la rezultatele lucrărilor și observațiile elevilor pe lotul școlar în vederea expoziției (note, schițe, diagrame, etc.).

Sezonul agricol de toamnă se încheie în „Ziua recoltei", printr-o expoziție școlară.

(Din revista „Nacialnaia școla")

DE LA CONSFĂTUIRILE DIN AUGUST ALE CADRELOR DIDACTICE

Schimb de experiență în predarea limbii romîne

Problemele predării limbii romîne au fost discutate cu interes la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din raionul Băilești, regiunea Craiova.

Referatul „Sarcinile cadrelor didactice în vederea ridicării nivelului cunoștințelor elevilor la limba romînă" a subliniat în mod deosebit datoria cadrelor didactice de orice specialitate de a contribui la însușirea de către elevi a unor temeinice cunoștințe de limbă, de a se interesa îndeaproape de continua îmbunătățire a exprimării orale și în scris a elevilor. Discuțiile care au avut loc în legătură cu această problemă au dovedit că învățătorii și profesorii din raion sînt hotărîți să organizeze un front comun pentru a asigura însușirea de către elevi a unei vorbiri corecte și expresive.

In secția profesorilor de limba romînă au fost dezbătute pe larg o serie de probleme privitoare la îmbunătățirea predării limbii romîne. Pedagogii au prezentat numeroase exemple care au ilustrat concret și viu felul cum au muncit ei în cursul anului școlar trecut și au făcut cunoscute proiectele lor pentru îmbunătățirea predării în viitor. In acest fel a avut loc un rodnic schimb de experiență, care a contribuit mai ales la înarmarea profesorilor tineri cu metode și procedee bune de muncă.

Astfel, pedagogii cu experiență au arătat pe ce căi au reușit să obțină succese în predarea gramaticii, învățîndu-i pe elevi să compare fenomenele limbii, să stabilească legături între ele, să găsească asemănări și deosebiri, să scoată în evidență ceea ce este esențial, făcînd generalizări și formulînd cu precizie regulile gramaticale. Pentru realizarea strînsei legături între teorie și practică acești profesori au stăruit în predarea gramaticii asupra cunoștințelor cu privire la punctuație și ortografie, folosind în acest scop dictările de control după predarea fiecărui capitol de gramatică. Ei i-au lăsat pe elevi să rezolve singuri, cu ajutorul cunoștințelor teoretice dobîndite, greutățile întîmpinate în analiza diferitelor texte.

Tovarășa Elena Segărceanu, de la școala nr. 4 din Băilești, a arătat că, pentru a lega cunoștințele morfologice de cele sintactice, atunci cînd a predat sintaxa la clasa a VII-a, în pătrarele trei și patru, a organizat și recapitularea noțiunilor privitoare la sintaxa propoziției și morfologie însușite în clasele V-VI, iar cu prilejul studierii fiecărei categorii gramaticale în cadrul morfologiei la clasa a V-a, a studiat cu elevele temeinic și funcțiile lor sintactice.

Discuțiile au arătat că profesorii de limba romînă din raionul Băilești s-au preocupat de legătura dintre lecțiile de gramatică și cele de lectură literară, folosind pentru analiza gramaticală textele scriitorilor noștri clasici. Tovarășul Băzăvan, profesor la școala din comuna Giubega, a dat o deosebită atenție dezvoltării vorbirii elevilor prin îmbogățirea vocabularului lor. El a studiat cu elevii separarea cuvintelor în rădăcini, sufixe, prefixe, a făcut cu ei numeroase exerciții pentru găsirea sinonimelor și antonimelor. Pe lîngă aceasta, a cerut elevilor să-și întocmească cîte un caiet pentru vocabular, în care să treacă toate cuvintele și expresiile noi, însușite din vorbirea curentă, din textele literare studiate în clasă sau din lectura înafară de clasă și a urmărit ca ei să folosească aceste cuvinte pentru ca să și le însușească cît mai bine. De un real folos în îmbogățirea vocabularului elevilor a fost memorarea unor poezii și fragmente de proză al căror conținut s-a analizat în clasă. Profesorul de limba romînă de la școala de 7 ani nr. 2 din Băilești s-a ocupat în tot cursul anului cu multă grijă de citirea expresivă a elevilor. In predarea lecturii literare la clasa a V-a el a obținut rezultate bune în ceea ce privește lectura expresivă prin antrenarea elevilor care citeau inexpresiv, monoton, în ceroul de lectură expresivă.

In cuvîntul lor, mulți profesori au arătat procedeele folosite de ei în vederea bunei pregătiri a elevilor: dictări progresive, care să nu conțină mai mult de una sau două probleme noi de ortografie, dar cu cît mai multe exemple strîns legate de capitolul de gramatică predat, ținerea la zi a caietului de evidență a greșelilor de gramatică și ortografie pe care le face fiecare elev în scris, controlul caietelor etc.

Referatul și discuțiile au ajutat colectivul profesorilor de limba romînă să vadă și lipsurile din munca lor, pentru a ști în ce direcție să-și îndrepte cu deosebire atenția în viitor. Printre lipsurile scoase în evidență s-a subliniat insuficienta atenție acordată exercițiilor de analiză gramaticală pe texte literare, faptul că uneori li s-au dat elevilor teme necorespunzătoare nivelului lor de pregătire și vîrstei lor, etc. Una din lipsurile în jurul căreia s-au purtat discuții largi a fost nepriceperea elevilor de a face compuneri închegate, ca urmare a lipsei de preocupare a unor profesori pentru această problemă.

Discuțiile în legătură cu planificarea materiei pentru pătrarele I și II s-au referit în mare măsură la părțile pozitive și negative ale planificării din anul școlar trecut, pentru a se ține seama de ele. Din numărul de ore repartizat în programă diferitelor capitole și teme s-au prevăzut ore pentru lucrări de control curent și pentru discutarea acestora, ore de compunere, cînd elevii vor lucra în clasă sub îndrumarea profesorului, ore de control al lecturii înafara clasei.

Propunerile făcute în vederea desfășurării muncii profesorilor de limba romînă în noul an școlar sînt în măsură să asigure, dacă vor fi aplicate cu consecvență de fiecare profesor, o mai bună calitate a predării limbii romîne în școlile din raionul Băilești. Colectivul profesorilor de limba romînă a hotărît astfel să-și desfășoare activitatea pe baza studierii temeinice a programei și a materialului documentar. Din primele zile de școală profesorii se vor ocupa în mod deosebit de elevii cu o mai slabă pregătire, pentru a preveni rămînerea în urmă la învățătură. Lucrările de control pe care le vor da în primele lecții îi vor ajuta să cunoască nivelul clasei și să-și organizeze munca ținînd seama de el.

Lucrările consfătuirii raionale au ajutat pe profesorii de limba romînă din raionul Băilești să muncească mai bine în anul școlar viitor. Totuși, unele laturi importante ale muncii au fost ocolite. Faptul că referatul și discuțiile s-au oprit prea puțin asupra nivelului pregătirii elevilor, asupra rezultatelor obținute prin aplicarea metodelor și procedeelor arătate, faptul că nu s-a arătat întotdeauna cum se oglindește munca profesorului în cunoștințele elevilor săi, în ce măsură ei vorbesc și scriu corect, în ce măsură s-a dezvoltat gîndirea lor, posibilitatea lor de a înțelege conținutul ideologic al textelor citite —toate acestea dovedesc că profesorii nu s-au ocupat cu destulă grijă în timpul anului școlar de aceste probleme.

Este știut faptul că succesul muncii se măsoară după calitatea pregătirii elevilor, după temeinicia cunoștințelor și deprinderilor căpătate de ei în cursul anului școlar. In munca anului școlar care a început, profesorii de limba romînă vor trebui să aplice metodele popularizate în consfătuirea raională și îndrumările date cu acest prilej. Ei vor trebui însă să urmărească rezultatele obținute prin aceste metode, prin întreaga lor activitate, pentru ca pornind de aci să-și îmbunătățească necontenit munca.

MARIA HANGIU

In legătură cu predarea matematicii și fizicii

In consfătuirea raională, profesorii de matematică și de fizică din raionul Lipova, regiunea Arad, au discutat cu interes problemele legate de îmbunătățirea predării acestor obiecte în cursul noului an școlar.

Mulți profesori de matematică, printre care tovarășii Linder Francisc de la școala de 10 ani din Lipova, Coandă Constantin de la școala din comuna Conop, Fulvia Gheorghiu de la școala din comuna Ghioroc, Putici Valeria de la școala din comuna Fibiș și alții, au muncit stăruitor și cu pricepere în anul școlar trecut, obținînd succese în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, fapt ce s-a oglindit în rezultatele obținute la examenul de sfîrșit de an, precum și la examenul de admitere în învățămîntul mediu. Acești profesori au asigurat temeinicia cunoștințelor elevilor prin buna pregătire pentru lecții, prin predarea materiei în strînsă legătură cu viața, ținînd seama de posibilitățile elevilor, de nivelul de pregătire al clasei respective.

Pentru o cît mai concretă predare a materiei, profesorii de matematică din raion au folosit un material didactic bogat și variat ca: figuri geometrice, planșe, obiecte din mediul înconjurător. De asemenea ei au făcut cu elevii claselor a V-a diferite măsurători pe teren. Datorită acestor măsurători, elevii s-au obișnuit să aprecieze distanța dintre obiecte, să aprecieze diferite lungimi, dimensiunile unor suprafețe și ale unor volume și să verifice apoi exactitatea datelor obținute prin apreciere. Aplicații practice s-au făcut și cu elevii claselor a VI-a și a VII-a.

In predarea fizicii, școlile din raionul Lipova au obținut rezultate mai slabe. Mulți profesori nu au dat atenție planificării, s-au pregătit superficial pentru lecții și nu s-au îngrijit de felul cum învață elevii, de măsura în care ei înțeleg și își însușesc cunoștințele predate. La școala din comuna Birza, de exemplu, profesorul de fizică n-a reușit să formeze elevilor din clasa a VII-a deprinderea de a rezolva probleme de fizică. Elevii de clasa a VII-a nici nu cunosc bine aparatele. Ei nu pot face bunăoară deosebirea dintre generatorul de curent alternativ și dinam.

In consfătuire au fost arătate o serie de lipsuri în conținutul lecțiilor, în organizarea și predarea acestora. Discuțiile au dus la precizarea căilor pe care profesorii trebuie să lichideze în noul an școlar aceste lipsuri. S-a arătat astfel că este necesar în primul rînd ca grija cadrelor didactice, a directorilor de școli și a organelor de îndrumare și control să fie îndreptată mai atent asupra planificării muncii, asupra felului cum sînt întocmite planurile calendaristice, planurile de lecții, planurile de muncă ale diriginților.

In cursul acestui an școlar va trebui organizată o acțiune continuă, susținută pentru îmbogățirea materialului didactic necesar predării materiei la diferite clase, confecționîndu-se cu elevii, prin mijloace proprii, aparate, planșe, figuri geometrice, etc. în toate școlile din raion.

MIHAI TIMOFTE

Pentru o mai bună înarmare a elevilor cu cunoștințe agricole practice

La consfătuirile raionale și regionale din august, cadrele didactice au acordat o mare atenție problemelor legate de înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice și de răspîndirea acestor cunoștințe în rîndurile țărănimii muncitoare. Aceste probleme au fost discutate pe larg la consfătuirile din regiunea Oradea.

Mulți învățători și profesori din această regiune au folosit metode bune de muncă pentru a răspunde datoriei pe care o au de a înarma elevii cu temeinice cunoștințe agrotehnice și de a sprijini țărănimea muncitoare să desfășoare o muncă rodnică în vederea sporirii belșugului de recolte. Astfel, tov. Csomortányi Dominic, de la școala din comuna Diosig, raionul Săcueni, nu s-a mulțumit doar să le facă cunoscute elevilor metodele înaintate de muncă în agricultură, dar a stat de vorbă de nenumărate ori și cu părinții acestora, pentru a-i convinge de avantajele selecționării și tratării semințelor, ale semănatului în cuiburi dispuse în pătrat, ale arăturii adînci, ale afînării dese a suprafeței solului etc. De asemenea, tovarășul profesor Gavril Crișan, de la școala din comuna Voevozi, raionul Marghita, a contribuit la dezvoltarea pomiculturii în satul său, creînd pe parcela școlară o pepinieră de pomi fructiferi. El i-a învățat pe elevi să îngrijească pomii, să facă altoiri și în același timp a dat un bun exemplu țăranilor muncitori care, cunoscînd rezultatele bune ale muncii desfășurate de elevi sub conducerea profesorului lor în pepinieră, au început să folosească și ei metodele înaintate de cultivare a pomilor.

Dar alături de învățătorii și profesorii care au muncit cu dragoste și interes, sînt în regiune cadre didactice care nu au dat atenția cuvenită înarmării elevilor cu cunoștințe agricole și răspîndirii metodelor înaintate de muncă în masa țărănimii muncitoare.

Astfel, unele cadre didactice nu au studiat programa școlară pentru științe naturale și nici instrucțiunile din martie 1954. Acesta este un lucru deosebit de grav, care trebuie să dea mult de gîndit cadrelor didactice, directorilor de școli și organelor de învățămînt. Munca nu poate fi continuată sub nici un motiv în aceleași condiții în noul an școlar. Este necesar să fie luate măsuri grabnice și eficiente, pentru ca fiecare învățător și profesor de științe naturale să cunoască în adîncime programa de învățămînt și să muncească stăruitor pentru aplicarea ei.

In mare parte lipsurile existente în școli se datoresc și muncii nesatisfăcătoare a unora dintre organele de îndrumare și control ale raioanelor și regiunii, care n-au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a îmbunătăți munca școlilor. De asemenea, dovedind lipsă de înțelegere pentru problemele care stau în fața școlii în legătură cu dezvoltarea agriculturii, sfaturile populare ale regiunii și orașului Oradea nu au asigurat școlilor terenul necesar pentru lotul experimental. Nici chiar școlile pedagogice din Oradea nu au avut în anul trecut loturi școlare, deși planul de învățămînt prevede predarea în aceste școli a practicii agricole. Faptul că la școlile pedagogice practica agricolă s-a predat numai după carte, fără desfășurarea lucrărilor practice agricole pe teren, a făcut, cum era și de așteptat, ca ele să dea absolvenți slab pregătiți. Secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Oradea n-au cercetat cu destulă seriozitate munca școlilor în îndeplinirea sarcinilor legate de dezvoltarea agriculturii. De aceea, referatele ținute în ședințele plenare n-au scos în evidență decît puține aspecte din activitatea cadrelor didactice. In acest fel lucrările consfătuirilor nu au adus decît o contribuție slabă la înarmarea învățătorilor și profesorilor pentru îmbunătățirea muncii lor în noul an școlar.

Secțiile de învățămînt și școlile trebuie să treacă de îndată la luarea unor măsuri serioase pentru înlăturarea lipsurilor care au existat pînă acum. Folosind larg toate mijloacele de îndrumare care le stau la îndemînă, inspectorii și metodiștii secțiilor de învățămînt au datoria să acorde un ajutor mult mai stăruitor cadrelor didactice în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor lor în privința înarmării elevilor cu cunoștințe agricole practice și a răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare. In același timp, secțiile de învățămînt au datoria să asigure organizarea loturilor de experiență pe lîngă fiecare școală — așa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 23 iulie 1954.

Învățînd din experiența bună a profesorilor fruntași din regiune, cadrele didactice trebuie să-și îmbunătățească într-o măsură hotărîtoare munca, astfel încît să poată răspunde cu cinste sarcinilor deosebit de importante pe care le pune în fața școlii Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani.

O. BRAGA

★

Referatul privitor la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole și la munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare, prezentat la consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Vîrtoape, regiunea București, a vorbit pe larg despre însemnătatea agriculturii în economia țării noastre și, în legătură cu aceasta, despre importanța înarmării elevilor cu cunoștințe agricole.

Referatul a dat o serie de exemple pozitive pentru a ilustra munca rodnică a unor școli — ca școala de 7 ani din comuna Slăvești, sau școala din comuna Slobozia — care au obținut rezultate bune în această privință. S-au arătat pe larg realizările școlii din comuna Trivalea Moșteni, obținute prin aplicarea regulilor agrotehnice înaintate. Elevii acestei școli au făcut lucrări de polenizare suplimentară la culturile de floarea soarelui, au altoit roșii pe cartofi etc.

In referat au fost criticați cu tărie profesorii de științe naturale de la școlile din comunele Ciolănești-Deal, Călinești, Orbeasca de Jos, Rădlești-Deal care, deși au avut condiții bune pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice, nu și-au îndeplinit totuși sarcinile.

Arătînd rezultatele obținute în munca pe loturile școlare, referatul a prezentat mai mult date statistice în legătură cu suprafețele cultivate sau cantitățile de recolte obținute la diferite culturi, fără să vorbească decît prea puțin despre volumul și cantitatea cunoștințelor și a deprinderilor practice obținute de elevi sau despre măsura în care munca pe loturile școlare a contribuit la lămurirea țărănimii muncitoare asupra necesității de a folosi regulile agrotehnice înaintate.

Referatul prezentat la consfătuire nu s-a ocupat îndeajuns de o serie de probleme importante — de pildă, de felul cum s-au aplicat instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu privire la completarea programei de științe naturale, sau de munca obștească a cadrelor didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare. In legătură cu această problemă, referatul a vorbit numai despre participarea învățătorilor și a profesorilor la acțiunea de alfabetizare și despre munca de vară la arii.

Au fost criticați învățătorii și profesorii de la unele școli, cum sînt de pildă cei de la școlile din comunele Licurici, Călinești, Orbeasca de Jos, care au dus o slabă muncă de agitație printre țăranii muncitori. De asemenea, au fost criticați profesorii Florica Robescu din Ciolănești, Florica Cutulbea din Călinești, Iacob Drăgușin din Butculești, Florea Dumitrescu din Gărăgău și alții, care nu au desfășurat în timpul verii nici un fel de muncă obștească în sprijinul agriculturii.

In cadrul secției profesorilor de științe naturale a consfătuirii a fost prezentat un referat cu totul superficial. Discuțiile în secție au ajutat în oarecare măsură cadrele didactice să cunoască unele realizări și experiențe înaintate. Totuși, atît referatul cît și discuțiile au ocolit problemele de conținut, n-au oglindit îndeajuns metodele bune și procedeele folosite în predarea științelor naturale sau în acțiunea de răspîndire a cunoștințelor agricole în masele de țărani muncitori.

Secția de învățămînt a raionului Vîrtoape are multe de făcut pentru a ridica munca învățătorilor și profesorilor la nivelul cerințelor care le stau în față.

Colectivul secției de învățămînt trebuie să lucreze cu mai mult spirit de răspundere, să îndrumeze cu mai multă pricepere și grijă activitatea școlilor, pentru ca ele să poată răspunde îmbunătățirii sarcini ce le revin în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe agricole și a îmbunătățirii muncii lor obștești.

STELIAN CUCU

Consfătuirea cadrelor din școlile pedagogice

Consfătuirea cadrelor didactice de la școlile pedagogice din regiunea București a prilejuit o analiză serioasă a muncii desfășurate în vederea pregătirii viitorilor învățători și popularizarea experiențelor bune ale profesorilor fruntași din aceste școli.

Referatele prezentate în consfătuire, ca și discuțiile care au avut loc în plenară și pe secții, au scos la iveală multe realizări obținute în activitatea din anul trecut a cadrelor didactice.

Școlile pedagogice din regiunea București au dat anul acesta un număr mare de absolvenți care și-au început acum plini de însuflețire activitatea de instruire și educare a copiilor oamenilor muncii. Analizînd felul cum s-a desfășurat munca pentru pregătirea acestui nou contingent de învățători, cadrele didactice s-au oprit cu deosebire asupra celor mai importante probleme pe care le ridică această muncă.

Consfătuirea a apreciat ca pozitivă munca depusă pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de limba romînă de către tovarășul Gruia Teodor, profesor la școala pedagogică din Turnu Măgurele. Urmărind să asigure însușirea de către elevii săi a unor deprinderi temeinice de vorbire și scriere corectă, tovarășul Gruia s-a preocupat în tot timpul anului de corectarea minuțioasă a lucrărilor scrise ale elevilor, a caietelor cu teme date acasă și a caietelor cu notițe, ocupîndu-se în mod special de elevii a căror scriere era slabă din punct de vedere ortografic. Tovarășii Florica Georgescu și Nicolae Teodorescu de la școala pedagogică din Giurgiu au expus experiența lor în formarea deprinderilor juste de ortografie și punctuație ale elevilor. Ei au folosit procedee variate, cum ar fi fișa individuală în care se trec cuvintele scrise greșit de către elevi, totalizarea greșelilor după fiecare temă, foaia ortografică din prima pagină din caietul de gramatică, în care sînt scrise corect cuvintele la care elevii fac mai multe greșeli, tabele ortografice și de punctuație pentru regulile care nu sînt îndeajuns însușite de elevi, graficele privitoare la frecvența greșelilor ortografice și de punctuație, alcătuite la încheierea fiecărui semestru etc. Aceste procedee, care au asigurat o temeinică pregătire a elevilor la limba romînă, vor fi folosite în acest an școlar și de ceilalți profesori de limba romînă de la școlile pedagogice din regiunea București.

In unele școli a fost începută o acțiune comună a tuturor profesorilor în vederea înarmării elevilor cu deprinderi de vorbire și scriere corectă, în vederea îmbogățirii vocabularului lor. Au fost obținute succese în această privință la școlile pedagogice din Călărași și Oltenița, unde s-au analizat în repetate rînduri, în cadrul consiliului pedagogic, greșelile tipice de vorbire și scriere întîlnite la elevi, luîndu-se măsuri pentru înlăturarea lor.

Cu mult interes au fost dezbătute în cadrul consfătuirii problemele privitoare la înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe agrotehnice. Luînd cuvîntul în legătură cu aceste probleme, cadrele didactice au arătat însemnătatea sarcinii care revine școlilor pedagogice pentru pregătirea unor absolvenți stăpîni pe temeinice cunoștințe și deprinderi practice agricole, care să fie în stare să întărească contribuția școlilor sătești la lupta pentru înflorirea agriculturii noastre, pentru îndeplinirea prevederilor Proiectului de Directive al partidului în legătură cu dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani.

Multe cadre didactice din școlile pedagogice ale regiunii au obținut rezultate pozitive în predarea științelor naturale, în organizarea pregătirii agricole a elevilor și în activitatea obștească desfășurată în rîndurile oamenilor muncii. Printre acestea se numără, de pildă, cadrele didactice de la școala pedagogică din Călărași.

In cadrul secției de științe naturale a consfătuirii profesorii au dezbătut pe larg problema predării cunoștințelor agricole și a formării deprinderilor de muncă agricolă prin efectuarea de lucrări practice pe loturile școlare. Realizînd un bogat schimb de experiență, profesorii au arătat cum au organizat munca elevilor pe loturile de experiență, cultivînd cu ei diferite soiuri de plante. In descrierea acestei activități profesorii au arătat concret, folosind și desenul pe tablă, cum au parcelat terenul școlar, ce metode agrotehnice înaintate au făcut cunoscute elevilor, cum au stabilit legătura între cunoștințele predate în clasă și munca practică pe lot, cum au organizat excursiile, lucrările la colțul naturii vii, colectarea și confecționarea materialului didactic etc.

In cadrul lucrărilor consfătuirii s-a acordat o atenție deosebită problemelor privitoare la organizarea și desfășurarea practicii pedagogice. Profesorii de pedagogie, profesorii metodiști și învățătorii școlilor de aplicație din regiune au dovedit în anul școlar trecut stăruință, pricepere și inițiativă în această muncă. Ei au acordat un ajutor real pregătirii elevilor pentru lecțiile practice. In această privință un rol important l-au avut cabinetele metodice care, în unele școli, au început să devină adevărate laboratoare de cercetare pedagogică. De exemplu, cabinetele metodice ale școlilor din Turnu Măgurele și Călărași au contribuit mult la documentarea didactică și metodică a elevilor, au organizat consultații, discuții pe marginea diferitelor probleme pedagogice etc.

In cadrul secției profesorilor de pedagogie, problema organizării și desfășurării practicii pedagogice în noul an școlar a ocupat un loc central. O atenție specială s-a acordat organizării și conținutului practicii în primele zile de școală.

Dacă în ceea ce privește popularizarea metodelor bune consfătuirea și-a ajuns scopul, nu același lucru se poate spune despre scoaterea la iveală a lipsurilor și combaterea lor. Deși în unele școli munca educativă se desfășoară prost, acest lucru nu a fost arătat și criticat cu tărie. Nu s-au arătat, de asemenea, nici lipsurile mari care mai există în unele locuri în privința înarmării elevilor cu cunoștințe agricole.

Cadrele didactice au criticat Ministerul Învățămîntului în ceea ce privește lipsa și întîrzierea anumitor programe sau manuale. S-a arătat, de asemenea, neconcordanța între unele programe și manuale, ceea ce creează greutăți în munca de predare. Astfel, neconcordanța între programa de pedagogie și manualul de pedagogie, lipsa unui manual de psihologie, lipsa materialului bibliografic pentru secțiile instructorilor de pionieri etc. — au făcut ca munca să se desfășoare destul de greu.

Consfătuirea a subliniat că, deși în anul care a trecut secția de învățămînt a acordat mai multă atenție îndrumării și controlului activității școlilor pedagogice, ea nu și-a îndeplinit totuși pe de-a întregul această sarcină, în special în ceea ce privește ridicarea nivelului muncii de îndrumare. Combătînd tendința secției de învățămînt de a organiza controlul „în asalt", numai în timpul pregătirii examenelor, cadrele didactice au cerut efectuarea unui control sistematic, care să înceapă odată cu primele zile de școală. De asemenea, cadrele didactice au cerut secției de învățămînt să întărească activitatea cabinetului pedagogic, astfel încît acesta să ajute mai mult școlile în rezolvarea problemelor de specialitate, de pedagogie și de metodică.

Constituind un sprijin real pentru cadrele didactice, consfătuirea a contribuit fără îndoială la înarmarea lor pentru munca noului an școlar.

E. BLIDEANU

Să întărim munca de educație comunistă a elevilor

Consfătuirea cadrelor didactice din orașul Cluj a arătat multe aspecte pozitive în legătură cu întărirea educației comuniste în școli. A crescut într-o măsură disciplina elevilor, s-a îmbunătățit atitudinea lor față de învățătură. In multe școli, ca de pildă la școala de 10 ani nr. 1 de fete cu limba de predare română, la școala de 7 ani nr. 1 etc., colaborarea dintre directori, diriginți și organizațiile de tineret a devenit mai bună, obținîndu-se astfel unele succese pe linia educației comuniste. Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli și-au îmbunătățit, în bună parte, munca, ceea ce a dus la creșterea procentului de promovați la sfîrșitul anului școlar și la obținerea unor rezultate pozitive pe linia disciplinei conștiente, ca de pildă, la unitățile de pionieri nr. 1, 33, 17 etc.

In urma unei cercetări întreprinse în școlile din orașul Cluj de către cabinetul pedagogic regional în colaborare cu Facultatea de pedagogie s-au constatat o serie de abateri disciplinare și lipsuri în munca educativă. In urma acestei cercetări, Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Cluj, sezisat de organele de învățămînt, a dat, în luna martie a.c., o hotărîre în legătură cu întărirea disciplinei conștiente a elevilor, hotărîre care a fost prelucrată atît cu cadrele didactice, cît și cu elevii din orașul Cluj. In cercul pedagogic al directorilor, în ședințele cu diriginții s-au dezbătut diferite probleme educative.

Trebuie să subliniem, de asemenea, faptul îmbucurător că rezoluția adoptată la consfătuirea raională vădește preocuparea cadrelor didactice de a întări educația comunistă a elevilor. Astfel, rezoluția prevede că, la încheierea pătrarului I, secția de învățămînt a orașului, împreună cu comitetul orășenesc U.T.M. și comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt, să analizeze într-o ședință plenară cu directorii, diriginții și instructorii superiori de pionieri problemele privitoare la munca de învățătură și la conduita elevilor. Rezoluția trasează sarcini cadrelor didactice nu numai pe linia ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor, ci și pe linia educării acestora. Pentru a întări prietenia dintre elevii și cadrele școlilor cu limba de predare romînă cu elevii și cadrele de la școlile cu limba de predare maghiară s-au prevăzut diferite acțiuni și serbări comune între școlile respective. S-a prevăzut, de asemenea, tutelarea unor școli din raionul Cluj de către școlile mai bune din oraș precum și tutelarea unor școli din oraș de către o serie de întreprinderi, pentru întărirea legăturilor între elevi și tineretul muncitoresc și sătesc.

Cu toate aceste aspecte pozitive, educația comunistă a elevilor din orașul Cluj cere din partea tuturor acelora interesați în bunul mers al școlii, o muncă temeinică și eficace.

Elevii școlii de 10 ani nr. 3 de băieți cu limba de predare romînă au atitudini grosolane față de profesori și de cei mai în vîrstă.

La școala de 10 ani nr. 1 cu limba de predare maghiară, elevii întîrzie mereu la ore, comit acte huliganice părăsind ostentativ clasa.

Elevii școlilor din cartierul „Ianos Herbak" au comportări nedemne pe stradă.

Am dat aceste exemple — deși lista ar putea fi mult extinsă — pentru a ilustra afirmația că abaterile disciplinare, deficiențele pe linie educativă sînt încă foarte serioase în unele școli din orașul Cluj. Ele n-au putut fi ocolite în cadrul recentei consfătuiri raionale, nici în referatul secției de învățămînt sau în discuțiile din plenară, nici la secția directorilor sau la aceea a instructorilor superiori de pionieri.

Chiar dacă la consfătuiri nu s-au analizat destul de adînc lipsurile și nu s-au arătat cu curaj cauzele, au ieșit la iveală, cu toate acestea, suficiente neajunsuri în munca de educație comunistă, atît ale secției de învățămînt, ale directorilor și cadrelor didactice, cît și ale organizației U.T.M. Tocmai acest fapt ne face să ne punem întrebarea: oare activitatea îndreptată spre îmbunătățirea muncii educative pe care o desfășoară secția de învățămînt și școlile nu este amenințată de formalism?

S-a luat o serie întreagă de măsuri educative „de sus". S-au trimis hîrtii, s-au dat ordine și hotărîri. E oare de ajuns? Răspunsul îl dau numeroasele acte de indisciplină făcute chiar în urma aplicării acestor măsuri educative. Secția de învățămînt, ca și cabinetul pedagogic al regiunii, au socotit în mod nejust că dacă au stabilit un sistem de norme disciplinare care trebuie respectate de elevi, precum și pedepsele ce se vor aplica în caz de abateri — au rezolvat problema disciplinei în școli. Au uitat probabil că aceste măsuri reprezintă un sector foarte limitat în cadrul rezolvării problemei, care e, negreșit, mult mai complexă și mai largă. A reduce numai la pedepse întregul proces al educației disciplinei conștiente este un lucru cu totul nejust. Nu trebuie să se uite că disciplina este rezultatul întregii activități instructiv-educative atît a școlii, cît și a tuturor factorilor care contribuie la realizarea educației comuniste a elevilor. In acest sens trebuie să ne concentrăm toate eforturile.

In cadrul consfătuirii, tov. Ion Farkaș, reprezentantul Comitetului orășenesc U.T.M., a arătat că colaborarea acestui comitet cu secția de învățămînt a fost numai de suprafață, ceea ce a dus la lipsa de unitate pe frontul educației comuniste în școli. A reieșit de asemenea din consfătuire faptul că secția de învățămînt nu cunoaște în mod real situația disciplinei și a educației comuniste la toate unitățile școlare din oraș. Astfel, pentru a da doar un singur exemplu, amintim de faptul că în referatul șefului secției de învățămînt se arată că școala de 7 ani nr. 4 este o școală cu rezultate bune în munca educativă, în timp ce în referatul susținut la secția instructorilor de pionieri s-a subliniat că la școala respectivă instructorul superior de pionieri a fost mereu obligat să asiste la lecțiile profesorilor pentru a menține disciplina elevilor, ca în felul acesta profesorii să-și poată desfășura în bune condiții munca!... Desigur că acest fapt ridică însăși problema calității muncii instructiv-educative a cadrelor didactice din orașul Cluj.

Deficiențe în ceea ce privește colaborarea cu organizațiile de tineret se manifestă în munca multor școli din Cluj. Trebuie totuși să știm să folosim cu pricepere ajutorul organizațiilor U.T.M. și de pionieri în munca de educare a elevilor noștri. Pentru a avea succese reale în munca educativă, trebuie să dezvoltăm și să îmbunătățim continuu activitatea colectivului de elevi. Ori, în orientarea ideologică a colectivului de elevi, un rol de mare importanță îl joacă organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală. Niciodată nu vom putea făuri în școli un colectiv de elevi viabil, combativ, sănătos, dacă vom subaprecia ajutorul pe care ni-l pot da organizațiile U.T.M. sau cele de pionieri.

Frontul educativ trebuie lărgit și întărit. Intregul colectiv pedagogic trebuie să-și pună ca sarcină întărirea luptei pentru educația comunistă a elevilor. Să mobilizăm în acest front educativ nu numai organizațiile U.T.M. și de pionieri, ci și părinții elevilor, ca și pe toți oamenii muncii, care trebuie să se simtă răspunzători de educația comunistă a copiilor, viitorii cetățeni ai patriei noastre.

Lupta pentru asigurarea unei munci educative reale, cu rezultate din ce în ce mai bune în viața concretă a școlilor și nu oglindite doar pe hîrtie, trebuie să devină una din preocupările de bază ale secției de învățămînt a orașului Cluj în noul an școlar.

In cadrul discuțiilor din plenara consfătuirilor a ieșit la iveală o boală veche din munca secției de învățămînt și a cadrelor de conducere ale școlilor din Cluj: nerespectarea sistematică a rezoluțiilor și a hotărîrilor ce se iau. Învățămîntul din Cluj trebuie să fie grabnic lecuit de această boală primejdioasă. Controlul hotărîrilor luate pe linie instructiv-educativă, munca sistematică de zi cu zi a tuturor celor ce au răspunderea educației comuniste, înlăturarea dăunătoarelor „campanii" educative, vor duce, negreșit, la întărirea muncii educative în școlile din orașul Cluj.

Există toate condițiile ca să se obțină acest rezultat. Este nevoie numai de o hotărîre fermă: să se înlăture formalismul care mai dăinuie încă în munca educativă.

I. CREMER

Ziua Aviației Republicii Populare Romîne

Oamenii muncii din patria noastră și, alături de ei, militarii Forțelor Armate, întîmpină cu entuziasm una din sărbătorile militare și populare ale poporului nostru — Ziua Aviației Republicii Populare Romîne — care are loc la 5 septembrie.

Instituirea Zilei Aviației este o dovadă a înaltei prețuiri pe care partidul, guvernul și poporul muncitor o acordă tinerei noastre aviații populare.

Ridicîndu-și neîncetat calificarea profesională, obținînd tot mai multe succese în însușirea măiestriei zborului, în cunoașterea și stăpînirea la perfecție a tehnicii moderne, aviatorii noștri arată, în același timp, că știu să cinstească și să ducă mai departe glorioasa tradiție aviatică a poporului romîn, dovedesc că sînt urmașii demni ai marilor înaintași ai aviației noastre — Traian Vuia și Aurel Vlaicu — care, cu zeci de ani în urmă, s-au străduit să ridice țara la un loc de frunte în domeniul aviatic.

Ca și în celelalte ramuri ale activității omenești, și în domeniul aviației clasele exploatatoare s-au străduit să încătușeze spiritul inventiv al poporului nostru. Burghezia românească, slugă plecată capitalului străin, a făcut totul pentru a înăbuși orice pornire ce se ridica din popor pentru pătrunderea și dezlegarea tainelor științei.

Burghezo-moșierimea avea nevoie de aviație pentru a-și realiza scopurile ei tîlhărești de exploatare, expansiune și înrobire. Ca să-și poată realiza aceste scopuri, burghezia recruta cadrele aviației sale din rîndul claselor exploatatoare, din elemente fasciste, imorale, dușmani înrăiți ai poporului.

Aceeași situație o prezintă astăzi aviația din statele imperialiste. Imperialiștii folosesc aviația pentru provocări, pentru distrugerea orașelor și satelor pașnice, pentru exterminarea popoarelor care-și apără libertatea și independența națională. Acest lucru l-au demonstrat din plin atrocitățile săvîrșite de aviația americană în Coreea, acțiunile provocatoare și piratерești împotriva navelor sovietice, a avioanelor R.P. Chineze, împotriva țărilor de democrație populară. Aviația imperialistă este urîtă de întreaga omenire muncitoare, care o denumește pe drept cuvînt „aviația morții".

Cu totul deosebită este menirea aviației din țara noastră. După 23 August 1944, aviația noastră a primit un rol nou, fundamental deosebit de rolul ce i-l hărăzise burghezo-moșierimea. Luptînd alături de glorioșii șoimi sovietici, aviatorii romîni au contribuit activ la eliberarea patriei noastre, a Ungariei și Cehoslovaciei, la obținerea victoriei asupra hitlerismului.

După terminarea războiului, partidul și guvernul nostru, folosind modelul aviației sovietice și avînd sprijinul multilateral și frățesc al Uniunii Sovietice, au făurit o aviație nouă, populară, pusă în slujba păcii și a progresului, în stare să străjuiască cu vigilență spațiul aerian al patriei noastre libere.

Învățînd din experiența Uniunii Sovietice, aviația noastră se dezvoltă în raport cu cerințele dezvoltării economico-culturale a țării spre binele celor ce muncesc. Dacă în trecut, sub vechiul regim, singura preocupare fusese realizarea și pregătirea aviației de război, astăzi au luat naștere și se dezvoltă aviația de transport, aviația în sprijinul agriculturii și cea sanitară. Sportul aviatic a devenit un sport de masă, încetînd să mai fie apanajul odraslelor răsfățate ale burgheziei.

Dezvoltarea tuturor categoriilor de aviație în R.P.R. dovedește caracterul pașnic al politicii statului nostru și grija permanentă pentru punerea avionului — minunată creație a geniului omenesc — în slujba celor ce muncesc.

În același timp, ținînd seama de pregătirile febrile ale cercurilor monopoliste agresive, în frunte cu cele americane, pentru dezlănțuirea unui nou război mondial, partidul și guvernul R.P.R. acordă o grijă deosebită întăririi Forțelor Aeriene Militare, care prin tehnica lor și prin marea lor putere de foc au un rol important în întărirea capacității de apărare a țării. Prin grija partidului și a guvernului, Forțele Aeriene Militare au fost înzestrate cu tehnica aviatică cea mai modernă, care dă aviatorilor siguranță și încredere deplină în îndeplinirea misiunilor încredințate.

Simțind în permanență dragostea și căldura cu care îi înconjoară oamenii muncii, educați de comandanți, de organele politice, de organizațiile de partid și organizațiile U.T.M., aviatorii militari luptă fără preget pentru a deveni zburători de tip nou, străji dîrze ale văzduhului patriei noastre. Zi de zi crește numărul acelora care devin maeștri în arta zborului. Crește de asemenea numărul tehnicienilor fruntași, al înovatorilor și raționalizatorilor, care prin munca lor neobosită și spiritul lor inventiv contribuie la dezvoltarea tehnicii aviatice.

Forțele noastre Aeriene Militare, ca și întreaga Armată Populară, sînt totodată și o adevărată școală pentru fiii oamenilor muncii. Tinerii de la orașe și sate veniți să satisfacă stagiul militar în arma aviației au posibilitatea să învețe și să se perfecționeze în diferite meserii, devenind mecanici, motoriști, tractoriști, electricieni, radiotelegrafiști etc.

În pregătirea aviatorilor un loc important îl ocupă însușirea experienței înaintate a aviatorilor sovietici. Bogata experiență de luptă a glorioșilor șoimi sovietici permite aviatorilor noștri să practice un zbor științific și să atingă un înalt nivel de calificare. Aviatorii sovietici, din rîndurile cărora s-au ridicat eroi legendari ca Mereșiev, Gastello, Pocrîșchin, Cojedub și mulți alții, constituie exemplul luminos spre care tinde fiecare pilot din țara noastră.

Aviatorii noștri străbat cu îndrăzneală văzduhul, simțind lîngă ei dragostea oamenilor muncii care i-au înarmat cu aripi de nefrînt. Conștiința că slujesc interesele poporului muncitor le dă forțe noi, încredere și perseverență în îndeplinirea celor mai grele misiuni. Tăria de caracter, calmul, spiritul de inițiativă, dorința de a învinge, sînt numai cîteva din calitățile morale și de luptă pe care aviatorii și le însușesc sub îndrumarea partidului. Împreună cu militarii celorlalte arme din cadrul Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, aviatorii patriei noastre își îndeplinesc cu cinste sarcina de a apăra cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor, securitatea statului nostru liber și independent.

Cpt. D. DRĂGĂNESCU

10 ani dela restabilirea unității mișcării sindicale

În ziua de 1 septembrie, clasa muncitoare a sărbătorit un deceniu de la restabilirea unității mișcării sindicale din țara noastră. În urmă cu zece ani, ca urmare a condițiilor prielnice create prin eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, clasa muncitoare, sub conducerea partidului, a trecut la constituirea organelor sindicale pe baza unității sindicale.

Mișcarea sindicală revoluționară din țara noastră are o tradiție bogată, cu care oamenii muncii se mîndresc. Începută încă din anul 1905, în condițiile puternicului avînt de masă provocat sub influența revoluției ruse, ea s-a dezvoltat în lupta împotriva agenților scizioniști, trădători de patrie, social-democrații de dreapta. În perioada dintre cele două războaie mondiale, sindicatele unitare, conduse nemijlocit de Partidul Comunist din Romînia, au dus o luptă neînfricată pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare, împotriva manevrelor burgheziei care căuta să lase din criză pe spinarea proletariatului.

După eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, s-au creat în țară condiții pentru un puternic avînt spre unitatea sindicală. În timpul criminalului război antisovietic, scizioniștii, social democrații de dreapta, se demascaseră în mod definitiv ca unelte murdare ale reacțiunii. Oamenii muncii și-au dat seama din proprie experiență că singurul conducător al luptei lor, singurul apărător al intereselor lor nu poate fi decît partidul comunist. Și astfel, la 1 septembrie 1944, prin lupta dusă de P.C.R. împreună cu aripa stîngă a partidului social-democrat, a avut loc reorganizarea sindicatelor pe baza unității.

De atunci s-au scurs zece ani. Zece ani care au adus mișcării sindicale o largă dezvoltare. Ea numără astăzi în rîndurile sale peste 2.500.000 de membri, circa de cinci ori mai mult ca în 1944. Sindicatele din țara noastră au adus o contribuție de preț la obținerea marilor cuceriri revoluționare ale poporului nostru, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

În perioada care a urmat celui de al doilea război mondial, sindicatele din țara noastră au mobilizat masele de oameni ai muncii în lupta pentru vindecarea rănilor războiului, pentru refacerea economiei naționale. Sub conducerea partidului, ele au dus în această perioadă o luptă dîrză împotriva sabotajului capitaliștilor și moșierilor, pentru apărarea drepturilor și intereselor clasei muncitoare, drepturi pe care guvernele cu majoritate reacționară încercau să le stîrbească. Totodată, sindicatele lămureau masele celor ce muncesc politica partidului, mobilizîndu-le în lupta pentru cucerirea puterii politice, pentru înfăptuirea pe cale revoluționară a reformei agrare.

După înlăturarea monarhiei, ultimul stîlp al burgheziei în țara noastră, după constituirea Republicii Populare Romîne, a început o nouă etapă în activitatea mișcării sindicale din țara noastră, etapa luptei pentru îndeplinirea sarcinilor revoluției socialiste. În rezoluția sa din decembrie 1948 asupra problemei sindicale, Plenara C.C. al P.M.R. arăta că în noile condiții istorice, rolul sindicatelor este fundamental schimbat, că sindicatele au sarcina de mare răspundere de a organiza eforturile celor ce muncesc în vederea sporirii producției și productivității muncii, realizării cu succes a sarcinilor planurilor de stat. Rezoluția asupra problemei sindicale sublinia că sarcina fundamentală a sindicatelor este munca permanentă de ridicare a nivelului material și cultural al maselor de oameni ai muncii.

Bilanțul activității mișcării sindicale în anii puterii populare dovedește că sindicatele își îndeplinesc în bune condiții sarcinile lor de cinste. Folosind bogata experiență a sindicatelor sovietice, sindicatele din țara noastră au organizat, sub conducerea partidului, întrecerea socialistă în industrie și în sectorul socialist al agriculturii, creînd condiții pentru larga defășurare a inițiativei creatoare de masă, pentru afirmarea talentelor și capacității organizatorice existente în mijlocul oamenilor muncii. În acest fel ele au contribuit din plin la succesele obținute de țara noastră pe plan economic, la realizarea și depășirea sarcinilor planificate.

În ultimii ani, sindicatele au luptat și luptă cu perseverență pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Puterea populară le-a pus la îndemînă toate mijloacele necesare pentru a duce cu succes această luptă. În condițiile regimului nostru democrat-popular sindicatele se bucură de toate drepturile. Ele conduc și controlează direct Asigurările Sociale de Stat, contribuind în acest fel la continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii. Între anii 1949 —1954 statul a pus la dispoziția Asigurărilor Sociale peste șase miliarde lei, bani folosiți pentru îmbunătățirea asistenței medicale, pentru plata pensiilor de bătrînețe și de invaliditate, pentru protecția muncii și tehnica securității, pentru organizarea odihnei celor ce muncesc și a copiilor lor.

De asemenea, sindicatele au obținut realizări de seamă prin executarea controlului obștesc asupra activității unităților comerțului socialist, cantinelor, gospodăriilor anexe ale întreprinderilor, creșelor și căminelor de zi, construcțiilor de locuințe, etc.

Și în domeniul muncii cultural-educative, aportul sindicatelor a fost și este dintre cele mai pozitive. Ele dispun printre altele de aproape 5000 cluburi, cîteva mii de colțuri roșii, peste 18.000 biblioteci, o editură proprie, cîteva organe de presă etc.

Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt desfășoară o largă activitate de mobilizare a oamenilor muncii din școli în lupta pentru ridicarea nivelului învățămîntului, pentru întărirea muncii obștești a cadrelor didactice. În același timp, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt dosfășoară o susținută muncă educativ-culturală în mijlocul cadrelor didactice și luptă pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale învățătorilor și profesorilor. Un sprijin important îl aduce Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt la acțiunea de perfecționare a calificării cadrelor didactice, la organizarea schimbului de experiență pedagogică.

Stimulînd energia creatoare a cadrelor didactice, călăuzind activitatea lor spre înfăptuirea sarcinilor mari și pline de cinste pe care partidul și guvernul le-au pus în fața școlii, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt aduce o contribuție importantă la întărirea luptei școlilor pentru socialism, pentru pace.

Activînd în spiritul internaționalismului proletar, mișcarea noastră sindicală desfășoară o vie muncă și pe tărîm internațional, luptînd cu fermitate în cadrul F.S.M. pentru întărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii, pentru apărarea păcii.

Făcînd bilanțul înfăptuirilor obținute în ultimii ani, fiecare activist sindical, fiecare membru de sindicat pornește cu hotărîre la continuarea luptei pentru înflorirea patriei noastre, pentru bunăstarea poporului.

Solii artei sovietice în patria noastră

Artiștii sovietici care ne vizitează țara cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre au dat în Capitală o serie de concerte și recitaluri. Grupul de artiști, condus de compozitorul V. A. Vlasov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., este compus din dirijorul Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al premiului Stalin, prim dirijor al orchestrei simfonice de stat „Uzeir Gadjibecov" din Azerbaidjan, N. Z. Tadizade, dirijor principal al Teatrului de operă din Baku, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, de două ori laureat al Premiului Stalin, V. K. Merjanov, solist al Filarmonicii de Stat din Moscova, laureat al Concursului unional și al celui de al IV-lea Concurs internațional Chopin de la Varșovia, V. V. Ghițkova, pianistă la Filarmonica de Stat din Moscova și E. F. Smolenskaia, solistă a Teatrului de Stat de operă și balet din Moscova.

De asemenea, a dat un concert în Capitală Cvartetul de stat „P. I. Ceaikovski" din Moscova, compus din: Iulian Sitkoveți, vioara I-a, Anton Saroev, vioara a II-a, Rudolf Barșai, violă, și Iacov Slobotkin, violoncel.

La concertele și recitalurile prezentate în fața publicului bucureștean, asistența a aplaudat îndelung valoroasa interpretare a artiștilor sovietici.

Să organizăm în condiții bune recensămîntul copiilor și al adulților neștiutori de carte

În ziua de 19 septembrie a.c. se va efectua în întreaga țară recensămîntul copiilor în vîrstă de 1—14 ani și al neștiutorilor de carte în vîrstă de peste 14 ani, pentru ca apoi să se ia măsuri în vederea cuprinderii lor în școli și la cursurile de alfabetizare.

În munca de organizare a acestei acțiuni, secțiile de învățămînt și cadrele didactice trebuie să folosească experiența recensămintelor din anii trecuți și să înlăture lipsurile care au existat.

În cele mai multe raioane, recensămîntul a fost efectuat în anul trecut cu multă atenție, ceea ce a contribuit la școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și la cuprinderea la cursuri a neștiutorilor de carte. Astfel, în regiunile Pitești, Craiova, Cluj, Stalin și în orașul București, recensămîntul a fost larg popularizat prin presa locală, gazetele cetățenești, căminele culturale și prin elevii școlilor elementare și de șapte ani. Secția de învățămînt a regiunii Pitești, cu sprijinul larg al Comitetului executiv al Sfatului popular regional și cu ajutorul organizațiilor de masă locale, a alcătuit din timp comisiile de recensămînt, echipele de recenzori și a delimitat precis sectoarele și circumscripțiile de recensămînt. În regiunea Craiova comisia de recensămînt regională a reușit să mobilizeze în această acțiune majoritatea deputaților sfaturilor populare raionale și comunale. În orașul București, în echipele de recenzori au intrat, pe lîngă cadrele didactice, și numeroși delegați ai organizațiilor U.T.M., ai comisiilor de femei și numeroși părinți ai copiilor. Secția de învățămînt a regiunii Stalin a trimis în ziua recensămîntului pe teren pe toți inspectorii școlari. Cu ajutorul inspectorilor raionali, aceștia au controlat și îndrumat lucrările, asigurînd obținerea unor rezultate bune.

În organizarea și desfășurarea recensămîntului din anul trecut al copiilor și al neștiutorilor de carte au existat însă și o serie de lipsuri, dintre care unele deosebit de serioase. Astfel, din cauză că secția de învățămînt a orașului Arad n-a verificat împărțirea sectoarelor și a circumscripțiilor de recensămînt, o stradă întreagă a rămas nerecenzată, înregistrîndu-se astfel un număr cu mult mai mic de copii de vîrstă școlară decît acela care frecventa școala. În orașul Galați au fost lăsați în afara listelor mulți neștiutori de carte, dintre care unii în vîrstă de 14-55 ani. În unele locuri, sfaturile populare și organizațiile de masă n-au contribuit la bunul mers al lucrărilor, ci dimpotrivă, le-au stînjenit. Astfel, Sfatul popular din comuna Baldovinești, regiunea Craiova, a convocat în ziua recensămîntului cadrele didactice din localitate într-o ședință administrativă.

Au fost și cadre didactice care n-au sprijinit în suficientă măsură acțiunea de înregistrare a neștiutorilor de carte. Astfel, învățătoarea Victoria Lupeanu și învățătorii Dumitru Bădescu și Mihai Brătianu din regiunea Craiova nu și-au îndeplinit sarcinile care le reveneau.

La recensămîntul copiilor și al neștiutorilor de carte ce se va efectua la 19 septembrie a.c. trebuie să fie înlăturate aceste lipsuri. Instrucțiunile trimise de Ministerul Învățămîntului secțiilor de învățămînt prevăd ca între 12—18 septembrie a.c. să se ducă o largă acțiune de popularizare a recensămîntului. În acest scop este necesar ca fiecare familie să fie vizitată de către echipele de recenzori din circumscripția respectivă. Echipele pot fi completate cu delegații străzilor și ai comitetelor de părinți, mobilizați prin grija directorilor de școli.

Anul școlar actual este hotărîtor în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. În acest an vor trebui cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte rămași încă nealfabetizați. De aceea trebuie să se acorde o atenție deosebită lucrărilor de triere a celor înapți de a fi alfabetizați, — adulții cu deficiențe fizice și psihice, — cunoscînd că toți acei care n-au fost trecuți în tabelele cerute de către secțiile sanitare vor rămîne buni de alfabetizat.

O mare atenție trebuie acordată înregistrării copiilor și a neștiutorilor de carte din localitățile de munte, cu casele dispersate pe suprafețe întinse, urmărindu-se în toate cazurile ca aceștia să fie înregistrați conform instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului.

După efectuarea recensămîntului și centralizarea datelor, directorilor de școli le revine sarcina de a confrunta rezultatele statistice cu numărul elevilor repartizați pe clase, pentru a se stabili cauzele care duc la nepotriviri.

Rezultatul recensămîntului neștiutorilor de carte va fi confruntat de asemenea cu datele statistice din anul trecut, urmărindu-se să nu fi fost trecuți în liste neștiutori de carte care au absolvit cursurile de alfabetizare, dar n-au primit adeverința tip de absolvire a celor doi ani de cursuri.

Pentru succesul lucrărilor de efectuare a recensămîntului din 19 septembrie pot da un ajutor important organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt, care pot să mobilizeze în această acțiune și alte organizații de masă.

Pentru a asigura buna desfășurare a recensămîntului sînt necesare o colaborare strînsă între toți factorii locali, o bună pregătire a întregii acțiuni, un control și o îndrumare permanentă din partea secțiilor de învățămînt. Efectuarea recensămîntului va însemna astfel în mare măsură cuprinderea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară și alfabetizarea ultimilor neștiutori de carte din țara noastră.

Rezultate bune în creșterea viermilor de mătase

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Săcele, raionul Novaci, regiunea Craiova, acordă multă atenție creșterii viermilor de mătase. Popularizînd această acțiune cu ajutorul stației de radioficare și în cadrul căminului cultural, învățătorii și profesorii au reușit să atragă numeroși țărani muncitori pentru a contracta cu cooperativa creșterea viermilor de mătase.

Colectivul de conducere a școlii a hotărît de asemenea să organizeze și în școală creșterea a 10 grame sămînță de viermi de mătase. În acest scop, s-a amenajat în cadrul internatului o cameră specială, unde pionierii și utemiștii s-au îngrijit regulat de creșterea viermilor de mătase. Cu acest prilej, au avut posibilitatea de a-și îmbogăți cunoștințele, făcînd o serie de lecții practice de științele naturii, urmărind dezvoltarea viermilor de mătase de la ou pînă la stadiul lor final.

Datorită îngrijirii științifice, s-a reușit ca din 10 grame de sămînță, să se obțină 18,500 kg. gogoși de mătase. Zilele trecute, elevii școlii de 7 ani din Săcele au predat la baza de recepție recolta de gogoși obținută.

Un sprijin de seamă în această acțiune l-a acordat sfatul popular comunal, care la cererea cadrelor didactice le-a asigurat condițiile necesare creșterii viermilor de mătase.

E. CINTEZĂ
corespondent
Săcele, raionul Novaci
regiunea Craiova

Materiale școlare pentru noul an de învățămînt

A început noul an școlar. Pentru a asigura tineretului studios din țara noastră materialele necesare desfășurării unui învățămînt rodnic, muncitorii din unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Ușoare și Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei s-au îngrijit din vreme ca în librării să se găsească în cantități suficiente creioane, caiete, penițe, cretă, ghiozdane, călimări etc.

În ultimele două luni muncitorii fabricii „Flamura Roșie" din Sibiu, de exemplu, au produs 4.000.000 penițe de diferite tipuri, 80.000 de compase școlare cu ghiară, 225.000 de blocuri pentru desen, 50.000 de călimări etanșate din bachelită, precum și un mare număr de creioane mecanice și stilouri, iar cei de la fabrica „Steaua Roșie" din Rîșnov au fabricat în acest timp 37.400 de penare și 80.000 de crete școlare. De asemenea, muncitorii din întreprinderile acestor ministere au produs 613 tone de caiete școlare și peste 39.800 de ghiozdane.

În trimestrul III al acestui an, în întreprinderile Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei se vor produce cu 144.000 mai multe creioane de culori diferite și cu 141.400 mai mulți dublidecimetri, echere, teuri și linii decît în aceeași perioadă a anului trecut. Tot pentru școlari anul acesta se vor produce de 3 ori mai multe penare, de 2 ori mai multe călimări din bachelită și cu 15.000 mai multe ghiozdane decît în anul trecut.

(Agerpres)

Cronica evenimentelor externe

C. D. E. — un nou faliment al politicii agresive a S. U. A.

La Washington, ziua de 30 august a fost o zi neagră. „Era nouă", era „adevăratei unități europene", cum îi plăcea presei reacționare americane să intituleze proiectata „comunitate defensivă europeană", a fost înmormîntată. Inițiatorii ei au suferit un eșec lamentabil, confirmat de hotărîrea Adunării Naționale franceze care, cu 319 voturi contra 264, a respins ratificarea tratatului privitor la crearea „comunității defensive europene".

Cercurile politice din S.U.A. sînt unanime în a recunoaște că această hotărîre reprezintă în fapt o gravă înfrîngere a politicii externe și a diplomației americane. „Nu se poate nega faptul — declara Eisenhower — că respingerea tratatului C.D.E. de către francezi constituie un eșec serios al eforturilor comune ai țărilor occidentale... Da, am suferit un eșec". Amintind știrea despre respingerea de către Franța a tratatului armatei europene, agenția americană „United Press" scrie cu dezamăgire: „Proiectul comunității defensive europene pe care Statele Unite și-au bazat speranțele și politica timp de patru ani, a fost anulat cu o majoritate substanțială".

Aceste reacții pesimiste ale Washingtonului sînt ușor de înțeles. Într-adevăr, timp de patru ani, eforturile departamentului de stat s-au îndreptat spre reînarmarea Germaniei occidentale sub paravanul așazisei „comunități defensive europene". Încă din 1950, dîndu-și seama că țările europene nu vor admite o reînarmare fățișă a Germaniei de vest, cercurile agresive din S.U.A. s-au străduit să acrediteze ideea creării unei „comunități europene" sub egida căreia s-ar fi putut ajunge mai ușor la reînvierea Wehrmachtului nazist. Ca o consecință a acestor eforturi la naștere, în 1950, „planul Pleven", planul de constituire a „armatei europene" cu participarea formațiunilor militare vestgermane. Deși propus de un ministru francez — manevră destinată înșelării opiniei publice din Franța — acest plan a fost inspirat de cercurile politice din S.U.A.

Dar „planul Pleven" nu prezenta o bază largă de acțiune în vederea realizării scopului propus: reînarmarea Germaniei occidentale. Pentru acest motiv el a și fost părăsit, elaborîndu-se, în mai 1952, faimosul tratat cu privire la constituirea „comunității defensive europene". Acest tratat înlătura inconvenientele „planului Pleven" în legătură cu Germania occidentală. Țările participante — Franța, Italia, Germania occidentală, Belgia, Olanda și Luxemburgul — trebuiau să adopte, conform prevederilor tratatului, organe legislative și executive unice, „supranaționale", o constituție comună, un guvern comun, un parlament comun, o justiție comună și, în primul rînd, o armată comună europeană. Cuvîntul hotărîtor în „comunitate" trebuia să depindă de cuantumul contribuției financiare și, mai ales, de efectivul global al contingentelor militare puse la dispoziție de țara care semna tratatul. Această prevedere dădea revanșarzilor germani posibilitatea să ia hotărîri în numele întregii „comunități".

Este evident că această lichidare fățișă a suveranității naționale a țărilor vesteuropene ar fi dus la intensificarea dominației economice și militare-politice a S.U.A. asupra acestor țări.

Timp de doi ani, în urma presiunilor directe și indirecte ale S.U.A., au avut loc numeroase conferințe și întruniri între reprezentanții celor șase state, cu scopul de a facilita ratificarea tratatului „comunității defensive europene".

În august 1952, cei șase miniștri de externe s-au întrunit la Paris pentru a ajunge la o hotărîre comună în legătură cu fixarea termenului de stagiu militar. Conferința s-a soldat cu un eșec total. În februarie 1953, la Roma, o nouă conferință a miniștrilor de externe încerca să dea viață „comunității defensive europene" pe baza unor amendamente propuse de guvernul francez. Conferința s-a încheiat fără nici un rezultat. În martie 1953, o întrunire a miniștrilor de război ai țărilor componente avu aceeași soartă. O lună mai tîrziu, între 23 și 25 aprilie 1953, a avut loc la Paris sesiunea Consiliului Atlantic unde John Foster Dulles, ministrul de externe american, a dat un adevărat ultimatum Franței, somînd-o să ratifice tratatul pînă la sfîrșitul lui august 1953. Insfîrșit, un rezultat al acestor presiuni a fost și conferința care s-a desfășurat anul acesta, în luna august, la Bruxelles. Observatorul american la conferință, Bruce, a căutat prin toate mijloacele să determine un acord în vederea constituirii de fapt a „comunității defensive europene". Eforturile lui Bruce au fost zadarnice: respingerea amendamentelor prezentate de premierul francez, Mendès-France, a dus la ruperea tratativelor de la Bruxelles. Răminea ca Adunarea Națională franceză să decidă poziția Franței față de „comunitatea defensivă europeană". Și ea a decis: tratatul „C.D.E." a fost respins.

Această hotărîre reprezintă o importantă victorie a forțelor patriotice din Franța, care luptă pentru independența națională a țării, împotriva primejdiei reînvierii militarismului revanșard german. Poporul francez a opus o adevărată mișcare de rezistență planurilor care urmăreau să realizeze, cu ajutorul „comunității defensive europene", o nouă coaliție războinică. Patrioții francezi și-au dat seama că această coaliție înseamnă însăși pierirea Franței ca mare putere, ca stat liber și suveran.

Poporul francez a desfășurat o uriașă mișcare de protest prin care se cerea renunțarea la tratatul „C.D.E.". Semnarea de rezoluții adresate deputaților, difuzarea „cărților păcii", organizarea de referendum-uri în întreprinderi și localități, organizarea zilelor departamentale de luptă pentru pace — iată numai cîteva forme prin care poporul francez și-a spus răspicat cuvîntul în legătură cu semnarea tratatelor de la Bonn și Paris privitoare la „C.D.E." „Aici la noi nimeni nu dorește războiul — spunea Marcel Klement, locuitor din departamentul Sena. Atunci cînd am propus locuitorilor orășelului nostru să semneze o petiție de protest împotriva tratatelor de la Bonn și Paris, nimeni n-a refuzat. Toți și-au dat seama că ratificarea acestor acorduri ar însemna un pas pe calea războiului. Nimeni nu vrea ca pe străzile noastre să răsune din nou cizmele Wehrmachtului". „Am luptat îndemnat de idealul păcii și al independenței naționale. A semna tratatele de la Bonn și Paris ar însemna să-ți bați joc de sîngele vărsat de noi" — declara invalidul de război Jacques Boges. Alături de numeroasele declarații de acest fel semnate de oameni ai muncii, stau declarațiile multor personalități din viața politică a Franței, care și-au exprimat împotrivirea lor față de tratatul „C.D.E.".

Poporul francez a luptat unit împotriva acestei primejdii care a amenințat Franța timp de patru ani. Lupta lui a fost încununată de succes prin hotărîrea Adunării Naționale franceze din 30 august 1954.

Totuși, pericolul reînarmării Germaniei occidentale nu trebuie subapreciat. Respingerea tratatului „comunității defensive europene" a adus după sine o gravă înfrîngere a politicii agresive a S.U.A., dar totodată și o intensificare a manevrelor și presiunilor sale, tinzînd să schimbe într-un fel sau altul hotărîrea Franței. Semnele acestor noi manevre au și început să se facă simțite la Washington. „Nu avem timp de pierdut — scrie ziarul reacționar american „New York Herald Tribune" — „Europa are nevoie de trupe germane", „Acum zarurile sînt aruncate: Germania va fi reînarmată independent" — avertizează „New York Times".

Aceste încercări provocatoare sînt destinate, pe de o parte, să exercite un șantaj asupra Franței prin amenințarea creării unei armate vest-germane „independente", iar pe de altă parte să ascundă eșecul politicii agresive a S.U.A. în urma respingerii ratificării tratatului „comunității defensive europene". Dar semnificația acestui eșec nu poate fi nici ascunsă și nici diminuată. S.U.A. se află astăzi mai mult ca oricînd izolată de aliații săi vest-europeni. Hotărîrea Adunării Naționale franceze a scos la iveală puternica contradicție de interese care desparte S.U.A. de Europa occidentală, a demonstrat slăbiciunea sistemului imperialist al blocurilor ostile de state.

Victoria dobîndită de poporul francez împotriva ratificării tratatului „comunității defensive europene" a adus o nouă și prețioasă contribuție la cauza apărării păcii din lumea întreagă. După conferința de la Geneva, această victorie reprezintă un nou pas pe calea destinderii internaționale, o nouă mărturie a voinței de pace a popoarelor.

Poporul romîn, care a urmărit cu multă atenție desfășurarea evenimentelor din Franța în legătură cu „comunitatea defensivă europeană", a primit cu vie satisfacție vestea respingerii acestui tratat odios. Oamenii muncii din țara noastră își exprimă încrederea profundă în lupta forțelor democratice pentru asigurarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

I. CIMPEANU

SPORT

Etapa finală a Spartachiadei Sindicale

Între 24—26 august a. c., s-a desfășurat la Cluj, în cadrul Spartachiadei Sindicale, etapa finală a Asociației sportive „Știința", la care au participat studenți și muncitori din învățămînt din București, Cluj, Iași, Craiova, Galați, Brăila, Orașul Stalin și Caransebeș.

Probele individuale de tir, 3 × 20 armă sport, au fost cîștigate de Tănase Stelian (București) și Maria Popa (București). Pe echipe, titlul de campion al Asociației „Știința" a revenit echipei bucureștene (1239 puncte).

La oină au participat cinci echipe, care s-au întrecut sistem turneu. Titlul de campion al Asociației „Știința" a revenit centrului București, urmat de Iași, Brăila, Craiova și Cluj.

La atletism, locul I pe echipe a revenit centrului Cluj, urmat de București și Galați.

La faza finală au participat și cadre didactice, care au obținut rezultate valoroase. Astfel, echipa de oină a cadrelor didactice din Brăila a ocupat locul III, întrecînd echipele de studenți din Craiova și Cluj. De asemenea, echipa combinată de tir Orașul Stalin și Caransebeș a ocupat locul III, întrecînd echipa studenților din Galați.

Asociația „Rezervele de muncă" și-a îndeplinit cifrele de plan G. M. A.

În cinstea zilei de 23 August, Asociația sportivă „Rezervele de muncă" și-a îndeplinit cifrele de plan G.M.A. pe anul 1954. Îndeplinirea cifrelor de plan G.M.A. pe anul 1954 în opt luni constituie un deosebit succes al colectivelor sportive ale Asociației „Rezervele de muncă". Asociația a realizat 100,5 la sută cifra de plan la purtătorii insignei F.G.M.A. și 140 la sută la purtătorii insignei G.M.A. gr. I.

De asemenea, au fost realizate în proporție de 101 la sută cifrele de plan la sportivii clasificați.

S-au evidențiat în mod deosebit colectivele sportive de la școlile profesionale nr. 2 și „Tractorul" din Orașul Stalin, de la Școala metal din Păltiniș, de la Școala profesională metal nr. 1 din Tîrgu Mureș și de la Școlile profesionale nr. 2 și nr. 6 metal din București.

GH. COJAN

Informație

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștință celor interesați a urma cursurile serale și cursurile fără frecvență, următoarele:

a) *Cursuri serale:* Pentru cursurile serale de la Facultatea de Matematică-Fizică și Facultatea de Biologie (Secția Șt. Naturale și Geografie), se va ține un examen în ziua de 10 septembrie 1954. Cererile de înscriere se vor depune pînă la data de 9 septembrie 1954.

b) *Cursuri fără frecvență:* Înscrierile pentru examenul de admitere la cursurile fără frecvență la facultățile de: Matematică-Fizică, Biologie (Secția Șt. Naturale-Geografie), Filologie (Secția Limba Română și Istorie) și Științe Juridice, continuă.

Examenul de admitere se va ține între 10—17 septembrie a. c.

Înscrierile se fac la Secretariatele respective și anume: Facultatea de Matematică-Fizică, str. Academiei 14, Facultatea de Biologie — Splaiul Independenței 93, Facultatea de Filologie — Edgar Quinet nr. 7, Facultatea de Științe Juridice Bd. 6 Martie 64.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 283 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 11 septembrie 1954

In acest număr:

- A. Avrutin: Sprijin de nădejde (pag. 2-a)
- N. Nazarov: Învățămîntul superior din U.R.S.S. în noul an școlar (pag. 2-a)
- N. Anikin, B. Craevski: În stepă (pag. 2-a)
- Tudor Opriș: Vom organiza mai bine în anul acesta lucrările elevilor pe parcela experimentală (pag. 3-a)
- Petru Oniță: Cîteva obiective din planul nostru de muncă (pag. 3-a)
- S. Weissman: Să îmbunătățim colaborarea dintre casa de copii și școală (pag. 3-a)
- Marin Gheșcov: Zece ani de învățămînt popular în Republica Populară Bulgaria (pag. 4-a)
- Ion Apolzan: În preajma alegerilor sindicale (pag. 4-a)

Pentru continua perfecționare a cadrelor didactice

In toate școlile țării noastre a început să se desfășoare din plin munca de instruire și educare a copiilor patriei. In fața pedagogilor stau în acest an sarcini mari și deosebit de însemnate — sarcinile privitoare la îmbunătățirea hotăritoare a înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice asupra bazelor științelor, la ridicarea simțitoare a nivelului muncii educative. Cu deosebire trebuie să lupte școlile noastre pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agronomice, pentru traducerea în viață a prevederilor Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani. Aceste sarcini, care ridică pe o treaptă mai înaltă rolul învățămîntului în lupta pentru construirea socialismului, cer din partea pedagogilor o îmbunătățire însemnată a întregii lor munci.

Prin grija partidului și a guvernului au fost create condițiile necesare unei asemenea ridicări a nivelului activității cadrelor didactice. O deosebită însemnătate în această privință o are Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie a.c. cu privire la calificarea, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. Dînd o importanță de stat problemelor legate de ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice, Hotărîrea prevede obligativitatea pentru acestea de a se califica pînă la nivelul funcției pe care o îndeplinesc în școală și de a se perfecționa apoi continuu.

Acțiunea de perfecționare a cadrelor didactice desfășurată pînă acum a contribuit în mare măsură la înarmarea cadrelor didactice pentru munca lor, dar ea a avut și o serie de lipsuri. Secțiile de învățămînt alegeau cadrele pentru cursurile de perfecționare la întîmplare. Lipsa de planificare a făcut ca unele cadre didactice să urmeze cursurile de mai multe ori, iar altele niciodată. Activitatea metodică era prea restrînsă, reducîndu-se în unele raioane doar la munca în cercurile pedagogice. Secțiile de învățămînt nu foloseau întotdeauna pe metodiștii cabinetelor pedagogice pentru munca metodică, ci le cereau să îndeplinească sarcinile inspectorilor, încălcînd astfel grav disciplina de plan. Institutul de perfecționare nu a putut cuprinde întreaga muncă, s-a concentrat în special asupra cursurilor și a neglijat în mare măsură îndrumarea cabinetelor pedagogice.

Noul sistem de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, care se pune în aplicare din acest an școlar, are la bază experiența sovietică, precum și experiența cîștigată de noi în acest domeniu. El asigură înlăturarea lipsurilor existente și îmbunătățirea serioasă a muncii metodice.

In acest sistem de perfecționare sînt cuprinse cadrele de conducere ale secțiilor de învățămînt și cabinetelor pedagogice, directorii de școli, case de copii, case de pionieri precum și cadrele didactice de la toate școlile și instituțiile educative din sistemul Ministerului Învățămîntului.

Noul sistem prevede un complex de măsuri care se iau în cadrul a două forme principale de activitate: cursul de un an, pe care-l urmează toate cadrele didactice calificate la interval de 5 ani, și activitatea metodică, care se desfășoară permanent de către toate cadrele didactice calificate sau necalificate.

Cursul de un an este împărțit în două etape. El constă din studiul individual pe bază de bibliografie în timpul anului școlar și dintr-un ciclu de lecții, seminarii și lucrări practice cu o durată de 30 de zile în timpul vacanței de vară. Studiul individual pe bază de bibliografie, din etapa întîia, îi pregătește pe învățători și profesori pentru etapa a doua a cursului.

Prin activitatea metodică se realizează în mod permanent creșterea nivelului profesional al tuturor cadrelor didactice. Această activitate se desfășoară prin forme variate: seminarii, lucrări practice cu caracter metodic, conferințe, consfătuiri etc. Un loc deosebit de însemnat în activitatea metodică îl ocupă munca în cercurile pedagogice. Hotărîrea din 30 iulie a.c. prevede instituirea „Zilei Învățătorului", care va avea loc odată pe lună, zi în care se va desfășura o largă activitate menită să ridice nivelul profesional și cultural al învățătorilor și profesorilor.

Transformarea actualului Institut de perfecționare a cadrelor didactice din București în Institut central, crearea a patru institute de perfecționare în orașele București, Iași, Cluj și Timișoara, îmbunătățirea muncii cabinetelor pedagogice regionale existente precum și crearea cabinetelor pedagogice raionale vor asigura o bună conducere și îndrumare a acțiunii de perfecționare a cadrelor.

Noile condiții în care se desfășoară astăzi activitatea învățătorilor și profesorilor asigură posibilitatea de a se face un serios pas înainte pe drumul perfecționării lor. Este necesar numai ca organele învățămîntului și cadrele didactice să folosească cu pricepere aceste condiții, să le valorifice din plin în scopul ridicării continue a nivelului propriei lor munci. Este limpede că nici un învățător și profesor nu se poate mulțumi cu ceea ce știe. Viața merge mereu înainte. In știință și tehnică se obțin mereu noi cuceriri. Intreaga noastră viață culturală se dezvoltă cu pași repezi. Fiecare învățător și profesor trebuie să meargă în pas cu viața, să fie la curent cu tot ceea ce știința și practica aduc nou în domeniul specialității sale.

Pentru ca activitatea de perfecționare a învățătorilor și profesorilor să înceapă de îndată, Institutul central de perfecționare trebuie să trimită neîntîrziat secțiilor de învățămînt regulamentul privind sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, instrucțiunile în vederea aplicării lui precum și programele de studiu și indicațiile bibliografice. In același timp, Institutul central trebuie să trimită în regiuni metodiști care să îndrumeze organele de conducere ale regiunii și raioanelor, să organizeze conferințe, consultații etc.

Sarcini mari și însemnate revin organelor locale de învățămînt. Secțiile de învățămînt au în primul rînd datoria să popularizeze larg noul sistem în rîndul cadrelor didactice, să explice învățătorilor și profesorilor în ce constă superioritatea lui și să le arate ce sarcini le revin. Secțiile de învățămînt trebuie să ia de îndată ce primesc instrucțiunile măsurile organizatorice cerute de buna desfășurare a acțiunii de perfecționare a cadrelor didactice. Crearea cabinetelor pedagogice raionale cere din partea secțiilor de învățămînt o grijă deosebită în alegerea cadrelor de metodiști dintre cei mai capabili, cei mai pricepuți pedagogi, care să poată îndruma și conduce cu bune rezultate munca metodică. Metodiștii cabinetelor pedagogice vor trebui să îndrumeze just activitatea cercurilor pedagogice, ținînd seama de nevoile învățămîntului din raionul respectiv și de condițiile în care muncesc școlile din raion. Cabinetele pedagogice vor trebui să organizeze conferințe, consultații, să îndrume activitatea consiliilor pedagogice care conduc munca metodică în școală. Este necesar ca metodiștii cabinetului pedagogic să acorde un ajutor competent celor înscriși la cursurile de un an, să organizeze cu pricepere studiul lor individual și să îndrume întreaga masă a cadrelor didactice în activitatea metodică.

Nu numai metodiștii cabinetelor pedagogice, ci și organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt au datoria să se intereseze îndeaproape de buna mers al activității cadrelor didactice în munca de perfecționare. Inspectorii școlari și directorii de școli trebuie să asigure crearea unor condiții bune de studiu cadrelor didactice, evitînd supraîncărcarea lor, să se intereseze de felul cum muncesc învățătorii și profesorii în scopul continuei lor perfecționări. Ei vor căuta să vadă în ce măsură cadrele didactice aplică la lecții cunoștințele căpătate prin activitatea metodică și studiul individual, în ce măsură reușesc ei să predea lecțiile la un nivel mai înalt.

Perfecționarea cadrelor didactice, activitatea lor metodică trebuie să ducă la îmbunătățirea predării. Legătura cît mai strînsă a învățămîntului cu viața este problema cea mai însemnată pe care trebuie s-o rezolve cadrele didactice prin munca lor la școală. Tocmai de aceea cabinetele pedagogice, organele de îndrumare și control trebuie să folosească toate formele muncii de perfecționare a cadrelor în vederea înarmării lor cu cele mai bune metode, care asigură legarea cît mai strînsă a lecțiilor lor de practică, de viață. Învățătorii și profesorii trebuie ajutați să-și desfășoare cu tot mai multă pricepere munca lor cu elevii, să organizeze activități variate, lucrări de laborator, experiențe pe lotul școlar, observații în natură, vizite în producție, să-i învețe pe elevi să facă generalizări, să tragă singuri concluzii din faptele prezentate.

Actualul sistem de perfecționare a cadrelor didactice pune sarcini însemnate și în fața organizațiilor sindicale din învățămînt. Acestea vor trebui să se intereseze de condițiile create muncii pe care trebuie s-o desfășoare cadrele didactice, să le asigure materialul documentar, îmbogățind bibliotecile cu cărțile, revistele și toate materialele de specialitate necesare.

In munca lor pentru cît mai buna organizare a acțiunii de perfecționare a cadrelor didactice, școlile și organele învățămîntului trebuie să folosească larg ajutorul și îndrumarea organizațiilor de partid, precum și sprijinul organizațiilor U.T.M.

Prin Hotărîrea din 30 iulie, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române cheamă cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu, pe activiștii din domeniul învățămîntului, cadrele de pedagogi, „să desfășoare o muncă susținută pentru ridicarea calificării și perfecționarea măestriei lor pedagogice; să studieze și să aprofundeze atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, să valorifice moștenirea progresistă din domeniul pedagogiei și experiența înaintată obținută de învățători și profesori în anii regimului democrat-popular; să studieze nesecatul izvor de experiență al pedagogiei și școlilor sovietice — în scopul ridicării nivelului învățămîntului, al îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii, în scopul educării unui tînăr care să fie constructor activ și conștient al socialismului în Republica Populară Română". Să muncim cît mai bine pentru a răspunde cu cinste acestei chemări!

Manuale și rechizite distribuite prin cooperativele sătești

In întreaga țară, cooperativele de la sate s-au aprovizionat din vreme cu manuale și cu rechizite școlare pentru noul an școlar. Valoarea manualelor școlare distribuite de cooperație depășește cu 9 la sută pe cea din anul trecut, iar a rechizitelor — cu 12 la sută. In regiunea Cluj, cooperativele desfac în acest an manuale școlare a căror valoare reprezintă o creștere de 300 000 lei față de anul trecut, în regiunea Craiova 260.000 lei, iar în Regiunea Autonomă Maghiară valoarea manualelor ce se vor distribui reprezintă o creștere de 136.000 lei.

(Agerpres)

Prin școlile patriei noastre

Cu ajutorul oamenilor muncii

Nu de mult s-a inaugurat un nou local de școală în comuna Avereşti din raionul Huşi.

In cadrul unei adunări populare ce a avut loc în acest an în comună, țăranii muncitori au hotărît să ridice prin autoimpunere, cu sprijinul sfatului popular comunal, un nou local de școală.

Părinții elevilor, precum și numeroși țărani muncitori din comună au lucrat cu multă rîvnă la această construcție. Ei au efectuat 800 ore muncă voluntară.

Noua școală are două săli de clasă și o sală pentru cancelarie.

Au lucrat cu mult devotament la construirea școlii țăranii muncitori Petrea Zaharia, Maria Pașcanu, Toader St. Popa, Virginia Obreja și alții.

I. SCHAFFER
corespondent

Intr-o școală nouă

De curînd, în satul Picături din raionul Amaradia s-au terminat lucrările de construcție a unui nou local de școală.

Pînă acum, copiii din satul Picături erau nevoiți să parcurgă o distanță de 3 km. pînă la școală. Începînd din anul acesta, datorită stăruinței cu care au muncit cadrele didactice, sub îndrumarea organizației de partid din comună, copiii vor putea învăța chiar în satul lor.

In această acțiune școala a primit un sprijin însemnat din partea sfatului popular comunal și din partea comitetului de părinți. Țăranii muncitori din comună au contribuit din plin la construcția școlii, atît prin orele de muncă voluntară prestate cît și prin sprijinul material dat școlii.

Elevii școlii din comuna Picături au început cu bucurie munca în noul an școlar, străduindu-se să obțină rezultate cît mai bune la învățătură.

Cămine sezoniere la sate

Organele învățămîntului și cadrele didactice din instituțiile de învățămînt preșcolar ale regiunii Stalin acordă o grijă deosebită bunei funcționări a căminelor sezoniere, care dau țărăncilor muncitoare posibilitatea să lucreze în condiții bune, fiind eliberate de grija pentru copiii lor.

De pildă, copiii țărancilor muncitoare de la gospodăria agricolă de stat din comuna Stupini își petrec timpul într-un cămin sezonier bine utilat, unde se bucură de o grijă deosebită din partea educatoarei. Ei au aici multe jucării și un bogat material didactic, confecționat prin mijloace locale.

Muncind susținut, educatoarea lor se străduiește să desfășoare mereu mai bine activitatea educativă, organizînd jocuri, plimbări etc

MARIA BELEI
corespondentă

Să înarmăm elevii cu cunoștințe agronomice

Luptînd pentru ridicarea nivelului muncii lor în acest an școlar, cadrele didactice din raionul Mizil acordă o mare însemnătate îmbunătățirii lecțiilor de științe naturale și organizării mai temeinice a lucrărilor practice agricole, excursiilor etc. Învățătorii și profesorii din școlile raionului folosesc în acest scop experiența pe care au dobîndit-o în anul trecut.

Multe școli din raion au organizat just lucrările practice ale elevilor în legătură cu studierea științelor naturale. Astfel, predînd lecția „Pomii fructiferi", profesorul de biologie de la școala de 7 ani din satul Baba-Ana a pregătit pe lotul școlar, împreună cu elevii, o parcelă pentru amenajarea unei pepiniere. Elevii au însămînțat diferite semințe de pomi fructiferi, obținînd astfel peste 600 de puieți, pe care îi vor sădi pe lotul gospodăriei agricole colective din localitate. In acest scop, gospodăria agricolă colectivă a pus la dispoziție terenul respectiv pentru plantare, unde elevii au început încă din vară lucrările. Tovarășul profesor a ținut în cadrul taberei de curte referatul „Lucrările de amenajare a unei livezi", pentru ca elevii să poată executa lucrarea în condiții bune.

Elevii școlii de 7 ani din satul Vadu-Săpat au făcut o excursie la stațiunea zootehnică din comuna Dulbanu, pentru a cunoaște rasele de animale și metodele folosite pentru obținerea unei producții cît mai mari de lapte și carne. Aici elevii au avut prilejul să vadă nemijlocit multe lucruri pe care le învățaseră în cadrul temei „Rase de animale pentru lapte și carne".

Elevii de la școala de 7 ani din satul Năeni, în cadrul studierii temei „Unelte și mașini agricole", au făcut o excursie la atelierul mecanic al gospodăriei agricole de stat din Săhăteni. Aici elevii au văzut tot felul de mașini agricole, li s-au arătat piesele principale ale acestora și li s-a explicat modul de funcționare a mașinilor, începînd de la cea mai simplă — prășitoarea — pînă la cea mai complicată — combina.

Examenele de promovare la clasa a V-a au dovedit că elevii au înțeles temeinic modul de funcționare a mașinilor agricole și rolul lor în mărirea producției agricole la hectar.

Mulți elevi au lucrat pe ogoarele gospodăriilor agricole colective. De exemplu, elevii școlii de 7 ani din satul Pietroasele au cules cca. 6 ha porumb pe terenul gospodăriei și au putut vedea aici foloasele semănării porumbului în cuiburi așezate în pătrat, ale polenizării artificiale etc. Tot aci elevii și-au completat și cunoștințele de geografie, deoarece au avut prilejul să cerceteze procesul de formare a rîpelor — distrugerea rocilor și depunerea aluviunilor. Ei au înțeles că rîpele sînt dăunătoare agriculturii și li s-a explicat cum poate fi evitată formarea lor.

Învățătorii și profesorii de științe naturale sînt hotărîți ca în anul care a început să obțină succese și mai importante în înarmarea elevilor cu cunoștințe agronomice.

PETRE S. DUMITRU
corespondent

Tinerii muncitori învață

Numeroși tineri muncitori din orașul Timișoara, elevi ai secției serale de la școala medie „Nikos Beloiannis" din acest oraș, au sărbătorit cu bucurie, la 1 septembrie, deschiderea cursurilor școlii. Ei sînt hotărîți să învețe și în acest an cu temeinicie pentru a-și însuși știința.

In anul care a trecut, au absolvit cursurile școlii medii peste 100 de tineri.

O parte din ei au rămas în producție, unde, aplicînd în practică cunoștințele multilaterale însușite la cursuri, obțin noi succese în muncă. Alții s-au înscris în învățămîntul superior, la cursurile de zi, serale sau fără frecvență ale Institutului agronomic, ale Institutului medico-farmaceutic, ale Facultăților de construcții, de mecanică etc.

L. DUNAJECZ
corespondent

Toți copiii vin la școală

In satele raionului Zeletin munca didactică se desfășoară în acest an mai bine decît în trecut. La aceasta a contribuit în mare măsură faptul că învățătorii și profesorii din satele raionului s-au preocupat cu stăruință de buna pregătire a deschiderii cursurilor.

Pe lîngă munca pe care au desfășurat-o în timpul vacanței în școală pentru a pregăti condițiile necesare bunei organizări a activității didactice, învățătorii, îndrumați de organizațiile de partid, au dus o muncă susținută și în mijlocul țăranilor muncitori. Astfel, le-au arătat acestora necesitatea de a-și trimite copiii la învățătură și de a ajuta școala în asigurarea unei frecvențe regulate.

Ca urmare a acestui fapt, la școlile din satele Colonești, Șendrești, Salahoru, Galbeni, Buda, Burdusaci, Dănăilă, Căbești, și Crăești frecvența elevilor este acum de 100 la sută.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

O expoziție școlară

La școala medie de fete de 10 ani din orașul Călărași s-a deschis o expoziție în care sînt expuse cele mai reușite lucrări executate în perioada vacanței de vară de către elevii din raionul Călărași.

Printre multe alte obiecte lucrate cu grijă de către elevii din raionul Călărași sînt expuse machete ale unui sat și ale unei gospodării agricole colective. Elevii școlii de 7 ani din comuna Modelu au expus un telegraf electric, o instalație de sonerie electrică, o roată hidraulică, periscoape, un submarin autopropulsat (cu acetilenă) etc. Aceste lucrări dovedesc deosebita preocupare a elevilor și a profesorului lor de fizică, tovarășul Dumitru Cojan, pentru îmbogățirea continuă a școlii cu material didactic.

Palatul pionierilor din Pitești

In orașul Pitești s-a inaugurat de curînd un palat al pionierilor.

Numărul școlarilor și pionierilor oaspeți ai noului palat este în continuă creștere. Astfel, vizitează zilnic palatul mulți pionieri și școlari din Pitești care activează în cercurile micilor naturaliști, în cercurile de literatură, geografie, matematică, muzică, artă plastică, aeromodelism, radio etc.

De asemenea, mulți pionieri ascultă aici emisiunile radiofonice pentru copii, citesc cărți și reviste, joacă tenis de masă, șah etc.

Paralel cu preocupările muncii din școală, pionierii și școlarii din Pitești se străduiesc să-și amenajeze un teren de sport pentru volei și baschet.

Participînd în cadrul palatului pionierilor la diferite manifestări artistice și culturale, concerte, recenzii, competiții sportive etc., copiii își îmbogățesc mereu cunoștințele și își petrec într-un chip deosebit de interesant timpul liber.

Viitorii ingineri agronomi

La Institutul agronomic din Iași, cursurile s-au deschis în acest an sub semnul luptei pentru realizarea unui înalt nivel de cunoștințe al studenților, pentru o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor puse în fața învățămîntului de Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Institutul agronomic din Iași a crescut și s-a dezvoltat în anii puterii populare. Fosta facultate a Institutului politehnic, cu cîteva zeci de studenți în fiecare an, a devenit astăzi o mare instituție de învățămînt superior, instalată într-o clădire nouă, cu 26 de laboratoare, 10 săli de seminar, 6 amfiteatre, o bibliotecă cu 30.000 de volume. Aproape 1200 de studenți au început la 1 septembrie cursurile Institutului agronomic din Iași. Chiar din prima zi a deschiderii cursurilor, cei 1200 de studenți au pornit sub îndrumarea cadrelor didactice, o muncă susținută.

Institutul agronomic din Iași acordă o deosebită atenție legării teoriei de practică. In laboratoare moderne, dotate cu aparatură de ultimul tip, în halele de mașini agricole, dintre care multe sînt sovietice, studenții capătă o pregătire care le va îngădui să cunoască problemele terenului, chiar din primele zile ale activității lor în calitate de ingineri agronomi. In cursul anilor de învățătură, studenții își duc munca și dincolo de Institut, în practica pe care o desfășoară pe cîmpurile experimentale, în stațiunile I.C.A.R., pe ogoarele unităților agricole socialiste. Încă de pe băncile facultății, studenții contribuie în mod practic la dezvoltarea agriculturii din patria noastră. Atît în cursul lunilor de vară cît și de-a lungul anului universitar, studenții execută o serie de lucrări practice a căror date sînt menite să ajute unitățile agricole socialiste și țărănimea muncitoare la sporirea producției agricole.

Pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comuna Dumești au sosit 6 studenți ai Institutului agronomic. Ei au muncit o lună de zile pentru realizarea hărții agropedologice a gospodăriei. In prezent, gospodăria agricolă colectivă și-a întocmit asolamentele pentru folosirea rațională a pămîntului cu ajutorul hărții agropedologice realizată de cei 6 studenți ai Institutului.

Patru studenți ai Facultății de zootehnie au demonstrat în cursul zilelor de practică la gospodăria agricolă de stat din comuna Bucium, metodele de prelucrare a paielor vechi pentru a le ridica valoarea nutritivă. 40 de studenți au lucrat în campania agricolă din acest an cot la cot cu muncitorii gospodăriei agricole de stat din comuna Urlească, aplicînd în practică ceea ce au învățat în Institut.

Cercurile științifice ale studenților duc o activitate susținută pentru completarea cunoștințelor primite în Institut. In anul 1952, studenții Tamara Lupu, Mihai Buică și Marcel Abramovici — toți trei de la Institutul agronomic — și studenta Violeta Olaru — de la Facultatea de științe naturale din Iași, — au executat pe cîmpul experimental al Institutului o încrucișare sexuată între porumbul portocaliu de lezăreni și porumbul Scorumnic. Hibridul rezultat din această încrucișare a dat în primul an o recoltă cu 27 la sută mai mare decît porumbul care se seamănă în mod obișnuit în regiunea Iași. Rezultatele cercetărilor întreprinse de cei patru studenți au fost prezentate într-un referat în cadrul sesiunii cercurilor științifice. Experiențele cu hibridul produs au fost continuate și în acest an. Dacă ele vor fi din nou încununate de succes, hibridul produs va fi o contribuție la realizarea unei importante prevederi cuprinse în Proiectul de Directive care arată că în 1955 trebuie să fie asigurată însămînțarea cu sămînță hibridă de porumb pe 150.000 ha.

In activitatea sa științifică, Institutul ține o legătură strînsă cu filiala Academiei R.P.R. și cu Facultatea de științe naturale a Universității „Al. I. Cuza". Tematica activității științifice a Institutului este coordonată cu tematica generală a lucrărilor de la stațiunile I.C.A.R. din Iași, Suceava, și Tg. Frumos.

Studenții anului I ai Institutului agronomic din Iași la prima lucrare practică de botanică din acest an școlar.

In legătură cu sarcinile Institutului agronomic din Iași în lumina Proiectului de Directive al celui de al doilea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, ne-am adresat rectorului Institutului, tov. Constantin Pintea. Răspunzînd unei întrebări privitoare la felul cum va contribui Institutul agronomic din Iași la sporirea producției agricole, tov. Pintea a arătat că întreaga activitate a Institutului este îndreptată spre realizarea Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului. Personalul didactic va urmări cu și mai multă atenție legarea teoriei de practică, astfel încît studenții să cunoască bine specificul agriculturii din Moldova. Pentru aceasta va fi mărit numărul excursiilor cu caracter didactic ale studenților la unitățile agricole socialiste. De asemenea, va fi dezvoltată activitatea cercurilor științifice ale studenților, dîndu-li-se să rezolve probleme practice, legate de sporirea producției agricole.

Institutul se va ocupa cu mai multă perseverență de popularizarea metodelor agrotehnice înaintate și de aplicarea lor în practică. In acest scop va fi sporit numărul consfătuirilor pe raioane și comune cu oamenii muncii din agricultură, se va mări numărul conferințelor-demonstrații, vor fi îndrumate în mod temeinic gospodăriile agricole de stat și colective, înmulțindu-se cîmpurile lor de experiență și demonstrație. Institutul va continua să publice scurte broșuri cu privire la principalele plante de cultură.

In cadrul activității de studii și cercetări, Institutul urmărește în mod special sporirea producției la porumb și cartof. Temele principale ale lucrărilor cuprind: agrotehnica rațională diferențiată potrivit condițiilor de climă și sol ale Moldovei, cultivarea de noi soiuri de plante adaptabile în regiunile Moldovei, crearea de sămînță hibridă la porumb cu productivitate ridicată etc. Probleme asemănătoare se referă la via de vie, pomii fructiferi și legume.

Subiectele lucrărilor de diplomă ale absolvenților, a arătat în continuare tov. Pintea, vor fi strîns legate de tematica științifică a Institutului și vor urmări să rezolve o serie de probleme practice ale agriculturii pe linia prevederilor Proiectului de Directive. Printre principalele teme care vor fi date ca subiect pentru lucrările de diplomă sînt cultura de vară a cartofului, agrotehnica porumbului, folosirea îngrășămintelor pentru realizarea unei producții sporite la ha. etc. Vor fi eliminate cu desăvîrșire temele cu caracter pur teoretic.

O mare atenție va acorda în acest an Institutul îndrumării studenților care execută stagiul de practică. Practica pregătitoare se desfășoară sub directa conducere a asistenților și este controlată de profesori. Personalul didactic al Institutului se va strădui să asigure o alegere justă a unităților agricole pentru efectuarea practicii, fixîndu-se asupra acelora care oferă cele mai bune condiții de executare a lucrărilor de diplomă. Înainte de a fi trimiși la practică, studenții vor primi informații complete cu privire la specificul unității respective.

Un capitol special din cadrul lucrării de diplomă va trebui să se ocupe de studierea experienței fruntașilor muncii din agricultură.

Fiecărui student i se vor trimite la timp directive — sub formă de chestionar-plan — pentru întocmirea dării de seamă asupra practicii executate. In timpul executării stagiului de practică, Institutul va lămuri problemele puse de studenți și le va trimite bibliografia necesară. De asemenea, Institutul va solicita unităților agricole, secțiilor agricole ale sfaturilor populare, stațiunilor meteorologice și stațiunilor experimentale să dea tot sprijinul lor studenților care întocmesc lucrări de diplomă.

Acordînd o deosebită atenție îmbunătățirii muncii în cadrul Institutului — a încheiat tov. Pintea — sîntem îndreptățiți să credem că viitoarea activitate a cadrelor didactice și a studenților va fi o contribuție la realizarea Proiectului Directivelor celui de al doilea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

ANDREI VALENTIN

Din experiența școlii sovietice

Sprijin de nădejde

La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Dzerjinski al orașului Novosibirsk atît raportorul — tov. L. A. Pasternac, șeful secției de învățămînt raionale — cît și majoritatea celor ce au luat cuvîntul în legătură cu problema îmbunătățirii educației comuniste a elevilor, au acordat o mare atenție muncii organizațiilor de comsomol și pionieri. Cadrele didactice și-au împărtășit experiența lor în munca educativă.

Tînăra profesoară Orlova, de la școala nr. 57, sprijinindu-se pe organizația comsomolistă, a știut să educe un colectiv bine închegat, capabil, de muncă. Din rîndul elevilor clasei a X-a, nici unul n-a rămas în urmă la învățătură.

Tov. Orlova și-a început munca cu acești elevi de cînd ei erau în clasa a IX-a. Din prima zi a activității sale ca diriginte a clasei a IX-a, tovarășa Orlova s-a preocupat stăruitor de elevii ei, îndrumîndu-i să învețe bine, să lupte în mod activ pentru ca întreaga clasă să obțină rezultate bune la învățătură. Profesoara a susținut în mod energic toate inițiativele bune și folositoare ale organizației comsomoliste: diferite acțiuni sportive, frecventarea în colectiv a spectacolelor de teatru și cinematograf, organizarea seratelor artistice de amatori, discutarea cărților citite etc.

Eforturile unite ale organizației comsomoliste și ale dirigintei n-au fost inutile. A crescut simțitor influența organizației de comsomol asupra elevilor; cei mai buni elevi au intrat în comsomol. Colectivul clasei s-a închegat mai strîns, ajutorul tovărășesc între elevi a luat o dezvoltare largă. Elevii clasei au început să condamne în unanimitate cazurile de încălcare a disciplinei și de atitudine nejustă față de învățătură.

In anul următor, conducînd clasa a X-a tovarășa Orlova s-a sprijinit și mai larg și cu mai multă siguranță pe organizația comsomolistă. Toți elevii clasei a X-a au reușit la examenul de maturitate. Șapte dintre ei au terminat școala cu medalii.

Cu același succes s-a desfășurat în anul școlar precedent activitatea organizației comsomoliste a clasei a X-a de la școala medie nr. 110. Căutînd să ridice simțul răspunderii pentru învățătură și disciplină al comsomoliștilor și al tuturor elevilor clasei, organizația de comsomol a reacționat repede la toate manifestările nesănătoase care au avut loc în clasă, mobilizînd împotriva acestora opinia publică a colectivului. Organizația comsomolistă a fost sprijinită de diriginta clasei, R.V. Danilova, și de secretarul organizației de partid, T.G. Kuznețova. Sancționînd pe cei ce încălcau disciplina, organizația comsomolistă îi ajuta în același timp, împreună cu diriginta clasei, să se îndrepte și să devină membri folositori colectivului.

La consfătuire au fost prezentate numeroase exemple de colaborare rodnică a cadrelor didactice cu organizațiile comsomoliste. O astfel de colaborare există, de pildă, la școlile nr. 36, nr. 23 etc. In mod amănunțit a fost discutată la consfătuire experiența școlii medii nr. 82 unde, datorită ajutorului activ al cadrelor didactice, adunările pionierești sînt întotdeauna interesante și bogate în conținut.

Pionierii s-au pregătit cu o grijă deosebită pentru adunarea închinată memoriei lui Oleg Coșevoi, al cărui nume îl poartă detașamentul. Pionierii au împodobit frumos sala, au scos o ediție specială a gazetei de perete, au întocmit un montaj literar și cîteva albume cu fotografii despre viața și eroismul fără seamăn al membrilor „Tinerei gărzi". Cu o lună înainte de adunare, conducerea detașamentului a trimis o scrisoare mamei lui Oleg — Elena Nicolaevna Coșevaia. Curînd după aceea s-a primit răspunsul. Mama eroului a povestit în scrisoare despre viața și lupta fiului ei, a descris cele mai importante trăsături ale caracterului său. In scrisoare erau și cîteva fotografii ale lui Oleg. Pionierii au ascultat cu atenție scrisoarea emoționantă a Elenei Coșevaia. La adunarea detașamentului a participat regizorul-prim al Teatrului Tineretului din Novosibirsk, tov. Monastirski, care le-a povestit pionierilor despre întîlnirile lui cu eroii din Crasnodon care au rămas în viață și cu rudele acestora. Pionierii au citit poezii dedicate eroilor din Crasnodon și fragmente din romanul lui Fadeev „Tînăra gardă". Adunarea a produs o impresie deosebit de puternică asupra pionierilor și elevilor și a avut o foarte mare influență asupra purtării lor ulterioare.

La consfătuire s-a vorbit și despre experiența muncii școlii nr. 80. Colectivul pedagogic al acestei școli susține cu multă pricepere tendința pionierilor spre activități concrete. După plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., conducerea detașamentului de pionieri a scris o scrisoare unei școli sătești din regiune. Școlarii din sat au răspuns povestind ultimele evenimente care au avut loc în colhozul lor. Schimbul de scrisori a constituit începutul prieteniei între școlarii din oraș și cei din sat. In vacanța de primăvară, elevii, sub conducerea pedagogilor, au fost în vizită la prietenii lor din sat. Ei au cunoscut diferitele ramuri ale gospodăriei colhoznice, au vizitat ferma de păsări, au urmărit cum se face mulsul electric, au vizitat serele, au văzut noile mașini primite de S. M. T. Vara, elevii școlii nr. 80 au plecat împreună cu profesorii la colhoz, pentru a ajuta la strînsul recoltei.

Totuși, precum s-a subliniat la consfătuire, munca cu pionierii nu s-a desfășurat mulțumitor în toate școlile din raion. Acolo unde cadrele didactice și instructorii de pionieri sînt pasivi, nu țin seama de interesele pionierilor și nu sprijină inițiativa lor, acolo în detașamentele de pionieri domnește plictiseala, elevii nu sînt disciplinați, mulți pionieri rămîn în urmă la învățătură.

In rezoluția adoptată la consfătuire se arată că este necesar să se urmărească în mod insistent ca pionierii și comsomoliștii fiecărei școli să devină într-adevăr fruntași la învățătură și cei mai disciplinați elevi.

A. AVRUTIN

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Delegația elevilor din Altai în secția horticolă a Pavilionului tinerilor naturaliști de la Expoziția agricolă unională din Moscova.

IN STEPĂ

Dimineața zilei de 1 septembrie era mohorîtă și ploioasă. In general, în ultimul timp soarele n-a prea răsfățat stepa din Kulunda. De dimineață ploua mărunt și agasant, iar dacă pînă către prînz nu se însenina, localnicii spuneau: „Dacă plouă la amiază, toată ziua nu mai avem timp frumos". Ziua de 1 septembrie n-a constituit de data asta o excepție.

In dimineața aceea, pe străzile cătunului muncitoresc odată cu oamenii în vîrstă au apărut grupuri voioase de copii. Abia ieri ei mergeau odată cu ceilalți la elevator, la punctele de recepție ale „Centrului de colectare a semințelor", la S.M.T. Acum, calea elevilor era alta — îi aștepta școala.

Pe lîngă copii treceau șiruri de camioane cu grîne din recolta nouă. Copiii îi salutau pe șoferi ca pe niște cunoștințe vechi. Și într-adevăr ei se cunosc bine; mulți dintre elevi, lucrînd ca însoțitori, au parcurs cu aceste mașini sute de kilometri pe întinsele cîmpii ale stepei din Kulunda. Și în sovhozuri și colhozuri sînt bine cunoscuți elevii, aceste ajutoare benevole, care au înlocuit pe cei mai în vîrstă la munciile mai ușoare.

Copiii au venit la școală cu mult înainte de începerea lecțiilor: erau nerăbdători să-și întîlnească prietenii, să vorbească cu ei, să-și împărtășească impresiile din timpul verii. Ei au ce să-și povestească. Mulți dintre ei au cîștigat 100—150 de zile-muncă, lucrînd la strîngerea fînului, la curățarea terenurilor de buruieni, la transportul recoltei. In timpul verii ei au cunoscut și mai bine colhozul, munca agricultorilor și a mecanizatorilor. Toate acestea sînt în mare parte roadele muncii desfășurate de școala care i-a educat. Lucrînd pe terenul experimental al școlii, ei au căpătat primele deprinderi de muncă. Deosebit de bun este lotul agricol al școlii de 7 ani nr. 2. Sub conducerea profesoarei de biologie, G. F. Crecetova, elevii au experimentat noul sort de grîu „Siberia", care dă recolte mari. Tinerii naturaliști au trimis de curînd snopi frumoși din acest grîu la expoziția agricolă regională din Barnaul.

Despre rezultatele muncii tinerilor naturaliști se va mai vorbi în mod amănunțit la adunarea tradițională a tinerilor miciuriniști. Totuși, chiar și acum participanții la expoziție și instructoarea superioară de pionieri Ania Terescenco, care i-a însoțit la Barnaul, sînt în centrul atenției tuturora.

Sortul de grîu pe care l-am crescut noi, spune Ania Terescenco, a fost recunoscut ca unul din cele care dau cele mai bogate recolte. In anul viitor noi trebuie să lărgim terenul nostru, să obținem cît mai multe semințe și să le predăm sovhozurilor.

Se apropie ora 9. Sunetul clopoțelului anunță începutul noului an școlar. Pentru mulți elevi din Kulunda acesta este primul an școlar într-o localitate nouă. Alături de localnicii s-au așezat în bancă foști locuitori ai Moscovei, ai Odesei, copii din diferite orașe și sate ale țării, copii ai căror părinți au venit în Altai răspunzînd la chemarea partidului de a desțeleni și de a lucra pămînturi noi.

Noii elevi au hotărît să vină la școală cu flori. Dar asta n-a fost chiar atît de ușor de realizat. Stepa din Kulunda a încetat de a mai fi o stepă pe care cresc flori de cîmp. Intinderile de necuprins, care nu de mult erau pestrițe din cauza florilor multicolore și vii, i-au întîmpinat cu cîmpii de grîu, iar pe masa pedagogilor a apărut în această primă zi de școală un buchet de spice grele și aurii. Stepa se schimbă văzînd cu ochii. Nu așa — ci cu totul alta o țin minte bătrînașii.

Pînă la revoluție, pe locul așezării muncitorești de astăzi era un mic aul cazah. Mulți ani de-a rîndul, pe stepele de cernoziom nearate rătăceau herghelii. Pe pămînturile libere veneau refugiații. De la depărtări de zeci de kilometri — din Ucraina, de pe Volga — oamenii săraci veneau aici să caute fericirea, dar stepele de cernoziom nu-și ofereau bogățiile cu ușurință.

Au trecut ani. In stepă au crescut primele colhozuri și au apărut primele tractoare. Viața se îmbunătățea în fiecare zi. Dar tehnica era încă slabă, insuficientă pentru o ofensivă largă. Cătunul creștea cu încetul. Nu de mult, toți copiii încăpeau într-o singură școală elementară.

Astăzi, povestirile învățătorilor despre trecutul apropiat sînt ascultate cu neîncredere de către elevi: prea este mare contrastul dintre acest trecut și ceea ce văd ei în prezent. In raionul Kulunda sînt acum 44 de școli. In așezarea muncitorească sînt două școli medii și două școli de 7 ani, o bibliotecă bună, o casă de cultură, cîteva cluburi cu instalații pentru cinematograf.

In anul trecut, în stepă s-a auzit pentru prima oară șuieratul locomotivei. Așezarea s-a transformat într-un important centru de cale ferată. Ziua și noaptea vin spre S.M.T. și sovhozul din stepă trenuri încărcate cu mașini agricole. In întîmpinarea lor vin în grabă trenuri cu grîne din prima recoltă culeasă pe aceste pămînturi. In stepă apar mereu oameni noi — mecanizatori, muncitori din sovhozul agricol, constructori — și împreună cu ei agronomi, medici, artiști, învățători.

15 tineri pedagogi din Kuibîșev, din Leningrad, Moscova, Voronej au venit în anul acesta în raionul Kulunda. Mereu alți învățători localnici termină institutele de învățămînt superior. Peste 30 de persoane urmează și acum secțiile fără frecvență ale institutelor pedagogice din Omsk, Kiev, Barnaul. Odată cu numărul școlilor, crește și necesitatea de cadre calificate. Tocmai de aceea se așteaptă cu atîta nerăbdare sosirea unui număr mare de învățători tineri care au primit repartizarea în acest raion de stepă. Stepa are nevoie nu numai de agricultori și mecanizatori, dar și de specialiști în alte profesiuni menite să răspîndească cultura. In primele rînduri ale acestor oameni sînt învățătorii. Ei trebuie să educe un tineret destoinic, care va stringe recolte nemaivăzute în stepă.

N. ANIKIN
B. CRAEVSKI

Învățămîntul superior din U.R.S.S. în noul an școlar

Instituțiile sovietice de învățămînt superior au început un nou an școlar. Auditoriile, laboratoarele, cabinetele și atelierele s-au deschis iar pentru sutele de mii de tineri și tinere — bravul tineret studențesc.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă o mare atenție învățămîntului superior. In Uniunea Sovietică există acum peste 800 de instituții de învățămînt superior, în care învață peste 1.500.000 de tineri.

Guvernul Sovietic a făcut ca învățămîntul superior să fie accesibil muncitorilor și țăranilor, a deschis larg porțile instituțiilor din învățămîntul superior naționalităților care înainte erau oprimate. Fiecare republică a Uniunii Sovietice are universitatea sa proprie și o serie de institute de învățămînt superior.

In acest an au început să funcționeze Institutul de mecanizare a gospodăriei agricole din Minsc, Institutul de medicină din Altai, Institutul universal fără frecvență al industriei alimentare, Institutul fără frecvență pentru construirea de autostrăzi din Saratov. In zeci de instituții de învățămînt superior s-a organizat pregătirea studenților pentru noile specialități.

In anul școlar curent, instituțiile de învățămînt superior au primit peste 450.000 de studenți, dintre care peste 180.000 la secțiile serale și fără frecvență. Acesta este cel mai mare număr de studenți pe care l-au primit vreodată în anul I instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S.

Tineretul sovietic a răspuns cu entuziasm la Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii. Numărul celor care doresc să învețe în institutele agricole a întrecut cu mult numărul locurilor disponibile.

Pregătindu-se pentru noul an școlar instituțiile de învățămînt superior au introdus multe schimbări importante în planurile de învățămînt și în programe, mai ales la specialitățile legate de agricultură.

A fost redus numărul obiectelor de studiu din planurile de învățămînt, numărul orelor de curs, numărul examenelor și al colocviilor. In schimb, s-a lărgit numărul lucrărilor practice și de laborator.

Pentru începutul anului școlar, institutele de mine, de construcții de mașini, de agronomie etc. au primit programe noi la disciplinele de specialitate.

In Uniunea Sovietică crește în fiecare an numărul manualelor editate pentru universități și institute. Mulți profesori primesc concedii de creație de un an, de doi ani, sau chiar mai mult, pentru elaborarea manualelor. In acest an numai pentru facultățile din sistemul Ministerului Invățămîntului Superior se editează 254 de manuale noi.

In ajunul noului an școlar, consiliile științifice ale instituțiilor de învățămînt superior au organizat recrutarea profesorilor și a celorlalte cadre didactice pentru posturile vacante. In funcțiile de profesori docenți, etc. au fost aleși mulți tineri care au susținut tezele de doctorat și de candidat în științe, precum și specialiști de frunte din producție. Consiliile științifice ale instituțiilor de învățămînt superior au dreptul de a propune pentru acordarea titlului științific de profesor sau docent pe specialiștii chemați să lucreze la catedră, după un an de lucru în instituția de învățămînt superior, chiar fără ca aceștia să susțină dizertația.

Tinerilor candidați în științe care lucrează pentru dizertația de doctor în științe li se acordă un ajutor multilateral: concedii de studii, deplasări pe teren în scopuri științifice etc. Mulți dintre ei sînt trimiși pentru doctorantură pe lîngă instituțiile de învățămînt superior de care aparțin sau la institutele Academiei de Științe a U.R.S.S.

In instituțiile de învățămînt superior lucrează peste 80.000 de profesori și asistenți. Aceasta constituie o armată enormă de oameni de știință, care își pun toate eforturile, toată experiența, toate cunoștințele lor în slujba educării comuniste a tineretului, a dezvoltării continue a științei sovietice.

Lucrările oamenilor de știință din instituțiile de învățămînt superior contribuie la dezvoltarea științei și a economiei naționale, mai ales în domeniul fizicii, al biologiei, al mecanicii și matematicii.

O dezvoltare largă o capătă în prezent lucrările pentru găsirea căilor de sporire a recoltelor la culturile agricole, pentru mărirea productivității creșterii animalelor, pentru introducerea în producție a mecanizării și automatizării, pentru sporirea resurselor electroenergetice, pentru găsirea unor noi materiale de construcții, pentru crearea unor noi mașini și mecanisme pe baza noilor cuceriri în domeniul automatizării, telemecanicii, radiotehnicii și electrotehnicii.

Instituțiile de învățămînt superior și-au lărgit baza materială. In anul 1954 numai instituțiile din sistemul Ministerului Invățămîntului Superior au cheltuit pentru construirea clădirilor destinate sălilor de curs și de lucru, pentru cămine studențești și pentru utilarea laboratoarelor, cabinetelor, muzeelor și atelierelor aproximativ un miliard de ruble. S-au dat în exploatare 265.000 metri pătrați pentru spațiu locativ și săli de curs. Sume uriașe se investesc pentru construirea de instituțe agronomice. Clădiri noi pentru săli de lucru capătă institutele agronomice din Belgorcovsc, Voronej, Leningrad, etc.

Imbunătățirea continuă a pregătirii specialiștilor cu o calificare superioară, pregătirea specialiștilor cu profil larg, care să aibă cunoștințe adînci în specialitatea lor și în același timp un orizont mai larg — iată problemele principale care stau în prezent în fața învățămîntului superior din Uniunea Sovietică.

N. NAZAROV

Un dar pentru școală

Pentru începutul anului școlar, școala medie nr. 14 din Kiev a primit din partea uzinei KINAP un dar minunat—un atelier nou. Atelierul ocupă o încăpere luminoasă și spațioasă, la etajul întîi.

De-a lungul pereților sînt aranjate mese de lucru și motoare: un polizor electric, o centrală electrică portativă „Kiev" cu o capacitate de 0,75 Kilovați, cu un motor cu combustie internă. Lîngă centrală, pe perete, este un tablou de distribuție. Alături de centrala electrică sînt două strunguri, dintre care unul automat. In colț se află o mașină de găurit (bormașină), mai departe o mașină automată de frezat și o mașină de rabotat (raboteză), iar în centrul atelierului — o masă-banc de dimensiuni mari. Pe această masă sînt aranjate în ordine instrumentele și sînt fixate menghine.

De patru ani școala este patronată de uzina KINAP. Deseori au cerut tinerii tehnicieni ai școlii ajutor de la tovarășii lor și întotdeauna au primit de la aceștia un ajutor prietenesc. Uzina a dat școlii circa 150 instrumente — menghine, clocane, dalte, pile, instrumente de măsurat.

Despre crearea unui atelier s-a discutat încă în primăvară, în timpul unei vizite pe care au făcut-o elevii la uzină. Directorul școlii, N. F. Naumenco, a discutat cu directorul uzinei, L. D. Vladimirski, despre sarcinile actuale ale școlii în legătură cu învățămîntul politehnic.

— Fără atelier, spunea tov. Naumenco, nu vom putea lucra. Ajutați-ne să rezolvăm împreună problema învățămîntului politehnic.

Această rugăminte a directorului școlii a fost discutată la uzină și s-a luat hotărîrea de a o satisface.

Un inginer cu experiență, Matvei Iacovlevici Șclearevski, șeful biroului de construcție al uzinei, a fost trimis la școală în calitate de conducător al cercului tehnic. Șeful atelierului nou creat este strungarul Leonid Gubarev, absolvent al acestei școli. Administrația uzinei a ajutat școala în utilarea unui atelier minunat, înzestrat cu tehnica cea mai modernă.

Consiliul pedagogic al școlii a discutat și a aprobat planul de lucru al atelierului. In acest plan au fost prevăzute sarcini concrete și clare: să învețe pe elevi să aplice în practică cunoștințele lor, să le dezvolte deprinderea de a prelucra diferite materiale, să-i învețe să cunoască diferite unelte și metodele raționale de lucru cu aceste unelte. S-a alcătuit lista lucrărilor care trebuie să fie îndeplinite în fiecare lună de cercul tehnic. Tot ce se lucrează în atelier va fi folosit ca material didactic pentru cabinetul de fizică.

Pentru fiecare aparat sau model elevii vor întocmi schițe simple, vor învăța să descifreze desenele tehnice și să le execute corect din punct de vedere tehnic. Atelierul va da elevilor posibilitatea de a dobîndi deprinderi practice de lucru și priceperea de a mînui uneltele, ceea ce va constitui un mijloc important de educare.

S. PANTELEEV

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Școala-laborator

Incă înainte de deschiderea cursurilor, cînd elevii clasei a IX-a „B" de la școala nr. 545 din orașul Moscova au venit la școală pentru a face ordine în curtea cea mare a școlii, diriginta lor, Ludmila Ivanovna Novicova, le-a povestit că în acest an ei vor studia o materie nouă — „Teoria mașinilor". Această știre i-a bucurat și i-a impresionat puternic. Cine nu cunoaște interesul elevilor pentru automobil! Mulți tineri și tinere cunosc foarte bine diferitele mărci de automobile fabricate în U.R.S.S., știu care este viteza fiecărei mărci de limuzină sau de camion.

Elevii au întîmpinat cu căldură pe profesorul Stepan Petrovici Corolenco. — „Ce mașină vom avea noi, un Moskvici sau o Pobedă?" — „Unde se vor desfășura lecțiile?" — „Cînd ni se va permite să ne așezăm la volan?" — „Cîte ore sînt prevăzute pentru lecții practice?" — cu astfel de întrebări au copleșit ei pe profesorul care intrase. Stepan Petrovici le-a spus că vor învăța să conducă automobilul, vor studia amănunțit motorul cu combustie internă și motorul electric trifazic. Trei sferturi din numărul lecțiilor la acest obiect se vor desfășura în atelier și în curtea școlii.

In fața învățămîntului sovietic stă o sarcină mare și plină de răspundere: să dea tinerei generații o educație comunistă, să obișnuiască pe elevi cu munca, să le dea o bază de cunoștințe care să-i ajute în alegerea liberă a profesiunii.

In acest an au fost înființate la Moscova trei școli experimentale ale Academiei de științe pedagogice, între care și școala nr. 545. 20 de colaboratori științifici ai diferitelor institute ale Academiei își desfășoară aici activitatea lor științifică. In fața acestor școli stă următoarea sarcină: să verifice în practică realizarea noilor programe la obiectele de învățămînt și educație, precum și a programei învățămîntului politehnic. La școala nr. 545 s-au introdus obiecte noi — teoria mașinilor și electrotehnica — s-a mărit numărul orelor la fizică și la chimie.

Intr-un fel nou va fi dusă munca biologilor în școală. Elevii vor reorganiza împreună cu cadrele didactice terenul lor experimental. Unele lecții se vor desfășura la expoziția agricolă, în pavilioanele de zootehnie (creșterea animalelor) și fitotehnie (creșterea plantelor).

Incepînd din acest an, la toate clasele se va introduce un obiect nou — activitatea practică. Vor fi utilate în școală patru ateliere. O cameră este special destinată elevilor din clasele I—IV. Ei vor dobîndi aici deprinderi de a lucra cu carton, vor învăța să taie, să lipească, să modeleze, să coasă, să brodeze, să lege cărțile, să facă jucării pentru pomul de iarnă. Elevii din casa a IV-a vor căpăta deprinderi elementare de tîmplărie, vor cunoaște instrumentele. In școală sînt ateliere pentru lucrări în metal și în lemn. Elevii din clasele a X-a vor studia electrotehnica. Atelierele sînt minunat utilate. Poți găsi aici un mare număr de instrumente, mașini-unelte pentru strungărie și lăcătușerie, pile circulare și multe altele. In școală s-au creat condițiile pentru realizarea învățămîntului politehnic începînd din clasa I-a pînă la a X-a.

Institutele Academiei de științe pedagogice trebuie să desfășoare o intensă activitate științifică și de cercetare. In fața lor stă sarcina de a controla cum organizează cadrele didactice colectivul de elevi, folosind bogata moștenire a marelui pedagog rus A. S. Macarenco. In legătură cu aceste sarcini, Academia de Științe pedagogice a elaborat împreună cu cadrele didactice ale școlii un plan nou de muncă educativă, care va da posibilitatea să se introducă sistemul de succesiune a muncii educative pe clase. In programă sînt incluse probleme de educație politică, morală, fizică, ateistă.

Toată activitatea extrașcolară cu elevii este planificată pe baza noii programe educative. In școală s-au creat cercuri de declamație artistică, cercuri dramatice, colective de cor și coregrafie, cercuri „Mîini îndemînatice", cercuri de foto, radio, un cerc pentru studierea aparatului de cinema și multe altele. Se utilează acum o cameră de gospodărie, în care copiii vor putea să-și repare și să-și calce hainele, să curețe încălțămintea pentru ei și pentru cei mici. In această cameră vor fi fiare de călcat, mese de călcat, perii pentru haine și ghete, ață, ace, foarfece, nasturi.

O intensă muncă de cercetare științifică va duce în această școală Institutul de educație fizică din Moscova „I. V. Stalin". Institutul a ajutat școala în utilarea sălii de educație fizică. In școală se vor desfășura în fiecare sezon concursurile tradiționale la diferite tipuri de sport — atletism, patinaj, schiuri, volei — se vor desfășura jocuri de șah și alte tipuri de sport de masă.

Acum în școală se creează diferite cercuri sportive. Toate sectoarele muncii instructiv-educative sînt repartizate între colaboratorii științifici ai Academiei de științe pedagogice și cadrele didactice ale școlii. Unii au început predarea diferitelor obiecte, alții au început să organizeze munca cu comsomoliștii și pionierii, munca în afară de clasă, educația fizică etc.

K. TARICOVA

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Cabinetul agrobiologic

La una din ședințele consiliului pedagogic, colectivul nostru a hotărît să organizeze pe lîngă casa de copii un cabinet agrobiologic, care să devină centrul unei activități creatoare și interesante a copiilor.

Această problemă a fost pusă în discuția copiilor. Propunerea le-a plăcut. In conducerea cabinetului au intrat cei mai activi pionieri.

Ni s-au repartizat două camere mari și luminoase, dar care necesitau reparații. Copiii s-au apucat de lucru: au văruit încăperile, au introdus lumina electrică, au construit stelaje, suporturi, au făcut lăzi pentru însămînțări, etc.

In camera din față, lîngă geam, au pus o masă pentru lăzile pentru însămînțări și o masă de scris. Au construit în această cameră o sobă. In camera din mijloc s-a găsit loc pentru două stelaje cu două și trei etaje. Aceste stelaje se întind de-a lungul a trei laturi ale camerei. Intre ele este lăsat un spațiu pentru trecere. La mijloc băieții au pus două mese de laborator, iar deasupra lor au atîrnat un reflector.

Numeroși copii doreau să lucreze în cabinet. De aceea s-a alcătuit un grafic care să reglementeze munca lor. In fiecare zi în orele de lucru, copiii lucrau sub conducerea educatorilor și conform indicațiilor conducătorului cercului. Curînd, încăperile au devenit de nerecunoscut. Imprejur erau flori de cameră, lăzile pentru însămînțări cu răsad de pătlăgele și de flori care înverzeau, vase cu semințe. Copiii învățau să cultive răsaduri de legume, semănau semințe, îngrijeau semănăturile încolțite.

Ei au căpătat noțiuni despre îngrășămintele organice și minerale, despre condițiile necesare pentru încolțirea semințelor. O parte a lucrărilor s-a făcut primăvara în sere.

Pregătindu-se pentru examene, copiii veneau adeseori în cabinet: examinau placatele, albumele, plantele pe care le-au crescut ei înșiși. Toți elevii care au lucrat în cabinet au luat examenele de botanică cu notele „patru" și „cinci".

In lunile de toamnă și de iarnă, membrii cercului tinerilor naturaliști cultivă flori pentru camere, pregătesc colecții, materiale didactice, material de însămînțat.

I. CUDINOV
educator la casa de copii nr. 67
din orașul Omsk

O mare sărbătoare

Cu o deosebită nerăbdare au așteptat elevii școlii medii nr. 31 din orașul Riga începutul anului școlar. Pentru ei, ziua de 1 septembrie a fost o dublă sărbătoare. La marginea orașului, în centrul muncitoresc Milgravis, situat între dealuri pitorești, s-a înălțat o nouă clădire de școală. Constructorii ei au lucrat cu entuziasm și au pregătit un dar minunat pentru copii — o școală cu 960 de locuri.

In ziua de 1 septembrie s-au adunat la școală copiii și părinții. Fiecare elev avea în mînă un ghiozdan sau o servietă și flori. Erau atît de multe flori, încît ți se părea că vezi o grădină vie. Copiii au dăruit aceste flori constructorilor școlii și profesorilor.

In preajma orei 9, elevii s-au rînduit în coloane pe terenul asfaltat din fața școlii. Erau de față mulți părinți care veniseră să se bucure împreună cu copiii de primii lor pași în școala cea nouă, să audă sunetul emoționant al primului clopoțel care cheamă la muncă și la învățătură. La ora 9, președintele comitetului executiv al sovietului din raionul Stalin al orașului Riga, tovarășul Dreimanis, a deschis festivitatea. In numele constructorilor, tovarășul Spirin i-a felicitat pe copii pentru deschiderea școlii noi și i-a îndemnat să învețe bine.

Cu multă căldură au felicitat pe copii, pe pedagogi și pe toți cei prezenți șeful secției de învățămînt a orașului Riga, tov. Ghibietis, și tovarășul Carclinia, secretar al C.C. al Comsomolului din Letonia. Ei au urat copiilor succese în însușirea cunoștințelor. La festivitatea de deschidere a școlii au participat secretarul Comitetului Central al Partidului Comunist din Letonia, A. A. Karlberzin, șeful secției școli a C.C. al Partidului Comunist din Letonia, tov. Andricson, vicepreședintele Comitetului executiv al Sovietului Arombihige, tov. Timarev, reprezentanții organizațiilor obștești din orașul Riga.

Marite Rause, elevă în clasa a IX-a, președinta comitetului de elevi a școlii, tov. Locimele, din partea părinților și tov. Iudeico, directorul școlii, au mulțumit Partidului Comunist, guvernului și constructorilor pentru minunata școală pusă la dispoziția elevilor.

Tov. Dreimanis a tăiat panglica roșie prinsă pe ușile școlii și i-a invitat pe pedagogi să conducă copiii în clase pentru începerea lecțiilor. Părinții, emoționați, au rămas încă mult timp în fața clădirii, admirînd bogata ei arhitectură.

Pentru îndeplinirea sarcinilor care revin școlii din Proiectul Directivelor partidului

Vom organiza mai bine în anul acesta lucrările elevilor pe parcela experimentală

Începînd anul școlar, colectivul școlii noastre și-a pus sarcina de a lupta cu stăruință pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agronomice, de a răspunde cu cinste sarcinilor care revin școlii din Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Colectivul pedagogic al școlii noastre a cerut celor care predau științele naturale să îmbunătățească într-o măsură hotărîtoare munca lor, să extindă lucrările practice cu elevii și să asigure un conținut just acestor lucrări.

În anul acesta predau botanica la clasa a V-a. Pregătindu-mă pentru această muncă, am pornit de la experiența pe care am dobîndit-o în anul trecut, căutînd să înlătur lipsurile care au existat în organizarea activității practice cu elevii.

Încă în primăvara trecută s-a amenajat pe lîngă școala noastră o parcelă experimentală. Dar munca pe această parcelă n-a dat rezultate mulțumitoare. Noi înșine, cei care o conduceam, nu aveam încă suficientă experiență și n-am știut să ne coordonăm bine activitatea. În munca practică n-au fost antrenați toți elevii. Toate acestea au determinat obținerea unor rezultate de ajuns de slabe. Totuși, munca pe parcelă a trezit interesul elevilor pentru agricultură și a contribuit la înarmarea lor cu unele cunoștințe agricole practice.

Lipsurile și greutățile întîmpinate mi-au dat prilejul să reflectez serios asupra felului cum va trebui să organizez în viitor munca pe parcela experimentală a școlii.

Mi-am propus în primul rînd să mă documentez mai temeinic în problemele de agrotehnie, în care scop am urmărit articolele din presă, am citit broșurile editate de Ministerul Agriculturii și numeroase articole privitoare la felul cum organizează pedagogii sovietici munca pe terenul experimental.

Pentru etapa de toamnă am prevăzut următoarele activități care trebuie desfășurate cu elevii: procurarea semințelor, organizarea unor excursii la gospodării de stat și grădinării de stat, pentru ca elevii să poată observa cum se desfășoară strînsul recoltei, desfundarea terenului, îngrășarea solului, delimitarea loturilor și fixarea felurilor de culturi.

Cel mai tîrziu pînă la 15 octombrie vom întocmi schița parcelei, cu descrierea și repartizarea loturilor experimentale și vom afișa planul de acțiune pe terenul experimental, valabil pentru toată perioada anului școlar. Socotesc că, pentru stimularea elevilor, este mai bine să se dea fiecărei clase un lot separat. Pentru a se evita caracterul pestrit al culturilor, vom stabili într-o ședință a consiliului pedagogic speciile de plante pe care le vom cultiva cu fiecare clasă pe parcelele repartizate.

Ținînd seama de felul cum s-au dezvoltat în anul precedent diversele culturi pe terenul școlii, am studiat natura solului, pentru a stabili componenții chimici care îi lipsesc și pe care trebuie să-i adăugăm sub formă de îngrășăminte. De asemenea, vom lua în considerație necesitățile vitale ale fiecărei specii, repartizarea culturilor fiind făcută după particularitățile diverselor porțiuni de teren (mai luminoase, mai umbroase, mai umede etc.).

Ne-am gîndit de pe acum la acțiunile pe care le vom organiza în decursul întregului an școlar. Astfel, pentru etapa de iarnă am prevăzut depozitarea zăpezii pe parcele, selecționarea semințelor, verificarea puterii lor de germinație, lucrările în răsadnițe, amenajarea unui colț al naturii vii pentru continuarea experiențelor și notarea observațiilor. Vom organiza de asemenea un mic curs de agrotehnie în cadrul activității cercului de tineri naturaliști.

În perioada de primăvară și pînă la examene se vor desfășura activitățile pe teren: lucrarea pămîntului, împărțirea, alinierea, semănarea parcelelor, curățirea și dezinfectarea pomilor fructiferi vechi, săditea de puieți și celelalte munci agricole — plivire, copilire etc.

Voi căuta ca anumite lecții de botanică, al căror conținut se potrivește și coincide etapei din munca agricolă, să le fac pe teren, îndrumînd observațiile elevilor și dîndu-le toate explicațiile necesare. De exemplu, în etapa de primăvară voi putea exemplifica pe teren lecțiile despre tulpină, floare etc., ca și toate lecțiile de recapitulare.

Voi rezerva parcele speciale pentru lucrări experimentale ca: altoiri, butășiri, polenizări artificiale etc., care îmi vor servi la lecțiile despre înmulțirea vegetativă și sexuată și despre realizările lui I. V. Miciurin.

Se ridică o problemă specială în legătură cu organizarea activității pe parcelă vara, în timpul vacanței. Discontinuitatea lucrărilor agricole este deosebit de dăunătoare pentru munca noastră. Vacanța de vară corespunde tocmai perioadei de fructificare a majorității legumelor — dar datorită întreruperii activității în timpul vacanței elevii n-au ajuns cu lucrările și observațiile lor pînă la capăt și n-au putut avea o evidență concretă a rezultatului muncii. Ceva mai mult, ne mai fiind plivită, parcela a fost invadată de buruieni și bălării, iar terenul a luat o înfățișare de paragină.

Pentru a înlătura în viitor aceste neajunsuri, cîte un profesor de științe naturale sau un învățător va rămîne prin rotație la școală în timpul verii și, ajutat de un colectiv de elevi care nu pleacă din localitate, se va îngriji de parcelă, asigurînd continuitatea muncilor agricole și buna îngrijire a loturilor.

Organizînd în acest fel munca, ne vom strădui să obținem rezultate mai bune, să asigurăm o temeinică înarmare a elevilor noștri cu cunoștințe agronomice.

TUDOR OPRIȘ
profesor la școala mixtă de 7 ani nr. 54 din București

Pentru legarea predării de practică

Cadrele didactice de la școala medie de 10 ani „Nicolae Bălcescu" din Capitală obțin rezultate frumoase în ceea ce privește împletirea muncii de predare cu activitatea practică.

Colectivul pedagogic al școlii se preocupă stăruitor de crearea condițiilor care să permită desfășurarea mai largă a activității practice. Astfel, cu mijloace locale, cadrele didactice și elevii au confecționat material didactic pentru îmbogățirea laboratorului de fizico-chimice. Aparatele de fizică confecționate în anul școlar trecut au fost verificate și trecute în laboratorul școlii încă din luna iulie a.c. Tot în perioada vacanței de vară, elevii școlii medii „Nicolae Bălcescu", sub îndrumarea cadrelor didactice, au reparat materialul didactic care este folosit la lecțiile de științe naturale, de geografie etc.

Prin mijloace locale este în curs de amenajare o seră cu o suprafață de circa 70 m.p.

Z. PETRESCU

Cîteva obiective din planul nostru de muncă

Secția noastră de învățămînt și-a trecut în planul său de activitate sarcini însemnate de îndeplinirea cărora depinde în mare măsură îmbunătățirea muncii în școlile din cuprinsul regiunii.

În regiunea noastră problema cunoașterii și răspîndirii experienței înaintate nu a fost privită cu atenție în anul trecut. Deși în școlile noastre existau numeroși învățători și profesori care, pe baza studiului stăruitor, au știut să aplice cu pricepere la condițiile locale de muncă experiența înaintată a școlii și pedagogiei sovietice, deși sînt multe cadre didactice care au dus o activitate creatoare în școală, rezultatele muncii lor n-au fost valorificate, pentru ca astfel să se ridice mai sus nivelul muncii instructiv-educative în toate școlile. În noul an școlar problema cunoașterii și răspîndirii experienței înaintate va sta în centrul preocupărilor noastre.

Cu deosebire vom urmări răspîndirea experienței bune în privința înarmării elevilor cu cunoștințe agronomice. Intensificînd eforturile noastre pentru a asigura îmbunătățirea predării lecțiilor de biologie în școlile de cultură generală și în școlile pedagogice, pentru mai buna organizare a pregătirii practice a elevilor în această privință, vom căuta să facem din experiența bună a învățătorilor și a celor mai pricepuți profesori de științe naturale un bun al tuturor învățătorilor și al tuturor profesorilor care predau această materie.

Învățători și profesori ca Eduard Găvănescu, profesor la Școala pedagogică de băieți din Arad, Valentina Sîrbu, învățătoare la școala din comuna Sebiș, raionul Gurahonț, Banyás Ana, profesoară la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Arad, Iosif Lulas, profesor la școala de 7 ani din comuna Galșa, raionul Arad și mulți alții au pregătit temeinic pe elevii lor. Pentru a valorifica experiența lor înaintată, pentru a o extinde în întreaga regiune, secția de învățămînt, prin cabinetul pedagogic regional, a hotărît să fie cercetată îndeaproape activitatea desfășurată de ei.

Faptul că în unele școli, alături de astfel de învățători și profesori fruntași, au existat cadre didactice cu rezultate slabe în muncă a arătat colectivului secției de învățămînt regionale că în școli și în raioane s-au organizat în prea mică măsură schimbul de experiență, interasistența la lecții, discuțiile în legătură cu realizările și inițiativele valoroase ale cadrelor didactice. Deși aceasta a fost o sarcină permanentă a inspectorilor și a directorilor de școli — despre care, de altfel, s-a vorbit mult — nu s-a făcut atît cît ar fi trebuit pentru realizarea ei.

Pentru anul școlar care a început inspectorii au primit sarcina să întocmească, în legătură cu experiența înaintată, dosare pe probleme, în care materialul referitor la metodele și procedeele bune folosite în instruirea și educarea elevilor să se îmbogățească continuu, în urma cercetării activității școlilor. Un punct important pe care inspectorii vor trebui să-l dezvolte în rapoartele lor de activitate va fi acela referitor la măsurile luate în raioanele de care răspund pentru cunoașterea și răspîndirea experienței înaintate.

Colectivul secției noastre de învățămînt și-a dat seama că este necesar să întărească mai mult spiritul de răspundere al fiecărui om care muncește în învățămînt pentru felul cum își face datoria. Vom spori exigența în această privință, pentru a obișnui oamenii să îndeplinească fără întîrziere sarcinile trasate, să nu amîne, să nu neglijeze nimic din ceea ce au de îndeplinit. Directorii școlilor vor trebui să răspundă în scris, la data fixată, despre îndeplinirea sarcinilor date școlii cu ocazia inspecțiilor efectuate de organele de îndrumare și control.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au scos în lumină sarcinile ce revin atît secțiilor de învățămînt raionale, cît și colectivului secției de învățămînt regionale în vederea îmbunătățirii predării și a înălțării muncii instructiv-educative. Înscrise în planurile de muncă ale organelor de îndrumare și control, aceste sarcini vor trebui aduse la îndeplinire cu succes și în acest scop se va organiza un control strict în interiorul secției de învățămînt.

Colectivul nostru va lupta în anul acesta mai hotărît, ma consecvent pentru dezrădăcinarea unor practici care au ținut pe loc munca în multe privințe. De exemplu, obiceiul unor profesori de a nu pune note la începutul pătrarelor, sub motiv că nu cunosc încă bine elevii sau că nu vor să-i facă prin aceasta să nu mai învețe, au făcut ca unii elevi să neglijeze învățătura în etapa începutului de pătrar. De asemenea, tendința unor cadre didactice de a pune numai note mici la început sub motiv că îi îndeamnă astfel pe elevi să învețe mai stăruitor a dus la descurajarea elevilor, la pierderea încrederii în posibilitățile lor.

Aceste sarcini, ca și toate celelalte înscrise în planul nostru de muncă pentru acest an școlar vor constitui o preocupare de fiecare zi pentru organele noastre de îndrumare și control. Îndeplinirea lor este cu mult înlesnită prin măsurile prevăzute de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice. Înființarea cabinetelor pedagogice raionale, organizarea „Zilei Învățătorului", ca și celelalte prevederi ale Hotărîrii vor contribui mult la îmbunătățirea muncii noastre. Sîntem încredințați că prin folosirea justă a tuturor acestor mijloace vom ridica mult nivelul de pregătire al elevilor — sarcina noastră cea mai de seamă.

PETRU ONIȚA
șeful secției de învățămînt a regiunii Arad

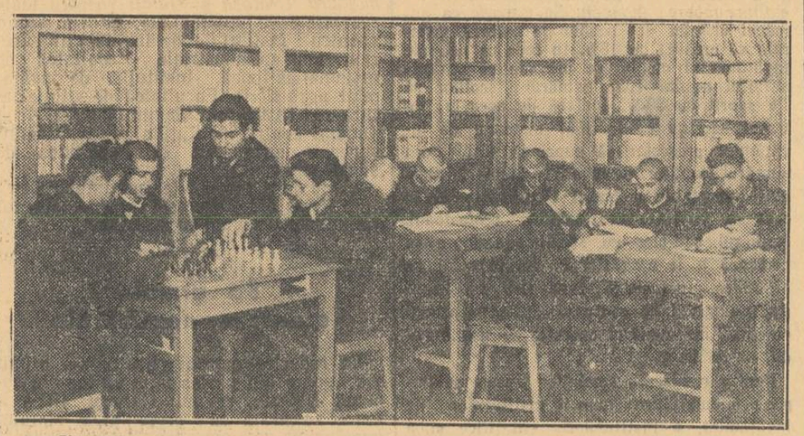

Chiar din primele zile de școală, clubul școlii profesionale nr. 1 metal din București este plin de elevi care vin să-și petreacă aici cîteva ceasuri plăcute.

Cum se folosesc caietele cu liniatură specială în școala elementară

Numeroși învățători s-au adresat redacției ziarului nostru cerînd lămuriri în legătură cu folosirea caietelor cu liniatură specială. Publicăm mai jos îndrumări în ceea ce privește folosirea acestor caiete.

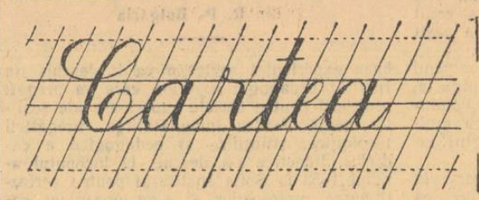

Caietul Md 1 se folosește la clasa I-a pentru limba română și limba maternă (citire și scriere, caligrafie, gramatică).

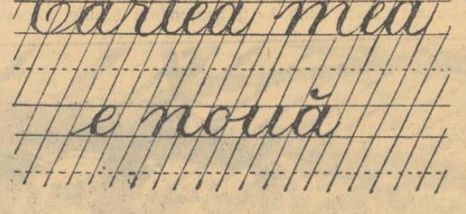

Caietul Md 2 se folosește la clasa a II-a, la limba română și limba maternă (caligrafie, citire, gramatică).

Acest caiet poate fi folosit încă din ultimul pătrar al clasei I-a.

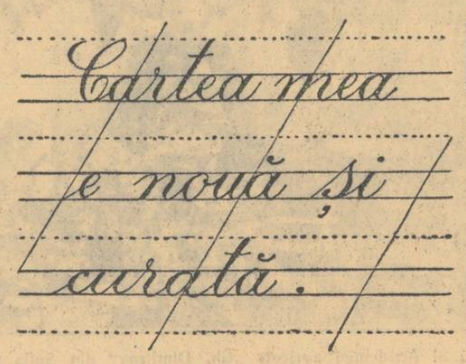

Caietul Md 3 se va folosi în clasa a III-a, la limba română și limba maternă (gramatică, citire, caligrafie).

Acest caiet poate fi folosit încă din ultimul pătrar al clasei a II-a.

Începînd din ultimul pătrar al clasei a III-a se poate trece la caietul dictando, pe care elevii îl vor folosi curent în clasele următoare.

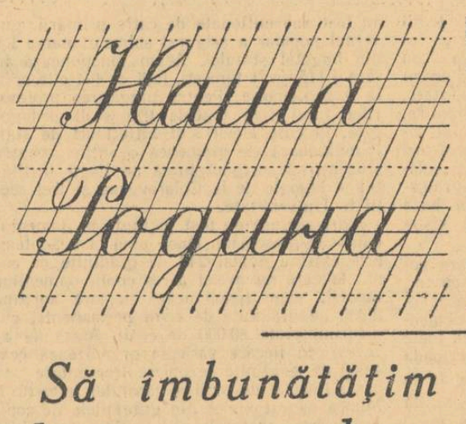

Pentru limba rusă, în primele două pătrare ale clasei a IV-a se va folosi caietul Md 1. După aceea se va trece la întrebuințarea caietului dictando, valabil și pentru toate clasele următoare.

Să îmbunătățim colaborarea dintre casa de copii și școală

Cadrele care lucrează în instituțiile de copii trebuie să arate o deosebită grijă în acest an școlar pentru îmbunătățirea permanentă a muncii de educare și instruire a copiilor crescuți prin grija statului.

Îndeplinirea măsurilor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. nr 809 din 1954, îmbunătățind continuu condițiile materiale din casele de copii, creează posibilitatea desfășurării unei munci temeinice, îndreptate spre ridicarea nivelului la învățătură al copiilor și întărirea activității educative în mijlocul lor.

O condiție hotărîtoare pentru obținerea unui nivel ridicat la învățătură al copiilor și pentru îmbunătățirea muncii educative în casele de copii este colaborarea strînsă și permanentă dintre colectivele pedagogice ale caselor de copii și cadrele didactice din școlile frecventate de aceștia.

Numeroase case de copii din țara noastră s-au preocupat de stabilirea unei astfel de colaborări cu școlile. De exemplu, legătura strînsă dintre casa de copii din Sîncrai, regiunea Cluj, și școala din această comună a dus la rezultate bune în instruirea elevilor. Toți cei 58 de băieți de la casa de copii care frecventează școala au promovat clasele. Tot datorită unei asemenea colaborări, rezultatele la învățătură ale elevelor de la casa de copii „1 Mai" din orașul București se îmbunătățesc continuu. În școala la care învață aceste eleve s-a creat o atmosferă sănătoasă de prietenie între toate elevele, ceea ce contribuie la îmbunătățirea întregii munci din școală.

Rezultate bune la învățătură obțin și elevele de la casa de copii nr. 2 din București, a cărei conducere ține de asemenea o legătură strînsă cu școala. La fel stau lucrurile la casa de copii din Tg. Neamț, unde printr-o colaborare permanentă a educatoarelor cu cadrele didactice s-a putut evita supraîncărcarea copiilor cu prea multe sarcini, ceea ce a făcut ca rezultatele la învățătură să se îmbunătățească simțitor. Faptul că educatoarele, instructoarele de pionieri și directoarea acestei case s-au interesat îndeaproape de felul cum învață elevele și au asistat la orele de curs a făcut ca la sfîrșitul anului trecut 17 eleve din această casă să primească diploma de merit.

Mai sînt totuși unele unități care au neglijat legătura cu școlile. Astfel, conducerea casei de copii „Victoria" din București n-a ținut nici o legătură cu școala pe care o frecventează copiii, ceea ce a determinat obținerea unor rezultate slabe la învățătură. Această atitudine nejustă s-a continuat și în acest an școlar. Elevii de la casa de copii „Victoria" au venit la școală, în prima zi de curs, neglijent îmbrăcați și fără rechizitele necesare.

Și unele cadre didactice care au în clasele lor elevi de la casele de copii se dezinteresează de problemele acestora și subapreciază munca educatorilor. De exemplu, majoritatea cadrelor didactice de la școala medie de băieți nr. 1 din Cluj, în care învață elevii de la casa de copii nr 2 din acest oraș, nu țin nici o legătură cu educatorii lor, nu vizitează copiii și îi tratează cu indiferență. Mai mult chiar, îi descurajează, iar dacă educatorii de la casa de copii vin la școală, unele cadre didactice — ca tovarășa profesoară Zdrăhuș sau tovarășa învățătoare Danciu — au față de ei atitudini cu totul nejuste. Tot datorită unei asemenea atitudini a cadrelor didactice, elevii de la casa de copii din Sîndriceni, raionul Dorohoi, au fost slab pregătiți, avînd un nivel necorespunzător la învățătură. Învățătorii de la școala elementară din Bistrița, regiunea Cluj, nu vizitează casa de copii, nu asistă la meditațiile copiilor și nu se interesează de situația lor la învățătură.

Pentru ca în acest an școlar să putem realiza un nivel ridicat la învățătură al copiilor din casele de copii este necesar ca aceste lipsuri să fie înlăturate, atît de către colectivele pedagogice din casele de copii, cît și de către cadrele didactice.

Colectivele de educatori și conducerile caselor de copii trebuie să aibă grijă ca elevii să fie ordonați, curați, să aibă manuale, rechizite etc., pentru a avea condiții bune de învățătură și a nu se crea diferențe între ei și copiii crescuți în familie. Cu cea mai mare atenție trebuie să supravegheze educatorii din casele de copii felul cum își fac lecțiile elevii, asigurîndu-le condițiile și ajutorul de care au nevoie.

În același timp, cadrele de conducere și educatorii din casele de copii trebuie să țină un contact strîns cu școala. Educatorii trebuie să participe, după un plan bine stabilit, la lecțiile ținute de cadrele didactice și să informeze conducerea casei asupra rezultatelor obținute de elevi.

Cu multă grijă trebuie să se ocupe cadrele didactice de elevii din casele de copii. Învățătorii și profesorii trebuie să-i așeze în bănci printre copiii crescuți în familie, cu scopul de a înlesni închegarea colectivului de elevi și de a evita formarea unei grupe separate a elevilor din casa de copii. În general, cadrele didactice trebuie să fie foarte atente față de elevii din casele de copii, să se poarte cu mult tact față de ei, să-i ajute în mod sistematic și organizat.

Diriginții și învățătorii în clasele cărora se află elevi de la casele de copii trebuie să viziteze cu regularitate casa, să-i ajute pe elevii care au greutăți la învățătură sau pe cei care au absentat mai mult timp de la cursuri. Ei trebuie să urmărească felul în care își pregătesc elevii temele și să-i ajute pe educatorii casei de copii prin sfaturi metodice.

Cazurile de indisciplină trebuie discutate atît în consiliul pedagogic al școlii cît și în cel al casei de copii, pentru a se lua măsuri unitare de îndreptare. Este necesar ca aceste măsuri să fie urmărite apoi cu perseverență de cadrele didactice ale școlii și de cele ale casei de copii.

Pentru realizarea unei cît mai strînse legături între casa de copii și școală, directorul casei de copii trebuie să participe la ședințele consiliului pedagogic al școlii pe care o frecventează copiii, iar directorul școlii trebuie să participe la rîndul său, la ședințele consiliului pedagogic al casei de copii.

O mare grijă trebuie să acorde școala și casa de copii organizării timpului liber al elevilor. Colaborînd în ceea ce privește întocmirea planului activității extrașcolare, cadrele didactice și educatorii trebuie să organizeze pentru elevi excursii, vizionări de expoziții, de filme, de spectacole, trebuie să se îngrijească de îmbogățirea bibliotecii din casa de copii cu cărți interesante etc.

Secțiile de învățămînt trebuie să îndrumeze just activitatea cadrelor didactice din instituțiile care se ocupă de instruirea și educarea copiilor din casele de copii.

Inspectorii și metodiștii cabinetelor pedagogice au datoria să popularizeze metodele bune de muncă și, în același timp, să ajute permanent cadrele din casele de copii să cunoască și să contribuie la găsirea unor forme variate și noi de activitate, care să ducă la întărirea colaborării dintre casa de copii și școală.

S. WEISSMAN
șeful serviciului caselor de copii din Ministerul Învățămîntului.

Recenzie

Culegerile de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasele a III-a și a IV-a

Culegerile de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasele a III-a și a IV-a apărute în Editura de stat didactică și pedagogică în anul 1953 constituie un ajutor de seamă în munca învățătorilor pentru formarea și consolidarea cunoștințelor de aritmetică ale elevilor.

Culegerea de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasa a III-a elementară cuprinde următoarele părți: 1) mia (repetarea materiei de clasa a II-a); 2) numere formate din mai multe cifre; 3) numere concrete; 4) fracții simple; 5) recapitulare.

În cea mai mare parte, problemele și exercițiile cuprinse în această culegere sînt prezentate în mod gradat și pe înțelesul elevilor de clasa a III-a. Astfel, în partea a doua, „Numere formate din mai multe cifre", culegerea tratează în mod destul de concret formarea și scrierea numerelor de mai multe cifre: se dă schema scrierii numerelor pe clase și ordine, se prevăd diferite exerciții de citire și de scriere a numerelor, potrivit locului ce-l ocupă fiecare cifră, se dau apoi noțiunile de chintal și de tonă, arătîndu-se că chintalul este a zecea parte dintr-o tonă. Partea aceasta, ca și partea a patra, „Fracții simple", sînt tratate în mod amănunțit și variat.

Culegerea are însă și o serie de lipsuri care trebuie înlăturate la viitoarea ediție. Astfel, din partea întîia, „Mia", lipsesc o serie de probleme necesare. Numeroase probleme din această parte sînt luate în mod just din domeniul agriculturii, al comerțului de stat și cooperatist. De asemenea, sînt numeroase probleme de distanță. Dar dintre toate problemele cuprinse în această parte — circa 200 la număr — numai una singură, problema nr. 199, pomenește despre gram. Această unitate de măsură, cu care elevii au făcut cunoștință către sfîrșitul clasei a II-a, trebuie să fie însă bine însușită și fixată de către elevi. Nu se poate ajunge la această cunoaștere dacă în culegerea pentru clasa a II-a nu se vorbește despre gram decît în problemele nr. 1048 și 1049, iar în culegerea pentru clasa a III-a, și anume în partea privitoare la repetarea materiei de clasa a II-a, nu se pomenește de gram decît în tr-o singură problemă.

În problemele de distanță, care sînt destul de multe în această parte, se vorbește de kilometru separat și de metru separat. Pînă la pagina 27 a culegerii nu există nici o problemă care să cuprindă în datele ei atît metrul cît și kilometrul. Din această cauză elevii nu se pot obișnui decît cu greu cu legătura logică ce există între metru și kilometru (o mărime fiind a mia parte din cealaltă).

Culegerea pentru clasa a III-a cuprinde cîteva probleme care nu au nici o legătură cu materia predată în această clasă. De exemplu, în problemele nr. 380 și 578 se vorbește despre hectar, deși elevii clasei a III-a nu cunosc și nu vor cunoaște pînă la sfîrșitul anului această unitate de suprafață. În problema nr. 538 se vorbește despre litru și chintal, ori elevii de clasa a III-a nu cunosc încă legătura ce există între litru și chintal, între litru și kilogram — ei au învățat numai că chintalul are 100 de kilograme și că tona are 10 chintale.

În partea a treia a culegerii, „Numere concrete", exercițiul nr. 925 precizează că milimetrul este a zecea parte dintr-un centimetru. Pînă aici nu s-a vorbit nimic despre decimetru. Dar în exercițiul nr. 929 li se cere elevilor să scrie numere concrete compuse, printre care și numărul 7 metri 4 decimetri. Numai după aceasta se dă un tabel cu unitățile de lungime, în care se găsește și decimetrul. Era necesar să se vorbească întîi despre metru și apoi despre submultiplii lui, să se fi dat apoi exerciții de scriere a numerelor concrete compuse și de abia după aceea tabelul unităților de măsurat lungimile, așa cum de altfel s-a procedat în privința tabelului cu unitățile de măsurat greutățile și a tabelului cu unitățile de măsurat timpul.

Sînt prea grele pentru copiii din clasa a III-a problemele ce au forma regulei de trei, deși sînt rezolvabile. De asemenea, culegerea cuprinde un număr mare de probleme de distanță în care se folosesc, în loc de denumirile localităților, litere: A, B, C, etc. Aceasta face ca problemele să ia o formă algebrică, să devină prea abstracte și deci prea grele pentru elevii din clasa a III-a. De altfel, numărul problemelor de distanță este mult mai mare decît al celorlalte tipuri de probleme.

În general, se observă o anumită monotonie a temelor de probleme. Astfel sînt multe probleme care vorbesc despre fabricarea cărămizilor sau despre cărămizi albe și roșii, cu subiecte întru totul asemănătoare și numai cu date diferite. Așa sînt problemele numărul 6, 314, 355, 546, 664, 741, 745, 755, 947, 1185 etc.

Sînt prea numeroase problemele mari ca întindere, iar o bună parte dintre ele sînt și prea complicate. (De exemplu, problemele nr. 254, 257 etc.) Se știe însă că problemele cu o întindere prea mare, chiar dacă nu sînt complicate, descurajează totuși pe elevi prin întinderea lor. Este necesar ca în ediția viitoare numărul acestor probleme să fie serios micșorat.

★

Culegerea de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasa a IV-a cuprinde capitole privitoare la numerele întregi și la numerele concrete, un capitol privitor la geometrie, altele privitoare la fracții ordinare și la fracții zecimale și procente, precum și două capitole de repetiție și probleme orale.

Culegerea pentru clasa a IV-a este foarte bogată în exerciții și probleme de diferite tipuri. Ea întregește și adîncește unele cunoștințe căpătate de elevi în clasele anterioare și tratează o parte de materie cu care elevii fac cunoștință pentru prima dată în cursul elementar.

Astfel, în primul capitol, partea privitoare la formarea numerelor de mai multe cifre întregește tabelul existent în culegerea pentru clasa a III-a privind scrierea numerelor pe ordine și clase prin adăugarea clasei miliardelor și prin prezentarea tabelului cu cifrele romane. Atît în această parte, cît și în celelalte, culegerea cuprinde o serie de probleme de diferite tipuri cărora le lipsesc datele. Acestea urmează să fie completate de elevi. (De exemplu, problemele nr. 264, 267, 275 etc.) În acest fel elevii se obișnuiesc să compună singuri probleme de diferite tipuri.

Exercițiile și problemele de geometrie sînt potrivite vîrstei și puterii de înțelegere a elevilor de clasa a IV-a. Problemele nu sînt prea complicate și elevii le rezolvă cu multă ușurință și plăcere. La fel stau lucrurile cu problemele din capitolul „Fracții și procente". Nu același lucru se poate spune însă despre problemele privind calcularea timpului sau despre problemele de distanță, care sînt foarte numeroase și adeseori foarte greu rezolvabile. Și aici se găsesc numeroase probleme cu caracter algebric, care folosesc litere mari în locul denumirii localităților. De exemplu, problemele nr. 118, 292, 459, 523, 577, 973, 1126, 1145, 1155, 1199, pe care elevii le rezolvă cu multă greutate.

La pagina 27 a culegerii, în exercițiul 126, se cere să se afle deîmpărțitul în următoarele exerciții: a) ? : 20 = 9; ? : 36 = 52; b) x/12=3; x/15 =6. Prima formă este potrivită pentru elevii de clasa a IV-a — ei au mai făcut exerciții asemănătoare. A doua formă este însă mult mai abstractă, căci elevii se obișnuiesc greu cu împărțirea sub formă de fracții — mai cu seamă că trebuie să facă aceste exerciții la începutul anului școlar.

În capitolul al doilea, „Numere concrete", se revine asupra unităților de măsurat lungimile și în tabel apar: km, m, dm, cm și mm. Imediat după acest tabel găsim însă exercițiul nr. 379, care cere să se transforme în metri 702 dam, 4023 dam, 1007 dam, 24005 dam. Dar elevii n-au învățat și nici nu învață în clasele I—IV despre decametru.

Deși pînă la pagina 70 nu s-a tratat nici o figură geometrică — geometria urmînd a fi tratată mult mai tîrziu — totuși problema nr. 414 vorbește despre o bucată de pămînt dreptunghiulară. Locul acestei probleme nu este însă în capitolul „Numere concrete", ci în capitolul privitor la geometrie sau în problemele recapitulative. La fel, problema nr. 585 vorbește despre patru tractoare care au arat în 5 zile 240 de hectare. Ori elevii clasei a IV-a vor face noțiunea cu această unitate de suprafață mai tîrziu.

În capitolul privitor la geometrie se precizează că liniile însemnate pe suprafața pămîntului prin jaloane se măsoară cu ruleta — dar nu se spune nimic altceva despre ruletă și nici nu se arată cîți metri are. În continuare însă, se cere să se folosească ruleta la măsurarea lungimilor.

Către sfîrșit, culegerea tratează despre ar și hectar, ca suprafețe ale unor patrate cu laturile respective de 10 metri și 100 de metri, fără să se opească la cunoștințele în legătură cu multiplii metrului, decametrul și hectometrul, mărimi corespunzătoare laturii ce determină arul și hectarul.

Cu toate aceste lipsuri, culegerile de probleme și exerciții de aritmetică pentru clasele a III-a și a IV-a contribuie la orientarea învățătorilor în ceea ce privește formarea priceperii elevilor de a rezolva în mod conștient exerciții și probleme, la dezvoltarea gîndirii logice a acestora. Îmbunătățirea conținutului culegerilor prin înlăturarea lipsurilor existente va face să crească însemnătatea lor ca instrumente principale în munca didactică a învățătorilor.

MIHAI TIMOFTE

Zece ani de învățămînt popular în Republica Populară Bulgaria

Marin Gheșcov
loctiitor al ministrului Învățămîntului din R. P. Bulgaria

S-au împlinit 10 ani de la victorioasa răscoală din 9 Septembrie, prin care poporul bulgar, cu ajutorul hotărîtor al Armatei Sovietice, a scuturat pentru totdeauna robia capitalistă și dependența imperialistă, și-a luat soarta în propriile sale mîini, a creat statul său de democrație populară și a pășit ferm pe drumul dezvoltării socialiste.

În cei zece ani de viață liberă, oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria, uniți în jurul Frontului Patriei, sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu eroicul Partid Comunist, au înscris pagini luminoase în istoria țării.

Marile succese ale poporului bulgar în cei 10 ani care au trecut de la eliberarea lui de sub jugul capitalist au dus la realizarea sarcinilor de bază trasate de istoricul Congres al V-lea al Partidului Comunist Bulgar. Cel de al VI-lea Congres al partidului, care a avut loc la începutul acestui an, a făcut pe bună dreptate constatarea că în Republica Populară Bulgaria au fost construite bazele socialismului, că s-au creat toate premizele pentru construirea mărețului edificiu al socialismului.

Paralel cu uriașele succese din domeniul vieții economice, în acești 10 ani au fost obținute succese remarcabile în domeniul învățămîntului public și al dezvoltării culturii.

S-a înfăptuit reorganizarea sistemului de învățămînt, pe baza teoriei și practicii pedagogice sovietice. A fost realizată democratizarea completă a învățămîntului. S-a schimbat fundamental conținutul muncii instructiv-educative. Școlile care în trecut erau pepiniere de teorii antiștiințifice și idei antipopulare, otravă șovină și rătăciri religioase, au devenit adevărate focare de învățămînt popular, bazat pe știința cea mai înaintată, răspunzînd sarcinilor educației comuniste, crescînd copiii în spiritul patriotismului înflăcărat și al internaționalismului proletar, în spiritul măreței lupte pentru pace și colaborare între popoare. Planurile și programele de învățămînt au fost prelucrate pe baza experienței sovietice, introducîndu-se sistemul de învățămînt unitar sovietic.

Un succes deosebit de mare, cu care poporul bulgar se mîndrește pe drept cuvînt, este realizarea învățămîntului elementar obligatoriu. În trecut, învățămîntul elementar obligatoriu nu se realiza în fapt, cu toate că a fost introdus încă din 1921. În perioada dictaturii fasciste rămîneau în fiecare an în afara școlii peste 100.000 de copii de vîrstă școlară. Pentru a asigura înfăptuirea învățămîntului obligatoriu, guvernul popular a extins rețeaua școlilor elementare. În țară au fost deschise sute de școli noi, în special în localitățile unde înainte de 9 Septembrie nu exista nici o instituție de învățămînt. Totodată s-a arătat o grijă deosebită pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului.

Paralel cu succesele obținute în realizarea învățămîntului obligatoriu, s-a extins și rețeaua școlilor de învățămînt mediu. În scopul îmbunătățirii muncii instructiv-educative s-a arătat o grijă deosebită înzestrării școlilor, pregătirii și calificării profesorilor. A fost reparat inventarul școlar existent, iar pe lîngă acesta a fost procurat un inventar nou. Cabinetele școlare au fost îmbogățite. A luat ființă o fabrică de rechizite, „Ucitehprom", în care se produc peste 1.400 de feluri de aparate și rechizite școlare. O editură specială, „Narodna prosveta", asigură editarea în bune condiții științifice și metodice a manualelor școlare și a materialelor auxiliare.

Pentru pregătirea cadrelor de învățători și profesori s-au deschis 23 de școli pedagogice și 10 institute pedagogice iar la Universitate s-a creat o secție pedagogică. Pe baza experienței sovietice va fi deschis un Institut pedagogic superior, care va pregăti profesori pentru clasele superioare ale școlilor medii. Pentru îmbunătățirea pregătirii ideologice, științifice și pedagogice a cadrelor didactice s-a deschis la începutul anului 1953 la Sofia Institutul pentru perfecționarea profesorilor și s-au organizat cabinete pedagogice. În toate școlile funcționează comisii de metodiști pe materii.

Guvernul acordă o mare atenție învățămîntului în limbile minorităților naționale. Dacă pînă la 9 Septembrie școlile turcești au fost subvenționate de către primării, guvernul popular a asigurat subvenționarea lor din bugetul statului. Acum funcționează în țară 1.115 școli turcești, față de 404 cîte erau la 9 Septembrie. Pentru pregătirea profesorilor turci s-au deschis trei școli pedagogice, în care elevii sînt întreținuți de stat. Funcționează de asemenea o secție pentru studenții de origină turcă pe lîngă Institutul pedagogic de la Colarovgrad și trei secții în Universitate.

Studenți ai Academiei agricole „Gh. Dimitrov" din Sofia la practică

Mari succese au fost obținute în domeniul educației preșcolare. Dacă pînă la 9 Septembrie existau numai 243 de grădinițe de copii, la care nu aveau acces copiii oamenilor muncii, acum funcționează în țară aproape 2.000 de grădinițe de copii permanente, cuprinzînd peste 80.000 de copii. Afară de aceasta, în fiecare vară se organizează cca. 4.000 de grădinițe sezoniere frecventate de peste 180.000 de copii ai țăranilor muncitori. Munca educatoarelor din grădinițele de copii are la bază metodele pedagogiei preșcolare sovietice. Pentru pregătirea educatoarelor există 5 școli pedagogice.

O altă realizare importantă este lichidarea analfabetismului în rîndurile adulților. Pînă la 9 Septembrie existau în țară peste 1 milion de analfabeți. Regimul popular a organizat o largă rețea de cursuri, datorită cărora analfabetismul a fost aproape lichidat. Un mare număr de cetățeni care pînă la 9 Septembrie nu știau să citească și să scrie învață acum în școli serale și frecventează cu succes cursurile de calificare.

Învățămîntul profesional ocupă un loc important în sistemul general de învățămînt. Pînă la 9 Septembrie școlile profesionale aveau în special un caracter meșteșugăresc. După 9 Septembrie, învățămîntul profesional a fost reorganizat și se îmbunătățește continuu în vederea pregătirii cadrelor necesare industriei S-au deschis 113 școli și cursuri ale rezervelor de muncă, iar școlile medii tehnice au fost frecventate în anul școlar 1951/52 de un număr de 67.679 elevi — de 6 ori mai mulți decît în ultimul an al regimului monarho-fascist.

O mare importanță în construcția socialistă o are învățămîntul superior. Înainte de 9 Septembrie existau numai 5 institute de învățămînt superior cuprinzînd circa 9.800 de studenți. Învățămîntul superior era rezervat în special fiilor burgheziei. După 9 Septembrie, învățămîntul superior și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii. Au fost înființate 20 de institute de învățămînt superior cu 42 de facultăți și 150 de specialități. Numărul studenților a crescut la cca. 30.000. Dacă pînă la 9 Septembrie nu exista niciun cămin studențesc, azi sînt în țară 20 de cămine.

În anii de după 9 Septembrie a luat de asemenea un puternic avînt dezvoltarea științei. Academia Bulgară de Științe, care înainte de 9 Septembrie nu avea nici un institut, conduce astăzi 35 de institute de cercetări științifice, cu peste 450 de colaboratori științifici. Numărul total al institutelor de cercetări științifice din țară a fost în 1952 de 118, cu 1196 colaboratori științifici.

Una din realizările cele mai mari ale poporului bulgar în înfăptuirea revoluției culturale este ridicarea în masă a intelectualității populare. Această realizare a fost obținută datorită grijii excepționale și permanente a partidului și a guvernului pentru reînarmarea ideologică, marxist-leninistă, a vechilor cadre cinstite, progresiste, precum și pentru creșterea cadrelor noi de intelectuali din mijlocul clasei muncitoare și al țărănimii muncitoare.

Marile succese obținute de poporul bulgar în domeniul învățămîntului, în făurirea noii sale culturi, națională în formă și socialistă în conținut, se datoresc politicii juste a Partidului Comunist, în frunte cu Comitetul său Central, ajutorului permanent al Uniunii Sovietice, al oamenilor de cultură sovietici, schimbului și colaborării culturale cu țările de democrație populară. Partidul Comunist Bulgar și guvernul popular nu precupețesc mijloacele pentru învățămînt, pentru înflorirea culturii. Creditele alocate pentru scopuri social-culturale cresc continuu.

Hotărîrile celui de al VI-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar constituie un program măreț al dezvoltării economiei și culturii bulgare în anii celui de al doilea cincinal. Sarcina de bază trasată de Congres — îmbunătățirea rapidă a situației materiale și culturale a oamenilor muncii — însuflețește cu aceeași putere pe muncitorii din industrie și din agricultură, intelectualitatea progresistă, întregul popor. Din această sarcină de bază rezultă o serie de îndatoriri de răspundere pentru cei ce lucrează pe frontul cultural. Trebuie realizată o îmbunătățire hotărîtoare a calității învățămîntului, trebuie extinsă rețeaua de școli. Se prevede ca numărul elevilor din școlile de cultură generală să crească cu 18%. În ceea ce privește învățămîntul mediu, se prevede ca pînă la sfîrșitul anului 1957 numărul școlilor să fie sporit cu 30%. Înafară de aceasta, s-a trasat sarcina ca în 1957 sistemul de învățămînt preșcolar să cuprindă 45% din numărul copiilor de vîrstă preșcolară. Sarcini importante a trasat Congresul și în ceea ce privește învățămîntul profesional. Numărul cadrelor cu studii superioare ce urmează a fi pregătite în cursul celui de al doilea cincinal va fi cu 27% mai mare decît numărul de cadre pregătite în primul cincinal, iar numărul cadrelor cu studii medii — cu 83%.

Pentru realizarea sarcinilor trasate se impune îmbunătățirea muncii institutiilor de învățămînt, a institutelor științifice și a activiștilor pe tărîmul învățămîntului și culturii.

Împreună cu toți oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria, sub conducerea clasei muncitoare și a avantgărzii ei comuniste, activiștii frontului cultural merg mereu spre noi succese, spre noi realizări în construirea socialismului, spre împlinirea cu cinste a sarcinilor trasate de cel de al VI-lea Congres al partidului.

O expoziție a cărții bulgare

Cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea Bulgariei, joi seara, la Librăria Noastră nr. 1 din Capitală, s-a deschis Expoziția cărții bulgare, organizată de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, în colaborare cu IMEX și Direcția regională București a difuzării cărții.

Au luat parte reprezentanți ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, ai Ministerului Culturii și fruntași ai vieții noastre culturale.

Cu acest prilej, scriitoarea Lucia Demetrius, de două ori laureată a Premiului de Stat, a vorbit despre dezvoltarea culturii în R. P. Bulgaria.

Expoziția cuprinde lucrări de ideologie, beletristică, cărți pentru tineret etc. în limba bulgară și o serie de traduceri în limba română din autorii cei mai de seamă ai R. P. Bulgaria. (Agerpres)

—o—

Cursurile populare de limba rusă

Învățămîntul popular de limba rusă din țara noastră cuprinde an de an tot mai mulți oameni ai muncii dornici să cunoască și să-și însușească bogata experiență sovietică în construirea socialismului.

În acest an școlar se vor organiza două forme de învățămînt. Prima formă cuprinde trei cicluri cu durata de studiu de trei ani, fiecare ciclu echivalînd cu un an școlar, iar a doua formă cuprinde cursuri pentru avansați, la care vor participa absolvenții ciclului III sau cei cu cunoștințe echivalente.

Cursurile populare de limba rusă vor fi organizate în întreprinderi, instituții, S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării colective, în sate și cartiere, în școli. Deschiderea cursurilor va avea loc la orașe între 20 septembrie—1 octombrie, iar pentru cursurile de la sate, din gospodăriile agricole de stat și colective, din S.M.T. între 1—10 noiembrie a.c.

Examene de admitere la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior

Examenele de admitere la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior vor începe în ziua de 12 septembrie a. c.

Candidații înscriși la examenele de admitere pentru secțiile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior și care n-au primit pînă la 10 septembrie a.c. repartizarea pentru centrul unde urmează să se prezinte pentru examenul de admitere, se vor prezenta la unul din următoarele centre universitare mai apropiate de locul lor de producție: *Cluj, Iași, Timișoara, Craiova* și *Galați* (pentru toate sectoarele de învățămînt), *Orașul Stalin* (pentru instituțiile de învățămînt superior tehnico-industriale, Facultatea de matematică-fizică, instituțiile de învățămînt agro-silvic, Facultatea de științe naturale și Institutul „Maxim Gorki"), *Arad* (numai pentru instituțiile de învățămînt superior agro-silvic și Facultatea de științe naturale).

Candidații înscriși la Institutul de cultură fizică din București vor da examenul de admitere numai în București.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

La redacția gazetei noastre s-a primit o scrisoare din partea unui cititor din comuna Băbiciu, raionul Caracal. În scrisoare se arăta că președintele sfatului popular al comunei, tov. Tudor Bădărănescu, cere cadrelor didactice să îndeplinească o serie de sarcini care n-au nici o legătură cu munca didactică sau cu activitatea culturală.

Organele cărora redacția noastră le-a trimis această scrisoare spre cercetare ne comunică că cele relatate corespund adevărului și că, de altfel, lipsurile semnalate nu erau singurele abateri în activitatea tov. Bădărănescu. Acesta a fost înlocuit din munca de președinte al sfatului popular.

In preajma alegerii noilor organe sindicale

În școlile și instituțiile de învățămînt de toate gradele din țara noastră se fac intense pregătiri în vederea alegerii noilor organe sindicale.

Alegerile trebuie să constituie pentru toate organizațiile și organele sindicale din învățămînt un prilej de întărire a muncii, de mobilizare largă a membrilor sindicatului în vederea îndeplinirii sarcinilor lor didactice și obștești.

Actualele alegeri sindicale trebuie să ducă la îmbunătățirea rețelei organizatorice a sindicatului. În acest scop sistemul organizatoric al sindicatului a fost adaptat la specificul muncii de învățămînt, creîndu-se noi forme organizatorice. Organele sindicale noi, cum ar fi de pildă comitetele sindicale orășenești sau comitetele locale de la sate, vor contribui la întărirea legăturii sindicatului cu masa muncitorilor de la orașe și sate, vor putea acorda un ajutor imediat și efectiv unităților de învățămînt. Crearea acestor organe sindicale va da în același timp sindicatului posibilitatea să se preocupe de nevoile oamenilor muncii din învățămînt.

Alegerile noilor organe sindicale constituie un prilej de întărire a legăturii cu masele, de atragere a acestora în munca de conducere, creîndu-se posibilitatea de a executa un control sistematic asupra activității organelor alese.

Pentru buna desfășurare a alegerilor sindicale este necesar ca adunările generale și conferințele în vederea alegerilor să fie pregătite din timp și în așa fel încît să se asigure toate condițiile pentru respectarea întocmai a democrației muncitorești. Membrii de sindicat au dreptul și trebuie să cunoască felul cum au lucrat cei pe care i-au ales, cum au luptat aceștia pentru traducerea în viață a Hotărîrilor partidului și guvernului, pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin din Hotărîrile Consiliului Central al Sindicatelor. Apreciind munca organelor sindicale, membrii sindicatului își vor da seama în ce măsură au justificat acestea încrederea care le-a fost acordată.

Statutul sindicatelor arată că organele sindicale și activiștii sindicatului au datoria de a crea toate condițiile ca membrii de sindicat să poată controla activitatea organelor sindicale, asigurînd desfășurarea largă a autocriticii și criticii de jos, care constituie un puternic mijloc de îmbunătățire a conducerii colective și o armă de luptă pentru combaterea metodelor nejuste în muncă.

Pentru a crea condițiile necesare desfășurării autocriticii și criticii de jos, organele sindicale au datoria să întocmească astfel dările de seamă care vor fi prezentate la alegeri încît acestea să oglindească situația reală a muncii, să scoată în lumină nu numai succesele obținute — ci și lipsurile existente, să arate căile pentru îmbunătățirea activității în viitor și sarcinile care revin organelor sindicale cît și fiecărui membru al sindicatului în parte.

Instructorii Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, comitetele sindicale regionale și raionale au datoria de a instrui cu pricepere întregul activ sindical, arătînd cum trebuie aplicate instrucțiunile Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la întocmirea dărilor de seamă și alegeri.

Pentru asigurarea unui nivel ridicat al lucrărilor în adunările generale și conferințe, comitetele sindicale regionale, raionale, orășenești și de instituție trebuie să se pregătească temeinic pentru aceste adunări și conferințe, să facă cunoscută tuturor membrilor de sindicat importanța lor prin folosirea tuturor mijloacelor de agitație care le stau la îndemînă. În acest scop trebuie să se desfășoare o largă muncă politică prin care să se arate însemnătatea dărilor de seamă și a alegerilor sindicale.

În acțiunea de pregătire a alegerilor organelor sindicale trebuie să fie atras în mare măsură întregul activ sindical din grupele sindicale, comitetele de instituții, comitetele raionale și regionale.

Dările de seamă care vor fi prezentate în adunările pentru alegerile sindicale trebuie să cuprindă o analiză temeinică, în spirit critic și autocritic, a activității desfășurate de organizațiile sindicale respective. În dările de seamă trebuie să se arate metodele de muncă folosite de organizațiile sindicale și felul cum au respectat acestea democrația muncitorească. Este necesar să se scoată în evidență felul în care organele sindicale au ajutat cadrele didactice, elevii, studenții, să-și îmbunătățească munca, ce acțiuni au întreprins pentru sprijinirea îndeplinirii planului de învățămînt, pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură, pentru calificarea și perfecționarea calificării cadrelor didactice etc. Darea de seamă trebuie să analizeze felul cum au contribuit membrii de sindicat la culturalizarea oamenilor muncii, cum s-au preocupat organele sindicale de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor din învățămînt, cum au luptat pentru aplicarea întocmai a Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951 și a celorlalte Hotărîri ale partidului și guvernului nostru. De asemenea, darea de seamă va trebui să oglindească contribuția organelor sindicale din învățămînt la răspîndirea atît în rîndurile membrilor de sindicat, cît și în rîndurile părinților, elevilor și tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate, a Hotărîrilor partidului și guvernului nostru.

Măsurile care vor fi luate cu prilejul noilor alegeri sindicale au menirea să asigure instruirea în bune condiții a organelor sindicale nou alese.

Desfășurînd o activitate susținută, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, organele sindicale din învățămînt, de toate gradele vor contribui din plin la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii didactice și a activității obștești a învățătorilor și profesorilor de la orașe și sate.

ION APOLZAN
șeful secției organizatorice a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Bibliografie

„Natura"

Nr. 5/1954

A apărut numărul 5, septembrie-octombrie 1954, al revistei *„Natura"*, organ al Societății de științe naturale și geografie din Republica Populară Română.

Revista are următorul cuprins:

Acad. Prof. Ilie Murgulescu: Zece ani de realizări în domeniul învățămîntului.
Costin Murgescu: Zece ani de transformări în economia R.P.R.
V. Ianovici: Dezvoltarea cercetărilor geologice teoretice și practice în țara noastră după 23 August 1944.
Geo Bogza: Tablou geografic (fragment)
I. Rădulescu și *C. Herbst:* Realizările geografiei în R.P.R. la a X-a aniversare a eliberării patriei.
Gh. I. Diaconescu și *C. Diaconu:* Hidrometeorologia în R.P.R.
Athena Rădoi: Geografia economică a țării noastre.
N. Sălăgeanu, O. Săvulescu și *I. T. Tarnavschi:* Cîteva din realizările științelor botanice din țara noastră după 23 August 1944.
C. C. Georgescu: Silvicultura noastră pe o cale nouă după 23 August 1944.
C. Bordeianu și *D. Cvasnii:* Succese și realizări în domeniul pomiculturii și viticulturii noastre în anii regimului de democrație populară.
Dr. V. Gligor și *C. Ștefănescu:* Succese ale zootehniei noastre în anii de după eliberare.
B. Menckes: Două perioade complet distincte în munca mea științifică.
* * * Din activitatea Institutului de cercetări piscicole înainte și după 23 August 1944.
Ștefan Peterfi: Cercetările mele științifice în trecut și azi.
P. Bărgăuanu și *M. Ioanițoaia:* Cîteva din succesele obținute în predarea geografiei în școala noastră după 23 August 1944.
V. Ghibedea: Metoda suprapunerii hărților.
C. D. Lazăr: Metoda comparativă în predarea geografiei.
Traian Tretiu: Metodica predării științelor naturale în școala noastră prin folosirea orientării, experienței și exemplului metodicii științelor naturale din U.R.S.S.
P. Givulescu: O excursie a cercului științific studențesc de geologie de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj.
O. Braga: Din rezultatele împletirii teoriei cu practica în munca tinerilor naturaliști.
* * * Din revistele sovietice.

„Știință și Tehnică"

Nr. 4/1954

A apărut *Știință și Tehnică*, revistă editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii, nr. 4, 1954, cu următorul sumar:

— P.M.R., îndrumătorul științei.
— Lucrările de toamnă ale solului.
— Muzeul electrificării.
— Mașina de gătit cu două ochiuri.
— Betonul precomprimat.
— Prin Grădina botanică din Cluj.
— Recoltarea mecanizată a porumbului.
— Lacurile din munții noștri.
— Fabricarea acidului sulfuric din gips.
— Din viața S.R.S.C.
— Cauciucul microporos.
— Cu trenul interplanetar.
— Uraniul — un metal prețios.
— Rolul sistemului nervos în adaptarea organismului la mediu.
— Falsificatorii științei.
— Insilozarea nutreturilor.

Recoltarea și păstrarea legumelor

Păstrarea legumelor pentru iarnă constituie condiția principală pentru aprovizionarea populației cu legume tot timpul anului și pentru asigurarea cu semințe a viitoarelor culturi. Desfășurîndu-și munca obștească în rîndurile țăranilor muncitori, cadrele didactice au datoria să le facă cunoscute metodele înaintate de recoltare și păstrare a legumelor.

Legumele sînt produse care au în general o textură foarte puțin rezistentă. Ele au o carne moale, fragilă și sucuri bogate în toate substanțele nutritive, ceea ce le face să fie medii naturale excelente pentru înmulțirea microorganismelor (bacterii și ciuperci). Ele sînt de asemenea puțin rezistente la transport, manipulări, presări, acțiuni mecanice de orice fel, sînt ușor atacate de boli și insecte și în stare proaspătă se păstrează greu și numai un timp relativ redus (în condiții obișnuite de păstrare legumele se păstrează de la cîteva zile pînă la 6-8 luni).

Legumele mai rezistente la păstrare și care, de obicei, fac obiectul păstrării în stare proaspătă pentru iarnă sînt: cartofii, rădăcinoasele, varza, ceapa, prazul și usturoiul.

RECOLTAREA LEGUMELOR

Recoltarea influențează foarte mult asupra calității legumelor comercializate, asupra rezistenței legumelor la păstrare și la îmbolnăvire (la atacul microorganismelor—bacterii și ciuperci).

O recoltare neîngrijită le provoacă legumelor răni, care sînt părți deschise pentru atacul microorganismelor. Din această cauză, legumele trebuie recoltate în așa fel încît să nu sufere nici un fel de vătămare. Legumele tăiate, rănite, zdrobite, zgîriate sînt de calitate inferioară, își pierd repede valoarea alimentară și nu pot fi păstrate fără mari pierderi.

Recoltarea legumelor trebuie făcută în momentul cînd calitățile lor gustative s-au dezvoltat la maximum. În acest moment al maturității, ele conțin în compoziția lor cantități mari de substanțe hrănitoare ușor asimilabile (în special zaharuri), sînt fragede, au gust plăcut, culoare atrăgătoare, frumoasă, aroma specifică lor bine dezvoltată, valoare alimentară mare.

Unele legume, cum sînt pătlăgelele roșii, pătlăgelele vinete, varza, pepenii (verzi și galbeni) etc. se recoltează de obicei la maturitate deplină, adică la coacere. În cazuri de forță majoră (venirea iernii etc.) ele se culeg și mai devreme (pătlăgelele verzi, pepenii necopți) fără însă a mai putea fi destinate consumului în stare proaspătă. Alte legume, ca bamele, dovleceii, castraveții, fasolea și mazărea verde, etc. sînt cu atît mai prețuite din punct de vedere gustativ cu cît sînt mai tinere. De aceea aceste legume se recoltează obișnuit înaintea coacerii lor depline. Dimpotrivă, altele, ca ceapa, usturoiul, cartofii, rădăcinoasele etc. sînt la fel de apreciate și mult consumate atît în stare tinără cît și la maturitate deplină.

Legumele destinate păstrării pentru iarnă se vor recolta totdeauna la maturitate deplină, adică atunci cînd ele au acumulat în țesuturile lor cele mai mari cantități de substanțe de rezervă. În acest stadiu de coacere, ele au cea mai mare valoare alimentară și sînt prevăzute cu o mare rezistență la atacul microorganismelor și păstrare. Momentul și tehnica recoltării acestor legume variază astfel:

Cartofii. Se scot din pămînt cu sapa, cu furci, cu plugul, cu cultivatorul sau cu mașini speciale. Recoltatul cu mașini se face mai repede, economisește brațele de muncă și este mai ieftin. Cartofii se vor recolta numai după uscarea vrejilor sau toamna cît mai tîrziu. Atît timp cît vrejii sînt verzi și temperaturile nu prea joase, ei acumulează continuu, în țesuturile lor, substanțe de rezervă (amidon). Din această cauză, prin recoltarea lor pripită se obțin producții scăzute și de calitate inferioară. Dimpotrivă, recoltarea cartofilor după ventirea gerurilor de iarnă poate fi cauza înghețării și deci a stricării lor.

Rădăcinoasele. Ca și cartofii, rădăcinoasele continuă să se dezvolte și să acumuleze substanțe de rezervă pînă la venirea gerurilor de iarnă. De aceea recoltarea lor se va face toamna cît mai tîrziu. Rădăcinoasele recoltate timpuriu încolțesc și se strică repede. În schimb, cele pe care gerurile iernii le apucă pe cîmp pot îngheța. Ele se scot de obicei cu cazmaua, furca de sfeclă, plugul sau mașini speciale.

Varza. Varza crește și acumulează substanțe de rezervă pînă toamna tîrziu. De aceea, ea se va recolta numai cu puțin timp înainte venirii gerurilor de iarnă și pe vreme rece. Frigul întărește varza, o îndeasă și o albește. Totuși, temperatura nu trebuie să scadă sub — 2,50 sau —3°C, căci în acest caz varza poate îngheța, își pierde rezistența la păstrare, iar semințele își pierd puterea de germinare. Pentru recoltarea verzei se folosesc cuțite mari, grele și bine ascuțite. Se vor destina păstrării numai căpățînile de varză perfect sănătoase, îndesate și necrăpate. Verzei pentru consum destinată păstrării i se curăță frunzele verzi de la suprafață (se lasă numai 2-3 frunze verzi de acoperire) și i se îndepărtează coceanul de la distanța de 2-3 cm sub căpățînă.

Ceapa. Se recoltează numai după ce frunzele exterioare s-au uscat. Nu este recomandabil tăvălugitul pentru grăbirea uscării frunzelor exterioare verzi ale cepei. Aceste frunze, pînă la uscarea lor naturală, susțin creșterea bulbului și îmbogățirea lui cu substanțe nutritive. Ceapa se recoltează prin smulgerea cu mîna sau cu cultivatorul.

Usturoiul Se recoltează și se păstrează ca și ceapa. De la păstrare vor fi însă înlăturate și căpățînele de usturoi cu căței căzuți. Aceste căpățîni nu se păstrează bine.

Prazul. Se recoltează prin smulgere cu mîna. După recoltare se svîntă la aer, se formează prin tăierea frunzelor verzi la jumătate, se sortează și se însilozează.

După recoltare, cartofii, rădăcinoasele și prazul se lasă expuse aerului și soarelui un timp limitat, pentru svîntare. Svîntarea legumelor și, în special, a rădăcinoaselor, nu trebuie să fie însă prea avansată, pentru că în acest caz se ivește pericolul vestejirii legumelor, condiție cu totul nefavorabilă păstrării lor pentru iarnă. Ceapa trebuie bine păstrată după recoltare. Cu cît este mai coaptă și mai uscată cu atît se păstrează mai bine. În acest scop, după recoltare se lasă cîteva zile expusă soarelui, pentru uscare. Pe timp ploios ea va fi uscată în grămezi, sub șoproane.

SORTAREA LEGUMELOR

Sortarea (alegerea, clasarea) are mare importanță asupra uniformizării calității legumelor dintr-un anumit lot și asupra păstrării sănătății lor. Sortarea legumelor presupune de obicei două operații:

— operația de îndepărtare a exemplarelor necorespunzătoare păstrării, a celor cu valoare alimentară mică sau cu însușiri necorespunzătoare solului considerat.

Cu acest prilej se înlătură toate legumele vătămate mecanic, bolnave, incomplet mărturate, atacate de dăunători animali, degerate, bătute, vestejite, diforme, sau prea mărunte.

— Operația de clasificare a legumelor corespunzătoare, pe calități, după mărime.

În general, legumele de calitatea I-a sînt cele mai mari, perfect sănătoase, bine și uniform colorate, cu pielița întreagă și cu însușirile caracteristice soiului respectiv. Astfel, varza de calitatea I-a trebuie să aibă căpățîna îndesată, perfect sănătoasă, bine formată și cu greutatea mai mare de 0,5 kilograme. Standardele 1416-1423-50 indică pentru fiecare specie în parte calitățile și însușirile pe care trebuie să le dețină legumele dintr-o anumită calitate. O atenție deosebită trebuie dată sortării legumelor destinate păstrării în șanțuri și silozuri. După însilozare, sortarea acestora nu mai este posibilă, iar legumele bolnave pot strica și pe cele sănătoase.

După recoltare și depozitare, legumele trebuie să fie păstrate la un anumit regim de temperatură, umiditate și aerisire. Aceasta se obține prin izolarea legumelor de aerul exterior, însilozîndu-le în adăposturi anume construite.

În condițiile de climă din țara noastră, legumele supuse păstrării trebuie ferite de temperaturile exterioare prea joase aproximativ 3—4 luni și de temperaturile exterioare prea ridicate 3—4 luni.

Pierderile de legume în timpul păstrării provin pe trei căi principale: prin evaporarea apei, prin respirație și prin activitatea microorganismelor De aceea, toți factorii care influențează procesele fizice, biochimice și microbiologice sînt în același timp factori care condiționează buna păstrare a legumelor.

Un rol deosebit de important în acest sens au temperatura la care sînt păstrate legumele, umiditatea relativă și compoziția aerului din locurile de păstrare, starea inițială a legumelor și gradul de curățenie al locurilor de păstrare.

VASILE PRODAN
lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală

A APĂRUT

Revista de pedagogie

Organ al Institutului de științe pedagogice

nr. 3, iulie-septembrie 1954

cu următorul cuprins:

* * * „23 August" — Ziua eliberării patriei noastre.
ILIE MURGULESCU: Zece ani de realizări în domeniul învățămîntului.
TRAIAN MORARU: Aspecte din școala sovietică.
SABINA GHIȚA: Cîteva date cu privire la rolul chinesteziilor verbale în însușirea scrisului.
* * * Unele constatări în legătură cu problema repetării materiei la sfîrșit de an școlar.
MIRCEA ȘTEFAN: Victor Babeș și problemele igienei școlare.
IRINA TEODORU: Pregătirea cadrelor superioare pentru agricultură.
CLARA CHIOSA: Din experiența educării patriotismului socialist la elevii claselor V—VII.
CONSTANȚA POPA: Cum am obținut promovarea întregii clase.
A. P. MEDOVAIA: Dezvoltarea priceperilor și a deprinderilor la elevi în cursul studierii botanicii.
HANS KNAUER: Dezvoltarea școlii democratice în Republica Democrată Germană.
* * * Analiza gramaticală.
KAZANȚEV I. N.: Lecția în școala elemen tară.
DUBOVNII I. M.: Studii de pedagogie.
* * * Consultație: Folosirea aparatului de proiecție și a microscopului în predarea științelor naturii.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 284 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 18 septembrie 1954

In acest număr:

- **N. Navalina** — Școlarii au îndrăgit munca în colhoz (pag. 2-a)
- Să lărgim mișcarea tinerilor naturaliști (pag. 2-a)
- **E. Malighin** — Trei ani de muncă cu comsomoliștii (pag. 2-a)
- PENTRU INDEPLINIREA SARCINILOR CARE REVIN ȘCOLII DIN PROIECTUL DIRECTIVELOR PARTIDULUI: Viitorii învățători își însușesc cunoștințe agronomice (pag. 3-a)
- **Prof. Vasile Marcu** — Elevii mei din clasa a X-a (pag. 3-a)
- **V. Popovici** — Cîteva probleme ale predării limbii (pag. 3-a)
- **Prof. Marieta Dinescu** — O lecție de matematică (pag. 3-a)
- **Mihail P. Ionescu** — Să confecționăm material didactic cu mijloace proprii (pag. 4-a)
- **R. Spătaru** — Pentru pace și securitate în Asia (pag. 4-a)

Să ridicăm nivelul predării

Străduindu-se să ridice pe o treaptă mai înaltă învățămîntul în noul an școlar, cadrele didactice din școlile noastre de toate gradele își concentrează eforturile pentru îmbunătățirea conținutului lecțiilor, pentru ridicarea nivelului predării. Aceasta este, în momentul de față, sarcina cea mai însemnată a instituțiilor de învățămînt din țara noastră.

Dezvoltarea pe care au luat-o în patria noastră industria grea, ca și industria ușoară producătoare de bunuri de larg consum, industria alimentară și agricultura necesită cadre din ce în ce mai bine pregătite. Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii pune probleme deosebit de importante în fața școlilor, cu deosebire a școlilor medii agricole, a școlilor profesionale și a instituțiilor de învățămînt superior agricol, precum și a școlilor din sistemul Ministerului Învățămîntului care funcționează în mediul rural. Pregătirea unor astfel de cadre care să poată participa în mod activ la construirea socialismului, în toate domeniile de activitate, ridică problema îmbunătățirii muncii de predare în toate școlile și instituțiile de învățămînt superior și la toate disciplinele. O atenție specială trebuie să se acorde ridicării nivelului de predare la limba română, limba rusă, matematică, fizică, științele biologice și agricole.

Examenele de sfîrșit de an din școli și facultăți, ca și examenele de admitere din toamna aceasta au scos la lumină unele succese pe care le-au obținut școlile în ceea ce privește îmbunătățirea conținutului științific și educativ al muncii pedagogice. In același timp, însă, ele au arătat că trebuie depuse eforturi mai perseverente pentru înarmarea elevilor cu cunoașterea bazelor științelor.

Rezultatele obținute în acest an școlar la examene arată că într-o serie de școli și facultăți elevii și studenții au primit o pregătire insuficientă, necorespunzătoare cerințelor programelor. Incă mai există mulți elevi care scriu greșit din punct de vedere ortografic și gramatical, care au cunoștințe superficiale despre literatură. Există încă multe școli care n-au înarmat elevii cu cunoștințe agronomice temeinice, care nu le-au dat deprinderi practice de muncă agricolă. Elevii multor școli de 7 ani nu știu să facă calcule raționale, nu cunosc ordinea operațiilor, nu știu să opereze cu fracții, nu știu cînd trebuie să transforme fracțiile zecimale în fracții ordinare și invers, nu sînt obișnuiți să rezolve problemele pe baza unui plan. Examenele de admitere la diferite facultăți tehnice și cu caracter practic au arătat că un număr însemnat de absolvenți au slabe posibilități în ceea ce privește legarea teoriei de practică.

Analiza muncii din școli efectuată cu prilejul consfătuirilor raionale a arătat că unul din factorii principali care condiționează nivelul științific și educativ al învățămîntului și deci nivelul de cunoștințe al elevilor îl constituie calitatea muncii de predare. Participanții la consfătuiri și-au dat seama că în acest an școlar trebuie să se asigure o mai temeinică pregătire și organizare a lecțiilor, că trebuie să se ducă o luptă mai susținută împotriva oricăror manifestări de superficialitate, de formalism.

Progresul pe care-l realizează continuu munca în industrie și în agricultură cere cadre care, pe lîngă cunoașterea principiilor fundamentale ale proceselor de producție, să fie înarmate cu deprinderea de a utiliza diferite unelte, să fie stăpîne pe noțiunile fundamentale de electricitate, de aplicare a electricității la industria mecanică, chimică etc. Realizarea sarcinilor prevăzute în Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii cere ca viitorii absolvenți ai școlilor să fie înarmați cu temeinice cunoștințe și deprinderi agronomice. Este necesar să se organizeze mai bine în acest an munca practică a elevilor pe parcelele școlare experimentale, astfel încît elevii să știe să aplice cu pricepere cele mai avansate metode în cultivarea cerealelor, a legumelor, a viței de vie, a pomilor, creșteri animalelor.

Manifestînd chiar de la începutul anului școlar o înaltă exigență față de propria lor muncă, învățătorii și profesorii trebuie să studieze manualele, programele școlare și metodicile, toate materialele care apar în legătură cu disciplina respectivă. Trebuie combătută atitudinea acelor profesori care, socotind că ei cunosc suficient materia, nu mai citesc nimic, nu-și întocmesc planuri de lecții, nu-și pregătesc material didactic, intrînd la clasă fără să aibă clare obiectivele lecției ce trebuie predată, mijloacele de realizare, care se complac într-o condamnabilă muncă de improvizație. Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice arată că învățătorii și profesorii trebuie să se înarmeze „cu cele mai noi cuceriri ale științei, literaturii și artei, cu cunoștințe și deprinderi practice din domeniul industriei și agriculturii" — să-și ridice simțitor nivelul de pregătire ideologică și pedagogică.

Trebuie combătută cu multă tărie orice tendință de subapreciere a conținutului științific și educativ al lecțiilor. Experiența anului trecut a arătat că încă mai sînt destule cadre didactice care încarcă mintea elevilor și a studenților cu cunoștințe de amănunt, inutile, care răspund în mod formal sarcinii de a lega teoria de practică, nu reușesc să-i facă pe elevi să înțeleagă lucrurile în ansamblul lor, în interdependența lor cauzală, nu reușesc să le transmită elevilor nici minimul de cunoștințe cerute de programele școlare.

O atenție specială trebuie să se acorde realizării în cadrul lecțiilor a obiectivelor educației comuniste a elevilor. Dezvoltînd dragostea pentru patrie, pentru trecutul glorios al poporului nostru, la lecțiile de literatură, de istorie, de geografie, dragostea pentru mișcarea muncitorească mondială, pentru Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră de sub jugul fascist, — dezvoltînd la elevi dragostea pentru cuceririle regimului nostru democrat-popular, pentru munca în industrie, în agricultură — trezim în același timp în rîndurile lor dorința puternică de a-și însuși cît mai multe cunoștințe cu care să acționeze asupra lumii și societății.

Prin grija partidului și guvernului s-au creat importante condiții care asigură în largă măsură ridicarea nivelului predării. Noile programe școlare, înlăturînd o serie de probleme de amănunt la fiecare materie, dau cadrelor didactice posibilitatea să se ocupe mai stăruitor de asigurarea însușirii cunoștințelor de bază, să aibă timp mai mult pentru adîncirea, consolidarea și sistematizarea cunoștințelor. Cabinetele pedagogice, cercurile pedagogice și comisiile metodice din școli au datoria să contribuie la intensificarea muncii metodice în școală și deci la ridicarea nivelului științific și educativ al lecțiilor, al lucrărilor practice.

In munca de ridicare a nivelului predării, o importanță deosebită o au atitudinea elevilor, dragostea și interesul lor pentru învățătură, eforturile pe care ei le depun pentru a-și însuși cunoștințele. De aceea, cadrele didactice trebuie să realizeze chiar de la începutul anului școlar o strînsă colaborare cu organizațiile de tineret, pentru ca împreună să creeze în rîndurile elevilor un puternic curent pentru însușirea temeinică a materiei.

Directorii de școli, ca și organele sindicale au datoria să ajute cadrele didactice în acțiunea de ridicare a nivelului predării, acordîndu-le timp suficient pentru studiu, pentru pregătirea și întocmirea planurilor de lecții, pentru pregătirea materialului didactic și a experiențelor, pentru înzestrarea laboratoarelor cu aparatele necesare. Conținutul științific al lecțiilor nu poate fi realizat printr-o muncă superficială, făcută în pripă, improvizată. Tocmai de aceea, munca de ridicare a nivelului predării trebuie strîns împletită cu cea de ridicare a nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice.

In acest an școlar este necesar să se exercite o îndrumare mai susținută și un control mai riguros din partea directorilor de școli atît în ceea ce privește desfășurarea lecțiilor, conținutul lor, cît și lucrările practice în laborator, pe lotul experimental și la colțul naturii vii.

Organele învățămîntului trebuie să organizeze chiar de pe acum un control sistematic, acordînd un ajutor competent cadrelor, în special celor tinere și cu mai puțină experiență. Trebuie să se extindă cît mai larg schimbul de experiență, interasistența la lecții, să se folosească în mai mare măsură lecțiile deschise.

Organele sindicale de învățămînt au datoria să sprijine în mai mare măsură cabinetele pedagogice și secțiile de învățămînt în organizarea și înzestrarea bibliotecilor, în ajutorarea cadrelor didactice cu materialele bibliografice necesare. De asemenea, trebuie acordat un ajutor susținut tuturor cadrelor cuprinse la cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți.

Problema ridicării nivelului științific al predării trebuie să stea în centrul atenției tuturor factorilor chemați să participe la bunul mers al școlii. Trebuie combătută atitudinea acelor directori de școli, inspectori raionali și regionali și chiar inspectori din Ministerul Învățămîntului care, controlînd munca didactică, nu urmăresc conținutul lecțiilor, metodele și procedeele cu ajutorul cărora învățătorii și profesorii transmit cunoștințele elevilor, ci se mulțumesc să constate în mod superficial activitatea generală a școlii.

O atenție deosebită trebuie acordată popularizării largi a experienței înaintate a celor ce lucrează în învățămînt, apropierii și mai strînse de nesecatul izvor al experienței școlii sovietice.

Luptînd cu perseverență pentru un nivel mai ridicat al predării, vom reuși să dăm patriei, la sfîrșitul acestui an școlar, promovați și absolvenți cu un nivel de pregătire corespunzător cerințelor programelor școlare.

Casa pionierilor din Cîmpulung-Muscel

De curînd a avut loc la Cîmpulung-Muscel deschiderea casei pionierilor. La festivitatea deschiderii au luat cuvîntul reprezentanți ai Comitetului raional P.M.R. și ai Comitetului raional U.T.M., precum și tov. Beancă Dumitru, directorul casei pionierilor. A urmat apoi un bogat program artistic prezentat de unitățile de pionieri din localitate.

După serbare, pionierii, părinții și oamenii muncii au vizitat încăperile însorite ale casei pionierilor, precum și parcul în care își vor petrece aceștia timpul liber.

In aceeași seară a avut loc un foc de tabără, în jurul căruia au răsunat pînă tîrziu glasurile pline de voioșie ale pionierilor

Casa pionierilor va avea 9 cercuri, care vor funcționa în mod permanent. Sălile în care se va desfășura activitatea în cercuri sînt mobilate și împodobite cu panouri, tablouri, fotomontagii și picturi potrivite specificului cercului respectiv. Mulți pionieri au lucrat în timpul vacanței de vară la amenajarea casei și a parcului.

Casa pionierilor din Cîmpulung constituie încă un semn al dragostei pe care partidul, guvernul și întreg poporul muncitor o poartă copiilor patriei.

I. RĂDUCU
corespondent

Prin școlile patriei noastre

Au construit un atelier nou

Elevii școlii profesionale de utilaj și mașini forestiere din Arad își desfășoară acum lucrările practice într-un atelier nou, larg și luminos. Ei au adus o contribuție însemnată la construirea și amenajarea atelierului.

In timpul lor liber, sub îndrumarea profesorilor și a maiștrilor și cu ajutorul organizației U.T.M., ei au înfăptuit lucrările de zidărie, tîmplărie și vopsitorie. Apoi au demontat mașinile din vechiul atelier și le-au transportat în noua sală, unde le-au montat.

Tot prin munca elevilor s-a realizat și instalația electrică din atelier.

Elevii școlii profesionale sînt însă și buni constructori de mașini. Astfel, sub îndrumarea și controlul maistrului, ei au confecționat în atelierul școlii un fierăstrău mecanic și un aparat electric de sudat.

Noul atelier este dotat cu două strunguri mari, un strung revolver, un strung mic, o raboteză, o freză.

—•—

Internatele se aprovizionează pentru iarnă

Cadrele didactice și directorii școlilor de 7 și de 10 ani din raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare, se preocupă cu grijă de asigurarea aprovizionării internatelor cu legume și zarzavaturi.

Prin munca rodnică a cadrelor didactice, a utemiștilor, pionierilor și elevilor, școlile din Tg. Lăpuș, Libotin, Coruieni, Lăpușul Românesc și Copalnic Mînăștur au reușit să obțină pe loturile școlare și în gospodăriile anexe culturi bogate de legume și zarzavaturi, asigurîndu-și astfel buna aprovizionare pentru iarnă și realizînd în același timp economii însemnate.

—•—

Un teren geografic

Intr-un colț al Capitalei, pe locul unde se afla un maidan de gunoaie, adevărat focar de infecție pentru întreg cartierul ce se întindea în jur, a răsărit în anii puterii populare un minunat parc cu arbuști și flori, unde sute de copii din cartier se bucură de aer și soare. Intr-un colț al parcului a luat de curînd ființă primul teren geografic școlar din București.

Acest teren geografic a fost organizat de cercul pedagogic al profesorilor de geografie din raionul Grivița Roșie, cu sprijinul sfatului popular raional și al uzinelor și fabricilor din jur. Terenul este îngrădit, are lumină electrică, este înzestrat cu materialul și aparatura necesară. Chiar la intrare elevii pot vedea un lac în miniatură, cu o insulă, cu peninsule, golfuri, strîmtori, capuri etc. Mai în fund se pot vedea diferite forme de relief în miniatură: deal, podiș, șes etc. In stînga sînt aparatele stațiunii meteorologice a terenului: termometre de maximă și minimă, termometre de sol, higrometru, anemometru, giruete, pluviometre și alte aparate care înregistrează schimbările vremii, dînd elevilor posibilitatea să facă observații asupra vremii.

Intr-un colț sînt aparatele care permit studierea bolții cerești, a mersului soarelui, lunii și altor astre. Chiar în fața lacului sînt așezate bănci pentru desfășurarea lecțiilor de geografie pe terenul geografic.

Deși amenajat de puțin timp, terenul a și început să-și arate foloasele. Profesorii de geografie din diferite raioane ale Capitalei îl vizitează individual sau în colectiv, studiind organizarea sa în vederea creării unor noi terenuri.

B. OLTEANU

Activitatea agricolă practică a elevilor

Elevii școlilor din raionul Fălticeni se ocupă în anul acesta cu un interes sporit de studierea științelor naturale și de executarea lucrărilor practice agricole. La aceasta a contribuit mult munca pe care au desfășurat-o ei în timpul verii în ajutorul țăranilor muncitori.

Pionierii și școlarii de la școlile din comunele Dolhasca, Drăgușeni, Liteni și altele au strîns în timpul vacanței spice de pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale țăranilor muncitori. Numai într-o singură zi, elevii școlii nr. 4 din comuna Șoldănești au adunat 50 kg. de spice de grîu pe care le-au legat în snopi și adunat în clăi.

Pe lîngă aceasta, cadrele didactice și elevii au desfășurat și o bogată activitate culturală. In comunele Boroaia, Dolhasca, Vămeni, Dumbrăveni, Valea Glodului etc. numeroase echipe artistice, conduse de cadrele didactice, au prezentat țăranilor muncitori aflați la arii programe frumoase și variate. Cărți alese cu grijă, ziare, reviste etc. au fost puse zilnic la îndemîna țăranilor muncitori prin grija cadrelor didactice. Acestea au acordat de asemenea o atenție deosebită gazetelor și fotomontajelor de la arii.

Cu mult interes au ascultat țăranii muncitori din satele raionului Fălticeni conferințele expuse de învățători și profesori la căminele culturale.

Insuflețiți de perspectivele pe care le deschide agriculturii noastre Proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului, învățătorii și profesorii din raionul Fălticeni sînt hotărîți să-și intensifice munca pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agronomice și pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate în mijlocul țăranilor muncitori din raion.

In sprijinul gospodăriei colective

Pionierii din organizația nr. 3 a școlii de 7 ani din comuna Broșteni, raionul Ceahlău, țin o legătură strînsă cu gospodăria colectivă zootehnică din comună.

Gospodăria își sporește an cu an numărul vitelor mari și al oilor. Paralel cu aceasta, cresc și suprafețele care asigură furajele necesare pe timpul iernii. In acest an, colectiviștii au avut de cosit peste 380 ha. fîn.

Pionierii le-au dat tot sprijinul lor în această privință. Ei au strîns în cîteva ore fînul de pe o suprafață de 1,5 ha. Mulți dintre ei, ca de pildă Petru Lupuleasa, Teodor Ungureanu, Mihail Lostun, Mariana Cordrea și alții s-au evidențiat în mod deosebit în această acțiune.

O școală care pregătește cadre pentru agricultură

Cu ani în urmă, în timpul stăpînirii de tristă amintire a regimului burghezo-moșieresc, s-a înființat în comuna Titu, nu departe de București, o școală care pregătea meseriași necesari moșiilor boierești: tractoriști, mecanici agricoli, morari. Localul mic, neîncăpător, condițiile deosebit de grele în care lucrau maiștrii, lipsa materialului didactic făceau ca munca didactică și practică să se desfășoare extrem de greu.

Acum, localul acesta, în care funcționează școala de mecanizatori agricoli a Direcției regionale a rezervelor de muncă București, arată cu totul altfel decît în trecut. Datorită amenajărilor făcute în ultimii ani, localul școlii poate adăposti peste 100 de elevi. S-au ridicat dormitoare luminoase, cu ferestre largi, s-a construit o spălătorie încăpătoare. Ferma anexă a școlii furnizează zilnic cantinei zarzavaturi și fructe proaspete. La clubul școlii poți să-ți petreci vremea plăcut și instructiv. Cabinetul tehnologic, cel de cultură generală sau cel de educație politică creează condițiile pentru o dezvoltare multilaterală a elevilor.

Maistrul Ungureanu Ion își amintește bine de anii din trecut, cînd se străduia să scoată din școală muncitori temeinic pregătiți, în pofida condițiilor grele în care se desfășura procesul de învățămînt. El le povestește des elevilor de astăzi ai școlii cît de greu le-a fost înaintașilor lor să învețe meseria.

Școala de mecanizatori agricoli din Titu pregătește astăzi mecanici agricoli necesari dezvoltării agriculturii noastre, oameni în stare să contribuie din plin la obținerea unor recolte bogate. Mecanicul agricol este — după cum spun elevii — un medic al mașinilor și uneltelor.

— „Voi trebuie să știți amănunțit conformația fiecărei mașini, trebuie să știți s-o montați și s-o demontați, să știți să-i lecuiți orice beteșug care ar scoate-o din funcție". Așa le spune elevilor maistrul Ungureanu, atunci cînd le dă vreo temă mai grea la practica din ateliere.

In acest an școlar, elevii lucrează în ateliere mult mai bine utilate ca în trecut. Practica nu se desfășoară însă doar la atelier. Deseori, la gospodăriile agricole din sectorul socialist lucrează alături de tractoarele S.M.T.-urilor și tractoarele școlii de mecanizatori agricoli. Școala are nu mai puțin de patru tractoare, dintre care trei sînt de fabricație românească. Zilele trecute, alături de tractoriști a muncit pe tractorul greu K.D.-35 și elevul Marin Ion, în vreme ce la aria deservită de elevi batoza școlii treiera grîul țăranilor muncitori din comună.

De curînd, un număr de elevi a făcut practica la gospodăria agricolă de stat din comuna Măruntișu. Elevii au găsit aici posibilitatea de a aplica larg în practică cunoștințele pe care și le însușiseră în orele de curs și de a-și lărgi aceste cunoștințe. Ei au învățat nu numai să mînuiască felurite mașini agricole, ci și să le demonteze, să le cunoască în amănunt.

La gospodăria agricolă de stat din comuna Măruntișu muncește de doi ani de zile tractoristul Constantin Marin. Cei care-i văd fotografia pe panoul de onoare al fruntașilor în muncă din gospodărie, cei care-i cunosc metodele înaintate cred cu greu că acum doi ani Constantin Marin era încă elev al școlii profesionale din Titu. Acum, Constantin Marin sprijină cu entuziasm munca de pregătire a mecanicilor agricoli. Sub supravegherea lui, elevii capătă cunoștințe practice tot mai adîncite.

La școala profesională din Titu, viitorii mecanici agricoli se pregătesc cu sîrguință pentru a putea contribui la realizarea în viață a mărețului plan de dezvoltare a agriculturii prevăzut în Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

T. CARANFIL

Realizările școlii

Cu sprijinul comitetului de părinți, la școala de 7 ani din comuna Popești-Leordeni s-au procurat materialele necesare pentru construirea a două săli noi de clasă.

Realizări frumoase obțin cadrele didactice de la această școală în munca de alfabetizare și la căminul cultural. Astfel, din cei 600 de analfabeți pe care-l avea comuna, au fost alfabetizați pînă acum 547. In cursul acestui an analfabetismul va fi complet lichidat în sat. Numeroși oameni ai muncii alfabetizați urmează acum cursurile școlilor sau sînt în producție, în fabrici.

Cadrele didactice țin adeseori conferințe la căminul cultural și dau îndrumări tinerilor artiști amatori. Astfel, datorită și muncii învățătorilor, echipa de dansuri a căminului a luat premiul I pe raion și premiul II pe regiune la concursul căminelor culturale.

Activitatea artistică a elevilor și a cadrelor didactice

Expoziția de creație populară din regiunea Timișoara cuprinde numeroase obiecte lucrate de elevi și cadrele didactice din școlile regiunii.

Astfel, la expoziție poate fi văzut un tablou lucrat în lemn de către elevii școlii pedagogice cu limba de predare germană. De asemenea, sînt expuse numeroase păpuși îmbrăcate în costume naționale române, maghiare și germane, lucrate de elevii școlilor din comuna Șag. Elevii școlii nr. 11 au confecționat o ramă cu motive naționale, elevele școlii pedagogice de educatoare au executat broderii deosebit de frumoase, iar elevii școlii de 7 ani nr. 2 au întocmit un album.

Printre lucrările expuse se numără de asemenea tabloul „Schelele lumii se înalță tot mai sus", lucrat de învățătoarea Eugenia Berinde.

L. DUNAJECZ
corespondent

—•—

Expoziție școlară

Expoziția de material didactic organizată de secția de învățămînt a raionului Tîrgu Secuiesc este o dovadă grăitoare că învățătorii și profesorii din acest raion s-au preocupat stăruitor de înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe practice.

La expoziție pot fi văzute diferite produse agricole obținute pe loturile școlare și în gospodăriile anexe ale școlilor, ca grîu înfrățit, cultivat după metodele agrotehnice înaintate, cartofi însămînțați în cuiburi așezate în pătrat etc.

Elevii au lucrat de asemenea cu mijloace proprii, un bogat material didactic: aparate pentru predarea chimiei și fizicii, tablouri și grafice interesante, colecții de plante, tablouri sinoptice pentru predarea limbii române, a limbii maghiare și a limbii ruse etc.

—•—

Pentru tinerii muncitori

Numeroși tineri muncitori de la Uzinele „23 August" vor urma în acest an cursurile școlii serale înființate pe lîngă întreprindere, cu clasele a IV-a — a VIII-a.

De asemenea, alți muncitori urmează cursurile școlilor profesionale de tip superior. Astfel, peste 400 muncitori, absolvenți ai cursului școlii serale de gradul I, urmează anul acesta cursurile de gradul II.

Alți 25 de muncitori, absolvenți ai cursurilor de gradul II, vor frecventa școala de maiștri sau cursurile de normatori și de calculatori ai prețului de cost.

—•—

Cu ajutorul oamenilor muncii

Asigurarea bazei materiale a școlii în vederea bunei desfășurări a muncii în noul an școlar a fost una din principalele preocupări ale cadrelor didactice de la școala elementară nr. 2 din Ploești. La această acțiune au adus o contribuție importantă sfatul popular și deputatul C. Ionașcu, în circumscripția căruia se află școala.

Sprijinită de sfatul popular și de întreprinderea I.C.P. din Ploești, conducerea școlii a efectuat instalarea gazului metan în școală. De asemenea, cu sprijinul unor întreprinderi din Ploești și al comitetului de părinți s-a reparat gardul ce împrejmuește școala, s-au făcut două dulapuri, o mașină de socotit, rame pentru diferite tablouri, material didactic etc.

Sarcina fundamentală a școlii în anul acesta este o serioasă îmbunătățire a conținutului învățămîntului. Spre îndeplinirea acestei sarcini sînt îndreptate eforturile cadrelor didactice, care se străduiesc să țină lecții din ce în ce mai bune, să organizeze larg activitatea practică cu elevii.

In clișeul din stînga: *Strînsul recoltei pe parcela experimentală a școlii mixte nr. 9 din Capitală.*

In clișeul din dreapta: *In clasa I-a a școlii de 7 ani din cartierul Ferentari, în timpul lecției de citit-scris.*

Din experiența școlii sovietice

Școlarii au îndrăgit munca în colhoz

Intre școala medie din Zaharovsk și artelul agricol „V. I. Lenin" s-a legat o veche prietenie.

Colhoznicii s-au convins în repetate rînduri că școlarii și pedagogii le sînt ajutoare de nădejde în muncă. Și în acest an copiii au ajutat colhozul să obțină o recoltă bogată. In timpul iernii ei au luat parte la lucrările pentru reținerea zăpezii, în primăvară au strîns zece tone de gunoi de păsări și cinci tone de cenușă și au cărat la cîmp, cu tractoarele, o sută de tone gunoi de grajd. Pionierii și comsomoliștii au confecționat 25.000 de ghivece nutritive și, sub îndrumarea pedagogilor, au plantat pentru colhoz pomi fructiferi pe o suprafață de două hectare.

Nici colhoznicii nu rămîn datori școlii. Ei îi ajută pe copii să-și însușească cunoștințele și deprinderile politehnice, le împărtășesc experiența lor. Cu multă bucurie sînt întîmpinați elevii la S.M.T. Zaharovsk. Tov. Kalinkin, directorul S.M.T., creează toate condițiile pentru ca elevii să-și însușească bazele agrotehnicii înaintate. Agronomii și mecanizatorii de la S.M.T. organizează discuții cu școlarii, le arată noile realizări ale științei agricole, principiile de exploatare a mașinilor agricole. Excursiile la S.M.T. i-au interesat pe copii atît de mult, încît ei și-au exprimat dorința de a învăța mai repede să conducă combina sau tractorul. Mecanizatorii le-au venit în ajutor. Elevii Kumciakin, Kașin și alții din clasa a VII-a au lucrat vara la cîmp ca ajutoare de combineri și tractoriști.

Școlarii au muncit intens cu prilejul strînsului recoltei. Unii din ei au cîștigat multe zile-muncă. Și elevii mai mici și-au găsit o treabă pe măsura puterilor.

Cum a reușit colectivul pedagogic al școlii să-i obișnuiască pe elevi cu munca agricolă?

Folosind indicațiile metodice ale directorului școlii, I. A. Morozov, profesor emerit, pedagogii se străduiesc în permanență să îmbine predarea cu viața, să folosească la lecții exemple din activitatea colhozului natal. Citeodată, lecțiile se desfășoară în afara pereților școlii. Elevii merg la cîmp, la S.M.T., la ferma de creștere a animalelor și ascultă acolo nu numai explicațiile profesorului, ci și ale oamenilor care lucrează în producție.

La trezirea interesului elevilor pentru colhoz a contribuit și faptul că li s-au explicat Hotărîrile Plenarelor C.C. al P.C.U.S. din septembrie și din februarie-martie cu privire la problemele agriculturii. Pedagogii au îmbinat munca lor de lămurire cu viața locală, arătînd în permanență elevilor cum sînt îndeplinite Hotărîrile partidului și guvernului în colhozul „V.I. Lenin". Colectivul pedagogic a hotărît să încheie această muncă arătînd elevilor ce s-a făcut în colhozurile raionului Zaharovsk în decursul anului trecut, după Plenara din septembrie. Profesorii Ciumakova, Fedotov și Samin, împreună cu activul comsomolist, au organizat înainte de începerea noului an școlar o excursie prin colhozurile raionului.

La început excursioniștii au vizitat colhozul „Bolșevik". Ei au văzut aici cea mai bună fermă de creștere a animalelor din raionul Zaharovsk. Vestita mulgătoare Evdochia Maximovna Telkova le-a povestit cum obține ea o mare cantitate de lapte (în timp de 10 luni a muls în medie de la fiecare vacă 3500 litri lapte), cum trebuie hrănite în mod rațional vacile.

Tov. Zemschi, participant la consfătuirea unională a fruntașilor din agricultură, a făcut cunoscute elevilor metodele înaintate de organizare a muncii în fermă. Elevii au aflat căile prin care colhozul cu cele mai slabe terenuri de pășunat din regiunea Riazan a reușit să obțină o cantitate de lapte de vacă egală cu cantitatea de lapte muls în regiunile de lîngă Oca, bogate în pășuni și fînețe îmbelșugate. Tov. Zemschi le-a arătat copiilor că întrecerea între mulgătoare și ciobani în privința păscutului de zi și noapte, a hrănirii suplimentare cu plante verzi etc. a ajutat colhozului să îndeplinească, iar la unii indici să și depășească planurile de dezvoltare a creșterii animalelor.

Elevii au văzut și în alte colhozuri marele avînt pe care l-a luat creșterea animalelor după Hotărîrile Plenarei din septembrie. Ei au avut prilejul să se întîlnească cu inițiatorii mișcării pentru dezvoltarea creșterii animalelor în raion — comsomolista Raisa Cojuhova și comunista Kiseleva. Elevii au aflat că după Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. comuniștii și comsomoliștii au plecat în cele mai grele sectoare de muncă. In toamna anului trecut, Vera Ivanovna Kiseleva a rugat să i se dea în grijă vacile cele mai slabe. Acum ea mulge de la fiecare din ele pînă la 2000 de litri lapte și s-a angajat ca în viitor să ridice norma pînă la 4—6000 litri.

La S.M.T Fedorovca excursioniștii au aflat multe lucruri interesante cu privire la mecanizarea muncilor agricole. Directorul S.M.T., tov. Tereșkin, a zugrăvit în fața școlarilor perspectiva mecanizării continue a muncii în colhoz pe baza tehnicii înaintate. Elevii s-au interesat de toate cîte au văzut, au cercetat utilajul tehnic al atelierului și baza de aprovizionare cu carburanți.

Elevii au aflat multe lucruri folositoare din discuția cu vestitul combiner din regiunea Riazan, Kozlov, care a făcut opt propuneri de raționalizare, contribuind la o considerabilă perfecționare a lucrului combinei. Copiii au văzut rezultatele la care duc organizarea rațională a muncii, ordinea riguroasă, evidența precisă a timpului, prețuirea și inițiativa.

Tov. Kozlov le-a arătat o combină și le-a explicat cum, prin îmbunătățirea anumitor piese ale mașinii, el a organizat în mod rațional prima și a doua sortare a grăuntelor. Școlarii au văzut cît de interesantă este munca cînd ea are un caracter creator.

La S.M.T. școlarii au putut să se convingă că succesul muncii depinde nu numai de tehnica înaintată, dar într-o mare măsură și de oameni, de fruntași, de munca bine organizată a întregului colectiv.

Elevii au putut constata marile realizări obținute la S.M.T. Plahinsk, în colhozurile „Vpered", „Partizani" și altele. Peste tot unde au fost, elevii au văzut că în fruntea mișcării pentru ridicarea agriculturii stau comuniștii, că justețea politicii Partidului Comunist este confirmată de viață.

Aproape toți participanții la excursie, însuflețiți de exemplele de eroism în muncă, și-au exprimat dorința ca după absolvirea școlii medii să meargă la muncă în colhoz sau să se înscrie în institutiile de învățămînt superior agricol. Deocamdată, ei au hotărît să împărtășească tot ce au văzut și au auzit colegilor de școală. Inițiativa lor a fost spriiinită de directorul școlii, tov. Morozov. Participanții la excursie vor prezenta la adunarea generală pe școală referate arătînd felul în care luptă colhozurile, S.M.T. și sovhozurile din raionul Zaharovsk pentru îndeplinirea cu succes a Hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. La aceeași adunare, două profesoare ale școlii își vor împărtăși impresiile de la Expoziția Agricolă Unională. Secretarul comitetului de partid al raionului Zaharovsk, tov. Kabanu, le va vorbi elevilor despre perspectivele de dezvoltare a agriculturii în raionul lor.

N. NAVALINA
(Din „Ucitelskaia gazeta").

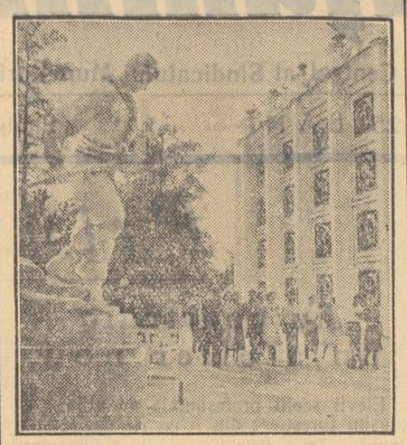

Pavilionul culturii fizice și sportului de la Expoziția Agricolă Unională din Moscova se bucură de mult interes din partea vizitatorilor veniți din toate colțurile Uniunii Sovietice și de peste hotare.

Discuții interesante

In raionul Zaterecinîi al orașului Ordjonichidze sînt bine cunoscute numele multor pedagogi-agitatori. Unul dintre cei mai buni agitatori — Fedor Maximovici Ștefanenco — este profesor de matematică la școala nr. 21. El este întotdeauna un oaspete bine primit în familiile pe care le cunoaște din timpul campaniei electorale. Acestea știu că Fedor Maximovici nu vine numai ca să stea de vorbă, ci este întotdeauna gata să dea ajutor acolo unde este nevoie. El organizează întîlniri între locuitorii din circumscripție și deputatul lor, nu refuză niciodată să-i ajute pe alegători.

Bătrîna A. Burdujenko nu primise multă vreme scrisori de la nepotul ei care făcea armata în flotă. Ea s-a adresat agitatorului F. M. Ștefanenco, rugîndu-l s-o ajute ca să afle de ce nu primește scrisori. Fedor Maximovici a luat toate măsurile și a restabilit legătura întreruptă.

In familia Bașatov sînt nouă copii. Această familie, ca și alți părinți cu mulți copii, l-a rugat pe agitatorul Ștefanenco să-i arate cum trebuie educați copiii. Și tov. Ștefanenco, după ce s-a pregătit minuțios, a organizat cu acești părinți cîteva discuții cu teme pedagogice.

El a organizat de asemenea discuții interesante despre viața și activitatea lui Lenin, despre cele mai importante hotărîri ale partidului și guvernului, despre cea mai nouă tehnică sovietică.

F. M. Ștefanenco a știut să-i atragă și pe elevii clasei sale, a X-a „A", unde era diriginte, în participarea activă la viața obștească.

Invățătoarele Podkatilova și Demurova de la școala nr. 1 sînt bine cunoscute în mijlocul tineretului. Ele au organizat discuții interesante despre educația comunistă, despre onoare și datorie, despre prietenie și spiritul de colegialitate. Tovarășele Podkatilova și Demurova au știut să găsească o limbă comună cu tineretul. Ele nu și-au uitat circumscripțiile nici după campania electorală. Acum explică populației toate hotărîrile noi ale partidului și guvernului, toate problemele de politică curentă. Legăturile agitatorilor cu populația se lărgesc mereu.

Să lărgim mișcarea tinerilor naturaliști

Cu fiecare an crește și se lărgește mișcarea tinerilor naturaliști. Tot mai mulți elevi se înscriu ca membri în cercurile naturaliștilor. Numai în școlile din R.S.F.S.R. funcționează în prezent 31.606 cercuri de tineri naturaliști, care cuprind peste un milion de elevi. La acțiunile de masă cum sînt „Ziua păsărilor", „Săptămîna livezii" participă anual aproape opt milioane de școlari.

Importanța mișcării tinerilor naturaliști este deosebit de mare. Alexei Maximovici Gorki scria, cu peste 20 de ani în urmă: „Sîntem încredințați că din rîndurile tinerilor pionieri și școlari experimentatori, Țara Sovietelor va obține zeci și poate chiar sute de miciuriniști, care vor da Uniunii nu numai noi metode de cultivare a plantelor agricole, metode care stimulează recolta la hectar, dar vor inventa și noi culturi și varietăți de plante. Ei vor face o revoluție pe ogoare, în grădini și livezi".

Cuvintele lui A. M. Gorki devin o realitate. Sînt cunoscute lucrările cultivatorilor de plante de la Stațiunea tinutală a tinerilor naturaliști din Krasnodar care au obținut o nouă varietate de grîu de toamnă „iunnatka", experiențele tinerilor miciuriniști de la școala nr. 3 din Pavlovsk, regiunea Gorki, care cresc lămîi „de Pavlovsk", succesele tinerilor naturaliști din jurul Moscovei, care au obținut noi varietăți de pepene galben și porumb ce se coc foarte bine în condițiile climatice ale zonei centrale.

Pe ogoarele colhoznice, în fermele de creștere a animalelor și la stațiunile de mașini și tractoare muncesc cu mult succes mulți dintre foștii tineri naturaliști. Pe cînd erau încă în cercurile de naturaliști aceștia au îndrăgit puternic, pentru toată viața, pămîntul, agricultura. Tocmai această sarcină — de a-i deprinde pe școlari să observe natura, s-o cunoască, de a îndrepta interesul elevilor asupra diferitelor ramuri ale producției agricole — trebuie să și-o pună în primul rînd cadrele didactice și directorii de școli, conducătorii cercurilor de tineri naturaliști.

Din acest punct de vedere este deosebit de interesant și instructiv exemplul școlilor în care predarea biologiei este strîns legată nu numai de experiențele pe loturile școlare, ci și de producția colhoznică. Tinerii crescători de animale de la școala medie din Pervomaisk, regiunea Nicolaev, dau un ajutor însemnat colhozului natal. Ei au crescut cîteva sute de animale domestice. Tinerii naturaliști de la școala de șapte ani din Kneviceansk, regiunea Primorie, participă în mod activ la crearea zonelor verzi și la amenajarea satului natal.

Munca vie și perseverentă a tinerilor naturaliști deschide în fața profesorilor de biologie largi posibilități pentru apropierea predării de practica înaintată, de viață. Folosind aceste posibilități, pedagogii studiază cu elevii legile învățăturii miciuriniste și pavloviste, bazele științifice ale agriculturii socialiste. Profesorii fruntași știu că de munca lor, de priceperea lor de a dezvolta interesul școlarilor pentru agricultură depinde în fond profesia pe care și-o vor alege elevii lor.

Cu toate că în ultimii ani munca tinerilor naturaliști s-a îmbunătățit considerabil, ea mai are totuși unele lipsuri. Lipsa principală constă în faptul că încă prea puțini școlari iau parte la mișcarea tinerilor naturaliști. Aceasta se explică prin lipsa de inițiativă a unor profesori de biologie, fizică, chimie. Conducătorii unor școli și instituții de copii nu se preocupă în modul cuvenit de trezirea dragostei elevilor pentru muncă, pentru creație, a interesului lor pentru transformarea activă a naturii.

Aceste fapte sînt tolerate și de către organele învățămîntului public. Acestea nu dau ajutor cadrelor didactice, nu cer de la ele eforturi în vederea apropierii învățămîntului de realitatea vie, de practica înaintată, de tot ceea ce școlarul va trebui să întîlnească chiar mîine în viață.

Trebuie să spunem că adeseori, cu știința și sub îndrumarea profesorilor, elevii se ocupă de probleme care n-au nici un fel de importanță economică. Astfel, la școala medie din Liubotirsk, regiunea Volinsk, în cuștile destinate pentru iepurii de casă și pentru găini au fost adăpostiți în decursul întregului an un lup și o vulpe. Școlarii priveau cu frică printre gratiile cuștilor, iar pedagogii considerau că ei studiază în felul acesta obiceiurile animalelor sălbatice.

Pedagogii din unele școli, pasionați peste măsură de plante exotice, de culturi rare, nu studiază cu elevii ramurile principale ale producției locale. Bunăoară, elevii cunosc prea puțin lumea animală, atît de complexă, nu se îngrijesc de animalele domestice din colhozuri. Colțurile zoologice pe loturile școlare sînt o raritate.

In școli și la stațiunile regionale și republicane ale tinerilor naturaliști nu se studiază, nu se sintetizează și nu se răspîndește în mod suficient experiența tinerilor miciuriniști, deși în fiecare regiune, în fiecare raion se pot găsi minunate exemple de creație a copiilor. Datorită acestui fapt mișcarea tinerilor naturaliști se dezvoltă în unele și aceleași școli și instituții de copii — acolo unde muncesc fără odihnă pedagogi energici, care-și iubesc profesiunea. Dar ei sînt prea puțin ajutați, experiența lor nu este suficient propagată.

Mișcarea tinerilor naturaliști trebuie să stea în centrul atenției tuturor cadrelor didactice și a organelor învățămîntului public. Copiii sovietici trebuie educați prin muncă și pentru muncă. Invățătura lor trebuie să fie strîns legată de practica înaintată. Școlarii trebuie să se deprindă să muncească în mod creator din cea mai fragedă vîrstă. Aceasta este posibil numai în condițiile realizării învățămîntului politehnic, numai prin îndrumarea de zi cu zi a colectivului de copii.

Nu trebuie să mai existe nici o școală, nici o instituție de copii care să n-aibă cercuri ale tinerilor naturaliști, cercuri ale tinerilor tehnicieni, cercuri ale „Mîinilor îndemînatice" care să funcționeze cu succes.

De această muncă importantă trebuie să se ocupe și conducătorii întreprinderilor, colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor în care se pregătesc să meargă elevii după absolvirea școlii. Colaborînd în mod creator cu pedagogii, aceștia pot crea toate condițiile pentru dezvoltarea aptitudinilor talentatului nostru tineret sovietic.

Mișcarea tinerilor naturaliști este chezășia noilor succese în ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Ea trebuie să se lărgească zi de zi. Un puternic stimulent în această privință îl constituie minunata experiență dezvăluită din toate punctele de vedere la Expoziția Agricolă Unională.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Profesorul doctor A. Tulganov, de la Universitatea „V. I. Lenin" din Tașkent, conduce o oră de lucrări practice cu studenții într-un laborator al facultății de biologie-pedologie.

Trei ani de muncă cu comsomoliștii

1 septembrie 1951. Trebuia să predau prima lecție în clasa a VIII-a „B". Recunosc că am deschis cu timiditate ușa acestei clase pe care n-o cunoșteam încă. Dar chiar din primele minute, cei 25 de tineri și tinere m-au captivat prin simplitatea lor, prin dragostea lor de cunoștințe. Am constatat că printre ei sînt prea puțini comsomoliști. Pentru mine, care am muncit 30 de ani în școală, era absolut clar că dacă într-o clasă este un activ prea restrîns de comsomoliști nu se poate obține un nivel înalt la învățătură și nici o disciplină bună.

3 septembrie 1951. Prima adunare a comsomoliștilor clasei. Au participat puțini tineri, dar adunarea a fost activă. S-au adoptat următoarele hotărîri: să se obțină mărirea numărului comsomoliștilor, în clasă să nu fie nici un corigent și nici un repetent.

A fost ales organizatorul de comsomol, s-a constituit un colegiu de redacție pentru gazeta de perete, au fost recomandați elevi pentru funcția de responsabili ai clasei, s-a întocmit și aprobat planul de muncă.

3 septembrie 1952. O seară frumoasă, ca și cea de anul trecut. Se aud la fel ca atunci cîntecele răsunătoare ale colhoznicilor care se întorc de la munca cîmpului. In aceeași sală de clasă se desfășoară ședința de comsomol a clasei a IX-a „B". Organizatorul raportează despre executarea planului de muncă:

„Toți cei 25 de elevi ai clasei a VIII-a „B" au promovat în clasa a IX-a fără corigență, nici un elev n-a părăsit școala. Numărul comsomoliștilor a crescut de la 5 la 18 inși, dar nu s-a reușit ca toți elevii clasei să devină comsomoliști. De curînd comitetul U.T.C.L. a transformat grupa noastră într-o organizație de comsomol, propunîndu-ne să alegem biroul și un secretar".

Discuțiile pe marginea dării de seamă și alegerile membrilor biroului s-au prelungit mult. La ședința următoare a fost aprobat planul de muncă al organizației.

...A trecut încă un an. Toți elevii mei au devenit comsomoliști. Tocmai despre munca cu elevii din clasa a X-a vreau să vorbesc în articolul de față.

Cel mai greu, dar în același timp și cel mai eficace mijloc care a asigurat succesul a fost planificarea muncii noastre. Biroul a ținut ședințe de trei ori pe lună în zilele stabilite; adunările comsomoliste pe clasă s-au ținut de două ori pe lună. Gazeta apărea odată pe lună, informațiile politice aveau loc în fiecare luni.

Ședințele biroului erau scurte, deoarece toți se pregăteau minuțios pentru ele. La ședințe se rezolvau cele mai variate probleme, inclusiv cele privitoare la nivelul la învățătură și la conduita comsomoliștilor. Iată cîteva exemple din activitatea operativă a biroului:

La 21 septembrie a apărut primul număr al gazetei de perete a clasei. In această gazetă se anunța că una dintre comsomoliste are mulți de „doi". Biroul a invitat-o în aceeași zi pe această elevă la ședință și i-a cerut să dea socoteală. Fetița tăcea, nu vroia să spună adevărul. S-a hotărît ca problema să rămînă deschisă pînă la lămurirea cauzelor acestei situații. După trei zile s-a aflat că eleva a hotărît să părăsească școala. La o nouă ședință a biroului ea a declarat pe față acest lucru. Chestiunea a rămas din nou deschisă. La următoarea ședință, biroul, în prezența tatălui fetiței, a discutat pentru a treia oară situația ei. Tatăl a mulțumit comsomoliștilor pentru faptul că i-au adus la cunoștință situația fiicei sale. De astădată fetița a promis să învețe bine. Ea s-a ținut de cuvînt.

O altă elevă a rămas fără părinți, fără casă și mijloace de existență. Situația era de așa natură încît ea trebuia să întrerupă învățătura și să meargă la muncă. Membrii biroului s-au alarmat. In curînd s-a găsit o soluție. Unul dintre membrii biroului a aflat că în sat trăiește o familie care ar înfia cu plăcere o fetiță sau un băiat. Din însărcinarea biroului comsomoliștii au mers la această familie și au rugat-o să o ia pe această elevă care era într-o situație grea. Peste două zile ea a intrat cu dreptul de fiică în această familie și, bineînțeles, a rămas la școală.

Biroul a rezolvat și alte probleme. Membrii biroului au aflat că pe lîngă sovietul sătesc funcționează un cerc de studiere a motocicletei. In curînd, după recomandațiile biroului, toți comsomoliștii au devenit membri ai cercului. Toți au obținut permisul de conducere a motocicletei de orice marcă.

In munca practică, biroul s-a sprijinit pe activul clasei. Cu ajutorul lui a studiat nevoile și interesele comsomoliștilor.

Noi am acordat adunărilor comsomoliste cea mai mare atenție. La aceste adunări comsomoliștii învățau să rezolve just problemele, să critice și să aleagă din numeroasele propuneri prezentate o singură hotărîre obligatorie pentru toți.

De pe ordinea de zi a adunărilor nu dispăreau problemele cu caracter educativ. Noi discutam atît viața curentă a clasei cît și viața organizației de comsomol. Problema principală era trasată cu două-trei ședințe înainte. Primind tema referatului, comsomolistul se pregătea treptat pentru el. El primea ajutor din partea secretarului biroului și din partea mea, ca profesor. Dau mai jos o enumerare incompletă a referatelor prezentate în adunările de comsomol: „Chipul tînărului sovietic", „Ce este fericirea?", „Despre iubire, prietenie și spiritul de colegialitate", „Eroismul și bărbăția", „Participarea comsomolului la războiul civil". Toți comsomoliștii erau membri ai cercurilor organizate în școală.

Ei își petreceau totdeauna timpul liber împreună. Adeseori organizau seri artistice. Seara începea printr-un scurt referat, urma un program artistic și apoi jocuri, dansuri și cîntece.

Așa își petreceau comsomoliștii clasei timpul lor liber. Certurile, grosolăniile, bîrfelile erau străine de ei.

Colectivul de comsomoliști devenea pe zi ce trecea tot mai bine închegat. Aceasta o simțeau și alți pedagogi, și chiar elevii înșiși. Iată ce spune despre clasa sa comsomolista Nadia Galici, în articolul publicat în revista scrisă de mînă, editată de elevi:

„Cîte lucruri frumoase ne vor rămîne în amintire despre colectivul nostru strîns, zgomotos și vesel! Nu vom putea să ne gîndim la el fără emoție, nu-l vom uita niciodată.

Sînt trei ani de cînd mergi nedespărțit, pas la pas cu colegii tăi. Se apropie timpul cînd va trebui să-ți iei rămas bun de la prietenii cu care te-ai obișnuit atît de mult și de care te leagă strîns o frumoasă prietenie colegială.

...Dacă ai vreun necaz, numai în clasă îl poți uita, numai aici poți găsi la colegi și compătimire, și ajutor, și sfaturile necesare".

Eu, ca diriginte al clasei, am considerat ca o datorie, ca o obligație a mea să fiu participant activ la această muncă. Nu voi exagera spunînd că nici o ședință a biroului, nici o consfătuire cu activul, nici o adunare de comsomol nu s-a desfășurat fără participarea mea.

E. MALIGHIN
profesor la școala din Hansc, raionul Maicop, regiunea Krasnodar
(Din „Ucitelskaia gazeta")

La primele lecții de chimie

La prima lecție de chimie din acest an școlar, Alexandra Sergheevna Tomnatic le-a explicat elevilor din clasa a VII-a însemnătatea acestui obiect, nou pentru ei.

— Ce fel de știință este chimia, cu ce se ocupă ea?

Profesoara a citat cuvintele cu care marele învățat rus D. I. Mendeleev și-a început vestitul său curs de lecții „Bazele chimiei":

„Chimia se ocupă cu studierea substanțelor prin combinarea cărora sînt formate toate corpurile din lume, cu transformarea acestor substanțe și cu fenomenele care însoțesc aceste transformări".

După ce a explicat elevilor că chimia face parte din numărul științelor despre natură, că ea studiază substanțele și transformările lor, profesoara a analizat însăși noțiunea de substanță.

Problemele privitoare la substanțele cu care se ocupă chimia, la fenomenele fizice și fenomenele chimice, la deosebirea dintre acestea au fost analizate la lecție cu participarea activă a școlarilor. Ei singuri au dat exemple de fenomene chimice din viața de toate zilele — de exemplu, formarea ruginei, acrirea laptelui, arderea lemnelor.

Profesoara a demonstrat experiențe simple: arderea lumînării, arderea spirtului în lampa de spirt. Ea a amestecat în eprubete diferite substanțe, încă necunoscute elevilor, arătîndu-le cum se schimbă culoarea soluțiilor.

— Fenomenele chimice — a spus profesoara — au fost folosite în trecut iar cîteodată sînt folosite și astăzi pentru înșelarea poporului, pentru demonstrarea a tot felul de „minuni" care în realitate nu există. Profesoara a explicat prin cuvinte simple și accesibile elevilor din clasa a VII-a ce este, bunăoară, o „minune" ca autoaprinderea luminărilor, bazată pe proprietățile chimice bine cunoscute ale fosforului.

Chimia, ca și celelalte științe, ne ajută să luptăm împotriva obscurantismului, ne înarmează cu cunoștințe adevărate despre natură, despre legile după care se conduce ea, ne ajută să folosim aceste legi spre binele poporului.

La prima lecție ținută în clasa a VIII-a, profesorul de chimie Constantin Alexandrovici Șeihet a repetat cu elevii tezele principale ale învățăturii despre atomi și molecule. In legătură cu aceasta elevii au vorbit cu mîndrie despre meritele genialului om de știință rus M. V. Lomonosov, care a pus la baza chimiei teoria atomo-moleculară a structurii materiei, despre legea naturală generală a conservării materiei, descoperită de Lomonosov, mulțumită căreia chimia a pășit pe calea dezvoltării sale științifice.

Profesorul a citit un fragment din scrisoarea lui Lomonosov adresată la 5 august 1748 vestitului matematician Euler: „Toate schimbările petrecute în natură sînt de așa fel, încît cantitatea care se ia de la un corp se va adăuga altui corp. Astfel, dacă undeva se va micșora o cantitate de materie, aceasta se va adăuga în alt loc".

Sintetizînd răspunsurile elevilor, pedagogul a subliniat: legea descoperită de Lomonosov confirmă că, în natură, din nimic nu poate apare nimic, și prin aceasta demască basmele biblice despre facerea lumii de către dumnezeu...

Ambii profesori de chimie de la școala medie nr. 5 din orașul Chișinău au folosit de la primele lecții materialul obiectului lor pentru formarea la elevi a bazelor concepției materialiste despre lume. Aceste probleme își găsesc expresia în planurile elaborate de profesori. In aceste planuri se arată succesiunea în care profesorii intenționează să formeze la elevi noțiunile importante pentru educația lor ideologică. In clasa a VII-a, ai cărei elevi studiază pentru prima oară structura moleculară a substanțelor și esența materială a transformărilor chimice, se va acorda o deosebită atenție studierii legilor de bază ale chimiei, care confirmă caracterul veșnic al materiei și al mișcării și dezmint poveștile biblice despre facerea lumii.

In clasa a VIII-a, adîncirea cunoștințelor teoretice generale la chimie va da posibilitate de a se stabili existența unor legături strict determinate și a unor treceri reciproce între diferitele clase ale combinațiilor neorganice.

Programa clasei a IX-a permite să se adîncească și să se concretizeze reprezentările elevilor despre mișcarea veșnică a materiei.

In legătură cu aceasta, profesorul de chimie C. A. Șeihet acordă o deosebită atenție studierii chimiei organice în clasa a IX-a, analizării unor probleme importante, ca inexistența unor deosebiri principale între substanțele organice și neorganice, demascării învățăturii idealiste despre forța vitală, lămuririi esenței teoriei lui A. M. Butlerov despre structura substanțelor chimice, succeselor obținute în sinteza substanțelor organice etc.

Cu prilejul studierii tuturor acestor probleme, elevii se apropie de înțelegerea definiției lui F. Engels: „Viața este modul de existență a corpurilor albuminoase".

In clasa a X-a profesorul își propune sarcina de a dezvălui în fața elevilor tabloul mișcării veșnice a materiei, formele ei variate, caracterul infinit al materiei în timp și în spațiu. In legătură cu aceasta se va acorda o deosebită atenție studierii temei „Legea periodicității și sistemul periodic al elementelor chimice al lui D. I. Mendeleev. Structura atomului".

S. NEGINSKI
T. GALCHINA
(Din „Ucitelskaia gazeta").

PENTRU INDEPLINIREA SARCINILOR CARE REVIN ȘCOLII DIN PROIECTUL DIRECTIVELOR PARTIDULUI

Viitorii învățători își însușesc cunoștințe agronomice

Școlilor pedagogice din țara noastră le revin sarcini însemnate în lupta pentru îndeplinirea prevederilor cuprinse în Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani.

Multe școli pedagogice au obținut în anul trecut rezultate bune în ce privește înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe agronomice. Este deosebit de interesantă în această privință experiența școlilor pedagogice din Carei. Lucrînd în colectiv, cadrele didactice de la școala pedagogică cu limba de predare romînă și de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din acest oraș au organizat cu elevele lor lucrări practice care au contribuit mult la înarmarea acestora cu cunoștințe agricole practice.

De exemplu, cadrele didactice au organizat cu elevele lor numeroase lucrări cu privire la tehnica iarovizării. Condiționarea semințelor a început încă de la data de 23 ianuarie 1954, prin curățirea lor, selecționarea și încercarea puterii de încolțire. Umectarea semințelor s-a făcut în 3 etape. Pentru 100 de grame grîu de toamnă sau secară s-au folosit 40 centimetri cubi de apă, aplicată în 3 etape succesive, folosindu-se de fiecare dată o treime din cantitatea arătată. La prima umectare, semințele au fost așezate în camera de încolțire la temperatura de 12 grade centigrade. Pentru a fi apărate împotriva bolilor criptogamice, semințele au fost tratate cu o soluție de formalină. După 8 ore s-a făcut a treia umectare, folosindu-se restul de apă.

Probele au fost supuse observațiilor elevelor. Cînd semințele au încolțit în proporție de 3—5%, au fost puse în săculețe de tifon, așezate într-o lădiță de lemn și îngropate în zăpadă pentru a parcurge stadiul de iarovizare, deoarece temperatura potrivită acestui stadiu este de 0—2 grade. Astfel, grîul a intrat în stadiul de iarovizare în ziua de 27 ianuarie. Intre timp, probele au fost umectate și aerisite pe baza unui plan întocmit înainte, după prescripțiile tehnice.

In ziua de 15 martie grîul a fost însămînțat pe una din parcelele lotului experimental, iar pe o altă parcelă a fost însămînțat grîu de toamnă neiarovizat. Grîul iarovizat a început să răsară în ziua de 19 martie, în timp ce grîul neiarovizat a răsărit la 22 martie. De asemenea, s-a mai constatat că grîul iarovizat a înfrățit mai puternic decît cel neiarovizat. Cele două parcele au fost supuse la observații sistematice și elevele au putut constata în mod concret că grîul de toamnă iarovizat și însămînțat primăvara înspică și fructifică în mod normal, în timp ce grîul de toamnă neiarovizat, însămînțat primăvara, nu înspică, deoarece nu și-a parcurs stadiul de iarovizare. In felul acesta, elevele au înțeles și au verificat în practică principiul unității dintre organism și condițiile de viață.

Prin aceeași metodă a fost iarovizată secara de toamnă, care a fost însămînțată la fel pe două parcele comparative, obținîndu-se rezultate asemănătoare.

Elevele școlilor pedagogice din Carei au executat de asemenea o serie de lucrări pentru determinarea duratei stadiului de iarovizare la grîul de toamnă și pentru transformarea grîului de toamnă în grîu de primăvară. Pentru condiționarea semințelor s-au pregătit în laborator 15 probe de grîu de toamnă, care au fost umectate și puse în condiții de iarovizare. Probele au fost grupate în trei categorii : probe iarovizate incomplet, probe iarovizate normal și probe iarovizate aproape complet. Scopul experienței a fost să zdruncine ereditatea grîului de toamnă, care se iarovizează incomplet și este forțat să-și termine stadiul de iarovizare în condiții schimbate, adică la temperatură mai ridicată, caracteristică cerealelor de primăvară. Experiența a arătat că unele probe au înspicat complet, deci și-au parcurs în întregime stadiul de iarovizare, alte probe au înspicat incomplet iar altele n-au înspicat deloc. In felul acesta, elevele au putut trage concluzii precise cu privire la durata stadiului de iarovizare a grîului de toamnă.

Experiențe deosebit de interesante au desfășurat elevele școlilor pedagogice din Carei și pentru cunoașterea agrotehnicii culturii grîului ramificat. In ziua de 3 decembrie a fost însămînțat grîu ramificat, folosindu-se semințe obținute de la secția agricolă raională. Terenul fusese pregătit cu mare grijă. Elevele l-au îngrășat cu gunoi de grajd și superfosfat. Primăvara i-au aplicat încă două îngrășări suplimentare. Ingrijit în felul acesta, grîul s-a dezvoltat repede și a înspicat frumos.

Cu multă grijă s-au preocupat cadrele didactice și elevele de lucrările privitoare la iarovizarea și cultura forțată a cartofilor timpurii. In prima fază, cartofii au fost așezați la întuneric, pentru a se provoca încolțirea, După aceasta iarovizarea a continuat la lumină, sub acțiunea căreia s-au format colți viguroși, sănătoși, ordonați.

Pentru cunoașterea felului cum se face iarovizarea pe scară largă, conducerile școlilor pedagogice au organizat vizite la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din Carei.

Elevele au făcut o serie de experiențe în legătură cu înmulțirea rapidă a cartofului prin ochi și butași. De la patru cartofi au fost tăiate în formă de con toate ochiurile. După aceea, au fost plantate într-o lădiță de pămînt. Răsadul obținut a fost plantat pe lotul școlar.

Studiind înmulțirea vegetativă a cartofului prin diferite părți de tubercule, elevele au organizat patru parcele experimentale. Pe prima parcelă s-au plantat 14 tuberculi întregi, pe a doua vîrfuri de tuberculi, pe a treia baze de tuberculi și pe parcela a patra secțiuni longitudinale. Elevele au urmărit comparativ recolta dată de fiecare parcelă.

A fost acordată o atenție deosebită lucrărilor privitoare la hibridarea vegetativă la legume. Scopul experiențelor organizate în această privință a fost să se obțină hibrizi vegetativi prin aplicarea învățăturii miciuriniste.

Pe lotul experimental s-au organizat experiențe pentru altoirea pătlăgelelor roșii pe cartofi și a pătlăgelelor roșii pe roșii. In altoirea roșiilor pe cartofi s-a folosit metoda altoirii în despicătură și altoirea cu eprubeta.

Elevele au desfășurat o bogată activitate în ceea ce privește altoirea la pomii fructiferi și polenizarea încrucișată. Problema cea mai serioasă către care s-a îndreptat atenția cadrelor didactice și a elevelor a fost alegerea părinților, adică a plantelor ce urmau să fie încrucișate, deci problema întocmirii planului de polenizări. S-a ales ca plantă maternă părul, care a fost încrucișat cu un amestec de polen de la alte rozacee. Apoi s-a ales vișinul ca plantă maternă. Acesta a fost polenizat cu polen de mălin. In ziua de 29 aprilie elevele au observat că mugurii se umflă. Sub îndrumarea cadrelor didactice, au trecut la castrarea florilor de la planta maternă prin smulgerea staminelor cu ajutorul unei pensete. Florile materne castrate au fost însăcuite, adică învelite în săculețe de tifon. Prin castrare s-a urmărit împiedicarea autofecundării. Cînd florile materne au ajuns la maturitate, s-a făcut polenizarea cu polen adunat în borcane de sticlă. Polenul a fost scuturat pe stigmatul florilor de pe plantele materne cu ajutorul unor pensete.

Elevele s-au bucurat mult de rezultatele obținute prin polenizare, precum și prin diferite altoiri. Unul din aceste rezultate cucerite prin altoire este vișinul „Frumusețea Nordului", hibrid miciurinist în obținerea căruia s-a folosit altoi provenit din U.R.S.S.

Cunoscînd roadele muncii practice agricole desfășurate de către școlile pedagogice din Carei, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Baia Mare a organizat la sfîrșitul anului școlar trecut un schimb de experiență, cu scopul de a face cunoscute și celorlalte cadre didactice realizările obținute. La acest schimb de experiență au participat toate școlile pedagogice din regiune, precum și celelalte școli medii și de 7 ani din Carei și din întregul raion. In afară de învățători, profesori și elevi, au participat și fruntașul în muncă Bunda Iosif, președintele întovărășirii tip TOZ din comuna Ciumești, delegați ai gospodăriilor agricole colective, ai gospodăriilor agricole de stat, și ai stațiunilor de mașini și tractoare, o delegație de agrotehnicieni de la școala de tractoriști, țărani colectiviști etc. In cadrul schimbului de experiență eleve de la școlile pedagogice cu limbile de predare romînă și maghiară au expus referate asupra experiențelor pe care le-au făcut, arătînd pe larg metodele folosite. Participanții au cerut să se ia măsuri imediate pentru popularizarea largă a acestor metode. Răspunzînd acestei cereri, opt echipe de eleve, sprijinite de secția agricolă raională, au vizitat o serie de comune dezbătînd problemele agrotehnice și arătînd rezultatele obținute pe loturile experimentale ale școlilor lor. Astfel cunoștințele agronomice pe care și le-au însușit elevele la lecții, în cercuri, pe loturile experimentale au fost răspîndite mai departe în rîndurile țăranilor muncitori. Cele opt echipe de tinere naturaliste au prelucrat la căminele culturale următoarele teme : „Să întreținem culturile agricole pentru obținerea recoltelor bogate", „ Să folosim polenizarea suplimentară la plantele agricole", „Să aplicăm plantarea de vară a cartofilor".

Experiența pozitivă obținută de școlile pedagogice din Carei trebuie îmbogățită și extinsă și în celelalte școli pedagogice. Cabinetele pedagogice regionale și raionale au datoria să cerceteze îndeaproape activitatea practică a școlilor pedagogice în ceeace privește înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe agronomice și să ia măsuri pentru popularizarea și extinderea experiențelor reușite. In același timp, cabinetele pedagogice și organele învățămîntului au datoria să îndrumeze cu pricepere munca școlilor pedagogice pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe agrotehnice, astfel încît aceștia să fie în stare, la rîndul lor, să organizeze just predarea științelor naturale în școlile elementare sătești și răspîndirea metodelor agrotehnice în rîndurile țărănimii muncitoare.

Profesorii care predau științele naturale în școlile pedagogice trebuie să lupte necontenit pentru ridicarea nivelului lecțiilor și pentru îmbunătățirea activității agricole practice a elevilor, răspunzînd cu cinste sarcinilor pe care le pune în fața învățămîntului Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Elevii mei din clasa a X-a

Primind munca de diriginte la clasa a X-a „B", am chibzuit mult asupra însemnătății sarcinilor mele. Știu că de felul cum organizează și îndrumează dirigintele activitatea clasei depind atît nivelul la învățătură și disciplina elevilor, cît și dezvoltarea înclinațiilor lor pozitive și chiar drumul pe care-l iau elevii în viață.

Am fost și anul trecut dirigintele acestui colectiv de elevi, cînd ei erau în clasa a IX-a. Imi cunosc elevii, știu multe despre fiecare din ei în parte. Cunoașterea elevilor, a clasei, m-a ajutat să-mi întocmesc un plan concret de muncă.

Una dintre problemele cele mai importante pe care mi-am propus să le rezolv în acest an școlar este organizarea muncii elevilor în școală și acasă. Din prima oră educativă le-am amintit elevilor îndatoririle lor și am fixat responsabilități în cadrul colectivului clasei. Elevii responsabili au fost aleși de colectiv. Ei răspund acum pentru disciplina în timpul orelor și în afară de ore, pentru frecvența elevilor, pentru păstrarea regulilor de igienă și curățenie, pentru ornarea și pavoazarea clasei, pentru procurarea și păstrarea materialului didactic și a rechizitelor. S-a constituit de asemenea un colectiv al gazetei de perete.

Sînt foarte atent acum la felul cum își îndeplinesc elevii sarcinile primite. Știu că exigența față de îndeplinirea sarcinilor dezvoltă simțul de răspundere al elevilor, îi învață să fie conștiincioși. Indeplinindu-și bine sarcinile obștești în clasă, elevii învață să fie drepți, nepărtinitori, buni tovarăși.

In fiecare zi mă interesez de felul cum se respectă hotărîrile luate în vederea asigurării disciplinei în școală, cum se achită fiecare elev de obligațiile sale. Am rugat pe tovarășii profesori care predau la clasa a X-a „B" să-mi aducă la cunoștință toate amănuntele în legătură cu învățătura și comportarea elevilor. Aceasta mă ajută să cunosc la timp tot ce se întîmplă în viața clasei mele și să dau un conținut cît mai potrivit orelor educative.

Intotdeauna la începutul anului școlar elevii vin hotărîți să învețe mai bine, să-și păstreze lucrurile cu mai multă grijă, să fie mai disciplinați, să-și ajute tovarășii, să fie respectuoși cu cei mari. Dar dacă pedagogii nu dau atenție tuturor acestor lucruri, elevii renunță la hotărîrea lor. Dacă trec neobservate abaterile de la disciplină, neglijența, neîndeplinirea unor obligații, atitudinile lipsite de respect pentru un membru al colectivului clasei sau pentru cei mari, dacă nu sînt imediat trași la răspundere cei care nu respectă regulile de purtare, comportarea elevilor se schimbă în rău. Sînt foarte atent ca aceasta să nu se întîmple anul acesta cu elevii mei. Voi căuta să menții și să sporesc elanul cu care ei au început școala, să-i încurajez la fapte pozitive.

Pentru ca și acasă activitatea elevilor să fie bine organizată, le-am dat atît elevilor cît și părinților îndrumări cu privire la buna folosire a timpului și la pregătirea lecțiilor. Carnetele de școlaritate care s-au introdus anul acesta în școală ne sînt de un real folos pentru strîngerea legăturii cu familia. Ele reflectă rezultatele la învățătură și purtare ale elevilor și constituie un bun mijloc de comunicare cu părinții, de informare permanentă a acestora.

In anul școlar trecut, în ședințele cu părinții am analizat pe larg unele cazuri de abateri ale elevilor și am stabilit împreună cu ei măsuri pentru prevenirea altor abateri în viitor. Și în anul acesta voi organiza asemenea ședințe, în care să discut cu părinții problemele legate de învățătura și disciplina elevilor, pornind de la cazurile concrete petrecute în școală. Pe această cale părinții învață să fie buni educatori și aduc un sprijin însemnat muncii noastre.

Fiind vorba de elevi mari, din ultimul an de școală, s-ar putea crede că o chestiune ca aceea a întreținerii cărților și rechizitelor sau a ținutei nu merită să fie prea mult discutată. Dar eu mă interesez îndeaproape și de aceste lucruri. Acum, cu elevii din ultima clasă, ca și atunci cînd am lucrat cu elevii mai mici, sînt la fel de exigent în ce privește respectarea ordinei și curățeniei.

Trebuie să spun că socotesc drept sprijinul cel mai însemnat al muncii mele activul de elevi utemiști. Am primit un ajutor însemnat din partea utemiștilor în ceea ce privește activitățile gospodărești ale clasei. Adeseori utemiștii au avut inițiative bune în ce privește amenajarea și înfrumusețarea școlii și a clasei, au antrenat pe toți elevii în munca obștească. Rămîne însă o problemă de ajuns de grea, care n-a fost încă rezolvată și care ne cere atît mie, ca diriginte al clasei, cît și biroului U.T.M. din școală, o muncă stăruitoare. Este vorba anume de faptul că trebuie să obținem din partea utemiștilor o contribuție mai importantă în lupta pentru asigurarea disciplinei. Mulți utemiști, interpretînd în mod greșit îndatoririle față de colegi, acoperă lipsurile tovarășilor, tolerează abaterile dela disciplină. Va trebui să organizez în decursul acestui an școlar, cu ajutorul biroului U.T.M. pe școală, o serie de discuții pe tema tovărășiei și prieteniei.

Elevii mei termină în acest an școala medie. Voi căuta să muncesc astfel în timpul cît ei mai sînt pe băncile școlii, încît să pășească în viață pe deplin pregătiți pentru a desfășura mai departe o muncă rodnică ca cetățeni conștienți ai patriei.

prof. VASILE MARCU
școala medie nr. 6 de băeți
București

Cercurile de elevi își reîncep activitatea

La cîteva zile după deschiderea noului an școlar, elevii claselor V-VII de la școala de 7 ani nr. 9 din orașul Bacău și-au reînceput activitatea în cadrul cercului de matematică și fizică. Dornici să desfășoare în acest an o muncă mai bine organizată și mai rodnică decît în anii trecuți, elevii au adoptat un nou regulament de organizare și funcționare a cercului.

In planul de activitate al cercului se prevede înființarea unei biblioteci științifice, editarea unei gazete de perete a tinerilor matematicieni și fizicieni, îmbogățirea laboratorului, expunerea unor referate, organizarea unor concursuri pentru rezolvarea problemelor etc.

ALEX. TEODORIU
corespondent

O lecție de matematică

Luptînd pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor în noul an școlar, profesorii de matematică trebuie să asigure însușirea conștientă a materiei, să înlăture formalismul în predare, să-și înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

Multe cadre didactice care predau matematica în școlile noastre s-au pregătit cu grijă pentru activitatea lor în noul an școlar și desfășoară acum, pe baza planurilor de lecții, o muncă susținută, menită să ridice nivelul predării matematicii.

Iată, de exemplu, cum s-a desfășurat o lecție de matematică în clasa a IX-a „A" a centrului școlar nr. 2-10-13 din Capitală. Tema acestei lecții, ținută de tov. Constanța Mîndru, se referea la poligoanele inscrise și circumscrise unui cerc. Scopul lecției era asigurarea însușirii de către eleve a procedeelor prin care se pot afla unghiurile interioare ale unui poligon regulat cînd se cunoaște numărul de laturi al acestui poligon și cum se poate afla numărul laturilor unui poligon regulat cînd se cunoaște mărimea unghiurilor sale.

In prima parte a lecției, tovarășa profesoară a verificat cunoștințele relative la poligoanele regulate inscrise și circumscrise unui cerc. Elevele au dat definiția liniei frînte regulate, enunțînd corect cele trei condiții pe care trebuie să le îndeplinească o linie frîntă pentru a fi regulată. Ele au precizat apoi în cîte feluri se poate construi un poligon regulat. Tovarășa profesoară a urmărit înlănțuirea logică a ideilor formulate de eleve cu prilejul răspunsurilor și n-a admis decît răspunsuri corecte la întrebările puse. De exemplu, la întrebarea : „pe ce ne bazăm cînd construim un poligon regulat prin ducerea tangentelor în punctele de diviziune ale cercului?" o elevă a răspuns : „pe egalitatea triunghiurilor", gîndindu-se la felul cum s-a demonstrat teorema relativă la obținerea poligoanelor regulate înscrise în cerc. Tovarășa profesoară a cerut însă precizarea : „ne bazăm pe teorema relativă la poligoanele regulate circumscrise unui cerc" — arătînd că egalitatea triunghiurilor a folosit numai la demonstrarea teoremei respective, dar că acum elevele vor trebui să se bazeze pe această teoremă în demonstrațiile lor.

Au fost formulate apoi reciprocele teoremelor relative la obținerea unui poligon înscris sau circumscris unui cerc și a fost demonstrată la tablă reciproca teoremei relative la obținerea unui poligon înscris în cerc. Elevele au folosit creta colorată pentru a marca cele trei puncte prin care trece un cerc și pentru a construi diametrul perpendicular pe una din laturile poligonului care acum este coardă în cerc. Ele au stabilit că această perpendiculară este axă de simetrie pentru poligon, arătînd pe baza egalității unghiurilor și a segmentelor date prin ipoteză și prin construirea diametrului perpendicular pe coardă, că o parte a figurii coincide prin suprapunere cu cealaltă parte.

Tovarășa profesoară a anunțat apoi subiectul lecției noi : aflarea mărimii unghiului la centru al unui poligon regulat și a unghiurilor acestui poligon. Pornind de la exemple numerice (cînd poligonul are un număr dat de laturi) a ajuns împreună cu elevele la formula care dă mărimea unghiului la centru corespunzător unei laturi a poligonului regulat înscris în cerc în funcție de numărul laturilor poligonului. ($360 / n$). S-a folosit apoi această formulă pentru aflarea unghiurilor decagonului regulat și a dodecagonului regulat. După ce li s-a reamintit elevelor, cu ajutorul unei figuri, că suma unghiurilor interioare ale unui poligon este $S = (n - 2)\,2$ dr., s-a trecut la aflarea mărimii unghiurilor unui poligon regulat. Li s-a cerut apoi să afle oral mărimea unghiurilor unui pentagon, decagon, dodecagon. Elevele au întîmpinat greutăți la calcularea orală a acestor unghiuri. Tovarășa profesoară le-a propus atunci să găsească un mod mai simplu de a afla mărimea unghiului unui poligon regulat. Elevele au primit cu satisfacție această propunere. Au construit cu cretă colorată patrulaterul format din razele perpendiculare pe două laturi consecutive ale unui poligon regulat înscris în cerc (folosind figura făcută în timpul verificării cunoștințelor). Ele au stabilit că patrulaterul are un unghi egal cu unghiul la centru corespunzător laturii poligonului respectiv și că el este inscriptibil, avînd două din unghiurile opuse suplimentare (razele perpendiculare pe coardă). Au dedus că și celelalte unghiuri opuse trebuie să fie suplimentare. Deci, un unghi al unui poligon regulat este suplimentul unghiului la centru corespunzător laturii poligonului regulat înscris în cerc. Elevele au putut afla acum cu ușurință unghiurile cîtorva poligoane regulate.

Ca aplicații la această relație, tovarășa profesoară le-a dat ca temă pentru acasă două exerciții din manual. Le-a propus apoi să rezolve oral în clasă următoarea problemă : „un unghi exterior unui poligon regulat este de 30 de grade. Cîte laturi are poligonul?". Elevele au stabilit cu ușurință că un unghi exterior poligonului regulat este egal cu unghiul la centru corespunzător laturii acestui poligon și, aplicînd relația stabilită anterior, au aflat că $n = 360 / 30 = 12$.

In continuarea lecției elevele au demonstrat că poligoanele regulate cu același număr de laturi sînt asemenea și că raportul de asemănare este egal cu raportul perimetrelor, cu raportul razelor și cu raportul apotemelor. Ar fi fost mai bine pentru unitatea lecției ca această ultimă parte să fi fost tratată fie în lecția următoare (pentru a respecta ordinea din programă), fie înainte de a stabili lungimea cercului (teorema respectivă fiind necesară la această temă).

Prin repartizarea justă a timpului între diferitele părți ale lecției și prin folosirea unor procedee variate, tovarășa profesoară a reușit să atingă scopul propus și să țină trează atenția elevelor în tot timpul orei. Exercițiile orale, în afară de faptul că au întărit deprinderile de calcul mintal ale elevelor, au înviorat clasa și au atras în desfășurarea lecției întreg colectivul. Faptul că, atunci cînd elevele au întîmpinat greutăți în aflarea unghiurilor unui poligon regulat, li s-a spus că se poate găsi o relație mai simplă pentru aflarea acestor unghiuri, a trezit interesul lor, făcîndu-le să urmărească cu atenție felul cum se ajunge la această nouă relație.

O deosebită importanță a dat tovarășa profesoară dezvoltării gîndirii logice și exprimării corecte a elevelor. Ea le-a cerut să justifice fiecare afirmație făcută și a pus mereu întrebarea : „pe ce bază putem afirma acest lucru?".

Uneori însă, tovarășa profesoară a pus prea multe întrebări suplimentare. Pentru dezvoltarea vorbirii elevilor și pentru a-i obișnui să urmărească în răspunsurile date șirul unui raționament este bine ca mai ales la verificarea cunoștințelor, ei să fie lăsați să dezvolte singuri întreaga chestiune. Profesorul trebuie să intervină doar la sfîrșit, cerînd anumite precizări sau completări dacă este cazul.

Este foarte bun procedeul tovarășei profesoare de a da elevelor tema pentru acasă imediat după ce s-a studiat proprietatea pe care ele o vor aplica la rezolvarea problemei respective.

Desfășurată cu succes, lecția tovarășei Constanța Mîndru a contribuit la înarmarea elevelor sale cu cunoștințe temeinice și adînci.

prof. MARIETA DINESCU

CÎTEVA PROBLEME ALE PREDĂRII LIMBII

Incepînd munca lor în noul an școlar, cadrele didactice trebuie să acorde o deosebită atenție problemelor privitoare la îmbunătățirea predării limbii. Invățătorii și profesorii au datoria să-i deprindă pe elevi cu întrebuințarea corectă a limbii literare, să le dezvolte dragostea adîncă pentru limbă, să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice de gramatică, dezvoltîndu-le astfel vorbirea și gîndirea logică.

Invățătorii și profesorii care predau limba romînă și limba maghiară în școlile din orașul Tîrgu Mureș se preocupă stăruitor de îmbunătățirea continuă a muncii lor. Planurile lor de activitate pentru anul acesta se bizuie în mare măsură pe experiența dobîndită în anul trecut, pe cunoașterea celor mai bune metode folosite de pedagogii fruntași.

In anul școlar trecut învățătorii și profesorii care predau limba romînă și limba maghiară în școlile din orașul Tîrgu Mureș au obținut unele succese în ceea ce privește însușirea de către elevi a cunoștințelor de limbă. Stabilind o legătură strînsă între morfologie și sintaxă, între acestea și noțiunile de fonetică și de punctuație ei au reușit să-i facă pe elevi să înțeleagă legătura logică dintre cuvintele care formează propoziția.

Analiza gramaticală a constituit pentru cadrele didactice din Tîrgu Mureș un mijloc important de asigurare a însușirii cunoștințelor de gramatică, de aplicare în practică, pe text, a regulilor învățate.

In școlile cu limba de predare romînă folosirea culegerii de texte s-a făcut cu pricepere, ținîndu-se seama de nivelul de cunoștințe al elevilor, de faptul că lecțiile de gramatică trebuie să contribuie la dezvoltarea vorbirii acestora, la însușirea ortografiei. O atenție deosebită au acordat cadrele didactice îmbogățirii vocabularului elevilor. Pentru aceasta profesorii de limba romînă s-au preocupat stăruitor de predarea capitolului privitor la formarea cuvintelor prin compunere și derivare. In același scop, atît în școlile cu limba de predare romînă cît și în cele cu limba de predare maghiară au fost introduse caiete speciale, în care elevii și-au notat cuvintele și expresiile noi pe care le-au întîlnit în textele studiate.

La școala medie „Iosif Ranghet" și la școala medie nr. 2 de fete s-a organizat la limba maghiară și un concurs pentru cele mai îngrijite caiete care conțin cele mai multe, mai frumoase și mai interesante expresii. De asemenea, la școala medie nr. 1 de fete elevele au rezolvat teme în care li se cerea să găsească noi cuvinte pe baza rădăcinilor unor cuvinte date. La îmbogățirea vocabularului elevilor a contribuit mult faptul că profesorii s-au preocupat de stimularea gustului lor pentru lectură.

In vederea însușirii temeinice a cunoștințelor de limbă s-au folosit unele metode de predare care au dat rezultate bune. De exemplu, în predarea limbii romîne în școlile cu limba de predare maghiară, profesorii s-au folosit de cunoștințele de gramatică pe care elevii le aveau la limba maternă.

Pentru o mai temeinică însușire a cunoștințelor de limbă, profesorii de la școlile cu limba de predare maghiară au organizat un schimb de experiență cu profesorii de limba romînă și limba rusă.

In școlile cu limba de predare romînă s-a dat o deosebită atenție și problemelor care se referă la evoluția limbii romîne. Aceste probleme s-au discutat la lecțiile speciale de evoluția limbii, la lecțiile de gramatică, precum și la lecțiile de literatură cu prilejul studierii cronicelor, a operelor scriitorilor clasici și contemporani. S-au dat exemple de cuvinte folosite în cronici care au dispărut, fiind înlocuite cu altele, de cuvinte care cu timpul și-au schimbat sensul, de cuvinte care din cauza polisemiei au fost înlocuite cu noi cuvinte. De asemenea, li s-a arătat elevilor că limba evoluează în strînsă legătură cu schimbarea modurilor de producție, îmbogățindu-se neîncetat. La școala medie de băieți nr. 1, de pildă, cu prilejul studierii operei lui Dimitrie Cantemir li s-au dat elevilor exemple de cuvinte care au intrat în limbă odată cu începuturile modului de producție capitalist în principatele romîne, în sînul vechii orînduiri feudale.

Pe lîngă succesele obținute în predare, cadrele didactice care predau limba romînă și limba maghiară în școlile din orașul Tîrgu Mureș au avut și o serie de lipsuri în muncă. Astfel, în multe școli exprimarea orală și scrisă a elevilor lasă mult de dorit. Mulți dintre elevi se exprimă greu, nu cunosc sensul exact al cuvintelor pe care le folosesc, au un vocabular sărac, folosesc mult provincialismele, au slabe cunoștințe de literatură. Elevii claselor I—IV din școlile cu limba de predare romînă scriu, de pildă, verbul a lua, la persoana a III-a singular, i-a în loc de ia, iar pronumele personal, persoana a treia singular feminin, ia în loc de ea. Se observă greșeli și la articularea substantivelor la plural și la genitiv și dativ singular. Elevii scriu școli pentru școlii, veri pentru verii etc. De asemenea ei nu știu să folosească virgula și o pun adesea unde nu trebuie.

Mulți elevi din școlile cu limba de predare maghiară, deși cunosc un număr destul de mare de cuvinte romînești, nu știu totuși să le folosească în vorbirea curentă. Elevii din clasele I—IV ale școlilor cu limba de predare maghiară confundă consoanele și vocalele lungi cu cele scurte, au slabe cunoștințe de ortografie și fac greșeli în ceea ce privește topica frazei.

Străduindu-se să înlăture aceste lipsuri, tovarășul Albert Sandor, profesor la școala de 7 ani nr. 4 cu limba de predare maghiară, îi pune în fiecare zi pe elevi să scrie pe tablă cuvinte noi care prezintă dificultăți ortografice, le cere să accentueze corect aceste cuvinte și să le treacă apoi în caietele-vocabular.

Tovarășa Hajdu Hajnal, profesoară la școala medie de fete nr. 2, a introdus folosirea dicționarului ortografic. De asemenea profesoara de limba maghiară de la școala de 7 ani nr. 5, după fiecare lucrare scrisă analizează amănunțit cu elevii greșelile ortografice.

Lipsurile existente în înarmarea elevilor cu cunoștințe de limbă se datoresc și unor deficiențe ale manualelor. Astfel, abecedarul maghiar pentru clasa I-a cuprinde expresii grele și abstracte, cuvinte lungi, pe care elevii nu le pot pronunța decît foarte greu (de pildă, cuvîntul „utcakereszteződéseknél" — încrucișare de drumuri). Bucățile din partea a II-a a manualului de clasa I-a sînt uneori neinteresante și neadecvate vîrstei elevilor.

Problemele predării limbii au fost în repetate rînduri discutate atît în cadrul cercurilor pedagogice cît și cu prilejul diferitelor consfătuiri ale cadrelor didactice. De exemplu, la sfîrșitul lunii iulie a avut loc o consfătuire a profesorilor de limbă organizată de către secția de învățămînt a orașului Tîrgu Mureș. In cadrul consfătuirii s-a atras atenția asupra unor probleme importante privind predarea limbii. Totuși, secția de învățămînt și cabinetul pedagogic nu ajută suficient cadrele didactice care predau limba romînă și limba maghiară să ridice nivelul muncii lor.

Cu prilejul consfătuirii raionale din august, problemele predării limbii au fost puse din nou în discuția cadrelor didactice. S-a accentuat asupra necesității de a se controla cu regularitate caietele, atît cele cu teme pentru acasă cît și cele de notițe, de a se menține și de acum înainte caietele vocabular, de a se lupta pentru o exprimare corectă și o scriere ortografică. In referatul privitor la îmbunătățirea predării limbii romîne și a limbii materne, prezentat la consfătuirea raională, s-au dat multe exemple pozitive și negative din munca profesorilor și învățătorilor, au fost popularizate unele metode bune de muncă, au fost dezvăluite o serie de lipsuri în predare. Rezoluția consfătuirii a pus în fața cadrelor didactice sarcini concrete în vederea îmbunătățirii predării limbii. In consfătuire nu s-a stăruit însă suficient asupra sarcinilor ce revin tuturor cadrelor didactice, indiferent de materia pe care o predau, în vederea ridicării nivelului cunoștințelor de limbă ale elevilor.

Luptînd pentru înlăturarea lipsurilor existente, cadrele didactice care predau limba romînă și limba maghiară în școlile din orașul Tîrgu Mureș vor trebui să acorde toată atenția îmbunătățirii muncii lor. Este necesar să se stabilească o colaborare strînsă între ele, îndreptată spre ridicarea nivelului activității în cercurile pedagogice de specialitate și al activității metodice din școli. Secția de învățămînt, prin cabinetul pedagogic, are datoria să îndrume mai îndeaproape munca școlilor, pentru ca în acest an rezultatele obținute să fie dintre cele mai bune.

V. POPOVICI

Cum am dezvoltat dragostea elevilor pentru lectură

Ca profesor de limba și literatura romînă am considerat că una din sarcinile importante ce-mi revin este să dezvolt gustul pentru citit la elevi.

In anul școlar trecut am predat la școala pedagogică cu limba de predare romînă din Reghin. Majoritatea elevilor nu arătau vreun interes deosebit pentru lectură. Aveau un bagaj de cunoștințe sărac, un vocabular redus și plin de regionalisme. Acești elevi trebuiau să devină însă învățători, trebuiau și ei, la rîndul lor, să dezvolte dragostea pentru literatură a viitorilor lor elevi, să fie răspînditori ai științei în rîndurile oamenilor muncii.

Mi-am dat seama că trebuie să depun eforturi serioase pentru a trezi dragostea elevilor față de carte, interesul lor pentru literatură. Numai prin discuții — așa cum am încercat la început — n-am izbutit însă să ajung la nici un rezultat.

Am început atunci să aduc în clasă volume din biblioteca mea — opere ale clasicilor noștri, ale scriitorilor noștri contemporani, ale marilor scriitori ruși și sovietici etc. Le-am citit fragmente din aceste cărți, am organizat discuții în jurul celor citite.

In același timp am luat legătura cu librăria, urmărind cărțile, buletinele și revistele. In felul acesta știam mereu ce cărți apar și le făceam cunoscute și elevilor. Am organizat chiar în școală un colț al cărții, amenajînd împreună cu elevii o vitrină cu cele mai interesante cărți, precum și panouri cu ultimele noutăți literare.

Treptat, treptat, elevii au început să se intereseze îndeaproape de ceea ce se publică și de conținutul operelor nou apărute. Orice carte nouă era adusă în clasă, prezenta interes pentru elevi. Elevii nu se mai mulțumeau acum cu relatările mele, voiau să citească, să aibă cartea lor proprie. Cei din ultimele clase au început să-și cumpere cu drag cărțile, să-și întocmească biblioteci. In curînd au simțit nevoia să le vorbească despre cărți și copiilor din clasele I—IV ale școlii de aplicație, cărora le citeau povești.

Către sfîrșitul anului școlar se crease în școală un curent puternic pentru citirea cărților de literatură. Atît profesorii cît și elevii cumpărau și citeau tot mai multe cărți. Astfel, în tot timpul anului s-au cumpărat de către profesori și elevi cărți în valoare de 28.000 lei.

Rezultatele acestei acțiuni s-au resimțit puternic în nivelul de cunoștințe al elevilor, în posibilitățile lor de exprimare în scris și oral, în însăși comportarea lor.

Folosind această experiență, caut să dezvolt dragostea pentru citit și în rîndurile elevilor de la școala medie mixtă din Reghin, unde lucrez în acest an.

prof. T. A. ENACHESCU

Note bibliografice

A apărut GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ, publicație pentru studiul și răspîndirea științelor matematice și fizice, nr. 8-9 august — septembrie 1954.

Gazeta are următorul sumar :

Acad. S. Stoilov: Dezvoltarea matematicii în R.P.R. în anii 1944—1954; **Acad. Gr. Moisil**: Cartea matematică romînească în cei zece ani de la eliberare; **Acad. E. Bădărău**: Dezvoltarea opticii în R.P.R. în anii 1944—1954; **Tr. Gheorghiu**: Scurtă privire asupra unor lucrări de electricitate din R.P.R. și legătura lor cu cercetările similare din U.R.S.S.; **C. Ionescu-Bujor**: Dezvoltarea învățămîntului matematicii și fizicii în R.P.R.; **Acad. E. Bădărău**: Cercetări de optică și electronică în R.P.R. legate de cele sovietice; **D. Bally**: Cercetări asupra fizicii corpului solid legate de lucrările sovietice; **Gh. Demetrescu**: Colaborarea romîno-sovietică în domeniul astronomiei și seismologiei; **C. Drimbă**: Lucrări de mecanică cerească efectuate în R.P.R. conexe cu cercetări ruse și sovietice; **A. Halanay**: Contribuția matematicii sovietice la pregătirea tinerilor noștri matematicieni; **C. Iacob**: Legăturile mele cu știința sovietică; **Th. V. Ionescu**: Cercetări sovietice și romînești în domeniul undelor electrice; **Gh. Mihoc**: Lucrări din domeniul calculului probabilităților inspirate din operele matematicienilor ruși și sovietici; **Miron Nicolescu**: Influența vieții științifice sovietice asupra muncii noastre; **Andrei Popovici**: Cercetări asupra teoriei cuantice a cîmpului, legate de cercetările sovietice; **Călin Popovici**: Cîteva lucrări de astronomie și astrofizică cu referire specială la colaborarea cu astronomii sovietici; **M. Roth**: Matematicienii sovietici în sprijinul aspiranților matematicieni romîni la Universitatea din Moscova; **N. Teodorescu**: Cercetările romîno-sovietice în teoria derivatei areolare și a funcțiilor monogene; **Șerban Țițeica**: Lucrări de mecanică cuantică și electrodinamică legate de lucrările cercetătorilor din U.R.S.S.; **Andrei Popovici**: Despre fundamentele mecanicii newtoniene; * * * Pregătirea activității didactice pentru anul școlar 1954—55 la matematică, clasele IX și X; **Maria Marini**: Cum încep predarea matematicii la clasa VIII; **A. Negulescu și Fl. Popescu**: Activitatea de pregătire a noului an școlar la fizică.

Să confecționăm material didactic cu mijloace proprii

Cadrele didactice de la școala elementară nr. 9 de băieți din Ploești s-au preocupat cu mult interes de confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii. S-au confecționat astfel o serie de aparate ce pot fi folosite cu succes în predarea unor capitole din manualele de aritmetică, ele fiind simple, ușor de mînuit și foarte utile datorită faptului că oferă numeroase procedee de lucru. Printre altele s-au confecționat un abac individual și un aparat pentru demonstrarea fracției ordinare și a procentului.

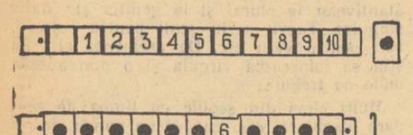

Fig. 1

Pentru confecționarea abacului (fig. 1) au fost necesare o linie de lemn sau de tablă de 50/5 cm, 10 bucăți de tablă de 4/6 cm, 2 cuișoare, vopsea.

Linia, ca și cele 10 bucăți de tablă au fost vopsite numai pe o parte. După uscare, cu cerneală sau tuș, s-a împărțit linia în 11 părți egale de cîte 4 cm, începînd de la dreapta și lăsînd 1 cm. liber, spre stînga. În pătrățele s-au scris numerele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, iar pe fiecare bucată de tablă s-a desenat cîte o bilă, cu vopsea de culoare închisă, cu tuș sau cerneală. O bucată de tablă a fost așezată cu partea nevopsită pe linie și îndoită la capete în mod egal, în așa fel ca să acopere linia și să alunece de-a lungul ei. S-a procedat la fel și cu celelalte bucăți de tablă. Pe liniile I-a și a II-a despărțitoare, s-a bătut cîte un cuișor spre a împiedica ieșirea tablelor. Două abace identice, unite prin două scîndurele pot folosi și la a doua zece. Acest aparat funcționează prin deplasarea tablelor cu bile la dreapta sau la stînga, făcînd să apară simultan cifra și, prin bile, numărul pe care îl reprezintă.

Un alt abac, distractiv, (fig. 2), se poate confecționa din: o scîndură lungă de 60 cm, 2 cuie de 6 cm, 2 role de lemn (din 2 mosorele cărora li se taie marginile), un m. de rejansă, sîrmă.

Cele două cuie se bat în scîndură la 50 cm. distanță, apoi se introduc în cele 2 role de lemn. Din sîrmă se confecționează o fereastră dreptunghiulară de 4/8 cm. Lățimile se îndoaie pe o parte în așa fel, încît fereastruica să constituie un cursor pe rejansă. De marginile neîndoite se fixează prin cusătură banda de rejansă ce s-a așezat pe cele două role, ca o curea de transmisie. Rulăm banda pînă ce fereastruica se oprește lîngă rola din dreapta.

De la fereastruică pînă la rola din stînga, împărțim rejansa în 10 părți egale și desenăm în fiecare căsuță astfel formată cîte o bilă, în total 10 bile, cu ajutorul compasului sau al unui șablon. Prin fereastruică scriem ușor cu un creion, în interiorul bandei, numărul 10. Rulăm banda pînă se ascunde o bilă după rola din stînga și prin fereastruică scriem ușor cifra 9. La fel procedăm scriind 8, 7, 6,.. etc. Desfacem banda ca să scriem cu cerneală pe locul indicat cu creionul cifre frumoase și mari. Punem la loc banda și astfel aparatul este gata. El funcționează, de asemenea, prin rulare la dreapta și la stînga. Se pot face numărări înainte și înapoi, adunări, scăderi etc.

Pentru aparatul folosit în demonstrarea fracției ordinare și a procentului (figura 3), este necesar următorul material: tablă, vopsea albă și roșie, 2 șuruburi, 4 șaibe, sîrmă.

Din tablă se taie un patrat de 25/25 cm. După ce se desenează un cerc cu raza de 10 cm., se face cu dornul o gaură de 4 mm la centru, apoi se taie cu atenție raza cu o foarfecă sau cu dalta lată. Părțile tăiate se vor depărta înafară, la 3-4 mm: partea din stînga în față, cea din dreapta în spate. Pătratul de tablă se vopsește în alb pe ambele părți. Din tabla rămasă tăiem un cerc cu raza de 10 cm. Centrul cercului se găurește cu dornul, se taie raza pînă la centru, se depărtează cu 3-4 mm părțile tăiate și se vopsesc cu roșu pe ambele părți. Dacă avem material, confecționăm încă odată aceleași piese. Tăiem cu cleștele 14-15 buc. sîrmă de cîte 9,5 cm fiecare și le turtim la un capăt. Luăm 4 șaibe de alamă sau tablă galvanizată și le găurim la mijloc cu dornul.

Pentru a executa dispozitivele de raze cît mai precis ne facem șabloane, desenînd pe hîrtie 3 cercuri cu raze de 10 cm. împărțite prin raze, primul în patru părți egale, razele formînd unghiuri de 90 grade, al doilea în 3 părți egale, unghiurile fiind de cîte 120 grade, iar al treilea în 5 părți egale, cu unghiurile de cîte 72 grade. Așezăm șaiba curățită pe centrul cercului cu 5 raze. Sîrmele se așează cu capetele turtite și curățite peste șaibă, cele 5 raze servind ca ghid. Așezăm obiecte grele peste raze și le fixăm cu cositor la șaibă. La fel confecționăm un dispozitiv cu 4 și 3 raze, avînd ca ghid razele de la cercurile respective. Dispozitivul cu 2 raze se face ușor și fără model.

Pe tabla patrată vopsită cu alb, se desenează pe ambele părți cu cerneală sau tuș cîte un cerc avînd ca rază tăietura. Pe o parte se împarte cercul în două părți egale,

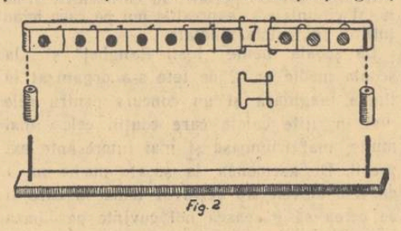

Fig. 2

diametrul suprapunîndu-se peste raza tăiată, iar pe cealaltă parte cercul se împarte în 3 părți egale, cu unghiuri de cîte 120 grade, începînd de la raza tăiată.

Cercul mobil se împarte prin răzuirea vopselei în 4 părți egale pe o parte și în 6 părți pe cealaltă parte.

Exteriorul circonferinței cercului fix de pe pătrarul de tablă se împarte în 100 diviziuni (procente), începînd de sus, de la tăietura razei, cu numerotare din 5 în 5

Șurubul de 4 mm se introduce în șaiba cu cele 2 raze, în cercul fix, în cercul roșu mobil, apoi în dispozitivul cu 3 raze de sîrmă. Se

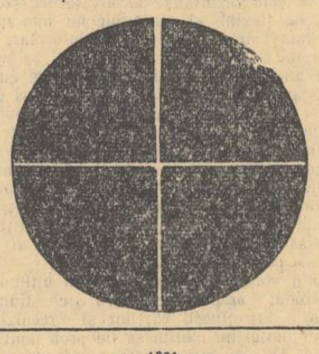

Fig. 3

pune o piuliță, strîngîndu-se ușor, astfel ca să permită rotirea ușoară a cercului mobil și a razelor. Strîngem și a doua piuliță cu rol de fixare a primei piulițe. Partea tăiată a cercului mobil se va introduce în partea tăiată a cercului fix și astfel aparatul e gata.

La fel montăm și al 2-lea aparat care va avea cercul fix împărțit în 4 părți pe o parte și în 5 părți pe cealaltă parte. Cercul mobil se împarte prin răzuirea vopselei în 8 părți pe o parte și în 10 părți pe partea opusă, funcționînd cu dispozitivul de 4 și 5 raze.

Cu aceste aparate putem demonstra foarte ușor doimea, treimea, șesimea, optimea, cincimea, zecimea, sutimea, comparația fracțiilor, a procentelor etc., prin rotirea razelor care împart cercul simultan în diferite părți egale și prin rotirea cercurilor mobile care arată cîte părți fracționare s-au luat, obținîndu-se orice parte dintr-un întreg.

MIHAIL P. IONESCU
director la școala elementară nr. 9 de băieți din Ploești

Oamenii muncii din țările capitaliste luptă împotriva fascizării învățămîntului

Tendința de fascizare a învățămîntului, care ia proporții înspăimîntătoare în Germania occidentală, începe să se manifeste și în Austria. După știrile care arătau că în manualele școlare folosite în școlile vest-germane se vorbește neîncetat de „misiunea" tineretului vest-german și despre „eliberarea" ținuturilor germane de dincolo de Oder și Neisse, iată că alte știri vin să anunțe că manualele fasciste pătrund și în Austria.

După cum relatează ziarul „Oesterreichische Volksstimme", în Austria este răspîndit actualmente — sub oblăduirea Ministerului Învățămîntului — manualul ilustrat de istorie a Germaniei editat în Germania occidentală. Conținutul manualului tipărit prin grija autorităților de la Bonn corespunde scopului urmărit de inițiatorii săi; ba chiar — posibil din exces de zel — îl și depășește: fără să vrea, manualul demonstrează filiațiunea Hitler-Adenauer.

Dînd Cezarului ce-i al Cezarului, manualul cuprinde fotografii care proslăvesc pe hitleriști. Una din fotografii, de pildă, înfățișează momentul semnării faimosului „pact anticomintern". Cinismul autorilor merge pînă într-acolo încît sub o fotografie ce înfățișează conferința trădătorilor de la München este dată o explicație care arată că e vorba de o conferință urmărind „asigurarea păcii". O serie de alte fotografii și explicații elogiază politica militaristă dusă de cancelarul Adenauer, continuatoare a politicii hitleriste.

Stabilind o nomenclatură sui-generis, autorii cărții numesc înrobirea popoarelor Europei de către armata hitleristă „marea victorie".

Dar în ciuda tuturor eforturilor făcute de autoritățile din cele două țări pentru răspîndirea doctrinei fasciste, nenumărați oameni cinstiți — indiferent de părerile lor politice — își manifestă dezaprobarea față de acțiunea de fascizare a școlilor.

Adresîndu-se ziarului „Neue Volkszeitung", cetățeana Auguste Kohle scrie: „Am patru copii. Cel mai mare are 15 ani, iar cel mai mic 8. Sînt îngrozită cînd văd că temele compozițiilor lor se referă aproape întotdeauna la războiul. Părinții tuturor copiilor germani ar trebui să întreprindă acțiuni hotărîtoare ca să se împiedice otrăvirea conștiinței tineretului nostru prin propagarea unor asemenea teorii pline de ură și șovinism".

Numărul părinților care, ca și Auguste Kohle, iau poziție activă împotriva școlii fasciste este mereu în creștere.

G. CRAIOVEANU

Alegerea noilor organe sindicale

Pentru colectivul cadrelor didactice de la școala medie de fete nr. 3 din Capitală, pregătirea alegerii noilor organe sindicale a constituit o deosebită preocupare. Comitetul de instituție de la această școală a dus o susținută muncă de agitație, mobilizînd membrii de sindicat în vederea unei bune desfășurări a alegerii noilor organe sindicale.

Acțiunea de pregătire a alegerilor a constituit un prilej de a analiza în spirit critic și autocritic atitudinea față de muncă a cadrelor care lucrează în școală, succesele obținute și lipsurile care mai există în activitatea didactică și obștească în vederea ridicării continue a nivelului muncii.

Cu prilejul alegerii colectivelor de conducere ale celor două grupe sindicale, alegere care a avut loc în ziua de 13 septembrie, a fost prezentată o dare de seamă. În darea de seamă, s-a scos în evidență rolul important al comitetului de instituție în mobilizarea și antrenarea tuturor cadrelor didactice din școală în învățămîntul politic, ceea ce a contribuit la o creștere simțitoare a nivelului ideologic al învățătorilor și profesorilor, a calității muncii lor instructiv-educative. Darea de seamă a subliniat de asemenea importanța unei strînse legături dintre familie și școală prin organizarea de conferințe, vizite la domiciliu, convorbiri, ședințe plenare etc. S-a arătat în continuare necesitatea folosirii pe scară și mai largă a consfătuirilor de producție și a celorlalte forme ale schimbului de experiență.

În discuțiile purtate pe marginea dării de seamă, membrii de sindicat au scos în evidență unele succese obținute de comitetul de instituție în activitatea sa. În același timp ei au criticat comitetul de instituție pentru faptul că n-a mobilizat suficient pe învățători și profesori la conferințele de specialitate și la manifestările cultural-artistice organizate de către Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. A fost criticată de asemenea slaba activitate a colectivului gazetei de perete, care s-a mulțumit cu colaborările cîtorva tovarăși, fără a atrage la redactarea articolelor pe toți membrii sindicatului din școală.

Prin lichidarea lipsurilor semnalate cu prilejul alegerii noilor organe sindicale, prin organizarea unei colaborări și mai strînse între direcția școlii și comitetul de instituție, cadrele didactice de la școala medie de fete nr. 3 sînt hotărîte să contribuie din plin la ridicarea continuă a calității învățămîntului, la îmbunătățirea muncii obștești.

LUCIA BALENTE

Școli noi

Cum intri în satul Bogheștii de jos, din raionul Zeletin, zărești în mulțimea caselor o clădire mare și luminoasă. Este noua școală elementară, construită de curînd pentru fiii țăranilor muncitori din sat.

Localul încăpător al școlii îngăduie desfășurarea unei munci bine organizate, creînd condiții favorabile ridicării nivelului activității cadrelor didactice.

Din sumele strînse prin autoimpunere, s-au ridicat școli noi și în alte sate ale raionului. Astfel copiii țăranilor muncitori din satele Biclești, Boboș și Uricari și-au început la 1 septembrie învățătura în școli noi.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

Școala — factor activ în lupta pentru dezvoltarea agriculturii

Adăposturi pentru păstrarea legumelor

Dînd țăranilor muncitori indicații cu privire la recoltarea legumelor, cadrele didactice trebuie să le arate în același timp care sînt cele mai bune metode de păstrare a legumelor.

Legumele care se păstrează mai mult pentru iarnă sînt: cartofii, rădăcinoasele (morcovii, sfecla, pătrunjelul, țelina etc.), varza, ceapa, prazul și usturoiul.

Ținute la un regim optim de temperatură, umiditate relativă și aerisire, aceste legume pot fi păstrate cu destulă ușurință pînă în primăvară. Legumele însilozate suportă de obicei cu ușurință temperaturile ridicate din timpul toamnei, datorită prospețimii, repausului profund în care se găsesc și cooperii lor adesea incomplete. Ele sînt însă sensibile la gerul din timpul iernii și la temperaturile primăverii. Datorită proceselor pe care le suferă în timpul păstrării, legumele au în primăvară o rezistență scăzută la păstrare, încolțesc și se strică cu mare ușurință. Din această cauză prelungirea perioadei de păstrare a legumelor pînă în vară se face numai în adăposturi care să poată menține condiții bune de păstrare, indiferent de temperatura pe care o are aerul exterior. Astfel de adăposturi sînt: șanțurile (transeele), silozurile, depozitele, bordeiele, beciurile, podurile, subsolurile etc.

Șanțurile și silozurile. Șanțurile (transeele) sînt săpături în pămînt, ale căror dimensiuni depind de condițiile de climă ale regiunii respective.

Silozurile (biloanele) sînt adăposturi construite la suprafața pămîntului sau numai la o mică adîncime în pămînt (maximum 20—25 cm.).

Șanțurile și silozurile sînt construcții simple și ușor de executat. Cînd sînt bine făcute, ele asigură condiții optime păstrării legumelor: un aer cu temperatură scăzută și puțin variabilă, cu umiditate relativ ridicată, sănătos în oxigen și bogat în bioxid de carbon. De aceea, legumele — cu excepția cepei, care cere o atmosferă mai puțin umedă — se păstrează foarte bine în șanțuri și silozuri.

Terenurile destinate construirii șanțurilor și silozurilor trebuie să corespundă pe cît posibil următoarelor condiții: să fie apropiate de drumurile carosabile, de locul de producție, de gospodăria și de locul de valorificare a legumelor; să fie ferite de acumulările de apă provenite din ploi și din topirea zăpezii (terenul să fie, deci, mai ridicat sau să prezinte o ușoară pantă); să fie lipsite de umiditate excesivă; să aibă apă subpămînteană la mare adîncime; să fie altele decît cele pe care s-a cultivat leguma respectivă. În felul acesta, legumele se vor transporta ușor și repede, vor fi ferite de umezeală și infecție, iar șanțurile și silozurile vor putea fi ușor supravegheate. Terenurile cu pantă sudică sau sudestică sînt foarte recomandabile; cele cu pantă nordică sînt de obicei prea reci și prea umede.

Pe terenul ales se fixează cu țăruși și frînghii sau cu prăjini conturul fiecărui șanț sau siloz. Locul fiecărui șanț sau siloz se va fixa astfel încît laturile lungi să fie paralele între ele și să coincidă în plan orizontal. Lungimea fiecărui șanț sau siloz va fi orientată în direcția pantei terenului sau în direcția vîntului dominant în regiune. În felul acesta, legumele sînt mai apărate de ger și de umezire. Între laturile lungi ale șanțurilor și silozurilor și, cînd dispunem de teren suficient, și între părțile frontale ale acestora, se vor lăsa spații libere cu lățimea de 4—6 m.

În șanțuri și silozuri, legumele se pun prin turnare sau mai bine prin stratificare cu pămînt sau nisip umed. Stratificarea cu nisip este obligatorie pentru semincerii de varză și rădăcinoase, iar cea cu pămînt pentru cartofii destinați culturilor de vară.

Legumele pentru consum se pot păstra și nestratificate, dar cu pierderi ceva mai mari (în special la rădăcinoase, cu excepția sfeclei). În acest caz, legumele sînt însă mai expuse încingerii și umezirii, iar bolile se răspîndesc mai ușor. Pentru a feri legumele de vestejire sau îngheț, șanțurile și silozurile trebuie acoperite, imediat după umplere, cu materiale de protecție. În acest scop se folosesc în mod obișnuit pămîntul și palele puse în straturi succesive și, mai rar, cocenii de porumb, stufuL, nisipul, tarba, rumegușul etc. Pentru legumele care nu trebuie impurificate cu pămînt, de exemplu varza de consum, primul strat protector va fi făcut din pale. În toate cazurile, dacă gerurile sînt mari, peste ultimul strat de protecție se va pune un strat de zăpadă, atît de gros încît să apere legumele de îngheț.

Straturile de protecție trebuie să aibă o grosime totală care să asigure tot timpul legumelor temperatura optimă. În acest scop straturile de protecție se pun de obicei în 3—4 etape, potrivit cu temperatura la care se găsesc legumele însilozate și cea a aerului exterior.

Primul strat de protecție, care se pune imediat după însilozarea legumelor, este subțire și are numai rolul să le ferească pe acestea de ploi și insolație (vestejire). El este reprezentat la șanțuri prin așa numitul dop de pămînt (un strat de pămînt gros de 10—15 cm pus peste legumele din șanț), iar la silozuri printr-un strat de pale gros de 15—20 cm fixat și îndesat la bază cu un strat subțire de pămînt.

Al doilea strat de protecție, cu o grosime de 15—20 cm, se pune numai la venirea timpului rece, cînd legumele au temperatura numai cu 1—2° C mai ridicată decît cea optimă păstrării lor. Ultimul strat, cu o grosime care să corespundă acoperirii definitive, se pune numai în momentul cînd legumele se găsesc în intervalul de temperatură optimă.

De asemenea, pentru a feri legumele de autoîncingere și pentru a asigura eliminarea căldurii rezultată prin respirație, straturile de protecție de pe coama silozurilor trebuie să fie cu aproximativ 30—40% mai subțiri decît la bază. În general, grosimea totală a acoperișului de protecție trebuie să fie mai mare decît adîncimea la care îngheață solul pe care s-au făcut silozurile cu legume. De obicei grosimea totală a straturilor de protecție trebuie să fie de aproximativ 20—50 cm pentru cele din pale și de 20—45 cm pentru cele de pămînt, potrivit cu temperaturile exterioare din timpul iernii din regiunea respectivă.

Pentru asigurarea aerisirii legumelor, șanțurile și silozurile se prevăd adesea cu canale de ventilație orizontale. În acest scop, pe fundul silozului, la mijloc și pe toată lungimea lui se face un șănțuleț cu lățimea de 20—30 cm. și adîncimea de 20—40 cm. Capetele canalului trebuie să întreacă stratul acoperitor al silozului. Peste acest canal se pune un grătar de lemn, cu distanța de 2—3 cm între șipci. Capetele canalului de aerisire se adîncesc sub formă de gropi sau se prevăd cu coșuri de aerisire verticale, scurte și acoperite. În felul acesta, apa de ploaie nu poate pătrunde sub siloz.

În locul acestui canal, mai ales la silozurile neîngropate, se pot folosi jghiaburi făcute din șipci de lemn, distanțate la doi—trei centimetri una de alta, jghiaburi cu secțiune patrată sau triunghiulară și cu latura de 20—30 cm, care se pun direct pe pămînt și pe toată lungimea silozului. Prin canalele orizontale de aerisire intră aerul rece din exterior care, traversînd stratul de legume, se încarcă cu căldură și vapori de apă și iese pe la coama silozului. În timpul iernii, capetele canalului se înfundă cu pale sau pînză de sac.

Pentru legumele păstrate în șanțuri ventilația este mai puțin necesară. Ele se aerisesc prin simpla refulare a aerului cald prin acoperișul de protecție.

Podurile sînt, în general, prea uscate și mențin temperaturi variabile și prea scăzute în timpul iernii. De aceea podurile nu sînt recomandabile pentru păstrarea legumelor. Legumele care se pretează mai mult a fi păstrate în poduri sînt ceapa și usturoiul.

Beciurile sînt de obicei prea umede și slab aerisite. Mențin, însă, o temperatură favorabilă păstrării. Ele pot deveni locuri bune pentru păstrarea legumelor, dacă le asigurăm o bună aerisire și le dezinfectăm bine înainte de a introduce legumele. În acest scop ele vor fi prevăzute cu guri și coșuri de aerisire; interiorul lor va fi compartimentat în boxe ridicate cu 20—25 cm de la pămînt, și va fi bine dezinfectat prin văruire, afumare cu pucioasă (50—150 g sulf la m.c. de spațiu — și anume, cu atît mai mult cu cît beciul este mai umed) sau prin stropire cu formol, 2—3% concentrație.

În beciurile bine ventilate și dezinfectate se pot păstra cartofii, rădăcinoasele și varza.

Localurile de păstrare trebuie să fie cît mai curate. Localurile neîngrijite, necurățate, nedezinfectate sînt un focar de infecție pentru produsele pe care le primesc, chiar dacă acestea au un grad de sănătate ridicat. Din această cauză, curățenia și dezinfecția localurilor de păstrare sînt strict obligatorii înaintea introducerii legumelor. În acest scop toți pereții localului se vor spoi cu var, în care se va pune și 2—3% sulfat de cupru (piatră vînătă), iar pardoseala, dacă este din pămînt, se va presăra cu var nestins sfărîmat. Pereții boxelor, lăzile, stelajele și gratiile se vor spăla cu o leșie care conține 3—4% sodă. Locul de păstrare trebuie afumat cu pucioasă (30—100 grame la 1 m.c) sau prin stropire cu o soluție de 2—3% formol.

GHEORGHE PRODAN
lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" București

Pentru pace și securitate în Asia

Evenimente deosebit de îngrijorătoare se petrec în ultimul timp în Asia de sud-est. Căutînd să compenseze înfrîngerea suferită în Europa prin respingerea tratatului „C.D.E.", cercurile imperialiste din S.U.A. se dedau la manevre care pun în pericol pacea și securitatea popoarelor asiatice și a lumii întregi. Conferința de la Manilla, provocările bandelor ciancaișiste, înarmarea febrilă a anumitor țări din Asia, ca Japonia, Tailanda, Pakistanul — iată numai cîteva acțiuni care fac parte din planurile agresive ale S.U.A. privitoare la Asia de sud-est, mascate sub pretextul „apărării intereselor popoarelor asiatice".

Ce se ascunde în fond în spatele acestor planuri? Are nevoie Asia de asemenea pacte agresive, sau de o securitate reală, bazată pe înțelegere, pe respectarea suveranității naționale a popoarelor ei?

Aceste întrebări își găsesc rezolvarea în răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările redactorului șef al ziarului japonez „Tiubu Nippon Simbun" M. Sudzuki, și în declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. din 15 septembrie a. c. în legătură cu evenimentele care se petrec astăzi în Asia.

În răspunsurile sale, V. M. Molotov a arătat că Uniunea Sovietică este vital interesată în stabilirea unei păci durabile în Extremul Orient și că acest lucru este posibil și necesar pe baza rezolvării pașnice a litigiilor internaționale, dacă părțile interesate doresc acest lucru. În lumina acestor principii, care stau la baza politicii externe a Guvernului Sovietic, normalizarea relațiilor sovieto-japoneze poate constitui un factor important pentru destinderea situației internaționale din Asia și întreaga lume.

„În ceeace privește Uniunea Sovietică — a spus V. M. Molotov — ea declară că este gata să normalizeze relațiile cu Japonia în cazul cînd din partea Japoniei va fi manifestată aceeași hotărîre". Dezvoltarea relațiilor comerciale sovieto-japoneze, pe bază de egalitate și avantaj reciproc, dezvoltarea schimburilor culturale dintre cele două țări sînt căi care pot întări sentimentul de prietenie dintre popoarele Uniunii Sovietice și Japoniei. Arătînd dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a restabili relațiile normale cu Japonia, V. M. Molotov a propus și o serie de măsuri concrete menite să faciliteze atingerea acestui scop: întîlniri mai frecvente între persoane și delegații interesate în comerțul sovieto-japonez, schimb de misiuni comerciale oficiale, schimb de delegații culturale etc.

Evident, o asemenea înțelegere corespunde intereselor poporului japonez, dar nu cercurilor imperialiste japoneze și americane. După nouă ani de la terminarea războiului, ocupația americană în Japonia a dus la ruinarea totală a economiei acestei țări, la transformarea Japoniei într-o bază militară americană. Peste 800 de baze americane, aeriene și navale, se află pe teritoriul Japoniei ocupate. Insula Okinawa a fost transformată într-o adevărată fortăreață militară. Iată pentru ce S.U.A. caută să împiedice orice acțiuni îndreptate spre restabilirea relațiilor dintre Japonia și lagărul democratic. „Obstacolul principal care împiedică restabilirea relațiilor normale între cele două țări — spune V. M. Molotov — este, după părerea mea, faptul că anumite cercuri din Japonia urmează dictatul cercurilor dominante din S.U.A., care caută să mențină Japonia în situația de țară dependentă".

Dar cercurile dominante din S.U.A. caută să-și impună dictatul nu numai asupra Japoniei. Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. din 15 septembrie a. c. a dezvăluit intențiile cercurilor agresive din S.U.A. care încearcă prin presiune și șantaj să oblige țările Asiei de sud-est la acțiuni provocatoare împotriva Chinei populare și împotriva securității tuturor popoarelor din Asia. Este vorba despre pactul S.E.A.T.O. al cărui caracter agresiv a fost demascat în declarația sovietică din 15 septembrie.

Înghebat la conferința de la Manilla, pactul S.E.A.T.O. are pretenția că reprezintă dorința popoarelor Asiei. Pretenție absurdă, dacă stăm să ne gîndim numai la faptul că țări asiatice ca India, Birmania, Indonezia au refuzat categoric să participe la conferința de la Manilla, socotind-o nu ca o măsură menită să asigure securitatea Asiei — ci dimpotrivă, ca o acțiune agresivă care țintește la subjugarea independenței naționale a acestor țări. Puterile colonialiste, participante la această conferință, și-au impus punctul lor de vedere, obligînd guvernele marionetă ale celorlalte țări participante să aprobe prevederile tratatului, prevederi îndreptate nu numai împotriva lagărului democratic, dar chiar și împotriva propriilor lor popoare.

Unul din scopurile precise ale pactului S.E.A.T.O., redactat conform intereselor puterilor colonialiste, este acela de a acapara bogățiile economice ale țărilor asiatice participante, de a le subjuga din punct de vedere economic, de a suprima mișcarea de eliberare națională care crește în aceste țări. Tocmai prin aceasta — arată declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. — se explică încercările stăruitoare ale puterilor occidentale, mai cu seamă ale S.U.A., de a înghebа în zona Asiei și Pacificului o organizație militară care să poată fi folosită în primul rînd pentru reprimarea mișcării de eliberare națională din țările Asiei de sud-est.

Pactul S.E.A.T.O. este îndreptat de asemenea împotriva hotărîrilor menite să ducă la destinderea situației internaționale. Prin încercările de a atrage în acest pact țări ca Laosul, Cambodgia și Vietnamul de sud, semnatarii pactului S.E.A.T.O urmăresc torpilarea hotărîrilor conferinței de la Geneva care prevăd restabilirea păcii în Indochina.

Toate aceste fapte scot în evidență caracterul agresiv al pactului S.E.A.T.O. și intențiile creatorilor lui. Popoarele Asiei nu sînt însă dispuse să primească dictatul american. Ele resping această nouă încercare provocatoare, care atentează fățiș la drepturile țărilor asiatice, la independența lor națională, la securitatea Asiei. India, Birmania, Indonezia, Ceylonul, își orientează politica lor externă în conformitate cu interesele popoarelor respective. Și interesele acestor popoare cer respectarea suveranității lor, cer legături de prietenie cu celelalte state, indiferent de regimul lor politic, indiferent de orînduirea socială. Coexistența pașnică apare în ochii acestor popoare ca singurul mijloc care ar putea asigura pacea. Iată de ce India și Birmania au încheiat acorduri de colaborare economică cu R. P. Chineză, acorduri care vor permite lărgirea schimburilor comerciale dintre aceste țări, întărirea prieteniei dintre popoarele lor și, totodată, consolidarea păcii și securității în Asia.

Cele două documente de o deosebită importanță internațională apărute săptămîna aceasta, răspunsurile lui V.M. Molotov la întrebările redactorului șef al ziarului japonez „Tiubu Nippon Simbun" și declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. din 15 septembrie reafirmă posibilitatea coexistenței pașnice între țări și a întăririi păcii și securității în lume, conform cu interesele popoarelor, dau o nouă și puternică lovitură planurilor imperialiste agresive care urmăresc subminarea păcii în lume.

R. SPĂTARU

INFORMAȚIE

Consiliul de conducere al Societății de științe matematice și fizice din R.P.R. organizează o sesiune științifică de comunicări, la care pot participa toți profesorii de matematică și de fizică din țară.

Cele mai bune lucrări vor fi premiate, iar toate lucrările originale de calitate vor fi tipărite.

Textele comunicărilor pentru sesiune se vor trimite pînă la 31 octombrie 1954 pe adresa societății, strada Spiru Haret Nr. 12, București.

SPORT

Frumoase succese ale Asociației „Știința"

În ultimele zile au avut loc în țară numeroase întîlniri sportive în cadrul finalelor Spartachiadei sindicale și al Campionatului R.P.R. În aceste competiții, echipele Asociației „Știința" au cucerit o serie de victorii frumoase.

La întrecerile de atletism din cadrul Spartachiadei sindicale, echipa „Știința" s-a clasat pe locul I, cu 153,5 puncte, devenind astfel campioana sindicală pe anul 1954 și cîștigînd cupa C.C.S. la atletism. S-au remarcat următoarele rezultate ale atleților de la Asociația „Știința": la greutate, Gabriel Georgescu — 15,56 m; la 400 m plat, Traian Sudrigeanu — 49,9 secunde; la 80 m garduri fete, Liana Jung — 12,4 secunde; la 100 m plat fete, Alexandra Sicoe — 12,5 secunde; la grenadă, Constantin Crețu — 73,90 m.

La jocurile de oină în cadrul Spartachiadei sindicale, echipa „Știința" s-a clasat de asemenea pe locul I cucerind cupa C.C.S. și devenind campioană sindicală pe anul 1954. La tir, echipa Asociației s-a clasat pe al patrulea loc în clasamentul general.

La întîlnirile din cadrul campionatului R.P.R., echipele Asociației „Știința" au obținut rezultate frumoase la volei, polo și rugbi, învingînd echipe ca „Locomotiva"-București (volei fete) „Metalul"-Ploești și „Metalul"-Orașul Stalin (volei băieți), „Tînărul Dinamovist" și „Progresul"-București (polo), „Constructorul"-București și „Progresul"-F. B. (rugbi).

În cadrul întîlnirilor de handbal fete, organizate de colectivul „Progresul"-F. B. echipa „Știința"-Învățămînt a învins echipa „Flamura Roșie"-București cu 12—1, iar „Știința"-I. C. F. a învins „Progresul"-F.B. cu 5—3.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 285 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 25 septembrie 1954

In acest număr:

- **V. I. Bolșakov** — Experiența organizațiilor de comsomol și pionieri cu privire la cultivarea dragostei elevilor pentru agricultură (pag. 2-a)
- **A. Scorohodov** — Sfaturi pentru diriginții începători (pag. 2-a)
- IN INTIMPINAREA CONGRESULUI AL II-LEA AL P.M.R.: Indatoririle și drepturile membrilor de partid (pag. 3-a)
- **N. Minei** — Schimb de experiență între catedrele de științe sociale (pag. 3-a)
- **Gh. Sireteanu** — Probleme ale muncii la clasa I-a (pag. 3-a)
- **R. Cimpeanu** — Noua Constituție a Chinei populare (pag. 4-a)
- **L. Reveu** — Impotriva formalismului și a gîtuirii criticii în alegerile noilor organe sindicale (pag. 4-a)

Toată grija îndrumării cadrelor tinere

In școlile patriei noastre desfășoară munca de instruire și educare a elevilor mulți pedagogi tineri. In anul acesta și-au început activitatea didactică peste 4300 absolvenți ai școlilor pedagogice, aproape 1000 de educatoare, peste 2900 absolvenți ai diferitelor facultăți. Alături de învățătorii și profesorii cu experiență, tinerii pedagogi se străduiesc să răspundă cu cinste înaltelor sarcini ce revin învățămîntului. Educați în spiritul dragostei pentru copii, pentru activitatea din școală, al dragostei de muncă, tinerii pedagogi lucrează cu entuziasm, cu elan tineresc.

Tinerii învățători și profesori sînt bine pregătiți, ei au studiat metodele de predare a lecțiilor și metodica activităților extrașcolare, și-au însușit numeroase cunoștințe pedagogice și de specialitate. Dar viața e bogată în fapte și activitatea practică le pune în față mereu noi și noi probleme concrete, care cer o rezolvare diferențiată. Acest lucru nu este ușor. El cere o deosebită pricepere. Aici au nevoie mai ales tinerii învățători și profesori de ajutorul cadrelor didactice care lucrează de mulți ani în școală și au dobîndit o experiență bogată.

Activitatea complexă din școală cere tinerelor cadre să poată soluționa probleme multiple și variate.

Problema pe care trebuie s-o rezolve în primul rînd este desigur aceea de a preda lecțiile la un nivel corespunzător cerințelor învățămîntului, de a înarma elevii cu temeinice cunoștințe practice, de a-i pregăti pentru viață, de a-i educa în spirit comunist.

Dar predarea lecțiilor la un nivel înalt cere din partea învățătorilor și profesorilor, pe lîngă adînci cunoștințe științifice de specialitate și serioase cunoștințe pedagogice. Un bun profesor este acela care stăpînește bine cunoștințe bogate în domeniul specialității sale și în același timp știe să conducă cu pricepere colectivul de elevi. Pentru a putea îndruma acest colectiv el trebuie să cunoască bine elevii, să se apropie de ei. Și nu numai atît. Așa cum spunea A. S. Macarenko, „educatorul trebuie să transforme imediat într-o acțiune practică, într-un sfat practic, în năzuința de a-l ajuta pe elev orice informație nouă cu privire la el". In această privință întîmpină greutăți cei mai mulți dintre tinerii învățători și profesori. De multe ori le este greu să găsească drumul cel mai bun și încearcă să realizeze apropierea trecînd cu vederea peste atitudinile nejuste ale elevilor. Uneori sînt, dimpotrivă, prea severi. Ei trebuie ajutați să găsească cele mai bune căi pentru a cîștiga dragostea și încrederea elevilor, pentru a avea autoritate în clasă și a fi iubiți și respectați de elevii lor.

In școală, tînărul învățător sau profesor își duce munca de fiecare zi alături de multe cadre didactice cu experiență. Aceștia sînt primii și cei mai apropiați sfătuitori ai săi. In primul rînd colectivului didactic în care muncește un pedagog tînăr îi revine datoria să-l îndrumeze pe acesta. Directorul și cadrele cu experiență din școală trebuie să asiste la lecțiile lui, să facă observații amănunțite cu privire la felul cum își desfășoară activitatea și să-i dea îndrumări concrete pentru ca să poată învinge greutățile care îi stau în cale în organizarea lecției, în legarea cunoștințelor de viață, în antrenarea tuturor elevilor la lecții etc.

De felul cum muncește tînărul pedagog trebuie să se îngrijească și comisiile metodice, organizația sindicală din școală etc. Școala trebuie să folosească toate căile care îi stau la îndemînă pentru îndrumarea cadrelor tinere: asistența la lecții, interasistențele, activitatea în cadrul cabinetului pedagogic, discuțiile în consiliul pedagogic. Conducerea școlii are datoria să antreneze pe tînărul pedagog în activitatea colectivă, să-l ajute să cunoască tradițiile frumoase ale școlii, pe care acesta să le respecte și să le ducă mai departe.

De multe ori însă directorii de școli și colectivul întreg al cadrelor didactice nu au o poziție justă față de noii lor tovarăși de muncă. In multe școli învățătorii și profesorii tineri sînt asaltați din primele zile cu tot felul de sarcini. Pe motiv că sînt tineri și au putere de muncă, ei sînt supraîncărcați. Sînt multe cadre didactice cu vechime în învățămînt care consideră că așa este just, ca cei tineri să ia asupra lor cît mai multe sarcini. Așa s-au petrecut lucrurile, de exemplu, la începutul anului școlar trecut, în multe școli din raionul Stalin.

Dar este știut la ce duce această atitudine. Supraîncărcate cu sarcini, cadrele tinere ajung să neglijeze de multe ori principala lor activitate, lecțiile. Intregul colectiv didactic al școlilor unde muncesc învățători și profesori tineri trebuie să țină seama de faptul că lipsa lor de experiență le cere mai mult efort, o grijă mai mare pentru pregătirea lecțiilor, pentru studierea și însușirea metodelor înaintate de muncă și să le creieze posibilitatea să poată studia.

In alte școli s-a întîmplat, dimpotrivă, ca tinerii pregătiți să fie priviți cu neîncredere, să nu fie antrenați în activitatea colectivului. Desigur, și o asemenea atitudine trebuie combătută, ea fiind la fel de dăunătoare atît bunului mers al activității școlii cît și dezvoltării tînărului pedagog.

Tinerele cadre didactice trebuie să știe să folosească sprijinul instructorilor de pionieri și al organizației U.T.M., în vederea închegării colectivului de elevi și ridicării nivelului la învățătură al clasei. Ele trebuie să învețe din experiența celor mai buni învățători și profesori cum să colaboreze cu instructorul de pionieri sau cu biroul organizației U.T.M. din școală pentru a putea să rezolve mai ușor și mai just problemele care se ivesc în viața clasei.

Multe colective didactice din școlile raionului Marghita, regiunea Oradea, dovedesc o deosebită grijă pentru antrenarea în muncă și pentru îndrumarea tinerilor pedagogi. De asemenea în școlile din raionul Lipova, tinerele cadre au fost primite cu dragoste și înțelegere. Colectivul școlii din comuna Julița, raionul Lipova se interesează îndeaproape de felul cum își întocmesc planurile de lecții, cum știu să folosească materialul didactic, cum luptă pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor cei doi învățători care și-au început anul acesta activitatea didactică în școala lor. Acest fapt va ajuta tinerilor pedagogi să-și desfășoare just munca didactică și educativă.

Este deosebit de însemnată în același timp participarea tinerilor pedagogi la seminarii, lucrări practice cu caracter metodic, conferințe, consfătuiri, la munca în cercurile pedagogice etc. Cabinetele pedagogice regionale, ca și cele raionale care vor lua ființă, au datoria să ajute cadrele didactice să cunoască și să aplice experiența înaintată în munca lor.

Cercetînd munca școlilor, organele de îndrumare și control trebuie să urmărească cu mare atenție activitatea învățătorilor și profesorilor tineri, să se intereseze de sprijinul pe care aceștia îl primesc din partea colectivului și al conducerii școlii. Așa a procedat, de exemplu, în anul trecut, secția de învățămînt a regiunii Stalin, care a organizat în fiecare raion consfătuiri cu cadrele tinere. Cu acest prilej secțiile de învățămînt raionale au putut cunoaște problemele care se ridică în munca învățătorilor și a profesorilor tineri și au putut prevedea în planul lor de muncă măsuri concrete în scopul ajutorării acestora. Așa bunăoară secția de învățămînt s-a putut îngriji la timp ca directorii de școli să asiste mai des la lecțiile predate de tinerele cadre, care au semnalat cu prilejul discuțiilor dezinteresul manifestat de unii conducători de școli față de munca lor. De asemenea consfătuirea a arătat secției de învățămînt că trebuie să ia măsuri imediate pentru înlăturarea supraîncărcării cu sarcini a tinerelor cadre.

Noul sistem de perfecționare a cadrelor didactice care se aplică începînd din acest an școlar va realiza o simțitoare ridicare a nivelului muncii învățătorilor și profesorilor. El va da tinerilor pedagogi posibilitatea să-și ridice mereu nivelul pregătirii, să se desăvîrșească în profesiunea nobilă și frumoasă pe care și-au ales-o.

Pentru ca învățătorii și profesorii care sînt la începutul carierii didactice să-și poată îndrepta toate eforturile înspre continua întărire a muncii lor este necesar să aibă asigurate condiții bune de viață. Organele de învățămînt au datoria să vegheze la îndeplinirea tuturor sarcinilor pe care le trasează în această privință Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 august 1951, trăgînd la răspundere pe acei care dovedesc dezinteres față de aceste probleme.

O condiție esențială de care depinde continua îmbunătățire a muncii pedagogilor tineri este însă propria lor străduință de a cunoaște experiența înaintată, de a munci cu perseverență. Ei trebuie să se apropie cu încredere de toți acei care le pot da o îndrumare competentă, trebuie să ceară sprijinul lor. Dorința de a învăța, de a studia, de a se perfecționa în munca didactică trebuie să caracterizeze pe toți tinerii învățători și profesori din școlile noastre.

Cadrele didactice se pregătesc pentru deschiderea noului an școlar în învățămîntul de partid

In momentul de față, în toate organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt au loc pregătiri în vederea deschiderii noului an școlar în învățămîntul de partid. Organizația de bază P.M.R. de la școala medie de fete nr. 10 din raionul 1 Mai, de pildă, a început din timp aceste pregătiri. Îndrumat și ajutat îndeaproape de Comitetul raional P.M.R., biroul organizației de bază a încadrat pe membrii și pe nemembrii de partid din școală în cercuri și cursuri.

Încadrarea în diferitele forme de învățămînt s-a făcut pe baza discuțiilor purtate cu fiecare tovarăș în parte și ținîndu-se seama de dorința și de pregătirea acestora. Astfel, unele cadre didactice care au studiat anul trecut în cercul de Istorie a P.C.U.S. anul I au cerut să fie înscrise în cercul de Istorie a P.C.U.S. anul II. Alți tovarăși, care și-au exprimat dorința de a cunoaște lupta eroică a partidului nostru pentru eliberarea poporului muncitor de sub jugul exploatării capitalisto-moșierești și pentru construirea societății socialiste au fost înscriși la cursul de studiere a Istoriei P.M.R.

Dacă biroul organizației de bază din școală s-a preocupat de înscrierea cadrelor didactice la cercuri și cursuri, el n-a acordat însă aceeași atenție extinderii studiului individual al cadrelor didactice. Este necesar ca în timpul care a mai rămas pînă la deschiderea anului școlar în învățămîntul de partid să se ia măsuri pentru înlăturarea acestei lipse.

La Școala profesională nr. 23 Energie electrică din București, recrutarea cursanților pentru noul an în învățămîntul de partid s-a făcut pe baza discuțiilor individuale cu fiecare din cei aproape 60 de profesori și maiștri care lucrează în școală.

Biroul organizației de bază P.M.R. din această școală a acordat o mare atenție încadrării profesorilor și maiștrilor în formele de studiu individual de pe lîngă cabinetul raional de partid. Ca urmare, un număr de cadre didactice din școală vor studia individual în acest an economia politică, materialismul dialectic și istoric etc.

Să întărim contribuția școlii la dezvoltarea agriculturii

Imbinarea teoriei cu practica

Convinși de importanța și necesitatea aplicării cunoștințelor teoretice în practică, profesorii care predau științele naturale la școala mixtă de 7 ani din comuna Igriș, raionul Sînnicolaul Mare, au amenajat anul acesta cu multă grijă parcela experimentală a școlii. Parcela are o suprafață de 980 m.p., îngăduind astfel desfășurarea unei activități largi.

Școala are și o grădină de pomi. In cadrul lecțiilor practice elevii au altoit un număr de 12 pomi, reușind astfel să se folosească din plin de cunoștințele dobîndite la orele de științe naturale.

Cadrele didactice și-au propus să citească mai multă literatură de specialitate, pentru a se înarma ele în primul rînd, cu tot mai multe cunoștințe agricole, astfel încît să poată conduce cu pricepere munca elevilor, să le dezvolte, pe baza unei activități concrete, dragostea pentru munca în agricultură.

ION SAMOILĂ
corespondent

Realizările școlilor din regiunea Oradea

Multe școli din regiunea Oradea au obținut rezultate frumoase în munca de înarmare a elevilor cu temeinice cunoștințe agricole. Profesorii de științe naturale au organizat numeroase experiențe privind cultivarea plantelor. Elevii au urmărit cu atenție și interes dezvoltarea culturilor, pînă la recoltarea lor.

Astfel, de exemplu, la școala din comuna Finiș și la școala din comuna Mierlău elevii au executat lucrări de altoire a roșiilor pe ardei și pe cartofi. Elevii școlii nr. 5 din orașul Oradea au comparat cultura grîului iarovizat și neiarovizat semănat primăvara. La examenul de botanică ei au demonstrat practic efectul pozitiv al aplicării iarovizării — efect dovedit prin propria lor experiență.

Pentru realizarea unei legături strînse între cunoștințele teoretice și practice, mulți profesori de științe naturale din regiunea Oradea nu s-au mulțumit numai cu folosirea la lecții a materialului didactic, cu experiențele din laboratoare și de la colțurile naturii vii, ci au dat o atenție specială lecțiilor pe teren. De exemplu, profesorul de la școala medie de 10 ani din Beiuș a organizat lecții de recapitulare chiar pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Beiuș. In acest mod elevii clasei a V-a au cunoscut principalele unelte și mașini agricole, au putut face un studiu comparativ al cartofilor iarovizați față de cei neiarovizați.

De asemenea, la școlile din comunele Mădăraș, Păgaia, Toboliu, Ghioroc și altele s-au organizat lucrări de însămînțări și de întreținere a culturilor după cele mai înaintate metode.

VASILE POP
metodist la Cabinetul pedagogic regional din Oradea

Elevii își însușesc cunoștințe agrotehnice

La școala de șapte ani din comuna Chișineu Criș, regiunea Arad, se acordă o mare atenție însușirii de către elevi a metodelor agrotehnice înaintate și aplicării lor în practică.

Sub îndrumarea învățătorilor și a profesorului de științe naturale, elevii au executat o serie de lucrări agricole însemnate, cum sînt semănatul grîului de toamnă în rînduri încrucișate, iarovizarea grîului și a cartofilor, semănatul cartofilor și al porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

Pentru bunul mers al lucrărilor, elevii au fost împărțiți în grupe de cîte 5-6. Fiecare grupă a primit un lot de 10-12 m.p. Terenul a fost îngrășat cu îngrășăminte naturale — ca gunoi de vite fermentat, frunze putrede — și cu îngrășăminte chimice — potasice, azotice și fosfatice. După îngrășarea terenului s-a trecut la lucrările de însămînțare. S-au însămînțat morcovi, pătrunjel, păstîrnac, țelină, ceapă, usturoi, sfeclă de zahăr, sfeclă furajeră, roșii, cartofi, fasole și porumb. Pentru semănatul cartofului și al porumbului s-a confecționat un marcator și un mic tăvălug făcut dintr-un trunchi de copac.

De asemenea, elevii au pregătit terenul pentru semănatul cartofilor iarovizați în lunile mai și iunie.

Ei au executat și alte lucrări. Astfel, au făcut încrucișarea porumbului „Dinte de cal" cu porumbul „Roșu", a porumbului alb mititel cu porumbul bănățean și a porumbului de 100 de zile cu cel de toamnă.

Colectivul școlii a creat pe lotul școlar și o pepinieră, unde s-au însămînțat semințe de măr, păr, cais, nuc și vișin. Tot aici elevii au plantat 50 de butași de viță de vie și au curățat 40 de pomi fructiferi de crengile uscate și de omizi.

Pentru înfrumusețarea parcelei școlare, elevii au împrejmuit fiecare strat cu nuiele arcuite și au semănat flori de jur împrejur.

După deschiderea cursurilor acestui an școlar, elevii, sub conducerea profesorului, au recoltat de pe parcelă produsele obținute. O parte din recoltă a fost oprită pentru însămînțările din primăvara viitoare, iar restul a fost predat internatului școlii pentru a îmbunătăți hrana elevilor.

V. BURTEA
metodistă la Cabinetul pedagogic regional din Arad

In grădina școlii

In grădina de legume a școlii medii nr. 1 de fete din București este o vie animație.

Sub supravegherea profesoarei de științe naturale, tovarășa Lucia Popescu, membrele echipei conduse de eleva Olga Stăncescu lucrează cu hărnicie la recoltarea culturilor. In altă parte a grădinii, elevele conduse de șefa de echipă Georgeta Nicolae execută lucrări de îngrășare a solului. Eleva Aristița Croitoru și echipa ei sapă parcela de pe care a fost recoltat de curînd usturoiul. O altă echipă de eleve controlează cu atenție pomii, înlăturînd omizile.

Elevele și cadrele didactice de la școala medie nr. 1 sînt mîndre de rezultatele muncii lor în grădina de legume. S-au obținut aici recolte bogate de morcovi, fasole, roșii, ardei, varză, cartofi iarovizați și neiarovizați, floarea soarelui, porumb, căpșuni etc. O parte din produse au fost folosite la aprovizionarea pentru iarnă a cantinei internatului. Din vînzarea prin-tr-o cooperativă a restului legumelor s-a obținut o sumă cu care s-au cumpărat diafilme privitoare la problemele agriculturii, borcane farmaceutice și formol necesare cabinetului de științe naturale etc.

La gazeta de perete „Grădina noastră", articolele sînt schimbate cu regularitate. Aici se vorbește pe larg despre activitatea bogată și multilaterală a tinerelor naturaliste. Pe lîngă rubricile permanente, ca „Repartiția pe teren și orarul de lucru" sau „Buletinul meteorologic" gazeta de perete cuprinde diferite articole în care elevele arată ce cunoștințe și ce deprinderi practice au dobîndit în timpul muncii în grădină.

Acum, elevele se pregătesc de zor pentru expoziția care se va organiza în școală în vederea ilustrării rezultatelor activității lor practice.

D. VASILE

Activitatea obștească a cadrelor didactice

Pentru sprijinirea înfăptuirii măsurilor prevăzute în Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, cadrele didactice din comuna Smulți, raionul Bujor, desfășoară o intensă activitate de popularizare în rîndurile țăranilor muncitori a metodelor înaintate de lucrare a pămîntului, pentru obținerea de recolte sporite la hectar. Prin articole sorise la gazetele de perete, prin conferințe și programe artistice prezentate la căminul cultural, cadrele didactice popularizează larg realizările științei agronomice și experiența înaintată a fruntașilor în muncă din agricultură, contribuind astfel la mobilizarea țărănimii muncitoare la îndeplinirea măreților sarcini izvorîte din Proiectul Directivelor partidului, care deschide largi perspective dezvoltării agriculturii în țara noastră.

MARIA ROȘCA
corespondentă

Pentru pregătirea practică a elevilor

Cadrele didactice de la școala mixtă de 7 ani nr. 2 din Tîrgoviște muncesc intens pentru realizarea sarcinilor ce revin școlii din Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

In acest scop s-au luat chiar de la începutul anului școlar numeroase măsuri pentru ca elevii să-și însușească cît mai bine cunoștințele agricole. In scopul de a preda lecții bine organizate, cu un conținut just, și de a desfășura bine activitatea practică cu elevii, învățătorii și profesorii de științe naturale și-au alcătuit planuri amănunțite pentru activitatea în clasă și pentru munca extrașcolară.

Au fost pregătite condițiile pentru înființarea în școală a cercului tinerilor naturaliști; aici elevii vor avea posibilitatea să-și consolideze cunoștințele căpătate la orele de curs și să dobîndească noi cunoștințe. Se va organiza de asemenea un cabinet de biologie.

Elevii sînt îndrumați să frecventeze cercurile de științe naturale de la Casa Pionierilor din oraș, unde găsesc condițiile necesare pentru dezvoltarea deprinderilor practice agricole pe care și le însușesc la școală.

In cadrul ciclului de conferințe organizat de școală pentru părinții elevilor se vor ține și conferințe cu subiecte privitoare la agricultură, școala contribuind în felul acesta la răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate.

Școala primește din partea comitetului de părinți un sprijin însemnat în organizarea muncii practice pe lotul experimentat. Prin contribuția părinților școala va fi înzestrată cu uneltele necesare lucrărilor agricole.

Cadrele didactice sînt hotărîte să depună toate eforturile pentru o cît mai temeinică pregătire practică a elevilor, pentru înarmarea lor cu cunoștințe agrotehnice.

Elevii școlii medii de activiști culturali la practică în biblioteca școlii lor.

RĂSPÎNDITORI AI CULTURII ÎN MASE

Mult s-au bucurat Maria Păunescu și Lelia Cazan din anul IV cînd și-au citit în „Călăuza bibliotecarului" articolul pe care l-au scris la sfîrșitul lunii de practică.

Au trecut doar cîteva săptămîni de cînd cele două eleve ale școlii medii tehnice de activiști culturali din București s-au urcat pline de emoție în trenul care trebuia să le ducă în celălalt capăt al țării, tocmai la Bistrița. Acum, cînd recitesc rîndurile scrise, prin minte le trece puzderie de gînduri: despărțirea de colege, plecarea din București, călătoria cu trenul, orașul pe care l-au văzut pentru prima oară, biblioteca în care au lucrat, munca pe care au dus-o acolo, prieteniile legate și, însfîrșit, întoarcerea la școală. Despre toate astea și-au amintit trecîndu-și privirile peste rîndurile scrise de mîna lor, izvorîte din munca lor.

Maria Păunescu și Lelia Cazan au făcut practică în timpul verii la Biblioteca raională din Bistrița. Tovarășii de acolo le-au primit cu multă căldură, le-au îndrumat munca de fiecare zi. In timpul practicii, cele două eleve au învățat multe lucruri despre felul cum trebuie organizată o bibliotecă raională, cum trebuie îndrumată munca bibliotecilor sătești, cum se organizează o manifestare culturală. In munca lor practică au dovedit că știu să folosească cu pricepere cunoștințele pe care și le-au însușit în școală. In timpul celor cîteva săptămîni de practică ele au primit sarcina de a organiza, cu prilejul concursului căminelor culturale, o expoziție agricolă. Despre felul în care au organizat această expoziție vorbește articolul publicat în „Călăuza bibliotecarului".

Ca Maria Păunescu și Lelia Cazan sînt și alți elevi cu care școala de activiști culturali se poate mîndri. După terminarea perioadei de practică, școala a primit multe scrisori din partea colectivelor instituțiilor culturale de masă în cadrul cărora au lucrat elevii anilor III și IV.

„Elevul Mitu Mihai nu a fost numai un practicant, ci un adevărat colaborator care ne-a ajutat să rezolvăm probleme importante ale bibliotecii noastre" — scrie un tovarăș de la Biblioteca regională din Iași unde Mitu Mihai și-a făcut practica înainte de a se prezenta la examenul de diplomă. Școala a primit scrisori și din partea colectivului Bibliotecii regionale din Galați unde elevi ai școlii au obținut frumoase succese în munca practică.

Mulți dintre elevii școlii au executat în timpul practicii lucrări cu caracter tehnic și au dat îndrumări bibliotecarilor care nu au o pregătire de specialitate. Felul în care ei au înțeles să rezolve problemele ridicate în cursul activității lor practice este o garanție că ei vor face față cu cinste sarcinilor lor atunci cînd vor fi trimiși la locul de muncă.

La sfîrșitul anului trecut a ieșit de pe băncile școlii prima serie de bibliotecari. O parte din ei sînt astăzi studenți ai Facultății de filologie, secția bibliologie, iar ceilalți au și început să-și desfășoare munca în biblioteci.

Școala medie tehnică de activiști culturali din București este înființată doar de cîțiva ani. Odată cu mărirea numărului și a capacității bibliotecilor regionale, raionale și sătești, al căminelor culturale și al caselor culturale raionale, se simte din ce în ce mai mult necesitatea unor cadre calificate care să contribuie prin munca lor la ridicarea continuă a nivelului cultural al celor ce muncesc.

Elevii din cele două secții ale școlii — secția instructori culturali și secția bibliotecari — își însușesc în cei patru ani de studiu noțiuni de cultură generală și de specialitate. Iată, de pildă, la secția bibliotecari se predă disciplina „Știința conducerii și organizării bibliotecilor", în cadrul căreia li se dau elevilor cunoștințe despre sarcinile instituțiilor culturale din țara noastră, despre organizarea instituțiilor culturale de masă etc. Dată fiind importanța acestei discipline pentru pregătirea viitorilor activiști culturali, ea se predă în toți cei patru ani de studiu. Incepînd din anul II se predă disciplina „Organizarea fondului de cărți și a catalogelor" care se ocupă de organizarea internă a bibliotecilor (clasificarea zecimală, așezarea în rafturi etc.). Elevii din anii III și IV studiază încă o disciplină de specialitate, și anume bibliografia.

Secția instructori culturali pregătește activiști pentru instituțiile culturale de masă (cămine culturale, case de cultură) precum și activiști pentru secțiile culturale ale sfaturilor populare.

Pe lîngă materiile de cultură generală, în această secție se predau „Bazele agriculturii", „Bazele artei", „Știința conducerii bibliotecilor" și „Metodica cercurilor de activitate artistică de amatori" (cor, joc, teatru).

Pentru ca elevii să se deprindă a aplica just în practică cunoștințele teoretice, ei lucrează în timpul anului școlar în biblioteca școlii, pe care o țin în cea mai perfectă ordine, și la unele biblioteci din oraș.

Specificul muncii instructorilor culturali diferă de acela al bibliotecarilor. De aceea, viitorii instructori culturali își fac practica în instituțiile culturale de masă și în cadrul secțiilor culturale ale sfaturilor populare.

Adesea elevii școlii prezintă recenzii ale unor cărți la casele de cultură, în cadrul bibliotecilor sau în școli.

Pe Sibille Benun, una dintre fruntașele anului IV, o cunosc mulți elevi și cititori ai bibliotecilor populare din Capitală. Îi place să citească mult și să împărtășească și altora impresiile ei. Intr-una din zile a prezentat recenzia cărții „Strada mezinului" la biblioteca populară nr. 6 din cartierul Floreasca. Cei din sală erau și ei elevi de la școlile din apropiere. După ce au ascultat recenzia, tinerii auditori u invitat-o să le facă în cadrul unei serate literare o prezentare a operei lui M. Eminescu. După cîteva săptămîni s-au întîlnit din nou. De data aceasta Sibille Benun era însoțită de Elena Donea și Ecaterina Petrescu din aceeași clasă cu ea, care au recitat și au interpretat cîntece pe versuri de M. Eminescu.

Sibille Benun a mai prezentat și alte cărți. De neuitat pentru ea este ziua în care biblioteca sfatului popular al Capitalei a organizat o întîlnire între scriitoarea pentru copii Gica Iuteș și elevii școlilor rezervelor de muncă din Capitală. A făcut atunci prezentarea romanului „Inimoșii".

Cu multă bucurie ea își aduce aminte de scurtul răstimp pe care l-a petrecut în vara aceasta ca practicantă la Biblioteca regională din Timișoara. A organizat și aici recenzii. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Recaș, în apropierea Timișoarei, a organizat cu colectiviști lecturi în grup din cartea „Lupta împotriva buruienilor".

La Casa de copii nr. 1 din Timișoara a făcut o prezentare a cărții „Tinuturi îndepărtate" de Arcadie Gaidar și a unei cărți din literatura chineză, „Scrisoare cu pene de cocoș".

Pregătindu-se să devină răspînditori pricepuți ai culturii în mase, elevii școlii medii de activiști culturali din Capitală învață cu sîrguință și desfășoară o largă activitate practică, menită să facă din ei cadre capabile să contribuie din plin la ridicarea culturală a poporului muncitor.

V. POPOVICI

Din experiența școlii sovietice

La practică într-o școală sătească

In mod obișnuit, studenții institutelor pedagogice își fac practica în școlile orășenești. Dar după terminarea institutelor, majoritatea absolvenților merg la muncă în școlile sătești, despre care mulți dintre ei n-au nici o idee. Iată de ce Institutul pedagogic din Rostov pe Don a cerut în anul școlar trecut Ministerului Învățământului din R.S.F.S.R. să-i aprobe, pentru experiență, trimiterea la practică a studenților de la Facultatea de fizico-matematici în școlile sătești.

Aprobarea a fost obținută și un număr de 25 de studenți, împreună cu conducătorii de grupă, au fost trimiși la școala medie nr. 1 din raionul Azov. Alegerea școlii a fost condiționată atît de faptul că aici lucrează un colectiv calificat de profesori de fizică și de matematică, precum și de faptul că școala medie este situată în apropiere de S.M.T. și de școala de mecanizare a agriculturii.

In prima săptămînă studenții au făcut cunoștință cu elevii din clasele lor și au început să îndeplinească treptat rolul diriginților. Spre sfîrșitul săptămînii ei au și pornit să rezolve multe probleme privind conduita și condițiile de viață ale elevilor din clasele lor. Toate acestea, firește, s-au desfășurat sub îndrumarea diriginților, dar această îndrumare era atît de priepută, încît nici studenții și nici elevii nu simțeau amestecul diriginților.

Pe lîngă îndeplinirea obligațiilor de diriginte, studenții au făcut de serviciu pe școală.

După ce s-au obișnuit cu munca în afara clasei, studenții au început a doua etapă a practicii lor pedagogice — organizarea muncii instructiv-educative cu elevii.

Studenții care au lucrat în clasele a V-a au ținut cîte trei lecții în aceste clase și cîte o lecție de algebră în clasa a VII-a. Studenții care au lucrat la clasele a VI-a au ținut toate lecțiile în aceste clase. Studenții care au avut clasele a VII-a au ținut cîte trei lecții în clasele lor și cîte o lecție de aritmetică în clasele a V-a. Studenții secției de fizică au ținut lecții în clasele a VIII-a și, la una din lecții, fiecare practicant a trebuit să efectueze lucrări de laborator. Înainte de a preda ei înșiși lecții, studenții au asistat la cîte 25—30 de lecții predate de profesorii școlii. După fiecare din aceste lecții ei puneau întrebări, iar profesorul explica de ce o etapă sau alta a lecției a fost îndeplinită așa și nu altfel.

Studenții au făcut excursii la S.M.T. și la școala de mecanizare a agriculturii.

După vizitarea gospodăriei stațiunii, directorul, agronomul șef și mecanicul S.M.T. au organizat cu studenții o discuție. Directorul le-a vorbit despre structura S.M.T., despre sarcinile stațiunii în legătură cu Hotărîrile Plenarelor C.C. al P.C.U.S., despre completarea ei cu mașini și cadre. Agronomul șef a vorbit despre organizarea muncii S.M.T. în colhozuri, despre normele de muncă cu mașinile agricole ale tractoriștilor și combinerilor.

Cercetarea întreprinderilor agricole locale le-a permis studenților să dea chiar la primele lecții probleme alcătuite pe baza materialelor cunoscute în excursie. Studenta Berezina a propus următoarea problemă: „Tractoristul Scerbinschi de la S.M.T. Azov, decorat cu Ordinul Lenin, a primit sarcina de a însămînța culturile cerealiere. Norma de însămînțare a culturilor cerealiere pentru un tractor DT-54 este de 46,2 ha. într-un schimb. Tov. Scerbinschi a îndeplinit în prima zi 1¼ din normă, a doua zi — 1,3 din normă, iar a treia zi a însămînțat cu 58 ha. mai puțin decît în primele două zile luate la un loc. În trei zile el a îndeplinit 7/8 din întreaga sarcină. Cu cîte ore înainte de termen și-a îndeplinit tov. Scerbinschi sarcina, dacă în ziua a patra el a lucrat 1/3 din schimb?".

Asemenea probleme erau rezolvate cu interes de către elevi, deoarece ele vorbeau despre oameni și despre fapte pe care le cunoșteau ei înșiși.

Unii dintre studenți au organizat cu elevii lor excursii la S.M.T. și la școala de mecanizare a agriculturii. Elevii, împărțiți în echipe, au primit sarcini concrete.

Pregătindu-se pentru excursie, ei au studiat istoricul S.M.T. și obiectivele pe care trebuiau să le viziteze. Apoi au strîns datele necesare și le-au notat în chestionarul pregătit dinainte. După excursie ei au întocmit o dare de seamă despre munca desfășurată, ilustrînd-o cu schițe, scheme și diagrame.

In cursul practicii pedagogice la școala sătească studenții au căpătat multe deprinderi practice valoroase. Ei au asistat la ședința consiliului pedagogic, au luat parte la lucrările consfătuirii de producție a cadrelor didactice, au ascultat referate metodice.

Fiecare student a condus cîte 3—4 ore de informații politice, a redactat unul sau două numere ale gazetei de perete. Practicanții au luat parte la munca punctului de agitație, au lucrat cu detașamentul de pionieri sau cu grupa de comsomol a clasei lor.

Dar cel mai important rezultat al practicii este faptul că studenții au avut prilejul să cunoască condițiile în care vor trebui să lucreze după absolvirea institutului și au dobîndit anumite cunoștințe despre producția agricolă.

Una dintre laturile negative ale practicii pedagogice în școala sătească este faptul că studenții n-au avut la îndemînă biblioteca institutului, iar membrii catedrei au fost lipsiți de posibilitatea de a asista la lecțiile studenților, mai ales în cazurile cînd ei țineau prelegeri pentru studenții din ceilalți ani.

M. DOBROVOLSCHI
candidat în științe pedagogice

(Din „Ucitelskaia gazeta")

O lecție în clasa I-a a școlii medii mixte nr. 343 din Moscova. Elevii din clasa I-a își însușesc cu sîrguință cunoștințele predate de învățătoarea lor, Aleksandra Șirokova.

Sfaturi pentru diriginții începători

In practica multor diriginți putem găsi o serie întreagă de metode valoroase, necunoscute altor pedagogi. De aceea trebuie nu numai să studiem sistemul de muncă al celor mai buni diriginți, ci și să descoperim tot ce este bun în experiența lor. Eu personal am obiceiul de a-mi nota toate părerile valoroase, toate metodele de muncă despre care iau cunoștință la consfătuirile și ședințele noastre pedagogice.

Interesele elevilor sînt foarte vaste și variate. Copii sînt curioși și plini de viață, ei caută răspuns la multe întrebări ce-i interesează. De aceea dirigintele trebuie să fie cu adevărat un om cult, care să cunoască bine realizările culturii și ale tehnicii, care să manifeste un interes activ pentru viața multilaterală a țării.

Cel mai îngrozitor lucru în munca noastră este de a ne opri din creștere, de a înceta să învățăm. Un om care nu învață nu poate fi un bun educator al tinerei generații. Este necesară o muncă permanentă de studiu, dorința fierbinte de a lucra în mod creator. Dacă tînărul diriginte studiază aprofundat problemele educative, dacă are o atitudine creatoare față de munca sa și își completează neîncetat cunoștințele, atunci — cu toată tinerețea lui și cu toată lipsa unei practici îndelungate — va obține întotdeauna rezultate bune în organizarea colectivului de copii.

Cercul problemelor care agită mințile și inimile elevilor este foarte larg. Dirigintele trebuie să piardă multe ore pînă cînd poate întocmi un plan de muncă mai mult sau mai puțin satisfăcător. De obicei, eu le citesc elevilor planul de muncă pentru pătrarul și pentru săptămîna care urmează. Uneori, la sfîrșitul primului pătrar, citesc în fața clasei caracterizările unora dintre elevi. Dar tot aici adaug neapărat că la sfîrșitul anului elevii vor avea alte caracterizări deoarece mai este mult pînă în primăvară și fiecare din ei poate face în acest timp multe lucruri folositoare. Trebuie să cunoaștem particularitățile individuale ale elevilor și să știm să le folosim pentru a influența din punct de vedere educativ asupra colectivului și asupra fiecărui școlar în parte.

Nu trebuie să-i certăm pe copii înainte de a cerceta plîngerile împotriva lor. Una din profesoarele noastre a declarat că elevul Lionea întîrzie în mod sistematic la lecțiile ei, iar într-o zi nu s-a prezentat deloc, deoarece nu și-a făcut tema acasă. Cercetîndu-se lucrurile, s-a constatat că Lionea întîrzia de cîteva zile la primele lecții fiindcă mama sa era bolnavă și el își ducea surioara la creșă. Dar lecțiile și le pregătea cum trebuie. In aceste cazuri trebuie să-l ajutăm pe elev, iar nu să-l certăm. Trebuie într-adevăr să ne indignăm de actele rele ale copiilor, dar să ne indignăm cînd avem motive. Dacă vrem să-i dăm o lecție copilului, atunci trebuie s-o dăm așa încît ea să-i servească atît lui cît și întregului colectiv.

Altfel vor fi numai mustrări cu care copiii se obișnuiesc și încetează să le mai dea atenție. Adeseori e suficientă o singură privire de dezaprobare sau o scurtă replică la adresa neastîmpăratului și el se liniștește. Dar e ușor să-i ridicăm pe elevi contra noastră dacă vom proceda în mod nejust. Citeodată, certîndu-l pe elev pentru lene, pentru purtarea rea, pedagogul uită că trebuie nu numai să vrei, ci și să știi să înveți bine și să te porți bine. Tocmai aceste lucruri trebuie să-i învățăm pe copii la școală.

Elevilor le place foarte mult independența. Dar dacă vom lăsa ca munca lor independentă să se desfășoare de la sine, nu vom obține nimic bun. Eu procedez în felul următor. De exemplu, detașamentul de pionieri și-a planificat o adunare cu tema „Două lumi — două copilării". Au fost aleși responsabilii adunării, cărora eu le-am ajutat să-aleagă literatura necesară. Am afișat în clasă lista de recomandare a acestei literaturi.

După cîteva zile am controlat dacă elevii și-au luat cărțile respective din bibliotecă, dacă pionierii se pregătesc pentru a lua cuvîntul la adunare. Cu trei zile înainte de adunare am verificat pregătirea pionierilor care răspundeau de organizarea ei.

In cazul cînd pregătirea preliminară este bună, eu le spun citeodată copiilor:

— Țineți adunarea fără mine. Sper că ați pregătit totul cum trebuie și că ea se va desfășura bine; dacă veți avea vreo dificultate, să mă chemați din cancelaria profesorilor.

Noile programe recomandă o pregătire mai intensă a elevilor pentru viitoarea lor activitate practică. Aceasta lărgește posibilitățile noastre, ale pedagogilor, de a influența din punct de vedere educativ asupra copiilor. Pregătirea elevilor din școlile medii pentru alegerea profesiunii ne cere să trezim în rîndurile lor un interes adînc pentru producție, pentru munca în industrie, în transport și în agricultură.

Datoria fiecăruia dintre noi este de a trezi dragostea elevilor pentru munca în uzină, în fabrică, în colhoz sau în sovhoz, de a le stimula dorința să devină muncitori cu o înaltă calificare. Toți oamenii sovietici trăiesc cu gîndul la viitor și la munca plină de abnegație care creează viitorul. Noi trebuie să-i învățăm în permanență pe copii să respecte munca, să le arătăm că, așa cum a spus A. M. Gorki, în Țara Sovietelor munca și-a arătat minunata sa putere, transformînd viața și pe oameni.

Antrenați-i pe copii în activitatea practică și antrenați-vă și voi în această activitate. Dacă vreți să organizați o excursie, o serbare, o lucrare practică — planificați-vă totul din timp și aduceți la vreme la cunoștința elevilor planul vostru, explicați-le pe scurt, dar limpede conținutul lucrărilor ce vor trebui executate, atrageți-i la pregătirea acestor lucrări, insuflați-le tuturor dorința fierbinte de a îndeplini cele planificate.

Intr-o dimineață de iunie am descoperit la marginea pădurii un grup de pionieri bronzați și foarte mulțumiți, care lucrau la strînsul fînului. Cîte impresii pline de fericire și de bucurie nu se puteau citi pe fețele lor! Cîte amintiri frumoase nu vor păstra ei despre nopțile dormite în colibă, lîngă lacul de la marginea pădurii, despre locuitorii pădurii, despre munca lor la cositul fînului! Din păcate, mulți dintre noi nu planificăm asemenea măsuri, deși ar trebui să facem neapărat acest lucru. Diriginte care a știut să-i bucure pe copii măcar cu o singură zi petrecută la o asemenea muncă poate fi sigur de succese în educarea colectivului.

Munca comună de folos obștesc contribuie la sudarea oricărui colectiv. Planificați orice muncă practică astfel încît toți să fie ocupați cu această muncă și fiecare să vadă necesitatea participării sale la activitatea colectivă.

Odată, după munca comună am fotografiat toată clasa, iar a doua zi le-am dat copiilor fotografii pe care am scris: „După muncă obștească". Acest amănunt s-a dovedit a fi de mare importanță: s-a îmbunătățit atitudinea băieților și a fetelor față de munca colectivă. Mulți dintre ei păstrează pînă astăzi fotografiile ca pe niște amintiri scumpe.

N-am intenționat să dau aici rețete pentru toate împrejurările atît de variate ale muncii dirigintelui. Nici nu am asemenea rețete. Nici eu nu sînt mulțumit de mine. Deși am încărunțit, sînt încă în căutarea celor mai bune metode de educare a colectivului de elevi și a elevilor în colectiv. Am vrut pur și simplu să împărtășesc ceva din experiența mea, din gîndurile mele despre educație. Voi fi foarte fericit dacă modestele mele sfaturi vor fi de folos pedagogilor tineri.

A. SCOROHODOV
profesor la școala medie nr. 77
din orașul Arhanghelsk

(Din „Ucitelskaia gazeta").

Despre controlul intern în școală

Nu m-am pregătit niciodată pentru funcția de director de școală și am nimerit în această funcție întîmplător, datorită împrejurărilor.

Ca și mulți alți directori începători, am simțit o mare nevoie de literatură specială în cele mai diferite probleme: cum trebuie pregătită o ședință a consiliului pedagogic, cum trebuie analizată o lecție la care ai asistat, cum trebuie întocmit planul anual de muncă al școlii etc.

Acum am căpătat o anumită experiență și mi-am format un sistem propriu de control intern în școală. De obicei, încep cu studierea cataloagelor școlare, cercetez cum îndeplinesc pedagogii programa, cum își ridică nivelul ideologico-teoretic, cum verifică caietele elevilor și cum țin documentele școlii.

Catalogul de clasă deschide mari posibilități pentru întocmirea planului de control intern: el îți dă prilejul să cunoști metodica interogării elevilor, atenția pe care o acordă pedagogul elevilor rămași în urmă, sistemul de lucrări scrise și de control etc.

Astfel, analizînd catalogul unei învățătoare, am constatat că ea ascultă într-o singură lecție 10—12 elevi. S-ar părea că aceasta este un lucru bun, deoarece dă prilejul să se pună mai multe note. Dar, după ce am studiat mai aprofundat munca învățătoarei, am constatat că ea nu stăpînește metodica interogării, ci se mulțumește cu răspunsuri generale. Au fost cazuri cînd a pus note și pentru răspunsuri la mici întrebări suplimentare. Pentru verificarea temelor lucrate acasă rezerva mai mult timp decît pentru explicarea și fixarea noului material.

Analizînd lecțiile acestei învățătoare, am convins-o că metoda „acumulării notelor", pe care o folosește ea, nu este justificată și că elevii nu capătă cunoștințe adînci.

Eu nu am o regulă fixă în ceea ce privește asistarea la lecții și analiza lor. Totul depinde de scopul asistării la lecție, de particularitățile pedagogului respectiv.

Asistînd la lecție, îmi propun de obicei un singur scop. Să spunem, cum se realizează controlul temelor lucrate acasă, cum se explică materialul nou, dacă se folosește în mod rațional timpul lecției etc. In caietul de asistare la lecții notez numai lucrurile cărora va trebui să le acord mai multă atenție cu prilejul asistării la o altă lecție a pedagogului respectiv.

Este îndeobște cunoscut faptul că buna organizare a muncii instructiv-educative depinde de existența unor cerințe unice față de elevi, de un sistem bine chibzuit al lecțiilor și de varietatea lucrărilor scrise. Intr-o zi am asistat la lecția de limba ucraineană predată de Ivan Ivanovici Petrenco, un maestru al profesiunii de pedagog.

— Lecția la care ați asistat astăzi — mi-a spus tov. Petrenco — este a 31-a lecție cu această temă pe care o predau. Iată dosarul, el conține treizecișiunu de planuri ale acestei lecții, făcute de mine în timp de 34 ani de muncă în școală. De fiecare dată, pregătindu-mă pentru lecții, eu iau planurile din anii trecuți, le cercetez, le completez, stabilesc problemele principale cărora va trebui să le dau atenție în clasa respectivă.

Studiind munca pedagogului, eu caut să cercetez în prealabil capitolele corespunzătoare din manual la obiectul său, să cunosc literatura metodică respectivă. Cercetarea permanentă a literaturii periodice și metodice îmi ajută să mă orientez mai liber la lecții, să previn lipsurile în predare, să-i ajut la timp pe pedagogi.

Asistînd la lecțiile de aritmetică în clasa a V-a am observat că elevii nu îndeplinesc cum trebuie temele date pentru acasă și de aceea rămîn în urmă. Profesoara mi-a explicat că elevii n-au fost obișnuiți mai înainte cu îndeplinirea temelor de acasă, că ei locuiesc departe de școală, că părinții multora din ei sînt ocupați în uzină și nu pot urmări munca de acasă a copiilor. Această explicație era justă. Eu am sfătuit-o să îndeplinească parțial cu elevii tema pentru acasă chiar la lecție: să rezerve 4—5 minute pentru analiza temei, trasînd planul de rezolvare a acesteia.

La sfîrșitul pătrarului, cercul pedagogic al profesorilor de matematică a verificat amănunțit munca acestei profesoare. In concluzii se spunea: „Temele date pentru acasă se îndeplinesc, toți elevii clasei au cunoștințe temeinice la matematică. Propunem ca experiența îndeplinirii părții'e la lecție a temei pentru acasă să fie răspîndită printre toți profesorii de matematică".

Intr-o zi, un tînăr profesor de geografie mi s-a adresat cu următoarea întrebare: „M-am pregătit cu multă atenție pentru lecții în decursul întregului an, am dat multe consultații, am organizat excursii. In timpul anului mi se părea că elevii și-au însușit bine materia, dar examenele s-au desfășurat mediocru. De ce s-a întîmplat așa?"

Atunci am antrenat la studierea muncii acestui profesor pe alți profesori de geografie. S-a stabilit că profesorul are multe cunoștințe, dar nu poate alege esențialul din aceste cunoștințe și îi aglomerează pe elevi. El și-a concentrat întreaga atenție asupra elevilor care rămîn în urmă și a muncit prea puțin cu ceilalți. Profesorul și-a însușit observațiile critice și a căutat să înlăture aceste lipsuri.

Cu prilejul realizării controlului intern în școală este necesară unitatea de acțiune a directorului școlii și a directorului de studii. Directorul de studii trebuie să se bucure de încrederea deplină a directorului școlii, lui îi aparține inițiativa în întreaga muncă școlară, mai ales în organizarea activității metodice.

N. GOROBET
directorul școlii medii nr. 60
din orașul Zaporojie, R.S.S.U.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Experiența organizațiilor de comsomol și pionieri cu privire la cultivarea dragostei elevilor pentru agricultură

Școala sovietică, organizațiile de comsomol și de pionieri din școală au datoria de a-i educa astfel pe elevi încît ei să devină constructori activi ai societății comuniste. Această sarcină poate fi rezolvată dacă studiul disciplinelor școlare va fi strîns legat de viață, de participarea activă a școlarilor la munca obștească.

In multe școli se ține seama de această condiție indispensabilă cu prilejul organizării întregii munci instructiv-educative cu elevii. In acest scop lecțiile teoretice se îmbină strîns cu lucrările practice ale elevilor, executate în timpul liber, precum și cu munca lor obștească, organizată pe baza inițiativei tuturor școlarilor și, în primul rînd, a comsomoliștilor și pionierilor. Această muncă a organizațiilor de pionieri și de comsomol este deosebit de necesară mai ales acum, în legătură cu rezolvarea sarcinii de a cultiva dragostea elevilor pentru agricultură.

Iată ce povestește tov. A. A. Petrov, directorul școlii medii nr. 3 din Uvarovsk, regiunea Tambov, despre experiența pozitivă a organizației de pionieri cu privire la educarea dragostei elevilor pentru agricultură.

Colectivul de conducere a unității de pionieri și profesorii de biologie au discutat problema participării pionierilor la lucrările de lotul școlar de experiențe și în livadă. S-a hotărît să se creeze o livadă, să se planteze puieți, să se cultive în pepiniere culturi agricole pentru colhozul „G. M. Malenkov", pe teritoriul căruia este situată școala. Colectivul de conducere a unității a repartizat întregul teren al viitoarei livezi între detașamente, iar acestea între grupe, fiecare grupă răspunzînd în fața detașamentului pentru lucrarea parcelei sale. In cadrul grupei, munca a fost de asemenea repartizată pe sectoare determinate.

Dacă un pionier lipsea, dintr-o cauză oarecare, atunci grupa îndeplinea și munca lui; dacă grupa rămînea în urmă, îi veneau în ajutor alte grupe.

Colectivul de conducere a unității a întocmit un plan de muncă a pionierilor pe lotul școlar și în livadă școlară.

Fiecare detașament știa ce trebuie să facă pe lot și în livadă. Aceasta a asigurat buna organizare a activității pionierilor.

Pionierii școlii din Uvarovsk au desfășurat de asemenea o intensă muncă obștească în colhoz. Detașamentul nr. 5 (clasa a V-a „A") a hotărît să cultive în pepiniera sa puieți de stejar pentru colhoz. Pionierii au strîns ghindă din pădure, apoi au sădit-o și au obținut trei mii de puieți de stejar. Primăvara ei au plantat toți puieții pe zona forestieră a colhozului. In afară de aceasta, pionierii au plantat în colhoz, în timpul lor liber, peste 7000 de arbori și arbuști de ornament și pomi fructiferi (meri, peri, vișini).

Toți elevii școlii au fost antrenați la plantarea și îngrijirea pomilor fructiferi și a arborilor de pădure pentru colhoz; pionierii au organizat o întrecere. Detașamentul nr. 13 (clasa a VI-a „B") a creat o pepinieră de meri. Pionierii au strîns semințe, le-au plantat în pepinieră, le-au îngrijit și au obținut 310 puieți, pe care i-au predat apoi colhozului. Pionierii din detașamentul nr. 9 au amenajat de asemenea o pepinieră în care au crescut puieți de arbori pentru colhoz. Pionierii din detașamentul nr. 7 (clasa a V-a „B") au hotărît să crească iepuri de casă. Ei au construit singuri o cușcă pentru iepurii de casă, au repartizat sarcinile între grupele și membrii detașamentului. In timp de un an ei au crescut 70 de iepuri de casă, au predat carnea la biroul de colectare, iar cu banii obținuți s-a cumpărat un aparat de proiecție pentru școală.

Colectivele de conducere ale detașamentelor au dat grupelor de pionieri însărcinarea să muncească și în timpul verii în colhoz, executînd o serie de lucrări agricole pe măsura puterilor lor. Așa, de pildă, ei dau ajutor la strînsul fînului, la apărarea recoltei de dăunători agricoli etc.

Sub îndrumarea pedagogilor, unitatea de pionieri și organizația de comsomol organizează excursii în colhozurile fruntașe. Așa, de pildă, la sfîrșitul anul școlar pionierii au vizitat centrala electrică a colhozului și au cercetat sistemul de irigație al unui mare colhoz.

In vara anului 1953, elevii-comsomoliști au făcut o excursie pe biciclete în colhozul fruntaș „V. I. Lenin". Ei au vizitat fabrica de unt a colhozului, livada de pomi fructiferi, fabrica de cărămidă, centrala termică a colhozului, crescătoria de porci. Marea gospodărie a colhozului, traiul bogat al membrilor săi, tehnica înaltă folosită de colhoznici au produs o puternică impresie asupra elevilor. Participanții la excursie au povestit cu mult interes cele văzute.

Fără îndoială că o asemenea activitate a organizației de pionieri și a organizației de comsomol are o mare importanță pentru educarea interesului pionierilor și școlarilor față de agricultură.

Profesorul de biologie N. N. Solomențev, de la școala nr. 13 din orașul Stalinogorsk, regiunea Moscova, sprijinindu-se pe organizația de comsomol și pe organizația de pionieri, desfășoară o muncă intensă și folositoare cu tinerii naturaliști. Cercul tinerilor naturaliști din școală este format din 60 de elevi ai claselor IV—IX. Ținînd seama de cunoștințele diferite ale membrilor cercului și de deosebirile lor de virstă, N. N. Solomențev a desfășurat o muncă intensă de educare a colectivului. El a folosit mult în acest scop organizarea excursiilor. Excursiile comune ale membrilor cercului în orașul Miciurinsk, la Iasnaia-Poliana, la Leninskie-Gori i-au apropiat pe membrii cercului. Iar succesele celor mai buni pomicultori și ale fruntașilor din agricultură pe care i-au cunoscut în timpul excursiei le-au trezit dorința de a obține rezultate bune în munca cercului.

Legați prin țeluri și interese comune, tinerii naturaliști au stabilit în cadrul cercului reguli pe care toți le respectă: tînărul naturalist trebuie să învețe bine la toate obiectele și să fie foarte disciplinat; membrul cercului este un exemplu pentru ceilalți elevi; el este întotdeauna curat și ordonat, politicos cu cei mai în virstă, îndatoritor față de cei mai mici.

Tinerii naturaliști sînt primele ajutoare ale profesorului de biologie. Ei au confecționat mult material didactic. Activitatea cercului se desfășoară în zile și la ore strict determinate.

Cercul are un colț al naturii vii, unde trăiesc găini, porumbei, iepuri de casă, pești, albine etc. Activitatea interesantă a cercului atrage mereu noi membri.

O activitate bine organizată de educare a dragostei elevilor pentru munca agricolă se desfășoară la școala medie din Troiekurovo, regiunea Lipețk.

Cu patru ani în urmă, grădina acestei școli era părăginită. In anul 1950, în ziua aniversării nașterii lui V. I. Lenin, la adunarea unității de pionieri, profesorii le-au făcut propunerea de a planta în jurul școlii o livadă. Pionierii, comsomoliștii și elevii, ca și pedagogii, au muncit mult pînă cînd și-au atins scopul. Acum în grădină cresc 400 de meri de varietăți miciuriniste, peste 200 de vișini și peri, smeură, viță de vie; există o pepinieră în care cresc puieți de meri, vișini, coacăze. In anul 1953 școala a primit din orașul Miciurinsk, pentru altoire, peste 50 de noi varietăți de meri. Pionierii și școlarii au altoit în pepinieră 700 de puieți.

Aproape toate școlile din raion și-au plantat livezi cu materialul primit de la școala din Troiekurovo.

Sub influența școlii, mulți colhoznici și-au plantat livezi în jurul caselor. Meri tineri luați din pepiniera școlii cresc acum în colhozuri, în sovhoz, în livezile colhoznicilor. Școala a dat populației peste 600 de meri tineri și 2000 de arbuști fructiferi.

Educarea interesului pionierilor și școlarilor pentru munca agricolă se realizează nu numai în procesul activității în livada școlară, ci și pe lotul școlar, precum și cu prilejul muncii obștești a elevilor în colhoz.

Profesorii se străduiesc să îmbine întreaga muncă obștească a elevilor în colhoz și în livada școlii cu studierea programei, s-o folosească în scopul ridicării nivelului cunoștințelor elevilor. Toată această muncă se desfășoară cu ajutorul organizației de pionieri și al organizației comsomoliste.

Iată cîteva exemple.

Odată, la o lecție de biologie în clasa a VI-a, profesorul V. F. Morozov le-a vorbit elevilor despre experiența colhozurilor fruntașe în ceea ce privește lucrările de însilozare. El le-a explicat importanța însilozării și felul în care se face însilozarea în colhozuri. Enumerînd nutreturile verzi care se conservă bine dacă sînt însilozate, profesorul le-a vorbit despre topinambur (nap porcesc) — o cultură agricolă nouă în raion. Această plantă se dezvoltă repede, dă o recoltă bogată și nu necesită îngrijiri speciale.

„Ce bine ar fi să creștem și noi asemenea „napi" pe lotul școlar!" — au declarat pionierii la lecție. După lecție, activul de pionieri a luat în discuție această propunere. Colectivul de conducere a unității, după ce și-a asigurat ajutorul profesorului de biologie, a antrenat la această muncă și alte detașamente. Ca urmare, pionierii au cultivat pe lotul școlar napi porcești.

Despre succesele școlii s-a aflat în colhozul „Bolșevic" din vecinătate. Pionierii au împărtășit colhoznicilor experiența lor și au cultivat napi porcești pe o suprafață de 1 ha pusă la dispoziție de colhoz.

Aceste exemple arată că organizația de pionieri a școlii din Troiekurovo desfășoară bine munca de răspîndire a noilor specii de culturi agricole.

In anul 1953, pionierii școlii din Troiekurovo au primit din partea colhozului o parcelă de 2 ha și au plantat pe ea cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Toamna ei au ajutat colhozului să strîngă recolta de pe această parcelă.

Adunările de pionieri au o importanță deosebită pentru dezvoltarea interesului pionierilor și școlarilor pentru munca agricolă. In unitatea de pionieri a școlii din Troiekurovo s-au organizat cîteva adunări închinate agriculturii, care au contribuit la trezirea interesului pionierilor pentru lărgirea cunoștințelor lor în domeniul agriculturii.

Foarte interesantă a fost adunarea cu tema „Pionier! răspunde chemării partidului, ajută-ți colhozul natal!" Această adunare a avut loc după Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., din inițiativa pionierilor clasei a VI-a „B". La ședința colectivului de conducere a detașamentului împreună cu activul de pionieri s-a hotărît să fie rugat un reprezentant al Comitetului raional al P.C.U.S. să vorbească la adunare despre dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste și despre sarcinile care revin colhoznicilor din raion din hotărîrile istorice ale partidului și guvernului.

Colectivul de conducere a detașamentului a însărcinat mai multe grupe să afle ce schimbări se vor produce în agricultura raionului și ce tehnică nouă va fi folosită pe ogoarele colhoznice.

Instructorii grupelor au primit sarcina de a stabili la adunările de grupă ajutorul pe care-l vor da pionierii colhozului „Bolșevic".

Pionierii s-au pregătit foarte amănunțit pentru adunarea la care urma să vorbească reprezentantul Comitetului raional al P.C.U.S. Cu ajutorul directorului, al organizației de partid și al organizației de comsomol a școlii, precum și cu ajutorul profesorului de biologie ei au reușit să organizeze o adunare interesantă și folositoare. La adunare a luat cuvîntul secretarul Comitetului raional al P.C.U.S. El le-a arătat pe larg pionierilor importanța uriașă pe care o au hotărîrile partidului și guvernului cu privire la agricultură pentru ridicarea activității colhoznicilor, influența pe care au avut-o aceste hotărîri asupra creșterii continue a bunăstării colhoznicilor din raionul Troiekurovo în ultimul an.

Pionierii au invitat la adunare și pe președintele colhozului „Bolșevic". El le-a vorbit despre schimbările ce s-au produs în colhozul lor prin aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului și a mulțumit pionierilor, comsomoliștilor și tuturor elevilor pentru marele ajutor pe care l-au dat colhozului.

După aceasta, instructorii de grupă au povestit cum au îndeplinit ei însărcinările primite din partea colectivului de conducere a detașamentului, ce au aflat despre dezvoltarea raionului lor.

Instructorul grupei nr. 1 a povestit despre convorbirea pionierilor cu președintele comitetului executiv al raionului. Pionierii și-au notat tot ce le-a spus acesta și au făcut apoi o diagramă a dezvoltării agriculturii în raion.

Instructoarea grupei nr. 2 a vorbit despre tehnica folosită la S.M.T. din Troiekurovo și despre perspectivele ei de dezvoltare. Instructoarea a povestit că pionierii au văzut combine și mașini de sădit cartofii în cuiburi așezate în pătrat, că au urmărit în atelier funcționarea ciocanului mecanic și au cercetat o presă hidraulică de mare putere. In atelierul de strungărie pionierii au văzut un plug de grădină, polizoare electrice, strunguri și alte mașini-unelte. Ei au aflat în același timp că în anul 1955 numărul mașinilor S.M.T. se va mări aproape de două ori. Aproape de două ori va crește de asemenea și numărul muncitorilor S.M.T.

Cercul „Mîinilor îndemînatice" a construit sub îndrumarea profesorilor de fizică și biologie o mașină pentru confecționarea ghivecelor nutritive. La adunarea pionierilor, membrii cercului au demonstrat funcționarea acestei mașini. Isprava membrilor cercului „Mîini îndemînatice" a produs o puternică impresie asupra tuturor pionierilor, impresie care s-a intensificat și mai mult după ce membrii cercului au declarat că ei vor preda mașina președintelui colhozului, pentru ca, după modelul lor, colhoznicii să construiască o mașină asemănătoare, dar mai puternică.

Pionierii și-au exprimat dorința de a veni în ajutorul colhozului. Așa, bunăoară, o grupă de elevi a hotărît să îngrijească de mînjii colhozului, o alta — de viței, o a treia — să lucreze la reținerea zăpezii. O echipă de pioniere s-a obligat să aducă colhoznicilor literatură agronomică din biblioteca rațională.

In felul acesta, folosind diferitele forme de muncă a organizațiilor de pionieri și de comsomol din școală, colectivul pedagogic poate rezolva cu mai mult succes sarcina de a educa dragostea elevilor pentru agricultură.

(Extras dintr-un articol scris de V. I. Bolșakov, apărut în revista „Estestvoznanie v škole" nr. 4/954).

Schimb de experiență între catedrele de științe sociale

Schimbul de experiență între catedrele aceași discipline este considerat, pe bună ptate, ca un mijloc de seamă în vederea icării nivelului muncii științifice și didac-, a generalizării celor mai bune metode lucru.

Ținînd seama de acest lucru, la sfîrșitul ului școlar trecut Ministerul Invățămîn-i a inițiat un schimb de experiență în- catedra de bazele marxism-leninismului la Institutul Medico-Farmaceutic din curești și catedra de bazele marxism-lenimului de la institutele de învățămînt suior din Timișoara.

Am fost delegat de către catedra de bazele rxism-leninismului de la I.M.F.-București plec la Timișoara. Timp de aproximativ ă săptămîni am participat la activitatea edrei de bazele marxism-leninismului din nișoara, îndeplinind toate obligațiile care in în mod obișnuit cadrelor didactice edare de lecții, conducerea unei grupe de ninar etc.) In același scop și cu aceleași cini, a venit din Timișoara pentru a lu- la catedra noastră, în cadrul schimbu- de experiență, tov. conf. Leonid Smolski.

Lucrînd la catedra de bazele marxism-lenimului din Timișoara, mi-am putut da sea- că aici s-a realizat un lucru deosebit important pentru bunul mers al muncii, anume acela de a se forma cadre permante cu munca de bază la catedră.

Un sprijin susținut a primit catedra din rtea Comitetului regional P.M.R. Timiara. Am asistat, de pildă, la o ședință nvocată de către Comitetul regional de rtid, în cadrul căreia s-au discutat măile ce trebuie luate pentru pregătirea și sfășurarea în bune condiții a examenelor sfîrșit de an.

Se poate vorbi, fără îndoială, despre o ie de aspecte pozitive în activitatea dictică a colectivului catedrei de bazele rxism-leninismului din Timișoara. Lecțiile seminariile se țineau cu regularitate, ele nd precedate de ședințe în care se disa calitatea lecțiilor și felul în care trebuie decurgă seminariile. Aceste ședințe au drept scop să ridice nivelul teoretic al țiilor și seminariilor, să asigure puritatea ologică a acestora și legătura lor cu actica construirii socialismului în țara astră.

Cu toate acestea, am putut constata și o ie de deficiențe în activitatea catedrei. tfel, nu totdeauna ședințele colectivului catedră pentru discutarea lecțiilor își ngeau scopul. Au fost cazuri cînd ele se sfășurau în absența autorilor lecțiilor resctiv acestia fiind astfel lipsiți de posiitatea de a primi un ajutor din partea cotivului, de posibilitatea de a-și îmbunătălecțiile. Catedra nu controla în continuare ul cum a realizat lectorul îmbunătățirea ției pe baza observațiilor făcute de cotiv.

Această lipsă mi s-a părut cu atît mai avă cu cît, în cîteva rînduri, discutarea țiilor a avut loc chiar în ajunul predării în fața studenților, ceea ce a făcut ca să nu mai poată fi temeinic îmbunătățite. Am observat unele lipsuri și în ceea ce ivește conținutul lecțiilor. Unele dintre estea au fost sub nivelul pe care îl poate inge catedra. Astfel, lecția despre Congre-l al V-lea al Partidului Comunist din mînia, lecție care are o deosebită imporntă pentru cunoașterea trecutului de luptă partidului nostru, a fost redactată superial, confuz și incomplet. Au fost cu devîrșire omise o serie de chestiuni importe, de pildă lupta care s-a dus la Cones împotriva tendințelor de dreapta și de tînga", pentru lichidarea influenței conpției neo-iobăgiste a lui Gherea. De altfel ția nici nu fusese pregătită special pentru fi ținută în fața studenților, ea reprezentînd doar copia unei lecții vechi. Colectivul catedrei a criticat cu severitate lipsurile acestei lecții, dar și de data aceasta în absența autorului.

Am considerat de asemenea nejust faptul că asistenții nu participă la ședințele de discutare a lecțiilor. Participarea asistenților la ședințe îmbogățește conținutul discuțiilor și mai ales contribuie la ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor tinere. Acestea sînt motivele pentru care catedra noastră îi obligă pe asistenți să participe la discutarea lecțiilor.

Catedra de bazele marxism-leninismului de la Timișoara nu acordă suficientă atenție seminariilor.

Preseminariile la care am asistat au dovedit o bună pregătire din partea conducătorilor lor, dar o mult mai slabă pregătire a celorlalți participanți. Asistenții au venit uneori la preseminarii cu materialul insuficient studiat, fără conspecte, unii nu au luat parte la discuții, iar alții au lipsit cu totul. Cred că slaba participare la discuții a asistenților se datorește și faptului că la catedra de bazele marxism-leninismului din Timișoara li se distribuia acestora, după preseminar, un plan dactilografiat care cuprindea în cele mai mici detalii problemele ce urmau a fi discutate la seminar. Primind materialul de-a gata, unii asistenți considerau că nu mai este nevoie să se pregătească pentru seminar.

Uneori, chiar și aceste planuri cuprindeau greșeli, confuzii, formulări eronate.

Incă o dovadă a insuficientei atenții ce se acordă pregătirii seminariilor este faptul că unul dintre asistenți a ținut în aproape tot semestrul II seminarii fără să fi participat la preseminarii și deci lipsit de controlul colectivului. Acest tovarăș folosea planuri de seminar din anul precedent, care, evident, nu mai corespundeau noilor cerințe.

In ceea ce privește desfășurarea seminariilor, asistenții aplicau în general metode juste. Am remarcat totuși că concluziile trase la sfîrșitul fiecărui seminar nu țineau suficient seama de particularitățile pe care le prezenta seminarul respectiv, fiind destul de stereotipe, repetînd deseori lucruri care fuseseră clarificate și trecînd cu vederea probleme care rămăseseră încă confuze. Controlul conferențiarilor și profesorilor asupra seminariilor era destul de slab, deși el ar fi fost cu atît mai necesar cu cît mulți dintre asistenți erau tineri, lipsiți de experiență, insuficient îndrumați în organizarea propriului lor studiu individual.

In perioada dintre seminarii, studenții nu primeau nici un sprijin din partea catedrei: asistenții nu aveau contact cu ei în afara seminariilor, consultațiile date de lectori, conferențiari și profesori erau destul de sporadice, iar cabinetul de marxism-leninism exista numai cu numele.

Acestea sînt cîteva din lipsurile pe care, în cadrul schimbului de experiență, le-am semnalat tovarășilor de la catedra de bazele marxism-leninismului din Timișoara. Tov. conf. L. Smolski a făcut același lucru în privința deficiențelor pe care le-a constatat în activitatea catedrei noastre.

Schimbul de experiență a contribuit în mod real la îmbunătățirea muncii noastre în noul an școlar. Extinderea acestei metode la un număr cît mai mare de catedre de științe sociale — ca și la alte discipline — va însemna un sprijin puternic în munca de educare comunistă a tineretului studios, de înarmare a lui cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă.

N. MINEI
lector la catedra de bazele marxism-leninismului de la Institutul Medico-Farmaceutic din București

Probleme ale muncii la clasa I-a

In clasa I-a se pun bazele deprinderilor de citit, scris și socotit. De temeinicia acestor baze depinde în cea mai mare parte succesul muncii învățătorului în cei patru ani ai școlii elementare.

Ținînd seama de acest lucru, eu acord cea mai mare grijă organizării muncii de predare în clasa I-a chiar din perioada preabecedarului.

Am lucrat cu clasa I-a în anul școlar trecut. Din primele săptămîni m-am preocupat de formarea unei exprimări corecte a elevilor, de analiza fonetică și scrierea elementelor grafice. Pentru dezvoltarea vorbirii, de cel mai mare folos mi-au fost poveștile prezentate sub formă de tablouri. Am constatat că stimulenții vizuali produc impresii mai puternice decît cei auditivi și-i ajută pe elevi să redea cu mai multă ușurință și mai exact conținutul povestirii. De exemplu, poveștile „Capra cu trei iezi" și „Punguța cu doi bani", care au fost prezentate în tablouri, au fost mai ușor asimilate și redate decît povestea „Ridichea uriașă", care a fost numai povestită. Poveștile îi ajută pe elevi să-și îmbogățească vocabularul, îi fac să fie atenți, să urmărească firul unei acțiuni. Acest mijloc nu rezolvă însă problema exprimării corecte. Am observat că unii elevi au tendința de a da răspunsuri monosilabice sau chiar de a înlocui răspunsul cu o acțiune motrică. Cu acești elevi am folosit cu succes observarea unor tablouri cu scene apropiate de viața lor, cum ar fi „Munca la treieriș", „Primirea tractoriștilor" etc. și conversația pe marginea acestor tablouri. Dacă învățătorul insistă ca elevii să răspundă numai prin propoziții întregi, deprinderea de a da răspusuri închegate se formează relativ ușor.

Cu copiii care întîmpinau greutăți în formarea deprinderii de a scrie am făcut foarte multe exerciții de mișcare a mîinii și a degetelor.

In perioada predării abecedarului, problema esențială este formarea deprinderilor de citire. In organizarea acestei munci am ținut seama de faptul că, pentru ușoara reproducere a legăturilor stabilite între diverșii centri nervoși de pe scoarța creerului, ca rezultat al excitanților externi, este necesar un număr mai mare sau mai mic de repetiții. De aceea am prevăzut în planul meu lecții speciale de consolidare a cunoștințelor pentru fiecare sunet și literă nou învățate, precum și ore de repetare după predarea unui grup de sunete și litere, cum ar fi a, u, c, r.

In însușirea sunetelor și literelor, unii elevi fac adeseori confuzie între sunete aparent asemănătoare ca pronunțare, dar diferite ca reprezentare grafică, cum ar fi v și f, între sunete deosebite ca pronunțare, dar asemănătoare ca reprezentare grafică, cum ar fi a și o, u și n, n și m. Pentru a înlătura această dificultate, cînd am predat sunetele și literele noi am insistat mai ales asupra deosebirilor dintre litere și sunete.

Pentru a ajuta elevii să-și fixeze bine legătura dintre sunet și literă, am căutat să leg litera de imaginea unui obiect care să înceapă cu sunetul respectiv. Astfel, pe cartonașe, au fost desenate imagini de obiecte și literele inițiale ale cuvintelor respective. Folosirea acestui procedeu pentru fixarea literelor a dat bune rezultate.

Am întîmpinat serioase greutăți în formarea deprinderilor de citire corectă, atît din cauza pronunțării greșite a cuvintelor de către elevi, cît și a tendinței lor de literalizare. Prima greutate am înlăturat-o prin nenumărate exerciții de analiză fonetică, iar a doua prin formarea cîmpului vizual de o silabă. Formarea cîmpului vizual de o silabă, precum și potrivirea vitezei de citire cu ritmul de înțelegere este de cea mai mare importanță pentru formarea deprinderilor de citire. De multe ori elevii sînt tentați, atunci cînd întîmpină greutăți, să recurgă la literalizare, care pare că ușurează citirea, dar care în fond o îngreuiază. Odată formată deprinderea de a literaliza, învățătorului îi vine mult mai greu să-i dezobișnuiască pe elevi. El nu trebuie să permită elevului să literalizeze, chiar dacă își formează deprinderile de citire mai greu. In anul trecut am avut patru elevi care au început să citească corect abia în luna decembrie. Totuși, deprinderile lor de citire justă, formate atît de încet, au fost temeinice, așa cum au dovedit-o primele examinări din cursul acestui an.

Greutăți în formarea deprinderilor de citire corectă provoacă și faptul că, adesea, elevii sînt învățați în familie să literalizeze. Anul trecut mi-am dat seama de acest lucru mai tîrziu. La o adunare cu părinții am căutat să le dau acestora îndrumări metodice cu privire la felul cum pot fi ajutați elevii în familie. Este bine însă ca aceste îndrumări să li se dea părinților chiar de la începutul anului școlar.

Am obținut bune rezultate în formarea deprinderilor de scriere, punînd elevii să scrie literele din elementele lor componente după comandă și obișnuindu-i să facă analiza fonetică a cuvintelor pe care le scriu. De un real folos mi-au fost în această privință și noile caiete cu liniatură specială pentru clasa întîia.

In general, am constatat că deprinderile de scriere se formează mai greu decît cele de citire și implică numeroase exerciții. Și în clasa mea existau elevi care omiteau litere din cuvinte la scris. Cu aceștia am făcut multe exerciții de compunere a cuvîntului cu litere decupate și numai cînd au ajuns să compună repede cuvîntul și fără greșală, le-am cerut să-l scrie pe caiet. Am fost foarte exigent chiar de la primele exerciții, pretinzîndu-le să scrie curat, ordonat și corect. Pentru consolidarea reprezentării fiecărei litere predate, am organizat în cadrul fiecărei lecții exerciții de scriere a ei în cuvinte și propoziții.

★

Predarea aritmeticii la clasa întîia în prima perioadă a anului școlar ridică două probleme mai importante: formarea deprinderii de a număra și însușirea tehnicii calculului în primele două concentre. Mulți elevi știu să numere cînd vin la școală pînă la 10, 20, unii chiar mai mult, însă nu au reprezentarea clară a conținutului numerelor. Pentru a ajuta elevii să-și formeze reprezentări clare și noțiuni precise cu privire la fiecare număr în parte, este necesar să facem cu ei cît mai multe exerciții de deosebire a grupelor de obiecte după mărimea lor. In cursul anului trecut nu am dat atenția cuvenită acestui lucru în exercițiile făcute în prima perioadă, din care cauză am întîlnit dificultăți în însușirea numerației de către elevi. Studiind mai adînc metodica, mi-am dat seama că în predarea numerației, pentru înțelegerea de către elevi a conținutului numărului și a componenței lui, este bine să-mi întocmesc mici tablouri cu imagini de obiecte grupate după posibilitățile de grupare a numărului respectiv. De exemplu, pentru numărul 5 am folosit un tablou cu 5 ciuperci așezate cîte una, un tablou cu 5 flori așezate în două grupe, o grupă de două și una de trei, un tablou cu 5 iepurași așezați într-o grupă de patru și unu și un tablou cu o grupă de 5 puișori. Am observat că înțelegerea de către elevi a conținutului și a componenței numerelor este de mare importanță pentru însușirea operațiilor de adunare și scădere. De aceea am îndrumat elevii să execute singuri exerciții de formare a numerelor cu material intuitiv ca: bețișoare, cuburi, boabe etc. Pentru scrierea numerelor din al doilea concentru am folosit tabloul cu ordine și clase. Mai întîi elevii formau diferite numere cu ajutorul cartonașelor pe care erau scrise cifrele. In felul acesta, ei și-au dat seama că valoarea unei cifre se schimbă după locul pe care-l ocupă în formarea numărului.

In însușirea tehnicii calculului am acordat o deosebită atenție formării noțiunii de zece. Pentru a ajuta elevii să înțeleagă că zecea este o unitate cu care se lucrează ca și cu unitățile simple, am folosit, în afară de abac, un tablou împărțit în două, cuprinzînd cele două zeci. In fiecare zece sînt cîte zece buzunărașe în care se pot introduce discuri de carton. Jos, în două buzunărașe, s-au pus cîte zece discuri, zece roșii și zece albastre. Pentru a efectua calculul 8 + 4, elevul punea în 8 buzunărașe din prima zece 8 cercuțele roșii, completa în prima zece cele două buzunărașe cu 2 cercuțele albastre, iar restul de două le punea în a doua serie de zece unități. Materialul a fost confecționat din carton, iar liniile despărțitoare au fost făcute din hîrtie colorată. Acest material a fost folosit cu succes și pentru efectuări de adunări și scăderi în al doilea concentru, fără trecere peste zece.

Am întîmpinat greutăți serioase și în însușirea conștientă a înmulțirii de către elevi. Unii dintre ei nu-și puteau reprezenta repetarea grupei de obiecte. Pentru înțelegerea conștientă a acestei operații am folosit planșe cu grupe de obiecte făcute din hîrtie decupată, iar la margine am scris operația cu cifre decupate din carton roșu. De pildă, pentru înmulțirea numărului 5, am făcut o planșă în care pe primul rînd am așezat o grupă de 5 brazi decupați din hîrtie verde, iar în dreptul ei am scris $5 \times 1 = 5$. Apoi două grupe de cîte 5 brazi ș.a.m.d.

In scopul consolidării cunoștințelor de aritmetică și al formării unor deprinderi trainice de calcul am organizat și variate jocuri instructive cu elevii. Astfel, i-am învățat să se joace cu lotouri aritmetice, pătrate distractive, socoteli-lanț, ghicitori ș. a.

Am obținut rezultate bune mai ales prin folosirea următorului joc: dădeam fiecărui elev cîte un pachețel cu 10 cartonașe, pe care erau scrise numerele de la 1 la 10. Anunțam operațiunea pe care o făceam și le arătam 2 cartonașe; elevii adunau sau scădeau numerele de pe cartonașele arătate — după cum li se indicase — și ridicau cartonașul cu numărul care arăta rezultatul.

Toată experiența cîștigată în activitatea didactică la clasa I-a, în cursul anului școlar trecut, mă ajută în muncă și la clasele mai mari. Am învățat multe atît din succese, cît și din lipsuri.

GH. SIRETEANU
învățător la școala de 7 ani din comuna Șipote, raionul Iași

Controlul temelor executate de elevi

Experiența anilor trecuți mi-a arătat cum trebuie să muncesc pentru a obține rezultate bune, ce procedee să folosesc pentru a asigura însușirea unor cunoștințe temeinice de către elevi. Descopeream lipsurile muncii mele chiar în procesul predării și mă străduiam permanent să găsesc mijloacele prin care să le pot înlătura. Iată un exemplu:

Deși mă pregăteam temeinic pentru lecțiile de matematică, pe la sfîrșitul celui de al doilea pătrar al anului trecut calitatea cunoștințelor elevilor mei începuse să scadă, greșelile de calcul deveniseră frecvente iar unii elevi dădeau semne de rămînere în urmă la învățătură.

Elevii clasei a V-a, în special, aveau slabe deprinderi de calcul și nu puteau să rezolve decît probleme simple. Pentru a le cunoaște mai bine posibilitățile — deoarece lucram pentru prima dată cu ei — le-am dat cîteva lucrări de control. In scurt timp am reușit să-mi dau seama de nivelul cunoștințelor fiecăruia și mi-am îndreptat atenția spre aceia care întîmpinau greutăți în însușirea materiei.

Dar aceasta nu a fost deajuns. Lipsurile continuau să persiste. Analizînd cauzele, am ajuns la concluzia că deficiențele se datoresc în mare parte faptului că în ultimul timp neglijasem să controlez temele date pentru acasă. Incepînd cu pătrarul III, am pornit să controlez cu o mare regularitate caietele elevilor. Atunci am constatat că multe caiete aveau copertele rupte, filele pătate, o parte din teme scrise cu creionul, altele rezolvate doar pe jumătate și cu rezultatul copiat.

Dar nu numai atît. Corectînd regulat caietele, mi-am dat seama că elevii au întîmpinat adesea greutăți în rezolvarea exercițiilor și problemelor și, în special, atunci cînd eu explicam superficial temele date pentru acasă.

Am început să explic cu mai multă atenție temele pentru acasă. In afară de controlul amănunțit al caietelor, pe care-l făceam acasă, în orele libere, controlam la începutul fiecărei lecții dacă elevii și-au făcut temele și notam pe acei care nu și le făcuseră pentru a-i avea în atenție și în orele următoare.

O parte dintre elevi, în special cei interni, obișnuiau să copie temele unii de la alții. Ca să verific dacă fiecare elev a lucrat corect și independent tema pentru acasă ceream în fiecare oră unui număr de 2—3 elevi, în special dintre aceia care fuseseră găsiți cu temele copiate, să explice mersul rezolvării problemei. Și în timpul verificării cunoștințelor puneam unele întrebări în legătură cu tema dată pentru acasă.

Cu timpul, elevii care copiau s-au deprins să explice mersul rezolvării problemei și să spună rezultatul, dînd impresia că au lucrat independent. Scoși însă la tablă, ei nu reușeau să rezolve nici o operație din cuprinsul problemei. Am început atunci să cer elevilor să rezolve în clasă unele din exercițiile sau problemele date pentru acasă

A fost nevoie de o muncă susținută, temeinică. Le-am explicat din nou elevilor, mai pe larg, cum se rezolvă un exercițiu sau o problemă, i-am evidențiat pe acei care-și scriau corect și cu regularitate temele. Am subliniat pe marginile filelor de caiet greșelile și părțile pozitive, tocmai în scopul de a-i stimula pe elevi. Pentru temele mai importante, în efectuarea cărora se cere cunoașterea unei părți mai mari din materie, am pus note.

Treptat, elevii au început să scrie ordonat, să-și păstreze mai bine caietele, să lucreze temele în întregime și just. In general, a crescut mult simțul lor de răspundere față de însușirea cunoștințelor.

Indrumarea elevilor pentru rezolvarea temelor pentru acasă precum și organizarea controlului acestor teme constituie acum pentru mine o preocupare permanentă, deoarece este unul dintre mijloacele însemnate în vederea ridicării nivelului la învățătură al elevilor.

EMANOIL CINTEZA
profesor la școala de 7 ani din comuna Săcel, regiunea Craiova

Lucrările elevilor pe parcela experimentală

Elevii școlii medii de zece ani din orașul Dej au desfășurat în acest an o activitate deosebit de interesantă pe parcela experimentală a școlii lor. Această activitate i-a înarmat cu o serie de cunoștințe agrotehnice și a contribuit la formarea deprinderilor lor de muncă practică.

Iată cîteva din lucrările pe care le-au executat elevii: verificarea puterii de germinație a semințelor, alegerea semințelor cu cea mai mare greutate hectolitrică, tratarea lor cu agronal, pentru a le feri de mălură sau de rozătoare, îngrășarea artificială a solului, plantări, polenizarea artificială a florii soarelui cu mănușa, cu tamponul și prin alipirea capitulelor, polenizarea suplimentară a porumbului, pentru a-i grăbi coacerea, altoirea roșiilor pe ardei etc.

Pentru ca elevii să-și dea seama de avantajele folosirii metodelor agrotehnice înaintate, profesorii de științe naturale au organizat plantarea cartofilor în cuiburi așezate în pătrat precum și plantarea lor în brazde sau în cuiburi răzlețe. De asemenea, s-a cultivat porumb plantat în cuiburi așezate în pătrat, la care s-au executat trei prașile, precum și porumb semănat prin aruncare. In felul acesta elevii au avut prilejul să vadă că metodele agrotehnice înaintate asigură un mare spor de recoltă.

Elevii s-au preocupat și de executarea lucrărilor de întreținere a legumelor rădăcinoase — morcovi, pătrunjel, sfeclă roșie și a legumelor cu bulb — ceapă și usturoi. De asemenea, ei au cultivat roșii, ardei, castraveți, fasole, varză, gulii etc. Pe lîngă aceasta, au lucrat și la pepiniera care se află pe parcela experimentală și care cuprinde cireși, meri, nuci, pruni, precum și un gard viu de spiree.

In întîmpinarea Congresului al II-lea al P.M.R.

Indatoririle și drepturile membrilor de partid

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului Republica Populară Romînă. Prin propria experiență, masele muncitoare din patria noastră s-au convins că numai sub conducerea P.M.R. vor putea înfăptui cu succes rcinile construirii socialismului. Rod al ptei poporului pentru o viață liberă și fecită, Partidul Muncitoresc Romîn exprimă teresele poporului muncitor de la orașe și te.

Partidul este forma cea mai înaltă de ornizare a clasei muncitoare. In rîndurile lui unesc cei mai conștienți și mai înaintați meni ai clasei muncitoare, ai țărănimii uncitoare și intelectualității.

In proiectul Statutului modificat al partilui, care va fi supus aprobării celui de al oilea Congres al P.M.R., se precizează că embru de partid poate fi orice om al munci, cetățean al Republicii Populare Romîne, re recunoaște programul și statutul parlului, contribuie activ la realizarea lor, tivează într-una din organizațiile partidui, îndeplinește toate hotărîrile partidului și ătește cotizațiile stabilite. Cei care exploază munca altora nu pot fi membri ai artidului Muncitoresc Romîn.

Membrii de partid reprezintă partea cea ai înaintată a poporului. Ei trebuie să fie edincioși cauzei construirii socialismului. recizînd îndatoririle membrilor de partid, oiectul Statutului modificat subliniază, în rimul rînd, că fiecare membru de partid te obligat să participe activ la lupta penu construirea socialismului, împotriva dușanilor poporului muncitor, să slujească cu edință patria — Republica Populară Romîă.

Fiecare membru de partid — se spune în roiectul Statutului modificat — este obligat ă apere prin toate mijloacele unitatea și uritatea rîndurilor partidului. Partidul nu dmite existența fracțiunilor în interiorul u. Activitatea fracționistă constituie o crimă împotriva partidului și este incompatiilă cu rămînerea în rîndurile lui.

Partidul nostru a luptat și luptă cu fermiate împotriva oricui ar încerca să slăbească nitatea sa, împotriva fracționiștilor și deiatorilor de orice fel. Partidul a demascat a zdrobit acțiunile antipartinice și antitatale ale deviatorilor care au încercat să-l bată de la linia sa justă, marxist-leninistă.

V.I. Lenin, marele întemeietor și înțelepl conducător al P.C.U.S., a arătat că după cerirea puterii de către clasa muncitoare apătă o deosebită însemnătate lupta pentru părarea unității și purității rîndurilor paridului. In această perioadă începe o adevărată năvală înspre partidul comunist din partea elementelor mic burgheze, oportuniste, carieriste, atrase de ispita de a face parte din partidul de guvernămînt. La aceasta se adaugă faptul că dușmanii partidului și ai statului clasei muncitoare, în ura lor de moarte împotriva puterii populare, își intensifică eforturile de a strecura în rîndurile partidului agenți și spioni, de a-i împinge spre posturi de conducere, în vederea subminării din interior a partidului, în vederea sabotării operei de construire a socialismului. De aceea este necesară ascuțirea continuă a vigilenței revoluționare pentru apărarea purității rîndurilor partidului, pentru a păzi și întări necontenit unitatea partidului.

Partidul Muncitoresc Romîn obligă pe membrii săi să lupte activ pentru realizarea în practică a politicii partidului și a hotărîrilor organelor sale de conducere. Pentru un membru de partid nu este suficient să se declare de acord cu hotărîrile partidului, ci este obligat să lupte pentru înfăptuirea acestor hotărîri.

Fiecare membru de partid este obligat să fie fruntaș în muncă, exemplu pentru oamenii muncii fără de partid. Ridicîndu-și neîncetat calificarea, membrii de partid au datoria ca, prin propriul lor exemplu, să mobilizeze pe cei fără de partid în lupta pentru mărirea continuă a productivității muncii și întărirea disciplinei în muncă. Prin toate mijloacele ei trebuie să păzească și să întărească proprietatea socialistă, baza sfîntă și de neatins a regimului democrat-popular.

Marxism-leninismul ne învață că izvorul forței partidului constă în legătura sa strînsă cu masele cele mai largi ale oamenilor muncii. Partidul este de neînvins atîta timp cît este legat de mase, cît știe să întărească permanent legătura cu masele, să asculte vocea maselor și să înțeleagă nevoile lor arzătoare, să învețe masele și să învețe de la ele.

In proiectul Statutului modificat se subliniază că fiecare membru de partid este obligat să întărească zi de zi legătura cu oamenii muncii, să se preocupe cu deosebită grijă de rezolvarea la timp a cerințelor și nevoilor celor ce muncesc de la orașe și sate, să lupte fără cruțare împotriva birocratismului, să lămurească oamenilor muncii fără de partid sensul politicii și hotărîrilor partidului, să organizeze și să mobilizeze masele la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Totdeauna partidul nostru a luptat cu hotărîre pentru întărirea legăturilor sale cu poporul. Victoriile obținute de partid se datoresc tocmai faptului că a știut să mobilizeze în jurul său masele largi ale poporului, să le organizeze și să le conducă în luptă. Legătura indestructibilă a partidului cu masele se datorește justeței politicii sale, care exprimă interesele vitale ale poporului.

Acum, în perioada de construire a socialismului, problema întăririi legăturii partidului cu masele capătă o însemnătate deosebită. Socialismul nu se poate construi fără participarea activă, conștientă a maselor de milioane, conduse și călăuzite de partid. In repetate rînduri Comitetul Central al P.M.R. a subliniat că problema întăririi legăturii cu masele trebuie să stea mereu în centrul atenției organizațiilor de partid, în centrul muncii fiecărui comunist. Partidul condamnă înfumurarea unor comuniști, disprețul boieresc față de mase, tendințele de înlocuire a muncii politice prin metode administrative, a metodei de convingere prin metoda constringerii.

Lămurind pe oamenii muncii, educîndu-i și mobilizîndu-i la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, organizațiile de partid și fiecare comunist în parte aduc o însemnată contribuție la lupta pentru ridicarea maselor la nivelul sarcinilor mărețe ale construirii socialismului în patria noastră. O dovadă convingătoare a grijii partidului pentru continua întărire a legăturilor cu masele o constituie hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, vastul program de măsuri economice elaborat de plenară în vederea asigurării ridicării neîncetate a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru muncitor.

Pentru a-și putea îndeplini rolul de conducător al poporului, partidul acordă o mare atenție însușirii teoriei marxist-leniniste, înarmării tuturor membrilor săi cu atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin. In proiectul Statutului modificat se subliniază că fiecare membru de partid este obligat să muncească necontenit pentru a-și ridica nivelul de conștiință, pentru a-și însuși bazele marxism-leninismului.

Marxism-leninismul dă partidului posibilitatea de a se orienta într-o anumită situație dată, de a înțelege legătura intimă a evenimentelor care se desfășoară în jurul lui, de a prevedea mersul evenimentelor, putînd să organizeze pe baze științifice lupta pentru construirea socialismului.

In repetate rînduri partidul a atras atenția că însușirea teoriei marxist-leniniste nu înseamnă învățarea pe de rost a formulelor și concluziilor, ci ne-a prevenit împotriva bucherismului și talmudismului. Insușirea teoriei marxist-leniniste înseamnă însușirea esenței acestei teorii, înseamnă a învăța să aplici în practică această teorie atunci cînd trebuie să rezolvi problemele practice ale mișcării revoluționare în diferitele condiții ale luptei de clasă a proletariatului. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a condamnat cu hotărîre subaprecierea muncii ideologice și a cerut tuturor organelor și organizațiilor de partid să îmbunătățească munca de propagandă, punînd în centrul atenției grija pentru conținutul ei de idei, pentru puritatea ei ideologică.

Una dintre îndatoririle membrilor de partid este de a respecta cu strictețe disciplina de partid și de stat, obligatorie în egală măsură pentru toți membrii de partid. In partid nu pot exista două discipline — una pentru conducători și alta pentru masa membrilor de partid. Partidul are o singură disciplină, o singură lege pentru toți membrii lui, indiferent de funcțiile pe care le dețin și de meritele lor. In proiectul Statutului modificat se arată că încălcarea disciplinei de partid și de stat se sancționează cu asprime, întrucît dăunează grav intereselor partidului și ale statului nostru democrat-popular.

O condiție principală pentru continua întărire a partidului, pentru strîngerea legăturilor sale cu poporul este desfășurarea largă a autocriticii și a criticii de jos. Partidul nostru obligă pe fiecare membru de partid să folosească în întreaga sa activitate și să stimuleze în fapt autocritica și critica de jos, să dezvăluie lipsurile și greșelile din muncă și să lupte pentru lichidarea lor. Fiecare membru de partid are datoria de a lupta împotriva tendințelor de acoperire a lipsurilor, împotriva mulțumirii de sine și a amețelii de pe urma succeselor în muncă, împotriva oricărei încercări de gîtuire a criticii. Gîtuirea criticii aduce daune grave intereselor partidului, poporului și statului și este inadmisibilă în activitatea unui membru de partid.

Critica și autocritica sînt arme încercate ale partidului. Dezvăluirea lipsurilor și criticarea lor deschisă constituie o caracteristică a partidului marxist-revoluționar. Critica și autocritica este expresia vie a încrederii partidului în popor, garanția mersului nostru înainte.

In proiectul Statutului modificat se arată că membrii de partid sînt obligați să semnaleze organelor conducătoare de partid, inclusiv Comitetului Central al partidului, neajunsurile și lipsurile în muncă, fără a ține seama de persoane. Un membru de partid nu are dreptul să ascundă o stare de lucruri nesatisfăcătoare, să privească cu nepăsare neajunsurile, lipsurile și abaterile care lovesc în interesele partidului, poporului și statului. Cel care împiedică pe un membru de partid să-și îndeplinească această îndatorire — se spune în continuare în proiectul Statutului modificat — trebuie aspru sancționat. Această îndatorire ridică spiritul de răspundere al tuturor membrilor de partid, contribuie la creșterea grijii lor pentru înlăturarea greșelilor și abaterilor, întărește legătura dintre masa membrilor de partid și Comitetul Central al partidului.

Partidul Muncitoresc Romîn își educă membrii săi în spiritul cinstei și al adevărului. Fiecare membru de partid — se arată în proiectul Statutului modificat — este obligat să fie sincer și cinstit față de partid, să nu tolereze tăinuirea sau denaturarea adevărului. Nesinceritatea față de partid sau înșelarea partidului constituie fapte de cea mai mare gravitate și sînt incompatibile cu rămînerea în rîndurile partidului. Prin sinceritatea lor, prin purtarea lor cinstită, comuniștii își atrag simpatia și încrederea maselor.

Construirea socialismului în patria noastră are loc în condițiile ascuțirii luptei de clasă. Dușmanul de clasă din interiorul țării și imperialiștii de peste hotare recurg la cele mai perfide metode pentru a lovi în partid, în statul de democrație populară, pentru a slăbi puterea noastră populară. De aceea ascuțirea vigilenței politice constituie una din îndatoririle tuturor membrilor de partid. In proiectul de Statut se precizează datoria fiecărui membru al partidului de a păstra secretul de partid și de stat, de a explica maselor necesitatea întăririi vigilenței politice, de a da el însuși dovadă, în fapt, de vigilență politică în orice domeniu de muncă și în orice situație. Divulgarea secretului de partid și de stat constituie o crimă față de partid și este incompatibilă cu rămînerea în rîndurile partidului.

Una dintre cele mai importante preocupări ale partidului, ale tuturor organelor de partid este selecționarea și repartizarea cadrelor. Partidul obligă pe toți membrii săi să înfăptuiască întocmai, indiferent de funcția în care se găsesc, directivele partidului cu privire la justa selecționare a cadrelor după calitățile lor politice și profesionale. Aceasta înseamnă că oamenii trebuie să fie selecționați după încrederea politică pe care o merită și după aptitudinile lor profesionale. Incălcarea directivelor partidului cu privire la selecționarea cadrelor, alegerea oamenilor după criteriul devotamentului personal, al relațiilor de prietenie sau de rudenie dăunează grav intereselor partidului și statului și trebuie stîrpite cu desăvîrșire.

Indatoririle membrilor de partid se împletesc strîns cu drepturile lor și, împreună, au rolul de a face ca fiecare comunist să fie un element activ în lupta pentru măreața cauză a partidului.

Inaltele drepturi ale comuniștilor înscrise în proiectul Statutului modificat constituie cea mai puternică dovadă a prețuirii pe care partidul o acordă membrilor săi, cadrelor — fondul de aur al partidului.

Fiecare membru de partid — se spune în proiectul Statutului modificat — are dreptul să participe la discutarea liberă și concretă a problemelor politicii partidului în adunările de partid și în presa de partid. Numai partidul marxist-revoluționar al clasei muncitoare, a cărui politică pornește de la interesele vitale ale poporului, poate asigura membrilor săi un asemenea drept. Partidul nostru acordă membrilor săi dreptul de a participa în adunările de partid și în presa de partid la discutarea problemelor politicii partidului, de a-și spune deschis părerea, de a contribui prin propunerile lor la elaborarea celor mai juste hotărîri.

Comuniștii au dreptul să critice în adunările de partid pe orice membru de partid, indiferent de postul pe care îl ocupă. Scoaterea la iveală a greșelilor, criticarea lor, găsirea căilor pentru îmbunătățirea muncii tuturor membrilor de partid au o mare însemnătate în viața partidului.

In proiectul Statutului modificat este înscris dreptul fiecărui membru de partid de a alege și de a fi ales în organele de partid. Alegerile organelor de conducere ale partidului constituie o vie expresie a democrației interne de partid. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 obligă organizațiile de bază ale partidului să efectueze anual alegerea organelor conducătoare. Ea cheamă pe comuniști să vegheze ca în organele de conducere ale organizațiilor de partid să fie aleși acei membri de partid care și-au dovedit prin fapte devotamentul față de partid, atașamentul față de popor și de cauza construirii socialismului.

Partidul dă fiecărui membru al său dreptul de a cere să participe personal în toate cazurile în care urmează a se lua o hotărîre cu privire la activitatea sau purtarea sa. Izvorît din principiul democrației interne de partid, acest drept acordat tuturor comuniștilor subliniază necesitatea unei atitudini tovărășești, obiective și atente față de fiecare membru al partidului.

In proiectul Statutului modificat este înscris, de asemenea, dreptul fiecărui membru de partid de a se adresa cu orice chestiune sau cerere oricărui organ de partid, inclusiv Comitetului Central al partidului.

Marile drepturi pe care Partidul Muncitoresc Romîn le acordă tuturor membrilor săi — drepturi înscrise în proiectul Statutului modificat al partidului — sînt expresia directă a democrației interne de partid. Ele creează condiții favorabile pentru întărirea spiritului de răspundere al fiecărui comunist, pentru participarea tuturor membrilor partidului la viața de partid. Drepturile acordate de partid membrilor săi contribuie la creșterea devotamentului și atașamentului tuturor comuniștilor față de partid.

Respectarea îndatoririlor și drepturilor lor de către toți membrii de partid va contribui la educarea unor luptători hotărîți pentru cauza socialismului, oameni pentru care nimic nu este mai de preț decît calitatea de membru al partidului. „Trebuie să ne străduim — ne învață V. I. Lenin — să ridicăm titlul de membru de partid și importanța lui mai sus, tot mai sus...".

Traducerea și editarea în R. P. Chineză și în R. P. R. a numeroase cărți din literatura chineză și română

La cunoașterea reciprocă și întărirea prieteniei dintre marele popor chinez și poporul romîn aduc un prețios ajutor schimburile culturale tot mai cuprinzătoare ce au loc între cele două țări. Una din manifestările acestei colaborări culturale este și traducerea și editarea în R. P. Chineză și în Republica Populară Română a numeroase opere literare, economice și politice, scrise de autori români și chinezi.

In R.P. Chineză s-au tradus și editat în ultimii ani piesa de teatru „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, „Bordeenii" și „Nuvele" de Mihail Sadoveanu, „Nuvele" de Al. Sahia, piesele de teatru „Minerii" de M. Davidoglu, „Iarbă rea" de Aurel Baranga și „Pentru fericirea poporului" de N. Moraru și A. Baranga, romanul „Vîntul nu se stîrnește din senin" de I. Asztalos, „Biiuterii de familie" și „Nopțile din iunie" de Petru Dumitriu, „In pragul primăverii" de A. Mihale și altele. Unele dintre aceste lucrări au două versiuni de traducere.

In același timp, în țara noastră au fost traduse și s-au publicat în limba română numeroase opere ale autorilor chinezi.

Din lucrările tovarășului Mao Tze-dun au apărut în limba română „Opere alese" vol. I, „Articole și cuvîntări alese", „Cu privire la practică", „Despre dictatura democrației populare" etc. De asemenea, au apărut volumul „Treizeci de ani de existență a Partidului Comunist Chinez" de Hu Tiao-mu și alte lucrări ideologice care dau posibilitate oamenilor muncii din țara noastră să cunoască și să învețe din lupta eroică dusă de marele popor chinez, sub conducerea partidului, pentru cucerirea libertății și făurirea unei vieți fericite.

In limba română au fost publicate de asemenea numeroase opere literare scrise de autori chinezi. A apărut romanul lui Ciu Li-bo „Uraganul", distins cu Premiul Stalin, editat într-un tiraj de 18.180 de exemplare, romanul „Forța motrice" de Tao Min, editat într-un tiraj de 15.000 de exemplare, volumul „Satul natal" de Lu Sin, în care sînt cuprinse povestiri despre viața din trecut a poporului chinez, și romanul „Deceniul furtunos" de Huan Ai.

Au mai fost tipărite în limba română romanul „Fii și fiice" de Iuan Tzin și Cun Tziue, precum și alte lucrări de o deosebită valoare literară cum sînt „In munții Liulian" de Ma Fin și Si Jun, „Trei ostași" de Liu Bai-iui, „Scrisoarea cu pene de cocoș" de Hua Shan, și altele, care sînt inspirate din lupta poporului chinez împotriva gomindaniștilor și cotropitorilor japonezi. In alte lucrări, cum sînt, de pildă, romanul „Răsare soarele deasupra rîului Sangan" de Din Lin, volumul de nuvele „Un bun de preț" de Ciao Su-li, editat într-un tiraj de peste 20.000 de exemplare, și în culegerea de nuvele „China eliberată", autorii înfățișează aspecte din cele mai variate ale muncii uriașe pe care o desfășoară poporul chinez pentru construirea socialismului.

Toate aceste lucrări, atît cele românești, apărute în R. P. Chineză, cît și cele scrise de autori chinezi și editate în țara noastră, sînt mult iubite de cititori. Ele îi ajută pe oamenii muncii din ambele țări să se cunoască mai îndeaproape, îi unesc mai strîns în lupta pentru realizarea înaltelor țeluri comune, făurirea vieții socialiste și apărarea păcii.

(Agerpres)

Pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor școlare

In anii puterii populare, odată cu dezvoltarea învățămîntului de toate gradele s-au dezvoltat și s-au înmulțit considerabil și bibliotecile din instituțiile de învățămînt. In învățămîntul superior, spre exemplu, numărul bibliotecilor a crescut din anul 1948 pînă în anul 1953 de la 58 la 325, al volumelor de la 1.979.860 la 3.881.596, iar al cititorilor de la 21.143 la 98.373. In învățămîntul elementar și mediu există azi peste 14.500 biblioteci, cu circa 5.000.000 volume și peste 1.600.000 cititori.

In medie, creșterea anuală a numărului cărților din bibliotecile școlare este de 11—15%. Azi, în școlile și facultățile din sistemul Ministerului Învățămîntului există peste 15.000 de biblioteci, totalizînd un număr de peste 10.000.000 de volume.

Aceste biblioteci aduc o contribuție însemnată la lărgirea cunoștințelor elevilor și studenților, la ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice.

Cu toate aceste realizări, în organizarea și funcționarea bibliotecilor școlare mai există o serie de lipsuri.

Fondurile alocate în buget pentru procurări de cărți și reviste necesare bibliotecilor școlare sînt uneori prost folosite, datorită faptului că unele sfaturi populare se bazează pe dispozițiile și normativele stabilite de Ministerul Învățămîntului și aprobate de Ministerul de Finanțe pentru fixarea alocațiilor bugetare. Astfel, sfatul popular al raionului 1 Mai din București, deși avea prevăzută în buget pentru anul 1954 suma de 26.630 lei pentru bibliotecile școlare, le-a repartizat doar 1.500 lei. Frecvente sînt și cazurile cînd fondurile menite îmbogățirii bibliotecilor sînt folosite pentru alte scopuri. Așa se explică faptul că există biblioteci școlare — mai ales în învățămîntul elementar — în care de ani de zile nu a intrat nici o carte. Este necesar ca Ministerul Învățămîntului și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare să acorde o mai mare atenție folosirii sumelor necesare dezvoltării bibliotecilor.

Și în componența fondurilor de cărți ale bibliotecilor școlare există o serie de neajunsuri. Astfel, indeosebi în bibliotecile școlilor elementare și de 7 ani din mediul rural lipsesc cărți agrotehnice și cărți pentru tineret. De asemenea, lipsesc aproape cu desăvîrșire din bibliotecile școlare manualele și materialele metodice necesare diferitelor discipline, pe care cadrele didactice trebuie să le studieze pentru a-și ridica continuu nivelul profesional. De aceea dotarea bibliotecilor școlare cu materiale necesare studiului individual al cadrelor didactice trebuie să devină o problemă de bază în fiecare școală.

Verificarea fondurilor de publicații s-a făcut în foarte multe biblioteci școlare cu multă superficialitate. De aceea e necesară o serioasă verificare a fondurilor de cărți. Pentru completarea bibliotecilor, Ministerul Învățămîntului va trebui să elaboreze o bibliografie minimală, pe tipuri de școli, și să întocmească lunar bibliografii de recomandare a cărților care urmează să fie procurate de bibliotecile școlare.

Deși numărul cititorilor care frecventează bibliotecile școlare a crescut față de anii trecuți, totuși indicele de circulație a cărților este încă scăzut. Din cauza lipsurilor existente în componența fondurilor de publicații și în organizarea bibliotecilor școlare, elevii sînt adesea nevoiți să se adreseze bibliotecilor regionale, raionale sau sătești.

Bibliotecile școlare nu urmăresc suficient trezirea interesului elevilor pentru lectură. Adesea, activitatea lor se reduce la simple informații bibliografice sau îndrumări pentru folosirea cataloagelor și căutarea cărților. Nu se organizează suficiente recenzii, consfătuiri cu cititorii sau întîlniri cu scriitorii, manifestări care ar atrage spre bibliotecă mase din ce în ce mai largi de elevi.

Se constată lipsuri și în ce privește repartizarea de localuri corespunzătoare desfășurării activității bibliotecilor în condiții bune. De multe ori, chiar în școlile mari, biblioteca este un dulap de cărți, închis în cancelaria profesorilor sau pe coridoare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala pedagogică nr. 2 din București. Biblioteca școlii medii de fete nr. 1 din București a fost evacuată de curînd din localul ei propriu de către sfatul popular al raionului 1 Mai și mutată într-un local necorespunzător și greu accesibil elevelor. Astfel de mutări duc însă de cele mai multe ori la pierderi și distrugeri de cărți, cauzînd școlii pagube însemnate.

Cauza principală a rămînerii în urmă a activității bibliotecilor școlare o constituie faptul că Ministerul Învățămîntului a manifestat o atitudine formală și de multe ori indiferentă față de această problemă. Aceeași atitudine au manifestat-o și unele secții de învățămînt ale sfaturilor populare, care neglijează controlul și îndrumarea activității bibliotecilor.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Ministerul Învățămîntului a luat în cursul anului 1954 o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activității bibliotecilor școlare. Astfel, au fost elaborate și difuzate pe teren un regulament al bibliotecilor școlare și un regulament al bibliotecilor din instituțiile de învățămînt superior. S-au definitivat formele de evidență primară pentru fiecare categorie de școli, ținîndu-se seama de specificul acestora.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecilor și al profesorilor care duc munca de bibliotecari în bibliotecile școlare, s-a difuzat pe teren lucrarea „Biblioteca de copii", editată de Ministerul Culturii, care conține material în legătură cu munca de îndrumare a lecturii elevilor.

Directorii școlilor poartă răspunderea pentru întreaga activitate a bibliotecilor școlare. Ei au datoria să controleze și să îndrume activitatea acesteia încă de la începutul anului școlar. Acolo unde nu există bibliotecar salariat, de această sarcină se va ocupa un profesor sau învățător. Cu sprijinul organizației U.T.M. și de pionieri, profesorul bibliotecar va trebui să-și formeze colective voluntare de elevi, cu ajutorul cărora să poată trece la organizarea bibliotecii după indicațiile date în regulament și în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului.

Munca cu cititorii trebuie să fie o preocupare continuă a conducerii școlii, care are datoria să organizeze manifestări de masă ca recenzii, consfătuiri, lecturi în grup, seri de basme etc., pentru popularizarea celor mai bune cărți și pentru atragerea tuturor elevilor la bibliotecă. Profesorii responsabili cu biblioteca trebuie să folosească în munca lor lucrarea „Biblioteca de copii" editată de Ministerul Culturii.

Secțiile de învățămînt au datoria să controleze aplicarea pe teren a instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului atît în ceea ce privește folosirea justă a fondurilor pentru procurarea cărților cît și în ceea ce privește munca de organizare a bibliotecilor și activitatea desfășurată de acestea în rîndurile elevilor.

NICOLAE MIRONESCU
consilier tehnic în Ministerul Învățămîntului

Impotriva formalismului și a gîtuirii criticii în alegerile noilor organe sindicale

In toate instituțiile de învățămînt din țara noastră se desfășoară alegerile noilor organe sindicale. Muncitorii din învățămînt ascultă dările de seamă cu privire la activitatea desfășurată pînă acum de organele sindicale și aleg organizatori de grupe, delegați cu asigurările sociale și delegați cu munca culturală de masă.

Acolo unde alegerile sindicale au fost pregătite din timp și au constituit o preocupare pentru organele sindicale, acolo unde comitetele sindicale raionale s-au îngrijit de instruirea temeinică a comitetelor de instituție și a grupelor sindicale asupra felului cum trebuie să se desfășoare adunările generale — rezultatele acestora au contribuit în mare măsură la îmbunătățirea activității sindicale din școala sau facultatea respectivă.

La centrul școlar nr. 5—7—8 din raionul 23 August al orașului București, de pildă, adunarea generală a grupei I-a, fiind bine pregătită, a contribuit în mare măsură la îmbunătățirea activității muncii de sindicat din școală. In darea de seamă ținută la grupa I-a s-a făcut o temeinică analiză a muncii desfășurate de către organele sindicale din școală în privința organizării consfătuirilor de producție ca formă de bază a schimbului de experiență, în privința muncii de lichidare a neștiinței de carte, a legăturii școlii cu familia etc.

Ca urmare a unei rodnice munci de agitație în rîndurile membrilor de sindicat asupra importanței și scopului adunării generale precum și a faptului că darea de seamă a fost alcătuită în spirit critic și autocritic, s-au creat condiții favorabile desfășurării unei largi critici de jos de către membrii de sindicat. Majoritatea participanților la discuții au dezvăluit lipsurile comitetului de instituție, ale colectivului de conducere a grupei sindicale precum și lipsurile celorlalți membri de sindicat. Tovarășa Rodica Casian, de exemplu, a criticat membrii de sindicat din grupă care au subapreciat munca culturală din școală. Tovarășa Maria Condruț a criticat de asemenea atitudinea de subapreciere a muncii de alfabetizare de care a dat dovadă însăși președinta comitetului de instituție.

In urma unei temeinice analize a activității colectivului de conducere a grupei sindicale nr. 1 și a celorlalți membri de sindicat, s-a putut trece la alegerea celor mai buni tovarăși ca organizatori de grupă și ca delegați cu asigurările sociale și cu munca culturală de masă.

Asemenea alegeri bine organizate, cu discuții rodnice, au avut loc și la școala medie de băieți „Nicolae Bălcescu", la școala de 7 ani Costeasca, la școala medie de băieți nr. 14 ș. a.

Mai sînt însă școli unde, datorită unei slabe munci de pregătire și instruire a grupelor sindicale și a comitetelor de instituție, adunările generale pentru alegerea noilor organe sindicale s-au transformat în simple formalități. Un astfel de exemplu îl constituie adunările generale organizate la cele două grupe sindicale de la școala de 7 ani „16 Februarie 1933" din raionul Gheorghiu-Dej. Formalismul adunărilor generale ținute la această școală a constat atît în caracterul general, neîntemeiat pe o analiză concretă, al dărilor de seamă și al discuțiilor, cît și în felul în care cei aleși au înțeles să primească sarcinile încredințate de marea masă a membrilor de sindicat.

La grupa I-a, de exemplu, prezentarea activității într-o culoare trandafirie a împiedicat analiza temeinică a muncii colectivului de conducere a grupei sindicale, a comitetului de instituție și a celorlalți membri de sindicat din școală.

Tendința de cocoloșire a lipsurilor, de gîtuire a criticii s-a manifestat, de exemplu, în atitudinea tovarășei învățătoare Maria Nedelcu, care a oprit pe tovarășul Dumitru Baban de a mai vorbi despre greutățile lui în muncă și despre lipsurile organelor sindicale din școală, pe motiv că adunarea generală de alegere a noilor organe sindicale are un caracter „festiv" și ca atare, astfel de probleme nu trebuie discutate. Nici atitudinea critică a tovarășului Mușeteanu nu a convenit gîtuitorilor criticii, care au încercat să-l oprească de a dezvălui lipsurile comitetului de instituție și ale fostului director al școlii cu privire la folosirea banilor adunați prin contribuția părinților, cu privire la faptul că premierea cadrelor didactice din școală se face în secret etc.

Spiritul dictatorial cultivat de unii conducători de la școala „16 Februarie 1933" din Capitală a reieșit în evidență și din faptul că în darea de seamă a grupei I-a tovarășa Nicola și-a făcut „autocritica" că a fi fost prea îngăduitoare cu personalul de îngrijire, care a lipsit adesea de la ședințele grupei sindicale. Tovarășa Nicola a dovedit astfel că înlocuiește munca de lămurire cu metodele de comandă.

Ca urmare a lipsei de control și în specia muncii de îndrumare din partea comitetelor sindicale raional și regional, organele sindicale de la școala „16 Februarie 1933" nu cunoșteau instrucțiunile C.C.S. privire la organizarea alegerilor noilor organe sindicale. Mai grav este faptul că cestea nu erau cunoscute nici de însă tovarășa Seicărescu, care răspundea de partea comitetului sindical raional de alegerile de la această școală. Adunarea generală a grupei I-a, la care a participat și tovarășa Seicărescu, a fost lipsită de un prezidiu ales de masa membrilor de sindicat, iar lucrările ședinței au fost conduse de un prezidiu numit de către organizatoarea grupei. Contrar instrucțiunilor C.C.S., la ambele grupe sindicale de la această școală s-a trecut la alegerea delegaților cu munca de masă în producție, de trebuiau să fie aleși numai organizatori de grupe, delegați cu asigurările sociale și delegați cu munca culturală de masă.

De altfel, o parte din membrii de sindicat de la această școală nu cunosc nici statutul sindicatelor din R.P.R. Astfel se explică faptul că a fost considerată ca aleasă o tovarășă care a obținut numai șapte voturi din totalul de 14 membri.

Ca urmare a modului defectuos în care au fost organizate alegerile sindicale la școala „16 Februarie 1933", la propunerea comitetului sindical regional, comitetul sindical raional a hotărît anularea alegerilor de la această școală, urmînd ca după o temeinică pregătire să se treacă la o nouă alegere.

Comitetele sindicale raional și regional au datoria să controleze temeinic munca depusă pentru pregătirea noilor alegeri și să asigure o desfășurare justă a acestora.

LUPU REVEU
instructor al secției organizatorice a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Recoltarea porumbului, a sfeclei de zahăr, a cartofului și alegerea lor de semințe

Acum, în perioada de toamnă, cadrele didactice din școlile sătești trebuie să ajute țăranilor muncitori să folosească cele mai bune metode de recoltare a culturilor. De pildă, este foarte important să facem cunoscute țăranilor muncitori unele metode de recoltare a porumbului, a sfeclei de zahăr, a cartofilor ,etc.

Spre deosebire de alte cereale, care se recoltează în pîrgă, porumbul trebuie cules numai după ce a ajuns la coacere deplină, momentul culesului variind după regiune, soiul porumbului, condițiile climatice etc.

Dacă toamna este lungă și călduroasă, este bine să așteptăm pînă ce pănușele și frunzele se usucă în întregime, iar boabele se întăresc, se colorează și capătă un aspect sticlos.

Cînd porumbul e întîrziat din pricină că l-am semănat tîrziu sau din alte motive, putem să grăbim coacerea sa îndepărtînd frunzele verzi de pe treimea de jos a tulpinei sau — ceea ce e mai puțin recomandabil, pentru că micșorează producția — tăind o parte a tulpinii — treimea sau chiar jumătatea de sus.

Cea mai bună metodă de recoltare a porumbului este aceea prin care, cu cîteva zile înainte de recoltare, se îndepărtează pănușele în așa fel încît știuletele să fie expus vîntului și soarelui. La cules se string știuleții fără pănuși, care rămîn pe tijele de porumb și se taie odată cu acestea.

Dacă folosim la cules și o mănușă specială, cu un cîrlig care ușurează și grăbește despănușarea, și dacă avem grijă să strîngem pănușele și frunzele care cad, asigurăm recoltarea în bune condiții a porumbului.

Celelalte metode de cules, prin care plantele se taie cu știuleți cu tot sau știuleții se culeg cu pănuși și se îngrămădesc pe cîmp, urmînd ca transportul și despănușatul să se facă mai tîrziu, creează pericol de încingere și, în tot cazul, împiedică uscarea apei care a mai rămas în boabe.

Pentru ca porumbul să se păstreze bine în timpul iernii el nu trebuie depozitat în pătule sau coșare decît după ce este bine aerisit și uscat. Pentru aceasta știuleții vor fi întinși la soare timp de cîteva zile. Dacă am fost siliți să culegem porumbul încă crud el trebuie uscat pe cale artificială, în cuptoare. Uscarea se face la o căldură potrivită, de 3—4 ori, de fiecare dată la o temperatură mai înaltă, pînă cînd boabele devin sticloase iar procentul de apă scade pînă la 12—14 la sută. Statul nostru a luat măsuri pentru înzestrarea silozurilor cu uscătorii speciale, unde uscarea porumbului se face în mod științific și rapid.

Numai printr-o selecție atentă a celor mai bune semințe din soiul care este raionat în regiunea respectivă putem asigura o recoltă bogată în anul viitor. De aceea, înaintea culesului trebuie să se aleagă acele plante care au corpul înalt, drept, rădăcinile puternice și fără copii, culoarea verde închis, știuleții cei mai mari și mai bine copți. De asemenea, nu trebuie să alegem de sămînță plante atacate de tăciune nici de alte boli, acele atacate de paraziți sau știuleții care foi nu învelesc bine boabele, lăsîndu-le pradă păsărilor. Știuletele trebuie să fie puternic, cu rîndurile drepte, boabele mari și regulate, așezate des, pînă în vîrf și lipite unul de altul.

O atenție deosebită trebuie să dăm păstrării porumbului de sămînță, ferindu-l de umiditate sau de temperaturi scăzute, care influențează în rău asupra puterii de încolțire a boabelor.

Porumbul de sămînță se păstrează în știuleți, în încăperi bine aerisite și cu temperaturi potrivite.

Altă plantă a cărei recoltare începe în această lună este sfecla de zahăr. Mărimea recoltei de sfeclă de zahăr și cantitatea de zahăr conținută de rădăcinile acesteia depind de data recoltării, precum și de felul cum se scoate și se transportă sfecla.

Deoarece rădăcinile scoase pierd mult zahăr în timpul depozitării, în special cînd vremea e caldă, e bine să nu ne grăbim cu scosul sfeclei și să pregătim din timp toate cele necesare ca: plugurile de scos sfeclă, cuțite, lopeți, coșuri, tărgi etc.

Un mare procent de zahăr se pierde de asemenea cînd rădăcinile se ofilesc, ceea ce de altfel, ușurează îmbolnăvirea sfeclei. Pentru ca rădăcinile să nu se ofilească, e absolut necesar ca ele să fie curățite cît mai repede de frunze și de pămînt și să fie ferite cu toată grija de răniri. De aceea, rădăcinile trebuie să fie curățite cu partea neascuțită a cuțitului.

Fruntașii recoltelor bogate de sfeclă obișnuiesc să îndepărteze frunzele de pe capul sfeclei chiar de la baza coletului și să taie, în același timp, marginile de sus precum și vîrful cozii sfeclei.

Calitatea recoltei scade dacă se amestecă rădăcinile mari cu cele mici, cele sănătoase cu cele bolnave. Pentru a se obține producții bune rădăcinile trebuie sortate pe calități încă de la cules, transportul și păstratul făcîndu-se de asemenea pe sorturi.

In cazul în care recolta e prea mare și nu poate fi transportată în întregime de îndată sfecla scoasă trebuie acoperită bine cu pămînt, pentru a fi ferită de ofilire, boli etc. Sfeclele recoltate trebuie duse cît mai curînd la fabrici, pentru a se evita pierderile. Manipularea rădăcinilor trebuie să se facă cu furci speciale, cu coamele îngroșate la cap pentru a se evita rănirile. Frunzele și coletele ca și borhotul ce rămîne de la fabricile de zahăr, constituie un furaj cu o valoare nutritivă ridicată.

Și la cartofi timpul de recoltare diferă după regiune, sol etc. Momentul cel mai potrivit pentru recoltare este atunci cînd vrejii s-au uscat complet, cînd s-a uscat și coaja cartofilor iar aceștia se desprind ușor de pe stoluri. Dacă recoltăm cartofii înainte de vreme, nu s-au acumulat încă suficiente substanțe nutritive, iar dacă se întîrzie recoltarea, tuberculii pot încolți sau prezi. De aceea e important să alegem bine momentul recoltării. Dacă timpul e înaintat și ne amenință vremea rea, grăbim coacerea prin tăierea tufelor cu 4—5 zile înainte de recoltare. E bine să recoltăm pe timp uscat și senin, pentru a se evita putrezirea cartofilor înmagazinați uzi, cu noroi pe ei. Cînd suprafața e mică recoltarea se face cu sapa cu cazmaua sau cu furca cu 3 pînă la 4 dinți. In cultura de cîmp recoltarea se face cu un cuțit scormonitor.

După ce cartofii au fost scoși și așezați în grămezi, pe cîmp sau în drum, locul se grăpează sau se greblează, pentru a se strînge vrejii și a se aduna cartofii nestrînși.

Cartofii recoltați trebuie întinși la soare ca să se usuce, se transportă apoi în gospodărie și se întind sub un șopron într-un strat subțire ca să se usuce bine. Această uscare ferește cartofii de putrezire și le dă o rezistență mai mare la bolile de depozitare.

Cartofii bine uscați se sortează cu mîna sau cu mașina după mărime, după ce mai înainte au fost aleși deoparte cartofii tăiați sau zdreliți, care se folosesc la hrana animalelor.

Cartofii de sămînță vor fi aleși dintre tuberculii mari de 80—100 grame, sănătoși, de forma și culoarea tipică a soiului respectiv. Aceștia vor fi însilozați separat, în adăposturi bine amenajate, iar primăvara vor fi triați din nou.

IRINA TEODORU
inginer agronom

Noua Constituție a Chinei populare

La 20 septembrie 1954, sesiunea Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină a votat în unanimitate Constituția Republicii Populare Chineze. Acest act, de o importanță istorică pentru poporul chinez, vine să consfințească cuceririle Chinei noi în cei cinci ani de la crearea Republicii Populare Chineze. Este prima constituție cu adevărat populară, prima constituție, în istoria multiseculară a Chinei, care consfințește și garantează drepturile poporului chinez, reconstrucția economică a țării, independența și suveranitatea ei națională.

In numai cinci ani de la instaurarea regimului de democrație populară, China a suferit transformări uriașe atît în domeniul economic cît și în domeniile politic și social. Dintr-o țară înfeudată capitalului străin, dintr-o colonie uriașă, jefuită fără nici un scrupul de bogățiile ei, China a devenit în 1949 un stat independent. Dintr-un popor înrobit exploatării nemiloase autohtone și străine, poporul chinez a devenit liber, stăpîn pe propriile sale destine.

Poporul chinez și-a cucerit prin lupte și jertfe dreptul la o viață liberă, la independență națională. Feudalismul, care pînă nu de mult frîna dezvoltarea Chinei, a fost total lichidat în majoritatea covîrșitoare a regiunilor țării. Victoria forțelor democratice care, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, au eliberat China în 1949, a însemnat totodată și restabilirea păcii în interiorul țării. Vrajba menținută de clica ciancaișistă între popoarele Chinei a fost curmată printr-o politică înțeleaptă, care corespunde intereselor tuturor naționalităților din China. In conducerea și rezolvarea problemelor de stat au fost atrase masele de milioane de oameni ai muncii. S-a dezvoltat un democratism larg, care asigură participarea maselor la viața obștească. Poporul chinez eliberat a dat dovadă de un entuziasm nestăvilit în munca de reconstrucție economică a țării. Au fost puse bazele unei puternice industrii grele; reforma agrară, efectuată de partid și guvern, a dat un puternic imbold dezvoltării agriculturii. Noi relații economice se stabilesc în acest sector prin înființarea gospodăriilor agricole de tip socialist. Toate aceste fapte dovedesc transformările uriașe petrecute în China nouă, mersul ei hotărît spre construirea socialismului.

Ca un bilanț al acestor realizări, Constituția Republicii Populare Chineze votată în prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină vine să consfințească cuceririle poporului chinez, să încunune victoriile obținute de acesta. „Ca urmare a luptei eroice de peste 100 de ani — se spune în preambulul Constituției Republicii Populare Chineze — poporul chinez a cucerit în cele din urmă în 1949, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, marea victorie în revoluția populară împotriva imperialismului, feudalismului și capitalului birocratic, punînd astfel capăt asupririi și înrobirii existente în decursul unei perioade îndelungate a istoriei și a înființat Republica Populară Chineză, de dictatură democratică a poporului".

Chezășia trăiniciei regimului democrat popular din R. P. Chineză o constituie alianța strînsă între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. In primul articol al noii Constituții se spune: „Republica Populară Chineză este un stat de democrație populară condus de clasa muncitoare și bazat pe alianța dintre muncitori și țărani". Călită în focul luptei revoluționare, alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare chineză a fost întărită continuu în decursul acestor cinci ani. Partidul Comunist Chinez a dus și duce o politică de sprijinire a țărănimii muncitoare, concretizată în legea reformei agrare care a dat țărănimii muncitoare chineze milioane de hectare de pămînt, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al țărănimii și al întregului popor.

Constituția Republicii Populare Chineze consfințește egalitatea în drepturi a tuturor naționalităților din China. „Republica Populară Chineză este un stat unitar multinațional — se spune în Constituție. Toate naționalitățile sînt egale în drepturi. Sînt interzise discriminarea și oprimarea oricărei naționalități, sînt interzise acțiunile de subminare a unității naționalităților". Prevederile Constituției garantează material aceste drepturi prin libertatea naționalităților de a folosi și dezvolta limba și scrisul lor, obiceiurile și datinile lor, prin acordarea autonomiei raionale acolo unde minoritățile naționale trăiesc compact.

In domeniul vieții economice, Constituția Republicii Populare Chineze arată drumul pe care China populară pornește la construirea socialismului. In articolul patru al Constituției se spune: „Republica Populară Chineză, bizuindu-se pe organele de stat și pe forțele sociale, asigură, pe calea industrializării socialiste și a transformărilor socialiste, lichidarea treptată a sistemului exploatării și construirea societății socialiste."

Pentru prima dată în istoria Chinei, poporul chinez are o Constituție cu adevărat populară, care prevede și garantează drepturile și datoriile sale fundamentale. Constituția asigură egalitatea cetățenilor în fața legii, dreptul la muncă, libertatea cuvîntului, a presei, întrunirilor, dreptul la odihnă etc.

Succesele obținute de poporul chinez în reconstrucția țării au stîrnit furia cercurilor imperialiste. Provocările la care se dedau bandele ciancaișiste cu ajutorul direct al Pentagonului dovedesc eforturile pe care le depun aceste cercuri în speranța că vor putea înrobi din nou pămîntul Chinei și poporul ei. Votarea noii Constituții a R. P. Chineze înseamnă în fapt o nouă lovitură dată acestor planuri. Noua Constituție reflectă cu claritate politica R. P. Chineze în problemele internaționale, politică bazată pe prietenia indestructibilă cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. „Țara noastră — se spune în preambulul Constituției — a și stabilit relații de prietenie indestructibilă cu marea Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste și cu țările de democrație populară; pe zi ce trece crește prietenia dintre poporul țării noastre și popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. Această prietenie se va dezvolta și se va întări și pe viitor. Țara noastră a și obținut succese în domeniul politicii de stabilire și dezvoltare a relațiilor diplomatice cu toate țările pe baza principiilor egalității în drepturi, avantajului reciproc și a respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale; această politică va fi tradusă în viață în mod consecvent și de acum înainte. Lupta pentru țelurile nobile ale păcii în întreaga lume și ale progresului omenirii reprezintă linia fermă a țării noastre în problemele internaționale".

Poporul chinez a contribuit din plin la elaborarea noii Constituții, prin dezbaterile largi care au avut loc asupra Proiectului, prin propunerile prezentate în vederea îmbunătățirii lui. Participarea largă a maselor la elaborarea Constituției Republicii Populare Chineze a dovedit marele interes pe care poporul chinez îl acordă acestui important act din viața nouă a Chinei.

Popoarele iubitoare de pace urmăresc cu multă simpatie munca pașnică și creatoare a poporului chinez, succesele lui măreațe pe drumul făuririi unei vieți fericite. Constituția R. P. Chineze a fost primită cu o vie satisfacție în rîndurile oamenilor muncii din întreaga lume. Țara noastră participă din tot sufletul la această nouă victorie a Chinei noi.

Cu prilejul adoptării Constituției Republicii Populare Chineze de către Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină, poporul romîn adresează poporului frate chinez un mesaj fierbinte de salut, urîndu-i noi și măreațe succese pe drumul construirii socialismului.

R. CIMPEANU

Cenaclul literar al studenților

De curînd și-a reînceput activitatea cenaclul literar „George Coșbuc" de la Universitatea „C. I. Parhon" din București.

Planul de muncă al cenaclului pentru perioada acestui an școlar prevede desfășurarea unei activități bogate și variate. Printre acțiunile prevăzute în plan se numără sprijinirea muncii culturale din diferite întreprinderi, intensificarea colaborării cu celelalte cenacluri literare din Capitală, organizarea de întîlniri cu scriitorii, publicarea celor mai valoroase lucrări ale membrilor cenaclului în ziare și reviste, organizarea de seri literare etc.

In ziua de 19 septembrie, în amfiteatrul „Alexandru Odobescu", membrii cenaclului literar „George Coșbuc" s-au întîlnit cu criticul literar Silvian Iosifescu și cu scriitorul Dumitru Mircea. Aceștia au împărtășit membrilor cenaclului experiența lor, le-au vorbit pe larg despre o serie de probleme privitoare la creația literară.

Numeroși studenți au prezentat la cenaclu lucrările lor. Deosebit de apreciate au fost poeziile „Eleva" și „Studentul" din ciclul „Practica pedagogică" de Victor Vișinescu, „Visul lui Bălcescu", poem de Constantin Burcă, „Izvorul fermecat" — basm de Vasile Moldovan, schița „In rîndul lumii" de D. Miclosan.

Activitatea rodnică desfășurată în cadrul cenaclului literar „George Coșbuc" constituie garanția unor realizări din ce în ce mai valoroase pe tărîm literar ale studenților Universității „C. I. Parhon".

L. DUNAJECZ

In atenția profesorilor de limba română și limba rusă

Editura de stat didactică și pedagogică comunică:

In unele exemplare ale manualului de limba romînă pentru clasa a VII-a, ediția 1954, s-a tipărit greșit rîndul 3 de sus de la pag. 146.

Se va citi:

La Viena, Mihai Eminescu s-a împrietenit cu un tînăr romîn din Ardeal, Ion Slavici.

In manualul de limba rusă pentru clasa a VIII-a, ediția 1954, se va citi:

Pag.:	Rîndul:	In loc de:	Se va citi:
51	1 de jos	"я"(м) а	"я"
59	3 " "	герой	героя
73	2 " "	singular	plural
80	8 " "	От чего	Отчего
96	13 " "	письо	письмо

Bibliografie

In Editura de stat pentru literatură politică, în colecția „In ajutorul propagandistului", au apărut:

— Întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, sarcină centrală a partidului — 52 pag.
— Marxism-leninismul despre rolul maselor populare în istorie — 32 pag.
— Conducerea învățămîntului de partid de către organizațiile de partid — 32 pag.
— Lupta popoarelor pentru asigurarea păcii și securității. U.R.S.S., bastion al păcii, democrației și socialismului — 40 pag.
— Regimul democrat-popular din țara noastră — 48 pag.
— Partidul Muncitoresc Romîn — partid de tip nou — forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru — 40 pag.
— Sarcinile partidului în domeniul dezvoltării industriei și sporirii producției de bunuri de larg consum — 40 pag.
— Despre metodele de muncă ale propagandistului în cercurile și cursurile de partid — 32 pag.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 286 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 2 octombrie 1954

In acest număr:

- Ana Karavaeva: Cuvînt despre un prieten (pag. 2-a)
- Despre activitatea științifică a catedrelor de pedagogie din institutele și școlile pedagogice (pag. 2-a)
- Comuniștii dintr-o școală sătească (pag. 2-a)
- In întîmpinarea Lunii prieteniei romîno-sovietice (pag. 3-a)
- Gavril Horja: Unitatea de neclintit a rîndurilor partidului (pag. 3-a)
- Prof. Silvia Russo: Mai multă grijă pentru pregătirea lecțiilor de chimie (pag. 3-a)
- Cinci ani de la proclamarea R. P. Chineze (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe (pag. 4-a)

Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne

In fiecare an, la 2 octombrie, poporul nostru muncitor și militarii săi sărbătoresc Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

Istoria Armatei Populare Romîne este strîns legată de generosul și frățescul ajutor al marelui popor sovietic — ajutor care s-a manifestat în clipele cele mai grele ale existenței poporului nostru. Cu aprobarea Guvernului Sovietic din 2 octombrie 1943, dată la cererea foștilor prizonieri romîni, a început organizarea pe teritoriul Uniunii Sovietice a unităților de voluntari romîni care să lupte împotriva fascismului, pentru eliberarea Romîniei. Așa a luat ființă Divizia „Tudor Vladimirescu", prima mare unitate romînească care a depus jurămîntul nu regelui, capul exploatatorilor, ci poporului muncitor, jurămînt pe care pandurii și l-au respectat cu sfințenie, luptînd cu vitejie și eroism împotriva hoardelor fasciste.

Armata Populară Romînă este una din marile realizări ale regimului nostru de democrație populară, este rodul străduințelor depuse de partidul clasei muncitoare pentru formarea unei armate care să slujească poporul. Prin aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna vremurilor cînd armata slujea claselor exploatatoare ca instrument de înrobire și reprimare sîngeroasă a maselor muncitoare de la orașe și sate, cînd armata era folosită de capitalul internațional drept carne de tun pentru scopuri de jaf și cotropire.

Astăzi, poporul nostru muncitor are armata sa pe care a dorit-o veacuri de-a rîndul, devotată trup și suflet intereselor lui, o armată puternică, disciplinată, bine instruită și înzestrată cu tehnică de luptă de prim rang.

In opera de construire și întărire a Forțelor noastre Armate, partidul și guvernul nostru s-au călăuzit și se călăuzesc zilnic după neumuritoarea învățătură marxist-leninistă, după experiența P.C.U.S. și a Statului Sovietic în făurirea primei armate a muncitorilor și țăranilor eliberați.

Armata Republicii Populare Romîne este o armată de tip nou. Ea se deosebește radical de armatele statelor imperialiste ca și de vechea armată burghezo-moșierească a Romîniei, atît prin structura ei, cît și prin țelurile pe care le urmărește.

Armatele burgheze sînt unelte oarbe în mîinile exploatatorilor pentru realizarea scopurilor lor, sînt folosite împotriva maselor muncitoare și pentru asuprirea altor popoare, sînt armate de oprimare, de ucidere și distrugere. Măcelărirea în 1888, 1907, 1918, 1929 și 1933 a oamenilor muncii care, încovoiați de exploatare și silnicie, se ridicaseră să ceară dreptul la viață, la un trai mai bun, demonstrează rolul odios ce-l avea în Romînia vechea armată burghezo-moșierească. Crimele și fărădelegile săvîrșite în Coreea de către armata S.U.A., întreținerea armei bacteriologice pentru exterminarea în masă a eroicului popor coreean, pîrjolirea pămîntului Coreei sînt fapte care oglindesc pe deplin scopurile mîrșave în care folosesc imperialiștii armata, constituie un puternic act de acuzare împotriva acelora care folosesc armata pentru distrugerea popoarelor ce se opun planurilor lor înrobitoare.

Cu totul alta este menirea Armatei noastre Populare. Ca și toate celelalte armate ale țărilor lagărului socialist, ea a fost creată pentru a apăra independența și suveranitatea patriei, pentru a asigura pacea și liniștea poporului, munca lui pașnică, constructivă. Ei îi sînt străine orice țeluri de cotropire și subjugare a altor popoare.

Armata Populară Romînă este armata muncitorilor și țăranilor muncitori eliberați, armata dictaturii proletariatului, armata frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale, o armată educată în spiritul internaționalismului proletar. Intre armata noastră și popor există o unitate indisolubilă, unitate care constituie unul dintre izvoarele de bază ale tăriei Forțelor noastre Armate. Această unitate este explicată prin însăși compoziția socială a armatei, prin faptul că armata noastră este trup din trupul poporului.

Faptul că Armata noastră Populară este formată numai din fiii oamenilor muncii face ca ea să aibă interese comune cu ale poporului muncitor, ca între comandanții și soldații săi să existe o deplină unitate de interese și scopuri și nu interese opuse, ca în armatele burgheze. Relațiile dintre militarii noștri de orice grad se bazează pe o înaltă principialitate, pe o disciplină militară fermă și pe simțul răspunderii personale pentru apărarea patriei. Soldații noștri își iubesc comandanții pentru că văd în ei pe reprezentanții poporului muncitor. Ei execută ordinele acestora întocmai și la timp, fiind convinși că ele sînt ordinele patriei.

Indeplinirea cu cinste de Armata Republicii noastre a nobilei sale misiuni este chezășuită de conducerea ei de către Partidul Muncitoresc Romîn. Conducerea Armatei noastre Populare de catre partid constituie izvorul tăriei și forței ei. Datorită activității intense duse de partid în rîndul Forțelor Armate, armata noastră a devenit o adevărată școală de educație patriotică și cetățenească.

Spre deosebire de armatele imperialiste, unde militarii sînt educați în spiritul urii față de poporul muncitor, al învrăjbirii naționale și al șovinismului, al urii față de alte popoare, în Armata noastră Populară întreaga muncă de educație politică și militară are ca scop cultivarea devotamentului și a simțului răspunderii personale pentru apărarea patriei, dezvoltarea sentimentului mîndriei, onoarei și demnității de ostaș al Armatei Populare Romîne, dezvoltarea calităților morale și de luptă necesare luptătorului de tip nou. Militarii Forțelor Armate sînt educați în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și devotamentului față de partid, guvern și popor, în spiritul prieteniei de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică, eliberatoarea țării noastre, cu țările de democrație populară, în spiritul simpatiei față de lupta nobilă a celor ce muncesc din lumea întreagă.

Succesul muncii de educație politică și militară ce se desfășoară în armată este asigurat de faptul că ea are o bază temeinică, atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă și experiența Armatei Sovietice — aplicare a acestei măreți învățături la domeniul militar. Teoria marxist-leninistă ajută pe militari să se orienteze just în problemele construcției socialiste, să înțeleagă linia politică a partidului și să lupte cu hotărîre pentru înfăptuirea ei, să înțeleagă problemele situației internaționale actuale.

In educarea militarilor un rol important îl are cultivarea tradițiilor glorioase de luptă ale poporului nostru, cultivarea tradițiilor prieteniei și frăției de arme romîno-ruse și romîno-sovietice. Patriotismul fierbinte și eroismul de care au dat dovadă înaintașii noștri în luptele împotriva cotropitorilor și exploatatorilor, pentru eliberare socială și națională, eroismul martirilor clasei muncitoare constituie îndemnuri însuflețitoare pentru militarii noștri în întreaga lor activitate.

In formarea militarilor noștri, un loc important îl ocupă de asemenea munca culturală și sportivă. In cazărmi, unde altădată răsunau insulta și batjocura, se desfășoară o largă activitate culturală și sportivă. Cluburile ostășești, bibliotecile și echipele artistice antrenează la viața culturală mase tot mai largi de ostași, răspîndesc cunoștințe științifice și culturale care ajută militarilor să lupte cu succes împotriva zvonurilor dușmanilor și superstițiilor, arme otrăvite ale dușmanului de clasă. In unități sînt create toate condițiile pentru perfecționarea tuturor genurilor de sport, ceea ce face ca în armată să se dezvolte oameni rezistenți și sănătoși, necesari întăririi puterii de luptă a trupelor.

Cît de puternic contrastează toate acestea cu viața pe care o duceau ostașii în armata burghezo-moșierească — adevărat loc de închisoare și umilință pentru oamenii muncii! Militarii armatei burgheziei și moșierimii erau bătuți, batjocoriți și lipsiți de cele mai elementare drepturi. Militarii Forțelor Armate ale R.P.R., dimpotrivă, sînt cetățeni cu drepturi egale, participă activ la viața politică și socială a țării, avînd dreptul de a alege și a fi aleși, de a-și spune cuvîntul în toate problemele privind conducerea statului.

In cinstea zilei Forțelor Armate și a marelui eveniment istoric din viața partidului și poporului nostru — Congresul al II-lea al P.M.R. — militarii Forțelor noastre Armate își iau în fața patriei angajamentul solemn de a munci cu și mai mare hotărîre pentru pregătirea lor ca luptători de tip nou, pentru însușirea cu perseverență a științei și artei militare sovietice — știința și arta de a învinge — de a-și spori vigilența revoluționară. Forțele noastre Armate își vor îndeplini întotdeauna și în orice moment misiunea de cinste și onoare de a fi strajă vigilentă a hotarelor țării, păzătoare de neclintit a independenței naționale și măreților cuceriri ale poporului nostru pe drumul construirii socialismului, apărători dîrzi ai păcii.

Un exercițiu tactic al unei subunități de infanterie din Armata noastră Populară

Să popularizăm larg Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani cuprinde un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice menite să ducă la un puternic avînt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Traducerea în viață a măsurilor prevăzute în Proiectul de Directive cere ca ele să fie larg cunoscute de mase de țărani muncitori care, înțelegînd însemnătatea lor, să le aplice cu convingere și entuziasm.

Asigurarea în cursul anului viitor a unei simțitoare sporiri a producției agricole, creșterea numărului de vite, crearea belșugului de produse necesare pentru satisfacerea cerințelor crescînde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole, depind în mare măsură de felul cum vor fi efectuate însămînțările din toamna aceasta, de grija ce se va acorda lărgirii suprafețelor agricole, întreținerii izlazurilor comunale și tuturor lucrărilor agricole de toamnă.

Invățătorii și profesorii au datoria patriotică de a contribui activ la acțiunile pe care le organizează comitetele executive ale sfaturilor populare în vederea îmbunătățirii propagandei agricole. Ei sînt chemați să popularizeze larg în rîndurile țăranilor muncitori Proiectul de Directive, să-i îndrumeze în vederea bunei îndepliniri a muncilor agricole. Invățătorii și profesorii din întreaga țară trebuie să fie răspînditori neobosiți ai metodelor agrotehnice înaintate, să considere ca una din sarcinile esențiale ale activității lor obștești popularizarea agrominimului și a zooveterminimului, participarea la organizarea și extinderea cursurilor agricole și a seminariilor de masă cu muncitorii agricoli.

Este o datorie de onoare pentru cadrele didactice de a face pe fiecare țăran muncitor, tînăr sau bătrîn, să înțeleagă că efectuarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole, străduința de a realiza un belșug de produse constituie o înaltă îndatorire căreia trebuie să-i răspundă ca buni patrioți, ca cetățeni conștienți ai patriei.

Acțiunea aceasta de îndrumare a țărănimii muncitoare cu privire la îmbunătățirea metodelor de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor trebuie strîns împletită cu munca de îndrumare și de mobilizare a țăranilor muncitori în lupta pentru întărirea întovărășirilor agricole existente și a gospodăriilor agricole colective. In același timp, trebuie dusă cu mai mult efort munca de lămurire pentru crearea de noi întovărășiri, pentru formarea unor grupe mai mari sau mai mici de țărani muncitori, care de bună voie se hotărăsc să-și unească pămîntul și mijloacele de producție, pe o anumită perioadă de timp, în vederea muncii în comun, a contractării în comun sau a folosirii în comun a mașinilor agricole ale statului, pentru crearea de noi gospodării colective.

Sarcinile muncii noastre obștești ne cer să atragem mereu atenția țăranilor muncitori asupra datoriei ce le revine de a-și îndeplini cu conștiinciozitate obligațiile față de stat.

Munca de educație politică și propaganda agricolă trebuie duse în așa fel încît Congresul al II-lea al partidului, ca și apropierea zilei de 7 Noiembrie să însemne pentru țărănimea muncitoare un minunat prilej de participare la întrecerea patriotică, de cucerire a unor importante succese în strîngerea recoltelor, în efectuarea însămînțărilor de toamnă, în achitarea cotelor de produse vegetale și animale cuvenite statului pe anul 1954.

Impletind cît mai strîns activitatea obștească cu cea didactică, învățătorii și profesorii trebuie să desfășoare o cît mai organizată și sistematică activitate practică pe parcelele experimentale, asigurînd înarmarea elevilor cu trainice cunoștințe și deprinderi agronomice.

In cinstea Congresului partidului, învățătorii și profesorii școlilor sătești trebuie să întărească munca pentru a duce în rîndul oamenilor muncii cuvîntul partidului, să contribuie mai puternic prin munca lor ca în fiecare comună să se obțină succese cît mai mari în lupta pentru sporirea producției agricole, pentru continua dezvoltare a agriculturii noastre.

FIUL PANDURULUI

„Trec pandurii către țară..."
Cîntecul acesta nu e nou pentru cantemiriști. Mulți dintre ei l-au auzit din gura părinților sau fraților lor panduri, în drumul spre victorie, acum zece ani. El a rămas să stăruie în aducerea aminte a faptelor și întîmplărilor din preajma dimineții însorite a neuitatului 1944, cînd oștile sovietice și, alături de ele, vitejii noștri panduri, au deschis drumul libertății și prin țara noastră.

★

Cantemiristul Pop Victor e un băiat înalt, bine legat, cu fața arsă de soare, cu sprîncenele negre, arcuite peste ochii strălucitori și ageri. E de loc din satul Gilgău, o răspîndire de case deoparte și de alta a Almașului, acolo unde acesta își varsă domol apele în Someș. Chiar de la marginea satului se ridică dealurile pe care în fiece an soarele fierbinte coace ciorchini grei de struguri.

In vara aceea a anului 1944, Victor, al patrulea fiu al pălmașului Pop Vasile, abia împlinise șapte ani. Păștea vitele altora pe mîncare, deoarece mamei îi era greu să hrănească singură șase guri flămînde. De doi ani, de cînd îl luaseră pe soțul ei în oaste, n-au mai avut o clipă tihnită. Și așa era peste tot. Brațele istovite ale celor rămași în sat cădeau fără putere de-a lungul trupului, uscate de trudă, și numai seara se adunau tăcuți, așa cum era obiceiul prin partea locului, în jurul focurilor mici, din citeva gătețe, ce ardeau în bătătură. Și atunci, ici-colo, se înfiripau cîntări triste, în care mocneau ura și setea răzbunării.

Foaie verde matostat,
Mînce-l focul pe bogat,
Bogatul nesăturat...

Că ne fură de bucate,
Le dă neamțului pe toate,
Să ne dea drept plată moarte.

Tot mai des sunau clopotele bisericii din capul satului între odihna celor căzuți departe de casă și tot mai multe femei treceau grăbite pe ulița satului, ascunzîndu-și fețele în basmale negre.

Trecuseră doi ani de cînd despre pălmașul Pop Vasile, mînat departe, să se războiască pentru alții, nu se mai auzea nimic. Trecea vremea și bubuitul tunurilor începuse să se audă tot mai aproape, vestind zorile eliberării.

...Era o seară caldă și înmiresmată cînd la poarta casei s-a oprit o mașină din care a coborît sublocotenentul pandur Pop Vasile. După atîția ani de tristețe, aceasta a fost prima zi veselă în casa lui Pop. Au stat de vorbă, pînă noaptea tîrziu. Seara aceea n-o va uita niciodată Victor. Pregătindu-se de plecare, tatăl i-a sărutat pe toți, apoi l-a luat pe Victor în brațe, l-a privit în ochii lui senini și mari de copil și i-a spus:

— Să crești mare și să înveți mult, mult, dragul tatei, ca să poți răzbi în lupta asta grea pe care o ducem noi, robii de ieri...

Atunci Victor l-a văzut pentru ultima oară pe tatăl său. A plecat în zori și l-au urmărit cu toții pînă ce mașina a dispărut pe drumul alb ce șerpuește printre dealuri.

★

Au urmat apoi lupte grele, în care unitatea din care făcea parte și tatăl lui Victor s-a acoperit de glorie. In una din aceste lupte, în drum spre Debrețin, sublocotenentul Pop Vasile a căzut eroic.

Pandurii au continuat însă cu îndîrjire lupta și cotropitorii hitleriști au fost zdrobiți.

Au trecut ani de atunci. In țara noastră a prins să se înfăptuiască visul pentru care au luptat pandurii. Sub conducerea partidului clasei muncitoare, poporul muncitor își făurește o viață nouă. Puterea populară, cinstind memoria celor ce au căzut în luptele pentru eliberarea patriei, a dovedit grijă părintească fiilor de panduri.

Iată-l pe Victor, crescut împreună cu alți fii de panduri de către Armata noastră Populară. Prin grija statului nostru democrat-popular ei au toate condițiile să crească cetățeni pricepuți și sănătoși, să învețe să slujească cu devotament cauzei pentru care s-au jertfit părinții lor.

In anul 1951, Pop Victor, fiul pandurului, a îmbrăcat minunata haină de cantemirist, de elev al Școlii militare medii „Dimitrie Cantemir". De atunci el n-a precupețit nimic pentru ca prin munca lui să poată cinsti memoria tatălui său. Astăzi, cantemiristul Pop Victor este fruntaș printre elevii din subunitate.

La examenele ce au avut loc cu prilejul terminării anului școlar, elevul Pop Victor s-a prezentat bine pregătit, reușind să obțină la toate materiile rezultate bune și foarte bune.

★

Elevii Școlii militare medii „Dimitrie Cantemir", cei mai tineri militari ai Armatei noastre Populare, cinstesc prin muncă amintirea înaintașilor noștri. Pregătindu-se zi de zi, ei vor fi gata în orice clipă ca să apere cu bărbăție și pricepere libertatea și independența cucerite prin luptă acum zece ani.

Elev plutonier TEODORESCU OCTAVIAN

Mai multă atenție activității pe parcela experimentală

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani pune în fața școlilor din mediul sătesc probleme deosebit de importante. Trebuie să se lărgească cunoștințele agronomice, să se transmită elevilor cunoștințe de agronomie corespunzătoare nivelului claselor respective. In acest scop, trebuie să se ridice nivelul științific al lecțiilor de biologie din aceste școli și să se îmbunătățească întreaga activitate practică desfășurată la colțul naturii vii, pe parcela experimentală etc. pentruca elevii, dintre care cei mai mulți vor lucra în agricultură, să fie înarmați cu temeinice cunoștințe și deprinderi agronomice.

Multe școli sătești din țară, îndrumate de organele de partid și de stat, au și luat măsuri în această privință. Invățătorii și profesorii de științe naturale își pregătesc cu mai multă grijă lecțiile, studiază mai mult material de specialitate în legătură cu problemele de agronomie, organizează excursii etc.

O mare însemnătate pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice o are activitatea pe parcela experimentală. Acum, în perioada de toamnă, elevii trebuie să desfășoare pe parcelă lucrări de strîngere a recoltei, de pregătire a terenului pentru însămînțările de toamnă. Din păcate, activitatea practică pe loturile experimentale lasă încă mult de dorit. Ducînd mai departe o tradiție cu totul greșită a anilor trecuți, cînd munca pe parcela experimentală se termina la cele mai multe școli odată cu încheierea anului școlar, pentru a nu mai reîncepe decît în primăvară, și acum unele cadre didactice se complac în aceeași situație. Ele nu desfășoară cu elevii în perioada de toamnă nici un fel de lucrări practice pe parcela experimentală.

Un exemplu concludent în această privință îl constituie școala de 7 ani din satul Telu-Deal, raionul Topoloveni. In anul școlar trecut, la această școală s-au organizat interesante lucrări practice pentru aplicarea cunoștințelor însușite de elevi la lecții. In grădina școlară, care are o suprafață de 1 ha, s-a organizat un lot experimental de 200 de metri pătrați. Lotul a fost împărțit în 20 de parcele pe care s-au semănat grîu de toamnă și secară, ovăz, cartofi, floarea soarelui, porumb, bumbac, in, cînepă, mazăre, roșii, pătrunjel, morcovi, păstîrnac, bame, varză, conopidă etc.

Anumite culturi s-au făcut pe cîte 2 parcele, pentru a li se da elevilor posibilitatea să compare felul cum se dezvoltă plantele cultivate după metode agrotehnice înaintate și cum cresc cele cultivate după metodele empirice. Astfel, pe o parcelă s-a semănat grîu de toamnă în rînduri și în cruce, iar pe alta prin împrăștiere. S-a procedat la fel și cu secara. Sămînța întrebuințată pe parcelele demonstrative a fost selecționată cu elevii, a fost verificată din punct de vedere al puterii de germinare. Elevii au putut, deci, să urmărească în mod comparativ dezvoltarea plantelor.

Primăvara, tovarășa Ilinca Nițu, profesoară de științe naturale, a semănat cu copiii chiar în mustul zăpezii ovăz, în, cînepă, floarea soarelui, mazăre, dovedindu-le că aceste plante au nevoie de multă umezeală. Ovăzul a fost semănat ca și grîul și secara, în rînduri și în cruce, iar pe parcela martoră prin împrăștiere.

S-au organizat lucrări interesante în legătură cu cultura cartofului. S-au semănat cartofi întregi, jumătăți, cojl de cartofi și mai tîrziu cartofi tarovizați pentru cultura de vară. Elevii au urmărit cu deosebit interes dezvoltarea porumbului, care a fost semănat în cuiburi așezate în pătrat. Ajutați de profesoara lor, ei au învățat să aplice ciupitul și cîrnitul la bumbac, copilitul la roșii.

Munca desfășurată pe lotul experimental i-a dat profesoarei posibilitatea să îndrumeze elevii spre culegerea unor bogate observații, pe baza cărora și-au adîncit cunoștințele însușite la lecții. Astfel, urmărind în mod sistematic viața plantelor cultivate, elevii au făcut observații cu privire la polenizarea directă în floare închisă la mazăre, în floare deschisă la in, cu privire la polenizarea încrucișată ce are loc la floarea soarelui, cu ajutorul insectelor, și au făcut ei înșiși polenizarea suplimentară la porumb, încrucișînd porumb cu bobul galben cu porumb cu bobul alb pentru a obține hibrid.

Elevii au îngrijit în același timp, sub conducerea cadrelor didactice, culturile de ceapă, varză, roșii din grădina școlii și au participat la diferite lucrări agricole pe terenul gospodăriei agricole colective din Telu-Vale. Astfel, au rărit porumbul pe o suprafață de 4 ha, au copilit roșiile și au plivit zarzavaturile la gospodăria agricolă și la stațiunea de mașini și tractoare, pe o suprafață de 1 ha, au adunat spice de grîu pe o suprafață de 10 ha.

Toate aceste lucrări au dat elevilor posibilitatea să-și lărgească și să-și adîncească cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor de biologie, să-și formeze anumite deprinderi practice. Dragostea și interesul lor pentru munca agricolă ar fi crescut, însă, și mai mult dacă profesoara de științe naturale l-ar fi ajutat să observe dezvoltarea plantelor pînă la recoltarea lor, dacă recoltele obținute ar fi fost cunoscute de elevi, dacă s-ar fi tras concluzii asupra rezultatelor la care s-a ajuns pe baza metodelor folosite.

La școala de 7 ani din satul Telu-Deal, însă, ca și la alte foarte multe școli, lucrările practice pe lotul experimental au mers bine numai pînă în timpul verii. Cadrele didactice s-au mulțumit cu succesele dobîndite și n-au mai urmărit cu elevii dezvoltarea plantelor, maturizarea și coacerea fructelor, superioritatea recoltelor obținute prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Dintre toate plantele cultivate pe lotul experimental, nu au fost recoltate cu elevii decît grîul, secara, ovăzul și roșiile. Roadele obținute n-au fost, însă, cîntărite, pentru a se da elevilor prilejul, prin compararea cantităților, să se convingă în mod concret că metodele folosite de ei sînt mult mai bune față de cele empirice.

Celelalte culturi au fost lăsate în paragină, cadrele didactice dînd dovadă de o gravă lipsă de răspundere în această privință. Floarea soarelui au mîncat-o păsările. Cartofii au fost smulși cu lujeri cu tot, înainte de a ajunge la maturizare. In porumbi a intrat calul școlii. Bumbacul nu s-a copt, pentrucă nu s-au folosit îngrășăminte care grăbesc coacerea. Elevii nu au putut, deci, vedea rezultatele muncii lor.

Era necesar ca profesoara de științe naturale și întreg colectivul pedagogic, în frunte cu directorul școlii, să ia măsuri pentru întreținerea culturilor, să asigure urmărirea de către elevi a rezultatelor experiențelor desfășurate. Invățătorii de la clasele I—IV și profesoara de științe naturale trebuiau ca la sfîrșitul fiecărei recolte să cîntărească roadele, să le compare cu cele de pe parcelele martore, să stabilească procentul de depășire la ha., să organizeze discuții cu elevii asupra rezultatelor obținute.

Atitudinea aceasta de delăsare în ceea ce privește activitatea practică pe parcela experimentală persistă și acum, în perioada de toamnă. Deși în cadrul consfătuirii raionale, la ședința pe secție a profesorilor de științe naturale, s-a discutat asupra lucrărilor de toamnă pe parcela experimentală, la școala de 7 ani din satul Telu-Deal nu s-a făcut încă nici o lucrare pe parcelă. Noua profesoară de științe naturale a școlii, tovarășa Maria Udrescu, încă nu a întocmit un plan de cultură. Ca urmare, parcela este încă necurățită, neîmpărțită în straturi. Nu s-a făcut nici desmiriștitul pentru efectuarea însămînțărilor de toamnă. Nu s-au luat măsuri de îngrășare a solului după compoziția pe care o are și după specificul semănăturilor ce se vor face. In școală încă nu s-au organizat lucrări de selecționare a semințelor ce trebuie semănate acum, toamna, și nici lucrări de verificare a puterii de germinare.

Așa cum arată parcela experimentală acum, dovedește că ea nu intră în această etapă în atenția cadrelor didactice și mai ales a profesoarei de științe naturale. Directorul școlii, care răspunde în primul rînd de calitatea muncii din școală, trebuie să ia măsuri imediate pentru o justă organizare a activității practice pe parcela experimentală. In același timp, atît directorul, cît și cadrele cu experiență trebuie să ajute îndeaproape pe tovarășa Udrescu, profesoară tînără, pentru a-și putea îndeplini sarcinile ce-i revin în predarea biologiei.

Există multe școli a căror parcelă experimentală arată acum la fel ca parcela școlii din satul Telu-Deal. Inspectorii secțiilor de învățămînt raionale și regionale, ca și metodiștii cabinetelor pedagogice trebuie să desfășoare o muncă mai intensă de îndrumare a cadrelor didactice în legătură cu lucrările practice ce trebuie efectuate toamna cu elevii pe parcela experimentală. In felul acesta se vor crea chiar de la începutul anului școlar condițiile asigurării unei strînse legături între activitatea teoretică și cea practică, li se va da elevilor posibilitatea să-și însușească temeinice cunoștințe agronomice cu privire la lucrările agricole de toamnă.

M. TUDOR

Școli noi

Nu departe de Beiuș, pe malul Crișului Repede, se întinde comuna Știei. Decenii de-a rîndul, sub stăpînirea regimului burghezo-moșieresc, țăranii muncitori din Știei au fost ținuți în întunericul neștiinței de carte și al inculturii.

In anii puterii populare, comuna Știei și-a schimbat înfățișarea. In locul cocioabelor de ieri s-au ridicat clădiri noi, curate și luminoase. Satul a fost electrificat. Printre noile construcții se înalță o clădire mare, cu geamuri largi, care îți atrage în mod deosebit atenția. Este noul local de școală. Sălile de clasă sînt spațioase, cu dușumeaua proaspăt vopsită. La subsol, o instalație modernă asigură încălzirea centrală a întregului local.

Niciodată în timpul stăpînirii burghezo-moșierești țăranii muncitori din Știei nu s-au putut gîndi ca fiii lor, urmași iobagilor de pe valea Crișului, să aibă asemenea condiții de învățătură.

Noul local al școlii din Știei este încă o dovadă a grijii pe care o arată regimul nostru de democrație populară pentru răspîndirea culturii în rîndurile oamenilor muncii.

★

Copiii țăranilor muncitori din multe sate ale raionului Pogoanele, regiunea Ploești, învață anul acesta în localuri de școală noi, construite prin autoimpunere. De pildă, țăranii muncitori din comuna Smîrdan au lucrat cu multă tragere de inimă la ridicarea unui nou local de școală. Ei au primit un sprijin important în muncă din parte sfatului popular local. Cadrele didactice din comună au muncit voluntar, cu însuflețire, grăbind terminarea și amenajarea construcției.

De curînd a avut loc, într-un cadru sărbătoresc, inaugurarea școlii noi. La festivitatea de inaugurare au participat cadrele didactice, elevii și țăranii muncitori. „Aceasta este una din realizările cu care întîmpinăm cel de al II-lea Congres al partidului și ziua de 7 Noiembrie", a spus președintele sfatului popular comunal în cuvîntul pe care l-a rostit cu prilejul acestei inaugurări.

Asemenea construcții sînt pe cale de a fi terminate și în alte comune ale raionului.

Intensă muncă obștească

In regiunea Craiova, campania agricolă de toamnă se desfășoară într-un ritm rapid. Cadrele didactice dau un sprijin efectiv țăranilor muncitori, răspîndind cunoștințele agrotehnice privitoare la recoltare și la însămînțările de toamnă.

Astfel, de pildă, învățătorii din comunele Risipiți și Virtoape, raionul Plenița, duc o intensă muncă de agitație în rîndurile țărănimii muncitoare, contribuind la îmbunătățirea muncii politice de masă în campania agricolă de toamnă. Ei scriu articole la gazetele de perete, își desfășoară activitatea în căminele culturale etc.

Cadrele didactice din comunele Dăbuleni și Terpezite au lămurit țăranilor muncitori importanța triorării și tratării semințelor, folosind pentru aceasta exemple concrete.

Invățătorii de la școala de 7 ani din comuna Cremenea, raionul Strehaia, ajută țăranilor muncitori să îmbunătățească soiurile de pomi. Incă din iarnă au pregătit puieți ce vor fi altoiți în această toamnă.

I. CALIN

Din experiența școlii sovietice

Cuvînt despre un prieten

Ana Karavaeva

Se împlinesc 50 de ani de la nașterea lui Nicolai Ostrovski, unul dintre cei mai iubiți scriitori ai noștri.

Noi, care l-am cunoscut pe Nicolai Ostrovski în timpul vieții, ni-l reprezentăm ușor trăind în zilele noastre. Cu toate că, învins de o boală grea și incurabilă, Nicolai Ostrovski și-a petrecut ultimii ani ai vieții sale imobilizat în pat, mi se pare foarte firesc să ni-l reprezentăm trăind în timpul nostru: atita dragoste fierbinte pentru viață, pentru patrie, pentru poporul sovietic, atita interes nesecat pentru actualitate a fost în acest om! Și cît de limpede ne reamintim de scurta, dar minunata lui viață!

Nicolai Ostrovski n-a făcut parte dintre oamenii de care ne amintim numai pînă cînd timpul va cicatriza rana. El a fost un om luptător, un om puternic care a lăsat o urmă adîncă în sufletele noastre. El a pus în opera sa toate forțele sufletului său bogat și nefrînat, tot focul minții și inimii sale, toată dragostea sa pentru omul crescut de epoca socialistă. Imi amintesc de prima și, după cum se întîmplă adeseori, hotărîtoarea impresie pe care mi-a lăsat-o citirea manuscrisului intitulat „Așa s-a călit oțelul". Oricine, dacă a fost redactor sau a avut vreo legătură cu această muncă, își va imagina ușor sentimentul de bucurie care însoțește descoperirea unui nou autor și te face imediat să iei hotărîrea: această operă trebuie neapărat tipărită!

Cînd romanul „Așa s-a călit oțelul" a apărut în paginile revistei „Molodaia Gvardia", în anul 1932, critica estetico-formalistă s-a făcut la început „a nu-l fi observat". Apoi, cînd „a nu-l observa" și a-l trece sub tăcere, devenise pur și simplu imposibil, ea a încercat să afirme că Nicolai Ostrovski ar fi interesant, chipurile, numai ca „tip de scriitor", numai prin destinul său neobișnuit, iar opera lui n-ar avea o importanță artistică de sine stătătoare. Dar viața a arătat cît de miop și de greșit judecau acești oameni. Dovada principală a faptului că ei nu aveau dreptate a fost atitudinea poporului față de creația lui Nicolai Ostrovski. Publicînd romanul „Așa s-a călit oțelul", redacția revistei, firește, era sigură că această operă va fi întîmpinată cu toată dragostea de cititori, mai ales de tineret. Dar un succes atît de mare ca acela cu care a fost răsplătit de un merit munca creatoare a tînărului scriitor, redacția, trebuie s-o spunem, nu-l aștepta. Critica nu spusese încă nici un cuvînt despre roman, dar cititorii, tineretul sovietic, au observat, au apreciat și au îndrăgit imediat romanul. La redacția revistei soseau fără întrerupere scrisori ale cititorilor din diferite colțuri ale țării noastre. Era uimitor că oameni care nu se cunoșteau între ei, care erau despărțiți prin mii de kilometri, exprimau în scrisorile lor idei și impresii atît de înrudite, de parcă s-ar fi auzit și s-ar fi sprijinit unul pe altul. Este foarte caracteristic, de asemenea, faptul că absolut toate scrisorile oglindeau sentimente de caldă recunoștință față de scriitor, sentimente de respect și de interes viu față de el. In multe scrisori cititorii rugau redacția revistei să le răspundă la întrebări cu privire la personalitatea scriitorului, la biografia lui. Cititorii din Moscova se adresau scriitorului cu rugămintea de a veni la ei, de a le povesti despre viața, despre munca sa asupra cărții.

Cercul cititorilor se lărgea mereu, tot mai larg și mai adînc intra cartea lui Nicolai Ostrovski în lumea spirituală a poporului sovietic. Creată de mintea și pasiunea unui luptător, întruchipînd experiența de luptă și de creație a unei întregi generații de tineri sovietici, cartea lui a devenit de cel mai mare folos pentru educația comunistă.

atita respect și glorie, cît n-ar fi putut să vadă un altul nici pînă la sfîrșitul zilelor sale. Tocmai această fericire l-a ajutat să trăiască, să strîngă ceas de ceas, pentru munca sa neobosită, forțele care-l părăseau zi cu zi. Oamenii care îl înconjurau cu căldura vie a prieteniei și înțelegerii își aminteau după aceea cu duioșie cît de mult a însemnat pentru Nicolai Ostrovski această căldură generoasă și frățească a inimii întregului popor. Ea era pentru el un adevărat izvor de viață. Ca fiu credincios al Partidului Comunist și ca adevărat scriitor al poporului, Nicolai Ostrovski a cunoscut pe bun merit fericirea legăturii adînci cu poporul.

Numai la cinci ani de la moartea lui, tinerii sovietici care intrau în camera lui și-i scriau scrisori au plecat să lupte împotrivă hoardelor negre ale fascismului. Cărțile lui Nicolai Ostrovski, găurite de glonțul dușman și pline de sînge curat și tînăr, au fost găsite după aceea în tranșee, în tancuri, pe cîmpurile de luptă pentru Marea noastră Patrie Sovietică.

Noua generație a tineretului sovietic, care a crescut după victoria istorico-mondială a Uniunii Sovietice, a primit din mîinile fraților săi mai mari, ca o moștenire scumpă, cărțile lui Nicolai Ostrovski. Fără a îmbătrîni, ca o poezie a tinereții, ele au devenit bunul unei noi generații, o generație pentru care însuși Nicolai Ostrovski aparține istoriei.

Incerc cea mai adîncă satisfacție la gîndul că noile generații iubesc creația lui Nicolai Ostrovski tot atît de mult ca și înaintașii lor. Și mai am încă o bucurie, o bucurie legată de gîndurile despre întreaga noastră muncă literară. Victoria lui Pavel Korceaghin și a prietenilor săi nu reprezintă numai forța fascinantă a unor caractere bărbătești și stoice, ea este victoria concepției comuniste despre lume. Pavel Korceaghin, unul dintre cei mai străluciți reprezentanți ai acestei concepții înaintate în literatura sovietică, este puternic și minunat prin aceea că prin toate actele sale nobile și curajoase confirmă în practică puterea de neînvins a ideilor revoluționare. Romanul „Așa s-a călit oțelul" și, dacă putem spune astfel, fratele său mai tînăr, romanul „Născuți în furtună", întrerupt de moartea poetului, sînt scumpe și apropiate cititorului nu numai prin adîncul lor adevăr istoric și de viață, nu numai prin zugrăvirea expresivă și multilaterală a caracterelor, ci și prin tabloul lumii spirituale a eroilor, zugrăvit tot atît de expresiv. Romanul „Așa s-a călit oțelul" a devenit una dintre operele de seamă ale literaturii sovietice, tocmai pentru că lupta între concepții — lupta între tot ce este nou, revoluționar-creator și tot ce este vechi, exploatator, antipopular — este arătată aici pe un plan larg. Conflictele de clasă și moral-politice au căpătat o mare ascuțime și, odată cu aceasta, un caracter tipic, o mare putere de convingere artistică. Cu 23 de ani în urmă, citind pentru prima dată manuscrisul, fără a-l fi văzut vreodată pe autor, simțeam cu multă bucurie ce forță însuflețită și ce putere de orientare, ce concepție revoluționară! Tocmai această forță a dat talentului tînărului scriitor agerimea și preciziunea vederilor sale asupra lumii, agerimea auzului, flacăra inimii și bogăția imaginației.

Tineretul sovietic a dovedit că iubește tocmai aceste culmi ideologice, aceste mari sentimente de luptă, creația, pacea, libertatea. Ale cui sînt glasurile care ne cheamă pe noi, cei ce l-am cunoscut pe Nicolai Ostrovski în viață, să le povestim despre el, să le împărtășim amintirile noastre? Sînt glasurile tineretului nostru înflăcărat și glorios, care munceșe cu abnegație pentru îndeplinirea noilor planuri grandioase ale construcției noastre pașnice.

Iată de ce încerc o deosebită și profundă mulțumire în aceste zile!... Imi pare rău de un singur lucru: de ce n-a trăit Nicolai Ostrovski pînă în zilele noastre? Dar, repet, e ușor să ni-l reprezentăm viu, plin de elan și de îndîrjire creatoare. Desigur că acum ar fi fost de mult terminat romanul „Născuți în furtună", ar fi fost scrisă cartea „Fericirea lui Korceaghin" și, probabil, ar fi apărut un șir de articole cu ascuțișul îndreptat împotriva slăbiciunii sufletești, a epigonismului, a idealismului, împotriva oricăror devieri de la metoda noastră creatoare.

Ne amintim de toți oamenii ce ne sînt scumpi nu pentru a ridica în slavă tot ce a trecut și nu se mai poate întoarce. Sărbătorind a cincizecea aniversare de la nașterea lui Nicolai Ostrovski, poporul nostru este pe drept cuvînt mîndru de contribuția veșnic vie a scriitorului-luptător la cauza comună. Creația lui a slujit și continuă să slujească cu credință vieții, educației noilor generații ale societății noastre și ale întregii omeniri progresiste.

Din „Literaturnaia Gazeta".

Despre activitatea științifică a catedrelor de pedagogie din institutele și școlile pedagogice

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic orientează activitatea de cercetări științifice spre rezolvarea problemelor fundamentale ale construirii societății comuniste și creează toate condițiile necesare pentru dezvoltarea și progresul acestei activități.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a pus în fața oamenilor de știință sovietici noi sarcini de răspundere în privința dezvoltării tuturor științelor, inclusiv și a științelor pedagogice, chemate să dea un ajutor concret activiștilor practicieni în munca pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al societății sovietice și pentru îmbunătățirea calității educației comuniste a tinerei generații.

In ultimii ani, în domeniul științelor pedagogice s-a făcut un pas înainte în problema studierii și sintetizării experienței înaintate a școlilor și în problema ridicării teoriei pedagogice pe o treaptă superioară.

Se înlătură cu succes o lipsă organizatorică ce exista pînă acum în activitatea de cercetări științifice în domeniul pedagogiei — ruptura cercetărilor științifice de activitatea practică a școlilor. In prezent, instituțiile de cercetări științifice și catedrele de pedagogie din institutele și școlile pedagogice stabilesc un contact din ce în ce mai strîns cu școlile. S-a schimbat în mod substanțial, în legătură cu aceasta, însăși tematica cercetărilor științifice. Marea majoritate a activiștilor în domeniul științei pedagogice sînt preocupați de elaborarea problemelor legate în mod direct de activitatea practică a școlilor, a altor instituții de educație pentru copii și a institutelor de învățămînt pedagogic.

Catedrele de pedagogie desfășoară o muncă intensă de pregătire și susținere a dizertațiilor. E suficient să spunem că numai la catedrele de pedagogie ale institutelor și școlilor pedagogice din R.S.F.S.R. lucrează în anul acesta la dizertațiile de candidat și de doctor în științe aproape 300 de colaboratori.

A fost înlăturată într-o mare măsură și tendința spre sociologizare, spre înlocuirea procesului viu și real al educației prin scheme și principii sociologice abstracte.

Sub îndrumarea Partidului Comunist, în Uniunea Sovietică s-au obținut succese uriașe în problema educației comuniste a tinerei generații. Fără îndoială că aceste succese sînt legate de dezvoltarea științei pedagogice și de activitatea rodnică a marelui său detașament de activiști.

Cu toate acestea, situația generală a activității științifice în domeniul pedagogiei este nemulțumitoare. Pedagogia nu dă încă răspuns la multe probleme de importanță vitală ale practicii pedagogice. Avem prea puține monografii valoroase cu privire la principalele probleme și capitole din pedagogie, nu există manuale de pedagogie și istorie a pedagogiei întocmite în mod satisfăcător, mulți activiști de pe tărîmul științei pedagogice continuă să nu ia parte la rezolvarea celor mai importante sarcini ale școlii. Studierea și generalizarea experienței înaintate a școlilor și a pedagogilor nu ocupă încă locul central în activitatea științifică.

„Experiența muncii arată că succesul cercetărilor științifice depinde într-o mare măsură de metodica acestor cercetări. Faptele și datele strînse trebuie studiate din toate punctele de vedere și lămurite din punct de vedere științific. Pe baza lor trebuie trase concluziile corespunzătoare, astfel încît să se aducă o contribuție la activitatea teoretică în domeniul pedagogiei.

O mare răspundere pentru dezvoltarea activității de cercetări științifice în domeniul pedagogiei cade asupra catedrelor de pedagogie din institutele pedagogice. Catedrele de pedagogie sînt chemate să rezolve două sarcini deosebit de importante — să pregătească cadre didactice pentru școală și să contribuie la dezvoltarea științei pedagogice. Aceste două sarcini sînt strîns legate între ele. Inarmarea viitorilor pedagogi cu cunoștințe științifice și cu priceperi practice în domeniul pedagogiei este posibilă numai atunci cînd catedrele desfășoară în mod sistematic munca de cercetări științifice, sintetizează experiența înaintată a școlilor și o introduc în practica predării disciplinelor pedagogice. Fără o muncă de cercetări științifice bine organizată nu poate fi ridicată calitatea predării disciplinelor pedagogice în instituțiile superioare de învățămînt pedagogic.

...Dezvoltarea continuă a activității de cercetări științifice a catedrelor de pedagogie trebuie să fie îndreptată în primul rînd spre rezolvarea celor mai importante sarcini ale educației comuniste a tinerei generații, puse de P.C.U.S. în perioada trecerii treptate de la socialism la comunism. Printre problemele hotărîtoare pentru cercetările științifice în domeniul pedagogiei în etapa dată sînt problemele privitoare la dezvoltarea din toate punctele de vedere a forțelor fizice și intelectuale și a aptitudinilor creatoare ale tinerei generații; înarmarea ei cu bazele științei în legătură organică cu viața și practica construcției socialiste; realizarea învățămîntului politehnic; pregătirea elevilor care termină școala medie pentru activitatea practică în producție și pentru activitatea obștească; lupta împotriva formalismului în predare; înlăturarea nivelului scăzut la învățătură și a repetenției în școală; formarea la elevi a bazelor concepției științifico-materialiste despre lume; educarea lor în spiritul moralei comuniste, al patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar, al disciplinei conștiente și al activității sociale; dezvoltarea activității creatoare a organizației de pionieri și ridicarea calității îndrumării pedagogice a acestei organizații de către școală și cadrele didactice.

Activitatea de cercetare privitoare la aceste probleme trebuie să aibă un caracter absolut concret. Să luăm ca exemplu problema dezvoltării multilaterale a tinerei generații. Se știe că această problemă a fost tratată din punct de vedere principial în operele fondatorilor marxism-leninismului și în Hotărîrile P.C.U.S. In fața pedagogiei stă sarcina elaborării concrete a conținutului și a căilor dezvoltării multilaterale a tinerei generații în sistemul educației comuniste, pornind de la necesitățile obiective ale societății socialiste, care merge neclintit pe drumul spre comunism, și de la particularitățile dezvoltării virstei copiilor, ale dezvoltării forțelor lor fizice și intelectuale și a aptitudinilor lor. In lumina acestei probleme trebuie să fie rezolvate problemele privitoare la sistemul și metodele de învățămînt în diferite clase și în școli de diferite tipuri: problemele legăturii învățămîntului cu munca de producție și ale pregătirii elevilor pentru activitatea practică, problemele muncii educative în școli și în alte instituții și organizații care realizează educația comunistă a copiilor, problemele legate de însuși procesul însușirii de către elevi a cunoștințelor științifice, a priceperilor și deprinderilor și de formare a conștiinței și conduitei lor comuniste.

Același lucru se poate spune și despre alte probleme. Să luăm de exemplu problema privitoare la prevenirea rămînerii în urmă la învățătură și lupta împotriva repetenției, problemă care în fond este strîns legată de calitatea întregii activități instructiv-educative a școlii. Totuși, această problemă necesită și o analiză specială. Repetența și rămînerea în urmă la învățătură au foarte multe cauze: imperfecțiunea programelor de învățămînt, calitatea activității instructive și educative a școlii, condițiile de viață și de educație a copiilor în familie, o serie de particularități individuale ale copiilor etc. Toate acestea necesită un studiu special și aplicarea unor măsuri practice pentru prevenirea și lichidarea rămînerii în urmă la învățătură.

Spre a răspunde la toate aceste întrebări trebuie studiată înainte de toate situația rămînerii în urmă și a repetenției în școală, trebuie să se cerceteze în ce constau ele și ce activitate concretă se desfășoară în această direcție. Pentru aceasta trebuie studiate: mișcarea și modificarea nivelului la învățătură al elevilor pe obiecte și pe ani de învățătură; nivelul dezvoltării generale și lacunele concrete în cunoștințele, priceperile și deprinderile elevilor rămași în urmă la diferite obiecte; deprinderile și priceperile de muncă independentă; condițiile de trai în familie ale elevilor și particularitățile educației copiilor în familie; regimul și orarul zilei elevilor; conduita și disciplina elevilor rămași în urmă; metodele muncii individuale de instruire și educare pe care o desfășoară școlile și pedagogii cu elevii rămași în urmă.

Lămurind caracterul și cauzele rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, cercetătorii trebuie să acorde un loc special problemelor privitoare la prevenirea rămînerii în urmă și la generalizarea experienței pozitive a școlilor și pedagogilor care îndeplinesc cu succes aceste sarcini. Se știe că mii de pedagogi din U.R.S.S. nu au elevi repetenți. Experiența și sistemul de muncă al acestor pedagogi au o uriașă importanță pentru teoria și practica pedagogică.

Trebuie făcute o serie de modificări esențiale în însuși caracterul cercetărilor științifice în domeniul pedagogiei. Oamenii de știință din domeniul pedagogiei se ocupă mult de problemele scopurilor, sarcinilor și conținutului educației comuniste, dar studiază într-o măsură insuficientă procesul de educare și instruire a copiilor.

Se înțelege de la sine că tratarea științifică a sarcinilor și conținutului educației comuniste constituie una dintre cele mai importante sarcini ale pedagogiei. Legată în mod organic de această sarcină este sarcina cercetării procesului de dezvoltare a copiilor, de dezvoltare a forțelor lor fizice și intelectuale în condițiile educației și instrucției, însușirea de către copii, sub îndrumarea pedagogului, a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, formarea conștiinței și conduitei lor comuniste. Numai în aceste condiții pedagogia poate deveni o adevărată știință marxistă despre copii, așa cum arată C.C. al P.C. (b) în Hotărîrea „Despre denaturările pedagogice în sistemul Comisariatelor învățămîntului public". Trebuie lichidată, de asemenea, practica greșită de studiere a procesului de învățămînt, care constă în faptul că pedagogii studiază conținutul și metodele de instruire și educare a copiilor, iar psihologii procesul însușirii de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor de conduită.

...Lipsurile activității științifice a catedrelor de pedagogie se explică în mare parte și prin faptul că acestea nu au găsit încă cele mai eficace și mai viabile forme de legătură cu activitatea școlilor, nu dispun de materialul concret necesar din practica educației, nu au condiții corespunzătoare pentru urmărirea sistematică a activității școlilor și pentru participarea activă la organizarea și desfășurarea acestei munci.

Care sînt căile de lichidare a lipsurilor activității catedrelor de pedagogie?

Inainte de toate trebuie să înceteze practica existentă încă în instituțiile de învățămînt superior pedagogic de a-i încărca pe colaboratorii catedrelor în asemenea proporții, încît, în afară de predarea lecțiilor, ei nu au nici o posibilitate de a se ocupa în mod serios cu activitatea științifică.

In practica activității catedrelor de pedagogie trebuie introdusă repartizarea membrilor lor pe lîngă diferite școli, astfel încît aceștia să poată urmări sistematic procesul instructiv-educativ, să participe la munca metodică a școlilor și la organizarea activității de cercetări științifice a pedagogilor din aceste școli. Cu prilejul alegerii școlilor trebuie să se aibă în vedere în primul rînd acele școli în care se desfășoară practica pedagogică a studenților.

Una dintre formele eficace de legătură a catedrelor de pedagogie cu școlile în ceea ce privește activitatea științifică sînt seminariile cadrelor didactice și ale directorilor de școli pentru studierea, sintetizarea științifică și realizarea schimbului de experiență în munca școlii. Aceste seminarii nu numai că îmbogățesc catedrele de pedagogie cu un material interesant și valoros, dar dau și ajutor în muncă școlilor și pedagogilor.

O analiză specială necesită problema școlilor elementare de pe lîngă școlile și institutele pedagogice. In prezent, cu rare excepții, școlile elementare de pe lîngă școlile și institutele pedagogice nu-și îndeplinesc rolul pentru care au fost înființate. Atunci cînd au fost organizate școli elementare pe lîngă institute și școli pedagogice s-a stabilit că, în aceste școli, catedrele institutelor vor desfășura o activitate de cercetări științifice și o activitate metodică sistematică, studenții se vor familiariza în cadrul lor cu cele mai bune metode de muncă instructiv-educativă, catedrele de pedagogie și metodică vor elabora și verifica în practică, în aceste școli, cele mai raționale forme ale practicii pedagogice. Dar oare se desfășoară o asemenea activitate în prezent? Se desfășoară, dar foarte puțin și fără rezultate simțitoare. A venit timpul să ne întoarcem din nou la această problemă, să generalizăm experiența muncii școlilor și a institutelor pedagogice în cadrul școlilor elementare organizate pe lîngă ele și să precizăm funcțiile și sarcinile acestor școli și ale catedrelor institutelor.

...Lărgirea și ridicarea calității muncii de cercetări științifice a catedrelor de pedagogie este legată în modul cel mai strîns de îmbunătățirea pregătirii cadrelor didactice, de ridicarea la un nivel mai înalt a predării disciplinelor pedagogice.

In legătură cu aceasta are o importanță deosebită munca de elaborare a manualelor de pedagogie și istorie a pedagogiei, publicarea în Analele științifice ale institutelor a cursurilor de pedagogie și istorie a pedagogiei, a tot felul de lucrări metodice cu privire la lucrările practice de laborator și la practica pedagogică a studenților.

...In scopul ridicării continue a nivelului activității de cercetări științifice a institutelor ar trebui să se aplice o serie de măsuri organizatorice în acest domeniu.

Inainte de toate trebuie organizată o muncă aprofundată de întocmire a tematicii cercetărilor științifice în domeniul pedagogiei, care ar putea servi drept bază pentru întocmirea planurilor de activitate științifică ale catedrelor de pedagogie din școlile și institutele pedagogice, ale institutelor de perfecționare și ale persoanelor care pregătesc dizertațiile de candidat și de doctor în științe pedagogice.

Existența unei asemenea tematici ar preveni multe lipsuri în organizarea și planificarea activității științifice pe teren. Se înțelege de la sine că întocmirea unei asemenea tematici nu trebuie să sugrume inițiativa catedrelor și a diferiților colaboratori în elaborarea unor probleme importante de teorie și practică pedagogică.

După elaborarea tematicii de cercetări științifice este foarte important ca Ministerul Invățămîntului să organizeze o muncă specială cu catedrele școlilor și institutelor pedagogice, fixîndu-le teme determinate pentru o elaborare aprofundată.

Experiența muncii arată că acolo unde catedrele de pedagogie organizează activitatea asupra unei probleme determinate se obțin rezultate bune. Pentru exemplificare putem cita tematica pentru dizertațiile catedrei de pedagogie de la Institutul pedagogic de stat „V. I. Lenin" din Moscova, într-o problemă importantă cum este lecția în școala sovietică. Au fost susținute, sau vor fi susținute în curînd lucrări de dizertație cu următoarele teme: „Legătura materialului nou cu materialul studiat în expunerea verbală a cunoștințelor de către pedagog la lecții", „Sistemul și metodica fixării cunoștințelor la lecții", „Sistemul și metodica repetării cunoștințelor la lecții", „Formarea deprinderilor și priceperilor elevilor la lecții", „Pregătirea elevilor la lecții în vederea lucrărilor pe care vor trebui să le execute acasă", „Rolul materialului didactic în expunerea verbală a cunoștințelor de către pedagog și metodica muncii cu materialul didactic"; „Educația morală a elevilor la lecție" etc.

Pentru a lega mai strîns munca de cercetări științifice în domeniul pedagogiei cu sarcinile urgente ale școlii și ale altor instituții și organizații de instruire și educare comunistă a elevilor ar fi just ca Ministerul Invățămîntului să introducă în practică alcătuirea și publicarea unor dări de seamă anuale cu privire la situația muncii instructiv-educative a școlii și să traseze pe această bază problemele care urmează să fie cercetate din punct de vedere științific și elaborate din punct de vedere metodic de către oamenii de știință din domeniul pedagogiei.

Existența acestor dări de seamă va fi de un mare ajutor pentru colaboratorii catedrelor de pedagogie atît în ceea ce privește trasarea tematicii lucrărilor științifice cît și în ceea ce privește organizarea lecțiilor și a lucrărilor practice la pedagogie.

...Acestea sînt cîteva dintre cele mai esențiale și importante probleme privitoare la lărgirea și adîncirea continuă a activității de cercetări științifice a catedrelor de pedagogie din școlile și institutele pedagogice, probleme care cer să fie rezolvate cît mai curînd.

Extras dintr-un articol publicat în „Sovetscaia pedagoghica" nr. 4/1954

Comuniștii dintr-o școală sătească

Organizația de partid a școlii medii din satul Krasnaia-Poliana, raionul Adlersk, ținutul Krasnodar, a acumulat o mare experiență de muncă. Datorită ei școala este considerată de cîțiva ani ca una dintre școlile fruntașe ale raionului în ceea ce privește nivelul la învățătura al elevilor și munca instructiv-educativă a pedagogilor. Organizația de partid nu se închide numai în cadrul școlii sale. Influența ei este simțită și în viața întregului sat. Munca ei se împletește în mod strîns cu activitatea organizației de partid teritoriale.

★

La ședințele de partid s-au discutat multe probleme din viața școlii: „Despre predarea istoriei, a constituției și geografiei"; „Despre munca organizației de pionieri"; „Despre activitatea instructiv-educativă"; „Despre propagarea hotărîrilor Plenarelor C. C. al P.C.U.S. în mijlocul părinților și al populației satului"; „Despre pregătirea pentru examene" și altele.

Din inițiativa organizației de partid, la consfătuirile de producție, la ședințele consiliului pedagogic și la adunările organizației de comsomol s-au discutat starea lucrărilor pe lotul școlar și calitatea predării biologiei, situația învățămîntului fără frecvență al pedagogilor-comsomoliști, situația disciplinei elevilor.

Organizația de partid, împreună cu conducătorii școlii și cu întregul colectiv pedagogic, se străduiește să apropie la maximum învățămîntul de viață, de practica agriculturii. Am vrea să vorbim mai ales despre profesorul de biologie — comunistul A. V. Jdanet. El a organizat întreaga activitate practică pe lotul școlar într-o strînsă legătură cu sarcinile care stau în fața agriculturii. Pe lot se pot vedea parcele de colecții, pomi fructiferi. Primăvara, elevii au curățit și au văruit pomii. Ei au studiat, în teorie și în practică, tema „Inmulțirea vegetativă a viței de vie prin butași". Elevii au adus singuri butașii și i-au plantat; butașii s-au prins bine. Școlarii au o pepinieră de coacăze negre, au crescut răsaduri de varză, au plantat în livadă șase varietăți de nuci.

S-au făcut experiențe privitoare la grîul de toamnă, la recolta la hectar a trifoiului. S-a semănat porumb în cuiburi așezate în pătrat și s-au săditprin aceeași metodă cinci varietăți de cartofi. Elevii fac experiențe cu tema „Influența îngrășămintelor asupra dezvoltării tuberculelor de cartofi". Ei au executat de asemenea lucrări de îngrășare a solului.

Pentru cunoașterea mecanizării agriculturii și, în special, a creșterii animalelor, tov. Jdanet a făcut cu elevii o excursie în sovhozul legumicol Adlersk. Ei au vizitat ferma de lapte, mecanizată după ultimul cuvînt al tehnicii. Aici li s-au arătat adăpătoarele automate, bucătăria de nutreturi. In fața elevilor a fost demonstrat mulsul electric, li s-a arătat tehnica îngrijirii viteilor. Ei au vizitat serele, unde, în decursul întregului an, cresc legume proaspete. Excursia a produs asupra elevilor o impresie de neuitat. Ei au povestit cu plăcere părinților despre vizita lor la sovhoz.

Tov. Jdanet dezvoltă cu multă dragoste interesul și respectul elevilor pentru munca agricolă.

Toți comuniștii se străduiesc să dea exemplu personal în munca pedagogică. Profesorul de limba rusă, A. R. Zemlianov, care este și secretarul organizației de partid, profesorul de matematică V. T. Jeleznov, candidat de partid, asigură un înalt nivel la învățătură al elevilor. Ei dau un ajutor important altor pedagogi, străduindu-se ca și colegii lor să predea lecțiile cît mai bine. Și mulți alți pedagogi ai acestei școli, inclusiv cei tineri, obțin succese în munca de instruire și educare a elevilor. Organizația de partid a școlii din Krasnaia-Poliana manifestă o grijă permanentă pentru perfecționarea colectivului. La propunerea organizației de partid, în fiecare an se organizează la școală, între 15 și 20 august, cursuri pentru cadrele didactice. La aceste cursuri se țin lecții cu teme politice, pedagogice și metodice. Toți pedagogii școlii se prezintă la consfătuirile raionale din august bine pregătiți, după ce au discutat în colectivul lor diferitele probleme ale noului an școlar.

★

Colectivul de agitație al organizației de partid din școală este format din douăzeci de pedagogi. Ei activează în sectoare formate din cîte zece case, în brigăzile colhoznice.

La una din adunările de partid a fost invitat la școală președintele colhozului „Miciurin", P. I. Lipnițki.

— Ce ajutor ar vrea să primească colhozul din partea noastră? — a fost întrebat președintele colhozului.

El i-a rugat pe pedagogii-comuniști să dea ajutor la munca de agitație în mijlocul maselor și la redactarea gazetei de perete. Organizația de partid a însărcinat pe învățătoarele-comsomoliste T. Scriabina și R. Katakova să ajute colectivul de redacție al gazetei de perete din colhoz să pună lucrurile la punct. Agitatorii A. V. Jdanet, P. A. Volkov, I. G. Nihoivanenko, V. Kuznețova și N. Petanova țin adeseori conferințe în brigăzile colhoznice.

Organizația de partid din școală organizează seminarii pentru agitatori, invitîndu-i, de obicei, și pe agitatorii trimiși de organizația de partid teritorială. Inainte de începerea seminariilor are loc adeseori analiza conținutului muncii de agitație în mase. In cadrul seminariilor tovarășii fac schimb de păreri, propun măsuri pentru înlăturarea lipsurilor observate, discută cea mai bună experiență a agitatorilor. Secretarul organizației de partid, tov. Zemlianov, arată cum trebuie organizate discuțiile, cum trebuie pregătite lecțiile și referatele.

Organizația de partid a școlii acordă de asemenea multă atenție grupului de lectori. Aceștia sînt membri activi ai Societății de răspîndire a cunoștințelor politice și științifice. Numărul lor este de șase. Printre ei se află un medic, iar restul sînt profesori și învățători. Ei țin în mod regulat conferințe în fața colhoznicilor și a oamenilor muncii din sat. Profesorul A. Orlov a ținut conferința „Elemente noi în teoria despre originea pămîntului", profesorul A. Thamaria conferința „Eminentul pedagog sovietic A. S. Makarenko", iar profesorul A. Zemlianov, conferințele „Marele revoluționar democrat — scriitorul satiric Saltikov-Scedrin" și „Scriitorii ruși despre America". B. Thamaria ține în fața tineretului lecții despre educația fizică.

Este locul să spunem că pedagogii-agitatori și lectorii sînt foarte recunoscători bătrînului pedagog cu experiență, Valentina Sergheevna Gherantidi, care, în calitate de șefă a bibliotecii, îi ajută foarte mult în muncă. Biblioteca numără 3913 exemplare de cărți din diferite domenii ale științei. In bibliotecă pot fi găsite Marea Enciclopedie Sovietică, multe reviste și ziare. Șefa bibliotecii alege pentru agitatori și propagandiști literatura necesară, le dă tot felul de informații.

Pedagogii școlii sînt participanți activi la munca culturală a clubului sătesc. Ei formează activul și spriinul clubului. Profesorul Gordienko a organizat un cor compus din 60 de persoane.

★

A început noul an școlar. Organizația de partid a școlii din Krasnaia-Poliana a pășit cu noi forțe la munca instructiv-educativă și obștească.

Ocupații interesante

Profesorul de fizică Boris Ilici Șarker, de la școala medie nr. 1 din orașul Moghilev-Podolsk, întreține o strînsă legătură cu stațiunea tehnică pentru copii. El a muncit mult pentru a crea în școală un cerc de fizică și tehnică. Sub îndrumarea lui tinerii fizicieni și tehnicieni au utilat un cabinet de fizică și un laborator.

Aici pot fi văzuți aproape întotdeauna elevi care montează, sudează, lucrează la mașina de găurit. Cabinetul este plin de scule; pe mese, pe rafturi și în dulapuri sînt tot felul de aparate și machete confecționate de elevi. La lecțiile de fizică elevii capătă cunoștințe teoretice, iar în atelierele stațiunii tehnice pentru copii și în laborator, aplică cunoștințele lor în practică.

Numai în anul școlar 1953/54 membrii cercului au confecționat peste o sută de aparate și machete, printre care machete de turbină cu abur, de dragă, de generator, un aparat astronomic universal etc. Multe aparate au fost confecționate în cîteva exemplare.

Boris Ilici ține regulat la Casa pionierilor și la biblioteca pentru copii lecții și referate cu teme științifico-tehnice, iar elevii săi, tinerii tehnicieni, demonstrează diferite modele și aparate. Din inițiativa tovarășului Șarker a fost organizată o conferință științifico-tehnică și o expoziție raională a creației tehnice a copiilor.

Impreună cu cadrele stațiunii tehnice pentru copii, tov. Sarker organizează excursii cu elevii. Ei au vizitat atelierele uzinei constructoare de mașini „Kirov", fabricile de zahăr și de cărămidă, atelierul de mașini și tractoare, centrala electrică. Elevii au studiat procesul de topire a metalelor, de fabricare a zahărului, funcționarea centralei electrice etc.

O expoziție metodică

Colțul pedagogic al școlii de fete nr. 26 din raionul Lenin al orașului București a organizat o expoziție a materialului didactic folosit în predare la clasa I-a. Expoziția este rodul muncii desfășurate de tovarășa învățătoare Maria Uță de la această școală.

Tovarășa Uță s-a preocupat mult de confecționarea unui material didactic care să contribuie la dezvoltarea deprinderilor de citire corectă ale copiilor și la înarmarea lor cu cunoștințe temeinice de aritmetică. Imbogățind an de an materialul didactic și perfecționîndu-l, ea a reușit să facă lecții mai vii și mai interesante, obținînd rezultate mereu mai bune în predare.

In confecționarea materialului didactic tovarășa Maria Uță a folosit larg indicațiile cuprinse în metodicile privitoare la predarea aritmeticii, a citirii și scrierii și a desenului, precum și volumul „Școala elementară", care înfățișează experiența bogată și valoroasă a școlii sovietice.

Un sprijin serios în confecționarea materialului didactic l-a primit din partea comitetului de părinți și a unor cadre didactice din colectivul școlii. Fondurile necesare confecționării materialului didactic au fost asigurate prin organizarea unor șezători și prin contribuția părinților.

Expoziția este bogată și interesantă. Materialul este așezat pe obiecte și pe probleme. De exemplu, printre planșele folosite în predarea aritmeticii pot fi văzute planșe viu și variat colorate pentru concretizarea primelor zece numere. Alături de acestea se găsesc planșe pentru explicarea exercițiilor de adunare și scădere de la 1—10, pentru concretizarea și determinarea locului zecii față de unități, pentru explicarea componenței numerelor. Sînt expuse și planșe cu figuri mobile, care pot fi mînuite cu ușurință de către copii și se folosesc pentru rezolvarea primelor probleme de aritmetică. O contribuție însemnată la confecționarea acestor planșe a dat-o tovarășa profesoară de desen.

De asemenea, sînt expuse diferite materiale pentru munca individuală a copiilor: cartonașe cu cifre, cuburi din lemn, bețișoare pentru socotit și altele. Tot aci se găsește o socotitoare cu bile colorate în alb și roșu, folosită la exercițiile de adunare și scădere.

Expoziția cuprinde de asemenea material didactic pentru lecțiile de limba romînă. Pot fi văzute astfel tablouri și planșe care ilustrează diferite momente ale unor povestiri, cum sînt „Punguța cu doi bani", „Povestea mănușei", „Vulpea și cucul", „Cei doi ursuleți lacomi". De asemenea, sînt expuse diferite planșe folosite pentru explicarea anotimpurilor, un caiet cu colecții de poezii etc.

Pentru fiecare obiect în parte se găsesc mape care cuprind planuri de lecții și referate susținute de tovarășa învățătoare în cadrul consiliului pedagogic. Așa sînt, de exemplu, referatele despre „Importanța folosirii materialului intuitiv la clasa I-a", „Importanța lecțiilor de compunere-expunere pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor din clasa I-a" etc.

Tovarășa învățătoare lucrează acum la confecționarea unor noi materiale didactice. Se confecționează de asemenea un dulăpior pentru păstrarea literelor alfabetului decupat. Acest dulăpior va fi prevăzut cu sertare pentru fiecare literă în parte.

Expoziția a fost vizitată de multe cadre didactice din diferite școli ale orașului București, precum și de către elevele anului IV al școlii pedagogice de învățătoare care au făcut practică la această școală. In urma acestei vizite elevele au confecționat și ele numeroase materiale didactice după modelul celor expuse: planșe cu figuri pentru concretizarea numerelor de la 1—10, planșe pentru exercițiile de adunare și scădere etc.

Activitatea independentă a elevilor din școala noastră

Colectivul pedagogic al școlii noastre acordă o deosebită atenție organizării muncii independente a elevilor, în scopul ridicării nivelului lor de cunoștințe.

Incă în anul trecut, în consiliul pedagogic al școlii s-a expus referatul cu tema: „Organizarea muncii independente a elevilor — ajutor prețios în însușirea cunoștințelor". In cadrul discuțiilor ce au avut loc pe marginea acestui referat s-a stabilit un plan de muncă cu măsuri concrete, pe baza cărora activitatea independentă a elevilor să contribuie mai mult la lărgirea cunoștințelor elevilor, la dezvoltarea și consolidarea deprinderilor lor.

Indeplinirea măsurilor prevăzute în acest plan al activității independente a creat în școala noastră un ritm mai intens de muncă. Activitatea extrașcolară a elevilor se desfășura mai organizat. In timpul iernii, unele grupe de elevi, conduse de profesori, au decupat fotografii, au adunat articole și materiale literare pentru alcătuirea unor albume pe diferite teme. Către primăvară, am început să dăm o atenție deosebită activității agricole practice. O grupă de elevi a organizat un colț al naturii vii, alte grupe făceau probe de încolțire a semințelor, urmăreau stadiile de dezvoltare a plantelor, făceau lucrări de iarovizare a cartofilor, efectuau diferite lucrări pe lotul experimental al școlii.

La îndemnul profesorilor, a luat ființă o echipă a tinerilor meteorologi, care a urmărit fenomenele din natură, forma și înălțimea norilor, starea zilnică a atmosferii, precipitațiile atmosferice și cantitatea de apă căzută, temperatura minimă și maximă, presiunea aerului. Elevii au fost obișnuiți să-și noteze în caiete toate observațiile făcute, să caute material bibliografic pentru a-și lămuri anumite aspecte necunoscute ale fenomenelor.

O activitate deosebit de interesantă s-a desfășurat în laboratorul de fizică și chimie și în cel de științe naturale. Pe baza planurilor alcătuite de profesorul de fizică și chimie, elevii au desfășurat singuri, în orele libere, experiențe, au executat lucrări de laborator pe care le-au demonstrat apoi în fața clasei, au lucrat planșe și aparate simple, îmbogățind materialul didactic. De asemenea, sub îndrumarea profesorului de științe naturale, elevii au făcut disecții de iepuri, broaște, păsări, care au servit la cunoașterea organelor interne și a sistemului nervos. Pentru lărgirea cunoștințelor de științe naturale s-au organizat lecturi și excursii, cu prilejul cărora elevii au făcut bogate observații cu privire la felul de trai al păsărilor, la perioada de depunere a ouălor, la clocire etc.

Aceste activități, la care erau primiți toți elevii în timpul lor liber, au făcut să crească interesul lor pentru învățătură. Faptul că se puteau folosi la lecții materiale lucrate chiar de ei în timpul liber făcea ca activitatea independentă să fie mult mai atractivă și interesantă. Astfel, la lecțiile de istorie și geografie au putut fi întrebuințate cele două albume intitulate „Să ne cunoaștem țara" și „Continentele în imagini".

Roadele organizării muncii independente a elevilor s-au văzut în largă măsură și la cele două serate literare, unde s-au prezentat referate și s-au dus discuții cu privire la operele lui Ion Creangă și Mihail Sadoveanu. Atît în cadrul referatelor, cît și al discuțiilor, elevii au făcut juste caracterizări de personagii, au vorbit cu pricepere despre viața scriitorilor progresiști, despre opera lor și despre dragostea lor pentru popor, despre grija partidului nostru pentru dezvoltarea literaturii.

Experiența cîștigată în anul trecut în ceea ce privește organizarea muncii independente a elevilor ne va fi de un real folos în acest an școlar, cînd avem sarcina să adîncim și mai mult conținutul științific al procesului de învățămînt. Multe din formele de activitate organizate în anul trecut se desfășoară și acum. A intrat chiar în tradiția școlii „Ziua de întrebări și răspunsuri", organizată odată pe lună. Elevii pun întrebări și, dacă nici unul dintre ei nu știe să răspundă, cel care a pus întrebarea spune ce crede el în legătură cu acea chestiune. Imediat, profesorul de specialitate dă răspunsul just sau îl completează pe elev.

Ducînd mai departe această experiență, ne propunem să muncim astfel încît în acest an să obținem rezultate mai bune decît în anul școlar trecut.

ISPAS P. PETRU
profesor la Școala de 7 ani din comuna Bîrsa, raionul Gurahonț, regiunea Arad

In întîmpinarea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Poporul nostru muncitor se pregătește cu entuziasm pentru întîmpinarea Lunii prieteniei romîno-sovietice și aniversării a 10 ani de la înființarea A.R.L.U.S.-ului. Ziua de 7 Noiembrie, cînd se vor sărbători 37 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, zi în care se va încheia Luna prieteniei romîno-sovietice, va fi întîmpinată prin manifesări culturale deosebite.

Oamenii muncii din întreprinderi, din uzine, de pe ogoare și din instituții sînt hotărîți să întîmpine aceste mari sărbători prin succese mai însemnate în muncă, prin noi dovezi ale devotamentului lor pentru cauza construirii socialismului, ale dragostei lor pentru marele popor sovietic.

Oamenii muncii din școli se străduiesc să dovedească și ei prin fapte dragostea cu care așteaptă zilele de sărbătoare ale Lunii prieteniei romîno-sovietice. In strînsă colaborare cu organizațiile de masă A.R.L.U.S., U.T.M., sindicat, instituțiile de învățămînt vor desfășura în decursul acestei luni o largă activitate politică, culturală și educativă. Se vor organiza conferințe, seri literare, se vor interpreta piese sau fragmente din piesele scriitorilor ruși și sovietici, vor avea loc întîlniri ale elevilor și studenților cu scriitorii și poeții, cu absolvenții sau candidații în științe care au studiat în U.R.S.S. In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice va avea loc „Ziua prieteniei tineretului romîn cu tineretul sovietic". Schimbul de scrisori între elevii și studenții noștri și elevii și studenții sovietici va întări și mai mult legăturile de prietenie ale tineretului.

In „Zilele tehnicii sovietice" se vor organiza adunări în care vor fi prezentate în fața elevilor și studenților referate oglindind aspecte din diferite domenii ale tehnicii sovietice și se vor organiza expoziții, panouri fotomontaje care să înfățișeze marile construcții ale comunismului în U.R.S.S.

Pentru elevii școlilor elementare și pentru copiii din instituțiile preșcolare vor avea loc seri ale basmului popular rus, vizionări de filme etc.

Bibliotecile regionale și raionale, precum și bibliotecile sătești vor organiza consfătuiri cu cititorii și expuneri asupra cărților care oglindesc experiența înaintată sovietică în toate domeniile.

Elevii, studenții și cadrele didactice vor executa materiale didactice confecționate după modelul materialelor didactice din instituțiile sovietice de învățămînt.

Manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice vor ajuta cadrele didactice să cunoască mai adînc experiența sovietică în munca instructiv-educativă și să o aplice cu mai multă pricepere. Cercurile pedagogice și consiliile metodice ale școlilor vor discuta despre metodele de muncă folosite în instituțiile de învățămînt sovietice și despre folosirea experienței pedagogice sovietice în școlile noastre.

Tineretul studios iubitor de sport va fi antrenat să participe la crosul „Să întîmpinăm ziua de 7 Noiembrie". In cinstea zilei de 7 Noiembrie cît mai mulți elevi și studenți vor trebui stimulați să cucerească insigna G.M.A.

Organele învățămîntului în colaborare cu organele sindicale au datoria să mobilizeze cadrele didactice și elevii pentru a participa activ la acțiunile care se vor organiza în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice și a zilei de 7 Noiembrie. Oamenii muncii din școli trebuie să sărbătorească Luna prieteniei romîno-sovietice în primul rînd prin ridicarea nivelului activității lor în școală. Acesta este cel mai frumos dar pe care cadrele didactice din toate instituțiile de învățămînt pot să-l închine prieteniei cu marele popor sovietic, care ne dă pilda cea mai înaltă de devotament în muncă. Cu deosebire trebuie să se preocupe cadrele didactice de îmbunătățirea pregătirii practice a elevilor și studenților, de îndeplinirea sarcinilor care revin învățămîntului din Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

In zilele Lunii prieteniei romîno-sovietice în școli va trebui să fie o atmosferă sărbătorească. Vitrine cu cărți și fotomontaje, expoziții, standuri, ediții festive ale gazetelor de perete vor trebui să facă și mai larg cunoscute elevilor și studenților realizările obținute în marea Țară a Socialismului și realizările obținute de oamenii muncii din patria noastră cu sprijinul poporului sovietic.

In același timp Luna prieteniei romîno-sovietice trebuie să însemne pentru cadrele didactice un prilej însemnat de îmbunătățire a muncii lor obștești în rîndurile oamenilor muncii. Desfășurîndu-și activitatea la căminele culturale, la cercurile agrotehnice etc., cadrele didactice trebuie să arate țărănimii muncitoare mărețele înfăptuiri obținute de oamenii sovietici în toate domeniile. In mod deosebit trebuie să le înfățișeze rezultatele minunate ale agriculturii sovietice, să răspîndească și mai larg metodele agrotehnice sovietice. Contribuind la buna desfășurare a muncilor agricole de toamnă, învățătorii și profesorii din școlile sătești trebuie să ajute concret țărănimea muncitoare să aplice cît mai bine aceste metode, să o lămurească asupra îndatoririlor patriotice pe care le are.

Anul acesta Luna prieteniei romîno-sovietice se va desfășura odată cu pregătirile pentru întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului. Luna prieteniei romîno-sovietice va fi un prilej să se arate succesele însemnate la care a ajuns poporul nostru sub conducerea partidului în anii de democrație populară datorită sprijinului larg și permanent al poporului sovietic, prieten adevărat al poporului nostru.

Apropierea marilor sărbători pe care oamenii muncii din patria noastră le așteaptă cu entuziasm sporește dorința lor de a munci mai mult și mai bine, de a arăta în fiecare acțiune căldura și dragostea pe care o poartă marelui popor eliberator, care înfăptuind Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis omenirii întregi drumul spre progres și fericire.

Material folositor în predarea istoriei

Cabinetul pedagogic al regiunii Craiova, în colaborare cu Arhivele de stat din Craiova, au editat o culegere de documente alcătuită de un colectiv de profesori format din tov. O. Balintescu, Ion Călin și Ion Popescu. Culegerea cuprinde 33 de documente istorice, care constituie mărturii ale luptei de veacuri duse de poporul nostru împotriva jugului exploatării.

Această culegere, intitulată: „Documente noi în legătură cu răscoala poporului de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu", pune la îndemîna oamenilor muncii din învățămînt din regiunea Craiova un material valoros pentru cunoașterea cauzelor care au determinat masele populare din Oltenia să pornească la luptă în 1821.

O parte din materiale sînt scrisori originale ale lui Tudor Vladimirescu, trimise din Viena în anii 1814—1815 boierului Glogoveanu, care era ispravnic al județului Mehedinți. Este deosebit de grăitoare în ceea ce privește asuprirea exercitată de jugul otoman jalba întocmită la 29 aprilie 1814 de către locuitorii satului Calafat, jefuiți fără milă de turci. In același timp, jafurile săvîrșite de oamenii stăpînirii, ispravnici, zapcii, vătafi de plai, sînt fără număr și arată de ce masele țărănești au răspuns chemării lui Tudor, înrolîndu-se în oștirea pandurilor.

Un document arată cum căpitanul Ianache Dănciulescu, de la căpitănia Baia de Aramă, a jefuit „fără nicio dreptate" pe locuitorii satului Glogova și că oamenii nu mai pot suferi „nemilostivirea și caznele" pe care le pătimesc.

O serie de alte documente înfățișează prigoana îndreptată împotriva celor care luaseră parte la răscoala lui Tudor, fiind înrolați în oștirea pandurilor.

Folosirea acestui material de către cadrele didactice care predau istoria în școlile din regiunea Craiova va contribui la înțelegerea mai clară de către elevi a epocii lui Tudor Vladimirescu, la cunoașterea mai temeinică a trecutului de luptă al poporului nostru.

Bibliografie

„Analele Romîno-Sovietice" nr. 3 — 1954, seria Pedagogie-Psihologie

Imbinînd articole din diverse reviste de specialitate, conținutul acestui număr oglindește o serie de probleme deosebit de interesante pentru cei ce activează în domeniul pedagogiei.

Revista începe cu articolul lui G. A. Vulfson: „Despre prelegerile lui V. I. Lenin". Folosind exemplul a două prelegeri cu caracter profund teoretic ținute de V. I. Lenin în fața muncitorilor bolșevici, la școala de partid organizată de el la Longjumeaux, lîngă Paris, în 1911, autorul prezintă cu multă pricepere planul de expunere folosit de V. I. Lenin și trăsăturile metodice esențiale ale unei prelegeri dificile, dar expusă cu măiestrie.

In cadrul rubricii **„Teoria și practica educației sovietice în ajutorul învățămîntului din țara noastră"** se publică articolul lui I. A. Ariamov: „Invățătura lui I. P. Pavlov și problemele pedagogiei". Articolul prezintă un interes deosebit prin faptul că tratează probleme importante ale procesului instructiv-educativ în lumina învățăturii pavloviste, scoțînd în evidență esența lor fiziologică, pe baza căreia trebuie să se desfășoare întreaga influență educativă.

Articolul „Demonstrarea experientelor care ilustrează învățătura lui I. P. Pavlov despre reflexele condiționate", de R. D. Maș, dă o serie de soluții practice, ușor aplicabile în condițiile școlii de masă, pentru a se concretiza învățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară și pentru a-i familiariza pe elevi cu metoda reflexelor condiționate.

Autorul articolului „Metodele educative ale lui A. S. Makarenko în practica școlară", I. A. Vinnicenko, tratează despre principiul educării individului în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv și arată cum este înfăptuit acest principiu într-o serie de școli, de către profesorii fruntași.

Revista cuprinde de asemenea și alte articole care interesează pedagogii din țara noastră.

Mai multă grijă pentru pregătirea lecțiilor de chimie

Predarea chimiei în școala medie are ca scop să asigure însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice privitoare la bazele chimiei, să contribuie la dezvoltarea înțelegerii materialiste de către ei a fenomenelor chimice, să le facă cunoscute bazele științifice ale principalelor ramuri de producție chimică, să le formeze deprinderea de a mînui aparatele de laborator, de a executa experiențe etc. Tocmai de aceea justa desfășurare a lecțiilor de chimie are o însemnătate deosebită.

Mulți profesori de chimie, întocmindu-și cu grijă planurile calendaristice, pregătindu-se amănunțit pentru predarea fiecărei lecții în parte, obțin rezultate bune în însușirea de către elevi a cunoștințelor. Se mai întîlnesc însă în școlile noastre și profesori de chimie care nu dau atenția cuvenită pregătirii lecțiilor. Printre aceștia se numără, de exemplu, tovarășul Traian Geangu, profesor de chimie la școala medie de băieți „Nicolae Bălcescu" din Capitală.

Tov. Geangu a prezentat direcției școlii planul său calendaristic pentru predarea chimiei în clasa a X-a abia la 20 septembrie, la trei săptămîni după deschiderea anului școlar. De altfel, acest plan este nejust întocmit. Programa de chimie pentru clasa a X-a pentru anul școlar 1954—55 prevede 10 ore pentru chimia organică, din care se tratează numai substanțele organice cu azot, elevii trebuind să capete noțiuni despre nitroderivați — nitrobenzenul și trinitrotoluenul — amine și albumine. In planul său calendaristic, tov. Geangu și-a propus 4 ore pentru tratarea nitroderivaților și esterilor nitrici ai substanțelor organice. Elevilor li s-au predat cunoștințele privitoare la trinitroglicerină, nitrobenzen, trinitrotoluen și trinitrofenol în două ore. După alte două ore de recapitulare, tov. Geangu și-a propus să predea aminele și substanțele albuminoide.

Nestudiind cu atenție programa de chimie pentru clasa a X-a, tov. Geangu a introdus în mod greșit în planul său calendaristic lecții despre esterii substanțelor organice cu acidul azotic. Aceste probleme au fost studiate de elevi în anul școlar trecut, fiind prevăzute în programa clasei a IX-a. Mai mult, nitroglicerina și dinamita au fost scoase în acest an școlar chiar din programa clasei a IX-a. Trinitrofenolul nici nu figurează în programa clasei a X-a, iar instrucțiunile Ministerului Invățămîntului în legătură cu reducerea materiei indică scoaterea sa și din manual. Călcînd dispozițiile Ministerului Invățămîntului în ceea ce privește programa școlară și instrucțiunile privitoare la reducerea materiei, tov. Geangu își supraîncarcă elevii și, ca urmare, nu asigură o însușire temeinică a cunoștințelor.

Dar tov. Geangu nu trece numai peste dispozițiile Ministerului Invățămîntului, ci și peste propriul său plan calendaristic. Deși acest plan prevedea pentru săptămîna de la 20 la 26 septembrie lecții despre amine și albumine, tov. Geangu a ținut la 20 septembrie o lecție de recapitulare, plănuind o nouă recapitulare și apoi 2 ore pentru explicarea nitrocelulozelor.

De altfel, lecția de recapitulare ținută de tov. Geangu la 20 septembrie la clasa a X-a „D" în legătură cu compușii organici cu azot nu și-a atins scopul.

Urmînd după lecțiile despre esterii azotici ai substanțelor organice și după nitroderivați, această lecție avea ca scop — după declarația tov. Geangu — să fixeze și să sistematizeze cunoștințele elevilor căpătate în lecțiile precedente, să precizeze în mintea acestora deosebirile între nitroderivați și esterii substanțelor organice cu acidul azotic.

Lecția s-a desfășurat însă la întîmplare, fără un fir conducător, cu un pronunțat caracter de improvizație, deoarece tov. Geangu nu și-a întocmit un plan de lecție. Chiar titlul, „Compușii organici cu azot", nu corespundea conținutului lecției, care se referea numai la o parte a compușilor cu azot ce se studiază în clasa a X-a.

La cererea tov. Geangu, elevii au vorbit despre trinitroglicerină, trinitrofenol, trinitrotoluen și apoi despre nitrobenzen. In loc să se scoată însă în evidență principalele caractere ale compușilor studiați, s-a insistat inutil asupra unor însușiri fizice neesențiale, iar proprietățile chimice au fost expuse fără a fi organic legate de întrebuințările practice ale substanțelor.

Atunci cînd a trebuit să precizeze caracterul explozibililor studiați, elevii au dat răspunsuri evazive, nesigure, contradictorii. Aceasta s-a întîmplat pentrucă ei nu și-au putut clarifica pe deplin fenomenele care se petrec în procesul exploziei. Elevii n-au înțeles clar componența chimică a corpurilor studiate, arderile produse pe socoteala propriului lor oxigen, faptul că iau naștere substanțe de ardere, în exclusivitate gazoase, precum și temperaturi ridicate.

Lecția a avut lipsuri și în ceea ce privește folosirea cunoștințelor de chimie pentru formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor. Arătînd deosebirea între mononitroderivații și polinitroderivații substanțelor aromatice, tov. profesor n-a folosit acest prilej pentru a scoate în evidență faptul că variațiile cantitative în compoziția substanțelor pot determina schimbarea fundamentală a proprietăților substanțelor.

Lecția de repetare și sistematizare ținută de tov. Geangu s-a încheiat brusc, fără nici un fel de concluzii, odată cu soneria care anunța sfîrșitul orei. Nu s-au fixat nici oral, cu atît mai puțin printr-o schemă pe tablă, elementele principale ale lecției, care, închegate într-un tot sistematic, ar fi dat elevilor posibilitatea unei mai bune fixări a cunoștințelor.

La sfîrșitul orei, tov. profesor a anunțat pentru lecția viitoare repetarea, pentru a doua oară, a aceleiași teme — lucru cu totul nejust. Este limpede că o nouă repetare nu va stîrni nici un fel de interes în rîndul elevilor, deoarece lipsa unor elemente noi duce la monotonie și plictiseală.

Elevii clasei a X-a se vor prezenta la sfîrșitul acestui an la examenul de maturitate. Ei trebuie să posede cunoștințe clare, științifice, sistematice, pe care să le expună într-un limbaj corespunzător. Ei nu sînt însă ajutați nici în această privință. Tov. Geangu nu numai că permite elevilor să se exprime în mod neștiințific, dar chiar el însuși se exprimă cu o nepermisă neglijență. De pildă: „Ce asemănare este între ăsta și ălălalt?". Sau — referitor la formula benzenului: „Cum arată benzenul?" ori: „Fă-l să fie nitrobenzen".

Pentru îmbunătățirea muncii sale didactice, tov. Geangu trebuie să-și revizuiască planul calendaristic, punîndu-l de acord cu programa și instrucțiunile Ministerului Invățămîntului în legătură cu reducerea materiei. De asemenea, el are datoria sa-și întocmească cu regularitate planuri de lecții bine gîndite, să fie permanent preocupat de faptul că numai printr-o temeinică pregătire a fiecărui amănunt al lecției se obține o însușire temeinică a cunoștințelor de către elevi.

Prof. SILVIA RUSSO

In întîmpinarea Congresului al II-lea al P. M. R.

Unitatea de neclintit a rîndurilor partidului

Cu nespusă bucurie și entuziasm în muncă întîmpină poporul nostru cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn — eveniment de covîrșitoare însemnătate în viața partidului, a clasei muncitoare și a întregului popor muncitor din Patria noastră.

Partidul nostru se prezintă la acest Congres cu un bogat bilanț de victorii pe drumul construirii socialismului. Mărețele realizări în toate domeniile vieții economice, culturale și de stat dobîndite pînă acum de poporul nostru sub conducerea partidului, ca și noile măsuri cuprinse în proiectul Directivelor cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani dovedesc în modul cel mai elocvent că grija pentru satisfacerea necesităților materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii constituie legea supremă a activității partidului nostru.

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El conduce poporul nostru pe calea deschisă întregii omeniri de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Tăria Partidului Muncitoresc Romîn constă în faptul că în întreaga sa activitate se călăuzește după învățătura atotbiruitoare a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, după experiența istorică a P.C.U.S.; tăria partidului constă în faptul că el întărește continuu unitatea de nezdruncinat a rîndurilor sale în lupta împotriva tuturor dușmanilor partidului, ai clasei muncitoare și ai patriei, că își lărgește și își consolidează neîncetat legătura cu masele, că politica sa constituie expresia intereselor vitale și a năzuințelor poporului.

Condiția fundamentală a îndeplinirii rolului său de conducător al poporului o constituie pentru partid întărirea neîncetată a coeziunii și unității de monolit a rîndurilor sale. Unitatea de oțel a partidului este cea mai caracteristică trăsătură a situației lui interne, a vieții lui interne, izvorul forței și invincibilității lui. Partidul nu poate să conducă și să îndrume lupta clasei muncitoare și a întregului popor spre un scop unic decît dacă toți membrii săi sînt organizați într-un singur detașament monolit, cimentat prin unitatea de voință, prin unitatea de acțiune, prin unitatea de disciplină. Numai în modul acesta partidul poate să acționeze ca o organizație de luptă unitară, ce nu cunoaște ezitări și divergențe în propriile sale rînduri.

„Nu se poate admite — ne învață Istoria P.C.U.S. — ca în statul major conducător al clasei muncitoare să-și găsească loc scepticii, oportuniștii, capitulanții, trădătorii. A duce o luptă pe viață și pe moarte împotriva burgheziei, avînd capitulanți și trădători în propriul tău stat major, în propria ta fortăreață, înseamnă să cazi în situația unor oameni prinși între două focuri".

Printre poruncile pe care ni le-a lăsat marele Lenin și pe care discipolul și continuatorul operei sale, I. V. Stalin, în jurămîntul rostit la moartea lui Lenin, s-a angajat, în numele P.C.U.S., să le păstreze cu cinste, figurează la loc de frunte și aceea de a păstra unitatea partidului ca pe lumina ochilor. In decursul a peste o jumătate de veac, P.C.U.S., credincios acestei porunci, a păzit cu sfințenie unitatea de neclintit a rîndurilor sale împotriva tuturor dușmanilor leninismului. Istoria P.C.U.S. constituie un model de luptă împotriva menșevicilor, troțkiștilor, buhariniștilor, deviatorilor naționaliști și altor dușmani care urmăreau să scindeze partidul, să submineze baza puterii sale.

Partidul nostru, călăuzit de învățătura marxist-leninistă asupra necesității păstrării unității sale, a luptat neîntrerupt, încă de la înființarea lui, împotriva influențelor oportuniste și reformiste din propriile rînduri, pentru demascarea și zdrobirea elementelor fracționiste.

Partidul nostru a desfășurat o luptă continuă pentru întărirea unității sale de voință și de acțiune, pentru introducerea în viața de partid a unei discipline ferme, proletare.

Este un lucru știut că pentru a destrăma mișcarea muncitorească, a-i sparge unitatea sa de luptă, burghezia încearcă pe toate căile să își strecoare agenții săi în rîndurile partidului clasei muncitoare sau să folosească elemente oportuniste infiltrate în partid în scopul subminării unității partidului. Unitatea partidului nostru a fost dobîndită printr-o luptă asiduă împotriva dușmanilor de moarte ai clasei muncitoare și ai marxism-leninismului strecurați în rîndurile partidului clasei muncitoare.

Prin lupta fermă dusă de P.C.R., împreună cu aripa stîngă a P.S.D. împotriva spărgătorilor unității clasei muncitoare — social-democrații de dreapta — s-a pus capăt dezbinării clasei muncitoare din țara noastră. Făurirea Partidului Muncitoresc Romîn prin unificarea partidelor comunist și social-democrat la Congresul din februarie 1948 a însemnat victoria definitivă a marxism-leninismului asupra reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia.

Verificarea membrilor de partid, efectuată în perioada noiembrie 1948 — mai 1950, a întărit unitatea rîndurilor partidului, a contribuit la ridicarea simțului de răspundere al membrilor de partid, a dus la descoperirea și eliminarea din rîndurile partidului a numeroase elemente exploatatoare, dușmane și străine de clasă, necinstite, descompuse, confirmînd pe deplin justețea Hotărîrii Congresului P.M.R. din februarie 1948 asupra necesității de a trece la curățirea partidului de elementele oportuniste, străine și dușmane. Primirea de candidați și noi membri de partid, dintre elementele cele mai conștiente și mai devotate clasei muncitoare și poporului, duce de asemenea la îmbunătățirea compoziției sociale și calitative a partidului, ca una din condițiile de seamă ale întăririi unității partidului. Zdrobirea trădătorului Patrașcanu și a celorlalți agenți ai serviciilor de spionaj străine, precum și a grupului deviatorilor de dreapta, a demonstrat de asemenea unitatea de nezdruncinat a partidului nostru în jurul Comitetului său Central, hotărîrea sa de a lupta fără cruțare împotriva oricăror acțiuni antipartinice.

Avînd în vedere că fără întărirea necontenită a acestei unități, caracteristice partidului de tip nou, nu este posibilă îndeplinirea actualelor sarcini sporite ale construcției socialiste în țara noastră, proiectul Statutului modificat al Partidului nostru care va fi supus discutării și adoptării Congresului al II-lea prevede ca una dintre primele îndatoriri ale membrilor de partid apărarea unității partidului. Membrul de partid este obligat — se spune în proiectul Statutului modificat — „să apere prin toate mijloacele unitatea și puritatea rîndurilor partidului, ca principală condiție a forței și tăriei partidului. Partidul nu admite existența fracțiunilor în interiorul său. Activitatea fracționistă constituie o crimă împotriva partidului și este incompatibilă cu rămînerea în rîndurile lui".

Existența în țara noastră a unei numeroase clase exploatatoare — chiaburimea, a rămășițelor fostelor clase exploatatoare zdrobite, faptul că în conștiința oamenilor persistă încă rămășițele ideologiei și moralei burgheze — toate acestea, în condițiile încercuirii capitaliste, cînd imperialiștii caută să-și strecoare în partidele comuniste și muncitorești agenții și spionii lor pentru a le submina din interior — impun membrilor de partid obligația sfîntă de a păzi unitatea partidului. De aceea membrii de partid sînt datori să-și întărească necontenit vigilența revoluționară, să nu uite că în partidul nostru, care este un partid de guvernămînt, caută să se infiltreze diferiți carieriști, elemente anarhice mic-burgheze, care aduc cu ele în partid spiritul de șovăială, de anarhie și de descompunere. Aceste elemente constituie în sînul partidului punctele de sprijin pentru orice acțiune a dușmanului. Descoperirea și alungarea din partid a unor astfel de elemente este una din condițiile întăririi rîndurilor sale, a unității de voință, de disciplină și de acțiune a partidului.

A păzi unitatea partidului înseamnă în primul rînd respectarea cu strictețe a Statutului — legea de temelie a partidului — și aplicarea consecventă în practică a centralismului democratic, principiul călăuzitor al structurii organizatorice a partidului.

Proiectul Statutului modificat al P.M.R. arată clar cum este clădit partidul nostru pe baza acestui principiu. Prin organizarea pe baza centralismului democratic se înțelege că partidul are un program unic, un statut unic, o disciplină de partid unică pentru toți membrii săi, un organ central conducător unic. Principiul centralismului democratic prevede eligibilitatea tuturor organelor conducătoare de partid, de jos și pînă sus, obligația acestora de a prezenta periodic dări de seamă în fața organizațiilor de partid, supunerea minorității față de majoritate, obligativitatea necondiționată a hotărîrilor organelor superioare pentru organele inferioare.

Centralismul democratic impune ca în partid să existe o disciplină unică, de fier, conștientă și obligatorie pentru toți membrii de partid. Acordînd o însemnătate deosebită disciplinei de partid, ca una din condițiile hotărîtoare pentru întărirea unității partidului, proiectul Statutului modificat al P.M.R. prevede că membrul de partid este obligat „să respecte cu strictețe disciplina de partid și de stat, obligatorie în egală măsură pentru toți membrii de partid. In partid nu pot exista două discipline — una pentru conducători și alta pentru masa membrilor de partid. Partidul are o singură disciplină, o singură lege pentru toți membrii de partid, indiferent de funcțiile pe care le dețin și de meritele lor. Incălcarea disciplinei de partid și de stat dăunează grav intereselor partidului și statului și de aceea se sancționează cu asprime".

Disciplina de partid este o disciplină conștientă, liber consimțită. Ea se bazează pe înțelegerea profundă a rolului și politicii partidului, pe devotamentul comuniștilor față de cauza partidului, pe convingerea fermă a fiecărui comunist că îndeplinirea întocmai a hotărîrilor partidului înseamnă contribuția sa la opera de construire a socialismului. V. I. Lenin ne învață că disciplina de partid se menține și se întărește, în primul rînd, prin conștiința și devotamentul, eroismul și spiritul de sacrificiu al proletariatului față de partid, în al doilea rînd, prin strîngerea legăturilor cu masele muncitoare și în al treilea rînd, prin justețea politicii partidului, cu condiția ca masele să se convingă de această justețe.

Respectarea disciplinei de partid cere ca minoritatea să se supună necondiționat majorității. O hotărîre luată cu majoritate de voturi trebuie să fie tradusă în viață fără șovăială de către toți membrii de partid, inclusiv și de către aceia care au votat împotriva ei. Numai în felul acesta partidul poate să acționeze ca un singur organism capabil să transforme întreaga societate. De asemenea, hotărîrile organelor superioare trebuie aplicate în practică de organele inferioare, combătîndu-se cu tărie orice manifestări anarhice și de liberalism burghez.

Centralismul democratic îmbină armonios, într-un tot unitar, centralismul conducerii și disciplina de fier cu democrația internă de partid, care asigură în cel mai înalt grad participarea activă a tuturor membrilor partidului la elaborarea politicii partidului. Proiectul Statutului modificat prevede că membrul de partid are dreptul să participe la discutarea liberă și concretă, în adunările de partid sau în presa de partid, a problemelor politicii partidului, să critice pe orice membru de partid, indiferent de postul pe care-l ocupă, să aleagă și să fie ales în organele de partid, să ceară să participe personal în toate cazurile cînd se iau hotărîri cu privire la activitatea sau comportarea sa, să se adreseze cu orice chestiune oricărui organ de partid, inclusiv Comitetului Central al partidului.

Democrația internă de partid impune de asemenea tuturor organelor de partid obligația de a se călăuzi în munca lor după principiul conducerii colective, principiul suprem al conducerii de partid. In fruntea organizațiilor de partid nu se află persoane izolate, care să lucreze de unul singur, ci colective — birouri și comitete — care lucrează în mod colectiv. Proiectul Statutului modificat al partidului, ținînd seamă de marea importanță pe care o are conducerea colectivă, cere tuturor organelor de partid să-și desfășoare întreaga lor activitate pe baza principiului leninist al muncii colective. Aplicarea principiului conducerii colective ferește organizațiile de partid de greșeli în muncă, de luarea unor hotărîri arbitrare, unilaterale sau întîmplătoare, care pot lovi și submina unitatea partidului.

Democrația internă de partid asigură activizarea tuturor membrilor partidului, controlul lor asupra activității organelor de partid, dezvoltă sentimentul lor de stăpîni în partid.

Forța partidului rezidă în faptul că în întreaga sa activitate se călăuzește după teoria cea mai înaintată — teoria marxist-leninistă. Insușirea bazelor marxism-leninismului constituie una din îndatoririle tuturor membrilor de partid. Cu cît nivelul ideologic al membrilor de partid este mai ridicat, cu atît ei înțeleg mai profund politica partidului și îndeplinesc cu mai mult succes sarcinile lor. De aceea, învățămîntul de partid, ca și întreaga muncă de educare ideologico-politică a membrilor de partid, constituie o condiție indispensabilă pentru întărirea necontenită a disciplinei de partid, pentru activizarea membrilor de partid, pentru întărirea unității partidului.

Păzirea cu sfințenie a unității de neclintit a rîndurilor partidului constituie chezășia propășirii și înfloririi mai departe a Patriei noastre și a înaintării ei cu succes pe drumul socialismului.

GAVRIL HORJA

Cinci ani de la proclamarea R. P. Chineze

Succesele Chinei noi pe tărîmul construcției culturale

Sub conducerea gloriosului său Partid Comunist, poporul chinez realizează cu succes transformări istorice. El a refăcut economia distrusă de război, a lichidat feudalismul și a pășit pe calea construirii socialismului.

Mari sînt succesele dobîndite de poporul chinez pe tărîmul construcției culturale.

Puterea populară a creat o vastă rețea de școli, de cursuri și cercuri pentru lichidarea analfabetismului. În vechea Chină, neștiutorii de carte constituiau 80% din întreaga populație. Numărul muncitorilor și funcționarilor care au învățat carte a fost în 1950 de 1.064.736, iar în 1952 — de peste 3.080.000. Este impresionant numărul țăranilor care învață în cadrul cursurilor sătești de iarnă. În timp ce în iarna 1949—1950 au învățat carte 12.992.225 țărani, în iarna 1951—1952 numărul lor a fost de 48.850.000

Un rol important în lupta pentru lichidarea analfabetismului în rîndurile populației adulte l-a avut metoda rapidă de învățare a hieroglifelor, inventată de activistul cultural al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Ci Țian-hua.

Studenți chinezi întorcîndu-se de la practică

În scopul ridicării continue a nivelului cultural al oamenilor muncii, începînd din 1950 în China funcționează școli medii muncitorești-țărănești. Cei care învață în aceste școli sînt scoși din producție. Ei își însușesc într-un termen relativ scurt (3-4 ani) programul școlii medii de 10 ani, obținînd apoi dreptul de a se înscrie la o școală superioară.

În vederea ridicării calificării, în orașele chineze au fost deschise numeroase cursuri tehnice, frecventate de mii de muncitori scoși sau nu din producție.

În anii puterii populare, în China a luat o largă dezvoltarea rețeaua școlilor de toate gradele. Numai în școlile elementare învață astăzi peste 50 milioane de elevi — cifră care depășește de peste două ori cel mai înalt nivel atins în perioada dominației gomindaniste, în anul 1946. Este caracteristic faptul că copiii de muncitori și țărani alcătuiesc peste 80% din numărul total al școlarilor. Se prevede că în 1957 în școlile elementare vor învăța 80% din numărul total al copiilor de vîrstă școlară (astăzi procentul lor este de 68%) iar în școli vor preda un milion de noi profesori.

Învățămîntul superior a obținut de asemenea importante succese în anii puterii populare. În China funcționează peste 200 de școli superioare. Numai numărul studenților din institutele pedagogice depășește de peste două ori nivelul anului 1946.

În februarie 1950 s-a deschis la Pekin Universitatea Populară, care pregătește specialiști cu studii superioare din rîndurile muncitorilor și țăranilor. La această universitate, ca și la alte multe școli superioare din țară, răspunzînd invitației Guvernului Central Popular, lucrează mulți profesori sovietici. De la înființarea ei, Universitatea Populară a pregătit mii de specaliști pentru sectoarele cele mai variate. Astfel, numai în decurs de trei ani, Universitatea Populară a fost absolvită de 4.587 persoane.

În sistemul învățămîntului superior ocupă un loc deosebit pregătirea de specialiști în domeniul tehnicii. Este suficient să spunem că numărul celor care au absolvit școlile tehnice superioare în primii trei ani ai puterii populare reprezenta 64,5% din numărul total al studenților care au absolvit școli similare în cursul primilor 20 de ani de dominație gomindanistă.

S-a schimbat radical și structura socială a studențimii. Dacă printre studenții școlilor superioare din vechea Chină aproape nu existau elemente de obîrșie muncitorească sau țărănească, astăzi numărul lor devine an de an tot mai mare.

China este un stat multinațional, în care locuiesc în afară de chinezi alte peste 60 de naționalități cu o populație de 40 de milioane de oameni. În vechea Chină toate aceste naționalități erau supuse unei crunte exploatări și impilări. Multe din ele nu aveau nici alfabet propriu. După proclamarea Republicii Chineze, în regiunile locuite de minoritățile naționale au fost deschise mii de diferite școli. Astfel, numai în regiunea autonomă a Mongoliei Interioare funcționează astăzi 3.700 de școli elementare.

În vederea pregătirii de cadre din rîndurile minorităților naționale, în 1951 a fost înființat la Pekin Institutul central al minorităților naționale, în care învață aproximativ 800 de studenți — reprezentanți ai 42 de naționalități.

În China nouă se lărgește neîncetat rețeaua instituțiilor culturale. Bibliotecile, cinematografele, teatrele, palatele de cultură, cluburile, casele de cultură, editură, presa etc. au devenit un bun al maselor celor mai largi ale populației.

Sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a Guvernului Popular, poporul chinez luptă pentru noi succese pe tărîmul construcției culturale.

Pentru o bună desfășurare a alegerii noilor organe sindicale

Alegerile noilor colective de conducere a grupelor sindicale și a organizațiilor de bază sindicale cu mai puțin de 25 de membri din instituțiile noastre de învățămînt sînt pe terminate. Pînă la 20 octombrie a.c., va fi încheiată și alegerea comitetelor de instituții, a comitetelor locale și a delegaților la conferințele raionale.

Prezentarea dărilor de seamă cu privire la activitatea sindicală și desfășurarea alegerilor care au avut loc pînă acum au contribuit la înviorarea muncii grupelor sindicale și organizațiilor de bază sindicale. Cu acest prilej, numeroși membri de sindicat și-au luat angajamente în cinstea Congresului partidului și a celei de a XXXVII-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, arătînd concret metodele prin care sînt hotărîți să lupte pentru îmbunătățirea muncii și lichidarea lipsurilor. În cinstea acestor importante evenimente, ei s-au angajat să lupte pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, pentru întărirea disciplinei în rîndul elevilor și studenților, pentru intensificarea muncii de lichidare a neștiinței de carte, sprijinirea activității căminelor culturale, înmînarea noilor carnete de membri tuturor membrilor de sindicat.

Numeroase organe sindicale au manifestat un interes deosebit pentru buna organizare a ședințelor de prezentare a dărilor de seamă și alegeri. Printre acestea se numără, de exemplu, comitetele sindicale raionale Sibiu și Strehaia, comitetele de instituție de la Institutul forestier din Orașul Stalin și de la Institutul de construcții din București, grupa sindicală de la școala de 7 ani din comuna Bărbătești, raionul Horezu s.a.

Cu prilejul alegerilor, pe lîngă realizările obținute au ieșit la iveală și o serie de lipsuri care mai dăinuie încă în activitatea organelor sindicale. Astfel, în multe unități de învățămînt din regiunile Timișoara și Bîrlad, la Institutul „Maxim Gorki" din București, în raionul Cujmir din regiunea Craiova, la Școala profesională minieră din Baia Mare etc., dările de seamă au fost la un nivel necorespunzător, tratînd problemele într-un mod general, lipsit de spirit critic și autocritic. În acest fel, în unitățile respective n-au fost create condițiile necesare pentru desfășurarea unei analize serioase a muncii, care să ducă la înlăturarea lipsurilor.

Lipsa de preocupare a unor comitete sindicale raionale și regionale pentru pregătirea adunărilor generale a dus de asemenea la scăderea simțului de răspundere al multor membri de sindicat față de importanța alegerii noilor organe sindicale. Au fost insuficient discutate în adunările generale ale grupelor sindicale și ale organizațiilor de bază sindicale probleme cu privire la îmbunătățirea calității învățămîntului, la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, adunările generale transformîndu-se uneori în niște ședințe formale, lipsite de orice interes. Nu s-a acordat suficientă atenție nici discutării problemelor privitoare la asigurarea bazei materiale a școlilor, la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al membrilor de sindicat etc. Din cauza aceasta nu s-au putut lua hotărîri și nici măsuri care să ducă la îndreptarea situației. Lipsa unei analize temeinice, concrete a împiedicat de asemenea tragerea la răspundere a fostelor organe sindicale din școli și institute de învățămînt superior cît și a comitetelor sindicale raionale și regionale pentru lipsurile serioase care mai dăinuie încă în activitatea grupelor sindicale și a organizațiilor de bază sindicale.

În scopul unei bune pregătiri și desfășurări a alegerii noilor organe sindicale, a comitetelor de instituții și a delegaților pentru conferința raională, toate aceste lipsuri trebuie grabnic lichidate. Este necesar să se întărească simțul de răspundere al fiecărui membru de sindicat. Comitetele sindicale regionale, raionale și de instituții trebuie să la de urgență măsuri care să asigure buna pregătire a desfășurării adunărilor generale și a conferințelor raionale. Cu prilejul acestor ședințe vor trebui să fie dezbătute problemele cele mai importante din activitatea unităților respective de învățămînt.

Pentru înlăturarea lipsurilor de pînă acum este de asemenea necesar ca toate comitetele sindicale raionale, de instituții și de facultăți să analizeze felul în care s-au pregătit și s-au desfășurat adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea activiștilor din grupele sindicale și organizațiile de bază sindicale. În cadrul ședințelor de comitet trebuie să se discute activitatea fiecărui membru din comitet, să se analizeze felul cum și-a îndeplinit acesta sarcinile insistîndu-se în mod deosebit asupra lipsurilor manifestate și asupra felului cum s-a luptat pentru înlăturarea lor.

Pentru o bună organizare și desfășurare a alegerii comitetelor de instituții și a delegaților la conferințele raionale, comitetele sindicale raionale și de instituții au datoria să mobilizeze și să instruiască pe toți membrii comitetelor de instituții și ai comisiilor pe probleme și să antreneze un larg activ obștesc al comitetelor de instituție format din cei mai buni membri de sindicat, care au dat dovadă, prin activitatea lor, de dragoste și interes pentru munca organizațiilor și organelor sindicale din învățămînt.

Comitetele sindicale raionale și regionale au datoria să urmărească îndeaproape pregătirea și conducerea adunărilor generale de alegere a noilor comitete de instituție, a comitetelor locale și a delegaților pentru conferințele raionale. Ele trebuie să se preocupe, de asemenea, de verificarea pregătirii participanților la adunările generale și a delegaților la conferințele raionale, astfel încît să asigure cunoașterea de către aceștia a drepturilor și îndatoririlor ce le revin. Comitetele sindicale raionale și de instituții trebuie să lupte pentru dezvoltarea spiritului de răspundere al membrilor de sindicat și în primul rînd al activiștilor sindicali.

Pe baza unei temeinice analize a activității desfășurate pînă acum, printr-o mai bună organizare a muncii, sub conducerea organizațiilor de partid, organele sindicale din instituțiile de învățămînt trebuie să asigure o desfășurare justă a adunărilor membrilor de sindicat și alegerea în fruntea organelor sindicale a unor cadre corespunzătoare, care să poată contribui din plin la ridicarea continuă a nivelului activității sindicale din instituțiile de învățămînt.

I. APOLZAN
șeful secției organizatorice a C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Institutul agricol din Pekin

Sun Siao-tun
directorul Institutului agricol din Pekin

Institutul agricol din Pekin a fost creat în anul 1949 pe baza institutelor agricole care existau înainte pe lîngă Universitatea de Stat din Pekin.

În anul 1952, conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului Superior, Institutul agricol din Pekin a fost reorganizat, creîndu-se în locul celor 10 facultăți și secții existente 6 facultăți: de agronomie, de pomicultură, de protecție a plantelor, de pedologie și agrochimie, de zootehnie și medicină veterinară, de economie agrară. Aceste facultăți pregătesc cadre pentru noua specialități. Specialiștii de înaltă calificare pregătiți de institut aplică cu succes experiența sovietică înaintată și introduc pe larg știința agrobiologică miciurinistă în agricultura Chinei. Institutul pregătește de asemenea profesori și colaboratori științifici.

Intreaga muncă științifico-metodică și de cercetări științifice a facultăților se desfășoară pe baza experienței înaintate a științei sovietice. Institutul traduce în limba chineză numeroase manuale sovietice, care lămuresc învățătura lui Miciurin, Viliams, Lisenko și a altor savanți sovietici. Colectivul de colaboratori ai institutului a audiat nu de mult un ciclu de prelegeri cu privire la bazele științei agricole sovietice, ținute de specialiști sovietici.

Propagarea largă a științei agricole sovietice în institut a dat posibilitatea de a se desfășura cu succes critica teoriilor idealiste ale lui Mendel-Weissman-Morgan.

Paralel cu studierea științei agricole sovietice înaintate, în institut se acordă o mare atenție și lucrărilor practice, la care studenții pot verifica și aplica cunoștințele teoretice dobîndite. Sistemul lucrărilor practice este organizat în felul următor: studenții din anii I și II îndeplinesc lucrările practice în laboratoarele și pe terenul institutului, studenții din anul III fac practică în învățămînt și în producție, iar studenții din anul IV fac numai practică în producție. Acest sistem dă studenților posibilitatea de a acumula experiența practică necesară în specialitatea lor.

După ce termină studierea disciplinelor generale și a unora dintre principalele discipline de specialitate studenții sînt trimiși la practica de învățămînt și producție la punctul agrotehnic, unde lucrează în același timp ca muncitori și ca practicanți.

După ce termină studierea tuturor disciplinelor generale și speciale, studenții merg la practică în producție, unde iau parte la conducerea agrotehnică și organizatorică a producției agricole, capătă deprinderile și cunoștințele necesare unui specialist din agricultură. Practica de producție a studenților facultății de agronomie durează șase luni (din aprilie pînă în septembrie) și cuprinde perioada de timp de la însămînțare pînă la recoltarea grînelor în China de Nord. Studenții își fac practica la gospodăriile de stat, la stațiunile agrotehnice, la cooperativele agricole de producție. Bunăoară, în acest an un grup de studenți face practică de producție la cooperativa agricolă de producție „Hunsin", situată în apropiere de Pekin. Studenții-practicanți ai facultății de pedologie și agrochimie execută ridicarea topografică a pămîntului de cultură și analiza solului, alcătuiesc hărțile solului, desfășoară munca de pregătire pentru aplicarea unor noi măsuri agrotehnice. Unii studenți participă direct la muncă în calitate de locțiitori ai brigadierilor sau ai șefilor de echipă. Ei ajută brigadierilor și șefilor de echipă să întocmească planurile de însămînțări, să elaboreze măsuri agrotehnice, să realizeze controlul asupra mersului lucrărilor. În același timp ei fac observații asupra dezvoltării culturilor agricole, învață să rezolve diferite probleme tehnice, legate de conducerea producției agricole.

Odată cu refacerea și dezvoltarea producției agricole din China, se dezvoltă și Institutul agricol din Pekin. În prezent, numărul studenților Institutului a crescut pînă la 1000. În anii care au trecut de la victoria revoluției populare, Institutul a dat peste 500 de specialiști în agricultură, în afară de un mare număr de aspiranți; cursurile de recalificare organizate de Institut au fost urmate de un mare număr de profesori din diferitele instituții de învățămînt din țară. Absolvenții Institutului desfășoară o muncă variată în diferite provincii. Înainte de victoria revoluției populare, în Institut aproape că nu existau studenți din rîndurile muncitorilor și țăranilor. Acum, numărul acestora crește necontenit. În prezent se construiesc noi clădiri monumentale pentru Institut, se elaborează planul unei noi utilări didactice a Institutului. Peste cîtva timp, cînd Institutul se va instala în noua clădire, el va putea pregăti în proporții și mai mari cadre pentru agricultura socialistă și va putea desfășura mai larg activitatea de cercetări științifice.

(Din revista „China populară")

SPORT

Succesele atleților Asociației „Știința"

În zilele de 25, 26 și 27 septembrie, pe Stadionul Republicii din București s-a desfășurat cea de a 7-a ediție a Campionatelor Internaționale de Atletism ale R.P.R. În lotul nostru reprezentativ au fost selecționați, printre alții, o serie de atleți și atlete din cadrul Asociației sportive „Știința". Dintre atleții participanți în probele concursului, rezultate valoroase au obținut recordmanii Gabriel Georgescu (Știința-Cluj) și Lia Manoliu (Știința-București) care au cucerit prețioase victorii internaționale la greutate și, respectiv, disc. Astfel ei au apărat cu succes titlurile cîștigate în ediția de anul trecut a campionatelor internaționale. Un rezultat foarte bun, 14,60 m., l-a obținut la aruncarea greutății tînărul debutant în lotul R.P.R., Constantin Crețu de la Știința -Cluj, care nu s-a intimidat de faima adversarilor săi. Trei dintre componenții ștafetei de 4x400 m. care a stabilit un nou record republican al probei sînt atleți de la Știința-Cluj; I. Boitoș, Virgil Grobei și Traian Sudrigean. Acesta din urmă a reușit de altfel ca în seriile probei de 400 m. plat să elimine alergători de valoare și să se claseze al 4-lea în finală. Sprinterul clujean Ilarie Măgdaș a reușit de asemenea performanțe bune în probele de 100 și 200 m. plat, calificîndu-se în finalele ambelor probe și ocupînd locurile VI și, respectiv, IV. Împreună cu Pop Mircea, el a făcut parte din ștafeta de 4x100 m, care s-a clasat pe locul II în finala probei.

Dintre fete au mai obținut performanțe bune Ana Șerban (Știința-Timișoara), care s-a clasat a III-a din cele 13 concurente care au luat startul în proba de 80 m. garduri, și alergătoarele Cuțui Marilis (Știința-Cluj) și Miclea Maria (Știința București), care s-au clasat pe locurile 5 și 6 în proba de 800 m. plat fete.

În legătură cu succesele obținute de reprezentativa țării noastre trebuie să menționăm contribuția tovarășului Ion Arnăut, antrenorul echipei Știința-Cluj, care a fost antrenorul principal al lotului R.P.R.

NESTOR VICTOR

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă

În munca de popularizare a metodelor agrotehnice, învățătorii și profesorii care își duc activitatea în mijlocul țărănimii muncitoare trebuie să fie preocupați, în această perioadă, îndeosebi de lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor de toamnă. Ridicarea continuă a producției agricole este legată îndeaproape de executarea acestor lucrări, care pregătesc un pat germinativ prielnic creșterii și dezvoltării în condiții bune a plantei.

Pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă se face ținînd seama de planta premergătoare culturii pe care dorim s-o însămînțăm. Oricare ar fi însă cultura, scopul acestor lucrări este distrugerea buruienilor, formarea la suprafața solului a unui strat afînat, care să împiedice evaporarea apei și, prin formarea mediului umed, aerat și cald, să favorizeze creșterea și dezvoltarea normală a plantei.

Lucrările care duc la realizarea acestui scop trebuie să înceapă odată cu recoltarea plantei premergătoare.

Cînd cerealele de toamnă urmează după leguminoase sau plante anuale timpurii, odată cu recoltarea sau la 2-3 zile după recoltare se execută dezmiriștitul cu discuitorul la 4—5 cm adîncime sau cu plugul fără cormană la 7—8 cm.

Dacă terenul este însă îmburuienat cu pir, costrei sau pălămidă, dezmiriștitul se face cu plugul la 12—16 cm adîncime, urmat de o altă lucrare cu discuitorul în curmeziș, pentru a mărunți organele vegetative ale acestor buruieni în scopul slăbirii puterii lor de înmulțire.

În această perioadă terenurile dezmiriștite sînt populate de o serie de buruieni, unele care s-au dezvoltat în urma îngroparii semințelor lor odată cu dezmiriștirea. Lucrarea prin care se distrug aceste buruieni și care urmează după dezmiriștire este arătura pentru însămînțarea de toamnă. Aceasta trebuie să se facă la 2—3 săptămîni după dezmiriștire și pe cît posibil la 20—30 de zile înainte de însămînțare, în care timp solul se va așeza și va forma un pat germinativ bun pentru sămînță. Trebuie să se știe că această lucrare nu suferă amînări, deoarece solul se usucă tot mai mult, iar ca urmare arătura de însămînțare se va executa cu mai mare greutate.

Arătura de însămînțare se face la 20—22 cm, indiferent de faptul că terenul este înverzit sau nu. Fără a se aplica mecanic indicațiile agrominimului, aceste arături trebuie făcute la adîncimi și în perioade cînd plugul nu scoate bulgări de pămînt care să nu poată fi ușor mărunțiți.

Dacă păioasele de toamnă au ca plantă premergătoare ierburile perene, acestea se cosesc din timp, iar după coasa a doua terenul va fi arat la 18—20 cm. Întotdeauna arătura aceasta se va grăpa în aceeași zi, pentru ca bulgării de pămînt să fie bine mărunțiți și, prin nivelare, să fie micșorată cît mai mult posibil evaporarea apei din sol.

În cazul cînd terenul arat se îmburuienează din nou sau se bătătorește pînă la semănat, se va interveni cu lucrări de întreținere care să mențină arătura în stare curată și afînată. Aceste lucrări de întreținere se vor face în felul următor: dacă terenul „a înverzit", se folosește extirpatorul sau prășitoarea urmate de grapa ușoară. Dacă arătura devine bătătorită, distrugerea vaselor capilare se face folosind cultivatorul. Cînd terenul nu-i prea îmburuienat și a prins scoarță în urma ploilor, lucrarea se face cu grapa grea. Aceste lucrări se pot repeta la nevoie.

Se va ține însă seama ca prima lucrare cu extirpatorul să fie făcută la 10—12 cm adîncime, iar următoarele mai la suprafață. În mod obligator ultima lucrare cu extirpatorul, cultivatorul sau celelalte unelte de afînare trebuie să se facă la adîncimea de însămînțare și întotdeauna cu o zi înainte sau chiar în ziua cînd se însămînțează. După ce terenul a fost astfel pregătit, nivelarea se va face cu grapa.

De mare importanță pentru germinarea seminței și creșterea ulterioară a plantei este alegerea momentului cînd se fac aceste lucrări. Momentul se va alege pe cît posibil în urma unei ploi. În acest fel, chiar dacă arătura a ieșit bulgăroasă, se poate totuși realiza o bună mărunțire, asigurîndu-se deci răsărirea uniformă a plantelor.

Cînd semănăturile de toamnă urmează după plante care eliberează terenul tîrziu, cum sînt porumbul, cartofii, floarea soarelui sau sfecla, care lasă terenul mai afînat și mai puțin îmburuienat, nu se mai face dezmiriștitul, ci se execută de-a dreptul arătura adîncă la 18—22 cm. Pentru grăbirea arăturii, este necesar ca aceste terenuri să fie recoltate imediat ce plantele au ajuns la coacere, iar arătura să poată fi făcută de îndată ce terenul a fost eliberat. Arătura se grăpează și de data aceasta. Dacă solul eliberat de aceste plante este curat de buruieni iar în urma prașilelor primite și-a păstrat într-o bună măsură structura afînată, pregătirea terenului pentru însămînțări poate fi realizată și numai printr-o arătură superficială, la 12—18 cm adîncime. Adîncimea acestei arături se va alege de la caz la caz, în așa fel ca să nu scoată bulgări, grăpîndu-se în aceeași zi. Cînd semănăturile de toamnă urmează după cartofi sau sfeclă care s-au recoltat cu plugul, terenul poate fi pregătit corespunzător fără arătura adîncă, ci numai cu cultivatorul urmat de grapă.

Dacă arătura este prea adîncă sau dacă însămînțările trebuie făcute mai devreme de 7—8 zile după ce s-a arat, pămîntul nu are timp să se așeze și în această situație arătura este prea afînată.

Arătura înfoiată, care permite formarea în sol a golurilor de aer, poate avea efecte rele asupra recoltei. Sămînța căzută într-o asemenea arătură ar germina greu, plantele ar fi supuse degerării, iar apa acumulată s-ar pierde ușor. Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, în asemenea situații arătura se va tăvălugi înainte sau după semănat.

Arătura adîncă distruge buruienile care au fost provocate să crească prin îngroparea semințelor lor cu prilejul dezmiriștirii. Dar această arătură are importanță și prin aceea că ea îngroapă îngrășămintele.

Semănăturile de toamnă și, în special, grîul, trebuie îngrijite cu gunoi de grajd bine putrezit, în doză de 15—20 tone (20—30 care) la ha — dar aceasta numai în cazul că n-a fost îngrășată planta premergătoare. Odată cu bălegarul e bine să se împrăștie și cîte 150 kg de superfosfat la ha. Acesta are efecte bune la oprirea căderii plantei și grăbirea creșterii. Cînd cerealele de toamnă (grîu, orz, secară) urmează după plantele leguminoase (mazăre, fasole, etc.) sau ierburi perene, pentru a se preîntîmpina căderea plantei, e bine să nu se dea bălegar ci numai superfosfat, în doză de 150—200 kg la ha.

Arătura de însămînțare și lucrările de întreținere a ei, făcute în acest fel, ținîndu-se seama de condițiile de climă, sol și planta premergătoare, creează condiții optime pentru semănăturile de toamnă.

Creșterea producției agricole și în special a celei cerealiere nu poate fi concepută fără folosirea în practica agricolă a acestor lucrări de bază în pregătirea terenului pentru însămînțări. Din păcate însă multe suprafețe de pe care recolta s-a strîns încă din timpul verii nu sînt lucrate nici pînă în momentul de față, sînt folosite în mod cu totul greșit pentru păscutul vitelor.

Cadrele didactice au datoria să lămurească țăranii muncitori asupra faptului că pierderile de recolte ce se produc din cauza bătătoririi terenului de către animale nu sînt acoperite nici pe departe de furajele de slabă calitate pe care le consumă acestea de pe miriști.

Învățătorii și profesorii trebuie să ajute țăranilor muncitori să înțeleagă necesitatea de a face neîntîrziat arături adînci, însoțite de îngrășare, astfel ca pînă la data însămînțării să se realizeze o cît mai bună pregătire a terenului pentru a se obține recolte bogate de cereale de toamnă.

ION ILEA
inginer agronom

Cronica evenimentelor externe

Energia atomică în slujba păcii

Problemele legate de folosirea energiei atomice sînt urmărite astăzi cu o mare atenție de către opinia publică mondială. Această mare descoperire a științei zilelor noastre, această sursă uriașă de energie menită să aducă omenirii noi cuceriri în diferitele domenii ale vieții, poate deveni un mijloc înspăimîntător de distrugere în cazul cînd folosirea ei ar fi îndreptată spre scopuri războinice.

Documentele schimbate între guvernul U.R.S.S. și guvernul S.U.A. de la începutul acestui an în cadrul tratativelor care au avut loc între ele în problema atomică, documente publicate zilele acestea în presă în urma acordului stabilit în această privință între cele două țări, au scos și mai mult la iveală posibilitățile uriașe pe care le oferă energia atomică pusă în slujba construcției pașnice. Aceste documente scot în evidență lupta consecventă și eforturile repetate ale Uniunii Sovietice pentru împiedicarea oricăror tentative de a folosi această descoperire în scopuri distrugătoare. Guvernul Uniunii Sovietice a propus de nenumărate ori la Organizația Națiunilor Unite încheierea unei convenții internaționale cu privire la interzicerea necondiționată a armei atomice, a armei cu hidrogen și a celorlalte arme de distrugere în masă, precum și cu privire la reducerea substanțială a armamentelor denumite clasice și la instituirea unui control eficace asupra respectării acestor acorduri.

Cum a reacționat guvernul S.U.A. la aceste propuneri? Răspunsul îl dă faptul că, în ciuda eforturilor depuse de Uniunea Sovietică, nici pînă astăzi nu a putut fi încheiat un asemenea acord internațional care să interzică folosirea armelor atomice. Guvernul S.U.A. a refuzat sistematic să participe la un asemenea acord. Mai mult, în S.U.A. se aud unele glasuri care cer folosirea armelor atomice într-un război antisovietic. Unele reviste americane, ca de pildă „Collier's", se grăbesc să prevadă și rezultatele unui asemenea război. În sfîrșit, în fața opiniei publice mondiale, care cere cu insistență interzicerea bombei atomice și cu hidrogen, guvernul S.U.A. se declară și el, în vorbe, de acord cu acest deziderat al popoarelor. Dar numai în vorbe. În fapt, S.U.A. caută prin toate mijloacele să împiedice realizarea unei înțelegeri în problema armelor atomice. Unul dintre aceste mijloace îl reprezintă și propusa Agenție internațională pentru energia atomică, care prevede punerea în comun a unor cantități reduse de materiale atomice, în vederea întrebuințării lor „pe o bază modestă" în scopuri pașnice. Este limpede că această propunere nu poate să fie și nici nu este îndreptată spre înlăturarea pericolului folosirii armelor atomice. Dimpotrivă, ea caută să ascundă tendința S.U.A. de a se ocupa în continuare de fabricarea unor asemenea arme. Este limpede că „punerea în comun" a unor asemenea cantități reduse de materiale dă posibilitatea folosirii majorității materialelor atomice pentru producția de arme atomice și cu hidrogen. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, propunerea guvernului S.U.A. urmărește slăbirea vigilenței popoarelor în lupta lor împotriva uneltitorilor unui război atomic, dînd impresia falsă că cantitatea materialelor atomice destinată fabricării de arme s-ar micșora.

Este evident că propunerea americană nu corespunde năzuințelor popoarelor, care cer interzicerea totală a acestor arme. Așa cum dorește întreaga omenire iubitoare de pace, Uniunea Sovietică a propus ca orice acord cu privire la folosirea internațională a energiei atomice în scopuri pașnice să pornească, dacă nu de la interzicerea armei atomice, cel puțin de la obligația solemnă și necondiționată pe care și-ar lua-o statele participante la acord de a nu folosi arma atomică, cu hidrogen și alte arme de exterminare în masă. Aceasta este singura cale justă, care corespunde intereselor și dorinței popoarelor. Aceasta este și dorința poporului romîn, care sprijină cu toată însuflețirea lupta împotriva uneltitorilor la un război atomic.

Conferința celor 9

La 28 septembrie s-a deschis la Londra conferința celor nouă state — statele participante la conferința de la Bruxelles, plus Anglia, S.U.A. și Canada — cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Urmare a șocului suferit de tratatul „Comunității Defensive Europene", conferința celor nouă state a fost convocată cu scopul de a determina Franța să accepte reînarmarea Germaniei occidentale și participarea ei la N.A.T.O. (Blocul Atlanticului de Nord), fără nici o condiție. În acest scop Adenauer a adus la Londra un plan de proveniență americană, care cere acordarea unei suveranități depline Germaniei occidentale și primirea ei în N.A.T.O. fără nici o rezervă. Cum era și de așteptat, acest „plan german" a întîmpinat rezistența guvernului francez. Deși de acord cu ideea integrării Germaniei occidentale într-un bloc militar occidental, Mendès-France s-a văzut nevoit — în fața rezistenței Adunării Naționale care nu accepta această alternativă — să propună un plan în varianta guvernului francez, plan care se opune admiterii Germaniei occidentale direct în N.A.T.O. și care cere „garanții" și un „control riguros" asupra efectivelor militare din Germania occidentală. Pe de altă parte, în scopul de a concilia divergențele dintre Franța și Germania occidentală, ministrul afacerilor externe al Angliei, Eden, a propus și el un plan care prevede integrarea simultană a Wehrmachtului în N.A.T.O. și în pactul de la Bruxelles. Există vreo deosebire între fondul acestor planuri? Varianta Mendès-France urmărește oare împiedicarea reînarmării Germaniei occidentale și înlăturarea pericolului reînvierii militarismului revanșard german? Categoric nu. În fond, temîndu-se că Adunarea Națională franceză va refuza să-și dea votul în favoarea „planului german" de inspirație americană, Mendès-France vrea să realizeze o soluție de compromis.

Cu toate străduințile depuse de partenerii săi europeni în vederea realizării unui acord asupra problemei Germaniei occidentale, secretarul de stat american, Dulles, se declară nemulțumit de încetineala cu care merg lucrările și se teme de o eventuală împotrivire din partea premierului francez. „Dacă nu acționăm imediat s-ar putea ca totul să se prăbușească" — declara îngrijorat Dulles la sosirea sa pe aerodromul din Londra. Și pentru ca lucrurile să meargă cît mai repede, Dulles a reluat metoda presiunilor asupra Franței.

În ciuda presiunilor exercitate asupra delegației franceze, conferința de la Londra nu se poate desfășura după bunul plac al domnilor Dulles și Adenauer. Și aceasta pentru că participanții la această conferință nu pot face abstracție de opinia publică din țările lor, care se opune categoric reînarmării Germaniei occidentale și reînvierii Wehrmachtului, indiferent sub ce formă. Năzuința poporului francez, ca și a celui german, se îndreaptă nu spre remilitarizarea Germaniei occidentale și integrarea ei în pacte agresive, ci spre o conviețuire pașnică, bazată pe raporturi egale și respectarea suveranității naționale.

Aceasta este dorința oricărui patriot și om cinstit din Germania, după cum dorința francezului cinstit este de a trăi în bună înțelegere cu vecinii săi. Peste această voință nu pot trece nici Dulles, nici ceilalți parteneri ai săi.

R. CIMPEANU

Informație

Ministerul Învățămîntului comunică: În ziua de 10 octombrie a. c. se va da examen de admitere la următoarele instituții de învățămînt superior pentru cursurile fără frecvență.

— Institutul Agronomic București pentru facultățile de Mecanizarea Agriculturii și Economia Agriculturii Socialiste.

— Institutul de Științe Economice și Planificare București pentru facultățile de Planificare, Finanțe și Credit și Statistică.

— Institutul de Industrie Ușoară din Iași.

Inscrierile pentru examen se fac direct la Institut, iar examenul de admitere se va ține la institutele respective.

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 287 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 9 octombrie 1954

In acest număr:

- A. V. Savinov: De ce nu am elevi rămași în urmă (Pag. 2-a)
- Să apropiem școala de producția colhoznică. (Pag. 2-a)
- A. Andreev: In fruntea colectivului de elevi. (Pag 2-a)
- Irina Teodoru: Să îmbunătățim munca didactică și practică în învățământul superior agricol (Pag. 3-a)
- Ileana Teodorel: Cu sprijinul elevelor utemiste. (Pag. 3-a)
- Prof. S. Dorin: Rezultate bune în predarea istoriei. (Pag. 3-a)
- O nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice. (Pag. 4-a)
- CINCI ANI DE LA PROCLAMAREA R.D. GERMANE: Dezvoltarea școlii în Germania democrată. (Pag. 4-a)
- Să intensificăm lucrările agricole de toamnă. (Pag. 4-a)

Intărirea bazei materiale – condiție esențială pentru buna desfășurare a învățământului

Datorită grijii pe care o poartă partidul și statul nostru învățământului, datorită muncii fără preget a cadrelor didactice, a organelor de învățământ și sindicale, anul școlar curent a început în condiții mai bune ca în trecut. Cursurile s-au deschis în multe locuri în clădiri noi, s-au reparat și s-au amenajat clădirile existente, s-a îmbogățit materialul didactic al școlilor.

Succesele care s-au obținut în campania de pregătire a noului an școlar nu trebuie să ducă însă la convingerea că pe viitor totul va merge de la sine. Perioada de iarnă ce se apropie pune în fața oamenilor muncii din învățământ îndatoriri însemnate pentru asigurarea unui ritm neîntrerupt în activitatea școlilor.

Sarcina de a crea condițiile pentru ca munca tuturor instituțiilor de învățământ să se desfășoare cît mai bine, pentru ca elevii, studenții și cadrele didactice să-și poată organiza cu succes activitatea, este îndeplinită în bună măsură într-o serie de regiuni. In regiunea Baia Mare, de exemplu, cele mai multe reparații sînt puse la punct, lucrările de construcții s-au desfășurat în condiții bune, școlile sînt aprovizionate cu combustibilul necesar. Aprovizionarea cu combustibil s-a făcut cu succes la multe școli din Turnu-Severin și Tg. Jiu, din regiunea București etc.

Rezultate frumoase în ceea ce privește pregătirea pentru iarnă s-au obținut și în instituțiile de învățământ superior, în școlile medii tehnice și în școlile profesionale. Astfel, s-a asigurat ca pînă la 1 noiembrie să fie repartizată instituțiilor de învățământ superior întreaga cantitate de combustibil planificată. In afară de aceasta, s-au luat măsuri pentru folosirea combustibilului obținut prin resurse locale. Școala metalurgică din Reghin, de pildă, și-a confecționat trei sobe speciale pentru arderea rumegușului și, pînă la 1 ianuarie, va mai confecționa încă șase sobe de acest fel, procurînd pentru ele 25 vagoane de rumeguș.

In ceea ce privește aprovizionarea internatelor și cantinelor cu alimente, s-au realizat succese în regiunea Baia Mare și în alte regiuni, obținîndu-se roade bogate pe parcelele școlare experimentale și în gospodăriile anexe. La gospodăria anexă a Universității „C. I. Parhon", de pildă, se recoltează 10 tone de cartofi, 10 tone de ceapă, 20 tone de varză, se pregătesc 8 tone de murături și se cresc porci. In general, aprovizionarea cu alimente a cantinelor de pe lîngă instituțiile de învățămînt superior din București se desfășoară în condiții mulțumitoare, asigurîndu-se transportul, repartizarea rațiilor de carne etc.

Condiții bune de muncă s-au asigurat în multe locuri și pentru învățători și profesori, respectîndu-se Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951. In orașul Craiova, de pildă, înființîndu-se un depozit special de distribuire a combustibilului pentru cadrele didactice, acestea au primit la timp cantitățile de lemne repartizate.

Cu toate acestea, situația pregătirilor pentru iarnă nu poate fi considerată satisfăcătoare. Deoarece Ministerul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții și Ministerul Gospodăriei Comunale și al Industriei Locale nu și-au respectat angajamentele, neasigurînd forța de muncă necesară, lucrările de construcții au fost întrerupte pe unele șantiere școlare. De asemenea, într-o serie de regiuni construcțiile și reparațiile au rămas în urmă. Așa stau lucrurile în regiunile Bîrlad și Cluj, sau în orașul București, unde trusturile de construcții n-au dat atenție problemelor privitoare la buna desfășurare a lucrărilor pe șantierele școlare. In regiunea Craiova, o vină însemnată în rămînerea în urmă a construcțiilor și reparațiilor revine secției regionale de învățămînt, care n-a depus eforturile necesare pentru rezolvarea acestor probleme.

In multe locuri situația este nesatisfăcătoare în ceea ce privește aprovizionarea școlilor și a cadrelor didactice cu combustibil. O serie de organe de stat și organizații economice au încălcat Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951, care prevede limpede că școlile și cadrele didactice trebuie să fie aprovizionate cu întreaga cantitate de combustibil necesară, pînă la data de 1 octombrie a fiecărui an. Direcția generală a aprovizionării populației cu combustibil n-a luat măsuri din timp pentru repartizarea combustibilului necesar instituțiilor de învățămînt. In unele regiuni, cum sînt Hunedoara, Pitești etc. școlile n-au primit decît circa 30 la sută din necesarul de combustibil pînă la 31 decembrie 1954, ceea ce poate avea urmări defavorabile asupra desfășurării muncii instructiv-educative. In același timp, deși în unele școli nu există instalații potrivite pentru folosirea cărbunelui, un procent ridicat din combustibilul repartizat este format din cărbuni.

Nici Ministerul Învățămîntului n-a privit cu destul simț de răspundere problema pregătirii școlilor pentru iarnă. In fața greutăților ivite nu s-au luat măsuri hotărîte pentru mobilizarea secțiilor de învățămînt în vederea procurării combustibilului necesar școlilor sătești, prin mijloace locale, cu ajutorul comitetelor executive ale sfaturilor populare și prin antrenarea părinților elevilor.

Succesul muncii în cadrul instituțiilor de învățămînt e determinat într-o măsură însemnată de asigurarea condițiilor materiale necesare. Este o datorie de prim ordin pentru organele de învățămînt și sindicale, pentru fiecare învățător și profesor de a depune toate eforturile în vederea rezolvării acestei probleme. Trebue mobilizate toate forurile cărora le revin sarcini în privința terminării lucrărilor de reparații și construcții, a aprovizionării cu combustibil și alimente, pentru ca toate acestea să fie îndeplinite la timp.

Sfaturile populare locale au datoria să asigure în condiții cît mai bune pregătirea școlilor pentru iarnă, pregătire de care răspund ele în primul rînd. Școala este a întregului popor și în jurul ei trebuie mobilizați toți oamenii muncii în stare s-o ajute efectiv să-și ducă la îndeplinire marile sarcini trasate de partid și guvern. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să mobilizeze toate resursele locale în vederea rezolvării acestei probleme. In același timp, școlile, ajutate de sfaturile populare, trebuie să antreneze într-o cît mai largă măsură pe părinții elevilor, care pot aduce o contribuție efectivă.

Principalul efort trebuie îndreptat spre asigurarea încălzirii școlilor, internatelor și caselor de copii, repartizîndu-se toate cantitățile de combustibil necesare instituțiilor de învățămînt și cadrelor didactice și respectîndu-se o proporție justă de combustibil lemnos. Este necesar să se creeze condiții ca întreaga cantitate de combustibil să ajungă în școală înainte de a începe vremea nefavorabilă. Secțiile de învățămînt și conducerile școlilor, cu ajutorul sfaturilor populare, au datoria de a se îngriji, în același timp, de procurarea în cantități cît mai mari a combustibilului prin posibilități locale. La sate, îndeosebi, este necesar să se ducă lupta pentru mobilizarea părinților în vederea asigurării transportării combustibilului repartizat pe bază de plan. Acolo unde e posibil, trebuie depuse eforturi pentru înlocuirea combustibilului lemnos cu combustibil lichid, asigurîndu-se instalațiile necesare.

In cadrul pregătirilor pentru iarnă trebuie să se acorde multă atenție asigurării etanșeității ușilor și geamurilor de la clădirile școlare, reparării sobelor, curățirii coșurilor, tuturor măsurilor de prevenire a incendiilor.

Paralel cu lupta pentru terminarea construcțiilor și reparațiilor în curs, organele învățămîntului și conducerile școlilor trebuie să se ocupe intens de aprovizionarea internatelor, caselor de copii, cantinelor și căminelor studențești cu alimente. Strîngerea recoltelor de pe parcelele școlare experimentale și din gospodăriile anexe trebuie organizată peste tot cu multă grijă, asigurîndu-se valorificarea excedentelor — după ce se va rezerva necesarul pentru însămînțări, și pentru hrana animalelor — organizîndu-se transferarea diferitelor produse excedentare la alte cantine și internate, schimbul de produse între școli.

O datorie a conducerilor școlilor cu internate este de a lua din timp măsurile pentru ca toți părinții copiilor interni să aducă alimentele necesare pentru hrana copiilor lor.

Secțiile de învățămînt au de asemenea sarcina de a se îngriji de confecționarea în condiții corespunzătoare a îmbrăcămintei pentru copiii din casele de copii, din materialul repartizat de minister.

Directorii școlilor, cadrele didactice, organele de învățămînt și sindicale trebuie să manifeste în această perioadă mult spirit practic, gospodăresc, folosind într-o cît mai mare măsură sprijinul organelor locale de partid și al comitetelor executive ale sfaturilor populare.

Să creăm elevilor și studenților, cu toată grija, condiții cît mai bune de trai și de învățătură, pentru ca să-și poată însuși cu succes cunoștințele predate în școală!

Tinerii muncitori studiază

Numeroși tineri muncitori din Iași, dorind să-și ridice nivelul de cultură generală, s-au înscris la secția serală a școlii de 10 ani nr. 2 din orașul lor pentru a urma cursurile după orele de producție.

Zeci de muncitori și funcționari de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", de la fabricile „Țesătura", „Victoria", „Textila Roșie", „Moldova — tricotaje", „Metalurgica 23 August", de la centrul S.M.T. și de la Atelierele RATA, din cooperativele de producție etc. urmează regulat cursurile. Secția serală a școlii medii din Iași funcționează în anul școlar 1954—1955 cu cinci clase a VIII-a, trei clase a IX-a, două clase a X-a.

Colectivul școlii a luat legătura cu conducerile întreprinderilor, pentru a asigura elevilor posibilitatea unei frecvențe regulate. Tinerii înscriși la școală dovedesc o mare dorință de învățătură și depun toate eforturile pentru a-și însuși cît mai temeinic cunoștințele. La ședința plenară pe școală, ținută cu elevii pentru analiza muncii în primele săptămîni ale acestui an, elevii și-au arătat hotărîrea de a învăța cît mai bine.

Prof. MARCU SUMER
corespondent

In preajma Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

★

Pentru aplicarea măsurilor prevăzute în proiectul Directivelor partidului

Cadrele didactice din comuna Strehaia, regiunea Craiova, mobilizate de organizațiile de partid, au dezbătut pe larg proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Hotărîți să contribuie cu tot elanul la aplicarea măsurilor prevăzute în Directivele partidului, învățătorii și profesorii au arătat realizările obținute de ei pînă în prezent și lipsurile muncii și au adus o serie de propuneri pentru viitor.

Astfel, profesorul Ion Penteș, subliniind importanța proiectului Directivelor partidului pentru dezvoltarea agriculturii, a arătat că țăranii muncitori din satul Lunca Banului, comuna Strehaia, sprijiniți de cadrele didactice, au hotărît să canalizeze rîul Motru, care se revarsă și inundă în fiecare an atît satul cît și însemnate suprafețe de teren arabil. Directoarea școlii de 7 ani a arătat angajamentele cadrelor didactice în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe agronomice și a răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori.

Rînd pe rînd, fiecare capitol din Directive a pus în fața cadrelor didactice sarcini noi, probleme noi pe care vor trebui să le rezolve. In special, s-a discutat amănunțit despre mijloacele care trebuie folosite pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de agricultură, despre stimularea dorinței lor de a deveni cadre care să lupte pentru înflorirea agriculturii.

„Sîntem hotărîți să răspundem cu cinste acestor sarcini, să pregătim cît mai bine pe elevii noștri pentru a deveni cadre fruntașe în agricultură" — a spus în încheiere Ion Flanu, secretarul organizației de partid a cadrelor didactice.

N. STOCHINA
corespondent
comuna Strehaia, regiunea Craiova

Angajamentele cadrelor didactice

De curînd, organizația de bază P.M.R. din comuna Sudriaș, raionul Făget, a ținut o adunare deschisă la care au luat parte deputații sfatului popular comunal, învățătorii și profesorii și numeroși țărani muncitori. In cadrul adunării a fost dezbătut proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

In cadrul discuțiilor, profesorul de științe naturale de la școala de 7 ani din comună și-a luat angajamentul ca, în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R., să organizeze cu ajutorul elevilor o demonstrație practică spre a arăta țăranilor muncitori cum trebuie să se aplice regulile agrotehnice. Atît în școală, cît și la căminul cultural sau în cadrul cercului agrotehnic cadrele didactice vor organiza cîte o expoziție cu privire la mijloacele de luptă împotriva dăunătorilor agriculturii. Învățătorii și profesorii, împreună cu elevii, vor amenaja o plantație de pomi fructiferi pe terenul care urmează să fie dezmărăcinit prin grija comitetului executiv al sfatului popular comunal.

La ultima ședință a directorilor școlilor din raion, conducătorii școlilor de 4 și 7 ani și-au luat de asemenea angajamente în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie.

ION ENAȘESCU
corespondent
Sudriaș — Făget, regiunea Timișoara

Comuniștii din școli dezbat documentele pentru Congresul al II-lea al partidului

La școala medie nr. 10 din Capitală, a avut loc de curînd ședința consacrată dezbaterii proiectului Statutului modificat al P.M.R. și proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. La dezbateri au participat membrii organizațiilor de bază din școlile raionului 1 Mai.

Cu prilejul dezbaterilor, participanții și-au manifestat deplina aprobare față de documentele pentru Congresul al II-lea al partidului, documente de o deosebită însemnătate în viața partidului nostru și a întregului popor.

Discuțiile ample care s-au purtat au arătat că membrii de partid din școlile raionului au studiat cu seriozitate proiectul de Statut și au înțeles marea importanță pe care el o reprezintă în activitatea partidului nostru.

Numeroșii participanți la ședință s-au ocupat în cuvîntul lor de prevederile proiectului Statutului modificat în legătură cu îndatoririle și drepturile membrilor de partid și cu condițiile de primire în rîndurile candidaților și ale membrilor de partid, făcînd propuneri pentru completarea unor articole ale proiectului Statutului modificat.

In cadrul dezbaterilor, tovarășii Mereoiu, Climerer, Safran și alții au arătat importanța criticii și autocriticii ca metode partinice pentru continua îmbunătățire a muncii atît în viața de partid, cît și în celelalte domenii de activitate. Arătînd concret o serie de fapte petrecute în viața școlilor din raion, care dovedesc că unii tovarăși nu numai că nu folosesc și nu stimulează critica ci, atunci cînd sînt criticați, au o atitudine de gîtuire a criticii, mergînd pînă la persecutarea celor care critică, vorbitorii au combătut cu hotărîre astfel de atitudini.

Dezbătînd capitolul I, în care se prevăd îndatoririle membrilor de partid, participanții au combătut cu hotărîre atitudinea pasivă, formală pe care o mai au unii dintre tovarăși, care se mulțumesc să contribuie la desfășurarea vieții de partid doar prin prezența lor la ședințe.

Din dezbateri a mai reieșit că munca de educare a pionierilor și utemiștilor dusă de unele cadre didactice este încă slabă, subliniindu-se totodată că unele organizații de bază din școli subapreciază importanța acestei sarcini, neacordînd ajutorul necesar organizațiilor U.T.M.

La dezbaterile în legătură cu proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani au participat de asemenea numeroși tovarăși. Mulți dintre ei au făcut propuneri valoroase, în special în ceea ce privește îmbunătățirea activității practice cu elevii în cadrul studierii științelor naturale, arătînd necesitatea mai bunei organizări a muncii pe parcelele experimentale, a excursiilor în unitățile socialiste din agricultură etc. De asemenea, s-a arătat necesitatea îmbunătățirii muncii obștești a cadrelor didactice pentru răspîndirea metodelor agrotehnice sovietice, menite să sporească într-o măsură însemnată producția noastră agricolă.

Dezbaterile au arătat că membrii organizațiilor de bază din școlile raionului 1 Mai și-au însușit prevederile documentelor pentru Congres și sînt hotărîți să muncească în așa fel încît să întîmpine Congresul al II-lea al P.M.R. cu noi succese în munca de partid, în munca instructiv-educativă și obștească.

ALEXANDRA VERDEȘ
secretara organizației de bază
de la școala medie de fete nr. 10
din raionul 1 Mai

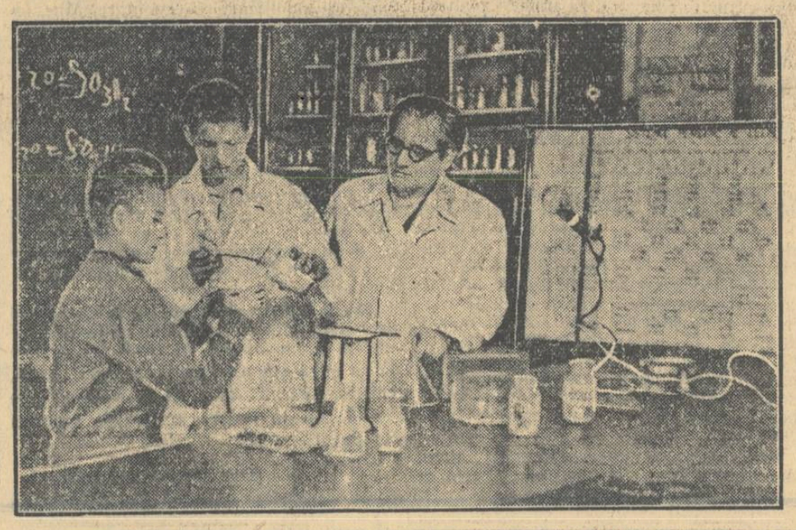

Apropierea Congresului al II-lea al P.M.R. însuflețește pe toți cei ce muncesc în școli, elevi și studenți la o muncă și mai susținută pentru ridicarea nivelului la învățătură. La școala medie tehnică de comerț nr. 1 de băieți din Capitală, cadrele didactice depun eforturi susținute pentru a pregăti noi cadre de merceologi și contabili necesari comerțului socialist în continuă dezvoltare. In clișeu: o lecție practică în laboratorul de fizico-chimice al școlii.

Sub semnul marii prietenii

An de an poporul nostru întîmpină cu entuziasm tradițional „Luna a prieteniei romîno-sovietice", prilej de manifestare a dragostei și recunoștinței față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, față de Armata Sovietică eliberatoare, față de popoarele sovietice frățești care ne ajută să construim socialismul în patria noastră.

Pentru poporul romîn, prietenia cu marea Țară a Socialismului victorios reprezintă unul din bunurile cele mai de preț, chezășia succesului luptei noastre pentru înflorirea patriei, pentru pace. Rădăcinile acestei prietenii sînt adînc înfipte în trecutul îndepărtat, în legăturile de veacuri dintre poporul romîn și marele popor rus. Secole de-a rîndul această prietenie a contribuit la progresul țării noastre, la înflorirea culturii ei. Sprijinul armatei ruse a asigurat țării noastre independența de stat în războiul din anii 1877—78. Istorica biruință a Armatei Sovietice în războiul împotriva fascismului și eliberarea Romîniei au creat condițiile pentru cucerirea libertății de către poporul nostru muncitor, condus de partid, pentru instaurarea Republicii Populare și trecerea la construirea socialismului în țara noastră.

Cei zece ani care au trecut de la eliberarea Romîniei au constituit, datorită ajutorului neprecupețit al poporului sovietic, un glorios deceniu de victorii pe drumul bunăstării și fericirii poporului. Traducînd în viață înaltele principii ale internaționalismului proletar, Uniunea Sovietică acordă țării noastre și tuturor țărilor de democrație populară un real sprijin material și moral, inaugurînd, în cadrul puternicului lagăr socialist, un nou tip de relații internaționale, bazate pe colaborare și ajutor reciproc.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice, economia țării noastre, rămasă în anii burghezo-moșierimii într-o stare de extremă înapoiere, cunoaște astăzi un avînt continuu. Utilajul mașinile și echipamentul perfecționat primite din U.R.S.S. au permis o mare dezvoltare tuturor ramurilor industriei noastre. Numai în 1954, cu ajutorul tehnic și material al Uniunii Sovietice s-au construit și sînt în curs de construire peste 20 de întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare.

Sprijinul Uniunii Sovietice este factorul hotărîtor în rezolvarea marii sarcini care stă în fața poporului nostru — dezvoltarea agriculturii odată cu dezvoltarea industriei grele și creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare, producătoare de bunuri de larg consum. Miile de mașini agricole produse pe baza experienței sovietice în țara noastră sau importate din U.R.S.S., înaintatele metode agrotehnice sovietice, experiența colhozurilor și sovhozurilor contribuie zi de zi la succesul luptei pentru sporirea producției agricole.

O manifestare vie a prieteniei, a dragostei cu care ne sprijină poporul sovietic este predarea, care a avut loc de curînd, a cotelor de participație sovietice în societățile mixte sovieto-romîne care au avut un rol atît de mare în refacerea și dezvoltarea economiei noastre.

Neprețuit este ajutorul pe care poporul sovietic îl acordă țării noastre în dezvoltarea culturii, a învățămîntului. Exemplul luminos al culturii sovietice a constituit un puternic îmbold pentru dezvoltarea culturală a patriei noastre, pentru înflorirea științei, literaturii și artei din R.P.R. Pedagogia sovietică, tezaurul de experiență al școlii sovietice au fost de un uriaș ajutor în dezvoltarea învățămîntului nostru, în crearea unei școli accesibile tuturor copiilor celor ce muncesc, a unei școli ce pregătește oameni culți, pricepuți, devotați cauzei poporului, hotărîți să lupte pentru fericirea lui.

Istorica experiență a luptei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru dezvoltarea tuturor sectoarelor vieții din Țara Socialismului, pentru înflorirea industriei, agriculturii și culturii, este farul călăuzitor în lupta Partidului Muncitoresc Romîn. Documentele publicate în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului reflectă din plin aplicarea experienței măreațe a P.C.U.S. în condițiile concrete ale țării noastre.

Prietenia cu invincibila Uniune Sovietică stă la baza politicii noastre externe — politică de pace și colaborare internațională — și constituie pavăza sigură împotriva oricăror încercări de încălcare a independenței și securității patriei noastre. Istoricele propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la **asigurarea securității colective în Europa,** reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice sînt salutate cu entuziasm și sînt sprijinite cu toată energia de poporul romîn.

Dragostea și recunoștința oamenilor muncii din țara noastră față de U.R.S.S. își găsesc o expresie vie în activitatea Asociației romîne pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică. Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea ARLUS-ului — organizație ce cuprinde cele mai largi mase de muncitori, țărani muncitori, tehnicieni, oameni ai artei, învățători și profesori, studenți și elevi — cei peste șase milioane de membri ai ARLUS-ului își intensifică și mai mult activitatea pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între cele două popoare.

Poporul nostru sărbătorește „Luna prieteniei romîno-sovietice" cu noi și mari succese în muncă. Chemarea la întrecere lansată în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie de colectivele a 12 întreprinderi din regiunea Stalin și de oamenii muncii din agricultură din regiunea Galați a găsit un puternic ecou în rîndurile întregului popor muncitor, care își încordează puterile în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern.

In Luna prieteniei romîno-sovietice vor avea loc manifestări bogate și variate. „Zilele tehnicii sovietice" și „Zilele agrotehnicii sovietice" vor constitui prilejuri minunate de răspîndire a metodelor sovietice înaintate de muncă în industrie și agricultură. „Săptămîna cărții și presei sovietice", „Săptămîna teatrului și muzicii clasice ruse și sovietice", „Decada cîntecului și dansului sovietic", „Festivalul filmului sovietic" etc. vor contribui la cunoașterea mai aprofundată de către masele largi din țara noastră a literaturii și artei minunate a popoarelor Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii din școli, manifestîndu-și odată mai mult, în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", dragostea și recunoștința lor față de marea noastră prietenă și eliberatoare, își întăresc eforturile în lupta pentru creșterea copiilor și tineretului în spiritul nobilelor idei ale patriotismului socialist și ale internaționalismului proletar, ale luptei pentru pace și fericire.

In vizită la gospodăria colectivă

Cadrele didactice de la școala mixtă de șapte ani din comuna Cîrja, raionul Murgeni, au organizat de curînd cu elevii o vizită la gospodăria agricolă colectivă din comună. Elevii au văzut bogatele recolte ale gospodăriei. Colectiviștii le-au vorbit apoi despre metodele înaintate pe care le-au folosit în munca agricolă. Astfel, li s-a arătat recolta de pătlăgele roșii, ardei, fasole, cartofi, explicîndu-li-se cum au fost pregătite răsadurile timpurii și cele tîrzii, precum și rolul răsadnițelor calde pentru răsadul timpuriu. Li s-a vorbit, de asemenea, despre noul soi de fasole cultivat de colectiviști și care dă două recolte pe an.

Pe parcelele unde se cultivă cartofi în cuiburi așezate în pătrat elevii au avut prilejul să vadă cartofi care ajung pînă la 500 gr. unul. Ei au cercetat apoi sistemul de irigație și alimentarea cu apă a gospodăriei. Atenția elevilor a fost atrasă de combina autopropulsată care lucra la recoltatul lucernei. Ei au ascultat cu multă atenție explicația combinerului asupra sistemului de funcționare a acestei mașini.

Entuziasmați de realizările obținute de colectiviști, elevii sînt hotărîți să aplice larg pe parcela experimentală metodele agrotehnice înaintate și să le răspîndească în rîndurile țăranilor muncitori.

IOAN BĂLĂNESCU

Pe calea colaborării

Elevii școlii medii de metrologie și cei ai școlii elementare de 7 ani cu limba de predare germană din București au organizat în comun o reușită serbare.

Elevii celor două școli s-au pregătit împreună pentru serbare, sub conducerea profesorilor. Cu prilejul serbării, corurile, orchestrele, declamatorii, echipele de dans și de gimnastică ale ambelor școli au prezentat diferite cîntece, dansuri și recitări romîne, germane și ruse. Astfel, corul comun a intonat Imnul F.M.T.D., un cîntec pionieresc romîn și un cîntec pionieresc din R.D. Germană, cîntecele „Sub al păcii stindard", „Cîntec de leagăn" de Mozart, „Drumul" de Novicov, „La joc" de Bratu și numeroase cîntece populare romîne, ruse și germane. Elevii școlii de metrologie au executat „Capriciu" de Paganini (vioară), „Ceasul" de Dinicu (acordeon), iar orchestra școlii elementare de 7 ani cu limba de predare germană a prezentat cîntecele populare germane „Trandafirul" și Cîntec de excursie. Declamatorii au recitat poeziile „Celor ce vin" și „Cîntecul cel nou". Echipele de dans și de gimnastică au executat dansul florilor, exerciții gimnastice, piramide, etc.

Serbarea aceasta a fost numai un început pe calea colaborării între cele două școli. Însuflețiți de succesul primei manifestări comune, elevii celor două școli vor organiza în cursul Lunii prieteniei romîno-sovietice un festival sportiv, în cadrul căruia vor prezenta exerciții gimnastice, jocuri comice, meciuri de volei etc.

L. DUNAJECZ

La Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

...E ora 20. Sala de lectură a Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt este gata să-și primească oaspeții. In această seară are loc o consfătuire literară cu privire la opera scriitorului G. Topîrceanu. Consfătuirea a stîrnit un deosebit interes în rîndurile cadrelor didactice și ale elevilor din clasele a IX-a și a X-a ale școlilor din Capitală.

Bogatul material cu privire la viața și opera lui Topîrceanu prezentat de către tov. Al. Săndulescu, redactor la E.S.P.L.A., a constituit baza discuțiilor purtate de participanții la consfătuire. O contribuție însemnată la buna desfășurare a consfătuirii au adus-o membrii cenaclului literar care funcționează în cadrul clubului.

Printre profesorii și elevii care participă la consfătuire se află și un tovarăș mai virstnic. Este tovarășul Corneliu Mihăilescu, bibliotecar șef la biblioteca centrală a Universității, unul din cei mai apropiați prieteni ai scriitorului G. Topîrceanu. Tov. Corneliu Mihăilescu își deapănă amintirile din îndelungata lui prietenie cu Topîrceanu, legate de activitatea scriitorului ca redactor la revista „Viața Românească".

Nu mai puțin interesante au fost relatările făcute de profesoara Teodora Stănescu, care l-a cunoscut pe Topîrceanu pe cînd era studentă, sau de învățătorul Vasile Bornoc, care l-a cunoscut în ultimul an al vieții sale.

P. PITARU
bibliotecar al Clubului Sindicatului
Muncitorilor din Învățămînt din București

Activitatea metodiștilor

Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a sfatului popular regional Craiova aduce un ajutor prețios în sprijinirea și îndrumarea muncii didactice în școli.

Astfel, o brigadă de control și îndrumare, alcătuită dintr-un colectiv de metodiști condus de către tov. Petre Marinaș, inspector școlar regional, a vizitat o serie de școli din cuprinsul raionului Gilort.

Printre școlile vizitate a fost și școala de 7 ani din comuna Albeni. Metodiștii au asistat la lecțiile fiecărui pedagog, au studiat planurile de muncă anuale, calendaristice, planurile zilnice de lecții. Ei au cercetat situația muncii educative din școală, problemele privitoare la legătura cadrelor didactice cu organizația de pionieri, cu familia etc.

Metodiștii au arătat învățătorilor și profesorilor, în cadrul consiliului pedagogic, constatările lor, scoțînd în evidență succesele și lipsurile și subliniind metodele care trebuie folosite pentru îmbunătățirea muncii.

Cadrele didactice de la școala din Albeni au luat hotărîrea de a ține și mai departe legătura cu cabinetul pedagogic, pentru a folosi cît mai larg indicațiile metodiștilor.

PROCOPIE TOBA
corespondent

Din experiența școlii sovietice

Să apropiem școala de producția colhoznică

În paginile publicației „Ucitelskaia Gazeta" din 14 aprilie 1954 a fost publicat articolul „Să apropiem școala de producția colhoznică", scris de A. Marian, fost învățător, iar în prezent președintele unuia dintre cele mai mari colhozuri din R.S.S. Moldovenească. El arăta cît de mult s-au lărgit proporțiile producției colhoznice, cum s-a ridicat nivelul tehnicii în agricultura cu multe ramuri și ce forță hotărîtoare au devenit acum la țară cadrele culte și instruite.

Dar numărul acestor cadre este încă insuficient. Școlile de cultură generală desfășurau în trecut un învățămînt rupt de viață, după programe care nu asigurau o pregătire politehnică. Ca urmare, copiii care terminau școlile sătești, deși cunoșteau destul de bine teoria, n-o puteau aplica însă în practică, în producția colhoznică.

Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la învățămîntul politehnic, ca și hotărîrile Plenarelor din septembrie și din februarie-martie ale C.C. al P.C.U.S., cu privire la dezvoltarea vertiginoasă a agriculturii, au pus în fața școlii de masă și, înainte de toate, în fața școlii sătești, sarcini noi.

Pornind de la sarcinile care stau în fața școlii sătești, A. Marian a făcut o serie de propuneri importante, îndreptate spre întărirea școlii, spre apropierea ei de producția colhoznică. El a propus ca prin eforturile organelor învățămîntului public, ale întreprinderilor de producție, ale pedagogilor, părinților și opiniei publice să se creeze în cel mai scurt timp baza materială necesară pentru asigurarea unui învățămînt politehnic deplin, să se revizuiască planul de învățămînt, programele, manualele, astfel încît ele să corespundă sarcinilor actuale ale învățămîntului. Pentru a se dezvolta din fragedă copilărie dragostea și respectul copiilor pentru munca agricolă, pentru profesiunile părinților lor, să se introducă în școală, începînd din clasa a V-a, un nou obiect — bazele producției agricole.

Problemele ridicate de A. Marian au provocat un larg răsunet în mijlocul cititorilor.

Pedagogii, organele învățămîntului public, părinții, conducătorii colhozurilor, ai sovhozurilor și S.M.T. sînt toți de acord că școala sătească are nevoie de o serioasă reorganizare. Trebuie să crestem un tineret cu dragoste de muncă, un tineret cult și cu inițiativă, care să se apuce de orice muncă în agricultură, să contribuie la dezvoltarea ei, să înmulțească bogățiile colhozurilor, să dezvolte știința agricolă și practica înaintată. Dar cum trebuie să procedăm ca să putem apropia în mod real școala de agricultură, ce trebuie să facem pentru ca școala sătească să devină în adevăr o bază solidă de pregătire a cadrelor pentru producția colhoznică? În această privință au fost exprimate puncte de vedere diferite.

Un grup de cititori afirma că reorganizarea școlilor trebuie să meargă pe linia unei largi introduceri a învățămîntului politehnic. Pentru aceasta trebuie create în școli ateliere, trebuie amenajate bine loturile școlare, trebuie utilate cabinete de fizică, chimie și biologie, trebuie organizate cercuri, trebuie practicate excursii. Toate acestea sînt suficiente pentru a apropia școala de producția colhoznică.

Bazîndu-se pe experiența proprie, verificată prin practica de mulți ani, mulți pedagogi, cadre din învățămîntul public, conducători de întreprinderi consideră necesară și folositoare introducerea în școală a unui nou obiect — bazele producției agricole. Aceasta va ajuta tineretului să cunoască agricultura noastră și să înțeleagă în ansamblu organizarea ei, bazele ei științifice și sarcinile practice pentru rezolvarea cărora muncește poporul sovietic. Ei nu sînt de acord cu faptul că introducerea acestui obiect va dăuna învățămîntului general.

Acestea sînt, pe scurt, părerile exprimate în paginile ziarului, în scrisori, precum și în discuțiile cu privire la problema respectivă.

Discuțiile pe marginea articolului lui A. Marian au arătat în același timp că unii pedagogi și colective pedagogice rezolvă cu succes problema pregătirii elevilor pentru activitatea practică în domeniul producției agricole.

Elevii școlii medii din Kantaurovsk, regiunea Gorki, cunosc și iubesc agricultura. Ei capătă cunoștințe cu privire la agricultură în clasă, pe lotul școlar, în colhozul lor bogat și cu multe ramuri agricole. Profesorii de fizică, de chimie, de biologie și de geografie din această școală efectuează toate lucrările practice prevăzute de programă. La lecțiile de fizică, în cercuri, în timpul excursiilor, școlarii din Kantaurovsk studiază cu succes diferite motoare, tractorul, combina și multe alte mașini folosite în colhoz.

Există multe exemple asemănătoare.

Pornind de la noile cerințe ale realității socialiste, ținînd seama de experiența și de realizările practicii înaintate, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. și Academia de Științe Pedagogice au trecut la reorganizarea planului de învățămînt al școlii medii și la întocmirea noilor programe. S-a pășit la editarea noilor manuale.

Conform noului plan (care va fi introdus în școli aproximativ în decurs de trei ani), în clasele I—IV se introduce lucrul manual, în clasele V—VII — lucrări ale elevilor în atelierele școlare și pe lotul școlar de experiență, iar în clasele VIII—X — un curs practic de agricultură, de studiere a mașinilor și de electrotehnică. Lecțiile practice în clasele VIII—X se vor desfășura în atelierele și cabinetele școlare, pe lotul școlar, precum și în întreprinderile locale, în S.M.T., colhozuri și sovhozuri, în funcție de locul unde se află școala.

Menținînd numărul total de ore pe săptămînă în școala medie, proiectul noului plan de învățămînt micșorează simțitor numărul total de ore pentru studierea obiectelor de învățămînt, creînd prin aceasta posibilitatea de a se rezerva numărul necesar de ore pentru pregătirea practică a elevilor. Noile programe și noile manuale vor cuprinde mai multe lucrări practice și de laborator. Prin aceasta se va rezolva sarcina realizării învățămîntului politehnic, a pregătirii elevilor pentru activitatea practică viitoare.

Dar planul ca atare este numai începutul uriașei reorganizări a întregului proces instructiv-educativ. El trebuie realizat, introdus în viață, aplicat în așa fel încît să fie real și efectiv. În această privință rolul cel mai însemnat aparține pedagogilor, tuturor cadrelor învățămîntului, cercurilor largi ale opiniei publice.

Pentru pedagogi trebuie să devină o regulă fermă îndeplinirea tuturor lucrărilor de laborator, a lucrărilor practice, a cursurilor practice, organizarea excursiilor prevăzute în programă. Nu se poate considera că un material a fost studiat dacă el nu se bazează pe practică, pe faptele concrete ale elevilor. Trebuie să-i antrenăm insistent și în permanență pe elevi la îndeplinirea lucrărilor practice, la organizarea experiențelor, la observații, la participarea, pe măsura puterilor, în munca obștească. Tot ce au dobîndit, tot ce au înțeles și și-au însușit școlarii în procesul muncii, în acțiune, rămîne multă vreme în memoria lor și serveste ca fundament temeinic pentru acumularea cunoștințelor ulterioare.

Noile programe eliberează mult timp, care trebuie folosit pentru ocupațiile în afara clasei. În fața pedagogilor se deschide un vast cîmp de activitate. Ei capătă posibilitatea de a conduce cercurile, de a educa dragostea elevilor pentru muncă, interesul lor pentru tehnică, pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

Bineînțeles că învățămîntul politehnic nu poate fi realizat dacă în școală nu se va crea baza materială necesară. Dar această bază, după cum arată experiența, se creează în primul rînd de către colectivul de pedagogi și elevi. Chiar în acest an școlile au primit o însemnată cantitate de utilaj pentru ateliere, aparate și instalații pentru cabinete. Dar aceasta încă nu este suficient. Pedagogii împreună cu elevii trebuie să confecționeze în cercuri și în timpul lucrărilor practice un mare număr de aparate, prototipuri, machete și alt material didactic.

O școală nu poate fi considerată bună dacă lotul ei de experiențe nu este transformat într-un laborator de material didactic, dacă nu are un colț al naturii vii, o livadă, dacă terenul din jurul școlii nu este plantat și bine amenajat. De toate acestea trebuie să se ocupe colectivul școlii.

Dar lucrul principal este colaborarea creatoare între școală și colhoz, între școală și S.M.T. Colhozurile din jurul școlii constituie cea mai bogată, cea mai inepuizabilă bază pentru educația și instrucția intuitivă, pentru pregătirea elevilor prin muncă și pentru muncă. Pedagogii au datoria să folosească această bază. Trebuie folosit pe larg ajutorul fabricilor și al uzinelor, al colhozurilor, al sovhozurilor și al S.M.T. în utilarea cabinetelor, a atelierelor școlare, a loturilor de experiență. Colectivele întreprinderilor în care mîine vor veni să muncească școlarii de astăzi nu pot rămîne indiferente față de școală.

Un ajutor însemnat îl pot da școlii institutele pedagogice de cercetări științifice, oamenii de știință, specialiștii în economia națională, inovatorii și fruntașii în producție. Experiența și cunoștințele lor vor ajuta pedagogilor să păsească mai repede pe drumul realizării sarcinilor ce le stau în față. Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. va studia chiar în acest an eficacitatea noului plan de învățămînt într-o serie de școli. Analiza muncii didactice, desfășurată conform noului plan, concluziile și generalizările trebuie să devină cît mai curînd un bun al păturilor largi ale învățătorimii.

Fără îndoială că reorganizarea școlii de cultură generală nu se încheie prin elaborarea noului plan de învățămînt, a noilor programe și noilor manuale. Multe probleme de învățămînt vor avea încă nevoie de verificare, de corectare și poate chiar de modificări suplimentare. Ministerele învățămîntului din republicile unionale, institutele pedagogice de cercetări științifice, toate cadrele învățămîntului public trebuie să studieze cu atenție experiența școlilor fruntașe, a colectivelor pedagogice, a cadrelor pedagogice îndrăznețe și cu inițiativă, care nu suferă șablonul și care, fără îndoială, vor aduce multe elemente prețioase în procesul pedagogic.

Este important ca planul de care vorbim să nu fie „o creație" a unor oameni care stau în cabinete, ci să corespundă pe deplin cerințelor vieții, măreților sarcini puse în fața școlii de construcția comunistă.

Nu ne îndoim de faptul că, în timpul cel mai apropiat, în economia națională sovietică și, în special, în producția agricolă va intra o mare armată de tineri activi, culți și instruiți, gata să săvîrșească acte de eroism în muncă în numele scumpei lor patrii.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Institutul agricol din Bașkiria

ȘCOLARII RADIOFICĂ SATUL

Pionierii și școlarii lucrează cu multă trageri de inimă la Cercul tinerilor radioamatori de pe lîngă Stațiunea tehnică regională pentru copii din Novosibirsk.

În vara anului trecut, membrii cercului au instalat un punct de radioficare cu 50 de difuzoare și au radiofica orășelul muncitoresc al cîmpului de experiență de pe lîngă școala agricolă regională.

Copiii au confecționat de asemenea 35 de aparate cu galenă și le-au instalat în casele colhoznicilor din artelul agricol „Krasnii Octiabr", raionul Novosibirsk.

După aceea ei au luat hotărîrea de a radiofica satul Iarcevo din raionul Irmensc. Tinerii radioamatori, împreună cu conducătorul lor, V. V. Vozniuc, au muncit mult și au mai construit un punct de radioficare. Terminînd această lucrare, ei au plecat în satul Iarcevo. Populația satului i-a întîmpinat cu bucurie pe tinerii radioamatori. Pentru instalarea punctului de radiofica li s-a dat o încăpere specială. Colhoznicii au săpat gropile pentru stîlpii viitoa ei instalați, iar restul lucrărilor de radiofica a satului au fost executate de școlarii înșiși, împreună cu pionierii din Iarcevo. Ei au instalat difuzoare în 252 de locuințe ale colhoznicilor și muncitorilor de la S.M.T.

În prezent, cercul tinerilor radioamatori pregătește aparatele și materialul pentru radiofica rea orășelului muncitoresc al unuia din noile sovhozuri create pe pămînturile înțelenite.

Filme didactice

Pentru pregătirea politehnică a elevilor, la Moscova s-a creat un mare fond de filme didactice ale căror teme au fost stabilite pe baza programelor de învățămînt.

În anul școlar curent, bibliotecile din fiecare raion al orașului Moscova au fost completate cu 25 de noi filme. Printre acestea sînt filme ca: „Structura atomului", „Combina electrică", „Sudura electrică a metalelor", „Somnul și hipnoza", „Grîul nou" și altele.

Multe școli din capitală au cîte trei, patru și mai multe aparate de proiecție. Un număr de 130 de școli au primit în acest an noi aparate de proiecție sonore.

În timpul liber al elevilor, în școlile din raionul Bauman se țin lecții însoțite de filme. În toate școlile din Moscova rulează gratuit filme științifice, jurnale și filme artistice.

În fruntea colectivului de elevi

Organizația de comsomol și organizația de pionieri reprezintă avangarda de nădejde a colectivului de elevi, cu sprijinul cărora școala poate rezolva cu succes problemele educației. Congresul al XII-lea al U.T.C.L. a dat un program concret al acțiunilor acestor organizații și, prin aceasta, a sugerat cadrelor didactice și tuturor organelor învățămîntului public cum să orienteze activitatea comsomoliștilor și pionierilor pentru rezolvarea sarcinilor educației comuniste a elevilor.

Secția de învățămînt a regiunii Leningrad, cu ajutorul organelor de partid și comsomoliste, a desfășurat o intensă muncă de lămurire în vederea realizării Hotărîrilor Congresului. Această muncă a avut o influență pozitivă asupra activității organizațiilor de pionieri și de comsomol, cît și asupra activității școlii în general. A crescut răspunderea pedagogilor și a conducătorilor de școli pentru starea activității detașamentului, a unității de pionieri, a organizației de comsomol. Viața și activitatea pionierilor și comsomoliștilor au devenit mai interesante, mai pline de conținut, a început să se manifeste mai multă inițiativă și mai multă independență. Pionierii îndeplinesc mai bine sarcina lor principală, indicată de Congresul al XII-lea al U.T.C.L. — de a învăța bine, de a fi disciplinați.

Congresul al XII-lea al U.T.C.L. a arătat rolul de prim ordin al diferitelor forme de muncă obștească în ceea ce privește educarea unor calități morale înalte la elevi. Pedagogii și conducătorii de școli din regiune acordă o neslăbită atenție educației prin muncă a elevilor. Educația prin muncă și pentru muncă a devenit unul din principiile inițiale în întreaga activitate educativă atît cu pionierii și comsomoliștii, cît și cu toți ceilalți elevi.

O muncă intensă în această direcție au desfășurat-o organizația de partid, pedagogii și conducătorii școlii medii din Siversk, raionul Gatcino. Elevii acestei școli au dat ajutor practic colhozului lor natal. Așa, bunăoară, în perioada pregătirilor pentru însămînțările de primăvară ei au confecționat pentru colhoz zeci de mii de ghivece nutritive. Pionierii și comsomoliștii au hotărît să creeze pe lîngă colhoz echipe ale recoltelor înalte, formate de elevi. Această inițiativă a școlarilor a fost sprijinită cu căldură atît de conducătorii școlii, cît și de administrația artelului. Echipele de elevi au muncit rodnic pe ogoarele colhozului. Cu fiecare zi se întărea prietenia dintre colhoz și școală. La una dintre adunările muncitorilor de la S.M.T., la care au participat și colhoznici, pedagogi și reprezentanți ai elevilor, s-a încheiat un acord cu privire la colaborarea permanentă între școală, S.M.T. și colhoz.

Un sistem pedagogic just de educație prin muncă obștească există la Casa de copii nr. 1 din Staraia Ladoga. La baza acestui sistem stau inițiativa și activitatea organizației de comsomol și a organizației de pionieri. Conducerea generală a educației prin muncă o au directorul Casei de copii, I. V. Smirnov, instructorul P. S. Semenov și educatorii. Dar și comisia agricolă, din care fac parte și pionieri și comsomoliști, joacă un rol însemnat în acest sistem. Sarcina pionierilor și a comsomoliștilor este de a asigura înainte de toate o atitudine conștientă față de muncă a fiecărui elev, de a desfășura întrecerea socialistă, de a verifica munca fiecărei brigăzi.

De două ori pe lună, comisia verifică starea semănăturilor, a grădinii de flori, a inventarului, a jurnalelor ținute de elevi. După fiecare verificare se arată lipsurile și se fixează termenul de lichidare a acestor lipsuri. Odată pe lună comisia înmînează celor mai bune brigăzi steagurile „Pentru parcela model" și „Pentru muncă excelentă". Steagurile se înmînează într-un cadru festiv.

Educația pedagogică prin muncă are o mare influență asupra formării caracterului, a concepției despre lume, a calităților morale ale elevilor. Este semnificativ faptul că în ultimii doi ani la casa de copii s-a ridicat mult nivelul la învățătură, au încetat încălcările disciplinei.

Una dintre condițiile importante pentru îndrumarea cu succes a muncii colectivelor de elevi este atenția acordată acestei probleme de către organizațiile de partid din școli. Este semnificativă în această privință munca organizației de partid de la școala medie din Siversk, raionul Gatcino.

Sub îndrumarea pedagogilor comuniști, organizația de comsomol și organizația de pionieri din școală au organizat ședințe și adunări cu temele: „S.M.T. din Siversk, prezentul și viitorul ei", „Colhozul natal" etc. Au avut loc, de asemenea, întîlniri ale elevilor cu mecanizatorii și colhoznicii fruntași, excursii la S.M.T. și în colhozuri.

Nu putem rezolva sarcinile pregătirii elevilor pentru viitoarea activitate practică fără a-i familiariza chiar în școală cu tehnica cu care sînt înzestrate industria și agricultura. Colhozurile din regiunea Leningrad sînt bogate în diferite mașini și unelte agricole de tot felul. Cu ajutorul comsomoliștilor și al pionierilor cadrele didactice au desfășurat munca pentru antrenarea în masă a copiilor și tineretului în studierea și însușirea tehnicii, mai ales a celei agricole. În urma acestui lucru, în multe școli din regiune, alături de alte cercuri tehnice, au fost create cercuri de tineri mecanizatori ai agriculturii. În primăvară a avut loc prima adunare regională a tinerilor mecanizatori, la care au luat parte 150 de școlari.

Mulți dintre membrii cercurilor agricole și tehnice participă la Expoziția Agricolă Unională. Printre ei sînt mulți copii de la Casa de copii din Staraia Ladoga.

O foarte mare importanță educativă o are munca în cercurile tinerilor naturaliști din școlile sătești, deoarece tocmai în fața școlii sătești, în primul rînd, stă sarcina pregătirii viitoarelor cadre pentru agricultură. Școlile și casele de copii din regiune au acumulat o experiență însemnată în ceea ce privește munca tinerilor naturaliști. Aceasta o dovedește faptul convingător că un număr de 210 tineri naturaliști și 25 dintre conducătorii lor participă la Expoziția Agricolă Unională.

În regiune a căpătat o mare răspîndire plantarea de livezi, începută de comsomoliștii și pionierii din raioanele Gatcino, Lujsk, Sevolojsk și din orașul Tihvin. Acum, în regiune aproape că nu se mai găsește nici o școală care să nu aibă o livadă tînără.

Munca tinerilor naturaliști din regiune este condusă de către stațiunea regională a tinerilor naturaliști. În cei trei ani de la înființare, stațiunea a desfășurat o activitate intensă. Broșurile editate de stațiune propagă experiența înaintată a tinerilor naturaliști, dau indicații cu privire la formele și metodele muncii de experimentare. Stațiunea aprovizionează școlile cu semințe și material de plantat. În fiecare an se organizează adunări regionale ale tinerilor naturaliști și expoziții cu rezultatele muncii lor. Din inițiativa și sub îndrumarea stațiunii, școlile execută însărcinările primite din partea institutelor de cercetări științifice în domeniul agriculturii.

Nu există nici o îndoială că organizațiile de comsomol și de pionieri din școlile regiunii au început să muncească mai bine. Totuși, nu ne putem mulțumi numai cu cele realizate. Multe lucruri de abia au fost începute sau numai prevăzute. Organizațiile de comsomol raionale dau multă atenție școlilor medii și în special școlilor de șapte ani, dar nu muncesc așa cum trebuie cu școlile elementare. Încă nu au fost rezolvate problemele privitoare la organizarea și îndrumarea pionierilor din școlile elementare cu un singur post și cu două posturi.

Pentru ca viața organizațiilor de comsomol și de pionieri din toate școlile regiunii să pulseze din plin, trebuie să desfășurăm de acum înainte o muncă din cele mai intense.

A. ANDREEV
șeful secției de învățămînt regionale din Leningrad

(Din „Ucitelskaia gazeta")

De ce nu am elevi rămași în urmă

A. V. Savinov
profesor la școala medie nr. 1 din Ponazirevsk, regiunea Kostroma

Mi-am început munca pedagogică în anul 1918. Deși am experiență în această muncă, eu mă străduiesc totuși în permanență să-mi perfecționez necontenit măiestria pedagogică, împărtășesc cu plăcere experiența mea și altor pedagogi, în special pedagogilor tineri.

Ascultînd la consfătuirile pedagogice discuțiile despre cauzele rămînerii în urmă ale elevilor la un obiect sau altul, m-a mirat faptul că elevii de care se plînge profesorul de istorie, de matematică, sau de fizică, învață bine la biologie, astfel încît eu nu trebuie să-i chem la lecții suplimentare — lucru care este foarte obositor pentru elevi și de obicei, puțin productiv. Și chiar elevii înșiși rămîn fără plăcere la lecțiile suplimentare, considerîndu-le ca o pedeapsă.

Experiența mea de mulți ani, ca și experiența multor pedagogi arată că se poate obține un nivel înalt la învățătură al elevilor și fără lecții suplimentare. Aceasta nu exclude ocupațiile în afara lecțiilor cu elevii, dar eu le organizez în scopul unei studieri mai aprofundate a materiei de învățat. De pildă, în lecții de recapitulare în cadrul cărora folosesc diapozitive, organizez excursii, îndrumez munca cercului de tineri naturaliști.

Succesul în predare este asigurat de dragostea pentru activitatea pedagogică, pentru copii și pentru obiectul predat, de munca permanentă de lărgire și aprofundare a cunoștințelor proprii generale și de specialitate, de pregătirea serioasă pentru fiecare lecție, organizarea ei prioeputâ și legarea teoriei de practică și de problemele actuale. Voi descrie pe scurt cum realizez eu toate acestea în practică.

Posed o bibliotecă personală, urmăresc literatura apărută și îmi completez în mod sistematic biblioteca cu cărți noi. O serie de cărți le-am conspectat în mod amănunțit, din multe am făcut extrase. Aceste extrase sînt riguros sistematizate pe teme și păstrate în dosare speciale. Pentru cărțile pe care trebuie să le folosesc deosebit de des, mi-am întocmit un indicator pe teme. Acesta mă ajută să mă orientez repede în conținutul cărților și găsesc ușor materialul necesar. După ce citesc un articol interesant dintr-o revistă sau dintr-un ziar scriu pe o fișă specială titlul și numărul revistei (al ziarului), anul apariției, titlul articolului, numele autorului. Fișele le sistematizez (bazele darvinismului, astronomie, psihologie etc). În felul acesta am acumulat un bogat material care poate fi folosit întotdeauna cu prilejul pregătirii lecțiilor, al prelegerilor, al referatelor etc.

Eu predau nu numai biologia ci și chimia. Toate experiențele pe care trebuie să le fac în clasă le fac în prealabil în micul meu laborator de chimie de acasă, pentru a fi sigur că experiența va reuși.

În cercul tinerilor naturaliști am lucrat timp de zece ani la un material în legătură cu problema adaptării ochilor animalelor la mediul înconjurător. Am studiat împreună cu elevii structura ochilor multor specii de animale. Referatul meu cu această temă, ținut în anul 1952, în cadrul „Lecturilor pedagogice" regionale a fost distins cu diploma de onoare.

Are o mare însemnătate pregătirea minuțioasă a pedagogului pentru lecție și, incontestabil, desfășurarea ei prioeputâ. Pregătindu-mă pentru lecție, eu revăd planul și schița aceleiași lecții din anii trecuți. Îmi amintesc momentele reușite și nereușite ale lecției, folosesc noi fapte din știință și practică și, pe această bază, refac planul. În plan notez amănunțit ce lucrări practice trebuie efectuate, în ce carte și la ce pagină sînt descrise ele, de unde sînt luate desenele, ce obiecte trebuie să arăt elevilor etc.

Cu prilejul pregătirii pentru lecții fixez problemele esențiale care pot servi pentru studierea mai departe a programei. Predau atîtea cunoștințe cîte sînt în stare să le înțeleagă elevii și să și le însușească la lecție, astfel încît acasă să aibă numai de repetat. La fiecare lecție caut să le comunic elevilor un fapt deosebit, care să le trezească interesul și să oblige mintea lor să lucreze mai activ. Practica arată că asemenea momente din lecție se întipăresc în mintea elevilor pentru multă vreme și, la amintirea lor, își reamintesc prin asociație și de conținutul lecției.

Tema lecției o scriu pe tablă, iar apoi le dictez elevilor planul lecției, care constă în 3—5 întrebări scurte, ce oglindesc conținutul principal al lecției. După aceasta le dau tema pentru acasă, după manual. Pentru toate acestea îmi trebuie deobicei 3—5 minute. Elevii își fac notițe în caiete speciale, pe care eu le verific din cînd în cînd. Cînd este chemat să răspundă, elevul iese cu planul lecției precedente; practica mi-a arătat că aceasta contribuie la însușirea materialului și ridică nivelul la învățătură al elevilor.

Aproape la fiecare lecție eu desenez scheme și diagrame pe tablă, pe care le întocmesc în timpul pregătirii pentru lecție sau le iau din literatura suplimentară, mai rar din manual. Multe scheme, desene sau tabele care pot fi atîrnate pe perete sînt pregătite chiar de elevi. Cu prilejul folosirii acestor tabele la lecție, eu nu scap ocazia de a arăta marea lor importanță instructivă și faptul că ele au fost pregătite de elevii care au învățat în trecut în școala noastră. Pe tablă scriu cifre, formule, cuvinte și termeni noi. Explicarea termenilor și a cuvintelor noi este prevăzută în conspectul lecției.

Elevii reproduc în caietele lor tot ce desenez și scriu pe tablă. Aceasta concentrează atenția lor, nu le permite să devină neatenți în timpul explicației, face ca lecția să fie variată și activă.

Observațiile arată că folosirea prioeputâ de către profesor a tablei și a caietelor în timpul lecției contribuie mult la însușirea materialului de către elevi, bineînțeles cu condiția ca profesorul să fie exigent față de notițele și schițele făcute de elevi (și față de cele făcute de el însuși).

Unii pedagogi consideră că trebuie să aibă la lecție o atitudine severă, oficială. Eu nu sînt de acord cu aceasta.

Pedagogul trebuie să fie prietenos, dar și exigent în același timp, și mai ales perseverent în cerințele sale. Dacă pedagogul a cerut elevilor să-și pregătească înainte de venirea lui caietele și să închidă manualele, trebuie să ceară aceasta cu perseverență la fiecare lecție. Dacă după ce a cerut aceasta odată nu va mai da în viitor nici o atenție acestui lucru, atunci elevii nu vor îndeplini nici celelalte cerințe ale lui.

Școala este un colectiv. De aceea profesorul nu se poate interesa numai de obiectul său. Străduindu-se ca elevii să aibă un înalt nivel la învățătură la obiectul său, el trebuie să-i ajute în muncă și pe ceilalți pedagogi, mai ales pe pedagogii tineri. Am avut în practica mea următorul caz: i-am pasionat pe elevii clasei a V-a pentru studiul botanicii. În această clasă, limba rusă era predată de o profesoară tînără. Și iată că, într-o zi, în ședința consiliului pedagogic, ea a declarat foarte agitată: „Trebuie să li se interzică elevilor să învețe la botanică. În ziua cînd au botanica, elevii mei nu învață la limba rusă. Îi întreb: De ce n-ați învățat la limba rusă? Ei îmi răspund în cor: „Astăzi avem botanica".

Desigur că nu botanica era de vină. Eu am înțeles că profesoara avea nevoie de ajutorul unui coleg mai experimentat din punct de vedere pedagogic și metodic. Pe măsura puterilor și posibilităților mele, am început s-o ajut (am asistat la lecțiile de limba rusă, am vorbit după aceea cu profesoara, am cercetat caietele, am discutat cu elevii). În curînd situația s-a schimbat: elevii, fără a înceta să învețe bine la botanică, au început să se ocupe serios și de limba rusă.

Există, din păcate, pedagogi prea puțin exigenți, din cauza cărora disciplina elevilor scade. Aceasta se oglindește adeseori în mărunțișuri: în timp ce un pedagog cere ca înainte de începerea lecției clasa să fie curată, fetițele să-și scoată de pe umeri șalurile, caietele să fie pe bănci, alt pedagog nu cere aceasta. Pînă la urmă, la elevi se naște un sentiment de nemulțumire față de pedagogul mai exigent. Un pedagog cu experiență trebuie să ducă muncă de lămurire la ședințele consiliului pedagogic, căci și pedagogii trebuie să fie de multe ori îndrumați în anumite lucruri.

Una dintre condițiile hotărîtoare în lupta pentru un nivel înalt la învățătură este prioeperea pedagogului de a organiza în mod just interogarea elevilor. Această problemă este tratată pe larg în literatura pedagogică, de aceea mă voi opri numai asupra cîtorva momente din practica proprie.

Cu prilejul interogării elevilor, eu folosesc trei metode: pun întrebări la care elevii răspund pe loc; chem elevii să răspundă la tablă; pentru verificarea unei teme grele, dau tuturor elevilor o lucrare scrisă (în timp de 15—20 minute). Toate aceste procedee sînt recomandate de metodiști și sînt la fel de eficiente dacă pedagogul s-a pregătit serios în vederea folosirii lor. În timpul pregătirii pentru lecții eu chibzuiesc foarte amănunțit pe care elevi să-i întreb și despre ce; pentru temele scrise, îmi notez întrebările în conspect; citeodată, dau ca temă lucrări grafice și practice. Nu las fără notă nici un răspuns al elevului, nici o lucrare a lui. Este mult mai folositor să-i întrebăm pe elevi mai puțin dar mai des, decît mult și rar. În afară de catalog, eu țin evidența cunoștințelor elevilor într-un caiet special. Aici îmi notez ce și-a însușit slab elevul. Aceasta îmi permite să controlez minuțios munca fiecărui elev. Pentru răspunsurile scrise și orale pun notă în catalog și, în același timp, în caietul meu. Răspunsul scurt dat pe loc la o întrebare îl notez cu plus sau minus, numai în caiet. Acest fel de interogare provoacă interesul întregii clase, mărește atenția elevilor față de răspunsurile colegilor lor.

Uneori, cu prilejul răspunsului, elevii comunică fapte necunoscute nu numai de către ceilalți elevi, dar chiar și de către mine. În aceste cazuri eu îl întreb pe elev unde a citit el despre aceasta, aprob dragostea lui de cunoștințe, recomand tuturor să citească cărți și să comunice despre aceasta profesorului.

Cu prilejul selecționării materialului pentru lecție și al explicării lui mă orientez întotdeauna după elevii cu un nivel mediu la învățătură, dar cu prilejul fixării materialului lecției îi întreb pe elevii slabi: dacă acestia au înțeles, atunci e sigur că și restul elevilor din clasă au înțeles.

Pentru atingerea unui înalt nivel la învățătură al elevilor are o mare importanță prioeperea profesorului de a repeta în mod sistematic materia studiată. Eu încep repetarea de la lecția a doua și o desfășor în decursul întregului an școlar. La fiecare lecție pun întrebări suplimentare din materia studiată mai înainte, iar din cînd în cînd dau elevilor să repete teme întregi, mai ales cînd ele au o legătură logică cu materia nouă. În aceste cazuri, unui elev îi cer să expună o parte din tema lecției precedente și îi pun întrebări suplimentare dintr-o temă studiată de mult (dată pentru recapitulare), iar altui elev îi cer să expună o parte din tema studiată de mult și-i pun întrebări suplimentare din materialul lecției precedente. Acest sistem de recapitulare permite ca elevii să fie ținuti la curent cu întreaga materie studiată.

Eu acord o mare atenție legării materiei de învățămînt cu actualitatea, cu politica partidului și guvernului nostru; uneori ilustrez lecțiile prin citirea unor fragmente din articole apărute în ziare sau reviste, recomand elevilor să citească singuri, pentru anumite lecții, unele articole din reviste și ziare.

Consider că una din condițiile importante ale nivelului înalt la învățătură al elevilor este legarea teoriei de practică, formarea la elevi a deprinderilor de muncă agricolă, bazate pe cunoștințele teoretice. Eu nu caut să le formez elevilor deprinderi multe, dar mă străduiesc să fac așa încît ele să fie temeinice și conștiente.

De pildă, la tema despre semințe, elevul să știe să facă experiența care îi va permite să stabilească calitatea semințelor. El trebuie să cunoască nu numai în teorie cum se curăță și se selecționează semințele înainte de însămînțare, cum se determină puterea lor de încolțire, dar trebuie să și execute aceste lucrări în practică. Elevul trebuie să arate cum pregătește solul, în lădă, cum face însămînțarea pentru a obține răsaduri de legume sau de flori. Elevii școlii noastre însămînțează semințele pe lotul școlar și în colhoz, capătă deprinderi de cultivare și repicare a răsadurilor, de polenizare artificială, de altoire (ei nu fac altoirea pe crengute moarte, ci pe puieți care pe urmă sînt răsădiți în pepinieră).

Noi le formăm de asemenea elevilor deprinderi de mînuire a aparatelor optice și de laborator. Elevul trebuie să știe să manipuleze cîntarul de farmacie, penseta, lupa și microscopul. Din păcate, pedagogii acordă încă prea puțină atenție formării acestor deprinderi, deși formarea lor și a altor multe deprinderi poate fi începută încă în clasa a V-a.

Consider că prioeperile și deprinderile practice trebuie să fie apreciate, la fel ca și cunoștințele teoretice. Nu-i putem pune unui elev o notă bună dacă el cunoaște teoria, dar nu are prioeperi și deprinderi practice.

Realizarea în predarea biologiei a unității între teorie și practică ne ajută să-i pregătim pe elevi pentru activitatea practică. Mulți din foștii noștri elevi studiază la institutele agricole, iar unii din ei le-au și absolvit cu succes. Mulți dintre ei au devenit colhoznici valoroși. În toate acestea eu văd și o particică din munca mea ca pedagog și educator.

Pentru îndeplinirea sarcinilor care revin școlii din proiectul Directivelor partidului

Să îmbunătățim munca didactică și practică în învățămîntul superior agricol

In faza actuală a construcției socialismului în țara noastră, odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei producătoare de bunuri de larg consum, ridicarea agriculturii este veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani cuprinde un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice menite să ducă la un puternic avînt în ridicarea producției agricole. In proiectul de Directive sînt cuprinse și sarcini importante privind învățămîntul de pregătire a cadrelor în domeniul agriculturii, sarcini ce revin Ministerului Invățămîntului și Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Unele dintre aceste sarcini au și fost realizate, cum ar fi îmbunătățirea profilului institutiilor agronomice, asigurarea cifrei de școlarizare etc. Astfel, pentru anul școlar 1954/1955, profilul institutelor agronomice a fost mult îmbunătățit prin desființarea secțiilor de specializare, care pregăteau cadre cu cunoștințe înguste, ce nu puteau rezolva problemele complexe ridicate de agricultura noastră în plină dezvoltare și prin contopirea acestor secții cu facultățile care asigură o pregătire mai multilaterală.

Pentru prima oară, în anul școlar 1954—1955 institutele agronomice au realizat cifrele de școlarizare prevăzute în plan. Examenele de admitere, la care s-a prezentat un mare număr de candidați, și care în unele institute s-au dat de 2 ori, au asigurat o selecție mai justă a candidaților decît în anii trecuți.

Pentru îmbunătățirea muncii didactice și practice din cadrul institutelor agronomice, în noile planuri de învățămînt s-a asigurat o repartizare mai judicioasă a perioadelor de practică, astfel încît ele să cuprindă un întreg ciclu de vegetație și să dea studenților posibilitatea să-și însușească o serie de noțiuni practice absolut necesare. Cursurile de cultură tehnică generală, care formează fundamentul cunoștințelor teoretice, sînt bine reprezentate în planurile de învățămînt pentru anul școlar 1954/55, iar orele afectate cursurilor de specialitate asigură însușirea cunoștințelor de specialitate.

In vederea bunei organizări a practicii, s-a căutat ca răspunderea desfășurării acesteia să fie încredințată profesorilor cu cea mai bună pregătire și cu experiență îndelungată în producție și în învățămînt.

Pentru justa orientare științifică a muncii didactice, majoritatea disciplinelor din sectorul agronomic (91%) au fost prevăzute cu programe unice, alcătuite pe baza experienței sovietice de către comisii de specialiști.

Pentru ridicarea calificării tinerelor cadre care au absolvit pînă în prezent institutele de învățămînt superior agricol, Ministerul Invățămîntului a organizat aspirantura cu frecvență și fără frecvență la următoarele specialități: protecția plantelor, pedologie, agricultură generală, fitotehnie, genetică și ameliorarea plantelor, viticultură, alimentația animalelor domestice.

Proiectul de Directive indică necesitatea îmbunătățirii activității științifice. In acest sens, pentru anul 1954 a fost prevăzută la institutele agronomice din țara noastră cercetarea a 740 de teme. Cele mai multe din aceste teme privesc probleme importante pentru dezvoltarea agriculturii. De exemplu aplicarea complexului Docuceaev-Costicev-Wiliams în țara noastră, electrificarea și mecanizarea proceselor de producție agricolă, îmbunătățirea condițiilor de nutriție și igienă a raselor de animale etc.

Lupta pentru sporirea producției agricole în următorii 2-3 ani pune sarcini mari și în fața facultăților cu caracter biologic, care formează cadre de specialitate pentru școlile de 7 ani și medii. Viitorii profesori pe care îi pregătesc aceste facultăți vor avea datoria de a da elevilor nu numai cunoștințe teoretice, ci și deprinderi agricole practice. Pentru aceasta, în planurile de învățămînt ale facultăților cu caracter biologic s-a introdus cursul „Studiul solului"; în programele unice s-au prevăzut capitole noi, cum ar fi „Nutriția plantelor heterotrofe" și „Nutriția plantelor mixotrofe" în programa de Fiziologia plantelor; s-a completat programa de Ecologia plantelor și Botanică. Aceste realizări nu ar fi putut fi obținute fără eforturile perseverente și continue ale cadrelor de conducere și didactice din instituțiile de învățămînt superior agricol, care au contribuit la elaborarea planurilor de învățămînt și a programelor unice și au muncit stăruitor pentru ridicarea nivelului de pregătire al studenților, luptînd cu avînt pentru îmbunătățirea calității învățămîntului agronomic.

Totuși, față de exigențele crescînde cărora trebuie să le răspundă institutele agronomice, mai sînt încă multe sarcini neîndeplinite.

Problema legării teoriei de practică în cadrul acestor institute, este încă nerezolvată. Răspunderea pentru această lipsă o poartă atît Ministerul Invățămîntului, care nu a definit precis conținutul practicii la toate facultățile și în toți anii de studiu, cît și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care nu a înzestrat institutele cu ferme didactice corespunzătoare. Institutele agronomice din București, Iași, Craiova sînt obligate să-și trimită studenții la practică în condiții improprii însușirii cunoștințelor necesare, deoarece nu posedă ferme didactice bine organizate.

De asemenea, conducerile facultăților de științe naturale nu au găsit înțelegerea necesară la Ministerul Agriculturii și Silviculturii în vederea organizării practicii pregătitoare a studenților acestor facultăți.

Ministerele tutelare nu s-au preocupat în suficientă măsură de problema conținutului științific al învățămîntului agronomic. Cea mai mare parte a disciplinelor nu sînt asigurate cu material bibliografic original. Planurile de editare elaborate au rămas în cea mai mare parte literă moartă, institutele fiind silite să rezolve cu forțe proprii această problemă. (Institutul agronomic din Arad a reușit să editeze în anul școlar trecut 10 cursuri de uz intern).

Este absolut necesar să se facă în acest domeniu o cotitură și să se imprime un ritm mai rapid de muncă atît autorilor de cursuri cît și editurilor, ministerele trebuind să organizeze un control permanent și riguros asupra acestei munci. Mai sînt încă discipline pentru care nu s-au elaborat programe unice, iar în programele elaborate nu au fost pe deplin înlăturate suprapunerile dintre discipline, astfel încît multe teme sînt tratate la cîteva discipline deodată.

Programele disciplinelor legate de agricultură din sectorul universitar nu au fost încă completate cu tematica lucrărilor practice.

Orientarea științifică a multor cursuri lasă încă de dorit. De multe ori, analiza cursurilor în cadrul catedrelor nu-și atinge scopul. Astfel, dacă la Facultatea de agricultură din Timișoara analiza cursului de fitotehnie al tov. prof. N. Cojocaru a prilejuit o dezbatere vie și a ajutat pe autor să-și îmbunătățească cursul, nu aceeași apreciere se poate face asupra analizei cursului tov. prof. D. Bernaz, de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, unde cursul nefiind studiat din timp, discuțiile au fost purtate la un nivel necorespunzător.

Institutele agronomice trebuie să organizeze încă din primele luni ale semestrului de iarnă analiza cursurilor profilatoare, asigurînd o participare largă la această analiză atît a cadrelor din producție, cît și a cadrelor didactice din alte institute, cărora trebuie să li se pună din timp la dispoziție materialul ce va fi analizat.

Activitatea științifică a institutelor agronomice are încă multe lipsuri. Datorită alocării tîrzii a fondurilor necesare, unele cadre didactice n-au avut posibilitatea să culeagă la timp datele necesare problemelor în cercetare. Aceasta însă nu justifică în nici un caz faptul că nici unul din institutele agronomice nu a înaintat pînă la ora actuală dările de seamă ce erau obligate să le prezinte pînă la sfîrșitul primului semestru al anului 1954.

In vederea organizării activității de cercetare științifică în anul 1955, Ministerul Invățămîntului s-a adresat din timp celorlalte ministere pentru ca acestea să propună probleme tehnico-științifice ce urmează a fi date în studiu catedrelor din instituțiile de învățămînt superior. Această acțiune are ca scop legarea activității de cercetare științifică din instituțiile de învățămînt superior cu problemele de a căror rezolvare depinde în bună măsură dezvoltarea economiei noastre naționale. Deși Ministerul Invățămîntului s-a adresat de două ori Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru obținerea acestor probleme, ele n-au putut fi obținute.

Lichidarea acestor lipsuri, colaborarea mai strînsă între Ministerul Invățămîntului și Ministerul Agriculturii și Silviculturii, intensificarea muncii conducerilor institutelor agronomice și a personalului didactic din aceste institute, vor putea asigura o pregătire multilaterală și profundă a cadrelor superioare necesare agriculturii noastre, astfel încît acestea să contribuie din plin la traducerea în viață a măsurilor luate de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

IRINA TEODORU
Șeful serviciului învățămîntului superior agricol și silvic din Ministerul Invățămîntului

In legătură cu studierea temei „Presiunea luminii. Experiențele lui P. N. Lebedev"

Studierea presiunii luminii în cadrul cercului de fizică de către elevii din ultima clasă contribuie cu succes la formarea concepției materialist științifice despre lume.

Studierea temei „Presiunea luminii. Experiențele lui P. N. Lebedev" în cadrul cercurilor de elevi trebuie să înceapă cu studierea formării cozilor cometelor. Elevii se întîlnesc pentru prima dată cu astfel de cunoștințe la lecțiile de astronomie în clasa a X-a, unde programa școlară, la tema nr. 22, cere să se studieze „Cometele". Manualul de astronomie, la pag. 149, arată că lumina exercită o presiune asupra corpurilor ce le luminează, iar mărimea (intensitatea) acestei presiuni a fost determinată experimental de fizicianul rus P. N. Lebedev. Pornind de la aceste cunoștințe, îi se explică elevilor, în continuare, formarea cozilor de cometă prin presiunea razelor solare.

Folosind aceste cunoștințe căpătate de elevi la lecțiile de astronomie, profesorului îi vine mai ușor să explice materialul nou, cu tema presiunea luminii. Elevii vor sezisa cu această ocazie încă odată legătura ce există între diferitele obiecte de învățămînt.

La discutarea acestei teme cu elevii, în cadrul cercului de fizică, profesorul care nu se preocupă continuu de pregătirea sa de specialitate va cădea ușor în formalism dînd elevilor explicații sumare care nu vor contribui cu nimic la lărgirea orizontului lor științific. Pentru a da elevilor un bogat material educativ și științific, ei nu trebuie să se mărginească în cercuri numai la cunoștințele cuprinse în manualul școlar, care nu dezvoltă suficient această temă. Un ajutor prețios în informarea profesorului de fizică referitor la această temă îl oferă și „Metodica predării fizicii pentru școala medie", lucrare tradusă din limba rusă, unde la pagina 661 se indică ca bibliografie lucrările lui P. P. Lazarev, V. D. Zernov și A. N. Captov, la care trebuie adăogată lucrarea lui G. S. Landsberg, „Optica", traducere din limba rusă, Editura Tehnică, 1951, unde la pag. 446 fig 344 și 345 sînt desenate dispozitivul lui Lebedev și diverse forme ale sistemului de suspensie. Este necesar ca aceste desene, care nu se găsesc în manualul de fizică, să fie arătate elevilor, mai ales că punerea în evidență a presiunii luminii experimental și măsurarea ei nu sînt posibile în școala medie.

Vorbind elevilor despre experiențele foarte sensibile pentru timpul său, făcute de P. N. Lebedev, în 1901, la Moscova, experiențe cu care a reușit să pună în evidență și să măsoare pentru prima dată presiunea luminii, trebuie să le arătăm dificultățile întîmpinate de P. N. Lebedev în experimentare. De exemplu, valorile foarte mici ale presiunii luminii — (o suprafață neagră luminată perpendicular de razele solare suportă o presiune de circa 0,26 mg. pe metru pătrat) și efectul de radiometru pe care el a reușit să-l reducă la dimensiuni relativ mici, mărind rarefierea gazului din balon și utilizînd aripioare metalice subțiri pentru micșorarea diferenței de temperatură.

Pentru a mări interesul elevilor, dorința lor de a progresa cît mai mult în munca de cercetare a fenomenelor fizice, în expunerea biografiei lui P. N. Lebedev trebuie să insistăm asupra tendinței neobosite a marelui fizician de a cunoaște, tendință care l-a dus la cucerirea de noi bunuri pentru omenire. In acest scop, profesorul de fizică poate folosi cu succes manualul și mai ales articolul lui T. P. Craveț, „P. N. Lebedev și presiunea luminii" din „Uspehi Fiziceschi Nauc", vol. XLVI nr. 3 din 1952, pag. 306—320.

După cum am arătat mai sus, la studierea acestei teme în școala medie nu avem posibilitatea să punem în evidență experimental presiunea luminii și să o măsurăm. Putem totuși să o calculăm. Pentru aceasta, ne folosim de concluziile teoretice, referitoare la această problemă, la care a ajuns James Clark Maxwell, creatorul teoriei electromagnetice a luminii, care a stabilit necesitatea presiunii luminii din punct de vedere electromagnetic și a calculat valoarea ei.

După cum știm, lumina fiind o undă electromagnetică transversală, cînd cade pe suprafața unui corp (reflectant sau absorbant) trebuie să producă următoarele acțiuni: Vectorul electric situat în planul suprafeței luminate provoacă un curent în direcția sa, iar cîmpul magnetic al undei acționează asupra acestui curent după legea lui Biot și Savart, astfel că direcția forței care acționează coincide cu direcția de propagare a luminii. Acțiunea reciprocă dintre energia luminoasă și corpul absorbant duce la apariția presiunii. Notînd cu p această presiune, după calculul lui Maxwell, ea este egală cu energia în unitatea de volum, adică cu densitatea energiei radiante. Dacă se notează cu W energia care cade normal pe 1 cm. pătrat într-o secundă, atunci densitatea energiei radiante va fi W/c, în care c este viteza luminii. Presiunea luminii se exprimă prin relația p=W/c. Pentru calcularea lui W, ne folosim de următoarea experiență: Lumina unui bec electric, sau a unui arc voltaic este concentrată cu ajutorul unui aparat de proiecție pe suprafața unei bucăți de metal. Presupunem corpul asupra căruia cade lumina absolut negru, adică el absoarbe în întregime energia luminoasă incidentă. Lucrînd cu fier, el absoarbe cam 60—70% din energia incidentă. Bucata de metal absorbind energia luminoasă incidentă face ca electronii liberi intrați în oscilație sub acțiunea undei luminoase să reacționeze cu ionii metalului și astfel energia împrumutată de la unda electromagnetică să se transforme în căldură, pe care o măsurăm cu ajutorul unui calorimetru, dînd drumul metalului după un anumit timp într-un calorimetru. In calcul nu mai ținem seama și de faptul că în timpul încălzirii metalului acesta radiază căldură în mediul înconjurător.

Putem scrie acum că energia W, ce cade pe suprafața S a bucății de metal este J.Q/t în care J este echivalentul mecanic al căldurii, în ergi, Q cantitatea de căldură primită de calorimetru, în calorii, iar t timpul în secunde. Această energie căzînd pe suprafața metalului îi comunică presiunea p=JQ/S.t.c dyne/cm. patrat sau p= J.Q/981. S.t.c. gram/cm patrat, deoarece 981 dyne=1 gram forță. Relația de mai sus se verifică prin omogeneitate.

Experimental se obțin următoarele date pentru p în cazul fierului: M=49,86 g, m_1= 57,87 g, c_1=0,09 cal/g/grad, t_1=19°C, t_2= 19,4° C. t=3600 s, S=4 cm², p=2,2. 10^{-6} dyne/cm², unde M e masa apei în grame, c_1 căldura specifică a calorimetrului, t_2—t_1, diferența de temperatură.

TRAIAN POPESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Ploești

Pentru însușirea cunoștințelor de matematică

Profesorii de matematică din regiunea Pitești se străduiesc să-și înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Mulți dintre ei au obținut succese în această privință prin folosirea unor metode variate.

Astfel, tovarășa Ileana Săvoiu, profesoară la școala pedagogică de băieți din Cîmpulung, i-a învățat pe elevi să formuleze ei înșiși probleme. Elevii ei au întocmit probleme variate, folosind datele publicate în diferite ziare și reviste. De exemplu, elevul Nicolae Rădulescu din anul I a formulat, după datele citite într-un articol din „Scînteia", probleme cu privire la achiziționarea cerealelor de către cooperative, iar elevul Mihail Popescu, din același an, a întocmit, pe baza unor date publicate în „Scînteia tineretului", probleme privitoare la rezultatele campaniei agricole.

In acest fel mulți elevi au fost stimulați să studieze individual tipurile de probleme, să înțeleagă mai adînc relațiile între datele alese pentru probleme, să-și consolideze priceperea de a rezolva independent probleme de aritmetică.

Pentru a deprinde pe elevi să-și rezolve just temele, tovarășul Aurelian Tipa, profesor la școala medie de băieți din Cîmpulung, dă la sfîrșitul fiecărei lecții explicații amănunțite asupra organizării muncii acasă.

La sfîrșit de capitol, pentru a verifica cum aplică elevii cunoștințele teoretice dobîndite, tovarășul Tipa dă lucrări de control de 10-15 minute. După lucrare, exercițiile date sînt rezolvate la tablă, iar elevii care nu reușesc să le rezolve primesc pentru acasă încă un exercițiu de același tip.

I. ILASIEVICI
corespondent

Condiții mai bune de muncă

La școala specială nr. 4 din Iași, pentru a se oferi cît mai bune condiții de muncă practică elevilor, s-au construit două ateliere noi — un atelier de tîmplărie și altul de strungărie. Ambele ateliere sînt dotate cu mașini și unelte perfecționate — fierăstraie electrice, strunguri, freze, aparate de sudură electrică etc.

S-a construit de asemenea, cu materiale recuperate, o magazie care va servi pentru depozitarea materialelor destinate prelucrării de către elevii școlii.

O realizare a colectivului școlii este și construcția unui nou garaj, la care s-au obținut însemnate economii.

I. FRUNZA
corespondent

★

De curînd, clădirea Institutului agronomic din Timișoara s-a lărgit printr-o aripă recent construită. Noua aripă adăpostește numeroase laboratoare, o luminoasă sală de lectură cu 150 de locuri și o bibliotecă ce cuprinde mai multe mii de volume.

In acest fel cadrele didactice și studenții vor avea condiții mai bune pentru desfășurarea muncii didactice și științifice, ceea ce va contribui la ridicarea nivelului întregii activități din institut.

D. VASILE

O nouă grădiniță de copii

Vestea că și în satul lor a luat ființă o grădiniță de copii a adus o mare bucurie țăranilor muncitori din comuna Ada Marinescu, raionul Tulcea.

Știind că sub îndrumarea educatoarei copii învață lucruri folositoare, mulți dintre ei și-au trimis copiii la grădiniță.

In noua clădire a grădiniței, care a fost înzestrată cu mobilierul și materialul didactic necesar, copiii își petrec plăcut cîteva ore pe zi.

Răspîndesc cunoștințele agronomice

Campania muncilor de toamnă a găsit cadrele didactice din comuna Fierbinți, raionul Snagov, mobilizate în primele rînduri pentru lămurirea țăranimii muncitoare în vederea aplicării prevederilor din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre în următorii 2—3 ani.

In satul Grecii de Jos din această comună, țăranii muncitori, membri ai întovărășirii agricole „Drum Nou" urmează cu regularitate cursurile cercului agro-zootehnic. Indeplinind sarcinile ce le revin din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, cadrele didactice din comună au ținut numeroase lecții în cadrul acestui cerc. Invățătorii și profesorii arată țăranilor întovărășiți noi metode de muncă și popularizează rezultatele obținute în comună prin folosirea lor, îndemnîndu-i să le aplice pe pămîntul întovărășirii.

Țăranii întovărășiți din satul Grecii de Jos, aplicînd cunoștințele însușite la cercul agro-zootehnic, au obținut roade îmbelșugate. De pildă, la porumb s-au recoltat 3800 kg la ha. La acest succes a contribuit în mare măsură munca învățătorilor și profesorilor care, pe lîngă lecțiile pe care le-au ținut la cercul agrotehnic, au organizat citirea broșurilor, au afișat fotomontaje și grafice, fiind tot timpul alături de săteni.

Cu sprijinul elevelor utemiste

Mi-am început activitatea de dirigintă în anul școlar trecut. Imi amintesc și acum prima zi de școală. Cu catalogul în mînă, m-am oprit pentru o clipă în fața ușii pe care scria „Clasa VIII-a A". Intram atunci în clasă ca profesoară de fizică, nu ca dirigintă.

Totuși, eu știam că atunci, în acea oră, începeam și munca mea de dirigintă. Am făcut mai întîi cunoștință cu elevele și apoi am început repetarea materiei din clasa a VII-a. Răspunsurile elevelor vădeau o oarecare sfială. Veneau din școli diferite și nu se cunoșteau între ele, iar pe mine mă vedeau pentru întîia oară.

Trebuia ca în timpul cel mai scurt să fac din această clasă un colectiv închegat. Cu acest gînd am început prima oră de dirigenție. Aveam în fața mea 48 de eleve. Cîteva dintre ele nu împliniseră 14 ani, erau încă pioniere. Douăzeci fuseseră de curînd primite în rîndurile organizației U.T.M.

Cu ajutorul utemistelor am rezolvat multe probleme care s-au ivit în viața clasei. Una dintre ele, venită dintr-o școală sătească, era deosebit de timidă. Nu participa la viața clasei, stătea mereu retrasă, iar atunci cînd nu înțelegea unele chestiuni nu cerea nici sprijinul colegelor, nici al profesoarelor.

Trebuia să mă ocup mai îndeaproape de această elevă, să-i cunosc preocupările pentru a putea s-o îndrumez. Am căutat să cunosc laturile pozitive ale activității ei, să-i cunosc înclinațiile și interesele, pentru ca pe aceasta să-mi bazez munca educativă. M-am interesat de felul în care își petrece timpul liber, de succesele ei și de greutățile pe care le întîmpină la învățătură.

Un însemnat ajutor în cunoașterea și transformarea acestei eleve am primit din partea elevelor utemiste din clasă. Cîteva dintre ele i-au propus să pregătească lecțiile împreună, au ajutat-o la materiile la care întîmpina greutăți, au început să citească împreună „Scînteia tineretului", să discute în legătură cu cele citite, să o antreneze la discuțiile ce se duceau în cadrul orelor educative etc. In cîteva luni, utemistele au reușit să facă din colega lor un membru activ al colectivului clasei. Eleva timidă de anul trecut ia astăzi atitudine față de problemele care frămîntă colectivul, manifestă o grijă deosebită față de bunul obștesc, se străduiește ca prin comportarea ei, prin atitudinea ei față de învățătură, să facă cinste colectivului din care face parte.

O altă elevă întîrzia cu regularitate, venea la școală cu lecțiile nepregătite, răspundea necuviincios profesoarelor, iar cu colegele vorbea adesea pe un ton netovărășesc. Deși cîteva utemiste au discutat cu această elevă și i-au arătat că atitudinea ei nu face cinste colectivului, totuși ea nu și-a schimbat comportarea. Elevele utemiste din clasă au stat apoi de vorbă cu elevele neutemiste, arătîndu-le necesitatea ca în asemenea împrejurări întregul colectiv al clasei să ia atitudine. Peste puțin timp, cazul acestei eleve a fost pus în discuția colectivului clasei. Utemistele s-au străduit mult să organizeze această adunare în așa fel încît ea să-și atingă scopul. Ele au obținut primul succes chiar în timpul adunării. Eleva și-a recunoscut greșelile (ceea ce nu făcuse pînă atunci) și și-a luat în fața clasei angajamentul că va face eforturi pentru a-și lichida lipsurile în cel mai scurt timp. Dar elevele clasei a VIII-a A nu s-au mulțumit cu atît. Ele au continuat să se ocupe și mai departe de colega lor. Pînă la sfîrșitul anului eleva a reușit să-și îndrepte notele și să devină disciplinată.

In primele două pătrare ale anului școlar trecut, trei dintre elevele clasei a VIII-a A au obținut note sub limită la unele materii. Am urmărit în fiecare săptămînă notele pe care le primeau acestea, m-am interesat îndeaproape de felul în care ele își organizează timpul, am stat de vorbă cu profesoarele, am cerut și sprijinul părinților. Și de data aceasta am fost ajutată de cele mai bune utemiste din clasă, care le-au antrenat pe elevele rămase în urmă la învățătură să-și pregătească lecțiile împreună cu ele, le-au arătat cum își organizează ele munca acasă, cum învață, și le-au determinat să învețe temeinic, zi de zi, la toate materiile și nu în asalt, la sfîrșitul pătrarelor. Rezultatele au și început să se vadă în cel de-al treilea pătrar.

Spre sfîrșitul anului școlar, una dintre elevele clasei s-a îmbolnăvit. Utemistele au luat inițiativa ca în fiecare zi una sau două din elevele clasei să o viziteze, să o țină la curent cu lecțiile și să o ajute să-și însușească cunoștințele predate în școală, astfel încît să nu rămînă în urmă cu materia. Datorită ajutorului primit din partea colectivului eleva a reușit să promoveze în clasa următoare.

Acestea sînt doar cîteva aspecte din viața clasei a cărei dirigintă sînt. Datorită faptului că am avut permanent sprijinul colectivului de utemiste, am reușit să fac din clasa mea o clasă fără repetenți.

Acum sînt în cel de al doilea an al activității mele de dirigintă. Experiența anului trecut mi-a arătat că numai sprijinindu-mă pe colectivul U.T.M., voi reuși să rezolv cu succes problemele variate și multiple pe care le ridică activitatea instructiv-educativă în școală, munca de conducere a clasei. Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor constituie un sprijin prețios în munca noastră de educare comunistă a tineretului în spiritul dragostei față de patrie și popor, față de partid și guvern, în spiritul internaționalismului proletar.

De curînd în școala noastră au avut loc alegerile organelor de conducere ale organizației de bază U.T.M. Participînd la aceste alegeri am reușit să cunosc mai îndeaproape sarcinile care revin organizațiilor U.T.M. din școli. Ca dirigintă a clasei a IX-a am ajutat grupa de utemiste să-și întocmească planul de muncă, am contribuit cu unele sugestii la alegerea temelor pentru referate și la alcătuirea acestora etc. Totuși, îndrumarea pe care am dat-o organizației U.T.M. este încă insuficientă.

Una din principalele sarcini ale școlii este înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole și orientarea unui număr cît mai mare de tineri spre profesiunile agricole. Ca dirigintă înțeleg că trebuie să mă ocup cu stăruință de cultivarea la elevi a dragostei pentru activitățile practice în general și pentru cele agricole în special. Voi căuta să sprijin și organizația U.T.M. în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin ei, de a educa membrele organizației U.T.M. și celelalte eleve în spiritul dragostei pentru munca agricolă, pentru profesiunile agricole, organizînd șezători cu astfel de teme, prezentînd referate etc.

Ca dirigintă a clasei voi trebui să atrag tot mai mult organizația U.T.M. la rezolvarea sarcinilor educative pentru a obține rezultate dintre cele mai bune la învățătură și disciplină.

ILEANA TEODOREL
dirigintă la clasa a IX-a A
Școala medie de fete din Iași

Rezultate bune în predarea istoriei

Predarea istoriei lumii antice la clasa a V-a are ca scop să dea elevilor cunoștințe despre începuturile societății omenești, despre apariția proprietății private, a claselor și a statului, precum și despre caracteristicile primei orînduiri sociale bazate pe exploatare — sclavagismul.

Făcînd cunoscute elevilor cele mai importante fapte din istoria vechiului Orient, a Greciei și a Romei antice, profesorul trebuie să dea elevilor noțiuni clare, pentru ca ei să poată înțelege specificul formei de exploatare sclavagistă a oamenilor muncii, rolul statului sclavagist ca aparat de constrîngere a sclavilor de către proprietarii de sclavi și rolul luptei de clasă ca motor al dezvoltării societății bazate pe clase antagoniste.

Ținînd seamă de vîrsta elevilor, profesorul trebuie să-și organizeze lecțiile în așa fel încît să folosească cele mai juste mijloace pentru a trezi gîndirea lor, pentru a le forma bazele concepției comuniste despre lume. In acest scop, el trebuie să expună fapte concrete, să îndrumeze elevii să vadă faptele în conexiunea lor firească și să-i ajute să ajungă la concluzii juste din punct de vedere științific. In același timp, lecția trebuie să fie vie și emotivă, să-i impresioneze pe elevi, să-i facă să trăiască evenimentele descrise, să determine creșterea urii lor pentru asupritori și a dragostei pentru cei asupriți.

Aceasta îi cere profesorului stăpînirea bazelor materialismului istoric, o temeinică cunoaștere a materialului faptic și pricepere de a folosi cu iscusință metodele de predare pentru a trezi interesul elevilor față de cunoștințele expuse. Totodată este necesară o atitudine conștiincioasă față de pregătirea în amănunt a fiecărei lecții.

Indeplinirea acestor condiții explică succesul obținut de tovarășa Margareta Vartic, profesoară la școala de 7 ani nr. 4 din București, în predarea istoriei la clasa a V-a.

Pentru a realiza predarea în bune condiții a lecției „Credința vechilor egipteni", tov. Vartic a reflectat adînc asupra scopului lecției, asupra legăturii organice a lecției noi cu materia predată în lecțiile precedente, asupra felului în care trebuie pregătite elevele în procesul verificării cunoștințelor pentru a-și putea însuși cu ușurință noile cunoștințe, asupra problemelor esențiale care trebuie să rămînă fixate în mintea elevelor.

Toate acestea s-au oglindit în planul său de lecție, sistematic și amănunțit întocmit, plan pe care tov. Vartic l-a realizat întocmai, cu multă pricepere pedagogică, în desfășurarea lecției.

La verificarea cunoștințelor predate în lecția anterioară, „Egiptul, țara și locuitorii", elevele au fost îndrumate, prin întrebări juste, bine alese, și prin utilizarea hărții „Orientul antic" să scoată în evidență cu claritate reliefuI și clima Egiptului, condițiile grele de viață din pustiurile care se află de o parte și de alta a fluviului Nil, revărsările periodice ale Nilului cu aspectele distrugătoare ale inundațiilor și totodată fertilitatea mîlului său după retragerea apelor.

Elevele au arătat lupta vechilor egipteni împotriva secetei, străduința lor pentru stăvilirea apelor revărsate, eforturile lor pentru irigarea ogoarelor, viața grea, plină de lipsuri și suferințe, a sclavilor egipteni.

In expunerea lecției noi, tov. Vartic s-a bazat pe cunoștințele elevelor bine clarificate în procesul verificării: felul de viață al poporului vechiului Egipt, determinat de condițiile economico-sociale și de cele ale mediului geografic.

Tov. Vartic și-a început lecția nouă sintetizînd într-o expunere vie și colorată aceste condiții. Ea a arătat elevilor înapoierea, ignoranța și de aci slăbiciunea vechilor locuitori ai Egiptului în lupta lor cu natura și le-a explicat cum teama lor în fața puterilor naturii și neputința de a le da o tălmăcire justă i-a făcut să atribuie diferitelor fenomene ale naturii o putere supranaturală, că astfel s-a născut credința în zei. Legînd organic credința în zei a vechilor egipteni de fenomenele naturii —ziua și noaptea, anotimpurile, revărsările Nilului, fertilitatea care le urma etc. — elevele au înțeles de ce vechii egipteni se închinau soarelui, Nilului, pămîntului, fertilității, unor animale folositoare sau primejdioase etc.

Povestind într-o formă concretă și atrăgătoare miturile și legendele privitoare la zei, tov. Vartic și-a completat expunerea cu explicații amănunțite. Astfel, legenda despre moartea și învierea lui Osiris, zeul pămîntului și al fertilității, a fost interpretată ca o explicare a succesiunii anotimpurilor, a morții și învierii vieții vegetale.

Arătînd elevelor cum teama de zei și dorința de a-i îmblînzi au dus la obiceiul darurilor și ofrandelor, tovarășa profesoară le-a explicat cum s-a născut tagma preoților și cum membrii clasei stăpînitoare — stăpînii de sclavi, aristocrația vechiului Egipt — hrăpăreți și lacomi, îmbrățișau cariera preoțească îmbogățindu-se prin însușirea darurilor aduse zeilor, trăind o viață tihnită, fără griji — în timp ce masele de sclavi munceau din greu. Elevele s-au lămurit că acești preoți, membri ai claselor stăpînitoare, aveau tot interesul să mențină și să cultive în rîndul maselor oprimate credința în zeii atotputernici și ideea neputinței omului în fața lor. Prin gura preoților, clasa stăpînitoare învăța masele exploatate că zeii iubesc pe cei supuși și pedepsesc pe cei nesupuși și răzvrătiți.

Lecția despre religia vechilor egipteni a mai cuprins și credința lor despre viața viitoare. Și aci a fost scos în evidență contrastul dintre exploatatori și exploatați, arătîndu-se cum stăpînii de sclavi căutau să-și asigure fericirea și îndestularea și după moarte, prin morminte bogate, daruri bogate și prin „cartea morților" care îmblînzește pe zei. Sclavilor, preoții le recomandau supunere și răbdare, pentru ca după moarte să fie răsplătiți pentru comportarea lor. Cultul morților trebuia să întărească ideea veșniciei orînduirii existente.

In concluziile sale, tov. Vartic a precizat încă odată că toate aceste credințe în zei, în viața viitoare, izvorăsc din ignoranță și totodată a accentuat faptul că în societatea bazată pe clase antagoniste, religia este un puternic instrument în mîna claselor dominante pentru a menține în întuneric și robie masele exploatate.

Expunerea lecției noi a fost completată printr-o schemă bine întocmită pe tablă, pe care elevele au notat-o în caiet.

Ultimul sfert de oră a fost folosit pentru fixarea cunoștințelor. Intrebările puse elevelor cu acest prilej au fost bine gîndite și au fixat ideile conducătoare ale lecției. Răspunsurile elevelor au dovedit că ele și-au însușit elementele principale ale lecției: originea credințelor religioase și faptul că sînt folosite ca armă de oprimare a maselor exploatate.

O deosebită grijă a dovedit tovarășa Vartic și pentru darea temei pentru acasă. Cunoscînd bine conținutul programei și al manualului, precum și instrucțiunile Ministerului Invățămîntului cu privire la reducerea materiei din programe și manuale, ea a precizat paragrafele care trebuie învățate. Totodată, ea a avut grijă să explice elevelor o serie de cuvinte necunoscute pentru ele și care, neexplicate, ar fi constituit o greutate în munca lor individuală.

Faptul că lecția a fost temeinic pregătită și că s-a desfășurat just a îngăduit elevelor să-și însușească chiar în decursul ei cunoștințele. Precizarea clară a temei pentru acasă, precum și schema pe care și-au reprodus-o în caietele de notițe le va ajuta să folosească puțin timp, acasă, pentru consolidarea cunoștințelor însușite la lecție.

Prof. S. DORIN

CINCI ANI DE LA PROCLAMAREA R. D. GERMANE

Dezvoltarea școlii în Germania democrată

Dr. Maria Torhorst

17 milioane de germani din Republica Democrată Germană și, alături de ei, toți germanii iubitori de pace din Germania occidentală au sărbătorit la 7 octombrie 1954 cinci ani de la înființarea primului stat al muncitorilor și țăranilor pe pământ german. Ei privesc cu mîndrie realizările obținute în țara lor începînd din 1945, după nimicirea fascismului hitlerist de către glorioasa Armată Sovietică, pe pămîntul Republicii Democrate Germane de astăzi.

Așa cum a arătat tovarășul Walter Ulbricht, primsecretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, în raportul prezentat la Congresul al IV-lea al P.S.U.G., reforma învățămîntului din R.D.G. a dus la făurirea unei școli cu adevărat democratice, din care a fost alungat pentru totdeauna spiritul militarist-imperialist, a unei școli ce educă tineretul în spiritul luptei active pentru pace și democrație, pentru socialism și prietenie între popoare. În școlile din R. D. Germană copiii oamenilor muncii sînt instruiți pe baze științifice. În special a fost lichidată înapoierea școlilor sătești. A luat ființă la sate o largă rețea de școli centrale. Numărul școlilor sătești cu o singură clasă a fost redus de la 4.114 în 1946, la 129 în 1954. Numărul școlilor medii a fost dublat.

În anul 1945, organele administrative germane au încredințat pedagogilor progresiști

La un cămin de copii al unei organizații sindicale din R.D. Germană

care, în ciuda teroarei naziste, au rămas credincioși convingerilor lor, sarcini de răspundere cu privire la refacerea sistemului școlar. Aceștia au adunat elevii în școlile care au rămas întregi, au participat, alături de elevi și de părinții lor, la reconstruirea școlilor distruse, au elaborat noi planuri de învățămînt și cărți didactice și au pregătit profesori noi din rîndurile tinerilor muncitori și țărani care au urmat cursuri de 4—12 luni. Zeci de mii de profesori naziști au fost înlăturați din școli și au fost înlocuiți cu profesori noi.

P.S.U.G., partidul clasei muncitoare unite din Germania de est, înființat în Aprilie 1946, a acordat un ajutor însemnat cadrelor didactice, în special în ceea ce privește însușirea principiilor științei marxist-leniniste, condiție esențială pentru succesul luptei împotriva concepțiilor naziste și militariste și pentru folosirea unor metode juste în munca instructiv-educativă.

Legea democratizării școlilor germane, care a fost anunțată în iunie 1946 în cele cinci landuri ale zonei de ocupație sovietică și ale cărei principii de bază au fost adoptate de Constituția R.D.G., elaborată în 1949, cuprinde hotărîri cu privire la școala publică și laică, cu privire la organizarea școlilor și la obligativitatea învățămîntului. Astfel, legea prevede obligativitatea învățămîntului elementar pentru copiii între 6 și 14 ani, precum și obligativitatea învățămîntului profesional pentru copiii între 14 și 17 ani care nu învață în școlile medii.

Cadrele didactice din R. D. Germană s-au străduit să educe copiii ce le-au fost încredințați în spiritul dragostei față de noul stat al muncitorilor și țăranilor, în spiritul luptei pentru pace și al prieteniei între popoare, în spiritul dragostei față de U.R.S.S.

Pedagogii, ofițerii și soldații sovietici acordă tineretului german, părinților și pedagogilor un ajutor însemnat, arătîndu-le multă dragoste și grijă. Cadrele didactice își însușesc principiile pedagogice sovietice și au început să le aplice în fapt. Pedagogii sovietici au contribuit, prin munca lor neîntreruptă și plină de răbdare, la dezvoltarea conștiinței profesorilor progresiști germani, cu experiență pedagogică, și au demascat, printre altele, tendințele imperialiste fasciste ale unor „reformiști ai școlii", ca de exemplu faimoșii Dalton, Dewey, Kerschensteiner și alții.

Consfătuirile cu privire la sistemul de pregătire a profesorilor, care au început în 1946 și au continuat în 1947, au avut drept scop să înlăture tendințele reformiste ale profesorilor germani. Rapoartele celor patru congrese pedagogice care au avut loc între 1946—1949 ne oferă o imagine completă a acestor dezbateri. Pedagogii sovietici au dat și dau un ajutor neprecupețit pentru rezolvarea acestei probleme. În ultimul an, ca rezultat al consfătuirilor care au avut loc, s-a introdus următorul sistem de pregătire a cadrelor: pentru profesorii școlilor elementare: un studiu de patru ani care să urmeze după cei opt ani de școală elementară (institute pentru formarea de profesori); pentru profesorii școlilor medii: un studiu de trei ani, care să urmeze după cei patru ani de școală superioară (institute pedagogice); pentru profesorii de curs superior: un studiu de patru ani, care să urmeze după patru ani de școală superioară (școli superioare pedagogice și universități).

Profesorii noi, instruiți cu ajutorul cursurilor scurte, au posibilitatea să se califice urmînd cursuri în timpul vacanței și prin corespondență. După ce trec examenele prevăzute, ei sînt din toate punctele de vedere la același nivel cu profesorii instruiți pe căi obișnuite.

Opinia publică democrată, în special organizațiile de masă, în frunte cu Uniunea femeilor democrate germane și Tineretul liber german, ca și Organizația de pionieri „Ernst Thälmann" participă într-o măsură din ce în ce mai mare la viața școlară. Populația a învățat să-și exercite drepturile și îndatoririle democratice față de școală, criticînd-o în mod constructiv și ajutînd-o cu fapte. Părinții au început să viziteze seminariile pentru părinți organizate de Uniunea femeilor democrate și participă în număr mereu mai mare la alegerea comitetelor de părinți. Numărul abonamentelor la publicația „Elternhaus und Schule" a crescut într-un an de la 15.000 la 150.000. Organizația tineretului liber german colaborează cu organele învățămîntului în ceea ce privește organizarea activității extrașcolare a elevilor, dîndu-le acestora posibilitatea să-și dezvolte aptitudinile. În ultimii ani s-a desfășurat în timpul vacanței o largă activitate extrașcolară, la care au participat 90% din toți școlarii. În anul 1954 au participat la această activitate și 15.000 copii din Germania occidentală și Berlinul occidental.

Pornind de la succesele obținute în învățămînt, Consiliul de Miniștri al R. D. Germane a cerut la 4 martie 1954, printr-un decret, lichidarea rapidă a lipsurilor care mai există în munca școlilor, prin luarea unor măsuri importante, cum ar fi de exemplu elaborarea de reguli școlare și dispoziții pentru elevi, înființarea unui institut central pentru desăvîrșirea studiului profesorilor, mai buna organizare a Institutului pedagogic central și a consiliilor pedagogice. În continuare, decretul Consiliului de Miniștri prevede ținerea celui de al 5-lea congres al învățătorilor în anul 1955.

Preambulul decretului Consiliului de Miniștri pune în fața școlii democrate sarcini însemnate în lupta pentru unitatea Germaniei. În legătură cu aceasta, în decret se arată că școala democrată germană este un factor educativ important în statul muncitorilor și țăranilor. Ea servește realizării deziderateloor naționale ale poporului german și contribuie într-o măsură însemnată la întărirea conștiinței întregii populații. În lupta pe care a dus-o pentru îndeplinirea acestor cerințe școala germană a înregistrat o serie de succese mari. Spre deosebire de această situație, în Germania occidentală, sub regimul antipopular al lui Adenauer, se vede din ce în ce mai limpede că școala este în slujba pregătirilor de război. Caracterul antidemocratic al școlii vest-germane se vădește în scindarea școlilor după rangul social și confesiunea elevilor, în lipsa unor planuri de învățămînt și a unor manuale didactice unitare, elaborate pe baze științifice, în lipsa de sprijin material pentru școli și profesori. Părinții, profesorii și elevii progresiști iubitori de pace din Germania occidentală, care se opun din ce în ce mai puternic tendințelor de fascizare a învățămîntului și care văd un exemplu în școala democrată germană, sînt urmăriți.

Republica Democrată Germană este un exemplu de stat democrat pentru întreaga Germanie. În consecință, școala democrată germană trebuie să fie un exemplu de școală democrată pentru viitoarea Germanie unită și independentă.

În cursul anului 1954, acțiunile comune ale tuturor profesorilor germani au luat amploare. În timpul vacanței de primăvară a avut loc la Eisenach (R.D.G.) o conferință a profesorilor germani, la care au participat 160 de profesori din Germania occidentală. La această conferință s-au stabilit directive pentru întărirea contribuției cadrelor didactice la democratizarea școlilor vest-germane, în conformitate cu prevederile tratatului de la Potsdam din 1945, valabile pentru întreaga Germanie. În întreaga Germanie trebuie să aibă loc consfătuiri comune ale pedagogilor din toate ramurile învățămîntului, prelegeri pentru oaspeți, călătorii de studiu în timpul vacanței. În întreaga Germanie se difuzează cărțile și filmele bune pentru tineret, luptîndu-se astfel împotriva propagării în Germania occidentală și în Berlinul occidental a scrierilor și filmelor criminale, de proveniență americană, care instigă la militarizare și crimă.

În anul școlar 1954—1955 școala în R.D. Germană va înregistra noi succese.

Roadele îmbinării teoriei cu practica

Elevele școlii elementare de șapte ani nr. 56 din București manifestă un interes viu față de munca pe parcela experimentală a școlii. În toamna aceasta ele au strîns o bogată recoltă de cartofi, roșii, ceapă, fasole, varză, floarea soarelui, porumb etc. De asemenea, pomii fructiferi ai grădinii, — caiși, pruni, vișini și corcoduși — au dat roade bogate, deoarece elevele i-au îngrijit bine, curățindu-i de omizi și de ouăle acestora, văruindu-le cu regularitate trunchiul și tăindu-le sistematic ramurile periferice ori crengile uscate. Și puieții de plopi și de salcîm săditi în anul acesta și udați zilnic de către eleve au crescut și s-au dezvoltat frumos.

După strîngerea recoltei din grădina de legume, elevele au curățit terenul, au strîns buruienile și au săpat pămîntul cu o deosebită grijă, scoțînd rădăcini pivotante de floarea soarelui, tuberculi de cartofi etc.

Acum, elevele aduc de acasă pungi de cenușă, pentru îngrășarea solului în vederea însămînțărilor de toamnă.

Realizările pionierilor și ale elevilor din casele de copii

Colectivele caselor de copii „8 Martie" și „Elena Pavel" din orașul Ploești iau parte activă la diferite acțiuni de interes obștesc.

De pildă, pionierii și elevii din aceste case au participat cu însuflețire la lucrările agricole de pe terenurile gospodăriilor anexe ale întreprinderilor care patronează casele lor. Totodată, ei au cules însemnate cantități de legume și zarzavaturi atît pentru cantinele întreprinderilor cît și pentru rezervele de iarnă ale caselor lor.

Colectivul casei de copii „Elena Pavel" a depus o muncă intensă pe terenul gospodăriei anexe a casei de copii. Pionierii și elevii au îngrijit culturile de roșii, cartofi, ceapă și alte legume și zarzavaturi, asigurînd astfel instituția lor pentru toată iarna cu legume și zarzavaturi. În felul acesta casa de copii a realizat însemnate economii.

Intensă propagandă agrotehnică

Cadrele didactice din raionul Zeletin duc o muncă susținută pentru popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori.

Ele țin adesea în cadrul căminelor culturale conferințe cu teme agricole. Asemenea conferințe s-au ținut, de exemplu, la căminele culturale din comunele Salahoru și Colonești, în prezența a peste 1200 de țărani muncitori. Cu acest prilej au fost popularizați țăranii muncitori fruntași în munciile agricole, care au aplicat cu strictețe regulile agrominimului, obținînd astfel 1200 kg grîu și 1710 kg porumb la hectar.

Pentru a demonstra practic avantajele obținute prin folosirea metodelor agrotehnice înaintate, cadrele didactice și elevii au organizat probe de încercare a puterii de germinație a semințelor. De asemenea, ei au însămînțat semințe de grîu și orz în parcele bine gunoite, în teren nisipos și în parcele cu pămînt puțin îngrășat. După ce semințele au răsărit, s-au ținut adunări cu prilejul cărora li s-au comunicat țăranilor muncitori rezultatele însămînțărilor.

C. PREDESCU
corespondent

Pe urmele scrisorilor nepublicate

La redacția gazetei noastre s-a primit scrisoarea unui cititor care sezisa faptul că învățătorilor și profesorilor din comuna Văleni, raionul Drăgănești, li se repartizează lemne de foc la o distanță de 27 km. Cititorul nostru propunea să se ia măsuri ca aprovizionarea cu lemne să se facă din pădurile apropiate.

Forurile cărora redacția gazetei noastre le-a trimis această scrisoare ne-au răspuns că sezisarea este justă și că s-au luat măsuri pentru aprovizionarea învățătorilor și profesorilor din comuna Văleni cu lemne din pădurile cele mai apropiate.

O nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice

În ședința plenară din 30 septembrie a Adunării generale a O.N.U., A. I. Vișinski a prezentat noua propunere a U.R.S.S. cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Această nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice a fost primită cu o vie satisfacție de oamenii iubitori de pace din întreaga lume, care sînt interesați în accentuarea destinderii în relațiile internaționale, în rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor internaționale litigioase.

Propunerea prezentată la O.N.U. de A. I. Vișinski face parte organică din eforturile permanente, neobosite și pline de grijă ale Uniunii Sovietice pentru soarta și viitorul omenirii.

Această propunere arată încă odată că U.R.S.S. se străduește nu prin vorbe, ci prin fapte să realizeze o înțelegere internațională în cele mai importante probleme care privesc interesele fundamentale ale popoarelor. Reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă constituie una dintre cele mai însemnate probleme de acest fel. Popoarele cer rezolvarea acestei probleme. Propunerea U.R.S.S. care a reținut atenția opiniei publice din toate țările oferă o bază concretă și practică de discuție și colaborare în vederea rezolvării acestei probleme, în vederea consolidării păcii în lume.

Încheierea convenției propuse de U.R.S.S. ar determina curmarea goanei înarmărilor, ceea ce ar avea ca urmare folosirea unor uriașe resurse materiale și a marilor descoperiri ale științei și tehnicii, inclusiv a energiei atomice, în scopuri pașnice. U.R.S.S. dorește în mod sincer realizarea acestui lucru. Este cunoscut că de ani de zile Uniunea Sovietică a pus în centrul acțiunilor sale de pace la O.N.U. elaborarea unor propuneri constructive cu privire la reducerea înarmărilor și la interzicerea armelor de exterminare în masă. Toate propunerile U.R.S.S. s-au lovit însă de împotrivirea puterilor occidentale. În vederea învingerii neînțelegerilor între state, în vederea apropierii pozițiilor acestora, Uniunea Sovietică a propus acum ca, în scopul încheierii unui acord în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, să fie luate ca bază propunerile Franței și Angliei făcute la 11 iunie 1954. Aceasta dovedește cît de mare este voința U.R.S.S. de a înlătura orice piedici din calea unui asemenea acord.

Proiectul sovietic de rezoluție prezentat la 30 septembrie prevede ca tratatul internațional să cuprindă următoarele principii fundamentale: statele să-și reducă în decurs de 6 luni (sau un an) armamentele, forțele lor armate și alocațiile din bugetele de stat pentru scopuri militare în proporție de 50% din normele convenite. Reducerea armamentelor și forțelor armate se efectuează pornindu-se de la nivelul armamentelor și forțelor armate existent la 31 decembrie 1953. Îndeplinirea acestei obligații asumată de state va fi controlată de o comisie internațională provizorie de control, care va funcționa pe lîngă Consiliul de Securitate al O.N.U.

După îndeplinirea măsurilor menționate mai sus se prevede efectuarea concomitent a unei noi serii de măsuri și anume: statele își vor reduce într-un nou termen de 6 luni (sau un an) armamentele, forțele armate și alocațiile din bugetele de stat pentru scopuri militare cu restul de 50% din normele convenite. În același timp se va realiza interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen și a altor tipuri de arme de exterminare în masă, cu interzicerea producției acestor tipuri de arme și scoaterea lor completă din armamentele statelor. Materialele atomice existente se prevede să fie folosite toate numai în scopuri pașnice.

În vederea realizării unui control asupra felului cum este îndeplinit acordul cu privire la interzicerea armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, la încetarea producției acestor tipuri de arme, la înlăturarea lor din armamentele statelor și cu privire la reducerea armamentelor, forțelor armate și alocațiilor pentru necesități militare, propunerile prezentate de U.R.S.S. prevăd crearea unui organ internațional permanent. Un asemenea organ internațional va avea împuternicirea de a exercita un control permanent, inclusiv dreptul de inspecție, în măsura necesară pentru asigurarea îndeplinirii de către toate statele a convenției adoptate.

Opinia publică internațională a primit cu o vie satisfacție propunerea sovietică. Caracterul nou și important al acestei propuneri a fost recunoscut de reprezentanții Franței, Angliei și S.U.A. la O.N.U. Oamenii politici din toate țările lumii și organele de presă recunosc excepționala însemnătate a propunerilor sovietice. Ziarul „New York Herald Tribune" recunoaștea, de pildă, că „Uniunea Sovietică a făcut prin aceasta acțiunea diplomatică cea mai încurajatoare din ultimele luni", iar ziarul „Le Monde" recunoscînd marea importanță a noii propuneri sovietice scria într-un articol de fond că „...în cercurile O.N.U. se recunoaște că în direcția soluționării problemei dezarmărilor s-a făcut cel mai mare pas care a fost făcut cîndva în decurs de cîțiva ani".

Adoptarea propunerii U.R.S.S. ar duce la o adevărată cotitură în situația internațională, la îmbunătățirea relațiilor dintre marile puteri, la o considerabilă micșorare a primejdiei de război. Este limpede că rezolvarea celor mai importante probleme internaționale depinde de buna credință a puterilor occidentale. Uniunea Sovietică a întreprins o nouă și importantă acțiune de pace. E rîndul guvernelor occidentale să-și dovedească concret voința lor de înțelegere.

Popoarele cer cu tot mai multă hotărîre să se ajungă la un acord în problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armelor de exterminare în masă. Popoarele sînt sătule de vorbe, de declarațiile despre pace ale guvernelor occidentale. Ele așteaptă fapte concrete. Pot oare oamenii iubitori de pace să dea crezare declarațiilor despre pace ale lui Dulles atîta timp cît aceste declarații sînt în totală contradicție cu faptele guvernului S.U.A., cu eforturile conducătorilor S.U.A. de a crea noi coaliții militare agresive, de a reînvia militarismul german, de a încuraja pe trădătorul Cian Kai-și la provocări împotriva Chinei populare, de a nu recunoaște drepturile Republicii Populare Chineze la O.N.U.? Toate popoarele așteaptă din partea guvernelor occidentale fapte menite să mărgă în întîmpinarea propunerilor practice, constructive ale Uniunii Sovietice.

Poporul român, profund interesat în menținerea și consolidarea păcii, salută cu satisfacție, împreună cu toate popoarele lumii, noua propunere a Uniunii Sovietice și sprijină cu hotărîre eforturile neobosite ale U.R.S.S. îndreptate spre destinderea în relațiile internaționale, spre consolidarea păcii în lume.

INSTRUIREA ȘI SUPRAVEGHEREA ELEVILOR PENTRU A CUNOAȘTE ȘI RESPECTA REGULILE DE CIRCULAȚIE

Este ora terminării cursurilor. Pe porțile școlii, așezate pe unul din marile bulevarde ale Capitalei, se revarsă copiii. Iată-i adunați la colțul străzii.

...Roșu, galben, verde.

Luminile semaforului de la intersecție s-au schimbat. Sub privirea atentă a milițianului, grupul de copii trece liniștit bulevardul, pe locul marcat cu pietre albe. Se vede îndată că fiecărui copil i s-au explicat amănunțit regulile circulației...

Prevenirea accidentelor de circulație, cărora copiii ar putea să le cadă victimă, constituie o grijă permanentă a organelor de circulație și a multor cadre didactice. Pentru lămurirea copiilor cu privire la regulile de circulație s-au organizat, din inițiativa organelor de circulație, numeroase acțiuni. Numai dela începutul acestui an școlar, în școlile din Capitală s-au ținut ședințe de instruire cu circa 20.000 de elevi. La Palatul pionierilor rulează filme cu probleme de circulație, vizionate de copiii din toate raioanele Capitalei. Prin posturile noastre de radio se transmit scenarii pe aceste teme. În afară de aceasta, pe străzile Capitalei circulă zi de zi mașini cu megafoane, care îndrumă pietonii adulți și copiii asupra respectării regulilor de circulație.

Aceste acțiuni nu sînt însă susținute întotdeauna suficient de către cadrele didactice. Din cauza neinstruirii copiilor, se întîmplă încă deseori ca, pe străzile aglomerate, la intersecții, pe șosele, copiii să fie în pericol de a fi accidentați. Mai sînt cazuri cînd copiii trec străzile în goană printre mașini, se joacă în mijlocul străzilor sau umblă pe partea carosabilă.

În toate aceste împrejurări, care pot duce la accidente, cadrele didactice au o parte însemnată de răspundere. Datoria lor este de a desfășura o muncă susținută pentru instruirea copiilor și de a supraveghea cu grijă comportarea acestora pe străzi, la venirea și la plecarea de la școală.

Educarea copiilor cu privire la respectarea regulilor de circulație trebuie să fie o preocupare permanentă în școală. Ea se poate realiza prin mijloace variate: la orele educative, în cadrul muncii pionierești, cu ajutorul comitetelor de părinți etc.

Copiii trebuie să-și însușească temeinic o serie de reguli principale: să nu treacă la intersecții decît atunci cînd la semafor s-a aprins lumina verde sau cînd milițianul se găsește în poziție laterală; să traverseze străzile numai pe locurile marcate cu pietre albe, sau, acolo unde trecerile nu sînt marcate, numai pe la colțurile străzilor, perpendicular; să nu treacă prin spatele tramvaielor și să respecte ordinea la urcarea și coborîrea din vehiculele de transport în comun; să nu urce sau să coboare din ele în timpul mersului și să nu călătorească pe scări; pe șosele, la sate, să umble numai pe partea stîngă, pentru a vedea vechiculele ce vin din față etc. Cadrele didactice trebuie să insiste în mod deosebit asupra pericolului pe care-l constituie jocurile copiilor pe stradă.

Instruirea cu grijă și cu spirit de răspundere a copiilor de către cadrele didactice, asupra regulilor de circulație va asigura evitarea accidentelor la care aceștia ar putea fi expuși.

Munca culturală a școlilor

Cadrele didactice și elevele de la școala pedagogică din Gura Humorului desfășoară o activitate susținută în vederea intensificării muncii culturale în rîndurile țăranilor muncitori din satele și comunele raionului.

În acest scop au fost organizate 3 echipe artistice. Două dintre echipe au pregătit recitări, coruri și dansuri, iar a treia echipă un program sportiv.

Cu sprijinul comitetului raional de partid s-a asigurat deplasarea echipelor în comune. Astfel, echipele artistice ale școlii pedagogice au prezentat frumoase programe artistice în comunele Casvana, Comănești și Cacica. Cu prilejul acestor manifestări culturale cadrele didactice au ținut conferințe cu caracter instructiv.

Manifestările cultural-artistice și sportive au fost urmărite cu viu interes de peste 700 de spectatori.

Modul cum au fost primite echipele artistice precum și aplauzele cu care au fost răsplătite programele au dovedit interesul maselor de țărani muncitori pentru cultură

Școala — factor activ în luptă pentru sporirea producției agricole

Să intensificăm lucrările agricole de toamnă

Sîntem în plină campanie a recoltării culturilor de toamnă și a însămînțărilor de toamnă. Cadrele didactice din școlile sătești au datoria să răspîndească în rîndurile țăranilor muncitori metodele agrotehnice înaintate care trebuie aplicate în lucrările de recoltare a culturilor precum și în lucrările de însămînțare a cerealelor de toamnă, contribuind astfel la asigurarea unor recolte bogate.

Una dintre cele mai importante culturi care se recoltează în această perioadă este bumbacul.

Succesul recoltării bumbacului depinde de rapiditatea cu care se face această lucrare. La această muncă trebuie antrenat un număr cît mai mare de oameni, deoarece recoltarea neexecutată la timp produce pagube însemnate din punct de vedere calitativ și cantitativ. Puful de bumbac nerecoltat la timp se desprinde din capsulele crăpate, cade pe pămînt și, dacă plouă, se murdărește, iar operația de adunat devine foarte grea. În același timp o bună parte din puf se pierde.

Coacerea capsulelor de bumbac, care se manifestă prin deschiderea lor și apariția pufului, se face de jos în sus, adică începînd de pe ramurile de la bază spre ramurile de la vîrf. Din această cauză recoltarea se face în 5—6 etape, la intervale de 6—10 zile. Bumbacul trebuie să fie recoltat numai pe vreme uscată, deoarece pufuI umed se păstrează greu.

Recoltele strînse înainte de căderea brumei formează bumbacul de calitatea I-a și se înmagazinează separat. Din puful de bumbac de calitatea I-a se aleg și se păstrează semințele necesare pentru semănăturile din anul viitor.

După prima brumă, recoltele obținute se înmagazinează de asemenea separat și formează puful de bumbac de calitatea a II-a. Capsulele care nu se deschid pînă la începutul lunii noiembrie se culeg și se usucă în cuptoare, iar după desfacerea lor se obține puful de bumbac de calitatea a III-a, care se folosește pentru fabricarea vatei.

Culegătorul de bumbac trebuie să aibă un sorț-sac, care se leagă dinainte. Nu se recomandă să se întrebuințeze saci care să fie tîrîți după ei de culegători deoarece randamentul la cules se micșorează, tulpinile sînt culcate la pămînt și multe din ramuri sînt rupte

Tehnica culesului bumbacului este foarte simplă: culegătorul merge printre două rînduri și culege bumbacul cu ambele mîini deodată, întîi de pe o parte (de pe rîndul din dreapta), apoi de pe cealaltă parte (de pe rîndul din stînga). După aceea, culegătorul face un pas-doi înainte și continuă în același mod.

Bumbacul trebuie recoltat cu foarte mare atenție, prinzîndu-se din capsule, cu degetele, numai puful, fără alte impurități. Culegătorii experimentați, după scoaterea bumbacului dintr-o capsulă nu-l pun direct în sorț, ci își umplu mai întîi mîna bine cu puf și după aceea îl aruncă în sorț.

După ce sorțul s-a umplut cu puf de bumbac, culegătorul îl golește pe o pînză de sac, la loc deschis, într-un strat subțire, pentru a se usca. După ce s-a adunat o cantitate mai mare, se transportă la locul de depozitare, unde se întinde din nou.

Cadrele didactice au datoria ca în actuala campanie de recoltare a bumbacului să mobilizeze toți elevii, începînd de la vîrsta de 7 ani, pentru ca în timpul liber să ia parte la culesul bumbacului. Deasemenea trebuie ca elevii să ia parte și la recoltarea celorlalte culturi.

★

Prin semănat trebuie create condițiile necesare pentru germinarea, răsărirea semințelor și dezvoltarea optimă a plantelor răsărite. În toamnă, timpul de semănat trebuie astfel ales, încît culturile respective să intre în iarnă în faza de creștere, care să le permită să reziste la ger în cele mai bune condiții.

Spre exemplu grîul trebuie să intre în iarnă la începutul înfrățirii, în timp ce secara, pentru a rezista cel mai bine la ger trebuie să intre în iarnă înfrățită.

Pentru a putea germina sămînța trebuie să găsească în sol umiditate și aer. În afară de aceasta, pentru ca tînăra plantulă să poată răsări este nevoie ca stratul de sol de deasupra seminței să fie bine afînat. Toate acestea se realizează prin lucrările de pregătire a solului dinainte de însămînțare.

Condițiile care asigură creșterea și dezvoltarea plantelor după răsărire — adică factorii de vegetație — sînt: apa, hrana, aerul, căldura și lumina. Pentru obținerea unei recolte ridicate este necesar ca plantele să folosească cît mai economic și cu un randament cît mai înalt factorii de vegetație.

Acest lucru se poate realiza prin repartizarea unui spațiu egal și optim de aprovizionare cu apă și hrană din sol și de primire a luminii și căldurii la suprafața solului pentru fiecare plantă din lan.

De felul cum se va face repartizarea prin semănat a viitoarelor plante depinde recolta pe întreg lanul. Recolta cea mai mare se va obține atunci cînd pentru fiecare plantă se va asigura o suprafață de hrănire egală și cît mai aproape de forma unui pătrat, deoarece planta își dezvoltă simetric atît sistemul radicular, cît și sistemul foliar și trebuie să găsească spațiu egal de dezvoltare în sol și la suprafața solului în toate părțile.

În gospodăria agricolă individuală se practică încă pe scară largă semănatul cerealelor de toamnă prin împrăștiere cu mîna. Această metodă de semănat este cea mai primitivă. Ea dă cele mai scăzute recolte, deoarece semințele fiind repartizate neuniform pe suprafața terenului, spațiul de hrănire repartizat pentru fiecare plantă este neegal, cu variații foarte mari de la o plantă la alta. De asemenea, din cauză că introducerea semințelor în sol se face ulterior, după ce s-a împrăștiat sămînța pe teren, adîncimea de îngropare este foarte neuniformă. Aceasta duce la pierderea unei însemnate cantități de semințe, care nu mai răsar datorită faptului că rămîn sau prea la suprafață, unde nu pot germina, sau ajung la adîncime prea mare, de unde nu pot răzbi pînă la suprafața solului.

Agricultura noastră trebuie să părăsească definitiv această metodă înapoiată de semănat — deoarece astăzi există toate condițiile necesare ca și mica gospodărie individuală să treacă la semănatul cu mașina, putînd împrumuta unelte și mașini agricole de la centrele înființate special în vederea acestui scop sau de la S.M.T.

Semănatul cu mașina în rînduri asigură față de semănatul prin împrăștiere o economie de sămînță de 15—20 la sută, distribuie exact și uniform cantitatea de semințe la ha, asigură adîncimea de îngropare necesară și uniformă pentru toate semințele precum și condițiile necesare germinației simultane, dezvoltării și creșterii în condiții egale a tuturor plantelor.

Dintre metodele de semănat cu mașina în rînduri, pentru cerealele de toamnă se folosesc în țara noastră trei metode: — metoda de semănat în rînduri obișnuite; — metoda de semănat în rînduri încrucișate; — metoda de semănat în rînduri înguste pe suprafețe foarte mici.

Prin metoda de semănat în rînduri obișnuite semințele de cereale se seamănă la distanțe de 12—15 cm între rînduri, sămînța căzînd pe rînd la 1,5—2 cm, bob de bob. Prin această metodă de semănat plantele răsărite vor putea folosi un spațiu de hrănire de forma unui dreptunghi cu baza mare de 12—15 cm și baza mică de 1,5 cm, lungimea întrecînd de 7—8 ori lățimea. Plantele sînt deci prea înghesuite pe rînduri și au un spațiu prea mare între rînduri, spațiu pe care nu-l pot utiliza în mod economic, din cauză că rădăcinile se dezvoltă în sol simetric în jurul plantei. De asemenea, din cauza desimii prea mari a plantelor pe rînd, acestea se umbresc unele pe altele — deci nici lumina solară nu poate fi folosită cu maximum de randament.

Semănatul în rînduri încrucișate se efectuează prin împărțirea cantității de sămînță în două părți egale. De exemplu, dacă semănăm grîu, cantitatea de 160 kg, cît se dă la ha, se împarte în două părți egale de cîte 80 kg fiecare. Prima jumătate se însămînțează într-o direcție iar cealaltă jumătate perpendicular pe prima direcție. Semănatul în ambele direcții se face la distanța obișnuită de 12—15 cm între rînduri. În cazul folosirii acestei metode, semințele cad pe rînd la distanța de 4 cm bob de bob, datorită faptului că pe fiecare direcție am semănat jumătate din cantitatea ce se dă la hectar. Spațiul de hrănire și de primire a luminii și căldurii solare va avea acum forma unui dreptunghi cu lungimea de 12—15 cm și lățimea de 4 cm, lungimea întrecînd de 3—4 ori lățimea. Plantele vor putea să folosească mai din plin suprafața de nutriție repartizată pentru fiecare din ele, vor putea să primească mai multă lumină și căldură. Recolta obișnuită va fi mai mare decît în primul caz.

Folosirea acestei metode la însămînțarea cerealelor de toamnă produce un spor de recoltă de 200—600 kg la ha.

A treia metodă, și mai bună decît aceasta, prin care se realizează o repartizare și mai bună a spațiului de hrănire și de primire a căldurii și luminii, este metoda de semănat în rînduri înguste. Distanța între rîndurile însămînțate este 6—8 cm, iar distanța pe rînduri este de 4 cm. Spațiul de hrănire și de primire a luminii și căldurii va avea forma unui dreptunghi cu lungimea de 6—8 cm și lățimea de 4 cm. Lungimea întrece deci lățimea de două ori.

Prin această metodă se realizează o repartizare și mai bună a suprafeței de hrănire, a primirii luminii și căldurii. Recoltele obținute vor fi și mai mari.

În U.R.S.S. sînt larg răspîndite ultimele două metode de semănat, asigurîndu-se astfel recolte ridicate și de bună calitate.

Și în țara noastră s-au obținut, prin folosirea acestor metode, sporuri de recoltă cuprinse între 200—600 kg de cereale la ha.

Mobilizînd pe țăranii muncitori în lupta pentru aplicarea măsurilor prevăzute în Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, cadrele didactice de la sate au datoria să le arate acestora avantajele însămînțării cerealelor de toamnă cu mașinile de semănat, să le explice cum trebuie organizată însămînțarea prin metoda de semănat în rînduri încrucișate.

ION EFTIMIE
prodecan al Facultății de agricultură de la Institutul agronomic din București

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28-30, tel. 1.39.00. Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 288 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 16 octombrie 1954

In acest număr:

- V. I. Salimova: Parcela școlară de experiență de pe lîngă pavilionul „Școala" de la Expoziția Agricolă Unională. (Pag. 2-a)
- R. Costilev: Școala și părinții. (Pag. 2-a)
- I. Dragu: Legătura cu masele — izvor al tăriei partidului. (Pag. 2-3)
- Elena Bejat: Să întărim activitatea educativă în școlile profesionale. (Pag. 3-a)
- Marea grijă a partidului pentru tineret. (Pag. 4-a)
- Pentru întărirea muncii obștești. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

Să educăm elevii în spiritul dragostei de muncă

Poporul nostru se pregătește cu entuziasm pentru a întîmpina cu noi succese în toate domeniile de activitate cel de al II-lea Congres al partidului și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cinstirea cea mai înaltă pe care o aduc cetățenii patriei noastre Congresului partidului și zilei de 7 Noiembrie este munca lor plină de însuflețire, este elanul cu care se avîntă spre noi realizări în toate domeniile de activitate.

Minunatul exemplu pe care-l dau în aceste zile oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare, din instituții are o mare putere educativă asupra tineretului. Școala trebuie să pună în valoare acest exemplu viu pentru a trezi în rîndurile tineretului dragostea pentru muncă, respectul și admirația pentru cei ce muncesc.

Educarea dragostei și a atitudinii socialiste față de muncă este una dintre sarcinile principale ale educației comuniste. In societatea socialistă pe care o construim, munca personală a fiecărui cetățean determină situația lui socială. Ea este o datorie de onoare, o chestiune de glorie și eroism. A cinsti munca, a munci cu perseverență pentru poporul său, pentru patria sa, aceasta este principala trăsătură a omului nou pe care trebuie s-o cultivăm la elevii noștri.

Școlile noastre au obținut realizări însemnate în educarea dragostei și a atitudinii socialiste față de muncă a elevilor. Mulți pedagogi folosesc toată priceperea lor pentru a dezvolta la elevi această trăsătură de bază a omului nou. Rodul acestei străduințe se vede în rezultatele la învățătură ale elevilor. Din ce în ce mai mulți elevi termină școlile bine pregătiți pentru a-și continua studiile în învățămîntul superior, pentru a desfășura o muncă rodnică în producție. Crește mereu numărul celor ce obțin rezultate bune în activitatea practică pe parcelele experimentale, în laboratoarele sau în muzeele școlare, în cercurile pe materii etc. Școala dezvoltă înclinațiile elevilor, îi apropie de munca pentru care au înclinații deosebite și cultivă în ei dragostea pentru această muncă, care devine mai tîrziu profesiunea lor. De exemplu, sprijinind în timpul verii pe țăranii muncitori din gospodăriile colective, elevii școlilor din comunele Dolhasca, Drăgușeni și Liteni din raionul Fălticeni au îndrăgit munca agricolă, pe care o desfășoară acum cu mult interes pe parcelele școlare. Mulți elevi fac să sporească prin munca lor bunurile școlii. Astfel, acțiunea de confecționare a materialului didactic cu mijloace locale de către elevi, sub îndrumarea profesorilor, se lărgește tot mai mult.

Mulți din foștii noștri elevi sînt acum fruntași în muncă în sectoarele unde activează. Chiar în rîndurile elevilor care se află acum pe băncile școlilor medii tehnice și profesionale se numără mulți inovatori. Numeroși absolvenți ai școlilor sătești muncesc cu entuziasm în agricultură, dovedind pricepere și dragoste pentru munca pe ogor. Elevii școlilor pedagogice care au primit o bună educație în școală iubesc profesiunea de învățător și devin pedagogi fruntași. Mulți dintre ei au cerut să meargă în satele îndepărtate pentru ca prin munca lor să ridice nivelul cultural al țărănimii muncitoare. Astfel de absolvenți au crescut în școlile pedagogice din Arad, Timișoara etc.

Din păcate, lucrurile nu stau la fel în toate școlile. Mai sînt pedagogi care subapreciază problemele educării elevilor în spiritul dragostei față de muncă, sau care își îndeplinesc formal această înaltă îndatorire. Ca urmare, mulți dintre elevii lor au o atitudine cu totul nejustă față de muncă. De exemplu, unii absolvenți ai școlilor pedagogice din București, Pitești, Oltenița au refuzat să plece la școlile sătești unde au fost repartizați. De asemenea, unii absolvenți ai școlilor medii tehnice și ai facultăților refuză să meargă în provincie și dovedesc lipsă de interes pentru profesiunea lor. Aceasta este o atitudine străină de școala noastră, o rămășiță periculoasă a mentalității burgheze care s-a menținut în unele școli. De această situație sînt vinovați pedagogii care nu au știut să arate elevilor ceea ce este frumos și înălțător în orice muncă, nu i-au făcut să simtă adînc dorința de a munci acolo unde patria are nevoie de ei, nu i-au făcut să înțeleagă că oriunde ar munci patria le asigură posibilitatea să învețe, să se dezvolte continuu.

Școlile trebuie să dea patriei tineri capabili, care să muncească cu pricepere la orașe și sate, tineri care să aibă credința neclintită în puterea muncii. Pedagogii au la îndemînă numeroase mijloace pentru a dezvolta la elevi dragostea față de munca intelectuală și fizică. Intreaga activitate ce se desfășoară în școală, lecțiile, activitatea extrașcolară trebuie să deprindă pe elevi să muncească organizat, perseverent, să le dezvolte voința, curajul, încrederea în puterile proprii.

O mare însemnătate în educarea dragostei de muncă o au lecțiile ce se desfășoară în școală și temele pe care le îndeplinesc zi cu zi elevii. Pedagogii trebuie să dezvolte în primul rînd simțul de răspundere al elevilor față de obligațiile școlare pe care le au, ținînd seama de necesitatea proporționării eforturilor acestora, antrenîndu-i la eforturi din ce în ce mai mari.

In general, la începutul anului școlar elevii vin cu entuziasm la școală. Totuși, pedagogii nu trebuie să ignoreze greutățile pe care le întîmpină în muncă elevii, la fiecare început de an școlar. Pe unii, aceste greutăți îi demobilizează, pe alții îi îndeamnă la delăsare slăbirea exigenței educatorilor, dezinteresul acestora pentru felul cum își îndeplinesc ei sarcinile. De asemenea, supraîncărcarea cu sarcini îi face să nu-și poată îndeplini îndatoririle și îi forțează să lase unele lucruri neîndeplinite. Aceasta le creează obișnuința de a lucra superficial, de a neglija chiar acele sarcini pe care le pot îndeplini. Și temele prea ușoare duc la rezultate asemănătoare. Cerințe juste, sarcini potrivite puterilor elevilor și exigență în respectarea lor sînt condiții de care trebuie să țină seama pedagogul pentru a dezvolta dragostea de muncă a elevilor.

Activitatea practică strîns legată de predarea cunoștințelor teoretice învață pe elevi să aplice în viață cunoștințele primite în școală, să desfășoare o activitate creatoare, independentă, după absolvirea școlii. Elevii școlilor sătești, care vor deveni agricultori în marea lor majoritate, trebuie să cunoască îndeaproape această muncă și s-o îndrăgească. Activitatea practică pe parcela experimentală a școlii, în gospodăria părinților, participarea elevilor la activitatea din gospodăriile agricole de stat sau colective apropie pe elevi de problemele agriculturii, îi fac să dorească să aducă contribuția lor la sporirea belșugului de roade.

Elevii trebuie să cunoască munca în diferite domenii. In această privință au o mare însemnătate excursiile în întreprinderi, în uzine, pe ogoare, pe șantierele de construcții, excursii care au, pe lîngă rolul lor instructiv, un important rol educativ. Intîlnirile elevilor cu fruntașii în producție la locurile de muncă, discuțiile organizate cu aceștia în școli, cunoașterea luptei lor pentru sporirea producției fac să crească tot mai mult prețuirea elevilor pentru orice fel de muncă, pentru toți cei ce muncesc.

Participarea elevilor la acțiunile obștești trezește conștiința lor de patrioți, îi face să înțeleagă mai adînc datoria pe care o au de a-și pune puterea lor de muncă în slujba patriei, a poporului muncitor. Este necesar ca pedagogii să antreneze într-o măsură și mai largă pe elevii lor în munca obștească, ale cărei rezultate concrete au o deosebită însemnătate educativă.

In educarea dragostei de muncă ca și în întreaga activitate educativă trebuie să se pună o bază serioasă pe ceea ce poate face colectivul de elevi, pe puterea de educație a colectivului. Dirigintele și fiecare profesor în parte au datoria să creeze în colectivul de elevi o atmosferă de muncă susținută și o opinie sănătoasă, astfel încît niciodată să nu fie trecută cu vederea neîndeplinirea vreunei sarcini.

In munca educativă, în educarea dragostei de muncă a elevilor, pedagogii din școli au un sprijin însemnat în organizațiile de tineret. Organizația de tineret trage la răspundere pe cei care nu muncesc perseverent, care rămîn în urmă, care dovedesc delăsare, superficialitate în îndeplinirea sarcinilor. Organizația de tineret are mijloace variate și atractive pentru a antrena pe pionieri, pe utemiști și pe toți elevii la acțiuni potrivite vîrstei lor, care contribuie într-o mare măsură la dezvoltarea dragostei pentru muncă și a respectului pentru cei ce muncesc. Este necesar ca pedagogii să folosească din plin sprijinul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de tineret, să intensifice colaborarea cu instructorii de pionieri și cu comitetele U.T.M. din școli, să le acorde un ajutor mai susținut pentru a face să crească succesele obținute în această privință.

In același timp școala trebuie să întărească legătura ei cu părinții elevilor, care au un rol deosebit de însemnat în educarea dragostei și a atitudinii conștiente a elevilor față de muncă.

Sînt unii pedagogi care, deși se preocupă să-și educe elevii în spiritul dragostei de muncă, deși le vorbesc despre noblețea și frumusețea muncii, îi îndeamnă să-și îndeplinească îndatoririle și le cer să fie harnici, nu obțin succese. Aceasta se întîmplă pentru că ei se limitează la vorbe. Nu prin vorbe, ci prin fapte vii trebuie să le arătăm elevilor cum muncește un om conștient, un bun patriot, acela care vrea să contribuie la întărirea puterii patriei, la asigurarea bunăstării celor ce muncesc.

Tineretul este capabil de mult entuziasm. Folosind acest entuziasm, dorința tinerilor de a participa la acțiuni mari, să creștem din ei oameni îndrăzneți, plini de energie creatoare, de inițiativă, să-i învățăm să iubească munca și să contribuie prin ea la înflorirea patriei.

Elevi și studenți pleacă la practică în agricultură

Pentru realizarea unei importante sarcini pusă de proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. — pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de tehnicieni și ingineri care vor lucra în agricultură — elevii și studenții de la toate școlile medii tehnice agricole și institutele agronomice din țară pleacă pentru cîteva săptămîni la practică în agricultură. Ei vor lucra în domeniile lor de specialitate în gospodăriile agricole de stat și stațiunile experimentale I.C.A.R. și I.C.Z.

De la Institutul Agronomic din București au plecat 650 de studenți din anii I și II la gospodăriile de stat Roseți, Deparați, Rădoiești, Blejești, Dilga, Jolța ș.a. din regiunea București și la cele din Săhăteni și Valea Călugărească, regiunea Ploești. La gospodăriile de stat Roseți și Dilga, studenții vor contribui la grăbirea stringerii recoltei de bumbac, iar la gospodăriile de stat Săhăteni și Valea Călugărească vor lucra la recoltarea strugurilor și vinificare.

Studenții Institutului de construcții din București vor lucra la construcțiile ce se fac în gospodăriile agricole de stat, contribuind la terminarea a cît mai multe construcții în cinstea Congresului al II-lea al partidului.

In întîmpinarea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

Dezbătînd documentele pentru Congresul al II-lea al partidului

De curînd, organizația de bază P.M.R. de la școala medie de fete nr. 15 din Capitală a dezbătut proiectul Statutului modificat al partidului și proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Intr-o atmosferă însuflețită, membrii organizației de bază și-au exprimat deplina lor aprobare față de documentele pentru Congresul al II-lea al partidului.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al partidului și a proiectului de Directive a prilejuit o analiză a felului în care organizația de bază și fiecare comunist în parte au luptat pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, a felului cum au fost mobilizate pentru aceasta cadrele didactice fără de partid din școală.

Dezbătînd capitolele din proiectul de Statut, comuniștii de la școala medie de fete nr. 15 s-au oprit îndeosebi asupra îndatoririlor membrilor de partid ca luptători pentru realizarea politicii partidului și asupra sarcinilor organizației de bază. De asemenea, au fost subliniate în cadrul discuțiilor problemele privitoare la disciplina de partid și de stat. De exemplu, tovarășa E. Neaga, vorbind despre felul în care organizația de bază a luptat pentru întărirea disciplinei de partid și de stat, a arătat că în sînul colectivului didactic s-au produs la deschiderea anului școlar abateri de la disciplină, unele profesoare, cum sînt tovarășele Anastasia Stoenescu, Magda Iticovici și altele manifestînd atitudini nesănătoase față de dispozițiile organelor superioare de stat. Membrii organizației de bază au combătut cu hotărîre aceste atitudini dăunătoare bunei desfășurări a muncii școlare.

Dezbaterile au subliniat uriașa însemnătate pe care partidul o acordă desfășurării autocriticii și criticii de jos, educării membrilor de partid în spiritul atitudinii nempăcate față de lipsuri.

De asemenea, s-au purtat discuții largi în legătură cu datoria membrilor de partid de a lupta activ pentru realizarea în practică a politicii partidului. Participanții la discuții au combătut atitudinea pasivă, formală a unor membri de partid în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor trasate. Astfel, a fost criticată activitatea tovarășei Maria Tudoran, care subapreciază importanța sarcinilor primite din partea organizației de bază.

Participanții la discuții au subliniat marea însemnătate a proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. In cadrul discuțiilor s-au făcut multe propuneri valoroase cu privire la ridicarea calității lecțiilor de științe naturale, la îmbunătățirea activității practice a elevilor pe parcela experimentală a școlii și la intensificarea muncii obștești a cadrelor didactice.

Dezbătînd documentele pentru Congresul al II-lea al partidului, comuniștii de la școala medie de fete nr. 15 și-au luat numeroase angajamente pentru aplicarea în viață a sarcinilor prevăzute în aceste documente.

GABRIELA VASILACHE
secretara organizației de bază de la școala medie de fete nr. 15

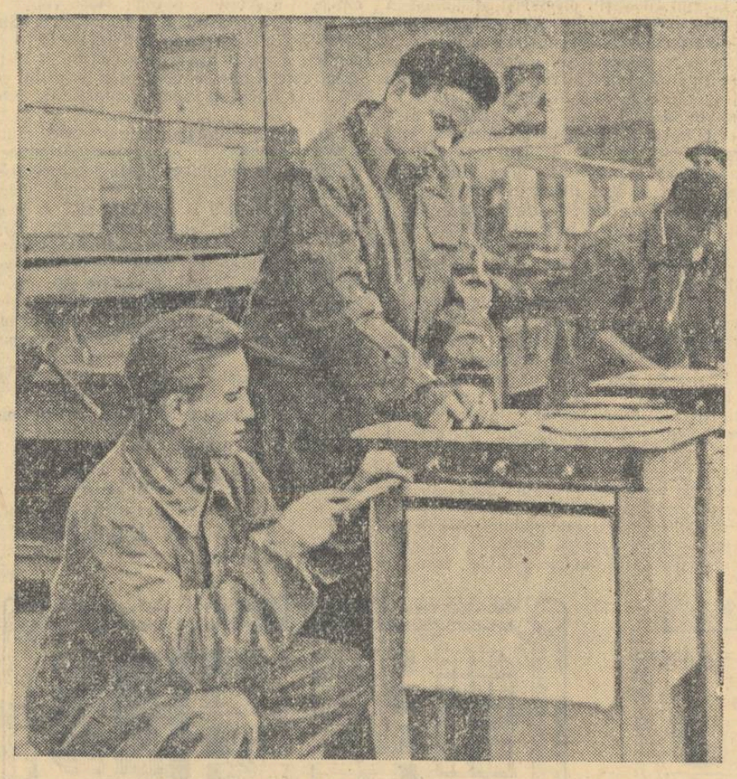

Bunuri de larg consum

Intr-una din zilele lui iulie 1954 s-au adunat cu toții în cabinetul directorului. Erau acolo directorul școlii, secretarul organizației de partid, secretarul organizației de bază U.T.M. și cel mai bun maistru al școlii, tov. Ilie Blebea. In ziua aceea au discutat îndelung, pînă spre seară. Cînd lucrurile au fost chibzuite cu temeinicie, s-a luat hotărîrea: să se propună întregului colectiv al școlii producerea de bunuri de larg consum.

Cu mult entuziasm, au luat cunoștință cei 300 de elevi ai școlii profesionale nr. 4 Metal din București, că în atelierul-școală vor fi fabricate aragazuri și mașini de tocat, că în acest fel elevii vor participa, alături de toți oamenii muncii, la realizarea unei importante sarcini puse de partid: cît mai multe bunuri de larg consum!

Au trecut de atunci trei luni și cuvîntul a devenit faptă. Cele dintîi aragazuri produse în atelierul școlii sînt gata. Frumos emailate în alb și albastru, ele așteaptă să fie recepționate și trimise la destinație.

Intregul colectiv al școlii dă acum lupta pentru a realiza angajamentul de onoare luat în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie: să termine prima serie de 100 de aragazuri cu două și trei ochiuri.

Pentru fiecare dintre elevi și maiștri, atingerea acestui obiectiv a devenit o chestiune de cinste. Elevii turnători, strungari, lăcătuși, ajustori — toți luptă pentru ca aragazurile ieșite pe poarta atelierului să fie tot atît de bune ca și cele produse în marile fabrici. Ba chiar să le și întrecă. Maistrul Ilie Blebea, de exemplu, a realizat un prototip de aragaz la care focurile cuptorului pot fi reglate după cum este necesar iar suporturile laterale sînt mobile și, în același timp, fixate de mașină.

Elevii dau dovadă de un elan deosebit în munca lor. In cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, Ioan Iditoiu și Marin Nițu au executat cîte două aragazuri, adică de două ori mai mult decît planul lor de lucru. Pe panoul de onoare al școlii sînt puse la loc de cinste și portretele elevilor Ioan Vrabie și Gheorghe Lupu, care s-au evidențiat prin calitatea lucrărilor executate.

★

In curînd, pe poarta uzinelor „Semănătoarea", în incinta căreia se află atelierul școlii nr. 4 Metal, vor porni primele camioane încărcate cu aragazuri produse de elevii școlii. Și ziua aceasta va fi plină de bucuria angajamentelor îndeplinite.

Elevii învață să aplice metodele agrotehnice înaintate

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Sudriaș, raionul Făget, acordă o deosebită atenție înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi privitoare la munca în agricultură.

Rezultatele experiențelor făcute în anul acesta pe lotul școlar au fost pline de învățăminte. Elevii au cultivat porumb, floarea soarelui, cartofi, fasole și alte plante. Pe unele parcele ei au aplicat metodele avansate ale științei agrotehnice. In același timp, pe alte parcele au cultivat plantele după metode învechite. La recoltare, rezultatele au dovedit cu prisosință că aplicarea metodelor înaintate duce la obținerea unor mari sporuri de recoltă. De pildă, tulpina porumbului semănat în cuiburi așezate în pătrat și căruia i s-au aplicat și alte reguli agrotehnice, cum ar fi îngrășarea terenului, prășitul de 3 ori etc. a cîntărit 350 gr. față de 50 gr. cît a cîntărit tulpina porumbului semănat în mod obișnuit.

Cadrele didactice din comuna Sudriaș sînt hotărîte să asigure înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe practice privitoare la agricultură și să contribuie din plin la popularizarea metodelor agrotehnice avansate, ajutînd țăranilor muncitori să cunoască și să aplice aceste metode pentru continua sporire a producției agricole, pentru înfăptuirea prevederilor proiectului Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

ION ENAȘESCU
profesor la Școala de 7 ani din Sudriaș

In mijlocul țărănimii muncitoare

Pentru a contribui la traducerea în viață a prevederilor proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din Ionășeni, raionul Trusești, regiunea Suceava, împreună cu deputații sfatului popular, au organizat, sub conducerea organizației de partid, numeroase consfătuiri pe grupe de case și pe circumscripții. In cadrul acestor consfătuiri ei au explicat țăranilor muncitori însemnătatea măsurilor prevăzute în proiect și i-au mobilizat în vederea intensificării muncii în campania agricolă de toamnă și a îndeplinirii obligațiilor la colectare.

Pînă la data de 7 octombrie au avut loc 25 de consfătuiri la care au participat peste 800 de cetățeni. In sat, planul însămînțărilor a fost îndeplinit la timp. Țăranii muncitori caută să ducă la îndeplinire sarcina prevăzută în proiectul de Directive de a însămînța toate terenurile virane, de a planta cu pomi roditori locurile potrivite pentru livezi și de a semăna plante de nutreț pentru vite.

Cadrele didactice din satul Ionășeni sprijină efectiv toate acțiunile menite să asigure traducerea în viață a prevederilor proiectului.

VLAD BEJENARU
corespondent

In Luna Prieteniei Romîno-Sovietice

Festivitatea de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A. R. L. U. S.-ului

Pe întreg cuprinsul patriei noastre oamenii muncii sărbătoresc cu entuziasm Luna Prieteniei Romîno-Sovietice și împlinirea a 10 ani de existență a Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu U.R.S.S. Cu acest prilej, poporul nostru își manifestă fierbinte întreaga lui dragoste și recunoștință față de marea noastră eliberatoare, Uniunea Sovietică.

Marți 12 octombrie, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și de sărbătorire a 10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului. La adunare au participat membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale. Au luat parte membrii delegației sovietice care ne vizitează țara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, în frunte cu P. A. Baranov, conducătorul delegației. De asemenea au participat reprezentanți de frunte ai vieții noastre economice, științifice și culturale, activiști de partid, fruntași ai organizațiilor de masă, ofițeri ai Forțelor Armate, oameni ai muncii și fruntași în producție.

Intreaga asistență a ascultat cu deosebită atenție cuvîntul tov. Gh. Hossu, ministrul Construcțiilor, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., care a vorbit despre „10 ani de activitate a A.R.L.U.S.-ului".

Expresie a dragostei poporului muncitor din patria noastră față de Uniunea Sovietică eliberatoare, an de an A.R.L.U.S.-ul a cuprins cercuri tot mai largi de oameni ai muncii, a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, devenind o puternică organizație de masă care numără azi peste șase milioane de membri.

Indrumat de Partidul Muncitoresc Romîn, A.R.L.U.S.-ul popularizează mărețele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul economiei, științei, culturii și al construcției de stat, contribuie puternic la întărirea relațiilor de prietenie și colaborare frățească dintre popoarele sovietice și poporul romîn. Pentru întreaga sa activitate A.R.L.U.S.-ul a fost distins cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a.

In cadrul aceleiași adunări, întreaga asistență a salutat cu vii aplauze și ovații cuvîntarea conducătorului delegației sovietice, P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Conducătorul delegației sovietice a făcut un scurt istoric al legăturilor prietenești dintre popoarele sovietice și poporul romîn, subliniind că eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică de sub jugul cotropitorilor fasciști germani și doborîrea dictaturii fasciste a lui Antonescu de către forțele progresiste ale țării, organizate și conduse de Partidul Comunist, au deschis o nouă eră în istoria Romîniei și au creat o nouă bază pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între cele două popoare.

„Prietenia noastră se desfășoară sub steagul internaționalismului proletar — a spus șeful delegației sovietice. Și nu există prietenie mai trainică, mai puternică de cît aceea întemeiată pe egalitatea ambelor părți, pe concepții comune despre lume, pe lupta comună pentru atingerea celor mai înalte idealuri ale umanității".

Adunarea festivă a ascultat cu adîncă emoție salutul Comitetului Central al P.M.R. adresat A.R.L.U.S.-ului.

Salutul C.C. al P.M.R. arată că A.R.L.U.S.-ul trebuie să popularizeze și să răspîndească și mai mult experiența sovietică în diferite domenii ale industriei și tehnicii, în domeniul dezvoltării multilaterale a agriculturii, în făurirea bunelstări a celor ce muncesc, să contribuie și mai mult la cunoașterea științei, literaturii, artei sovietice în patria noastră, să popularizeze larg politica de pace a Uniunii Sovietice, pentru a contribui la întărirea continuă a prieteniei veșnice cu marea noastră prietenă și eliberatoare — Uniunea Sovietică — bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului.

La cercul literar de la Palatul Pionierilor din București, în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, pionierii discută despre operele scriitorilor sovietici pentru copii și tineret.

Școlile sărbătoresc prietenia cu poporul sovietic

Școlile din capitala patriei noastre sărbătoresc cu mult entuziasm Luna Prieteniei Romîno-Sovietice. Membrii organizațiilor A.R.L.U.S. din școli, utemiștii și pionierii, toți elevii participă alături de cadrele didactice la acțiunile și manifestările organizate în cadrul acestei mari sărbători a poporului nostru.

Elevii școlii de băieți nr. 34 din raionul „23 August", de pildă, pentru a cunoaște mai bine operele scriitorilor clasici ruși și ale scriitorilor sovietici, vor participa la „serile literare" organizate în școala lor în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Ei au și început să se pregătească pentru seara literară care va avea loc la 21 octombrie în legătură cu opera lui A. S. Pușkin. Elevii citesc cu mult interes operele lui Pușkin „Țiganii", „Călărețul de aramă", etc. string date privitoare la viața lui etc. De asemenea, în școală va avea loc o seară literară închinată operei lui N. A. Ostrovski.

In cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, la școala medie de fete nr. 9 se desfășoară prima etapă a unui concurs de desen. In desenele lucrate elevele și-au arătat dragostea lor față de patria noastră, față de Armata Sovietică eliberatoare, au înfățișat aspecte din viața fericită a copiilor la noi și în Uniunea Sovietică.

La centrul școlar de electrotehnică „Iosif Rangheț" se organizează o consfătuire a elevilor din anul III cu tema „Cum mă pregătesc pentru specialitatea mea". Elevii din anul IV lucrează pentru înzestrarea laboratorului școlii cu trei aparate demonstrative, iar elevii din anul II vor lega în timpul liber 100 de volume din biblioteca școlii.

Din experiența școlii sovietice

Parcela școlară de experiență de pe lîngă pavilionul „Școala" de la Expoziția Agricolă Unională

La Expoziția Agricolă Unională, alături de realizările agriculturii socialiste a Uniunii Sovietice sînt demonstrate, în pavilionul „Școala", succesele obținute în dezvoltarea învățămîntului public și a educației comuniste a tinerei generații.

Pe lîngă pavilion a fost organizată o parcelă de experiență tip, în conformitate cu „Regulamentul privitor la parcela școlară de experiență de pe lîngă școlile elementare, de 7 ani și medii", aprobat de Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R.

Munca pe parcela de experiență constituie una din condițiile necesare extrem de importante pentru studierea de către elevi a bazelor biologiei miciuriniste și agriculturii socialiste.

Lucrînd pe parcelă, elevii din clasele I-IV își însușesc primele cunoștințe asupra dezvoltării plantelor și animalelor și capătă deprinderea de a îngriji organismele vii. Elevii din clasele mai mari studiază în teorie și în practică bazele fiziologiei plantelor și animalelor în legătura lor indisolubilă cu condițiile mediului exterior care ajută la dezvoltarea cu succes a organismelor vii. Aceasta este prima temă de bază a muncii didactico-experimentale. A doua temă este studierea unității și varietății formelor regnului vegetal și regnului animal.

O comisie specială a Ministerului Invățămîntului din R.S.F.S.R. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. a elaborat planul tematic și planul de expoziție a parcelei școlare de experiență de pe lîngă pavilionul „Școala". Această parcelă reprezintă o machetă naturală a parcelei școlare de experiență. De asemenea, sînt indicate diferitele scheme ale tematicii principale a muncii didactico-experimentale cu elevii la botanică și zoologie — așa cum prevede programa școlară.

Studierea bazelor botanicii este prezentată prin exemple de creștere dirijată îndeosebi a celor mai importante culturi agricole și a unor plante sălbatice folositoare (plante medicinale, melifere etc.), adaptabile mai ales la condițiile zonei neciornoziomice. Se studiază întregul ciclu al dezvoltării acestor plante —de la sămînță pînă la sămînță.

Toate plantele cultivate pe parcelă sînt prezentate prin două grupe: arbori-arbuști și plante erbacee, care ocupă suprafețe de teren aproape egale.

Pe parcelă au fost plantate o livadă cu pomi fructiferi și o pepinieră. Culturile pepinierei de pomi și arbuști fructiferi cresc pe tarlalele asolamentului cu șapte sole; lucrările de înmulțire a plantelor roditoare se efectuează pe un lot special. Tarlaua întîia și a șaptea sînt însămînțate cu ierburi perene — trifoi cu timoftică (în primul și al doilea an de folosire), care dau în zone neciornoziomice o bună recoltă de fîn; tarlaua a doua este ocupată de pătlăgele roșii, a căror prelucrare printre rînduri ajută la îmbunătățirea solului bogat în rămășițe rădăcinoase ale ierburilor perene; în tarlaua a treia, cu pămînt bine lucrat și îngrășat cu substanțe minerale, sînt plantați puieți de măr sălbatic obținuți de pe parcela de înmulțire (la începutul lunii august a.c. ei au fost altoiți în ochi); în tarlaua a patra cresc puieții altoiți în ochi anul trecut (acum ei au un an); în tarlaua a cincea —puieți altoiți cu doi ani în urmă, din care o mare parte urmează să fie transplantați definitiv în livada de pomi fructiferi; tarlaua a șasea este ocupată de puieți altoiți acum trei ani. După scoaterea lor, pe această tarla se vor semăna ierburi perene. Pe parcela de înmulțire sînt semănate semințe de măr și s-au plantat butași de coacăze.

In livadă există pomi fructiferi din speciile principale ale zonei neciornoziomice : meri și peri, vișini și pruni, precum și arbuști fructiferi.

Livada de pomi este înconjurată de o zonă de protecție forestieră și de un gard viu din plante decorative. Aici sînt plantați frasini, mesteceni, brazi, tei, salcîmi albi și salcîmi galbeni; pe lîngă aceasta, există arbuști care înfloresc: trandafiri, măcieși, liliac, iasomie. Mai există o mică grădină cu tot felul de flori.

In scopul studierii bazelor biologiei și a diferitelor metode de cultivare dirijată a plantelor erbacee, pe un lot separat au fost semănate și sădite multe varietăți din cele mai importante culturi agricole, raionate pentru zona neciornoziomică: de cîmp (cerealiere, tehnice), legumicole și furajere. Aceste culturi sînt repartizate în tarlalele corespunzătoare ale celor două asolamente, de cîmp și de legume, cu două tarlale de ierburi perene (trifoi cu timoftică) care dau o bună recoltă de fîn.

Asolamentul cu șapte sole a fost recomandat pentru școlile din zona Moscovei de către Direcția regională a agriculturii. Superioritatea acestui asolament față de asolamentele cu mai multe sole constă în faptul că el este foarte simplu, ușor accesibil pentru elevi și cu suficientă rentabilitate economică.

...Pe lîngă culturile leguminoase anuale care se seamănă în zone neciornoziomice pe tarlalele asolamentelor, pe un lot special sînt plantate legume vivace: revent, măcriș, hrean, sparanghel și trei varietăți de ceapă. Pe un lot de colecție separat (în afara tarlalelor asolamentului) sînt sădite și semănate plante folositoare din punct de vedere economic. Aici sînt culturi cerealiere (secară, porumb, mei), tehnice (floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cinepă), plante medicinale (romaniță, valeriană etc.), plante etero-oleaginoase și melifere.

Un loc deosebit este rezervat pentru studierea plantelor de către elevii claselor elementare. Acest loc este împărțit în șase părți, din care patru sînt destinate pentru munca fiecărei clase, iar două sînt ocupate de ierburi perene (în primul și al doilea an de folosire) pentru restabilirea structurii solului.

Extrase din articolul lui

V. I. SALIMOVA

(Din „Estestvoznanie v scole")

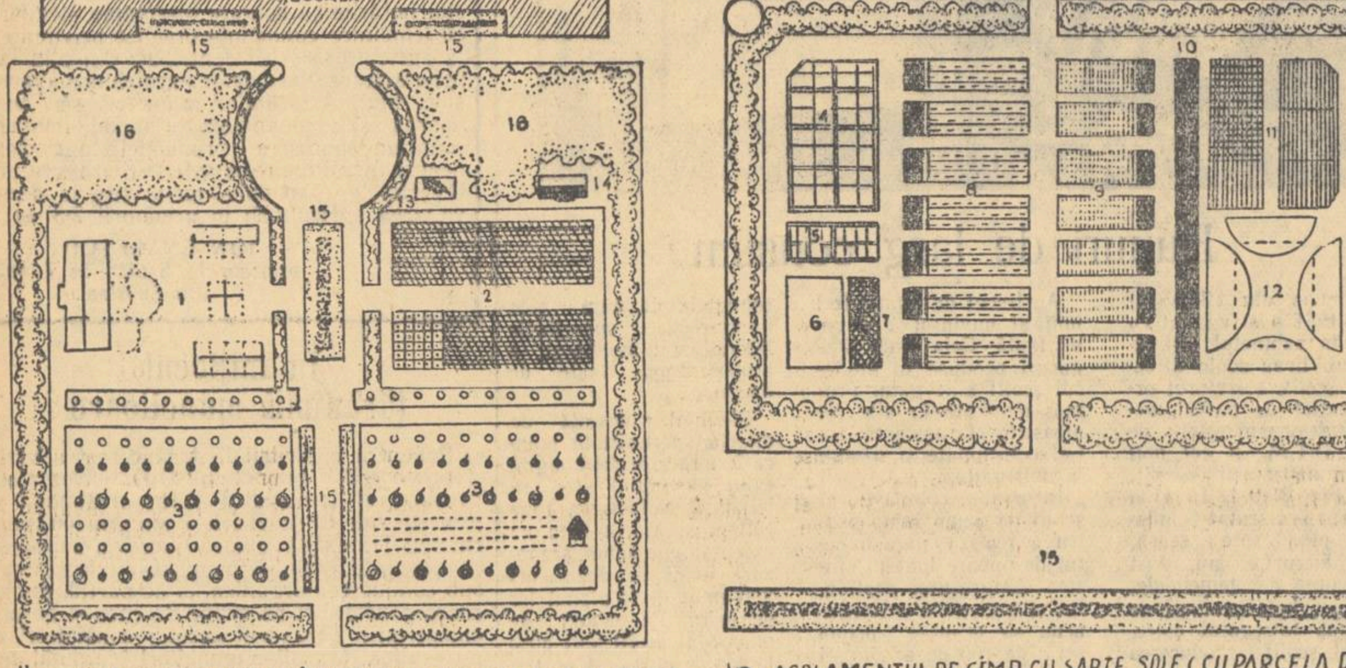

1 - SECTORUL ZOOLOGIC: IN STÎNGA COTEȚUL PENTRU PASARI, IN DREAPTA VOLIERELE PENTRU IEPURII DE CASA
2 - PEPINIERA DE POMI FRUCTIFERI (ȘAPTE SOLE) ȘI LOTUL DE INMULȚIRE
3 - LIVADA DE POMI: O - ARBUȘTI FRUCTIFERI, ♦ - SÎMBUROASE, ⊛ - MERI, PERI, ⁝⁝⁝ - CAPȘUNI, ⌂ - STUP
4 - SERA
5 - RASADNIȚELE
6 - TERENUL PENTRU LECȚII
7 - LEGUME VIVACE
8 - ASOLAMENTUL DE LEGUME CU ȘAPTE SOLE (CU PARCELA DE COLECȚIE PE FIECARE SOLA)
9 - ASOLAMENTUL DE CÎMP CU ȘAPTE SOLE (CU PARCELA DE COLECȚIE PE FIECARE SOLA)
10 - PARCELA DE COLECȚIE A PLANTELOR CARE NU INTRA IN ASOLAMENTE
11 - LOTUL CLASELOR ELEMENTARE: DOUA PARCELE - IERBURI IN ANUL I ȘI II, PATRU - PENTRU CLASE
12 - TERENUL GEOGRAFIC
13 - VIERMI DE MATASE DE STEJAR
14 - MAGAZIE PENTRU INVENTAR
15 - STRATURI DE FLORI
16 - PLANTAȚII DECORATIVE (ARBORI ȘI ARBUȘTI)

O tradiție frumoasă

Colectivul școlii medii „Gorki" din satul Frolova, regiunea Stalingrad, îi familiarizează pe elevi cu producția agricolă. In ultimii doi ani au fost citite multe lecții despre dezvoltarea agriculturii, despre mecanizarea și electrificarea ei. La școală, în S.M.T., în colhozuri și în sovhoz au avut loc întîlniri ale cadrelor didactice și elevilor cu muncitorii din agricultură.

Școala este strîns legată de colhozul „Stalin". Mai mult de 60 de elevi din clasele superioare au studiat combina sub îndrumarea inginerului F. I. Conovalov de la S.M.T. Cu ajutorul agronomului I. M. Chiciacov de la S.M.T., treizeci de elevi din clasele VII-X au studiat agrotehnica diferitelor culturi și au îndeplinit lucrări practice pe ogoarele colhoznice.

Primăvara, toată școala a luat parte la muncile din livada și grădina colhoznică, la lupta împotriva dăunătorilor agriculturii. Vara, școlarii au muncit la S.M.T., în colhozuri, sovhozuri, și în gospodăriile silvice din raionul lor și din raioanele vecine. Aproape toți membrii cercului de studiere a combinei și-au exprimat dorința de a deveni ajutoare de combineri. Elevii din clasele superioare au ajutat la cîntărirea cerealelor, la clădirea stogurilor, la căratul fînului. Mulți au dat ajutor colhozurilor la cultivarea legumelor.

Muncind în colhoz, elevii găseau timp și pentru odihnă. Ei au organizat o excursie de 6 zile la Don, unde au văzut multe lucruri interesante și atrăgătoare.

Dar vara a trecut. Școlarii fac bilanțul muncii lor. Elevul Victor Cobicenco, lucrînd pe combină, a cîștigat 600 de ruble și peste 100 de kilograme cereale. Eleva Nina Șemeteva din clasa a IX-a, care a muncit la remorcă, a cîștigat peste 100 de zile-muncă. Volodia Selivestrov, lucrînd la dispozitivul de clădit paie, a cîștigat 112 zile-muncă și a primit pentru aceasta 467 de ruble în bani și peste 200 de kilograme cereale.

Aceasta este tradiția de muncă a școlii. Ea se sprijină pe o bună organizare a activității pe parcela școlară de experiență. Școala a făcut bilanțul acestei munci cu prilejul sărbătoririi zilei recoltei, la care au fost invitați părinții și reprezentanți ai organizațiilor din localitate. Sărbătorirea a avut loc la Casa culturii din raion. S-au strîns aici elevii, cadrele didactice, agronomi, mecanizatori, colhoznici — toți cei ce au luat parte activă la viața școlii. Referatul despre rezultatele muncii elevilor pe lotul școlar a fost prezentat de profesoara de biologie, V. V. Perșina. S-a citit ordinul pe școală cu privire la decernarea diplomelor de onoare unui număr de 83 de elevi, evidențiați în muncă, și s-au exprimat mulțumiri colectivelor întreprinderilor care patronează școala și specialiștilor S.M.T. pentru ajutorul dat școlii în problema învățămîntului politehnic.

Oaspeții și elevii au ascultat cu mult interes povestirile tinerilor naturaliști despre munca lor din timpul verii.

C. D. Kotovskov, directorul S.M.T., a mulțumit copiilor care au lucrat la S.M.T. ca ajutoare de tractoriști și de combineri, a felicitat pe elevi pentru primele lor succese în munca agricolă.

Sărbătoarea s-a încheiat prin vizitarea expoziției produselor obținute pe parcela școlară de experiență.

I. KIRSANOV
directorul școlii medii „Gorki"
din satul Frolova,
regiunea Stalingrad

Școala și părinții

Incepînd din anul acesta, școlile sovietice își desfășoară munca în condițiile învățămîntului mixt. La școala noastră și fosta școală de băieți nr. 80, învață acum și multe eleve. Sarcina noastră principală în aceste condiții este de a crea un colectiv puternic, bine închegat și capabil în muncă. Fără acest lucru este de neconceput instruirea cu succes a copiilor și educarea lor în spirit comunist.

Colectivul nostru pedagogic înțelege că organizarea copiilor, crearea unui nou colectiv nu se poate realiza fără participarea părinților, fără ajutorul acordat de aceștia școlii și fără exercitarea influenței lor asupra copiilor.

In anul școlar trecut, noi am acordat o mare atenție legăturii cu familiile elevilor. Școala a stabilit un sistem bine determinat de muncă în această privință. Au fost elaborate forme efective de ajutorare a părinților în vederea educării copiilor. De obicei, odată pe lună se țin lecții și referate pentru părinți. In anul școlar trecut referatul „Despre educația comunistă a copiilor" a fost ținut de tov. Paivina, inspectoare la secția orășenească de învățămînt. Mulți părinți au luat cuvîntul pe marginea acestui referat, vorbind despre cele mai importante probleme ale educației în familie.

Părinții joacă un rol hotăritor în educarea unor cetățeni conștienți, cu dragoste de muncă și plini de voință. Sintetizînd o experiență valoroasă, noi am pus în discuția părinților referatul „Munca copiilor în familie". Unii dintre părinți, bunăoară, transmit cu succes copiilor cunoștințele lor profesionale. Tîmplarul Puzanov de la uzina „Uralmașzavod" l-a învățat pe fiul său Leva tîmplăria, i-a cumpărat sculele necesare. Acum, băiatul muncește în timpul liber împreună cu tatăl său, se ocupă cu traforajul, confecționează obiectele necesare pentru casă. Sau alt exemplu: Volodea, fiul muncitoarei Zvercova de la fabrica de pîine, o ajută întotdeauna pe mama sa în gospodărie. In timpul liber, ea citește împreună cu fiul ei cărți, îl însoțește la cinematograf, la Palatul de cultură „Stalin".

Este important nu numai să atragem atenția părinților asupra necesității de a se interesa de învățătura și de odihna copiilor, ci și să-i înarmăm cu cunoștințe pedagogice. Medicul Amstielovscaia a ținut pentru părinți referatul „Regimul școlarului — baza muncii pline de succes a copiilor". După ce au ascultat acest referat mulți părinți i-au obișnuit pe copiii lor să respecte regimul zilei.

Mergînd în mod sistematic la domiciliul elevilor, profesorii nu se plîng de copii, ci se străduiesc să-i ajute pe părinți să găsească căile de educare justă a acestora, sprijinindu-se pe calitățile lor pozitive.

Anul trecut am organizat discuții și conferințe cu părinții, atrăgînd la această muncă pe activiștii și membrii comitetului de părinți al școlii. Tov. Seredchin, membru al comitetului de părinți, a organizat o discuție la administrația casei nr. 9. La administrația casei nr. 50 a fost organizată o conferință la care alt membru al comitetului de părinți, tov. Tarasov, a povestit cum își educă el pe copiii săi, cum supraveghează îndeplinirea de către ei a regimului zilei, cum obține ca ei să învețe bine și să fie disciplinați.

Munca în administrațiile caselor permite să se atragă la discuții părinții care, din diferite cauze, nu pot veni întotdeauna la școală. Vom căuta să folosim această formă mai des, pregătind și organizînd conferințe în multe administrații ale caselor.

Ne ajută mult în muncă organizațiile de partid și sindicale ale secțiilor uzinei „Uralmașzavod". Organizațiile obștești ale secțiilor nu numai că au ajutat școala în pregătirea pentru noul an școlar, în utilarea cabinetelor și atelierelor, dar desfășoară împreună cu școala și propaganda pedagogică. Discutarea problemelor cu privire la educația comunistă în ședințele sindicale și în ședințele deschise de partid este însoțită de o intensă muncă pregătitoare. Activiștii studiază condițiile educației copiilor în familie. Observațiile critice și ajutorul lor efectiv, precum și controlul lor exercită o acțiune binefăcătoare.

In anul trecut s-a organizat la secția de reparații și construcții o ședință deschisă de partid în cadrul căreia s-a prezentat un referat despre educația comunistă a copiilor. Biroul de partid al secției împreună cu organizația de comsomol și cu comitetul sindical al secției a organizat înainte de ședință brigăzi pentru controlul purtării și nivelului la învățătură al copiilor muncitorilor. Membrii brigăzii au vizitat școala, au mers la domiciliile elevilor. Pregătirea serioasă pentru adunare a asigurat o înaltă și intensă activitate a participanților. Vorbitorii și-au împărtășit experiența privitoare la educația copiilor și au criticat aspru pe cei care nu și-au îndeplinit obligațiile de părinți și educatori.

Acum, ca și în anii trecuți, școala și-a fixat anumite zile pentru întîlnirile cu părinții: pentru părinții elevilor din clasele elementare — miercuri, pentru părinții elevilor din clasele superioare — vineri. Cu trei ani în urmă, veneau la aceste întîlniri 3—4 părinți. Acum, numărul lor a crescut mult. Ei discută amănunțit cu dirigintele clasei și cu ceilalți profesori, află care este situația la învățătură a fiilor sau a fiicelor lor și care este purtarea acestora.

Unii diriginți și profesori se sprijină în munca lor pe activul de părinți al clasei. Așa procedează, bunăoară, diriginta Efimova. Tovarășii Chirilicev, Lebedeva, Reazanțeva — părinți ai elevilor ei — vin adesea la școală și execută sarcinile date de tov. Efimova: organizează excursii, plimbări etc.

Ce este nou la noi în comparație cu anul trecut?

Incă înainte de începerea anului școlar, vizitînd o familie sau alta, pedagogii s-au interesat nu numai de pregătirea elevilor pentru începerea cursurilor, ci și de traiul lor, de felul în care este organizat timpul lor liber în familie, de ocupațiile părinților în zilele de odihnă, de timpul pe care și-l petrec împreună cu copiii.

Profesorul de fizică Solonenco, dirigintele clasei a VIII-a, i-a vizitat pe toți părinții la domiciliu, a făcut cunoștință cu ei. El le-a lămurit esența învățămîntului mixt atrăgîndu-le atenția asupra importanței respectării regimului zilei școlarului, as[...] muncii copiilor în familie.

Diriginții Stihina și Timoșenco au lămurit părinților importanța pregătirii copiilor pentru lecții. Tov. Vlasova și alți pedagogi au vizitat familiile unde erau băieți și fete care urmau să învețe împreună.

Cunoașterea părinților le-a dat pedagogilor un bogat material pentru munca lor viitoare. In luna august, adunările cu părinții au fost foarte populate. In referatul despre sarcinile școlii și familiei în educarea dragostei de muncă a elevilor au fost citate exemple convingătoare.

In prezent, în școală se desfășoară adunările pe clase ale părinților. Noi pregătim foarte minuțios aceste adunări, ținînd seama, în special, de dorințele părinților cu privire la organizarea propagandei pedagogice. Cercul de chimie va ilustra referatele cu experiențe. Vom pregăti o conferință asupra operelor lui Makarenko, care va avea loc la sfîrșitul primului semestru. Li se va arăta mai pe larg părinților activitatea cercurilor tehnice și a cercurilor de artiști amatori din școală.

Colectivul școlii, lucrînd împreună cu [...]rinții, rezolvă sarcina de seamă — de a educa constructori activi și conștienți ai societății comuniste.

R. COSTILEV
directorul școlii nr. 80 din orașul Sverdlovsc

Legătura cu masele — izvor al tăriei partidului

In toată țara, oamenii muncii se pregătesc să întîmpine cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu noi succese pe drumul socialismului, exprimîndu-și în felul acesta dragostea lor nemărginită și încrederea nezdruncinată în partid, în întărirea căruia sînt vital interesați.

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului în patria noastră. In elaborarea politicii sale, partidul pornește de la interesele fundamentale ale poporului și se bizuie pe sprijinul poporului.

Intreaga activitate a partidului este pătrunsă de credința profundă în popor, în nesecata energie revoluționară a oamenilor muncii. Unind în rîndurile sale pe cei mai conștienți și mai înaintați fii ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și ai intelectualității, partidul este legat prin legături de sînge cu poporul. El întărește în permanență legăturile sale cu masele largi ale oamenilor muncii. In legătura sa indestructibilă cu poporul constă izvorul forței și invincibilității partidului.

Poporul nostru, care s-a convins prin propria sa experiență că numai sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn își va putea făuri o viață nouă, își strînge tot mai mult rîndurile în jurul partidului, muncind neobosit pentru înfăptuirea politicii lui. Forța poporului nostru constă în unirea lui strînsă în jurul partidului. Unitatea dintre partid, guvern și popor este chezășia mersului nostru înainte pe drumul luminos al socialismului.

I

Demascînd teoriile idealiste reacționare care prezintă poporul ca pe o masă „inertă", ca o gloată „pasivă" care este menită doar să urmeze orbește personalitățile „alese", marxism-leninismul a dovedit pe baze științifice că poporul este adevăratul creator al istoriei, că istoria dezvoltării sociale este istoria producătorilor de bunuri materiale, istoria maselor celor ce muncesc.

Ideologia burgheză, reacționară, profund dușmănoasă poporului urmărește să justifice existența orînduirii capitaliste, să ascundă exploatarea, să condamne masele la pasivitate, să îndepărteze pe oamenii muncii de la lupta lor revoluționară. Propagînd cultul personalității și tot felul de teorii despre „eroi" și „gloată", ideologii burghezi afirmă că nu poporul este făuritorul istoriei, că nu el este cel care creează eroi, conducători, ci, dimpotrivă, eroii, conducătorii, personalitățile de seamă, regii etc. ar fi, chipurile, făuritorii istoriei. In zilele noastre filosofii reacționari se străduiesc să propage pe toate căile disprețul față de masele populare și să ridice în slavă pe magnații capitalului monopolist, prezentîndu-i drept purtători ai progresului istoric. Cunoscutul filosof reacționar John Dewey, de pildă, afirma deschis că „oamenii deosebiți, înzestrați cu capacitatea divină de a prevedea, sînt cei care fac istoria".

In opoziție cu subiectivismul și voluntarismul, marxism-leninismul a explicat pentru prima dată în istorie, în mod științific, dezvoltarea societății. Clasicii marxism-leninismului au arătat că dezvoltarea societății se desfășoară conform unor legi obiective, independente de voința și dorințele oamenilor. Ei au subliniat că izvorul dezvoltării sociale trebuie căutat nu în ideile oamenilor, ci în condițiile vieții materiale, nu în bunele intenții ale unor personalități, ci în dezvoltarea producției. Faptul că la baza dezvoltării sociale stă modul de producție indică în chip limpede că masele celor ce muncesc, care formează principala forță de producție a societății, constituie forța principală a istoriei, că poporul este făuritorul istoriei.

Acest adevăr incontestabil este pe deplin confirmat și de desfășurarea evenimentelor istorice pe teritoriul țării noastre. Istoria Rominiei, arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „înfățișează lupta de veacuri a poporului pentru libertate". Poporul este făuritorul istoriei patriei noastre. El a reprezentat factorul hotăritor al tuturor prefacerilor sociale care au dus înainte societatea noastră.

Masele populare nu creează numai bunurile materiale necesare existenței oamenilor, ci și mărețele comori ale culturii. Chiar și în orînduirile bazate pe exploatare, în condițiile în care inițiativa maselor, talentele izvorite din popor sînt înăbușite și schilodite, poporul a îmbogățit cultura, a apărat-o și a dezvoltat-o. Intregul mers al istoriei dovedește că toți marii artiști au fost legați într-un fel sau altul de popor, au folosit mijloacele și valorile culturale făurite de popor și le-au dezvoltat mai departe. Operele realiste ale unor mari scriitori și artiști ai poporului nostru ca M. Eminescu, Ion Creangă, I. L. Caragiale, Gh. Coșbuc, Nicolae Grigorescu, Teodor Aman etc. au intrat în tezaurul culturii noastre, sînt iubite de oamenii muncii și vor trăi peste secole și milenii tocmai pentru faptul că ele exprimă năzuințele poporului, gîndurile și sentimentele lui, oglindesc lupta poporului.

Intotdeauna ideologii claselor exploatatoare, falsificatorii istoriei poporului nostru, au urît masele, au manifestat dispreț ciocoiesc față de popor, au ponegrit tezaurul culturii naționale, au sfidat bogăția și frumusețea limbii romîne, făurită de popor prin eforturile a zeci de generații, au îngenunchiat în mod slugarnic în fața culturii putrede a capitaliștilor din occident, propagînd teoriile antipatriotice ale cosmopolitismului.

Combătînd cu hotărîre atitudinea de dispreț față de mase, clasicii marxism-leninismului s-au ridicat împotriva cultului personalității care condamna masele la prosternare mistică în fața conducătorilor, la pasivitate, la așteptare ca totul să vină „de sus", de la conducători.

Marxism-leninismul nu neagă însă însemnătatea personalităților de seamă. Știința marxist-leninistă a pus pentru prima dată această problemă pe baze științifice. Subliniind că rolul hotăritor în istorie aparține poporului și nu personalităților, „eroilor", conducătorilor, marxismul arată că personalitățile pot juca un rol pozitiv în istorie numai dacă ideile și acțiunile lor reflectă cerințele legilor obiective de dezvoltare a societății, cerințele și nevoile maselor populare.

In istoria poporului nostru sînt bine cunoscute personalități proeminente ca domnitorii Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Ion Vodă cel Cumplit etc., ca luptătorii revoluționari Gh. Doja, Horia, Tudor Vladimirescu, Nicolae Bălcescu etc. Intrucît au exprimat, în anumite limite, necesitățile de dezvoltare a societății, aspirațiile de libertate ale poporului, aceste personalități au jucat un rol pozitiv în istoria poporului nostru. Dar istoria poporului nostru nu este creată de aceste personalități, ci de masele populare, de poporul care s-a ridicat împotriva asupririi și exploatării, care a format totdeauna armatele ce luptau atît împotriva cotropitorilor, cît și împotriva tagmei jefuitorilor.

Misiunea istorică de a continua și ridica pe o treaptă mai înaltă lupta poporului nostru, împotriva exploatării și pentru independență, de a înfăptui cea mai mare transformare revoluționară din istoria patriei noastre i-a revenit clasei muncitoare, condusă de partidul ei de avangardă.

II

Rolul maselor populare în viața socială crește considerabil datorită conducerii lor de către partidul de tip nou al clasei muncitoare. Inarmat cu învățătura atotbiruitoare a marxism-leninismului, partidul educă cu grijă masele, le înarmează cu conștiința intereselor și scopurilor luptei, le organizează și le indică drumul spre victorie, le conduce în lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei și instaurarea dictaturii proletariatului, pentru construirea socialismului și comunismului.

Experiența istorică de luptă a P.C.U.S., partid creat de Lenin și călit în focul a trei revoluții, oferă tuturor partidelor comuniste și muncitorești un măreț exemplu de felul cum trebuie să strîngă legăturile cu masele, cum să educe masele, cum să învețe masele și să învețe de la ele, cum să conducă lupta revoluționară a poporului.

Partidul nostru, călăuzindu-se în permanență după exemplul P.C.U.S., a luptat neobosit pentru întărirea legăturilor sale cu masele. Manifestînd întotdeauna o grijă nețărmurită pentru nevoile clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, fiind singurul apărător al intereselor maselor populare, partidul și-a cîștigat dragostea și simpatia oamenilor muncii, încrederea lor nemărginită.

In fiecare etapă de luptă partidul știe să convingă masele de justețea politicii lui, să lanseze asemenea lozinci care aduc masele pe pozițiile partidului, să ajute masele ca pe baza experienței lor proprii să înțeleagă justețea politicii partidului.

Chiar de la nașterea sa partidul nostru a fost conducătorul oamenilor muncii în lupta pentru o viață mai bună. In condițiile prigoanei regimului burghezo-moșieresc, aruncat în ilegalitate, înfruntînd teroarea polițienească, partidul a apărat interesele celor ce muncesc, a mobilizat și a condus masele la lupta pentru eliberarea de sub jugul exploatării și asupririi. Cu toate că teroarea sălbatică la care era supus crea partidului mari greutăți în strîngerea legăturii sale cu masele, comuniștii au știut să folosească toate formele de luptă pentru a strînge masele în jurul partidului și a le ridica la luptă. Datorită legăturilor sale indestructibile cu poporul, partidul n-a putut fi nimicit.

Perioada grea a fascismului și a criminalului război antisovietic a dovedit încăodată că singurul partid care a luptat pentru interesele poporului a fost partidul nostru. Insuflețiți de devotament față de patrie, față de poporul muncitor, plini de încredere în victoria Uniunii Sovietice, comuniștii au chemat masele la luptă împotriva dictaturii fasciste și a criminalului război antisovietic, au arătat poporului drumul just de salvare, de preîntîmpinare a unei catastrofe naționale.

In condițiile create de ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice eliberatoare împotriva armatelor fasciste, partidul nostru a unit în jurul său forțele patriotice populare și a pregătit și înfăptuit la 23 August 1944 răsturnarea dictaturii fasciste, întoarcerea armelor împotriva trupelor hitleriste de către armata romînă, care a participat activ, alături de Armata Sovietică, la luptele pentru eliberarea patriei noastre, contribuind la victoria asupra fascismului.

Victoria de importanță istorică a U.R.S.S. asupra fascismului și eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică au dat putință poporului romîn, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mîini. Din prima zi a eliberării patriei, partidul a mobilizat clasa muncitoare, întregul popor muncitor în vederea înfăptuirii unor adînci transformări democratice. Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și cu ceilalți oameni ai muncii, a scuturat definitiv jugul imperialismului, a zdrobit forțele reacțiunii burghezo-moșierești, a doborît de la putere clasele exploatatoare, a răsturnat monarhia și a instaurat regimul de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului. In statul nostru democrat-popular — Republica Populară Romînă — întreaga putere aparține oamenilor muncii de la orașe și sate. Proclamarea Republicii Populare Romîne a marcat desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice și trecerea la înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste.

Cucerirea puterii de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, trecerea la realizarea marilor sarcini ale revoluției socialiste creează noi condiții pentru munca constructivă a maselor, determină lărgirea considerabilă a cîmpului de creație istorică a oamenilor muncii.

Experiența P.C.U.S. ne arată că socialismul poate fi construit cu succes numai prin participarea activă, conștientă a maselor largi populare. Capacitatea statului clasei muncitoare de a rezolva în cele mai bune condiții problemele construcției socialiste depinde de nivelul activității maselor, de inițiativa lor, de priceperea partidului de a mobiliza masele, de a le învăța în permanență și de a învăța de la ele.

In anii luminoși ai regimului democrat-popular, partidul nostru a dezvoltat prin toate mijloacele activitatea creatoare a maselor, chemînd milioanele de oameni ai muncii să contribuie la rezolvarea tuturor problemelor construcției noastre pașnice. Oamenii muncii au devenit stăpînii principalelor mijloace de producție ale țării, stăpînii bunurilor materiale și culturale produse de ei. In același timp, ei au devenit participanți activi la opera de conducere a țării. Peste 110.000 de deputați, oameni ai muncii, activează astăzi în sfaturile populare, organele locale ale puterii noastre de stat. Statul democrat-popular se sprijină pe masele largi ale celor ce muncesc și le atrage la rezolvarea treburilor obștești. Toate acțiunile statului nostru se bucură de aprobarea și de sprijinul efectiv al poporului.

Poporul nostru sprijină activ politica partidului de întărire a statului democrat-popular, principalul instrument de construire a socialismului, de zdrobire a împotrivirii dușmanului de clasă. Statul democrat-popular este statul celor ce muncesc, creat prin eforturile întregului popor muncitor, în interesul maselor populare și împotriva exploatatorilor. Niciodată oamenii muncii din patria noastră nu s-au bucurat de asemenea drepturi și libertăți ca în statul democrat-popular, niciodată n-au putut să-și desfășoare capacitățile lor creatoare ca în anii puterii populare.

Prin munca devotată, plină de avînt patriotic a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii, sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a obținut realizări importante în opera de dezvoltare a economiei naționale pe drumul socialismului.

Marile transformări revoluționare înfăptuite în viața politică și economică a țării noastre în anii puterii populare au determinat continua întărire a influenței partidului în mase, unirea tot mai strînsă a poporului în jurul partidului. Cu fiecare nouă realizare a regimului de democrație populară, cu fiecare pas înainte pe drumul construcției socialiste a crescut convingerea maselor în justețea politicii partidului. In ace[...]

Cum nu trebuie să se muncească în şcoală

Cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din Pîrşcoveni se string rînd pe rînd în cancelaria şcolii. Este prima recreaţie. Intrebat ce lecţie are de predat la clasa a V-a în ora a doua, tovarăşul Alexandru Goian răspunde:

— Lecţia următoare.

— Care anume?

— Vă spun îndată.

Ia manualul de botanică, îl răsfoieşte repede şi citeşte: „Respiraţia plantelor". Se lasă o tăcere adîncă.

— Mai e mult pînă să sune? — întreabă directoarea şcolii, nerăbdătoare să oprească şuvoiul îndoielii care-o cuprinde.

La sunetul clopoţelului, cadrele didactice îşi iau cataloagele şi pornesc spre clase. Cei mai mulţi nu au caiete de planuri, n-au material didactic. Nu are asemenea caiete sau materiale nici tovarăşul Goian, care totuşi se îndreaptă foarte liniştit spre clasa a V-a. Trebuie să verifice cunoştinţele elevilor despre nutriţia plantulei şi să predea respiraţia plantelor. Intrebările se succed unele după altele, formulate clar şi concis. Numai că nu se referă la nutriţia plantulei, ci la încolţirea seminţelor şi la apariţia lăstarilor. Poate că aceasta se întîmplă pentru că asistă la lecţie un inspector, un gazetar şi tovarăşa directoare... Insfîrşit, profesorul verifică foarte sumar şi cunoştinţele elevilor cu privire la tema curentă.

— Cu ce se hrăneşte la început plantula?

— Cu hrana din sămînţă.

— Deci cum trebuie să fie sămînţa pentru ca planta să se dezvolte bine?

— Să fie mare, sănătoasă.

Intreaga discuţie se desfăşoară la un nivel scăzut, deşi lecţia din manual ar fi putut contribui la ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor în legătură cu nutriţia plantulei. Lecţia arată că în seminţe sînt depozitate substanţe organice şi minerale, că cele mai multe dintre acestea sînt insolubile, că, în procesul de încolţire, amidonul insolubil se transformă în zahăr solubil cu care se hrăneşte plantula ce se dezvoltă din embrion. Manualul indică şi mijloace concrete pentru cunoaşterea acestui fenomen, iar la sfîrşit propune teme practice menite să ajute elevii să observe cum consumă plantula, în procesul dezvoltării, substanţele înmagazinate în sămînţă, să simtă cu ajutorul gustului transformarea amidonului în zahăr. Profesorul nu pune însă nici o întrebare în legătură cu aceste cunoştinţe şi nici nu controlează dacă elevii au executat vreo temă practică sau nu. De altfel, se vede bine că ei n-au executat nici o temă. Ei s-au prezentat la lecţie numai cu manualele, care se găsesc deschise pe fiecare bancă.

Incheind această superficială verificare a cunoştinţelor, profesorul anunţă lecţia nouă. Tovarăşa directoare aruncă priviri îngrijorate cînd la profesor, cînd la elevi. Deodată, faţa i se îngălbeneşte, ochii i se dilată şi fără voie se întoarce disperată către tovarăşul inspector. Drept răspuns, acesta coboară capul şi devine din ce în mai pămîntiu la faţă. Mîna care nota grăbită observaţiile culese, asvîrle stiloul şi stă strînsă, încordată.

Tovarăşul Goian, în schimb, este foarte calm. Ce să mai piardă vremea cu expunerea lecţiei? Să mai facă „doamne fereşte" cine ştie ce greşeală? A găsit o metodă salvatoare: citeşte din manual un fragment, îl reproduce cu propriile lui cuvinte, citeşte altul în continuare, îl reproduce şi pe acesta... şi aşa pînă la sfîrşitul lecţiei. Elevii urmăresc cuminţi pe manuale. Nu par deloc contrariaţi.

— Aşa, copii. Fiindcă învăţarăm lecţia, acum să vă pun cîteva întrebări.

Şi, cu acelaşi calm, profesorul citeşte din manual întrebare cu întrebare. Cum e şi firesc, elevii se împiedică serios în răspunsuri. Puţini au înţeles necesitatea oxigenului în respiraţia plantelor. In timpul citirii textului din manual de către profesor, ei nu au luat nici o notiţă. Ideile principale nu au fost notate pe tablă. Experienţele pe care ar fi trebuit să le facă în clasă pentru a constata în mod concret existenţa oxigenului în borcanul în care nu au fost introduse seminţe sau plante, ca şi existenţa bioxidului de carbon eliminat de plante prin respiraţie şi creşterea temperaturii prin intensificarea respiraţiei plantelor, în celălalt borcan, — n-au fost nici măcar reprezentate pe tablă, prin desene.

Cu o grabă nepermisă, profesorul trece peste tema practică indicată de manual, deşi fiecare elev ar fi găsit acasă nişte seminţe şi două borcane de sticlă cu ajutorul cărora ar fi putut demonstra respiraţia plantelor şi a seminţelor, ar fi putut constata că plantele au nevoie de oxigen pentru respiraţie şi că bioxidul de carbon nu întreţine arderea.

Lecţia s-a încheiat cu formula care se auzea de atîtea ori în şcoala primară de altă dată: „Aceasta este lecţia voastră pentru data viitoare".

★

Aşa s-a prezentat la clasă în ziua de 9 octombrie a.c., tovarăşul Alexandru Goian, care predă ştiinţele naturale la şcoala de 7 ani din comuna Pîrşcoveni, raionul Balş. Faptul că n-a ştiut nici măcar tema lecţiei pe care trebuia să o predea, că în loc să explice lecţia nouă a citit-o din carte, că n-a organizat nici un fel de experienţe nu este de loc întîmplător. Tovarăşul Alexandru Goian nu şi-a întocmit pînă acum planul calendaristic, şi-a început munca fără să studieze programa de predare a ştiinţelor naturale şi instrucţiunile ministerului cu privire la completarea programelor cu cunoştinţe agricole. De la începutul anului şi pînă acum nu a alcătuit nici un plan de lecţie. Deci este aproape sigur că aşa cum s-a desfăşurat această „lecţie", s-au mai desfăşurat şi altele. Aşa se şi explică de ce, cînd profesorul a început să citească lecţia, în loc să o expună, elevilor nu li s-a părut ceva nefiresc.

Dar şi mai îngrijorător este faptul că tovarăşul Goian consideră că scopul lecţiei poate fi atins şi în felul acesta.

— Dacă elevii au înţeles lecţia, înseamnă că ea şi-a atins scopul, a spus acest profesor în cadrul discuţiilor ce au avut loc după lecţie, încercînd să justifice metoda folosită.

Tovarăşul Goian înţelege probabil prin scopul lecţiei însuşirea sumară, superficială, a unui număr redus de cunoştinţe izolate, neînchegate într-un tot, neîntemeiate pe demonstraţii practice, pe observaţii concrete. Aceasta dovedeşte că el nu cunoaşte principiile pedagogiei ştiinţifice şi nici metodicile, că mintea lui e încă îmbîcsită de pedagogia burgheză, care poate accepta şi o astfel de „predare", transformînd pedagogul într-un simplu monitor. Altfel şi-ar fi putut da singur seama cît este de grav să intri la lecţie nepregătit, fără să fi reflectat asupra scopului şi a mijloacelor de realizare a acestui scop, fără să organizezi nici o experienţă, fără să îndrumezi elevii în efectuarea lucrărilor practice.

Acest stil de muncă nu aparţine, însă, numai tovarăşului Goian. Cele mai multe cadre didactice din şcoală nu şi-au întocmit pînă acum nici planurile calendaristice, nici planuri de lecţii. Consiliul pedagogic nu a ţinut la începutul anului şcolar o şedinţă, în care, pe baza sarcinilor trasate în proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, să stabilească un sistem de măsuri concrete a căror îndeplinire să ducă la ridicarea nivelului ştiinţific al predării cunoştinţelor agronomice. Mai mult chiar: colectivul pedagogic nici nu cunoaşte sarcinile concrete trasate în proiectul de Directive cu privire la desfăşurarea procesului de învăţămînt în şcolile săteşti.

Vina principală pentru această situaţie o poartă directoarea şcolii, care nu a ştiut să conducă just colectivul pedagogic, să îndrume şi să controleze cu perseverenţă munca fiecărui învăţător şi profesor. Tovarăşa directoare s-a mulţumit să anunţe cadrele didactice că trebuie să-şi întocmească planuri calendaristice şi planuri de lecţii. Ea nu a controlat, însă, cum se îndeplinesc sarcinile trasate, nu s-a preocupat ca ea însăşi să constituie un exemplu în această privinţă. Ca şi celelalte cadre didactice, ea nu şi-a alcătuit în acest an şcolar nici un plan de lecţie, deşi predă 6 ore pe săptămînă. Chiar şi acele cadre, foarte puţine la număr, care au planuri calendaristice şi planuri de lecţii (de ex. învăţătoarea de la clasa I-a) nu au primit în această privinţă nici un ajutor din partea conducerii şcolii.

Tovarăşa directoare nu are un caiet de observaţii în legătură cu asistenţele la lecţii, nu-şi alcătuieşte planuri săptămînale de control al lecţiilor, nu şi-a fixat obiectivele pe care trebuie să le urmărească în studierea situaţiei predării la fiecare materie de studiu.

Lipsite de îndrumare şi control în muncă, nu este de loc întîmplător că unele cadre didactice au curajul să se prezinte la lecţii aşa cum s-a prezentat tovarăşul Alexandru Goian la lecţia de botanică. Astfel de lecţii nu contribuie cu nimic la realizarea sarcinilor şcolii noastre, care trebuie să înarmeze elevii cu bogate cunoştinţe şi deprinderi agronomice, să le dezvolte dragostea pentru agricultură.

Colectivul cadrelor didactice de la şcoala de 7 ani din Pîrşcoveni, împreună cu directoarea şcolii, trebuie să-şi analizeze cu adîncă răspundere lipsurile şi să ia imediate măsuri pentru îmbunătăţirea muncii.

M. POPESCU

Pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor

Cu eforturi sporite

Cadrele didactice de la şcoala de fete nr. 15 din oraşul Bucureşti întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi succese în muncă. Eforturile lor sînt îndreptate în această perioadă în deosebi spre ridicarea nivelului ştiinţific al predării.

O muncă deosebit de rodnică desfăşoară tovarăşa profesoară de limba romînă. Ea acordă multă atenţie lărgirii cunoştinţelor de literatură ale elevilor, îmbogăţirii vocabularului lor şi însuşirii temeinice a cunoştinţelor de gramatică. In predarea lecţiilor, profesoara foloseşte scheme care ilustrează şi sintetizează problemele esenţiale predate la lecţie. Cele mai multe dintre elevele ei îşi însuşesc în mod temeinic cunoştinţele.

In munca lor, cadrele didactice primesc un însemnat ajutor din partea conducerii şcolii. Tov. E. Dumitraş, directoarea şcolii, asistă la lecţii, dă îndrumări în legătură cu folosirea celor mai bune metode de predare etc. De asemenea, conducerea şcolii a organizat schimbul de experienţă între cadrele didactice. Au avut astfel loc consfătuiri pentru schimb de experienţă între cadrele care predau limba romînă, istoria etc., precum şi între învăţătoarea clasei a IV-a şi profesoarele care predau la clasa a V-a.

I. MARIN

Schimb de experienţă

Cu prilejul încheierii practicii pedagogice a elevilor, şcoala pedagogică mixtă din Sibiu a organizat un schimb de experienţă cu privire la problemele predării în clasa I-a. La acest schimb de experienţă au participat, alături de elevi, învăţători care conduc clasa I-a în şcolile din oraşul şi raionul Sibiu. Aceştia au dezbătut concret diferite aspecte ale muncii cu elevii din clasa I-a.

Cadrele didactice din oraş şi din raion au adus la această conferinţă şi material didactic confecţionat cu mijloace locale, demonstrînd metodele de confecţionare şi folosire a acestui material.

In urma acestui schimb de experienţă s-a luat hotărîrea să se organizeze o consfătuire asemănătoare cu învăţătorii care predau în acelaşi timp la mai multe clase

SEPTIMIA IACOB
corespondent

Cercul de matematică

Cercul de matematică „Pitagora" de pe lîngă şcoala profesională de metalurgie şi agricultură din Arad a fost înfiinţat în aprilie 1952. De atunci, cercul de matematică a organizat numeroase concursuri pentru rezolvări de probleme, a făcut schimb de experienţă cu cercurile din alte şcoli etc., contribuind prin activitatea sa la îmbunătăţirea pregătirii elevilor.

Nu de mult, cercul tinerilor matematicieni de la şcoala profesională de metalurgie şi agricultură din Arad şi-a reluat activitatea. In cerc s-au înscris elevi din anii I, II şi III. Şedinţele au loc săptămînal, cîte 2—3 ore, cuprinzînd expunerile necesare lărgirii cunoştinţelor elevilor, referate şi discuţii, rezolvări de probleme, jocuri recreative.

In planul de muncă pe care şi l-au alcătuit membrii cercului se prevede organizarea de concursuri, o excursie la Cluj, în cadrul unei întreceri cu tinerii matematicieni ai unei şcoli profesionale din acest oraş, convorbiri cu specialişti din întreprinderi, schimb de experienţă etc. Membrii cercului şi-au propus de asemenea să confecţioneze material didactic şi să ajute elevilor rămaşi în urmă la învăţătură.

Activitatea cercului de matematică „Pitagora" va însemna şi în acest an un însemnat sprijin adus pregătirii viitoarelor cadre de muncitori.

Să întărim activitatea educativă în şcolile profesionale

In şcolile rezervelor de muncă din ţara noastră se făureşte o nouă generaţie de muncitori pricepuţi şi destoinici, în stare să îndeplinească cu cinste sarcina nobilă de a da patriei un mare belşug de produse, de a contribui din plin la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Urmînd experienţa înaintată a şcolilor profesionale din Uniunea Sovietică, şcolile rezervelor de muncă din ţara noastră acordă cea mai mare atenţie nu numai pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, ci şi educării lor în spiritul înaltelor idei ale comunismului.

Lecţiile de educaţie politică, ca şi întregul proces al muncii didactice şi practice din şcolile rezervelor de muncă constituie mijloace deosebit de însemnate pentru formarea conştiinţei elevilor, pentru dezvoltarea aptitudinilor şi deprinderilor pozitive ale acestora. Mulţi profesori şi maiştri din aceste şcoli dezvoltă în rîndurile viitorilor muncitori conştiinţa că fac parte din clasa muncitoare şi că pentru a fi demni de clasa lor trebuie să aibă cunoştinţe temeinice şi o înaltă ţinută morală, trebuie să fie cu adevărat oameni noi şi înaintaţi.

Ca urmare a muncii pline de devotament pe care o desfăşoară numeroase cadre didactice din şcolile rezervelor de muncă pentru educarea elevilor lor în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului proletar, în spiritul dragostei de muncă, aceste şcoli au dat producţiei mulţi tineri în stare de fapte de ispravă. Absolvenţi ca Lazăr Marin de la şcoala feroviară nr. 3 din Craiova, fruntaş al întrecerii socialiste la Centrul mecanic Craiova, Dascălu Ion şi Dascălu Alexandrina de la şcoala nr. 2 din Craiova, fruntaşi în producţie la Combinatul siderurgic Hunedoara, Andrei Ion de la şcoala nr. 2 din Ploeşti şi Blaju Nicolae de la şcoala nr. 2 din Tr. Severin, ofiţeri ai Armatei noastre Populare, Băcioiu Ion de la şcoala nr. 1 Cîmpulung, student fruntaş al Facultăţii de mecanică din Oraşul Stalin, fac astăzi cinste şcolilor care i-au instruit şi educat. Şcoala profesională din Alba Iulia a primit anul acesta un număr mare de scrisori din partea întreprinderilor unde lucrează foştii săi elevi. In aceste scrisori se vorbeşte despre succesele obţinute de tinerii absolvenţi la locul de muncă, despre comportarea lor justă. Realizări deosebite în activitatea educativă, au obţinut şcolile profesionale din comunele Gura Ocniţii şi Moreni. Elevii acestor şcoli, cărora li s-a insuflat conştiinţa intereselor generale ale poporului, au înlocuit pe muncitori la sonde în timpul înzăpezirii. De asemenea, elevii şcolii nr. 4 din Ploeşti au primit diploma de onoare a C.C. al U.T.M. pentru participare activă la acţiunea de deszăpezire.

In unele şcoli însă, cadrele didactice nu dau dovadă de suficient simţ de răspundere şi nu se preocupă îndeajuns de problemele muncii educative, ceea ce dovedeşte că ele nu înţeleg pe deplin importanţa pe care o are educarea comunistă a viitorilor muncitori. Nivelul scăzut al muncii educative pe care au desfăşurat-o asemenea cadre didactice se reflectă în atitudinea nedisciplinată a elevilor la lecţii şi în timpul producţiei, în plecările fără voie din şcoală, în lipsa de grijă faţă de bunul obştesc. In multe şcoli profesionale se comit acte de indisciplină, se distrug mobilierul şi echipamentul, iar uneltele şi maşinile sînt lăsate neîngrijite luni întregi.

Dragostea de muncă şi respectul pentru munca altuia, pentru bunul obştesc, sînt trăsături pe care trebuie să le aibă orice muncitor şi fără de care tinerii nu se pot încadra în rîndurile muncitorilor conştienţi. Dar dacă profesorii, maiştrii instructori şi educatorii nu sînt destul de exigenţi — dacă ei nu constituie întotdeauna, prin comportarea lor, un exemplu pentru elevi, aceştia nu pot dobîndi astfel de trăsături. Ce ar fi putut să înveţe elevii de la fostul director al şcolii profesionale nr. 1 din Iaşi, care îi brusca şi îi lovea, sau de la instructorul Zaiţ care în orele de dirigenţie bătea elevii notaţi la unele materii cu 2? Prezenţa unor astfel de elemente în şcoală este de-a dreptul dăunătoare. I se putea oare lăsa sarcina de a face educaţia comunistă elevilor unui „pedagog" ca fostul maistru instructor de la şcoala S.F.U. din Bărbăteni, care avea atît în şcoală cît şi în afară de şcoală o atitudine necorespunzătoare şi preda lecţiile citindu-le din carte? Astfel de oameni nu au ce căuta în şcoli. Poporul muncitor are nevoie de pedagogi destoinici, — de oameni însufleţiţi de dragoste pentru tineret, de oameni a căror comportare să fie ea însăşi un exemplu bun de urmat.

Nu numai unii profesori şi maiştri instructori, dar uneori şi educatorii, care se află în permanenţă în preajma elevilor şcolilor profesionale şi au datoria de a îndruma şi controla îndeaproape cea mai mare parte a activităţii lor, folosesc adesea metode nejuste de educaţie. Aceasta se întîmplă datorită faptului că directorii de şcoli nu dau întotdeauna atenţia cuvenită recrutării educatorilor, îndrumării lor în ceea ce priveşte felul cum trebuie să-şi desfăşoare munca educativă.

Şcolile profesionale trebuie să pregătească muncitori capabili care să-şi îndeplinească sarcinile de producţie, tineri care să participe activ la viaţa socială, care să iubească colectivul lor de muncă, să lupte pentru dezvoltarea succeselor lui şi pentru înlăturarea greutăţilor ce-i stau în faţă. Ei trebuie să înveţe încă de pe băncile şcolii să se ajute tovărăşeşte atunci cînd este nevoie şi să ia atitudine ori de cîte ori un membru al colectivului are o comportare necorespunzătoare. Ca să poată educa astfel de muncitori, colectivele care lucrează în şcolile rezervelor de muncă au datoria să acorde o importanţă deosebită problemelor privitoare la ridicarea nivelului activităţii educative.

Pentru a realiza această sarcină pedagogii din şcolile rezervelor de muncă au la îndemînă mijloace deosebit de variate. In primul rînd ei au datoria de a se sprijini în cea mai mare măsură pe munca organizaţiilor U.T.M. din şcoli, de a le acorda acestora un sprijin însemnat pentru mobilizarea tuturor elevilor în munca de învăţătură şi munca practică, pentru desfăşurarea unei largi activităţi politico-educative în rîndurile elevilor. Lecţiile de cultură generală şi de specialitate, orele de practică în atelierul şcolii, practica în producţie, activitatea culturală şi sportivă, toate acestea sînt prilejuri însemnate de a cultiva la elevi sentimente înalte şi nobile, de a le insufla dragoste pentru meserie, de a-i face să-şi iubească patria şi a dori să o slujească mereu mai bine. Este nevoie însă, pentru îndeplinirea acestor sarcini, ca toţi cei ce lucrează în şcolile rezervelor de muncă să-şi unească eforturile în această privinţă, să muncească stăruitor pentru desăvîrşirea pregătirii lor pedagogice, să-şi aleagă cu atenţie metodele de muncă.

In cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, în şcolile profesionale, la fel ca în toate şcolile patriei noastre, trebuie să se intensifice într-o măsură însemnată munca pedagogilor şi a elevilor. Aceste evenimente trebuie să însemne pentru cadrele didactice un prilej deosebit de ridicare a nivelului muncii de educare comunistă a elevilor prin folosirea unor forme concrete şi eficiente: întîlniri şi discuţii cu luptători din ilegalitate, schimb de scrisori cu tineri elevi şi muncitori din U.R.S.S., vizite în producţie, participarea la manifestările culturale etc.

Intensificîndu-şi necontenit munca educativă, ridicînd mereu nivelul acestei munci, şcolile profesionale vor da patriei tineri muncitori capabili să participe din plin la opera de construire a socialismului, luptători activi pentru o viaţă mai bună a poporului muncitor.

ELENA BEJAT

La colţul naturii vii

Răspunzînd cu entuziasm sarcinilor trasate în proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2-3 ani, numeroase cadre didactice se străduiesc să înarmeze elevii cu temeinice cunoştinţe şi deprinderi agronomice, organizează mai bine activitatea practică pe parcela experimentală şi la colţul naturii vii.

La şcoala medie nr. 4-13 de băieţi din Bucureşti se acordă multă atenţie muncii practice cu elevii în cadrul lecţiilor de ştiinţe naturale. Elevii desfăşoară la colţul naturii vii lucrări practice interesante în legătură cu conţinutul lecţiilor.

In clişeu: O grupă de elevi, aplicînd îndrumările profesorului lor, execută la colţul naturii vii altoiri şi polenizări.

laşi timp trebuie să fie limpede că fără sprijinul activ al maselor, fără lupta oamenilor muncii, marile înfăptuiri ale regimului nostru democrat-popular ar fi fost de neconceput. Succesele pe care poporul nostru le-a obţinut pe toate tărîmurile sînt rodul muncii eroice a clasei muncitoare, a ţărănimii muncitoare, a intelectualităţii din ţara noastră, rodul avîntului nemaicunoscut al forţelor creatoare ale poporului care a devenit stăpîn pe soarta sa.

III

Pentru partidul nostru grija faţă de om, grija pentru binele poporului constituie legea supremă a întregii sale activităţi.

Obiectivul politicii economice a partidului şi guvernului, politică ce se întemeiază pe cerinţele legii economice fundamentale a socialismului, este continua ridicare a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din patria noastră.

„Sarcina fundamentală a Partidului Muncitoresc Romîn în etapa actuală — se arată în proiectul Statutului modificat al P.M.R. — este lichidarea completă a exploatării omului de către om şi construirea societăţii socialiste în Republica Populară Romînă, pentru a asigura avîntul deplin al forţelor creatoare ale poporului şi satisfacerea maximă a nevoilor sale materiale şi culturale, după principiul de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa".

In perioada care a trecut de la eliberarea patriei noastre a avut loc o îmbunătăţire simţitoare a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate. Clasa muncitoare a devenit clasa conducătoare în stat, stăpînă pe mijloacele de producţie, încetînd a mai fi o clasă asuprită şi exploatată. Şomajul şi crizele economice au rămas de domeniul trecutului. Creşte în permanenţă numărul muncitorilor aflaţi în producţie. Statul cheltuieşte în fiecare an sume importante pentru asigurări sociale, pentru sănătatea şi învăţămîntul oamenilor muncii. S-au obţinut succese însemnate şi în ridicarea nivelului de trai material şi cultural al ţărănimii muncitoare. Statul a acordat un nepreţuit sprijin material ţăranilor muncitori cu gospodării mici şi mijlocii pentru a-şi reface şeptelul şi a-şi mări producţia la hectar. La sate s-au construit numeroase şcoli, spitale dispensare, case de naştere etc. Consumul propriu al populaţiei rurale a crescut simţitor. A luat fiinţă şi este în continuă dezvoltare sectorul socialist în agricultură.

Partidul ne învaţă însă că succesele obţinute nu trebuie să ne mulţumească, că trebuie să luptăm neîncetat pentru a consolida şi lărgi realizările dobîndite, pentru a lichida lipsurile şi a înlătura piedicile din drumul nostru spre socialism. Dezvăluirea în mod deschis, curajos a lipsurilor şi criticarea lor fără ocolişuri în faţa poporului constituie o caracteristică a partidului marxist revoluţionar.

Desfăşurarea largă a autocriticii şi criticii de jos constituie o condiţie importantă pentru ca partidul să-şi consolideze şi să-şi lărgească legăturile sale cu masele, să asigure participarea lor activă la conducerea ţării, să-şi îndeplinească rolul său de conducător al întregului popor muncitor. Partidul nostru cere organizaţiilor şi membrilor de partid să lupte pentru desfăşurarea largă a criticii şi autocriticii. In proiectul Statutului modificat al partidului se subliniază că fiecare membru de partid este obligat să folosească în întreaga lui activitate şi să stimuleze în fapt autocritica şi critica de jos, să dezvăluie lipsurile şi greşelile din muncă şi să lupte pentru lichidarea lor, să lupte împotriva tendinţelor de acoperire a lipsurilor, împotriva mulţumirii de sine şi a ameţelii de pe urma succeselor în muncă. Comuniştii au datoria să lupte cu fermitate împotriva oricăror încercări de gîtuire a criticii, deoarece gîtuirea criticii aduce grave daune intereselor partidului, statului şi poporului şi este inadmisibilă în activitatea unui membru de partid. Critica şi autocritica constituie garanţia mersului nostru înainte, metoda încercată de lichidare a lipsurilor în munca de partid şi de stat, expresia vie a încrederii neţărmurite a partidului în popor.

Pornind de la faptul că cu cît oamenii muncii înţeleg mai bine, mai adînc politica partidului, cu cît este mai înaltă conştiinţa lor, cu atît luptă mai activ pentru îndeplinirea ei, cu atît se obţin succese mai mari în construirea noii economii şi culturi, Partidul Muncitoresc Romîn arată deschis întregului popor scopurile politicii sale şi mobilizează masele în vederea înfăptuirii acestei politici.

Analizînd temeinic, în spirit critic şi autocritic realizările obţinute în domeniul economic, social şi cultural şi scoţînd la iveală lipsurile care s-au manifestat în politica noastră economică, plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 a elaborat un vast program de măsuri menite să ducă la îmbunătăţirea sistematică a nivelului de trai al populaţiei muncitoare de la oraşe şi sate. Pe baza indicaţiilor plenarei lărgite, partidul şi guvernul au luat o serie de măsuri îndreptate în primul rînd în direcţia lichidării lipsurilor care mai există în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agroalimentare şi alte produse de consum popular. In vederea făuririi bunei stări a poporului muncitor partidul mobilizează toate forţele oamenilor muncii pentru dezvoltarea mai departe a industriei, agriculturii, transportului şi schimbului de mărfuri, pentru continua dezvoltare a economiei noastre naţionale pe drumul socialismului.

O însemnătate excepţională pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii noastre, pentru determinarea unui puternic avînt în ridicarea producţiei agricole, pentru continua întărire a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare o prezintă proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Partidul mobilizează pe oamenii muncii pentru ca în interesul satisfacerii nevoilor poporului să se asigure dezvoltarea agriculturii noastre. In faza actuală a construcţiei socialismului în ţara noastră — odată cu dezvoltarea industriei grele şi cu creşterea rapidă a industriei uşoare şi alimentare, producătoare de bunuri de larg consum — ridicarea agriculturii este veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea şi întărirea întregii economii naţionale şi creşterea nivelului de trai al poporului muncitor. Dezbaterea largă a proiectului de Directive privitor la dezvoltarea agriculturii, numeroasele propuneri şi angajamente făcute cu acest prilej, aprobarea unanimă a poporului faţă de acest important document contribuie la consolidarea legăturilor partidului cu masele, dovedind din plin că problemele partidului nostru sînt problemele întregului popor, că masele cele mai largi ale oamenilor muncii din ţara noastră privesc politica partidului drept propria lor politică.

Convinşi de justeţea politicii partidului, oamenii muncii muncesc cu hotărîre şi energie neobosită pentru traducerea ei în viaţă. In cinstea Congresului partidului şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, se manifestă deosebit de puternic energia şi activitatea creatoare a maselor în puternicul avînt al întrecerii socialiste. Partidul cere organizaţiilor sale să stimuleze iniţiativa creatoare a maselor, să acorde o mare importanţă cunoaşterii, studierii şi punerii în practică a nenumăratelor sugestii, propuneri, iniţiative venite din rîndul oamenilor muncii, să se preocupe în permanenţă de dezvoltarea întrecerii socialiste şi a întrecerii patriotice. Membrii de partid au obligaţia să întărească zi de zi legătura cu oamenii muncii, să se preocupe cu grijă deosebită de rezolvarea la timp a cerinţelor şi nevoilor celor ce muncesc, să lupte fără cruţare împotriva atitudinilor birocratice care sînt străine politicii partidului şi statului nostru democrat-popular şi care dăunează profund legăturii dintre partid şi masele populare.

Expresia firească şi continuarea logică a politicii de construcţie paşnică şi de făurire a bunăstării poporului, pe care partidul şi guvernul o duc în interiorul ţării, o constituie politica externă de pace şi de colaborare cu toate ţările, indiferent de sistemul lor politic.

Călăuzindu-se în permanenţă după indicaţia leninistă cu privire la posibilitatea coexistenţei îndelungate şi a întrecerii paşnice între cele două sisteme — sistemul socialist şi cel capitalist — partidul nostru împleteşte strîns munca poporului muncitor pentru construirea socialismului şi întărirea statului democrat-popular cu participarea activă la lupta marelui lagăr al democraţiei şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, împotriva forţelor agresive ale imperialismului, pentru pace şi colaborare între state.

Oamenii muncii din patria noastră, dornici de a-şi putea consacra toate forţele construcţiei paşnice, sprijină în mod unanim politica de pace dusă de partidul şi guvernul nostru. Partidul se preocupă în permanenţă de întărirea statului nostru democrat-popular, de consolidarea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, de întărirea prieteniei şi frăţiei dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, de ridicarea vigilenţei revoluţionare a maselor faţă de toţi duşmanii poporului.

IV

Construirea socialismului în patria noastră cere o dezvoltare puternică şi multilaterală a vieţii spirituale a poporului, o creştere uriaşă a conştiinţei politice a celor ce muncesc. Pentru ca oamenii muncii să înţeleagă politica partidului, să şi-o însuşească şi să lupte pentru aplicarea ei în viaţă este necesar să li se explice această politică, să fie convinşi de justeţea ei. De aceea partidul acordă o mare însemnătate educării politice a maselor populare, ridicării nivelului de conştiinţă al poporului. Membrii de partid sînt datori, aşa cum se arată în proiectul Statutului modificat al P.M.R. „...să lămurească oamenilor muncii fără de partid sensul politicii şi hotărîrilor partidului, să organizeze şi să mobilizeze masele la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid".

Partidul cere tuturor organelor şi organizaţiilor de partid să îmbunătăţească munca de propagandă, asigurînd răspîndirea largă în rîndurile oamenilor muncii a învăţăturii marxist-leniniste.

De curînd, în întreaga ţară a început noul an şcolar în învăţămîntul de partid. Partidul cheamă pe toţi cei care studiază marxism-leninismul, ca şi pe propagandişti să acorde cea mai mare atenţie realizării unei legături indestructibile a teoriei cu sarcinile practice ale partidului în etapa actuală, cu lupta întregului popor muncitor în vederea înfăptuirii programului de măsuri elaborate de partid şi guvern în scopul dezvoltării întregii economii naţionale şi al ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Trebuie să luptăm cu hotărîre împotriva bucherismului şi dogmatismului, să combatem orice denaturări, confuzii sau vulgarizări ale tezelor marxism-leninismului.

O foarte mare însemnătate pentru întărirea legăturii partidului cu masele, pentru lămurirea maselor asupra politicii partidului, pentru convingerea lor de justeţea măsurilor luate de partid şi guvern, pentru lămurirea situaţiei internaţionale etc. o are agitaţia politică de masă.

Explicînd maselor care sînt cauzele lipsurilor, arătînd calea indicată de partid pentru lichidarea lor, agitatorii trebuie să creeze în masă o stare de spirit combativă faţă de greutăţi, să mobilizeze masele la lupta pentru lichidarea lipsurilor şi înfrîngerea greutăţilor.

In munca de propagare în mase a ideilor nemuritoare ale marxism-leninismului, de popularizare a hotărîrilor partidului şi guvernului, de lămurire a oamenilor muncii asupra sensului politicii partidului, convingîndu-i de justeţea acestei politici, un rol însemnat le revine cadrelor didactice. Invăţătorimea — unul din cele mai numeroase detaşamente ale intelectualităţii noastre — care prin însuşi specificul activităţii sale vine zilnic în contact cu masele mari populare, mai ales la sate, trebuie să constituie un sprijin activ, de nădejde, al organizaţiilor de partid în munca lor politică de zi cu zi. Sînt nenumărate exemplele care vorbesc de munca rodnică a învăţătorilor şi profesorilor din toate colţurile patriei noastre în vederea introducerii în mase a politicii partidului.

Dînd o înaltă apreciere activităţii lor, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat în cuvîntarea rostită la Congresul învăţătorilor că „numai o parte dintre ei sînt membri ai partidului nostru. Dar, în marea lor masă, ei au menirea de a duce în popor cuvîntul partidului, ei introduc în viaţă politica statului de democraţie populară".

Alături de toţi oamenii muncii din ţara noastră învăţătorimea legată de popor şi devotată poporului — luptînd neîncetat împotriva elementelor retrograde din rîndurile proprii, ascuţindu-şi combativitatea şi vigilenţa revoluţionară — îşi strînge tot mai mult rîndurile în jurul Partidului Muncitoresc Romîn.

In anii puterii populare s-au schimbat radical atît condiţiile de trai şi de activitate pedagogică ale cadrelor didactice, cît şi însuşi conţinutul muncii lor. Niciodată viaţa şi activitatea învăţătorilor şi profesorilor noştri n-au fost şi nici n-au putut să fie atît de bogate şi de interesante, atît de folositoare poporului. Numai regimul de democraţie populară a putut asigura învăţătorimii, pe baza politicii juste a partidului, climatul necesar pentru a putea pune în slujba poporului energia lor inepuizabilă, forţele lor creatoare.

Partidul acordă o mare atenţie întăririi legăturilor sale cu intelectualitatea noastră avansată, care constituie o mîndrie a poporului. „Intărirea legăturii partidului cu cercurile largi de intelectuali — se spune în Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid şi întărirea legăturii partidului cu masele — este o sarcină de seamă a partidului". Plenara lărgită a cerut organizaţiilor de partid să vegheze în permanenţă la asigurarea condiţiilor favorabile pentru activitatea creatoare a oamenilor de ştiinţă, de cultură, la îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai şi să desfăşoare o muncă susţinută în vederea educării intelectualilor în spiritul ideologiei marxist-leniniste.

Marxism-leninismul ne învaţă că în perioada de trecere de la capitalism la socialism are loc o înverşunată luptă de clasă, în toate domeniile de activitate. Duşmanul de clasă încearcă pe toate căile să slăbească legăturile partidului cu masele, să-şi întărească influenţa lui asupra celor ce muncesc. Partidul cere organizaţiilor sale să pună în centrul atenţiei problemele legăturii partidului cu masele. Educarea maselor în spiritul vigilenţei revoluţionare este o condiţie de seamă în ridicarea nivelului lor de conştiinţă, în consolidarea legăturilor partidului cu poporul. In lupta pentru educarea maselor în spiritul comunismului, pentru unirea lor tot mai strînsă în jurul partidului, un loc însemnat îl ocupă organizaţiile de masă — sindicatele, U.T.M., sfaturile populare etc. — care constituie curelele de transmisie ale partidului în mase.

In instituţiile de învăţămînt organizaţiile de masă sînt chemate să aducă o mare contribuţie la buna desfăşurare a întregii munci instructiv-educative. Organizaţiile de partid din toate instituţiile de învăţămînt au datoria de a îndruma munca tuturor organizaţiilor de masă, de a se preocupa în mod sistematic de întărirea lor, în aşa fel încît să desfăşoare o rodnică activitate pe tărîmul care le este specific, să contribuie activ la aplicarea politicii partidului în domeniul învăţămîntului.

★

Poporul nostru a obţinut mari realizări în opera de construire a socialismului. Toate succesele dobîndite se datorează faptului că în fruntea poporului se află partidul, strîns legat de masele populare. Politica partidului, expresie a intereselor vitale şi a celor mai scumpe năzuinţe ale oamenilor muncii, este politica întregului popor muncitor. Strîngîndu-şi şi mai mult rîndurile în jurul partidului, oamenii muncii din patria noastră întîmpină cel de al II-lea Congres al partidului, încordîndu-şi forţele spre a înfrînge greutăţile inerente perioadei în care ne aflăm, aplicînd măsurile elaborate de partid şi guvern pentru continua dezvoltare a economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, repurtînd noi victorii în opera de construire a socialismului.

I. DRAGU

Marea grijă a partidului pentru tineret

La clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală a avut loc zilele acestea, în cadrul manifestărilor organizate în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, o consfătuire cu elevi și studenți ai institutiilor de învățămînt din București. La consfătuire, tovarășul Lascu Vasile a vorbit despre „Grija părintească a Partidului Muncitoresc Romîn pentru creșterea și educarea tinerei generații".

Făcînd un scurt istoric al luptei revoluționare a tineretului din țara noastră, conferențiarul a vorbit despre crearea de către partid a Uniunii Tineretului Comunist și despre sarcinile încredințate U.T.C.-ului în lupta pentru educarea tinerei generații.

„In tot decursul existenței sale — a spus vorbitorul — Uniunea Tineretului Comunist a fost călăuzită de partid. La aproape toate congresele partidului și la plenarele Comitetului Central era analizată munca U.T.C.-ului, arătîndu-i-se căile de viitor".

Vorbind despre lupta partidului după înfăptuirea actului de la 23 August, tov. Lascu a arătat că tineretul a fost prezent la toate acțiunile partidului, că a luptat întotdeauna, cu toate forțele, pentru înfăptuirea liniei partidului, fiind într-adevăr principalul ajutor și rezerva partidului. Partidul și guvernul țării noastre au acordat și acordă o atenție deosebită condițiilor de viață, de muncă, de învățătură, de odihnă ale tineretului. Grija părintească față de nevoile și năzuințele tineretului se împletește strîns cu încrederea în forța sa creatoare, cu stimularea elanului său constructiv.

Consfătuirea de la clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din Capitală

Regimul democrat-popular, a spus în continuare vorbitorul, a deschis căi largi tineretului. Cutezător, optimist, tineretul muncitor al patriei noastre își poate îngădui visurile cele mai îndrăznețe, avînd siguranța că le va vedea realizate. In timp ce în țările capitaliste milioane de tineri muncitori sînt aruncați pradă șomajului, în timp ce nenumărați tineri nu-și pot găsi nici o slujbă, în ciuda diplomelor pe care le au — la noi în țară tinerii sînt repartizați în producție, în cele mai diferite domenii de activitate, îndată ce termină școlile profesionale, medii sau superioare. Posibilitățile de calificare, de învățătură sînt foarte largi. O vastă rețea de cursuri de calificare, de școli profesionale, medii tehnice, de învățămînt superior, asigură condițiile pentru dezvoltarea celor mai variate aptitudini și talente, dînd tuturor tinerilor posibilitatea de a-și însuși o meserie. In învățămîntul mediu și superior se numără astăzi de peste patru ori mai mulți elevi și de peste trei ori mai mulți studenți decît în trecut, în timpul capitalismului. Știința și tehnica, arta și literatura, sportul, sînt bunuri ce stau azi la îndemîna întregului tineret din țara noastră.

Bucuria muncii libere — a arătat vorbitorul — conștiința că toate eforturile sînt puse în slujba făuririi vieții noi și înfloritoare, într-o patrie liberă și puternică, înaripează tineretul spre fapte de vitejie pe frontul construcției pașnice. De numele brigăzilor de muncă voluntară ale U.T.M.-ului sînt legate importante construcții ale socialismului, încredințate de partid și de guvern tineretului. Cele 12.300 de brigăzi de producție, dintre care 611 sînt fruntașe, cei 110.000 de tineri care aplică metode sovietice de muncă, arată elanul cu care luptă tineretul din industria noastră pentru construirea socialismului. 145 de organizații utemiste au intrat pînă acum în gospodăriile agricole colective cu toți membrii lor. Din rîndurile tineretului cresc nenumărate cadre de tehnicieni, de artiști și scriitori, de cercetători în domeniul științei. Un mare număr de tineri au fost distinși cu ordine, medalii și premii de stat. Din rîndurile tineretului cresc cadre ofițerești ale Armatei noastre Populare.

Toate aceste frumoase realizări se datoresc conducerii Uniunii Tineretului Muncitor de către partid, care își crește cu deosebită grijă schimbul său de mîine, călăuzindu-i pe drumul fericirii. Intreaga muncă educativă desfășurată în rîndurile tineretului are ca scop făurirea omului nou, care prin trăsăturile sale morale și prin comportarea sa în societate să fie un demn constructor al socialismului și comunismului. Partidul educă tineretul muncitor în spiritul dragostei înflăcărate pentru patria în care trăiește și muncește, în care își făurește un viitor fericit. In același timp, tineretul este educat de partid în spiritul nobilelor idei ale internaționalismului proletar, ale prieteniei între toate popoarele lumii.

Din activitatea Asociației sportive „Știința"

De curînd a avut loc la București ședința de lucru a Consiliului central al Asociației pentru cultură fizică și sport „Știința" cu activul colectivelor Asociației din întreaga țară. La ședință au participat de asemenea reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului, ai C.C.F.S., ai secțiilor sportive din cadrul Consiliului Central al Sindicatelor și al C.C. al U.T.M., antrenori, activiști, profesori etc.

In cadrul ședinței au fost analizate o serie de probleme privitoare la desfășurarea Spartachiadei sindicale în colectivele Asociației „Știința" din Timișoara și Pitești, la activitatea Asociației „Știința" în anul 1954, la participarea sportivilor acestei Asociații la întîlnirile internaționale.

Spartachiada sindicală s-a bucurat de o largă popularitate în cadrul colectivelor Asociației „Știința" din Timișoara și Pitești, ca și în întreaga țară. La Timișoara, de exemplu, au participat 2.245 de persoane la probele de gimnastică, 5.414 la probele de atletism, 507 la probele de natație etc. De asemenea, în perioada desfășurării Spartachiadei au fost trecute 14.623 norme ale complexului G.M.A.

Sportivii Asociației „Știința" au reprezentat cu cinste culorile țării noastre la diferite întîlniri internaționale, la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta, la Campionatele europene de atletism din Elveția etc.

In cadrul discuțiilor pe marginea referatelor prezentate au fost dezvăluite însă și o serie de lipsuri serioase ale Asociației „Știința", lipsuri pe care Consiliul central al Asociației, consiliile regionale și colectivele sportive vor trebui să le înlăture cu hotărîre din activitatea lor. Astfel, s-a arătat că membrii Consiliului central al Asociației nu au controlat în suficientă măsură activitatea consiliilor regionale și nu au sprijinit în mod activ munca acestora. De multe ori Consiliul central s-a suprapus activității consiliilor regionale.

De asemenea, au fost criticate lipsurile serioase în privința realizării cifrelor de plan ale unor colective ale Asociației în anul 1953, ceea ce a făcut ca la sfîrșitul anului trecut Asociația „Știința" să nu-și realizeze cifrele de plan decît într-o proporție mică.

Asociația „Știința" a luat o serie de măsuri care să ducă la realizarea planului pe anul 1954. Au fost reorganizate consiliile sportive regionale și colectivele sportive, creîndu-se posibilitatea unei mai bune organizări a muncii de cultură fizică și sport. De asemenea, s-au întocmit instrucțiuni privind activitatea consiliilor sportive regionale și a consiliilor colectivelor sportive. Consiliul central al Asociației a dat o mai mare atenție muncii de îndrumare și control pe teren, acordînd un sprijin calificat consiliilor regionale și consiliilor colectivelor sportive nou înființate. De asemenea, cursul ținut la Sinaia în vacanța de iarnă cu comitetele sindicale din instituțiile de învățămînt superior, curs organizat de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, a dus la o îmbunătățire a muncii în colectivele sportive din aceste instituții.

Prin reorganizarea Asociației „Știința", la sfîrșitul anului 1953, activitatea organizațiilor sportive ale Asociației a fost legată de cea a comitetelor sindicale ale muncitorilor din invățămînt. Aceasta a constituit un important sprijin în consolidarea bazei organizatorice a Asociației.

Măsurile luate au făcut ca sarcinile de plan pe primul semestru al anului 1954 să fie îndeplinite de multe colective, iar unele să depășească prevederile planului pe 1954 (colectivul sportiv de la Institutul de construcții din București, colectivul de pe lîngă Universitatea „C. I. Parhon" etc.).

Unele colective însă nu au înțeles să se preocupe de realizarea sarcinilor de plan, cum este cazul colectivului de la Institutul de cultură fizică, iar unele organizații ale Asociației, ca de exemplu consiliul regional Iași al Asociației „Știința", nu au o evidență a realizărilor și nu muncesc organizat.

Asociația nu a asigurat încă o colaborare strînsă între cadrele didactice care fac parte din Asociație și profesorii de educație fizică. Trebuie arătat că nici comitetele regionale ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt n-au sprijinit îndeajuns această colaborare și n-au luptat pentru strîngerea legăturilor dintre cadrele didactice și Asociația sportivă în vederea extinderii practicării sportului de către cadrele didactice. De asemenea, s-a făcut încă prea puțin pentru antrenarea salariaților din învățămînt la sportul de masă.

Colectivele sportive ale Asociației „Știința" și comitetele regionale ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt au sarcina să mobilizeze studenții și masa muncitorilor din învățămînt la campionatele Asociației ce se desfășoară între 15 septembrie 1954 și 1 iulie 1955, la următoarele discipline sportive: atletism, gimnastică, volei, tir și oină. Aceste campionate urmăresc să antreneze mase largi de învățători și profesori, precum și studenții, la practicarea regulată și sistematică a exercițiilor fizice, să dea posibilitatea aspiranților G.M.A. să-și treacă normele prevăzute în regulamentul complexului G.M.A., să îmbunătățească perfecționarea tehnicii sportive și să ridice nivelul performanțelor sportive, să ajute la descoperirea și la selecționarea celor mai bune elemente din cadrul Asociației.

Consiliul central al Asociației „Știința" trebuie să dea o mai mare atenție instruirii sportive, ca parte componentă în procesul de pregătire a rezervelor de sportivi din masa studenților și a muncitorilor din învățămînt. De asemenea, se cere a fi rezolvată de îndată problema organizării secțiilor pe ramuri de sport și a secțiilor fruntașe pe țară.

Pornind cu hotărîre la înlăturarea lipsurilor din activitatea sa, Asociația sportivă „Știința" trebuie să antreneze și să pregătească un număr din ce în ce mai mare de sportivi fruntași, să contribuie larg la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

I. MORARU

Săptămîna cărții și presei sovietice

In cadrul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, între 14—21 octombrie are loc în întreaga țară „Săptămîna cărții și presei sovietice".

Joi s-a desfășurat la librăria „Cartea Rusă" din Capitală deschiderea festivă a bazarului cărții sovietice. La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc un jurnal vorbit, cu care prilej s-a făcut prezentarea volumelor I și II din „Opere alese" de Pușkin și a cărților „Stepan Razin" de St. Zlobin și „Aerul tare al înălțimilor" de V. Bîrlădeanu. Și-au dat concursul scriitorii Victor Tulbure, V. Bîrlădeanu și Al. Kiriței și tînăra artistă Elena Sereda. A rulat apoi filmul sovietic „Stepan Razin".

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea editurii „Cartea Rusă", în ziua de 21 octombrie la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice va avea loc o festivitate în cadrul căreia vor vorbi reprezentanți de frunte ai literaturii noastre. Tot în cadrul „Săptămînii cărții și presei sovietice" vor avea loc o seară literară închinată marelui poet rus Lermontov, o seară de literatură și muzică cu tema „Patriotismul oamenilor sovietici", precum și consfătuiri asupra unor cărți sovietice, întîlniri între redactori ai editurilor și cititori etc. In provincie, în afară de deschiderea festivă a bazarelor cărții sovietice, se vor desfășura și numeroase alte manifestări. In această săptămînă, în întreprinderile și instituțiile din țară vor fi organizate prezentări de cărți, consfătuiri axate pe diferite teme inspirate din literatura sovietică, lucrări tehnice etc.

De asemenea, în această perioadă, atît în Capitală cît și în provincie vor avea loc numeroase manifestări consacrate presei sovietice.

Cărți noi apărute sau în curs de apariție

A. S. PUȘKIN: „Opere alese". Vol. II Editura „Cartea Rusă". 569 pag., 18 lei.

L. N. TOLSTOI: „Opere". Vol. IV. Editura „Cartea Rusă", 280 pag. 15,12 lei.

L. N. TOLSTOI: „Opere", Vol. V. Editura „Cartea Rusă" 296 pag., 15,20 lei.

A. P. CEHOV: „Opere". Vol. I. Editura „Cartea Rusă". 512 pag., 15,05 lei.

M. GORKI: „Opere". Vol. I. Editura „Cartea Rusă". 576 pag., 20 lei.

A. N. TOLSTOI: „Calvarul", Vol. III. Editura „Cartea Rusă". 468 pag. 8,90 lei.

M. ȘOLOHOV: „Pămînt desțelenit". Ediția a VI-a. Editura „Cartea Rusă". 118 pag., 4 lei.

L. LAGHIN: „Insula dezamăgirilor" (roman). Editura „Cartea Rusă", 495 pag., 8,75 lei.

V. OSEEVA: „Vasiok Trubaciov și tovarășii săi" (roman). Vol. III. Editura Tineretului. 398 pag. 7,95 lei.

S. MIHALKOV: „Satiră și umor" (fabule). Editura „Cartea Rusă". 90 pag., 2,95 lei.

G. MUSTAFIN: „Karaganda" (roman). Editura „Cartea Rusă". 579 pag., 9,30 lei.

M. NIKITIN: „Insemnări din Kuzbass". Editura „Cartea Rusă". 182 pag., 3.85 lei.

T. JURAVLIOV: „Combinerii" (nuvelă). Editura „Cartea Rusă". 152 pag, 2,95 lei.

V. KOJEVNIKOV: „Oamenii Chinei noi" (schițe). Editura „Cartea Rusă", 108 pag., 1,85 lei.

N. TOMAN: „Secretul Tigrului regal" Editura „Cartea Rusă", 32 pag., 0,40 lei.

V. SOBKO: „Flacăra albă" (roman). Editura C.C.S., 278 pag., 6,10 lei.

B. LEONIDOV: „O cotitură bruscă" (povestire). Editura C.C.S. 230 pag. 4,50 lei.

„Prima mulțumire" (culegere de schițe de autori sovietici). Editura C.C.S. 248 pag., 5,35 lei.

Pentru întărirea muncii obștești

Să sprijinim intens acțiunea de colectare a cerealelor

In întreaga țară se muncește intens pentru stringerea recoltei. Odată cu recoltatul și în același ritm cu el trebuie să se realizeze și planul de colectări.

Predarea la timp și în întregime a cotelor obligatorii către stat constituie pentru fiecare producător agricol o datorie cetățenească.

Prin colectările de cereale, statul își asigură fondul centralizat de produse agricole, fond care contribuie la aprovizionarea industriei cu materii prime și a oamenilor muncii cu produse agro-alimentare de larg consum.

Statul nostru democrat-popular acordă un sprijin multilateral oamenilor muncii de la orașe și sate. Astfel în Bugetul de stat al R.P.R. pe 1954 sînt prevăzute credite ce ating sume de zeci de milioane de lei ce vor fi acordate în acest an țărănimii muncitoare. Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani este încă o dovadă grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a bunăstării a oamenilor muncii de la orașe și sate.

Implinind strîns activitatea obștească cu cea didactică, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să desfășoare o cît mai organizată și sistematică muncă de lămurire în rîndul țărănimii muncitoare pentru predarea la timp a cotelor de colectare.

Numeroase sînt exemplele care ilustrează contribuția cadrelor didactice la acțiunea de colectare. Astfel, învățătorii și profesorii din raioanele Lehliu, Medgidia, Caracal etc. au desfășurat o temeinică muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori folosind cele mai variate forme de agitație politică de masă: lozinci, panouri, gazete de perete. Invățătorii au contribuit la popularizarea fruntașilor la predarea cotelor și au criticat pe cei rămași în urmă.

Desfășurîndu-și munca de agitație politică de masă sub îndrumarea organizațiilor de partid, cadrele didactice trebuie să lămurească pe producătorii agricoli că este în interesul lor să-și îndeplinească îndatoririle față de stat și de clasa muncitoare, care le acordă în permanență un puternic ajutor în vederea creșterii neîncetate a nivelului lor de trai. Invățătorii trebuie să arate de asemenea țăranilor muncitori că acțiunea de colectare este un mijloc de întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și că predarea cotelor obligatorii către stat este una din formele prin care țărănimea muncitoare contribuie la întărirea statului nostru democrat-popular.

Invățătorii și profesorii vor scoate în evidență faptul că, pentru a veni în ajutorul țărănimii muncitoare, guvernul a luat anul acesta măsuri ca în obligațiile de predare a cerealelor făinoase să fie prevăzută numai cantitatea de grîu ce trebuie predată, iar restul cantității din cotele obligatorii de „alte boabe" să fie completat de producătorul agricol din alte produse ca orz sau ovăz, mazăre, linte etc.

In întreaga lor muncă politică de masă în rîndurile țărănimii muncitoare, cadrele didactice de la sate au datoria să-și sporească vigilența pentru ca orice uneltire a chiaburilor împotriva intereselor statului, orice zvon dușmănos menit să întîrzie predarea la timp a cotelor obligatorii, să fie combătute cu hotărîre.

Prin activitatea lor intensă, cadrele didactice pot și trebuie să aducă o contribuție însemnată la succesul colectării cerealelor.

Recoltarea și păstrarea fructelor

Recoltarea fructelor este o operație pe care pomicultorul trebuie s-o execute cu cea mai mare atenție.

In general, fructele au o pulpă moale, nerezistentă, fragilă și cu sucuri bogate în toate substanțele nutritive, care pot fi mediu prielnic pentru înmulțirea microorganismelor vătămătoare. Recoltarea nerațională, transporturile și manipulările brutale provoacă fructelor răni care sînt porți deschise pentru atacul diferitelor boli. Fructele recoltate prost sînt de calitate inferioară, au o valoare alimentară, tehnologică și comercială redusă.

Fructele destinate consumului imediat după culeș, fabricării marmeladelor, sucurilor, cidrurilor (vinuri de fructe) sau produselor uscate se vor recolta la maturitate completă; fructele destinate păstrării prin congelare (prin înghețare) se vor recolta foarte aproape de coacerea deplină. Dimpotrivă, se vor recolta înaintea maturității depline — și anume, atunci cînd sînt în pîrgă — fructele destinate păstrării în depozite obișnuite și la temperaturi mai mari decît punctul lor de îngheț (fructele înghețată la temperaturi cuprinse între — 0,7° și — 3° pînă la — 7° C; cele destinate unui transport lung pînă să ajungă în mîna consumatorului sau la centrul de valorificare prin prelucrare; cele destinate preparării compoturilor, dulceței, jamsurilor.

In acest caz însă, fructele nu trebuie culese prea verzi, cu mult înaintea coacerii.

Experiența și practica producătorilor de fructe au dovedit că recoltatul cu mîna este singurul mod just de a recolta fructele. Recoltarea prin bătere, scuturare sau prin aruncarea fructelor recoltate cu mîna pe tărgi (prelate) întinse sub pomi nu este admisă.

Recoltarea fructelor de pe ramuri trebuie să se facă astfel încît ele să nu sufere vreo vătămare. In acest scop, ele se vor apuca de codițe, dacă acestea sînt suficient de lungi sau se vor ține în mînă așa încît pulpa să nu fie presată sau zdrobită și se vor desprinde de pe ramuri prin aplecarea lor în sens invers prinderii lor pe ramură sau printr-o ușoară răsucire. Fructul recoltat se pune apoi cu atenție, fără a fi lăsat să cadă de la distanță, în coșul de cules.

Este absolut necesar ca fructele să fie recoltate cu codiță. Prin ruperea codițelor se distrug și țesuturile fructului din vecinătatea punctului de legătură, se cauzează scurgeri de suc și se creează un mediu prielnic atacului microorganismelor vătămătoare.

Pentru ca fructele să fie mai rezistente la transport și păstrare, ele vor fi recoltate pe timp uscat și răcoros.

Nu toate fructele unui pom ajung la maturitate în același timp. Din această cauză, ele trebuie culese treptat, revenindu-se de 2-3 ori la același pom, la interval de cîteva zile, pe măsură ce fructele se coc.

Culesul fructelor de pe pomi se face de la bază spre vîrful coroanei și de la exterior ei către interior. In mod obișnuit, la un pom culeg doi muncitori. Unul recoltează fructele de la poala coroanei iar altul fructele așezate în jumătatea de sus a ei.

Nu se va practica culesul prin urcare în pomi, deoarece astfel se dezbină ramuri, se zdrelește scoarța etc. și se nesocotește regulamentul pentru protecția muncii în agricultură. Dacă sîntem nevoiți să practicăm culesul prin suire în pomi, această operație o vor face copii încălțați cu ciorapi de lînă sau cu încălțăminte ușoară care nu zdrelească ramurile

Pentru culesul fructelor cu mîna este nevoie de coșuri făcute din răchită cojită, căptușite în interior cu pînză groasă de sac, pentru a proteja pulpa fructelor de rănire, cîrlige pentru apucarea ramurilor răslețe și de preferință scări duble, deoarece sînt stabile, pot fi folosite pe terenuri oricît de accidentate și mutate în orice parte a pomului.

Imediat după recoltare sau, dacă e posibil, chiar în timpul recoltării, se face sortarea fructelor. Fructele destinate transportului trebuie ambalate pentru a fi ferite de stricăciuni. Fiecare ambalaj trebuie să conțină fructe de același sol și de aceeași calitate. Ambalajele pentru fructe trebuie să asigure buna lor păstrare în timpul transportului, să fie solide, pentru a putea fi din nou întrebuințate, să fie ușoare, ieftine, fără mirosuri străine care se transmit fructelor, să fie mici și ușor de manipulat. Pentru ambalarea fructelor se pot folosi lădițe paralelipipedice, lădițe tip barcă, coșulețe cilindrice de răchită etc.

Fructele trebuie transportate de multe ori la mari depărtări pînă ajung la consumatori sau la centrul de valorificare. Chiar dacă au fost recoltate, sortate și manipulate cu atenție, fructele transportate neîngrijit au o calitate scăzută. Pentru a le feri de vătămări, trebuie să le transportăm repede, pe timp răcoros, în condiții de bună aerisire și cu vehicule care să le ferească de batere prin zdruncinare.

Factorii de care depinde buna păstrare a fructelor după recoltare și depozitare sînt: temperatura, umiditatea aerului, compoziția aerului din spațiul de păstrare, lumina, sănătatea fructelor și gradul de curățenie al locului de păstrare.

Fructele mai rezistente la păstrare și păstrate mai mult în stare proaspătă pentru iarnă sînt merele și perele tîrzii (de iarnă). Ele pot fi păstrate bine în depozite-fructare, în beciuri, în camere etc.

Desfășurîndu-și activitatea obștească în rîndurile țăranilor muncitori, cadrele didactice din școlile sătești au datoria de a răspîndi în rîndurile acestora metodele înaintate de recoltare și păstrare a fructelor. In același timp trebuie să antreneze pe elevi pentru ca în timpul lor liber să ajute țăranilor muncitori la recoltarea fructelor.

Ing. GH. PRODAN
lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Programul clubului Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

In cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. și a zilei de 7 Noiembrie, clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din Capitală a alcătuit un bogat program de manifestări cultural-artistice.

Iată cîteva puncte din acest program: marți 19. X. 1954, ora 10 — scriitorul N. Minei va expune în fața pionierilor și școlarilor conținutul cărții „Floarea de piatră" de Bajov. Teatrul de marionete va prezenta în continuare un spectacol artistic; miercuri 20.X.1954, ora 19—„Gazeta Invățămîntului" va ține o consfătuire cu cititorii cu tema: „Sprijinul presei pedagogice sovietice. Presa pedagogică din țara noastră"; joi 21.X. 1954, ora 17 — colectivul bibliotecii clubului organizează pentru școlari și pionieri lecturi pe tema „Victoria Uniunii Sovietice"; vineri 22.X.1954, ora 20 — conf. univ. D. Almaș va expune conferința „Petru cel Mare și Dimitrie Cantemir văzuți de cronicarul I. Neculce"; marți 26.X.1954, ora 20 — va avea loc o întîlnire a cadrelor didactice din raioanele Grivița Roșie și 1 Mai cu tov. Vasile Bîgu, care va vorbi despre „Lupta partidului nostru în ilegalitate"; miercuri 27.X.1954, ora 20 —va avea loc întîlnirea poetului Eugen Jebeleanu cu învățători, profesori, studenți și elevi; vineri 29.X.1954, ora 20 — conf. univ. N. Bondariuc va expune conferința „Experiența sovietică, ajutor prețios în aplicarea Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani".

O școală nouă

Pe timpul regimului burghezo-moșieresc, copiii din satul Purcărești, raionul Sebeș, învățau într-o clădire veche și dărăpănată. Deoarece clădirea aceasta nu mai corespundea de fel cerințelor, țăranii muncitori din Purcărești au luat hotărîrea să ridice prin mijloace locale o școală nouă, luminoasă, mult mai încăpătoare. In fruntea acestei acțiuni au fost comuniștii din sat și cadrele didactice.

Țăranii muncitori au răspuns cu bucurie la chemarea acestora. Ei și-au procurat prin autoimpunere materialele de construcție necesare și le-au transportat prin muncă voluntară la Purcărești. Acum, cu sprijinul statului popular, se desfășoară ultimele lucrări de amenajare a școlii.

C. IONESCU
corespondent

Cronica evenimentelor externe

Agenda evenimentelor externe din săptămîna aceasta este dominată de publicarea importantelor documente diplomatice ale tratativelor de la Pekin dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză cu privire la problemele relațiilor sovieto-chineze și ale situației internaționale.

Rod al unor tratative care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și înțelegere reciprocă, aceste documente de mare răsunet internațional reprezintă o nouă și puternică contribuție la cauza menținerii și consolidării păcii, un exemplu viu de colaborare frățească, bazată pe principiul respectării drepturilor și suveranității statelor participante. Prevederile cuprinse în declarațiile comune ale guvernului U.R.S.S. și guvernului R. P. Chineze dovedesc odată mai mult ajutorul concret și dezinteresat pe care Uniunea Sovietică îl acordă țărilor prietene. Luînd în considerație actualele condiții economice, politice și militare ale Chinei populare, guvernele celor două țări prietene au căzut de acord asupra retragerii unităților militare sovietice din baza maritimă Port Arthur, folosită pînă acum în comun, și predarea tuturor instalațiilor din această regiune, fără plată, guvernului R. P. Chineze.

Există oare în relațiile dintre țările capitaliste un asemenea exemplu de colaborare prietenească bazată pe înțelegere reciprocă? Evident că nu. Călcînd în picioare principiul egalității în drepturi și al suveranității internaționale, S.U.A. încearcă să subjuge din punct de vedere economic și politic nu numai țările din Asia, dar și statele așazise prietene, cum sînt Anglia sau Franța. Sistemul de blocuri și pacte agresive puse la cale de S.U.A. — pactul Atlanticului de nord, pactul S.E.A.T.O. etc. — dovedește intențiile imperialiștilor americani de a transforma statele participante într-o unealtă a planurilor lor agresive și, odată cu aceasta, instaurarea dominației economice a S.U.A. asupra acestor țări. Iată deci ceea ce caracterizează relațiile dintre țările capitaliste: tendința de dominație, după principiul „cel mai tare stăpînește". Mai poate fi vorba, în asemenea condiții, despre ajutor sau colaborare sinceră între aceste țări? Răspunsul este clar.

Această comparație scoate mai puternic în lumină colaborarea frățească dintre țările lagărului democrat, sprijinul absolut dezinteresat pe care Uniunea Sovietică îl dă dezvoltării economice și politice a acestor țări. Tratativele de la Pekin au avut ca rezultat încheierea unor acorduri care vor da un nou și puternic avînt dezvoltării economice a Chinei populare. In urma acestor acorduri a avut loc semnarea unei înțelegeri pe baza căreia guvernul sovietic predă în întregime guvernului R. P. Chineze cota de participație în societățile mixte sovieto-chineze. Aceste societăți au adus un ajutor imens refacerii economice a Chinei în perioada de după eliberare. Pășind cu succes spre îndeplinirea primului plan cincinal, redresîndu-și viața economică, poporul chinez a acumulat o experiență prețioasă care-i va permite să conducă el însuși întreprinderile din cadrul acestor societăți.

O puternică dovadă a prieteniei frățești

De o importanță deosebită în dezvoltarea economică viitoare a Chinei populare sînt și acordurile realizate în domeniul colaborării tehnico-științifice cu Uniunea Sovietică, precum și construirea în comun a căii ferate Loncijan—Urumei—Alma-Ata și organizarea comunicațiilor directe.

In afară de aceste înțelegeri a mai fost realizat un acord deosebit de important pentru dezvoltarea industriei chineze: acela privitor la acordarea de către Uniunea Sovietică guvernului R. P. Chineze a unui credit pe termen lung, în sumă de 520 milioane ruble, și protocolul la acordarea de către guvernul U.R.S.S. guvernului R. P. Chineze a unui ajutor pentru construirea suplimentară a 15 întreprinderi industriale și pentru sporirea volumului de livrări de utilaj pentru 141 întreprinderi, prevăzut în acordul semnat anterior, privitor la livrările suplimentare de utilaj din U.R.S.S. în valoare totală de peste 400 milioane ruble.

Tratativele de la Pekin cu privire la problemele relațiilor sovieto-chineze și ale situației internaționale reafirmă cu toată tăria politica de pace a guvernelor celor două țări. Declarația comună a guvernului U.R.S.S. și guvernului R. P. Chineze constată evidența unei depline unități de vederi atît în domeniul colaborării multilaterale în plină dezvoltare între cele două state, cît și în problemele privind situația internațională. Creșterea puterii economice și a prestigiului internațional al Chinei populare înseamnă nu numai o victorie pe plan intern, dar și realizarea unui factor puternic de stabilitate în Asia. Relațiile de prietenie statornicite între U.R.S.S. și China reprezintă un sprijin de nădejde al păcii și securității în Extremul Orient, un factor important în opera de menținere a păcii în general. „Cele două guverne — se spune în declarația comună — sînt unanime în năzuințele lor de a participa și de acum înainte la toate acțiunile internaționale îndreptate spre întărirea păcii și se vor consulta reciproc de fiecare dată cînd se vor ivi probleme de natură să afecteze interesele comune ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze, în scopul coordonării acțiunilor lor îndreptate spre asigurarea securității celor două state și menținerea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume".

Dorința vie a celor două țări prietene de a nu-și precupeți eforturile îndreptate spre menținerea păcii și securității în Asia ca și în întreaga lume s-a concretizat chiar în cursul tratativelor de la Pekin, în declarația comună cu privire la relațiile cu Japonia. Declarația constată evoluția îngrijorătoare a evenimentelor din Japonia după terminarea celui de al doilea război mondial. In ciuda hotărîrilor acordului de la Potsdam, Japonia a ajuns astăzi în situația unei țări ocupate, aflîndu-se sub jugul dominației economice și politice a S.U.A. Teritoriul Japoniei este împînzit cu baze militare americane; economia ei se află la cheremul monopolurilor americane; cercurile conducătoare japoneze sînt de fapt unelte ale politicii agresive americane. Este cert că în asemenea condiții Japonia reprezintă un pericol pentru pacea și securitatea Extremului Orient. Poporul japonez, însă, nu este și nu poate fi de acord cu această situație. El tinde spre o colaborare pașnică cu China populară și cu celelalte state democratice; el dorește o politică de înțelegere cu aceste țări în propriul lui interes. Respectînd aceste interese, pe baza principiului coexistenței pașnice a statelor independent de orînduirea lor socială, declarația comună a guvernului U.R.S.S. și a guvernului R. P. Chineze reafirmă posibilitatea normalizării relațiilor cu Japonia, dezvoltarea unor largi relații comerciale pe baza avantajelor reciproce, precum și stabilirea unor strînse legături culturale cu această țară. Declarația stabilește de asemenea că Japonia se bucură de sprijin deplin în năzuința ei spre stabilirea de relații politice și economice cu U.R.S.S. și cu R. P. Chineză, după cum se va bucura de sprijin deplin orice acțiune din partea ei îndreptată spre asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea ei pașnică și independentă.

Prietenia dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză, politica externă de pace a acestor două țări prietene constituie un motiv de furie pentru cercurile agresive din S.U.A. Ele încearcă prin toate mijloacele să zădărnicească eforturile acestor două state în vederea consolidării păcii, să împiedice victoriile poporului chinez pe drumul construirii socialismului, să readucă China sub jugul monopolurilor americane. Acesta este scopul creării pactului agresiv S.E.A.T.O.; acesta este scopul provocărilor americane de pe insula Taivan, prin intermediul marionetelor ciancaișiste. In același scop, reprezentantul S.U.A. se opune dreptului legitim al Chinei populare de a fi membră a O.N.U., susținînd în mod absurd că epava gomindanistă din Taivan ar reprezenta interesele unui popor de 600 de milioane de oameni care și-au cîștigat prin luptă dreptul la viață. Această politică însă nu poate fi conformă cu interesele popoarelor Asiei și nici cu interesele poporului american. Interesele acestor popoare cer respectarea reciprocă a principiilor suveranității și integrității teritoriale, ale neagresiunii reciproce, ale neamestecului reciproc în treburile interne, ale colaborării internaționale rodnice. „Cele două guverne — se spune în declarația comună a guvernului U.R.S.S. și guvernului R. P. Chineze — sînt profund convinse că o asemenea politică corespunde intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor — inclusiv ale popoarelor Asiei, a căror securitate și bunăstare pot fi asigurate numai pe baza unor eforturi comune ale statelor în opera de apărare a păcii".

Această politică corespunde și intereselor vitale ale țării noastre. Poporul romîn salută cu multă bucurie rezultatele tratativelor de la Pekin cu privire la problemele relațiilor sovieto-chineze și ale situației internaționale și este ferm hotărît să nu precupețească nici un efort pentru a contribui la nobilul țel al apărării și consolidării cauzei păcii.

R. CIMPEANU

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 289 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 23 octombrie 1954

In acest număr:

- Sanda Ranghet: Invățământul din Armenia Sovietică în plină înflorire. (Pag. 2-a)
- M. Bondariuc: Un colectiv școlar unit. (Pag 2-a)
- Vladimir Stașenschi: La Institutul agricol din Omsk. (Pag. 2-a)
- P. Sergheev: O inițiativă creatoare. (Pag. 2-a)
- Emil Boldan: Un poet al proletariatului: D. Th. Neculuță. (Pag. 3-a)
- Cadrele didactice își însușesc știința marxist-leninistă. (Pag. 3-a)
- Lucia Popovici: Lucrări de pregătire a pepinierei școlare. (Pag. 3-a)
- Pentru întărirea muncii obștești în campania agricolă de toamnă. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

Să ne însușim bogata experiență a școlii sovietice

Intreg poporul nostru muncitor își intensifică eforturile pentru sporirea producției, pentru obținerea de noi succese pe calea construirii socialismului. Aplicarea pe o scară din ce în ce mai largă a experienței sovietice în toate domeniile de activitate și răspîndirea experienței fruntașilor în munca din țara noastră capătă astfel o deosebită însemnătate.

Pentru oamenii muncii din Învățămînt, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice înseamnă un nou prilej de cunoaștere a experienței sovietice în domeniul pedagogiei, în domeniul creșterii noilor generații de constructori ai socialismului și apărători ai păcii. In același timp, muncitorii din învățămînt dau o tot mai mare atenție folosirii experienței înaintate a fruntașilor din școlile de toate gradele și punerii în valoare a tradițiilor progresiste ale școlii noastre.

Intregul învățămînt din țara noastră are la bază experiența sovietică. In înfăptuirea reformei învățămîntului — care marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă, a regimului democrat-popular, partidul și statul nostru, ținînd seama de condițiile specifice ale țării noastre, au folosit experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Statului Sovietic în ceea ce privește făurirea unui învățămînt care să fie pus în slujba poporului, în slujba operei de construire a socialismului.

Experiența sovietică ne învață că socialismul nu poate fi înfăptuit decît atunci cînd neștiința de carte și obscurantismul au fost înlăturare, cînd milioane de oameni și-au însușit cultura. Pentru a răspîndi știința de carte în rîndul maselor largi de oameni ai muncii, pentru a da patriei cadre bine pregătite în toate ramurile economiei naționale, prin reforma învățămîntului s-a extins rețeaua de școli elementare, de 7 ani și medii, s-au pus bazele învățămîntului tehnic și ale învățămîntului profesional, s-au înființat noi institute de învățămînt superior.

A fost schimbat cu desăvîrșire conținutul învățămîntului. Pe baza experienței sovietice au fost introduse în institutele noastre de învățămînt noi programe, au fost elaborate noi manuale didactice și cursuri universitare, care înarmează elevii și studenții cu cunoștințe științifice contribuind la formarea concepției lor materialiste despre natură și societate.

Folosind experiența Statului Sovietic, partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție problemei calificării celor ce lucrează în școală. Un mare număr de cadre didactice urmează astăzi cursurile fără frecvență ale institutelor pedagogice de 2 ani și ale diferitelor facultăți, iar mulți au fost cuprinși în cursurile de perfecționare a cadrelor didactice. Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie 1954, întemeiată pe experiența sovietică și pe experiența dobîndită în țara noastră, reglementează problema calificării cadrelor didactice prin studii de specialitate și instituie sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Cadrele didactice din școlile noastre au astăzi la îndemînă metodici sovietice, cărți și reviste de specialitate, care le ajută să ridice nivelul muncii lor. Publicațiile pedagogice sovietice „Ucitelskaia Gazeta" (Gazeta Învățămîntului), „Sovetskaia Pedagoghika" (Pedagogia sovietică), „Matematika v Școle" (Matematica în școală), „Estestvoznanie v Școle" (Științele naturale în școală) etc., precum și Seria Pedagogie-Psihologie a Analelor Romîno-Sovietice înlesnesc cadrelor didactice din institutiile noastre de învățămînt de toate gradele să cunoască bogata experiență a pedagogiei și a școlii sovietice.

Cartea sovietică pătrunde tot mai adînc în mijlocul maselor de învățători și profesori. La colțurile pedagogice ale școlilor se găsesc în original și în traducere operele lui Makarenko și Krupskaia, cărți ca „Lecția în școala elementară" de I. N. Kazanțev, „Adolescenții" de I. Pecernikova, „Școala elementară" și „Psihologia Copilului" de Ananiev și multe altele.

Invățînd de la pedagogii sovietici să pună întreaga lor muncă educativă și didactică în slujba apropierii școlii de producție, să contribuie la îndeplinirea de către școală a cerințelor pe care i le pune în față construirea socialismului, învățătorii și profesorii noștri înarmează elevii și studenții cu cunoștințe temeinice asupra bazelor științei, le formează deprinderi trainice de activitate practică. Legarea teoriei de viață, de activitatea în producție, însușirea de către elevi și studenți a cunoștințelor de bază privind principalele ramuri ale producției industriale și agricole, constituie una dintre preocupările de frunte ale pedagogilor noștri. Invățînd din experiența unor profesori ca Ludmila Alexandrovna Karzanova, G. P. Nazarova, Ecaterina Evghenievna Pîrkina, care predau biologia în școlile sovietice, profesorii de biologie din școlile noastre desfășoară munca practică cu elevii pe parcelele experimentale școlare, organizează activitatea lor în gospodăriile anexe și pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale gospodăriilor de stat, fac cu ei excursii la stațiunile agricole experimentale, la S.M.T.-uri etc. Indeosebi acum, cînd școlile noastre trebuie să răspundă sarcinilor care le revin din proiectul de Directive ale partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, cunoașterea și folosirea experienței sovietice în domeniul predării biologiei capătă o însemnătate deosebită.

Folosind această experiență în organizarea parcelelor experimentale școlare și îmbogățind în permanență propria lor experiență, cadrele didactice ale unor școli ca cele din Rășinari și Șelimbăr, raionul Sibiu, din Sudriaș, raionul Făget, din Cucoreni, raionul Botoșani, înarmează pe elevi cu temeinice cunoștințe și deprinderi privitoare la producția agricolă.

Pentru toți învățătorii și profesorii noștri experiența sovietică este îndreptarul cel mai valoros în muncă.

Studiind în timpul vacanței de vară un bogat material documentar sovietic, învățătoarea Valeria Rusu care predă la clasa I-a a școlii de aplicație de pe lîngă școala pedagogică din Năsăud a pregătit bine la începutul acestui an școlar practica pedagogică de o săptămînă cu tema „Primele zile de școală ale copilului". Cu cartea sovietică în mînă ea a învățat cum să-și organizeze activitatea la începutul anului școlar, cum să se apropie de copii pentru ca aceștia să vină cu drag la școală, a învățat să confecționeze și să folosească materialul didactic în perioada preabecedarică.

Colectivul laboratorului de fizică de la Facultatea de Farmacie din Cluj, folosind cu pricepere manualul sovietic „Lucrări practice de fizică", a construit noi aparate pe care le-a pus în funcțiune, a executat un mare număr de experiențe. Studiind acest material în cadrul colectivului timp de peste trei luni, urmărind mersul lucrărilor de proiectare și construire a aparatelor, membrii colectivului și studenții au învățat cum se fac izolatorii, bornele de aparate, diplurile etc., au învățat să organizeze mai bine lucrările practice, să monteze și să demonteze aparate, să întrețină inventarul.

De la pedagogii sovietici învață cadrele noastre didactice cum să desfășoare munca de educare comunistă a elevilor, cum să îmbine strîns munca instructivă cu activitatea educativă, pentru făurirea omului nou, a omului societății socialiste. Folosind exemplul unor educatori fruntași ca M. Nicolina, E. Malighin, învățătorii și profesorii din școlile noastre se străduiesc să facă din elevii lor patrioți înflăcărați, oameni care să iubească munca și să fie capabili să-și pună toate cunoștințele lor în slujba poporului. Așa lucrează, de pildă, tov. Maria Popovici de la școala medie de fete din Bacău, Gheorghe Popescu-Miceni de la școala de 7 ani nr. 12 din Constanța, care fac cunoscute elevilor lor trecutul de luptă al poporului, comorile lui culturale și le aprind în suflet entuziasmul pentru perspectivele minunate care se deschid în fața țării noastre. Organizînd excursii, astfel de profesori fac pe elevi să cunoască bogățiile și frumusețile patriei, le trezesc mîndria de a fi cetățenii ei, îi îndeamnă să învețe, să muncească pentru a o face mai mîndră, mai bogată.

Tineretul patriei noastre este educat în spiritul dragostei de muncă, al patriotismului, al internaționalismului proletar, al dragostei pentru marea Țară a Socialismului — Uniunea Sovietică, eliberatoarea patriei noastre. Invățînd limba rusă, tineretul nostru capătă posibilitatea de a cunoaște nemijlocit bogata experiență sovietică în domeniul științei, al literaturii și artei.

Vorbind la Congresul învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej le spunea cadrelor noastre didactice: „Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului, cu temeinicia de cunoștințe care-l caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin". Insușindu-și acest îndemn, pedagogii din țara noastră luptă necontenit pentru ridicarea și pregătirea lor ideologică și de specialitate, pentru întărirea capacității lor de muncă, pentru desăvîrșirea măiestriei lor pedagogice.

Cei mai mulți învățători și profesori muncesc stăruitor pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste. Ei au devenit adevărați educatori ai copiilor poporului și adevărați agitatori care duc în mase cuvîntul partidului.

Pedagogia sovietică, care s-a dezvoltat în lupta împotriva curentelor reacționare, împotriva concepțiilor antiștiințifice, arată cadrelor noastre didactice drumul luptei pentru ridicarea neîncetată a conținutului ideologic al muncii instructiv-educative, împotriva concepțiilor vechi, retrograde cu privire la învățătură.

In fața școlii noastre stau astăzi sarcini deosebit de importante. Creșterea unui tineret destoinic, gata de fapte de ispravă, cere tuturor cadrelor didactice eforturi deosebite. In rezolvarea măreților sarcini ce stau în fața școlii noastre, folosirea în mod creator a experienței sovietice este chezășia succeselor noastre.

Școala se apropie de producție

Roadele muncii obștești a cadrelor didactice

Pentru înfăptuirea sarcinilor izvorîte din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, învățătorii și profesorii de la școlile din satele Colonești și Salahoru, regiunea Bîrlad, desfășoară o intensă muncă politică în rîndul țăranilor muncitori. Zi de zi, cadrele didactice îndeamnă pe țăranii muncitori să pornească la semănat și să respecte întocmai regulile agrotehnice.

Roadele muncii lor nu au întîrziat să se arate. Ascultînd îndemnul cadrelor didactice, țăranii muncitori, după ce au transportat pe ogoare cantități însemnate de gunoi de grajd, au început însămînțatul grîului și orzului de toamnă. Ei au însămînțat numai sămînță selecționată și tratată, pe o suprafață de 171 hectare. Folosind timpul prielnic, țăranii muncitori zoresc să termine grabnic însămînțatul culturilor de toamnă. De asemenea, pentru a pregăti însămînțările culturilor de primăvară, s-au făcut arături adînci pe o suprafață de 58 ha. Indrumați de cadrele didactice, țăranii cu gospodării mici și mijlocii au desțelenit peste 8 hectare de teren, ce va fi însămînțat în primăvară.

In același timp, oamenii muncii din școlile raionului Zeletin, îndrumați de organizațiile de partid, duc o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pentru a-i convinge să se unească în întovărășiri agricole.

Mulți țărani muncitori din satele Colonești, Călini și Buda s-au convins și au făcut cereri de înscriere în întovărășiri. De curînd, în aceste sate s-au inaugurat trei noi întovărășiri. Peste 200 țărani cu gospodării mici și mijlocii din satele vecine au luat parte la inaugurarea întovărășirii din satul Colonești.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Studenții la practică

Pregătindu-se pentru viitoarea lor profesiune, studenții Institutului de industrii alimentare din București execută numeroase lucrări practice, muncind în fabrici alături de muncitori și tehnicieni.

De exemplu, studenții secției panificație lucrează la fabricile „Ilie Pintilie" și „Steagul Roșu" din București, iar studenții secției conserve fac practică la abator, unde studiază problema transformării abatorului actual pentru prelucrarea inițială pe vertical. Studenții secției de produse fermentative au făcut practica la Odobești, lucrînd efectiv în procesul de producție.

Studenții fac adesea excursii științifice în întreprinderi. Astfel, studenții de la secția panificație au făcut timp de 10 zile o excursie la Petroșani, pentru a lua parte la montarea unui cuptor sistematic de pîine într-o întreprindere locală, iar cei de la secția pentru fabricarea preparatelor din lapte au vizitat o fabrică din Remetea, unde s-au instalat de curînd aparatele necesare pentru prelucrarea produselor lactate.

N. ALBU

Elevii contribuie la sporirea producției bunurilor de larg consum

Elevii centrului școlar profesional din Păltiniș-Ciuc, Regiunea Autonomă Maghiară, muncesc cu entuziasm pentru a întări contribuția lor la sporirea bunurilor de larg consum. In cele 15 ateliere ale școlii lucrează elevi care se specializează în 11 meserii diferite: strungari, turnători, frezori, electricieni, timplari, instalatori, forjori, sudori, mecanici etc. Toți sînt hotărîți să dea produse de bună calitate, să nu aibă nici un rebut.

In școală s-au produs în ultimele luni peste o mie broaște de ușă, 25 de cîntare de uz casnic, un mare număr de cratițe, plite de bucătărie, ceaune etc. S-au confecționat, de asemenea, peste 50 de șezlonguri, cîteva șifoniere, studiouri, mese de bucătărie, taburete, paturi pentru dispensare, cuiere de haine, lăzi pentru lemne etc.

In ultimul timp s-a intensificat producția uneltelor necesare gospodăriilor mici și mijlocii de la sate, cît și gospodăriilor agricole colective și S.M.T.-urilor. Astfel, pînă acum s-au produs în școală peste 30 de mașini de curățat porumb și multe alte unelte de muncă.

Elevii din secția tehnică și-au luat de curînd angajamentul să confecționeze modele de grape de fier și prășitori pentru gospodăriile colective și S.M.T., pe care apoi să le lucreze în serii.

Sub îndrumarea permanentă a maiștrilor-instructori, elevii au lucrat cu aceeași grijă și la îndeplinirea planului în ce privește producerea fierăstraielor mecanice, a coarbelor de timplărie, a mașinilor de găurit mecanice și manuale, a cheilor de diferite tipuri, a ciocanelor, cleștilor, foarfecilor și a tuturor uneltelor care alcătuiesc trusa elevilor. S-au produs de asemenea peste 50 de truse de corpuri geometrice, material didactic necesar cabinetelor școlare.

Produsele lucrate la centrul școlar au o calitate din ce în ce mai bună. Munca plină de stăruință a elevilor se datorește grijii cu care profesorii și maiștrii-instructori se ocupă de pregătirea lor.

In școală se dă o atenție deosebită activității practice. Profesorii se pregătesc cu multă seriozitate pentru lecții, îndrumează pe elevi în activitatea independentă și sînt mereu în mijlocul lor. Cu multă dragoste și pricepere muncesc în școală și maiștrii-instructori. Școala are cabinete special amenajate, utilate cu aparate și planșe. Așa sînt, de exemplu, cabinetele de electrotehnică, tehnologie, matematică, desen tehnic. De asemenea, atelierele în care se desfășoară activitatea practică a elevilor sînt bine utilate, luminoase, spațioase, oferind condiții bune de muncă.

De la profesorii și maiștrii lor elevii au învățat să iubească în aceeași măsură cartea și meseria. Ei își petrec o mare parte din timpul liber în biblioteca școlii, care are peste 11.000 de volume. In școală se organizează adeseori activități sportive, la care elevii participă cu interes. De asemenea, ei vizionează des filme, citesc ziarele, audiază emisiunile de radio. Ne străduim să folosim din plin toate aceste mijloace pentru a-i pregăti cît mai temeinic pe elevi, pentru a face din ei muncitori capabili, conștienți, buni patrioți, devotați cauzei socialismului.

CONSTANTIN MAXIM
directorul centrului școlar profesional din Păltiniș-Ciuc

Viitori tehnicieni pentru industria ușoară

Cadrele didactice de la școala medie de pielărie și cauciuc din Capitală depun eforturi deosebite pentru pregătirea tehnicienilor de care are nevoie industria noastră ușoară.

Incă din anul I elevii fac practică în atelierele mecanice ale fabricilor de cauciuc „Quadrat", „Uzinele Chimice Romîne", „Zorile" sau la fabricile de încălțăminte „Kirov", „Flacăra Roșie" etc. In orele de practică, elevii sînt îndrumați de profesorii ingineri din școală și instructorii fabricii respective.

In perioada practicii de vară, elevii anilor III și IV au lucrat și la alte întreprinderi din țară, cum ar fi Uzinele „Nikos Beloiannis" din Timișoara și altele. In urma practicii de vară din anul școlar 1953—54, elevii au adus la școală o serie de tablouri intuitive confecționate de ei, care sînt folosite în mare parte ca material didactic. Aceste tablouri reprezintă procesele de fabricație a încălțămintei de piele și cauciuc, producerea maselor plastice etc. pornind de la materia primă și pînă la produsul finit. Deosebit de sugestiv este, de pildă, panoul executat de elevele Elisabeta Tănase, Iulia Ionescu și Ana Dima din anul IV în perioada practicii de vară la Uzinele „Nikos Beloiannis" din Timișoara. El reprezintă procesul tehnologic al producției de cauciuc.

Viitorii absolvenți ai anului IV de la această școală se pregătesc să meargă în producție ca tehnicieni, sau să-și continue studiile pentru a deveni ingineri. Ei sînt plini de dorința de a învăța cît mai bine, pentru a da oamenilor muncii din țara noastră o cantitate din ce în ce mai mare de bunuri de larg consum.

M. MARINESCU

Cercurile de elevi

La școala medie de băieți nr. 1 din orașul Dej funcționează cercuri de fizică, matematică, chimie și științele naturii. In aceste cercuri sînt cuprinși elevii care au un interes deosebit pentru una sau alta din aceste discipline. Sub conducerea profesorilor de specialitate, ei desfășoară în cadrul cercurilor o activitate atractivă, ocupîndu-se îndeosebi cu executarea lucrărilor practice și cu confecționarea materialului didactic.

De curînd, în cinstea zilei de 7 Noiembrie, membrii cercurilor au organizat o reușită șezătoare științifică-artistică, la care au invitat și elevi din alte școli ale orașului. Elevul Gheorghe Cosma, din clasa a X-a, a citit o conferință despre marele savant rus M. V. Lomonosov. Apoi au fost demonstrate numeroase experiențe de fizică și chimie deosebit de interesante, și s-au prezentat scurte scenete umoristice legate de activitatea practică în cercuri.

Șezătoarea s-a încheiat cu scenета „Lupta pentru pace" în care este vorba de contribuția oamenilor de știință la lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Prof. ELENA CERVENCA
corespondent

Școala îndeplinește sarcinile care-i revin din proiectul Directivelor partidului

Colectivul școlii de 7 ani din satul Crasna, raionul Zalău, regiunea Cluj, muncește cu stăruință pentru a îndeplini sarcinile care îi revin din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii. Astfel, la cele două secții ale școlii — cea în limba română și cea în limba maghiară — vor fi organizate două colțuri ale naturii vii. Va lua ființă în școală cercul tinerilor miciurinisti și se vor organiza excursii la gospodăria agricolă de stat și la gospodăria agricolă colectivă. In același timp școala își propune să sporească numărul elevilor participanți la cursul tinerilor grădinari și pomicultori cu 20 la sută. O atenție deosebită se acordă muncii pe parcela experimentală a școlii, care este pregătită, pe baza regulilor agrotehnice, pentru recolta viitoare.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

In toate școlile patriei noastre se desfășoară numeroase manifestări cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Sus: Elevele școlii elementare de pe lîngă școala pedagogică de învățătoare din Focșani vizitînd, în cadrul „Săptămînii cărții sovietice", expoziția de cărți sovietice. Mijloc: Utemiștii de la școala medie mixtă din Panciu scriu scrisori prietenilor lor — comsomoliștii Jos: Cercul muzical al școlii medii de băieți din Focșani pregătește cîntece pentru festivalul pe care l-a organizat cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

La școala pedagogică de învățătoare din Focșani

Manifestările inițiate de școala pedagogică de învățătoare din Focșani în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, această mare sărbătoare a poporului nostru, se desfășoară în mijlocul entuziasmului cadrelor didactice și al elevelor.

La cercul de desen, elevele talentate ale școlii pregătesc pentru concurs numeroase lucrări cu teme inspirate din prietenia dintre poporul romîn și poporul sovietic. In cadrul cercului literar, eleva Viorica Bălan a prezentat poezia „Luna marii prietenii", iar eleva Maria Băienaru și-a întocmit planul unei schițe al cărei subiect vorbește despre dezvoltarea înfloritoare a unei gospodării agricole colective datorită sprijinului frățesc primit din Uniunea Sovietică.

Tot în cadrul cercului literar al școlii, a fost prezentată o recenzie asupra romanului „Fericirea" de Pavlenco. Pînă la 7 Noiembrie vor mai fi recenzate „Lelo" de A. Ceișvili și „Marina și drumul vieții ei" de Malinina.

La cercul „Prietenii cărții", elevii școlii elementare de pe lîngă școala pedagogică vor discuta despre cîteva din cărțile pentru copii ale scriitorilor sovietici.

Cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice cercul A.R.L.U.S. din școală a primit noi membri. De asemenea, a fost sporit numărul abonamentelor la revista „Veac Nou".

Și activitatea sportivă a elevelor a fost intensificată în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Astfel, 98% din numărul total al elevelor școlii au participat la crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

La școala medie mixtă din Panciu

Pe dealurile Panciului culesul viilor e în toi. In acest an pămîntul a rodit poame cît în alți trei. Oamenii au prilejul să se bucure din plin de recolta bogată. Din zori și pînă în seară se culeg strugurii și tot nu se dă de capăt. Elevii școlilor dau și ei o mînă de ajutor cultivatorilor, ca să nu prindă vremea rea recolta neculeasă.

In via înaltă a gospodăriei agricole de stat din Panciu, elevii școlii medii mixte din oraș de abia se mai zăresc. Mîinile lor grăbesc lucrul, la școală va avea loc un festival artistic. Această seară va fi un nou prilej pentru întregul colectiv al școlii de a sărbători frățească prietenie dintre poporul romîn și cel sovietic.

In Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, școala medie mixtă din Panciu a organizat și alte manifestări. La Casa pionierilor, tovarășa profesoară Maria Miclescu ajută elevilor să se pregătească pentru concursul de desen. Cercul muzical al școlii a alcătuit un program bogat de cîntece pentru „Săptămîna muzicii sovietice".

Organizația de bază U.T.M. a organizat o consfătuire pentru utemiști și elevi, cu tema „Prietenia și roadele prieteniei dintre tineretul romîn și tineretul sovietic".

La școala profesională nr. 1 Metal din Capitală

La școala profesională nr. 1 Metal din Capitală se desfășoară cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice manifestări culturale deosebit de interesante.

Sute de elevi au asistat la festivitatea de deschidere a acestei mari sărbători, festivitate care s-a încheiat cu un bogat program de cîntece și dansuri, prezentat de echipa artistică a școlii.

De asemenea, elevii au fost invitați la un spectacol dat de muncitorii Uzinelor „Mao Tze-dun". Miercuri 13 octombrie, elevii școlii au vizionat în colectiv filmul sovietic „Alexandr Matrosov", iar duminică 17 octombrie au vizitat expoziția „Prietenia romîno-sovietică în arta populară".

Filmul în sprijinul școlii

Ministerul Invățămîntului a organizat de curînd o consfătuire în legătură cu problemele cineficării procesului de învățămînt. Au luat parte reprezentanți ai Ministerului Culturii, delegați ai secțiilor de învățămînt și ai comitetelor de părinți de pe lîngă școli, conducători ai instituțiilor de învățămînt, delegați ai Direcției difuzării filmelor, ai Intreprinderii regionale cinematografice de stat, precum și directori ai cinematografelor din Capitală.

In cadrul ședinței a fost expus planul de introducere a filmului în învățămînt. Planul prevede gruparea școlilor din Capitală în jurul unui număr de cinematografe, care au fost puse, printr-o convenție cu Ministerul Culturii și I.C.R.B., la dispoziția elevilor. La secțiile de învățămînt rationale se vor înființa comisii de cineficare, iar în fiecare școală va fi numit un responsabil cu cineficarea, care va avea sarcina să asigure o cît mai bună realizare a planului de cineficare a procesului de învățămînt. Săptămînal vor fi vizionate de către elevii școlilor elementare, ai școlilor de 7 ani, ai școlilor medii și profesionale, programe alcătuite special pentru ei.

La discuții au participat numeroși directori de școli, părinți, directori de cinematografe care au făcut numeroase propuneri.

Din experiența școlii sovietice

Un colectiv școlar unit

Vîntul și razele soarelui pătrund prin ferestrele larg deschise ale școlii. Pînă nu de mult, pe frontispiciul acestei școli stătea scris „Școala medie de băieți nr. 123, raionul Sovietski din orașul Moscova". Astăzi, școala nu mai poartă numele de „Școală de băieți", deoarece a devenit o școală mixtă, conform Hotărîrii Guvernului Sovietic cu privire la învățămîntul mixt. La școala medie nr. 123 învață acum peste o mie de băieți și fete. Ei au în față mulți ani de învățămînt comun, de muncă creatoare, de lucrări comune atrăgătoare. Toate eforturile colectivului pedagogic urmăresc ca acești copii să devină prieteni adevărați, să aibă interese comune, să se deprindă a trăi într-un colectiv unit, bine închegat.

Am stat de vorbă cu directorul școlii medii nr. 123 din Moscova, Petr Mihailovici Manaev, care mi-a povestit despre rezultatele primelor zile de învățămînt mixt.

— Școala a întîmpinat pe deplin pregătită noul an școlar. Incă cu mult înainte de începerea cursurilor, direcția școlii și pedagogii au chibzuit măsurile pe care trebuie să le ia pentru ca viața noului colectiv să fie armonioasă, pentru ca fetițele venite din alte școli să nu se simtă înstrăinate. Pedagogii au discutat cu atenție cu fiecare elevă nouă, au făcut cunoștință cu părinții lor.

Pentru ca toți copiii — și fetițele și băieții — să-și găsească de la început interese comune, am hotărît să reîncepem chiar din august activitatea cercurilor școlare: „Mîinile îndemînatice", cercul tinerilor naturaliști, cercul de confecționare a materialului didactic. Fetițele au venit cu plăcere la aceste cercuri. Aici au făcut pentru prima dată cunoștință cu viitorii lor colegi.

In fiecare clasă numărul băieților și fetelor este aproximativ egal. Ei sînt repartizați astfel, încît clasele să fie egale în ceea ce privește nivelul la învățătură. Diriginții au fost aleși dintre pedagogii cu mai multă experiență. La clasa a IX-a „H" este dirigintă profesoară de geografie Ana Nicolaevna Roscina, cu un stagiu pedagogic de 12 ani. In clasa a VI-a „A" a fost numit diriginte pedagogul cu experiență Valentin Mihailovici Kiriakov, în clasa a V-a „A" Natalia Mihailovna Samsonova, care lucrează la școală de 30 de ani.

Școala are o bogată bază materială. Intreprinderea care o patronează i-a dăruit anul trecut un strung, o mașină de filetat și o mașină de găurit. Specialiști în metal și lemn țin regulat lecții cu elevii la cercul tehnic. Munca în cabinetele de fizică, chimie și biologie, perfect utilate, va îngădui copiilor să-și însușească mai temeinic materialul din programă, să studieze bazele tehnicii moderne.

Muncitorii Casei de înregistrare a sunetului, care patronează școala, vor da elevilor posibilitatea să lucreze în atelierele de producție, să capete deprinderi de muncă prețioase.

Odată cu introducerea învățămîntului mixt capătă un avînt și mai mare activitatea cercurilor școlare. In noul an școlar funcționează 20 de cercuri. S-a înființat un cor la care participă în prezent 200 de băieți și fete, un colectiv coregrafic, un colectiv dramatic etc. Tinerii miciuriniști vor efectua o serie de experiențe privind cultura plantelor, în special cultura ovăzului de toamnă, a porumbului și a unor plante subtropicale ca lămîi și migdali. Cercul tinerilor naturaliști se pregătește pentru organizarea unei conferințe despre biologie. Nicolai Ahmedzianov, elev în clasa IX-a, va prezenta referatul „Tinerețea academicianului Ivan Petrovici Pavlov", iar colegul său Felix Platte va vorbi despre „Reflexele condiționate și necondiționate", elaborate de renumitul fiziolog Pavlov.

Peste 200 de elevi ai școlii fac parte din cercul de turism. In noul an școlar elevii vor face excursii la locurile istorice din jurul Moscovei: la Borodino, la Gorki, unde a trăit Lenin, la Iasnaia Poliana, în colhozurile pe care le patronează școala. Elevii vor vizita uzina constructoare de mașini, uzina de pompe, uzina de mecanică de precizie, vor merge la Muzeul politehnic, la Muzeul istoric, la Muzeul de reconstrucție a Moscovei, la Muzeul Revoluției, la Muzeul „M.I. Kalinin", la Expoziția Agricolă Unională.

Un rol însemnat în crearea colectivului școlar aparține organizației de comsomol și organizației de pionieri. Pentru închegarea colectivului de băieți și fete în școală se organizează adeseori adunări pionierești pe unitate și pe detașamente, unde copiii cîntă, dansează, recită poeziile preferate. Cea mai solemnă și mai tradițională adunare este adunarea anuală închinată primirii elevilor în rîndurile organizațiilor de pionieri. In sala de doliu a Muzeului Lenin pionierii își iau angajamentul solemn de a fi credincioși cauzei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Școala acordă o mare atenție educației fizice. A fost amenajată o sală de sport bine utilată. Copiii activează la secțiile de volei, baschet, de atletică ușoară, sînt membri ai echipelor de ciclism, de schi, și de patinaj. La concursurile raionale de baschet, schi, patinaj și ciclism, tinerii sportivi ai școlii s-au clasat pe primele locuri.

Școala este ajutată în mod activ, zi cu zi, de către părinți. Ei discută cu copiii, cercetează condițiile de trai ale elevilor rămași în urmă, participă la adunările pionierilor, conduc echipele de artiști amatori.

Din primele zile ale noului an școlar s-a creat o atmosferă de muncă. Nu numai în clasele mixte, ci și în clasele a X-a, unde învață numai băieți, se simte influența pozitivă a noii ambianțe în care s-a început noul an școlar. Toți pedagogii se străduiesc să creeze chiar de la început un colectiv bine închegat, să insufle elevilor o disciplină conștientă.

Printre obiecțiile adversarilor învățămîntului mixt era și aceasta: fetele își însușesc mai greu științele tehnice și matematice, ceea ce poate provoca dificultăți suplimentare în predarea acestor discipline.

Primele săptămîni de învățămînt mixt au arătat că fetele răspund la fel ca băieții la cele mai complicate întrebări puse de către profesorii de matematică, fizică și chimie.

Am intrat într-una din clase.

Elena Borisovna Fainstein predă o lecție de fizică. Inainte de a trece la tema nouă, ea repetă cu elevii capitolele principale din programa anului trecut.

Profesoara stabilește repede contactul între elevi. In centrul atenției clasei este o nouă elevă a școlii care poate servi ca exemplu pentru ceilalți. Puțin cîte puțin, pe neobservate, profesoara dezvoltă o foarte importantă idee pedagogică: fiecare elev se poate distinge în fața celorlalți numai printr-o muncă susținută de învățătură și prin noblețea purtării sale. Adevărata bază a viitorului colectiv este munca, activitatea comună în clasă și înaltul scop social în numele căruia școlarii își însușesc cunoștințele.

Eleva Liza Niculina dă definiția concretă a unor legi fizice, scrie pe tablă formule, demonstrează experiențe. Intreaga clasă o privește, iar Liza Niculina se simte cît se poate de bine și de liberă.

M. BONDAREV

Sala centrală a pavilionului tinerilor naturaliști de la Expoziția Agricolă Unională. In fața standului școlii medii nr. 9 din Fergana (Uzbekistan), tinerele naturaliste din această școală Emma Saborova și Nina Nikolskaia povestesc elevelor vizitatoare despre munca lor.

La Institutul agricol din Omsk

Indoielile, neîncrederea în cunoștințele proprii, emoțiile examenelor de admitere, senzația de oboseală care te cuprinde în mod inevitabil după o intensă încordare — toate acestea au rămas departe în urmă. Fericiți și serioși, studenții din anul I al Institutului agricol din Omsk stau acum într-o sală de cursuri și ascultă prelegerea.

Deasupra unei mese așezate lîngă fereastră stă aplecată o fată blondă și slăbuță care-și notează ceva în caiet. Este Valea Malțeva, în vîrstă de 17 ani, fiica vestitului inovator al agriculturii Terentii Malțev. Alături se află Sabdal Tosbulatov, un cazah cu ochii negri. Fiu de muncitor din Kokcetaev, el visează cum se vor transforma pămînturile semipustii din patria sa în lanuri înfloritoare. El știe că pentru întruchiparea acestui vis sînt necesare nu numai gînduri și intenții bune, ci și multe cunoștințe. De aceea soarbe cu lăcomie fiecare cuvînt al profesorului.

Toți au venit aici mînați de înclinațiile lor, de o înaltă chemare, de dorința de a se dedica în întregime studiilor.

Trecînd prin coridoarele lungi, ai căror pereți sînt împodobiți cu portretele corifeilor științei agricole, ajung în cabinetul directorului institutului, Mihail Mihailenco. E un om înalt, bine legat, de vîrstă mijlocie, cu ochi mari, cenușii și fața severă, inteligentă.

— Anul acesta — spune el, răspunzînd la întrebarea mea — institutul nostru a primit, în anul I, 825 de tineri și tinere. Printre ei sînt ruși și ucraineni, bieloruși și cazahi, iacuți și neneți, ba chiar și studenți originari din îndepărtata și însorita Gruzie.

— De ce este atît de mare dorința tineretului de a urma cursurile institutului dvs? îl întreb.

— Cred că tineretul nostru se îndreaptă cu același interes și spre alte instituții de învățămînt superior. El este cuprins de minunata năzuință de a se cultiva, de a urma cursurile superioare. Și în definitiv — adaugă cu o notă de mîndrie în glas directorul — de ce n-ar studia tineretul la noi?

Institutul nostru — povestește directorul — este prima instituție de învățămînt agricol superior din Siberia. El a fost înființat în anul 1918. La început avea numai treizeci de profesori și cincisprezece catedre. Acum avem șapte facultăți: de agronomie, de zootehnie, de mecanizare a agriculturii, de agroeconomie, de îmbunătățiri funciare, de hidroameliorație și de industrializare a produselor lactate. Astfel, tinerii au posibilitatea să-și aleagă profesiunea corespunzătoare înclinațiilor lor iar agricultura primește specialiști cu cele mai variate profesiuni.

Făcînd această declarație, tov. Mihailenco a început să citeze cifre care arată progresul activității didactice a institutului.

Din povestirea lui am aflat că la institut funcționează 52 de catedre cu 311 profesori. Există 60 de săli de cursuri și 13 laboratoare. Cursurile sînt urmate de 3300 de studenți și 30 aspiranți.

Vorbind despre profesori, tov. Mihailenco se oprește cu o deosebită mîndrie asupra celor mai vechi pedagogi ai institutului — profesorul Alexandr Kiziurin și savantul emerit Constantin Garșenin. Specialiști cu renume — primul în domeniul pomiculturii, cel de al doilea în pedologie — ei nu numai că transmit în mod strălucit cunoștințele lor tineretului, dar dau și un însemnat ajutor practic agriculturii. Tov. Kiziurin, bunăoară, răspîndește în prezent cu succes în regiunea Omsk speciile de meri și vișini obținute de el, iar Garșenin va termina în curînd întocmirea hărții solului uneia din cele mai mari regiuni de pe malurile fluviului Irtîș.

Terminînd de povestit despre colegii săi, tov. Mihailenco ne-a propus să vizităm gospodăriile și terenurile de experiență ale institutului.

Și iată-ne la una din aceste gospodării. Cît vezi cu ochii se întind ogoarele și fermele de creștere a animalelor, îngrijite în mod exemplar. Aceasta este gospodăria în care studenții fac practică agricolă și zootehnică. Aici sînt însămînțate culturile agricole care cresc în Siberia. Gospodăria este dotată cu un mare număr de mașini și unelte de tot felul, precum și cu o mulțime de adăposturi luminoase și spațioase pentru creșterea viților. Gospodăria, așa cum îi stă bine unei gospodării de experimentare, și-a organizat munca după ultimul cuvînt al științei și tehnicii. Recoltele obținute aici depășesc cu mult recoltele medii pe regiune, iar cantitatea de lapte muls de la fiecare vacă a ajuns pînă la 5000 și mai mulți litri de lapte pe an.

Seara ne-am petrecut-o în mijlocul studenților. Ca și studenții altor instituții de învățămînt superior ei primesc burse de stat, locuiesc în căminul institutului, se bucură de ajutor medical gratuit. In timpul liber se ocupă cu sportul, participă la activitatea echipelor de artiști amatori, merg la teatru și la cinematograf.

Am părăsit institutul seara tîrziu, purtînd în suflet impresii minunate despre perspectivele vaste care se deschid în fața studențimii sovietice.

VLADIMIR STAȘEVSCHI

O inițiativă creatoare

In preajma deschiderii cursurilor, curtea școlii din Bukanovsk era neobișnuit de populată. Se aflau aici elevi, pedagogi și colhoznici. Băieții și fetele, adunîndu-se în grupuri, își povesteau unii altora despre întîmplările atît de numeroase pe care le-au trăit în timpul verii.

Vitea Fomin povestea colegilor cum el și Șura Andrianov au făcut cîte 20 de drumuri la căratul grăunțelor de la combină.

— Eh, ce-am mai muncit! Șeful agregatului, Vasili Denisovici, ne-a adus mulțumiri — se lăuda Vitea.

— Desigur — mulțumiri! — observă Volodea Oleșanov. — Cînd Ghena Murașkin și cu mine am muncit la căratul grăunțelor de la combinerul Anikin, însuși secretarul comitetului de partid, tovarășul Davidov, a înmînat echipei noastre steagul roșu. Noi am înfipt steagul pe podețul combinei. Tovarășul Davidov ne-a spus: „Copii, și voi sînteți părtași la această victorie".

— Cîte zile-muncă ați cîștigat voi? întrebă Iura Moiseev.

— Eu personal? 136 — răspunse Vitea.

— Nu-i rău, fu de acord Iura. — Deși, bineînțeles, n-ați bătut recordul. Unii elevi au înscrise în carnetele lor de muncă și cîte 200 de zile.

Discuțiile nu mai conteneau. Dar iată că directorul școlii, Vitali Ivanovici Barmin, declară deschisă adunarea pe întreagă școală închinată sărbătorii recoltei.

Directorul a arătat că, în acest an, școala a desfășurat pentru prima oară în mod organizat muncile în colhoz. In cursul verii au lucrat cu multă tragere de inimă toți: și elevii și profesorii. Au îngrijit legumele, bostănăriile, livada, au ajutat colhozul la strînsul recoltei.

După director a luat cuvîntul tov. Deikin, secretarul organizației de partid a colhozului „Znamea Kommunisma".

— Un număr de 140 de elevi ai școlii au cîștigat aproape șase mii de zile-muncă. Dar nu numai faptul acesta este însemnat — a spus tov. Deikin. — Este important și faptul că voi, copii, ați învățat, să faceți multe cu propriile voastre mîini, ați încetat să fiți străini de munca noastră în artel, ați început să priviți just producția colhoznică.

In numele conducerii colhozului, tov. Deikin a mulțumit profesorilor și elevilor pentru munca lor.

Colhozul a premiat mulți elevi, iar comitetul raional al Comsomolului a decernat diplome de onoare unui număr de 17 școlari.

Mulțumiți de înalta apreciere a muncii lor, elevii au pornit cîntînd spre casă.

Colhoznicii și mecanizatorii de la S.M.T. îi laudă adesea pe școlarii din stanița Bukanovsk și din cătunele apropiate.

Brigadierul brigăzii a III-a de producție, A. I. Popov, ne povestește:

— Nu putem spune că înainte copiii nu lucrau la cîmp. Ei munceau, și unii munceau chiar foarte bine! Dar nu erau organizați. Acum însă lucrurile stau cu totul altfel. Copiii au brigăzile lor și brigadierii lor. La noi au venit în cursul verii cîte 20—30 de elevi. Brigadierul Kolea Krasnoglazov, elev în clasa a IX-a, m-a ajutat foarte mult. El îi strîngea pe copii, le dădea sarcini, verifica dacă fiecăruia dintre membrii săi i se înscriau în carnet zilele-muncă cîștigate. Copiii erau atît de disciplinați, încît noi, oamenii maturi, trebuia să-i invidiem!

O înaltă apreciere a muncii școlarilor o dă unul dintre cei mai buni combineri ai S.M.T. Bukanovsk, tov. V. D. Upornikov. In zilele de muncă încordată la strînsul recoltei, Șura Andrianov, Vitea Fomin, Vasea Fastunov și Tonea Malkova au cărat de la combină la magazii peste 320.000 kg. grăunțe.

— Școlarii din Bukanovsk vor deveni în viitor agricultori culți și specialiști ai agriculturii! — spune agronomul colhozului, tov. Maxaev.

Dar cum a reușit școala să obțină asemenea succese?

In decursul întregului an școlar s-a desfășurat o intensă muncă educativă cu elevii. Lecțiile de biologie, lucrările practice pe lotul școlar, adunările pionierilor și comsomoliștilor, totul era folosit pentru pregătirea muncilor de vară. In sfîrșit, în pătrarul al IV-lea a avut loc o ședință specială a consiliului pedagogic pentru pregătirea școlii în vederea muncilor de primăvară și de vară în colhoz. In afară de pedagogi, la această ședință au participat locțiitorul președintelui colhozului, I. D. Firsov, agronomul colhozului, M. V. Maxaev, membrii comitetului de părinți, reprezentanții organizației de comsomol, ai comitetului de elevi, ai unității de pionieri.

S-a hotărît crearea unei brigăzi speciale, formată din școlari. Deoarece unele cătune sînt situate la o distanță de 4—12 km. de la stanița unde se află administrația colhozului și școala, consiliul pedagogic a hotărît să creeze brigăzi de elevi după criteriul teritorial. Așa, bunăoară, a fost organizată o brigadă formată din elevii care locuiesc în cătunul Elansk, situat la o distanță de 12 km de staniță. In brigadă au intrat toți cei 18 elevi din cătun. S-a determinat sarcina principală a brigăzii — îngrijirea culturilor cerealiere și a bostănăriilor. Brigada cătunului Zatalovsk a primit sarcina să îngrijească, pe lîngă culturile de cîmp, și plantațiile de tutun. A fost creată și o brigadă de eleve legumicultoare, în frunte cu eleva Șura Samoilova.

Elevii au pornit la muncă încă înainte de a se termina cursurile școlii. Cei din cătunul Zatalovsk au lucrat în timpul liber la plantațiile de tutun unde, sub îndrumarea lui Serghei Semenovici Reabov, maistru cultivator de tutun, au însămînțat semințele în răsadnițe și apoi au îngrijit răsadurile. In mod deosebit i-a pasionat pe copii plantarea răsadurilor de tutun. In acest an s-a folosit pentru prima dată o mașină de răsădit, și elevii au fost cei dintîi care și-au însușit funcționarea ei

Inainte de a se apuca de lucru, copiii discutau cu agronomul, cu pedagogii, cu colhoznicii experimentați. Aceștia le explicau pentru ce se face repicarea, cum se face copilirea și ciupitul, cum se hrănesc suplimentar plantele în timpul vegetației.

Brigada tinerilor cultivatori de tutun, condusă de elevul Kolea Krasnoglazov, a plantat și a îngrijit o suprafață de șase hectare tutun. De la sămînța pusă în pămînt pînă la expedierea foilor uscate la fabrica de tutun — totul a fost făcut de mîinile copiilor.

Parcela tinerelor legumicultoare era situată la 9 km de staniță. Dar aceasta nu le-a speriat pe eleve. Toată vara, zi de zi, ele mergeau pe parcela lor. Plivitul, afînarea solului, hrănirea suplimentară, udatul, lupta împotriva insectelor — toate acestea cereau o muncă intensă. Și această muncă nu s-a pierdut în zadar. Elevele au obținut o recoltă de varză mai bogată decît colhoznicele vîrstnice. Munca lor a primit o înaltă apreciere din partea agronomului colhozului. Și elevii însărcinați cu cultura și îngrijirea plantelor de bostănărie au muncit cu multă rîvnă și sîrguință. Brigada lor a fost condusă de Jora Naumov.

N-a existat muncă în colhoz la care să nu ia parte elevii. Ei au polenizat și au rărit floarea soarelui, au cosit fînul. Multe stoguri sînt denumite acum „stogurile elevilor", pentru că ei singuri au cosit iarba, au uscat-o, au cărat și au clădit fînul în stoguri mari. Școlarii au participat la plivitul semănăturilor, au mușuroit cartofii, au îngrijit livada colhozului. Multe brațe de muncă au înlocuit copiii!

Elevul Lapin din clasa a V-a a cărat apă la brigada de tractoare. Elevii Sobolev, Mihailov, Popov, Hohlacev și alții au curățit ariile colhozului. In perioada recoltei, mulți școlari au lucrat la sortarea, încărcarea și expedierea grăunțelor la magaziile colhozului și la magaziile statului. Pe ariile colhoznice au lucrat la cîntar elevii Tersințev și Hohlacev. Ei primeau grăunțele venite de la combină și le expediau la punctele de colectare a cerealelor. Și la aceste puncte lucrau școlari: Alexei Korșunov, din clasa a IX-a și încă opt elevi au lucrat la primirea grăunțelor.

Toată vara au muncit ca ajutoare de combiner elevii Anikin și Petrov. Au lucrat mult la cîmp Iura Moiseev, Vitea Cristohodov, Valea Popova, Zina Hripunova, Vitea Avilov. Ei aveau de la cine lua exemplu: mulți dintre foștii elevi ai școlii din Bukanovsk au rămas în colhozul natal. Absolventul Mihail Andreianov lucrează ca pomicultor al colhozului și studiază fără frecvență la institut, Mihail Cistohodov este socotitor în detașamentul de tractoare, Ponomareva este contabil.

Avîntul larg al elevilor impunea școlii o bună organizare a muncii lor. Școala își realiza îndrumarea tot prin elevi. De o mare importanță a fost consiliul brigadierilor. Aceștia se adunau în fiecare săptămînă la școală. Ei veneau la ședințe din cătune, de pe ogoarele îndepărtate, cu bicicletele sau călare. Rezolvau împreună problemele muncii, făceau bilanțul săptămînii. Dacă vreo brigadă nu făcea față sarcinilor îi veneau în ajutor alte brigăzi.

Munca educativă a școlii nu s-a întrerupt în timpul vacanței de vară. Pedagogii plecau pe cîmp, la plantații, la fînețe, la bostănării și împreună cu agronomii, cu brigadierii, cu combinerii și colhoznicii îi învățau pe copii să aplice în practică cunoștințele lor, să-și fixeze deprinderile căpătate în școală, îi obișnuiau să muncească împreună cu colhoznicii. Profesorii de biologie K. P. Naumova și I. I. Ulankin arătau în practică cum trebuie urmărită viața plantelor în condițiile de cîmp, ajutau copiilor să-și însușească mai bine metodele de muncă cu casmaua, sapa, grebla. Mecanizatorii îi familiarizau pe elevi cu mașinile.

Instructoarea superioară de pionieri, Evdochia Ivanovna Juravleva, a început din primele zile de vacanță să desfășoare întreaga muncă de masă la cîmp. Plecînd la 15—20 km distanță de staniță sau de cătun, copiii trăiau acolo mai multe zile. Instructoarea lua cu ea patefonul, armonica, șahul, mingea de volei, cărți interesante. Seara, la focul de tabără, sub cerul liber se auzeau pînă tîrziu cîntece. Munca și învățătura se îmbinau cu odihna veselă, copiii nu simțeau oboseală, monotonie și plictiseală, ei plecau întotdeauna cu plăcere la cîmp.

Pedagogii au desfășurat o intensă muncă organizatorică. Dar timpul lor de lucru a fost planificat astfel încît fiecare și-a folosit concediul și a putut lucra și cu brigada. Conducerea generală a muncii de vară a fost încredințată la început directorului V. I. Barmin, apoi secretarului organizației de partid, V. P. Gșadișev, pe care l-a schimbat directorul de studiii D. I. Elaghin.

★

Pedagogii și elevii școlii din Bukanovsk au avut o vară foarte rodnică, instructivă în mult privințe. Școala și-a întors cu adevărat fața spre producția colhoznică. In munca ei au fost și lipsuri. Nu toți pedagogii s-au dovedit pregătiți pentru munca cu elevii în colhoz, unii nu cunoșteau în măsură suficientă agricultura. Elevii claselor superioare nu s-au dovedit suficient de pregătiți pentru munca pe mașinile remorcate. Copiii n-au fost antrenați în munca la ferma de creștere a animalelor, deși acolo sînt lucruri interesante, colhozul folosind mulsul electric, tunsul electric al oilor etc. Copiii n-au cunoscut suficient experiența maiștrilor muncii colhoznice. Nu peste tot colhozul a ținut seama de interesele didactice ale școlii: au fost încercări de a-i folosi pe școlari în scopuri îngust practice. Totuși, în ansamblu munca școlii constituie un bun început de realizare a învățămîntului politehnic și de apropiere a școlii sătești de producția colhoznică.

P. SERGHEEV

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Conferința părinților

La Orehovo-Zuevo a avut loc o conferință a părinților elevilor din școlile elementare și medii din oraș, convocată de Comitetul orășenesc al P.C.U.S, și de Comitetul executiv orășenesc. Au asistat peste 700 de persoane. A fost discutat referatul șefului secției de învățămînt orășenești, V. Davidov, cu privire la sarcinile muncii didactice în acest an școlar și la rolul părinților în instrucția și educația copiilor.

Luînd cuvîntul la discuții, participanții la conferință și-au împărtășit experiența în educația copiilor, au făcut propuneri pentru îmbunătățirea activității școlii.

Invățămîntul din Armenia Sovietică în plină înflorire

Sanda Ranghet

secretar al Consiliului general A.R.L.U.S.

Armenia este situată într-o regiune încîntătoare, străjuită la granița dinspre Turcia de crestele munților Ararat, oglindindu-se parcă în apele limpezi ale legendarului lac Sevah. Numărînd 34 de ani de la nașterea sa, R.S.S. Armeană a ajuns astăzi la un grad de înflorire materială și culturală demn de a exemplifica roadele mărețe pe care le pot da transformările socialiste.

Glorioasele tradiții culturale ale poporului armean au fost valorificate și dezvoltate pe baze noi, datorită condițiilor materiale deosebit de prielnice create de către Puterea Sovietică. Străvechile monumente și muzee — ca, de pildă, „Matendaran" (în limba greacă — muzeu de antichități), unic în lume prin semnificația lui istorică, unde se păstrează aproape 16.000 manuscrise vechi (unele din veacul al V-lea), în limbile arabă, persană, etiopiană, georgiană și altele, muzeu unde am văzut traduceri de manuscrise din operele lui Aristotel, Platon și ale altor savanți ai antichității — vorbesc despre cultura armeană care s-a născut din timpuri străvechi. Totuși, poporul care făurise această cultură nu se bucura în trecut de dreptul de a se folosi de binefacerile ei, peste două treimi din populația armeană fiind analfabetă.

Armenia prerevoluționară dispunea de un număr extrem de mic de instituții culturale și de învățămînt, accesibile poporului. Dacă am compara numai cîteva date statistice, am vedea saltul considerabil pe care l-a făcut Armenia Sovietică, începînd de la Marea Revoluție Socialistă, pe tărîmul învățămîntului. O rețea largă de instituții de învățămînt de toate gradele deservește nevoile culturale în continuă creștere ale populației. In 1918/19 funcționau pe teritoriul Armeniei 166 de școli elementare și medii, numărînd 18.600 elevi, în timp ce în 1948/49 numărul acelorași categorii de școli a crescut la 1.193 cu 302.000 elevi, în afară de 44 școli rurale și tehnice muncitorești cuprinzînd 13.800 elevi. In acest răstimp numărul școlilor a crescut de 7 ori, iar numărul elevilor de peste 16 ori. Numai între 1946—1950 au ieșit din școlile medii tehnice 14.600 specialiști.

Prin rezolvarea justă a problemei naționale, în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, elevii școlilor medii din Armenia Sovietică învață toate disciplinele în limba lor maternă, iar limba rusă se predă începînd din clasa a II-a.

In afară de aceasta a fost creată o rețea de instituții extrașcolare cuprinzînd: 31 școli sportive, o casă de educație artistică a copiilor, stațiunea tinerilor tehnicieni, o stațiune de agrobiologie, o cale ferată pentru copii și numeroase palate ale pionierilor la Erevan.

Cu prilejul vizitei făcute anul trecut în U.R.S.S. în cadrul delegației A.R.L.U.S., am avut ocazia să văd multe din aceste realizări. Astfel la fabrica de piele din capitala Armeniei Sovietice am putut admira creșa și grădinița de copii, utilate după tehnica cea mai modernă. Nu mai amintesc de cele două cluburi ale fabricii, de școlile speciale și de bibliotecile unde-și petrec orele de odihnă muncitorii, studiind lucrări de specialitate sau citind ultimele noutăți literare.

Creșterea neîntreruptă a rețelei de instituții de învățămînt mediu este o realitate de care ne-am putut da seama vizitînd satul Mirgașat, situat la vreo 50 km. de Erevan. In acest sat care nu este capitală de raion sau sediul unei autorități administrative, funcționează 2 școli, dintre care una cu 10 clase și alta cu 7 clase.

Școala medie de 10 ani pe care am vizitat-o se află într-o clădire încăpătoare cu un etaj, avînd laborator de fizică, chimie, muzeu de științe naturale etc., adică tot ce este necesar unei școli foarte bine înzestrate. In această școală învață peste 500 elevi, iar corpul didactic este calificat în școli superioare. Vizitînd această școală am putut să vedem ce posibilități nelimitate, ce orizont larg pentru specializare și pentru însușirea temeinică a culturii generale au fiii și fiicele unui popor ce și-a regăsit în granițele Uniunii Sovietice demnitatea sa națională.

O altă ilustrare strălucită a situației înfloritoare a învățămîntului din Armenia Sovietică o constituie școala medie de fete din Erevan, școală care poartă numele lui Șaumian, neînfricatul luptător comunist din perioada de pregătire a Revoluției Socialiste. Ea este numai una din cele peste 70 de școli medii cîte numără capitala R.S.S. Armene. Am cunoscut cîțiva profesori care lucrează în această școală, chiar de la întemeierea ei. Corpul didactic al acestei școli se bucură de cinstea de a fi promovat 6 profesori, decorați cu Ordinul Lenin.

In această școală învață 900 de fete, iar imaginea celor pe care le-am întîlnit în scurta mea vizită mi-a rămas întipărită în suflet. Aș vrea să transmit sutelor și miilor de fii și fiice ale oamenilor muncii de la noi, care învață în școlile tinerei noastre republici, această imagine neștearsă a școlărițelor sovietice armene care, cu gravitatea copilăroasă proprie vîrstei, cu prospețimea minții agere, îmbrăcate toate în șorțuri maron cu gulere albe, scrobite, întruchipau parcă în ochii noștri setea de cunoștințe și dorința muncii constructive — trăsături principale ale omului sovietic. Acolo, la școala lor din Erevan, ele au la dispoziție, ca toți școlarii de pe întinsul Țării Sovietelor, cabinete de consultații și laboratoare, săli de sport, teren pentru miciuriniști, o sală de pionieri frumos pavoazată, o bibliotecă bogată, iar aptitudinile lor artistice sînt cultivate în cadrul cercului de artiști amatori care are și un cor format dintr-un mare număr de eleve.

Lărgirea de-a dreptul impresionantă a rețelei de școli medii de 10 clase corespunde nivelului de trai material și cultural ridicat, existent în republica armeană liberă, după cum creșterea nivelului și a nevoilor spirituale ale poporului cer integrarea cît mai largă a tineretului în învățămîntul superior.

De unde înainte de 1917 pe teritoriul Armeniei nu exista nici o instituție de învățămînt superior, astăzi tineretul poate urma una din cele 9 facultăți ale Universității de Stat (Chimie, Biologie, Geologie, Filologie, Istorie, Fizică, Matematică etc.) care numără 18 catedre și 970 cadre didactice. Dar în afară de Universitate rețeaua învățămîntului superior din Armenia Sovietică cuprinde un conservator de muzică și numeroase institute superioare ca: Institutul politehnic, Institutul de medicină, Institutul agronomic, 4 institute pedagogice, un institut de cultură fizică și sport și altele.

Intregul popor sovietic se poate, pe bună dreptate, mîndri cu Universitatea de Stat și celelalte instituții de învățămînt superior din R.S.S. Armeană, care pînă în prezent au dat o serie de savanți cu renume. Am avut prilejul în timpul șederii noastre la Erevan să stăm de vorbă cu renumitul matematician S. Mergelian în vîrstă de 26 de ani, laureat al Premiului Stalin, membru corespondent al Academiei de științe a U.R.S.S.

Am vizitat la poalele muntelui Ararat observatorul astro-fizic condus de celebrul astronom, academicianul Ambarțunian, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Armene. Datorită faptului că cerul Armeniei este foarte rar înnourat, în această localitate sînt posibile observații de lungă durată. Inzestrat, între altele, cu 6 telescoape din cele mai moderne, fabricate la Leningrad, observatorul condus de acad. Ambarțunian este cel mai utilat observator astrofizic din Uniunea Sovietică.

Munca științifică a tineretului este sprijinită și îndrumată cu grijă atît în instituțiile de învățămînt mediu cît și în cele de învățămînt superior prin cercuri științifice sau societăți științifice studențești care activează pe lîngă fiecare facultate.

Expresie a uriașului avînt cultural al epocii sovietice, învățămîntul din R.S.S. Armeană este în plină înflorire, asigurînd înalta pregătire științifică a tineretului din Armenia Sovietică — republica unională care, alături de celelalte republici ale U.R.S.S., merge cu pași siguri, sub conducerea gloriosului partid creat de geniul lui Lenin, spre zarea luminoasă a comunismului.

Colaborare științifică

Intre institutele pedagogice din Cerkassk și din Voronej s-a stabilit o strînsă prietenie. Ele fac schimb de experiență în ceea ce privește munca catedrelor. O colaborare deosebit de strînsă există între catedrele de pedagogie, mai ales în privința studierii experienței de organizare a muncii independente a studenților. Catedra de pedagogie a Institutului pedagogic din Voronej a acumulat în acest domeniu o însemnată experiență, pe care în prezent o folosește și catedra de pedagogie a Institutului din Cerkassk.

La Institutul din Cerkassk există de asemenea mult material interesant cu privire la practica pedagogică a studenților.

Catedrele fac schimb de publicații: anale științifice, broșuri, reviste în care sînt publicate articole ale membrilor catedrelor. De asemenea, catedrele își trimit una alteia copii ale referatelor și lecțiilor, își comunică problemele asupra cărora lucrează. Această colaborare le aduce un folos reciproc — conținutul muncii catedrelor se îmbogățește.

Incep să întărească colaborarea științifică și alte catedre ale ambelor institute.

Cadrele didactice își însușesc știința marxist-leninistă

Învățătorii și profesorii din școala noastră manifestă o preocupare deosebită pentru ridicarea permanentă a nivelului lor ideologic și politic. In anul școlar trecut, de pildă, în școală a funcționat, sub conducerea și îndrumarea organizației de bază, un cerc de studiere a Istoriei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, anul II, la care au participat un număr de 16 pedagogi. Lecțiile și seminariile desfășurate în cadrul acestui cerc au ajutat învățătorilor și profesorilor să-și însușească o serie de probleme fundamentale ale teoriei marxist-leniniste, să înțeleagă legătura indestructibilă a teoriei cu sarcinile practice ale partidului în etapa actuală.

Ca urmare a muncii cadrelor didactice pentru studierea marxism-leninismului, s-a îmbunătățit și calitatea activității lor profesionale. S-a ridicat nivelul muncii instructiv-educative și obștești, s-a realizat o mai strînsă legătură a predării cu practica. Cu prilejul excursiilor, al vizitelor la întreprinderi, la gospodăriile agricole colective și de stat etc, învățătorii și profesorii au dat elevilor cunoștințe științifice legate de problemele practicii, i-au făcut să înțeleagă perspectivele de dezvoltare ale economiei noastre. Folosind presa și publicațiile de specialitate, profesorii de matematică au întocmit cu elevii probleme legate de realizările economiei și culturii din țara noastră, din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară.

Articolul redacțional din „Scînteia" nr. 3095 din 5 octombrie a.c. intitulat „Nou an școlar în sistemul învățămîntului de partid" a ajutat organizației noastre de bază să îmbunătățească în acest an școlar munca de ridicare a nivelului ideologico-teoretic al cadrelor didactice, înlăturînd lipsurile din anul trecut. Astfel, organizația de bază acordă o mare atenție lichidării hotărîte a oricăror elemente de formalism și de bucherism în desfășurarea lecțiilor și seminariilor, de interpretare dogmatică a diferitelor probleme ale teoriei marxist-leniniste. Cursanții sînt îndemnați să studieze temeinic întreaga bibliografie, pentru a putea participa activ la discuții în vederea adîncirii problemelor ridicate. Se acordă mai multă grijă controlului studiului individual și îndrumării cadrelor didactice în vederea aplicării în muncă lor profesională a cunoștințelor dobîndite în cadrul învățămîntului de partid.

Recrutarea cursanților — care anul trecut s-a făcut în mare parte fără a se ține seama de pregătirea ideologică și politică a fiecărui învățător și profesor, de dorințele acestora — a fost realizată în anul acesta potrivit nivelului politic al cursanților și preocupărilor lor ideologice.

Ca urmare a unei serioase munci de lămurire din partea organizației de bază, numărul învățătorilor și profesorilor încadrați în învățămîntul de partid a sporit. In acest an școlar cinci pedagogi de la școala noastră sînt înscriși la cercurile de tip superior de pe lîngă cabinetul de partid, iar alți 25 frecventează cercul de studiere a Istoriei Partidului Muncitoresc Romîn.

Desfășurarea lecțiilor și seminariilor în învățămîntul de partid va contribui din plin la ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice din școala noastră, la mobilizarea lor pentru aplicarea în practică a Hotărîrilor partidului și guvernului.

VICTORIA ISAC
directoarea școlii de 7 ani nr. 12 de băieți din Constanța, Propagandistă a cercului de Istorie a Partidului Muncitoresc Romîn.

★

Personalul didactic al Universității „C. I. Parhon" din Capitală acordă o mare însemnătate ridicării continue a nivelului său ideologico-teoretic. Numeroase cadre didactice au urmat în anul școlar 1953—54 diferitele forme ale învățămîntului de partid, muncind cu seriozitate pentru desăvîrșirea pregătirii lor ideologice. Ca urmare a acestei munci s-a ridicat nivelul prelegerilor și al seminariilor, s-a îmbunătățit munca științifică a catedrelor, munca didactică și educativă în mijlocul studenților.

Aceste rezultate bune au fost subliniate în adunarea generală a organizației de partid la care s-a analizat munca membrilor de partid pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic. Arătînd că această muncă a contribuit mult la orientarea mai justă a întregului proces de învățămînt în Universitate, participanții la discuții au subliniat totodată faptul că este necesar ca toate cadrele didactice ale Universității să urmeze în viitor cursurile în învățămîntul de partid.

Odată cu deschiderea noului an școlar în învățămîntul de partid, numărul celor care studiază în învățămîntul de partid a crescut. Sub îndrumarea comitetului raional P.M.R., comitetul de partid al Universității a organizat cuprinderea personalului didactic și administrativ în rețeaua învățămîntului de partid, ținînd seama de preocupările ideologice ale comuniștilor și ale cadrelor didactice fără partid precum și de gradul lor de pregătire. O parte din profesori, conferențiari, lectori, asistenți etc. studiază, în cadrul cercurilor care funcționează la Universitate, materialismul dialectic și istoric sau economia politică. Un număr de 30 de cadre didactice care au studiat înainte în cercuri s-au înscris la Universitatea serală de marxism-leninism. Alți pedagogi frecventează cercurile de tip superior de pe lîngă cabinetul raional de partid sau seminariile teoretice de pe lîngă cabinetul orășenesc.

Pentru continua îmbunătățire a muncii cadrelor didactice, organizația de partid a propus conducerii Universității să organizeze dezbateri ideologice în legătură cu combaterea curentelor oportuniste în știință.

P. FURTUNA

Un poet al proletariatului: D. Th. Neculuță

EMIL BOLDAN
directorul Institutului de limbi străine din București

Acum 50 de ani — la 17 octombrie 1904 — murea în urma unei sincope, măcinat de o boală necruțătoare, poetul D. Th. Neculuță. Împlinise nu cu mult înainte 45 de ani, dar părea mult mai în vîrstă, îmbătrînit și șubrezit de tot, ca un moșneag. Viața de lipsuri continue, condițiile grele în care-și ducea munca profesională și cea de luptător cu vorba și cu scrisul în slujba clasei muncitoare, îl distruseseră. Murea lăsînd în urmă-i — întreaga lui avere — un cufăr cu cîteva cărți, o lădiță cu scule, o masă, un pat de fier, două scaune și încă vreo cîteva nimicuri sărăcăcioase. Odiosul regim burghezo-moșieresc, în timpul căruia Dimitrie Bolintineanu se stinsese în mizerie pe un pat de spital și Eminescu într-un ospiciu, în urma unei vieți chinuoase de actor vagabond și de salahor intelectual prin redacțiile timpului, nu-l cruțase nici pe Neculuță. Fiu de țărani săraci de prin părțile Tîrgului Frumos, trebuind să fugă la zece ani în lumea largă pentru a-și despovăra căminul părintesc de încă o gură de hrănit, Neculuță sucomba plătind și el birul aceluiași nesățios moloh căruia îi căzuseră și aveau să-i mai cadă jertfă atîția poeți, prozatori și oameni de artă și de știință valoroși ai poporului nostru. Odată cu Neculuță dispărea însă cel dintîi poet mare al clasei noastre muncitoare, cîntărețul luptei și al năzuințelor muncitorimii noastre din veacul trecut, pe cît de iubit de clasa muncitoare, pe atît de urît de burghezo-moșierimea exploatatoare.

Ura exploatatorilor față de poetul muncitor, conspirația tăcerii pe care scribii clasei dominante au urzit-o în jurul operei sale își au rădăcina în spaima iscată în rîndurile lor de forța crescîndă a versurilor, de clocotitoarea revoltă împotriva exploatării și a cruntelor nedreptăți sociale. Căci poezia lui Neculuță nu e numai exteriorizarea vulcanică a revoltei proletariatului împotriva orînduirii bazate pe exploatarea omului de către om, ci și expresia celor mai fierbinți năzuințe spre mai bine ale clasei muncitoare.

Condițiile de viață îngrozitoare cărora le erau supuși oamenii muncii de la orașe și sate în anii în care poetul trăiește și creează sînt denunțate de Neculuță în versuri de o necruțătoare incisivitate. In poezia „Cor de robi", glasul oamenilor trudiți de la orașe își găsește o perfectă rezonanță în inimile muncitorilor de pe ogoare, supuși acelorași chinuri din partea cruntilor exploatatori.

„Ne-nchideți viața ca-n mormînt,
In fabrici și uzine,
Și ne răpiți al firii cînt
Și florile și cerul sfînt
Și dulcea batere de vînt
Și zările senine.
. . . . . .
In cîmp, la munci plecăm din zori
Copii și tați și mame.
Și-n foc de soare și-n sudori
Muncim să v-adunăm comori,
Călăilor, — neștiutori
De trudă și de foame!"

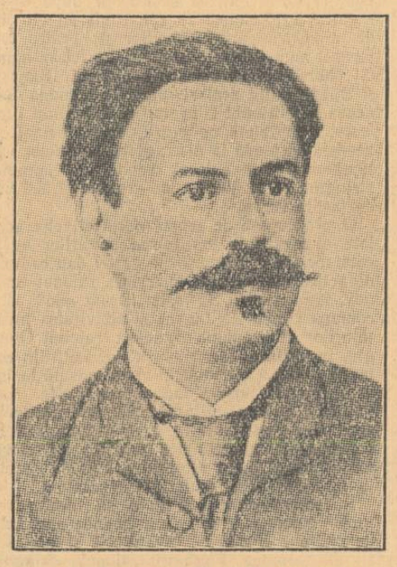

„Dar într-o zi, din văi, din munți,
Din sate și orașe,
Voinici, femei, bărbați cărunți
Se vor scula, și tari, și crunți
Vor pune-n praf a-voastre frunți,
Jivinelor trufașe.

Și tigri fi-vor blînzii miei,
De s-o-ngrozi și firea,
Cînd răsculați cu sfînt temei,
Cu brațe de puternici zei,
In neagra răsculare a ei,
Va trece prăbușirea!"

Zguduit de drama socială pe care o trăia el însuși, poetul e însuflețit de o sfîntă și puternică ură împotriva exploatatorilor, a căror nimicire o dorește și pentru al căror mai grabnic sfîrșit luptă. Ecou direct al acestor sentimente care făceau să clocotească de revoltă sufletul poetului proletar este „Moment de revoltă", poem care denunță mizeria celor mulți și exprimă neînduplecata hotărîre a poetului de a distruge cuibul de vipere al exploatatorilor, pentru care nu poate exista milă:

„Imi pare-atît de drept și sfînt
Pe crudul șarpe să-l sugrum,
Și foc să fac în al lui drum,
Și-n foc să-l zvîrl și să-l fac scrum
Și scrum să-l dau în vînt!"

Cu atît mai puternică și mai demnă de subliniat este virulența indignării și urii poetului cu cît, în epoca în care el ajunsese la o înaltă conștiință de clasă, întrevăzînd și rezultatul final al luptei acerbe dintre clase, erau încă numeroși poeții care boceau la căpătîiul unor stări de lucruri ale căror racile le constatau, dar nu știau, nu vedeau cum ar putea fi înlăturate. Disprețul poetului față de aceste bocitori intelectuale își găsește expresia cu deosebire în poezia „Înainte", închinată unui poet pesimist, în care, odată cu înfierarea ieremiadelor inutile, Neculuță îndeamnă pe aceia ce se lasă îngenunchiați sub povara negrelor gînduri să se avînte cu curaj înainte la luptă:

„Ce tot plîngi și-ți îmbraci gîndul
Cu cernitele vestminte
Ale întristării?
Negrele gîndiri, uitării
Toate-aruncă-le de-a rîndul,
Haide înainte!"

Soluția poetului e limpede: lupta pînă la capăt împotriva tiranicei orînduiri, în pofida tuturor piedicilor pe care i le-ar ridica în cale:

„Tirania se va zbate
Să te rupă cu-al ei dinte.
Tu, cu pala forții
Fulger-o și svîrle-o morții.
Și din drum nu te abate,
Haide înainte!"

Intr-adevăr, avîntul revoluționar al poetului, setea lui fierbinte de dreptate îl poartă mereu tot mai înainte, „spre țărmul dreptății" (cum se și intitulează volumul de poezii al lui Neculuță), lansează îndemnuri hotărîte la luptă, poeziile lui de acest fel avînd un puternic caracter agitatoric.

Poetul a militat activ în rîndurile mișcării muncitorești, a cunoscut ideologia clasei muncitoare, de la care a aflat căile pe care trebuie să meargă pentru distrugerea orînduirii capitaliste. Intr-o vreme cînd așa-zișii „generoși" trădează în mod mîrșav clasa muncitoare și lupta în care aceasta se angajase, Neculuță se află printre puținii intelectuali care se string în jurul lui I. C. Frimu, ținînd sus steagul proletariatului și hotărîți să ducă lupta mai departe.

Rămas credincios pînă la sfîrșit clasei sociale din care el însuși făcea parte, Neculuță — în a cărui operă se oglindesc pe alocuri (cu deosebire în acele versuri decepționiste în care el se arată dezorientat și-și dorește moartea) înseși limitele mișcării muncitorești de-atunci, lipsită în acea epocă de conducerea unui partid revoluționar — s-a bucurat și se bucură mai ales astăzi de dragostea și admirația largilor mase muncitoare. Poporul nostru muncitor l-a prețuit și-l cinstește ca pe unul dintre cei mai dragi luptători cu arma sc isului crescuți din rîndurile lui. Regimul nostru de democrație populară, apreciind consecvența luptei pentru dreptate și libertate socială a celui dintîi mare poet al proletariatului din țara noastră, l-a trecut, alături de alți mari fii ai poporului, ca Eminescu și Caragiale, Babeș și Grigorescu, oropsiți de regimul burghezo-moșieresc, în rîndurile academicienilor post-mortem.

Lucrări de pregătire a pepinierei școlare

Indeplinind sarcinile care revin școlii din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, învățătorii și profesorii de științe naturale au datoria să acorde o atenție deosebită cunoașterii de către elevi a rolului pe care îl au livezile și pădurile în natură și în economia țării. Atît în cadrul lecțiilor cît și al lucrărilor practice, pedagogii trebuie să arate elevilor importanța plantațiilor de pomi și arbori, care dau mari cantități de bunuri de larg consum și de materii prime, îmbunătățesc clima locului, micșorează țăria vîntului, păstrează umezeala pămîntului și fixează terenurile supuse eroziunii.

Învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să organizeze și să îndrumeze munca elevilor pentru formarea deprinderilor de practică agricolă în pomicultură și viticultură. In îndeplinirea acestei sarcini are o mare însemnătate organizarea pepinierelor școlare.

Spre a se putea trece imediat și concret la munca de organizare a pepinierei școlare este necesar ca învățătorii și profesorii de științele naturale să folosească din plin zilele de toamnă care au mai rămas și în care se pot desfășura cu rezultate bune unele lucrări cum sînt: alegerea și organizarea terenului pentru pepinieră, pregătirea terenului, recoltarea de fructe și semințe de pomi și arbori, pregătirea semințelor și păstrarea lor, semănatul semințelor.

Alegerea și organizarea terenului pentru pepinieră este o condiție principală pentru reușita creșterii puieților de arbori și pomi fructiferi. Acest teren trebuie să fie aproape de școală, să aibă în apropiere surse de apă, să nu fie situat pe fundurile văilor, să fie plan, să aibă un sol bogat și ușor, să nu fie argilos și compact, să fie adînc de 80—100 cm. iar la munte de cel puțin 50 cm. Dacă solul terenului este sărac, se poate îmbunătăți prin îngrășarea și lucrarea lui.

In organizarea terenului pepinierei se ține seama împărțirea ei în tarlale și parcele, stabilirea cărărilor și a altor amplasamente.

Pregătirea solului se face începînd cu curățirea terenului de rădăcini, de pietre. După aceea, se nivelează și se desfundă cu cazmaua la 50 cm. adîncime. In timpul desfundării, solul se mărunțește și se curăță de rădăcinile buruienilor și de larvele insectelor.

Pepiniera cere o îngrășare sistematică a terenului, deoarece în solurile sărăcite puieții și pomii altoiți cresc foarte greu. Cel mai bun îngrășămînt pentru pepinieră este bălegarul, dar se mai poate folosi și turba și tot felul de composturi care se pot pregăti în școală prin colectarea de către elevi a resturilor din gospodărie. Pot fi folosite și îngrășămintele minerale, care împreună cu cele organice au efect bun cînd se introduc în arătura de toamnă.

In cadrul lucrărilor de toamnă pentru organizarea pepinierei, o importanță deosebită au muncile organizate cu elevii pentru recoltarea și păstrarea semințelor.

Pentru a asigura obținerea unor puieți sănătoși în pepiniera școlară, elevii trebuie să știe cum se recoltează, cum se prelucrează și se păstrează semințele diferiților arbori.

Recoltarea semințelor trebuie să se facă pe specii, deoarece pomii și arborii nu se cultivă în amestec, ci fiecare separat. Aceasta se poate realiza împărțind elevii în echipe de cîte 2—3, fiecare echipă culegînd semințele sau fructele de un singur fel. După recoltare, semințele de același fel se așează în camere sau în magazii.

Recoltarea semințelor se face numai pe timp frumos și uscat, nu pe ploaie și numai cînd roua a fost uscată de soare.

Acum, toamna, se poate recolta în bune condiții ghinda. Ea este răspîndită în cele mai multe regiuni ale țării. Deși se coace la sfîrșitul lunii septembrie, recoltarea ei poate continua în tot cursul lunii octombrie și începutul lunii noiembrie.

Se adună de pe jos numai ghinda de mărime normală, nezbîrcită, lucioasă și negărită de insecte. Intrucît ghinda are o mare cantitate de apă, se așează pînă la folosire într-un strat subțire de circa 20 cm. într-un loc adăpostit de ploaie și soare. Se întoarce zilnic cu o lopată de lemn. Dacă nu poate fi semănată toamna, din cauza ploilor sau a secetei, atunci trebuie păstrată pînă în primăvară, cînd se seamănă neapărat încoltită, ca să crească repede. Pentru păstrarea ghindei pînă în primăvară se alege de cu toamnă un loc pe parcela experimentală care se curăță și se nivelează. Aici se așează ginda într-un strat subțire (cît două bucăți mici una peste alta), ca să nu se încingă. Imprejurul acestui loc se face un șanț lat și adînc de 30 cm. pentru scurgerea apelor de ploaie sau care provin din topirea zăpezilor. Impotriva gerului se acopere cu un strat de frunze gros de 8—10 cm. sau de 15 cm în timpul gerurilor mari.

Merele pădurețe și perele pădurețe se culeg după ce au căzut din pom. Curățirea semințelor de învelișul cărnos al fructului se face în modul următor: se pun fructele într-un vas, se zdrobesc și se lasă pînă a doua zi dimineața — cînd acest terci se pune într-un vas cu apă și se freacă cu palmele, pînă ce semințele se desprind de fruct și cad la fundul vasului, iar partea cărnoasă se ridică deasupra apei și se aruncă.

Semințele curate se țin la svîntat într-un loc aerisit și umbrit. După aceasta, se pun în lăzi, pentru păstrare în camere sau magazii bine aerisite, controlîndu-se mereu. Mărul și părul pădureț prezintă o mare importanță ca port-altoi pentru soiurile bune de mere și pere.

Fructele de salcîm se recoltează din octombrie pînă în februarie, după ce păstăile au început să aibă o culoare închisă. Semințele de salcîm se obțin în felul următor: se pun păstăile în saci legați la gură și se bat cu bățul, păstăile se desfac eliberînd semințele, care apoi se curăță prin vînturare.

Semințele de arțar, frasin, paltin, tei și jugastru se recoltează în toamnă prin tăierea buchetelor de pe ramuri și așezarea lor în straturi subțiri, la adăpost de ploaie și soare. După svîntare se păstrează în cutii sau lădițe, pînă cînd trebuie pregătite pentru semănăturile de primăvară. Se controlează și se aerisesc bine pentru a nu mucegăi.

Conurile de molid se pot recolta din octombrie pînă în luna ianuarie. Culegerea se face greu, deoarece conurile cu sămînța cea mai bună se găsesc pe vîrfurile arborilor. De aceea, în recoltarea conurilor de molid, pentru a se evita accidentele, este bine să se folosească centurile de siguranță care se găsesc la ocoalele silvice.

Pentru desprinderea semințelor de pe solzii conurilor, se așează conurile la soare sau în camere încălzite, unde se usucă, apoi semințele se curăță prin vînturare și se păstrează în lăzi acoperite cu un capac de sîrmă pentru a nu pătrunde șoarecii.

Semințele de brad, jir, ghindă, semănate toamna imediat după recoltare, răsar în prima primăvară. Semintele de frasin, măr, păr, nuc, măcieș și altele, semănate toamna, imediat după coacere, nu răsar decît în primăvara celui de al doilea an, deoarece coacerea nu coincide cu maturitatea. Pentru a scurta această perioadă, adică pentru a face ca și aceste semințe să fie apte pentru germinare în prima primăvară, ele trebuie supuse după recoltare la o anumită pregătire, așa ca să poată avea loc perioada de maturizare. Aceastâ pregătire se face prin stratificarea semințelor care constă în menținerea lor într-un mediu cu umiditate suficientă, cu temperatură de 3°—5° C, aerisit, dar în astfel de condiții care să asigure scurtarea perioadei de schimbări interne ale semințel, așa încît în momentul semănării, coltul semințel să fie apărut.

Stratificarea se poate face în ghivece, cutii, lăzi și în șanțuri, așezîndu-se pe fund un strat de nisip curat de rîu, gros de 7—8 cm. Se presară apoi un strat de semințe unele lîngă altele, peste ele se pune un strat de nisip de 2—3 cm., apoi iar semințe și așa mai departe, pînă ce se umple, acoperindu-se cu un strat de nisip de 10—15 cm. grosime.

Un alt procedeu de stratificare, mai practic, este acela prin care se ia o parte din semințe și 3 părți nisip umezit, se amestecă foarte bine, se așează în lăzi și se acoperă cu un strat de nisip umed și fără semințe.

Durata stratificării variază. De exemplu, semințele de măr au nevoie de 30 de zile, acele de arțar de 50 de zile.

In ce privește semănarea semințelor recoltate și a celor stratificate, este bine ca învățătorii și profesorii să nu se bazeze numai pe cunoștințele lor, ci să ceară și îndrumări de la organele agricole și silvice.

Iată cîteva exemple de felul cum se seamănă semințele unor pomi și arbori. Ghinda, de exemplu, se păstrează 5—6 zile într-un strat subțire, în cameră sau afară, într-un loc uscat. După aceea se sapă șanțuri adînci de 7—8 cm, în care se așează ghindele culcate, unele lîngă altele, în așa fel ca să intre cam 30—35 de ghinde la 1 m liniar. Semănarea se face toamna, cît mai tîrziu, înainte de venirea gerului. După semănare se acoperă cu frunze de pădure.

Nucul comun se seamănă tot toamna, după ce fructul s-a curățit de coaja sa verde. Se așează nucile culcate, cu planul de deschidere vertical, la 6—8 cm. adîncime. Semințele de măr și păr pădureț, recoltate din toamnă, se pun la stratificare în nisip în ianuarie, iar la începutul lunii martie se seamănă în pepinieră la adîncime de 1—5 cm, în rînduri drepte, cu 40 cm distanță între ele, păstrînd pe rînd 2—3 cm între semințe. Semințele de salcîm, de răsinoase și altele se seamănă primăvara.

Pentru a se obține rezultate bune în organizarea pepinierelor, este necesară o planificare a temelor de lucrări, a timpului cînd se vor executa, a claselor și echipelor de elevi care vor participa la lucrări.

Profesorii de științe naturale nu vor obține realizări mari dacă vor lucra singuri. Ei trebuie să antreneze în această muncă întreg colectivul didactic, organizațiile U.T.M. și de pionieri. De asemenea, este necesar să se țină legătura cu organele silvice și agricole pentru a se putea obține îndrumări tehnice și material săditor, care nu s-a putut procura cu ajutorul elevilor. O grijă deosebită trebuie acordată înzestrării din timp a școlii cu uneltele și materialele trebuincioase.

Lucrările practice pentru organizarea pepinierei se pot desfășura în timpul excursiilor (culegerea semințelor), în cadrul activității cercurilor de tineri naturaliști, cu prilejul lucrărilor de laborator (stratificarea semințelor) și în orele de lucrări practice pe terenul școlar.

Organizînd și îndrumînd cu pricepere munca elevilor la pepinieră, vom avea posibilitatea să legăm mai strîns cunoștințele teoretice cu practica, să-i înarmăm pe elevi cu cunoștințe agronomice temeinice, bazate pe observațiile și participarea lor directă la cultivarea și îngrijirea arborilor și pomilor.

LUCIA POPOVICI

Vrem să dăm patriei învățători care să-și iubească profesiunea

Cu doi ani în urmă mi s-a încredințat conducerea școlii pedagogice mixte cu limba de predare română din orașul Năsăud, regiunea Cluj. M-am străduit să organizez și să conduc în așa fel activitatea didactică și educativă încît întreaga viață trăită de elevi în școală să ducă la dezvoltarea dragostei lor pentru profesiunea de învățător, pentru munca în satele unde-i așteaptă copiii țărănimii noastre muncitoare.

Trebuia să facem cît mai bine cunoscute elevilor noștri problemele școlilor sătești, să-i facem să îndrăgească nu numai școala și copiii, ci întreaga activitate culturală în sat. Am făcut deseori, cu elevii, vizite în școlile sătești. Aici au întîlnit copiii țărănimii muncitoare și au cunoscut pe învățătorii lor, care i-au familiarizat cu metodele de predare la două și patru clase. le-au arătat rezultatele obținute.

Incepînd cu anul III, în cadrul practicii pedagogice, am repartizat elevi practicanți și la aceste școli, antrenîndu-i la munca specifică a învățătorului care predă simultan la două și patru clase.

Activitatea desfășurată de elevii noștri, alături de învățătorii acestor școli, le-a trezit interesul nu numai pentru activitatea didactică, ci și pentru munca în afară de clasă și de școală. Astfel, mulți elevi au făcut vizite la domiciliile elevilor, au participat la ședințe festive cu părinții elevilor, au condus programele culturale ale unor serbări date de elevii acestor școli în cadrul cămînului cultural. Cei din secțiile pentru instructori superiori de pionieri au căutat să cunoască munca unității de pionieri, participînd la diferite activități alături de conducătorii de unități și detașamente. La analiza muncii desfășurate de elevi în timpul practicii de o săptămînă, unii dintre ei, ca eleva Maria Spinu și alții, au arătat cît de mult îi interesează munca în mijlocul pionierilor și au cerut să li se lase în continuare această muncă.

Am plecat cu elevii noștri și în școlile mai îndepărtate ale raionului, cărora le-am dus în dar material didactic confecționat de noi, pentru un început de laborator și muzeu. Pregătind aceste daruri cu elevii, am trezit dorința lor de a întreprinde acțiuni prin care să contribuie la îmbunătățirea muncii din școlile sătești.

Iată cum am ajuns să putem ajuta alte școli. In școala noastră nu exista un laborator în care elevii să cunoască și să mînuiască aparate de fizică sau de chimie, pentru a se înarma cu cunoștințe științifice temeinice și cu deprinderile practice necesare muncii de predare pe care vor trebui să o desfășoare mai tîrziu. Nu aveam nici un muzeu în care elevii să poată studia diferite plante și animale. Cu posibilități locale, prin munca elevilor din colectivele organizate în acest scop, am creat un laborator de fizico-chimice și un muzeu de științe naturale. La început, am multiplicat diferite piese și aparate primite de la Ministerul Invățămîntului. Mai tîrziu, am confecționat multe aparate cerute de conținutul programelor și al manualelor școlare.

Importante succese am obținut în organizarea muzeului de științe naturale. Pînă acum, am împăiat cîteva sute de păsări și animale. Am împărțit unele dintre acestea școlilor din comuna Mocod, pe care o patronăm, precum și școlilor din comunele Rebrișoara, Prislop, Zagra etc. Activitatea aceasta i-a interesat pe elevi și le-a format în același timp deprinderea de a munci independent. La îndemnul comitetului raional de partid, elevii noștri au transportat în comuna Zagra — fruntașă în lucrările de primăvară — 36 de piese și aparate confecționate în cinstea zilei de 1 Mai. Colectivul laboratorului nostru a executat lucrările de pregătire pentru deschiderea noului laborator al școlii din comuna Zagra, înzestrîndu-l cu piesele aduse. Cu acest prilej, elevii anului III au prezentat și un program artistic, în cadrul căruia au fost felicitați fruntașii campaniei de însămînțări.

Străduința noastră de a educa pe elevi în spiritul dragostei de muncă a dat roade. Țăranii muncitori au mulțumit elevilor pentru darul adus școlii. La întoarcere, plini de entuziasm, elevii plănuiau acțiuni mari pentru timpul cînd vor fi învățători, văzîndu-se de pe acum, cu bucurie, activiști harnici în domeniul muncii obștești.

Colectivele laboratorului și muzeului nostru lucrează în prezent la confecționarea materialului didactic și pentru alte școli ale raionului. Multe școli au început să ne aducă păsări și animale pe care noi le trimitem înapoi împăiate.

Preocuparea noastră de a confecționa material didactic cu mijloace proprii s-a lărgit, cuprinzînd multe școli din raion. Așa sînt, de exemplu, școlile din satele Romuli, Ilva Mare etc. Profesorii de științe naturale de la aceste școli, sub îndrumarea secției raionale de învățămînt, au participat la ședințele de lucru și la demonstrațiile practice organizate de cercul pedagogic în laboratorul școlii noastre, unde fiecare profesor a lucrat cîte o piesă.

La extinderea acestei acțiuni a contribuit și desfășurarea practicii pedagogice continue de două săptămîni. Practicanții au fost repartizați la unele școli îndepărtate din raion. Ei au dus în aceste școli cîte ceva din materialul confecționat la noi, îmbogățind laboratoarele acelor școli. La rîndul lor, învățătorii i-au antrenat pe elevii noștri în munca didactică și obștească, le-au împărtășit experiența lor. Unii elevi au condus centre de alfabetizare, alții au organizat ședințe cu părinții elevilor și au vizitat domiciliile acestora, alții au organizat la cămînele culturale serbări cu tineretul satelor.

Noi acordăm o mare importanță înarmării elevilor cu cunoștințele și deprinderile agronomice de care vor avea nevoie atît în predarea lecțiilor de științe naturale, cît și în munca de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare. Elevii desfășoară o intensă activitate practică în livada școlii, care are 1400 pomi fructiferi. Ajutați de profesorii de științe naturale, ei execută lucrările pomicole de toamnă și de primăvară și au îndrăgit mult această muncă. Totuși, în această privință, am realizat prea puțin. In acest an școlar, avînd în vedere sarcinile trasate școlilor sătești prin proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii, ne-am propus să facem mai mult și încă din această toamnă am început organizarea unei parcele experimentale și a unei pepiniere de pomi, care să dea elevilor posibilitatea să cunoască și să desfășoare toate lucrările practice agricole cerute de programele școlare.

Acordăm de asemenea o mare însemnătate deprinderii elevilor cu munca gospodărească. Astfel, ei au amenajat o sufragerie în subsolul școlii, care înainte nu era utilizat și care azi oferă posibilitatea de a se servi în condiții bune masa deodată la un număr de 350 de elevi. De asemenea, ei au nivelat curtea școlii, au organizat un mic parc în care au așezat cuștile cu animale crescute de ei (cobai, șopîrle, vulpi, căprioare) sub îndrumarea profesorilor de științe naturale.

De asemenea, sub conducerea profesorului de geografie, elevii au organizat cabinetul geografic, unde se țin acum lecțiile de geografie și de istorie.

O influență deosebită asupra elevilor o au rezultatele obținute de absolvenții care s-au pregătit în școala noastră. Pentru a populariza aceste rezultate în rîndurile elevilor, colectivul didactic al școlii ține o strînsă legătură cu absolvenții din anii trecuți, dintre care mulți desfășoară o activitate rodnică. Astfel, a fost popularizată experiența tovarășului Fonogea Nicolae, absolvent din seria 1953, căruia secția de învățămînt i-a încredințat conducerea școlii de 7 ani din comuna Zagra. Deși tînăr, tovarășul Fonogea conduce școala cu bune rezultate.

La sfîrșitul fiecărui an, școala noastră organizează, prin cabinetul pedagogic, întîlniri cu foștii absolvenți. Cu acest prilej ei ne comunică toate succesele, toate lipsurile, precum și greutățile pe care le întîmpină în activitatea didactică și obștească, fac propuneri concrete în legătură cu îmbunătățirea muncii de pregătire a viitorilor învățători. De pildă, în acest an, toți au cerut să ridicăm nivelul științific al lecțiilor de științe naturale, să luăm măsuri pentru o mai bună orientare a elevilor în cunoașterea muncilor agricole. In întocmirea planului de activitate a școlii pe anul 1954—55 am ținut seama de aceste propuneri.

Simțim o mare bucurie văzînd că munca noastră pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de profesiunea de învățător dă roade. Cu prilejul repartizării absolvenților noștri în producție, cei mai mulți au cerut să plece în satele îndepărtate, cu condiții mai grele de muncă. De exemplu, absolvenți ca Varvara Boca, Nicolae Pașca și alții au cerut să fie numiți în comunele din raionul Sighet.

Vrem ca în anul acesta numărul unor astfel de absolvenți să fie mai mare. Intensificînd munca noastră didactică și educativă, ne străduim să dăm patriei învățători cît mai bine pregătiți, care să iubească profesiunea de învățător.

IOAN ȘERBAN
director al școlii pedagogice mixte, din Năsăud

Pentru împletirea cunoștințelor teoretice cu practica

In proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani se arată că trebuie dată o mare atenție pregătirii cît mai temeinice și folosirii juste a cadrelor tehnice agricole. Această sarcină privește îndeaproape școala noastră, care pregătește tehnicieni în domeniul măsurătorilor terestre.

Una dintre principalele îndatoriri care revin colectivului nostru didactic este aceea de a lega cît mai strîns predarea de practică. Incepînd din anii I și II, printr-o activitate practică organizată cu grijă, elevii învață să mînuiască aparatele topografice. Cunoștințele dobîndite la lecții cu privire la aparate, la funcționarea lor se lărgesc și se consolidează în cadrul practicii. Ajutați de instructorii de practică elevii se înarmează cu deprinderile care le vor fi necesare în viitoarea lor muncă de tehnicieni.

O însemnătate deosebită o are practica în producție pe care o desfășoară elevii la sfîrșitul anului III. Aceasta îi învață nemijlocit cum să pună în valoare cunoștințele pe care le-au dobîndit și deprinderile pe care și le-au format în timpul celor 3 ani de studii.

Pentru ca activitatea în producție a elevilor să dea rezultate cît mai bune, colectivul nostru acordă o mare atenție justei organizări a practicii. In anii precedenți a constituit o greutate serioasă pentru noi faptul că tehnicianul topograf nu lucra decît în mici colective, cu 2—3 ajutoare lîngă el, majoritatea muncilor dirijîndu-le el singur. Din această cauză, școala noastră nu a putut obține rezultatele așteptate în activitatea practică. Fiecare tehnician pe lîngă care se făcea practica urmărea mai mult executarea sarcinilor lui, neglijînd îndrumarea elevilor, orientarea lor în aplicarea cunoștințelor teoretice dobîndite.

Majoritatea elevilor au fost lipsiți astfel de posibilitatea de a urmări întregul proces de producție, de la început pînă la sfîrșit, unii dintre ei cunoscînd numai fazele pe care tehnicianul le îndeplinea în acea etapă.

Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, în anul școlar 1953—54 conducerea școlii s-a preocupat de asigurarea unor condiții mai bune de desfășurare a practicii în producție. Invățînd din experiența sovietică, în anul școlar trecut, de comun acord cu ferma „Ana Ipătescu" din comuna Joița, am deplasat cei aproape 100 absolvenți ai anilor III la această fermă. Ei au primit ca temă de practică ridicarea în plan și nivelitică a teritoriului fermei, de aproape 3.000 ha. Cu ajutorul profesorilor de specialitate și, în special, al celor 6 instructori de practică, elevii școlii, împărțiți în 6 colective au efectuat pe teren, timp de 45 de zile, toate măsurătorile și au întocmit planurile fermei. In acest fel, ei au avut posibilitatea să efectueze o practică completă, să pună în valoare toate cunoștințele lor teoretice. Activitatea practică i-a făcut să-și îndrăgească și mai mult meseria, să caute s-o stăpînească cît mai bine.

Munca elevilor a adus fermei un venit de peste 30.000 lei, sumă ce reprezintă costul acestor lucrări de măsurătoare.

Folosind această experiență, ne străduim ca în acest an să organizăm și mai bine activitatea practică a elevilor, să dăm țării tehnicieni temeinic pregătiți. In toată activitatea noastră ne orientăm după principiul leninist care ne învață că educarea prin muncă este baza educației comuniste a tineretului.

DIMITRIE D. ROMAN
director adjunct la Școala medie tehnică de măsurători terestre din București

Activitatea sportivă a elevilor

Elevii școlii medii tehnice de petrol din Ploești desfășoară, sub conducerea profesorului de educație fizică, o largă activitate sportivă. Mulți dintre ei s-au încadrat în colective pe ramuri de sport: volei, baschet, handbal, fotbal. Spre a-și putea desfășura activitatea în condiții cît mai bune, elevii au început curățirea și nivelarea terenurilor de joc și amenajarea sălii de gimnastică.

Școala este dotată de Ministerul Industriei Petrolului cu materialul necesar pentru toate sporturile, material care este ținut la dispoziția colectivelor de sportivi.

Echipele reprezentative ale școlii, care au participat în anul precedent la competiții, își perfecționează măiestria sportivă. Alături de ele se formează echipe noi, din rîndurile elevilor din anii II și III, care vor lua locul celor din anul IV. Rezultate bune au dat echipa de volei fete (anul II) și echipa de fotbal băieți.

Este necesară însă o mai mare atenție pentru trecerea probelor G.M.A.

Pentru întărirea muncii obștești în campania agricolă de toamnă

—Raidul organizat de „Gazeta învățămîntului" împreună cu corespondenți din regiunea București—

Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani pune în fața cadrelor didactice sarcini importante în ceea ce privește întărirea activității lor obștești. Conștiente de însemnătatea acestor sarcini, multe colective școlare și-au organizat temeinic munca obștească, obținînd rezultate frumoase în lupta pentru succesul campaniei agricole.

Intensă muncă de lămurire

In raioanele regiunii București, cadrele didactice, mobilizate de organizațiile de partid, desfășoară o intensă muncă de lămurire, ducînd cuvîntul partidului în mase, luptînd pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, pentru îndeplinirea la timp a muncilor agricole și pentru achitarea obligațiilor către stat.

In comuna Băneasa din raionul Giurgiu, de pildă, învățătorii au organizat cercuri de citit și au dus muncă de lămurire în legătură cu sarcinile ce reies din proiectul Directivelor partidului, cuprinzînd un mare număr de țărani muncitori în această acțiune. Actiuni asemănătoare au organizat și cadrele didactice din comunele Gogoșari, Arsache (raionul Giurgiu), Baciu (raionul Videle) etc. La căminul cultural din comuna Fierbinți, raionul Snagov, au avut loc discuții interesante cu prilejul expunerii prolectului de Directive de către cadrele didactice în fața țăranimii muncitoare.

In vederea unei temeinice popularizări a Directivelor partidului, secția de învățămînt a raionului Videle a repartizat pe cei mai buni profesori și învățători din raion pentru expunerile de la căminele culturale. Astfel au ținut expuneri tovarășii N. Stanciu din comuna Mereni, G. Marinescu din comuna Negreni, N. Stoicescu din comuna Talpa etc. Mulți învățători din raionul Videle au ținut la căminele culturale conferințe agrotehnice și au desfășurat o bogată propagandă agrotehnică în rîndurile țăranilor muncitori. Ei au contribuit astfel la mobilizarea unui mare număr de țărani muncitori în efectuarea la timp a muncilor agricole de toamnă și în aplicarea regulilor agrotehnice.

Participare efectivă la asigurarea unor recolte bogate

Alături de munca de lămurire pe care o desfășoară în mijlocul țăranilor muncitori, colectivele școlilor din regiunea București aduc o contribuție practică directă la asigurarea unor recolte bogate. De curînd, cadrele didactice din raionul Giurgiu, împreună cu elevii, au ajutat în orele lor libere la culesul bumbacului, strîngînd în scurt timp cantități importante. Cadrele didactice din comuna Preajba de Sus, raionul Videle, în frunte cu tovarășii Ion R. Popescu și Dumitru Cristea, muncind temeinic pe parcela experimentală, au reușit să mobilizeze, prin exemplul personal, pe țăranii muncitori din comună în aplicarea regulilor agrotehnice. Recolta bogată strînsă de pe această parcelă, efectuarea arăturilor de toamnă și pregătirea semințelor după toate regulile agrotehnice au constituit un viu îndemn pentru părinții elevilor și pentru toți țăranii muncitori din comună. La fel au muncit cadrele didactice din comunele Blejești și Băbăița, din același raion. In comuna Băneasa din raionul Giurgiu, învățătorii și profesorii, împreună cu elevii, au participat în această perioadă la distrugerea insectelor vătămătoare și la culesul recoltei de legume, strîngînd peste 300 kg. de arpagic și 500 kg. de fasole verde.

O preocupare de seamă a colectivelor școlare o constituie sprijinirea unităților agricole socialiste. Ajutorul pe care-l dau cadrele didactice din comuna Fierbinți, raionul Snagov, întovărășirii agricole „Drum nou" din comuna Grecii de Jos, ca și activitatea învățătorilor din comuna Băneasa, raionul Giurgiu, în mijlocul țăranilor întovărășiți din comuna lor au contribuit în bună măsură la îndeplinirea la timp a muncilor agricole. Legătura dintre aceste întovărășiri și colectivele școlilor a contribuit în același timp atît la dezvoltarea cunoștințelor practice ale elevilor — cît și, prin ajutorul primit de școli, la întărirea bazei materiale a acestora.

Intrecerea patriotică care se desfășoară între comune este de asemenea sprijinită de cadrele didactice. Invățătorii și profesorii din comuna Fierbinți, raionul Snagov, contribuie la succesul întrecerii dintre comuna lor și comuna învecinată, Cocioc, luptînd pentru stringerea neîntîrziată a recoltei, predarea cotelor la timp și realizarea planului de însămînțări. Gazeta cetățenească a comunei Fierbinți, la care scriu des cadrele didactice, a publicat tot timpul articole în legătură cu desfășurarea muncilor agricole, popularizînd rezultatele obținute prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Lipsuri care trebuie înlăturate

Deși cadrele didactice din regiunea București au obținut unele rezultate pozitive în munca obștească, antrenînd mulți țărani muncitori în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern, mai există încă o serie de lipsuri atît în activitatea lor cît și în cea a organelor de învățămînt și, mai ales, a organelor sindicale. Datorită insuficientei munci politice în rîndurile cadrelor didactice, mai există încă învățători și profesori care nu se interesează de mersul campaniei agricole. Astfel, în comunele Slobozia, Dala, Putinei, Vieru (raionul Giurgiu), conferințele la căminul cultural se țin sporadic, nu s-au organizat cercuri de citit, iar munca de lămurire este foarte slabă. Numeroase cadre didactice din comuna Crevenicu, raionul Videle — printre care și tovarășa Chiriachița Popescu, deputat în sfatul popular comunal — nu s-au prezentat nici la ședința de prelucrare a proiectului Directivelor partidului. Tovarășele profesoare de științe naturale Pica Rotaru și Maria Balașa din comuna Fierbinți, raionul Snagov, manifestă nepăsare față de activitatea cercului agrotehnic local, pe care sînt cele mai indicate să-l ajute.

O vină serioasă în ceea ce privește slaba activitate obștească a unor colective școlare revine organelor sindicale. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Giurgiu s-a ocupat într-o slabă măsură de activitatea culturală a școlilor sătești. Chiar în ultimul timp, nu se depun eforturi decît pentru organizarea activității culturale la centrul raional. Președintele acestui comitet, tovarășul Constantin Sachelarie, n-a știut să rezolve greutățile organizatorice ivite, înlocuind munca pe teren cu o activitate formală, sgomotoasă, la „centru".

Trebuie arătat în același timp că, din cauza unei greșite orientări în alegerile sindicale trecute, precum și din cauza lipsei de îndrumare din partea comitetului sindical regional București, membrii comitetelor sindicale raionale, împrăștiați în toate comunele, la distanțe mari, n-au căutat să găsească forme juste de activitate în această perioadă și în felul acesta nu duc nici un fel de muncă colectivă.

Aceste lipsuri în munca sindicală au făcut ca nici actualele adunări sindicale pentru dări de seamă și alegeri să nu fie suficient orientate spre problemele centrale ale acestei perioade, ele neflind folosite pentru o largă dezbatere a situației muncii obștești în campania agricolă de toamnă.

Nici comitetele executive ale sfaturilor populare nu întrebuințează întotdeauna în mod just cadrele didactice în munca obștească, stingherindu-le uneori și de la munca în școală. Astfel, comitetul executiv al sfatului popular al comunei Vida a ajuns chiar să mobilizeze cadrele la ședințe în timpul orelor de curs.

Succesele oamenilor muncii din învățămînt din regiunea București în activitatea obștească legată de campania agricolă din toamna acestui an arată că lipsurile care mai există pot fi cu succes înlăturate. Pentru aceasta, este necesară însă o serioasă intensificare a muncii politice în rîndurile învățătorilor și profesorilor și întărirea necontenită a activității organelor de învățămînt și sindicale, în așa fel ca munca în rîndurile țărănimii muncitoare să stea în centrul atenției colectivelor școlare, folosindu-se metode tot mai noi și mai eficace în această muncă.

V. Sapuna, N. Weiss, N. Dimancea, E. Mireanu (Giurgiu), Șt. Măduță (Vida), F. Constantinescu (Fierbinți).

O expoziție interesantă

In raioanele din Capitală s-au organizat zilele acestea expoziții cu material didactic și jucării confecționate de educatoare și lucrări executate de copiii din grădinițele de copii.

O frumoasă și interesantă expoziție este aceea prezentată de educatoarele din raionul N. Bălcescu unde, alături de lucrările reușite ale copiilor, au fost expuse numeroase lucrări executate de educatoarele din raion cu material din natură. Cu deosebită măiestrie a fost executată „Hora țărănească" din foi de porumb, cocoșul din povestea „Punguța cu doi bani", confecționat din pene, gogoși de mătase, castane și fulgi, sau „Cei doi țapi care trec puntea", „Bufnița", „Iepurii", „Veverițele", „Berzele" și alte lucrări executate din cornuri de brad, castane, ghindă, mușchi, semințe de dovleac și de pepene, uscate și frumos colorate, frunze uscate, mătase și coceni de porumb, cartofi, boabe de fasole, cutii de chibrituri goale, bețe de chibrituri, lut și altele.

Fiecare lucrare este însoțită de o notă explicativă în care se arată materialul necesar confecționării și scopul educativ urmărit de lucrare.

Au fost expuse de asemenea materiale confecționate din carton pentru jocurile didactice, măști pentru jocurile de creație și de mișcare, precum și albume pentru lucrări și aplicații practice, cîntece, planuri calendaristice și planuri de activitate zilnică.

Educatoarele din raion care au vizitat expoziția, înțelegînd rolul materialului didactic în munca educativă desfășurată cu copiii, și-au desenat modelele prezentate și și-au notat explicațiile în legătură cu confecționarea acestora.

Aranjată cu pricepere și simț artistic, pe probleme, expoziția prezentată de educatoarele raionului Nicolae Bălcescu, a contribuit la lărgirea acțiunii de confecționare a materialului didactic cu mijloace propril.

GEORGETA GAFTON-TABACU

Răspuns la întrebările cititorilor

Mai multe cadre didactice ne-au trimis scrisori în care ridică probleme referitoare la încadrare. Organele competente ne precizează că poate fi încadrat ca profesor categoria I, la clasele V-VII, orice profesor care îndeplinește următoarele condiții: 1. A fost titularizat printr-o decizie a Ministerului Invățămîntului. 2. A fost trecut de la gradul IV la gradul V. 3. La 1 septembrie 1950 se găsea încadrat la gradul IV. 4. Are 5 ani în învățămînt la clasele V—VII.

★

Un grup de absolvente ale fostelor licee industriale ne întreabă dacă, ținînd seama de H.C.M. din iulie 1954, sînt socotite calificate sau este nevoie de un examen de diferență.

Potrivit paragrafului 1 al H.C.M. din iulie 1954, au dreptul de a preda în învățămînt toți cei care au absolvit școli pedagogice, universități, institute pedagogice sau institute asimilate acestora. In anexa nr. 1 la această Hotărîre, liceele industriale sînt asimilate școlilor pedagogice, așa că nu este necesar un examen de diferență.

★

Un tovarăș ne întreabă dacă timpul cît și-a satisfăcut serviciul militar i se socotește la calcularea vechimii în învățămînt.

Dacă înainte de a fi chemat pentru satisfacerea serviciului militar a funcționat în învățămînt, perioada respectivă se socotește la calcularea vechimii.

★

Citeva cadre didactice ne pun întrebări referitoare la pensionare.

Se pot pensiona cadrele didactice care au împlinit vîrsta de 60 de ani (bărbații) sau 55 de ani (femeile). Pensionarea se face la cerere. Cei ce se pensionează în cursul anului pot părăsi școala sau pot funcționa mai departe, la aprecierea secției de învățămînt și a direcției școlii. Pensia se calculează la salariul mediu primit pe ultimele 12 luni și în funcție de vechimea în serviciu. Venitul mediu brut lunar se ia în considerare pentru calcularea pensiei pînă la suma de 700 lei.

Să asigurăm o bună instruire a activului sindical

Cu ajutorul activului grupelor sindicale și al organizațiilor sindicale de bază comitetele sindicale de instituție și comitetele raionale țin legătura vie permanentă cu masa membrilor de sindicat din școala sau facultatea respectivă. Rolul lor este de a lupta pentru aplicarea în practică a Hotărîrilor partidului și guvernului, precum și ale organelor sindicale superioare, de a contribui, prin sugestiile și propunerile lor, la ridicarea continuă a calității muncii didactice și obștești.

Mulți dintre tovarășii noi aleși în conducerea grupelor sindicale și a organizațiilor sindicale de bază din instituțiile de învățămînt nu au încă cunoștințele și experiența necesară în munca sindicală. Succesul muncii activului sindical din instituțiile de învățămînt depinde în mare măsură de pregătirea și îndrumarea pe care o primește acesta din partea organelor sindicale superioare cît și de controlul muncii lui.

Practica a dovedit că organizațiile noastre sindicale obțin succese în muncă dacă fiecare membru din colectivul de conducere al grupei sindicale sau al organizației sindicale de bază își cunoaște adevăratele lui sarcini, dacă este învățat să rezolve în primul rînd problemele privitoare la îmbunătățirea muncii membrilor de sindicat în școală și în rîndurile oamenilor muncii, la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai material și cultural al muncitorilor din învățămînt. Rezolvarea în bune condiții a acestor probleme depinde în primul rînd de ajutorul pe care activiștii grupelor sindicale și ai organizațiilor de bază sindicale îl primesc din partea comitetelor de instituții și în special, din partea activiștilor comitetului sindical raional și regional.

Numeroși activiști ai comitetelor sindicale raionale și regionale, muncind cu dragoste și însuflețire, se străduiesc să-și îndeplinească cu succes sarcinile ce le revin.

In munca multor activiști sindicali de la raioane, regiuni și de la C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt există însă și numeroase lipsuri. Formalismul, nepăsarea, metodele birocratice mai caracterizează încă activitatea unor organe sindicale.

Mai sînt activiști care trec în fugă pe la grupele sindicale și organizațiile sindicale de bază, uneori să ia anumite date cerute de organele sindicale superioare, alte ori să „îndrume" sau să „controleze", chipurile, activitatea acestora. De multe ori se întîmplă ca, în loc să ia legătura cu activiștii grupei sindicale sau ai comitetului de instituție din școală sau universitate, activiștii raionali sau regionali merg la directorul școlii sau la conducerea universității să-și ia date „sindicale".

Se mai întîmplă încă în viața multor instituții de învățămînt ca organele administrative să la peste capul organelor sindicale o serie de măsuri care privesc direct activitatea acestora. Premiile cadrelor didactice de la școala de 7 ani „16 Februarie 1933" din raionul Gheorghiu-Dej, de pildă, s-au făcut de către fostul director al școlii, fără ca acesta să se consulte cu comitetul de instituție din școală sau cu grupa sindicală din care făceau parte tovarășii care urmau să fie premiați. Uneori se întîmpla ca însuși comitetul de instituție să nu știe cine a fost premiat sau să afle abia după 2—3 luni că au fost propuși oameni care de fapt nu meritau. Firește că un asemenea sistem de muncă nu duce la stimularea și mobilizarea membrilor de sindicat, la realizarea sarcinilor lor profesionale și obștești. Din nefericire, asemenea exemple se găsesc multe în instituțiile noastre de învățămînt.

Trebuie subliniat faptul că multe organizații și organe sindicale nu se ocupă în suficientă măsură de creșterea și educarea politică și ideologică a cadrelor din activul sindical. Mai sînt organizații și organe sindicale a căror activitate se rezumă la încasarea de cotizații, plasarea biletelor la casele de odihnă și alte acțiuni de acest fel. Se înțelege că o asemenea muncă nu răspunde nici pe departe sarcinilor pe care partidul și guvernul nostru le-au pus în fața organelor sindicale din învățămînt.

Asigurarea succesului muncii sindicale din instituțiile de învățămînt depinde în mare măsură și de felul cum răspund activiștii sindicali din grupele și organizațiile sindicale de bază la chemările organelor sindicale superioare, de felul cum luptă aceștia pentru punerea în practică a sarcinilor, îndrumărilor și instrucțiunilor ce le primesc.

Activul sindical din grupe, comitete de instituții etc. trebuie să cunoască planul de muncă al școlii sau facultății respective și să mobilizeze membrii de sindicat la realizarea lui. El trebuie să fie la curent cu toate problemele pedagogice și de specialitate, să lupte pentru ridicarea continuă a cunoștințelor lui profesionale, să dezvolte simțul de răspundere al învățătorilor, profesorilor, conferențiarilor etc., față de calitatea muncii lor.

Membrii de sindicat din școlile sătești au datoria să-și ridice permanent nivelul cunoștințelor lor agricole și să ducă în rîndurile țăranilor muncitori o susținută muncă de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate. Prin munca lor politică și culturală, membrii de sindicat din școlile sătești trebuie să lupte, sub conducerea organizațiilor de partid, pentru aplicarea în practică a Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Generalizarea și popularizarea experienței pozitive din instituțiile de învățămînt trebuie să constituie de asemeni una din preocupările de seamă ale organizațiilor sindicale din aceste instituții.

Cu deosebire trebuie să se preocupe activiștii sindicali de educarea membrilor de sindicat în spiritul combativității față de lipsuri și al vigilenței față de dușmanul de clasă, de stimularea inițiativei creatoare a muncitorilor din învățămînt.

O sarcină deosebit de importantă care stă în fața comitetelor sindicale raionale și regionale este aceea de a duce o susținută muncă de pregătire și instruire a activului sindical nou ales în grupele sindicale, organizațiile sindicale de bază, comitetele [illegible] etc. Una din condițiile de bază ale succesului muncii sindicale este controlarea activității organizațiilor sindicale cît și a felului cum duc munca de îndrumare și control instructorii raionali.

In scopul asigurării unor rezultate din ce în ce mai bune în munca membrilor de sindicat din instituțiile noastre de învățămînt, să folosim cele mai bune mijloace de pregătire și instruire a activului sindical din grupele sindicale, organizațiile sindicale de bază cu mai puțin de 25 membri, comitetele locale, de instituții etc.

M. ZAHARIA

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Plantarea pomilor

In proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani sînt indicate o serie de măsuri deosebit de însemnate menite să contribuie la ridicarea producției noastre de fructe. Paralel cu înființarea de noi livezi de pomi, proiectul prevede plantarea în vetrele satelor, în jurul caselor din orașe și sate a unui număr de 46 milioane pomi precum și plantarea a 12.000 ha cu arbuști fructiferi. La îndeplinirea acestor sarcini trebuie să-și aducă aportul și cadrele didactice, care pot antrena pe elevi în acțiunea de plantare a pomilor și pot răspîndi în mijlocul țărănimii muncitoare metodele înaintate de plantare și îngrijire a pomilor.

La alegerea pomilor pentru plantare se va ține seama ca ei să fie procurați de la cea mai apropiată pepinieră. In cazul că se aduc pomi de la mari depărtări, din alte regiuni, aceștia vor da rezultate slabe și vor pieri înainte de vreme deoarece nu sînt adaptați condițiilor locale. Pentru asigurarea consumului de fructe pe o perioadă mai lungă a anului, se vor alege pentru plantare mai multe specii și soiuri, astfel încît coacerea fructelor să fie eșalonată pe întreaga perioadă de vegetație.

La alegerea speciilor și soiurilor se va urmări ca pomii plantați să intre cît mai repede pe rod. Este bine ca să plantăm pomi cu talie mică altoiți pe portaltoi puțin viguroși. Pomii pitici au o producție mai mare la unitatea de suprafață decît pomii înalți și viguroși. Fructele pomilor pitici sînt mai mari, mai intens colorate și mai bogate în substanțe zaharoase decît fructele aceleiași soiuri altoite pe portaltoi viguroși, iar lucrările de întreținere a pomilor pitici (tăierile, stropirile, recoltatul etc.) se pot executa mai bine și cu mai puține utilaje decît la pomii mari, fapt ce asigură o recoltă sănătoasă de fructe.

Cel mai potrivit timp pentru plantarea pomilor este toamna. Este bine ca această acțiune să se înceapă după căderea frunzelor și să se termine cu 2 săptămîni înainte de sosirea înghețurilor puternice — așa dar între 15 octombrie și 15 noiembrie.

Pregătirea terenului în vederea plantării se face cu 4 sau 6 săptămîni înaintea plantării. In nici un caz nu se admite o pregătire mai scurtă de 2 săptămîni. Lucrările de pregătire constau în mobilizarea solului pe întreaga suprafață ce va fi plantată, la o adîncime de 50—60 cm, cu ajutorul casmalei. Odată cu aceasta se încorporează în sol bălegar bine fermentat, cca 4—6 kg la m.p. Totodată este bine să se adauge cca. 50 gr superfosfat și 20—25 gr sare potasică la m.p. In timp ce se execută lucrarea de mobilizare a solului se curăță pămîntul de cărămizile, bolovanii, sîrmele, sticlele etc. ce se întîlnesc deobicei pe terenurile ce nu au mai fost cultivate. Cu o deosebită grijă vor fi executate gropile. Pămîntul scos din gropi nu se va împrăștia pe tot terenul, ci va fi așezat în 2 mușuroaie. Urmează după aceasta fixarea în mijlocul gropilor a tutorilor, care trebuie să fie confecționați dintr-o esență cît mai tare și impregnați cu substanțe ce le prelungesc durabilitatea (SO_4 Cu sau cresoli). Cu 10-14 zile înainte de plantare se mai execută o lucrare, și anume trasul pămîntului în gropi. Pămîntul care a fost scos de la fundul gropii este aruncat din nou la fundul ei, astfel încît groapa rămîne goală pe o adîncime de cca 35—40 cm.

La locul de plantare se execută fasonatul rădăcinilor pomului. Operațiunea constă în netezirea rănilor existente pe rădăcinile pomului și retezarea rădăcinilor rănite imediat deasupra ultimei răni. Rădăcinile sănătoase vor fi lăsate cît mai lungi, netezindu-se numai rana de la vîrful lor. Este foarte dăunătoare scurtarea excesivă a rădăcinilor, care se mai practică în unele părți ale țării. Fasonatul se execută cu un briceag sau cosor bine ascuțit. Fasonatul cu foarfeca este interzis, căci zdrelește rădăcinile și le face să se vindece mai greu.

Urmează după aceasta mocirirea — adică înmuierea rădăcinilor pomului într-o mocirlă făcută din pămînt galben, baligă proaspătă și apă în părți egale. Cu această ultimă operațiune pomul este gata de plantare atît timp cît mocirla de pe rădăcini este umedă. In cazul că mocirla s-a uscat, pomii vor fi introduși din nou în groapa cu mocirlă înainte de plantare.

Plantatul propriu zis se execută de către 2 oameni. Unul ține pomul cu coletul (locul unde culoarea tulpinii se schimbă către cea a rădăcinii) mai sus decît nivelul pămîntului cu cca. 3—4 cm. (Pentru a afla exact nivelul solului se așează deacurmezișul gropii o șipcă). Cel de al doilea amestecă pămîntul ce urmează a fi așezat în groapă cu 6—10 kg bălegar bine fermentat, la care pot fi adăugate și îngrășămintele chimice amintite.

Din acest amestec el face un mușuroi în groapă în partea de nord a tutorelui astfel încît rădăcinile pomului să poată fi resfirate cît mai uniform în jurul acestui mușuroi. Trage apoi o cantitate de amestec (pămînt + bălegar) în groapă, o repartizează uniform, pînă ce se acoperă rădăcinile pomului și introduce bine acest amestec printre rădăcini. Intră apoi în groapă cu ambele picioare și calcă bine pămîntul. Călcatul trebuie făcut de la marginea gropii către centru și cu vîrful piciorului îndreptat către pom. După primul călcat se trage din nou pămînt în groapă și urmează cel de al doilea călcat, apoi al treilea, pînă se ajunge la nivelul solului. In acest moment se aruncă 1—2 găleți de apă la rădăcina pomului, fără să se mai calce. După ce apa s-a svîntat se adună pămîntul care a mai rămas și se face în jurul pomului un mușuroi de 30—40 cm înălțime, care are rolul de a feri de îngheț rădăcinile. Tutorele se retează cu 10—15 cm mai jos de prima ramură din coroană, iar marginile tăieturii se netezesc cu cosorul, pentru a feri coroana și trunchiul pomilor de rănire. La cca 2 săptămîni de la plantare, după ce pămîntul s-a așezat bine (iar pomul a ajuns cu coletul exact la nivelul solului) se face o legătură bună a pomului de tutore, așezînd între dînșii un șomolog de pale.

Inainte de venirea iernii nu se mai dau alte îngrijiri pomilor decît în cazul că sînt plantați într-un loc neimprejmuit. In această din urmă situație trunchiul pomilor va fi nivelat cu coceni de floarea soarelui, trestie, cetină etc. pentru a fi ferit de rozătorile iepurilor. Nu se taie ramurile din coroana pomilor decît în primăvara ce urmează plantării.

I. MILIȚIU
asistent, Facultatea de horticultură din București

Cronica evenimentelor externe

Situația grea a școlilor din Franța

In Franța, deschiderea noului an școlar a fost precedată de existența a numeroase probleme care priveau atît pe părinți cît și pe profesori. Nici unii nici ceilalți n-au putut însă să le rezolve, dată fiind pe de o parte greutatea, iar pe de altă parte diversitatea lor, de la problema construcțiilor școlare și pînă la situația profesorilor.

Situația proastă a localurilor de școală este generală în întregul învățămînt francez, începînd cu grădinițele de copii și terminînd cu universitățile. In privința primelor, forurile oficiale au ajuns la o „rezolvare" deosebit de interesantă. Raționamentul este următorul: învățămîntul nu este obligator decît de la vîrsta de 6 ani în sus; prin urmare, dacă grădinițele sînt într-o stare jalnică, nu-i nici o nenorocire... Este, desigur, o „rezolvare" cu totul originală a problemei.

Descrierea aspectului cîtorva școli din Paris va lămuri ușor pe cititor asupra situației învățămîntului în „orașul luminii". Datorită sistemului primitiv de încălzire, nenumărate școli sînt supuse riscului unui incendiu; riscul s-a transformat în realitate în primăvara acestui an la grupul școlar Pierre-Joncin, din arondismentul 20 al Parisului. Datorită ploii care pătrunde în clase, în mai multe școli tavanul amenință să se prăbușească. Intr-o școală din arondismentul 14, acest lucru s-a și întîmplat. Mai pot fi date numeroase exemple culese din întreaga Franță; ele ar completa tabloul sumbru al situației acestor școli, care adăpostesc în clase calculate pentru maximum 40 de copii cîte 50—80 elevi.

In felul acesta, cei 245 de mii elevi intrați în școală la începutul anului școlar trecut, cărora li s-au adăugat alți 350 de mii anul acesta, învață în condiții într-adevăr insuportabile.

Nu mai puțin importantă este lipsa de profesori. In cursul anului 1953—1954, nenumărate școli rurale au fost închise săptămîni de-a rîndul din imposibilitatea de a înlocui învățătorii bolnavi. Așa este, de pildă, situația din departamentul Rhône, unde aproape 30 de clase n-au funcționat din această cauză. Sezisînd această situație sindicatul național al institutorilor a cerut Ministerului Educației Naționale încă la sfîrșitul anului trecut crearea a 3000 de posturi suplimentare de institutori. Ministerul a socotit că 2000 de posturi ar fi suficiente, pentru ca pînă în cele din urmă, cu 8 zile înainte de deschiderea anului școlar, numărul posturilor suplimentare să fie redus la 1.500.

Datorită disprețului total pe care guvernele franceze l-au dovedit față de cadrele didactice, numărul învățătorilor este mereu în scădere. Grăitor pentru ilustrarea acestei atitudini este faptul că leafa unui tînăr învățător echivalează cu jumătatea lefii unui membru al C.R.S., faimoasele gărzi anti-muncitorești.

La examenul de admitere la școala normală din Auteuil în anul 1953 s-au prezentat 73 candidați pentru cele 100 de locuri existente, iar cele 33 de locuri de la școala din Bouches-du-Rhône au fost solicitate doar de 26 de candidați.

Cauza tuturor acestor rele este politica pe care au dus-o toate guvernele franceze care, în timp ce au alocat mai mult de o treime a bugetului pentru înarmare și cheltuieli de război, n-au repartizat pentru învățămînt decît sume ínfime din buget.

Strîns uniți, profesorii de toate gradele, susținuți de părinți, duc o luptă hotărîtă pentru satisfacerea revendicărilor lor, pentru îmbunătățirea situației învățămîntului francez.

Impotriva războiului și a dezbinării

Rezultatul alegerilor desfășurate la 17 octombrie în R. D. Germană indică o victorie categorică a Frontului Național al Germaniei Democrate. Prin votul lor oamenii muncii din R.D. Germană și-au spus încăodată cuvîntul în legătură cu viitorul patriei lor, și-au reafirmat hotărîrea de a lupta cu dîrzenie pentru consolidarea succeselor regimului lor democrat, pentru zădărnicirea oricăror manevre îndreptate împotriva R. D. Germane și pentru unitatea națională a Germaniei.

Victoria Frontului Național al Germaniei Democrate este o consecință firească a politicii înțelepte pe care au dus-o guvernul R.D. Germane și P.S.U.G. în decursul celor cinci ani de la nașterea R. D. Germane. Această politică a corespuns și corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii din R. D. Germană. Succesele obținute pe plan intern, în toate domeniile vieții de stat, sînt o chezășie a faptului că poporul german, sub conducerea P.S.U.G., se îndreaptă cu hotărîre spre construirea unei vieți noi, fericite, așa cum nu a cunoscut vreodată Germania în decursul sbuciumatei sale existențe. Iată numai cîteva mărturii ale acestor succese:

In cinci ani de republică democrată, puterea economică a Germaniei Răsăritene a crescut continuu. In 1950, volumul global al producției industriale din R. D. Germană a depășit de 2,5 ori nivelul anului 1946; în 1954 acest nivel va fi depășit de 4 ori. In 1953, volumul producției agricole s-a dublat față de anul 1946. In cursul anului 1953, în R.D. Germană au fost efectuate cîteva reduceri de prețuri. De asemenea, impozitele au fost reduse. Ca urmare a acestor măsuri, venitul real al populației din R.D. Germană a crescut cu 540 milioane de mărci. A crescut considerabil producția bunurilor de larg consum; se desfășoară într-un ritm rapid construcția de locuințe pentru care a fost alocată, în 1954, o sumă de 754 milioane mărci. Numeroase alte cifre vorbesc despre creșterea continuă a nivelului de trai în R. D. Germană. Realizări însemnate au fost obținute și în domeniul vieții culturale. De la elaborarea legii privitoare la democratizarea învățămîntului în R. D. Germană, numărul elevilor și studenților, al celor care învață în școli și universități, a crescut considerabil. Un singur exemplu va fi concludent pentru avîntul culturii noi în R. D. Germană: orașul Dresda. Reîăcută din ruine, Dresda este destinată să devină o adevărată cetate universitară. Au fost reconstruite și lărgite clădirile Politehnicii, Școlii superioare de arte plastice, Conservatorului. In noul cartier universitar sînt în curs de construcție clădirile Școlii superioare de pedagogie, Școlii superioare de comerț și ale Facultății de medicină. Dresda are cinstea să adăpostească primul Institut de transporturi din R.D. Germană. In următorii 10 ani, această facultate va fi înzestrată cu o uriașă clădire care va cuprinde săli de cursuri și de lucrări practice, clădiri pentru diferite facultăți, clădiri administrative, cămine, terenuri sportive, bazine de înot etc. Dar Dresda va străluci din nou nu numai cu aceste construcții. Vechea arhitectură a orașului va fi reconstituită.

Ne-am oprit mai mult asupra acestui exemplu pentru a demonstra cu fapte avîntul vieții noi în R. D. Germană. Mărturiile acestui avînt sînt nenumărate și ele explică pentru ce poporul german și-a dat votul său în alegerile din 17 octombrie Frontului Național al Germaniei Democrate.

Succesele obținute de guvernul R. D. Germane și P.S.U.G. în domeniul vieții economice, politice, culturale etc., sînt însoțite de lupta consecventă pentru realizarea celei mai mari năzuințe a poporului german: unificarea Germaniei. De la instaurarea sa, guvernul R. D. Germane a dus o politică consecventă pentru îndeplinirea acestui deziderat al întregului popor german. „Apelul electoral al Frontului Național al Germaniei Democrate — a spus Wilhelm Pieck în cuvîntarea ținută în ajunul alegerilor din 17 octombrie — este un program al păcii și unificării Germaniei pe o bază democrată". Iată o altă cauză pentru care poporul german a votat cu încredere candidații Frontului Național al Germaniei Democrate.

Toate elementele patriotice din Germania se unesc în jurul steagului unității patriei.

Lupta pentru unitatea națională a Germaniei cuprinde astăzi mase tot mai mari de oameni. Acest adevăr se referă nu numai la clasa muncitoare germană sau la cei încadrați în rîndurile P.S.U.G. Pături largi ale micii burghezii, oameni care nu au aderat la nici o organizație politică și chiar mulți din aceî care nu sînt de acord cu programul dezvoltării economice al guvernului R. D. Germane, se pronunță în favoarea Frontului Național al Germaniei Democrate.

In Germania occidentală, această idee a unității pătrunde tot mai adînc în conștiința oamenilor simpli. Ea cucerește de asemenea pe mulți din cei care au sprijinit pînă acum politica regimului de la Bonn. A acționa într-un front unit, — această idee pătrunde tot mai profund în conștiința germanilor din Răsărit și Apus. Un front unit se organizează între Rin și Oder — un front al patrioților germani împotriva politicii revanșarde înfăptuită de Bonn, un front unit în interesul realizării unei Germanii unite. Acest punct de vedere comun al întregului popor german trezește furia neputincioasă și panica în rîndurile clicii lui Adenauer. Politica dusă de regimul de la Bonn a devenit clară, pentru opinia publică germană ca și pentru toți oamenii cinstiți din celelalte țări. Bonnul nu dorește unitatea națională a Germaniei. Scopurile lui revanșarde sînt îndreptate spre dezlănțuirea unui nou război, spre o agresiune împotriva R. D. Germane. Acest lucru este demonstrat de o serie de fapte, cunoscute de altfel. Eliberarea criminalilor de război din închisori și repunerea lor în posturi de comandă, reînvierea partidelor fasciste și a industriei de război vest-germane, declarațiile agresive ale lui Adenauer, însăși existența la Bonn a regimului marionetă Adenauer, instaurat prin grația și eforturile cercurilor agresive din S.U.A., demonstrează calea spre care se îndreaptă Bonnul.

Pentru a împiedica voința de pace și unitate a poporului german, Adenauer caută să zădărnicească prin orice mijloace posibilitatea de exprimare liberă a voinței germanilor din Apus. Sistemul electoral fraudulos, aplicat de Adenauer, potrivit căruia partidele care n-au întrunit 5 la sută din voturi în cel puțin o circumscripție electorală (land) sînt lipsite de reprezentanți în Bundestag, a înlăturat Partidul Comunist din Germania de la participarea lui în Bundestag.

In contrast cu această lege draconică, semn evident al reînvierii fascismului în Germania occidentală, alegerile desfășurate în R D. Germană la 17 octombrie au dovedit principiile democratice care stau la baza legii electorale din R. D. Germană. Este prima lege electorală care permite poporului german să-și exprime opiniile cu adevărat liber. Aceasta este încă o cucerire a regimului democrat din R. D. Germană care a dat posibilitate poporului german să-și spună cuvîntul în problema vitală a Germaniei, unificarea țării.

Guvernul R. D. Germane nu este singur în lupta pentru realizarea acestui deziderat al poporului german. Alături de el stă sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte popoare din lagărul democrat. Uniunea Sovietică a acționat în mod consecvent — de la acordul încheiat la Potsdam și pînă astăzi — în sprijinul unificării Germaniei. In numeroasele conferințe internaționale, în notele adresate guvernelor apusene în legătură cu problema germană, Uniunea Sovietică a militat și militează pentru o Germanie unită, pașnică și democrată. O asemenea Germanie reprezintă chezășia păcii în Europa și în întreaga lume.

Iată pentru ce victoria Frontului Național al Germaniei Democrate în alegerile din 17 octombrie constituie nu numai o biruință a poporului german, ci și a tuturor oamenilor iubitori de pace.

R. SPĂTARU

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 290 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 30 octombrie 1954

In acest număr:

- O. F. Fedorova și A. E. Șelnikova: Din experiența organizării unei excursii (Pag. 2-a)
- I. Boghinschi: Așa s-a creat colectivul. (Pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN ȘCOLI. — Ion Purcel: Organizația de partid din școală în fruntea luptei pentru ridicarea învățământului și educarea elevilor în spiritul comunismului. (Pag. 3-a)
- La aniversarea academicianului C. I. Parhon. (Pag. 3-a)
- Maria Tudor: Să apropiem școala de gospodăria agricolă colectivă. (Pag. 3-a)
- E. Mănac: Crește dragostea elevilor pentru patrie. (Pag. 3-a)
- Zece ani de activitate legală a Editurii de stat pentru literatură politică. (Pag. 4-a)
- Școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc. (Pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (Pag. 4-a)

ȘEDINȚA PLENARĂ A C.C. AL P.M.R.

Zilele acestea a avut loc ședința plenară a C.C. al P.M.R.

La plenară au luat parte primii secretari ai comitetelor regionale ale partidului.

Plenara a dezbătut sarcinile organizațiilor de partid în efectuarea însămînțărilor și arăturilor de toamnă, a colectărilor și a achizițiilor de produse agricole, luînd hotărîrile corespunzătoare.

Ținînd seama de munca pe care trebuie s-o desfășoare organizațiile de partid și activul de partid în vederea mobilizării tuturor organelor de stat și obștești pentru îndeplinirea cu succes a acestor sarcini, plenara C.C. al P.M.R., la cererea unor organizații de partid, a stabilit ținerea Congresului partidului după efectuarea acestor lucrări.

In întîmpinarea Congresului, organizațiile de partid trebuie să intensifice munca politico-organizatorică în rîndul maselor, să lărgească întrecerea socialistă și patriotică pentru sporirea producției industriale și agricole, în vederea creșterii nivelului de trai al poporului muncitor.

Să îmbunătățim stilul de conducere a școlii

In acest an se pune cu asoțiime în fața școlilor noastre sarcina de a întări într-o măsură hotărîtoare munca lor pentru îmbunătățirea predării și pentru educarea tineretului în spiritul comunismului, pentru a ridica învățămîntul la nivelul corespunzător sarcinilor construirii socialismului în țara noastră. Această sarcină poate fi dusă cu succes la îndeplinire numai dacă se organizează o activitate just orientată și precisă a tuturor sectoarelor de muncă din școală, dacă fiecare membru al colectivului pedagogic înțelege scopul general al activității colectivului și rolul său personal în colectiv. In această privință un rol hotărîtor îi revine directorului școlii, care răspunde de conducerea colectivului pedagogic.

In ultimii ani, directorii școlilor noastre au acumulat o experiență pozitivă în ceea ce privește conducerea muncii instructiv-educative. Mulți directori îndrumă just activitatea colectivelor pedagogice, orientînd-o înspre îndeplinirea sarcinilor esențiale ale școlii. Așa lucrează, de exemplu, conducerea școlii medii de fete nr. 1 din Craiova, care asigură un nivel ridicat al desfășurării lecțiilor. Rezultate bune în controlul și îndrumarea activității pedagogilor obține tov. E. Paveliu, directoarea școlii de băieți nr. 148 din București, care acordă o grijă deosebită felului cum își desfășoară lecțiile și activitatea extrașcolară fiecare pedagog în parte. Organizînd bine munca învățătorilor și profesorilor, tov. I. Georgescu, directorul școlii de 7 ani din comuna Epureși, raionul Mihăilești, asigură de asemenea rezultate bune în instruirea și educarea elevilor.

Mai există însă mulți directori de școli a căror muncă nu corespunde cerințelor. Este drept că a fost depășită situația de acum doi sau trei ani, cînd cei mai mulți directori se ocupau aproape exclusiv cu problemele administrativ-organizatorice. Astăzi, cei mai mulți se preocupă de problemele privitoare la desfășurarea activității didactice. Lipsa cea mai mare care se face simțită acum este însă faptul că mulți directori nu-și îndreaptă atenția înspre ridicarea conținutului predării și al muncii educative, nu știu să orienteze întreaga activitate a pedagogilor înspre realizarea acestei sarcini.

Risipindu-și forțele într-o activitate neorganizată, astfel de directori fac din toate cîte puțin: verifică unele planuri ale profesorilor, asistă la unele lecții, pun unele probleme în discuția consiliului pedagogic, dau unele îndrumări. Există, de pildă, directori de școli pe care dacă-i întrebi ce anume problemă de bază a școlii își propun să rezolve prin activitatea lor vezi că la ei nu există o astfel de problemă. Directorii acestor școli își desfășoară munca la întîmplare, pe baza unor măsuri izolate, a căror aducere la îndeplinire nici nu este întotdeauna controlată.

Acest lucru iese deosebit de clar în evidență dacă analizăm, de exemplu, cum se desfășoară munca directorilor pentru îndeplinirea sarcinilor care revin învățămîntului din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Rezolvarea acestor sarcini cere din partea directorului o activitate complexă: controlul și îndrumarea perseverentă a conținutului ideologico-științific al lecțiilor de științe naturale; asigurarea folosirii materialului didactic adecvat; asigurarea condițiilor pentru desfășurarea muncii practice cu elevii și îndrumarea justă a acestei munci în laborator, la colțul naturii vii, pe parcela experimentală, în gospodăria anexă a școlii și la gospodăria agricolă colectivă sau de stat; grija pentru justa organizare și desfășurare a excursiilor pe ogoare, la fermele de creștere a vitelor, la S.M.T., la stațiunile agricole experimentale; orientarea lecțiilor, a orelor educative și a activității extrașcolare înspre trezirea și dezvoltarea interesului și dragostei elevilor față de producția agricolă; grija pentru perfecționarea calificării învățătorilor și a profesorilor de științe naturale; îndrumarea colectivului școlii spre înfăptuirea propagandei agrotehnice în mijlocul țărănimii muncitoare etc. Sînt încă destui de puțini directorii școlilor noastre care au pornit în mod organizat la îndeplinirea unor astfel de măsuri. Prea puțini directori au stabilit în consiliul pedagogic care sînt, în această privință, sarcinile întregului colectiv și ale fiecărui pedagog în parte. In majoritatea cazurilor, directorii îndeplinesc la întîmplare o măsură sau alta — și nu întotdeauna pînă la capăt. Astfel, în multe școli munca practică pe parcela experimentală a pornit bine în primăvară, dar a fost părăsită odată cu începerea vacanței. Așa s-a întîmplat de exemplu, la școala de 7 ani din satul Teiu-Deal, raionul Topoloveni, sau la școala mixtă nr. 102 din București. Vina o poartă în primul rînd directorii acestor școli, care nu s-au interesat pînă la capăt de mersul activității pe parcelă.

Se întîlnesc adeseori situații asemănătoare în ceea ce privește problema muncii educative. Unii directori, socotind că această problemă se poate rezolva prin măsuri unilaterale, nu țin seama de faptul că pentru a realiza educația comunistă a elevilor este nevoie de o muncă perseverentă și cuprinzătoare a întregii școli și a fiecărui pedagog în parte. Directorii școlilor noastre au datoria să ridice exigența față de îndeplinirea în școală a sarcinilor educației comuniste, să înlăture liberalismul în aprecierea comportării elevilor, să asigure ca fiecare lecție, fiecare activitate extrașcolară să contribuie la educarea disciplinei elevilor, la înarmarea lor cu calitățile omului nou, constructor al societății socialiste.

Viața școlii este extrem de bogată. Ea ridică mereu noi și noi probleme variate, care se cer a fi rezolvate concret, cu metode diferențiate pentru fiecare situație și pentru fiecare fenomen în parte. Directorul nu poate duce însă cu succes o asemenea muncă dacă se lasă cuprins de rutină, de birocratism, dacă vrea să facă totul de unul singur și nu știe să folosească forța puternică a colectivului. Rolul de conducător unic al directorului nu exclude, ci presupune larga cointeresare a cadrelor didactice în munca de conducere a școlii, care se realizează cel mai bine prin consiliul pedagogic. Insăși viața, practica ne arată că, acolo unde conducătorii școlilor știu să se sprijine în munca lor pe consiliul pedagogic, activitatea didactică se desfășoară organizat și dă rezultate bune. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala medie „I. L. Caragiale" din București, sau la școala pedagogică mixtă din Năsăud, ai căror directori s-au priceput să atragă întregul colectiv pedagogic la o participare activă în viața școlii.

Directorul școlii are datoria să supună discuției colective problemele însemnate ale muncii instructiv-educative și să determine luarea de către consiliul pedagogic a unor hotărîri concrete, care să fie aplicate cu perseverență în viață. Urmărirea de către consiliul pedagogic a aplicării acestor hotărîri, forma colectivă a controlului reciproc asupra îndeplinirii sarcinilor contribuie la întărirea unității colectivului, educă simțul de răspundere al cadrelor didactice.

O conducere justă a muncii colectivului de pedagogi cere din partea directorului principialitate, perseverență, operativitate, priceperea de a desprinde esențialul din fiecare problemă, priceperea de a găsi căile cele mai bune pentru înlăturarea lipsurilor, dorința de a învăța, de a-și perfecționa continuu pregătirea ideologică și profesională. Dar vedem adesea directori care nu învață, care socotesc că munca lor este o muncă ce poate fi dusă „în general" și că, deci, se pot mulțumi cu ceea ce știu. Mai sînt directori care, după ce asistă la lecțiile pedagogilor, fac cîteva aprecieri cu totul vagi, ca, de exemplu: „Lecția a fost în general bună, dar elevii n-au fost destul de atenți" — sau: „Elevii au fost atenți, dar ați vorbit prea încet în timpul explicării materialului nou" — etc. Pedagogii au însă nevoie de o analiză concretă, aprofundată a muncii, ei vor să învețe de la directorul școlii cum să-și îmbunătățească munca. Directorul poate să-și îndeplinească cu succes sarcinile de conducător numai dacă se va pregăti cu seriozitate pentru fiecare lecție la care asistă, dacă va munci astfel încît să cunoască în adîncime toate laturile activității școlii respective.

Există astăzi la noi condițiile pentru ca toți directorii școlilor să devină astfel de conducători. Este necesar numai ca înșiși directorii să tindă spre aceasta, ca organele învățămîntului să se ocupe cu grijă de creșterea lor. Un rol însemnat în această privință revine cercurilor pedagogice ale directorilor, care au datoria să orienteze munca acestora spre rezolvarea problemelor de bază ale școlii, să-i înarmeze cu cele mai bune metode de muncă. Organele de control ale secțiilor de învățămînt și ale Ministerului Învățămîntului au datoria să sprijine sistematic pe directori în munca lor, să le dea indicații concrete privitoare la rezolvarea sarcinilor didactice și educative, să-i ajute să devină conducători pricepuți și destoinici ai activității didactice.

Să muncim pentru îmbunătățirea continuă a stilului de conducere a școlii — factor deosebit de însemnat în întreaga muncă instructiv-educativă.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

In cinstea marii prietenii

Cu prilejul aniversării a zece ani de la înființarea A.R.L.U.S.-ului un număr mare de elevi din clasa a VIII-a a școlii medii de băieți nr. 1 din Buzău s-au înscris în cercul A.R.L.U.S. al școlii.

In cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, cercurile științifice și literare ale școlii au ținut o serie de ședințe. Elevii din clasele I—VII și cei din clasele VIII-X au pregătit două serbări.

Mulți elevi se interesează îndeaproape de corespondența cu elevii școlilor sovietice, dorind să întărească prin schimbul de scrisori legăturile lor de prietenie cu tineretul Uniunii Sovietice.

In cinstea Lunii marii prietenii, elevii și profesorii școlii confecționează o serie de materiale didactice ca: hărți ale republicilor din U.R.S.S., hărți ale țărilor de democrație populară, planșe pentru științele naturii etc. In confecționarea acestor materiale s-au evidențiat elevii claselor a VIII-a și a X-a.

Prin vitrinele cu cărți, fotomontajele și gazetele de perete lucrate în cursul acestei luni, școala face cunoscute elevilor realizările din Uniunea Sovietică și popularizează succesele obținute de oamenii muncii din țara noastră cu sprijinul frățesc al poporului sovietic.

Pentru elevii și profesorii școlii, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice este un prilej însemnat de îmbunătățire a muncii.

La cercul de pictură al Palatului Pionierilor

Acțiunile pionierilor

La Palatul Pionierilor din Capitală are loc prezentarea cărții „Povestiri din anii grei" de A. G. Vaida. Pionierii ascultă cu atenție vorbele scriitorului. Ei îl aplaudă îndelung și își exprimă dorința de a-l auzi mai des vorbindu-le despre viața de odinioară și de azi a copiilor din patria noastră.

In cadrul „Lunii marii prietenii" mulți pionieri și școlari participă la manifestările organizate la Palatul Pionierilor. De curînd ei au luat parte cu însuflețire la o convorbire pe tema „Prietenii noștri dragi — pionierii sovietici".

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, alături de întregul popor, tineretul sovietic a luptat cu eroism. In cadrul unei întîlniri pionierești copiii au discutat despre faptele vitejești ale Zoiei și ale lui Șura Kosmodemianski, care și-au jertfit viața pentru apărarea Patriei sovietice.

In această lună, cercurile Palatului Pionierilor și-au intensificat activitatea. Fiecare s-a străduit să execute lucrări cît mai multe și mai frumoase pentru colțul festiv organizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

La Universitatea „C. I. Parhon"

Cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Universitatea „C. I. Parhon" s-a îmbrăcat în vestmînt de sărbătoare.

In holul facultăților de filozofie și ziaristică a fost instalată o expoziție care înfățișează viața și opera lui V. V. Maiakovski. Pe panoul de onoare ridicat în holul Facultății de geografie sînt înscrise cu litere purpurii numele fruntașilor la învățătură. Lîngă panou, într-o vitrină, sînt expuse cele mai îngrijite caiete ale studenților. Gazetele de perete au apărut în ediții festive. La intrarea în Universitate a fost expus numărul festiv al gazetei de perete a Facultății de filologie, „Drum spre viitor".

In cadrul diferitelor cercuri științifice se desfășoară o serie de conferințe și referate, ținute de către cadrele didactice și studenți. Au fost organizate reuniuni tovărășești cu programe artistice, precedate de recenzii și au avut loc întîlniri cu scriitorii A. G. Vaida, Cicerone Theodorescu și alții.

Grupa 324 a Facultății de istorie a vizitat Muzeul Romîno-Rus și a organizat două recenzii despre romanele „Stepan Razin" și „Studenții".

Cercul de turism al Universității a organizat o excursie în împrejurimile Predealului, iar cercul turistic al Facultății de istorie a organizat două excursii de studii la Muzeul Doftana și la Curtea de Argeș.

Numărul purtătorilor insignei G.M.A. a crescut considerabil, evidențiindu-se în deosebi cercul sportiv al Facultății de științe juridice. Cercul sportiv universitar a inițiat campionate de fotbal, volei, baschet și șah între facultăți. Peste 1700 de studenți ai Universității participă la crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

Invață din experiența sovietică

Cadrele didactice și studenții institutelor de învățămînt superior din Timișoara sărbătoresc cu mult entuziasm Luna Marii Prietenii.

„Cercul Miciurin" al Institutului de agronomie a organizat un simpozion în cadrul căruia prorectorul Iulian Drăcea, profesorii Irimie Taicu și Eugen Prutescu au tratat subiectele „Operele lui Miciurin" „Știința și cultura sovietică, îndrumătorul nostru în electrificarea țării" și „Darvinismul în lumina agrobiologiei sovietice".

La Facultatea de chimie a Institutului politehnic, profesorul ing. dr. D. Nenițescu, membru corespondent al Academiei R.P.R. și laureat al Premiului de Stat, a vorbit cadrelor didactice și studenților despre problemele științifice actuale în domeniul chimiei.

Cu prilejul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice", profesorul ing. dr. Ioan Vlădescu a conferențiat la Clubul C.F.R. iar profesorul Caloman Bakonyi la Centrul de Difuzare a Cărții.

Tot în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, la Biblioteca Centrală a Institutului politehnic s-a organizat o expoziție a Cărții Tehnice Sovietice, care este vizitată de un mare număr de cadre didactice, studenți și elevi ai școlilor medii tehnice din orașul Timișoara.

Intîlnire cu un mare actor

Studenții Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" din București au avut prilejul să învețe multe lucruri deosebit de prețioase în cadrul întîlnirii lor cu actorul sovietic Serghei Bondarciuc, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al premiului Stalin, membru al delegației sovietice care ne-a vizitat țara cu ocazia Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Intîlnirea a avut loc în sala Studioului actorului de film „C. Nottara", în prezența a numeroși actori, regizori și operatori cinematografici. Răspunzînd numeroaselor întrebări care i s-au pus, actorul S. Bondarciuc a arătat munca pe care a depus-o pentru interpretarea rolurilor din filmele „Taras Sevcenco", „Cavalerul stelei de aur" și „Agentul nr. 13", care au rulat și pe ecranele cinematografelor noastre. De asemenea, S. Bondarciuc a răspuns la o serie de întrebări în legătură cu munca regizorului cu actorul, creația actoricească.

Manifestări sărbătorești

Multe instituții de învățămînt din Capitală au organizat manifestări sărbătorești cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. La școala medie nr. 22 de fete a avut loc un frumos festival în cadrul căruia au fost prezentate cîntece și dansuri sovietice. Membrele cercului muzical al școlii pedagogice de educatoare au compus numeroase cîntece pentru școlari care au fost prezentate la expoziția I.P.C.D. Școala a pregătit de asemenea un festival.

O activitate plină de însuflețire desfășoară membrele cercului literar și membrele colectivului sportiv din școală, care pregătesc numeroase manifestări în cadrul marii sărbători a poporului nostru — Luna Prieteniei Romîno-Sovietice.

★

La școala profesională electrotehnică nr. 18 din București s-a amenajat o vitrină în care sînt expuse cărțile editate în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. La cercul literar al școlii a avut loc o conferință despre creația lui A. S. Pușchin. Zeci de elevi au participat, de asemenea, la prezentarea cărții „Marta" de Maria Brodele.

★

Cadrele didactice din raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, au organizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie o serie de expoziții în care este oglindită munca elevilor pe parcelele experimentale, unde se aplică metodele agrotehnice sovietice. De asemenea, expozițiile arată unele rezultate ale muncii obștești desfășurate de cadrele didactice în rîndurile țărănimii muncitoare.

ȘCOALA — FACTOR ACTIV IN LUPTA PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

★

Pe parcela experimentală

Mulți învățători și profesori de științe naturale din orașul Bîrlad au acordat o deosebită atenție muncii pe parcela experimentală, obținînd o serie de succese atît în ceea ce privește ridicarea nivelului cunoștințelor și deprinderilor agricole ale elevilor, cît și în ceea ce privește răspîndirea în mijlocul cetățenilor din cartiere — deținători de loturi individuale — a metodelor agrotehnice înaintate.

Elevii școlilor nr. 6 de băieți și nr. 7 de fete au efectuat pe parcela experimentală o serie de experiențe interesante, printre care îngrășarea grîului și a cartofului, altoirea roșiilor pe cartofi etc. Aceste experiențe au fost demonstrate în fața părinților elevilor și altor cetățeni din cartierele celor două școli. Elevii au muncit cu mult interes pe parcela experimentală, urmărind cu atenție evoluția culturilor pînă la recoltarea lor. După recoltare, elevii au făcut calcule pentru determinarea producției medii la ha pentru fiecare produs în parte.

CONST. GILEA
corespondent

• 206 elevi de la școala medie din comuna Negrești, raionul Negrești, regiunea Baia Mare, au ajutat gospodăria colectivă „Ogorul Roșu" din satul Tur la culesul porumbului de pe o suprafață de 10 hectare. (Lazăr Valerian, coresp. voluntar).

• Numeroși elevi ai școlii de tractoriști și ai școlii pedagogice mixte din Bîrlad au ajutat gospodăria agricolă de stat din comuna Zorleni la culesul porumbului.

★ ★ ★

Cresc cadre de tehnicieni

După ce treci apa Moldovei și Iași în urmă podul cel nou de beton, pătrunzi pe ulițele satului Horia. După aceea, străbătînd satul, ajungi pe ogoarele gospodăriei agricole colective.

Drumul de țară trece de șirul salcîmilor care marchează hotarul dinspre oraș al terenurilor grupului școlar agro-zootehnic din Roman. Un tînăr în salopetă albastră, ușor decolorată de soare, mînă un cal înhămat la o greblă mecanică. Mai încolo un tractor K.D. lasă în urmă nourași de praf. De aici încep să se vadă clădirile școlilor. La o margine se înalță zidurile sălii de spectacole de curînd ridicată.

Peste tot e forfotă. Muncitori cu tărgi cară mortar ori cărămidă. Din camioane se descarcă scînduri și bușteni. Sînt materiale pentru clădirile în curs de construcție sau pentru acelea care se vor înălța în curînd.

Tovarășul inginer Stan Moțățăianu, directorul de studii, vorbește cu însuflețire despre perspectivele care se deschid în fața grupului școlar.

In urmă cu 20 de ani, el însuși era elev al fostei școli de agricultură al cărei loc l-a luat acum grupul școlar agro-zootehnic. Pe atunci, școala avea numai patru clase și mai puțin de o sută de elevi. Taxele erau mari, burse aproape că nu existau. Ferma didactică, prost înzestrată și utilată, cădea în paragină.

Azi funcționează aici două școli medii tehnice: o școală agricolă de 4 ani, la care învață 200 de elevi și eleve, și o școală zootehnică, la care peste 190 de tineri se pregătesc să devină veterinari. Numărul elevilor crește neîncetat, căci școala este în continuă dezvoltare. Numai anul acesta au plecat de aici 60 de zootehnicieni și 30 de agronomi bine pregătiți.

— Unul dintre ei, Mihai Nădejde, fiu de țăran sărac din comuna Porcești, a trecut printre cei dintîi examenul de admitere la Institutul agronomic din București — spune cu legitimă mîndrie tov. inginer Moțățăianu. Alții au început să lucreze imediat pe teren. Constantin Melinte, bunăoară, a fost repartizat ca zootehnician la circumscripția Săbăoani din raionul Roman.

Avem și acum mulți elevi buni în școală. De pildă, Levărdă Constantin, din anul IV, va deveni un foarte bun tehnician. Are de pe acum multă pricepere în problemele de organizare a întreprinderilor agricole socialiste. Bun elev e și colegul său de an, Dima Ludovic, ca și Călin Ștefan, Chiriac Mihai ori Sugeanu Constantin din anul II.

Toți elevii grupului școlar sînt interni. Dintre ei, 213 sînt bursieri, iar alți 40 primesc îndemnizații de merit.

Programul fiecărela dintre cele două școli este astfel alcătuit, încît elevii să capete o temeinică pregătire teoretică și practică și să fie în stare, după absolvirea cursurilor, să rezolve cu succes sarcinile practicii agricole ori zootehnice. Elevii anului III, de exemplu, fac 8 săptămîni de practică. Ei încep în acest an și specializarea, astfel că vor face și 5 săptămîni de practică în producție. Elevii din anul IV lucrează direct în producție timp de 15 săptămîni.

Pe terenurile școlii se desfășoară o serie de experiențe foarte interesante. Gospodăria didactică experimentală are acum 210 hectare de teren. Pe această suprafață se cultivă cereale prășitoare, plante tehnice etc. Există de asemenea și un cîmp botanic fito-tehnic, unde se cultivă plante care nu au fost cuprinse în cultura mare. Sub supravegherea profesorilor, elevii aplică metodele înaintate de mentinere a umezelii în sol, de combatere a buruienilor pe cale chimică, experimentează eficacitatea arăturii cu plug fără cormană, după metoda Maltev, fac probe cu îngrășăminte chimice. La cîmpul horti-viticol experimental, elevii sînt inițiați în problemele de plantare de altoire etc.

Elevii sînt foarte interesați de mersul lucrărilor la noile construcții ale școlii. Uneori, în timpul liber, îi ajută cu sîrguință pe constructori. Grupul școlar agro-zootehnic din Roman va fi mult lărgit, creîndu-se condiții tot mai bune pentru desfășurarea cursurilor și activității practice. Pînă la sfîrșitul anului 1955 vor fi pe rînd gata un cămin pentru două sute de eleve și încă unul pentru tot atîția elevi, o sală de gimnastică, 16 locuințe pentru cadrele didactice și personalul administrativ. In același timp, se vor construi ateliere didactice, unde elevii vor putea învăța modul de funcționare a mașinilor agricole și a tractoarelor, un iaz lung de 100 metri, lat de 50 și adînc de 6 metri, un castel de apă cu pompe centrale, o stație avicolă, o puierniță pentru 50 de pui etc. De asemenea, se va amenaja și înzestra cu toată aparatura necesară parcul sportiv și se va reface uzina electrică, astfel încît să ajungă la o capacitate de 100 kw.

Toate acestea contribuie ca elevii să aibă condiții și mai bune de învățătură și de trai, iar grupul școlar să devină unul dintre cele mai bine utilate, mîndria tuturor care învață sau lucrează aci.

Insuflețiți de proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, profesorii grupului școlar agro-zootehnic din Roman se străduiesc să-și înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice, să facă din ei cadre pricepute, care să poată contribui din plin la ridicarea agriculturii noastre.

M. POSTELNICU

★

Valorifică fructele sălbatice

In apropierea comunei Săcel din regiunea Craiova cresc o mulțime de arbuști sălbatici ale căror fructe nu au fost culese aproape niciodată.

In toamna acestui an, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Săcel au organizat cîteva excursii pe dealurile din împrejurimi, culegînd cu elevii peste 250 kg. măceșe. Fructele au fost predate cooperativei, realizîndu-se o sumă care va fi folosită pentru procurarea diferitelor materiale necesare școlii. In mod deosebit s-a evidențiat pioniera Vomru Sevastia din clasa a VII-a, care a adunat cantitatea de 15 kg măceșe. Printre fruntașii la cules se numără și pionierii Frățilă M. Aristică, Popeangă Ion, Geacăr Valeria, Somicu Veronica și Lupu Dumitru, care au adunat fiecare 4—6 kg măceșe.

Datorită contribuției aduse de pionierii și școlarii din Săcel, cooperativa locală este fruntașă pe raion în colectarea de măceșe.

EMANOIL CINTEZA
corespondent
comuna Săcel, regiunea Craiova

• Elevii școlii elementare din satul Tîmburești, comuna Kojiște, raionul Gura Jiului, au efectuat 800 ore de muncă voluntară la gospodăria agricolă de stat, recoltînd 2.500 kg. fasole verde. (Procopie Tobă, **coresp. voluntar**).

• Roade bogate au dat cartofii însămînțați pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Focuri, raionul Iași. La un singur cuib au fost recoltați 30 de tuberculi de cartofi.

Din experiența școlii sovietice

Așa s-a creat colectivul

Profesorul Ivan Ivanovici Ivanov predă de mulți ani matematica la școala medie din Sursco-Litovsk. In tot acest timp el a lucrat și ca diriginte.

— Pregătindu-mă pentru noul an școlar, — spune tov. Ivanov — mă gîndesc din nou, de fiecare dată, la toate problemele educative, introduc cîte ceva nou, uneori poate chiar neinsemnat, înlătur lipsurile. Bineînțeles, înainte de toate trebuie să cunoști bine copiii cu care lucrezi, să cunoști pe fiecare elev, aptitudinile, dorințele și visurile sale. Nu valorează nimic dirigintele care caută o clasă „ușoară". La noi în cancelarie se pot auzi uneori discuții de felul acesta: „Bineînțeles că profesoarei Ana Mihailovna îi vine ușor să lucreze — ea are o clasă ușoară".

Ivan Ivanovici cade pe gînduri cîteva clipe, își reamintește ceva. Chipul lui exprimă și tristețe și bucurie. Nu de mult, el și-a luat rămas bun de la copiii cu care a muncit. Emoționat, ne arată o fotografie mare.

— Aceștia sînt absolvenții mei: 34 de elevi, 34 de caractere. Buni copii au fost! M-am obișnuit cu ei și acum nici nu-mi vine a crede că nu-i voi mai întîlni în sala de clasă, că nu voi mai auzi întrebările lor, că nu voi mai vorbi cu fiecare de la suflet la suflet. Am lucrat timp de 3 ani cu ei. La început mi-a fost greu: cerusem o clasă pe care toți o refuzaseră. Am început să fac cunoștință cu viitorii mei elevi încă în perioada vacanței de vară, îndată după ce absolviseră clasa a VII-a „B". Mai bine zis, atunci am făcut numai primul pas spre a-i cunoaște. Am plecat în oraș, am cumpărat caiete pentru întocmirea jurnalelor de zi. M-am urcat pe bicicletă spre a duce fiecărui elev, acasă, cîte unul din aceste caiete. Intram în fiecare casă, făceam cunoștință cu elevul și cu părinții săi, mă interesam de condițiile sale de trai.

Tov. Ivanov a acordat o mare atenție educării spiritului de colectiv. El știa că fără sprijinul colectivului îi va fi greu, poate chiar imposibil să muncească. In primele săptămîni, clasa a fost împărțită în grupe mici, care în unele cazuri chiar se dușmăneau între ele. Dirigintele a găsit însă nucleul în jurul căruia trebuia să-i stringă pe ceilalți elevi. Acest nucleu a fost organizația de comsomol a clasei. Doisprezece băieți și fetițe cu insigne de comsomoliști — Maia Piven, Zoia Achimova, Evgheni Stepanov, Mihail Onușco și alții — au devenit sprijinul de nădejde al dirigintelui.

— De obicei se întîmpla așa — își amintește tov. Ivanov. Se adună colectivul clasei, fiecare își exprima părerea și privea întrebător spre mine. Parcă m-ar fi întrebat dacă îl aprob sau nu. Eu îi ascultam, în tăcere pe toți, îmi notam cîte ceva și, la sfîrșit, de obicei, spuneam: „Ați procedat just, copii!" Și elevii mei îndeplineau în mod conștiincios toate hotărîrile luate.

Veneam la școală în fiecare zi și indiferent de faptul dacă aveam sau nu lecții, intram în clasa mea. Am impresia că dirigintele care își desfășoară întreaga sa activitate cu clasa doar odată pe săptămînă, în ora de dirigenție, iar în restul zilelor intră în clasă numai în cazuri excepționale, va fi întotdeauna izolat de colectivul de copii printr-o barieră invizibilă, iar cheia spre inimile copiilor îi va rămîne inaccesibilă.

Ivan Ivanovici folosește cu pricepere, pentru organizarea clasei, gazeta de perete. Gazeta „Leninet" are un aspect foarte artistic. Toate numerele acestei gazete se păstrează în școală și tov. Ivanov le răsfoiește cu mîndrie. Intr-o notiță bine scrisă se povestește despre fapta nobilă a comsomolistului Mihail Onușco, un coleg bun și un elev eminent. Colegul său Volodea Boșcov se îmbolnăvise grav. Multă vreme el n-a putut frecventa școala, dar copiii nu l-au uitat. Mihail Onușco mergea deseori la colegul său, îi povestea despre munca clasei, îi explica cum să facă o temă sau alta. Cînd Volodea, după ce s-a făcut sănătos, a venit la școală, a putut să pornească imediat în pas cu ceilalți colegi.

Avem în față încă un număr interesant al gazetei. Pe întreaga pagină se întinde un titlu: „Ce să fiu?" In articolul de fond se vorbește despre munca creatoare a oamenilor sovietici, se pomenesc nume de Erol ai Muncii Socialiste care lucrează în diferitele domenii ale economiei naționale și ale culturii. Prin toate materialele trece ca un fir roșu ideea că în Uniunea Sovietică toate specialitățile sînt bune: alege-o pe cea care îți place! Alături sînt mici notițe ale elevilor, în care aceștia își exprimă gîndurile și năzuințele lor.

Colectivismul se educă cel mai bine prin muncă. Ivan Ivanovici traduce cu perseverență în viață această idee a pedagogilor înaintați. El își reamintește de istoricul parcului școlar.

— Venind către școală, treceam pe lîngă un teren vast, părăginit și plin de buruieni — povestește Ivan Ivanovici, M-am gîndit că ar fi bine să plantăm pe acest teren un parc. Am împărtășit această idee copiilor. Ei au îmbrățișat-o cu căldură și s-au adresat colhozului și S.M.T.-ului, cerîndu-le să ne ajute la săparea terenului.

Peste cîteva zile, aproape două hectare de teren erau pregătite pentru plantare. Direcția școlii a sprijinit inițiativa copiilor. S-au cumpărat de la pepinieră puieți de 3 ani de arbori și arbuști decorativi, de arțari, de plopi și de salcîmi.

Toți elevii școlii s-au antrenat în muncă. Fiecare clasă a primit o parcelă. Conducerea generală a muncii au avut-o profesorii de biologie A. L. Rohman și A. L. Gavrilova. Unii elevi au măsurat și marcat terenul, alții au săpat gropi, au plantat pomi, au adus apă, au udat. Pe toți îi neliniștea o singură întrebare: se vor prinde oare puieții? Primăvara era foarte călduroasă, cu vînt, terenul era uscat. Dar eforturile copiilor nu s-au pierdut în zadar. Pomișorii s-au prins. Aceasta s-a întîmplat cu trei ani în urmă. Acum, pe locul terenului părăginit freamătă pomii.

Elevii și-au format deprinderi de muncă și cu prilejul activității pe care a desfășurat-o întreaga clasă pe ogoarele colhozului.

— Mergeam în colhoz nu numai pentru a ajuta la strînsul recoltei, ci și în scopul de a-i antrena pe copii la muncă — spune tov. Ivanov. Din fondurile realizate pentru zilele-muncă cîștigate de copii am organizat excursii la Dniepropetrovsk și vizite la muzee, mergeam la spectacole etc.

Datorită bunei închegări a colectivului, chiar la sfîrșitul primului semestru nici un elev din clasa VIII-a nu avea vreun „2", toți obținuseră numai note bune și foarte bune.

In clasa lui Ivan Ivanovici, inițiatorii tuturor lucrurilor folositoare erau comsomoliștii. Și dacă în clasa VIII-a, din cei 34 de elevi doar 12 erau comsomoliști, în clasa X-a toți elevii purtau cu mîndrie insigna de comsomolist. Fiecare dintre ei îndeplinea sarcini trasate de către organizația de comsomol: unii pregăteau informații politice, alții redactau gazeta de perete, alții erau instructori în detașamentele de pionieri. Toți trăiau din plin viața clasei, a organizației de comsomol. In cazurile mai grele băieții ajutau fetele.

In decurs de trei ani, în clasa lui Ivan Ivanovici n-au existat elevi rămași în urmă. Elevii treceau în fiecare an cu succes examenele și promovau în clasa următoare. Toți au reușit cu succes și la examenul de maturitate. Cinci dintre ei au primit medalii de aur. O parte din absolvenți s-au înscris în școlile superioare, alții lucrează în colhozul natal sau în producție.

Nu putem afirma că tov. Ivanov a lucrat absolut ireproșabil, că în munca lui totul merge strună. Nu, lipsuri au fost și mai sînt. Totuși, metodele de organizare a colectivului despre care am vorbit aici merită să fie popularizate.

I. BOGHINSCHI
inspector școlar al raionului Dniepropetrovsk

(Din „Ucitelskaia gazeta")

In fiecare an școlile superioare din Țara Sovietelor primesc la studii din ce în ce mai mult tineret. In toamna aceasta au fost primiți în anul I peste 450.000 studenți — cel mai mare contingent de cînd există instituții de învățămînt superior în U.R.S.S.

In fotografie: Institutul pedagogic „A. S. Puşkin" din Uralsk.

Lucrările folositoare ale tinerilor naturaliști

In multe școli din regiunea Kalinin sînt bine organizate lucrările practice ale elevilor pe lotul școlar de experiență.

La școala medie din Maxatihinsk funcționează de cîțiva ani un cerc al tinerilor naturaliști. Cercul este condus de profesoara de biologie M. I. Berezina. Tinerii naturaliști muncesc cu drag și sîrguință pe parcela școlară.

Eleva Strelnikova din clasa a IX-a cultivă de cinci ani secară de toamnă din varietatea „Viatka". In anul 1951 ea a obținut 30 de chintale la un hectar, în anul 1953 — 36 chintale. Această recoltă se datorește aplicării metodelor agrotehnice înaintate — întreținerea bună a ogorului negru, încălzirea semințelor, îngrășarea suplimentară a terenului cu îngrășăminte minerale.

Rezultate bune a obținut și eleva Stupenkova. Aplicînd diferite măsuri agrotehnice, în special polenizarea artificială suplimentară, ea a strîns o recoltă de 34 chintale grîu de primăvară de pe un hectar.

Elevii școlii de 7 ani din Kolomna, raionul Vișni-Volodsk fac experiențe interesante de studiere a recoltei la hectar a diferitelor varietăți de in.

Tinerii naturaliști din multe școli se ocupă de cultivarea și transformarea naturii unor varietăți de plante noi pentru regiunea Kalinin. Tinerii naturaliști ai școlii medii nr. 3 din raionul Kașin seamănă pe lotul lor porumb, mei, ciumiză, orz golaș, grîu ramificat.

La școala medie din Dințevo, raionul Maxatihinsk, în cîțiva ani au fost obținute și predate pentru însămînțare colhozului „Svoboda" 110 kg de orz golaș.

Elevii din clasele superioare nu se limitează numai la munca pe parcela școlară. Pe măsura dobîndirii deprinderilor și priceperilor, sfera activității lor se lărgește. De la experiențe pe straturi mici ei trec la munca pe terenurile mari ale colhozului.

Școala de 7 ani din Vladeninsk, raionul Novotorjsk, este situată pe teritoriul colhozului comasat „N. K. Krupskaia". Intre școală și colhoz există o strînsă legătură. Vara elevii muncesc pe ogoarele colhoznice.

Școlarii organizează în colhozuri serbări la care pregă realizările științei agrobiologice.

Merită o mare atenție munca echipelor de tineri naturaliști — maiștri ai recoltelor bogate care se desfășoară în prezent în multe școli sătești din regiunea Kalinin. Obținînd pe parcela școlară de experiență o recoltă bogată de cartofi, tinerii naturaliști de la școala medie din Maxatihinsk au luat în grija lor două hectare de cartofi din colhozul „Svet".

O mare importanță o are îngrijirea de către elevii școlilor sătești a vitelor, în special a vițelor tinere. In regiunea Kalinin inițiatorii acestei mișcări au fost, cu 20 de ani în urmă, școlarii din Kesovogorsk. In cercul acestei școli se numără acum 40 de tineri crescători de animale. Cercul este împărțit în patru echipe, cîte 10 elevi în fiecare. Două echipe au în grija lor viței și două mînjii colhozului „Zavet Ilicea".

In procesul muncii obștești se dezvoltă la elevi sentimentul patriotismului, dragostea de muncă, disciplina, atitudinea comunistă față de proprietatea obștească.

La practică în raioanele rurale

Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. a hotărît să organizeze practica pedagogică a unei părți a studenților din anul IV în școlile sătești. Viitorii pedagogi vor putea studia specificul muncii în școlile sătești, unde mulți dintre ei vor trebui să funcționeze mai tîrziu.

La practica pedagogică în școlile sătești sînt trimiși studenții mai bine pregătiți de la facultățile de științe naturale, geografie, fizică și matematică, limbă și literatură.

Cu mîinile proprii

Incă la sfîrșitul anului școlar trecut directorul școlii medii din Bugotac, A. S. Boldirev, raportînd la ședința de partid despre măsurile elaborate cu privire la pregătirea elevilor pentru activitatea practică, spunea cu convingere:

— Trebuie să creăm un lot școlar și o seră, precum și un atelier propriu, și atunci vom putea să-i familiarizăm temeinic pe elevi cu aplicarea în agricultură a legilor biologiei și fizicii, să-i înarmăm cu deprinderi și priceperi practice.

Intr-o școală sătească atelierul este un lucru nou. Școala din Bugotac nu dispunea nici de mijloace pentru organizarea lui, și nici de o încăpere potrivită. Totul trebuia făcut cu mîinile proprii.

Școala a primit un ajutor important din partea populației și a organizațiilor locale. Punctul de colectare a cerealelor a dat utilajul pentru confecționarea blocurilor de zgură și unele materiale de construcții, Administrația carierei de piatră a dat piatra necesară și autocamioane pentru transportul ei. Și colhozul „Molotov" a ajutat școala cu materiale și mijloace de transport.

Nici un pedagog n-a stat deoparte. O mare pricepere și multă sîrguință a manifestat paznicul școlii, V. G. Belișev. El a confecționat împreună cu elevii ramele ferestrelor, ușile și alte lucrări de tîmplărie. S-au găsit meșteri locali care au construit o sobă bună și au executat acoperișul. Construcția clădirii a costat în total numai 500 de ruble. La clădirea principală a atelierului s-a adăogat o anexă cu 2 camere mici. Una din ele este destinată păstrării sculelor și materialelor, în alta a fost instalat un generator „L-6". El va furniza atelierului energie electrică.

Atelierul dispune de 30 de garnituri de scule de lăcătușerie. Se așteaptă să sosească din Novosibirsk cîteva strunguri și mașini de tăiere a metalelor. Colhozul a dat școlii un autocamion vechi. Școlarii îl vor face reparații generale și-l vor repune în funcțiune.

La școala din Bugotac s-a înființat și o parcelă de experiență și s-a construit o seră cu o suprafață utilă de 30 m p. Planul însămînțărilor și al plantărilor în seră este întocmit astfel încît să asigure în decursul iernii materialul necesar lecțiilor de botanică.

Colectivul școlii a cultivat în acest an pe parcela experimentală un mare număr de plante noi în condițiile Siberiei Occidentale.

Acum, școala medie din Bugotac dispune de o puternică bază didactico-materială creată de colectivul de pedagogi și elevi.

O adunare tradițională

In sala de conferințe a Expoziției Agricole Unionale a avut loc adunarea tradițională a tinerilor naturaliști de la școlile feroviare din Moscova și din Podmoscovie. Aproape 400 de tineri experimentatori-miciurinești reprezentînd 30 de școli, s-au adunat pentru a face bilanțul activității pe anul expirat, pentru a-și împărtăși planurile de viitor și a se întîlni cu oameni de știință și cu practicieni. Participanții la adunare au fost salutați cu căldură de către tov. Grigoriev, șeful Direcției de propagandă a Expoziției Agricole Unionale, care le-a urat noi succese creatoare. Academicianul T. D. Lisenko le-a trimis o scrisoare de salut.

Academicianul V. P. Selesniev și profesorul V. A. Kolesnikov, care au luat cuvîntul la adunare, au dat tinerilor naturaliști multe sfaturi folositoare. Vestita mulgătoare Friedrichson, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., tov. Melnicov, directorul sovhozului „Ilici" din R.S.S. Kirghiză, laureat al premiului Stalin și alții au povestit despre felul în care tinerii naturaliști i-au ajutat în muncă.

Apoi tinerii naturaliști și-au împărtășit propria experiență.

Cu mult interes a fost ascultată povestirea tinerei naturaliste Klava Matveeva despre experiența creșterii vițelor de vie pe lotul stațiunii tinerilor naturaliști din Lihoborî.

In cadrul adunării, cele mai bune colective au fost distinse cu diplome de onoare, iar cei mai buni tineri naturaliști au primit premii.

Copiii plantează arbori

Cu trei ani în urmă, elevii școlii de 7 ani din Kazatk, raionul Oboiansk, regiunea Kursk, au plantat o mare livadă școlară. In acest an ei au hotărît să planteze arbori pe marginea ulițelor colhozului „Maxim Gorki". Școlarii au plantat aproape 5.000 de arbori.

Elevii școlii de 7 ani din Uslansk, același raion, au pregătit pentru colhozul Karl Marx" 450 puieți de plop.

24.000.000 ruble pentru construcții școlare

La Tbilisi au fost date în exploatare două localuri de școală cu cîte 4 etaje, pentru 440 elevi fiecare. La începutul anului școlar au intrat în funcțiune școli noi în raioanele Gori, Talovsk, ș.a.

Ministerul Invățămîntului al R.S.S. Gruzia construiește 34 de școli, iar alte departamente și întreprinderi încă 15 școli. In curînd se vor înălța noi localuri de școli la Rustavi, Ciatura, Tkibuli, Thaltubo.

In acest an s-au alocat pentru construcții școlare peste 24 milioane ruble.

Prietenia dintre două școli

Colectivul școlii medii nr. 2 din orașul Kafan, R.S.S. Armenia, a stabilit o legătură strînsă cu școala din satul Pircivan, raionul Zanghelan, R.S.S. Azerbaidjan.

De curînd, un grup de pedagogi și elevi de la școala medie Nr. 2 din Kafan a vizitat școala medie din Pircivan. Elevii din Kafan au adus prietenilor lor daruri de preț: mostre de minereuri de cupru și molibden, diferite colecții, albume, machete, modele, lucrări, manuale. Ei au adus de asemenea pianurile de muncă ale unității de pionieri, planurile de muncă școlară și extrașcolară.

Multe lucruri interesante au văzut oaspeții la școala din Pircivan. Elevii și pedagogii au făcut schimb de experiență în muncă. După aceasta, oaspeții au vizitat S.M.T. din Pircivan, au studiat combina, batoza, semănătoarea, mașina pentru cules bumbacul. Ei au făcut o excursie la cîmpul de bumbac, unde în curs de două ore au strîns aproape 200 kg de bumbac pentru colhozul „Oktiabr" din raionul Zanghelan.

Recunoștința colhozului

In ziua cînd a avut loc adunarea festivă închinată bilanțului muncii agricole a elevilor școlii din Petrovsk, clubul sătesc avea un aspect de sărbătoare. Spre clădirea lui se îndreptau unul după altul automobilele. Președinții și fruntașii colhozurilor „V. I. Lenin" și „S. M. Kirov" se grăbeau să ajungă mai repede la adunarea festivă.

Adunarea a început cu referatul directorului școlii, tov. Eremin. El a vorbit despre excursiile făcute de școlari la S.M.T., la Stațiunea de încubație, la ferma de cai din Hrenovsk, la Miciurinsk, despre munca pe parcela școlară de experiență și mai ales despre munca în colhoz.

In cursul verii elevii școlii medii au cîștigat aproape 16.000 zile-muncă.

Elevii au îndrăgit munca pe combine, automobile, tractoare. Incă în anul 1952, unul din elevi a fost decorat cu medalia „Pentru eroism în muncă" pentru munca prestată pe combină, împreună cu Eroul Muncii Socialiste N. V. Leașenco, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.. In acest an, mulți elevi din clasele superioare, printre care Nicolai Iastrebov, Vasili Hijniacov, Nicolai Ponomarev, Tamara Belousova și Liubov Dubova au îndeplinit cîte 2 și 2½ norme.

Luînd cuvîntul la adunarea festivă, președintele colhozului „S. M. Kirov", tov. Korotkih, a mulțumit școlarilor în numele administrației și al tuturor colhoznicilor, pentru munca lor și și-a exprimat credința că după absolvirea școlii medii ei vor veni să lucreze în colhoz, unde muncesc și colegii lor mai mari. El a amintit de foștii elevi ai școlii: Raisa Volodcenko, șefa fermei de păsări a colhozului, socotitorul Vasili Finocenko, tractoristul Andrei Bessalov și alții, care dau exemplu de muncă și disciplină conștientă.

Școlarilor care s-au distins în muncă pe ogoarele colhoznice le-au fost înmînate premii. In total au primit premii de valoare peste 40 de elevi.

Din experiența organizării unei excursii

O. F. Fedorova
A. E. Șelnikova

Elevii claselor a X-a ale școlii medii nr. 331 din orașul Leningrad au făcut o excursie la secția de galvanizare a unei uzine. Excursia am organizat-o împreună cu profesoara de fizică, M. S. Cuznețova. Cu prilejul studierii prealabile a obiectivului excursiei, am căutat să lămurim ce cunoștințe și ce deprinderi pot dobîndi elevii în timpul excursiei și ce observații trebuie făcute (observarea în condiții de producție a acțiunii chimice a curentului electric și a folosirii lui în acoperirea pieselor de metal spre a le proteja împotriva coroziunii și spre a le face mai trainice, mai durabile etc.; dobîndirea unor noțiuni mai temeinice despre procesele fizico-chimice care au loc cu prilejul electrolizei; cunoașterea metodelor de obținere a curentului continuu necesar pentru electroliză, a băii electrolitice, a circuitului electric și a schemei lui).

Am stabilit de asemenea ce calcule cu caracter tehnic se pot face (calculul masei substanței depusă pe piesă, al cantității de sare dizolvată, al volumului gazelor din băile electrolitice); am lămurit cum se pot executa, după materialele excursiei, scheme și desene, cum se pot face colecții de material didactic (desenarea schemei circuitului electric al băii în profil, alcătuirea unor colecții de piese în succesiunea tehnologică a prelucrării lor); am studiat regulile de securitate care trebuie respectate în timpul excursiei.

La lecție am dat elevilor următoarea temă: să cerceteze stația electrică care alimentează secția de electroliză (construcția, tensiunea, intensitatea curentului și puterea); să facă schema circuitului electric al băii galvanice; să studieze procesul de pregătire a piesei pentru galvanizare (prelucrarea mecanică ori chimică); să cerceteze procesele de arămire, cromare, nichelare, să afle intensitatea curentului, tensiunea lui și durata galvanizării; să descrie procesele ce se produc în una din băi și să facă ecuațiile reacțiilor; să caracterizeze precipitatul, să stringă material pentru alcătuirea unei probleme cu determinarea masei substanței depuse și a cantității electrolitului dizolvat; să descrie procesul tehnologic al funcționării secției de electroliză.

Pregătirea elevilor s-a făcut concomitent la lecțiile de fizică și chimie în procesul studierii acestor obiecte. La lecțiile de fizică s-au dat noțiuni despre electroliză, despre circuitul electric al băii, despre echivalent-gram, despre sarcina ionului monovalent, s-au studiat legile lui Faraday. Elevii au efectuat o lucrare de laborator pentru determinarea echivalentului electrochimic al substanței. La lecțiile de chimie s-a studiat temeinic problema disociației electrolitice și legile ei, li s-a dat elevilor noțiunea despre produsele secundare ale electrolizei și s-a făcut compararea proceselor electrochimice de arămire, nichelare, cromare în condițiile de producție; s-au executat lucrări de laborator la electroliza sulfatului de sodiu și a clorurii de sodiu.

Clasa a fost împărțită în două grupe. Excursia s-a desfășurat separat cu fiecare grupă de elevi. Explicațiile s-au dat de către șeful secției, timp de 30—40 de minute. Elevii au luat note, au făcut schițe. Pentru întocmirea dărilor de seamă le-au fost date zece zile. Dările de seamă au fost verificate și analizate la lecție.

Pentru a arăta eficacitatea unei asemenea excursii, vom cita extrase din cîteva dări de seamă ale elevilor. Aceste dări de seamă caracterizează într-o mare măsură conținutul excursiei.

Elevul K. scrie despre procesul de pregătire a piesei pentru electroliză:

„Nu se poate obține o bună acoperire cu metal a pieselor cînd suprafața nu este într-o stare perfectă. Cerințele principale impuse suprafeței piesei care trebuie acoperită cu un strat de metal prin electroliză sînt:

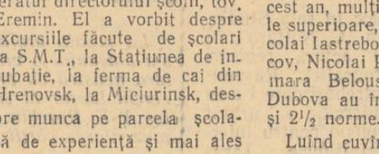

Fig. 1. Baia pentru degresarea electrochimică a pieselor.

să fie perfect netedă, să nu aibă urme de grăsime și oxizi. In acest scop piesele sînt supuse unei prelucrări prealabile mecanice și chimice".

Apoi elevul descrie amănunțit metodele de prelucrare mecanică a piesei. El a descris într-un mod foarte interesant metoda degresării electrochimice: „După lustruire, piesa se spală în benzină curată, se usucă și se șterge cu rumeguș. Apoi se montează pe un dispozitiv special și se degresează într-o baie specială". Elevul a desenat schema instalației (fig. 1). El a dat compoziția electrolitului și a menționat că piesa supusă prelucrării se fixează pe tija anodului.

Elevul și-a notat reacțiile chimice care se produc în baia de degresare și a tras concluzia că în urma reacțiilor se obține glicerină și sarea de sodiu a acidului stearic.

Elevul O. a făcut următoarea descriere a stației electrice a secției: „Pentru electroliză se folosește numai curentul continuu. Pentru obținerea curentului continuu fiecare secție de galvanizare are o stație proprie. Stația are un motor pus în funcțiune cu curent alternativ, un generator de curent continuu și un excitator. Generatorul de curent continuu este pus în mișcare de motor. Excitatorul servește pentru obținerea cîmpului magnetic". Elevul a executat schema acestor mașini (fig. 2), a descris circuitul electric al secției și alimentarea cu curent a băilor și a făcut schema ei (fig. 3).

Fig. 2. Sursa de curent în secția de galvanizare (motor-generator)

Descrierea funcționării băii de arămire o dă elevul F: „In secția de galvanizare, pentru obținerea unui strat trainic de metal sînt folosite substraturile. Un asemenea substrat este adeseori arama. Baia de arămire funcționează la o tensiune de 4-5 volți și la o densitate a curentului de 0,5—1 a/dm.² Compoziția ei este: sulfat de cupru 200 g/l și acid sulfuric 30 g/l. Intr-o oră se obține un strat de aramă gros de 12 microni".

Apoi notează ecuația reacțiilor în felul următor:

Cu $SO_4 5 H_2O$ și H_2SO_4 disociază

$$Cu^{++}, SO_4^{--} \rightleftarrows Cu SO_4$$

$$H^+ + OH^- \rightleftarrows H_2O$$

La catod vin ionii de cupru Cu++ și de hidrogen H+, dar Cu++ se descarcă mai ușor, de aceea $Cu^{++} + 2e^- = Cu$, și cuprul se depune pe catod.

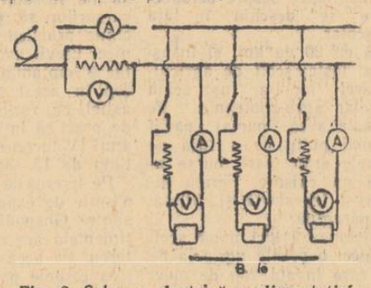

Fig. 3. Schema electrică a alimentației cu curent a băilor galvanice.

Majoritatea covîrșitoare a elevilor își ilustrează dările de seamă cu schemele circuitelor electrice ale băilor de galvanizare, cu schemele procesului de electroliză etc. De pildă, elevul M. a prezentat schema procesului de nichelare și baia de nichelare așa cum se arată respectiv în fig. 4 și 5.

Toți elevii au alcătuit probleme și au făcut calcule după datele culese în excursie. De exemplu, elevul R. a alcătuit și a rezolvat următoarea problemă:

„Să se determine cantitatea de cupru precipitat în baia de arămire și cantitatea de sulfat de cupru dizolvat, dacă: densitatea curentului este I = 1 a/ dm², durata de trecere a curentului t = 2 ore, echivalentul chimic al cuprului K = 0,3294 mg/coulomb, suprafața piesei s = 10/dm.²

Analiza dărilor de seamă a arătat că, în esență, elevii s-au orientat în destinația stației electrice, au întocmit corect schemele circuitului electric, au scris ecuațiile reacțiilor, și-au însușit succesiunea operațiilor cu prilejul pregătirii pieselor și al procesului de galvanizare, au alcătuit și rezolvat just problemele după datele culese în excursie.

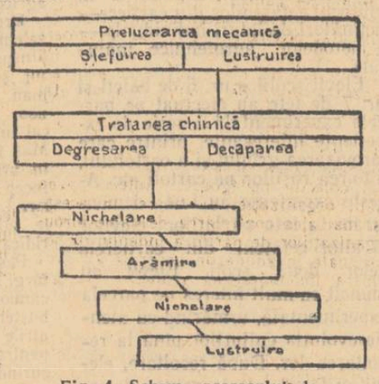

Fig. 4. Schema procesului de nichelare.

La lecție s-a făcut fixarea materialului la tema „Electroliza" cu ajutorul rezolvării problemelor experimentale. Dăm conținutul lor.

Problema I. Să se facă electroliza sulfatului de sodiu în prezența turnesolului și să se răspundă la întrebările: în ce culoare se va colora lichidul la anod și la catod?; ce gaz și în ce cantitate se va obține la catod și anod, dacă prin electroliză s-au dizolvat 10 g — mol (moleculă-grame) sare?

Problema II. Să se facă electroliza sulfatului de cupru, să se deseneze schema circuitului electric al băii galvanice, să se calculeze cantitatea de cupru depus în timp de 30 minute. Să se determine cantitatea de sulfat de cupru dizolvat.

Prima problemă a fost rezolvată la lecția de chimie, iar a doua la lecția de fizică.

Materialul excursiei poate fi folosit la cursul de chimie și cu prilejul studierii problemei privitoare la lupta împotriva coroziunii metalelor, la obținerea unor metale alcaline și alcaline-pămîntoase, la obținerea aluminiului, cu prilejul repetării problemelor privitoare la obținerea clorului, la electroliza apei etc.

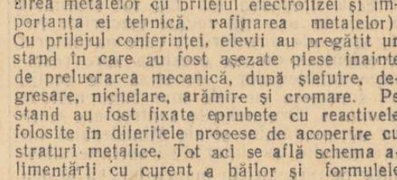

Fig. 5. Baia pentru nichelare.

Pe baza materialelor culese în excursie a fost organizată o conferință a claselor a X-a, la care au fost ascultate următoarele referate ale elevilor:

„Istoria descoperirii electrolizei" (Iacobi și lucrările sale în domeniul electrolizei, procesele electrochimice care au loc în băile galvanice); „Pregătirea mecanică a piesei pentru galvanizare" (succesiunea prelucrării mecanice a piesei, folosirea instalațiilor de sablat, a șmirghelului și a pastelor de șmirghel); „Pregătirea chimică a pieselor pentru acoperire cu metal" (diferite metode de degresare, decapare, compozițiile și procesele chimice); „Descrierea funcționării băii de nichelare" (mărimile electrice, ecuațiile reacțiilor, caracterizarea precipitatului); „Descrierea funcționării băii de arămire" (problemele sînt aceleași ca și pentru referatul precedent; în afară de aceasta, se expune rolul substraturilor de cupru și nichel pentru obținerea unor straturi metalice trainice); „Descrierea funcționării stației electrice, circuitele electrice ale băilor" (obținerea curentului continuu la stație; motorul electric, dinamul, excitatorul; caracter sticile electrice ale stației — tensiunea, puterea, schema circuitului electric al secției și descrierea ei); „Importanța electrolizei în tehnică" (obținerea straturilor metalice prin procedeul electrochimic, cromarea pieselor și importanța ei, lustruirea electrică, încălzirea metalelor cu prilejul electrolizei și importanța ei tehnică, rafinarea metalelor). Cu prilejul conferinței, elevii au pregătit un stand în care au fost așezate piese înainte de prelucrarea mecanică, după șlefuire, degresare, nichelare, arămire și cromare. Pe stand au fost fixate eprubete cu reactivele folosite în diferitele procese de acoperire cu straturi metalice. Tot aci se află schema alimentării cu curent a băilor și formulele reacțiilor chimice corespunzătoare.

Mulțumită excursiei elevii au înțeles mai temeinic procesul electrolizei ca un proces fizico-chimic, au verificat în practică justețea legilor fizicii și chimiei, aplicîndu-le la calcule tehnice; au avut prilejul să cunoască folosirea tehnică a electrolizei și organizarea muncii în una din secțiile uzinei constructoare de mașini.

La aniversarea academicianului C. I. Parhon

Academicianul C. I. Parhon a împlinit optzeci de ani. Savant eminent și luptător neobosit pentru pace și democrație, acad. C. I. Parhon și-a închinat întreaga lui viață luptei necurmate pentru progresul științei, pentru fericirea celor ce muncesc.

Încă din anii cînd era elev, C. I. Parhon a luat legătură cu mișcarea muncitorească, pe care n-a mai părăsit-o de atunci.

Interesat de studiul științelor naturale, C. I. Parhon s-a înscris după absolvirea liceului la Facultatea de medicină, unde l-au atras imediat strălucitele prelegeri ale unui tînăr profesor de neurologie. Acesta era Gheorghe Marinescu, marele nostru savant. C. I. Parhon a fost, în 1898, primul lui intern la serviciul de neurologie, înființat numai cu un an înainte.

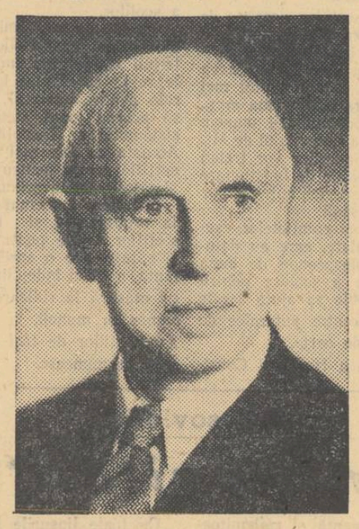

În acest serviciu își începe C. I. Parhon lunga și rodnica sa activitate științifică. În anul 1900 publică prima sa lucrare în domeniul endocrinologiei. De atunci, studiul glandelor cu secreție internă devine preocuparea sa de căpetenie, deși el continuă să acorde atenție și problemelor de neurologie și psihiatrie.

La numai nouă ani mai tîrziu, C. I. Parhon dă publicității prima carte de endocrinologie din lume, intitulată „Glandele cu secreție internă". Cele cîteva sute de pagini ale acestui volum cuprind rezultatele cercetărilor sale, dintre care multe au deschis drumuri neumblate încă în medicină și fiziologie.

În 1912, odată cu numirea sa ca profesor de neurologie la Iași, C. I. Parhon își începe activitatea didactică. În ciuda condițiilor extrem de grele create de regimul burghezo-moșieresc învățămîntului, în ciuda lipsurilor de tot felul, C. I. Parhon a reușit să creeze în jurul catedrei sale o adevărată școală. În 1934 a fost transferat ca profesor de endocrinologie la Facultatea de medicină din București. Numeroși au fost studenții care, entuziasmați de lecțiile și demonstrațiile pe care le făcea el, au îmbrățișat cariera grea, dar frumoasă, de cercetător științific. Și este o deosebită mîndrie pentru academicianul C. I. Parhon să constate astăzi că în rîndurile foștilor săi elevi s-au ridicat valoroase cadre ale științei noastre medicale, academicieni, profesori, conducători de institute de cercetări etc. Toți păstrează profesorului lor aceeași dragoste și același respect cu care l-au înconjurat în anii studenției.

Marile succese obținute pe tărîmul științei de acad. C. I. Parhon se datoresc faptului că el a aplicat cu consecvență în cercetările sale principiile materialiste.

C. I. Parhon nu s-a mulțumit să desfășoare o bogată și rodnică activitate pe tărîm științific. Luînd contact încă din fragedă tinerețe cu ideile marxiste, el a menținut necontenit legătura cu mișcarea muncitorească din țara noastră, exprimîndu-și în mod public, în repetate rînduri, încrederea sa neclintită în victoria cauzei socialismului. În anii de dinaintea celui de al doilea război mondial, cînd partidele politice reacționare foloseau studențimea ca pe o masă de manevră în diferite acțiuni cu caracter huliganic, C. I. Parhon a protestat cu dîrzenie, de la înălțimea catedrei sale, împotriva fascizării țării, împotriva pătrunderii metodelor hitleriste în viața universitară. Dacă atitudinea sa a provocat atacuri furibunde din partea uneltelor reacțiunii, în schimb rezultatul a fost că în jurul profesorului Parhon s-au strîns cele mai bune și mai înaintate elemente din rîndurile studențimii.

Burghezo-moșierimea din Romînia nu putea rămîne indiferentă față de poziția politică a lui C. I. Parhon. Iată de ce în calea alegerii lui ca membru al Academiei au fost puse cele mai mari piedici. Iată de ce în 1940, odată cu venirea la putere a bandei fasciste legionaro-antonesciene, profesorul Parhon a fost îndepărtat de la catedră în plină desfășurare a forțelor sale creatoare.

După eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, cînd poporul și-a luat soarta în propriile lui mîini, C. I. Parhon s-a bucurat în același timp de recunoașterea deplină a meritelor sale, ca și de cele mai largi posibilități de lucru. El și-a continuat cu însuflețire lupta, în rîndurile Partidului Comunist din Romînia, participînd din plin la opera de construcție a socialismului. Regimul de democrație populară i-a pus la dispoziție condiții optime de muncă. C. I. Parhon a redevenit titularul catedrei de endocrinologie. A fost creat un mare și bogat înzestrat Institut de endocrinologie, care îi poartă numele. Partidul și guvernul i-au acordat și îi acordă necontenit tot sprijinul material și moral de care are nevoie pentru a-și duce la bun sfîrșit numeroasele cercetări pe care le întreprinde împreună cu colaboratorii săi.

Activitatea pe tărîm obștesc a lui C. I. Parhon continuă și astăzi cu aceeași intensitate ca în trecut. C. I. Parhon este membru fondator al A.R.L.U.S.-ului și președinte al acestei organizații de masă. Activînd pentru strîngerea legăturilor cu marea Uniune Sovietică, C. I. Parhon este consecvent cu atitudinea pe care a avut-o întotdeauna față de Țara Socialismului, ale cărei izbînzi s-a străduit să le popularizeze încă în anii întunecați ai vechiului regim. În același timp, C. I. Parhon este membru al Comitetului permanent pentru apărarea păcii din R.P.R., deputat în Marea Adunare Națională, membru activ și președinte de onoare al Academiei Republicii Populare Romîne, laureat al Premiului de Stat, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. Acordînd o înaltă prețuire activității sale științifice și obștești, Prezidiul Marii Adunări Naționale i-a conferit, cu prilejul împlinirii a 80 de ani, titlul de „Erou al Muncii Socialiste".

Mîndru că din rîndurile sale s-a ridicat un asemenea mare savant și cetățean, poporul nostru muncitor îi urează academicianului Parhon, cu prilejul aniversării a 80 de ani de viață, mulți ani de sănătate și de muncă rodnică pentru înflorirea științei, pentru construirea socialismului în patria noastră.

CĂRȚI NOI

De curînd au apărut în Editura Agrosilvică două broșuri: *„Pepiniera silvică școlară"* de ing. C. Costea și *„Păsările folositoare pădurilor"* de ing. dr. Mircea Ene și ing. Sergiu Grămadă. Ambele broșuri constituie un ajutor însemnat pentru învățătorii și profesorii de științe naturale.

Broșura „Pepiniera silvică școlară" cuprinde indicații valoroase cu privire la organizarea pepinierelor silvo-pomicole școlare: alegerea locului pentru pepinieră, pregătirea terenului, semănatul, îngrijirea semănăturilor din pepinieră, etc.

În broșura „Păsările folositoare pădurilor" se lămurește pentru ce trebuie să ocrotim păsările folositoare, ce păsări trebuie ocrotite, cum se realizează ocrotirea prin îmbunătățirea condițiilor naturale de cuibărire etc.

Să apropiem școala de gospodăria agricolă colectivă

A instrui și a educa elevii școlilor sătești pentru munca practică agricolă nu înseamnă numai a le transmite în mod teoretic cunoștințele biologice cerute de programa școlară, ci și a le forma deprinderile practice necesare, a le dezvolta dragostea pentru gospodăria agricolă colectivă, dorința de a deveni colectiviști. Acest lucru nu l-au înțeles cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Comana, raionul Vidra, regiunea București. Profesorii de științe naturale de la această școală au izolat elevii de viața gospodăriei agricole colective, de problemele și năzuințele ei. Deși curtea școlii este despărțită doar printr-un gard de sediul gospodăriei, ei nu au organizat în anul școlar trecut nici o excursie cu elevii la sediul gospodăriei, pentru ca să cunoască problemele gospodăriei, să prindă interes pentru rezolvarea acestor probleme. Cadrele didactice nu și-au dat seama cîte lucruri ar putea învăța copiii dacă ar ține o legătură strînsă cu gospodăria agricolă colectivă.

Cît de greșită a fost poziția lor a arătat în mare măsură vizita pe care a organizat-o de curînd la gospodărie profesoara de științe naturale cu elevii clasei a VI-a.

★

Era o minunată zi de toamnă, în care razele soarelui revărsau reflexe aurii peste cîmpuri, peste frunzele pomilor ce nu se scuturaseră încă. Pe la orele 3, tovarășul Călin, socotitorul gospodăriei, a fost răpit din lumea cifrelor de o larmă de voci cristaline. Elevii clasei a VI-a, împreună cu profesoara lor, veneau să vadă porumbul recoltat pe ogoarele gospodăriei agricole colective.

Cu multă bunăvoință, moș Călin i-a condus pe elevi la pătulul cel nou, construit în toamna aceasta, în care sînt adunate 50.000 kg. de porumb. Copiii s-au strîns ciucure în jurul lui. A luat din pătul la întîmplare vreo 10 știuleți. Toți erau mari, cu boabele bine dezvoltate și așezate în rînduri dese. I-a împărțit copiilor, invitîndu-i să observe bine.

În caietele de notițe ale elevilor s-au așternut date interesante. Cu tact și cu multă pricepere moș Călin cerea continuu copiilor să calculeze.

— Noi am cultivat 23 de hectare cu porumb. Am strîns de pe toate 54.000 de kg. Calculați voi recolta la hectar.

Creioanele elevilor alergau pe caiete.

— 2347 kg., au răspuns repede unii dintre ei, ne mai avînd răbdare să calculeze zecimalele.

— Așa. La gospodăriile individuale s-au strîns cu 500 kg mai puțin la hectar, adică..?

Și iar copiii se porneau să calculeze. Au calculat și cît s-ar pierde în toată țara dacă nu s-ar munci deloc cu mașini agricole, dacă nu s-ar aplica metode agrotehnice înaintate. S-au mirat mult copiii cînd au văzut cîte sute de milioane de lei se pierd din cauza folosirii metodelor agricole înapoiate. Bătrînul socotitor le-a vorbit apoi despre felul cum au muncit.

— Tot pămîntul l-am arat cu tractorul la adîncimea de 22-23 cm. Sămînța am pregătit-o din timp. Am curățat boabele de pe cei mai frumoși știuleți. Pe cele de la vîrf și de la cotor le-am dat la o parte. Le-am încercat puterea de încolțire și de răsărire. Apoi le-am semănat cu semănătoarea. Șapte hectare le-am semănat în cuiburi așezate în pătrat. Pentru că le-am semănat așa, am putut să prășim porumbul cu prășitoarea în lung și în lat. De pe aceste hectare am strîns cu 300 kg mai mult la hectar. Am avut, copii, și greșeli în cultura porumbului. Ia uitați-vă voi bine la știuletele ăsta. Cum sînt boabele deasupra?

— Puțin zbîrcite.

— De ce?

— I-ați cules prea devreme.

— Da. Așa-i. Bine ați spus. Și mai avem o greșeală. Știuleții, după cum vedeți, nu au boabe pînă la vîrf. Vă dați seama de ce?

Copiii tăceau.

— Am să vă spun eu. N-am făcut polenizarea despre care vorbeați voi adineaori, cînd ați repetat cu tovarășa profesoară tot ce știți despre cultura porumbului. Mie-mi pare bine că voi învățați lucrurile astea. Înseamnă că o să le cunoașteți bine. După cum ați repetat lecția despre porumb alci, însă, mie mi se pare că nu prea vă pricepeți la muncă. Mă bucur că ați venit să ne vizitați. Dar să veniți să și munciți pe terenurile noastre. Uite, pînă acum nu v-am văzut niciodată. Pînă astăzi n-ați venit niciodată pe la noi și era bine dacă veneați să faceți polenizare la porumb, la floarea-soarelui, pe o suprafață cît de mică. Acum, întrebați-mă ce vreți să vă mai spun.

Copiii se uitau cu timiditate unii la alții. Nu puneau nici o întrebare.

— N-ați vrea să știți cît primesc colectiviștii noștri din porumbul recoltat?

Copiii tăceau mai departe.

— Eu totuși am să vă spun.

Și cu multă pricepere, bătrînul colectivist le-a explicat elevilor ce este o zi-muncă, le-a arătat că majoritatea colectiviștilor vor primi în acest an cîte 9 kg porumb pentru o zi-muncă. Ca să înțeleagă și mai bine elevii, a calculat împreună cu ei cîte kg revin la o zi calendaristică.

— Vasăzică primesc 6 kg pentru fiecare zi din an. Dacă au muncit 3 din casă, înseamnă că vor primi 18 kg pentru fiecare zi. Dacă consumă 3 kg pentru masă și 6 pentru gospodărie, tot mai rămîn 9 kg de vînzare. Voi nu știți ce înseamnă asta pentru noi, care altădată munceam pe moșia boierului.

S-a oprit o clipă moș Călin, s-a uitat de jur împrejur și a început să povestească viața grea a țăranilor muncitori pe vremea cînd era el tînăr. Copiii ascultau cu luare aminte.

— Pentru fiecare greșeală ne pocnea cu biciul vătaful, iar la crăciun duceau bieții oameni ce era mai bun din porc, ca să capete locuri bune de arat. Altfel te trezeai cu niște ripi din care nu scoteai mai nimica. Acum uite! Gospodăria noastră are vite, păsări, porci, va avea unelte. Veniți să vă arăt porcii, rațele. Aici în sală, avem 100 de oi de rasă țigaie. Din toamna aceasta începem să creștem și găște. Avem rațe care ouă aproape în tot timpul anului. Am vîndut în vara aceasta 4000 de ouă.

Le-au plăcut mult copiilor rațele. Pluteau ușor pe apa Neajlovului, care desparte sediul gospodăriei de linia ferată. 70 de mogîldețe alunecau lîn pe oglinda albastră a Neajlovului.

Copiii s-au înviorat mult. Zîmbetul cald și vorba domoală ale lui moș Călin l-au ajutat să lase din timiditatea primei vizite. Au început să alerge pe lîngă șirele de pale, să adune grîul răsărit din boabele căzute, mazăre, fasole. Cu ochii strălucind de bucurie îi arătau tinerei profesoare plantele culese.

— Tovarășă profesoară. Uitați-vă, grîu înfrățit, 4 frați au ieșit din sămînța asta. Am să-l pun în ierbar.

Au plecat veseli copiii. I-au promis tovarășului Călin că vor mai veni. Numai tînăra profesoară s-a întristat mult. Își vedea acum greșelile ca într-o oglindă.

— Îmi dau seama că am muncit prost. Ne-am mulțumit să le vorbim copiilor despre alte gospodării agricole colective și nu i-am apropiat de aceasta, a noastră, care crește alături de noi. Nu i-am ajutat să o cunoască, să o iubească. Nu i-am pregătit cum trebuie pentru munca agricolă N-am știut să folosim valoarea educativă a acestor vizite. Lucrăm cu toții în mod izolat. Nici măcar cei doi profesori de științe naturale nu colaborăm...

E necesar ca această poziție autocritică să o ia întreg colectivul didactic al școlii. Pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce le revin ca pedagogi într-o școală sătească, învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Comana trebuie să-și schimbe stilul de muncă. Organizînd parcela experimentală și lucrări practice variate pe această parcelă, organizînd vizite și lucrări practice pe terenurile gospodăriei colective, dezvoltînd dragostea elevilor pentru munca agricolă, pentru gospodăria colectivă, ei vor pregăti cadre bune pentru agricultură, care vor contribui cu succes la dezvoltarea și întărirea gospodăriei agricole colective.

MARIA TUDOR

Crește dragostea elevilor pentru patrie

În colectivul clasei a VIII-a A de la școala medie de fete din Bacău, există multă însuflețire în muncă. Elevele învață cu sîrguință pentru a-și însuși cunoștințele predate și participă cu entuziasm la toate acțiunile extrașcolare. În clasă sînt multe fruntașe la învățătură — peste 12 eleve au numai note mari. Numărul fruntașelor crește mereu, pentrucă fiecare elevă este stăpînită de dorința de a se pregăti temeinic pentru viață.

Munca plină de rîvnă a elevelor pentru pregătirea lecțiilor și atitea realizări concrete cu care se poate mîndri pe drept cuvînt școala se datoresc activității profesoarelor care, fiecare după specialitatea sa, după specificul muncii pe care o desfășoară cu aceste eleve, se străduiesc să le conducă în spiritul patriotismului socialist. Din dragostea pentru patrie izvorăsc toate celelalte trăsături ale omului nou care crește în școala noastră astăzi, trăsături pe care cadrele didactice și organizația U.T.M. le cultivă cu pricepere la aceste eleve: atitudinea socialistă față de muncă și față de bunul obștesc, disciplina, curajul, hotărîrea, spiritul tovărășesc. Patriotismul cheamă la viață, trezește tot ce este bun în om, pentru că vrînd să slujească patriei sale cu credință el face totul, nu-și precupețește eforturile, caută să pună toată priceperea în ceea ce întreprinde.

În primul rînd procesul de învățămînt, lecțiile care se predau în școală, dezvoltă dragostea elevelor pentru patrie. În cadrul lecțiilor profesoarele dau exemple vii din viața de toate zilele, din munca pentru construirea socialismului, exemple care umplu inimile lor de mîndrie, de dragoste pentru poporul care a pornit cu încredere și hotărîre pe drumul socialismului. Cunoașterea frumuseților patriei și a perspectivelor ei de dezvoltare realizată la lecțiile de fizică, de chimie, de geografie etc., constituie un mijloc important prin care colectivul didactic al școlii educă la eleve hotărîrea de a apăra cuceririle poporului muncitor, de a contribui la întărirea și dezvoltarea lor. Astfel tovarășa Maria Motoc, directoarea școlii și profesoară de geografie, a vorbit elevelor despre planul de transformare a naturii la noi, după exemplul Uniunii Sovietice, arătînd că se vor face împăduriri în Podișul Moldovenesc, irigații în regiunile secetoase din preajma Dunării etc.

Este atît de firească, de directă legătura între educarea patriotismului și sîrguința la învățătură a elevelor! Aflînd despre importantele măsuri luate de partid și guvern în vederea ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, în vederea continuei dezvoltări a patriei, măsuri la realizarea cărora vor contribui și ele, elevele simt mai vie dorința de a învăța, de a se pregăti pentru a munci cu pricepere printre constructorii socialismului.

Lecțiile de limba romînă contribuie în mare măsură la creșterea dragostei de patrie a elevelor. Studiind cronicarii, elevele au avut prilejul să citească pagini în care aceștia vorbesc despre frumusețile patriei, despre calitățile poporului, despre dreptatea după care el era însetat, despre cinstea și hărnicia poporului.

În cronica lui Miron Costin elevele au citit rînduri în care au văzut cît de mult ținea Miron Costin la falma țării și cît de mult îi ura el pe acela care în loc să se gîndească la ridicarea ei își agoniseau averi: „O Moldovă de-ar hi Domnii tăi carii stăpînesc în tine, toți înțeleptii, încă n-ai peri așe lesne; că nu caută să agonisească șie nume bun la țeară, ce caută desfrînați numai în avere să stringă".

Cronica lui Ion Neculce redă cuvintele rostite de o femee cu care s-a întîlnit Duca Vodă în drum spre Țara Leșească: „N-avem lapte să-ți dăm că au mîncat Duca Vodă vacile din țară. De l-ar mînca viermii iadului cei neadormiți". La lecția de limba romînă în care s-au citit aceste rînduri și alte fragmente din Letopiseț, elevele au înțeles că ura față de exploatatori a caracterizat întotdeauna poporul nostru, că setea lui de dreptate a fost întotdeauna mare. Ele învață să prețuiască astfel mai mult cuceririle de astăzi ale poporului muncitor, la care s-a ajuns cu atîtea jertfe.

Învățînd să cunoască și să iubească limba poporului, elevele citesc cu interes, cu plăcere literatură, vor să-și însușească cuvinte și expresii noi, învață cu mai multă stăruință pentru însușirea cunoștințelor de limba romînă. Citind operele scriitorilor noștri, ele simt o mîndrie tot mai mare pentru creația acestora pe care vor s-o cunoască cît mai bine.

Educația patriotică a elevelor se adîncește mult prin discuțiile care au loc în cadrul orelor educative. Cu prilejul aniversării Ziței Forțelor Armate ale R.P.R. elevele au vorbit cu multă căldură despre armata noastră, sub scutul căreia, așa cum au scris ele în articolul de la gazeta de perete, elevii pot să-și desăvîrșească în pace și siguranță pregătirea lor.

Organizația de tineret, prin variatele acțiuni în care mobilizează elevele, contribuie în mare măsură la întărirea dragostei lor pentru patrie. Mobilizate de organizația U.T.M., elevele au muncit voluntar cu multă tragere de inimă la amenajarea parcului sportiv, bucuroase că pot prin munca lor să dea orașului un nou teren de sport.

Elevele au vizitat anul acesta expoziția de artă populară romînească din oraș. Ele au admirat acolo tablouri ale celor mai buni pictori din orașul și regiunea Bacău, vase și obiecte lucrate artistic din lemn și lut, costume și cusături naționale. Au simțit atunci că toate aceste creații, care redau cu multă măestrie artistică specificul artei naționale le apropie mai mult de poporul ale cărei fiice sînt.

Sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice în cadrul căreia elevele organizează și participă la manifestări culturale este un minunat prilej ca ele să cunoască și să iubească mai mult arta noastră populară, creațiile poporului.

Elevele clasei a VIII-a A au citit multe despre elevii sovietici și cunosc numeroasele lor dovezi de patriotism. În amintirea elevelor au rămas și acum cuvintele scrise cu ani în urmă colectivului școlii lor de comsomoliștii școlii electrotehnice de transporturi feroviare din Sverdlovsk: „Toate forțele noastre le consacrăm învățăturii. Noi dorim ca patria noastră să fie mulțumită de noi și să fim fii demni ai patriei noastre". Aceste cuvinte sînt pentru ele un îndemn la sîrguință în pregătirea lecțiilor, pentrucă și ele vor să fie fiice demne ale patriei noastre.

Învățîndu-le să-și iubească tot mai mult patria, profesoarele care predau lecții și desfășoară activitatea educativă cu colectivul elevelor clasei a VIII-a A, le educă în același timp în spiritul internaționalismului proletar și în spiritul dragostei față de oamenii muncii din lumea întreagă, în spiritul dragostei nemărginite pentru Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră. Pentru oamenii sovietici, pentru poporul care ne-a eliberat, elevele au o admirație și o dragoste profundă.

Ceeace doresc elevele clasei a VIII-a A din toată inima este ca în anii care vor veni, ele, înarmate cu bogate și adînci cunoștințe, să contribuie cu spor la înflorirea patriei lor.

E. MANAC

„Limba romînă" nr. 4

La toate chioșcurile și librăriile din țară s-a pus în vînzare nr. 4 al revistei „Limba Romînă". Sumarul revistei cuprinde, printre altele, articolele „Despre originea și structura limbii romîne" de D. Macrea; „Limba romînă actuală" de acad. Iorgu Iordan; „Din problemele limbii literare romîne a secolului al XIX-lea" de Tudor Vianu; „Cîteva probleme ale limbii primelor texte romînești" de acad. Al. Rosetti; „Procedee grafice pentru realizarea comicului în opera satirică a lui I. L. Caragiale" de Luiza și Mircea Seche.

VIAȚA DE PARTID ÎN ȘCOLI

Organizația de partid din școală în fruntea luptei pentru ridicarea învățămîntului și educarea elevilor în spiritul comunismului

Ion Purcel
șeful sectorului școli
al Comitetului orășenesc P.M.R. București

Partidul nostru, socotind ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii și pregătirea de specialiști drept condiții importante în opera de construire a socialismului, acordă o mare atenție dezvoltării necontenite a învățămîntului.

Pentru a îndruma cu bune rezultate întreaga muncă instructiv-educativă a cadrelor didactice care sînt chemate să înarmeze pe elevi cu cunoștințele de bază necesare muncii lor în producție, organizațiile de partid din școli își perfecționează stilul și metodele muncii lor, își îmbogățesc experiența, cresc și se întăresc în permanență din punct de vedere politic și organizatoric.

Proiectul Statutului modificat al P.M.R. arată că organizațiile de bază constituie temelia partidului nostru. „Putem să elaborăm cele mai bune hotărîri și directive, — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — putem să redactăm cele mai bune circulări și să trimitem pe teren cei mai buni instructori, dar dacă organizația de bază nu va fi capabilă să traducă în viață directivele conducerii partidului, dacă ea nu va fi capabilă să se orienteze în diferitele situații ce se pot crea în sectorul ei de activitate, atunci hotărîrile și directivele cele mai bune nu vor valora decît prea puțin".

În anul școlar 1953—1954, datorită măsurilor luate de Comitetul orășenesc P.M.R. București, comitetele raionale de partid au reușit să dea o mai susținută îndrumare organizațiilor de partid din școli. Așa, de pildă, Comitetele raionale Tudor Vladimirescu, V. I. Lenin și altele au instruit temeinic birourile organizațiilor de partid din școli asupra problemelor specifice ale muncii lor și au analizat diferite probleme ale activității politice în rîndurile cadrelor didactice și ale elevilor.

Organizațiile de partid din școli au crescut și s-au întărit. Ele au o influență din ce în ce mai mare asupra întregii activități a școlii. Organizațiile de partid din școli, luptînd pentru întărirea educației partinice a cadrelor didactice, leagă strîns activitatea lor de problemele instructiv-educative care stau în fața școlii. În ultima vreme, organizațiile de partid s-au interesat mai îndeaproape de calitatea procesului de învățămînt, de conținutul ideologic al instrucției și educației, s-au preocupat mai mult de munca organizațiilor sindicale, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

Sînt multe organizații de partid care dau o tot mai mare atenție răspîndirii experienței celor mai buni pedagogi, critică lipsurile și greșelile care îngreunează munca școlii, se ocupă în mod sistematic de ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice.

În numeroase școli comuniștii sînt inițiatorii unor valoroase acțiuni menite să îmbunătățească activitatea instructiv-educativă. Comuniștii sînt în fruntea luptei pentru realizarea unui învățămînt științific, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole, pentru legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție.

Unele organizații de partid, ca cele de la centrul școlar de fete nr. 15, școala de fete nr. 22, școala medie de fete nr. 16 s-au interesat de ridicarea nivelului ideologic și științific al lecțiilor, de îmbunătățirea continuă a activității colectivului pedagogic. Biroul organizației de partid de la școala de fete nr. 15, de pildă, a organizat o adunare generală deschisă la care a participat întregul colectiv al profesorilor de matematică. La această ședință s-au ținut un referat și un coreferat cu tema „Metodele folosite pentru ridicarea nivelului de cunoștințe la matematică a elevilor din clasele a VII-a și a VIII-a". În urma acestei analize s-au făcut propuneri concrete în legătură cu munca în comun a comisiilor metodice de matematică și fizică, fixarea temelor după gradul de cunoștințe al elevilor și controlul permanent al acestora etc. Biroul organizației de partid a urmărit modul în care au fost aplicate de către membrii de partid hotărîrile luate în ședință și cum au mobilizat aceștia masa nemembrilor de partid în același scop.

În adunările generale ale multor organizații de partid, în anul școlar 1953—54, s-au discutat problemele cele mai arzătoare ale școlii. La școala medie de băieți nr. 12, la școala de fete nr. 15, în adunările generale ale organizațiilor de partid s-a discutat munca comuniștilor în vederea ridicării nivelului la învățătură al elevilor și s-au luat hotăriri concrete menite să îmbunătățească procesul instructiv-educativ. Mobilizarea întregului colectiv pedagogic, intensificarea activității organizației de tineret în aceste școli și mai ales controlarea de către birourile organizațiilor de partid a îndeplinirii hotărîrilor luate în adunările generale au avut ca urmare îmbunătățirea muncii didactice în aceste școli.

Numeroase organizații de partid, ca cele de la școala nr. 15 de fete, școala medie de băieți nr. 12, școala de 7 ani nr. 16 băieți, școala profesională nr. 21 Metal Feroviar, au sprijinit intens și permanent activitatea comitetului U.T.M. și a organizației de pionieri. Datorită îndrumării date de către organizațiile de partid de la aceste școli, spiritul de inițiativă al utemiștilor este stimulat, conducerea organizației U.T.M. și-a ridicat prestigiul în fața elevilor, iar numărul elevilor rămași în urmă la învățătură a scăzut.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, în activitatea organizațiilor de bază din școlile Capitalei mai există încă deficiențe și lipsuri serioase, a căror înlăturare trebuie să constituie obiectul unei griji deosebite în acest an școlar.

Multe organizații de partid n-au pus în centrul preocupărilor problemele principale ale muncii de partid în școli. Organizațiile de partid de la școala medie tehnică sanitară, de la școala de 7 ani mixtă nr. 154, de la școala medie de băieți nr. 1 și altele, n-au desfășurat o muncă politică temeinică în vederea mobilizării colectivului școlii pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt și lichidarea rămînerii în urmă la învățătură. Aceste organizații de partid n-au dezbătut munca membrilor de partid, privind orientarea ideologico-politică a activității didactice, n-au acordat astfel sprijinul necesar colectivului pedagogic în vederea ridicării continue a pregătirii științifice și însușirii măiestriei pedagogice.

Unele organizații de partid nu luptă cu hotărîre pentru stîrpirea influențelor ideologiei burgheze, pentru lichidarea metodelor antiștiințifice în pedagogie, pentru înrădăcinarea temeinică a criticii și autocriticii, metodă principală de îmbunătățire a muncii.

Multe lecții ținute în anul școlar 1953/54, așa cum au fost lecțiile de constituție ale tovarășei profesoare Angela Brutus de la școala medie nr. 8 fete, ca cele de educație politică ale tov. Ștefan Zamfira, profesoară la școala profesională nr. 6 metal, sau ale tov. Traian Belcescu de la școala de 7 ani de băieți nr. 20, au fost lipsite de spirit combativ, n-au demascat concepțiile reacționare burgheze și conțineau ele însele greșeli. Unele organizații de partid nu luptă pentru a asigura o strînsă legătură a cunoștințelor teoretice cu practica construirii socialismului în țara noastră, cu sarcinile care decurg îndeosebi din politica economică a partidului nostru.

Una din sarcinile de bază ale școlii noastre este educarea în spirit comunist a noii generații de constructori ai socialismului. Aceasta se realizează atît prin procesul de învățămînt cît și prin activitatea extrașcolară. Unele organizații de partid din școli au neglijat în anul școlar trecut îndrumarea organizațiilor de tineret și sindicale. Organizațiile de masă constituie curelele de transmisie ale partidului în mase. În școli ele trebuie să fie antrenate la o participare activă în vederea bunei desfășurări a întregii activități instructiv-educative. La școala medie de băieți nr. 1, la școala medie tehnică de arhitectură, la școala medie de comerț nr. 1 de fete, datorită slabei preocupări a comuniștilor față de munca organizațiilor de tineret, au existat lipsuri serioase în munca acestor organizații.

Pentru lichidarea lipsurilor și pentru îmbunătățirea activității de partid în școli este necesar ca organizațiile de partid să-și sporească preocuparea de a pune în centrul muncii lor mobilizarea comuniștilor și colectivelor pedagogice la lupta pentru traducerea în viață a liniei și hotărîrilor partidului și guvernului, să lupte pentru îndeplinirea planului de stat în domeniul învățămîntului, pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu, pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului, pentru întărirea disciplinei în școală.

Este necesar ca organizațiile de partid din școli să dea o mare atenție aplicării sarcinilor ce le revin din proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, să lupte pentru o strînsă legătură între cunoștințele teoretice și problemele practice ale construcției socialismului în țara noastră, pentru înarmarea elevilor cu cunoașterea metodelor științifice în agricultură, cu deprinderi practice, în vederea participării lor active la lupta pentru sporirea producției agricole și transformarea socialistă a agriculturii. Este bine ca organizațiile de partid să inițieze vizite la G.A.S. și G.A.C. și să dea o mare atenție parcelelor experimentale care trebuie să devină un exemplu viu de aplicare a regulilor agrotehnice înaintate.

Organizațiile de partid trebuie să mobilizeze cadrele didactice și elevii la confecționarea materialului didactic și intuitiv, să acorde o mare atenție antrenării tineretului și a pedagogilor la lucrări în laboratoare și pe terenurile experimentale de pe lîngă școli.

Organizațiile de partid din școlile profesionale, medii tehnice, pedagogice trebuie să lupte pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor. Trebuie acordată o atenție deosebită pregătirii cadrelor necesare dezvoltării agriculturii, zootehniei, industriei bunurilor de larg consum etc.

Munca pentru educația politică și ideologică a cadrelor didactice este o sarcină de bază a organizațiilor de partid din școli. Este necesar ca ele să dea o deosebită atenție cuprinderii membrilor, candidaților de partid și cadrelor didactice fără de partid în sistemul învățămîntului de partid și în învățămîntul politic al organizațiilor de masă, îndrumînd îndeaproape cadrele didactice ca să aplice în mod just cunoștințele politice și ideologice în activitatea lor didactică și obștească. Organizațiile de partid trebuie să analizeze și să dezbată cu regularitate problemele de conținut ale propagandei, funcționarea învățămîntului de partid, eficacitatea lui. De asemenea este necesar să se acorde o mare atenție îndrumării cadrelor didactice și mobilizării lor în vederea calificării și perfecționării profesionale.

Organizațiile de partid au datoria să îmbunătățească în permanență munca de conducere a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, să acorde acestora ajutor zilnic pentru ca ele să devină un factor activ în mobilizarea elevilor la învățătură. Munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri trebuie analizată periodic de către organizațiile de partid. Organizațiile de partid au datoria să îndrume organizațiile U.T.M. ca acestea să selecționeze pentru munca cu pionierii elementele cele mai bune din rîndul organizației de tineret, să pună în centrul atenției lor educația comunistă a tinerei generații, să educe tineretul în spiritul dragostei față de patrie și al internaționalismului proletar, să dezvolte în rîndurile tineretului vigilența, combativitatea și ura nemîmpăcată față de dușmanul de clasă, curajul, capacitatea de a învinge greutățile, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, cinstea și sinceritatea, respectul față de vîrstnici, față de cadrele didactice, dragostea pentru familie, spiritul tovărășesc, disciplina în muncă. Organizațiile de partid vor da ajutor organizațiilor U.T.M. pentru a dezvolta în tineret atașamentul și dragostea pentru profesia aleasă, dorința de a pleca la locul de muncă pentru care au fost formați.

Organizațiile de partid sînt chemate să întărească principiul conducerii unice în școală. Ele n-au dreptul să se substituie administrației școlilor. Mobilizînd comuniștii, candidații de partid și utemiștii pentru ca aceștia să fie pildă de atitudine conștientă față de muncă, ele pot însă să acorde sprijin permanent conducerii. În același timp, organizațiile de partid au datoria să semnaleze greșelile și lipsurile care se manifestă în munca școlii, a colectivului pedagogic, a conducerii școlii, să comunice părerea lor conducerii școlilor și organelor de partid. Organizațiile de partid trebuie să dezvolte critica și autocritica, să întărească principiul muncii colective, să respecte democrația internă în întreaga activitate politică pentru educarea cadrelor didactice și a întregului colectiv al școlii. Viața a dovedit că cu cît critica și autocritica se desfășoară mai larg și cu mai mult curaj cu atît lipsurile sînt mai repede înlăturate. Dimpotrivă, acolo unde nu sînt create condiții pentru desfășurarea acestei puternice metode bolșevice de educare a cadrelor, acolo încep să apară rutina, stagnarea și autoliniștirea, acolo se ivesc serioase greșeli în muncă.

Fără a se substitui direcției școlii sau consiliului pedagogic, organizațiile de partid au sarcina să analizeze periodic felul cum își duc la îndeplinire comuniștii sarcinile școlare și obștești.

Organizațiile de partid din școli sînt chemate să vegheze la creșterea unui tineret plin de acțiuni mari, care să-și iubească fierbinte patria și să participe prin munca lui la construirea socialismului în patria noastră.

Zece ani de activitate legală a Editurii de stat pentru literatură politică

Au trecut zece ani de cînd Editura de stat pentru literatură politică şi-a început rodnica sa activitate legală. Folosind bogata experienţă a activităţii editoriale din Uniunea Sovietică şi continuînd cu mîndrie tradiţiile muncii editoriale a partidului nostru din perioada luptei revoluţionare dusă în condiţiile grele ale ilegalităţii, Editura de stat pentru literatură politică (E.S.P.L.P.) a adus o mare contribuţie la opera de luminare a oamenilor muncii din ţara noastră.

Chiar din primii ani ai activităţii sale, E.S.P.L.P., urmînd indicaţiile partidului, a tipărit o serie de lucrări ale clasicilor marxism-leninismului menite să înarmeze masele muncitoare în lupta pe care o duceau, sub conducerea partidului, pentru instaurarea regimului de democraţie populară. Printre aceste lucrări se numără Manifestul Partidului Comunist de K. Marx şi F. Engels, lucrările lui Marx „Scrieri alese", „Muncă salariată şi capital"; lucrările lui F. Engels, „Ludwig Feuerbach şi sfîrşitul filozofiei clasice germane" şi „Dezvoltarea socialismului de la utopie la ştiinţă"; lucrările lui V. I. Lenin „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", „Scrisori din depărtare", lucrările lui I. V. Stalin „Marxismul şi problema naţională", „Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei", precum şi „Cursul scurt de Istorie a P. C. (b) al U.R.S.S."

Activitatea editurii a crescut an de an. Dacă în 1944 au fost editate 23 titluri, cu un tiraj de 545.000 exemplare, în 1949 s-au tipărit 700 titluri într-un tiraj de 24.946.275 exemplare.

In cei zece ani ai activităţii sale, E.S.P.L.P. a editat 4.289 lucrări (titluri) al căror tiraj total se ridică la 143.000.000 exemplare. Numai din operele clasicilor marxism-leninismului au fost publicate pînă acum în limba română 156 titluri, al căror tiraj se ridică la 12.913.020 exemplare, iar în limbile maghiară sîrbă, rusă, ucraineană peste 80 titluri, în aproape 1.000.000 exemplare.

Pentru cunoaşterea şi studierea experienţei gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, editura a început tipărirea culegerii „Rezoluţiile şi Hotărîrile congreselor şi conferinţelor P.C.U.S." din care a apărut volumul I. De asemenea a apărut şi volumul „Rezoluţii şi Hotărîri ale PC.U.S. cu privire la propagandă şi agitaţie".

Pe baza Hotărîrilor C.C. al P.M.R., E.S.P.L.P. a editat „Operele" lui Lenin şi Stalin. Pînă în prezent au fost tipărite 14 volume din „Operele" lui Lenin şi 13 volume din cele ale lui Stalin. In afară de opere, din lucrările lui Lenin au fost editate încă 57 titluri, iar din cele ale lui I.V. Stalin încă 131 titluri. Tirajul total al lucrărilor lui Lenin şi Stalin se ridică la 11.692.390 exemplare.

O mare atenţie a acordat E.S.P.L.P. tipăririi Rezoluţiilor şi Hotărîrilor C.C. al P.M.R. care au atins, în limba română şi în limbile minorităţilor naţionale, un tiraj de 7.819.900 exemplare, precum şi editării lucrărilor conducătorilor partidului nostru.

S-au editat de asemenea unele lucrări ale conducătorilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările de democraţie populară şi din ţările capitaliste.

In cadrul E.S.P.L.P. au apărut de asemenea volumele de „Documente din Istoria P.C.R.", întocmite de Institutul de Istorie a Partidului şi lucrări privind istoria partidului nostru, ca de pildă: „Lupta Partidului Comunist din Romînia în perioada stabilizării relative a capitalismului", „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933" etc.

In vederea răspîndirii experienţei organizaţiilor de partid şi a sprijinirii activului de partid, E.S.P.L.P. a publicat colecţia „Din experienţa muncii de partid". De asemenea, prin tipăriturile sale — lecţii şi alte materiale ajutătoare, originale şi traduse — E.S.P.L.P. a susţinut şi susţine activ învăţămîntul de partid.

E.S.P.L.P. a acordat o mare atenţie editării unor lucrări care tratează probleme economice şi politice privind construcţia socialismului în ţara noastră, probleme de filozofie şi istorie, probleme internaţionale etc.

De o deosebită atenţie se bucură materialele destinate traducerii în viaţă a liniei partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Incepînd cu prima broşură originală „Zece întrebări, zece răspunsuri despre gospodăria agricolă colectivă", care a apărut în anii 1949—1950 într-un tiraj de aproape 100.000 exemplare şi pînă astăzi, editura acordă acestor probleme, an de an, o atenţie tot mai mare. Numai în anul 1954 au apărut 19 titluri privind ridicarea nivelului agriculturii, totalizînd un tiraj de 736.000 exemplare.

E.S.P.L.P. a publicat de asemenea lucrări cu caracter social-politic ale unora dintre scriitorii noştri de seamă, precum şi ale scriitorilor şi luptătorilor progresişti din ţările capitaliste.

In prezent, preocupările colectivului redacţional al editurii se îndreaptă spre problemele economice ale construirii socialismului în ţara noastră, avînd în vedere lămurirea şi antrenarea maselor pentru cunoaşterea şi sprijinirea politicii economice a partidului şi guvernului, care prevede dezvoltarea agriculturii şi a producţiei bunurilor de larg consum în vederea ridicării nivelului de trai al întregului popor muncitor.

Oamenii muncii din învăţămînt au primit din partea E.S.P.L.P., prin bogatul material tipărit în aceşti zece ani, un ajutor nepreţuit în munca lor pentru a-şi ridica necontenit nivelul politic şi ideologic, pentru a îmbunătăţi conţinutul ideologic al activităţii instructiv-educative.

Colectivul „Gazetei învăţămîntului", împărtăşind bucuria tuturor muncitorilor din învăţămînt, transmite colectivului Editurii de stat pentru literatură politică, cu prilejul aniversării a zece ani de activitate legală, un călduros salut frăţesc şi-i urează noi succese pe drumul educării poporului nostru muncitor în spiritul comunismului.

Şcoli pentru tineretul muncitoresc şi sătesc

De curînd a apărut o Hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la organizarea şi funcţionarea şcolilor şi secţiilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc. Această Hotărîre este încă o dovadă puternică a grijii deosebite pe care partidul şi guvernul nostru o acordă ridicării nivelului cultural al oamenilor muncii.

Dezvoltarea continuă a economiei şi a culturii noastre, participarea activă a maselor largi la conducerea treburilor obşteşti cere mereu mai multe cadre cu un nivel cultural şi profesional cît mai înalt, capabile să-şi însuşească şi să stăpînească tehnica cea mai înaintată. Tocmai acestui scop sînt chemate să răspundă şcolile şi secţiile serale de 7 ani şi medii pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, care dau oamenilor muncii de la oraşe şi sate posibilitatea să-şi completeze studiile de cultură generală fără a ieşi din producţie.

Aceste şcoli, la baza organizării cărora stă experienţa sovietică în acest domeniu şi experienţa dobîndită pînă acum în ţara noastră, vor funcţiona în fabrici şi uzine sau pe lîngă şcolile de zi de 7 ani şi medii.

In şcolile serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc se vor putea înscrie toţi oamenii aflaţi în cîmpul muncii şi, în primul rînd, tineretul de la oraşe şi sate.

Pentru a înlesni înscrierea elevilor într-un număr cît mai mare şi pentru a asigura o frecvenţă regulată a acestora, şcolile vor avea un program redus la 5 zile de cursuri pe săptămînă. Elevii vor fi scutiţi de taxe şcolare.

O atenţie deosebită se acordă pregătirii elevilor pentru examene. Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la organizarea şi funcţionarea şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc prevede că, în perioada examenelor, elevii vor putea primi concediile de odihnă la care au dreptul, sau, la cerere, vor putea primi concedii fără plată. Elevii care dau examene pentru absolvirea clasei a VII-a vor primi concedii cu plata salariului pe 15 zile lucrătoare, iar cei care dau examen de maturitate vor primi 20 zile concediu cu plată.

Înfiinţarea şcolilor şi secţiilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc constituie un sprijin important pentru întreprinderi care, an de an, vor avea muncitori cu un nivel de cunoştinţe tot mai ridicat, capabili să asigure o continuă creştere a producţiei şi productivităţii muncii. Aşa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniştri, conducerile întreprinderilor vor trebui să asigure condiţiile materiale de funcţionare a şcolilor şi să acorde tot sprijinul elevilor care frecventează aceste şcoli.

Aceeaşi sarcină revine şi comitetelor executive ale sfaturilor populare, care au datoria să se îngrijească îndeaproape de buna organizare şi funcţionare a şcolilor pentru tineretul sătesc. Ele trebuie să ajute aceste şcoli pentru a deveni centre puternice de răspîndire a învăţăturii de carte.

La aplicarea cu succes a Hotărîrii Consiliului de Miniştri cu privire la organizarea şi funcţionarea şcolilor pentru tineretul muncitoresc şi sătesc sînt chemate să-şi aducă aportul organizaţiile sindicale, organizaţiile de femei şi, în primul rînd, organizaţiile de tineret. Ele pot să organizeze o intensă muncă de lămurire asupra însemnătăţii acestor şcoli, să popularizeze avantajele pe care le creează ele, să contribuie la asigurarea frecvenţei regulate a elevilor. In acelaşi timp, organizaţiile de masă din întreprinderi şi de la sate pot ajuta conducerile întreprinderilor şi comitetele executive în aducerea la îndeplinire a sarcinilor ce le revin pentru buna organizare şi funcţionare a şcolilor.

Secţiile de învăţămînt şi organizaţiile sindicale ale muncitorilor din învăţămînt vor trebui să asigure îndeplinirea sarcinilor ce le revin cu privire la şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, să acorde toată atenţia verificării în mod sistematic a îndeplinirii sarcinilor trasate. Aceasta cu atît mai mult, cu cît şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc sînt în primul lor an de funcţionare.

Aplicarea întocmai a Hotărîrii cu privire la organizarea şi funcţionarea şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc este o sarcină deosebit de importantă, a cărei îndeplinire va contribui în largă măsură la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, la îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de trai material şi cultural al celor ce muncesc.

Un film nou despre şcolarii sovietici

„Examen de maturitate"

In ultimul timp, oamenii muncii din ţara noastră au avut din ce în ce mai des posibilitatea de a viziona filme sovietice inspirate din viaţa fericită a tineretului studios din marea Ţară a Socialismului, de a trage preţioase învăţăminte în ceea ce priveşte opera grea, dar neasemuită prin frumuseţea ei, prin conţinutul ei, de creştere a tinerei generaţii, de educare a tineretului în spiritul comunismului.

Noul film sovietic în culori „Examen de maturitate", care poate fi văzut acum pe ecranele multor cinematografe din patria noastră, a stîrnit un interes deosebit în rîndurile spectatorilor de toate vîrstele. Tineri şi tinere, pionieri şi utemişti, pedagogi şi părinţi — toţi urmăresc cu pasiune scenele acestui film care te cucereşte din primele momente şi îţi ţine atenţia încordată pînă ce ultima imagine dispare de pe ecran.

In ce constă succesul binemeritat pe care acest minunat film şi l-a asigurat în rîndurile tuturor spectatorilor? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să pornim în primul rînd de la subiectul pe care îl tratează. Aşa după cum se poate constata chiar din titlul pe care îl poartă, filmul „Examen de maturitate" este închinat elevilor din ultimii ani de şcoală ani în care fiecare tînăr îşi alege calea pe care va merge în viaţă. Este deci cît se poate de limpede că filmul are o importantă semnificaţie educativă. El dezvăluie în imagini artistice viaţa elevilor-adolescenţi, preocupările lor în care se îmbină în chip minunat gingăşia tinerească, rămăşiţele naivităţii copilăreşti cu chibzuinţa matură a adolescentului care se pregăteşte să păşească în viaţă. Conducerea şcolii, pedagogii şi organizaţia de Comsomol îşi concentrează eforturile în jurul aceluiaşi obiectiv. Cu toţii vor să dea patriei oameni de nădejde, bine pregătiţi, capabili de fapte de ispravă.

Filmul redă cu o deosebită putere de convingere marea forţă a colectivului comsomolist. Eroul filmului, elevul Valentin Listovski din clasa a X-a, tînăr talentat, cu reale calităţi, ajunge în conflict cu colectivul. In ultimul an de şcoală, cînd zilele care îl mai despart de activitatea independentă, de marele drum al vieţii sînt numărate, elevul Listovski dovedeşte că nu e pregătit pentru acest drum. El săvîrşeşte serioase greşeli. In sufletul lui au apărut mugurii periculoşi ai înfumurării şi orgoliului, ai egoismului şi dispreţului faţă de cei din jur. In cursul desfăşurării acţiunii filmului se conturează din ce în ce mai evident apucăturile retrograde care s-au cuibărit în mentalitatea lui. Manifestările de autoafirmare ale elevului Listovski merg pînă acolo încît el jigneşte pe tînăra profesoară Antonina Nikolaevna, afişînd faţă de ea o atitudine arogantă şi zeflemitoare. Listovski se socoteşte cel mai priceput, cel mai dotat, cel mai inteligent din clasă şi îşi dispreţuieşte tovarăşii de muncă. Treptat, treptat el se izolează de colectiv, nu-şi îndeplineşte sarcinile de organizaţie, subestimează în mod ruşinos chiar şi adunarea de Comsomol care vola să-l ajute să-şi recunoască lipsurile şi să se îndrepte.

Acesta este elevul Listovski aşa cum ni-l prezintă filmul. Dar filmul nu se opreşte la constatări. Marea forţă a filmului, meritul principal al realizatorilor lui constau tocmai în faptul că dezvăluie şi explică cauzele apariţiei şi dezvoltării unor trăsături dăunătoare în caracterul unui tînăr încă neformat, că prezintă cu o deosebită putere de convingere calea rezolvării acestei situaţii.

O scenă din film

Care este izvorul apucăturilor retrograde care se manifestă la tînărul Listovski? Aşa cum se întîmplă deseori în viaţă, apariţia mugurilor periculoşi ai îngîmfării lui Listovski a fost rezultatul atmosferei periculoase de admiraţie, de adoraţie faţă de aptitudinile lui, creată de cei din jur. O mare vină o poartă familia elevului care l-a răsfăţat, l-a scutit de orice greutăţi sau frămîntări, i-a încurajat şi i-a cocoloşit lipsurile. Plin de admiraţie pentru fiul său, tatăl repeta mereu că „el va fi un matematician strălucit", îi punea totdeauna la dispoziţie limuzina şi niciodată nu căuta să-i vadă defectele. In felul acesta Listovski a ajuns să-i bruscheze pe toţi ai casei, să-şi desconsidere fraţele mai mic, iar la şcoală, faţă de colegi şi profesori, să se poarte în acelaşi mod.

Nu este mai mică vina unora dintre pedagogi. Filmul arată în mod convingător cît de periculoasă este atitudinea acelor cadre didactice care consideră că este posibil să rupi procesul instructiv de educaţie. Profesorul de matematică al lui Listovski, încîntat de „talentul strălucit" al elevului, îi iartă totul. Ba chiar nici nu se interesează de comportarea lui.

Cu toate lipsurile lui, Listovski nu este un om pierdut pentru colectiv. El trăieşte în mijlocul tineretului sovietic, el are de cine să fie ajutat. Colectivul din care face parte nu-l lasă să meargă mai departe pe drumul greşit pe care a pornit.

Organizaţia de Comsomol îl trage la răspundere pentru atitudinea lui nedemnă de un comsomolist. Cu o deosebită vigoare dramatică relevă filmul răspunderea pe care şi-o asumă organizaţia de Comsomol în educarea membrilor săi, maturitatea cu care analizează comsomoliştii defectele unui tovarăş al lor, justeţea măsurilor luate de adunare. Listovski este exclus din Comsomol. El trăieşte intens această măsură a fost dar justă şi îşi dă seama că atît colegii cît şi pedagogii au condamnat purtarea lui.

Strălucitul pedagog sovietic A. S. Makarenko spunea că o pedeapsă aspră poate fi într-adevăr eficientă numai într-un colectiv bine organizat. Un asemenea colectiv şcolar ne prezintă filmul „Examen de maturitate". Măsurile juste ale colectivului şcolar sînt sprijinite şi de familia lui Listovski. El simte şi acasă dezaprobarea familiei faţă de atitudinea lui, după cum simte acelaşi lucru din partea fetei pe care o iubeşte.

Spre sfîrşitul filmului, ca urmare a măsurilor juste pe care colectivul le-a luat, asistăm cu satisfacţie la transformarea elevului Listovski, la întoarcerea lui în marea familie comsomolistă. Indreptarea elevului este pe deplin firească. Aşa se întîmplă în viaţă.

Realizatorii filmului — scenarist L. Gheraskina şi regizor T. Lukaşevici — au reuşit să redea cu pricepere drama unui tînăr care s-a opus colectivului şi să prezinte marea forţă a colectivului, creînd o operă emoţionantă şi de o mare valoare educativă. Actorii Lanovoi (Listovski), Gracev (secretarul organizaţiei de Comsomol), Anireev, Krotenco, Suskin (comsomoliştii) etc. au trăit cu intensitate rolurile interpretate. De asemenea, artistul G. Cernovolenco a creat cu multă pricepere chipul înduioşător al bătrînului pedagog Boris Ivanovici, care şi-a închinat întreaga viaţă nobilei opere de educare a tineretului în spiritul comunismului.

Filmul „Examen de maturitate" poate fi considerat pe drept cuvînt un minunat prilej de învăţăminte pentru toţi cei care sînt chemaţi să contribuie, într-un fel sau altul, la creşterea tinerei generaţii de constructori ai socialismului în patria noastră.

N. TAINIC

Se redeschid cursurile de alfabetizare

Le 1 noiembrie se redeschid în toată ţara cursurile de alfabetizare. Toţi cei care predau la aceste cursuri — în majoritatea lor cadre didactice — pornesc la drum cu un nou avînt, hotăriţi ca în acest an să cuprindă la cursuri pe toţi neştiutorii de carte în vîrstă de 14—55 ani.

In anii puterii populare, prin grija partidului şi a guvernului peste două milioane de oameni ai muncii au învăţat să scrie şi să citească, au fost scoşi din bezna ignoranţei şi a misticismului în care îi ţinuse regimul trecut. Sute de mii de foşti analfabeţi au intrat în fabrici şi uzine, s-au calificat, iar unii sînt astăzi fruntaşi şi inovatori. Alţii lucrează în agricultură, unde aplică cu succes metodele înaintate de muncă. Tot mai mulţi absolvenţi ai cursurilor de alfabetizare se înscriu la şcolile profesionale, la cursurile de calificare profesională, la cursurile agrotehnice, sau urmează la şcolile serale şi fără frecvenţă. Mulţi dintre ei desfăşoară o activitate rodnică pe tărîm obştesc, participă din plin la opera de construire a socialismului.

Sub îndrumarea organizaţiilor de partid şi cu sprijinul organizaţiilor de masă, conducătorii cursurilor de alfabetizare au muncit cu mult devotament, izbutind să lichideze analfabetismul în nenumărate întreprinderi şi unităţi socialiste agricole. In regiunile Baia Mare, Piteşti şi Cluj, în Regiunea Autonomă Maghiară, sînt sute de sate unde nu mai există oameni ai muncii care să nu ştie carte.

Realizările acestea au fost posibile pentru că în Republica Populară Română lichidarea neştiinţei de carte este o problemă de stat, căreia partidul şi guvernul îi acordă o importanţă deosebită.

Anul şcolar 1954—1955 fiind hotărîtor pentru lichidarea neştiinţei de carte, s-au luat încă din timpul verii o serie de măsuri care să asigure buna desfăşurare a muncii. Aşa, de pildă, s-au înfiinţat 395 posturi de învăţători numai pentru alfabetizare. O sumă de peste 300.000 lei a fost repartizată pentru acordarea de manuale gratuite neştiutorilor de carte cu greutăţi familiare. Ministerul Învăţămîntului a tipărit şi a difuzat în mod gratuit 17.000 exemplare din lucrarea „Indrumări metodice pentru predarea limbii române şi aritmeticii la anul I alfabetizare". Incă din anul trecut au fost revăzute şi îmbunătăţite manualele de alfabetizare, iar pentru unele minorităţi naţionale s-au tipărit manuale în limba maternă.

Un ajutor însemnat în acţiunea de lichidare a neştiinţei de carte l-au adus unele ministere — cum sînt Ministerul Metalurgiei şi Industriei de Maşini, Ministerul Căilor Ferate, Ministerul Industriei Uşoare — precum şi organizaţiile de masă.

Planul de stat prevede ca în acest an să fie cuprinşi la cursuri toţi neştiutorii de carte în vîrstă de 14—55 ani, astfel ca în anul şcolar viitor cursurile de alfabetizare să funcţioneze numai cu anul II. In întreprinderile şi unităţile socialiste agricole cu un număr mic de neştiutori de carte, analfabetismul va fi lichidat chiar în cursul acestui an.

Folosind îndrumările date de Ministerul Învăţămîntului şi experienţa anului şcolar trecut, secţiile de învăţămînt şi şcolile au luat o serie de măsuri care să asigure deschiderea tuturor cursurilor de alfabetizare la data fixată. Secţia de învăţămînt a regiunii Cluj, de exemplu, a alcătuit un plan de muncă cu sarcini privind deschiderea cursurilor de alfabetizare şi a dat îndrumări cadrelor didactice. O bună pregătire a deschiderii cursurilor de alfabetizare a asigurat şi secţia de învăţămînt a Capitalei.

Pentru ca munca de alfabetizare să se desfăşoare cît mai bine, trebuie înlăturate lipsurile care s-au manifestat în anul trecut. In unele locuri unde n-a existat suficientă grijă pentru deschiderea la timp a cursurilor, frecvenţa a fost slabă şi munca s-a desfăşurat nesatisfăcător. Aşa s-a întîmplat, de exemplu, în comuna Rafaila din regiunea Iaşi, unde cursurile s-au deschis de abia la sfîrşitul lunii noiembrie, sau la întreprinderea „Solidaritatea" din Bucureşti, unde cursurile s-au deschis la data de 2 noiembrie, dar s-au închis după scurt timp pentru că nici conducerea întreprinderii şi organizaţiile de masă şi nici cadrele didactice nu au arătat o preocupare deosebită pentru această muncă.

Secţiile de învăţămînt şi directorii de şcoli au datoria să ia toate măsurile pentru asigurarea deschiderii la timp a cursurilor şi să intervină imediat acolo unde se constată lipsuri.

In comunele şi întreprinderile unde numărul analfabeţilor este mic se vor putea organiza cursuri de alfabetizare pe grupuri de case sau cursuri individuale la domiciliul neştiutorilor de carte. Este bine să fie atraşi în acţiunea de alfabetizare, pe lîngă învăţători şi profesori, cît mai mulţi oameni ai muncii. In întreprinderi şi în unităţile socialiste agricole sînt sute şi sute de oameni ai muncii cu ştiinţă de carte şi numai 20—40 analfabeţi. Dacă cei cu ştiinţă de carte se hotărăsc să alfabetizeze pe cei neştiutori, sarcina aceasta se poate realiza deosebit de uşor.

O atenţie deosebită va trebui arătată însuşirii temeinice a cunoştinţelor predate la cursuri. Un ajutor însemnat în această muncă îl constituie îndrumătorul metodic tipărit de Ministerul Învăţămîntului, pe care şcolile au datoria să-l pună la dispoziţia celor care învaţă carte pe analfabeţi.

In vederea cuprinderii la cursuri a tuturor neştiutorilor de carte şi a asigurării frecvenţei lor regulate este necesar să folosim larg presa locală, posturile de radio-amplificare, agitaţia prin lozinci, panouri, gazete de perete. Este necesar, de asemenea, să se ceară în această privinţă sprijinul căminelor culturale.

Ministerul Învăţămîntului are datoria să îndrumeze mai îndeaproape secţiile de învăţămînt în îndeplinirea sarcinilor privitoare la alfabetizare, să asigure un control mai bine organizat al predării, înlăturînd lipsurile care au existat în această privinţă în anul trecut. De asemenea, comitetele centrale ale sindicatelor şi consiliile sindicale regionale trebuie să atragă în mai mare măsură pe oamenii muncii în acţiunea de lichidare a neştiinţei de carte.

Un rol însemnat în munca de alfabetizare le revine utemiştilor. In anul şcolar trecut au fost unele organizaţii de U.T.M. care n-au sprijinit suficient munca de alfabetizare. Utemiştii au datoria să înlăture aceste lipsuri, să aducă o contribuţie dintre cele mai însemnate la munca de alfabetizare.

Invăţătorii, profesorii şi educatoarele trebuie să privească cu toată seriozitatea sarcina lichidării neştiinţei de carte, să depună toate eforturile ca în acest an să fie cuprinşi la cursuri toţi neştiutorii de carte, să ridice mereu nivelul predării cunoştinţelor.

D. IONESCU

Pentru îndeplinirea planului de colectare, achiziţii şi contractări

Odată cu recoltatul se desfăşoară în întreaga ţară şi colectarea produselor agricole de toamnă.

In urma Hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, sistemul de colectare s-a îmbunătăţit. Astfel, producătorii agricoli au posibilitatea ca prin echivalenţă să predea grîu în locul altor produse agricole. Producătorii agricoli pot să păstreze pentru nevoile gospodăriei unele produse de toamnă, iar în locul acestora să predea grîu. Sistemul de colectare mai dă posibilitate producătorilor agricoli de a acoperi tot prin echivalenţă, de exemplu, o parte din cota de porumb prin fasole, predînd pentru 100 kg porumb — 60 kg fasole. Produsele prin echivalenţă pot fi luate de organele de colectare fără nici un fel de aprobare specială, ci numai în baza calculatorului stabilit şi prin bună înţelegere cu producătorii.

Ne aflăm în perioada cînd oamenii muncii, cantinele întreprinderilor, ale şcolilor, spitalele, armata etc. se aprovizionează cu produse agroalimentare pentru iarnă. Aceasta face ca intensificarea colectărilor şi a achiziţiilor să fie de mare importanţă.

La îndeplinirea planului de colectări o contribuţie importantă o are munca de agitaţie pe care o desfăşoară în rîndurile ţărănimii muncitoare cadrele didactice din şcolile săteşti.

Prin specificul muncii lor, învăţătorii şi profesorii de la sate au posibilitatea de a explica părinţilor elevilor, tuturor ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, întovărăşiţi şi colectivişti, că ei sînt direct interesaţi ca industria socialistă să se dezvolte mereu pentru a le putea trimite tot mai numeroase produse industriale, şi că îndeplinindu-şi cu conştiinciozitate obligaţiile de colectare ei contribuie la asigurarea unei bune aprovizionări a populaţiei muncitoare de la oraşe şi la asigurarea materiei prime necesare industriei socialiste. Ei trebuie să le arate acestora că predarea cotelor este o obligaţie stabilită prin lege a tuturor producătorilor agricoli, de la care nimeni n-are dreptul să se sustragă.

Desfăşurîndu-şi munca de lămurire, învăţătorii şi profesorii au datoria să-şi sporească vigilenţa pentru demascarea elementelor chiabureşti care ar încerca să se sustragă de la colectare şi care ar încerca să saboteze îndeplinirea planului de colectare, lovind astfel în interesele oamenilor muncii.

Alături de colectare, contractările şi achiziţiile reprezintă unul din cele mai de seamă instrumente folosite de statul democrat-popular pentru procurarea cantităţilor de produse necesare fondului centralizat al statului, pentru intensificarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat şi întărirea legăturii dintre industrie şi agricultură.

Prin îmbunătăţirea şi extinderea sistemului de contractări şi achiziţii se lărgeşte baza de aprovizionare cu produse agroalimentare a muncitorilor şi a industriei producătoare de bunuri de larg consum alimentare şi industriale.

Imbunătăţirea desfăşurării comerţului de întîmpinare şi, în general, îmbunătăţirea aprovizionării cu mărfuri a satelor, ca şi măsurile de stimulare materială a producătorilor agricoli în direcţia valorificării produselor prin cooperaţie pe calea achiziţiilor şi a contractărilor, au dat unităţilor cooperatiste posibilitatea să desfăşoare în mai bune condiţii munca de contractare şi de achiziţionare. In primul semestru al acestui an, valoarea produselor achiziţionate de către cooperaţie reprezintă o creştere de 98% faţă de semestrul întîi al anului trecut. Unele unităţi cooperatiste au depăşit planul de achiziţii, uneori chiar cu 40% la anumite produse. Aceste rezultate arată posibilităţile mari ce există în această privinţă, ca urmare a recoltei bune obţinute în acest an, mai ales la porumb.

Numeroase cadre didactice din satele noastre — aşa cum sînt, de exemplu, cele din regiunile Arad, Iaşi, Suceava — muncind sub îndrumarea organizaţiilor de partid, au contribuit alături de ceilalţi agitatori la buna desfăşurare a îndeplinirii planului de achiziţii şi de contractări.

Invăţătorii au convins numeroşi ţărani muncitori să valorifice însemnate cantităţi de produse — grîu, secară, seminţe de floarea soarelui, porumb, cartofi timpurii şi altele.

Folosind toate formele agitaţiei politice de masă, învăţătorii şi profesorii de la sate au datoria să desfăşoare o largă şi susţinută muncă de lămurire a ţărănimii muncitoare astfel încît fiecare ţăran muncitor să cunoască măsurile luate de partid şi guvern pentru îmbunătăţirea sistemului de retribuire a achiziţiilor, spre a-i conteresa în îndeplinirea şi depăşirea planului de achiziţii. Ei trebuie să arate producătorilor agricoli necesitatea de a preda integral şi pe sortimente produsele contractate. Cadrele didactice trebuie să lămurească ţăranii muncitori că este în interesul lor să-şi valorifice produsele prin cooperative pentru ca în felul acesta să asigure muncitorilor din fabrici atît materia primă agricolă cît şi hrana necesară şi ca aceştia la rîndul lor să poată spori producţia mărfurilor industriale necesare ţărănimii muncitoare.

O sarcină importantă care revine învăţătorilor şi profesorilor din satele noastre este şi aceea de a sprijini activitatea agenţilor colectori şi a achizitorilor pentru realizarea ritmică a planului în vederea aprovizionării de iarnă cu cartofi, ceapă, fasole, diverse legume.

Pentru a-şi putea îndeplini în bune condiţii activitatea obştească în această campanie este necesar ca învăţătorii să folosească cele mai variate mijloace de agitaţie, organizarea de conferinţe la căminele culturale, adunări cu părinţii, organizarea unor emisiuni speciale prin staţiile de radioficare, organizarea unei largi munci de agitaţie vizuală prin panouri şi gazete de stradă. Intensificîndu-şi munca de agitaţie în rîndurile ţăranilor muncitori cadrele didactice vor contribui alături de ceilalţi agitatori de la sate la îndeplinirea şi depăşirea planului de colectare, de achiziţii şi contractări.

Cronica evenimentelor externe

In interesul păcii şi securităţii europene

La 23 octombrie, în aceeaşi zi în care, la Paris, se parafau ultimele acorduri în legătură cu reînarmarea Germaniei occidentale şi reintegrarea ei în blocul agresiv al „Uniunii vest-europene", guvernul Uniunii Sovietice remitea guvernelor Franţei, Angliei şi Statelor Unite nota sa referitoare la necesitatea reluării negocierilor în problema germană şi rezolvarea acestei probleme prin crearea unei Germanii unite, democratice şi iubitoare de pace.

Nota guvernului sovietic din 23 octombrie constituie o dovadă elocventă a faptului că politica Uniunii Sovietice nu s-a abătut nici o clipă de la ideea creării unei Germanii unificate şi paşnice. In acest scop, guvernul sovietic a propus puterilor occidentale, încă acum cîteva luni, încheierea unui „Tratat general european de securitate colectivă în Europa".

Este limpede că realizarea unui asemenea tratat, corespunzător năzuinţelor poporului german şi ale tuturor popoarelor europene, ar fi dus la înlăturarea primejdiei reînvierii militarismului revanşard german, ar fi constituit un factor de stabilitate în Europa.

Puterile occidentale au refuzat însă realizarea acestei soluţii rezonabile. Mai mult, ele au uzat de toate mijloacele pentru a da o formă oficială reînvierii militarismului revanşard german, pentru a întări dezbinarea Germaniei şi a mări încordarea situaţiei în Europa. In pofida angajamentelor anterioare de a nu admite reînvierea militarismului german, puterile occidentale, prin conferinţele de la Londra şi Paris, au dat mînă liberă creării unei armate vest-germane.

Apreciind situaţia gravă creată prin hotărîrile conferinţelor separate de la Londra şi Paris, guvernul sovietic a propus în nota sa din 23 octombrie, adresată guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A., convocarea în luna noiembrie a acestui an a unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A. şi Uniunii Sovietice, în vederea examinării următoarelor probleme: 1. Cu privire la restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democratice şi ţinerea alegerilor libere în întreaga Germanie; 2. Cu privire la retragerea de pe teritoriul Germaniei răsăritene şi al Germaniei occidentale a trupelor de ocupaţie a celor patru puteri; 3. Cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă în vederea examinării problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Acestea sînt punctele esenţiale de a căror rezolvare depinde viitorul poporului german. „Reglementarea problemei germane — remarcă nota sovietică din 23 octombrie — are o însemnătate hotărîtoare pentru asigurarea securităţii în Europa. Aceasta înseamnă că sarcina cea mai importantă şi urgentă este restabilirea unităţii Germaniei ca stat iubitor de pace şi democraţie şi încheierea tratatului de pace cu aceasta".

Nota guvernului sovietic din 23 octombrie nu se rezumă la a recunoaşte necesitatea acută a realizării unui acord internaţional în legătură cu unificarea Germaniei. Ea propune căi concrete pe baza cărora această problemă poate fi rezolvată: ţinerea unor alegeri libere în întreaga Germanie şi retragerea trupelor de ocupaţie de pe teritoriul Germaniei răsăritene şi occidentale. Uniunea Sovietică a mai făcut aceste propuneri şi în cadrul conferinţei de la Berlin şi ea se declară de acord să reia discuţia asupra acestei probleme în cadrul proiectatei conferinţe din noiembrie. Aceste două propuneri converg spre realizarea scopului propus: unificarea Germaniei şi totodată asigurarea păcii şi securităţii europene.

Ecourile stîrnite în lumea întreagă de publicarea notei sovietice din 23 octombrie demonstrează clar că propunerile cuprinse în acest document găsesc un sprijin larg în rîndurile opiniei publice. Chiar o bună parte din presa burgheză recunoaşte necesitatea reluării negocierilor în problema germană.

Poporul german continuă lupta pentru rezolvarea paşnică a problemei germane. „Timpul e copt pentru rezolvarea paşnică a problemei germane — scrie organul central al P.S.U.G. „Neues Deutschland" — Să activăm astfel încît sfîrşitul acordurilor de la Londra şi Paris să fie la fel cu cel al tratatului C.D.E.! Să dobîndim rezolvarea paşnică a problemei germane! Victoria va fi de partea poporului!"

R. SPĂTARU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4 39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 291 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 6 noiembrie 1954

Trăiască cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Glorioasa aniversare

Pe întregul glob pămîntesc, oamenii muncii sărbătoresc cu entuziasm împlinirea a 37 de ani de la înfăptuirea celui mai însemnat eveniment al istoriei: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Revoluția din Octombrie a deschis o eră nouă în istoria omenirii — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a pricinuit capitalismului o rană mortală, a zdruncinat temeliile imperialismului, a înlesnit lupta proletariatului internațional împotriva capitalismului.

Cu cît trec anii, apare tot mai luminoasă uriașa însemnătate a Marelui Octombrie, confirmînd în mod strălucit justețea nemuritoarelor învățături marxist-leniniste despre triumful inevitabil al socialismului și comunismului. Pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie păsesc astăzi popoare care cuprind o treime din omenire. Aceste popoare reprezintă lumea nouă, eliberată pentru totdeauna de lanțurile capitalismului, întruchipează cele mai înaintate forțe ale contemporaneității și reflectă năzuința tuturor popoarelor lumii către pace, democrație și progres.

Grea a fost, după înfăptuirea victorioasă a Revoluției din Octombrie, sarcina Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a poporului sovietic.

Vastul program elaborat de Lenin, genialul învățător al omenirii muncitoare, pentru refacerea țării și construirea societății socialiste, a mobilizat la luptă masele largi ale poporului sovietic. Sub conducerea înțeleaptă a P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, marele discipol și continuator al operei lui Lenin, a fost lichidată moștenirea trecutului și a fost înfăptuit cu succes genialul plan leninist. In locul vechii Rusii, țară a înapoierii, temniță a popoarelor, a apărut și s-a dezvoltat an de an marea și strălucitoarea țară a Socialismului, țară a unei industrii uriașe, a celei mai înaintate agriculturi din lume, țara în care cultura a devenit un bun al întregului popor.

Cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie găsește Uniunea Sovietică în plin mers triumfător către comunism. Numai în primii trei ani ai celui de al cincilea cincinal producția industrială a U.R.S.S. a crescut cu 45 la sută. Producția industriei grele a depășit de trei ori, în 1953, nivelul producției din anul antebelic 1940. In anii 1949-1953 s-au construit 2.500 de întreprinderi. Incă în anul trecut producția U.R.S.S. la oțel (38 milioane tone) și la cărbune (320 milioane tone) depășea producția sectoarelor respective din patru importante țări industriale capitaliste luate la un loc: Anglia, Franța, Italia și Belgia, iar producția de energie electrică din acești ani (133 miliarde kilovați-ore) egala aproape producția respectivă totală a Angliei, Franței și Italiei.

Mecanizarea agriculturii a luat proporții fără precedent. V. I. Lenin vorbea, cîți ani în urmă, de vremea în care pe ogoarele Uniunii Sovietice vor lucra 100.000 de tractoare. Acum, agricultura sovietică primește într-un singur an mai multe tractoare decît cifra totală indicată de Lenin.

Pe baza condițiilor create de dezvoltarea cu succes a industriei grele, P.C.U.S. a organizat un puternic avînt al industriei ușoare și al agriculturii, astfel ca în 2-3 ani să poată fi asigurată o mare abundență de produse. In Țara Socialismului omul este considerat drept cel mai prețios capital. Scopul suprem al activității P.C.U.S. este făurirea fericirii omului, ridicarea necontenită a nivelului său de viață, material și cultural. Tot ceea ce se făurește în Uniunea Sovietică, toate măsurile și planurile elaborate de partid și guvern sînt destinate înfrumusețării vieții omului și creării belșugului. Numai în privința locuințelor pentru oamenii muncii, de pildă, s-a realizat într-un singur an — 1953 — construirea de case de locuit cu o suprafață totală de 28.000.000 metri pătrați.

Grija pentru om, pentru satisfacerea cerințelor sale crescînde se oglindește și în dezvoltarea învățămîntului sovietic, a creației literare și artistice din Uniunea Sovietică. Societatea comunistă presupune nu numai un nivel al vieții materiale a poporului mai ridicat decît în socialism, ci și un nivel de cultură incomparabil mai înalt. In U.R.S.S. se realizează cu succes marea sarcină istorică de a-i face pe toți oamenii culți și civilizați. In rezolvarea acestei sarcini rolul hotărîtor îi aparține școlii, care în anii puterii sovietice a atins o dezvoltare fără precedent. A fost realizat învățămîntul general de 7 ani. Acum se iau toate măsurile necesare pentru ca la sfîrșitul celui de al cincilea cincinal să se realizeze trecerea la învățămîntul mediu general în marile orașe și să se pregătească condițiile pentru deplina înfăptuire, în următorul cincinal, a învățămîntului mediu general în celelalte orașe și în localitățile rurale.

O uriașă dezvoltare a căpătat-o învățămîntul superior. Cu fiecare an crește numărul specialiștilor din diferitele ramuri ale economiei și culturii. In școlile superioare, tehnice și în școlile medii speciale studiază peste 3 milioane de tineri și tinere. In anul 1954 au fost primiți în școlile superioare peste 450 mii de studenți, iar în școlile tehnice peste 440 mii de elevi. Acesta este cel mai mare contingent de cînd există puterea sovietică. Numărul celor care studiază astăzi în întregul învățămînt sovietic se ridică la cifra impresionantă de 57 milioane de oameni.

Pentru orice om de bună credință, marele efort pașnic, creator, al poporului sovietic este o dovadă de necontestat a neobositei politici de pace a Țării Socialismului. Cea de a 37-a aniversare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie are loc în condițiile în care prestigiul Uniunii Sovietice pe arena internațională a crescut imens. Eforturile Uniunii Sovietice pentru reglementarea pașnică a problemelor internaționale nerezolvate, pentru dezvoltarea spiritului tratativelor în viața politică internațională, cuceresc pături din ce în ce mai largi ale opiniei publice internaționale. In această luptă nobilă, alături de Uniunea Sovietică se află țările de democrație populară, strîns unite în marele și invincibilul lagăr al socialismului și al păcii — cea mai mare cucerire a popoarelor.

Legate printr-o prietenie veșnică, de neclintit, de U.R.S.S., bucurîndu-se de ajutorul ei multilateral, țările de democrație populară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, merg pe drumul deschis de Marele Octombrie. Impreună cu poporul frate sovietic, împreună cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară, poporul nostru a pășit și el cu hotărîre pe drumul luptei pentru pace și socialism.

Poporul nostru știe că libertatea sa se datorește Uniunii Sovietice, glorioaselor oști sovietice care au alungat de pe pămîntul țării noastre pe cotropitorii fasciști, creînd premizele pentru ca masele populare să-și poată lua soarta în propriile lor mîini. Este nețărmurit sentimentul de recunoștință pe care poporul nostru îl poartă marelui popor sovietic eliberator. Marea prietenie a poporului sovietic, conștiința că și în țara noastră se construiește orînduirea luminoasă pe care au făurit-o oamenii sovietici, înzecesc forțele oamenilor muncii din țara noastră, le înaripează lupta. In condițiile marii alianțe cu Uniunea Sovietică, Romînia a devenit o țară liberă și independentă, numărîndu-se printre țările cu cel mai înaintat regim politic, cu o economie și o cultură în plină dezvoltare, cu un prestigiu din ce în ce mai ridicat pe arena internațională.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice poporul nostru a obținut succese remarcabile în opera de industrializare și electrificare a țării. Volumul producției industriale a crescut de aproape trei ori în raport cu nivelul dinainte de război. Dintr-o țară care în trecut era nevoită să importe 99% din mașinile întreprinderilor, Romînia a ajuns să-și fabrice singură aproape întregul utilaj petrolifer, minier și de construcții, o serie de mașini-unelte complicate, aparatură energetică, tractoare, rulmenți și peste 90% din întregul utilaj necesar agriculturii, industriei alimentare și industriei ușoare. Cu sprijinul sovietic am ridicat uzine și construcții noi, care constituie mîndria Republicii noastre Populare, iar altele sînt în curs de construcție.

Ajutorul sovietic are un rol uriaș în ridicarea nivelului agriculturii noastre, în înlăturarea metodelor învechite de lucrare a pămîntului, în mecanizarea agriculturii și transformarea ei într-o agricultură modernă, socialistă. Pe ogoarele patriei noastre, alături de numeroase mașini și unelte agricole produse de industria patriei — pe baza ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice — lucrează mii de tractoare, combine, mașini de recoltat bumbac, cultivatoare, semănătoare și alte mașini sovietice dintre cele mai perfecționate. In lupta pentru a da viață măsurilor cuprinse în proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, poporul nostru folosește larg bogata experiență agrotehnică sovietică, știința sovietică, cea mai înaintată din lume, care ne arată căile sigure ale sporirii producției agricole.

Un ajutor uriaș ne dă Uniunea Sovietică în înfăptuirea revoluției culturale, în lupta pentru făurirea unei culturi noi, socialistă în conținut și națională în formă. In anii puterii populare, învățămîntul nostru a luat o dezvoltare nemaiîntîlnită. In acești ani s-au deschis sute de școli noi de toate gradele, zeci de institute și facultăți. In școlile de diferite grade din țara noastră învață astăzi peste două milioane de tineri.

La baza învățămîntului nostru stau înaltele principii ale marxism-leninismului, nemuritoarele idei ale Marelui Octombrie. Exemplul școlii sovietice, rezultatele strălucite ale învățămîntului din U.R.S.S. și ajutorul concret pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice și pe acest tărîm, au o însemnătate deosebită în lupta pedagogilor noștri. Valoroasele lucrări ale pedagogiei sovietice sînt folosite zi de zi de învățătorii și profesorii noștri, care nu se mai pot lipsi de ele în munca lor practică, dacă vor să fie la înălțimea îndatoririlor lor.

Minunatele roade ale ajutorului multilateral pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice, ale colaborării, bazate pe înaltele principii ale internaționalismului proletar cu Țara Socialismului victorios, arată limpede că nici o țară capitalistă n-ar fi putut să acorde țării noastre, ca și celorlalte țări de democrație populară, un ajutor atît de efectiv ca acela pe care ni-l acordă poporul frate sovietic. Sărbătorind cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul nostru își exprimă hotărîrea fermă de a întări alianța cu poporul sovietic, de a contribui prin munca sa entuziastă la dezvoltarea și consolidarea continuă a marelui lagăr al păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Există un asemenea partid!...

(Desen de E. KIBRIK)

★ ★ ★ ★ ★

La primul Congres general al Sovietelor de deputați ai muncitorilor și soldaților din Rusia, din anul 1917, ca răspuns la declarația menșevicului Tereteli că nu există în Rusia un partid politic care să-și manifeste hotărîrea de a lua asupra sa întreaga putere, V. I. LENIN a declarat: „Există!... partidul nostru nu renunță la aceasta; el este gata în orice moment să ia întreaga putere".

★ ★ ★

Sub semnul marii prietenii

Fierbinte este prietenia ce leagă poporul nostru de poporul sovietic. Bătrînele hrisoave și marile biruințe ale zilelor noastre vorbesc cu prisosință despre rădăcinile adînci ale acestei prietenii.

Zilele cu nori plumburii de toamnă înaintată ne redeșteaptă în minte, an de an, mărețe tablouri istorice: ard focuri de tabără, piața este plină de mașini și camioane, valuri de oameni pășesc înainte, mereu înainte, se îndreaptă spre Smolnîi. De aici pornesc detașamentele gărzilor roșii revoluționare pentru a îndeplini sarcinile de luptă trasate de partidul comuniștilor. Aici, de pe bordul „Aurorei" au răsunat la 25 Octombrie 1917 istoricele salve de tun și a început atacul Palatului de Iarnă. In aceeași zi, la ședința extraordinară a Sovietului din Petrograd, Vladimir Ilici Lenin a spus: „De acum înainte începe o nouă etapă în istoria Rusiei și revoluția actuală, a treia revoluție rusă, trebuie în ultimă analiză să ducă la victoria socialismului".

Tunurile de pe „Aurora" au sfărîmat cu explozia obuzelor lor întunericul veșternut de secole de exploatare și asuprire, lăsînd ca, pentru prima oară în istorie, razele soarelui libertății să lumineze traiul omenirii muncitoare. De atunci, de 37 de ani, oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc glorioasa aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a cărei flacără vie luminează drumul lor spre o viață mai bună, spre socialism, spre pace.

Poporul nostru, alături de popoarele celorlalte țări de democrație populară, a cunoscut din plin sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice cînd, la 23 August 1944, vitejii ostași sovietici au eliberat pămîntul țării de sub jugul fascist. Oamenii muncii, cei mulți și exploatați, conduși de partidul clasei muncitoare, și-au văzut împlinit visul de veacuri: patria noastră și-a cucerit cu ajutorul sovietic adevărata independență națională, poporul romîn a devenit pentru prima oară în istorie stăpîn pe soarta sa, pe viața și pe viitorul său.

In fiecare colț al patriei noastre libere, în fiecare domeniu de activitate se vădește marea prietenie a poporului nostru cu poporul sovietic. In fiecare lăcaș de învățămînt se ridică noi și noi cadre care își însușesc știința și experiența cea mai înaintată din lume, știința și experiența sovietică.

Datorită ajutorului sovietic

Iată, de pildă, ce scrie profesorul Dumitru Sburlan, de la Institutul forestier din Orașul Stalin, profesorului Pesoțchi de la Academia Silvică din Leningrad: „In ultimii ani, cunoștințele noastre de specialitate s-au îmbogățit enorm, datorită ajutorului multilateral dat de știința și tehnica sovietică. An de an bibliotecile noastre se îmbogățesc cu noi tratate scrise de oameni de știință ai Uniunii Sovietice. De curînd a apărut în limba romînă excelentul dvs. tratat „Fabricarea produselor semi-finite", la traducerea căruia am avut și eu prilejul de a colabora. Această carte este acum un bogat izvor de învățăminte pentru profesorii și studenții noștri, ca și alte lucrări de specialitate din bogata bibliografie sovietică".

Intreg colectivul Institutului forestier din Orașul Stalin aplică în munca sa neprețuita experiență sovietică. Tovarășul profesor Ovidiu Petruțu, candidat în științe tehnice al Academiei Silvice „Kirov" din Leningrad, se străduiește să împărtășească colectivului didactic și studenților cunoștințele temeinice pe care și le-a însușit în timpul studiului său în marea Uniune Sovietică.

Institutul forestier din Orașul Stalin, creat în anii regimului democrat-popular, numără aproape două mii de studenți, dintre care aproape 50% primesc din partea statului burse. Mecanicul ceferist Moraru din Sibiu, țăranii muncitori Panait, din raionul Topoloveni, sau Marcoci, din raionul Ceahlău, se mîndresc cu fiii lor, studenți fruntași la acest institut. Ei nu vor îngroșa rîndurile șomerilor, ca majoritatea tinerilor fii ai oamenilor muncii din țările capitaliste. In regimul democrat-popular, viitorul lor este asigurat. Peste un an, doi, ei vor deveni ingineri, vor contribui din plin la opera de construire a socialismului în patria noastră. Ion Panait, de pildă, este student în anul V la Facultatea de silvicultură. Fiind unul dintre studenții sîrguincioși, el a luat toate examenele și colocviile cu calificativul „foarte bine". Pentru rezultatele bune obținute la învățătură, studentul Ion Panait primește din partea statului bursă republicană. Și ca el sînt mulți studenți ai Institutului forestier din Orașul Stalin.

Sub semnul marii prietenii cu poporul sovietic, al dragostei nețărmurite față de eliberatoarea noastră, Uniunea Sovietică, cadrele didactice de la Institutul forestier țin în această perioadă lecții deschise și conferințe, prin care fac cunoscute oamenilor muncii succesele Uniunii Sovietice în domeniul științei și al tehnicii, al artei și culturii.

In preajma marii sărbători

In aceste zile, la școala medie de fete cu limba de predare romînă din Orașul Stalin domnește o însuflețire deosebită. La lecțiile de limba romînă sau de limba rusă, la lecțiile de istorie sau în orele educative, în cadrul activității extrașcolare, elevele află multe lucruri noi și interesante despre marea Țară a Socialismului, despre oamenii ei. De curînd, elevele clasei a X-a au pregătit o serie de referate despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre eroismul și vitejia oamenilor sovietici, despre dragostea lor fierbinte pentru patria socialistă.

La clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Orașul Stalin se simte din plin apropierea marii sărbători a oamenilor muncii din întreaga lume. Profesorul Dionisie Bojoancă, de pildă, a ținut de curînd în sala de festivități a clubului, în fața unui însemnat număr de cadre didactice din oraș, conferința „Ajutorul multilateral primit din partea Uniunii Sovietice". Șeful secției de învățămînt a Orașului Stalin, tovarășul Nicolae Chișu, a vorbit de curînd aici despre experiența directorilor și diriginților sovietici, iar profesorul de istorie Ion Popescu a ținut o conferință despre însemnătatea mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La clubul muncitorilor din învățămînt din orașul Sibiu se desfășoară de asemenea o bogată activitate artistică închinată prieteniei romîno-sovietice. Invățătorii și profesorii, personalul administrativ și de îngrijire de la școlile cu limbile de predare romînă, maghiară și germană, mobilizați în jurul clubului, s-au pregătit cu entuziasm și dragoste să întîmpine cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Mulți învățători și profesori din Sibiu au plecat în aceste zile să-și desfășoare munca culturală în satele raionului. De exemplu, profesoara Iulia Centea, de la școala nr. 13, a ținut în fața țăranilor muncitori și a cadrelor didactice din comuna Rășinari recenzia cărții „Strada Mezinului" de L. Cassil și M. Polianovschi. Invățătoarea Maria Popovici, de la școala nr. 3 de fete, a făcut de asemenea în fața țăranilor muncitori și a cadrelor didactice din Cisnădie recenzia romanului lui Ilya Ehrenburg „Al nouălea val".

Corul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din orașul Sibiu, format din 120 de persoane, a prezentat de curînd în sala clubului „Independența", în fața a peste 1300 spectatori, un program de coruri deosebit de reușit. Mulți dintre muncitorii participanți la acest spectacol și-au recunoscut propria lor viață auzind, de pildă, cîntecul „Gatere și circulare", de Gh. Șoima, care vorbește despre viața grea a tăietorilor de lemne din trecut și despre viața lor nouă, fericită de astăzi.

Coriștii clubului Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din orașul Sibiu, premiați la cel de al doilea și al treilea concurs artistic al sindicatelor din R.P.R., au dat spectacole deosebit de izbutite. Ei zugrăvesc în cîntecele lor viața liberă a poporului nostru, prietenia lui veșnică cu poporul sovietic:

„Pentru voi, frați iubiți sovietici,
Azi cîntăm cîntec plin, însorit.
Steagul vostru-a vestit libertatea,
Pentru-al nostru popor dezrobit.

Cu voi, neînfricați eroi,
Azi întărim un vajnic legămînt:
Pornim spre victorii noi.
Vom lupta cu înzecit avînt..."

M. ZAHARIA

SUB STEAGUL NEMURITOARELOR IDEI

Invăţămîntul public şi cultura în Uniunea Sovietică

Conform unui recensămînt din anul 1897, în întreaga Rusie erau pe atunci, în medie, 21,1% ştiutori de carte. Astăzi, Uniunea Sovietică a devenit de mult o ţară unde nu mai există analfabeţi. In anul acesta, în instituţiile de învăţămînt ale Uniunii Sovietice învaţă peste 57 milioane de oameni. Numai în instituţiile de învăţămînt superior şi în şcolile tehnice studiază peste 3 milioane de tineri. In ultimii patru ani (din 1950 pînă în 1954), în U.R.S.S. s-au construit circa 11.000 de şcoli noi, cu 2 milioane de locuri. In anul 1953, numărul elevilor din clasele VIII-X ale şcolilor medii a crescut faţă de anul 1952 cu 1.307.000, dintre care 518.000 în localităţile rurale.

In U.R.S.S. se înfăptuieşte trecerea de la învăţămîntul general obligatoriu de 7 ani la învăţămîntul mediu general. In capitalele republicilor, în centrele regionale, de ţinut şi în marile centre industriale, numărul elevilor din clasele VIII-X a crescut încă în anul 1953 cu 34 la sută. Promoţiile claselor a X-a ale şcolilor medii au crescut în anul 1953 cu 40 la sută faţă de anul 1952.

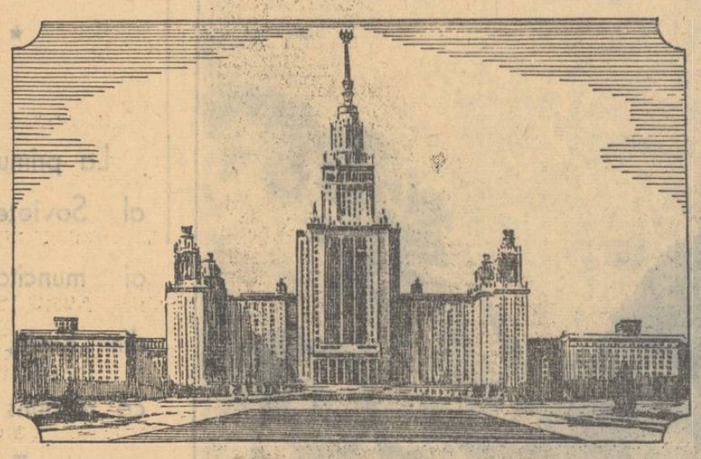

Noi şi mari succese au fost obţinute în domeniul învăţămîntului public în anul 1954. Numărul de absolvenţi ai şcolilor de 7 ani şi ai şcolilor medii, inclusiv ai şcolilor tineretului muncitoresc şi sătesc, a fost în anul 1954 cu 14% mai mare decît în anul 1953.

In oraşe, au absolvit clasele a X-a şi au obţinut certificate de maturitate cu 69% mai mulţi tineri şi tinere decît în anul 1953, iar în localităţile rurale cu 82% mai mulţi.

O importantă măsură aplicată în anul 1954 a fost de asemenea crearea unui nou tip de şcoli tehnice, în care sînt admişi absolvenţii claselor a X-a. Şcolile tehnice dau o înaltă calificare de producţie şi pregătesc muncitori pentru diferite profesiuni. După absolvirea şcolii tehnice, tinerii şi tinerele, lucrînd în producţie, îşi pot continua studiile în instituţiile de învăţămînt superior serale.

Republicile Sovietice au obţinut succese mari şi însemnate şi în domeniul învăţămîntului superior. In anul 1953, în instituţiile de învăţămînt superior (inclusiv cele fără frecvenţă) au studiat 1.562.000 de studenţi (cu 120.000 mai mulţi decît în anul 1952). In anul 1953, instituţiile de învăţămînt superior şi şcolile medii speciale au dat peste 500.000 de tineri specialişti, iar în anul 1954 — peste 550.000 de specialişti. A sporit numărul aspiranţilor pregătiţi pe lîngă instituţiile de învăţămînt superior şi instituţiile ştiinţifice.

Sistemul învăţămîntului superior din U.R.S.S. cuprinde 33 universităţi de stat şi sute de institute.

In R.S.F.S.R. se numără aproape 12.000 de şcoli medii (de 10 ani), fără a mai număra şcolile de 7 ani. In total, în şcolile din R.S.F.S.R. învaţă în anul acesta 16.000.000 de elevi. Aproape 3.000.000 de tineri şi tinere de la oraşe şi sate învaţă în clasele VIII, IX şi X. In multe şcoli din R.S.F.S.R se realizează pregătirea pentru introducerea învăţămîntului politehnic. In anul 1954, şcolile din R.S.F.S.R. au dat cu 13% mai mulţi absolvenţi decît în anul trecut. Instituţiile de învăţămînt superior şi şcolile tehnice din R.S.F.S.R. au dat, în anul 1954, 338.000 de tineri specialişti.

Republica Socialistă Sovietică Ucraina are 147 de instituţii de învăţămînt superior, în timp ce pînă la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, existau în total pe teritoriul Ucrainei 19 instituţii de acest fel. In instituţiile de învăţămînt superior şi în şcolile tehnice din Ucraina studiază 565.000 de studenţi şi elevi, iar în cele 31.000 de şcoli medii ale Republicii învaţă 6.600.000 de elevi. Amploarea învăţămîntului superior şi mediu din Ucraina întrece cu mult tot ce s-a obţinut în acest domeniu în oricare din marile ţări ale Europei Occidentale. In ultimii ani, în Ucraina s-a înfiinţat un mare număr de noi instituţii de învăţămînt superior şi instituţii ştiinţifice. Printre acestea se numără Universitatea din Ujgorod (Ucraina subcarpatică), filiala Academiei de Ştiinţe din Ucraina din oraşul Lvov ş.a. Ucraina Sovietică, ca şi celelalte republici unionale, este de multă vreme o republică în care toată populaţia este ştiutoare de carte.

Schimbări radicale în domeniul învăţămîntului public şi al culturii au avut loc în anii de după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi în republicile sovietice din Asia Centrală.

Recensămîntul din anul 1897 a arătat că cel mai scăzut procent al ştiutorilor de carte din Asia Centrală îl revenea poporului kirghiz (0,6%). In R.S.S. Kirghiză, care a devenit de multă vreme o republică unde toată populaţia ştie carte, funcţionează în prezent aproape 1.600 de şcoli de 7 ani şi medii, 10 instituţii de învăţămînt superior şi 26 de şcoli tehnice. Printre kirghizi există acum 253 de doctori şi candidaţi în ştiinţe. In anul 1954 a fost creată în R.S.S. Kirghiză, pe baza filialei Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., o Academie de Ştiinţe republicană — a 13-a academie de ştiinţe a republicilor unionale. De asemenea, în Republică se deschid o serie de noi instituţii ştiinţifice.

Cea mai mare instituţie de învăţămînt superior din U.R.S.S. este Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova. In cele 12 facultăţi ale ei studiază 16.500 de studenţi din rîndurile a 57 de naţionalităţi; peste 5.000 de studenţi urmează cursurile fără frecvenţă. Numai în anul 1954 Universitatea a primit 3.500 de noi studenţi.

In U.R.S.S. se numără peste 800 de instituţii de învăţămînt superior. In anul 1954 ele au primit 450.000 de noi studenţi. In acest an s-au înfiinţat noi instituţii de învăţămînt superior. Dintre acestea fac parte Academia agricolă din Ucraina, Institutul pedagogic de pe insula Sahalin, Institutul de mecanizare şi electrificare a agriculturii din Minsk, Institutul agricol din Ijevsk, Institutul de medicină din Barnaul, Institutul politehnic din oraşul Frunze (R.S.S. Kirghiză) ş.a.

In anii 1953 şi 1954 a continuat să se dezvolte învăţămîntul pentru oamenii muncii care lucrează în producţie. In anul 1953 numărul persoanelor care urmau cursurile şcolilor superioare şi medii serale şi fără frecvenţă şi ale şcolilor de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, a crescut cu 17% faţă de anul 1952. In U.R.S.S. există o reţea largă de şcoli şi cursuri care permit în fiecare an milioanelor de muncitori să-şi ridice calificarea. Numai în anul 1953 şi-au ridicat calificarea 7.500.000 de oameni, prin pregătire individuală şi în brigăzi, precum şi prin urmarea diferitelor cursuri. In şcolile tineretului muncitoresc studiază 1.300.000 muncitori şi funcţionari.

Numărul total al specialiştilor din economia naţională a U.R.S.S. care au studii superioare şi medii a crescut în anul 1953 cu 8% în comparaţie cu anul 1952 şi a sporit şi mai mult în anul 1954.

In anul 1954, în conformitate cu bugetul de stat, se cheltuiesc pentru finanţarea necesităţilor social-culturale ale populaţiei — învăţămîntul, ocrotirea sănătăţii etc. — peste 141 miliarde ruble, aproape tot atîta cît forma în anul 1939 întreaga parte de cheltuieli a bugetului de stat, şi cu 9,8% mai mult decît în anul 1953.

Numai pentru şcolile de 7 ani şi medii, pentru şcolile tehnice, şcolile profesionale, şcolile feroviare, şcolile de mecanizatori ai agriculturii, instituţiile de învăţămînt superior şi alte nevoi ale învăţămîntului se prevede alocarea din bugetul unional a peste 67 miliarde ruble. Pe lîngă aceasta, în componenţa cheltuielilor bugetelor de stat ale republicilor unionale alocaţiile pentru învăţămînt, cultură, ocrotirea sănătăţii, cultură fizică, asigurări sociale, formează peste 73 miliarde ruble.

Uniunea Sovietică nu are rivali în ceea ce priveşte ritmul producţiei de cărţi. In anul 1940 s-au tipărit 450 milioane exemplare de cărţi, iar în anul 1953 numărul lor era aproape de 1 miliard de exemplare. Numai editarea manualelor în toate limbile popoarelor din U.R.S.S. atinge în anul acesta cifra de 150 milioane exemplare. Numai manualul de economie politică se editează într-un tiraj de 3 milioane exemplare.

O uriaşă muncă în domeniul culturii şi al învăţămîntului o desfăşoară sindicatele sovietice.

Nevoile învăţămîntului public şi ale culturii sînt deservite de asemenea de o uriaşă reţea de biblioteci, case de citire, cluburi, palate şi case ale culturii, cinematografe şi caravane cinematografice.

In anul 1953, în U.R.S.S. existau peste 380.000 de biblioteci de tot felul, dispunînd de peste 1 miliard exemplare de cărţi, din care 285.000 de biblioteci în localităţile rurale. Numărul instalaţiilor cinematografice din oraşe şi sate a depăşit cifra de 51.000 şi a sporit şi mai mult în anul 1954. Numai în R.S.F.S.R. se numără în anul 1954 peste 33.000 de instalaţii cinematografice şi de cinematografe, 70.000 de biblioteci de masă, 65.000 de case raionale ale culturii, de cluburi şi case de citire colhoznice.

La succesele învăţămîntului public şi ale culturii contribuie activitatea radiodifuziunii şi televiziunii sovietice. Programele lor cuprind multe emisiuni ştiinţifice, emisiuni speciale pentru şcolari, lecţii cu teme politice, economice şi internaţionale. In anii următori, toate satele vor fi radioficate. In ţară se creează noi centre de televiziune.

In ţara cu cel mai înaintat învăţămînt din lume

Traian Moraru
directorul Institutului de ştiinţe pedagogice

Pentru cadrele noastre didactice a devenit o puternică forţă mobilizatoare convingerea că dezvoltarea şi înflorirea şcolii noastre este chezăşuită de folosirea şi aplicarea pe o scară tot mai largă a experienţei şcolii şi pedagogiei sovietice. Temeiul acestei convingeri îl constituie cunoaşterea metodelor înaintate ale învăţămîntului sovietic, ca şi propriile noastre succese, obţinute tocmai pe baza folosirii creatoare a acestor metode.

Am avut fericirea să cunosc direct realizările şcolii sovietice, în cadrul unei delegaţii a Ministerului Învăţămîntului care a vizitat în anul trecut Uniunea Sovietică. In fiecare din şcolile vizitate cu acest prilej, am putut vedea manifestarea clară a trăsăturilor ce sînt proprii învăţămîntului sovietic: conducerea ştiinţifică a muncii instructiv-educative, forţa colectivului pedagogic, măiestria pedagogică a cadrelor didactice, dragostea lor faţă de elevi, îmbinată cu exigenţa şi continua îndrumare pedagogică.

Şcoala nr. 315 din Moscova este aşezată într-un cartier muncitoresc. Majoritatea copiilor care o frecventează sînt fii ai muncitorilor de la calea ferată. Şcoala are 31 de clase, cu peste 1.000 de elevi, iar colectivul pedagogic numără 52 de cadre didactice. Vizitînd cabinetele acestei şcoli, asistînd la unele lecţii, stînd de vorbă cu cadrele didactice, am putut aprecia în mod concret activitatea bogată pe care o desfăşoară şcoala pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice asupra bazelor ştiinţei şi asupra bazelor producţiei.

Prima vizită am făcut-o la cabinetul de fizică, unde lucrează profesorul Boris Sergheevici Zoorikin. Am asistat la o şedinţă a cercului de fizică al clasei a VII-a, dedicată folosirii energiei electrice la luminatul electric. Cele trei referate, expuse fiecare de cîte un elev, au avut ca temă, primul: Lumina lui Jablocikov, al doilea: Lampa lui Ladighin, al treilea: Lămpile (becurile) cu lumină intensă. Fiecare elev şi-a susţinut referatul sprijinit pe demonstraţii experimentale, dovedind multă pricepere în mînuirea aparatelor. Un incident care a avut loc în timpul expunerii — un scurt circuit care a ars firul conducător şi siguranţa de la tabloul de distribuţie — nu a împiedicat totuşi continuarea activităţii. Elevii au explicat de ce s-a produs scurt circuitul şi au ştiut să restabilească imediat situaţia, expunerea continuînd ca şi cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

Am vizitat şi cabinetul de chimie, condus de profesorul Mihail Leonovici Teterin — autorul unor lucrări privitoare la metodica predării chimiei. Şi în acest cabinet există condiţii optime de utilare şi organizare. Fiecare masă de laborator, folosită de cîte doi elevi, dispune de apă, gaz şi curent electric.

Am vizitat apoi cabinetul de ştiinţe naturale, condus de profesorul Vladimir Borisovici Ruthamm. Dezvoltarea interesului elevilor pentru lumea plantelor şi animalelor, înarmarea lor cu cunoaşterea legilor de dezvoltare şi transformare dirijată a naturii şi cu deprinderi practice de muncă agricolă — acestea sînt obiectivele pe care le urmăreşte profesorul în predarea ştiinţelor naturale. Şcoala are un bogat material didactic pentru biologie, un colţ al naturii vii, un teren experimental. Elevii fac adeseori excursii, lucrează la staţiunea tinerilor naturalişti şi în parcul Sokolniki, unde au loc experienţele Academiei de ştiinţe pedagogice.

Un mare sprijin îl dau muncii instructiv-educative organizaţiile de comsomol şi pionieri, care desfăşoară o activitate bogată în conţinut, variată şi interesantă.

Şcoala nr. 175 din Moscova este o şcoală fruntaşă, cu un colectiv închegat, cu tradiţii puternice şi bogate. Am stat de vorbă în această şcoală cu instructoarea superioară de pionieri, o învăţătoare tînără, Ludmila Dmitrievna Smiliova. Deşi tînără, ea posedă o experienţă ulmitor de bogată în munca cu pionierii. Tovarăşa Smiliova ne-a vorbit cu pasiune despre munca ei şi a organizaţiei de pionieri pe care o conduce. De asemenea, ne-a vorbit despre sprijinul pe care-l obţine din partea fiecărui diriginte, din partea fiecărui profesor, despre adunările tematice ale pionierilor, despre conţinutul bogat şi variat al activităţii pionereşti, activitate subordonată sarcinilor instructiv-educative ale şcolii.

Mijloacele pe care le foloseşte şcoala în cadrul activităţii pionereşti pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor, pentru educarea lor comunistă, sînt variate şi bogate. A intrat în tradiţia acestei şcoli organizarea de concursuri pentru cei mai buni cititori, cu acordare de premii. Se organizează întîlniri cu scriitorii sovietici, concursuri sportive pe grupe şi pe detaşamente. Elevii participă la munca de folos social, cultivă plante pe lotul şcolar, sădesc şi îngrijesc pomi, lucrează în cercurile tehnice sau în cercurile „Mîini îndemînatice", leagă cărţi pentru bibliotecă, ajută la repararea materialului didactic, confecţionează jucării pentru cei mici etc.

Am întîlnit fugar numai unele aspecte din activitatea multilaterală pe care o desfăşoară şcolile sovietice. A cunoaşte această activitate, a aplica în mod creator la condiţiile ţării noastre experienţa pedagogilor din marea Ţară a Socialismului constituie pentru toţi cei ce muncesc în şcolile noastre o îndatorire de frunte.

Să folosim minunata experienţă a şcolii sovietice, înarmînd elevii noştri cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice, educîndu-i în spiritul comunismului, făcînd din ei luptători hotărîţi pentru pace, pentru socialism.

Un ajutor nepreţuit

Prof. Mihai Levente
rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu"

Institutul nostru are de îndeplinit sarcini mari cu privire la îmbunătăţirea pregătirii cadrelor în domeniul agriculturii. Pentru înfăptuirea acestor sarcini, care izvorăsc din prevederile proiectului de Directive ale partidului în legătură cu dezvoltarea agriculturii noastre, colectivul Institutului se străduieşte să-şi însuşească şi să aplice pe scară cît mai largă experienţa institutelor de învăţămînt superior agro-zoo-veterinar din Uniunea Sovietică.

O contribuţie deosebit de însemnată la ridicarea nivelului ideologico-teoretic al activităţii didactice şi ştiinţifice din Institut o constituie cunoaşterea temeinică a lucrărilor de specialitate editate în Uniunea Sovietică.

In acelaşi timp, experienţa institutelor de învăţămînt superior agro-zoo-veterinar din U.R.S.S. ne ajută să îmbunătăţim într-o măsură hotărîtoare munca practică cu studenţii. Astfel, de exemplu, practica pregătitoare a fost organizată pe grupe de studenţi, însoţite de asistenţii respectivi, după un program judicios întocmit.

Urmînd pilda profesorilor sovietici, membrii colectivului didactic din Institut îşi îndreaptă toate eforturile înspre sprijinirea producţiei agricole. Astfel, în cadrul activităţii ştiinţifice a catedrelor se pregătesc lucrări ca: „Generalizarea şi introducerea în practică a metodelor fruntaşilor în producţie", „Studiul sistemului agrotehnic al lui T. S. Maltev" etc. Cadrele didactice de la catedra de agricultură îndrumează pe teren cercetările experimentale organizate la patru gospodării agricole de stat cu privire la introducerea sistemului agrotehnic al lui T. S. Maltev. De asemenea, este îndrumată îndeaproape de către cadrele didactice activitatea gospodăriei agricole de stat Corbeanca.

Preocupîndu-ne de continua ridicare a nivelului muncii noastre, de folosirea cît mai justă a experienţei sovietice, ne străduim să răspundem cu cinste sarcinilor trasate de partid şi de guvern, să dăm agriculturii noastre cadre de specialişti cu o pregătire temeinică, în stare să contribuie din plin la înflorirea agriculturii noastre.

Folosirea experienţei şcolii sovietice constituie chezăşia dezvoltării continue a şcolii din Republica Populară Romînă. In toate domeniile de activitate ale învăţămîntului aplicarea experienţei pedagogiei şi şcolii sovietice duce la realizarea unor noi succese în creşterea şi educarea tinerei generaţii a patriei noastre.

In clişeele de mai jos, de la stînga la dreapta: 1) „Ucitelskaia Gazeta", numeroase reviste şi lucrări pedagogice, în limba rusă sau traduse în limba romînă, sînt un ajutor de preţ al învăţătorilor şi profesorilor noştri. 2) Tot mai mult se extinde în şcolile profesionale metoda

Să educăm tineretul în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii — era prăbuşirii capitalismului şi a triumfului socialismului — a însemnat crearea unei patrii noi, fundamental deosebită de toate celelalte, Patria socialistă. Poporul a devenit stăpînul tuturor bogăţiilor societăţii şi conducătorul statului. Pentru prima dată în istorie oamenii muncii şi-au făurit o patrie a lor, liberă, puternică, independentă. „După 25 Octombrie (7 Noiembrie) 1917 — sounea Lenin — am devenit apărătorii patriei, ne-am cucerit dreptul de a ne apăra patria... Sîntem apărătorii patriei socialiste".

Crearea Patriei socialiste a determinat creşterea dragostei oamenilor sovietici pentru patria lor, pentru orînduirea socialistă, pentru statul sovietic, pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice. S-a născut astfel un patriotism calitativ nou, superior, patriotismul socialist.

In acelaşi timp, Uniunea Sovietică este patria proletariatului mondial, făclia libertăţii şi fericirii pentru oamenii muncii din toate colţurile lumii, reazimul de nădejde al tuturor popoarelor în lupta pentru pace, democraţie şi socialism.

I.

Patriotismul este unul din sentimentele cele mai înălţătoare care există în conştiinţa fiecărui popor. Acest sentiment nobil s-a fixat de-a lungul secolelor şi mileniilor în conştiinţa oamenilor din diferitele patrii, exprimînd atitudinea lor faţă de mediul social, politic şi cultural care i-a înconjurat, faţă de rînduielile sociale şi de stat existente în ţara respectivă. „Patriotismul — a arătat V. I. Lenin — este unul dintre cele mai profunde sentimente, întărit de secole şi milenii în diferite patrii".

Patriotismul este un fenomen social-istoric, generat de condiţiile economice şi politice ale vieţii oamenilor într-o etapă dată a dezvoltării societăţii, avînd un profund caracter de clasă. Ceea ce determină caracterul sentimentelor patriotice ale diferitelor clase sociale sînt tocmai interesele lor economice şi politice, este existenţa lor socială. In toate orînduirile sociale în care există clase antagoniste, bogăţiile societăţii sînt în mîna claselor dominante, în mîna exploatatorilor. De aceea, exploatatorilor le convin aceste condiţii şi, prin orice mijloace, caută să le menţină şi să le consolideze. „Patriotismul" claselor exploatatoare exprimă astfel interesele lor înguste, năzuinţele lor de a menţine sistemul proprietăţii private, de a intensifica exploatarea oamenilor muncii. Pentru apărarea intereselor lor egoiste, clasele exploatatoare speculează simţămintele patriotice ale popoarelor. Burghezia, de exemplu, pălăvrăgind în mod fărnic despre patrie şi patriotism, urmăreşte să ascundă contradicţiile de ordin social, să prezinte lucrurile ca şi cum sprijinirea orînduirii burgheze, a statului burghez, ar fi o cauză a întregului popor. Experienţa tuturor popoarelor a dovedit însă că atunci cînd lucrurile ajung pînă la proprietatea privată a capitaliştilor, aceştia uită toate frazele lor despre dragostea de patrie şi independenţă. După ce a ajuns la putere, burghezia se teme nu de feudalitate, ci de proletariat. Ea cade la înţelegere cu moşierimea pentru a putea înăbuşi mişcarea revoluţionară, pentru a consolida orînduirea socială şi de stat existentă. Aşa se explică şi înţelegerea burgheziei şi moşierimii din Romînia, înţelegere care a rămas în istorie sub denumirea de „monstruoasa coaliţie" şi care avea drept scop înăbuşirea luptei poporului.

De asemenea, pentru a înăbuşi mişcarea revoluţionară din propria ţară, burghezia se înţelege cu duşmanul din afară, trădează interesele patriei în scopul apărării propriilor sale interese de clasă. Burghezia romînă, care ura de moarte clasa muncitoare din ţara noastră şi dorea distrugerea Uniunii Sovietice, patria tuturor oamenilor muncii — a predat Romînia în mîinile fasciştilor, a robit-o hitleriştilor. Mai tîrziu, cînd datorită eroismului legendar al ostaşilor sovietici, datorită eforturilor nemaiîntîlnite în istorie ale poporului sovietic, hitlerismul a fost înfrînt, burghezia românească urmărea să predea ţara pe mîinile imperialiştilor americani şi englezi. Niciodată nu va uita poporul nostru tîrgul ruşinos pe care burghezia din ţara noastră voia să-l încheie cu stăpînii ei din occident împotriva intereselor poporului.

Adevăraţii patrioţi, adevăraţii apărători ai intereselor naţionale, au fost întotdeauna oamenii muncii, producătorii tuturor bunurilor materiale şi ai valorilor culturale, făuritorii istoriei. Istoria întregii omeniri confirmă în chip limpede că patriotismul este adînc înrădăcinat în conştiinţa maselor populare, în conştiinţa popoarelor. Epoca feudalismului, de pildă, a arătat lumii patriotismul maselor ţărăneşti şi al lucrătorilor de la oraşe. Incomparabil mai înalt este însă patriotismul clasei muncitoare, căreia i-a revenit misiunea istorică de a răsturna capitalismul, de a lichida exploatarea omului de către om şi a instaura societatea socialistă.

Instaurarea orînduirii socialiste în Uniunea Sovietică — orînduire care reprezintă o treaptă nouă, superioară a societăţii, în comparaţie cu toate orînduirile precedente — a determinat apariţia şi dezvoltarea patriotismului socialist, care are izvoare şi trăsături caracteristice cu desăvîrşire noi. Baza materială a patriotismului socialist o formează sistemul economic socialist, proprietatea socialistă, asupra mijloacelor de producţie, relaţiile de producţie socialiste, iar temelia lui politică este orînduirea de stat sovietică, democraţia socialistă.

II.

Patriotismul înseamnă dragoste fierbinte faţă de patrie, slujirea cu devotament a poporului, năzuinţa de a-ţi consacra ţării toate forţele, toate aptitudinile şi, dacă va fi nevoie, chiar viaţa. Sentimentul nobil şi înălţător al patriotismului oamenilor muncii din R.P.R. izvorăşte din noile condiţii economice şi politice care s-au creat în ţara noastră după cucerirea puterii de către clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare. Dar ar fi greşit şi dăunător să considerăm că patriotismul creşte de la sine, că dezvoltarea acestui sentiment înălţător reprezintă un proces spontan. Dragostea faţă de patria noastră, Republica Populară Romînă, faţă de poporul romîn şi de minorităţile naţionale din ţara noastră trebuie cultivată pe baza unei activităţi sistematice, multilaterale, permanente. Partidul Muncitoresc Romîn acordă o mare atenţie educării oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, se îngrijeşte de continua întărire a statului democrat-popular.

Şcoala noastră nouă nu trebuie şi nu poate să stea în afara politicii partidului şi a guvernului, politică îndreptată spre consolidarea şi înflorirea continuă a patriei noastre. Statul democrat-popular a încredinţat şcolii, cadrelor didactice, misiunea nobilă de a creşte din tinerii noştri oameni devotaţi cu trup şi suflet poporului muncitor, patriei noastre, oameni educaţi în spiritul frăţiei între poporul romîn şi minorităţile naţionale din ţara noastră, al frăţiei între popoare, al dragostei neţărmurite pentru eliberatoarea şi sprijinitoarea noastră, Uniunea Sovietică, oameni devotaţi cauzei păcii.

Aplicînd indicaţiile partidului, continuînd cele mai bune tradiţii ale şcolii noastre, folosind în mod creator experienţa sovietică şi ridicîndu-şi în permanenţă măiestria pedagogică, mulţi învăţători şi profesori din ţara noastră obţin rezultate bune în educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist. Cadrele didactice de la şcoala de 7 ani nr. 12 din Constanţa, de pildă, se preocupă îndeaproape ca, prin conţinutul lecţiilor predate, să educe elevii în spiritul patriotismului socialist. La lecţiile de istorie, li se arată elevilor luptele de secole duse de masele populare împotriva asupritorilor, li se dezvoltă dragostea faţă de popor, faţă de patrie. In cadrul lecţiilor de fizică, li se vorbeşte despre construcţiile marilor termocentrale, realizate în ţara noastră cu ajutorul U.R.S.S. La geografie, li se descriu minunatele văi ale munţilor, ale apelor, li se fac cunoscute numeroasele izvoare de bogăţii ce există în interiorul pămîntului patriei noastre.

Colectivele didactice ale multor şcoli pedagogice sînt conştiente de faptul că trebuie să formeze astfel de învăţători care să poată educa fiii satelor în spiritul dragostei de patrie. Astfel, şcoala pedagogică din Năsăud a organizat în vara aceasta o excursie în munţii Apuseni. Însoţiţi de 6 profesori ai şcolii, 26 de elevi au vizitat cîteva fabrici şi au cunoscut minunate colţuri ale patriei. Materialul strîns în această excursie îi va ajuta pe viitorii învăţători să vorbească cu mai mult succes elevilor lor despre frumuseţile şi bogăţiile patriei.

Sarcinile mari care stau acum în faţa întregului nostru popor în vederea dezvoltării economiei ţării, în vederea ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc cer din partea şcolii de toate gradele, din partea tuturor pedagogilor să-şi sporească eforturile, să acorde o mare atenţie educării tineretului în spiritul dragostei faţă de patrie şi popor, să pregătească cadre de nădejde, care să contribuie activ la lupta pentru aplicarea în viaţă a politicii economice a partidului.

M. I. Kalinin, care a acordat o deosebită însemnătate educării comuniste a tineretului, recomanda ca educarea în spiritul patriotismului socialist să se înceapă cu studierea aprofundată, cu cunoaşterea temeinică a trecutului eroic şi a prezentului minunat al poporului care construieşte socialismul.

Pentru pedagogii noştri această indicaţie are o mare valoare. Pentru a creşte din tineretul patriei noastre oameni care să iubească fierbinte patria, să muncească pentru continua ei înflorire, să apere marile cuceriri ale poporului, învăţătorii şi profesorii trebuie să cultive la elevi mîndria naţională pentru trecutul de luptă al poporului, dragostea pentru măreţele înfăptuiri ale oamenilor muncii în anii regimului de democraţie populară, încrederea în viitorul luminos al ţării noastre.

Istoria poporului nostru este plină de exemple de patriotism înălţător. Intotdeauna poporul nostru şi-a iubit patria, cultura şi limba naţională, întotdeauna masele populare au iubit şi au apărat pămîntul strămoşesc. Timp de peste o mie de ani, cînd teritoriul ţării noastre a fost obiectul prădăciunilor şi invaziilor cuceritorilor romani, ale cotropitorilor turci şi apoi ale imperialiştilor „civilizaţi" din occident, adevăratul luptător împotriva acestora a fost poporul. Ceea ce a însufleţit poporul romîn şi oamenii muncii din rîndurile tuturor minorităţilor naţionale din ţara noastră în lupta împotriva tuturor cotropitorilor a fost dragostea lor fierbinte pentru pămîntul natal, marea lor grijă pentru destinele ţării lor, dorinţa lor de libertate.

Dar, veacuri de-a rîndul, poporul nostru, adevăratul făuritor al istoriei, oamenii muncii, producătorii tuturor bunurilor materiale şi culturale, au fost lipsiţi de proprietate, au fost menţinuţi în mizerie şi neştiinţă. Veacuri de-a rîndul poporul nostru a trăit în patria sa, atît de frumoasă şi atît de bogată, sărac şi năpăstuit, deoarece patria nu se afla în stăpînirea lui, ci gemea îngenunchiată de burghezie şi moşierime, în cîrdăşie cu exploatatorii străini înrobitori. Deşi exploataţi şi lipsiţi de drepturi, oamenii muncii şi, în special, clasa muncitoare s-au dovedit cei mai înflăcăraţi patrioţi.

Patriotismul oamenilor muncii îi duce inevitabil la luptă împotriva orînduirii de oprimare şi exploatare care le înjoseşte, le înrobeşte şi le vînde patria.

In focul marilor lupte de clasă din Romînia anilor 1918—1920, în focul avîntului revoluţionar produs în ţara noastră de victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie s-a plămădit Partidul Comunist din Romînia. In aceste condiţii lupta patriotică a poporului nostru pentru libertate, independenţă naţională şi progres social, pentru doborîrea burgheziei şi înfăptuirea societăţii socialiste, pentru crearea unei patrii a sa, s-a intensificat.

Eliberarea ţării noastre de către Armata Sovietică a dat putinţă poporului romîn, condus de partid, să-şi ia soarta în propriile mîini, să scuture jugul imperialist, să izgonească de la putere clasele exploatatoare, să răstoarne monarhia şi să făurească statul democrat-popular.

Crearea Republicii Populare Romîne — în care puterea aparţine în întregime oamenilor muncii de la oraşe şi sate — a făcut ca dragostea de patrie a maselor populare să capete un sens nou, un conţinut bogat şi adînc.

Plini de mîndrie că patria noastră este astăzi puternică ca niciodată, că ea se situează politiceşte printre cele mai înaintate ţări ale lumii, numărîndu-se printre noile „brigăzi de şoc" ale mişcării revoluţionare şi muncitoreşti mondiale şi constituind un factor activ în lupta pentru apărarea şi menţinerea păcii, poporul romîn şi minorităţile naţionale din Republica Populară Romînă îşi intensifică eforturile în vederea continuei întăriri a statului democrat-popular, în vederea construirii socialismului. Patriotismul oamenilor muncii din ţara noastră îşi găseşte o strălucită întruchipare în entuziasmul general al poporului nostru, în avîntul întrecerii socialiste, în încordarea forţelor tuturor celor ce muncesc pentru asigurarea dezvoltării continue neforţate a industriei grele, temelia temeliilor economiei noastre naţionale, pentru larga dezvoltare a industriei producătoare de bunuri de consum popular, pentru dezvoltarea agriculturii noastre, în vederea ridicării neîncetate a nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc.

Şcoala are datoria să educe la elevi dragostea pentru oamenii muncii, care construiesc socialismul, să le facă cunoscute succesele poporului nostru pe drumul unei vieţi luminoase, să cultive dragostea faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare

ALE MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Învăț din experiența sovietică

Ana Bányász
învățătoare decorată cu Medalia Muncii, Arad

Ca și tuturor pedagogilor din țara noastră, cunoașterea experienței școlii sovietice mi-a deschis și mie perspective nebănuite de perfecționare a muncii instructiv-educative, mi-a ajutat să îmbunătățesc într-o măsură hotărîtoare activitatea în mijlocul elevilor.

De multe ori, în trecut, m-am izbit de greutăți mari în predarea citit-scrisului din cauza neajunsurilor vechii metode de predare. Experiența școlii sovietice m-a ajutat să rezolv această problemă. Am studiat cu mult interes metoda fonetică analitico-sintetică de predare a citit-scrisului și am aplicat-o cu perseverență, folosind sistematic, așa cum am învățat din experiența învățătorilor sovietici, numeroase exerciții și un material didactic variat. Rezultatele au fost mereu mai bune.

Datorită folosirii metodelor sovietice de predare am obținut o serie de succese și în predarea aritmeticii. Astfel, am înlăturat în cea mai mare parte însușirea mecanică de către eleve a cunoștințelor de aritmetică, am izbutit să le dezvolt judecata logică, le-am ajutat să-și formeze reprezentări concrete despre operațiile matematice.

Și în activitatea mea educativă mă străduiesc să aplic experiența eminenților pedagogi sovietici. Elevele mele sînt împărțite în grupe care își au fiecare conducătoarea lor. Ele se ajută reciproc cu multă tragere de inimă. Am reușit să dezvolt în clasa mea simțul răspunderii pentru îndeplinirea sarcinilor de către întreg colectivul de eleve. Țin o legătură strînsă cu tovarășa instructoare de pionieri.

In munca mea există încă lipsuri. Dar experiența pedagogilor sovietici mi-a arătat calea pentru lichidarea lor. Este calea luptei pentru ridicarea necontenită a nivelului ideologico-politic și profesional. Pentru a înlătura lipsurile, pentru a-mi îmbunătăți munca profesională, depun toate eforturile în vederea ridicării pregătirii mele ideologice și profesionale, studiind cu rîvnă învățătura marxist-leninistă și pedagogia sovietică.

Bogata experiență a școlii sovietice, a cadrelor didactice sovietice îmi este necontenit un adevărat ghid călăuzitor în muncă.

Voroșin pentru buna organizare a locului de muncă. Datorită acestei metode, elevul Mihai Ionescu de la școala profesională metalurgică nr. 3 din Capitală obține rezultate bune în atelierul-școală. 3) La Cabinetul pedagogic al orașului București, în cabinetul de științele naturale, se dau consultații învățătorilor și profesorilor cu privire la aplicarea experienței sovietice în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe agronomice. 4) In atelierul de fizică al școli medii nr. 1 de băieți din Capitală, elevii clasei a X-a construiesc aparate de fizică după indicațiile cuprinse în metodicile sovietice.

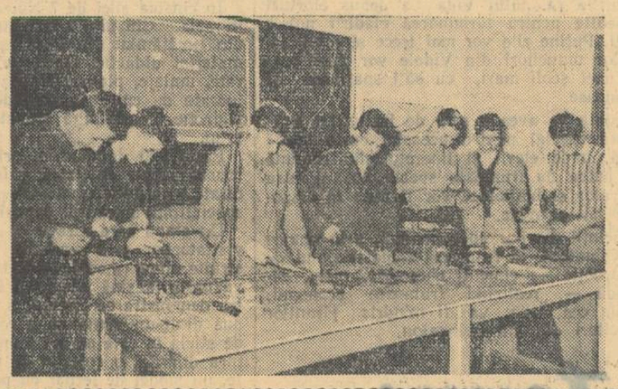

NICOLAE TĂUTU

Un răsărit de soare...

— de pe nava „Aurora" —

Urcăm pe vas... O navă ca oricare...
Aici catargul... ancora... și prora...
Și neclintit stă ridicat în zare
Tunul de-atuncea, de pe „Aurora"...

Nu un Columb — întreaga omenire
De pe-acest vas zări în dimineață
Nu doar un țărm ci altă rînduire,
O eră nouă și o nouă viață.

Metale scumpe-s aurul și-argintul,
Dar mai de preț e cel cuprins în navă,
Chiar ancorat el va străbate timpul
Ca-ntr-un ocean va naviga în slavă!

Jurnal de bord sau cronică să fie?
Pe pagini vechi stau literele mici
Parcă-ar vorbi de marea drumeție
De la Spartacus pînă la Ilîci...

Pe punte trec în rînd vizitatorii
Romîni, maghiari, chinezi și coreeni.
Ne-am adunat la tunul „Aurorii"
Și-l pipăim ca niște vechi osteni.

Lunetele... Rotițe... Manivele...
Dar atingînd noi nemișcata țeavă
Am auzit în clipele acele
Ca un ecou îndepărtata salvă

Ce viu purta ca norul care tună
Un strop curat, un licărit de soare,
Un curcubeu ce după grea furtună
Vestește primăvara viitoare...

Pășim pe vas... Și aeru-i mai tare...
Vîntul venit din larg ne răcorește...
Cu toți privim cum soarele răsare
Și îl simțim din inimă cum crește!

LIUBOMIR DMITERKO

Nu uita!

Ghirlande-n Kiev, scăpărînd la soare.
Copacii-naltă crengi de jar spre cer.
Primi-vor mulți, de marea sărbătoare,
Cravata roșie de pionier.

Copilului cu inima senină
Ce împlinește zece ani abia
Și va intra-ntr-o lume de lumină, —
De ziua asta-aș vrea să-i spun așa:

„Tu nu uita că n-a-nceput cu tine,
Pornind spre viitor, mărețul drum.
Atîtea fapte au cerut, știu bine,
Noian de vieți, spre-a fi cum sînt acum.

Fii demn de glorioasa moștenire!
Răsună-n ea al „Aurorei" tun,
Și nume ce-au trecut în nemurire:
In ea e Smolnîi, Kremlinul străbun".

...Kievu-n zorii purpurii se scaldă.
Copacii par a fi din aur greu.
Și sub a lui Octombrie rază caldă
Țara-nflorește ca un curcubeu...

In romînește de VIRGIL TEODORESCU

Întîlnire cu absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din Uniunea Sovietică

De curînd a avut loc în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, în sala de marmoră a Casei ziariștilor, o întîlnire între studenții facultăților de ziaristică și filozofie din Capitală și absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din Uniunea Sovietică.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii conf. univ. Paul Popescu, asistent univ. Ana Bughici, Gheorghe Fischer și Gheorghe Șipoș, care au studiat la Moscova și Leningrad.

Studenți ca Toma Firescu, Ion Iuga, Petre Pallu și alții au pus numeroase întrebări în legătură cu viața și munca studenților sovietici.

Au răspuns tovarășii Paul Popescu, Ana Bughici și Gheorghe Fischer, care au vorbit despre studenții Universității „Lomonosov" din Moscova și despre studenții din Leningrad. Ei au scos în evidență metodele de muncă ale studenților sovietici și felul cum aceștia își petrec timpul lor liber.

După terminarea convorbirii a rulat filmul sovietic „Primăvara la Moscova".

Prietenie strînsă cu pedagogii sovietici

Educarea comunistă a tineretului — țelul comun pe care-l urmărim — apropie tot mai mult pe învățătorii și profesorii din Republica Populară Romînă de pedagogii sovietici. Prietenii strînse, prietenii adevărate s-au legat între învățătorii și profesorii noștri și pedagogii sovietici.

Mulți învățători din țara noastră au simțit pentru Klavdia Arhipova, învățătoare în satul Cerkizovo, un sentiment de caldă prietenie atunci cînd, la sfîrșitul unei zile de muncă, au citit un articol în care ea arăta cum luptă pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de către toți elevii, cum obține succese în activitatea instructiv-educativă. Directorii școlilor din București au văzut că le este prietenă apropiată tovarășa E. K. Osipova, directoarea unei școli medii din Moscova, atunci cînd în sala Teatrului Filimon Sîrbu din București, în anul 1952, ea le-a vorbit despre munca ei, despre felul cum conduce școala.

Acum, de curînd, cînd tovarășa Osipova le-a vorbit prin radio, la emisiunea postului de radio Moscova pentru ascultătorii din Republica Populară Romînă, ei au simțit că fiecare vorbă vine de la un prieten bun. O vedeau parcă în fața ochilor ca atunci, voioasă, vorbind cu bucurie despre activitatea ei, însuflețindu-i parcă și mai mult pentru munca lor nobilă.

Învățătoarea Elena Ticu de la școala de 7 ani nr. 183 din București și învățătoarea Iulia Ștefaniuc de la școala medie din Kozovskaia Poliana, din Ucraina Subcarpatică, nu s-au văzut nici odată. Ele sînt însă prietene bune și se ajută în muncă. „Vreau să cunosc metodele și procedeele pe care le folosiți în predarea lecțiilor de aritmetică și citire la clasa a II-a", îi scrie Elena Ticu tovarășei Iulia Ștefaniuc. Și ea este sigură că tovarășa Ștefaniuc îi va împărtăși multe lucruri interesante din experiența ei, o va ajuta să lucreze mai bine, să obțină succese mereu mai mari. Mulți dintre învățătorii și profesorii noștri știu că prietenii lor din școlile sovietice le pot da și le dau cu plăcere, cu dragoste îndrumările cele mai bune. „Vă cer sfatul în realizarea disciplinei elevilor și organizarea unei bune activități extrașcolare" — scrie învățătoarea Stela Gologan de la școala din Dudești-Cioplea tovarășei Alexandra Matveevna, învățătoare emerită la școala de fete nr. 79 din Moscova.

Fiecare scrisoare, fiecare întrebare primește un răspuns mai limpede și mai cald chiar decît cel așteptat. Scrisori pline de căldură de la profesorii sovietici prieteni primesc tovarășii Ilie Dediu, profesor la școala medie nr. 3 de băieți, Eliza Paveliu, directoarea școlii nr. 148, Elena Matei, directoarea școlii pedagogice de educatoare din București și atîția alții.

Pentru mulți pedagogi prietenia cu cadrele didactice sovietice a început în anii de studiu în Uniunea Sovietică.

Tovarășa Gertruda Moisescu, conferențiar la Facultatea de geo-geografie din București, a făcut aspirantura la Universitatea din Leningrad. In timpul celor trei ani de studiu s-a cimentat o strînsă prietenie între ea și tovarășii ei de muncă. Prietenia aceasta îi aduce și astăzi multe bucurii. De curînd, a primit o carte mare, îmbrăcată în piele roșie, asupra căreia stă aplecată zilnic ore întregi. Este ultima lucrare a fostului său profesor Ilia Alexeevici Karabkov, „Moluștele terțiare", pe care acesta i-a trimis-o în dar odată cu două scrisori, una din partea lui și alta din partea soției sale. Tovarășa Moisescu aștepta acest plic cu multă nerăbdare. Voia să afle noutăți despre activitatea științifică a profesorului ei, despre munca în facultatea unde a învățat, despre familia profesorului, pe care a cunoscut-o îndeaproape. Și apoi această scrisoare trebuia să-i aducă răspunsul la o întrebare importantă, de care depindea în bună măsură hotărîrea sa — ce temă să-și aleagă pentru lucrarea de doctorat.

„Vă răspund la întrebarea principală privitoare la tema dizertației de doctorat — îi scrie profesorul Ilia Alexeevici Karabkov. Tema dumneavoastră, „Moluștele depozitelor tortoniene", este bună, dar denumirea ei trebuie schimbată. Vă propun ca titlu fie „Depozitele tortoniene din Romînia și fauna lor de moluște", fie „Depozitele tortoniene și tortonianul în Romînia", fie „Miocenul mediu în Romînia. Stratigrafia și fauna moluștelor".

Profesorul îi dă îndrumări și în legătură cu felul cum trebuie întocmită lucrarea: „In partea stratigrafică nu vă puteți mărgini numai la descrierea profilurilor din care provine fauna. Trebuie să dați analiza tuturor profilurilor, să alcătuiți raionarea faunei, să prezentați un tablou general al istoriei teritoriului Romîniei în vremea tortonică. Tema de doctorat necesită o analiză largă și o elaborare aprofundată a problemei".

Simțind de datoria sa să o îndrumeze și acum în munca didactică și științifică, profesorul Karabkov o roagă pe fosta sa aspirantă să-i comunice hotărîrea la care ajunge și-i promite să-i trimită lucrările de care are nevoie.

Studenții noștri care studiază în Uniunea Sovietică văd în profesorii lor prieteni adevărați. O prietenie atît de strînsă îl leagă pe Cezar Dimofte, asistent la Universitatea „C. I. Parhon" din București, de fostul său profesor din Sverdlovsk, N. N. Albov, încît îi scrie nu numai despre activitatea lui de acum la catedra de mineralogie, ci și despre viața personală. Aflînd că fostul său student s-a căsătorit, profesorul Nicolai Nicolaevici Albov îi trimite călduroase urări. „Vă felicit pentru marele și fericitul eveniment din viața dumneavoastră și ridic o cupă de minunată șampanie sovietică pentru tînăra dumneavoastră tovarășă de viață, pentru fericirea familiei dumneavoastră".

Cu profesorul său, Cezar Dimofte a stat de vorbă mult și despre toate. De multe ori i-a povestit Nicolai Nicolaevici despre geologii romîni pe care i-a cunoscut la Moscova cu cîțiva ani în urmă, despre frumoasele amintiri care i-au rămas din excursia făcută împreună cu ei în Ural.

Din scrisorile profesorului său, Cezar Dimofte află despre lucrările de specialitate nou apărute în Uniunea Sovietică. La rîndul lui, Cezar Dimofte comunică profesorului său cum lucrează, ce planuri are. El i-a scris cu bucurie că a trimis unei reviste științifice prima sa lucrare științifică, că vrea să facă prospecțiuni geochimice în Carpații Orientali.

Nicolai Nicolaevici Albov este și acum prietenul apropiat, sfătuitorul lui Cezar Dimofte: „Nu este permis unui tînăr specialist — îi scrie el — să se mărginească numai la munca didactică de predare și de aceea dumneavoastră ați procedat absolut just cînd ați luat hotărîrea să continuați lucrările de cercetări științifice. Numai o asemenea îmbinare a muncii didactice la Universitate cu cercetările geologice pe teren creează condițiile pentru formarea în decursul unui șir de ani a unui colaborator științific și a unui profesor cu înaltă calificare".

Cercetător neobosit, Nicolai Nicolaevici studiază acum metodele noi de prospecțiuni geo-chimice (metodele biologice de explorare continuă). Această problemă îl preocupă îndeaproape pe Cezar Dimofte. De aceea așteaptă cu interes fiecare scrisoare în care profesorul îi comunică noutăți în această privință: „Aș dori foarte mult să transmit cunoștințele din experiența mea practică, rezultatul cercetărilor mele, colegilor dumneavoastră de muncă, geologilor și studenților romîni" — scrie el.

Toți oamenii sovietici cu care a lucrat împreună în anii studenției îi sînt acum prieteni apropiați lui Cezar Dimofte. V. P. Trigonov, V. K. Ermatov și alții îi trimit întotdeauna salutări prietenești din orașul Sverdlovsk, în care au trăit atîta timp alături. Scrisorile venite din Uniunea Sovietică sînt pentru Cezar Dimofte daruri de mare preț ale prieteniei, care în ciuda depărtării devine tot mai caldă, mai apropiată.

Temelia pe care se clădește prietenia cadrelor didactice și a elevilor noștri cu pedagogii și elevii sovietici este de nezdruncinat pentru că această prietenie este o parte a legăturilor tot mai strînse, tot mai puternice care s-au închegat între poporul nostru și marele popor sovietic.

---

a poporului în Republica noastră Populară, să trezească în ei dorința de a lupta sub steagul partidului nostru pentru cauza socialismului.

Educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist este o sarcină a tuturor învățătorilor și profesorilor. Nu există nici o disciplină care se predă în școală, nici o activitate extrașcolară în cadrul căreia să nu se poată realiza educarea patriotismului. Fiecare pedagog rezolvă în procesul predării disciplinei sale nu numai probleme ale instruirii elevilor, ci și ale educării lor. Dacă în predarea istoriei patriei elevii pot cunoaște lupta de veacuri a poporului nostru pentru libertate, aceasta nu înseamnă că asigurînd predarea istoriei în cele mai bune condiții se rezolvă definitiv sarcinile educării dragostei față de popor, față de patrie.

O mare însemnătate în educarea la elevi a patriotismului o are studierea limbii romîne, făurită de popor prin eforturile a zeci de generații, a literaturii noastre progresiste, clasice și contemporane, care oglindește în imagini artistice năzuințele poporului, lupta și cuceririle lui. Cunoașterea și înțelegerea operelor realiste ale lui M. Eminescu, Ion Creangă, Gh. Coșbuc, Ion Luca Caragiale, cunoașterea operelor maestrului Sadoveanu, ale lui Camil Petrescu, Mihai Beniuc și ale altor scriitori contemporani din țara noastră are o mare influență asupra educării tineretului nostru în spiritul patriotismului. Marii scriitori care s-au ridicat din rîndurile poporului nostru au fost ei înșiși adevărați patrioți. Viața și opera lor constituie pentru elevii noștri exemple de slujire cu devotament a poporului, de luptă împotriva dușmanilor lui. Folosind marile posibilități pe care le au la îndemînă, pedagogii noștri care predau limba și literatura romînă au datoria să ție mereu aprinsă flacăra vie a patriotismului.

La Congresul învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta cît este de necesar să învățăm tineretul să cunoască și să iubească minunatele frumuseți și bogății ale patriei noastre. Este datoria pedagogilor care predau geografia, fizica, chimia, geologia, botanica etc. de a înarma pe tinerii fii ai patriei noastre cu puterea științei, de a aprinde în sufletele lor mîndria de stăpîni ai nesecatelor bogății ale patriei noastre și hotărîrea de a lupta pentru punerea lor în slujba continuei înfloriri a patriei noastre.

In concepția marxist-leninistă, sentimentul patriotic al dragostei de țară este înțeles nu ca o îndrăgire abstractă a patriei, a frumuseților ei și a limbii materne etc., ci ca un sentiment profund, legat în mod organic de lupta pentru construirea socialismului și comunismului. Incă în 1920, la cel de al treilea Congres al Comsomolului, V. I. Lenin arăta că învățămîntul, instrucția și educația tineretului trebuie să fie strîns legate de sarcinile construirii socialismului, de lupta oamenilor muncii pentru comunism. Pentru pedagogii noștri trebuie să fie limpede că numai legînd pas cu pas munca instructiv-educativă de sarcinile practice ale construirii socialismului se poate crește un tineret comunist devotat poporului și patriei noastre libere.

Patriotismul oamenilor muncii din țara noastră se exprimă, în primul rînd, în munca lor creatoare pentru binele patriei. Școala are datoria ca încă din anii copilăriei să dezvolte la elevi dragostea de muncă, dorința de a-și pune toate forțele, toate cunoștințele căpătate în școală în slujba patriei iubite.

In salutul adresat ziarului pionierilor „Leninschie Iskri" din Leningrad, M. I. Kalinin scria: „A învăța bine, a învăța excelent, este cea mai importantă datorie patriotică a copiilor sovietici. Tocmai cu aceasta începe la voi (la copii — *I.D.*) comunismul". Această indicație are o mare însemnătate nu numai pentru copii, ci și pentru cei care se ocupă de instrucția și educatia copiilor, pentru pedagogi. Ea arată învățătorilor și profesorilor marea importanță a muncii lor. Cu cît tînăra generație își va însuși mai temeinic cunoștințele în școală, cu atît va putea aplica aceste cunoștințe mai rodnic și mai activ în viitoarea activitate practică spre binele patriei.

Munca instructiv-educativă bine organizată în școală presupune în mod necesar o foarte strînsă legătură între școală și viață. Pedagogii trebuie să-i ajute pe elevi să treacă de la contemplarea naturii înconjurătoare, a frumuseților patriei, la cunoașterea și înțelegerea lor. Sînt nenumărate exemplele care vorbesc despre dragostea elevilor noștri față de gospodăriile agricole colective, față de comuna natală, față de gospodăriile agricole de stat etc., atunci cînd ei au fost antrenați să participe la munca pentru dezvoltarea și înflorirea acestora. Ajutînd la strînsul recoltei în gospodăriile agricole de stat ale raionului Timișoara, elevii școlii medii „Nikos Beloiannis" și ai școlii medii mixte cu limba de predare germană din Timișoara au îndrăgit mai mult aceste gospodării, au început să se intereseze de diferitele probleme ale dezvoltării lor. Munca de utilitate socială a elevilor atît în școală cît și în afara ei, prezintă o însemnătate excepțională în educarea patriotismului la elevi. Dragostea elevilor pentru patrie trebuie să se manifeste nu numai în sentimentele lor, ci mai ales în acțiunile practice în folosul patriei. De aceea pedagogii au datoria să acorde o mare atenție participării efective a elevilor, pe măsura posibilităților lor și în forme corespunzătoare vîrstei lor, la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

III.

In esența sa patriotismul socialist este profund internaționalist. Patriotismul socialist se îmbină armonios cu internaționalismul proletar. Nu poți fi adevărat patriot dacă nu stimezi și cele alte popoare, după cum nu poți fi internaționalist dacă nu iubești propria ta patrie.

Pornind de la principiul că „nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare", patriotismul socialist respinge naționalismul burghez și recunoaște deplina egalitate a tuturor raselor și națiunilor, unitatea intereselor și sarcinilor oamenilor muncii din toate țările, independent de nivelul dezvoltării lor economice, politice și culturale, de limbă și de culoarea pielii. Muncitorii au interese vitale comune și un dușman de clasă comun. De aci rezultă necesitatea ca muncitorii de toate națiunile și din toate țările să-și unească eforturile în lupta pentru cauza comună, aceea a lichidării capitalismului și construirii socialismului.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă și după exemplul gloriosului P.C.U.S., partidul nostru își întemeiază politica sa pe mărețele principii ale internaționalismului proletar — ideologia unității muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, a tuturor celor ce muncesc, în lupta pentru pace și socialism, ideologia frăției între popoare.

Patriotismul oamenilor muncii din țara noastră se împletește organic cu internaționalismul proletar, fiind cu totul străin și opus oricăror prejudecăți naționaliste și șovine. Poporul nostru își aduce aminte cu ură de criminala politică a claselor exploatatoare care, folosind otrava naționalismului și șovinismului, căutau să învrăjbească și să asmută pe oamenii muncii de diferite naționalități unii împotriva altora, cu scopul de a-i dezbina, de a-i exploata mai ușor și de a-i împiedica să organizeze lupta unită împotriva dușmanului comun — exploatatorii. Datorită statornicirii de către Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării a deplinei egalități de drepturi între poporul romîn și minoritățile naționale, toți oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, luptă umăr la umăr, într-o strînsă și minunată frăție, pentru înflorirea patriei comune — Republica Populară Romînă.

Partidul desfășoară o intensă muncă de educare internaționalistă a tuturor oamenilor muncii din R.P.R.

O atenție cu totul deosebită trebuie acordată educării tineretului în spiritul internaționalismului proletar. Viața a demonstrat că tocmai tineretul este acela către care elementele reacționare își îndreaptă de cele mai multe ori încercările lor perfide de atițare naționalistă, șovină.

Partidul cere tuturor celor care activează pe tărîmul educației să crească tînăra generație în spiritul frăției între popoare, al legăturii frățești și al solidarității cu oamenii muncii din toate țările, în spiritul întăririi continue a prieteniei de nezdruncinat și a colaborării frățești dintre poporul romîn și marele popor sovietic, al prieteniei și frăției cu popoarele din țările de democrație populară. Succesele obținute pe acest tărîm sînt incontestabile. Stimulați și îndrumați de profesorii lor, elevii școlilor de 7 ani din comunele Bucovăț, raionul Timișoara, Glîmboca și Zorlențul Mare, raionul Caransebeș, Sudriaș, raionul Făget, Găvojdia, raionul Lugoj și școlile din centrul Mehadia, raionul Almaj — de exemplu — au confecționat cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice din acest an 11 costume naționale. Aceste costume, împreună cu 60 de albume, la confecționarea cărora au participat elevii de la numeroase școli din regiunea Timișoara, au fost trimise diferitelor case de pionieri din Uniunea Sovietică. Dragostea tineretului nostru pentru tineretul sovietic se manifestă și în miile de scrisori pe care elevii și studenții noștri le trimit elevilor și studenților sovietici.

In unele locuri nu se acordă însă întotdeauna atenția cuvenită educării elevilor în spiritul internaționalismului proletar, combaterii concrete, serios fundamentate teoretic și bine documentate a oricăror forme ale naționalismului burghez. Este necesar ca în școlile de toate gradele să se intensifice eforturile în vederea educării tineretului în spiritul internaționalismului proletar.

A educa tineretul în spiritul internaționalismului proletar înseamnă, în primul rînd, a-i explica într-o formă simplă și accesibilă politica națională leninist-stalinistă, pe care o aplică cu fermitate partidul nostru. Pedagogii trebuie să explice tineretului prevederile Constituției R.P.R. cu privire la egalitatea de drepturi a tuturor oamenilor muncii din țara noastră și să le arate cum sînt aplicate în viață aceste prevederi. In același timp, trebuie să se scoată la iveală caracterul naționalist al educației care se făcea în anii regimului burghezo-moșieresc și să se demaște în mod convingător, pe bază de fapte, caracterul reacționar al educației burgheze șovine din toate țările capitaliste.

Predînd istoria, geografia, literatura, limbile străine etc., cadrele didactice au posibilități largi să ajute pe elevi să cunoască lupta oamenilor muncii din lumea întreagă împotriva exploatării, să le lămurească unitatea intereselor de clasă ale tuturor celor ce muncesc. Pedagogii pot de asemenea să vorbească elevilor despre valorile culturale create de popoarele diferitelor țări, să-i ajute să cunoască lupta unită a popoarelor pentru apărarea păcii. De la vîrsta cea mai fragedă trebuie să li se arate copiilor cum trăiesc și cum luptă pentru construirea socialismului popoarele din țările de democrație populară.

Inflăcărata iubire de patrie a poporului nostru este indestructibil legată de dragostea internaționalistă fierbinte față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră. I. V. Stalin a arătat că „internaționalist este acela care, fără rezerve, fără condiții este gata să apere Uniunea Sovietică, pentru că Uniunea Sovietică este baza mișcării revoluționare mondiale și nu poți să aperi, să faci să meargă înainte această mișcare revoluționară dacă nu aperi Uniunea Sovietică. Căci acela care intenționează să apere mișcarea revoluționară mondială fără Uniunea Sovietică și împotriva ei, acela merge împotriva revoluției și se va rostogoli inevitabil în lagărul dușmanilor revoluției".

Educația elevilor în spiritul internaționalismului proletar se realizează nu numai la lecții, ci și în procesul activității educative în afara clasei. De aceea trebuie să fie larg folosite, în acest scop, discuțiile, informațiile politice, lecturile, organizarea de serbări comune de către elevi din rîndul poporului romîn și ale diferitelor minorități naționale, corespondența între elevii din școlile noastre cu elevii din U.R.S.S. și din țările de democrație populară etc.

Internaționalismul proletar este opus cosmopolitismului. Cosmopolitismul burghez contemporan nu reprezintă ceva principial nou în ideologia burgheză decadentă. El este în fond reversul naționalismului și servește reacțiunii mondiale și, în special, imperialismului american, drept narcotic spiritual pentru adormirea conștiinței maselor și înșelarea vigilenței politice a popoarelor. Propovăduind teoria că noțiunea de patrie ar fi, chipurile, învechită și aparține trecutului, că patriotismul împiedică progresul, că popoarele trebuie să renunțe la suveranitatea națională în favoarea unui așa zis supra-stat și a unui guvern mondial, bineînțeles de proveniență americană, ideologii cosmopoliți vor să netezească drumul expansiunii imperialismului american.

Demascarea cosmopoliților burghez contemporan ca una dintre formele cele mai periculoase ale ideologiei burgheze este una din cele mai importante condiții pentru educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Este necesar ca într-o formă simplă și prin exemple vii și accesibile elevilor să li se explice esența antipopulară a cosmopolitismului, dezvăluind contradicția de neîmpăcat dintre cosmopolitismul burghez și internaționalismul proletar.

★

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii de toate naționalitățile din patria noastră, liberi și stăpîni pe soarta lor, sînt însuflețiți de idealele nobile ale patriotismului socialist și ale internaționalismului proletar. Patriotismul socialist îmbină armonios tradițiile luptei unite a poporului romîn și a minorităților naționale pentru libertate și o viață mai bună cu interesele construirii socialismului în R.P.R., patria lor comună.

Prietenia de neclintit care se dezvoltă între poporul romîn și minoritățile naționale pe baza politicii naționale leninist-staliniste a partidului are o imensă însemnătate pentru consolidarea mai departe a regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului în patria noastră. Unitatea de monolit a poporului romîn cu minoritățile naționale, frăția tuturor oamenilor muncii din țara noastră cu oamenii muncii din toate țările lumii, prietenia poporului nostru cu toate popoarele iubitoare de pace contribuie la întărirea forțelor care luptă pentru menținerea și apărarea păcii — cucerirea cea mai de preț a omenirii. Școala noastră nouă este chemată să aducă o mare contribuție la întărirea și dezvoltarea continuă a acestei prietenii, să educe tineretul țării noastre în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

I. DRAGU

Studiind la universitatea din Moscova

A. Halanay
candidat în științele fizico-matematice

Acum doi ani participam împreună cu colegii mei sovietici la demonstrația de 7 Noiembrie din Piața Roșie la Moscova. Îndată după aceea m-am întors în țară și mi-am început munca de conferențiar în cadrul Facultății de matematică-fizică a Universității „C. I. Parhon" din București. În activitatea pe care o desfășor la catedră mă străduiesc să folosesc din plin cele învățate în timpul anilor de studiu în Uniunea Sovietică. Într-adevăr, din viața și din activitatea oamenilor sovietici noi am învățat și învățăm să rezolvăm cele mai variate probleme pe care munca de fiecare zi ni le pune în față.

Pentru mine, anii de studiu în U.R.S.S. au însemnat un prilej nemaiîntîlnit de completare și aprofundare a cunoștințelor de specialitate. Însă în acești ani am învățat lucruri deosebit de importante nu numai în domeniul specialității mele, ci și în domeniul organizării și al metodicii muncii în învățământul superior.

De mare folos mi-a fost faptul că am participat la mai multe ședințe de seminar ținute de docentul S. A. Galgern, cu care am discutat problemele legate de metodica seminarului; atît din ședințele de seminar cît și din discuții a rezultat principiul că accentul trebuie pus în primul rînd pe rezolvarea de exerciții tipice, că trebuie să se tindă ca într-o ședință de seminar să se rezolve cît mai multe exerciții, să fie antrenați să lucreze cît mai mulți studenți, astfel încît seminarul să folosească tuturor studenților și nu numai celor fruntași. În același timp, însă, trebuie să se rezolve din cînd în cînd și probleme mai grele. Un alt principiu după care se conducea docentul S. A. Galgern în conducerea seminarului era reluarea în seminar a exercițiilor date ca temă pentru acasă studenților și pe care un număr mare dintre ei nu reușeau să le rezolve.

Una din problemele care frămîntă mult învățămîntul nostru superior este organizarea consultațiilor. În această problemă am găsit o indicație în practica organizării consultațiilor pe grupe mai ales în perioada care precede sesiunea de examene. Faptul că am asistat la o astfel de consultație ținută de profesorul V. V. Nemețki, conducătorul meu științific, mi-a fost de mare folos în organizarea consultațiilor la cursul pe care-l țin. O altă problemă în care am învățat mult de la profesorul V. V. Nemețki este aceea a conducerii lucrărilor de diplomă. Astfel am văzut că lucrările de diplomă cele mai bune apar legate de cursul și seminarul special al profesorului. Cu ocazia cursului special și mai ales în cadrul seminarului special se stabilește o atmosferă deosebită, de apropiere între profesori și studenți, o atmosferă de colaborare prielnică pentru dezvoltarea științifică a studenților. De altfel, aceste seminarii speciale pentru studenți, ca și seminariile de cercetare ale colectivelor științifice au devenit un fenomen răspîndit la Facultatea noastră de matematică și fizică și la Institutul de matematică al Academiei R.P.R.

Am ținut să arăt doar cîteva aspecte legate de munca mea, muncă în care mă călăuzește permanent experiența sovietică. Fără îndoială, însă, că în timpul șederii mele la Moscova, nu am învățat numai lucruri legate direct de profesiunea mea. Trăind în mijlocul oamenilor sovietici, constructori ai comunismului, am putut cunoaște nemijlocit marile comori ale literaturii ruse și sovietice, am vizionat spectacole de neuitat la Teatrul Academic de Artă (MHAT) sau la Teatrul Mic, spectacole minunate de operă la Teatrul Mare, am vizitat Galeriile Tretiakov, am asistat la spectacole de înaltă calitate ale ansamblurilor artistice de amatori. Dar mai presus de toate am legat prietenii trainice cu oameni sovietici, am simțit ajutorul lor cald și prietenesc.

Și acum, ca și în anii trecuți, cînd demonstram în Piața Roșie alături de colegii mei sovietici, de tovarășii veniți la studii din China și din celelalte țări de democrație populară, mă gîndesc cu bucurie, cu recunoștință fierbinte la marele ajutor pe care ni-l dau oamenii sovietici, la perspectivele luminoase pe care le-a deschis în fața noastră Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Experiența sovietică ne ajută în pregătirea viitorilor tehnicieni

Dora Popovici
director adjunct al școlii medii tehnice veterinare din București

Cunoașterea și aplicarea în activitatea instructiv-educativă a metodelor sovietice, metodele celei mai înaintate pedagogii din lume, răspîndirea largă în rîndurile profesorilor noștri a experienței sovietice în domeniul veterinar au dus la o îmbunătățire simțitoare a nivelului muncii de pregătire a cadrelor de tehnicieni veterinari în școala noastră.

De un deosebit ajutor în orientarea științifică a lecțiilor noastre de specialitate ne sînt lucrările marilor savanți sovietici I. P. Pavlov, O. B. Lepeșinskaia, lucrările „Alimentația animalelor domestice" de I. S. Popov, „Cursul de creștere a oilor" de Ivanov, „Cireada de vaci de lapte Karavaevo" de I. S. Staiman și altele. O bună parte din aceste lucrări se găsesc la bibioteca școlii noastre, care numără 1273 cărți de specialitate din care majoritatea sînt scrise de autori sovietici.

O grilă însemnată o acordă colectivul nostru pedagogic înarmării elevilor cu cele mai noi date obținute în Uniunea Sovietică în diferite probleme de specialitate — cum este, de exemplu, problema combaterii sterilității animalelor prin îngrijirea și hrănirea rațională a acestora, prin folosirea pe scară tot mai largă a însămînțărilor artificiale, prin diagnosticul precoce al gestației și îngrijirea în mod rațional a femelelor gestante, problema combaterii febrei aftoase prin măsuri de carantină, izolare, și vaccinare a animalelor etc.

Zi de zi drumul nostru este luminat de bogatele învățăminte ale experienței sovietice. Din programele sovietice noi am învățat, de pildă, cum trebuie organizată practica didactică și practica în producție, pentru a da elevilor posibilitatea să-și însușească cunoștințe temeinice, legate de viață. Pe lîngă școala noastră s-a creat un dispensar veterinar, la care publicul este primit cu animalele la consultații. Medicul veterinar de serviciu — care este și profesor — examinează animalele și aplică tratamentul necesar împreună cu elevii. În felul acesta, elevii noștri învață practic cum trebuie să trateze o anumită boală la diferite animale. Ei învață de asemenea cum trebuie să se desfășoare munca veterinarului în cadrul gospodăriei agricole colective sau al gospodăriei agricole de stat, pregătindu-se în acest fel pentru munca lor viitoare.

Un mijloc însemnat pentru ridicarea nivelului nostru profesional sînt cercurile pedagogice, în cadrul cărora cadrele didactice ale școlii expun referate privitoare la experiența sovietică în domeniul specialității noastre. Astfel, de curînd, tovarășa dr. Elena Bogdan a ținut referatul „Vitamina și avitaminoza în practica veterinară". Asemenea referate se țin cu regularitate în școala noastră.

Folosind experiența sovietică în desfășurarea întregii noastre activități, însușindu-ne bogatul tezaur al științei sovietice, muncim cu hotărîre pentru a contribui la aplicarea în viață a prevederilor proiectului Directivelor partidului în legătură cu dezvoltarea agriculturii noastre.

Pedagogia sovietică ne călăuzește munca

E. Cristescu
directoarea școlii profesionale de fete nr. 13 telecomunicații din București

Știința pedagogică sovietică și experiența școlii sovietice călăuzesc colectivul didactic al școlii noastre în activitatea de zi cu zi, ne ajută să ridicăm necontenit conținutul muncii de pregătire a viitorilor muncitori și să îmbunătățim mereu metodele de predare.

Pentru aplicarea principiilor pedagogiei sovietice colectivul nostru studiază sistematic literatura pedagogică sovietică. Lucrările lui I. T. Ogorodnicov și P. N. Simbirev, volumele „Educația comunistă în școala sovietică", „Procesul de cunoaștere" materialele apărute în presa pedagogică sovietică ne arată căile de îmbunătățire a activității în mijlocul elevelor, ne ajută să le înarmăm cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

După modelul școlilor profesionale din Uniunea Sovietică s-au înființat și în școlile noastre cabinete care contribuie mult la buna desfășurare a lecțiilor. Fiecare cabinet este înzestrat cu un bogat și variat material didactic, specific meseriilor pentru care se pregătesc elevele din școala noastră.

Aplicînd experiența pedagogilor sovietici, cadrele didactice și-au întocmit planuri tematice pe pătrare, sincronizate cu planurile calendaristice.

Dorind să creeze condiții cît mai bune pentru munca practică a elevelor, colectivul didactic a amenajat în școală un atelier după modelul sovietic, în care elevele se pregătesc să devină lăcătuși, mecanici, montori etc. Atelierul este înzestrat cu un utilaj modern. Activitatea practică se desfășoară și în cadrul laboratorului școlii.

Pentru buna pregătire profesională a elevelor care fac practică în întreprinderi s-a alcătuit „un grafic de mutare", care le dă posibilitatea să treacă prin rotație prin toate secțiile de specialitate și să-și însușească toate operațiile. Această metodă sovietică aplicată în munca practică a dat bune rezultate.

Studiind și învățînd neobosit din vasta experiență a maiștrilor instructori sovietici, colectivul de maiștri din școala noastră se preocupă de îmbunătățirea pregătirii practice a elevelor și de dezvoltarea interesului și dragostei lor pentru meserie.

Experiența sovietică ne este de un neprețuit ajutor și în ceea ce privește realizarea educației comuniste a elevelor. În întreaga noastră activitate pentru educarea elevelor în spiritul unei atitudini juste față de muncă, al respectului față de bunul obștesc, al dragostei fierbinți pentru patrie, noi ne călăuzim după experiența vastă în această privință a școlii sovietice.

Colectivul nostru pedagogic va continua să studieze și să folosească mereu mai larg experiența școlii și a pedagogiei sovietice, chezășie a progresului învățămîntului nostru.

Concert în cinstea lui R. M. Glier

Zilele trecute, în sala Dalles din Capitală, elevii școlii elementare și medii de muzică din București au executat în cinstea marelui compozitor sovietic R. M. Glier, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin, piese de Glier, Vlasov, Ceaikovski, Beethoven, Mozart, Chopin, Brediceanu, Constantin Dumitrescu și alții.

Programul a fost interpretat de unii dintre cei mai talentați elevi ai școlii, printre care: Nicolae Miulescu, pian, elev în clasa VII-a, Rodica Gheorghiu, fagot, elevă în anul IV, Viorica Diaconu, pian, elevă în clasa a VII-a, și Crimhilda Cristescu, pian, din anul I — toți patru premiați ai Concursului național al tinerilor soliști din cadrul celui de al 4-lea Festival Mondial de la București. Programul s-a încheiat cu partea I-a a Concertului pentru corn și pian de Glier.

Elevii au oferit maestrului Reinhold Glier buchete de flori.

Festivaluri în limba rusă

O serie de facultăți din cadrul Universității „C. I. Parhon" au organizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie festivaluri artistice în limba rusă. De curînd, studenții Facultății de filozofie au dat un astfel de festival care s-a bucurat de mult succes. Echipa de dansuri și corul studenților din anul II au executat un bogat program artistic. Studenții au recitat poeme de Gorki, Isakovski și alți poeți ruși și sovietici.

S-a bucurat, de asemenea, de mult succes festivalul în limba rusă organizat de către studenții Facultății de fizico-matematici.

Pentru răspîndirea experienței sovietice

Marți 2 noiembrie a avut loc la Institutul de industrii alimentare ședința lărgită a consiliului științific al institutului. În cadrul ședinței s-au expus referatele „Metode sovietice în conservarea alimentelor" de prof. univ. N. Satinover și „Știința și tehnica sovietică în industria laptelui" de prof. Dumitru Moțoc. Numeroase cadre didactice au participat la discuțiile care au avut loc pe marginea acestor referate.

O școală nouă

An de an, pe vremea trecutelor regimuri, țăranii muncitori din comuna Videle, regiunea București, au așteptat ca pe temelia pusă acum 20 de ani „în preajma unor alegeri, să se ridice o școală spațioasă, frumoasă pentru fiii lor. Așteptările le-au fost însă zadarnice. Partidele se schimbau unul după altul la conducere, promisiunile erau mari — dar școala rămînea tot neterminată.

Visul lor s-a împlinit abia azi. În cinstea zilei de 7 Noiembrie secția de învățămînt a raionului Vida a depus eforturi deosebite pentru terminarea clădirii noii școli. Puține zile vor mai trece și copiii țăranilor muncitori din Videle vor păși pragul unei școli mari, cu săli spațioase și luminoase.

Școala va avea o sală de festivități amenajată special pentru aceasta, cu o scenă largă, unde elevii și tineretul din comună vor putea da frumoase spectacole. Pentru laborator și bibliotecă vor fi puse la dispoziție săli speciale.

Părinții elevilor au contribuit, prin munca lor voluntară, la transportul materialului de construcție — ciment, cherestea, nisip, cărămidă — realizînd frumoase economii. Școala cea nouă va fi mîndria țăranilor muncitori din întregul raion.

Elevii învață cu sîrguință limba rusă

Sărbătorirea prieteniei romîno-sovietice a făcut să crească interesul elevilor mei pentru studiul limbii ruse. Ei își intensifică eforturile la învățătură, se străduiesc să-și însușească temeinic această limbă, să pronunțe corect, să citească, în afară de textele din manual, reviste și cărți în limba rusă.

În același timp mă străduiesc și eu să-mi îmbunătățesc necontenit munca, pentru a-i înarma cu cunoștințe temeinice.

Mi-am dat seama că succesul activității mele depinde de măsura în care îmi cunosc elevii, în care cunosc exact volumul și calitatea cunoștințelor lor. În acest scop am dat din primele zile ale anului școlar o lucrare de control și am examinat oral, pe fiecare elev în parte. Cu acest prilej mi-am dat seama că cei mai mulți elevi din clasa a VIII-a cunosc multe cuvinte în limba rusă. Ei cunoșteau substantive și adjective dar mai puține verbe. De asemenea, am observat că elevii au tendința de a pronunța cuvintele așa cum sînt scrise, în special vocalele neaccentuate a,o,e,ia și grupul evo, tsia, și de a pronunța separat prepoziția de cuvîntul lîngă care stă. Mulți elevi nu erau deprinși să citească cursiv, conștient și expresiv și nu știau să folosească semnul moale și i scurt.

Elevii nu aveau deprinderea de a aplica în practică cunoștințele de gramatică. Unele reguli gramaticale erau superficial însușite. Așa, de exemplu, ei nu știau să întrebuințeze just cazul genitiv, nu diferențiau complementul circumstanțial de loc pentru întrebările cuda și gde, nu știau să facă acordul adjectivului cu substantivul.

Toate aceste lipsuri din cunoștințele elevilor m-au determinat să-mi întocmesc un plan care să cuprindă măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

Pentru îmbogățirea vocabularului elevilor cu cît mai multe verbe, am stăruit mai mult asupra acestora în timpul fiecărei lecții, iar pentru a-i deprinde cu pronunțarea corectă le-am explicat în amănunt principalele reguli de pronunțare literară a limbii ruse, folosindu-mă de manualul de limba rusă pentru clasa VIII-a și de Metodica limbii ruse pentru școlile neruse. Pentru însușirea temeinică a regulilor de pronunțare am folosit numeroase exemplificări. Tot în acest scop am organizat citirea model a unor fragmente din textele învățate, iar paralel cu citirea model le-am explicat elevilor fiecare particularitate de pronunțare a cuvintelor. Le cer deseori elevilor să citească în clasă. Cînd unul dintre ei face vreo greșală de pronunțare, greșala este corectată de ceilalți elevi. Pentru o cît mai bună fixare, regulile de pronunțare se repetă cu prilejul multor lecții.

Mă preocupă și problema găsirii unor metode cît mai bune pentru a le forma elevilor deprinderea de a aplica în practică cunoștințele gramaticale. În această privință elevii fac deseori greșeli din cauză că dau răspunsuri pripite, negîndite. De aceea caut să-i deprind să răspundă numai după ce s-au gîndit mai bine asupra întrebărilor ce li se pun.

Socotesc că un mare ajutor în predarea limbii ruse este folosirea la lecții a materialului didactic. Ministerul Învățămîntului ne-a pus la îndemînă planșe foarte utile cum sînt, de exemplu, planșele pentru ilustrarea funcțiunii cazurilor. Eu folosesc pe lîngă aceste planșe și materiale didactice pe care le-am confecționat cu ajutorul elevilor: planșe pentru exemplificarea acordului adjectivului cu substantivul, pentru complementul circumstanțial de loc cu toate întrebările, prepozițiile și cazurile respective. De asemenea, folosesc în largă măsură material didactic și pentru formarea deprinderilor ortografice.

O problemă care mă preocupă în mod deosebit este și aceea de a-i deprinde pe elevi cu citirea revistelor și a cărții sovietice în limba rusă. Pentru popularizarea publicațiilor și a cărții sovietice le-am adus elevilor, chiar de la prima lecție de limba rusă din acest an școlar, reviste tehnice și literare, precum și cărțile de lectură sosite la școală în timpul vacanței. Ei citesc cu mult interes unele articole din reviste și fragmente din cărți. I-am învățat cum să folosească dicționarul ori de cîte ori întîlnesc în text cuvinte necunoscute.

Pentru dezvoltarea gustului și a interesului pentru lectura în afară de clasă, mi-am propus să le dau elevilor lucrări individuale periodice. Le împart diferite texte literare scurte, cerînd celor mai înaintați să facă rezumate, iar celorlalți să scoată din dicționar cuvintele necunoscute și să le învețe temeinic.

Unii elevi nu se descurcă prea bine în ceea ce privește efectuarea lucrărilor în clasă. De aceea, în timpul fiecărei lecții controlez cu atenție caietele de clasă ale elevilor pentru a vedea dacă ei coplează cu exactitate exercițiile și schemele ce se fac la tablă și verific dacă au înțeles pe deplin conținutul lecției predate.

Pe baza experienței din anii precedenți am găsit necesar să dau o mare atenție caietelor de clasă ale elevilor, și mai ales caietelor de teme pentru acasă. Verific periodic aceste caiete. De asemenea, cînd un elev răspunde greșit la lecție, îi cer și caietul de clasă. În acest fel îmi pot da mai bine seama de ce a răspuns elevul greșit și cercetez greșelile făcute în caietul de clasă. Pe această cale am posibilitatea să-l ajut pe elevul respectiv, explicîndu-i cum ar fi trebuit să lucreze. Faptul că elevii știu că sînt controlați îi face să fie mai atenți, mai concentrați la lecții, să muncească cu mai mult simț de răspundere, mai conștiincios.

Am organizat și în anul acesta cercul de limba rusă, în cadrul căruia elevii sînt stimulați să citească cărți și reviste în limba rusă. Elevii vor edita și o gazetă de perete, care va oglindi activitatea desfășurată în cerc.

În intensificarea permanentă a muncii mele mă stimulează un fapt constatat cu multe prilejuri — anume că elevii iubesc limba rusă și vor să și-o însușească bine.

SILVIA POPESCU
profesoară la școala medie de băieți nr. 17 din București

Expoziție de material didactic

În cinstea zilei de 7 Noiembrie s-a deschis în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București o expoziție de material didactic. Obiectele expuse — aparate, mulaje, planșe, diapozitive etc. — sînt lucrate de către Întreprinderea de Material Didactic de pe lîngă Ministerul Învățămîntului.

Peste 200 de modele, printre care numeroase aparate de fizică, chimie, științele naturale, geografie, matematică sînt expuse pe specialități în cadrul expoziției.

Un stand care atrage cu deosebire atenția vizitatorilor este standul: „Aparate construite după modele sovietice". Aici pot fi văzute o mașină pneumatică, un aparat pentru demonstrarea circulației apei în sol, compus dintr-un stativ cu o colecție de tuburi de sticlă în care se pot pune soluri cu structură diferită, o colecție de fructe miciuriniște, un model de ierbar cu principalele plante de cultură, două serii de diapozitive reprezentînd aspecte din agricultură — sămînța, semănatul, încolțirea, nutriția — un mulaj ce reprezintă ochiul omenesc, mărit de 40 de ori etc. Toate aceste materiale sînt realizate după prototipurile sovietice, care au o înaltă valoare științifică și o excepțională execuție tehnică.

Bine ilustrate și înzestrate cu o aparatură completă apar în expoziție sectoarele de fizică și chimie. Aici pot fi văzute mașina electrostatică, transformatorul de tip școlar, cadrul universal, galvanoscopul, bancul optic, diapozitivele despre structura materiei, aparatul pentru prepararea hidrogenului, stative metalice, baloane, vase de culegere și cilindri de diferite mărimi etc.

În sectorul de biologie sînt expuse schelete naturale, preparate anatomice în lichid, colecții de semințe, ierbare, diagrame, diapozitive, mulaje ce înfățișează structura internă și externă a organelor plantelor, structura frunzei etc.

Două mari panouri de placaj redau diferite aspecte din procesul de fabricație în Întreprinderea de material didactic.

Expoziția este vizitată zilnic de numeroși învățători, profesori, elevi și studenți, care notează în cartea de impresii părerile lor. Iată, de exemplu, ce scrie un bătrîn profesor pensionar: „Cele realizate acum, văzute de mine la expoziție, întrec cu mult, prin varietate și perfecțiunea execuției, obiectele efectuate în trecut".

Vizitatorii se interesează îndeaproape de funcționarea aparatelor, de experiențele ce se pot realiza cu ajutorul lor. Ei primesc explicațiile și îndrumările necesare.

Colective de profesori, pe specialități, studiază sub îndrumarea cabinetului pedagogic al Capitalei aparatele și modelele expuse și pregătesc referate care vor fi prezentate în cadrul unei consfătuiri ce va fi organizată în curînd.

Prof. G. ILIONIU

Cronica evenimentelor externe

Diplomația revanșardă

„Diplomația fără soldați e asemenea unei orchestre fără instrumente". Aforismul aparține „marelui" predecesor în ale militarismului prusac, Friedrich al II-lea. Fideli acestei „profunde cugetări", revanșarzii de la Bonn se grăbesc să nu-și lase descompletată orchestra diplomatică în virtutea căreia la Londra, la Paris și la Washington, Adenauer a obținut reînvierea Wehrmachtului și, în general, a potențialului de război vestgerman. Trebuie să spunem însă că, de data aceasta, instrumentele au luat-o înaintea orchestrei, soldații înaintea diplomației. Într-adevăr, conferința de la Paris încheiată la 23 octombrie nu este altceva decît oficializarea unei stări de fapt. Sub oblăduirea cercurilor războinice din Statele Unite, Bonnul a avut grijă să pună bazele noului Wehrmacht încă înainte de aceste conferințe diplomatice, al căror rezultat a fost probabil scontat în urma presiunilor exercitate de S.U.A. asupra Franței. Bazați pe acest fapt, neținînd seama de cuvîntul popoarelor și de surprize ca cea prin care poporul francez a respins planurile comunității defensive europene, cîrcaci de la Bonn ai lui Hitler au depus toate eforturile pentru a fabrica „instrumentele" necesare „orchestrei" mai sus pomenite.

Astfel, la începutul acestui an, mai precis la 26 februarie, Bundestagul de la Bonn a adoptat hotărîri care reprezintă un pas cu adevărat prusac pe calea remilitarizării Germaniei occidentale. Se prevedeau în aceste hotărîri crearea unor forțe armate în Germania occidentală și introducerea serviciului militar obligatoriu de la vîrsta de 18 ani, confirmarea obligațiilor asumate de Germania occidentală prin tratatele de la Bonn și Paris etc. Aceste „hotărîri" au fost urmate de o febrilă activitate în vederea recrutării de cadre necesare noului Wehrmacht și de acțiuni menite să facă din remilitarizarea Germaniei occidentale un fapt împlinit. Încă de atunci, deci cu mult înainte de conferința care a avut loc la Paris, ministerul de război neoficial al lui Blank prevedea potențialul forțelor armate ale Germaniei occidentale la 500.000 de oameni integrați în 12 divizii (patru sau șase divizii de tancuri, restul fiind divizii motorizate și de infanterie), forțe militare aeriene (75—80.000 de oameni) și forțe maritime militare (50.000 de oameni). Aceste pretenții au fost categorisite la Bonn drept „modeste". Desigur, planurile naziștilor de la departamentul de război menționat sînt mult mai avîntate și ele au fost recunoscute fără nici o jenă de generalul von Buch în revista fascistă „Wehrkunde": „În actuala situație politică — mărturisea von Buch — este necesar să căutăm a crea o armată cu mari efective, perfect instruită și bine înarmată. Trebuie să se înceapă cu crearea unei armate mici de prim rang, care să devină apoi baza unei armate regulate cu mari efective". Așa s-a și început. Numai că au și fost înființate o serie de „societăți" cu firme modeste, în spatele cărora se ascund grupările foștilor generali ai lui Hitler, reabilitați prin grația protectorilor lor din S.U.A. De acest gen este și „Societatea științifică-militară", înființată în ianuarie 1952 la München de un grup de foști generali și ofițeri ai armatei hitleriste. Această societate, condusă de un „consiliu științific consultativ", din care fac parte oameni ca von Manteuffel sau von Schleinitz, acționează în strînsă legătură cu comandamentul trupelor de ocupație americane, engleze și franceze, în vederea încurajării elementelor naziste. Și ele sînt, într-adevăr, încurajate: au loc întruniri fasciste, sub diferite forme sînt reînviate grupările S.S., criminalii de război sînt eliberați din închisori, concernele vestgermane fabrică din nou armament. O știre de genul celei transmise de ziarul englez „Sunday Times" este edificatoare în acest sens: „Reprezentanții celor 380.000 de supraviețuitori ai gărzilor S.S. ale lui Hitler se vor întîlni luna viitoare în orașul vestgerman Iserlohn pentru a asculta discursurile foștilor lor comandanți și a lua parte la o paradă militară".

Este limpede că eforturile depuse de Bonn în vederea remilitarizării Germaniei occidentale au consimțămîntul deplin al anumitor cercuri din S.U.A. Mai mult decît atît, aceste cercuri acordă un sprijin direct acțiunilor întreprinse în scopul reînvierii armatei revanșarde vestgermane și încadrării ei într-un sistem agresiv european de tipul „Uniunii vesteuropene".

Cel care plătește toate aceste pregătiri este omul simplu din Germania occidentală. Pe spinarea lui și în pofida voinței lui se fac cheltuieli uriașe în vederea dotării acestei armate. Pentru crearea unei forțe militare de 500.000 de oameni, guvernul Adenauer va trebui să cheltuiască, după cum scrie ziarul „Handelsblatt" din Düsseldorf, suma de 100 de miliarde mărci. Asta înseamnă că fiecare familie din Germania occidentală va trebui să suporte cîte 8.500 de mărci, în afara impozitelor revenite ca datorii de ocupație și care se ridică anual la uriașa sumă de 7,2 miliarde mărci.

Trecînd fățiș la remilitarizarea Germaniei occidentale, revanșarzii de la Bonn ca și cercurile reacționare din S.U.A. și din țările vesteuropene încearcă să ignore voința de pace și unificare a poporului german. Dar acest lucru nu este posibil. Acțiunile partizanilor unei Germanii unite și democratice se fac tot mai puternic simțite și ele constituie un adevărat zid în calea planurilor reînvierii militarismului revanșard german.

Ce se petrece în Iran

În presa noastră din săptămîna aceasta a fost publicată o fotografie impresionantă. Ea înfățișează un grup de patrioți iranieni în fața plutonului de execuție. Luptători neînfricați pentru independența Iranului, aceștia au plătit cu viața pentru activitatea lor îndreptată spre descătușarea Iranului de sub dominația jugului străin.

Ce se petrece în această țară, în care cuvîntul „libertate" a devenit prohibit?

Iranul este astăzi o imensă închisoare pentru elementele progresiste care luptă împotriva diverselor măsuri ale guvernului reacționar Zahedi. Zilnic sînt arestați zeci și zeci de patrioți. Inscenînd procese murdare, tribunale alcătuite în pripă condamnă la moarte pe cei care luptă pentru independența și libertatea Iranului. Sînt născocite o sumedenie de pretexte: „acțiuni subversive", „organizații antiguvernamentale", „rețea de spionaj" etc. Pe baza acestor acuzații fabricate, la 19 octombrie au fost executați 10 patrioți. Alte sute zac în închisori. Reprezentanții guvernului Zahedi se feresc ca de foc să mărturisească adevăratul scop al acestor măsuri represive. Adevărul însă nu poate fi încătușat. Ultimele evenimente petrecute în Iran scot la iveală scopul acestor manevre.

Împotriva intereselor poporului iranian, la 21 octombrie, Medjlisul (parlamentul) iranian a ratificat acordul cu privire la concesionarea către monopolurile străine a dreptului de a exploata și vinde uriașele bogății petrolifere ale Iranului. În urma acestei măsuri reacționare, opt societăți străine — cele mai multe americane — preiau dreptul de a valorifica subsolul Iranului, anulînd implicit legea de naționalizare a petrolului adoptată în această țară, sub presiunea maselor, în anul 1951. Urmărind să împiedice orice opoziție a maselor și a unor deputați în legătură cu ratificarea acestui acord, guvernul Zahedi a dus o campanie febrilă de intimidare a opiniei publice prin valul de represiuni care a avut loc. După ratificarea acordului, aceste măsuri au continuat să fie îndreptate împotriva acelora care protestează și contestă dreptul acestui guvern de a încheia un acord înrobitor în ciuda voinței și intereselor poporului iranian. Firește, nu numai aceasta justifică actuala situație din Iran. Reacțiunea iraniană, aflată sub ordinele cercurilor agresive din S.U.A., încearcă să pregătească atmosfera pentru întrarea Iranului în blocurile agresive proiectate de S.U.A. și îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Teroarea desfășurată de cercurile reacționare iraniene împotriva patrioților care luptă pentru libertate nu va putea constrînge însă poporul. El nu-și va da niciodată consimțămîntul la planurile înrobitoare uneltite în S.U.A. Exemplul patrioților iranieni care au căzut luptînd pentru libertate constituie o dovadă elocventă a hotărîrii cu care poporul iranian își va apăra drepturile și independența sa națională.

„Recorduri" americane

Este un fapt îndeobște cunoscut că S.U.A. constituie, printre altele, țara celor mai stranii recorduri. De exemplu, pe teritoriul Statelor Unite se înregistrează în fiecare zi două-trei asasinate săvîrșite de copii. Recent, un tînăr din New-York și-a otrăvit ambii părinți; cîteva zile mai tîrziu, un băiat în vîrstă de 15 ani din statul Minesotta și-a ucis cu focuri de revolver tatăl, mama și bunica. O fată de 16 ani, care, dornică de „senzații tari", și-a ucis mama cu ajutorul unei prietene, a ținut un jurnal amănunțit al pregătirii acestei „distracții".

Pînă și presa trusturilor din S.U.A. este nevoită să recunoască monstruozitatea acestor fapte. „Este greu să-ți închipui copii hoți, gangsteri, consumatori de stupefiante și asasini" — remarca nu de mult ziarul „New-York Times", adăugînd însă: „dar aceasta este realitatea astăzi".

Problema criminalității în rîndurile tineretului este atît de gravă, încît însuși președintele Eisenhower a calificat-o drept „una din cele mai urgente probleme ale națiunii". Datele comunicate de Robert Hendrickson, președintele subcomitetului senatului pentru cercetarea criminalității în rîndurile minorilor, a arătat că și în capitala S.U.A., Washington, „procentul delicvenților minori a crescut cu 60 la sută în cursul unui singur an".

Toate aceste fapte sînt subliniate de cunoscutul scriitor american Albert Kahn în articolul „Școala crimei" publicat în revista „Masses and Mainstream".

Relatînd faptele de mai sus, Kahn arată și „măsurile" care s-au luat pentru a se combate această plagă. În numeroase orașe s-a decretat interzicerea circulației în timpul nopții; la Philadelphia poliția a arestat aproape 1000 de tineri. În ciuda tuturor acestor măsuri, bătăliii sîngeroase între bande rivale de tineri înarmați cu măciuci și cuțite, pumnale și revolvere, nu mai sînt simple scene „tari" în filme, ci scene din viața de fiecare zi a orașelor New-York, Chicago, Los Angeles, San Francisco etc.

Desigur ar mai fi de luat și alte măsuri, care ar putea avea într-adevăr urmări bune. S-ar putea, de pildă, interzice apariția comics-urilor — aceste „reviste" care nu constituie de cît o ațîțare la crimă, la distrugere. Statisticile arată că în fiecare lună se vînd în S.U.A. aproape o sută milioane de comics-uri. Dar interzicerea acestor comics-uri ar însemna un adevărat atentat la „libertatea presei" americane, „libertate" care se manifestă pe de o parte prin apariția publicațiilor de felul celor sus pomenite, iar pe de altă parte prin interzicerea ziarelor progresiste și arderea cărților autorilor progresiști.

Comics-urilor li s-au adăugat în ultimul timp programele de televiziune destinate copiilor, al căror rol a fost recunoscut chiar de un grup de „pedagogi" americani. Aceștia au declarat recent că, pe măsură ce adolescenții se obișnuiesc cu asemenea programe, ei nu mai sînt impresionați de brutalitățile războiului. Adăugați la aceasta teoria unui grup influent de psihiatri care susțin că delicvența infantilă se explică prin faptul că „toate ființele umane au instincte criminale din naștere" și veți avea un tablou nu complet, însă destul de sugestiv al eforturilor de a pregăti un tineret care să poată fi manevrat în scopuri războinice.

Cu toate acestea, scrie Albert Kahn, în S.U.A. există numeroase forțe care caută să combată cauzele reale ale acestei situații catastrofale. Părinți, preoți, pedagogi, medici se unesc în lupta lor pentru interzicerea comics-urilor și pentru modificarea programelor televizate și radiodifuzate. Comitetele de părinți și numeroase organizații de învățători cer să se pună capăt exercițiilor de alarmă aeriană în școli, prin care se creează o psihoză de război în rîndurile copiilor.

În toate colțurile țării — încheie Albert Kahn — tot mai mulți bărbați, tineri și femei luptă pentru a pune capăt războiului rece, ce îna educarea copiilor în spiritul luptei pentru pace și nu a pregătirilor de război.

G. CRAIOVEANU

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 39.00. Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 292 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 13 noiembrie 1954

In acest număr:

- A. Iakimenko: Educația voinței elevilor. (Pag. 2-a)
- S. Karpov: Pe baza experiențelor. (Pag. 2-a)
- V. B. Pannicov: Să îmbinăm învățămîntul teoretic cu învățămîntul practic. (Pag. 2-a)
- 14 ani de la prăbușirea Doftanei. (Pag. 3-a)
- Pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice — Consfătuirea „Gazetei învățămîntului" cu învățătorii și profesorii din regiunea Craiova. (Pag. 3-a)
- Consultații: Amenajarea terenului geografic al școlii — In legătură cu efectuarea lucrărilor practice în predarea matematicii la clasele V—VII. (Pag. 3-a)
- Indrumări metodice cu privire la folosirea programelor și a manualelor de limba rusă în clasele V—VII, în anul școlar 1954—55 (Pag. 4-a)
- Unitatea de luptă a tinerei generații (Pag. 4-a)

O uriașă forță în apărarea păcii

Cu un adînc sentiment de încredere, cu bucurie și entuziasm, sutele de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă au sărbătorit cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In Uniunea Sovietică, țara revoluției triumfătoare, în țările de democrație populară, în toate țările lumii, aniversarea Marelui Octombrie a însemnat un prilej de manifestare a solidarității internaționale a celor ce muncesc, un prilej de afirmare hotărîtă a unității în lupta pentru pace.

Bilanțul făcut, ca în fiecare an, cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, arată limpede ce uriașă forță în apărarea păcii și libertății popoarelor s-a născut din lupta muncitorilor și țăranilor ruși, sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului. Raportul cu privire la cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, prezentat de M. Z. Saburov la ședința solemnă ce a avut loc la Moscova, a fost primit cu un deosebit interes de oamenii muncii din întreaga lume.

După cum se arată în raport, puternica industrie a U.R.S.S. înregistrează în anul acesta o creștere de 2,80 ori față de 1940. Industria grea sporește de 3,40 ori, iar producția de energie electrică de 3 ori. A crescut considerabil producția pe 1954 a mărfurilor de consum popular: la textile această creștere este de peste 5 miliarde și jumătate de metri țesături de bumbac, 542 milioane metri țesături de lînă, 520 milioane metri țesături de mătase. Realizări minunate au fost obținute în agricultura sovietică. Suprafețele însămînțate anul acesta au fost cu 13% mai mari decît în 1950. S-au arat peste 17 milioane hectare de pămînturi virgine și înțelenite, urmînd ca în 1956 numai suprafața însămînțată pe pămînturile nou valorificate să cuprindă 28—30 milioane hectare, suprafață echivalentă cu cea a tuturor terenurilor însămînțate din Franța și Italia la un loc. Bunăstarea și fericirea omului sovietic constituie preocuparea centrală a partidului comunist și a guvernului sovietic. La sfîrșitul acestui an, salariul real al muncitorilor și funcționarilor din Uniunea Sovietică va crește cu aproximativ 74% în comparație cu anul 1940.

Succesele obținute în industrie și agricultură au făcut posibilă creșterea corespunzătoare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor sovietici. Mulțumită grijii neobosite a P.C.U.S. și a guvernului sovietic, știința, cultura, literatura și arta sovietică cunosc astăzi o înflorire fără precedent.

Politica internă a partidului comunist și a guvernului sovietic își găsește o continuare firească, logică, în politica externă de pace a Uniunii Sovietice. Această politică s-a născut încă în zilele Marelui Octombrie. Principiile ei fundamentale, formulate de Lenin, se bazează pe recunoașterea posibilității coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite, atunci cînd există de ambele părți dorința de a colabora, hotărîrea de a îndeplini obligațiile asumate, respectarea egalității în drepturi și neamestecul în treburile interne ale altor state. Raportul prezentat la ședința solemnă de la Moscova reafirmă cu tărie hotărîrea nebiruitului Stat Sovietic de a continua această luptă pentru pace și securitate internațională. In raport sînt trecute în revistă o serie de rezultate pozitive obținute de curînd pe această linie. A fost stins focarul primejdiei de război din Coreea și s-a pus capăt operațiunilor militare din Indochina, realizări care demonstrează limpede eficacitatea metodei tratativelor diplomatice în problemele internaționale litigioase. In același timp, raportul arată că în ultima vreme s-au lărgit considerabil legăturile economice și culturale ale U.R.S.S. cu celelalte țări. S-au îmbunătățit relațiile dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, înlăturîndu-se unele obstacole care frînau normalizarea relațiilor dintre aceste țări și făcîndu-se demersuri pentru reluarea comerțului și organizarea unor legături în problemele culturale și în alte probleme.

Principiile care călăuzesc politica externă a Uniunii Sovietice scot și mai mult la iveală caracterul agresiv, dușmănos cauzei păcii, al politicii adepților așazisei „poziții de forță". U.R.S.S. a dovedit în repetate rînduri că o asemenea politică față de ea nu are șanse de reușită. Cu atît mai nepotrivită apare această politică astăzi, cînd Uniunea Sovietică este de cîteva ori mai puternică decît înainte de război și cînd alături de ea participă la lupta pentru pace cel mai mare stat din Asia — R.P. Chineză, cu poporul ei de 600.000.000 de oameni — precum și celelalte țări ale lagărului socialist.

Consecventă în lupta ei pentru pace, Uniunea Sovietică are necontenit inițiativa în această luptă. La loc de frunte printre ultimele acțiuni ale Uniunii Sovietice se numără propunerea, primită cu satisfacție de opinia publică mondială, cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Politica dusă de puterile occidentale, în frunte cu Statele Unite ale Americii, politică de refacere a militarismului german, este însă cu totul incompatibilă cu sarcina reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice. Primejdia creată de refacerea militarismului german este cu atît mai mare, cu cît diviziile vest-germane capătă posibilitatea de a folosi și arma atomică. Unii politicieni vest-europeni, care sprijină această acțiune, susțin că după ratificarea acordurilor de la Londra și de la Paris șansele realizării unui acord între cele patru puteri în problema germană ar fi sporite. Dar este evident că ratificarea acestor acorduri și traducerea lor în viață vor crea noi obstacole în calea spre o înțelegere în problema germană. Interesele păcii în Europa și în lumea întreagă cer nu refacerea militarismului german, ci restabilirea neîntîrziată a unității Germaniei pe baze pașnice și democrate și crearea unui sistem de securitate colectivă.

Poporul romîn, luptător activ în frontul mondial al păcii, este hotărît ca și de acum înainte, alături de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, să-și ducă lupta pentru sprijinirea cauzei păcii în lumea întreagă. Cuvîntarea rostită la adunarea festivă din Capitală de către tovarășul Gh. Apostol, membru în Biroul Politic și prim secretar al C.C. al P.M.R., a exprimat dorința fermă a poporului nostru de a păși mereu înainte, pe calea Marelui Octombrie, calea păcii, libertății și fericirii popoarelor.

Făcînd bilanțul muncii depuse pînă acum, raportul a arătat mersul ascendent al economiei patriei noastre. In momentul de față, oamenii muncii desfășoară o activitate perseverentă pentru înfăptuirea vastului program de măsuri trasat de partid și guvern în vederea înlăturării greutăților și lipsurilor existente, în vederea creșterii puternice a producției bunurilor de larg consum. Grija partidului pentru făurirea bunei stări a poporului nostru își găsește expresia în proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Oamenii muncii au luat cunoștință cu bucurie de faptul că, în prezent, însămînțările de toamnă s-au apropiat de sfîrșit în întreaga țară, colectările se desfășoară intens și se înregistrează succese însemnate în realizarea planului de achiziționare a produselor agricole. Rezultatele acestea constituie baza pentru dezvoltarea mai departe a muncii în industrie și agricultură, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al poporului muncitor.

Insuflețit de succesele oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, avînd necontenit ajutorul lor frățesc, poporul nostru își încordează toate puterile pentru a îndeplini cu succes marile sarcini ale construirii socialismului, ale luptei pentru pace și fericire, pentru înflorirea patriei.

Adunarea tinerilor din Capitală cu prilejul Zilei Mondiale a Tineretului Democrat și Săptămînii Internaționale a Studenților

Ziua Mondială a Tineretului Democrat — aniversarea a 9 ani de la înființarea F.M.T.D. și deschiderea Săptămînii Internaționale a Studenților — a fost sărbătorită de tineretul din Capitală printr-o adunare organizată de Comitetul orășenesc U.T.M. București, miercuri seara, în sala Filimon Sîrbu.

La adunare au luat parte membri ai C.C. al U.T.M., ai comitetelor regional și orășenesc U.T.M. București, numeroși studenți, elevi și tineri muncitori, precum și studenți străini care studiază în țara noastră.

A luat cuvîntul tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M.

„Federația Mondială a Tineretului Democrat, organizație democratică a tineretului lumii, a spus vorbitoarea, împlinește astăzi 9 ani de rodnică activitate. Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților își bazează activitatea pe principiile fraternității, egalității și prieteniei între tinerii din toate țările și continentele, de toate rasele și credințele religioase, de toate curentele politice. Credincioase acestor principii, F.M.T.D. și U.I.S. au luptat consecvent pentru libertate, independență națională, pentru viitorul fericit al tineretului de pretutindeni.

Tineretul patriei noastre, a spus în încheiere vorbitoarea, alături de toți tinerii democrați ai lumii, sărbătorește cu însuflețire Ziua Mondială a Tineretului și Săptămîna Internațională a Studenților. Tineretul patriei noastre este alături de tinerii și tinerele din toată lumea care-și dau frățește mîna și își făgăduiesc să depună toate eforturile pentru a se cunoaște și a se înțelege, pentru a face să triumfe frumoasa cauză a păcii și prieteniei între popoare".

Sutele de tineri și tinere participanți la adunare au hotărît în unanimitate trimiterea unor mesaje de salut Federației Mondiale a Tineretului Democrat și Uniunii Internaționale a Studenților.

Participanții la adunare au manifestat cu căldură pentru F.M.T.D., U.I.S., pentru prietenia tineretului de pretutindeni, pentru pace.

(Agerpres)

Prin școlile patriei

Pentru dezvoltarea agriculturii noastre

Elevii își însușesc cunoștințe agronomice

Învățătorii și profesorii de la școala mixtă nr. 3 din Bîrlad acordă o deosebită atenție înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice privitoare la munca în agricultură.

Rezultatele experiențelor făcute în anul acesta pe parcela școlară au fost pline de învățăminte. Elevii au cultivat după metode avansate porumb, floarea soarelui, cartofi, roșii, fasole și alte plante. La recoltare, rezultatele obținute au dovedit că aplicarea metodelor înaintate duce la obținerea de recolte sporite.

In acest an școlar, experiențele pe parcelă vor fi continuate și lărgite. Astfel, profesoara de științele naturii, Ecaterina Apostoleanu, împreună cu cercul tinerilor naturaliști, a trecut la amenajarea și însămînțarea cu grîu și secară de toamnă a unor tarlale de pe parcela școlară. După ce mai întîi au tratat sămînța și au încercat puterea ei de germinație, tinerii naturaliști au însămînțat tarlalele destinate acestor culturi.

Tot în cadrul muncii cercului tinerilor naturaliști au fost săpate gropi pentru plantarea a 15 pomi fructiferi.

Cadrele didactice de la școala mixtă nr. 3 din Bîrlad sînt hotărîte să asigure înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe practice privitoare la agricultură, contribuind astfel la înfăptuirea prevederilor proiectului Directivelor partidului în legătură cu dezvoltarea agriculturii noastre.

I. PIROI

Cadrele didactice își intensifică munca obștească

Căminul cultural din cartierul Șerbănești al orașului Bacău desfășoară o muncă intensă și bine planificată. Colectivul de agitatori de pe lîngă căminul cultural, din care fac parte numeroase cadre didactice, se deplasează regulat pe teren, pînă în cele mai îndepărtate străzi. Impreună cu deputații sfatului popular local, învățătorii și profesorii organizează adunări ale cetățenilor, pe grupuri de case, popularizînd măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

AL. TEODORIU
corespondent

In lupta pentru aplicarea metodelor înaintate

La grupul școlar tehnic agricol din Tîrgu Mureș se desfășoară o muncă susținută pentru legarea învățămîntului de practică. Membrii colectivului didactic al școlii acordă o deosebită însemnătate muncii practice a elevilor pe terenul școlii și în unitățile agricole socialiste din regiune.

Intreaga suprafață a terenului școlii planificată pentru grîu (5 ha.), a fost însămînțată în rînduri încrucișate, aplicîndu-se îngrășăminte minerale și naturale. Elevii școlii au participat în cursul lunii octombrie la munca voluntară la gospodăriile agricole de stat Sîncrai și Cipău, strîngînd recolta de pe mai mult de 10 ha. cultivate cu porumb, 5 ha cultivate cu sfeclă de zahăr etc. La ferma didactică a școlii, elevii au recoltat circa 10 vagoane cartofi, 20.000 kg. sfeclă de zahăr și porumbul de pe 6 ha. efectuînd și alte lucrări de toamnă.

Pentru anul agricol 1954—1955, la grupul școlar tehnic agricol din Tîrgu Mureș s-au planificat o serie de lucrări însemnate, pentru obținerea unor recolte sporite. Astfel, s-a organizat experimentarea metodei lui T. S. Maltev pe o suprafață de 1 ha., în comparație cu cultura obișnuită la porumb. Pentru aceasta s-a executat arătura la o adîncime de 70 cm., urmînd ca în primăvară să se continue lucrările necesare.

Colectivul profesorilor de specialitate — ingineri agronomi și zootehniști — și-au propus să cerceteze în acest an școlar, cu ajutorul elevilor, cîteva probleme științifice. Astfel, se va căuta un soi de fasole mai productiv pentru Regiunea Autonomă Maghiară și vor avea loc lucrări pentru ameliorarea acestui soi; se vor face studii cu privire la stabilirea celui mai bun soi de cartofi pentru regiune și cu privire la influența polispermiei asupra prolificității la rasa de porci „marele alb". Intreg colectivul școlii studiază intens problemele organizării muncii în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective, pentru a găsi mijloacele cele mai bune de înarmare a elevilor cu cunoștințe privitoare la aceste probleme.

Incă din anul 1953, pe terenul fermei didactice a școlii s-a aplicat asolamentul de 8 ani cu ierburi perene. De asemenea, la culturile de porumb s-a executat polenizarea artificială și s-a produs sămînță hibridă, care va fi însămînțată în anul 1955.

Conducerea grupului școlar tehnic agricol și colectivul pedagogic se preocupă în prezent de îmbunătățirea practicii școlare și în producție a elevilor din anii III și IV — secțiile agricultură și zootehnie. In acest scop, s-a luat legătura cu Trustul gospodăriilor agricole de stat, stabilindu-se ca cea mai bună secție a acestuia — cea de la Sîncrai — să fie în acest an centru permanent de practică. O greutate în munca grupului școlar o constituie faptul că, pînă în prezent, Direcția generală a pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii nu ne-a trimis o programă sau un îndreptar pentru practica în producție a școlilor agricole.

Ing. NICOLAE BETIVU
director adjunct al grupului școlar tehnic agricol din Tg. Mureș

★ ★ ★

La Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt s-a deschis de curînd o expoziție a materialului didactic executat de Intreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului.

Expoziția este vizitată zilnic de un mare număr de învățători, profesori, studenți și elevi.

Un cerc științific studențesc de marxism-leninism

De curînd s-a înființat la Universitatea „C. I. Parhon" din București primul cerc științific studențesc de marxism-leninism. Cercul științific de marxism-leninism întrunește studenți ai facultăților de filozofie și de ziaristică ale Universității, doritori a aprofunda problemele teoretice și practice ale ideologiei partidului clasei muncitoare.

La ședința de deschidere a cercului a vorbit tov. C. Nicuță, prorector al Universității. S-a dat apoi citire tematicii cercului pentru acest an școlar.

In cadrul cercului științific se vor dezvolta teme privitoare la trecutul de luptă al P.C.R., la problemele actuale care stau în fața clasei muncitoare din țara noastră.

La casa de copii din Cîmpulung-Muscel

In orașul Cîmpulung-Muscel a fost amenajat de curînd un local nou pentru casa de copii. Prin grija organelor locale de partid și de stat s-a pus la dispoziția copiilor o clădire încăpătoare, cu dormitoare, săli de mese și de meditație, cu bibliotecă, club etc. Datorită ajutorului primit de la muncitorii întreprinderilor din oraș, interiorul casei a căpătat un aspect deosebit de atrăgător, împodobit cu flori și perdele colorate. Hrana îndestulătoare și îmbrăcămintea bună asigură copiilor condiții bune de viață și de învățătură.

I. G. RADUCU
corespondent

Cercul fotografic al elevilor

Elevii școlii medii de băieți din Buzău desfășoară o bogată activitate extrașcolară pentru completarea și adîncirea cunoștințelor de fizică. Astfel, în școală s-a amenajat un laborator fotografic în care se găsesc următoarele piese: o masă de lucru la care este adusă lumina electrică, o etajeră pentru flacoanele cu substanțe, becuri colorate, trei cuvete, un aparat pentru mărit fotografii construit prin mijloace proprii, un termometru etc.

Intr-una din ședințele cercului elevii trebuiau să execute „procesul negativ" și „procesul pozitiv" al fotografierii. Ei au pregătit din timp pe masa de lucru trei cuvete. Intr-una din cuvete era revelatorul. A doua cuvetă era pentru fixare, iar a treia, cu apă, pentru spălare.

Pentru developare (procesul negativ) elevii au aprins un bec roșu. După ce au desprins filmul de hîrtia protectoare ținîndu-l de capete, l-au introdus cu un capăt în cuveta cu revelator. Elevii au mișcat acest capăt în sus și în jos, plimbînd filmul timp de 4—5 minute în revelator. După o spălare scurtă filmul a fost trecut în cuveta de fixare, unde a fost ținut pînă cînd părțile neatacate de lumină au devenit transparente. A urmat apoi spălarea definitivă care a durat o jumătate de oră. Filmul developat a fost fixat apoi cu un clește de lemn pe o sfoară întinsă orizontal, iar pentru a se împiedica rularea lui, s-a fixat încă un clește la capătul celălalt. Filmul a fost lăsat astfel peste noapte la uscat.

Cercul fotografic al elevilor de la școala medie de băieți din Buzău are realizări frumoase. Elevii, îndrumați și sprijiniți de profesor, au confecționat cu mijloace proprii o serie de aparate necesare lucrărilor de laborator.

T. POPESCU
corespondent

PRIETENIE FRĂȚEASCĂ

Pe Dușan Sablici îl cunoscusem în vara anului 1949. Pe atunci era învățător la școala elementară cu limba de predare sîrbă din comuna Variaș. Mergeam amîndoi pe ulițele largi, umbrite de castani uriași, și-mi povestea despre ciudata, dar deloc întîmplătoarea împărțire a așezărilor locuitorilor din Variaș. Comuna era împărțită în patru unghiuri drepte. Intr-o parte romîni, în celelalte părți, bine delimitate între ele, maghiari, germani, sîrbi. Așa îi împărțise, pe vremea regimului burghezo-moșieresc, asuprirea moșierilor și chiaburilor din comună. Bogătanii romîni, maghiari, germani și sîrbi își fereau cu grijă avuțiile, încercînd să-și asmută robii unii împotriva altora. Pas de vreun romîn cuteza să treacă pe ulița maghiară sau germană! Și nici sîrbul să nu fi rătăcit pe ulița romînilor!

Imi vorbea atunci tovarășul Dușan Sablici despre mugurii vieții noi care au apărut odată cu regimul democrat-popular. Politica partidului lumina mințile oamenilor. Conduși de organizația de partid, țăranii săraci și mijlocași luptau necruțător împotriva chiaburilor romîni, germani, maghiari sau sîrbi, dușmanii lor de moarte.

Deplina egalitate în drepturi a minorităților naționale cu poporul romîn înfăptuită de regimul democrat-popular se oglindea și în viața comunei Variaș. Laolaltă, într-o gospodărie agricolă colectivă, s-au unit romîni, maghiari, germani, sîrbi. Laolaltă, păstrîndu-și specificul național, au început să-și desfășoare activitatea la căminul cultural, romîni, maghiari, germani, sîrbi. In comună s-au deschis patru școli cu limbile de predare romînă, maghiară, germană și sîrbă. Intr-un internat comun sînt copii romîni, maghiari, germani și sîrbi.

— Du-te să vezi din nou Variașul — îmi spunea zilele trecute tovarășul Dușan Sablici, acum directorul școlii medii mixte și al școlii pedagogice cu limba de predare sîrbă din Timișoara. In acești patru ani, chiaburii nu s-au dat îndărăt de la cele mai criminale uneltiri, încercînd să distrugă ceea ce clădea prietenia frățească a tuturor țăranilor muncitori din comună. Bogătanilor li se taie însă ghiarele. La Variaș au dispărut pentru totdeauna delimitările artificiale ale celor patru cartiere. Și prietenia trainică, sinceră, care unește minoritățile naționale cu poporul romîn, se manifestă azi pretutindeni. Iată, aici, în Timișoara...

...Nu de mult, într-una din școlile medii de fete nr. 7 s-au strîns pentru un schimb de experiență directorii școlilor medii din Timișoara. Cu acest prilej, au discutat directorii — romîni, maghiari, germani și sîrbi — pînă seara tîrziu, dar timpul a trecut repede! Tov. Carol Ugry, directorul școlii medii mixte nr. 4 cu limba de predare maghiară, a înfățișat felul în care conduce școala, a vorbit despre metodele lui de lucru. S-a ridicat apoi la cuvînt tov. Eichert Wendelin, directorul adjunct al școlii medii nr. 2 cu limba de predare germană. El a arătat diverse aspecte ale muncii de conducere a școlii, subliniind faptul că în școala sa se dă o atenție deosebită legării teoriei de practică. „In această privință au fost de un mare ajutor vizitele dese pe care cadrele noastre didactice le-au făcut profesorilor și învățătorilor de la școala medie de fete nr. 7" a spus tov. Eichert, mulțumind colectivului didactic al acestei școli pentru prietenia frățească cu care au fost sprijiniți.

Tov. Dușan Sablici, directorul școlii medii mixte și al școlii pedagogice cu limba de predare sîrbă, a împărtășit celor prezenți experiența pe care a acumulat-o în munca de planificare și în problemele administrativ-gospodărești.

De la această consfătuire, directorii au învățat unul de la altul. Și toate pentru atingerea unui singur țel: copiii pe care îi cresc — romîni, maghiari, germani și sîrbi — să devină vrednici constructori ai patriei noastre noi.

Să ne întoarcem o clipă în zilele regimului burghezo-moșieresc, în Timișoara de altădată. In școlile romîne, germane, maghiare, sîrbe, se exercita influența politică șovină, naționalistă, a diverșilor „filantropi" capitaliști, care aruncau cîte un oscior și școlii. Ei încercau să ridice între cadrele didactice un adevărat zid al învrăjbirii, al urii.

Astăzi, învățătorii și profesorii din Timișoara își duc activitatea sprijinindu-se frățește unii pe alții, așa cum frățește se sprijină între ei în lupta comună pentru construirea socialismului toți oamenii muncii din fabricile și instituțiile orașului. Multe a învățat, de exemplu, tov. Ecaterina Roch, directoarea școlii mixte de 7 ani nr. 19 cu limba de predare germană, din schimbul de experiență cu tov. Eva Oniga, directoarea școlii mixte de 7 ani nr. 21 cu limba de predare romînă. Tot atît de valoroase au fost învățămintele pe care le-a tras tov. Lucia Belciu, profesoară de limba romînă la școala pedagogică cu limba de predare sîrbă, asistînd la lecția deschisă a tovarășei Ferencz, profesoară de limba romînă la școala pedagogică cu limba de predare maghiară.

O colaborare tovărășească se manifestă și în cadrul cercurilor pedagogice. Conducerea cercurilor a fost încredințată celor mai bune cadre didactice. Cercul pedagogic al profesorilor de limba romînă, de exemplu, este condus de tov. Iosefina Varga, cercul pedagogic de educație fizică — de tov. Iuliu Kardos etc. Romîni, maghiari, germani, sîrbi, cu toții fac din cunoștințele lor un bun comun al tuturor școlilor.

...Care locuitor al cartierului Fratelia nu cunoaște pe cele trei educatoare ale celor trei grădinițe cu limba de predare romînă, maghiară și germană, tovarășele Lina Maria, Aurelia Mezö și Eva Dedinschi? Munca lor devotată, unită, le-a adus prețuirea tuturor oamenilor muncii din acest cartier. In vara acestui an, prin serbări comune, cele trei educatoare au obținut un fond cu ajutorul căruia au renovat, în egală măsură, localurile celor trei grădinițe.

...La școala medie de băieți nr. 1 cu limba de predare romînă s-a aflat că la Merțișoara, o comună din preajma Timișoarei, recolta de sfeclă e atît de mare încît oamenii nu mai prididesc să o strîngă. Colectivul școlii pedagogice mixte nr. 2 cu limba de predare germană a acceptat cu bucurie propunerea școlii nr. 1 și, împreună, profesorii și elevii romîni și germani au strîns de pe ogoarele Merțișoarei recoltele bogate de sfeclă de zahăr.

In schimbul de experiență, în cadrul cercurilor pedagogice, în acțiunile obștești și în manifestările culturale, în viața de fiecare zi, se cimentează prietenia strînsă, trainică, frățească a cadrelor didactice de la școlile din Timișoara.

A. VALENTIN

Din experiența școlii sovietice

EDUCAȚIA VOINȚEI ELEVILOR

Fiecare pedagog tînăr știe încă de pe băncile institutului că școala sovietică este chemată să educe luptători activi, curajoși și hotărîți pentru comunism, oameni cu o voință puternică, în stare să învingă toate dificultățile și piedicile. Ei n-au studiat însă în institute cum trebuie educată voința elevilor.

Educația, ca și instrucția, trebuie să fie sistematică. Dar dacă sistemul de instrucție este predeterminat într-o mare măsură de programele de stat, în domeniul muncii educative nu există asemenea indicații oficiale și pedagogii fără experiență întîmpină în mod firesc greutăți în rezolvarea multor probleme de educație. Asemenea probleme sînt în special aceea a calităților de voință pe care trebuie să le posede elevii din diferite clase, cum trebuie educată voința la școlarii de vîrstă mai mică și la cei de vîrstă mai mare. Fiecare pedagog educă prin diferite căi voința elevilor în procesul instrucției. Vreau să vorbesc aici despre măsurile în afara clasei cu privire la educația voinței la copiii din clasele V-VII, la care sînt deobicei diriginți.

Prima măsură de acest fel în clasa a V-a eu o aplic la tema „Să ne educăm o voință puternică și un caracter ferm". Le povestesc copiilor despre oamenii cu o voință de neînfrînt — despre marii conducători ai proletariatului mondial și ai poporului sovietic, despre eroii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, despre Eroii Muncii Socialiste. Le spun că nu numai oamenii adulți, ci și copiii pot avea o voință fermă, le dau ca exemplu pe școlarii-eroi: Pavlic Morozov, Oleg Coșevoi, Zoia Kosmodemianscaia, pionierul Costea Kravciuc, care a salvat de fasciști steagul unui regiment de gardă, pionierul Vania Andrianov, care l-a prevenit pe ostașii sovietici de cursa întinsă de fasciști.

Aceste exemple provoacă dorința înflăcărată a elevilor de a-i imita pe oamenii cu o voință puternică.

Într-o serie de discuții ulterioare, folosind de asemenea exemple și chipuri concrete, caut să le arăt elevilor deosebirea dintre perseverență și îndărătnicie, hotărîre și nechibzuință, curaj și semeție, spirit de acțiune și practicism îngust.

Viața elevului în clasă și acasă ne dă suficiente prilejuri pentru antrenarea și călirea caracterului său. Este necesar, înainte de toate, să i se creeze școlarului condiții stabile pentru munca lui la școală și acasă, să i se formeze deprinderea de a face totul precis și la timp.

În fiecare an îmi încep munca cu clasa prin fixarea unor locuri de lucru permanente, pentru curățenia cărora ei poartă toată răspunderea. Întreaga muncă în afara clasei o desfășor după un plan cunoscut copiilor, în zile și ore dinainte fixate. Ajut fiecărui elev să-și stabilească un regim individual al zilei și să-l respecte întocmai.

Îndeplinirea regimului zilei cere elevului să învingă multe piedici: el trebuie să-și învingă lipsa de statornicie, lipsa de dorință de a munci în momentul respectiv, trebuie să se adapteze la regimul general al zilei în familie pentru a reuși să-și facă nu numai treburile lui, ci să dea ajutor și celor din jurul său.

Multor copii nu le place „să-și bată capul" la o problemă grea, la un exercițiu sau la o traducere dificilă; la prima dificultate mai serioasă ei se grăbesc să ceară ajutorul adulților. Dacă reușim ca elevii să considere drept o chestiune de onoare să învingă singuri orice greutăți la învățătură — aceasta constituie o mare victorie în educarea voinței lor.

Vasia, un băiat care pricepe repede, dar nestatornic, nu putea sta mult timp la rezolvarea unei probleme. Într-o zi l-am invitat să la parte la activitatea cercului de matematică. Elevii executau lucrări cu „triunghiul fermecat" (să se așeze cifrele astfel, încît suma numerelor pe fiecare latură a triunghiului să fie egală). Vasia a încercat și aici să-i întrebe pe copii: „Este foarte interesant, dar spuneți-mi, cum se face aceasta?" Neprimind nici un răspuns, el a stat și s-a gîndit multă vreme, pînă cînd, însfîrșit, a rezolvat problema singur. Copilul a simțit bucuria succesului în învingerea greutăților și, după aceea, întotdeauna rezolva singur toate problemele.

Dacă atitudinea diferențiată față de fiecare elev este un principiu necesar în instrucție, ea este și mai importantă în ceea ce privește educația. Voința elevului se formează în procesul întregii sale activități — în instrucție, în muncă, în joc, în raporturile cu colegii, în familie etc. Este limpede că fără o atitudine diferențiată nu pot fi studiate particularitățile caracterului elevului, nu poate fi trasată o cale justă pentru formarea voinței sale. Eu asist adeseori, în clasa mea, la lecțiile altor pedagogi. În timpul muncii, mai ales al muncii individuale, se pot observa și studia foarte bine caracterul și voința fiecărui elev.

Se înțelege că în primul rînd trebuie observați elevii repetenți și alți copii care îi amărăsc pe pedagogi. După aceea, în discuțiile individuale cu ei, eu le arăt neritele și lipsurile constatate în caracterele lor, îi sfătuiesc ce calități să-și dezvolte și ce lipsuri să-și înlăture, le recomand metodele accesibile de auto-educație a voinței. Fiecare discuție individuală o încheiem printr-o însărcinare concretă dată elevului.

Pentru a face rost de bani, Vitia vindea cărți colegilor lui de clasă. De fiecare dată cînd era prins asupra faptului recunoștea că a procedat rău și promitea să nu mai facă acest lucru, dar pe urmă îl repeta. Am hotărît să-l numesc responsabil pentru averea clasei. El a primit însărcinarea de a strînge banii pentru caiete. În fiecare zi, după lecții, era obligat să cerceteze băncile, să strîngă toate lucrurile uitate. Cu acest prilej găsea de multe ori și bani. Vitia restituia colegilor toate lucrurile și toți banii găsiți.

— La început făceam așa fiindcă răspundeam pentru tot ce găsesc, iar după aceea m-am obișnuit să nu mai pun mîna pe nimic — explica după multă vreme Vitia.

Adeseori elevii exagerează greutățile și subapreciază propriile lor puteri. „N-o să pot face aceasta", „Aici n-am să reușesc" — spun ei adeseori. În aceste cazuri eu caut să-i încurajez:

„Să nu spuneți niciodată „nu pot" pînă cînd nu veți încerca. Trebuie să acționezi și să fii perseverent".

Cu acest prilej este foarte important ca elevul să fie stimulat, să fie încurajat la timp, să i se întărească încrederea că în adevăr el va putea învinge toate greutățile.

Un rol însemnat în educarea voinței copiilor îl revine și familiei. De aceea eu lucrez mult în această direcție cu părinții. Organizînd pentru ei discuții cu temele: „Educația voinței și caracterului copiilor în familie", „Regimul școlarului", „Măsurile de influențare asupra copiilor", „Educația prin muncă în familie", „Frica copiilor și lupta împotriva ei", „Lenea copiilor și lupta împotriva ei" — le-am dat sfaturi cum să organizeze controlul asupra îndeplinirii de către copii a temelor, le-am explicat rău pe care îl aduce tutelarea exagerată a părinților, care omoară munca independentă și inițiativa copiilor.

O atenție deosebită acordăm discuțiilor individuale cu părinții, în procesul cărora ne înțelegem cu ei asupra măsurilor de influențare asupra copiilor. Pentru ca aceste discuții să dea rezultate pozitive trebuie să cunoaștem bine atît calitățile individuale ale elevilor noștri cît și, în special, particularitățile educației lor în familie.

Începînd din clasa a VI-a eu acord atenție formării la copii a voinței dirijată spre folosul societății. Scopul meu este de a dezvolta și întări pe toate căile motivele superioare ale actelor copiilor, de a le cultiva sentimentul datoriei, care ajută la întărirea voinței. Aici, de asemenea, trebuie să lucrez mai mult cu familia decît cu elevii, deoarece mulți părinți nu acordă suficientă atenție educării la copii a sentimentului datoriei de la cea mai fragedă vîrstă.

Acțiunile de voință ale elevilor din clasa a V-a au un caracter impulsiv. Dorințele și sentimentele directe rămîn încă cele mai puternice motive ale conduitei lor. Cînd acțiunile lor se găsesc sub controlul adulților, motivele superioare (datoria, convingerea) sînt capabile să înăbușe celelalte sentimente și dorinți. Dar imediat ce elevul pășește la o acțiune independentă, el constată adeseori deplina sa incapacitate de a urma motivele superioare. Și chiar dacă el recunoaște necesitatea de a acționa conform datoriei, în fapt însă își urmează adeseori dorința sa proprie.

Aceste lipsuri ale voinței se elimină în mod treptat la vîrsta școlară mijlocie. În această perioadă (12-15 ani), se dezvoltă foarte repede spiritul de independență al adolescenților. Totuși, acest spirit de independență întrece adeseori limitele și-și găsește expresia în trăsături negative, cum sînt înfumurarea, îndărătnicia, lăudăroșenia. Educarea spiritului de independență trebuie îmbinată cu lupta împotriva acestor trăsături negative. În acest scop am ținut seama de interesele și de înclinațiile copiilor cu prilejul repartiției însărcinărilor, deoarece dacă elevul este interesat într-o problemă sau alta, aceasta contribuie la dezvoltarea inițiativei și a spiritului lui de independență. Am folosit pe larg însărcinări individuale în munca școlară și socială și am controlat îndeplinirea lor.

În general, elevii prețuiesc opinia colectivului. Elevul care și-a luat un angajament sau altul înțelege că autoritatea lui scade în ochii clasei dacă el nu-și va înfăptui angajamentul, iar aceasta îl face să-și îndrepte eforturile voinței spre îndeplinirea angajamentului luat, spre învingerea greutăților. Volodea, un băiat cam dezordonat, și-a dat cuvîntul la adunarea clasei că va avea o purtare bună, că va fi atent la lecții. Din cînd în cînd îi aminteam în clasă despre angajamentul luat. Și colegii lui îi urmăreau cu atenție comportarea. O vreme el tot mai zburda cîte puțin în timpul lecțiilor, dar văzînd că este supraveghiat și că toți așteaptă ca el să-și respecte cuvîntul, Volodea a devenit mai liniștit, mai reținut și mai atent. Iar cînd a văzut că întreaga clasă începe să-l aprobe purtarea, și-a învins cu totul lipsa de atenție de-și, probabil, acest lucru l-a costat mari eforturi.

Voința școlarului se educă și în procesul muncii sociale. La începutul acestei activități el întîmpină diferite dificultăți. Aici este necesar ajutorul adulților, ajutorul pedagogilor, al instructorului de pionieri, al părinților.

Nu trebuie să impunem școlarului sfaturile și indicațiile noastre, ci să discutăm serios cu el planul de acțiune. Activitatea socială a copiilor, ca și orice altă activitate, poate fi însoțită de succese și de insuccese. Indiferența adulților față de aceste succese și insuccese este cu desăvîrșire intolerabilă. Mai ales trebuie să avem o atitudine serioasă față de insuccese. Trebuie să-l ajutăm școlarului să înțeleagă unde i-a lipsit puterea de voință, unde i-a lipsit priceperea, să-i explicăm că el n-a ținut seama de anumite împrejurări și dificultăți.

O mare importanță în formarea voinței elevilor o au de asemenea colegialitatea și prietenia. În discuțiile cu elevii eu le arăt cît de prețios este, în caz de insucces, ajutorul primit de la prieteni. Cîteodată, după ce mă sfătuiesc cu activul clasei, îi însărcinez pe diferiți elevi să influențeze asupra colegilor lor.

În felul acesta, cu ajutorul colectivului de copii, desfășor o muncă grea, dar necesară și interesantă în ceea ce privește educarea voinței elevilor. Trebuie să spun că noi, pedagogii și părinții, încă nu ne ocupăm suficient de această importantă problemă. Noi știm să aprindem dorința elevilor de a fi oameni cu voință, dar în condițiile concrete ale școlii, ale clasei, ale vieții fiecărui elev în parte, încă nu-i ajutăm suficient pe copil să-și dezvolte și să-și întărească voința.

Dacă fiecare pedagog și fiecare părinte va acorda mai multă atenție întăririi voinței copiilor, atunci vom crește adevărați constructori ai comunismului.

A. IAKIMENKO
profesoară la școala nr. 17
din orașul Poltava
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Pe baza experiențelor

— Însemnări de la lecții —

De fiecare dată, pregătindu-se pentru lecția de chimie, Elisaveta Gheorghievna Criucikova chibzuiește în amănunt asupra tuturor etapelor acesteia. Ea acordă o deosebită atenție experiențelor. În practica ei n-a existat nici o singură lecție la care să nu se facă experiențe, să nu se execute lucrări de laborator.

Elisaveta Gheorghievna a început lecția ținută la clasa a X-a, despre glucoză și fructoză, cu lămurirea noțiunii de „hidrați de carbon", din care fac parte zahărul, amidonul, celuloza.

În majoritatea hidraților de carbon, raportul între numărul atomilor de hidrogen și oxigen este același ca și la apă — a spus ea. După compoziția lor, hidrații reprezintă un fel de combinație de carbon și apă. De pildă, glucoza — $C_6H_{12}O_6$ — o putem reprezenta ca o combinație de șase atomi de carbon și șase molecule de apă.

Profesoara a adăugat că denumirea de „hidrați de carbon" este învechită. Ea a fost folosită pînă la introducerea în chimie a teoriei structurale.

Profesoara a făcut caracterizarea proprietăților fizice și chimice ale glucozei pe cale de experiență. Ea a turnat în eprubetă un praf alb, cristalin — glucoza, care se mai numește și dextroză. Elisaveta Gheorghievna a turnat în eprubetă apă, a scuturat-o și praful s-a dizolvat.

În eprubeta cu soluție de glucoză au fost introduse cristale de oxid de cupru. În urma încălzirii, oxidul de cupru s-a transformat în protoxid, din care cauză culoarea lui verde deschis a devenit roșu deschis, iar glucoza s-a oxidat.

Pe tablă a fost notat mersul reacției. Profesoara a atras atenția elevilor asupra faptului că prin oxidare glucoza capătă o funcție acidă. Aceasta dovedește că glucoza manifestă proprietăți caracteristice aldehidelor. Aceasta înseamnă că molecula ei conține o grupă aldehidică.

Reacția oxidării a fost repetată de elevi. Ei au făcut singuri experiențele cu cel de al doilea hidrat de carbon — fructoza, care din cauza structurii sale chimice, se oxidează mai greu.

Lecția s-a încheiat prin povestirea profesoarei despre folosirea pe scară largă a glucozei și fructozei — chiar și la fabricarea oglinzilor și la finisarea țesăturilor și a pielii.

Lecția a dat multe noțiuni folositoare elevilor. Ei nu au luat de-a dreptul ca bune cele spuse de profesoară — ci au experimentat singuri, au făcut reacții chimice, pe baza cărora au stabilit proprietățile chimice ale substanțelor studiate.

După un plan identic s-au desfășurat lecțiile la care au fost analizate proprietățile fizice și chimice ale zaharozei, maltozei, amidonului. Elevii au efectuat reacția de hidroliză a celulozei. Cu ajutorul Elisavetei Gheorghievna, ei au reușit să obțină chiar și hîrtie de pergament.

Elisaveta Gheorghievna a fixat lecția despre hidroliza celulozei vorbindu-le elevilor despre importanța acestei reacții în industrie și agricultură. Ea a arătat elevilor, pe baza unui mare număr de exemple, că hidroliza celulozei are o mare importanță în U.R.S.S., unde există imense rezerve de material lemnos și o mare cantitate de deșeuri ale industriei de cherestea și de prelucrare a lemnului.

Deosebit de interesantă pentru elevi a fost comunicarea profesoarei despre fabricarea în U.R.S.S. a fibrelor artificiale.

Astfel, la fiecare lecție, această profesoară cu experiență îi înarmează pe elevi cu cunoștințe adînci și temeinice de chimie, le formează deprinderea de a executa experiențe, de a analiza proprietățile chimice ale substanțelor nu izolat, ci în interdependență cu alte substanțe. Fiecare explicație a profesoarei este însoțită de demonstrarea experiențelor. În timpul interogării și al fixării materialului nou, elevii execută în mod obligatoriu lucrări practice.

Profesoara nu se mărginește la studierea chimiei între pereții școlii, ci desfășoară unele lecții în secțiile uzinei de șamotă, pe ogoarele colhozului „Stalin", în laboratoarele silozului de cereale, la S.M.T. și la fabrica de ulei. Astfel, nu de mult, lecția de recapitulare cu tema „Folosirea silicaților în industria de materiale refractare" s-a desfășurat în secțiile uzinei de șamotă.

Foarte folositoare a fost de asemenea excursia făcută la stațiunea de gazogen a uzinei, în scopul de a studia cu elevii din clasa a X-a obținerea și folosirea gazului de generator.

Tendința de a merge în pas cu viața, de a transmite elevilor toate noutățile în domeniul chimiei și al științelor înrudite cu ea este o calitate caracteristică a profesoarei E. G. Criucikova.

Elisaveta Gheorghievna Criucikova predă de peste 20 de ani chimia la școala din Semiluki. Mulți dintre absolvenții ei studiază la facultățile de chimie ale Institutului chimico-tehnologic „Mendeleiev" din Moscova, ale Institutului politehnic din Leningrad, ale școlilor superioare din Minsk, Kiev, Harcov, Ivanovo și alte orașe din Uniunea Sovietică.

S. KARPOV
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Un cerc tehnic

La școala medie nr. 1 din Tallin a avut loc prima lecție a cercului tehnic. Ea a fost predată de A. Peatu, maistrul secției mecanice a uzinei constructoare de mașini „Ilmarine". El a explicat copiilor construcția și funcționarea strungului.

Muncitorii uzinei „Ilmarine" și ai centralei electrice din Tallin, care patronează școala, sînt oaspeți doriți și frecvenți ai acesteia. Ei au ajutat la utilarea unui atelier școlar.

Cale ferată pentru copii

În orașul Sumi a început construirea unei căi ferate pentru copii. Linia ferată, lungă de aproape 2 km, va trece de-a lungul rîului Psel și va înconjura teritoriul expoziției agricole regionale. La construcția căii ferate ia o parte activă populația orașului.

Inițiativă prețioasă

Institutul de cercetări științifice în domeniul pedagogiei din Kirghizia a organizat o ședință lărgită a Consiliului științific. La ședință au luat parte peste 200 de învățători și profesori, activiști ai Ministerului Învățămîntului și ai secției de învățămînt regionale. Tov. Cikrizov, director de studii al școlii medii nr. 2 din orașul Stalino, a vorbit despre pregătirea elevilor pentru activitatea practică. Tov. Novovirski, învățător emerit al școlii din Republica Kirghiză, a ținut un referat interesant despre predarea lucrului manual în clasa I-a. Profesorii Dolgopolov, Tarasov, Alexandrova, precum și tov. Kasatkin, profesor de fizică la școala nr. 10 din orașul Frunze, au împărtășit experiența lor cu privire la instrucția politehnică la lecțiile de chimie, biologie și fizică.

Luînd cuvîntul la discuții, profesorii Storojkov, Goncearov, Kzmenko, Seleznev și alții au aprobat inițiativa institutului îndreptată spre sintetizarea experienței învățămîntului politehnic în școala sătească.

—○—

În Uniunea Sovietică sînt peste 1.100 de instituții științifice agricole, în care lucrează 14.300 de colaboratori științifici. Știința sovietică este strîns legată de practică. La rîndul lor mulți practicieni, maeștri ai recoltelor bogate, desfășoară cu succes pe ogoarele colhoznice munca de experimentare, îmbogățind știința.

În colhozul „Poruncile lui Lenin" din regiunea Kurgan trăiește colhoznicul și omul de știință T. Maltev. El a elaborat noi metode de lucrare a solului, care asigură o sporire considerabilă a recoltei la hectar a cerealelor și altor culturi agricole.

În fotografie: T. Maltev (al patrulea din dreapta) le face cunoscute specialiștilor agricoli din regiunea Harcov rezultatele experiențelor sale.

Să îmbinăm învățămîntul teoretic cu învățămîntul practic

Docent V. B. Pannicov
directorul Institutului agricol din Gorki

Hotărîrile partidului și guvernului sovietic cu privire la ridicarea vertiginoasă a tuturor ramurilor producției agricole și, în primul rînd, a economiei cerealiere cer cadrelor din învățămîntul superior să îmbunătățească radical pregătirea specialiștilor de înaltă calificare. Cu o forță deosebită se ridică pe primul plan problema îndrumării calificate a agriculturii — a unei îndrumări la baza căreia să stea cunoașterea profundă a conținutului lucrărilor agricole, cunoașterea căilor practice de obținere a unor recolte bogate și a unei înalte productivități a creșterii animalelor, cunoașterea organizării țărănimii colhoznice în lupta pentru belșugul de produse alimentare și materii prime pentru industria ușoară și alimentară, cunoașterea felului în care se asigură crearea unor gospodării agricole de înaltă productivitate și cu multe ramuri.

Rolul mereu crescînd al stațiunilor de mașini și tractoare și schimbarea modului de deservire agronomică a colhozului impun noi cerințe cadrelor de conducere și specialiștilor din agricultură. Toate acestea lărgesc sfera obligațiilor specialiștilor și pun în fața institutiilor de învățămînt agricol superior sarcini de mai mare răspundere, atît în domeniul învățămîntului teoretic, cît și în domeniul învățămîntului practic al studenților.

În lumina sarcinilor puse de partid a devenit deosebit de limpede necesitatea unei îmbinări juste a acestor două forme de învățămînt.

Pe lîngă faptul că permite pregătirea unor specialiști de înaltă calificare, îmbinarea justă a învățămîntului teoretic cu învățămîntul practic îi și orientează pe tinerii care intră în viață spre perfecționarea continuă a cunoștințelor lor atît în domeniul teoriei cît și în domeniul practicii.

Toate aceste considerente sînt puse la baza organizării procesului didactico-pedagogic la Institutul agricol din Gorki. Tuturor formelor de lucrări practice li se acordă aceeași importanță ca și lecțiilor teoretice. Conducerea institutului și colectivul de profesori impun cerințe înalte lucrărilor practice ale studenților. Se desfășoară de asemenea în mod sistematic o intensă muncă de lămurire a studenților asupra necesității unei atitudini serioase față de lucrările practice prevăzute în planul de învățămînt al institutului. Noi lămurim studenții că însușirea deprinderilor practice nu este o chestiune mai puțin complicată decît învățămîntul teoretic, deoarece cel mai greu și mai important lucru este aplicarea cunoștințelor teoretice în practică. Și numai acela care va privi cu dragoste și cu o înaltă răspundere însușirea deprinderilor practice, își va putea desăvîrși cu succes studiile, va putea să devină un specialist erudit, folositor producției agricole.

Noi considerăm necesară această muncă de lămurire, deoarece la institut vin și tineri care n-au nici un fel de idee despre producția agricolă, n-au nici un fel de experiență.

Chiar din primele zile ale sosirii studenților la institut, noi ne străduim să le cultivăm dragostea pentru munca practică și conștiința că fără a munci nimeni nu poate deveni un adevărat specialist.

În anul școlar trecut, institutul a organizat o serie de măsuri pregătitoare importante pentru îmbunătățirea activității practice a studenților. Noi am căutat să ridicăm calitatea lucrărilor practice de laborator și a lecțiilor, ca bază pentru un învățămînt practic just: au fost elaborate și aprobate, la consfătuirile catedrelor, indicații metodice cu privire la activitatea practică și programele practicii de producție; au fost alese la timp bazele de producție pentru învățămîntul practic al studenților.

Verificarea a arătat că majoritatea studenților au avut o atitudine conștientă față de însușirea deprinderilor de executare a lucrărilor agricole. Muncitorii practicieni din agricultură au dat o înaltă apreciere muncii multor studenți din anii IV ai Facultății de agronomie și ai Facultății de horticultură, care au făcut practica de producție în colhozurile din regiunile Gorki și Arzamas.

Activitatea practică a studenților este organizată pe baza programelor în vigoare: în anii I și II studenții lucrează în gospodăriile experimentale ale institutului; studenții din anul III al Facultății de agronomie fac practica pe ogoarele gospodăriei institutului, situată la marginea orașului, și ale stațiunii agricole complexe regionale, iar în perioada a doua de practică lucrează în colhozurile regiunilor Gorki și Arzamas; studenții Facultății de horticultură fac practică pe ogoarele gospodăriei institutului, unde s-a creat o bună bază de producție în ceea ce privește legumicultura și pomicultura: studenții din anul IV ai facultăților de agronomie și de horticultură fac practica de producție în colhozuri și sovhozuri.

Cu prilejul stabilirii duratelor practicii noi am căutat ca, pe de o parte, în cursul celor 4 ani studenții să aibă posibilitatea de a-și însuși toate formele de lucrări agricole sezoniere, iar pe de altă parte, ca în decursul întregii perioade de vegetație numărul studenților în gospodăriile experimentale ale institutului să fie mai mult sau mai puțin stabil: fără aceasta nu este posibilă asigurarea unor condiții normale de trai și de producție.

Fiecărui student i se pune cîte o notă pentru toate formele de practică, după sistemul de notare 1—4. Pe baza notelor la fiecare obiect practic și la activitatea practică, conducătorul practicii pune studentului în carnet nota generală pentru practică în timpul anului. Acest mod de notare a practicii ridică simțitor calitatea ei, întărește mult disciplina studenților și, mai ales, îi deprinde să privească învățămîntul practic cu seriozitate și răspundere.

La îndrumarea practicii în institut este atras întregul colectiv al catedrelor (profesorii, docenții, asistenții), precum și personalul didactic ajutător (laboranții și preparatorii). Dacă practica la obiect este condusă de profesor, la lucrări asistă asistenții și laboranții, căutînd să-și însușească experiența profesorului. Noi considerăm obligatorie participarea profesorilor la învățămîntul practic al studenților, deoarece este mult mai complicat să se organizeze bine practica în condițiile de cîmp decît în laborator.

Studenții execută singuri toate operațiunile practice. Ei țin jurnale după care întocmesc apoi darea de seamă. În cazul cînd studenții îndeplinesc rolul de muncitori agricoli (de pildă în perioada practicii de învățămînt) ei primesc salariu după tarifele în vigoare.

Studenții din anii I și II și, în parte, cei din anul III ai Facultății de horticultură dau gospodăriilor experimentale un mare ajutor practic în executarea muncilor agricole. În ultimii 2—3 ani, cu ajutorul studenților s-au efectuat în gospodăria experimentală lucrări importante pentru îmbunătățirea muncilor agricole. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Cu cîțiva ani în urmă, recolta medie de cereale pe terenurile sărace și puțin productive ale gospodăriei experimentale a fost de 7,4 chintale la hectar, iar recolta de cartofi și legume de 65 chintale la hectar. Acum, recolta a sporit considerabil: în anul 1952—1953, recolta medie de cereale a fost de 20 de chintale la hectar, recolta de cartofi de 220 chintale, recolta de legume de 338 chintale, iar la unele culturi leguminoase chiar de 450—600 chintale la hectar. Succese remarcabile au fost obținute și în creșterea animalelor.

În perioada practicii studenții fac pe rînd de serviciu în gospodărie. În timpul serviciului ei se familiarizează cu organizarea muncilor în gospodărie, determină cantitatea și calitatea lucrărilor, calculează salariul muncitorilor, cercetează împreună cu agronomul gospodăria, starea semănăturilor, au prilejul să cunoască activitatea fermelor de creștere a animalelor etc. Serviciul în gospodărie este o verigă importantă în practica studenților.

Organizarea practicii în gospodăriile experimentale este satisfăcătoare mai ales la Facultatea de horticultură. Se poate spune fără exagerare că studenții din anii I, II și III își însușesc în perioada practicii metodele și procedeele practice principale ale științei agronomice contemporane. Cea mai serioasă lipsă în învățămîntul practic al studenților este pregătirea slabă în problemele de mecanizare a producției agricole: încă nu se însușesc în măsura cuvenită metodele practice de conducere și exploatare a tractoarelor, mașinilor și uneltelor. Aceasta se explică nu numai prin faptul că gospodăriile noastre experimentale nu sînt înzestrate cu mașinile cele mai moderne. Se înțelege că fără mașinile necesare nu poate fi organizată practica, dar cauza esențială, după părerea noastră, nu constă în aceasta. Chiar dacă gospodăriile experimentale vor fi asigurate cu toate mașinile și uneltele, noi nu vom putea organiza totuși o practică perfectă, deoarece pentru aceasta nu ne vor **ajunge nici timpul, nici terenul, nici mașinile.** În acest an, noi am organizat practica la mecanizarea agriculturii a studenților din anii III și IV în timpul practicii de producție. Studenții trebuie să lucreze în brigăzile S.M.T. și în colhozuri 5 zile cu tractoare, 5 zile cu mașinile și uneltele de prelucrare a solului, 10 zile cu mașinile de semănat și săditi, 3 zile cu mașinile de strîns finul, 4 zile cu combinele etc., în total 34 de zile.

În afară de aceasta, studenții au primit sarcina de a face practică la mecanizarea creșterii animalelor — la baza secțiilor de furaje și a bucătăriilor de nutreturi, la mulsul electric, adăpatul electric, tunsul electric al oilor etc. Duratele practicii sînt aproximativ următoarele: la secția de furaje — 5 zile și la ferma mecanizată — 5 zile.

Studenții lămuresc rezultatele practicii la toate aceste probleme în dările de seamă certificate de președinții colhozurilor. La darea de seamă se anexează situația cu notele la toate formele de lucrări. Experiența acestui an arată că în cazul unei asemenea organizări a practicii, studenții își însușesc bine procedeele de muncă cu mașini și unelte și au o mare satisfacție în urma practicii.

Acest mod de organizare a învățămîntului practic al studenților ni se pare singurul just.

O a doua lipsă serioasă în desfășurarea practicii este împrăștierea bazelor de producție, ceea ce îngreunează controlul și îndrumarea practicii. Iată de ce, aflîndu-se la practica de producție în total timp de 217 zile, studenții sînt adeseori lăsați să lucreze singuri și nu primesc ajutorul calificat al institutului. În acest an noi am redus considerabil numărul bazelor de producție.

Experiența repartiției studenților în grupe mari s-a dovedit justificată. De pildă, în acest an 40 de studenți din anul IV, de diferite specialități, fac practica de producție la 10 colhozuri deservite de S.M.T. Kamenskaia. La S.M.T. se află în permanență unul din profesorii institutului, care conduce practica. Se creează condiții și mai favorabile pentru pregătirea specialiștilor cu profil larg, deoarece studenții de la diferite facultăți au posibilitatea de a fi în legătură unii cu alții, de a se sfătui, însușindu-și mai adînc toate procesele de producție.

Specialiștii S.M.T. — agronomi, agronomi-horticoli, zootehnicieni și ingineri — lucrînd împreună cu profesorii institutului, pot da studenților ajutorul necesar, le pot controla munca. La rîndul lor, studenții dau ajutor S.M.T. și colhozurilor.

În sfîrșit, această repartiție a studenților previne aglomerarea în gospodărie a practicanților de același profil: la un colhoz revine cîte un student de la facultățile de agronomie, de horticultură și de zootehnie; la o brigadă de tractoare revine un student mecanic. Studenții au toate posibilitățile de a îndeplini bine temele individuale date de catedre.

Noi ne străduim ca timp de doi ani, studenții din anii III și IV să facă practica de producție în unul și același colhoz. Aceasta permite să se studieze bine toate ramurile gospodăriei concrete; conducătorii colhozului și colhoznicii, la rîndul lor, pot aprecia munca practică a studenților.

În încheiere considerăm necesar să facem cîteva propuneri care, după părerea noastră, trebuie să îmbunătățească învățămîntul practic al studenților din instituțiile de învățămînt agricol superior.

Prima. Trebuie să se legalizeze aprecierea tuturor formelor de practică după sistemul de notare 1—4, iar notele pentru toate formele de practică să fie înscrise în anexa la diplomă. Trebuie determinate cu mai multă precizie sarcinile și volumul practicii, durata diferitelor ei forme și problemele esențiale care trebuie însușite în cursul practicii.

A doua. Trebuie elaborate regulamente cu privire la gospodăriile experimentale, la construcțiile tip și la îmbunătățirile funciare; trebuie alcătuită lista tip de utilaj, mașini și unelte necesare; trebuie prevăzut ca lucrările agricole principale în gospodăria experimentală să fie îndeplinite de studenții anilor I, II și III în procesul practicii; să se prevadă modul și conținutul serviciului studenților în gospodăriile experimentale.

A treia. Pentru organizarea conducerii calificate și a controlului sistematic asupra practicii de producție trebuie prevăzută plata conducătorilor practicii studenților în S.M.T. și colhozuri, așa cum se procedează cu conducătorii practicii în uzine și fabrici.

A patra. Considerăm necesar să legalizăm trimiterea studenților de diferite specialități în grupe mari în S.M.T., așa cum se procedează la trimiterea studenților institutelor tehnice în uzine. Practica principală de exploatare a tractoarelor mașinilor și uneltelor agricole, precum și de conducere a mașinilor trebuie să se desfășoare la baza S.M.T. în perioada practicii de producție în anii III și IV.

A cincea. Trebuie acordată o deosebită atenție îmbunătățirii activității practice a studenților în problemele de organizare a producției și de organizare a muncii, precum și în problemele de economie și finanțe în colhozuri.

(Din „Vestnic vîsșei școli")

Pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe agricole practice

Consfătuirea „Gazetei Invăţămîntului" cu învăţătorii şi profesorii din regiunea Craiova

De curînd, „Gazeta Invăţămîntului" a organizat o consfătuire cu învăţătorii şi profesorii de ştiinţe naturale din oraşul şi regiunea Craiova. La consfătuire s-au analizat măsurile luate de organele de învăţămînt şi de cadrele didactice pentru îmbunătăţirea predării ştiinţelor naturale în lumina sarcinilor trasate de proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Atît referatul prezentat la consfătuire, cît şi discuţiile au scos la lumină importante realizări obţinute în această privinţă. In acelaşi timp, ele au dezvăluit lipsuri serioase constatate în predarea lecţiilor de biologie, cît şi în organizarea şi desfăşurarea activităţii practice a elevilor pe parcela experimentală şi la colţul naturii vii.

In cele ce urmează redăm în rezumat referatul şi o parte din discuţii.

Referatul prezentat la consfătuire de către tovarăşul Runcu, metodist la cabinetul pedagogic regional, a arătat măsurile luate de organele de învăţămînt regionale şi raionale pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin învăţătorilor şi profesorilor de ştiinţe naturale, cu deosebire celor din mediul sătesc, din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Pentru îndeplinirea cu succes a acestor sarcini — s-a arătat în referat — secţia de învăţămînt a regiunii Craiova a îndrumat secţiile de învăţămînt raionale să atragă atenţia cadrelor didactice asupra necesităţii de a studia cu temeinicie proiectul de Directive, pentru ca fiecare învăţător sau profesor să-şi poată da seama de felul cum trebuie să muncească atît în şcoală, cît şi în afară de şcoală. In acelaşi timp, inspectorii raionali au primit sarcina de a îndruma învăţătorii şi profesorii care predau biologia să aplice în planurile întocmite instrucţiunile Ministerului Invăţămîntului cu privire la completarea programelor şcolare cu cunoştinţe agricole, de a lua măsuri grabnice pentru asigurarea tuturor şcolilor cu parcele experimentale pe care să se poată efectua experienţele indicate în programele şi în instrucţiunile Ministerului Invăţămîntului.

De asemenea, secţia de învăţămînt regională a urmărit în mod sistematic îndeplinirea sarcinilor trasate prin rezoluţiile adoptate la consfătuirile raionale. Multe din aceste rezoluţii prevăd măsuri juste de îmbunătăţire a predării ştiinţelor biologice pe baza principiilor biologiei miciuriniste şi combat tendinţa unora dintre cadrele didactice care studiază mai mult forma şi structura organismelor, fără a da importanţa cuvenită şi funcţiilor acestora. Cabinetul pedagogic regional a cerut tuturor cercurilor pedagogice ale profesorilor de ştiinţe naturale să discute la şedinţa din cursul lunii octombrie problema legării teoriei de practică în predarea ştiinţelor biologice. Totodată, cabinetul pedagogic regional a trimis în şcoli îndrumări metodice cu privire la predarea ştiinţelor biologice.

Aplicînd îndrumările primite de la secţia de învăţămînt regională şi de la cabinetul pedagogic regional, unele secţii de învăţămînt raionale au asigurat o activitate mai intensă a şcolilor în vederea îmbunătăţirii predării ştiinţelor biologice. Astfel, secţia de învăţămînt a raionului Strehaia a organizat dezbaterea sarcinilor învăţămîntului în legătură cu dezvoltarea agriculturii în consiliile pedagogice ale tuturor şcolilor din raion. Pe baza acestor dezbateri, consiliile pedagogice au stabilit sarcinile ce le revin din proiectul de Directive învăţătorilor şi profesorilor care predau ştiinţele naturale.

In continuare, referatul a analizat munca şcolilor. S-a arătat că în multe şcoli, planurile lecţiilor de ştiinţe naturale sînt alcătuite cu mai multă grijă. Profesorii de ştiinţe biologice în predarea lecţiilor, nu numai că dau elevilor cunoştinţe noi asupra organizării externe şi interne a plantelor şi animalelor prin prizma biologiei miciuriniste, dar le şi explică concordanţa ce există între organizarea lor internă şi externă şi condiţiile de mediu. Profesorii de ştiinţele biologice îşi dau acum mai bine seama că a studia numai forma şi structura organismelor, fără a studia îndeajuns şi funcţiile organismelor este tot atît de greşit, ca şi atunci cînd s-ar face studiul funcţiilor organismelor, fără studierea formei şi structurii lor.

Printre altele, a fost dată ca exemplu şcoala de 7 ani din Cujmir, unde într-o şedinţă a consiliului pedagogic, cadrele didactice au hotărît să formeze un front comun, în scopul îmbunătăţirii predării ştiinţelor naturale. Participanţii la consfătuire au învăţat mult din felul cum a fost prezentată activitatea tovarăşelor profesoare Margareta Teodorescu de la şcoala de 7 ani din Segarcea şi Lucia Popescu, de la şcoala de 7 ani din Tîrgu-Cărbuneşti. Aceste profesoare au planurile de lecţii în aşa fel întocmite, încît se poate constata uşor scopul urmărit la fiecare lecţie în parte, materialul didactic folosit, temele date pentru acasă. Aşa, de exemplu, la lecţia despre structura seminţelor, tovarăşa Teodorescu şi-a fixat ca scop să le facă cunoscută elevilor structura internă a diferitelor seminţe de plante agricole, să le explice diferitele structuri pe baza principiului miciurinist al unităţii dintre organism şi mediu. La lecţia despre căpşuni, şi-a propus nu numai să-i ajute pe elevi să cunoască planta, ci să le dezvolte şi deprinderea şi dragostea de a cultiva şi îngriji această plantă, aplicînd în practică principiile cu privire la transformarea naturii plantei prin schimbarea condiţiilor de trai. La mai toate lecţiile tov. Teodorescu foloseşte, pe lîngă materialul didactic conservat, şi materialul viu din natură. Aşa, de exemplu, pentru lecţia „Ceapa" a prevăzut în plan, ca material didactic, ceapa cu bulb, ceapa cu seminţe şi diferite planşe, iar pentru lecţia despre morcov — seminţe de morcov, rădăcini de morcov, inflorescenţe şi flori presate de morcovi, planşe etc. O grijă deosebită acordă această profesoară lucrărilor practice pe care trebuie să le facă elevii după lecţii. Astfel, la lecţia despre grîul de toamnă, a cerut elevilor să semene în cutii boabe de grîu şi să noteze în caiet toate observaţiile culese, de la semănat pînă la dezvoltare. Atît tovarăşa Teodorescu cît şi tovarăşa Lucia Popescu de la şcoala de 7 ani din Tîrgu-Cărbuneşti acordă o mare atenţie organizării şi desfăşurării experienţelor demonstrative care-i ajută pe elevi să înţeleagă dirijarea naturii organismelor de către om.

Analizînd felul cum sînt aplicate sarcinile care revin învăţămîntului din proiectul de Directive, referatul a arătat şi lipsurile pe care le au în această privinţă multe şcoli din regiunea Craiova. S-a combătut îndeosebi pregătirea superficială a lecţiilor, nivelul ştiinţific scăzut al muncii desfăşurate de unii învăţători şi profesori de ştiinţe naturale. Au fost date exemple de profesori care fac chiar erori ştiinţifice în transmiterea cunoştinţelor. Astfel, de exemplu, profesoara de ştiinţe naturale de la şcoala de 7 ani din Scoarţa, raionul Gilort, predă multe lecţii numai după manual, fără să folosească niciun fel de material intuitiv. La anumite lecţii a comis şi serioase greşeli ştiinţifice, incompatibile cu funcţiunea de profesor. De pildă, i-a învăţat pe elevi că fructul de la cartofi se numeşte tubercul. De asemenea, a omis din predare unele lecţii mai grele, cum este cea despre peşti osoşi, pe motiv că nu a avut material bibliografic pentru documentare.

Referatul a insistat mult asupra datoriei pe care o are fiecare şcoală de a organiza mai bine activitatea la colţul naturii vii şi pe parcela experimentală. Măsurile concrete indicate la sfîrşitul referatului au fost îndreptate spre asigurarea unei strînse legături între teorie şi practică, spre înarmarea elevilor cu trainice cunoştinţe şi deprinderi agronomice.

In cadrul discuţiilor purtate pe marginea referatului, învăţătorii şi profesorii au arătat cum au aplicat îndrumările primite.

Tovarăşul Gheorghe Costăchescu, care predă ştiinţele naturale la şcoala de 7 ani din comuna Padea, a vorbit despre experienţele pe care le organizează cu elevii pentru a le demonstra în mod concret diferitele cunoştinţe însuşite în cadrul lecţiilor. A fost ascultată cu mult interes descrierea experienţei cu ajutorul căreia profesorul i-a ajutat pe elevi să cunoască solul cu structură şi fără structură, precum şi descrierea diferitelor lucrări de laborator şi de la colţul naturii vii. Tovarăşul Costăchescu a arătat apoi măsurile luate la şcoala sa, în toamna aceasta, în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor pentru munca agricolă. Astfel, elevii au organizat un asolament pe 10 ani, o pepinieră în care şi-au propus să semene 1000 de nuci, să planteze 300 de puieţi de vişini, au strîns sămînţă de meri şi peri pe care vor semăna-o pentru a obţine puieţi ce vor fi răspîndiţi în comună după altoire etc.

Participanţii la consfătuire au învăţat mult şi din experienţa tovarăşului Constantin Păgaş de la şcoala de 7 ani din comuna Băleşti, care a vorbit despre felul cum foloseşte în cadrul lecţiilor materialul strîns şi cunoscut de elevi în timpul excursiilor.

Majoritatea vorbitorilor a arătat şi lipsurile şi greutăţile pe care le întîmpină în predarea ştiinţelor naturale, a făcut propuneri concrete în legătură cu îmbunătăţirea muncii de îndrumare şi control atît din partea directorilor de şcoli, cît şi a organelor de învăţămînt. Profesorii de ştiinţe naturale care lucrează în mediul sătesc au insistat mult asupra necesităţii unei pregătiri cît mai temeinice a profesorului pentru lecţie, asupra înarmării cadrelor didactice cu ultimele date ale ştiinţelor agronomice, asupra necesităţii organizării unei strînse legături cu specialiştii în acest domeniu.

Anton Pann

— 100 de ani de la moartea lui —

La începutul lui noiembrie, cele din urmă frunze ale copacilor se desprind de pe ramuri, ca să se piardă amestecîndu-se cu ţărîna. Privindu-le cu ochii arşi de boală, Anton Pann, vestitul cîntăreţ şi poet popular ce-şi trăia ultimele ceasuri din viaţă într-un noiembrie ca şi acesta, acum o sută de ani, îşi va fi reamintit epitaful pe care, [...]liu, şi-l compusese din vreme:

Aci s-a mutat cu jale
In cel mai din urmă an,
Care în cărţile sale
Se citeşte
Anton Pann

Dar cum risipa de podoabă veştedă a toamnei e însoţită de gîndul luminos al reînfloririi pe care o aduce primăvara, muribundul va fi zîmbit, încheindu-şi, chibzuit cum era, socotelile vieţii cu convingerea că fiinţa lui nu s-a petrecut zadarnic sub dulcea lumină a soarelui:

Implinindu-şi datoria
Şi talantul ne-ngropînd
Şi-a făcut călătoria
Dînd în lume altor rînd.

S-a afirmat în trecut că Anton Pann n-a avut conştiinţă scriitoricească, mînuirea condeiului fiind pentru el doar un fel plăcut de a-şi trece timpul şi un mijloc de a-şi asigura traiul. Finalul citat al epitafului desminte această aserţiune jignitoare. Fireşte, „finul Pepelei" nu s-a afiliat cu convingeri limpezi la mişcarea culturală a forţelor progresiste care au pregătit şi dezlănţuit revoluţia burghezo-democratică de la 1848. Pribeagul venit de departe, de peste Dunăre, din Slivenul însingerat, şi-a iubit totuşi cu patimă patria adoptivă şi s-a trudit spre folosul ei, cum el însuşi îndemna şi pe alţii: „...arătaţi-vă fii adevăraţi ai Patriii şi lucraţi cele spre folosul neamului".

Dacă prin poezia lirică, de esenţă neoanacreontică, Pann aparţinea unei perioade depăşite, cu faţa către feudalitate, prin cea mai mare parte a activităţii lui de compozitor bisericesc, poet epic şi satiric, folclorist şi editor a slujit progresul cultural şi social al poporului. In felul acesta, deşi ignorat de contemporanii literaţi, el s-a aflat alături de ei pe mai multe linii. In primul rînd, prin contribuţia la crearea unei culturi naţionale. Folclorist, desigur nu în sensul modern, dar totuşi folclorist — adică harnic culegător de producţii populare, texte şi melodii — a fost cel dintîi care, înainte de Athanasie Marinescu şi Vasile Alecsandri, a publicat cîntece şi balade, ghicitori şi proverbe. Dar nu numai atît. După încercările sfioase ale Văcăreştilor, tot Anton Pann este cel dintîi care a folosit copios materialul folcloric ca sursă de inspirare pentru producţii originale. Versurile de mai jos, desprinse din prefaţa unei cărţi de muzică eclesiastică, i-au patronat deopotrivă şi activitatea de scriitor:

Cîntă, măi frate romîne, pe graiul şi limba ta
Şi lasă cele streine ei de a şi le cînta.
Cîntă să-nţelegi şi însuţi şi cîţi la tine ascult,
Cinsteşte ca fiecare limba şi neamu-ţi mai mult.

Admiţînd pitorescul operei lui Pann, cercetătorii din trecut, atunci cînd nu au respins-o integral pentru primitivitatea ei, au ţinut să afirme caracterul ei oriental. Şi o atitudine şi cealaltă au fost tot atît de păgubitoare scriitorului. Este adevărat că se pot identifica în cărţile lui Pann multe reminiscenţe din folclorul balcanic şi oriental, în special turcesc. Dar tot atît de adevărat este că în afară de „Nezdrăvăniile lui Nastratin Hogea" — carte savuroasă de altfel şi bogată în elemente de critică socială — celelalte creaţii poartă o pecete foarte originală, derivată în primul rînd din adaptarea subiectelor la realităţile romîneşti din primele decenii ale veacului trecut. Anton Pann a trăit printre oamenii simpli de la oraş: mici negutători, meşteşugari, chirigii, cîrpaci, muncitori cu ziua. In multele lui peregrinări pe drumurile de ţară, prin satele Munteniei, Albaniei şi Moldovei chiar, a cunoscut traiul greu al ţărănimii obidite. Pentru oamenii aceştia a scris şi, chiar cînd le-a povestit snoave, fabule sau poveşti pe care şi le amintea din copilăria lui petrecută pe alte meleaguri, a creionat în versurile lui chipuri şi a narat întîmplări din viaţa de fiecare zi a cititorilor cărora li se adresa. Dintre cele aproape o sută de cărţi şi broşuri pe care le-a scris şi le-a tipărit, cele spuse de noi se verifică mai ales în lucrările literare cele mai de seamă: „Fabule şi istorioare" (1841), „O şezătoare la ţară" (1851—1852), „Povestea vorbii" (1852—1853). In toate aceste volume, ca şi în alte producţii literare risipite în diferite culegeri şi calendare, Pann se dovedeşte un remarcabil poet epic prin talentul lui narativ, prin umorul natural, de esenţă populară, şi mai ales prin realismul multor scrieri. Cea mai mare parte a creaţiei lui epice are un vădit caracter popular. In versuri satirice de o prospeţime neruginită de vreme, el a ironizat, ca şi poporul, pe leneşi („Să zice că oareunde, un împărat curios"), pe zgîrciţi („Scumpul"), pe lăudăroşi şi fricoşi („Vînătorul"), pe bigoţi („Mortul înecat", „O femeie sărăcuţă"), pe mincinoşi („Un mincinos stînd odată zise altui mincinos"), pe beţivi („Indreptătorul beţivilor") şi aşa mai departe. Tot în spirit popular, a preţuit munca afirmînd că „este o comoară" („Unul cînd a fost să moară"). Mai mult decît atît. In încîntătoarea povestire „O şezătoare la ţară", ca şi într-o serie de fabule şi snoave, a înfăţişat în mod realist şi critic relaţiile dintre oamenii din popor şi exploatatori sau uneltele acestora din urmă. Arendaşul Iani, părtaş la şezătoare, e prezentat ca un tip odios, interesat exclusiv de cîştiguri cît mai mari; zapciii din „Toporul şi văcşoara" sau „Grădinarul păgubaş" sînt reprezentanţi tipici ai autorităţii de stat feudale, oameni samavolnici, plini de dispreţ faţă de popor. Exemplele s-ar putea înmulţi.

Pe alocuri, scrisul lui Pann dă trup şi unor influenţe ale unei gîndiri înapoiate — scriitorul n-a ştiut deosebi întotdeauna ceea ce era de folos poporului de ceea ce îi era ostil. Aceste influenţe au atins însă numai o mică parte din opera sa. Alături de contemporanii lui cu faimă, poetul popular are meritul de a fi izbit şi el în orînduirea feudală şi de a fi deschis poarta literaturii pentru eroi aleşi dintre obijduiţi. Evocînd figuri de ţărani vrednici de stimă ca Moş Neagu („O şezătoare la ţară"), de fete harnice şi isteţe, Anton Pann a pledat în fapt, ca şi scriitorii paşoptişti, pentru considerarea mai umană a majorităţii poporului.

Ca editor, în vremea în care Eliade, Asachi şi Kogălniceanu înfiinţau presa romînească şi se interesau de difuzarea mai largă a scrisului tipărit, Anton Pann a asigurat pătrunderea foarte adîncă în popor a unor cărţulii ieftine, uşor de citit, scrise simplu şi pe gustul maselor populare. Cărţile şi broşurile lui, de tipărirea cărora s-a îngrijit el însuşi, cu mari greutăţi şi sacrificii, au fost, pentru multe generaţii, atrăgătoare şi instructive bucoavne într-o vreme în care o stăpînire hainâ interzicea poporului accesul la cultură.

Iată deci suficiente motive pentru care acum, cînd comemorăm o sută de ani de la moartea lui Anton Pann, se cuvine a-i preţui strădaniile.

Prilejul trebuie folosit şi de oamenii şcolii. Opera lui Pann este instructivă şi desfătătoare pentru toate vîrstele. Multe din poezii sînt accesibile copiilor. „Fabule şi istorioare", „O şezătoare la ţară", „Povestea vorbii" şi „Nezdrăvăniile lui Nastratin Hogea" reprezintă, din acest punct de vedere, un adevărat tezaur. Inceputul făcut de Editura Tineretului prin publicarea cîtorva culegeri în „Biblioteca şcolarului" trebuie dus mai departe. Elevii, îndemnaţi să le citească, vor îndrăgi cu siguranţă pe scriitorul cu o vervă inepuizabilă. Scrierile lui Pann vorbesc sugestiv fanteziei copiilor, satisfac dorinţa lor de a citi o literatură veselă, colorată şi bogată în învăţăminte. Este regretabil că pînă acum acest fabulist, umorist şi povestitor nu şi-a aflat locul ce i se cuvine în manualele noastre, începînd chiar cu clasele cele mai mici. „Carul frînt", „Musca şi ţînţarul", „Scumpul", „Vînătorul", „Lupul, ţapul şi varza", „Spun c-a fost odată un crai oarecare", „Să zice că oareunde un împărat curios", „Cînd a fost odată pe pămînt aleasă", „Un împărat oarecare neavînd nici un fecior", „Unul cînd a fost să moară", „Doi prieteni împreună la un drum călătorind", „Primăvara într-un nuc", o serie de poveşti din „O şezătoare la ţară" şi snoave despre Nastratin Hogea sînt numai cîteva din bucăţile ce se pot recomanda pentru a fi introduse în manualele şcolare.

După un veac de la crearea ei, opera lui Anton Pann este vie şi durabilă. Recunoaşterea în fapt a acestei calităţi reprezintă dovada cea mai bună a unei preţuiri întrutotul întemeiate.

ION MANOLE

14 ani de la prăbuşirea Doftanei

S-au împlinit 14 ani de cînd sub zidurile grele ale Doftanei, prăbuşite de cutremur, şi-au pierdut viaţa fii iubiţi ai clasei noastre muncitoare, luptători neînfricaţi împotriva exploatării, pentru o viaţă mai bună.

Doftana, cetatea sumbră care trezeşte cele mai triste amintiri, nu mai are acum menirea pentru care au clădit-o regimurile burghezo-moşiereşti. Ea este astăzi izvorul la care poporul vine să soarbă forţe noi pentru o muncă mai plină de însufleţire, pentru o luptă mai dîrză, mai neobosită, pusă în slujba împlinirii celui mai măreţ vis al nostru — socialismul.

Inchisoarea de eri — Muzeul de azi Doftana — vorbeşte despre pagini glorioase ale istoriei patriei noastre. Aici au fost închişi după 1907 fruntaşi ai răscoalei ţărăneşti, după 1924 comuniştii. Aici, în 1933, au fost închişi conducătorii grevelor muncitoreşti, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

In celulele reci şi întunecoase în care au îndurat frigul, foamea, durerile loviturilor nemiloase, în care şi-au distrus sănătatea, deţinuţii s-au îndîrjit şi mai mult împotriva exploatării, a jafului şi înrobirii la care era supus poporul muncitor. Sălbaticul regim de teroare, chinurile de tot felul, cruzimea temnicerilor, care simţeau o plăcere sadică să schingiuiască, nu au stăvilit lupta comuniştilor pentru o viaţă mai bună.

Educatorii vin adeseori cu elevii lor la această cetate de piatră şi fier de pe dealul Telega, cu ziduri groase şi geamuri zăbrelite, pentru a-i învăţa istoria luptei revoluţionare dusă de clasa muncitoare sub conducerea partidului în anii grei ai ilegalităţii. Mărturie a luptei dîrze a neînfricaţilor comunişti, Doftana dă tineretului nostru o pildă vie de dîrzenie şi hotărîre în luptă, de dragoste faţă de patrie şi faţă de popor.

De curînd, elevii şcolilor de 7 ani nr. 23 fete, şi nr. 7 băieţi, ai şcolii profesionale de Metal din Bucureşti, studenţi ai Universităţii „C. I. Parhon" şi ai Institutului de mine au vizitat Doftana. Ei s-au cutremurat trecînd prin faţa celulelor, a lanţurilor de fier cu care erau legaţi de mîini şi de picioare deţinuţii, a curelelor cu care erau bătuţi pînă la sînge. In inimile lor, ca şi în inimile tuturor celor ce vin aici, mărturiile vestitei închisori au avut un puternic răsunet.

Aici, între zidurile reci ale Doftanei, tinerii înţeleg ce înseamnă intransigenţa revoluţionară. In faţa tabloului reprezentînd un deţinut care stă rezemat pe tocul îngust de lemn al unei celule din secţia H, tinerii stau multă vreme nemişcaţi: ce fel de oameni au fost aceia care, îndurînd atîta, nu au dat un pas înapoi? Şi parcă dintr-un îndemn interior pe care nu-l pot stăvili, ei spun: „Tu ai îndurat din greu, luptător comunist. Pe cimentul veşnic umed, în celula în care n-ai putut să închizi o clipă ochii, tu nu te-ai dat învins. Aici, unde ai suferit atîta, mă leg să-ţi urmez exemplul, să fiu la fel de dîrz şi de neînfricat ca şi tine".

Viaţa pe care au dus-o deţinuţii în închisoarea de la Doftana este pentru tinerii noştri pilda cea mai vie de solidaritate, de spirit tovărăşesc. Deţinuţii îşi împărţeau tovărăşeşte tot ceea ce aveau. Prin grosimea zidurilor ei strîngeau tot mai mult rîndurile. Uşile ferecate n-au putut opri o singură clipă ca aceleaşi năzuinţi, aceeaşi hotărîre de a lupta, aceeaşi ură împotriva exploatării, aceeaşi dragoste de popor să străbată şi să-i lege mai strîns unul de altul cu legături de neînfrînt. Luptătorii comunişti închişi la Doftana au găsit calea luptei şi aşa, ferecaţi în lanţuri grele. Ei au înfrînt măsurile prin care burghezo-moşierimea încerca să-i extermine. Liniştea de pustietate înfricoşătoare a închisorii era deseori tulburată de ţăcănituri care treceau de la o celulă la alta, de la un capăt la altul al clădirii. Atunci deţinuţii vorbeau prin alfabetul Morse, îşi comunicau veşti, luau hotărîri.

In faţa foiţelor de ţigară pe care era scrisă cu litere mici Istoria P.C.U.S., din care deţinuţii, studiind cu rîvnă, învăţau să lupte, elevii şi studenţii noştri au înţeles mai bine ca oricînd că învăţătura este cea mai puternică armă şi au simţit îndemnul de a învăţa cu mai multă sîrguinţă pentru a şti să slujească cu adevărat poporul, patria. Ei au văzut cum din dorinţa de a învăţa, de a-şi însuşi învăţătura marxist-leninistă, comuniştii au transformat Doftana într-o adevărată universitate.

Zidurile prăbuşite la cutremurul din anul 1940 vorbesc vizitatorilor despre cea mai neagră zi din viaţa Doftanei. Acum 14 ani, sub zidurile şubrede ale Doftanei au murit 13 comunişti de frunte. Atunci a pierit Ilie Pintilie. Jertfa lor aprinde în inimi mai vie flacăra încrederii în viaţa nouă pe care ei au clădit-o cu jertfa propriei lor vieţi.

Ieşind dintre zidurile Doftanei, fiecare vizitator simte că a făcut un jurămînt: să preţuiască ca pe cel mai scump lucru cuceririle poporului muncitor, să lupte şi el fără odihnă, pentru a duce mai departe, prin muncă plină de abnegaţie, măreaţa operă începută de comuniştii care au stat închişi aici. Pe poarta Doftanei tinerii ies mai hotărîţi şi mai întăriţi. Fiecare se simte mai strîns legat de tovarăşii săi prin ţelul comun pe care trebuie să-l realizeze — socialismul — prin viaţa lui luminoasă de astăzi, pe care luptătorii comunişti închişi la Doftana au clădit-o deopotrivă pentru toţi fiii patriei noastre libere.

E. MANAC

CONSULTAŢII

Amenajarea terenului geografic al şcolii

Terenul geografic este un mijloc însemnat de completare a cunoştinţelor pe care şi le însuşesc elevii la lecţiile de geografie, de înarmare a lor cu priceperea de a aplica în practică aceste cunoştinţe.

Terenul geografic trebuie amenajat în imediata apropiere a şcolii, pe un loc drept şi deschis, cuprinzînd un teren cu dimensiunile minime de 20—15 m., astfel încît să se asigure loc suficient pentru instalarea aparatelor necesare observaţiilor.

Terenul se nivelează, lăsîndu-se pe el numai vegetaţia ierboasă, şi se împrejmuieşte cu un gard din şipci de lemn, în scopul de a asigura buna întreţinere a aparatelor. Gardul se construieşte înalt de 1,5 m., lăţimea fiecărei scînduri fiind de 1 dm. Fiecare metru de gard se vopseşte într-o altă culoare. In acest fel gardul poate fi utilizat ca un mijloc de măsurare.

Iată cîteva dintre aparatele care se pot monta pe teren:

Stîlpul de măsurat înălţimi. Acest stîlp va avea înălţimea de 10 m, fiecare metru fiind vopsit în altă culoare. Acest stîlp serveşte pentru compararea cu alte obiecte, a căror înălţime este necunoscută. In vîrful stîlpului se aşează girueta pentru determinarea direcţiei vîntului. In apropierea stîlpului se aşează pe o suprafaţă de 1m² un metru cub din şipci. Metrul pătrat şi metrul cub vor permite elevilor să-şi reprezinte în mod concret unele dimensiuni (pătrate şi cubice) ale spaţiului, cu care vor avea de lucrat la lecţiile de geografie. Pentru a le forma elevilor reprezentări despre măsuratul cu metrul pătrat al dimensiunilor mai mari este necesar să se amenajeze pe terenul geografic o suprafaţă de un ar. O parte a arului se îngrădeşte, partea cealaltă se marchează prin cărămizi aşezate în formă de lanţ.

Gnomonul. Acest aparat ajută elevilor să determine linia meridianului local. Pentru confecţionarea lui se ia o scîndură pătrată, de orice dimensiuni, dată la rindea, vopsită în alb. In centrul scîndurii se fixează vertical un ax metalic cu vîrful ascuţit. Acest aparat se fixează pe un stîlp de 1 m. înălţime, aşezat vertical în centrul terenului geografic. Se ia apoi o foaie de hîrtie albă, a cărei mărime să fie egală cu mărimea scîndurii gnomonului. De la punctul unde este fixat axul metalic se trag pe hîrtie semicercuri concentrice, la distanţă de 1-2 mm. unul de altul. Pe o zi senină, foaia de hîrtie se aşează pe gnomon în aşa fel ca centrul semicercurilor trasate pe ea să fie străpuns de axul metalic.

Observaţiile trebuie făcute de la ora 9 pînă la ora 15. Trebuie notat cît mai des, cu cruciuliţe, capătul umbrei ce cade pe unul din semicercuri. După ora 15 se trasează pe foaie, cu ajutorul unei rigle, linii între cruciuliţele ce se găsesc pe acelaşi cerc. Se obţine astfel un rînd de coarde de arc. Fiecare coardă se împarte în două. Dacă se lucrează bine, toate punctele care marchează jumătatea de coardă se vor găsi pe aceeaşi linie. Cea mai scurtă linie va indica direcţia meridianului local.

Tot pentru formarea deprinderilor de orientare, în afară de gnomon se poate folosi un aparat simplu care indică direcţia meridianului şi a paralelei locale. Pentru indicarea direcţiei meridianului local se întinde un fir de sîrmă în direcţia meridianului local. Firul se fixează de doi stîlpi de lemn, unul aşezat în partea nordică a terenului, altul aşezat în partea sudică. De acest fir se atîrnă apoi o placă care indică longitudinea locului dat. In unghi drept faţă de meridian se întinde un alt fir, care arată direcţia paralelei locale. Şi acest fir se fixează de doi stîlpi: unul spre apus, altul spre răsărit. De el se atîrnă de asemenea o placă ce indică latitudinea acestui loc.

In jurul gnomonului se amenajează o platformă în formă de cerc, ce se presară cu nisip. In direcţii radiale, pornind din centru, se sapă şănţuleţe. In fiecare şănţuleţ se pun pietricele de altă culoare (fărîmituri de cărămidă, calcar, gresie etc.). Pe marginea cercului se aşează scînduri de cîteva cm. lăţime, vopsite în culori diferite, după cele 4 sectoare ale punctelor cardinale. Pe scînduri se marchează cu litere 16 direcţii: N; NNE; NE; N E E; E; S E E; SE; S S E; S; S S V; S V; S VV; V; N VV; NV; NNV.

Cu ajutorul acestor aparate, elevii au posibilitatea să determine cele 16 direcţii după punctele cardinale şi să-şi dea seama de coordonatele geografice ale locului respectiv. De asemenea, aparatele îi ajută pe elevi să-şi formeze o imagine exactă asupra aşezării localităţii lor pe globul pămîntesc.

Indicatorul stelei polare poate fi construit în felul următor: într-o parte a terenului se înfige în pămînt un băţ gros, de circa 1 m înălţime. Pe acest băţ se fixează un alt băţ mai lung, de circa 1,5 m înălţime, în poziţie oblică faţă de primul. In timpul serii, băţul al doilea se potriveşte astfel încît unul din capete să se rezeme pe pămînt iar celălalt să fie îndreptat spre steaua polară. De băţul înclinat se prinde o scîndurică cu inscripţia: Indicatorul stelei polare. Pe indicator se notează unghiul de înclinare în grade.

Eclimetrul îngăduie elevilor să observe cerul înstelat şi să determine latitudinea locului. Acest aparat este descris în „Metodica predării geografiei" de V. G. Erdelî. Folosind eclimetrul elevii înţeleg că latitudinea locului este legată de unghiul sub care se vede steaua polară, că fiecare paralelă uneşte locurile unde steaua polară are aceeaşi înălţime deasupra orizontului.

Ceasornicul solar dă elevilor posibilitatea să determine ora locală. In acest scop poate fi uşor adaptat indicatorul stelei polare, descris mai sus. Cînd soarele se va găsi în dreptul indicatorului, umbra lui pe pămînt va fi cea mai scurtă. La capătul umbrei se va bate în pămînt un ţăruş cu o scîndurică, punîndu-se indicaţia XII. După un ceasornic obişnuit reglat după ora locală, se va însemna pe pămînt, din oră în oră, poziţia umbrei, bătînd ţăruşi care indică ora respectivă. Determinînd după ceasornic diferenţa dintre ora locală 12 şi ora oficială (după radio) va fi uşor de găsit longitudinea locului.

Pe terenul geografic trebuie să se instaleze aparate pentru observarea timpului.

Intr-o parte a terenului geografic se poate amenaja şi o parcelă geo-morfologică. Pe această parcelă se vor construi diferite forme de relief în miniatură (deal, movilă, şes etc.). Tot aci se păstrează materialul didactic, movile de pietre, diferite feluri de pămînt, de roci etc. Pe această parcelă se poate amenaja şi un colţ pentru studiul istorico-geografic al regiunii, unde se adună mineralele din regiunea respectivă: roci, feluri de soluri etc. — adică obiecte care nu au de suferit de pe urma acţiunii razelor solare şi a precipitaţiilor atmosferice. Materialul acesta poate fi strîns în timpul excursiilor.

Pentru însuşirea noţiunilor geografice ca: linii de ţărm, insule, peninsule, capuri, golfuri etc. se poate amenaja pe terenul geografic, pe cît posibil în apropierea platformei geo-morfologice, un rezervor artificial de apă. E bine să i se dea rezervorului o formă determinată, de exemplu forma Mării Negre, a Mării Caspice etc. Mărimea lor poate varia după posibilităţi. Pe marginea bazinului cu apă se construiesc diferite tipuri de ţărmuri: limanuri, lagune, fiorduri etc.

Desigur că pe terenul geografic se pot instala şi alte aparate; totul depinde de posibilităţile pe care le are şcoala. Aparatele şi dispozitivele arătate mai sus se pot confecţiona cu mijloace proprii, cu sprijinul elevilor şi al părinţilor.

Activitatea pe terenul geografic, just îndrumată, le trezeşte elevilor interesul şi dragostea pentru studiul geografiei, îi ajută să înţeleagă şi să-şi însuşească mai bine cunoştinţele predate la lecţii.

P. BARGAUANU

In legătură cu efectuarea lucrărilor practice în predarea matematicii la clasele V–VII

Organizarea lucrărilor practice are o deosebită importanţă pentru consolidarea cunoştinţelor de matematică ale elevilor, pentru formarea anumitor deprinderi practice.

La clasele V-VII se pot executa lucrări practice simple, care nu cer cunoştinţe complicate. Procurarea instrumentelor absolut necesare pentru măsurători nu constituie o problemă grea pentru profesorul de matematică. In orice şcoală se pot confecţiona, cu ajutorul elevilor, jaloane, matriţe, echerul cu laturi egale, planşete, raportorul, grafometrul, ruleta de pînză, nivela şi altele.

Iată, de pildă, cum pot fi construite unele dintre aceste instrumente. *Jaloanele* sînt nişte pari de 1,5—2 m lungime, cu vîrful ascuţit, îmbrăcat într-un înveliş metalic. Jaloanele se colorează în roşu şi alb, culorile alternînd din 10 în 10 cm. Sînt necesare pînă la 15 bucăţi. *Matriţele* sînt nişte ţăruşi scurţi de lemn, lungi de 0,5 m, prevăzuţi cu ochiuri de sîrmă groasă sau cu inele pentru a fi înşiraţi pe frînghie atunci cînd îi transportăm. Sînt necesare pînă la 15 matriţe. *Echerul cu laturi egale* este o scîndură pătrată sau o cruce alcătuită din două linii care se intersectează în unghi drept. Echerul cu laturi egale se fixează orizontal pe trepied. In unghiurile scîndurelei sau în vîrfurile crucii se înfig ace cu gămălie, care precizează direcţia dreptelor perpendiculare. *Planşeta* este o scîndură pătrată, cu latura de 50 cm. Planşeta se fixează pe trepied şi serveşte drept măsuţă; pe planşetă se lipeşte sau se fixează cu pioneze o foaie de hîrtie. Planşeta este prevăzută cu o riglă, care are două ace cu gămălie înfipte în ea. Pentru ca planşeta să se fixeze pe punctul de teren dat, i se aplică o furcă cu un fir de plumb. In loc de planşetă poate fi folosit şi un taburet. *Raportorul* serveşte pentru măsurarea unghiurilor, aşezate în plan orizontal sau vertical. Pentru acest lucru poate fi utilizat raportorul cel mai mare al clasei. La capătul diametrului principal, în punctele 0° şi 180°, se înfig două ace cu gămălie, iar în centrul raportorului se fixează o linie care se roteşte, prevăzută de asemenea, cu ace cu gămălie — unul la capătul ce se aşează în centrul raportorului şi al doilea la celălalt capăt, pentru a fixa rigla în direcţia stabilită. *Grafometrul* este format dintr-un cerc de carton sau lemn, divizat în grade. El poate fi confecţionat uşor cu ajutorul a două raportoare mari pentru tablă. In centrul lui este fixat un indicator (diametru în cerc) care are la extremităţi şi în centru nişte vîrfuri metalice aşezate în linie dreaptă. Acesta se fixează pe un suport. In centrul lui se fixează un fir de aţă, de care se atîrnă o greutate (firul cu plumb). Cu ajutorul acestui instrument se poate măsura un unghi într-un plan orizontal. Dacă la aparatul de măsurat unghiurile se aşează raportorul perpendicular pe suport, atunci putem măsura unghiuri din planul vertical. *Nivela* se construieşte dintr-un tub de sticlă cu diametrul interior de 8-20 mm. Tubul se îndoaie în formă de *U* şi se fixează pe o bară, cu vîrfurile în sus. In tub se toarnă apă colorată, care va sta în ambele capete la acelaşi nivel orizontal.

Pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice de matematică este absolut necesar ca toţi să cunoască aceste instrumente, utilitatea lor, cum se folosesc la diferite măsurători, cum se execută anumite lucrări simple.

In timpul iernii, lucrările ce trebuie executate pe teren pot fi făcute cu ajutorul unor instrumente mai mici, pe suprafaţa unei mese, acoperită cu hîrtie, pe care este desenată schema locului.

Elevii din clasa a V-a trebuie să ştie cum se jalonează liniile drepte şi cum se măsoară distanţele, cum se construieşte pe teren un dreptunghi, cum se află distanţele de la un punct la o dreaptă, cum se construieşte un dreptunghi şi un pătrat cînd se cunosc laturile, cum se află aria acestora etc.

In clasa a VI-a, elevii trebuie să cunoască, pe lîngă aparatele folosite în clasa a V-a, instrumentul pentru măsurarea unghiurilor, cumpăna zidarului, nivela etc.

Profesorul are datoria să planifice şi să pregătească din timp lucrări practice cît mai interesante în legătură cu temele predate. De exemplu, după predarea temei „Raportorul şi măsura unghiului" se poate trece la aflarea unghiului dintre două direcţii. După predarea temei „Construirea unei perpendiculare pe o dreaptă" se poate organiza cu elevii o lucrare pentru aflarea distanţelor de la un punct la o dreaptă. După tema „Egalitatea triunghiurilor" este bine să organizăm cu elevii lucrări practice pentru măsurarea lăţimii unui rîu sau pentru măsurarea distanţei între două puncte între care există un obstacol. După tema „Egalitatea triunghiurilor dreptunghice" se poate jalona bisectoarea unghiului dintre două direcţii. După tema „Unghiuri cu laturile respective paralele" se poate afla unghiul dintre două direcţii, cînd punctul lor de întîlnire nu e accesibil sau e foarte îndepărtat.

Cu elevii din clasa a VII-a se pot organiza lucrări practice interesante, cum ar fi ridicarea topografică a unui loc, determinarea înălţimii unui pom sau a unui deal.

Contribuţia acestor lucrări practice la consolidarea cunoştinţelor de matematică ale elevilor depinde în mare măsură de felul cum se pregăteşte profesorul pentru această muncă. El trebuie să-şi reprezinte desfăşurarea întregii lucrări, să-şi alcătuiască un plan de lucru. In ajunul ieşirii pe teren profesorul trebuie să facă instructaj cu elevii, iar înainte de a începe lucrarea, elevii trebuie îndrumaţi să observe şi să deseneze. Numai după aceea se poate trece la efectuarea lucrărilor. In felul acesta elevii capătă deprinderea de a aprecia din ochi dimensiunile şi direcţiile. Ei pot constata astfel în ce măsură planul schiţat de ei, pe teren corespunde cu cel făcut după măsurare. Profesorul are datoria să-i ajute pe elevi să-şi formeze priceperea de a se orienta pe teren.

Efectuarea lucrărilor practice trebuie să se facă pe grupe de 3-5 elevi. Fiecare grupă va avea un responsabil şi va fi înzestrată cu utilajul necesar. In timpul muncii pe teren trebuie să asigurăm ca fiecare elev să înţeleagă problema şi să cunoască mijloacele de executare a ei să participe personal la toate etapele de îndeplinire a lucrării. O astfel de organizare a muncii în fiecare echipă garantează formarea deprinderilor la toţi elevii.

C. DINESCU

Indrumări metodice
cu privire la folosirea programelor şi a manualelor de limba rusă în clasele V—VII în anul şcolar 1954—55*

Programele şi manualele de limba rusă pentru clasele V-VII se bazează pe cunoştinţele căpătate de elevi în clasele precedente.

Programele şi manualele cuprind două părţi: material pentru gramatică şi pentru citire.

Pentru fiecare capitol de gramatică se prevede un anumit număr de ore necesar în vederea parcurgerii materiei respective. Scopul lecţiilor de gramatică este de a da elevilor cunoştinţele de bază la gramatică şi deprinderi de aplicare a gramaticii.

Prin studierea textelor se urmăreşte însuşirea de către elevi a deprinderii de a citi corect ruseşte, cît şi dezvoltarea vorbirii şi îmbogăţirea vocabularului lor.

Scopul educativ urmărit în predarea tuturor obiectelor — formarea moralei comuniste a elevilor — trebuie avut în vedere continuu în predarea limbii ruse, folosindu-se la maximum posibilităţile largi pe care le oferă, în special, textele din literatura rusă şi sovietică.

Pentru a se evita reproducerea mecanică a textelor, profesorii trebuie să asigure înţelegerea de către elevi a tuturor cuvintelor din text, precum şi folosirea vocabularului şi a formelor gramaticale studiate la lecţiile anterioare.

Deşi programa prevede atît pentru capitolele de gramatică cît şi pentru textele de citire un anumit număr de ore, profesorii care predau limba rusă la clasele V-VII, ţinînd seama de nivelul de cunoştinţe al elevilor şi de posibilităţile lor concrete, au libertatea să micşoreze sau să mărească numărul de ore la anumite capitole, după nevoie, în limita numărului de ore prevăzute de programă.

Astfel, de exemplu, în clasa V-a sînt prevăzute pentru fonetică 10 ore, pentru adjectiv 15 ore, iar pentru substantiv 38 de ore. Dacă elevii unei clase şi-au însuşit noţiunile de fonetică în 7—8 ore, restul de ore prevăzute pentru acest capitol poate fi folosit pentru studierea adjectivului sau substantivului.

La fel se poate proceda şi cu orele prevăzute pentru textele de citire.

Este necesar însă ca profesorii de limba rusă să ţină seama de faptul că toată materia prevăzută în programă trebuie parcursă în mod obligatoriu pînă la sfîrşitul anului şcolar şi că ei au datoria să asigure însuşirea temeinică de către elevi a întregii materii din clasa respectivă.

Munca cu vocabularul. In procesul însuşirii deprinderilor de citire la limba rusă, un rol foarte important îl are munca cu vocabularul, al cărei scop este să îmbogăţească şi să lărgească bagajul de cuvinte al elevilor. Profesorul trebuie să explice la fiecare lecţie cuvintele necunoscute pe care le întîlnesc elevii în procesul învăţării gramaticii şi a textelor, prin traducerea lor în limba maternă, prin găsirea sinonimelor, prin arătarea obiectelor. Cuvintele trebuie să fie însuşite de elevi atît izolat, cît şi în propoziţii şi în text. De aceea este necesar să se urmărească nu numai ca elevii să înţeleagă cuvintele noi cînd le citesc sau le aud, dar şi să le poată folosi practic în vorbire şi în scriere.

Pentru a obţine rezultate bune în această muncă, profesorul trebuie să ţină evidenţa cuvintelor învăţate de elevi şi să controleze sistematic însuşirea lor. In acest scop, profesorul trebuie să aibă un caiet în care să-şi treacă toate cuvintele pe care le dă elevilor, iar elevii trebuie să aibă un caiet-vocabular, în care să treacă cuvintele învăţate.

Pentru aceasta trebuie ca, începînd din clasa IV-a, elevii să capete unele deprinderi de a folosi diferite forme ale cuvintelor, să ştie să le modifice cînd este necesar. De asemenea, ei trebuie să-şi însuşească un anumit număr de cuvinte de legătură (prepoziţii, conjuncţii, particule).

Profesorul trebuie să aibă grijă ca elevii să-şi însuşească toate cuvintele ruseşti cu pronunţarea şi accentuarea lor corectă. In acest scop, atunci cînd se explică cuvintele noi, profesorul trebuie să le explice întîi el însuşi de cîteva ori. Apoi cuvintele vor fi scrise pe tablă, punîndu-li-se accentul necesar. Profesorul trebuie să controleze dacă elevii şi-au scris cuvintele în caietele-vocabular tot cu accentul respectiv.

La lecţiile de limba rusă este necesar să se sublinieze în practica predării particularităţile fonetice ale limbii ruse, spre deosebire de cea maternă, şi să li se explice elevilor în ce constau aceste particularităţi. Pentru aceasta se recomandă ca profesorii să se bazeze pe regulile de fonetică învăţate de elevi şi să se refere la acestea în explicaţiile lor, învăţîndu-i astfel să aplice regulile în practică.

Pentru ca elevii să-şi însuşească cuvintele noi şi pronunţarea lor este necesar ca aceste cuvinte să fie repetate în vorbire, în lectură şi în scriere. De asemenea, se recomandă stăruitor folosirea materialului didactic intuitiv: obiecte, tablouri, material pregătit de profesori etc. Cuvintele explicate în felul acesta se însuşesc mult mai uşor şi se fixează mai temeinic. Munca cu vocabularul trebuie să aibă loc la fiecare lecţie de limba rusă. Numai în acest fel se pot obţine rezultate bune.

•

Citirea. Munca cu vocabularul este strîns legată de citire. Citirea textului nou trebuie să fie precedată de explicarea cuvintelor, a sensului şi a pronunţării lor. Este necesar ca, la lecţiile de citire, profesorul să explice şi să arate cum trebuie pronunţate cuvintele şi expresiile din text, să-i obişnuiască pe elevi să pronunţe şi ei corect, cu intonarea necesară şi să-i corecteze în timpul citirii.

In predarea limbii ruse în clasele V-VII se urmăreşte însuşirea unei citiri conştiente, corecte, expresive şi curente. Citirea model a profesorului joacă un rol foarte important în această privinţă. De aceea, această citire trebuie să fie cît se poate de clară şi de expresivă, şi să fie mai rară decît o citire obişnuită. Pentru dezvoltarea tehnicii citirii, elevii trebuie să fie îndrumaţi să citească cu glas tare, atît în clasă cît şi acasă.

La lecţiile de citire elevii trebuie de asemenea să înveţe să răspundă la întrebări în legătură cu textul, să poată formula ei înşişi întrebări, să redea conţinutul textului citit, să povestească cu cuvinte proprii conţinutul unor fragmente din text etc.

Pentru înlesnirea înţelegerii textului, precum şi pentru a uşura exerciţiile pe marginea celor citite, se recomandă folosirea la lecţii a materialului didactic intuitiv (portrete de autori, tablouri, fotomontaje, albume alcătuite de elevi etc).

Dezvoltarea vorbirii este capitolul esenţial în predarea limbii ruse în clasele V-VII.

Profesorul trebuie să acorde dezvoltării vorbirii o importanţă deosebită la fiecare lecţie de gramatică, de citire etc. Astfel, se recomandă ca în clasa a V-a să se dea exerciţii pentru dezvoltarea sau simplificarea propoziţiilor, înlocuirea sau completarea unor cuvinte şi expresii, răspunsuri la întrebări, povestire după tablou, alcătuirea de planuri la textele citite etc.

Se recomandă de asemenea să se traducă propoziţii uşoare din limba rusă în limba maternă; în clasele VI-VII se pot da şi retroversiuni din limba maternă în limba rusă. In acest scop se pot folosi textele din manual şi ilustraţiile. De exemplu, în clasa a V-a se pot folosi textele: „In şcoală", „Anotimpurile", ilustraţia „Odihna de vară" etc; în clasa a VI-a textele: „Clasa noastră", „Conversaţie despre şcoala noastră", „Despre vară" etc.

In clasele V-VII sînt necesare şi lecţii speciale pentru dezvoltarea vorbirii. Se recomandă ca profesorii să-şi planifice, pe măsura posibilităţilor, asemenea lecţii, pentru care trebuie să se pregătească cu o deosebită grijă, alegînd tablouri potrivite, material didactic şi exerciţii variate. Tematica acestor materiale trebuie să fie legată de mediul apropiat elevilor, pentru ca ei să înveţe să întreţină o conversaţie scurtă pe o temă uzuală.

Gramatica. In predarea unei limbi şi în învăţarea ei, gramatica are un rol foarte important.

In nota explicativă la programa de limba rusă pentru clasele V-VII se arată că pentru a uşura înţelegerea conştientă a gramaticii limbii ruse de către elevi este necesar ca profesorii să explice fenomenele gramaticale în limba maternă a elevilor. De asemenea, se arată că nu trebuie să li se ceară elevilor să memoreze în mod mecanic definiţiile gramaticale în limba rusă.

Principalul este ca elevii să înţeleagă conţinutul fenomenelor gramaticale studiate şi să ştie să le aplice în practică. De aceea, profesorii de limba rusă vor asigura ca elevii să cunoască regulile gramaticale ale limbii ruse în limba maternă.

Tot în scopul uşurării muncii elevilor, terminologia gramaticală în limba rusă va fi introdusă treptat, începînd din clasa a VIII-a.

Programa pentru clasele V-VII prevede învăţarea foneticii şi morfologiei limbii ruse, precum şi a noţiunilor elementare de sintaxă. Morfologia şi sintaxa trebuie învăţate în şcoală ca două capitole strîns legate între ele. Pentru învăţarea morfologiei, elevii trebuie să aibă unele noţiuni elementare de sintaxă, iar învăţarea sintaxei se bazează pe cunoştinţele căpătate la morfologie.

Deoarece cuvintele şi formele lor nu se învaţă în mod izolat, ci în propoziţii, în vorbirea coerentă, este necesar ca studierea gramaticii să fie subordonată dezvoltării vorbirii elevilor. De aceea, toate lecţiile de gramatică trebuie să fie însoţite de exerciţii menite să-i ajute pe elevi în folosirea cuvintelor învăţate şi a formelor gramaticale ale acestora.

In manualele pentru clasele V-VII se dau multe exerciţii pentru fiecare capitol de gramatică şi fonetică. Nu este obligatoriu ca profesorii să facă pe rînd cu elevii toate exerciţiile, în ordinea în care sînt date în manual. Profesorii au posibilitatea să aleagă din capitole numai acele exerciţii pe care le consideră mai potrivite, ţinînd seama de nivelul de cunoştinţe al elevilor şi de cuvintele pe care le cunosc aceştia. Exerciţiile de gramatică şi de fonetică trebuie să se facă numai pe texte pe care elevii le înţeleg şi care nu conţin cuvinte necunoscute.

In predarea morfologiei la clasele V-VII trebuie să li se dea elevilor noţiuni precise despre părţile de vorbire în limba rusă şi despre modificările lor gramaticale. Invăţînd, de exemplu, capitolul privitor la verb este bine, pentru a uşura munca elevilor, să se compare cele două conjugări din limba rusă, arătîndu-se diferenţa ce există între conjugarea I-a şi a II-a. Se recomandă de asemenea să se facă analiza morfologică a verbelor, arătîndu-se conjugarea, timpul, persoana etc.

Studierea substantivului şi mai ales a părţii care se referă la declinare prezintă pentru elevii noştri unele dificultăţi, datorită faptului că declinarea substantivului în limba rusă se deosebeşte mult de declinarea în limba romînă. De aceea, cadrele didactice trebuie să dea o atenţie deosebită explicării acestui capitol, pentru ca elevii să şi-l însuşească bine. Pentru a ajuta pe elevi, profesorii trebuie să aleagă din manual acele exerciţii care sînt mai potrivite pentru nivelul clasei.

Fixarea cunoştinţelor gramaticale se poate face şi pe textele de citire din manuale. Alegerea acestor texte depinde de profesor. Dăm ca exemplu cîteva texte care pot fi folosite pentru aplicarea cunoştinţelor la gramatică:

In clasa a V-a: textul „Toamna", pentru timpul trecut al verbelor; textul „La fabrica de încălţăminte", pentru declinarea substantivelor.

In clasa VI-a: textul „In casa cea nouă", pentru ilustrarea acordului între adjectiv şi substantiv; textul „Conversaţiile despre şcoala noastră", pentru rădăcina şi terminaţia cuvintelor sau pentru declinarea I-a a substantivelor; textul „Copii, să ne aducem aminte de vară", pentru numărul substantivelor; textul „Bucureşti", pentru folosirea cazului instrumental.

Pentru fixarea cunoştinţelor de sintaxă, în clasa a VII-a, se poate folosi orice text din manual, care poate înlocui cu succes exerciţiile grele şi cu multe cuvinte noi.

La toate lecţiile de gramatică profesorii de limba rusă trebuie să aibă grijă ca fenomenele de gramatică pe care le explică să se bazeze pe cunoaşterea de către elevi a acestor fenomene în limba maternă. De exemplu: cînd predau declinarea substantivelor sau adjectivelor la limba rusă, să se intereseze dacă elevii din clasa respectivă au parcurs acelaşi material la limba maternă.

Repetarea materiei. Repetarea materiei învăţate are loc permanent, dar la sfîrşitul celui de al doilea semestru este necesar să facă un bilanţ al celor învăţate în tot timpul anului.

Numărul de ore prevăzut în programă pentru recapitulare este un minimum necesar, care se dă pentru orientarea cadrelor didactice. Recapitularea sistematică a celor învăţate este un principiu didactic pe care fiecare profesor trebuie să-l folosească în tot timpul anului, în măsura posibilităţilor concrete şi a necesităţilor reale. Repetarea trebuie să aibă loc şi la sfîrşitul studierii unei teme oarecare, la sfîrşitul pătrarului, semestrului etc.

Repetînd, de exemplu, temele gramaticale la sfîrşitul anului, profesorul generalizează şi sistematizează materialul studiat, folosind scheme şi tabele, ceea ce ajută pe elevi să reconstituie cele învăţate de ei la tema respectivă.

Se recomandă ca pentru repetare să se folosească un material nou, care să conţină însă cuvintele cunoscute de elevi.

Profesorul trebuie să varieze exemplele în timpul recapitulării. La repetarea materiei este necesar să folosească exerciţii noi, formate pe baza cuvintelor cunoscute, pentru a mobiliza atenţia elevilor şi a dezvolta interesul lor pentru lecţia de recapitulare. De asemenea, la lecţiile de recapitulare este necesar să se aplice procedee care să stimuleze munca independentă a elevilor, să-i facă să fie activi şi să-şi amintească ceea ce este necesar pentru a putea rezolva temele date.

Este foarte bine să se repete materia parcursă făcîndu-se analize gramaticale. In perioada repetării, această formă de muncă permite profesorului să asculte majoritatea elevilor clasei şi să constate care sînt capitolele insuficient însuşite. Analiza gramaticală poate fi pregătită în felul următor: profesorul alege un text care conţine elementele ce trebuie să fie repetate la lecţia respectivă. Inainte de lecţie, textul trebuie să fie scris pe tablă. Elevii sînt îndrumaţi să citească textul scris şi să aleagă din el numai acele forme ale cuvintelor care urmează să fie repetate. De exemplu, să găsească substantivele la cazul acuzativ şi verbele care cer acest caz; să indice în text toate verbele la timpul trecut sau prezent; să indice adjectivele din text, arătînd şi substantivele cu care se acordă ele.

La lecţiile de sistematizare şi recapitulare, elevii pot să-şi clarifice cunoştinţele privitoare la modificarea părţilor de vorbire şi la rolul acestora în propoziţie (de exemplu: se modifică după număr substantivele, adjectivele, numeralele cardinale, verbele, pronumele; se modifică după gen adjectivele, numeralele cardinale, trecutul verbelor la singular). De asemenea, elevii îşi dau mai bine seama care părţi de cuvînt se schimbă şi care nu se schimbă etc.

In perioada recapitulării este util să se dea ca teme în clasă, în afară de analiza gramaticală, şi diferite feluri de dictări.

Profesorii de limba rusă trebuie să-şi planifice în tot timpul anului, în mod periodic, teme de repetare: după unele capitole mai importante, la sfîrşitul pătrarelor şi oricînd socotesc că este necesar să se revină asupra celor învăţate, pentru a asigura trăinicia cunoştinţelor elevilor şi pentru a putea trece la un capitol nou, la o nouă treaptă în predare.

★

Atunci cînd îşi întocmesc planurile personale de muncă sau cînd discută problemele planificării şi ale predării în cadrul cercurilor pedagogice, profesorii de limba rusă trebuie să se preocupe în mod permanent de găsirea celor mai bune metode de lucru cu elevii. Ei trebuie să examineze şi să studieze cu atenţie manualele, programele şi îndrumările metodice, să caute să le aplice în mod creator, alegînd ceea ce este mai potrivit pentru clasa lor, pentru condiţiile lor concrete de lucru. Cadrele didactice trebuie să depună toate eforturile ca lecţiile de limba rusă să fie interesante, vii şi accesibile, să asigure însuşirea temeinică de către elevi a cunoştinţelor, să-i facă să înveţe cu dragoste şi cu interes limba rusă.

———

*) *Material elaborat de Serviciul predării limbii ruse din Ministerul Invăţămîntului.*

O şcoală de educaţie a pedagogilor

In întreaga lor activitate, sindicatele noastre, conduse şi îndrumate de partid, pornesc de la necesitatea rezolvării în colectiv a tuturor problemelor pe baza unei largi participări a membrilor de sindicat.

Adunările generale sindicale constituie unul din cele mai importante mijloace pentru traducerea în viaţă a principiilor democraţiei sindicale şi conducerii colective. Adunarea generală, după cum se arată şi în statutul Sindicatelor din R.P.R., este organul conducător superior al fiecărei organizaţii sindicale.

In viaţa organizaţiilor sindicale din instituţiile de învăţămînt adunările generale joacă un mare rol educativ. In cadrul acestor adunări generale se făureşte unitatea de voinţă şi acţiune a întregului colectiv de învăţători, profesori şi studenţi. Aici muncitorii din învăţămînt îşi arată experienţa lor, fac propuneri de îmbunătăţire a muncii. Dezbaterea problemelor de producţie şi a celor cultural-sociale ajută învăţătorilor şi profesorilor să se ridice la nivelul înţelegerii sarcinilor lor prin prisma importanţei de stat. Adunările generale bine pregătite sînt o adevărată şcoală de educare a muncitorilor din învăţămînt. Discutarea liberă atît a problemelor politicii partidului şi guvernului nostru cît şi a problemelor curente ale vieţii colectivului respectiv constituie în acelaşi timp un drept şi o obligaţie a fiecărui membru de sindicat.

Activul grupei sindicale sau al comitetului de instituţie nu poate face faţă tuturor sarcinilor dacă nu va atrage la rezolvarea lor pe toţi membrii de sindicat. El trebuie să supună discuţiei adunării generale toate problemele organizaţiei respective, mobilizînd membrii de sindicat să ia cuvîntul, să analizeze în spirit critic şi autocritic activitatea, să facă propuneri pentru îmbunătăţirea ei.

Intreaga muncă a activului sindical trebuie să fie supusă controlului membrilor care l-au ales şi în faţa cărora el trebuie să prezinte dări de seamă asupra activităţii depuse. Acest control se realizează cu prilejul adunărilor generale sindicale.

Activul sindical convoacă adunări generale trimestrial şi ori de cîte ori este nevoie. Aci se analizează felul cum se îndeplinesc hotărîrile comitetului de instituţie sau ale grupei sindicale, felul cum se desfăşoară munca membrilor de sindicat în şcoală şi în afară de şcoală, felul cum se preocupă organele şi organizaţiile sindicale de ridicarea nivelului de trai material şi cultural al muncitorilor din învăţămînt etc.

Pentru ca adunarea generală de sindicat să aibă rezultate bune, ea trebuie să fie pregătită din timp. Ordinea de zi trebuie de asemenea anunţată cu cel puţin trei zile înainte, pentru ca membrii de sindicat să se poată pregăti în vederea participării active la dezbaterea problemelor.

Activul sindical care organizează şedinţele neregulat, care nu are grijă de pregătirea lor minuţioasă, limitează prin aceasta drepturile membrilor de sindicat, nu le dă posibilitatea de a realiza cît mai deplin controlul şi critica de jos, slăbeşte iniţiativa lor, micşorează rolul conducerii colective.

In multe locuri, desfăşurarea justă a adunărilor generale sindicale contribuie efectiv la îmbunătăţirea muncii didactice şi obşteşti a cadrelor didactice. Aşa stau lucrurile, de exemplu, la şcoala de băieţi nr. 12 din Constanţa, la şcoala medie de fete din Timişoara şi altele.

In unele organizaţii sindicale din instituţiile de învăţămînt, însă, adunările sindicale se organizează rar şi la un nivel ideologic scăzut. Asemenea şedinţe se ţin, de pildă, la şcoala medie de fete din Tîrgu Mureş.

Este foarte important ca activele grupelor sindicale, ale organizaţiilor sindicale de bază, ale comitetelor de instituţie să pună în discuţia membrilor de sindicat probleme actuale referitoare la ridicarea calităţii instrucţiei şi educaţiei elevilor. Multe organizaţii sindicale din şcoli au început — mai ales în urma alegerii noilor organe sindicale — să se ocupe mai aprofundat de problema conţinutului ideologic-ştiinţific al muncii instructiv-educative. Adeseori însă se mai pot întîlni organizaţii sindicale care convoacă adunări generale pentru analizarea activităţii instructiv-educative la distanţe foarte mari, cînd în majoritatea cazurilor se pot doar constata lipsuri ce nu mai pot fi prevenite. Din necunoaştere sau nepricepere, adunările generale ale unor organizaţii sindicale sînt rupte de conţinutul muncii instructiv-educative sau se suprapun şedinţelor consiliului pedagogic al şcolii, deoarece nu pun în discuţie activitatea organelor sindicale în mijlocul cadrelor didactice, problema mobilizării lor în muncă. Organizatorul grupei sindicale de la şcoala de 7 ani din oraşul Vasile Roaită, regiunea Constanţa, de exemplu, confundă consfătuirea de producţie cu şedinţa consiliului pedagogic. Din cauza lipsei de instruire, îndrumare şi control din partea unor comitete sindicale raionale şi regionale, asemenea exemple se mai găsesc şi în alte organizaţii sindicale din ţară.

Organizaţia sindicală din şcoală nu are menirea de a dubla măsurile administraţiei. Datoria ei este de a mobiliza cadrele didactice pentru rezolvarea sarcinilor care stau în faţa şcolii, de a desfăşura larg munca politico-educativă în mijlocul lor, de a contribui la răspîndirea experienţei cadrelor didactice fruntaşe.

Activul sindical din instituţiile de învăţămînt trebuie să se sprijine pe experienţa şi iniţiativa colectivului, pe propunerile preţioase ale membrilor de sindicat, să acorde toată atenţia părerilor exprimate la şedinţele sindicale, hotărîrilor luate la aceste şedinţe. Aceasta va contribui într-o mare măsură la realizarea cu succes de către muncitorii din învăţămînt a hotărîrilor partidului şi guvernului.

M. ZAHARIA

Lucrările de toamnă în vii

Desfăşurîndu-şi activitatea obştească, învăţătorii şi profesorii de la sate au datoria de a arăta ţăranilor muncitori importanţa pe care o are aplicarea metodelor înaintate la lucrările de toamnă în vii pentru obţinerea unor recolte bogate de struguri în anul viitor. Cele mai importante lucrări de toamnă sînt: tăierea de uşurare, recoltarea coardelor altoi, îngropatul şi muşuroitul viilor, arătura adîncă de toamnă şi redesfundarea.

Cam în preajma sau odată cu căderea frunzelor se desprind coardele de pe sistemul de susţinere (spaliere sau araci). In acest scop unul sau doi lucrători pe rîndul de vie taie cu ajutorul unei foarfeci sau cosor toate legăturile butucului de vie cu sîrma spalierului, indiferent dacă acestea au fost făcute de om sau de plantă prin cîrcel. Nu este bine ca desprinderea coardelor de pe araci să se facă prin smulgerea aracilor, pentru că în acest fel se desprind şi coarde întregi de pe butuc sau părţi din ele. Desprinderea coardelor de pe araci trebuie făcută tot prin tăierea legăturilor.

Prin tăierea legăturilor, se scot aracii prin aplecare uşoară în părţi şi apoi prin smulgere prin tragere de jos în sus. Prin tăierile de uşurare se înlătură parte din corcani şi coardele de prisos aflate pe butuc, a căror prezenţă ar îngreuia lucrările de îngropat. Inlăturarea corcanilor şi coardelor de prisos (cele insuficient coapte ori prea slabe etc.) trebuie făcută cu multă grijă. De obicei, se păstrează pe butuc o porţiune de fiecare coardă, egală cu 1,80—2 m. La viile susţinute pe spalier, scurtarea coardelor se face de-a valma, la 20—30 cm. mai sus de sîrma a treia. La viile lovite de grindină nu se fac tăieri de uşurare. Coardele altoi se recoltează de la butucii corespunzători pentru înmulţire, aleşi din vară şi marcaţi toamna. Recoltarea coardelor altoi se poate face concomitent cu tăierea de uşurare. Iernarea coardelor altoi pe butuc poate fi păgubitoare, mai ales atunci cînd rezerva de ochi pe coarde nu a fost bine evaluată. De aceea recoltarea coardelor altoi trebuie făcută în toamnă, odată cu lucrările de uşurare ori înaintea lor.

Materialul căzut la tăierea de uşurare (ripca) se adună şi se transportă la capetele rîndurilor, în vederea utilizării lui.

Viţa de vie trebuie apărată de gerul iernii prin îngropare totală sau parţială, după condiţii. Ingropatul se face către sfîrşitul toamnei ori după căderea frunzelor.

Pentru a uşura îngropatul total sau parţial (muşuroitul), acolo unde lucrarea se execută manual este bine să se facă mai întîi o arătură în lături (cu răsturnarea brazdei spre rînduri) de 15—18 cm. Pentru butucii cu corcani neflexibili, care se îndoaie greu, se construieşte un fel de „pat" din pămînt, pe care aceştia sînt culcaţi mai uşor. Apoi se execută îngropatul, începînd de la bază spre vîrful coardelor. Corcanii şi coardele trebuie culcaţi cu atenţie spre a evita frîngerea lor. Deasupra coardelor se aşează uniform un strat de pămînt mărunt, gros de 10—18 cm. Viile care se află în locuri adăpostite pot rămîne neîngropate peste iarnă. Totuşi ele trebuie muşuroite. Butucii se muşuroiesc în aşa fel încît să fie ferite de geruri butucul şi porţiuni de coarde lungi de 4—8 ochi.

Lucrările de toamnă în vii bătătoresc puternic pămîntul, îi micşorează mult capacitatea de reţinere a apei din ploi şi zăpezi şi de aerisire. De aceea este necesară executarea arăturilor adînci de toamnă şi desfundarea parţială a pămîntului dintre rîndurile de vie. Arătura adîncă de toamnă se face de obicei la 20—25 cm. Acolo unde plugurile nu pot merge este bine să se dea o sapă mare. Arătura adîncă de toamnă sau săparea trebuie să se facă după isprăvirea lucrărilor de îngropat, pentru a lăsa pămîntul afînat. Intotdeauna arătura adîncă de toamnă rămîne în brazdă crudă; fiecare brazdă, cînd este orientată perpendicular pe direcţia vîntului dominant şi a liniei de mare pantă, este un fel de adăpost unde zăpezile iernii se aşeza mai uşor sau un fel de diguleţ în calea apelor de suprafaţă, micşorîndu-le viteza şi ajutîndu-le astfel să se infiltreze în masa solului.

Odată cu efectuarea arăturii adînci de toamnă trebuie îngrăşat pămîntul cel puţin cu gunoi de grajd.

Redesfundarea periodică a pămîntului din vie este o măsură agrotehnică deosebit de folositoare. Arătura adîncă de toamnă sau sapa mare, oricît de bine s-ar executa, nu reuşesc să mobilizeze pămîntul pînă la adîncimea corespunzătoare masei principale de răspîndire a rădăcinilor viţei de vie. Din această pricină, rădăcinile se îndreaptă din adîncime înspre suprafaţa solului, unde sînt mai uşor lovite de îngheţuri. Ca urmare, vigoarea butucilor scade cu timpul, iar producţia se micşorează. Pentru ca rădăcinile viţei să rămînă la adîncime, trebuie să li se creeze aici condiţii bune de viaţă.

Redesfundarea pămîntului se execută la 50—70 cm. adîncime, cu pluguri speciale trase de tractor şi cu pluguri mai grele urmate de subsolier sau manual (cu casmaua), acolo unde plugurile nu merg. Intotdeauna la redesfundare se lasă spre rînduri o fîşie nedesfundată, lată de 30—35 cm. Restul intervalului se redesfundă total. Pentru a nu stînjeni procesele de creştere şi de rodire, redesfundarea se face în doi ani succesiv. In toamna primului an se redesfundă intervalele cu soţ dintr-o parcelă, iar în toamna celui de al doilea an cele fără soţ. Lucrarea trebuie să aibă loc după căderea frunzelor. Odată cu redesfundatul se dau pe fundul brazdelor ori al şanţului şi îngrăşăminte.

Profesor TEODOR MARTIN
Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" Bucureşti

SPORT

Secţia de nataţie a Asociaţiei „Ştiinţa"

De curînd, înotătorii din Asociaţia „Ştiinţa", elevi, studenţi şi cadre didactice, şi-au reluat antrenamentele la bazinul acoperit de la Floreasca. Ei se pregătesc, sub îndrumarea antrenorilor, pentru sezonul competiţional de iarnă.

In cadrul secţiei de nataţie a Asociaţiei „Ştiinţa"-Bucureşti activează un mare număr de copii. Antrenorii secţiei ţin legătura cu profesorii elevilor sportivi şi cu părinţii acestora.

La succesele obţinute de înotătorii şi înotătoarele de la „Ştiinţa" au contribuit şi tovarăşii profesori Neumann şi Preiss de la şcoala elementară cu limba de predare germană şi tovarăşii Dobre şi Morţun, profesori la şcoala de băieţi nr. 22 care au sprijinit îndeaproape activitatea secţiei, interesîndu-se permanent de prezenţa şi comportarea la antrenamente a elevilor lor.

Răspunsuri la întrebările cititorilor

In legătură cu răspunsul publicat în nr. 289 din 23 octombrie 1954 au sosit la redacţia noastră mai multe scrisori de la cadrele didactice, care ridicau probleme asemănătoare.

Este necesar să precizăm că răspunsul publicat se referea la cazul unor tovarăşi care *absolviseră* diferite facultăţi. Datorită acestui lucru noi am arătat numai celelalte condiţii necesare încadrării. In general, încadrările se fac conform instrucţiunilor pentru aplicarea HCM nr. 1087/951, trimise tuturor secţiilor de învăţămînt.

★

In legătură cu calcularea, la vechime, a timpului pentru satisfacerea serviciului militar, se precizează că, potrivit instrucţiunilor pentru aplicarea HCM nr. 1087/951 acest timp se socoteşte în cazul cînd este vorba de o concentrare sau mobilizare, dacă cel în cauză a funcţionat înainte de această perioadă în învăţămînt. Serviciul militar *activ* nu se calculează la vechime.

Unitatea de luptă a tinerei generaţii

„Niciodată braţele harnice, minţile şi entuziasmul tineresc nu vor mai fi pierdute într-un nou măcel". Cu acest legămînt solemn a luat naştere acum 9 ani, la Londra, Federaţia Mondială a Tineretului Democrat. 30 de milioane de tineri din 63 de ţări îşi exprimau hotărîrea fermă de a lupta pentru drepturile şi libertăţile lor, de a lupta împotriva oricăror tentative de atragere a tinerei generaţii într-un nou măcel. Acest eveniment important a avut loc la 10 noiembrie 1945, puţin timp după ce ultimele tunuri încetaseră să mai bată. De atunci, în fiecare an, la această dată, tinerii din toate ţările sărbătoresc Ziua Mondială a Tineretului, iar de la 10 la 17 noiembrie, Săptămîna Internaţională a studenţilor.

Desfăşurarea ulterioară a evenimentelor a demonstrat pe deplin necesitatea constituirii unui front comun de luptă al tineretului. Pe plan internaţional a apărut din nou primejdia unui nou război mondial. Cercurile agresive din S.U.A. şi celelalte ţări capitaliste nu au încetat nici un moment manevrele lor odioase îndreptate spre încordarea situaţiei internaţionale în scopul declanşării unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Promotorii acestei politici „de pe poziţii de forţă" au căutat şi caută, prin orice mijloace, să atragă tineretul în mrejele acestor planuri belicoase, ca executor al intenţiilor lor. Conform acestor socoteli, tineretul va trebui să servească din nou drept carne de tun. Acţiunile îndreptate spre realizarea acestui ţel sînt cunoscute. Alcătuirea diverselor blocuri agresive, cursa febrilă a înarmărilor, provocările agresive care au culminat prin declanşarea războaielor din Coreea şi Vietnam, actualele manevre îndreptate spre reînarmarea Germaniei occidentale şi reînvierea Wehrmachtului nazist, iată pe scurt planurile datorită cărora cercurile agresive speră să instaureze dominaţia lor asupra lumii. Evident, realizarea acestor planuri cere uriaşe jertfe omeneşti pe care tineretul ar trebui să le acopere în cea mai mare parte.

Reversul acestei politici este concretizat în viaţa mizeră, în şomajul, în foametea şi în lipsa de drepturi care apasă greu pe umerii tineretului din ţările capitaliste. Cursa înarmărilor, militarizarea vieţii economice a acestor ţări, cheltuielile enorme destinate armamentului şi producţiei de război în general au dus în mod inevitabil la înăsprirea condiţiilor de viaţă ale tineretului muncitor din S.U.A., Anglia şi celelalte state capitaliste. Numărul şomerilor din rîndul tineretului este în continuă creştere. In Italia, după cifre oficiale vădit micşorate, 600.000 de tineri şomează. In Germania occidentală, numărul lor se ridică la 1.500.000. In celelalte state capitaliste situaţia nu este deloc mai bună. Flagelul şomajului constituie o ameninţare permanentă asupra tineretului ca şi asupra tuturor celorlalţi muncitori. „Aproape toţi tinerii din oraşul nostru — scrie tînărul Tullio Pregnolato în ziarul italian „Avanguardia" — sînt şomeri: nu exagerez deloc atunci cînd spun că pot fi număraţi pe degete tinerii care au de lucru. In aceste condiţii pot eu spune că sînt liber atunci cînd îmi lipseşte pîinea şi n-am o haină pe mine?" O asemenea situaţie gravă domneşte şi în ceea ce priveşte dreptul tineretului din ţările capitaliste la învăţătură, odihnă, asistenţă medicală etc.

Impotriva acestor stări de fapte, pentru dreptul de a trăi o viaţă liniştită şi prosperă, luptă tineretul din întreaga lume încadrat în rîndurile F.M.T.D. „Noi dorim cu toţii — se spune în Apelul Congresului Mondial al Tineretului care s-a ţinut la Bucureşti — ca cea mai frumoasă parte a vieţii tinerilor şi tinerelor de toate naţionalităţile şi rasele să nu fie întunecată de grija şi teama zilei de mîine, ca fiecare tînăr să aibă de lucru şi o îndeletnicire care să-i asigure un salariu suficient pentru a duce o viaţă demnă; ca fiecare tînăr să aibă posibilitatea de a studia şi de a se odihni, de a-şi dezvolta calităţile şi aptitudinile sale, de a-şi întări sănătatea şi vigoarea; ca fiecare tînăr să aibă dreptul de a lua parte la viaţa socială şi politică a ţării sale". Dar, aceste ţeluri nobile nu pot fi realizate decît în condiţiile unei păci durabile, bazată pe colaborarea reciprocă între naţiuni. Iată dece lupta tineretului din întreaga lume este îndreptată spre înlăturarea oricăror ameninţări ale războiului. Tineretul şi-a spus cuvîntul său în toate problemele importante care frămîntă astăzi întreaga lume. F.M.T.D. a condamnat şi condamnă energic planurile agresive ale imperialiştilor; tineretul încadrat în rîndurile F.M.T.D şi U.I.S. şi-a exprimat în repetate rînduri hotărîrea sa de a lupta împotriva reînvierii pericolului militarismului revanşard german, împotriva folosirii armelor atomice. Iată numai cîteva din acţiunile prin care F.M.T.D. şi-a exprimat punctul său de vedere în actualele probleme internaţionale de a căror rezolvare depinde soarta păcii: în numele a 600.000 de tineri, Congresul Federal al tineretului din Confederaţia Sindicatelor vestgermane s-a opus remilitarizării Germaniei occidentale sub orice formă, pronunţîndu-se pentru o înţelegere între germani; împotriva planurilor de constituire a „comunităţii defensive europene" tinerii din 23 de ţări şi-au trimis reprezentanţii la conferinţa tineretului de la Berlin, pentru a găsi mijloacele cele mai potrivite de luptă împotriva „C.D.E."; în numele celor 83 de milioane de tineri, F.M.T.D., în apelul său către tinerii din întreaga lume, cere imediata interzicere a tuturor genurilor de arme de exterminare în masă; tineretul din Asia se împotriveşte planurilor agresive uneltite de imperialişti în această parte a lumii; în numeroase ţări au avut loc festivaluri naţionale în cadrul cărora tineretul şi-a manifestat hotărîrea de a lupta unit pentru apărarea păcii. Nu mai puţin importante au fost acţiunile întreprinse în vederea sprijinirii luptei tineretului pentru pace şi pentru satisfacerea revendicărilor sale.

Lupta tineretului din întreaga lume împotriva isteriei războinice aţîţată de cercurile agresive interesate în menţinerea încordării situaţiei internaţionale a adus aportul ei însemnat la destinderea situaţiei internaţionale care a avut loc în ultimul timp. Aceasta dovedeşte eficacitatea acţiunilor unite ale tineretului încadrat în F.M.T.D. Condiţia continuării cu succes a acestei lupte este, fără îndoială, întărirea unităţii tineretului din lumea întreagă. Această unitate a crescut odată cu numărul membrilor F.M.T.D., număr care ajunge astăzi la 83 milioane de membri din 93 de ţări.

In acest front uriaş de luptă se află şi tineretul ţării noastre, care-şi manifestă dorinţa sa de pace prin munca paşnică şi rodnică pe care o depune în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră. Alături de tineretul întregii lumi, tinerii din Republica Populară Romînă au sărbătorit cu însufleţire Ziua Mondială a Tineretului, zi de întărire a luptei împotriva planurilor agresive ale cercurilor interesate în dezlănţuirea unui nou război.

R. SPATARU

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Indice bibliografic al principalelor materiale ştiinţifice sovietice, traduse de I. S. R. S.

Pentru a înlesni oamenilor de ştiinţă şi specialiştilor documentarea cu materialele ştiinţifice sovietice, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. a tradus în limba romînă, în perioada 1947—1954, circa 700.000 de pagini în toate domeniile ştiinţei. Aceste traduceri au apărut în mare parte în Analele Romîno-Sovietice, în Biblioteca Analelor Romîno-Sovietice. Unele au apărut în Caietele pentru catedrele universitare sau în diferite alte culegeri.

Lucrările mari, cărţile traduse integral, pot fi cercetate în volumele editate de Editura Academiei R.P.R., iar cele care n-au fost tipărite se pot consulta în Biblioteca Institutului şi la Filialele sale din Iaşi, Cluj, Timişoara, Tg. Mureş.

Pentru a uşura orientarea în acest imens material documentar, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. a editat un indice bibliografic al principalelor materiale ştiinţifice sovietice traduse de I.S.R.S. în perioada 1947—1954.

Acest indice cuprinde titlurile a circa 6000 lucrări — arătîndu-se totodată sursa lucrării, precum şi publicaţia în care a apărut respectiva traducere.

Lucrările sînt grupate pe domenii: ştiinţe sociale, ştiinţele naturii, ştiinţe tehnice şi ştiinţe medicale — iar acestea sînt grupate pe specialităţi.

Indicele bibliografic se distribuie gratuit. El se poate procura de la Serviciul de Difuzare al Institutului de Studii Romîno-Sovietic, Cal. Victoriei 141.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 293 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 20 noiembrie 1954

In acest număr:

- A. H. Moscalov: Din experiența muncii cabinetului de marxism-leninism. (Pag. 2-a)
- M. Markov: Universitatea de stat „V. I. Ulianov (Lenin)" din Kazan (Pag. 2-a)
- I. Cremer: Al. Vlahuță despre problemele predării limbii și lecturii literare în școală (Pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVAȚĂMINT: G. Găucă — Pentru întărirea muncii comitetului de partid în rîndurile utemiștilor (Pag. 3-a)
- Lucia Popescu: Munca noastră pe parcela experimentală (Pag. 3-a)
- Inalta prețuire a muncii creatoare (Pag. 4-a)
- V. Popovici: In strînsă colaborare (Pag. 4-a)
- Lucrările de toamnă în livadă (Pag. 4-a)

Să întărim necontenit disciplina elevilor și studenților

Disciplina conștientă este o trăsătură importantă, caracteristică omului nou, omul societății socialiste. Școala, a cărei sarcină este formarea, pregătirea pentru viață a viitorilor constructori ai socialismului, are datoria să educe tineretul în spiritul cerințelor disciplinei socialiste.

Mulți pedagogi își îndeplinesc în condiții din ce în ce mai bune această îndatorire de frunte a lor. Lucrînd cu răbdare și pricepere pedagogică, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 11 cu limba de predare română din Arad au creat o atmosferă de muncă tovărășească în școală, învățîndu-i pe elevi să-și îndeplinească conștiincios îndatoririle, să-și pregătească cu grijă lecțiile, să combată neîndeplinirea sarcinilor în colectivul clasei lor, să ia poziție hotărîtă împotriva abaterilor de orice fel de la regulile de disciplină. De asemenea, grija învățătorilor și a profesorilor de a lămuri elevilor conținutul normelor de conduită și necesitatea de a le respecta a făcut ca în școala nr. 15 mixtă din Iași, în școala pedagogică mixtă din Cîmpulung-Muscel, în casa de copii din Lugoj și în multe alte instituții de învățămînt să existe o disciplină bună, care asigură o desfășurare rodnică a muncii.

In instituțiile de învățămînt superior se întețenește tot mai mult o atmosferă de muncă conștiincioasă, perseverentă, care are la bază disciplina conștientă a studenților. Este grăitor exemplul studenților din grupele 341 de la Facultatea de finanțe și credit și 420 de la Facultatea de comerț și cooperație de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București, care iau atitudine principială împotriva celor ce se abat de la disciplină. Un exemplu bun de comportare justă și simț de răspundere dau studenții Facultății de chimie industrială de la Institutul politehnic din Timișoara, care păstrează cu grijă bunurile laboratorului, evitînd degradările sau risipa de materiale. In grupele 911 și 905 ale Facultății de științe juridice de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj s-a realizat o frecvență de sută la sută la cursuri și seminarii, datorită faptului că toți studenții care fac parte din aceste grupe au înțeles necesitatea de a respecta disciplina în muncă și condamnă cu hotărîre tendința de a lipsi nemotivat.

Printre elevi și studenți sînt însă și unii care încalcă cele mai elementare reguli de bună purtare, care nu respectă munca și au o atitudine netovărășească față de colegi. Forma principală sub care se manifestă lipsa de disciplină a elevilor și studenților este dezinteresul față de învățătură, frecvența neregulată la lecții, la cursuri și seminarii. Acestea duc la lipsă de pregătire, la neștiință — care, la rîndul ei, aduce după sine copiatul, suflatul, frauda la examene. In internate și în cămine se constată de asemenea lipsa de grijă a unor elevi sau studenți față de avutul obștesc. Mai sînt elevi și studenți care consideră o bravură să „înfrunte" un profesor, să manifeste lipsă de respect față de cadrele didactice. Unii studenți sînt necuviincioși și au atitudini nejuste față de colegele lor. Indisciplina se manifestă și în felul cum se îmbracă unii elevi, în ținuta lor.

Astfel de acte de indisciplină se manifestă tot mai frecvent acolo unde problema disciplinei nu preocupă îndeaproape și permanent cadrele didactice și însăși conducerea instituției de învățămînt respective, acolo unde directorii, rectorii sau decanii neglijează problemele educative. Prin lipsa lor de interes pentru comportarea tinerilor nedisciplinați, cadrele didactice dau un prost exemplu elevilor și studenților buni, care ajung și ei să treacă cu vederea peste manifestările de indisciplină ale colegilor lor.

Educarea disciplinei conștiente este strîns legată de întregul sistem de activitate instructiv-educativă din școli și facultăți. La aceasta contribuie fiecare verigă a procesului de învățămînt — lecțiile, seminariile, cercurile de elevi, cercurile de studenți, activitățile culturale, artistice, sportive etc.

Este un lucru știut că pentru realizarea disciplinei nu se pot da rețete. Important este ca pedagogul să aplice măsura cea mai bună pe baza principiilor pedagogice și a experienței înaintate, ținînd seama, de la caz la caz, de condițiile concrete ale muncii în colectivul tinerilor pe care-i educă. Principala problemă legată de înfăptuirea disciplinei conștiente a elevilor și studenților este prevenirea abaterilor, este crearea unor convingeri adînci cu privire la însemnătatea și necesitatea disciplinei.

Unii pedagogi cred că pot realiza disciplina prin vorbe, prin măsuri formale. Este de înțeles că pe această cale nu se poate obține vreun rezultat pozitiv. Iată un exemplu: cadrele didactice de la școala din comuna Glîmbocata le vorbesc mult elevilor despre disciplină, îi îndeamnă necontenit să fie înștiți. Totuși, elevii sînt mereu mai nedisciplinați, dovedesc aceeași lipsă de respect pentru profesorii lor.

Pedagogii trebuie să formeze cu perseverență atitudinea conștientă a elevilor față de cerințele disciplinei în primul rînd prin procesul de învățămînt. Fiecare lecție, fiecare prelegere trebuie să aibă o valoare educativă însemnată. Prin conținutul ei, precum și prin felul cum este predată, lecția sau prelegerea trebuie să contribuie la educarea convingerilor morale. Folosind conținutul programelor școlare și exemplele din lupta poporului pentru construirea socialismului, pedagogul trebuie să dezvolte năzuința elevilor și studenților spre o muncă creatoare activă în folosul societății.

Elevii și studenții trebuie obișnuiți să muncească conștiincios, să nu neglijeze cu nici un preț învățătura. In acest scop este necesar să se exercite un control susținut și permanent asupra muncii lor. Pedagogul trebuie să urmărească îndeaproape cum își îndeplinește elevul sau studentul temele, cum se pregătește pentru seminarii sau pentru activitatea practică, cum studiază, ce citește etc.

Organizarea justă și amănunțită a timpului liber aduce o contribuție însemnată la realizarea disciplinei conștiente a elevilor și studenților. Cadrele didactice trebuie să înțeleagă că munca lor nu se rezumă la predarea lecțiilor, ci că au datoria să organizeze, să conducă și să controleze și celelalte forme de activitate prin care se îmbogățesc și se consolidează cunoștințele tinerilor. Cercurile pe obiecte, cercurile științifice bine conduse de pedagogi atrag pe elevi și studenți spre muncă creatoare și-i îndepărtează de preocupările dăunătoare bunei lor educații. Este bine de asemenea să fie folosite mai mult formele de participare colectivă la manifestări culturale, serbări populare, competiții sportive, vizionări de filme etc.

Orele de diriginție au un rol deosebit în lămurirea normelor de conviețuire în societate, a necesității ca fiecare cetățean, membru al societății, să respecte disciplina, să-și îndeplinească îndatoririle sociale, să respecte pe tovarășii săi.

In învățămîntul superior, în procesul predării științelor sociale, trebuie să li se facă cunoscute studenților principiile moralei comuniste, astfel încît ei să fie convinși de necesitatea aplicării în viață a acestor principii.

Pedagogul trebuie să fie în fiecare moment un exemplu de disciplină și conștiinciozitate în muncă, de comportare corectă, de ținută exemplară. Este de înțeles că profesorii care întîrzie de la lecții, care vin nepregătiți în clasă, care au o ținută dezordonată nu pot obține succese în educarea disciplinei conștiente a elevilor lor.

Sînt pedagogi care încă și astăzi consideră că problema educării tineretului în spiritul disciplinei conștiente nu este sarcina lor. Trebuie să se lupte cu hotărîre împotriva poziției acelora care spun: „nu mă privește", sau „nu știu ce să fac". Fiecare învățător sau profesor este un educator, răspunde de comportarea elevilor sau studenților săi, și nu are dreptul să manifeste indiferență față de problemele educative.

Aceste probleme trebuie să preocupe pe fiecare pedagog în parte și colectivul întreg. Consiliile pedagogice din școli, consiliile științifice în învățămîntul superior au sarcina să discute și să rezolve problemele legate de realizarea disciplinei conștiente în instituția de învățămînt respectivă. Cadrelor didactice li se cere în această privință o poziție hotărîtă, multă exigență. Trebuie să avem cerințe ferme față de elevi și studenți și să urmărim cu hotărîre, cu grijă, felul cum răspund ei acestor cerințe. Astfel de cerințe îi ajută pe tineri să desfășoare o activitate organizată, să-și însușească treptat normele de conduită în colectiv. Uneori însă, cerințele sînt uitate chiar de pedagogi. Se întîmplă ca pedagogii să se intereseze de problemele disciplinei numai după ce s-a constatat o abatere mai mult sau mai puțin gravă din partea unui elev sau student. Directorii de școli, rectorii și decanii au datoria să lupte pentru a menține permanent trează grija față de problemele educative.

Unele colective pedagogice se străduiesc să rezolve problemele disciplinei, dar nu obțin succese. Aceasta se datorește de cele mai multe ori faptului că nu au știut să aplice măsurile ținînd seamă de individualitatea elevului sau studentului respectiv, de condițiile în care se întîmplă abaterea. Aceeași măsură poate să dea rezultate pozitive într-un caz și negative într-alt caz. Bunăoară, un elev este scos afară din clasă pentrucă la observații repetate el a continuat să împiedice buna desfășurare a lecției. Aplicată rar, în cazul cînd prin alte măsuri nu s-a ajuns la rezultat bun, această sancțiune este indicată. Dar dacă un profesor scoate afară din clasă în același timp doi-trei tineri, aceștia se pot distra foarte bine afară, în grup, și chiar sînt foarte bucuroși de această situație.

In general, aplicarea sancțiunilor cere multă pricepere, mult tact pedagogic. In această privință însă se fac încă multe greșeli. De pildă, elevii casei de copii din Pitești au fost tunși inestetic pentru abateri de la disciplină, devenind astfel subiectul de rîs și batiocură al colegilor lor. O astfel de greșală pedagogică nu-i poate fi îngăduită unui educator. Este deosebit de grav dacă, prin măsurile pe care le iei, în loc să întărești disciplina, umilești pe elevi, trezești în ei dorința de răzbunare și dai prilej celorlalți să manifeste în voie lipsa de respect față de colegii lor. Aplicînd o sancțiune, pedagogul trebuie să se gîndească dacă ea va determina pe cei vinovați să nu mai repete fapta lor. Dacă nu atinge acest scop, sancțiunea nu are valoare educativă.

Mai sînt și cadre didactice care bat elevii. Despre tăria cu care trebuie condamnată folosirea acestui fel de a „sancționa" s-a vorbit de nenumărate ori. Astfel de oameni, care lovesc în demnitatea elevilor, nu merită numele de pedagogi și nu trebuie să stea alături de acei care educă tînăra generație.

Nu trebuie uitat rolul însemnat pe care-l are stimulentul în realizarea disciplinei conștiente în școli și facultăți. Încurajînd elevii și studenții la fapte pozitive, apreciind manifestările lor bune, acțiunile lor creatoare, pedagogii previn în felul acesta abaterile, lasă loc mai puțin aplicării sancțiunilor.

Una dintre căile prin care se asigură disciplina conștientă a elevilor și studenților este crearea unui colectiv închegat al clasei, al grupei de studenți, colectiv care să fie antrenat în problemele educative, care să-și spună cuvîntul cu privire la abaterile de la disciplină. Organizația de tineret, colectivul cel mai închegat, aduce o contribuție importantă în întreaga muncă instructiv-educativă. Ea antrenează colectivul la aprecierea unor abateri, realizînd astfel o minunată școală de creștere a conștiinței elevilor și studenților. Așa se încheagă colectivul, prin unitate de păreri, printr-o poziție unanimă de combatere a manifestărilor negative. Organizația de tineret se bucură de prestigiu și încredere în fața elevilor și studenților. Cadrele didactice au datoria să sprijine organizația, pentru ca ea să folosească cu succes cele mai bune metode pedagogice în educarea tineretului. Participarea cadrelor didactice la ședințele organizației de tineret, sprijinul dat în realizarea planului ei de muncă fac să crească mult contribuția ei la întărirea disciplinei elevilor și studenților.

Atitudinea părinților are o mare însemnătate în educarea tineretului. Pentru ca ei să desfășoare o muncă educativă justă, trebuie să fie îndrumați de pedagogi. Unii părinți, de exemplu, execută temele în locul copiilor lor, crezînd că-i ajută. Ei nu-și dau seama că în felul acesta îi conduc pe drumul unor abateri grave de la disciplină. Elevul care s-a învățat să vină la școală cu lecția făcută de părinți va considera nevinovat și copiatul, și prezentarea la examen a unei lucrări pregătite dinainte. Poziția părinților, precum și discuțiile care au loc în familie în legătură cu măsurile pe care le iau pedagogii influențează mult asupra copiilor. Iată de ce problema lămuririi părinților nu trebuie neglijată.

Dacă în privința educației tineretului din școli și facultăți în spiritul disciplinei conștiente sînt în momentul de față lipsuri însemnate, aceasta se datorește în cea mai mare măsură faptului că Ministerul Învățămîntului însuși, cel care trebuie să îndrumeze instituțiile de învățămînt, a neglijat această problemă. Ministerul nu a dat un ajutor concret pedagogilor în găsirea celor mai bune soluții, în aplicarea unor măsuri care să ducă la realizarea disciplinei conștiente a elevilor și studenților. Există o serie de probleme importante pentru întărirea muncii de educație care încă n-au fost reglementate. Astfel, nu este încă reglementat conținutul orelor de diriginție, nu sînt precizate atribuțiile directorilor în problemele de educație, nu s-a clarificat îndeajuns problema sancțiunilor, în special conținutul lor. Regulile de purtare elaborate în anul 1951 sînt astăzi depășite, incomplete.

Ministerul nu a avut ca o preocupare principală antrenarea cadrelor didactice în munca de educare a tineretului din instituțiile de învățămînt superior și nu s-a preocupat de găsirea celor mai potrivite forme de colaborare cu Uniunea Tineretului Muncitor în vederea educării tineretului în spiritul comunismului.

Ministerul nu a organizat bine nici munca organelor de îndrumare și control. De multe ori organele de îndrumare și control ale ministerului se mulțumesc să facă recomandări generale, care sînt de fapt cunoscute pedagogilor, în loc să dea îndrumări concrete — singurele care pot ajuta efectiv cadrelor didactice să rezolve just problemele disciplinei.

Este necesar ca Ministerul Învățămîntului și organele sale, conducătorii instituțiilor de învățămînt și cadrele didactice să acorde cea mai mare atenție problemelor privitoare la îmbunătățirea disciplinei elevilor și studenților — una din laturile cele mai însemnate ale educației comuniste a tineretului.

Școala se apropie de producție

Cadrele didactice desfășoară o muncă tot mai stăruitoare în vederea pregătirii temeinice a elevilor pentru viitoarea lor activitate în producție, legînd strîns predarea cu practica, cu munca plină de avînt care se desfășoară pe cuprinsul patriei noastre. Folosind cele mai variate forme de legare a cunoștințelor teoretice de practică, pedagogii se străduiesc să pregătească în școli tineri pricepuți, în stare să contribuie cu succes la dezvoltarea producției noastre industriale și agricole.

Intr-o școală profesională

Incă de la începutul anului școlar, la școala profesională metalurgică din Suceava au fost create condițiile materiale necesare bunei desfășurări a muncii, asigurîndu-se o largă înzestrare a atelierelor, pentru ca elevii să-și însușească temeinic cunoștințele profesionale.

Sarcina de bază a școlilor profesionale din sistemul rezervelor de muncă este de a pregăti cadre de muncitori calificați, schimbul de mîine al industriei noastre socialiste. Aceasta se realizează atît prin însușirea cunoștințelor teoretice, cît și prin îndeplinirea planului de producție, în cadrul căruia se aplică în practică cunoștințele teoretice. Ținînd seama de acest lucru, colectivul didactic al școlii acordă o deosebită atenție muncii practice a elevilor. In atelierele secției lemn, de exemplu, munca a fost bine organizată, planul de producție fiind depășit atît în luna septembrie cît și în luna octombrie. Elevii din această secție au confecționat întregul mobilier nou pentru școala profesională din Isvorul Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară, în numai 25 de zile.

O preocupare intensă în cadrul planului de producție a fost acordată confecționării bunurilor de larg consum: umerare, sertare, cuțite, planșete de aluat etc. La numai două luni de la începerea instructajului, elevii anului I lucrează independent la confecționarea acestor articole.

In lupta școlii pentru legarea strînsă a cunoștințelor de practica în producție mai există o serie de greutăți și lipsuri. Astfel, secția de mecanici-auto a școlii nu este suficient înzestrată cu utilaj. La secția metal nu există colaborare între maiștri și nu se studiază metodele înaintate de muncă. Conducerea școlii (director M. Suciu, director adjunct L. Mihăiescu) precum și comitetul sindical (președinte D. Olaru) nu s-au ocupat la timp de introducerea metodelor de muncă înaintate și de organizarea întrecerilor în producție.

Urmînd exemplul școlilor rezervelor de muncă din U.R.S.S., colectivul școlii profesionale din Suceava luptă zi de zi pentru lichidarea acestor lipsuri, pentru o cît mai bună pregătire a viitoarelor cadre de muncitori.

IOSIF REISSMAN
corespondent

In atelierul de bobinaj al Școlii profesionale electrotehnice de pe lîngă uzinele „Electroputere" din Craiova.

Tinerii naturaliști

Pionierii și elevii de la școala de șapte ani din comuna Sintești, raionul Vidra, desfășoară o activitate deosebit de interesantă pe parcela experimentală a școlii, care are o suprafață de 4.500 metri pătrați. Indrumați cu pricepere de cadrele didactice, în frunte cu tovarășul învățător Petre Popescu, pionierii și elevii acestei școli au obținut însemnate succese în munca pe parcelă. Astfel, s-a experimentat și a dat rezultate bune metoda polenizării artificiale, s-au făcut încrucișări, printre care și încrucișarea porumbului din soiul „dinte de cal" cu porumb românesc de Studina. Pionierii și elevii au învățat cum se face înmulțirea cartofilor și a roșiilor prin butași, cum se iarovizează cartofii pentru însămînțatul de vară etc.

Pionierii din cele cinci detașamente ale școlii au participat cu succes la concursul organizat între cercurile tinerilor naturaliști. Ei și-au împărțit parcela experimentală pe sectoare. Așa de pildă, pe parcela din sectorul legumicol au fost repartizate detașamentele nr. 1 și 4 din unitatea de pionieri a școlii. Ei au plantat și însămînțat roșii, fasole, mazăre, cartofi, ceapă și altele. Pe parcela din sectorul cerealier au fost însămînțate culturi de grîu, orez, ovăz și porumb. Totodată s-au însămînțat cartofi iarovizați, sfeclă de zahăr și alte culturi, pe o suprafață de 500 metri pătrați. Pe o altă parcelă, pionierii și elevii au însămînțat plante tehnice și medicinale.

Pentru popularizarea pe o scară cît mai largă a experiențelor executate pe lotul școlar, învățătorii au ținut lecții practice nu numai cu elevii, ci și cu țăranii muncitori. Pentru ca aceștia să-și dea seama de avantajele folosirii metodelor agrotehnice înaintate, pionierii și elevii, sub îndrumarea permanentă a cadrelor didactice, au organizat plantarea cartofilor în cuiburi așezate în pătrat, precum și plantarea lor în brazde sau cuiburi răzlețe. De asemenea, s-a cultivat porumb în cuiburi așezate în pătrat, la care s-au executat trei prașile. Vizitînd parcela experimentală, țăranii muncitori și-au dat seama că aplicarea metodelor agrotehnice înaintate asigură un însemnat spor de recolte. Mulți pionieri au ajutat și părinților lor la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru obținerea unor producții sporite la hectar.

La strînsul recoltei, pionierii și elevii au valorificat prin cooperativă însemnate cantități de legume și cereale, contribuind la crearea unui fond necesar întreținerii parcelei experimentale.

Despre succesele pionierilor din comuna Sintești, au aflat și tinerii din comunele și satele din împrejurimi. Ei au venit aici pentru a face schimb de experiență și a aplica și ei, la rîndul lor, aceste metode pe parcelele experimentale.

G. POPESCU

In excursie la gospodăria agricolă colectivă

Pentru a cunoaște mai temeinic problemele muncii în unitățile agricole socialiste, elevii școlilor din comuna Rudari, raionul Plenița, conduși de învățătorii și profesorii lor, au vizitat de curînd gospodăria agricolă colectivă din satul Tudor. Cu acest prilej, ei au ajutat pe colectiviști în muncă, recoltînd cartofi de pe o suprafață de ½ hectar. Elevii și-au putut da seama nemijlocit de faptul că parcela însămînțată cu tuberculi iarovizați a dat o recoltă mai mare și de mai bună calitate, decît parcela cu sămînță nelarovizată.

In timpul odihnei, elevii și colectiviștii s-au strîns în jurul cadrelor didactice. Profesorul de științe naturale le-a vorbit despre proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului, oprindu-se la capitolele referitoare la organizarea muncii în gospodăriile agricole colective, la dezvoltarea culturilor de cartofi etc.

La sfîrșitul vizitei la gospodăria agricolă colectivă, elevii au prezentat un frumos program artistic.

C. MORARESCU
corespondent

Pentru întărirea păcii și securității în Europa

Nicolae Dinulescu
prim locțiitor al ministrului Învățămîntului

Lupta pentru asigurarea păcii și a securității colective în Europa a intrat într-o etapă nouă, de o însemnătate deosebită. Acordurile de la Londra și Paris, încălcînd acordurile internaționale existente cu privire la Germania, prevăd refacerea militarismului german, crearea unei armate vest-germane și atragerea Germaniei occidentale în grupări militariste ale unor state opuse altor state ale Europei. Primejdia reînarmării Germaniei occidentale constituie astfel, pentru cercurile largi ale opiniei publice mondiale, un prilej de serioasă îngrijorare.

In aceste condiții, Nota adresată de guvernul sovietic guvernelor țărilor europene și Statelor Unite ale Americii este deosebit de actuală și de o însemnătate excepțională. Primită cu un uriaș interes în toate țările lumii, noua propunere sovietică, avînd ca scop de a înlătura pericolul refacerii militarismului german și de a asigura crearea unui sistem de securitate colectivă, bazat pe luarea în considerare a intereselor legitime ale tuturor statelor mari și mici din Europa, este sprijinită fără șovăire de întreaga omenire iubitoare de pace și progres.

Realizarea reînarmării Germaniei occidentale ar însemna reînvierea odiosului instrument al militarismului revanșard german — Wehrmachtul — crearea unei permanente amenințări a păcii și independenței popoarelor. Este de la sine înțeles că noul Wehrmacht va avea, chiar de la început, o forță mult superioară celei prevăzute în acordurile de la Paris. Trecutul istoric arată limpede acest lucru: dintr-o armată de o sută de mii de oameni, așa cum stabilise tratatul de la Versailles, Hitler a creat o armată de șapte ori mai mare în 1935 (36 de divizii), pentru ca în 1941 armata hitleristă să numere 214 divizii. In zilele noastre, la o asemenea „perspectivă" se adaugă și faptul că **noul Wehrmacht va avea la dispoziție arme nucleare și cu reacție, furnizate pe față de imperialismul american.**

Noua propunere sovietică arată cu claritate că discutarea problemei securității colective în Europa nu poate fi amînată, căci ratificarea în parlamentele țărilor occidentale a acordurilor de la Paris va complica în mare măsură întreaga situație din Europa și va submina posibilitatea reglementării pașnice a problemelor litigioase și, îndeosebi, a problemei germane. Claritatea cu care Nota guvernului sovietic a arătat lumii alternativa cestă în fața puterilor apusene — asigurarea securității în Europa sau creșterea încordării internaționale — nu este de loc pe placul sprijinitorilor acordurilor de la Paris, care au interesul să încîlcească cît mai mult problema păcii în Europa. Incercările de a arăta că Uniunea Sovietică „se va împăca", după ratificare, cu acordurile de la Paris, au suferit astfel o înfrîngere categorică. S-a dovedit încăodată că U.R.S.S. nu va accepta niciodată să se situeze pe o poziție conciliantă față de pregătirile în vederea dezlănțuirii unui nou război mondial.

Primejdia comună pe care o reprezintă reînvierea Wehrmachtului pentru toate țările europene cere și acțiuni comune. Înfăptuirea acordurilor de la Londra și de la Paris va provoca, după cum arată Nota guvernului sovietic, „agravarea relațiilor dintre statele europene, intensificarea cursei înarmărilor și sporirea considerabilă pentru popoarele din Europa a poverii cheltuielilor militare". Față de aceasta, este firesc că popoarele europene iubitoare de pace vor fi nevoite să ia măsuri noi pentru asigurarea securității lor. Convocarea fără întîrziere a unei conferințe a tuturor statelor europene, a Statelor Unite ale Americii, precum și a unor observatori din partea R. P. Chineze poate să contribuie efectiv la realizarea acestor năzuințî ale popoarelor.

Propunerea guvernului sovietic răspunde dorinței de pace a popoarelor care au sîngerat în repetate rînduri în războaie dezlănțuite de militarismul german. Ea răspunde pe deplin chiar intereselor vitale ale poporului german, ale tineretului german, care nu mai vrea să fie tîrît într-un nou măcel.

Oamenii muncii din țara noastră sprijină și ei cu căldură propunerea sovietică. Poporul nostru, exploatat în trecut fără cruțare, zeci de ani la rînd, de monopolurile germane, prins în focul a două războaie pornite de imperialismul german, cu țara invadată și mutilată prin tratatul de la Buftea, iar în ultimul război mondial cu independența pierdută, nu va uita niciodată ce înseamnă militarismul german. Nu vor fi uitate sutele de mii de morți și răniți, rușinea tîrîrii noastre în criminalul război antisovietic, apoi sălbatica bombardare a Bucureștiului de către aviația fascistă. Nu vor fi uitate niciînd viețile copiilor uciși, casele și școlile arse și dărîmate, foametea și mizeria. Poporul nostru, care nu mai dorește repetarea acestor orori, sprijină din toată inima răspunsul hotărît al guvernului R.P.R. la Nota pe care guvernul sovietic a trimis-o și țării noastre în legătură cu întrunirea, la 29 noiembrie, la Moscova sau la Paris, a Conferinței în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Alături de toate popoarele lumii, oamenii muncii din țara noastră salută cu fierbinte entuziasm noua propunere a Uniunii Sovietice, mărturie vie a dragostei de pace, a grijii nemărginite a poporului sovietic pentru securitatea omenirii.

Consfătuirea organizată de comitetul orășenesc P. M. R. București cu secretarii organizațiilor de bază P. M. R. și U. T. M. din instituțiile de învățămînt superior

De curînd, a avut loc la comitetul orășenesc P.M.R. București o consfătuire la care au participat secretarii organizațiilor de bază P.M.R. și U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior din Capitală.

Consfătuirea a avut drept scop analiza muncii desfășurate de organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Ofelia Manole, secretar al comitetului regional P.M.R. București.

Tovarășii C. Silvestru, secretarul organizației de bază P.M.R. de la Institutul agronomic „N. Bălcescu", C. Găucă, secretar al comitetului de partid de la Universitatea „C. I. Parhon", I. Florea, secretarul organizației de bază P.M.R. de la I.S.E.P. și E. Sălceanu, organizatorul organizației de bază U.T.M. de la Institutul politehnic, au prezentat apoi referate privitoare la activitatea organizațiilor P.M.R. și U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior.

Tovarășa Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M., a expus referatul „Rolul și sarcinile organizațiilor U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior".

Concluziile consfătuirii au fost trase de tovarășul Ștefan Cruceru, secretar al comitetului orășenesc P.M.R. București, care a subliniat rolul important al organizațiilor P.M.R. și U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior și sarcinile acestora în lupta pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii studenților și pentru educarea lor în spiritul comunismului.

Din experienţa şcolii sovietice

Din experienţa muncii cabinetului de marxism-leninism

Predarea marxism-leninismului deschide largi posibilităţi pentru educarea tineretului studenţesc în spiritul patriotismului sovietic şi al internaţionalismului proletar, în spiritul devotamentului pentru construcţia comunistă.

In procesul predării ştiinţelor sociale profesorii propagă principiile moralei comuniste şi educă la studenţi sentimentul colectivismului şi al prieteniei, spiritul de disciplină, dragostea pentru profesiunea aleasă, dorinţa de a se perfecţiona în specialitatea respectivă.

In rezolvarea acestor sarcini de onoare un rol însemnat revine cabinetului de marxism-leninism.

Pornind de la experienţa muncii cabinetului de marxism-leninism al Institutului de construcţie de aparate pentru aviaţie, vom încerca să arătăm prin ce căi şi metode propagă cabinetul teoria marxist-leninistă, care este rolul lui în munca educativă a catedrei.

Cabinetul dispune de un fond îndestulător de cărţi, albume, scheme şi diagrame privitoare la Istoria P.C.U.S. şi la economia politică. De asemenea, la cabinet se găsesc hărţi politice, material informativ, principalele reviste politice, ziare, o cartotecă de articole din gazete şi reviste cu privire la Istoria P.C.U.S., la filozofie, la problemele economiei şi ale relaţiilor internaţionale. Cabinetul pregăteşte expoziţii ale operelor clasicilor marxism-leninismului la temele studiate, îi aprovizionează pe studenţi cu planurile de studiu pentru seminarii, întocmeşte listele de recomandare a literaturii artistice pentru diferitele capitole ale Istoriei P.C.U.S., aranjează vitrine pentru datele memorabile, organizează consultaţii pentru studenţi.

In cabinetul nostru studentul are posibilitatea de a munci rodnic, de a se pregăti pentru seminarul următor; la dispoziţia lui stau întotdeauna colaboratorul de serviciu al cabinetului şi profesorul consultant.

La începutul anului şcolar, mulţi studenţi manifestau o tendinţă nejustă: în loc să studieze temeinic izvoarele prime, ei căutau să folosească broşurile sau articolele de comentare. Colaboratorii institutului au constatat la timp acest lucru şi, împreună cu colectivul de profesori al catedrei, s-au străduit să îndrepte situaţia. In primul rînd noi am verificat amănunţit şi am reînnoit fondul de cărţi şi biblioteca. In legăturile noastre de zi cu zi cu studenţii am început să-i orientăm mai activ spre studierea operelor prevăzute în program; am organizat o expoziţie permanentă a literaturii principale şi suplimentare pentru seminarii. Şeful catedrei a fost informat despre tendinţa greşită a unora dintre studenţi de a se limita la literatura de comentare. Asupra acestui lucru a fost atrasă atenţia întregului colectiv al catedrei. In timpul lecţiilor şi al seminariilor, profesorii au început să ceară cu mai multă insistenţă studenţilor să studieze izvoarele prime. Au fost organizate cîteva consultaţii cu privire la metodica conspectării. Catedra a intensificat controlul asupra conspectării de către studenţi a principalelor opere ale clasicilor marxismului.

Situaţia s-a schimbat: rezoluţiile şi hotărîrile organelor de partid, operele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin şi Cursul scurt de istorie a P.C. (b) al U.R.S.S. au devenit manualele principale în munca studenţilor.

Studenţii institutului nostru au îndrăgit munca în cabinetul de marxism-leninism. Un mare număr de cititori frecventează cabinetul, mai ales în zilele de pregătire pentru lecţiile de seminar la temele cele mai complexe. Cadrele cabinetului, pe măsura puterilor lor, îi ajută pe studenţi în organizarea muncii individuale. Atunci cînd este necesar noi ne consultăm cu colaboratorii catedrei. Şi, în general, trebuie să spunem că noi lucrăm într-un contact strîns cu profesorii.

In trecut, la seminariile ţinute în institutul nostru se folosea prea puţin material didactic. Acum, conducătorii seminariilor recomandă studenţilor încă la consultaţia preliminară materialul didactic pe care trebuie să-l studieze. Astfel, cu prilejul pregătirii seminarului cu tema: „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — inspiratorul şi organizatorul victoriei poporului sovietic în Marele Război pentru Apărarea Patriei", la cabinet au fost expuse hărţi, scheme şi tablouri: „Distrugerea nemţilor lîngă Moscova, Stalingrad, Kursk", „Cele 10 lovituri ale Armatei Sovietice date oştilor germano-fasciste în anul 1944", „Cucerirea Berlinului de către Armata Sovietică", „Distrugerea de către Armata Sovietică a Japoniei imperialiste", „Trecerea economiei naţionale pe picior de război şi mutarea bazelor industriei în regiunile răsăritene ale U.R.S.S.", „Desfăşurarea luptei de partizani în spatele duşmanilor", „Apărarea eroică a Leningradului", „Ajutorul dat frontului de către întregul popor" etc.

Materialul didactic folosit cu pricepere îl ajută pe student în studierea teoriei marxist-leniniste.

Colaboratorii cabinetului au desfăşurat, cu ajutorul profesorilor, o muncă intensă şi folositoare, creînd o expoziţie privitoare la toate cele 15 teme ale cursului de bazele marxism-leninismului.

Elaborînd materialul metodic, noi am folosit pe larg expoziţiile filialei din Leningrad a Muzeului „V. I. Lenin". La baza elaborării materialului metodic au fost puse tezele Secţiei de propagandă şi agitaţie a C.C. al P.C.U.S. şi ale Institutului Marx-Engels-Lenin-Stalin de pe lîngă C. C. al P.C.U.S. — „50 de ani de existenţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (1903-1953)".

Cu prilejul pregătirii expoziţiei a trebuit să învingem o serie de dificultăţi serioase. Să luăm, de pildă, tema XIV — „Partidul Comunist în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei al Uniunii Sovietice". Majoritatea expoziţiilor organizate de cabinetele de marxism-leninism au mari lipsuri în lămurirea acestei teme. In special, sînt slab arătate rolul partidului şi rolul poporului în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Activiştii cabinetului, cu ajutorul catedrei, au reuşit să înlăture aceste lipsuri, folosind o serie de noi documente. Ca o concluzie pentru întreaga temă a fost citat § 16 al tezelor „50 de ani de existenţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice". In prezent, această expoziţie este terminată. Studenţii au căpătat un material didactic preţios cu privire la Istoria P.C.U.S. şi studiază cu mult interes documentele luptei eroice a partidului.

Cabinetul de marxism-leninism desfăşoară o muncă intensă în timpul pregătirii şi desfăşurării examenelor. A devenit o regulă ca în perioada pregătirii pentru examene să li se acorde studenţilor cît mai multă atenţie.

Una dintre formele de educaţie a studenţilor folosită de cabinet este vizitarea filialei Muzeului „V. I. Lenin" şi a locurilor istorice din oraşul Leningrad. In zilele de vacanţă colaboratorii cabinetului de marxism-leninism au organizat împreună cu activul comsomolist o serie de excursii interesante la locurile istorice ale Leningradului. A fost organizată împreună cu activul de studenţi o excursie la camera-muzeu „V. I. Lenin" din Smolnîi. Toate aceste excursii le sînt de un mare ajutor studenţilor în studierea drumului de luptă al gloriosului Partid Comunist.

Colaboratorii cabinetului iau parte activă la organizarea activităţii cercurilor ştiinţifice studenţeşti, al căror număr, la catedra noastră, este de trei: de bazele marxism-leninismului, de economie politică şi de filozofie. Participarea noastră la activitatea cercurilor nu se limitează la chestiuni organizatorice: noi ajutăm membrilor cercului la pregătirea referatelor, la organizarea şedinţelor secţiei de ştiinţe social-economice, la organizarea conferinţei ştiinţifice studenţeşti etc.

Cabinetul de marxism-leninism a organizat un ajutor permanent pentru aspiranţii şi inginerii care dau examenele minimului de candidat la materialismul dialectic şi istoric. Cabinetul nostru are literatura specială corespunzătoare, organizează consultaţii pentru alcătuirea referatelor. Aspiranţii şi inginerii care dau examenele de candidat sînt vizitatori activi şi frecvenţi ai cabinetului nostru.

Colaboratorii cabinetului acordă un ajutor permanent agitatorilor din grupele studenţeşti. Pentru aceasta, din însărcinarea biroului de partid, noi elaborăm tematica discuţiilor şi referatelor, recomandăm literatura necesară pentru fiecare temă, dăm sfaturi cu privire la întocmirea planului. Pentru ca tematica discuţiilor şi referatelor să reflecte mai deplin cerinţele studenţilor, noi ne sfătuim cu activul consomolului, cu responsabilii de grupă, cu agitatorii.

Pentru studenţii-agitatori care lucrează în mijlocul oamenilor muncii, a fost elaborată o tematică specială, cuprinzînd discuţiile: „Despre regimul zilei de muncă în instituţiile sovietice", „Indeplinirea excelentă a obligaţiilor de serviciu — o datorie patriotică a fiecărui om sovietic", „Regimul de economii — cea mai importantă pîrghie a ridicării continue a economiei naţionale" etc.

La sfîrşitul fiecărei zile de muncă noi facem pe scurt bilanţul muncii desfăşurate şi trasăm planul pentru ziua următoare: pentru problemele mai importante organizăm mici consfătuiri de producţie.

Colectivul nostru nu este mare — în total trei oameni. Dar noi facem totul pentru ca sarcinile cabinetului de marxism-leninism să fie cît mai bine îndeplinite. Toţi membrii colectivului nostru îşi ridică necontenit nivelul ideologico-teoretic şi îşi lărgesc orizontul.

Totuşi, ar fi greşit să afirmăm că în munca noastră toate merg cît se poate de bine. Avem şi lipsuri: încă nu satisfacem întotdeauna în întregime şi la timp cerinţele studenţilor. Uneori întîrzie primirea noutăţilor literaturii politice; nici pînă în prezent nu am aranjat un stand cu tema: „Invaţă să lucrezi singur cu cartea", deşi planul acestui stand a fost elaborat de mai multă vreme.

In munca noastră, ca şi în munca majorităţii cabinetelor, se practică foarte slab asistarea colaboratorilor cabinetului la lecţii şi la seminarii. Or, asistînd la lecţii, colectivul cabinetului poate trage învăţăminte folositoare în ceea ce priveşte ajutorul practic pe care trebuie să-l acorde studenţilor în munca lor individuală.

Ar fi bine dacă Ministerul Invăţămîntului Superior ar elabora şi ar discuta din cînd în cînd unele probleme de metodică şi de practică a activităţii cabinetelor de marxism-leninism, dacă ar populariza experienţa celor mai bune cabinete. Aceasta ar ajuta la ridicarea nivelului muncii cabinetelor, care ocupă un loc important în sistemul educaţiei marxist-leniniste a studenţimii.

A. H. MOSCALEV

(Din „Vestnic vîsşei şcoli")

In sala de lectură a Bibliotecii regionale din Omsk

Pedagogii lectori

Insula Artem este unul din cele mai importante raioane petrolifere ale oraşului Baku. Şcoala medie nr. 186 este cea mai mare şi cea mai veche şcoală de pe insulă. Incă din anul şcolar trecut unii pedagogi ca tov. Sahbazov, Bilandarli, Gromov, Liubimov şi alţii au început munca de lectori în întreprinderile şi exploatările trustului „Artemnefti".

In acest an şcolar, numărul pedagogilor care iau parte la propaganda prin lecţii a crescut pînă la douăzeci. S-a lărgit şi tematica lecţiilor, în special în ceea ce priveşte problemele ştiinţifico-ateiste. Pedagogii se pregătesc să ţină lecţii cu următoarele teme: „Lupta scriitorilor progresişti din Azerbaidjan împotriva prejudecăţilor şi a superstiţiilor religioase", „Origina islamismului şi esenţa lui reacţionară" etc.

În palatul culturii

Palatul culturii al uzinei electromecanice „Stalin" din oraşul Harkov desfăşoară o muncă intensă în ceea ce priveşte educaţia comunistă a copiilor de vîrstă şcolară. De o mare popularitate se bucură în mijlocul şcolarilor seriile şi matineele tematice, în cadrul cărora se vorbeşte despre viaţa activiştilor de frunte ai Partidului Comunist, despre trecutul istoric şi despre eroii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Coordonîndu-şi munca cu programele şcolare, conducerea Palatului organizează excursii la întreprinderi. Copiii vizitează uzina constructoare de maşini şi uzina electromecanică. Şcolarii capătă reprezentări intuitive despre producţie făcînd excursii cu temele: „Cum se construieşte o bicicletă", „Cum se tipăresc cărţile", „Cum se confecţionează încălţămintea" şi altele. Adeseori elevii au prilejul să stea de vorbă cu inovatori, constructori, mecanizatori ai S.M.T., arhitecţi, artişti, compozitori, scriitori care le povestesc despre munca lor.

La Palat funcţionează cercuri de aeromodelism, de fotoamatori, de radioamatori etc. în care activează peste 600 de elevi.

Universitatea de stat „V. I. Ulianov (Lenin)" din Kazan

Universitatea din Kazan face parte din numărul celor mai vechi universităţi din U.R.S.S. Ea a fost inaugurată la 5 noiembrie (după stilul vechi) 1804 şi din primii ani ai existenţei sale, în pofida voinţei guvernului ţarist, a început să joace rolul unui mare centru de dezvoltare a ştiinţei ruse.

La universitatea din Kazan s-a pus începutul multor şcoli ştiinţifice, reprezentate de cei mai mari oameni de ştiinţă. Printre ele trebuie să numărăm în primul rînd şcoala de geometrie din Kazan, a cărei apariţie este legată de numele marelui geometru rus, creator al geometriei neeuclidiene, N. I. Lobacevski. Tot atît de cunoscută este şcoala chimiştilor din Kazan, al cărei început a fost pus prin operele lui N. N. Zinii, şi mai ales, ale lui A. M. Butlerov.

Mulţi activişti eminenţi pe tărîmul culturii au studiat la universitatea din Kazan. Printre ei se numără marele scriitor al pămîntului rus L. N. Tolstoi, scriitorii S. T. Aksacov şi Melnikov-Pecerski, eminentul om de cultură al poporului tătar Caium Nasîri, compozitorul Balakirev, economistul V. V. Bervi-Flerovski, academicianul botanist A. N. Beketov şi alţii.

O deosebită glorie a universităţii din Kazan este însă faptul că aici a studiat marele conducător şi învăţător al oamenilor muncii din întreaga lume, creatorul primului stat din lume liber de exploatarea omului de către om, V. I. Lenin. Universitatea din Kazan poartă cu mîndrie numele marelui V. I. Ulianov (Lenin).

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a deschis în faţa universităţii din Kazan vaste posibilităţi în opera de pregătire a specialiştilor pentru producţia socialistă. In perioada scursă de la Revoluţia din Octombrie universitatea a dat aproape zece mii de tineri specialişti.

Universitatea din Kazan are şapte facultăţi. Pe lîngă universitate lucrează cîteva institute de cercetări ştiinţifice. Biblioteca ştiinţifică a universităţii numără aproape două milioane de volume.

Trei sute de profesori şi colaboratori ştiinţifici, docenţi, asistenţi, îşi desfăşoară aici munca pedagogică şi munca de cercetări ştiinţifice, ajutaţi de o sută cincizeci de persoane care fac parte din personalul didactic auxiliar. La rîndul lor, colectivele ştiinţifice ale institutelor de cercetări au un mare număr de colaboratori cu înaltă calificare.

Laboratoarele şi cabinetele universităţii sînt utilate cu cele mai noi aparate produse în ţară. Practica de producţie a studenţilor se desfăşoară în uzine, colhozuri şi sovhozuri. Datorită nivelului înalt al predării şi legăturii strînse cu practica, tinerii care termină universitatea se orientează bine în producţie şi obţin indici superiori în munca lor.

Universitatea din Kazan este frecventată de aproape patru mii de studenţi, reprezentînd peste 30 de naţionalităţi. Pe lîngă universitate funcţionează o societate ştiinţifică studenţească, care reuneşte aproape două mii de studenţi. In activitatea ei societatea se sprijină pe cercurile ştiinţifice studenţeşti care funcţionează pe lîngă catedrele universităţii, sub conducerea colaboratorilor ştiinţifici.

La sfîrşitul fiecărui an şcolar, societatea ştiinţifică studenţească organizează un concurs pentru cea mai bună lucrare ştiinţifică a studenţilor. Cele mai bune lucrări ale studenţilor sînt premiate cu diplome de onoare ale universităţii şi prezentate la concursul pe oraş al lucrărilor ştiinţifice studenţeşti, care se organizează în fiecare an.

In secţiile Asociaţiei voluntare „Ştiinţa" sînt bine organizate activităţile sportive. Mulţi studenţi participă cu succes la competiţiile sportive orăşeneşti. Printre colectivele instituţiilor de învăţămînt superior din Kazan, colectivul universităţii din Kazan ocupă primul loc la volei, baschet, fotbal, box, canotaj şi alte sporturi.

Studenţii universităţii se pot perfecţiona în orice domeniu al artei, activînd în cercurile de artişti amatori: dramatic, de declamaţie, de muzică corală şi solo, dansuri, de desen, precum şi în orchestra universităţii. Toate acestea cultivă dragostea studenţilor pentru artă, ridică nivelul lor cultural. In acelaşi scop, pentru studenţi se organizează săptămînal lecţii despre realizările ştiinţei ruse şi mondiale în diferite domenii, despre viaţa şi activitatea oamenilor politici, a oamenilor de ştiinţă, a scriitorilor, compozitorilor şi pictorilor. Adeseori studenţii merg în colectiv la spectacole de teatru şi cinematograf şi la muzeele oraşului Kazan.

Guvernul sovietic alocă anual pentru munca de cercetări ştiinţifice a universităţii din Kazan sume considerabile. Aceasta permite oamenilor de ştiinţă să-şi utileze bine laboratoarele ştiinţifice şi să organizeze expediţii ştiinţifice. In anul 1954, bunăoară, universitatea din Kazan a organizat următoarele expediţii: de studiere a solurilor, geobotanică, paleobotanică, zoologică, două expediţii dialectologice, cîteva expediţii geologice şi o expediţie astronomică (pentru observarea eclipsei de soare). La aceste expediţii au luat parte colaboratorii ştiinţifici şi studenţii universităţii.

S-a intensificat considerabil activitatea editorială a universităţii. In prezent universitatea editează anual cel puţin zece volume ale „Analelor ştiinţifice" universitare.

Cadrele ştiinţifice ale universităţii din Kazan îşi îmbină strîns munca lor ştiinţifică cu sarcinile producţiei socialiste, pun această muncă în slujba poporului sovietic. In cadrul catedrelor universităţii se elaborează probleme teoretice ale ştiinţei sovietice şi mondiale şi în procesul acestei elaborări se rezolvă importante sarcini de producţie. In unele cazuri problemele teoretice sînt elaborate nemijlocit pe ogoarele colhozurilor şi ale sovhozurilor, în uzine şi fabrici.

Printre problemele elaborate de oamenii de ştiinţă ai universităţii amintim „Structura combinaţiilor organice", „Interdependenţa între organisme în biocenoză", problema ridicării fertilităţii solului, problema predării limbilor străine în şcoala medie şi multe altele. E uşor de văzut că sfera intereselor ştiinţifice ale oamenilor de ştiinţă de la universitatea din Kazan este foarte vastă.

La 17 noiembrie 1954, universitatea din Kazan sărbătoreşte 150 de ani de existenţă. Atît oamenii de ştiinţă cît şi studenţii universităţii întîmpină acest jubileu cu înţelegerea profundă a datoriei lor faţă de statul şi poporul sovietic, străduindu-se să lucreze şi mai bine.

M. MARKOV
doctor în ştiinţe biologice

Instalaţii cinematografice în şcoli

La şcoala medie din Şilinguşsc s-a instalat un aparat de proiecţie cinematografică. Aici, de două ori pe săptămînă, rulează jurnale de actualităţi şi filme de popularizare a ştiinţei în domeniul fizicii, chimiei, ştiinţelor naturale, geografiei, literaturii. De la începutul anului şcolar elevii au vizionat peste 30 de filme.

Al. Vlahuţă despre problemele predării limbii şi lecturii literare în şcoală

La 19 noiembrie a.c. s-au împlinit 35 de ani de la moartea scriitorului Al. Vlahuţă. Născut în 1858, în satul Pleşeşti (judeţul Tutova), Al. Vlahuţă s-a format ca scriitor în epoca cînd, în ţara noastră, ideologia clasei muncitoare repurta în paginile „Contemporanului" primele succese împotriva putredei ideologii burgheze, exprimată, pe plan literar, prin ideologia junimistă. Sub directa influenţă a fruntaşilor de luptă ale „Contemporanului", însufleţit de o adîncă dragoste de patrie şi de popor, Al. Vlahuţă va scrie pagini vibrante de patriotism, în care se va manifesta ca demn continuator al tradiţiei realiste a scriitorilor noştri progresişti.

Ca şi ceilalţi scriitori înaintaţi ai vremii, Al. Vlahuţă, neputînd trăi din literatură, a trebuit mereu să umble în căutarea unei slujbe pentru a-şi cîştiga existenţa. Ca şi I. Creangă sau M. Eminescu, Al. Vlahuţă a fost şi el, o vreme, slujitor al şcolii. După ce îşi trece examenul de bacalaureat, Al. Vlahuţă capătă un post de institutor la clasa I a unei şcoli primare din Tîrgovişte (1880). In ianuarie 1881, e numit însă profesor de limba latină şi limba romînă la gimnaziul „Enăchiţă Văcărescu" din aceeaşi localitate. Din cauza cîtorva articole critice îndreptate împotriva unor politicieni ai vremii, în scurt timp este destituit din postul ce-l ocupa (noiembrie 1882). Işi continuă totuşi cariera didactică de profesor de limba şi literatura romînă la şcoala divizionară de la Mînăstirea Dealului şi, mai apoi, din nou la gimnaziul „Enăchiţă Văcărescu", unde a fost reprimit. In septembrie 1884 părăseşte definitiv catedra de limba romînă din Tîrgovişte, stabilindu-se mai întîi la Galaţi, apoi la Bucureşti. In decursul vieţii sale, Al. Vlahuţă se va mai reîntoarce totuşi în rîndurile oamenilor şcolii. Astfel, îl vom găsi, pentru scurt timp, ca profesor la un pensionat particular din Bucureşti. Mai tîrziu, în 1902, va ocupa funcţia de referendar la „Casa Şcoalelor", unde avea îndatorirea să dea avize asupra lucrărilor ce urmau să fie editate, sau să ţină anumite conferinţe cadrelor didactice (ca, de pildă, cele ţinute în faţa învăţătorilor din C.-Lung, în vara anului 1907).

Contactul direct cu şcoala şi cu munca cadrelor didactice va avea o dublă consecinţă asupra scriitorului. Mai întîi, el va ajunge la concluzia justă că între misiunea educativă a scriitorului şi aceea a pedagogului există o strînsă legătură, deoarece în lupta pentru educarea tineretului au o mare răspundere „profesorii care pregătesc oastea muncii de mîine, împreună cu literaţii, cari sînt profesori şi ei"[1]. In al doilea rînd, cunoscînd de aproape racilele şcolii burgheze, Al. Vlahuţă, la fel ca şi I. Creangă, M. Eminescu, I. L. Caragiale etc., va face necruţător rechizitoriul ei, în scrierile sale literare.

Punîndu-şi întrebarea: Care ar trebui să fie scopul şcolii? — Al. Vlahuţă scrie: „Pe de o parte, ea ar trebui să caute a combate la fiecare pas moliciunea de voinţă, tînjirea morală şi descurajarea maladivă, pe care o poartă în sînge palizii copii de azi; pe de altă parte, ea ar trebui să întărească, printr-o cultură serioasă, şi să dezvolte sentimentul de cinste, dragostea de muncă, entuziasmul şi bărbăţia demnă a luptătorilor de mîine"[2].

Şcoala burgheză era însă cu totul străină de astfel de preocupări. De aceea, Al. Vlahuţă demască cu vehemenţă tot putregaiul învăţămîntului din timpul său: frecvenţa cu totul nesatisfăcătoare; mobilierul didactic „cam pe sponci"[3]; manualele — „pleavă de vorbe"[4]. Conţinutul învăţămîntului, metodele de predare erau o adevărată „bătaie de joc": „In şcolile de la sate, e o mormînjeală de carte ş-o bătaie de joc, care te umple de milă, de scîrbă şi de revoltă. Invăţătorii nepregătiţi, cari nu citesc cu anii o carte de vr-un folos, bucheri rugîniţi şi leneşi, pe unele locuri depravaţi, cari mănîncă timpul şi zăpăcesc capul bieţilor copii de ţăran, fără să aibă cea mai mică conştiinţă de cît rău fac, şi de cît bine se aşteaptă de la ei"[5].

Dacă la sat situaţia şcolilor, sub regimul burghezo-moşieresc, era dezastruoasă, să nu ne închipuim însă că, la oraş, era mai bună: „Nici la oraş şcolile primare nu sînt mai fericite. Programele sînt greşite şi mulţi dascăli tipicari"[6].

In atacurile critice ale lui Vlahuţă îndreptate împotriva şcolii burgheze se resimte puternic influenţa demascărilor asemănătoare publicate cu regularitate în paginile „Contemporanului". Dar Al. Vlahuţă s-a întîlnit pe această baricadă avansată de luptă împotriva orînduirii burghezo-moşiereşti nu numai cu marii scriitori clasici: M. Eminescu, I. L. Caragiale etc., ci şi cu unul din marii noştri pedagogi din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Ştef. C. Michailescu. Al. Vlahuţă l-a cunoscut de aproape în redacţia ziarului „Romînia liberă", unde au lucrat împreună cîţiva ani. Lucrarea lui Ştef. C. Michailescu „Incercări critice asupra învăţămîntului nostru primar", apărută în 1888, a studiat-o cu grijă, socotind-o extrem de importantă pentru cunoaşterea învăţămîntului rural de pe atunci, deoarece cu „forţa unei admirabile analize ştiinţifice şi argumentarea rece a statisticii, aruncă o lumină desăvîrşită asupra înfiorătorului spectacol al şcoalelor noastre de la ţară"[7].

Principiilor şi metodelor antipedagogice ale învăţămîntului oficial, Al. Vlahuţă, în bună parte, pe baza practicii sale în învăţămînt, le-a opus o serie de idei şi cerinţe pedagogice înaintate, care izvorăsc din adîncа lui dragoste pentru o adevărată şcoală a poporului. In locul absolutului „somn de gîndire" ce se practica în şcoala timpului şi al învăţării mecanice de către elev a cunoştinţelor sterpe şi inutile, care îl reducea la „rolul unui fonograf", Al. Vlahuţă, la fel ca şi I. Creangă sau M. Eminescu, a cerut insistent ca în învăţămînt să se urmărească permanent însuşirea conştientă a cunoştinţelor de către elevi. „Ar fi de un nespus de mare folos ca învăţătorul să-şi părăsească morga magistrală, şi să se scoboare lîngă elev, să stea prieteneşte cu el de vorbă, să-i soarbă atenţia şi să-i lumineze, frumos şi potrivit cu mintea băiatului, înţelesul fiecărei fraze dintr-o bucată de lectură, şi să-i arate cuprinsul, tăria şi nuanţa fiecărei vorbe. Nimic să nu treacă necercetat şi nepriceput. Copilul va simţi cu încetul viaţa limbei pe care o vorbeşte. Mintea i se va dezmorţi şi va începe să lucreze de la sine"[8]. Pentru a se asigura un învăţămînt temeinic, e necesar să ţinem totodată seama de principiul accesibilităţii învăţămîntului. Educatorul nu trebuie să uite nici o clipă că se adresează unui copil; de aceea el trebuie să se ferească să-i dea „o hrană nepreparată pentru el şi imposibil de digerat"[9]. Aceeaşi cerinţă pedagogică trebuie respectată şi la elaborarea manualelor şcolare: „Cine îşi ia sarcina, destul de însemnată, de a face o carte copiilor, la fiecare rînd, la fiecare vorbă pe care o scrie, ar trebui să se gîndească mult la mintea şi priceperea şcolarilor"[10].

In mod deosebit s-a preocupat Al. Vlahuţă de aplicarea acestor principii în predarea limbii materne în şcoală. In cariera lui profesorală, Al. Vlahuţă, asemenea eroului său Dan, „căuta să pună pe eleve în curent cu mişcarea intelectuală a timpului, le învăţa să gîndească — lucru puţin obişnuit în şcoală pe vremea aceea, profesorii bazîndu-se mai mult pe memoria decît pe inteligenţa elevilor — le arăta cît e de preţios darul de a observa, de a analiza şi pricepe viaţa în toată însemnătatea şi frumuseţea ei"[11].

Vlahuţă şi-a aşternut în scris, în multe lucrări, părerile sale în legătură cu predarea limbii şi lecturii literare, rod al propriei sale experienţe înaintate aplicată în şcoală. Dintre aceste lucrări amintim în deosebi articolul său „Limba romînă în şcoala noastră", publicat în 1883, în ziarul „Armonia" din Tîrgovişte.

Al. Vlahuţă se ridică împotriva învăţării papagaliceşti a regulilor gramaticale. Predarea gramaticii în şcoală să nu urmărească memorarea stearpă de „chichiţe" abstracte, complet neînţelese de elevi. Invăţarea gramaticii de către elevi nu trebuie să constituie un scop în sine, ci doar un mijloc de a cunoaşte şi a stăpîni cît mai temeinic limba, în vederea folosirii ei juste în viaţa socială. „Ce ispravă — mă rog — se întreabă Vlahuţă, îmi face şcolarul care îmi va rosti ca pe apă şi pe nerăsuflate toate chichiţele gramaticale, dacă nu e în stare să-mi lege cu rost şi cu socoteală zece vorbe, de la dînsul, într-un tot ca lumea, curat şi bine meşteşugit? Imi face efectul unei mori de vînt, care-şi învîrteşte fofezile într-una fără să macine un grăunte măcar"[12].

Negreşit că predată în felul acesta anost şi „tîmpitor", gramatica romînă nu poate fi pentru elevi decît un mijloc de tortură. „Şi cu toate acestea, nici un studiu n-ar trebui să fie mai plăcut şi mai uşor pentru ei. Cu mult înainte de a veni la şcoală, ei au declinat, au conjugat ş-au făcut fraze destul de bune"[13].

Pentru ca rezultatul predării gramaticii în şcoli să fie pozitiv, Al. Vlahuţă cerea să se înlocuiască totodată şi manualele şcolare, care, în majoritatea lor, erau pe atunci „o adevărată nenorocire". In locul manualelor de gramatică pedante, sarbede şi artificiale, ce se puneau pe atunci în mîna elevului, Vlahuţă cere „o bună carte de lectură, cu explicări blînde, omeneşti, care să-i arate înţelesul, funcţiunea şi viaţa fiecărei vorbe, să vadă copilul că limba e ceva viu, organic, să-i fie drag s-o înveţe, s-o priceapă bine în toate secretele dezvoltării ei"[14].

Dezgustul lui Vlahuţă împotriva metodelor antipedagogice folosite pe atunci în predarea „formelor ciolănoase" ale gramaticii era atît de mare, încît ajunge, în cele din urmă, la concluzia cu totul greşită că nu trebuie să cerem elevului să înveţe pe de rost nici o regulă gramaticală. Imbinarea justă a teoriei cu practica în predarea limbii este însă, fără îndoială, singura cale care asigură succesul însuşirii temeinice a limbii materne în şcoală.

Dar Al. Vlahuţă a formulat o serie de idei interesante şi în ceea ce priveşte predarea lecturii literare în şcoală.

In şcoala burgheză din acel timp — conform programei oficiale din 1881 destinată liceelor şi gimnaziilor — se punea îndeosebi accentul, în ceea ce priveşte lectura literară, doar pe recitarea mecanică a anumitor fragmente din diferiţi scriitori romîni sau străini. Al. Vlahuţă se ridică împotriva acestor idei nejuste şi cere ca elevul să fie pus în contact direct, viu, cu operele literare (creaţii populare sau opere ale scriitorilor clasici), pentru a cunoaşte şi a-şi însuşi astfel înaltele idei ce le cuprind şi a îndrăgi comoara de frumuseţi a limbii noastre. „Fă-l să iubească şi să preţuiască, ne îndeamnă Vlahuţă, *poveştile, doinele, urările* şi toate *cîntecele* şi *zicătorile* pline de tîlc ale isteţului nostru popor. Acolo va descoperi acea frumuseţe ademenitoare şi plină de farmec a gîndurilor care izvorăsc firesc şi slobod, din adîncul simţirii omeneşti. Acolo va găsi inima neprefăcută şi pururea duioasă a poporului nostru, acolo eterna icoană, în care sufletul romînului se arată aci mîhnit şi tînguitor, aci voios şi zglobiu, aci viteaz şi dispreţuitor de moarte, aci blajin şi a toate îngăduitor, aci îndîrjit, prigonitor şi aprig împotriva vrăjmaşilor dinafară sau din ţară. Acolo şi numai acolo va lega prieteşug cu acea limbă frumoasă şi negrăit de dulce, fără de care poezia în veci nu va trăi"[15].

Ca şi K. D. Uşinski şi L. Tolstoi sau ca I. Creangă şi M. Eminescu, Vlahuţă susţinea, în primul rînd, necesitatea realizării în şcoală a laturii educative a lecturii literare: educaţia socială, patriotică a tineretului. In 1902, Al. Vlahuţă alcătuieşte în colaborare cu G. Coşbuc o „Carte de citire pentru şcolile secundare şi profesionale". In prefaţa acestei lucrări se exprimă clar scopul educativ al lecturii literare în şcoală: „Acei cari au întocmit cartea aceasta s-au gîndit că predarea limbii şi literaturii romîne în învăţămîntul secundar ar fi, în primul rînd, un mijloc de a introduce treptat în sufletele şcolarilor înţelegerea din ce în ce mai lămurită a vieţii noastre naţionale, cunoaşterea din ce în ce mai adîncă a ţării, a poporului şi a celor mai încălzitoare momente din istoria aşa de zbuciumată a neamului nostru — s-au gîndit, că una din marile preocupări în şcolile noastre ar trebui să fie aceea de a deştepta pururea în inimile fragede ale tinerimii sfînta iubire de patrie".

Alături de dragostea pentru popor, pentru cultura naţională şi pentru natura patriei, profesorul, spune Vlahuţă, trebuie să urmărească în predare şi dezvoltarea perceperii şi a gîndirii artistice, formarea gustului estetic şi a posibilităţilor de creaţie estetică ale elevilor. „Sădeşte şi cultivă în şcolar gustul alăturea cu ştiinţa. Invaţă-l să construiască frumos şi solid. Arată-i ce-i urît şi ce-i frumos. Insuflă-i dezgust de stilul umflat, lăbărţat, descusut şi fudul. Impătimeşte-l pentru stilul aşezat, bine legat, limpede, curgător şi fără pretenţii"[16].

Rezultatul predării limbii şi lecturii literare în şcoală, crede Vlahuţă, trebuie să ducă, totodată, la o neîncetată şi rodnică dezvoltare a exprimării orale şi scrise a elevului. Imbogăţirea vocabularului elevilor trebuie făcută treptat, deoarece în mintea copilului, „nu poţi introduce decît cu ţîrîita o anumită provizie intelectuală, ş-aceea cu foarte mare îngrijire"[17]. Pentru a putea să dezvolţi cît mai mult exprimarea orală şi scrisă a elevului, „dă-i să citească bucăţi alese din scriitorii romîni, mai de soi, — pune-l să ţi le nareze, înţeţeşte-l cu compoziţiile şi citeşte-i-le şi critică-le..."[18].

Al. Vlahuţă consideră în mod just că lectura înafară de clasă a elevilor trebuie să urmărească aceleaşi scopuri înalte instructiv-educative ca şi lectura literară în orele de clasă. De aceea el critică cu indignare pătrunderea în şcoli a romanelor-fascicole ale literaturii decadente burgheze: „Micul „cititor" se pasionează, tremură de curiozitate şi de emoţiune pe paginile care-i dau într-o limbă mizerabilă o viaţă fascinantă tocmai prin aberaţia şi artificialitatea ei, închipuirea lui lacomă şi neostenită se pierde, ca sub tăria unei beţii de haşiş, într-o lume de bandiţi invulnerabili şi atotputernici, de criminali apoteozaţi, de farmece şi de strigoi"[19]. Această caracterizare a literaturii burgheze pentru tineret făcută de Vlahuţă este şi astăzi actuală, în deosebi dacă ne gîndim la maculatura numită „comics". Al. Vlahuţă dorea însă ca elevii să citească cărţi pentru copii şi tineret de un înalt nivel educativ. Pornind să scrie cartea sa „Geografia pitorească a Romîniei", care mai apoi a căpătat titlul „Romînia pitorească", Al. Vlahuţă s-a gîndit să ceară ajutorul miilor de învăţători din ţară, socotind că lucrarea trebuia, în primul rînd, să constituie un sprijin dat şcolii în opera de educaţie patriotică a tineretului. In acest scop, la 1 martie 1898, Al. Vlahuţă publică, în „Gazeta săteanului", o scrisoare deschisă adresată tuturor învăţătorilor din ţară. In cuvinte calde, el le cere să-i trimită date geografice, istorice, folclorice din fiecare regiune, spre a-l ajuta astfel în alcătuirea cît mai bună a cărţii ce-o plănuia, „în care priveliştele măreţe şi încîntătoare ale ţării, locurile istorice, monumente, mănăstiri, staţii balneare, însfîrşit tot ce e vrednic de văzut la noi, să se desfăşoare în tablouri vii, aşa ca şcolarul să urmărească cu drag pe autor, să călătorească şi el cu gîndul prin locurile descrise". O asemenea carte o socotea de mare folos şi ajutor în munca pe care o duce învăţătorul pentru a dezvolta dragostea elevilor faţă de patrie. Pentru a se vedea şi mai clar grija lui Al. Vlahuţă faţă de lectura destinată copiilor, citez cîteva fragmente dintr-o scrisoare inedită, trimisă în 19 octombrie 1914 administratorului „Casei Şcoalelor": „1. Cărţile pentru copii să fie scrise în cea mai curată şi mai sugestivă limbă romînească, bine tipărite şi *frumos ilustrate*.

2. Poveştile să fie date numai ca un fel de momeală, ca un mijloc de a deştepta în sufletul copilului la început plăcerea, şi în urmă *nevoia* de a citi. Nevoia ca de o hrană indispensabilă vieţii.

3. Să se aleagă din bogata literatură a poporului nostru cîntece de vitejie, legende, doine în care iubirea de ţară şi de neam se rosteşte în versuri calde, limpezi, uşor de înţeles şi să se alcătuiască un volum de *poezii* anume pentru copii. In aceste bucăţi se vor putea face, şi chiar trebuie să se facă unele eliminări şi îndreptări, în vederea scopului pentru care se tipăresc. Iar cu întocmirea unei aşa de gingaşe lucrări aş fi de părere să însărcinaţi pe Domnul T. Pamfile, redactorul revistei „Ion Creangă" şi pe unul dintre poeţii noştri. Tot el ar putea alege şi basmele cele mai frumoase şi mai *cuprinzătoare* şi mai caracteristice, pentru a pune astfel în mîna copiilor o carte în care să fie sufletul şi lamura poveştilor noastre...

7. Pentru ilustrarea cărţilor ar fi bine să vă adresaţi pictorului I. Steriade, ca să ia sub direcţia şi răspunderea lui atît compoziţia cît şi reproducerea artistică a ilustraţiilor...

9. Multe lucruri frumoase şi înălţătoare se pot da, şi se vor da, copiilor să citească. Dar, după credinţa mea, nimic nu întăreşte sufletele fragede şi nimic nu le avîntă spre fapte mari, ca biografia oamenilor mari. O carte care ar cuprinde astfel de biografii scrise, fireşte cu evlavie pentru cei mari şi cu adîncă iubire pentru cei mici, ar fi, în opera de educaţie a tinerimii noastre, o putere cu adevărat făcătoare de minuni".

Multe din dezideratele instructiv-educative formulate de Al. Vlahuţă în privinţa predării limbii şi lecturii literare în şcoală au prins să se înfăptuiască aevea abia astăzi, sub regimul nostru democrat-popular. Fără îndoială că şcoala noastră nouă, care urmăreşte educaţia comunistă, multilaterală a elevilor, le realizează pe un plan superior. Moştenirea pedagogică a lui Al. Vlahuţă, valorificată în mod critic, trebuie să constituie totuşi un mijloc important de îmbunătăţire continuă a predării limbii în şcoli. In felul acesta, cadrele noastre didactice vor depune şi mai mare grijă pentru a instrui şi educa temeinic „o generaţie serioasă şi spornică la treabă, cu pricepere şi simţ, avînd cunoştinţa şi cultul *adevărului, binelui şi frumosului*"[20].

I. CREMER

1) Al. Vlahuţă — *File rupte* — Ed. Cartea romînească — Ed. III — 1929, pag. 162.
2) Al. Vlahuţă — *Din goana vieţii* — Ed. Cartea romînească — pag. 56—57.
3) Ibidem — pag. 185.
4) Al. Vlahuţă — *File rupte* — Ed. Cartea romînească — Ed. III — 1929 — pag. 50.
5) Al. Vlahuţă — *Din goana vieţii* — Ed. Cartea romînească — pag. 57.
6) Ibidem — pag. 58.
7) Ibidem — pag. 57.
8) Ibidem — pag. 60.
9) Al. Vlahuţă — *Opere alese* — Ed. de stat — 1949 — pag. 264.
10) Al. Vlahuţă — *Din goana vieţii* — Ed. Cartea romînească — pag. 134.
11) Al. Vlahuţă — *Opere alese* — Ed. de stat — 1949 — pag. 249.
12) *Armonia* — Anul III — nr. 113 — 6 octombrie 1883.
13) Al. Vlahuţă — *Din goana vieţii* — Ed. Cartea romînească — pag. 59.
14) Al. Vlahuţă — *Opere alese* — Ed. de stat — 1949 — pag. 265.
15) *Armonia* — Anul III — nr. 113 — 6 octombrie 1883.
16) Ibidem.
17) Al. Vlahuţă — *Din goana vieţii* — Ed. Cartea romînească — pag. 133.
18) *Armonia* — Anul III — nr. 113 — 6 octombrie 1883.
19) Al. Vlahuţă — *In viltoare* — Ed. Cartea romînească — pag. 131.
20) *Armonia* — Anul III — nr. 113 — 6 octombrie 1883.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Pentru întărirea muncii comitetului de partid în rîndurile utemiștilor

Sarcina principală care stă în fața organizațiilor de partid și a organizațiilor de masă din instituțiile de învățămînt superior constă în formarea unor specialiști cu o înaltă pregătire profesională, morală și ideologică, a unor oameni înaintați, ziditori conștienți ai socialismului. Această sarcină poate fi realizată numai în măsura în care organizația de partid îndrumă just organizațiile de masă și întreg colectivul didactic, în frunte cu comuniștii, să lupte activ pentru educarea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Comitetul de partid al Universității „C. I. Parhon" acordă o atenție deosebită muncii politico-educative în rîndurile studenților, îndrumînd activitatea pe care o duce în această privință comitetul U.T.M. din Universitate. Aplicînd îndrumările comitetului de partid, birourile organizațiilor de bază P.M.R. de la facultățile de filologie și de fizico-matematici, de exemplu, au analizat diverse aspecte ale muncii organizațiilor de bază U.T.M. din facultățile respective. Intensificarea muncii cu grupa, ajutorarea susținută și sistematică a studenților mai slab pregătiți, tragerea la răspundere a studenților ce dovedesc delăsare în muncă — măsuri ce s-au aplicat în facultăți în urma acestor ședințe de analiză — au dus la îmbunătățirea situației la învățătură a studenților. De exemplu, Facultatea de fizico-matematici a devenit în scurt timp o facultate fruntașă pe Universitate.

Ajutînd organizațiilor de tineret să îmbunătățească metodele și formele activității lor, unele organizații de bază P.M.R. din Universitate au contribuit la întărirea grupelor de studenți, la dezvoltarea unei opinii sănătoase a colectivelor de studenți împotriva lipsurilor. Astfel, studenții din grupa nr. 1028 a Facultății de biologie, observînd că frecvența la cursuri și seminarii este slabă, au convocat o ședință de grupă, au analizat situația și au criticat cu severitate pe acei care trăgeau grupa înapoi.

Numeroși comuniști au primit sarcina să ajute birourile U.T.M. pe ani de studiu, să urmărească activitatea utemiștilor din anul respectiv și să aducă la cunoștința organizației de bază P.M.R. constatările lor, urmînd ca adunarea generală să ia măsurile corespunzătoare. În felul acesta, organizația de bază P.M.R. de la Facultatea de istorie, de exemplu, a reușit să cunoască viața și cerințele materiale și culturale ale studenților de la această facultate și a putut îndrepta multe din lipsurile existente.

Birourile organizațiilor de bază P.M.R. au contribuit la ridicarea prestigiului organizațiilor U.T.M., atrăgîndu-le în rezolvarea unor probleme importante, ca acordarea burselor, sancționarea studenților nedisciplinați, repartizarea în producție a absolvenților.

Cu fiecare prilej comitetul de partid a cerut utemiștilor să fie în fruntea tuturor studenților în ceea ce privește pregătirea profesională. Pentru aceasta cel mai bun exemplu au constituit unii studenți membri de partid care, prin munca lor, prin felul cum se prezintă la seminarii și la examene, sînt adevărate exemple pentru tovarășii lor. La Facultatea de filologie, de exemplu, este mult apreciată activitatea celor cinci studenți membri de partid care sînt fruntași la învățătură.

Comitetul de partid al Universității a ajutat comitetului U.T.M. să organizeze just timpul liber al studenților, îndrumîndu-l să organizeze reuniuni studențești, reviste vorbite audieri de concerte, întîlniri cu scriitorii, excursii etc.

Pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al asistenților și preparatorilor utemiști, comitetul de partid a asigurat cuprinderea lor în diferitele forme ale învățămîntului de partid. Aceasta contribuie în bună măsură la întărirea muncii organizațiilor U.T.M. ale asistenților, organizații care au rol deosebit de important în munca cu studenții utemiști.

Cu toate aceste succese, în munca pe care o desfășoară comitetul de partid în mijlocul utemiștilor mai există o serie de lipsuri. Comitetul de partid n-a analizat încă niciodată în întregime activitatea comitetului U.T.M. deși acesta a fost ales încă în luna martie.

Nu s-a arătat suficientă grijă pentru mobilizarea tuturor cadrelor didactice în vederea întăririi muncii lor educative în rîndurile tineretului. Din această cauză, mai sînt în Universitate mulți membri ai personalului didactic care, după ce își țin cursurile sau seminariile, uită de studenți.

Comitetul de partid n-a folosit toate mijloacele care-i stăteau la îndemînă pentru întărirea educației comuniste a studenților. Aceasta a dus la menținerea unor atitudini greșite ale studenților față de cadrele didactice, față de învățătură, la comiterea unor acte de indisciplină, la lipsa unei frecvențe regulate. Birourile organizațiilor de bază P.M.R. n-au combătut cu suficientă tărie unele metode nejuste de învățătură ale studenților — cum este, de exemplu, învățătura în asalt, care aduce serioase prejudicii muncii pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe. Mai mult chiar: întocmindu-și cu întîrziere propriile lor planuri de măsuri în vederea pregătirii și desfășurării sesiunilor de examene, organizațiile de bază P.M.R. n-au dat studenților un exemplu bun de luptă împotriva muncii în asalt.

Ziarul „Universitatea" și gazetele de perete din Universitate n-au reușit să scoată în evidență, în suficientă măsură, lipsurile existente în activitatea grupelor de studenți, n-au popularizat așa cum ar fi trebuit metodele bune de muncă, n-au oglindit problemele principale ale vieții studențești.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, pentru întărirea continuă a muncii sale în mijlocul organizațiilor de tineret din Universitate, comitetul de partid își propune să acorde mai multă însemnătate decît pînă acum muncii organizațiilor U.T.M., analizînd periodic activitatea acestor organizații, antrenînd un colectiv larg de cadre didactice care să muncească cu grupele de studenți, elaborînd împreună cu organizațiile de masă un plan unic de muncă politico-educativă, îndrumînd și controlînd cu regularitate activitatea comuniștilor care fac parte din comitetul și birourile organizațiilor de bază U.T.M.

Străduindu-se să-și îmbunătățească necontenit munca în rîndurile utemiștilor, mobilizînd întregul colectiv didactic în sprijinul activității organizațiilor de tineret, ajutînd aceste organizații să folosească cele mai juste forme și metode de lucru, comitetul de partid va izbuti să întărească într-o măsură hotărîtoare contribuția organizațiilor de tineret la ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților, la realizarea educației lor în spiritul comunismului.

G. GAUCA
secretar al comitetului de partid de la Universitatea „C. I. Parhon" București

Seminarul — formă importantă de însușire a materiei

Seminarul este una dintre formele importante ale muncii didactice care se desfășoară în instituțiile de învățămînt superior. În cadrul seminarului se adîncesc problemele prezentate în lecție, se verifică însușirea de către studenți a materiei pe baza studiului individual, precum și priceperea lor de a aplica în practică cunoștințele însușite.

Catedra de mecanică teoretică de la Institutul Politehnic din București, în cadrul căreia lucrez, acordă seminariilor o mare atenție, întrucît acestea au un rol însemnat în pregătirea tehnicienilor de diferite specialități. Astfel, dacă cursul teoretic se predă aproape identic la toate facultățile, conținutul activității în seminar diferă, în general, de la o facultate la alta. De exemplu, în seminariile ținute la Facultatea de mecanică am căutat să stărui asupra problemelor ce vor face mai tîrziu obiectul a diferite cursuri de specialitate — ca teoria mecanismelor, organe de mașini etc. În schimb, în seminariile ținute la Facultatea de electrotehnică am căutat să rezolv mai mult probleme în legătură cu echilibrul firelor, mișcarea în cîmp central etc., deoarece acestea vor constitui baza de plecare pentru studiile ulterioare.

Buna desfășurare a seminariilor depinde în primul rînd de temeinica pregătire a conducătorului de seminar. El trebuie să participe cu regularitate la cursurile la care face seminarul, să consulte și să conspecteze materialul bibliografic care întotdeauna trebuie să fie mult mai bogat și mai variat decît cel indicat studenților, să-și alcătuiască un plan precum și note de seminar. Personal îmi pregătesc și rezolv înainte de seminar toate problemele care urmează să fie lucrate împreună cu studenții, alcătuind astfel notele de seminar pe baza unui plan întocmit la începutul semestrului respectiv.

O fază importantă în munca de pregătire a seminariilor o constituie dezbaterea săptămînală în colectiv, sub îndrumarea directă a profesorului sau a conferențiarului care a ținut cursul, a principalelor probleme ce se vor discuta în seminar.

Desfășurarea propriu zisă a seminarului o încep de obicei printr-o scurtă trecere în revistă a chestiunilor de teorie predate la curs, pentru a le da ulterior studenților posibilitatea să lege partea teoretică de la curs cu aplicațiile.

De obicei, primele probleme pe care le dau studenților spre rezolvare sînt simple, uneori fără aplicații practice imediate, dar în care apar cu deosebită claritate principiile teoretice care trebuie folosite în rezolvare.

Cred că rezolvarea unei probleme de orice gen comportă trei etape. Astfel, înaintea începerii calculului stabilesc împreună cu studenții ce anume urmărește problema și care trebuie să fie rezultatul în mare, adică un fel de rezolvare calitativă. Utilizarea acestei metode asigură introducerea treptată a studenților în problemă și are avantajul de a cointeresa întreg seminarul, indiferent de nivelul teoretic și de gradul de pregătire al fiecărui student. Scoțînd în evidență problema generală pe care o ridică capitolul respectiv, stabilesc, tot împreună cu ei, și metodele de rezolvare în mare. Indicațiile le dau însă în așa fel încît ele să nu stăvilească inițiativa studenților în rezolvarea problemelor, ci să servească doar ca bază de discuție.

După această primă fază preliminară trec la cea de a doua: rezolvarea propriu-zisă a problemei, efectuarea calculelor. Înainte însă de a trece la efectuarea calculelor studentul trebuie să aleagă din metodele prin care se poate rezolva problema respectivă, pe cea mai potrivită și mai rapidă, urmînd ca eventual să se dea ca temă pentru acasă rezolvarea aceleiași probleme prin alte metode.

A treia fază și ultima în desfășurarea rezolvării efective a unei probleme o constituie interpretarea rezultatelor, confruntarea lor cu rezultatele rezolvării calitative, studiul anumitor cazuri particulare care se deduc direct din relațiile obținute prin calcul, posibilitatea de generalizare a problemei respective cît și aplicațiile ei practice. Studenții vor constata că unele din rezultatele întrezărite calitativ — prima fază — coincid uneori cu cele obținute prin calcul, iar alte ori nu coincid. (De exemplu, la multe din problemele de teoria giroscopului rezultatele obținute sînt cu totul neașteptate față de cele prevăzute). În munca cu studenții insist în mod deosebit asupra necesității calculului efectiv, care duce la obținerea unor rezultate reale și atrag atenția asupra insuficienței rezolvării calitative.

În timpul seminarului caut să fac anumite completări în legătură cu aplicarea unor teoreme — completări care nu rezultă direct de la curs — să atrag atenția asupra greșelilor frecvente pe care le fac în general studenții, asupra semnificației exacte a simbolurilor din diferite formule, a definițiilor corecte, a ipotezelor făcute la stabilirea relațiilor și deci a condițiilor lor de valabilitate.

În timpul seminarului acord o atenție deosebită antrenării tuturor studenților la rezolvarea problemei propuse. După ce la începutul rezolvării problemei stabilesc și justific împreună cu studenții metoda de rezolvare care urmează să fie folosită, îi îndrum să lucreze independent, urmărindu-i să nu copieze mecanic ceea ce colegii lor lucrează la tablă.

Temele de control date în timpul orelor de seminar sînt o formă eficace de verificare a cunoștințelor studenților. De aceea acord o grijă deosebită alegerii problemelor pentru aceste teme. În orele următoare de seminar, cînd aduc temele gata corectate, înainte de a începe discutarea lor, rezolv complet, împreună cu unul dintre studenți, problemele din tema respectivă și scot în relief greșelile tipice pe care le-au făcut studenții.

Nu neglijez nici problema asigurării unei atmosfere juste de muncă în seminar. Deoarece materia are un caracter oarecum arid, mă străduiesc adesea s-o fac accesibilă prin unele prezentări biografice ale autorilor diferitelor teoreme întîlnite în cursul expunerii, date istorice, referiri la ultimele cuceriri ale științei.

Conducătorul de seminar trebuie să acorde o deosebită atenție organizării muncii, să fie pentru studenți un exemplu de disciplină, de exigență față de propria lui muncă. Conducerea pricepută a discuțiilor în cadrul seminarului, punctualitatea în tot timpul activității cu studenții, ținuta corectă joacă un rol deosebit în disciplinarea studenților.

Controlul regulat al activității studenților de către conducătorul de seminar are de asemenea o deosebită însemnătate pentru buna desfășurare a muncii; el se poate exercita prin urmărirea și corectarea la timp a temelor date pentru acasă, prin verificarea caietelor de notițe și de conspecte prin verificarea felului în care studenții și-au însușit cunoștințele predate la curs etc.

Dacă observ că unii studenți întîmpină greutăți în însușirea unor capitole din materie, îi ajut în cadrul orelor de consultații organizate în acest scop.

În aceeași măsură urmăresc și activitatea studenților fruntași. Pe aceștia caut să-i antrenez la o muncă științifică de un nivel mai înalt.

O problemă care mă preocupă în mod permanent este găsirea celor mai bune metode de activitate cu studenții anului I. Aceștia nu știu cum să-și organizeze studiul individual, cum să-și aleagă bibliografia și să-și facă însemnările necesare. În cadrul seminariilor pe care le-am ținut la anul I i-am îndrumat pe studenți și în acest sens.

Întreaga activitate desfășurată în cadrul seminariilor trebuie să contribuie la însușirea temeinică a materiei predate la curs, la formarea deprinderii de a minui și aplica corect rezultatele teoretice, la educarea studenților în spiritul muncii științifice organizate și susținute.

MIHAIL ATANASIU
lector la catedra de mecanică a Institutului politehnic din București

Munca noastră pe parcela experimentală

Pînă în anul școlar trecut, în școala noastră nu se realiza în predarea științelor naturale o legătură strînsă între teorie și practică. Cauza consta în primul rînd în faptul că nu se organizase o parcelă experimentală. Ca și alte numeroase școli din București și din diferite orașe ale țării, consideram și noi că este greu să organizezi la oraș o astfel de parcelă.

Dezbătînd problema amenajării parcelei experimentale în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic, ne-am hotărît să pornim la această muncă în mod organizat.

Cum posibilitățile școlii erau limitate, pentru a asigura desfășurarea activității practice în cît mai bune condiții am cerut ajutor Institutului agronomic „N. Bălcescu", secției agricole a sfatului popular al raionului 1 Mai, gospodăriei agricole de stat „Dudu" și întreprinderii „Glucoza". În felul acesta, am putut procura semințe, răsaduri, îngrășăminte, araci, iar prin prezența pe teren a tovarășului inginer agronom Tirung, de la secția agricolă a sfatului, activitatea noastră practică a fost continuu îndrumată înspre aplicarea celor mai înaintate reguli agrotehnice.

Pe baza planului alcătuit de colectivul profesoarelor de științe naturale, pe parcelă au fost organizate 21 de culturi din toate familiile de legume și zarzavaturi cultivate în regiunea noastră, precum și o parcelă cu căpșuni, una cu porumb, alta cu floarea soarelui și una cu puieți.

Activitatea pe parcelă a început în luna aprilie. Elevele și pionierele au muncit cu drag pentru a curăța terenul desțelenit, plin de pietre și moloz. Cînd s-au primit în școală instrucțiunile referitoare la organizarea concursului tinerilor naturaliști, ele au cerut în unanimitate să participe la concurs, lucrînd cu și mai multă însuflețire.

Activitatea practică organizată pe parcelă ne-a dat posibilitatea să asigurăm o însușire mai temeinică a cunoștințelor de biologie cerute de programa și de instrucțiunile ministerului și să le formăm elevelor deprinderile practice prevăzute în programă și instrucțiuni. Astfel, majoritatea elevelor a reușit să execute în bune condițiuni diferitele lucrări practice cu privire la selecționarea semințelor, verificarea puterii de germinare, larovizarea porumbului, a florii soarelui și a cartofului, semănatul și plantatul în culiburi așezate în pătrat, cultivarea succesivă a legumelor, copilitul și ciupitul roșiilor, polenizarea artificială și suplimentară, hibridarea roșiilor cu vinete etc.

Participînd la toate lucrările de cultivare și de îngrijire a plantelor, elevele și-au însușit și metodele de luptă împotriva dăunătorilor ce au apărut la varză, dovleci, la unii pomi fructiferi ce se găsesc pe parcela noastră.

De la începutul lucrărilor, am obișnuit elevele să-și noteze în caiete toate observațiile culese. Încă din prima zi de activitate s-a întocmit și s-a instalat pe parcelă o gazetă de perete cuprinzînd articole referitoare la diferite probleme agrotehnice și la desfășurarea lucrărilor pe parcelă, un colț umoristic și buletinul meteorologic al zilei. Un grafic de activitate afișat pe parcelă arăta în procente situația efectuării diferitelor lucrări executate săptămînal.

În cursul verii, continuitatea activității pe parcelă a fost asigurată prin mobilizarea elevelor și pionierelor rămase în București. Astfel, la începerea noului an școlar s-a putut organiza în condiții bune strîngerea recoltei, s-a întocmit evidența rezultatelor obținute, s-au desfășurat lucrări de pregătire a solului pentru semănături etc. S-au organizat discuții în cadrul cărora elevele au fost îndrumate să observe în spirit critic valoarea metodelor folosite pe baza cantității și calității roadelor culese.

Recoltele obținute au fost predate în parte școlii, pentru hrana elevelor, în parte valorificate pentru realizarea unui fond al parcelei cu care să se acopere diferitele cheltuieli.

Datorită faptului că munca pe parcelă a fost organizată, planificată și îndrumată cu atenție, elevele și-au însușit bazele învățăturii lui Miciurin despre unitatea dintre organism și condițiile de viață, despre metodele de transformare dirijată a naturii plantelor în folosul omului.

Majoritatea elevelor care au lucrat pe parcelă știu acum să distingă un sol cu structură de un sol fără structură, știu cum poate fi ajutat un sol fără structură, cum se poate îmbunătăți compoziția solului, cunosc multe din metodele înaintate de cultivare și de îngrijire a diferitelor plante.

O dovadă grăitoare o constituie faptul că la examenele de botanică de la sfîrșitul anului trecut elevele din clasele a cincea au dat răspunsuri juste, precise și complete în legătură cu problemele agricole, dovedind astfel că lucrările practice pe care le-au executat pe parcelă au contribuit mult la ridicarea nivelului cunoștințelor. Răspunsurile date au arătat, în același timp, că pe lîngă cunoștințele și deprinderile cîștigate, elevele noastre au început să iubească munca agricolă.

După strîngerea întregii recolte, în cabinetul de biologie al școlii a fost organizată o expoziție în care s-au prezentat exemplare din produsele agricole obținute pe parcela experimentală, parte în starea lor naturală, parte conservate în borcane cu formol. Au fost expuse, de asemenea, ghivece cu plante, arătînd diferite experiențe în legătură cu verificarea puterii de germinare a semințelor și stabilirea condițiilor de încolțire, caiete de observații ale elevelor, albume, planșe, foto-montaje, grafice etc.

Expoziția a fost deschisă pînă la data de 15 noiembrie. A fost vizitată de elevii și cadrele didactice din diferite școli. Ea arăta în bună măsură că poziția pe care ne situam noi în trecut, considerînd că este greu să organizăm o parcelă experimentală la oraș, era cu totul greșită.

Colectivul profesoarelor de științe naturale din școala noastră nu mai poate concepe predarea lecțiilor de botanică fără o strînsă împletire cu activitatea practică desfășurată pe parcela experimentală. Ca urmare, în acest an școlar ne-am propus să organizăm această muncă în condiții și mai bune, pentru ca elevele noastre să fie cît mai bine pregătite pentru nevoile dezvoltării agriculturii.

LUCIA POPESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 10 din București.

Cu ajutorul experienței sovietice

Învățînd din experiența învățătorilor și profesorilor sovietici, cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 de băieți din Roman duc o luptă continuă pentru ridicarea nivelului ideologico-științific al lecțiilor. În același timp, învățătorii și profesorii se preocupă necontenit de legarea strînsă a cunoștințelor predate de practica construirii socialismului. Astfel, aplicînd experiența bogată a profesorilor de biologie din U.R.S.S., cadrele didactice ale școlii au experimentat pe parcela școlară însămînțarea și recoltarea grîului cu spicul ramificat. De asemenea, s-a experimentat aplicarea metodei lui T. S. Maltev, elevii pregătind și întreținînd în anul curent parcela experimentală a școlii după această metodă.

ALEXANDRU REZUȘ
corespondent

Activitatea practică a elevilor

În toamna aceasta, elevii școlii din comuna Bogza raionul Rîmnicu Sărat, au strîns cu bucurie roadele obținute pe parcela școlară. În decursul verii ei au îngrijit cu multă stăruință porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat, precum și ceapa, vinetele și celelalte culturi. Indeosebi s-au preocupat de îngrijirea culturilor elevii claselor V—VII. Mulți locuitori ai comunei au vizitat parcela, admirînd porumbul înalt de aproape 3 m.

Toate produsele de pe parcela școlară au fost valorificate prin cooperativa din sat.

Școala este hotărîtă să întărească activitatea pe parcelă a elevilor. Încă din toamna aceasta, directorul școlii, tov. I. Ciufu, s-a îngrijit de amenajarea unei pepiniere care va da sute de puieți pentru împădurirea și plantarea cu pomi fructiferi a terenurilor comunale și a gospodăriilor.

ALECU CROITORU

Ce experiențe pregătesc pentru tema „Legile curentului electric"

În clasa a X-a capitolul „Legile curentului electric continuu" se studiază după capitolul privitor la electrostatică. Înainte de a intra în tratarea acestui capitol, stabilesc cu elevele concluziile esențiale ce se desprind din studiul electrostaticii pe bază electronică.

Pentru ca elevele să-și însușească temeinic conținutul acestui capitol, voi pregăti din timp experiențele cu ajutorul cărora le voi explica diferitele noțiuni.

Primele experiențe le voi face pentru a arăta elevelor efectele curentului — efectul chimic, cel termic și cel magnetic. Pentru ca ele să înțeleagă mai bine că un curent manifestă deodată aceste trei efecte, voi demonstra acest lucru într-o singură experiență. Aparatul pe care îl voi folosi este format dintr-un tub în formă de U, lung de 15—20 cm, cu diametrul de 10—12 mm, îndoit la capete în unghi drept. În tub voi așeza două fișii de plumb ca electrozi și o soluție diluată de H_2SO_4. Tubul se așează paralel cu un ac magnetic. Se folosește curentul de la redresor la 12 v. Cînd se închide circuitul, se petrec cele 3 fenomene în același timp: se degajă bășicuțe la electrozi — efectul chimic; soluția se încălzește — efectul termic; iar acul magnetic deviază — efectul magnetic.

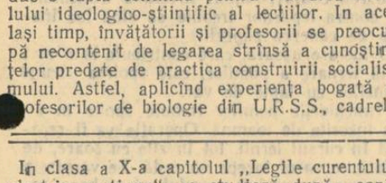

Fig. 1.

Pentru ca elevele să fie stăpîne pe materialul însușit, voi avea grijă ca toate noțiunile de electricitate să fie predate înlănțuit, să se bazeze pe concepția electronică a curentului electric. În primul rînd, voi clarifica cele 3 mărimi care caracterizează curentul electric: intensitatea, tensiunea și rezistența. Pentru a arăta că intensitatea curentului este aceeași în toate punctele circuitului, voi monta două ampermetre în serie, cu o rezistență. Ele vor indica aceeași deviație. (fig. 1).

A doua noțiune fundamentală — tensiunea electrică pe o porțiune de circuit — voi face-o accesibilă introducînd-o în legătură directă cu cele studiate în electrostatică despre potențial. Noțiunea de tensiune electrică voi transmite-o elevelor pe baza experienței următoare: într-un circuit voi lega un bec de lanternă de buzunar de 0,8 W la redresor — 4 V — și în alt circuit, un bec de 25 W la rețeaua orașului fiind 120 v. Elevele vor observa că deși I este aceeași, de 0,2A totuși, cele 2 becuri nu luminează la fel. Cum se explică? Curentul electric nu este caracterizat numai prin intensitate, ci și prin cheltuiala de energie necesară pentru a pune sarcinile în mișcare. Prin ambele becuri trece aceeași cantitate de electricitate pe secundă, însă în becul de lanternă de buzunar se cheltuiește o energie electrică mai mică decît în becul de 25 W pentru a pune sarcinile în mișcare. Astfel, voi ajunge cu elevele la formularea definiției: tensiunea arată cîtă energie electrică se

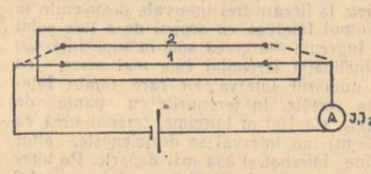

Fig. 2.

cheltuiește pentru trecerea unui culomb de electricitate printr-o porțiune de circuit.

Noțiunea de rezistență o voi transmite tot pe baza experimentală. Pentru aceasta, pregătesc următoarea experiență (fig. 2). Voi face ca un curent, de la aceeași sursă, să treacă succesiv prin conductori diferiți întinși pe o scîndură. Elevele trebuie să observe că se obțin intensități diferite, ceea ce dovedește că conductorii se opun în mod diferit la trecerea curentului electric, deci au rezistențe diferite.

Pentru a arăta că rezistența depinde de dimensiunile conductorului, de natura lui și de temperatură, voi folosi un dispozitiv care se poate realiza ușor. Pe o planșetă se întind în zig-zag ABC, fire de sîrmă cu o rezistență ceva mai mare (nichelină, crommetal etc.) așa ca lungimile AB=BC =...=50 cm

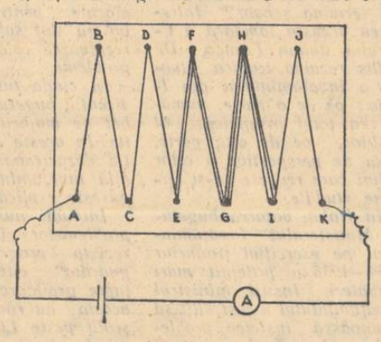

Fig. 3.

(fig. 3). Între A și E, firul este simplu și are lungimea de 2 m. Între E și G firul este dublu, adică are secțiunea dublă. Între G și I firul este triplu, adică are secțiunea de 3 ori mai mare. Între I și K se pune fir de fier care are aceeași secțiune ca și ABC. În

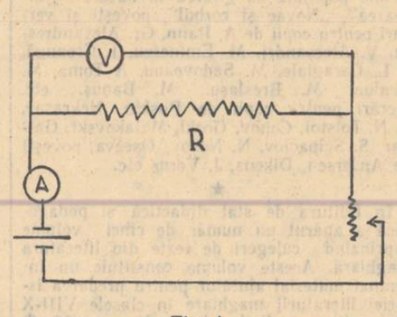

Fig. 4

tru aceasta voi spirala 2 m de sîrmă de fier subțire și o voi pune în circuitul redresorului, legînd-o în serie cu un ampermetru. Voi închide circuitul și elevele vor observa deviația. Voi încălzi rezistența cu o flacără; deviația ampermetrului va scădea, adică rezistența va crește cu temperatura.

Asigurînd în felul acesta însușirea conștientă de către eleve a noțiunilor de intensitate, tensiune și rezistență, voi putea trece la legea lui Ohm. Mai întîi elevele trebuie să înțeleagă ce legătură există între cele trei mărimi care caracterizează un circuit electric. În acest scop, pregătesc cîteva experiențe simple. În circuitul unui acumulator se montează un ampermetru, un reostat, o rezistență R și un voltmetru V, în paralel cu rezistența (fig. 4). Se variază poziția cursorului la reostat și se măsoară intensitatea și tensiunea corespunzătoare. În felul acesta se poate constata că intensitatea variază direct proporțional cu U, pentru același R, raportul lor fiind constant. Verific apoi **experimental căderea tensiunii, pe o porțiune de circuit. Pentru aceasta, măsor tensiunea pe diferite porțiuni AC, AD, AE...** (fig. 5) ale unui fir AB, constatînd că U=R J. Pe baza acestor experiențe, elevele pot înțelege legea lui Ohm pentru o porțiune de circuit.

După aceasta, trebuie să organizez astfel de experiențe care să ajute elevele să înțeleagă legea lui Ohm aplicată întregului circuit. În acest scop, voi utiliza un vas cu o placă de zinc și una de cărbune, în soluție

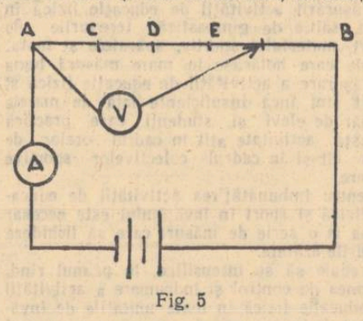

Fig. 5

de $K_2Cr_2O_7$ (fig. 6). Voi așeza plăcile la o anumită distanță și voi măsura intensitatea curentului, cunoscînd rezistența exterioară R. În continuare măresc de 2 ori distanța dintre placa de zinc și de C și măsor iar intensitatea. În felul acesta se constată că pentru aceeași forță electromotoare — sursa fiind aceeași — intensitatea curentului este invers proporțională cu rezistența totală a circuitului. Printr-o altă experiență se poate arăta influența forței electro-motoare asupra intensității. Cîteva elemente Leclanché, fiecare avînd o forță electromotoare anumită E_1, se leagă în serie. Forța electromotoare totală este egală cu suma forțelor lor electromotrice, de exemplu E=4 E_1 dacă am

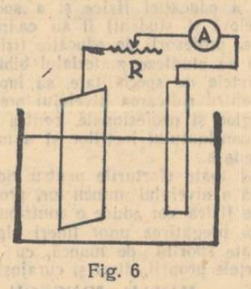

Fig. 6

legat 4 elemente. Se măsoară intensitatea. Apoi se leagă unul din elementele Leclanché în sens invers. Atunci E=2E_1. Se constată că intensitatea curentului scade de 2 ori. Deci intensitatea curentului este direct proporțională cu forța electromotoare. Cele două experiențe duc la concluzia: intensitatea este direct proporțională cu forța electromotoare și invers proporțională cu suma dintre rezistența exterioară și rezistența interioară sau forța electromotoare este egală cu suma a două produse: intensitatea și rezistența exterioară și al doilea, intensitatea înmulțită cu rezistența interioară, adică lucrul mecanic cheltuit pentru a deplasa 1 culomb de electricitate se descompune în două părți: lucrul pentru a deplasa 1 cb de electricitate în circuitul exterior și lucrul pentru a deplasa 1 cb în interiorul curentului. Voi conduce apoi elevele, tot pe cale experimentală, la cunoașterea consecințelor legii lui Ohm, adică le voi da posibilitate să observe cum variază tensiunea la polii unei surse de curent în circuit închis, cînd scade și cînd crește rezistența exterioară.

Deoarece elevele cunosc, în acest stadiu, efectul termic al curentului, adică transformarea energiei electrice în energie calorică, se pot organiza acum experiențe cu ajutorul cărora se determină echivalentul termic al energiei electrice, verificîndu-se astfel legea Joule-Lenz. În acest scop, folosesc un calorimetru obișnuit și un bec electric, prin care trece curentul de la rețeaua orașului. Fac o determinare calorimetrică obișnuită a cantității de căldură Q=M (t_2—t_1) dezvoltată de becul cu puterea P=50W. Becul este introdus complet în apa distilată dintr-un calorimetru. Aprindem becul, agităm apa, și notăm intervalul t în secunde cît arde becul (1—2 minute). Energia o calculăm din W=Pt jouli. Deducem: echivalentul termic al energiei electrice este direct proporțional cu energia și invers proporțional cu cantitatea de electricitate. Prin aceste experiențe găsim valorile lui J în jurul J=4,4 jouli, ceea ce dă pentru A, inversul lui J: 0,23 cal/j, foarte apropiat de 0,2 cal/j.

Ca aplicație a legii Joule-Lenz, voi construi cu elevele un arc electric, folosind două vergele de cărbune de la o baterie de buzunar, montate pe un suport, așa fel încît distanța dintre vîrfurile lor să fie reglabilă. Se utilizează un curent de la rețea trecut printr-o rezistență de 7—8 ohmi. Rezistența se poate face dintr-o sîrmă de fier.

În acest articol am pus accent mai mult pe latura experimentală a temei, dar concomitent cu ea trebuie dezvoltată la lecții partea teoretică, de interpretare electronică a conductibilității electrice, a rezistenței, a legii Joule-Lenz și a legii Ohm. Urmează ca materialul însușit să fie adîncit prin lucrări practice, executate de eleve, prin rezolvări de probleme.

ANGELA NEGULESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

„Am planurile în cap..."

Școala mixtă nr. 3 din Abrud-Gura Cornii funcționează cu 3 clase, la care predă simultan învățătoarea Laura Sturza. Deși activitatea didactică la 3 clase este foarte grea, necesitînd o planificare minuțioasă, care să asigure o justă împletire între munca directă a învățătorului cu clasa și munca independentă a elevilor, tovarășa Sturza nu-și face griji. Sigură pe „experiența cîștigată", ea nu se ostenește cu planificări, cu planuri de lecții.

Iată cu cîtă certitudine distribuie sarcinile:
— Voi, din clasa I-a, să-mi faceți socotelile de pe tablă. Cei din clasa a III-a, să scrieți litera H.

Cu cei din clasa a II-a ține lecția de aritmetică. Timpul curge greu pentru copiii din clasa a I-a și a III-a. O fetiță de clasa a I-a și-a pus căpșorul pe bancă și doarme. Alți copii, din clasa a III-a, se plimbă prin clasă.

Lecția durează 15 minute. După recreație, se împart iar sarcinile. Cei din clasa a doua trebuie să rezolve o problemă din carte, iar cei din clasa I-a să scrie vorba „cuc" după „modelul" de pe tablă, nu după caietul model nr. 1. Cu cei de clasa III-a se ține lecția de aritmetică. Repede de tot urmează altă recreație, după care elevii din clasa III-a sînt lăsați afară în pauză „pentru a se asigura mai multă liniște în timpul lecțiilor" — spune învățătoarea. Celor din clasa II-a li se dă să scrie 4 propoziții, iar cu cei din clasa I-a se face citirea.

Învățătoarea îi privește cu mulțumire. E adevărat că unii nu cunosc deloc literele, dar cei mai mulți uite cu ce curaj literalizează: m—a—c, mac, n—u—c, nuc...

Copiii din clasa II-a s-au plictisit și se agită.

— Mai scrieți două propoziții, ca să fie șase, le spune învățătoarea, ca să-i liniștească.

Într-una din recreații îndrăznesc să o întreb pe tovarășa învățătoare dacă a studiat metodicile, dacă a citit vreun material în legătură cu munca la două și mai multe clase, dacă cunoaște metoda fonetică, analitico-sintetică, dacă lucrează după vreun plan.

Pentru greșeala mea pedagogică, de a pune mai multe întrebări deodată, am fost pedepsit. Mi s-a dat un singur răspuns.

— Nu mi-am făcut nici un plan pînă acum, căci am planurile în cap. Doar am peste 20 de ani în învățămînt!...

ION LEAHU
corespondent

Inalta prețuire a muncii creatoare

Acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1953 constituie un eveniment remarcabil pe tărîmul științei și tehnicii, literaturii și artei din țara noastră.

Noile Premii de Stat acordate de Consiliul de Miniștri al Republicii noastre Populare au o înaltă semnificație. Ele sînt o nouă mărturie grăitoare a avîntului pe care l-au luat știința și cultura în anii regimului democrat-popular. Pe lista laureaților Premiului de Stat se află savanți și tehnicieni a căror activitate devotată poporului a avut ca rezultat o serie de descoperiri menite să ușureze munca și viața omului, să contribuie la îndeplinirea mai grabnică a sarcinilor trasate de partidul nostru în lupta pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Printre laureații de astăzi se numără scriitori, poeți, dramaturgi, compozitori ale căror romane, poezii, piese de teatru, lucrări muzicale, însuflețesc poporul nostru în lupta pentru clădirea unei vieți noi și fericite. Prin munca lor neprecupețită, oamenii științei și tehnicii, ai artei și literaturii, contribuie la înflorirea economică și culturală a patriei, închinîndu-și toate realizările lor cauzei construirii socialismului și luptei pentru apărarea păcii.

Toate rezultatele obținute de oamenii de știință și cultură din patria noastră se datoresc condițiilor create de regimul democrat-popular pentru dezvoltarea științei și culturii, grijii părintești pe care partidul o manifestă față de slujitorii științei, tehnicii, literaturii și artei. Creîndu-le condiții optime de trai și de muncă, partidul nostru a arătat oamenilor de știință și artă calea pe care trebuie să meargă spre realizarea țelului suprem: satisfacerea nevoilor materiale și spirituale ale omului. Pășind pe acest drum, tot mai mulți sînt oamenii de știință și de artă din țara noastră care îmbrățișează în munca lor sectoare tot mai variate, rezolvînd cu succes probleme legate de activitatea practică a milioanelor de oameni ai muncii.

La temelia activității creatoare a oamenilor noștri de știință, a inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor cu o înaltă calificare stau ideile nemuritoare ale marxism-leninismului, principiul legăturii indisolubile dintre teorie și practică. Un îndreptar prețios pentru toți oamenii de știință îl constituie programul de măsuri elaborat de partid și guvern pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru asigurarea creșterii nivelului de trai al celor ce muncesc.

Drept pildă a acestor fapte este, de exemplu, contribuția adusă de acad. Raluca Ripan, profesor universitar, rectorul Universității „V. Babeș" din Cluj, la cercetările în domeniul chimiei analitice și la studiul soluțiilor apoase din heteropoliacizi. Printre cei care au primit Premii de Stat pentru lucrările lor în domeniul științelor tehnice, în domeniul lucrărilor tehnice excepționale și al perfecționărilor radicale ale metodelor de producție, se numără academicieni ca prof. dr. Gheorghe Spacu, ingineri ca Filaret V. Ropceanu, Teodor Niculescu etc., — tehnicieni și muncitori ca maistrul Vasile Eremia, maistrul Constantin Vasile, lăcătușul Ion Mulacs, strungarul Alexandru Hosu.

Un mare număr de premii a fost acordat unor cercetători din domeniul științelor biologice și agricole care au acordat o deosebită atenție și însemnătate dezvoltării agriculturii noastre. Printre altele au fost premiate contribuțiile aduse la extinderea culturilor de plante textile, la elaborarea metodelor diferențiate de agrotehnică și crearea de soiuri noi, pentru lucrările de combatere a buruienilor cu ajutorul ierbicidelor în cultura mare etc.

Statul nostru creează condiții bune de muncă oamenilor de știință care lucrează pe tărîmul ocrotirii sănătății, dîndu-le astfel acestora posibilitatea să realizeze o serie de lucrări valoroase. Printre acestea sînt lucrări în domeniul cardiologiei, realizarea preparatelor „Substituent de plasmă", „Serul hiper-globulinic", „Trombina" etc.

Alături de întregul nostru popor muncitor, oamenii muncii din școli sînt mîndri că din rîndurile noilor laureați ai Premiului de Stat fac parte oameni de știință care, pe lîngă activitatea lor științifică, lucrează și pe tărîm pedagogic, aducînd o prețioasă contribuție la pregătirea de noi cadre cu o înaltă calificare necesare construirii socialismului. Printre laureați se numără astfel acad. prof. dr. Ștefan G. Nicolau, care a fost premiat pentru îndelungata sa activitate științifică și de pregătire a cadrelor, prof. dr. Grigore Benetato, prof. univ. Ion Enescu, prof. univ. Vera Myller-Lebedev, prof. univ. Nicolae Teodorescu, prof. univ. Dimitrie Macrea și alții.

Lista numeroaselor premii acordate creatorilor de artă și literatură ilustrează avîntul și înflorirea pe care au luat-o în anul 1953 aceste importante sectoare de activitate.

Călăuziți de partid, oamenii de artă și litere ai poporului nostru muncitor și ai minorităților naționale au dat la iveală opere de o valoare remarcabilă. Au devenit cunoscute și iubite de oamenii muncii din patria noastră lucrări ca „Meridiane sovietice" de Geo Bogza, „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Inimă tînără" de Asztalos István, „Pornesc oamenii" de Sütő András etc. Au fost distinși cu Premiul de Stat numeroși creatori din domeniile dramaturgiei, poeziei, plasticii și muzicii, printre care Aurel Baranga, Cicerone Theodorescu, Ștefan Ureș, Corneliu Baba, Iosif Iser, Mihail Jora, Leon Klepper și alții.

Acordarea Premiilor de Stat pe anul 1953 constituie un puternic îndemn pentru oamenii de știință și artă din patria noastră de a-și intensifica eforturile pentru realizarea de noi succese, de noi și valoroase creații. Continua îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, înflorirea economiei și culturii — acestea sînt țelurile mărețe spre care se îndreaptă slujitorii științei și culturii din Republica Populară Romînă.

Institutul agronomic în sprijinul agriculturii

Cadrele didactice și studenții Institutului agronomic din Timișoara luptă cu stăruință pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre. Pe terenurile experimentale ale institutului se acordă o atenție deosebită pregătirii științifice a ogoarelor, executării însămînțărilor în rînduri încrucișate, folosirii exclusive a semințelor selecționate etc.

Institutul agronomic din Timișoara sprijină introducerea metodei lui T. S. Malțev în trei regiuni. De asemenea, institutul și-a propus să sprijine permanent munca tuturor gospodăriilor agricole de stat și colective din regiunea Timișoara, dîndu-le ajutor în întocmirea planurilor lor de muncă, înființînd parcele experimentale cu caracter practic demonstrativ, organizînd conferințe agrotehnice, publicînd în presă articole de specialitate, întocmind o hartă a regiunii pe care vor fi însemnate toate terenurile neutilizate care, prin folosirea diferitelor metode științifice, pot deveni cultivabile etc.

Locuințe noi pentru cadrele didactice

Primele locuințe individuale construite cu ajutorul creditelor acordate de stat încep să fie date în folosința cadrelor didactice. Astfel, de curînd a fost inaugurată, într-o atmosferă sărbătorească, locuința învățătorului Gh. Zisu din comuna Dofteana, raionul Tîrgu Ocna. Peste puțină vreme va fi terminată și locuința învățătorului Gh. Cristian, din același raion.

Realizările acestea constituie o nouă și vie dovadă a grijii partidului și guvernului nostru pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

P. CRISNEANU
corespondent

Se lărgește și se îmbunătățește activitatea de educație fizică în școli

Educația fizică și sportul constituie un mijloc însemnat de pregătire a tineretului pentru munca creatoare și pentru apărarea patriei. Educația fizică dezvoltă voința și curajul, încrederea în forțele proprii și spiritul de inițiativă și formează o serie de deprinderi folositoare în orice împrejurări din viață.

In școlile noastre crește mereu preocuparea profesorilor de educație fizică pentru îmbunătățirea conținutului și metodelor de predare a lecțiilor lor. Muncind astfel, profesori de educație fizică cum sînt tov. Vasile Ultimescu, Lelia Ocneanu și Elena Rugină din Iași, Ad. Barta din Cluj, Angela Filip și Dan Popescu din București etc. obțin rezultate deosebit de bune în activitatea lor. Astfel de profesori știu să stimuleze pe elevii lor nu numai la sport, ci și la învățătură. La finalele campionatelor republicane de gimnastică, dintre cele 80 de concurente, 47 aveau note de 5 și 4; din cei 108 concurenți la fotbal, 22 aveau note anuale 5 și 4. Toți participanții la campionatele republicane școlare au fost promovați la toate obiectele.

Prin educație fizică și sport tineretul studios a devenit mai rezistent, și-a mărit capacitatea de muncă, ceea ce a făcut ca un număr tot mai mare de elevi să poată trece normele G.M.A. și F.G.M.A. Astfel, în anul 1953 cifrele de plan la G.M.A. și F.G.M.A. au fost depășite la toate categoriile de școli. In școlile medii cifra de plan G.M.A. a fost depășită cu 459%. O contribuție mare au adus regiunile București, Cluj și Baia Mare care au depășit cifra de plan cu circa 600%.

De asemenea, sînt de remarcat rezultatele obținute de elevi și studenți în campionatele republicane. Din rîndurile lor s-au ridicat vîrfuri sportive care alimentează loturile naționale: Lia Manoliu, Iolanda Balaș, Elena Leuștean, Sudrigean Traian, Liana Jung și alții.

Mase largi de tineri din școli și facultăți sînt antrenate în fiecare an la activitatea sportivă. De pildă, în campionatele republicane ale elevilor școlilor medii din anul 1954, au fost antrenați în etapa pe școală circa 100 000 elevi, iar în etapa pe regiune 7995 elevi. In etapa pe școală a campionatelor școlilor profesionale au fost antrenați 61.000 elevi, iar în etapa pe regiune 4.162 elevi.

Aceste rezultate se datoresc muncii conștiincioase și devotate a cadrelor didactice, precum și sprijinului acordat acestora de către secțiile de învățămînt și de către metodiștii regionali și raionali de educație fizică. Metodiști ca Lörenczi Francisc de la regiunea Cluj, Georgeta Sîrbulescu din București și alții au dat rezultate bune în muncă.

Organele învățămîntului iau mereu măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activității de educație fizică și sport în școli. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Cluj a prelucrat la începutul anului școlar problemele de educație fizică cu directorii de școli, iar secția de învățămînt a regiunii Galați a organizat o ședință de instructaj cu toți responsabilii cercurilor pedagogice ale profesorilor de educație fizică. In regiunile Cluj, Hunedoara și București s-au creat brigăzi locale de control și îndrumare a muncii profesorilor de educație fizică. Pe lîngă cabinetul pedagogic al orașului București s-a organizat un colectiv voluntar de specialitate, care sprijină în muncă atît cabinetul metodic cît și cercul pedagogic în problemele organizatorice și didactice. O serie de profesori de educație fizică din școlile medii tehnice au urmat cursuri pentru împrospătarea cunoștințelor de specialitate și pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional. Trebuie subliniată contribuția pe care o aduc la intensificarea activității sportive a elevilor și studenților asociațiile „Știința" și „Rezervele de Muncă", care au antrenat în competiții mii de tineri și au creat baze sportive ca stadionul „Știința" de la Timișoara sau baza asociației „Rezervele de Muncă" de la lacul Tei din București.

Cu toate aceste realizări, în munca de educație fizică din școli există încă o serie de lipsuri. Multe cadre didactice nu-și pregătesc cu conștiinciozitate lecțiile, din care cauză dau rezultate slabe în muncă. Așa lucrează, de exemplu, tovarășele Eleonora Popescu de la școala medie de textile din Timișoara, Maria Roșioară de la școala de 7 ani nr. 29 băieți din București, Otilia Paraschivescu de la școala medie sanitară din Cluj și alții.

De asemenea, unii directori de școli nu se preocupă de situația predării educației fizice și nu sprijină activitatea profesorilor, nu controlează îndeaproape felul cum muncesc aceștia și nu le creează condițiile necesare ca să poată da randamentul așteptat.

Organele de control din Ministerul Invățămîntului și de la secțiile de învățămînt nu au controlat și îndrumat suficient munca de educație fizică în școli.

Cu toate că în ultimii ani Ministerul Invățămîntului a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor materiale necesare desfășurării activității de educație fizică în școli, sălile de gimnastică, terenurile de sport, materialul sportiv, aparatele și instalațiile care hotărăsc în mare măsură buna desfășurare a activității de educație fizică și sport sînt încă insuficiente față de marele număr de elevi și studenți care practică această activitate atît în cadrul orelor de curs cît și în cadrul colectivelor sportive școlare.

Pentru îmbunătățirea activității de educație fizică și sport în învățămînt este necesar să se ia o serie de măsuri care să lichideze lipsurile arătate.

Trebuie să se intensifice, în primul rînd, acțiunea de control și îndrumare a activității de educație fizică în toate unitățile de învățămînt. Este necesar să se organizeze cursuri pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor. De asemenea, trebuie să crească preocuparea directorilor de școli pentru buna desfășurarea a educației fizice și a sportului în școală. Directorii au datoria să controleze participarea profesorilor de educație fizică la cercurile pedagogice, să le creeze condiții bune de muncă, să controleze și să asigure aplicarea programei, să simtă că răspund de pregătirea fizică a elevilor în aceeași măsură ca și de pregătirea lor la învățătură. „Gazeta Invățămîntului" trebuie să publice materiale pentru lămurirea cadrelor didactice asupra problemelor de educație fizică.

Un rol hotărîtor pentru dezvoltarea și justa practicare a educației fizice și a sportului de către elevi și studenți îl au cadrele de specialitate, profesorii de educație fizică. Ei au datoria să studieze materialul bibliografic și revistele de specialitate, să lupte necontenit pentru ridicarea nivelului pregătirii lor ideologice și profesionale, pentru îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodelor de predare.

Depunînd toate eforturile pentru ridicarea permanentă a nivelului muncii lor, profesorii de educație fizică vor aduce o contribuție însemnată la pregătirea unor tineri viguroși, cu capacitate sporită de muncă, cu încredere în forțele proprii, dîrzi și curajoși.

MIHAIL IONESCU
șeful serviciului pentru educație fizică și sport din Ministerul Invățămîntului

In strînsă colaborare

In fiecare dimineață, străzile care duc spre cele două universități ale Clujului răsună sub pașii grăbiți ai studenților. Unii se îndreaptă spre Universitatea „V. Babeș", alții spre cealaltă parte a orașului, spre Universitatea „Bolyai". Adesea însă ei se întîlnesc fie într-o sală de curs, fie în cadrul unei reuniuni tovărășești sau într-o excursie.

Deși învață în limbi diferite, studenții romîni și maghiari din Cluj au găsit numeroase forme de muncă comună. Fruntașii celor două facultăți de științe juridice, de exemplu, s-au constituit într-un cerc științific comun și, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, desfășoară o activitate bogată.

La mulți dintre studenții maghiari se vădește dorința de a-și însuși temeinic cunoștințele de limba romînă. Iată, de pildă: 11 studenți de la Facultatea de filologie a Universității „Bolyai", care au ca specialitate limba romînă, au cerut să fie repartizați în căminele Universității „V. Babeș" tocmai pentru a-și însuși mai bine limba romînă.

Studenții celor două universități audiază împreună și unele cursuri. La sfîrșitul anului trecut, ei au audiat lecții referitoare la istoria Clujului și au vizitat împreună cu profesorii lor monumentele istorice din localitate. Aceste forme de activitate comună ale studenților celor două universități au cimentat și mai mult prietenia între aceia care se pregătesc pentru a deveni cetățeni folositori țării lor.

In timpul vacanței de vară, studenții facultăților de geologie, geografie și de științe naturale ale celor două universități au organizat împreună excursii la Piatra Craiului și Vadul Crișului, iar în timpul anului școlar au vizitat împrejurimile Clujului. Tot în timpul vacanței de vară profesori și studenți ai facultăților de istorie din Cluj au luat parte la săpăturile arheologice de la Grădiște și Morești.

Insuflețit de dorința de a da patriei tineri specialiști înarmați cu cunoștințe temeinice, personalul didactic de la Universitatea „V. Babeș" și de la Universitatea „Bolyai" a pus bazele unei strînse colaborări în ceea ce privește munca didactică și științifică. Au loc ședințe comune de catedră, lecții deschise, discuții pe marginea unor cursuri etc. La ședințele comune ale catedrelor de fizică-matematică, de geografie, de științe naturale și chimie ale celor două universități se discută probleme privitoare la conținutul și metodica predării prelegerilor și a desfășurării seminariilor, la organizarea activității științifice etc. De exemplu, colectivele catedrelor de marxism-leninism și de materialism dialectic de la cele două universități țin ședințe comune de catedră, își întocmesc împreună planul de muncă, discută prelegerile. La discutarea cursului de Istoria R.P.R. ținut de profesorul Kovács Iosif de la Universitatea „Bolyai" au participat și cadrele didactice de la Facultatea de istorie a Universității „V. Babeș".

Este foarte răspîndită în rîndurile personalului didactic universitar din Cluj metoda schimbului de experiență în muncă. O serie de profesori de la Universitatea „V. Babeș" țin cursuri la Universitatea „Bolyai", iar unii profesori de la Universitatea „Bolyai" țin cursuri la Universitatea „V. Babeș". Astfel, tov. Ladislau Bányai, profesor de Istoria R.P.R. la Universitatea „Bolyai" și rector al acestei Universități, a ținut în fața studenților anului IV de la Facultatea de istorie a Universității „V. Babeș" o prelegere în limba romînă despre problema națională, iar profesorul Daicoviciu de la Facultatea de istorie a Universității „V. Babeș" a ținut la Facultatea de istorie de la Universitatea „Bolyai" o lecție intitulată „Lupta dacilor împotriva cotropirii romane". De asemenea, profesorul Ștefan Péterfi de la catedra de fiziologia plantelor a Facultății de științe naturale de la Universitatea „Bolyai" a ținut o serie de lecții la Universitatea „V. Babeș", iar profesorul Emil Pop, care predă aceeași specialitate la Universitatea „V. Babeș", a ținut aceleași lecții la Universitatea „Bolyai". Profesorul Ștefan Péterfi predă de asemenea în limba romînă cursul de specializare (algologie) la anul IV al Facultății de științe naturale de la Universitatea „V. Babeș".

Formele muncii comune a celor două universități sînt felurite. La unele facultăți se organizează cu regularitate lecții deschise urmate de discuții care contribuie la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice. Lectoratele de limba romînă și cele de limba rusă, de exemplu, organizează ședințe comune în cadrul cărora se discută probleme de metodică a predării acestor discipline.

Cadrele didactice de la Universitățile „V. Babeș" și „Bolyai" își desfășoară împreună și munca științifică. Profesorul Andrei Bodor de la Universitatea „Bolyai" și profesorul Daicoviciu de la Universitatea „V. Babeș", de exemplu, pregătesc împreună lucrarea cu caracter științific „Lupta poporului dac împotriva cotropirii romane", iar cadrele didactice de la facultățile de științe juridico-administrative ale celor două universități lucrează la temele „Apărarea penală a avutului obștesc" și „Impărțirea teritorial-administrativă a R.P.R.".

Colaborarea pe tărîm didactic și științific între cadrele didactice de la cele două universități a dat rezultate din cele mai rodnice și a consolidat și mai mult prietenia între profesorii de naționalitate romînă și maghiară.

In curînd, la Cluj va apare o nouă revistă a universităților, în paginile căreia se va publica un bogat material științific. Pe această cale, precum și prin activitatea culturală din cadrul Casei universitarilor, prin reuniunile tovărășești, prin întreaga activitate dusă în universitate se întăresc continuu legăturile de prietenie și colaborare între studenții și profesorii celor două universități din orașul Cluj.

V. POPOVICI

Scrisori către redacție

O atitudine dăunătoare

Problema școlarizării în comuna Baciu, raionul Vida, este foarte acută. La două luni după începerea cursurilor, unii copii din această comună au rămas în afara școlii. Acțiunile întreprinse de secția de învățămînt raională și de cadrele didactice din comună nu reușesc să aducă rezultatele necesare.

O vină serioasă în această privință revine comitetului executiv al sfatului popular comunal (președinte tovarășul Năstase Păunescu). La ședințele în care sînt convocați părinții copiilor neșcolarizați, tovarășul președinte lasă munca de lămurire numai în seama învățătorilor. Cînd i se propune să sprijine organizarea muncii de lămurire din casă în casă, pentru aducerea copiilor la școală, tovarășul Păunescu susține că aceasta ar însemna să se substituie muncii cadrelor didactice și că școlarizarea e o problemă care nu intră în competența sfatului.

O asemenea atitudine are urmări negative asupra desfășurării întregii munci de învățămînt din comună. Sfatul popular al raionului Vida are datoria să ia măsuri serioase pentru intensificarea sprijinului pe care sfaturile populare comunale trebuie să-l dea școlilor în vederea cuprinderii la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

ȘT. MADUȚA
corespondent

Note bibliografice

Volumul „*Literatura pentru copii. Culegere de texte*" pentru școlile pedagogice, apărut în anul acesta în Editura de stat didactică și pedagogică, pune la îndemîna cadrelor didactice și a viitorilor învățători un material valoros pentru predarea limbii și a literaturii romîne, pentru educarea elevilor în spiritul comunismului.

Volumul cuprinde texte din creația populară, din operele pentru copii ale clasicilor literaturii noastre, din creațiile pentru copii ale scriitorilor noștri de după 23 August 1944, din literatura rusă și sovietică, precum și din literatura universală pentru copii.

Astfel, se găsesc în volum povestiri și basme populare ca „Sarea în bucate". „Cicoarea", „Novac și corbul", povești și versuri pentru copii de A. Pann, Gr. Alexandrescu, V. Alecsandri, M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, M. Sadoveanu, A Toma, M. Beniuc, M. Breslașu, M. Banuș, etc. lucrări pentru copii de Pușkin, Nekrasov, L. N. Tolstoi, Cehov, Gorki, Maiakovski, Gaidar, S. Scipaciov, N. Nosov, Oseeva, povești de Andersen, Dikens, J. Verne etc.

★

In Editura de stat didactică și pedagogică a apărut un număr de cinci volume cuprinzînd culegeri de texte din literatura maghiară. Aceste volume constituie un însemnat material ajutător pentru predarea istoriei literaturii maghiare în clasele VIII-X ale școlilor cu limba de predare maghiară.

Materialul cuprins în cele 5 volume, selecționat din întreaga literatură maghiară, este sistematizat pe baza indicațiilor programei de învățămînt. Primul volum cuprinde literatura de la primul document scris în limba maghiară — „Halotti Beszéd" — pînă la epoca reformelor premergătoare revoluției din 1848. Textele care se studiază în clasa a IX-a sînt cuprinse în două volume: primul cuprinde operele lui Vörösmarty Mihály, Eötvös, Petőfi etc; al doilea, opere ale scriitorilor din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, începînd cu Arany János. De asemenea, sînt cuprinse în două volume operele scriitorilor maghiari din secolul al XX-lea, opere care se studiază în clasa a X-a. Primul volum, care înfățișează literatura maghiară dinainte de eliberare, cuprinde operele lui Ady Endre, Móricz Zsigmond, József Attila etc., iar volumul II operele cele mai de seamă scrise după eliberare, cum ar fi, de exemplu, poeziile lui Illyès Gyula, Horváth Imre, Horváth István, fragmente din romanele lui Asztalos I., Nagy I. etc.

Printre agitatorii satelor

Un nou sfîrșit de toamnă... Ca niște insule mici, ce se pierd pe întinderile nesfîrșite ale Bărăganului, licăresc căsuțele albe ale satelor comunei Salcia din raionul Turnu-Măgurele. Oriunde îți arunci privirea, numai cîmpii nemărginite: cînd straturi de pămînt negru, cînd mlădițele verzi ale culturilor de toamnă, cînd frunze purtate de vînturile toamnei înaintate pînă hăt departe. Aici, pe cîmpiile întinse ale Bărăganului, țăranii muncitori seamănă grîu, orz, porumb, cartofi, floarea-soarelui și bumbac. Brazde groase și negre se răstoarnă în urma tractorului sau a plugului tras de animale.

Un șir de care, încărcate cu saci de cereale, se îndreaptă spre centrul de colectare. Huruitul lor tulbură liniștea dimineții...

Printre agitatorii satelor comunei Salcia, care duc muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori pentru îndeplinirea integrală și la timp a planului de colectări, se află și muncitorii din învățămînt. Prin munca lor politică și culturală, învățătorii și profesorii agitatori din comuna Salcia arată țăranilor muncitori că în acțiunile partidului și guvernului nostru, menite să ducă într-un timp scurt la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, se integrează ca o parte importantă și munca pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectări; că aprovizionarea populației orașelor cu produse alimentare, a industriei cu materii prime sînt condiții de bază în lupta pentru întărirea statului nostru democrat-popular.

— „Pentru ca munca de agitație să fie cît mai rodnică, mai eficace — spune tov. Marin Enache, directorul școlii de 7 ani din satul Tudor Vladimirescu — în discuțiile pe care le purtăm cu țăranii muncitori alegem exemplele cele mai convingătoare legate de munca și viața acestora. La prelucrarea proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, de exemplu, agitatorii noștri au ținut seama de perspectivele de dezvoltare pe care le are întovărășirea din satul nostru, de posibilitățile de dezvoltare ale agriculturii din comuna noastră".

Pe lîngă activitatea sa ca deputat și agitator, tovarășul Marin Enache desfășoară o intensă muncă de îndrumare și în rîndurile celorlalți agitatori de la școala pe care o conduce.

Cadrele didactice din satul Tudor Vladimirescu, sub conducerea organizației de partid, au intensificat în ultimul timp munca politică de masă pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectări. Invățătorii-agitatori își duc activitatea pe sectoare. In toate cele zece sectoare din sat, ei au antrenat în această muncă și numeroși țărani muncitori fruntași în predarea cotelor la colectare. De fiecare sector răspunde un număr de trei agitatori, printre care se află și un învățător sau profesor din sat. Ca rezultat al muncii de lămurire de la om la om dusă de agitatorii satului Tudor Vladimirescu, peste 95% din numărul țăranilor muncitori și-au predat în întregime cotele către stat.

Prin convorbirile și discuțiile purtate cu țăranii muncitori, prin conținutul articolelor scrise la gazetele de stradă, prin conferințele ținute la căminele culturale, învățătorii-agitatori din comuna Salcia arată oamenilor muncii de pe ogoare importanța îndeplinirii planului de colectări. Explicînd, de pildă, legătura economică și politică ce trebuie să existe între oraș și sat, între muncitori și țărani, ei arată oamenilor muncii de la sate cîți fii din comuna lor se găsesc la orașe ca elevi, studenți, ostași, ofițeri sau muncitori la fabrici, cărora statul nostru democrat-popular trebuie să le asigure hrana necesară. Ei explică țăranilor muncitori că bolnavilor internați în spitale, femeilor care nasc în maternități le trebuie hrană, iar industriei îi sînt, de asemenea, necesare materii prime agricole. Cum să nu-și dea cu drag, și printre primii cota la colectare țăranul Ilie Dobre din satul Salcia, de pildă, cînd i se explică că aceasta este pe măsura posibilităților lui și că dînd statului dă de fapt familiei lui, celor doi feciori studenți la I.S.E.P. și la Facultatea de exploatare a minelor din București? Cum să nu-și dea seama că predarea cotelor este o datorie patriotică și de la care nimeni n-are dreptul să se sustragă? In felul acesta agitatorii-învățători din comuna Salcia au lămurit mulți țărani muncitori să-și achite unele restanțe de grîu și totodată să predea la timp cotele de grîu și de carne.

M. ZAHARIA

Școala — factor activ în lupta pentru dezvoltarea agriculturii

Lucrările de toamnă în livadă

Lucrările care se execută toamna în livadă au o influență favorabilă asupra creșterii și dezvoltării pomilor și contribuie în mare măsură la lichidarea periodicității de rodire*) a acestora. De aceea, este în interesul pomicultorilor să acorde o atenție deosebită acestor lucrări, pe care trebuie să le efectueze la timp și în bune condiții.

Cadrele didactice de la sate au datoria să lămurească țărănimea muncitoare asupra foloaselor care se pot obține de pe urma îngrijirii raționale a pomilor și să o mobilizeze la acțiunea de punere în valoare a plantațiilor existente.

O bună parte din livezile noastre, mai ales în regiunile deluroase ale țării, sînt înțelenite în mod natural. Ierburile din țelină înrăutățesc condițiile de nutriție ale pomilor și scad în mod simțitor producția de fructe. Din această cauză, este necesar ca țelina din plantațiile de pomi să fie spartă (arată). Spargerea țelinei se face toamna, putîndu-se prelungi pînă la venirea primelor geruri.

Arătura de desțelenire — în condițiile din țara noastră — se face cu plugul obișnuit. Intrucît, din cauza roților, acest plug nu permite o apropiere prea mare de rîndurile de pomi, se mai trag încă 2-3 brazde de o parte și de alta a fiecărui rînd, cu plugul de vie tras de un cal. Fîșiile înguste din dreptul pomilor, care nu se pot ara, se sapă cu casmaua.

In pămîntul înțelenit, rădăcinile pomilor se întind aproape de suprafața solului, unde găsesc mai mult aer. Pentru a nu rupe sau răni prea multe din aceste rădăcini, arătura de desțelenire se face prima dată mai în față, la 10-12 cm în plantațiile de sîmburoase (pruni, caiși, piersici, cireși, vișini) și la 15-16 cm în cele de semințoase (meri, peri și gutui). In toamna următoare, arătura din livadă se va adînci cu 3-5 cm, iar în toamna a treia se ajunge la adîncimea normală de 18-20 cm pentru speciile sîmburoase și 20-22 cm pentru speciile semințoase.

In livezile situate pe coaste, unde există pericolul ca pămîntul să fie spălat de ape și transportat spre poalele dealului, nu se desțelenește dintr-odată toată livada, ci numai o parte din intervalele dintre pomi. Numărul intervalelor care rămîn înțelenite și al celor care se ară este în funcție de gradul de înclinare al pantei. In livezile cu pantă ușoară, la fiecare trei intervale desțelenite se lasă unul înierbat, cu scopul de a fixa solul și a îngreuia scurgerea apei la suprafață. Cu cît înclinația terenului este mai mare, cu atît numărul intervalelor care rămîn înțelenite crește. In terenurile cu pante de 18-25% (la 100 m lungime, terenul urcă cu 18-25 m), un interval se desțelenește, altul rămîne înierbat și așa mai departe. Pe terenurile cu panta de 25-30%, unde pericolul eroziunii este foarte mare, se lucrează cu casmaua numai cercurile din jurul pomilor.

In anii următori, se ară treptat o parte din intervalele care au fost înțelenite mai înainte, înierbîndu-se în schimb un număr egal din intervalele care au fost arate și lucrate în anii precedenți. Arătura se face de-a curmezișul pantei.

In livezile în care pămîntul a fost arat sau cultivat cu diferite plante, se face toamna o arătură adîncă de 18-20 cm pentru speciile sîmburoase și de 20-22 cm pentru semințoase. Pentru a nu se produce denivelarea terenului, într-un an arătura se începe de lîngă rîndurile de pomi, în anul următor de la mijlocul intervalelor și așa mai departe. Se va avea grijă ca să nu se rănească trunchiurile pomilor și rădăcinile groase.

La 2-4 ani odată, înainte de arătura de toamnă, se face îngrășarea pomilor cu bălegar de grajd pe jumătate putrezit, dîndu-se 30-40 căruțe la hectar. Cel mai bun este bălegarul pregătit în platformă. Bălegarul se transportă și se împrăștie în ziua cînd se face arătura sau cu 1-2 zile înainte.

Arătura adîncă de toamnă, ca și arătura de desțelenire, rămîn în brazdă crudă. Brazdele se mărunțesc în cursul iernii, prin acțiunea înghețului și desghețului.

La pomii răsleți și la cei situați în grădinile de lîngă casă se sapă cu casmaua numai cercurile din jurul pomilor. Diametrul cercului lucrat va fi odată și jumătate mai mare decît diametrul coroanei pomului, deoarece rădăcinile pomilor ocupă o suprafață mai mare decît coroana acestora.

Pomii tineri, în primii 7-8 ani de la plantare, sînt expuși atacului iepurilor, îndeosebi în iernile fără zăpadă. De aceea trunchiurile pomilor tineri trebuie învelite cu tulpini de floarea soarelui, cînepă, trestie, pelin, vreji de dovleci, bețe etc. Nu se recomandă învelirea cu tulpini de porumb sau cu paie, întrucît în acestea se pot încuiba șoareci care rod coaja pomilor. Invelirea trunchiurilor contra iepurilor trebuie să aibă loc înainte de căderea zăpezii.

O lucrare ușoară, care contribuie la o mai bună iernare a pomilor, este spoirea trunchiurilor cu lapte de var.

Trunchiurile pomilor trebuie spoite în zilele însorite de toamnă. Operația va fi repetată în cursul iernii, tot în zile cu soare, de îndată ce varul începe să cadă. Se văruiește nu numai trunchiul pomului, ci și baza ramurilor groase din coroană.

Inainte de văruire, coaja crăpată (moartă) de pe trunchiul pomilor va fi îndepărtată cu ajutorul unor răzători de metal puțin ascuțite, deoarece ea este nu numai nefolositoare, ci și păgubitoare, prin faptul că sub ea se adăpostesc în cursul iernii o serie de insecte și larve. Coaja îmbătrînită trebuie curățată la sfîrșitul toamnei, pe timp cețos, cînd este jilavă și se desprinde ușor. Coaja uscată de pe trunchiul pomilor trebuie curățită cu grijă, ca să nu se rănească țesuturile vii ale scoarței.

Tot toamna trebuie să se înceapă strîngerea frunzelor uscate și răsucite care atîrnă pe ramurile pomilor.

Odată cu strîngerea cuiburilor de omizi trebuie să fie adunate și fructele uscate și putrezite care atîrnă pe ramuri. Acestea conțin germenii unor boli, fiind astfel un focar de infecție pentru anul următor. Fructele adunate trebuie arse sau îngropate adînc în pămînt, acoperite cu var nestins și apoi cu pămînt.

Elevii pot și trebuie să dea un ajutor însemnat la strîngerea cuiburilor de omizi și a fructelor putrezite în pomi. Cadrele didactice au datoria să mobilizeze elevii la efectuarea acestor lucrări, de buna lor îndeplinire depinzînd sănătatea și mărimea recoltei de fructe din anul următor.

ing. GRIGORE MIHAESCU
asistent
Facultatea de horticultură, București

*) Periodicitate de rodire — rodire neregulată de la un an la altul.

Realități ale învățămîntului din Italia

„Vreau să învăț. Dar mă întreb: ce voi face după ce voi termina școala?" Intrebarea aceasta lapidară a tînărului italian Franco De Bellis rezumă tragica situație a învățămîntului din Italia: pe de o parte, numărul cu totul insuficient al școlilor, pe de altă parte, lipsa de perspectivă a celor puțini care reușesc să-și termine studiile.

In Italia, votarea bugetului Ministerului Invățămîntului pe exercițiul financiar 1954—1955 a prilejuit mari dezbateri. Insuși ministrul Invățămîntului a fost silit să recunoască justețea problemelor ridicate de senatorii din opoziție: insuficiența alocărilor pentru învățămînt, situația economică grea a profesorilor și, în special, a învățătorilor din școlile elementare. Pînă și ministrul Martino a fost nevoit să admită că fondurile bugetare alocate pentru ministerul lui nu sînt suficiente pentru rezolvarea celor mai acute probleme.

In ciuda tuturor acestor discuții, bugetul a fost aprobat de majoritatea senatului. In aceste condiții, situația dezastruoasă în care se află învățămîntul italian își găsește explicația.

Intr-un număr consacrat problemelor învățămîntului, revista progresistă „Avanguardia" citează cifre și fapte grăitoare. Astfel, anul acesta au rămas în afara școlii peste 1.000.000 de copii de vîrstă școlară; în acest fel, numărul analfabeților se ridică la 2.800 000.

Cauza principală a acestei situații constă în faptul că, potrivit chiar datelor oficiale, numărul claselor elementare este cu 63.848 sub necesități. In ceea ce privește mediul rural, mii de sate sînt complet lipsite de școli. Adăugind acestor cifre și pe cea care reprezintă numărul învățătorilor șomeri (peste 100.000) se obține un aspect dureros dar foarte sugestiv al „atenției" de care se bucură învățămîntul italian din partea guvernului.

Copii bolnavi de tuberculoză ca urmare a condițiilor în care învață și a mizeriei familiei, mai mult de jumătate din absolvenții școlilor medii și ai universităților siliți să facă de cele mai multe ori o muncă necalificată sau să rămînă șomeri — iată rezultatele sumbre ale politicii guvernului italian, rezultate care se înrăutățesc pe zi ce trece.

G. CRAIOVEANU

Redacția și administrația: București, str. A. S. Popov nr. 28—30, tel. 4.39.00 Abonamentele se fac la Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 294 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 27 noiembrie 1954

In acest număr:

- **D. Sofronov:** Discuțiile etice (pag. 2-a)
- **A. Ilinih:** După noile programe (pag. 2-a)
- **B. Petricu:** Să întărim munca metodică în școală (pag. 2-a)
- **VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVĂȚAMINT — Ștefan Cruceru:** Să ridicăm nivelul muncii organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior (pag. 3-a)
- **Vieniță Teodorescu:** Ce lucrări se pot organiza iarna la colțul naturii vii (pag. 3-a)
- **Maria Chelaru:** Un nivel ridicat de cunoștințe la limba romînă (pag. 3-a)
- 30 de ani de la proclamarea R. P. Mongole (pag. 4-a)
- **Nicolae Molodeț:** Schimbul de experiență — mijloc de îmbunătățire a calității lecțiilor (pag. 4-a)
- Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii (pag. 4-a)

Să îndrumăm just tineretul în alegerea profesiunii

Pe întreg cuprinsul țării noastre se desfășoară cu însuflețire lupta oamenilor muncii de la orașe și sate pentru construirea socialismului. Înfăptuind programul de măsuri economice elaborat de partid și de guvern pe baza Hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 și prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R., cu privire la dezvoltarea agriculturii, poporul nostru muncitor obține succese însemnate în lupta pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Creșterea continuă a producției noastre industriale și agricole cere formarea unui număr din ce în ce mai mare de muncitori calificați, de tehnicieni, de specialiști în stare să contribuie din plin la dezvoltarea tehnicii, la introducerea celor mai înaintate metode de muncă în agricultură, la asigurarea unei înalte productivități a tuturor ramurilor economiei naționale.

Școala — izvorul cel mai însemnat de cadre pentru construirea socialismului — aduce un aport dintre cele mai mari în această privință. De pe băncile școlilor medii tehnice și profesionale pornesc în fiecare an spre uzinele și ogoarele patriei mii și mii de muncitori și tehnicieni temeinic pregătiți, care fac față cu succes nevoilor producției. Tineri ca C. Melinte, absolvent al grupului școlar agrozootehnic din Roman, în prezent zootehnician la circumscripția Săbăoani, Lazăr Marin, absolvent al școlii profesionale feroviare nr. 3 din Craiova, acum fruntaș în întrecerea socialistă, Dascălu Ion și Dascălu Alexandrina, absolvenți ai școlii profesionale nr. 2 din Craiova, în prezent muncitori fruntași la Combinatul siderurgic din Hunedoara și mulți alții fac cinste școlilor care i-au pregătit, dovedind că sînt capabili să aplice cu pricepere în practică cunoștințele pe care și le-au însușit în anii de învățătură.

Școlile medii tehnice și profesionale, create pe baza legii pentru reforma învățămîntului, au luat o largă dezvoltare în anii puterii populare. Prin grija partidului și a guvernului, numărul acestor școli a crescut repede, cuprinzînd o mare parte a absolvenților școlilor de 7 ani. S-au îmbunătățit mereu condițiile de muncă și de învățătură în aceste școli, prin lărgirea continuă a bazei lor didactico-materiale, prin ridicarea nivelului ideologic și profesional al profesorilor și al maiștrilor-instructori, prin editarea unui mare număr de manuale etc.

Analiza temeinică a activității școlilor medii tehnice și profesionale a arătat însă că rețeaua și profilul acestora n-au fost stabilite totdeauna în strictă concordanță cu cerințele economiei naționale. Astfel, de exemplu, școlile medii tehnice financiare, de comerț, de cooperație, de statistică s-au dezvoltat într-o măsură disproporționat de mare față de nevoile reale ale cadre ale respectivelor ramuri de producție. În aceste școli au fost cuprinși aproape o treime din numărul total al elevilor școlilor medii tehnice, un contingent însemnat de tineri pierzînd în acest fel posibilitatea de a se pregăti pentru munca direct productivă. Ținîndu-se seama de faptul că prin organizarea mai bună a activității în domeniul financiar și al comerțului interior și prin ridicarea calificării personalului administrativ din acest domeniu se poate face față sarcinilor cu o creștere relativ mică a numărului de funcționari, se impune o restrîngere a activității școlilor care pregătesc cadre pentru acest domeniu.

În schimb, trebuie să crească în mod simțitor și într-un timp foarte scurt numărul muncitorilor din sectoarele productive. Sarcinile trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. ridică problema îmbunătățirii sistemului de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor pentru agricultură, pentru construcții, pentru industria ușoară și alimentară etc. Proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede astfel organizarea pregătirii a 9500 de tractoriști în anul 1954—55 și a 10.000 de tractoriști în anul 1955—56; a 2000 de șefi de brigadă în anul 1954—55 și a 2.200 de șefi de brigadă în anul 1955-56; a 500 de mecanici combineri pentru autocombine în anul 1954—1955 și a 900 de mecanici combineri în anul 1955-56. Proiectul prevede de asemenea organizarea a 43 de școli profesionale complexe de mecanizare a agriculturii, cu un număr anual de 10.000 de cursanți tractoriști și 2000 de cursanți șefi de brigadă.

Tineretul nostru manifestă mult interes și multă dragoste pentru munca productivă, în industrie și în agricultură. Este deosebit de semnificativ în această privință exemplul unui mare număr de elevi ai școlii profesionale comerciale din Galați, care urmau să devină ospătari. Tineri ca Nită Gheorghe, Burulană Ionel, Vicol Dumitru, Popovici Ioan și alții și-au dat seama că pe ogoare, în uzine, în fabricile care produc bunuri de larg consum îi așteaptă o activitate mult mai interesantă și mai plină de perspective, că aici își vor putea pune cu adevărat toate forțele în slujba înfloririi patriei. Părinții lor, muncitori și țărani muncitori, i-au îndemnat și ei să se îndrepte spre fabrică sau spre ogoare. De curînd, acești tineri au înaintat direcției școlii cererea de a li se îngădui să părăsească școala și să plece în producție. La fel ca ei au procedat mulți alți tineri care au urmat cursurile școlilor medii tehnice de cooperație din Focșani și din Brăila, ale școlii medii tehnice financiare din Oradea etc.

În fața acestor tineri, ca și a întregului tineret din țara noastră, se deschid perspective minunate. În agricultură, în construcții, în industrie — în toate meseriile din ramurile productive ale economiei naționale — tinerii noștri au posibilitatea de a se dezvolta, de a învăța să desfășoare o activitate cu adevărat necesară poporului, de a-și perfecționa neîncetat calificarea, de a deveni fruntași în muncă, inovatori, raționalizatori, eroi ai muncii socialiste. Lucrînd în producție, ei au în același timp posibilitatea să învețe în școlile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc, în școlile de pe lîngă întreprinderi, în secțiile serale ale școlilor medii, putîndu-se pregăti astfel să devină conducători ai producției industriale și agricole sau să studieze mai departe.

Un rol de mare însemnătate în justa îndrumare a tinerilor în ceea ce privește alegerea profesiunii lor viitoare revine școlii, cadrelor didactice. Pedagogii au datoria să cunoască îndeaproape aptitudinile și talentele elevilor lor, să-i îndrepte spre acea meserie, spre acea ramură a producției în cadrul căreia își vor putea dezvolta cel mai bine aceste aptitudini și talente.

Interesul și dragostea elevilor față de munca productivă se dezvoltă cel mai deplin în cadrul activității practice pe care o organizează școala. Munca pe parcela experimentală și activitatea în cercul tinerilor naturaliști, de exemplu, îi învață pe elevi să se orienteze în legile care stau la baza agriculturii și a creșterii animalelor, să capete deprinderi de muncă agricolă, să-și însușească ușor și să îndrăgească profesiunile agricole. Mulți din elevii școlilor noastre sătești simt un interes deosebit pentru problemele producției agricole, pentru introducerea noilor metode agrotehnice înaintate. Acest lucru se întîmplă în mod deosebit în acele școli unde s-a organizat just activitatea practică a elevilor. Învățătorii și profesorii de științe naturale de la școlile de 7 ani din Sîntana, Chișineu-Criș și Comlăuș, regiunea Arad, din Sudrias, regiunea Timișoara, din Sînteși, raionul Vidra, din Rudari, raionul Plenița, din Rîpile, raionul Tîrgu Ocna etc. au deșteptat dorința elevilor lor de a-și aplica cunoștințele pe ogoarele gospodăriilor agricole colective sau ale gospodăriilor agricole de stat, de a munci în agricultură, datorită faptului că au organizat just activitatea elevilor pe parcelele școlare, au organizat excursii pe ogoare, au ținut o legătură strînsă cu producția agricolă.

Procedează de asemenea just învățătorii și profesorii școlilor din Rășinari și Avrig, regiunea Stalin, din Urziceni, regiunea Ploești, care trezesc interesul elevilor lor pentru tehnică, pentru munca în industrie, prin experiențele pe care le organizează la lecțiile de fizică sau de chimie, prin activitatea în cercuri, prin excursiile în fabrici și uzine, prin confecționarea materialului didactic, prin întîlnirile elevilor cu muncitori fruntași etc.

Asemenea forme de muncă trebuie să se răspîndească în toate școlile noastre. Fiecare învățător și profesor trebuie să trezească interesul și mîndria elevilor lui de a lucra în producție, de a deveni adevărați constructori ai socialismului.

În același timp, pedagogii trebuie să întărească munca în rîndurile părinților, convingîndu-i că tocmai în producție pot găsi fiii lor cele mai largi perspective de dezvoltare a cunoștințelor și aptitudinilor pe care le au. Din păcate, mai sînt încă părinți care socotesc că munca în producție ar fi „degradantă" pentru un absolvent al școlii de 7 ani. Acestor părinți trebuie să li se arate că o astfel de atitudine este o rămășiță a mentalității vechi, din timpul regimurilor burgheze. Astăzi, în țara noastră muncitorii se bucură de cea mai înaltă prețuire. Trebuie să le arătăm părinților ce posibilități largi de calificare tehnică superioară există în toate ramurile producției industriale și agricole — posibilități pe care le pot folosi cel mai bine tocmai tinerii care și-au însușit cunoștințe de fizică, de matematică, de biologie, de chimie și care au astfel prilejul să devină adevărați fruntași ai producției.

Să luptăm cu hotărîre pentru a da economiei noastre naționale cadre de muncitori și tehnicieni pricepuți, cu dragoste față de muncă, tineri în stare să aducă din plin contribuția lor la făurirea unei vieți din ce în ce mai frumoase și mai bogate a poporului muncitor, la opera de construire a socialismului.

Săptămîna științei bulgare

În aula Academiei R.P.R. a avut loc marți seara ședința festivă de deschidere a „Săptămînii științei bulgare", organizată de Academia R.P.R. și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La ședință au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., M. Macavei, președintele de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad St Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenți ai Academiei, numeroși colaboratori ai institutelor științifice ale Acădemiei.

Au participat membri ai Ambasadei R. P. Bulgaria la București, în frunte cu ambasadorul Stoian D. Pavlov.

Cuvîntul de deschidere a „Săptămînii științei bulgare" a fost rostit de acad. prof. Traian Săvulescu.

A luat apoi cuvîntul academicianul bulgar Sava Ganovschi. În numele Academiei de științe a R. P. Bulgaria, al Universității de Stat din Sofia și al institutelor de studii superioare din R. P. Bulgaria, el a adus un călduros salut oamenilor de știință din țara noastră.

Acad. Sava Ganovschi a expus apoi unele din realizările obținute în domeniul științei în R. P. Bulgaria.

Prin școlile patriei

★

Pentru îmbunătățirea predării științelor naturale

După apariția proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, la școala din comuna Hălmagiu, raionul Gurahonț, s-au luat o serie de măsuri menite să asigure îmbunătățirea predării științelor naturale.

Elevii claselor V-VII au făcut la colțul naturii vii diferite probe de germinație a semințelor. La colțul naturii vii se găsesc cutii cu pereți de sticlă, în care se pot observa bine fazele de dezvoltare și încolțire a semințelor. În această toamnă, colțul naturii vii a fost îmbogățit cu ghivece de flori, precum și cu borcane cu viețuitoare mici ca peștișori, melci, care le dau elevilor posibilitatea să facă observații interesante.

În școală s-au luat de pe acum măsuri pentru o mai bună organizare a muncii elevilor pe parcela experimentală. În primăvară se va construi o răsadniță pentru zarzavaturi. Planul de muncă prevede să se sădească pe marginea șoselei din comună 200 pomi care vor fi îngrijiți de către elevi și pionieri, iar din semințele de meri și de peri ce s-au strîns în toamna aceasta se va organiza o pepinieră de pomi fructiferi, care vor fi altoiți și răspîndiți în comună.

În felul acesta, elevii școlii din comuna Hălmagiu își însușesc deprinderi temeinice de muncă agricolă.

OCTAVIAN TURUC
corespondent

Consfătuirea tinerelor învățătoare

De curînd a avut loc la școala pedagogică de fete din Gherla, regiunea Cluj, o consfătuire cu absolvențele școlii din seria 1949, care lucrează acum în învățămînt. Tinerele învățătoare au arătat cadrelor didactice care le-au pregătit pentru profesiunea de pedagog metodele și procedeele pe care le folosesc în școală.

Tovarășa învățătoare Cornelia Suteu, de exemplu, care muncește acum la școala din comuna Reteaz, a expus metodele sale de muncă pentru instruirea și educarea elevelor și pentru lichidarea neștiinței de carte în comună.

Consfătuirea organizată de școala pedagogică de fete din Gherla a avut ca rezultat cunoașterea realizărilor cadrelor tinere pe care le-a pregătit școala și înlăptuirea unei legături mai strînse între cadrele didactice și fostele absolvente ale școlii.

VICTORIA CRIȘTIU

Activitatea colțului pedagogic

La colțul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Boiu, raionul Sighișoara, este expus un material variat și interesant: planuri de lecții și planuri calendaristice, cele mai bune compuneri ale elevilor, grafice care reflectă frecvența și rezultatele la învățătură ale elevilor pe primul pătrar etc.

La colțul pedagogic este expus, de asemenea, material didactic confecționat sub conducerea învățătorilor și profesorilor: planșe colorate, tablouri și scheme pentru predarea gramaticii limbii romîne și a limbii ruse, aparate de fizică etc.

Pentru a contribui la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, colțul pedagogic organizează lunar referate cu teme variate: „Să ridicăm nivelul muncii educative în școala noastră", „Educarea disciplinei conștiente" etc. S-au ținut și lecții deschise, urmate de discuții.

Cadrele didactice care conduc activitatea colțului pedagogic nu au acordat însă destulă atenție dezbaterii unor probleme importante, ca de pildă, colaborarea între școală și familie, înarmarea părinților cu cunoștințe pedagogice, organizarea activității extrașcolare a pionierilor și elevilor.

In atelierele unei școli profesionale

În cele 20 de clase ale școlii profesionale de electricitate nr. 4 din Craiova învață aproape 600 de elevi. Ei se pregătesc cu sîrguință să devină pricepuți constructori de mașini electrice sau electricieni mecanici.

Cunoștințele teoretice căpătate la orele de curs sînt completate și adîncite la practica pe care elevii o fac cu regularitate în atelierele școlii. Fruntașii la orele de teorie obțin rezultate frumoase și în munca din ateliere. La atelierul de bobinaj, de pildă, elevii clasei a II-a „B" rebobinează electromotoare pentru nevoile agriculturii. Maistrul Niculae Razga le demonstrează practic cum se confecționează o bobină. După primele indicații, elevul Ion Bădeanu, care în mod obișnuit depășește normele cu circa 30%, a aplicat cu succes în practică cele învățate.

Cu aceeași rîvnă sînt urmărite de elevii clasei a II-a „H" precizările făcute de maistrul strungar Gh. Constantinescu, care, în atelierul de strungărie, le arată cum se conduce mașina pentru a obține maximum de randament și piese de calitate superioară.

În școală a luat ființă un atelier unde elevii învață să confecționeze, folosind resursele locale, diferite articole de larg consum.

Sub îndrumarea maistrului Constantin Călugăru, un grup de elevi din clasa a II-a „D" a executat prototipul unei mașini de gătit. În curînd se va trece la producerea în serie a acestui articol de consum popular. De asemenea, elevii școlii profesionale de electricitate nr. 4 din Craiova produc fiare de călcat.

I. ABRAMESCU

Elevii vizitează gospodăria colectivă

Între cadrele didactice și elevii celor două școli elementare din comuna Sînpetru, raionul Stalin și gospodăria agricolă colectivă „8 Mai" s-a stabilit o legătură strînsă. Nu de mult, un număr de peste 100 de elevi și pionieri, însoțiți de profesori, au vizitat gospodăria agricolă colectivă. Această vizită le-a dat elevilor prilejul să cunoască mai bine o serie de laturi ale producției agricole. În același timp, elevii au participat la munca de recoltare a cartofilor de pe terenurile gospodăriei, întărind astfel deprinderile lor de muncă agricolă practică.

Absolvenții școlilor profesionale, temeinic pregătiți în anii de învățătură, devin fruntași în producție în întreprinderile unde sînt încadrați. În clișeu: Caraiman Petre (stînga) absolvent al Școlii profesionale metal nr. 6, ajutat de fruntașul Popescu Nicolae de la secția strungărie a uzinelor „Tudor Vladimirescu", a ajuns și el fruntaș în producție.

Temeinice cunoștințe agrotehnice

Învățătorii și profesorii din regiunea Arad duc o susținută muncă de înarmare a elevilor cu cunoștințe agricole practice.

De curînd, elevii școlii nr. 3 din Arad, sub îndrumarea profesorului de științe naturale, au săpat pămîntul de pe parcela experimentală și au semănat grîu de toamnă în rînduri obișnuite, în rînduri încrucișate, în rînduri dese și prin împrăștiere cu mîna. Pentru ca elevii să vadă cum se dezvoltă plantele pe diferite terenuri, s-a semănat grîu pe o parcelă cărei nu i s-au pus îngrășăminte.

Elevii școlii nr. 38 din Arad au amenajat o pepinieră de nuci și au altoit trandafiri, iar elevii de la școala de 7 ani din Sîntana, raionul Criș, au făcut o pepinieră de castani, urmînd să sădească puieții la gospodăria agricolă colectivă și să completeze aleea de castani din sat.

Elevii claselor a V-a și a VI-a au determinat puterea de germinație a grîului de toamnă care urma să fie semănat de către țăranii muncitori din comună. Eleva Maria Băltoi din clasa a VI-a a școlii de 7 ani din comuna Chișineu-Criș a arătat țăranului muncitor Alexandru Föster că grîul pe care acesta vrea să-l semene are puterea germinativă de 98 la sută.

Elevii unor școli din regiunea Arad au devenit adevărați propagatori ai metodelor agrotehnice înaintate în rîndurile țăranilor muncitori. Petre Neagu, elev în clasa a V-a de la școala din Sîntana, de exemplu, i-a demonstrat tatălui său, țăran colectivist, de ce anume este necesar să fie selecționate semințele. Sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii școlii din Sîntana au obținut un soi de fasole rezistentă la ger și au îmbogățit muzeul școlar cu diferite piese, iar elevii școlii de 7 ani din satul Bocsig, raionul Ineu, au plantat butași de gutui.

Sprijiniți de sfatul popular, elevii școlii de 7 ani din comuna Macea, raionul Arad, au construit pe parcela experimentală o seră. Elevii au făcut cărămizi din pămînt ars, iar profesorul Pavel Kovacs a lucrat din fier vechi partea metalică a serei. Acest exemplu a fost urmat de școala din comuna Avram Iancu, raionul Criș.

Prin întreaga lor muncă cu elevii, prin organizarea cercurilor agrotehnice, profesorii de științe naturale din regiunea Arad se străduiesc să traducă în viață prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

VICTORIA BURTEA
corespondentă

Educăm cetățeni egali în drepturi și îndatoriri

La fel ca în multe școli din patria noastră, la școala medie cu limba de predare maghiară din București se dau uneori, în cadrul orelor educative, lucrări pe tema „Ce vreau să fiu în viață, pentru a deveni folositor patriei". De multe ori, conținutul acestor lucrări depășește așteptările noastre. În aceste lucrări se oglindesc idei frumoase, luminoase, care umplu de bucurie inimile educatorilor, ce văd în ele rezultatele muncii lor.

Din lucrări ca cea a elevei Margit Bathori se vede iubirea copiilor față de patria noastră, Republica Populară Romînă, față de orînduirea socialistă pe care o clădește poporul nostru muncitor. „Veau să fiu inginer textilist — a scris Margit Bathori în lucrarea ei — fiindcă așa cred că voi putea ajuta mai bine la dezvoltarea industriei noastre ușoare, care va aduce creșterea bunăstării a oamenilor muncii". Fiecare elev al nostru este preocupat să-și aleagă o profesiune prin care va putea să contribuie din plin la făurirea vieții noi.

Colectivul școlii noastre se ocupă intens de educarea tineretului. Noi folosim orice prilej pentru a sădi în inimile copiilor dragostea față de patrie, pentru a-i educa în spiritul internaționalismului proletar și al frăției între popoare. Deseori, învățătorii și profesorii din școala noastră arată copiilor, folosind chiar exemplul școlii în care învață ei, marile drepturi cîștigate, prin lupta poporului condus de partid, pentru minoritățile naționale din Republica Populară Romînă.

Rezultatele muncii noastre educative se văd în cele mai variate aspecte. Nu de mult, de pildă, s-a ridicat o problemă în legătură cu o schimbare de program în școală. În încăperea clasei a V-a urmau să-și țină cursurile, după amiază, elevii unei școli vecine, școala de băieți nr. 17 cu limba de predare romînă. Încăperea clasei a V-a fusese îmbodobită cu multă dragoste de copiii noștri, încă de la începutul anului școlar, cu ghivece de flori și cu broderii. Cînd s-a comunicat că în această clasă vor veni să învețe și alți copii, s-a găsit unul dintre elevii noștri care să propună să se strîngă toate aceste lucruri din clasă. Întreg colectivul clasei a reacționat imediat, cu toată hotărîrea, arătîndu-i „individualistului" că se poate lua foarte bine legătura cu elevii vecini, pentru ca încăperea noastră să fie întotdeauna la fel de frumos îngrijită. Și într-adevăr, lucrurile s-au petrecut întocmai. Ba chiar mai mult: într-o zi, elevii noștri murdărind o bancă cu cerneală și rămînînd după lecții s-o curețe, au fost opriți de elevii de la școala nr. 17, care i-au asigurat că vor face ei acest lucru. A doua zi, de dimineață, banca strălucea de curățenie.

Elevii noștri, educați în spiritul prieteniei, sînt în relații tovărășești și cu elevii casei de copii de lîngă școala noastră. Chiar dacă din cînd în cînd se mai întîmplă unele manifestări nejuste, cele două colective de copii, sub îndrumarea pedagogilor, iau îndată atitudine cu toată seriozitatea.

Caracterul conștient al pregătirii elevilor noștri pentru viață, dorința lor de a contribui cît mai activ la înflorirea patriei noastre, se văd limpede în atitudinea unor elevi ca Anna Kelemen, Agnes Kallos, Béla Tóth, Béla Rónai și mulți alții, care învață cu sîrguință, pentru a fi cît mai bine pregătiți în vederea intrării în producție sau în învățămîntul superior.

Noua atitudine față de muncă, față de avutul obștesc, conștiința înaltelor drepturi și îndatoriri pe care le au, ca cetățeni ai patriei noastre, Republica Populară Romînă, fac din elevii noștri viitoare cadre de nădejde ale construirii socialismului.

BERTA MARTON
profesoară la școala medie cu limba de predare maghiară din București

Securitatea colectivă — garanția păcii în Europa

Amintirea ultimului război mondial stăruie încă în memoria popoarelor. Orașul-erou Stalingrad, Varșovia transformată în ruine, Londra incendiată de bombardamentele naziste, Oradour-ul și alte atîtea orașe și sate au fost martorii catastrofei prin care a trecut Europa cu puțin timp în urmă.

Victoria asupra Germaniei hitleriste, distrugerea fascismului au fost plătite cu multe și grele jertfe.

Totuși, după numai zece ani de la sfîrșitul acestui incendiu mondial, anumite cercuri din țările capitaliste, aceleași cercuri care au sprijinit direct sau indirect pe fasciștii germani, încearcă să redediteze un asemenea război distrugător. Și iată că, în urma acestor manevre, popoarele Europei se află din nou în fața pericolului reînvierii militarismului revanșard german, în fața fascismului renăscut în partea de apus a Germaniei. Corolarul acestor manevre, acordurile de la Londra și Paris, oficializează, peste voința popoarelor, reînarmarea Germaniei occidentale și încadrarea ei într-un bloc agresiv îndreptat împotriva milioanelor de oameni cinstiți care năzuiesc să lupte pentru stabilirea unor relații de colaborare prietenească între popoare.

Pentru înlăturarea pericolului creat prin încercările de reînviere a Wehrmachtului și prin acordurile de la Londra și Paris, pentru stabilirea unui sistem general european de securitate colectivă, menit să împiedice orice provocări din partea oricărui stat, guvernul Uniunii Sovietice a adresat statelor europene și S.U.A. nota din 13 noiembrie a.c., care propune ca reprezentanții tuturor țărilor europene cu participarea reprezentanților S.U.A. și a unui observator din partea R.P. Chineze, să se întrunească la 29 noiembrie la Paris sau la Moscova, pentru a discuta problema asigurării securității colective în Europa. Ecourile puternice trezite de această notă în rîndul opiniei publice mondiale dovedesc justețea propunerilor Uniunii Sovietice în această problemă vitală.

În ciuda acestui fapt incontestabil, guvernele statelor occidentale și cel al Statelor Unite încearcă să ignore această propunere, ocolind răspunsul privitor la participarea lor, pregătind terenul pentru o eventuală respingere a propunerii sovietice. În răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările corespondentului ziarului „Pravda", răspunsuri publicate săptămîna aceasta în presă, se arată că „guvernele acestor țări nu numai că se pregătesc să ia atitudine împotriva acestei propuneri, dar se și străduiesc în fel și chip să împiedice convocarea unei conferințe pe întreaga Europă". Într-adevăr, guvernanții țărilor occidentale caută nenumărate pretexte pentru a împiedica desfășurarea unei asemenea conferințe. Neputînd contesta claritatea și justețea propunerii sovietice, cercurile conducătoare din occident încearcă să inducă în eroare opinia publică a țărilor lor, susținînd că sînt de acord cu o asemenea conferință care să dezbată problema asigurării securității colective în Europa dar... numai după ce vor fi ratificate acordurile de la Londra și Paris. Cu alte cuvinte, după ce Germania occidentală va fi reînarmată complet, după ce Bonn-ul va dispune de 500.000 de oameni înarmați pînă în dinți. Este clar că o asemenea atitudine echivalează cu refuzul de a participa la rezolvarea problemei securității colective europene în general și a problemei germane în special. În fond, această condiționare este o ilustrare vădită a politicii „de pe poziții de forță", promovată de S.U.A. și susținută de partenerii ei europeni. Unde poate duce însă această politică a „faptului împlinit"? Evident, nu la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, ci la mărirea primejdiei unui nou război; nu la unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice, ci la menținerea scindării ei; nu la dezarmarea Germaniei occidentale, ci la întărirea potențialului ei militar. Toate acestea nu pot facilita negocierile în privința securității colective europene, ci dimpotrivă. Este limpede că ratificarea acordurilor de la Londra și Paris înaintea desfășurării conferinței propuse la 29 noiembrie va agrava primejdia unui război, prin existența oficială a unei Germanii occidentale reînarmate. Această situație este relevată cu deosebită claritate în răspunsurile date de V.M. Molotov corespondentului ziarului „Pravda": „Este cu neputință să nu se vadă — se spune în aceste răspunsuri — că ratificarea acordurilor de la Paris va complica în mod serios situația din Europa și va submina posibilitățile existente de reglementare a problemelor europene nerezolvate și în primul rînd a problemei germane". Iată dar că formula negocierilor după ratificarea acordurilor de la Paris, deci după reînarmarea Germaniei occidentale, este o manevră grosolană, dusă în scopuri agresive și care înseamnă, în ultima instanță, refuzul de a participa la rezolvarea unor probleme vitale pentru viitorul Europei și al lumii întregi. Această atitudine aruncă o grea răspundere pe umerii celor care caută să împiedice orice tratative îndreptate spre asigurarea păcii.

Încercarea guvernelor țărilor occidentale de a ignora răspunsul la nota sovietică din 13 noiembrie a.c. nu poate micșora însă uriașa popularitate de care se bucură propunerea Uniunii Sovietice în legătură cu crearea unui sistem general european de securitate colectivă. Popoarele Europei sînt vital interesate în stabilirea unei asemenea securități, care ar înlătura pericolul reînvierii militarismului german și primejdia unui nou război. Perspectivele deschise de propunerea guvernului Uniunii Sovietice corespund întrutotul năzuințelor oamenilor cinstiți, care luptă cu toate forțele împotriva unui nou război. Ecourile stîrnite de nota sovietică din 13 noiembrie și de răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările corespondentului ziarului „Pravda" arată că popoarele îmbrățișează cu căldură și încredere propunerile Uniunii Sovietice privitoare la asigurarea securității colective în Europa cu participarea tuturor statelor europene. Aceste propuneri au întărit și mai mult lupta oamenilor cinstiți din țările capitaliste împotriva politicii S.U.A. de reînarmare a Germaniei occidentale, împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris. Tot mai mulți deputați francezi, aparținînd diferitelor partide politice, se pronunță împotriva ratificării acestor acorduri. „Eu voi vota împotriva acordurilor de la Londra și Paris", declară deputatul Groussaud, membru al partidului Acțiunea republicană socială. „Constituirea de blocuri militare agresive — se spune în apelul partizanilor păcii din Rochela-Molière — duce în mod fatal la război. Noi vrem pace și pentru aceasta spunem NU celor care vor înarmarea Germaniei occidentale, indiferent sub ce formă ar fi prezentată aceasta. Nu mai vrem un nou Verdun și un nou Oradour!" De la tribuna Consiliului Mondial al Păcii a cărui sesiune a avut loc la Stockholm s-a făcut auzit cu putere glasul reprezentanților popoarelor, care au cerut asigurarea unei păci trainice în Europa prin făurirea unui sistem de securitate colectivă.

Răspunsul dat de guvernul Republicii Populare Romîne la nota sovietică din 13 noiembrie, numeroasele articole apărute în presa noastră, articole prin care oamenii muncii își exprimă încrederea lor față de convocarea unei conferințe a țărilor europene pe a cărei ordine de zi să figureze problema securității colective, arată clar că poporul romîn dorește cu sinceritate rezolvarea problemelor litigioase pe calea negocierilor. Propunerile făcute de guvernul Uniunii Sovietice în nota sa din 13 noiembrie, ca și răspunsurile date de V. M Molotov corespondentului ziarului „Pravda" corespund întrutotul năzuințelor și intereselor poporului nostru, care a cunoscut urgia războiului și a cotropirii fasciste. Alături de celelalte popoare, poporul romîn se opune cu hotărîre planurilor care urmăresc reînvierea militarismului revanșard german și, odată cu aceasta, periclitarea păcii și securității în Europa.

Din experiența școlii sovietice

Discuțiile etice

Școala sovietică trece printr-o nouă etapă a dezvoltării sale. Se realizează învățămîntul politehnic, sînt revăzute și reorganizate planurile de învățămînt; școlile din orașe au trecut la învățămîntul mixt. Lupta pentru un chip moral înalt al întregului tineret sovietic, pentru lichidarea rămășițelor trecutului în conștiința și în conduita lui a devenit una dintre sarcinile cele mai actuale.

Pedagogii sovietici știu bine că numai sprijinindu-se pe organizațiile de pionieri și de comsomol vor realiza sudarea elevilor într-un colectiv strîns unit și capabil de muncă. Colectivul, etica lui, se educă în primul rînd în munca comună, în activitatea practică de folos social, în lupta împotriva a tot ceea ce stă în calea construirii comunismului. Înseamnă oare aceasta că educația cu ajutorul cuvîntului, că discuția etică trebuie să treacă pe planul al doilea? În nici un caz! Numai unitatea organică între cuvînt și faptă asigură educația în spiritul comunismului.

Trebuie să spunem că numărul formelor de convingere prin cuvînt este foarte mare. Printre aceste forme se numără lecțiile și referatele, diferite conferințe și discuții, adunările școlare și de pionieri, discuțiile etice, povestirile diferitelor persoane etc.

În ce constau specificul și deosebirea dintre discuția etică și alte forme ale înrîuririi prin cuvînt? După părerea noastră, conținutul discuției etice este dezvăluirea normelor conștiinței morale comuniste, a sentimentelor și a conduitei, dezvăluirea naturii acestor fenomene sociale, a apariției și dezvoltării lor, determinate de condițiile istorice de clasă, a rolului și importanței lor în societatea sovietică, în condițiile concrete de viață ale școlii și colectivului respectiv. Din punctul de vedere al conținutului, referatul sau lecția cu o temă etică se apropie cel mai mult de discuția etică; totuși, între discuția etică și aceste forme există o deosebire esențială. De pildă, tema cu privire la chipul moral al omului sovietic este potrivită pentru o lecție sau pentru un referat, dar este prea generală pentru o discuție etică, aceasta necesitînd o temă mai îngustă, și o legătură mai strînsă cu experiența colectivului; de pildă, despre politețe, modestie etc.

Discuția etică se deosebește de alte forme de muncă și prin sarcinile sale. Sarcinile discuției etice sînt: explicarea normelor morale comuniste în scopul formării convingerilor morale; educarea unei opinii publice care să contribuie la organizarea eticii în experiența colectivului respectiv; educarea spiritului critic și autocritic pe baza analizei faptelor de conduită, ceea ce contribuie la formarea aprecierilor despre actele colegilor; educarea deprinderilor de conduită comunistă și arătarea căilor de autoeducație.

Materialul pe care se construiesc discuțiile etice sînt faptele, evenimentele și actele din viața eroilor din cărți, a activiștilor sociali, a scriitorilor și oamenilor de știință, a inovatorilor în producție etc. Analiza acestor fapte, evenimente și acte în discuția etică trebuie să-i ajute pe elevi să ajungă la înțelegerea fenomenelor asemănătoare din viața colectivului lor, din experiența lui practică. Analiza fenomenelor asemănătoare pozitive și negative din viața proprie, compararea lor cu faptele din viața oamenilor mari și eminenți îi duce pe elevi la generalizări și concluzii de ordin teoretic, care le sugerează importanța practică a normelor morale pentru viață. Din această teză se desprinde o consecință importantă pentru metodica discuției etice: cu cît este mai strînsă legătura între prima serie de fapte (din viața oamenilor mari) și seriile următoare (din experiența altor școlari și a colectivului respectiv), cu atît mai adînci și mai limpezi sînt legăturile care se formează în conștiința elevilor, cu atît sînt mai convingătoare, mai reale noțiunile morale dobîndite.

În legătură cu aniversarea a 50 de ani de la nașterea lui N. A. Ostrovski am organizat în clasa a IX-a o discuție etică despre principialitate. Am luat una din laturile acestei noțiuni — principialitatea în relațiile dintre colegi. Tema a fost formulată sub formă de proverb: „Prietenul te contrazice, iar neprietenul tace și-l ajută pe dușman".

Ca moment inițial s-a luat un episod din romanul „Așa s-a călit oțelul" — ciocnirea dintre Pavel Corceaghin și Tvetaev pentru Costic Fidin. În procesul discuției elevii au stabilit că poziția ideologică a lui Pavel este mai principială: aici interesele, cauza și cinstea colectivului comsomolist sînt mai presus de simpatiile și antipatiile personale. La Tvetaev — dimpotrivă. Acest episod a fost comparat cu un altul, asemănător, dar luat din viața școlii. Un comsomolist n-a votat la adunare pentru a se aplica o sancțiune — mustrarea unui coleg dezorganizator — „deoarece se simțea el însuși cu musca pe căciulă". Prin comparație cu alte fapte, elevii au ajuns la concluzia că aceasta este o poziție de încurajare a huliganismului. Se poate și trebuie să-ți condamni colegul, chiar dacă tu însuți ai mici păcate, cu condiția însă să le recunoști și să-ți dai silința să le îndrepți atît pe ale tale cît și pe ale colegului tău.

A fost analizat și un alt episod din viața școlară. Un elev s-a situat pe poziția „nu știu, nu mă privește", iar împotriva lui s-a ridicat un comsomolist care apăra poziția „toți pentru unul, unul pentru toți". În ultima parte a discuției li s-a propus elevilor să găsească trăsăturile comune între poziția lui Tvetaev și poziția elevului care considera că dacă „se simte el însuși cu musca pe căciulă" nu poate să-l condamne pe coleg, precum și poziția „nu știu, nu mă privește". Elevii au constatat că o trăsătură comună a tuturor acestor poziții este indiferența față de cauza colectivului, încurajarea acțiunilor imorale. După aceasta, elevii au tras concluzii practice. Pentru a fixa concluzia, pentru a face din ea o normă permanentă de conduită a colectivului, dirigintele i-a sfătuit pe profesorii care predau la această clasă (ei au asistat aproape toți la discuție) să le amintească elevilor, atît cu prilejul studierii materiei de învățămînt cît și cu toate celelalte prilejuri, despre teza adoptată. Cu activul de comsomol s-a trasat un sistem de măsuri care adîncesc concluzia la care s-a ajuns în toate faptele colectivului.

În felul acesta, alegerea temei, alegerea izvoarelor și a faptelor pentru discuția etică trebuie chibzuite în amănunte. Firește că în clasele mai mici discuția se va construi pe fapte foarte cunoscute și apropiate de experiența și simțurile copiilor. În conținutul ei nu vor intra sentimentele omenești și noțiunile atît de complexe ca principialitate, individualism, umanism etc., ci fapte mai simple, cunoscute elevilor din basme sau din experiența proprie, sentimentele de lăcomie, dreptate etc. Concluziile trebuie să fie de asemenea simple și accesibile copiilor.

Discuția etică se deosebește și mai mult prin formă. Aceasta reiese clar din cele spuse mai înainte. În discuția etică este obligatorie forma dialogului între povestitor și ascultătorii săi. În procesul dialogului sînt posibile și necesare elementele povestirii (citarea faptelor), elementele disputei, cînd apar divergențele de păreri. Dar lucrul cel mai important în discuție îl constituie analizarea fenomenelor de către elevi, comparațiile, căutarea unor concluzii și a unor argumente juste. Cu cît elevii analizează mai mult ei înșiși, cu atît mai trainice vor fi concluziile, cu atît sînt mai multe șansele pentru aplicarea lor.

Aceasta impune mari cerințe conducătorului discuției. El este educator. În discuția etică are o importanță uriașă atitudinea lui față de fapte și concluzii. Convingerea conducătorului discuției este o condiție esențială a succesului discuției etice. Convingerea face ca discuția să fie pasionantă, plină de emotivitate, face ca logica ei să fie intensă și puternică, iar discuția — expresivă, adîncă, pornind de la inimă și de la cuget. Este necesar de asemenea simțul tactului, deoarece trebuie analizate fapte din viața elevilor înșiși, actele lor juste și nejuste.

Discuția etică cere ca elevii să fie pregătiți pentru ea. Astfel, pentru discuția de care am vorbit mai sus, pregătirile au început de la o convorbire „întîmplătoare" în recreație a dirigintelui întîi cu unul, apoi cu mai mulți dintre activiștii clasei. Rostul convorbirii era acela de a-i face pe ei să vorbească cu colegii despre necesitatea temei propuse. Al doilea moment al pregătirii este discuția cu activul. Aici se precizează tema discuției, formularea ei, se lămuresc sarcinile, se discută faptele din viața clasei și posibilitatea folosirii lor în cursul discuției, se trasează anumite sarcini simple: să se pregătească un anunț interesant, în care să se arate tema, literatura de consultat, data discuției. Astfel, în una din clasele a VII-a, în cursul pregătirilor în vederea discuției despre modestie, a fost afișat cu o săptămînă înainte un anunț frumos executat și cam neobișnuit: „Gîndește-te ce înțelegi prin modestie. Dacă vrei, citește (erau indicate 2-3 opere). Discuția despre această temă va avea loc (se arăta data)". Fiecare echipă a primit însărcinarea de a observa echipa vecină: dacă membrii ei sînt modești în muncă, în discuții etc.

În încheiere vom sublinia că eficacitatea muncii educative poate fi asigurată numai prin întregul sistem de muncă, și nu prin mijloace izolate. Discuția etică este o metodă bună dacă este folosită în sistemul de organizare a întregii vieți a colectivului, alături de alte multe metode. Cu cît este mai strînsă legătura discuției etice cu viața, cu munca și relațiile în colectiv, cu cît mai mult apare din necesitățile și interesele elevilor înșiși, cu atît va lăsa o urmă mai adîncă în conștiință, în sentimente și în deprinderile de conduită, cu atît nivelul ei ideologic va fi mai înalt, iar importanța ei mai mare. Concluziile trase în procesul discuției etice se fixează în acțiunile și faptele colectivului, devin norme de conduită.

D. SOFRONOV
candidat în științe pedagogice
(Din „Ucitelskaia gazeta")

După noile programe

În acest an am început să muncim după noi planuri și programe de învățămînt, elaborate în conformitate cu directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la introducerea învățămîntului mediu general și la îmbunătățirea organizării învățămîntului politehnic.

Colectivul nostru muncește mult spre a trăduce în viață cerințele noilor programe. Cadrele didactice se străduiesc să facă predarea cît mai intuitivă, folosind în acest scop diferite tabele, scheme, diagrame. Începînd din primele clase, ele îi obișnuiesc pe școlari să execute lucrări practice. Elevii din clasa I-a taie din hîrtie și lipesc diferite figuri. Învățînd numerația, elevii din clasa a II-a au confecționat singuri tabele care îi ajută să-și însușească mai bine cunoștințele. La lecțiile de aritmetică, copiii folosesc de obicei abacul. Învățătorii au început să folosească mult mai des diafilmele. În clasele a III-a, sub îndrumarea învățătoarei M.M. Suvorova, a început să funcționeze cercul de studiere a filmoscopului.

Conform noilor programe, au fost introduse în clasele a IV-a lecții de lucru manual. La primele lecții elevii au executat lucrări simple, dar foarte interesante și folositoare. De exemplu, ei confecționează cu multă dragoste bețișoare de socotit pentru elevii din clasa I-a. Elevii învățătoarei Kutiepova și ai învățătoarei Borovinskaia se pregătesc cu toată grija pentru lecțiile de lucru manual.

În clasele a V-a, conform noilor programe, au fost introduse ore de lucrări practice pe parcela școlară. Înainte ca elevii să înceapă lucrul pe parcelă, profesoara T. A. Saposnicova le-a pus în față diferite sarcini: de pildă, să învețe să lucreze în mod just solul toamna pentru diferite culturi. Tot aici ea le-a arătat cum se face aceasta. Muncind pe parcelă, copiii au învățat să folosească cele mai simple unelte: cazmaua, sapa, grebla.

Elevii claselor a VI-a fac observații asupra timpului și notează rezultatele în jurnalele de observații. Elevii din clasa a IX-a muncesc cu plăcere în livada de pomi.

Elevii au cultivat pe parcela școlară plante de tot felul. Multe din ele au fost prezentate la expoziția orășenească a tinerilor naturaliști. Unele din ele, ca orzul golaș, grîul „Celiabinskaia Tverdaia", pătlăgelele vinete, roșiile „Humbert" au fost trimise la expoziția agricolă regională.

În acest an școlar noi facem mult mai multe excursii decît în trecut. Toate excursiile sînt pregătite și realizate după un plan dinainte stabilit și cu un scop bine determinat.

Pentru o studiere mai aprofundată a geografiei copiii au amenajat în curtea școlii un teren geografic. Ei au instalat aici un observator meteorologic, au construit o „albie de rîu", au pregătit piatra din care vor fi construiți „munți". Au fost comandate diferite aparate pentru lecțiile practice.

Alături de școală există un teren părăginit, cu gropi adînci și plin de buruieni. Copiii au hotărît să pună în ordine acest loc și să-l prefacă într-un teren de sport. Ei au fost ajutați de colectivul direcției întreprinderii de construcții „Promstroi" a trustului „Celiabmaștroi", care patronează școala.

Aplicarea noilor programe ne dă posibilitatea să ne ocupăm mai mult de munca în afara clasei. În școală au fost organizate cîteva cercuri: de chimie, literar, muzical, de lucru manual, cercul tinerilor naturaliști și altele.

Este încă prea devreme să vorbim despre rezultatele muncii după noile programe. Un lucru este însă evident: noile programe ne ajută să îmbunătățim considerabil munca extrașcolară și munca în afara clasei, educația prin muncă a școlarilor, să întărim disciplina, să dezvoltăm inițiativa copiilor. Ele contribuie la o însușire mai aprofundată a materiei de învățămînt.

V. ILINIH
directorul școlii medii nr. 84
din orașul Celiabinsk

La Expoziția Agricolă Unională

Pe drept cuvînt, Expoziția Agricolă Unională de la Moscova este numită o „Universitate a experienței înaintate". La expoziție sînt demonstrate realizările a peste 800 de colhozuri fruntașe, a 300 de sovhozuri, a 200 de stațiuni de mașini și tractoare, a 300 de ferme de creștere a animalelor, a 232 de institute de cercetări științifice. Participă de asemenea la expoziție peste o sută de mii de fruntași ai agriculturii — colhoznici, colhoznice, muncitori de la stațiunile de mașini și tractoare și din sovhozuri, specialiști, oameni de știință.

Tot ce au creat mai bun harnicii agricultori sovietici este prezentat la Expoziția Agricolă Unională.

Standurile celor 75 de pavilioane ale expoziției, semănăturile, livezile și fermele zootehnice oglindesc viu succesele agriculturii socialiste, demonstrează puterea și viabilitatea orînduirii colhoznice.

În decurs de două luni, Expoziția Agricolă Unională a fost vizitată de aproximativ 6,5 milioane de oameni. Din diferite colțuri ale Uniunii Sovietice vin la Moscova, la Expoziție, colhoznici și colhoznice, mecanizatori ai agriculturii, muncitori din sovhozuri și specialiști din agricultură, pentru a cunoaște bogata experiență a fruntașilor.

Oamenii de știință sovietici au un rol însemnat în activitatea ce se desfășoară în cadrul Expoziției. Prezentăm cîteva aspecte ale acestei activități.

În clișee: (sus) *În pavilionul de silvicultură al Expoziției Agricole Unionale, academicianul Vladimir Sucacev stă de vorbă cu excursioniștii;* (mijloc) *profesorul Vitalii Edelstein, de la Academia Agricolă „Timiriazev", discută cu un grup de excursioniști din regiunea Lvov (R.S.S. Ucraina) la secția de expunere a pătlăgelelor roșii;* (jos) *cuvîntarea acad. M. Țîțin la întîlnirea colhoznicilor din R.S.S. Ucraina și Bielorusia la Expoziția Agricolă Unională.*

Activul de partid discută problemele școlilor

La Lvov a avut loc o ședință a activului de partid. Raportul cu privire la situația și măsurile de îmbunătățire a muncii instructiv-educative în școlile orașului a fost prezentat de secretarul comitetului orășenesc de partid, tov. Pașenco.

În acest an școlar se cheltuiesc pentru învățămîntul copiilor oamenilor muncii din orașul Lvov cu 44 milioane ruble mai mult decît în anul trecut. De curînd s-a terminat construcția a două școli. În prezent se construiesc încă două școli.

La ședință s-a acordat multă atenție problemelor politehnizării învățămîntului. S-a arătat că într-o serie de școli medii întreprinderile au utilat ateliere mecanice, au instalat strunguri, mașini de frezat și de rabotat, le-au înzestrat cu scule de lăcătușerie. Inginerii și inovatorii Uzinei de reparație a automobilelor și ai Uzinei mecanice îi ajută pe școlari să dobîndească deprinderi de muncă. Excursiile școlarilor la întreprinderile industriale au devenit mai pline de conținut.

Secretarul organizației de partid de la școala medie nr. 6, tov. Drimciuc, a vorbit despre activitatea comuniștilor de la această școală. Aici s-a organizat o grupă de lectori. Tematica lecțiilor este discutată și aprobată la ședințele de partid. Se citesc lecții despre chipul moral al tînărului sovietic, despre originea vieții pe pămînt, despre transformările socialiste din regiunea Lvov în timpul puterii sovietice. Cu părinții se desfășoară o muncă permanentă.

Hotărîrea adoptată la ședință trasează măsuri pentru îmbunătățirea continuă a muncii instructiv-educative în școlile orașului.

O jumătate de secol în învățămînt

Colectivul școlii medii nr. 630 din raionul Moskvorețk al orașului Moscova a sărbătorit jubileul glorios al profesorului de matematică Gheorghi Alexeievici Nekrasov. Sărbătoritul a împlinit 70 de ani, din care timp 50 de ani a muncit pe tărîmul educării și instruirii copiilor.

Pe adresa sărbătoritului au sosit zeci de telegrame de felicitare. Sovietul de deputați ai oamenilor muncii din raionul Moskvorețk i-a înmînat o diplomă de onoare.

Începîndu-și munca în satele fostei gubernii Orlov, G. A. Nekrasov lucrează de aproape un sfert de veac în școlile din Moscova. În primii ani ai puterii sovietice el a condus munca culturală de masă la țară, apoi a participat la organizarea primelor colhozuri. Și astăzi, cu toată vîrsta sa înaintată, G. A. Nekrasov este un muncitor neobosit pe ogorul școlii. El ocupă de multă vreme funcția de președinte al cercului pedagogic al profesorilor de matematică. Cu doi ani în urmă, tov. Nekrasov a absolvit Universitatea serală de marxism-leninism.

Pentru munca sa îndelungată și ireproșabilă, G. A. Nekrasov a fost decorat cu ordinul Lenin.

Să întărim munca metodică în școală

În activitatea de perfecționare a cadrelor didactice o importanță mare o are munca metodică ce se desfășoară în cadrul școlii. Conținutul acestei munci este determinat de sarcinile generale ale învățămîntului și de cerințele imediate ale fiecărei școli.

Activitatea metodică a învățătorilor și profesorilor în cadrul școlii se dezvoltă din ce în ce mai mult și are drept rezultat o îmbogățire a cunoștințelor de specialitate ale cadrelor didactice, o mai bună orientare pedagogică și metodică a acestora.

În planurile generale și în planurile pe pătrare ale școlilor apar tot mai clar măsurile prin care trebuie să se realizeze activitatea metodică în școală. În această privință putem da ca exemplu bun planurile de muncă ale școlilor medii de fete nr. 16 și nr. 22 și ale școlii de băieți nr. 96 din București, ale școlii pedagogice de învățători din Piatra Neamț, ale școlii medii de băieți din Constanța etc., planuri în care sînt înfățișate concret acțiunile metodice întreprinse pentru înfăptuirea continuă a nivelului activității instructiv-educative.

Munca metodică în școală se desfășoară în cadrul consiliului pedagogic, al comisiilor pe obiecte, al cercurilor de învățători, al cabinetului (colțului) pedagogic, în cadrul consiliului de diriginți sau prin alte forme pe care le poate crea școala. În aceste forme colective de muncă se discută probleme privitoare la aplicarea programelor școlare, la planificarea calendaristică a materiei, la întocmirea planurilor de lecții, la îmbunătățirea metodelor și procedeelor folosite în predare, la organizarea muncii independente a elevilor, la realizarea educației ideologico-politice în cadrul lecției etc.

Pentru ca activitatea metodică să-și atingă scopul este necesar ca ea să aibă la bază o serioasă analiză a muncii și a rezultatelor obținute în etapa anterioară (anul școlar sau pătrarul precedent). Numai în acest fel colectivele de pedagogi vor putea să se ocupe de problemele cele mai însemnate ale procesului instructiv-educativ din școala respectivă. La școala medie de fete nr. 15 din București, de exemplu, s-a constatat o situație slabă la învățătură a elevelor pe primul pătrar al anului școlar trecut. Analizînd cauzele, consiliul pedagogic a tras concluzia că această stare de lucruri se datorește faptului că învățătorii și profesorii nu au dat destulă atenție fixării materialului predat, nu le-au învățat pe eleve cum să desfășoare munca cu manualul, cum să-și ia notițe, nu s-au preocupat de corectarea caietelor și, în sfîrșit, supraîncărcau elevele cu teme pentru acasă. În ședința consiliului pedagogic s-a stabilit că munca metodică a cadrelor didactice în etapa următoare trebuie să fie îndreptată înspre lichidarea acestor lipsuri. Îndeplinirea hotărîrilor luate în ședința consiliului pedagogic a fost urmărită îndeaproape de către directoarea școlii, fapt care a contribuit la ridicarea nivelului la învățătură al elevelor.

În multe școli directorul și cadrele didactice au înțeles rolul important al consiliului pedagogic pentru îmbunătățirea muncii; în aceste școli se discută constatări ale directorului cu prilejul asistării la lecții, se scot în evidență lipsurile esențiale, se popularizează experiența pedagogică a cadrelor fruntașe din școală și se iau hotărîri menite să ridice calitatea muncii instructiv-educative. Mai sînt însă școli unde ședințele consiliului pedagogic se țin la un nivel scăzut, au loc discuții formale, nu se iau hotărîri precise. Desigur că în școala din comuna Vlăduleni, raionul Tg. Jiu, unde consiliul pedagogic discută probleme privind interesele personale ale cadrelor didactice, munca merge prost.

Directorii școlilor, care conduc activitatea consiliului pedagogic, răspund de felul cum este organizată munca acestuia. Ei au datoria să facă din ședințele consiliului pedagogic un mijloc însemnat de întărire a muncii didactice în școală, ca fiecare ședință să fie plină de învățăminte pentru învățători și profesori. Activitatea cabinetului (colțului) pedagogic, a comisiilor pe obiecte, a cercurilor de învățători, a consiliului de diriginți trebuie să se desfășoare în strînsă legătură cu activitatea consiliului pedagogic și să fie permanent îndrumată de către acesta și de către directorul școlii.

Ședințele comisiilor pe obiecte și ale cercurilor de învățători trebuie să fie folosite atît pentru îmbogățirea cunoștințelor cadrelor didactice, cît și pentru ridicarea nivelului predării la specialitatea respectivă. În acest scop se pot prezenta la aceste ședințe referate în care învățătorii sau profesorii să arate cum lucrează pentru a obține rezultate bune la obiectul pe care-l predau. Discuțiile constituie un schimb de experiență și o școală din care au multe de învățat în special cadrele tinere, începătoare. Teme ca de pildă: Cum confecționez și cum folosesc materialul didactic în predare; Cum corectez caietele elevilor; Cum lupt pentru înlăturarea greșelilor caracteristice elevilor etc. scot în evidență procedee de lucru variate, care pot fi aplicate cu succes și de către alte cadre didactice.

Tematica ședințelor comisiilor și a cercurilor poate fi o continuare a unei probleme importante discutată în consiliul pedagogic. Aceasta este o formă superioară a muncii metodice, care permite să se facă o analiză mai adîncă a unor probleme ale muncii. Astfel la școala medie de fete nr. 15 din București problema supraîncărcării elevelor cu teme pentru acasă, care a făcut obiectul unei ședințe a consiliului pedagogic, a fost reluată în ședințele pe comisii, unde s-au pus în discuție chestiuni privitoare la felul cum se întocmesc și cum se controlează temele pentru acasă și la metodele care trebuie folosite pentru fixarea materialului predat la lecție. S-a întărit astfel preocuparea cadrelor didactice pentru înlăturarea supraîncărcării elevelor cu teme pentru acasă și în același timp, pentru înarmarea acestora cu procedee mai bune de muncă independentă.

În școlile unde nu se acordă importanța cuvenită muncii metodice, activitatea pedagogilor se desfășoară cu rezultate slabe. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala mixtă de 7 ani nr. 66 din București, ai cărei pedagogi nu leagă cunoștințele ce le predau elevilor de practică, de activitatea în producție, nu folosesc materialul didactic, nu corectează caietele, dau temele pentru acasă în grabă, după ce sună pentru sfîrșitul orei. Nu este deci de mirare că în anul școlar trecut un mare număr de elevi ai acestei școli au rămas în urmă la învățătură. La școala medie de băieți din Baia Mare, lecțiile de chimie se desfășoară în clasă, fără nici un fel de material didactic, în timp ce laboratorul este folosit pentru predarea altor materii. Dacă colectivul de pedagogi al acestei școli s-ar fi ocupat în mod organizat de întărirea muncii metodice, asemenea lipsuri ar fi fost de mult înlăturate.

O formă de muncă metodică în școală o constituie interasistențele și lecțiile deschise. În multe școli lecțiile deschise, planificate și avînd scopuri metodice precise (cum se predă o biografie, cum se folosește metoda comparativă în predarea limbii materne în școlile minorităților naționale etc.) au dus la ridicarea simțitoare a nivelului predării. În alte școli însă, directorii și organele sindicale n-au înțeles în suficientă măsură care este rolul lecțiilor deschise și nu le-au folosit cu pricepere, organizîndu-le la întîmplare fără să urmărească o cerință imediată a școlii respective — ci doar simplul fapt ca la fiecare specialitate să se țină una sau două lecții deschise. În astfel de condiții, lecțiile deschise nu pot veni în sprijinul îmbunătățirii muncii cadrelor didactice.

Cabinetul sau colțul pedagogic al școlii trebuie să ilustreze întreaga muncă metodică din școală și să ajute în același timp la buna ei desfășurare. Unele școli au organizat cabinete pe specialități, înzestrate cu mult material didactic confecționat de elevi sub conducerea profesorilor. Astfel de cabinete există, de exemplu, la școala medie de băieți din Sibiu. De asemenea, unele școli pedagogice, ca de exemplu, școala pedagogică nr. 1 de fete din București, au organizat cabinete pedagogice unde elevii se pregătesc pentru practica pedagogică. Sînt însă școli unde colțul pedagogic este sărăcăcios, cu un conținut formal, oglindind slab munca metodică din școală și contribuind într-o măsură insuficientă la îmbunătățirea acesteia.

Munca metodică în școală este condusă de către director prin: verificarea planurilor de activitate ale comisiilor pe obiecte, ședințe de îndrumare cu responsabilii comisiilor și cu consiliile de diriginți, verificarea planurilor de lecții, asistarea la lecții și analiza acestora, convorbiri individuale cu învățătorii și profesorii etc. În acest fel directorul cunoaște succesele și lipsurile muncii în școală, metodele și procedeele folosite de cadrele didactice pentru obținerea succeselor. În consiliul pedagogic, directorul popularizează experiența pedagogică bună, ceea ce duce la îmbunătățiri imediate în munca învățătorilor și profesorilor cu mai puțină experiență.

Dacă dezvăluirea unui element pozitiv din munca unui învățător sau profesor contribuie la ridicarea nivelului predării în școală, cu atît mai mult contribuie la ridicarea nivelului muncii pedagogice studierea de către director și popularizarea întregului sistem de lucru al unui învățător sau profesor bun.

În cadrul aceleiași specialități, învățătorii și profesorii lucrează după principiile și metodele pedagogiei științifice, după îndrumările metodicei speciale, după indicațiile programei școlare, după aceleași manuale. Ceea ce deosebește însă un profesor de ceilalți este felul său propriu de a realiza principiile învățămîntului, felul său propriu de a aplica metodele de învățămînt, particularitățile muncii sale de transmitere a cunoștințelor, de educare a elevilor. Tocmai aceste particularități, felul diferit în care își realizează sarcinile fiecare pedagog, datorită personalității și priceperii sale, măiestriei sale pedagogice, posibilităților sale creatoare, constituie sistemul lui de lucru. Studierea și popularizarea sistemului de lucru al cadrelor didactice care obțin rezultate bune în școală este o sarcină importantă a directorului. În același timp însă, directorul trebuie să studieze și sistemul de lucru al profesorilor care nu obțin rezultate bune, pentru a-i ajuta să se îndrepte.

Studierea sistemului de lucru al unui învățător sau profesor poate începe printr-o discuție cu acesta, din care directorul poate să-și dea seama dacă profesorul aplică mecanic procedeele sale, sau dacă le aplică în funcție de scopul ce-l urmărește. Prin asistarea la lecții directorul își dă seama de ceea ce este caracteristic în munca profesorului, de elementele care deosebesc munca acestuia de munca celorlalte cadre didactice. Planul calendaristic și planurile de lecții ale profesorului, rubrica respectivă din catalog sînt documente care arată directorului felul cum se pregătește profesorul pentru predarea cunoștințelor și cum apreciază nivelul clasei și al fiecărui elev în parte.

Pentru a avea o reprezentare mai clară a activității învățătorului sau profesorului al cărui sistem de muncă îl studiază, directorul poate asista la alți profesori buni care predau în aceleași clase, la alt profesor de aceeași specialitate care lucrează cu o clasă paralelă, sau chiar la o altă școală. Comparația ce o va face va scoate mai mult în evidență specificul muncii profesorului respectiv.

Directorul poate verifica impresiile și concluziile sale antrenînd cadrele didactice de aceeași specialitate în această muncă de cercetare. Discuțiile cu elevii pot de asemenea ajuta la verificarea concluziilor directorului și pot dezvălui chiar elemente noi. Dacă directorul nu are date suficiente pentru aprecierea unui aspect din munca profesorului, se poate consulta chiar cu acesta, pentru a ști la ce lecție sau la ce activitate să asiste spre a-și completa datele respective.

În această muncă, directorul poate avea un ajutor prețios din partea organizațiilor de partid și sindicale din școală. Secțiile de învățămînt trebuie să susțină și să ajute direcțiile de școli în organizarea și desfășurarea studierii experienței pedagogice pozitive, atît în ceea ce privește adunarea faptelor cît și generalizarea lor.

Studierea, generalizarea experienței pozitive a cadrelor fruntașe din regiune, este una din sarcinile principale ale cabinetelor pedagogice regionale. Ele au cuprins în planul lor de muncă această problemă, dar nu au urmărit-o pînă la capăt. Astfel, unele cabinete au cules o cantitate însemnată de fapte, fără a trage concluzii, fără a face generalizarea faptelor, mulțumindu-se să popularizeze elemente disparate din munca unor învățători și profesori, fără a prezenta întregul sistem de lucru al acestora. Lipsa aceasta se datorește în mare măsură slabei îndrumări a cabinetelor pedagogice de către Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice.

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie a.c. cu privire la calificarea, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu se prevede înființarea cabinetelor pedagogice raionale. Acestea vor avea sarcina de a îndruma munca metodică a cadrelor didactice în scopul ridicării nivelului predării în școală.

Studierea și popularizarea experienței pedagogice a cadrelor didactice fruntașe din școli de către director, de către metodiștii cabinetelor pedagogice trebuie să ducă la îmbunătățirea hotărîtoare a muncii metodice, să contribuie în mod simțitor la ridicarea calității procesului instructiv-educativ.

B. PETRICU
metodistă la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Să ridicăm nivelul muncii organizațiilor de partid din instituțiile de învățământ superior

Ștefan Cruceru
secretar al Comitetului orășenesc P.M.R. București

Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării noastre se preocupă cu grijă de formarea și pregătirea specialiștilor necesari în toate domeniile construcției socialiste. În instituțiile de învățământ superior din Capitală, la cursurile de zi, serale și fără frecvență studiază peste 35.000 de tineri. Ei trebuie să devină specialiști cu calificare înaltă, cu un larg orizont ideologic, trebuie să cunoască și să-și însușească în mod temeinic politica partidului nostru, să lupte cu hotărîre pentru transpunerea ei în viață.

Un rol hotărîtor în mobilizarea cadrelor didactice și a studenților pentru aplicarea liniei partidului în vederea asigurării unui înalt conținut ideologic-științific al învățămîntului, pentru înfăptuirea unei legături strînse între știință și practică, pentru educarea comunistă a studenților, îl au organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior.

În anul școlar 1953—54, organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior au obținut unele succese în munca lor. Ele s-au apropiat mai mult de problemele specifice învățămîntului, au contribuit în mai mare măsură la orientarea justă a conducerii instituțiilor în ceea ce privește ridicarea nivelului activității didactico-științifice și educative, în ceea ce privește folosirea rațională a mijloacelor create de partid și guvern pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale studenților.

Pornind de la faptul că în formarea tinerilor specialiști rolul cel mai important îl au cadrele didactice, organizațiile de partid au dat mai multă atenție muncii politice în rîndurile acestora, le-au dezvoltat răspunderea pentru nobila și importanta misiune ce le-a fost încredințată. Astfel, organizațiile de partid de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" și de la Institutul politehnic au mobilizat comuniștii — cadre didactice — la analiza cursurilor, la organizarea schimbului de experiență între catedre etc. contribuind la întărirea activității catedrelor. Alte organizații de partid, așa cum este, de exemplu, organizația de partid de la I.S.E.P., au antrenat numeroși pedagogi-membri de partid în sprijinirea colectivelor de catedră și a consiliilor științifice pe facultăți.

Ca un rezultat al muncii politice desfășurate de către organizațiile de partid în rîndurile cadrelor didactice și ale studenților, un număr mai mare de studenți au obținut calificative bune în sesiunea de examene din vara anului trecut. De asemenea, un număr de peste 4200 studenți au fost antrenați în munca celor 160 de cercuri științifice din facultăți. Aceștia au prezentat referate în cadrul sesiunilor științifice ale cercurilor științifice studențești.

Crește numărul organizațiilor de partid care se preocupă de ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice. În noul an școlar au fost cuprinse în sistemul învățămîntului de partid un număr mai mare de cadre didactice, membri și nemembri de partid. Înscrierea lor în diferitele forme de învățămînt de partid s-a făcut cu mai multă grijă, ținîndu-se seama de pregătirea politico-ideologică și de dorința fiecăruia.

Numeroase organizații de partid s-au interesat de condițiile materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățămînt. A fost acordată mai multă atenție folosirii juste a sumelor alocate, îmbunătățirii hranei și cazării studenților, bunei funcționări a bibliotecilor și a cabinetelor de studii.

Cu toate succesele obținute, în activitatea organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior din Capitală mai există încă serioase deficiențe și lipsuri, a căror înlăturare trebuie să constituie obiectul unei griji deosebite în acest an școlar.

O serie de organizații de partid n-au pus în centrul preocupărilor lor problemele principale ale muncii de partid în instituțiile de învățămînt superior, neglijînd mobilizarea colectivelor didactice pentru îmbunătățirea activității didactico-științifice și educative, neglijînd organizarea unor dezbateri în legătură cu principalele probleme științifice pe care le ridică construirea socialismului în țara noastră, cu rezultatele muncii de cercetare științifică, cu rezultatele obținute de practică, cu comunicările și concluziile diferitelor sesiuni ale forurilor științifice din U.R.S.S. și din țara noastră.

Mai sînt unele organizații de partid care se preocupă într-o măsură insuficientă de îmbunătățirea activității comuniștilor, de modul cum muncesc aceștia în cadrul colectivelor din care fac parte. Membrii de partid nu sînt întotdeauna chemați să răspundă în fața adunării generale sau în ședințe de birou asupra muncii lor, nu sînt mobilizați să devină fruntași în activitatea didactico-științifică. Nu peste tot organizațiile de partid au reușit să creeze în mijlocul colectivelor de catedră condiții prielnice desfășurării criticii și autocriticii, luptei de opinii, fără de care nu se poate îmbunătăți activitatea didactico-științifică. Tovarășa conferențiar Teodora Grosu, de la Institutul pedagogic, subapreciază importanța analizării cursului pe care-l predă. Tov. conf. Marcu Nicolae, de la Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" desconsideră critica și nu se supune disciplinei de stat. Chiar unii membri din birourile organizațiilor de partid și nu se supune disciplinei de stat. Chiar unii membri din birourile organizațiilor de partid și din conducerea institutelor nu stimulează critica și autocritica, ba mai mult — au uneori manifestări de gîtuire a criticii de jos. Așa, de pildă, tovarășul Nicolae Hass, secretarul organizației de bază de la Facultatea de medicină generală, în multe cazuri respinge criticile juste ce i se aduc și are uneori atitudini nepermise față de problemele de muncă ce trebuie să stea în atenția organizației de bază.

Unele organizații de partid, ca cele de la Institutul de construcții, de la Facultatea de metalurgie a Institutului politehnic, de la Institutul medico-farmaceutic, de la I.S.E.P. au neglijat în mare măsură educația comunistă a studenților. Un număr mare de studenți, printre care utemiști și chiar unii membri de partid, sînt codași la învățătură, rămîn corigenți și repetenți. Unele organizații de partid se preocupă încă într-o măsură nesatisfăcătoare de dezvoltarea dragostei studenților față de profesiunea aleasă, de educarea studenților în spiritul dorinței arzătoare de a-și pune cunoștințele cîpătate în slujba intereselor poporului muncitor. Ca urmare, unii dintre absolvenții institutelor de învățămînt superior refuză să meargă să lucreze la sate în domeniul de activitate pentru care au fost pregătiți, preferînd să rămînă simpli funcționari în instituțiile de stat de la oraș.

Unele organizații de partid au neglijat în anul școlar trecut îndrumarea organizațiilor de tineret și sindicale. Nu peste tot organizațiile de partid au asigurat pe deplin conducerea politică și controlul organizațiilor de tineret. La Facultatea de fizico-matematici, la Facultatea de filologie, la Institutul de construcții etc. sînt serioase slăbiciuni în ceea ce privește munca politico-educativă pentru întărirea disciplinei în rîndurile studenților.

Pentru lichidarea lipsurilor și pentru îmbunătățirea activității de partid în instituțiile de învățămînt superior este necesar ca toate organizațiile de partid să-și pună în centrul preocupărilor lor mobilizarea colectivelor pedagogice și a studenților în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, privind ridicarea nivelului științific al învățămîntului, întărirea disciplinei în rîndurile studenților, educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior trebuie să se preocupe permanent de îmbunătățirea conținutului ideologic al activității didactico-științifice, de continua ridicare a nivelului ideologic și științific al cadrelor didactice. În acest scop, organizațiile de partid trebuie să dea toată atenția muncii de educare marxist-leninistă a cadrelor didactice, să extindă studiul individual al operelor clasicilor marxism-leninismului în rîndurile cadrelor didactice, să urmărească felul în care cadrele didactice studiază, să analizeze periodic conținutul învățămîntului de partid, munca propagandiștilor.

Organizațiile de partid trebuie să sprijine conducerile institutelor în organizarea de dezbateri în legătură cu principalele probleme social-economice din țara noastră, cu rezultatele cercetărilor științifice și cele obținute de practică. Trebuie dat un ajutor deosebit colectivelor de catedră în elaborarea planurilor științifice, prin sugerarea de teme privind cerințele actuale ale dezvoltării economiei naționale, în întărirea colaborării între catedre și a legăturii lor cu întreprinderile industriale, cu gospodăriile agricole colective și gospodăriile agricole de stat, cu institutele de cercetări științifice.

Organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior trebuie să vegheze continuu la puritatea ideologică a muncii didactico-științifice, să combată cu hotărîre orice influență a ideologiei burgheze și pe purtătorii acesteia. În scopul realizării unui just conținut ideologic și a unui înalt nivel științific al cursurilor este necesar ca organizațiile de partid să ajute rectoratele în analiza principalelor cursuri. În această muncă trebuie antrenați comuniștii cei mai bine pregătiți din rîndurile cadrelor didactice, care să participe cu competență la analiza temeinică, obiectivă și principială a diferitelor cursuri. Birourile organizațiilor de bază au datoria să controleze activitatea membrilor de partid, activitatea lor în colectivele de catedră, în consiliile științifice și să ceară rapoarte asupra muncii lor în fața biroului de partid sau a adunărilor generale.

O condiție esențială pentru îmbunătățirea activității didactico-științifice o constituie întărirea democrației interne de partid, asigurarea unui climat prielnic pentru desfășurarea luptei de opinii precum și lichidarea oricărei încercări de gîtuire a criticii, de înăbușire a inițiativei, indiferent din partea cui ar veni ea.

În centrul atenției organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior trebuie să stea problema educației comuniste a studenților. Educația comunistă a studenților se realizează în primul rînd în procesul de învățămînt. De aceea organizațiile de partid au datoria să dezvolte în rîndurile studenților o atitudine justă față de învățătură, să cultive dragostea lor pentru profesia aleasă și dorința fierbinte de a-și pune toate forțele în slujba înfloririi patriei, să îndrume în acest sens munca organizației de tineret și a organizației sindicale din instituțiile de învățămînt respective. Organizațiile de partid sînt chemate să îndrume în așa fel organizațiile U. T. M. încît acestea să dezvolte prin toate mijloacele în rîndurile tineretului studios înalte calități ale moralei comuniste: cinstea și sinceritatea, respectul față de vîrstnici, spiritul tovărășesc, combativitatea, dragostea fierbinte pentru patrie, pentru oamenii muncii din lumea întreagă care luptă pentru pace și libertate, ura nemăcată față de dușmanul de clasă, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor poporului.

Organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior trebuie să desfășoare o largă muncă politică de masă pentru combaterea și lichidarea manifestărilor de indisciplină și de amoralitate, să creeze o puternică opinie de masă, care să izoleze elementele dizolvante și dușmănoase care mai există în rîndurile studențimii, întărind combativitatea membrilor de partid și a cadrelor de U.T.M. din fiecare grupă de studenți. Organizațiile de partid trebuie să dezvolte continuu vigilența de masă împotriva oricăror manifestări dușmănoase. Ele sînt datoare să combată cu toată energia manifestările naționaliste sub orice formă s-ar ascunde, arătînd că acestea sînt deopotrivă de dăunătoare fie că se manifestă în rîndul populației românești, fie în rîndurile minorităților naționale.

O grijă deosebită trebuie acordată îndrumării organizațiilor de tineret în vederea organizării de către acestea a timpului liber al studenților. Organizațiile de partid trebuie să controleze îndeaproape respectarea strictă a Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. cu privire la reglementarea activității obștești a studenților.

În scopul dezvoltării dragostei studenților față de profesia aleasă, organizațiile de partid trebuie să întărească conducerea de către ele a organizațiilor U.T.M., să ajute organizațiile U.T.M. să organizeze vizite în întreprinderi, în gospodăriile agricole colective și de stat, întîlniri cu oamenii de știință și fruntașii în producție din ramura respectivă, să dezvolte la cei ce urmează să devină profesori, dragostea pentru munca pedagogică, să lege aspirațiile tinerilor de interesele generale ale construirii socialismului în țara noastră.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt este necesar să li se asigure studenților condiții de trai corespunzătoare, folosindu-se din plin posibilitățile create de partid și guvern. Organizațiile de partid trebuie să mobilizeze comitetele sindicale și conducerile instituțiilor de învățămînt superior în vederea îmbunătățirii continue a condițiilor de trai, igienico-sanitare și de studii ale studenților.

Creșterea autorității și a influenței comuniștilor în instituțiile de învățămînt superior, întărirea continuă a legăturii lor cu masele de studenți, cu cadrele didactice și personalul administrativ constituie sarcina cea mai importantă a organizațiilor de partid din aceste instituții. De aceea aceste organizații trebuie să acorde cea mai mare atenție felului în care muncesc membrii de partid din conducerile organizațiilor de masă, să le controleze activitatea, să-i facă răspunzători de lipsurile existente.

Organizațiile de bază trebuie să îndrume și să controleze permanent organizațiile U.T.M. Secretarii organizațiilor de partid trebuie să se ocupe personal de activitatea organizațiilor de bază U.T.M., de întărirea organelor conducătoare U.T.M. cu cadre de partid tinere, elementele cele mai bune, devotate, care se bucură de încredere și prestigiu în fața studenților.

Organizațiile de partid trebuie să educe membrii de partid în spiritul respectării cu strictețe a disciplinei de partid și de stat, obligatorie în egală măsură pentru toți membrii organizației de partid.

Organizațiile de partid trebuie să dea o atenție deosebită muncii politice în vederea primirii de candidați în partid, condiție principală a îmbunătățirii muncii de partid în instituțiile de învățămînt superior. Ele trebuie să muncească astfel ca cele mai cinstite și valoroase elemente dintre cadrele didactice și studenți să intre în rîndurile membrilor de partid.

Îmbunătățirea activității organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior este determinată în mare măsură și de îndrumarea și controlul comitetelor raionale de partid. O cauză importantă a lipsurilor constatate în activitatea unor organizații de partid din instituțiile de învățămînt superior este și slaba atenție pe care le-o acordă comitetele raionale respective.

Este necesar ca comitetele raionale de partid să analizeze periodic diferitele aspecte ale muncii politice desfășurate de organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior. Membrii comitetelor raionale de partid trebuie să cunoască îndeaproape activitatea cadrelor didactice și a studenților. Ele trebuie să acorde o grijă deosebită ridicării nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice care studiază pe lîngă cabinetele raionale de partid. De asemenea, comitetele raionale de partid trebuie să ia măsuri ca instructorii care îndrumă organizațiile de partid din învățămîntul superior să aibă calificarea necesară pentru ca să poată da un ajutor concret muncii organizațiilor de partid. Este de asemenea necesar să se lărgească activul de partid cu pedagogi, membri de partid cu o bună pregătire științifică și ideologică.

Nici Comitetul orășenesc P.M.R. București n-a controlat temeinic și sistematic îndeplinirea hotărîrilor partidului de către comitetele raionale și organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior. Pe viitor el trebuie să acorde un ajutor efectiv pentru îmbunătățirea continuă a activității organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior.

Partidul și guvernul nostru înconjoară cu toată dragostea și se preocupă în permanență de tineretul studios — viitoarele cadre de conducere în viața noastră economică și de stat. Tocmai de aceea organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt superior sînt chemate să vegheze la formarea de cadre cu o înaltă pregătire tehnică și științifică, capabile să-și pună întreaga lor capacitate de muncă în slujba construirii socialismului în patria noastră.

Din munca diriginților

Diriginții școlilor din orașul Strehaia desfășoară o activitate susținută. Mulți dintre ei și-au întocmit, pe baza planului de muncă anual, planuri săptămînale de activitate. În aceste planuri săptămînale sînt înscrise măsurile concrete care se iau pe linie educativă, termenele pînă cînd trebuie îndeplinite acestea, precum și procedeele, metodele pedagogice pe care le folosesc diriginții în activitatea lor.

Planul săptămînal cuprinde nu numai problemele desprinse din planul anual, ci și pe acelea ridicate de munca de fiecare zi din școală.

Diriginții din orașul Strehaia se preocupă în mod deosebit să cunoască elevii și să se apropie de ei, în vederea aplicării unor măsuri educative care să țină seama de individualitatea fiecărui elev. Observațiile privitoare la comportarea elevilor sînt consemnate în fișe. Unii diriginți, care lucrează în continuare cu același colectiv de elevi, au însemnări făcute cîțiva ani de-a rîndul, ceea ce îi ajută mult în muncă, dîndu-le posibilitatea să urmărească dezvoltarea elevilor, îmbunătățirea comportării lor etc.

Diriginții din orașul Strehaia au neglijat un timp problema justei repartizări a sarcinilor, pentru a evita supraîncărcarea elevilor cu teme și sarcini extrașcolare. Ei nu s-au străduit să coordoneze munca profesorilor, pentru ca aceștia să nu dea elevilor un număr prea mare de teme, a căror îndeplinire să ceară prea mult timp. Acest fapt a dus uneori la pregătirea de mîntuială a lecțiilor de către elevi sau chiar la neglijarea completă a unora dintre ele. Cînd și-au dat seama de această lipsă a muncii lor, diriginții au căutat s-o remedieze. De exemplu, diriginții de la școala de 7 ani de băieți folosesc un registru special, cu următoarele rubrici: obiectul, temele date pentru acasă, ziua pentru cînd sînt date temele, observații. Rubricile sînt completate zilnic de către profesori. Astfel, diriginții pot cunoaște conținutul temelor, ziua pentru cînd trebuie îndeplinite, volumul și numărul lor, și își pot da seama de timpul pe care-l au la dispoziție elevii pentru efectuarea temelor.

Problema evitării supraîncărcării elevilor preocupă acum îndeaproape colectivul didactic al școlii. În perioada lucrărilor scrise, diriginții au avut grijă ca acestea să fie planificate în așa fel încît elevii să aibă pentru fiecare din ele 2—3 zile timp pentru a învăța.

Diriginții din orașul Strehaia sînt hotărîți să-și îmbunătățească necontenit munca, să găsească mereu noi mijloace prin care să asigure un nivel ridicat de pregătire a elevilor.

I. PENTEȘ
corespondent

Pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin școlii din proiectul Directivelor partidului

Ce lucrări se pot organiza iarna la colțul naturii vii

Lucrările practice organizate la colțul naturii vii în timpul iernii au o deosebită importanță, deoarece ele dau posibilitatea să nu se întrerupă studierea de către elevi a plantelor în legătură cu mediul în care trăiesc.

Pentru ca lucrările organizate la colțul naturii vii să se desfășoare cu succes, cadrele didactice trebuie să asigure o muncă sistematică a elevilor, să-i îndrume și să-i supravegheze, să le dea, înainte de începerea fiecărei lucrări, scurte indicații care să fie notate pe tablă și în caiete, să ceară fiecărei grupe de elevi să urmărească dezvoltarea plantelor și să comunice întregii clase rezultatele lucrărilor efectuate.

Iată cîteva dintre lucrările care se pot organiza iarna la colțul naturii vii:

La lecțiile de botanică despre sămînță, despre însămînțare și germinarea semințelor, se pot face în cadrul colțului naturii vii o serie de observații și experiențe cu semințele de mazăre, fasole, grîu. Elevii învață să observe aici structura semințelor diferitelor plante de cultură și fenomenul încolțirii lor, să determine puterea de germinare a semințelor, să cunoască condițiile necesare încolțirii semințelor, semănatul în sol la diferite adîncimi, semănatul cu semințe mari și mici etc. Din observațiile și experiențele organizate în legătură cu aceste teme, elevii se convîng de concordanța ce există între condițiile interne, specifice semințelor diferitelor plante și condițiile externe necesare începutului dezvoltării fiecărei plante.

Cu ajutorul plantelor crescute în ghivece se pot face observații asupra condițiilor necesare înverzirii și creșterii lăstarilor, punîndu-se în evidență necesitatea luminii pentru apariția clorofilei. Folosind o plantă cu frunzișul bogat, cum este primula, de exemplu, se pot face experiențe pentru punerea în evidență a pătrunderii apei din sol în rădăcină, prin perii absorbanți.

Schimbul de gaze ce are loc în procesul fotosintezei se face cunoscut elevilor cu ajutorul unor experiențe pentru executarea cărora este necesară o aparatură foarte simplă. De exemplu, o experiență care place elevilor și le stîrnește interesul se poate realiza folosind ramuri de elodea (ciuma apelor), din acvarium, care au fost proaspăt tăiate la capăt, și care se cufundă în eprubete cu apă, ținute la temperatura camerei. Expunînd eprubetele la lumină de intensități diferite și observînd repeziciunea cu care ies bulele de oxigen, elevii pot trage concluzii cu privire la influența pe care o exercită intensitatea luminii în procesul absorbției bioxidului de carbon și al degajării oxigenului la plantele acvatice.

Colectivele de elevi organizate în cadrul orelor de curs sau în cadrul cercului de științe naturale trebuie să fie antrenate să facă observații sistematice asupra dezvoltării plantelor, asupra condițiilor lor de dezvoltare. Ei trebuie să cunoască bine influența luminii asupra creșterii plantelor, necesitatea apei, observînd turgescența cînd plantele sînt udate la timp și ofilirea cînd nu sînt udate la timp, epoca de înflorire a diferitelor plante, așezarea frunzelor pe tulpină, dezvoltarea mugurilor florali și foliari, structura frunzelor și a florilor la monocotiledonate și dicotiledonate. În acest scop colțul naturii vii trebuie să cuprindă plante corespunzătoare cerințelor programelor școlare.

Pentru a cunoaște importanța pe care o are stropirea cu îngrășăminte organice asupra creșterii plantelor, elevii trebuie să facă observații asupra felului în care se dezvoltă o plantă care a fost stropită numai cu apă, prin comparație cu altă plantă care a fost stropită cu o soluție nutritivă.

De la nici un colț al naturii vii nu trebuie să lipsească înmulțitorul, cu ajutorul căruia elevii vor executa experiențe de înmulțire vegetativă a plantelor prin butași sau frunze luate de la plantele de cameră (telegraful, begonia, sensiviera).

Deosebit de atrăgătoare sînt pentru elevi experiențele de înmulțire a cartofului prin ochi și prin butași. Pentru cunoașterea dezvoltării plantelor de către elevi, se seamănă în două ghivece mari cu pămînt gras de grădină, grîu de primăvară și grîu de toamnă. Elevii observă că, spre deosebire de grîul de primăvară, grîul de toamnă nu face spic. Paralel cu aceasta, se organizează experiențe de iarovizare a grîului de toamnă și a cartofului pentru a li se da elevilor posibilitatea să constate prin comparație rezultatele ce se obțin prin iarovizare.

Tot la colțul naturii vii se pot organiza bine experiențele pentru observarea stadiului de lumină la plante. O grupă de elevi trebuie să aibă grijă de crearea condițiilor necesare și anume: grîul dintr-un ghiveci este lăsat să crească în condițiile unei zile naturale, iar cel din alt ghiveci, în condițiile unei zile scurte, prin acoperirea lui, 2—3 ore pe zi, cu un capac sau o hîrtie opacă.

Ceva mai dificile sînt experiențele de bibridare vegetativă a plantelor. Ele se pot realiza mai ușor folosindu-se două varietăți de roșii, care se deosebesc net prin forma și culoarea fructelor. Pentru a avea altoi mai tineri, varietatea de la care se ia altoiul se seamănă cu 20—30 zile mai tîrziu decît varietatea care va servi ca port-altoi. De la planta altoi se taie cu multă grijă vîrful tulpinii, dîndu-i formă de pană, și se introduce în deschizătura făcută în tulpina plantei port-altoi, după ce s-a tăiat vîrful, sub nivelul frunzei, așa fel încît extremitatea altoiului să ajungă pînă la capătul despicăturii port-altoiului. Se leagă apoi cu o ață moale și se așează sub un clopot, întreținîndu-se o atmosferă umedă. Plantele vor fi observate zilnic. Frunzele altoiului se îndepărtează treptat, iar după ce au devenit suficient de viguroase pot fi expuse la lumina solară. Cu multă grijă va fi urmărită formarea și coacerea fructelor. Elevii trebuie să observe atît caracterele altoiului cît și ale port-altoiului, obținerea chiar din primul an a hibridului vegetativ.

Am arătat pe scurt numai cîteva din multiplele observații și experiențe ce se pot organiza la colțul naturii vii pentru a da elevilor posibilitatea să-și însușească în timpul iernii temeinice cunoștințe de botanică, să-și formeze anumite deprinderi practice. Astfel de experiențe contribuie la formarea convingerii că printr-o dirijare planificată a creșterii și dezvoltării plantelor, cunoscînd legile după care se desfășoară viața lor, omul poate transforma natura.

VIENIȚA TEODORESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Rezultatele muncii tinerelor naturaliste

Studiind proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, mulți profesori de științe naturale din regiunea Baia Mare au înțeles mai bine sarcinile ce le revin în legătură cu înarmarea elevilor cu cunoștințe practice agricole și popularizarea în rîndurile țărănimii muncitoare a celor mai înaintate metode agrotehnice. Ca urmare, în multe școli au apărut inițiative importante pentru îmbunătățirea predării științelor naturale în școală și pentru întărirea muncii obștești.

În raionul Șomcuta, de exemplu, s-au început lucrările pentru amenajarea unor pepiniere pomicole pe loturile experimentale ale școlilor de 7 ani din comunele Seini și Șomcuta. Asemenea pepiniere sînt în curs de amenajare și în raioanele Vișeu, Carei etc.

Un interes deosebit a trezit în rîndurile cadrelor didactice din regiune expoziția organizată la școala pedagogică din Carei. Aici sînt prezentate rezultatele obținute în anul școlar trecut pe parcela experimentală de către elevele școlii încadrate în cercul tinerilor naturaliști.

Printre exponate pot fi văzute mănunchiuri de grîu, care oglindesc lupta tinerilor naturaliști pentru a obține transformarea grîului de toamnă în grîu de primăvară, pentru dezrădăcinarea ereditățiigrîului de toamnă și transformarea lui în grîu de primăvară prin reducerea treptată a perioadei de iarovizare.

Vizitatorii pot vedea, de asemenea, un mănunchi de grîu ramificat, obținut prin aplicarea îngrășămintelor stadiale.

Elevele școlii pedagogice din Carei au obținut succese și în cultura secarei. Un mănunchi de secară de toamnă, însămînțată primăvara, cu o înspicare perfectă, cu buchete mari, sănătoase, arată rezultatele obținute în urma însămînțării secarei iarovizate timp de 45 zile, în timp ce un alt mănunchi, provenit de pe o altă parcelă, pe care s-a semănat secară de toamnă neiarovizată, are o fructificare slabă, boabe pipernicite, bîntuite de rugină și de alte boli criptogamice.

Materiale variate demonstrează rezultatele obținute de eleve, sub conducerea profesoarelor, pe baza polenizării artificiale. Pe lîngă alte produse, expoziția prezintă și știuleți de porumb hibrid, alături de părinții din care a provenit, — porumb portocaliu de Tîrgul Frumos-Iași și porumb dintele calului Phister.

Rezultatele iarovizării cartofului sînt prezentate prin probe de cartofi de diferite soiuri: galben timpuriu, Kruger, roz timpuriu, roz de toamnă. Elevele au dobîndit o frumoasă experiență în cultura cartofului prin iarovizări, prin semănarea diferitelor părți de cartofi: coji, baze, vîrfuri, ochiuri, secțiuni longitudinale, prin butași.

Colecțiile de semințe de legume, zarzavaturi, cereale, plante medicinale, plante industriale, textile, oleaginoase dovedesc preocupările variate ale elevelor de la această școală.

ROZALIA SANDRU
metodistă la cabinetul pedagogic din regiunea Baia Mare

Un nivel ridicat de cunoștințe la limba română

Atît în activitatea pe care o desfășor în școală cît și în munca mea de metodist mă preocupă în mare măsură problema găsirii celor mai bune căi și procedee de îmbunătățire a predării limbii române.

Experiența școlii sovietice, îndrumările date de Ministerul Învățămîntului prin instrucțiuni și programe, articolele publicate în revistele noastre de literatură și limbă m-au ajutat să-mi îmbunătățesc activitatea, să lichidez o mare parte a lipsurilor din cunoștințele de limba română ale elevilor mei.

Elevii aveau lacune serioase mai ales în ceea ce privește exprimarea logică și clară în scris și oral a ideilor lor. Făceau adesea greșeli de ortografie. Aceste lacune se datorau în mare parte faptului că elevii nu erau suficient deprinși cu lectura.

De aceea, principala mea grijă, de la începutul acestui an școlar, a fost să-i determin să citească mai mult, să-i fac să le fie mai dragă lectura literară. Procedeele pe care le-am folosit în acest scop sînt multiple și variate. De exemplu, i-am antrenat în întocmirea fișelor literare. Munca cu fișele se desfășoară în felul următor: le comunic elevilor cu cîteva zile înainte subiectul lecției ce se va studia în clasă și le indic literatura pe care trebuie s-o citească în legătură cu această lecție. Pentru a-i determina să citească în întregime poezia, fragmentul de proză sau opera pe care o vom studia în clasă, le indic problemele principale pe care le vom discuta la lecție. Citind, elevii urmăresc și notează problemele principale, extrag citate. Astfel, la lecția despre realismul operei lui I. Creangă, ei au urmărit în literatura indicată, ca probleme principale: aspecte din viața țăranilor din satul scriitorului, îndeletnicirile lor, traiul lor în familie, paginile de importanță documentară despre organizarea învățămîntului, despre armată și alte instituții; semnalarea unor conflicte de clasă în lumea satului; mijloacele artistice folosite de scriitor; aspecte realiste în basmele lui Creangă în comparație cu „Amintirile" etc. Cînd extrag citate, elevii trebuie să indice pagina, opera și ediția din care le-au luat.

Întocmirea și folosirea fișelor literare ajută elevilor să dea răspunsuri concrete în lecțiile de literatură, să facă unele completări și observații sprijinite pe textele citite. Aceasta a făcut să crească dorința elevilor de a citi și — ceea ce e foarte important — de a citi cu atenție. Înainte, elevii citeau în grabă, nu știau asupra căror probleme trebuie să se oprească, ce este mai important, esențial într-o operă.

Elevii au cîștigat încrederea în forțele lor și s-au învățat să discute probleme de literatură.

Extrăgînd pe fișe ideile principale din opera unui scriitor și făcînd însemnări cu privire la forma, stilul și conținutul operei, elevilor le rămîn întipărite bine în minte aceste date despre opera respectivă. Prin memorarea fragmentelor din operele literare, ei au posibilitatea să-și îmbogățească vocabularul, să-și formeze deprinderea de a se exprima cu mai multă ușurință.

Munca cu fișele a fost la început anevoioasă. Elevii nu prea știau cum să le întocmească și să le folosească. De la o lecție la alta, însă, această muncă li s-a părut mai ușoară, mai interesantă. Acum, ei minuiesc fișele cu multă ușurință. Fiind aranjate pe scriitori și probleme, fișele le sînt elevilor de mare ajutor și la repetarea materiei.

Acord multă grijă caietelor-vocabular. I-am deprins pe elevi să folosească aceste caiete încă din anii trecuți. Anul acesta, am complicat munca lor în legătură cu caietele-vocabular. Aceste caiete cuprind acum numai cuvintele rare, precum și cele mai frumoase expresii figurate din operele pe care le citesc elevii. În caiete se reproduc frazele care cuprind aceste cuvinte sau expresii, indicîndu-se autorul, opera și ediția din care au fost extrase. Le cer elevilor să memoreze aceste cuvinte și expresii și să le folosească la analiza operelor.

Mă străduiesc să lucrez astfel încît și orele de gramatică să fie cît mai active și interesante. Aproape toate exemplele pe care le folosesc pentru ilustrarea fenomenelor gramaticale sînt luate din texte literare sau din folclor. De pildă, textele literare luate din opera lui Creangă au oferit elevilor exemple variate și minunate pentru ilustrarea fenomenelor gramaticale.

Comisia profesorilor de limba română din școala noastră se preocupă permanent de confecționarea materialului didactic necesar în predarea lecțiilor de literatură și gramatică. Astfel, s-au confecționat cu ajutorul elevilor numeroase planșe privitoare la diferite probleme de sintaxă, morfologie și stilistică. În planșa despre subiect, de pildă, elevii pot urmări, în numeroase exemple, prin ce parte de vorbire se poate exprima subiectul. Exemplele din planșe sînt culese de elevi din diferite texte literare. Ei au alcătuit de asemenea și albume literare. Materialul didactic a devenit în acest fel un ajutor valoros în însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor de limba și literatura română.

MARIA CHELARU
profesoară la școala medie de băieți „Gh. Lazăr" din Sibiu

Lecții de aritmetică

Învățătorul comunist Gál Adalbert lucrează de cîțiva ani la școala din satul Zetelaka. El desfășoară o muncă stăruitoare, menită nu numai să înarmeze elevii cu cunoștințe, ci și să le creeze deprinderi practice, să-i învețe să aplice în viață cunoștințele însușite.

Iată-l, de pildă, la clasa VI-a, predînd lecția de aritmetică cu tema — „Calcularea termenului necunoscut al rapoartelor".

„Acum vom discuta despre lucruri foarte apropiate" spune profesorul. Mama colegului vostru de clasă, Karácsony David, a îndeplinit obligațiunea predării cotelor de carne pe anul curent. Tatăl lui Sándor Juci a predat doar 32 kg de carne din cele 81 kg pe care le avea de dat. Ținînd seama de același raport, să calculăm deci cîtă carne ar trebui să primească zilnic la masă sora lui Sándor Juci, Maria, care învață la școala pedagogică din Odorhei, știind că rația zilnică de carne la internate este de 8 dag.

Problema se rezolvă repede. Maria ar trebui să mănînce zilnic doar 3,1 dag de carne, în raport cu cantitatea de carne dată la cotă de tatăl său.

Elevii se uită unii la alții și fără să vrea își opresc privirea asupra lui Sándor Juci. Acesta a înțeles. Acasă a discutat cu tatăl său. A doua zi, acesta a și luat măsuri pentru predarea cotei.

Predate în felul acesta, lecțiile tovarășului Gál contribuie direct nu numai la înarmarea elevilor cu cunoștințele și deprinderile cerute de programa școlară, ci și la educarea lor ca viitori cetățeni conștienți ai patriei noastre.

BENKŐ JÁNOS
corespondent, Odorhei

Expoziție de materiale didactice și intuitive

Luni dimineață s-a deschis în Capitală, în localul Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice, o expoziție de materiale didactice și intuitive, confecționate de profesori de la școlile elementare, medii, tehnice și pedagogice din întreaga țară.

La inaugurarea expoziției au fost de față tov. Nicolae Dinulescu, prim-locțiitor al ministrului Învățămîntului, Costin Nădejde și Tatiana Bulan, locțiitori ai ministrului Învățămîntului, reprezentanți ai secțiunilor de învățămînt ale Sfatului popular al Capitalei, cadre didactice etc.

Expoziția cuprinde numeroase planșe, grafice și diferite obiecte intuitive, pentru ușurarea însușirii unor discipline de învățămînt ca limba română, istoria, geografia, limba rusă, științele naturale, matematica, utilaje pentru laboratoare de fizică și chimie etc.

30 de ani de la proclamarea R. P. Mongole

La 26 noiembrie s-au împlinit 30 de ani de la constituirea Republicii Populare Mongole.

In anii puterii populare, în viața noii Mongolii au avut loc transformări radicale. Au fost lichidate clasa feudalilor și asuprirea capitaliștilor din afară. Solul și subsolul țării au devenit bunuri ale întregului popor. Vitele și proprietățile feudalilor au fost confiscate și trecute în proprietatea poporului. In același timp, în Mongolia unde înainte de revoluție nu exista nici un fel de industrie, s-a dezvoltat, cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, o industrie națională proprie.

Paralel cu dezvoltarea economică a luat avînt dezvoltarea culturală. Inainte de revoluție, nivelul cultural al maselor din Mongolia era deosebit de scăzut. Abia 0,3—0,5 la sută din populație era știutoare de carte. In prezent, în țară există o rețea deasă de școli elementare, școli medii și instituții cultural-educative. Instituțiile de învățămînt superior, printre care ocupă un loc de frunte Universitatea de stat „Cioibalsan", pregătesc cadre cu o înaltă calificare, necesare pentru continua înflorire a Republicii Populare Mongole.

Universitatea mongolă de stat „Cioibalsan"

Universitatea mongolă de stat „Cioibalsan" a fost înființată la 5 octombrie 1942 și este prima instituție de învățămînt superior din istoria poporului mongol.

Uniunea Sovietică, cu toate greutățile din timpul războiului, a acordat un însemnat ajutor tinerei Universități, înzestrînd-o cu instalațiile necesare laboratoarelor și cu materiale didactice, trimițînd în Republica Populară Mongolă un mare grup de cadre cu experiență în domeniul științei, literaturii și pedagogiei.

Din primele zile ale existenței sale, Universitatea a fost înconjurată de marea grijă și atenție a Partidului Popular Revoluționar Mongol și a guvernului popular al Republicii, care au creat toate condițiile necesare pentru dezvoltarea continuă a activității didactico-științifice a Universității.

In momentul de față, în cadrul Universității funcționează o Facultate de medicină, o Facultate de zootehnie și o Facultate de pedagogie.

La toate facultățile, pe lîngă materiile de specialitate se studiază bazele marxism-leninismului, istoria Partidului Popular Revoluționar Mongol, istoria Republicii Populare Mongole, materialismul dialectic și istoric, economia politică, limba mongolă și limba rusă.

In Universitate sînt admiși toți cei care au absolvit cursurile școlilor medii și care au reușit la examenele de admitere în Universitate. Din numărul total al studenților, 33,6% sînt membri ai Partidului Popular Revoluționar Mongol; 52,2% sînt membri ai Uniunii Revoluționare a Tineretului; 31,4% din numărul studenților sînt de sex feminin.

Tuturor studenților li se asigură o bursă de la 225 (anul I) pînă la 300 (anul V) de tugrici pe lună.

Studenții care primesc la toate materiile calificativele „bine" și „foarte bine" primesc, pe lîngă bursă, un spor în proporție de 20%, iar cei care au calificativul „excepțional" primesc un spor de 30%. In afară de aceasta, s-au stabilit trei burse cu numele de Suhe-Bator și trei burse cu numele de Cioibalsan, în valoare de 450 tugrici fiecare.

Dacă în primii ani ai existenței Universității colectivul didactic era format în mod exclusiv din specialiști sovietici, în anul școlar trecut au lucrat în Universitate 62 de profesori mongoli.

In urma creării, în anul 1946, a cursului de aspirantură, în Universitatea de stat mongolă se desfășoară munca de pregătire a cadrelor științifice și pedagogice.

Sub îndrumarea profesorilor cu o înaltă calificare, aspiranții își desfășoară studiul după un plan de muncă întocmit în vederea dizertației, dau examenele de candidat și pleacă în Uniunea Sovietică pentru formularea și susținerea dizertației.

Caracteristica fundamentală a muncii în domeniul cercetărilor științifice constă în legătura strînsă dintre teorie și practică, în legătura cu problemele economiei naționale a R. P. Mongole.

Pe lîngă munca lor științifică, membrii colectivelor didactice din Universitate dau un ajutor practic atît întreprinderilor industriale cît și agriculturii.

Dintre profesorii Universității care și-au terminat lucrările științifice trebuie să remarcăm pe Jamsarana, candidat în științe biologice, care a efectuat lucrarea „Cuprinderea vitaminei „S" în plantele din R. P. Mongolă"; Jamianjava, candidat în științe veterinare, a cărui lucrare are ca temă „Clinica și însănătoșirea operativă a cenurozei la iac și sarlîc"; Sinjă, candidat în științe veterinare, care a întocmit o lucrare despre „Starea secreției gastrice la caii mongoli legată de particularitățile hranei și întreținerii"; Taigvo, candidat în științe biologice, a cărui lucrare tratează despre „Schimbările în legătură cu creșterea oaselor frontale și a coarnelor în stare embrionară, a coarnelor la vitele mari cornute, aflate în perioada de creștere gestativă și după naștere". Numai în anul școlar trecut și-au susținut dizertațiile de candidat 7 profesori și aspiranți.

In felul acesta, odată cu dezvoltarea aspiranturii, crește numărul cadrelor științifice ale Universității. Acum, 25% din profesorii mongoli ai Universității au diferite grade științifice.

Profesorii și aspiranții Facultății veterinaro-zootehnice care au terminat strîngerea materialului pentru temele de dizertație, vor pleca în Uniunea Sovietică pentru terminarea dizertației. Printre ei se află tov. Dași, care a cules material pentru tema „Calitatea lînei oilor gobi-altaice", tov. Iarimpil, profesor la catedra de epizootologie, care pregătește tema „Aprecierea comparativă a metodelor de săpături diagnostice" și tov. Donguindo, aspirant al catedrei de fiziologie, care pregătește tema „Normativele singelui la oi — încrucișarea".

Clădirea Universității ocupă o suprafață de aproximativ 40.000 m². Toate catedrele, cu excepția celei de clinică medicală, au fost instalate în clădirea principală. Catedra de clinică medicală este instalată în spitalul Ministerului Sănătății. Studenții Facultății veterinare își desfășoară munca practică în ambulatoriul veterinar. Toate catedrele sînt înzestrate cu material demonstrativ și instalații necesare pentru practica în laboratoare.

Universitatea are o bibliotecă și o sală de lectură. Fondul de volume al bibliotecii crește în fiecare an. In momentul de față, biblioteca numără 150.000 de cărți.

Schimbul de experiență — mijloc de îmbunătățire a calității lecțiilor

Socotind schimbul de experiență drept unul din mijloacele importante de popularizare și generalizare a metodelor înaintate, organizațiile sindicale de învățămînt din raionul Sibiu, îndrumate de comitetul sindical raional, acordă o atenție deosebită organizării diferitelor forme ale schimbului de experiență.

Comitetul sindical raional s-a preocupat de întărirea activității pe care o desfășoară comisia muncii de masă în producție și comisia muncii culturale de masă. Aceste comisii acordă acum mai multă atenție instruirii organizatorilor de grupă și delegaților cu munca culturală, îndrumîndu-i să antreneze pe toți membrii de sindicat în desfășurarea unui larg schimb de experiență. Numai în decursul acestui an s-au ținut peste 165 de lecții deschise și 89 de consfătuiri de producție, care au contribuit mult la obținerea unor rezultate bune în munca de instruire și educare a elevilor. De exemplu, s-a îmbunătățit activitatea cadrelor didactice care predau la clasele I-a de la școala medie nr. 3 și de la școala de 7 ani nr. 13 din orașul Sibiu.

Organizațiile sindicale din raionul Sibiu folosesc pe scară largă lecțiile deschise ca formă a schimbului de experiență. Analiza muncii școlii de șapte ani din comuna Poplaca, de exemplu, a scos la iveală o serie de lipsuri în ceea ce privește disciplina elevilor. Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau la această școală, comitetul sindical local a organizat o serie de lecții deschise, ținute de tovarășul Vlad Foamete. Cadrele didactice de la școala din Poplaca au învățat astfel ce metode trebuie să folosească în desfășurarea lecțiilor pentru menținerea atenției elevilor, pentru îmbunătățirea disciplinei acestora. De asemenea, la lecțiile deschise organizate de către grupa sindicală de la școala medie de fete nr. 3 din Sibiu, cadrele didactice au învățat cum trebuie organizată repetarea cunoștințelor, cum trebuie folosit materialul didactic în predare.

Una din formele de bază ale schimbului de experiență folosită cu mult succes de către organizațiile sindicale din raionul Sibiu o constituie consfătuirile de producție. In anii trecuți, unele organizații sindicale confundau consfătuirile de producție cu ședințele consiliilor pedagogice. Nu peste tot era cunoscut, de pildă, faptul că în timp ce consiliul pedagogic este organul consultativ al directorului școlii, consfătuirea de producție este organul care controlează activitatea fiecărui membru al colectivului pedagogic, inclusiv activitatea administrației școlii; că în timp ce consiliul pedagogic este condus de către directorul școlii, consfătuirea de producție este organizată și condusă de un membru al comitetului sindical raional, de instituție sau de organizatorul grupei sindicale, care răspunde de activitatea muncii de masă în producție. In urma unei temeinice instruiri a activiștilor din grupele sindicale, din comitetele de instituție și din organizațiile sindicale de bază asupra rolului și însemnătății consfătuirilor de producție, acestea au început să fie organizate mai just.

O consfătuire de producție bine organizată a avut loc, de pildă, la școala medie de fete nr. 3 din Sibiu. Tema consfătuirii a fost „Munca de predare a științelor naturale". Pentru buna organizare a acestei consfătuiri, comitetul de instituție din școală a constituit o comisie de pregătire, sub conducerea responsabilei cu munca de masă în producție. Această comisie a avut sarcina să urmărească îndeaproape activitatea desfășurată de tovarășa Melania Creangă, care predă științele naturale la școala medie de fete nr. 3. Membrii comisiei de pregătire au asistat la mai multe lecții ținute de tovarășa Creangă, au urmărit metodele ei de predare, felul cum verifică cunoștințele elevelor etc. La consfătuire, după susținerea unui referat și a unui coreferat în legătură cu predarea științelor naturale, tovarășa Melania Creangă a predat lecția „Encefalul la diferite vertebrate". Comitetul de instituție de la școala medie de fete nr. 3 și cadrele didactice de la această școală și-au dat seama că participarea lor activă la astfel de consfătuiri de producție contribuie la ridicarea calității muncii lor instructiv-educative, la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevelor.

Consfătuiri de producție cu rezultate bune s-au ținut și la școala pedagogică mixtă din Sibiu, la școala pedagogică de băieți, la școlile de 7 ani de la Ocna Sibiului, Forcești, Cisnădie etc.

Nu peste tot însă consfătuirile de producție au fost bine organizate. Lipsurile existente în organizarea lor se datoresc, în primul rînd, comitetului sindical. Acesta nu s-a preocupat în suficientă măsură de îndrumarea și controlul organizațiilor sindicale în ceea ce privește conținutul consfătuirilor de producție. Ca urmare a acestui fapt, referatele prezentate la unele consfătuiri de producție nu au oglindit metodele personale ale pedagogului care susținea referatul, ci arătau în general despre metodica predării obiectului respectiv. S-au ținut, de asemenea, și așa zise consfătuiri de producție-fulger, în care se dădea citire unor rapoarte sumare, ce cuprindeau doar o înșiruire schematică, seacă, a unor reguli și principii didactice.

Analizînd cauzele acestor deficiențe, comitetul sindical raional a constatat că activitatea comisiei muncii de masă în producție se desfășoară sectar. Tovarășa Milena Spiridonescu, responsabila acestei comisii, nu a mobilizat în muncă întregul colectiv al comisiei. In urma analizei activității comisiei muncii de masă în producție s-au luat o serie de măsuri a căror aplicare a dus la o serioasă îmbunătățire a organizării schimbului de experiență.

Comitetul sindical raional se străduiește să-și îmbunătățească mai departe această activitate, să popularizeze larg metodele pedagogiei sovietice, realizările învățătorilor și profesorilor fruntași din raion.

NICOLAE MOLODEȚ
președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Sibiu

Rectificare

In articolul „In lupta pentru aplicarea metodelor înaintate", apărut în gazeta noastră la pag. I-a a numărului 292 din 13 noiembrie, rîndurile 15—17 se vor citi: „Pentru aceasta, s-a executat arătura la o adîncime de 40—50 cm., urmînd ca în primăvară să se continue lucrările necesare".

Filmul — un ajutor însemnat în munca instructiv-educativă

Filmul constituie un ajutor însemnat în munca de instruire și educare a tinerei generații. Școala sovietică folosește filmul ca unul dintre factorii importanți ce contribuie la realizarea învățămîntului științific, la educarea elevilor în spiritul comunismului.

Aplicînd experiența școlii sovietice în acest domeniu, școala noastră a obținut pînă acum o serie de rezultate pozitive. Astfel, marile realizări ale cinematografiei sovietice: „Oameni curajoși", „Un pichet în munți", „Școala curajului", „Echipa de pe strada noastră", „Examen de maturitate" etc. ca și filmele realizate de tînăra noastră cinematografie: „In sat la noi", „Mitrea Cocor", „Nepoții gornistului", „Răsare soarele" — contribuie mult la adîncirea muncii educative a școlilor. De asemenea, o serie de filme documentare au fost folosite ca material didactic la lecțiile de fizică, de biologie, de geografie etc. contribuind la îmbogățirea cunoștințelor științifice ale elevilor.

Totuși, pînă de curînd școala noastră n-a folosit în mod organizat filmul. Aceasta se datorește în parte faptului că Ministerul Invățămîntului nu a luat măsuri pentru valorificarea filmelor, în special a filmelor documentare și de popularizare a științei, ca material auxiliar în realizarea programei școlare.

Pentru remedierea acestei lipse, Ministerul Invățămîntului, secția de învățămînt a sfatului popular al Capitalei și Intreprinderea cinematografică regională București au organizat în anul 1953, la cinematografele din Capitală, o serie de matinee în vederea folosirii sistematice a acestor filme în învățămînt. Pe baza rezultatelor pozitive ale acestei acțiuni, la care au participat în mod organizat peste 100.000 de elevi, s-a reluat în anul acesta folosirea filmului documentar în învățămîntul elementar, mediu și profesional. Filmele documentare care urmează să fie vizionate de elevi au fost triate de comisii de profesori, făcîndu-se totodată clasificarea lor pe discipline.

Mulți directori, diriginți și cadre didactice din școlile Capitalei au luat măsuri pentru vizionarea organizată a filmelor de către elevi. Astfel, școlile de 7 ani nr. 181 și nr. 184 au luat legătura cu cinematograful „Infrățirea între popoare", s-au informat asupra programului matineelor pentru elevi și i-au trimis pe aceștia să vizioneze filmele, în zilele și la orele programate, însoțiți de profesori. Directorul școlii nr. 1 de băieți, tov. Nemțeanu, a asigurat o participare totală a elevilor din școală la vizionările de filme. Tov. Ciumagian, responsabilă cu cineficarea la școala nr. 47 de fete, participă cu elevele, în grupuri organizate, la matineele școlare.

Unele școli însă nu acordă însemnătatea cuvenită folosirii filmului ca ajutor în munca instructiv-educativă. Astfel, școala medie nr. 20 de băieți, școala medie „I.L. Caragiale", școlile nr. 131 de băieți, nr. 149 de fete, nr. 96 de băieți, nr. 11 de fete și nr. 12 de băieți nu au trimis elevii la filmele programate.

Este necesară mai multă grijă pentru această acțiune din partea directorilor de școli și a cadrelor didactice. Invățătorii și profesorii au datoria să-și însoțească elevii la cinematograf, deoarece în acest fel ei înșiși își vor îmbogăți cunoștințele, vor găsi noi posibilități de legare a teoriei cu practica. Este necesar ca și secțiile de învățămînt regionale și raionale să studieze posibilitățile de folosire a filmelor de către școlile din raza lor.

Serviciul de cineficare din Ministerul Invățămîntului are datoria să asigure lichidarea lipsurilor existente, să ia măsuri pentru ca filmele artistice și documentare să poată fi vizionate de toți elevii școlilor noastre.

N. MIRONESCU

A. I. Vîșinski

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite necrologul lui Andrei Ianuarievici Vîșinski.

La 22 noiembrie 1954 a încetat subit din viață, la New York, în urma unei crize cardiace acute, eminentul om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., academicianul A. I. Vîșinski.

A. I. Vîșinski s-a născut în anul 1883 în orașul Odesa. El a luat parte din tinerețe la mișcarea revoluționară și a fost supus în repetate rînduri persecutărilor, deportărilor și arestărilor din partea ohranei țariste. In anul 1920 A. I. Vîșinski a devenit membru al Partidului Comunist.

După absolvirea, în 1913, a Facultății juridice a Universității din Kiev, A. I. Vîșinski a activat pe tărîm literar și pedagogic.

Din 1917 și pînă în 1925 A. I. Vîșinski a ocupat funcții de răspundere în Comisariatul Poporului pentru alimentație, iar ulterior la Tribunalul Suprem al R.S.F.S.R. fiind totodată profesor la catedra de Drept penal a Universității de Stat din Moscova.

Din 1925 pînă în 1931 A. I. Vîșinski a ocupat posturi de conducere în învățămîntul public, fiind rector al Universității de Stat din Moscova, membru în Colegiul Comisariatului Poporului pentru învățămîntul public al R.S.F.S.R., locțiitor al președintelui Consiliului științific de Stat al Comisariatului Poporului pentru învățămîntul public al R.S.F.S.R.

Timp de mai mulți ani (1931—1939) A. I. Vîșinski a ocupat posturi de conducere în organele procuraturii și justiției sovietice, fiind procuror al R.S.F.S.R., locțiitor al Comisarului Poporului pentru justiție al R.S.F.S.R., iar mai tîrziu procuror al U.R.S.S.

Din 1939 și pînă în 1944 A. I. Vîșinski a fost locțiitor al președintelui Consiliului Comisarilor Poporului al U.R.S.S. Tot în acești ani el și-a început activitatea sa rodnică în posturi de conducere ale diplomației sovietice. El a fost locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., ministru al Afacerilor Externe, iar apoi reprezentantul permanent al U.R.S.S. la Organizația Națiunilor Unite și totodată prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

A. I. Vîșinski a participat la numeroase consfătuiri și conferințe internaționale din cele mai importante atît în anii războiului, cît și în perioada de după război. El a condus în repetate rînduri delegațiile U.R.S.S. la sesiunile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Remarcabilele sale cuvîntări în apărarea păcii și securității popoarelor, împotriva agresiunii imperialiste și pregătirii unui nou război sînt cunoscute popoarelor din toate țările. Sînt de asemenea cunoscute meritele sale în apărarea intereselor țărilor de democrație populară și ale întregului lagăr democrat.

Ocupînd posturi de conducere de mare răspundere ale Statului Sovietic, A. I. Vîșinski a desfășurat în același timp o vastă activitate științifică, pe care nu a întrerupt-o pînă în ultimele zile ale vieții sale. El a fost membru activ al Academiei de Științe a U.R.S.S. și membru în Prezidiul Academiei de Științe a U.R.S.S.

La Congresele al 18-lea și al 19-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. A. I. Vîșinski a fost ales membru al Comitetului Central al Partidului Comunist.

In tot timpul activității sale de stat și diplomatice A. I. Vîșinski și-a consacrat toate forțele, vastele sale cunoștințe și talentul său cauzei consolidării Statului Sovietic, a apărat neobosit interesele Uniunii Sovietice pe arena internațională luptînd cu ardoare bolșevică pentru cauza comunismului, pentru consolidarea păcii internaționale și a securității generale.

Meritele deosebite ale lui A. I. Vîșinski față de Statul Sovietic și Partidul Comunist s-au bucurat de o înaltă prețuire din partea Guvernului Sovietic.

El a fost distins de șase ori cu Ordinul Lenin, decorat cu Ordinul Drapelul Roșu al Muncii și cu diferite medalii.

Ne-a părăsit unul din cei mai de frunte activiști ai Statului Sovietic, un talentat diplomat sovietic și eminent om de știință. A. I. Vîșinski a fost un fiu credincios al Partidului Comunist, plin de abnegație în munca sa, extrem de modest și exigent față de sine însuși. Oamenii sovietici vor păstra de-a pururi în inimile lor amintirea luminoasă a lui A. I. Vîșinski, luptător activ și neobosit pentru interesele Uniunii Sovietice și ale întregului lagăr al democrației și socialismului, pentru pace și întărirea prieteniei între popoare.

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să contribuim la creșterea producției de sfeclă de zahăr

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind contractarea sfeclei de zahăr, publicată zilele acestea, constituie o expresie concretă a grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea nivelului de trai al poporului muncitor. Ea are o mare însemnătate pentru realizarea unei producții sporite de sfeclă de zahăr, în scopul asigurării materiei prime necesare industriei zahărului și pentru mai buna aprovizionare a populației.

Această nouă Hotărîre a guvernului nostru, elaborată în spiritul prevederilor proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al partidului, este menită să cointereseze în măsură mai mare pe producătorii care dețin terenuri corespunzătoare, în vederea sporirii producției de sfeclă de zahăr. Hotărîrea privind contractarea sfeclei de zahăr prevede însemnate avantaje pentru gospodăriile agricole individuale, pentru asociațiile simple de producție, pentru întovărășirile agricole și gospodăriile agricole colective.

Cadrele didactice din școlile sătești au datoria să popularizeze în rîndurile țărănimii muncitoare această Hotărîre, făcînd cunoscute cultivatorilor de sfeclă de zahăr avantajele pe care le acordă statul nostru în vederea asigurării materiei prime necesare industriei alimentare, în vederea unei mai bune aprovizionări a populației. Desfășurîndu-și munca de agitație politică, învățătorii și profesorii trebuie să arate țăranilor muncitori că producătorii de sfeclă de zahăr care vor încheia contracte cu fabricile de zahăr ale Ministerului Industriei Alimentare vor primi, în baza Hotărîrii, prețuri avantajoase pentru sfecla de zahăr predată, sămînță de sfeclă de zahăr în mod gratuit, cantități de zahăr, ajutor tehnic gratuit, îngrășăminte chimice cu o reducere de 50 la sută din preț, avansuri în bani, ajutor pentru întreținerea culturilor și combaterea dăunătorilor. In discuțiile cu țăranii muncitori, cadrele didactice trebuie să le arate amănunțit datele cuprinse în Hotărîre. Astfel, ei pot arăta că un țăran muncitor care a încheiat contract pe un an de zile cu o fabrică de zahăr, obligîndu-se să-i livreze cantitatea de 20 de tone sfeclă de zahăr, va primi 5000 lei, sumă ce reprezintă costul total al cantității predate, cîte 50 kg zahăr în mod gratuit pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr predate, adică în total 100 kg zahăr, și tot în mod gratuit 25 kg sămînță de sfeclă de zahăr de hectar. De asemenea, el va primi 3500 kg borhot umed de sfeclă, pentru care va plăti numai 35 lei și altele. Hotărîrea Consiliului de Miniștri acordă avantaje suplimentare atunci cînd producătorul încheie contract individual pe o perioadă de 2—3 ani. In acest caz, contractantul va primi pentru 20 de tone de sfeclă de zahăr predată 6000 lei, în afară de celelalte avantaje.

Hotărîrea privind contractarea sfeclei de zahăr acordă avantaje sporite asociațiilor de cultivatori de sfeclă de zahăr, întovărășirilor agricole, precum și gospodăriilor agricole colective. Acestora li se va plăti 3000 lei pe 10 tone de sfeclă de zahăr predată, dacă vor contracta pe termen de 2—3 ani cel puțin 10 ha. Țăranii muncitori asociați vor mai primi în plus, în mod gratuit, 20 kg de zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr predate; întovărășirile agricole vor primi în plus, în mod gratuit, cîte 30 de kg de zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr predate. Gospodăriile agricole colective vor primi în plus, în mod gratuit, 50 kg de zahăr pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr predate.

Invățătorii vor sublinia faptul că gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cultivatori de sfeclă de zahăr ce se vor asocia și care vor încheia contracte pentru cultura sfeclei de zahăr vor putea primi, prin sucursalele Băncii Agricole, credite ieftine pentru procurarea de mașini de semănat, tăvălugi, cultivatoare, pluguri, în condiții avantajoase. Credite pentru producție și pentru procurarea de unelte agricole vor putea primi și producătorii de sfeclă de zahăr care vor încheia contracte individuale.

Vorbind țăranilor muncitori despre ajutorul pe care-l primesc din partea partidului și guvernului pentru sporirea producției și a veniturilor lor, învățătorii și profesorii trebuie să le arate totodată că au datoria și că este în interesul lor să lucreze pămîntul bine și la timp, aplicînd regulile agrotehnice corespunzătoare, să însămînțeze cu sfeclă de zahăr întreaga suprafață contractată, folosind în întregime cantitatea de sămînță primită, să folosească îngrășămintele chimice și naturale, să aleagă pentru cultivarea sfeclei de zahăr terenurile care se pot iriga ușor.

Invățătorii-agitatori au datoria să îndrume pe producătorii de sfeclă de zahăr să respecte realizarea planului de contractare. In același timp ei trebuie să-i ajute cu sfaturi agrotehnice în vederea executării la timp și în condiții bune a tuturor lucrărilor necesare culturii sfeclei de zahăr.

Este deosebit de necesar ca învățătorii și profesorii să cunoască temeinic prevederile Hotărîrii, pentru a putea duce în rîndurile țărănimii muncitoare o intensă muncă de lămurire pentru extinderea contractărilor.

Activitatea obștească a pedagogilor

Cadrele didactice din școlile raionului Roșiorii de Vede desfășoară o intensă activitate obștească în sprijinul dezvoltării agriculturii.

In ședințele cu părinții, în cadrul căminelor culturale și în cercurile agrotehnice a fost popularizat pe larg proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2—3 ani. In același timp, învățătorii din satele Peretu, Balaci, Zimbreasca, Didești etc. au sprijinit activ campania agricolă de toamnă.

Cadrele didactice din comunele Albești, Mozăceni, Tufeni au organizat temeinic munca culturală în comună, întocmind și redactînd gazete cetățenești, organizînd biblioteci volante și echipe artistice etc.

Un mijloc însemnat de îmbunătățire a activității obștești a învățătorilor din raion l-au constituit demonstrațiile organizate pe parcelele școlare, unde s-au pus în practică metodele agrotehnice înaintate. Astfel, pe parcelele școlilor din comunele Pîrlita, Drăcșanei, Merișani, Didești, s-a executat la vreme copilirea tomatelor. Operația aceasta a fost folosită și în gospodăriile agricole colective din raion. Invățătorii și elevii școlii din Merișani au însămînțat pe parcela școlară plante medicinale, dovedind astfel că și plantele medicinale dau rezultate bune în raionul nostru. In multe din școlile raionului s-au organizat pe parcele adevărate cîmpuri experimentale. Recoltele realizate au dovedit sătenilor că randamentul la hectar poate fi mărit simțitor prin aplicarea regulilor agrotehnice înaintate.

AURELIA V. DUMITRU
învățătoare la școala de 7 ani mixtă din Roșiorii de Vede

Bibliografie

Au apărut în colecția „Biblioteca școlarului":

AL. VLAHUȚĂ: *Poezii.* 80 pagini — 1,25 lei.

MIKSZATH KALMAN: *Schițe.* 64 pagini — 1,05 lei.

I. POP RETEGANUL: *Povești ardelenești.* 176 pagini — 2,80 lei.

AL. MITRU: *Copiii muntelui de aur* — povești. 184 pagini — 3,25 lei.

AL. ȘAHIGHIAN: *Ursul.* 24 pagini — 30 bani.

★ ★ ★ *Traista cu povești,* 168 pagini — 2,60 lei.

Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

La 18 noiembrie s-a deschis la Stockholm sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. La sesiune au participat aproape patru sute de delegați, reprezentînd popoarele a zeci de țări.

Prima ședință s-a desfășurat sub președinția preotului Sven Hector, cunoscut activist al mișcării partizanilor păcii din Suedia. In cuvîntarea sa de salut, el și-a exprimat mulțumirea în legătură cu convocarea sesiunii în capitala Suediei și a subliniat că activitatea sesiunii va avea o uriașă însemnătate în lupta pentru pace.

Senatorul **Ambrozio Donini**, profesor la Universitatea din Roma, a prezentat raportul în legătură cu primul punct al ordinei de zi: „Colaborarea țărilor Europei în vederea asigurării securității lor colective".

La ședința din după amiaza zilei de 18 noiembrie au luat cuvîntul **Gilbert de Chambrun** (Franța) și **d-na T. Arnold** (Germania occidentală). In încheiere, d-na Arnold a dat citire telegramei de salut trimisă sesiunii de către Wilhelm Elfes, membru în Consiliul Mondial al Păcii, căruia guvernul Germaniei occidentale i-a refuzat viza de ieșire din țară. Au vorbit, în continuare, **Gordon Shaffer** (Anglia) și reprezentantul japonez, **Matumoto**.

In ședința din seara zilei de 18 noiembrie au fost reluate discuțiile la primul punct al ordinei de zi. In cadrul discuțiilor au luat cuvîntul: **J. Hromadka** (Cehoslovacia), **G. D'Arboussier** (Africa Neagră), **J. Dembovski** (Polonia). A luat apoi cuvîntul **Ilya Ehrenburg.**

In ședința din 19 noiembrie, care a fost prezidată de Hewlett Johnson (Anglia), au continuat discuțiile la primul punct de pe ordinea de zi. In ședință au luat cuvîntul: **Șt. Milcu** (Romînia), **H. Kamnitzer** (Germania), **I. Blume** (Belgia), **Tai-Tin-cai** (China), **d-na S. Thorvaldsson** (Islanda), mitropolitul **Nikolai** (Uniunea Sovietică), **Mcquire** (Anglia), **M. Yaari** (Israel), **P. Kokkalis** (Grecia), **James Burns** (Anglia), **T. Dery** (Ungaria).

In ședința din după amiaza zilei de 19 noiembrie, prezidată de A Fadeev (U.R.S.S.), s-a discutat cel de al doilea punct de pe ordinea de zi, „Situația creată în diferite părți ale Asiei de intervenția străină și de sistemul blocurilor și coalițiilor militare". Raportul a fost prezentat de **Romesh Chandra** (India). Au început apoi dezbaterile pe marginea raportului. Au luat cuvîntul **Han Ser Ja** (R.P.D. Coreeană), **B Alavi** (Iran), **R. D. William** (India), **Abdul Hamid-Khan Bhashani**, reprezentantul Pakistanului de est, **Le Dinh Tham** (Vietnam), **Liu Nin-i** (China).

După pauză, ședința a continuat sub președinția lui D. Endicott. Au luat cuvîntul d-na Minnert Koeling (Olanda), **Alain Le Léap** (Franța), prof. **Brandweiner** (Austria), **Seid Diallo** (Africa franceză de vest), **Ragnar Forbeck** (Norvegia), **Joseph Niheis** (Luxemburg).

In ședința din dimineața zilei de 20 noiembrie a fost prezentat raportul „Acțiunile forțelor iubitoare de pace în vederea asigurării dezarmării și interzicerii armelor de exterminare în masă". Raportor a fost **E. Burhop**, profesor de fizică nucleară la Universitatea din Londra. La dezbaterile care au urmat pe marginea raportului au luat cuvîntul prof. **Bundsdorff** (Finlanda), **Gustave Cotelle** (Franța), **Antoine Allard** (Belgia), **Aleksandr Korneiciuk** (U.R.S.S.), **Molly Mandell** (Anglia), reprezentanta Federației Democrate Internaționale a Femeilor, **A. Bouchama** (Algeria), **De Castro**, președintele Comitetului F.A.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru problemele alimentației și agriculturii).

Ședința din după-amiaza zilei de 20 noiembrie a fost prezidată de Liu Nin-i, vicepreședinte al Comitetului executiv al Federației sindicatelor din întreaga China. **Jose Da Frota Moreira**, secretar general al Partidului Muncitoresc din Brazilia, a dat citire raportului delegației braziliene cu tema „Situația creată în America de sud în urma amestecului în afacerile interne ale statelor". La discuții au luat cuvîntul scriitorul columbian **Alvaro Uribe**, generalul **Heriberto Jara**, fost ministru al marinei al Mexicului.

Liu Nin-i, care a prezidat ședința, a anunțat că pe adresa sesiunii a sosit un mesaj adresat de **Paul Robeson**, cunoscutul luptător pentru pace, căruia autoritățile americane i-au refuzat eliberarea unui pașaport pentru a putea participa la sesiune. Robeson a urat din toată inima succes lucrărilor sesiunii. In cadrul ședinței au fost reproduse de pe bandă de magnetofon cuvîntarea de salut a lui Paul Robeson și cîntecul consacrat de el sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, după care asistența în picioare a aplaudat frenetic, scandînd lozinca: „Trăiască pacea!"

Au luat apoi cuvîntul scriitorul **Adalberto Ortis** (Ecuador) și **Salvador Allende**, vicepreședinte al senatului chilian.

După o pauză a continuat discuția pe marginea raportului delegației braziliene. Au luat cuvîntul președintele Confederației oamenilor muncii din America Latină, **Lombardo Toledano, Alberto Rodriguez Sust**, președintele Uniunii sindicatelor lucrătorilor sanitari din Cuba, scriitorul argentinian **Varela, Salem Abmad**, profesor la Universitatea din Bagdad și pastorul danez **Uffe Hansen**.

In ședința din dimineața zilei de 21 noiembrie, prezidată de Forbeck (Norvegia), cuvîntările au fost consacrate diferitelor probleme care au fost abordate în ședințele precedente, precum și pregătirilor în vederea convocării unui Congres mondial al păcii în primul semestru al anului 1955. Au luat cuvîntul: **Tubi (Israel)**, prof. **Ghiorghi Nadjakov** (R. P. Bulgaria), reverendul **Armstrong** (Irlanda), **Ben Sliman** (Tunisia), **Leila Tuna** (Turcia) și **Manuel Sanchez Arcas**, fost ambasador al Spaniei republicane.

Sesiunea a trecut apoi la cel de al 5-lea punct de pe ordinea de zi: „Pregătirile pentru o întîlnire a reprezentanților forțelor iubitoare de pace din toate țările în cursul primei jumătăți a anului 1955". **K. Abbas**, reprezentantul Indiei, a prezentat un raport în legătură cu această problemă. Au luat apoi cuvîntul: **Pierre Meunier** (Franța), **Joze Cueto** (Chile) și **Yvor Montagu** (Anglia).

La 22 noiembrie, în cadrul sesiunii au lucrat diferite comisii și subcomitete. Paralel cu ședințele plenare și lucrările comisiilor, au avut loc numeroase întîlniri care au contribuit la stabilirea și lărgirea legăturilor între diferite personalități.

In dimineața zilei de 23 noiembrie au avut loc ședințele comisiilor pentru elaborarea rezoluțiilor cu privire la problemele discutate la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

In a doua jumătate a zilei a început ședința plenară de închidere a sesiunii.

Lombardi (Italia), care prezida ședința, a anunțat că Comisia pentru problemele organizatorice propune alegerea unor noi membri ai Consiliului Păcii. Lombardi a dat citire listei candidaților. Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate propunerea referitoare la alegerea de noi membri ai Consiliului Păcii.

In componența Consiliului Mondial al Păcii au fost aleși:

Jose Da Frota Moreira, deputat în parlament (Brazilia); **Alberto Cavalcanti**, cineast (Brazilia); **Cezar Dacorso**, șeful bisericii metodiste (Brazilia); **Joris Ivens**, cineast (Olanda); **Purlodiningrat**, profesor (Indonezia); **Siradjudin Abbas**, președintele grupului musulman din parlament (Indonezia); **Nino Fogliaresi**, profesor (Italia).

După aceea, sesiunea a trecut la adoptarea hotărîrilor și recomandărilor. Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate:

1. Mesajul Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor — „Pentru asigurarea colaborării între toate statele Europei în scopul organizării securității lor colective".
2. Rezoluția cu privire la situația creată în diferite părți ale Asiei în urma presiunii străine și a sistemului blocurilor și coalițiilor militare.
3. Rezoluția cu privire la situația creată în țările Americii Latine în urma amestecului străin în afacerile interne ale națiunilor.
4. Rezoluția cu privire la lupta forțelor iubitoare de pace pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.
5. Rezoluția cu privire la situația creată în țările dependente și semi-dependente în urma presiunii străine și a sistemului blocurilor și coalițiilor militare.
6. Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la convocarea unui Congres mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace.
7. Recomandarea privind problemele organizatorice ale mișcării mondiale pentru apărarea păcii (făcută de Comisia pentru problemele organizatorice).
8. Chemarea cu privire la sărbătorirea marilor date culturale.
9. Recomandarea privind problema activității culturale a mișcării mondiale pentru apărarea păcii (făcută de Comisia pentru problemele culturale).

Inainte de închiderea sesiunii, Lombardi, care prezida ședința, a rostit cuvîntul de închidere.

După aceasta, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a fost declarată închisă.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 295 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 4 decembrie 1954

In acest număr:

- A. G. Ștetenko: Îndrumarea și controlul în școală (pag. 2-a)
- C. Tarkova: Cercul diriginților (pag. 2-a)
- Pionierii noștri (pag. 2-a)
- G. P. Apostol: Despre importanța și modul de desfășurare a colocviilor în învățămîntul superior (pag. 3-a)
- PENTRU ÎNDEPLINIREA SARCINILOR CARE REVIN ȘCOLII DIN PROIECTUL DIRECTIVELOR PARTIDULUI: Să învățăm din experiența bună a școlilor; Ne pregătim pentru munca în agricultură (pag. 3-a)
- PE TEME ACTUALE: Rezultatele muncii din primul pătrar (pag. 3-a)
- 10 ani de la eliberarea Albaniei (pag. 4-a)
- Gh. Ploeșteanu: Să înceteze provocarea de la Karlsruhe (pag. 4-a)

Pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Intre 29 noiembrie și 2 decembrie 1954 la Moscova s-au desfășurat lucrările Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La conferință au participat reprezentanți ai Uniunii Sovietice, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Albania. La conferință a participat de asemenea în calitate de observator un reprezentant al Republicii Populare Chineze.

Participanții la conferință au examinat sub toate aspectele situația care s-a creat în Europa în legătură cu semnarea acordurilor separate de la Paris de către anumite state occidentale cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale și la atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace din Europa.

Conferința a adoptat o declarație comună a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

Conferința de la Moscova a fost consacrată unor probleme care au o însemnătate uriașă nu numai pentru popoarele Europei, ci și pentru cauza asigurării păcii generale.

Situația creată în Europa în urma semnării acordurilor de la Paris provoacă o îngrijorare legitimă în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace. Unele state occidentale și în primul rînd State le Unite ale Americii, Anglia și Franța au intrat în alianță fățișă cu militariștii din Germania occidentală, concentrîndu-și toate eforturile în vederea remilitarizării Germaniei occidentale și a atragerii ei în grupările lor militare opuse altor state europene.

In declarația făcută de V. M. Molotov, șeful delegației sovietice, precum și în declarațiile reprezentanților celorlalte state participante la conferință, se arată în chip limpede caracterul primejdios al politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale dusă de puterile occidentale. Această politică repetă în mare măsură politica pe care statele vest-europene au dus-o în anii care au precedat cel de al doilea război mondial. Guvernele de pe atunci ale acestor state au refuzat să acționeze în comun cu Uniunea Sovietică pentru ca prin eforturile colective ale statelor europene să împiedice agresiunea hitleristă și au contribuit de fapt la dezvoltarea militarismului german, urmărind să folosească pe Hitler și planurile lui agresive în scopurile lor antisovietice. După cum se știe însă, cotropitorii hitleriști au năvălit nu numai către Răsărit, ci și către Apus. In Polonia și Franța, în Uniunea Sovietică și Cehoslovacia, în Anglia și Iugoslavia, în Belgia și Olanda. In Germania însăși, oamenii cinstiți își aduc cu ură aminte de grozăviile războiului. Oswiecim, Lidice, Oradour, regiunile de gheto rase de pe fața pămîntului, Varsovia, Stalingrad, Coventry și zeci de alte orașe distruse amintesc lumii întregi unde a dus politica statelor vest-europene de sprijinire a militarismului german. Poporul nostru nu va uita niciodată că a pierdut peste jumătate milion de oameni în acest măcel, că economia noastră națională a suferit imense pagube materiale de pe urma distrugerilor și a jafului hitlerist.

Ceea ce a asigurat victoria asupra militarismului german în cel de al doilea război mondial a fost puternica coaliție antihitleristă care s-a format între statele care au fost victime ale agresiunii. Așa cum a subliniat V. M. Molotov, acest lucru demonstrează că interesele tuturor statelor europene care prețuiesc pacea coincid, deoarece este vorba de lupta împotriva agresiunii germane și de menținerea păcii în Europa.

Asigurarea securității în Europa și rezolvarea justă a problemei germane sînt indisolubil legate între ele. Pentru a evita primejdia pe care o prezintă planurile puterilor occidentale care urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale și pentru a contribui cu adevărat la rezolvarea problemei germane și asigurarea păcii și securității în Europa, Uniunea Sovietică propune să se renunțe la aceste planuri și să se ajungă la un acord pe baza următoarelor principii fundamentale: neadmiterea reînvierii militarismului german și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

In timp ce aceste propuneri ale Uniunii Sovietice urmăresc să asigure menținerea și consolidarea păcii în Europa, acordurile de la Paris urmăresc cu totul alte scopuri.

Acordurile de la Paris pornesc de la renunțarea la principiile securității colective europene, de la opunerea unor state europene altor state europene, de la continuarea cursei înarmărilor și, în felul acesta, slujesc nu intereselor menținerii păcii, ci unor scopuri diametral opuse. Aceste acorduri servesc de asemenea, nu cauzei rezolvării pașnice a problemei germane, ci planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în „Uniunea Europei Occidentale" anexă a acestui bloc. Ele dovedesc că cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța le sînt străine interesele restabilirii unității Germaniei, interesele poporului german.

Transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist face imposibilă unificarea ei cu R. D. Germană, iubitoare de pace, într-o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată. In cazul realizării acordurilor de la Paris, Germania occidentală va dispune de o armată de cel puțin 1.000.000 de oameni, la care se adaugă cei 2.000.000 de oameni din organizațiile militariste existente. De fapt, acordurile de la Paris dau militariștilor vest-germani dreptul de a reînvia statul major general german și de a dezvolta fără nici o îngrădire industria de război. Remilitarizarea Germaniei occidentale capătă un caracter deosebit de periculos, deoarece la dispoziția armatei vest-germane se pun toate tipurile de arme, mergîndu-se pînă la a i se acorda posibilitatea de a folosi arma atomică.

Popoarele Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară știu că planurile agresive ale puterilor imperialiste impun nu numai o deosebită vigilență, ci și înfăptuirea unor acțiuni practice în vederea asigurării propriei lor securități. Popoarele europene iubitoare de pace, din statele care au fost reprezentate la conferința de la Moscova, nu se pot limita la măsurile pe care le-au luat pînă acum pentru asigurarea apărării lor. Acest lucru se referă desigur și la alte state europene iubitoare de pace, care nu vor să fie slugi sau complici la pregătirea și dezlănțuirea unui nou război.

In vederea asigurării unei trainice securități, statele europene iubitoare de pace trebuie să-și unească strîns forțele și să le întărească considerabil pentru eventualitatea ratificării și aplicării acordurilor de la Paris. „Aceasta — a arătat V. M. Molotov — cere din partea statelor participante la actuala conferință luarea unor măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, precum și a altor măsuri pentru a apăra în mod sigur munca pașnică a popoarelor noastre, pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor lor și a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni".

Declarațiile reprezentanților statelor care au participat la Conferința de la Moscova arată că aceste state sînt unanime în năzuințele lor de a contribui la întărirea păcii și securității colective în Europa.

Conferința a arătat deplina unanimitate în ceea ce privește măsurile care vor trebui întreprinse în interesul asigurării păcii în Europa, în cazul ratificării acordurilor de la Paris.

Politica statelor participante la conferința îndreptată spre asigurarea păcii se bucură de aprobarea și sprijinul popoarelor din Europa și din întreaga lume. Ziarele democrate din Italia — „Unita", „Avanti" și „Il Paese" — publică articole consacrate Conferinței de la Moscova subliniind că în timp ce Uniunea Sovietică și țările de democrație populară vor să discute despre problemele securității europene, puterile imperialiste refuză acest lucru. Ziarul finlandez „Työkansan Sanomat" într-un articol de fond consacrat deschiderii Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa declară că asigurarea păcii și securității Finlandei, ca și a celorlalte țări din Europa, necesită crearea sistemului de securitate colectivă care a fost propus de Uniunea Sovietică.

In același timp, popoarele se ridică tot mai hotărîte împotriva ratificării acordurilor de la Paris, împotriva refacerii militarismului german agresiv. Faptul că recentul Congres al sindicatelor vest-germane s-a pronunțat împotriva reînarmării Germaniei occidentale, că partidul lui Adenauer a pierdut un număr însemnat de voturi la fiecare din alegerile parțiale care au avut loc de curînd, că Blank, împuternicitul pentru problemele înarmării din guvernul de la Bonn, a fost fluierat, huiduit și bătut de mulțime, arată rezistența crescîndă a înseși populației din Germania occidentală împotriva remilitarizării.

Poporul romîn este convins că politica țărilor iubitoare de pace care au participat la conferința pentru asigurarea păcii și securității în Europa se bucură de sprijinul larg al tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa și din lumea întreagă, care se pronunță cu hotărîre împotriva planurilor de dezlănțuire a unui nou război mondial, pentru triumful definitiv al cauzei nobile a păcii.

Poporul nostru este ferm hotărît să fie la înălțimea datoriei sale și a răspunderii ce-i revine pentru apărarea cuceririlor sale democratice și a muncii sale pașnice, constructive, pentru apărarea cauzei păcii.

Sesiunea de comunicări științifice de la Institutul politehnic din București

In zilele de 28 și 29 noiembrie a avut loc la Institutul politehnic din București prima sesiune de comunicări științifice a corpului didactic al institutului. La lucrările sesiunii au luat parte reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, numeroși profesori, conferențiari, lectori și asistenți ai Institutului politehnic din București, precum și membri ai corpului didactic al altor institute tehnice de învățămînt superior din Capitală și din alte orașe ale țării.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat în nouă secții de specialitate.

Comunicările științifice prezentate în cadrul sesiunii au fost dezbătute pe larg de participanții la lucrări.

In cadrul ședinței de închidere, care a avut loc luni seara, au fost premiate cele mai bune lucrări. (Agerpres).

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Ședința din ziua de 2 decembrie

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 decembrie a avut loc cea de a patra și ultima ședință a Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace, șeful delegației cehoslovace.

La ședință s-a discutat proiectul declarației comune a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

După discuțiile care au avut loc, toți membrii delegațiilor statelor reprezentate la conferință au declarat că adoptă textul declarației sus-menționate.

S-a stabilit că semnarea declarației să aibă loc la 2 decembrie, la ora 18, la Kremlin.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul Republicii Populare Chineze, Cian Ven-tian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de Viliam Siroky, șeful delegației Republicii Cehoslovace, care a prezidat ședința.

Comunicatul de închidere a conferinței

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul de închidere a conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Intre 29 noiembrie și 2 decembrie 1954 la Moscova a avut loc conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Albania.

La conferință au participat reprezentanții mai jos numiți ai statelor menționate:

Din partea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. (șeful delegației); A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene; K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Bieloruse; V. T. Latis, președintele Consiliului de Miniștri al R. S. S. Letone; A. A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone; M. A. Ghedvilas, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Lituaniene; V. A.Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.;

din partea Republicii Populare Polone — Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone (șeful delegației); Marian Naszkowski, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe; Waclaw Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.;

din partea Republicii Cehoslovace — Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace (șeful delegației); Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe; Emanuel Slechta, ministrul construcțiilor; Josef Plojhar, ministrul Sănătății; Jaromir Vosahlik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace în U.R.S.S.;

din partea Republicii Democrate Germane — Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane (șeful delegației); Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; dr. Hans Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Finanțelor; Berthold Rose, secretar general al partidului țărănesc-democrat din Germania; Rudolf Appelt, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Germane în U.R.S.S.;

din partea Republicii Populare Ungare — András Hegedüs, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare (șeful delegației); János Boldoczky, ministrul Afacerilor Externe; Endre Sik, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe; Ferenc Muennich, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare în U.R.S.S.;

din partea Republicii Populare Romîne — Chivu Stoica, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne (șeful delegației); Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe; Grigore Preoteasa, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe; Ion Rab, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.;

din partea Republicii Populare Bulgaria — Anton Iugov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria (șeful delegației); Gheorghi Traikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Mincio Neicev, ministrul Afacerilor Externe; Karlo Lukanov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în U.R.S.S.;

din partea Republicii Populare Albania — Manush Muftiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania (șeful delegației); Behar Shtylla, ministrul Afacerilor Externe; Mihal Prifti, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S.

La conferință a participat de asemenea în calitate de observator reprezentantul Republicii Populare Chineze — Cian Ven-tian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.

Participanții la conferință au examinat sub toate aspectele situația care s-a creat în Europa în legătură cu semnarea acordurilor separate de la Paris de către anumite state occidentale cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale și la atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace din Europa.

Conferința s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie și a scos la iveală deplina unanimitate în ceea ce privește măsurile care vor trebui întreprinse în interesul asigurării păcii în Europa în cazul ratificării acordurilor de la Paris.

Conferința a adoptat o declarație comună a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

Semnarea declarației

La 2 decembrie, ora 18, a avut loc la Kremlin semnarea declarației comune a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

Declarația a fost semnată de:

din partea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — V. M. MOLOTOV

din partea Republicii Populare Polone — J. CYRANKIEWICZ
din partea Republicii Cehoslovace — V. SIROKY
din partea Republicii Democrate Germane — O. GROTEWOHL
din partea Republicii Populare Ungare — A HEGEDÜS
din partea Republicii Populare Romîne — C. STOICA
din partea Republicii Populare Bulgaria — A. IUGOV
din partea Republicii Populare Albania — M. MUFTIU.

La semnarea declarației au fost de față toți membrii delegațiilor statelor participante la conferință, precum și reprezentantul Republicii Populare Chineze, Cian Ven-tian, care a participat la conferință în calitate de observator.

Semnarea declarației s-a desfășurat în prezența tovarășilor N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, A. N. Kosighin, V. A. Malișev, I. F. Tevosian, M. A. Suslov, mareșalul A. M. Vasilevski, mareșalul G. K. Jukov și alții.

Democratismul Constituției Sovietice

A. Șișkov

La 5 decembrie, poporul sovietic sărbătorește cu entuziasm ziua Constituției.

Constituția Uniunii Sovietice a fost adoptată cu 18 ani în urmă, la 5 decembrie 1936, de către cel de al VIII-lea Congres extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S. Ea este un document istoric, care vorbește într-o formă simplă și concisă despre eliberarea de sub robia capitalismului a oamenilor muncii de pe a șasea parte a globului, despre victoria socialismului în U.R.S.S., despre victoria democrației largi, consecventă pînă la capăt.

Lumea a cunoscut și cunoaște multe constituții, dar Constituția Uniunii Sovietice a întruchipat pentru prima oară tot ceea ce au visat mințile cele mai luminate ale omenirii. Particularitatea Constituției Sovietice constă în primul rînd în faptul că ea pornește de la lichidarea regimului capitalist și de la victoria socialismului în U.R.S.S. La baza Constituției Sovietice stau principiile fundamentale ale socialismului: proprietatea socialistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție; desființarea exploatării și a claselor exploatatoare; lichidarea mizeriei majorității și a luxului minorității; lichidarea șomajului, dreptul fiecărui cetățean la muncă, odihnă și învățătură, la asigurarea materială la bătrînețe, precum și în caz de boală sau de pierdere a capacității de muncă.

După cum se arată în Constituția Sovietică, baza economică a U.R.S.S. o formează sistemul economic socialist și proprietatea socialistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție. Solul, subsolul, apele, pădurile, uzinele, fabricile, minele de cărbuni și de minereuri, transporturile feroviare, pe apă și aeriene, băncile mijloacele de transmisiune, marile întreprinderi agricole organizate de către stat (sovhozurile, stațiunile de mașini și tractoare etc.), precum și întreprinderile comunale și cea mai mare parte a fondului de locuințe de la orașe sînt proprietatea statului. Cu alte cuvinte, toate acestea aparțin poporului, sînt proprietatea întregului popor.

In afară de proprietatea de stat, în Uniunea Sovietică există proprietatea cooperatist-colhoznică, din care fac parte întreprinderile obștești ale colhozurilor și organizațiilor cooperatiste, împreună cu inventarul lor viu și mort, producția colhozurilor și a organizațiilor cooperatiste, precum și clădirile obștești. Spre deosebire de proprietatea de stat, proprietatea cooperatist-colhoznică nu constituie un bun al întregului popor, ci al unor anumite organizații cooperatiste și colhozuri, care dispun de ea. Trăsătura comună a proprietății de stat și a celei cooperatist-colhoznice o constituie faptul că amîndouă sînt forme ale proprietății socialiste, în care nu există exploatarea omului de către om și care se bazează pe munca colectivă a unor oameni egali în drepturi — constructori ai comunismului.

Constituția Sovietică a consfințit pentru prima oară în lume o orînduire socială în avantajul oamenilor muncii — făuritorii tuturor bunurilor materiale și spirituale. Ea pornește de la faptul că în societatea sovietică nu există clase antagoniste, că această societate este alcătuită din două clase prietene — muncitori și țărani — că tocmai aceste clase dețin puterea. „Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste este un stat socialist al muncitorilor și țăranilor" — se spune în primul articol al Constituției. In U.R.S.S., întreaga putere aparține oamenilor muncii de la orașe și sate, reprezentați de Sovietele de deputați ai oamenilor muncii de la orașe și sate, aleși pe baza dreptului de vot universal, egal, direct și secret. Sovietele de deputați ai oamenilor muncii constituie baza politică a U.R.S.S., marea ei putere și forță de nebiruit.

O particularitate a Constituției Sovietice este faptul că ea consfințește, ca o lege nestrămutată, egalitatea în drepturi a cetățenilor U.R.S.S., fără deosebire de naționalitate și rasă, în toate sectoarele vieții economice, de stat, culturale și social-politice.

O altă caracteristică minunată a Constituției Sovietice este democratismul ei consecvent pînă la capăt. Constituția U.R.S.S. nu recunoaște deosebiri de drepturi între bărbați și femei, între cetățenii „cu domiciliu stabil" și cetățenii „fără domiciliu stabil", între bogați și săraci, între oamenii cu învățătură și cei fără învățătură. Ea nu cunoaște rezerve și îngrădiri la exercitarea drepturilor electorale ale cetățenilor, nu împarte cetățenii în activi și pasivi. Toți cetățenii U.R.S.S. care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de rasă, naționalitate, sex, religie, grad de cultură, durata domiciliului, origină socială, situație materială și activitate din trecut, au drept să ia parte la alegerea deputaților în Soviete, cu excepția alienaților, a persoanelor condamnate printr-o sentință judecătorească la pierderea dreptului electoral.

Democratismul Constituției Sovietice este un democratism de un gen deosebit — un democratism socialist. El constă în aceea că Constituția nu numai că proclamă drepturile cetățenilor, dar și garantează realizarea acestor drepturi. Dreptul fiecărui cetățean sovietic la muncă este asigurat prin organizarea socialistă a economiei naționale, prin creșterea neîntreruptă a forțelor de producție ale societății sovietice, prin înlăturarea posibilității crizelor economice și prin lichidarea șomajului. Dreptul cetățenilor sovietici la odihnă este asigurat prin stabilirea zilei de muncă de opt ore pentru muncitori și funcționari, prin stabilirea de concedii anuale plătite, prin crearea unei rețele întinse de sanatorii, case de odihnă și cluburi.

Realizarea unor asemenea libertăți politice, ca libertatea cuvîntului, a presei, a întrunirilor și mitingurilor, a coteților și demonstrațiilor de stradă sînt asigurate punîndu-se la dispoziția maselor muncitoare și organizațiilor lor tipografiile, depozitele de hîrtie, clădirile publice, mijloacele de comunicație și alte condiții materiale.

Totodată, Constituția Sovietică asigură cetățenilor U.R.S.S. dreptul de asociere în organizații obștești: în sindicate profesionale, uniuni cooperatiste, organizații de tineret, organizații sportive și de apărare, asociații culturale, tehnice și științifice. Cetățenii cei mai activi și mai conștienți din rîndurile clasei muncitoare și ale celorlalte pături de oameni ai muncii se unesc în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — forța conducătoare și îndrumătoare a societății sovietice. Poporul sovietic sprijină în unanimitate politica partidului și îi acordă o încredere deplină.

Fiind creată cu 18 ani în urmă, ca întruchipare a celor mai luminoase speranțe ale omenirii, în toți acești ani Constituția Sovietică a însuflețit pe oamenii sovietici. Sub steagul Constituției poporul sovietic și-a apărat onoarea, libertatea și independența patriei în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Sub același steag poporul sovietic repurtează noi și noi victorii în anii de muncă pașnică, constructivă, de după război. Se dezvoltă industria și agricultura sovietică, cresc bunăstarea materială și nivelul cultural al oamenilor sovietici.

Cel de al 5-lea plan cincinal prevedea sporirea producției industriale cu aproximativ 70%. Indeplinirea sarcinilor planului cincinal arată că chiar în primii patru ani (1951—1954) producția industrială a U.R.S.S. va spori cu 63%, în comparație cu anul 1950. Aceasta înseamnă că în ceea ce privește industria, planul cincinal va fi îndeplinit înainte de termen. Planul de stat al colectărilor și achizițiunărilor de cereale a fost de asemenea îndeplinit de către colhozuri și sovhozuri înainte de termen.

Lupta care se desfășoară în prezent în Uniunea Sovietică pentru un avînt puternic al producției de bunuri de consum popular și dezvoltarea continuă a agriculturii are drept scop ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, satisfacerea cît mai deplină a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Oamenii muncii din Țara Socialismului victorios văd în politica Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic expresia intereselor lor vitale și de aceea este atît de intensă activitatea lor creatoare, de aceea obțin succese atît de minunate în construcția economică și culturală. Democrația socialistă, garantată de Constituție, deschide perspective nelimitate pentru dezvoltarea multilaterală a personalității, pentru creșterea impetuoasă a activității maselor în toate sectoarele vieții de stat și obștești.

Lupta neobosită a Uniunii Sovietice pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru prietenie și colaborare între popoare este sprijinită cu căldură și se bucură de simpatia forțelor progresiste din toate țările și de pe toate continentele.

Constituția Sovietică însuflețește milioanele de oameni cinstiți din întreaga lume în lupta lor nobilă pentru pace, democrație și progres.

Sarcini concrete

De curînd a avut loc la școala de 7 ani din comuna Pojorita, raionul Cîmpulung, o adunare a cadrelor didactice din cîteva comune ale raionului. Cu acest prilej, tovarășul profesor S. Zvoristeanu a prezentat un referat intitulat: „Sarcinile cadrelor didactice din comunele noastre în lumina proiectului Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani".

Din discuțiile care au avut loc pe marginea referatului, s-a desprins pentru cadrele didactice o serie de sarcini printre care se pot cita: crearea de pepiniere de pomi roditori, pregătirea unor răsadnițe calde și reci, plantarea cartofului și a porumbului pe parcelele experimentale în cuiburi așezate în pătrat, organizarea unor cursuri agrotehnice pentru țăranii muncitori.

Învățătorii și profesorii și-au luat angajamentul să sprijine hotărîrile luate de țăranii muncitori în vederea aplicării prevederilor proiectului de Directive. Astfel, cadrele didactice vor contribui la realizarea unor pepiniere de pomi roditori și vor duce o intensă muncă de lămurire pentru folosirea îngrășămintelor chimice, pentru evitarea degradării terenurilor din vatra satelor prin exploatarea lutului și nisipului etc.

GH. TANACHIEVICI
corespondent

Lecții model în cadrul cercurilor pedagogice

Primele lecții model ținute în cadrul cercurilor pedagogice din orașul Botoșani au fost strîns legate de sarcinile care revin școlilor din proiectul de Directive ale partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Astfel, la cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale s-a ținut lecția „Semănatul". După ce au fost înfățișate cele mai înaintate metode de semănat, s-a arătat că semănăturile executate după norme agrotehnice aduc recolte bogate și contribuie la dezvoltarea agriculturii noastre.

Lecția „Podișul Transilvaniei" a trezit interesul profesorilor de geografie. In cadrul acestei lecții s-a vorbit despre prevederile proiectului de Directive care arată că în regiunile Transilvaniei trebuie extinse culturile de viță de vie și pomi fructiferi, trebuie consolidate terenurile în regiunile argiloase și despădurite etc.

E. POPOVICI
corespondent

Pentru sporirea producției agricole

Cadrele didactice din comuna Boia, raionul Sighișoara, desfășoară o intensă muncă de agitație în rîndurile țăranilor muncitori pentru îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de toamnă.

In discuțiile individuale cu țăranii muncitori, în ședințele cu părinții elevilor, la căminul cultural, învățătorii și profesorii vorbesc despre importanța aplicării metodelor agrotehnice pentru sporirea producției agricole.

Cadrele didactice discută cu țăranii muncitori despre numeroasele cărți și broșuri de popularizare a cunoștințelor agrotehnice pe care aceștia le citesc cu mult interes la biblioteca căminului cultural din comună.

Căutînd să dea viață prevederilor proiectului de Directive ale partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, tovarășul profesor Dumitru Agapie — deputat comunal — a îndrumat țăranii muncitori din circumscripția sa să sporească producția agricolă prin desțelenirea unor terenuri virane.

Din experiența școlii sovietice

Indrumarea și controlul în școală

-- Din experiența unui director de școală elementară --

Școala elementară nr. 53 din raionul Timașevsk, ținutul Krasnodar, se bucură de o faimă binemeritată. In școală e o perfectă ordine și curățenie, o disciplină exemplară, un înalt nivel la învățătură al elevilor, raporturi de prietenie între elevi, dragoste pentru pedagogi. Fără îndoială că un mare merit în această privință îi aparține directorului școlii, M. I. Kovalski.

Incă în luna august M. I. Kovalski verifică dacă pedagogii s-au pregătit pentru noul an școlar: dacă au studiat programele, manualele și materialul didactic, ce literatură metodică, artistică și de popularizare a științei au citit, ce material didactic au confecționat singuri. Cu cîteva zile înainte de începerea lecțiilor, directorul școlii controlează planurile calendaristice întocmite de pedagogi. El verifică dacă aceste planuri corespund programelor, dacă nu au fost omise diferite teme, capitole, în ce succesiune este planificată studierea programei, care sînt termenele de îndeplinire și dacă este justă dozarea timpului pentru studierea diferitelor teme, care este sistemul lucrărilor scrise, dacă s-a asigurat în măsură suficientă materialul didactic, cum sînt planificate lucrările de control la limba rusă și aritmetică, dacă s-a prevăzut recapitularea materiei de învățămînt. Analiza fiecărui plan devine apoi obiectul unei discuții individuale cu pedagogul respectiv. Acolo unde este necesar, directorul arată ce și cum trebuie refăcut. In același timp, M. I. Kovalski verifică planurile muncii educative și planurile de studiu individual.

Ziua de 1 septembrie îi găsește pe toți pedagogii cu planurile verificate și aprobate de director. Incepe verificarea îndeplinirii lor. Uneori, pentru aceasta e suficient ca directorul să asiste la una sau două lecții. Asistînd la lecții în clasa IV-a, la o învățătoare cu experiență, tovarășul Kovalski a constatat că elevii nu și-au îndeplinit tema acasă, că au fost pasivi în timpul lecției și că nu cunoșteau în măsura cuvenită materia de învățămînt. S-a constatat că elevii nu și-au însușit programa clasei a III-a și învățătoarea nu a putut hotări de la început ce trebuie să facă pentru a înlătura lacunele din cunoștințele lor. După lecții, directorul școlii a discutat cu învățătoarea planurile de lecții întocmite de ea și a ajutat-o să le refacă.

M. I. Kovalski asistă la cîteva lecții de-a rîndul, pentru a vedea sistemul de muncă al învățătorului, pentru a cunoaște în adîncime meritele și lipsurile lui în predare și a preveni greșelile pedagogice. Directorul începe verificarea calității predării cu studierea planurilor de lecții. Aceasta îi dă posibilitatea să lămurească cum se pregătește învățătorul pentru lecție.

Planul lecției trebuie să corespundă următoarelor cerințe: să fie notate data și numărul lecției; să se formuleze just tema și scopul lecției; să se noteze materialul didactic care va fi folosit; să se indice metodele de verificare a temelor executate acasă și să se noteze numele elevilor care vor fi interogați. Dacă interogarea se desfășoară pe calea discuției, atunci în mod obligator trebuie notate întrebările; trebuie să fie dozat cu precizîune timpul necesar pentru o lucrare sau alta; trebuie să se indice metodele folosite cu prilejul explicării temei noi, să se noteze formele și metodele de muncă pentru fixarea cunoștințelor predate, diferitele exerciții orale și scrise la lecțiile de gramatică sau de aritmetică.

Cercetînd cîteva planuri de lecții la un obiect predat de unul și același învățător, M. I. Kovalski determină gradul de pregătire a învățătorului pentru lecții, lămurește lipsurile în planificarea lecțiilor și dă indicații cu privire la îndreptarea acestor lipsuri.

Invățătoarea A. s-a pregătit în mod formal pentru lecția de aritmetică. Aceasta a determinat și calitatea scăzută a lecției, la care, înainte de toate, n-a existat un sistem în verificarea executării temelor date pentru acasă. Invățătoarea a chibzuit multă vreme pe cine să întrebe, a formulat nejust întrebările, elevii au răspuns slab. Calculul oral n-a corespuns temei lecției. Exercițiile pentru calculul oral n-au fost pregătite din timp; unii dintre elevi au calculat mai repede decît învățătoarea însăși. Invățătoarea a explicat materialul nou, despre mutarea locului termenilor înmulțirii, fără a mobiliza atenția elevilor. Ea n-a reușit să fixeze tema studiată la lecție, iar tema pentru acasă a dat-o după ce a sunat clopoțelul.

Cu prilejul asistării la alte lecții ale acestei învățătoare au fost constatate și alte lipsuri în munca ei: ea nu cunoștea bine problemele tip, nu le analiza just cu prilejul explicării; lecțiile de gramatică le construia astfel încît nu-i rămînea timp pentru exerciții practice, orale și scrise; copiilor nu li se dădeau compuneri, ci numai dictări; nu se acorda atenție muncii pentru lărgirea vocabularului elevilor. Invățătoarea nu știa să îmbine instrucția cu educația.

După ce a verificat calitatea lecțiilor tuturor învățătorilor, M. I. Kovalski a convocat o consfătuire metodică la care a supus analizei munca fiecărui pedagog. El a menționat metodele bune de predare a lecțiilor folosite de către tovarășele Miroșnicenko și Bortnikova, a arătat calea prin care ei obțin o înaltă calitate a predării, calitate care depinde, înainte de toate, de felul cum s-a pregătit învățătorul pentru lecție și mai ales de gradul în care reușește el să îmbine instrucția cu educația. Tov. Bortnikova a arătat cum se pregătește ea pentru lecții, iar tov. Miroșnicenko — cum îmbină instrucția cu educația, cum urmărește respectarea de către elevi a regimului zilei. In încheiere, directorul școlii a amintit colectivului pedagogic cerințele didactice pe care trebuie să le îndeplinească lecția.

După consfătuirea metodică, învățătoarea A. a primit sarcina de a studia unele capitole din metodică.

M. I. Kovalski verifică întotdeauna cum îndeplinesc învățătorii recomandările de acest gen. Pentru fiecare pedagog el are un caiet personal, unde notează tot ce a constatat și tot ce a propus să se facă pentru îndreptarea și înlăturarea lipsurilor constatate. Indeplinirea exactă a indicațiilor directorului școlii i-a ajutat învățătoarei A. să înlăture destul de repede lipsurile în munca sa.

★

Verificînd calitatea lecțiilor, M. I. Kovalski verifică în același timp și cunoștințele elevilor. El reușește să facă acest lucru studiind caietele, cercetînd catalogul de clasă, asistînd la lecții, interogîndu-i personal pe elevi. In acest scop, cu prilejul asistării la lecții, directorul școlii observă cu mai multă atenție următoarele laturi ale procesului pedagogic: dacă se apreciază just cunoștințele elevilor cu prilejul verificării executării temei lucrate acasă, care este calitatea răspunsurilor elevilor, dacă învățătorul are o atitudine diferențiată față de elevi cu prilejul interogării lor, cum lucrează el în decursul lecției cu elevii rămași în urmă și cu elevii evidențiați, dacă toți copiii și-au însușit materialul nou (dacă nu, atunci de ce?), cum se dezvoltă deprinderile de muncă independentă ale elevilor, dacă ei sînt deprinși să gîndească singuri.

Intrucît învățătoarea Miroșnicenko a fost nevoită să facă lecții suplimentare cu elevii pentru a lichida lacunele din cunoștințele lor, directorul școlii a verificat și calitatea acestor lecții. După sfatul lui, învățătoarea a întocmit un plan de lecții, a introdus caiete speciale, a ales pentru fiecare temă materialul didactic și a prevăzut exercițiii practice. Ea s-a pregătit pentru fiecare din aceste lecții la fel ca pentru o lecție obișnuită.

M. I. Kovalski acordă o mare atenție verificării calității cunoștințelor de limba rusă ale școlarilor. La lecțiile de limba rusă el studiază cum explică și cum fixează învățătorul noțiunile de gramatică, cum le formează copiilor deprinderi de scriere ortografică și de analiză, cum desfășoară munca pentru lărgirea vocabularului elevilor. Directorul școlii verifică cum se face memorizarea de către elevi a regulilor gramaticale, ce forme de lucrări individuale folosește învățătorul, cum utilizează manualul la lecție, ce atenție acordă dezvoltării exprimării orale și scrise a copiilor.

Cu prilejul verificării cunoștințelor elevilor, M. I Kovalski stabilește: dacă elevii știu să aplice în scriere regula învățată, dacă ei știu să facă analiza gramaticală, ce greșeli fac și care sînt cauzele lor; cum lucrează copiii pentru corectarea greșelilor făcute în lucrările scrise. Interogarea personală a elevilor îi dă directorului posibilitatea de a intra în legătură directă cu clasa, de a observa mai bine procesul de gîndire al diferiților copii, gradul lor de orientare într-o problemă sau alta. Lucrările de control completează observațiile și interogarea orală.

M. I. Kovalski studiază de asemenea sistemul de muncă cu elevii rămași în urmă, cu repetenții, lămurește dacă învățătorul cunoaște lacunele existente în cunoștințele elevilor și cum le lichidează, cum previne rămînerea în urmă.

După această verificare are loc o ședință a consiliului pedagogic, la care directorul școlii prezintă un referat întocmit pe baza analizei muncii învățătorilor, iar acestia prezintă coreferatele corespunzătoare.

*

M. I. Kovalski realizează controlul asupra desfășurării muncii educative prin observații, discuții cu învățătorii, prin verificarea planurilor activităților în afara clasei și prin asistarea la aceste activități. Directorul școlii a recomandat învățătorilor să facă mai puțină morală elevilor, dar să-i educe prin exemple pozitive din viață, din literatură; să scoată la iveală, să întărească și să dezvolte laturile pozitive ale personalității elevului; să se pregătească pentru fiecare activitate în afara clasei ca și pentru lecție, iar măsurile extrașcolare să urmărească un scop bine determinat.

De regulă, verificarea activității educative este tematică. De pildă, în pătrarul al doilea al anului școlar trecut directorul școlii a verificat cum realizează învățătorii în practică educarea disciplinei conștiente. Inainte de aceasta, el a dat ca sarcină tuturor pedagogilor să se pregătească pentru referatul cu tema: „Metodele mele de educare a disciplinei conștiente în procesul instrucției și în afara lecțiilor" Asistînd la lecții, M. I. Kovalski și-a concentrat atenția asupra organizării lor: dacă elevii știu să se pregătească pentru lecție, dacă învățătorul îi deprinde cu aceasta, cum sînt organizați copiii pentru muncă, (tabla, caietele, materialul didactic etc.), care este atitudinea pedagogului, (autoritatea lui, ținuta, comportarea cu elevii); dacă el acordă atenție tuturor elevilor din clasă.

Directorul școlii a observat vorbirea învățătorilor, vocea lor, ritmul, expresivitatea; caracterul general al muncii în clasă (activitatea și vioiciunea copiilor sau istovirea lor, pasivitatea, graba sau încetineala); el a observat comportarea elevilor și condiționarea ei de metoda de predare a lecției și de atitudinea învățătorului; și-a concentrat atenția asupra felului cum se realizează educarea disciplinei conștiente în legătură cu analiza conținutului lecturilor, în legătură cu rezolvarea problemelor etc. Directorul școlii a studiat de asemenea și activitățile în afara clasei. Apoi a organizat o consfătuire metodică, la care a analizat munca învățătorilor în ceea ce privește educarea disciplinei conștiente a școlarilor la lecții și în afara lecțiilor (în timpul activității extrașcolare, în recreație, pe stradă, acasă etc.)

O mare influență asupra închegării școlarilor într-un colectiv strîns unit au avut-o și asemenea măsuri ca organizarea lecturii extrașcolare, adunările pe întreaga școală, cercurile, matineele și adunările unității de pionieri. Astfel, în școală au fost organizate matinee dedicate sărbătoririi Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, adunări în cinstea promoțiilor de elevi ai claselor a IV-a, o sărbătoare a micilor elevi din clasa I-a, cu tema „Sîntem și noi școlari", adunări ale unității de pionieri, cu temele: „Oamenii vestiți ai țării noastre și ai staniței noastre"; „Pionierul este un copil harnic"; „Pacea va învinge războiul" etc. Directorul școlii și învățătorii elaborează planurile de pregătire și desfășurare a matineelor, adunărilor, serbărilor școlare, etc.

★

Pentru ridicarea măiestriei metodice și pedagogice, pe lîngă școală funcționează cercul pedagogic al învățătorilor de la clasele I—IV din stanița Medvedovskaia. Acest cerc este condus de învățătoarea O. T. Miroșnicenko. La ședințele cercului se citesc referate, se analizează lecțiile deschise, se cercetează caietele elevilor, pedagogii fac schimb de experiență în muncă.

Toți învățătorii studiază în cercul de ridicare a nivelului ideologico-politic. La sfîrșitul fiecărui pătrar directorul școlii discută cu pedagogii despre îndeplinirea planului de studiu individual.

Controlul directorului școlii asupra activității colectivului pedagogic nu slăbește în decursul întregului an. Se schimbă numai obiectivele controlului și, în parte, metodica muncii. Principalele probleme care se controlează în semestrul al II-lea sînt următoarele: recapitularea materiei de învățămînt, pregătirea pentru examene, educația ideologico-politică a elevilor, realizarea învățămîntului politehnic ș. a.

Incontestabil că acest control — exercitat zi de zi — ajută la ridicarea calității instrucției și educației, la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Nici un învățător de la această școală nu poate tolera o stagnare în munca sa. Controlul directorului școlii este cu atît mai eficace cu cît el este foarte exigent față de sine însuși. In caz contrar, el nu ar putea cere învățătorilor ceea ce nu face și nu este în stare să facă nici el singur. Invățătorii asistă adeseori la lecțiile lui, pentru a învăța o metodă sau alta de muncă.

Controlul și îndrumarea sînt indisolubil legate între ele. Directorul este sufletul școlii. Mai mult ca oricine altul din cadrele școlii, el dă tonul și orientarea întregii activități. El ajută prin toate mijloacele la sudarea cadrelor didactice într-un colectiv unit, la formarea unui colectiv de elevi harnici și capabili de muncă.

A. G. ȘTETENKO
inspector școlar al raionului Timașevsk, ținutul Krasnodar
(Din „Nacealnaia școla").

Cercul diriginților

Clasa a V-a „C" a școlii nr. 643 din Moscova a fost încredințată experimentatei diriginte Polina Alexandrovna Demidenco. Prima cunoștință cu elevii săi ea a început-o, ca de obicei, cu studierea caracterizărilor. In clasă sînt 42 de elevi — 21 de băieți și 21 de fete — din care 38 pionieri. După ce a citit cu atenție toate caracterizările, Polina Alexandrovna n-a aflat altceva decît că în clasă sînt 16 repetenți și 6 elevi nedisciplinați.

Nu se știa în ce condiții trăiesc acești elevi, cine sînt părinții lor, cum se ocupă ei de educația copiilor lor, care sînt aptitudinile acestor copii, dacă ei au sau nu inițiativă, care este atitudinea lor față de muncă. Caracterizările nu sugerau cum să fie planificată mai bine munca educativă în mijlocul colectivului clasei.

Aceleași dificultăți le-au întîmpinat și alți diriginți care au primit elevi noi. In colectivul pedagogic s-a pus atunci în mod firesc întrebarea: cum trebuie selecționat materialul necesar pentru o caracterizare din toate punctele de vedere a elevului? Această problemă a fost discutată la una din ședințele lunare ale cercului diriginților.

Profesoara Vera Ivanovna Ivancenco a povestit cum și-a studiat ea elevii, cum a studiat caracterele, interesele și însușirile lor. In decurs de cîțiva ani ea și-a notat observațiile în jurnalul diriginților. Din jurnal se puteau afla multe lucruri despre purtarea elevilor în clasă, în recreație, acasă, pe stradă, în locurile publice. De asemenea, era menționată munca educativă desfășurată în clasă, erau descrise pe scurt condițiile de trai ale elevilor acasă, discuțiile profesorului cu părinții, greutățile întîmpinate de părinți în educarea copiilor. In jurnal erau notate și măsurile de înrîurire asupra diferiților elevi.

Profesoara C. P. Konstantinova a ținut timp de doi ani jurnalul de clasă. Acum clasa ei a fost încredințată profesoarei A. G. Manaiencova. Tov. Konstantinova a transmis jurnalul său noii diriginte. Jurnalul i-a fost de mare ajutor tovarășei Manaiencova.

La ședința cercului diriginților s-a hotărît ca fiecare diriginte să țină asemenea jurnale. Această hotărîre se îndeplinește necondiționat.

Vera Ivanovna Ivancenco a primit o clasă nouă. In jurnalul său ea reflectă amănunțit viața clasei a V-a „A". Iată cîteva din însemnările sale:

„24.IX. A avut loc adunarea clasei. Le-am vorbit elevilor despre regulile de pregătire a temelor acasă. Eleva Vihrova a povestit despre regimul său de zi. Am elaborat împreună cu clasa un regim unic al zilei.

27. IX. A avut loc o ședință a colectivului de redacție. Am stabilit datele apariției gazetei de perete, planul ei.

4. X. A venit la școală mama lui Pahomov. I-am dat culegerea de dictări, i-am arătat cum să-și ajute băiatul să învețe mai bine la limba rusă.

7. X. Elevii Sivcova și Alexeev și-au îndeplinit foarte bine serviciul în clasă. I-am menționat în fața clasei.

8. X. La adunarea clasei s-a vorbit despre trăsăturile care caracterizează pe un bun coleg. Am folosit material din „Pionierskaia Pravda", am citit fragmente din romanul „Drum bun" de Felghin.

La începutul anului școlar, cercul diriginților a elaborat un plan unic de activitate educativă în școală. Directoarea școlii, tov. Palevskaia a ținut un referat de instructaj cu privire la planificarea acestei munci.

Folosind reguli unice, diriginții au întocmit planuri individuale amănunțite. Directoarea școlii, tov. Palevskaia, și directoarea de studii, tov. Plotnicova, asistă la ședințele claselor, urmăresc cum își îndeplinesc diriginții planurile de muncă educativă.

In clasa a V-a „C" unde este dirigință P. A. Demidenco, a fost organizată o echipă timurovistă. Elevii au vizitat împreună cu diriginta lor expoziția agricolă, au fost la Teatrul Tineretului. Ei au sădit pe parcela școlară un strat de cărșuni.

Intr-un colectiv bine închegat trăiesc elevii dirigintei A. I. Plotnicova. Ei au luat parte activă la curățenia făcută în curtea școlii, au pregătit terenul de sport. La ședințele clasei au discutat probleme privind succesul la învățătură și purtarea civilizată. Au fost organizate lecții-discuții despre marele compozitor rus. P. I. Ceaikovschi, despre planurile cincinale ale Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Germane.

Cercul diriginților de clasă de la școala nr. 643 este în al treilea an de funcționare. Această formă metodică de muncă asigură o linie unică și o îndrumare unică a educației copiilor. In primii doi ani cercul a obținut mari succese: s-a înviorat activitatea pionierilor, s-a îmbunătățit îndrumarea activului de părinți, se desfășoară mai bine lecțiile cu elevii care rămîn în urmă.

Membrii activului de părinți îi ajută pe pedagogi să organizeze excursii, seri tematice, discută cu părinții elevilor nedisciplinați, cercetează condițiile de trai ale elevilor acasă.

Cercul diriginților ține ședințe odată pe lună. In noiembrie cercul a discutat formele de muncă pentru introducerea „Regulilor pentru elevi"; în decembrie se va discuta experiența muncii diriginților și a învățătorilor cu pionierii și comsomoliștii.

C. TARKOVA

Pionierii noștri

Mica noastră haltă de încrucișare, halta nr. 35 de pe calea ferată Omsk, nu are o organizație de comsomol. Trebuie să îndeplinesc eu însumi funcția de instructoare de pionieri.

Pionierii unității noastre formează un colectiv bine închegat, energic și plin de viață. Cînd întocmesc planul de lecții pentru un semestru, atunci fixez și o zi a pionierilor pe săptămînă. In această zi nici elevii clasei a IV-a n-au mai mult decît patru lecții. Imediat după sfîrșitul lecțiilor, organizăm jocuri de mișcare în aer liber. Iarna ne dăm cu sănuța pe deal. După aceea, organizăm discuții cu temele: „Cine sînt pionierii", „Cravata de pionier", „Salutul pionierilor", „Insigna de pionier".

Pionierii sînt politicoși unul cu altul, atenți față de colegii lor. Cel care începe să rămînă în urmă la învățătură primește imediat ajutorul colegilor. Dacă cineva se îmbolnăvește, pionierii aleargă de multe ori la el acasă spre a afla cum îi merge cu sănătatea și spre a-i povesti despre treburile de la școală. Iar cînd începe să se însănătoșească, colegii îi comunică temele date pentru acasă, vin să-i ia caietele spre a le duce învățătorului la verificare.

Pionierii mă ajută să confecționez material didactic, mai ales pentru clasa I-a. Noi pregătim din plastilină ciuperci, păsărele și alte figuri care folosesc în clasa I-a la calculul oral și la rezolvarea problemelor.

Pionierii au și alte multe treburi: ei pregătesc albume de fotografii, execută fotomontaje, cultivă plante, alcătuiesc ierbare, colecții de insecte, etc.

Ocupația cea mai îndrăgită de elevi este lectura. Copiii cunosc bine actele de curaj ale eroilor Zoia și Șura Cosmodemianski, Saș Matrosov, Alexandr Cekalin, Pavlic Morozov, Volodia Dubinin, Oleg Koșevoi, Liza Cealkina. De două ori pe săptămînă, la halta noastră sosesc filme. Noi mergem la cinematograf în colectiv, iar după aceea discutăm conținutul filmelor.

Pionierilor noștri le place mult și cultura fizică. Ei își confecționează singuri skiuri, făcînd apoi excursii colective cu skiurile. In timpul iernii, copiii au încă o distracție care le place foarte mult: sănițele cu care se dau pe deal. Vara, ei își petrec tot timpul liber pe terenul de volei. Zile întregi nu mai contenesc vocile răsunătoare ale copiilor. Tot aici ei fac exerciții la aparatele de gimnastică, joacă mingea.

La lecții elevii află multe lucruri despre bogățiile Uniunii Sovietice, despre viața popoarelor ei, despre cele mai importante construcții socialiste. Aceste cunoștințe sînt completate în cadrul adunărilor de pionieri. Iată cum s-a desfășurat o adunare cu tema „U.R.S.S. — o mare putere feroviară".

Adunarea s-a deschis printr-un cîntec despre patrie, intonat de corul școlii. Apoi, pionierul Misa a vorbit despre Moscova ca centru al magistralelor feroviare, Valea a povestit despre munca de oznaș a lucrătorilor la construcția căilor ferate din Rusia țaristă. Iar Nina a declamat poezia „Drumul de fier" de Nekrasov. Alți copii au făcut comunicări interesante despre folosirea în U.R.S.S. a unor mecanisme puternice la construcția căilor ferate, despre căile ferate pentru copii.

La sfîrșitul adunării s-a organizat jocul „Trenul".

Copiilor le place foarte mult acest joc, în decursul căruia ei aplică cunoștințele lor despre transport. Ei caută în tot felul să oprească trenul: fie că acesta este ajuns din urmă de alt tren, fie că ard buețele, fie că s-a rupt semnalul de alarmă. După ce trenul se oprește, conductorul principal și maistrul își îndeplinesc obligațiile. In acest joc copiii au prilejul de a cunoște semnalele și îndatoririle brigăzii trenului, ale șefului stației.

In munca pionierilor școlii noastre sînt foarte multe lucruri interesante. Ei au aceleași mari năzuințe ca și întreaga Uniune Sovietică.

S. ZAVIALOVA

O parcelă experimentală în stepă

Școala cu un singur post la care lucrez eu este situată într-o haltă de încrucișare, la nord de stația Verhni-Basunceac, pe linia Astrahan, în stepă. Solul este argilos și neroditor. De aceea, cînd împreună cu elevii și părinții lor ne-am gîndit să organizăm o parcelă școlară de experiență, a trebuit să săpăm gropi adînci de 2 metri, cu diametrul de 1½ m. Am cărat argila scoasă de pe parcelă, iar gropile le-am umplut cu pămînt bun, îngrășat cu gunoi.

In acest loc, în timp de patru ani am sădit și am crescut 15 ulmi, 50 de tufe de salcîm galben, 3 arțari, 2 meri, un cais, un dud, 15 arbuști de coacăze, agrișe, smeură. Pe lîngă aceasta, pe parcelă se cultivă grîu de toamnă și de primăvară, fasole, ceapă, pătlăgele roșii, morcovi, mazăre, ardei grași, dovlecei, ridiche, soia, mac, flori, căpșuni.

Multe dintre culturile leguminoase și mulți dintre arborii care cresc în prezent pe parcelă nici nu erau cunoscuți de copiii noștri, deoarece populația locală, din cauza lipsei de apă, nu le cultiva. Intr-adevăr, apa lipsește, ea se aduce cu un tren special și se păstrează într-un bazin. Este drept că halta are o fîntînă adîncă de 25 de metri, dar cu o cantitate foarte mică de apă.

Noi am săpat un canal de la locul de scurgere a apei de ploaie spre parcela școlară și un rezervor adînc de 1½ m. Cînd plouă, apa curge prin acest canal în rezervorul nostru și tinerii naturaliști o folosesc pentru udarea plantațiilor de pe parcelă. Grija copiilor pentru plante este atît de mare, încît în timpul întreruperilor în aprovizionarea cu apă sau cînd nu plouă prea multă vreme, ei aduc apă din rezervoarele de acasă.

La lucrările de pe parcelă iau parte toți elevii, împărțiți în echipe de cîte 4—5 copii. Echipele plantează pomi, îngrijesc plantele, fac observații și experiențe pe care le descriu în jurnalele lor. Fiecare clasă are în grija ei anumite culturi: elevii din clasa I-a — florile și ridichea; elevii clasei a II-a — mazărea, fasolea și căpșunile; elevii claselor a III-a și a IV-a și-au asumat întreținerea pătlăgelelor roșii, a castraveților, a morcovilor și a coacăzei. Cercul tinerilor naturaliști face experiențe cu grîu, cultivă soia, ardei roșu, mac.

Impreună cu tinerii naturaliști am construit pe parcelă un chioșc. Aici organizez cu copiii discuții preliminare, înainte de a începe lucrările pe parcelă, și discuții asupra rezultatelor, după terminarea lucrărilor. In discuțiile preliminare le dau indicații privitoare la mîniuirea casmalei, la răsturnarea stratului de deasupra al solului, le explic de ce trebuie să mărunțească pămîntul, să strîngă și să distrugă resturile de plante.

Programa școlii elementare cere să-i înarmăm pe copii cu anumite deprinderi și cunoștințe în domeniul agriculturii, îi obligă pe învățători să întrețină o strînsă legătură cu colhozurile și sovhozurile, să-i inițieze pe elevi în producția agricolă. Dar în localitatea noastră nu există colhozuri și sovhozuri și de aceea parcela școlară este singurul mijloc care ne permite să asigurăm cunoașterea de către copii a naturii vii, cunoașterea metodelor de organizare a agriculturii.

I. EREMITKI

Cercul tinerilor mecanici

Cercul tinerilor mecanici de la școala medie din Maleievse, raionul Vladimir, regiunea Nikolaev, este în al treilea an de funcționare. In acest timp, peste 50 de elevi din clasele VII—X au studiat construcția motorului de tractor și automobil. Cercul este condus de profesorul de fizică și matematică S. V Drobișevski. Elevii fac practică la S.M.T. Maleievse, sub îndrumarea mecanicului Profesorul S. V. Drobișevski îmbină strîns materialul teoretic cu lecțiile practice. Adeseori se organizează excursii la S.M.T. și în colhozuri. Mecanizatorii le vorbesc elevilor despre munca șoferilor, a tractoriștilor, a combinerilor, îi sfătuiesc pe copii ca după absolvirea școlii să plece la muncă în colhozuri și S.M.T.

Foștii membri ai cercului tehnic, Ivan Urus și Vasili Popovici, au absolvit cursurile de tractoriști și muncesc pe ogoarele colhozului comasat „Munca lui Ilici" Fostul elev al școlii Vladimir Dișlovoi a devenit șofer. Galina Sliusarenko și Olga Circhina, eleve ale școlii de 7 ani din Petropavlovsk, care în decurs de doi ani au îngrijit animalele tinere din ferma colhozului „Vorovski" după absolvirea școlii au început să lucreze în colhoz ca mulgătoare

In activitatea lor cercurile primesc ajutor din partea S.M.T. și a raionului.

În școlile medii tehnice

★ ★ ★

In medalion: **Ludmila Hodina, absolventă a școlii medii nr. 335 din Moscova. Tatăl ei a murit erou în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Fratele ei mai mare este muncitor. Fratele și sora mai mică învață.**

— Imi place foarte mult profesiunea de strungar — spune Ludmila Hodina. In școala tehnică, condițiile de învățătură sînt excelente. Cabinetele și atelierele sînt spațioase și luminoase, strungurile noi, biblioteca e foarte bună. Maiștrii și profesorii ne explică totul simplu și pe înțeles. Aș vrea să plec cît mai repede la uzină. Sînt bucuroasă că peste un an voi începe să muncesc în producție.

Stînga: **Lecțiile de la școala tehnică au început de curînd. Viitorii lăcătuși-sculeri își însușesc deocamdată primele deprinderi elementare de muncă în specialitatea pe care și-au ales-o. Tinerii ascultă cu atenție explicațiile maistrului Constantin Volodin. Cu toate că este încă tînăr, Constantin Volodin lucrează de cîțiva ani ca maistru. Dar și el studiază în prezent și, în curînd, va absolvi cursurile școlii tehnice serale de construcții de mașini.**

★ ★ ★

Pentru îndeplinirea sarcinilor care revin școlii din proiectul Directivelor partidului

Să învățăm din experiența bună a școlilor

Pentru îndeplinirea sarcinilor care revin școlii din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii este necesară o mai adîncă cunoaștere și o mai largă folosire a experienței bune dobîndite de multe școli în privința înmăririi elevilor cu cunoștințe agronomice Astfel, merită să fie cunoscută și extinsă experiența școlii mixte de 7 ani nr 9 din Craiova.

La această școală s-au organizat just în anul școlar trecut lucrările practice cu caracter agricol. Astfel, s-au confecționat din hîrtie 600 de ghivece nutritive, folosindu-se drept tipar cîte un fund de sticlă. Compoziția pămîntului a fost formată din : mraniță 75 la sută, nisip 5 la sută și bălegar bine putrezit 20 la sută.

In aceste ghivece elevii au însămînțat roșii, vinete, ardei și castraveți. După însămînțare, ghivecele au fost așezate în 50 de lădițe, cîte 12 ghivece nutritive în fiecare lădiță. Acestea au fost ținute într-o cameră, la temperatura de 22-24 de grade. In fiecare ghiveci s-au pus cîte 7-8 semințe. La 25 aprilie, firele repicoate au fost aranjate într-o răsadniță caldă, unde elevii le-au udat cu regularitate. Numai la 20 mai, cînd nu mai exista pericolul brumei, au fost plantate pe parcela experimentală. S-au obținut astfel, din răsadurile repicate, 120 de cuiburi de vinete, 70 de cuiburi de roșii, 20 de cuiburi de castraveți și 50 de cuiburi de ardei. Plantele au fost udate din abundență.

In ghivece au fost lăsate numai cîte două fire. Au fost îngropate, cu hîrtie cu tot, la 5 cm. sub nivelul suprafeței solului, ca să nu vină în directă legătură cu aerul de la exterior. Deasupra cuiburilor elevii au tras un strat subțire de pămînt uscat. Prin îngroparea ghivecelor nutritive învelite în hîrtie, s-a evitat distrugerea răsadurilor de către coropișnițe.

O grijă deosebită au acordat elevii, sub conducerea profesorilor, lucrărilor de întreținere: prășit, udat etc. Ingrijite în felul acesta, plantele au rodit mult mai de vreme, încărcindu-se cu fructe mari, frumoase. Roșiile cărnoase și uniform colorate s-au copt cu două săptămîni mai de vreme decît cele cultivate prin răsad obișnuit. Castraveții, de asemenea, au ajuns la maturitate cu 12 zile mai de vreme. Din cele 70 de cuiburi de roșii elevii au recoltat 700—800 kgr., cîte 2—3 bucăți la kgr. Unele exemplare au atins chiar greutatea de 650 gr. O recoltă tot atît de bună s-a obținut la vinete. Din cele 120 de cuiburi de vinete s-au recoltat 600—700 bucăți foarte mari, unele de cîte 500 gr.

Dornici să obțină rezultate cît mai bune, profesorii și elevii de la această școală au chemat la întrecere toate școlile din Craiova, gospodăria de stat Romanești, Institutul agronomic din Craiova și întreprinderea agricolă „Progresul". Intrecerea a avut ca obiectiv obținerea unor recolte cît mai bune. După aprecierea unei comisii speciale care s-a deplasat la fața locului și a cunoscut îndeaproape rezultatele obținute de toate aceste unități, întrecerea a fost cîștigată de școala mixtă de 7 ani nr. 9.

Pentru extinderea metodelor folosite pe parcelă li s-au dat membrilor cercului tinerilor mi'ciurinișți din școală răsaduri pe care să le planteze în grădinile lor. Ei au fost îndrumați să compare creșterea și dezvoltarea acestor plante cu creșterea și dezvoltarea altor plante, cultivate în alte condiții și după alte metode de părinții lor

Experiențele organizate în școală au fost popularizate în cadrul Căminului cultural „Ion Creangă" și la o serie de adunări cetățenești.

In momentul de față, terenul parcelei experimentale este îngrășat și desfundat. Elevii au efectuat însămînțările de toamnă: grîu, spanac, măcriș, mazăre și 1.000 de tufe de căpșuni.

Toate aceste realizări se datoresc muncii întregului colectiv didactic al școlii, dar mai ales tovarășului director C. Cazacu, profesor de științele naturale.

GRIGORE DRĂGUȚ
responsabilul cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale din Craiova

Părinții au nevoie de sfatul pedagogului

Intr-una din zilele trecute mergeam cu tramvaiul spre centrul Capitalei. Fără să vreau, am ascultat o discuție între două mame care, cu cîteva minute înainte, își lăsaseră copiii la poarta școlii.

— Băiatul meu învață destul de bine. Sînt foarte mulțumită de el.

— Eu mă chinui mult cu fetița. O ajut întotdeauna la lecții. S-a învățat așa, și pînă ce nu sînt eu lîngă ea nu se apucă de nimic. Cînd e vorba de probleme — la mămica, de compuneri — la mămica. La început mi-a fost greu să o văd chinuindu-se și am ajutat-o. Acum, nu mai pot s-o desvăț. Pe băiat nu prea am avut timp să-l ajut și văd că se descurcă bine și singur.

— Nici eu nu mă ocup de băiat. Dacă îmi spune el cîte ceva de la școală, bine, dacă nu, tot bine. Treaba lui, e mărișor acum. Dar să vedeți ce s-a întîmplat deunăzi. Din întîmplare am răsfoit un carnețel mic pe care-l avea pe masă, printre cărți și caiete. In carnețel am găsit o însemnare: „Copilul dumneavoastră este nedisciplinat, veniți pe la școală". Și dedesubt era iscălitura învățătoarei, lîngă care Gelu, băiatul meu, mă iscălise pe mine.

— Cum așa?

— Ei, așa-s copiii ! Nici nu i-am mai spus lui taică-său, că-l bătea, mititelul, vai de el.

— Al copil, ai și bătaie de cap. De ! Așa-s copiii ! Soțul meu nu-l bate niciodată. El are altă metodă — îl încurajează. Intr-o zi au stabilit amîndoi că, de cîte ori băiatul va aduce nota 5, să primească 25 de bani, și de cîte ori va aduce note mai mici, să-i dea el tatălui său 25 de bani. Intr-o zi a venit cu mai multe note mici. Taică-său nu venise încă de la serviciu. A început a plînge și mi-a spus: „Mamă, îți arăt numai ție, am primit note mici, dar tu să nu-i spui lui tata, că-mi la toți banii. Și abia am adunat doi lei". Pînă la urmă a aflat și taică-său. A rîs cu poftă cînd a auzit de frica lui Nicu să nu piardă banii, și i-a mai dat 5 lei, ca să învețe și să-și îndrepte notele.

Multe aș mai fi auzit — dar una dintre cele două mame a coborît. Celeilalte i-am pus o întrebare : „La ce școală sînt copiii despre care ați discutat?" Nici gînd să se aștepte la o asemenea întrebare. După cîteva minute de șovăire, mi-a răspuns cam încurcată: „La școala mixtă nr. 102".

Discuția ascultată m-a făcut să mă gîndesc mult la frămîntările părinților, la interesul cu care mereu și pretutindeni discută despre copii, despre problemele educației. Dar, cele două mame m-au făcut să văd cu claritate cît de departe sînt unii părinți de calea cea bună, cît de mari pot să fie uneori greșelile lor în munca educativă. De unele, cînd ajung să-și arate prea puternic urmările, își dau seama singuri; pe altele nici nu le văd. Mama celor doi copii a înțeles că a greșit cînd i-a făcut temele fetiței, dar nu și-a dat seama cît de mult a greșit cînd i-a dat copilului drept recompensă bani pentru note bune. Mama lui Gelu nu și-a dat seama că lipsa de interes pentru ceea ce se întîmplă în școală, pentru felul cum își face copilul ei datoria l-a condus pe acesta pe drumul înșelătoriei și n-a înțeles, de asemenea, că ascunzînd de tatăl băiatului unele lucruri în purtarea lui, îl îndeamnă fără voie la minciună, la un șir lung de abateri de la disciplină.

M-am gîndit atunci mult la pedagogi, la datoria lor de a sfătui părinții, de a-i îndruma. Sînt multe căi prin care școala poate să orienteze pe părinți în problemele educative. Ei trebuie să-i apropie însă în primul rînd de școală, să le cîștige încrederea. Oare așa procedează pedagogii de la școala mixtă nr. 102? Cele două mame și-au adus în ziua aceea copiii la școală. Desigur, ele vin adeseori cu copiii lor pînă la poarta școlii. Dar mă întreb de cîte ori au stat ele oare de vorbă cu pedagogii, de cîte ori au participat la ședințele cu părinții? Și atunci cînd au participat la asemenea ședințe, ce le-au spus pedagogii. despre ce, și cum le-au vorbit ? Discuția celor două mame a arătat clar că școala unde învață copiii lor nu muncește bine pentru îndrumarea părinților dacă aceștia mai pot crede că e just să dea recompense în bani pentru note, că nu este grav să se treacă cu vederea peste o faptă ca aceea a semnăturii false.

Știind de vorbă mai des cu părinții, pedagogii pot să afle ușor în ce măsură cunosc aceștia metodele și procedeele de educație, dacă știu sau nu care le sînt sarcinile, în ce fel văd ei că trebuie să le îndeplinească. Acestea sînt probleme importante, cărora pedagogii trebuie să le dea cea mai mare însemnătate pentru a realiza o linie unică, consecventă în munca educativă comună a școlii și a familiei.

Se întîmplă de multe ori ca în planurile de activitate ale școlilor să fie înscrise multe măsuri bune privind colaborarea pedagogilor cu familia, dar acestea rămîn doar în plan și nu se înfăptuiesc. Organele de îndrumare și control, cercetînd activitatea școlilor, se mulțumesc să constate că sarcinile sînt trecute în plan și nu mai controlează dacă ele se îndeplinesc și cum. De aceea, nu numai școala, dar și inspectorii școlari poartă vina pentru lipsa de orientare a unor părinți în problemele pedagogice.

Părinții au nevoie de îndrumările învățătorilor și profesorilor. Ei sînt gata să asculte oricînd un sfat bun, care să contribuie la educarea justă, la dezvoltarea copiilor lor. Cînd îndrumările vin de la pedagogi pe care-i simt apropiați, prietenі, ei le primesc cu bucurie și le aplică cu încredere. Este datoria educatorilor, a celor ce lucrează în școli, să dea părinților sfaturi, să-i îndrume cu pricepere, să facă din ei cei mai apropiați colaboratori ai școlii în munca de educare a tinerei generații.

ALECU CROITORU

PE TEME ACTUALE

Rezultatele muncii din primul pătrar

După fiecare etapă de muncă parcursă, majoritatea învățătorilor și profesorilor din școlile noastre cercetează cu atenție rezultatele obținute, caută să desprindă metodele bune de muncă, care au determinat succesele activității lor instructiv-educative și lipsurile care au frînat această activitate pentru a le putea înlătura și a-și perfecționa neîncetat munca.

In cursul lunii noiembrie, îndată după încheierea primului pătrar, la redacția noastră au sosit numeroase scrisori care vorbesc despre situația la învățătură a elevilor la sfîrșitul primului pătrar, despre felul cum au muncit învățătorii și profesorii în această etapă.

O atenție deosebită acordă aceste scrisori problemelor privitoare la îndeplinirea planului de școlarizare. După cum rezultă din relatările corespondenților noștri, multe școli au îndeplinit în bune condiții planul de școlarizare, au asigurat o frecvență de 100%. Tovarășul Constantin Predescu din comuna Buda, raionul Zeletin, de exemplu, vorbește în scrisoarea sa despre metodele folosite la școlile din comunele Salahoru și Dănăilă pentru asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor. „Incă de la începutul anului școlar — spune tovarășul Predescu — învățătorii acestor școli, în ședințele cu părinții, sau cu prilejul vizitelor făcute la domiciliul elevilor, au arătat importanța deosebită pe care o are frecvența regulată în însușirea cunoștințelor de către elevi. In același timp, ei s-au străduit, împreună cu părinții, să realizeze un regim zilnic just pentru elevi, regim care să asigure formarea unor deprinderi de muncă perseverentă. Pe baza acestei strînse colaborări între profesori și părinți, la aceste școli s-a realizat în cursul primului pătrar o frecvență de 100%, fapt care a avut o influență bună asupra situației la învățătură a elevilor. La sfîrșitul primului pătrar, nici un elev nu a avut note sub 3".

Rezultate asemănătoare la învățătură s-au obținut și la școlile de 7 ani nr. 1 băieți, nr. 8 mixtă și nr. 4 fete din Bîrlad și mai ales la școala de 7 ani din comuna Diosig, raionul Săcuieni, regiunea Oradea — unde nici un elev din clasele V—VII nu a rămas în urmă la învățătură. Așa cum arată în scrisoarea sa corespondentul Gh. Boboc, și la această școală planul de școlarizare a fost realizat în întregime, asigurîndu-se o frecvență de 100%. Intocmindu-și cu regularitate planurile de lecții, studiind cu seriozitate conținutul programelor, al manualelor și al metodicilor, cadrele didactice au împletit preocuparea lor de a se pregăti cît mai temeinic pentru lecții cu lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Un succes deosebit s-a înregistrat la această școală în predarea limbii ruse. Profesorul de limba rusă a reușit să trezească în rîndurile elevilor un viu interes pentru cunoașterea limbii ruse. Ca și profesorul lor, care poartă corespondență cu pedagogii sovietici, elevii trimit și primesc scrisori de la diferite școli din U.R.S.S.

Folosind experiența cunoscută cu prilejul consfătuirii raionale din august, multe cadre didactice au ridicat în mod simțitor în acest an școlar nivelul științific și pedagogic al muncii instructiv-educative. Față de anul școlar trecut, învățătorii și profesorii dovedesc mai multă preocupare, mai multă inițiativă în îmbunătățirea muncii lor didactice. Tovarășul Petre Costin, directorul școlii de 4 ani din comuna Cetățele, raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare, de exemplu, a planificat cu grijă activitatea întregii școli și munca sa de predare la clasele a II-a și a IV-a. Pe cîte un singur tabel, tovarășul Petre Costin își înregistrează munca paralelă la cele două clase, oră cu oră, pe o săptămînă întreagă. Acest plan calendaristic săptămînal îi dă posibilitatea să vadă clar cum trebuie să lucreze în fiecare zi cu ambele clase.

Corespondențele se preocupă în largă măsură și de lipsurile pe care le mai au mulți dintre învățătorii și profesorii noștri, lipsuri care explică în mare măsură rezultatele slabe la învățătura obținute de elevii cu care lucrează.

Tovarășul Gh. Boboc, de exemplu, relatînd o parte din discuțiile care au avut loc la ședința de analiză a muncii organizată cu directorii școlilor din raionul Săcuieni, ședință la care a participat și tovarășul inspector regional I. Titan. arată multe lipsuri pentru înlăturarea cărora trebuie luate măsuri grabnice pe cel de al doilea pătrar. In această ședință s-a combătut atitudinea formală și indiferența pe care o mai au unii învățători față de calitatea muncii lor. Învățători ca Paul Sipoș din Tirgușor, care a lucrat timp de 2 săptămîni fără să alcătuiască un plan de lecție, ca Alexandru Barna, care lucrează fără plan calendaristic, au fost aspru criticați. Tovarășul Titan a arătat că în școlile regiunii mai sînt unele cadre didactice ale căror lecții se desfășoară la un nivel extrem de scăzut din punct de vedere științific. Combătînd greșelile științifice pe care le fac aceste cadre didactice în desfășurarea lecțiilor, datorită lipsei de pregătire, el a atras atenția directorilor de școli unde duce o astfel de muncă didactică. Elevi ca cei de la școala de 7 ani din comuna Holod, cărora la predarea lecției „Derivarea prin sufixe" li s-au transmis cunoștințe greșite, confundîndu-se articolul enclitic cu sufixul, sau ca cei din Șimleul Silvaniei, cărora li s-a spus că Mircea cel Bătrîn a avut război cu Matei Corvin la Baia — vor continua cu greu învățătura în clasele următoare, dacă pedagogii respectivi vor duce și în celelalte pătrare o muncă tot atît de lipsită de cel mai elementar simț al răspunderii.

Lipsuri destul de grave dezvăluie în scrisoarea sa și tovarășul Constantin Gîlea, șeful secției de învățămînt a orașului Bîrlad. La școlile medii nr. 1 de fete și nr. 2 de băieți din acest oraș există multe cadre care se pregătesc superficial pentru lecții, care nu folosesc suficient material didactic, deși școlile respective sînt înzestrate din abundență cu material didactic. Munca aceasta de mîntuială a avut ca rezultat rămînerea în urmă la învățătură a unui mare număr de elevi pe primul pătrar.

Tovarășul Solomon Frătilă, inspector școlar din orașul Tirgu Mureș, critică în scrisoarea sa o serie de cadre didactice din școlile acestui oraș care subapreciază importanța planificării calendaristice, alcătuind planuri superficiale, fără obiective precise, fără să indice măsurile organizatorice sau termenele de executare.

Multe note mici luate de elevii unor școli din Tirgu-Mureș — arată tov. Frățilă — se datoresc poziției greșite pe care o au unii profesori în aprecierea cunoștințelor elevilor. Astfel, la unele școli din Tirgu-Mureș, profesorii le-au dat elevilor note mai mici decît meritau, considerînd că în felul acesta îi determină să depună mai multe eforturi pentru însușirea materiei pe pătrarele următoare. Așa au procedat, de exemplu, profesoarele Elvira Lazăr, Emilia Goleanu și Aneta Nagy de la școala medie de băieți nr. 1. Mergînd pe această linie greșită, tovarășa Elvira Lazăr, profesoară de matematică și fizică, a lăsat, la clasele unde predă, 72 de elevi corigenți, iar tovarășa Emilia Goleanu a lăsat 80 de elevi corigenți la chimie.

O altă cauză a numărului mare de elevi corigenți înregistrat pe primul pătrar, arată această corespondență, se datorește și faptului că unii profesori îi supraîncarcă pe elevi cu teme pentru acasă. Această greșeală este strîns legată de munca superficială a unor diriginți care nu coordonează sarcinile date de profesori la clasele lor, nu țin o strînsă legătură cu acești profesori.

Apreciind rolul deosebit de important pe care îl are realizarea disciplinei conștiente în școală pentru asigurarea unui nivel ridicat la învățătură, tovarășul Solomon Frățilă combate metodele cu totul greșite folosite de unele școli în această privință. Corespondența critică cu toată asprimea atitudinea tovarășilor Justin Sfîriiaș și Vilhelm Nagy de la școala medie nr. 1 de băieți, care nu au renunțat la metoda barbară a pedagogiei burgheze — bătaia. Desigur, aceli era locul să fie criticată și conducerea școlii și secția de învățămînt care nu au luat măsuri imediate pentru înlăturarea unor astfel de metode antipedagogice.

Toate aceste lipsuri trebuie să fie luate în seamă cu toată seriozitatea atît de cadrele didactice, cît și de directorii de școli, de organele de îndrumare și control raionale și regionale. Imbunătățirea muncii pe cel de al doilea pătrar trebuie să fie preocuparea permanentă a tuturor colectivelor didactice și a organelor învățămîntului.

Ne pregătim pentru munca în agricultură

Incă de pe vremea cînd urmam cursurile școlii elementare, în comuna natală, îmi plăcea să rămîn ore întregi în grădină, să urmăresc cum cresc plantele, să le plivesc, să le ud spre asfințitul soarelui. De pe atunci visam să învăț despre viața plantelor, să muncesc așa ca în patria noastră să fie cît mai multe și mai bogate livezi și grădini. Astăzi, visul meu a devenit realitate. Peste puțin timp îmi voi începe munca în agricultură, voi putea aduce contribuția mea la ridicarea unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Sînt absolventă a Facultății de horticultură de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București. După terminarea cursurilor, am plecat să-mi fac practica la gospodăria agricolă de stat din Valea Călugărească, regiunea Ploești. Am fost repartizată la secția Plavia a acestei gospodării, secție cu caracter legumicol-floricol. La venirea noastră în gospodărie, secția Plavia începuse să-și dezvolte sectorul pomicol. Folosind cu pricepere cunoștințele pe care mi le-am însușit în cei 4 ani de studiu, ne-am străduit să fim în fruntea acestei acțiuni.

In perioada de practică am continuat să-mi adun materialul necesar pentru alcătuirea proiectului de diplomă. Am învățat de la brigadieri, am primit sprijin din partea conducerii gospodăriei, din partea cadrelor didactice care ne-au îndrumat îndeaproape în perioada de strîngere a materialului și de redactare a lucrării de diplomă.

Studierea atentă a proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, cercetarea materialului bibliografic de specialitate mi-au fost de mare ajutor în alcătuirea lucrării de diplomă. In curînd mă voi prezenta la examenul de stat. In puținele zile care mă despart de acest mare eveniment, mă străduiesc să-mi consolidez cît mai bine cunoștințele, pentru ca atunci cînd voi pleca la locul de muncă să contribui din plin la sporirea producției agricole.

TATIANA CONDRATENCO
absolventă a Facultății de horticultură București

★

Au trecut pe neginditе cei 4 ani de studiu la Institutul agronomic „N. Bălcescu", ani în care profesorii noștri s-au străduit să ne pregătească pentru frumoasa profesie de horticultor. Iată-mă acum în fața unui drum nou, pe care pășesc cu încredere. In timpul anilor de studiu am primit cunoștințe teoretice temeinice, pe care le-am completat cu cunoștințe practice prin activitatea dusă în laborator, pe terenurile experimentale sau în producție. Practica în producție pe care am făcut-o în fiecare an a avut un rol hotărîtor în pregătirea mea de specialitate. Intr-un an mi-am făcut practica în lunile de primăvară, într-un alt an în timpul verii și apoi toamna. Aceasta, pentru a participa la toate lucrările agricole ce se desfășoară în cursul unui an. Am participat la lucrările de însămînțări de primăvară, am lucrat în răsadnițe, am tăiat și am stropit pomii, am îngropat și am dezgropat via.

Acum cîteva luni, după terminarea cursurilor, am plecat să-mi fac practica, în vederea alcătuirii proiectului de diplomă, la gospodăria agricolă de stat din Sighișoara.

De curînd mi-am terminat lucrarea, iar acum mă pregătesc la celelalte materii de specialitate. Recitesc cu mult interes însemnările pe care mi le-am făcut în timpul practicii în legătură cu biologia pomicolă, cu culturile forțate, consult ultimele numere ale revistelor de specialitate : „Livada, via și grădina", „Probleme agricole" „Sad i ogorod" etc.

După examen voi fi repartizat în producție. Mă așteaptă livezile, grădinile, ogoarele patriei noastre, mă așteaptă o muncă deosebit de interesantă și de frumoasă. Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede extinderea unor ramuri ale agriculturii — pomicultura, viticultura și legumicultura. Nu voi precupeți nici un efort și, alături de toți oamenii muncii din agricultură, mă voi strădui să lucrez cît mai bine, să folosesc cu pricepere cunoștințele pe care mi le-am însușit în cei 4 ani de studiu.

CONSTANTIN SPĂTARU
absolvent al Facultății de horticultură București

Schimb de experiență între cercurile științifice studențești

Zilele trecute a avut loc la Cluj un schimb de experiență între membrii cercurilor științifice studențești de la facultățile de științe juridice ale universităților „Victor Babeș" și „Bolyai" din Cluj și „C. I. Parhon" din București La schimbul de experiență au participat numeroși profesori și studenți de la cele trei universități.

După cuvîntul de deschidere, rostit de prof. univ. Grațian Porumb, prodecan al Facultății de științe juridice din Cluj, studentul N. Mănăilă, de la Facultatea de științe juridice din București, a prezentat, în cadrul cercului științific „Dreptul penal", un referat intitulat „Trimiterea în judecată". La discuții au luat cuvîntul, printre alții, studenții universității „Bolyai" Ion Izanek și Gh. Culicovski și conf. univ. Ion Olteanu de la catedra de drept penal a Facultății de științe juridice din București.

In cadrul cercului științific „Teoria generală a statului și dreptului", studentul Ion Sivescu, de la Facultatea de științe juridice din București, a prezentat un referat despre dreptul R.P.R. de a fi admisă în O.N.U.

Deficiențe în munca de alfabetizare din regiunile Ploești și Craiova

La 1 noiembrie a.c. au început în toată țara cursurile de alfabetizare din anul școlar 1954/1955. Majoritatea secțiilor de învățămînt regionale și raionale au luat o serie de măsuri care au făcut ca frecvența neștiutorilor de carte să fie satisfăcătoare încă din primele zile ale cursurilor.

In regiunile Craiova și Ploești însă nu s-a văzut o asemenea grijă pentru lichidarea analfabetismului. Astfel, secția de învățămînt a regiunii Ploești nu s-a îngrijit din timp de asigurarea manualelor și rechizitelor necesare cursanților. De asemenea, secția de învățămînt a regiunii Ploești n-a antrenat în munca de alfabetizare organele locale și organizațiile de masă, din care cauză, în multe localități munca se desfășoară cu lipsuri serioase.

Deficiențe asemănătoare există și în munca secției de învățămînt a regiunii Craiova. In multe localități din această regiune cursurile de alfabetizare s-au deschis cu mari întîrzieri, iar frecvența lasă de dorit.

Secțiile de învățămînt ale regiunilor Ploești și Craiova trebuie să ia urgente măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri, prin organizarea sistematică a controlului și a îndrumării muncii de lichidare a neștiinței de carte, prin reorganizarea comisiilor de alfabetizare și mai ales prin realizarea unei strînse colaborări cu ceilalți factori locali.

Despre importanța și modul de desfășurare a colocviilor în învățămîntul superior

In sistemul de control al activității depuse de studenți, colocviile ocupă, alături de examene, un loc central. Ele pot răspunde însă cerințelor numai dacă se bazează pe o cunoaștere temeinică a felului cum învață studenții, a succeselor obținute de aceștia în studiul individual din întreg semestrul sau anul școlar.

Verificînd activitatea individuală a studenților pe o perioadă determinată de timp, la seminarii, la lucrările de laborator, la lucrările practice, la clinici etc. colocviile sînt un prilej de apreciere a muncii studenților și de orientare a lor pentru activitatea viitoare.

Importanța colocviilor constă și în aceea că stimulează o activitate intensă din partea studenților în tot cursul semestrului, făcîndu-i să aibă o atitudine conștiincioasă față de învățătură.

Instrucțiunile Ministerului Invățămîntului arată că, în cadrul colocviului la disciplinele cu lucrări de laborator, studenții pot să execute în mod individual unele analize, recunoașteri microscopice, determinări de plante etc. De pildă, colocviul la chimie analitică trebuie să fie un prilej de apreciere a felului cum știu studenții să aplice principiile teoretice în executarea lucrărilor practice (metodele de separare a ionilor, identificarea unor elemente în prezența altora, rezolvarea unor probleme de preparare a soluțiilor de diferite concentrații etc.). De asemenea, este important să se constate în ce măsură știu studenții să folosească diferite manuale practice, îndrumătoare etc și să-și aleagă în mod just cea mai potrivită metodă de calcul pentru problema dată, folosind logaritmi cu 4, 5, 7 zecimale, sau rigle de calcul pentru a obține rezultate cît mai corecte și rapide.

La discipline fără laborator, de pildă la științele sociale, trebuie să se țină seama de felul cum au răspuns studenții la seminar și în tot cursul semestrului, de rezultatul lucrărilor de control, de nivelul conspectelor și, în general, de felul cum și-au îndeplinit obligațiile ce le reveneau.

Colocviul presupune și o discuție cu studenții în jurul problemelor teoretice, dar aceasta trebuie limitată la strictul necesar fundamentării lucrărilor de laborator sau aplicării teoriei pentru rezolvarea unor probleme practice.

In anul școlar trecut, o serie de instituții de învățămînt superior au organizat just pregătirea și desfășurarea colocviilor. Experiența lor trebuie generalizată pentru buna organizare a colocviilor și în alte instituții de învățămînt. De pildă, la Universitatea „C. I. Parhon" din București, ca și la alte instituții de învățămînt superior din țară, au fost considerați promovați la colocvii, fără a mai depune vreo lucrare sau fără a mai fi interogați, studenții care au muncit excepțional în cursul semestrului. In ziua colocviului, activitatea deosebit de meritorie a acestora a fost arătată în fața întregii grupe de studenți, după care s-a trecut în carnetele lor de student mențiunea „promovat". Aceasta a dus la stimularea tuturor studenților grupei, făcînd să se îmbunătățească simțitor munca lor de învățătură.

Intr-o serie de instituții de învățămînt superior au existat însă deficiențe în desfășurarea colocviilor. Astfel, la 12 decembrie 1953 — în plină perioadă de colocvii — decanatul facultății de filologie de la Universitatea „C. I. Parhon" din București nu avea încă un orar al colocviilor, din care cauză nu s-a putut asigura controlul acestora. La Institutul pedagogic de 2 ani din București, colocviul din decembrie 1953 la limba rusă cu grupa 112 din anul I a avut în mare măsură un caracter formal. In acest colocviu, în loc să se pornească de la o discuție cu studentul pe marginea lucrărilor efectuate, care reflectau munca sa individuală din cursul semestrului, a fost doar „răsfoit" caietul de teme. Tovarășa asistentă care a ținut colocviul nu cunoscuse nici în timpul anului felul de muncă al studenților, succesele și lipsurile lor. De aceea, colocviul n-a constituit un prilej de a-i face pe studenți conștienți de lipsurile pe care le au în cunoștințe și de a le arăta cum trebuie să muncească pe viitor.

In instituțiile de învățămînt superior există și acum conducători de seminar care nu-și notează felul cum se pregătesc studenții. cum își întocmesc conspectele, ce răspunsuri au dat cu prilejul seminariilor etc., sau fac însemnări lipsite de claritate : „Slab"; „Muncește"; „Invață slab"; „Muncește binișor". Asemenea însemnări se puteau citi, de exemplu, în caietul de însemnări al tovarășei Dumitrescu, asistentă la catedra de Statistică industrială a Facultății de planificare de la I.S.E.P. din București în anul școlar trecut. Insemnările de felul acesta nu pot ajuta cu nimic la buna desfășurare a colocviului.

Mențiunea „promovat" s-a acordat tuturor studenților, chiar și celor neîndreptățiți la aceasta

Un alt aspect al felului nejust de a înțelege colocviul este acela de a-l limita la simpla trecere în revistă a notițelor, a caietelor de conspecte ori a lucrărilor de laborator, fără a vedea în ce măsură studenții cunosc aparatele și mînuirea lor, dacă știu să aplice în practică cunoștințele teoretice. De asemenea, formalismul în organizarea colocviilor s-a manifestat uneori și în faptul că, în locul unei discuții individuale cu fiecare student în parte, s-a făcut timp de aproape două ore o discuție generală cu toți studenții grupei, uneori la un nivel mai scăzut decît într-un seminar, după care toți studenții au fost considerați ca promovați.

Dăunătoare s-a dovedit și slaba exigență, cerințele minime față de studenți cu prilejul colocviilor, pe considerentul că aici n-ar fi cazul să ceri cunoștințe temeinice.

Conducerile unor instituții de învățămînt superior au trecut colocviul în sarcina conferențiarilor, deși, conform instrucțiunilor privitoare la colocvii, acestea trebuie să fie ținute de cadrele didactice care au condus seminariile. In multe facultăți colocviile au fost programate chiar în sesiunea de examene, în loc să se încheie cu o săptămînă înainte de acestea. Avînd tendința de a transforma colocviile în examene, multe cadre didactice din învățămîntul superior cer suprimarea activității didactice (cursuri, seminarii etc.) în perioada colocviilor, cu alte cuvinte crearea unei „sesiuni" de colocvii alături de sesiunea de examene.

In unele locuri, confundînd colocviul cu examenul, cadrele didactice au interogat prea amănunțit studenții, mergînd chiar pînă la a folosi bilete de examen. In felul acesta însă, colocviul își pierde caracterul lui specific, devenind cu totul asemănător examenului.

Colocviile nu trebuie să se desfășoare după o „rețetă" anumită, bună pentru toate disciplinele, indiferent de nivelul studenților, aplicată la fel în orice condiții. Metodica colocviului depinde de caracterul disciplinei, de nivelul pregătirii studenților, de rezultatele muncii în cursul semestrului. Este recomandabil ca amînarea studenților ce nu pot promova colocviul de prima dată să fie făcută de către catedră și nu de către decanat și să se lase un interval de timp suficient care să permită însușirea cunoștințelor. Desigur, nu trebuie depășită limita perioadei indicate de conducerea institutului de învățămînt pentru ținerea colocviilor. Studenții care dovedesc că nu și-au însușit materialul predat nici după ce au fost amînați nu pot intra în sesiunea de examene.

Cadrele didactice au datoria să îmbine exigența cu cunoașterea temeinică a studenților, asigurînd astfel o justă apreciere și stimulare a acestora. Procedează bine acele cadre didactice care arată studenților, încă de la începutul anului școlar, ce cunoștințe se cer la colocvii, îndrumă îndeaproape munca lor și au cerințe sporite la colocvii.

Pregătind actuala perioadă de colocvii, unele instituții de învățămînt superior — ca de exemplu I.S.E.P. „V.I. Lenin" din București, Universitatea „C. I. Parhon" din București etc. — au programat din timp și au adus la cunoștința studenților zilele, orele și sălile în care se vor da colocvii. In mod just au procedat și instituțiile de învățămînt superior care au discutat în consiliile științifice și pe catedre modul de organizare și desfășurare a colocviilor. Printre alte indicații (în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Invățămîntului) s-a dat și aceea ca mențiunea „promovat" ce se acordă studenților merituoși să se treacă *imediat* în carnetele de student, și nu la sfîrșit, pentru ca să nu se piardă un timp prețios.

In multe locuri, conducerile instituțiilor de învățămînt superior acordă cea mai mare atenție frecvenței în perioada colocviilor. Faptul că desfășurarea colocviilor are loc paralel cu desfășurarea cursurilor, a seminariilor etc. face pe unii studenți, care nu au învățat în cursul semestrului în mod planificat, să nu se prezinte la orele de curs, de seminar, de laborator etc. pentru a recupera rămînerea în urmă și a trece colocviul. Unele decanate au trecut în mod nejust cu vederea aceste absențe.

Organizațiile U.T.M. și organizațiile sindicale din instituțiile de învățămînt superior au posibilitatea să ajute conducerile acestora în perioada colocviilor printr-o susținută muncă de lămurire a masei de studenți atît în ceea ce privește necesitatea unei frecvențe regulate, cît și în ceea ce privește buna pregătire a fiecărui student.

Pentru remedierea lipsurilor constatate cu prilejul colocviilor, o serie de cadre didactice cu experiență nu s-au mulțumit cu recomandările făcute pe loc studenților, ci au analizat rezultatele în cadrul catedrei, trăgînd concluzii și pentru activitatea lor viitoare. In studierea rezultatelor au ținut seama de greșelile cele mai frecvente, de particularitățile diferitelor răspunsuri date de studenți, de anumite lipsuri în felul de muncă al acestora. La începutul celui de al doilea semestru li s-au dat studenților îndrumări pentru îmbunătățirea continuă a muncii lor. Pentru importanța lor educativă, aceste discuții cu studenții trebuie considerate ca obligatorii.

Ministerul Invățămîntului trebuie să organizeze un control amănunțit al desfășurării colocviilor, să îndrumeze instituțiile de învățămînt superior și să asigure lichidarea lipsurilor care continuă să existe.

Organizarea justă a colocviilor va duce, alături de celelalte forme de control și apreciere, la îmbunătățirea pregătirii studenților, la ridicarea procesului de învățămînt în școala superioară.

G. P. APOSTOL

10 ANI DE LA ELIBERAREA ALBANIEI

Institutele de învățămînt superior din R. P. Albania

Înainte de eliberarea sa de sub regimul feudalo-burghez, poporul albanez, asuprit și exploatat de clasele dominante și de imperialiștii străini, a fost lăsat în întuneric și neștiință. Feudalii și burghezii din țară se temeau de cultură și de învățămînt, de răspîndirea științei. Ei lăsau poporul să învețe numai în măsura pe care o considerau necesară spre a servi propriilor lor interese. Peste 80% din populație era analfabetă. Rețeaua de școli se întindea mai ales la orașe, în timp ce marea majoritate a copiilor de țărani rămînea analfabetă. Pregătirea cadrelor în școli pentru diferitele sectoare și ramuri ale economiei și culturii se făcea într-un ritm foarte încet, deoarece nimeni nu se interesa de dezvoltarea acestor ramuri.

După eliberarea țării, regimul de democrație populară a acordat o grijă deosebită dezvoltării învățămîntului și culturii. Paralel cu transformările economice și sociale din Albania, care se adîncesc tot mai mult pe zi ce trece, a avut loc și dezvoltarea, nemaiîntîlnită în istoria Albaniei, a învățămîntului și culturii.

După eliberarea țării s-a pus problema creșterii și lărgirii intelectualității, problema creării unei noi intelectualități, progresiste, credincioase cauzei socialismului, capabilă și gata să lupte pentru construirea socialismului, problema pregătirii cadrelor tehnice medii și superioare, care să lucreze în diferite ramuri ale economiei și culturii. Aceasta o cerea însăși dezvoltarea economiei planificate a Albaniei, construirea fabricilor, uzinelor și a noilor întreprinderi, dezvoltarea industriei pe baze științifice, creșterea numărului instituțiilor sanitare și culturale. Sistemul de învățămînt din Albania trebuia să răspundă acestor nevoi — și în fapt el a răspuns. S-a înființat rețeaua de școli a rezervelor de muncă ca și rețeaua școlilor medii profesionale. Au fost trimiși studenți albanezi în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, iar mai tîrziu au fost înființate institute de învățămînt superior.

Poporul albanez nici nu putea visa în trecut să aibă institute de învățămînt superior. Acest lucru a devenit posibil numai după eliberarea țării, sub regimul de democrație populară, datorită politicii juste a Partidului Muncii și a guvernului și datorită ajutorului generos și multilateral al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară.

Curînd după eliberare, în anul 1946, ca să acopere nevoile lărgirii rețelei de școli, în special a rețelei școlilor de 7 ani, s-a deschis Institutul pedagogic de doi ani. Pînă acum acest Institut a dat sute de profesori care își duc cu succes munca în școlile de 7 ani și, în unele cazuri, și în școlile medii. Pe lîngă acest institut s-a creat o secție prin corespondență, care a creat posibilitatea ca învățătorii să-și continue studiile fără a ieși din producție.

Acum trei ani, în urma unei hotăriri speciale a guvernului, s-au deschis trei institute de învățămînt superior: Institutul pedagogic de patru ani, Institutul politehnic și Institutul de agronomie. Un an mai tîrziu s-au înființat alte două: Institutul economic și Institutul de medicină. Anul acesta s-a creat un Institut juridic.

În dezvoltarea învățămîntului superior, ca și în oricare alt domeniu al vieții sociale, poporul albanez primește un ajutor deosebit din partea Uniunii Sovietice, atît în ce privește crearea bazei materiale (cabinete și laboratoare), cît și în ce privește crearea condițiilor optime pentru pregătirea studenților (trimiterea de cadre și procurarea manualelor). Inseși institutele albaneze au fost create și organizate după sistemul și experiența învățămîntului superior din Uniunea Sovietică.

Un mare ajutor l-au dat institutelor albaneze profesorii sovietici, care au ținut cursuri în aceste institute. Ei au muncit fără preget pentru crearea și organizarea institutelor, pentru organizarea cabinetelor, a laboratoarelor, a catedrelor, pentru îmbogățirea institutelor cu valoroasa experiență a școlilor superioare din Uniunea Sovietică. Activitatea profesorilor sovietici a folosit mult tinerilor profesori albanezi, care și-au terminat studiile în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. Numai cu ajutorul profesorilor și al oamenilor de știință sovietici noile cadre didactice și științifice din R. P. Albania se pot forma și crește pe zi ce trece.

Guvernul albanez acordă o grijă deosebită înzestrării instituțiilor de învățămînt superior. Datorită acestei griji, institutele albaneze sînt înzestrate cu laboratoare și alte mijloace necesare instrucției, cu cabinete și aparate, cu diferite preparate și instrumente. Și în această direcție Albania primește ajutorul țărilor prietene și în special al Uniunii Sovietice.

În institutele de învățămînt superior din Albania învață peste 1000 de studenți. Ținînd seama că această cifră va crește mereu, o asemenea realizare reprezintă un vădit succes al R. P. Albania în desvoltarea învățămîntului superior. În raport cu numărul populației, Albania are mai mulți studenți decît au multe țări capitaliste.

Și cadrele de muncitori au posibilitatea să-și continue studiile superioare fără a-și întrerupe munca. Activiști cu posturi de răspundere în aparatul de stat și în diferite organe economice și culturale, ca și muncitorii evidențiați își continuă studiile la secțiile serale ale institutelor economic, pedagogic și juridic.

Înființarea instituțiilor de învățămînt superior a deschis largi posibilități de studiu pentru fiii oamenilor muncii, ai muncitorilor și țăranilor din R. P. Albania. Tineretul albanez dovedește prin muncă recunoștința sa pentru grija părintească ce i-o poartă partidul și guvernul. Tineretul învață cu sîrguință spre a-și însuși cît mai multe cunoștințe, pregătindu-se să aplice în viață toate cunoștințele dobîndite, să răspundă prin muncă interesului și grijii manifestate de partid și guvern.

Mai multă atenție școlarizării copiilor din clasele I-IV

În desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră are o deosebită importanță aplicarea legii învățămîntului general și obligatoriu în școlile elementare. Cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I—IV asigură culturalizarea maselor celor mai largi ale poporului și seacă în același timp izvoarele analfabetismului.

Acordînd importanța cuvenită acestei probleme, unele secții de învățămînt regionale, raionale și orășenești au luat încă de la începutul anului școlar serioase măsuri pentru a asigura școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. Dintre acestea, deosebit de importante sînt măsurile privitoare la ținerea evidenței riguroase de către școală și organele învățămîntului a tuturor copiilor de vîrstă școlară, organizarea unui control permanent din partea secțiilor de învățămînt asupra îndeplinirii planului de școlarizare și cointeresarea organelor locale în această problemă.

Pe baza unor astfel de măsuri, planurile de școlarizare au fost îndeplinite în acest an școlar în condiții mai bune decît în trecut. În regiunea Baia Mare, de exemplu, s-au obținut în unele raioane succese importante în școlarizarea copiilor de vîrstă școlară. O serie de școli au reușit să cuprindă la cursuri pe toți copiii de vîrstă școlară și să realizeze o frecvență de sută la sută. În raioanele Carei și Satu Mare, în orașul Satu Mare, etc. numărul copiilor neșcolarizați este foarte mic. În raionul Sighet, datorită sprijinului acordat de comitetul executiv, secția de învățămînt și școlile au reușit să reducă an de an numărul copiilor neșcolarizați.

Cu toate aceste succese, însă, în unele raioane ale regiunii Baia-Mare persistă încă lipsuri serioase în asigurarea învățămîntului general și obligatoriu. Din analiza făcută la secția de învățămînt a raionului Vișeu, la data de 14 octombrie a.c., rezulta că numărul școlilor care au reușit să aducă toți copiii de vîrstă școlară la școală este foarte mic (școlile din comunele Bistra, Valea Vinului și școlile cu limba de predare maghiară și germană din Vișeu).

În întreg raionul, numărul copiilor neșcolarizați, precum și al acelora care nu frecventează regulat școala este încă destul de mare. Școlile din comuna Poenele de sub Munte, Borșa, Ieud și Săcel, Vișeul de Jos etc. constituie exemple concludente în această privință. De pildă, la școlile din comuna Borșa, din 961 elevi înscriși, frecventau școala în octombrie numai 491 elevi, iar la Vișeul de Jos, din 504 elevi înscriși, frecventau regulat numai 327.

Cauzele care au determinat această situație sînt multiple. În primul rînd, directorii de școli nu au dat atenția cuvenită școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară chiar din prima zi de școală. Astfel, la școala de 7 ani din comuna Cuhea, raionul Vișeu, în cursul lunii octombrie, lipsea registrul de evidență a copiilor de vîrstă școlară. Evidența copiilor neșcolarizați era neprecisă. Directorul școlii și cadrele didactice nu au verificat dacă elevii de vîrstă școlară recenzați la 19 septembrie sînt înscriși în catalog și nu știau exact care sînt elevii care nu au venit la școală sau care nu frecventează școala. Directorul școlii și învățătorii nu știau că în comună existau 7 copii care nu au fost înscriși în clasa I-a. De asemenea, directorul școlii nu ține o evidență precisă a elevilor care au plecat din comună sau care au venit din altă parte.

Unii directori de școli nu au solicitat sprijinul sfaturilor populare pentru îndeplinirea planului de școlarizare, pentru asigurarea unor condiții materiale favorabile realizării unei frecvențe regulate a copiilor. În comuna Sălișteu, de exemplu, sălile de clasă sînt necorespunzătoare, fără lumină. În comuna Cuhea, școala nu are lemne, nu are sobe, iar ușile nu se închid. De asemenea, mulți directori de școli nu au luat măsuri pentru transportul elevilor de la distanțe mari.

O serie de cadre didactice au o atitudine nejustă, manifestînd comoditate, neglijență și lipsă de răspundere față de copiii încredințați, justificînd neaducerea copiilor la școală pe baza așa zișelor „motive obiective". De exemplu, tovarășa Basty Vilma învățătoare la școala de 7 ani din comuna Sălișteu, motivează numărul mare de elevi care nu frecventează școala prin anumite „cauze obiective", deși la aceeași școală sînt învățători care au realizat o frecvență de sută la sută.

Întîrzierile și absențele învățătorilor, nepregătirea temeinică a lecțiilor sînt de asemenea cauze care determină pe mulți elevi să nu îndrăgească școala și deci, să nu o mai frecventeze regulat. Aceste motive explică și ele de ce în clasele tovarășilor Mateescu Constantin și Varlaone Cecilia, de la școala de 7 ani Cuhea, este o frecvență scăzută.

O altă cauză a neîndeplinirii planului de școlarizare constă în faptul că nici directorii de școli, nici cadrele didactice nu s-au străduit să atragă în această direcție părinții, organizațiile de tineret, organizațiile de femei, care ar putea aduce o contribuție însemnată.

Existența acestor lipsuri își găsește explicația și în felul cum secțiile de învățămînt a regiunii Baia Mare și a raionului Vișeu au controlat și îndrumat cadrele didactice în această direcție. Secția de învățămînt a regiunii Baia Mare de exemplu, cu toate că știa că în raioanele Vișeu, Sighet și Negrești școlarizarea copiilor este o problemă nerezolvată, nu a luat pe plan regional, de comun acord cu celelalte organe locale, măsuri care să ducă la lichidarea lipsurilor existente. Aceeași atitudine a avut-o și secția de învățămînt a raionului Vișeu, care nu a luat măsuri și nu a tras la răspundere pe cel care au dovedit nepăsare față de îndeplinirea planului de școlarizare.

Inspectorii școlari, directorii de școli, învățătorii trebuie să înțeleagă că problema școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară este una din problemele cele mai importante ale învățămîntului nostru. Directorul școlii are sarcina de a ține evidența strictă a copiilor neșcolarizați sau care nu frecventează școala regulat, de a cunoaște cauzele care împiedică atît cuprinderea, cît și venirea regulată a copiilor la școală.

Directorii școlilor trebuie să arate organelor locale, părinților și organizațiilor de tineret că problema școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară nu este numai o problemă a școlii, ci o problemă de stat, la rezolvarea căreia sînt chemați să contribuie în largă măsură.

La rîndul lor, secțiile de învățămînt regionale și raionale trebuie să ia măsuri urgente împotriva acelora care manifestă neglijență, nepăsare și lipsă de simț de răspundere. Secțiile de învățămînt nu trebuie să se rezume numai la centralizarea datelor și a procentelor, ci au datoria să analizeze cauzele care determină lipsurile, să ia pe loc măsuri pentru îndreptarea situației, să asigure aplicarea integrală a legii învățămîntului general și obligatoriu.

ION TITICĂ
inspector general în Ministerul Învățămîntului

Relații de prietenie și colaborare

Străzile bătrînului orășel ardelenesc Sighișoara răsună în fiecare dimineață de cîntecele tinerilor școlari care, plecînd din internate, se îndreaptă spre școală pentru a începe o nouă zi de muncă. Cîntecele lor vorbesc despre viața nouă și luminoasă deschisă în țara noastră tineretului studios. Ele amintesc și despre frăția de nezdruncinat care s-a consolidat între școlarii români, maghiari și germani din școlile orașului. Această prietenie își are izvorul în viața școlilor, în munca lor comună.

Nenumărate au fost prilejurile care au contribuit la cimentarea relațiilor de tovărășie și frăție între elevii români, maghiari și germani. Pionierii școlilor cu limbile de predare română, maghiară și germană își amintesc cu bucurie de zilele pline de veselie petrecute împreună în timpul verii, în tabăra comună, organizată pentru ei în localitate. Ei își amintesc cu drag și de excursiile pe care le-au făcut împreună în împrejurimile orașului. Tot în timpul verii, elevii școlilor din Sighișoara au participat la concursul de creație populară. Unii dintre ei au primit premii pentru lucrările prezentate. Elevul Markel, din clasa a VIII-a a școlii cu limba de predare germană, se numără și el printre cei ce s-au putut mîndri cu premiul primit pentru o lucrare care oglindește viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră.

La Casa de cultură se întîlnesc în fiecare joi utemiștii și elevii din toate școlile — române, maghiare și germane. La programul artistic prezentat de ei participă elevii tuturor școlilor. Fanfara școlii cu limba de predare germană prezintă adeseori aici frumosul său program de cîntece, care umplu de veselie inimile tuturor. În această atmosferă de veselie și bucurie s-au închegat nenumărate prietenii între elevii români, maghiari și germani.

Și unii și alții se mîndresc de terenul de sport pe care l-au amenajat prin forțe comune. Numeroase sînt competițiile sportive interșcolare care se desfășoară acum pe acest teren. Vizionarea în comun a filmelor, participarea elevilor din toate școlile la concursul de desen, la olimpiada de matematică, au fost de asemenea prilejuri de a se închega relații de adevărată prietenie.

Nu de mult, elevii școlii cu limba de predare germană au participat la recoltarea cartofilor, a sfeclei de zahăr și a strugurilor din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile agricole de stat. Un colectiv mare de elevi a plecat la sate pentru a ajuta țăranilor muncitori la recoltarea cartofilor și la culesul viilor.

Strînse relații de colaborare și prietenie s-au închegat și între cadrele didactice din școlile române, maghiare și germane. Multe acțiuni comune vorbesc despre sprijinul frățesc dintre profesori și învățători. Schimbul de experiență organizat între tovarășii Hans Weber și Silvia Grecu, ambii profesori de geografie, sau între tovarășii I. Hollitzer și N. Brăteanu le-a dat acestora prilejul să-și împărtășească metodele bune de muncă, să ridice calitatea muncii lor instructiv-educative.

Participarea la brigăzile de îndrumare și control este iarăși o mărturie a colaborării și prieteniei dintre cadrele didactice din orașul Sighișoara. Tovarășa M. Wolf și tovarășul Bukowschi de la școala medie de băieți, împreună cu tovarășul profesor I. Chiș de la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară, au vizitat școala de 7 ani din comuna Albești. Aci au asistat la o lecție de aritmetică la clasa I, în legătură cu exercițiile de adunare și scădere. Multe a avut de învățat tovarășa Munteanu, învățătoarea acestei clase, în urma acestei vizite.

Profesorii din școlile orașului Sighișoara vin cu regularitate și la conferințele organizate de cabinetul metodic. Ei au ascultat cu interes lucrarea „Însemnătatea criticii literare" prezentată de tovarășul I. Racotă, profesor de limba română la școala medie de băieți cu limba de predare română. La programul artistic desfășurat în urma expunerii acestei lucrări au participat învățători și profesori din toate școlile.

Acțiunile comune ale elevilor care învață în limbi diferite cît și cele ale cadrelor didactice au schimbat mult viața și activitatea lor, au cimentat tot mai puternic frăția și prietenia dintre ei.

MARIA ILEA

In legătură cu „Regulamentul de funcționare a caselor de pionieri din R. P. R."

Casele de pionieri, care sînt din ce în ce mai numeroase, aduc o contribuție însemnată la fixarea, adîncirea și aplicarea în practică a cunoștințelor primite de copii în școală, la instruirea politehnică și pregătirea elevilor pentru libera alegere a profesiunii, la educarea calităților lor morale.

Pentru îndrumarea activității din casele de pionieri, Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu C.C. al U.T.M., au elaborat „Regulamentul de funcționare a caselor de pionieri din R.P.R.". Acest regulament precizează rolul caselor de pionieri, în educarea comunistă a copiilor, cum trebuie să se organizeze munca cu pionierii și sarcinile cadrelor didactice care conduc diferitele activități organizate în aceste case.

Regulamentul arată că în casele de pionieri care sînt frecventate de un număr mare de pionieri funcționează patru secții: educația politică de masă, știință și tehnică, educația artistică, cultură fizică și sport. Casele de pionieri frecventate de un număr mai mic de pionieri și cu posibilități materiale mai reduse pot organiza numai una sau două din aceste secții, restul activităților desfășurîndu-se în cercurile pe specialități.

În cadrul secției „Educația politică de masă" nu funcționează cercuri. Activitatea educativă este condusă de cabinetul activului de pionieri. Această secție coordonează activitatea de masă a întregii case a pionierilor și organizează pentru toți pionierii care frecventează casa, precum și pentru ceilalți școlari din localitate, conferințe, festivaluri, șezători, reuniuni, recenzii, vizionări de filme și spectacole, concursuri, excursii etc. Cabinetul activului de pionieri ajută în muncă activul de pionieri al unităților și detașamentelor de școli, sprijină comitetul raional sau orășenesc U.T.M. în munca de instruire a instructorilor de pionieri din școli și organizează consfătuiri pentru schimb de experiență cu conducătorii de detașamente și responsabilii gazetelor de perete ale unităților pionierești. Odată pe lună, duminica, se poate organiza „Ziua instructorului și a activului pionieresc", cînd toți instructorii și activele pionierești din raion participă la munca în diferite cercuri sau la alte acțiuni organizate în acea zi cu pionierii.

Secția „Știință și tehnică" organizează lucrările în domeniul tehnicii, munca cu tinerii naturaliști și studierea istorico-geografică a regiunii. În cadrul secției se pot organiza, după posibilități și condiții locale, cercuri de științe naturale, geografie, fizică, matematică, istorie, mîini îndemînatice etc., cabinete de știință și tehnică atractivă și de cercetare a ținutului natal, un cabinet al tinerilor naturaliști înzestrat cu un teren experimental și cu o bază zootehnică, ateliere de lăcătușerie, de mecanică, tîmplărie, croitorie etc., laboratoare de chimie energetică, auto-tractoare, telecomunicații, navo-modelism etc.

Pionierii din clasele a III-a și a IV-a, care nu au încă suficiente cunoștințe și deprinderi pentru a putea participa la cercurile tehnice, lucrează în cadrul cercului „mîini îndemînatice".

Cercurile trebuie să dea pionierilor posibilitatea de a cunoaște și experimenta cele mai înaintate metode agrotehnice și zootehnice (semănatul în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea suplimentară), deprinderea de a folosi cele mai obișnuite instrumente de tîmplărie, de lăcătușerie, de prelucrare a metalelor și a lemnului, priceperea de a executa lucrări simple de tîmplărie, lăcătușerie, electrotehnică etc. Conținutul muncii în cercuri trebuie să fie legat de studierea și cunoașterea regiunii din punct de vedere istorico-geografic, al economiei naționale, al bogățiilor naturale, al folclorului local. În acest scop se fixează teme speciale de studiu, excursii etc.

În cadrul fiecărui cerc, se poate desfășura o muncă obștească. Elevii pot participa astfel la lucrările pentru păstrarea zăpezii pe ogoare, la lupta contra dăunătorilor culturilor agricole, la îngrijirea păsărilor folositoare agriculturii, la strîngerea semințelor și a fructelor de pădure, la confecționarea materialului didactic pentru școli și a jucăriilor pentru instituțiile preșcolare.

Secția artistică organizează: orchestre, echipe de dansuri, cercuri de artă plastică, desen, pictură, artă dramatică, prin care se dezvoltă posibilitățile creatoare ale copiilor, li se fac cunoscute operele artiștilor renumiți, creațiile artistice ale poporului nostru, ale popoarelor sovietice și ale popoarelor din țările de democrație populară.

Secția „Cultură fizică și sport" organizează activitatea sportivă de masă pentru școlarii care frecventează casa pionierilor, organizează excursii și marșuri.

Pedagogii și instructorii superiori de pionieri care conduc activitatea caselor de pionieri trebuie să organizeze întreaga activitate a casei astfel încît ea să fie strîns legată de programa școlară și să lase în același timp copiilor o largă inițiativă. De pildă, participînd la un cerc, pionierii pot studia orice problemă care-i interesează și este în legătură cu munca cercului, chiar dacă nu este trecută în tematica acestuia.

Munca în cercuri se organizează în concordanță cu particularitățile de vîrstă ale copiilor, organizîndu-se grupe separate, compuse din cel mult două clase. Numai la cercurile artistice se pot recruta copii de vîrste diferite.

În recrutarea pionierilor pentru cercuri trebuie să se țină seama de dorințe și înclinațiile lor, iar pentru cercurile sportive și de examenul medical. Recrutarea pionierilor pentru casele de pionieri se face prin recomandarea profesorilor diriginți. Aceștia trebuie să fie foarte atenți să nu recomande pentru munca în cercuri sau pentru alte acțiuni pionieri rămași în urmă la învățătură. Aceștia nu pot să participe la cercurile sportive sau artistice decît după ce-și îndreaptă situația școlară. Elevii rămași în urmă la unele obiecte de studiu vor putea totuși să frecventeze cercurile respective din casa pionierilor, deoarece s-a constatat de multe ori că această activitate le dă posibilitatea să-și îmbunătățească situația la învățătură într-un timp scurt. Un elev poate participa la cel mult două cercuri, dintre care unul sportiv sau artistic și celălalt tehnic sau științific.

Pentru fiecare serie de copii, cercurile tehnice sau științifice țin o singură ședință săptămînală. Cercurile din cadrul secției artistice pot ține două ședințe. Ședințele de cerc durează o oră și 30 de minute și nu se desfășoară sub formă de lecție. Ele trebuie să cuprindă teme variate, probleme practice, distractive, discuții asupra unei anumite teme care se bazează pe cunoștințele însușite de elevi la orele de curs și care contribuie la adîncirea și completarea acestor cunoștințe, la dezvoltarea interesului pentru studiul disciplinei respective.

Munca în cercuri și întreaga activitate de masă din casa pionierilor trebuie organizată în așa fel încît să se evite supraîncărcarea elevilor cu sarcini. Ea se încheie, în general la 15 aprilie. După această dată se desfășoară activitatea în vederea pregătirii elevilor pentru examene și apoi acțiunile legate de vacanța de vară. În perioada pătrarului IV, la casa pionierilor se organizează lecții de recapitulare în legătură cu programa școlară.

Întreaga muncă a copiilor în casele de pionieri trebuie organizată în așa fel, încît fiecare pionier să se deprindă să lucreze independent și să folosească rațional orele libere

TATIANA CAZACU

Bibliografie

In Editura de stat pentru literatură politică au apărut:

Friedrich Engels
DIALECTICA NATURII
418 pag. 14,50 lei

MATERIALISMUL DIALECTIC
Sub redacția generală a lui G. F. Aleksandrov
Traducere din limba rusă
426 pag. 14,50 lei

Să înceteze provocarea dela Karlsruhe!

Gh. Ploeșteanu
director general al Direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului

La 23 noiembrie a.c. a început la Karlsruhe, în Germania occidentală, una din cele mai odioase inscenări ale neofasciștilor de la Bonn. Această inscenare, inspirată de imperialismul american, urmărește să interzică Partidul Comunist din Germania, sub al cărui stindard oamenii cinstiți din Germania luptă pentru unificarea țării lor, pentru pace și libertăți democratice.

N-au trecut decît nouă ani de cînd ultimele rămășițe ale armatei hitleriste au fost lichidate, nouă ani de cînd întreaga omenire a răsuflat ușurată că a scăpat de coșmarul fascismului. Acum nouă ani, popoarele care au zdrobit hoardele lui Hitler întrevedeau Germaniei un viitor pașnic. Dar bucuria popoarelor care au dobîndit victoria deplină asupra hitlerismului n-a șters amintirile oamenilor de pretutindeni. Nimeni n-a uitat și nu poate uita acele sîngeroase ale stadionului fascist german, susținut pe ascuns de imperialismul internațional. Unul din primele acte ale regimului hitlerist l-a constituit aruncarea în ilegalitate a partidului comunist. Cine nu-și amintește oare de inscenarea „incendierii" Reichstagului din anul 1933? Atunci, ca și astăzi, s-a încercat să se pună în afara legii însăși ideea politică a comunismului. Procesul de la Leipzig n-a zdruncinat însă increderea în ideea comunismului, ci dimpotrivă, după proces, această idee a cîștigat un mare număr de noi adepți.

Astăzi, fiecare om cinstit socotește că provocarea de tip fascist de la Karlsruhe este o nouă pată murdară pe istoria Germaniei. Germanii și toți oamenii iubitori de pace privesc cu îngrijorare acum, cînd n-au trecut nici zece ani de la victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra bestiilor hitleriste, reînvierea unui nou pericol de moarte. Călăii de la Auschwitz, Maidanek, Lidice, Oradour și Buchenwald se plimbă nestingheriți, în deplină libertate, gata să reînceapă orrorile lor sîngeroase. Pe porțile largi ale uzinelor lui Krupp urmează să iasă din nou șiruri de tunuri și tancuri. Nenumărate publicații incită din nou la crime împotriva umanității, răspîndind „amintiri" de război, „generalizări" ale tacticii de luptă împotriva comuniștilor. Germanii simpli, ei înșiși victime ale aventurii hitleriste, privesc indignați la reînceperea lucrărilor de obiective strategice și la sosirea încărcăturilor de armament atomic american.

Lupta Partidului Comunist din Germania împotriva remilitarizării, pentru unificarea țării și împotriva reînvierii pericolului hitlerist a stîrnit un puternic ecou în întreaga Germanie. Numeroși oameni, de cele mai diferite opinii politice, reprezentanți ai diferitelor pături sociale, au răspuns apelurilor lansate de partidul comunist. Iată de ce este și firesc ca procesul de la Karlsruhe să provoace o puternică ripostă din partea populației Germaniei occidentale.

Într-o scrisoare adresată Tribunalului Constituțional Federal din Karlsruhe, Johannes Dieckman, președintele Camerei Populare a R.D. Germane, spunea: „Problema cea mai arzătoare a germanilor este unificarea patriei noastre. Cunoaștem cu toții marile greutăți care stau în calea rezolvării acestei probleme. Dar aceste greutăți pot fi înlăturate prin ținerea de alegeri libere pe întreaga Germanie. Interzicerea Partidului Comunist din Germania va face însă în mod practic cu neputință ținerea unor asemenea alegeri, deoarece niciodată și în nici un caz nu pot fi considerate libere alegeri ținute în condițiile cînd într-o parte a Germaniei se interzice propaganda ideii politice sprijinite de sute de milioane de oameni din rîndurile populației celor mai diferite țări ale lumii; a ideii, care în însăși Republica Federală are peste 500.000 adepți. Așa dar, interzicerea Partidului Comunist din Germania ar crea un obstacol în calea unificării Germaniei".

Procesul de la Karlsruhe a provocat o largă coalizare a patrioților germani, indiferent de convingerile lor politice, împotriva politicii antidemocratice a clicii de la Bonn. Pe adresa Tribunalului Constituțional Federal de la Karlsruhe au sosit pînă acum peste 16.000 de rezoluții de protest. În Bavaria a fost organizată o „săptămînă de luptă pentru apărarea partidului comunist". La München a avut loc un mare miting de protest la care au participat peste 3.000 persoane.

Oamenii cinstiți din întreaga lume își unesc glasurile, cerînd cu hotărîre încetarea monstruoasei provocări de la Karlsruhe împotriva poporului german

În țara noastră, întruniți în mitinguri de protest, muncitori, tehnicieni, funcționari, oameni de știință și artă, învățători și profesori, studenți și elevi și-au exprimat protestul lor împotriva acțiunii fasciste a guvernului de la Bonn.

Poporul nostru, care a avut de suferit de două ori în decursul ultimelor patru decenii de pe urma militarismului german, înfierează cu hotărîre, alături de toate popoarele iubitoare de pace din lume, inscenarea judiciară de la Karlsruhe care urmărește să deschidă și mai larg drumul criminal al reînarmării Germaniei occidentale.

Foiletoon

Tovarășul secretar și puterea locală

În persoana tovarășului Vasile Șandor e concentrată întreaga putere locală din comuna Pișcolt, raionul Secuieni. Pentru înlăturarea unor eventuale greutăți pe care le-ar putea întîmpina în activitatea sa ca secretar al sfatului popular, adeseori tovarășul Vasile Șandor se recomandă: „putere locală". Sub acest nume îl cunosc și cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 din Pișcolt.

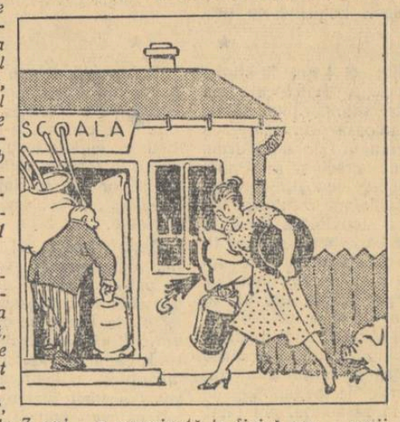

În vederea cimentării legăturilor între puterea locală și școală, tovarășul Vasile Șandor s-a mutat de curînd, cu întreaga sa familie, în localul școlii de 7 ani nr. 1 din Pișcolt. Era și cazul. A stat destul în strîmtoare pînă acum. Este vremea să se instaleze gospodărește — cu porcul, cu păsările, cu toate ale casei — la școală, unde e loc pentru toate. Nu, o locuință mai bună ca la școală nici că se putea găsi în altă parte. Curtea-i curte, clădirea-i clădire, și la urma urmei, ce? Nu e el putere locală?

Treburile ar fi mers fără prea multă bătaie de cap dacă la școala nr. 1 din Pișcolt n-ar fi un director atît de clonțos ca tovarășul Emil Moca. Auzi obrăznicie și la acesta, să se opună instalării în școală a tovarășului Vasile Șandor și a gospodăriei dumisale! Și pentru ce? Pentru că, pasă-mi-te, n-ar mai fi loc pentru laboratorul de fizico-chimice, pentru camera pionierilor, pentru biblioteca școlară și pentru alte fleacuri de același fel. Cu ce argumente fără rost vor cadrele didactice să-l amețească pe tovarășul Vasile Șandor: că nu au unde să țină materialul didactic, nu au cancelarie, nu au unde să corecteze caietele elevilor sau să țină o ședință a consiliului pedagogic, că în sfîrșit nu au unde să facă o experiență la fizică sau la chimie — ca și cum fără experiențe nu s-ar putea trăi. Tovarășul secretar Vasile Șandor și chiar tovarășul Martin Kali, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, n-au apucat asemenea experiențe, n-au avut cravate roșii de pionieri, nici tobe și nici trompete și, slavă domnului, au ajuns oameni cu o putere de care nu se pot bucura mulți în raionul Secuieni.

O atitudine demnă de remarcat a tovarășului președinte Martin Kali este felul cum acesta a știut să rezolve problema școlii din Pișcolt, felul cum a lămurit el pe instructorul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt pentru regiunea Oradea, cu privire la ceea ce înseamnă „putere locală" în comuna Pișcolt. Cînd acesta l-a întrebat ce-i de făcut cu tovarășul Vasile Șandor și cu locuința lui, președintele i-a răspuns: „Și ce dacă stă acolo? Un director de școală poate fi oricînd schimbat, pe cînd un secretar de sfat popular ca tovarășul Vasile Șandor e mai greu de înlocuit".

Nici răspunsul tovarășului Vasile Șandor — adică al puterii locale — nu ne e rușine să-l popularizăm: „Peste șase luni, un an, doi, șapte, cînd o să-mi convină, am să mă mut din școală".

Ceea ce trebuie să știe tovarășul Vasile Șandor este faptul că, de cînd s-a mutat în noua locuință, materialul didactic al școlii, aparatele de fizică, materialele unității de pionieri și alte materiale ale școlii stau într-o magazie. Singurii care mai pot să folosească aceste materiale sînt doar șoarecii, care s-au mutat de cîtva timp în magazie în mod ilegal, fără nici-o repartiție — măcar provizorie — din partea sfatului popular raional.

Uitasem să cer scuze tovarășului secretar. Am auzit, printre altele, că prea puternica dumnealui persoană nu primește critica. De aceea voiam să-l rog să nu-mi ia în nume de rău ceea ce am spus pînă aici. Poate să-i zică cum vrea, numai critică să nu-i zică, nu de alta, dar s-ar putea agrava situația cadrelor didactice, inclusiv a directorului de la școala nr. 1 din comuna Pișcolt.

I-am propune, fie-ne cu iertăciune, „puterii locale din Pișcolt" — adică tovarășului Vasile Șandor să-și schimbe atitudinea față de școală și cadrele didactice. Și cît se poate de curînd, să-și schimbe și actuala locuință.

M. ZAHARIA

ERATĂ
la manualul Geografia R.P.R., cl. VII-a, ediția 1954

La pag. 120 § 4 de jos se va citi astfel: În anii regimului de democrație populară s-au înregistrat însemnate succese în aprovizionarea industriei siderurgice cu materii prime și auxiliare. Cu toate acestea nu toate necesitățile de materii prime sînt acoperite prin producția internă. Pentru a se lichida acest neajuns s-a organizat o vastă muncă de cercetare și cunoaștere mai îndeaproape a zăcămintelor și rezervelor de minereu disponibile. De asemenea, sînt aplicate o serie de metode pentru utilizarea rațională a minereurilor mai sărace în fier.

Către abonați

Abonați-vă din timp pe anul 1955 la „Gazeta învățămîntului".

Abonamentele se fac prin factorii poștali, oficiile poștale și responsabilii cu presa din unitățile de învățămînt.

Costul unui abonament este de lei 12,50 pe un an, 6,25 pe șase luni și 3,12 pe trei luni.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 296 | 4 PAGINI, 25 BANI | Simbătă 11 decembrie 1954

In acest număr:

- Indrumări metodice pentru consfătuirile din ianuarie-februarie 1955 ale cadrelor didactice (pag. 2-a)
- Ne scriu corespondenții: Activitatea obștească a cadrelor didactice (pag. 2-a)
- Cornelia Mateescu: Rolul și sarcinile organizațiilor U.T.M. din instituțiile de învățământ superior (pag. 3-a)
- Nicolae Stănescu: Folosirea diapozitivelor cu tema: „Structura materiei" în predarea fizicii și chimiei (pag. 3-a)
- Au început colocviile (pag. 3-a)
- Pentru asigurarea păcii și securității în Europa (pag. 4-a)
- FOILETON: Sadi Rudeanu, I. Avian: Lemnele din sertar (pag. 4-a)

Să pregătim temeinic consfătuirile raionale

In lunile ianuarie-februarie vor avea loc consfătuirile cadrelor didactice din învățământul elementar, din școlile de 7 ani și de 10 ani, din școlile pedagogice, din casele de copii și din instituțiile preșcolare.

An de an discutarea principalelor probleme ale școlii în cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice a contribuit într-o măsură tot mai însemnată la îmbunătățirea procesului de învățământ, la popularizarea experienței înaintate a învățătorilor și profesorilor fruntași, la înlăturarea lipsurilor din munca școlilor.

Contribuția pe care au adus-o consfătuirile de pînă acum la îmbunătățirea muncii instructiv-educative este strîns legată de modul în care secțiile de învățământ și cadrele didactice au pregătit aceste consfătuiri. Cunoașterea temeinică a muncii școlilor, legătura strînsă cu terenul, prezentarea în referate a problemelor esențiale ale muncii pedagogilor, justa orientare a discuțiilor în cadrul ședințelor plenare și în secții sînt factori de care depind în cea mai mare parte buna desfășurare și succesul consfătuirilor.

Folosind cu pricepere experiența acumulată în organizarea și desfășurarea consfătuirilor din anii trecuți, secțiile de învățământ și cadrele didactice sînt chemate să-și intensifice eforturile pentru a asigura desfășurarea la un nivel mai înalt a consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955. La aceste consfătuiri se vor analiza cele mai arzătoare probleme pe care practica muncii de educație a tineretului în spiritul comunismului le ridică în fața muncitorilor din învățământ.

După cum arată Ordinul ministrului Învățământului privitor la organizarea și desfășurarea consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955, în cadrul ședințelor plenare vor fi prezentate două referate: „Lupta cadrelor didactice și a organelor învățământului pentru ridicarea nivelului învățământului și pentru îmbunătățirea conținutului acestuia. Rezultatele primelor două pătrare (ale primului semestru la școlile pedagogice) și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar" și „Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli". Problemele pe care le ridică activitatea instructiv-educativă în legătură cu temele celor două referate sînt multiple și variate. Pregătind consfătuirile, secțiile de învățământ au datoria de a selecționa din aceste numeroase probleme pe cele mai importante, de rezolvarea cărora depinde în primul rînd buna mers al muncii școlilor și de a le aborda concret, întemeindu-le pe exemplele cele mai semnificative, care pot ilustra în mod convingător problemele ridicate.

In îndrumările metodice pentru consfătuirile din ianuarie-februarie 1955 ale cadrelor didactice publicate în acest număr al „Gazetei învățământului" se arată concret și pe larg care trebuie să fie conținutul referatelor ce vor fi prezentate în ședințele plenare și în secțiile consfătuirilor. Referatele trebuie să cuprindă o analiză adîncă a activității didactice în prima jumătate a anului școlar, să scoată în evidență succesele școlilor, arătînd pe larg metodele datorită cărora au fost obținute, să înfățișeze lipsurile și să analizeze cauzele acestora, pentru a se putea lua îndată măsuri care să asigure îmbunătățirea reală a muncii.

In unele raioane, datorită faptului că s-a dus o susținută muncă de îndrumare și control din partea secțiilor de învățământ, au fost create condițiile necesare pentru o bună pregătire și desfășurare a consfătuirilor. Așa stau lucrurile, de exemplu, în raionul Gurahonț din regiunea Arad sau în orașul Timișoara.

In alte locuri însă, ca de pildă în raioanele Hațeg, Petroșani, Deva etc, din cauză că secțiile de învățămînt au serioase deficiențe în munca de îndrumare și control, activitatea pedagogilor este insuficient cunoscută. Aici există în mai mare măsură primejdia ca referatele pe care le vor prezenta secțiile de învățămînt să cuprindă generalități, afirmații neîntemeiate, fraze declarative. Este necesar ca, în scurta perioadă ce ne mai desparte de data consfătuirilor, secțiile de învățămînt să antreneze în munca de pregătire a consfătuirilor pe metodiști și pe cei mai buni învățători și profesori, să folosească toate mijloacele pentru a cunoaște temeinic situația școlilor.

Consfătuirile nu sînt organizate pentru a se evidenția unele școli sau unele cadre didactice care lucrează în aceste școli, nici pentru a constata pur și simplu lipsurile muncii, ci pentru ca experiența bună a cadrelor fruntașe să fie cunoscută de toți pedagogii din raion și să devină pe această cale un bun al tuturora, pentru ca lipsurile și cauzele lor să fie dezbătute în colectivul pedagogilor din raion, pentru ca acesta să găsească și să folosească în munca lui concretă căile pentru înlăturarea acestor lipsuri.

In practica desfășurării consfătuirilor organizate pînă acum nu s-a folosit întotdeauna o astfel de metodă de lucru. In referatul comun pe care l-au prezentat la consfătuirile din august secțiile de învățămînt a orașului și a raionului Buzău, de exemplu, au fost abordate un mare număr de probleme, au fost semnalate multe lipsuri, s-au dat numeroase exemple de învățători și profesori care au obținut succese sau care nu s-au achitat conștiincios de sarcinile ce le revin. Referatul nu a analizat însă aceste probleme, n-a arătat cauzele succeselor și ale lipsurilor. Este limpede că o asemenea desfășurare a lucrărilor consfătuirilor poartă în bună parte pecetea formalismului.

Pentru ca lucrările consfătuirilor să-și atingă cu adevărat scopul, este necesar ca atît referatele cît și discuțiile să urmărească dezbaterea concretă a problemelor. Rezultatele primelor luni de școală ne arată că în multe locuri s-au obținut succese în munca instructiv-educativă. Astfel, cadrele didactice de la școala medie de fete nr. 15 din București au obținut succese în ceea ce privește însușirea cunoștințelor de fizică. La școlile de 7 ani din comuna Segarcea și din Tîrgul Cărbunești, regiunea Craiova, elevii au fost înarmați cu cunoștințe temeinice de biologie, cu priceperea de a aplica în practică aceste cunoștințe. Multe școli au luat măsuri importante pentru îmbunătățirea muncii educative, pentru organizarea colectivului de copii, pentru întărirea disciplinei. Cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 11 cu limba de predare română din Arad, de exemplu, desfășoară just munca de educare comunistă a elevilor, acordînd o mare atenție formării colectivului de elevi. Prezentînd astfel de succese la consfătuiri, secțiile de învățămînt și cadrele didactice au datoria să înfățișeze în primul rînd cît mai concret căile care au dus la obținerea lor, măsurile folosite și rezultatele acestora.

O însemnătate deosebită pentru îmbunătățirea activității cadrelor didactice și a secțiilor de învățămînt o are folosirea hotărîtă în cadrul consfătuirilor a criticii și autocriticii. In multe școli mai există lipsuri serioase în munca instructiv-educativă. De pildă, în raioanele Vîrtoapele, Zimnicea și Brănești din regiunea București mai sînt mulți elevi care se exprimă greoi, care au un vocabular sărac, care nu știu să folosească în mod practic, în exprimarea scrisă și orală, regulile gramaticale. La școala de 7 ani din comuna Comana, raionul Vida, regiunea București, la școala de 7 ani din comuna Pîrșcoveni, raionul Balș, există lipsuri serioase în ceea ce privește înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică la fizică, la chimie, la biologie. La școala de 7 ani din Intorsura Buzăului, din cauza unor grave abateri disciplinare este împiedicată buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Folosind arma criticii și autocriticii, secțiile de învățămînt și cadrele didactice au datoria să scoată cu curaj la iveală lipsurile, să analizeze pe larg cauzele lor, arătînd în ce măsură au contribuit la ivirea acestor lipsuri munca nesatisfăcătoare a cadrelor didactice și a organelor învățămîntului, neajunsurile unor programe, calitatea scăzută a unor manuale etc.

Garanția bunei desfășurări a consfătuirilor o constituie pregătirea lor temeinică de către secțiile de învățămînt și de către fiecare colectiv pedagogic în parte. La consfătuirile trecute s-a întîmplat de multe ori ca secțiile de învățămînt să alcătuiască în pripă colectivele de redactare a referatelor, doar cu cîteva zile înaintea consfătuirilor, fără să poată asigura astfel o selecționare justă a membrilor acestor colective și o cunoaștere adîncă și multilaterală a celor mai însemnate probleme ale școlilor. Aceasta a dus adesea la o calitate scăzută a referatelor.

Este necesar ca secțiile de învățămînt să părăsească acest stil de muncă, să înceapă de îndată pregătirea materialelor pentru consfătuiri, antrenînd în această muncă pe cei mai buni pedagogi, colaborînd îndeaproape cu comitetele locale ale Uniunii Tineretului Muncitor și ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. In același timp, trebuie să înceapă pregătirea consfătuirilor în consiliile pedagogice ale școlilor, fiecare colectiv didactic stabilind din vreme ce experiențe pozitive, ce lipsuri, ce propuneri va prezenta la consfătuiri.

Trebuie create toate premisele în vederea desfășurării criticii și autocriticii, pentru ca oamenii muncii care lucrează în școli să-și poată spune cu hotărîre cuvîntul. Numai printr-o analiză adîncă a propriilor lipsuri, prin însușirea criticii de jos, secțiile de învățămînt își vor putea îmbunătăți activitatea lor viitoare și vor determina în școli un adevărat curent de luptă împotriva neajunsurilor, pentru ridicarea continuă a nivelului muncii didactice și a muncii de educare comunistă a elevilor.

Să depunem toate eforturile pentru ca lucrările consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955 să însemne un adevărat ajutor pentru cadrele didactice, un stimulent pentru munca lor viitoare.

Pentru pace și securitate în Europa

Problema asigurării păcii și securității colective în Europa frămîntă în zilele noastre toate popoarele din Europa și din întreaga lume. In ciuda tuturor manevrelor propagandei reacționare, în ciuda încercărilor cercurilor agresive de a denatura sensul ideii securității colective în Europa, această idee a cîștigat simpatia maselor și a atras tot mai mult atenția opiniei publice.

Conferința de la Moscova a țărilor europene a deschis o etapă importantă în lupta pentru pace și securitate în Europa. Declarația comună a guvernelor statelor reprezentate la conferință a subliniat cu o deosebită tărie necesitatea ca în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, să fie creat pe continentul nostru un sistem de securitate colectivă. Atrăgînd atenția asupra pericolului pe care îl prezintă politica cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța, de restabilire a militarismului german, de reînarmare a Germaniei occidentale, statele participante la Conferința de la Moscova au chemat toate statele europene să depună noi eforturi pentru a se ajunge la o înțelegere cu privire la organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa a subliniat cu tărie poziția țărilor lagărului democrat în actuala situație cînd inițiatorii acordurilor de la Londra și Paris — S.U.A., Anglia și Franța — au adoptat o linie primejdioasă îndreptată spre remilitarizarea Germaniei occidentale.

Țările lagărului democrat sînt pentru o politică de pace, de colaborare internațională, de asigurare a securității colective. Dar la nevoie ele sînt în stare să dea agresorilor răspunsul cuvenit.

Statele iubitoare de pace participante la Conferința de la Moscova au arătat că este încă timp să fie împiedicat cursul spre război. Aceasta se poate realiza dacă se renunță la politica de blocuri și se înfăptuiește un pact de securitate colectivă în Europa, dacă se renunță la remilitarizarea Germaniei occidentale și se caută prin tratative calea rezolvării în mod pașnic, democratic și fără întîrziere a problemei germane.

In același timp, în declarația comună a statelor reprezentate la Conferința de la Moscova se arată limpede că, dacă în ciuda chemării insistente și sincere a conferinței la înfăptuirea unui sistem de securitate colectivă și la rezolvarea pașnică a problemei germane, statele participante la acordurile de la Paris vor merge pe linia primejdioasă a înjghebării unui bloc militar cu participarea Germaniei occidentale, atunci statele participante la Conferința țărilor europene vor fi nevoite să ia fără întîrziere toate măsurile necesare pentru asigurarea securității lor. Statele participante la conferință sînt hotărîte ca prin uriașa lor forță unită, să apere munca pașnică, constructivă a popoarelor lor, să apere marile lor cuceriri socialiste.

Declarația istorică din 2 decembrie subliniază că în cazul în care acordurile de la Paris vor fi ratificate, statele participante la Conferința de la Moscova vor lua măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni.

Declarația comună a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania reprezintă voința popoarelor acestor țări. Popoarele noastre își spun răspicat cuvîntul lor de pace. Noi n-am amenințat niciodată pe nimeni și nu zăngănim împotriva nimănui armele. Noi nu putem privi însă cu indiferență evoluția politicii care amenință pacea, politică dusă de cercurile agresive din statele occidentale în frunte cu cele din S.U.A.

Orice încercări de agresiune, de dezlănțuire a unui război și de tulburare a vieții noastre pașnice se vor izbi de o ripostă zdrobitoare.

Popoarele din țările lagărului democratic au încredere în forțele lor, în inepuizabilele lor resurse. Niciodată forțele păcii și socialismului n-au fost atît de unite și atît de puternice ca acum. Declarația Conferinței de la Moscova este pătrunsă de sentimentul încrederii în forțele noastre și exprimă hotărîrea de neclintit a popoarelor noastre de a întări neîncetat forțele păcii. In același timp, declarația constituie un serios avertisment dat agresorilor care se pregătesc să dezlănțuie un nou război mondial.

Poporul nostru a salutat cu căldură și sprijină pe deplin hotărîrile Conferinței de la Moscova. Ca stat mic, care a cunoscut efectele dezastruoase ale politicii de blocuri și urgia militarismului german, țara noastră se pronunță cu fermitate pentru politica de pace și securitate colectivă în Europa.

Mitingurile pline de însuflețire care au loc în toată țara, întrunirile și adunările oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate arată că poporul nostru a înțeles pe deplin necesitatea și temeiul hotărîrilor Conferinței statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Exprimîndu-și aprobarea față de declarația Conferinței, oamenii muncii din țara noastră, întregul nostru popor își manifestă hotărîrea de a-și spori eforturile în muncă, de a contribui la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al populației, de a întări neîncetat puterea patriei noastre.

Impreună cu întregul nostru popor, toți oamenii muncii din învățămînt își exprimă adeziunea la hotărîrile Conferinței de la Moscova și hotărîrea lor de a-și spori eforturile în lupta pentru educarea tineretului în spiritul comunismului. Contribuția cea mai de preț pe care cadrele didactice sînt chemate s-o dea la lupta întregului popor pentru întărirea necontenită a patriei noastre este pregătirea temeinică a cadrelor necesare construcției socialiste, ridicarea nivelului la învățătură, îmbunătățirea continuă a muncii educative, educarea din tinerii patrioți ai patriei noastre a unor patrioți înflăcărați, a unor luptători neînfricați pentru binele patriei, pentru viitorul fericit al poporului nostru. Cu cît se va întări forța patriei noastre, cu atît va fi mai puternic întregul lagăr democratic în frunte cu Uniunea Sovietică, puternica țară care a zdrobit mașina de război hitleristă și care astăzi se află în fruntea luptei pentru preîntîmpinarea noii primejdii de război. Cu cît se va întări lagărul democratic, cu atît mai mult vor fi ținuți la respect amatorii de aventuri militare, cu atît mai puternică și mai nimicitoare va fi lovitura dată forțelor războiului în cazul unei eventuale agresiuni.

In lupta lor dreaptă pentru cauza păcii popoarele statelor participante la Conferința de la Moscova se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor. Pretutindeni organizatorii complotului împotriva păcii se izbesc de împotrivirea maselor largi ale poporului — adevăratul făuritor al istoriei.

Poporul romîn și toate popoarele lagărului democratic privesc cu încredere viitorul. Forțele păcii și socialismului sînt acum mai puternice ca oricînd. Nu există în lume forță în stare să întoarcă înapoi roata istoriei și să împiedice construirea socialismului în țările noastre. Cauza noastră este dreaptă și ea va triumfa.

Darea de seamă publică a delegației poporului romîn care a participat la sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii

Joi după amiază, în sala „Filimon Sîrbu" din Capitală, a avut loc darea de seamă publică a delegației poporului romîn care a participat la recenta sesiune de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii. Au fost prezenți oameni ai muncii de diferite categorii, de profesiuni felurite — muncitori, intelectuali, reprezentanți ai cultelor, funcționari, gospodine.

După cuvîntul de deschidere, rostit de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, a vorbit prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., conducătorul delegației romîne la sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii. Vorbitorul a arătat că problema principală a sesiunii de la Stockholm a fost aceea a asigurării păcii și securității Europei. S-a subliniat că încheierea de către puterile occidentale a acordurilor de la Londra și Paris reprezintă o nouă și gravă primejdie pentru cauza păcii și viitorul Europei. In spatele acordurilor de la Londra și Paris popoarele văd reapărînd acel monstru care în ultimele 4 decenii a făcut Europa să sîngereze de două ori: militarismul german.

Prof. Lotar Rădăceanu a subliniat apoi noua etapă deschisă prin recenta conferință de la Moscova, arătînd că poporul nostru este atașat din toată inima ideii păcii și securității colective.

Au mai luat cuvîntul acad. Șt. Milcu, preotul Al. Ionescu și tov. Florica Mezincescu, membru în Consiliul Mondial al Păcii.

Cei prezenți la adunare au adoptat apoi o rezoluție prin care, în numele partizanilor păcii din țara noastră, se declară pe deplin de acord cu hotărîrile sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii și cu Declarația guvernelor participante la conferința de la Moscova.

La cercul agrotehnic

Se lăsa noaptea. O noapte de toamnă, cu cerul acoperit de nori întunecați, printre care sclipeau din cînd în cînd luminile reci ale stelelor. Pe ulițele satului Spătărei, aflat la vreo douăzeci și cinci de kilometri de Alexandria, țăranii muncitori se întorceau de la lucru spre căminul cultural.

...In fața unei case se opresc doi oameni — unul înalt, bărbos, cu ochii sălucitori și altul de statură mijlocie, mai tînăr și mai spătos.

— Vii la cămin, nene Voicule? — spune spătosul. Se ține o doua lecție la cercul agrotehnic. Vine și nea Marin și Ștefan...

— Vin, de ce nu, Căline? Doar m-am înscris la cursuri. Știi că nu mă dau înapoi... Să-mi iau caietele și-s gata...

Peste cîteva clipe, cei doi se îndreaptă spre căminul cultural. In drum se întîlnesc și cu alții, care s-au înscris cu cîteva zile în urmă și frecventează, la fel ca și ei, cursurile la cercul agrotehnic.

In sala căminului cultural s-au adunat mulți țărani muncitori. Așezîndu-se cu grijă pe scaune, lîngă masă, noii veniți își pun caietele în față și-și pregătesc creioanele.

După ce-și rînduiește hîrtiile, conferențiarul — profesorul de științe naturale Ștefan Șchiopu — începe să vorbească pe larg despre importanța efectuării arăturilor adînci de toamnă și despre aplicarea îngrășămintelor naturale în timpul iernii, pe suprafețele ce urmează a fi însămînțate.

După ce termină de predat lecția, profesorul Ștefan Șchiopu cere membrilor cercului să pună întrebări.

— E limpede, tovarășe profesor — zice țăranul muncitor Voicu. Dacă pămîntul nu-i arat la timp și bine și dacă nu i se dă îngrășămintea trebuincioasă, fără îndoială că și recolta e slabă. Apoi continuă, arătînd că mulți țărani muncitori aruncă gunoiul de grajd la marginea satului.

Cîțiva dintre cursanți dau din cap a încuviințare.

— Știți ce zic eu? — spune din nou Ilie Voicu. Să facem noi, cei dintîi, platforme de bălegar. Apoi o să-i convingem și pe alții să nu mai arunce gunoiul de grajd la marginea satului...

Discuțiile continuă pînă tîrziu, cînd toate problemele sînt lămurite. Și cînd oamenii părăsesc căminul cultural, îndreptîndu-se spre case împreună cu profesorul, primii fulgi de zăpadă încep să cadă.

Chiar de a doua zi, Ilie Voicu, Ștefan Iancu, Marin Barbu și alți țărani muncitori care frecventează cercul agrotehnic au și început să facă platforme de bălegar pentru asigurarea îngrășămintelor naturale.

Cele învățate la cursuri au fost traduse în viață.

GH. POPESCU

Schimb de experiență între cercurile științifice studențești

In orașul Iași a avut loc zilele trecute un schimb de experiență între cercurile științifice de geomorfologie-hidrologie și geologie ale facultăților de geologie-geografie de pe lîngă universitățile „C.I. Parhon" din București și „Al. I. Cuza" din Iași. Studenții din Capitală au vizitat sălile de cursuri, bibliotecile, laboratoarele de mineralogie și geologie ale universității ieșene și au asistat la lucrări practice de specialitate. După aceea studenți membri ai cercurilor științifice din București și Iași au ținut comunicări. Comunicarea: „Observații asupra lacului Sf. Ana și a mlaștinei Moghoș" a fost prezentată de Petre Ciștescu, student în anul IV la Facultatea de geografie din București. Studentul Ioan Otto Groff a ținut comunicarea „Activitatea cercului de hidrologie-geomorfologie Iași", după care a dezvoltat tema „Profilul geologic prin zona cristalină din Bucegi". Comunicarea: „Exploatarea cărbunelui de la Șotînga-Doicești și observații hidrologice și hidroenergetice de pe valea Ialomiței" a fost făcută de studentul Constantin Dicea din București.

In clișeu, de sus în jos: *Aspecte de la școlile din orașul Tîrgu-Mureș. 1) O lecție practică în laboratorul de fizică al școlii medii nr. 1 cu limba de predare română. 2) In laboratorul catedrei de chimie analitică al Facultății de farmacie a Institutului medico-farmaceutic cu limba de predare maghiară. 3) La grădinița de copii nr. 7 cu limba de predare maghiară.*

Foto M. MATEI

Infloreşte şcoala în Regiunea Autonomă Maghiară

Andrei Bodor

vicepreședinte al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare

Punînd capăt pentru totdeauna politicii de asuprire a minorităților naționale pe care o ducea regimul de exploatare burghezo-moșieresc, partidul nostru traduce în fapte înaltele principii ale politicii naționale marxist-leniniste. Dacă pe vremea regimului burghezo-moșieresc era aproape cu neputință pentru fiii oamenilor muncii aparținînd minorităților naționale să intre în școli, astăzi puterea populară a deschis larg porțile învățămîntului de toate gradele pentru toți copiii celor ce muncesc din Republica noastră Populară.

Printre succesele însemnate dobîndite în anii puterii populare de oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară, la loc de cinste se află și continua înflorire a învățămîntului.

In 1945, pe actualul teritoriu al Regiunii Autonome Maghiare au fost recenzați 60.000 de neștiutori de carte. Datorită condițiilor create de partid și de guvern pentru lichidarea neștiinței de carte, datorită muncii neprecupețite pe care au desfășurat-o cadrele didactice din regiunea noastră, în anii regimului democrat-popular au fost alfabetizați aproape 55.000 de cetățeni, care astăzi știu să scrie și să citească, își pot însuși binefacerile științei și culturii înaintate.

In Regiunea Autonomă Maghiară a crescut mult numărul instituțiilor preșcolare. In 1944 erau 214 instituți preșcolare cu 8119 copii și 220 educatoare; în prezent, sînt 483 de instituții preșcolare, cu 21.548 copii și 623 de educatoare.

Datorită realizării în practică a dreptului la învățătură, a sporit mult și numărul școlilor elementare, de 7 ani și medii. In 1948 funcționau 641 școli elementare și de 7 ani, cu un total de 68.700 elevi. In anul acesta funcționează 718 școli elementare și de 7 ani, frecventate de aproape 83.000 de elevi. Numărul școlilor medii a crescut cu 7 față de numărul existent în 1944. Pe lîngă aceasta, au fost create numeroase școli medii tehnice și școli profesionale.

Pe teritoriul Regiunii Autonome Maghiare au fost ridicate noi construcții de școli, atît din fond centralizat cît și prin autoimpunere. Oamenii muncii romîni și maghiari au sprijinit cu entuziasm clădirea noilor localuri de școli pentru copiii lor. Au fost ridicate astfel 6 clădiri pentru grădinițe, 19 clădiri pentru școli elementare, 12 clădiri pentru școli de 7 ani și 4 internate.

In Tîrgu-Mureș s-a înființat un Institut medico-farmaceutic, în care 900 de studenți maghiari se pregătesc să devină cadre de nădejde în rețeaua de ocrotire a sănătății celor ce muncesc.

Inflorirea școlii în Regiunea Autonomă Maghiară a devenit posibilă și prin contribuția devotată a cadrelor didactice. Invățătorii și profesorii noștri, romîni și maghiari, depun o muncă neprecupețită, atît în activitatea din școală cît și în cea obștească, răsplătind în acest fel prețuirea de care se bucură din partea partidului, a guvernului și a întregului popor muncitor. Numeroși învățători și profesori din Regiunea Autonomă Maghiară au fost distinși cu ordine și medalii. De exemplu, pentru munca excepțională depusă atît în școală cît și în alfabetizarea neștiutorilor de carte de la fabrica de cherestea I.F.I.L., învățătorul Carol Weiss din comuna Gălăuțaș, raionul Toplița, a fost distins cu Ordinul Muncii clasa III-a. Printre fruntașii în munca de învățămînt se mai află Teodor Jovmir, directorul școlii medii de băieți nr. 1 cu limba de predare română din Tîrgu-Mureș, decorat cu Medalia Muncii, Francisc Pinti, directorul școlii elementare cu limba de predare maghiară din cătunul Estelnic, raionul Tg. Secuiesc, decorat cu Medalia Muncii, și alții.

Numeroase sînt faptele ce ilustrează grija și prețuirea pe care o arată școlii întreaga populație muncitoare din Regiunea Autonomă Maghiară. Astfel, de pildă, muncitorii Fabricii „Ludovic Minski" din Tîrgu-Mureș au dăruit școlii medii de băieți nr. 1 un strung în valoare de 15.000 lei. De asemenea, muncitorii de la Fabrica de mobile „Simo Geza" au confecționat voluntar mobilier didactic pentru școlile de 7 ani nr. 1 cu limba de predare română și nr. 2 cu limba de predare maghiară.

Sub îndrumarea partidului, sfatul popular al Regiunii Autonome Maghiare va lupta și mai departe pentru dezvoltarea școlii noi din regiunea noastră, rod al colaborării frățești dintre oamenii muncii romîni și maghiari, contribuție de seamă la cauza scumpă a apărării păcii.

Indrumări metodice pentru consfătuirile din ianuarie-februarie 1955 ale cadrelor didactice

Consfătuirile raionale și regionale ale cadrelor didactice organizate pînă acum au contribuit la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii instructiv-educative din școli. Ele au constituit un prilej de analiză în spirit critic și autocritic a problemelor privitoare la procesul de învățămînt și la condițiile de muncă ale elevilor și ale cadrelor didactice, asigurînd, în același timp, un larg schimb de experiență.

Cu toate acestea, unele consfătuiri ale cadrelor didactice au reușit să adîncească numai în parte problemele esențiale ale învățămîntului. Analiza calității referatelor prezentate și a discuțiilor desfășurate la consfătuirile anterioare a arătat că acestea au fost de multe ori slabe din punct de vedere al conținutului, n-au reflectat situația reală din școli, n-au scos în evidență exemplele tipice, pozitive și negative, au fost lipsite de spirit critic și autocritic și n-au respectat tematica indicată în instrucțiunile Ministerului Invățămîntului. Aceasta a contribuit la menținerea unor lipsuri în activitatea instructiv-educativă desfășurată în școli. Este necesar ca în cadrul consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955 aceste lipsuri să fie adînc analizate, pentru a se găsi cele mai bune metode care să ducă la înlăturarea lor și la ridicarea nivelului învățămîntului.

In predarea obiectelor de învățămînt nu s-a urmărit întotdeauna legarea teoriei cu practica și înarmarea elevilor cu deprinderi practice. Predarea cunoștințelor se face deseori teoretic, fără o aplicare practică a cunoștințelor dobîndite și fără utilizarea permanentă a materialului didactic.

Mulți elevi nu și-au însușit temeinic cunoștințele de gramatică predate la lecțiile de limba romînă, din care cauză fac în lucrări numeroase greșeli de ortografie și punctuație. Formarea și dezvoltarea unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor n-a fost o preocupare permanentă și sistematică pentru toate cadrele didactice.

Cadrele didactice nu dau întotdeauna atenția cuvenită muncii independente a elevilor și nu se preocupă de dozarea justă a temelor date pentru acasă acestora.

In multe școli s-a neglijat introducerea și folosirea metodică a caietelor cu liniatură oblică în școlile elementare, din care cauză s-au obținut rezultate slabe în formarea deprinderilor de scriere corectă ale elevilor.

In majoritatea școlilor există o lipsă de unitate în acțiune a colectivelor pedagogice pentru formarea disciplinei conștiente a elevilor, creîndu-se astfel în unele școli o atmosferă neprielnică desfășurării în condiții bune a procesului instructiv-educativ.

Pentru ridicarea nivelului învățămîntului și pentru înlăturarea lipsurilor existente în școli, cadrelor didactice și organelor învățămîntului le revine sarcina de a se pregăti din timp pentru lucrările consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955 și de a contribui la ridicarea nivelului științific și pedagogic al discuțiilor din cadrul consfătuirilor.

Lucrările consfătuirilor raionale și regionale din ianuarie și februarie 1955 se vor desfășura potrivit Ordinului ministrului Invățămîntului nr. 1501 din 22 noiembrie 1954.

Ele se vor ține în zilele de 6, 7 și 8 ianuarie 1955 pentru cadrele didactice din școlile elementare, de 7 ani și medii, școlile speciale, casele de copii și casele de pionieri; în zilele de 22 și 23 ianuarie 1955 pentru cadrele didactice din instituțiile preșcolare; în zilele de 3, 4 și 5 februarie 1955 pentru cadrele didactice din școlile pedagogice de învățători și educatoare.

După terminarea consfătuirilor raionale, în ziua de 9 ianuarie, secțiile de învățămînt raionale vor organiza cu toți directorii de școli, afară de directorii școlilor cu un singur post, consfătuiri în care se vor dezbate problemele legate de conducerea școlilor; baza materială a școlii, îndeplinirea legii învățămîntului general obligatoriu, realizarea planului de școlarizare și alfabetizare, munca de îndrumare și control exercitată de directori în vederea ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor și a îmbunătățirii activității educative. Discuțiile se vor desfășura pe baza unui referat ținut de un director de școală, desemnat de secția de învățămînt a raionului.

In ședințele plenare, secțiile de învățămînt raionale (orășenești) și regionale vor prezenta două referate:

a) „Lupta cadrelor didactice și a organelor învățămîntului pentru ridicarea nivelului învățămîntului și pentru îmbunătățirea conținutului acestuia. Rezultatele primelor două pătrare (ale primului semestru la școlile pedagogice) și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar".

b) „Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli".

Primul referat va fi prezentat de șeful secției de învățămînt a raionului (regiunii); referatul al doilea va fi prezentat de un inspector, un metodist sau un director de școală desemnat de secția de învățămînt respectivă.

Ordinea desfășurării lucrărilor în ședințele plenare și pe secții ale consfătuirilor, precum și alcătuirea secțiilor vor fi aceleași ca și la consfătuirile raionale (regionale) din august 1954. Nu se va mai organiza, însă, secția directorilor de școli. Directorii de școli vor participa la secțiile respective, conform specialității lor. La clasele I—IV, lucrările pe secții se vor desfășura numai pe clase.

Conținutul referatelor care vor fi prezentate în ședințele plenare

Pentru ca referatele prezentate în ședințele plenare și în secții să cuprindă problemele actuale ale învățămîntului, colectivele de redactare se vor orienta după prezentele îndrumări, aplicîndu-le la situațiile reale ale școlilor din raion (regiune), dînd o atenție deosebită acelor probleme în rezolvarea cărora se întîmpină greutăți și există lipsuri.

I. Referatul *„Lupta cadrelor didactice și a organelor învățămîntului pentru ridicarea nivelului învățămîntului și pentru îmbunătățirea conținutului acestuia. Rezultatele primelor două pătrare (ale primului semestru la școlile pedagogice) și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar"* va cuprinde:

a) O introducere foarte scurtă, unde se vor arăta condițiile internaționale și interne în care se desfășoară consfătuirile.

b) Se va prezenta pe scurt situația bazei materiale a școlilor, situația privitoare la realizarea învățămîntului general obligatoriu la clasele I—IV, a planului de școlarizare la școlile de 7 ani, de 10 ani (de zi și serale) și la școlile speciale, a planului de cuprindere a copiilor în casele de copii. De asemenea, se va arăta ajutorul primit din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare și din partea organizațiilor obștești locale.

c) Analiza rezultatelor obținute la învățătură în primele două pătrare (în primul semestru). Se vor interpreta datele statistice cu privire la elevii promovați și elevii rămași în urmă la învățătură, sintetizîndu-se situația întregului proces instructiv-educativ pe raion, fără a se mai face analiza pe obiecte, aceasta făcîndu-se în secții. Se va arăta în ce măsură au contribuit hotărîrile consfătuirilor din august 1954 la ridicarea nivelului cunoștințelor de limba romînă ale elevilor din școlile cu limba de predare romînă și din școlile minorităților naționale, la ridicarea nivelului cunoștințelor de limba maternă ale elevilor, precum și la înarmarea acestora cu cunoștințe și deprinderi agricole practice.

Se va arăta cum își îndeplinesc școlile sarcinile care le revin din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Se vor analiza pe larg calitatea și temeinicia cunoștințelor și deprinderilor elevilor, cu exemple privitoare la diferite obiecte de învățămînt, ca rezultat al pregătirii cadrelor didactice și al metodelor folosite de acestea, ca rezultat al îndrumării și controlului exercitate de către conducerile școlilor și de către organele de învățămînt.

— Se va arăta *cum luptă cadrele didactice pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor* prin evidența sistematică a cunoștințelor acestora, prin controlul și verificarea permanentă a cunoștințelor, prin evitarea supraîncărcării elevilor, prin organizarea recapitulării materiei predate, prin ajutorul individual acordat elevilor rămași în urmă la învățătură, prin consultații etc. De asemenea, se vor arăta măsurile educative luate de către cadrele didactice în scopul antrenării elevilor rămași în urmă în ritmul de muncă al clasei.

Referatul va analiza lipsurile și greșelile caracteristice semnalate în cunoștințele și deprinderile elevilor, dificultățile întîmpinate de elevi în însușirea diferitelor cunoștințe și în formarea deprinderilor. Se vor arăta pe larg și documentat cauzele care explică nivelul de cunoștințe al elevilor: plan, programe, manuale, cadre etc., trasîndu-se sarcini concrete școlilor și făcîndu-se propuneri secțiilor de învățămînt și Ministerului Invățămîntului.

d) Se va arăta cum își îndeplinesc cadrele didactice sarcinile obștești, insistîndu-se asupra muncii pentru lichidarea neștiinței de carte: cum a fost îndeplinit planul de cuprindere a neștiutorilor de carte la cursuri; frecvența acestora; cum se desfășoară procesul de învățămînt; măsurile luate pentru îndeplinirea planului; contribuția organelor locale, a organizațiilor de masă, a întreprinderilor și instituțiilor, a presei locale la succesul muncii de lichidare a neștiinței de carte. De asemenea, se va arăta cum luptă cadrele didactice pentru răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în masa țărănimii muncitoare (munca obștească pe terenurile gospodăriilor agricole colective și ale gospodăriilor agricole de stat, în gospodării școlare, la centrele de tratare a semințelor, la cercurile agrotehnice etc.).

In cuprinsul referatului, sarcinile vor rezulta ca o concluzie la fiecare problemă în parte, evitîndu-se înșirarea lor la sfîrșit. Acest referat nu va dura mai mult de 60 minute.

II. Referatul *„Lupta pentru îmbunătățirea muncii educative și întărirea disciplinei în școli"* va cuprinde următoarele probleme:

1. Importanța muncii educative și a disciplinei conștiente a elevilor pentru succesul la învățătură și pentru realizarea sarcinilor care stau în fața școlii.

Lupta cadrelor didactice pentru formarea concepției materialist-dialectice despre lume și viață a elevilor, pentru formarea trăsăturilor de caracter ale omului nou (patriotismul socialist și internaționalismul proletar, atitudinea comunistă față de muncă și avutul obștesc, conștiința și sentimentul onoarei, al cinstei și datoriei, simțul de răspundere, respectul față de cei vîrstnici etc.).

Cum au luptat colectivele de pedagogi pentru a educa elevii în spiritul atitudinii conștiente față de învățătură și față de sarcinile obștești.

Aplicarea în munca educativă a sarcinilor care revin școlii din proiectul Directivelor partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani; dezvoltarea dragostei elevilor față de munca agricolă în cadrul lecțiilor de botanică, zoologie etc

Contribuția educației fizice și a organizării jocurilor la îmbunătățirea muncii educative în școală.

Cum se realizează educația elevilor prin organizarea justă a vieții lor, pe baza creării unui colectiv strîns unit de elevi. In ce măsură se sprijină cadrele didactice pe activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri pentru a realiza închegarea și dezvoltarea colectivului de elevi. Folosirea de către cadrele didactice a lucrărilor conferinței pe țară a U.T.M. din iulie 1954 pentru îmbunătățirea muncii educative în școli, case de copii, case de pionieri. Cum au ajutat cadrele didactice la întărirea activității organizațiilor U.T.M. și de pionieri, pentru ca acestea să devină cu adevărat reazimul de nădejde al școlii în lupta pentru succesul la învățătură al tuturor elevilor. Cum luptă cadrele didactice pentru creșterea prestigiului organizațiilor de tineret în rîndurile elevilor, pentru autoritatea activiștilor voluntari utemiști (instructori de pionieri, de detașamente etc.).

— Combaterea atitudinii de indiferență a cadrelor didactice față de lipsurile existente în organizarea timpului liber al elevilor, în manifestările culturale inițiate de organizațiile de tineret (plimbări, concerte, spectacole, reuniuni tovărășești etc.), subliniindu-se necesitatea participării cadrelor didactice la organizarea și desfășurarea acestora.

— Cum luptă cadrele didactice și elevii împotriva influenței moralei și ideologiei burgheze (individualismul, cosmopolitismul, naționalismul etc.) și împotriva unor influențe negative ale familiei și ale străzii.

2. Disciplina conștientă, una din trăsăturile importante ale caracterului omului nou, condiție necesară asigurării succesului deplin al activității instructiv-educative.

— Se va analiza concret situația disciplinei conștiente a elevilor ca rezultat al întregii munci instructiv-educative (predarea justă a obiectelor de învățămînt, buna organizare a activității în afară de clasă și extrașcolare, îndeplinirea cu strictețe a regimului de ordine interioară a școlii, respectarea și aplicarea întocmai a regulilor de purtare pentru elevi, organizarea colectivului de elevi, activitatea susținută a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, aplicarea rațională a măsurilor de încurajare și a pedepselor, asigurarea legăturii permanente dintre școală și familie).

Se va acorda o deosebită atenție problemelor privitoare la stabilirea unui regim strict de ordine interioară în fiecare școală, analizîndu-se cum au îndeplinit școlile această sarcină.

Cum se formează și cum se întărește disciplina conștientă a elevilor prin organizarea și desfășurarea lecțiilor, a activităților în afară de clasă și extrașcolare, prin exigența și cerințele unice ale profesorilor, învățătorilor, diriginților și directorilor față de purtarea, ținuta și nivelul de cunoștințe ale elevilor; cum au folosit cadrele didactice activitatea organizațiilor de tineret pentru închegarea și dezvoltarea colectivelor de elevi pe clase și școală, în vederea realizării disciplinei conștiente.

— In mod deosebit se va insista asupra felului în care sînt îndeplinite și respectate regulile de purtare pentru elevi și hotărîrile sfaturilor populare locale în legătură cu ordinea publică.

— Se va arăta cum a contribuit munca diriginților la educarea disciplinei conștiente a elevilor; în ce măsură se sprijină diriginții pe activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri în scopul creării și dezvoltării colectivului de elevi; formarea activului clasei și etapele ulterioare ale dezvoltării colectivului de elevi; reglementarea regimului zilnic al elevilor; cum contribuie dirigintele la înlăturarea supraîncărcării elevilor; cum este pregătită ora educativă; aprecieri asupra conținutului orelor educative; în ce măsură sînt legate problemele ce se discută cu elevii în orele educative de însemnătatea socială a învățăturii, ca muncă necesară care pregătește pe elevi pentru viață; în ce măsură sînt legate aceste probleme de viața școlii, de viața elevilor din clasa respectivă, de interesele și năzuințele lor; folosirea exemplelor concrete în munca educativă și rezultatele obținute; în ce măsură se rezolvă la orele educative probleme concrete, legate de viața elevilor din colectivul respectiv.

Se va analiza cum și în ce măsură li se acordă elevilor recompensele și li se aplică pedepsele; cum îmbină cadrele didactice exigența și asprimea cu respectul față de personalitatea elevilor; în ce măsură se ține seama la aplicarea pedepselor de opinia colectivului de elevi; dacă pedepsele sînt înțelese de elevi ca juste și meritate, dacă sînt aplicate cu tact și însoțite de un sistem de măsuri prin care se urmărește îndreptarea elevilor.

In concluzie se va sublinia că organizarea justă a vieții elevilor în școală este o contribuție deosebit de însemnată la educarea lor în spiritul moralei comuniste, o garanție că elevii vor dobîndi deprinderi de respect față de tovarăși și vîrstnici, de grijă față de avutul obștesc etc. — pe care le vor aplica și în afara școlii, chiar și atunci cînd nu vor mai fi elevi.

Notă: *Referatul pentru consfătuirile regionale va trata în așa fel aceste probleme, încît să scoată în evidență în ce măsură contribuie activitatea instructiv-educativă din școlile pedagogice la pregătirea viitorilor învățători, cărora li se va încredința educația tineretului nostru.*

Conținutul referatelor care vor fi prezentate în secții

1. **La clasele I-IV**, lucrările se vor desfășura în secții pe clase. Se va prezenta referatul: „Nivelul și temeinicia cunoștințelor și deprinderilor practice ale elevilor la clasa respectivă pe prima jumătate a anului școlar și sarcinile pentru a doua jumătate a anului școlar". In alcătuirea referatului se va ține seama și de problemele următoare:

La limba romînă și limba maternă:

— Organizarea activității în scopul formării deprinderii elevilor de a citi conștient, curent și expresiv.

— Organizarea și desfășurarea lecțiilor cu conținut practic-științific și a lecțiilor intuitive în lumina instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la completarea programelor cu cunoștințe agricole practice, publicate în „Gazeta învățămîntului" din 27 martie 1954. Cum sînt îndeplinite în cadrul lecțiilor cu conținut practic-științific sarcinile care revin școlii din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

— Organizarea justă a lecțiilor de gramatică în scopul formării gîndirii logice a elevilor, al îmbogățirii vocabularului lor, al folosirii juste a regulilor ortografice și de punctuație. Folosirea lucrărilor de control în scopul însușirii cunoștințelor și al formării deprinderilor de scriere corectă.

— Grija pentru exprimarea orală și scrisă a elevilor pentru formarea unei exprimări logice, coerente. Corectarea caietelor, ținînd seama de greșelile ortografice, de punctuația și de aspectul lucrării (scris citeț, frumos, clar și curat). Se va insista asupra folosirii caietelor cu liniatură specială (cl. I-III), arătîndu-se dacă pentru limba romînă se folosese: la clasa I caietul cu liniatură specială md. 1, la clasa a II-a caietul md. 2, la clasa a III-a caietul md. 3 și numai începînd cu ultimul pătrar al clasei a III-a și în clasa a IV-a caietul dictando; dacă încă din primul pătrar al clasei I s-a introdus scrierea cu cerneală. Se vor sublinia rezultatele bune obținute prin folosirea justă a acestor caiete așa cum recomandă Metodica Limbii romîne (Gramatica) pentru școala elementară și materialul publicat în „Gazeta învățămîntului" nr. 283 din 11 septembrie 1954.

— Materialul didactic folosit pentru îmbunătățirea predării citirii.

La aritmetică:

— Se va arăta dacă prin predarea aritmeticii se asigură: însușirea unor cunoștințe temeinice, formarea deprinderilor de calcul oral și scris, însușirea tehnicii operațiilor cu numere concrete și abstracte, priceperea de a rezolva probleme, de a efectua măsurători.

In ce măsură au urmărit lecțiile de aritmetică dezvoltarea gîndirii logice a elevilor și formarea deprinderii de a folosi cele mai raționale metode de lucru, de a aplica în practică cele învățate.

La științele naturii: la clasa I se va insista asupra felului cum s-a desfășurat activitatea de cunoaștere a naturii (excursii în grădină, în pădure, parcuri etc.).

La clasele II și III se va arăta cum s-au predat lecțiile de citire cu conținut practic-științific, ce material didactic s-a folosit, măsura în care elevii și-au însușit cunoștințe științifice despre plante și animale, măsura în care materialele cuprinse în programe și manuale au ajutat pe învățători la înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole teoretice și practice și ce alt material a fost folosit în acest scop.

Se va arăta în ce măsură au efectuat elevii lucrări practice pe parcela școlară și la colțul naturii vii. Se vor face aprecieri asupra calității și cantității cunoștințelor agricole pe care le capătă elevii în clasele II și III.

La clasa a IV-a se va arăta în ce măsură au fost respectate indicațiile programei școlare cu privire la lucrările practice cu caracter agricol.

2. **La secțiile pentru clasele V-X (anii I-IV)** se va prezenta referatul „Nivelul și temeinicia cunoștințelor și deprinderilor practice ale elevilor la obiectul respectiv în prima jumătate a anului școlar și sarcinile pentru a doua jumătate a anului.

a) **La secția de limba romînă și la secția de limba maternă.** Referatul trebuie să cuprindă, printre principalele probleme privitoare la nivelul și temeinicia cunoștințelor de limba romînă (limba maternă) ale elevilor, și următoarele:

— Grija pentru formarea unei exprimări corecte, logice și coerente în expunerile orale și scrise ale elevilor, prin corectarea permanentă și sistematică a exprimării lor orale și scrise, prin corectarea permanentă a caietelor etc. Munca sistematică pentru îmbogățirea vocabularului elevilor la lecțiile de literatură și de gramatică, subordonată însușirii unei citiri corecte, formării și dezvoltării exprimării orale și ortografiei elevilor. Dezvoltarea deprinderilor practice de vorbire și scriere corectă, prin justa organizare a analizei gramaticale. Organizarea muncii independente a elevilor. Volumul temelor pentru acasă. Indrumarea elevilor de către profesori în vederea efectuării temelor pentru acasă. Controlul și corectarea temelor pentru acasă. Organizarea și desfășurarea sistematică a lecțiilor de recapitulare. In ce măsură s-a realizat legătura între lecțiile de lectură literară și lectura în afară de clasă, în scopul întregirii cunoștințelor și al stimulării interesului elevilor pentru lectură. Cum este folosită biblioteca școlară. Cum s-a îndeplinit programa școlară la clasele V-X și greutățile întîmpinate (exemple concrete). Temele care au fost însușite mai greu de către elevi (exemple de teme, pe clase). Propuneri pentru îmbunătățirea programei. In ce măsură au ajutat manualele școlare la însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Greutăți întîmpinate în folosirea manualelor.

Notă: *In referatul prezentat în secția profesorilor de limba romînă de la consfătuirile regionale se vor sublinia sarcinile ce trebuie îndeplinite în semestrul II cu privire la predarea noii ortografii la anul IV.*

b) **La secția de limba rusă.** La întocmirea referatului se vor folosi materialele culese din școli în primele două pătrare ale anului școlar curent și „Indrumările" cuprinse în broșura editată pentru consfătuirile din anul 1951. Se va pune accentul, în mod deosebit, pe acele probleme de care depind nivelul și temeinicia cunoștințelor de limba rusă ale elevilor: metodele și procedeele folosite pentru formarea deprinderilor de citire corectă; dezvoltarea deprinderilor de scriere corectă; cum a contribuit folosirea caietelor cu liniatură specială la îmbunătățirea scrierii elevilor din clasele IV-V; cum se îmbină predarea gramaticii limbii ruse cu cunoștințele de gramatică a limbii materne și în ce măsură a contribuit predarea gramaticii limbii ruse în limba maternă la însușirea conștientă a cunoștințelor de gramatică de către elevi; cum aplică elevii cunoștințele de gramatică; cum s-a urmărit la lecții dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor și îmbogățirea vocabularului lor; nivelul de cunoștințe al elevilor care au intrat în clasa a V-a; greutățile întîmpinate în aplicarea programelor și în folosirea manualelor de limba rusă la clasele V—VII și VIII—X (anii I—IV); propuneri concrete de îmbunătățire a manualelor; observații asupra capitolelor care au fost însușite mai greu de către elevi.

c) **La secția de matematică.** Se vor analiza amănunțit în referat factorii care au contribuit la înarmarea elevilor cu cunoștințele și deprinderile practice prevăzute în programa școlară, precum și cauzele care au determinat nivelul scăzut de cunoștințe al unor elevi. In special, se va arăta în ce măsură cunosc elevii proprietățile operațiilor aritmetice și știu să le aplice; dacă și-au însușit tehnica efectuării operațiilor cu fracții ordinare și zecimale (care sînt greșelile lor cele mai frecvente); cum și-au însușit elevii capitolul „Proporții și dependența proporțională"; cum rezolvă elevii claselor VI-VII problemele de construcții și demonstrații, problemele privitoare la locuri geometrice; posibilitatea aplicării cunoștințelor în practică (în rezolvarea problemelor noi, în diferite forme de muncă independentă, precum și în înțelegerea și însușirea cunoștințelor la alte obiecte de învățămînt); cum a fost organizată munca independentă a elevilor la matematică și care sînt rezultatele; volumul temelor pentru acasă și calitatea rezolvării; grija pentru o exprimare corectă, orală și scrisă, a elevilor, pentru formarea unui limbaj matematic.

In lucrările secției se va da o atenție deosebită problemelor privitoare la recapitularea materiei la clasele VII și X (anul IV) pe pătrarele III și IV (semestrul II). Se vor arăta greutățile întîmpinate în aplicarea programei școlare și folosirea manualelor; se vor face propuneri concrete pentru îmbunătățirea lor

d). **La secția de fizică și chimie** se vor prezenta două referate (unul pentru fizică și al doilea pentru chimie). Se va arăta în ce măsură și-au însușit elevii materia prevăzută în programa școlară și dacă pot interpreta, pe baza cunoștințelor însușite, diferite fenomene din natură; care sînt temele însușite de elevi mai greu, greșelile cele mai frecvente pe care le fac ei și cauzele acestor greșeli; în ce măsură cunosc elevii diferite aplicații ale legilor fizicii și chimiei în viața de toate zilele și în tehnica modernă, în ce măsură cunosc o serie de mașini și materiale utilizate în industrie, agricultură și transport. Se va arăta dacă s-au organizat excursii și cu ce rezultate; în ce măsură și-au însușit elevii deprinderi practice, dacă cunosc substanțele chimice și mînuirea aparatelor de fizică și chimie, dacă știu să efectueze măsurători, să repare și să construiască diferite materiale și aparate didactice, să efectueze lucrări de laborator. Se va arăta în ce măsură a contribuit activitatea în cercuri la însușirea unor cunoștințe temeinice și a unor deprinderi practice de către elevi, cum se îmbină în predare cunoștințele de matematică și fizică.

e). **La secția de științe naturale** se vor analiza următoarele probleme: volumul de cunoștințe însușite de elevi, temeinicia acestora, precum și deprinderile practice căpătate de elevi în clasele V—VII și în clasele VIII—X în prima jumătate a anului școlar. Se vor arăta factorii care au contribuit la succesele sau insuccesele elevilor la învățătură în primele două pătrare, propunîndu-se măsuri pentru îmbunătățirea situației. Se va insista asupra înarmării elevilor cu cunoștințe agricole, arătîndu-se în ce măsură s-au creat condiții pentru ca elevii să-și însușească deprinderile practice necesare. Se va analiza în ce mod au contribuit la realizările sau lipsurile existente predarea profesorului, pregătirea lui profesională, nivelul său ideologic și de cultură generală. Se va arăta cum au fost organizate parcela școlară experimentală și colțul naturii vii, ce teme practice li s-au dat elevilor acasă, cum este folosit materialul din natură și materialul didactic trimis de minister sau confecționat de către școală. Se va arăta ce activitate s-a organizat în afară de clasă și în afară de școală, indicîndu-se și măsura în care aceasta a contribuit la trezirea interesului elevilor pentru problemele de biologie, la adîncirea cunoștințelor lor, la înarmarea lor cu deprinderi practice. Se va analiza cum au legat cadrele didactice predarea cunoștințelor și formarea deprinderilor de problemele economice specifice raionului respectiv. Se va indica și măsura în care au stimulat și au îndrumat profesorii activitatea independentă a elevilor. Se va arăta necesitatea pregătirii și strîngerii produselor agricole obținute pe parcela școlară în vederea organizării expoziției la consfătuirile din august ale cadrelor didactice.

f). **La secția de geografie.** Referatul trebuie să arate, printre altele, modul de organizare a lecțiilor practice și a observațiilor în natură, în scopul înarmării elevilor cu deprinderi practice, pentru îndeplinirea sarcinilor care revin școlii din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. (cunoașterea solului și a condițiilor climaterice prielnice anumitor culturi din raionul respectiv). Se va arăta cum au muncit profesorii pentru a fixa și a lărgi cunoștințele de geografie ale elevilor prin desenarea hărților și a schițelor geografice, cum sînt controlate și corectate caietele elevilor, în ce măsură se folosesc concomitent hărțile și tablourile geografice la lecțiile de recapitulare a materiei; cum este organizată studierea regiunii natale; în ce măsură se preocupă profesorii de formarea deprinderii elevilor de a se orienta pe hartă; cum sînt folosite experiențele și demonstrațiile pentru înțelegerea fenomenelor fizico-geografice de către elevii din clasa a V-a; cum sînt aplicate programele școlare și cum sînt folosite manualele de către elevi; greutățile și lipsurile în predarea geografiei; propuneri pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor la geografie.

g). **La secția istorie și constituție** se va analiza situația predării istoriei, în special problemele privitoare la formarea și dezvoltarea noțiunilor de istorie ale elevilor. Pe baza unor exemple concrete se va arăta cum au predat cadrele didactice noțiunile privitoare la modul de producție (forțele de producție, relațiile de producție), noțiunile privitoare la formarea claselor sociale și la lupta de clasă (ce este o clasă socială, clasele sociale din fiecare orînduire), deosebirea dintre răscoală și revoluție, deosebirea dintre revoluția burgheză și revoluția socialistă etc. Se va arăta în ce măsură contribuie lecțiile de istorie la educarea elevilor în spiritul dragostei față de patrie și în spiritul internaționalismului proletar.

h). **La secția limbi străine** se va analiza nivelul de cunoștințe al elevilor, arătîndu-se concret dacă elevii și-au însușit regulile citirii, cum aplică ei regulile gramaticale de bază în exprimarea orală și scrisă, dacă posedă minimul de vocabular în legătură cu temele studiate. Se va insista îndeosebi asupra folosirii cunoștințelor de la limba maternă în predarea limbilor străine.

i). **La secția de educație fizică** se vor analiza următoarele probleme: cum evoluează nivelul de pregătire fizică a elevilor (comparativ pe clase și școli), modalitatea și criteriile de apreciere a acestei evoluții; metodele folosite pentru a obține rezultate bune în dezvoltarea fizică a elevilor; influența educației fizice asupra formării caracterului elevilor, asupra ridicării nivelului lor la învățătură și asupra întăririi disciplinei lor conștiente (cu exemplificări concrete); cum au fost îndeplinite cifrele de plan pentru activitatea de educație fizică pe anul calendaristic 1954.

j) **La secția de desen, muzică și lucrări practice** se va analiza cum au dezvoltat profesorii gustul pentru frumos al elevilor pe baza cunoștințelor predate, realizînd astfel sarcinile educației estetice; cum sînt folosite cunoștințele predate în cadrul acestor discipline la aprofundarea celorlalte obiecte de învățămînt și în ce măsură contribuie la realizarea legăturii dintre teorie și practică.

k) **In secția instructorilor superiori de pionieri** se va susține un referat care va avea ca temă: „Activitatea organizației de pionieri din școli pentru formarea atitudinii conștiente față de învățătură și întărirea disciplinei conștiente a elevilor".

h) **In secția de pedagogie, psihologie și logică** se vor susține referate întocmite pe baza îndrumărilor date pentru consfătuirile regionale din februarie 1953 și se va sublinia în mod deosebit problema practicii pedagogice.

★

Referatele vor analiza amănunțit cauzele care au determinat obținerea rezultatelor bune sau rele la obiectele respective și vor caracteriza pe larg și cît mai concret metodele bune folosite în acest scop. Ele nu se vor limita numai la problemele indicate în prezentele îndrumări, ci vor cuprinde și vor analiza și alte probleme, specifice școlilor din raionul respectiv, încurajîndu-se inițiativa creatoare a cadrelor didactice. Se va evita teoretizarea abstractă a problemelor, prezentîndu-se situația reală a școlilor.

— La întocmirea celui de al doilea referat pentru ședința plenară, secțiile de învățămînt vor asigura o strînsă colaborare cu comitetele regionale și raionale U.T.M.

Referatele pe secții vor analiza și felul cum contribuie profesorii de diferite specialități la îmbunătățirea muncii educative și la întărirea disciplinei în școli.

In ședințele pe secții din cadrul consfătuirilor regionale se vor analiza, pe lîngă problemele arătate, și problemele predării metodicilor.

In vederea pregătirii consfătuirilor raionale și regionale, secțiile de învățămînt, în strînsă colaborare cu comitetele sindicale locale ale muncitorilor din învățămînt, au următoarele sarcini:

— Să organizeze strîngerea materialului de pe teren. Datele culese să fie controlate și verificate de directorii școlilor și șefii secțiilor de învățămînt, în colaborare cu organele sindicale.

— Să organizeze din timp colective pentru întocmirea referatelor, care să fie terminate și văzute de organele locale cu cel puțin 5 zile înainte de începerea consfătuirilor.

— Secțiile de învățămînt regionale vor ajuta secțiile de învățămînt raionale, îndrumînd și controlînd din timp întocmirea referatelor și organizarea expozițiilor.

— Cabinetele pedagogice regionale vor lua măsuri din timp pentru a îndruma munca de întocmire a referatelor.

După încheierea lucrărilor consfătuirilor, secțiile de învățămînt regionale vor analiza cum s-au desfășurat consfătuirile, vor stabili măsurile ce trebuie aplicate pentru îmbunătățirea activității școlilor și sarcinile secțiilor de învățămînt în a doua jumătate a anului școlar.

Ne scriu corespondenții

Activitatea obștească a cadrelor didactice

Din scrisorile tovarășilor Emil Antonovici, Aurel Costea, Constantin Ghingulescu, G. Ilioniu

Tot mai mulți învățători și profesori, studenți și elevi iau parte la activitatea obștească în mijlocul țăranilor muncitori, desfășurînd o intensă muncă de culturalizare.

Instructori sau dirijori-regizori, îndrumători sau artiști amatori în diferite formațiuni, pedagogii contribuie și pe această cale la ridicarea nivelului cultural al maselor.

★

La inaugurarea gospodăriei agricole colective din satul Dacia, comuna Răchiți, raionul Botoșani, echipa Comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt a prezentat un frumos program artistic.

Corul și orchestra au prezentat un variat program de cîntece romînești și sovietice despre viața fericită a colhoznicilor sovietici, despre viața nouă a țăranilor muncitori din patria noastră. Echipa de teatru a prezentat piesa „Morișca".

Brigada artistică din Chinciuș-Tîrnăveni

Invățătorii de la școala elementară din satul Chinciuș, comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, au prezentat zilele trecute la stația de radioamplificare un program artistic compus din cîntece populare romînești și sovietice și piesa de teatru „Cerere în căsătorie" de A. Cehov.

In deschiderea emisiunii locale a fost prezentată conferința pentru părinți: „Exemplul personal și autoritatea părinților în educația copiilor".

Corul Universității „C. I. Parhon" în turneu

Corul studenților bucureșteni, laureat al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, și-a cîștigat un bine meritat renume printre amatorii de muzică corală din Capitală.

De curînd, corul a întreprins un turneu în țară susținînd concerte la Pitești, Găești și Topoloveni, concerte așteptate cu dragoste de oamenii muncii din aceste localități.

Un repertoriu bogat

O rodnică activitate desfășoară corul Comitetului sindical raional al muncitorilor din învățămînt-Buzău. Concertele prezentate în orașul Buzău, la Rîmnicu-Sărat, la Nehoiu și în alte localități au un program bogat și variat de cîntece romînești și sovietice.

In prezent, corul pregătește un concert pentru consfătuirea raională a cadrelor didactice.

Cercul dramatic prezintă un nou spectacol

In sala școlii medii de băieți nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București, pedagogii-artiști amatori prezintă comedia lui Carlo Goldoni „Hangița". Intr-o bună distribuție, piesa se bucură de mult succes. Duminică 12 decembrie a. c., piesa va fi reprezentată la Teatrul de stat din Ploești, pentru cadrele didactice din localitate.

Schimb de experiență în activitatea artistică

O formă însemnată a activității echipelor artistice de amatori o constituie în prezent organizarea brigăzilor artistice de agitație.

In programul prezentat de aceste brigăzi sînt cuprinse aspecte din viața întreprinderilor sau instituțiilor în care se prezintă spectacolele. Reușind să folosească cu succes satira, alături de cîntece și dansuri bine executate, criticînd lipsurile și stimulînd realizările, brigăzile sînt întîmpinate pretutindeni cu multă bucurie.

Pentru extinderea și îmbunătățirea activității brigăzilor artistice de agitație, secția muncii culturale de masă a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a organizat un schimb de experiență între două brigăzi din Capitală: brigada Clubului Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt-București și brigada Academiei R.P.R. Programele prezentate au fost puse în discuția publicului spectator. In discuțiile purtate, participanții și-au arătat satisfacția că asistă la un spectacol care-i interesează, în care se vorbește despre ei, despre munca lor. Propunerile făcute au contribuit simțitor la îmbunătățirea programelor celor două brigăzi.

Un cerc de limba rusă

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Sebeș, raionul Gurahonț, desfășoară o muncă stăruitoare pentru însușirea limbii ruse.

Frecvența la cerc este întotdeauna de sută la sută. Cadrele didactice care cunosc limba rusă ajută cursanților începători. La lecții se folosește un bogat material didactic, care contribuie la însușirea temeinică a cunoștințelor de către cursanți.

Cunoașterea limbii ruse va îngădui cadrelor didactice de la școala din comuna Sebeș să cunoască nemijlocit literatura pedagogică sovietică, ceea ce va contribui în cea mai mare măsură la îmbunătățirea muncii lor.

Pentru sănătatea copiilor

In întunecatele vremuri ale regimului burghezo-moșieresc, mortalitatea infantilă făcea ravagii în comuna Bănești-Cîmpina, ca și în întreaga țară. Zeci de copii mureau la cea mai fragedă vîrstă, lipsiți de controlul și asistența medicală necesară.

Astăzi, datorită grijii partidului și guvernului, asistența sanitară este organizată cu cea mai mare atenție De curînd s-a deplasat în comuna Bănești un grup de medici care au făcut unui număr de peste 400 de elevi de la școlile din satele Bănești, Urleta și Bobolia examenul microradiofotografic. In urma cercetărilor medicale, acolo unde va fi cazul, tratamentul medical va fi organizat imediat, asigurîndu-se astfel sănătatea copiilor oamenilor muncii.

ST. SAVA
corespondent

Au început colocviile

Colocviile desfășurate la Institutul agronomic din București constituie un mijloc însemnat de control al activității studenților, de verificare a capacității lor de a aplica în practică cunoștințele însușite în decursul primului semestru. Ele dau cadrelor didactice prilejul să aprecieze calitatea studiului individual al studenților, activitatea acestora la seminar, la lucrările de laborator, pe teren, să-i orienteze pentru activitatea viitoare.

In laboratorul catedrei de agricultură generală, tov. profesor Amilcar Vasiliu și tov. asistent Pascal Fabian ține colocviu cu grupa de studenți 3115 din anul III.

Studenții trebuie să arate în ce măsură sînt în stare să îndeplinească lucrările practice prevăzute de programa acestei discipline pentru semestrul I.

Asistentul controlează caietele de lucrări practice ale studenților, căutînd să vadă dacă acestea sînt bine întreținute, dacă sînt complete etc. Pune apoi o serie de întrebări pentru a se convinge de cunoștințele practice ale studenților. Un student primește sarcina de a determina stabilitatea hidrică a structurii solului cu aparatul Vilenski. Un altul folosește pentru aceeași lucrare aparatul Fadeev—Viliams. Alți studenți trebuie să determine o serie de buruieni întîlnite în culturile agricole și să arate măsurile agrotehnice care trebuie luate pentru combaterea acestora. In sfîrșit, alții vorbesc despre modul cum se apreciază calitatea unei arături și determină, prin metoda Lebedev, momentul optim pentru executarea ei. La sfîrșitul colocviului, fiecare student primește sarcina de a întocmi un asolament specific unei gospodării oarecare.

După un asemenea control, asistentul poate să spună cu siguranță care dintre studenți merită să se prezinte la examenul de agricultură generală. Grupa 3115 a reușit să promoveze în întregime colocviul. Majoritatea studenților din această grupă muncesc conștiincios, dornici de a deveni cadre de nădejde, care să contribuie la ridicarea agriculturii noastre. Răspunsuri foarte bune au dat studenții N. Zinca, E. Oarfă și I. Băloiu. Ei au arătat că vor ști să îndeplinească în bune condiții sarcinile care le vor reveni cînd vor lucra ca ingineri agronomi pe ogoarele patriei. Ei au știut să utilizeze aparatul pentru determinarea structurii, au arătat concret cum trebuie combătute neghina, ciurlanii, pirul, cuscuta, lupoaia și alte buruieni care micșorează în prezent recolta. Au știut de asemenea că executînd desmiriștitul, arăturile adînci, decuscutarea semințelor, semănarea plantelor capcană și alte metode agrotehnice înaintate, pot să combată toate aceste buruieni și să aducă o contribuție însemnată la sporirea producției la hectar.

Au fost și cîțiva studenți care nu s-au prezentat la înălțimea nivelului general al grupei. Deși au promovat și aceștia, nivelul lor de pregătire a fost la limita de jos. Așa s-au prezentat, de exemplu, studenții M. Rusu, M. Ciungulescu, C. Dan și M. Donevski. Ei au arătat că nu și-au însușit în suficientă măsură principiile de bază cu privire la întocmirea asolamentelor într-o regiune dată, că nu sînt încă în stare să stabilească singuri un asolament care să ducă la ridicarea producției.

Controlîndu-și carnetul de grupă, în care sînt notate observațiile, răspunsurile la seminarii și diferite alte însemnări despre comportamentul studenților, tovarășul asistent Pascal Fabian socotește că rezultatul colocviului confirmă pe deplin părerile pe care și le-a făcut despre pregătirea studenților. El a arătat în ce direcție trebuie să-și îndrepte eforturile de acum înainte fiecare dintre ei în parte. Îndrumată mai îndeaproape și muncind cu mai multă sîrguință, grupa 3115 poate să obțină succese frumoase în sesiunea examenelor de iarnă. Pentru aceasta, cadrele didactice care lucrează la catedra de agricultură generală vor trebui de asemenea să intensifice sprijinul acordat studenților în vederea pregătirii lor pentru examene, prin consultații, refacerea lucrărilor practice, seminarii recapitulative etc.

I. M.

Parcela experimentală a școlii noastre

In toamna aceasta, la școala noastră, sub îndrumarea tovarășei profesoare de științe naturale, s-au început lucrările pentru amenajarea unei parcele experimentale.

După ce terenul a fost curățat și săpat, noi, elevele, am trecut la împărțirea parcelei în tarlale și apoi la stabilirea culturilor pe fiecare tarla în parte.

In cadrul asolamentului stabilit pe 10 ani, pe prima tarla am semănat ierburi perene. Această tarla a fost împărțită în 10 straturi. Pe unele straturi am făcut semănături de toamnă — grîu de toamnă Bankt 1201, secară de toamnă Pencus, orz de toamnă Cenad 391 Pe celelalte straturi vom semăna la primăvară cartofi, grîu de primăvară, sfeclă, orzoaică, ovăz și leguminoase (mazăre, linte, fasole).

A doua tarla cu asolament legumicol, pe timp de 12 ani, este împărțită în 12 straturi. Pe primele trei straturi am semănat orz de toamnă Cenad 391, iar la primăvară vom semăna pe celelalte straturi ierburi perene, care vor constitui o perdea de protecție. Pe un strat am pus arpagic și usturoi, la o adîncime de circa 4—5 cm., pe altul salată, iar pe celelalte vom semăna la primăvară ardei grași, roșii, cartofi de vară, sfeclă roșie, mazăre și fasole.

Pe a treia tarla am semănat grîu de toamnă iarovizat, iar la primăvară vom semăna grîu de toamnă, pentru a studia deosebirile dintre recolte și pentru a demonstra practic timpul necesar pentru creșterea și dezvoltarea grîului de toamnă.

Am amenajat pe parcela noastră și o pepinieră. La primăvară, vom semăna pe o tarla plante medicinale.

CLARA GHERMAN
elevă în anul IV al școlii pedagogice nr. 4 din Satu Mare

Comportare nedemnă de menirea unui pedagog

In munca de educare comunistă a elevilor are o însemnătate excepțională autoritatea morală a pedagogului. Cei ce educă tînăra generație trebuie să fie ei înșiși exemple vii de atitudine ireproșabilă, demnă de înalta lor misiune.

Ținînd seama de acest lucru, se naște în mod firesc întrebarea: cum poate o învățătoare ca Danache Maria, din comuna Poșta Cîlnău, raionul Buzău, învățătoare care prin comportarea ei s-a compromis definitiv în ochii țăranilor muncitori din comună și chiar ai copiilor, să realizeze educația acestora? E nenumărate ori această așa-zisă învățătoare părăsește școala, lăsînd copiii singuri, și se dedică unei ocupații străine nu numai cadrelor didactice, ci și oricărui om cinstit din patria noastră: comerțul clandestin. In cîteva rînduri, organele miliției au surprins-o asupra faptului, confiscîndu-i marfa cumpărată din satele învecinate și pusă în vînzare la diferite centre muncitorești ca marfă de la producător.

In afară de aceasta, Danache Maria a fost surprinsă de activiștii sfatului popular local furînd snopi de pe ogoarele țăranilor muncitori și lemne de la școală. Cînd organele de control au specificat în actele școlii lipsa ei de la lecții, Danache Maria n-a șovăit să distrugă foile în care se menționase acest lucru. In colectivul din care face parte, provoacă permanent certuri, se ocupă cu trimiterea de reclamații mincinoase împotriva tovarășilor de muncă etc.

Toate aceste atitudini, această comportare nedemnă, nu sînt întîmplătoare. Ele sînt roade ale „educației" primite de Danache Maria în organizația legionară din care a făcut parte în trecut și în care a activat intens. Faptele ei de azi sînt acțiuni dușmănoase, îndreptate împotriva orînduirii noastre, împotriva școlii noastre noi. Este necesar ca organele învățămîntului să ia măsuri urgente pentru izgonirea din rîndurile noastre a acestui element care denigrează frumoasa noastră muncă.

Invățător MIHAIL POPESCU
comuna Poșta Cîlnău, raionul Buzău

Folosirea diapozitivelor cu tema „Structura materiei" în predarea fizicii și chimiei

In cursul acestui an, Direcția pentru producția de utilaj și material didactico-științific din Ministerul Invățămîntului a realizat o serie de diapozitive cu privire la tema „Structura materiei", precum și două diafilme: unul cu tema „Oscilații și unde" iar al doilea cu tema „Energia și transformările ei". Acest material didactic reprezintă un ajutor însemnat în predarea fizicii și chimiei.

Folosirea unui astfel de material necesită o anumită pricepere din partea profesorului. Proiecția diapozitivelor este folosită mai ales la demonstrarea fenomenelor și aparatelor care nu pot fi realizate experimental sau nu pot fi procurate de școală. Ea nu înlocuiește însă desenele și schemele care trebuie făcute de profesor la tablă. Diapozitivele completează aceste scheme, înfățișează aspectul general și amănuntele aparatelor, arată cum se prezintă fenomenele în realitate sau concretizează procesele fizice complexe.

Diapozitivele cu tema „Structura materiei" sînt înșiruite într-o ordine care poate constitui un fir logic de predare metodică a capitolului despre structura atomului. Cele dintîi 10 diapozitive arată că materia are structura corpusculară și este în mișcare. Diapozitivele 11—35 inclusiv arată că atomul are structură complexă, fiind alcătuit din nucleu și înveliș electronic. Diapozitivele 36—61 inclusiv arată că și nucleul are structură complexă, fiind alcătuit din nucleoni, care se pot găsi în două stări cuantice: protoni și neutroni.

Este de la sine înțeles că diapozitivele vor fi utilizate după necesitățile și planul lecțiilor, nu după numărul lor de ordine. Proiectarea tuturor diapozitivelor într-o ședință specială nu este de nici un folos, deoarece ele nu vor putea fi reținute dintr-o dată de elevi.

Diapozitivele pot servi și la documentarea unor referate ținute în cadrul cercurilor de elevi sau la cercurile pedagogice, precum și la anumite conferințe publice.

La predarea fizicii în clasa a IX-a se pot utiliza cu eficacitate primele 10 diapozitive, în legătură cu bazele teoriei cinetico-moleculare a materiei. Aceste diapozitive ajută elevilor să-și consolideze noțiunile despre aparenta continuitate a corpurilor văzute la scara noastră de observație (diap. 1 și 2), imensul număr de molecule conținut de un corp (diap. 3), mișcarea moleculelor și dovedirea existenței moleculelor (diap. 4, 5, 7, 8). Diapozitivul 9 arată schema dispozitivului experimental al experiențelor lui Perrin, care a reușit să deducă numărul de molecule aflate într-un mol de substanță pe baza legilor mișcării browniene și a repartiției cu înălțimea a particulelor coloidale identice, aflate în cîmpul gravitații.

Despre această experiență se poate vorbi la o ședință a cercului, arătîndu-se că ea confirmă neîndoielnic concepția molecularo-cinetică a lui Lomonosov (diapozitivul 6) și dă o lovitură teoriei idealiste-energetiste.

Și mai larg pot fi folosite diapozitivele în predarea fizicii la clasa X-a. In legătură cu temele: teoria electronică și explicația electrizării prin frecare, legătura dintre conductibilitatea electrică și cea termică și valoarea numerică în coulombi a sarcinii electronului — pot fi folosite diapozitivele 13, 19, 28, 30 și 31, care arată structura învelișului exterior al atomului și explică conductibilitatea electrică și termică a metalelor. Diapozitivul 35 ajută elevilor să înțeleagă conținutul paragrafului 121 privitor la ipoteza Ampère asupra cauzei magnetismului. La explicarea temelor: descărcarea în gaze rarefiate și razele catodice, poate fi folosit diapozitivul 11, iar la explicarea curentului termoelectric și a lămpii electronice, diapozitivul 12, care arată că atomul are structură complexă și că electronul intră în alcătuirea tuturor atomilor. Diapozitivele 33 și 34 le dau elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine legătura reciprocă dintre razele catodice și razele Roentgen, precum și mecanismul de producere.

La predarea conținutului paragrafelor cu privire la descoperirea structurii complexe a atomului, spintariscopul, camera lui Wilson, compoziția radiațiilor radioactive și proprietățile razelor alfa, pot fi utilizate cu deosebit succes diapozitivele 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, care arată metodele folosite în fizica nucleară pentru a urmări desfășurarea proceselor nucleare ale unei singure particule. Înțelegerea acestor noțiuni de bază ajută elevilor să-și dea seama că atomismul materiei este o realitate pusă în evidență prin experiență directă. In același timp, consolidarea acestor noțiuni contribuie la înțelegerea materialistă de către elevi a fenomenelor fizice. Diapozitivul 23 ajută elevilor să înțeleagă mai bine problema structurii nucleare a atomului. Diapozitivele 24, 25, 26 și 27 contribuie mult la lămurirea structurii spectrelor de linii. De asemenea, predarea noțiunilor despre structura învelișului electronic al atomului și despre nivelele energetice ale atomului se poate desfășura în condiții bune dacă explicațiile sînt însoțite cu proiectarea diapozitivelor 25, 26, 27, 28, 29 și 30, datorită cărora elevii înțeleg mai bine și mai ușor desfășurarea proceselor cuantice care se petrec în învelișul electronic al atomului. Mai ales diapozitivul 30 le arată elevilor că modelele atomice imaginate de noi sînt scheme foarte simplificate ale realității, care este mult mai complexă și depășește tiparele în care noi încercăm s-o fixăm. Seria transformărilor radioactive este arătată foarte intuitiv în diapozitivele 36 și 47 a, b, care trebuie să fie utilizate în predarea temelor: proprietățile razelor alfa, proprietățile razelor beta și transformările elementelor radioactive.

O problemă fundamentală pentru înțelegerea tuturor proceselor nucleare, la rezolvarea căreia a contribuit în largă măsură fizicianul sovietic D. D. Ivanenko, este aceea a structurii nucleului. Înțelegerea acestei probleme de către elevi este mult ușurată prin folosirea diapozitivelor 37, 38, 39, 40, 41, 47 a, b, care schematizează esențialul proceselor nucleare. Tema cu privire la radioactivitatea artificială poate fi explicată și eventual lărgită în cadrul cercului de elevi, cu ajutorul diapozitivelor 43, 44, 45, 46 și 47 c. Cu acest prilej este necesar să se insiste asupra faptului că în producerea transmutărilor artificiale este mai avantajoasă utilizarea neutronilor față de particulele electrizate.

Diapozitivul 48 poate fi folosit în legătură cu problema utilizării atomilor marcați, iar diapozitivele 42, 49, 50 și 51, care lămuresc în ce constă defectul de masă și dau valori de calcul, pot fi folosite în legătură cu energia nucleară și eliberarea ei.

Fenomenul de fisiune nucleară la uraniu este utilizat în practică pentru eliberarea energiei nucleare. In diapozitivele 52, 53, 54 se arată foarte expresiv care este deosebirea dintre fisiune și dezintegrare nucleară, cum se observă fenomenul în camera Wilson și care este mecanismul desfășurării unei reacții de fisiune nucleară în lanț.

Diapozitivul 55 arată mecanismul producerii unor elemente chimice noi, transuraniene, fapt care confirmă încă odată rolul de coordonare și sistematizare, precum și acela de călăuză în interpretare, al tabloului lui Mendeleev. Pila de uraniu este înfățișată, ca principiu și ca aspect general, de diapozitivele 56 și 57, iar diapozitivul 58 arată schema unei instalații termice a energiei nucleare produsă de un reactor nuclear (pilă de uraniu).

In diapozitivele 59, 60 și 61 se concretizează una din însușirile fundamentale ale materiei: continua ei mișcare, transformare. Pentru ca elevii să nu rămînă cu impresia că există unele particule elementare, veșnice și fixe, li se arată cum se transformă acestea unele în altele, cum se transformă substanța — o formă a materiei în mișcare, în lumină — altă formă a materiei în mișcare și reciproc, respectînd legea de bază a conservării cantitative și a transformării calitative a materiei și mișcării. Această temă poate fi dezvoltată într-un referat în cadrul cercului de elevi. De altfel, profesorul poate combina diferite diapozitive cu prilejul susținerii anumitor referate la cerc.

Diapozitivele privitoare la structura materiei pot fi folosite cu bune rezultate și la predarea diferitelor teme din chimie. Astfel, la clasa VIII-a, în predarea valenței se pot folosi diapozitivele 10, 28 și 32, iar în predarea ecuațiilor chimice se poate folosi diapozitivul 9. Tot în clasa a VIII-a, în predarea capitolului I din partea a 2-a, cu privire la halogeni, este bine să se folosească diapozitivul 28, iar în predarea grupelor naturale de elemente, diapozitivele 28 și 32.

In predarea chimiei la clasa a X-a, diapozitivele își găsesc o largă întrebuințare, în special la predarea lecțiilor cuprinse în partea a 3-a, în capitolele I, III și IV, care tratează despre legea periodicității, radioactivitate și structura atomului. Astfel, la capitolul I se pot folosi diapozitivele 28,30, 31 și 32, la capitolul III diapozitivele 14, 15, 36, 47 a. b, iar la capitolul IV diapozitivele 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 41 și 43.

Acestea sînt, bineînțeles, numai indicații sumare, pe care fiecare profesor le poate modifica în funcție de felul cum își organizează activitatea didactică și școlară, pe baza nivelului clasei cu care lucrează.

Diapozitivele despre structura materiei sînt de un real folos în predarea fizicii, ele îngăduind o lămurire deplină a elevilor asupra unor capitole la care nu se pot realiza experiențe, asupra unor noțiuni dificile și abstracte.

NICOLAE STĂNESCU
conferențiar universitar

Sesiune științifică la Institutul medico-farmaceutic

La Facultatea de medicină generală din București a avut loc, între 3—5 decembrie, prima sesiune științifică a cadrelor didactice din Institutul medico-farmaceutic din București.

Sesiunea a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. St. Milcu, rectorul institutului, care a vorbit despre „Perspectivele activității științifice în Institutul medico-farmaceutic din București".

Lucrările sesiunii s-au desfășurat în cadrul a 5 secțiuni: de biologie, morfologie și fiziologie normală și patologică, de igienă, microbiologie și epidemiologie, de farmacie, de medicină internă și de chirurgie, în cadrul cărora au fost prezentate 153 referate, comunicări și studii științifice medicale.

Lucrări științifice deosebit de importante au prezentat acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. D. Danielopolu, acad. V. Mîrza, acad. N. G. Lupu, prof. I. T. Niculescu, prof. E. Crăciun, prof. Al. Mavrodin, prof. N. Ioanid, prof. I. Gh. Popescu, prof. I. Țurai, prof. S. Oeriu, prof. E. Aburel și alții. (Agerpres)

Activitatea sportivă de iarnă a pionierilor și școlarilor

Intrecerile sportive de iarnă se bucură de un deosebit interes din partea pionierilor și școlarilor, precum și a profesorilor de educație fizică din întreaga țară.

In cursul iernii trecute au participat la aceste întreceri un mare număr de pionieri și școlari. Astfel în orașul Sibiu s-au desfășurat concursuri de patinaj cu un număr de 250 elevi. Elevii din comunele Albac, Bistra, Lupșa și Sohodol, regiunea Cluj și din comunele Bădășeni, Drăgușeni, Găinești și Dolhasca, regiunea Suceava, au organizat caravane de sănițe. Colectivele sportive de la unele școli din București au organizat tabere de schi în Bucegi, la Dihamu, Trei Brazi și Babele. Școlile din Petroșani, Petrila, Lupeni și Lonea, regiunea Hunedoara, au organizat, în cadrul spartachiadei pionierilor și școlarilor, concursuri de schi și sănius, la care au participat peste 200 de elevi.

Vacanța de iarnă trebuie să constituie și în acest an un prilej de întreceri sportive între elevii școlilor elementare, medii și profesionale. Din inițiativă locală se pot organiza concursuri sportive, în special de schi, patinaj și sănius, se pot trece normele G.M.A., se pot face excursii de jumătate de zi sau de o zi cu schiurile, sănițele sau pe jos, în funcție de condițiile climaterice și de virsta elevilor.

In iarna aceasta se vor organiza concursurile spartachiadei pionierilor și școlarilor. Iată, cîteva indicații din regulamentul spartachiadei pe anul 1955, întocmit de Ministerul Invățămîntului în colaborare cu C.C. al U.T.M.

Intre 1 ianuarie—25 februarie 1955 se vor organiza în fiecare localitate concursuri de schi și de șah între clase și între școli. Pot organiza concursuri cu pionierii și elevii și școlile din comunele apropiate pînă la 4 km., grupîndu-i într-una din aceste comune. Elevii vor concura pe categorii de virstă, separat băieți și fete.

Probele de concurs sînt:

La schi: pentru elevii din categoria I — de 9 și 10 ani — o coborîre pe distanța de 150—200 m.; pentru elevii din categoriile II și III — de 11—12 ani și de 13—14 ani — se va mări progresiv distanța, iar panta poate fi mai repede. A doua probă la schi este cursa de fond, pe următoarele distanțe: cei în virstă de 9 și 10 ani, pe distanța 500 m. fete și 800 m. băieți; cei în virstă de 11 și 12 ani, pe distanța 800 m. fete și 1000 m. băieți; cei în virstă de 13 și 14 ani, pe distanța de 1000 m. fete și 1200 m. băieți. Terenul pentru proba de fond la schi va fi cu urcușuri și coboriri, cu o diferență de nivel de cel mult 50 m.

La sănius: pentru elevii în virstă de 9 și 10 ani, săniușul va avea două probe de coborîre, una în poziția „culcat pe piept" — și a doua „șezînd călare" pe sănuță; ambele pe o pantă de 100—200 m. Elevii în virstă de 11 și 12 ani vor executa: 1) o coborîre individuală, în poziția șezînd pe sănuță, pe o pantă de 200—250 m. In timpul coborîrii, concurentul va trebui să ridice de pe parcurs 2—3 steguțe înfipte în zăpadă; 2) O coborîre în echipă de 3, pe o pantă de 200—250 m. Elevii de 13 și 14 ani vor executa o coborîre individuală în poziția șezînd călare pe sănuță, pe o pantă de 200—250 m. Pe parcurs, concurentul trebuie: să ridice de pe pămînt un fanion mic, înfipt în zăpadă la 20 m. de linia de plecare; să treacă pe sub o poartă înaltă de 1 m. și lată de 2 m., fixată la 45 m. de linia de plecare; să lovească, cu un bulgăre de zăpadă pregătit înainte de plecare, un panou de lemn cu dimensiunile de 1x1, așezat lateral la 5 m. depărtare de pista de coborîre și la 70 m. de linia de plecare. Marginea de jos a panoului va fi la 1,50 m. de la pămînt.

Concursul de șah se va organiza în jocuri sistem turneu, pe grupe de maximum 10 elevi sau eleve, pe categorii de virstă.

Concursurile se vor desfășura într-un cadru festiv, iar rezultatele obținute vor concretiza munca profesorilor și nivelul de pregătire al elevilor.

Un rol deosebit în organizarea manifestărilor sportive de iarnă revine cercurilor pedagogice ale profesorilor de educație fizică, care trebuie să colaboreze cu comitetele locale ale U.T.M. și C.C.F.S. la alcătuirea calendarului local al concursurilor.

ELENA NICOLAESCU

Rolul și sarcinile organizațiilor U. T. M. din instituțiile de învățămînt superior

Cornelia Mateescu
secretar al C.C. al U.T.M.

In instituțiile noastre de învățămînt superior mii de tineri se pregătesc să devină specialiști cu calificare înaltă, cu o temeinică pregătire ideologică, capabili să cunoască și să-și însușească în mod temeinic politica partidului nostru, să lupte cu hotărîre pentru transpunerea ei în viață.

Călăuzindu-se după exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partidul nostru consideră educarea comunistă a tineretului drept una din problemele principale ale activității sale. Uniunea Tineretului Muncitor ajută partidul să educe tineretul muncitor în spiritul învățăturii marxist-leniniste, al dragostei și devotamentului față de patrie, față de partid, în spiritul internaționalismului proletar, îl învață să lupte împotriva oricăror influențe veninoase ale ideologiei și moralei burgheze.

Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior au un rol important în mobilizarea tineretului studios pentru însușirea științei, în munca de educare a acestuia în spirit comunist. Conducerea politică de zi cu zi a celor mai multe din aceste organizații de către organizațiile de partid a făcut să se obțină unele rezultate pozitive în munca politico-educativă desfășurată în rîndurile tineretului studios.

La numeroase instituții de învățămînt superior un număr tot mai mare de studenți obțin la examene și colocvii calificativele „bine" și „foarte bine". S-a îmbunătățit frecvența studenților la cursuri, la seminarii și lucrări practice. A crescut de asemenea numărul absolvenților care obțin la examenul de stat calificative bune. Multe organizații U.T.M. așa cum sînt, de pildă, cele de la Universitatea „C. I. Parhon", de la Institutul politehnic din Capitală etc. au contribuit efectiv la organizarea în condiții bune a activității cercurilor științifice studențești, la înființarea de noi cercuri științifice.

De asemenea, s-a îmbunătățit munca culturală în rîndurile studenților. Numeroase grupe de studenți au organizat reviste vorbite, întîlniri cu scriitorii, cu artiștii etc. Unele din aceste manifestări — de exemplu manifestările organizate la unele grupe de la Facultatea de geografie a Universității „C. I. Parhon" — au fost ținute în limba rusă.

De asemenea, s-a îmbunătățit activitatea obștească a studenților.

Pe lîngă rezultatele pozitive, mai stăruie însă în activitatea organizațiilor de tineret din instituțiile de învățămînt superior serioase lipsuri și deficiențe. Organizațiile U.T.M. din aceste instituții n-au făcut tot ce era necesar pentru stîrpirea tendințelor de delăsare la învățătură. De aceea mulți studenți, printre care și utemiști, au obținut rezultate slabe la învățătură. In anul școlar trecut, 46% dintre studenții Institutului medico-farmaceutic din București au fost restanțieri. Studenții anului II de la Facultatea de chimie a Universității „C. I. Parhon" au obținut rezultate nesatisfăcătoare la examenul de chimie organică. Totuși, organizațiile U.T.M. n-au luat atitudine față de această situație, n-au tras la răspundere pe utemiștii care au rămas corijenți și chiar repetenți. Printre studenții care învață slab sînt și unii fii de muncitori care consideră că originea lor sănătoasă le dă „dreptul" să promoveze fără să învețe. Nici față de aceștia organizațiile U.T.M. n-au luat poziție netă.

Incă se mai lipsește nemotivat de la cursuri și seminarii, nu se frecventează orele de consultații. Numeroși studenți dau dovadă de indisciplină, de lipsă de respect față de virstnici, față de cadrele didactice, de lipsă de grijă față de bunurile obștești. Mai este încă răspîndită printre studenți practica greșită de a învăța în asalturi în preajma examenelor și colocviilor. Unele organizații nu dau atenție organizării timpului liber al studenților.

Sînt organizații U.T.M. care nu se preocupă suficient de activitatea științifică a studenților, de problemele privitoare la practica în producție a acestora.

Cultivarea în rîndurile tineretului a dragostei pentru profesiunea aleasă nu constituie o preocupare permanentă pentru toate organizațiile de tineret din instituțiile de învățămînt superior. De aceea, mulți absolvenți refuză să plece la sate, să lucreze în domeniul pentru care s-au pregătit. Așa au procedat, de exemplu, unii absolvenți ai institutelor agronomice, ai institutelor medico-farmaceutice, ai Universității „C. I. Parhon" care au refuzat să plece la sate, preferind în mod cu totul nejust să rămînă în București, muncind în diverse posturi cu totul străine de pregătirea lor.

Multe din lipsurile existente în activitatea studenților se datoresc în mare parte faptului că o serie de organizații U.T.M. nu iau atitudine față de manifestările nesănătoase ale studenților. In multe locuri organizațiile U.T.M. n-au luptat pentru întărirea muncii în colectivele de bază—grupa și anul de studiu — n-au luptat pentru dezvoltarea unei opinii sănătoase a colectivelor de studenți față de elementele lenețe și înapoiate. Unele organizații n-au tras la răspundere pe utemiștii nedisciplinați, pe acei care nu învață, nu au luat măsuri pentru discutarea atitudinilor necorespunzătoare în adunările de grupe sau în adunările generale ale organizației de bază U.T.M., nu folosesc suficient în acest scop gazetele de perete, gazetele satirice, gazetele „Universitatea", „Cadre pentru cincinal" etc.

Organizațiile U.T.M. ale asistenților și preparatorilor pot să aducă o contribuție însemnată la mobilizarea studenților la învățătură și la educarea comunistă a acestora. Dar majoritatea acestor organizații nu se preocupă îndeaproape de munca politică în rîndurile studenților. De exemplu, asistenții și preparatorii utemiști de la Universitatea „C. I. Parhon", de la Institutul de construcții, de la institutele de științe economice și planificare, consideră că în momentul în care și-au terminat munca didactică au terminat și cu obligațiile lor față de munca politică în rîndurile studenților.

Chezășia îndeplinirii cu succes a sarcinilor care revin organizațiilor U.T.M este conducerea acestora de către partid. Unele comitete U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior nu țin însă seama de acest principiu, nu înțeleg că la întocmirea planului lor de muncă trebuie să ceară sprijinul organizației de partid și că în orice acțiune pe care o organizează trebuie să ceară ajutorul acesteia.

Una din cauzele principale ale lipsurilor existente în munca organizațiilor de tineret se datorează și faptului că nu peste tot au fost asigurate pe deplin conducerea politică și controlul activității U.T.M. de către organizațiile de partid. Astfel, organizațiile de partid de la Facultatea de medicină generală, de la Institutul agronomic și de la Institutul alimentar din București nu au înțeles suficient că conducerea organizațiilor U.T.M. este o parte importantă, de nedespărțit, a muncii de partid.

De asemenea, comitetele raionale și orășenești ale U.T.M. au subapreciat munca în rîndurile studenților, îndrumînd și controlînd în mică măsură activitatea organizațiilor U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior.

Pentru îmbunătățirea activității organizațiilor de tineret din instituțiile de învățămînt superior este necesar ca viața organizațiilor U.T.M. să fie strîns legată de sarcinile studenților la învățătură, să fie subordonată procesului instructiv-educativ.

Adunările generale ale organizațiilor U.T.M. trebuie să discute problemele legate de munca studenților, să exercite un control permanent asupra îndeplinirii hotărîrilor luate, să combată cu hotărîre activitatea superficială, formală, ruptă de sarcinile profesionale și obștești ale studenților.

Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să analizeze felul cum se pregătesc studenții pentru seminarii, cum își însușesc marxism-leninismul, să lupte pentru întărirea disciplinei, să tragă la răspundere pe utemiștii care nu învață și sînt nedisciplinați.

Organizațiile U.T.M. trebuie să antreneze în muncă întreaga masă de studenți. Fiecare student utemist trebuie să aibă sarcini concrete și să răspundă în fața adunării generale de îndeplinirea lor. O mare atenție trebuie acordată creării pe lîngă organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior a unor active largi, compuse din cei mai buni studenți.

Cu multă grijă trebuie să se preocupe organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior de educarea tineretului studios în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie, popor și partid, în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. In rîndurile tineretului trebuie cultivat sentimentul frăției între poporul român și minoritățile naționale, trebuie ascuțită vigilența tineretului față de otrava naționalismului burghez. Prin toate mijloacele trebuie dezvoltate în rîndurile tineretului studios calitățile morale ale omului înaintat: vigilența și combativitatea față de dușmanul de clasă, spiritul de sacrificiu, de răspundere față de stat, respectul față de virstnici, și în primul rînd față de profesori, lupta împotriva egoismului, a lenei, a aroganței.

Organizațiile U.T.M. au datoria de a nu trece cu ușurință pe lîngă cazurile de refuz sau șovăială a unor studenți de a pleca în sectoarele direct productive, în fabrici, la sate, pentru a munci în domeniul pentru care s-au pregătit. Organizațiile U.T.M. trebuie să explice studenților că a munci în întreprinderi, la S.M.T., la gospodăriile agricole de stat, la gospodăriile agricole colective, la dispensarele sătești, este o datorie a fiecărui specialist pregătit în învățămîntul nostru superior. Educarea studenților în spiritul înțelegerii acestei datorii trebuie începută chiar în momentul în care aceștia pășesc în instituțiile de învățămînt superior și nu în ultimul an de studiu, așa cum procedează majoritatea organizațiilor U.T.M.

Este necesar de asemenea ca organizațiile U.T.M. să acorde un sprijin mai susținut conducerii instituțiilor de învățămînt superior, în așa fel ca perioada practicii în producție să fie folosită din plin de către studenți pentru adîncirea cunoștințelor lor de specialitate. Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să înțeleagă că împletirea pregătirii teoretice cu activitatea practică a viitorilor specialiști este una din cerințele vieții. Trebuie subliniată inițiativa studenților de la Institutul politehnic, care, sub îndrumarea organizației U.T.M., țin o legătură permanentă cu tinerii muncitori din întreprinderi, învață din experiența practică a acestora, studiază procesul de producție în uzină și îi ajută practic în organizarea brigăzilor de producție, a posturilor U.T.M. de control, a cursurilor de minim tehnic, în munca cultural-sportivă.

Este necesar ca toate instituțiile de învățămînt superior să stabilească o legătură permanentă a studenților cu tinerii muncitori și țărani muncitori. Tineretul studios va avea astfel posibilitatea să cunoască mai bine viața muncitorilor din întreprinderi și a țăranilor muncitori de pe ogoarele țării noastre.

Organizațiile U.T.M. au datoria de a înarma studenții cu cunoașterea Hotărîrilor partidului și guvernului, de a mobiliza tineretul să contribuie la aplicarea în viață a politicii partidului și statului nostru.

Aplicînd în practică experiența glorioasă a Comsomolului și experiența organizațiilor U.T.M. fruntașe, organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să folosească în munca lor forme variate de activitate politico-ideologică în rîndurile studenților, ca informarea politică, conferințe teoretice, grupe de lectori, propaganda prin lecții etc.

Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să dea în același timp o mai mare atenție felului în care-și petrece tineretul studios timpul său liber, să colaboreze strîns cu organizațiile sindicale pentru a atrage studenții în activitatea obștească, organizînd timpul lor liber în mod plăcut, distractiv și educativ. Este necesar, în special, să se organizeze mai bine viața în căminele studențești. Din comitetele de cămin trebuie să facă parte utemiști capabili, fruntași la învățătură, care să se ocupe îndeaproape de viața studenților în cămine, să tragă la răspundere pe utemiștii care nu respectă regulamentul de cămin.

La îmbunătățirea activității organizațiilor U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să contribuie într-o măsură însemnată conducerile instituțiilor de învățămînt superior și cadrele didactice din aceste instituții. Pedagogii sînt chemați să folosească toate mijloacele și să-și consacre în permanență talentul și capacitatea pedagogică desfășurării unei rodnice activități educative. Ei au în organizațiile U.T.M. un ajutor însemnat. Este necesar însă ca pedagogii să fie mai aproape de viața organizațiilor de tineret din instituțiile de învățămînt superior.

Elaborînd sub îndrumarea organizațiilor de partid și în colaborare cu conducerile instituțiilor și cu organizațiile obștești un plan unic al muncii politice și cultural-educative în mijlocul studenților, organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior trebuie să evite supraîncărcarea studenților cu sarcini, să le dea posibilitate să învețe cu temeinicie și în același timp să desfășoare o interesantă activitate obștească și culturală.

Sub conducerea organizațiilor de partid, întărindu-și necontenit munca, organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior vor reuși să contribuie la formarea unor cadre de specialiști înarmați cu o temeinică pregătire profesională, educați în spiritul moralei comuniste.

PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA

Vom susține declarația de la Moscova cu toate puterile noastre

Nicolae Nemțeanu
directorul școlii de 7 ani nr. 1 de băieți din București

Acordurile de la Londra și Paris au creat noi și mari obstacole în calea restabilirii unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace, în calea rezolvării problemei păcii în lumea întreagă. Popoarele Europei își dau seama de întreaga primejdie pe care o reprezintă ratificarea acestor acorduri, al căror prim obiectiv este crearea armatei vest-germane revanșarde, renașterea militarismului care a permis Germaniei hitleriste să dezlănțuie măcelul groaznic ce a dus la pieirea a milioane de oameni și la distrugeri incalculabile.

Rănile adînci provocate de acest război nu s-au închis încă peste tot în orașele și satele patriei noastre. Oamenii muncii din țara noastră țin bine minte zilele grele și nenorocirile trăite în timpul bombardamentelor.

Eu nu voi uita cît voi trăi ziua de 25 august 1944... Cînd am ieșit din adăpost, mi-am găsit școala o ruină. Una din bombele aruncate de fiarele fasciste pe Calea Griviței căzuse alci. Printre mormanele de ziduri dărîmate se mai vedeau încă resturi din băncile pe care, în urmă cu cîteva luni, stătuseră copiii.

Guvernul democrat venit la conducerea țării noastre în martie 1945 nu putea să lase pe fiii oamenilor muncii din acest cartier fără școală. Reconstruirea a început chiar din luna iulie 1945. In martie 1948, clădirea noii școli a fost terminată. Avem acum o clădire mare, frumoasă, în care învață peste 450 de copii. De cînd a fost reconstruită, funcționează ca școală de 7 ani, cu 22 de cadre didactice.

Datorită grijii pe care partidul și guvernul nostru o poartă tuturor școlilor, elevii noștri învață acum în condiții mereu mai bune. Școala noastră a fost înzestrată cu mobilier nou, cu material didactic, care ne permite să dăm lecțiilor un bogat conținut științific. Intregul colectiv didactic, elevii și părinții sînt mîndri de școala lor și s-au legat mult de ea. Invățătorii și profesorii din școala noastră sînt hotărîți să susțină Declarația guvernelor participante la Conferința de la Moscova cu toate puterile lor. Noi sîntem cu totul împotriva ratificării acordurilor de la Londra și de la Paris. De aceea ne vom strădui să educăm și să instruim pe elevii noștri în așa fel, încît din rîndurile lor să se ridice cadre cît mai bine pregătite, care să poată contribui cu succes prin munca și lupta lor la construirea socialismului, la întărirea patriei noastre în puternicul lagăr al păcii

Aceste două fotografii înfățișează școala de 7 ani nr. 1 de băieți din București, așa cum arăta după sălbaticul bombardament hitlerist din 25 august 1944 și așa cum arată acum, după de a fost reconstruită prin grija partidului și a guvernului și cu contribuția neprecupețită a oamenilor muncii.

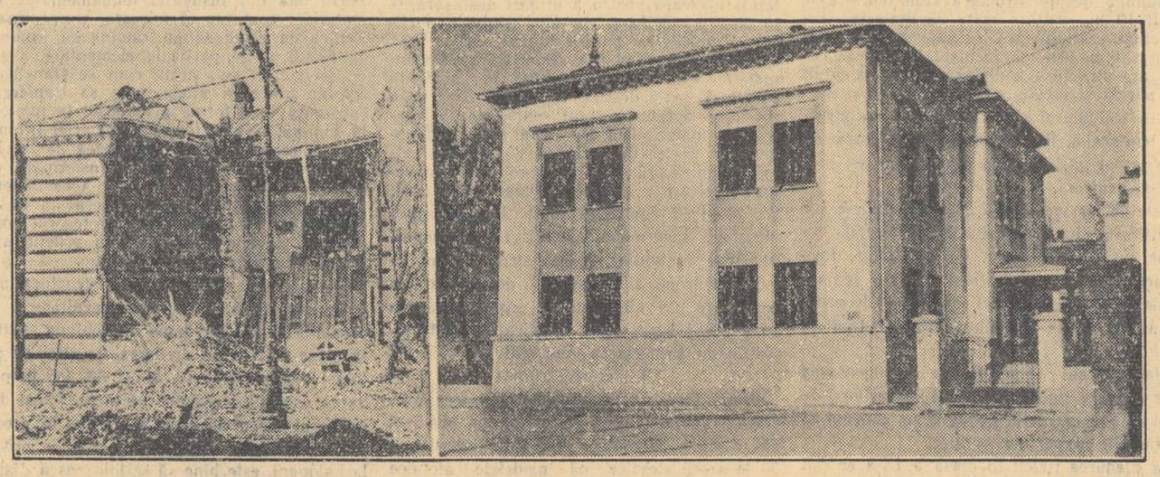

Vom apăra munca noastră pașnică

Acad. prof. Iorgu Iordan

Conferința convocată din inițiativa guvernului U.R.S.S. pentru a se păși la elaborarea unui tratat general cu privire la securitatea colectivă în Europa și Declarația semnată de reprezentanții celor opt state participante la conferință constituie evenimente politice de importanță covîrșitoare, cum dovedește, între altele, ecoul răsunător pe care l-au avut și continuă să-l aibă în sufletele oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Ele arată deosebirea enormă dintre cele două concepții care se afirmă astăzi în lume cu privire la problema fundamentală a vremii noastre, problema păcii: de o parte concepția țărilor democrate, în frunte cu Uniunea Sovietică, de altă parte, concepția cercurilor agresive occidentale, care au determinat o serie de state să nu participe la Conferința menită să instaureze o pace trainică în Europa.

Declarația statelor participante la Conferință arată, cu date și fapte indiscutabile, că acordurile de la Paris, pentru a căror ratificare de către parlamentele chemate să-și spună cuvîntul cercurile agresive din S.U.A. și acoliții lor din Europa depun eforturi și fac presiuni extraordinare, urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale, cu scopul ca cei 500.000 soldați pe care această țară are dreptul să-i înarmeze și care în curînd se vor înmulți de cîteva ori, să pornească, exact ca pe timpul lui Hitler, împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Acest lucru, statele iubitoare de pace sînt decise să-l împiedice prin toate mijloacele. Mai întîi prin mijloace pașnice. Deși absența voită și de mai înainte hotărîtă de la Conferința de la Moscova a statelor occidentale dovedește că guvernele acestor state nu doresc o colaborare care să ducă la slăbirea tensiunii internaționale, Declarația le cheamă la discutarea Tratatului general cu privire la securitatea colectivă în Europa, pentru a se ajunge în urma unor discuții largi, cu eventuale propuneri de îmbunătățire a proiectului, la stabilirea unei înțelegeri depline și durabile.

In ipoteza că acest apel, pornit din cea mai adîncă convingere și sinceritate, nu va fi ascultat și că acordurile de la Paris vor fi ratificate, statele iubitoare de pace vor fi nevoite, după cum se arată în Declarație, să ia măsurile de rigoare, spre a se apăra împotriva unei agresiuni, la care țintesc pomenitele acorduri. Poziția fermă a semnatarilor Declarației, care se sprijină pe experiența internațională seculară, pe Charta Organizației Națiunilor Unite și pe toate tratatele încheiate în timpul războiului antihitlerist și imediat după aceea cu scopul de a face imposibilă reînvierea militarismului german, dovedește că statele iubitoare de pace sînt hotărîte să apere pacea și să dea riposta cuvenită în cazul unui atac îndreptat contra lor, că ele sînt gata de orice sacrificiu pentru cauza lor dreaptă, care va triumfa împotriva dușmanilor păcii, așa cum a triumfat și în războiul dezlănțuit de Hitler, învățătorul actualilor conducători ai Germaniei occidentale și al neofasciștilor de pretutindeni, în frunte cu cei din Statele Unite.

Oamenii cinstiți, care se numără cu zecile și sutele de milioane, nu pot decît să aprobe cu toată hotărîrea atitudinea U.R.S.S. și a țărilor democrat-populare, printre care se numără și Republica noastră Populară, convinși fiind că această atitudine este singura conformă cu adevăratele interese ale popoarelor, singura care poate asigura munca pașnică și aducătoare de bunăstare, prosperitate și fericire. De aceea îmi unesc și eu glasul de aprobare cu acela al tuturor oamenilor iubitori de pace, care nu uită nici ororile, nici dezastrele cauzate de războiul hitlerist și care doresc să muncească în liniște spre a contribui la progresul material și spiritual al omenirii.

Vom lupta pentru viața copiilor noștri

Veronica Solomon
învățătoare la școala elementară din Tirgu-Frumos

Am citit cu mult interes istoricele documente ale Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității colective în Europa, care s-a ținut de curînd la Moscova. Popoarele Europei și-au exprimat cu putere hotărîrea de a zădărnici planurile militariste ale imperialiștilor și ale cercurilor războinice din Anglia și din Franța, care urmăresc reînvierea hitlerismului.

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul nostru, care a suferit crunt de pe urma agresiunii hitleriste, se împotrivește cu hotărîre planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale în vederea unei noi agresiuni.

Și eu, ca și toți oamenii muncii din țara noastră, îmi amintesc cu groază de ororile războiului. M-am născut în Tirgu-Frumos. Aici mi-am petrecut cei mai frumoși ani ai copilăriei, alci, sub îndrumarea plină de grijă a învățătoarei, am deprins să desfrez slovele abecedarului, să scriu primele litere. Dar copilăria mea și a celorlalți de o vîrstă cu mine a fost întunecată de bubuitul tunurilor, de războiul pe care-l dezlănțuiseră trupele hitleriste. Cotropind țară după țară, armatele fasciste s-au îndreptat cu furie în 1941 asupra pașnicelor popoare ale Uniunii Sovietice. Oamenii muncii din țara noastră au simțit din plin urmările acestui nefast război. Sate întregi au fost arse și distruse de trupele hitleriste în retragere, floarea tineretului nostru a murit pe front, pentru o cauză care nu era a sa. Dar forța invincibilă a Armatei Sovietice a stăvilit înaintarea trupelor hitleriste aruncîndu-le de pe pămînt străin, pînă în propriul lor bîrlog.

1944. Trupele sovietice, în marșul lor biruitor, ne-au eliberat țara. Intr-o zi de toamnă m-am întors în orașul copilăriei mele. In locul căsuțelor proaspăt văruite, al straturilor cu flori, al grădinilor încărcate de rod, în fața ochilor mi-au apărut doar case distruse pînă în temelii, altele pîrjolite, grămezi de moloz peste care începuseră să crească bălăriile. Cu inima strînsă de emoție m-am îndreptat spre casa părintească. Nici ea nu scăpase de pîrjolul care nimicise întregul orășel și o bună parte din satele dimprejur. M-am îndreptat apoi spre școala unde învățăsem. Și pe aici trecuse războiul. Străzile erau aproape pustii. Din loc în loc, întîlneam doar cîte un locuitor cu fața crispată de groază, cîte o mamă care-și strîngea cu grijă copilul la sîn, oameni care încercau să-și înghebeze cîte-un adăpost din pereții rămași în picioare ori să-și sape bordeie în pămînt.

Războiul era terminat. Trebuia să înceapă munca de reconstrucție. Sprijiniți de partid și de guvern, locuitorii țărgului au început să-și refacă căminele distruse, să dea o altă înfățișare orășelului. A fost nevoie de sacrificii multe, de o muncă neobosită. Școlile suferiseră și ele de pe urma războiului. Invățătorii și profesorii nu aveau unde să-și reîncepă munca în mijlocul copiilor. Alături de toți oamenii muncii, ei au participat activ la lucrările de reconstruire. Condițiile de muncă erau anevoioase. Dar ei nu au precupețit nici un efort. In orele lor libere, au golit sălile de moloz, au cărat cărămizi și în scurt timp și-au reclădit școala. Astăzi, în orașul nostru sînt două școli cu săli spațioase, luminoase.

In vreme ce la noi crește numărul școlilor, al instituțiilor de cultură, în timp ce se ridică noi construcții, imperialiștii amenință lumea cu un nou război. Dar forțele păcii sînt astăzi mai puternice ca oricînd, și ele vor zădărnici planurile criminale ale ațîțătorilor la război. Iar în cazul unei eventuale agresiuni, ei vor primi din partea noastră riposta cuvenită.

Pentru ca cei 22 de copii care mă întîmpină în fiecare dimineață cu voioșie, pentru ca toți copiii patriei mele să trăiască din plin bucuriile vîrstei lor, să crească și să învețe în pace, trebuie ca fiecare din noi să se ridice cu hotărîre împotriva acelora care primejduiesc pacea și securitatea în Europa. Mă voi strădui ca prin munca mea de fiecare zi să contribui la înflorirea patriei mele. Fiecare succes al nostru va însemna o nouă lovitură dată forțelor războinice, o nouă contribuție la întărirea forțelor păcii în lumea întreagă.

Nu vom putea uita ororile lagărelor hitleriste

Valter Rusu
directorul Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice

La 2 decembrie s-a încheiat Conferința de la Moscova prin adoptarea Declarației comune a guvernelor U.R.S.S., Poloniei, Cehoslovaciei, R.D. Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei și Albaniei.

Această declarație a fost primită cu entuziasm de toți oamenii iubitori de pace din lumea întreagă, deoarece este o nouă dovadă a hotărîrii consecvente a lagărului păcii și democrației de a nu îngădui renașterea militarismului german care a adus atîta rău omenirii.

Poporul romîn a întîmpinat această declarație cu hotărîrea fermă de a o întări prin munca sa de fiecare zi pentru înflorirea continuă a scumpei noastre patrii libere, pentru crearea unui asemenea belșug de produse care să asigure din ce în ce mai mult satisfacerea tuturor nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc, pentru întărirea continuă a capacității de apărare a țării.

Noi privim hotărîrile Conferinței de la Moscova cu seriozitatea și fermitatea poporului care în răstimp de numai o generație a cunoscut din plin, de două ori, ce înseamnă a fi sub călcîiul cizmei militarismului prusac, pe care imperialiștii americani și acoliții lor vor să-l renască prin ratificarea acordurilor de la Londra și Paris. Noi sîntem hotărîți de a nu îngădui ca și a treia oară noi și copiii noștri să mai suferim atrocitățile pe care le-am avut de îndurat în lagărele hitleriste ale morții.

Eu sînt unul dintre cei ce au trecut prin aceste lagăre infernale. Numai pronunțarea numelui lagărelor de exterminare de la Mauthausen și Gunskirchen face să-mi revină cu groază în minte mormanele de cadavre pe care în fiecare dimineață le vedeam în fața barăcilor. Morții prin împușcare, de tifos exantematic, de foame sau datorită mușcăturilor cîinilor-lupi, asmuțiți de bestiile SS-iste asupra noastră, se numărau în fiecare zi cu sutele. Iarna anului 1944 și primăvara și vara anului 1945, cînd am fost tîrît prin lagărele din Kophaza, Mauthausen și Gunskirchen, au rămas pentru mine o perioadă deosebită a vieții mele, o perioadă în care am trăit și am văzut atrocități fioroase, pe care nici o minte omenească sănătoasă nu și-ar putea închipui măcar că se pot înfăptui.

Cei care au scăpat cu viață din aceste lagăre, cu sănătatea zdruncinată pentru totdeauna (în ziua eliberării eu cîntăream, îmbrăcat, 35 de kilograme) ne închipuiam că nu mai poate să existe om în lume care să admită că fiarele fasciste vor mai avea vreodată posibilitatea de a-și ridica din nou capul.

Sînt 9 ani de atunci. Și oricît ar părea de necrezut, cercurile agresive care țin în mîinile lor firul guvernului în S.U.A. și alte țări, vor să reînvie militarismul german, Wehrmachtul, batalioanele hitleriste de asalt SS și să le dea în mîini nu numai cuptoarele de ars de la Mauthausen, Auschwitz, Buchenwald etc., ci și asemenea arme de exterminare în masă ca arma atomică sau cu hidrogen. Este limpede ce s-ar întîmpla dacă aceste planuri s-ar realiza!

Dar popoarele lumii nu pot admite această politică criminală. Iată de ce ele privesc cu recunoștință și cu speranțe mari spre țările lagărului păcii și democrației, în frunte cu U.R.S.S., țări care fac eforturi deosebite pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial. Pe această cale. Conferința de la Moscova constituie un nou pas înainte pentru cauza întăririi păcii.

Poporul romîn își strînge rîndurile în jurul guvernului nostru, sprijinind fără rezervă Declarația Conferinței de la Moscova. Intărîndu-și vigilența, el va lupta și mai hotărît pentru întărirea patriei noastre și a întregului front al păcii, fiind hotărît să-și apere cuceririle împotriva oricăror încercări de cotropire, pentru evitarea repetării ororilor săvîrșite de hitleriști, pentru o viață liberă și fericită.

Să punem frîu ațîțătorilor la război

Ovidiu Petruțiu
candidat în științe agricole, prorector al Institutului forestier din Orașul Stalin

Declarația Conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa este un document de importanță uriașă în viața popoarelor iubitoare de pace. Noua, cadrelor didactice, celor care ne preocupăm de educația tinerei generații, Declarația de la Moscova ne este deosebit de apropiată și de scumpă. Pe noi ne bucură faptul că statele iubitoare de pace din Europa își unesc forțele și pregătesc măsuri menite să apere munca pașnică a oamenilor, să apere viața și viitorul tineretului.

Conferința de la Moscova a scos în evidență faptul că mai este încă timp să se poată împiedica pericolul unui nou război și că una din condițiile evitării acestui pericol este renunțarea la reînvierea militarismului german. Incercările de a reînvia Wehrmachtul hitlerist, de a reînvia militarismul german, constituie o primejdie în fața căreia se ridică cu hotărîre toate popoarele lumii.

Popoarele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Republicii Democrate Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei și Albaniei au trimis reprezentanții lor la Conferința de la Moscova cu convingerea fermă că vor aduce la masa conferinței dorința lor fierbinte de a apăra tot ce au cucerit prin muncă cinstită și demnă, de a apăra viitorul patriei, al copiilor, de a apăra civilizația. Și iată că Declarația comună a guvernelor respective vine să transmită popoarelor nu numai dorința de a se crea un sistem de securitate colectivă pe întreaga Europă, de unificare a Germaniei pe baze pașnice și democratice, ci dovedește în același timp unitatea de nezdruncinat a acestor țări, hotărîrea lor de a riposta la timp, cu o forță nimicitoare, oricărui agresor.

Hotărîrile adoptate la Conferința de la Moscova corespund intereselor și nevoilor patriei noastre. Prin glasul reprezentanților săi la Conferința de la Moscova, poporul romîn și-a spus cuvîntul lui, cuvînt care exprimă hotărîrea noastră de nestăvilit de a ne apăra cu orice preț realizările, de a face totul ca liniștea și siguranța necesare pentru obținerea de noi realizări să fie garantate.

Tineretul nostru, conștient de sarcinile ce-i revin, sprijină din toate puterile hotărîrile luate la Conferința de la Moscova. Insușindu-și cît mai temeinic tehnica și cultura, tineretul din patria noastră traduce în viață hotărîrile de la Moscova.

Prin intensificarea cercetărilor științifice și punerea lor în slujba construirii socialismului, prin îmbinarea muncii didactice cu munca de cercetare, vom fi în stare să contribuim la înlăturarea încercărilor aventuriste ale ațîțătorilor la un nou război.

Studenții și cadrele didactice de la Institutul forestier din Orașul Stalin își iau angajamentul ca, prin intensificarea muncii de cercetare științifică, prin rezultatele bune obținute acum, în perioada colocviilor și a examenelor, să contribuie la traducerea în fapte a hotărîrilor Conferinței de la Moscova

Mitingul de la Universitatea „C. I. Parhon"

Credincioși activității pașnice, creatoare, marți la amiază, cadrele didactice, studenții și personalul administrativ al Universității „C. I Parhon" s-au adunat în aula Facultății de științe juridice într-un miting de protest împotriva pregătirilor de renaștere a militarismului german.

In cadrul mitingului, prof. univ. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C.I. Parhon", a vorbit despre însemnătatea istorică a Declarației adoptate la Conferința de la Moscova.

In continuare, au vorbit acad. prof. Eugen Macovschi, Athanase Joja, decanul facultății de filozofie, conf. univ. Gh. Haupt și studenta Virginia Velcescu.

Participanții la miting au adoptat în unanimitate o moțiune de solidaritate cu Declarația de la Moscova a statelor europene pentru apărarea păcii și securității colective în Europa.

Conferința raională a Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din raionul Ceahlău

De curînd a avut loc în raionul Ceahlău, regiunea Bacău, cea de a doua conferință raională a Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt. La conferință au participat peste 34 de delegați din partea diferitelor organizații sindicale din instituțiile de învățămînt din raionul Ceahlău.

Printre problemele importante subliniate în darea de seamă prezentată la conferință de către comitetul sindical raional s-a scos în evidență contribuția organizațiilor sindicale la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, la îndeplinirea planului de școlarizare, la culturalizarea maselor etc. preocuparea organelor sindicale pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Darea de seamă nu a reușit, însă, să oglindească în suficientă măsură activitatea reală a organizațiilor sindicale, ceea ce a dovedit o slabă cunoaștere a vieții acestora de către comitetul sindical raional.

Participanții la discuții au completat în bună parte darea de seamă, scoțind în evidență atît realizările obținute cît și lipsurile manifestate în munca organizațiilor sindicale. Atît în darea de seamă cît și la discuții s-a arătat importanța schimbului de experiență, ca o condiție de bază pentru îmbunătățirea calității muncii instructiv-educative a cadrelor didactice. Printre organizațiile sindicale care au folosit din plin schimbul de experiență au fost citate organizațiile sindicale de la școlile din comunele Broșteni și Borca, de la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Tulgheș și altele. O lipsă serioasă care se mai manifestă în activitatea organizațiilor sindicale pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative este aceea că în multe locuri consfătuirile de producție nu se țin regulat, amînîndu-se de la o lună la alta.

In munca cultural-educativă desfășurată de membrii de sindicat în rîndurile maselor de muncitori și țărani muncitori există de asemenea o serie de lipsuri. Unele cadre didactice din raionul Ceahlău, de pildă, neglijează în mare măsură această însemnată îndatorire a lor. Conferința raională a condamnat atitudinea de nepăsare față de activitatea culturală de care au dat dovadă cadrele didactice de la școala de 7 ani din Tulgheș, care, în frunte cu directorul școlii au prezentat sfatului popular local tot felul de cereri, certificate și dovezi prin care au cerut să fie scutite de munca culturală în rîndurile țăranilor muncitori.

O răspundere serioasă pentru aceste lipsuri o are comitetul sindical raional, care nu s-a preocupat în suficientă măsură de îndrumarea și controlul activității comitetului sindical local din Tulgheș. Felul defectuos în care a lucrat comitetul sindical raional rezultă și din activitatea bibliotecii raionale. Deși aceasta numără peste 1062 de volume, abia s-au înregistrat 68 de cititori, cu 172 de cărți consultate.

Formalismul în muncă și birocratismul manifestat în activitatea comitetului sindical raional sînt dovedite și de sistemul acestuia de încasare a cotizațiilor prin secția de învățămînt, odată cu plata salariilor.

Timp de doi ani, cît a funcționat, acest comitet sindical n-a prezentat în fața adunării generale nici o dare de seamă — abătîndu-se prin aceasta de la democrația muncitorească. Instruirea activiștilor organizațiilor sindicale din raionul Ceahlău s-a făcut de asemenea în mod sporadic și în fugă. Lipsurile comitetului sindical raional s-au resimțit astfel pînă jos, la grupele sindicale.

Este de condamnat și atitudinea Comitetului sindical regional Bacău, care n-a îndrumat și n-a controlat activitatea comitetului sindical raional Ceahlău.

Invățînd din lipsurile semnalate cu prilejul conferinței raionale, noul comitet sindical raional, ales de conferința raională, trebuie să asigure înlăturarea tuturor neajunsurilor în muncă, să dovedească masei membrilor de sindicat că este la înălțimea încrederii acordate de aceștia.

Pentru vacanța de iarnă

Se apropie încheierea celui de al doilea pătrar al anului școlar. In curînd, elevii și pionierii vor intra în vacanță. Pentru zilele vacanței se organizează de pe acum tabere de iarnă, excursii, spectacole etc.

Comitetul Central al U.T.M., în colaborare cu Consiliul Central al Sindicatelor, organizează și în acest an pentru elevii fruntași la învățătură tabere de iarnă la Sinaia, Predeal, Bușteni, Poiana Țapului, Govora, Călimănești, Sovata, Tușnad. In aceste tabere vor fi trimiși 4020 de pionieri și școlari. In fiecare tabără se va organiza tradiționala serbare a pomului de iarnă. Vor avea loc de asemenea concursuri de schi, concursuri de săniuțe, întîlniri cu scriitorii etc. In tabere, vacanța de iarnă se va încheia printr-un carnaval al copiilor.

Și Birourile de turism și excursii se îngrijesc de pe acum de organizarea unor acțiuni pentru vacanța de iarnă a elevilor și studenților. Astfel, Biroul de turism și excursii din București va organiza pe timpul vacanței excursii de 3 sau de 12 zile pentru elevi și studenți.

Consfătuire cu cadrele de conducere din școli

Miercuri 8 decembrie a. c. a avut loc o consfătuire organizată de către secția de învățămînt a Capitalei. La această consfătuire au participat directorii școlilor elementare, de 7 ani și medii, directorii caselor de copii, ai școlilor speciale și cadre din învățămîntul preșcolar.

Cu prilejul acestei consfătuiri, tov. C. Petricu, șeful secției de învățămînt a Capitalei, a analizat activitatea administrativ-gospodărească a școlilor și a subliniat sarcinile principale ce le revin conducătorilor de școli în această privință: intensificarea muncii pentru asigurarea curățeniei în școli, grija pentru buna aprovizionare a internatelor, pentru buna funcționare a instalațiilor sanitare, a instalațiilor de apă, gaze etc.

De asemenea, în cadrul consfătuirii s-au prelucrat instrucțiunile Ministerului Invățămîntului cu privire la organizarea vacanței de iarnă a elevilor.

„Mă întorc la munca mea dragă"

Asemenea tuturor tinerilor din Republica noastră Populară, mi-am făcut una dintre cele mai mari datorii cetățenești și patriotice, pregătindu-mă să apăr cu curaj și pricepere cuceririle poporului nostru muncitor.

In timpul stagiului militar, comandanții m-au educat în spiritul dragostei față de partid și de popor, învățîndu-mă cum trebuie să lupt pentru apărarea și întărirea patriei, pentru pace. La rîndul meu, am contribuit la munca de alfabetizare, la organizarea unor echipe artistice și a diferitelor acțiuni cultural-artistice ale unității noastre militare

Fiind lăsat la vatră, abia am așteptat să-mi revăd școala și colegii. Intorcîndu-mă la munca mea dragă, sînt hotărît să lupt cu toate forțele pentru educarea copiilor din satul unde funcționez ca învățător, pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, pentru pace și socialism.

CONSTANTIN APETREI
învățător la școala din comuna Borlești, regiunea Bacău

Informație

Luni 20 decembrie a.c., orele 19.30, la Institutul de artă teatrală și cinematografică din b-dul Schitu Măgureanu nr. 1, în sala 23, etajul II, va avea loc susținerea lucrării de disertație a candidatului în științe prof. Horia Deleanu. Titlul lucrării este: „Aspecte din dramaturgia lui Gorki".

Referenții științifici oficiali: tov. Costache Antoniu, directorul Institutului de artă teatrală și cinematografică; tov. prof. univ. Andrei Oțetea; tov. prof. univ. Tudor Vianu; tov. prof. univ. Simion Alterescu.

Disertația va putea fi consultată la biblioteca Institutului în fiecare zi, între orele 8-20.

Foileton

Lemnele din sertar

In comuna Godinești din raionul Baia de Aramă s-a întîmplat anul acesta un fapt cu totul ieșit din comun. Deși în luna decembrie pe tot întinsul țării începuse să se aștearnă iarna cu ninsoare, burniță și vînt, totuși, în susamintita comună vara era încă în toi Nici pomeneală de iarnă. Acest fapt nu se datorește vreunui fenomen meteorologic, ci pur și simplu hotărîrii luate de președintele sfatului popular comunal, tov. Ioan Cosmei.

Iată cum s-au petrecut lucrurile:

Cadrele didactice din comună, necunoscînd posibilitățile supranaturale ale președintelui și bazîndu-se pe simplul temei că iarna sosește deobicei în luna decembrie, au înaintat încă din septembrie un tabel care cuprindeau numele lor și cantitățile de lemne la care aveau dreptul. Președintele a primit acest tabel, l-a citit cu luare aminte și l-a închis în sertarul biroului său. Ajuns în sertar în luna septembrie, tabelul a rămas acolo pînă în luna octombrie, pentru ca în luna noiembrie președintele să-și amintească în sfîrșit de el, să-l scoată, să-l citească și să-l bage din nou în sertar.

Deși stătea în sertar, la căldură, tabelul depus la președinte nu izbutea să-i încălzească pe învățătorii din comună Și-ntr-o bună zi, adică în ziua de 2 decembrie, aceștia s-au adresat președintelui, interesîndu-se de soarta tabelului:

— Tovarășe președinte, nu cumva ați pierdut tabelul?

— Cum să-l pierd! a răspuns președintele ofensat. Tabelul e în sertar.

— Și lemnele?

— Lemnele? Ce-ntrebare e asta? Lemnele sînt în pădure!

— Și cînd vor fi la noi? au întrebat învățătorii.

— Păi, mai aveți vreme... Pînă vine iarna mai este!..

Ieșind de la sfatul popular, învățătorii au constatat că numai două din cele trei răspunsuri ale președintelui corespundeau adevărului și anume: tabelul se afla într-adevăr în sertar, lemnele se aflau într-adevăr în pădure. Numai iarna cu toate asigurările președintelui, se afla în comună...

S-au adresat atunci responsabilului Ocolului Silvic Tismana, adică tovarășului Sprincenatu Constantin Responsabilul a găsit justă cererea învățătorilor și, socotind că aceștia trebuie neapărat să se încălzească, le-a propus să meargă la pădure să taie lemne... Le-a mai făgăduit apoi ca, în cazul că vor lucra cu spor și vor reuși să taie 20 de metri steri, vor primi și ei cîțiva steri de lemne!

Cum în acel moment învățătorii nu au găsit nișle tăietori de lemne care să le țină locul la școală, ei s-au văzut nevoiți să refuze propunerea responsabilului, deși nu s-ar putea spune că dînșii nu s-au încălzit în fața unei asemenea propuneri; ba chiar mai mult: s-au aprins...

Așa că, la 2 decembrie, situația se prezenta astfel: Invățătorii se aflau la școală, președintele la sfat, responsabilul la Ocol, tabelul în sertar, iarna în comună, iar lemnele învățătorilor în pădure...

SADI RUDEANU
I. AVIAN

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 297 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 18 decembrie 1954

In acest număr:

- Marele continuator al operei lui Lenin (pag. 2-a)
- Valentina Liubimova: Importanța educativă a literaturii pentru copii (pag. 2-a)
- Z. Malcova: Clasa face de serviciu... (pag. 2-a)
- V. Teodorescu: Cum le formez elevelor o concepție științifică despre viață (pag. 3-a)
- I. Gh. Borca: Pentru îndeplinirea programelor școlare (pag. 3-a)
- Maria Popescu: In preajma consfătuirilor cadrelor didactice (pag. 3-a)
- Declarația tovarășului Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a R.P.R. la Conferința de la Moscova (pag. 4-a)
- In numele păcii și al vieții! (pag. 4-a)

75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin

La 21 decembrie 1954 se împlinesc 75 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin, al cărui nume istoria l-a înscris alături de numele nemuritoare ale lui Marx-Engels-Lenin.

I. V. Stalin este marele și credinciosul discipol și continuator al operei lui V. I. Lenin — întemeietorul Partidului Comunist și al Statului Sovietic, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă. Toată viața lui Stalin constituie un exemplu înălțător de fidelitate față de leninism, de slujire plină de abnegație și devotament a cauzei poporului, de intransigență neclintită împotriva dușmanilor oamenilor muncii.

Viața și opera lui Stalin sînt indisolubil legate de întreaga istorie a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de uriașa operă creatoare a poporului sovietic.

Activitatea revoluționară a lui Stalin a început în perioada cînd Lenin a pornit lupta titanică pentru crearea partidului marxist-revoluționar în Rusia. De la început Stalin a fost un fiu credincios al partidului, un talentat discipol și adept al lui Lenin. El a muncit neobosit, alături de Lenin, pentru crearea partidului de tip nou.

Creat și călit de Lenin și oțelit în lupte sub conducerea genialului Lenin, a marelui Stalin, discipolul și continuatorul operei lui Lenin și a tovarășilor lor de luptă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a parcurs un drum glorios de luptă eroică, de încercări grele și de victorii istorice de însemnătate mondială. Partidul Comunist a condus poporul la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a ridicat masele populare la crearea conștientă a istoriei, a instaurat dictatura proletariatului. Odată cu instaurarea dictaturii proletariatului, în fața P.C.U.S. ca partid de guvernămînt s-au pus sarcinile construirii și apărării primului stat socialist din lume, sarcinile istorice ale construirii socialismului. In condițiile grele și complicate ale luptei pentru crearea și întărirea Statului Sovietic, Stalin a fost unul din cei mai apropiați colaboratori ai lui Lenin. In timpul războiului civil și al luptei împotriva intervenționiștilor străini, Stalin împreună cu Molotov, Kaganovici, Hrusciov, Jdanov, Sverdlov și alți fruntași ai partidului au participat activ la înfăptuirea planului leninist de zdrobire a dușmanului, la obținerea victoriei depline asupra intervenționiștilor și gardiștilor albi.

După moartea lui Lenin, dușmanii Partidului Comunist, ai Statului Sovietic, ai poporului sovietic au încercat să abată partidul și Statul Sovietic de pe drumul leninist pe drumul lichidării cuceririlor revoluției proletare, pe drumul restaurării capitalismului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, a zdrobit pe trădători și capitularzi, a apărat leninismul și a condus poporul în opera de îndeplinire a programului leninist de construire a socialismului. Acest program prevedea industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea pe toate căile a industriei grele, electrificarea întregii economii naționale, traducerea în viață a planului cooperatist de transformare a agriculturii țării pe baze socialiste, înfăptuirea revoluției culturale. Ca rezultat al înfăptuirii acestui plan, Uniunea Sovietică a făcut un salt gigantic înainte, transformîndu-se dintr-o țară agrară înapoiată într-o mare putere socialistă, industrială și colhoznică.

Poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, a construit cel dintîi în istorie noua orînduire socială — socialismul. In lupta pentru construirea socialismului partidul a crescut și s-a întărit neîncetat, consolidîndu-și legăturile sale indisolubile cu poporul. Comitetul Central al P.C.U.S., în frunte cu I. V. Stalin, a muncit neobosit pentru îndeplinirea poruncilor lui Lenin, a întărit în permanență alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și prietenia dintre popoarele U.R.S.S — baza țăriei și puterii Statului Sovietic. I. V. Stalin are marele merit de a fi apărat și dezvoltat învățătura leninistă cu privire la problema națională. Călăuzit de politica națională leninist-stalinistă, P.C.U.S. a eliberat popoarele Rusiei de multiseculara asuprire socială și națională, a obținut lichidarea înapoierii economice și culturale a popoarelor asuprite în trecut, unind strîns toate popoarele sovietice într-o mare și indestructibilă familie frățească, creînd mărețul și puternicul stat socialist multinațional — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

I. V. Stalin a muncit neobosit pentru creșterea puterii Statului Sovietic, arătînd că țăria și puterea Statului Socialist reprezintă o condiție esențială pentru construirea cu succes a socialismului și comunismului. Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei a constituit o verificare deosebit de serioasă a forței și viabilității orînduirii sociale și de stat sovietice. Datorită uriașei puteri a Statului Sovietic, datorită conducerii înțelepte a Partidului Comunist, datorită eroismului și abnegației sale poporul sovietic a obținut victoria de importanță istorică mondială asupra agresorilor fasciști. Zdrobind pe agresorii fasciști, poporul sovietic, eroica Armată Sovietică sub conducerea gloriosului Partid Comunist au apărat libertatea și independența Patriei lor, au salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia înrobirii fasciste. Toate aceste mari victorii ale poporului sovietic sînt legate de numele lui Stalin, care în anii războiului a stat în fruntea Comitetului de Stat al Apărării, în fruntea forțelor armate ale Statului Sovietic. Toate aceste victorii de o însemnătate istorică mondială sînt legate de uriașa muncă a partidului — inspiratorul și organizatorul luptei întregului popor împotriva cotropitorilor fasciști. Zdrobirea hoardelor fasciste în cel de al doilea război mondial constituie un avertisment al istoriei dat celor care plănuiesc noi agresiuni.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a cucerit și cucerește noi și însemnate victorii datorită faptului că activitatea lui se bazează pe fundamentul științific al teoriei marxist-leniniste, pe măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

I. V. Stalin a fost un eminent teoretician al marxismului creator. Sintetizînd bogata experiență a construirii socialismului în U.R.S.S. și experiența mișcării internaționale contemporane de eliberare, Stalin a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și într-o serie de probleme a îmbogățit cu noi teze teoria revoluționară. El a dezvoltat învățătura lui Lenin despre partidul de tip nou, despre revoluția proletară și dictatura proletariatului, despre strategia și tactica luptei de clasă a proletariatului. I. V. Stalin a dezvoltat teoria leninistă despre posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară, arătînd marele rol al clasei muncitoare, al partidului de tip nou și al statului socialist în lupta pentru construirea socialismului. Pornind de la învățătura economică a lui Marx-Engels-Lenin, în nemuritoarele sale lucrări, Stalin a analizat și a elaborat principalele probleme economice ale socialismului și comunismului.

Toată viața lui, Stalin a muncit neobosit în conducerea Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic pentru înfăptuirea politicii externe a Statului Sovietic — de pace și colaborare între popoare, politică ale cărei baze au fost puse de V. I. Lenin din primele zile a existenței Puterii Sovietice. Piatra unghiulară a politicii externe sovietice a fost întotdeauna recunoașterea faptului că sînt pe deplin posibile și de dorit coexistența pașnică și colaborarea între cele două sisteme — sistemul capitalist și cel socialist. Această idee a fost formulată pentru prima dată de Lenin. Dezvoltînd această teză leninistă, Stalin a subliniat că coexistența pașnică a celor două sisteme și colaborarea dintre ele sînt pe deplin posibile dacă există dorința comună pentru colaborare.

Politica de pace, principială și consecventă, a Uniunii Sovietice este sprijinită de sute de milioane de oameni din toate țările lumii, deoarece ea corespunde intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Sub steagul luptei pentru apărarea păcii se unesc mereu alte milioane și milioane de oameni din toate țările. Ei își dau tot mai bine seama că apărarea păcii depinde în primul rînd de popoare, de gradul lor de organizare, de eforturile lor comune. „Pacea — a arătat I. V. Stalin — va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă atîțătorii la război vor reuși să prindă în mreaja minciunii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un nou război mondial".

In actuala situație internațională, cînd cercurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța au adoptat linia primejdioasă de restabilire a militarismului german, de înghebare a unor blocuri militare, linie care agravează încordarea internațională și intensifică în mare măsură primejdia unui nou război mondial, popoarele lumii sprijină cu tot mai multă hotărîre politica de apărare a păcii, de asigurare a securității colective în Europa, politica dusă de Statul Sovietic, de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Această politică este dusă de asemenea cu fermitate de țările de democrație populară care, împreună cu Uniunea Sovietică, formează uriașul și puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului — cea mai măreață cucerire a popoarelor. Cu prilejul Conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa s-au manifestat încăodată, cu o mare forță, unitatea indestructibilă și coeziunea de monolit a lagărului păcii Fiind pătrunsă de năzuința de a contribui la menținerea și întărirea păcii în Europa, Declarația Conferinței de la Moscova arată hotărîrea nestrămutată a popoarelor țărilor participante la Conferință de a face tot ce este necesar pentru a asigura calea pașnică a dezvoltării noastre în viitor și a zădărnici planurile atîțătorilor la război.

Deși sînt preocupate de munca pașnică, constructivă, popoarele lagărului democratic urmăresc cu vigilență uneltirile atîțătorilor la război. Ele nu vor permite ca dezvoltarea evenimentelor să le surprindă nepregătite.

Forțele lagărului păcii sînt incalculabile. Uniunea Sovietică, care pășește cu succes pe calea construirii comunismului, este mult mai puternică decît era înaintea celui de al doilea război mondial. Alături de ea se află R. P. Chineză, cel mai mare stat din Asia, și toate celelalte țări de democrație populară care au pășit în mod ferm pe calea socialismului. Lagărul păcii, democrației și socialismului, care numără 900.000.000 de oameni, este de nebiruit. Nu încape îndoială că dacă forțele agresiunii vor încerca să dezlănțuie un război împotriva popoarelor lagărului păcii, cotropitorii vor fi zdrobiți și nimiciți.

Lupta consecventă dusă de U.R.S.S. și țările de democrație populară pentru apărarea și menținerea păcii și securității internaționale se bucură de simpatia și sprijinul celor mai largi pături populare din toate țările lumii.

Poporul romîn este ferm hotărît să apere independența țării noastre și marile cuceriri pe care le a obținut în anii puterii populare.

Partidul cheamă pe toți oamenii muncii din patria noastră să-și sporească eforturile în lupta pentru construirea socialismului, pentru continua întărire a puterii patriei noastre

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, poporul nostru pășește înainte cu nestrămutată încredere în viitor, sub steagul invincibil și plin de măreție al nemuritoarei învățături a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt. Războiul poate deveni inevitabil dacă atîțătorii la război vor reuși să prindă în mreaja minciunii masele populare, să le înșele și să le atragă într-un nou război mondial.

I. V. STALIN

In numele înfloririi și întăririi puterii Republicii noastre dragi

Adunarea cadrelor didactice universitare

Membrii corpului didactic universitar din Capitală, academicieni, profesori universitari, conferențiari, asistenți, s-au întrunit joi după amiază într-o mare adunare în aula Facultății de științe juridice pentru a-și spune cu hotărîre cuvîntul în problemele asigurării păcii și securității în Europa.

In prezidiul adunării au luat loc: acad. prof. **S. Stoilov**, prof. univ. **Gh. Ionescu-Sisești**, acad. prof. **Ionescu-Mihăiești**, acad. prof. **M. Ralea**, acad. prof. **Gh. Spacu**, acad. prof. **Iorgu Iordan**, prof. univ. **V. Vilcovici**, prof univ. dr. **D. Combiescu**, prof. univ. **N. Sălăgeanu**, prof. univ. **Traian Ionașcu**, acad. prof. **St. Milcu**, prof. univ. **C. Dinculescu**, acad. prof. **Al. Rosetti**, prof. univ. **N. Condeescu**, conf. univ. **O. Săvulescu-Mamulea**, prof. univ. **Miltiade Filipescu**, acad. prof. **C. Balmuș**, prof. univ. **Al. Graur**, prof. univ. **Mitu Dumitrescu**, prof. univ. **A Oțetea**, prof. univ. **C. A. Pipide**, prof. univ. **Ion Mayer**, prof. univ. **C.G. Demetrescu**, prof. univ. **I. Steopoe**, prof. univ. **D. Cartianu.**

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. **S. Stoilov**, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., care a spus între altele:

Pe deasupra aspirațiunilor individuale sau colective, pe deasupra credințelor filozofice sau religioase, a concepțiilor politice și sociale care guvernează în diversele țări, pentru fiecare om cinstit stă azi în primul rînd nevoia arzătoare de a-și asigura liniștea necesară muncii sale, pentru a-i vedea roadele, pentru a se bucura de ele.

Călcînd în picioare tratatele și în primul rînd înțelegerea de la Potsdam — la care aderaseră alături de Uniunea Sovietică — cele trei puteri occidentale se arată hotărîte să respingă orice propunere menită să aducă la îndeplinire angajamentele lor solemne și măsurile stabilite de ele însele, în comun acord cu Uniunea Sovietică, după victoria asupra hitlerismului și fascismului.

Guvernanții țărilor care încearcă să reînvie militarismul german ar trebui să știe că politica „de pe poziții de forță" n-are nici un succes în relațiile cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Lagărul țărilor democrate reprezintă o forță fără precedent în istorie, bastion de nădejde al păcii în lume. Patria noastră face parte din acest puternic lagăr al păcii. Pe noi nu ne pot și nu ne vor putea intimida amenințările atîțătorilor la război.

Refuzînd să ia în considerație orice propunere de înțelegere pașnică, orice încercare substanțială de a ajunge la un acord care să asigure, să garanteze pacea, protagoniștii politicii agresive, aventuriere, ca și sateliții lor, își asumă o imensă răspundere față de omenire.

Ca profesori, ca oameni de știință, ca educatori ai tineretului ce ne este încredințat, ai tineretului al cărui viitor ne este scump, noi aderăm, cu căldură, la hotărîrile conferinței de la Moscova. Ele ne sprijină în munca noastră, în contribuția ce, prin ea, o dăm pentru întărirea patriei noastre și pentru propășirea ei.

Dorim din toată inima noastră pacea, luptăm pentru ea și pentru consolidarea ei; dar vom ști să apărăm munca noastră pașnică împotriva oricărei încercări de a o tulbura.

Acad. **Mihail Ralea** a reamintit consecințele nefaste pe care le-a avut în trecut diviziarea Europei în blocuri ostile.

Astăzi din nou, puterile imperialiste caută să despartă lumea în blocuri ostile. Ele reînarmează Germania occidentală, dînd din nou armele în mîna agresorilor hitleriști. Poporul nostru nu uită însă că, într-o singură generație, a suferit două cotropiri din partea militarismului german, nu uită jefuirea țării de către ocupanții germani, lagărele de exterminare, asasinatele legionare. Noi nu vrem ca aceste lucruri să se mai repete. Vrem pace, dar sîntem hotărîți a fi puternici, a ne coordona eforturile cu celelalte state iubitoare de pace, a organiza apărarea noastră împotriva oricărei agresiuni.

Noi, intelectualii, a încheiat acad. M. Ralea, ne luăm angajamentul de a depune toate eforturile, toată munca, sacrificîndu-ne la nevoie viața pentru ca, împreună cu întregul popor, unit într-o uniune sacră, să ne facem datoria de apărători ai păcii, ai libertății și suveranității noastre, în cadrul marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Noul regim din țara noastră — a spus prof. univ. **V. Vilcovici** — a pus la îndemîna poporului numeroase instituții noi de cultură, pentru luminarea tuturor și pentru antrenarea celor mulți la o colaborare fecundă pe tărîmul cercetării naturii. S-au realizat astfel însemnate progrese de potențial de muncă. S-a constatat cu acest prilej că poporul arată o rîvnă minunată de a pătrunde în palatele luminate de știință.

Reînvierea militarismului german ucigător, plănuită de politicieni ce nu vor să învețe din pildele istoriei, ar fi o mare primejdie pentru omenire.

Popoarele știu ce este războiul și, cînd s-ar ivi un început de aventură care să le amenințe pacea, viața, libertatea, ele vor ști să dea un răspuns hotărît aventurii nimicitoare de viață și de libertate.

In cuvîntul său, prof. univ. **Gh. Ionescu-Sisești** a spus:

Din nou norii se acumulează pe cerul ce abia începuse a se înseninа, al vechii și glorioasei Europe. Guvernanții unor țări din Occident, nesocotind mersul istoriei, au ales calea blocurilor adverse și ostile care, mărind încordarea internațională și închizînd drumul tratativelor, poate duce la război.

Uniunea Sovietică nu dorește războiul. Prinse într-un mare efort constructiv, țările democratice au nevoie de pace și liniște. Noi, după ce am obținut succese mari în domeniul dezvoltării industriale, desfășurăm acum toate forțele noastre pentru a ridica necontenit buna stare materială și culturală, pentru a ridica agricultura la un nivel corespunzător cerințelor. Un mare program de transformare socialistă a agriculturii este în curs. Această operă de reconstrucție a agriculturii cere pace și liniște.

Inițiativa Uniunii Sovietice de a se crea un sistem de securitate colectivă poate asigura tuturor popoarelor liniștea și pacea care le sînt atît de necesare.

Oamenii care muncesc pe ogoare, în uzine, în laboratoare, la catedre, salută cu încredere Declarația de la Moscova și o vor sprijini prin activitatea lor.

Oamenii muncii din generația mea au cunoscut suferințele, mizeria și dezastrele mai multor războaie — a spus acad. prof. **Iorgu Iordan**, laureat al Premiului de Stat. Ai libertății și suveranității noastre, în cadrul marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, noi aderăm, cu căldură, la hotărîrile conferinței de la Moscova. Ele ne sprijină în munca noastră, în contribuția ce, prin ea, o dăm pentru întărirea patriei noastre și pentru propășirea ei.

Ca om de știință care-și dă seama că munca lui ca și a tuturor tovarășilor lui de breaslă din lumea întreagă nu este posibilă și nu poate da roadele urmărite decît în condiții de pace, ader cu adîncă convingere la hotărîrile luate de conferința de la Moscova.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. dr. **D. Combiescu**, laureat al Premiului de Stat. Incordarea internațională la care asistăm astăzi, rezultat al uneltirilor vînzătorilor de moarte, nu poate să nu ne dea de gîndit — a spus vorbitorul. Față de soarta pe care această încordare tinde să o pregătească oamenilor muncii cinstiți, doritori de pace și progres, indiferența nu găsește nici o explicare.

Personalul sanitar de toate categoriile se gîndește cu revoltă la posibilitatea unui nou război. Sînt prea recente distrugerile, nenorocirile, lipsurile în care ne-am zbătut în ultimul război ca să nu se înțeleagă de ce vrem pace, de ce urîm războiul pregătit de cei ce nu se mai satură cu profiturile de pe urma vărsărilor de sînge.

Ne angajăm să sprijinim hotărîrile conferinței de la Moscova.

Luînd cuvîntul, prof. **C. Dinculescu**, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului politehnic, a spus:

Ca om de știință și tehnician, care cunoaște forțele de creație ca și forțele de distrugere, simt în toate fibrele ființei mele nevoia de a lupta cu toată hotărîrea în contra celor care împing la un nou război.

Din toată inima adresez o chemare călduroasă către toți oamenii de știință, tehnicienii, profesorii și oamenii muncii, să unească eforturile lor în luptă contra ratificării acordurilor de la Londra și Paris, în contra renașterii militarismului vest-german cotropitor, în marea luptă pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial, pentru cucerirea păcii și organizarea securității colective în Europa.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. **Traian Ionașcu**, care a spus între altele:

Declarația conferinței de la Moscova corespunde pe deplin așteptărilor noastre. De aceea ne-o însușim cu toată însuflețirea, înțelegînd să o sprijinim prin toate mijloacele. Ea ne îndeamnă să ne intensificăm în așa măsură activitatea încît contribuția pe care specificul muncii noastre o dă la dezvoltarea continuă a economiei și culturii noastre, ca și la întărirea capacității de apărare a patriei, să fie la nivelul superior al cerințelor situației actuale.

La încheierea discuțiilor, prof. **N. Sălăgeanu**, rectorul Universității „C. I. Parhon", a dat citire unei moțiuni, prin care profesorii, conferențiarii și asistenții din instituțiile de învățămînt superior din București își exprimă deplina solidaritate cu istorica Declarație adoptată de conferința de la Moscova.

Moțiunea a fost adoptată de cei prezenți prin aplauze puternice.

Din experiența școlii sovietice

Al doilea Congres Unional al scriitorilor sovietici

Importanța educativă a literaturii sovietice pentru copii

Valentina Liubimova
scriitoare sovietică, laureată a premiului Stalin

Cînd în anul 1919 a apărut prima revistă sovietică pentru copii „Severnoe Siianie" (Aurora boreală), A. M. Gorki, un mare entuziast al literaturii sovietice pentru copii, a caracterizat în felul următor sarcinile acestei reviste: „...de a educa spiritul activ al copiilor, interesul și respectul lor pentru puterea minții, pentru cercetările științei, pentru marele rol al artei — de a-l face pe om puternic și frumos". Astfel, chiar la izvoarele literaturii sovietice pentru copii a fost stabilită orientarea ei sănătoasă și justă.

Sarcinile dezvoltării literaturii sovietice, inclusiv a literaturii pentru copii, au atras întotdeauna atenția P.C.U.S. și a întregii societăți sovietice și și-au primit determinarea lor precisă în Hotărîrile C.C. al P.C.U.S. In cunoscutul său raport asupra revistelor „Zvezda" și „Leningrad", A. A. Jdanov a impus următoarea cerință scriitorilor sovietici: „Să ajute poporul, statul, partidul, să educe pe tinerii noștri în așa fel, încît să fie optimiști, să aibă încredere în forțele lor, să nu se teamă de greutăți".

Literatura sovietică pentru copii a parcurs un drum lung și complicat. Astăzi, în zilele celui de al doilea Congres al scriitorilor sovietici, se poate vorbi despre ea ca despre un fenomen remarcabil, nou din punct de vedere calitativ, nu numai în curentul general al întregii literaturi sovietice, ci și în istoria culturii mondiale.

La Moscova există o casă a cărții pentru copii, unică în lume. Pe adresa ei sosesc din toate colțurile Uniunii Sovietice, într-un torent neîntrerupt, scrisori ale tinerilor cititori care vorbesc despre impresiile lor privitoare la cărțile citite.

Dar care elemente ale literaturii sovietice pentru copii atrag copiii, atrag tineretul? Inainte de toate, faptul că ea îmbrățișează pe larg sfera intereselor copiilor și tineretului de toate vîrstele, începînd de la școlarii cei mai mici și terminînd cu comsomoliștii din clasele superioare. Cu ajutorul cărților „Copilăria lui Nichita" de A. N. Tolstoi, „O pînză în depărtare" de V. Cataev, al pieselor „Liceenii" de L. Treniov, „Albastru și trandafiriu" de A. Brustein, copiii sovietici pot cunoaște viața copiilor și școlarilor dinainte de revoluție. Cărțile științifico-artistice ale lui Jitcov și M. Ilin vorbesc despre construcția socialistă din Uniunea Sovietică. Din cărțile lui Vitali Bianchi, pline de observații profunde și de poezie, și mai ales din revista „Lesnaia gazeta" (Gazeta pădurii) copiii capătă cunoștințe despre natura rusă și se pătrund de dragoste pentru ea.

Este bine cunoscută popularitatea operelor lui Arcadi Gaidar, închinate copiilor și adolescenților: „Școala", „Ținuturi îndepărtate", „Secret militar", „Ciuc și Ghec" și altele. Cărțile lui Gaidar sînt interesante pentru toți. Este neobișnuită soarta cărții plină de talent a lui Gaidar „Timur și băieții lui". Cu ajutorul ei, romantismul jocului și al faptelor reale și vii a servit drept exemplu pentru organizarea numeroaselor echipe timuroviste de pionieri, care au făcut multe lucruri bune în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. O mare influență asupra tinerilor cititori o exercită însuși chipul scriitorului Gaidar, cetățean și luptător care încă din anii tinereții a participat la lupta pentru apărarea tînărului stat sovietic și și-a jertfit viața în lupta pentru libertatea și independența marii sale patrii — despre care le-a vorbit atît de sincer și poetic, în cărțile sale, copiilor sovietici.

Nu poate fi subestimată influența ideologico-emoțională asupra tinerilor cititori a cărții plină de pasiune „Așa s-a călit oțelul" de Nicolai Ostrovski. Ea a educat și educă generații de tineri și tinere, le cheamă cu pasiune la viață în numele construcției comunismului, în numele actelor pline de curaj și noblețe închinate acestei mărețe opere.

De o mare dragoste se bucură în mijlocul cititorilor tineri cărțile în care se povestește despre eroii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, mai ales despre eroii tineri și cei de o vîrstă cu înșiși cititorii-școlari.

Este bine cunoscută puternica și nobila impresie pe care o produce asupra tineretului cartea „Tînăra gardă" de A. Fadeev, în care scriitorul povestește cu patos și cu o mare forță emotivă despre actele eroice ale comsomoliștilor din orașul Krasnodon, în timpul ocupației fasciste. Chipurile lui Oleg Koșevoi, Ulia Gromova, Liuba Sevțova, Serioja Tiulenin și ale altor eroi din Krasnodon au devenit chipuri iubite ale copiilor și tineretului sovietic.

Cu o neobișnuită emoție și cu un înalt sentiment patriotic citesc copiii despre fapta eroică a Zoiei Kosmodemianskaia. Invățătoarea Liubov Kosmodemianskaia, ai cărei copii, Zoia și Șura, și-au jertfit viețile lor tinere pentru patrie în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a scris o carte despre copiii săi — „Povestri despre Zoia și Șura". In această carte se arată în cuvinte simple și pline de sinceritate cum au trăit fratele și sora — Șura și Zoia — cum au crescut, cum au învățat, cum au visat, cum fiind încă școlari, au plecat să-și apere Patria și au murit ca eroi pentru ea.

Eroul cărții scriitorului Pavel Jurba „Alexandr Matrosov" pasionează tineretul prin exemplul său de patriotism și abnegație. „Cele mai bune trăsături ale lui Sașa Matrosov — puterea de rezistență, disciplina, bărbăția, curajul, perseverența în atingerea scopului, dragostea pentru patrie— ne-au devenit vii și limpezi pentru toată viața. Ce bine ar fi să avem și noi asemenea trăsături de caracter" — scriu în scrisoarea lor elevii din clasa a VII-a a unei școli din regiunea Groznîi.

In numeroasele cărți scrise pentru copiii sovietici, în cărțile cu cele mai variate teme, întotdeauna binele triumfă asupra răului, adevărul asupra minciunii, sinceritatea și cinstea asupra fățărniciei și incorectitudinii, lumina asupra întunericului. Aceasta se poate vedea în cele mai variate opere ale literaturii pentru copii: în minunatele versuri ale lui S. Marșak, în poeziile vesele și pline de tîlc ale lui S. Mihalkov, în versurile satirice ale lui A. Barto și în operele altor poeți pentru copii, în basmele poetice ale lui D. Naghișkin, în romanele simple și limpezi ale scriitoarei Liubov Voronkova.

Copiii sovietici află cu mare interes din cărțile pentru copii cum este viața din țările străine. Fiecare carte nouă, fiecare piesă pentru copii cu această temă provoacă întotdeauna manifestarea sinceră a compătimirii și dragostei copiilor sovietici față de viața copiilor de aceeași vîrstă din țările capitaliste. De o mare popularitate se bucură în mijlocul școlarilor romanul lui N. Kalma, „Copiii raiului de muștar", în care este descrisă viața copiilor negri din America. „Citind această carte, mă gîndeam cu amărăciune că mai există pe pămînt țări unde copiii nu pot respira în libertate, nu pot învăța și cînta așa cum facem noi, pionierii sovietici" — scrie eleva Liuba K. din clasa a VI-a a unei școli din orașul Kișinău.

Copiilor sovietici le plac foarte mult cărțile despre viața lor, despre școală, despre prietenie, despre problemele activității lor de pionieri și comsomoliști. Numărul acestor cărți este mare. „Cu tine sînt tovarășii" și „Pe Volga" de M. Prilejaeva, piesa „Cravata roșie" de S. Mihalkov, romanele lui A. Musatov „Copiii din Stojari" și „Casa din deal", romanul-trilogie „Vasiok Trubaciov și tovarășii săi" de V. Oseeva, romanul vesel „Vitea Maleiev la școală și acasă" de M. Nosov, povestirile umoristice „O pasăre nemaivăzută" de Iurii Sotnik și alte opere cu teme școlare ale literaturii sovietice pentru copii îi învață pe copii ce sînt prietenia, ajutorul tovărășesc, sinceritatea, idealurile înalte și curate, îi învață să iubească viața.

Literatura sovietică pentru copii nu educă pe cititorii săi în spiritul bunătății sentimentale, ci în spiritul umanismului bărbătesc. Ea caută să dea cărți care să corespundă noilor cerințe ale vieții, sarcinilor educației comuniste a copiilor.

Literatura sovietică contribuie la educarea concepției materialiste a tinerei generații, luptă împotriva superstițiilor, se străduiește să formeze cititorilor săi tineri o concepție limpede și sănătoasă despre viață. O importanță deosebită capătă cărțile în care atenția principală este acordată temelor muncii. Cărți cum sînt „Copiii din Stojari" și „Casa din deal", de A. Musatov, „Pe Volga" de M. Prilejaeva, „Steluța" de Vasilenko și altele le vorbesc copiilor despre muncă, îi cheamă pe adolescenți să ia parte, pe măsura puterilor lor, la mărețele construcții ale socialismului.

La educarea voinței adolescenților contribuie și literatura științifico-fantastică pentru copii. Cărțile „Prin uragan" de N. Toman, „Scările tainice" de G. Briantev, „Djura" de G. Tușcan și altele îi învață pe copii să fie rezistenți și vigilenți, să-și iubească cu devotament patria și să-i urască pe dușmanii ei.

Pe lîngă numerosul și puternicul detașament de scriitori pentru copii care și-au ales ca obiect al creației lor diferitele genuri ale literaturii pentru copii, și scriitorii literaturii „mature" au scris și scriu mult pentru copii. Printre ei se numără V. Maiakovschi, A. N. Tolstoi, N. Tihonov, V. Kataev, V. Kaverin, C. Paustovski, M. Prișvin, B. Polevoi și mulți alții, precum și profesori și academicieni, ingineri și inovatori în producție, eroi participanți la Marele Război pentru Apărarea Patriei.

O valoroasă calitate a literaturii sovietice pentru copii este caracterul ei multinațional. Se scriu cărți pentru copii în toate limbile Uniunii Sovietice. Traducerea lor în limba rusă și în alte limbi lărgește sfera influenței ideologico-artistice a celor mai bune cărți asupra tinerilor cititori, contribuie la rezolvarea marii sarcini a educării internaționaliste a copiilor, la educarea lor în spiritul patriotismului sovietic.

Literatura sovietică pentru copii este realistă, oglindind veridic viața. Ea s-a maturizat în procesul dezvoltării ei, în lupta împotriva formalismului și a didacticismului – piedicile principale în calea înfloririi sale. Ea intră în viața copiilor sovietici ca cel mai bun prieten al lor, ca un tovarăș viu și un interlocutor interesant. Literatura pentru copii stimulează sentimentele și năzuințele nobile ale copiilor, le deschide porțile spre lumea mare, largă și complicată, nu poleiește, nu înfrumusețează realitatea, ci vorbește cinstit și cu severitate despre luptă, cheamă la fapte eroice, la dragoste pentru patrie, la afirmarea vieții.

Aruncind acum, în zilele celui de al doilea Congres Unional al scriitorilor sovietici, o privire asupra drumului parcurs, apreciindu-și succesele și criticînd greșelile, scriitorii sovietici pentru copii își dau limpede seama de marile sarcini care sînt puse astăzi cu o deosebită stăruință în fața literaturii sovietice pentru copii. Sarcinile educației copiilor și tineretului în cadrul învățămîntului mixt, introducerea învățămîntului de zece ani și problemele legate de alegerea profesiunii după absolvirea școlii, munca absolvenților școlii de zece ani în industrie și în agricultură, uriașele construcții ale statului sovietic și perspectivele unui avînt și mai mare al acestor construcții, în care tineretul joacă un rol foarte important — toate acestea sînt probleme urgente și arzătoare ale vieții. Ele devin probleme principale ale literaturii pentru copii și tineret din zilele noastre

Directorul școlii și învățătorul

Cea mai importantă datorie a directorului școlii cu două posturi este îndrumarea muncii instructiv-educative. Școala noastră a devenit școală cu două posturi în anul 1952—1953. In acest an, în al doilea post al școlii a fost numită tov. L. I. Potapova, proaspătă absolventă a clasei a XI-a pedagogice a unei școli din orașul Buhara. Ea nu avea experiență în munca cu copiii, mai ales într-o școală cu două posturi. Era limpede că avea nevoie de un ajutor multilateral.

Inainte de toate am sfătuit-o să studieze cu atenție cerințele programelor pentru fiecare clasă.

Tov. Potapova a început să muncească cu toată energia. Am întocmit împreună planurile calendaristice pentru fiecare clasă și planurile de lecții pentru primele zece zile. Apoi a început să-și planifice singură lecțiile.

In ziua de 16 septembrie am asistat la prima lecție predată de tov. Potapova. La această lecție, ca și la lecțiile la care am asistat mai tîrziu, am observat la tînăra învățătoare multe greșeli care puteau fi înlăturate numai treptat, printr-o îndrumare atentă a învățătoarei, prin ridicarea sistematică a nivelului cunoștințelor sale generale, pedagogice și politice. Ii dădeam sarcini cu caracter metodic, îi recomandam literatura necesară. Ea asista la lecțiile mele și la lecțiile învățătorilor de la școala medie nr. 23 din vecinătate, unde funcționează cercul nostru pedagogic. De asemenea, frecventa cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S. și citea mult

In fiecare sîmbătă verificam împreună cum se îndeplinește planul calendaristic: dacă s-au realizat toate măsurile educative prevăzute, dacă se respectă termenele de studiere a materiei prevăzute în programă, dacă elevii își țin în ordine caietele și carnetele, dacă cataloagele îndeplinesc condițiile cerute. Cu acest prilej mă străduiam ca toate lucrările mele să fie în ordine.

Astfel de verificări facem și în prezent. Rezultatele fiecărei verificări sînt notate într-un caiet special, intitulat „Observații și propuneri cu privire la munca în școală". Tot aici îmi trec însemnările cu privire la lecțiile la care am asistat.

Cu prilejul verificării și aprobării planului calendaristic al învățătoarei îmi notez cînd și la ce lecții voi asista în clasele ei. Dacă, de pildă, trebuie să lămuresc cum asigură învățătoarea însușirea de către elevi a unor cunoștințe adînci și temeinice de limba rusă, îmi propun să asist la o lecție cu care începe predarea unei anumite teme și la lecția cu care se încheie această temă. Dacă vreau să controlez cum se pregătește ea pentru lecții, atunci asist la orice lecție, fără a o preveni despre aceasta.

Analizăm împreună toate lecțiile la care am asistat. Intîi vorbește învățătoarea despre planul său de lecție, despre scopul pe care și l-a propus, despre greșelile sale. Apoi vorbesc eu: la început menționez metodele pozitive ale lecției, iar apoi arăt lipsurile.

Asistînd la lecții, pe lîngă faptul că urmărește munca învățătorului, directorul școlii verifică în același timp și cunoștințele elevilor. Eu pun întrebari întregii clase sau elevilor chemați să răspundă. Uneori chiar eu interoghez elevii.

Controlînd munca tovarășei Potapova, îi cer să îndeplinească toate lucrările cu caracter practic prevăzute în programe.

Controlul muncii învățătoarei se extinde și asupra activităților din afara clasei: asist la adunările de clasă, la adunările de pionieri (tov. Potapova este instructoarea unității noastre), la activitățile cercurilor, la discuțiile despre situația internațională etc. Intotdeauna îi dau ajutorul necesar spre a învinge toate dificultățile întîmpinate.

D. HRAPAKOV
directorul școlii elementare din stația de cale ferată Proletarabad, regiunea Așhavan
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Clasa face de serviciu...

A sunat clopoțelul. La școala nr. 545 din Moscova s-au terminat lecțiile schimbului întîi. Clasele și coridoarele rămîn repede pustii. Peste o oră însă, vor fi din nou pline. vor veni elevii care învață în schimbul al doilea.

Să ne plimbăm puțin prin coridoarele liniștite, să aruncăm o privire în clasele pustii. O curățenie desăvîrșită, iată primul lucru care te izbește la o cercetare fugitivă. Parchetele strălucesc, băncile date cu lac negru lucesc, pereții sînt de o curățenie ireproșabilă, deși îngrijitoarele n-au pus mîna pe perii. Totul este într-o asemenea stare, de parcă nimeni n-ar fi umblat și n-ar fi alergat pe aici.

Sub îndrumarea directorului școlii, tov Ilin, pedagogii școlii nr. 545, care din primele zile ale anului școlar au pășit la crearea unui colectiv de elevi bine închegat, au rezolvat această problemă prin organizarea justă a serviciului elevilor.

Ideea însăși a serviciului nu conține nimic nou. Nu există nici o școală unde elevii să nu facă de serviciu. Dar obișnuința și simplitatea aparentă a organizării serviciului elevilor în școală (ce este mai simplu decît să întocmești graficul elevilor de serviciu!) fac adeseori ca acestei probleme să nu i se acorde o importanță prea mare. Iar munca elevilor, repetată de la o zi la alta în unele și aceleași forme, ascunde în ea întotdeauna pericolul de a se transforma într-o treabă plictisitoare, care-i împovărează pe copii. Pentru a evita acest lucru și a face din serviciul elevilor un mijloc de educație, este necesar mult spirit inventiv, o perfecționare permanentă a întregului sistem.

Colectivul școlii nr. 545, sintetizînd experiența altor școli, a elaborat un sistem propriu al serviciului elevilor.

Comitetul de elevi numește una din clase să facă de serviciu pe școală timp de o săptămînă. Responsabilul clasei de serviciu este responsabilul de serviciu pe școală și răspunde în fața colectivului pentru munca întregii clase.

Ziua de muncă a fiecărui schimb începe prin raportul elevilor de serviciu. Cu o jumătate de oră înainte de începerea lecțiilor clasa de serviciu și toți elevii de serviciu pe clasă se aliniază în coridor. Toți poartă pe piept mici romburi roșii — semnele distinctive ale elevilor de serviciu. Responsabilul dă membrului de serviciu delegat al comitetului de elevi un raport asupra efectivului clasei sale. Acesta, la rîndul său, după ce a verificat efectivul elevilor de serviciu pe clase, prezintă un raport directorului școlii.

Apoi, în cadrul raportului se fac observații asupra desfășurării serviciului în ziua precedentă, se face aprecierea muncii elevilor de serviciu pe clase și aprecierea activității clasei de serviciu. Profesorul de serviciu responsabil dă instrucțiuni elevilor de serviciu pentru ziua curentă.

Posturile elevilor de serviciu se repartizează astfel, încît să asigure ordinea în timpul recreațiilor. Elevii stau pe scări, la intrarea în coridor, la cantină, la intrarea elevilor în școală, la garderobă, pe culoarele etajelor. Este de mare răspundere munca posturilor mobile de la etaje. In decursul întregii zile de lucru, elevii de serviciu din aceste posturi controlează munca elevilor de serviciu pe clase. Verifică dacă în clasă domnește curățenia, dacă se deschid geamurile, dacă clasa este gata pentru lecția următoare (în școală există o regulă: înainte de a pleca în recreație, elevii pregătesc toate cele necesare pentru lecția următoare).

Elevul de serviciu din comitetul de elevi controlează munca clasei de serviciu (prezența la raport, comportarea în posturile de serviciu, asigurarea ordinei în timpul recreației) și apreciază munca clasei în decursul zilei.

La sfîrșitul zilei, cînd sună clopoțelul pentru terminarea ultimei lecții, sosește unul dintre momentele cele mai solemne ale serviciului — recepția claselor și aprecierea muncii elevilor de serviciu. Fiecare clasă este controlată de comisia formată din responsabilul clasei de serviciu, elevul de serviciu delegat de comitetul de elevi, membrul de serviciu al comisiei sanitare și profesorul de serviciu. In fiecare clasă se repetă același ceremonial: elevii de serviciu pe clasă (iar cîteodată și cîțiva elevi „simpatizanți") deschid larg ușile în fața comisiei și o întîmpină cu exclamația:

— Poftiți, priviți, la noi totul e curat!

Comisia deschide jurnalul. El cuprinde trei rubrici. Prima — starea sanitară a clasei în momentul dat. Comisia este foarte severă. Și, în ultima vreme, cu toată severitatea comisiei, clasele capătă în mod obișnuit nota „cinci".

Dar cu aceasta treaba încă nu s-a terminat. S-ar putea ca elevii de serviciu să fi făcut curat numai înainte de sosirea comisiei, iar în decursul zilei în clasă să fi fost murdar. Jurnalul cuprinde însă și o altă rubrică: „Aprecierea muncii clasei în timpul zilei". Aici au cuvîntul principal elevii de la posturile mobile, care vin în clasă împreună cu comisia. Ei comunică dacă în clasă a fost curat în tot timpul zilei, dacă s-au deschis geamurile, dacă toți elevii au ieșit din clasă, dacă au existat încălcări de disciplină în timpul recreațiilor din partea elevilor clasei respective. Comisia ține seama de toate; ia de asemenea în considerație sosirea la timp a elevilor de serviciu la raport și pune note în rubricile corespunzătoare. Din cele trei note se face suma totală — punctele (cel mai mare număr de puncte este de 15). Totalul punctelor din cursul săptămînii determină locul clasei în întrecerea pe școală pentru cea mai bună stare sanitară a claselor.

In multe școli numai pronunțarea cuvîntului „întrecere" provoacă o furtună de proteste: „Cum! Intrecere în școală?" Dar se știe că interzicerea întrecerii în școală a avut în vedere întrecerea în problemele învățăturii, formele ei monstruoase, cînd pedagogii, de pildă, își luau angajamentul de a da 98 la sută promovați și, pentru a nu se pomeni rămași în urmă, „dădeau" aceste 98 la sută prin orice mijloace.

Clasa care a ocupat primul loc în tot cursul săptămînii primește drapelul roșu. La sfîrșitul pătrarului se face bilanțul întrecerii și clasa cu cel mai mare număr de puncte este premiată cu bilete de teatru gratuite. Este de asemenea premiată clasa de serviciu cu cea mai mare notă pentru serviciul pe școală.

Intrecerea a transformat serviciul elevilor într-o activitate interesantă și i-a antrenat pe toți elevii în lupta pentru ordine și curățenie în școală. Aceasta a încetat de a fi numai o obligație a elevilor de serviciu, fiecare clasă străduindu-se să obțină rezultate cît mai bune. De aceea se ridică elevii cu atîta asprime împotriva oricăruia dintre ei care a aruncat o hîrtiuță pe jos sau a avut o purtare nejustă în timpul recreației, din care cauză clasa a primit un număr mai mic de puncte.

La consfătuirea operativă care are loc sîmbătă, în timpul recreației mari, comitetul de elevi ascultă o comunicare a elevului de serviciu delegat de comitet cu privire la serviciul clasei (în efectivul comitetului de elevi intră toți responsabilii claselor). Membrii comitetului de elevi își fac observațiile lor și se dă nota definitivă a serviciului, care se comunică în cadrul raportului. Tot aici se înmînează drapelele, se dau instrucțiuni noii clase de serviciu.

Sistemul de desfășurare a serviciului se perfecționează necontenit prin introducerea unor elemente noi. In prezent, de pildă, cu prilejul determinării stării sanitare a claselor se ține seama și de aspectul exterior al elevilor.

Practica școlii nr. 545 a arătat că serviciul elevilor în școală nu este numai un mijloc de întreținere a ordinei și curățeniei. Dacă este just organizat, el constituie o minunată școală de educație. Serviciul organizat în forme precise și atractive, cu elemente de întrecere, obligă pe fiecare copil să răspundă în fața colectivului, trezește dorința lui de a lupta pentru cinstea acestuia, educă colectivismul.

Prof. Z. MALCOVA
(După un articol din „Ucitelskaia gazeta")

Marele continuator al operei lui Lenin

La 21 decembrie poporul sovietic sărbătorește 75 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin — discipol credincios și tovarăș de luptă al lui V. I. Lenin, marele continuator al operei leniniste.

Numele lui Stalin este nespus de scump oamenilor sovietici și oamenilor muncii din întreaga lume. Intreaga lui viață a fost consacrată cauzei mărețe a eliberării clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul exploatatorilor, cauzei luptei pentru triumful comunismului. In lupta crîncenă împotriva țarismului și a capitalismului el a fost însuflețit de marețele idei ale marxism-leninismului care au indicat clasei muncitoare calea spre izbăvirea de sub jugul exploatării, spre cucerirea puterii și construirea socialismului. I. V. Stalin a avut o încredere profundă în popor, în energia revoluționară nesecată și în inițiativa creatoare a muncitorilor și țăranilor și în întreaga sa activitate s-a bizuit pe mase, văzînd în ele pe adevărații făuritori ai istoriei.

I. V. Stalin s-a manifestat întotdeauna ca un discipol credincios și demn al lui V. I. Lenin. In toate și peste tot el s-a dovedit un leninist convins, un continuator și apărător dîrz al ideilor leniniste. El a văzut în Lenin pe genialul creator și conducător al partidului, pe conducătorul de tip superior, pe șoimul care nu cunoaște frica în luptă.

Impreună cu V. I. Lenin și sub conducerea lui, I. V. Stalin a luptat pentru partidul de tip nou, l-a călit în lupta intransigentă împotriva tuturor dușmanilor leninismului.

Proletariatului rus i-a revenit marea misiune istorică de a rupe cel dintîi lanțul imperialismului mondial, de a elibera pe oamenii muncii din țară de sub jugul capitalismului, de a construi societatea socialistă. Clasa muncitoare din Rusia a fost pregătită pentru îndeplinirea acestei sarcini istorice de uriașa activitate desfășurată în decursul anilor de partidul comunist. Organizînd alianța de luptă între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, partidul a asigurat victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, instaurarea dictaturii proletariatului.

După victoria Revoluției din Octombrie, partidul comunist a devenit partidul de guvernămînt, forța conducătoare și călăuzitoare a statului sovietic. In fața lui s-au pus cu toată ascuțimea cele mai complexe probleme ale creării unui stat nou, socialist și ale construirii socialismului. I. V. Stalin a fost cel mai apropiat ajutor al lui V. I. Lenin în construirea și întărirea primului stat socialist din lume, al muncitorilor și țăranilor. In calitate de comisar al poporului pentru problemele naționalităților, I. V. Stalin a condus în mod direct înfăptuirea politicii naționale a partidului comunist, care a unit popoarele țării într-o singură familie frățească sub steagul sovietelor.

In anii grei ai războiului civil și ai luptei împotriva intervenției străine, partidul comunist a ridicat întregul popor la războiul pentru apărarea patriei, pentru apărarea măreților cuceriri ale Revoluției Socialiste din Octombrie. Intreaga apărare a statului sovietic era condusă de Comitetul Central al partidului în frunte cu V. I. Lenin. Cei mai apropiați colaboratori ai lui Lenin în organizarea și instruirea politică a Armatei Roșii, în înfăptuirea planului leninist de zdrobire a dușmanilor au fost Stalin, Molotov, Kalinin, Sverdlov, Kaganovici, Ordjonikidze, Kirov, Kuibișev, Mikoian, Jdanov, Dzerjinski, Hrușciov și alți fruntași eminenți ai partidului.

„Numai mulțumită faptului că partidul a stat de veghe, că el a menținut o disciplină severă, că autoritatea partidului constituie trăsătura de unire între toate departamentele și toate instituțiile, că lozincile date de Comitetul Central au fost urmate ca de un singur om de zeci, sute, mii și în cele din urmă de milioane de oameni, și numai pentru că au fost făcute sacrificii nemaipomenite, numai de aceea s-a putut produce minunea care s-a produs. Numai de aceea în ciuda campaniei pe care au pornit-o de două, trei și de patru ori imperialiștii Antantei și imperialiștii din lumea întreagă, am fost în stare să învingem" (Lenin — Opere vol. 30 ed. rusă). (Editura de Stat pentru Literatură Politică 1954, Opere alese vol. II. pag. 554).

Sub conducerea Comitetului Central și a conducătorului partidului, V. I. Lenin, poporul sovietic a zdrobit contrarevoluția internă și pe intervenționiștii străini și și-a asigurat condițiile pentru construcția economică pașnică.

★

V. I. Lenin, conducătorul partidului comunist, șeful guvernului sovietic, a elaborat programul fundamentat din punct de vedere științific al transformării Rusiei înapoiate din punct de vedere economic, într-o mare putere socialistă înaintată. Acest program prevedea industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele, electrificarea întregii economii naționale, traducerea în viață a planului cooperatist de transformare a agriculturii țării pe baze socialiste, înfăptuirea revoluției culturale. Partidul comunist a îndreptat inepuizabilele forțe creatoare ale poporului spre traducerea în viață a planului leninist de construire a socialismului.

După moartea lui V. I. Lenin, dușmanii partidului și poporului — troțkiștii, buhariniștii, naționaliștii burghezi — au încercat să abată partidul și țara de pe calea leninistă pe calea lichidării cuceririlor revoluției proletare și a restaurării rînduielilor capitaliste. Sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, partidul comunist a zdrobit pe trădători și capitulanți, a apărat leninismul și a pornit cu hotărîre la construirea socialismului în țară.

I. V. Stalin a apărat întotdeauna cu fermitate puritatea marxism-leninismului, a dus o luptă intransigentă împotriva tuturor și oricăror atentate din partea dușmanilor leninismului. Eminent propagandist al leninismului, el a dat exemple minunate de atitudine plină de grijă pentru moștenirea ideologică leninistă. In lucrările sale teoretice „Despre bazele leninismului", „In jurul problemelor leninismului", în rapoartele prezentate la congresele și conferințele de partid, I. V. Stalin a dezvăluit bogăția ideologică de neprețuit a leninismului care reprezintă unul din cele mai mari bunuri ale partidului.

I. V. Stalin a considerat întotdeauna marxism-leninismul ca o știință creatoare ce se dezvoltă necontenit în strînsă legătură cu viața, cu practica revoluționară a maselor. Urmîndu-l pe Lenin, I. V. Stalin a subliniat întotdeauna că teoria nu este o dogmă ci o călăuză în acțiune și în întreaga sa activitate a dat exemplu de aplicare creatoare a teoriei marxist-leniniste, de folosire a ei cu pricepere în elaborarea și fundamentarea politicii partidului, în rezolvarea sarcinilor practice ale construcției socialiste.

Călăuzindu-se după indicațiile leniniste dezvoltate în lucrările lui I. V. Stalin și în hotărîrile partidului, partidul comunist a elaborat și a tradus în viață politica de industrializare socialistă a țării și de colectivizare a agriculturii. Intr-o perioadă istorică scurtă, Uniunea Sovietică a făcut un salt uriaș de la înapoiere la progres, dintr-o țară agrară s-a transformat într-o puternică țară industrial-colhoznică, într-un stat socialist

In lupta pentru construirea socialismului partidul comunist a crescut și s-a întărit, și-a sporit legăturile cu masele, cu poporul. Comitetul Central al partidului a manifestat o permanentă grijă pentru ridicarea prin toate mijloacele a titlului și a însemnătății calității de membru de partid. In lupta împotriva numeroșilor săi dușmani, partidul a apărat și a consolidat unitatea leninistă a rîndurilor sale, s-a unit și mai strîns în jurul Comitetului său Central.

Partidul se călăuzește în întreaga sa activitate de măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

I. V. Stalin a dezvoltat în mod creator teoria marxist-leninistă aplicată la noile condiții istorice. In lucrările lui I. V. Stalin este dezvoltată învățătura leninistă cu privire la imperialism, se face o analiză a crizei generale a sistemului capitalist, este formulată legea economică fundamentală a capitalismului contemporan. I. V. Stalin a îmbogățit cu o serie de noi teze învățătura lui V. I. Lenin despre partidul marxist de tip nou, despre revoluția proletară și dictatura proletariatului, despre strategia și tactica luptei de clasă a proletariatului.

Marele Lenin a formulat și elaborat sub toate aspectele ideea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, în care rolul conducător revine clasei muncitoare. El vedea în această alianță principiul suprem al dictaturii proletariatului, principala forță capabilă să reprime clasele exploatatoare și să construiască socialismul. I. V. Stalin a apărat cu hotărîre ideea leninistă a alianței clasei muncitoare cu țărănimea împotriva atacurilor clicii dușmane troțkisto-buhariniste și împreună cu ceilalți conducători ai partidului și statului a participat în modul cel mai activ la traducerea consecventă în viață a ideilor lui Lenin. Alianța clasei muncitoare cu țărănimea colhoznică, făurită de partidul comunist, reprezintă izvorul tăriei și al invincibilității statului sovietic.

Temelia temeliilor statului sovietic multinațional este prietenia popoarelor. V. I. Lenin a elaborat o teorie armonioasă, programul și tactica partidului în problema națională. El a fost inspiratorul politicii de egalitate în drepturi și prietenie între popoarele țării. Principiile programatice leniniste în problema națională au fost dezvoltate în operele lui I. V. Stalin și în hotărîrile partidului. Infăptuind politica națională leninist-stalinistă, partidul comunist a unit toate popoarele U.R.S.S. într-o singură familie frățească, a asigurat înflorirea lor economică și culturală nemaiîntîlnită.

Sintetizînd experiența construcției socialiste, I. V. Stalin a elaborat o serie de probleme de economie politică. Pornind de la indicațiile leniniste, el a fundamentat căile și metodele înfăptuirii industrializării socialiste a țării și a colectivizării agriculturii. In lucrările sale, I. V. Stalin a dezvoltat principiile leniniste cu privire la metodele gospodăririi socialiste, la necesitatea folosirii legii valorii și banilor, la hozrasciot, la principiul cointeresării materiale a lucrătorilor în rezultatele muncii lor. El a dezvoltat și a concretizat principiile marxist-leniniste cu privire la legile de dezvoltare a societății socialiste și la trecerea ei treptată în faza superioară — comunismul. Bizuindu-se pe principiile fundamentale formulate în lucrările lui Marx, Engels și Lenin, Stalin a formulat legea economică fundamentală a socialismului și legea dezvoltării planice, proporționale a economiei socialiste.

I. V. Stalin a muncit neîncetat pentru consolidarea statului sovietic. El a arătat că tăria și puterea statului socialist reprezintă o condiție esențială pentru construirea cu succes a comunismului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a acordat întotdeauna o uriașă atenție întăririi capacității de apărare a țării. In Marele Război pentru Apărarea Patriei, partidul comunist a fost inspiratorul și conducătorul poporului sovietic și al forțelor sale armate. Printr-o hotărîre a Comitetului Central al Partidului și Guvernului Sovietic, în fruntea forțelor armate ale statului sovietic a fost pus I. V. Stalin. C.C. al partidului a trimis să activeze nemijlocit pe tărîm militar pe N. A. Bulganin, A. A. Jdanov, A. S. Scerbakov, N. S. Hrusciov și pe alți membri ai C.C. In luptele crîncene pentru onoarea și independența Patriei socialiste, partidul comunist s-a apropiat și mai mult de popor. Victoria Uniunii Sovietice în Marele Război pentru Apărarea Patriei a ilustrat odată mai mult marea forță viabilă a orînduirii sociale și de stat sovietice, înțelepciunea și perspicacitatea politicii partidului.

In urma zdrobirii Germaniei hitleriste și a Japoniei imperialiste, din sistemul imperialist s-au desprins o serie de țări din Europa și Asia. S-a format puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S.

Călăuzindu-se după învățătura leninismului, partidul comunist a elaborat o politică fundamentată din punct de vedere științific și verificată prin decenii de luptă, politică care exprimă necesitatea dezvoltării vieții materiale a societății, interesele fundamentale ale poporului. Această politică îndreptată spre avîntul necontenit al economiei, ridicarea nivelului de trai al poporului, întărirea puterii și securității statului sovietic asigură consolidarea continuă a alianței indestructibile dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, a prieteniei popoarelor U.R.S.S.

Infăptuind cu consecvență hotărîrile Congresului al XIX-lea, partidul consolidează unitatea și capacitatea de luptă în rîndurile sale, dezvoltă prin toate mijloacele democrația internă de partid, autocritica și în deosebi critica de jos, se călăuzește cu consecvență de normele vieții de partid și de principiile conducerii de partid elaborate de Lenin. In învățătura leninistă cu privire la partid, unul din cele mai importante principii este principiul conducerii colective. Incă în anii premergători revoluției, V. I. Lenin a denumit Comitetul Central al partidului drept un colectiv de conducători, păstrător și tălmăcitor al principiilor partidului. El a insistat întotdeauna asupra celei mai stricte respectări a normelor vieții de partid prevăzute de Statutul partidului.

Experiența colectivă și înțelepciunea colectivă a Comitetului Central — care se bizuie pe temelia științifică a teoriei lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și pe inițiativa largă a cadrelor conducătoare, pe energia creatoare și pe inițiativa maselor populare— asigură justețea conducerii partidului și a țării.

★

Partidul comunist duce cu perseverență politica externă leninistă a statului sovietic, politica de pace între popoare bazată pe teza leninismului cu privire la posibilitatea unei coexistențe îndelungate și a întrecerii pașnice între cele două sisteme—capitalist și socialist.

„Ideea colaborării între două sisteme, a spus Stalin, a fost exprimată pentru prima dată de Lenin. Lenin este învățătorul nostru, iar noi, oamenii sovietici, sîntem discipolii lui Lenin.

Noi nu ne-am îndepărtat niciodată și nici nu ne vom îndepărta de la îndrumările lui Lenin" (Pravda 8 mai 1947). (Scînteia 10 mai 1947).

Politica fermă și consecventă de luptă pentru pacea și securitatea popoarelor pe care o duce U.R.S.S. corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic și ale tuturor popoarelor iubitoare de pace In anii de după război Țara Sovietică a devenit și mai puternică, ea pășește în avangarda luptei pentru pace. O puternică forță în lupta pentru pace o constituie lagărul democrației și socialismului. P.C.U.S. și întregul popor sovietic consideră consolidarea continuă a acestui lagăr drept o datorie internațională sfîntă a lor.

Partidul comunist este conducătorul poporului sovietic. In unitatea partidului și poporului rezidă marea forță a comunismului. Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, sub conducerea înțeleaptă a partidului comunist, poporul sovietic pășește cu încredere spre triumful comunismului.

Cum le formez elevelor o concepție științifică despre viață

Predarea științelor naturale în școală contribuie mult la formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume și viață a elevilor. De aceea mi-am propus ca în toate lecțiile mele de biologie să străbată, ca un fir conducător, concepția darwinist-miciurinistă a dezvoltării lumii vii, înțelegerea cauzelor materialiste ce stau la baza evoluției lumii organice.

Chiar din primele lecții de introducere în „Bazele darwinismului" am urmărit să le formez elevelor o concepție justă despre adaptabilitatea, diversitatea și, în același timp, unitatea lumii vii, însoțind predarea cunoștințelor teoretice cu demonstrarea unui bogat material intuitiv, atît material viu — plante și animale de la colțul naturii vii — cît și materiale din ierbar, mulaje, păsări împăiate.

Elevele și-au însușit teza fundamentală materialistă a darwinismului — teza cu privire la explicarea variabilității, ereditații și a selecției în natură. Concepția darwinistă că lumea vie este rezultatul unui lung proces de transformare din ființe simple a fost pusă în antiteză cu concepția idealistă care interpretează adaptarea și existența lumii vii ca o manifestare a finalității și a unei armonii prestabilite în natură.

În același timp, le-am arătat elevelor cum au fost folosite de către sociologii și filozofii reacționari din țările capitaliste greșelile malthusiene din teoria lui Darwin — suprapopularea și lupta pentru existență în sînul aceleiași specii. Le-am arătat cum au fundamentat ei pe aceste greșeli diferitele teorii rasiste și neomalthusianiste, cu care încearcă să adoarmă vigilența oamenilor muncii și să întrețină psihoza războinică și ura față de om.

După însușirea temeinică a darwinismului, elevele au putut să înțeleagă mai bine, studiind lecțiile despre Timiriazev, Secenov și Pavlov, lupta dintre cele două concepții în biologie: materialistă și idealistă.

Cunoscînd activitatea lui Timiriazev și lucrările lui în domeniul fotosintezei elevele au înțeles fundamentarea materialistă dată fiziologiei plantelor de către acest mare savant, care a respins cu hotărîre orice încercare a vitaliștilor de a explica procesele biologice ca rezultat al unor forțe vitale speciale.

Pentru adîncirea cunoștințelor elevelor cu privire la legătura indisolubilă ce există între organism și condițiile de viață, am folosit la lecțiile despre I. M. Secenov și I. P. Pavlov o serie de materiale intuitive și experiențe. Astfel, pentru ca elevele să-și însușească mai ușor învățătura pavlovistă despre reflexele condiționate, am lămurit cum se produce o reacție reflexă efectuînd experiența cu broasca decerebrată, după indicațiile cuprinse în metodica de I. P. Suvorova. În desfășurarea experiențelor, am îndrumat elevele să nu perceapă fenomenele în mod izolat, ci să observe interdependența lor, să privească organismul ca un tot unitar, care se integrează în mediul exterior cu ajutorul sistemului nervos.

Am insistat mult mai ales asupra lucrărilor lui I. P. Pavlov în domeniul digestiei — lucrări care au creat o adevărată cotitură în fiziologie, arătînd elevelor că prin studiul activității organelor în condițiile naturale ale organismului întreg, Pavlov a dat o orientare materialistă fiziologiei animalelor. La aceste lecții elevele și-au dat seama de caracterul nestiințific al concepției materialiștilor mecaniciști, care reduc procesele biologice la simple fenomene fizico-chimice. Ele au înțeles că secreția glandelor digestive nu este un simplu proces de difuziune și osmoză, ci un proces biologic, legat de metabolismul țesutului glandular.

Ajutînd elevele să înțeleagă teoria reflexelor condiționate a lui I. P. Pavlov, le-am dat posibilitatea să-și dea seama că activitatea psihică nu are nimic supranatural, nu este izolată de celelalte fenomene ale naturii, ci este manifestarea materiei ajunsă la cel mai înalt grad de organizare — creierul. În felul acesta, elevele s-au convins de netemeinicia filozofiei idealiste, care vorbește de existența unui suflet nemuritor, independent de corpul muritor și de fenomenele naturii.

Tot pe baza învățăturii lui Pavlov le-am dat elevelor și explicarea materialistă a somnului și a viselor, punînd această explicație în opoziție cu interpretarea idealistă, combătînd astfel superstițiile, credința în vise profetice și vrăjitorii.

În lecțiile despre originea vieții pe pămînt am insistat asupra perspectivelor pe care le deschide metoda dialectică în rezolvarea acestei probleme, care a frămîntat gîndirea omenească din timpurile cele mai vechi și care constituie unul din principalele cîmpuri de luptă ale celor două concepții despre lume: materialistă și idealistă.

Interpretarea dialectică a vieții ca o formă deosebită de mișcare a materiei și expunerea pe larg a căilor de dezvoltare a materiei vii din materia organică lipsită de viață și a acesteia din materia anorganică au întărit convingerea elevelor că viața nu a apărut nici spontan și nici nu este rezultatul unei creații divine. Cu ajutorul unor astfel de explicații, am căutat să feresc elevele de influența idealismului în problemele biologice și să înlătur superstițiile și prejudecățile pe care le-ar mai avea unele din ele, arătîndu-le că nimic nu este supranatural în manifestările vieții și că omul, parte integrantă a naturii, este supus acelorași legi obiective ale materiei în mișcare. Pentru înțelegerea și mai deplină a acestei probleme, le-am îndrumat să vizioneze filmul sovietic documentar „Tainele vieții".

Explicarea materialistă a proceselor biologice, precum și arătarea legăturii dintre organism și condițiile de viață se poate face în bune condiții și la lecțiile de botanică, unde cunoștințele teoretice trebuie să fie ilustrate prin experiențe de fiziologie vegetală, care stîrnesc interesul și dragostea elevilor pentru activitatea practică.

Aceeași preocupare de a le forma elevelor o concepție materialistă despre lume și viață o am și în predarea anatomiei și fiziologiei omului la clasele a VIII-a. În acest scop, am căutat să adîncesc cunoștințele însușite de elevi în acest domeniu prin lucrări practice ca: disecții în broască pentru observarea contracțiilor musculare, a contracțiilor inimii și a automatismului cardiac, circulația sîngelui prin capilarele din membrana interdigitală la broască, sedimentarea sîngelui, coagularea, transformarea sîngelui venos în sînge arterial, hemoliza ș.a.

Aceeași orientare o dau și desfășurării lucrărilor practice de la colțul naturii vii și de pe parcela experimentală.

Formarea concepției materialiste despre lume și viață a elevilor necesită o preocupare permanentă, o muncă susținută și de bună calitate. De aceea, dîndu-mi seama că pentru a obține realizarea acestui înalt scop educativ lecțiile mele trebuie să aibă un nivel științific cît mai ridicat, consult permanent articolele care apar în Analele româno-sovietice, seria Biologie și în revista „Natura", precum și volumele „Opere alese" de I. Pavlov, „Învățătura lui I. P. Pavlov și teoria reflexelor" de C. M. Bîcov, „Agrobiologia" de T. D. Lisenco, „Agrotehnica" de V. R. Viliams, „Genetica miciurinistă" de I. Vorobiev, metodicile lui N. A. Gorbunov și V. A. Tetiurev etc.

De un ajutor real îmi sînt mai ales discuțiile și seminariile în cadrul învățămîntului de partid, la care particip cu regularitate. Tot ceea ce învăț la aceste seminarii despre materialismul dialectic caut să aplic în predarea lecțiilor, pentru a forma un tineret înarmat cu temeinice cunoștințe științifice.

V. TEODORESCU
profesoară la școala medie nr. 15 din București

Caut să ridic continuu nivelul cunoștințelor de limba rusă ale elevelor

Elevele școlii de 7 ani nr. 124 din București, unde lucrez anul acesta, iubesc limba rusă și se străduiesc să și-o însușească tot mai bine.

Elevele mele din clasa a IV-a muncesc toate conștiincios și își însușesc bine cunoștințele predate. În clasa a V-a sînt însă trei eleve care au venit în școala noastră anul acesta foarte slab pregătite la limba rusă. Ele nu cunoșteau bine nici măcar alfabetul rusesc. Cu aceste eleve a trebuit să încep munca de la capăt. Era necesar să găsesc metode cu ajutorul cărora să le aduc într-un timp scurt la nivelul întregii clase. Mi-am dat seama că voi atinge acest scop numai dacă voi pune în primul rînd accentul pe munca directă, individuală cu aceste eleve. Am folosit însă și sprijinul fruntașelor la limba rusă. Trei eleve bune își pregătesc lecțiile împreună cu elevele rămase în urmă. Ele știu de fiecare dată ce teme speciale am dat de îndeplinit elevelor rămase în urmă și primesc de la mine îndrumări, pentru a putea să-și ajute colegele în pregătirea acestor teme. Elevele slab pregătite sînt interogate la fiecare oră de curs. Temele lor sînt întotdeauna controlate cu atenție.

Grija permanentă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevelor rămase în urmă nu mă face să pierd din vedere însă nici ca alte eleve să nu ajungă în situația aceasta. Știu că buna pregătire a lecțiilor, folosirea celor mai bune metode de predare asigură un nivel ridicat de cunoștințe al tuturor elevelor. De aceea, îmi pregătesc cu stăruință și atenție lecțiile. Insist în mod deosebit asupra pronunțării cuvintelor, asupra accentuării juste a vocalelor. Am întîmpinat greutăți mai mari în însușirea sensului cuvintelor cu ortografia apropiată, cum sînt de pildă: derevnea — derevia, brat — brați, ugol — ugoli și altele. În asemenea cazuri am folosit mult material intuitiv și am căutat să fixez bine sensul fiecărui cuvînt prin exerciții de alcătuire a unor propoziții scurte în care să fie folosite asemenea cuvinte.

În general, în predarea lecțiilor caut să prezint în mod interesant cunoștințele noi. Astfel, de pildă, la lecția „Delstvo", predată la clasa a V-a, în care se vorbește despre jocul copiilor cu sănîuța, am vorbit mai întîi cu elevele despre iarnă, despre jocurile lor din acest anotimp, despre zăpada pe care o așteptăm. În urma acestei scurte discuții, poezia a fost citită cu mult interes.

Pentru consolidarea și îmbogățirea vocabularului elevelor folosesc mult material intuitiv: tablouri, obiecte, fotografii, desene etc. Astfel, la clasa a IV-a am folosit fotografii colorate pentru fixarea cuvintelor: dom, derevia, les etc. La clasa a VII-a am prezentat prin imagini momente din viața și activitatea marilor clasici ruși Pușkin, Lermontov, Gorki, etc.

La clasa a IV-a m-a ajutat mult în realizarea unei pronunțări corecte citirea în cor, cu clasa întreagă, a cuvintelor și expresiilor noi, uneori chiar a întregului text, în special a poeziilor, după ce în prealabil a fost citit de mine și de cîțiva elevi mai buni.

La toate lecțiile de limba rusă dau prilej elevelor să scrie, pentru ca să capete deprinderea de a scrie frumos și corect. Pe elevele mai slabe la învățătură le chem mai des la tablă. La lecțiile de citire mă opresc mult asupra pronunțării corecte, nu trec niciodată cu vederea peste greșeli și aceasta face ca ele să fie din ce în ce mai rare.

Cunoștințele de limba rusă ale elevelor se consolidează în mare măsură prin activitatea extrașcolară. Cîntecele și poeziile învățate cu prilejul diferitelor manifestări artistice au ajutat elevelor să învețe și să rețină multe cuvinte noi.

În munca mea de fiecare zi mă ajută mult organizația de pionieri. Aceasta mobilizează elevele la o activitate susținută, la pregătirea conștiincioasă și regulată a lecțiilor. Pionierele îmi comunică întotdeauna lipsurile care se ivesc în activitatea clasei, pentru a putea să iau de îndată măsuri în vederea lichidării lor.

Dacă la celelalte clase colectivul întreg luptă alături de mine împotriva rămînerii în urmă la învățătură, fiecare elevă dovedind dragoste și interes pentru munca din școală, în clasa a VII-a încă nu am reușit să realizez acest lucru. De această clasă trebuie să mă ocup cu mai multă grijă de acum înainte, pentru ca toate elevele mele să promoveze anul acesta cu succes.

A. PASTRAMAGIU
profesoară la școala nr. 124 de fete din București

In preajma consfătuirilor cadrelor didactice

Învățătorii și profesorii noștri, organele de învățămînt se conving tot mai mult de importanța consfătuirilor raionale ca mijloc de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

Experiența consfătuirilor trecute a arătat cît de mult depinde rezultatul lor de felul cum sînt pregătite. De aceea, multe secții de învățămînt raionale au început din vreme pregătirea consfătuirilor din ianuarie 1955, luînd o serie de măsuri alese cu grijă.

Un exemplu concludent îl constituie în această privință secția de învățămînt a raionului Ploești. Lichidînd greșelile sale din anii trecuți, cînd pornea la pregătirea consfătuirilor atît de tîrziu, încît nu mai era posibilă o muncă temeinică de îndrumare a cadrelor didactice și de stringere a materialului pentru referate, colectivul secției consideră de data aceasta pregătirea consfătuirii ca una din problemele esențiale ale muncii sale în această perioadă. Măsurile luate reflectă dorința colectivului secției de a asigura condițiile necesare unei bune desfășurări a lucrărilor consfătuirii.

Pe baza îndrumărilor primite de la minister și de la secția de învățămînt regională, colectivul secției și-a întocmit un plan de activitate privitor la întreaga perioadă de pregătire și de desfășurare a consfătuirii. La cadrul secției s-a alcătuit, conform acestui plan, un colectiv care răspunde de întreaga organizare a consfătuirii. Din acest colectiv fac parte șeful secției de învățămînt, doi inspectori și doi directori de școli. În plan se prevede, de asemenea, stabilirea responsabililor care vor conduce lucrările pe secții ale consfătuirii, a secretarilor de ședințe și a referenților, precum și a colectivelor pentru strîngerea materialelor de pe teren, repartizarea pe oameni a sarcinilor privitoare la cazare și amenajarea localurilor etc. După prelucrarea acestui plan cu toți cei cărora le-au fost repartizate anumite sarcini, s-a pornit la lucru.

Pentru a putea strînge materialul concret necesar alcătuirii referatelor, responsabilii colectivelor au primit sarcina să prelucreze instrucțiunile Ministerului Învățămîntului cu colectivele pe care le conduc, să stabilească obiectivele pe care le vor urmări în cercetarea muncii din școli.

În ziua de 28 decembrie a.c., colectivele vor depune referatele la secția de învățămînt. Aceasta le va studia, iar în ziua de 30 decembrie, le va analiza împreună cu toate colectivele, creîndu-le astfel posibilitatea să participe la îmbunătățirea conținutului referatelor.

Secția de învățămînt acordă o deosebită atenție cunoașterii muncii cadrelor didactice, a acelora cu rezultate bune, a cadrelor fruntașe pe raion, cît și a acelora în activitatea cărora se manifestă lipsuri. Colectivul secției de învățămînt a și discutat unele experiențe bune ce vor fi popularizate la consfătuire. Astfel, vor fi arătate, printre altele, procedeele bune folosite la școlile de 7 ani din comunele Tătărani, Bărcănești, Brătășanca, Poienari-Burchi pentru dezvoltarea deprinderii elevilor de a se orienta pe hartă. Vor fi popularizate procedeele folosite în corectarea temelor de către cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Valea Călugărească, care urmăresc cu perseverență greșelile comune și frecvente ale elevilor și le dau teme și exerciții menite să înlăture aceste greșeli. De asemenea, va fi popularizată experiența cadrelor didactice din comuna Tinosul, care organizează în condiții bune lucrările de laborator și conexiunează împreună cu elevii, în cadrul cercului de fizică, aparatele necesare, antrenînd în această muncă și pe părinții elevilor.

Colectivul secției de învățămînt este hotărît să combată la consfătuire atitudinea pe care o au multe cadre didactice din raion care nu respectă programele școlare, prezînd teme scoase din programe prin instrucțiunile Ministerului Învățămîntului. Așa se întîmplă, de exemplu, la școala de 4 ani din comuna Pisculești, la clasele I-IV din comuna Tinosul, la școala de 4 ani din comuna Cristeasca-Ungureni, la școala de 7 ani din comuna Romînești. De asemenea, multe cadre didactice din raion nu se preocupă de îmbogățirea cunoștințelor lor profesionale. Planurile calendaristice ale acestor cadre didactice reflectă o foarte slabă orientare pedagogică. De exemplu, la rubrica „felul lecției", mulți învățători și profesori, necunoscînd tipologia lecțiilor, scriu: „lecție nouă" sau „lecție veche".

În raion există încă mulți învățători și profesori care întocmesc planuri de lecții formale, sau nu le întocmesc de loc, care apreciază în mod greșit cunoștințele elevilor, care predau lecțiile în mod teoretic, fără să le însoțească de demonstrații practice, care confundă scopul lecției cu conținutul ei, care corectează superficial temele elevilor. Toate aceste lipsuri vor fi combătute în cadrul consfătuirii, arătîndu-se cauzele care le-au determinat și măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea lor.

Ținînd seama de problemele indicate în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, secția de învățămînt își dă seama că materialul concret de care dispune este încă foarte sărac și că, deci, în această perioadă, trebuie depuse toate eforturile pentru o cunoaștere cît mai reală a muncii școlilor. În acest scop, cei trei inspectori ai secției și-au împărțit raionul din punct de vedere teritorial, avînd grijă să cuprindă toate școlile prevăzute în planul întocmit în vederea consfătuirii.

Totodată, pornind la pregătirea consfătuirii, secția de învățămînt privește cu mai multă răspundere și propriile ei lipsuri: neglijarea școlilor de 4 ani, lipsa unui control și a unei îndrumări sistematice etc. Colectivul secției este hotărît să arate cadrelor didactice din raion aceste lipsuri, să stimuleze critica de jos, pentru a-și putea cunoaște mai bine munca, pentru a lichida aceste lipsuri în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Îndeplinind cu perseverență planul întocmit, colectivul secției de învățămînt va putea asigura condițiile necesare desfășurării consfătuirii din ianuarie la un nivel mai ridicat față de consfătuirile trecute, va putea lua măsuri care să contribuie într-adevăr la îmbunătățirea muncii în pătratele care urmează.

MARIA POPESCU

SE DESFĂȘOARĂ COLOCVIILE

Studenții anului III (grupa 438) de la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" s-au pregătit temeinic pentru colocviu la disciplina „Literatura pentru copii". Ei au citit și au conspectat materialul bibliografic care le-a fost indicat, au alcătuit fișe, au studiat cu mult interes problemele principale ale cursului. Caietele de conspecte ale studenților reflectă în bună parte munca pe care ei au desfășurat-o în primul semestru. Studenta Eliza Bonatiuc, de pildă, și-a întocmit cu multă grijă caietul de conspecte. Pe primele pagini a arătat autorii și titlurile cărților de literatură pentru copii pe care urmează să le citească în acest an școlar. În cuprinsul caietului ei se pot vedea scurte conspecte ale basmelor lui Pușkin — „Ruslan și Ludmila", „Povestea țarului Saltan" și „Peștișorul de aur", ale basmelor lui Andersen, ale povestirilor „Prichindel" de Victor Eftimiu, „Nică fără frică" de Nina Cassian etc.

Studenta Beatrice Grigorescu din aceeași grupă a adăugat la sfîrșitul fiecărui conspect și unele aprecieri personale în legătură cu operele respective. De pildă, după ce în cîteva pagini redă acțiunea și face o scurtă caracterizare a personagiilor romanului „Studenții", de Iurii Trifonov, ea arată în cîteva cuvinte în ce constă valoarea artistică și educativă a romanului.

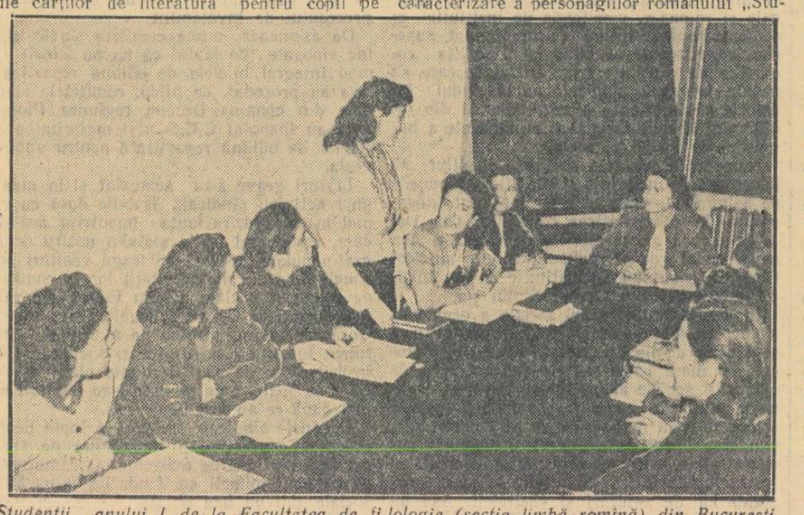

Studenții anului I de la Facultatea de filologie (secția limbă română) din București dau colocviu la lingvistica generală

Discuțiile care s-au purtat cu prilejul colocviului au fost deosebit de interesante. De exemplu, studenta Ligia Birgu a vorbit despre tematica poeziilor pentru copii scrise de Maiacovski, insistînd asupra mijloacelor artistice folosite de poet, asupra valorii educative a poeziilor sale. Citind fragmente din poeziile marelui poet revoluționar studenta Ligia Birgu subliniază măestria cu care a tratat acesta unele probleme dintre cele mai importante ale vieții copiilor.

Vorbind despre opera lui Andersen, studenta I. Bojină a subliniat dragostea scriitorului danez pentru popor, ura și disprețul lui pentru nobilime și a vorbit pe larg despre realismul povestirilor lui pentru copii. Dovedind cunoștințe temeinice, studenta Aurelia Arsenie a dat răspunsuri juste în legătură cu tematica povestirilor pentru copii ale lui Gorki.

Studenții din grupa 438 au trecut cu succes colocviul la disciplina „Literatura pentru copii". Pînă în prezent, în grupă nu există nici un restanțier.

LA UNIVERSITATEA „BOLYAI"

Studenții anului I ai Facultății de științe naturale a Universității „Bolyai" din Cluj au dat zilele trecute primul lor colocviu, la anatomia umană. Emoția primului colocviu în activitatea studențească a fost învinsă de majoritatea studenților anului I. 34 de studenți au trecut colocviul cu succes.

Și studenții din ceilalți ani s-au prezentat la colocvii bine pregătiți. Astfel, studenții anilor II și III ai Facultății au dat răspunsuri bune la colocviile de zoologie, botanică, pedagogie și, în special, la colocviul de limba rusă.

Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor din casele de copii

Secția de învățămînt a Capitalei s-a străduit să asigure în acest an școlar condiții cît mai bune de viață și de învățătură copiilor din casele de copii. Prin măsurile luate, ea a reușit să obțină o serie de realizări în această privință.

Faptul că încă din vară casele de copii au fost înzestrate cu materiale necesare pentru confecționarea îmbrăcămintei, cu manualele, rechizitele necesare, a făcut ca elevii din aceste case să se poată prezenta la școală, chiar din prima zi a anului școlar, ordonat îmbrăcați, cu rechizitele și manualele așezate în ghiozdane frumoase, așa încît nu a existat nici o diferență între ei și copiii cu familie.

De la începutul anului școlar secția de învățămînt a dat o atenție deosebită întăririi muncii caselor de copii, a îndrumat și a controlat permanent activitatea colectivelor pedagogice ale acestor case. În același timp, secția de învățămînt a căutat să întărească legătura caselor de copii cu școlile pe care le frecventează elevii.

Inspectorii secției de învățămînt a raionului Stalin, de exemplu, vizitînd școlile nr. 1 și nr. 12 de băieți, s-au interesat în mod deosebit de rezultatele obținute la învățătură de către elevii din casa de copii nr. 1. Ei au urmărit de asemenea cum își pregătesc aceștia copii temele, ce condiții au pentru aceasta și cum își petrec timpul liber.

Tot pentru asigurarea unor rezultate bune la învățătură, secția de învățămînt a Capitalei, în colaborare cu Comitetul orășenesc U.T.M. au analizat în luna octombrie activitatea organizațiilor de pionieri din casele de copii și au întărit prin măsuri concrete munca lor.

De curînd, secția de învățămînt a Capitalei a ținut o consfătuire cu cadrele didactice cărora li s-a încredințat instruirea și educarea copiilor crescuți prin grija statului. În cadrul acestei consfătuiri au fost discutate în amănunțime o serie de probleme ale muncii educative în casele de copii, a avut loc un larg schimb de experiență. Dezbaterile au arătat că în casele de copii unde a existat o preocupare stăruitoare pentru organizarea justă a vieții copiilor, pentru întrebuințarea cu folos a timpului lor atît în vederea pregătirii temelor, cît și pentru desfășurarea altor activități — ca munca pionierească, lectura, vizionări de filme, munca gospodărească, plimbări, jocuri etc. — rezultatele la învățătură au fost bune. Așa, de pildă, la casele de copii nr. 4 și nr. 5, unde s-a acordat o deosebită atenție pregătirii temelor și ajutorării copiilor rămași în urmă la învățătură, majoritatea elevilor au promovat la toate materiile. În același timp, a contribuit la obținerea rezultatelor bune la învățătură și atenția pe care au arătat-o elevilor din casele de copii pedagogii din școlile unde învață aceștia. De exemplu, conducerea școlii pedagogice nr. 3, unde învață multe eleve de la casa de copii nr. 4, aduce la cunoștința directoarei casei de copii ori ce problemă privind învățătura și comportarea elevelor și discută împreună cu aceasta toate măsurile care trebuie luate în vederea îmbunătățirii activității lor în școală. Prin munca susținută a învățătoarelor claselor a III-a „B" și a IV-a „B" de la școala de băieți nr. 12, unde învață numeroși elevi de la casa de copii, în aceste clase s-a obținut o disciplină bună și s-a creat o atmosferă de muncă rodnică.

Mai sînt totuși case de copii care nu au găsit încă cele mai corespunzătoare metode de muncă pentru a asigura un nivel ridicat la învățătură al copiilor precum și școli care se dezinteresează de problema colaborării cu educatorii caselor de copii. Așa, de pildă, școala nr. 1 consideră o problemă deosebit de grea instruirea și educarea elevilor de la casa de copii nr. 1 și demobilizează ușor în fața manifestărilor de indisciplină ale unora dintre ei.

Unele cadre didactice de la această școală au o poziție antiștiințifică, antipedagogică față de această problemă, considerînd că elevii din casele de copii constituie un exemplu negativ pentru colectiv și deci trebuie să fie îndepărtați din școală. Cu toate că au în fața lor exemplul elevilor de la casa de copii nr. 1 care frecventează școala nr. 12 și care, deși la începutul anului au făcut mari greutăți educatorilor, acum sînt fruntași la învățătură și disciplină, o serie de cadre didactice de la școala nr. 1 continuă să creadă că elevii din casele de copii sînt „needucabili". În loc să caute să cunoască condițiile în care au trăit și trăiesc acești copii, pentru a înțelege cauzele care determină atitudinea lor de acum și a ști pe ce căi îi pot îndrepta, cadrele didactice spun cu seninătate că nu au ce să mai facă cu acești elevi și că ar fi mai bine ca ei să părăsească școala.

Este necesar ca acești pedagogi să-și revizuiască poziția. Ei au datoria să se documenteze serios, pentru a putea proceda ca adevărați educatori. Colectivele în care lucrează aceștia și organele de îndrumare și control trebuie să lupte pentru desrădăcinarea definitivă a oricăror manifestări ale ideologiei burgheze.

Pentru a obține rezultate tot mai bune în munca lor, educatorii din casele de copii trebuie să țină o legătură strînsă cu învățătorii și profesorii copiilor, să se intereseze permanent de sarcinile pe care le au de îndeplinit aceștia, să-i îndrumeze în efectuarea temelor.

În același timp, cadrele didactice din școli nu trebuie să se rezume la simple vizite în casa de copii, ci trebuie să acorde ajutor metodic educatorilor și să găsească împreună cu ei mijloace cît mai variate pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

Îndreptîndu-și grija tot mai atentă înspre problemele muncii din casele de copii, secția de învățămînt a orașului București este hotărîtă să lupte pentru continua îmbunătățire a condițiilor de viață și de activitate a copiilor din aceste instituții educative.

ANA TOROK

Pentru îndeplinirea programelor școlare

Volumul cunoștințelor și deprinderilor practice pe care trebuie să și le însușească absolvenții școlilor elementare, de 7 ani sau medii este stabilit prin programele școlare de stat, elaborate de Ministerul Învățămîntului. Pentru înarmarea elevilor cu cunoștințele și deprinderile prevăzute în programele școlare, Ministerul aprobă planuri de învățămînt în care se rezervă timpul necesar predării și însușirii acestor cunoștințe și deprinderi.

Numeroși învățători și profesori din școlile elementare, de 7 ani și medii acordă din ce în ce mai multă atenție îndeplinirii programelor școlare, le studiază mai temeinic și caută căile cele mai potrivite pentru punerea lor în aplicare. Crește an de an numărul școlilor în care, respectîndu-se programele școlare, elevii își însușesc cunoștințe temeinice, legate strîns de practică, de activitatea în producție. Crește de asemenea numărul cadrelor didactice care își sporesc exigența față de elevi, ajutîndu-i să asimileze toate cunoștințele și deprinderile prevăzute în programa școlară și notînd răspunsurile lor potrivit cerințelor programei. Absolvenții școlilor în care predau astfel de cadre didactice fac față cu ușurință examenelor de admitere în învățămîntul mediu și superior, își însușesc deprinderi care le creează posibilitatea obținerii unei calificări rapide în una din ramurile economiei noastre naționale. Așa lucrează, de pildă, cadrele didactice de la școala medie de băieți nr. 11 din București, de la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Salva, raionul Năsăud etc.

În multe școli mai există însă lipsuri serioase în ceea ce privește îndeplinirea programelor școlare. La examenele de promovare și absolvire din anul trecut, desfășurate pe baza subiectelor trimise de Ministerul Învățămîntului, clase întregi au dat lucrări scrise de calitate scăzută, deoarece lecțiile respective nu se predaseră în cursul anului școlar, deși erau prevăzute în programă. În schimb, trecînd peste prevederile programei, unele cadre didactice au supraîncărcat elevii cu cunoștințe de amănunt, neesențiale. Acest lucru s-a observat mai ales la unii învățători și profesori tineri, absolvenți ai școlilor pedagogice și ai instituțiilor de învățămînt superior, care nu au fost ajutați în această direcție de către colectivele pedagogice.

Mulți învățători care au predat în anul trecut la clasa a IV-a au trecut peste problemele de un anumit tip. Din această cauză, problema dată de minister la examenul de absolvire nu a putut fi rezolvată în unele locuri de nici un elev din clasă, în timp ce elevi mai slabi ai unor școli la care s-au rezolvat probleme de tipul respectiv au putut obține rezultate bune la lucrarea scrisă de matematică.

De asemenea, lucrările scrise la concursul de admitere în școlile medii, dat pe baza subiectelor alcătuite de Minister, a scos la iveală faptul că în multe școli de 7 ani, mai ales în cele sătești, exigența unor profesori este departe de a fi la nivelul cerut de programele școlare.

Controlul organizat de Ministerul Învățămîntului cu privire la situația îndeplinirii instrucțiunilor pentru completarea programei de științe naturale cu cunoștințe și deprinderi practice agricole a arătat că în multe școli aceste instrucțiuni nici nu au fost măcar cunoscute.

În acest an școlar a fost introdus în școlile elementare, de 7 ani și medii un nou plan de învățămînt. Ca urmare, au suferit modificări și programele școlare. Dintr-o serie de programe au fost scoase unele capitole sau lecții, altele au fost completate cu noi cunoștințe sau deprinderi practice. Aceste modificări au fost aduse la cunoștința școlilor prin instrucțiuni privitoare la reducerea sau completarea programelor. Pentru unele obiecte, la care modificările au fost mai însemnate, s-au trimis în școli programe noi.

Din cercetările făcute pe teren în acest an școlar reiese că, în general, învățătorii și profesorii cunosc aceste instrucțiuni sau programe noi și predau cunoștințele ținînd seama de indicațiile pe care le cuprind acestea. Cu mare grijă a procedat, de exemplu, profesorul Martin Aurel de la școala de 7 ani cu limba de predare română din Curtici. Ținînd seama de noua programă de istorie la clasa a V-a, acest profesor a însemnat cu elevii toate pasaiile din manual care nu mai sînt cuprinse în programă, asigurînd în felul acesta reducerea prevăzută în instrucțiuni. Profesoara Victoria Harbur, care predă științele naturale la școala de 7 ani din comuna Lespezi, raionul Pașcani, respectă întocmai instrucțiunile cu privire la completarea programei de științe naturale cu cunoștințe și deprinderi practice agricole. Cu ajutorul conducerii școlii, ea a organizat o mică expoziție a produselor agricole specifice regiunii. De asemenea, a organizat în clasă un colț al naturii vii care-i îngăduie să efectueze cu elevii lucrările practice cerute de programă, lucrări prevăzute de tov. Harbur în planul ei calendaristic pe pătrarul în curs.

Există însă și unele cadre didactice care încă mai nesocotesc ordinele Ministerului, manifestînd o indisciplină nepermisă în ceea ce privește respectarea programelor. Așa procedează, de exemplu, profesorul de istorie de la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Ionel, raionul Timișoara. Acesta și-a întocmit planul calendaristic după manual, nesocotind programa. De aceea, a predat la clasa a V-a lecția „Statul militarist asirian și căderea lui" lecție care este scoasă din programă. În schimb, profesorul de istorie de la școala medie nr. 2 din Timișoara a omis din predare unele paragrafe din tema „India", cu toate că instrucțiunile Ministerului nu prevăd nici o reducere la această temă. Tov. Dumitrache Teofilia, profesoară de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Valea Seacă, raionul Pașcani, nu aplică instrucțiunile ministerului cu privire la completarea programei cu cunoștințe și deprinderi practice agricole, considerînd că aceste instrucțiuni au fost valabile numai pentru anul școlar trecut. La fel stau lucrurile în această privință într-o serie de școli din regiunea Iași, ceea ce dovedește că secția de învățămînt a acestei regiuni nu s-a preocupat suficient de această problemă.

O altă formă frecventă de neîndeplinire a programelor școlare o constituie nerespectarea indicațiilor în ceea ce privește numărul de lecții rezervat pentru predarea unei anumite teme. De exemplu, tov. Șchiopu, care predă limba rusă la școala de 7 ani din comuna Boutarul Inferior, raionul Caransebeș, a prevăzut în planul său calendaristic predarea verbului în 6 ore în loc de 18 ore, cum prevede programa. Este limpede că în felul acesta ei nu va asigura însușirea de către elevi a cunoștințelor pe care le cere programa.

Mulți învățători și profesori nu respectă nici măcar propriile lor planuri calendaristice, trecînd cu ușurință peste unele lecții pe motiv că sînt prea „ușoare". De exemplu, tovarășii Vasile Voiculescu și Elena Antonie care predau la clasa a II-a, respectiv a IV-a, de la școala medie mixtă din comuna Balș, raionul Balș, „au depășit" planul calendaristic cu 3—4 lecții, iar tov. Ion Teștiban, profesor de istorie la școala medie de băieți din Roman, a „depășit" planul calendaristic la clasa a IX-a cu o lună de zile. Controlul cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii acestor cadre didactice a arătat însă că elevii sînt slab pregătiți, lucru de altfel foarte firesc în asemenea condiții.

Diversele forme de nerespectare a programelor școlare duc la supraîncărcarea elevilor, au ca efect o slabă pregătire a acestora și le creează greutăți în continuarea studiilor în clasele următoare, la care programele sînt alcătuite ținîndu-se seama de programele pentru clasele anterioare.

Ne apropiem de încheierea primei jumătăți a anului școlar. Este timpul ca acele cadre didactice care nu au respectat pînă acum programele școlare de stat să înțeleagă că acestea sînt obligatorii pentru toate școlile, să le studieze și să le respecte întocmai. În lucrările pe secții ale consfătuirilor din ianuarie-februarie 1955 ale cadrelor didactice trebuie să se pună accentul cuvenit pe respectarea programelor școlare, să se discute măsurile ce trebuie luate și metodele cele mai potrivite pentru realizarea lor.

Organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt și mai ales directorii de școli au datoria să controleze și să îndrumeze cadrele didactice în această direcție, asigurînd realizarea programelor în școlile pe care le conduc.

I. GH. BORCA
director al Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

INFORMAȚIE

Școala medie nr. 22 din raionul Lenin, Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, Școala medie nr. 17 din raionul T. Vladimirescu, Școala medie nr. 15 din raionul 23 August și alte școli elementare și medii invită învățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și profesionale din București la o adunare pentru sprijinirea hotărîrilor și măsurilor prevăzute în Declarația conferinței de la Moscova în vederea asigurării păcii și securității colective în Europa.

Adunarea va avea loc sîmbătă, 18 decembrie a. c., ora 16, în sala de festivități a Școlii medii de băieți nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din strada Alexandru Popov nr. 23 (fost Teatrul Tineretului) și va fi prezidată de tovarășul Mihai Niculescu, învățător emerit. Vor lua cuvîntul: înv. Alexandrina Sanda (văduvă de război), prof. Ana Basarabeanu, înv. Calița Borcea, prof. Ion Sucitu (invalid de război), prof. René Davidovici, prof. Alecu Dumitriu, înv. Nicolae Nemțeanu, înv. Gheorghe Simion.

Hotărîrile Conferinței de la Moscova — contribuție esențială la cauza păcii și securității în Europa și în lume

Declarația tovarășului Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a R. P. R. la Conferința de la Moscova

Marți seara la posturile noastre de radio, tovarășul Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne la Conferința de la Moscova, a făcut următoarea declarație:

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care s-a ținut la Moscova între 29 noiembrie și 2 decembrie 1954, constituie un eveniment istoric în viața Europei. Hotărîrile ei, concretizate în Declarația celor 8 state participante, aduc o contribuție esențială la cauza păcii și securității în Europa și în lume.

Delegația guvernului Republicii Populare Romîne a participat la lucrările Conferinței și a semnat Declarația, deoarece ea corespunde năzuințelor și voinței de pace a poporului romîn, ca și a altor popoare, punîndu-și ca scop să asigure pacea și securitatea necesare înfăptuirii operei de construcție pașnică, de dezvoltare a economiei și culturii, de ridicare continuă a nivelului de trai al populației.

După cum se știe, din inițiativa cercurilor agresive din S.U.A., Anglia, Franța au fost semnate recent la Paris o serie de acorduri, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocul nord-atlantic și în alte grupări tot atît de agresive. Acum se depun mari stăruințe pentru a se grăbi ratificarea acestor acorduri, a se grăbi adică reînvierea militarismului german — dușmanul vechi și neîmpăcat al securității popoarelor europene.

Astfel, în Europa s-a creat o situație nouă, deosebit de primejdioasă pentru cauza păcii. În fața ei, popoarele și statele iubitoare de pace nu pot rămîne indiferente, pasive. În numele asigurării propriei lor securități și a păcii generale, ele au datoria să ia măsurile corespunzătoare situației create. Tocmai acest imperativ a determinat ținerea Conferinței de la Moscova și a inspirat lucrările și hotărîrile ei.

La Conferința de la Moscova, delegația noastră a reamintit că guvernul romîn consideră reînarmarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocuri și grupări militare sub forma uniunii vest-europene și a blocului Atlanticului de Nord ca o gravă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor printre care și a poporului romîn. Într-adevăr, nu poate fi uitat faptul că în decursul unei singure generații, poporul nostru a cunoscut în două rînduri urgia adusă de militarismul german. În primul război mondial, fiecare al zecelea locuitor al țării a căzut pe front, iar pagubele pricinuite economiei naționale prin război și ocupația germană au fost de 31 miliarde lei aur.

În cel de al doilea război mondial, dezlănțuit de aceiași imperialiști germani, poporul romîn a avut de asemenea enorm de suferit. În preajma declanșării războiului, datorită politicii de creare a unor grupări agresive în Europa și prin politica cercurilor imperialiste din occident și a reacțiunii din țara noastră, Romînia a fost inclusă în așa zisa „sferă germană de interese" din estul și sud-estul Europei, ceea ce a avut ca urmare jefuirea nemiloasă a bogățiilor Romîniei de către imperialismul german, transformarea ei într-o anexă agrară și furnizor de materii prime pentru economia de război nazistă. Jugul hitlerist a pricinuit economiei naționale pagube însumînd bugetul țării pe 12 ani și a creat totodată o frînă în calea progresului economic și cultural al patriei. Romînia și-a pierdut independența națională și, tîrîtă în criminala aventură a războiului antisovietic, a fost împinsă pe marginea catastrofei naționale. Peste 500.000 de tineri au fost sacrificați. Numai datorită eliberării țării noastre de către Armata Sovietică și în urma răsturnării dictaturii fasciste și a întoarcerii armelor împotriva ocupantului hitlerist poporul nostru renăscut și-a făurit statul său independent și democrat, factor de pace și progres în Europa.

Ținînd seama de experiența din trecut, poporul nostru este pe deplin conștient de primejdia reînvierii militarismului german și este vital interesat ca în Europa să se creeze asemenea condiții încît să nu mai fie cu putință repetarea unei agresiuni din partea militariștilor germani.

Aceleași sînt și interesele celorlalte popoare europene, atît din răsăritul cît și din apusul Europei, îndeosebi ale vecinilor Germaniei, care nu odată au fost victime ale agresiunilor dezlănțuite de militariștii germani. Aceleași sînt și interesele poporului german însuși. Popoarele Europei nu pot să admită ca — sub pretexte înșelătoare — să reînvie odiosul Wehrmacht care a semănat moartea și ruina pe tot întinsul continentului nostru. Tocmai de aceea popoarele europene, inclusiv poporul german, se ridică cu o hotărîre crescîndă împotriva acordurilor de la Paris, prin care se dă mînă liberă militariștilor germani.

Apărînd interesele tuturor popoarelor Europei, Declarația Conferinței de la Moscova atrage în mod solemn atenția statelor europene asupra situației primejdioase ce s-ar crea prin ratificarea acordurilor de la Paris. Ratificarea acestor acorduri ar submina posibilitatea reglementării problemelor cu ocupene nerezolvate, în primul rînd a problemei germane. Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă intensificarea continuă a cursei înarmărilor și ca urmare agravarea încordării internaționale; ea înseamnă accentuarea în cea mai mare măsură a primejdiei unui nou război mondial. Perspectiva acordurilor de la Paris este perspectiva subminării păcii în Europa.

Există și o altă perspectivă: a întăririi păcii în Europa. Declarația de la Moscova arată limpede calea înfăptuirii acestei perspective corespunzătoare intereselor popoarelor. În acest scop este necesar să se renunțe la politica de blocuri și să se înfăptuiască un sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene indiferent de orînduirea lor socială. Este necesar să se renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și să se realizeze pe calea tratativelor între cele patru puteri un acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, în baza cărora să se constituie un guvern al întregii Germanii, al unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace.

O adevărată securitate în Europa — arată Declarația — poate fi asigurată numai în cazul cînd în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa. Un asemenea sistem de securitate, bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, ar permite unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării păcii în Europa.

Popoarele Europei pot și trebuie să trăiască în pace, pe baza principiului coexistenței pașnice a diferitelor state, fără deosebire de regim social, pe baza neamestecului în treburile altor state și a respectării independenței lor. Popoarele Europei nu au nevoie de dominația cercurilor agresive din Statele Unite, care vor să stăpînească întregul glob pămîntesc. Făurind o pace trainică în Europa, dezvoltînd relațiile economice și culturale între diferitele state ale Europei, popoarele acestui continent, în loc să-și îndrepte forțele și capacitatea spre distrugerea de bunuri materiale și vieți omenești, vor putea să le folosească pentru dezvoltarea economiei, pentru ridicarea nivelului lor material și cultural.

Poporul romîn care, așa cum am arătat, a avut atît de suferit în trecut de pe urma divizării Europei în grupări militare ostile, susține cu hotărîre principiile care au fost formulate în proiectul Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa prezentat de U.R.S.S.

Principiile și căile pentru reglementarea problemelor europene, arătate în Declarația Conferinței de la Moscova, sînt aprobate călduros și găsesc un sprijin tot mai ferm în masele largi din țările Europei, care își dau seama că numai în acest fel s-ar putea înlătura primejdia de război.

Acest larg ecou pe care propunerile conținute în Declarație îl stîrnește pretutindeni îngrijorează profund pe adversarii destinderii internaționale. Astăzi nu este ușor lucru a nesocoti voința popoarelor care cheamă insistent la reglementarea pașnică a problemelor litigioase, la tratative între marile puteri. Așa se explică că oamenii politici din occident, adepți ai ratificării acordurilor militariste, se văd siliți să recurgă la tot felul de manevre și subterfugii pentru a adormi vigilența popoarelor. În vorbe, ei se declară pentru tratative, dar acționează în fapt astfel ca ele să aibă loc — cum se spune — la calendele grecești. Zbătîndu-se să obțină ratificarea acordurilor de la Paris, ei încearcă să convingă pe cei neinițiați că după ratificare s-ar crea condiții mai favorabile pentru tratative cu Răsăritul. Dar, odată ratificate aceste acorduri și înfăptuită remilitarizarea Germaniei occidentale, tratativele între cele patru puteri în problema germană — problemă fundamentală pentru interesele păcii în Europa — nu mai au nici un obiect.

Angajîndu-se într-o alianță militară cu militariștii vest-germani, forțele agresive din țările occidentale încearcă să creeze iluzia că și-ar putea impune voința statelor iubitoare de pace, vorbind cu ele „de pe poziții de forță". Experiența istoriei a arătat însă nu odată că „politica de pe poziții de forță" — menită să intimideze pe cei slabi și pe cei lași — nu are niciun fel de șanse de succes în raporturile cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, care nu fac parte din categoria celor slabi. Țările participante la Conferința de la Moscova duc în permanență o politică externă de pace corespunzătoare țelurilor nobile de construcție pașnică pe care și le pun în politica lor internă. Dar se înșeală amarnic și plătesc scump aceia care sînt dispuși să considere năzuințele spre pace ale țărilor democratice ca un semn de slăbiciune. Nu este mult de cînd Hitler rîvnea și el să nimicească Uniunea Sovietică și să supună lumea prin „forță". Aceasta s-a terminat după cum se știe, cu pieirea lui Hitler și cu zdrobirea agresorului în propriul său birlog. Este de mirare că laurii unei asemenea „glorii" nu lasă să doarmă pe noii pretendenți la dominația mondială.

În prezent, situația s-a schimbat mult față de cea din timpul celui de-al doilea război mondial. Uniunea Sovietică, care a distrus mașina de război hitleristă, este acum cu mult mai puternică ca în trecut. Ajunge să amintim că numai industria ei grea este de trei ori și jumătate mai dezvoltată ca în 1940. Progresele științei și tehnicii sovietice din ultimii zece ani sînt considerabile în toate domeniile, inclusiv în domeniul înzestrării cu arme de cea mai modernă perfecțiune. Alături de Uniunea Sovietică se află astăzi marea Chină populară, cu cei 600 milioane de locuitori ai săi, se află țările de democrație populară din Europa și Asia. Uriașul lagăr al păcii, democrației și socialismului, care cuprinde 900 milioane de oameni și care se întinde de la Elba la Pacific, a devenit o forță fără precedent în istorie, un bastion de nădejde al păcii în lume. Lagărul păcii și socialismului este puternic prin inepuizabilele sale resurse umane și materiale, prin economia în continuă dezvoltare a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, prin trăinicia orînduirii sociale a acestor țări, prin superioritatea morală care îl caracterizează. Lagărul socialismului și al păcii este puternic prin unitatea indestructibilă a popoarelor și statelor dinăuntrul său, lucru care a apărut încă odată cu toată forța cu prilejul Conferinței de la Moscova. În sfîrșit lagărul democratic este puternic prin simpatia și sprijinul atît de mare de care se bucură din partea popoarelor iubitoare de pace din țările capitaliste și din țările dependente și coloniale. Niciodată încă forțele păcii și socialismului n-au fost mai puternice și mai unite ca acum!

Dimpotrivă, lagărul forțelor agresiunii oferă tabloul crizelor economice și al somajului, al contradicțiilor de neîmpăcat înlăuntrul fiecărui stat și al clocnirilor de interese între diferitele state capitaliste. Trebuie ținut seama încă de un lucru esențial. Pentru a duce războiul, cercurile agresive au nevoie de oameni. Dar muncitorii, țăranii, intelectualii patrioți din țările occidentale nu pot să fie de acord cu țelurile agresive ale amatorilor de profituri nemăsurate de pe urma vărsărilor de sînge. În plus, oamenii cu judecată sănătoasă nu pot să nu țină seama de riscurile grave ale unui război desfășurat în condițiile tehnicii moderne, riscuri mai ales pentru statele cu populație densă, pentru marile centre ale civilizației.

Dar, orice subestimare a primejdiei planurilor războinice constituie o greșeală de neiertat. Popoarele au datoria să fie din ce în ce mai vigilente. În ceea ce privește statele din lagărul păcii și socialismului, ele nu se vor lăsa surprinse de evoluția evenimentelor. În Declarația Conferinței de la Moscova a fost înscrisă hotărîrea unanimă a statelor participante ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele să ia toate măsurile necesare pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor noastre și a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni. În acest scop și numai în acest scop, țările iubitoare de pace vor lua măsuri pentru întărirea mijloacelor lor de apărare, ele își vor uni eforturile luînd măsuri comune în domeniul organizării forțelor lor armate și a comandamentelor lor precum și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare. Așa, cum se arată și în Nota Guvernului Sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite — „Uniunea Sovietică și celelalte țări iubitoare de pace sînt silite să întreprindă imediat tot ce este necesar pentru a opune forței armate crescînde a statelor agresive, care amenință menținerea păcii, o forță nu mai puțin puternică, precum și pregătirea lor pentru apărare și pentru salvgardarea păcii".

Hotărîrea Conferinței de la Moscova a găsit cea mai caldă aprobare în masele largi ale poporului nostru și i-au inspirat noi forțe în munca lui creatoare. În mitingurile și adunările ce au avut loc în aceste zile în orașele și satele patriei, în scrisorile adresate ziarelor, muncitorii, inginerii, tehnicienii, țărani, savanți, dintre care mulți cu renume mondial, ofițeri care au luat parte la cele 2 războaie mondiale, reprezentanți ai diferitelor culte din țara noastră, funcționari, gospodine, mame, aprobă Declarația și exprimă voința nestrămutată de a-și spori eforturile îndreptate spre un avînt continuu al economiei și culturii spre ridicarea producției industriale și agricole și totodată spre întărirea puterii patriei, a capacității ei de apărare. Toți patrioții din țara noastră își afirmă hotărîrea de a apăra independența țării și marile cuceriri obținute în anii puterii populare. În lupta împotriva planurilor atîțătorilor la război se întărește continuu alianța dintre muncitori și țărani, prietenia dintre poporul romîn și toate naționalitățile din R.P.R., se dezvoltă conștiința patriotică a tuturor celor care-și iubesc țara și care vor s-o vadă mereu mai înfloritoare.

Chezășia securității noastre este prietenia frățească cu popoarele marii Uniuni Sovietice, cu marele popor chinez, cu popoarele țărilor de democrație populară. În cadrul uriașului front al păcii și socialismului, poporul nostru se simte puternic și nu se teme de nici un fel de amenințări din partea atîțătorilor la război. Poporul nostru nu este singur. El se simte puternic, știind că face parte din uriașul front al păcii, democrației și socialismului.

Poporul romîn privește cu încredere viitorul. El luptă și va continua și de aci înainte să lupte pentru pace, pentru a cruța omenirea de nenorocirile unui nou război. Iar dacă cercurile agresive vor încerca să tulbure pacea, forța unită a popoarelor iubitoare de pace va da o ripostă zdrobitoare oricărui agresor.

Popoarele au datoria să facă totul pentru a împiedica cursul spre război. Să ne înzecim eforturile în muncă, să ne încordăm toate forțele pentru a contribui necontenit la întărirea patriei și a capacității ei de apărare, la consolidarea lagărului păcii și socialismului, la triumful cauzei scumpe a păcii în lumea întreagă!

Adunarea tematică a pionierilor

De curînd a avut loc la școala noastră, cu prilejul zilei activului pionieresc din clasele a VI-a și a VII-a, o adunare pionierească cu tema „De-a lungul și de-a latul lumii". La adunare au participat, pe lîngă pionierii din școala noastră, și pionieri de la școala de fete nr. 149, precum și de la unele școli cu limbile de predare ale minorităților naționale. Adunarea s-a desfășurat sub semnul prieteniei frățești între pionierii romîni și pionierii din rîndurile minorităților naționale.

Tovarășa Eugenia Stanciu, instructoare superioară de pionieri, în colaborare cu diriginții și cu profesorii de limba romînă și de geografie de la școala noastră și de la școala de fete nr. 149, au ajutat pionierilor să se pregătească temeinic pentru adunare, selecționînd cu multă atenție materialul și bibliografia necesară, îndrumîndu-i pe elevii care urmau să alcătuiască referatele. În pregătirea adunării s-au folosit îndeaproape și îndrumările cabinetului activului de pionieri de la Palatul pionierilor.

Urmau să fie prezentate patru referate: București, Moscova, Berlin și New-York. Primul referat a fost întocmit de pionierii școlii noastre, al doilea și al treilea de pionierii din școlile cu alte limbi de predare, iar al patrulea de pionierele de la școala de fete nr. 149. Participanții la adunare au adunat un bogat material demonstrativ: hărți, fotografii, albume etc. De asemenea, au pregătit cîntece, dansuri, recitări, scenete.

...În ziua de 11 decembrie era mare fierbere în școala noastră. Toate pregătirile pentru adunare se terminaseră. De la Palatul pionierilor ne sosise un epidiascop, cu ajutorul căruia urmau să fie prezentate vederi din cele patru orașe despre care vorbeau referatele. Cabinetul pedagogic al școlii organizase o expoziție cu tema: „Pionierii vor pace". Elevii și comitetul de părinți pregătiseră daruri pentru pionierii invitați: albume cu vederi din București, semne de carte cu motive romînești, desene etc.

...În sfîrșit, tovarășa instructoare superioară deschide adunarea, explicînd tema și scopul ei. Pionierii pornesc într-o călătorie cu gîndul pe hartă...

Înainte de a se începe citirea referatului despre orașul București, o elevă a cîntat „În Bucureștiul iubit". La ultimele acorduri, a început lectura referatului. Cînd s-a ajuns cu lectura la arta noastră populară, un grup de pionieri a început să danseze „Hora Bucureștiului". Pionierul Grigore Dan, din clasa a V-a, a cîntat apoi compoziții proprii: „Cîntec pionieresc" și „Marșul păcii".

Întreaga adunare a fost impresionată în mod deosebit de referatul în care a fost prezentat orașul Moscova, orașul în care bate inima lumii. Recitarea „Cîntecul Patriei", dansurile și cîntecele sovietice despre Moscova au fost urmărite cu deosebită admirație. Au apărut pe ecran, proiectate cu ajutorul epidiascopului, aspecte din Moscova.

Au fost ascultate cu mult interes și referatele despre orașele Berlin și New-York. Pionierii au aflat multe lucruri despre viața fericită a copiilor din sectorul răsăritean al Berlinului, despre viața grea și plină de suferințe a copiilor oamenilor muncii din sectorul occidental al acestui oraș. În referat li s-a povestit copiilor despre lupta pentru unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice, împotriva reînvierii armatei hitleriste, care a adus atîtea suferințe copiilor și oamenilor muncii din Europa.

Ascultînd referatul despre orașul New-York, pionierii și-au dat seama cît de greu trăiesc copiii muncitorilor din acest mare oraș, ale cărui imense bogății sînt stăpînite de un pumn de oameni, în timp ce masa celor exploatați se zbate în mizerie.

La sfîrșit, pionierii au închis o horă prietenească, au vizitat expoziția organizată de cabinetul pedagogic al școlii, și-au oferit reciproc daruri. Ei nu vor uita niciodată clipele de caldă prietenie pe care le-au trăit împreună, cunoștințele bogate pe care și le-au însușit.

Adunarea tematică a contribuit mult la educarea pionierilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace.

ELIZA PAVELIU
directoarea școlii de băieți nr. 148 din București

Controlul obștesc asupra asigurărilor sociale

Consiliul Central al Sindicatelor, în colaborare cu Ministerul de Finanțe și cu Ministerul Sănătății, au inițiat o acțiune de control obștesc asupra asigurărilor sociale. Această acțiune, care a început la 10 decembrie și va dura pînă la 31 decembrie, se desfășoară în toate întreprinderile și instituțiile din țara noastră, deci și în instituțiile de învățămînt.

Acțiunea de control obștesc constituie un prilej de îmbunătățire a activității în domeniul asigurărilor sociale și al asistenței medicale. Controlul efectuat în instituțiile de învățămînt de către comisiile de control obștesc, din care fac parte cadre didactice, activiști sindicali, medici, contabili, trebuie să ducă la mobilizarea tuturor oamenilor muncii din învățămînt pentru scoaterea la iveală a lipsurilor ce s-au manifestat pînă acum în domeniul asigurărilor sociale și al asistenței medicale, și pentru a face propuneri concrete menite să contribuie la îmbunătățirea muncii. Rezultatele controlului obștesc vor fi aduse la cunoștința oamenilor muncii din învățămînt în adunări generale.

De buna desfășurare a acestei acțiuni în instituțiile de învățămînt răspund comitetele sindicale regionale și raionale ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale, comitetele de instituție și conducerile instituțiilor de învățămînt superior, care trebuie să pună la dispoziția comisiilor de control tot materialul de care au nevoie. Organele sindicale au la rîndul lor datoria să informeze oamenii muncii din învățămînt asupra executării cu strictețe a bugetului de asigurări sociale.

Numeroase comitete sindicale au știut să folosească în mod just și planificat fondurile de asigurări sociale și s-au interesat îndeaproape de îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale membrilor de sindicat. Așa au procedat de exemplu comitetul sindical Cîmpina, comitetul de instituție de la Institutul forestier din Orașul Stalin ș.a.

În munca de asigurări sociale a organelor sindicale din învățămînt s-au semnalat însă și o serie de lipsuri. Aceste lipsuri se datoresc în mare parte faptului că activul de asigurări sociale al organizațiilor și al organelor sindicale nu a fost suficient instruit și controlat în muncă. Pe de altă parte, răspunderea lipsurilor o poartă și organele administrative, care n-au respectat deciziile și instrucțiunile C.C.S. cu privire la executarea planului de venituri și cheltuieli. Așa au procedat organele administrative ale secției de învățămînt a sfatului popular raional Gh. Gheorghiu-Dej București, care a calculat ajutoarele de boală fără să țină seama de vechimea neîntreruptă a membrilor de sindicat în aceeași întreprindere și de procentajul stabilit. La rîndul său comitetul sindical din acest raion a aprobat sumele indicate de către secția de învățămînt, fapt care a contribuit pe de o parte la risipirea fondului de asigurări sociale, iar pe de altă parte a făcut ca unii membri de sindicat să fie lipsiți de drepturile cuvenite.

Mai sînt unele comitete sindicale care rezolvă în mod superficial problemele privitoare la asigurările sociale, aprobînd cu foarte multă ușurință fondurile de ajutoare, fără să analizeze fiecare caz în parte.

La irosirea fondurilor asigurărilor sociale a contribuit și munca defectuoasă a unor cadre din rețeaua sanitară, care au acordat membrilor de sindicat cu foarte multă ușurință certificate medicale, stabilind diagnosticele în mod superficial.

Lipsuri serioase există și în munca de îndrumare și control a organelor sindicale din învățămînt, care n-au urmărit îndeaproape felul cum își duc munca comisiile de asigurări sociale și n-au muncit suficient pentru crearea unei opinii sănătoase împotriva acelora care folosesc certificate medicale neîntemeiate, lipsind din muncă zile întregi — fapt care dăunează bunei desfășurări a procesului de învățămînt.

De asemenea, multe comitete sindicale se fac vinovate de faptul că nu au folosit în mod integral biletele de odihnă repartizate. Așa au procedat, de pildă, comitetele sindicale din comuna Beceni, regiunea Ploești, care au înapoiat C.C.S.-ului majoritatea biletelor de odihnă repartizate pentru anul acesta.

Lipsuri grave s-au semnalat și în munca unor activiști sindicali. Trebuie dusă cu cea mai mare hotărîre lupta împotriva acelora care, nesocotind legile statului nostru democrat-popular, încearcă să tragă venituri personale de pe urma activității lor în comisiile de asigurări sociale. Ciullu Florea din raionul Cușmir și Grozavu Dumitru din raionul Gurahonț, avînd sarcina de a urmări cheltuirea fondurilor de asigurări sociale, și-au însușit sume de bani destinate plății ajutoarelor de boală, bani pe care i-au restituit numai după ce au fost demascați.

Organele sindicale trebuie să lupte pentru ridicarea combativității membrilor de sindicat față de lipsurile existente, să lămurească pe oamenii muncii că fondurile asigurărilor sociale stau în bun obștesc, că ele au menirea de a contribui la îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

B. IANCU

În numele păcii și al vieții!

Cauza păcii va triumfa

Oamenii de știință și cadrele didactice din patria noastră, alături de întregul nostru popor muncitor, salută cu mare entuziasm conferința ținută la Moscova pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Această conferință are o însemnătate istorică mondială, pentru că a pus în lumină planurile imperialiștilor americani de a crea un bloc militar agresiv împotriva lagărului păcii și al socialismului. Conferința de la Moscova a apărat cu dragoste adîncă interesele țărilor și popoarelor europene, care au îndurat suferințele cele mai mari de pe urma militarismului german.

Cele opt state europene care au participat la această conferință au subliniat cu tărie că trebuie să se renunțe la reînvierea militarismului german și să se caute, prin tratative, calea rezolvării pașnice a problemei germane. Uniunea Sovietică este singura dintre marile puteri care duce în mod consecvent o politică de împiedicare a reînvierii fascismului în Germania, o politică de restabilire a unității Germaniei pe baze democratice și pașnice. Guvernele S.U.A., Angliei și Franței au luat măsuri pentru reînvierea militarismului agresiv în Germania occidentală. Aceste guverne, pe baza politicii lor agresive, țintesc să dezlănțuie noi aventuri militare, ceea ce ar constitui o mare primejdie pentru pacea lumii întregi. Conferința de la Moscova a adresat celorlalte țări ale Europei, precum și Statelor Unite, un nou mesaj în vederea rezolvării problemelor europene pe calea tratativelor pașnice.

Toți acei care am trăit cele două războaie mondiale și ne amintim de suferințele de atunci ale poporului nostru, sîntem cu totul de acord cu hotărîrile conferinței de la Moscova, pe care ne străduim să le punem în practică, pentru fericirea patriei noastre. În timpul primului război mondial au pierit la noi sute și sute de mii de oameni, am avut pierderi uriașe, fiind cotropiți de trupele Kaiserului. În anii îngrozitori ai celui de al doilea război mondial, cînd țara noastră a fost ocupată de armata hitleristă și tîrîtă în criminala agresiune antisovietică, poporul nostru muncitor a îndurat din greu jaful hitleriștilor, alături cu bestiile legionare de la noi.

De aceea, în condițiile actuale, în calitatea mea de om de știință și de profesor, sînt hotărît să lupt din toate puterile pentru a împiedica o nouă agresiune a militarismului german. Îmi dau toată silința de a munci pentru a contribui la ridicarea nivelului de cultură al poporului nostru, pentru a ajuta cadrele tinere să poată ajunge viitori constructori ai socialismului, luptători înflăcărați pentru pace, fericire și progres.

Noi, oamenii de știință, strîns legați de lupta pentru pace și bunăstare a poporului nostru muncitor, participăm și vom continua să participăm în chipul cel mai activ la întărirea capacității de apărare a patriei noastre, la întărirea lagărului păcii, democrației și socialismului.

Acad. prof. C. I. Balmuș

Trebuie împiedicată dezlănțuirea unui nou război

În depărtările Apusului prinde să se audă din nou zăngănit sinistru de arme. Omenirea se înfioară la gîndul unui nou măcel, mai odios ca cele din 1914—18 și 1939—45, măcel pe care îl pun la cale cercurile imperialiste occidentale. Nesățioșii după cîștiguri fabuloase au început din nou să amenințe, căutînd pe cine să înghită, asemenea lui Satan cu privire la care Sf. Petru spunea: „Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, răcnind ca un leu, umblă căutînd pe cine să înghită". (I Petru 5,8).

Vegherea noastră nu trebuie să slăbească pentrucă răul dă tîrcoale și face totul pentru dezlănțuirea unui nou război împotriva popoarelor iubitoare de pace. În timp ce în vorbe, guvernanții statelor capitaliste arată că vor pace, în fapte însă ei încearcă să reînvie militarismul revanșard german. Acordurile de la Paris și Londra creează o primejdie directă pentru viața pașnică a popoarelor europene. Guvernanții din Apus au deschis porțile închisorilor eliberînd generalii hitleriști care au mai trecut prin foc și sabie pămîntul Europei, planuind să-i pună din nou la conducerea forțelor agresive germane. Iată de ce, pe bună dreptate, oamenii pașnici, atît din țara noastră, cît și de pe toate meleagurile lumii sînt hotărîți să se împotrivească reînvierii militarismului german.

Ca slujitor al bisericii ortodoxe, ca profesor de teologie creștină, îmi fac o datorie de a răspîndi cuvîntul păcii și înfrățirii între popoare, de a protesta cu hotărîre împotriva reînarmării Germaniei occidentale și pregătirii unui nou război mondial. Noi sîntem de acord și salutăm cu fierbinte bucurie Declarația țărilor europene de la Moscova prin care se propune organizarea securității colective în Europa, singura cale care va zăbrănici incendiul unui nou război, distrugerea orașelor și căminelor noastre, prefacerea în carne de tun a tineretului lumii. Stabilirea unei păci trainice este unul din idealurile pentru care ostenesc continuu profesorii și studenții Institutului nostru.

Luptînd cu arma înfrățirii între popoare, întărind vegherea și unitatea iubitorilor de muncă și creație și făcînd zid împotriva răului, avem încredințarea nestrămutată că pacea va birui războiul și că armele destinate agresorilor din Germania occidentală se vor preface, contrar voinței imperialiștilor apuseni, în unelte pașnice, în „seceri și fiare de plug" după cuvîntul profocului (Isaia 2,4).

Preot prof. Ioan G. Coman
rectorul Institutului teologic din București

Impotriva reînvierii fascismului

Nu există om cinstit pe lume care să nu simtă că sîntem la o răspîntie hotărîtoare pentru soarta omenirii. Conferința care s-a desfășurat recent la Moscova a atras atenția lumii întregi asupra faptului că nici un om conștient de răspunderea sa nu trebuie să ia în serios afirmația că acordurile încheiate la Paris ar exclude dezlănțuirea unor aventuri militare din partea militarismului german. Ca și înainte, acesta va încălca tratatele, va recurge la forță și vărsare de sînge.

Cunosc bine mijloacele folosite de militarismul german. Am avut prilejul să „gust" viața în șapte lagăre de exterminare, printre care și faimoasele lagăre de la Oswiecim și Buchenwald. Am văzut cadavrele răspîndite peste tot — eu însumi nu odată m-am trezit printre corpurile neînsuflețite ale tovarășilor mei de suferință. Am văzut de după sîrmele ghimpate, în care circula curent de înaltă tensiune, femei tunse la piele și înfășurate în zdrențe (și sora mea era printre ele) — desfigurate, minate cu biciul la o muncă peste puterile lor și păzite de cîini dresați.

În primele nopți pe care le-am petrecut în faimosul Oswiecim, „bătrînii" lagărului mi-au arătat, la o depărtare nu prea mare, lumina focului în care a fost ars, printre sutele și sutele de mii de oameni, și tatăl meu. Această flacără a fost destul de vie ca să-mi lumineze definitiv mintea și să pot înțelege ce este capabil să facă fascismul.

Anii care au trecut de atunci ne-au arătat că toată această tragedie nu a fost doar opera hitleriștilor germani; după cum nici reînarmarea Germaniei occidentale de azi nu e doar opera grupului lui Adenauer. Lagărele fasciste au fost și opera acelora care nu de mult au arătat că sînt în măsură să repete tortura în masă, de astădată în Coreea, singuri, fără intermediar, cu mîinile lor proprii. Lagărele fasciste au fost și opera unor oameni de tipul celui care azi se fălește că a dat ordin mareșalului Montgomery să păstreze armele hitleriștilor pentru o nouă utilizare similară, au fost și opera predecesorilor acelora care au oferit azi Parisul drept loc de semnare a verdictului de exterminare a Franței.

Amintirea grozăviilor prin care a trecut omenirea, amintirea sprijinului frățesc primit din partea tovarășilor ne înarmează azi în lupta împotriva reînvierii militarismului fascist. Noi avem în mînă o armă de preț, arma formării omului nou. Noi trebuie să formăm omul nou, care își construiește o viață fericită și care organizează cu hotărîre apărarea fericirii sale.

Copiii care cresc sub ochii noștri s-au născut în vreme de pace. Viața lor trebuie păstrată curată, nepătată de sînge. Să ne fie aceasta totdeauna în față — și vom avea tăria să stăm la postul nostru ca sentinele ale vieții lor însorite.

Andrei Ney
lector la Universitatea „Bolyai"-Cluj

Spartachiada de iarnă a satelor

Pentru antrenarea tineretului sătesc în practicarea organizată a sporturilor de iarnă, se va desfășura o mare competiție sportivă de masă — spartachiada de iarnă a satelor. Aceasta va avea drept rezultat întărirea colectivelor sportive, sporirea numărului de aspiranți la trecerea normelor G.M.A., precum și descoperirea unor noi elemente talentate sportive din rîndurile tineretului sătesc.

Spartachiada de iarnă a satelor este organizată de către Uniunea Tineretului Muncitor, împreună cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport și Asociația Sportivă „Recolta", cu sprijinul Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al altor instituții și organizații. În centrele regionale și raionale se vor constitui comisii de organizare formate din reprezentanți ai Uniunii Tineretului Muncitor, ai Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, ai Consiliului Sportiv regional „Recolta", ai secțiilor de învățămînt, agricole, culturale și sanitare ale sfaturilor populare, ai Consiliului sindical regional și ai Consiliului sindical agricol. La rîndul lor, aceste comisii vor lua măsuri ca în sate, comune, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat și colective să se instituie comisii pe o bază organizatorică asemănătoare. Printre altii, din aceste comisii va face parte unul dintre învățătorii din sat sau profesorul de educație fizică. Aceste comisii vor lua măsuri pentru organizarea și îndrumarea activității în cadrul spartachiadei sătești, pe toată durata acesteia.

În cadrul spartachiadei de iarnă a satelor se vor desfășura concursuri de schi fond, șah și șaniuțe. Concursurile de schi și de șah sînt organizate în cinci etape (comună, centru de comune, raion, regiune și finală pe țară). Concursul de șaniuțe este organizat în trei etape (comună, centru de comune și raion). Etapa I-a va începe la 21 decembrie pentru șah și la 26 decembrie pentru schi și șaniuțe.

La concursurile spartachiadei de iarnă a satelor pot participa toți tinerii din mediul sătesc, de la vîrsta de 15 ani împliniți, care nu au nici o clasificare sportivă, cu avizul medicului de circumscripție. Nu pot participa elementele dușmănoase regimului nostru.

Învățătorii și profesorii de la sate trebuie să sprijine pregătirea și desfășurarea spartachiadei de iarnă a satelor, al cărei succes este menit să contribuie la dezvoltarea activității de cultură fizică și sport în rîndurile țărănimii muncitoare.

Cercul de pedagogie al viitorilor învățători

Cercul de pedagogie al elevilor școlii pedagogice mixte din Bîrlad își desfășoară activitatea cu succes. La acest cerc, condus de profesorul de pedagogie, participă elevi din anii III și IV.

De curînd, elevul Olaru Aurel din anul IV B a prezentat în cadrul cercului referatul: „Împotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei". La o altă ședință a cercului s-a dezbătut tema „Activitatea și concepția pedagogică a lui M. I. Kalinin". Referatul a fost susținut de elevul Tămășanu Vasile, din anul IV B.

Activitatea cercului de pedagogie trezește mult interes în rîndurile elevilor. La fiecare ședință au loc discuții vii pe marginea problemelor ridicate în referate. Astfel, în legătură cu problema luptei împotriva deformărilor antiștiințifice în pedagogie, elevul Ichim Teodor din anul III a combătut „teoria vocaționalistă", scoțînd în evidență caracterul ei vădit reacționar, iar elevul Zanoschi Neculai din anul IV a vorbit despre conținutul antiștiințific al teoriilor freudiste.

SILVIU CHIBURȚA
profesor la Școala pedagogică din Bîrlad

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 298 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 24 decembrie 1954

In acest număr:

- E. Cernișeva: Comsomoliștii școlii nr. 315 din Moscova (Pag. 2-a)
- N. I. Zak: Munca preferată a școlarilor (Pag. 2-a)
- V. G. Zaharov: Practica pedagogică a studenților din institutele pedagogice (Din experiența muncii Institutului pedagogic din Zagorsk) (Pag. 2-3)
- A. Turcu: In preajma sesiunii examenelor semestriale (Pag. 3-a)
- Maria Costa: Profesorii discută problemele predării limbii romîne (Pag. 3-a)
- Pentru asigurarea păcii și securității în Europa (Pag. 4-a)
- I. Radu: Americani despre învățământul american (Pag. 4-a)

Să îmbunătățim necontenit condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice

Nu există în țara noastră așezare cît de îndepărtată, în munți, pe întinsurile cîmpiilor sau în mijlocul Deltei, unde să nu poată fi întîlnit, printre copiii aplecați asupra cărților sau printre oamenii adunați la sfat, un om al școlii. In satele izolate ca și în marile orașe, învățătorii și profesorii sînt zi de zi la postul lor de luptă, punîndu-și cu modestie și cu abnegație toate puterile și cunoștințele lor în slujba operei de creștere a tinerei generații, de răspîndire a științei și culturii în rîndurile oamenilor muncii. Această activitate, plină de o înaltă răspundere, este privită cu dragoste de întreg poporul nostru muncitor. Partidul și guvernul, statul nostru de democrație populară înconjoară cu grijă părintească pe oamenii școlii, socotind contribuția lor la făurirea socialismului și la întărirea patriei drept o contribuție deosebit de însemnată.

Numeroase documente de partid și de stat arată marea atenție de care se bucură cadrele didactice din patria noastră. Realizările obținute în lupta pentru traducerea în fapt a directivelor partidului și guvernului în acest domeniu arată că, într-adevăr, învățătorul poporului a fost ridicat la noi la o înălțime la care n-a stat, nu stă și nu va putea sta niciodată într-o țară capitalistă.

Aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice a dus, încă din 1951, la îmbunătățirea sistemului de salarizare a învățătorilor și profesorilor. Pe baza acestei Hotărîri s-a asigurat o mai bună aprovizionare a cadrelor didactice, li s-au repartizat loturi individuale de pămînt, li s-a acordat dreptul de a lua masa la cantinele întreprinderilor etc. An de an, aceste condiții se îmbunătățesc. Construcția de locuințe pentru cadrele didactice se desfășoară cu succes în raioanele Toplița, Sîngiorgiul de Pădure și altele. Sfatul popular al comunei Falcău, raionul Rădăuți, a amenajat pentru cadrele didactice cîteva case și a asigurat cîteva locuințe în blocurile muncitorești ale unei fabrici locale. In Orașul Stalin, la Iași, la Cluj și în alte orașe sînt organizate cantine speciale pentru cadrele didactice. Pe loturile individuale, cadrele didactice culeg recolte care contribuie, așa cum spune tovarășul Andrei Schmidt din Neustadt, raionul Agnita, într-o scrisoare adresată redacției, la o bună aprovizionare a familiei lor.

O grijă deosebită este arătată cadrelor tinere. Încă înainte de începerea acestui an școlar, în regiunile Baia Mare, Stalin, Sucea. va etc. au fost asigurate cazarea, plata indemnizațiilor și hrana cadrelor nou numite.

Mii de învățători și profesori au fost trimiși în anii puterii populare la odihnă, în casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor și ale Ministerului Sănătății, precum și în cele organizate de comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt. In rîndurile cadrelor didactice se desfășoară o intensă activitate culturală și sportivă.

Toate aceste realizări se reflectă nemijlocit în rezultatele muncii învățătorilor și profesorilor în activitatea lor de instruire și educare a elevilor, în munca lor obștească. Avînd asigurate condiții tot mai bune de viață și de activitate, cadrele didactice își pot închina întreaga lor putere de muncă îmbunătățirii necontenite a metodelor de predare, intensificării acțiunilor pe tărîm obștesc.

Dacă în cele mai multe regiuni și raioane indicațiile precise pe care le conțin documentele de partid și de stat cu privire la condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice sînt respectate, mai există încă organe locale ale puterii de stat care nu manifestă grijă față de învățători. In raionul Plenița, de pildă, s-a întîrziat de repetate ori cu cîte 15 zile de la plata chenzinei de salariu. Asemenea întîrzieri se întîmplă și acum în raionul Mizil, în ceea ce privește plata indemnizațiilor de instalare. Uneori, plata salarilor întîrzie chiar din pricina conducerilor școlilor, care nu fac la timp, așa cum s-a întîmplat în raioanele Trușești, Suceava etc., statele de salariu. In raionul Galați, cadrele didactice nu sînt primite la cantinele unor întreprinderi și instituții. Intr-o serie de raioane ca Panciu, Bujor, Filiași situația repartizării loturilor individuale este nesatisfăcătoare; în comuna Tău, raionul Sebeș, cadrelor didactice li s-au repartizat loturi la 9 km de la marginea satului; în suburbia Satul Nou, raionul Tecuci, învățătorii au primit loturi pe un teren degradat. De asemenea, și în aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil sînt o serie de lipsuri. In raioanele Piatra-Neamț și Bacău numai jumătate din numărul învățătorilor și profesorilor au primit cota de combustibil. Există comune în regiunile Galați, Craiova, Cluj, unde cadrele didactice n-au primit de loc lemne.

In ceea ce privește locuințele, sînt raioane ca Buhuși și Huedin unde, cu toate că există condițiile necesare, organele de învățămînt și sindicale nu se ingrijesc de buna cazare a cadrelor didactice. Din cauza lipsei de grijă pentru cazarea cadrelor didactice din raioanele Iași și Făgăraș, există cazuri cînd acestea sînt nevoite să devină „navetiste", neputîndu-și duce în condiții bune munca didactică și extrașcolară.

Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale regionale și raionale nu dovedesc totdeauna suficientă combativitate în acțiunile legate de îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. De multe ori, referirea la „greutățile obiective" nu dovedește decît lipsă de răspundere și de inițiativă din partea lor. Cum se poate explica altfel faptul că, de pildă, întîrzierile în plata indemnizațiilor de instalare în raionul Rîmnicu-Vîlcea au putut fi totuși lichidate la intervenția unui activist al C.C. al S.M.I., sau că problema cazării unui profesor de la Cîmpia Turzii a fost rezolvată la intervenția unui inspector general din Ministerul Învățămîntului?

O altă formă sub care se manifestă lipsa de grijă față de cadrele didactice este aceea că transferările acestora se fac uneori fără atenția cuvenită. Organele locale ale învățămîntului nu acordă suficientă atenție respectării întocmai a principiului stabilității cadrelor didactice, principiu enunțat cu toată claritatea printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. Multe transferări nejustificate au făcut secțiile de învățămînt ale raioanelor Beclean, Fetești-Constanța și Cîmpeni, fiind necesară intervenția ministerului pentru anularea lor. Un exemplu tipic de atitudine lipsită de suflet este felul în care a procedat secția de învățămînt a raionului Grivița Roșie—București cu profesoara Maria Dumitrescu: aceasta a fost scoasă din învățămînt pentru că „refuză sarcinile", adevărul fiind că tovarășa respectivă a renunțat în anul trecut la o serie de ore, avînd copil mic.

In același timp, trebuie arătat că nici Ministerul Învățămîntului nu privește cu destulă atenție problema transferărilor, schimbînd repartizările cadrelor tinere, acceptînd prea multe transferări în timpul anului școlar, fără să ceară avizul organelor locale ale învățămîntului. Pe drept cuvînt se întreabă tovarășul Ion Chirilă, șeful secției de învățămînt a raionului Rupea, într-o scrisoare trimisă redacției noastre: „Se gîndesc oare tovarășii care aprobă asemenea transferări la situația ce se creează în școlile de unde pleacă cei cărora li s-a aprobat cererea, la greutățile pe care le întîmpinăm noi în muncă în acest fel?"

De cîtva timp, printre unii tovarăși din conducerea sfaturilor populare locale și a altor instituții care au datoria să se preocupe de condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice circulă o părere cu totul inexplicabilă, însă deosebit de dăunătoare: acești tovarăși afirmă cu toată convingerea că, pasămi-te, Hotărîrea partidului și guvernului din august 1951 a fost valabilă atunci, în 1951, iar acum, în 1954, nu mai este valabilă, nu mai trebuie aplicată. Asemenea „părere" și-au exprimat-o, de pildă, președintele sfatului popular al comunei Secășeni-Oravița, președintele sfatului popular al raionului Panciu, șeful serviciului cadastral de la Vîrtoape și alții, atunci cînd li s-a cerut sprijinul pentru aplicarea acestei Hotărîri. Este necesar ca organele de învățămînt și sindicale să intervină cu toată energia în asemenea cazuri de încălcare a unei Hotărîri a partidului și guvernului, combătînd prin toate mijloacele această atitudine. Problema îmbunătățirii necontenite a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, pe baza indicațiilor Hotărîrii din august 1951 și a documentelor apărute ulterior, este și rămîne o sarcină de prim ordin pentru toate organele de stat. Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale regionale și raionale trebuie să se îngrijească de plata la timp a salariilor, a indemnizațiilor etc., să sprijine cu grijă cadrele didactice care își construiesc locuințe, să lupte pentru înlăturarea lipsurilor în cazarea și aprovizionarea lor cu combustibil și alimente.

Satisfacerea într-o măsură tot mai mare a trebuințelor culturale ale cadrelor didactice trebuie să stea de asemenea în centrul atenției organelor de învățămînt și sindicale. Înlăturînd formalismul ce se manifestă deseori în acest domeniu, trebuie să se organizeze cu prîcepere o activitate variată și interesantă pentru organizarea timpului liber și a odihnei cadrelor didactice.

Este o datorie de onoare pentru secțiile de învățămînt și comitetele sindicale să lupte zi de zi pentru îndeplinirea cu strictețe a indicațiilor cuprinse în Hotărîrile partidului și guvernului, în vederea satisfacerii într-o măsură mereu crescîndă a nevoilor cadrelor noastre didactice, creîndu-le condițiile cele mai favorabile de muncă și de odihnă. Drepturile acordate învățătorului prin documentele de partid și de stat trebuie respectate întocmai, pentru ca munca nobilă și plină de răspundere de educare a viitorilor constructori ai socialismului să se desfășoare cu tot mai mult succes.

Premii acordate fruntașilor în munca de învățămînt

In conformitate cu prevederile H.C.M. nr. 2986 din 12 septembrie 1953, Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au acordat 10 premii speciale de categoria I-a cadrelor didactice din țară care s-au evidențiat în activitatea obștească și în munca didactică. Aceste premii sînt în valoare de 2.500 lei fiecare.

Au fost premiați tovarășii: **Ștefan Ștefănescu**, directorul școlii din satul Conduratu II, Popești-Leordeni, București, **Gheorghe Stănescu**, metodist pentru limba română la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Arad, **Paraschiva Bitai**, învățătoare în comuna Sovata, raionul Sîngiorgiul de Pădure, Regiunea Autonomă Maghiară, **Maria Popescu**, directoarea școlii din comuna Borca, raionul Ceahlău, regiunea Bacău, **Vanda Mincu**, profesoară de geografie, directoarea școlii medii de fete din Rădăuți-Suceava, **Ion Mureșanu**, șeful secției de învățămînt a raionului Satu Mare, regiunea Baia Mare, **Albert I. Székely**, inspector școlar în raionul Moldova Nouă, regiunea Timișoara, **Andrei Adorian**, învățător la școala din satul Călacea, raionul Jibou, regiunea Cluj, **Ilie Zugrăvescu**, învățător la școala de 7 ani din comuna Voicești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești, **Nicolae Goșa**, directorul școlii speciale de surdo-muți din Craiova.

Prin școlile patriei

Examen de stat la Institutul agronomic „N. Bălcescu"

De curînd, absolvenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" au început examenul de stat. Cadrele de specialitate au dat o deosebită atenție alegerii temelor pentru lucrările de diplomă, căutînd ca acestea să fie strîns legate de sarcinile actuale ale agriculturii noastre. Folosind bine perioada de practică, avînd sprijinul permanent al cadrelor de specialitate, mulți din absolvenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" candidați la examenul de stat au prezentat lucrări de diplomă valoroase.

Astfel, lucrarea candidatului Petru M. Marșeu de la Facultatea de agricultură, intitulată „Influența îngrășămintelor minerale și bacteriene asupra producției procentului de ulei și proteină la soia" ridică problema măririi producției la culturile de soia prin administrarea îngrășămintelor minerale. O lucrare valoroasă este și aceea a absolventului Arcadie Ulinici, care prezintă rezultatele obținute în urma aplicării îngrășămintelor în diferite faze la ovăz. Absolventul Eugen Săndulescu, dezvoltînd tema „Selecția soiei" face în lucrarea sa unele propuneri valoroase privind extinderea culturilor de soia în țara noastră și indică metode noi de executare a hibridărilor sexuate și vegetative între diferite soiuri de soia, pe care le-a verificat în practica pe teren. Și absolvenții Facultății de horticultură au întocmit lucrări strîns legate de practica producției agricole. De exemplu, în lucrarea absolventei Lidia Sava se studiază conformația sistemului radicular la diferite specii de pomi. In lucrarea absolventului Vasile Matei sînt expuse rezultatele activității sale practice la gospodăria agricolă de stat Zalău, unde a studiat temeinic solurile de piersic, identificînd un mare număr de plante de elită. Absolventul Petre Niță a întocmit lucrarea „Irigarea culturilor de legume la gospodăria agricolă de la Asan-Aga". El a căutat să rezolve în această lucrare una dintre problemele de bază ale ridicării producției de legume.

Nivelul ridicat al multor lucrări de diplomă constituie nu numai dovada cunoștințelor temeinice dobîndite de tinerii absolvenți în timpul celor patru ani de studiu, ci și garanția că ei vor face față cu cinste sarcinilor ce le vor sta în față atunci cînd vor fi trimiși să lucreze în gospodăriile agricole de stat, la stațiunile agricole experimentale, în gospodăriile agricole colective.

L. MILIȚIU

Se îmbunătățesc condițiile de muncă în școală

Multe școli din raionul Deta, regiunea Timișoara, se străduiesc să îmbunătățească necontenit condițiile de muncă ale cadrelor didactice și ale elevilor. Astfel, școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Liebling funcționa într-un local necorespunzător. In anul acesta, prin grija conducerii școlii localul a fost refăcut. S-a construit cu mijloace locale o baie cu 6 dușuri, cu instalații de pompare și încălzire, și s-a amenajat o sală de festivități.

In aceeași comună funcționează și o școală de 7 ani cu limba de predare germană. Și aici se observă o grijă deosebită pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă. Școala a reparat în atelierul propriu tot mobilierul vechi. S-au amenajat, de asemenea, un teren sportiv și o sală de festivități. Cadrele didactice confecționează cu sprijinul elevilor material didactic necesar predării.

Școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Gătaia funcționa într-un local vechi, necorespunzător pentru numărul crescut de elevi. Datorită activității rodnice a conducerii școlii și a cadrelor didactice, localul a fost reamenajat, s-au organizat un laborator de fizică și chimie și un muzeu de științe naturale. Un sprijin însemnat a primit conducerea școlii din partea părinților, care au construit pentru internat o instalație de încălzire a plitei cu motorină, ceea ce va aduce mari economii în ce privește combustibilul. In curînd se va da în funcțiune o nouă sală de clasă, care s-a construit acum.

TEOFANA BOTEZ
inspector școlar

Manifestări cultural-artistice pentru copii

Prilej de bucurii și surprize plăcute, vacanța de iarnă oferă întotdeauna celor mici clipe de recreare și distracții.

Unul din locurile unde pionierii și școlarii Capitalei își vor putea petrece timpul în apropiatele zile ale vacanței de iarnă este Casa de Cultură a Sindicatelor din București. Aici, între 2 și 9 ianuarie, se vor organiza diferite manifestări cultural-artistice pentru copii.

Astfel, cu prilejul festivalului filmului pentru copii, în fiecare zi vor rula filme ca: „Prieteni nedespărțiți", „Curajosul Gaici", „Poveste despre pescar și peștișor", „Balaurul", „Noul Guliver", „Căpitan la 15 ani".

Micii spectatori vor mai putea asista la cele 3 reprezentații date aici de colectivul Teatrului „Țăndărică" cu piesele „Moș Gerilă" și „Artiștii pădurii", precum și la programele artistice prezentate de orchestra Casei de Cultură a Sindicatelor și de baletul de copii al echipelor artistice de amatori din Capitală.

Un punct atractiv îl vor constitui cele două numere prezentate pentru copii de artiști ai Circului de stat.

De asemenea numeroase întreprinderi și instituții organizează serbări ale Pomului de iarnă.

Din constatările unei brigăzi de control

Secția de învățămînt a raionului Novaci, regiunea Craiova, a organizat de curînd o brigadă de control care a vizitat școlile din acest raion. La ședința de analiză a muncii, inspectorii și metodiștii care au făcut parte din brigadă au scos în evidență o serie de realizări și lipsuri din activitatea acestor școli.

Astfel, la școala din comuna Săcel, datorită eforturilor depuse de cadrele didactice și sprijinului organelor locale, planul de școlarizare a fost îndeplinit în procent de 100%. Cadrele didactice de la această școală și-au întocmit just planurile calendaristice. Majoritatea elevilor de la școala de 7 ani din comuna Săcel au obținut rezultate frumoase la învățătură, datorită muncii susținute pe care o desfășoară cadrele didactice din această școală.

Asemenea realizări există și în alte școli ale raionului.

Totuși, în activitatea cadrelor didactice din raion mai există o serie de lipsuri care frînează bunul mers al procesului de învățămînt. Astfel, în unele școli cataloagele nu sînt completate. Cadrele didactice de la școlile din comunele Mogoșani și Măgherești, de exemplu, n-au notat în catalog cunoștințele elevilor săptămîni de zile și n-au trecut nici absențele. Aceasta a făcut ca să nu se poată ține o evidență clară a situației școlare a elevilor.

Unii învățători și profesori nu se pregătesc suficient, nu stabilesc precis tema și scopul fiecărei lecții, sînt neatenți atunci cînd indică elevilor temele ce trebuie efectuate acasă. De exemplu, elevilor de la școala din comuna Mogoșani li s-a dat să execute acasă o temă legată de o lecție ce nu fusese încă predată.

Discuțiile purtate în ședința de analiză a muncii au dus la concluzia că, în mare parte, aceste lipsuri se datoresc faptului că în multe școli munca de îndrumare și control a directorilor nu se desfășoară permanent și în adîncime. Astfel, există mari neajunsuri în munca directorilor de la școala din comuna Mogoșani și de la școala din comuna Măgherești. Aceștia nu au îndrumat și nu au controlat în mod satisfăcător activitatea cadrelor didactice.

In planul de activitate al secției de învățămînt au fost trecute măsuri care să ducă la lichidarea acestor lipsuri.

EMANOIL CINTEZA
corespondent

Pentru pace și securitate în Europa

In octombrie 1954, guvernele mai multor state occidentale au semnat acordurile de la Paris, care urmăresc refacerea militarismului german, reînvierea acelei forțe care a dezlănțuit două războaie și care, după calculele cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța, ar urma să devină forța de șoc în agresiunea plănuită împotriva U.R.S.S. și a țărilor democrat-populare.

Principalii inspiratori ai acestor acorduri sînt monopoliștii americani în cîrdășie cu monopoliștii vest-germani care scontează să obțină profituri uriașe de pe urma remilitarizării Germaniei occidentale și a cursei înarmărilor care se desfășoară în Occident în vederea pregătirii unui nou război. Pentru monopoliștii americani și vest-germani, ca și pentru cei englezi și francezi, reînvierea Wehrmachtului în Germania occidentală reprezintă cel mai rentabil business. Așa se explică marele lor interes și graba febrilă cu care au elaborat acordurile de la Paris, pregătind o nouă crimă împotriva omenirii.

In momentul de față, diplomația americană exercită tot felul de presiuni asupra țărilor semnatare ale acordurilor de la Paris și în deosebi asupra Franței, pentru a obține ratificarea acestor acorduri. Cercurile agresive din S.U.A. fac tot ce le stă în putință pentru a da mînă liberă revanșarzilor vest-germani.

Impotriva planurilor criminale ale cercurilor agresive din Occident se ridică tot mai hotărîte forțele iubitoare de pace din toate țările lumii. Astăzi apare din ce în ce mai limpede că apărarea activă a păcii este cauza tuturor popoarelor.

Garanția apărării păcii este marele și puternicul lagăr al păcii, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică. Astăzi, Uniunea Sovietică, care a zdrobit faimoasa mașină de război a lui Hitler, este incomparabil mai puternică decît înaintea celui de al doilea război mondial. Alături de U.R.S.S. pășesc acum marea R. P. Chineză, cu o populație de 600 milioane de oameni, și țările de democrație populară. Lagărul democrației și socialismului a devenit bastionul puternic al menținerii și întăririi păcii și securității, constituind forța capabilă să țină în frîu pe orice agresor.

Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa a dovedit încă odată politica țărilor participante de menținere și apărare a păcii, de rezolvare a problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor. In același timp, Declarația statelor participante la Conferință arată hotărîrea de neclintit a acestor state de a lua toate măsurile necesare pentru ca orice încercare de agresiune, de dezlănțuire a unui nou război și de turburare a vieții lor pașnice să se izbească de o ripostă nimicitoare.

Să știe agresorii că popoarele lagărului democrației și socialismului nu se tem de amenințări. Popoarele noastre nu se vor lăsa surprinse de evoluția evenimentelor.

Diplomația americană manevrează acum în toate felurile și în toate părțile pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris. Conferința de la Moscova a subliniat cu tărie că în cazul ratificării acestor acorduri, statele iubitoare de pace sînt hotărîte să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor lor, a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor. Uniunea Sovietică și țările democrat-populare dispun de tot ce este necesar pentru a înfăptui aceste măsuri și pentru a fi gata în orice clipă să dea o ripostă zdrobitoare agresorilor.

Dar împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva planurilor agresive ale imperialiștilor se ridică nu numai popoarele lagărului democrației și socialismului, ci și celelalte popoare ale lumii. Faptele arată că popoarele din țările capitaliste nu vor să mai fie observatori pasivi ai uneltirilor criminale ale forțelor agresiunii.

Este semnificativă mișcarea împotriva ratificării acordurilor de la Paris, mișcare care se intensifică în Franța, unde se desfășoară dezbaterile în Adunarea Națională în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris, și în toate celelalte țări unde urmează să aibă loc dezbateri parlamentare în legătură cu această problemă.

Intr-o declarație a Consiliului național al păcii din Franța se arată că în cursul ultimelor două luni, numai în 67 de departamente ale Franței 3.500.000 de cetățeni au semnat petiții de protest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

In aceste zile, mișcarea patriotică ce se desfășoară în Franța împotriva ratificării crește neîncetat. In zilele de 21 și 22 decembrie, deputații Adunării Naționale au fost vizitați de peste 2000 de delegații din Paris și din provincie care în numele celor mai diferite pături ale populației au cerut deputaților să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris. Sînt deosebit de numeroase delegațiile din acele regiuni ale Franței care s-au aflat sub ocupația germană în timpul celui de al doilea război mondial. In întreaga țară au avut loc numeroase greve de scurtă durată, organizate de muncitori, care în acest fel și-au exprimat împotrivirea lor față de acordurile de la Paris.

Cu toate presiunile americane, în Adunarea Națională franceză acordurile de la Paris întîmpină împotrivire. In timp ce partizanii ratificării depun toate eforturile pentru a ascunde primejdia pe care o reprezintă pentru Franța și pentru pacea Europei acordurile de la Paris, numeroși deputați se propunță împotriva ratificării sau pentru aminarea dezbaterilor. După cum relatează agenția „France Presse", în rîndurile deputaților există o tendință generalizată de abținere de la vot. In prima zi a dezbaterilor, deputații au ascultat cu un mare interes pe raportorul comisiei pentru apărarea națională, deputatul radical Badie. Declarîndu-se pentru aminarea dezbaterilor, Badie a subliniat că aceasta ar permite să nu se ignoreze în mod necugetat șansele unor tratative cu Răsăritul, care pot duce la coexistența pașnică.

In termeni aspri a condamnat acordurile de la Paris generalul Aumeran (republican independent), care în luna august s-a declarat împotriva tratatului C.D.E. Deputații Bardoux (partidul țărănesc), Lebon (fost gaullist), Jacques Soustelle (fost gaullist), Daladier (radical) au subliniat că trebuie să se caute posibilitățile unor negocieri cu Uniunea Sovietică. Jules Moch, fost ministru, reprezentant al Franței în comisia O.N.U. pentru dezarmare, a vorbit despre primejdia intensificării încordării în relațiile internaționale, ca urmare a acordurilor de la Paris, atrăgînd atenția în deosebi asupra ultimei note adresate Franței de către U.R.S.S.

Un eveniment important în cadrul dezbaterilor l-a constituit cuvîntarea deputatului comunist Jacques Duclos. El a arătat că ratificarea acordurilor de la Paris va netezi drumul înarmării nelimitate a revanșarzilor de la Bonn și va agrava primejdia serioasă de război în Europa și în întreaga lume. Duclos a subliniat că acordurile internaționale ale Franței, situația ei geografică și faptul că Franța este o putere ocupantă în Germania îi permit să ia în mod eficace atitudine împotriva refacerii militarismului german.

Apoi Duclos a vorbit despre protestul poporului francez împotriva reînvierii militarismului german. Nu trebuie ratificate acordurile de la Paris, a subliniat Duclos, trebuie duse tratative; iată ce vrea poporul Franței.

O impresie deosebită a produs emoționanta cuvîntare a lui Edouard Herriot, deputat radical și președinte de onoare al Adunării Naționale, care a declarat că va vota împotriva acordurilor de la Paris.

Lupta pentru apărarea păcii cuprinde astăzi mase tot mai largi din toate țările lumii. In Germania occidentală, în Belgia și celelalte țări semnatare ale acordurilor de la Paris, crește zi de zi lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Popoarele se ridică tot mai hotărîte în apărarea păcii. Forțele păcii cresc și se întăresc pe zi ce trece. Ele și-au spus și își vor spune cuvîntul cu tot mai multă greutate în viața internațională.

ȘEDINȚA COMITETULUI ADMINISTRATIV AL F. I. S. E.

Intre 28 decembrie 1954 și 2 ianuarie 1955 va avea loc la Viena ședința Comitetului Administrativ al Federației Internaționale Sindicale a Învățămîntului, cu următoarea ordine de zi:

1) Activitatea F.I.S.E. și programul său pe 1955.

2) Organizarea unei Conferințe pedagogice europene în 1955.

Din partea Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R.P.R. vor participa la această ședință tov. Radu Petre, președinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, și tov. Roban de la ziarul „Munca".

In clișee: *1). La fel cu cei mai mulți dintre elevii școlilor medii din Buzău, Pompiliu Cristea din clasa X-a B a școlii medii de băieți stăpînește deprinderile elementare ale electrotehnicii. 2). In laboratorul școlii medii de fete. 3). Cabinetul pedagogic al școlii medii de fete. 4). Elevi ai școlii medii de băieți studiind plantele care schimbă structura solului. 5). Eleva Natalia Jelescu, din clasa IX-a a școlii medii de fete, desfășoară cu succes munca independentă în laboratorul de chimie.*

Sub conducerea unor profesori ca tov. Veronica Teodorescu, Valeria Mihăilă, S. Statnicov etc., elevii și elevele școlilor medii din orașul Buzău dobîndesc deprinderi de muncă independentă și cunosc elementele producției în principalele ramuri ale economiei noastre.

Din experiența școlii sovietice

Comsomoliștii școlii nr. 315 din Moscova

In această dimineață, elevii clasei a VI-a de la școala nr. 315 din Moscova au apărut în curtea școlii cu mult înainte de începerea lecțiilor. Erau neobișnuit de serioși și-i opreau cu severitate pe neastîmpărații din alte clase, care ar fi dorit să se joace și să se înghesuie lîngă ușa școlii. Elevii clasei a VI-a erau îmbrăcați deosebit de ordonat, aveau cravatele de pionieri călcate, ghetele bine lustruite.

— Piaptănă-ți moțul — observă cu severitate Dima Voronov, un băiat cu părul negru, privindu-l pe prietenul și vecinul său de bancă, Igor Zibin. Sau ai uitat că astăzi este de serviciu clasa a X-a?

Igor își netezește grăbit părul, fără a spune vreo vorbă, căci toți știu că elevii din clasa a X-a sînt foarte severi în timpul serviciului. Cînd vine ziua lor de serviciu ei supraveghează deosebit de sever ordinea în școală.

Serviciul pe școală al comsomoliștilor din clasele superioare a devenit o tradiție a organizației școlare de comsomol. De obicei, fac de serviciu clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a, formate în marea lor majoritate din comsomoliști.

Dar iată că, însfîrșit, în fața elevilor se deschide larg ușa de intrare. Elevii mai mici îi salută pe elevii de serviciu care stau lîngă cuiere și pe scara ce duce la etajul al doilea. Aceștia le răspund cu zîmbete prietenoase. Pe mulți îi cunosc după nume, știu cine dintre ei este pasionat de sport, cui îi place să citească, cine are note bune și cine a primit ieri nota „2". Elevii din clasele superioare au în grija lor pe elevii din clasele a IV-a, a V-a și a VI-a, iar mulți dintre ei sînt instructori de pionieri în aceste clase.

Comsomolistul-instructor este sufletul detașamentului de pionieri. El este organizator, prieten, sfătuitor, coleg mai mare. Fără a-și impune părerea sa copiilor, el le sugerează cu pricepere lucruri vii și interesante. In clasa a VI-a este instructor comsomolistul Iurii Reabov, un sportiv înalt și bine legat. Chiar din primele zile el a știut să trezească interesul copiilor pentru sport, să-i antreneze în secțiile sportive școlare. Printre pionieri s-au găsit amatori de fotbal, volei, gimnastică și acrobație. Iurii este ajutat de prietenul său, comsomolistul Volodea Gherasimov. Acesta a luat parte la întocmirea planului detașamentului, iar apoi și la îndeplinirea lui. Volodea organizează seri literare și conferințe cu cititorii. Deosebit de interesant s-a desfășurat seara dedicată creației lui Nicolai Ostrovski. La desfășurarea programului acestei seri a luat parte întregul detașament: Volodea Gherasimov a prezentat un referat, copiii au citit fragmente din operele lui Ostrovski, au cîntat cîntecele sale preferate, au luat parte la prezentarea scenelor din romanul „Așa s-a călit oțelul". Această seară a ajutat elevilor din clasa a VI-a să cunoască mai îndeaproape viața și creația scriitorului.

Acum, detașamentul se pregătește pentru adunarea cu tema: „Prietenia popoarelor U.R.S.S.". Pionierii selecționează materiale despre Republicile Unionale, pregătesc albume cu desene, cu fotografii. Fetițele brodează stemele republicilor, învață cîntece și dansuri naționale. In planul detașamentului sînt prevăzute și alte lucruri interesante, printre care vizitarea celor mai mari uzine din Capitala sovietică.

Comsomoliștii sînt gata întotdeauna să-i ajute la învățătură pe colegii lor din clasele mai mici. Cu cei ce lenevesc și nu vor să învețe serios ei sînt deosebit de exigenți.

Intrînd după lecții în clasa a X-a, i-am găsit adunați acolo pe toți membrii biroului de comsomol al clasei. In fața lor stătea „plouat" Volodea Glagolev, din clasa a VI-a.

— Cum s-a întîmplat că ai primit nota „2"? — l-a întrebat pe Volodea organizatorul de comsomol Vitali Juravael. — Doar ești șef de echipă și trebuie să fii exemplu pentru alții.

Volodea roșește. Discuția se încheie printr-o recunoaștere deplină: băiatul nu și-a învățat lecția pentrucă a fost la un coleg și a jucat șah. Credea că profesorul nu-l va întreba de astă dată. Dar iată că a primit nota „2".

— Aceasta nu se va mai întîmpla — promite Volodea.

— Bine, te credem — răspunde organizatorul de comsomol — dar să ne înțelegem: pînă cînd nu-ți vei îndrepta nota, nu vei mai lua parte la activitatea cercului de șah. Volodea îl privește rugător pe Saşa Smolin — comsomolistul care conduce cercul tinerilor șahiști din clasa a VI-a. Dar Saşa nu-i arată nici o milă. Lui Volodea nu-i rămîne decît un singur lucru: să-și îndrepte cît mai repede nenorocita notă „2".

Comsomoliștii urmăresc cu vigilență și învățătura elevilor din propria lor clasă. Fiecare notă rea este discutată de către biroul comsomolului, ea pune în gardă întreaga organizație. Nu de mult membrii biroului au discutat îndelungat și serios cu unul din colegii lor. Comsomolistul Boris Kuznețov, care pînă nu de mult învăța excelent și activa cu pasiune în cercul de matematică, a început să capete note slabe. La ședința biroului Boris a promis să se îndrepte, dar n-a vrut deloc să explice de ce a început să rămînă în urmă la învățătură. Comsomoliștii bănuiau că a nimerit într-un mediu neprielnic. Unul dintre ei îl văzuse într-o seară într-o companie veselă. După multe ezitări, Boris a explicat că aceasta era după o serată organizată la niște cunoștințe. Cunoștințele lui Boris nu erau oameni răi, dar după vîrstă ei nu erau potriviți ca tovarăși pentru tînărul elev din clasa a X-a. Ei își aveau interesele lor. După terminarea muncii n-aveau nimic împotrivă să petreacă vesel timpul la o serată.

Comsomoliștii au știut să influențeze asupra lui Boris. Ei l-au convins că această prietenie nu-i va aduce nici un folos, că el trebuie să muncească serios căci vin examenele, iar apoi admiterea în Universitate, la Facultatea de fizică-matematică, la care Boris visează încă din clasa a VIII-a. Sub influența colegilor, Boris Kuznețov a găsit puterea necesară pentru a rupe legăturile sale cu compania veselă și a început iarăși să învețe bine.

Ajutorul dat la timp unui coleg a devenit o lege pentru comsomoliști. Ace'a dintre ei care învață bine îi ajută pe colegii rămași în urmă.

Organizația de comsomol a școlii nu se preocupă însă numai de problemele învățăturii. Comitetul U.T.C.L. are cinci secții și fiecare din ele are un sector propriu de muncă. In obligațiile secției de muncă politico-educativă, de pildă, intră organizarea informațiilor politice în clase, organizarea diferitelor conferințe, discuții etc. Secția de cultură organizează vizionări colective de piese și filme, excursii pe jos, cu trenul sau cu mașina, excursii cu schiurile în timpul iernii. Tot în atribuția acestei secții intră activitatea echipelor școlare de artiști amatori. Secția de presă conduce redactarea gazetei școlare și a gazetelor pe clase. Secția activității pionierilor este în fruntea muncii cu pionierii.

Comsomoliștii școlii nr. 315 transmit experiența lor de muncă prietenilor comsomoliști de la școala sătească pe care o patronează. Această prietenie s-a legat cu doi ani în urmă, în timpul vacanței de vară. Atunci, un mare grup de comsomoliști din clasele superioare a ajutat colhoznicilor din jurul Moscovei la muncile de cîmp. Acolo, pe ogoarele colhoznice, a avut loc prima întîlnire între elevii ambelor școli. Școlarii din sat i-au invitat pe școlarii din oraș să-i viziteze cînd va începe anul școlar. Aceștia au acceptat invitația și, într-o duminică, au venit la prietenii lor. E' le-au adus în dar o întreagă bibliotecă, aproape 1000 de cărți strînse de elevii școlii nr. 315. Printre oaspeți erau dansatori, cîntăreți, un acordeonist. Ei au organizat un concert. Apoi a avut loc un meci de fotbal între echipele ambelor școli.

Și comsomoliștii din sat i-au vizitat pe prietenii lor de la Moscova. Au mers împreună la teatru, au vizitat mai multe muzee, s-au plimbat pe străzile și prin piețele Moscovei.

Nu există nici o activitate școlară la care să nu ia parte comsomoliștii. E' au plantat o mare livadă de pomi fructiferi. Pe un teren părăginit, au organizat în școală un colț al naturii vii. i-au învățat pe colegii lor mai mici să crească găini și iepuri de casă de cele mai bune rase, au radioficat localul școlii.

E. CERNIȘEVA

Grădinițe de copii la S. M. T.

Răspunzînd chemării P.C.U.S., peste 3000 de specialiști în agricultură au sosit la S.M.T.-urile din R.S.S. Moldovenească. Printre ei sînt multe femei-agronomi, ingineri, zootehnicieni. Administrația și organizațiile obștești ale stațiunilor de mașini și tractoare acordă o mare atenție creării unor condiții bune de trai și de cazare mecanizatorilor și specialiștilor. Consiliul de Miniștri al Republicii a adoptat o hotărîre cu privire la înființarea grădinițelor de copii într-o serie de S.M.T.

La S.M.T. Chiurteni s-a deschis o grădiniță de copii căreia i s-a pus la dispoziție o clădire bine amenajată, cu un dormitor, o sufragerie, o cameră pentru jocuri o bucătărie.

De asemenea s-au deschis grădinițe de copii la S.M.T. Vertiujeni, Chișcăreni și Temeleuți. In prezent se organizează grădinițe de copii la stațiunile de mașini și tractoare din Triuleni și Atachi.

Lucrările științifice ale unui pedagog

Numele lui P. A Gorbații, profesor emerit al școlii din R.S.S. Ucraineană, se bucură de o largă popularitate în mijlocul pedagogilor din republică. Autorul cărții „Experiența predării trigonometriei în școala medie" predă matematica de 45 de ani.

P. A. Gorbații desfășoară o intensă muncă metodică, fiind în fruntea cercului de matematică al Institutului orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice. El organizează de asemenea lucrări practice, ține lecții deschise. Profesorul emerit se ocupă de activitatea științifică. El a scris aproape 40 de lucrări cu privire la problemele predării matematicii în școala medie.

Pentru munca sa ireproșabilă în domeniul învățămîntului public, P. A. Gorbații a fost distins cu o înaltă recompensă a guvernului — Ordinul Lenin.

Pregătiri pentru vacanța de iarnă

Secretariatul U.T.C.L. a adoptat o hotărîre cu privire la odihna copiilor în timpul vacanței de iarnă.

O sută de mii de elevi și copii de la casele de copii din Moscova vor lua parte la tradiționalul pom de iarnă din Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor. De asemenea, se vor organiza serbări ale pomului de iarnă în capitalele republicilor, în centrele ținutale, regionale, precum și în marile centre industriale.

S-a hotărît de asemenea să se organizeze serbări ale pomului de iarnă, matinee spectacole date de colectivele de artiști amatori din mijlocul copiilor, vizionarea celor mai bune filme sovietice, în cluburi, în case și palatele culturii, în biblioteci și în alte localuri.

In zilele vacanței copiii se vor întîlni cu inovatori în producție, cu oameni de știință, scriitori, activiști pe tărîmul artei, maeștri ai sportului. Se vor organiza expoziții de artă plastică și de creație tehnică a școlarilor excursii la muzee, vizionarea colectivă de spectacole, întreceri sportive, excursii cu schiurile, jocuri și carnavalul pe ghiață. In grădinile și parcurile sindicatelor, în curțile caselor de locuit, se vor amenaja terenuri pentru jocurile sportive de iarnă, derdeluș pentru săniuțe și patinoare.

Munca preferată a școlarilor

Către seară, deasupra satului s-a lăsat un nor. A căzut o ploaie torențială. Cînd s-a ivit dintre nori soarele, care cobora spre apus, a apărut pe cer și un curcubeu. Copiii îl admirau și erau bucuroși că plouase. Cea mai mulțumită dintre toți era Tania F. In ultimele zile, gerul de primăvară de pe tarlaua ei nu mai creștea cum trebuie, din cauza lipsei de umiditate. Ploaia îl va înviora numaidecît.

Dimineața, după ce dejună în grabă, Tania fugi la parcela de experiență a școlii elementare nr. 64 din Țelina Acolo îi găsi pe tinerii naturaliști Valentina S., Alexei G., Ludmila S. și mulți alții. Veniseră cu toții să afle dacă pe suprafața solului nu se formase cumva, după ploale, o coajă, dacă plantele nu au nevoie de un ajutor grabnic.

La școala din Țelina învață 300 de elevi, dintre care 78 sînt membri ai cercului tinerilor naturaliști. Ei au îndrăgit parcela lor școlară. In timpul verii au făcut de serviciu cu rîndul pe parcelă, iar cînd trebuia să se execute vreo lucrare mai mare, veneau cu toții la tarlalele lor.

Parcela de experiență nu e mare, are o suprafață totală de vre-o 4500 m.p. Dar ce nu găsești pe acest mic teren? Elevii au organizat un asolament de legume, cultivă culturi cerealiere, au plantat o livadă și o vie. Micii experimentatori au pe parcela lor și straturi de flori.

Pe tarlale se fac experiențe de cultură a plantelor cerealiere și leguminoase în diferite condiții. Munca practică pe parcelă a arătat intuitiv școlarilor importanța îngrășămintelor, a termenelor de însămînțare, influența prelucrării solului asupra recoltei la hectar.

Școlarii au învățat să planteze pomi, să-i crească și să-i îngrijească. Ei se mîndresc cu via lor, care numără 60 de butuci de viță. In anul 1953, copiii au obținut prima recoltă de struguri de varietatea „Donscoi". Socotită la hectar, recolta era de 70 kintale. Ziua culesului a fost o sărbătoare pentru tinerii naturaliști.

In anul 1954 pe parcela școlară s-au ținut 16 lecții practice, la care s-a fixat materialul studiat la lecțiile din clasă.

Una dintre tarlalele parcelei a fost însămînțată cu in. Aceasta e o cultură nouă în raionul Țelina. Școlarii au urmărit cu mult interes modul de cultivare a inului. Intîi, pe parcelă au răsărit și au pornit să crească firicele de in. Apoi planta s-a acoperit cu floricele albastre. Din depărtare se părea că pe tarla s-a aruncat un batic albastru. Apoi inul a fost strîns și legat în snopi.

Experiențele privitoare la cultivarea inului au dat un material interesant și valoros pentru lecția „Cum a crescut cămașa pe cîmp", care s-a ținut în clasa II-a. După explicația învățătorului și citirea unui text despre importanța inului în economia națională a țării, elevilor li s-a arătat colecția „Istoria cămășii". Colecția era formată din semințe de in, tulpină verde și uscată, capsule cu semințe, fibre, fir de in, bucățele de pînză și o cămașă gata cusută. Eleva din clasa a III-a care a îngrijit tarlaua însămînțată cu in le-a povestit elevilor din clasa a II-a cum a cultivat ea această plantă. După această lecție, elevii din clasa a II-a au declarat că la anul vor cultiva și ei „cămăși" pe parcela școlară de experiență.

Tinerii naturaliști au aplicat pe parcela școlară de experiență din Țelina metoda creșterii forțate a cartofului. Intr-o vară, dintr-un singur kilogram de cartofi ei au obținut o recoltă de 50,5 kg. Cum a putut fi obținută această recoltă? La 17 februarie elevii au pus pe fereastră, pentru îarovizare, 12 cartofi. Peste o lună, pe acești cartofi au apărut lăstari. La 2 aprilie cartofii au fost tăiați în bucăți și sădiți într-o ladă cu pămînt bine îngrășat cu bălegar putrezit. La 16 aprilie, lăstarii au atins o lungime de 8 cm. Ei au fost separați de tuberculе și răsădiți pe teren, la o distanță de 80 cm. unul de altul. In gropi s-a turnat cîte puțină cenușă de lemn, must de bălegar și apă caldă. La început au fost răsădiți 40 de lăstari. In curînd, aceștia s-au prins. Cartofii au fost puși iarăși în lăzi cu pămînt La 27 aprilie, prin același procedeu, au fost separați și răsădiți 38 de lăstari. A treia oară tuberculele au dat încă 20 de lăstari. Cînd pe vreții cartofilor au apărut nouă frunzișoare, vreții au fost ciupiți, pentru ca germenele să primească mai multă hrană. Terenul a fost afînat de mai multe ori. Lăstarii obținuți de la cele 12 tuberculе au dat o recoltă de 50,5 kg. cartofi.

Raionul Țelina este un centru important în ceea ce privește cultura cerealelor. Colhozurile și sovhozul din Țelina, care este decorat cu ordinul Lenin, dau patriei sute de mii de puduri de cereale de bună calitate, mai ales grîu — care este una dintre cele mai importante culturi alimentare.

De aceea și școala se străduiește să cultive dragostea elevilor săi pentru cultura cerealelor. Pe parcela școlii se cultivă grîu de toamnă și de primăvară, orz, secară, mei, orez. In anul 1954, cu toate condițiile atmosferice nefavorabile, tinerii naturaliști au reușit să obțină recolte bogate. Tania Frolova a obținut pe tarlaua sa 23,5 kintale la ha. grîu de toamnă, varietatea „Meleanopus 69". O recoltă la fel de bogată a obținut și Ala B. Secara cultivată de Valetnina C., a dat o recoltă de 21 kintale la ha. De asemenea, s-au obținut recolte bogate de pe tarlalele însămînțate cu ovăz de varietatea „Bolșevic", cu orz de varietatea „Donețki" și cu orz de toamnă Orezul de varietatea „Belij Scoms", cultivat pe tarlaua elevei Raia S., fiind udat periodic, a dat o recoltă de 50 kintale la ha.

Tinerii naturaliști aplică pe tarlalele lor agrotehnica superioară, folosesc experiența fruntașilor din colhozuri și sovhozuri. Iată cum au reușit ei să obțină o recoltă bogată de grîu de primăvară, varietatea „Meleanopus 69". Toamna, cînd au arat terenul, au introdus în sol gunoi de păsări. Primăvara, cu două zile înainte de însămînțare, au turnat în sol must de bălegar. Înainte ca grîul să dea în spic, au introdus hrană suplimentară, au dus lupta împotriva dăunătorilor.

Urmărind dezvoltarea grîului de primăvară, elevii au observat că dimineața și seara frunzele acestei plante se așează cu fața spre lumină, iar la amiază stau pieziș față de soare. Aceasta se întîmplă pentru că dimineața și seara ei trebuie să acumuleze cît mai multă lumină, iar la amiază trebuie să se apere de soarele arzător. De aceea, maiștrii recoltelor bogate caută cu prilejul însămînțărilor, să așeze rîndurile de grîu de la nord spre sud, pentru a da plantelor mai multă lumină.

In cercul tinerilor naturaliști de la școala nr. 64 activează și elevi din școala medie. Ei n-au vrut să se despartă de munca interesantă de pe parcela școlară.

Învățătura și munca au creat o strînsă prietenie între elevii școlii din Țelina. In zilele de vară și de toamnă la școală se organizează adeseori jocuri atractive și interesante. De multe ori, după lecțiile practice conducătorul cercului le dă voie copiilor să facă un foc într-un colțișor îndepărtat al parcelei. Aici copiii își coc cartofi, apoi îi mănîncă fierbinți, cu castraveți și cu roșii.

Parcela experimentală a școlii este frumos împodobită cu stejari, arțari, plopi. Tinerii naturaliști cresc pe parcela lor tot felul de puieți. Anul trecut, școlarii au sădit sub conducerea cadrelor didactice plopi, arțari și multe flori în curtea secției raionale de învățămînt și în curtea bibliotecii centrale raionale.

Cercul tinerilor naturaliști de la școala nr. 64 din satul Țelina și întreaga școală au primit pe bun merit dreptul de onoare de a participa la Expoziția Agricolă Unională.

N. I. ZAK
șefa stațiunii regionale a tinerilor naturaliști din Rostov

(Din revista „Nacialnaia școla").

Laborator pentru studierea activității nervoase superioare

Pe lîngă catedra de pedagogie și psihologie de la Institutul pedagogic de limbi străine din Stavropol s-a organizat un laborator pentru studierea activității nervoase superioare a omului. Laboratorul dispune de cele mai noi aparate pentru cercetarea reflexelor condiționate. Aici se organizează lucrări practice care ajută studenților să-și însușească mai adînc și mai temeinic învățătura lui I. P. Pavlov.

Sub îndrumarea lui F. I. Ivascenko, candidat în științe pedagogice, studenții organizează în laborator lucrări de cercetări științifice. Munca științifică a studenților este îndreptată spre rezolvarea unor probleme importante din punct de vedere practic. Studenta Comarova, din anul IV, a cercetat la școala medie de pe lîngă Institut cum își însușesc elevii cunoștințele cînd se folosește la lecții materialul didactic și intuitiv. Ea a verificat concluziile observațiilor sale prin experimentare în laborator.

Studenta Mercușeva, din anul II, a elaborat o metodică de cercetare care îi va permite să lămurească unele particularități fiziologice ale atenției copiilor.

O conferință cu privire la problema învățămîntului politehnic

La Ufa și-a încheiat lucrările conferința științifică practică consacrată problemelor învățămîntului politehnic în școlile din R.S.F.S.R. La conferință au luat parte directorii școlilor și directorii de studii, profesori de fizică, matematică, chimie, geologie, geografie, oameni de știință și cadrele secțiilor de învățămînt orășenești și raionale.

In ședințele plenare participanții la conferință au ascultat cu mult interes referatul privitor la experiența organizării cercului tehnic în școală, ținut de profesorul de fizică G. Pavlov de la școala de 7 ani din Stari-Uralchinsc, precum și referatul despre experiența familiarizării elevilor cu bazele agriculturii la lecțiile de geografie în clasele a VIII-a, ținut de profesorul de geografie S. Ghilmulin, de la școala din Biș-Ungarovsk.

In secții au fost prezentate 25 de referate despre experiența înaintată a diferitelor școli și a diferiților pedagogi cu privire la introducerea învățămîntului politehnic.

Practica pedagogică a studenților din institutele pedagogice

(Din experiența muncii Institutului pedagogic din Zagorsk)

V. G. Zaharov
candidat în științe pedagogice

Școala sovietică se dezvoltă în strînsă legătură cu viața, cu practica construcției comuniste. Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și hotărîrile ulterioare ale partidului și guvernului, îndreptate spre întărirea statului socialist, spre ridicarea bunăstării poporului, determină căile de dezvoltare continuă a învățămîntului mediu general și a învățămîntului politehnic. Înfăptuirea acestor sarcini grandioase cere o îmbunătățire radicală a calității pregătirii cadrelor didactice.

In această privință are o importanță excepțională practica pedagogică a studenților.

In procesul pregătirii pedagogului pentru realizarea practică a învățămîntului politehnic în școală, noi ne-am străduit, în primul rînd, ca studenții să înțeleagă just conținutul învățămîntului politehnic, dezvăluit de V. I. Lenin în observațiile la tezele Nadejdei K. Krupskaia cu privire la învățămîntul politehnic. După cum se știe, V. I. Lenin a înglobat în conținutul învățămîntului tehnic următoarele: noțiunile principale despre electricitate; despre aplicarea electricității în industria mecanică și în industria chimică; cunoștințele despre planul de electrificare a țării; vizitarea centralelor electrice, a uzinelor, a sovhozurilor; cunoașterea bazelor agronomiei.

In conținutul învățămîntului politehnic intră de asemenea priceperile și deprinderile de mînuire a celor mai simple unelte de muncă.

In timpul practicii pedagogice noi am urmărit ca studenții să nu rupă învățămîntul politehnic de însușirea de către elevi a bazelor științelor.

In procesul realizării învățămîntului politehnic, atît practicanții cît și conducătorii practicii întîmpină multe dificultăți. De aceea, catedrele de pedagogie, fizică, științele naturale, ca și profesorii și învățătorii școlii de aplicație au desfășurat înainte de începutul practicii o intensă muncă pregătitoare: au fost elaborate instrucțiuni metodice cu privire la realizarea în practică a învățămîntului politehnic la fizică, biologie, chimie, geografie; au fost determinate activitățile principale cu caracter politehnic în afara clasei și în afara școlii, ținîndu-se seama de condițiile locale.

In timpul practicii pedagogice, studentul, bineînțeles, nu este în stare să cuprindă toate problemele învățămîntului politehnic, privitoare la studierea unui obiect oarecare. Totuși, în limitele lecțiilor predate, el trebuie să dovedească priceperea de a realiza învățămîntul politehnic în sistemul activităților în clasă și în afara ei. In această privință ne-a fost de mare ajutor „Planul măsurilor practice al secției de învățămînt regionale din Moscova și al Institutului regional de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova, cu privire la înfăptuirea învățămîntului politehnic în școlile regiunii pe semestrul al doilea al anului școlar 1953/54". In afară de aceasta, secția regională de învățămînt din Moscova a întocmit circulara instructiv-metodică „Despre învățămîntul politehnic în școlile din regiunea Moscova" în care este sintetizată experiența înaintată a cadrelor didactice din regiune cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în procesul predării fizicii, chimiei, biologiei, geografiei și desenului liniar. Catedrele de pedagogie, fizică și științele naturii au studiat de asemenea experiența înaintată a cadrelor didactice din orașul Zagorsk cu privire la realizarea învățămîntului politehnic.

Pentru pregătirea studenților în vederea conducerii diferitelor cercuri tehnice la școala de pe lîngă institut, au fost create ateliere. Aici au urmat un curs practic toți studenții facultății de fizico-matematică și, în parte, cei ai secțiilor de științe naturale și geografie. In cadrul acestui curs ei au căpătat deprinderi practice de lucrări în lemn, tablă, carton, sticlă, au executat o serie de lucrări de montaj și au studiat tehnica cinematografică și radiotehnica.

La institut a luat ființă un mic cabinet-muzeu politehnic, unde studenții ascultă lecții însoțite de demonstrații cinematografice despre cele mai noi realizări ale științei și tehnicii, ale agriculturii, despre metodele înaintate de muncă, vizionează filme tehnico-științifice. Tot aici ei desfășoară și lucrările cu elevii-membri ai cercurilor tehnice.

Sarcini mari și pline de răspundere stau în fața școlii în legătură cu hotărîrile din septembrie 1953 ale Plenarei C.C. al P.C.U.S., „Despre măsurile de dezvoltare continuă a agriculturii U.R.S.S.". In perioada practicii pedagogice din anul 1953/54, atenția studenților a fost îndreptată spre pregătirea în vederea realizării acestor sarcini. Practicanții secției de științe naturale și geografie au studiat experiența înaintată a școlilor nr. 4, 5 și 6 din orașul Zagorsk cu privire la formarea cunoștințelor elevilor în domeniul agriculturii. Studenții au luat parte la organizarea excursiilor în colhozuri, sovhozuri, la S.M.T., au condus munca tinerilor naturaliști, le-au făcut cunoscute elevilor realizările colhozurilor și ale colhoznicilor fruntași din raionul Zagorsk. Cu prilejul ocupațiilor din afara clasei, ei s-au străduit să educe dragostea și respectul elevilor pentru munca agricolă.

In luna mai a anului curent (prin reducerea duratei de practică în februarie), a fost organizată practica de o săptămînă a studenților facultății de biologie pe parcela școlară. Fiecare practicant a primit instrucțiuni metodice cu privire la organizarea muncii pe parcela școlară și a predat el însuși o lecție de biologie.

In nota explicativă la programa de practică pedagogică a studenților de la institutele pedagogice se arată că cele șase zile rezervate pentru practică în semestrul al treilea pot fi folosite neîntrerupt — cîte o zi pe săptămînă (în timp de șase săptămîni), sau cîte trei ore pe zi (în timp de 12 săptămîni). Din experiența muncii Institutului din Zagorsk rezultă că cele mai bune rezultate în pregătirea practică le-au obținut studenții care au făcut practică în școală o zi întreagă pe săptămînă, în decurs de șase săptămîni și au desfășurat ocupațiile din afara clasei în decursul întregului semestru al treilea.

Practica pedagogică pentru semestrul al patrulea se desfășoară timp de patru săptămîni (de la 8 februarie pînă la 8 martie). Ar fi foarte potrivit ca ea să se desfășoare în aceleași clase și la aceleași școli ca și în semestrul al treilea. Este important ca conducătorii grupelor și profesorii școlii să-i cunoască pe practicanți, iar practicanții, la rîndul lor, să-i cunoască pe elevi. Venind într-o clasă cunoscută, practicantul continuă să-și perfecționeze măestria pedagogică. Cînd este însă trimis să lucreze într-o altă clasă, atunci, în fond, trebuie să înceapă totul din nou. De altfel, și programa practicii pedagogice pe semestrul al patrulea cuprinde forme de ocupație care sînt o continuare a măsurilor începute în semestrul al treilea (pregătirea pentru lecție, predarea lecțiilor, desfășurarea muncii în afara clasei și a muncii extrașcolare, ajutorarea elevilor rămași în urmă, ajutorarea dirigintelui clasei, a organizației de pionieri și a celei de comsomol, munca cu părinții etc.).

Fără a schimba planul de repartizare a studenților pe școli și pe clase, noi desfășurăm întreaga muncă pregătitoare pentru semestrul al patrulea înainte de începutul practicii. Prin aceasta, atît conducătorii institutului, cît și metodiștii și profesorii capătă un timp suplimentar pentru munca nemijlocită cu practicanții.

La Institutul din Zagorsk pregătirea pentru practică în semestrul al patrulea începe cu studierea rezultatelor muncii școlilor în prima jumătate a anului școlar și a sarcinilor care le revin în cea de a doua jumătate a anului. In această privință joacă un rol important participarea metodiștilor institutului la consfătuirile din ianuarie ale cadrelor didactice.

In anul școlar 1953/54, după ce au participat la aceste consfătuiri, metodiștii institutului au adus la cunoștința studenților sarcinile școlilor și au orientat munca lor în conformitate cu hotărîrile adoptate la consfătuiri.

Pregătirea din timp este deosebit de necesară pentru desfășurarea practicii la lucrările din afara clasei. Anul trecut, catedra de pedagogie, diriginții, profesorii și instructorii de pionieri au asigurat practicanților materialele necesare: planurile de muncă instructiv-educativă, planurile de muncă ale diriginților, ale unităților și detașamentelor de pionieri pe pătrarul al treilea. După studierea acestor documente, s-a constatat că școlile nu planifică întotdeauna măsurile ce trebuie luate în afara clasei pentru pregătirea practicanților. Acolo unde a fost posibil, școlile au satisfăcut cerințele institutului și au prevăzut pentru perioada practicii lucrări corespunzătoare în afara clasei și în afara școlii. In condițiile unei asemenea colaborări între școală și institut se obțin rezultate mai bune și în activitatea școlii însăși, mai ales în ceea ce privește munca pionierilor, conducerea cercurilor pe obiecte, a cercurilor tehnice, agricole etc.

Institutul acordă o mare atenție pregătirii și desfășurării conferinței consacrată practicii pedagogice pe semestrul al patrulea. In anul școlar 1953/54, la ședința plenară a conferinței studenților au fost prezentate referate cu temele: „Hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. și sarcinile școlii", „Conținutul muncii organizațiilor de pionieri din școlile orașului Zagorsk", „Munca instructiv-educativă a practicanților în școală". Apoi s-au desfășurat consfătuiri metodice pe secții, unde metodiștii institutului au dat studenților instrucțiuni practice cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în procesul muncii, în clasă și în afara clasei, la fizică, biologie și geografie. In comunicările metodiștilor au fost analizate temele lecțiilor care trebuiau predate în perioada practicii de către studenți.

Referatul cu tema „Măsurile practice de realizare a învățămîntului politehnic în procesul predării fizicii" a fost prezentat de V. F. Iakovlev, candidat în științe fizico-matematice. El a arătat că, în perioada practicii, în clasa a VI-a se studiază la fizică următoarele teme: „Mișcarea mecanică", „Munca mecanică și forța", „Mecanismele simple". Cu prilejul studierii acestor teme trebuie asigurată înainte de toate însușirea unor cunoștințe adînci și temeinice de către elevi. Odată cu aceasta trebuie să li se arate elevilor posibilitatea aplicării practice, pe scară largă, a acestor cunoștințe în diferitele ramuri ale economiei naționale.

De mare importanță este studierea de către elevi a mecanismelor simple (pîrghie, vîrtej, scripeți). Trebuie să-i învățăm pe elevi să determine randamentul mecanismelor simple. In încheiere trebuie să li se dea elevilor noțiuni cu privire la mașină și la cele trei elemente ale mașinii: motorul, mecanismul de transmisie și mecanismul de lucru.

In scopul realizării învățămîntului politehnic este foarte important ca în timpul studierii acestei teme să se organizeze excursii la o stație de cale ferată, la ateliere mecanice, la S.M.T.

In clasa a VII-a, în perioada practicii se studiază două teme: „Energia și puterea curentului" și „Fenomenele electromagnetice". In procesul desfășurării lecțiilor trebuie să li se dea elevilor cel puțin unele deprinderi și priceperi la electrotehnică — bunăoară, priceperea de a pune în circuit aparatele electrice, de a citi schemele celor mai simple circuite electrice, de a mînui aparatele electrice de măsurat (ampermetrul și voltmetrul), de a face calculul costului energiei electrice consumate, de a cunoaște metodele elementare de executare a unei instalații electrice, de a cunoaște cele mai simple lucrări de electromontaj.

In afară de lecțiile cu aceste teme, trebuie organizată studierea unei serii de probleme în cercurile tinerilor electricieni. Vor fi de asemenea foarte folositoare excursiile la centrala telegrafică, la centrala electrică.

Discutarea problemelor enumerate la conferințele metodice a contribuit la îmbunătățirea practicii pedagogice la fizică.

La lecții, studenții au atras atenția elevilor asupra legăturii fizicii cu practica. Pentru aceasta ei au demonstrat în cadrul lecțiilor experiențe, au folosit materialul obținut în timpul excursiilor la întreprinderi. De pildă, studenta M., predînd lecția cu tema „Electromagnetul", le-a vorbit elevilor despre aplicarea electromagnetului în industrie, la macarale, elevatoare, la mori, în medicină, la telegraf. La lecția consacrată temei „Frecarea", studenta D. a arătat amănunțit importanța în tehnică a frecării utile și dăunătoare.

Practicanții au organizat cu elevii excursii, muncа în cercuri, expoziții tehnice. In perioada practicii s-a acordat atenție lucrărilor practice și de laborator prevăzute de programă. Studenta S. a desfășurat foarte bine cu elevii lucrarea privitoare la magnetism în clasa a VI-a. De notat că utilajul necesar pentru lucrare a fost confecționat de ea însăși, cu ajutorul elevilor.

Convingîndu-se de uriașa importanță practică a cunoștințelor teoretice de fizică, elevii au manifestat dorința de a-și adînci cunoștințele, activînd în diferite cercuri. Practicanții au organizat cercul „Tinerii electricieni", în care elevii s-au deprins să lipească cu ciocanul electric, să unească și să ramifice conductele, să conecteze la ele comutatoare și rozetele fișelor, să monteze instalația electrică cu conectarea tuturor elementelor principale ale rețelei de iluminat, au învățat să manipuleze aparatele cu încălzire electrică și să le repare; au studiat electromotorul cu curent alternativ, construcția și folosirea lui în practică.

In clasa a VI-a, în legătură cu tema „Mișcarea mecanică", practicanții au organizat o excursie la o stațiune de cale ferată. In timpul excursiei s-au făcut observații asupra frînării trenului de marfă. Elevii au înțeles rolul inerției pe baza unui exemplu concret. Ei au urmărit de asemenea deplasarea trenului pe o porțiune rectilinie a căii și la cotituri, ceea ce a constituit un exemplu de ilustrare a deplasării în linie dreaptă și în linie curbă. S-au făcut observații asupra deplasării uniforme și a deplasării încetinite a trenului etc.

Excursia la stația de cale ferată a stîrnit interesul elevilor pentru transportul feroviar. La rugămintea elevilor școlii nr. 5, a fost organizat cercul „Tinerii feroviari". Membrii cercului au confecționat o machetă a căii ferate. Această muncă interesantă a durat

Este deosebit de importantă atitudinea educatorului

Problema educației tineretului în spiritul disciplinei conștiente trebuie să preocupe îndeaproape pe pedagogi. Școala are sarcina să facă din fiecare elev un om conștient, bine pregătit și capabil de fapte mari în folosul patriei, al societății, un om înarmat cu trăsăturile moralei comuniste.

Unii elevi au însă o comportare care nu face cinste școlii, se abat de la normele de conduită morală în școală și în afară de școală. Aceasta situație nu poate fi trecută ușor cu vederea.

Cercetarea cauzelor care duc la lipsa de disciplină a unor elevi este primul pas spre rezolvarea acestei probleme. De aceea, secția de învățămînt a regiunii noastre se preocupă cu stăruință de cunoașterea cauzelor care determină manifestările de indisciplină. In același timp, ea caută să popularizeze experiența înaintată, pentru ca toate școlile regiunii să o aplice cu succes în munca educativă.

In mai toate școlile regiunii noastre se folosește jurnalul de clasă, în care cadrele didactice notează observații cu privire la disciplina elevilor, atitudinea acestora față de învățătură. In același jurnal, responsabilul clasei notează frecvența elevilor la fiecare oră, menționînd întîrzierile și absențele de la lecții. Jurnalul de clasă arată limpede situația disciplinei în timpul orelor de curs sau al recreațiilor, precum și în ce măsură își îndeplinesc elevii sarcinile școlare. Pe această cale, dirigintele clasei are prilejul să cunoască la sfîrșitul fiecărei zile de muncă situația la învățătură și disciplină a elevilor și poate lua de îndată măsuri, mobilizînd colectivul pedagogic și colectivul clasei pentru îndreptarea situației.

Controlînd cu regularitate însemnările din jurnalul de clasă, analizînd observațiile și notările făcute, luînd măsuri împotriva lipsurilor semnalate, mulți diriginți din școlile orașului Oradea, ca de pildă tov. Zaharia Macovei de la școala pedagogică de băieți, Magda Mihaly de la școala pedagogică nr. 2 de fete cu limba de predare maghiară și alții, au reușit să asigure disciplina elevilor lor.

La școala medie de băieți nr. 1 din Oradea abaterile elevilor de la disciplină sînt însă și acum frecvente. Jurnalul clasei a VII-a, de pildă, arată zi de zi o situație tot mai proastă în această privință, comportarea nejustă a unui număr tot mai mare de elevi. Dar din felul cum sînt redactate observațiile din jurnal se vede și altceva — și anume, atitudinea cadrelor didactice față de elevi. Notările făcute de profesorul Anastasie Țîrulescu, de pildă, dovedesc că o cauză însemnată a lipsei de disciplină în clasa a VII-a sînt greșelile pe care el însuși le face în munca educativă. Tov. Țîrulescu face în jurnalul clasei observații lipsite de seriozitate, în care abundă expresii bombastice, care exagerează vădit situația disciplinei și sînt jignitoare pentru elevi. In ziua de 30 martie 1954, de exemplu, tov. Anastasie Țîrulescu notează „Elevii L. T. și B. I. trișează (?) orele de lucru manual, afișează o indolență crasă, ba chiar un dispreț magnific față de executarea lucrărilor". In altă zi, el scrie „Azi sala de clasă oferea un jalnic aspect de grajd. Elevii de serviciu B.G. și B.C. se complăceau în senina și dulcea indolență a unor puturoși șefi de grajd". In alte observații ale sale, tov. Țîrulescu arată că „elevii au o atitudine barbară față de ora de desen", că unii umblă „teleleu" prin clasă, că alții „urlă din răsputerile pulmonilor". „Elevul Gh. V. a șterpelit-o de la ora de limba romînă și n-are mustrări de conștiință. E senin și inocent ca un cer aprilian cu soare mult" — scrie profesorul, crezînd că astfel va combate absența de la lecții. „Azi, la constituție, 5 elevi s-au împotmolit și 2 au tras targa pe uscat" — scrie profesorul pentru a combate neglijarea învățăturii.

Aceste cîteva însemnări ne ajută să putem cunoaște în bună parte pe profesorul Țîrulescu, să știm care este atitudinea lui față de elevi și cum luptă pentru a îndrepta răul acolo unde-l constată. Trebuie să spunem fără înconjur că de pe această poziție, că pe această cale, că prin această atitudine a sa nu va reuși niciodată să-și disciplineze elevii. In el elevii nu văd un exemplu bun. Felul de a vorbi al profesorului Țîrulescu are o puternică influență negativă asupra elevilor.

Atunci cînd pedagogul își propune să lupte hotărît și perseverent pentru buna educare a elevilor lui, trebuie să pornească de la propria sa comportare. Exemplul pe care-l dă el este primul și cel mai bun îndemn pentru elevi. Succesele în munca educativă depind în mare măsură și de apropierea creată între elevi și profesor, de încrederea pe care o au elevii în educatorul lor. Cuvintele cu care caracterizează profesorul Țîrulescu comportarea elevilor săi nu pot însă să-l apropie de aceștia ci, dimpotrivă îl îndepărtează, îi fac pe elevi să manifeste puternic lipsă de respect față de el.

Elevilor trebuie să le vorbim în termeni serioși, demni. Limbajul educatorului are o mare influență asupra elevilor. Credem că și diriginta clasei, tovarășa E. Cosma, care a citit cu regularitate notările din jurnalul de clasă, ar fi trebuit să-l ajute pe tov. Țîrulescu să-și revizuiască vocabularul, să-și schimbe atitudinea față de elevi pentru ca să devină într-adevăr un bun educator, să dea elevilor un bun exemplu. Problema exemplului pe care-l dăm elevilor trebuie să fie privită cu multă și permanentă grijă.

Prof. I. COMANESCU
șeful secției de învățămînt a regiunii Oradea

Activitatea metodică a educatoarelor

Nu de mult, cercul pedagogic al educatoarelor din orașul Sibiu a organizat o ședință în cadrul căreia tovarășa educatoare Maria Rusu a prezentat referatul „Importanța conversației pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor de vîrstă preșcolară". Referatul a fost urmat de o lecție deschisă la grupa mare de copii, cu tema „Ce-am văzut la fabrica de confecții". Această lecție a fost deosebit de interesantă. Succesul ei se datorește faptului că tovarășa educatoare Rusu a pregătit-o cu multă grijă: a studiat în prealabil un bogat material metodic și a organizat o vizită cu copiii la fabrica de confecții „Steagul Roșu". Cu prilejul acestei vizite, preșcolarii au putut cunoaște diferite aspecte ale muncii din fabrică. Explicațiile date de tovarășa educatoare au trezit interesul și spiritul de observație al copiilor și le-au îmbogățit cunoștințele. Copiii au stat de vorbă și cu muncitorii, care le-au povestit multe lucruri interesante despre fabrică, despre munca lor. Copiii nu mai pridideau cu întrebările. In secția de desen a fabricii, unde copiii au văzut cum se imprimă desenele pe pînză și cum se taie pînza după tipare, muncitoarele fruntașe le-au explicat cum lucrează ele, cum fac economii de materiale, cum croiesc cu grijă hainele pentru copii. Apoi a fost vizitată secția de mașini, unde copiii au văzut cum arată mașina de butoniere, călcătoarele electrice etc. Și aici copiii au pus multe întrebări în legătură cu cele văzute. Au vizitat apoi căminul de zi și creșa fabricii unde au văzut cum sînt crescuți și îngrijiți copiii muncitoarelor.

Această vizită a avut un deosebit rol educativ. Ea a trezit în sufletul copiilor dragostea și respectul față de muncă și muncitori, recunoștința față de partidul și guvernul nostru care se îngrijesc de bunăstarea oamenilor muncii și a copiilor lor.

In desfășurarea lecției deschise, fiecare copil a fost antrenat în discuție. Fiecare din ei vroia să spună ceva din cele văzute cu prilejul vizitei la fabrica „Steagul Roșu".

Pentru toate educatoarele care au participat la ședința cercului pedagogic, lecția deschisă a tovarășei Rusu a constituit un bogat izvor de învățăminte.

In preajma sesiunii examenelor semestriale

Peste puțin timp, în instituțiile de învățămînt superior va începe sesiunea examenelor semestriale.

Invățînd din experiența sesiunilor trecute, o serie de instituții de învățămînt superior s-au preocupat din timp de pregătirea examenelor, îndrumînd studenții spre o muncă susținută încă de la începutul anului școlar, spre evitarea învățăturii „în asalt". Astfel, o serie de catedre de la I.S.E.P. București au îndrumat just munca independentă a studenților, au organizat cu regularitate consultații și i-au ajutat pe studenți să găsească cele mai bune metode de muncă în vederea însușirii temeinice a materiei.

De asemenea, unele instituții de învățămînt superior au luat măsuri pentru buna organizare și desfășurare a examenelor. De exemplu, conducerea Institutului pedagogic din Timișoara a emis o hotărîre cu caracter interior prin care se trasează sarcini concrete catedrelor și administrației în legătură cu crearea tuturor condițiilor necesare bunei desfășurări a sesiunii de examene. Potrivit acestei hotărîri s-a trecut din timp la întocmirea orarului examenelor, la ținerea unor lecții de sinteză și a unor seminarii recapitulative, la organizarea de consultații pe grupe etc. Totodată, catedrele au primit sarcina de a depune la decanate cursurile redactate la zi, pentru a fi dactilografiate și puse la îndemîna studenților, precum și de a întocmi bilete de examene. In perioada de pregătire a examenelor unele săli de curs ale institutului sînt transformate în săli de lectură. Pentru a se evita supraîncărcarea studenților în acest timp, ei vor fi scutiți de diverse sarcini obștești.

Aplicîndu-se instrucțiunile Ministerului Invățămîntului cu privire la pregătirea și desfășurarea examenelor, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", la I.S.E.P. București, la Institutul agronomic din Iași orariul examenelor a fost afișat încă de la începutul lunii decembrie.

Există însă și unele instituții de învățămînt superior care n-au trecut nici pînă acum la pregătirea organizatorică a examenelor. Institutul de industrii alimentare din București, de pildă, nu a afișat încă orariile examenelor, deoarece ele nu au fost în întregime elaborate. De asemenea, o serie de catedre de la acest institut nu au alcătuit încă biletele pentru examene. Toate acestea duc la munca în asalt, la rezolvarea în pripă și superficială a unor probleme, la munca dezorganizată într-o perioadă atît de importantă cum este aceea a examenelor.

Timpul ce ne mai desparte de începerea sesiunii este scurt. Instituțiile de învățămînt superior au datoria să ia de îndată toate măsurile în vederea remedierii lipsurilor ce există în activitatea de pregătire a examenelor. Trebuie să se afișeze fără întîrziere orarul examenelor acolo unde acest lucru nu s-a făcut încă, să se amenajeze săli suplimentare de lectură, să se planifice cu mai multă grijă orele de consultație, să se întocmească biletele de examene, să li se asigure studenților condiții bune de învățătură în cămine.

Conducerile instituțiilor de învățămînt superior au datoria să întărească într-o măsură însemnată colaborarea lor cu organizațiile U.T.M. și de sindicat, care pot aduce o mare contribuție la mobilizarea tuturor forțelor în vederea temeinicei pregătiri și a desfășurării cu succes a examenelor.

Conducerile instituțiilor de învățămînt vor trebui să asigure, încă din primele zile ale sesiunii, un control amănunțit al desfășurării examenelor, pentru a lua pe loc măsuri operative acolo unde nu se respectă dispozițiile Ministerului Invățămîntului.

Constituind un prilej însemnat de verificare a muncii cadrelor didactice și a studenților, examenele semestriale vor da instituțiilor de învățămînt superior posibilitatea de a aprecia just rezultatele activității lor în prima jumătate a anului școlar și de a lua cele mai potrivite măsuri pentru îmbunătățirea muncii în cursul semestrului viitor.

A. TURCU

Profesorii discută problemele predării limbii romîne

Multe cadre didactice din regiunea București acordă o atenție deosebită formării deprinderilor de exprimare justă, oral și în scris a elevilor. Totuși, cu prilejul vizitelor făcute într-o serie de școli, metodiștii cabinetului pedagogic al regiunii București au constatat că mai există lipsuri serioase în această privință.

Numeroși elevi ai școlilor elementare și de 7 ani se exprimă greoi, au un vocabular sărac, nu știu să folosească în mod practic, în exprimarea orală și scrisă, regulile de gramatică. In raioanele Vîrtoape, Zimnicea și Brănești, de exemplu, procentul elevilor rămași în urmă la limba romînă este încă destul de ridicat.

Pentru a cunoaște mai adînc cauzele care contribuie la menținerea acestor lipsuri, pentru a găsi metodele și procedeele cele mai potrivite în vederea formării unor deprinderi de exprimare justă, oral și în scris, a elevilor, cabinetul pedagogic al regiunii București a organizat de curînd o consfătuire cu profesorii de limba romînă. In cadrul acestei consfătuiri au fost temeinic analizate cauzele lipsurilor și au fost discutate pe larg metodele și procedeele cele mai bune care trebuie folosite în vederea ridicării nivelului de pregătire a elevilor la limba romînă.

Luînd cuvîntul la consfătuire, tovarășii Florian Popescu, profesor la școala din satul Fierbinți, raionul Snagov și Stelian Petrescu, profesor la școala din comuna Răcari, au arătat că una din cauzele care determină rămînerea în urmă la limba romînă a elevilor se datorește insuficientei griji a cadrelor didactice pentru trezirea interesului acestora față de citirea cărților de literatură. Indeosebi în timpul vacanțelor elevii nu citesc suficiente cărți.

Participanții la discuții au arătat că o altă cauză a lipsurilor în predarea limbii romîne constă în faptul că unii profesori nu corectează cu regularitate caietele de teme pentru acasă, iar adeseori le corectează superficial.

In cadrul consfătuirii s-a arătat că nivelul cunoștințelor de limba romînă al elevilor din clasa a V-a este de multe ori scăzut, ca urmare a lipsurilor muncii unor învățători de la clasele I—IV. Aceștia nu se străduiesc suficient să le formeze elevilor deprinderi trainice de scriere corectă, ortografică și caligrafică. O mare lipsă în această privință o au și organele de control ale secțiilor de învățămînt raionale, care neglijează îndrumarea activității la clasele I—IV.

Participanții la consfătuire au arătat și unele greutăți pe care învățătorii le întîmpină în munca lor. De exemplu, din cauza defectuoasei difuzări a caietelor cu liniatură specială pentru clasele I—IV, în raioanele Snagov, Răcari etc. aceste caiete au fost folosite doar în mică măsură.

In cadrul consfătuirii profesorii și-au împărtășit experiența în ceea ce privește înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de limba romînă. Astfel, tovarășa Eugenia Banu, profesoară la școala de 7 ani din satul Mihăilești, a arătat cum a organizat munca de corectare a caietelor elevilor din clasele V—VII. Tovarășul Ion Carbarău, profesor la școala din comuna Bolintin-Vale, a arătat că, pentru a cunoaște nivelul clasei, obișnuiește să dea la începutul anului școlar elevilor din clasele V—VII lucrări de control. In urma corectării acestor lucrări el își întocmește o evidență a greșelilor făcute de elevi, evidență care îl ajută mult în munca pe care o desfășoară zi cu zi.

Discuțiile purtate, precum și concluziile trase cu prilejul acestei consfătuiri vor contribui atît la îmbunătățirea muncii învățătorilor și profesorilor de limba romînă, cît și la îmbunătățirea muncii cabinetului pedagogic, care va ține seama de propunerile făcute, întărind preocuparea sa pentru îndrumarea cadrelor didactice.

MARIA COSTA
metodistă la cabinetul pedagogic al regiunii București

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

Colectivul nostru lichidează lipsurile

In cursul lunii octombrie a apărut în „Gazeta învățămîntului" articolul „Mai multă atenție activității pe parcela experimentală", în care erau semnalate o serie de lipsuri din munca școlii noastre. Intruniți într-o ședință a consiliului pedagogic, învățătorii și profesorii de la școala noastră au analizat pe larg cauzele lipsurilor semnalate. Dornici să ne îmbunătățim munca, am luat măsuri serioase pentru a căror îndeplinire luptă întregul colectiv pedagogic al școlii. Unele dintre ele au și fost transpuse în viață.

Astfel, pentru a putea transmite elevilor cunoștințe adînci de biologie și pentru a-i putea înarma cu temeinice deprinderi practice agricole, ne-am îndreptat în primul rînd atenția înspre ridicarea nivelului propriei noastre pregătiri. Am luat legătura cu conducerea S.M.T. din comună, solicitînd ajutorul specialiștilor în organizarea unui ciclu de cîte două lecții pe lună. Temele acestor lecții se referă la sol și subsol, lucrări de regenerare a solului, metode avansate în agricultură — pregătirea și repicarea răsadurilor, iarovizări, polenizări, încrucișări, metode de altoire a pomilor, îngrijirea pomilor, creșterea animalelor, păsărilor, albinelor. In același timp, am hotărît să organizăm prezentarea unor recenzii ale diferitelor cărți, broșuri sau articole cu teme agricole atît sovietice, cît și din presa și publicațiile noastre.

Deoarece parcela experimentală școlară folosită anul trecut a fost prea mică (200 m²), ne-am propus să folosim acum, ca parcelă experimentală, întreaga grădină școlară. Pe baza planului întocmit, am împărțit grădina în tarlale, stabilind pentru fiecare cultură cîte două tarlale. Pe una vom aplica metodele înaintate, pe cealaltă vom folosi metodele obișnuite pînă acum în comună, în scopul de a demonstra superioritatea recoltelor obținute pe baza folosirii metodelor înaintate.

Datorită întinderii pe care o are acum parcela, am putut folosi în efectuarea lucrărilor de toamnă plugul și semănătoarea. Cu acest prilej elevii au învățat să are cu plugul la adîncimea de 20—25 cm, obișnuindu-se să-l regleze și să-l mînuiască, au observat cum se regenerează solul prin putrezirea rădăcinilor plantelor și formarea galeriilor de humus. Totodată, elevii s-au înarmat cu bogate cunoștințe și deprinderi privitoare la pregătirea și desfășurarea semănăturilor: au selecționat semințele la trior, le-au încercat puterea de germinare, au calculat cantitatea de semințe necesară pentru semănarea suprafețelor stabilite, au tratat semințele cu substanțe chimice. De asemenea, ei și-au putut da seama de importanța semănării cu ajutorul semănătoarei, datorită căreia boabele cad în rînduri, la distanțe și adîncimi egale. Elevii au observat de asemenea că boabele semănate cu ajutorul semănătorii răsar mai repede decît cele semănate cu mîna.

Incă de acum am început să pregătim răsadurile. Vrem să obținem răsaduri nu numai pentru parcela noastră, ci și pentru părinții elevilor.

Cu deosebit interes au participat elevii și la organizarea pepinierei școlare. Au replantat 300 de puieți de zarzăr și de peri sălbatici și au semănat 400 de sîmburi de pomi sălbatici.

Pentru ca toate aceste lucrări să fie coordonate și duse la îndeplinire în condiții bune, la școala noastră s-a organizat un cabinet de biologie.

In planul de muncă al școlii am prevăzut ca obiective permanente ținerea unei legături cît mai strînse cu stațiunea de mașini și tractoare, cu gospodăria agricolă colectivă și cu întovărășirea agricolă, precum și o serie de măsuri pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de agricultură. In munca mea ca director de școală, prin asistența la lecții și la lucrările practice, urmăresc îndeaproape felul cum se realizează legătura între teorie și practică, cum se dezvoltă interesul elevilor pentru cunoașterea muncilor agricole, dorința lor de a deveni cadre fruntașe în acest domeniu.

GH. S. PETRE
directorul școlii de 7 ani din Telu-Deal raionul Topoloveni

Realizările viitorilor viticultori

Școala medie tehnică agricolă din orașul Mizil, regiunea Ploești, a primit în primăvara anului 1953 o vie de 5 ha. Aplicînd metodele agrotehnice înaintate în îngrijirea solului și a plantei, combătînd dăunătorii animali și vegetali, elevii școlii, sub conducerea cadrelor didactice, au reușit să obțină în același an aproape 5.000 kg. struguri la ha. — cea mai mare producție realizată în regiune anul trecut. După recoltare via a fost îngropată.

In primăvara anului 1954, îndată ce timpul a permis, coardele au fost dezgropate iar pămîntul a fost netezit. Apoi s-au tăiat cepurile și coardele de prisos. După executarea tăierilor, elevii au dezgropat fiecare butuc în parte, de jur împrejur, pînă la adîncimea de 15-20 cm și au distrus toți lăstarii dați din port-altoi. De asemenea, au curățat butucii și i-au periat cu peria de sîrmă. Butucii și coardele vechi de 2 ani au fost dezinfectați cu o soluție de zeamă bordeleză, în amestec cu zeamă sulfocalcică 1%. Elevii au înlocuit bulumacii putrezi, au întins sîrmele, au cărat gunoi pentru apărarea viței contra brumei, au cercuit coardele și le-au legat, au arat și au grăpat via.

Pentru prevenirea manei și a altor boli, au făcut la timpul indicat 5 stropiri cu zeamă bordeleză, conform instrucțiunilor I.C.A.R.-ului. Odată cu a 5-a stropire au prăfuit via cu pucioasă. De asemenea, au aplicat o serie de măsuri agrotehnice.

In tot timpul vegetației, elevii au menținut terenul curat de buruieni și afînat, dînd 4 prașile pe rînd și 6 prașile cu prășitoarea printre rînduri.

Muncind astfel, elevii școlii au recoltat anul acesta o mare cantitate de struguri, dintre care 10.000 kg. pentru export, peste 10.000 kg. pentru consumul elevilor și peste 35.000 kg. pentru vinificare.

O școală prost gospodărită

La o margine a raionului Alexandria, în comuna Răsucenii de Sus, se află o școală elementară al cărei director este tovarășul Tudor Constantin. Celui care intră în această școală i se înfățișează tabloul unui local în care orice urmă de grijă pentru bunul obștesc a dispărut cu desăvîrșire. In unele clase, tavanele sînt deteriorate. Cu toate că au fost procurate materialele necesare, geamurile sparte nu sînt înlocuite. Hărțile, aparatele de laborator și alte materiale didactice sînt aruncate prin diverse colțuri sau pe dulapuri, fiind astfel expuse deteriorării.

Cum pot fi educați elevii acestei școli în spiritul grijii față de avutul obștesc dacă înșiși directorul și cadrele didactice manifestă un total dezinteres față de gospodărirea instituției de învățămînt în care muncesc?

Este necesar ca secția de învățămînt a raionului Alexandria să tragă la răspundere, cu toată asprimea, pe cei care lasă să se degradeze localul școlii și materialele didactice, bun al întregului popor.

SANDU DUMITRU
corespondent

---

peste trei luni. Ei au construit clădirea gării și peronul iluminat electric. De la gară, pe un circuit închis, au fost așezate șinele; inventarul căii ferate a fost înzestrat cu semafoare și cu un post de semnalizare, la traversarea liniei ferate au fost instalate un canton și o barieră. Pe teritoriul gării s-a construit o centrală de aprovizionare cu apă.

In felul acesta, studiind fizica la lecții și în afara lecțiilor, practicanții au învățat să lege predarea de viață, i-au familiarizat pe elevi cu aplicarea fizicii în diferitele domenii ale economiei naționale.

La consfătuirea metodică a secției de științe naturale și geografie, docenții V. N. Zamaraiev și V. A. Rodina, împreună cu metodista R. M. Timofeieva au analizat temele lecțiilor practicanților la botanică și zoologie în lumina sarcinilor învățămîntului politehnic și au trasat căile concrete pentru a face cunoscute elevilor măsurile C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii. Referenții au arătat că în fața profesorilor de biologie stă o sarcină de mare răspundere: ei sînt datori ca, în procesul muncii de învățămînt și al ocupațiilor în afara clasei, să studieze cu elevii, într-o formă accesibilă, hotărîrile partidului și guvernului cu privire la problemele ridicării vertiginoase și continue a agriculturii.

In perioada practicii pedagogice, studenții secției de științe naturale și geografie au predat diferite lecții, printre care au ocupat un loc însemnat lecțiile însoțite de demonstrarea filmelor, lucrările practice și de laborator, lecțiile cu demonstrarea diferitelor piese naturale, lecțiile-excursii, lecțiile pe parcela școlară. Aceste forme de lecții asigură o studiere mai eficace a materiei din programă și o însușire conștientă de către școlari a bazelor științelor biologice.

Practicanta K. a predat cu succes în clasa a V-a lecția cu tema „Altoirea". Ea a pregătit în cantitate necesară materialele și utilajul: crenguțe de liliac, cuțite de altoit, coajă de tei. După recapitularea materiei despre metodele de înmulțire vegetativă a plantelor, studenta le-a vorbit elevilor despre înmulțirea pomilor fructiferi (meri, peri) prin altoire. Apoi, luînd rămurele de liliac, le-a arătat metodele de altoire. Cu acest prilej ea a atras atenția elevilor asupra respectării anumitor reguli la îndeplinirea lucrărilor practice și asupra succesului desfășurării lor. Fiecare elev a primit cîte două rămurele de liliac, un cuțit de altoit, coajă de tei. Elevii au executat cu mult interes această lucrare.

In acest an, practicanții au participat împreună cu elevii școlii nr. 4 la excursia în colhozul „Trud" din raionul Zagorsk. Ei au adus din excursie un material bogat și valoros pentru multe teme la botanică, zoologie, geografie și fizică.

Practicanții au studiat temeinic planul de organizare a excursiei și l-au adus la cunoștința elevilor. In plan erau prevăzute următoarele: 1) o discuție cu conducătorii colhozului; 2) studierea creșterii animalelor în colhoz; 3) vizitarea fermei de păsări; 4) cercetarea serelor; 5) cunoașterea condițiilor de muncă ale colhoznicilor; 6) o discuție de încheiere asupra celor văzute de elevi în excursie.

Inainte de a începe vizitarea gospodăriei colhozului, elevii au aflat dintr-o scurtă convorbire că acesta a fost organizat cu 24 de ani în urmă, din 20-25 gospodării țărănești; gospodăria colhozului consta din 6 cai și o vacă. I. I. Hrenov, în prezent Erou al Muncii Socialiste, a fost încă din primele zile președinte al colhozului. Acum, colhozul reunește 18 puncte populate; el are peste 1300 de ha pămînt, de pe care se obține o recoltă bogată de cereale și legume. In colhoz este bine organizată creșterea animalelor.

Colhozul are un club, un cinematograf și o bibliotecă cu 12.000 de volume. De asemenea, are o școală medie.

Elevii au vizitat sera construită în anul trecut pe o suprafață de 9997 m². In seră se cultivă ceapă (în luna ianuarie s-a ridicat prima recoltă), castraveți etc. Apoi ei au studiat tehnica confecționării ghivecelor nutritive, au desenat schema instalației de confecționat și au încercat să confecționeze ei singuri ghivece.

Conducătorul excursiei le-a arătat elevilor ferma de păsări și le-a vorbit despre îngrijirea păsărilor, atrăgîndu-le atenția că, pentru sporirea productivității găinilor, în fermă se folosește iluminatul artificial (electric) suplimentar. Un mare interes l-a stîrnit comunicarea faptului că în timpul verii, în scopul luptei împotriva dăunătorilor, găinile sînt transportate, în cuști speciale, pe roți, pe ogoarele colhozului. Ferma de porci a colhozului este într-o stare perfectă. Multe scroafe fată cîte 17 purcei pe an. Greutatea unei scroafe adulte atinge 190 kg.

Elevii au cercetat grajdul de vaci, unde sînt întreținute 57 de vaci. Adăpostul este curat, electrificat. Fiecare vacă are un staul propriu, cu adăpătoare automată. Nutrețurile sînt transportate pe șine. Deasupra fiecărui staul atîrnă o placă-etichetă cu datele privitoare la vacă (numele, vîrsta, ce cantitate de lapte dă pe an). In medie, cantitatea anuală de lapte muls de la fiecare vacă este de 3000 l.

Apoi excursioniștii au vizitat grajdul de cai. Conducătorul excursiei le-a povestit cum sînt crescuți caii pentru munci ușoare și caii de povară.

Colhozul are o bucătărie-fabrică. Aici atenția elevilor a fost atrasă de mașinile care execută lucrările cu volum mare de muncă: mașina de tăiat cartofi și mașina de zdrobit cartofi.

Excursia în colhozul „Trud" a sporit interesul elevilor pentru diferitele ramuri ale agriculturii. A luat ființă un cerc al tinerilor avicultori. Membrii cercului, sub conducerea practicanților, au confecționat cîteva incubatoare și o seră.

După excursie a avut loc o discuție și a fost organizată o expoziție de fotografii.

Activitatea cercului „Tinerii avicultori" a fost condusă de studenții practicanți. Primele două lecții ale cercului au fost consacrate studierii sarcinilor generale care stau în fața crescătorilor de păsări, studierii planului de dezvoltare continuă a creșterii păsărilor în U.R.S.S., a metodelor înaintate de muncă ale aviculturii din colhozul „Trud". Apoi, membrii cercului au procedat la confecționarea în atelierele institutului a incubatoarelor. Cînd acestea au fost gata, elevii au pus în ele ouă și au început să urmărească cu grijă temperatura în incubator și poziția ouălor față de sursa de căldură. Cînd au ieșit puii, membrii cercului i-au îngrijit cu toată dragostea. Ei au cerut de la Institutul de avicultură consultații cu privire la normele și rația de hrană a puilor, respectîndu-le cu toată strictețea.

Munca practicanților cu tinerii avicultori s-a încheiat prin participarea la adunarea pe oraș a tinerilor tehnicieni și naturaliști.

Ocupațiile în cerc au avut o mare importanță pentru studenți în pregătirea lor practică pentru activitatea pedagogică. Deprinderile de conducere a cercurilor, căpătate în timpul practicii, le vor ajuta în viitor să introducă multe elemente noi și interesante în predarea biologiei, le vor ajuta să cultive dragostea elevilor pentru munca agricolă.

La începutul lunii mai, studenții au predat pe parcela școlară lecții cu temele: „Repicarea răsadurilor de flori", „Pregătirea terenului pentru răsădirea căpșunilor", „Pregătirea terenului pentru răsădirea butașilor de coacăze", „Răsădirea coacăzelor prin butași", „Răsădirea căpșunilor", „Ingrijirea livezii de pomi și răsădirea puieților", „Răsădirea semincerilor", „Pregătirea terenului pentru culturile tîrzii"; au executat răsădirea răsadurilor din ghivece nutritive și au întocmit planul parcelei școlare.

In semestrul al patrulea, practicanții au continuat să conducă diferite cercuri tehnice. Deosebit de bine au activat cercul de confecționare a aparatelor de fizică, cercul geografic, cercul tinerilor tehnicieni, cercul tinerilor geografi ș. a. Elevii au confecționat în cercuri peste o sută de aparate diferite, trei incubatoare, o seră etc. Aceasta a fost o completare prețioasă a utilajului școlar.

Pentru cunoașterea rezultatelor muncii diferitelor cercuri, institutul a organizat o expoziție. In timpul vacanței de iarnă expoziția a fost vizitată de mulți elevi și pedagogi din școlile orașului Zagorsk. După cercetarea amănunțită a expoziției, s-a rulat filmul „Colhozul Trud". Cele mai bune dintre obiectele expuse au fost prezentate la adunarea tinerilor tehnicieni pe oraș.

Activitatea în cercurile tehnice a ridicat simțitor disciplina și nivelul la învățătură al elevilor. A sporit interesul lor pentru lecții, pentru problemele tehnicii și ale agriculturii.

In timpul practicii, mulți studenți au căpătat deprinderi valoroase de conducere a activității cercurilor tehnice. Această experiență îi va ajuta să conducă munca cercurilor în școală și să ia parte activă la realizarea învățămîntului politehnic.

In pregătirea profesorului de orice specialitate ocupă un loc însemnat practica muncii în afara clasei și practica muncii cu pionierii. Practica desfășurată în semestrul al treilea a arătat că nu toți studenții privesc munca cu pionierii ca o parte din activitatea lor de instruire și educare a elevilor. Mulți dintre ei, participînd la activitatea detașamentelor și unităților de pionieri, nu înțeleg întotdeauna în mod just problema relațiilor profesorului cu organizația de pionieri, încalcă principiul inițiativei personale în munca cu pionierii. De aceea, în semestrul al patrulea, toți studenții au fost antrenați la munca în echipele, detașamentele și unitățile de pionieri.

In pregătirea pentru practica de muncă cu pionierii, institutul nostru a primit un ajutor însemnat din partea comitetului orășenesc al comsomolului. Comitetul orășenesc trimite anual la muncă în școli peste 50 de instructori de pionieri. Pentru ei se organizează seminarii, în cadrul cărora se examinează probleme privitoare la educația prin muncă a pionierilor, la activitatea cercurilor „Miini îndemînatice", la munca tinerilor naturaliști, la educarea dragostei pentru lectură etc.

După studierea problemelor teoretice, în cadrul seminariilor predau lecții practice diferiți specialiști și tehnicieni, conducătorii cercurilor corespunzătoare ale Casei Pionierilor și profesorii institutului. Așa, de pildă, s-a organizat un seminar cu privire la activitatea cercului „Miini îndemînatice". Conducătorul seminarului, N. S. Lebedeva, le-a vorbit instructorilor despre conținutul activității cercului, le-a arătat cum să organizeze cercul; apoi au fost analizate planurile de muncă ale cercului cu privire la confecționarea materialului didactic și a jucăriilor pentru pomul de iarnă.

După aceasta, instructorii de pionieri au procedat la îndeplinirea temei practice. Maistrul institutului, S. A. Sorokin, le-a demonstrat modele de material didactic, le-a repartizat materialele și sculele necesare. Fiecare instructor a confecționat pe baza modelelor material didactic. Această pregătire a ajutat studenților să organizeze în timpul practicii munca în cercurile „Miini îndemînatice".

Practicanții au luat o parte activă la pregătirea adunărilor unității cu temele: „Marea prietenie a popoarelor din U.R.S.S.", „Să fim muncitori demni pe ogoarele colhoznice" ș. a.

S-a desfășurat foarte bine adunarea unității de la școala nr. 5, cu tema „Prietenia popoarelor din U.R.S.S.". Pentru această adunare s-au pregătit 16 echipe. Fiecare echipă și-a ales materialul privitor la una din cele 16 republici unionale. Pionierii au studiat industria, agricultura și cultura republicii; au făcut steme, au alcătuit albume, au învățat cîntece populare, dansuri și poezii.

O mare importanță educativă a avut-o adunarea cu tema „Electrificarea U.R.S.S.", organizată de practicanții secției de fizico-matematică. Pentru această adunare a fost pregătită o hartă electrificată și o expoziție care demonstra construirea hidrocentralelor electrice moderne. A fost elaborat un program amănunțit al adunării, constînd din următoarele capitole: 1) „V. I. Lenin despre importanța electrificării pentru construirea comunismului în țara noastră"; 2) „Hidrocentralele de la Volhov și de pe Nipru"; 3) „Construcția hidrocentralei de la Kuibîșev"; 4) „Construcția hidrocentralei de la Stalingrad"; 5) „Tehnica modernă la construcția hidrocentralelor".

In sala unde s-a desfășurat adunarea a fost organizată o expoziție. Pe planul din față a fost așezată o lozincă cu cuvintele lui V. I. Lenin: „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări". Sub lozincă — o hartă electrificată a U.R.S.S., cu însemnarea hidrocentralelor în funcțiune și în construcție.

Pe diagrame executate artistic era ilustrată puterea noilor centrale electrice față de perioada dinainte de revoluție. Aici se arăta cum e folosită energia electrică în industrie, în agricultură și în îmbunătățirea traiului oamenilor sovietici, cum se execută, cu ajutorul energiei electrice, lucrările cu volum mare de muncă.

In condiții foarte bune s-a desfășurat adunarea unității de la școala nr. 6, cu tema „Să fim muncitori demni pe ogoarele colhoznice". Adunarea a fost pregătită, în echipe și detașamente, timp de peste două luni. Practicanții au trebuit să se antreneze în munca variată de studiere cu pionierii a experienței înaintate a colhozurilor și colhoznicilor din raionul Zagorsk, să sintetizeze munca școlarilor pe parcela lor, să facă o serie de excursii, să îndeplinească munca în cercurile tinerilor naturaliști etc. Pînă la adunare a fost terminată construirea de către elevi a serei și a incubatoarelor și a fost organizată o expoziție care, într-o formă intuitivă, lămurea hotărîrile plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., demonstra realizările colhozurilor și sovhozurilor fruntașe, arăta tehnica înaintată, rolul științei agricole în lupta pentru ridicarea continuă a agriculturii.

Harta expusă a atras atenția tuturor. Pe ea erau indicate, prin stegulețe, orașele și școlile cu care pionierii din Zagorsk întrețin legături și fac schimb de experiență în privința înmulțirii păsărilor cu ajutorul incubatoarelor și în privința cultivării diferitelor plante agricole pe parcela școlară. După ce a apărut în „Pionierskaia Pravda" o fotografie cu privire la munca pionierilor de la școala nr. 6 în domeniul înmulțirii păsărilor cu ajutorul incubatoarelor, aceștia au început să stabilească legături cu pionierii din Republica Populară Chineză și din țările de democrație populară.

După ridicarea solemnă a drapelului și primirea rapoartelor, președintele colectivului de conducere al unității, pionierul M., a dat cuvîntul practicantului N. Acesta le-a vorbit tinerilor pionieri despre hotărîrile C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii în U.R.S.S., despre munca desfășurată în întreaga țară pentru îndeplinirea acestei hotărîri și i-a chemat pe pionieri să învețe mai bine, să-și ridice cunoștințele privitoare la problemele agriculturii în cercurile de tineri naturaliști, în cadrul muncii pe parcela școlară și pe ogoarele colhozurilor din raionul lor.

Măsurile aplicate în practica pedagogică din anul școlar trecut au exercitat o influență pozitivă asupra nivelului la învățătură al studenților la pedagogie și la disciplinele speciale. La examenele de stat, majoritatea absolvenților institutului au dat răspunsuri bine întemeiate, au arătat că înțeleg importanța teoriei pentru practica construcției socialiste.

(Din revista „Sovetskaia pedagoghica")

PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA

Adunarea învățătorilor și profesorilor din Capitală

Învățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și profesionale din Capitală s-au întrunit sîmbătă seara în sala de festivități a școlii medii de băieți nr. 1, într-o adunare consacrată discutării problemei asigurării păcii și securității colective în Europa.

În prezidiul adunării au luat loc învățători și profesori: **Mihai Niculescu, Petre Victor, Dombi Emeric, Octavia Iacob, Gheorghe Simion, Ștefan Popescu, Ion Lupu, Maria Roșianu, Nicolae Petroiu, Petre Pop, Ion Burdui, Elena Andreescu, Maria Bărbătei, Ana Febus, Vasile Belu, Elena Matei, Golda Goldhamer, David Volcovici, Iacob Neuman, Berta Marton, Calachidis Periclis.**

Adunarea a fost prezidată de Mihai Niculescu, învățător emerit.

A luat întîi cuvîntul învățătoarea **Alexandrina Sandu** — văduvă de război.

„Sînt una din miile de văduve care și-au pierdut soții în vremea războiului, una din miile de învățătoare care au tremurat pentru viața și viitorul micuților pe care-i aveau în grijă la învățătură. Foștii mei elevi, copiii de altădată, sînt oamenii de astăzi care iau parte cu tot elanul tinereții lor la construirea unei vieți fericite în patria noastră.

Dragi prieteni! Astăzi mă adresez tuturor acelora care au cunoscut ce înseamnă războiul, mă adresez tuturor oamenilor iubitori de pace de pretutindeni. Să spunem „Nu" hotărît planurilor de reînviere a armatei germane, de provocare a unui nou război. Să fie siguri acei care vor încerca vreodată să lovească în viața noastră pașnică, în ce avem mai scump, în viitorul luminos al copiilor noștri, că își vor căpăta riposta cuvenită".

În numele profesorilor tineri, profesoara **Ana Basarabeanu** a spus: „Tineretul patriei noastre, din școli, din fabrici și de pe ogoare a urmărit cu emoție și încredere lucrările conferinței de la Moscova. El își dă mîna cu tineretul din celelalte țări care au participat la conferința de la Moscova, formînd un bloc de neclintit.

Ader din tot sufletul la hotărîrile conferinței de la Moscova și-mi iau angajamentul să muncesc cu entuziasm pentru educarea patriotică a tinerei generații" — a încheiat vorbitoarea.

„În timp ce în apusul Europei imperialiștii fac pregătiri înfrigurate pentru reînvierea celui mai crunt dușman al păcii și libertății popoarelor, militarismul german, — a spus învățătoarea **Calița Borcea** — conferința de la Moscova a subliniat hotărîrea țărilor lagărului democrat de a apăra pacea în lume și independența lor națională.

Nouă, învățătorilor, ne revine sarcina de onoare de a continua cu eforturi sporite să facem educația patriotică a tineretului nostru, să-i dezvoltăm dragostea pentru cuceririle democrat-populare, să-i educăm vigilența revoluționară și să facem din fiecare elev al nostru un om adevărat pe care patria să se poată sprijini oricînd pentru apărarea și făurirea vieții noi".

„Ca învățător și invalid de război care am suferit mult în ultimul război mondial — a spus **Ion Sucitu** — mă voi strădui să sădesc în sufletul elevilor din școala unde lucrez dragostea de patrie și ura împotriva oricăror încercări ale imperialiștilor de a tulbura liniștea noastră".

Profesoara **René Davidovici**, de la școala medie tehnică de comerț și cooperație, luînd cuvîntul, a spus:

„Susțin cu tărie hotărîrile conferinței de la Moscova cu privire la asigurarea păcii și securității colective în Europa. Voi lupta din tot sufletul pentru aplicarea lor. Eu am simțit pe propria mea piele ce înseamnă militarismul german, sînt unul din puținii supraviețuitori ai lagărului morții de la Auschwitz. Nu găsesc cuvinte destul de tari ca să pot descrie bestialitățile săvîrșite de criminalii fasciști.

În fața mea, călăii fasciști mi-au ucis părinții și întreaga mea familie. În fața mea, au fost uciși mii și zeci de mii de mame, copii, bătrîni. Aceste crime nu pot fi uitate.

Faptul că am supraviețuit se datorește glorioaselor Armate Sovietice care ne-au eliberat. Lor le datoresc viața mea. Și lor le datoresc că azi trăiesc într-o patrie liberă și sînt un om liber și fericit.

Dacă dușmanul ar cuteza să încalce pămîntul patriei mele sînt hotărîtă să lupt pentru apărarea cuceririlor noastre, pentru apărarea vieții noastre libere și fericite".

Învățătorul **Alecu Dumitriu** a spus: „Hotărîrile conferinței de la Moscova au scos în evidență unitatea de nezdruncinat a lagărului păcii și socialismului. Vom sprijini prin întreaga noastră activitate aceste hotărîri și vom lupta pentru realizarea lor".

„Noi profesorii și învățătorii — a spus în cuvîntul său înv. **Nicolae Nemțeanu** — dorim din toată inima pacea care ne asigură îndeplinirea misiunii ce ne este încredințată: educarea tineretului. De aceea ne ridicăm cu toată hotărîrea împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris, care sporesc pericolul unui nou război. Angajamentul nostru este de a-i apăra cu hotărîre pe copii și viitorul lor împotriva oricărei agresiuni".

Învățătorul pensionar **Gheorghe Simion** a spus: „Oamenii muncii din generația mea au cunoscut din plin și mizeria exploatării burghezo-moșierești și suferințele, cruzimile, jafurile și pustiirile celor două războaie mondiale pricinuite de Wehrmacht. Astăzi, cercurile agresive din apus ne amenință cu reînarmarea Wehrmachtului, cu un al treilea război.

Alături cu forțele unite ale popoarelor iubitoare de pace, vom zdrobi orice încercare de agresiune din partea atîtătorilor la război. Acesta e cuvîntul nostru, al tuturor oamenilor iubitori de pace".

La sfîrșit, cadrele didactice au adoptat o moțiune prin care salută cu căldură Declarația conferinței de la Moscova și își exprimă aderiunea lor totală la acest document istoric.

Adunarea cadrelor didactice din Rădăuți

Numeroși învățători și profesori din Rădăuți au participat zilele trecute la adunarea consacrată luptei pentru asigurarea păcii și securității în Europa, împotriva militarismului german. Pedagogii au ascultat o expunere asupra conferinței de la Moscova a țărilor europene. Au luat apoi cuvîntul numeroși învățători și profesori. Tovarășa Ana Rebca, profesoară de fizică, a vorbit despre lupta cadrelor didactice pentru educarea tineretului în spiritul luptei pentru apărarea activă a păcii.

A vorbit apoi tovarășul Procopie Bilan, directorul școlii pedagogice din Rădăuți. „Elevii noștri — a arătat tovarășul P. Bilan — ca și întregul nostru popor muncitor, urăsc militarismul german și sînt convinși de posibilitatea evitării unui al treilea război mondial, prin lupta unită a popoarelor, hotărîte de a apăra pacea pînă la capăt. În același timp, elevii sînt hotărîți să se pregătească cît mai bine pentru a deveni dirzi apărători ai patriei".

Au mai luat cuvîntul numeroase cadre didactice, care și-au luat angajamentul de a intensifica lupta lor pentru pace, împotriva reînvierii militarismului german, de a educa tineretul astfel încît acesta să devină apărător activ al patriei noastre.

Către colegii din învățămîntul francez

Timp de mai bine de un sfert de veac, am predat în liceu mai întîi și apoi la universitate, atîtor generații de elevi și studenți, limba și literatura franceză. Am fost întotdeauna mîndră de misiunea de a face cunoscută tineretului nostru cultura unui popor cu mari tradiții progresiste, cu spirit clar și logic, cu curaj în fapte și idei.

Nu mi-a fost însă totdeauna ușor să ajung pînă la miezul de aur al acestei culturi. Adevărata față a poporului francez n-a apărut în manuale și cursuri decît după 23 August 1944, cînd marile opere realiste ale lui Rabelais, Molière, Balzac sau Hugo au început să fie puse în valoare, cînd gîndirea înaintată a unui Voltaire sau Diderot și-a găsit prețuirea cuvenită, cînd s-a putut vorbi de poeții Comunei din Paris, de Romain Rolland, de Barbusse și de Aragon. Și e semnificativ faptul că înaintașa noastră, știința sovietică, ne-a arătat calea pentru punerea în valoare a acestor valori franceze, dovedind astfel cît de bun prieten e patriotismul socialist popoarelor și comorilor culturale din lumea întreagă.

Tineretul nostru iubește acum poporul francez pentru el însuși, îi cunoaște luptele și avînturile, necazurile și biruințele. De n-ar fi decît din paginile lui Zola, Barbusse și Aragon, știm cît a avut de suferit Franța de pe urmele militarismului german, în cursul a trei războaie, din care două au lăsat și în țara noastră ruine cumplite.

În momentul cînd Adunarea națională franceză a dat lovitura de grație faimoasei „Comunități defensive europene", am recunoscut „culorile Franței", am înțeles că poporul francez a știut să vorbească răspicat, apărîndu-și independența proprie și servind pacea lumii. „E clar că n-ar fi fost logic altfel", spuneau studenții, comentînd evenimentul cu vorbe care evocau calități franceze.

Și iată că acum așteptăm iarăși să vorbească poporul francez, să respingă ratificarea acordurilor care compromit Parisul. Căci este oare posibil ca reînvierea militarismului german să fie semnată de mîini franceze, în ciuda durerilor a trei războaie împotriva lui, în ciuda primejdiei unui nou război în lumea întreagă? Este oare admisibil ca sumele care sînt atît de necesare construirii și înzestrării școlilor franceze să servească la confecționarea de arme atomice împotriva copiilor lumii, a celor care învață în Franța și a celor care sînt învățați să iubească Franța?

Iubiți colegi din învățămîntul francez — învățămînt de la care am sorbit în bună parte, între cele două războaie mondiale, încrederea în om și în dreptate, învățămînt care se mîndrește cu atîția savanți umaniști, militanți pentru pace — gîndiți-vă că aveți de onorat, alături de întreg poporul francez, o veche noblețe a rațiunii și a progresului! Ar fi prea trist ca, apărîndu-ne împotriva noului militarism — căci fiți siguri că vom ști să ne apărăm — să ne gîndim că Franța nu mai vrea să fie printre frunțașele omenirii.

Conf. univ. Theodosia Graur
șeful catedrei
de limba și literatura franceză
de la Facultatea de filologie
din București

Nu vrem ca munca noastră pașnică să fie primejduită

Prof. dr. Th. Burghelea

Au trecut aproape 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, război care a însemnat pentru toți oamenii cinstiți din lumea întreagă un lung șir de grele suferințe. Inceputul perioadei de pace deschidea perspectiva unor zori luminoase, a unei vieți pașnice de reconstrucție și progres.

Această năzuință firească a milioanelor de oameni ai muncii de pretutindeni a fost însă curînd primejduită de restabilirea unei încordări internaționale.

Sînt semne de reînviere a rămășițelor unui trecut pe care-l dorim dispărut odată pentru totdeauna. Este clar că renașterea militarismului german ar constitui o mare primejdie pentru omenire.

Ca om de știință, nu pot să nu reamintesc că pseudosavanții germani, puși în slujba fascismului, au utilizat cuceririle științei în scopuri criminale, transformînd prizonierii din lagărele de concentrare în cobai de experiențe pe cît de primejdioase, pe atît de neomenești.

Din analiza situației internaționale actuale reiese însă în mod indiscutabil că toate popoarele lumii doresc o Germanie unificată — ca o necesitate politică, economică și morală — și nu o Germanie războinică, prin reînvierea Wehrmacht-ului revanșard.

Ca cetățean pasionat pentru progresul omenirii, consider lupta popoarelor pentru destinderea încordării internaționale, pentru stabilirea unei păci trainice, ca fiind acțiunea cea mai nobilă a vremurilor noastre.

Pentru a putea desfășura o muncă creatoare, poporul romîn, care a avut de suferit în două războaie de pe urma militarismului german, este hotărît să lupte pentru apărarea păcii, împotriva încercărilor de provocare a unui nou război mondial. Agresorii trebuie însă să știe că dacă vor îndrăzni să primejduiască liniștea și munca noastră pașnică, vor primi din partea poporului nostru răspunsul cuvenit.

Stăm de strajă realizărilor noastre

Ion Bîzu
director adjunct la școala medie „I. L. Caragiale" din Ploești

Declarația comună a guvernelor participante la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa este cea mai grăitoare dovadă a politicii de pace care caracterizează lagărul socialist. Ea este în același timp un semnal de alarmă pentru aceia care mai cred că pacea poate fi cîștigată și impusă fără o luptă hotărîtă.

Graba cu care guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței urmăresc ratificarea acordurilor de la Paris trădează febra războinică ce a cuprins lagărul imperialist. Dar forțele unite ale popoarelor iubitoare de pace, care luptă pentru asigurarea securității în Europa și în lumea întreagă, se opun cu hotărîre planurilor războinice ale imperialiștilor.

Sînt încă vii în mintea noastră atrocitățile săvîrșite de hitleriști pe teritoriul țării noastre și pretutindeni pe unde ei au trecut. De aceea pentru toți oamenii cinstiți din patria noastră ca și pentru noi, pedagogii. Declarația conferinței de la Moscova constituie un îndreptar prețios și un îndemn în muncă.

Școala unde muncesc eu crește și se dezvoltă necontenit, la fel ca toate instituțiile de învățămînt din țara noastră. În școlile noastre noi creștem și educăm un tineret nou. Putem admite noi ca această muncă de formare a omului nou să fie zădărnicită de nebunia războinică ce a cuprins mințile imperialiștilor? Vom face tot ce ne stă în putință pentru a zădărnici intențiile lor agresive. Și dacă totuș, ei vor încerca să ne atace patria, vom ști să le dăm riposta cuvenită.

Salut ziarului „Munca"

Ziarul „Munca", organ al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a împlinit zece ani de activitate. Contribuind la întărirea mișcării sindicale, la mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea planului de stat, ziarul „Munca" are un rol de seamă în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

În paginile ziarului „Munca" sînt popularizate metodele înaintate folosite în producție de muncitorii fruntași, este expusă bogata experiență a oamenilor sovietici, sînt arătate roadele aplicării acestei experiențe în țara noastră.

Ziarul „Munca" își aduce contribuția la educarea comunistă a oamenilor muncii, la ridicarea nivelului vieții lor materiale și culturale. În același timp „Munca" demască intențiile agresive ale imperialiștilor, contribuie din plin la sporirea vigilenței oamenilor muncii din țara noastră, la mobilizarea lor în lupta activă pentru apărarea păcii.

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la apariția „Gazeta învățămîntului" urează ziarului „Munca" noi succese în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului, pentru întărirea continuă a patriei noastre.

Închiderea sesiunii științifice a filialei din Cluj a Academiei R. P. R.

Marți 21 decembrie, au luat sfîrșit lucrările sesiunii științifice organizate de Filiala din Cluj a Academiei R.P.R., în colaborare cu Universitatea „Victor Babeș", Universitatea „Jànos Bolyai", alte institute de învățămînt superior din Cluj și Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș.

După încheierea discuțiilor, prof. univ. A. Moga, rectorul Institutului medico-farmaceutic din Cluj, în numele unui grup de oameni de știință, a supus aprobării participanților la sesiune textul unei moțiuni care înfierează reînvierea militarismului în Germania occidentală și exprimă adeziunea participanților la sesiunea științifică la Declarația conferinței de la Moscova.

Sesiunea a aprobat în unanimitate și cu entuziasm moțiunea propusă.

Cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin, în memoria marelui apărător al păcii între popoare, participanții la sesiune au păstrat un moment de reculegere.

Acad. prof. Traian Săvulescu a rostit apoi cuvîntul de încheiere a lucrărilor sesiunii.

Oamenii de știință care au participat la sesiunea științifică din Cluj au hotărît apoi trimiterea unei telegrame către Consiliul de Miniștri al R.P.R. și C.C. al P.M.R., prin care își iau angajamentul că își vor consacra toate forțele și tot elanul lor creator pentru întărirea prieteniei și unității de luptă a oamenilor muncii de toate naționalitățile, pentru construirea victorioasă a socialismului și înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Spartachiada de iarnă a satelor

Spartachiada de iarnă a satelor este o manifestare sportivă de masă care cuprinde zeci de mii de tineri din rîndurile țărănimii muncitoare în întreceri de schi, săniuțe și șah.

Probele de schi ale spartachiadei din acest an constau în deplasări pe schiuri, pe distanțe variind, în funcție de vîrstă și de sex, între 1—5 km. precum și în probe de ștafetă, începînd numai de la etapa de regiune. Probele de săniuță cuprind coboriri pe pante diferite și concursuri cu săniuțe trase de un cal.

Regulamentul prevede aceste deplasări sub denumirea de curse de fond. Cursele de fond se organizează pe teren șes, avînd pe parcurs și unele pante de urcuș și coborîș cu diferențe mici de nivel. Pe traseu se așează posturi de control pentru a asigura ca toți concurenții să parcurgă întregul traseu, fără a scurta drumul.

Din loc în loc se așează fanioane colorate, care pot fi văzute de departe și care indică drumul concurenților.

Locul de plecare poate fi diferit de cel de sosire. Pirtia poate avea două capete sau poate fi sub formă de buclă, concurenții ocolind pe traseul indicat și înapoindu-se în același loc de unde au plecat. În primul caz, oficialul care dă plecarea trebuie să aibă ceasul potrivit cu cel care marchează timpul la sosire, pentru a putea calcula în cît timp a efectuat cursa fiecare concurent. În cazul cînd traseul are formă de buclă, același oficial pote cronometra și plecarea și sosirea concurenților.

Dacă sînt mulți concurenți, plecarea se poate da după același ceas, din 3 în 3 minute. Secretarul concursului va nota pe o listă ora precisă la care a plecat fiecare concurent și ora la care s-a înapoiat. Făcîndu-se diferența, se vede care concurent a avut timpul cel mai bun, parcurgînd traseul în cel mai scurt timp.

Schiurile se pot confecționa din scîndură de frasin, fag sau alt lemn, care se arcuiește bine. Scîndurile alese trebuie să aibă fibrele paralele pentru a nu se rupe. Lățimea schiurilor la vîrf este de 9 cm., la coadă de 8 cm., la mijloc de 7—8 cm.; grosimea scîndurii 1 cm. la vîrf și la coadă, iar la mijloc, unde se așează piciorul, 4—5 cm. Lungimea schiului trebue să fie cu cca 30—35 cm. mai mare decît înălțimea schiorului. De la coada schiului, la distanța de 63 cm., pe o porțiune de 30 cm. se fixează o tablă pe care se așează talpa bocancului. Bocancul se fixează fie prin curele, fie prin niște chingi.

Ca și în anul trecut, cadrele didactice le revine sarcina de a contribui prin toate mijloacele la buna reușită a Spartachiadei de iarnă a satelor. Învățătorii și profesorii au datoria de a sprijini munca de popularizare a acestei competiții în rîndurile tineretului, de a căuta să atragă cît mai mulți participanți, de a le da îndrumări asupra modului cum trebuie să-și pregătească și să-și confecționeze schiurile, săniuțele etc., de a lua parte activă la munca comisiilor de organizare a spartachiadei. Profesorii de educație fizică trebuie să dea concurenților îndrumări tehnice privitoare la antrenamentul pentru probele de schi și săniuțe, la amenajarea pîrtiilor, la ajustarea echipamentului etc.

Prin sprijinul pe care îl vor da buneidesfășurări a Spartachiadei de iarnă a satelor, cadrele didactice vor contribui la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport în rîndurile tineretului sătesc.

M. IONESCU

Să răspîndim cunoștințele agro-zootehnice

În munca lor obștească, învățătorii și profesorii din școlile sătești trebuie să se preocupe și de îndrumarea țărănimii muncitoare în ceea ce privește creșterea animalelor.

Condiția esențială în ridicarea productivității animalelor este hrănirea rațională a acestora. Printr-o hrănire bună se obțin animale bine conformate, mai rezistente și cu producții ridicate.

O grijă deosebită trebuie acordată alimentației animalelor în perioada de iarnă, deoarece, dacă aceasta este insuficientă sau defectuos alcătuită, producția animalelor scade simțitor. De asemenea, produșii (viței, mînji, miel, purcei) cu o vitalitate scăzută la naștere dau și un procent ridicat de mortalitate. Pentru evitarea greșelilor în hrănirea animalelor este necesar să se stabilească din timp balanța furajeră și să se planifice just consumul de furaje.

Fiecare gospodărie trebuie să asigure furajele necesare pînă în primăvară. Necesarul de furaje se calculează cunoscînd numărul de animale, numărul de zile de furajare și consumul pe cap și pe zi de fiecare furaj. Prin confruntarea existentului de furaje cu necesarul — se stabilește ce furaje prisosesc și ce furaje lipsesc. Furajele ce lipsesc se înlocuiesc — dacă nu pot fi procurate — cu furajele excedentare.

Disponibilul de furaje trebuie folosit cu cît mai multă chibzuință. Pentru aceasta consumul din diferite furaje va fi eșalonat pe luni, ținîndu-se seama de stările fiziologice prin care trec animalele și de campaniile de muncă. Așa, de pildă, cele mai bune furaje trebuie rezervate pentru animalele tinere și pentru animalele de prăsilă în perioada fătărilor. De asemenea, trebuie rezervate furaje potrivite pentru campania muncilor timpurii de primăvară.

Uneori, din cauza conservării necorespunzătoare, o bună parte din furaje se strică peste iarnă. Cele mai frecvente alterări se produc prin mucegăire, putrezire sau înghețare. Aceste alterări produc nu numai pierderi însemnate de furaje, dar și turburări grave asupra organismului animalelor — colici, avorturi, intoxicații periculoase. De aceea este necesară conservarea atentă a furajelor peste iarnă.

O altă operație necesară unei hrăniri raționale a animalelor este alcătuirea rațiilor tip de hrană pentru fiecare specie de animale, categorie de animale și formă de producție. Rațiile se stabilesc după cerințele fiziologice și particularitățile biologice ale animalelor, deosebindu-se după categorii de vîrstă a animalelor, după forma de producție etc. Rațiile trebuie să conțină toate substanțele nutritive de care animalele au nevoie — inclusiv săruri minerale și vitamine — să aibă un anumit volum, să fie alcătuite, pe cît posibil, din mai multe furaje, să nu conțină cantități prea mari de furaje greu digestibile, să nu conțină substanțe toxice, să fie economice etc.

Deficitul de furaje ce se constată în multe gospodării poate fi corectat într-o măsură apreciabilă prin folosirea furajelor sub formă preparată. Furajele preparate au un gust mai bun și sînt consumate cu mai multă poftă, ceea ce activează digestia și face astfel ca substanțele nutritive din furaje să fie folosite într-o măsură mai mare. Hrănirea rațională a animalelor se face individual sau pe grupe. Hrănirea individuală prin care i se administrează fiecărui animal numai atîta hrană cît se cere pentru producția lui — se face mai mult la reproducătorii masculi și la vacile de lapte, unde avem posibilități de amenajare a adăpostului. Mai ușor se poate face hrănirea pe grupe de animale, apropiate ca stare fiziologică și nivel de producție, întrucît animalele dintr-o grupă primesc aceeași cantitate de hrană.

Prima hrană a produșilor, la toate speciile, trebuie să fie laptele — la început integral și apoi smîntînit. De la vîrsta de 3 săptămîni se trece treptat la alimentația mixtă, prin obișnuirea cu nutrețuri ușor digestibile și cu un conținut ridicat în proteine, săruri minerale și vitamine. Pentru viței, mînji și miei, cele mai bune nutrețuri sînt finul de bună calitate ce se dă la discreție, făina de ovăz cernută și alte nutrețuri concentrate. Pentru purcei se recomandă boabe de orz sau alte grăunțe întregi și prăjite, precum și amestecuri de urueli. Trebuie să se acorde multă atenție igienei nutrețurilor și vaselor în care se administrează hrana. De asemenea, nu trebuie să se neglijeze apa care se dă la început fiartă și apoi răcită la temperatura de 15—16°.

Animalele gestante trebuie să fie ferite de furaje înghețate, alterate, de apă prea rece etc. În primele zile după fătare, vacile și iepele trebuie să primească fîn de calitate bună și concentrate, date sub formă de terci subțire. Scroafele trebuie să primească terci subțire, format din urueli, iar uile fîn bun și concentrat. Rațiile se micșorează imediat după fătare și ajung la nivelul normal abia după 8—10 zile. Pentru animalele în lactație, cele mai indicate nutrețuri sînt: finul de bună calitate, nutrețul murat, sfecla și morcovii furajeri.

Acestea se completează, după mărirea producției de lapte, cu concentrate (tărîțe, șroturi sau urueli de cereale).

Reproducătorii masculi trebuie astfel hrăniți încît să se găsească tot timpul în condiție bună de montă. Pentru ei, cele mai potrivite furaje sînt finul de bună calitate, ovăzul, tărîțele, uruiala de mei, uruiala de mazăre, morcovii furajeri, care au o acțiune bună asupra spermatogenezei.

Animalele puse la îngrășat trebuie hrănite cu furaje bogate în amidon. Astfel, pentru porci sînt potrivite grăunțele furajere și cartofii; pentru vitele cornute — finul, diferite borhoturi și suplimente de concentrate.

Forma de administrare a furajelor este următoarea: rădăcinoasele se dau tocate — crude la bovine, fierte la porci; fibroasele celulozice se dau tocate și în amestec cu concentrate sau cu suculente; finul se dă ca atare; concentratele se dau întregi, zdrobite, uruite sau măcinate. Temperatura furajelor și a apei trebuie să fie cuprinsă între 12°—15°.

Trecerea de la un furaj la altul se face treptat, în 8—10 zile.

Popularizînd aceste cunoștințe în masa crescătorilor de animale, cadrele didactice vor contribui la îmbunătățirea creșterii vitelor, la sporirea produselor de larg consum.

Prof. GH. BAIA
Institutul agronomic „N. Bălcescu"
București

Americani despre învățămîntul american

James Conant, actualul înalt Comisar al Statelor Unite în Germania, fost președinte al unei mari universități americane, scrie în cartea sa, „Educația într-o lume divizată," printre altele: „Noi trebuie să ne pregătim pentru un armistițiu înarmat prelungit la infinit, între Statele Unite și Uniunea Sovietică. Pentru cîțiva ani care vor urma, politica americană se va baza pe acest armistițiu înarmat. Treaba educației, ca un instrument al politicii naționale, este de a ajuta să ducem acest război rece". [1])

Luînd cunoștință de această cinică mărturisire a unui personaj influent al actualei administrații din Statele Unite, vom putea să ne dăm seama de situația tragică în care se zbate azi sistemul de învățămînt de dincolo de ocean.

Ultimul recensămînt al populației Statelor Unite a scos la iveală faptul că 10 milioane de adulți sînt „virtualmente analfabeți". „Comisia Națională a Educației Învățătorilor și a Standardului Profesional", instituită de Asociația Educației Naționale, a constatat în 1949 că din 20 de milioane de elevi școlarizați în învățămîntul elementar, 12 milioane sînt instruiți de învățători cu mai puțin de 4 clase de liceu, iar 5 milioane au învățători care n-au terminat 2 clase de liceu. Motivul acestei lipse de învățători calificați este explicat de aceeași Comisie: salariul de mizerie al învățătorilor, excluderea din învățămînt a unui mare număr de pedagogi pe bază de culoare, religie, origină națională și convingeri politice.

Un voluminos raport al Asociației Americane a Administratorilor de Școli, intitulat „Clădirile școlare americane", ne dezvăluie că un mare număr de elevi frecventează școli nesănătoase, dintre care multe construite „cu mult înainte de Războiul Civil". [2]) După cum se știe, acest război a avut loc acum aproape 100 de ani.

Un studiu întocmit de Consiliul American al Educației vorbește despre conținutul manualelor de pe care învață elevii americani. Acest studiu a fost întocmit pe baza consultării a 400 de manuale școlare folosite în toată țara. Autorii constată că manualele contribuie la formarea de idei preconcepute împotriva cetățenilor cu limba maternă străină și vorbind cu accent, predică mitul superiorității anglo-saxone, cuprind incitări contra negrilor și a evreilor.

Este interesant să se constate și cine sînt acei care dirijează activitatea universităților americane. La această întrebare ne răspunde cartea lui Hubert Park Beck, „Oameni care controlează universitățile noastre". Această carte este o analiză statistică a componenței economice și sociale a organelor de conducere sau a tutorilor unui număr de 30 de universități americane dintre cele mai cunoscute, atît particulare cît și de stat. Ea se ocupă de 734 asemenea „tutori". Între ei nu se află nici un muncitor și nici un negru. Abia 1% sînt fermieri și 3,4% femei. Nici numărul specialiștilor în educație nu este ridicat: în total 36 din 734! Cine sînt atunci conducătorii celor mai înalte foruri de cultură de dincolo de ocean? 41% sînt directori și conducători ai marilor întreprinderi industriale și instituții financiare. Venitul mediu al acestor „filantropi" se află cu mult dincolo de suma de 50.000 dolari, constată autorul acestei cărți. Nu este lipsit de interes faptul că doi cunoscuți conducători ai partidului republican, Eisenhower și Harold Stassen, au fost președinți ai Universităților Columbia, respectiv Pennsylvania.

Insfîrșit, pentru a termina cu statisticile și pentru a avea un tablou complet, bazat exclusiv pe date ale diferitelor organizații de resort sau ale specialiștilor, să vedem care este stratificarea socială a studenților universităților americane, din ce mediu provin aceștia. Vom apela din nou la James Conant: „Procentul absolvenților instituțiilor de învățămînt superior care au frecventat facultatea a variat conform proporției venitului părintesc, într-o manieră bătătoare la ochi, pornind cu o frecvență de 100% la acei al căror venit familiar era peste 8000 dolari pe an, micșorîndu-se la 44% pentru cei cu venitul de la 3 la 2000 dolari și scăzînd la 20% pentru cei cu venitul sub 500 dolari" [3]).

Iată cît de clar reflectă cifrele caracterul de clasă, capitalist, al învățămîntului american. Astfel, în mod practic, păturile mai sărace sînt excluse nu numai de la conducerea universităților, ci și de la posibilitatea frecventării lor!

Și cine ne spune acest lucru? Același Conant, care în altă parte a cărții sale neagă cu înverșunare existența luptei de clasă, stigmatizînd-o ca o idee de origină străină, introdusă prin contrabandă în Statele Unite!

★

Nu putem vorbi despre problemele învățămîntului american fără a aminti de fascizarea lui, de prigoana sălbatică împotriva profesorilor democrați, prigoană care a început încă în timpul guvernării „democratului" Truman, la 21 martie 1947, cînd a intrat în vigoare ordinul de verificare a lealității unei vaste categorii de cetățeni americani.

Legea Feinberg, votată în Statul New York, este un exemplu tipic a ceea ce înseamnă „verificarea lealității în învățămînt". Iată ce se spune în introducerea acestei legi: „Știrile primite arată că membrii „grupelor de subminare" au reușit să capete de lucru în școlile publice ale acestui stat. De aceea, organele legiuitoare consideră necesară traducerea în viață a legilor care interzic angajarea membrilor grupelor de subminare în școlile de stat" [4]).

Cine sînt membrii „grupelor de subminare" excluși, pe baza acestei legi și a altora de tipul ei, din universitățile americane? Ne-o spune Samuel Sillen, editorul revistei americane „Masses and Mainstream", în broșura sa „Războiul rece în școală": Dr. Clarence Athearn, profesor de filozofie și etică socială la Colegiul Lycoming, pentru că a aderat la partidul progresist din Statul Pennsylvania; profesorul James Barfoot, de la Universitatea din Georgia, pentru a fi acceptat candidatura la postul de guvernator al statului, din partea partidului progresist; profesorul Lyman R. Bradley, șeful catedrei de limba germană de la Colegiul Washington Square al Universității din New York, pentru că a militat în favoarea victimelor lui Franco; Dr. Ralph Spitzer, de la Universitatea din Oregon, pentru că a propus, în paginile unei reviste științifice, o examinare obiectivă a studiilor genetice ale lui Lisenko. Această listă ar mai putea fi continuată, dar preferăm să arătăm că în categoria celor „indezirabili" în universități se numără și studenții progresiști. Irving Feiner, veteran de război, a fost exclus din Universitatea din Syracusa, pentru activitatea sa în favoarea celor 6 negri nevinovați, condamnați la moarte în simulacrul de proces de la Trenton. Organizațiile studențești progresiste sînt interzise în universități. Acesta este tabloul „idilic" al „libertății academice" din S.U.A.!

Cu toate că valul persecuțiilor crește — și întotdeauna interzicerea Partidului Comunist într-o țară a fost termometrul care indica gradul de fascizare la care s-a ajuns — lupta poporului american și a unui număr ridicat de intelectuali de valoare nu a încetat, ci dimpotrivă se întețește. 500 de profesori ai Universității din California au semnat o rezoluție de protest împotriva tendinței de a-i obliga să depună jurămîntul de lealitate. Ziarul studenților Universității Harward, „Crimson" a luat în mod hotărît apărarea profesorilor democrați, scriind: „Noi nu socotim ca persoană nepotrivită pentru îndeplinirea îndatoririi de pedagog pe acela care are calitatea de membru al Partidului Comunist". Cancelarul Robert Hutchins, de la Universitatea din Chicago, a declarat: „Molima controlului ideilor, care-și face drum acum în țară, este cea mai mare amenințare pentru S.U.A., de la Hitler încoace".

Organul conducător al savanților americani, asociația Phi Beta Kappa, îi avertizează pe americani că drept rezultat al isteriei „jurămîntului de lealitate" profesorii sînt intimidați și studenții sînt făcuți să creadă că colegiile nu se mai dedică cercetării dezinteresate a adevărului, ci trebuie să devină instrumente de propagandă" [5]).

Într-o broșură intitulată „Militarismul în educație" un grup de personalități protestează împotriva militarizării educației americane. Printre semnatari se află prof. Albert Einstein, laureat al Premiului Nobel, episcopul Gerald Kennedy din Oregon, James Patton, președintele Uniunii Naționale a Fermierilor, William Tolley, cancelarul Universității din Syracusa, reverendul John Flynn, președintele Universității St. John din Brooklyn și alte 20 de personalități.

Condamnînd cu vigoare decadența culturii burgheze, Lenin prevestea o cultură care „va servi nu eroinei îmbuibate, nu celor 10.000 de sus, plictisiți și chinuiți de grăsime — ci milioanelor și zecilor de milioane de oameni ai muncii, care alcătuiesc floarea țării, forța ei, viitorul ei".

Pentru această cultură luptă cele mai înaintate forțe ale poporului american și chiar dacă în prezent obscurantismul se mai menține va veni ziua în care Statuia de la intrarea portului New York va simboliza într-adevăr libertatea cucerită de poporul american!

I. RADU

[1]) S. Sillen — Cold war in class room — p. 19.
[2]) Ibidem — p. 3.
[3]) Ibidem — p. 20.
[4]) Gonciarov — Criza școlii de pedagogie în S.U.A. — p. 11.
[5]) S. Sillen — Cold war in class room — p. 4.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piața Scînteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VI Nr. 299 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 31 decembrie 1954

In acest număr:

- **N. Sălăgeanu:** Dezvoltarea învățământului în R. P. R. (pag. 2-a)
- Pentru fiii oamenilor muncii din rîndurile minorităților naționale (pag. 2-a)
- **Prof. univ. Horia Hulubei:** Republica Populară Română — factor activ în lagărul păcii (pag. 3-a)
- In ultimele zile ale lui 1954 (pag. 3-a)
- Să pregătim cu grijă consfătuirile cadrelor didactice (pag. 4-a)
- I. Axente: Profesorul Stăncescu și-a schimbat părerea... (pag. 4-a)
- Din țările de democrație populară (pag. 4-a)

Să luptăm pentru întărirea și înflorirea patriei

Au trecut șapte ani de cînd clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a răsturnat puterea claselor exploatatoare, izgonind pentru totdeauna monarhia și proclamînd Republica Populară Română.

Marele act revoluționar înfăptuit la 30 decembrie 1947 constituie un eveniment de însemnătate istorică în viața poporului nostru. Datorită condițiilor care s-au creat prin eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul nostru a devenit pentru prima oară liber și stăpîn pe soarta sa, a putut să făurească statul democrat popular, a căpătat putința de a dezvolta economia națională în vederea făuririi unei vieți îmbelșugate și fericite pentru oamenii muncii.

Poporul romîn și minoritățile naționale din țara noastră au întîmpinat cea de a 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne prin muncă înfrățită și plină de avînt patriotic pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru întărirea continuă a patriei și a capacității ei de apărare.

Cea de a 7-a aniversare a Republicii Populare Romîne se sărbătorește în condițiile luptei poporului nostru pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului său de trai, pentru întărirea puterii patriei și a capacității ei de apărare, în condițiile luptei hotărîte a popoarelor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului și a tuturor oamenilor iubitori de pace, împotriva planurilor agresive ale ațîțătorilor la război.

Cercurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța au pornit pe calea primejdioasă a refacerii militarismului german, a remilitarizării Germaniei occidentale și a înrolării ei în coalițiile militare din apusul Europei îndreptate împotriva țărilor lagărului socialist. Experiența istoriei a arătat că, oridecîte ori au fost lăsați să se înarmeze, militariștii germani au provocat conflicte care au adus atîta rău omenirii. Este limpede că remilitarizarea Germaniei occidentale ar transforma această parte a Germaniei într-un focar primejdios al unui nou război în Europa.

Poporul nostru care știe bine, dintr-o grea și amară experiență, ce a însemnat în trecut militarismul german, este pe deplin conștient de primejdia pe care o reprezintă reînvierea Wehrmachtului și se ridică cu hotărîre împotriva politicii criminale a cercurilor agresive din Occident, care vor să tîrască omenirea într-un nou război mondial. Împreună cu toate popoarele lagărului democratic, poporul romîn este ferm hotărît să facă totul pentru a apăra cuceririle sale revoluționare și securitatea patriei.

Conferința de la Moscova a dat un sever avertisment celor care își închipuie că țările lagărului democratic se vor lăsa surprinse de evenimente. In declarația comună a țărilor participante la această conferință se arată limpede că în cazul că acordurile de la Paris vor fi ratificate, țările lagărului democratic vor fi nevoite să ia măsuri neîntîrziate pentru a-și întări capacitatea lor de apărare, să-și unească eforturile în domeniul organizării forțelor armate și comandamentelor lor pentru a da agresorilor o ripostă nimicitoare.

Lagărul păcii, democrației și socialismului, în frunte cu puternica și invincibila Uniune Sovietică, reprezintă cea mai uriașă forță cunoscută în istorie. In prezent, Uniunea Sovietică, care a zdrobit mașina de război hitleristă, a devenit și mai puternică de cît înainte de cel de al doilea război mondial. Alături de U.R.S.S., la lupta pentru apărarea păcii participă activ cel mai mare stat din Asia — R.P. Chineză, care numără 600 de milioane de oameni — precum și toate țările democrat-populare, care au pășit ferm pe drumul socialismului. Lagărul democratic a devenit bastionul puternic al menținerii și întăririi păcii și securității, forța capabilă să țină în frîu pe orice agresor. Nu încape îndoială că dacă forțele agresiunii vor încerca să dezlănțuie un război împotriva popoarelor lagărului democrat, cotropitorii vor fi zdrobiți și nimiciți.

Impotriva planurilor agresive ale imperialiștilor se ridică astăzi și popoarele din țările capitaliste. Desfășurarea evenimentelor internaționale arată în chip limpede că popoarele din aceste țări nu mai vor să fie observatori pasivi ai neitirilor criminale ale forțelor agresiunii. Este semnificativă opoziția poporului francez față de remilitarizarea Germaniei occidentale. Poporul francez ca și celelalte popoare din țările semnatare ale acordurilor dela Paris se pronunță împotriva planurilor războinice ale cercurilor agresive. Fără oameni nu se poate duce războiul. Acesta este un adevăr verificat în mod strălucit de istorie. Ori, tocmai oamenii, tocmai muncitorii, țăranii, intelectualii patrioți din țările lagărului imperialist, principalele forțe sociale care sînt mobilizate în caz de război, nu pot să fie de acord cu țelurile agresive ale amatorilor de profituri uriașe de pe urma vărsărilor de sînge.

Poporul romîn, luptător consecvent pentru pace, este hotărît ca alături de celelalte popoare ale țărilor lagărului socialismului să apere pacea pînă la capăt și, la nevoie, să dea riposta cuvenită oricărei provocări agresive.

Astăzi, mai mult decît oricînd, poporul nostru are ce apăra. Republica Populară Română — stat al oamenilor muncii de la orașe și sate — reprezintă cucerirea fundamentală a poporului romîn, încununarea luptei de veacuri a poporului pentru libertate, independență națională și democrație adevărată.

Prin propria sa experiență poporul romîn a simțit întreaga fățărnicie a democrației burgheze — strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, o capcană și o minciună pentru cei exploatați și săraci și un paradis pentru cei bogați — așa cum a caracterizat-o marele Lenin.

In Republica sa Populară, poporul nostru se bucură de drepturi și libertăți pe care nu le-a cunoscut niciodată în trecut.

Temelia de nezdruncinat și izvorul forței și tăriei statului nostru democrat-popular constă în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care se întărește neîncetat.

Unul dintre principalele izvoare de forță ale R.P.R. este prietenia și unitatea frățească statornicită între poporul romîn și toate minoritățile naționale din țara noastră pe baza rezolvării leninist-staliniste a problemei naționale. Bucurîndu-se de egalitate deplină în drepturi cu poporul romîn, văzînd în R.P.R. patria comună a tuturor oamenilor muncii, iar în regimul democrat-popular orînduirea care le-a asigurat eliberarea de orice asuprire națională și le-a creat cele mai largi posibilități de dezvoltare, minoritățile naționale sînt strîns unite alături de poporul romîn, colaborînd frățește și luptînd umăr la umăr pentru înflorirea patriei.

In anii puterii populare a crescut neîncetat puterea economică a țării noastre. Volumul producției industriale este astăzi de trei ori mai mare decît în vechea Romînie burghezo-moșierească. S-au dezvoltat simțitor industria grea și industria construcțiilor de mașini — temelia dezvoltării economiei naționale, ridicării nivelului de trai al poporului și întăririi capacității de apărare a patriei. A crescut cu mult producția industriei ușoare și alimentare.

Cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare s-a schimbat adînc traiul țărănimii muncitoare. Țărănimea muncitoare, stăpînă astăzi pe pămîntul pe care-l muncește, este puternic sprijinită de statul democrat-popular pentru a spori producția agricolă, a îmbunătăți aprovizionarea orașelor și a-și ridica propriul ei nivel de trai. Zeci de mii de familii de țărani muncitori s-au unit de bună voie în gospodării colective și întovărășiri agricole, arătînd întregii țărănimi muncitoare calea sigură spre făurirea unei vieți îmbelșugate — calea muncii în comun.

Grija partidului și guvernului pentru bunăstarea poporului se reflectă din plin în proiectul de Directive ale Congresului al doilea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații constituie o nouă și puternică dovadă a politicii partidului de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului.

Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, realizată pe baza primelor rezultate obținute în îndeplinirea hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, a întărit încrederea oamenilor muncii în justețea politicii partidului care duce cu mînă sigură poporul muncitor pe calea socialismului.

Trecerea la comerțul desfășurat constituie un eveniment de mare însemnătate în dezvoltarea economică a R.P.R., în îndeplinirea sarcinilor puse de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953.

Insemnătatea desființării sistemului de aprovizionare pe bază de cartele constă în faptul că creează condiții prielnice pentru continua creștere a volumului de produse de consum popular, mărește interesarea oamenilor muncii de la orașe și sate în sporirea producției industriale și agricole, înlesnește dezvoltarea tot mai largă a schimbului între oraș și sat, dă putința unor treptate reduceri de prețuri, prin creșterea productivității muncii, scăderea prețului de cost al producției și sporirea volumului de mărfuri pe piață.

Marea grijă a partidului și guvernului pentru om, pentru satisfacerea nevoilor lui, se oglindește și în atenția acordată ridicării nivelului cultural al poporului. In R.P.R. au luat un puternic avînt învățămîntul, știința, cultura și arta. Intelectualitatea noastră se bucură de condiții de muncă și de viață ca niciodată în trecut, este stimată și apreciată.

Constituția noastră prevede învățămîntul elementar general obligatoriu și gratuit, acordarea burselor de stat pentru elevii și studenții merituoși, învățămînt profesional gratuit. Dintr-un privilegiu al claselor avute, așa cum era în timpul regimului burghezo-moșieresc, școala a devenit în R.P.R. un bun al întregului popor. Odată cu dezvoltarea învățămîntului s-au îmbunătățit în permanență condițiile de trai și de activitate pedagogică ale oamenilor muncii din învățămînt.

Asemenea realizări ca cele obținute de poporul nostru în anii puterii populare sînt de neconceput în țările capitaliste, unde economia și cultura sînt subordonate asigurării profitului maxim pentru capitaliști. In S.U.A., principala țară capitalistă, producția industrială scade. In perioada iulie 1953 — iulie 1954, producția a scăzut cu aproape 10% și continuă să scadă. In Anglia, în primul trimestru al anului 1954 producția de mașini-unelte a fost cu 20% mai mică decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Franța cunoaște în prezent o puternică criză carboniferă. Din anul 1952 și pînă în noiembrie 1954 au fost închise 174 mine.

Succesele poporului nostru în construcția socialistă constituie o puternică dovadă a superiorității sistemului socialist asupra celui capitalist, o mărturie a creșterii continue a forței patriei noastre.

La a 7-a aniversare a proclamării R.P.R., poporul romîn, strîns unit în jurul partidului și guvernului, își manifestă hotărîrea sa de neclintit de a-și spori eforturile pentru construirea socialismului, pentru întărirea și înflorirea scumpei noastre patrii, factor activ în lagărul invincibil al păcii, democrației și socialismului.

Fotomontaj: M. MATEI

Vom fi la înălțimea chemării partidului

Cu nespusă bucurie am luat cunoștință de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Alături de ceilalți pedagogi din școlile sătești, noi, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Stîlpu, raionul Buzău, am înțeles că aportul nostru principal în lupta pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale a populației muncitor trebuie să-l constituie lărgirea și îmbunătățirea permanentă a activității pentru răspîndirea cunoștințelor agrotehnice. Noi am contribuit, și pînă acum, prin munca noastră de propagandă agricolă, la obținerea unor recolte bogate pe ogoarele gospodăriei agricole colective „A.A. Jdanov", ale gospodăriei agricole de stat și ale întovărășirii agricole din comună, precum și ale unor țărani cu gospodării mici și mijlocii. Am ținut adesea, la căminul cultural și la cercurile agrotehnice, conferințe, lecții practice, etc.

Sîntem hotărîți să întărim necontenit munca de propagandă agricolă, să ajutăm efectiv țăranilor muncitori să pregătească în condiții cît mai bune campania muncilor de primăvară, să mărească suprafețele cultivabile, să sporească producția agricolă la hectar.

Acesta va fi aportul nostru la îndeplinirea Hotărîrii partidului și guvernului.

VICTORIA IORDACHE
învățătoare în comuna Stîlpu, raionul Buzău

Pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului

Pe întreg cuprinsul patriei noastre oamenii muncii au primit cu o deosebită bucurie Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. In viața economică a țării noastre această Hotărîre constituie un eveniment de mare însemnătate pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de plenara lărgită din august 1953 a C.C. al partidului în vederea dezvoltării economiei naționale și a ridicării neîncetate a nivelului de trai al oamenilor muncii.

In desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat oamenii muncii din țara noastră văd un rezultat al eforturilor depuse de ei înșiși, de clasa muncitoare, de țărănimea muncitoare, de intelectualitate, un succes al muncii lor proprii, sub conducerea partidului, pentru creșterea neîncetată a producției bunurilor de larg consum.

Mobilizați de hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, oamenii muncii de la orașe și sate în frunte cu clasa muncitoare au dus în cursul anului 1954 o muncă plină de avînt pentru realizarea sarcinilor trasate de partid, obținînd rezultate însemnate.

In domeniul dezvoltării producției agricole partidul și guvernul au acordat un mare sprijin gospodăriilor colective, întovărășirilor și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală pentru a obține o sporire însemnată a producției agricole. In anul 1954 suprafața însămînțată a crescut față de 1953. Faptul că în primăvara anului 1954 s-au însămînțat circa 3,4 milioane ha. porumb a dus la o bogată recoltă de porumb în acest an. In anul agricol 1954 s-a obținut o recoltă mai mare decît în 1953, realizîndu-se peste 9 milioane tone cereale și alte boabe. In toamnă, datorită mobilizării tuturor forțelor partidului, muncii pline de avînt patriotic a țărănimii muncitoare ca și eforturilor depuse de inginerii, tehnicienii și muncitorii din S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat s-a efectuat un mare volum de lucrări agricole.

Ca urmare a recoltei din ultimii doi ani și datorită sistemului contractărilor de animale și altor măsuri de cointeresare a producătorilor luate de partid și guvern au fost influențate favorabil creșterea animalelor și sporirea producției marfă de carne și grăsimi.

In anul 1954 s-au realizat progrese și în producția bunurilor de larg consum industriale, prin mărirea producției, îmbunătățirea calității mărfurilor și lărgirea sortimentelor. Investițiile realizate în acest an în industria producătoare de bunuri de larg consum depășesc cu 27% realizările din 1953, ceea ce creează condiții favorabile pentru creșterea producției de mărfuri în 1955.

Măsurile luate de guvern pe baza hotărîrii plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R. pentru sporirea investițiilor în agricultură, în industria bunurilor de larg consum, în vederea creșterii producției de mărfuri au dus la lărgirea activității comerțului de stat și cooperatist, la intensificarea schimbului între oraș și sat, la îmbunătățirea aprovizionării populației și mărirea rezervelor fondului pieții. La aprovizionarea populației a contribuit și mărirea volumului de mărfuri agro-alimentare desfăcute pe piața orașelor de către producătorii agricoli.

Toate aceste rezultate au dovedit încăodată justețea politicii partidului și guvernului și au creat condițiile necesare trecerii la comerțul fără cartele, așa cum a fost indicat în Hotărîrea plenarei lărgite din august 1953.

De la data de 26 decembrie 1954 s-a desființat sistemul de aprovizionare pe bază de cartele și rații trecîndu-se la comerțul desfășurat al produselor alimentare și industriale, cu prețuri unice de stat. In scopul asigurării unei aprovizionări continue și normale și pentru a preveni risipa și a împiedica tendințele de speculă la zahăr și pîine, aceste produse se vor vinde atît pe tichete cît și la vînzare liberă.

Nivelul general al prețurilor unice de stat s-a stabilit la nivelul prețurilor comerciale în vigoare în comerțul socialist cu unele corecturi în minus sau în plus la anumite produse, corecturi care nu modifică nivelul general al prețurilor comerciale de stat existent pînă la desființarea sistemului de aprovizionare pe cartele. La o serie de produse — mălai, petrol, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii, încălțăminte cu talpă de cauciuc, articole metalice și electrotehnice, unelte și mașini agricole, medicamente, jucării — se reduc prețurile comerciale de stat.

In Hotărîrea partidului și guvernului se arată că diferențele între prețurile unice de stat și cele de cartelă se vor acoperi de către stat printr-o compensație bănească, care se va plăti salariaților, pensionarilor și membrilor lor de familie. Această compensație nu face parte din salariu și nu este impozabilă. Elevilor și studenților li se majorează în mod corespunzător bursele. Astfel pentru elevii din învățămîntul elementar, mediu, mediu tehnic și pedagogic, bursele de stat s-au stabilit între 90—230 lei, iar pentru studenți la 270 lei. La indemnizația plătită studenților muncitori se adaugă contravaloarea compensației pentru soția nesalariată și pentru copiii sub 14 ani.

Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și trecerea la comerțul desfășurat constituie un eveniment de mare însemnătate în dezvoltarea economică a țării noastre, deoarece creează condiții pentru creșterea continuă a volumului de produse de larg consum, mărește cointeresarea oamenilor muncii în sporirea producției industriale și agricole, înlesnește dezvoltarea schimbului între oraș și sat, dă putința unor reduceri treptate de prețuri, pe baza creșterii productivității muncii, a scăderii prețului de cost al producției și creșterii volumului de mărfuri pe piață.

Partidul cheamă pe toți oamenii muncii, toate organele și organizațiile de partid, de stat și economice să-și dubleze eforturile pentru a asigura un nou avînt al producției industriale și agricole în vederea întăririi și dezvoltării economiei naționale și a satisfacerii tot mai largi a nevoilor de consum ale populației.

In centrul atenției trebuie să stea lupta pentru sporirea producției agricole. Mobilizînd toate forțele trebuie să obținem în 1955 o recoltă îmbelșugată, astfel ca producția de grîu și porumb să atingă 10 milioane tone. Marele detașament al învățătorimii noastre care a luptat cu abnegație pentru propagarea cunoștințelor agrotehnice în rîndurile oamenilor muncii de la sate, are astăzi un vast teren de activitate. Cadrele didactice sînt chemate să desfășoare o rodnică muncă obștească, sprijinind astfel activ țărănimea muncitoare pentru ca în anul 1955 să obținem o producție înaltă la hectar la grîu, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, legume etc. Avem datoria să popularizăm larg prevederile documentelor de partid și de stat cu privire la dezvoltarea agriculturii în rîndurile țărănimii muncitoare.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații prevede sarcini concrete pentru industrie, comerț, pentru sfaturile populare, organizațiile sindicale și organizațiile de partid.

Intregul nostru popor care a primit cu o mare satisfacție această Hotărîre își dublează eforturile pentru înfăptuirea prevederilor ei, pentru întărirea patriei noastre, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

In pragul unui an nou

Spre același țel

Un nou an își deschide larg porțile vieții, ale realizărilor

Iscodind anii, gîndurile aleargă mereu spre eleve. Aceleași gînduri care-mi roiesc în minte cînd sînt acasă, pe stradă, la catedră. Imi sînt dragi elevele mele. Nimicuri ce par banale prin obișnuitul lor: o cordeluță strălucitor de albă, o batistă călcată, un jerseu croșetat sau o bonetă de lînă, mă fac să simt că în clasă alături de mine și eleve trăiește mereu prezentă dragostea grijulie a mamelor care și-au trimis copiii să învețe a deveni oameni.

De multe ori mă gîndesc că dorințele noastre, ale educatoarelor și ale mamelor, se împletesc, năzuind spre același țel: crearea unui om destoinic, bine pregătit, demn, care să înțeleagă bucuria de a trăi și de a contribui prin munca lui la progresul patriei.

De aceea și azi, cînd întîmpinăm un nou an, îmi amintesc din nou de toate mamele cunoscute și necunoscute, mamele copiilor mei și ale tuturor copiilor noștri.

In clasa mea, germana Herta ride alături de Maya Heitner, alături de Leana venită de la țară, de Simona, Monica, Anca sau Zamfira. Și alături de ele au început să rîdă și Cîm-Roc și Il De — coreene — și greaca Bîsli. Destule crime s-au făcut în numele minciunii. In clasa mea, Cîm-Roc cunoaște multe din aceste crime. Il De le poartă în suflet, Bîsli nu le-a uitat. Aceste suferințe trebuie să le vindecăm.

Dar dacă totuși lupii vor porni să sfîșie, trebuie să știe că au în fața lor un zid puternic de părinți și de fii hotărîți să smulgă pentru totdeauna coltii acestor lupi.

Gîndurile mele se îndreaptă azi și spre tovarășii mei — colege și colegi, pentru ca uniți, să învățăm pe copiii noștri să iubească valorile universale ale științei și culturii, să le prețuiască și să le apere, să-și iubească cu sfințenie patria. In lecțiile zilnice, lărgind necontenit orizontul cunoștințelor copiilor, să-i învățăm să nu se teamă de greutăți, de ifosele zgomotoase și amenințătoare ale celor care simt că le fuge pămîntul de sub picioare. Trebuie să le arătăm forța de nelnvins a slujitorilor vieții și ai progresului, să le facem cunoscut numărul imens al celor care luptă în numele vieții și al libertății. Trebuie să creștem un tineret prin care să înflorească adevărata civilizație și temeinica pace a omenirii.

ALEXANDRA VERDEȘ
profesoară la școala medie nr. 10 de fete din București

Gînduri pentru noul an

Sîntem în pragul unui an nou. Se împlinesc acum 26 de ani de cînd muncesc neîntrerupt pe ogorul școlii. S-ar părea că au fost 26 de ani de muncă uniformă, cu aceleași începuturi de an școlar, cu aceleași examene și serbări din iunie. Și totuși, cîtă deosebire de la un an la altul!

Mă poartă gîndul înapoi, la vremurile dinainte de 23 August 1944, cînd munca noastră, a dascălilor, n-avea nici un preț în ochii stăpînirii burghezo-moșierești. Grea ne era viața pe atunci, cînd însufletirea noastră se izbea de nepăsarea, de reaua-voință și de disprețul celor de la putere.

Acum, în anii puterii populare, ni s-au deschis perspective la care înainte nici n-am fi putut visa. Munca noastră se bucură de prețuirea deplină a partidului, a guvernului, a tuturor oamenilor muncii.

Cît e de frumoasă și de variată munca pedagogului! Alți ochi îl privesc în fiecare an, alte minți așteaptă să primească învățătura lui! Pentru a obține adevărate succese în munca de instruire și educare a copiilor trebuie să te apropii cu dragoste de ei, să le cîștigi încrederea, să-ți iubești profesiunea și să-ți îndeplinești sarcinile nu ca pe o îndatorire oarecare, ci cu toată căldura sufletului tău.

Lucrez la școala de aplicație de pe lîngă o școală pedagogică. Instruind și educînd copiii care-mi sînt încredințați, eu trebuie să contribui, în același timp, la formarea viitorilor învățători. Prin lecțiile model pe care le voi ține în fața elevilor practicanți, prin lecțiile mele de fiecare zi, la care asistă și acești elevi, prin analiza lecțiilor de probă ținute de ei mă voi strădui să le cultiv dragostea pentru meseria de învățător, dragostea adîncă pentru această muncă care-i apropie cu sufletul de copiii patriei, de întregul popor.

Călăuzită și însuflețită de exemplul viu al învățătorilor sovietici, de exemplul fruntașilor învățămîntului nostru, voi duce mai departe, cu elan, munca mea.

Incep anul nou hotărîtă să întăresc contribuția mea la lupta pentru apărarea păcii, pentru o viață luminoasă, ferită de umbra hidoasă a războiului, a morții și a mizeriei. Azi, cînd poporul nostru muncitor, iubitor de pace și libertate, opune voința sa neclintită de pace uneltirilor la un nou măcel mondial, sînt gata să lupt, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, împotriva oricăror agresori care ar încerca să tulbure munca noastră constructivă, viața și viitorul copiilor patriei.

DOMNICA TOADER
învățătoare la școala de aplicație de pe lîngă școala pedagogică nr. 2 din Cluj

Perspective luminoase

Un nou an! Noi succese, noi pași înainte spre realizarea unei vieți din ce în ce mai bune. Poate mai mult decît în oricare altă parte, în școală, unde viața palpită sub impulsul tinereții, evenimentele unui an au o deosebită însemnătate.

Dar să deschidem calendarul pe 1955. Ianuarie... Examenele semestrului de iarnă — zile pline de înfrigurare, de emoții, de bucuria rezultatelor rodnice ale muncii creatoare. Mai întoarcem filele din calendar... Sute de candidați trec prin fața comisiei de susținere a proiectelor de diplomă. Ei își vor aminti întotdeauna de anul 1955, anul în care au pășit în viață ca factori activi ai construcției socialiste... Sfîrșitul semestrului II... Anul universitar s-a încheiat și studenții pleacă la practică, în vacanță... Vine toamna. La institut sosesc sute și sute de tineri și tinere, plini de avînt și speranțe. Ei și-au ales cariera de ingineri în industria alimentară și se văd de pe acum lucrînd în fabricile noastre, aplicînd noi procedee, inovații, metode noi de lucru. Și astfel și anul 1955 ne va aduce un nou suflu de viață și de tinerețe, de forțe noi ale viitorului.

Astfel va trebui să fie anul 1955. Dar pentru ca proiectele noastre să se îndeplinească, trebuie să fie asigurată pacea, amenințată astăzi de mașinațiile imperialiștilor americani, uneltitorii unui nou război. Munca neprecupețită a întregului colectiv al institutului va fi contribuția noastră la cauza scumpă a apărării păcii.

Va trebui să ne preocupăm mai mult de conținutul ideologic al cursurilor noastre. Pentru aceasta, în noul an vom organiza cicluri de conferințe pentru cadrele didactice și vom colabora strîns cu catedrele de științe sociale.

Legătura cu practica constituie o condiție indispensabilă pentru o bună pregătire a inginerilor de mîine. Va trebui să strîngem și mai mult legăturile de colaborare cu industria alimentară. In anul 1955 vom încheia noi convenții cu fabricile, iar catedrele noastre vor sprijini producția prin îndrumări tehnologice, analize de laborator și expertize.

Pentru anul 1955, perspectivele Institutului nostru sînt dintre cele mai frumoase. Transformarea acestor perspective în realitate depinde numai de felul cum noi vom ști să muncim.

Prof. univ. FLAVIU BLASSIAN
directorul Institutului de industrii alimentare

FRUNTAŞI AI MUNCII DIN ŞCOALĂ

In clişee (de la stînga la dreapta) : **Nicolae Goşa**, directorul şcolii speciale de surdo-muţi din Craiova; prof. **Maria D. Alexandru**, Timişoara; **Ştefan Ştefănescu**, directorul şcolii de 7 ani din satul Conduratu, com. Popeşti-Leordeni, regiunea Bucureşti.

Dezvoltarea învăţămîntului în R. P. R.

N. Săităgeanu
rectorul Universităţii „C. I. Parhon"

Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul Republicii Populare Romîne, în grija lor pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al poporului, dau o atenţie deosebită dezvoltării învăţămîntului.

Prin reforma învăţămîntului din 1948, iniţiată de Partidul Muncitoresc Romîn, întreg învăţămîntul a devenit învăţămînt de stat, întrucît însăşi problema instruirii şi educării tineretului este o problemă de stat.

Învăţămîntul elementar a devenit general şi obligatoriu. În toate regiunile ţării, organele învăţămîntului şi cadrele didactice desfăşoară o muncă intensă pentru înfăptuirea legii învăţămîntului general obligatoriu, astfel încît nici un copil de vîrstă şcolară să nu rămînă în afara şcolii. În acest fel sînt secate definitiv izvoarele neştiinţei de carte. Faţă de anul 1938, numărul şcolilor elementare a crescut cu peste 2500. S-au înfiinţat numeroase şcoli de 7 ani, dintre care multe la sate şi în principalele centre muncitoreşti. Astăzi avem 4924 şcoli de 7 ani, care cuprind numai în clasele V—VII 521.600 de elevi. Numărul şcolilor medii a crescut de asemenea simţitor. În cele 336 şcoli medii de 10 ani sînt cuprinşi numai în clasele VIII—X aproape 100.000 elevi. Dintre aceştia, 14.700 fiind în producţie, urmează cursuri serale.

În anii puterii populare s-au înfiinţat numeroase şcoli profesionale. Astfel, în cadrul sistemului rezervelor de muncă funcţionează 200 şcoli profesionale cu 74 de specialităţi, în care învaţă 50.000 elevi. Aceste şcoli au dat economiei naţionale în ultimii trei ani peste 100.000 muncitori calificaţi. În cele peste 320 de şcoli medii tehnice care funcţionează în ţara noastră sînt pregătiţi circa 86.000 de elevi, viitori tehnicieni ai industriei noastre extractive, metalurgice, ai industriei uşoare, ai agriculturii, cooperaţiei etc.

Prin reforma învăţămîntului din 1948 a fost reorganizat pe baze noi şi învăţămîntul superior din ţara noastră, creîndu-se condiţiile necesare pentru o muncă rodnică în vederea pregătirii cadrelor superioare necesare construirii bazei economice a socialismului şi desfăşurării revoluţiei culturale. Au fost reprofilate vechile facultăţi, au fost înfiinţate noi instituţii de învăţămînt superior, cu un profil corespunzător cerinţelor economiei noastre socialiste.

Reţeaua instituţiilor de învăţămînt s-a dezvoltat cu repeziciune, numărul facultăţilor sporind de 4 ori în comparaţie cu 1938—1939. Printre instituţiile de învăţămînt superior create în anii puterii populare putem aminti Institutul de mine, Institutul de petrol şi gaze, Institutul de industrii alimentare şi Institutul de construcţii din Bucureşti, Institutul agronomic din Arad, Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroşani, Institutul politehnic din Cluj etc. Au fost create institute pedagogice care pregătesc profesori pentru clasele V—VII. De asemenea, a fost înfiinţat Institutul pedagogic „Maxim Gorki", care pregăteşte profesori de limba rusă.

Dacă în anul 1938 existau 28.728 de studenţi, în anul şcolar 1953-1954 numărul lor a crescut la peste 55.000. În anul 1938, de abia 9,2% din totalul studenţilor urmau institutele tehnice şi 3,9% institutele agronomice, în timp ce peste 69% urmau la universităţi, îndeosebi la facultăţile de litere şi drept. Astăzi, repartiţia studenţilor în diferitele instituţii de învăţămînt superior este cu mult mai justă, ţinînd seama de nevoile economiei noastre naţionale. În acest an şcolar 36,6% din numărul total al studenţilor sînt cuprinşi în învăţămîntul politehnic şi tehnic industrial, 24,6% în învăţămîntul universitar şi pedagogic superior, 12,7% sînt cuprinşi în învăţămîntul agro-silvic, 8,2% în învăţămîntul economic, 15,3% în institutele medico-farmaceutice şi de cultură fizică iar 2,6% în învăţămîntul artistic. Din 1951 pînă în prezent învăţămîntul superior a dat economiei naţionale un număr de 35.883 de cadre de înaltă calificare.

În anii puterii populare s-au creat condiţii de studiu şi pentru cadrele aflate în producţie. Începînd cu anul universitar 1949-1950, pe lîngă unele facultăţi s-au înfiinţat secţii fără frecvenţă. În anul şcolar 1953-1954 au fost înscrişi la aceste cursuri peste 15.000 de studenţi.

Porţile învăţămîntului nostru superior au fost deschise larg pentru fiii oamenilor muncii. În prezent, majoritatea studenţilor sînt fii de muncitori şi de ţărani muncitori.

O atenţie deosebită acordă partidul şi guvernul nostru pregătirii cadrelor didactice, ridicării continue a calificării acestora. Prin instituirea sistemului de stat pentru calificarea cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu se asigură ridicarea continuă a nivelului învăţămîntului nostru. În statul democrat popular munca plină de abnegaţie a cadrelor didactice se bucură de cinstirea partidului, a guvernului şi a întregului popor. Multora dintre slujitorii şcolii li s-au acordat titlul de „învăţător emerit" şi „profesor emerit", premii, ordine şi medalii. Au fost editate şi litografiate un mare număr de manuale şi cursuri, la baza întocmirii cărora stă bogata experienţă a pedagogiei şi a învăţămîntului sovietic. Astfel, în 1952 au fost editate şi litografiate 270 de titluri de cursuri şi manuale, pentru învăţămîntul superior, în anul 1953 — 228 de titluri, iar pentru anul 1954 au fost planificate 550 cursuri şi manuale.

De un real ajutor în activitatea profesorilor şi studenţilor sînt materialele de specialitate traduse din limba rusă. Numai în anul 1952 au fost traduse pentru întregul învăţămînt superior un număr de 57 de cursuri şi manuale, în anul 1953—63 de cursuri şi manuale, iar pentru anul 1954 au fost planificate pentru a fi traduse 76 de cursuri şi manuale sovietice.

Larga dezvoltare a învăţămîntului din ţara noastră a impus crearea de noi localuri, săli de cursuri, laboratoare, biblioteci, cămine, cantine şi înzestrarea lor cu utilajul necesar. În anii puterii populare au fost clădite localuri noi pentru numeroase instituţii de învăţămînt elementar şi mediu, atît la sate cît şi la oraşe. De asemenea, au fost clădite localuri noi pentru Institutul de ştiinţe economice şi planificare şi pentru Institutul agronomic din Iaşi, pentru Institutul pedagogic din Timişoara, pentru Institutul de petrol şi gaze din Bucureşti, pentru Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroşani, pentru Institutul de maşini şi aparate electrice din Craiova. S-au adăugat clădiri noi la Institutul de ştiinţe economice şi planificare „V. I. Lenin" din Bucureşti, la Institutul agronomic din Bucureşti, au fost refăcute Universitatea şi Politehnica din Iaşi. Pentru a asigura elevilor şi studenţilor condiţii bune de viaţă şi de învăţătură au fost construite şi amenajate noi cămine şi cantine, precum şi cămine sanatoriale, unde elevii şi studenţii suferinzi primesc asistenţa medicală. În perioada 1948—1954 numărul căminelor studenţeşti a crescut de la 78 la 154, iar numărul studenţilor cazaţi în cămine a crescut de la 9548 la 30.495.

Zeci de mii de elevi şi studenţi merituoşi primesc burse.

Statul nostru democrat-popular asigură dezvoltarea învăţămîntului minorităţilor naţionale. În prezent funcţionează 3.200 şcoli elementare, în care se predă în 15 limbi. La Cluj funcţionează Universitatea în limba maghiară „J. Bolyai", iar la Tîrgu Mureş un institut medico-farmaceutic cu limba de predare maghiară.

Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul acordă o grijă deosebită repartizării în producţie a absolvenţilor institutelor de învăţămînt superior. În ţara noastră, şomajul intelectual a rămas doar o amintire în mintea generaţiilor mai vechi de intelectuali care, absolvind instituţiile de învăţămînt superior sub regimul burghezo-moşieresc, erau nevoiţi să bată ani de zile la uşile diferitelor instituţii şi întreprinderi în căutarea unei slujbe.

Paralel cu dezvoltarea reţelei instituţiilor de învăţămînt s-a produs o schimbare structurală în conţinutul procesului de învăţămînt, la baza căruia stă ştiinţa cea mai înaintată, ştiinţa marxist-leninistă.

Nivelul muncii instructiv-educative s-a îmbunătăţit şi se îmbunătăţeşte continuu. Elevii şi studenţii sînt educaţi în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în spiritul dragostei de muncă. Disciplina ca marxism-leninismul, materialismul dialectic şi istoric, economia politică, care se predau la toate facultăţile, îi ajută pe viitorii specialişti să-şi formeze o concepţie materialistă ştiinţifică despre lume şi viaţă. În planurile de învăţămînt ale tuturor şcolilor şi facultăţilor este prevăzută studierea limbii ruse, mijloc important de însuşire a experienţei sovietice în toate domeniile de activitate.

Se dezvoltă necontenit activitatea ştiinţifică a cadrelor didactice din învăţămîntul superior. Prin regulamentul de cercetare ştiinţifică şi instrucţiunile bazate pe acest regulament, elaborate de Ministerul Învăţămîntului, s-au pus bazele organizării şi desfăşurării în mod planificat a activităţii de cercetare ştiinţifică în instituţiile de învăţămînt superior. În anul 1954 au fost luate spre cercetare ştiinţifică 4000 de teme şi studenţii au fost antrenaţi să ia parte în mod organizat la munca ştiinţifică a catedrelor. În prezent, în instituţiile de învăţămînt superior funcţionează un număr de circa 500 cercuri ştiinţifice, cuprinzînd peste 10.000 de studenţi. Numai la conferinţele ştiinţifice ale cercurilor ştiinţifice studenţeşti organizate pe centre universitare în anul 1953-54 au fost discutate 400 de lucrări ştiinţifice elaborate de studenţi.

Regimul democrat-popular a creat cadrelor didactice condiţii bune de viaţă şi de muncă. În urma aplicării Hotărîrii partidului şi guvernului din august 1951 cu privire la cadrele didactice din învăţămîntul elementar şi mediu şi a Hotărîrii Consiliului de Miniştri privitoare la normarea activităţii didactice şi la îmbunătăţirea salarizării cadrelor didactice din învăţămîntul superior, salariul mediu al cadrelor didactice a crescut simţitor.

Pentru a se asigura pregătirea unor specialişti cu un înalt nivel ştiinţific, în cadrul instituţiilor de învăţămînt superior a fost organizată aspirantura. Pînă în prezent, la cursul de aspirantură studiază 411 aspiranţi, iar la examenele obligatorii de candidat s-au înscris peste 1000 de cadre didactice şi cadre superioare calificate din producţie.

Datorită grijii deosebite a Partidului Muncitoresc Romîn şi a guvernului Republicii noastre Populare, datorită muncii susţinute a cadrelor didactice, învăţămîntul nostru continuă să facă progrese însemnate în opera de educare şi instruire a tinerei generaţii.

Pentru fiii oamenilor muncii din rîndurile minorităţilor naţionale

In Regiunea Autonomă Maghiară

Printre succesele însemnate dobîndite în anii puterii populare de oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară, la loc de cinste se află şi continua înflorire a învăţămîntului.

În 1945, pe actualul teritoriu al Regiunii Autonome Maghiare au fost recenzaţi 60.000 de neştiutori de carte. Datorită condiţiilor create de partid şi guvern pentru lichidarea neştiinţei de carte, datorită muncii neprecupeţite pe care au desfăşurat-o cadrele didactice din Regiunea Autonomă Maghiară, în anii regimului democrat-popular au fost alfabetizaţi aproape 55.000 de cetăţeni din această regiune.

În Regiunea Autonomă Maghiară a crescut mult numărul instituţiilor preşcolare. În 1944 erau 214 instituţii preşcolare cu 8119 copii şi 220 de educatoare; în prezent, sînt 483 de instituţii preşcolare, cu 21.548 de copii şi 623 de educatoare.

Datorită realizării în practică a dreptului la învăţătură a sporit mult şi numărul şcolilor elementare, de 7 ani şi medii. În 1948 funcţionau 641 şcoli elementare şi de 7 ani cu un total de 68.700 de elevi. În anul acesta funcţionează 718 şcoli elementare şi de 7 ani, frecventate de aproape 83.000 de elevi. Numărul şcolilor medii a crescut cu 7 faţă de numărul existent în 1944.

La Tg. Mureş s-a înfiinţat un institut medico-farmaceutic, în care 900 de studenţi maghiari se pregătesc să devină cadre de nădejde în reţeaua de ocrotire a sănătăţii celor ce muncesc.

Cărţi şi manuale

În ţara noastră se publică an de an multe cărţi şi broşuri ideologice, literare, ştiinţifice, tehnice precum şi numeroase manuale în limbile minorităţilor naţionale.

Începînd din anul 1949 şi pînă astăzi, pentru oamenii muncii din R.P.R., aparţinînd minorităţilor naţionale au fost editate peste 4800 de titluri de cărţi, într-un tiraj total de peste 30.600.000 de exemplare. Din 1948 şi pînă acum, Editura de Stat didactică şi pedagogică a publicat 1.318.166 de manuale în limbile minorităţilor naţionale.

Au fost traduse de curînd în limbile maghiară, germană, sîrbă, ucraineană cărţi ale lui E Jebeleanu, A. Baranga, Marin Preda, C. Constantin-A. Rogoz etc.

De asemenea, apar în limba romînă numeroase lucrări ale scriitorilor aparţinînd minorităţilor naţionale, cum ar fi Sütö András, Horváth Imre, Horváth István etc.

În Editura de Stat pentru literatură politică au apărut pînă acum, în limbile maghiară, germană, sîrbă, ucraineană aproape un milion de exemplare din diferite lucrări ale clasicilor marxism-leninismului. În primele zece luni ale anului 1954, Editura agro-silvică de stat a publicat în limbile minorităţilor naţionale 62 titluri de cărţi şi broşuri agrotehnice în 288.060 exemplare. De asemenea, au fost traduse în limbile minorităţilor naţionale o serie de cărţi tehnice publicate de Editura tehnică.

Cea de a 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne este întîmpinată de poporul romîn şi de minorităţile naţionale prin muncă însufleţită, într-un elan comun, pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru întărirea continuă a patriei.

Învăţămîntul în limba maternă este o cucerire pe care minorităţile naţionale din ţara noastră o preţuiesc nespus de mult. În ţara noastră funcţionează acum numeroase şcoli elementare şi medii cu limba de predare a minorităţilor naţionale, precum şi institute de învăţămînt superior în limba maghiară. În instituţiile de învăţămînt de toate gradele, fiii oamenilor muncii sînt educaţi în spiritul frăţiei şi colaborării, pentru ca să ducă mai departe, cu noi succese, lupta pe care o desfăşoară acum părinţii lor pentru construirea socialismului.

Creşte numărul şcolilor

În anii puterii populare, în regiunea Baia Mare s-au creat condiţii pentru ca minorităţile naţionale — maghiari, germani, ucraineni — să-şi poată dezvolta o cultură naţională în formă şi socialistă în conţinut. Învăţămîntul în limbile minorităţilor naţionale s-a dezvoltat de la an la an. Acum, în regiunea Baia Mare sînt peste 360 de şcoli elementare, de 7 ani şi medii, precum şi numeroase instituţii preşcolare, în care învaţă 25.739 de copii şi tineri din rîndurile minorităţilor naţionale.

Organele locale acordă o mare grijă îmbunătăţirii continue a bazei didactico-materiale a şcolilor pentru minorităţile naţionale. În anul acesta, de pildă, numai pentru lucrările de reparaţie şi curăţenie a acestor şcoli s-a cheltuit suma de 172.000 lei. Creşte mereu fondul de cărţi al bibliotecilor din aceste şcoli.

În şcolile în care învaţă în limba lor maternă, elevii maghiari, ucraineni şi germani îşi însuşesc bogate cunoştinţe teoretice şi practice, sînt înarmaţi pentru a munci cu pricepere în producţie sau pentru a-şi continua studiile în instituţiile de învăţămînt superior.

În oraşul şi regiunea Baia Mare se înalţă numeroase construcţii noi. Viaţa se îmbunătăţeşte continuu, datorită activităţii pline de însufleţire a oamenilor muncii. Absolvind şcoala, tinerii din rîndurile minorităţilor naţionale din regiunea Baia Mare se avîntă şi ei, cot la cot cu tinerii romîni, în munca creatoare, entuziastă, care face să înflorească necontenit această regiune bogată şi frumoasă.

In anii puterii populare

Statul nostru democraţie populară creează cele mai bune condiţii pentru educarea şi instruirea tineretului din patria noastră asigurînd în fapt dreptul la învăţătură al copiilor de orice naţionalitate.

Numai în regiunea Timişoara s-au creat în anii puterii populare 222 de unităţi şcolare cu limba de predare a minorităţilor naţionale din regiune. Există şcoli cu limba de predare romînă, germană, maghiară, sîrbă, croată, ucraineană, cehă, idiş, bulgară şi slovacă. În aceste şcoli învaţă aproape 15.000 de elevi. De asemenea, un foarte mare număr de tineri şi tinere din rîndurile minorităţilor naţionale din regiune studiază în cadrul Institutiilor de învăţămînt superior din Timişoara. Ei au astfel posibilitatea de a deveni cadre de înaltă calificare, constructori pricepuţi ai socialismului în patria noastră.

Pentru ridicarea calităţii muncii din aceste şcoli s-a acordat o deosebită grijă pregătirii cadrelor didactice. Învăţătorii şi profesorii au urmat cursuri de perfecţionare profesională. Organele de îndrumare şi control ale secţiei de învăţămînt regionale cercetează şi îndrumează activitatea lor de fiecare zi. Cabinetul pedagogic regional, prin metodiştii săi, contribuie la răspîndirea experienţei înaintate, organizează variate forme de activitate menite să ducă la îmbunătăţirea continuă a muncii instructiv-educative din şcolile pentru minorităţile naţionale.

In patria noastră liberă

O mînă de chiaburi stăpînea în trecut întreg satul în care s-a născut Szabo Piroska. Vrajba şi neştiinţa domneau în Tormac-Deta şi ţăranilor muncitori romîni şi unguri le erau deopotrivă închise toate drumurile, afară de unul singur: slugăritul la chiaburi.

Astăzi, gospodăria agricolă colectivă din Tormac numără 300 de familii. Viaţa colectiviştilor şi a celorlalţi ţărani muncitori din sat este tot mai îmbelşugată şi mai luminoasă. Copiii lor au posibilitatea să înveţe la şcoală în limba lor maternă. La fel cu mulţi alţi copii de colectivişti, Szabo Piroska a plecat şi ea la învăţătură şi acum e în clasa a X-a a şcolii medii mixte cu limba de predare maghiară din Timişoara.

La această şcoală sînt mulţi copii ca Szabo Piroska. Aşa este Kovács Ludovic, din satul Sulea, unde odinioară chiaburul romîn Broşteanu şi chiaburul ungur Kércz aţîţau vrajba între maghiari şi romîni, înţelegîndu-se de altfel foarte bine între ei în exploatarea atît a unora cît şi a celorlalţi. Astăzi, ţăranii muncitori romîni şi maghiari din Sulea s-au unit într-o singură gospodărie agricolă colectivă şi trăiesc în bună înţelegere. Împreună cu toate celelalte drepturi, statul nostru de democraţie populară le-a creat posibilitatea de a-şi trimite copiii să înveţe carte fiecare în limba lui maternă.

La fel stau lucrurile şi cu Csordás Ludovic, ai cărui părinţi, ţărani fără pămînt, au fost nevoiţi în trecut să plece după lucru la oraş, întorcîndu-se în sat abia în 1945, cînd au primit pămînt la reforma agrară. Csordás Ludovic, la fel cu feciorul de ţăran romîn Ion Ciublea şi Köpe Ladislau, fiu de ţăran german, ca şi mulţi alţi copii din satul lor, au posibilitatea să urmeze şcoli medii şi profesionale. La şcoala medie mixtă cu limba de predare maghiară din Timişoara, Csordás Ludovic învaţă sîrguincios, alături de fiul inginerului Voró Iosif, de Cziczár Eva, fiica unei educatoare, sau Borró Eva, fiică de profesor. Toţi îşi însuşesc cunoştinţe temeinice, pentru a deveni vrednici constructori ai socialismului.

Zilele acestea, pentru strîngerea legăturii între elevii şcolilor cu diferite limbi de predare din Timişoara, s-a iniţiat organizarea unei serbări comune, la care au fost programate şcolile cu limba de predare romînă, maghiară, sîrbă şi germană. Elevii acestor şcoli au pregătit cu dragoste recitări, coruri vorbite, cîntece, dansuri etc. În program este, printre altele, o scenetă prezentată de elevii şcolii medii mixte cu limba de predare maghiară, scenetă în care are şi Szabo Piroska un rol. Fata fierarului din Tormac are astfel posibilitatea să-şi încerce puterile şi în activitatea artistică. La fel ca tuturor copiilor din patria noastră liberă; îi sînt deschise cele mai largi perspective pentru a participa, alături de întreg poporul, la făurirea unei vieţi fericite şi luminoase.

V. SAPUNA

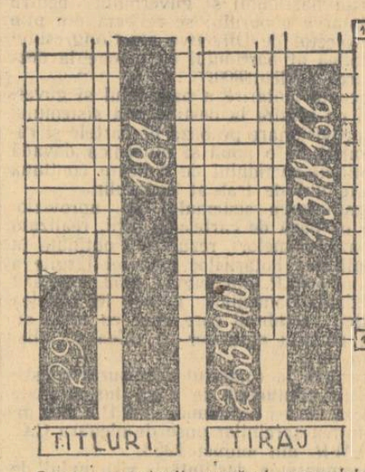

Creşte necontenit numărul manualelor în limba maternă pentru şcolile minorităţilor naţionale.

ÎN REGIUNEA CLUJ

În anii puterii populare, în regiunea Cluj au luat fiinţă 200 de şcoli elementare cu limba de predare maghiară, frecventate de 17.615 elevi, 6 şcoli elementare cu limba de predare germană, o şcoală de 7 ani cu limba de predare germană, în care învaţă 245 de elevi. De asemenea, s-au înfiinţat 85 de şcoli de 7 ani cu limba de predare maghiară frecventate de 9.423 elevi, precum şi 6 şcoli medii şi 3 şcoli pedagogice cu limba de predare maghiară, cuprinzînd 2.246 de elevi.

Mulţi pedagogi din rîndurile minorităţilor naţionale au primit distincţii pentru munca lor în şcoală şi pe tărîm obştesc. Printre ei se numără, de exemplu, tovarăşii Lazlo Vasile, din comuna Uriu, raionul Beclean, Szekely Vasile din raionul Zalău, Nemeş Ioan din raionul Aiud, Fanghi Gheza din oraşul Cluj etc.

INFLOREŞTE ŞCOALA NOASTRĂ NOUĂ

In ultimele zile ale lui 1954

Instituțiile de învățămînt de pe întreg cuprinsul patriei noastre întîmpină anul nou sub semnul muncii încordate pentru înarmarea copiilor și tineretului cu cunoștințe adînci și temeinice, pentru educarea lor în spiritul comunismului, pentru întărirea contribuției școlilor la lupta pentru întărirea patriei, pentru pace.

In aceste zile, în școli și în facultăți domnește o atmosferă însuflețită: școlarii și pionierii se pregătesc pentru serbarea pomului de iarnă, iar studenții — deși în preajma examenelor semestriale — găsesc timp și pentru făurirea planurilor de viitor.

Intr-una din pauze, pe culoarele Institutului politehnic din București am întîlnit o veche cunoștință, un student din grupa 407 a Facultății de energetică.

— Noul an? Îl aștept cu nerăbdare și încredere!

Tînărul, nu prea înalt dar bine legat, își trecu mîna prin părul negru și bogat și zîmbi parcă superior, așa cum stătea cu capul dat puțin pe spate, răspunzînd sprîncenelor mele ridicate a întrebare. Tocmai ieșise de la colocviul la disciplina „Rețele și sisteme electrice", iar buna dispoziție și încrederea lui erau o consecință a succesului pe care-l obținuse la colocviu. De altfel, întreaga grupă dăduse răspunsuri foarte bune. Nici nu-i de mirare, deoarece studenții au muncit sistematic în decursul întregului semestru. Frecventînd cu regularitate și urmărind cu atenție cursurile, luînd parte activă la discutarea problemelor în seminarii, studenții grupei 407, printre care se numără Lia Manoliu, Gheorghe Nemțeanu, Marius Pămîrleanu, Popa C. Badea, Antoaneta Soci și alții, au obținut succese frumoase la toate colocviile, grupa situîndu-se printre cele fruntașe.

Viitorii ingineri au tot dreptul să privească cu încredere noul an. Sesiunea de examene, cu care va începe pentru ei anul 1955, va constitui o verificare în plus a seriozității cu care se pregătesc să devină cadre tehnice de nădejde pentru industria noastră, oameni în stare să aducă o contribuție de seamă la lupta pentru înflorirea patriei noastre, pentru întărirea capacității ei de apărare. Atitudinea nouă față de muncă întîlnită la studenții grupei 407 nu este un fenomen singular. In Institutul politehnic sînt foarte numeroase grupele care au trecut cu succes colocviile și se prezintă bine pregătite la examene.

★

Bîrladul își schimbă iute chipul. În tîrgul neînsemnat de altă dată, devenit acum centru regional, au apărut întreprinderi noi de interes local, regional și chiar republican, se ridică masive și elegante blocuri muncitorești — unele date în folosință, altele în plină construcție.

... Sala era plină. Se adunaseră toți intelectualii din oraș — pedagogi, juriști, medici, oameni de artă și de cultură — să-și spună cuvîntul față de încercările criminale de reînviere a Wehrmachtului. Vorbea profesoara Veronica Țuchilă: „Orașul nostru și locuitorii lui au cunoscut amar și dureros ce înseamnă războiul. Nu vrem un al treilea măcel mondial. De aceea, să ridicăm cu putere glasul nostru, alături de al întregului popor, în apărarea păcii, împotriva războiului, pentru securitate colectivă în Europa. Și în același timp, să muncim neobosit pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre, care va ști să dea riposta cuvenită agresorilor, dacă aceștia vor încerca s-o atace!" A luat cuvîntul apoi un om cu părul înspicat, profesorul Gheorghe Gîlgă. „Neostoit îi dorul omului de viață și mare-i setea lui de a se bucura cu plinătate de ea — a spus tovarășul Gîlgă. Iată de ce fiecare dintre noi aspirăm cu toată puterea spre acel bun care se cheamă pace, de ce sîntem oricînd gata să dăm răspunsul cuvenit agresorilor".

Veronica Țuchilă și Gheorghe Gîlgă sînt profesori la școala medie nr. 2 de băieți din Bîrlad. Dascăli cu simțire deplină a datoriei lor profesionale și cetățenești, ei se străduiesc să sădească adînc în inimile elevilor lor dragostea față de patrie, mîndria de a fi cetățeni ai ei, sentimentul datoriei sfinte de a lupta pentru înflorirea și apărarea ei.

Membru în Comitetul raional de luptă pentru pace, profesorul Gheorghe Gîlgă este și președintele Comitetului de luptă pentru pace al școlii. Secretarul comitetului, elevul Laurențiu Popa, îți poate arăta oricînd caietul în care sînt consemnate acțiunile comitetului: conferințe pentru părinți, adunări ale elevilor, sprijinirea activității căminelor culturale din oraș. Profesorii Kraus Demeter și Zoie Tofan de la aceeași școală țin adeseori conferințe, popularizînd lupta oamenilor cinstiți din lumea întreagă pentru apărarea păcii, împotriva reînvierii militarismului german. Directorul școlii, profesorul Grigore Ionescu, și profesorul Dionisie Dumitru sînt agitatori. Ei merg pe șantiere, în întreprinderi, la gospodăriile agricole colective și de stat sau la stațiunile de mașini și tractoare din raioane, vorbind oamenilor muncii despre necesitatea de a apăra activ patria noastră împotriva uneltirilor la război.

Și cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Bîrlad întîmpină anul nou sub semnul luptei pentru pace. Nu de mult a avut loc la această școală o adunare a părinților. Au vorbit atunci maistrul Ion Popa, tatăl elevei Elisabeta Popa, mama elevei Valerica Spiratos și alții. Toți și-au arătat hotărîrea de a lupta pentru apărarea vieții noastre noi, pentru apărarea viitorului fericit al copiilor.

...In încremenirea serii senine și geroase, comuna Zorleni părea că picotește de somn. Un lătrat de cîine, stîrnit doar de șuieratul vîntului, spărgea arar liniștea.

O lumină mai vie străbătea pe ferestrele de la casa văduvei de război Elena Coman. Erau adunați aici vreo 10-15 săteni, ascultînd vorba profesoarei Sofia Popa despre amenințarea care plutește asupra lumii, asupra muncii și vieții fiecăruia dintre ei. Țăranul sărac Mihalache Pelisah, văduva de război Elena Coman și alții și-au spus și ei gîndul: „Să se astîmpere imperialiștii... Să nu caute să sape groapa altora, că nu-i greu de știut ce-or să pățească..."

Era lumină și la casele de citit din sat. Învățătoarele Elena Nicolau și Maria Popa stăteau și ele la sfat cu sătenii, vorbind despre toate cîte sînt de făcut în anul nou pe care-l întîmpinăm. Iar la căminul cultural, voci tinere intonau cu putere cuvintele marșului „Veniți la luptă pentru pace"...

*

Școală profesională nr. 13 Telecomunicații din București este pe drept cuvînt mîndră de succesele pe care le-a obținut pînă acum. Din rîndurile lor, tocmai despre aceste succese îți vorbesc diplomele înșirate cu îngrijire pe pereții cabinetului tovarășei Ecaterina Cristescu, directoarea școlii.

— In prima jumătate a anului școlar — spune tovarășa directoare, elevele noastre au învățat și au muncit bine. Nu ne mulțumim însă cu atîta. In noul an, care bate nerăbdător la poartă, avem de gînd să ridicăm și mai mult nivelul cunoștințelor elevilor, să înarmăm cu deprinderi și mai temeinice de muncă practică. Dorința noastră cea mai fierbinte este de a da în anul 1955 o promoție de absolvenți cît mai bine pregătiți. Noi vrem să dăm vieții oameni care să lupte cu pricepere, cu avînt pentru patrie, pentru apărarea cuceririlor poporului muncitor...

Prin geamurile deschise ale încăperii în care stăteam de vorbă cu tovarășa directoare răzbăteau acordurile vesele ale unui cîntec pornit de pe strune de mandoline și ghitare.

— E orchestra școlii, formată din eleve. Se pregătesc pentru serbarea pomului de iarnă...

Furat de firul melodiei, mă gîndeam la viitorul tineretului nostru. Bucuria cîntecului pe care-l ascultam mi-a luminat fața într-un zîmbet larg... Nu e de mirare că tineretul nostru protestează cu toată hotărîrea împotriva intențiilor criminale ale noilor hitleriști și ale susținătorilor lor, nu e de mirare că el își sporește eforturile la învățătură. Tineretul nostru, alături de întreg poporul muncitor, se pregătește să-și apere propria lui fericire, visurile lui de viitor...

D. GHIȘE
A. CRACEA

Grăiesc faptele oamenilor liberi

De la o zi la alta, viața regiunii Baia Mare se schimbă, înflorește. Acesta este rodul muncii pline de avînt pe care o duc oamenii liberi, hotărîți să șteargă definitiv urmele unui trecut întunecos. Și trecutul acesta rămîne în urmă, tot mai în urmă, cu fiecare zi. Construcțiile care s-au înălțat în regiune în anii puterii populare, viața nouă care pulsează tot mai vie, mai tumultuoasă — oglindă a întregii transformări a patriei noastre — trezesc în inimile tuturor locuitorilor din Baia Mare sentimentul de mîndrie pentru toate aceste realizări, care sînt ale noastre și pentru noi.

Elevii noștri cunosc bine aceste înfăptuiri, văd cum se clădește viața nouă, cum se clădește viitorul lor luminos. Toate acestea fac să crească puternic dragostea lor pentru patrie, dorința lor de a contribui, după puterile lor, la această mare operă a poporului muncitor.

Elevii noștri cresc odată cu orașul, și activitatea entuziastă pe care o văd pretutindeni este pentru ei cel mai bun îndemn la muncă perseverentă în școală, cel mai bun exemplu de patriotism.

Noi, pedagogii, îi învățăm pe elevii noștri să se bucure din toată inima de tot ceea ce se înfăptuiește pentru ca viața lor și a părinților lor să fie mai lipsită de griji. Am vizitat cu copiii multe întreprinderi din oraș, ne-am plimbat cu ei pe străzi, prin parcuri. Ei au văzut fața luminoasă a muncitorului fericit de rodul muncii lui. Elevii au simțit atunci că iubesc și respectă pe acest muncitor, care nu-și precupețește nici timpul, nici odihna pentru înbogățirea patriei, pentru întărirea capacității ei de apărare. Le vorbim adeseori elevilor, la lecții, despre realizările obținute în regiunea noastră în anii puterii populare, pentru ca ei să înțeleagă pașii mari pe care i-a străbătut poporul nostru spre o viață mai bună în acești ani. Elevii noștri cunosc uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej" din oraș și știu că ele sînt o realizare a anilor de libertate. Ei au văzut înălțîndu-se în orașul nostru o fabrică de pîine modernă, de mari proporții, școli noi, numeroase blocuri muncitorești și locuințe individuale, un teatru de stat. Ei înșiși au contribuit cu entuziasm la construirea unui mare stadion sportiv.

Regiunea Baia Mare are minunate frumuseți naturale pe care elevii le-au putut cunoaște cu prilejul excursiilor. Excursia la Izvoare a elevilor clasei a VII-a, de pildă, a trezit în inimile lor sentimente de profundă admirație pentru natura patriei. Timp de cinci zile elevii au colindat Munții Gutinului, au cunoscut fauna și flora lor, au strîns plante și roci de natură vulcanică. In Lunca Someșului, localnicii le-au vorbit despre foametea și mizeria pe care o îndurau înainte de 23 August acei care lucrau pămîntul acesta roditor și bogat, stăpînit pe atunci de moșieri și capitaliști, le-au arătat gospodăriile lor îmbelșugate de acum, le-au povestit cum s-a schimbat viața lor în anii puterii populare.

La lecțiile de geografie și de chimie elevii au aflat despre bogățiile de minerale nefieroase a regiunii și despre procedeele moderne de prelucrare a metalelor folosite în uzinele noastre. La lecțiile de științe naturale li s-au făcut cunoscute școlarilor noștri realizările gospodăriilor agricole de stat din comunele Seini și Satulung, ale gospodăriei agricole colective din comuna Culcea, iar vizita pe care au făcut-o la această gospodărie le-a arătat și mai limpede succesele obținute în sectorul socialist al agriculturii noastre.

In vara aceasta, sfatul popular regional a organizat la școala noastră o expoziție a succeselor obținute în regiune în anii puterii populare. Au fost expuse produse agricole și industriale, mobilă de la fabrica din Sighet, vase de bucătărie de la fabrica „1 Septembrie" din Satu-Mare, motoare de diferite tipuri, produse ale fabricii „Unio" din Satu-Mare. De asemenea, s-au expus o serie de produse chimice, minereuri, metale, sulfat de cupru, de zinc etc. Toate acestea le-au vorbit cu putere elevilor despre roadele bogate ale muncii în patria noastră liberă.

Viața aduce mereu noi și noi fapte care arată cum înflorește, cum se dezvoltă orașul și regiunea noastră. Avem nenumărate prilejuri să le facem cunoscute elevilor toate acestea. Și cu cît ei le cunosc mai bine, cu atît crește mai puternică dragostea lor pentru patrie, dorința de a contribui, după puterile lor, la înflorirea patriei iubite.

SCARLAT TODIRIȚĂ
directorul școlii mixte nr. 1
din Baia Mare

Satiră și UMOR

Răvașe de Anul Nou

Unui șef de secție ședinfoman.

— Sînt ședințe mult prea multe.
Vă rugăm în consecință.
Mai reduceți dintre ele.
— Vom vedea asta-n ședință...

Unui director de școală care nu suportă critica.

Critica de n-o suporți
O să vezi care-i scofala:
De-o s-o ții mereu așa
N-o să te suporte școala...

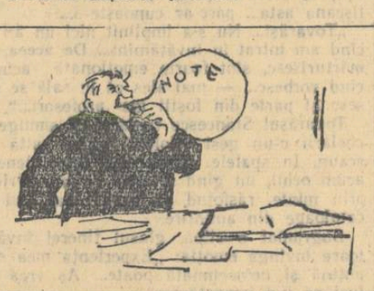

Unui profesor care umflă notele elevilor, pentru a-i promova pe toți.

Astfel nu rezolvi problema
Fiindcă lucru-i evident:
Cu asemenea metodă,
Tu ești primul corigent...

Unui președinte de sfat popular care nu se ocupă de cazarea și aprovizionarea cu lemne a cadrelor didactice.

— Nici casă nu mi-ați dat, nici lemne
Și iarna tot mai grea se lasă!
— La ce să-ți dau măi frate, lemne,
Cînd singur spui că nu ai casă!...

Unui administrator de internat care sustrage din hrana elevilor.

Noi nu vedem (De ce? Se știe!)
Nimic aproape în farfurie
Ar merge treaba, cred, altfel,
De nu l-am mai vedea pe el...

In S. U. A. în noaptea Anului Nou

POLIȚISTUL: — Șefule, e suspect, l-am prins cu material subversiv!!!

La cercurile de elevi se prezintă uneori referate care nu corespund nivelului claselor respective.

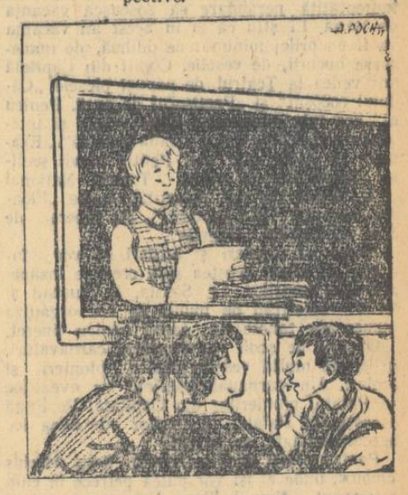

— Nu înțeleg nimic!
— Să-i cerem să explice mai pe larg!
— Degeaba! Nici el nu știe despre ce-i vorba. Referatul l-a scris tovarășul profesor...

Mîncinosul, lupul și declarația

Rîvnind la gloria de istoric informat și imparțial, sau mai degrabă (și mai concret) la un os în plus de ros, un reporter francez a descris cu lux de amănunte clipa memorabilă în care domnii Mendès-France și Adenauer și-au făcut o siameză și spectaculoasă intrare la conferința „celor nouă" ținută nu de mult la Paris. Pentru îmbogățirea dicționarului dictoanelor celebre, titlul reportajului imortaliza declarația făcută cu acest prilej de domnul Adenauer: „Ar trebui să ne întoarcem înapoi cu mii de ani pentru a mai găsi o astfel de dată (istorică n. n.). Trăim împăcarea franco-germană". Dacă la aceasta se adaugă și acordul cultural semnat de către Mendès-France și Adenauer, poți ivit căruia în cărțile franceze de istorie nu trebuie să se mai pomenească nici despre cele trei cotropiri ale Franței de către militariștii germani, nici despre Auschwitz și Oradour, nu poți să nu fii impresionat pînă la lacrimi.

Tentația de a-l imagina pe domnul Adenauer în chip de porumbel, cu ramura de măslin în gură, e aproape irezistibilă. Din păcate, un almanah pe anul 1955 „Almanahul soldatului german", apărut la München, destramă, la simpla răsfoire, această păsnică imagine. Chiar în primele pagini ale almanahului, feldmareșalul Leeb proslăvește în termeni ditirambici pe „soldatul german, care de-a lungul a două războaie mondiale a înfăptuit în contra unei lumi de dușmani fapte de arme supraomenești". În ce constau aceste fapte supraomenești nu se precizează. Memoria omenirii este destul de bună însă pentru a-și aminti de bestialitățile trupelor statului german militarist.

Dar articolul onorabilului feldmareșal marchează numai începutul. La pagina 33, sub titlul „Negru, alb, roșu" (culorile vechiului Wehrmacht), Wilhelm Hadler declară: „Deoarece războiul a devenit o stare permanentă, strategia a devenit legea destinului nostru".

Ar fi greu de redat într-un spațiu restrîns bogăția de fapte și idei cuprinsă în almanah. Nu se poate trece însă peste articolul lui Lothar Greil „Ardennes 1944", evocare a ofensivei lui von Rundstedt din decembrie 1944 peste pioasa enumerare a tuturor marilor decorați din timpul celui de-al doilea război mondial: Ramcke, Kesselring, Hasso von Manteuffel, Panzer Meyer. Pentru eventualii naivi, care ar mai putea spera la un minim de sinceritate în declarația lui Adenauer, tiștă ar putea continua.

★

O fabulă mai veche povestește despre un mincinos care tot amăgea oamenii țipînd că a venit să-i mănînce lupul. Cînd lupul a venit într-adevăr, nimeni nu l-a mai crezut pe mincinos și lupul l-a mîncat.

Fabula modernă face economie de personaje: mincinosul este în același timp și lup. Morala se impune de la sine.

N. FOCȘA

Republica Populară Română — factor activ în lagărul păcii

Valurile furtunii care a copleșit lumea în ultimul război sînt încă nepotolite. Popoarele au suferit urgiile unor încercări pe care nu le-au dorit. Statele lor au suferit pierderi economice incalculabile. Valori artistice și culturale au fost distruse cu sălbăticie, lipsind omenirea de un tezaur prețios, pe care ar fi trebuit să-l păstreze ca mărturie a năzuințelor ei de veacuri spre mai bine, spre mai frumos. Poporul nostru și-a văzut economia răvășită, iar bogățiile naturale exploatate fără milă, cu lăcomie și dușmănie, de către molohul hitlerist. Viața sa științifică a suferit, de la începutul războiului și pînă în 1944, o eclipsă tragică.

Dar această sumbră perioadă a fost precedată de alta tot atît de greu de suportat, aceea adusă de războiul din 1916, cînd mai bine de 10 la sută din populația țării a murit de gloanțe și de boli infecțioase și cînd iarăși o distrugere sistematică și organizată la rece a economiei țării a fost întreprinsă de armatele germane de ocupație de atunci.

Generația noastră, a acelora care au trecut de 50 de ani, a fost martoră a trei războaie, căci nu trebuie să uităm nici războiul din 1913, cu tot cortegiul lui de nenorociri și de epidemii ca aceea de holeră, care a secerat atîtea vieți nevinovate.

In decursul veacurilor poporul nostru a avut de suferit consecințele diferitelor agresiuni puse la cale de exploatatorii din țară și de peste hotare. Poporul nostru a dorit și dorește pacea și acea organizare politică a Europei care să poată asigura securitatea colectivă o viață liberă și independentă pentru fiecare popor, mare sau mic.

Nu au trecut nici 10 ani de la ultima încăierare, cînd viața Europei, în special a fost pusă la încercări extrem de grele, cu zeci de milioane de oameni uciși, cu așezări omenești importante rase de pe fața pămîntului, cu o întîrziere în progresul economic și științific al acestor regiuni, unde s-a creat civilizația timpurilor noastre.

Prof. univ. Horia Hulubei

Poporul nostru își dă seama că o întîrziere în soluționarea pașnică, pe calea tratativelor, a tuturor litigiilor actuale poate duce la un nou conflict armat. Acest conflict trebuie împiedicat, căci nu este un secret pentru nimeni că armamentele moderne de distrugere în masă, precum și puterea de foc a armelor tactice ar pune în pericol civilizația și posibilitățile de viață pe pămînt.

Trebuie să ținem seama de faptul că energia atomică de fisiune și de sinteză este degajată, la atom gram, într-o cantitate de milioane și zeci de milioane de ori mai mare decît aceea provenită dintr-o reacție chimică, și că, deci, reacțiile explozive corespunzătoare pot fi excepțional de puternice și nocive. Astfel, o bombă nucleară de tipul aceleia de la Hiroșima, care a ucis pe loc peste 75.000 de oameni într-un orășel cu o densitate mică de populație, poate provoca dezastre de zeci de ori mai mari în orașe aglomerate, ele reprezentînd aproximativ puterea de explozie a 24.000 de tone explozibil chimic. Explozibilii nucleari, pe lîngă efectul predominant datorit căldurii și undei de șoc, prezintă și un aspect radioactiv, care dacă nu este atît de grav pentru bombele cu fisiune, este dezastruos de nociv în bombele cu sinteză nucleară, în așa zisele bombe H (bombe cu hidrogen greu). Pericolul radioactiv al acestora din urmă este atît de mare, încît, după unele evaluări, explozia a circa 500 tone de hidrogen greu ar fi suficientă ca să paralizeze viața pe pămînt.

După cum mai știm iarăși, armele tactice nucleare, cum ar fi de exemplu așa zisele tunuri atomice, măresc într-o proporție corespunzătoare puterea de foc a unei unități combatante.

Dar în arsenalul războiului actual mai există și pulberile radioactive. Ele apar ca produse secundare, în cantități industriale, în pilele atomice care funcționează pentru producerea plutoniului necesar bombelor cu fisiune nucleară. Unele din aceste pulberi, împrăștiate pe o anumită regiune, o pot face, pentru foarte multă vreme, nelocuibilă.

Dacă mai adăugăm la acestea toate faimosul napalm, care poate acoperi cu un giulgiu de foc orașe întregi dintr-o singură expediție de atac, dacă mai ținem seama de progresele aviației cu reacție, de rachetele care pot transporta la mii de km, conduse prin unde de radar, explozibile atomice, ne dăm seama că puterea de distrugere actuală poate pune în pericol, în cîteva săptămîni de lupte, întreaga civilizație modernă. Toate acestea arată limpede că războiul de agresiune este o adevărată crimă împotriva umanității.

In articolul „Un foc primejdios cu focul", A. V. Sokolovski, mareșal al Uniunii Sovietice, spunea, adresîndu-se feldmareșalului Montgomery, care în ultimul timp cere insistent ca în cazul unui conflict militar să se folosească arma atomică și urma cu hidrogen:

„Eu și cu dvs. știm bine că bombele atomice și cu hidrogen sînt arme de exterminare în masă a populației pașnice, arme pentru distrugerea orașelor, arme deosebit de primejdioase pentru țările cu un teritoriu mic și cu o populație mare. Cum de puteți atunci, domnule feldmareșal, să propovăduiți cu atîta usurință folosirea armelor atomice și cu hidrogen? Cum puteți dumneavoastră să adormiți opinia publică, pregătind-o din punct de vedere moral pentru inevitabilitatea și chiar necesitatea războiului atomic? Oare nu vă este clar că a împinge omenirea spre grozăviile unui război atomic înseamnă a comite o crimă?"

Poporul nostru iubește sincer pacea, dorește să-și dezvolte în liniște viața socială pe care și-a creat-o în ultimul timp, se situează cu toate forțele sale de partea păcii și a socialismului.

Numai după 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, prin munca intensă a oamenilor muncii, conduși de partid, se făuresc, într-un ritm accelerat, mijloacele prin care viața va deveni tot mai bună, tot mai civilizată. Volumul producției noastre industriale este acum de 8 ori mai mare decît pe vremurile regimurilor trecute. Industria grea și aceea a construcțiilor de mașini, baza dezvoltării economiei naționale, a ridicării nivelului de trai al poporului, se dezvoltă într-un ritm accelerat. Industria ușoară și cea alimentară asigură tot mai bine nevoile crescînde ale celor mulți, care acum pot ajunge la o viață îndestulată.

In acești ani s-au petrecut schimbări adînci în viața țărănimii muncitoare, scuturată odinioară la foamete, la mizerie neagră. Ea este astăzi puternic sprijinită de partid și de stat, care o ajută să sporească producția agricolă, să-și ridice necontenit nivelul de trai și să îmbunătățească aprovizionarea orașelor, să pășească, prin gospodăriile agricole colective, pe calea făuririi unei vieți îmbelșugate.

Statul nostru care construiește socialismul încurajează pe toate căile știința, o ajută la maximum în dezvoltarea ei. Învățămîntul, cultura și arta sînt susținute efectiv de puterea populară, aducînd o contribuție tot mai mare la întărirea patriei, la apărarea păcii.

Sîntem direct interesați ca în Europa să se creeze astfel de condiții de conviețuire încît o nouă agresiune să devină imposibilă. Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă, în primul loc, o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor, o creștere a tensiunii internaționale, o mărire a amenințării cu un al treilea război mondial. Noi luptăm activ pentru realizarea unui sistem de securitate colectivă, cu participarea tuturor statelor europene, în cadrul căruia, prin tratative sincere, să se poată ajunge la lichidarea divergențelor existente.

Poporul romîn, pentru întîia oară liber și stăpîn pe soarta sa, dorește să construiască, în pace, o viață îmbelșugată și fericită pentru toți cei ce muncesc. El participă fără șovăială la lupta dusă cu hotărîre de popoarele puternicului lagăr democratic, în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru apărarea păcii și contra acelora care ar vrea să o tulbure.

La conferința de la Moscova glasul poporului nostru s-a unit cu acela al țărilor democratice și iubitoare de pace, împotriva războiului distrugător, pentru asigurarea securității colective în Europa.

Avem o patrie bogată, frumoasă. Munca constructivă o face zi de zi mai înfloritoare. Ne sînt scumpe toate înfăptuirile anilor de libertate și sîntem hotărîți să le apărăm. Unitatea frățească ce s-a creat între poporul romîn și toate minoritățile naționale, datorită politicii leninist-staliniste a Partidului Muncitoresc Romîn în problema națională, constituie o forță de nebiruit. Minoritățile naționale clădesc în pas cu întregul popor muncitor socialismul, întăresc forța statului nostru democrat-popular.

Poporul romîn dorește să trăiască într-o Europă în care coexistența pașnică a popoarelor să fie asigurată. El dorește ca în Europa și în lume schimbul liber de mărfuri și circulația lărgită a valorilor culturale să devină o realitate.

Bogățiile naturale ale țării noastre sînt suficient de mari, încît, cu toată risipa nemiloasă făcută de regimurile de altă dată, înfeudate intereselor străine, cu toate dezastrele economice la care ne-au dus războaiele, să putem asigura o dezvoltare înfloritoare a bunăstării celor ce muncesc, fată de ce Republica Populară Romînă a aderat la hotărîrile de la Moscova, alături de cele 900 milioane de oameni iubitori de progres și de pace, doritori de a evita omenirii suferințele crunte ale unui nou și dezastruos conflict.

Forțele naturii, stăpînite de știință, sînt atît de mari, încît numai fățărnicii și inconștienții pot să se mai gîndească la utilizarea lor pentru distrugere. Acum, cînd s-ar putea ajunge, cu ajutorul lor, într-un ritm extrem de rapid, la o civilizație a cărei frumusețe și măreție nici imaginația cea mai bogată nu poate să o prevadă.

Noi privim cu încredere viitorul, fiind gata să luptăm cu hotărîre pentru triumful definitiv al unei cauze scumpe, aceea a păcii în lumea întreagă.

De roadele muncii pașnice, creatoare ne bucurăm cu toții din plin și cu toții sîntem hotărîți să le apărăm. Iată de ce crește neîncetat vigilența poporului, care-și unește strîns forțele, întărește capacitatea de apărare a patriei pentru a fi gata să dea oricînd riposta cuvenită unor eventuali agresori.

Făcem parte din marele lagăr al păcii, păsim cu încredere alături de puternicele popoare sovietice, de marea Chină, de țările de democrație populară, și întărim mereu contribuția noastră la lupta pentru apărarea păcii.

Vacanța copiilor

La fel ca în fiecare an, copiii așteaptă cu îndreptățită nerăbdare să sosească vacanța de iarnă. Ei știu că și în acest an vacanța va fi un prilej minunat de odihnă, de numeroase bucurii, de veselie. Copiii din Capitală vor vedea la Teatrul de păpuși piesele „Căluțul cocoșat" și „Peștișorul de aur". Pentru ei vor rula numeroase filme vesele și interesante: „Echipa de pe strada noastră". „Examen de maturitate" etc. Pentru elevii școlilor elementare și medii, Teatrul Național „I.L. Caragiale" va prezenta piesele „Floarea purpurie" și „Liceenii", iar Opera de Stat spectacolul „Copelia".

Numeroși pionieri și școlari se vor îndrepta în zilele acestea spre crestele înzăpezite ale munților. La Sinaia, la Tușnad și în alte localități de munte se vor organiza numeroase tabere de iarnă pentru tineret.

O serie de școli vor organiza carnavaluri, prilej de multă veselie pentru pionieri și școlari. Un carnaval însuflețit va avea loc la Palatul pionierilor din Capitală. Pe lîngă aceasta, la Palatul pionierilor vor avea loc spectacole date de artiști.

Pentru elevii școlilor medii s-au deschis cluburi, unde ei își vor putea petrece în chip interesant timpul liber. Numeroase școli vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitori, artiști, sportivi.

Orășelele copiilor, care s-au deschis de curînd, oferă și în anul acesta copiilor numeroase prilejuri de bucurii.

Și utemiștii, pionierii și elevii din raionul Sighet, regiunea Baia Mare, vor petrece în acest an o vacanță plăcută. In zilele vacanței de iarnă ei vor face excursii la întreprinderi, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, vor viziona filme, spectacole de marionete. Conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale gospodăriilor agricole colective au pus la dispoziția școlarilor sănii cu cai cu care elevii vor face patru excursii în comunele Huta, Bocicoi, Budești și Crăcești. La cluburile pentru elevi vor avea loc întîlniri cu muncitori fruntași, oameni de artă și cultură, precum și numeroase manifestări artistico-culturale.

Utemiștii de la școlile pedagogice cu limba de predare romînă și cu limba de predare ucraineană vor organiza în comun serbarea pomului de iarnă.

Cu mare bucurie sînt așteptate de elevi concursurile sportive de schi, patinaj, sănluțe, șah etc. ce se vor desfășura în raion.

Un mare număr de pionieri fruntași la învățătură și disciplină își vor petrece vacanța de iarnă în tabăra raională.

Să pregătim cu grijă consfătuirile cadrelor didactice

Colectivul secției de învățămînt a raionului Craiova s-a preocupat de pregătirea viitoarei consfătuiri raionale, luînd o serie de măsuri a căror îndeplinire va contribui la o bună desfășurare a lucrărilor în ședințele plenare și pe secții. Indată după studierea instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului cu privire la consfătuirile din ianuarie-februarie 1955, colectivul secției a trasat sarcina ca la ședințele consiliilor pedagogice din școli și la ședințele cercurilor pedagogice care au loc în această perioadă să se discute pe larg felul cum trebuie să se pregătească directorii de școli, diriginții și fiecare învățător și profesor pentru consfătuirea raională. Incepînd de la 19 decembrie, s-au constituit colectivele ce urmau să lucreze referatele pe specialități, au fost desemnați responsabilii acestor colective. Secția a pus la dispoziția lor toate dările de seamă ale directorilor, procesele verbale de inspecție, referatele trimise de învățători și profesori asupra muncii desfășurate în primele două pătrare ale anului școlar.

Intrucît s-a constatat că la consfătuirile trecute majoritatea referatelor aveau un caracter teoretic, fiind lipsite de exemple concrete din activitatea școlilor, secția de învățămînt a organizat mai bine în anul acesta munca de control, constituind încă din toamnă colective care au urmărit problemele muncii didactice.

Tovarășul inspector Marin Păunescu răspunde din partea secției de învățămînt pentru pregătirea referatelor pe secții. Pentru a putea să îndrumeze cît mai bine colectivele în elaborarea referatelor, tovarășul Păunescu a căutat să viziteze un număr cît mai mare de școli. Inspectînd școlile, el urmărea să cunoască în adîncime succesele obținute în prima jumătate a anului școlar, lipsurile caracteristice în predarea fiecărei materii de învățămînt și în munca educativă, greutățile întîmpinate, pentru a stabili problemele ce trebuie dezbătute neapărat la consfătuire și măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea activității școlilor.

Iată, de pildă, cum cercetează tovarășul Păunescu problemele predării fizicii. Materialul strîns în carnetul său de inspecții cuprinde bogate observații cu privire la pregătirea profesorilor de fizică pentru lecție, la folosirea materialului didactic, la respectarea instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului în legătură cu parcurgerea programei de fizică, la organizarea experiențelor și a lucrărilor practice, la organizarea vizitelor în întreprinderi etc.

Cu prilejul inspecțiilor anterioare, tovarășul Păunescu constatase că mulți profesori de fizică au serioase rămășițe de formalism în muncă. Deși la consfătuirile trecute și la ședințele consiliilor pedagogice de la începutul anului școlar se stabiliseră sarcini în vederea unei mai bune pregătiri a lecțiilor de fizică, pentru a se asigura o însușire temeinică a cunoștințelor de către elevi, mai sînt încă unii profesori care nu studiază bine manualul și programa, nu cercetează și alte materiale: metodici, manuale pentru clase mai mari, articole etc. Unii dintre ei nu cunosc bine aparatele pe care trebuie să le facă cunoscute copiilor. De exemplu, tovarășa Maria Enăchescu, care predă fizica la școala de 7 ani din comuna Șimnicul de Sus, folosește la lecții aparate, fără să le fi studiat mai înainte, fără să știe să le pună în funcțiune.

Faptul că în perioada de pregătire a consfătuirilor munca de îndrumare și control a fost intensificată, i-a dat tovarășului Păunescu posibilitatea să descopere și alte lipsuri în predarea fizicii. Astfel, a constatat că în raion mai sînt unii profesori de fizică și de chimie care nu folosesc la lecție aparatele cu care este înzestrată școala. La consfătuire se vor da exemple concrete în această privință, mai ales de la școlile de 7 ani din comunele Bariera Vîlcii și Leu, unde elevii și-au însușit teoretic cunoștințele prevăzute în programe, dar nu sînt în stare să le aplice, pentru că la școlile respective nu se organizează lucrări practice.

Este de la sine înțeles că tot materialul strîns de la începutul anului și pînă acum, și mai ales materialul strîns în această perioadă, îl va ajuta pe tovarășul Păunescu să contribuie efectiv la îmbunătățirea conținutului referatelor. In ziua de 27 decembrie s-au strîns toate colectivele, au discutat materialul cules și apoi, după îndrumările inspectorului, au elaborat referatele.

După cum se vede, secția de învățămînt a raionului Craiova a luat unele măsuri bune în vederea pregătirii consfătuirii raionale. Ele nu sînt, însă, suficiente și nu fac parte dintr-un sistem organizat de măsuri, care să asigure un succes deplin al consfătuirii. Datorită faptului că secția nu și-a întocmit un plan organizatoric cu privire la pregătirea consfătuirii, munca aceasta are serioase lipsuri. Cercetînd, de pildă, numai felul cum sînt pregătite referatele pe secții, putem constata că secția de învățămînt nu a organizat munca în așa fel ca tovarășul Păunescu să poată aduce în mijlocul colectivelor opinia întregii secții de învățămînt cu privire la diferitele probleme ale muncii instructiv-educative.

Conducerea și inspectorii secției de învățămînt nu au discutat pe larg, înainte de a încredința colectivelor sarcina de a elabora referatele, problemele ce trebuie susținute în aceste referate. Pînă în ziua de 24 decembrie, secția de învățămînt nici nu-și formase o opinie cu privire la aceste probleme. Nu se cunoștea încă experiența înaintată ce va fi popularizată la consfătuire. In colectivul secției nu se discutaseră lipsurile caracteristice școlilor din raionul Craiova în predarea diferitelor obiecte de studiu și în munca educativă. Colectivul secției nu s-a gîndit suficient la măsurile ce ar trebui luate pentru îmbunătățirea predării fiecărei discipline și pentru ridicarea nivelului activității educative.

In același timp, lipsind un plan organizatoric, șeful secției de învățămînt nu poate urmări în amănunțime îndeplinirea sarcinilor trasate, nu poate exercita un control operativ, pentru a lua măsuri imediate acolo unde este necesar.

Pentru a înlătura toate aceste lipsuri, este necesar ca secția de învățămînt a raionului Craiova, în timpul care a mai rămas, să-și organizeze în așa fel munca, încît fiecare om antrenat în acțiunea de pregătire a consfătuirii să știe precis de ce răspunde și termenul la care trebuie executată sarcina primită, să simtă din plin îndrumarea și controlul colectivului secției de învățămînt.

Pentru popularizarea experienței fruntașilor

Comitetul sindical al școlii de 7 ani „Vasile Roaită" din raionul Grivița Roșie-București a organizat de curînd o consfătuire de producție pentru extinderea și popularizarea experienței cadrelor didactice fruntașe. Cu prilejul acestei consfătuiri, tovarășa învățătoare N. Tartacan, care are o bogată experiență în ce privește confecționarea și folosirea materialului didactic, a susținut referatul „Folosirea materialului didactic în predarea citirii, a scrierii și a aritmeticii la clasa I-a". Referatul a înfățișat metodele aplicate de tov. Tartacan în muncă.

Astfel, în predarea sunetelor și a literelor a folosit alfabetul decupat precum și diferite planșe cu silabe, cuvinte, propoziții și desene. In felul acesta elevii și-au dat mai bine seama de legătura dintre sunet și literă. Alfabetul decupat a fost folosit și pentru a forma și consolida deprinderile elevilor de a citi corect și conștient. Au fost folosite planșe cu desene sub care sînt scrise incomplet denumirile respective, cerîndu-li-se elevilor să le completeze cu litera sau silaba care lipsește.

Tovarășa Tartacan a folosit și procedeul „citește-potrivește", care constă din potrivirea la anumite desene a cuvintelor sau a propozițiilor care corespund figurilor date (propozițiile se dau separat scrise pe cartonașe). Pentru a verifica în ce măsură și-au însușit elevii cunoștințele predate, a folosit planșe cu texte simple luate din abecedar, din reviste sau cărți pentru copii.

O grijă deosebită a acordat tov. Tartacan creării deprinderilor de scriere caligrafică ale elevilor. In acest scop, încă în perioada de pregătire pentru predarea abecedarului a folosit diferite figuri geometrice, tăiate din carton, precum și cartonașe care reprezentau diferite obiecte. Elevii aplicau aceste figuri pe caiet și le conturau cu creionul, apoi hașurau spațiul interior cu linii oblice. Aceste exerciții ajută la dezvoltarea mușchilor mici ai mîinii, care funcționează în timpul scrisului.

Tovarășa Tartacan folosește caietele cu rețeaua grafică model nr. 1 și a introdus scrisul cu cerneală încă din primele săptămîni ale anului școlar. In felul acesta, copiii și-au format deprinderea de a scrie corect, frumos și îngrijit. Caietele prezentate de tovarășa învățătoare cu prilejul susținerii referatului au arătat cu prisosință aceasta.

Tovarășa Tartacan a confecționat și a folosit un bogat material didactic și în predarea aritmeticii: bețișoare, cuburi, cerculețe etc. De asemenea, pentru predarea numerelor de la unu la zece a confecționat tabele pe care sînt desenate imagini intuitive ale numerelor, dispuse în diferite combinații. Prin folosirea acestor tabele elevii au fost conduși treptat de la imaginea concretă a numărului la reprezentarea acestei imagini în mod convențional.

Pentru a-i învăța pe elevi să rezolve problemele, tovarășa Tartacan a confecționat diferite desene care ilustrează conținutul lor. Utilizarea acestor desene face ca problemele să fie mai clare și mai interesante pentru elevi.

In munca de confecționare a materialului didactic au fost atrași și părinții elevilor. Aceștia au contribuit la construirea unui dulap necesar păstrării materialului, au procurat cartoane, culori etc. La confecționarea materialului didactic au contribuit de asemenea elevii din clasele mai mari și cadrele didactice din școală.

La discuțiile purtate pe marginea referatului au participat numeroși învățători. Ei au scos în evidență faptul că datorită folosirii materialului didactic tovarășa Tartacan a obținut rezultate bune în muncă, neavînd nici un elev rămas în urmă la învățătură. De asemenea, au arătat ajutorul pe care tovarășa învățătoare îl dă celorlalți învățători cît și profesorilor care predau la clasele V—VII, în problema confecționării și folosirii materialului didactic.

Consfătuirea a scos în evidență preocuparea comitetului sindical din școală pentru continua îmbunătățire a procesului de învățămînt.

VIRGIL DRON — I. SERDEANU

Profesorul Stăncescu și-a schimbat părerea...

E prima zi a consfătuirilor raionale, după amiază. In sala de ședințe e însuflețire multă. Ședința n-a început încă. Grăbite, acele ceasornicului din perete împing timpul către ora 4.

Retras într-un colț, cu cotul rezemat de marginea lustruită a scaunului, cu bărbia sprijinită în palmă, picior peste picior, profesorul Remus Stăncescu stă cufundat în gînduri.

Din cînd în cînd, întoarce privirile, ca două semne de întrebare, împrejur: nu poate pricepe de ce se agită masa asta de oameni „gălăgioși". Tovarășul Stăncescu e profesor vechi, cu experiență... In cei peste douăzeci de ani de activitate la catedră, prin mîinile lui au trecut generații de tineri, maldăre întregi de cataloage. „Ce aș mai putea învăța oare?" — se întreabă el.

...Și iată că ședința începe. Rînd pe rînd, învățători și profesori trec prin fața microfonului, unii cu ghimpi ascuțiți în fiecare vorbă, alții domoli și împrăștiați — cei mai mulți, însă, cu vorbe bine cîntărite și pline de miez. In sală lumea freamătă, se agită pe scaune, izbucnește în aplauze. Numai profesorul Stăncescu, retras în colțul său, rămîne nemișcat.

Dar ce s-a întîmplat? In sală, liniștea a încremenit. Profesorul Stăncescu se agită; duce în grabă ochelarii la nas și se încruntă: în fața microfonului a apărut o tînără ce-și frămîntă nervos degetele în pumni. Profesorul își scoate ochelarii și și-i pune la loc cu mișcări iritate: „Hm... am ajuns să primim lecții de la copii..." Dar deodată se oprește cu mîna suspendată în aer și rămîne așa, cu privirile țintă spre microfon. Pe fetișcana asta... parc-ar cunoaște-o...

„Tovarăși... Nu s-a împlinit nici un an de cînd am intrat în învățămînt... De aceea, vă mărturisesc, sînt foarte emoționată acum... cînd vorbesc... — mai ales că în sală se găsesc și parte din foștii mei profesori...".

Tovarășul Stăncescu tresare. Iși smulge ochelarii c-un gest violent și se saltă în scaun. In spatele pîclei ce-i împăienjenește acum ochii, un gînd aleargă ca un spiriduș prin minte, răsfoind cu grabă maldărul de cataloage din amintire.

Sugrumat o clipă, glasul tinerei învățătoare învinge emoția: „Experiența mea este puțină și neînsemnată poate... Aș vrea totuși să v-o împărtășesc".

Spiridușul din mintea profesorului Stăncescu face o tumbă: a găsit! Aleargă cu catalogul desfăcut în brațe și-l așterne dinaintea ochilor dinăuntru ai tovarășului profesor. Anul trei, pagina întîia, rîndul al doilea: Anghel Dorina.

Anghel Dorina face un pas înainte.

„Imi amintesc cît de emoționată eram în prima zi cînd m-am prezentat la școală. Un gînd mai ales îmi stăruia în minte: „Voi putea eu oare să fiu la înălțime?" — mă întrebam.

— Vorbește frumos — se aude o șoaptă din spate.

Dar tov. Stăncescu n-aude. „Anghel Dorina... Cine-i această Anghel Dorina?" se frămîntă el. Pentru tovarășul profesor, un nume fără un număr care să însemne o notă nu spune nimic; e o împerechere de sunete goală de conținut.

„La prima ședință a consiliului pedagogic — continuă tînăra vorbitoare — cînd s-a făcut repartiția claselor, nimeni nu vroia să primească clasa a patra. „O clasă de repetenți" — spuneau tovarășele. „Nu primesc". „Nu primesc". „S-o ia tovarășa, că-i mai tînără".

Vă mărturisesc că nu prea mă simțeam la îndemînă: să iau, așa, din primul an, o clasă numeroasă și nedisciplinată... Deodată, cum stam oscilînd între două hotărîri, mi-a apărut în minte chipul, puțin încruntat, al lui Makarenko, privindu-mă cu reproș.. Atunci n-am mai putut răbda și m-am ridicat în picioare. „Primesc eu", am spus".

Tovarășul profesor Stăncescu are o zvîcnire a mușchilor feței. Ii vine să sară în sus: Anghel Dorina, nota 5 la naturale! da, nota 5. Prima notă foarte bună pe care a dat-o în cariera lui de profesor!

O bucurie neînțeleasă îi inundă întreaga ființă și totuși, un gînd — gîndul de la început — îl zgîndără neplăcut: „Am ajuns să ne dea lecții copiii?"

„Incă din primele zile — continuă Anghel Dorina — mi-am dat seama că nu va fi tocmai ușor. In cei trei ani clasa schimbase patru învățători. Nivelul la învățătură al elevilor era foarte scăzut. Și atunci, din nou Makarenko a fost cel care mi-a venit într-ajutor. Am căutat să mă apropii de copii, să aflu care sînt preocupările lor. Am construit împreună cu ei vapoare și avioane, am făcut planuri de călătorie peste mări și țări. Le-am povestit tot ce știam eu mai interesant și i-am pus și pe ei să povestească ce știu".

Vorbele tinerei învățătoare începeau să-l atragă pe profesorul Stăncescu. Din ceea ce a spus ea mai departe, el a înțeles că prețuiește mult sfaturile, îndrumările pe care le poate da un pedagog cu experiență.

Tînăra învățătoare se oprește și încheie: „Aceasta este, tovarăși, mica mea experiență pe care am vrut să v-o împărtășesc. Imi dau seama că noi, cei tineri, care vrem mereu să învățăm, alături de cei cu experiență care au datoria să ne îndrumeze, vom putea să ridicăm mereu mai sus nivelul învățămîntului"...

Profesorul Stăncescu a rămas la fel de nemișcat pe scaunul său, dar de data aceasta țintuit de o altă întrebare: „Pe cine a îndrumat el vreodată?", la care putea să dea un singur răspuns: Pe nimeni. Și tocmai răspunsul acesta îl neliniștea.

Afară s-a întunecat deabinelea. Stropii mari de ploaie aduși de vînt anunță un început de furtună. Puțin aplecat, cu mîinile prinse la spate, tovarășul profesor Stăncescu se îndreaptă, cu pași rari, către casă. Il urmărește mereu un gînd: „Așa dar am ajuns să primim lecții de la copii". Și cu cît se repetă mai mult aceste vorbe în mintea profesorului, sensul lor ironic de la început se pierde.

E ora 1 după miezul nopții. Strada e pustie. Ploaia a încetat. Biruite de somn, cele din urmă ferestre trag pleoape de întuneric peste ochi. Doar una singură, cea de la numărul 5, rămîne vie, ca un ochi treaz pe trupul zidurilor adormite.

Trezit din visare, tovarășul Stăncescu sare din pat și închide fereastra. Se oprește apoi cu privirile mirate asupra ceasului deșteptător; clatină din cap, stinge lumina și se culcă, trăgînd învelitoarea peste cap. Dar cu cît strînge pleoapele cu mai multă tărie, cu atît mai multă lumină se face înăuntru. Spiridușul din minte-i n-are astîmpăr: îl plimbă de colo-colo, fără răgaz.

Il duce de mînă în fața tovarășei Anghel Dorina care îi pune cu insistență întrebarea:
— N-ați învățat oare nimic în ultimii ani?
— Nu știu, poate nu-mi amintesc, se apără tovarășul Stăncescu.

Spiridușul trage o perdea: Iată-l pe tovarășul Stăncescu în sala de ședințe a cercului pedagogic de științe naturale. La catedră, un profesor ține referatul. Profesorul se apropie de o planșă întinsă pe tablă: — „Vă voi arăta acum, spune el, cum am folosit schema la lecția despre vertebrate".

Cortina se trage și se ridică din nou: Acum, tovarășul profesor Stăncescu e la școală. Se îndreaptă spre clasă cu catalogul sub braț și o planșă în mînă. Intră zîmbind mulțumit. — „Astăzi, spune el, vom face o lecție de repetiție despre vertebrate". Și, desfăcînd planșa, o prinde în perete, examinînd-o admirativ: e o schemă — o schemă asemănătoare cu cea de la cercul pedagogic. Ce întîmplare!

Profesorul Stăncescu se freacă la ochi. Intinde brațul, aprinde lampa de noapte, apucă la întîmplare un ziar și dă să citească. Dar spiridușul nu-l lasă cu nici un chip, îi șoptește la ureche: „Mîine au loc discuțiile în secții. Ce-ar fi să iei cuvîntul? Ai avea atîtea de spus..".

Deodată, tovarășul Stăncescu sare din pat, la un creion, o hîrtie și scrie. Da, va împărtăși și el colegilor din secție experiența lui.

I. AXENTE

Vii dezbateri în Adunarea Națională franceză

Numeroși deputați s-au pronunțat cu hotărîre împotriva acordurilor de la Paris

Miercuri după amiază Adunarea Națională franceză a continuat dezbaterile asupra acordurilor de la Paris. Corespondenții de presă relatează că incinta Adunării era plină pînă la refuz. Numărul cetățenilor care au cerut autorizație de intrare, pentru a asista la aceste dezbateri hotărîtoare pentru Franța, este cel mai mare de la crearea celei de a 4-a republici. In fața palatului Bourbon (Adunarea Națională) se aflau mii de delegați sosiți din toate colțurile țării și reprezentînd toate păturile sociale. Ei au venit să spună deputaților că poporul francez le cere să respingă acordurile de la Paris. Pentru a împiedica pe delegați să stea de vorbă cu deputații Adunării Naționale, au fost aduse puternice detașamente de poliție, care au înconjurat palatul Bourbon.

Pe ordinea de zi a ședinței se aflau două chestiuni asupra cărora guvernul a cerut vot de încredere: 1. proiectul de lege prezentat de guvern după respingerea articolului 1 de către Adunarea Națională, care s-a produs vineri și care, avînd în esență același conținut, a fost redactat sub forma unui „articol unic" și 2. chestiunea acordurilor de la Paris în ansamblu, cu excepția primului articol cuprins acum în proiectul de lege.

Inainte de deschiderea dezbaterilor, a avut loc o ședință a grupurilor parlamentare care au desemnat pe reprezentanții lor ce vor lua cuvîntul în cadrul discuțiilor, pentru motivarea votului.

La începutul ședinței de miercuri s-a iscat o dispută în probleme de procedură. Deputatul Lebon a contestat legalitatea hotărîrii comisiei pentru afacerile externe care a aprobat cu o majoritate de 1 vot în ședința din noaptea de 28 decembrie „noul" proiect de lege prezentat de Mendès-France sub forma „articolului unic". Lebon a declarat că n-a știut de convocarea ședinței comisiei și de aceea n-a participat la ședință, iar dacă ar fi participat ar fi votat împotriva noului proiect de lege.

Președintele Adunării Naționale, Le Troquer, respingînd argumentul lui Lebon, a insistat ca dezbaterile în legătură cu chestiunile asupra cărora guvernul a cerut vot de încredere, să continue.

După aceasta, deputatul Leon Noel a retras amendamentul său care fusese inclus de Mendès-France în proiectul de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris (în amendamentul lui Leon Noel este vorba de crearea în Adunarea Națională și în Consiliul republicii a două subcomisii pentru „supravegherea înfăptuirii acordurilor").

In legătură cu aceasta, numeroși deputați, printre care Quillici și Kriegel-Valrimont, au declarat că punerea chestiunii de încredere apare într-o lumină nouă și au subliniat că proiectul cu privire la ratificare îmbracă o formă nouă în urma retragerii de către Leon Noel a amendamentului său și au cerut ca votul în chestiunea de încredere să fie amînat cu 24 de ore. Președintele comisiei pentru afacerile externe, Daniel Mayer, și Le Troquer s-au pronunțat cu hotărîre împotriva amînării votului.

Dîndu-se cuvîntul generalului Aumeran (independent) acesta a vorbit despre marea primejdie ce o constituie pentru Franța existența unei armate germane revanșarde. „Respingeți acordurile, a spus el. Cînd își vor da seama de primejdia de care i-am scăpat și americanii ne vor fi recunoscători".

Deputatul Loustanau-Lacau a vorbit despre necesitatea adoptării amendamentului său la „articolul unic", amendament prezentat de el la 28 decembrie cu privire la tratative cu Uniunea Sovietică înainte de intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris.

A luat apoi cuvîntul Edouard Herriot. Vorbind în fața microfonului instalat pe pupitrul băncii sale, președintele de onoare al Adunării Naționale a adresat deputaților un ultim apel. Exprimîndu-și regretul că guvernul n-a lăsat francezilor un răgaz pentru a se gîndi, Herriot a declarat: „La ora actuală mai puteți duce tratative cu Răsăritul. Sînteți liberi — mîine însă ați avea nevoie de consimțămîntul Germaniei. Inainte ca peste aceste dezbateri să se lase cortina, consider necesar să exprim această ultimă părere: tratatele, oricare ar fi ele, trebuie respectate. S-au împlinit 10 ani de cînd un om de onoare, (generalul De Gaulle), a semnat tratatul franco-sovietic. Potrivit clauzelor acestui tratat, Franța nu trebuie niciodată să intre într-o coaliție îndreptată împotriva Uniunii Sovietice". In încheiere Herriot a spus: „toată viața am luptat și voi lupta pentru ca angajamentele Franței să fie respectate".

Deputatul Liautey (independent agrarian) a arătat că ar fi lipsit de sens ca Statele Unite și Anglia să reînarmeze pe germani „împotriva voinței noastre". Refuz, a spus el, să admit ideea că trebuie să ne pronunțăm sub presiune. Trebuie să ducem tratative cu Răsăritul, însuflețiți de voința de a ajunge la un tratat de pace și refuzînd pînă atunci să reînarmăm pe germani, ceea ce ar îngreuna tratativele.

Luînd cuvîntul, liderul socialist de dreapta Guy Mollet, adept înfocat al reînarmării Germaniei occidentale, a încercat să justifice în fața deputaților poziția sa. El a pretins că pentru a evita războiul „ar fi necesară prezența trupelor americane în Europa". Or, după cum a arătat el, „americanii au condiționat menținerea trupelor lor în Europa de crearea unei armate germane". In încheierea cuvîntării sale, el a adresat deputaților M.R.P. (partidul catolic) următorul apel: „Vreți să ne lăsați să răspundem singuri de reînarmarea Germaniei? Ne vom asuma această răspundere".

Deputatul Chastellain (independent) și-a exprimat temeri în legătură cu urmările acordurilor de la Paris și a cerut guvernului o serie de precizări în legătură cu clauzele privind reînarmarea Germaniei.

Deputatul Pierre André (independent) s-a declarat împotriva acordurilor de la Paris. „Cînd țările anglo-saxone comit greșeli, a spus el, Franța este aceea care trebuie să suporte consecințele". Subliniind că rămîne atașat „alianței atlantice", el a arătat că nu acceptă reînarmarea Germaniei occidentale. O armată germană reconstituită, a adăugat André, ar fi ascuțișul săbiei Uniunii occidentale îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

In acest moment, președintele adunării, Le Troquer, a predat lui Mendès-France o scrisoare adresată acestuia de deputatul comunist Jacques Duclos, în care denunță neregulile comise de guvern în ceea ce privește procedura parlamentară. Duclos subliniază în scrisoarea sa că, în aceste condiții, nu poate interveni votul asupra reînarmării Germaniei occidentale.

Deputatul comunist Pierre Vilon, luînd cuvîntul, a spus că cei care cred că vor vota „pentru Europa" vor vota în realitate pentru Wehrmachtul agresiv. Partidul Comunist Francez se pronunță cu hotărîre împotriva refacerii militarismului german, deoarece crearea armatei agresive germane agravează primejdia unui nou război. El a arătat că comuniștii francezi confirmă hotărîrea lor de a colabora cu toți cei care, indiferent de convingeri politice, se pronunță împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Au luat apoi cuvîntul o serie de deputați care au recunoscut în general urmările primejdioase legate de ratificarea acestor acorduri. Ședința a fost apoi întreruptă. Corespondenții de presă subliniază că din 14 deputați, care au luat cuvîntul în prima parte a ședinței, 12 s-au pronunțat împotriva acordurilor de la Paris.

S-a anunțat că ședința urmează să fie reluată la ora 22,30.

Erau înscriși la cuvînt încă patru vorbitori, în afară de președintele guvernului, Mendès-France.

Din țările de democrație populară

R. P. Chineză

In Republica Populară Chineză, cultura a luat o dezvoltare deosebit de mare. Librăriile agenției „China Nouă", care numără în țară peste 1.650 filiale, sînt întotdeauna pline de muncitori și funcționari, studenți și elevi. Față de trecut, editarea de cărți a crescut deosebit de mult în China. Dacă în trecut, în timpul gomindaniștilor, tirajul unei cărți depășea rareori 1.000 de exemplare, în prezent tirajul mijlociu este de cel puțin 10.000 exemplare, iar cărțile noi, cu mare popularitate, se reeditează de mai multe ori. Astfel, operele lui Lu Șin, „Gorki al Chinei", cum i se spune, au apărut în ultimul an într-un tiraj de 1.200.000 de exemplare.

O mare atenție se acordă literaturii pentru copii, inexistentă în trecut. Se tipăresc multe cărți pentru copii: basme populare chinezești și tibetane, povestiri despre natură și animale. Au fost traduse în limba chineză cele mai bune cărți pentru copii ale scriitorilor sovietici. Cărțile pentru copii apar în ediții frumoase, cu ilustrații în culori. An de an sporește editarea de cărți în limbile minorităților naționale. Se editează în tiraje de mii de exemplare cărți în limbile tibetană, uigură, cazahă, coreeană și altele.

R. Cehoslovacă

Regimul de democrație populară din Republica Cehoslovacă urmărește să asigure poporului o viață tot mai fericită, mai îmbelșugată și mai bogată din punct de vedere cultural.

In prezent, în R. Cehoslovacă funcționează 55 de teatre, în care dau reprezentații 97 de ansambluri de dramă, lirice, de operă și de marionete. Există teatre speciale pentru tineret, un ansamblu de actori polonezi, un ansamblu de actori ucraineni, două ansambluri artistice ungare și în curînd va lua ființă un ansamblu de dramă în limba germană. Astfel, guvernul se preocupă permanent și de ridicarea nivelului cultural al minorităților naționale.

In țară există 250 de școli de muzică și 120 de cursuri muzicale frecventate de 68.000 de elevi, dintre care cei mai mulți din mediul muncitoresc. In prezent, în R. Cehoslovacă activează 16.000 de echipe de artiști amatori. Pentru satisfacerea nevoilor culturale ale oamenilor muncii s-au înființat 5.576 de cluburi și cămine culturale, în afară de cluburile sindicale.

In toate orașele de subordonare regională și în toate marile orașe din R. Cehoslovacă au fost amenajate parcuri de cultură și odihnă și grădini zoologice. In prezent funcționează 20 de observatoare astronomice populare, iar alte trei sînt în curs de amenajare.

Realizările culturale ale poporului cehoslovac în ultimii ani constituie o adevărată revoluție culturală. Oamenii muncii au la dispoziția lor toate mijloacele pentru dezvoltarea culturii, științei și învățămîntului; ei au posibilitatea de a-și dezvolta, paralel cu bunăstarea lor materială, și capacitățile lor intelectuale.

Literatura constituie un domeniu de o deosebită importanță. Poemele, romanele și piesele de teatru constituie, la rîndul lor, motive de inspirație pentru muzicieni, artiști plastici, cineaști.

O grădiniță de copii la Varșovia

Scriitorii cehoslovaci își îndreaptă toate eforturile în direcția creării unor opere cît mai bune, mai realiste, pe baza unei profunde cunoașteri a vieții.

Poporul cehoslovac manifestă un deosebit respect pentru comorile culturii mondiale, considerînd operele de valoare ale scriitorilor și artiștilor străini drept un tezaur la care trebuie să se adape întreaga omenire.

Tineretul cehoslovac iubește pe scriitorii și poeții poporului său cu aceeași dragoste pe care tineretul sovietic o poartă lui Pușkin, Lermontov, Șevcenko, Nekrasov, Tolstoi, Cehov, Gorki...

Poporul cehoslovac are o bogată tradiție culturală națională, datorită căreia nivelul său cultural crește în toate domeniile. Poporul cehoslovac cinstește numele celor mai mari scriitori cehoslovaci ca Bozena Nemcova, Jan Neruda, Alois Jirasek și Karel Capek.

R. P. Albania

In rîndurile tineretului albanez mișcarea artistică a luat o mare dezvoltare. In prezent, în Albania există peste 2 280 de ansambluri de tineri artiști amatori.

Dintre toate formele mișcării artistice, aceea care a luat cea mai mare dezvoltare și care atrage cel mai mare număr de tineri este activitatea teatrală. Numărul ansamblurilor artistice ale tinerilor actori se ridică în prezent la 1.355, înglobînd 8.393 de tineri amatori.

Numai la sate, unde înainte arta teatrală era aproape necunoscută, se numără în prezent 123 ansambluri, la care participă sute de tineri artiști amatori. La sate, ansamblurile teatrale contribuie într-o măsură deosebit de mare, prin activitatea lor, la popularizarea cunoștințelor științifice și a culturii înaintate.

Un mare număr de ansambluri teatrale ale tinerilor artiști amatori au participat la cea de a 4-a olimpiadă națională de teatru din R. P. Albania, care a avut loc recent. 12 dintre aceste ansambluri au fost premiate, 24 tineri artiști au primit diplome de onoare, iar alți 135 au primit scrisori de felicitări.

O altă formă a mișcării artistice de amatori care a luat de asemenea o largă dezvoltare în rîndul tineretului albanez o constituie ansamblurile de cîntece, dansuri și muzică instrumentală. In prezent, în Albania există 647 de ansambluri de dansuri, tot atîtea ansambluri de soliști instrumentiști și cîntăreți de muzică populară, precum și 281 de formații corale, la care participă 27.700 de tineri amatori. Ansamblurile tinerilor artiști amatori au desfășurat anul acesta o bogată activitate în centrele muncitorești și mai ales la sate.

R. P. Mongolă

La chemarea partidului, tinerii și tinerele din R. P. Mongolă lucrează în fabrici și uzine, își însușesc neobosit profesiuni noi. Crescătorii de vite de ieri devin fruntași în producție — muncitori cu o înaltă calificare. Tînărul cazah Hudaiberghen, fost cioban, a devenit tehnician cu o înaltă calificare. El a fost ales deputat în Marele Hural Popular. Din îndepărtatele stepe din Baian Ulghei a sosit la minele Nalaiha tînărul cioban Govo. La început, el a lucrat la evacuarea apei din mină. Mai tîrziu, tînărul Govo a început să extragă cărbune. Lucrînd la încărcarea cărbunelui, el a depășit zilnic norma. Tînărul Badma, lucrător la încărcarea cărbunelui, dădea într-un schimb 70 tone cărbune. Acest lucru l-a interesat pe Govo, care a hotărît să dea într-un schimb 60 tone cărbune, adică atît cît dă un schimb de șase lucrători la încărcarea cărbunelui. Intr-una din zile, Govo a depășit recordul lui Badma, dînd 72 tone cărbune.

Inainte de revoluție, în Mongolia nu exista nici o școală. In prezent, aici există numeroase școli elementare și medii, școli medii tehnice și instituții de învățămînt superior, între care Universitatea de Stat din Ulan-Bator.

R. P. D. Coreeană

Planul trienal de refacere și dezvoltare a economiei naționale a R.P.D. Coreene pe anii 1954—1956 prevede, paralel cu dezvoltarea altor ramuri ale economiei naționale, dezvoltarea considerabilă a învățămîntului public.

Numeroși tineri crescuți și educați în cadrul noului sistem al învățămîntului public din R.P.D. Coreeană lucrează în prezent în toate domeniile politicii, economiei și culturii și luptă cu abnegație pentru întărirea regimului de democrație populară, pentru ridicarea bunăstării poporului, pentru independența și înflorirea patriei.

Principala sarcină a lucrătorilor din învățămîntul public, îndată după încheierea armistițiului, consta în aceea că, potrivit noilor condiții, trebuiau să fie refăcute instituțiile de învățămînt, să se treacă la o activitate normală.

In vederea trecerii în septembrie 1956 la învățămîntul elementar general, în cursul planului trienal vor fi construite 118 noi școli elementare, iar numărul elevilor din școlile elementare va ajunge la 1.498.000

In cursul planului trienal vor fi înființate de asemenea școli medii tehnice de construcții navale, de medicină veterinară și zootehnie, de navigație și automoto precum și un institut de medicină veterinară și zootehnie. Astfel, în 1956, numărul școlilor medii tehnice va crește cu 107% față de anul 1949, iar numărul elevilor acestor școli se va ridica la 41.000.

In cele 17 instituții de învățămînt superior vor studia peste 14.000 studenți. In vederea refacerii clădirilor instituțiilor de învățămînt care au fost distruse în timpul războiului și în vederea construirii de noi instituții, statul a alocat suma de 2.000.000.000 voni.

Anul acesta, instituțiile de învățămînt general au fost absolvite de 283.165 de tineri, iar școlile medii tehnice de 5.611 tineri. Totodată, instituțiile de învățămînt superior au fost absolvite de 1.435 de studenți.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii